PROCLI

COMMENTARIUS

IN

PLATONIS TIMAEUM

GRAECE

RECENSEBAT

C. E. CHR. SCHNEIDER

LITT. ANT. P. P. O. VRATISL.

VRATISLAVIÆ
EDUARDUS TREWENDT

PARISIIS
FRIDERICUS KLINCKSIECK

LONDINI
WILLIAMS & NORGATE

1847.

Longam viam emensuros non morabor narrando, quot mihi in ea salebrae superandae, quot rimae et voragines explendae, quot obstacula removenda fuerint: illud facere non possum quin eos moneam, ne nimis facile et expeditum sibi hac opera mea iter factum esse putent. Praeter exemplar Basileense, quod unum atque id mendosissime typis impressum exstabat, a Grynaeo ex codice Britannico anno 1534 una cum Platonis operibus editum, unus liber manuscriptus mihi praesto fuit, olim Augustanae bibliothecae, ex qua Eschenbachius, qui typis impresso carebat, secum communicatum in Epigene Pag. 72 et 104 ostendit, nunc Monacensis numero 382, chartaceus formae maximae, saeculo decimo quinto, ut Hardtius in Aretini Symbolis Vol. 8 Pag. 206 scribit, exaratus, foliis constans 479 paginis integris tricenorum versuum litteras circiter quinquagenas continentium, aliquanto emendatior, quam Basileensis, ceterum simili ex fonte derivatus. Praeterea adhibui a bibliotheca Vratislaviensi Rehdigerana suppeditatam partis a pagina huius editionis 416 usque ad 557 pertinentis interpretationem Latinam ex codice manuscripto iusto verbosius, sed omnino non imperite factam a Leonico Thomaeo, de quo in prooemio lectionum hibernarum anni 1841 dixi, et primum editam in libro, cuius titulus hic est: *Nicolai Leonici Thomaei Opuscula nuper in lucem aedita quorum nomina proxima habentur pagella. Cum privilegio.* Nomina haec sunt: *Paraphrasis in commentariolum Aristotelis de animalium motione. Paraphrasis in eiusdem philosophi libellum de animalium incessu. Quaestiones quaedam naturales, cum amatoriis problematibus .xx. Conversio Mechanicarum quaestionum Aristotelis, cum figuris et annotationibus quibusdam.*

Procli) Lytii explicatio Platonis ex Timaeo ubi de animorum generatione agitur, in Latinum conversa, cum numerorum harmoniarumque multiplici figura.* Sed interpretationi ipsi praescriptum est *Platonis ex Timaeo de animorum generatione, cum explicatione et digressione Procli Lytii traductio.* in fine vero subscriptum *Opusculum hoc ex impressione repraesentavit Bernardinus Vitalis Venetus Anno Domini .MCCCCCXXV. Die .XXIII. Februarii. Ex Venetiis* Forma libri quadrata est, numerus foliorum omnium 139, eorum, quae Procli locum exhibent, 63. Denique totius Commentarii interpretatione usus sum Anglica a Thoma Tayloro Londini anno 1820 duobus voluminibus forma maiori hoc titulo edita: *The commentaries of Proclus on the Timaeus of Plato, in five books; containing a treasury of Pythagoric and Platonic physiology. Translated from the Greek, by Thomas Taylor.* Qui si Marte suo rem gessit (perlecto enim opere toto valde diffidere coepi iis, quae de admirabili Taylori vel sagacitate vel sentiendi cogitandique cum Proclo conspiratione ex parte conieceram in anni 1842 lectionum hibernarum prooemio) miraculum est quam feliciter interdum in tanta linguae Graecae ignorantia absconditum Procli sensum assecutus est atque etiam verba corrupta emendavit. His equidem subsidiis illud, quod ab editore postulatur, ut aut manum scriptoris exhibeat, aut mente eius perspecta demonstret, quid scripsisse videatur, me perficere non potuisse fateor, ac nescio, an multo pluribus instructus non multo illud magis praestare potuissem. Certe nec Parisienses codices quattuor, de quibus Simo Helvetius in introitu libelli Pag. 156 huius editionis citati verba fecit, neque ii, qui Leonico Thomaeo ad manus fuerunt, si plures uno

*) Proclum cum Thomaeo et plurimis nos quoque nominavimus, non immemores eorum, quibus Lobeckius in Aglaophamo Pag. 115 Proculum, quemadmodum ipse facit, nominandum docet, sed personam hominis haud dubie Graeci, quippe et nati inter Graecos et per totam vitam Graecum se gerentis et nunquam non pro Graeco habiti, magis, quam stirpem eius Latinam respiciendam putantes. Itaque eam nominis formam, ex qua Graecum agnosceres, alteri praetulimus, praesertim cum eam et analogia nominis Patrocli et usu scriptorum, velut Tertulliani, cuius locum Fabricius B. G. Vol. 8 Pag. 461 rettulit, et communi philologorum consuetudine probatam videremus.

fuerunt, integriores, quam noster Monacensis videri possunt; Vindobonensis autem, de quo in adnotatione Pag. 644 dictum est, cum eadem illo loco perturbatione, qua Basileense exemplar, tum etiam interpolatione laborat. Sed tamen inchoandum aliquando opus emendationis erat, ne in perpetuum res utilissimae ab his litteris abessent, et inchoari illis, quae significavi, subsidiis ita posse videbatur, ut fundamenta iacerentur, quibus alii deinde instruerent quae absolvendi operis essent. Quod consilium qui approbaverint, ii diligentiam nostram in referendis lectionibus codicis Monacensis et exemplaris Basileensis, cuius tamen menda nonnulla et positi ante consonam ν ἐφελκυστικοῦ in altera libri parte exempla et infinita interpunctionis vitia sciens omisi, non ut inutilem contemnent, nec Thomaei discrepantiis et Taylori commentis tantum non omnibus locum concessum graviter ferent, si aliter insequentibus criticis prospici et librorum illorum conferendorum molestiam demi non potuisse reputaverint. Sed fortasse levitatis nos accusabunt, cum errores alios in ipsa verborum serie correctos, alios aeque manifestos tantummodo notatos cum coniecturae significatione eaque alibi alia videbunt. Cuius inaequalitatis ratio haec est, quod alii errores certo, alii non sine dubitatione maiori vel minori corrigi poterant. In lemmatis vero de coniectura nullum quamvis manifestum correximus, quia horum, quae exstant, lemmatum pleraque non ab ipso commentarii auctore posita, sed ab aliquo lectore ex codice aliquo Platonis suppleta videbantur, cuius codicis fortasse corrupti scriptura ad veritatem, hoc est, ad Platonis verba quae Proclus posuisset, revocari non deberet nisi librorum alterutro adstipulante; in horum autem discrepantia aequum erat praeferre id, quod ad veritatem propius accederet. Simili ratione in Procli verbis ea, quae utrovis modo scribi ab ipso potuisse videbantur, non secundum Monacensem librum, qui quamvis melior, tamen non tantae praestantiae esset, sed ita scripsi, ut quodque per se probabilius et Platonicae consuetudini, quam Proclus fere sequitur, convenientius esset. Infinitivo tamen in ᾶν exeunti iota, quod Plato cum aequalibus addidisse videtur, ut Procli aetate

iam dudum omitti solitum detraxi, codicis auctoritate illud plerumque addentis eo minus commotus, quod non solum ad δοτικοφανῆ, quae ne Platonis quidem aetate habuisse illud videntur, verum etiam ad alia, quae nunquam habere potuerunt, tamen adscriptum in eo erat, velut ad η in ἐξηταςμένας 1, 41, ἀτρεμῆ 92,32, ἀμιγῆ 131, 7, συμπαθῆ 245, 28, et ad ω in πόῤῥω 17, 7 et ἐγγυτέρω 55, 21 et 244, 49. Accentus perperam saepe in utroque libro positos corrigere non dubitavi, nec satis causae fuisse nunc video, cur ψύξις 146, 51 et μίξις 218, 23 et alibi non corrigerem, sed notarem, praesertim cum μῖξις 49, 9 ipse scripsissem et μῖγμα 204, 10 et 213, 3 etiam in codice scriptum esset. Haec igitur corrigantur. Praeterea in adnotatione ad 83, 22 addatur C. E. A. Schmidtium, gymnasii Stettinensis professorem, in dissertatione de Timaeo Platonis ex Procli commentariis restituendo anno 1842 edita Pag. 26 τὶ, quod codex Monacensis omittit, omittendum et διὸ, in quo uterque liber consentit, in διότι mutandum censuisse, quo tamen sensu verba obscura dicta sint, non ostendisse.

In indicem, quem rerum appellavi, non ut Proclus solet res dicere, quarum rerum studiosus lector ex ipso libro conspectum petat necesse est, sed ut vulgo concretas ita vocare consuevimus, retttuli omnia quae ad historiam eamque litterarum potissimum pertinent, quae scire etiam eorum interesset, qui Procli placita minus curarent. Praecipuam in his Platonis et eius dictorum rationem habui: deorum commemorationes multas, quae ad Procli theologiam potius, quam ad Graecorum mythologiam cognoscendam facerent, consulto praetermisi. Numeri et litterae, quibus in indice pariter atque in marginibus libri usus sum, exemplaris Basileensis paginas et versuum in iis decades significant.

Iam si qui erunt, quibus haec opera nostra sit grata, gratiam nobiscum habeant Eichhornio, viro excellenti, regis nostri amico, cuius humanitate suppetias ferente hic liber in publicum prodiit.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΙΜΑΪΟΝ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Ὅτι[1]) μὲν ἡ τοῦ Πλατωνικοῦ Τιμαίου πρόθεσις τῆς ὅλης φυσιολογίας ἀν- 1
τέχεται, καὶ ὡς πρὸς τὴν τοῦ παντὸς ἀνήκει θεωρίαν, ἐξ ἀρχῆς εἰς[2]) τέλος
τοῦτο πραγματευομένου, τοῖς μὴ παντάπασιν ἐσκοτωμένοις πρὸς τοὺς λόγους
ἐναργὲς εἶναί μοι καταφαίνεται· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸ τὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ Τι-
μαίου γράμμα περὶ φύσεως τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον διατάττεται, ἔνθεν
ἀφορμηθεὶς ὁ Πλάτων τιμαιογραφεῖν ἐπιχειρεῖ κατὰ τὸν σιλλογρά-
φον[3])· ὃ καὶ προὐπήξαμεν τῶν ὑπομνημάτων, ἵν' ἔχοιμεν γινώσκειν, τίνα μὲν
ὁ Πλάτωνος Τίμαιος λέγει ταὐτὰ ἐκείνῳ, τίνα δὲ προσέθηκε, τίνα δὲ καὶ διά-
φωνα, καὶ τῆς διαφωνίας | ζητῶμεν τὴν αἰτίαν μὴ παρέργως· καὶ ὁ σύμπας B
οὗτος διάλογος καθ' ὅλον ἑαυτὸν τὴν φυσιολογίαν ἔχει σκοπόν, τὰ αὐτὰ καὶ ἐν
εἰκόσι καὶ ἐν παραδείγμασιν ὁρῶν καὶ ἐν τοῖς ὅλοις καὶ ἐν τοῖς μέρεσι· συμπε-
πλήρωται γὰρ ἅπασι τοῖς καλλίστοις τῆς φυσιολογίας ὅροις, τὰ μὲν ἁπλᾶ τῶν
συνθέτων ἕνεκα παραλαμβάνων, τὰ δὲ μέρη τῶν ὅλων, τὰς δὲ εἰκόνας τῶν πα-
ραδειγμάτων, μηδὲν ἀδιερεύνητον παραλείπων τῶν τῆς φύσεως ἀρχηγικῶν αἰ-
τίων· ὅτι δὲ τῆς τοιαύτης προθέσεως ἀξίως ὁ διάλογος ἀντιλαμβάνεται, καὶ
ὡς μόνος ὁ Πλάτων τὸ Πυθαγόρειον ἦθος τῆς περὶ τὴν φύσιν θεωρίας διασω-
σάμενος ἐλεπτούργησε τὴν προκειμένην διδασκαλίαν[4]), τοῦτο ἤδη τοὺς ἀγχι-
νουστέρους ἐπισκέπτεσθαι χρή. τῆς γὰρ δὴ φυσιολογίας τριχῇ[5]) διῃρημένης,
ὡς συνελόντι φάναι, καὶ τῆς μὲν περὶ τὴν ὕλην ἀσχολουμένης καὶ τὰς ὑλικὰς
αἰτίας, τῆς δὲ προστιθείσης καὶ τὴν τοῦ εἴδους ζήτησιν καὶ τοῦτο κυριώτερον
αἴτιον ἀποφαινομένης[6]), | τῆς δ' αὖ τρίτης ταῦτα μὲν οὐ τὸν τῶν αἰτίων λόγον, C
ἀλλὰ τῶν συναιτίων ἔχειν ἀποδεικνυούσης, τὰς δὲ κυρίως αἰτίας τῶν φύσει γι-
γνομένων ἄλλας ὑποτιθεμένης, τὸ ποιητικόν, τὸ παραδειγματικόν, τὸ τελικόν,
οἱ μὲν πολλοὶ τῶν πρὸ τοῦ Πλάτωνος φυσικῶν περὶ τὴν ὕλην διέτριψαν, οἱ μὲν

---

[1]) 1, 1 *ὁ τοῦ διαλόγου σκοπός·* margo codicis A. — [2]) 1, 3 *εἰς*) *ἐς* Bas. — [3]) 1, 7 *τὸν σιλλογράφον*) *τὸν τίμωνα*: m. A. — [4]) 1, 17 *διδασκαλίαν*) *διδασκάλειαν* B. — [5]) 1, 18 *τριχῇ*) *τριχῆ* A. — [6]) 1, 19 *ἀποφαινομένης*) *ἀποφαινομένη.* A.

ἄλλο, οἱ δὲ ἄλλο τὸ ὑποκείμενον λέγοντες· καὶ γὰρ[1]) καὶ Ἀναξαγόρας, ὃς δὴ δοκεῖ καθευδόντων τῶν ἄλλων τὸν νοῦν πρῶτον αἴτιον τῶν γιγνομένων ἰδεῖν, οὐδὲν ἐν ταῖς ἀποδόσεσι προσχρῆται τῷ νῷ, μᾶλλον δὲ ἀέρας τινὰς καὶ αἰθέρας αἰτιᾶται τῶν γιγνομένων, ὡς ὁ ἐν Φαίδωνι[2]) Σωκράτης φησίν· οἱ δὲ μετὰ Πλάτωνα προστάντες τῆς αἱρέσεως, οὐ πάντες, ἀλλ' ὅσοι γε αὐτῶν ἀκριβέστεροι, καὶ τὸ εἶδος μετὰ τῆς ὕλης ἠξίωσαν θεωρεῖν τὸν φυσικόν, εἰς ὕλην καὶ εἶδος ἀνάγοντες τὰς τῶν σωμάτων ἀρχάς· καὶ γὰρ εἴ που καὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας διαμνημονεύουσιν, ὥσπερ ὅταν τὴν φύσιν ἀρχὴν κινήσεως λέγωσι, μᾶλλον ἀφαιροῦσιν αὐτῆς τὸ δραστήριον καὶ τὸ κυρίως ποιητικόν, λόγους ἐν αὐτῇ μὴ συγχωροῦν-
D τες εἶναι τῶν παρ' αὐτῆς ποιουμένων, ἀλλὰ πολλὰ καὶ αὐτομάτως | γίγνεσθαι διδόντες, πρὸς τῷ[3]) μηδὲ πάντων ἁπλῶς τῶν φυσικῶν ποιητικὴν αἰτίαν ὁμολογεῖν προϋφεστάναι, μόνων δὲ τῶν ἐν γενέσει φερομένων· ἐπεὶ τῶν γε ἀϊδίων οὐδὲν ποιητικὸν εἶναί φασι διαῤῥήδην· ὅπου καὶ λανθάνουσιν ἢ τὸν ὅλον οὐρανὸν ἀπὸ ταὐτομάτου συνιστάντες, ἢ τὸ αὐτοματικὸν αὐτὸ ἑαυτοῦ παρακτικὸν ἀποφαινόμενοι· μόνος δὲ ὁ Πλάτων τοῖς Πυθαγορείοις[4]) ἑπόμενος παραδίδωσι μὲν καὶ τὰ συναίτια τῶν φυσικῶν πραγμάτων, τὸ πανδεχὲς καὶ τὸ ἔνυλον εἶδος, δουλεύοντα τοῖς κυρίως αἰτίοις εἰς γένεσιν, πρὸ δὲ τούτων τὰς πρωτουργοὺς αἰτίας διερευνᾶται, τὸ ποιοῦν, τὸ παράδειγμα, τὸ τέλος, καὶ διὰ ταῦτα νοῦν τε ἐφίστησι τῷ παντὶ δημιουργικὸν καὶ νοητὴν αἰτίαν, ἐν ᾗ πρώτως ἐστὶ τὸ πᾶν, καὶ τὸ ἀγαθόν, ἐν ἐφετοῦ τάξει τῷ ποιοῦντι προϊδρυμένον. ἐπεὶ γὰρ τὸ ὑπ' ἄλλου κινούμενον ἤρτηται τῆς τοῦ κινοῦντος δυνάμεως, οὔτε παράγειν ἑαυτὸ δηλαδὴ πέφυκεν οὔτε τελειοῦν οὔτε σώζειν, ἐν πᾶσι δὲ τούτοις τῆς ποιητικῆς αἰτίας δεῖται καὶ ὑπ' ἐκείνης συνάγεται. καὶ οὖν καὶ τὰ συναίτια τῶν φυ-
E σικῶν ἐξηρτῆσθαι | προσήκει τῶν ἀληθινῶν αἰτίων, ἀφ' ὧν παρῆκται, πρὸς ἃ δεδημιούργηται παρὰ τοῦ πάντων πατρός, οὗ ἕνεκα γέγονεν. εἰκότως ἄρα ταῦτα πάντα τῷ Πλάτωνι μετ' ἀκριβείας ἐξητασμένα[5]) παραδέδοται, καὶ ἀπὸ τούτων ἐξημμένα τὰ λοιπὰ δύο, τό τε εἶδος καὶ τὸ ὑποκείμενον. οὐ γάρ ἐστιν ὁ κόσμος οὗτος ὁ αὐτὸς τοῖς νοητοῖς ἢ νοεροῖς κόσμοις, οἵτινες ἐν εἴδεσι καθαροῖς ὑφεστήκασιν, ἀλλ' ἔστιν ἐν αὐτῷ τὸ μὲν ὡς λόγος καὶ εἶδος, τὸ δὲ ὡς ὑποκείμενον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ εἰσαῦθις[6]) ἐξέσται σκοπεῖν· ὅτι δὲ εἰκότως πάσας τὰς αἰτίας ταύτας ὁ Πλάτων παραδέδωκε τῆς κοσμοποιίας, ἐκ τούτων πρόδηλον, τὸ ἀγαθόν, τὸ νοητὸν παράδειγμα, τὸ ποιοῦν, τὸ εἶδος, τὴν ὑποκειμένην φύσιν. εἰ μὲν γὰρ περὶ νοητῶν διελέγετο θεῶν, τἀγαθὸν ἂν μόνον αἴτιον αὐτῶν ἀπέφαινεν· ἐκ[7]) γὰρ ταύτης μόνης τῆς αἰτίας ὁ νοητὸς ἀριθμός· εἰ δὲ περὶ νοερῶν, τό τε ἀγαθὸν ἂν καὶ τὸ νοητὸν ἀντὶ[8]) τούτων ὑπέθετο· πρόεισι γὰρ τὸ νοερὸν πλῆθος ἔκ τε τῶν νοητῶν ἑνάδων καὶ τῆς μιᾶς τῶν ὄντων πηγῆς· εἰ δὲ

---

[1]) 1, 23 *γὰρ*) *γάρ αὖ* B. — [2]) 1, 25 *Φαίδωνι*) Pag. 98 C. — [3]) 1, 30 *τῷ*) *τὸ* A. — [4]) 1, 33 *Πυθαγορείοις*) *Πυθαγορίοις* — [5]) 1, 41 *ἐξητασμένα*) *ἐξητασμένας* A; sed ς inductum est. — [6]) 1, 44 *εἰσαῦθις*) *εἰς αὖθις* — [7]) 1, 47 *ἐκ*) *καὶ* B. — [8]) 1, 48 *ἀντὶ*) Fort. *αἰτίας*, quemadmodum coniecit Taylorus.

περὶ τῶν ὑπερκοσμίων, παρῆγεν ἂν αὐτοὺς ἔκ τε τῆς | δημιουργίας τῆς νοερᾶς 2
καὶ ὁλικῆς κἀκ τῶν νοητῶν θεῶν καὶ τοῦ τῶν ὅλων αἰτίου· πάντων[1]) γάρ, ὧν
τὰ δεύτερα γεννητικά, πρώτως ἐστὶ καὶ ἀῤῥήτως ἐκεῖνο καὶ ἀνεπινοήτως ὑπο-
στατικόν· ἐπειδὴ δὲ περὶ ἐγκοσμίων διαλέξεται[2]) πραγμάτων καὶ περὶ κόσμου
τοῦ ξύμπαντος, ὕλην τε αὐτῷ δώσει καὶ εἶδος ἀπὸ τῶν ὑπερκοσμίων θεῶν εἰς
αὐτὸν ἐφῆκον, καὶ τῆς ὅλης[3]) ἐξάψει δημιουργίας[4]), καὶ πρὸς τὸ νοητὸν ἀπει-
κάσει ζῷον, καὶ θεὸν ἐπιδείξει τῇ μετουσίᾳ τἀγαθοῦ, καὶ οὕτω δὴ θεὸν ἔννουν
ἔμψυχον ἀποτελέσει τὸν ὅλον κόσμον.

Σκοπὸς μὲν οὖν[5]) οὗτος, οὗ φαμὲν στοχάζεσθαι τὸν Τίμαιον, καὶ τοιοῦτος,
ὥσπερ εἴπομεν· τούτου δὲ ὄντος τοιούτου πρεπόντως ἐν ἀρχῇ μὲν δι' εἰκό-
νων[6]) ἡ τοῦ παντὸς ἐπιδείκνυται τάξις, ἐν μέσοις δὲ ἡ σύμπασα κοσμοποιία
παραδίδοται[7]), πρὸς δὲ τῷ τέλει τὰ μερικὰ καὶ τὰ τέλη τῆς δημιουργίας συνυ-
φαίνεται τοῖς ὅλοις[8]). ἡ μὲν γὰρ τῆς Πολιτείας ἐπανάληψις καὶ ὁ περὶ[9]) τῆς
Ἀτλαντίδος | μῦθος τὴν δι' εἰκόνων ἐκφαίνει τοῦ κόσμου θεωρίαν. εἴτε γὰρ B
εἰς τὴν[10]) ἕνωσιν καὶ τὸ πλῆθος ἀπίδοιμεν τῶν ἐγκοσμίων, τῆς μὲν ἑνώσεως
εἰκόνα φήσομεν εἶναι τὴν πολιτείαν, ἣν ὁ Σωκράτης ἀνακεφαλαιοῦται, τὴν διὰ
πάντων διήκουσαν κοινωνίαν ὡς τέλος προστησαμένην, τῆς δὲ διαιρέσεως καὶ
μάλιστα τῆς κατὰ τὰς δύο συστοιχίας[11]) ἀντιθέσεως[12]) τὸν τῶν Ἀτλαντίνων
πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον, ὃν ὁ Κριτίας ἱστορεῖ· εἴτε κατὰ τὸ[13]) οὐράνιον καὶ
τὸ ὑπὸ σελήνην, τὴν μὲν πολιτείαν ὁμοιοῦσθαι φήσομεν πρὸς τὴν οὐρανίαν δια-
κόσμησιν· καὶ γὰρ ὁ Σωκράτης ἐν οὐρανῷ φησὶν[14]) αὐτῆς τὸ παράδειγμα ἱδρῦ-
σθαι[15])· τὸν δὲ τῶν[16]) Ἀτλαντίνων πόλεμον τῇ γενέσει δι' ἐναντιώσεως καὶ
μεταβολῆς ὑφισταμένῃ. ταῦτα μὲν οὖν διὰ ταῦτα προηγεῖται τῆς ὅλης φυσιο-
λογίας· ἐπὶ δὲ τούτοις τό τε δημιουργικὸν αἴτιον παραδίδοται τοῦ παντὸς καὶ
τὸ παραδειγματικὸν καὶ τελικόν· ὧν προϋπαρχόντων δημιουργεῖται τὸ πᾶν καθ'
ὅλον τε καὶ κατὰ μέρη. καὶ γὰρ τὸ σωματοειδὲς αὐτοῦ τεκταίνεται τοῖς εἴδεσι
καὶ ταῖς δημιουργικαῖς τομαῖς καὶ τοῖς θείοις ἀριθμοῖς | τεμνόμενον, καὶ ἡ ψυχὴ C
παράγεταί τε ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ καὶ πληροῦται λόγων ἁρμονικῶν καὶ συμ-
βόλων θείων καὶ δημιουργικῶν, καὶ τὸ ὅλον ζῷον συνυφαίνεται[17]) κατὰ τὴν ἡνω-
μένην ἐν τῷ νοητῷ κόσμῳ περιοχήν, τά τε μέρη τὰ ἐν αὐτῷ δεόντως ἐν τῷ ὅλῳ
τάττεται, ὅσα τε σωματικὰ καὶ ὅσα ζωτικά· καὶ γὰρ ψυχαὶ μερικαὶ εἰσοικιζόμεναι

---

[1]) 2, 1 *ὅτι τὸ ἔνυλον εἶδος ἀπὸ τῶν ὑπερκοσμίων θεῶν. διὰ μέσων τῶν ἐγκοσμίων:* m. A. — [2]) 2, 3 *διαλέξεται*) *διαλέγεται* ante correctionem A. (cum puncto sub *γ*, et super paenultima ξε) — [3]) 2, 4 *ὅλης*) *ὕλης* B. (*ὅλης* coni. Tayl. atque ita scriptum habet A.) — [4]) 2, 4 *δημιουργίας*) *δημιουργείας* ante corr. A. — [5]) 2, 6 *οὖν*) omittit A. — [6]) 2, 7 *δι' εἰκόνων*) *διεικόνων* A. — [7]) 2, 8 *παραδίδοται*) *παραδέδοται* A. — [8]) 2, 9 *ἡ τοῦ διαλόγου οἰκονομία:* m. A. — [9]) 2, 9 *περὶ*) om. A. — [10]) 2, 10 *τὴν*) om. A. — [11]) 2, 13 *συστοιχίας*) *συστοιχείας* B. — [12]) 2, 13 *ἀντιθέσεως*) *ἀντιθέσεις* — correxit Tayl. — [13]) 2, 14 *τὸ*) *τὸν* A. — [14]) 2, 15 *φησὶν*) Civit. Lib. VIIII. extr. (*φησὶ* B.) — [15]) 2, 15 *ἱδρῦσθαι*) *ἱδρσύθαι* — [16]) 2, 15 *τῶν*) *τὸν* A. — [17]) 2, 21 *συνυφαίνεται*) *συνυφαίνηται* B.

τάττονται περὶ τοὺς ἡγεμόνας θεοὺς καὶ ἐγκόσμιαι γίγνονται[1]) κατὰ τὰ ὀχήματα τὰ ἑαυτῶν, μιμούμεναι τοὺς ἡγουμένους ἑαυτῶν, καὶ τὰ θνητὰ ζῷα δημιουργεῖται καὶ ζωοποιεῖται παρὰ τῶν οὐρανίων θεῶν· οὗ δὴ καὶ ἄνθρωπος ὅπῃ τε συνέστη καὶ δι' οἵας αἰτίας, τεθεώρηται, καὶ πρό γε τῶν ἄλλων οὗτος[2]), διότι καὶ προσήκουσά ἐστιν ἡμῖν ἡ περὶ αὐτοῦ θεωρία, τὸν περὶ αὐτοῦ[3]) λόγον προβεβλημένοις καὶ κατὰ τοῦτο[4]) ζῶσιν, ἢ[5]) διότι μικρὸς κόσμος ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἔστι καὶ ἐν τούτῳ πάντα μερικῶς, ὅσα ἐν τῷ κόσμῳ θείως τε καὶ ὁλικῶς[6])· νοῦς τε γάρ ἐστιν ἡμῖν ὁ[7]) κατ' ἐνέργειαν, καὶ ψυχὴ λογικὴ προελθοῦσα ἐκ τοῦ αὐτοῦ[8]) πατρὸς καὶ τῆς αὐτῆς ζωογόνου θεᾶς τῇ
D | ὅλῃ[9]), καὶ ὄχημα αἰθέριον ἀνάλογον τῷ οὐρανῷ, καὶ σῶμα γήϊνον ἐκ τῶν τεττάρων στοιχείων φυραθέν, οἷς καὶ σύστοιχόν ἐστιν. εἰ τοίνυν ἔδει πολλαχῶς θεωρῆσαι τὸ πᾶν, καὶ ἐν τῷ νοητῷ καὶ ἐν τῷ αἰσθητῷ, παραδειγματικῶς, εἰκονικῶς, ὁλικῶς, μερικῶς, εὖ ἂν ἔχοι καὶ ὁ περὶ ἀνθρώπου φύσεως λόγος[10]) ἐν τῇ τοῦ παντὸς θεωρίᾳ τελέως ἐξεργασθείς. εἴποις δ' ἂν κἀκεῖνον ἔτι τὸν λόγον, ὅτι κατὰ Πυθαγορικὸν ἔθος δεῖ συνάψαι τῷ θεωρουμένῳ τὸν περὶ τοῦ θεωροῦντος λόγον. ἐπεὶ γὰρ ἔχομεν, τίς ὁ κόσμος, ἐχρῆν[11]), οἶμαι, προσθεῖναι κἀκεῖνο[12]), τί ποτέ ἐστι τὸ ταῦτα ἐπισκεπτόμενον καὶ λογικῶς κατανοοῦν. ὅτι δὲ καὶ πρὸς τοῦτο ἀπέβλεψεν, ἐδήλωσε πρὸς τῷ τέλει διαῤῥήδην εἰπὼν[13]), ὅτι δεῖ τῷ κατανοουμένῳ τὸ κατανοοῦν ἐξομοιῶσαι τὸν μέλλοντα τῆς εὐδαίμονος ζωῆς ἐπήβολον ἔσεσθαι. τὸ μὲν γὰρ ὅλον ἀεὶ εὔδαιμον· ἔσται δὲ καὶ τὸ ἡμέτερον εὔδαιμον ὁμοιωθὲν τῷ παντί. καὶ γὰρ πρὸς τὴν αἰτίαν οὕτως ἀναχθήσεται. ἐπεὶ γὰρ ὡς ὁ ἐνταῦθα ἄνθρωπος πρὸς τὸ πᾶν, οὕτω καὶ ὁ
E νοητὸς ἄνθρωπος πρὸς τὸ αὐτοζῶον, | ἐκεῖ δὲ ἀεὶ τὰ δεύτερα τῶν πρώτων ἐξέχεται καὶ τὰ μέρη τῶν ὅλων ἐστὶν ἀνεκφοίτητα καὶ ἵδρυται ἐν αὐτοῖς, ὅταν καὶ ὁ τῇδε ἄνθρωπος ἀφομοιῶται[14]) τῷ παντὶ, μιμήσεται καὶ τὸ ἑαυτοῦ παράδειγμα, τὸν προσήκοντα τρόπον κόσμος γενόμενος διὰ τὴν πρὸς τὸν κόσμον ὁμοιότητα, καὶ εὐδαίμων διὰ τὴν πρὸς τὸν εὐδαίμονα θεὸν ἀπεικασίαν. ἐπὶ[15]) δὴ τοῖς εἰρημένοις καὶ τὰ τέλη τῆς δημιουργίας λελεπτούργηται κατά τε γένη καὶ εἴδη, τά τε ἐν τοῖς μετεώροις τά τε ἐν τῇ γῇ συνιστάμενα καὶ τὰ ἐν τοῖς ζώοις, τά τε παρὰ φύσιν καὶ ὅσα κατὰ φύσιν· οὗ δὴ καὶ ἀρχαὶ τῆς ἰατρικῆς ἀναφαίνονται. λήγει γὰρ ἄχρι τούτων ὁ φυσικὸς, ἐπειδὴ τῆς φύσεώς ἐστι θεα-

---

1) 2, 23 *ἐγκόσμιαι γίγνονται*) *ἐγκόσμιαι γίνονται* A. *ἐνκόσμιαι γίγνονται* B. Rectius *ἐγκόσμιοι γ.* — 2) 2, 26 *οὗτος*) *οὕτως* ante corr. A. — 3) 2, 27 *αὐτοῦ*) *αὐτῆς* B. — 4) 2, 27 *τοῦτο*) *τοῦτον* B. — 5) 2, 27 *ἢ*) om. A. — 6) 2, 28 *πᾶσα ὁλότης, θεός:* m. A. — 7) 2, 29 *ὁ*) *καὶ ὁ* A. — 8) 2, 29 *αὐτοῦ*) *αὐτῆς* B. (ut est in A. scriptum, ita scribendum esse vidit Tayl.) — 9) 2, 30 *ὅτι ἡ ὅλη ψυχὴ, καὶ ἡ μερικὴ ψυχὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ζωογονίας προῆλθον. καὶ ἔτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ δημιουργοῦ*: m. A. — 10) 2, 32 *φύσεως λόγος*) *λόγος φύσεως* (β' α') A. — 11) 2, 35 *ἐχρῆν*) *ἐχθρῆν* A. — 12) 2, 35 *προσθεῖναι κἀκεῖνο*) *κἀκεῖνο προσθεῖναι* A. — 13) 2, 36 *εἰπὼν*) Pag. 90 D. — 14) 2, 41 *ἀφομοιῶται*) *ἀφομοίωται* A. — 15) 2, 43 *ἐπὶ*) *ἐπεὶ* B.

τῆς. ἅμα γὰρ τῇ φύσει καὶ τὸ κατὰ φύσιν, τούτου δὲ ἔκβασις τὸ παρὰ φύσιν.
ποσαχῶς οὖν ἡ παρατροπὴ καὶ ὅπως ἐκπεραίνεται πρὸς τὸ μέτριον καὶ τὴν φύ-
σιν, τοῦ φυσικοῦ κατανοεῖν ἔργον, τὰ δὲ τούτοις ἑπόμενα τῆς ἰατρικῆς ἐξυφαί-
νειν τέχνης. ἐν δὴ τούτοις μάλιστα κοινωνεῖ τοῖς ἄλλοις φυσιολόγοις ὁ Πλά-
των. περὶ γὰρ τὰ ἐνυλότατα | καὶ τὰ ἔσχατα ἔργα[1]) τῆς φύσεως ἐκεῖνοι διέ- F
τριβον, ἀφέντες τὸν ὅλον οὐρανὸν καὶ τὰς τῶν θεῶν τῶν ἐγκοσμίων τάξεις, ἅτε
τὴν ὕλην ὁρῶντες, τὰ δὲ εἴδη καὶ τὰς πρωτουργοὺς αἰτίας χαίρειν μεθέντες.
δοκεῖ δέ μοι καὶ ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης τὴν τοῦ Πλάτωνος διδασκαλίαν κατὰ
δύναμιν ζηλώσας οὕτω διαθεῖναι τὴν ὅλην περὶ φύσεως πραγματείαν· τὰ μὲν
κοινὰ πάντων τῶν φύσει συνεστώτων ἰδών, εἶδος καὶ ὑποκείμενον καὶ τὸ ὅθεν
ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως καὶ κίνησιν καὶ χρόνον καὶ τόπον, | ἃ δὴ καὶ Πλάτων ἐν- 3
ταῦθα παραδέδωκε, τό τε διάστημα καὶ τὸν χρόνον[2]) εἰκόνα αἰῶνος ὄντα[3]) καὶ
τῷ οὐρανῷ συνυποστάντα καὶ τὰ ποικίλα τῆς κινήσεως εἴδη καὶ τὰ συναίτια
τῶν φύσει, τὰ δὲ ἴδια τοῖς κατ᾽ οὐσίαν[4]) διῃρημένοις, τούτων πρῶτα μὲν[5]) τὰ
τῷ οὐρανῷ προσήκοντα, τῷ Πλάτωνι συμφώνως, καθ᾽ ὅσον ἀγέννητον καλεῖ[6])
γε τὸν οὐρανὸν καὶ πέμπτην οὐσίαν[7]) (τί γὰρ διαφέρει πέμπτον στοιχεῖον κα-
λεῖν ἢ πέμπτον κόσμον, καὶ σχῆμα πέμπτον[8]), ὡς ὁ Πλάτων ἐκάλεσε;) δεύ-
τερα δὲ τὰ κοινὰ πάσης τῆς γενεσιουργοῦ συστάσεως, οὗ δὴ[9]) θαυμάσειεν ἄν
τις τὸν Πλάτωνα τάς τε οὐσίας αὐτῶν καὶ τὰς δυνάμεις σὺν πολλῇ τῇ ἀκριβείᾳ
θεωρήσαντα καὶ τήν τε ἁρμονίαν αὐτῶν καὶ τὰς ἐναντιώσεις ὀρθῶς διασωσάμε-
νον, τούτων δὲ αὖ τῶν[10]) περὶ τὴν γένεσιν τὰ μὲν προσήκοντα τοῖς μετεώροις,
ὧν ὁ μὲν Πλάτων τὰς ἀρχὰς παραδέδωκεν, ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τὴν διδασκαλίαν
ἐξέτεινε πέραν τοῦ δέοντος, | τὰ δὲ εἰς τὴν τῶν ζῴων τείνοντα θεωρίαν, ἃ παρὰ B
μὲν τῷ Πλάτωνι κατὰ πάσας τὰς αἰτίας διήρθρωται τὰς τελικὰς καὶ τὰς συναι-
τίους, παρὰ δὲ τῷ Ἀριστοτέλει μόγις καὶ ἐν ὀλίγοις κατὰ τὸ εἶδος τεθεώρηται·
τὰ πολλὰ γὰρ ἄχρι τῆς ὕλης ἵσταται καὶ τὰς ἀποδόσεις ἀπὸ ταύτης τῶν φυσικῶν
ποιούμενος δείκνυσιν ἡμῖν, ὅσ᾽[11]) ἀπολείπεται τῆς τοῦ καθηγεμόνος ὑφη-
γήσεως.

Ταῦτα μὲν δὴ περὶ τούτων· τὸ δὲ εἶδος τοῦ διαλόγου καὶ ὁ χαρακτὴρ[12]) ὁποῖός τίς ἐστι, μετὰ ταῦτα λέγωμεν. Ὁμολογεῖται παρὰ πάντων, ὅτι τοῦ Πυθαγορικοῦ Τιμαίου τὸ βιβλίον ὁ Πλάτων λαβών, ὃ περὶ τοῦ παντὸς αὐτῷ σύγκειται τὸν τῶν Πυθαγορείων τρόπον, τιμαιογραφεῖν ἐπεχείρησεν. ὁμολογεῖται αὖ καὶ τοῦτο παρὰ τῶν καὶ σμικρὰ τῷ Πλάτωνι συγγεγονότων, ὅτι τὸ ἦθος αὐτοῦ Σωκρατικὸν καὶ φιλάνθρωπον καὶ ἀποδεικτικόν. εἴπερ οὖν καὶ ἄλλοθί που ξυνεκεράσατο τήν τε Πυθαγόρειον καὶ Σωκρατικὴν ἰδιότητα, κἂν τῷδε τῷ διαλόγῳ

---

[1]) 2, 50 *ἔργα*) om. A. — [2]) 3, 1 *ἃ δὴ—χρόνον*) om. A. — [3]) 3, 1 *ὄντα*) *εἶναι*, superscripto *ὄντα*, A. — [4]) 3, 3 *κατ᾽ οὐσίαν*) *κατουσίαν* A. — [5]) 3, 3 *πρῶτα μὲν*) scil. *διαθεῖναι*. — [6]) 3, 4 *καλεῖ*) *καὶ εἶθε* A. — [7]) 3, 4 *πέμπτην οὐσίαν*) *πέμπτης οὐσίας* A. — [8]) 3, 5 *πέμπτον*) Pag. 55 C. — [9]) 3, 6 *δὴ*) *δεῖ* B. — [10]) 3, 8 *αὖ τῶν*) *αὐτῶν* — [11]) 3, 13 *ὅσ᾽*) *ὅς* — [12]) 3, 14 *ὁ τοῦ διαλόγου χαρακτήρ*. m. A.

τοῦτο φαίνεται ποιῶν. ἔστι γὰρ ἐν αὐτῷ παρὰ μὲν Πυθαγορικῆς συνηθείας τὸ
C ὑψηλόνουν, τὸ νοερὸν, | τὸ ἔνθεον, τὸ ἀπὸ τῶν νοητῶν πάντα [1]) ἐξάπτειν [2]), τὸ ἐν ἀριθμοῖς τὰ ὅλα ἀφοριζόμενον, τὸ μυστικῶς τὰ πράγματα καὶ συμβολικῶς ἐνδεικνύμενον, τὸ ἀναγωγὸν καὶ ὑπεραῖρον τὰς μερικὰς [3]) ἐπιβολὰς, τὸ ἀποφαντικόν· παρὰ δὲ τῆς Σωκρατικῆς φιλανθρωπίας τὸ εὐσυνουσίαστον, τὸ ἥμερον, τὸ ἀποδεικτικὸν, τὸ δι' εἰκόνων τὰ ὄντα θεωροῦν, τὸ ἠθικὸν, πάντα τὰ τοιαῦτα. διὸ δὴ σεμνός ἐστιν ὁ διάλογος καὶ ἄνωθεν ἀπὸ τῶν πρωτίστων ἀρχῶν ποιεῖται τὰς ἐπιβολὰς, μίγνυσι δὲ τῷ ἀποφαντικῷ τὸ ἀποδεικτικὸν, καὶ τὰ φυσικὰ οὐ φυσικῶς μόνον, ἀλλὰ καὶ θεολογικῶς νοεῖν ἡμᾶς παρασκευάζει. καὶ γὰρ αὐτὴ ἡ φύσις [4]), ἡ ποδηγετοῦσα τὸ πᾶν, ἐξηρτημένη τῶν θεῶν καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐμπνεομένη κατευθύνει τὸ σωματοειδὲς καὶ οὔτε ὡς θεός ἐστιν οὔτε ἔξω τῆς θείας ἰδιότητος τῷ προσλάμπεσθαι παρὰ τῶν ὄντως ὄντων θεῶν. εἰ δὴ δεῖ καὶ τοὺς λόγους ἐξομοιοῦσθαι τοῖς πράγμασιν, ὧν εἰσὶν ἐξηγηταὶ, καθάπερ αὐτὸς ὁ Τίμαιος ἐρεῖ [5]), πρέπον ἂν εἴη καὶ τόνδε τὸν διάλογον ἔχειν μὲν καὶ τὸ
D φυσικὸν, ἔχειν δ' αὖ καὶ τὸ θεολογικὸν, μιμούμενον | τὴν φύσιν, ἧς ἐστι θεατής. ἔτι δὲ, ἐπεὶ κατὰ τὸ Πυθαγόρειον ἀρέσκον τριχῆ τὰ πράγματα διῄρηται, εἴς τε τὰ νοητὰ καὶ τὰ φυσικὰ καὶ τὰ τούτων μέσα, ἃ δὴ καλεῖν εἰώθασι μαθηματικὰ, πάντα δὲ ἐν πᾶσιν ἔστι θεωρεῖν οἰκείως (καὶ γὰρ ἐν τοῖς νοητοῖς ἀρχηγικῶς προϋφέστηκε τά τε μέσα καὶ τὰ ἔσχατα, καὶ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς ἀμφότερά ἐστιν, εἰκονικῶς μὲν τὰ πρῶτα, παραδειγματικῶς δὲ τὰ τρίτα, καὶ ἐν τοῖς φυσικοῖς ἐστὶν ἰνδάλματα τῶν πρὸ αὐτῶν) εἰκότως δήπου καὶ ὁ Τίμαιος τήν τε [6]) ψυχὴν ὑφιστὰς διὰ τῶν μαθηματικῶν ὀνομάτων ἐνδείκνυται τάς τε δυνάμεις αὐτῆς καὶ τοὺς λόγους καὶ τὰ στοιχεῖα, Πλάτων δὲ ἀπὸ τῶν σχημάτων τῶν γεωμετρικῶν τὰς ἰδιότητας αὐτῶν ἀφορίζεται καὶ τούτων ξυμπάντων ἐν τῷ νοητῷ καὶ δημιουργικῷ νῷ τὰς αἰτίας ἀπολείπει προϋπαρχούσας ἀρχοειδῶς.

Περὶ μὲν δὴ τούτων τοσαῦτα, καὶ τῆς τῶν καθ' ἕκαστα διερευνήσεως μᾶλλον ἡμᾶς ἐπιστῆσαι [7]) τῷ ἤθει τοῦ διαλόγου δυναμένης· ἡ δὲ ὑπόθεσις [8]) τοιάδε τίς ἐστι· Σωκράτης εἰς Πειραιᾶ ἀφικόμενος τῆς τῶν Βενδιδείων ἑορτῆς
E | ἕνεκα καὶ πομπῆς διείλεκται περὶ πολιτείας ἐκεῖ πρός τε Πολέμαρχον τὸν Κεφάλου καὶ Γλαύκωνα καὶ Ἀδείμαντον καὶ δὴ καὶ Θρασύμαχον τὸν σοφιστήν· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν ἄστει πρὸς Τίμαιον καὶ Ἑρμοκράτην καὶ Κριτίαν καὶ τέταρτον ἐπὶ τούτοις ἄλλον ἀνώνυμον διηγεῖται τὴν ἐν Πειραιεῖ ξυνουσίαν, ὡς ἐν τῇ Πολιτείᾳ ὑπόκειται· διηγησάμενος δὲ παρεκάλεσε καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείοις [9]) αὐτὸν [10]) ἀνταφεστιάσαι λόγοις τῇ ταύτης ὑστεραίᾳ.

---

[1]) 3, 20 *πάντα*) *πάντων* B. — [2]) 3, 20 *ἐξάπτειν*) Fort. *ἐξάπτον* — [3]) 3, 21 *μερικὰς*) *μεριστὰς* A. — [4]) 3, 25 *ὅτι ἡ φύσις οὔτε θεός ἐστιν, οὔτε ἔξω τῆς θείας φύσεως ἰδιότης*: m. A. — [5]) 3, 29 *ἐρεῖ*) Pag. 29 B. — [6]) 3, 34 *τε*) delendum videtur. — [7]) 3, 38 *ἐπιστῆσαι*) *ἐπιστῆναι* — [8]) 3, 39 *ἡ ὑπόθεσις*: m. A. — [9]) 3, 43 *οἰκείοις*) *οἰκείους* B. — Post *παρεκάλεσε* excidisse *Τίμαιον* videtur. — [10]) 3, 43 *αὐτὸν*) *αὐτῶν*

συνεληλύθασιν οὖν ἀκροασόμενοί τε καὶ ἐροῦντες εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν, τρί-
την οὖσαν ἀπὸ τῆς ἐν Πειραιεῖ συνουσίας· ἔν τε γὰρ τῇ Πολιτείᾳ τὸ Κατέβην
χθὲς[1]) εἴρηται, κἀνταῦθα τὸ Τῶν χθὲς μὲν δαιτυμόνων, τὰ δὲ νῦν
ἑστιατόρων[2])· πάρεισι δὲ εἰς τήνδε τὴν ἀκρόασιν οὐ πάντες, ἀλλ' ὁ τέταρ-
τος δι' ἀσθένειαν ἀπολείπεται.[3]) τί δή ποτε οὖν, φαίης ἄν, ἐν τούτοις οἱ ἀκρο-
ώμενοι τρεῖς, ἐν οἷς περὶ κόσμου τοῦ σύμπαντος ὁ λόγος; ὅτι, φήσω, τὸν μὲν
πατέρα τῶν λόγων ἀνάλογον ἑστάναι προσήκει τῷ πατρὶ τῶν ἔργων· ἡ γὰρ
κατὰ λόγον κοσμοποιία τῆς κατὰ νοῦν ἐστι κοσμοποιίας εἰκών· τῇ δὲ | ὑπο- F
δεχομένῃ δημιουργικῇ τριάδι τὴν τοῦ πατρὸς μίαν καὶ ὁλικὴν ποίησιν[4]) τὴν
τριάδα τῶν τοὺς λόγους ὑποδεχομένων, ἧς τὸ ἀκρότατόν ἐστι Σωκράτης, διὰ
συγγένειαν ζωῆς αὐτόθεν ἑαυτὸν συνάπτων τῷ Τιμαίῳ, ὥσπερ τῆς παραδειγ-
ματικῆς τὸ πρῶτον συνήνωται τῷ πρὸ τῶν τριῶν[5]).

Ταῦτα μὲν οὖν διὰ τῶν ἐχομένων ἐναργέστερον πιέσομεν[6]), εἰ ταύτῃ τοῖς
θεοῖς φίλον· εἰρημένων δὲ ἡμῖν ἤδη τοῦ τε σκοποῦ πέρι, τίς τε καὶ[7]) ἡλίκος
ἐστὶ, καὶ τῆς οἰκονομίας[8]) τοῦ διαλόγου τοῦ τε χαρακτῆρος τοῦ ἐν αὐτῷ[9]) |
θαυμασίου[10]) συγκεκραμένου, καὶ τῆς ὅλης ὑποθέσεως καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν 4
προσώπων τῆς πρὸς τοὺς παρόντας λόγους οἰκειότητος, ἁρμόττον μὲν ἦν ἐπ'
αὐτὴν τὴν λέξιν ἐλθόντας ἐξετάζειν ἕκαστα τὸν ἡμῖν δυνατὸν τρόπον· ἀλλ' ἐπεὶ
τὸ τῆς φύσεως ὄνομα παρ' ἄλλοις ἄλλως φερόμενον ταράττει τοὺς τῆς Πλάτω-
νος διανοίας φιλοθεάμονας[11]), πῇ ποτε αὐτῷ δοκεῖ, καὶ τίνα βούλεται τὴν
οὐσίαν εἶναι τῆς φύσεως, φέρε, περὶ τούτου πρῶτον διέλθωμεν. πρέποι[12]) γὰρ
ἄν που καὶ τῷ διαλόγῳ τὸ σκέμμα φυσικὴν ἔχοντι τὴν θεωρίαν εἰδέναι, τίς ἡ
φύσις καὶ πόθεν πρόεισι καὶ μέχρι τίνος διατείνει τὰς ἑαυτῆς ποιήσεις. τῶν
γὰρ παλαιῶν οἱ μὲν τὴν ὕλην φύσιν ἐκάλουν, ὡς Ἀντιφῶν, οἱ δὲ τὸ εἶδος, ὡς
Ἀριστοτέλης ἐν πολλοῖς, οἱ δὲ τὸ ὅλον, ὡς τῶν πρὸ Πλάτωνός τινες, περὶ ὧν
ἐν Νόμοις[13]) ἱστόρησεν, ὅτι δὴ τὰ φύσει φύσις[14]) προσηγόρευον, οἱ δὲ τὰς
φυσικὰς δυνάμεις, βαρύτητας, κουφότητας, μανώσεις, πυκνώσεις, ὥς τινες τῶν
Περιπατητικῶν | καὶ τῶν ἔτι ἀρχαιοτέρων φυσικῶν, οἱ δὲ τέχνην θεοῦ τὴν φύ- B
σιν[15]) προσωνόμαζον, οἱ δὲ ψυχήν, οἱ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτο· ὁ δέ γε Πλάτων
ὕλην μὲν ἢ τὸ ἔνυλον εἶδος ἢ τὸ σῶμα ἢ τὰς δυνάμεις τὰς φυσικὰς οὐκ ἀξιοῖ
πρώτως ἐπονομάζεσθαι[16]) φύσιν, ψυχὴν δὲ αὐτὴν αὐτόθεν ὀκνεῖ προσαγορεύ-

[1]) 3, 45 *Κατέβην χθὲς*) Civit. Lib. I. init. — [2]) 3, 46 *ἑστιατόρων*) *ἑστιατώρων* B. — Verba sunt Socratis Tim. Pag. 17 A. — [3]) 3, 47 *ἡ πρὸς τὸν διάλογον τῶν προσώπων οἰκειότης*: m. A. — [4]) 3, 50 *ποίησιν*) *κίνησιν* B. — [5]) 3, 52 *τίμαιος. διάλογος. | δημιουργός. δημιουργός. | οἱ τρεῖς δημιουργοί: σωκράτης: κρίτιας δημοκράτης*: m. A. — [6]) 3, 53 *πιέσομεν*) *ποιήσομεν* B. — [7]) 3, 54 *καὶ*) om. B. — [8]) 3, 54 *οἰκονομίας*) *εἰκονομίας* A. — [9]) 3, 54 *αὐτῷ*) *αὐτοῖς* B. — [10]) 4, 1 *θαυμασίου*) Malim *θαυμασίως* — [11]) 4, 4 *φιλοθεάμονας*) *φιλοθεάμενας*, sup. o, A. — [12]) 4, 5 *πρέποι*) *πρέπει* A. — [13]) 4, 8 *Νόμοις*) Lib. X. Pag. 892 B. quem locum si inspexisset Taylorus, *ὅτι δὴ* in *οἱ δὴ* vel *οἳ δὴ* vel, id quod interpretatio eius sequitur, *οἱ δὲ* mutandum non censuisset. — [14]) 4, 8 *φύσις*) *φύσεις* A. Exspectabatur *φύσιν*. — [15]) 4, 10 *τὴν φύσιν*) *τὰ φύσει* B. — [16]) 4, 12 *ἐπονομάζεσθαι*) *ἐπωνομάζεσθαι*, sup. o, A.

ειν, ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοῖν τὴν οὐσίαν αὐτῆς θέμενος, ψυχῆς λέγω καὶ τῶν σωματικῶν δυνάμεων, ὑφειμένην μὲν ἐκείνης [1]) τῷ μερίζεσθαι περὶ τὰ σώματα καὶ τῷ μὴ ἐπιστρέφεσθαι εἰς αὐτὰ, ὑπερέχουσαν δὲ τῶν μετ᾽ αὐτὴν τῷ λόγους ἔχειν τῶν πάντων καὶ γεννᾶν πάντα καὶ ζωοποιεῖν, τὴν ἀκριβεστάτην περὶ αὐτῆς θεωρίαν ἡμῖν παραδέδωκε [2]). κατὰ γὰρ τὰς κοινὰς ἐννοίας ἄλλο φύσις καὶ ἄλλο τὸ κατὰ φύσιν καὶ τὸ φύσει· καὶ γὰρ τὸ τεχνητὸν ἄλλο παρὰ τὴν τέχνην· καὶ ἄλλο ψυχὴ νοερὰ καὶ ἄλλο φύσις. ἡ μὲν γὰρ φύσις τῶν σωμάτων ἐστὶ, δύνουσα κατ᾽ αὐτῶν καὶ οὖσα ἀχώριστος ἀπ᾽ αὐτῶν, ἡ δὲ ψυχὴ χωριστή ἐστι καὶ ἐν αὐτῇ [3]) ἵδρυται καὶ ἑαυτῆς ἐστιν ἅμα καὶ ἄλλου, τῷ μὲν [4]) μετέχεσθαι ἄλ-
C λου, τῷ δὲ μὴ νεύειν εἰς τὸ μετασχὸν ἑαυτῆς· | ὥσπερ ὁ τῆς ψυχῆς πατὴρ ἑαυτοῦ μέν [5]) ἐστιν ἀμέθεκτος ὢν, καὶ εἰ βούλει, πρὸ τούτου τὸ νοητὸν παράδειγμα τοῦ κόσμου παντὸς αὐτό. ταῦτα γάρ ἐστιν ἐχόμενα ἀλλήλων· τὸ αὐτὸ, τὸ αὑτοῦ, τὸ αὑτοῦ καὶ ἄλλου, τὸ ἄλλου, τὸ ἄλλο [6])· τοῦτο μὲν δῆλον ὅτι τὸ αἰσθητὸν πᾶν, ἐν ᾧ διάστασις καὶ μερισμὸς παντοῖος· ἐκείνων δὲ τὸ μὲν [7]) ἡ φύσις ἡ ἀχώριστος τῶν σωμάτων, τὸ δὲ [8]) ἡ ψυχὴ ἐν ἑαυτῇ τε οὖσα καὶ ἐλλάμπουσα δευτέραν εἰς ἄλλο ζωὴν, τὸ δὲ [9]) ὁ δημιουργικὸς νοῦς ἐν τῷ ἑαυτοῦ μένων κατὰ τρόπον ἤθει [10]), τὸ δὲ [11]) ἡ νοητὴ πάντων αἰτία καὶ παραδειγματικὴ τῶν ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ ποιουμένων, ἣν καὶ αὐτοζῶον [12]) διὰ τοῦτο καλεῖν ὁ Πλάτων ἠξίωσεν. ἡ τοίνυν φύσις ἐσχάτη μέν ἐστι τῶν τὸ σωματοειδὲς [13]) τοῦτο καὶ αἰσθητὸν δημιουργούντων αἰτίων καὶ τὸ πέρας τοῦ τῶν ἀσωμάτων οὐσιῶν πλάτους, πλήρης δὲ λόγων καὶ δυνάμεων, δι᾽ ὧν κατευθύνει τὰ ἐγκόσμια, καὶ θεὸς μὲν τῷ [14]) ἐκθεοῦσθαι καὶ [15]) οὐκ αὐτόθεν ἔχουσα τὸ εἶναι θεός (καὶ γὰρ τὰ θεῖα σώματα θεοὺς καλοῦμεν, ὡς ἀγάλματα τῶν θεῶν)
D ποδηγετοῦσα δὲ τὸν ὅλον | κόσμον ταῖς [16]) ἑαυτῆς δυνάμεσι καὶ τὸν μὲν οὐρανὸν τῇ ἑαυτῆς ἀκρότητι συνέχουσα, τὴν δὲ γένεσιν διὰ τοῦ οὐρανοῦ κυβερνῶσα, πανταχοῦ δὲ τὰ μερικὰ συνυφαίνουσα τοῖς ὅλοις. τοιαύτη δὲ οὖσα προελήλυθεν ἀπὸ τῆς ζωογόνου θεᾶς· Νώτοις δ᾽ ἀμφὶ θεᾶς φύσις ἄπλετος ᾐώρηται· ἀφ᾽ ἧς πᾶσα ζωὴ πρόεισιν, ἥ τε νοερὰ καὶ ἡ ἀχώριστος τῶν διοικουμένων, ἐξηρτημένη δ᾽ ἐκεῖθεν καὶ ἀπῃωρημένη φοιτᾷ διὰ πάντων ἀκωλύτως καὶ πάντα ἐμπνεῖ, δι᾽ ἣν τὰ ἀψυχότατα ψυχῆς μετέχει τινὸς, καὶ τὰ φθειρόμενα μένει διαιωνίως ἐν τῷ κόσμῳ, ταῖς ἐν αὐτῇ τῶν εἰδῶν αἰτίαις συνεχόμενα. Ἄρχει δ᾽ αὖ φύσις ἀκαμάτη κόσμων τε καὶ ἔργων, φησὶ

---

[1]) 4, 13 *ὑφειμένην μὲν ἐκείνης*) *ὑφειμένων μὲν ἐκείνων* B et, sup. *ην* et *ης* super *ων* et *ων*, A. — [2]) 4, 15 *παραδέδωκε*) *παραδέδωκεν* A. — [3]) 4, 18 *αὐτῇ*) *αὑτῇ* — [4]) 4, 19 *μὲν*) om. A. — [5]) 4, 20 *μέν*) Fort. *μόνον* — [6]) 4, 22 *τὸ ἄλλο·*) *τὸ ἄλλο, τὸ ἄλλο*. B. In A alterum *τὸ ἄλλο* superscriptum est. — [7]) 4, 23 *τὸ μὲν*) *τὸ μὲν*, sup. *τὸ ἄλλου*, A. — [8]) 4, 23 *τὸ δὲ*) *τὸ δὲ*, sup. *τὸ αὐτοῦ καὶ ἄλλου*, A. — [9]) 4, 24 *τὸ δὲ*) *τὸ δὲ*, sup. *τὸ αὐτοῦ*, A. — [10]) 4, 24 *ἐν τῷ ἑαυτοῦ κατὰ τρόπον ἤθει*) sunt verba Timaei Pag. 42 E. — [11]) 4, 24 *τὸ δὲ*) *τὸ δὲ*, sup. *τὸ αὐτό*, A. [12]) 4, 25 *αὐτοζῶον*) *αὐτὸ ζῶον* B. — [13]) 4, 26 *σωματοειδὲς*) *σωματοειδῶς* A. — [14]) 4, 28 *τῷ*) *τὸ* A. — [15]) 4, 28 *καὶ*) *καὶ τὸ* A. — [16]) 4, 30 *ταῖς*) *τοῖς* B et, sup. *αῖς*, A.

τὸ λόγιον, Οὐρανὸς ὄφρα θέῃ δρόμον ἀΐδιον κατασύρων καὶ τὰ
ἑξῆς. ὥστ' εἴ τις ἐθέλοι τῶν τοὺς τρεῖς δημιουργοὺς λεγόντων εἰς ταύτας ἀνα-
πέμπειν τὰς ἀρχὰς αὐτούς, τὸν δημιουργικὸν νοῦν, τὴν ψυχήν, τὴν ὅλην φύσιν,
ὀρθῶς ἂν λέγοι διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας· εἰ δ' ἄλλους τινὰς δημιουργοὺς ἐπέ-
κεινα ψυχῆς ὑποτίθεται τρεῖς τοῦ παντός, οὐκ ὀρθῶς ἂν λέγοι. εἷς γάρ ἐστιν
ὁ τῶν ὅλων | δημιουργός· κατενείμαντο δὲ αὐτοῦ τὴν ὅλην δημιουργίαν μερι- E
κώτεραι δυνάμεις. εἴτ' οὖν Ἀμέλιος ἐθέλει ταύτῃ διατάττεσθαι εἴτε Θεόδω-
ρος, οὐ προσιέμεθα τὸν λόγον[1]), ἀλλ' ἐπὶ τῶν Πλατωνικῶν καὶ Ὀρφικῶν[2])
μένειν σπουδάσομεν ὑποθέσεων. καὶ μὴν καὶ ὅσοι τέχνην δημιουργικὴν τὴν
φύσιν εἰρήκασιν[3]), εἰ μὲν τὴν ἐν αὐτῷ τῷ δημιουργῷ μένουσαν φύσιν, οὐκ
ὀρθῶς λέγουσιν, εἰ δὲ τὴν ἀπ' αὐτοῦ προϊοῦσαν, ὀρθῶς. ὡς τριπλῆν γὰρ
τὴν τέχνην νοητέον, τὴν μὲν ἀνεκφοίτητον τοῦ τεχνίτου, τὴν δὲ προϊ-
οῦσαν μέν, ἐπιστρέφουσαν δὲ εἰς αὐτόν, τὴν δὲ ἤδη προελθοῦσαν καὶ
ἐν ἄλλῳ γενομένην. ἡ μὲν οὖν ἐν τῷ δημιουργῷ τέχνῃ μένει τε ἐν
αὐτῷ καὶ αὐτός ἐστι, καθ' ἣν καὶ[4]) ἔργον τεχνίτου ὑπὸ τῶν λογίων ἐπονο-
μάζεται, καὶ κόσμου τεχνίτου πυρείου· ἡ δὲ νοερὰ ψυχὴ τέχνη μέν,
ἀλλὰ μένουσα ἅμα καὶ προϊοῦσα· ἡ δὲ φύσις προελθοῦσα μόνον. διὸ καὶ ὄρ-
γανον λέγεται τῶν θεῶν, οὐκ ἄζων οὐδὲ ἀλλοκίνητον μόνον, ἀλλ' ἔχουσά πως
τὸ αὐτοκίνητον, τῷ[5]) ἀφ' ἑαυτῆς ἐνεργεῖν. τὰ γὰρ ὄργανα τῶν θεῶν ἐν λόγοις
δραστηρίοις οὐσίωται καὶ ζωτικά ἐστι καὶ σύνδρομα | ταῖς ἐνεργείαις αὐτῶν. F

Ἐπειδὴ τοίνυν εἴρηται, τίς ἡ κατὰ Πλάτωνα φύσις[6]), ὅτι οὐσία ἀσώμα-
τος, ἀχώριστος σωμάτων, λόγους ἔχουσα αὐτῶν, εἰς ἑαυτὴν ὁρᾶν οὐ δυνα-
μένη, καὶ δῆλον ἀπὸ τούτων, ὅπως ὁ διάλογος φυσικός, ὁ περὶ τῆς ὅλης κο-
σμοποιίας ἀναδιδάσκων, ἀκόλουθον ἂν εἴη τὰ τούτοις ἐφεξῆς συνάπτειν. τῆς
γὰρ ὅλης φιλοσοφίας εἴς τε τὴν περὶ[7]) τῶν νοητῶν καὶ περὶ τῶν ἐγκοσμίων
θεωρίαν διῃρημένης[8]), καὶ εἰκότως, ὅτι καὶ διττὸς ὁ κόσμος, ὁ μὲν νοητός,
ὁ δὲ αἰσθητός, ὡς ἐρεῖ καὶ αὐτὸς προελθών, ὁ μὲν Παρμενίδης | τὴν περὶ 5
τῶν νοητῶν πραγματείαν περιείληφεν, ὁ δὲ Τίμαιος τὴν τῶν ἐγκοσμίων. ὁ μὲν
γὰρ ἁπάσας τὰς θείας τάξεις παραδίδωσιν, ὁ δὲ ἁπάσας τῶν ἐγκοσμίων τὰς
προόδους. οὔτε δὲ ἐκεῖνος πάντῃ παραλείπει τὴν τῶν[9]) ἐν τῷ παντὶ θεωρίαν,
οὔτε οὗτος τὴν τῶν νοητῶν, διότι καὶ τὰ αἰσθητὰ ἐν τοῖς νοητοῖς ἐστι παρα-
δειγματικῶς καὶ τὰ νοητὰ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς εἰκονικῶς· πλεονάζει δὲ ὁ μὲν
περὶ τὸ φυσικόν, ὁ δὲ περὶ τὸ θεολογικόν, οἰκείως τοῖς ἀνδράσιν, ἀφ' ὧν ὀνο-
μάζονται[10]). Τιμαίῳ τε γὰρ τοιοῦτό τι γράμμα περὶ τῆς τοῦ παντὸς ἐγέ-

---

1) 4, 41 *τὸν λόγον*) *τῷ λόγῳ* A. — 2) 4, 41 *καὶ Ὀρφικῶν*) om. A. — 3) 4, 42 *εἰρήκασιν*) *εἰρήκασι* B. — 4) 4, 46 *καὶ ἔργον*) *καὶ ἔργον τε* B. — Inter haec Taylorus *τὸν αἰσθητὸν κόσμον* (volebat *ὁ αἰσθητὸς κόσμος*) excidisse suspicatur, quod non est probabile. Quidni *ἡ φύσις* audiatur? — 5) 4, 48 *τῷ*) *τὸ* A. — 6) 4, 50 *σημείωσαι· τίς ἡ κατὰ πλάτωνα φύσις*: m. A. — 7) 4, 53 *τὴν περὶ*) *περὶ τὴν* — 8) 4, 53 *διῃρημένης*) *διῃρημένος* A. — 9) 5, 3 *τῶν*) om. A. — 10) 5, 5 *ὀνομάζονται*) *ὀνομάζεται* A, qui in m. haec habet: *ὁ γὰρ παρμενίδης θεολόγος μᾶλλον, ἢ φυσιολόγος· ὁ δὲ τίμαιος, τοὐναντίον.*

γραπτο φύσεως, καὶ Παρμενίδῃ δὲ περὶ τῶν ὄντως ὄντων. ὀρθῶς ἄρα φησὶν ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος τὴν ὅλην τοῦ Πλάτωνος θεωρίαν ἐν τοῖς δύο τούτοις περιέχεσθαι διαλόγοις, Τιμαίῳ καὶ Παρμενίδῃ· πᾶσα γὰρ ἡ περὶ τῶν ἐγκοσμίων καὶ ὑπερκοσμίων πραγματεία τέλος ἔχει τὸ ἄριστον ἐν αὐτοῖς, καὶ [1]) οὐδεμία τάξις τῶν ὄντων ἀδιερεύνητος [2]) παραλέλειπται. φανείη δ' ἂν τοῖς μὴ παρέργως ἐν-
B τυγχάνουσι | καὶ ὁ τῆς πραγματείας τρόπος τοῦ Τιμαίου πρὸς τὸν Παρμενίδην ὁμοιότατος [3]). ὡς γὰρ ὁ Τίμαιος πάντων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τὴν αἰτίαν ἐπὶ τὸν πρώτιστον ἀνάγει δημιουργὸν, οὕτως ὁ Παρμενίδης τῶν ὄντων ἁπάντων τὴν πρόοδον ἐξάπτει τοῦ ἑνός· καὶ ὁ μὲν ᾗ μετέχει πάντα τῆς δημιουργικῆς προνοίας παραδίδωσιν, ὁ δὲ, ᾗ τῆς ἑνοειδοῦς ὑπάρξεως τὰ ὄντα μετείληφεν· ἔτι δὲ καὶ [4]) ὥσπερ ὁ Τίμαιος πρὸ τῆς φυσιολογίας τὴν δι' εἰκόνων προτείνει θεωρίαν τῶν ἐγκοσμίων, οὕτως ὁ Παρμενίδης τὴν [5]) περὶ τῶν εἰδῶν τῶν ἀΰλων ἀνακινεῖ ζήτησιν πρὸ τῆς θεολογίας. καὶ γὰρ δεῖ γεγυμνασμένον μὲν ἐν τοῖς περὶ τῆς ἀρίστης πολιτείας λόγοις εἰς τὴν τοῦ παντὸς ἀνάγεσθαι κατανόησιν, ἀθλήσαντα δὲ ταῖς [6]) συντόνοις περὶ τῶν εἰδῶν ἀπορίαις ἐπὶ τὴν τῶν ἑνάδων ἀναπεμφθῆναι μυστικὴν θεωρίαν. Τούτων δὲ εἰρημένων καιρὸς ἂν εἴη τῆς λέξεως ἐφάπτεσθαι τοῦ Πλάτωνος καὶ βασανίζειν ἕκαστον ὡς ἂν οἷοί τε ὦμεν. [7])

Εἷς, δύο, τρεῖς, ὁ δὲ δὴ [8]) τέταρτος ὦ φίλε Τίμαιε, ποῦ τῶν
C χθὲς δαιτυμόνων, τὰ νῦν δὲ, | ἑστιατόρων. (Pag. **17** A. Steph.)

Ἅμα τῇ χάριτι καὶ τῇ ὥρᾳ τῶν ὀνομάτων καὶ διὰ τῆς τροπῆς ἐπῆρε καὶ ὕψωσε τὴν ὅλην περίοδον. Πραξιφάνης δὲ [9]), ὁ τοῦ Θεοφράστου ἑταῖρος, ἐγκαλεῖ τῷ Πλάτωνι πρῶτον μὲν, ὅτι πρόδηλον ὂν καὶ τῇ αἰσθήσει γνώριμον τῷ Σωκράτει [10]) περιέθηκε τὸ εἷς, δύο, τρεῖς· τί γὰρ ἐδεῖτο τοῦ ἀριθμεῖν ὁ Σωκράτης, ἵνα γνῷ τὸ πλῆθος τῶν ἀπηντηκότων εἰς τὴν συνουσίαν; δεύτερον δὲ, ὅτι τὸ [11]) τέταρτος ἐξήλλαξε καὶ οὐ συμφωνεῖ τοῖς προειρημένοις· ἀκόλουθον γὰρ τῷ μὲν εἷς, δύο, τρεῖς τὸ τέτταρες, τῷ [12]) δὲ τέταρτος τὸ πρῶτος, δεύτερος, τρίτος. ταῦτα μὲν οὖν ὁ ἐκείνου μῦθος· ὁ δέ γε φιλόσοφος Πορφύριος ἀπαντᾷ πρὸς αὐτὸν κατὰ πόδας, πρὸς μὲν τὸ δεύτερον, ὅτι τῆς Ἑλληνικῆς ἐστὶ τοῦτο συνηθείας [13]), κάλλος περὶ τὴν ἑρμηνείαν ἐργαζομένης· ὁ γοῦν Ὅμηρος πολλὰ τοιαῦτα εἴρηκεν· ἓξ μὲν γάρ φησι [14]) διὰ πτύχας [15]) ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρὴς, ἐπεσχέθη δ' ἐν τῇ ἑβδομάτῃ, καὶ τῷ ὀνόματί φησιν οὕτω [16]) καὶ ἄλλοθι [17]) πολλαχοῦ· ἔχει μὴν [18]) καὶ ἐνταῦθα αἰτίαν

---

[1]) 5, 9 *καὶ*) om. A. — [2]) 5, 9 *ἀδιερεύνητος*) *ἀδιερεύνητον* B. — [3]) 5, 10 *ὁμοιότατος*) *ὁμοιότητος* — [4]) 5, 13 *καὶ*) om. B. — [5]) 5, 14 *τὴν*) *τὸν* B. — [6]) 5, 16 *ταῖς*) *τοῖς* A. — [7]) 5, 18 *ἐντεῦθεν ἡ ἀρχὴ τῆς τοῦ διαλόγου ἐξηγήσεως*: m. A et tituli loco B. — [8]) 5, 19 *δὴ*) om. A. — [9]) 5, 21 *δὲ*) *δὲ δὲ* A. — [10]) 5, 22 *Σωκράτει*) *Σωκράτη* B. — [11]) 5, 24 *τὸ*) om. A. — [12]) 5, 25 *τῷ*) *τὸ* A. — [13]) 5, 27 *συνηθείας*) *θεωρίας*, in m. *γρ. συνηθείας*, A. — [14]) 5, 28 *φησι*) Il. VII. 247. Tayl. — [15]) 5, 28 *διὰ πτύχας*) *διὰ πτύψας* B. *διαπτύχας* A. — [16]) 5, 29 *οὔτω*) *οὕτως* B. — [17]) 5, 29 *ἄλλοθι*) *ἄλλοθεν*, sup. *ι*, A. — [18]) 5, 29 *μὴν*) *μὲν* A.

ἡ | ἐξαλλαγή· τοὺς μὲν γὰρ παρόντας ἦν δεικνύντα [1]) ἀριθμεῖν· δεικτικὸν γὰρ D
τὸ εἷς, δύο, τρεῖς· τὸν δὲ ἀπόντα (δεικνύναι γὰρ ἀδύνατον ἦν) διὰ τοῦ τέταρ-
τος ἐσήμηνε· καὶ γὰρ ἐπὶ ἀπόντος χρώμεθα τῷ [2]) τέταρτος· πρὸς δὲ τὸ πρό-
τερον, ὅτι ἄρα τοσούτων μὲν παρόντων, ὅσους ἦν παραγίνεσθαι εἰκὸς, περιττὸν
τὸ ἀριθμεῖν, ἐλλείποντος δέ τινος, ὃν ἀγνοοῦμεν δι' ὀνόματος, ἔμφασιν ἔχει
τοῦ λείποντος ἡ τῶν παρόντων ἀπαρίθμησις, ὡς ἐπιποθοῦσα τὸν λοιπὸν καὶ
ὡς ἐνδέουσα μέρει τοῦ παντὸς ἀριθμοῦ. τοῦτο οὖν καὶ ὁ Πλάτων ἐνδεικνύμε-
νος πεποίηκε τὸν Σωκράτην καὶ ἀριθμοῦντα τοὺς παραγενομένους καὶ ἀπαι-
τοῦντα τὸν ὑπολειπόμενον. εἰ μὲν γὰρ ἐγίγνωσκε κἀκεῖνον, καὶ ἦν δυνατὸν δη-
λοῦν τῷ ὀνόματι, εἶπεν ἂν τυχὸν, ὅτι Κριτίαν μὲν ὁρῶ καὶ Τίμαιον καὶ Ἑρμο-
κράτην, τὸν δεῖνα δὲ οὐχ ὁρῶ· ἐπειδὴ δὲ ξένος ἦν ὁ ἀπὼν καὶ ἀγνὼς ἑαυτῷ [3]),
διὰ τοῦ ἀριθμοῦ μόνον αὐτός τε οἶδεν, ὅτι ἄπεστι, καὶ ἡμῖν ποιεῖ καταφανὲς
τοῖς ὕστερον τοσοῦτον γεγονόσι. χαρίεντα μὲν οὖν πάντα ταῦτα καὶ ὅσα τοι-
αῦτα ἄν τις ἐπινοήσειεν εἰς θεωρίαν τῆς προκειμένης ῥήσεως· δεῖ δὲ μεμνῆ-
σθαι καὶ ὅτι | Πυθαγόρειος ὁ διάλογος, καὶ χρὴ τὸν προσήκοντα τρόπον ἐκεί- E
νοις ποιεῖσθαι τὰς ἐξηγήσεις. οὐκοῦν ἠθικὰ μὲν λάβοις ἂν [4]) ἐντεῦθεν Πυθα-
γόρεια δόγματα τοιαῦτα· τὴν φιλίαν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι σκοπὸν ἐτίθεντο πάσης
τῆς ἑαυτῶν φιλοσοφίας καὶ τὴν ὁμονοητικὴν ζωήν· ταύτην δὴ καὶ ὁ Σωκράτης
πρὸ πάντων προβέβληται φίλον τὸν Τίμαιον ἀποκαλῶν [5]). τὰς ὁμολογίας ᾤοντο
χρῆναι βεβαίας αὐτοῖς διαμένειν, ἃς πρὸς ἀλλήλους ἐποιοῦντο· ταύτας καὶ ὁ
Σωκράτης ἀπαιτεῖ [6]) τὸν τέταρτον ἐπιποθῶν [7]). τὴν κοινωνίαν ἠσπάζοντο τὴν
ἐν ταῖς εὑρέσεσι τῶν δογμάτων, καὶ τὰ ἑνὸς συγγράμματα κοινὰ πάντων ἦν·
τοῦτο καὶ ὁ Σωκράτης βεβαιοῖ τοὺς αὐτοὺς δαιτυμόνας καὶ ἑστιάτορας [8]) γί-
νεσθαι παρακαλῶν, πληροῦντάς τε καὶ πληρουμένους, διδάσκοντας καὶ μανθά-
νοντας. ἄλλοι μὲν οὖν περὶ μαθημάτων τέχνας γεγράφασι, δι' ὧν ἀξιοῦσι βελ-
τίους τὰ ἤθη ποιεῖν τοὺς ὑπ' αὐτῶν παιδευομένους· ὁ δὲ Πλάτων δι' αὐτῆς τῆς
μιμήσεως τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν τοὺς τῶν καθηκόντων ἡμῖν ὑπογράφει τύπους,
οἳ πολὺ [9]) δραστικώτερον ἔχουσι τῶν ἐν κανόσι ψιλοῖς ἀποκειμένων· διατί-
θησι γὰρ ἡ μίμησις | τὰς τῶν ἀκουόντων ζωὰς κατὰ τὴν ἑαυτῆς ἰδιότητα. περὶ F
τίνα οὖν ὁ φιλόσοφος μάλιστα πλεονάσει, δηλοῖ διὰ τούτων· ὅτι περὶ τὴν τῶν
λόγων ἀκρόασιν· καὶ τίνα ἡγήσεται θοίνην εἶναι ἀληθινήν· ὅτι οὐχ ἣν οἱ πολ-
λοὶ ἥγηνται [10]) (ζωώδης γάρ) ἀλλὰ τὴν ἑστιῶσαν τὸν ἐν ἡμῖν ἄνθρωπον [11]). διὸ
καὶ πολὺ παρ' αὐτῷ τὸ ἑστιᾶσθαι ἐπὶ τῶν λόγων· | ἢ δῆλον, ὅτι τῶν λόγων G
ὑμᾶς Λυσίας εἱστία [12]), καὶ ὑμεῖς μόνω ἑστιάσεσθον, ἡμῖν δὲ οὐ
μεταδίδοτον [1]). ταῦτα μὲν οὖν καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἠθικά· φυσικὰ δὲ τοιαῦτα·

---

[1]) 5, 30 *δεικνύντα*) *δεικνῦντα* — [2]) 5, 31 *τῷ*) *τὸ* A. — [3]) 5, 37 *ἑαυτῷ*) Rectius *αὐτῷ* — [4]) 5, 41 *ἂν*) om. A. — [5]) 5, 43 *ἀποκαλῶν*) *ἀποκαλῇ* B. — [6]) 5, 44 *ἀπαιτεῖ*) *ἀπαιτεῖν* B. — [7]) 5, 44 *ἐπιποθῶν*) *ἐπιποθῇ* B. — [8]) 5, 46 *ἑστιάτορας*) *ἑστιάτωρας* B. — [9]) 5, 49 *πολὺ*) *πολλὺ* A. — [10]) 5, 51 *ἥγηνται*) *ἡγοῦνται* A. — [11]) 5, 52 *τὸν ἐν ἡμῖν ἄνθρωπον*) Cf. Civit. Lib. VIIII. Pag. 588 E. sq. — [12]) 6, 1 *ἢ δῆλον — εἱστία*) Phaedr. Pag. 227 B. — [13]) 6, 1 *ὑμεῖς — μεταδίδοτον*) Lys. Pag. 211 D. — Taylorus utrumque locum omisit.

τοῖς ἀριθμοῖς πᾶσαν τὴν φυσικὴν ποίησιν ἔλεγον συνέχεσθαι, καὶ κατὰ ἀριθμοὺς συνεστάναι[1]) πάντα τὰ δημιουργήματα τῆς φύσεως, εἶναι δὲ τοὺς ἀριθμοὺς τούτους μετεχομένους, ὥσπερ καὶ πάντα τὰ ἐγκόσμια εἴδη μεθεκτά ἐστιν. εἰκότως ἄρα καὶ ἀρχόμενος ὁ λόγος διὰ τῶν ἀριθμῶν πρόεισι καὶ ἀριθμοῖς χρῆται τοῖς ὡς ἀριθμητοῖς[2]), ἀλλ' οὐκ αὐτοῖς ἐκείνοις, ὧν καὶ οὗτοι μετέχουσιν. ἄλλο γὰρ μονάς, δυάς, τριάς, ἄλλο τὸ εἷς, δύο, τρεῖς. τὰ μὲν γὰρ ἁπλᾶ καὶ αὐτοέκαστα[3]), τὰ δὲ μετέχοντα ἐκείνων. καὶ οὐκ ἄρα ὀρθῶς Ἀριστοτέλης λέγει, ὅτι τοὺς ἀριθμοὺς ἐν τοῖς αἰσθητοῖς οἱ ἄνδρες ἐτίθεντο· πῶς γάρ; οἱ τὸν ἀριθμὸν ὑμνοῦντες πατέρα μακάρων καὶ ἀνδρῶν καὶ τὴν τετρακτὺν παγὰν ἀενάου[4]) φύσεως. ἐπειδὴ[5]) οὖν φυσικὸς ὁ διάλογος, ἀπὸ
B τῶν μετεχομένων | ἀριθμῶν πεποίηται τὴν πρώτην ἐπιβολήν, οἷοι[6]) δή εἰσιν οἱ φυσικοὶ πάντες[7]). ἔτι τὴν φυσικὴν κοινωνίαν οἱ ἄνδρες ἐπρέσβευον, τήν τε ἐν τῇ γενέσει, καθ' ἣν πάντα ῥητὰ καὶ σύμμετρα ἀλλήλοις ἐπιτελεῖται, καὶ τὴν ἐν τοῖς οὐρανίοις· μεταδίδωσι γὰρ ἀλλήλοις καὶ ἐκεῖνα τῶν οἰκείων δυνάμεων. ὀρθῶς ἄρα καὶ ὁ Σωκράτης καὶ τῷ προκειμένῳ πρεπόντως ἀξιοῖ τοὺς αὐτοὺς γίγνεσθαι[8]) δαιτυμόνας τε καὶ ἑστιάτορας. θεολογικὰ δὲ θεωρήσειας ἂν ἐκ τούτων τοιάδε νοήματα· διὰ τῶν πρώτων καὶ ἡγεμονικῶν ἀριθμῶν πάντα ἐγέννων οἱ ἄνδρες, καὶ ἀπὸ τῶν τριῶν θεῶν πᾶσι τὴν ὑπόστασιν ἐδίδοσαν τοῖς ἐγκοσμίοις. τούτων ἔνδειξιν ἔχουσιν ἥ τε μονὰς καὶ ἡ δυὰς καὶ ἡ τριάς, ὥστε ἀπ' αὐτῶν ἄρχεσθαι δέον καὶ πρὸς αὐτοὺς βλέπειν τὸν ἐσόμενον[9]) τῆς φύσεως θεατήν. ἔτι τὰ μὲν συναίτια τῶν φυσικῶν πραγμάτων καὶ παρ' ἄλλοις[10]) ἐτεθεώρητο, τὸ δὲ τελικὸν καὶ παραδειγματικὸν καὶ πατρικὸν[11]) ἰδίως παρ' αὐτῷ
C ἐξητάζετο. ταῦτ'[12]) οὖν τὰ αἴτια διὰ τῶν ἐκκειμένων ἀριθμῶν δηλοῦται, | τὸ μὲν τελικὸν διὰ τῆς μονάδος· ἐν τἀγαθοῦ γὰρ τάξει προέστη τῶν ἀριθμῶν· τὸ δὲ παραδειγματικὸν διὰ τῆς δυάδος· ἡ γὰρ ἑτερότης τῶν ὄντων διέκρινε τὰς πρωτουργοὺς αἰτίας τῶν ὅλων. ἔτι δὲ καὶ ἡ δυὰς ἀρχὴ τῆς τετρακτύος ἐστὶ τῶν νοητῶν παραδειγμάτων. τὸ δὲ ποιητικὸν σημαίνεται διὰ τῆς τριάδος. οἰκεῖος γὰρ ὁ νοῦς τῇ τριάδι, τρίτος ὢν ἀπὸ τοῦ ὄντος διὰ μέσης τῆς ζωῆς, ἢ ἀπὸ τοῦ[13]) πατρὸς διὰ τῆς δυνάμεως, ἢ ἀπὸ τοῦ νοητοῦ διὰ τῆς νοήσεως. ἀνάλογον γὰρ ὡς μονὰς πρὸς δυάδα, οὕτω[14]) τὸ ὂν πρὸς τὴν ζωήν, καὶ ὁ πατὴρ πρὸς τὴν δύναμιν, καὶ τὸ νοητὸν πρὸς τὴν νόησιν· ὡς δὲ δυὰς πρὸς τριάδα, ἢ

---

[1]) **6, 3** *καὶ κατὰ ἀριθμοὺς συνεστάναι*) *κατ' ἀριθμοὺς συνιστάναι* **A.** — [2]) **6, 5** *ὡς ἀριθμητοῖς*) *ἀριθμοὶ οἱ ὡς ἀριθμητὰ* **iidem dici videntur, qui** *μετεχόμενοι.* — [3]) **6, 7** *αὐτοέκαστα*) *αὐτοέκαστον* **B. et in A** *ον* **super** *α* **scriptum est.** — [4]) **6, 9** *ἀενάου*) *ἀεννάου* **B et altero** *ν* **superscripto A.** — [5]) **6, 9** *ἐπειδὴ*) *ἐπεὶ δ'* **B.** — [6]) **6, 10** *οἷοι*) *οἷον* **B.** — [7]) **6, 10** *πάντες*) **om. A.** — [8]) **6, 13** *γίγνεσθαι*) *γίνεσθαι* **A.** — [9]) **6, 17** *ἐσόμενον*) *ἔσω μὲν* **B.** — [10]) **6, 18** *ἄλλοις*) **Ad hoc in m. A adscriptum est** *οἷον, ἀναξαγόρᾳ· καὶ ζήνωνι:* **et** *οἷον Ἀναξαγόρᾳ ζήνωνι* **B in contextu post** *ἐτεθεώρητο* **habet.** — [11]) **6, 19** *πατρικὸν*) *πατροϊκὸν* **B. Tayl. coni.** *ποιητικόν,* **quod sane paulo post (v. 22) legitur. Sed** *πατρικὸν* **fere idem significat.** — [12]) **6, 19** *ταῦτ'*) *ταῦτα* **A.** — [13]) **6, 24** *τοῦ*) **om. A.** — [14]) **6, 25** *οὕτω*) *οὕτως* **B.**

τε ζωὴ πρὸς τὸν νοῦν καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ νόησις. ἔτι τὰ θεῖα πάντα ἐν πᾶσίν
ἐστι καὶ ἥνωται ἀλλήλοις, ὥστε[1]) εἶναι καὶ πάντας ἐν ἑνὶ καὶ ἐν πᾶσιν ἕκαστον καὶ
διὰ τῆς θείας φιλίας συνέχεσθαι· καὶ ὁ ἐκεῖ Σφαῖρος τὴν μίαν ἕνωσιν περιέχει[2])
τῶν θεῶν. εἰκότως ἄρα καὶ ὁ Σωκράτης ὁ εἰς τὸ θεῖον βλέπων κοινωνίας καὶ
ὁμονοίας προκατάρχει καὶ εἰς ταύτην καὶ τοὺς ἄλλους παρακαλεῖ. καὶ μὴν καὶ
ἡ ἑστίασις | καὶ ἡ δαὶς προσήκοντά ἐστιν ὀνόματα τοῖς θεοῖς καὶ οὐχ ἥκιστα D
τοῖς ἐγκοσμίοις. συνανίασι γὰρ τοῖς ἀπολύτοις θεοῖς ἐπὶ δαῖτά τε καὶ θοίνην,
ὥς φησιν ὁ ἐν τῷ Φαίδρῳ[3]) Σωκράτης, καὶ ἡ ἑστίασις ἡ ἐν τοῖς γενεθλίοις
τῆς Ἀφροδίτης[4]) παρὰ τῷ μεγάλῳ γίγνεται[5]) Διί. ταῦτα δὴ καὶ ὁ Σωκράτης
ἀνάλογον ἀξιοῖ γίγνεσθαι περὶ αὐτοὺς νοήσεων θείων κοινωνοῦντας ἀλλήλοις,
καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ καὶ Τίμαιος ἑστιᾷ τοὺς ἄλλους καὶ ἑστιᾶται παρ' αὐ-
τῶν. ἔτι καὶ παρὰ τοῖς θεολόγοις διαδόσεις[6]) εἰσὶ δυνάμεων ὑμνημέναι καὶ
μετουσίαι, πληρούντων τε ἄλληλα τῶν θείων καὶ πληρουμένων ὑπ' ἀλλήλων.
οὕτω γὰρ καὶ παρὰ τοῖς φοιβολήπτοις ποιηταῖς ἠκούσαμεν, ὅτι δεξιοῦνται ἀλ-
λήλους οἱ θεοὶ ταῖς νοεραῖς ἐνεργείαις ἢ ταῖς προνοητικαῖς εἰς τὸ πᾶν ποιή-
σεσι· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι[7]) Δειδέχατ' ἀλλήλους Τρώων πό-
λιν εἰσορόωντες. εἰ[8]) δὲ καὶ γινώσκουσιν ἀλλήλους καὶ νοοῦσιν· Οὐ γάρ
τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται[9])· τροφὴ δὲ τὸ νοητὸν τῷ νο-
οῦντι κατὰ τὸ λόγιόν ἐστι, δῆλον, ὅτι καὶ τὸ ἀνταφεστιᾶν πρώτως ἐν τοῖς |
θεοῖς, καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ σοφώτεροι μιμούμενοι καὶ ταύτῃ τοὺς θεοὺς μετα- E
διδόασιν ἀλλήλοις ἄφθονα τῶν οἰκείων ἕκαστοι νοήσεων.

Ἀσθένειά τις αὐτῷ ξυνέπεσεν ὦ Σώκρατες· οὐ γὰρ ἂν ἑκὼν
τῆσδε[10]) ἀπελείπετο τῆς συνουσίας. **(Pag. 17 A.)**

Ὁ μὲν φιλόσοφος Πορφύριος[11]) καθῆκον ὑπογράφεσθαί φησιν ἐν τούτοις
τό τε[12]) μίαν ταύτην αἰτίαν εἶναι τοῖς ἔμφροσι[13]) τῆς τῶν τοιούτων συνου-
σιῶν ἀπολείψεως, ἀσθένειαν τοῦ σώματος, καὶ ὡς χρὴ πᾶν τοῦτο περιστατι-
κὸν νομίζειν καὶ ἀκούσιον, καὶ αὖ ἕτερον τὸ τοὺς φίλους ὑπὲρ τῶν φίλων[14])
τὰς ἐνδεχομένας ἀπολογίας ποιεῖσθαι, ὅταν τι δοκῶσι παρὰ τὸ κοινῇ δόξαν ὀρ-
θῶς ποιεῖν· ἀμφότερα γοῦν ἡ ῥῆσις αὕτη περιείληφε, τό τε ἦθος τοῦ Τιμαίου
καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀπόντος ἐνδεικνυμένη, τὸ μὲν ὡς ἥμερον καὶ φιλάληθες,
τὴν δὲ ὡς ἐμπόδιον τῆς φιλολόγου ζωῆς· ὁ δέ γε θεῖος Ἰάμβλιχος[15]) ὑψηλο-

---

[1]) 6, 27 *ὥστε*) *ὡς* B. — [2]) 6, 28 *περιέχει*) *περιέχειν* B. — De Sphaero, deo Empedocleo eodemque Pythagoreo, cf. Proclus infra 160, 32 et in Alcib. T. II. Pag. 259 Cous. et in Parmen. T. IIII. Pag. 141. — [3]) 6, 31 *Φαίδρῳ*) Pag. 247 A. — [4]) 6, 31 *ἐν τοῖς γενεθλίοις τῆς Ἀφροδίτης*) Sympos. Pag. 203 B. — [5]) 6, 32 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [6]) 6, 34 *διαδόσεις*) *μεταδόσεις* B. — [7]) 6, 37 *δεπάεσσι*) *δεπάεσι* A. *δὲ παέσι* B. — Iliad. IIII. 3. Tayl. — [8]) 6, 38 *εἰ*) *οἱ* — [9]) 6, 38 *Οὐ—πέλονται*) Odyss. V. 79. Tayl. — [10]) 6, 41 *τῆσδε*) *τῆς δὲ* B. — [11]) 6, 42 *πορφύριος* m. A. — [12]) 6, 43 *τό τε*) *τό*, A. (in fine paginae) — [13]) 6, 43 *ἔμφροσι*) *ἔμφροσιν* A. — [14]) 6, 45 *φίλων*) *φίλων ἀπολογεῖσθαι* A. et in m. *τὸ δέον ὑπεραπολογεῖσθαι τῶν φίλων*: — [15]) 6, 47 *Ἰάμβλιχος*. m. A.

λογούμενος ἐν ταύτῃ τῇ ῥήσει τοὺς περὶ τὴν τῶν νοητῶν θέαν ἐγγεγυμνασμέ-
νους ἀσυμμέτρως ἔχειν φησὶ πρὸς τὴν περὶ τὰ αἰσθητὰ διατριβήν· ὥς που καὶ
F αὐτὸς εἴρηκεν ὁ Σωκράτης | ἐν Πολιτείᾳ[1]) τοὺς ἐν αὐγῇ καθαρᾷ τεθραμμέ-
νους ἀμβλυώττειν εἰς τὸ σπήλαιον καταβάντας ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ σκότους, ὥσπερ καὶ
τοὺς ἀναβάντας ἐκ[2]) τοῦ σπηλαίου διὰ τὸ μὴ δύνασθαί πω πρὸς τὸ φῶς ἀντω-
πεῖν· καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπολείπεσθαι τὸν τέταρτον, ὡς ἄλλῃ προσή-
κοντα θέᾳ, τῇ τῶν νοητῶν, καὶ δὴ[3]) καὶ εἶναι τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ ταύτην
δυνάμεως ὑπερβολὴν, καθ' ἣν ὑπερέχει τῆς παρούσης θεωρίας. ὡς γὰρ ἡ τῶν
7 κακῶν δύναμις ἀδυναμία μᾶλλόν ἐστιν, οὕτως ἡ ἀσθένεια ἡ πρὸς | τὰ δεύτερα
δυνάμεώς ἐστιν ὑπεροχή. λέγει δὴ οὖν ὁ λόγος τὸν ἀπολειπόμενον ὡς ἀσύμμε-
τρον τοῖς φυσικοῖς λόγοις ἀπεῖναι, βούλεσθαι δ' ἂν παρεῖναι τούτοις, εἰ περὶ
τὰ νοητὰ διατρίψειν ἔμελλον. καὶ σχεδὸν ἅπαντα τὰ πρὸ τῆς φυσιολογίας ὁ
μὲν ἐξηγεῖται πολιτικώτερον, ὁ Πορφύριος, εἰς τὰς ἀρετὰς ἀναφέρων καὶ τὰ
λεγόμενα καθήκοντα, ὁ δὲ φυσικώτερον. δεῖν γὰρ τῷ προκειμένῳ σκοπῷ πάντα
σύμφωνα εἶναι· φυσικὸς δὲ ὁ διάλογος, ἀλλ' οὐκ ἠθικός. ταῦτα μὲν οὖν οἱ φι-
λόσοφοι διατάττονται περὶ τούτων· παραλείπω γὰρ τοὺς πολλὰ πράγματα παρέ-
χοντας ἡμῖν, ἵνα δὴ ἀποφαίνωσιν, ὅτι οὗτος ὁ τέταρτος ἦν Θεαίτητος, διότι
γνώριμος ἐγεγόνει τοῖς ἐκ τοῦ Ἐλεατικοῦ[4]) διδασκαλείου, καὶ διότι νοσοῦντα
τοῦτον παραδέδωκε[5])· τοῦτον οὖν καὶ νῦν ἀπεῖναι διὰ νόσον· οὕτω γὰρ Ἀρι-
στοκλῆς κατασκευάζει Θεαίτητον εἶναι τὸν ἀπόντα· καίτοι Θεαίτητος ὀλίγον
B πρὸ τῆς Σωκράτους τελευτῆς | καὶ Σωκράτει γνώριμος γέγονε[6]) καὶ τῷ Ἐλε-
άτῃ ξένῳ· εἰ δὲ καὶ ἦν πρὸ πολλοῦ γνώριμος ἐκείνῳ τῷ Ἐλεάτῃ, τί τῷ Τι-
μαίῳ κοινὸν πρὸς ἐκεῖνον; Πτολεμαῖος[7]) δὲ ὁ Πλατωνικὸς Κλειτοφῶντα αὐτὸν
οἴεται εἶναι· τοῦτον γὰρ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ διαλόγῳ μηδ' ἀποκρίσεως ἠξιῶσθαι
παρὰ Σωκράτους· Δερκυλλίδης δὲ Πλάτωνα· τοῦτον γὰρ καὶ τῆς Σωκράτους
ἀπολελεῖφθαι τελευτῆς διὰ νόσον· τούτους μὲν οὖν[8]), ὅπερ ἔφην, παραλείπω,
καλῶς καὶ ὑπὸ τῶν πρὸ ἡμῶν ἀποδοκιμασθέντας[9]) ὡς οὔτε ἄξια ζητήσεως ζη-
τοῦντας[10]) οὔτε ἀσφαλές τι λέγοντας· γλίσχρως τε γὰρ ἐπιχειροῦσιν ἅπαντες,
καὶ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, εἰ καὶ τοῦτον εὕροιμεν, ὃ ζητοῦσιν· ἐπεὶ καὶ τὸν μὲν
Θεαίτητον διὰ τὴν νόσον ἢ Πλάτωνα λέγειν οὐδὲ τοῖς χρόνοις συνᾴδει· τούτων
γὰρ ὁ μὲν κρινομένου Σωκράτους, ὁ δὲ Θεαίτητος ἀποθανόντος εἴρηται νοσεῖν·
τὸ δὲ Κλειτοφῶντα, παντελῶς ἄτοπον· παρῆν γὰρ οὐδὲ τῇ προτεραίᾳ, Σωκρά-
τους διηγουμένου[11]), τίνα εἶπεν ὁ Κλειτοφῶν τῇ πρὸ ἐκείνης κατὰ τὴν ἐν Πει-
C ραιεῖ συνουσίαν· | πλὴν τοσοῦτον ὁ Ἀττικὸς ὀρθῶς ἐπισημαίνεται· ἔοικεν ὁ
ἀπολειπόμενος οὗτος εἶναι τῶν μετὰ Τιμαίου ξένων. διὸ καὶ ὁ Σωκράτης αὐτὸν

1) 6, 50 *Πολιτείᾳ*) Lib. VII. Pag. 516 E et A. — 2) 6, 51 *ἐκ*) *ἀπὸ*, sup. *ἐκ*, A. — 3) 6, 53 *δὴ*) *δεῖ* — 4) 7, 7 *Ἐλεατικοῦ*) *ἐλεγκτικοῦ* B. (corr. Tayl.) — 5) 7, 8 *παραδέδωκε*) Plato Theaet. Pag. 142 B. — 6) 7, 10. *γέγονε*) *γέγοναι* B. — 7) 7, 11 *Πτολεμαῖος*) *Πτολομαῖος* B. In A etiam in m. est *πτολεμαῖος ὁ πλατωνικός*. — 8) 7, 14 *οὖν*) om. A. — 9) 7, 14 *ἀποδοκιμασθέντας*) *δοκιμασθέντας* A. — 10) 7, 15 *ζητοῦντας*) *ζητοῦντα* A. — 11) 7, 19 *διηγουμένου*) Civit. Lib. I. Pag. 340 A.

ἐρωτᾷ τὸν Τίμαιον, ὅπου ποτὲ εἴη ὁ τέταρτος, καὶ ἐκεῖνος ὡς περὶ ἐπιτηδείου
τινὸς ἀπολογεῖται τὴν ἀπουσίαν ἀναγκαίαν αὐτῷ καὶ ἀβούλητον δεικνύς. ταῦτα
μὲν οὖν τὰ παρὰ τῶν παλαιοτέρων· ἃ δὲ ὁ ἡμέτερος καθηγεμὼν [1]) ἐν τούτοις
ἐπέκρινε, ταῦτα ἡμῖν ῥητέα τῷ Πλάτωνι διαφερόντως ἑπόμενα. ἔλεγε δ' οὖν,
ὅτι [2]) ὅσῳ αἱ ἀκροάσεις περὶ σεμνοτέρων γίνονται καὶ ὑψηλοτέρων πραγμάτων,
τοσούτῳ τὸ [3]) μὲν τῶν ἀκροατῶν ἐλαττοῦται [4]) πλῆθος, μυστικώτερον δὲ καὶ
ἀποῤῥητότερον πρόεισιν ὁ λόγος. καὶ διὰ ταῦτα ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ τῆς πολι-
τείας παραδόσει κατὰ τὴν ἐν Πειραιεῖ ξυνουσίαν πολὺς ὁ ἀκροατής, καὶ οἵ γε
ὀνόματος τυχόντες ἕξ· ἐν [5]) δὲ τῇ δευτέρᾳ κατὰ τὴν τοῦ Σωκράτους ἀφήγησιν
τέτταρες οἱ δεχόμενοι τοὺς λόγους· ἐν δὲ ταύτῃ καὶ ὁ τέταρτος ἀπολείπεται,
τρεῖς δὲ οἱ ἀκροαταί, καὶ ὅσῳ καθαρώτερος καὶ νοερώτερος ὁ λόγος, | τοσούτῳ D
συστέλλεται ὁ ἀκροατής. πανταχοῦ μὲν γὰρ ἡ ὑφηγουμένη μονάς ἐστιν· ἀλλ'
ὅπου μὲν ἀγωνιστικῶς· διὸ καὶ οἱ ἀκροαταὶ τό τε ἀόριστον [6]) ἔχουσι καὶ τὸ δι-
ωρισμένον εἰς πλῆθος ἐκτεινόμενον, ἐν ᾧ τὸ περιττὸν τῷ ἀρτίῳ συμπλέκεται·
ὅπου δὲ ἀφηγηματικῶς μέν, οὔπω δὲ ἀπηλλαγμένης τῆς μάχης καὶ τῶν ἀγώ-
νων τῶν διαλεκτικῶν· διὸ καὶ οἱ ἀκροαταὶ τέτταρες, τῆς τετράδος διὰ μὲν τὸ
τετραγωνικὸν καὶ τὸ πρὸς τὴν μονάδα συγγενὲς τὴν ὁμοιότητα καὶ τὸ ταὐτὸν
ἐχούσης, διὰ δὲ τὴν τοῦ ἀρτίου φύσιν τὴν ἑτερότητα καὶ τὸ πλῆθος [7]) ἐξῃρη-
μένης μὲν ἁπάσης ἀγωνιστικῆς διδασκαλίας, ἀποφαντικῶς δὲ καὶ ὑφηγηματι-
κῶς τῆς θεωρίας ἐμφαινομένης· διὸ καὶ ἡ τριὰς οἰκεία [8]) τοῖς ὑποδεχομένοις
αὐτήν, κατὰ πάντα τῇ μονάδι συμφυομένη, τὸ περιττόν, τὸ πρῶτον, τὸ τέλειον.
ὡς γὰρ τῶν ἀρετῶν αἱ μὲν [9]) ἐν μαχομένοις ὑφεστήκασι καὶ μετροῦσιν αὐτῶν
τὴν μάχην, αἱ δὲ χωρίζουσι μὲν ἀπὸ τῶν μαχομένων, οὔπω δὲ αὐτῶν παντε-
λῶς ἀπέστησαν, αἱ δὲ πάντῃ κεχωρισμέναι τυγχάνουσιν, οὕτω δὴ καὶ | τῶν E
λόγων οἱ μὲν [10]) ἀγωνιστικοί τινές εἰσιν, οἱ δὲ ἀποφαντικοί, οἱ δὲ μέσοι πως
ἀμφοτέρων· οἱ μὲν τῇ νοερᾷ γαλήνῃ καὶ τῇ νοήσει [11]) τῆς ψυχῆς προσήκον-
τες, οἱ δὲ ταῖς δοξαστικαῖς ἐνεργείαις, οἱ δὲ ταῖς μεταξὺ τούτων ζωαῖς. καὶ δὴ
καὶ τῶν ἀκροατῶν οἱ μὲν πρὸς τὰς ὑψηλοτέρας ἀκροάσεις ἔχουσι συμμέτρως,
οἱ δὲ πρὸς τὰς χαμαιζηλοτέρας. καὶ οἱ μὲν τῶν μειζόνων ἀκροαταὶ καὶ πρὸς
τὰς καταδεεστέρας ἀπαντᾶν οἷοί τέ εἰσιν, οἱ δὲ πρὸς τὰς ἐλάττους πεφυκότες

---

[1]) 7, 23 *ὁ ἡμέτερος καθηγεμὼν*) Intelligit Ammonium, m. B. Syrianum designari recte statuit Fabricius Bibl. Gr. T. VIII. Pag. 551. Cf. 207, 11. — [2]) 7, 24 *ὅτι*) om. A. — [3]) 7, 25 *τὸ*) om. A. — [4]) 7, 25 *ἐλαττοῦται*) *ἐλασσοῦται* B. — [5]) 7, 27 *ἐν*) *οἱ* A. — [6]) 7, 31 *τὸ ἀόριστον, καὶ ἄλλους φησὶ τινὰς εὕρομεν, ἐν τῇ τοῦ κεφάλου οἰκίᾳ*: m. A. (cf. Civ. Lib. I. Pag. 328 B.) — [7]) 7, 35 *πλῆθος*) Tayl. h. l. *ὅπου δὲ* excidisse suspicatur. Fortasse *ἐνταῦθα δὲ* vel simile quid vel etiam plura exciderunt. Proxima A corrupte scripta habet: *ἐξῃρημένος μὲν ἀπὸ πάσης ἀγωνιστικῆς διδασκαλίαν* (sed huic sup. *ας*) *ἀποφατικῶς* — [8]) 7, 36 *οἰκεία*) *οἰκεῖα* — [9]) 7, 38 *αἱ πολιτικαὶ· αἱ καθαρτικαὶ· αἱ θεωρητικαὶ*: m. A. — [10]) 7, 40 *εὐθύδημος· | θρασύμαχος· γλαύκων· | πολέμαρχος· | νικοκράτης· | ἀδείμαντος· | χαρματίδης· | κλειτοφῶν | κέφαλος*: m. A. (haec ad 7, 32 pertinere videntur.) — [11]) 7, 41 *νοήσει*) *νοείσει* B.

ἀδυνατοῦσι πρὸς τὰς σεμνοτέρας. οὕτω καὶ τῶν ἀρετῶν ὁ μὲν τὰς μείζους
ἔχων ἔχει καὶ τὰς ἐλάττους, ὁ δὲ ταῖς ὑφειμέναις κοσμηθεὶς οὐ πάντως καὶ
τῶν τελειοτέρων ἐπήβολος γέγονεν [1]). τί οὖν ἔτι θαυμαστὸν, εἰ ὁ τῶν περὶ πο-
λιτείας λόγων ἠκροαμένος ἀπολέλειπται τῆς περὶ τοῦ παντὸς ἀκροάσεως; μᾶλ-
λον δὲ πῶς οὐκ ἀναγκαῖον ἐν τοῖς βαθυτέροις τῶν λόγων ἐλάττους εἶναι τοὺς
παρεπομένους; πῶς δὲ οὐ Πυθαγόρειον τὸ διάφορα μέτρα τῶν ἀκροάσεων
ἀφωρίσθαι; καὶ γὰρ τῶν εἰς τὸ ὁμακόϊον [2]) φοιτώντων οἱ μὲν βαθυτέρων, οἱ
δὲ ἐπιπολαιοτέρων ἥπτοντο δογμάτων. πῶς δὲ οὐ τῷ Πλάτωνι σύμφωνον, |
F ἀσθένειαν αἰτιασαμένῳ τῆς ἀπουσίας; ἡ γὰρ ἀδυναμία τῆς ψυχῆς πρὸς τὰ
θειότερα νοήματα τῶν ὑψηλοτέρων ἡμᾶς ἀφίστησι συνουσιῶν. ὅπου δὴ χώραν
ἔχει καὶ τὸ ἀκούσιον. ἑκούσιον μὲν γὰρ πᾶν τὸ μειζόνως ἡμᾶς ὠφελοῦν, ἡ δὲ
τῶν τελεωτέρων ἀπόπτωσις ἀκούσιον· μᾶλλον δὲ αὕτη μὲν οὐχ ἑκούσιον, ἡ δὲ
οὐ μόνον ἀποστᾶσα τῶν μειζόνων ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀπειρίαν ὑπενε-
χθεῖσα [3]) τῆς κακίας ἀκούσιον. διὸ καὶ ὁ Τίμαιος οὐχ ἑκόντα φησὶν ἀπολείπε-
σθαι τῆσδε [4]) τῆς συνουσίας τὸν τέταρτον. οὐ γὰρ οὕτως ἀπολέλειπται, ὡς
S ἀπόστροφος | πάντη θεωρίας, ἀλλ' ὡς τὰ μείζω μυεῖσθαι μὴ δυνάμενος. τὸν
μὲν οὖν τῶν περὶ κοσμοποιίας λόγων ἀκροατὴν καὶ τῶν [5]) περὶ πολιτείας ἀκρο-
ᾶσθαι δυνατὸν, τὸν δὲ τῶν πολιτείας ἀνασχόμενον διὰ δυνάμεως ὑπερβολὴν
ἀπολείπεσθαι τῶν περὶ τοῦ παντὸς ἀκροάσεων τῶν ἀδυνάτων ἐστίν [6]). δι' ἔν-
δειαν ἄρα καὶ οὐχὶ δι' ὑπεροχὴν, ὥς φασί τινες, ὁ τέταρτος ἀπολέλειπται, καὶ
τὴν ἀσθένειαν οὐ τῶν ἄλλων πρὸς αὐτὸν ἀσυμμετρίαν, ἀλλ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς
ἄλλους ὕφεσιν ῥητέον. ἔστω μὲν γὰρ ἡ ἀδυναμία καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ νοητοῦ
κατιόντων καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγομένων ἐκ τῆς θεωρίας τῶν αἰσθητῶν, οἵαν ὁ ἐν
Πολιτείᾳ [7]) Σωκράτης ἱστόρησεν· ἀλλ' ὁ τῶν πολιτικῶν ἀκροατὴς γεγονὼς οὐκ
ἂν δι' ὑπεροχὴν ἄγνωστον τοῖς παροῦσιν ἀπολείποιτο τῆς τῶν φυσικῶν θεω-
ρίας. καὶ τὸ συνέπεσε δὲ τὴν ἐπὶ τῶν λόγων διαφορὰν αὐτοῦ πρὸς τοὺς πα-
ρόντας, ἀλλ' οὐ τὸν καθ' ὑπεροχὴν ἱκανῶς, οἶμαι, παρίστησι. καὶ τὸ ἀνώνυμον
B οὐχὶ τὸ ἐξῃρημένον καὶ ἀπερίγραφον σημαίνειν ἔοικε τοῖς | παροῦσιν, ἀλλὰ τὸ
ἀόριστον καὶ [8]) ὑφειμένον τῆς ἕξεως. εἴωθε γοῦν [9]) ὁ Πλάτων τοῦτο πολλαχοῦ
ποιεῖν, ὥσπερ καὶ ἐν Φαίδωνι τὸν ἀπορήσαντα φαύλως οὐδὲ ὀνόματος ἠξίωσε, καὶ
τὸν τοῦ Κριτοβούλου [10]) πατέρα ὡς ἀπολειπόμενον τῶν τότε λόγων καὶ ἄλλους
παμπόλλους [11]) ἀορίστως [12]) συνέλαβεν. ὁ δὴ τοιοῦτος ἀκροατὴς οὐ μάτην ἂν

[1]) 7, 46 *γέγονεν*) *γέγονε* B. — [2]) 7, 48 *ὁμακόϊον*) *ὁμακόειον* B. — [3]) 7, 53 *ὑπενεχθεῖσα*) *ὑπενεγχθεῖσα* B. — [4]) 7, 54 *τῆσδε*) *τῆς δὲ* B. — [5]) 8, 2 *τῶν*) *τὸν* A. — [6]) 8, 3 *ἐστίν*) *ἐστί* B. — [7]) 8, 6 *Πολιτείᾳ*) Lib. VII. Pag. 518 A. — [8]) 8, 10 *καὶ*) *καὶ τὸ* B. — [9]) 8, 10 *εἴωθε γοῦν*) *εἴωθεν οὖν* B. Cf. Procl. in Parm. T. IIII. Pag. 71: *εἴωθε γοῦν ὁ Πλάτων τοὺς ἀτελεστέρους ἀνωνύμους παραδιδόναι, ὡς ἐν Τιμαίῳ τὸν τέταρτον, ὡς τὸν τοῦ Κριτοβούλου πατέρα, ὡς τὸν ἀπορήσαντα φαύλως ἐν Φαίδωνι.* Critobuli pater est Phaed. Pag. 59 B. *τὸν φαύλως ἀπορήσαντα* vides Pag. 103 A. — [10]) 8, 11 *Κριτοβούλου*) *Κριτοβόλου* B. — [11]) 8, 12 *παμπόλλους*) *πάνυπόλλους* B. — [12]) 8, 12 *ἀορίστως*) *ἀρίστως* — corr. Tayl. Sed quod idem *οὐ* ante *μάτην* in *οὖν* mutandum censebat, nec linguae usum respexit nec interrogar hoc vidit.

παρεγένετο [1]) τοῖς λόγοις; ὅπου καὶ τῶν παραγεγονότων ὁ μὲν Κριτίας λέγει τι καὶ αὐτὸς, ὁ δὲ Ἑρμοκράτης σιωπῇ πάρεστι, τοσούτῳ τοῦ ἀπόντος διαφέρων, ὅσῳ πρὸς τὸ ἀκούειν ἐπιτηδειότερος, τῷ δὲ τοῦ λέγειν ἀπολείπεσθαι τῶν ἄλλων ἁπάντων ἠλαττωμένος.

οὐκοῦν, σὸν τῶν δέτε ἔργον καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀπόντος ἀναπληροῦν μέρος. (Pag. 17 A.)

Καὶ ταῦτα συνᾴδει τοῖς παρ' ἡμῶν εἰρημένοις. ἐν γὰρ τοῖς αἰτιωτέροις ἀεὶ καὶ θειοτέροις συνέσταλται μὲν τὸ ποσὸν καὶ ἠλάττωται τὸ πλῆθος, ὑπερβάλλει δὲ ἡ δύναμις. καὶ ἔστι καὶ τοῦτο δόγμα τῶν Πυθαγορείων, παρ' οἷς ἡ τριὰς σεμνοτέρα τῆς τετράδος καὶ ἡ τετρὰς τῆς δεκάδος καὶ πάντες οἱ εἴσω δεκάδος τῶν μετ' αὐτήν. καὶ ἁπλῶς ὁ ἐγγυτέρω τῆς ἀρχῆς ἀρχικώτερός ἐστι, τὸ δὲ ἀρχικώτερον δυνατώτερον, | ἐπείπερ ἡ πᾶσα δύναμις ἐν τῇ ἀρχῇ προείληπται C
καὶ παρὰ τῆς ἀρχῆς [2]) δίδοται τοῖς ἄλλοις. εἰ μὲν οὖν ἡ ἀρχὴ πλῆθος ἦν, ἔδει καὶ ἀρχικώτερον εἶναι καὶ δυνατώτερον τὸ μᾶλλον πεπληθυσμένον τοῦ ἥττονος· ἐπεὶ δὲ μονὰς ἡ ἀρχὴ, τὸ μοναδικώτερον κρεῖττον καὶ δυνατώτερον τῶν μᾶλλον τῆς αἰτίας ἀφισταμένων. εἰκότως ἄρα καὶ ὁ Σωκράτης τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἀριθμοῦ ποιεῖται σύμβολον τελειότητος ὑπερτέρας τῆς πάντα τὰ δεύτερα κατὰ δύναμιν προλαβούσης καὶ τὸ ἐνδέον αὐτῆς [3]) ἀποπληρούσης. ἐπειδὴ δὲ, ὥσπερ εἴρηται καὶ πρότερον, ἀκρότης μέν ἐστι τῆς τῶν ἀκροατῶν τούτων τριάδος, συνάπτει δ' ἑαυτὸν τῇ μονάδι [4]) τῇ διατιθείσῃ τοὺς λόγους κατ' εἰκόνα τῶν δημιουργικῶν θεῶν, ἄξιον κατιδεῖν, ὅπως ἐξαίρει μὲν ἀπὸ τῶν ἄλλων τὸν Τίμαιον καὶ ὡς πρὸς διαθέτην τῆς ὅλης συνουσίας ἀποτείνεται, συντάττει δὲ αὐτῷ τοὺς ἄλλους ὡς ὑφειμένους [5]) αὐτοῦ τῆς ἀξίας. καὶ γὰρ ταῦτα ἀναπέμψειεν ἐπὶ τὰς θείας αἰτίας, ἐν αἷς τὸ πρῶτον τῆς τριάδος ἑνούμενον τῇ πρωτουργῷ μονάδι καὶ τὰ ἄλλα πρὸς ἐκείνην ἀνατείνει καὶ προκαλεῖται μὲν τὴν τῆς μονάδος | ποίησιν, ἀνεγείρει δὲ τὰς τῶν ἄλλων ἐνεργείας εἰς ἀπογέννησιν. D
ταῦτα μὲν οὖν ἀκόλουθα τοῖς προειρημένοις· ὁ δέ γε Πορφύριος [6]) ἠθικὸν ἐν τούτοις ἀναγράφει τὸ τοὺς φίλους ὑπὲρ ἀλλήλων χρῆναι πάντα ὑπομένειν ἔν τε λόγοις καὶ ἐν ἔργοις, καὶ τὸ ἐνδέον ἐκείνοις αὐτοὺς περιάγειν εἰς τὸ ἀνενδεὲς τὸ ἐκείνων [7]) ἀναπληροῦντας· ταῦτα γάρ ἐστιν ἴδια τῆς καθαρᾶς καὶ ἀδόλου φιλίας. ὁ δὲ Ἰάμβλιχος [8]) ἅπαξ τὸν ἀκατονόμαστον [9]) ὑποθέμενος εἶναι κρείττονα τῶν παρόντων καὶ φιλοθεάμονα τῶν νοητῶν ἐνδείκνυσθαί φησι τὸν Σωκράτην διὰ τούτων, ὅτι κἂν ἀπολείπηται τὰ γενητὰ τῆς φύσεως τῶν ὄντως ὄν-

---

[1]) 8, 13 *παρεγένετο*) *παρεγένησε* A. — [2]) 8, 20 *τῆς ἀρχῆς*) *τὴν ἀρχὴν* A. — [3]) 8, 24 *αὐτῆς*) *αὐτῶν* B. *ἡ τελειότης αὐτὴ ἀποπληροῦσα* dicitur. Cf. infra 32. — [4]) 8, 25 *ἑαυτὸν τῇ μονάδι*) Ad haec *ὁ σωκράτης τῷ τιμαίῳ* A in m. adscriptum habet. — [5]) 8, 28 *ὑφειμένους*) *ὑφειμένας*, sup. *ους*, A. — [6]) 8, 31 *πορφύριος*. m. A. — [7]) 8, 32 *ἐκείνων*) Tayl. coni. *ἐλλεῖπον*, sine ratione. — [8]) 8, 33 *Ἰάμβλιχος*. m. A. — [9]) 8, 33 *ἀκατονόμαστον*) *ἀκατονόματον* B.

των, ἀλλὰ παρασπᾶταί τινα ὁμοιότητα ἀπ' αὐτῶν. κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἡ περὶ τὴν φύσιν στρεφομένη θεωρία μετέχει πως τῆς ἐπιστήμης τῶν νοητῶν, καὶ τοῦτο ἡ ἀναπλήρωσις δηλοῖ.

πάνυ μὲν οὖν καὶ κατὰ δύναμίν γε, οὐδὲν ἐλλείψομεν. οὐδὲ γὰρ ἂν εἴη δίκαιον χθὲς ὑπὸ σοῦ ξενισθέντας οἷς ἦν πρέπον ξενίοις, μὴ οὐ[1]) προθύμως σε[2]) τοὺς λοιποὺς ἡμῶν ἀνταφεστιᾶν. (Pag. 17 B.)

E Τὸ ἦθος τοῦ Τιμαίου δείκνυται διὰ τούτων γαῦρόν τε ὂν καὶ | σῶφρον, ὑψηλόν τε καὶ ἐμμελὲς, φιλικόν τε καὶ φιλάνθρωπον. τὸ μὲν γὰρ πάνυ μὲν οὖν τήν τε προθυμίαν αὐτοῦ τὴν περὶ τὸν ἀπόντα καὶ τὴν τελειότητα τῆς ἐπιστήμης, καθ' ἣν καὶ τὰ ἐλλείποντα τοῖς ἄλλοις πληροῦν ἕτοιμός ἐστι, καὶ τὸ ἄπλαστον ἐπιδείκνυσι· τὸ δὲ κατὰ δύναμίν γε οὐδὲν ἐλλείψομεν τὸ ἀσφαλὲς ἐν ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ τὸ μέτριον ἐν τοῖς περὶ αὐτοῦ λόγοις ἱκανῶς παρίστησιν. ἠθικὰ μὲν οὖν ταῦτα διὰ τούτων ληπτέα· φυσικὰ δὲ τὸ τὴν ἀντίδοσιν τῶν λόγων εἰκόνα φέρειν τοῖς[3]) φυσικοῖς ἔργοις κοινωνίας τῶν δυνάμεων καὶ ἀμοιβῆς, δι' ἣν πάντα συντέτακται καὶ εἰς τὴν μίαν ἁρμονίαν συντελεῖ τοῦ παντὸς, καὶ τὸ κατὰ χρόνον ἐξαλλάττεσθαι τὰς τῆς φύσεως ἐνεργείας, νῦν μὲν ἄλλων, νῦν δὲ ἄλλων ποιούντων εἰς ἄλλα καὶ ἄλλα· τούτοις γὰρ ἔοικε τὸ ἀνταφεστιᾶν τὸν ἑστιάσαντα χθές. θεολογικὸν δὲ, τὸ δημιουργικὸν αἴτιον διὰ πάντων προϊέναι καὶ πάντα πληροῦν καὶ πᾶσαν ἔλλειψιν ἀποκόπτειν διὰ τῆς
F ἑαυτοῦ δυνάμεως καὶ τῆς γονίμου περιουσίας, καθ' ἣν οὐδὲν ἀφίησιν | ἔρημον ἑαυτοῦ. τῷ γὰρ ὑπερπλήρει καὶ τῷ ἱκανῷ καὶ τῷ παντελείῳ χαρακτηρίζεται. καὶ μὴν καὶ τὸ ἀνταφεστιᾶν ἀπὸ τῆς ἐν ταῖς θεομυθίαις ἑστιάσεως εἵλκυσται, καθ' ἣν δεξιοῦνται ἀλλήλους οἱ θεοί· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι δειδέχατ' ἀλλήλους[4]), παρὰ τῷ μεγίστῳ Διὶ πληρούμενοι τοῦ νέκταρος. καὶ οὐδὲ ἁπλῶς εἴρηται ἀφεστιᾶν[5]), ἀλλ' ἀνταφεστιᾶν. ἡ γὰρ ἀφεστίασις[6]) τὴν ὁλοτελῆ τῆς ἑστιάσεως ἀποπλήρωσιν συνείληφεν. ὁρᾶται δὲ τοῦτο
9 καὶ ἐν τοῖς ὅλοις. αἵ τε γὰρ διαφαινόμεναι διακοσμήσεις διὰ τῆς | ἑαυτῶν ἄκρας ἐπιτηδειότητος προκαλοῦνται τὰς ἀφανεῖς δυνάμεις, καὶ ἐκεῖναι δι' ἀγαθότητος ὑπερβολὴν καὶ ταύτας τελειοῦσι[7]), καὶ συνάπτεται ταῦτα πάντα ἀλλήλοις, καὶ ἀνταπόδοσις γίνεται τῆς προκλήσεως ἡ τῆς τελειότητος μετάδοσις. ἔτι τοίνυν τὸ μετὰ τοῦ δικαίου ταῦτα πάντα ποιεῖν εἰκόνα φέρει τῆς Δίκης τῆς ἅμα τῷ Διὶ πάντα ταττούσης, τὸ δὲ πρέπον τῆς τῷ καλῷ τῷ δημιουργικῷ τὰ ὅλα καταλαμπούσης αἰτίας, τὰ δὲ ξένια τῆς κατὰ τὰς θείας ἰδιότητας ἀφωρισμένης ἐξαλλαγῆς. ἕκαστον[8]) γὰρ τῶν θείων οἰκείας ἔχει δυνάμεις καὶ ἐνέρ-

---

[1]) 8, 38 *οὐ*) om. A. — [2]) 8, 39 *σε*) sup. A. — [3]) 8, 44 *τοῖς*) Fort. *τῆς τοῖς* — [4]) 8, 52 *τοὶ—ἀλλήλους*) Cf. 6, 37. — [5]) 8, 53 *ἀφεστιᾶν*) *ἀνταφε* A. Legendum videtur *ἀνθεστιᾶν*. — [6]) 8, 53 *ἀφεστίασις*) *ἀνταφεστίασις* A, quemadmodum Tayloro perperam scribendum videbatur. — [7]) 9, 2 *τελειοῦσι*) *τελοῦσι* A. — [8]) 9, 5 *ἕκαστον*) *ἑκάστου* A.

γείας. ὥσπερ οὖν καὶ ὁ Σωκράτης τοῖς τῆς ἑαυτοῦ φιλοσοφίας λόγοις ἐξένισε τὸν Τίμαιον, οὕτω δὴ καὶ τῶν θεῶν ἕκαστος κατὰ τὰς ἰδίας ἐνεργῶν δυνάμεις συντελεῖ πρὸς τὴν μίαν τοῦ δημιουργοῦ καὶ ὑπερέχουσαν πρόνοιαν τῶν ὅλων. ταῦτα μὲν γυμνάσια προτεινέσθω τῆς τῶν πραγμάτων θεωρίας ἐν τοῖς προοιμίοις αὐτῆς εἰκονικῶς ἐμφαινομένης [1])· δῆλοι δὲ ἐκ τούτων εἰσὶ καὶ οἱ χρόνοι | τῶν διαλόγων, τῆς τε Πολιτείας καὶ τοῦ Τιμαίου, εἴπερ ἡ μὲν ἐν τοῖς Βεν- B διδείοις ὑπόκειται τοῖς ἐν Πειραιεῖ δρωμένοις, ὁ δὲ ἐν τῇ [2]) ἑξῆς τῶν Βενδιδείων. ὅτι γὰρ τὰ ἐν Πειραιεῖ Βενδίδεια τῇ ἐννάτῃ ἐπὶ δεκάτῃ Θαργηλιῶνος, ὁμολογοῦσιν οἱ περὶ τῶν ἑορτῶν γράψαντες· ὥστε ὁ Τίμαιος ὑποκέοιτο ἂν τῇ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ μηνός. εἰ δὲ, ὡς ἑξῆς ῥηθήσεται, καὶ Παναθηναίων ὄντων ὑπόκειται, δῆλον, ὅτι τὰ μικρὰ ἦν ταῦτα Παναθήναια. τὰ γὰρ μεγάλα τοῦ Ἑκατομβαιῶνος ἐγίνετο τρίτῃ ἀπιόντος, ὡς καὶ τοῦτο τοῖς ἔμπροσθεν ἱστόρηται.

Ἆρ' οὖν οὐ μέμνησθε ὅσα ὑμῖν καὶ περὶ ὧν ἐπέταξα [3]) εἰπεῖν; (Pag. 17 B.)

Τῇ τάξει τῶν κεφαλαίων πρῶτον παρακολουθητέον, ὧν ἡγεῖτο μὲν τὸ περὶ τοῦ πλήθους τῶν τὴν συνουσίαν ἀποπληρούντων, συνείπετο δὲ τούτῳ τὸ περὶ τῆς τοῦ ἀπόντος ἀναπληρώσεως· ἐκ τρίτων δὲ προστέθειται νυνὶ τὸ περὶ τῆς τῶν λόγων, ὧν ἐπετάχθησαν, ἀποδόσεως [4]). ἔστι δὲ ταῦτα συνεχῆ ἀλλήλοις· τῷ μὲν τίνας δεῖ συνελθεῖν τὸ ὅτι χρὴ εἰπεῖν συνελθόντας, τῷ δὲ ὅτι χρὴ εἰπεῖν τὸ τίνα χρὴ εἰπεῖν [5]). πρὸς δὲ τῇ τάξει τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὀνομάτων ἐννοεῖν προσήκει. τὸ μὲν γὰρ μέμνησθε τὴν διῃρημένην | ἐν τοῖς κοινωνοῖς C τῶν λόγων ἐπιδείκνυσι γνῶσιν. ἔστι γὰρ καὶ ἐν τῷ δημιουργῷ μνήμη τῶν πάντων, ἡ χωριστὴ καὶ ἐξῃρημένη καὶ ἑνοειδὴς γνῶσις, κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ Μνημοσύνην, τῆς θείας νοήσεως οὖσαν μόνιμον ἵδρυσιν, καὶ ἐν τοῖς δευτέροις θεοῖς, ἡ ὑφειμένη νόησις· ὧν εἰκόνες οἱ παρόντες ἦσαν. καὶ διὰ ταύτην τὴν ἐν τῷ παντὶ προϋπάρχουσαν μνήμην αἵ τε ὅλαι ψυχαὶ τοῖς νοητοῖς ἐνίδρυνται καὶ οἱ λόγοι οἱ δημιουργικοὶ τὸ ἄτρεπτον ἔχουσι καὶ ἀκίνητον· ὡς ὅσα [6]) γε στέρεται αὐτῆς, ἀποῤῥεῖ τῶν οἰκείων αἰτίων, ὥσπερ αἱ μερικαὶ ψυχαὶ καὶ αἱ τῶν γεννητῶν [7]) φύσεις. τὸ δὲ ὅσα καὶ περὶ ὃ τῆς τε ποσότητος καὶ τῆς ποιότητός ἐστι τῶν λόγων ἐμφαντικὸν, ἃ πρόεισι μὲν ἀπὸ τῆς ὅλης δημιουργίας, πρόεισι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν μερικωτέρων θεῶν. τὸ δὲ ἐπιτάξαι, εἰ μὲν πρὸς Κριτίαν λέγοιτο καὶ Ἑρμοκράτην, δῆλόν ἐστιν ὅπως ἀναπεμπτέον ἐπὶ τὰ πράγματα καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς κοσμοποιίας· εἰ δὲ καὶ πρὸς Τίμαιον, οὐκ ἔστιν ὑπεροχῆς σύμβολον, ἀλλὰ προκλήσεως τῶν ἐν αὐτῷ νοήσεων. πρὸς δὴ ταῦτα θεασώμεθα τοῦ | Τιμαίου τὴν ἀπόκρισιν· D

---

[1]) 9, 9 ἐμφαινομένης) ἐμφαινόμενα B. (corr. Tayl.) — [2]) 9, 11 τῇ) τοῖς A. — [3]) 9, 15 ἐπέταξα) ὑπέταξα A. — [4]) 9, 18 ἀποδόσεως) ἀποδώσεων A. — [5]) 9, 18 συνελθόντας – εἰπεῖν) om. B. Pro τῷ A vitiose scriptum habet τό. — [6]) 9, 24 ὅσα) ὅσης B. (corr. Tayl.) — [7]) 9, 25 γεννητῶν) γενητῶν B.

Τὰ μὲν μεμνήμεθα, ὅσα δὲ μή, σὺ παρὼν[1]) ὑπομνήσεις. (Pag. 17 B.)

ἐν οἷς ἠθικὸν μὲν εὕροις ἄν, ὥς φησιν ὁ Πορφύριος, τὸ μέσον εἰρωνείας τε καὶ ἀλαζονείας· οὔτε γὰρ πάντων ἔφατο μεμνῆσθαι οὔτε μηδενός, ἀλλὰ τῶν μέν, τῶν δ' οὔ· λογικὸν δὲ τὸ πρόφασιν παρασχέσθαι τῇ τῶν προβλημάτων ἀνακεφαλαιώσει· διαλεκτικῆς γὰρ τοῦτο μεταχειρίσεως[2])· φυσικόν τε[3]) τὸ καὶ τοὺς λόγους τοὺς φυσικοὺς μένειν τε ἀεὶ καὶ μεταῤῥεῖν, ὥσπερ ἡ μνήμη ἡ παροῦσα πῇ μὲν σώζεται, πῇ δὲ ἀπόλωλεν· ἃ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς[4]) λέγεται, ταῦτα καὶ ἐπὶ τὴν ὅλην φύσιν μετενεγκτέον· θεολογικὸν δὲ τὸ τὴν μίαν δημιουργίαν ἔχειν μὲν καὶ παρ' ἑαυτῆς τὸ ἄτρεπτον καὶ ἄχραντον ἐν ταῖς ἀπογεννήσεσι, διὰ δὲ τῶν δευτέρων καὶ τρίτων δυνάμεων ἀνέχεσθαι προϊοῦσαν καὶ οἷον δορυφορεῖσθαι προκαταστελλουσῶν τὸν ἐν τοῖς γινομένοις θόρυβον[5]), καὶ ἐφ' ἑαυτῆς οὖσαν χωριστὴν ἔτι μᾶλλον εἶναι τοιαύτην διὰ τὸ δευτέρας ἐπιστῆσαι δυνάμεις τοῖς διοικουμένοις. ἔτι τοίνυν ἡ ὑπόμνησις εἰκόνα φέρει τῆς ἀνα-
E νεώσεως τῶν ἐν τῷ παντὶ λόγων. | τὸ γὰρ ἀποῤῥέον αὐτῶν κατὰ κύκλον ἐπανακαλεῖται πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ὅμοιον, καὶ ἡ τῆς γενέσεως τάξις ἀνέκλειπτος μένει διὰ τὴν τοῦ οὐρανοῦ κυκλοφορίαν, αὕτη δὲ ἀεὶ ὡσαύτως ἐπιτελεῖται διὰ τὸν νοῦν τὸν συνέχοντα καὶ διακοσμοῦντα πᾶσαν τὴν περιφορὰν ταῖς νοεραῖς δυνάμεσιν. εἰκότως οὖν ὁ Σωκράτης ἐστὶν ὁ ὑπομιμνήσκων τῶν λόγων, ὁ τὴν πολιτείαν ἀφηγούμενος, ἧς ἐστὶ τὸ παράδειγμα οὐράνιον.

Μᾶλλον δὲ εἰ μήτι σοι χαλεπὸν ἐξαρχῆς πάλιν, διὰ βραχέων ἐπάνελθε αὐτά, ἵνα βεβαιωθῇ μᾶλλον παρ' ἡμῖν. (Pag. 17 B.)

Τριττῆς πολιτείας οὔσης ἡ μὲν πρώτη διάθεσις αὐτῆς ὄντως ἦν χαλεπὴ διὰ τοὺς σοφιστικοὺς ἀγῶνας[6]), ἡ δὲ δευτέρα τῆς πρὸ αὐτῆς ῥᾴων, ἡ δὲ τρίτη ῥᾴστη, συνῃρημένως πᾶν τὸ εἶδος ἔχουσα τῆς πολιτείας. ἡ δὲ ἐπανάληψις αὐτῆς τοῖς φυσικοῖς προσήκει πράγμασι διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς παλιγγενεσίαν καὶ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἶδος ἐπανακύκλησιν, ἀφ' ἧς δὴ καὶ[7]) βεβαίως ἐν τῷ κόσμῳ διαμένει τὰ εἴδη, τὴν ἀποῤῥοὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐπανακυκλήσεως ἐπα-
F νακαλουμένης, δι' ἣν καὶ ὁ οὐρανὸς ἀεικίνητός[8]) | ἐστι καὶ πολλὰς ἀνελίττων περιόδους ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἀνακάμπτει[9]) ζωήν. ἀλλὰ διὰ ποίαν αἰτίαν ἐν μὲν τῇ τῆς πολιτείας ἀφηγήσει τούτων οὐκ ἐμνημόνευσεν, οὔτε τῶν προσώπων οὔτε τῶν ὑποσχέσεων, ἐνταῦθα δὲ καὶ ταῦτα προστίθησιν; ὅτι καὶ ἐν τοῖς ὅλοις τὰ

---

[1]) 9, 30 *σὺ παρὼν*) συμπαρὼν A. — [2]) 9, 33 *μεταχειρίσεως*) μεταχειρήσεως A. — [3]) 9, 33 *φυσικόν τε*) φυσικόν τὲ B. Fort. φυσικὸν δὲ — [4]) 9, 34 *τοῦ ἀνδρὸς*) τοῦ τιμαίου m. A. — [5]) 9, 37 *τὸν — θόρυβον*) τῶν — θορύβων B. — [6]) 9, 45 *τοὺς σοφιστικοὺς ἀγῶνας*) τοὺς τοῦ θρασυμάχου διὰ τὰς τοῦ γλαύκωνος ἐνστάσεις, καὶ τοῦ ἀδειμάντου: m. A. — [7]) 9, 48 *δὴ καὶ*) om. A. — [8]) 9, 49 *ἀεικίνητός*) ἀεὶ κίνητός B. — [9]) 9, 50 *ἀνακάμπτει*) ἀνακάπτει A, cuius in m. h. l. *ἀπορία* et paulo inferius *λύσις* scriptum est.

μὲν παραδείγματα περιείληφε πάντας τοὺς τῶν εἰκόνων λόγους, τὰ δὲ ἀπ' αὐ-
τῶν οὐκ ἐξισχύει πᾶσαν τὴν τῶν αἰτίων περιλαμβάνειν δύναμιν. ὥσπερ οὖν τῶν
ἐν Πειραιεῖ ἐν τῇ πρώτῃ συνουσίᾳ προσώπων ἐν τῇ δευτέρᾳ πεποίηται μνήμην,
| οὕτω τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ σεσιωπημένων ἐν τῇ τρίτῃ [1]) διαμνημονεύει. τὰ 10
γὰρ αἰτιατὰ τελειότερον ἂν ἐν τοῖς ὑπερτέροις αὐτῶν αἰτίοις θεωρηθείη. λέ-
γοις δ' ἂν θεολογικῶς καὶ ὅτι ὁ μὲν Τίμαιος ὡς ἀνάλογον ἱστάμενος τῇ ὅλῃ
δημιουργίᾳ [2]) πάντα περιείληφε, τὰ πρόσωπα, τὰς ὑποσχέσεις, τοὺς λόγους
αὐτούς, ὁ δὲ ἐν τῇ Πολιτείᾳ Σωκράτης ἀνάλογον τῇ ἁπλότητι [3]) τῆς τριπλῆς
δημιουργίας τεταγμένος ὑφαίνει μόνον τὸ τῆς πολιτείας εἶδος οὐράνιον ὄν. ἐν-
ταῦθα οὖν ὡς ἐν ἑνὶ παντελεῖ [4]) ζώῳ πάντα περιείληπται, τά τε πρῶτα καὶ
μέσα καὶ τελευταῖα, καὶ ἡ σύμπασα τῶν λόγων [5]) ἀνέλιξις. πῶς δὲ καὶ τρίτον
ἡ πολιτεία παραδέδοται καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν; ἢ ὅτι καὶ [6]) τῆς ψυχῆς ἡ ζωὴ
τριπλῆ τίς ἐστι· πρώτη μὲν ἡ τὸν λόγον [7]) καταστέλλουσα καὶ κοσμοῦσα τῇ
δίκῃ καὶ κατευθύνουσα δεόντως, δευτέρα δὲ ἡ πρὸς ἑαυτὴν [8]) ἐπεστραμμένη
καὶ ἑαυτὴν ἐφιεμένη νοεῖν κατὰ τὴν ἑαυτῆς οὖσαν δικαιοσύνην, τρίτη | ἡ [9]) B
πρὸς τὰ αἴτια ἀνιοῦσα καὶ ἐνιδρύουσα ἐκείνοις τὰς οἰκείας ἐνεργείας [10]). ἐπεὶ
καὶ τὸ διὰ βραχέων εἰπεῖν εἰκόνα φέρει τῆς συνεσπειραμένης εἰς τὸν ἕνα νοῦν
ζωῆς, διὰ τὸ νοητὸν πάντα περιλαμβάνειν. καὶ τὸ ἐπάνελθε θαυμαστὴν ἔν-
δειξιν παρέχεται τῆς εἰς τὸ ἀκρότατον τέλος ἀναγωγῆς καὶ τελειότητος καὶ τῆς
αἰωνιωτέρας, εἰ βούλει λέγειν, νοήσεως. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ βεβαιωθῆναι
μᾶλλον, τὸ μονιμώτερον καὶ αἰωνιώτερον περὶ τὰ αὐτὰ σχεῖν.

χθές που τῶν ὑπ' ἐμοῦ ῥηθέντων λόγων, περὶ πολιτείας ἦν τὸ κεφάλαιον, οἵα τε καὶ ἐξ οἵων ἀνδρῶν ἀρίστη κατεφαίνετ' ἄν μοι γενέσθαι. (Pag. 17 C.)

Οἱ μὲν τὴν ἐπάνοδον τῆς Πολιτείας ἠθικώτερον λέγοντες ἐνδείκνυσθαί φα-
σιν ἡμῖν, ὅτι δεῖ τὰ ἤθη κεκοσμημένους ἅπτεσθαι τῆς θεωρίας τῶν ὅλων· οἱ
δὲ ἀξιοῦσιν ὡς εἰκόνα τῆς τοῦ παντὸς διακοσμήσεως προκεῖσθαι [11]) τῆς συμ-
πάσης φυσιολογίας [12]). εἶναι γὰρ τοῖς Πυθαγορείοις ἔθος πρὸ τῆς ἐπιστημονι-
κῆς διδασκαλίας προτιθέναι τὴν διὰ τῶν ὁμοίων καὶ τῶν εἰκόνων τῶν ζητουμέ-
νων σκεμμάτων δήλωσιν καὶ μετὰ ταύτην ἐπάγειν | τὴν διὰ τῶν συμβόλων C

---

[1]) 10, 1 *τῇ τὰς τρεῖς ἀπογεννώσῃ δημιουργίας* m. A. — [2]) 10, 3 *τῇ διονυσιακῇ* m. A. — [3]) 10, 4 *ἁπλότητι*) Tayl. coni. *ἀκρότητι*, fortasse propter illa, quae 8, 25 leguntur, quorum tamen ratio non eadem est. In m. A h. l. *τῷ οὐρανῷ* adscriptum est. — [4]) 10, 5 *παντελεῖ*) *παντελῇ* B. — [5]) 10, 6 *λόγων*) *ὅλων* B. – *ἀπορία*, deinde *λύσις* m. A. — [6]) 10, 7 *καὶ*) *αἱ* B. (corr. Tayl.) — [7]) 10, 8 *τὸν λόγον*) Tayl. coni. *τὸν* (immo *τὸ*) *ἄλογον*. Quidni *τὸν ὄχλον*? Cf. 9, 37. — [8]) 10, 9 *ἑαυτὴν*) *ἑαυτὰ* B. — [9]) 10, 10 *ἡ*) *ἢ* B. *ἢ ἡ* A. Fort. *δὲ* — [10]) 10, 10 *ἐνεργείας*) *ἐνεργίας* B. — [11]) 10, 17 *προκεῖσθαι*) Post hoc Tayl. *οἱ δὲ ὡς ἔνδειξιν* excidisse suspicatur, non intelligens genitivos, qui sequuntur, a praepositione regi verbi compositi. — [12]) 10, 18 *φυσιολογίας*) *θεολογίας* B et, in m. *φυσιολογίας*, A.

ἀπόῤῥητον περὶ τῶν [1]) αὐτῶν ἔνδειξιν, ἔπειθ' οὑτωσὶ μετὰ τὴν ἀνακίνησιν τῆς ψυχικῆς νοήσεως καὶ τὴν τοῦ ὄμματος διακάθαρσιν προσφέρειν τὴν ὅλην τῶν προκειμένων σκεμμάτων ἐπιστήμην. κἀνταῦθα τοίνυν ἡ μὲν τῆς Πολιτείας πρὸ τῆς φυσιολογίας ἐπιτετμημένη παράδοσις εἰκονικῶς ἡμᾶς ἐφίστησι τῇ δημιουργίᾳ τοῦ παντὸς, ἡ δὲ περὶ τῶν Ἀτλαντίνων ἱστορία συμβολικῶς· καὶ γὰρ οἱ μῦθοι τὰ πολλὰ διὰ τῶν συμβόλων εἰώθασι τὰ πράγματα ἐνδείκνυσθαι· ὥστ' εἶναι τὸ φυσιολογικὸν διὰ παντὸς τοῦ διαλόγου διῆκον, ἀλλ' οὐ μὲν ἄλλως, οὐ δὲ ἄλλως, κατὰ τοὺς διαφόρους τρόπους τῆς παραδόσεως. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τοῦ σκοποῦ τῶν προκειμένων λόγων· ὅτι δὲ εἰκότως ἐν τῇδε τῇ πραγματείᾳ καὶ ἡ τῆς Πολιτείας ἀνακεφαλαίωσις γέγονε, πολλαχόθεν ἂν συλλογισαίμεθα. καὶ γὰρ ἡ πολιτικὴ πρῶτον ἐν τῷ δημιουργῷ τοῦ παντός ἐστιν, ὡς ἐν Πρωταγόρᾳ [2]) μεμαθήκαμεν, καὶ ἡ ἀληθὴς ἀρετὴ ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ [3]) διαλάμπει.
D διὸ καὶ ὁ Τίμαιος γνώριμον ἑαυτῷ τὸν | κόσμον [4]) φησὶ καὶ φίλον δι' ἀρετήν. ἔτι δὲ τριττῆς οὔσης τῆς πολιτείας καὶ τῆς πρώτης ἀνειμένης τῇ ὅλῃ δημιουργίᾳ, καθάπερ ἐν ἄλλοις ἐπιδείκνυμεν, εἰκότως ἐνταῦθα μάλιστα συνῃρημένως ταύτης παραδίδοται τὸ εἶδος, ὅπου καὶ τὸν [5]) ὅλον δημιουργὸν ἀπογεννῶντα καὶ διακοσμοῦντα τὸ πᾶν θεωρῆσαι πρόκειται. ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ πλέον ἐξεργάζεσθαι δυνατόν· ἐπὶ δὲ τὴν λέξιν ἐπανίωμεν καὶ τὰ ῥήματα τοῦ Σωκράτους. ἐν δὴ τούτοις πολλὴ τῶν ἐξηγητῶν ἀμφισβήτησις, γραφόντων καὶ ἀντιγραφόντων ἀλλήλοις περὶ μιᾶς τινὸς στιγμῆς καὶ πρὸς τὴν στιγμὴν ταύτην ἄλλως καὶ ἄλλως ἐξηγουμένων τὸν τῆς Πολιτείας σκοπόν. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ πολιτείας στίξαντες τὸν σκοπὸν αὐτῆς [6]) ἀφορίζονται πρὸς τῇ ἐπιγραφῇ καὶ τὸν Πλάτωνα μαρτυρόμενοι περὶ πολιτείας· οἱ δὲ ἐν τῷ τῶν λόγων [7]) εἶναι μὲν περὶ δικαιοσύνης ἀποφαίνονται τὸν σκοπὸν, κεφάλαιον δέ τι τῶν εἰρημένων τῆς [8]) δικαιοσύνης παρεισκυκληθὲν εἶναι δὴ τοῦτο τὸ περὶ πολιτείας. εἰ δὴ δεῖ μὴ
E φληναφᾶν [9]) λέγοντας καὶ ἀντιλέγοντας, ῥητέον· | ἀμφότερά πη συντρέχει ἀλλήλοις. ὅ τε γὰρ περὶ [10]) δικαιοσύνης λόγος ὑπὲρ πολιτείας ἐστὶ τῆς ἔνδον [11])· τῶν γὰρ ἐν ἡμῖν δυνάμεων τὴν κοινωνίαν ὀρθῶς διατίθησι· καὶ ὁ περὶ πολιτείας ὑπὲρ δικαιοσύνης ἐστὶ τῆς ἐν πλήθει γινομένης. ἀμφότερα οὖν εἰς ταὐτὸν ἥκει, καὶ τὸ αὐτὸ δικαιοσύνη μέν ἐστιν ἐν ψυχῇ, πολιτεία δὲ ἐν πόλει, κοσμιότης δὲ ἐν κόσμῳ, καὶ οὐ δεῖ πράγματα ἔχειν τὰ τῇ φύσει [12]) συνημμένα διαιροῦντας [13]) ἀπ' ἀλλήλων. καὶ τοῦτο μὲν ταύτῃ· Λογγῖνος δε καὶ Ὠριγέ-

---

[1]) 10, 20 *τῶν*) *τὴν* — [2]) 10, 28 *Πρωταγόρᾳ*) Pag. 321 D. — [3]) 10, 29 *τῷ νοητῷ* m. A; quae interpretatio falsa videtur. — [4]) 10, 30 *κόσμον*) *Σωκράτην* — corr. Tayl. Cf. Tim. Pag. 34 B. — [5]) 10, 32 *τὸν*) *τὸ* A. — [6]) 10, 36 *αὐτῆς*) *τῆς πολιτείας* m. A. — [7]) 10, 37 *τῶν λόγων*) *τὸν λόγον* A. — [8]) 10, 38 *τῆς*) Malim *περὶ*, nisi forte *παρεισκυκληθὲν* eodem modo, quo *ἐπεισόδιον*, quod idem significat, constructum est. Boeckhius in Spec. ed. Tim. Pag. XIII. *πέρι* post *δικαιοσύνης* supplet. — [9]) 10, 39 *φληναφᾶν*) *φληναφεῖν* B. *φληναφᾷν* A, ut solet. — [10]) 10, 40 *περὶ*) om. A. — [11]) 10, 40 *τῆς ἔνδον*) *τῆς ψυχικῆς* m. A. *τῆς ψυχικῆς ἔνδον* B. — [12]) 10, 43 *φύσει*) *πόλει* A. — [13]) 10, 44 *διαιροῦντας*) *διαιροῦντα* B.

νης [1]) ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀμφισβητοῦσιν ἀλλήλοις, περὶ ποίας πολιτείας ἐν τού-
τοις Σωκράτης διαλέγεται, πότερον τῆς πρώτης, ἢ τῆς μέσης· ἰδεῖν γὰρ τὴν
πολιτείαν ἐκεῖ φυσικῶς τε ζῶσαν καὶ πολιτικῶς καὶ νοερῶς. ὁ μὲν οὖν Λογγῖ-
νος περὶ τῆς μέσης οἴεται γεγονέναι τὸν λόγον ἐνταῦθα, διότι τοὺς ἐπικούρους
καλεῖ φύλακας καὶ τοὺς φύλακάς φησιν εἶναι τοὺς πολεμήσαντας· ὁ δὲ Ὠριγέ-
νης περὶ τῆς πρώτης· ἐν ταύτῃ γὰρ μαθήματα παραδίδωσι τοῖς φύλαξιν. ἡμεῖς
δὲ καὶ πρὸς τοὺς τοιούτους ἐροῦμεν, ὡς οὐ δεῖ τὴν μίαν πολιτείαν | διασπᾶν F
οὐδὲ τὴν συνέχειαν τῆς ζωῆς διαιρεῖν ἀφ' ἑαυτῆς. μία γάρ ἐστι πολιτεία ἑαυ-
τὴν τελειοῦσα καὶ συναύξουσα τελειοτέραις προσθήκαις· ἔχει γὰρ [2]) ἡ πᾶσα
καὶ τὸ φυσικὸν, ἐν τοῖς θησὶ, καὶ τὸ πολεμικὸν, ἐν τοῖς ἐπικούροις, καὶ τὸ νοε-
ρὸν, ἐν τοῖς φύλαξιν. ὥστε περὶ τῆς ὅλης πολιτείας ἐστὶν ὁ λόγος, καὶ οὐ δεῖ
περὶ τούτων ἀμφισβητεῖν, ἀλλ' ἐκεῖνο μᾶλλον σκοπεῖν, ὅπως εἰκότως καὶ ὑφει-
μένην καὶ κρείττω τῆς φυσιολογίας [3]) ῥητέον τὴν πολιτείαν. ὡς μὲν γὰρ ὕλην [4])
ἔχουσα τὰ ἀνθρώπεια [5]) πράγματα καὶ ταῦτα | κοσμεῖν ἐφιεμένη δευτέραν ἔχει 11
τάξιν τῆς φυσιολογίας καὶ μερικωτέραν, ὡς δὲ ἐν τοῖς καθόλου λόγοις ὑφε-
στῶσα καὶ ἀσωμάτως καὶ ἀΰλως διατεταγμένη κρείττω καὶ ὁλικωτέραν. καὶ ὁ
κόσμος πολιτεία τίς ἐστι καὶ μερικὴ [6]), ὅτι καὶ πᾶν σῶμα μερικόν. ὅλως δὲ καὶ
ἡ πολιτεία προϋπάρχει μὲν ἐν τῷ νοητῷ, ὑπάρχει δὲ καὶ ἐν τῷ [7]) οὐρανῷ, τε-
λευταῖον δέ ἐστι καὶ ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς. ὥστ' εἴτε κρείττων τῆς φυσι-
κῆς δημιουργίας, εἰκότως πρὸ τοῦ Τιμαίου, εἴτε χείρων, ὅτι αὕτη ἠθικός ἐστι
κόσμος, ἐκείνη δὲ κοσμικὸς καὶ παντελής, εἰκότως δεοίμεθα [8]) ἂν ἀπὸ τῶν
ὑφειμένων ἀνατρέχειν ἐπὶ τὰ σεμνότερα. καὶ ἔστιν ἀμφότερα ἀληθῆ, διὰ τὰς
εἰρημένας αἰτίας. ἐπεὶ δὲ, ὥσπερ ἔφαμεν, καθόλου τὸ εἶδος ἦν τῆς πολιτείας
καὶ ἐπὶ μερικῆς ὕλης ἐτύπουτο, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Σωκράτης τὸ μὲν οἷα τε τοῦ
εἴδους ἕνεκα παρέλαβε, τὸ δὲ ἐξ οἵων ἀνδρῶν διὰ τὴν ὕλην.

Καὶ μάλα γε ὦ Σώκρατες ἡμῖν ῥηθεῖσα πᾶσι κατὰ νοῦν. (Pag. 17 C.)

Ἡ κατὰ νοῦν ὑφήγησις, ἀλλὰ μὴ [9]) καθ' ἡδονὴν μηδὲ | κατὰ γνώμην, τε- B
λειότητα θαυμαστὴν καὶ νοερὰν ἐπιβολὴν τῶν λόγων ἐνδείκνυται καὶ πρό γε
τούτου τὴν εἰς ἕνα νοῦν καὶ μίαν ἡνωμένην δημιουργίαν ἁπάντων τῶν δευτέ-
ρων αἰτίων ὁμονοητικὴν σύνοδον αἰνίσσεται. καὶ τὸ μάλα μέντοι προσκείμε-
νον τὴν ὑπερβάλλουσαν ἕνωσιν ἐμφαίνει, δι' ἣν καὶ πάντα τὰ δημιουργικὰ αἴ-
τια ὡς ἐφ' ἓν κέντρον συννεύει τὴν μίαν τῶν πάντων πατρικὴν αἰτίαν.

---

[1]) 10, 44 *λογγῖνος*: | *ὠριγένης* m. A. — [2]) 10, 51 *γὰρ*) *δὲ* B. — *ψυχή. δικαιοσύνη. πόλις. πολιτεία*: | *κόσμος. κοσμιότης. τῆς ἐν πειραιεῖ πρώτης. τῆς ἀφηγηματικῆς μέσης.* m. A. — [3]) 10, 54 *φυσιολογίας*) ut 10, 18. (corr. Tayl.) — [4]) 10, 54 *ὕλην*) *ὕλη* — Cf. 11, 7 sq. — [5]) 10, 54 *ἀνθρώπεια*) *ἀνθρώπινα* B. — [6]) 11, 3 *μερικὴ*) *μερικὸς* A. — [7]) 11, 4 *τῷ*) om. B. — [8]) 11, 6 *δεοίμεθα*) *δεήμεθα* A. — [9]) 11, 9 *μὴ*) *μηδὲ* B.

Ἆρ' οὖν οὐ τὸ, τῶν γεωργῶν ὅσαι τε ἄλλαι τέχναι πρῶτον ἐν αὐτῇ χωρὶς διειλόμεθα ἀπὸ τοῦ γένους τῶν προπολεμησόντων; (Pag. 17 C.)

Ὁ περὶ τῆς πολιτείας λόγος καὶ ἡ τῶν ἐν αὐτῇ γενῶν συνεσπειραμένη καὶ σύντομος ἀνακεφαλαίωσις εἰς τὴν ὅλην συντελεῖ τῆς κοσμικῆς δημιουργίας παράδοσιν. ἔξεστι γὰρ ἀπὸ τούτων ὡς εἰκόνων ἐπὶ τὰ ὅλα ἀνατρέχειν. καὶ δὴ καὶ αὐτὸ τοῦτο διαφερόντως οἱ Πυθαγόρειοι μετῄεσαν, ἀπὸ τῶν ἀναλογιῶν τὰς ὁμοιότητας τῶν ὄντων θηρεύοντες καὶ ἀπὸ τῶν εἰκόνων ἐπὶ τὰ [1]) παραδείγματα μεταβαίνοντες. ὃ δὴ καὶ ὁ Πλάτων ἐργάζεται νῦν, πρὸ ὁδοῦ τὰ ἐν τῷ παντὶ
C δεικνύων ἡμῖν ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς καὶ διδοὺς θεωρεῖν. | καὶ οὐ θαυμαστόν. καὶ γὰρ αἱ τῶν σπουδαίων πολιτεῖαι πρὸς τὴν οὐράνιον ὁμοιοῦνται διακόσμησιν. δεῖ δὴ οὖν καὶ ἡμᾶς ἀναφέρειν τὰς νῦν λεγομένας εἰκόνας, καὶ πρῶτον τὸ περὶ τῆς τῶν γενῶν διαιρέσεως. αὕτη τε γὰρ ἡ τομὴ τῶν γενῶν μιμεῖται τὴν ἐν τῷ κόσμῳ δημιουργικὴν διαίρεσιν, καθ' ἣν οὔτε τὰ ἀσώματα μεταβάλλειν δυνατὸν εἰς τὴν τῶν σωμάτων φύσιν οὔτε τὰ θνητὰ σώματα τῆς ἑαυτῶν οὐσίας ἐξίσταται πρὸς τὴν ἀσώματον ὑπόστασιν, καθ' ἣν καὶ τὰ θνητὰ μένει θνητὰ καὶ τὰ ἀθάνατα διαιωνίως ἕστηκεν ἀνέκλειπτα, καὶ αἱ διάφοροι τάξεις αὐτῶν ἔχουσι προϋφεστώσας ἐν τοῖς ὅλοις τὰς παραδειγματικὰς αἰτίας. εἰ γὰρ ἐθέλοις πᾶσαν μὲν τὴν πόλιν ἀνάλογον τῷ παντὶ κόσμῳ τάττειν (οὐ γάρ που μικρὸς μὲν κόσμος ἄνθρωπος, οὐχὶ δὲ μικρὸς ἡ πόλις κόσμος) τεμεῖν δὲ εἰς δύο πᾶσαν αὐτὴν τῇ τε ἄνω πόλει καὶ τῇ κάτω καὶ τὴν μὲν τῷ οὐρανῷ, τὴν δὲ τῇ γενέσει προσοικειῶσαι, πάντως ἂν εὕροις ἐοικυῖαν τὴν ἀναλογίαν· ἐπεὶ καὶ κατὰ τὴν εἰς [2]) τρία τομὴν λάβοις ἂν ἐν μὲν πόλει τὸ θητικὸν, τὸ πο-
D λεμικὸν, τὸ φυλακικὸν [3]), | ἐν δὲ ψυχῇ τὸ ἐπιθυμητικὸν, ὃ δὴ τὰς χρείας ἐμπορίζει [4]) τοῦ σώματος, τὸ θυμικὸν, ὃ πᾶν τὸ τοῦ ζώου λυμαντικὸν ἀναστέλλειν [5]) τέτακται δορυφοροῦν [6]) τὸ ἐν ἡμῖν ἄρχον, καὶ τὸ λογικὸν, ὃ φιλόσοφόν τέ ἐστι κατ' οὐσίαν καὶ βασιλικὸν τῆς ὅλης ἡμῶν ζωῆς, ἐν δὲ τῷ παντὶ πλήθει τῶν ψυχῶν τὸ θητεῦον περὶ τὴν γένεσιν, τὸ ταῖς περικοσμίοις προνοίαις τῶν θεῶν ὑπουργοῦν, τὸ ἀναγόμενον ἐπὶ τὸ νοητὸν, ἐν δὲ ἅπασι τοῖς ἐγκοσμίοις ἁπλῶς τὸ τῶν θνητῶν, τὸ δαιμόνιον [7]) φῦλον, τὴν τῶν οὐρανίων θεῶν τάξιν. οὗτοι μὲν γάρ εἰσι φύλακες ὄντως καὶ σωτῆρες τῶν ὅλων, οἱ δ' αὖ δαίμονες προπομπεύουσι τῆς ποιήσεως αὐτῶν καὶ καταστέλλουσι πᾶσαν τὴν ἐν τῷ κόσμῳ πλημμέλειαν, ἔστι δέ τις καὶ φυσικὴ πρόνοια τῶν θνητῶν, ἥτις αὐτὰ καὶ γεννᾷ καὶ συνέχει κατὰ τὸν θεῖον νοῦν. ἔτι κατ' ἄλλην διαίρεσιν τὸ μὲν γε-

---

[1]) 11, 18 *τὰ*) om. A. — [2]) 11, 29 *εἰς*) *ἐς* B. — [3]) 11, 29 *τὸ φυλακικὸν*) om. A. — [4]) 11, 30 *ἐμπορίζει*) Immo *ἐκπορίζει*. Longius a vero distat *ἐμποδίζει*, quod est in A. — [5]) 11, 31 *ἀναστέλλειν*) *ἀνατέλλειν* — Cf. 13, 25. — [6]) 11, 31 *δορυφοροῦν*) *δορηφοροῦν* B. — [7]) 11, 34 *δαιμόνιον*) *δαιμον* B. Tayl. coni. *δαιμόνων*.

ωργικὸν τῆς πόλεως ἀνάλογόν ἐστι Σελήνῃ [1]) τῇ περιεχούσῃ τοὺς τῆς φύσεως
τῆς γενεσιουργοῦ θεσμοὺς, τὸ δὲ τῶν κοινῶν γάμων ἔφορον Ἀφροδίτῃ τῇ [2])
πάσης ἁρμονίας καὶ ἑνώσεως ἄῤῥενος πρὸς θῆλυ καὶ εἴδους πρὸς ὕλην αἰτίᾳ, τὸ δὲ
τῶν | κλήρων τῶν κεκομψευμένων [3]) προνοητικὸν τῷ Ἑρμῇ διά τε τοὺς κλήρους, E
ὧν ἔφορος ὁ θεὸς, καὶ διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς δολερὸν, τὸ δὲ παιδευτικὸν καὶ δικα-
στικὸν τῷ Ἡλίῳ, παρ' ᾧ καὶ ἡ ἐγκόσμιος Δίκη καὶ ὁ ἀναγωγεὺς καὶ ὁ ἑπτάκτις [4])
κατὰ τοὺς θεολόγους, τὸ δὲ προπολεμοῦν τῇ γεωργικῇ [5]) τάξει τῇ πρυτανευούσῃ
πάσας τοῦ κόσμου τὰς ἐναντιώσεις καὶ τὴν ἑτερότητα τοῦ παντὸς, τὸ δὲ βασι-
λικὸν Διὶ τῷ [6]) φρονήσεως ἡγεμονικῆς καὶ νοῦ πρακτικοῦ καὶ διακοσμητικοῦ
χορηγῷ, τὸ δὲ φιλόσοφον τῷ Κρόνῳ, καθόσον [7]) ἐστὶ νοερὸν καὶ ἄνεισι μέχρι
τῆς πρωτίστης αἰτίας. ταῦτα μὲν οὖν οὕτως διὰ τῶν ἀναλογιῶν ληπτέον·
ἔοικε δὲ ὁ Πλάτων διχῇ τὴν πόλιν [8]) τεμεῖν καὶ ἓν μὲν θεῖναι γένος τὸ γεωρ-
γικὸν καὶ τεχνικὸν, ὃ δὴ καλεῖται δημιουργικὸν, ἓν δὲ προπολεμοῦν [9]) κατὰ
τὴν ἄνω πόλιν, οὐχ ὅτι νῦν τὴν πολεμικὴν ἀνακεφαλαιοῦται πολιτείαν, ὥς φησι
Λογγῖνος, ἀλλ' ὅτι διὰ τοῦ προπολεμοῦντος καὶ τοὺς ἐπικούρους περιέλαβε καὶ
τοὺς φύλακας. καὶ γὰρ προπολεμοῦσιν οἱ μὲν ταῖς χερσὶν, οἱ δὲ ταῖς γνώμαις·
ὥσπερ καὶ παρ' Ἕλλησιν ἐπολέμει μὲν καὶ ὁ Αἴας, | τὸ ἕρκος τῶν Ἀχαιῶν, F
ἐπολέμει δὲ καὶ ὁ οὖρος τῶν Ἀχαιῶν, ὁ Νέστωρ, οὗτος μὲν ὡς φύλαξ ταῖς
συμβουλαῖς τοὺς ἐχθροὺς ἀμυνόμενος [10]), ἐκεῖνος δὲ ταῖς χερσὶ κατ' αὐτῶν
χρώμενος. εἰ μὴ ἄρα καὶ ἰδίως μέμνηται νῦν τῶν προπολεμούντων, ἐπειδὴ
βούλεται πολεμικὰς ἱστορῆσαι πράξεις τῆς τοιαύτης πολιτείας.

Καὶ κατὰ φύσιν δὴ δόντες τὸ καθ' αὐτὸν [11]) ἑκάστῳ πρόσφορον ἓν μόνον ἐπιτήδευμα. τούτους οὓς πρὸ πάντων ἔδει πολεμεῖν εἴπομεν. (Pag. 17 D.)

Πρῶτον μὲν τὴν λέξιν διχῶς ἀναγνωστέον· ἢ γὰρ ὅτι κατὰ φύσιν | ἔδομεν 12
ἓν ἑκάστῳ τῶν πολιτικῶν [12]) ἐπιτήδευμα, ἵνα ἕκαστος οἰκεῖον ἔργον ἔχῃ πράτ-
τειν, ἢ ὅτι τὸ κατὰ φύσιν ἑκάστῳ ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύειν ἔδομεν, ὃ ἑκάστῳ
προσήκει κατὰ τὴν παροῦσαν ἐπιτηδειότητα τῆς φύσεως· ἔπειτα ζητητέον,
διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ Σωκράτης οὕτω διώρισεν. ἢ δι' ἣν εἶπεν αὐτός· ἕκαστον γὰρ
ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύεσθαι ὀρθῶς ὑπό τε τοῦ πεφυκότος [13]) καὶ τοῦ ἐπιμελῶς

---

[1]) 11, 38 *κρόνος· φιλόσοφον· | ζεύς· βασιλικόν· | ἄρης· πολεμικόν· | ἥλιος· δικαστικόν· | ἀφροδίτη· γαμικόν· | ἑρμῆς· κληρικόν· | σελήνη: γεωργικόν:* m. A. — [2]) 11, 39 *τῇ) τῆς* A. — [3]) 11, 40 *κεκομψευμένων) κεκοψευμένων* A. — [4]) 11, 42 *ἑπτάκτις) ἑπτάκις* — corr. Hemst. ad Luciani Tim. cap. 51. probante Lobeckio Aglaoph. Pag. 101. — [5]) 11, 42 *γεωργικῇ)* Tayl. coni. *ἀρηϊκῇ*, satis probabiliter, modo scribatur *Ἀρεικῇ*, ut 34, 34. 35, 34 et alibi. — [6]) 11, 43 *τῷ) τὸ* B. — [7]) 11, 44 *καθόσον) καθ' ὅσον* A. — [8]) 11, 46 *πόλιν) πολιτείαν*, in m. *γρ. πόλιν*, A. — [9]) 11, 47 *προπολεμοῦν) προπολεμοῦσι* A. — [10]) 11, 51 *ἀμυνόμενος) ἀμενύμενος* B. — [11]) 11, 53 *αὐτὸν) ἑαυτὸν* A. — [12]) 12, 1 *πολιτικῶν)* sc. *ἐπιτηδευμάτων*. Sed Proclus videtur *πολιτῶν* scripsisse. Cf. 12, 10. Idem statuit Boeckh. l. c. Pag. XVII. — [13]) 12, 4 *πεφυκότος)* sc. *πρὸς αὐτό*. Cf. 12, 7. 10.

ἁπτομένου τῆς ἐπιτηδεύσεως. οὔτε γὰρ ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐπιτηδειότητος στερομένη τέλειόν τι δύναται κατορθοῦν οὔτε ἡ δεξιότης χωρὶς ἐπιμελείας εἰς ἐνέργειαν πρόεισιν. ἐξ ἀμφοτέρων οὖν τὸ τέλος. ἀλλ' εἰ τοῦτο, πλείω μέν τις ἐπιτηδεύων ἔργα πρὸς πάντα ὁμοίως πεφυκέναι ἢ πάντων ὁμοίως ἐπιμελεῖσθαι οὐκ ἂν εἴη δυνατός, μεριζόμενος τῇ περὶ τὰ πολλὰ σπουδῇ. τούτων δὲ [1]) ἡλαττωμένων ἀνάγκη καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα φαυλότερα φαίνεσθαι τῶν πολιτῶν. εἰ δὲ
B τοῦτο μὴ ὀρθόν, ἓν ἑκάστῳ διανεμητέον ἐπιτήδευμα | τῶν πολιτῶν, πρὸς ὃ πέφυκε, καὶ ἐπιτακτέον πρὸς ἓν τὴν ἐπιμέλειαν συντείνειν πᾶσαν. τὸν γὰρ πεφυκότα μὲν πρὸς τόνδε τὸν βίον δεξιῶς, μετιόντα δὲ τὸ κατὰ φύσιν ἐπιμελῶς τό γε εἰκὸς ἄριστον γενέσθαι πρὸς τὸ οἰκεῖον ἔργον. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀνθρωπίνων πολιτειῶν τὴν τοιαύτην διαίρεσιν θεωρῆσαι ῥᾴδιον· μεριστὴ γὰρ ἡμῶν ἡ φύσις· ἐπὶ δὲ τῶν θεῶν πῶς ἀληθὲς τοῦτο; πανδύναμον [2]) γὰρ καὶ παντέλειον τὸ θεῖον. ἢ καὶ ἐπὶ τῶν θεῶν ῥητέον, ὅτι πάντα μὲν ἐν πᾶσιν, ἕκαστος δὲ κατὰ τὴν ἰδιότητα τὴν ἑαυτοῦ πάντα ἐστὶ καὶ πάντων ἔχει τὴν αἰτίαν, ὁ μὲν Ἡλιακῶς, ὁ δὲ Ἑρμαϊκῶς· ἀρξαμένη γὰρ ἀπὸ τῶν θείων ἑνάδων ἡ ἰδιότης φοιτᾷ καὶ διὰ τῶν νοερῶν οὐσιῶν καὶ διὰ τῶν ψυχῶν τῶν θείων καὶ διὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τούτων τὰ μὲν δημιουργικῆς δυνάμεως, τὰ δὲ γονίμου, τὰ δὲ συνεκτικῆς, τὰ δὲ διακριτικῆς μετείληφε καὶ οὕτως ἐνεργεῖ περὶ τὴν γένεσιν. ἐν μὲν οὖν αὐτοῖς τοῖς θείοις ἡ ἰδιότης προϋπάρχει τὰς ἑνάδας κατὰ τὴν ἀπειρίαν τὴν ἐκεῖ καὶ τὴν δυάδα τὴν θείαν ἀφορίζουσα, ἐν δὲ |
C τοῖς νοῖς ἑτερότης διακρίνουσα τά τε ὅλα καὶ τὰ μέρη τάς τε νοερὰς δυνάμεις διανέμουσα καὶ ἄλλην ἄλλῳ τὴν ἰδίαν παρεχομένη τάξιν, δι' ἣν οὐ συγχεῖται τῶν νόων ἡ καθαρότης, ἐν δὲ ταῖς ψυχαῖς πρόοδος καὶ διαίρεσις [3]) ἄλλων κατ' ἄλλην ζωήν· αἱ μὲν θείαν, αἱ δὲ ἀγγελικήν, αἱ δὲ δαιμονίαν, αἱ δὲ ἀλλοίαν ὕπαρξιν ἔλαχον· ἐν δὲ τοῖς σώμασι διάστασις ἄλλας ἄλλοις ἐμποιοῦσα δυνάμεις. καὶ γὰρ ἐν τούτοις εἰσὶν ἔσχαται τῶν νοητῶν ἐμφάσεις, καθ' ἃς τοδὶ μὲν τοῦδε ποιητικόν, ἄλλο δὲ ἄλλου, καὶ τοδὶ μὲν [4]) τῷδε συμπαθές, ἄλλο δὲ πρὸς ἄλλο τὴν συμπάθειαν ἔχει ταύτην. ὡς οὖν ἐν τῷ παντὶ τοῦτο ἕκαστον ποιεῖ κατὰ φύσιν, ἐφ' ᾧ τέτακται παρὰ τῆς δημιουργίας, οὕτω καὶ [5]) τῇ πόλει διῄρηται τὰ ἑκάστων ἐπιτηδεύματα, καὶ πρὸς ὃ πέφυκεν ἕκαστος [6]), ἐπὶ τοῦτο τέτακται. τίνα οὖν τὰ ἔργα τῶν προπολεμούντων, αὐτὸς ἑξῆς διασαφεῖ λέγων·

Ὡς ἄρα αὐτοὺς δέοι φύλακας εἶναι μόνον [7]) τῆς πόλεως, εἴ τέ τις ἔξωθεν, ἢ καὶ τῶν ἔνδοθεν ἴοι κακουργήσων. δικάζοντας μὲν
D πράως [8]) τοῖς ἀρχομένοις ὑπ' αὐτῶν, καὶ φύσει φίλοις οὖσι, | χαλεποὺς δὲ ἐν ταῖς μάχαις τοῖς ἐντυγχάνουσι τῶν ἀνθρώπων [9]) γιγνομένους. (Pag. 18 A.)

---

[1]) 12, 8 *δὲ*) *δὴ* A. — [2]) 12, 13 *πανδύναμον*) *πανδύνακον* B. — [3]) 12, 22 *θεός· νοῦς· ψυχή· σῶμα· ἰδιότης· ἑτερότης· διαίρεσις· διάστασις*: m. A. — [4]) 12, 25 *μὲν*) *μὲν τοῦδε ποιητικόν, ἄλλο δὲ ἄλλου· καὶ τοδὶ μὲν* A. — [5]) 12, 26 *καὶ*) Fort. *κἀν* — [6]) 12, 27 *ἕκαστος*) *ἕκαστον* A. — [7]) 12, 28 *μόνον*) *μόνους* B — [8]) 12, 29 *πράως*) *πρᾴως* A. — [9]) 12, 30 *ἀνθρώπων*) *ἐχθρῶν* m. A et m. B.

ἐν οἷς βούλεται τοὺς φύλακας καὶ ἐπικούρους δικαστὰς μὲν εἶναι τῶν ἔνδον, εἴ τις κακουργοίη τὴν πόλιν, ἀγωνιστὰς δὲ πρὸς [1]) τοὺς ἔξω, τρόπον μὲν ἄλλον τοὺς ἐπικούρους, τρόπον δὲ ἄλλον τοὺς φύλακας, ὡς εἴρηται πρότερον. τὸ δὲ εἶναι φύλακας μόνον οὐκ ἔστι τῆς δυνάμεως ἐλάττωσις. οὐδὲ γὰρ ὅταν ἐπὶ τοῦ πρώτου λέγωμεν, ὅτι ἓν μόνον ἐστὶν, ἐλαττοῦμεν αὐτὸ καὶ εἰς στενὸν κομιδῇ κατακλείομεν. οὐδὲ γὰρ τὸ ἄριστον ἔχον μόνον ἠλάττωται κατὰ τοῦτο, πᾶσα δὲ τοὐναντίον τῷ τοιούτῳ πρόσθεσις [2]) ἐλάττωσίς ἐστιν· ὥστε τὸ μὴ μόνον ἐπὶ τοσούτῳ τῷ [3]) ἐξ ἀρχῆς ἐλαττοῖς [4]). ταῦτα μὲν δὴ τοιαῦτα· πάλιν δὲ ὅπως ἐν τοῖς ὅλοις θεασώμεθα τὰ νῦν λεγόμενα, σκοπεῖν χρή. τί γὰρ ἔξωθεν ἐν τῷ παντί; πῶς δὲ οὐ πάντα περιέχει τὸ πᾶν; ἢ τὸ κακὸν καὶ ἐν τῷ κόσμῳ διχῶς ὑφέστηκεν, ἔν τε ψυχαῖς καὶ ἐν σώμασι, καὶ δεῖ τοὺς ἀναιροῦντας τὴν πλημμέλειαν καὶ ἀταξίαν ἐκ τοῦ παντὸς τὴν μὲν δίκην ἐπὶ τὰς ψυχὰς διατείνειν καὶ τὸ μέτρον, ἀνταγωνίζεσθαι δὲ πρὸς τὸ ἄστατον τῆς | ὕλης. αἱ E
μὲν γὰρ φύσει τῷ νοητῷ [5]) προσήκουσι, διὸ καὶ λέγοιντο ἂν ἔνδοθεν καὶ ἐκ τοῦ παντὸς εἶναι τοῦ νοητοῦ πλάτους, τὰ δ' ἔνυλα ὄντα καὶ πόρρω τῶν θεῶν ὀθνεῖά πώς [6]) ἐστι καὶ ξένα καὶ ἔξωθεν. διὸ καὶ ἐκείναις μὲν ὡς φύσει φίλαις οἱ τῆς δίκης ἀποπληρωταὶ χρῶνται πράως [7]), χαλεποὶ δέ εἰσι τοῖς τῶν σωμάτων πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως φερομένοις, ὡς ἀσύμμετροι πρὸς αὐτὰ καὶ ὡς ἄρδην ἀφανίζοντες αὐτῶν τὴν ἀταξίαν καὶ ἀποκόπτοντες τὴν ὑλικὴν πλεονεξίαν [τὰ τέρατα] [8]). τὰ μὲν γὰρ οὐδὲ ὑπομένει τὸν τοιοῦτον κόσμον, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸ μὴ ὂν οἴχεται φερόμενα, τὰ δὲ πλημμελῶς κινηθέντα καταστέλλεται ὑπὸ τῆς ἐν τῷ παντὶ Δίκης καὶ τῶν τῆς τάξεως φρουρητικῶν δυνάμεων τῆς ἀνανταγωνίστου [9]) ῥώμης. διὸ καὶ νῦν εἶπε τοῖς ἐντυγχάνουσιν εἶναι τοὺς προπολεμοῦντας τῆς πόλεως χαλεπούς. εἰσὶ γὰρ οἳ καὶ τὴν θέαν οὐκ ἂν ἐνέγκοιεν αὐτῶν. ὅλως δὲ καὶ περὶ αὐτὰς τὰς ψυχάς εἰσι καὶ ἀναγωγοὶ δυνάμεις καὶ καθαρτικαὶ, κρίσεώς τε ἔφοροι καὶ δίκης, καὶ δῆλον, ὡς αἱ μὲν τοῖς φύλαξιν ἀνάλογον, αἱ δὲ τοῖς ἐπικούροις· καὶ περὶ | τὰ σώματα αἱ μέν εἰσι συνεκτικαὶ δυνάμεις, αἱ F
δὲ διαλυτικαὶ, καὶ δῆλον, ὡς αἱ μὲν τοῖς φύλαξιν, αἱ δὲ τοῖς προπολεμοῦσιν ἀνάλογον. τὰ γὰρ μηκέτι μένειν ἐν οἰκείᾳ τάξει δυνάμενα [10]) πρὸς τὸ πᾶν ἀναπλοῦσιν, ἵνα πάντα ᾖ τεταγμένα καὶ μηδὲν ἀόριστον ἢ πλημμελές. εἰ δὲ ἀποβλέψειας καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τῶν ὅλων δημιουργὸν καὶ τὸ ἄτρεπτον τῶν νόων [11]) καὶ ἀμείλικτον, οὓς καὶ ἡ ἔνθεος ποίησις φύλακας ὠνόμασε τοῦ Διὸς, ἔχοις ἂν

---

1) 12, 31 πρὸς) προὺς A. — 2) 12, 35 πρόσθεσις) πρόθεσις A. — 3) 12, 35 *τὸ μὴ μόνον ἐπὶ τοσούτῳ τῷ*) Fort. *τῷ μὴ μ. ἐ. τ. τὸ*: ut in re tanta, quanta est primum et optimum, dictione utens *non solum* magnitudinem primam minuas. Taylorus Graeca intacta relinquens ita convertit: so that by asserting *not only* of a thing which was such from the beginning, you diminish its excellence. — 4) 12, 36 *ἐλαττοῖς*) ἐλλαττοῖς A. — 5) 12, 40 *τῷ νοητῷ*) τῶν νοητῶν A. — 6) 12, 41 *ὀθνεῖά πως*) ὀθνεῖα πῶς — 7) 12, 42 *πράως*) πρᾴως — 8) 12, 44 *τὰ τέρατα*) om. A. — 9) 12, 46 *ἀνανταγωνίστου*) ἀνταγωνίστου — corr. Tayl. Cf. 13, 8. — 10) 12, 51 *δυνάμενα*) δυνάμεν A. — 11) 12, 53 *νόων*) νοῶν B.

13 καὶ τὴν ἐν τῷ πατρὶ τῶν διττῶν τούτων γενῶν προϋπάρχουσαν | αἰτίαν. διὰ μὲν γὰρ τὸ ὂν τὸ δημιουργικὸν πάντα κεκόσμηται, διὰ δὲ τὴν ἄτρεπτον ἐν αὐτῷ φρουρὰν μένει πᾶσα ἡ διακόσμησις αἰώνιος, πάσης ἀταξίας ἄρδην ἀφανιζομένης. ἴδοις δ' ἂν ἐκεῖ καὶ τὴν Δίκην τὴν μετὰ τοῦ Διὸς τὰ πάντα κατευθύνουσαν (ἕπεται γὰρ αὐτῷ τοῦ θείου νόμου τιμωρός) καὶ τὴν ἐνόπλιον τάξιν, μεθ' ἧς διατάττει τὸ πᾶν, ὥςπερ λέγουσιν οἱ τὰς τιτανομαχίας τε καὶ γιγαντομαχίας ἀναγράψαντες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ εἰσαῦθις [1]· τὸ δὲ ἔξωθεν καὶ ἔνδοθεν δύναιτο ἄν τις καὶ οὑτωσὶ νοεῖν· ἡ πλημμελὴς [2]) καὶ ἄτακτος τῶν σωμάτων ῥοὴ ποτὲ μὲν γίγνεται [3]) παρὰ τὴν ἀδυναμίαν τῶν λόγων, ποτὲ δὲ παρὰ τὴν πλεονεξίαν τῆς ὕλης. εἰσὶ δὲ οἱ μὲν λόγοι τοῖς ποιητικοῖς αἰτίοις οἰκεῖοι, ἡ δὲ ὕλη διὰ τὴν ἑαυτῆς ἀοριστίαν καὶ τὸ πόρρω τῆς ὑφέσεως ξένη τῶν κοσμούντων αὐτήν. οὐκοῦν ἡ ἀνανταγώνιστος ῥώμη τῶν θεῶν καὶ ἡ ἄτρεπτος καὶ ἡ [4])
B τῆς δημιουργίας φρουρὰ παντοίως ἀναιροῦσα τὴν πλημμέλειαν ἀνανεοῖ | μὲν τοὺς λόγους καὶ παραμυθεῖται τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν, καταγωνίζεται δὲ τὴν πλεονεξίαν τῆς ὕλης, οὐχ ὅτι ἀνθίσταται τοῖς θεοῖς τοῖς παράγουσιν αὐτήν, ἀλλ' ὅτι διὰ τὴν ἀοριστίαν φεύγουσα [5]) τὸν κόσμον κρατεῖται τοῖς εἴδεσι διὰ τὴν δημιουργικὴν φρουράν, πρὸς ἣν οὐδὲν ἀνθίστασθαι δυνατόν, πάντα δὲ εἶναι κατήκοα δεῖ πρὸς αὐτήν, ὅπως ἂν ἀεὶ διαμένοι [6]) τὰ ἐν τῷ κόσμῳ πάντα καὶ ᾗ πραγμάτων ὁ δημιουργὸς ἀϊδίων πατήρ, ἅτε ἀκίνητος ὢν καὶ ἐν αἰῶνι χωριστῶς ἱδρυμένος.

Φύσιν γὰρ οἶμαί [7]) τινα φυλάκων τῆς ψυχῆς ἐλέγομεν, ἅμα μὲν θυμοειδῆ, ἅμα δὲ φιλόσοφον δεῖν εἶναι διαφερόντως, ἵνα πρὸς ἑκατέρους δύναιντο πρᾶοι [8]) καὶ χαλεποὶ γίγνεσθαι. (Pag. 18 A.)

Τὸ φιλόσοφον καὶ τὸ θυμοειδὲς ἀμφότερα περιέχει τὰ γένη, τό τε ἐπικουρικὸν καὶ τὸ λεγόμενον ἰδίως φυλακικόν, ὥσπερ καὶ τὸ ἐπιθυμητικὸν [9]) ἐφαρμόσει τῷ τρίτῳ τῷ [10]) λεγομένῳ θητικῷ. διότι γὰρ τὴν ἄνω πόλιν ἀντιδιεῖλε πρὸς τὴν κάτω, τοῖς διττοῖς ὀνόμασι τούτοις τὰς διαφορὰς τῶν ἐν αὐτῇ τάξεων
C ἐδήλωσεν, ὡς εἴ τις εἰς οὐρανὸν καὶ γένεσιν τὸν κόσμον διελόμενος | ἔλεγεν [11]) ἐν τῷ οὐρανῷ δαιμονίας τε εἶναι τάξεις καὶ θείας, ἀμφοτέρας μὲν φυλακτικὰς [12]) τῆς γενέσεως καὶ τοῦ παντὸς ἐκάλει. τὸ γὰρ πᾶν φρουρεῖται μὲν καὶ ὑπὸ θεῶν, φρουρεῖται δὲ καὶ ὑπὸ δαιμόνων, ὑπ' ἐκείνων μὲν ὁλικῶς καὶ ἑνι-

---

[1]) 13, 5 *εἰσαῦθις*) *εἰς αὖθις* — [2]) 13, 6 *πλημμελὴς*) *πλημμελὶς* B. — [3]) 13, 6 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [4]) 13, 9 *καὶ ἡ*) Si minus utrumque, certe prius delendum. — [5]) 13, 11 *φεύγουσα*) *φεύγουσι* A. — [6]) 13, 13 *διαμένοι*) Fort. *διαμένῃ* — [7]) 13, 14 *οἶμαί*) *εἶναί*, in m. *οἶμαί*, A. — [8]) 13, 16 *πρᾶοι*) *πρᾷοι* B. — [9]) 13, 17 *ἐπιθυμητικὸν*) *ἐπιθυμιτικὸν* A. *ἐπιθυμυτικὸν* B. — [10]) 13, 18 *τῷ*) om. A. — [11]) 13, 20 *ἔλεγεν*) *ἔλεγον* B. — [12]) 13, 20 *φυλακτικὰς*) Magis aptum *φυλακικάς*. Et quod praecedit *μὲν* in *ἂν* mutandum videtur.

αίως καὶ ἐξῃρημένως, ὑπὸ τούτων δὲ μερικῶς καὶ πεπληθυσμένως καὶ προσεχέστερον τοῖς ὑπ' αὐτῶν φρουρουμένοις. περὶ γὰρ ἕκαστον θεὸν πλῆθος τέτακται δαιμόνων μεριζόμενον αὐτοῦ τὴν μίαν καὶ ὅλην πρόνοιαν. προσήκει δὴ οὖν τὸ μὲν φιλόσοφον θεοῖς καθόσον [1]) ἥνωνται πρὸς τὸ νοητὸν καὶ καθόσον πεπλήρωνται τοῦ ὄντος, τὸ δὲ θυμοειδὲς τοῖς δαίμοσι καθόσον ἀναστέλλουσι πᾶσαν πλημμέλειαν ἐκ τοῦ παντὸς καὶ καθόσον σωτῆρές εἰσι τῶν θείων νόμων καὶ τῶν τῆς Ἀδραστείας θεσμῶν. διὰ δὲ ταύτας τὰς αἰτίας πρᾶοι μέν εἰσι τοῖς οἰκείοις, ἐμμελῶς αὐτῶν παραμυθούμενοι τὴν ἀσθένειαν ὡς φύσει συγγενῶν, χαλεποὶ δὲ τοῖς ἔξωθεν ὡς ἐξῃρημένως καὶ κατ' ἄκραν ὑπερβολὴν ἀφανίζοντες αὐτῶν τὴν ἀοριστίαν.

Τί δὲ τροφήν, ἆρ οὐ γυμναστικῇ καὶ μουσικῇ, μαθήμασί τε ὅσα προσήκει | τούτοις ἐν ἅπασι τετράφθαι; (Pag. 18 A.) D

Οἱ μὲν εἰρημένοι λόγοι τύποι [2]) τινὲς ἦσαν ἐπὶ πάντα κοινοὶ [3]) διατείνοντες κατὰ τὴν δημιουργικὴν διακλήρωσιν καὶ τὴν ἑτερότητα τὴν θείαν, διορίζοντες τὰ προσήκοντα ἐπιτηδεύματα ἑκάστοις [4]) καὶ διανέμοντες τὰς δυνάμεις οἰκείως τοῖς ὑποδεχομένοις· ἐντεῦθεν δὲ λοιπὸν [5]) ὑφαίνεται τῶν πολιτῶν ὁ βίος διὰ τροφῆς καὶ ἐπιτηδευμάτων καὶ κοινωνίας καὶ παιδοποιίας προϊὼν εἰς τέλος ἀπ' ἀρχῆς δεόντως. τίς οὖν ἡ τροφή; καὶ πῶς εἴκασται πρὸς τὸ πᾶν; ὅτι μὲν γὰρ ἐν τῇ πόλει παιδεία τίς ἐστι τῆς ψυχῆς τὸ μὲν ἄλογον ῥυθμίζουσα διὰ μουσικῆς καὶ γυμναστικῆς, τῆς μὲν χαλώσης τοῦ θυμοῦ τὸν τόνον, τῆς δὲ ἐγειρούσης τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ὥσπερ ἐμμελῆ καὶ σύμμετρον αὐτὴν πρὸς τὸν θυμὸν ἀποτελούσης ἄγαν ἐκλελυμένην καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸ [6]) ἔνυλον κατάβασιν ἀζωΐας ἀναπλησθεῖσαν ἐκεῖθεν, τὸν δὲ λόγον διὰ τῶν μαθημάτων τῶν ἐχόντων ἕλκον τι καὶ ἀναμνηστικὸν τοῦ ὄντος καὶ τῶν ἀναγόντων τὸ ἐν ἡμῖν νοερὸν ἐπ' [7]) αὐτὸ τὸ φανότατον τοῦ ὄντος, δῆλόν ἐστι τοῖς μὴ πάντη | τῶν ἐκεῖ διατεταγμένων ἐν λήθῃ γεγενημένοις· E τίς δὲ ἡ ἐν τῷ παντὶ τροφή, καὶ τίς ἡ γυμναστικὴ καὶ μουσική, καὶ τίνα τὰ μαθήματα τῶν τοῦ παντὸς φυλάκων, ἡμέτερον ἤδη ζητεῖν. τάχ' οὖν εἰ λέγοιμεν τροφὴν μὲν τὴν τελειότητα τὴν ἀποπληροῦσαν ἕκαστον τῶν αὐτῷ προσηκόντων ἀγαθῶν καὶ αὐτάρκη ποιοῦσαν κατά τε τὰς νοήσεις καὶ τὰς προνοίας, μουσικὴν δὲ καὶ γυμναστικήν, τὴν μὲν ἐναρμονίους [8]) ἀποτελοῦσαν τὰς ζωάς, τὴν δὲ ἔρρυθμον καὶ ἐμμελῆ τὴν θείαν κίνησιν ἀπεργαζομένην, ἀεὶ τὸ αὐτὸ τηροῦσαν εἶδος καὶ τὴν αὐτὴν ἕξιν ἄτρεπτον τῶν θείων ὀχημάτων (διὰ ταῦτα γὰρ δὴ καὶ Σειρῆνας ἀλλαχοῦ [9]) προσεῖπε τὰς θείας ψυχάς, καὶ ἔρρυθμον τὴν οὐρανίαν ἀπεφήνατο κίνησιν· γυμναστικὴ μὲν γὰρ ἐν ἐκείνοις, ἰατρικὴ δὲ ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην, τοῖς καὶ τὸ παρὰ φύσιν

---

[1]) 13, 24 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* A. Item 25. — [2]) 13, 30 *τύποι*) *τύπτοι* B. — [3]) 13, 30 *κοινοὶ*) Fort. *κοινῇ* — [4]) 13, 32 *ἑκάστοις*) *ἕκαστος* A. — [5]) 13, 33 *λοιπὸν*) *καὶ λοιπὸν* A. — [6]) 13, 37 *τὸ*) om. A. — [7]) 13, 39 *ἐπ'*) *ἐπὶ* B. — [8]) 13, 43 *ἐναρμονίους*) *ἐναρμονίως* B. — [9]) 13, 45 *ἀλλαχοῦ*) Civit. Lib. X. Pag. 617 B.

ἐπιδεχομένοις) τάχ' οὖν εἰ ταῦτα λέγοιμεν, ὀρθῶς ἂν λέγοιμεν. ἄνωθεν γὰρ ἀπὸ
τῶν νοητῶν ἐφήκουσι δυνάμεις ἐφ' ὅλον τὸν οὐρανὸν ἁρμονίαν τε ἐπιλάμπου-
σαι ταῖς ζωαῖς τὴν ἀρίστην καὶ ἄτρεπτον ῥώμην τοῖς σχήμασιν αὐτῶν· ἐπεὶ
F καὶ τὰ μαθήματα νοήσεις εἰσὶ | τῶν ψυχῶν καὶ τῶν οὐρανίων, καθ' ἃς ἀνα-
τρέχουσιν ἐπὶ τὸ νοητὸν ἑπόμεναι τῷ μεγάλῳ Διὶ καὶ θεώμεναι τόν τε ἐνιαῖον
ἀριθμὸν καὶ τὸν ὡς ἀληθῶς οὐρανὸν καὶ τὸ νοερὸν σχῆμα. διὸ δὴ ἀριθμητι-
κὴν[1]) ἂν εἴποις ἐν αὐταῖς τὴν ἀληθεστάτην καὶ ἀστρονομίαν καὶ γεωμετρίαν·
καὶ γὰρ τὸ αὐτοτάχος ὁρῶσι καὶ τὴν αὐτοβραδυτῆτα, τὰ παραδείγματα τῶν κατ'
οὐρανὸν περιόδων, καὶ ὅλως τὴν πρωτουργὸν καὶ νοερὰν περιφορὰν καὶ τὸν
θεῖον ἀριθμὸν καὶ τὰ σχήματα τὰ νοερὰ καὶ πρό γε τούτων τὴν διαλεκτικήν,
14 καθ' | ἣν τὸ νοητὸν ἅπαν νοοῦσι καὶ ἑνίζονται πρὸς τὴν μίαν τῶν ἑνάδων ἁπα-
σῶν αἰτίαν· καὶ εἰ δεῖ[2]) διελόντα λέγειν, διὰ μὲν τῶν τοιούτων μαθημάτων
ἐνεργοῦσι περὶ τὰ πρῶτα, διὰ δὲ τῆς γυμναστικῆς ἀχράντως προΐστανται τῶν
δευτέρων, διὰ δὲ τῆς μουσικῆς ἐναρμονίως τὸν σύνδεσμον ἔχουσι τῶν ὅλων.

Τοὺς δέ γε οὕτω τραφέντας, ἐλέχθη[3]) που μήτε χρυσόν, μήτε ἄργυρον, μήτε ἄλλό ποτε κτῆμα αὐτῶν ἴδιον νομίζειν. **(Pag. 18 B.)**

Ἃ μὲν ἐπὶ τῆς εὐνομωτάτης πόλεως προστέτακται, δήλην ἔχει τὴν αἰτίαν
καὶ εἴρηται πρὸς τοῦ Σωκράτους ἐν ἐκείνοις· πῶς δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν ταῦτα
μετοίσομεν; ἢ κατιδόντες, δι' ἣν αἰτίαν ἄνθρωποι χρυσὸν καὶ ἄργυρον διώ-
κουσι καὶ τί ποτ'[4]) ἐννοοῦντες ἔρωτα τοῦτον ἐρῶσιν ἀπέραντον. δῆλον δή, ὅτι
τὰς ἑαυτῶν χρείας ἐκ παντὸς θεραπεύειν ἐθέλοντες καὶ τὰ πρὸς ἡδονὴν ἑαυ-
τοῖς ἐκπορίζειν ἐπιθυμοῦντες. διὰ γὰρ ταῦτα καὶ τὸν πολυέραστον πλοῦτον ἐκ-
πλήττονται. τοῖς γοῦν πλουσίοις πολλά φασι[5]) τὰ παραμύθια εἶναι κατὰ τὸν
B Κέφαλον. | εἰ δὴ ταῦτα οὕτως ἔχοντά ἐστιν, ἡ τῶν οὐρανίων θεῶν τελειότης
αὐτάρκης οὖσα καὶ πρὸς τὸ καλὸν ἐστραμμένη καὶ τὸ ἀγαθὸν οὐδὲν δεῖται τῆς
ἐπεισάκτου ταύτης καὶ φαινομένης αὐταρκείας οὐδὲ εἰς χρείαν βλέπει καὶ τὰς
χρείας στοχάζεται, πόρρω δὲ ἁπάσης ἐνδείας ἱδρυμένη καὶ τῆς ὑλικῆς ἀνάγκης
καὶ πλήρης οὖσα τῶν ἀγαθῶν τὴν ἡγεμονικὴν ἔχει τάξιν ἐν τῷ παντί. καὶ μὴν
καὶ τὸ μεριστὸν καὶ διῃρημένον ἀγαθὸν οὐ προσίεται, τὸ δὲ κοινὸν καὶ ἐπὶ τὰ
ὅλα διατεῖνον[6]) καὶ ἀμέριστον προβέβληται καὶ κατὰ τοῦτο χαρακτηρίζεται
διαφερόντως. ἐφαρμόσει ἄρα καὶ τούτοις[7]) τὸ μὴ χρυσὸν μήτε ἄργυρον
μήτε ἄλλο κτῆμα μηδὲν νομίζειν ἴδιον αὐτῶν. εἰ δὲ βούλει, καὶ τοῦτον
λεγέσθω τὸν τρόπον· φυσικὸς ὁ χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ ἕκαστα τῶν μετάλλων,
ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων, ἀπὸ τῶν οὐρανίων ἐν γῇ φύεται θεῶν καὶ τῆς ἐκεῖθεν
ἀποῤῥοίας[8]). λέγεται γοῦν Ἡλίου μὲν ὁ χρυσός, Σελήνης δὲ ὁ ἄργυρος, Κρό-

---

[1]) **13, 51** *ἀριθμητικὴν) ἀριθμητικὸν* — [2]) **14, 1** *εἰ δεῖ) εἰδ. εἶ* **B.** — [3]) **14, 4** *ἐλέχθη) ἐλέγχη* **A.** — [4]) **14, 7** *ποτ') ποτε* **A.** — [2]) **14, 9** *φασι) φησι* — **Verba sunt non Cephali, sed ad Cephalum Socratis Civit. Lib. I. Pag. 329 E.** — [6]) **14, 14** *διατεῖνον) διατεῖναι* **B.** — [7]) **14, 15** *καὶ τούτοις)* **om. A.** — [8]) **14, 17** *ἀποῤῥοίας) ἀποῤῥίας* **B.**

νου δὲ μόλιβδος καὶ Ἄρεος ὁ σίδηρος. ταῦτα δὴ οὖν γεννᾶται μὲν ἐκεῖθεν,
ὑφίσταται[1]) δὲ ἐν γῇ καὶ οὐκ ἐν ἐκείνοις τοῖς τὰς ἀποῤῥοίας ἀφιεῖσιν· οὐδὲν
γὰρ ἀπὸ τῶν | ἐνύλων ἐκεῖνα εἰσδέχεται· καὶ ἔστι πάντα μὲν ἐκ πάντων, ἐπι- C
κρατεῖ δὲ ὅμως ἄλλη ἐν ἄλλοις ἰδιότης, οἷς μὲν Κρόνιος, οἷς δὲ Ἡλιακὴ[2]),
πρὸς ἣν καὶ ἀπιδόντες οἱ τούτων φιλοθεάμονες τὸ μὲν εἰς τήνδε, τὸ δὲ εἰς ἄλ-
λην δύναμιν ἀναπέμπουσιν. οὔτ' οὖν ἴδια ταῦτα τῶν θεῶν ἐστὶν, ἀλλὰ κοινά·
πάντων γάρ ἐστιν ἔκγονα· οὔτε ἐν ἐκείνοις ἐστίν· οὐ γὰρ δεῖται αὐτῶν τὰ ποι-
οῦντα· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐξ αὐτῶν ἀποῤῥοίας ἐνταῦθα συμπήγνυται. διὰ τί οὖν
παρ' ἀνθρώποις μεριστῶς ταῦτα σπουδάζεται; διότι ζωὴν ἔχουσιν ἔνυλον καὶ
πρὸς τὸ μερικὸν ἀποτείνονται τοῦ ὅλου ἀποστάντες. διὰ γὰρ τοῦτο τὸ ἐμὸν καὶ
οὐκ ἐμὸν πολὺ παρ' αὐτοῖς, ἕνωσις δὲ καὶ κοινωνία ζωῆς ἐκλέλοιπεν.

Ἀλλ' ὡς ἐπικούρους μισθὸν λαμβάνοντας τῆς φυλακῆς παρὰ
τῶν σωζομένων ὑπ' αὐτῶν, ὅσος σώφροσι μέτριος. ἀναλίσκειν τὲ
δὴ κοινῇ, καὶ συνδιαιτωμένους μετ' ἀλλήλων ζῆν, ἐπιμέλειαν
ἔχοντας ἀρετῆς διὰ παντὸς, τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων σχολὴν
ἄγοντας. **(Pag. 18 B.)**

Ἐν μὲν ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς δόσιν καὶ ἀντίδοσιν εἶναι καὶ μισθὸν τῆς
εὐποιίας οὐδὲν ἂν εἴη θαυμαστόν· εὖ γὰρ δὴ | τοῦτο καὶ ὁ Σωκράτης ἐν ἐκεί- D
νοις[3]) εἴρηκεν, ὅτι σκοπὸς ἡμῖν εὐδαίμονα ποιῆσαι τὴν πόλιν ὅλην, ἀλλ' οὐχ
ἕν τι τῆς πόλεως γένος, οἷον τὸ φυλακικόν· εἰ δὲ τοῦτο ὀρθὸν, δέοι ἂν τοὺς
μὲν προνοίᾳ καὶ φρονήσει τὴν πόλιν σώζειν, τοὺς δὲ ὑπουργίᾳ καὶ θητείᾳ τὰς
τοῦ βίου χρείας ἀποπληροῦν τοῖς σωτῆρσι τῆς πολιτείας, ὥσπερ καὶ ἡ ἐν ἡμῖν
φύσις πλάττουσα καὶ συνέχουσα τὸ ὄργανον γαλήνην παρασκευάζει πρὸς τὰς
αὐτῷ πρεπούσας ἐνεργείας· ἐν δέ γε τῷ κόσμῳ ποίαν ἀντίδοσιν ἢ ποῖον δή τινα
μισθὸν εἰς τοὺς ἐν οὐρανῷ θεοὺς ἀπὸ τῶν θνητῶν ὁ λόγος ἐρεῖ γίνεσθαι; μή-
ποτε γὰρ ἴδια ταῦτα τῆς ἀνθρωπίνης ἐστὶν ἀσθενείας μὴ ἐχούσης αὔταρκες,
θεὸς δὲ πᾶς[4]) αὐτάρκης καὶ πρὸς τῷ αὐτάρκει[5]) διὰ τὸ μετὰ τῆς αὐταρκείας
ὑπέρπληρες[6]) πληρῶν μὲν τὰ δεύτερα τῶν ἀγαθῶν, εἰσδεχόμενος δὲ οὐδὲν ἀπ'
αὐτῶν. ἢ καὶ εἰ μηδὲν εἰσδέχοιτο τὸ θεῖον, ἅτε ἱκανὸν καὶ ἀνενδεὲς, ὅμως μι-
σθούς τινας παρ' ἡμῶν ἀπαιτεῖ καὶ ἀμοιβὰς τῆς εὐποιίας, τὴν ὁμολογίαν τῆς
χάριτος καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην, δι' ἣν ἐπιστρέφομεν εἰς αὐτοὺς καὶ πληρούμεθα
μειζόνων[7]) | ἀγαθῶν. ἀγαθὸν[8]) γὰρ ὂν πάντα βούλεται εἰς αὐτὸ βλέπειν καὶ E
μεμνῆσθαι, ὅτι παρ' αὐτοῦ *πάντα* καὶ δι' αὐτό. τοῦτο γὰρ σώζει καὶ τὰ μετ'
αὐτὸ, τὸ πρὸς τὴν θείαν αἰτίαν ἕκαστον ἀναρτᾶν. ἀλλ' εἰ ταῦτα τοῦτον τὸν τρό-

---

[1]) **14, 19** *ὑφίσταται*) *ὑφίσταται μὲν ἐκεῖθεν, ὑφίσταται* **A.** — [2]) **14, 21** *Ἡλιακὴ*) *ἡλιακὸς* — [3]) **14, 30** *ἐν ἐκείνοις*) **Civit. Lib. IIII. Pag. 420 B.** — [4]) **14, 36** *πᾶς*) *πᾶσιν* **A.** — [5]) **14, 36** *αὐτάρκει*) **Post hoc Tayl.** *ὑπέρπληρες* **(immo** *ὑπερπλήρης*) **excidisse suspicatur; sine causa.** — [6]) **14, 36** *ὑπέρπληρες*) *ὑπερπλῆρες* **A.** — [7]) **14, 39** *μειζόνων*) *ζώνων* **A.** — [8]) **14, 40** *ἀγαθὸν*) *ἀγαθῶν* **B. (corr. Tayl.)**

πον ἐφερμηνεύοιμεν, εἰς ἐπιστροφὰς καὶ ὁμολογίας χάριτος τοὺς μισθοὺς ἀναπέμποντες, πῶς ἔτι συνάγεται ἡμῖν τὸ συνδιαιτᾶσθαι κοινῇ τοὺς θεοὺς καὶ ἀναλίσκειν τὸν τοιοῦτον μισθόν; βέλτιον οὖν τὸν μὲν μισθὸν φυσικώτερον ἀκούειν. ἐπειδὴ γὰρ ἀπόῤῥοιαι μὲν ἥκουσιν εἰς τὸν θνητὸν τόπον ἐκεῖθεν, ἀναθυμιάσεις δ' ἐκεῖθεν [1]) κινούμεναι, καὶ διὰ τούτων ἡ περὶ τὰ θνητὰ δημιουργία συντελεῖται τῶν θεῶν, τὰς τοιαύτας μεταβολὰς τῶν γηΐνων καὶ μεταβάσεις μισθὸν προσεῖπεν ἀπὸ τῆς ὅλης γῆς [2]) τῷ οὐρανῷ τελούμενον, ἵνα ἀνέκλειπτος ἡ γένεσις ᾖ, τὴν δὲ κοινὴν δίαιταν τὴν μίαν σύμπνοιαν τῆς θείας δημιουργίας καὶ τὴν ὁμονοητικὴν τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν προμήθειαν, δι' ἣν ἀναλίσκεται μὲν ἅπαν τὸ ἐκ γῆς μεταβάλλον, ποικίλως δὲ ἡ γένεσις ἐξαλλάττεται διὰ τῆς χορείας τῶν
F οὐρανίων. εἰς ἃ δὴ καὶ ὁ Τίμαιος βλέπων ἐρεῖ τὸν | ὅλον κόσμον ἑαυτῷ φίλον εἶναι καὶ γνώριμον δι' ἀρετὴν [3]), καὶ τὴν ἑαυτοῦ φθίσιν ἑαυτῷ παρέχεσθαι τροφήν, πάντα εἰς ἑαυτὸν δρῶντα καὶ πάσχοντα ὑφ' ἑαυτοῦ [4]). τί οὖν τὸ τέλος τῆς μιᾶς ταύτης καὶ κοινῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν; ἀρετή [5]), φησιν αὐτὸς, ἀρετή· ἡ θεία δηλαδή· παρὰ γὰρ θεοῖς ἡ ἀρετὴ πρῶτον, εἶτ' ἀπ' [6]) ἐκείνων καὶ εἰς τὰ κρείττονα γένη καὶ εἰς ἡμᾶς κάτεισι μοῖρά τις αὐτῆς. κατ' αὐτὴν οὖν ζῶντες οἱ τοῦ κόσμου φύλακες καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων ἄγοντες
15 σχολήν (οὐ γὰρ εἰς χρείας ὁρῶσιν | οὐδὲ εἰς τὸ ἔξω βλέπουσι [7])· πάντα γάρ ἐστιν ἔνδον αὐτῶν) σώζουσί τε πάντα καὶ πληροῦσι τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν, ὑπουργοῦντες καὶ συνεργοῦντες τῷ ἑνὶ πατρὶ καὶ δημιουργῷ τῶν ὅλων. ἐπειδὴ δὲ καὶ ταῖς μεταβολαῖς τῆς γῆς αὐτοὶ μέτρον ἀφορίζουσιν οὐκ ἐξιστάμενοι ἑαυτῶν, ἀλλὰ πρὸς ἑαυτοὺς ἐστραμμένοι καὶ ἐν αὐτοῖς [8]) ὄντες, διὰ τοῦτο καὶ τὸν μισθὸν σώφροσι μέτριον προσείρηκε. σωφρονοῦντες γὰρ τοῦ [9]) ἑαυτῶν εἶναι καὶ τὰ δεύτερα μετροῦσι τὰς παντοίας αὐτῶν μεταβολὰς ἐν τῇ ἁπλότητι τῆς ἑαυτῶν ζωῆς περιέχοντες. οὕτω μὲν οὖν κατὰ ταύτην τὴν ὁδόν· κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν τὴν ὁσιότητα φήσομεν καὶ τὴν εἰς θεοὺς ἐπιστροφὴν μάλιστα μέτρον ἔχειν καὶ τῷ ἀγαθῷ κατέχεσθαι, τοῦτο δὲ ὁρίζεσθαι παρ' αὐτῶν τῶν θεῶν κατὰ τὴν θείαν φρόνησιν ἑαυτούς τε [10]) καὶ τὰ ἄλλα σώζειν δυναμένων.

Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ γυναικῶν ἐπεμνήσθημεν, ὡς τὰς φύσεις τοῖς ἀνδράσι παραπλησίας εἴη συναρμοστέον, καὶ τὰ ἐπιτηδεύ-
B ματα πάντα κοινὰ κατά | τε πόλεμον, καὶ κατὰ τὴν ἄλλην δίαιταν δοτέον πάσαις. (Pag. 18 C.)

Τὸ κοινὰς εἶναι τὰς ἀρετὰς ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν Πλάτωνι μὲν εἰκότως ἤρεσεν εἶδος ἓν ἀποφαινομένῳ τὸ ἀνθρώπειον, ἀλλ' οὐχ ἕτερον μὲν τὸ ἄῤῥεν,

---

1) 14, 45 *ἐκεῖθεν*) sc. *ἀπὸ τοῦ θνητοῦ τόπου.* — 2) 14, 46 *ὅλης γῆς*) *ὅλης τῆς* B. Tayl. coni. *ὕλης τῆς ὑποσελήνης* (immo *ὑποσελήνου*). — 3) 14, 50 *τὸν ὅλον — ἀρετὴν*) Pag. 34 B. — 4) 14, 51 *καὶ τὴν — ἑαυτοῦ*) Pag. 33 C. — 5) 14, 52 *ἀρετή*) *ἀρετήν* A. — 6) 14, 53 *ἀπ'*) *ἐπ'* A. — 7) 15, 1 *βλέπουσι*) *βλέπουσιν* B. — 8) 15, 3 *αὑτοῖς*) *αυτοῖς* A. *αὐτοῖς* B. — 9) 15, 4 *τοῦ*) Fort. *τῷ*: eo quod — Aliter Taylorus: For being temperate and prudent in what relates to themselves. — 10) 15, 8 *τε*) om. B.

ἕτερον δὲ τὸ θῆλυ τιθεμένῳ· τὰ γὰρ ἑτέραν ἔχοντα τὴν τελειότητα κατ' εἶδος τῷ εἴδει ἕτερά ἐστι, τὰ δὲ τῷ εἴδει ταὐτὰ καὶ τὴν τελειότητα μίαν ἔχει καὶ τὴν αὐτήν· ἄλλοις δὲ ἀπέγνωσται[1]), κατ' εἶδος ἂν εἶναι διαφορὰν ἐν τούτοις ὁμολογοῦσι, καίτοι τοῦ Πλάτωνος ἐπιδείξαντος, ὅτι καὶ δυνατὸν τοῦτο καὶ συμφέρον· δυνατὸν μέν, ὅτι καὶ ἡ ἱστορία τοῦτο βεβαιοῖ· φαίνονται γὰρ γυναῖκες εὖ τραφεῖσαι μακρῷ ἀμείνους ἀνδρῶν[2])· συμφέρον δέ, ὅτι ἄμεινον ἀντὶ ἡμίσεων διπλασίους εἶναι τοὺς τὴν ἀρετὴν ἐν τοῖς ἔργοις ἐπιδεικνυμένους. ὡς οὖν φύλακας ἀπετελέσαμεν τοιᾷδε τροφῇ καὶ τοιοῖσδε μαθήμασιν, οὕτω καὶ φυλακίδας ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀποτελέσομεν, καὶ ὡς τοὺς προπολεμοῦντας, οὕτω καὶ τὰς προπολεμούσας. ἵνα δὲ μᾶλλον τὴν τοῦ Πλάτωνος θαυμάσωμεν διάνοιαν, ἐπὶ τὰ ὅλα καὶ τὴν τοῦ παντὸς διακόσμησιν ἡμᾶς αὐτοὺς | ἀναπεμ- C
πτέον, ὅπου καὶ θαυμαστὴν ὀψόμεθα σύμπνοιαν τοῦ ἄῤῥενος καὶ θήλεος. ἐν[3]) μὲν γὰρ θεοῖς οὕτω ταῦτα συμπέφυκεν ἀλλήλοις, ὥστε καὶ ἀῤῥενόθηλυν ἀποκαλεῖσθαι τὸν αὐτόν, καθάπερ Ἥλιον καὶ Ἑρμῆν[4]) καὶ ἄλλους τινὰς θεούς· ὅπου δὲ καὶ διῄρηται, κοινὰ τὰ ἔργα ἐστὶ τοῦ ἄῤῥενος καὶ θήλεος τῶν ὁμοταγῶν, πρώτως μὲν ἀπὸ τοῦ ἄῤῥενος, ὑφειμένως[5]) δὲ ἀπὸ τοῦ θήλεος[6]). διὸ καὶ ἐν τοῖς θνητοῖς ἡ φύσις ἀσθενέστερον ἐν πᾶσιν ἀπέφηνε τὸ θῆλυ τοῦ ἄῤῥενος. πάντα δ' οὖν ἅπερ ἐκ τοῦ ἄῤῥενος, ταῦτα καὶ τὸ θῆλυ γεννᾷ τῆς ὑφέσεως σωζομένης. ἥ τε οὖν Ἥρα συμπρόεισι τῷ Διὶ πάντα ἀποτίκτουσα σὺν τῷ πατρί· διὸ καὶ ἰσοτελὴς αὐτῷ προσαγορεύεται[7])· καὶ ἡ Ῥέα τῷ Κρόνῳ· πάσης γάρ ἐστι τῆς Κρονίας δυνάμεως κόλπος ἡ θεὸς αὕτη· καὶ ἡ Γῆ τῷ Οὐρανῷ· πάντων γὰρ ἡ Γῆ μήτηρ, ὧν ὁ Οὐρανὸς πατήρ. καὶ πρὸ τούτων τῶν στοιχείων ἐὰν τὸ πέρας καὶ ἄπειρον λάβωμεν, ἃ δὴ τῆς ἀρχῆς τάξιν ἔλαβε πρὸς ταῦτα καὶ αἰτίας, εὑρήσομεν καὶ ἐξ ἀμφοῖν πάντα τὰ ὁπωσοῦν εἰς τὸ εἶναι παριόντα γεννώμενα. ἔχεις οὖν καὶ ἐν νοητοῖς καὶ ἐν νοεροῖς καὶ ἐν ὑπερκοσμίοις | θεοῖς D
τοῦ ἄῤῥενος πρὸς τὸ θῆλυ συνάρμοσιν. ἴδε δὴ αὐτὰ καὶ ἐν οὐρανῷ. πᾶσα γὰρ ἡ γένεσις ἔκ τε ἡλίου κυβερνᾶται καὶ σελήνης, μειζόνως δὲ ἀπ' ἐκείνου καὶ πατρικῶς, ἀπὸ δὲ[8]) ταύτης δευτέρως· διὸ καὶ ἐλάττων ἡλίου πρός τινων προσωνόμασται[9]). καὶ τοῖς ἐν ἡλίῳ θεοῖς ἄῤῥεσίν εἰσι καὶ σελήνιοι καὶ[10]) τάξεις ἀνάλογον. ἐν δέ γε τοῖς δαίμοσιν εἰ θεωροίης, πανταχοῦ συνεζευγμένην ὄψει τῶν διττῶν τούτων γενῶν τὴν πρόνοιαν. τοῖς μὲν γὰρ θείοις δαίμοσιν αἱ θεῖαι δαι-

---

[1]) 15, 13 *τὸ εἶναι δηλαδὴ τὴν αὐτὴν τελειότητα τοῦ ἄῤῥενος καὶ τοῦ θήλεος*: m. A. — [2]) 15, 15 *ἀμείνους ἀνδρῶν*) *ὡς ἡ ἀργεία τελεσίλλα*. m. A. — [3]) 15, 20 *ἐν*) *εἰ* A. — [4]) 15, 21 *ὅτι ὁ ἥλιος καὶ ἑρμῆς, ἀῤῥενόθηλυς* m. A. — [5]) 15, 23 *ὑφειμένως*) *ὑφημενως* A. — [6]) 15, 23 *θήλεος*) *θήλεως*, sup. *ο*, A. — [7]) 15, 26 *ὅτι ἰσοτελὴς ἡ ἥρα τῷ διὶ προσαγορεύεται*: m. A. — [8]) 15, 31 *δὲ*) om. A. — [9]) 15, 32 *προσωνόμασται*) *προσωνόμασθαι* B. — Paulo ante pro *ἡλίου* scribendum videtur *ἥλιος*, quod Taylorus tacens de Graecis expressit: a lesser Sun. quamquam in m. quoque A habet *ὅτι ἡ σελήνη ἐλάττων ἡλίου πρός τινων ὠνόμασται*: Cf. 265, 1. — [10]) 15, 32 *καὶ*) delendum videtur. Aliter Tayl. And among the male divinities in the Sun, then are likewise lunar Gods, and analogous orders.

μονίδες ἡνωμένως πάντα ἀποτελοῦσι δευτέρως, ἅπερ ἐκεῖνοι πρώτως, τοῖς δὲ ψυχικοῖς αἱ ψυχικαὶ, τοῖς δὲ φυσικοῖς αἱ φυσικαὶ[1]), τοῖς δὲ σωματικοῖς αἱ σωματικαὶ, μητέρων ἔχουσαι πρὸς τοὺς ἄῤῥενας καὶ δυάδων ὡς πρὸς μονάδας[2]) λόγον. πάντα γὰρ ὑφειμένως γεννῶσιν, ἅπερ ἐκεῖνοι πατρικῶς καὶ ἡνωμένως παράγουσιν. εἰ τοίνυν ὀρθῶς εἰκάζομεν πρότερον τοὺς μὲν φύλακας τοῖς θεοῖς τοῖς οὐρανίοις, τοὺς δὲ ἐπικούρους τοῖς δαίμοσι τοῖς ἐκείνων ὀπαδοῖς[3]) καὶ ὑπουργοῦσιν αὐτῶν ταῖς προνοίαις, εἰκότως ὁ Πλάτων καὶ ἐν τούτοις τοῖς
E γένεσι τὴν ὁμοίαν τοῦ ἄῤῥενος πρὸς τὸ | θῆλυ συνάρμοσιν ἀσπάζεται καὶ μεταδίδωσιν ἀμφοῖν κοινῆς ἀρετῆς καὶ κοινῶν ἐπιτηδευμάτων, ὥσπερ καὶ ἡ φύσις τὰ γένη ταῦτα συνέδησεν ἀλλήλοις καὶ μετ' ἀλλήλων ἐποίησεν αὐτὰ τίκτειν, χωρὶς δὲ ἀπὸ θατέρου θάτερον οὐ διεῖλεν, ἀλλ' ἄγονον[4]) χωρισθέν ἐστιν ὁπότερον ἐν οἷς ἐξ ἀμφοῖν ἡ γένεσις. καίτοι πλείων ἐστὶν ἡ διαφορὰ κατὰ τὰ ὄργανα τὰ φυσικὰ τούτων, ἢ κατὰ τὰς ζωάς· ἀλλ' ὅμως καὶ ἐν ἐκείνοις κοινὸν τὸ ἔργον αὐτοῖς ἐποίησεν ἡ φύσις. πολλῷ ἄρα μᾶλλον κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα καὶ τὴν σύμπασαν ζωὴν τὴν κοινωνίαν αὐτῶν πρεσβεύειν ἄξιον.

Τί δὲ δὴ τὸ περὶ τῆς παιδοποιΐας· ἢ τοῦτο μὲν διὰ τὴν ἀήθειαν[5]) τῶν λεχθέντων εὐμνημόνευτον[6]) ἕως τοῦ καὶ ταῦτα εὐμνημόνευτα ᾗ[7]) λέγεις. (Pag. 18 D.)

Εἴ τις ἐπιζητεῖ, διὰ τί τὸ ἄηθες εὐμνημόνευτόν ἐστιν, οὐ χαλεπὸν λέγειν, ὅτι μᾶλλον ἡμῶν κινεῖ τὴν φαντασίαν ὡς παράδοξον καὶ τὸν τύπον ἑαυτοῦ τρανέστερον ἡμῖν ἐντίθησι. καὶ μὴν καὶ τὸ κοινὸν ἐπὶ τῶν γυναικῶν ὅπως λέγεται, ῥᾴδιον ἑπομένως ἀποδιδόναι τῷ Πλάτωνι. βούλεται γὰρ κατὰ τὸν νοῦν τῶν ἀρ-
F χόντων ἐν ἀφωρισμένοις καιροῖς | ἐπιτελεῖσθαι τὰς συνέρξεις μετὰ θυσιῶν καὶ εὐχῶν, καὶ μηδενὸς ἰδίαν εἶναι τὴν συνερχθεῖσαν, ἀλλὰ χωρίζεσθαι μετὰ τὴν σύνερξιν καὶ οἰκεῖν χωρὶς, καὶ πάλιν ἐν ἄλλοις καιροῖς ταύτῃ συντάττεσθαι ὃν ἂν δοκιμάσωσιν οἱ φύλακες. ἀλλὰ ταῦτα οὕτως δείκνυσιν ὁ λόγος. τὴν δ' εἰς τὴν φύσιν ἀνήκουσαν τούτων θεωρίαν λέγωμεν, ὅπῃ ταῦτα προσήκει τῇ διακοσμήσει τοῦ παντός. καὶ γὰρ ταῦτα πολὺ[8]) πρότερον ἐν τοῖς θεοῖς ὑπάρχει διὰ τὴν ἕνωσιν αὐτῶν. ταῦτα[9]) γὰρ ἔκγονα πάντων, εἰ καὶ ἄλλα κατ' ἄλλην
16 ἰδιότητα χαρακτηρίζεται, | καὶ ἐν πᾶσίν εἰσι πάντες, καὶ πάντες πρὸς πάντας ἥνωνται μετὰ τῆς θεοῖς πρεπούσης ἀμιγοῦς καθαρότητος, εἰς ἣν καὶ ὁ Σωκράτης ὁρῶν τήν τε κοινωνίαν ἠσπάζετο ταύτην καὶ τὴν τῶν ἐπιτηδευμάτων καθ' ἓν ἕκαστον διανομὴν ἑκάστῳ κατὰ φύσιν. ἐπεὶ καὶ τὸ μὴ γινώσκειν ἰδίᾳ τὸ ἑαυτοῦ γέννημα παρὰ τοῖς θεοῖς ἐστὶ, διὸ κοιναὶ μὲν αὐτοῖς νοήσεις,

---

[1]) 15, 35 *τοῖς δὲ φυσικοῖς αἱ φυσικαὶ*) om. B. — [2]) 15, 36 *μονάς· δυάς | πέρας· ἄπειρον | οὐρανός· γῆ· | κρόνος· ῥέα· | ζεύς· ἥρα | ἥλιος· σελήνη | δαίμων· δαιμόνιον:* m. A. — [3]) 15, 38 *ὀπαδοῖς*) *ὁπαδοῖς* B. — [4]) 15, 42 *ἄγονον*) *ἄγωνον* A. — [5]) 15, 45 *ἀήθειαν*) *ἀλήθειαν* B. — [6]) 15, 46 *εὐμνημόνευτον*) *εὐμνημόνευτα* A. — [7]) 15, 46 *ᾗ*) *ἢ* A. — [8]) 15, 53 *πολὺ*) om. A. — [9]) 15, 54 *ταῦτα*) Fort. *πάντα* Tayl.

κοιναὶ δέ εἰσιν αἱ ποιήσεις, τὸ δὲ γεννηθὲν ἕκαστος ὡς κοινὸν ἁπάντων ὂν εὐεργετεῖ καὶ σώζει. καὶ μὴν[1]) καὶ τὸ ἀδελφοὺς μὲν νενομίσθαι πάντας τοὺς ὁμοταγεῖς, πατέρας δὲ καὶ προγόνους τοὺς κρείττονας, ἐκγόνους δὲ καὶ παῖδας τοὺς ὑφειμένους, ἀπὸ τῶν θεῶν καὶ εἰς τήνδε μετενήνεγκται[2]) τὴν πολιτείαν. ἡ μὲν γὰρ ὁμοιότης τῆς οὐσίας ἡ ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας τὸ ἀδελφὸν τὸ ἐν ἐκείνοις, ἡ δὲ γόνιμος αἰτία τὸ προγονικὸν, ἡ δὲ ἀπόῤῥοια τῆς οὐσίας ἡ εἰς δευτέραν προϊοῦσα καὶ τρίτην σειρὰν τὸ τῶν ἐκγόνων εἶδος ἐπιδείκνυσιν[3]). ἐπεὶ καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ἑτέροις ἢ τὸν αὐτὸν πλείοσι συζεύγνυσθαι λάβοις ἂν | ἐκ τῶν μυστικῶν B
λόγων καὶ τῶν ἐν ἀποῤῥήτοις λεγομένων ἱερῶν γάμων, οἷς καὶ ὁ Πλάτων εἰς δύναμιν ἐξ ὁμοίων[4]) περὶ τοὺς πολίτας καὶ τοὺς τῶνδε γάμους ἱεροὺς γάμους[5]) προσηγόρευσε[6]). καὶ μὴν ἐν τοῖς φυσικοῖς λόγοις καθορᾶν ἔξεστι καὶ τῶν διαφόρων λόγων μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑποδοχὴν γιγνομένην καὶ τὸν ἕνα λόγον ἐν πλήθει φανταζόμενον ὑποδοχῶν καὶ διήκοντα διὰ πλειόνων ὑποκειμένων. ἀνάλογον δέ ἐστι τὰ μὲν εἴδη τοῖς ἄῤῥεσιν, αἱ δὲ ὑποδοχαὶ τοῖς θήλεσι. τί δή ποτ' οὖν τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐν τῷ παντὶ θεωρεῖται καὶ παράδοξόν ἐστιν ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς; ὅτι, φήσω, τῶν ὅλων ἀποτετεμάχισται[7]) καὶ μεριστὴ γέγονεν ἡ ἀνθρωπίνη πᾶσα ψυχὴ, καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται αὐτῇ τὰ τῆς κοινωνίας ταύτης ἀντεχόμενα δόγματα πάντως δυσπαραδεκτότατα. εἰ οὖν τις ἀνέλοι τὴν κατάταξιν[8]) καὶ ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ ὅλον ἀναγάγοι, πρόσοιτο ἂν τὴν τοιαύτην κοινωνίαν τῆς παρὰ τοῖς πολλοῖς διῃρημένης συμπαθείας ὑπεριδών. καθ' ὅσον[9]) δὲ ἕκαστος ἡμῶν κατατείνεται περὶ τὸ μέρος καὶ κατακερματίζεται, καὶ τοῦ ὅλου καὶ ἑνὸς ἀπολιμπάνεται, | κατὰ τοσοῦτον καὶ πρὸς τὴν τοιαύτην ἀνείλλεται[10]) ζωὴν C
ἄσχετον οὖσαν σχέσιν καὶ κατάταξιν ἀκατάτακτον καὶ ἀδιαίρετον διαίρεσιν.

Ὅπως δὲ δὴ κατὰ δύναμιν εὐθὺς γίγνοινθ' ὡς ἄριστοι τὰς φύσεις. ἕως τοῦ τύχην ἡγουμένους αἰτίαν τῆς συλλήψεως. (**Pag. 18 E.**)

Τὴν ὁμοιότητα καὶ τὴν ταὐτότητα καὶ τὴν ἰσότητα τὴν γεωμετρικὴν μετὰ τῆς ἀριθμητικῆς ἐν τῇ αὐτῇ[11]) πολιτείᾳ διαφερόντως ὁ Πλάτων παρέλαβεν, ἵνα τὴν πρὸς τὸν οὐρανὸν αὐτῆς ὡς ἐν αἰσθητοῖς ἢ πρὸς τὸ νοητὸν ὡς ἐν ἐπουρανίοις ζωαῖς ἀπεικασίαν τελέως διασώσηται. διὰ γὰρ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ ἐν τοῖς γάμοις τῷ ἀρίστῳ τὴν ἀρίστην συναρμόζει[12]) καὶ τῷ χείρονι τὴν ὑφειμένην, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς θεοῖς τὰ μὲν πρῶτα τοῖς πρώτοις μᾶλλον, τὰ δὲ δεύτερα τοῖς δευτέροις συμπέφυκε, καὶ μετὰ τῆς ἑνώσεως ἔστιν ἡ ἀμιγὴς καθα-

---

[1]) **16,** 5 *καὶ μὴν*) om. A. — [2]) **16,** 6 *μετενήνεγκται*) Fort. *μετενήνεκται* — [3]) **16, 9** *ὁμοιότης· ἀδελφοί· | γονιμότης· πρόγονοι· | ἀπόῤῥοια· ἔκγονος· | μετεχόμενοι· μετέχοντα*: m. A. — [4]) **16,** 10 *ἐξ ὁμοίων*) Fort. *ἐξομοιῶν* — [5]) **16, 11** *ἱεροὺς γάμους*) om. A. — [6]) **16,** 11 *προσηγόρευσε*) Civit. Lib. V. Pag. 458 E. — [7]) **16,** 15 *ἀποτετεμάχισται*) *ἀποτετέμμαχισται* B. — [8]) **16,** 17 *κατάταξιν*) *κατὰ τάξιν* A. — [9]) **16, 19** *καθ' ὅσον*) *καθόσον* — [10]) **16,** 20 *ἀνείλλεται*) *ἀνάλλεται* B. — [11]) **16,** 23 *αὐτῇ*) *ἑαυτῆς* B. — [12]) **16, 25** *συναρμόζει*) *διασώζει* B.

ρότης, ὥστε καὶ ἐν τοῖς δευτέροις μετὰ θεοὺς γένεσιν κατὰ τὸν τῶν θεῶν νοῦν ἡ τοιαύτη διανομὴ κατ' ἀξίαν ἐπιτελεῖται. διὰ τοῦτο τοῖς μὲν θείοις δαίμοσιν αἱ θεῖαι συντάττονται δαιμονίδες, τοῖς δὲ ψυχικοῖς αἱ ψυχικαί, τοῖς δὲ προσύ-
D λοις αἱ πρόσυλοι. καὶ πανταχοῦ | τὸ ἀνάλογον ἐν τάξει πρόεισιν ἄχρι τῶν ἐσχάτων, ἐπεὶ καὶ τὸ λάθρα μηχανᾶσθαι τοὺς ἄρχοντας τοῦτο τὴν ἐν ἀφανεῖ παρὰ τοῖς θεοῖς οὖσαν τῆς τοιαύτης συναγωγῆς τῶν γενῶν αἰτίαν ἱκανῶς ἀπεικονίζεται, γιγνομένης ἐκεῖθεν πρώτως, δευτέρως δὲ [1]) καὶ ἀπὸ τῆς ἑκάστου τάξεως, ἣν ὁ κλῆρος ἐνδείκνυται [2]), τὸ συνδετικὸν ἔχων [3]) ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τῆς ζωῆς, καθ' ἣν ἕκαστον τῷ ὁμοίῳ συντέτακται, τῷ μὲν θείῳ τὸ θεῖον, τῷ δὲ ἐνύλῳ τὸ ἔνυλον, τῷ δὲ μέσῳ τὸ μέσον. καὶ διὰ τοῦτο πᾶσα στάσις ἐξῄρηται τῶν θείων καὶ διχόνοια, τὸ οἰκεῖον ἑκάστου στέργοντος κατὰ τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, αὐτοφυῆ ταύτην ὁρῶντος καὶ οὐκ ἐπεισοδιώδη καὶ μεμηχανημένην. ὧν ἁπάντων εἰκόνα φέρει τὸ καὶ τοὺς πολίτας τοῖς κλήροις ἀνατιθέναι τὴν σύλληξιν, οὐχ ὁρῶντας αὐτῶν τὸ κεκομψευμένον. ἐπεὶ κἂν τοῖς φυσικοῖς αἱ ὑποδοχαὶ τοῖς εἴδεσιν οἰκείως διανέμονται, καὶ ἕκαστον τῶν εἰδῶν τῆς κατὰ τὴν ὕλην ἐξαλλαγῆς αἰτιάσαιτο ἂν [4]) τὴν ἑαυτοῦ σύνταξιν· ἀλλ' ὅμως καὶ τοῦτο ἐπιτελεῖται κατὰ τὰ αἰτιατὰ [5]) τὰ προεστῶτα τῆς ὅλης δημιουργίας, ἀνάλογον ὄντα τοῖς φύλαξι.
E ταῦτα | μὲν οὖν εἰρήσθω τῆς τῶν ὅλων ἕνεκα θεωρίας· Λογγῖνος δὲ ἐν τούτοις ἀπορεῖ, μήποτε ὁ Πλάτων τοῖς [6]) σπέρμασιν οἴεται συγκαταβάλλεσθαι τὰς ψυχάς. ἵνα γὰρ ἄριστοι γίγνωνται, τοῖς ὁμοίοις τὰς ὁμοίας συζεύγνυσι. καὶ ὅ γε Πορφύριος ἀπαντᾷ μὲν πρὸς ἔνστασιν, οὐ σφόδρα δὲ ἱκανῶς. ὁ δέ γε ἡμέτερος διδάσκαλος πρῶτον μὲν ἠξίου θεωρεῖν, ὅτι ὁ Πλάτων αὐτὸς προσέθηκε [7]) τὸ ἵν' ὡς ἄριστοι γίγνωνται [8]) τὰς φύσεις· δέχονται γὰρ οἱ παῖδες ὁμοιότητα φυσικὴν ἀπὸ τῶν πατέρων καὶ τῆς εὐγενείας μεταλαγχάνουσί τι τῶν γεννησαμένων κατὰ τὰς φυσικὰς ἀρετάς· ἔπειτα κἀκεῖνο ἐννοεῖν, ὅτι εἰ καὶ μὴ συγκαταβάλλεσθαι τοῖς σπέρμασι τὰς ψυχὰς ἀληθές, ἀλλὰ κατ' ἀξίαν γε εἶναι τὴν τῶν ὀργάνων διανομήν. οὐ γὰρ εἰς τὰ τυχόντα ὄργανα αἱ ψυχαὶ πᾶσαι εἰσοικίζονται, ἀλλ' ἕκαστος εἰς τὸ ἑαυτῇ [9]) προσῆκον· ἐσθλὰ μέν, φησιν Ὅμηρος, ἐσθλὸς [10]) ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκεν. ἔτι δὲ ὥσπερ ὁ τελεστὴς σύμβολα ἄττα [11]) τοῖς ἀγάλμασι περιτιθεὶς ἐπιτηδειότερα αὐτὰ καθί-

---

[1]) 16, 32 *δευτέρως δὲ*) Post haec Tayl. *ἀπὸ τῶν δαιμόνων* inserendum putat, sine idonea causa. In m. A. h. l. haec leguntur: *τῶν πρώτων· τῶν μέσων τῶν τελευταίων, ἢ τῶν θείων τῶν δαιμονίων τῶν ἀνθρωπίνων, ἢ τῶν νοερῶν· τῶν ψυχικῶν· τῶν φυσικῶν· ταῦτα γάρ εἰσι τὰ ἐν τῷ παντὶ ὧν εἰκόνα, ἡ σωματικὴ πολιτεία φέρει:* — [2]) 16, 32 *ἐνδείκνυται*) *ἐνδακνυται* B. — [3]) 16, 32 *ἔχων*) *ἔχον* — [4]) 16, 38 *ἂν*) *αὖ* B. Ceterum ex probabiliori dicendi consuetudine pro *τῆς ἐξαλλαγῆς τὴν σύνταξιν* poni debebat *τὴν ἐξαλλαγὴν τῆς συντάξεως*. quamquam eadem constructione verbi *αἰτιᾶσθαι* usus est Lucianus Hermot. Cap. 20. — [5]) 16, 39 *αἰτιατὰ*) Tayl. coni. *αἴτια*, quod minus h. l. aptum. — [6]) 16, 40 *τοῖς*) *τοῖς τοῖς* A. — [7]) 16, 43 *προσέθηκε*) *προσεθήκει* — [8]) 16, 43 *γίγνωνται*) *γίνωνται* A. — [9]) 16, 47 *ἕκαστος — ἑαυτῇ*) Immo *ἑαυτῷ*, vel *ἑκάστη*. — Locus Homeri a Tayl. indicatus est Il. XIIII. 382. — [10]) 16, 48 *ἐσθλὸς*) *ἐσθλὰ* B. — *ὅμηρος* m. A. — [11]) 16, 48 *ἄττα*) *ἅττα*

στησιν εἰς μετουσίαν δυνάμεων ὑπερτέρων, οὕτω δὴ καὶ ἡ φύσις ἡ ὅλη τὰ σώ-
ματα | πλάττουσα τοῖς φυσικοῖς λόγοις ἀγάλματα τῶν ψυχῶν ἄλλην ἄλλοις ἐπι- F
τηδειότητα σπείρει πρὸς ἄλλων καὶ ἄλλων ψυχῶν ὑποδοχὴν, ἀμεινόνων τε καὶ
χειρόνων· ἣν καὶ ὁ πολιτικὸς ὀρθῶς[1]) ἐπιστάμενος καὶ τῶν σπερμάτων ποιεῖ-
ται λόγον πολὺν καὶ πάσης τῆς φυσικῆς ἐπιτηδειότητος, ἵνα δὴ αὐτῷ καὶ ψυ-
χαὶ ἄρισται ἐπὶ φύσεσιν ἀρίσταις προσγίγνωνται[2]). ταῦτα καὶ πρὸς τὴν ἀπο-
ρίαν τοῦ Λογγίνου ῥητέον. διὰ τίνα δὲ αἰτίαν ἄμεινον ὑπέλαβεν ὁ Πλάτων τύ-
χην αἰτίαν νομίζειν τοὺς πολίτας τῆς τοιαύτης διανομῆς; | ἢ ὅτι τῶν μὲν νο- 17
μιζομένων ἡμῖν ἀγαθῶν λυσιτελές ἐστι καὶ τὴν αἰτίαν ἐγνωκέναι· μᾶλλον γὰρ
ἐκείνην θαυμάσομεν· τῶν δὲ ὑπειλημμένων ἡμῖν κακῶν ἄμεινον ἀναίτιον ἡγεῖ-
σθαι τὴν παρουσίαν, ἢ τὴν αἰτίαν αὐτῶν ἐπ' ἀγαθῷ ταῦτα διανέμουσαν αἰτιᾶ-
σθαι· τοῦτο γὰρ εἰς καταφρόνησιν ἐγείρει[3]) τοῦ δεδωκότος, μᾶλλον δὲ εἰς μῖ-
σος, διότι παντὶ τὸ κακοποιὸν αὐτοῦ φευκτόν.

Καὶ μὴν ὅτι γε τὰ μὲν τῶν ἀγαθῶν, θρεπτέον φαμὲν εἶναι, τὰ δὲ τῶν κακῶν, εἰς τὴν ἄλλην λάθρα[4]) διαδοτέον πόλιν. (Pag. 19 A.)

Καὶ ταῦτα ἐκεῖ διωρισμένων ἐστὶ, πολλῷ δὲ πρότερον ἐν τῷ παντὶ γίγνε-
ται. τῶν δὴ παραγομένων ὑπὸ θεῶν καὶ δαιμόνων τὰ μὲν ἐν αὐτοῖς μένει, γένη
καθαρὰ καὶ πόρρω[4]) γενέσεως, ἃ καὶ ἄχραντα διὰ τοῦτο καλεῖται, τὰ δὲ κά-
τεισιν εἰς γένεσιν, οὐ δυνάμενα ἐν οὐρανῷ μένειν ἀκλινῶς. καὶ τὰ μέν ἐστιν ἐξ
ἀγαθῶν, τὰ δὲ ἐκ τῶν χειρόνων. τὸ γὰρ κακὸν τοῦ χείρονός ἐστι δηλωτικόν. εἰσὶ
δὴ οὖν | θεῶν μὲν ἵπποι τε καὶ ἡνίοχοι πάντες ἀγαθοὶ, τὰ δὲ τῶν ψυχῶν τῶν μερι- B
κῶν μεμιγμένα. διὸ δὴ καὶ ῥοπὴ καὶ νεῦσις καὶ πτερορρύησις ἐν ταύταις, ἃς καὶ
πέμπουσιν εἰς γένεσιν οἱ ἐν οὐρανῷ καὶ δαίμονες τῶν καθόδων προϊστάμενοι τῶν
ψυχικῶν. τά τε οὖν οὐράνια ψυχῶν γένη καὶ ἄχραντα τρέφεται συνεπόμενα τοῖς
θεοῖς ἐπὶ δαῖτά τε καὶ θοίνην, ὡς ἐν Φαίδρῳ[6]) λέγεται, καὶ τὰ γενεσιουργὰ
κοινωνεῖ τῇ γενέσει πεμπόμενα ἐκεῖθεν λάθρα, φησὶν ὁ λόγος, τὴν ἀφανῆ
καὶ ἀπόκρυφον ἐν τοῖς θεοῖς αἰτίαν τῶν ψυχικῶν καθόδων ἐνδεικνύμενος[7]) τὰς
κατιούσας ἐκεῖθεν ψυχὰς ὑπ' ἄλλην γίγνεσθαι πρόνοιαν καὶ ἐφόρους ἄλλους
τοὺς τῆς γενέσεως προϊσταμένους.

Ἐπαυξανομένων δὲ, σκοποῦντας αἰεὶ τοὺς ἀξίους πάλιν ἀνάγειν δεῖν, τοὺς δὲ παρὰ σφίσιν ἀναξίους[8]), εἰς τὴν τῶν ἐπανιόντων χώραν μεταλλάττειν. (Pag. 19 A.)

Ἐν μὲν τῇ Πολιτείᾳ ποιεῖται μετάστασιν οὐ μόνον ἀπὸ τῶν ἄνωθεν διαδο-

---

[1]) 16, 51 *ὀρθῶς*) *ὀρθὸς* A. — [2]) 16, 53 *προσγίγνωνται*) *προγίγνονται* B. — [3]) 17, 3 *ἐγείρει*) *ἐγείρῃ* B. — [4]) 17, 5 *λάθρα*) *λάθρᾳ* A. — [5]) 17, 7 *πόῤῥω*) *πόῤῥῳ* A. — [6]) 17, 13 *Φαίδρῳ*) Pag. 247 A. — [7]) 17, 15 *ἐνδεικνύμενος*) Tayl. tacite inseruit *καί*. Sed quae sequuntur, ad *τὴν ἄλλην πόλιν* pertinent. Itaque plura excidisse videntur. — [8]) 17, 17 *ἀναξίους*) *ἀξίους* A.

θέντων εἰς τὴν κάτω πόλιν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκεῖ τεχθέντων ὑποχρύσων, ἐνταῦθα
C δὲ ἀπὸ τῶν κατεληλυθότων | ποιεῖται τὰς ἀναγωγάς. πῆ ποτ' οὖν ταῦτα συμ-
φωνήσειεν ἀλλήλοις; ἢ τάχα μὲν τήνδε τὴν λέξιν συμβιβάζειν πρὸς τὰ ἐκεῖ
διωρισμένα δυνατόν, εἰ μὴ τὸ ἐπαυξανομένων ἐπὶ μόνων τῶν καταπεμ-
φθέντων ἄνωθεν ἀκούσειας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν κάτω τρεφομένων· αὐξα-
νομένων γὰρ τῶν κάτω τικτομένων [1]) ἁπλῶς ἢ κάτω γενομένων ἄνωθεν σκο-
πεῖν τὰς φύσεις αὐτῶν, ποῖαί τινές εἰσι, καὶ οὕτως ἐπανάγειν τοὺς ἀξίους· εἰ
δὲ καὶ ὡς ἐξ ἀρχῆς εἴπομεν, ἀκούειν ἐθέλοι τις, ῥητέον, ὅτι τὸ πρὸς τὰ προ-
κείμενα συνᾷδον [2]) ὁ Σωκράτης νυνὶ παρέλαβεν· αἱ γὰρ κατελθοῦσαι ψυχαὶ
πάλιν ἀνίασιν, οὐχ ὅσαι τὴν ὑπόστασιν ἐξ ἀρχῆς εἶχον ἐν τῇ γενέσει καὶ περὶ
τὴν ὕλην, οἷαι δή εἰσιν αἱ πολλαὶ τῶν ἀλόγων. ταῦτα μὲν περὶ τῆς λέξεως·
ὅρα δέ, πῶς τὰ αὐτὰ καὶ περὶ τῆς ὅλης [3]) ἐν τοῖς ὅλοις ἐστίν, ἅπερ ὁ Σωκρά-
της ἐν τῇ ἑαυτοῦ πολιτείᾳ διατάττεται. τὰ μὲν ἀεὶ τὴν αὐτὴν ἐν οὐρανῷ τάξιν
ἔχει, θεῖά τε καὶ ἄτρεπτα μένοντα, τὰ δὲ ἀεὶ περὶ τὴν γένεσιν δέδυκε, τὰ δὲ
D μέσα πώς ἐστιν ἀμφοτέρων, ὁτὲ μὲν | ἐκείνων ἐξηρτημένα τῶν θείων, ὁτὲ δὲ
ἐπιμιγνύμενα τοῖς τὴν γένεσιν ἀσπαζομένοις. οὐκ ἔστιν οὖν τὸ δαιμόνων γένος
τὸ ἀνατασσόμενον ἢ κατατασσόμενον, οὐδὲ αἱ πολυειδεῖς ζωαὶ οὐδὲ οἱ θάνατοι
περὶ τοὺς δαίμονας, ἀλλὰ περὶ τὰς μερικὰς ψυχάς, νῦν μὲν γενέσει προσομι-
λούσας, νῦν δὲ εἰς δαιμονίαν θείαν [4]) λῆξιν μεθισταμένας. ἃ καὶ ὁ Σωκράτης
εἰδὼς ἐν τῇ Πολιτείᾳ τὸ ἀνάλογον διεθεσμοθέτησε. καὶ γὰρ ὁ οὐράνιος Ζεὺς
προεστήσατο θεοὺς ἐν οὐρανῷ καὶ δαίμονας ἀνάγοντας τὰς μερικὰς ψυχάς,
ἄλλους δὲ εἰς γένεσιν κατάγοντας, ἵνα μηδέποτε κάθοδοι καὶ ἄνοδοι ψυχῶν ἐκ-
λείπωσι τὸ πᾶν. κἂν γὰρ τήνδε τὴν [5]) ψυχὴν ἴδοις ἀποκαταστᾶσαν· ἀλλ' ἄλ-
λην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι, κατὰ τὴν ἔνθεον περὶ τούτων ἔν-
δειξιν.

Ἆρ' οὖν διεληλύθαμεν ἤδη καθάπερ χθές, ὡς ἐν κεφαλαί-
οις πάλιν ἐπανελθεῖν, ἢ ποθοῦμεν ἔτι τί τῶν ῥηθέντων ὦ φίλε
Τίμαιε ἀπολειπόμενον. (Pag. 19 A.)

Ἡ τῆς Πολιτείας ἐπάνοδος ἐδίδαξεν ἡμᾶς διὰ τῶν εἰκόνων, ὅπως τὸ πᾶν
E συμπεπλήρωται τοῖς ἀρίστοις λόγοις. καὶ γὰρ διακέκριται ἐν αὐτῷ τὰ | γεννητά,
καὶ ἕκαστον κοινωνοῦν πρὸς τὰ ἄλλα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἰδιότητα ἐνεργεῖ. καὶ τὰ
μὲν πρῶτα ἐξήρηται τῶν δευτέρων, χρῆται δὲ αὐτῶν ταῖς ἐνεργείαις ὡς ἀναγ-
καίαις [6]) πρὸς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ παντός· τὰ δὲ δεύτερα κοσμεῖται ὑπὸ τῶν
πρώτων, συνέζευκται δὲ ὁμοφυῶς τὰ ἄριστα τῶν ἐγκοσμίων τοῖς ἀρίστοις καὶ
τὰ μέσα τοῖς μέσοις καὶ τὰ ἔσχατα τοῖς ἐσχάτοις. διήκουσι δὲ οἱ λόγοι διὰ

---

1) 17, 23 *τρεφομένων—τικτομένων*) bis A. — 2) 17, 25 *συνᾷδον*) *συνᾴδον* A. *συνᾶδον* B. — 3) 17, 27 *περὶ τῆς ὅλης*) Haec aliena ab h. l. videntur. Fort. in margine ad *περὶ τῆς λέξεως* adscripta fuerunt. — 4) 17, 33 *θείαν*) Hoc quoque ex margine irrepsisse videtur. — 5) 17, 36 *τήν*) om. B. — 6) 17, 41 *ἀναγκαίαις*) *ἀναγκαίως* B.

πλειόνων ὑποκειμένων οἱ αὐτοί, καὶ αἱ αὐταὶ ὑποδοχαὶ διὰ[1]) πλειόνων μετέ-
χουσι λόγων· ζωαὶ δὲ ἄλλοτε ἄλλας μεταλλάττουσι λήξεις κατὰ[2]) τὴν ἑαυτῶν
ἀξίαν. ταῦτα οὖν σύμπαντα ἱκανῶς ἡμᾶς ἐπέστησε τῇ διακοσμήσει τοῦ παντός.
ἐν γὰρ κεφαλαίοις ὡρισμένοις πᾶν τὸ εἶδος τῆς πολιτείας συνεκεφαλαιώσατο
δεόντως ὁ Σωκράτης εἰς τὴν νοερὰν ἀμέρειαν ἀναδραμὼν[3]), ἵνα μιμήσηται
τὸν θεὸν τὸν διακοσμήσαντα τὴν οὐράνιον πολιτείαν νοητῶς καὶ πατρικῶς.
ἐπειδὴ δὲ πανταχοῦ τοῖς δευτέροις τὰ μέτρα καὶ τὸ τέλειον ἀπὸ τῶν αἰτίων
ἀφορίζεται, διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀπαιτεῖ τὸν Τίμαιον εἰπεῖν, εἰ πᾶν περιέλαβε
τὸ τῆς πολιτείας εἶδος. πᾶς γὰρ νοῦς εἰς τὸν πρὸ αὐτοῦ θεὸν ἀπερειδόμενος |
ἑαυτὸν ὁρίζει τῷ πρὸς ἐκεῖνον βλέπειν. ἐπεὶ καὶ τὸ ἐν κεφαλαίοις εἰρηκέναι σύμβο- F
λόν ἐστι τοῦ τὰ πρῶτα τοῦ παντὸς καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπ' αὐτοῦ διακεκοσμῆσθαι[4]),
ἃ δὴ τελειότερον ὁ τοῦ παντὸς δημιουργὸς κοσμήσει πρὸς τὸ ὅλον βλέπων καὶ τὴν
μίαν τοῦ κόσμου ζωήν. ταῦτα μὲν περὶ τῆς πρὸς τὰ ὅλα τῶν μερικῶν ἀναλο-
γίας· πότερον δὲ ἡ λέξις τοῦτό φησιν, ὅτι ἣν χθὲς διῆλθε πολιτείαν, νῦν ἐν
κεφαλαίοις διελήλυθεν, ἢ καὶ χθὲς ἐν κεφαλαίοις καὶ τήμερον πάλιν ἐν κεφα-
λαίοις[5]) περιέλαβεν αὐτήν, ζητεῖν οὐδὲν ἔχει[6]) πραγματειῶδες. εἴτε | γὰρ 18
χθὲς μὲν ποικιλώτερον εἶπε, νῦν δὲ ἐν κεφαλαίοις, εἴτε ἐν ἀμφοτέροις ἐν κε-
φαλαίοις, ἀρέσκεται ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος, καὶ οὐδὲν ἡμῖν διοίσει. μᾶλλον δὲ
ἴσως τοῦτο συμφωνότερον. τὸ γὰρ ὡς ἐν κεφαλαίοις πάλιν ἐπανελθεῖν δηλοῖ
τὸ καὶ χθὲς ἐν κεφαλαίοις εἰρῆσθαι. καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν μὴ φέρεσθαι τὴν
ἀνακεφαλαίωσιν ἐν τῇ Πολιτείᾳ τὴν γενομένην. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα τῶν ἐν-
ταῦθα λεγομένων ὡς τῇ προτεραίᾳ ῥηθέντων οὐ φέρεται ἐν ἐκείνοις. εἰ μὴ ἄρα
κἀνταῦθα τὸ πάλιν οὐ πρὸς τὸ ἐν κεφαλαίοις, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπανελθεῖν
ἀποδοτέον. ἐπάνεισι μὲν γὰρ ὁ καὶ διὰ μακρῶν τοὺς προειρημένους λόγους
ἀφηγούμενος, πάλιν δὲ ἐπάνεισιν ὁ ἐν κεφαλαίοις τὴν ἀφήγησιν συνελών. ὁπο-
τέρως δ' ἂν ἔχοι[7]), πραγματειῶδες[8]) οὐδέν.

Ἀκούοιτ' ἂν ἤδη μεταταῦτα περὶ τῆς πολιτείας ἣν διήλθο-
μεν, οἱοντί πρὸς αὐτὴν πεπονθὼς τυγχάνω. (**Pag. 19 B.**)

Πέντε ταῦτ'[9]) ἐστίν, ὡς ἐν κεφαλαίοις εἰπεῖν, ἃ περιείληφεν ὁ τοῦ Σωκρά-
τους ἐφεξῆς λόγος. πρῶτον, τί ποτέ ἐστιν | ὃ τοῖς εἰρημένοις ἐπιποθεῖ γενέ- B
σθαι μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς πολιτείας· δεύτερον δέ, ὅτι τοῦτο αὐτὸς αὑτῷ
παρασχεῖν οὐκ ἔστιν ἱκανός[10])· τρίτον, ὅτι πρὸς τοῦτο οὐδὲ τῶν ποιητῶν οὐ-
δεὶς ἱκανός· τέταρτον, ὅτι μηδὲ τοῖς σοφισταῖς ἐπιτρέπειν χρὴ τὸ τοιοῦτον ἔρ-
γον· πέμπτον, ὅτι μόνοι ἂν οἱ ἀκροαταὶ ποιήσαιεν ἀξίως τὸ σπουδαζόμενον ὑπὸ

---

[1]) **17, 43** *διὰ*) delendum. — [2]) **17, 44** *κατὰ*) *καὶ* A. — [3]) **17, 47** *ἀναδραμὼν*) *ἀνα-δραμῶν* B. — [4]) **17, 51** *διακεκοσμῆσθαι*) *διακεκομῆσθαι* A. — [5]) **17, 54** *καὶ τήμερον πάλιν ἐν κεφαλαίοις*) om. A. — [6]) **17, 54** *οὐδὲν ἔχει*) *οὐδ' ἂν ἔχοι* A. — [7]) **18, 7** *ἔχοι*) Fort. *ἔχῃ* — [8]) **18, 7** *πραγματειῶδες*) *πραγματιῶδες* A. — [9]) **18, 9** *ταῦτ'*) *ταῦτά* A. — [10]) **18, 11** *ἱκανός*) *ἱκανῶς* A.

Σωκράτους. τί οὖν τοῦτό ἐστι (πρῶτον γὰρ ἀναγκαίως περὶ αὐτοῦ ῥητέον) ὃ ποθεῖ Σωκράτης μετὰ τὴν πολιτείαν ταύτην; ἰδεῖν, ὥς φησι, κινουμένην τὴν τοιαύτην πόλιν εἰς ἀγῶνας καὶ ἄθλους καὶ πολεμικὰς πράξεις, ἵνα μετὰ τὴν εἰρηνικὴν ζωήν, ἣν παραδέδωκεν αὐτός, τὰς περιστατικὰς ἐνεργείας ἱστορήσῃ. τοῦτο μὲν οὖν ἐστι τὸ παρ' αὐτοῦ ζητούμενον· ἀπορήσειε [1]) δ' ἄν τις, ὅπῃ βλέπει τοῦ Σωκράτους ἡ ἔφεσις αὕτη, καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν τοῦτο ποθεῖ γενέσθαι. Πορφύριος μὲν οὖν λύει τὴν ἀπορίαν λέγων, ὅτι τὰς ἕξεις αἱ ἐνέργειαι τελοῦσιν οὐ μόνον αἱ πρὸ τῶν ἕξεων, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀπ' αὐτῶν προϊοῦσαι· τὸ γὰρ τέλειον τῇ ἕξει μετὰ τοῦ ἐνεργεῖν ἐστίν, εἰ δὲ μή, δυνάμει πώς ἐστιν ἠρεμοῦσα
C τῆς ἐνεργείας παρειμένη· ἵν' οὖν τελείαν ὄντως θεωρήσῃ | τὴν πολιτείαν ὁ Σωκράτης, ἀπαιτεῖ καὶ κινουμένην αὐτὴν εἰς πολεμικὰς πράξεις τῷ λόγῳ θεάσασθαι καὶ ἀγωνιζομένην πρὸς ἄλλους, καὶ ἔοικέ, φησι, διὰ τούτων εἶναι δῆλος οὐ τὴν ἕξιν τῆς ἀρετῆς καθ' αὑτήν, ἀλλὰ τὴν ἐνεργοῦσαν αὐτάρκη πρὸς εὐδαιμονίαν τιθέμενος. ἀλλ' εἰ μὲν πολεμικὸν ἦν τὸ τέλος [2]), φαίη ἄν τις πρὸς αὐτόν, ἔδει λέγειν, ὡς ὁ πόλεμος τελειοῖ τὴν πολιτείαν, εἰ δὲ εἰρηνικόν, τί χρὴ Περιπατητικὰς ἀποδόσεις παρεισφέροντα λύειν τὰς Πλατωνικὰς ἀπορίας; ἢ εἰ καὶ μή ἐστι πολεμικὸν τὸ τέλος, ἀλλὰ μειζόνως τὸ τῆς ἀρετῆς δείκνυσι μέγεθος ὁ πόλεμος τῆς εἰρήνης, ὡς καὶ τῆς κυβερνητικῆς αἱ τρικυμίαι καὶ ὁ κλύδων, καὶ ὅλως αἱ περιστάσεις, ὡς καὶ οἱ Στωϊκοὶ λέγειν εἰώθασι δὸς περίστασιν καὶ λάβε τὸν ἄνδρα [3]). τὸ γὰρ ἀήττητον ὑπὸ τῶν τοὺς ἄλλους καταδουλουμένων τὴν τῆς ζωῆς δηλοῖ παντάπασιν ἀξίαν. ἴσως δὲ ἄτοπον εἰς ταῦτα μόνα τὴν αἰτίαν ἀναφέρειν, κἂν ᾖ λόγον ἔχοντα πολιτικόν, ἀλλὰ μὴ πρὸς τὸν ὅλον σκοπὸν τοῦ Πλάτωνος ἀποβλέπειν, ὡς ὁ τὴν ἐν οὐρανῷ πολιτείαν
D διακοσμήσας θεὸς βούλεται καὶ τὴν γένεσιν κυβερνᾶσθαι | παρὰ τῶν οὐρανίων θεῶν καὶ ἀεὶ τὸν ἐν τῇ ὕλῃ τῶν εἰδῶν συνεστάναι πόλεμον, ἵνα ὁ τῆς γενέσεως κύκλος ἀπεικονίζηται τὸν οὐράνιον. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ κινουμένην ἰδεῖν τὴν πόλιν ἐν πολέμοις, τὸ τὴν γένεσιν ἰδεῖν τῷ οὐρανίῳ συντασσομένην κἀκεῖθεν πᾶσαν αὐτὴν ποδηγετουμένην. καὶ ἔοικε τοῦτο ἀνάλογον εἶναι τῷ μικρὸν ὕστερον [4]) λεχθησομένῳ περὶ τοῦ δημιουργοῦ τοῦδε τοῦ παντός· ὡς γὰρ κινηθὲν αὐτὸ καὶ ζῶν ἐθεάσατο τῶν ἀϊδίων ἄγαλμα γεγονὸς ὁ γεννήσας πατὴρ, ἠγάσθη καὶ εὐφράνθη. τοῦτο γὰρ ἐοικότως βούλεται καὶ ὁ Σωκράτης τὴν ἑαυτοῦ πόλιν κινουμένην καὶ ἐνεργοῦσαν ἰδεῖν, ὡς καὶ ὁ τὴν οὐράνιον συνέχων πολιτείαν ἐνεργοῦντα τὰ ἐκεῖ καὶ διακοσμοῦντα τὴν γενεσιουργὸν ἐναντίωσιν θεάσασθαι. τοιαύτη μὲν οὖν καὶ ἡ [5]) ἐν τούτοις ἀναλογία λεγέσθω τανῦν· εἰ δὲ πρότερον μὲν τὴν κάτω πόλιν ἐπὶ τῆς γενέσεως ἐτάττομεν, νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ πολέμου, μὴ θαυμάσῃς. τὰ γὰρ αὐτὰ κατ' ἄλλας καὶ ἄλλας ἀναλογίας ἐπὶ διαφόρων πραγμάτων τάττειν ἀσφαλές, ἐπεὶ καὶ ἡ γένε-

[1]) 18, 16 *ἀπορία*, deinde *λύσις*: *πορφύριος* m. A. — [2]) 18, 22 *τὸ τέλος*) Huic A *της πολιτείας*, et proximo *αὐτὸν* superscriptum habet *τὸν πορφύριον*. — [3]) 18, 26 *ὅτι τῶν στωϊκῶν, τὸ, δὸς περίστασιν, καὶ λάβε τὸν ἄνδρα* m. A. — [4]) 18, 32 *μικρὸν ὕστερον*) Pag. 37 C. — [5]) 18, 36 *καὶ ἡ*) om. B.

σις κατὰ μὲν τὰς ἀχωρίστους αὐτῆς ζωὰς τῇ κάτω πόλει προσέοικε, κατὰ δὲ
τὰς ἐναντιώσεις | καὶ τὴν ἔνυλον ταραχὴν τῷ πολέμῳ καὶ ταῖς πολεμικαῖς δια- E
στάσεσιν. ἀλλὰ δή τοι ἵνα πάντα πρὸς τὴν τῶν ὅλων κοσμικῶν θεωρίαν συναρ-
μόσωμεν πρὸ τῆς περὶ ἑκάστων ἰδίας ἐπιβλέψεως, τό τε[1]) δεύτερον ἐννόησον
ὅπως ἐστὶ τούτῳ συνᾷδον[2])· ἐπειδὴ γὰρ ἀνάλογόν ἐστιν ὁ Σωκράτης τῷ
πρώτῳ τῶν τριῶν πατέρων, ὃς τὰ πρῶτα διεκόσμησεν, οὔ φησιν ἱκα-
νὸς[3]) εἶναι καὶ τὰ ἐφεξῆς πλάττειν· ἄλλος γὰρ ἦν ὁ πάντων ὑποστάτης καὶ
ἄλλος ὁ τῶν μέσων ἢ τρίτων· καὶ τὸ τρίτον, ὅτι οὐδὲ οἱ ποιηταὶ ἱκανοί, τὸ δὲ
τέταρτον, ὅτι οὐδὲ οἱ σοφισταί, οἱ μέν, ὅτι οἷς ἐνετράφησαν, ταῦτα μιμοῦνται,
οἱ δέ, ὅτι πλάνητές εἰσι καὶ οὐχ ἅμα φιλόσοφοι καὶ πολιτικοί· πάλιν[4]) ὅπως
καὶ ταῦτα τοῖς εἰρημένοις ἀκόλουθα· τὰς γὰρ μελλούσας προΐστασθαι τῆς γε-
νέσεως δυνάμεις οὔτε ἀχωρίστους αὐτῶν εἶναι δεῖ καὶ ἐν αὐταῖς[5]) στρεφομέ-
νας· αὗται γὰρ ἀναλογοῦσι τοῖς ποιηταῖς τοὺς μύθους πλάττουσι καὶ μιμηταῖς·
καὶ γὰρ αὗται περὶ εἴδωλα διατρίβουσι μόνον ταῦτα ἐπαινοῦσαι, ἃ καὶ ἴσασι,
τὰ ἔνυλα καὶ μεριστά, καὶ ἀνανεύειν ἀπὸ τῆς ὕλης μὴ δυνάμεναι[6])· οὔτε μὴν
χωριστάς, πολυμεταβόλους | δὲ καὶ ἄλλοτε ἐπ' ἄλλας τάξεις ἀνιούσας ἢ κατι- F
ούσας, οἷαι δή εἰσιν αἱ μερικαὶ ψυχαί, τοῖς σοφισταῖς ἀπεικασμέναι· διότι λό-
γους μὲν ἔχουσι καὶ αὗται παγκάλους, πλανῶνται δὲ ἄλλοτε ἐπ' ἄλλας τοῦ
κόσμου μερίδας. ἀναγκαῖον ἄρα φιλοσόφους ἅμα καὶ πολιτικὰς εἶναι τὰς τὴν
γένεσιν τὴν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ κυβερνωμένην συνεχούσας δυνάμεις, ἵνα διὰ μὲν
τὸ φιλόσοφον χωρισταὶ τῶν διοικουμένων οὖσαι, διὰ δὲ τὸ πολιτικὸν προνοητι-
καί, κατὰ νοῦν διοικῶσι τὰς ἑαυτῶν λήξεις. | τὸ μὲν γὰρ φυσικὸν ποιητικὸν ὂν 19
ἀχώριστόν ἐστι τῆς ὕλης, τὸ δὲ τῶν μερικῶν ψυχῶν εἶδος σοφιστικὸν ὂν
πολυπλανές ἐστι. δεῖ δὲ πρὸ τῶν κινουμένων τὰς ἀεὶ ὡσαύτως προνοίας ἑστώ-
σας εἶναι τῶν θεῶν, καὶ πρὸ τῶν μεταβαλλομένων λήξεων τὰς ἀμεταβλήτους.
πέμπτον δὴ οὖν ἐπὶ τούτοις παραδίδωσι, τίνες οἱ τοῦτο δυνάμενοι ποιεῖν (καὶ
γὰρ ταῦτα ἀπὸ τῶν λόγων ἐπὶ τὰ ἔργα μεταθετέον) ὅτι ὅ τε τοῦ παντὸς δημιουρ-
γὸς ὁλικῶς καὶ ἐξῃρημένως καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες, ὧν ὁ μὲν τῶν μέσων, ὁ δὲ
τῶν τελευταίων ὑποστάτης, οἷς ἀνάλογον Τίμαιος, Κριτίας, Ἑρμοκράτης[7]).
τούτων δὲ ὁ μὲν θαυμαστῶς ἐγκεκωμίασται καὶ προστιθέντος[8]) τοῦ Σωκρά-
τους κατ' ἐμὴν δόξαν, ὁ δὲ μέσως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, ὁ δὲ ἐσχάτως
κατὰ τὴν ἄλλων[9]) μαρτυρίαν.

---

1) 18, 41 *τε*) Huic respondet in sqq. *καὶ* ante *τὸ τρίτον*. — 2) 18, 42 *συνᾷδον*) ut 17, 25. — 3) 18, 43 *ἱκανὸς*) *ἱκανῶς* B. — 4) 18, 46 *πάλιν*) sc. *ἐννόησον*. — 5) 18, 47 *αὐταῖς*) Legendum videtur *αὐτοῖς*, genere neutro, uti paulo ante *αὐτῶν*, quod utrumque referatur ad ea, quae *γενέσεως* nomine comprehensa sunt. Quod autem sequitur *αὗται*, has ipsas *ἀχωρίστους καὶ ἐν τοῖς τῆς γενέσεως στρεφομένας δυνάμεις* significat; quo non animadverso Taylorus male hunc locum et tentavit et convertit, neque vero haesit in *αὐταῖς*. — 6) 18, 49 *δυνάμεναι*) *δυνάμενα* — 7) 19, 6 *τίμαιος· ζεύς· | κριτίας· διόνυσος· | ἑρμοκράτης ἄδωνις*: m. A. — 8) 19, 7 *προστιθέντος*) Pag. 20 A. — 9) 19, 8 *ἄλλων*) *ἄλλην*, in m. *ἄλλων*, B.

Προσέοικε δὲ δή τινί μοι τοιῷδε τὸ πάθος, ἕως τοῦ καί τοι τῶν τοῖς σώμασι δοκούντων ἀνήκειν κατὰ τὴν ἀγωνίαν ἀθλοῦντα[1]). (Pag. 19 B.)

B Λογγῖνος[2]) μὲν ἐν τούτοις ὡραΐζεσθαι τὸν | Πλάτωνά φησι, διὰ τῶν παρα-
βολῶν καὶ τῆς τῶν ὀνομάτων χάριτος καλλωπίσαντα[3]) τὸν λόγον, ἐνδεικνύμε-
νος εἴς τινας Πλατωνικοὺς αὐτοφυῆ τὴν ἑρμηνείαν ταύτην, ἀλλ' οὐκ ἐκ τέχνης
πεπορισμένην τῷ φιλοσόφῳ λέγοντας· εἶναι μὲν γὰρ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομά-
των πεφροντισμένην τῷ Πλάτωνι, καὶ οὐ κατὰ τὸ ἐπιτυχὸν ἕκαστα λαμβάνειν
αὐτόν· ἀλλὰ τοῦτο μὲν εἴποι ἄν τις ἀπὸ τῆς κοινῆς τῆς τότε καὶ συνήθους ἑρ-
μηνείας ἥκειν καὶ εἰς αὐτὸν, πολλὴν δὲ αὐτὸν ποιεῖσθαι καὶ τῆς συνήθους[4])
προμήθειαν· θᾶττον γὰρ ἂν τὰς ἀτόμους Ἐπικούρου συνελθούσας ποιῆσαι κό-
σμον, ἢ ὀνόματα ὡς ἔτυχε συγκείμενα καὶ ῥήματα λόγον κατωρθωμένον· Πλά-
τωνα δὲ ἐν μὲν τῇ χρήσει τῶν ὀνομάτων ᾐτιάσαντό τινες ὡς μεταφοραῖς χρώ-
μενον, περὶ δὲ τὴν συνθήκην ἅπαντες θαυμάζουσιν[5])· ἀλλ' ὅμως οὐδὲ ἐκ ταύ-
της μόνον ἄν τις λάβοι τὴν περὶ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ φροντίδα, ἀλλὰ ἐκ τῶν
τοιούτων ἐπιτηδεύσεων, οἵαν ἐν τούτοις ἐπιδείκνυται· οὐ γὰρ ἁπλῶς λέγει ὁ
Σωκράτης ὃ ποθεῖ γενέσθαι αὐτῷ παρὰ τῶν ἀμφὶ Τίμαιον, ἀλλ' ὡραϊζομένῳ
C πως ἔοικε | καὶ ψυχαγωγοῦντι τὸν ἀκροατήν· προσέοικε δὲ δή τινι τοι-
ῷδε τὸ πάθος, οἷον εἴ τις ζῶα καλὰ θεασάμενος εἴτε ὑπὸ γρα-
φῆς εἰργασμένα καὶ τὰ ἑξῆς. ταῦτα μὲν ὁ Λογγῖνος· Ὠριγένης[6]) δὲ συνε-
χώρει μὲν ἐπιμελεῖσθαι τὸν Πλάτωνα τῆς συγγραφικῆς χάριτος, οὐχ ὡς τοῦ
ἡδέος μέντοι στοχαζόμενον, ἀλλὰ παραστάσεως ἕνεκα τοῦ οἰκείου πάθους
χρῆσθαι τῇ εἰκόνι ταύτῃ. καὶ ἡμεῖς φαῖμεν ἂν καὶ τὴν παραβολὴν ταύτην γε-
γράφθαι μιμήσεως ἕνεκα τῶν θείων, καὶ τὴν χάριν τῶν ὀνομάτων εἰκόνα φέρειν
τῆς ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ τοῖς οὐρανίοις ἐνδοθείσης χάριτος, καὶ τὸ τεχνικὸν
τῆς ἑρμηνείας τῷ αὐτοφυεῖ συγκεκραμένον ἀπεικονίζεσθαι τὴν θείαν ποίησιν,
ἔχουσαν μὲν καὶ τὸν ἀφ' ἑαυτῆς ὅρον, ἔχουσαν δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ εἶναι καὶ τῆς
οὐσίας προϊόν. εἰ δὲ καὶ αὐτὴν τὴν εἰκόνα σκοπεῖν ἐπιχειροίης, τὰ μὲν καλὰ
ζῶα τὰ τῷ κάλλει προλάμποντα δηλοῖ, τὰ δὲ ἐκ γραφῆς εἰργασμένα ἢ καὶ
ζῶντα ἀληθινῶς τὰ καὶ σωματικὰς εἰκόνας ἐπιδεικνύμενα καὶ ζωὰς ἀληθινὰς
D πρὸ τούτων τῶν μιμημάτων· τὰ γὰρ σχήματα τῶν θεῶν ἀγάλματά | ἐστι τῶν
ἐν αὐτοῖς ζωῶν· τὰ δὲ ἡσυχίαν ἄγοντα[7]) τῆς νοερᾶς εὐταξίας ἀνάμεστα καὶ
τῆς ὁμαλοῦς καὶ συνεχοῦς ζωῆς, τὰ δὲ κινούμενα καὶ[8]) προϊόντα εἰς ἑτέραν

---

[1]) 19, 9 ἀθλοῦντα) ἀθλούντων B. — [2]) 19, 9 λογγῖνος m. A. — [3]) 19, 10 καλλωπίσαντα) καλλωπίσαντος B. Tacite correxit C. F. Hermannus Geschichte und System der Platonischen Philosophie T. I. Pag. 573, quo loco quod in proxime sequentibus πεπορισμένην omisit, non consulto factum videtur. — [4]) 19, 14 καὶ τῆς συνήθους) sc. ἑρμηνείας. Cf. adnot. nostra ad Plat. Civ. Lib. IIII. Pag. 428 C. — [5]) 19, 17 ὅτι πλάτων ἐν τῇ χρήσει τῶν ὀνομάτων, οὐκ αἰτίας χωρίς· περὶ δὲ τὴν συνθήκην, θαυμασιώτατος: m. A. — [6]) 19, 21 ὠριγένης m. A. — [7]) 19, 30 ἄγοντα) Fort. ἄγοντα τὰ — [8]) 19, 31 καὶ) Fort. τὰ

διακόσμησιν καὶ δημιουργίαν δευτέραν, τὰ δὲ ἀθλοῦντά τι τῶν τοῖς σώμασι δοκούντων προσήκειν [1]) τὰ τῶν οἰκείων ἀποῤῥοιῶν καὶ δυνάμεων μεταδιδόντα [2]) τοῖς ἀτελεστέροις καὶ δρῶντα εἰς ἄλλα ταῖς ἑαυτῶν δυνάμεσι. ταῦτα καὶ περὶ τῆς εἰκόνος. τὸ δὲ εἴτε ἀπὸ γραφῆς εἰργασμένα εἴτε καὶ ζῶντα ἀληθινῶς ἐπὶ μὲν τῶν θείων σωμάτων ἀμφότερα ἔχει λεγόμενα ὀρθῶς· καὶ γὰρ τῷ δωδεκαέδρῳ διεζωγράφηται [3]) καὶ ζωὰς ἔχει δραστηρίους καὶ δημιουργικάς· εἰ δὲ διῃρημένως ἀκούοιτο, σημαίνοι ἂν τὸ τὴν εἰρημένην πολιτείαν λόγῳ μὲν εἶναι ἀπειργασμένην καὶ ὡμοιωμένην τῷ οὐρανῷ, εἶναι δὲ εἰ καὶ μὴ ἐν ἀνθρώποις, ἀλλ' ἐν ζωαῖς ἀληθιναῖς ἢ δαιμονίαις. ἔτι δὲ τὸ ἐπιθυμεῖν κινουμένην ἰδεῖν τὴν πόλιν ἀνάλογόν ἐστι τῷ ὡς δὲ κινηθὲν αὐτὸ εἶδεν ὁ πατὴρ, ἠγάσθη καὶ ἔτι μᾶλλον πρὸς τὸ παράδειγμα ὁμοιῶσαι ἠβουλήθη [4]). οὕτω γὰρ καὶ ὁ τοῦ οὐρανοῦ διακοσμητὴς κινούμενον βούλεται | ἰδεῖν αὐτὸν καὶ διὰ τῆς κινήσεως [5]) τὸν τὴν γένεσιν [6]) διακυβερνῶντα πόλεμον. τὸ δὲ καί τι τῶν τοῖς σώμασι δοκούντων προσήκειν εἴρηται διότι τῶν ἄθλων ἄλλοι μέν εἰσι ψυχῶν, ἄλλοι δὲ σωμάτων, οἷον δρόμος, πάλη, γυμνάσιον ἆθλοι λέγονται σώματος. E

Ταυτὸν καὶ ἐγὼ πέπονθα πρὸς τὴν πόλιν ἣν διήλθομεν, ἕως τοῦ κατὰ τὰς ἐν τοῖς λόγοις διερμηνεύσεις πρὸς ἑκάστας τῶν πόλεων. (Pag. 19 C.)

Ἔχεις [7]) ἐν τούτοις σύντομον ἀπολογίαν, ἣν [8]) καὶ ὁ Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ συγγέγονε, καὶ Πλάτων ἀπῆρε πρὸς Διονύσιον· προσεδόκησαν γὰρ ἄμφω δημιουργοὶ πολιτείας ἔσεσθαι χρηστῆς [9]) καὶ κινουμένην ὄψεσθαι τὴν πολιτικήν. ἐπεὶ κἀνταῦθα τοῦτ' ἔστιν, ὅπερ ὁ Σωκράτης αὐτῷ [10]) προσγενέσθαι ποθεῖ, ῥηθῆναι τῆς τοιαύτης πόλεως ἔπαινον ἀθλούσης ἐν πολέμοις, καὶ εἴρηται, δι' ἣν αἰτίαν, καὶ πρὸς τὸ ποῖον βλέπει παράδειγμα. διότι δὲ αἱ πόλεις πρὸς τοὺς πολεμοῦντας καὶ ἔργοις χρῶνται καὶ λόγοις, λόγοις μὲν ἐν ταῖς πρεσβείαις, ἐν ταῖς συνθήκαις, ἐν ταῖς τῆς μάχης παρακλήσεσιν, ἐν πᾶσι τοῖς τοιούτοις, ἔργοις δὲ στρατοπεδεύσεσι [11]), λόχοις [12]), ἀκροβολισμοῖς, | διὰ τοῦτο βούλεται καὶ κατ' ἀμφότερα τὴν τοιαύτην ἐγκωμιασθῆναι [13]) πόλιν· ἐν μὲν τοῖς λόγοις ὡς ἔμφρονα καὶ ἀσφαλῆ καὶ μεγαλόφρονα καὶ ἐῤῥωμένην, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις F

---

1) 19, 32 *προσήκειν*) *προσήκει* — 2) 19, 32 *μεταδιδόντα*) *ἀποδιδόντων* A. — 3) 19, 35 *διεζωγράφηται*) Cf. Tim. Pag. 55 C. et supra 3, 5. infra 20, 22. — 4) 19, 38 *ὡς δὲ κινηθὲν — ἠβουλήθη*) Pag. 37 C. Cf. supra 18, 32. Pro *κινηθὲν* B habet *κινυθέν*. — 5) 19, 40 *τῆς κινήσεως*) *τῆς γενέσεως* m. B. — 6) 19, 40 *τὴν γένεσιν*) *τῆς κινήσεως* A. — 7) 19, 43) *Ἔχεις*) *ἔχειν* — 8) 19, 44 *ἣν*) Fort. *ᾗ*: qua ratione — Taylorus his inde ab *Ἔχεις* usque ad *πολιτικήν* omissis initium capitis hoc habet: We have before shown through what cause, and with reference to what paradigm, Socrates wished to see his republic contending in war. — 9) 19, 45 *χρηστῆς*) *χρηστῶν* A. — 10) 19, 46 *αὐτῷ*) Immo *αὑτῷ* — 11) 19, 49 *στρατοπεδεύσεσι*) *στρατοπαιδεύσεσι* A. — 12) 19, 49 *λόχοις*) *λόγχοις* B. — 13) 19, 50 *ἐγκωμιασθῆναι*) *ἐγκωμιάσασθαι* B.

ὡς ἀνδρείαν[1]), ὡς σύντονον, ὡς ἐγγεγυμνασμένην· οὕτω γὰρ ἂν κατ' ἄμφω μιμοῖτο τὸ παράδειγμα ἑαυτῆς, ὃ ταῖς τε φυσικαῖς ποιήσεσι καὶ ταῖς νοεραῖς διαλάμπον κοσμεῖ σύμπαντα τὸν τῆς γενέσεως πόλεμον.

Ταῦτ' οὖν ὦ Κριτία καὶ Ἑρμόκρατες, ἐμαυτοῦ μὲν αὐτὸς κατέγνωκα, μή ποτ' ἂν δυνατὸς γενέσθαι τοὺς ἄνδρας καὶ τὴν πόλιν ἱκανῶς ἐγκωμιάσαι. (**Pag. 19 D.**)

20 Τοῦτό ἐστι τὸ δεύτερον | τῶν προκειμένων κεφαλαίων, οὗ καὶ πρότερον μὲν τὴν αἰτίαν εἴπομεν, καὶ νῦν δὲ πάλιν κατ' ἄλλην αὐτὸ μέθοδον ἐξεταστέον. ἤδη γὰρ καὶ τῶν πρεσβυτέρων τινὲς εἰρήκασιν, ὅτι τὸ ἐγκωμιαστικὸν εἶδος ἁδρόν ἐστι καὶ γαῦρον καὶ μεγαλοπρεπές, ὁ δὲ Σωκρατικὸς χαρακτὴρ τῶν λόγων ἰσχνὸς καὶ ἀκριβὴς καὶ διαλεκτικός. ἔχει δὴ οὖν ἀπ' ἐναντίας[2]) πρὸς ἐκεῖνον. διὸ καὶ ὁ Σωκράτης ἀποφεύγει τὸ ἐγκωμιάζειν, εἰδὼς τὴν παρ' ἑαυτῷ δύναμιν πρὸς ἃ πέφυκεν. οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες πρὸς τῷ τὸν Μενέξενον[3]) ἄντικρυς ἀθετεῖν δοκοῦσί μοι μηδὲ τῆς ἐν Φαίδρῳ τοῦ Σωκράτους ἐπησθῆσθαι[4]) μεγαλοφωνίας. εἰσὶ δὲ οἳ λέγουσι τὸν τῶν τοιούτων ἐγκωμίων ἐργάτην προσήκειν καὶ τῶν πολεμικῶν πραγμάτων ἐν πείρᾳ γεγονέναι· διὸ καὶ τῶν ἱστορικῶν σφάλλεσθαι[5]) πολλοὺς ἐν ταῖς διαθέσεσιν ἀπειρίᾳ τῶν τακτικῶν. ἀλλ' ὅ γε Σωκράτης καὶ ἐπὶ Δηλίῳ[6]) καὶ ἐν Ποτιδαίᾳ στρατευσάμενος οὐκ ἄπειρος ἦν
B τῶν τοιούτων πάντων. ἄλλοι τοίνυν φασὶν εἰρωνευόμενον | αὐτόν, ὥσπερ ἄλλ' ἄττα[7]) μὴ εἰδέναι φησίν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα μὴ εἰδέναι δυνατὸν φάναι τὴν πόλιν ἀξίως ἐγκωμιάσαι ταύτην. ἀλλ' ἥ γε εἰρωνεία Σωκράτους εἰς σοφιστὰς ἐγγίνεται καὶ νέους, οὐχ οὕτως ἔμφρονας καὶ ἐπιστήμονας ἄνδρας. βέλτιον οὖν ἀντὶ τούτων λέγειν, ὅτι φυλάττεται τρίτος ἀπὸ τῆς ἀληθείας[8]) γενέσθαι. τὰ γὰρ ἔργα τῆς ὀρθῶς πολιτευομένης πόλεως τρίτα[9]) ἐστὶν ἀπὸ τοῦ παραδείγματος τῆς πολιτείας[10]). μένειν οὖν ἐν τῷ δευτέρῳ βουλόμενος οὔ φησι δυνατὸν εἶναι τὴν εἰς τὸ τρίτον εἶδος ὑπομεῖναι τῆς ζωῆς κάθοδον. καὶ ἔστιν ἡ τοιαύτη ἀδυναμία δυνάμεως περιουσία. τὸ γὰρ ἐν τοῖς παραδείγμασι μένειν διὰ δύναμιν πρόσεστιν ὑπερβάλλουσαν. καὶ ὁρᾷς, ὅπῃ καὶ τοῦτο σύμφωνόν ἐστι τοῖς προειρημένοις περὶ τῆς πρὸς τὰ ὅλα τούτων ἀναλογίας ἡμῖν. ἡ γὰρ δευτέρα δημιουργία πρὸς τὴν προτέραν ἀφομοιοῦται καὶ διὰ τοῦτο προσεχής ἐστι πρὸς ἐκείνην. καὶ γὰρ πᾶσα ἡ δημιουργικὴ σειρὰ μία ἐστί, μετὰ τῆς διακρίσεως ἔχουσα καὶ τὴν ἕνωσιν. εἰκότως ἄρα καὶ ὁ Σωκράτης προηγουμένως εἴς τε

---

[1]) **19, 51** *ἀνδρείαν*) *ἀνδρίαν* **B.** — **In A verba decem** *ἐν δὲ — ἐγγεγυμνασμένην* **omissa sunt.** — [2]) **20, 4** *ἀπ' ἐναντίας*) *ἀπεναντίας* **B.** — [3]) **20, 5** *Μενέξενον*) *Μενέξιον* **B.** — [4]) **20, 6** *ἐπησθῆσθαι*) *ἐπησθῆναι* **A.** — [5]) **20, 8** *σφάλλεσθαι*) *σφάλεσθαι* — **Boeckh. l. c. Pag. XXVIII.** *σφαλέσθαι* **scripsit.** — [6]) **20, 8** *Δηλίῳ*) *Δήλῳ* **B et, in m.** *οἶμαι δηλίῳ γράφεσθαι θέλει*, **A.** — [7]) **20, 10** *ἄλλ' ἄττα*) *ἄλλά τα* — [8]) **20, 12** *τρίτος ἀπὸ τῆς ἀληθείας*) **Cf. Civit. Lib. X. Pag. 599 D.** — [9]) **20, 13** *τρίτα*) *τρίτον* **A.** — [10]) **20, 13** *πολιτείας*) *ἀληθείας*, **in m.** *πολιτίας*, **B.**

Κριτίαν ἀποτείνεται καὶ | Ἑρμοκράτην καὶ τούτοις[1]) ἀξιοῖ τὰ ἐφεξῆς προσυφαίνειν. Τίμαιος γὰρ καθολικώτερον καὶ ὑψηλότερον καὶ οὐ διὰ εἰκόνων ταῦτα παραδώσειν ἔμελλεν, ἄντικρυς τὴν ἀναλογίαν σώζων πρὸς τὸν τῶν ὅλων δημιουργὸν τὸν μὲν οὐρανὸν τῷ δωδεκαέδρῳ διαζωγραφοῦντα[2]), τὴν δὲ γένεσιν τοῖς οἰκείοις σχήμασι. C

Τὸ μὲν ἐμὸν, οὐδὲν θαυμαστὸν. ἀλλὰ τὴν αὐτὴν δόξαν εἴληφα καὶ περὶ τῶν πάλαι γεγονότων, καὶ τῶν νῦν ὄντων ποιητῶν, οὔτι τὸ ποιητικὸν ἀτιμάζων γένος, ἀλλὰ παντὶ δῆλον, ὡς τὸ μιμητικὸν ἔθνος οἷς ἂν ἐντραφῇ ταῦτα μιμήσεται ῥᾷστα[3]) καὶ ἄριστα. τὸ δὲ ἐκτὸς τροφῆς ἑκάστῳ γιγνόμενον. χαλεπὸν μὲν ἔργοις, ἔτι δὲ χαλεπώτερον, λόγοις εὖ μιμεῖσθαι. (Pag. 19 E.)

Τοῦτο τρίτον ἐστὶ τῶν προαναγεγραμμένων κεφάλαιον, ἐν ᾧ δεικνύει μὲν οὐδὲν τὴν ποιητικὴν[4]) ἐφικέσθαι δυναμένην αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν τοῦ ἐπαίνου τῶν τοιούτων εἰς πολεμικὰς πράξεις κατασταθέντων ὑπὸ τῆς τύχης, ἀπορεῖται δὲ ὑπὸ Λογγίνου καὶ Ὠριγένους[5]) ὁ λόγος, μήποτε καὶ[6]) τὸν Ὅμηρον περιείληφεν ἐν τοῖς ποιηταῖς εἰπὼν τὴν αὐτὴν εἰληφέναι δόξαν οὐ περὶ τῶν ὄντων μόνον | (τοῦτο γὰρ οὐδὲν καινὸν) ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πάλαι γεγονότων ποιητῶν· ὥστε, φησὶν ὁ Πορφύριος, τριῶν ὅλων ἡμερῶν διατελέσαι τὸν Ὠριγένην βοῶντα καὶ ἐρυθριῶντα καὶ ἱδρῶτι πολλῷ κατεχόμενον, μεγάλην εἶναι λέγοντα τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν ἀπορίαν, καὶ δεικνύναι φιλοτιμούμενον, ὅτι πρὸς τὰς κατ' ἀρετὴν πράξεις ἀρκοῦσα ἡ παρ' Ὁμήρῳ μίμησις· τίς γὰρ Ὁμήρου μεγαλοφωνότερος, ὃς καὶ θεοὺς εἰς ἔριν καὶ μάχην καταστήσας οὐ διαπίπτει τῆς μιμήσεως, ἀλλ' ἀρκούντως τῇ φύσει τῶν πραγμάτων ὑψηλολογούμενος; ταῦτα ὁ ἐνιστάμενος λόγος. ἀπαντῶν δὲ ὁ Πορφύριός φησιν[7]), ὅτι μέγεθος μὲν πάθεσι περιθεῖναι καὶ ὕψος Ὅμηρος ἱκανὸς καὶ εἰς ὄγκον ἐγεῖραι φανταστικὸν τὰς πράξεις, ἀπάθειαν δὲ νοερὰν καὶ ζωὴν φιλόσοφον ἐνεργοῦσαν οὐχ οἷόν τε παραδοῦναι. θαυμάζω δὲ ἔγωγε, εἰ Ὅμηρος μὲν πρὸς ταῦτα μὴ ἔστιν ἱκανὸς, Κριτίας δὲ ἱκανὸς ἢ Ἑρμοκράτης καὶ ἄξιοι περὶ τούτων λέγειν. δοκεῖ οὖν μοι διελεῖν ὁ Πλάτων τὴν ποιητικὴν εἴς τε τὴν ἔνθουν καὶ τὴν τεχνικὴν, καὶ διελὼν τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ μεγαλοφωνίαν καὶ | τὸ[8]) ὕψος ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἀνενεγκεῖν· τὸ γὰρ ἁδρὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς τῆς ἑρμηνείας οἱ χρησμοὶ διαφερόντως ἔχουσι· τὴν δὲ ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης τέχνης ἀποφήνασθαι μὴ εἶναι πρὸς τὴν τῆς πόλεως ταύτης ἀριστείαν καὶ τὸ μεγαλουργὸν τῶν ἐν αὐτῇ τραφέντων ἀνδρῶν ἀρκοῦσαν εἰς ἔπαινον. καὶ γὰρ εἴ τι τεχνικόν ἐστι

D

E

---

[1]) **20**, 20 *τούτοις*) sc. *τοῖς ὑπ' αὐτοῦ περὶ τῆς πολιτείας εἰρημένοις.* Ad *ἀξιοῖ* supplendum est *αὐτούς.* — [2]) **20**, 22 *διαζωγραφοῦντα*) Cf. 19, 35. — [3]) **20**, 25 *ῥᾷστα*) *ῥᾶστα* B. — [4]) **20**, 27 *ποιητικὴν*) *πολιτικὴν* A. — [5]) **20**, 28 *ἀπορία*: | *λογγῖνος· ὠριγένης*: m. A. — [6]) **20**, 29 *καὶ*) om. A. — [7]) **20**, 35 *λύσις· πορφύριος·* m. A. — [8]) **20**, 40 *τὸ*) om. A.

παρά τινι τῶν ποιητῶν ὕψος, πολὺ τὸ μεμηχανημένον ἔχει καὶ στομφῶδες,
μεταφοραῖς χρώμενον ὡς τὰ πολλά, καθάπερ τὸ Ἀντιμάχειον. ὁ δὲ Σωκράτης
ἐπαινέτου δεῖται τὸ ὕψος αὐτοφυὲς ἐπιδεικνυμένου καὶ τὴν μεγαλοφωνίαν ἀβιά-
στως καὶ καθαρῶς ἔχοντος, ὥσπερ δὴ καὶ αἱ πράξεις τὸ μεγαλουργὸν ἔχουσιν
οὐ κατὰ τύχην, ἀλλ᾽ οἰκεῖον καὶ τῇ τροφῇ καὶ τῇ παιδείᾳ τῶν ἀνδρῶν. ὅτι δὲ
οὐ τὸν ἔνθουν ὁ Σωκράτης ἀποδοκιμάζει ποιητὴν οὐδὲ σύμπασαν ποιητικήν,
ἀλλὰ τὴν τεχνικήν, δεδήλωκεν, οἶμαι, καὶ αὐτὸς εἰπὼν μὴ τὸ γένος ἀτιμάζειν
τὸ ποιητικόν· θεῖον γὰρ οὖν δὴ καὶ τὸ ποιητικόν ἐστι[1]) γένος, ὡς
ἐν ἄλλοις[2]) εἶπεν αὐτός· ἀλλὰ τὸ μιμητικόν, καὶ οὐδὲ τοῦτο ἁπλῶς, ἀλλὰ τὸ
F φαύλοις | ἤθεσι καὶ νόμοις ἐντραφέν. τοῦτο γὰρ ἐπιῤῥεπὲς ὂν πρὸς τὰ χείρω
μιμητικὸν εἶναι τῶν ὑψηλοτέρων ἠθῶν οὐ πέφυκε. πρὸς μὲν οὖν τὴν ἀπορίαν
τοσαῦτα ῥητέον· τὸ δὲ τέλος τῆς ῥήσεως ὑποδύσκολόν πως ὂν φέρε σαφηνείας
ἀξιώσωμεν. ἔστι δὲ τοῦτο· τὸ δὲ ἐκτὸς τῆς τροφῆς ἑκάστοις γιγνό-
μενον χαλεπὸν μὲν ἔργοις, ἔτι δὲ χαλεπώτερον λόγοις εὖ μι-
μεῖσθαι. δοκεῖ γὰρ ῥᾷον εἶναι μιμεῖσθαι τοὺς λόγους, ἢ τὰ ἔργα. σοφιστεύ-
21 ουσι γοῦν οὐκ ὀλίγοι μέχρι λόγων ἐπιδεικνύμενοι τὴν ἀρετήν, ἔργῳ δὲ | αὐτῆς
παντάπασιν ἀπῳκισμένοι. μήποτ᾽ οὖν ἄμεινον οὑτωσί πως ἐξηγεῖσθαι ταύτας
τὰς λέξεις· τὸ μὲν ἐκτὸς τῆς τροφῆς τὸ ἄριστον ἀκούσαντας, τὸ δὲ ἔρ-
γοις καὶ λόγοις ἐν ἴσῳ λαβόντας τῷ κατά τε ἔργα καὶ κατὰ λόγους, τὸ δὲ εὖ
μιμεῖσθαι τῷ εὖ μιμηθῆναι, καὶ ἐκ πάντων συνάγοντας, ὅτι τὸ ἄριστον εὖ
μιμηθῆναι[3]) χαλεπὸν μὲν κατὰ τὰ ἔργα, χαλεπώτερον δὲ κατὰ τοὺς λόγους
μιμηθῆναι λόγῳ· τοῦτο[4]) γὰρ προὔκειτο, περὶ ποιητικῆς. καὶ ὁρᾷς, ὅπως
τοῦτο τοῖς πράγμασι σύμφωνόν ἐστι. ὁ μὲν γὰρ τῷ λόγῳ τῶν ἀρίστων τὰ ἔργα
ἀφηγούμενος ἱστορίαν συντίθησιν, ὁ δὲ τοὺς λόγους αὐτῶν διατιθεὶς εἰ μέλλει
διασώσεσθαι τὸ τοῦ λέγοντος ἦθος, διάθεσιν ἀναλήψεται ὁμοίαν τῷ λέγοντι.
κατὰ γὰρ τὰς ἔνδον διαθέσεις οἱ λόγοι φαίνονται διαφέροντες. οὕτω γὰρ καὶ
τῶν ἀπολογίας Σωκράτους γεγραφότων ὡς οὐ διασωσαμένων τὸ ἦθος τὸ Σω-
B κρατικὸν ἐν τοῖς λόγοις καταγελῶμεν ἔξω Πλάτωνος τῶν πλείστων. | καίτοι
αὐτό γε τοῦτο ἱστοροῦντες, ὅτι κατηγόρηται Σωκράτης καὶ ἀπολελόγηται καὶ
ἔτυχε τοιᾶσδε ψήφου, οὐκ ἂν εἶεν[5]) ἄξιοι γέλωτος, ἀλλ᾽ ἡ τῆς ἐν τοῖς λόγοις
μιμήσεως ἀνομοιότης καταγελάστους ἀποφαίνει[6]) τοὺς μιμητάς. ἐπεὶ καὶ περὶ
Ἀχιλλέως τὸ μὲν εἰπεῖν, ὅτι ἐξῆλθε τοιῶσδε ὡπλισμένος καὶ τοιάδε ἔδρασεν,
οὐ χαλεπόν, τὸ δὲ ἐπεκδιδάξαι, τίνας ἂν εἴποι λόγους ἐν τῷ ποταμῷ συνεχό-
μενος, οὐκ ἔστι ῥᾴδιον, ἀλλὰ τοῦτο τοῦ δυναμένου τὸ ἦθος ἀναλαβεῖν τοῦ

---

[1]) 20, 48 *ἐστι*) post *καὶ* ponit A. — [2]) 20, 49 *ἐν ἄλλοις*) Leg. Lib. III. Pag. 682 A. — [3]) 21, 3 *καὶ ἐκ — μιμηθῆναι*) om. A. — [4]) 21, 4 *τοῦτο*) sc. *τὸ λόγῳ μιμεῖσθαι*. quod genus imitationis cum necessario omnibus de arte poëtica disputantibus et imitationis mentionem facientibus propositum sit, Socrati quoque in hac de arte poëtica disputatione obversatum esse Proclus vere, sed nimis breviter his verbis docet; neque abest suspicio, quin post *προὔκειτο* aliquid exciderit. — [5]) 21, 11 *εἶεν*) *ἦεν* B. — [6]) 21, 11 *ἀποφαίνει*) *ἀποφαίνῃ* B.

ἥρωος καὶ ἱδρυθέντος κατ' ἐκεῖνο προενέγκασθαι τοὺς λόγους. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ ἐν Πολιτείᾳ Σωκράτης τὰ πολλὰ τῷ Ὁμήρῳ περὶ τὴν τῶν λόγων μίμησιν ἐπιπλήξας. ἀλλ' ἐπὶ τῶν θεῶν, φασὶ, ῥᾷον τῷ λόγῳ τοὺς λόγους μιμεῖσθαι τῶν θεῶν, ἢ τὰ ἔργα. τίς γὰρ ἂν αὐτῶν ἀξίως τὴν ποίησιν ὑποτυπώσαιτο; ἢ ταὐτόν ἐστιν ἐπ' ἐκείνων [1]) τά τε ἔργα μιμεῖσθαι καὶ τοὺς λόγους. ἐπεὶ γὰρ οἱ λόγοι νοήσεις εἰσὶν, αὗται δὲ ποιήσεις, ὁ τῶν λόγων μιμητὴς καὶ τῶν ποιήσεών ἐστι μιμητής [2]), ὥστε ὅσῳ θατέρου λείπεται, τοσοῦτον αὐτῷ καὶ εἰς τὴν τοῦ λοιποῦ προσδεῖ | μίμησιν. Λογγῖνος δὲ ἠπόρει [3]) πρὸς ταύτην τὴν ἐκκειμένην C
ῥῆσιν. εἰ μὲν γὰρ διὰ τοῦτο οἱ ποιηταὶ οὐκ ἄξιοί εἰσι μιμηταὶ τῶν τῇ τοιαύτῃ πόλει προσόντων ἔργων, διὰ τὸ μὴ ἐν τοῖς ἤθεσι τῆς πόλεως τεθράφθαι [4]), οὐδ' οἱ περὶ τὸν Κριτίαν ἂν δύναιντο ποιῆσαι τὸ πραττόμενον· οὐδὲ γὰρ οὗτοι ἐν τούτῳ πολιτευόμενοι ἔζησαν· εἰ δὲ ὅτι ἐπιστήμην οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' εἰσὶ μιμηταὶ μόνον, διὰ τί τοὺς τύπους παρ' ἡμῶν λαβόντες οὐ δυνήσονται μιμεῖσθαι, δύναμιν ἔχοντες μιμητικήν; πρὸς δὲ ταύτας ῥητέον τὰς ἀπορίας [5]), ὅτι ἡ μίμησις τῆς τοιαύτης πολιτείας διὰ ζωῆς πρόεισι συμφωνούσης τοῖς παραδείγμασι. τοὺς γὰρ πρέποντας τοῖς σπουδαίοις λόγους ἀποδιδόναι οὐ δύναται ὁ μὴ ζῶν κατ' ἀρετήν. οὐκ ἀρκεῖ οὖν τὸ ἀκοῦσαι μόνον, ποῖον εἶδος ἔχει ζωῆς ἡ πολιτεία, πρὸς τὸ μιμήσασθαι αὐτήν, ὡς ὁ τοῦ Λογγίνου διαπορῶν ἔλεγε λόγος. προστίθησι δὲ ὁ Πορφύριος, ὅτι ὥσπερ τοῖς ζωγράφοις οὐ πάντα μιμητὰ, οἷον τὸ μεθημερινὸν φῶς, οὕτως οὐδὲ τοῖς ποιηταῖς ἡ ζωὴ τῆς ἀρίστης πολιτείας, ὑπεραίρουσα τὴν | δύναμιν αὐτῶν. D

Τὸ δὲ τῶν σοφιστῶν αὖ γένος, πολλῶν μὲν λόγων καὶ καλῶν μάλα ἔμπειρον ἥγημαι, μέχρι τοῦ πράττοιεν καὶ λέγοιεν. (**Pag. 19 E.**)

Οἱ σοφισταὶ μετεποιοῦντο πολλάκις οἱ μὲν ἀστρονομίας, οἱ δὲ γεωμετρίας, οἱ δὲ πολιτικῆς, οἱ δὲ διαιρετικῆς [6]), καὶ διὰ τοῦτο λέγονται νῦν πολλοὺς ἔχειν καὶ καλοὺς [7]) λόγους. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐπιστημονικοὺς εἶχον λόγους, ἔμπειροι προσεῤῥήθησαν. τὸ γὰρ ἔμπειρον ἐμφαίνει [8]) τριβὴν ἄλογον ἐν λόγοις κενοῖς φερομένην ἄνευ τῆς ἔμφρονος [9]) αἰτίας. διότι δὲ οὐ μόνον ἄλλοτε ἄλλας ἐπεβόσκοντο πόλεις, ἀλλὰ καὶ ἀπάτης καὶ δοξοσοφίας καὶ πλάνης ἀνεπιστήμονος ἦσαν γέμοντες, πλανῆται κέκληνται δικαίως. ἐπειδὴ δὲ ἄτακτον ἔφερον [10]) ζωὴν καὶ ἀπαίδευτον κατὰ πάθος ἐνεργοῦντες, οἰκήσεις ἰδίας εἰκότως λέγονται μὴ διῳκηκέναι [11]), δέον ἕκαστον ἑαυτὸν πρὸ [12]) τῶν ἄλλων τάττειν. πάντα γὰρ ὅσα ἐν οἴκῳ καὶ ἐν πόλει, ταῦτα καὶ ἐν ἤθεσι, καὶ ταῦτα πρὸ τῶν ἐκτὸς

---

[1]) **21, 17** *ἐπ' ἐκείνων*) *ἐπεκείνων* B. — [2]) **21, 18** *καὶ — μιμητης*) om. A. — [3]) **21, 20** *ἀπορίας· λογγῖνος*. m. A. — [4]) **21, 21** *τεθράφθαι*) *τετράφθαι* — [5]) **21, 24** *λύσις*· m. A. — [6]) **21, 32** *διαιρετικῆς*) Fort. *διαιτητικῆς* — [7]) **21, 32** *καλοὺς*) *καλλοὺς* B. — [8]) **21, 33** *ὅτι τὸ ἔμπειρον ἐμφαίνει*· m. A. — [9]) **21, 34** *ἔμφρονος*) *ἔκφρονος* — [10]) **21, 36** *ἔφερον*) Fort. *ἔφυρον*. — [11]) **21, 37** *διῳκηκέναι*) *διωκημέναι* A. — [12]) **21, 37** *πρὸ*) *πρὸς* A.

ἀπευθυντέον. τίνες οὖν εἰσὶ προσήκοντες μιμηταὶ τῶν ἔργων καὶ λόγων τῆς ἀρί-
E στης πολιτείας, εἰ μήτε | οἱ ποιηταὶ μήτε οἱ σοφισταί; οὗτοι δή εἰσι πολιτικοὶ
καὶ φιλόσοφοι. δεῖ γὰρ ἀμφοτέρων, ἵνα διὰ μὲν τὸ πολιτικὸν τὰ ἔργα αὐτῶν
δύνωνται καθορᾶν, διὰ δὲ τὸ φιλόσοφον τοὺς λόγους, ὡς ἔνδον προειληφότες
αὐτῶν τὴν ζωήν, καὶ διὰ μὲν ἐκεῖνο τὴν πρακτικὴν αὐτῶν φρόνησιν, διὰ δὲ
τοῦτο[1]) τὴν νοερὰν τῶν ἀρχόντων ἐνέργειαν περιλάβωσιν. ἀπὸ δὲ τούτων τῶν
εἰκόνων κἀπὶ τὰς δημιουργικὰς αἰτίας μεταβατέον, ὅτι καὶ ταύτας νοεράς τε
εἶναι δεῖ καὶ ὁλικάς, εἰ μέλλοι συμπληροῦσθαι τὸ πᾶν καὶ ἡ γένεσις εἰκονικῶς
ἕξειν ὅσα πρώτως ὁ οὐρανός.

Καταλέλειπται δὴ τὸ τῆς ὑμετέρας[2]) ἕξεως γένος, ἅμα ἀμφοτέρων φύσει καὶ τροφῇ μετέχον. (Pag. **20** A.)

Ὁ Λογγῖνος[3]) τὴν λέξιν θεωρεῖν οὐκ ἀπαξιῶν ἐκεῖνο μὲν τὸ κῶλον, ἐν ᾧ
φησὶ[4]) τὸ δὲ τῶν σοφιστῶν φοβοῦμαι, μή πως ἅτε πλανητὸν ὄν,
ἀρχομένου[5]) φησὶν εἶναι διὰ σεμνότητος ἔφεσιν τὴν φράσιν ἐξαλλάττειν, τὸ
δὲ ἑξῆς ὅσα ἂν οἷά τε ἐν πολέμῳ καὶ μάχαις πράττοντος[6]) καὶ τὰ
ἐχόμενα διαστρέφοντος εἶναι τὴν φράσιν ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν, τὸ δὲ τρίτον τὸ
F καταλέλειπται δὴ | τὸ τῆς ὑμετέρας ἕξεως γένος παντελῶς ἀλλόκοτον εἶναι· μηδὲν γὰρ ἀπεοικέναι τοῦ βίῃ Ἡρακλείῃ καὶ ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ὠριγένης[7]) δὲ[8]) ἀποδέχεται τὸν τύπον τῆς ἑρμηνείας τῶν προκειμένων ῥήσεων ὡς ὄντα συγγραφικόν· πρέπειν γὰρ τῷ τοιούτῳ καὶ τὰς τοιάσδε περιφράσεις, ὥσπερ τῷ ποιητικῷ. ἡμεῖς δέ φαμεν τὸν μὲν Πλάτωνα οἰκείως πανταχοῦ τοῖς ὑποκειμένοις μεταβάλλειν τὴν ἀπαγγελίαν[9]) καὶ ἐπὶ τῶν ἐξηλλαγμένων πραγμάτων διώκειν καὶ τὰς τῆς ἑρμηνείας ἐξαλλα-
22 γάς· | τὴν δὲ προκειμένην ῥῆσιν οὔ φαμεν εἶναι περίφρασιν· οὐ γὰρ δηλοῦν ταὐτὸν τῷ ὑμᾶς ὥσπερ βίῃ Ἡρακλείῃ[10]) ἀφ' ἧς ἂν δύναιντο μόνοι[11]) τὸ πρέπον ἀποδοῦναι τῇ μιμήσει τῆς ἀρίστης πολιτείας. κατὰ γὰρ τὴν ἕξιν, ἣν ἔχουσιν, ἐνεργοῦντες τοῦτο ποιήσουσι, διαφέρουσαν τῆς ποιητικῆς[12]) καὶ

---

[1]) **21, 42** *τοῦτο) τούτου* **A.** — [2]) **21, 45** *ὑμετέρας) ἡμετέρας*, **sup.** *ὑ*, **A.** — [3]) **21, 46** *λογγῖνος·* **m. A.** — [4]) **21, 47** *φησὶ) φησιν* **B.** — [5]) **21, 47** *ἀρχομένου) ἀρχόμενον* **B.** — [6]) **21, 48** *πράττοντος)* **Immo** *πράττοντες* — [7]) **21, 51** *ὠριγένης·* **m. A.** — [8]) **21, 51** *δὲ) δὲ, καὶ* **A.** — [9]) **21, 54** *ἀπαγγελίαν) ὑπαγγελίαν* — [10]) **22, 1** *Ἡρακλείῃ) ἡρακλείτους.* **B, cuius extremum fortasse residuum est ex lacuna, quam hausisse liquet ea, quae ad discrimen inter** *ὑμεῖς* **et** *τὸ τῆς ὑμετέρας ἕξεως γένος* **intercedens spectabant. nam quod sequitur** *ἀφ' ἧς,* **haud dubie ad** *ἕξιν* **pertinet. Taylorus de lacuna non cogitans ut potuit expedire sensum conatus est: For they do not manifest the samething as the expression** *you*, **like** *the strength of Hercules;* **from which there would only be an ability of giving that which is adapted to the imitation of the best polity. Neque Fabricius Bibl. Gr. T. VIII. Pag. 540 aliud nisi** *Ἡρακλέους* **pro** *ἡρακλείτους* **scribendum censet.** — [11]) **22, 2** *δύναιντο μόνοι) δύναιτο μόνον* **A.** — [12]) **22, 3** *ποιητικῆς) πολιτικῆς* **A.**

σοφιστικῆς. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν λέξεων· εἰς δὲ τὰς ἐννοίας τῶνδε τῶν λέξεων ἀποβλέποντες ἐροῦμεν, ὅτι ὁ Σωκράτης ἐγείρει μὲν Κριτίαν καὶ Ἑρμοκράτην πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πολιτείας, παρακαλεῖ δὲ καὶ τὸν Τίμαιον ἐφάψασθαι τῶν ζητουμένων. καὶ τοῦτο πέμπτον ἐστὶ κεφάλαιον τῶν προτεθέντων εἰς τὴν ἐξήγησιν. καὶ ὅρα, ὅπως ἀπεσέμνυνεν ἐκ προοιμίων τοὺς ἄνδρας, ἕξιν μὲν καλέσας, ἵνα τὴν πλάνην ἐξέλῃ τὴν σοφιστικὴν, φύσει δὲ καὶ τροφῇ πολιτικῆς αὐτοὺς μετόχους εἰπὼν, ἵνα τὴν ποιητικὴν μίμησιν τὴν τοῖς χείροσι νόμοις ἐντεθραμμένην ἀντιδιέλῃς, ἐκ δὲ φύσεως καὶ τροφῆς τὸ τέλειον ἀφορισάμενος, ἵνα μὴ τὴν φύσιν τροφῆς στερήσας | χωλὴν [1]) ποιήσῃς ἢ τὴν τροφὴν B
εἰς ἀνεπιτήδειον καὶ ἀνάρμοστον ὑποδοχὴν καταβεβλῆσθαι νομίσῃς. ταῦτα μὲν οὖν κοινῇ περὶ τῶν ἀνδρῶν εἴρηται· εἰ δὲ βούλοιο λέγειν ἐπὶ τὰ παραδείγματα χωρῶν, καταλέλειπται δὴ τὸ δημιουργικὸν γένος ὁλικόν τε ὂν καὶ νοερὸν εἰς τὴν τῶν ὅλων τετάχθαι προμήθειαν. θεατέον δὲ καὶ τὰ περὶ ἑκάστου λεγόμενα χωρίς.

Τίμαιος γὰρ ὅδε εὐνομωτάτης ὢν πόλεως τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Λοκρίδος, οὐσίᾳ καὶ γένει οὐδενὸς ὕστερος ὢν τῶν ἐκεῖ, τὰς μεγίστας μὲν ἀρχάς τε καὶ τιμὰς ἐν τῇ πόλει μετακεχείρισται· φιλοσοφίας δ' [2]) αὖ κατ' ἐμὴν δόξαν ἐπ' ἄκρον ἁπάσης ἐλήλυθεν [3]). (Pag. 20 A.)

Τίς οὖν ἂν γένοιτο μαρτυρία θαυμασιωτέρα ταύτης, ἢ ποῖος ἔπαινος μείζων; οὐχὶ πρῶτον μὲν πολιτικῶς [4]) τῷ Τιμαίῳ μεμαρτύρηκεν, ἔπειτα τὴν νοερὰν γνῶσιν, πάσης φιλοσοφίας εἰπὼν ἐπ' ἄκρον αὐτὸν ἐληλυθέναι, καὶ προσθεὶς ὅτι κατ' ἐμὴν δόξαν, ὃ δὴ τὸν κολοφῶνα πᾶσιν ἐπέθηκε τοῖς ἐγκωμίοις; τίς δ' ἂν τῆς εἰκόνος ταύτης ἐν ἀνθρώποις ἄλλη δύναιτο μᾶλλον ἀφομοιοῦσθαι πρὸς τὸν ἕνα δημιουργόν; πρῶτον | μὲν γὰρ τῷ τε πολιτικῷ καὶ τῷ φιλοσόφῳ C
Δῖός ἐστιν, ἔπειτα τῷ εὐνομωτάτης εἶναι πόλεως μιμεῖται τὸν ἐν τῷ νοητῷ τραφέντα ὑπὸ τῆς Ἀδραστείας θεὸν, τῷ δὲ γένει διενηνοχέναι τὸ [5]) ὁλικὸν ἐκείνου καὶ νοερὸν καὶ ἑνιαῖον ἀπεικονίζεται· πάντα γὰρ ταῦτα κατὰ μετοχὴν ἔχει τῶν πρὸ αὐτοῦ πατέρων [6])· τῷ δὲ τὰς μεγίστας ἀρχὰς μετακεχειρίσθαι βασιλικὸν ἐκεῖνο καὶ κρατητικὸν τῶν ὅλων, οὗ καὶ τὸ σκῆπτρον πισύρων καὶ εἴκοσι μέτρων [7]) ἐστὶ κατὰ τοὺς θεολόγους, τῷ [8]) δὲ μεγίστων ἀπολαῦσαι τιμῶν τὴν ἐξῃρημένην ἐκείνην [9]) πρεσβείᾳ καὶ δυνάμει τῶν ὅλων ὑπεροχήν· αὐτὸς γοῦν ἐστὶν ὁ καὶ τοῖς ἄλλοις διανέμων τὰς τιμάς· τῷ [10]) δὲ φιλοσοφίας

---

[1]) 22, 10 *χωλὴν*) *χολὴν* — corr. Tayl. — [2]) 22, 15 *δ'*) *δὲ* B. — [3]) 22, 15 *ἐλήλυθεν*) *ἐλέληθε* B. — [4]) 22, 16 *πολιτικῶς*) *πολιτικὸς* B. Legendum videtur *τὸ πολιτικόν*. — [5]) 22, 21 *τὸ*) *τὸν* B. In A haec undecim *ὑπὸ τῆς Ἀδραστείας* usque ad *ἐκείνου* omissa sunt. — [6]) 22, 22 *πατέρων*) *τοῦ τε πατρικοῦ, καὶ μητρικοῦ, καὶ τὰς νοερὰς σειρὰς, τρίτος (?) ἣν ἐν ταύταις ὁ δημιουργός:* m. A. — [7]) 22, 24 *μέτρων*) *μέτρον* B. Cf. 137, 21. — [8]) 22, 24 *τῷ*) *τὸ* A. — [9]) 22, 25 *ἐκείνην*) *εἰκόνα* A. — [10]) 22, 26 *τῷ*) *τῖς* A.

ἐπ' ἄκρον ἥκειν πρὸς τὸν ὁμοῦ πάσας τὰς γνώσεις ἐν ἑαυτῷ συνέχοντα πάντως ἀποτυποῦσθαι φαῖεν [1]) ἂν αὐτόν. ὥστε ἀπὸ πάντων τῶν εἰρημένων ὡς ἐξ εἰκόνων ἕλοις ἂν καὶ τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν ὅστις ἐστίν· ὅτι νοῦς νόων πολλῶν περιληπτικὸς, ἐν τοῖς νοεροῖς θεοῖς τεταγμένος καὶ τῶν πρωτίστων νοητῶν πλήρης, βασιλικὴν ἔχων ἀξίαν ὡς πρεσβείᾳ [2]) τῶν ἄλλων θεῶν τῶν
D δημιουργικῶν ὑπεριδρυμένος. | εἰ δὲ τὴν τοῦ Τιμαίου πόλιν Λοκρίδα κέκληκεν, οὐκ εἰωθότων οὕτω καλεῖν τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ Λοκροὺς μόνον, πρὸς ἀντιδιαίρεσιν τῆς καταντιπέραν [3]) Εὐβοίας Λοκρίδος, οὐ θαυμαστόν· πολλὰ γὰρ ἐξαλλάττει διὰ τὸ τρανέστερον σημαίνειν τὸ προκείμενον. ὅτι δὲ εὐνομοῦντο οἱ Λοκροὶ, δῆλον· ἦν γὰρ δὴ αὐτῶν νομοθέτης Ζάλευκος.

Κριτίαν δέ που πάντες οἱ τῇδε ἴσμεν οὐδενὸς ἰδιώτην ὄντα ὧν λέγομεν. (Pag. **20** A.)

Ὁ Κριτίας ἦν μὲν γενναίας καὶ ἁβρᾶς φύσεως, ἥπτετο δὲ καὶ φιλοσόφων συνουσιῶν καὶ ἐκαλεῖτο ἰδιώτης μὲν ἐν φιλοσόφοις, φιλόσοφος δὲ ἐν ἰδιώταις, ὡς ἡ ἱστορία φησίν. ἐτυράννησε δὲ καὶ αὐτὸς, εἷς τῶν τριάκοντα γενόμενος· ἀλλ' οὐ δίκαιον διὰ τοῦτο τῷ Σωκράτει ἐγκαλεῖν, ὅτι νῦν ἐπαίνου τινὸς αὐτὸν ἠξίωσε. πρῶτον μὲν γὰρ ὅπως ἐπῄνεσε, προσεκτέον· ὅτι οὐδενὸς ἰδιώτης ἐστὶν ὧν λέγομεν διά τε τὴν φύσιν καὶ τὴν περὶ τὰς φιλοσόφους συνουσίας διατριβήν· ἔπειτα ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ τυραννικὸν εὐφυΐας ἐστὶ τεκμήριον, ὡς ὁ ἐν Πολι-
E τείᾳ [4]) διδάσκει μῦθος τὰς ἐξ οὐρανοῦ κατιούσας ψυχὰς διαφερόντως ἐπὶ | τὸν τυραννικὸν ἄγων βίον. εἰθισμέναι γὰρ ἐκεῖ συμπεριπολεῖν τοῖς θεοῖς καὶ συνδιοικεῖν τὸ πᾶν κἀνταῦθα ταῖς φαινομέναις ἐπιτρέχουσι δυνάμεσιν, ὡς οἱ τοῦ κάλλους τοῦ νοητοῦ μνήμην ἔχοντες ἀσπάζονται τὸ φαινόμενον κάλλος. ὅτι δὲ προσήκει κατ' ἀναλογίαν τῇ μέσῃ δημιουργίᾳ, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ διαδέχεσθαι τὸν τοῦ Σωκράτους λόγον λάβοις ἂν, ἔπειτα ἐκ τοῦ τὸν Ἀτλαντικὸν ἀπαγγέλλειν, τῶν Ἀτλαντίνων Ποσειδῶνος ὄντων ἐκγόνων, καὶ τρίτον ἀπὸ τῆς οἰκείας αὐτοῦ ζωῆς. τὸ γὰρ ἡγεμονικὸν καὶ τὸ ἐπὶ πολλὰ διατεῖνον καὶ ὅλως [5]) ἡ δύναμις τῶν μέσων ἐστί. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐπαίνοις ἔχει τὸ μέσον. τὸ [6]) μὲν γὰρ μὴ ἰδιώτης εἰρῆσθαι, ἀλλὰ μέτοχος [7]) τῶν τοῦ Τιμαίου πλεονεκτημάτων, τὴν ὕφεσιν αὐτοῦ δείκνυσι τὴν πρὸς τὸ [8]) πρῶτον, τὸ δὲ μὴ παντάπασιν αὐτὸν ἀποδεῖν συγγένειαν τὴν πρὸς ἐκεῖνον.

Τῆς δὲ Ἑρμοκράτους αὖ περὶ φύσεως καὶ τροφῆς πρὸς ἅπαντ' εἶναι ταῦτα ἱκανὴν πολλῶν μαρτυρούντων πιστευτέον. (Pag. **20** B.)

---

[1]) **22, 27** *φαῖεν*) Immo *φαῖμεν* — [2]) **22, 29** *πρεσβείᾳ*) *πρεσβεῖα* B. — [3]) **22, 31** *καταντιπέραν*) *κατ' ἀντίπεραν* — [4]) **22, 39** *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 619 B. C. Cf. adnot. nostra Vol. III. Pag. 295. — [5]) **22, 45** *ὅλως*) *ὅπως* — [6]) **22, 45** *τὸ*) *τῷ* B. — [7]) **22, 46** *ἰδιώτης—μέτοχος*) Fort. *ἰδιώτην—μέτοχον* — [8]) **22, 47** *τὸ*) Immo *τὸν*

Ὁ Ἑρμοκράτης Συρακούσιός ἐστι στρατηγὸς κατὰ νόμον[1]) ζῆν ἐφιέ-
μενος· διὸ καὶ | πολιτικῆς πως μετεῖχε· καὶ φιλοσοφίας ἕνεκεν[2]) οὖν καὶ οὗ- F
τος κατ' ἀναλογίαν τῇ τρίτῃ δημιουργίᾳ. τό τε γὰρ στρατηγικὸν οἰκεῖόν ἐστι
τῷ τὰ ἔσχατα τῆς κοσμοποιίας καὶ ἀτακτότατα τάττοντι, καὶ τὸ ὑπὸ πολ-
λῶν μαρτυρεῖσθαι τῷ εἰς πλῆθος πᾶν καὶ τὸν ἔσχατον μερισμὸν προάγοντι τὴν
ποίησιν. ἡμεῖς μὲν οὖν οὕτω τάττομεν, ἵνα καὶ πρὸς τὰ πράγματα ἀναλογίαν
ἔχωσιν οἱ ἄνδρες· ἄλλοι δὲ τὸν Κριτίαν τοῦ Ἑρμοκράτους ὡς ὑφειμένον τάτ-
τουσι. καίτοι εἰ ὁ ἀπολειπόμενος οὔτε λέγειν οὔτε | ἀκούειν ἐπιτήδειος, καὶ 23
τῶν παρόντων ὁ ἀκροώμενος μὲν, σιωπῶν δὲ αὐτὸς δεύτερός ἐστι τοῦ καὶ λέ-
γοντος[3]) καὶ ταύτῃ μιμουμένου τοὺς ἀμφὶ Σωκράτην καὶ Τίμαιον. ἔπειτα καὶ
τοῦτο ἐννοητέον, ὅτι καὶ ὁ Σωκράτης τὰ πρεσβεῖα τῷ Κριτίᾳ δέδωκεν ἐν τῷ
λόγῳ μετὰ τὸν Τίμαιον αὐτὸν ἐγκωμιάσας. εἰσὶ δὲ οἳ καὶ τοιαύτην τάξιν τοῖς
προσώποις ἀπονέμουσι τούτοις, Τίμαιον[4]) μὲν κατὰ τὸ παραδειγματικὸν αἴτιον
τάττοντες, Σωκράτην δὲ κατὰ τὸ ποιητικὸν, Κριτίαν δὲ κατὰ τὸ εἰδικόν· οὗτος
γὰρ εἰς ἐνέργειαν ἄγει τοὺς ὀρθῶς τεθραμμένους· Ἑρμοκράτης δὲ κατὰ τὸ
ὑλικόν· διὸ καὶ ἀκούειν[5]) μέν ἐστιν ἐπιτήδειος, λέγειν δὲ οὔ. καὶ γὰρ ἡ ὕλη
δέχεται μὲν ἀλλαχόθεν λόγους, γεννᾶν δὲ οὐ πέφυκε[6]). καὶ ἔχοι ἂν καὶ πολὺν
λόγον ἡ διάταξις μετὰ τοῦ ἀφίστασθαι τῆς προτέρας ἐπιβολῆς[7]).

Διὸ καὶ χθὲς ἐγὼ διανοούμενος ὑμῶν δεομένων τὰ περὶ[8]) τῆς πολιτείας διελθεῖν. ἕως τοῦ καὶ πάντων ἑτοιμότατος ὢν δέχεσθαι. (Pag. 20 C.)

Δοκεῖ μὲν καὶ ἡ τῆς πολιτείας | ἀνακεφαλαίωσις, ὥσπερ νῦν φησὶν ὁ Σω- B
κράτης, τῆς διεξόδου γεγονέναι τῶν ἐν πολέμοις ἀγώνων χάριν τῆς ὀρθῶς πο-
λιτευομένης πόλεως· ἔστι δὲ ἀμφότερα συντείνοντα πρὸς τὴν μίαν τοῦ κόσμου
δημιουργίαν, ἥ τε τῆς πολιτείας σύντομος περίληψις καὶ ὁ Ἀτλαντικὸς πόλε-
μος. πρὸ γὰρ τῆς ὅλης δημιουργίας καὶ τοῦ παντὸς τῆς κοσμοποιίας εἴδους
ἀπὸ τῶν μερῶν καὶ τῶν εἰκόνων ἄμεινον ποιεῖσθαι τὴν θεωρίαν, ὡς εἴρηται
πρότερον[9]). εἰκότως οὖν καὶ ὁ Σωκράτης τὴν πολιτείαν ἐν τύποις τισὶν ἀναλα-
βὼν καὶ πρῶτος διὰ ταύτης μιμησάμενος τὸ πᾶν αὐτὸς μὲν ἐπὶ τῆς οἷον οὐ-
σίας ἵδρυσεν ἑαυτὸν[10]), ἀνεγείρει δὲ καὶ ἄλλους εἰς τὸν λόγον, οἳ τὴν δύνα-
μιν[11]) ὑμνήσουσι τῆς τοιαύτης πόλεως καὶ μιμήσονται τοὺς κατὰ τὸ μέσον

---

1) 22, 49 *νόμον*) *νύμου* B. — 2) 22, 50 *ἕνεκεν*) Tayl. imperite coni. *ἔνεγκεν*. — 3) 23, 1 *καὶ λέγοντος*) *λέγοντος* A. — 4) 23, 4 *τίμαιος· παραδειγματικόν·* | *σωκράτης· ποιητικόν·* | *κριτίας, εἰδικὸν·* | *ἑρμοκράτης, ὑλικόν*: m. A. — 5) 23, 6 *ἀκούειν*) *ἀκού-* (in fine versus) A. — 6) 23, 7 *πέφυκε*) *πέφυκεν* A. — 7) 23, 7 *καὶ ἔχοι ἂν—ἐπιβολῆς*.) Bene Taylorus: And this arrangement indeed will be found to be very reasonable, if we abandon the former conceptions [relative to the analogy of the men]. Ad usum *μετὰ* praepositionis cf. 25, 22. 23. — 8) 23, 9 *περὶ*) *παρὰ* A. — 9) 23, 14 *πρότερον*) *πρώτερον* B. — 10) 23, 15 *ἑαυτὸν*) *ἑαυτὴν* A. — 11) 23, 16 *δύναμιν*) *δύναμην* B.

δημιουργικὸν εἶδος τάττοντας τὸ πᾶν καὶ τὰς ἐναντιώσεις τὰς ἐν αὐτῷ καὶ τὰς κινήσεις τὰς πολυειδεῖς μονοειδῶς συνέχοντας. ὥσπερ οὖν ὁ παρ' Ὁμήρῳ Ζεὺς καθήμενος ἐν τῇ ἄκρᾳ τοῦ Ὀλύμπου ἐν πνυκὶ [1]) καὶ μένων ἐν τῇ ἑαυτοῦ κατὰ τρόπον ἑνότητι [2]) πέμπει τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὸν [3]) Ἑλληνικὸν πόλεμον τοὺς τῆς C ἐναντιώσεως | προεστηκότας τῆς κοσμικῆς, οὕτω δὴ καὶ ὁ Σωκράτης ἐν τῷ νοητῷ τῆς πολιτείας εἴδει καθαρῶς ἱστάμενος παρασκευάζει τοὺς μετ' αὐτὸν δυναμένους τήν τε κίνησιν καὶ τὴν δύναμιν ὑμνῆσαι τῆς πολιτείας ταύτης, τοῦ μὲν Τιμαίου τὴν ἐπιστήμην προκαλούμενος εἰς τὴν τῶν ὅλων ὁλικῶς θεωρίαν, τοὺς δὲ ἄλλους παρασκευάζων εἰς τὴν τῶν μερικῶν ὁλικὴν καὶ σύντομον περιοχήν. ὡς γὰρ τὴν πολιτείαν ὁλικῶς διῆλθεν, οὕτω βούλεται καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς ὑμνηθῆναι παρὰ τῶν ἄλλων. ἐπειδὴ δὲ εἰκόνα φέρουσιν οἱ λόγοι πάντες οὗτοι τῶν δημιουργικῶν ἔργων καὶ ἡ συνουσία πᾶσα τῆς κοσμοποιίας, εἰκότως που καὶ ὁ Σωκράτης εἶπεν, ὅτι κεκοσμημένος πάρεστι καὶ ἕτοιμος δέχεσθαι τοὺς λόγους, ὡς τὸ πρόσφορον εἶδος τῆς ἀρετῆς τὴν κοσμιότητα τῷ λόγῳ περιβεβλημένος.

Καὶ μὲν δὴ καθάπερ εἶπε Τίμαιος ὅδε ὦ Σώκρατες, ἕως τοῦ καθ' ὁδὸν αὐτὰ ταῦτα ἐσκοποῦμεν. (Pag. 20 C.)

Ἔδει καὶ τὸν Ἑρμοκράτην τι λέγειν, ἀλλὰ μὴ σιωπῶντα παρεῖναι τοῖς ἐν κωμῳδίᾳ προσώποις ἐοικότα τοῖς ἀργοῖς παρεστῶσι· διὸ καὶ οὗτος πεποίηταί D τι πρὸς τὸν | Σωκράτην λέγων· καὶ τοῦτο μὲν λογογραφικόν, ἐκεῖνο δὲ οἰκεῖον τοῖς προκειμένοις. ὅτι γὰρ καὶ τὰ ἔσχατα τῆς δημιουργίας ἕπεται τῷ ἑνὶ πατρὶ τῶν ὅλων καὶ διὰ τὴν ὁμοιότητα τὴν πρὸς ἐκεῖνο [4]) συννεύει πρὸς τὴν μίαν τοῦ κόσμου πρόνοιαν [5]), ὡς ἐξ εἰκόνων τῶν [6]) νῦν λεγομένων. ὁ γάρ τοι [7]) Ἑρμοκράτης Τιμαίῳ συνεπόμενος οὐδέν φησιν ἐλλείπειν οὔτε γὰρ [8]) προθυμίας οὔτε δυνάμεως εἰς τοὺς ὑπὸ Σωκράτους [9]) ἐπιζητουμένους λόγους. δύο γὰρ ταῦτα μάλιστα ἡμῖν ἐμποδὼν γίνεται εἰς τὸ ἐνεργεῖν εἰς ἀλλήλους· ἥ τε ἡμετέρα ῥαθυμία, καὶ εἴ τι ἔξωθεν εἴη κώλυμα. ταῦτ' οὖν ἀμφότερα ἀνεῖλεν εἰπὼν οὔτε προθυμίας ἐλλείπειν [10]), οὔτε πρόφασιν εἶναί τινα κωλύουσαν ἀποπληροῦν αὐτοῖς τὴν Σωκράτους ἐπίταξιν. εἰκότως δὴ οὖν καὶ τὸν Κριτίαν προὐκαλέσατο πρὸς τὴν τῶν παλαιῶν ἔργων ἀφήγησιν [11]) τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἐν οἷς ὁ Σωκράτης ἐπίταξιν [12]) εἶχε τὸ τέλος, ὥσπερ ὁ Σωκράτης τὸν Τίμαιον, καὶ κοινωνόν πως [13]) ἑαυτὸν ποιεῖ τῶν ἐκείνου λόγων. τῇ γὰρ προτεραίᾳ μετ' ἐκείνου συνδιεσκέφθαι φησὶν αὐτοὺς [14]), ὥσπερ καὶ ὁ τρίτος δημιουργὸς [15]) ἐν τῷ

---

[1]) 23, 18 *πνυκὶ*) Apud Homerum (Il. XX. 22) est *πτυχί*. — [2]) 23, 19 *ἑνότητι*) *ἐνεότητι* B. — [3]) 23, 19 *τὸν*) *τῶν* B. — [4]) 23, 31 *ἐκεῖνο*) Fort. *ἐκεῖνον* — [5]) 23, 32 *πρόνοιαν*) Videtur *ἴδοις ἂν* vel tale quid intercidisse. — [6]) 23, 32 *τῶν*) om. A. — [7]) 23, 32 *τοι*) *τι* B. — [8]) 23, 33 *γὰρ*) delendum videtur. — [9]) 23, 33 *Σωκράτους*) *Σωκράτην* B. — [10]) 23, 35 *ἐλλείπειν*) *ἐλείπειν* B. — [11]) 23, 37 *ἀφήγησιν*) *ἀφίγησιν* B. — [12]) 23, 37 *ὁ Σωκράτης ἐπίταξιν*) Fort. *ὁ Σωκράτης ἐπέταξεν* — [13]) 23, 38 *πως*) *περ* B. — [14]) 23, 39 *αὐτοὺς*) Immo *αὐτὸς* — [15]) 23, 39 *ὁ τρίτος δημιουργὸς*) Pluto. Cf. Procl. in Plat. theol. Lib. VI. Tayl. (Cap. VIIII. Pag. 365.)

παντὶ | κοινωνεῖ πρὸς τὴν τοῦ δευτέρου ποίησιν. δεῖται γὰρ ἡ ὅλη γένεσις καὶ E τῶν ἐκ τοῦ ὑποχθονίου κόσμου πάντως ἀναδόσεων. εἰ δὲ ταῦτα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, ἔοικε καὶ ὁ Ἀτλαντικὸς τρίτην[1]) ἐσχηκέναι τὴν ἀφήγησιν. οἰκείους δὲ τῇ μέσῃ δημιουργίᾳ φασὶν ἀριθμοὺς τήν τε δυάδα καὶ τὴν τριάδα, τὴν μὲν διὰ τὴν δύναμιν, τὴν δὲ διὰ τὴν δημιουργικὴν καὶ τελεσιουργὸν αὐτῆς τῶν ἐγκοσμίων πρόνοιαν· ὥστ' εἴτε διττὴν εἴτε τριττὴν[2]) αὐτῷ τὴν ἀφήγησιν ἀποδοίης, ἔχεις ἀφ' ἑκατέρου τῶν ἀριθμῶν εἰς τὴν τῆς μεσότητος ἔννοιαν ἀνατρέχειν.

Ὅδε οὖν λόγον ἡμῖν[3]) εἰσηγήσατο ἐκ παλαιᾶς ἀκοῆς, ὃν καὶ νῦν λέγε ὦ Κριτία[4]) τῷδε, ἵνα συνδοκιμάσῃ πρὸς τὴν ἐπίταξιν, εἴ τ' ἐπιτήδειός ἐστιν, εἴ τε μή, ταῦτα χρὴ δρᾶν, εἰ καὶ τῷ τρίτῳ κοινωνῷ[5]) Τιμαίῳ συνδοκεῖ, δοκεῖ μήν. (Pag. **20 D.**)

Θαυμαστὴν ἂν εὕροις ὡς ἐν εἰκόσι τῶν θείων ἔνδειξιν. ὡς γὰρ ἐν ἐκείνοις τὰ δεύτερα τὰς τῶν πρώτων ἐκκαλεῖται γονίμους δυνάμεις καὶ προάγει πρὸς τὴν τῶν διοικουμένων πρόνοιαν, οὕτω καὶ ἐν τούτοις ὁ Ἑρμοκράτης καὶ τὸν Κριτίαν εἰς τὸ λέγειν προκαλεῖται καὶ | τῷ Σωκράτει πληροῖ τὴν ὑπόσχεσιν. F καὶ ὡς ἐν ἐκείνοις ἐπιστρέφει τὰ αἰτιατὰ[6]) πρὸς τὴν τῶν αἰτίων ἀντοχήν, οὕτως[7]) ἐν τούτοις ὁ μὲν Ἑρμοκράτης εἰς τὸν Κριτίαν ἀποτείνεται, οὗτος δὲ εἰς τὴν Σωκράτους ἐπίταξιν ἀποβλέπει. καὶ ὡς ἐν ἐκείνοις πάντα τὰ δημιουργικὰ αἴτια τοῦ ἑνὸς ἐξήρτηται πατρὸς καὶ τῷ ἐκείνου βουλήματι πάντα κυβερνᾷ, τὸν αὐτὸν[8]) καὶ ἐνταῦθα πάντες ἐπὶ τὸν Τίμαιον καταφεύγουσι καὶ τὴν τοῦ Τιμαίου νεῦσιν ἢ ἐπίνευσιν[9]) ἢ βούλησιν, ἵν' ἐξ ἐκείνης οἷον ἐκ ῥίζης ὁρμηθέντες κατὰ | νοῦν αὐτῷ διαθῶσι τὸν λόγον. οὕτω γὰρ ἂν καὶ συντελέσοι πρὸς τὴν ὅλην 24 κοσμοποιίαν τὰ μέλλοντα λέγεσθαι. καὶ μὴν καὶ τὸ ἐκ παλαιᾶς ἀκοῆς, εἰ μὲν ἱστορικὸς ὁ λόγος, τὸ κατὰ χρόνον σημαίνει[10]) παλαιόν, εἰ δὲ ἔνδειξίς ἐστι[11]) τῶν ἐν τῷ παντὶ γιγνομένων, τοὺς ἐξ ἀϊδίου ταῖς ψυχαῖς ἐνυπάρχοντας λόγους αἰνίσσοιτο ἄν· εἰ δὲ καὶ τῶν θείων αἰτίων εἰκόνα φέροι, δείκνυσιν, ὅτι ταῦτα τὰ δημιουργικὰ αἴτια πληρούμενα ἄνωθεν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων θεῶν μεταδίδωσι καὶ τοῖς δευτέροις τῆς ἑαυτῶν προνοίας.

Ἄκουε δὴ ὦ Σώκρατες λόγου μάλα μὲν ἀτόπου, παντάπασι γε μὴν ἀληθοῦς, ὡς ὁ τῶν ἑπτὰ σοφώτατος Σόλων ποτὲ ἔφη. (Pag. **20 E.**)

Τὸν περὶ τῶν Ἀτλαντίνων σύμπαντα τοῦτον λόγον οἱ μὲν ἱστορίαν ψιλὴν

---

[1]) 23, 41 *τρίτην*) **Fort.** *τριττὴν* — **[2]) 23, 44** *τριττὴν*) *τριτὴν* **A.** — **[3]) 23, 45** *ἡμῖν*) **om. A.** — **[4]) 23, 45** *ὦ Κριτία*) *αὖ Κριτίᾳ* **B.** — **[5]) 23, 47** *κοινωνῷ*) *κοινωνεῖ* **A.** — **[6]) 23, 50** *αἰτιατὰ*) *αἴτια τὰ* **A.** — **[7]) 23, 51** *οὕτως*) *οὕτω ἂν* **B.** — **[8]) 23, 53** *τὸν αὐτὸν*) **Videtur** *τρόπον* **excidisse. In A utrumque** *ν* **superne additum est.** — **[9]) 23, 54** *ἐπίνευσιν*) *ἐπίπνευσιν* **B.** — **[10]) 24, 2** *σημαίνει*) *σημαίνειν* **B.** — **[11]) 24, 3** *ἐστι*) *ἐστιν* **A.**

εἶναί φασιν, ὥσπερ ὁ πρῶτος τοῦ Πλάτωνος ἐξηγητής[1]) Κράντωρ· ὃς δὴ καὶ σκώπτεσθαι μέν φησιν αὐτὸν ὑπὸ τῶν τότε ὡς οὐκ αὐτὸν ὄντα τῆς πολιτείας εὑρετήν, ἀλλὰ μεταγράψαντα τὰ Αἰγυπτίων, τὸν δὲ τοσοῦτον ποιήσασθαι τῶν|
B σκωπτόντων λόγον, ὥστε ἐπὶ Αἰγυπτίους ἀναπέμψαι τὴν περὶ Ἀθηναίων καὶ Ἀτλαντίνων ταύτην ἱστορίαν, ὡς τῶν Ἀθηναίων κατὰ ταύτην ζησάντων ποτὲ τὴν πολιτείαν· μαρτυροῦσι δὲ καὶ οἱ προφῆταί, φησι, τῶν Αἰγυπτίων ἐν στήλαις ταῖς ἔτι σωζομέναις ταῦτα γεγράφθαι λέγοντες· οἱ δέ φασιν αὐτὴν μῦθον εἶναι καὶ πλάσμα γενόμενον μὲν οὐδαμῶς, ἔνδειξιν δὲ φέρον τῶν ἀεὶ[2]) ὄντων κατὰ τὸν κόσμον ἢ γιγνομένων, οὐδὲ τοῦ Πλάτωνος ἐπακούοντες οὗτοι βοῶντος, ὅτι μάλα μὲν ἄτοπος ὁ λόγος, παντάπασί γε μὴν ἀληθής. τὸ γὰρ παντάπασιν ἀληθὲς οὐ πῇ μέν ἐστιν ἀληθές. πῇ δὲ οὐκ ἀληθές, οὐδὲ ψεῦδος μὲν κατὰ τὸ φαινόμενον, ἀληθὲς δὲ κατὰ τὴν ὑπόνοιαν· οὐ γὰρ ἂν εἴη πάντη[3]) τὸ τοιοῦτον ἀληθές. οἱ δὲ γεγονένα μὲν ταῦτα τοῦτον τὸν τρόπον οὐκ ἀπογινώσκουσι[4]), παραλαμβάνεσθαι δὲ νῦν ὡς εἰκόνας τῶν ἐν τῷ παντὶ προουσῶν ἐναντιώσεων, πόλεμον γὰρ εἶναι τὸν πάντων πατέρα καὶ[5]) κατὰ τὸν Ἡράκλειτον. καὶ τούτων[6]) οἱ μὲν εἰς τοὺς ἀπλανεῖς καὶ πλανωμένους ἀναπέμπουσι τὴν ἀνάλυσιν, ὡς τῶν
C μὲν Ἀθηναίων ἀνάλογον τοῖς | ἀπλανέσι λαμβανομένων, τῶν δὲ Ἀτλαντίνων τοῖς πλάνησι, καὶ μαχομένων μὲν διὰ τὴν ἀντιπεριφοράν, κρατούντων δὲ τῶν ἑτέρων διὰ τὴν μίαν τοῦ κόσμου στροφήν. ταύτης γοῦν ἐστὶ τῆς δόξης ὁ γενναῖος Ἀμέλιος[7]) οὕτως ὑπερδιατεινόμενος τοῦ ταῦθ' οὕτως ἔχειν διὰ τὸ λέγεσθαι σαφῶς τὴν Ἀτλαντίδα νῆσον εἰς ἑπτὰ διαιρεῖσθαί τινας κύκλους ἐν τῷ Κριτίᾳ[8]), ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ δογμάτων. οἱ δὲ εἰς δαιμόνων τινῶν ἐναντίωσιν, ὡς τῶν μὲν ἀμεινόνων, τῶν δὲ χειρόνων, καὶ τῶν μὲν πλήθει, τῶν δὲ δυνάμει κρειττόνων, καὶ τῶν μὲν κρατούντων, τῶν δὲ κρατουμένων, ὥσπερ Ὠριγένης[9]) ὑπέλαβεν. οἱ δὲ εἰς ψυχῶν διάστασιν καλλιόνων καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τροφίμων καὶ γενεσιουργῶν ἄλλων, αἳ καὶ τῷ τῆς γενέσεως ἐφόρῳ[10]) θεῷ προσήκουσι. καὶ ἔστι τῆς ἐξηγήσεως ταύτης Νουμήνιος. οἱ δὲ καὶ μίξαντες τὴν Ὠριγένους, ὥσπερ οἴονται, καὶ Νουμηνίου δόξαν ψυχῶν πρὸς δαίμονας ἐναντίωσιν εἶπον, τῶν μὲν δαιμόνων καταγωγῶν ὄντων, τῶν δὲ ψυχῶν
D ἀναγομένων[11])· παρ' οἷς ὁ δαίμων τριχῶς[12]). καὶ γὰρ εἶναί φασι | τὸ μὲν θείων δαιμόνων γένος, τὸ δὲ κατὰ σχέσιν, ὃ μερικαὶ συμπληροῦσι ψυχαὶ δαιμονίας τυχοῦσαι λήξεως, τὸ δὲ πονηρὸν ἄλλο καὶ λυμαντικὸν τῶν ψυχῶν. τοὺς οὖν ἐσχάτους δαίμονας τὸν πόλεμον τοῦτον συγκροτεῖν κατὰ τὰς ψυ-

---

[1]) 24, 8 *τοῦ Πλάτωνος ἐξηγητὴς*) *ἐξηγητὴς τοῦ πλάτωνος* A, cuius in m. est *κράντωρ ὁ πρῶτος τοῦ πλάτωνος ἐξηγητής*: — [2]) 24, 13 *γενόμενον — φέρον τῶν ἀεὶ*) *γενομένων — φερόντων ἀεὶ* B. *γενόμενον — φέρον ἀεὶ τῶν* A. — [3]) 24, 16 *πάντη*) *πάντι* B. — [4]) 24, 17 *ἀπογινώσκουσι*) *ἀπογινώσκουσιν* B. — [5]) 24, 18 *καὶ*) om. A. — [6]) 24, 18 *τούτων*) *τοῦτον* A. — [7]) 24, 22 *ἀμέλιος ὁ γενναῖος*. m. A. — [8]) 24, 23 *Κριτίᾳ*) Pag. 113 E. Ibi vero non septem, sed decem partes Atlantidis fuisse dicuntur. — [9]) 24, 25 *ὠριγένης* m. A. — [10]) 24, 27 *ἐφόρῳ*) *τῷ ποσειδῶνι* m. A. Ibidem paulo infra *νουμήνιος* — [11]) 24, 29 *ἀναγομένων*) *καταγομένων* B. — [12]) 24, 29 *περιττὸν τὸ τῶν δαιμόνων γένος*. m. A.

χὰς [1]) ἐν τῇ εἰς τὴν γένεσιν καθόδῳ· καὶ ἅπερ οἱ παλαιοί, φασι[2]), θεολόγοι εἰς Ὄσιριν καὶ Τυφῶνα ἀνήγαγον ἢ εἰς Διόνυσον καὶ Τιτᾶνας, ταῦτα ὁ Πλάτων εἰς Ἀθηναίους καὶ Ἀτλαντίνους ἀναπέμπει δι' εὐσέβειαν· πρὶν δὲ εἰς τὰ στερεὰ σώματα τὰς ψυχὰς κατελθεῖν, πόλεμον παραδίδωσι τῶν ψυχῶν πρὸς τοὺς ὑλικοὺς δαίμονας, οὓς [3]) τῇ δύσει προσῳκείωσεν· ἐπεὶ [4]) καὶ ἡ δύσις, ὡς ἔλεγον Αἰγύπτιοι, τόπος ἐστὶ δαιμόνων κακωτικῶν [5]). ἐπὶ δὲ ταύτης ἐστὶ τῆς οἰήσεως ὁ φιλόσοφος Πορφύριος [6]), ὃν καὶ θαυμάσειεν ἄν τις εἰ ἕτερα λέγει τῆς Νουμηνίου παραδόσεως. ἀλλ' οὗτοί γε ὑπὸ τοῦ θειοτάτου κατά γε τὴν ἐμὴν Ἰαμβλίχου κομιδῇ [7]) γενναίως εὐθύνθησαν. ἀρέσκει δὲ τούτῳ γε [8]) καὶ τῷ ἡμετέρῳ καθηγεμόνι τὴν ἐναντίωσιν ταύτην οὐκ ἐπ' ἀθετήσει τῶν λεγομένων, τοὐναντίον μὲν οὖν, ἐκείνων πάντως δεδειγμένων [9]) | ὡς γεγονότων, ἀλλ' ὡς εἰ- E
ώθαμεν τὰ πρὸ τῶν ὑποκειμένων τοῖς διαλόγοις ἀνάγειν εἰς τὸν αὐτὸν τοῖς διαλόγοις σκοπόν, ἀρέσκει δὴ οὑτωσὶ καὶ κατὰ τὸν ὅμοιον τύπον καὶ ταύτην τὴν ἐναντίωσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων ἄραντας διὰ παντὸς τοῦ κόσμου καὶ μάλιστα τῶν γεννητῶν διατείνειν, καὶ ἐπὶ πάντα [10]) τὴν διάνοιαν ἐκτείνειν, ὅπῃ μετέχει τῆς ἐναντιώσεως θεωροῦντας κατὰ τὴν ποικιλίαν τῶν δυνάμεων. ἐπεὶ γὰρ πάντα καὶ ἐκ τοῦ ἑνός ἐστι καὶ ἐκ τῆς μετὰ τὸ ἓν δυάδος καὶ ἥνωταί πως ἀλλήλοις καὶ ἀντίθετον ἔλαχε φύσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς γένεσι τοῦ ὄντος ἔστι τις ἀντίθεσις ταὐτοῦ πρὸς θάτερον καὶ κινήσεως πρὸς στάσιν, πάντα δὲ μετέχει τῶν γενῶν τούτων τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, καλῶς [11]) ἂν ἔχοι τὴν διὰ πάντων διήκουσαν ἐναντίωσιν θεωρεῖν. καὶ μὴν καὶ εἰ [12]) τὴν πολιτείαν ἀνάλογον ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ τεθεάμεθα, δεῖ δήπου καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον ἐν πάσῃ τῇ φύσει καθορᾶν ἐνόντα. τῷ μὲν γὰρ εἶναι καὶ ταῖς οὐσίαις ἀνάλογον ἡ πολιτεία, ταῖς δὲ δυνάμεσιν αὐτῶν καὶ ὡς αὐτὸς εἶπε [13]) κινήσεσιν ὁ πόλεμος· καὶ τῇ μὲν ἑνώσει [14]) τῇ ὅλῃ τὴν πολιτείαν | κοινὰ πάντα [15]) ποιοῦσαν ἐκείνην, τῇ δὲ διαι- F
ρέσει τῇ κοσμικῇ τοῦ νείκους δυναστείᾳ [16]) τοῦτον ἀφομοιοῦσθαι ῥητέον. εἴτε οὖν δίχα διέλοις τὸ πᾶν, εἴς τε τὸ ἀσώματον καὶ σωματικόν, καὶ αὖ τὸ ἀσώματον εἴς τε τὰ νοερώτερα καὶ τὰ ἐνυλότερα, καὶ τὸ σωματικὸν εἰς οὐρανὸν καὶ γένεσιν, καὶ τὸν μὲν οὐρανὸν εἰς ἐναντίας περιόδους, τὴν δὲ γένεσιν εἰς τὰς ἀντικειμένας δυνάμεις, εἴτε ὁπωσοῦν ἢ ἐν θεοῖς τοῖς ἐγκοσμίοις ἢ ἐν δαίμοσιν ἢ ἐν ψυχαῖς ἢ σώμασι [17]) λαμβάνοις τὴν ἀντίθετον ταύτην ζωήν, ἔχοις ἂν ἁπαν-

---

[1]) 24, 32 *κατὰ τὰς ψυχὰς*) Immo *κατὰ τῶν ψυχῶν* — [2]) 24, 32 *φασι*) *φασιν* B. — [3]) 24, 35 *οὓς*) *τοὺς* B. — [4]) 24, 35 *ἐπεὶ*) *ἐπὶ* B. (corr. Tayl.) — [5]) 24, 36 *κακωτικῶν*) *κακωτικὸν* B. (corr. Tayl.) — [6]) 24, 36 *πορφύριος* m. A. et paulo post *Ἰάμβλιχος* — [7]) 24, 38 *κομιδῇ*) *κομηδεῖ* B. (corr. Tayl.) — [8]) 24, 38 *γε*) *τὲ* B. — [9]) 24, 39 *δεδειγμένων*) Fort. *δεδεγμένων*, passive. — [10]) 24, 42 *πάντα*) *πάντων* B. — [11]) 24, 46 *καλῶς*) *καθὼς* — [12]) 24, 47 *εἰ*) *εἰς* A. — [13]) 24, 49 *εἶπε*) *εἶπεν* A. — [14]) 24, 49 *ἑνώσει*) *ἑνῶσι* B. — [15]) 24, 50 *πάντα*) *πάντων* B. — [16]) 24, 50 *τοῦ νείκους δυναστείᾳ*) Ante haec Tayl. *καὶ* supplendum censet, quo opus non est, si dativo rationem significari statuimus, qua bellum (*τοῦτον*) simile esse dicendum sit *τῇ διαιρέσει τῇ κοσμικῇ*. Scilicet in bello *τὸ νεῖκος δυναστεύει*. — [17]) 24, 54 *σώμασι*) *σώμασιν* B.

25 ταχοῦ τὰς | ἀναλογίας ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὰ πράγματα φέρειν. ἐπεὶ καὶ
αὐτῶν τῶν θεῶν ὁ θεῖος Ὅμηρος[1]) ἀντιθέσεις ποιεῖ, τῷ μὲν Ποσειδῶνι τὸν
Ἀπόλλωνα, τῇ δὲ Ἀθηνᾷ τὸν Ἄρην, τῷ δὲ Ἡφαίστῳ τὸν ποταμὸν, τῇ δὲ Λητοῖ
τὸν Ἑρμῆν, τῇ δὲ Ἀρτέμιδι τὴν Ἥραν ἀντιτάττων (δεῖ γὰρ τὴν γένεσιν ὁρᾶν
καὶ ἐν ἀσωμάτοις καὶ ἐν σώμασι καὶ ἐν τοῖς συναμφοτέροις, καὶ τὸν μὲν Πο-
σειδῶ καὶ[2]) Ἀπόλλωνα δημιουργοὺς τίθεσθαι τῆς ὅλης γενέσεως, τὸν μὲν ὁλι-
κῶς, τὸν δὲ μερικῶς, τὴν δὲ Ἥραν καὶ Ἄρτεμιν ζωογονίας χορηγοὺς, τὴν
μὲν λογικῶς, τὴν δὲ φυσικῶς[3]), τὴν δ' Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἄρεα[4]) τῆς[5]) δι'
ἀμφοῖν, τοῦ εἶναι καὶ τοῦ ζῆν, διηκούσης ἐναντιώσεως αἰτίους, τὴν μὲν τῆς
κατὰ νοῦν ἀφοριζομένης, τὸν δὲ τῆς ὑλικωτέρας καὶ παθητικωτέρας[6]), τὸν δὲ
Ἑρμῆν καὶ τὴν Λητὼ[7]) τῆς τῶν ψυχῶν διττῆς τελειώσεως προστάτας, τὸν
μὲν τῆς διὰ τῶν γνωστικῶν δυνάμεων[8]) καὶ τῆς τῶν λόγων προβολῆς, τὴν δὲ
B τῆς διὰ τῶν ζωτικῶν λείας[9]) καὶ ἑκουσίου καὶ ἐθελήμονος ἀναγωγῆς, | τὸν δὲ
Ἥφαιστον καὶ Ξάνθον ἁπάσης τῆς σωματικῆς συστάσεως ἀρχηγοὺς καὶ τῶν
ἐν αὐτῇ δυνάμεων, τὸν μὲν τῶν δραστικωτέρων, τὸν δὲ τῶν παθητικωτέρων[10])
καὶ οἷον ὑλικωτέρων) τὴν δὲ Ἀφροδίτην αὐτὴν καθ' αὑτὴν ἀφιεὶς, ἵνα πᾶσιν
ἕνωσιν ἐπιλάμπῃ καὶ ἁρμονίαν, τοῖς δὲ χείροσι συμμαχοῦσαν, διότι τὸ ἓν ἐν
τούτοις χεῖρόν ἐστι τοῦ πλήθους. πᾶσα γὰρ ἐναντίωσις μετὰ τοῦ ἑνὸς θεωρεῖ-
ται δεόντως ἢ πρὸ αὐτῆς ὄντος, ἢ συμφυῶς ὑφεστηκότος, ἢ μετ' αὐτὴν ἐπιγεν-
νηματικοῦ πως ὄντος[11]). ἃ δὴ καὶ ὁ Πλάτων ὡς οἱ θεολόγοι κατιδὼν ὀρθῶς
πρὸ τῆς μιᾶς κοσμοποιίας τὴν πεπληθυσμένην παραδιδοὺς καὶ πρὸ τῶν ὅλων
τὰ μέρη καὶ ἐν εἰκόσι ταῦτα πρὸ τῶν παραδειγμάτων εὑρὼν ἐπ' ἀνθρώπων τὴν
ἐναντίωσιν ταύτην θεωρεῖ τὴν ἀνάλογον καὶ ἐν τοῖς ὅλοις οὖσαν, οὔτε τιτανο-
μαχίας οὔτε γιγαντομαχίας δεηθείς (πῶς γὰρ ἔμελλεν[12]) ἀρεστὰ[13]) Σωκράτει
λέξειν τῷ τῇ προτεραίᾳ κατηγορήσαντι[14]) τῶν ταῦτα πλαττόντων ποιητῶν;)
ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἱστορίας τὰ πράγματα λαβὼν, ἵνα δὴ μὴ ἐπὶ θεῶν αὐτῷ γίγνηται
C ὁ λόγος, ὅτι μάχονται | ἀλλήλοις, ἀλλ' ἐπ' ἀνθρώπων μὲν φέρηται ταῦτα, διὰ
δὲ ἀναλογίας εὐλαβοῦς καὶ ἐπ' αὐτοὺς μεταφέρηται τοὺς θεούς. καὶ γὰρ τοῖς
ποιηταῖς τοῖς ἐνθέοις πρὸ τῆς τάξεως τῆς μιᾶς οἱ τοιοῦτοι πόλεμοι παραδίδον-
ται· ἀλλ' ἐκείνοις μὲν ὁ τρόπος προσήκει, Πλάτωνι δὲ οὗτος, μετὰ μὲν πολι-
τικῆς οὗτος σωφρονέστερος ὢν, μετὰ δὲ τελεστικῆς[15]) ἐκεῖνος ὡς ἐνθεώτε-
ρος. ταῦτα μὲν περὶ τοῦ σύμπαντος λόγου· τῆς δὲ ἐκκειμένης ῥήσεως τὸ μὲν
ἄκουε παροιμιῶδές ἐστι καὶ ἐπὶ τούτων λεγόμενον, ἐφ' ὧν ἐκκαλέσασθαι βου-

---

1) 25, 1 *ὁ θεῖος ὅμηρος.* m. A. et paulo infra *θεῶν ἀντιθέσεις:* — Locus Homeri est Il. XX. 67—74. — 2) 25, 4 *καὶ) καὶ τὸν* B. — 3) 25, 6 *λογικῶς—φυσικῶς) λογικῆς—φυσικῆς* A. — 4) 25, 6 *Ἄρεα) ἀέρα* B. — 5) 25, 6 *τῆς) τοῖς* A. — 6) 25, 7 *καὶ παθητικωτέρας)* om. A. — 7) 25, 8 *Λητὼ) Λυτῶ* B. — 8) 25, 8 *δυνάμεων) δυνάμεως* B. (corr. Tayl.) — 9) 25, 9 *λείας) τελείας* A. — 10) 25, 11 *τὸν δὲ τῶν παθητικωτέρων)* post *καὶ οἷον ὑλικωτέρων* ponit A. — 11) 25, 14 *ἢ συμφυῶς—πως ὄντος)* om. A. — 12) 25, 18 *ἔμελλεν) ἔμελλον* A. — 13) 25, 18 *ἀρεστὰ) ἀρετὰ* B. — 14) 25, 18 *κατηγορήσαντι)* Civ. Lib. II. Pag. 378 C. — 15) 25, 23 *τελεστικῆς) θελεστικῆς* B.

λόμεθα τὴν τοῦ ἀκούοντος προσοχήν. ἴσον οὖν ἐστὶ τὸ ἄκουε [1]) τῷ δέχου δὴ τὰ ἄξια προσοχῆς [2])· τὸ δὲ ἄτοπον δηλοῖ μὲν τὸ παράλογον, ὡς ἐν Γοργίᾳ [3]) φησὶν ἄτοπά [4]) γε, ὦ Σώκρατες, ἢ τὸ παράδοξον, ὡς ἐν Κρίτωνι [5]) χρῆται ὡς ἄτοπον ἐνύπνιον, ὦ Σώκρατες, ἢ τὸ θαυμαστὸν, ὡς ἐν Θεαιτήτῳ [6]) καὶ οὐδέν γε ἄτοπον, ἀλλὰ πολὺ θαυμαστότερον, εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν· ἐνταῦθα δὲ εἴληπται ὡς σημαῖνον τὸ θαύματος ἄξιον. δηλοῖ δὲ τοῦτο ἑξῆς περὶ τῶν αὐτῶν λέγων [7]), ὡς μεγάλα [8]) καὶ θαυμαστὰ τῆσδ' εἴη τῆς πόλεως ἔργα παλαιά. ὅ γε μὴν λόγος δηλοῖ τὴν | ἀλή- D
θειαν τῶν ῥηθησομένων. οὕτω γὰρ εἴρηται καὶ ἐν Γοργίᾳ [9]) τοῦ λόγου διαφέρειν ὁ μῦθος. τὸ δὲ τῶν ἑπτὰ σοφώτατον εἰρῆσθαι Σόλωνα πάνυ εἰκότως ἐῤῥήθη καὶ ὡς ὑπὸ συγγενοῦς καὶ ὡς πρὸς Ἀθηναῖον ἄλλον καὶ ὡς ἐν Παναθηναίοις καὶ ὡς ἔνδειξιν φέρον τοῦ εἰς πᾶσαν σοφίαν διατείνειν τὰ ῥηθησόμενα. καὶ οὐ δεῖ θαυμάζειν, ὅπως ἐῤῥήθη [10]) πάντων σοφώτατος, οὐδὲ προσγλίχεσθαι, ὅπως ἂν ῥηθείη τῶν μὲν ἄλλων ἀνθρώπων σοφώτατος, τῶν δὲ σοφῶν εἷς, σοφώτατοι δὲ πάντες. τί γὰρ ἄτοπον, εἰ καὶ τῶν ὁμοταγῶν λέγοιτο σοφώτατος ἀνήρ; μαρτυρεῖ γὰρ αὐτῷ τὴν σοφίαν ἥ τε νομοθεσία καὶ ἡ ὑπὲρ Σαλαμῖνος τῆς μανίας ὑπόκρισις καὶ ἡ πρὸς Πεισίστρατον αὐτοῦ τὸν τύραννον ἔνοπλος ἀπάντησις τῶν μὲν μὴ αἰσθανομένων λέγοντος αὐτὸν [11]) εἶναι φρονιμώτερον, τῶν δὲ συνέντων ἀνδρειότερον, ἥ τε πρὸς τὸν Κροῖσον συνουσία καὶ ἡ ἀπόκρισις ἡ πρὸς τὸν εἰπόντα, ὅτι καλλίστους ἔθηκε νόμους· οὐ γὰρ καλλίστους θεῖναι, ἀλλὰ τοὺς δυνατοὺς ἔφη, εἰδέναι δὲ τοὺς κρείττους. λέγεται δέ τις καὶ περὶ τοῦ τρίποδος τοῦ σαγηνευθέντος ὑπό τινων νεανίσκων ἱστορία [12]), |
κἂν μὴ πάντες αὐτὴν λέγωσιν, ὅτι τοῦ θεοῦ χρήσαντος τῷ σοφωτάτῳ δοθῆναι E
Θαλῇ μὲν προσηνέχθη [13]) πρῶτον, οὗτος δὲ πρὸς ἄλλον ἀνέπεμψε τῶν ἑπτὰ καὶ οὗτος πρὸς ἄλλον, καὶ τέλος ἧκεν εἰς Σόλωνα, πάντων ἐκείνῳ παραχωρησάντων, οὗτος δὲ εἰς τὸν [14]) θεὸν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνήγαγεν εἰπὼν ἐκεῖνον εἶναι τῶν ὄντων σοφώτατον. Σόλωνος δὲ καὶ ὅτι ὁ μὴν ὁ σεληνιακὸς οὐκ ἔστι τριακονθήμερος, καὶ διὰ τοῦτο πρῶτος αὐτὸς ἔνην [15]) ἐκάλεσε καὶ νέαν, καὶ ὅλως τὸ ἀναστρέψαι τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἡμερῶν ἀπὸ εἰκάδος εἰς ἐκεῖνον ἀναφέρεται. φασὶ δέ τινες [16]), ὅτι καὶ νοῦν [17]) ἐπιστατεῖν τοῖς ὅλοις πρὸ Ἀναξαγόρου Σόλων ἀπεφήνατο· ἐξ ὧν ἁπάντων ὅτι μετῆν [18]) αὐτῷ σοφίας τινὸς ἐναργές ἐστιν.

---

[1]) 25, 24 sq. *παροιμιῶδές ἐστι — ἄκουε*) om. A. — [2]) 25, 25 *προσοχῆς*) *ἀκοῆς* m. A. — [3]) 25, 26 *Γοργίᾳ*) Pag. 473 A. — [4]) 25, 26 *ἄτοπά*) *ἄτοπόν* A. — [5]) 25, 26 *Κρίτωνι*) Pag. 44 B. — [6]) 25, 27 *Θεαιτήτῳ*) Pag. 142 B. — [7]) 25, 29 *λέγων*) Pag. 20 E. — [8]) 25, 29 *μεγάλα*) *μέγα* B. — [9]) 25, 30 *Γοργίᾳ*) Pag. 523 A. — [10]) 25, 33 *ἐῤῥήθη*) *ἐῤέθη*, sup. altero *ῥ*, A. — [11]) 25, 37 *αὐτὸν*) Immo *αὑτόν*. Cf. Plutarchi Solon Cap. XXX. — [12]) 25, 39 *λέγεται — ἱστορία*) *λέγει — ἱστορίας* A. — [13]) 25, 40 *προσηνέχθη*) *προσηνέγχθη* B. *προσενέχθη* A. — [14]) 25, 42 *τὸν*) om B. sup. A. — [15]) 25, 44 *ἔνην*) *ἔννην* A. *ἔνυν* B, quod Tayl. ex *ἓν νέον* corruptum putabat. Cf. Plut. Sol. Cap. XXV. — [16]) 25, 45 *τινες*) *τινος* A. — [17]) 25, 45 *νοῦν*) *νῦν* A. — [18]) 25, 46 *μετῆν*) *μετὰ τὴν*, in m. *μέτην*, A.

ἦν μὲν οἰκεῖος ἡμῖν, καὶ σφόδρα φίλος Δρωπίδου τοῦ προπάππου, καθάπερ λέγει καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ποιήσει. πρὸς δὲ Κριτίαν τὸν ἡμέτερον πάππον, εἶπεν, ὡς ἀπεμνημόνευεν [1]) αὖ πρὸς ἡμᾶς ὁ γέρων, ὅτι μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τῆςδε εἴη παλαιὰ ἔργα τῆς πόλεως, ὑπὸ χρόνου καὶ φθορᾶς ἀνθρώπων ἠφανισμένα. **(Pag. 20 E.)**

Ἡ μὲν ἱστορία ἡ κατὰ τὸ Σόλωνος γένος καὶ τὴν Πλάτωνος πρὸς αὐτὸν | F συγγένειαν τοιαύτη τίς ἐστιν· Ἐξηκεστίδου παῖδες ἐγένοντο [2]) Σόλων καὶ Δρωπίδης, καὶ Δρωπίδου μὲν Κριτίας, οὗ μνημονεύει καὶ Σόλων ἐν τῇ ποιήσει λέγων· Εἰπέμεναι Κριτίῃ ξανθότριχι πατρὸς ἀκούειν· Οὐ γὰρ ἁμαρτινόῳ πείσεται ἡγεμόνι· Κριτίου δὲ Κάλλαισχρος καὶ Γλαύκων, Καλλαίσχρου δὲ αὖ Κριτίας οὗτος. δηλοῖ δὲ ὁ ἐν Χαρμίδῃ [3]) Κριτίας, τὸν Γλαύκωνα, τὸν Χαρμίδου πατέρα, θεῖον ἑαυτοῦ καλῶν. Γλαύκωνος δὲ Χαρμίδης [4]) καὶ Περικτιόνη, τῆς δὲ Περικτιόνης [5]) ὁ Πλάτων· ὥστε ὁ Γλαύκων Κρι-
26 τίου θεῖος ἦν, πατὴρ | δὲ Χαρμίδου, Χαρμίδης δὲ θεῖος Πλάτωνος, Σόλων δὲ ἀδελφὸς τοῦ ἐπιπάππου Κριτίου. τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς τοιοῦτον· ὁ δέ γε θεῖος Ἰάμβλιχος [6]) ἄλλως πως παραδίδωσι τὴν τοῦ γένους διαδοχήν· αὐτόθεν γὰρ τοῦ Δρωπίδου [7]) παῖδα τὸν Γλαύκωνα ποιεῖ. ἄλλοι δὲ Καλλαίσχρου Κριτίαν καὶ Γλαύκωνα [8]) παῖδας λέγουσιν, ὥσπερ καὶ Θέων ὁ Πλατωνικός· καίτοι ἐν Χαρμίδῃ [9]) φησὶν ὁ Κριτίας, ὅτι παῖς ἐστι Χαρμίδης Γλαύκωνος, τοῦ ἡμετέρου θείου, καί, τοῖς ῥήμασιν οὑτωσὶ λέγων, ἀνεψιὸς δὲ [10]) ἐμός. οὔτ' ἄρα Δρωπίδου υἱὸς ὁ Γλαύκων οὔτε Κριτίου τοῦ νεωτέρου ἀδελφός. ἀλλὰ τούτων ἅδην, οὐδὲν [11]) ἀνδρὶ τῶν πραγμάτων φροντίζοντι, ταῦτα ὅπως ἂν ἔχοι. λάβοις δ' ἂν ἐκ τούτων ὡς εἰκόνων εἰς τὰ πράγματα μετιών, ὅτι πᾶσα τοῦ κόσμου διάστασις καὶ αἱ ἐν αὐτῷ διτταὶ συστοιχίαι καὶ προσεχῶν αἰτίων δημιουργικῶν ἐξήρτηνται καὶ εἰς ἄλλας αἰτίας νοερωτέρας ἀναπέμπονται καὶ πρεσβυτέρας, καὶ

---

[1]) **25, 47** *ἀπεμνημόνευεν*) *ἀπομνημόνευεν* **A.** — [2]) **25, 50** *παῖδες ἐγένοντο*) **bis A. Idem in m. hoc stemma habet:**

ἐξηκεστίδης
σόλων — *δρωπίδης*
κριτίας
κάλαισχρος — *γλαύκων.*
κριτίας — *χαρμίδης.* — *περικτιόνη.*
πλάτων.

[3]) **25, 53** *Χαρμίδῃ*) **Pag. 154 B.** — [4]) **25, 53** *πατέρα—Χαρμίδης*) **om. A.** — [5]) **25, 54** *Περικτιόνης*) *Περικτιονός* **B.** — [6]) **26, 2** *Ἰάμβλιχος.* **m. A.** — [7]) **26, 3** *Δρωπίδου*) *δρῶπα* **A.** — [8]) **26, 3** *ποιεῖ—Γλαύκωνα*) **om. A.** — [9]) **26, 4** *Χαρμίδῃ*) **l. c. quamquam verba ibi haec leguntur:** *Χαρμίδην, τὸν τοῦ Γλαύκωνος, τοῦ ἡμετέρου θείου, υἱόν, ἐμὸν δὲ ἀνεψιόν.* — [10]) **26, 5** *δὲ*) **om. A.** — [11]) **26, 6** *οὐδὲν*) **Addendum videtur** *ὄν.*

ὅτι τὰ αἴτια τῆς κινήσεως ταύτης συνεχῆ ἐστι καὶ ἡνωμένα | καὶ ἀφ' ἑνὸς ἠρτημένα B, καὶ ὅτι πρεσβύτερα τῇ νοήσει τὰ ἀνώτερα, καὶ ὡς παραδέχεται τὰ δεύτερα τὴν τῶν πρώτων ποίησιν καὶ διαφέρει τε αὐτῶν καὶ κοινωνίαν ἔχει πρὸς ταῦτα ὁμοφυῆ· πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι λήθη διχῶς γίνεται [1]) ταῖς ψυχαῖς τῶν ὅλων καὶ τῆς τῶν ὅλων [2]) θεωρίας μεγάλων ὄντων καὶ θαυμαστῶν, ἢ τῷ πολὺν χρόνον ἀφεστάναι τῆς τοιαύτης ζωῆς, ἢ διὰ τὸ ἄγαν προπεσεῖν [3]) εἰς τὴν γένεσιν· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ φθαρῆναι τὸν ὄντως ἄνθρωπον· αἱ δὲ νεοτελεῖς ψυχαὶ καὶ μνήμην ἔχουσαι τῶν ἐκεῖ τῷ μὴ δῦναι κατὰ [4]) τῆς ὕλης ῥᾳδίως ἀναμιμνήσκονται τῆς ἀληθείας. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ διατακτέον· εἰ δὲ οἰκεῖον ἁπλῶς τὸν Σόλωνα κέκληκεν, οὐ δεῖ θαυμάζειν. ἔλεγον γὰρ οἰκείους οὐ μόνον τοὺς συνήθεις, ἀλλὰ καὶ τοὺς συγγενεῖς. προσκείμενον δὲ καὶ τὸ σφόδρα φίλος ἐνδείκνυται τὸ μὴ ψιλὴν εἶναι τὴν τοῦ γένους κοινωνίαν, ἀλλὰ ταὐτότητα καὶ ὁμοιότητα ζωῆς ἐν τοῖς ἀρχηγέταις τῆς τοῦ Πλάτωνος γενέσεως. γέροντα δὲ τὸν πρότερον Κριτίαν ἐκάλεσε τὸ ἔμφρον αὐτοῦ σημαίνων καὶ νοερὸν καὶ πρὸς τὰ πολιὰ [5]) μαθήματα οἰκεῖον.

Πάντων δὲ ἓν μέγιστον, οὗ | νῦν ἐπιμνησθεῖσι, πρέπον ἂν C ἡμῖν εἴη, σοί τε ἀποδοῦναι χάριν, καὶ τὴν θεὸν ἅμα ἐν τῇ πανηγύρει δικαίως καὶ ἀληθῶς οἷόν περ ὑμνοῦντας ἐγκωμιάζειν. **(Pag. 21 A.)**

Λογγῖνος [6]) μὲν ἠπόρει, τί ποτε βούλεται τῷ Πλάτωνι τούτου τοῦ διηγήματος ἡ παράθεσις· οὔτε γὰρ ὡς διαναπαύων τοὺς ἀκροατάς, οὔτε ὡς δεόμενος αὐτοῦ πεποίηται τὴν μνήμην· καὶ ἔλυεν, ὡς ᾤετο, λέγων, ὅτι πρὸ τῆς φυσιολογίας παρέλαβεν αὐτὸ ψυχαγωγῶν τὸν ἀκροατὴν καὶ τὸ τῆς ἑρμηνείας ἐκείνης αὐχμηρὸν προθεραπεύων διὰ τῆς τούτου [7]) παραθέσεως· Ὠριγένης δὲ πεπλάσθαι μὲν ἔλεγε τὸ διήγημα καὶ τοσοῦτόν γε συνεχώρει τοῖς ἀμφὶ τὸν Νουμήνιον, οὐ δι' ἡδονὴν δὲ πεπλάσθαι μεμηχανημένην κατὰ τὸν Λογγῖνον· αἴτιον δὲ οὐ προσετίθει τοῦ πλάσματος. ἡμεῖς δὲ, ὅτι πρὸς τὴν ὅλην συντελεῖ θεωρίαν τῆς φύσεως, πολλάκις εἴπομεν, καὶ δὴ καὶ ἐν τούτοις φαμὲν τοῖς ῥήμασιν ὅτι τὸν ἕνα καὶ κοινὸν λόγον τῶν ἐν τῷ κόσμῳ διττῶν συστοιχιῶν [8]) καὶ τὴν μίαν ἐναντιότητα τὴν δι' ὅλων διατείνουσαν μέγιστον καλεῖ τῶν ἔργων καὶ θαυμαστὸν, ὡς τὴν ἄλλην συνέχοντα δημιουργίαν | ἄῤῥηκτον ἐξ ἐναντίων συνεστῶσαν D, περαινόντων τε καὶ ἀπείρων, ὡς Φιλόλαός φησι, καὶ ὡς αὐτὸς ἐν Φιλήβῳ [9]), λέγων πολὺ μὲν εἶναι τὸ πέρας ἐν τῷ κόσμῳ, πολὺ δὲ καὶ τὸ ἄπειρον, τὰ ἐναντιώτατα καὶ συμπληροῦντα τόδε τὸ [10]) πᾶν. ἐπειδὴ δὲ πάντα τὰ συντελοῦντα πρὸς τὴν κοσμοποιίαν χάριν διδόναι λέγεται τοῖς ὅλοις αἰτίοις, εἰκότως

---

1) **26, 12** *ὅτι διχῶς λήθη γίνεται ταῖς ψυχαῖς:* **m. A.** — 2) **26, 12** *καὶ τῆς τῶν ὅλων)* **om. B.** — 3) **26, 13** *προπεσεῖν) πεσεῖν* **B.** — 4) **26, 14** *κατά) κατὰ τὴν* **A.** — 5) **26, 19** *πολιά) πολλὰ* **B. Cf. Tim. Pag. 22 B.** — 6) **26, 21** *λογγῖνος.* **m. A. et paulo post** *ὠριγένης* — 7) **26, 24** *τούτου) τοῦ* **B.** — 8) **26, 28** *συστοιχιῶν) συστοιχειῶν* **B.** — 9) **26, 30** *Φιλήβῳ)* **Pag. 30 C.** — 10) **26, 32** *τό) καὶ* **B.**

καὶ ὁ Κριτίας καὶ πρέπειν αὐτῷ[1]) φησὶ τῷ Σωκράτει τὴν χάριν ἀποδοῦναι κινήσαντι[2]) καὶ τὰς δευτέρας καὶ τρίτας δυνάμεις. ταῦτα μὲν οὖν αὐτόθεν λάβοις ἄν· τὸ[3]) δὲ τῆς Ἀθηναϊκῆς πανηγύρεως ἆρ' οὐκ ἂν φαίης καὶ τοῦτο τῶν δημιουργικῶν ἔργων ἔνδειξιν ἔχειν; αὕτη μὲν γὰρ ἡ θεὸς πᾶσαν συνέχει τὴν κοσμοποιίαν καὶ ἔχει νοεράς τε ζωὰς ἐν ἑαυτῇ, καθ' ἃς ὑφαίνεται τὸ πᾶν, καὶ ἑνωτικὰς δυνάμεις, καθ' ἃς ἐπιτροπεύει πάσας τὰς ἐγκοσμίους ἀντιθέσεις· ἡ δὲ πανήγυρις ἡ Ἀθηναϊκὴ τὴν διήκουσαν[4]) διὰ πάντων καὶ πάντα πληρώσασαν ἑαυτῆς ἀπὸ τῆς θεοῦ δόσιν ἐνδείκνυται καὶ τὴν διὰ πάσης τῆς ποικιλίας πεφοιτηκυῖαν ἕνωσιν. μάλιστα γὰρ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἀσπαζόμεθα τὴν κοινὴν καὶ |
E ὁμονοητικὴν ζωήν. εἰ δὲ ταῦτα ὀρθῶς εἴπομεν, ἔξεστι καὶ ἀπὸ τούτων εἴς τε τὴν τοῦ κόσμου ποικίλην καὶ μίαν ἀναπέμπεσθαι ζωὴν καὶ θεωρεῖν τὴν τοῦ Παρμενίδου πρὸς τοῦτον τὸν διάλογον διαφοράν. ἀμφότεροι μὲν γὰρ ἐν Παναθηναίοις ἔσχον τὴν ὑπόθεσιν, ἐκεῖνος δὲ ἐν μεγάλοις καὶ οὗτος ἐν τοῖς μικροῖς (ταῦτα γὰρ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐπετελεῖτο τοῖς Βενδιδείοις) καὶ εἰκότως· διττῆς γὰρ οὔσης τῆς Ἀθηναϊκῆς ποιήσεως, ὁλικῆς τε καὶ μερικῆς, ὑπερκοσμίας τε καὶ ἐγκοσμίας, νοητῆς τε καὶ αἰσθητῆς, ἐκεῖνος μὲν ταῖς ἐξῃρημέναις αὐτῆς[5]) συζυγεῖ ποιήσεσι, τὰς νοητὰς τῶν θεῶν σειρὰς ἀναφαίνων, οὗτος δὲ ταῖς ὑφειμέναις, τὰς περὶ τὸν κόσμον δυνάμεις ἑρμηνεύων τῶν θεῶν. καὶ ἔοικεν ἡ μὲν τῶν Βενδιδείων ἑορτὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἔξωθεν ἐναντίωσιν τῷ παντὶ ἀπὸ τοῦ βαρβαρικοῦ κλύδωνος δηλοῦν ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐφόρων τῆς ἑορτῆς καταστελλομένην, διὸ καὶ ἐν Πειραιεῖ τελουμένη παραδέδοται ὡς τοῖς ἐσχάτοις καὶ προσύλοις οἰκειοτάτη τοῦ παντὸς, ἡ δὲ τῶν Παναθηναίων τὴν ἀπὸ νοῦ
F καθήκουσαν εὐταξίαν εἰς τὸν κόσμον | καὶ τὴν διάκρισιν τὴν ἀσύγχυτον τῶν κοσμικῶν ἐναντιώσεων. φιλόσοφος γὰρ ἅμα καὶ φιλοπόλεμος[6]) ἦδε ἡ θεός. ἄλλος οὖν οὗτος πέπλος ὑπ' αὐτοῦ πόλεμον ἔχων, ἐν ᾧ νικῶσιν οἱ τρόφιμοι τῆς Ἀθηνᾶς, ἀνάγεται τῇ θεῷ, ὥσπερ ἐκεῖνος ὁ τῶν Παναθηναίων πέπλος ἔχει τοὺς Γίγαντας νικωμένους ὑπὸ τῶν Ὀλυμπίων θεῶν, καὶ ὕμνος ἀποδίδοται τῇ θεῷ δίκαιος καὶ ἀληθής· δίκαιος μὲν, ὅτι δεῖ πᾶν τὸ προελθὸν εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιστρέφειν ἀρχὴν, ἀληθὴς δὲ, ὅτι διὰ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ὄντων ὁ ὕμνος εἴληπται. διότι
27 δὲ τῶν | ὕμνων οἱ μὲν τὴν οὐσίαν, οἱ δὲ τὴν πρόνοιαν τῶν θεῶν ὑμνοῦσιν, οἱ δὲ τὰ ἔργα τὰ ἀπ' αὐτῶν[7]) ἐγκωμιάζουσι, καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος ὕμνος ἔσχατον εἶδος ὑμνήσεως (αἱ γὰρ ἀπὸ τῆς οὐσίας εὐφημίαι πασῶν προέχουσιν, ὡς καὶ ὁ ἐν Συμποσίῳ[8]) Σωκράτης παραδίδωσιν) εἰκότως τὸ οἷόν περ ὑμνοῦντας προσέθηκεν· ἀπὸ γὰρ τῶν πραχθέντων ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὑμνεῖν ἐθελήσει τὴν θεόν. ὅτι γε μὴν τὰ Παναθήναια τοῖς Βενδιδείοις εἵπετο, λέγουσιν οἱ ὑπομνηματισταί, καὶ Ἀριστοτέλης ὁ Ῥόδιος μαρτυρεῖ[9]) τὰ μὲν ἐν Πειραιεῖ[10]) Βενδίδεια

---

[1]) 26, 33 αὐτῷ) Immo αὐτῷ — [2]) 26, 34 κινήσαντι) κινήσοντι A. — [3]) 26, 34 τὸ) ὁ A. — [4]) 26, 38 διήκουσαν) διοίκουσαν A. — [5]) 26, 45 αὐτῆς) αὐταῖς — [6]) 26, 50 φιλοπόλεμος) φιλόπονος A. et in m. ὁ τῶν βενδιδείων (sc. πέπλος?) — [7]) 27, 1 αὐτῶν) αὐτοῦ — corr. Tayl. — [8]) 27, 3 Συμποσίῳ) Pag. 198 D. — [9]) 27, 5 μαρτυρεῖ) ἱστορεῖ B. — [10]) 27, 5 Πειραιεῖ) πυραιεῖ

τῇ εἰκάδι τοῦ Θαργηλιῶνος ἐπιτελεῖσθαι, ἕπεσθαι δὲ τὰς περὶ τὴν Ἀθηνᾶν ἑορτάς[1]).

Ἀλλὰ δὴ ποῖον ἔργον τοῦτο Κριτίας, οὐ λεγόμενον μὲν, ὡς δὲ πραχθὲν ὄντως ὑπὸ τῆς δε τῆς πόλεως ἀρχαῖον διηγεῖτο. (Pag. 21 A.)

Ὁ Σωκράτης ἀνεγείρων ἐπὶ τοὺς λόγους τὸν Κριτίαν ἀπαιτεῖ ῥηθῆναι τὸ μέγιστον ἔργον, ὃ Κριτίας ὁ παλαιὸς ἔφη παρὰ Σόλωνος ἀκηκοὼς μὴ πάνυ μὲν τεθρυλημένον, γενόμενον δὲ ὅμως. ἐν ᾧ πρῶτον μὲν ἐκεῖνο ἄξιον | σκοπεῖν, ὅτι B
πολλὰ καὶ ἐν τῷ παντὶ γίγνεται λανθάνοντα τοὺς πολλούς (καὶ ταύτῃ διαφέρουσιν οἱ σπουδαῖοι τῶν ἄλλων, ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα ὁρῶσι καὶ ἐπαισθάνονται τῶν γιγνομένων) ἔπειθ', ὅτι τὰ μὲν τελειότερα τῶν αἰτίων ἁπλότητι χαίρει καὶ ἀπὸ τῶν συνθέτων ἐπὶ τὰ πρῶτα χωρεῖ, τὰ δὲ ὑφειμένα τοὐναντίον ἀπὸ τῶν ἁπλῶν ἐπὶ τὰ σύνθετα κάτεισιν. οὕτω γὰρ καὶ ἐν τούτοις ὁ μὲν Σωκράτης κάτωθεν ἄνω μέχρι Σόλωνος ἀναδεδράμηκεν, ὁ δὲ Κριτίας ἔμπαλιν ἀρξάμενος ἀπὸ Σόλωνος εἰς τὴν ἑαυτοῦ μνήμην κατῆλθεν.

Ἐγὼ φράσω παλαιὸν ἀκηκοὼς λόγον, οὐ νέου ἀνδρός. (Pag. 21 A.)

Λογγῖνος[2]) μὲν ἐν τούτοις ἐπισημαίνεται πάλιν, ὅτι φροντίζει καὶ ὀνομάτων ὥρας καὶ ποικιλίας ὁ Πλάτων, ἀπαγγέλλων ἄλλως τὰ αὐτά· τὸ μὲν γὰρ ἔργον ἀρχαῖον ἐκάλεσε, τὸν δὲ λόγον παλαιὸν, τὸν δὲ ἄνδρα οὐ νέον, καίτοι ταὐτὸν διὰ πάντων σημαίνων καὶ δυνάμενος πάντα ὡσαύτως προσειπεῖν. οὗτος μὲν οὖν φιλολόγος, ὥσπερ Πλωτῖνον εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ λέγεται, καὶ οὐ φιλόσοφος[3])· Ὠριγένης δὲ ἡδονῆς μὲν αὐτὸν οὐ συνεχώρει μεμηχανημένης καὶ καλλωπισμῶν τινῶν[4]) στοχάζεσθαι, | πιθανότητος δὲ αὐτοφυοῦς καὶ ἀκαλ- C
λωπίστου καὶ τῆς ἐν ταῖς μιμήσεσιν ἀκριβείας φροντίζειν, καὶ δὴ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἑρμηνείας αὐτοφυῶς ἔχειν, ὡς πεπαιδευμένῳ προσῆκον. ὀρθῶς γὰρ καὶ Ἀριστόξενον φάναι τὸν μουσικὸν[5]), ὡς αἱ τῶν φιλοσόφων διαθέσεις ἄχρι τῶν φθόγγων διατείνουσι τὸ ἐν ἅπασιν αὐτῶν τεταγμένον ἐμφανίζουσαι. καθάπερ, οἶμαι, καὶ ὁ μέγας οὗτος οὐρανὸς τῆς τῶν νοήσεων ἀγλαΐας ἐν τοῖς μετασχηματισμοῖς εἰκόνας ἐναργεῖς ἐπιδείκνυσι συγκινουμένας ταῖς ἐκείνων[6]) ἀφανέσι περιόδοις. ὁ δὲ δὴ μέγας Ἰάμβλιχος[7]) ἀξιοῖ μᾶλλον ἡμᾶς ἐπὶ τὰ πράγματα τῶν λόγων τὴν ποικιλίαν ἀνάγειν καὶ ὁρᾶν, ὅπως καὶ ἐν τῇ φύσει τὰ

---

[1]) **27, 6** *ἑορτας*) *ἑορτάν* B. (corr. C. O. Müllerus Quo anni tempore Panathenaea minora celebrata sint quaerens in diss. Vol. II. Musei philolog. Cantabr. inserta Pag. 233, quo tamen loco perperam *ἐπιμελεῖσθαι* scriptum exstat pro *ἐπιτελεῖσθαι*, et p. 217. pro p. 27.) — [2]) **27, 15** *λογγῖνος*. m. A. — [3]) **27, 19** *σημ. ὅ, τι περὶ λογγίνου λέγει ὁ πλωτῖνος: ὠριγένης*: m. A. — [4]) **27, 19** *τινῶν*) om. A. — [5]) **27, 22** *μουσικὸν*) *μενικὸν* — Fabricius Bibl. Gr. T. VIII. Pag. 537 coni. *μελικόν*. — [6]) **27, 24** *ἐκείνων*) *εἰκόνων*—corr. Tayl. — [7]) **27, 25** *ἰάμβλιχος*. m. A.

ἐναντία τῷ ἑνὶ κεκράτηται, καὶ τὸ ἓν ὅπως ποικίλλεται, καὶ οἱ αὐτοὶ λόγοι πόσην [1]) ἐξαλλαγὴν [2]) ἐπιφαίνουσιν, ἄλλως μὲν ὄντες ἐν τῷ νῷ τοῦ παντὸς, ἄλλως δὲ ἐν τῇ ψυχῇ καὶ ἄλλως ἐν τῇ φύσει καὶ ἐσχάτως ἐν ὕλῃ γεγονότες καὶ αὖ περὶ τὴν ὕλην μετὰ τῆς ὁμοιότητος παμπόλλην τὴν ἑτερότητα δεικνύντες. ταῦτα γάρ ἐστιν ἐπάξια τῆς τοῦ Πλάτωνος διανοίας, ἀλλ' οὐχ ἡ πολυπραγμοσύνη τῆς λέξεως.

D ἦν μὲν γὰρ | δὴ Κριτίας τότε ὥς ἔφη σχεδὸν ἐγγὺς ἤδη τῶν ἐνενήκοντα ἐτῶν, ἐγὼ δὲ δὴ μάλιστα δεκέτης. (**Pag. 21 B.**)

Τρία ταῦτα παραλαμβάνεται [3]) πρόσωπα τὴν ἱστορίαν ἢ μυθολογίαν διασωσάμενα ταύτην, ὁ Σόλων, ὁ Κριτίας ὁ παλαιὸς, ὁ νέος οὗτος Κριτίας, διότι τέλεια προηγεῖται τὰ αἴτια τῆς κοσμοποιίας καὶ τελεσιουργὰ τῶν διοικουμένων. ἀλλὰ παρὰ [4]) μὲν τοῦ Σόλωνος ὁ Κριτίας διακήκοεν, εἷς ἀφ' ἑνὸς [5]), παρὰ τούτου δὲ Κριτίας καὶ Ἀμύνανδρος, παρὰ τούτου δὲ τοῦ Κριτίου τρεῖς. διὰ γὰρ δυάδος ἡ μονὰς πρόεισιν ἐπὶ τὴν τελεσιουργὸν τῶν ὅλων πρόνοιαν. ἔχουσι δὲ καὶ οἱ τῶν ἐτῶν ἀριθμοὶ πολλὴν οἰκειότητα πρὸς τὰ πράγματα. ἥ τε γὰρ δεκὰς τὴν ἐπιστροφὴν πάντων δηλοῖ τῶν ἐγκοσμίων τὴν ἐπὶ τὸ ἕν, καὶ ἡ ἐνενηκοντὰς [6]) τὴν μετὰ τῆς προόδου πρὸς τὴν μονάδα πάλιν ἀποκατάστασιν, ἀμφότεροι δὲ οἱ ἀριθμοὶ κόσμου φέρουσι σύμβολον. εἰ οὖν ἐθέλεις λέγειν, ὁ μὲν Σόλων ἀναλογεῖ πρὸς τὴν τοῦ μένειν αἰτίαν, ὁ δὲ Κριτίας ὁ πρότερος πρὸς τὴν τῶν προόδων χορηγὸν, ὁ δὲ Κριτίας οὗτος πρὸς τὴν ἐπιστρέφουσαν τὰ προελ-
E θόντα καὶ συνάπτουσαν ταῖς ἀρχαῖς· καὶ ὁ μὲν ἡγεμονικῆς | αἰτίας σώζει λόγον, ὁ δὲ ἀπολύτως ἐφαπτομένης τῆς κοσμοποιίας, ὁ δὲ καὶ τοῦ παντὸς ἐπιμελουμένης ἤδη καὶ τὸν ἐν αὐτῷ πρυτανευούσης πόλεμον.

Ἡ δὲ κουρεῶτις [7]) ἡμῖν ἐτύγχανεν οὖσα ἀπατουρίων. ἕως τοῦ πολλοὶ τῶν παίδων ᾔσαμεν. (**Pag. 21 B.**)

[8]) Τὰ Ἀπατούρια ἑορτή τις ἦν εἰς Διόνυσον ἐπὶ τῇ Μελάνθου καὶ Ξάνθου τοῦ Βοιωτοῦ μονομαχίᾳ καὶ νίκῃ [9]) τοῦ Μελάνθου δι' ἀπάτης, Βοιωτῶν καὶ τῶν Ἀθηναίων ὑπὲρ Οἰνόης πολεμούντων ἀλλήλοις. ἐπετελεῖτο δὲ ἐν ἡμέραις τρισὶν, ὧν πρώτη μὲν ἐκαλεῖτο ἀνάῤῥυσις, διότι πολλαὶ θυσίαι ἐν αὐτῇ ἐδρῶντο, ἡ δὲ δευτέρα δόρπια· εὐωχίαι γὰρ ἐν ταύτῃ καὶ δεῖπνα πολλά· ἡ δὲ τρίτη κουρεῶτις· ἐν ταύτῃ γὰρ τοὺς κούρους ἐνέγραφον εἰς τοὺς φράτορας τριετεῖς ἢ τετραετεῖς ὄντας. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ τῶν παίδων οἱ ἐντρεχέστεροι ποιήματα ἄττα [10]) ᾖδον, καὶ ἐκράτουν ἄλλοι ἄλλων οἱ μνήμην πλειόνων ἔχον-

---

[1]) **27, 26** *πόσην) πόσιν* **B.** — [2]) **27, 26** *ἐξαλλαγὴν) ἐξαλλὴν* **A.** — [3]) **27, 31** *παραλαμβάνεται) παραλαμβάνεσθαι* **A.** [4]) **27, 33** *παρὰ) περὶ* — [5]) **27, 33** *ἀφ' ἑνὸς) ἀφενὸς* **A.** — [6]) **27, 36** *ἐνενηκοντὰς) ἐννενηκοντὰς* **B.** — [7]) **27, 41** *κουρεῶτις) κουρεῶτης* **B.** — [8]) **27, 42** *σημ. περὶ ἀπατουρίων*: **m. A.** — [9]) **27, 43** *νίκῃ) νίκη* **B.** — [10]) **27, 48** *ἄττα) ἅττα*

τες· ἐρραψῴδουν γὰρ τὰ τῶν παλαιῶν. περὶ δὲ τῶν φρατόρων τοσοῦτον ἰστέον[1]),
ὅτι τῶν φυλῶν μετὰ Ἴωνα τεσσάρων | γεγενημένων, ἀπὸ δὲ Κλεισθένους δέκα, F
μετὰ δὲ ταῦτα δώδεκα, τῶν φυλῶν ἑκάστη διῃρέθη εἰς τρία, καὶ φράτορες οἱ
εἰς τὴν αὐτὴν ταττόμενοι φυλὴν καὶ φρατρίαν, ὡς ἀλλήλων συγγενεῖς, καὶ εἰς
τούτους τοὺς φράτορας ἡ ἐγγραφὴ τῶν[2]) κόρων ἐγίγνετο· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τὸ
ὄνομα ἐντεῦθεν ἦν, ἀπὸ τῶν ἐγγραφομένων παίδων, κουρεῶτις, καθάπερ εἴπο-
μεν. ταῦτα μὲν τὰ ἐκ τῆς ἱστορίας· πάλιν δὲ ἐπὶ τὰ πράγματα ἀποβλεπτέον
καὶ ἐν[3]) τούτοις ὡς ἐν εἰκόσιν ἐκεῖνα καταθεατέον[4]). ἡ μὲν οὖν τῶν Ἀπατου-
ρίων ἑορτὴ πρόφασιν ἔχουσα | νίκης Ἀθηναίων προσήκει τῇ ὑποθέσει, καθ' 28
ἣν Ἀθηναῖοι νικῶσι καὶ τὰ νοερὰ πάντα τῶν ἐνύλων ἐπικρατεῖ· τὸ δὲ αὖ τῆς
ἀπάτης οἰκεῖον τοῖς ἐγκοσμίοις εἴδεσιν ἐξισταμένοις[5]) ἀπὸ τῶν ἀμερῶν καὶ
ἀΰλων λόγων καὶ φαινομένοις ἀντὶ τῶν ὄντως ὄντων γενομένοις. ἡ δὲ ἐγγραφὴ
τῶν παίδων μιμεῖται τὰς τῶν μερικῶν ψυχῶν εἰς τοὺς οἰκείους κλήρους κατα-
τάξεις καὶ τὰς εἰς διαφόρους γενέσεις καθόδους, τὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τὴν ἐν τῷ
κόσμῳ διαιώνιον εὐθημοσύνην[6])· εἰ γὰρ πεπληρώμεθα θεῶν, ἀΐδιον ἑορτὴν
ἄγει[7]). τὰ δὲ ἆθλα τῆς ῥαψῳδίας ἀναλογεῖ τοῖς ἀγῶσιν, οὓς ὑπομένουσιν αἱ
ψυχαὶ συνυφαίνουσαι τὴν ἑαυτῶν ζωὴν τῷ παντί. αὐτὴ δὲ ἡ ῥαψῳδία προσέ-
οικε τῇ εἰρομένῃ[8]) καὶ ὑφαινομένῃ ζωῇ τοῦ παντός· μίμησιν γὰρ ἔχει τῶν
νοερῶν εἰδῶν, ὡς ἐκείνη πράξεων καὶ ἠθῶν ἡρωϊκῶν, μετὰ τοῦ καθηρμοσμέ-
νον[9]) ἔχειν τὸν εἱρμόν. τὰ δὲ πολλὰ ποιήματα τῶν πολλῶν ποιητῶν τὰς πολ-
λὰς ἀπεικονίζεται φύσεις καὶ τοὺς πολλοὺς περικοσμίους[10]) καὶ ὅλως τὴν τῶν
φυσικῶν | μιμημάτων διαίρεσιν, τὰ δὲ νέα ποιήματα τὰ ἀεὶ ἀκμάζοντα εἴδη B
καὶ ἀεὶ τέλεια καὶ γόνιμα καὶ δρᾶν εἰς ἄλλα δυνάμενα. ταῦτα περὶ τούτων.
μνήμη δὲ γέγονε καὶ τῶν Σόλωνος ποιημάτων οὐχ ὡς ποιητοῦ κατὰ τὴν δη-
μώδη ποιητικήν, ἀλλ' ὡς φιλοσοφίαν ποιητικῇ συμμίξαντος, ἐπειδὴ καὶ τῶν
ἐγκοσμίων ἔργων καὶ τῶν ὅλων ποιήσεων νοῦς ἡγεῖται βασιλεύς. καὶ ὁ ἔπαινος
δὲ εἰς ἄλλον ἀνάγεται, τὸν Ἀμύνανδρον, ἐπειδὴ τοῦ ποιοῦντος καὶ γεννῶντος
τὸ κρῖνον διέστηκεν, ὡς ἐν Φαίδρῳ[11]) μεμαθήκαμεν. διὰ δὲ πάντων ὁμοῦ τῶν
εἰρημένων εἰς τὸ πᾶν ἀναγόμενος ὡς ἀπ' εἰκόνων ἐκεῖνό φησιν ὁ λόγος, ὅτι δὴ
πρὸς τὸν ἐν τῷ κόσμῳ πόλεμον συντελοῦσι μὲν[12]) καὶ αἱ μερικαὶ ψυχαὶ καὶ αἱ
μερικαὶ φύσεις καὶ τὰ μεριστὰ εἴδη καὶ τούτων μάλιστα τὰ ἀεὶ[13]) νέα καὶ
δραστήρια, πάντα δὲ ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν συνέχεται τῶν τῆς δημιουργίας ἐφό-
ρων καὶ πρὸς ἕνα κόσμον καὶ μίαν ἁρμονίαν συντάττεται καὶ μίαν ὁμοτελῆ
ζωήν.

---

[1]) 27, 49 *ἰστέον*) *ῥητέον*, in m. *γρ. ἰστέον*, A. — [2]) 27, 52 *τῶν*) bis A. — [3]) 27, 54 *ἐν*) *ἀπὸ* A. — [4]) 27, 54 *καταθεατέον*) *καταθετέον* — [5]) 28, 2 *ἐξισταμένοις*) *ἐξισταμένης* B. — [6]) 28, 5 *εὐθημοσύνην*) *εὐθυμοσύνην* — [7]) 28, 5 *ἑορτὴν ἄγει*) sc. *ὁ κόσμος*. — *ἑορτὴν ἄγειν* A. — [8]) 28, 7 *εἰρομένῃ*) *εἰρημένῃ* — [9]) 28, 8 *καθηρμοσμένον*) *καθηρμοσμένου* B. — [10]) 28, 9 *περικοσμίους*) Tayl. *λόγους* excidisse putat: quidni *θεοὺς* vel *δαίμονας* audiamus? — [11]) 28, 14 *Φαίδρῳ*) Pag. 274 E. — [12]) 28, 16 *μὲν*) *μέν τοι* B. — [13]) 28, 17 *ἀεὶ*) *εἰς ἀεὶ* A.

Εἶπεν οὖν τις τῶν φρατόρων, εἴτε δοκοῦν αὐτῷ τότε, εἴτε
καὶ χάριν τινὰ τῷ Κριτίᾳ φέρων. ἕως τοῦ εὐδοκιμώτερος ἂν
ποτε ἐγένετο αὐτοῦ. (Pag. 21 D.)

C Πάλιν | ἐν τούτοις οἱ μὲν τῆς λέξεως φιλοθεάμονες ἐπισημαίνονται τοῖς
αὐτῶν [1]) ἐρασταῖς, ὅτι Σόλωνος ἐπαινεῖ τὴν ποίησιν ὁ Πλάτων ἀσφαλῶς ἰδιώτῃ
τὸν ἔπαινον ἀναθεὶς καὶ εἰς χάριν ἄλλων, ἀλλ' οὐ κατὰ νοῦν λέγοντι καὶ λό-
γον· εἴπερ γάρ τις ἄλλος, καὶ ποιητῶν ἄριστος κριτὴς ὁ Πλάτων, ὡς καὶ Λογγῖ-
νος συνίστησιν· Ἡρακλείδης [2]) γοῦν ὁ Ποντικός φησιν, ὅτι τῶν Χοιρίλου [3]) τότε
εὐδοκιμούντων Πλάτων τὰ Ἀντιμάχου προὐτίμησε καὶ αὐτὸν ἔπεισε τὸν Ἡρα-
κλείδην εἰς Κολοφῶνα ἐλθόντα τὰ ποιήματα συλλέξαι τοῦ ἀνδρός· μάτην οὖν
φληναφοῦσι Καλλίμαχος καὶ Δοῦρις [4]) ὡς Πλάτωνος οὐκ ὄντος ἱκανοῦ κρίνειν
ποιητάς· δηλοῖ γοῦν αὐτοῦ καὶ τὰ προκείμενα τὴν φιλόσοφον [5]) κρίσιν. καὶ
ταῦτα ἱστορικώτερα θείη τις ἄν· ὁ δὲ τῶν πραγμάτων ἐξεταστὴς ἀξιώσει εἰπεῖν
ἡμᾶς, ὅπως πάντα τὰ [6]) αἴτια τῆς διακοσμήσεως καὶ τὰ συνεκτικὰ τῆς ἐναν-
τιώσεως εἰς μίαν ἀρχὴν ἀνατείνεται καὶ τὰ ἔσχατα διὰ τῶν μέσων ἀντέχεται
τῶν πρώτων. οὕτω γὰρ οἱ μὲν τοῦ παλαιοῦ Κριτίου παραδεξάμενοι τὸν λόγον
ἐπ' αὐτὸν, ἐκεῖνος δὲ ἐπὶ τὸν Σόλωνα βλέπει, καὶ οὗτος μὲν θαυμάζει τὴν Σό-
D λωνος ποιητικὴν | δύναμιν, ἐκεῖνοι δὲ διὰ μέσου τοῦ Κριτίου πρὸς τὴν [7]) Σό-
λωνος ἀναπέμπονται ποίησιν· τούτῳ γὰρ [8]) χαριζόμενοι κἀκείνην ἐγκωμιάζου-
σιν. ἀλλὰ δὴ τίνα [9]) περὶ Σόλωνός φησιν ὁ Κριτίας [10]); ὅτι δὴ δεύτερός ἐστι
τῶν ἐνθέων ποιητῶν διὰ δύο ταύτας αἰτίας, ὅτι τε παρέργως ἐχρήσατο τῇ ποι-
ήσει, καὶ ὅτι τὴν τῶν Ἀθηναίων πόλιν εὗρε [11]) στασιάζουσαν ἀφικόμενος ἐξ
Αἰγύπτου καὶ οὐ δεδύνηται [12]) τῆς πατρίδος κηδόμενος διαθεῖναι τὸν λόγον,
ὃν ἐκεῖθεν δεῦρο ἐκόμισε. τίς μὲν οὖν ἐστιν ὁ λόγος, ἐρεῖ προϊών· ἐκ δὲ τού-
των ὡς εἰκόνων ποιεῖ δῆλον, ὅτι τε τὸ πρώτως δημιουργικὸν καὶ τὸ [13]) ποιη-
τικὸν πᾶν ἔχει μὲν πρώτας ἄλλας ἐνεργείας, δευτέραν δὲ τὴν εἰς τὰ δεύτερα
ποίησιν, καὶ ὅτι τὸ πλημμελὲς καὶ ἄστατον τῆς ὕλης οὐ καταδέχεται πολλά-
κις τὸν ἀπὸ τῶν θειοτέρων αἰτίων κόσμον, ἀλλ' ἀσυμμέτρως [14]) ἔχει πρὸς τὴν
ἀπ' αὐτῶν δόσιν, διὸ δεύτεραι καὶ τρίται δυνάμεις προῆλθον, αἳ προσεχῶς τὸ
ἀνείδεον αὐτῆς κοσμοῦσιν. ὁ μὲν οὖν Σόλων ἐλευθερώτατος [15]) ὢν καὶ μιμού-
μενος τὰς ἐξῃρημένας αἰτίας οὐ παραδέδωκε διὰ ποιήσεως [16]) τὸν Ἀτλαντικὸν

---

[1]) 28, 20 *αὐτῶν*) Fort. *αὔτων* — [2]) 28, 22 *ἡρακλείδης ὁ ποντικός·* m. A. — [3]) 28, 23 *Χοιρίλου*) *χοιρίλλου* — corr. Schellenbergius in Antimachi reliquiis Pag. 36. — [4]) 28, 25 *σημ. περὶ καλλιμάχου καὶ δούριδος*: m. A. — [5]) 28, 26 *φιλόσοφον*) *φιλοσόφου* B. — [6]) 28, 27 *τὰ*) sup. A. om. B. — [7]) 28, 30 *τὴν*) *τὸν* A. — [8]) 28, 30 *γὰρ*) om. A. — [9]) 28, 31 *δὴ τίνα*) *δή τινα* A. — [10]) 28, 31 *φησιν ὁ Κριτίας*) *ὁ κριτίας φησίν* A. — [11]) 28, 33 *εὗρε*) *εὗρεν* A. — [12]) 28, 33 *οὐ δεδύνηται*) *οὐδὲ δύνηται* B. — [13]) 28, 35 *τὸ*) om. A. — [14]) 28, 37 *ἀλλ' ἀσυμμέτρως*) *ἀλλὰ συμμέτρως* — corr. Tayl. — [15]) 28, 38 *ἐλευθερώτατος*) Cf. Tim. Pag. 21 C et infra 29, 11. — [16]) 28, 39 *διὰ ποιήσεως*) om. A.

πόλεμον· ὁ δὲ Κριτίας καὶ οἱ | μετ' ἐκεῖνον καὶ εἰς ἄλλους ἐκφέρουσι μιμού- E
μενοι τὰς δευτέρας καὶ τρίτας αἰτίας, αἳ τὴν ποικιλίαν τῶν λόγων καὶ τὴν ἐξ
ἐναντίων ἡρμοσμένην διακόσμησιν [1]) εἰς τὸ ἐμφανὲς προάγουσι [2]). καὶ μὴν καὶ
τὸ σοφώτατον εἶναι τὸν Σόλωνα τὴν ἀναλογίαν αὐτοῦ δείκνυσι τὴν πρὸς τὰς
πρώτας ἀρχάς, καὶ τὸ ἐλευθερώτατον [3]) τῆς ἐξῃρημένης καὶ ἐν ἑαυτῇ ἱδρυμέ-
νης καὶ ἀπολύτως πάντα πληρούσης ἐνεικονίζεται δυνάμεως, καὶ συντρέχει τῷ
σοφῷ τὸ τοιοῦτον ὡς ἄϋλον καὶ ἀδέσποτον καὶ ἑαυτοῦ ὄν. τὸ δὲ γέροντα προ-
σειρῆσθαι τὸν Κριτίαν ἐν τούτοις ἐκεῖνον τὸν παλαιὸν τὴν νοερὰν καὶ πόρρω γε-
νέσεως αἰτίαν ἐνδείκνυται. φρόνησις γάρ, φησι [4]), καὶ δόξαι ἀληθεῖς ἀγαπητὸν
ὅτῳ καὶ εἰς γῆρας ἂν παραγένοιντο [5]). τὸ δὲ αὖ σφόδρα μεμνῆσθαι τόνδε τὸν
Κριτίαν τὴν σωτηρίαν τῶν ἀϊδίων ἐμφαίνει λόγων καὶ τὴν μόνιμον περὶ τὰ
πρῶτα τῶν δευτέρων αἰτίων ἐνέργειαν, τὸ δὲ πάρεργον εἶναι τῷ Σόλωνι τὸ
ποιητικὸν τὸ καὶ ἐν τοῖς πρωτίστοις τὰς εἰς τὰ δεύτερα ποιήσεις δεύτερον ἔχειν
λόγον· πρῶτον [6]) γάρ εἰσιν ἐνέργειαι αὐτῶν αἱ νοεραί, καθ' ἃς ἥνωνται τοῖς
πρὸ αὐτῶν. εἰ δέ τις ἡμῶν ταῦτα | λεγόντων παρεὶς τὰ πράγματα σκοποίη, δι' F
ἣν αἰτίαν κατὰ τὸ φαινόμενον ταῦτα παρεισκεκύκληκεν [7]) ὁ Πλάτων, εἰκότως
ἂν εὕροι ταῦτα πρὸς τὸ προκείμενον. ἦν μὲν γὰρ σκοπὸς αὐτῷ τὸν Ἀτλαντικὸν
ἀφηγήσασθαι πόλεμον, ἔδει δὲ τὸν τῆς ἱστορίας ταύτης ἄγγελον μήτε ἀπατᾶν
μήτε ἀπατᾶσθαι· διὸ καὶ σοφώτατος ὁ Σόλων εἴρηται καὶ οἰκεῖος τοῖς ἀμφὶ
Κριτίαν· ὡς μὲν γὰρ σοφὸς ἀνεξαπάτητός ἐστιν, ὡς δὲ οἰκεῖος οὐκ ἀπατεών.
ἔδει γε μὴν καὶ τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὴν μήτε ἐν ἡλικίᾳ εἶναι, ἵνα δόξῃ ἀρχαῖος
εἶναι [8]) ὁ λόγος, | μήτε νέον οὕτως, ὡς ἐπιλήσμονα· διόπερ ὁ Κριτίας νέος μὲν 29
ὑπόκειται, μνημονεύειν δὲ ἱκανός, ὥστε καὶ ἀγωνίζεσθαι περὶ ῥαψῳδίαν πρὸς
ἄλλους, ἐν αἷς μνήμης ἔδει πολλῆς. ἔτι τοίνυν ἔδει τὸν παλαιὸν Κριτίαν μὴ νέ-
οις τοὺς τοιούτους λόγους ἐγχειρίζειν, ἵνα μὴ δόξωσιν εὐκαταφρόνητοι εἶναι·
εἰκότως ἄρα ὑπόκειται τῶν φρατόρων τις πυνθανόμενος περὶ Σόλωνος καὶ
ἀκούων τὴν ἱστορίαν. ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἔδει τῷ Σόλωνί πως ᾠκειῶσθαι, ἵνα ὁ
γέρων ἐν καιρῷ τὴν κατ' αὐτὸν ἀφηγήσηται πᾶσαν ἱστορίαν· διὸ προκατάρχου-
σιν οἱ ἔπαινοι τῆς ποιήσεως αὐτοῦ πρὸ τῆς ἱστορίας, οὓς καὶ ὁ Ἀμύνανδρος
ποιεῖται τῷ Κριτίᾳ χαριζόμενος. ταῦτα καὶ περὶ τῆς οἰκονομίας. ὅτι δὲ Σόλων
ἀφίκετο εἰς Αἴγυπτον οὐ καθ' ἱστορίαν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ χρόνον τινὰ κατὰ
τοὺς αὐτοῦ νόμους Ἀθηναῖοι ζῶσιν, ὧν [9]) ὠμωμόκεσαν αὐτῷ μηδένα λύσειν
τῶν τεθέντων νόμων, δῆλον. ἐν γὰρ τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ τῷ Κροίσῳ συνεγέ-
νετο καὶ εἰς Αἴγυπτον ἔπλευσεν. ἀναστρέψας δὲ κατέλαβε | τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν B

---

[1]) 28, 41 *διακόσμησιν*) *ἐναντίωσιν*, in m. *γρ. διακόσμησιν*, A. — [2]) 28, 41 *προά ουσι*) *προάγουσιν* B. et paulo post *δείκνυσιν* — [3]) 28, 42 *τὸ ἐλευθερώτατον*) sc. *εἶναι*. Videtur autem *τὸ* ante *τῆς* excidisse et *ἐνεικονίζεται* medium esse activa significatione praeditum, ut 164, 40. 200, 20. 39. — [4]) 28, 45 *φησι*) Leg. Lib. II. Pag. 653 A. — [5]) 28, 46 *παραγένοιντο*) *παραγένοιτο* A. — [6]) 28, 49 *πρῶτον*) *πρῶται* B. — [7]) 28, 50 *παρεισκεκύκληκεν*) *παρεισκέκληκεν* — Tayl. coni. *παρεισκύκληκεν* — [8]) 28, 54 *εἶναι*) om. A. — [9]) 29, 8 *ὧν*) Fort. *ὡς*

Πεισιστρατιδῶν ταραττομένην. τοσαῦτα καὶ ἀπὸ τῆς ἱστορίας εἰρήσθω. Ὠριγένης[1]) δὲ ἀπορήσας[2]), πῶς ἐλευθεριώτατον τὸν Σόλωνα προσεῖπεν, οὐ γὰρ εἶναι πρέποντα ποιητῇ τὸν ἔπαινον, λύει τὸ ἄπορον λέγων ἢ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς χρήμασιν ἐλευθερίων τὸν εὐπόρως δαψιλέσι τοῖς ὀνόμασι χρώμενον οὕτως ὠνομάσθαι φάσκων[3]), ἢ ὡς παῤῥησιαστικώτατον καὶ διὰ τοῦτ' ἐλεύθερον μετ' οὐδεμιᾶς ὑποστολῆς ἐν τῇ ποιήσει διαγιγνόμενον, ἢ καὶ ὡς ἀνειμένον καὶ ἀβίαστον κατὰ τὴν ποίησιν. ὁ δὲ Ἰάμβλιχος[4]) οὐδὲν[5]) εἶναί φησι τούτων ἀληθὲς, ἀλλὰ σημαίνεσθαι διὰ τούτου τὸ ἀπόλυτον τοῦ νοῦ καὶ τὸ ἀδέσποτον τῆς ἀρετῆς τοῦ Σόλωνος καὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ὑπερέχον πάντα τὰ ἄλλα. καὶ μὲν δὴ καὶ τὸ μειδιᾶν τὸν Κριτίαν φησὶν ὁ αὐτὸς ἐξηγητὴς δηλοῦν τὴν τελείαν ἀπογέννησιν τῶν αἰτίων, τὴν ἐπιγήθουσαν τοῖς γεννήμασιν ἑαυτῆς· τὴν δὲ σφόδρα μνήμην τὴν σωτηρίαν τῶν ποιητικῶν ἐν τῷ κόσμῳ λόγων ἐνδείκνυσθαι. διὰ τί οὖν ἐσπούδασεν ἂν ὁ Σόλων ἐν ποιήμασι παραδοῦναι τὸν Ἀτλαντικὸν πόλεμον;
C διότι, φησί, πάντα τὰ φυσικὰ ἔργα καὶ ἡ κοσμικὴ ἐναντίωσις διὰ | μιμήσεως ὑφέστηκεν· ἀναλογεῖ γὰρ τοῖς ποιητικοῖς αὐτῆς καὶ πρωτουργοῖς αἰτίοις, ὡς ὁ Κριτίας τοῖς προσεχέσι καὶ δευτερουργοῖς. διὰ τί δὲ ὑπὸ τῶν στάσεων ἐκωλύθη; διότι τὰ ἔνυλα κινήματα καὶ ὁ ἔνυλος θόρυβος ἐμπόδιον γίνεται τοῖς ποιητικοῖς λόγοις τῶν ἐγκοσμίων, ὡς εἴρηται καὶ πρότερον.

Περὶ μεγίστης ἔφη καὶ ὀνομαστοτάτης πασῶν δικαιότατον[6]) πράξεως οὔσης, ἣν ἥδε ἡ πόλις ἔπραξε μὲν, διὰ δὲ χρόνον καὶ φθορὰν τῶν ἐργασαμένων[7]) οὐ διήρκεσε δεῦρο ὁ λόγος. **(Pag. 21 D.)**

Ἐν δὲ τούτοις ὁ Λογγῖνος ἐλλείπειν οἴεται τὴν λέξιν· τῷ γὰρ δικαιότατ' ἂν προσδεῖν τὸ νομισθείσης, διότι τοῦτο ἀπαιτεῖται ἐν τῷ ἐφεξῆς, ἀλλ' οὐ τὸ οὔσης. οὐ συνῆκε δέ, φησιν ὁ Πορφύριος, ὅτι διὰ τὸ εἶναι μὲν μεγίστην τὴν πρᾶξιν, μήπω δὲ ὀνομαστὴν, προσέθηκε τὸ δικαιότατ' ἂν ὀνομαστοτάτην εἶναι. ἡμεῖς δὲ τῶν πραγμάτων ἀντεχόμενοι λέγομεν, ὅτι μεγίστην μὲν ἐκάλεσε τὴν πρᾶξιν τὴν εἰκόνα φέρουσαν τῆς ὅλης ἐναντιώσεως ὡς πανταχοῦ διατείνουσαν, ὀνομαστοτάτην δὲ ὡς εἰς τὴν ἐμφανῆ δημιουργίαν συντελοῦσαν. οὕτω γὰρ καὶ παρ' Ὀρφεῖ τὰ τῆς φύσεως ἔργα κλυτὰ προσαγορεύεται·
D Καὶ φύσεως κλυτὰ | ἔργα μένει καὶ ἀπείριτος αἰών.

Λέγε ἐξ ἀρχῆς· ἦ δ' ὅς, τί τε καὶ πῶς, καὶ παρὰ τίνων, ὡς ἀληθῆ διακηκοὼς ἔλεγεν ὁ Σόλων. **(Pag. 21 D.)**

Τί μὲν, αὐτὸ τὸ θαυμαστὸν ἔργον[8])· πῶς δὲ, τὸ τίνα τρόπον πραχθὲν, ἢ

---

[1]) **29, 10** *Ὠριγένης) Ὠρηγένης* **B.** *ὠριγένης* **eliam in m. A.** — [2]) **29, 10** *ἀπορήσας) ἀποῤῥήσας* **A.** — [3]) **29, 13** *φάσκων)* **Aut hoc, aut quod praecessit** *λέγων* **abundat.** — [4]) **29, 14** *Ἰάμβλιχος*: **m. A.** — [5]) **29, 14** *οὐδὲν) οὐ* **B.** — [6]) **29, 23** *δικαιότατον) δικαιότητος* **A.** — [7]) **29, 23** *ἐργασαμένων) ἐργασμένων* **B.** — [8]) **29, 31** *ἔργον)* **om. A.**

τίνα τρόπον τῷ Σόλωνι γνωσθέν· παρὰ τίνων δὲ, τῶν διασωσαμένων, ἧκεν εἰς τὴν Σόλωνος ἀκοήν. ἔοικε δὲ διὰ τοῦτο αὐτό τε τὸ εἶδος τῆς ὅλης ἐναντιώσεως ἐπιζητεῖν, καὶ πῶς ἐπιτελεῖται ἢ γιγνώσκεται, καὶ ἀπὸ ποίων αἰτίων ἤρτηται τῶν ἡμῖν ἀφανῶν. πρότερον μὲν οὖν διὰ τῶν συγγενῶν ἐπὶ τὴν Σόλωνος παράδοσιν ἀνέτρεχε [1]), νῦν δὲ καὶ τὰς ἀνωτέρω τούτου ζητεῖ κατιδεῖν ἱστορίας, ἢ [2]) ἵνα σαφέστερον εἴπω, τῆς δημιουργίας ταύτης τὰς ἀρχάς. καὶ θεωρήσεις γε πάσας μέχρι τῶν πρωτίστων ὡς ἐν [3]) εἰκόσι διά τινων συμβόλων ἐκεῖνα θεώμενος.

Ἔστι τις κατ' Αἴγυπτον, ἦ δ' ὅς, ἐν τῷ δέλτα, περὶ ὃ κατὰ κορυφὴν σχίζεται τὸ τοῦ Νείλου ῥεῦμα Σαϊτικὸς ἐπικαλούμενος νομός. (Pag. 21 E.)

Πρῶτον ἐκεῖνο κατιδεῖν ἄξιον, ὅπως ἀπὸ τῶν περιεκτικωτέρων ἀεὶ τὰ ἐμπεριεχόμενα παραδίδωσιν ὁ λόγος, ἀπὸ μὲν τῆς Αἰγύπτου τὸν ποταμὸν, ἀπὸ δὲ τούτου τὸ Δέλτα καὶ ἀπὸ τούτου τὸν Σαϊτικὸν νομὸν καὶ ἀπὸ τούτου τὴν Σάϊν τὴν | τῆς Ἀθηνᾶς ἱεράν· ἔπειτα κατιδόντας ἀναπεμφθῆναι διὰ τῆς ἀνα- E
λογίας τούτων ἐπὶ τὰς πρωτίστας καὶ περιεκτικωτάτας αἰτίας τῆς δημιουργίας. καὶ γὰρ ταύτην ἴδοις ἂν περιεχομένην ἄνωθεν ὑπὸ τῶν ὁλικωτέρων αἰτίων καὶ προϊοῦσαν ἄχρι τῶν τελευταίων, πανταχοῦ τε τὰ περιεκτικὰ προκατάρχοντα τῶν περιεχομένων καὶ τὰ ὁλικώτερα τῶν μερικωτέρων, τήν τε ἀμέριστον τῶν μεριστῶν δημιουργίαν καὶ νέαν ὀνομαζομένην, εἰς ἣν καὶ ὁ παρὼν λόγος ἀναπέμψει τὸν πατέρα τῶν λόγων [4]), πληρουμένην μὲν ἐκ τούτων καὶ διαφερόντως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἀχράντου δυνάμεως μεταλαμβάνουσαν, πληροῦσαν δὲ καὶ πᾶσαν τὴν ἐγκόσμιον ποικιλίαν ἑαυτῆς. ὅλως γὰρ ἐπειδὴ τὸν πόλεμον τοῦτον, οὗ δὴ ἕνεκα κεκίνητο τὸ διήγημα πᾶν, εἰς τὴν κοσμικὴν ἀνεπέμψαμεν ἐναντίωσιν, εὖ δὴ [5]) ἔχει κατὰ τὸν αὐτὸν οἶμον ἰόντας καὶ τὴν μὲν τῶν κατ' Αἴγυπτον [6]) ἱερέων γνῶσιν πᾶσαν εἰκάζειν τῇ προτέρᾳ δημιουργίᾳ τῇ μονίμως τοὺς ἐν τῷ παντὶ λόγους συνεχούσῃ, τὴν δὲ κατὰ Σόλωνα νέαν ἀεὶ καὶ μεταβολαῖς ἐγκειμένην ἱστορίαν τῇ νεωτέρᾳ καὶ τὰς παντοίας ἀνακυκλήσεις ἐπιτροπευούσῃ τῶν ἐγκοσμίων, | καὶ ὁρᾶν, ὅπως ἐν εἰκόσι τῶν ἀνθρωπίνων ἡ τῶν F
θείων δημιουργιῶν ἐκφαντάζεται διαφορότης [7]). καὶ ὡς ἐν τούτοις ὁ μὲν Σόλων προκαλεῖται τὸν ἱερέα [8]) πρὸς τὴν τῶν ἀρχαίων ἔκφανσιν, ἐκεῖνος δὲ γινώσκει καὶ ὅσα παρ' Ἕλλησιν ἀρχαῖα νενόμισται καὶ ἔτι πρὸ τούτων τὰ ὄντως ἀρχαῖα, οὕτω καὶ ἐν ἐκείνοις ἡ μὲν νέα δημιουργία πρὸς τὴν πρεσβυτέραν ἐπέστραπται καὶ τελειοῦται παρ' αὐτῆς, ἐκείνη δὲ καὶ τὰ ταύτης αἴτια προείληφε καὶ ἔτι μείζοσιν αὐτῆς ὑπερίδρυται καὶ τελεωτέραις νοήσεσι καὶ δυνάμεσι.

---

[1]) 29, 34 *ἀνέτρεχε*) *ἀνάτρεχε* A. — [2]) 29, 35 *ἢ*) *καὶ* B. — [3]) 29, 36 *ἐν*) om. A. — [4]) 29, 44 *τὸν πατέρα τῶν λόγων*) h. e. Solonem. Cf. 31, 13. 32, 9. — [5]) 29, 47 *δὴ*) *δὲ* A. — [6]) 29, 47 *κατ' Αἴγυπτον*) *καταίγυπτον* A. — [7]) 29, 50 *ἱερεῖς· ὑπερουράνια· | σόλων· νέοι θεοί· | κριτίας· γένεσις*: m. A. — [8]) 29, 51 *ἱερέα*) *ἱερὰ* B.

30 ταῦτα μὲν περὶ τοῦ σύμπαντος λόγου· δεῖ | δὲ καὶ τὰ καθ' ἕκαστον διελθεῖν. τὴν μὲν οὖν Αἴγυπτον οἱ μὲν ὕλης εἰκόνα καλοῦσιν, οἱ δὲ τῆς ὅλης γῆς, ὡς ἀνάλογον αὐτῇ διῃρημένην, οἱ δὲ τοῦ νοητοῦ καὶ τῆς νοητῆς οὐσίας. ἡμεῖς δὲ ἀφομοιοῦσθαί φαμεν ἐν τούτοις αὐτὴν πρὸς ὅλην τὴν ἀφανῆ διάταξιν, τὴν τῶν ἐμφανῶν ἀρχήν. τὸ δέ γε Δέλτα γίνεται μὲν τοῦ Νείλου σχιζομένου περὶ τὸν Σαϊτικὸν νομὸν ἀπὸ μιᾶς εὐθείας ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ[1]), καὶ ἐπὶ θάλατταν ἐξιόντος, ὥστε τοῦ τριγώνου τὴν ὑποτείνουσαν εἶναι τὴν θάλασσαν· ὃ καὶ ὁ Πλάτων τὸν Σαϊτικὸν εἶπε νομὸν[2]) ἐν τούτοις ἐνδεικνύμενος εἶναι περὶ ὃν κατὰ κορυφὴν σχίζεται τὸ τοῦ Νείλου ῥεῦμα· ἀνάλογον δέ ἐστι καὶ πρὸς τὴν μίαν ζωογόνον πηγὴν τῆς θείας ὅλης ζωῆς, καὶ ἐν τοῖς ἐμφανέσι πρὸς τὸ οὐράνιον τρίγωνον τὸ[3]) πάσης ὂν συνεκτικὸν τῆς γενέσεως, τῷ κριῷ γειτνιάζον, ὃν ἐκεῖνοι διαφερόντως ἐτίμων διά τε τὸν Ἄμμωνα κριοπρόσωπον καθιδρυμένον, καὶ ὅτι γενέσεως ὁ κριὸς ἀρχὴ καὶ ὅτι ταχυκινητότατός ἐστιν,
B ὡς περὶ τὸν ἰσημερινὸν κατηστερισμένος. | οἰκείως οὖν καὶ τοῦ Δέλτα μνήμη γέγονεν ἐν τούτοις, ἐπειδὴ καὶ τῶν στοιχείων τῶν κοσμικῶν ὑποστάσεώς ἐστιν ἀρχὴ τὸ τρίγωνον, ὡς ἀκουσόμεθα ἐν τοῖς ἑξῆς[4]). ὁ δὲ Νεῖλος ἀνάλογον αὐτοῖς[5]) τέτακται πρὸς τὸν ζωδιακὸν, ὡς ὑποκείμενος αὐτῷ καὶ ὁμοίως ἐκείνῳ κλινόμενος καὶ διὰ τῶν σχίσεων τὴν λόξωσιν αὐτοῦ μιμούμενος καὶ τὴν περὶ τὰ ἰσημερινὰ σημεῖα διαίρεσιν, σύμβολον δὲ φέρει τῆς χεομένης ἐπὶ πάντα τὸν κόσμον ζωῆς. καὶ μὴν καὶ αἱ δύο τοῦ Νείλου πλευραὶ αἱ ἀπὸ τῆς κορυφῆς εἰς θάλατταν φερόμεναι ἐοίκασί πως ταῖς δύο συστοιχίαις ταῖς ἐκ μιᾶς ῥίζης ἄχρι τῆς γενέσεως προϊούσαις, ὧν ὑποδοχὴ ἡ γένεσις, ὡς γίνεσθαι τρίγωνον ἔκ τε ἐκείνων καὶ τῆς κοινῆς αὐτῶν ὑποδοχῆς, εἰς ἣν συῤῥέουσιν[6]). ὁ δὲ Σαϊτικὸς νομὸς μεγάλη μοῖρα τοῦ Δέλτα καὶ μεγάλης τῆς κατ' οὐρανὸν μετέχει μερίδος. ἡ γοῦν Σάϊς ἱερατικῶς αὐτοῖς[7]) εἰς τὴν ἄρκτον ἀναπέμπεται, οὐχ ὅτι ὑπ' αὐτὴν κεῖται οὐδὲ διὰ ψυχρότητα, ἀλλ' ὡς μετέχουσά τινος ἰδίας ἀποῤῥοίας τῆςδε τῆς θεοῦ, διὸ καὶ ἀκίνητός ἐστιν[8]) ὑπὸ σεισμῶν, διὰ τὸν[9]) περὶ τὸν πόλον τόπον δεξαμένη τὴν ἑδραίαν στάσιν[10]). |

C Τούτου δὲ τοῦ νομοῦ, μεγίστη πόλις Σάϊς, ὅθεν δὴ καὶ Ἄμασις ἦν ὁ βασιλεύς. οἷς[11]) τῆς πόλεως θεὸς ἀρχηγός τίς ἐστιν, αἰγυπτιστὶ μὲν τοὔνομα, Νηΐθ[12]), ἑλληνιστὶ δὲ ὡς ὁ

---

[1]) 30, 4 *δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ*) *δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ* B. — [2]) 30, 5 *τὸν Σαϊτικὸν εἶπε νομὸν*) Haec post *ἐνδεικνύμενος* ponenda videntur. — [3]) 30, 7 *τὸ*) *τῆς* A. — [4]) 30, 11 *τοῖς ἑξῆς*) Pag. 53 C. D. — [5]) 30, 11 *αὐτοῖς*) Antiquiores interpretes significare videtur, eosdem, quorum diversas de Aegypti ratione sententias supra 30, 1 attulit. Nisi forte *αὖ* scribendum, ut 30, 25 *ὁ δὲ αὖ Ἄμασις*. — [6]) 30, 16 *συῤῥέουσιν*) *συῤῥεύουσιν* B. — [7]) 30, 17 *αὐτοῖς*) Cf. adn. ad 30, 11. — [8]) 30, 19 *ἐστιν*) *ἐστι* B. — [9]) 30, 19 *τὸν*) *τὸ* A. — [10]) 30, 19 *στάσιν*) *τάξιν*, in m. *γρ. στάσιν*, A. — [11]) 30, 20 *οἷς*) *οἷς καὶ* A. *ἀθηνᾶ | σάϊς· ἄμασις· | ἀθῆναι· σόλων*: m. A. — [12]) 30, 21 *Νηΐθ*) *Νηΐθὰς* B.

ἐκείνων λόγος, Ἀθηνᾶ. μάλα δὲ φιλαθήναιοι καί τινα τρόπον οἰκεῖοι[1]) τῶνδε εἶναί φασιν. (Pag. 21 E.)

Ὁ μὲν οὖν νομὸς ἀπὸ τοῦ νενεμῆσθαι[2]) τὴν γῆν αὐτοὺς ἔσχε τὴν ἐπωνυμίαν· οὕτω γὰρ ἐκάλουν Αἰγύπτιοι τὰς διαιρέσεις τὰς[3]) κατὰ τὰ μεγάλα τῆς Αἰγύπτου μέρη· ἀπὸ δὲ τῆς πόλεως ὁ σύμπας ὠνόμασται νομὸς Σαϊτικὸς, ὥσπερ ἀπὸ τῆς Σεβεννύτου[4]) Σεβεννυτικὸς καὶ ἀπὸ τοῦ Κανώβου Κανωβικός. ὁ δὲ αὖ Ἄμασις παρείληπται νῦν ἀνάλογον τῷ Σόλωνι. καὶ γὰρ ἐκεῖνος παρὰ πάντας τοὺς βασιλέας σοφίας καὶ δικαιοσύνης ἐπεμελεῖτο. ἔστι δὴ οὖν τῷ Σόλωνι σύζυγος καὶ τοῦτο ὢν πρὸς αὐτὸν, ὅπερ ἡ πόλις πρὸς τὴν Ἀθηναίων, ἵν' ὡς ἐκ μιᾶς μονάδος τῆς θεοῦ τάς τε πόλεις καὶ τοὺς ἄνδρας κεκοσμημένους θεάσῃ καὶ ἀπὸ τῶν τελειοτέρων ἀεὶ τὰ δεύτερα τελειούμενα. τοὺς δὲ Ἀθηναίους Καλλισθένης μὲν καὶ Φανόδημος πατέρας τῶν Σαϊτῶν ἱστοροῦσι γενέσθαι,
Θεόπομπος δὲ ἀνάπαλιν ἀποίκους[5]) αὐτῶν εἶναί φησιν | (Ἀττικὸς ὁ Πλατωνι- D
κὸς διὰ βασκανίαν φησὶ μεταποιῆσαι τὴν ἱστορίαν τὸν Θεόπομπον· ἐπ' αὐτοῦ[6]) γὰρ ἀφικέσθαι τινὰς ἐκ τῆς Σάεως ἀνανεουμένους τὴν πρὸς Ἀθηναίους συγγένειαν) ὁ δὲ Πλάτων τοσοῦτον[7]) μόνον εἶπε περὶ αὐτῶν, ὅτι φιλαθήναιοί τε οἱ Σαῖται[8]) καί τινα τρόπον οἰκεῖοι. δύναται δὲ τοῦτο λέγειν διὰ τὴν πολιοῦχον[9]) μίαν οὖσαν. περὶ δὲ τῆς ἐφόρου τῶνδε τῶν πόλεων ἐκεῖνα χρὴ γινώσκειν, ὅτι προϊοῦσα ἀπὸ τῶν νοητῶν τε καὶ νοερῶν αἰτίων διὰ τῶν ὑπερουρανίων τάξεων[10]) ἐπί τε τὰς οὐρανίας λήξεις καὶ τὰς τῆς γῆς διακληρώσεις ἔλαχεν οἰκείους ἑαυτῇ τόπους οὐκ ἐπεισοδιώδη[11]) τὴν ἑαυτῆς ἡγεμονίαν[12]) παρεχομένη, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν ἑαυτοῦ[13]) καὶ τὸ εἶδος ἐν ἑαυτῇ προλαβοῦσα καὶ οὕτως οἰκεῖον πρὸς ἑαυτὴν τοῦτον λαχοῦσα κλῆρον. ὅτι δὲ ἄνωθεν ἡ ἐπικράτεια τῆς θεοῦ ταύτης διατείνει μέχρι τῶν ἐσχάτων, δηλοῦσιν Ἕλληνες μὲν ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Διὸς αὐτὴν γεννᾶσθαι λέγοντες, Αἰγύπτιοι δὲ ἱστοροῦντες ἐν τῷ ἀδύτῳ τῆς θεοῦ προγεγραμμένον εἶναι τὸ ἐπίγραμμα[14]) τοῦτο· τὰ ὄντα καὶ τὰ ἐσόμενα καὶ τὰ γεγονότα ἐγώ εἰμι. τὸν ἐμὸν χιτῶνα οὐ-
δεὶς ἀπεκάλυψεν. ὃν ἐγὼ | καρπὸν ἔτεκον, ἥλιος ἐγένετο. δημι- E
ουργική τις οὖν ἡ θεὸς καὶ ἀφανὴς ἅμα καὶ ἐμφανὴς ἐν οὐρανῷ τε λῆξιν ἔχουσα καὶ τὴν γένεσιν καταλάμπουσα τοῖς εἴδεσι. καὶ γὰρ τῶν ζωδίων ὁ κριὸς ἀνεῖται τῇ θεῷ καὶ αὐτὸς ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, οὗ δὴ μάλιστα καὶ ἡ κινητικὴ

---

[1]) 30, 22 *οἰκεῖοι*) *οἰκεῖον* A. — [2]) 30, 22 *νενεμῆσθαι*) *νενομῆσθαι* A. — [3]) 30, 23 *τὰς*) om. A. *διατὶ ἐν αἰγύπτῳ οἱ νόμοι οὕτω καλοῦνται*: m. A. — [4]) 30, 23 *Σεβεννύτου*) *Σεβεννήτου* B. — [5]) 30, 29 *ἀποίκους*) *ἐποίκους* — Cf. Africanus apud Euseb. Praep. Ev. Lib. X. Pag. 288 ed. R. Steph. (491 A. Vig.) — [6]) 30, 30 *ἐπ' αὐτοῦ*) Potius *ἐφ' αὐτοῦ*: sua aetate. Perperam Tayl. according to him. — [7]) 30, 31 *τοσοῦτον*) *τοσοῦτο* A. — [8]) 30, 32 *Σαῖται*) *Σαῖται* B. — [9]) 30, 32 *πολιοῦχον*) *πολυοῦχον* B. — [10]) 30, 34 *τάξεων*) *τε καὶ νοερῶν αἰτίων, διά τε ὑπερουρανίων τάξεων* A. — [11]) 30, 35 *ἐπεισοδιώδη*) *ἐπασοδιώδη* B. — [12]) 30, 35 *ἡγεμονίαν*) *ἡγεμονείαν* A. — [13]) 30, 35 *ἑαυτοῦ*) Legendum videtur *αὐτοῦ*, sc. *τοῦ τόπου*. — [14]) 30, 38 *ἐπίγραμμα ἀθηνᾶς*: m. A.

τοῦ παντὸς ἵδρυται δύναμις. εἰκότως οὖν αὐτὴν ὁ Πλάτων καὶ φιλόσοφον ἀποκαλέσει καὶ φιλοπόλεμον καὶ νῦν ἀρχηγὸν τῶν ἐν γῇ κλήρων τούτων προσείρηκε, πρῶτον μὲν διὰ τῆς πατρίου φωνῆς τιμῶν τὴν θεόν· ἀρχηγέτιν [1]) γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὴν πολιοῦχον ὠνόμαζον, τὴν ἐπώνυμον καὶ ἀρχηγέτιν αὐτῆς [2]) ὑμνοῦντες· ἔπειτα τὴν προϊδρυμένην ἐν αὐτῇ μονοειδῶς τῶν διοικουμένων κλήρων ὑπ᾽ αὐτῆς περιοχὴν ἐνδεικνύμενος, καὶ πρὸς τούτοις διαῤῥήδην ἡμῖν παριστάς, ὅτι τὰ αὐτὰ διὰ πλειόνων φωνῶν σημαίνεσθαι δυνατὸν, εἰκόνων οὐσῶν τῶν φωνῶν τοῦ σημαινομένου πράγματος ὑπ᾽ αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑνὸς ἀγάλματα πλείω γένοιτο ἂν ἐκ τῆς ὕλης διαφόρου οὔσης· ὥστε καὶ Αἰγύπτιοι δώσουσιν ἀπόλογον [3]), διότι τοῦτο αὐτὴν ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα, καὶ Ἕλληνες, καὶ
F οὐδὲν θαυμαστὸν ἀμφοτέρως ὀνομάζειν | ὀρθῶς, ὡς κατὰ μίαν ἐπιστήμην τὰ ὀνόματα θεμένους. εἰ τοίνυν μία τῶν δύο πόλεων ἔφορος, τῆς τε Σάεως καὶ τῶν Ἀθηνῶν, εἰκότως φιλαθήναιοί τινές εἰσιν οἱ τὴν Σάϊν οἰκοῦντες, ἅτε συγγενεῖς πως ὄντες αὐτοῖς· ἡ γὰρ οἰκειότης οὐ παντελής· δύναιντο γὰρ ἂν καὶ τῆς αὐτῆς προνοίας οἱ μὲν μᾶλλον, οἱ δὲ ἧττον μετέχειν, καὶ οἱ μὲν ἄλλης, οἱ δὲ ἄλλης ἐν αὐτῇ δυνάμεως. καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτο δεῖ γινώσκειν, ὅτι τοῖς διαφόροις ἔθνεσιν ἡ ἐξαλλαγὴ γίνεται μὲν καὶ παρὰ τοὺς τόπους αὐτοὺς, οὓς ἕκαστα
31 κατοικεῖ, καὶ παρὰ τὰς | τῶν ἀέρων κράσεις καὶ παρὰ τὴν πρὸς τὸν οὐρανὸν σχέσιν καὶ ἔτι μερικώτερον, εἰ βούλει, παρὰ τοὺς σπερματικοὺς λόγους· πολὺ δ᾽ ἂν μάλιστα διαφέρειν εἴποις αὐτὰ κατὰ τὴν ἀγελαιοκομικὴν τῶν θεῶν ἐπιστασίαν καὶ τὰς τῶν ἐφόρων διαφορότητας, παρ᾽ ἃς καὶ χρώματα καὶ σχήματα καὶ φωνὰς καὶ κινήσεις ἐξαλλαττομένας εὕροις ἂν ἐν τοῖς διαφόροις τόποις, ὥστε καὶ τοὺς ἀποίκους πολλάκις μεταβάλλειν τό τε χρῶμα καὶ τὴν φωνὴν τῶν ἀποικισάντων, ὅταν εἰς ἄλλους ἀφίκωνται τόπους, καθάπερ τὰ φυτὰ τῇ ποιότητι τῆς χώρας συμμεταβάλλονται, κἂν εἰς ἀλλοτρίαν γῆν μεταβληθέντα τυγχάνῃ.

Οἷ δὴ Σόλων ἔφη πορευθεὶς σφόδρα τε γενέσθαι παρ᾽ αὐτοῖς ἔντιμος, ἕως τοῦ περὶ τῶν τοιούτων ἀνευρεῖν. **(Pag. 22 A.)**

Διὰ μὲν τὴν ἑαυτοῦ φρόνησιν ὁ Σόλων τὴν πολιτικὴν καὶ διὰ τὴν τῆς πόλεως ἀξίαν εἰκότως ἔντιμος ἐφάνη παρὰ τοῖς ἱερεῦσι τῆς Σάεως· ὡς δὲ πρὸς τὴν παρ᾽ ἐκείνοις μνήμην καὶ ἱστορίαν οὔτε αὐτὸν [4]) οὔτε ἄλλον οὐδένα τῶν
B Ἑλλήνων εὕρισκε | γιγνώσκοντα τῶν παλαιῶν οὐδέν. ἡ δὲ μνήμη τῶν ἀρχαίων

---

[1]) **30, 44** *ἀρχηγέτιν*) *ἀρχηγέτην* **B. item paulo post.** — [2]) **30, 45** *αὐτῆς*) **sc.** *τῆς πόλεως,* **quod ex** *πολιοῦχον* **repetendum videtur.** — [3]) **30, 48** *δώσουσιν ἀπόλογον*) **Tayl. coni.** *σώζουσιν ἀνάλογον* **et sensum hunc esse putat: so that the Egyptians preserve the analogous, because they call the Goddess by a name which has the same signification with that of the Greeks. At requiritur ut utrique nomini sua constare ratio dicatur, quod ipsum vulgata praestat, si** *ἀπόλογον* **idem, quod** *λόγον* **esse accipimus.** — [4]) **31, 9** *αὐτὸν*) *αὐτὴν* **B. Scribendum videtur** *αὐτόν.*

συντελεῖ μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν, συντελεῖ δὲ καὶ πρὸς τὴν θεωρίαν τῶν κοσμικῶν περιόδων, ἧς ὁ Σόλων ἀντεχόμενος καὶ τοὺς ἱερέας ἀνακρίνων εὕρισκεν αὐτὸν[1]) ἐνδεᾶ παντελῶς. καὶ ἔστι καὶ ταῦτα σύμβολα θείων ὄντων[2]) πραγμάτων. καλεῖται γάρ τις παρὰ τοῖς θεολόγοις νέα δημιουργία, τιμᾶται δὲ αὕτη διαφερόντως[3]) ἔκ τε τοῦ πατρὸς τῶν ὅλων κἀκ τῶν νοητῶν θεῶν, παρ' οἷς εἰσὶν ἐξῃρημέναι τῶν ἄλλων νοήσεις καὶ αἰωνιωτέρων δὴ, μερικώτεραι δὲ καὶ ἐλάττους αἱ ἐν τοῖς δευτέροις. ἔστιν ἔτι καὶ τοιαύτη τις διαφορὰ τῶν δημιουργικῶν ἀρχῶν, ὥστε τὰς μὲν ὁλικωτέρων εἰδῶν εἶναι περιληπτικὰς, τὰς δὲ μερικωτέρων, καὶ τὰς μὲν πρεσβείᾳ καὶ δυνάμει προέχειν, τὰς δὲ νέας ὡς πρὸς ἐκείνας εἶναι καὶ δύναμιν ἔχειν ὑφειμένην.

Καί ποτε προαγαγεῖν[4]) βουληθεὶς αὐτοὺς περὶ τῶν ἀρχαίων εἰς λόγους, ἕως τοῦ τοὺς χρόνους ἀριθμεῖν. (Pag. 22 B.)

Τοιαῦτά ἐστι τὰ θεῖα πάντα αἴτια, προκλητικὰ τῶν τε θειοτέρων δυνάμεων καὶ διὰ τῆς προκλήσεως ταύτης ἀποπληρούμενα θειοτέρων | καὶ ὁλικωτέρων C
νοήσεων ἀπ' αὐτῶν· οἷον δὴ ποιεῖ καὶ νῦν ὁ Σόλων. τὰ γὰρ παρ' Ἕλλησιν ἀρχαιότατα προτείνων τοῖς ἱερεῦσιν ἐπάγεταί πως αὐτοὺς εἰς τοὺς περὶ τῆς παρ' αὐτῶν ἀρχαιότητος λόγους, ἧς διαφερόντως μετέχουσιν Αἰγύπτιοι, διά τε καθαρότητος ἀέρων τὰ οὐράνια θεωροῦντες ἀκωλύτως[5]) καὶ διὰ τὸ μήθ' ὑπὸ ὑδάτων φθείρεσθαι μήθ' ὑπὸ ἐκπυρώσεων σώζοντες μνήμῃ τὰ ἀρχαῖα· Ἀσσύριοι δέ, φησιν Ἰάμβλιχος[6]), οὐχ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι μυριάδας ἐτῶν μόνας ἐτήρησαν, ὥς φησιν Ἵππαρχος, ἀλλὰ καὶ ὅλας ἀποκαταστάσεις καὶ περιόδους τῶν ἑπτὰ κοσμοκρατόρων μνήμῃ παρέδοσαν· πολλῆς[7]) ἔτι δεῖ πρὸς ταῦτα παραβάλλεσθαι ἡ παρ' Ἕλλησι πολυθρύλλητος ἀρχαιολογία. ᾧ καὶ δῆλον, ὅτι ἡ παροῦσα ἀφήγησις οὐ πρὸς μικρὸν ὀφείλει βλέπειν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὅλον καὶ πᾶν. ἔτι δ' οὖν ἡ ἀρχαιολογία τῶν Ἑλλήνων ἄλλοις ἄλλη· τοῖς μὲν Ἀθηναίοις ἄχρις Ἐριχθονίου τοῦ αὐτόχθονος, τοῖς δὲ Ἀργείοις[8]) ἄχρι Φορωνέως[9]) καὶ Νιόβης. οὗτοι γὰρ ἀρχαιότατοι παρ' Ἕλλησιν, ἐπεὶ καὶ Νιόβης μὲν ὁ Ἄργος, τούτου δὲ Ἴασος καὶ Πελασγὸς, ἀφ' οὗ | τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ὠνόμασται. D
τὰ δὲ[10]) περὶ Δευκαλίωνος καὶ Πύῤῥας[11]), ὅτι κατακλυσμοῦ γενομένου διεσώθησαν ἐν τῷ Παρνασῷ, καὶ μεταβάντες ὅπως τὸ ἀνθρώπων γένος συνέστησαν, πρόδηλα, καὶ ὅτι Θετταλοῖς ἄχρι τούτων ἡ ἀρχαιότης. κατὰ δὲ ἐνίους τὸ μὲν Ἀργολικὸν γένος ἀπὸ Ἰνάχου ἄρχεται, τὸ δὲ Ἀθηναίων[12]) ἀπὸ Κέκροπος, ὧν ἑκάτερος πρὸ Δευκαλίωνος. ὁ μὲν οὖν Σόλων ταῦτα καὶ τοιαῦτα

---

[1]) 31, 12 αὐτὸν) αὐτὸν A. — [2]) 31, 12 ὄντων) ὄντως A. — [3]) 31, 13 διαφερόντως ἔκ) Inter haec Tayl. ὡς ἐξῃρτημένη excidisse suspicatur: ego plura desidero, quae tamen vereor ne consulto reticuerit Proclus. Cf. 29, 43. — [4]) 31, 17 προαγαγεῖν) προαγογεῖν B. — [5]) 31, 22 ἀκωλύτως) ἀκωλύθως B. — [6]) 31, 24 Ἰάμβλιχος· m. A. — [7]) 31, 25 πολλῆς) πολλοῖς A. Fort. πολλοῦ δ' — [8]) 31, 28 ἄχρις – Ἀργείοις) om. A. — [9]) 31, 28 Φορωνέως) φορῶν, ἕως A. — [10]) 31, 30 δὲ) om. A. — [11]) 31, 30 Πύῤῥας) πύρας A. — [12]) 31, 32 Ἀθηναίων) Ἀθηναιὸν B.

ἄττα[1]) ἀπολογιζόμενος ἐπήγετο τοὺς Αἰγυπτίους ἱερέας εἰς τὴν τῶν παρὰ σφίσιν ἀρχαίων ἀφήγησιν· θεασώμεθα δὲ ἅ φησι πρὸς ταῦτα τῶν τις παλαιῶν[2]) ἱερέων. καὶ ταῦτα μὲν ἔσται δῆλα διὰ τῶν ἑπομένων· ἐνέτυχε δὲ Σόλων ἐν Σάει μὲν ἱερεῖ ὀνομαζομένῳ Πατενεὶτ, ἐν Ἡλιουπόλει δὲ Ὠχλάπι, ἐν Σεβεννύτῳ δὲ Ἐθιμὼν, ὡς αἱ τῶν Αἰγυπτίων ἱστορίαι λέγουσι. καὶ ἴσως οὗτός ἐστιν ὁ Σαΐτης ἱερεὺς ὁ πρὸς αὐτὸν τὰ ἑπόμενα λέγων.

ὦ Σόλων, Σόλων, Ἕλληνες ἀεὶ παῖδές ἐστε. γέρων δὲ Ἕλλην οὐκ ἔστι. (Pag. 22 B.)

Παλαιὸς μὲν ὁ ἱερεὺς, ἵνα καὶ ἐπιπλήττων μὴ λίαν φορτικὸς ᾖ καὶ τοῦ περὶ
E ἀρχαιολογίας διδάσκειν ἔχειν[3]) τὸν εἰκότα λόγον· ἐπαναλήψει δὲ χρῆται | τῆς κλήσεως[4]), οὐχ ὡς ὑπερδιατεινόμενος μόνον περὶ ὧν μέλλει λέγειν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἔνδειξιν τῆς ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἀνακυκλήσεως, ἣν μονίμως καὶ νοερῶς περιείληφε[5]) διὰ τῆς ἀνεξαλείπτου γνώσεως τὰ ὁλικώτερα αἴτια τῶν ἐν τῷ παντὶ γιγνομένων, οἷς ἀνάλογον ὁ ἱερεύς. αἰτιᾶται δὲ τοὺς Ἕλληνας ὡς ἀείπαιδας[6]), διότι τὴν παντοίαν Αἰγυπτίων σοφίαν οὐ μετῄεσαν, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι παρ' αὐτοῖς τὴν ἀνδραποδώδη τρίχα[7]) ἔφερον ἐν ταῖς ψυχαῖς· τὴν οὖν ἀφροσύνην αὐτῶν ἡ νεότης ἐνδείκνυται· ἢ καὶ διότι συνεχεῖς εἰσὶν αἱ παρ' αὐτῶν[8]) φθοραὶ, καὶ πρὶν ἀρχαῖοι γένωνται οἱ ὄντες, γίγνονται νέοι πάλιν διὰ τῆς φθορᾶς· ἢ καὶ ὅτι τὰ παλαιὰ ἔργα οὐ σώζεται παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἀεὶ τὰ παρόντα καὶ ὅσα ἡ αἴσθησις ὑποβάλλει, γιγνώσκουσιν, Αἰγυπτίοις δὲ ἔτι καὶ τὰ γεγονότα διὰ τῆς μνήμης ἀεὶ νέα πάρεστιν, ἡ δὲ μνήμη διὰ τῆς ἱστορίας, αὕτη δὲ ἀπὸ τῶν στηλῶν[9]), ἐν αἷς ἀπεγράφοντο τὰ παράδοξα καὶ τὰ θαύματος ἄξια τῶν πραγμάτων εἴτε ἐν πράξεσιν εἴτε ἐν εὑρέσεσιν. ἀλλὰ[10]) διὰ τί, φασιν, οὕ-
F τος ὁ ἱερεὺς φορτικῶς ἐπέπληξε; τί | γὰρ θαυμαστὸν ἡ τῶν γεγονότων γνῶσις; πολυμαθίη[11]) νόον οὐ φύει, φησὶν ὁ γενναῖος Ἡράκλειτος. εἰ δὲ καὶ ὅ φησιν Εὔδοξος, ἀληθὲς, ὅτι Αἰγύπτιοι τὸν μῆνα ἐνιαυτὸν ἐκάλουν, οὐκ ἂν ἡ τῶν πολλῶν τούτων ἐνιαυτῶν ἀπαρίθμησις ἔχοι τι θαυμαστόν. περιττὸς οὖν μέγα φρονῶν ἐπὶ τούτοις ὁ Αἰγύπτιος. ἢ καὶ τὰς μνήμας καὶ τὰς αἰσθήσεις ποιητικὰς μὲν εἶναι τῆς ἐπιστήμης, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, ἀδύνατον, συντελεῖν δὲ[12]) ὅμως εἰς τὰς τῶν ὅλων ἀναμνήσεις δοτέον. πολλὰ γὰρ ἐπὶ πολλοῖς
32 ὅμοια ἱστορήσαντες τὸ ἓν ἐπ' αὐτῶν εἶδος προβάλλομεν, καὶ πολλῶν | ἀποκαταστάσεις πολλάκις ἀπὸ τῆς[13]) ἱστορίας συμφώνους εὑρόντες ἐπὶ τὴν μίαν αὐ-

---

1) 31, 33 *ἅττα*) *ἄττα* — 2) 31, 35 *τις παλαιῶν*) *παλαιῶν τὶς* B. *τίσι παρ' αἰγυπτίοις ἐνέτυχεν ὁ Σόλων*: m. A. — 3) 31, 39 *ἔχειν*) Fort. *ἔχῃ* — 4) 31, 40 *κλήσεως*) *κλίσεως* B. — 5) 31, 41 *περιείληφε*) *περιείληφεν* A. — 6) 31, 43 *ἀείπαιδας*) *ἀεὶ παῖδας* A. — 7) 31, 43 *τὴν ἀνδραποδώδη τρίχα*) Cf. Plat. Alcib. I. Pag. 120 B. — 8) 31, 45 *αὐτῶν*) Fort. *αὐτοῖς* — 9) 31, 48 *στηλῶν*) *στυλῶν* B. — 10) 31, 49 *ἀπορία*, deinde ad v. 52 *λύσις* m. A. — 11) 31, 50 *πολυμαθίη*) *πολυμαθείη* B. — 12) 31, 53 *δὲ*) om. B. — 13) 32, 1 *τῆς*) om. B.

τῶν αἰτίαν ἀνατρέχομεν. οὕτω γὰρ αἵ τε κατὰ Κάλλιππον τηρήσεις τῶν περὶ
τὸν ἀέρα παθῶν συνέστησαν, καὶ αἱ ἀπὸ τῆς ἀστρολογίας τῆς οὐρανίας κινή-
σεως[1]) ἐπιγνώσεις. ταῦτα μὲν οὖν πρὸς τὸν ἀπορήσαντα καὶ παρ' ἡμῶν εἰρή-
σθω· πάλιν δὲ ἐπὶ τὴν τῶν ὅλων θεωρίαν ἀναδραμητέον καὶ θεατέον ἐκεῖ τὴν
νέαν δημιουργίαν τὴν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς συνεχομένην καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
καὶ πρωτογόνων αἰτίων ἀποπληρουμένην. ἐκεῖθεν γὰρ αὕτη τὸ μόνιμον ἔχουσα
καὶ πρὸς τὸ ἐξῃρημένον[2]), καὶ πρὸς τὴν κοσμικὴν ἐναντίωσιν συντελεῖ. πᾶν γὰρ
τὸ μεριζόμενον καὶ πληθυνόμενον[3]) τῆς δημιουργικῆς προόδου δι' ἐκείνην πρό-
εισι τὴν ἀρχήν. ὄντων οὖν αἰτίων ἐν τῷ κόσμῳ τῶν μὲν τῆς παλιγγενεσίας ποι-
ητικῶν, τῶν δὲ φρουρητικῶν τῆς μονίμου τῶν λόγων συνοχῆς ὁ μὲν ἱερεὺς
ἀνάλογον παρείληπται τούτοις[4]) τοῖς αἰτίοις, ὁ δὲ Σόλων τοῖς ἑτέροις. διὸ καὶ
ὁ μὲν τὴν μνήμην ἐπιδείκνυται | παρ' αὐτῶν διαφέρουσαν τῆς ἀρχαιότητος, ὁ B
δὲ λέγεται ποικίλας μεταβολὰς ἱστορεῖν καὶ γενέσεις καὶ φθοράς. δοκεῖ δέ
μοι καὶ τοῦτο πρεπόντως εἰλῆφθαι τῇ διακοσμήσει τοῦ παντὸς, τὸ προτάττε-
σθαι τοῦ νεωτέρου τὸ πρεσβύτερον. ἐν γὰρ τῇ τοῦ Διὸς δημιουργίᾳ ταύτην
ἔχει πρὸς ἄλληλα τάξιν, ὥσπερ τοὺς[5]) ἐν τῇ Κρονίᾳ περιόδῳ ζῶντας ἀπὸ τοῦ
πρεσβυτέρου πορεύεσθαί φησιν ὁ Ἐλεάτης ξένος[6]) εἰς τὸ[7]) νεώτερον, τοὺς
δὲ ἐν τῇ τοῦ Διὸς ἀνάπαλιν. καὶ ἐνταῦθα ὁ Τίμαιος ἐρεῖ[8]) περὶ τῆς ψυχῆς,
ὅτι τὴν ψυχὴν πρεσβυτέραν τοῦ σώματος παρήγαγεν ὁ δημιουργὸς καὶ διὰ
τοῦτο ἀρχηγικωτέραν αὐτὴν ὑπεστήσατο. νῦν οὖν ὁ ἱερεὺς ὁ τῶν θείων θεσμῶν
φρουρὸς δι' ἀρχαιότητα κρατεῖν ἀξιοῖ, καίτοι τὸ[9]) νεώτερον ἐξ ὑπερτέρας
ἥκει[10]) τάξεως, ὥσπερ καὶ ὁ Σόλων ἀπὸ πόλεως ὥρμηται τῇ Ἀθηνᾷ μᾶλλον
προσηκούσης[11])· ἀλλ' ἐν τοῖς κοσμικοῖς ἔργοις μεγάλην ἀξίαν ἔχει τὸ πρε-
σβύτερον.

Νέοι ἐστὲ εἶπε τὰς ψυχάς. οὐδεμίαν γὰρ ἐν αὐταῖς ἔχετε[12]) δι' ἀρχαίαν ἀκοὴν παλαιὰν δόξαν, οὐδὲ μάθημα χρόνῳ πολιὸν οὐδέν. (Pag. 22 B.)

Ἀνάλογον οὖν ταῦτα, καὶ ἐν ἐκείνοις | ἡ μὲν νεότης τῶν ψυχῶν τῇ ἀνα- C
νεώσει τῆς ζωῆς καὶ ταῖς μερικωτέραις αἰτίαις[13]), ἡ δὲ ἀρχαία ἀκοὴ τῇ μο-

---

[1]) 32, 3 *κινήσεως*) om. A. *κάλλιππος περὶ τῶν τοῦ ἀέρος παθῶν*: m. A. — [2]) 32, 6 *καὶ πρὸς τὸ ἐξῃρημένον*) Pro his Tayl. *καὶ πρόεισι διὰ τὸ ἐξῃρημένον αἴτιον* legendum putat: mihi *πρὸς* delendum videtur, nisi forte adverbii vim habet: et insuper; quod propter sequentia parum probabile est. — [3]) 32, 7 *πληθυνόμενον*) *πληθυόμενον* A. — [4]) 32, 9 *τούτοις*) Huic *τοῖς φρουρητικοῖς*, et sequenti *ἑτέροις τοῖς ποιητικοῖς* adscriptum, sub iisque *φρουρητικόν· αἰγύπτιος· | δημιουργικόν· σόλων.* positum habet m. A. — [5]) 32, 13 *τοὺς*) *τὰ* — [6]) 32, 13 *ὁ Ἐλεάτης ξένος*) Polit. Pag. 270 D. — [7]) 32, 13 *τὸ*) *τὸν* A. — [8]) 32, 14 *ἐρεῖ*) Pag. 34 B. C. — [9]) 32, 16 *καίτοι τὸ*) *καὶ τὸν* A. — [10]) 32, 16 *ἥκει*) *ἥκει*, sup. *ν* post *ι*, A. — [11]) 32, 17 *προσηκούσης*) *προηκούσης* B. — [12]) 32, 18 *ἔχετε*) *ἔχεται* A. — [13]) 32, 20 *ταῖς μερικωτέραις αἰτίαις*) *ταῖς νοεραῖς τῶν σφαιρῶν δυνάμεσι* m. A.

νίμῳ νοήσει καὶ ταῖς πρεσβυτέραις ἀρχαῖς[1]), τὸ δὲ μάθημα τὸ πολιὸν τῇ ἡνωμένῃ καὶ ἀεὶ τῇ αὐτῇ περιοχῇ[2]) τῆς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πάντων φύσεώς τε καὶ συστάσεως, δι' ἣν τὰ μὲν πρῶτα καὶ θειότατα τῶν ἐγκοσμίων ὁλικῶς καὶ ἐξῃρημένως περιέχει τῶν γιγνομένων ἁπάντων τὰς αἰτίας καὶ διαιωνίως τὰ ἔγχρονα προείληφε, τὰ δὲ προσεχέστερα[3]) τῷ παντὶ μερικῶς καὶ ὑφειμένως, ἅτε ἀπολειπόμενα τῆς ἑνιαίας τῶν ὅλων νοήσεως. διὸ καὶ ἄλλοις μὲν τῶν θεῶν τὸ πολιὸν, ἄλλοις δὲ τὸ νέον ᾠκείωται. σύμβολον γὰρ τὸ μὲν πολιὸν νοήσεως καὶ ἀχράντου ζωῆς καὶ πόῤῥω γενέσεως οὔσης, τὸ δὲ νέον τῆς μερικωτέρας γνώσεως τῆς ἐφαπτομένης ἤδη τῶν γιγνομένων.

τὸ δὲ τούτων αἴτιον, τόδε. πολλαὶ[4]) κατὰ πολλὰ φθοραὶ γεγόνασιν ἀνθρώπων, καὶ ἔσονται· πυρὶ μὲν καὶ ὕδατι μέγισται[5]), μυρίοις δὲ ἄλλοις, ἕτεραι βραχύτεραι. (Pag. **22** C.)

Ζητεῖ μὲν ὁ λόγος, δι' ἣν αἰτίαν Ἕλληνες ἀεὶ παῖδες, χρόνῳ δὲ παρ' αὐτοῖς
D πολιὸν μάθημα οὐδέν ἐστι, ἢ, εἰ βούλει τὰ παραδείγματα | θεωρεῖν[6]) τούτων, δι' ἣν αἰτίαν ἡ νέα δημιουργία τῆς ποικιλίας προέστηκε, τῶν γιγνομένων αἰεὶ γιγνομένων καὶ ἀνανεουμένων τῶν παλαιουμένων· πρὶν δὲ τὴν αἰτίαν εὕρῃ τῶν τοιούτων ἀποριῶν[7]), περὶ τῶν ἐν τῷ παντὶ περιόδων πρότερον διέξεισι καὶ τὴν ποικιλίαν αὐτῶν ἐπιδείκνυσιν, ἣν αἱ μὲν πρώτισται τῶν θεῶν ἀρχαὶ μονίμως καὶ ἡνωμένως προεγνώκασιν, αἱ δὲ δεύτεραι μερικῶς[8]) καὶ ἐφαπτόμεναι τῆς τῶν πραγμάτων τῶν διοικουμένων φύσεως. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀεὶ τὰ παρόντα γιγνώσκειν, ἐκεῖνο δὲ τὸ καὶ τὰ ἀπόντα τῇ μνήμῃ κατέχειν, τῷ[9]) χωριστῶς καὶ μονίμως τὰ ὅλα καθορᾶν. τίνες οὖν αἱ ποικίλαι περίοδοι[10]) τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πραγμάτων; ἀεὶ δὲ[11]) γένεσιν καὶ ἀεὶ φθορὰν ἐν τῷ παντὶ θετέον· τὸ γὰρ αἰσθητὸν γιγνόμενόν ἐστι καὶ ἀπολλύμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν· ἀλλὰ τὴν γένεσιν ταύτην[12]) καὶ τὴν ἀπώλειαν ἄλλως μὲν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ θεατέον, ἄλλως δὲ ἐπὶ τῶν ἐνύλων. ἐκεῖ μὲν ἡ ἐξαλλαγὴ τῶν σχημάτων καὶ κίνησις ἀεὶ γιγνομένων προϋπάρχει, δι' ἐκείνας δὲ τὰς μεταβολὰς καὶ ἡ γένεσις κυβερνω-
E μένη τὸν ἑαυτῆς | ἀνελίττει κύκλον. ἐν δὲ τῷ κύκλῳ τούτῳ ποτὲ μὲν ἄλλα, ποτὲ δὲ[13]) ἄλλα τῶν στοιχείων ἐπικρατεῖ. καὶ τὰ μὲν ὅλα κατὰ φύσιν ἀεὶ τὴν αὐτὴν καὶ ὁμοίαν διατηρεῖ τάξιν, ἐν δὲ τοῖς μέρεσιν ἄλλοτε ἄλλοις τὸ κατὰ φύσιν ἢ τὸ παρὰ φύσιν ἐπιγίγνεται δεόντως. ἢ[14]) τά τε ὅλα καὶ τὰ μέρη ἀεὶ κατὰ φύσιν ἔχει,

---

1) **32, 21** *ταῖς πρεσβυτέραις ἀρχαῖς*) *τοῖς ἀπολύτοις.* m. A. — 2) **32, 21** *τῇ αὐτῇ περιοχῇ*) *τῶν ὁλικῶν· τῶν οὐρανίων δημιουργία· τῇ πρωτίστῃ τῶν τριῶν δημιουργῶν* (immo *δημιουργιῶν*). m. A. — 3) **32, 24** *προσεχέστερα*) *αἱ τῶν ἀστέρων*: m. A. — 4) **32, 27** *πολλαὶ*) *πολλὰ* A. — 5) **32, 28** *μέγισται*) *μέγιστα* B. — 6) **32, 30** *θεωρεῖν*) *θεῶρει* B. *θεώρει* A. — 7) **32, 31** *ἀποριῶν*) *ἀποροιῶν* A. — 8) **32, 33** *μερικῶς*) *μερικαῖς* B. — 9) **32, 35** *τῷ*) Scribendum videtur *τό.* nam ad *ἐκεῖνο τὸ κατέχειν* audiendum est *ἐστί.* — 10) **32, 35** *ποικίλαι περίοδοι*) *ποικιλίαι*, e corr. *ποικίλ, εριόδοι* A. — 11) **32, 36** *δὲ*) Immo *μὲν* — 12) **32, 37** *ταύτην*) om. A. — 13) **32, 40** *δὲ*) *δ'* B. — 14) **32, 42** *ἢ*) Fort. *ἢ γὰρ* Tayl.

ἢ ἄμφω ποτὲ παρὰ φύσιν [1]), ἢ τὰ μὲν παρὰ φύσιν, τὰ δὲ κατὰ φύσιν, καὶ τοῦτο
διχῶς. πάντων μὲν οὖν κατὰ φύσιν ἐχόντων οἴχεται τὸ ποικίλον τῆς γενέσεως,
καὶ γίνεται τὰ ἀΐδια τῶν ὄντων ἔσχατα καὶ τὰ πρώτιστα τελευταῖα [2]) τῶν πάν-
των· πάντων δὲ παρὰ φύσιν διατιθεμένων οὐδὲν ἔσται μόνιμον, ἀφ' οὗ καὶ τοῖς
μεταβαλλομένοις τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ὑπάρχειν δυνατὸν, οὐδὲ ὁ κύκλος σωθήσεται
τῆς γενέσεως. παρὰ φύσιν δὲ τῶν ὅλων ἐχόντων τὰ μέρη κατὰ φύσιν ἔχειν
ἀμήχανον. ἕπεται γὰρ τὰ μέρη τοῖς ὅλοις, καὶ περιεκτικὰ τὰ ὅλα τῶν μερῶν
ἐστίν. ἐκείνων οὖν ποτὲ παρὰ φύσιν ἐχόντων ταῦτα ἐν τῷ κατὰ φύσιν διαμένειν
ἀδύνατον. οὐδὲ [3]) γὰρ τοῦ ἡμετέρου ζώου παντὸς κινηθέντος καὶ τὴν ἑαυτοῦ
τάξιν ἀπολέσαντος δύναταί τι τῶν ἐν αὐτῷ [4]) μορίων ἔτι | κατὰ φύσιν ἔχειν. F
λείπεται ἄρα τῶν ὅλων ἐν τῷ κατὰ φύσιν ἱδρυμένων τὰ μέρη ποτὲ μὲν ἑπόμενα
τοῖς ὅλοις διακεῖσθαι κατὰ φύσιν, ποτὲ δὲ ἐπὶ τὸ παρὰ φύσιν χωρεῖν, ὥσπερ
δὲ τῶν μερικῶν ζώων ἕκαστον μὲν ἀεὶ καὶ γίνεται καὶ φθείρεται διὰ τὴν ἀποῤ-
ῥοὴν τῶν ἐνύλων [5]), μᾶλλον δὲ ἄλλο ἄλλου γίγνεται καὶ ἄλλο ἄλλου φθείρεται
καὶ μᾶλλον ἐπιτηδείως ἔχει [6]) τὸ μὲν εἰς τὸ εἶναι, τὸ δὲ εἰς φθορὰν, οὕτω καὶ
τῶν τῆς γῆς μερῶν ἑκάστων ἐπιδεχομένων ἄμφω τὰ μὲν κατὰ φύσιν ἔχειν
μᾶλλον δύναται, τὰ δὲ πολυειδεῖς ὑπομένειν τὰς εἰς τὸ παρὰ | φύσιν ἐκτρο- 33
πὰς, τοῦτο μὲν διὰ τὴν κρᾶσιν [7]) τὴν διάφορον, ἔπειτα δὲ διὰ τὴν θέσιν ἄλλην
ἄλλων οὖσαν, ἐπὶ τούτοις διὰ τὴν πρὸς τὸν οὐρανὸν σχέσιν (ἄλλα [8]) γὰρ μόρια
ἄλλοις τοῦ οὐρανοῦ μορίοις ᾠκείωται, εἰ καὶ ὑπ' ἄλλων σώζεται σχημάτων)
ἐφ' ἅπασι δὲ τοῖς εἰρημένοις διὰ τὴν τῶν ἐφόρων δύναμιν καὶ τὴν τῶν κλιμα-
ταρχῶν θεῶν τοιάνδε ἢ τοιάνδε ἰδιότητα λαχόντων, τῶν μὲν κινήσει μᾶλλον, τῶν
δὲ στάσει, καὶ τῶν μὲν ταὐτότητι, τῶν δὲ ἑτερότητι χαιρόντων. γιγνομένων δὴ
φθορῶν ἀθρόων τε καὶ μερικῶν ἐν ἄλλοις καὶ ἄλλοις τόποις ἀνέκλειπτα διαμένει
τὰ εἴδη τοῦ παντός. ἀεὶ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ἀεὶ γῆ καὶ ἀεὶ τῶν στοιχείων ἕκα-
στον. ἐπεὶ γὰρ ἐκ τῶν οὐρανίων σχημάτων ἡ φθορὰ καὶ ἡ γένεσις, ταῦτα δὲ
μιμήματά ἐστι τῶν νοήσεων τῶν θείων, αἱ δὲ νοήσεις ἐξημμέναι τῶν νοερῶν
εἰσὶν εἰδῶν, ἐκεῖθεν δὲ [9]) τὸ μόνιμον ἐφήκει, καὶ ἡ συνοχὴ τοῖς ἐγκοσμίοις εἴ-
δεσι γίγνεται, καὶ τὰ σχήματα τὰ ἐμφανῆ σωστικὰ τοῦ εἴδους καὶ φθαρτικὰ
τῶν μερῶν ἐστὶ, δέοντος [10]) | τοῖς ἐν χρόνῳ γενομένοις [11]) ἐν χρόνῳ καὶ τὴν B
λύσιν περιχωρεῖν [12]). ὅσα [13]) μὲν γὰρ δύναται μετὰ τοῦ παντὸς εἶναι, τούτοις
οὐ φθονεῖ τῆς σωτηρίας τὸ πᾶν, τὸ δὲ συμπολιτεύεσθαι τῷ παντὶ μὴ δυνάμε-

---

[1]) 32, 43 *παρὰ φύσιν*) *παρὰ φύσιν ἔχει* B. — [2]) 32, 44 *τελευταῖα*) *τελευταία* A. — [3]) 32, 48 *οὐδὲ*) *οὐ* A. — [4]) 32, 49 *αὐτῷ*) *αὐτοῖς* B. — [5]) 32, 52 *ἐνύλων*) *ἐν ὅλῳ*, quod Tayl. frustra conatur tolerabile reddere vertens on account of the efflux of them in the universe. — [6]) 32, 53 *ἔχει*) *ἔχειν* B. — [7]) 33, 1 *κρᾶσιν*) *κράσιν* — [8]) 33, 2 *ἄλλα*) *ἀλλὰ* B. — [9]) 33, 8 *δὲ*) Malim *δή*, ut apodosis iam hic incipiat et *ἐκεῖθεν* ad *γίγνεται* referatur. — [10]) 33, 9 *δέοντος*) *δεόντως* — Cf. 86, 12. 225, 23. — [11]) 33, 10 *γενομένοις*) *γινομένοις* A. — [12]) 33, 10 *περιχωρεῖν*) Super prioribus *ε* et *ι* A *α* et *α* scripta habet. — [13]) 33, 10 *ὅσα*) *οἷον τὰ τῶν ἀστέρων ὀχήματα· καὶ αἱ ἐν αὐταῖς θεῖαι ζωαί· τὸ ἀκάκυντον ἔχουσαι καὶ τὸ τεταγμένον ἀεὶ ὡσαύτως σώζοντα.* m. A.

νον[1]) οὐδὲ μένειν ἐν τῷ παντὶ δυνατὸν, ἀλλ' ὁ τοῦ Διὸς νόμος[2]) οἷον ἄτιμον
πᾶν τὸ τοιοῦτον[3]) γεγονὸς ἐκβάλλει[4]) τῆς οὐσίας. μένον[5]) γὰρ ἄτιμον[6]) εἶ-
ναι παντελῶς ἀδύνατον· τὸ δὲ πάντη[7]) τάξεως ἐστερημένον ἄτιμον. διότι[8])
μὲν οὖν καὶ ἀθρόαι καὶ μερικαὶ γίγνονται φθοραὶ κατ' ἄλλους καὶ ἄλλους τό-
πους, εἴρηται· διὰ τί δὲ μέγισται τῶν φθορῶν διὰ πυρὸς πλεονεξίαν καὶ ὕδατος,
ἀλλ' οὐ τῶν ἄλλων στοιχείων, μετὰ ταῦτα ῥητέον. τὸ μὲν δὴ πῦρ δραστήριον
ἔχει καὶ ποιητικὴν ἐν τοῖς στοιχείοις τάξιν καὶ διὰ πάντων ἱκανόν ἐστι τῶν ἄλ-
λων χωρεῖν καὶ διαιρεῖν[9]) τὰ ἄλλα πέφυκε· τὸ δὲ ὕδωρ εὐκινητότερον μέν
ἐστι γῆς, δυσπαθέστερον δὲ ἀέρος, καὶ τῷ μὲν εὐκινήτῳ δύναται δρᾶν, τῷ
δὲ[10]) δυσπαθεῖ βιαζόμενον μὴ πάσχειν μηδὲ διασκαρπιζόμενον ἀσθενεῖν ὥσ-
περ ὁ ἀήρ· ὥστε εἰκότως αἱ βίαιοι καὶ μέγισται φθοραὶ κατακλύσει καὶ ἐκπυ-
C ρώσει ἐπιτελοῦνται. φαίης δ' ἂν | καὶ ὅτι τὰ λοιπὰ δύο[11]) στοιχεῖα μᾶλλόν
ἐστιν ἡμῖν οἰκειότερα. καὶ γὰρ τὸ πεζοὺς ἡμᾶς εἶναι πρὸς τὴν γῆν οἰκειοῖ, καὶ
τὸ πανταχόθεν ὑπὸ ἀέρος περιέχεσθαι καὶ ἐν ἀέρι ζῆν καὶ ἀναπνεῖν ἡμᾶς τὸν
ἀέρα τὴν πρὸς αὐτὸ συγγένειαν τῶν ἡμετέρων ἐπιδείκνυσι σωμάτων. ταῦτ' οὖν
ὡς οἰκειότερά πως[12]) ἡμῖν ἧττόν ἐστι φθαρτικά, τὰ δὲ ἄλλως ἐναντία τούτοις
βιαιοτέρας ἐπάγει τὰς φθοράς. ἔτι δὲ καὶ κατ' ἄλλον τρόπον δοκεῖ ταῦτα μὲν
τὰ στοιχεῖα, γῆ καὶ ἀήρ, μετὰ τοῦ αὐτὰ πάσχειν καὶ πρὸ[13]) ἡμῶν πάσχειν
εἰς ἡμᾶς δρᾶν. ἀὴρ γὰρ σῆψιν ὑπομείνας ποιεῖ λοιμοὺς, καὶ γῆ διαστᾶσα κατα-
πόσεις ἀθρόας. ἔστι δὲ καὶ ὁ λοιμὸς ἀέρος πάθος καὶ τὰ χάσματα καὶ οἱ σει-
σμοὶ τῆς γῆς. πῦρ δὲ καὶ ὕδωρ αὐτὰ μὴ προπαθόντα δρᾶν εἰς ἡμᾶς δύναται,
τὸ μὲν διαδυόμενον, τὸ δὲ ἔξωθεν ὠθοῦν, διόπερ ἀθροωτέρας ἐργάζεσθαι φθο-
ρὰς ὡς αὐτὰ ἐρρωμενέστερα ἐκείνων τῷ μὴ πάσχοντα φθείρειν. μέγισται οὖν
αὗται φθοραὶ, κατακλυσμοὶ καὶ ἐκπυρώσεις, λιμοὶ δὲ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ
καὶ πόλεμοι καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα μερικὰ πάθη καὶ ἐξ ἄλλων αἰτίων γένοιτ'[14]) |
D ἄν. καὶ τούτων ἁπάντων ποιητικὴν τὴν τοῦ παντὸς τάξιν καὶ πρὸ ταύτης τὴν
νέαν δημιουργίαν ἀεὶ νέα ποιοῦσαν καὶ ἄλλοτε ἄλλων πραγμάτων παράγου-
σαν[15]) γένεσιν. οὕτω γὰρ οἵ τε μῦθοί φασιν οἱ παρ' Ἕλλησιν, ἥ τε τῶν Αἰγυ-
πτίων ἐνδείκνυται παράδοσις καὶ περὶ ἡλίου λέγουσα μυστικῶς ὡς διαφόρους ἐν
τοῖς ζῳδίοις ἀμείβοντος μορφάς. οὐδὲν οὖν θαυμαστὸν, εἰ πολλῶν καὶ πολλαχῇ
γιγνομένων φθορῶν ἀεὶ μὲν ἄνθρωπος, ἀεὶ δὲ ἕκαστον εἶδος, διὰ τὴν ἀκίνητον

---

1) 33, 11 *μὴ δυνάμενον*) *οἷόν ἐστι πᾶν τὸ θνητὸν, καὶ ὑποσέληνον*: **m. A.** — 2) 33, 12 *ὁ τοῦ Διὸς νόμος*) *ἡ ἐν τῷ παντὶ τάξις*. **m. A.** — 3) 33, 12 *τοιοῦτον*) *τοιοῦτο* **B.** — 4) 33, 12 *ἐκβάλλει*) *ἐμβάλλει* — **corr. Tayl.** — 5) 33, 13 *μένον*) **Super** *ε* **A** *ο* **scriptum habet.** — 6) 33, 13 *ἄτιμον*) *ἄτακτον* **m. A.** — 7) 33, 13 *πάντη*) *πάντι* **B.** (*πάντῃ* **A.**) — 8) 33, 13 *διότι*) Tayl. coni. *διὰ τί*, quo opus non est. — 9) 33, 17 *διαιρεῖν*) *διατηρεῖν* **A.** 10) 33, 18 *δὲ*) **deest.** — 11) 33, 20 *δύο*) **om. A.** — 12) 33, 22 *οἰκειότερά πως*) *οἰκειότερά παρ'* **B.** — 13) 33, 24 *πρὸ*) *πρὸς* **A.** — 14) 33, 29 *γένοιτ'*) *γένοιτο* **B.** — 15) 33, 31 *παράγουσαν*) *παράγουσα* **A.** *πραράγουσα* **B.** — **Ceterum desideratur ex quo hi accusativi pendeant,** *χρὴ λέγειν* **vel tale quid.**

τῶν θείων εἰδῶν [1]) πρόοδον. δι᾽ ἐκεῖνα γὰρ ἀεὶ ὡσαύτως ἑστήκασιν οἱ ἐν τῷ παντὶ λόγοι, διότι πᾶν τὸ ἐξ ἀκινήτου γιγνόμενον αἰτίας ἀεί ἐστι τῇ αἰτίᾳ τῇ ἑαυτοῦ [2]) συνηρτημένον.

Τὸ γὰρ οὖν καὶ παρ᾽ ἡμῖν λεγόμενον ὡς ποτὲ Φαέθων ἡλίου παῖς, τὸ τοῦ πατρὸς ἅρμα συζεύξας, διὰ τὸ μὴ δυνατὸς εἶναι κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ὁδὸν ἐλαύνειν, τά τε ἐπὶ γῆς συνέκαυσε, καὶ αὐτὸς κεραυνωθεὶς διεφθάρη [3]), τοῦτο μύθου [4]) μὲν σχῆμα ἔχον λέγεται. (Pag. 22 C.)

Ὅτι μὲν αἱ πρώτισται τῶν ὄντων ἀρχαὶ μονίμως τὰ κινούμενα καὶ ἡνωμένως [5]) τὰ πεπληθυσμένα καὶ ὁλικῶς τὰ μερικὰ καὶ αἰωνίως τὰ κατὰ χρόνον | μεριζόμενα περιέχουσι [6]), πρόδηλον, καὶ ὅτι ταῖς προσεχῶς ὑπὲρ τὸν κόσμον E ἑστώσαις τῶν τε [7]) περιόδων τὰς αἰτίας καὶ τῶν ψυχικῶν καθόδων καὶ ἀνόδων καὶ πάσης τῆς πεπληθυσμένης καὶ διῃρημένης ζωῆς ἀνατιθέασιν οἱ θεολόγοι, γνώριμον. διό [8]) μοι δοκεῖ καὶ νῦν ὁ λόγος τὴν κατὰ Φαέθοντα μυθολογίαν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν Σόλωνος ἀναπέμψαι γνῶσιν, ὅτι πᾶσαι αἱ τοιαῦται [9]) φθοραὶ καὶ γενέσεις ἐκ τῆς νέας ἐπιτελοῦνται δημιουργίας, παρ᾽ ἧς [10]) καὶ ἡ τῶν εἰδῶν ἀνακύκλησις ἐπιτελεῖται καὶ ἡ ποικιλία τῶν τε σωματικῶν καὶ ψυχικῶν περιόδων· ὥσπερ δὲ ἐν τοῖς θείοις μενόντων τῶν δευτέρων ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτοῖς ἐφήκει ἡ τελειότης, οὕτω δὴ καὶ ὁ Αἰγύπτιος τὰ παρ᾽ Ἕλλησιν ἱστορηθέντα φυλάττων ἀπὸ τούτων ἀναδιδάσκει τὸν Σόλωνα περὶ ὧν αὐτὸς προέγνωκε. τί δὴ [11]) οὖν αἰνίσσεται οὗτος ὁ λόγος; ὅτι ἔτι καὶ αἱ ψυχικαὶ ζωαὶ καὶ ἡ τῶν σωμάτων φύσις πολυειδεῖς ἔχουσι μεταβολάς, καὶ ταῦτα ἐπιτροπεύουσι μὲν καὶ ὑπερκόσμιοι [12]) δυνάμεις, συνέχουσι δὲ καὶ νοηταὶ τῶν θεῶν τάξεις. σύμβολον δὲ τοῦ [13]) μὲν τὸ τὸ [14]) φαινόμενον | ἱστορεῖσθαί ποθ᾽ [15]) Ἕλ- F λησι, τοῦ δὲ τὸ τὴν διάνοιαν ἰχνεῦσαι τῆς ἱστορίας τὸν ἱερέα καὶ τὸ ἀπ᾽ αὐτῆς δηλούμενον εἰς φῶς ἀγαγεῖν τῷ Σόλωνι. ταῦτα μὲν οὖν τῆς ὅλης ἕνεκα θεωρίας εἰρήσθω παρ᾽ ἡμῶν, ὡς ἂν μὴ ἀπᾴδοντα καὶ ταῦτα φανείη τῶν προκειμένων· ὁ δὲ περὶ τὸν Φαέθοντα μῦθος ποικίλην ἔχει τὴν περὶ αὐτὸν [16]) διατριβήν. δεῖ γὰρ ἱστορικῶς πρῶτον αὐτὸν μετελθεῖν, δεύτερον δὲ φυσικῶς καὶ τρίτον φιλοσόφως. ἡ μὲν οὖν ἱστορία φησίν, ὅτι Φαέθων, Ἡλίου παῖς καὶ τῆς

---

[1]) 33, 34 *θείων εἰδῶν*) *τῶν ἐν τῷ δημιουργῷ γονίμων· καὶ δραστηρίων λόγων, τῶν παντοίων καὶ ἐμφανῶν ἐνύλων εἰδῶν*: m. A. — [2]) 33, 35 *ἑαυτοῦ*) *ἑαυτῆς* B. — [3]) 33, 38 *διεφθάρη*) *διεφθάρει* A. — [4]) 33, 38 *μύθου*) *μύθον* B. — [5]) 33, 39 *ἡνωμένως*) *ἡνουμένως* B. — [6]) 33, 40 *περιέχουσι*) *παρέχουσι*—corr. Tayl. — [7]) 33, 40 *τε*) om. A. — [8]) 33, 42 *διό*) *διὰ τὸ προΐστασθαι τῆς γενέσεως καὶ τῆς φθορᾶς τὴν νέαν δημιουργίαν*: m. A. — [9]) 33, 43 *τοιαῦται*) *τοιαῦτα* A. — [10]) 33, 44 *ἧς*) *οἷς* B. — [11]) 33, 47 *δὴ*) om. A. — [12]) 33, 48 *ὑπερκόσμιοι*) *αἱ ὑπερκοσμίοι*, in m. *αἱ τῶν ἀπολύτων ἐπέκεινα*, A. — [13]) 33, 49 *τοῦ*) *τοῦτο* B et, in m. *τὸ ἐπιτροπεύειν*, A. — [14]) 33, 49 *τὸ*) *τί* A. — [15]) 33, 50 *ἱστορεῖσθαί ποθ᾽*) Fort. *ἱστορεῖσθαι παρ᾽* — [16]) 33, 53 *αὐτὸν*) *αὐτῶν* B.

34 Ὠκεανοῦ Κλυμένης, τὸ τοῦ[1]) | πατρὸς ἅρμα ἐλαύνων ἐξετράπετο τῆς ὁδοῦ,
καὶ ὁ Ζεὺς περὶ τοῦ παντὸς δείσας ἐκεραύνωσεν αὐτὸν, ὁ δὲ κεραυνωθεὶς κα-
τέπεσε περὶ τὸν Ἠριδανὸν, καὶ ἔφλεξε πᾶσαν[2]) τὸ ἐξ αὐτοῦ πῦρ ἐπιβοσκηθὲν
τὴν γῆν, πεσόντα δὲ αὐτὸν αἱ ἀδελφαὶ Ἡλιάδες ἐθρήνουν. ὁ μὲν οὖν ἀπὸ[3])
τῆς ἱστορίας λόγος τοιοῦτος· δεῖ δὲ ὑποκεῖσθαι καὶ τὴν ἐκπύρωσιν γεγονέναι
(τούτου γὰρ ἕνεκα καὶ ὁ πᾶς λόγος) καὶ τὸ αἴτιον αὐτῆς μήτε ἀδύνατον εἶναι
μήτε τι τῶν ῥᾳδίως γιγνομένων[4]). ἔσται δὲ ἀδύνατον μὲν, εἴ τις τὸν Ἥλιον
οἴοιτο ποτὲ μὲν ἐλαύνειν τὸ οἰκεῖον ἅρμα, ποτὲ δὲ ἀφίστασθαι μεταβαλλόμε-
νον καὶ ἄλλῳ τὸ οἰκεῖον ἔργον ἐπιτρέπειν, τῶν δὲ ῥᾳδίως γιγνομένων, εἴ τις
ὑπόθοιτο κομήτην εἶναι τὸν Φαέθοντα τοῦτον, ὃς διαλυόμενος αὐχμὸν ἀφόρη-
τον ποιεῖ· τοῦτο γὰρ εἰωθός ἐστι καὶ πεπατημένον. λέγει γοῦν καὶ ὁ Πορφύ-
ριος[5]), ὅτι καὶ σημεῖά τινα ἐλάμβανον ἀπὸ τῆς κινήσεως[6]) τῶν κομητῶν, ἐπὶ
B μὲν τὰ νότια γιγνομένης, χειμώνων, ἐπὶ δὲ τὰ ἀρκτῷα, | αὐχμῶν, ἐπὶ δὲ ἀνα-
τολὰς, λοιμῶν, ἐπὶ δὲ δύσιν, εὐετηρίας, καὶ τὴν ἀφάνισιν[7]) τοῦ κομήτου κε-
ραύνωσιν ἐκάλουν, ὡς ἂν εἰωθυίας οὔσης τῆς τούτων συστάσεως. ἐπίσταται
τοῖς φυσικοῖς πολλὰ περὶ κομητῶν[8]). εἰ δὲ χρὴ φυσικώτερον διαλύειν τὸν μῦ-
θον, ἄμεινον ὡς ὁ ἑταῖρος ἡμῶν ἐπέβαλε Δομνῖνος[9]), ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν·
γίγνεσθαί ποτε τῆς ξηρᾶς ἀναθυμιάσεως τοιαύτην σύστασιν, ὥστε ῥᾳδίως ὑπὸ
τῆς ἡλιακῆς[10]) ἐξάπτεσθαι θερμότητος (ἐξαφθεῖσαν δὲ ταύτην φλέξαι πάντα
τὸν ὑποκείμενον τῆς γῆς τόπον οὐδὲν θαυμαστόν) καὶ φλέξασαν ἐκπύρωσιν ἐρ-
γάσασθαι τοιαύτην, οἵαν φησὶν[11]) ὁ μῦθος, καὶ ἐργασαμένην ἀποσβῆναι καὶ
ἀφανῆ γενέσθαι. τὸ μὲν οὖν ἀπὸ ἡλίου τὴν ἔξαψιν γεγονέναι τοῦ παῖδα Ἡλίου[12])
κεκλῆσθαι τὸν Φαέθοντα τοῖς μυθοπλάσταις αἴτιον, ἄῤῥενα μὲν διὰ τὸ δρα-
στήριον τῆς τοῦ πυρὸς δυνάμεως, καὶ ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ πῦρ ἄῤῥεν εἰώθασι κα-
λεῖν, ὥσπερ θῆλυ τὴν γῆν, καὶ ταύτην μὲν ὕλην, ἐκεῖνο δὲ εἶδος· τὸ δὲ μὴ
κατὰ παραλλήλου τοῦ αὐτοῦ τῷ ἡλίῳ γίγνεσθαι τὴν τοιαύτην ἀναθυμίασιν |
C τοῦ φάναι μὴ κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ὁδὸν ἐλαύνειν τὸ ἅρμα, τὴν δὲ περὶ γῆν[13])
τοῦ νέφους διάλυσιν πτῶσιν τοῦ Φαέθοντος, τὴν δὲ ἀπόσβεσιν ἀπὸ τοῦ Διὸς
κεραύνωσιν, τὴν δὲ τῶν ὑετῶν ἐπ' αὐτῇ φοράν (καὶ γὰρ τοῦτο τῶν γιγνομέ-
νων[14]) ἐστὶν ἐπὶ ταῖς μεγάλαις ἐκπυρώσεσι) τῶν ἀδελφῶν θρῆνον, τῶν ὑγρῶν
ἀναθυμιάσεων, παρ' ὅσον καὶ οἱ θρηνοῦντες ὑγρὸν προχέουσι, καὶ ἀναθυμιά-
σεις, ἥ τε ξηρὰ καὶ ὑγρὰ, μίαν αἰτίαν ἔχουσι τὸν ἥλιον, προσήκει δὲ τῇ μὲν τὸ
θῆλυ, τῇ δὲ τὸ ἄῤῥεν. αὗται μὲν οὖν αἱ ἐπιβολαὶ φυσικώτεραι· δύναιτο δ'

---

1) 33, 54 *τοῦ*) *τοῦτο* B. — 2) 34, 2 *πᾶσαν*) Ita m. A. *πάντα* A et B. — 3) 34, 3 *ἀπὸ*) om. B. — 4) 34, 5 *γιγνομένων*) *γιγνομένων· τούτου γὰρ ἕνεκα καὶ ὁ πᾶς λόγος, καὶ τὸ αἴτιον αὐτῆς· μήτε ἀδύνατον εἶναι, μή τέ τι τῶν ὁρατῶν* cum punctis sub vitiose repetitis A. — 5) 34, 8 *πορφύριος·* m. A. — 6) 34, 9 *περὶ κομιτῶν σκέμματα·* m. A. — 7) 34, 10 *ἀφάνισιν*) *ἀφάνησιν* A. — 8) 34, 11 *ἐπίσταται — κομητῶν*) Haec ex margine irrepsisse, non esse Procli videntur. — 9) 34, 12 *δομνῖνος ὁ τοῦ πρόκλου ἑταῖρος* m. A. — 10) 34, 14 *ἡλιακῆς*) *ὑλιακῆς* A. — 11) 34, 15 *φησὶν*) *φῆ* B. — 12) 34, 17 *Ἡλίου*) om. A. — 13) 34, 20 *γῆν*) om. A. — 14) 34, 22 *γιγνομένων*) *γινομένων* B.

ἂν[1]) τι καὶ ὑψηλότερον λέγειν ὁ μῦθος, ὅτι καὶ ψυχαὶ μερικαὶ προῆλθον μὲν
καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν ὅλων, ἐσπάρησαν δὲ περὶ τοὺς ἐγκοσμίους θεούς, ἵνα
μὴ νοεραὶ μόνον ὦσι καὶ ἐφάπτωνται[2]) τῶν νοητῶν καὶ ἀναδύνωσι τῶν σωμά-
των, ἀλλὰ καὶ ἐγκόσμιον ἔχωσι τὴν ὑπόστασιν. ὥσπερ οὖν αἱ θεῖαί τε καὶ δαι-
μόνιαι ψυχαὶ κατετάχθησαν ὑπὸ ἡγεμόνας δευτέρους[3]), αἱ μὲν ὑπὸ τὴν θεό-
τητα τῆς Γῆς, αἱ δὲ ὑπὸ Σελήνην, αἱ δὲ ὑπὸ Ἥλιον, αἱ δὲ ὑπὸ τὴν Διός, αἱ δὲ
ὑπὸ τὴν Ἄρεος[4]) ἡγεμονίαν, Διογένης[5]) δὲ τὸ σπειρόμενον | πανταχοῦ προσ- D
λαμβάνει τι καὶ ἀπὸ τῆς ἐκείνου φύσεως, ἐν ᾧ σπείρεται, τὰ μὲν ἐν γῇ σπα-
ρέντα ἀπὸ γῆς, τὰ δὲ ἐν ζώῳ ἀπὸ τῆς τοῦ ζώου φύσεως, ὥστε καὶ τῶν ἐκγό-
νων τὰ μὲν τὴν ἰδιότητα τῶν τόπων ἀναμάττεσθαι, τὰ δὲ τὴν ὁμοιότητα τῆς
μητρός, διὰ τοῦτο καὶ αἱ ψυχαὶ σπειρόμεναι περὶ τὰ σύννομα[6]) ἄστρα δέχον-
ταί τινα καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἡγεμόνων ἰδιότητα ζωῆς, ὥστε μὴ μόνον εἶναι
ψυχήν, ἀλλὰ καὶ τοιάνδε ψυχὴν ἑκάστην, οἷον Ἀρεικὴν ἢ Δίιον ἢ Σεληνιακήν.
εἴτε γὰρ ἄτρεπτος ὁ θεὸς εἴτε δημιουργικὸς εἴτε ζωογονικός, ἥκει τις ἔμφασις
τῆς ἰδιότητος τοῦ λαχόντος ἐπὶ[7]) τὰς ὑποτεταγμένας αὐτῷ ψυχάς. καὶ τί θαυ-
μαστόν, ὅπου καὶ μέχρι πόας καὶ λίθων ἡ τῶν θεῶν τῶν ἐφόρων ἰδιότης καθή-
κει, καὶ ἔστι λίθος καὶ πόα τῆς Ἡλιακῆς ἐξηρτημένη[8]) δυνάμεως, εἴτε[9]) ἡλιο-
τρόπιον εἴτε ἄλλως ὁπωσοῦν καλεῖν ἐθέλεις, παραπλησίως δὲ κἀπὶ τῶν ἄλλων
θεῶν. τούτων δὴ τῶν ψυχῶν αἱ μὲν ἄχραντοι μένουσιν ἀεὶ τῶν οἰκείων ἐξηρ-
τημέναι[10]) θεῶν καὶ συνδιοικοῦσαι τὸ πᾶν αὐτοῖς, αἱ δὲ κατίασι μέν, κακίας
δὲ οὐκ ἀναπίμπλανται[11]) | γενεσιουργοῦ, αἱ δὲ καὶ εἰσδέχονταί τι παρὰ τῶν E
διοικουμένων. τοῦτο γὰρ ἔσχατόν ἐστιν εἶδος ζωῆς. αἱ μὲν οὖν πρῶται παῖδες
ὄντως εἰσὶ θεῶν, ὡς ἀνεκφοίτητοι τῶν πατέρων, οἷον ἑαυτοῖς τεχθέντες καὶ
μείναντες ἔνδον, παῖδες προπομποὶ τῶν θεῶν, δορυφορικὴν[12]) ἔχοντες τάξιν
ἢ καὶ ὀπαδοὶ[13]) τυγχάνοντες· αἱ δὲ μέσαι παῖδες μὲν καλοῦνται θεῶν, ἀλλὰ
προσλαμβάνουσι καὶ τὴν δευτέραν ζωὴν καὶ γίγνονται θεῶν[14]) καὶ ἀνθρώπων
παῖδες. αἱ δὲ παῖδες μὲν θεῶν, ἀλλ' οὐ γνήσιοι καλοῦνται παῖδες, ὡς μὴ δια-
σωσάμεναι τὸ εἶδος τοῦ οἰκείου θεοῦ, ῥέψασαι δὲ εἰς ὕλην καὶ λήθην ἔχουσι
τῶν οἰκείων πατέρων. εἴτε οὖν Γῆς υἱὸν τὸν Τιτυὸν[15]) εἴτε Ἡλίου τὸν Φαέ-
θοντα λέγοιεν, εἴτε Σελήνης τὸν Μουσαῖον εἴτε ἄλλου τινὸς οἱ μυθοπλάσται,
τοῦτον τὸν τρόπον λέγουσι παῖδας, ἄλλους δὲ ἄλλως κατὰ τὰς εἰρημένας αἰ-
τίας. καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐν ἑτέροις· ὁ δ' αὖ Φαέθων Ἡλίου μὲν οὐ-

1) 34, 25 *ἂν*) *αὖ* B. — 2) 34, 26 *ἐφάπτωνται*) *ἐφάπτονται* B. — 3) 34, 28 *δευτέρους*) *δευτέρας δευτέρους* A. — 4) 34, 29 *Ἄρεος*) *ἄρεως* A. — 5) 34, 29 *Διογένης*) Fort. *δι' ἀνάγκης* — 6) 34, 32 *σύννομα*) *σύνωμα* cum *ο* super *ω* A. — 7) 34, 35 *ἐπὶ*) *ὑπὸ* — corr. Tayl. — 8) 34, 37 *ἐξηρτημένη*) *ἐξηρτημέναι* B et cum *η* super *τ* A. — 9) 34, 37 *εἴτε*) *εἴ τι* A. — 10) 34, 39 *ἐξηρτημέναι*) *ἐξηρημέναι* B. — 11) 34, 39 *ἀναπίμπλανται*) *ἀναπίμπλαται* A. — 12) 34, 42 *δορυφορικὴν*) *δορυφορικὴν ὡς προκαταστέλλουσαι τὰ τρίτα, αὐταὶ δεύτεραι οὖσαι πρὸς τὴν ὑποδοχὴν τῶν προτέρων ἀγαθοειδῶν δόσεων· ὀπαδοὶ δέ, διὰ τὸ δευτέρως ποιεῖν ἃ πρώτως τὰ ἡγούμενα ποιεῖ*: m. A. — 13) 34, 42 *ὀπαδοὶ*) *ὑπαδοὶ* B. — 14) 34, 44 *θεῶν*) om. A. — 15) 34, 46 *Τιτυὸν*) *Τιτιὸν*

τός[1]) ἐστι[2]) παῖς, ὡς τῆς Ἡλιακῆς ὢν σειρᾶς, διὸ καὶ τὸ ὄνομα φέρει τὸ
Ἡλιακόν· ἐπεὶ δὲ ἄνω μένων συμπεριεπόλει τῷ πατρὶ καὶ συνδιῴκει τὸ πᾶν,
F ἐλαύνειν | εἴρηται τὸ ἅρμα τοῦ πατρός· καὶ γὰρ τὸ τοῦ Φαέθοντος ὄχημα τῶν
Ἡλιακῶν ἐστιν ἁρμάτων· ἔστι γὰρ κἀκεῖνο πάντως ἡλιοειδές· ἐπεὶ δὲ εἰς γέ-
νεσιν ἔῤῥεπεν (οὐ γὰρ ἦν τῶν πρωτίστων ψυχῶν) ὑπὸ τοῦ Διὸς κεκεραυνῶσθαι
λέγεται. δημιουργίας γὰρ σύμβολον ὁ κεραυνὸς ἀναφῶς[3]) διὰ πάντων χωρού-
σης καὶ πάντα σωζούσης[4]), ἀλλ' οὐ τῆς διαλύσεως αἴτιον τοῦ πνεύματος[5])
τοῦ φέροντος τὴν ψυχήν. γίγνονται δὲ πολλαὶ μετατάξεις ψυχῶν ἀπ' ἄλλων πο-
35 λιτειῶν εἰς ἄλλας καὶ ἀπὸ στοιχείων ἄλλων εἰς ἄλλα, τῶν μὲν ἀπὸ γῆς | εἰς
τὴν τοῦ πυρὸς σφαῖραν[6]) μεθισταμένων, τῶν δὲ ἀπὸ τοῦ πυρὸς εἰς γῆν, καὶ
τῶν μὲν ἐν τάξει, τῶν δὲ ἀθρόως καὶ μετὰ θορύβου πολλοῦ καὶ ἀτάκτου κινή-
σεως· οἷον δὴ παθεῖν καὶ τὸν Φαέθοντά φησιν[7]). ἄνωθεν γὰρ ἀθρόως φερό-
μενος καὶ ἐμπυρίους χιτῶνας ἐφελκόμενος[8]), ἐπειδὴ πρὸς τῇ γῇ ἐγένετο, διὰ
τούτων πλημμελῶς κινούμενος ἐξῆψε μέρη τινὰ γῆς. πολλοὺς γὰρ αἱ ψυχαὶ
κατιοῦσαι περιβάλλονται χιτῶνας, ἀερίους ἢ ἐνυδρίους, αἱ δὲ καὶ ἐμπυρίους[9]),
καὶ τούτων αἱ μὲν ἀμυδρὸν[10]) ἔχουσι τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς, αἱ δὲ σφοδρὸν καὶ πλη-
κτικὸν, καὶ αἱ μὲν ἀποτίθενται ἐν ἀέρι γενόμεναι καὶ προσλαμβάνουσι παχυτέ-
ρους, αἱ δὲ ἐκείνους[11]) καὶ μέχρι γῆς διασώζουσιν. οἶδα μὲν οὖν, ὅτι καὶ
Πλούταρχος[12]) ὁ Χαιρωνεὺς ἱστορεῖ τῶν περὶ τὴν Βρεττανίαν[13]) νησίδων
κατά τινα μίαν ἱερὰν εἶναι δοκοῦσαν καὶ ἄσυλον διὰ τοῦτο ἀφειμένην ὑπὸ
τῶν κρατούντων πολλάκις ἢ ὄμβρων ἢ κεραυνῶν ἐξαισίων[14]) γινομένων λέγειν
B τοὺς ἐγχωρίους, ὅτι τῶν κρειττόνων | τις ἐξέλιπε, συνήθεις ὄντας τοῖς πάθεσι
τούτοις, ὀνομάζειν[15]) δὲ κρείττονας ψυχὰς μετενσωματουμένας καὶ ἀπολιμ-
πανούσας τινὰ γένεσιν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατιουσῶν εἰς σώματα ψυχῶν τοι-
αῦτα συμπίπτειν οὐκ ἀπογνωστέον, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν μεγαλουργῶν καὶ δαι-
μονιωτέραν οὐσίαν λαχουσῶν, οἵαν καὶ τὴν τοῦ Φαέθοντος εἶναι ψυχὴν ὁ μῦ-
θος οὗτος ᾐνίξατο. θαυμαστὸν δὲ οὐδὲν τὰς ψυχὰς κατιούσας καὶ μᾶλλον συμ-
πάσχειν ἐκείνοις τοῖς στοιχείοις, ἅ ἐστιν ἀνάλογον τοῖς ἐφόροις αὐτῶν θεοῖς,
καὶ ἐκείνων ἐφέλκεσθαι πλείους καὶ περιβάλλεσθαι χιτῶνας, ὥστε καὶ τὰς
Κρονίας τοῖς ἐνίκμοις καὶ ὑγροῖς μειζόνως χαίρειν, καὶ τὰς Ἡλιακὰς τοῖς
ἐμπυρίοις, ἀντὶ τῶν ἀΰλων ἑκατέρας τὰ ἔνυλα σώματα καὶ ἐμβριθῆ περιεπού-
σας, καὶ τοὺς θεοὺς ὀργάνοις[16]) χρῆσθαι ταύταις, ὥσπερ καὶ τοῖς ὑλαίοις

---

1) 34, 48 οὗτός) οὕτως, sup. ʳ et ὁ, A. — 2) 34, 48 ἐστι) ἐστὶν B. — 3) 34, 52 ἀναφῶς) Tayl. coni. ἀναφὴς, sine ratione. Cf. 48, 36. — 4) 34, 53 σωζούσης) ζωσούσης B. — 5) 34, 53 τοῦ πνεύματος) ἤτοι τοῦ μονοειδοῦς ὀχήματος τῆς ψυχῆς· m. A. — 6) 35, 1 πολλαὶ ψυχῶν μετατάξεις· m. A. — 7) 35, 2 φησιν) Malim φασιν — 8) 35, 3 ἐφελκόμενος) ἑλκόμενος A. — 9) 35, 5 ἢ ἐνυδρίους, αἱ δὲ καὶ ἐμπυρίους) om. A. — 10) 35, 5 ἀμυδρὸν) Tayl. coni. ἀκμαῖον, a mente scriptoris aberrans. — 11) 35, 7 ἐκείνους) ἐκείνας A. — 12) 35, 7 πλούταρχος ὁ χαιρονεύς· m. A. — 13) 35, 8 Βρεττανίαν) βρετανίαν A. — 14) 35, 9 ἐξαισίων) ἐξεσίων A. — 15) 35, 10 ὀνομάζειν) ὀνομάζουσι A. — 16) 35, 17 ὀργάνοις) ὀργιάνους B.

δαίμοσι, τῶν περὶ γῆν ποιήσεων, καὶ διὰ τούτων ποιεῖν καὶ ἐκπυρώσεις[1]) ἢ
λοιμοὺς ἢ ἄλλα ἄττα[2]) πάθη τοῖς πάσχειν δικαίοις οὖσι, καὶ ταῖς οἰκείαις ψυ-
χαῖς πρὸς τὰ αἴτια τὰ κατ' οὐρανὸν τῶν γιγνομένων ὑπουργοῖς χρωμένους δρᾶν
ἃ καὶ[3]) δρῶσι. πολλὰ γὰρ εἶναι τῶν αὐτῶν | αἴτια θαυμαστὸν οὐδὲν, τὰ μὲν C
ἄλλως ποιοῦντα, τὰ δὲ ἄλλως. φερόμενον δ' οὖν τὸν Φαέθοντα περὶ γῆν καὶ
τρόπον τινὰ δαιμονιώδη φλέγοντα ἐκείνους τοὺς τόπους[4]), οἷς ἂν πλησιάσῃ,
διὰ τοῦ πυρίου ῥεύματος (πολλὰ γὰρ καὶ αἱ μερικαὶ ψυχαὶ δρῶσιν, ὄργανα τῶν
τιμωρῶν ἢ καθαρτικῶν οὖσαι δαιμόνων, ἔξω τοῦ σώματος) ἐθρήνουν αἱ Ἡλιά-
δες, ψυχαὶ μὲν Ἡλιακαί τινες, ὅθεν καὶ ἀδελφαὶ τοῦ Φαέθοντος ἐῤῥήθησαν[5]),
θρηνοῦσαι δὲ οὐχ ὡς ἐλεοῦσαι μόνον αὐτὸν διὰ τὴν εἰς γένεσιν κάθοδον, ἀλλὰ
καὶ προνοοῦσαι, ὅπως ἂν τῶν γιγνομένων καὶ[6]) φθειρομένων ἄχραντον[7]) ποιή-
σηται[8]) τὴν ἐπιμέλειαν. ὁ γὰρ Ἠριδανὸς ποταμὸς καὶ ἡ ἐκεῖ πτῶσις τὴν εἰς
τὸν πόντον τῆς γενέσεως ἐνδείκνυται τῆς ψυχῆς φορὰν, οὗ δὴ γενομένη δεῖται
τῆς τῶν οἰκείων αὐτῇ γενῶν προμηθείας καὶ τῆς ἀπὸ τῶν μεινασῶν ψυχῶν
ἐπικουρίας. καὶ οἱ θεολόγοι δὲ τὴν Ἡλιακὴν πρόνοιαν καὶ εἰς τὰ θνητὰ διὰ
τῶν δακρύων σημαίνουσι· Δάκρυα μὲν σέθεν ἐστὶ πολυτλήτων γέ-
νος ἀνδρῶν. ὥστε καὶ τὴν τῶν Ἡλιακῶν πρόνοιαν ψυχῶν εἰς τὸν Φαέθοντα
εἰκότως ὁ περὶ αὐτὸν | μῦθος συμβολικῶς διὰ τῶν δακρύων ἐδήλωσε. πάλιν D
οὖν καὶ ἀπὸ τοῦδε τοῦ μύθου πόρισμα ληπτέον, ὅτι τῶν ψυχῶν αἱ κάθοδοι δι'
ἀδυναμίαν ἐπιτελοῦνται· καὶ γὰρ ὁ Φαέθων βούλεται μὲν ἐλαύνειν τὸ ἅρμα τὸ
Ἡλιακὸν, ἀδυνατεῖ δὲ καὶ πίπτει διὰ τὴν ἀδυναμίαν· καὶ ὅτι οὐ μόνον αἱ ψυ-
χαὶ, ἀλλὰ καὶ τὰ ὀχήματα αὐτῶν μεταλαμβάνουσι τῆς τῶν ἡγεμόνων θεῶν
ἰδιότητος, ὥστε καὶ ἀπ' ἐκείνων ὀνομάζεσθαι, τὰ μὲν Ἡλιακὰ, τὰ δὲ Ἀρεικὰ,
τὰ δὲ ἀπ' ἄλλου τινὸς θεῶν· καὶ ὅτι καὶ αἱ φθοραὶ κατὰ πρόνοιαν ἐκ τῶν θεῶν
ἐπιτελοῦνται· καὶ γὰρ ὁ Ζεὺς τῆς[9]) ἐκπυρώσεως αἴτιος, τῷ κεραυνῷ τὸν
Φαέθοντα βαλών· καὶ ὅτι αἱ κάθοδοι τῶν ψυχῶν ἐξήρτηνται τῆς μιᾶς δημιουρ-
γίας· διὸ[10]) καὶ ὁ Τίμαιος οὐ περὶ τῆς οὐσίας αὐτῶν μόνον[11]), ἀλλὰ καὶ περὶ
ἀνόδων καὶ καθόδων ἀναδιδάξει[12]) καὶ βίων καὶ αἱρέσεων παντοδαπῶν.

Τὸ δ' ἀληθὲς ἐστὶ, τῶν περὶ τὴν γῆν κατ' οὐρανὸν ἰόντων παράλλαξις, καὶ διὰ μακρῶν χρόνων γιγνομένη τῶν ἐπὶ γῆς πυρὶ πολλῷ φθορά. (Pag. 22 D.)

---

1) 35, 18 *ἐκπυρώσεις) ὡς ἀμεταβλήτων ὀχημάτων, τοῦ τε ἡλιακοῦ, καὶ τοῦ κρονείου· ἀμετάβλητα γὰρ τὰ αἰθέρια· καὶ διὰ τοῦτο ἄϋλα καλούμενα, ὥσπερ τὰ πολυμετάβολα ἔνυλα*: m. A. (haec ad 35, 16 *τῶν ἀΰλων* spectare videntur.) — 2) 35, 18 *ἄττα) ἅττα* — 3) 35, 19 *καὶ*) om. A. — 4) 35, 21 *τόπους) τύπους* B. — 5) 35, 24 *ἐῤῥήθησαν) ἐῤῥέθησαν* B. — 6) 35, 25 *καὶ*) om. A. — 7) 35, 25 *ἄχραντον) ἄχρανται* B. — 8) 35, 25 *ποιήσηται*) Fort. *ποιήσωνται*, ut lacrimis illis cura rerum orientium et pereuntium significari dicatur. In eandem sententiam Tayl. haec vertit. — 9) 35, 35 *τῆς*) om. B. — 10) 35, 36 *διὰ τὸ τὰς μερικὰς ψυχὰς ἐξέχεσθαι τῆς μιᾶς δημιουργίας*: m. A. — 11) 35, 36 *μόνον*) *μόνων* cum ο super ω A. — 12) 35, 37 *ἀναδιδάξει*) Pag. 42 B. 91 D.

Ὅσον ἐστὶν ἀπὸ τοῦ μύθου τῷ προκειμένῳ συντελοῦν, τοσοῦτον μόνον ὁ
E Αἰγύπτιος ἐξέφηνεν, ὅτι | δὴ γίγνονται διὰ πυρὸς ἀθρόαι φθοραὶ τῶν ἐπὶ γῆς διὰ
τὴν τῶν περὶ γῆν ἰόντων καὶ κατ᾽ οὐρανὸν παράλλαξιν, τί σημαίνων[1]) διὰ τῆς
παραλλάξεως; ἢ τὴν ἀσυμμετρίαν τῶν ἐν γῇ πρὸς τὰ οὐράνια. συμμέτρως μὲν
γὰρ ἔχοντα πάντα πρὸς τὰς ἐκεῖθεν ἀποῤῥοίας δύναται διαμένειν, ἀσυμμέτρως
δὲ, φθείρεται. τὴν γὰρ διαιρετικὴν τοῦ Ἄρεος[2]) δύναμιν τὰ μὲν ὑπομεῖναι δυ-
νάμενα σώζεται, τὰ δὲ ἀσθενέστερα ὄντα, ἢ ὥστε ἐνεγκεῖν τὴν ποίησιν αὐτῆς,
λύεται ῥᾳδίως. οἷον εἰ καὶ τὸ ὄμμα τὸ ἡμέτερον[3]) τὴν Ἡλιακὴν αὐγὴν ἐνεγ-
κεῖν μὴ δυνηθὲν ἀποτυφλωθείη, καίτοι γε ἄλλου τινὸς ὄμματος ἀντωπεῖν[4]) δυ-
ναμένου πρὸς αὐτὴν ἀλύπως. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων θεῶν καὶ τῶν κατ᾽
αὐτοὺς σχηματισμῶν. ἔστι γὰρ καὶ ἓν ζῶον τὸ πᾶν καὶ τοῖς μορίοις αὐτοῦ συμπα-
θέσιν οὖσι, τοῖς μὲν ἄλλα, τοῖς δὲ ἄλλα σώζει, καὶ οὐδὲν τῶν ἐν αὐτῷ γιγνομένων
τῷ ὅλῳ παρὰ φύσιν. ἃ γὰρ ἐν αὐτῷ γίγνεται, δι᾽ αὐτοῦ γίγνεται, καὶ αὐτός ἐστιν
ὁ δρῶν ὁ κόσμος καὶ δρῶν εἰς ἑαυτόν[5]). ἢ οὖν ταύτην ῥητέον τὴν παράλλαξιν
F (οἷον εἰ πατὴρ ἀγαθὸς φιλοφρονούμενος | ἀεὶ τὸν παῖδά ποτε καὶ ῥαπίσειε τοῦ
ἀγαθοῦ χάριν, ὑπαλλάττειν ἂν δόξειε τὸ εἰωθός) ἢ τὸν τῶν οὐρανίων ποικίλον
σχηματισμόν. οὗτοι γάρ εἰσιν οἱ κατ᾽ οὐρανὸν περὶ γῆν ἰόντες καὶ ἄλλοτε ἄλλα
σχήματα δεικνύντες διὰ τὰς ποικίλας νοήσεις τῶν ψυχῶν. γράμματα γὰρ ἐκεί-
νων τὰ σχήματά ἐστι καὶ τύποι τινὲς δραστήριοι δι᾽ ἐκείνας. ἔστι δὲ αὖ ἀμφό-
τερα ταῦτα ἀληθῆ. καὶ γὰρ ἡ ἐκείνων παράλλαξις καὶ ἡ τῶν περὶ γῆν ἀσυμμε-
τρία τὰς τοιαύτας ἐπάγει φθοράς. εἰ δὲ δεῖ καὶ τὴν τοῦ Φαέθοντος πτῶσιν
36 εἰς γῆν ἐξ | οὐρανοῦ παράλλαξίν τινα τῶν κατ᾽ οὐρανὸν ἰόντων λέγειν, θαυμα-
στὸν οὐδέν. ἄλλη γὰρ ἡ τῶν οὐρανίων θεῶν αὐτῶν παράλλαξις, ἀπαθὴς οὖσα
μετασχημάτισις, ἄλλη τῶν συμπεριπολουσῶν αὐτοῖς ψυχῶν, σχέσις οὖσα πρὸς τὰ
περὶ γῆν ἀπὸ τῆς ἀσχέτου ζωῆς, ἄλλη τῶν περὶ γῆν τόπων, φθαρτική τις οὖσα
μεταβολή, καθ᾽ ἣν οὔτε αἱ ψυχαὶ παραλλάττουσιν οὔτε πολλῷ πρότερον οἱ ἡγε-
μόνες θεοὶ τῶν ψυχῶν. γίγνονται μὲν οὖν καὶ διὰ μερικῶν ψυχῶν τοιαῦται φθο-
ραὶ τῶν περὶ γῆν, γίγνονται δὲ καὶ διὰ μόνων δαιμόνων, καὶ ὥσπερ διὰ τούτων
αἱ οἰκεῖαι[6]) ταῖς σειραῖς[7]) αὐτῶν, οὕτω καὶ διὰ τῶν ψυχῶν· αἱ γὰρ ἄνω χαί-
ρουσαι τῷ[8]) φωτίζειν ἀΰλως ἐνταῦθα ταῖς ἐκπυρώσεσιν ἐπιτρέχουσιν. ἀλλὰ
διὰ τί διὰ μακρῶν χρόνων αἱ ἀθρόαι γίνονται φθοραί; ἢ ὅτι πολλὰ δεῖ συνδρα-
μεῖν, ἵνα γένηταί τις τοιαύτη φθορά. καὶ γὰρ τὴν τῶν πασχόντων[9]) ἕξιν, τὴν

---

1) 35, 41 *σημαίνων*) *σημαῖνον* B. — 2) 35, 43 *Ἄρεος*) *ἄρεως* A. — 3) 35, 44 *ἡμέτερον*) *ὑμέτερον* B. In A sedecim haec *τὴν ποίησιν — αὐγὴν ἐνεγκεῖν* omissa sunt. — 4) 35, 45 *ἀντωπεῖν*) *ἀντοπεῖν* B. — 5) 35, 49 *ἑαυτόν*.) *αὐτὸν*. A. — 6) 36, 6 *αἱ οἰκεῖαι*) *αἱ οἰκεῖαι φθοραὶ αὐτῶν τῶν δαιμόνων*: m. A. — 7) 36, 6 *σειραῖς*) *συραῖς* B. — 8) 36, 7 *τῷ*) *τὸ* B. — 9) 36, 9 *πασχόντων*) *πάσχοντα λέγει τὰ ζῶα, καὶ ἁπλῶς τὸ ἔμψυχον, τῶν ὑπὸ γένεσιν καὶ φθοράν· κοινὴν δὲ ἕξιν τῶν πασχόντων; τὴν κρᾶσιν τῶν κατ᾽ εἶδος διαφόρων· οἷον ἀνθρώπων· διαφέρει γὰρ ἀνθρώπων κρᾶσις πρὸς ἵππων ἢ λεόντων· ἰδίαν δὲ τῶν κατ᾽ εἶδος διαφερόντων· οἷον, δίωνος· διαφέρει γὰρ δίων σωκράτους κατὰ τὴν κρᾶσιν· ὅτι ὅτι* (sic) *ὁ μὲν, μᾶλλον, ὁ δὲ ἧττον θερμός· δεῖ οὖν ἐπιτηδείαν γενέσθαι πρὸς τὸ*

τε ἰδίαν καὶ τὴν κοινὴν, καὶ τὴν τῶν ποιούντων σύμπνοιαν· τί γάρ, εἰ τὸ ἄλλου | φθαρτικὸν ἄλλου σωστικὸν εἴη; καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα τῆς ὕλης καὶ τὴν τῶν B
ὀργάνων παρασκευὴν καὶ τῶν καιρῶν. ταῦτα γὰρ ὑπάρχει καὶ ἐπὶ τῶν μερικῶν φθορῶν, σπανιώτερα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κοινῶν, καὶ εἰκότως. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀφθάρτου χωρεῖν καὶ ἐπὶ τὸ εὔφθαρτον τὴν φύσιν διὰ τῶν δυσφθάρτων ἀναγκαῖον. εἰ ἄρα τὰ ὅλα ἄφθαρτα ἀεὶ, τὰ δὲ μερικώτερα εὔφθαρτα, τὰ μέσα τούτων εἰκότως ἐν τοῖς δυσφθάρτοις τέτακται, διὰ μακρῶν χρόνων ὑπομένοντα τὴν ἀπώλειαν. τὰ μὲν γὰρ ὅλα περίοδον ὑπομένοντα κοσμικὴν ἄφθαρτα καὶ ἀνώλεθρά ἐστιν· οὐδὲν γάρ ἐστιν αὐτῶν σχῆμα τῶν ἀστέρων φθαρτικὸν, πάντων ἐν τῇ ὅλῃ περιόδῳ τοῦ παντὸς ἀνειλιγμένων· τὰ δὲ μερικὰ καὶ ἄτομα ῥᾳδίαν ἐπιδέχεται τὴν λύσιν, τὰ δὲ[1]) ἀθρόα τῶν μερικῶν διὰ μακρῶν μὲν χρόνων, λύεται δὲ ὅμως. ἔστι γὰρ καὶ γένους τινὸς ὡς ἑνὸς ἀνδρὸς βίος καὶ πόλεως καὶ ἔθνους, καὶ περίοδοι, τῶν μὲν μακροπορώτεροι, τῶν δὲ βραχυπορώτεροί, φησιν Ἀριστοτέλης.

Τότε οὖν ὅσοι ἐν ὄρεσι καὶ ὑψηλοῖς τόποις καὶ ξηροῖς οἰκοῦσι, μᾶλλον διόλλυνται, τῶν ποταμοῖς καὶ | θαλάττῃ προ- C
σοικούντων. (Pag. 22 D.)

Ἐπὶ μὲν τῶν φαινομένων φθορῶν διὰ τοῦ πυρὸς συμβαίνει τὸ εἰκός· οἱ γὰρ τοῖς ὕδασι παροικοῦντες ἀμύνονται τὴν ἀπὸ τοῦ πυρὸς βλάβην· ὁ δέ γε φιλόσοφος Πορφύριος καὶ ἐπὶ τὰς ψυχὰς ἀπὸ τῶν φαινομένων μετάγει τοὺς λόγους καί φησιν, ὅτι ἄρα καὶ ἐν ταύταις ποτὲ μὲν ὑπερζεῖ τὸ θυμοειδὲς, καὶ ἡ ἐκπύρωσις αὕτη φθορά ἐστι τῶν ἐν ἡμῖν ἀνθρώπων· ὅσσε δὲ οἱ[2]) πυρὶ λαμπετόοντι εἴκτην ἐπὶ θυμουμένου[3]) τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐποίησεν Ὅμηρος· ὁτὲ δὲ τὸ ἐπιθυμητικὸν ὑπὸ τῆς γενεσιουργοῦ κατακλυζόμενον ὑγρότητος ἐκνευρίζεται καὶ βαπτίζεται τοῖς τῆς ὕλης ῥεύμασι, καὶ ἄλλος οὗτος ψυχῶν τῶν νοερῶν θάνατος· ὑγρῇσι[4]) γενέσθαι, φησὶν Ἡράκλειτος. εἰ δὲ ταῦτα ὀρθῶς διατέτακται, τῶν μὲν κατὰ θυμὸν παθῶν ἀπείρατοι μένουσιν ὅσοι ἂν κεχαλασμένον ἔχωσι θυμὸν καὶ σύμμετρον εἰς τὴν τῶν δευτέρων ἐπιμέλειαν· τοῦτο γὰρ οἱ κοῖλοι τόποι καὶ ὑδάτων γείτονες σημαίνουσι· τῶν δὲ κατ' ἐπιθυμίαν, οἱ συντονώτερον ἔχοντες τὸ ἐπιθυμητικὸν[5]) καὶ ἐγηγερμένον ἀπὸ τῆς

παθεῖν τὴν ἕξιν τῶν μελλόντων παθεῖν, τήν τε κοινὴν καὶ τὴν ἰδίαν καὶ τὴν τῶν ποιούντων, ἤγουν τῶν ἀστέρων σύμπνοιαν, καὶ συμφωνίαν, ἵνα μὴ τοῦ μὲν ἡ ἀπόῤῥοια δρᾷ, τοῦ δὲ ἀντιπράττῃ· ἐπιτηδειότητα δὲ τῆς ὕλης τὴν τῶν δι' ὧν ἡ φθορὰ γίνεται στοιχείων· οἷον πρὸς ἐκπύρωσιν, ἡ ξυρὰ (sic) *ἀναθυμίασις· πρὸς κατακλυσμὸν ἡ ὑγρά· πρὸς λοιμὸν, ἡ σηπεδὼν τοῦ ἀέρος· ὄργανα δὲ, τὴν τῶν δαιμόνων καὶ μερικῶν ψυχῶν ἑτοιμότητα· καιρὸν δὲ σύνδρομον πρὸς ἐκπύρωσιν μὲν, θέρος· πρὸς κατακλυσμὸν δὲ χειμῶνα· πρὸς λοιμὸν δὲ μετόπωρον*: m. A. — [1]) **36, 16** *δὲ*) *δ'* A. — [2]) **36, 23** *οἱ*) om. A, cuius in m. est *ὅμηρος*. Locus Homeri est Il. I. 104. — [3]) **36, 24** *ἐπὶ θυμουμένου*) *ἐπιθυμουμένου* B. — [4]) **36, 26** *ὑγρῇσι*) *ὑγρῆσι* B. Cf. Schleiermacheri Herakleitos der dunkle Pag. 517. — [5]) **36, 29** *ἐπιθυμητικὸν*) *ἐπιθυμικὸν*, sup. *ητι*, A.

D ὕλης· τοῦτο γὰρ οἱ | ὑψηλοὶ τόποι δηλοῦσι. πέφυκε γάρ πως τὸ μὲν θυμικὸν εὐκίνητον εἶναι καὶ δραστήριον, τὸ δὲ τῆς ἐπιθυμίας ἔκλυτον καὶ ἀσθενές· μουσικοῦ δ' ἂν δέοι χαλάσαι μὲν τοῦ θυμοῦ τὸ εὔτονον, ἐπιτεῖναι δὲ τῆς ἐπιθυμίας τὸ ἐκμελές. ὅ γε μὴν φιλόσοφος Ἰάμβλιχος[1]) φυσικῶς ταῦτα θεωρεῖν ἀξιοῖ, ἀλλ' οὐκ ἠθικῶς. ἐκπυρώσεως οὖν γινομένης μᾶλλον διόλλυσθαί φησι τοὺς ἐν ὑψηλοῖς οἰκοῦντας ὄρεσιν, ὡς πορρώτερον ὄντας τῶν ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀναθυμιάσεων. οὐ γὰρ ἐπὶ πολὺ αἴρονται διὰ τὴν βαρύτητα τῆς ὑγρᾶς οὐσίας. οὐκ ἔστιν οὖν ἔνικμος ὁ περιέχων αὐτοὺς ἀὴρ, ἀλλὰ ξηρὸς, καὶ ὑπέκκαυμα[2]) γίνεται πυρὶ φύσει πρὸς τὸ ἄνω φερομένῳ. ἀνάπαλιν δὲ κατακλυσμῶν γινομένων. οἱ γὰρ ἐν τοῖς κοίλοις οἰκοῦντες φθείρονται μᾶλλον, ἐπειδὴ πάντα τὰ βαρέα πρὸς τὸ κάτω φέρεται κατὰ φύσιν.

Ἡμῖν δὲ αὖ ὁ Νεῖλος, εἴς τε ἄλλα σωτὴρ, καὶ τότε ἐκ ταύτης τῆς ἀπορίας σώζει λυόμενος. (Pag. **22** D.)

Τὸ μὲν φαινόμενον, ὅτι πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἀγαθῶν τοῖς Αἰγυπτίοις ὁ
E Νεῖλος αἴτιος, γεωμετρίας καὶ τῆς γενέσεως τῶν καρπῶν, καὶ δὴ καὶ τοῦ | διαφεύγειν τὰς ἐκπυρώσεις αἴτιός ἐστι, καὶ τό τε ὕδωρ τῶν σωμάτων αὐτῶν σωστικὸν, καὶ ἡ τοῦτο συνέχουσα θεότης τῶν ψυχῶν ἀναγωγός[3]) ἐστι· λάβοις δ' ἂν ἀπὸ τούτων, ὅτι καὶ τὰ πρῶτα αἴτια ζωῆς ὄντα πλήρη καὶ γονίμου δυνάμεως ἑαυτά τε συνέχει καὶ μένει διαιωνίως καὶ τὰ ἄλλα διαῤῥέοντα καὶ σκεδαννύμενα τῆς παρ' ἑαυτῶν ἀξιοῖ συνοχῆς, ὡς καὶ τὸ τοῦ σωτῆρος ὄνομα θείαν καὶ ἐξῃρημένην ἀπεικονίζεσθαι πρόνοιαν, ἀφ' ἧς[4]) καὶ ἐν θεοῖς πᾶσι[5]) τοῖς νοεροῖς καὶ δημιουργικοῖς αἰτίοις ἐλλάμπεται.

Ὅταν δὲ αὖ οἱ ὄμβροι, οἱ τὴν γῆν ὕδασι καθαίροντες κατακλύσωσιν[6]), οἱ μὲν ἐν τοῖς ὄρεσι διασώζονται, νομεῖς καὶ βουκόλοι, οἱ δὲ ἐν ταῖς παρ' ἡμῖν πόλεσιν, εἰς τὴν θάλατταν ὑπὸ τῶν ποταμῶν φέρονται. (Pag. **22** E.)

Ἐν τούτοις τὸ μὲν ποιητικὸν αἴτιον ἐπὶ τοὺς θεοὺς διαῤῥήδην ἀνήνεγκε, καὶ ἔστι ταὐτὸ κἀπὶ[7]) τῶν ἐκπυρώσεων λέγειν· καὶ γὰρ καθαρμὸς, ὁ μὲν γίνεται δι' ὕδατος, ὁ δὲ διὰ πυρὸς, πανταχοῦ δὲ ἡ καθαρότης τοῖς δευτέροις ἀπὸ τῶν πρώτων, διὸ καὶ παρὰ τῷ Ὀρφεῖ τὰ καθάρσια κομίζειν ὁ Ζεὺς ἀπὸ τῆς
F Κρήτης παρακελεύεται· | τὴν γὰρ Κρήτην ἀντὶ τοῦ νοητοῦ τάττειν εἰώθασιν

---

[1]) **36, 32** *Ἰάμβλιχος·* m. A. — [2]) **36, 35** *ὑπέκκαυμα)* *ὑπέκαυμα* A. — [3]) **36, 41** *ἀναγωγός)* *ἀνάγωγός* B. — [4]) **36, 44** *ἧς)* *οἷς* A. — [5]) **36, 44** *θεοῖς πᾶσι)* Inter haec in B spatium sex litterarum vacuum relictum est, quod Tayl. verbis *νοητοῖς φῶς* explet: the light that is in the intelligible Gods; quod si voluit Proclus, etiam *τὸ* ante *ἐν θεοῖς* excidisse putandum est. *φῶς* probabile videtur: quod reliquum est, coniecturam incertam habet. — [6]) **36, 45** *ὕδασι—κατακλύσωσιν)* *ὕδατι—καταλύσωσιν* A. — [7]) **36, 47** *κἀπὶ)* *κἀκ* A.

οἱ θεολόγοι· τὴν δὲ ὑλικὴν αἰτίαν [1]) ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος φοράν. ἕκαστον γὰρ
τούτων ἀπροαιρέτως ποιεῖ, κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ῥοπὴν φερόμενον. δεῖ οὖν προϋ-
πάρχειν τὸ εὖ χρώμενον αὐτοῖς καὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἕνεκα δρῶν, ὃ δὴ καλῶς ὁ λό-
γος ἀπένειμε τοῖς θεοῖς. εἰ δὲ [2]) δὴ καὶ καθαρμοί τινές εἰσι καὶ ἐν τοῖς ὅλοις,
εἰσὶ δήπου καὶ τῶν καθαρμῶν προστάται τούτων, πρὸ τῶν μερικῶν καθαρτῆρες
εἰς τὰ ὅλα δρῶντες, καὶ δὴ καὶ τελεταὶ θεῖαι τελούντων ἄλλων, τελουμένων
ἄλλων, καὶ οὐδέποτε | ταῦτα ἀπολείπει τὸ πᾶν. ἃ δὴ καὶ ὁ ἱερεὺς εἰδὼς τὰς δι' 37
ὕδατος καὶ πυρὸς φθορὰς ὀνόματι κέκληκεν ἱερατικῷ καθαρμούς, ἀλλ' οὐ φθο-
ράς, ὡς ἂν εἴποι [3]) φυσιολογῶν μόνον.

Κατὰ δὲ τὴν χώραν τήνδε οὔτε τότε, οὔτε ἄλλοτε ἄνωθεν ἐπὶ τὰς ἀρούρας ὕδωρ ἐπιῤῥεῖ. τὸ δὲ ἐναντίον κάτωθεν πᾶν ἐπανιέναι δύναται. ὅθεν καὶ δι' ἃς αἰτίας τὰ ἐνθάδε σωζόμενα λέγεται παλαιότατα. (Pag. 22 E.)

Εἰ καὶ γίγνοιτό ποτε ὄμβρος περὶ τὴν Αἴγυπτον, ἀλλ' οὐ περὶ πᾶσαν, ἀλλὰ
περὶ τὴν κάτω γίγνεσθαι εἰώθασιν· αὕτη δὲ ἐπίδηλός ἐστιν ἔργον οὖσα τοῦ πο-
ταμοῦ, φησὶν Ἀριστοτέλης· ἡ δὲ ἄνω τὰς τοιαύτας ἐπιῤῥοὰς οὐ δέχεται. πό-
θεν οὖν ὁ Νεῖλος ἐπάνεισι; Πορφύριος [4]) μὲν δή φησιν, ὅτι δόξα ἦν παλαιὰ
Αἰγυπτίων τὸ ὕδωρ κάτωθεν ἀναβλυστάνειν [5]) τῇ ἀναβάσει τοῦ Νείλου, διὸ
καὶ ἱδρῶτα [6]) γῆς ἐκάλουν τὸν Νεῖλον, καὶ τὸ ἐπανιέναι κάτωθεν ταὐτὸ
τῷ Αἰγυπτίῳ δηλοῦν καὶ τὸ [7]) σώζειν λυόμενον, οὐχ ὅτι ἡ χιὼν λυομένη
τὸ πλῆθος τῶν ὑδάτων ποιεῖ, | ἀλλ' ὅτι λύεται ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ πηγῶν καὶ πρό- B
εισιν εἰς τὸ ἐμφανὲς ἐπεχόμενος πρότερον· ἡμεῖς δὲ τὸ λυόμενον ὡς πρὸς τὴν
ἀπορίαν ἀκουσόμεθα. λύεται γὰρ Ἀττικῶς ὅτι λύει τῆς ἀπορίας ἡμᾶς ὁ Νεῖ-
λος. οὔτε γὰρ τὸ ἐκ τῶν χιόνων αὔξεσθαι τὸν Νεῖλον λυομένων ἀληθές· ποῦ
γὰρ ἐν τοῖς μεσημβρινοῖς τόποις, ἀφ' ὧν φέρεται [8]), συστήσονται χιόνες; οὔτε
τὸ ὑπὸ γῆς ὄντα ἀραιουμένης αὐτῆς ἀνατέλλειν· ἡ γὰρ ἀραίωσις τῆς γῆς οὐ
δίδωσι τῷ ὕδατι τὴν ἐπὶ τὸ ἄνω φοράν, ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ τὸ ὠθοῦν αὐτὸ πάντως
εἶναι ἀπὸ τῶν κοίλων εἰς τὰ μετέωρα. ταῦτα μὲν οὖν πρὸς τὴν Αἰγυπτίαν δό-
ξαν· ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι αὔξεται ὁ Νεῖλος ἀπὸ ὄμβρων τινῶν εἰς αὐτὸν ἐκχεο-
μένων, ὡς εἴρηται διαῤῥήδην ὑπὸ Ἐρατοσθένους [9]). οὐ τοῦτο οὖν [10]) σημαί-
νει τὸ ἐπανιέναι νῦν, τὸ κάτωθέν ποθεν ἀναβλυστάνειν [11]), ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ἀλ-
λαχόθεν αὐξανόμενον ἀνωτέρω τῆς γῆς χωρεῖν ὑδάτων καταῤῥηγνυμένων εἰς
αὐτὸν ἀπ' ἄλλων τόπων. ὁ δὲ Ἰάμβλιχος [12]) οὐ δή φησι [13]) χρῆναι τοιοῦτον

[1]) 36, 50 *τὴν δὲ ὑλικὴν αἰτίαν*) sc. *ἀνήνεγκε.* — [2]) 36, 52 *εἰ δὲ*) *ἰδὲ* B. — [3]) 37, 2 *εἴποι*) *εἴπε* B. — [4]) 37, 7 *πορφύριος* m. A. — [5]) 37, 7 *ἀναβλυστάνειν*) *ἀνωβλυστάνειν* B. *ἀναβλαστάνειν* A. — [6]) 37, 8 *ἱδρῶτα*) *ὑδρῶτα τῆς* B. — [7]) 37, 9 *τὸ*) *τὸ*, sup. *ῶ*, A. *περὶ τοῦ νείλου·* m. A. — [8]) 37, 13 *φέρεται*) *φέρονται* A. — [9]) 37, 16 *ἐρατοσθένης·* m. A. — [10]) 37, 16 *οὖν*) *νῦν* A. — [11]) 37, 17 *ἀναβλυστάνειν*) *ἀναβλαστάνειν* A. — [12]) 37, 18 *Ἰάμβλιχος·* m. A. — [13]) 37, 18 *οὐ δή φησι*) *οὐδέ φησιν* A.

ζητεῖν, ἀλλ' ἁπλούστερον ἀκούειν τὴν ἐπάνοδον τοῦ ὕδατος τὴν κάτωθεν, ἣν
C εἰώθασι λέγειν ἀνάβασιν· | διπλῆν δ'[1]) αἰτίαν ἀποδιδούς, δι' ἣν οἱ Αἰγύπτιοι
καὶ τοὺς αὐχμοὺς καὶ τοὺς κατακλυσμοὺς διαφεύγουσι, δῆλός ἐστι δοκιμάζων
τὴν ἀπὸ τῶν ὄμβρων αὔξησιν. λέγει γὰρ πρωτίστην μὲν αἰτίαν εἶναι τῆς τῶν
Αἰγυπτίων σωτηρίας τὴν τῶν εἰληχότων αὐτοὺς θεῶν βούλησιν καὶ τὸν ἐξ ἀρχῆς ὅρον τῆς δημιουργίας, δευτέραν δὲ τὴν τῶν ἀέρων κρᾶσιν. αἵ τε γὰρ ὧραι ἠναντίωνται ἐν τοῖς ἀντοίκοις[2]), ἀφ' ὧν ῥεῖ ὁ Νεῖλος, πρὸς τοὺς τῇδε τόπους, καὶ τῶν αὐχμῶν καὶ τῶν ἐπομβριῶν γένεσις ἐπαμείβεται ἐν[3]) αὐτοῖς. εἰ δέ τις αἰτιᾶται ταύτην τὴν ἀπόδοσιν, διότι τῶν ὑπὸ ὀμβρίων αὐξομένων οὐκ ἔστιν ἡ αὔξησις τεταγμένη, λεκτέον, ὅτι γίνονται μὲν[4]) καὶ ἀποβάσεις τοῦ Νείλου πολλάκις, ὅμως καὶ ἡ συνέχεια τῶν ὄμβρων αἰτία τῆς ἀδιακόπου τοῦ ὕδατος αὐξήσεως, καὶ τὰ μεγέθη τῶν ὀρῶν, ἐν οἷς αἱ πηγαὶ[5]) τοῦ Νείλου. δεχόμενα γὰρ ταῦτα τοὺς ἀπὸ τῶν συνωθουμένων ἐκ τῶν ἐτησίων εἰς αὐτὰ νεφῶν ὄμβρους κατὰ πάσας ἑαυτῶν τὰς λαγόνας ἐπιῤῥεῖ ταῖς πηγαῖς ἀδιακόπως, αἱ δὲ τὸν ποταμὸν αὔξουσι πληθύουσαι. καὶ γὰρ τοῦτο ἓν εἶναι αἴτιον ὄμβρων φησὶν
D ὁ Θεόφραστος, τὴν τῶν νεφῶν | πίλησιν πρός τινα τῶν ὀρῶν, καὶ μὴν καὶ εἰ
περὶ τοὺς Καταδούπους μὴ ὁρᾶται νέφη, θαυμαστὸν οὐδέν. οὐ γὰρ ἐκ τούτων φέρεται πρῶτον ὁ Νεῖλος, ἀλλ' ἐκ τῶν Σεληναίων ὀρῶν, ἃ διὰ τὸ ὕψος οὕτως ἐκάλεσαν, καὶ τῶν πρὸς ἐκείνοις ἀθροιζομένων νεφῶν, παριόντων τοὺς Καταδούπους, ἐκείνοις ἐνισχομένων μείζοσιν οὖσι. ταῦτα μὲν οὖν πρὸς τὸν Ἀριστείδου[6]) λόγον τὸν Αἰγύπτιον· Ἐρατοσθένης δὲ οὐκέτι φησὶν οὐδὲ ζητεῖν χρῆναι αἰτίαν τῆς αὐξήσεως τοῦ Νείλου, σαφῶς καὶ ἀφικομένων τινῶν εἰς τὰς τοῦ Νείλου πηγὰς καὶ τοὺς ὄμβρους τοὺς γινομένους ἑωρακότων, ὥστε κρατύνεσθαι τὴν Ἀριστοτέλους ἀπόδοσιν. ταῦτα μὲν οὖν συντόμως ἐπισημαινόμεθα περὶ τούτων· ἐκ δὲ τούτων κατεσκεύασεν ὁ τῶν Αἰγυπτίων λόγος, ὅτι μήτε ἐκπύρωσιν μήτε κατακλυσμὸν ἐπιγίνεσθαι αὐτοῖς. ἄλλως δὲ ἐκλιπεῖν οὐδέν ἐστι θαυμαστόν, εἴπερ ὀρθῶς Ἀριστοτέλης φησὶ πᾶν μέρος τῆς γῆς ἐν τῷ ἀπείρῳ θαλασσοῦσθαι καὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἤπειρόν τε γίνεσθαι καὶ ἄλλοτε θάλατταν· ὅπου καὶ αὐτὸν τὸν Νεῖλον ἐκλείψειν τὸ ὕδωρ οὐκ ἀπέγνω πρὸς τὴν ἀπειρίαν
E τοῦ χρόνου | βλέπων. τί γάρ, εἰ ἧττους οἱ ἐτήσιοι[7]) πνεύσαντες μὴ ὤσαιεν
ἐκεῖσε τὰ νέφη; τί δέ, εἰ τὰ ὄρη συμπέσοι, πνεύματος αὐτὰ ῥήξαντος ἀπὸ τῶν ὑπογείων τόπων, ὑφ' οἵου τὰ[8]) λόγια καὶ αὐτάνδρους[9]) πόλεις ἀπόλλυσθαί[10]) φησιν, ἐν οἷς ἡ τῶν νεφῶν σύστασις; ὧν μὴ συστάντων μένει[11])

---

[1]) 37, 20 δ') deest. — [2]) 37, 23 *ἠναντίωνται ἐν τοῖς ἀντοίκοις*) *ἐναντίαι ταῖς ἐν τοῖς ἀντίκοις* B, quorum Tayl. extremum tantum corruptum putans in *ἀνταρκτικοῖς* mutabat. Verum servavit A, cuius etiam in m. *ἄντοικοι* scriptum est. Cf. Schneideri Lex. in *περίοικος*. — [3]) 37, 24 *ἐν*) *ἐπ'* A. — [4]) 37, 25 *μὲν*) *μὴ* B. — [5]) 37, 27 *πηγαὶ*) *πυγαὶ* B. — [6]) 37, 33 *Ἀριστείδου*) *ἀριστείδου* A. *ἐρατοσθένης*. m. A. — [7]) 37, 40 *ἐτήσιοι*) Non vitiosum hoc, sed magis probabile est *ἐτησίαι*. — [8]) 37, 41 *τὰ*) *καὶ* B. — [9]) 37, 41 *αὐτάνδρους*) *αὐτάνδρους* B. — [10]) 37, 41 *ἀπόλλυσθαί*) *ἀπόλυσθαί* A. *ἀπόλυσθαι* B. — [11]) 37, 42 *μένει*) Fort. *μινύθει* — In A *μόνει* scriptum videtur.

τὸ ῥεῦμα ἔλαττον ἀεὶ καὶ ἔλαττον γινόμενον, ὑπὸ τῆς γῆς ξηρᾶς οὔσης ἀναπινόμενον.

Τὸ δ' ἀληθὲς ἐν πᾶσι τόποις, ὅπου μὴ χειμὼν ἐξαίσιος ἢ καῦμα ἀπείργει τοτὲ μὲν πλέον [1]), τοτὲ δὲ ἔλαττον, αἰεὶ γένος ἐστὶν ἀνθρώπων. (Pag. 22 E.)

Εἴρηται περὶ τῶν κοσμικῶν περιόδων καὶ τῶν διαφόρων παραλλάξεων, καὶ
ὅτι τοῖς Αἰγυπτίοις ἀπό τε τῆς θέσεως τῆς χώρας καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ Νείλου
προνοίας ἡ σωτηρία πάρεστι. νῦν οὖν κοινὸν τὸν λόγον ἐπάγει περὶ τῶν τῆς γῆς
τόπων τοιοῦτον· πᾶς τόπος μὴ κατακλυζόμενος ἢ ἐκπυρούμενος ἔχει περιλει-
πόμενον αἰεὶ γένος ἀνθρώπων πλέον ἢ ἔλαττον. αἱ γὰρ μέγισται φθοραὶ διὰ
πυρός εἰσι καὶ ὕδατος, ὡς εἴρηται πρότερον. καίτοι, φαίη ἄν τις, καὶ ἄλλως
ἐκλείποι [2]) ἂν ἀνθρώπων γένος. οὐ γάρ εἰσι νῦν οἱ τούσδε τοὺς τόπους τῆς
Ἀττικῆς οἰκοῦντες, καίτοι μήτε | κατακλυσμοῦ γενομένου μήτε ἐκπυρώσεως, F
ἀλλὰ δεινῆς τινὸς ἀσεβείας [3]) ἄρδην τὰ τῶν ἀνθρώπων ἀφανιζούσης. ἢ τόπους
νῦν τὰ κλίματα λεκτέον. πᾶν οὖν κλῖμά [4]) φησιν ἔχειν ἀνθρώπους, εἰ μὴ κατα-
κλυσμὸς ἢ ἐκπύρωσις γένοιτο, τοτὲ μὲν πλείους, τοτὲ δὲ ἐλάττους. σωθεῖεν δ'
ἂν καὶ ἐν κατακλυσμῷ τινὲς, ὥσπερ ὁ Δευκαλίων τοῦ διὰ τῆς Ἑλλάδος κλίμα-
τος κατακλυσθέντος. οὕτω μὲν οὖν τοῦτο ἐξηγήσαντό τινες· ὡς δὲ ὁ ἑταῖρος [5])
ἡμῶν ἐπέβαλε, λέγοι ἂν ὁ Πλάτων, ὅτι πᾶς τόπος τῆς γῆς ἀεὶ ἔχει ἀνθρώπους
ἢ πλείους | ἢ ἐλάττους, ὁ μὴ ἄγαν κρυώδης ἢ αὐχμώδης. λέγουσι γὰρ καὶ μα- 38
θηματικοί τινας τόπους ἀοικήτους δι' ὑπερβολὴν καύματος ἢ ψύξεως. πᾶς οὖν
τόπος ἐπιτήδειος ὢν εἰς οἴκησιν ἀνθρώπων καὶ πᾶν κλῖμα πλείους ἢ ἐλάττους
ἀνθρώπους ἔχει. καὶ ἔστι καὶ τοῦτο λόγον ἔχον καὶ ταῖς λέξεσι συνᾷδον [6]). τὸ
γὰρ ὅπου μὴ χειμὼν ἐξαίσιος ἢ καῦμα ἀπείργει σημαίνειν δοκεῖ τὸ
ὅπου μὴ θάτερον τῶν ἐναντίων ὑπερβάλλον κωλύει τὴν ἐνοίκησιν, καὶ ὅλως
ἐπειδὴ προεῖπεν, ὅτι παλαιότατα λέγεται τὰ Αἰγυπτίων, εἰκότως ἐπήνεγκεν, ὅτι
δὲ κατὰ τὸ ἀληθὲς πᾶν κλῖμα πρὸς ἀνθρώπων οἴκησιν σύμμετρον ἀεὶ πλείους
ἢ ἐλάττους ἀνθρώπους ἔχει. καὶ γὰρ οὐ μόνον οἱ μαθηματικοὶ [7]) λέγουσι περὶ
τοῦ μὴ πᾶν κλῖμα γῆς ἀνθρώπους ἔχειν, ἀλλὰ καὶ Ὀρφεὺς οὑτωσὶ διορίζων·
διώρισε δ' ἀνθρώποισι [8]) Χωρὶς ἀπ' ἀθανάτων ναίειν ἕδος [9]),
ᾗ μέσος ἄξων Ἠελίου τρέπεται ποτινεύμενος [10]) οὔτε τι
λίην Ψυχρὸς ὑπὲρ κεφαλῆς [11]) οὔτ' ἔμπυρος, ἀλλὰ μεση-

[1]) 37, 44 *πλέον*) *έον* A. — [2]) 37, 49 *ἐκλείποι*) *ἐκλείπει*, sup. *οι*, A. — [3]) 37, 50 *δεινῆς τινὸς ἀσεβείας*) In margine exemplaris sui Tayl. refert scriptum esse his verbis religionem Christianam notari. — [4]) 37, 51 *κλῖμα*) *κλίμα*—item 38, 2 et sqq. — [5]) 37, 54 *ὁ ἑταῖρος*) *ἑταῖρος* B. Videtur Domninum dicere. Cf. 34, 12. — [6]) 38, 3 *συνᾷδον*) *συνῴδον* A. *συνάδον* B. — [7]) 38, 7 *μαθηματικοὶ*) *μαθητικοὶ* B. (corr. H. Stephanus *ποίησ. φιλόσ.* Pag. 93.) — [8]) 38, 8 *ἀνθρώποισι*) *ἀνθρώποις* B. (corr. Lobeck. Aglaoph. Pag. 497.) — [9]) 38, 8 *ἕδος*) *ἔδος* — corr. Steph. — [10]) 38, 9 *τρέπεται ποτινεύμενος*) *τρέπετο τινεύμενος* A. — [11]) 38, 9 *ὑπὲρ κεφαλῆς*) *ὑπερκεφαλῆς* B. (corr. Steph.)

B γύς[1]). | ὃ καὶ νῦν εἶπεν ὁ Πλάτων· ὅπου μὴ χειμὼν ἐξαίσιος μήτε καῦμα, πλέον ἢ ἔλαττον ἀνθρώπων γένος, λήθη δὲ γίνεται παρὰ τοῖς ἄλλοις τῶν παλαιῶν οὐ διὰ τὴν ἔκλειψιν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ τὸ συνεχῶν τῶν[2]) φθορῶν γινομένων ὑπολείπεσθαί τινας ἀγραμμάτους καὶ ἀμούσους, παρ' ἡμῖν δὲ παλαιότατα λέγεται πολλὰ διὰ τὴν ἐν τοῖς ἱεροῖς πάντων ἀναγραφήν.

Ὅσα δὲ παρ' ἡμῖν ἢ τῇδε, ἢ καὶ κατ' ἄλλον τόπον[3]), ὧν ἀκοῇ ἴσμεν, εἴ που τι καλὸν ἢ μέγα γέγονεν, ἢ καί τινα διαφορὰν ἔχον, πάντα γεγραμμένα ἐκ παλαιοῦ τῇδέ ἐστιν ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ σεσωσμένα. (Pag. 23 A.)

Ὥσπερ τὴν σωτηρίαν τοῖς Αἰγυπτίοις παρεῖχε μὲν καὶ ἡ τῆς χώρας θέσις, παρεῖχε δὲ καὶ ὁ εἰληχὼς αὐτὴν θεὸς, οὕτω δὴ καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν γινομένων ποιοῦνται μὲν καὶ διὰ τὴν ἑαυτῶν ἐπιμέλειαν, δι' ἣν παραμυθοῦνται τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου λήθην, ἀρκοῦνται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν, ἐν οἷς ἀναγράφονται τὰς πράξεις πάσας τὰς μεγάλας καὶ θαυμαστὰς, τάς τε ἑαυτῶν
C καὶ τῶν ἄλλων, ἢ τὰς παραδόξους ἐκβάσεις τῶν πραγμάτων· | τοῦτο γάρ ἐστι τὸ καὶ ἄλλην τινὰ διαφορὰν ἔχον. συντελεῖ δὲ αὐτοῖς ἡ τούτων ἱστορία πρός τε γνῶσιν τῶν ὁμοίων, ἀφ' ὧν ἡ τῶν ὅλων ἀνάμνησις, καὶ πρὸς τὴν τοῦ μέλλοντος γνῶσιν. διὰ γὰρ τῶν τοιούτων τηρήσεων εὑρίσκουσι τὰς ποιητικὰς τῶν σχημάτων τῶν οὐρανίων δυνάμεις. τίνων γὰρ ὄντων τίνα συνέβη λαβόντες ἔχουσι τὰς τῶν ἐσομένων αἰτίας ἀπὸ τῶν αὐτῶν συλλογίζεσθαι σημείων. δοκεῖ δ' ἔμοιγε[4]) καὶ ὁ τῶν Πυθαγορείων λόγος μιμεῖσθαι τὴν τῶν Αἰγυπτίων τοιαύτην ἱστορίαν, ὁ παρασκευάζων τὰς ψυχὰς καὶ τῶν προτέρων ἀναμιμνήσκεσθαι βίων. ὡς γὰρ ἐφ'[5]) ἑνὸς ἀνδρὸς, μᾶλλον δὲ ψυχῆς μιᾶς, διαφόρους βίους, οὕτως ἐφ' ἑνὸς ἔθνους τὰς διαφόρους περιόδους προσήκει λαμβάνειν. ὡς οὖν ἐν ἐκείνοις αἱ τῶν προβεβιωμένων ἀναμνήσεις τελειωτικαὶ τῶν ψυχῶν εἰσὶν, οὕτω δὴ καὶ ἐν τούτοις αἱ τῶν πρόσθεν περιόδων ἱστορίαι μεγίστην εἰς φρόνησιν παρέχονται συντέλειαν. ἔτι τοίνυν καὶ πρὸς τὴν τοῦ παντὸς ὁμοιοῦνται διακόσμησιν αἱ τοιαῦται τηρήσεις. τοὺς μὲν γὰρ ἑστῶτας λόγους μιμοῦν-
D ται | τῆς φύσεως, δι' ὧν ἀκινήτων μενόντων καὶ τοῖς μεταβαλλομένοις ἡ τάξις ἐπιγίγνεται. εἰ τοίνυν ἱερὸν τὸ ἁγιώτατόν ἐστιν ὁ κόσμος, ἐν ᾧ μένουσιν οἱ λόγοι διαιωνίως οἱ συνέχοντες τὸ πᾶν[6]), ἔχοι ἂν εἰκόνα τῆς τούτων συστάσεως ἡ ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀπογραφὴ τῶν παλαιῶν ἔργων, καὶ λέγοι ἂν ὁ λόγος ὁ τῶν Αἰγυπτίων, ὅτι καὶ ὅσον ἐστὶ μόνιμον ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ ἀραρὸς καὶ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχον, τοῦτο ἀπὸ τῶν νοητῶν παραγίγνεται[7]) θεῶν, ὅσον δὲ κινούμενον ἄλλοτε ἄλλως, γιγνόμενόν τε καὶ ἀπολλύμενον[8]), τοῦτο ἐκ τῆς νέας ἐφήκει

---

[1]) 38, 9 *μεσηγύς*) *μεσυγὺς* B. (corr. Steph.) — [2]) 38, 12 *τῶν*) om. A. — [3]) 38, 14 *τόπον*) *τρόπον* A. — [4]) 38, 24 *δ' ἔμοιγε*) *δέ μοι γε* A. — [5]) 38, 25 *ἐφ'*) *ὑφ'* A. — [6]) 38, 31 *τὸ πᾶν*) bis A. — [7]) 38, 34 *παραγίγνεται*) *γίγνεται* A. — [8]) 38, 34 *ἀπολλύμενον*) *ἀπολύμενον* A.

δημιουργίας, ἐπεὶ καὶ τὸ ἱερατικὸν γένος τὸ μεμνημένον τῶν παλαιῶν εἰκόνα φέρει τάξεως θείας συνεκτικῆς τῶν ὅλων καὶ μονίμου καὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ τὰ πάντα φρουρούσης, ἀφ' ἧς καὶ ἡ νέα δημιουργία πληρουμένη ταὐτότητα καὶ συνοχὴν καὶ στάσιν ἐπιλάμπει τοῖς πολυμεταβόλοις πράγμασι.

Τὰ δὲ παρ' ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρτι κατεσκευασμένα[1]) ἑκάστοτε τυχάνει γράμμασι καὶ ἅπασιν ὁπόσων πόλεις δέονται. (**Pag. 23 A.**)

Ἡ κατασκευὴ[2]) σύμβολόν ἐστι τῆς ἀεὶ νέα δημιουργούσης | αἰτίας καὶ τὰ E
μήπω ὄντα παραγαγούσης[3]) καὶ πάντα πρὸς τὴν μίαν συντέλειαν τοῦ κόσμου συναρμοζούσης. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις[4]) κατασκευὴν καλοῦμεν τὴν πάντων τῶν ἀναγκαίων παρασκευήν. τοιαῦτα δέ ἐστιν ἐν μὲν ταῖς πόλεσι γράμματα καὶ τέχναι καὶ ἀγοραὶ καὶ λουτρὰ καὶ πάντα τὰ ὅμοια, ἐν δὲ τῷ παντὶ τὰ ἔγχρονον καὶ μερικὴν ἐπιδεχόμενα σύστασιν. ὡς οὖν τὰ ἱερὰ τὰς ὑποδοχὰς ἐσήμαινε τῶν ἀϊδίων λόγων καὶ τὰς συνεκτικὰς δυνάμεις καὶ φρουρητικάς, οὕτως αἵδε αἱ πόλεις δηλοῦσι τὰς τῶν ἀειμεταβόλων ὑποστάσεις ἐκ πολλῶν καὶ ἀνομοίων καὶ θνητῶν συνεστώσας. δηλοῖ δὲ τὴν σύστασιν νεωτέραν οὖσαν τῶν τοιῶνδε, γραμμάτων λέγω[5]) καὶ τεχνῶν, καὶ ἡ ἱστορία τῶν περὶ εὑρημάτων γεγραφότων, εἴς τινας οὐ πάλαι γεγονότας ἀναφέρουσα τὰς εὑρέσεις.

Καὶ πάλιν δι' εἰωθότων ἐτῶν νόσημα ἥκει φερόμενον αὐτοῖς ῥεῦμα οὐράνιον. (**Pag. 23 A.**)

Ἐπὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦτο δῆλον· οἱ γὰρ κατακλυσμοὶ φθείρουσι τὰ γένη, κινούμενοι μὲν ἀπὸ τῶν οὐρανίων περιόδων, ὕλην δὲ ἔχοντες τὸ ὕδωρ, |
διὸ τὸ ὅλον τοῦτο κέκληται ῥεῦμα οὐράνιον, καὶ ὥσπερ νόσημα, διότι φθαρτικόν F
ἐστιν ἄλλων· τὸ δὲ φθαρτικὸν τῷ μὲν μερικῷ κακόν, τῷ δὲ ὅλῳ ἀγαθόν· δι' εἰωθότων δὲ ἐτῶν, ὅτι κατά τινας περιφορὰς ἐπιτελοῦνται καὶ αἱ τοιαῦται φθοραὶ ἐχούσας τινὰ καὶ αὐτὰς ἀκολουθίαν πρὸς τὴν ὅλην τοῦ θείου γεννητοῦ[6]) περίοδον· καὶ ἔοικε κἀκεῖνο δηλοῦσθαι διὰ τούτων, ὅτι ὅσα ἀπὸ τῶν ὅλων γίνεται μόνον, ταῦτα κατὰ τὰς περιόδους τὰς κοσμικὰς ἐξ ἀνάγκης ἀποτελεῖται
κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἀφωρισμένας, | τὰ δὲ ὅσα ἀπό τινων μερικῶν συμβαί- 39
νει αἰτίων, οὐ πάντως[7]) τὰ αὐτὰ συμβαίνει τῶν αὐτῶν τῆς περιόδου σχημάτων ὄντων· ἐπὶ δὲ τοῦ παντὸς τὸ αὐτὸ θεωρήσειας ἂν ἐνθυμηθείς, ὅτι τὰ γινόμενα πάντα καὶ φθείρεται καὶ ταῖς περιόδοις εἴκει ταῖς κοσμικαῖς καὶ ταῖς ἀνακυκλήσεσι τῆς ὅλης ζωῆς, καὶ ὅτι συνάπτουσιν ἀλλήλαις αἱ περίοδοι καὶ μίαν καὶ συνεχῆ ζωὴν ἀποτελοῦσι.

---

[1]) 38, 38 *κατεσκευασμένα*) *κατασκευασμένα* B et ante correctionem A. — [2]) 38, 39 *κατασκευὴ*) *κασκευὴ* A. — [3]) 38, 40 *παραγαγούσης*) Immo *παραγούσης* — [4]) 38, 41 *οἰκίαις*) *οἰκείαις* B et ante corr. A. — [5]) 38, 46 *δηλοῖ—λέγω*) om. A. — [6]) 38, 52 *τοῦ θείου γεννητοῦ*) Cf. Plat. Civ. Lib. VIII. Pag. 546 B. ibique adnotata. — [7]) 39, 1 *πάντως*) *πάντων* A.

Καὶ τοὺς[1]) ἀγραμμάτους τε καὶ ἀμούσους ἔλιπεν ὑμῶν, ἕως τοῦ ὅσα ἦν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις. (Pag. 23 B.)

Ἐκ γὰρ τοῦ κατακλυσμοῦ βουκόλους ἔφατο λείπεσθαι καὶ νομεῖς, ἀπόλλυσθαι δὲ τοὺς ἐν πόλεσιν. ἀγράμματοι οὖν οἱ λειπόμενοι καὶ ἄμουσοι, καὶ διὰ μὲν τὸ πρότερον οὐ δύνανται διὰ γραμμάτων μνήμῃ παραδοῦναι τὰ τῆς προλαβούσης περιόδου, διὰ δὲ τὸ ὕστερον οὐδὲ ἐν ᾄσμασιν ἢ μέλεσιν ἱκανοὶ διασώσασθαι τὰ προβεβιωμένα τυγχάνουσιν· ὅθεν εἰκότως ἐν λήθῃ γίγνονται πάν-
B των, διὰ δὲ τὴν λήθην εἰς τὴν τῶν παίδων ἀνακάμπτουσι | ζωήν. οὐδὲν γὰρ διαφέρει τὴν ζωὴν ὁ τὴν ἡλικίαν νεαρός, φησιν Ἀριστοτέλης[2]). τοιοῦτον δέ τι συμβαίνει καὶ τῶν ψυχῶν ταῖς ἄρτι κατελθούσαις εἰς γένεσιν. ἀλλαξάμεναι γὰρ ἀντὶ προτέρας περιόδου τῆς νοερᾶς[3]) δευτέραν τινὰ καὶ γενεσιουργόν, διὰ τὸν ἐκ τῆς ὕλης κατακλυσμὸν λήθην ἴσχουσι τῶν νοητῶν, καὶ ὅσαι ποτὲ αὐτῶν ἔχουσιν ἐκ τῆς θέας ἐκείνων ἐμφάσεις, χρόνου προϊόντος αὐτὰς ἀποβάλλουσιν. οὕτω δὴ καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ εἰς νεότητα ἀνακάμπτει διὰ τῆς παλιγγενεσίας, ἀπὸ τῆς νεότητος ἄλλοτε ἀλλοίως φερόμενα διὰ τὴν ἐν κινήσει τὸ εἶδος ἔχουσαν αὐτῶν φύσιν. καὶ μὴν καὶ τῶν μεταβολῶν γιγνομένων τοὺς ἀγραμμάτους λείπεσθαι καὶ ἀμούσους ἐνδείκνυται φυσικῶς σκοποῦσι τὸ μέχρι τοῦ ἀνειδέου καὶ ἀμόρφου γίνεσθαι τὴν ἀνάλυσιν, καὶ τὴν τῶν στοιχείων ἀπώλειαν, ὅπερ διὰ τοῦ ἀγραμμάτου δηλοῦται, συμβαίνειν καὶ τῆς ἁρμονίας λύσιν, ἃ δὴ πάλιν οἱ τῆς ἀνανεώσεως[4]) ἔφοροι θεοὶ ῥᾳδίως ἐξιῶνται καὶ ἐπανάγουσιν εἰς τὸ κατὰ φύσιν.

C Τὰ γοῦν νῦν δὴ γενεαλογηθέντα ὦ | Σόλων περὶ τῶν παρ' ὑμῖν ἃ διῆλθες, παίδων βραχύ τι διαφέρει μύθων. (Pag. 23 B.)

Τὰ σεμνὰ καὶ παμπάλαια διηγήματα τοῦ Σόλωνος παιδικοῖς ὁ Αἰγύπτιος παραβάλλει μύθοις. οἱ μὲν γὰρ τῶν σοφῶν μῦθοι περὶ ἀϊδίων εἰσὶ πραγμάτων, οἱ δὲ τῶν παίδων περὶ ἐγχρόνων καὶ σμικρῶν, καὶ οἱ μὲν νοερὰν ἔχουσι τὴν ἀποκεκρυμμένην ἀλήθειαν, οἱ δὲ χαμαιπετῆ καὶ οὐδὲν ὑψηλὸν ἐνδεικνυμένην[5]). τούτοις οὖν τοῖς τοιούτοις μύθοις ἀνάλογόν εἰσιν αἱ τοῦ Σόλωνος ἱστορίαι, τοῖς δὲ τῶν σοφῶν αἱ τῶν Αἰγυπτίων. αἱ μὲν γὰρ ἐπὶ σμικρὸν βλέπουσιν, αἱ δὲ ἐπὶ πλεῖστον διατείνουσι, καὶ αἱ μὲν ἱστορίαι μόνον εἰσὶν, αἱ δὲ εἰς ἐπιστήμην συντελοῦσιν[6]). ἀπὸ δὴ τούτων καὶ τὰ παραδείγματα αὐτῶν θεατέον· ὅτι τὰ μὲν ἐκ τῆς νέας δημιουργίας παίγνια καλεῖται θεῶν καὶ μύθοις ἔοικεν· εἴδωλα γάρ ἐστι τῶν ὄντων καὶ μετέχει τῶν εἰδῶν ἐσχάτως· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν νοητῶν πρώ-

---

[1]) 39, 4 τοὺς) om. A. — [2]) 39, 10 Ἀριστοτέλης) Ἠθ. Νικομ. Lib. I. Pag. 1095, a, 6: διαφέρει δ' οὐθὲν νέος τὴν ἡλικίαν ἢ τὸ ἦθος νεαρός. quae Proclus respiciens non ὁ, sed ἢ τὴν ἡλ. scribere debuit. — [3]) 39, 12 νοερᾶς) νεαρᾶς — corr. Tayl. — [4]) 39, 18 ἀνανεώσεως) ἀναντώσεως B. — [5]) 39, 23 ἀλήθειαν — ἐνδεικνυμένην) om. A. — [6]) 39, 26 συντελοῦσιν) συντελοῦσι B.

τως ὑφιστάμενα νοερά ἐστι καὶ διαιώνια καὶ μόνιμα καὶ ἀποκεκρυμμένην ἔχοντα τὴν ἑαυτῶν οὐσίαν.

Οἳ πρῶτον μὲν ἕνα γῆς κατακλυσμὸν μέμνησθε, πολλῶν | ἔμ- D
προσθεν γεγονότων. (Pag. 23 B.)

Τὸν γὰρ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸν ἐθρύλλουν ἄνω καὶ κάτω, πολλῶν καὶ ἄλλων προγενομένων, ὥς φησιν ὁ [1]) Αἰγύπτιος. οὕτω δὴ καὶ ἐν τοῖς ὅλοις ἡ νέα δημιουργία μερικῶς τὰ ὅλα καὶ πεπληθυσμένως ἀποτελεῖ καὶ διὰ τῆς παλιγγενεσίας τὸ παρὸν εὖ τίθησιν, ἐν δὲ τοῖς νοητοῖς ἑνιαίως καὶ τῆς πρώτης ὑποστάσεως καὶ τῆς ἀνακυκλήσεως τῶν εἰδῶν τὰ αἴτια προείληπται.

Ἔτι δὲ τὸ κάλλιστον καὶ ἄριστον γένος ἐπ' ἀνθρώπους ἐν τῇ χώρᾳ παρ' ὑμῖν. ἕως τοῦ γράμμασι τελευτᾶν ἀφώνους. (Pag. 23 C.)

Συνάπτειν βούλεται τὴν δευτέραν περίοδον τῇ προτέρᾳ, καὶ μίαν εἶναι συνεχῆ καὶ ζωὴν τῶν Ἀθηναίων τῶν τε πρώτων καὶ τῶν νῦν ὄντων διὰ τοῦ σπέρματος, οὗ φησι, βραχέος, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ τὰ σπέρματα τῆς περιόδου τῆς προτέρας συνάπτει ταῖς ἀρχαῖς μετ' αὐτὴν διὰ τὴν τῶν αἰτίων οὐσίαν καὶ τὴν ἀκατάληκτον κίνησιν τοῦ παντὸς καὶ τὴν ἀμετάβλητον, ὥς φησί τις, μεταβολήν. μὴ θαυμάσωμεν δὲ, εἰ τὸν Σόλωνα νῦν μὲν ἔγγονον αὐτός φησι τῶν ἀρίστων ἐκείνων ἀνδρῶν, αὖθις | δὲ ἡμεῖς κατὰ τὴν αἰτίαν ἵσταμεν τῆς κοσμι- E
κῆς πάσης ἐναντιώσεως. ὡς μὲν γὰρ ζῶον, ἀπ' ἐκείνων ἔχει τὸ γένος, ὡς δὲ νοῦς μερικὸς ὑποδεξάμενος τοὺς περὶ τοῦ πολέμου λόγους ἀνάλογόν ἐστι τῷ θείῳ διαπορθμεύοντι τὸν τῆς κοσμικῆς ἐναντιώσεως λόγον ἄνωθεν ἀπὸ τῶν νοητῶν[2]) ἐπὶ τὸ αἰσθητόν. καὶ οὐ χρὴ ἐπιταράττεσθαι ἀπὸ τῶν τοιούτων ἐνστάσεων, ἀλλ' εἰδέναι τῶν ἀναλογιῶν τὴν φύσιν, ὅτι τὰ αὐτὰ πρῶτα καὶ ἔσχατα καὶ μέσα γίγνεται δι' ἀναλογίας[3]).

ἦν γὰρ δή ποτε ὦ Σόλων ὑπὲρ τὴν μεγίστην φθορὰν ὕδασιν ἡ νῦν Ἀθηναίων οὖσα πόλις ἀρίστη[4]) πρός τε τὸν πόλεμον καὶ κατὰ πάντα εὐνομωτάτη[5]) διαφερόντως. ᾗ κάλλιστα[6]) ἔργα καὶ πολιτεῖαι γενέσθαι κάλλισται λέγονται πασῶν ὁπόσων ὑπὸ τὸν[7]) οὐρανὸν ἡμεῖς ἀκοῇ παρεδεξάμεθα. (Pag. 23 C.)

Μεγίστην μὲν φθορὰν οὐ τὴν ἐπὶ Δευκαλίωνος[8]) φησιν, ἀλλ' ἴσως τινὰ τῶν πρότερον[9]) γεγονότων κατακλυσμῶν· πολεμικωτάτην δὲ καὶ εὐνομωτάτην τὴν[10]) Ἀθηναίων πόλιν ὡς μίμημα οὖσαν τῆς ἐφόρου θεᾶς, ἣν φιλόσοφον καὶ

---

[1]) **39, 31** ὁ) om. A. — [2]) **39, 42** *νοητῶν*) *νοητόν* A. — [3]) **39, 44** *δι' ἀναλογίας*) cf. Tim. Pag. 32 A. — [4]) **39, 45** *ἀρίστη*) *ἀρίστης* B. — [5]) **39, 45** *εὐνομωτάτη*) *εὐνομωτάτην* A. — [6]) **39, 46** *κάλλιστα*) *καὶ μάλιστα* A. — [7]) **39, 46** *τὸν*) *τῶν* A. — [8]) **39, 47** *Δευκαλίωνός*) *δευκαλλίωνός* A. — [9]) **39, 48** *πρότερον*) *προτέρων* B et ante corr. A. — [10]) **39, 48** *τὴν*) *τῶν* A.

F φιλοπόλεμον ἐρεῖ[1]) προελθών· τὸ μὲν γὰρ πολεμικὸν | ἀπὸ τοῦ φιλοπολέμου,
τὸ δὲ εὔνομον ἀπὸ τοῦ φιλοσόφου μετειλήχασι· κάλλιστα δὲ ἔργα τὴν κατὰ
τῶν[2]) Ἀτλαντίνων νίκην· καλλίστας δὲ πολιτείας, οὐχ ὅτι πολλὰς μετήλλα-
ξεν, ἀλλ' ὅτι καὶ τὴν μίαν πολιτείαν πολλῶν πολιτειῶν εἴποι ἄν τις ἀριθμὸν,
ὥσπερ καὶ τὸν ἕνα κόσμον πολλῶν κόσμων συνεκτικόν· εἰ γὰρ καὶ ἡ ἑκάστου
ζωὴ πολιτεία τίς ἐστιν, ἡ δὲ κοινὴ ζωὴ πολλῶν ἐστι τῶν μερικῶν ζωῶν κοινω-
νία, πολλῶν ἂν εἴη πολιτειῶν καθ' ἓν[3]) τὸ καλὸν ἕνωσις· πάντων δὲ ὁπόσων
40 ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἴσμεν, | διότι πρῶτον μίμημά ἐστι τῆς τοῦ κόσμου πολιτείας,
ὥστε τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀρίστην ἂν φαίης αὐτήν· ἐν οὐρανῷ γὰρ τὸ παρά-
δειγμα αὐτῆς[4]). ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῶν καθ' ἕκαστον· πάλιν δὲ περὶ τοῦ σύμ-
παντος ἔργου τοῦ Ἀθηναίων ἀναμνηστέον ἡμᾶς αὐτοὺς, ὅτι μήτε μῦθος λεγό-
μενος μήτε[5]) ἱστορία ψιλὴ, ἐνίων μὲν ὡς ἱστορίαν ἀποδεξαμένων τὸν λόγον,
ἐνίων δὲ ὡς μῦθον, καὶ τῶν μὲν λεγόντων, ὅτι πρῶτον μὲν καὶ αὐτῷ δοκεῖ τῷ
Πλάτωνι[6]) ἐπιπόνου τινὸς εἶναι καὶ οὐ πάνυ εὐτυχοῦς ἡ τούτων καὶ τῶν τοι-
ούτων λόγων ἀνάπτυξις, δεύτερον δὲ, ὅτι καὶ ἡ Πλάτωνος παράδοσις οὐκ ἔστι
τοιαύτη αἰνιγματώδης, οἵα[7]) ἡ Φερεκύδου, ἀλλὰ περὶ πλείστων δογμάτων δι-
δάσκει σαφῶς· οὐ δεῖ[8]) οὖν προσβιάζεσθαι[9]) ἀναλύειν, τοῦ ἀνδρὸς σαφῶς
ἡμᾶς προθεμένου διδάσκειν· τρίτον, ὅτι οὐδὲ ἀναγκαία ἡ ἀνάπτυξις ἐν τοῖς πα-
ροῦσιν· ἔστι γὰρ αἰτία γνώριμος τῆς παραθέσεως τοῦδε τοῦ διηγήματος ἡ ψυ-
B χαγωγία τῶν ἀκροατῶν· τέταρτον ἐπὶ τούτοις, ὅτι εἰ πάντα | ἀναλύομεν, ταὐ-
τὸν πεισόμεθα τοῖς περὶ τὸν Ὅμηρον γλίσχρως διατρίβουσι· τῶν δὲ ἀξιούντων
ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν Φαέθοντα διηγήματος, ὅ φησιν ὁ Πλάτων ὅτι μύθου μὲν
ἔχει σχῆμα, δηλοῖ δὲ ἄλλο τι τῶν περὶ τὴν φύσιν συμβαινόντων, καὶ τὴν τῆς
ἱστορίας ταύτης ἀνάπτυξιν ἀνάγεσθαι πρὸς τὴν φυσικὴν ἐφαρμογὴν[10]), ἐπεὶ
καὶ οἱ Αἰγύπτιοι, οὓς πατέρας εἶναί φησι[11]) τοῦδε τοῦ λόγου, διὰ μύθων[12])
ἠνίσσοντο τὰ ἀπόρρητα τῆς φύσεως, ὥστε καὶ τῷ λέγοντι προσώπῳ τῶν Αἰ-
γυπτίων πρέποι[13]) ἂν ἡ ἀνάπτυξις τοῦδε τοῦ διηγήματος. ὡς γὰρ αὐτὸς ὁ Τί-
μαιος οἰκείως τῇ τῶν Πυθαγορείων φιλοσοφίᾳ ποιήσεται τοὺς λόγους ἀπὸ τῶν
ἀριθμῶν καὶ τῶν σχημάτων ὡς δι' εἰκόνων τὴν φύσιν ἀφερμηνεύων, οὕτω καὶ
ὁ Αἰγύπτιος ἱερεὺς διὰ συμβόλων ἑαυτῷ προσφόρως[14]) ἀναδιδάσκοι[15]) ἂν τὴν
περὶ τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν. πρὸς δὲ τούτοις καὶ αὐτὸς Πλάτων ἐν ἄλ-
λοις[16]) ᾐτιάσατο τοὺς πάντα ἐκ τοῦ προχείρου λέγοντας, ἵνα καὶ τοῖς σκυτο-
τόμοις, φησὶ, κατάδηλον αὐτῶν ποιήσωσι τὴν σοφίαν· ὥστε οὐκ ἀλλότριός ἐστι
C τοῦ Πλάτωνος ὁ δι' αἰνιγμάτων ἀληθεῖς παραδιδοὺς λόγους. | ταῦτα μὲν οὖν ἑκά-

---

[1]) 39, 49 *ἐρεῖ*) Pag. 24 C. — [2]) 39, 51 *τῶν*) *τὴν* B. — [3]) 39, 54 *ἓν*) *ἣν* — [4]) 40, 2 *ἐν οὐρανῷ γὰρ τὸ παράδειγμα αὐτῆς*) Cf. 2, 15. — [5]) 40, 3 *μήτε — μήτε*) Potius *οὔτε — οὔτε* — [6]) 40, 5 *Πλάτωνι*) Phaedr. Pag. 229 D. — [7]) 40, 6 *οἵα*) *οἷα* B. — [8]) 40, 7 *δεῖ*) *δὴ* B. — [9]) 40, 7 *προσβιάζεσθαι*) *προσβιβάζεσθαι* A. — [10]) 40, 12 *ἐφαρμογὴν*) *ἐφαρμονίαν* B. — [11]) 40, 13 *φησι*) *φυσὶν* B. — [12]) 40, 13 *μύθων*) *μῦθον* B. — [13]) 40, 14 *πρέποι*) *πρέπει* A. — [14]) 40, 17 *προσφόρως*) *προσφόρων* A. — [15]) 40, 17 *ἀναδιδάσκοι*) *ἀναδιδάσκει* A. — [16]) 40, 17 *ἐν ἄλλοις*) Theaet. Pag. 180 D.

τεροι λέγουσιν· ἡμεῖς δὲ εἴπομεν, ὡς[1]) ἱστορία ταῦτα πάντα ἐστὶ καὶ ἔνδει-
ξις τῆς κοσμικῆς ἐναντιώσεως καὶ τῆς ὅλης τάξεως, ἀφηγουμένη[2]) μὲν τὰ ἐπ' ἀνθρώπων γεγονότα, συμβολικῶς δὲ ἐν αὐτῇ[3]) περιέχουσα τὰ ἐν τῷ παντὶ πε-
ριεχόμενα καὶ τὴν κοσμικὴν ἐναντίωσιν. ἄνωθεν γὰρ ἀπὸ τῶν πρώτων νοητῶν
ἡ κατ' ἀντίθεσιν πρόοδος καὶ τὸν κόσμον ταῖς ἀντικειμέναις διεῖλε δυνάμεσι.
καὶ εἰ βούλει, θεολογικῶς ἐφεξῆς κατὰ τὰς θείας τάξεις διέλωμεν τὸ πᾶν καὶ
κατὰ τοὺς Πυθαγορείους τὰς ἐν αὐτῷ συστοιχίας κατίδωμεν. οὐκοῦν ἀπὸ μὲν
τῶν δυοῖν ἀρχῶν εἰς πέρας καὶ ἀπειρίαν, μᾶλλον δὲ τὰ τοῦ πέρατος συγγενῆ
καὶ τῆς ἀπειρίας διήρηται· τῶν γὰρ μικτῶν τὰ μὲν πρὸς ταύτης, τὰ δὲ πρὸς
ἐκείνης ἐστὶ τῆς ἀρχῆς· ἀπὸ δὲ τοῦ μετ' ἐκείνας τριττοῦ φανέντος εἰς ἡνω-
μένα καὶ πεπληθυσμένα· πρώτως γὰρ ἐκεῖ τὸ πλῆθός ἐστιν ἡνωμένως· ἀπὸ δὲ
τῆς ἑξῆς τριάδος εἴς τε ἀΐδια καὶ φθαρτά· τὸ γὰρ μέτρον τοῦ εἶναι πᾶσιν ἐκεῖ-
θεν· ἀπὸ δὲ τῆς τρίτης εἴς τε ἄῤῥενα καὶ θήλεα· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πρώτως
ἑκάτερον· ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης τῶν μεταξὺ κατὰ τὸ περιττὸν | καὶ ἄρτιον· ὁ γὰρ D
ἑνιαῖος ἀριθμὸς ἐκεῖ· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν εἴς τε μερικὸν καὶ ὁλικόν, κατὰ δὲ
τὴν τρίτην εἴς τε τὸ εὐθὺ καὶ περιφερές· τῶν δὲ αὖ νοερῶν κατὰ μὲν τὸ πρῶ-
τον εἴς τε τὰ ἐν ἑαυτοῖς ὄντα καὶ τὰ ἐν ἄλλοις, κατὰ δὲ τὸν[4]) δεύτερον εἴς τε
τὰ ἔμψυχα καὶ τὰ ἄψυχα εἴς τε τὰ ἑστῶτα καὶ τὰ κινούμενα, κατὰ δὲ τὸν[5])
τρίτον εἴς τε τὰ αὐτὰ[6]) καὶ εἰς τὰ ἕτερα· καὶ ἀπὸ μὲν τῶν ἡγεμονικῶν εἴς τε
τὰ ὁμοιότητι χαίροντα καὶ εἰς[7]) τὰ τῆς ἀνομοιότητος συγγενῆ, ἀπὸ δὲ τῶν ἀπο-
λύτων εἴς τε τὸ χωριστὸν καὶ ἀχώριστον. ταῦτα μὲν οὖν ὡς ἐν ἄλλοις τέτακται,
καὶ νῦν παρ' ἡμῶν οἷον ἱστορείσθω· καθ' ἑκάστην γὰρ διάκρισιν ἡ μὲν τῶν βελ-
τιόνων ἀγαθότης ἐφιεμένη πληροῦν τὰ καταδεέστερα καὶ ἀναιρεῖν[8]) τὰ φαῦλα
τὸν πόλεμον ἀπεργάζεται, ἡ δὲ τῶν χειρόνων ἐπιθυμία τοῦ μοῖράν τινα παρα-
σπᾶσθαι τῶν κρεισσόνων ἐγείρει τὴν φαινομένην ἀντίθεσιν, ἐπειδὴ κἂν τοῖς
πολέμοις οἱ πρὸς ἀλλήλους ἀνταγωνιζόμενοι χειρώσασθαι βούλονται τὰ τῶν
ἀντιπάλων καὶ παντάπασιν αὐτοὺς ἐκποδὼν[9]) καταστῆσαι· ταῦτα μὲν οὖν
δῆλα· νοητέον δὲ καὶ τὰς ἐν τῷ | παντὶ τῶν δυνάμεων ἀντιθέσεις, τὸν τοιοῦ- E
τον δὲ τρόπον εἴς τε κοσμοῦντα καὶ κοσμούμενα τὴν διαίρεσιν ποιησαμέ-
νοις[10])· πρῶτον μὲν εἴς τε ὑπερούσια καὶ τὰς οὐσίας· τὸ γὰρ τῶν θεῶν γένος
ὑπερούσιον· ἔπειτα καὶ τὰς οὐσίας εἰς αἰωνίους ζωὰς καὶ τὰς κατὰ χρόνον
ἐνεργούσας, καὶ τῶν κατὰ χρόνον ἐνεργούντων εἴς τε ψυχὰς καὶ σώματα, καὶ
τῶν σωμάτων εἴς τε τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ τὰ κατὰ τὴν γένεσιν, καὶ τούτων εἴς τε
τὰ ὅλα καὶ τὰ μέρη· μέχρι γὰρ τούτων ἐσχάτων ἡ διαίρεσις· καὶ αὖ τῶν ὑπε-
ρουσίων καὶ εἰς τὰς θείας ἰδιότητας, οἷον τὸ ἄῤῥεν καὶ τὸ θῆλυ, τὸ περιττὸν καὶ
τὸ ἄρτιον, τὸ ἑνοποιὸν καὶ διαιρετικόν, τὸ μόνιμον καὶ κινητικόν· τῶν δὲ αἰω-

---

[1]) 40, 20 ὡς) καὶ A. — [2]) 40, 21 ἀφηγουμένη) ἀφηγουμένης A. ἀφυγουμένης B. — [3]) 40, 22 αὐτῇ) αὑτῇ — [4]) [5]) 40, 32. 33 τὸν) Scribendum videtur τό. — [6]) 40, 33 τὰ αὐτὰ) τὰ ταυτὰ A. — [7]) 40, 34 εἰς) om. B. — [8]) 40, 36 ἀναιρεῖν) ἀναιθεῖν A. — [9]) 40, 39 ἐκποδὼν) ἐκποδῶν B et ante corr. A. — [10]) 40, 41 ποιησαμένοις) ποιησομένοις B.

νίων εἴς τε τὰς ὅλας οὐσίας καὶ τὰς μερικάς, καὶ τῶν ὅλων εἴς τε τὰς θείας καὶ ἀγγελικάς, τῶν δέ γε ψυχῶν εἴς τε τὰς θείας καὶ ὀπαδοὺς ἐκείνων, καὶ τῶν θείων εἴς τε οὐρανίας καὶ τὰς τῆς γενέσεως προμηθουμένας[1]), καὶ τῶν θεοῖς συνεπομένων εἴς τε τὰς ἀϊδίως αὐτοῖς συνεπομένας καὶ τὰς ἀφισταμένας πολλάκις, καὶ τὰς ἀφισταμένας εἴς τε τὰς ἀχράντως προϊσταμένας τῆς γενέ-
F σεως καὶ τὰς κακυνομένας· μέχρι | γὰρ τούτων ἡ κάθοδος· τῶν δὲ οὐρανίων σωμάτων εἴς τε ἀπλανῆ καὶ πλανώμενα, καὶ τούτων εἴς τε τὰ ἁπλῆν κινούμενα κίνησιν καὶ τὰ ποικίλην, καὶ τῶν ποικίλην εἰς τὰς τῶν δυνάμεων ἰδιότητας· καθόλου δὲ πασῶν τῶν εἰρημένων διαιρέσεων τὸ κοσμοῦν καὶ τὸ κοσμούμενον καὶ πληροῦν καὶ πληρούμενον. εἰ δὲ δεῖ μὴ πρὸς μέρος βλέπειν, ἀλλὰ τῆς τῶν ὅλων ἀντέχεσθαι νοήσεως, πανταχοῦ τὴν ἐναντίωσιν ταύτην ὑποθετέον· καὶ γὰρ ἐν θεοῖς καὶ ἐν νοῖς καὶ ἐν ψυχαῖς καὶ ἐν σώμασιν. ἐκεῖ μὲν γὰρ τὸ πέρας
41 καὶ ἄπειρον, ἐν δὲ νοῖς | ταὐτότης καὶ ἑτερότης, ἐν δὲ ψυχαῖς ὁ ταὐτοῦ[2]) καὶ θατέρου κύκλος, ἐν δὲ σώμασιν οὐρανὸς καὶ γένεσις· τάττεται δὲ τὰ δεύτερα ἀεὶ πρὸ[3]) τῶν ἀμεινόνων. διὸ καὶ χρήσιμον εἶναί φαμεν τόνδε τὸν μῦθον πρὸς τὴν ὅλην θεωρίαν τῆς φύσεως, ὡς ἐκ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν κινήσεων ἐνδεικνύμενον ἡμῖν τὴν ἐναντίωσιν τὴν κοσμικήν. πάντες γὰρ οἱ περὶ φύσεως ἀναδιδάξαντες ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἄρχονται καὶ ταῦτα ποιοῦσιν ἀρχάς· ὃ καὶ Πλάτων εἰδὼς διὰ συμβόλων καὶ αἰνιγμάτων τὴν ἐναντίωσιν ἡμῖν παραδίδωσι τῶν ἐν τῷ παντὶ γενῶν, ἥτις ἐστί, καὶ ὅπως διὰ τὴν νοερὰν ἐνέργειαν τῆς Ἀθηνᾶς καθυποτάττεται τὰ χείρω τοῖς ἀμείνοσιν. εἰκότως ἔτι[4]) καὶ ἔργα τῶν Ἀθηναίων καὶ πολιτείαν ἐκάλεσεν ὁ Πλάτων, ὅτι διὰ πάντων ᾔδει χωροῦσαν τὴν τοιαύτην ἀναλογίαν, ἣν συνέχει μὲν καὶ ἡ νέα δημιουργία, πολλῷ δὲ πρότερον αἱ ὅλαι δυνάμεις, ἀφ' ὧν καὶ αὐτὴ πληρουμένη νοῦς τε ὑφίστησι τοὺς ἐγκοσμίους καὶ ψυχὰς καὶ σώματα κατὰ τὴν ἑαυτῆς ἰδιότητα.

B Ἀκούσας οὖν | ὁ Σόλων ἔφη θαυμάσαι, καὶ πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν δεόμενος τῶν ἱερέων πάντα δι' ἀκριβείας οἱ τὰ περὶ τῶν πάλαι πολιτῶν ἐφεξῆς διελθεῖν. (Pag. 23 D.)

Καὶ τοῦτο θείων ἐστὶν ἴδιον, τὸ τὰ μὲν δεύτερα λιπαρῶς ἀντέχεσθαι τῶν πρώτων καὶ ἐνιδρῦσθαι[5]) ταῖς ἐκείνων ἀχράντοις νοήσεσι[6]), τὰ δὲ πρῶτα δυνάμεων ἀφθόνων καὶ ἀγαθότητι[7]) τοῖς δευτέροις ἐπιλάμπειν τὴν ἀφ' ἑαυτῶν πλήρωσιν. προηγεῖται μὲν οὖν τὸ θαῦμα, διότι καὶ ἐν ἡμῖν ἀρχὴ τοῦτό ἐστι

---

[1]) 40, 47 *προμηθουμένας*) *προμυθουμένας* A. — [2]) 41, 1 *ὁ ταὐτοῦ*) *ὅτ' αὐτοῦ* B. — [3]) 41, 2 *πρὸ*) Tayl. legit *πρός*: But secondary natures are always arranged with reference to such as are more excellent. quae sententia aeque ab illa, quam infert, praepositione atque a mente Procli aliena videtur. *πρὸ* referendum est ad locum eius, qui ista ordinat. Cf. 56, 47. — [4]) 41, 7 *ἔτι*) *ἐστὶ* A. — [5]) 41, 12 *ἐνιδρῦσθαι*) *ἐνιδρύσθαι* — [6]) 41, 12 *νοήσεσι*) *νοήσεσιν* B. — [7]) 41, 12 *δυνάμεων ἀφθόνων καὶ ἀγαθότητι*) Tayl. coni. *διὰ δυν. ἀφ. καὶ ἀγαθότητος*. Fortasse *ἀφθονίᾳ* pro *ἀφθόνων* scribendum.

τῆς τῶν ὅλων γνώσεως, ἐν δὲ τοῖς θείοις συνάπτει τῷ θαυμαζομένῳ τὸ [1]) θαυμάζον· ὅθεν καὶ Θαύμαντα [2]) θεόν τινα μέγιστον ὑμνήκασιν οἱ τὰ θεῖα σοφοί, τὸν διὰ τοῦ θαύματος ὑποκατακλίνοντα τὰ δεύτερα τοῖς πρώτοις· ἕπεται δὲ ἡ λιπαρὴς δέησις ἐπιτήδειον ἐργαζομένη τὸ μετασχεῖν [3]) ὀφεῖλον τῶν τελειοτέρων ἀγαθῶν.

Τὸν οὖν ἱερέα φάναι, φθόνος οὐδεὶς ὦ Σόλων. ἀλλά σοῦ τε ἕνεκα καὶ τῆς πόλεως ἐρῶ ὑμῶν· μάλιστα δὲ τῆς θεοῦ χάριν. (Pag. 23 D.)

Καὶ διὰ τῶν ὀνομάτων ἱκανῶς [4]) ὁ λόγος ἐνδείκνυται τὰς θείας τῶν φαινομένων αἰτίας, ὅ τε γὰρ Σόλων Ἀθηναῖος ὢν ἰνδάλματα φέρεται τῆς πολιούχου θεᾶς, καθὸ καὶ νοήσεως | ἀντέχεται τελειοτέρας, καὶ ὁ ἱερεύς, οἷον ἐξ C
ἀδύτου τινὸς φθεγγόμενος (καὶ γὰρ τὰ ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναγεγραμμένα διδάσκει) καὶ μίμημα φέρει τῶν μέσων τάξεων τῆς τε νέας δημιουργίας καὶ τῆς ὅλης πατρικῆς αἰτίας, αἳ διαπορθμεύουσι τὰς τῆς ὑψηλοτέρας αἰτίας δόσεις ἐπὶ τὴν ὑφειμένην, ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς τινὸς ἐκείνης πληροῦσαι τὴν θείαν τάξιν, καὶ πάντα ἐμμελῶς ἀποτελεῖται παρὰ τοῦ λέγοντος. τελειοῦται μὲν γὰρ ὁ Σόλων, εὐφημεῖται δὲ ἡ πόλις, ὑμνεῖται δὲ ἡ θεός, καὶ ἡ ἄνοδος γίνεται ἀπὸ τοῦ Σόλωνος διὰ μέσης τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν θεόν, μιμουμένη [5]) τὴν ἐπιστρεπτικὴν δύναμιν τῆς θεοῦ. καὶ ἔστι μὲν καὶ τοῦτο ἀγαθοειδές, τὸ τελειώσεως τῶν δευτέρων ἕνεκα ποιεῖσθαι τὰς ἐνεργείας· πρόνοιαν γὰρ ποιεῖται [6]) καὶ ὑπερπλήρη τῶν θείων δύναμιν· μείζονα [7]) δὲ τὸ τῆς πόλεως ἕνεκα· καὶ γὰρ εὐρυτέραν ἔχει τὴν ἐνέργειαν καὶ μείζονος ἀντέχεται δυνάμεως· ἔτι δὲ καὶ τούτων θειότερον τὸ συντείνειν [8]) πᾶσαν τὴν διέξοδον εἰς τὴν θεὸν καὶ εἰς αὐτὴν καταλήγειν τὸ τέλος τῆς ὅλης ἐνεργείας. ἃ δὴ πάντα τὸ ἄφθονον καθαρῶς παρίστησι τοῦ ἱερέως, μὴ τὴν στέρησιν τοῦ φθόνου μόνον | ἐνδεικνύμενον, ἀλλὰ D
καὶ τὴν θείαν καὶ πρόχειρον τῶν ἀγαθῶν ἀπογέννησιν. πάλιν δὲ ὅπως ἂν μὴ λάθωμεν ταραττόμενοι διὰ τῶνδε τῶν λόγων, εἰ νῦν μὲν ὁ ἱερεὺς ὡς διαθέτης τοῦ λόγου μείζω καὶ θειοτέραν αἰτίαν ἀπεικονίζεσθαι λέγεται, νῦν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, πρόγονοι τοῦ Σόλωνος ὄντες πρεσβύτεροι τῶν Σαϊτῶν, οἳ κατὰ τὰ κοσμικὰ αἴτια τῆς ὅλης ἐναντιώσεως τάττονται. ὡς μὲν γὰρ ἐν τῷ διηγήματι, ταύτην ἔχουσι τὴν τάξιν, ὡς δὲ κατὰ τὴν φυσικὴν πρόοδον, εἰκόνα φέρουσιν ὑπερτέρων τινῶν καὶ θείων τάξεων. καὶ εἰ βούλει λέγειν, ἐπειδὴ πᾶσα ἡ δημιουργία καὶ ἡ κοσμικὴ ἐναντίωσις ἐν τῷ πατρὶ προείληπται τῶν ὅλων, τά τε κοσμοῦντα καὶ τὰ κοσμούμενα, λάβοις ἂν καὶ ἐκεῖ κατ' ἀναλογίαν τὴν τῶν Ἀθηναίων πα-

---

[1]) 41, 14 *τὸ*) *καὶ* B. — [2]) 41, 15 *Θαύμαντα*) *θαύματα* B. (corr. Fabricius Bibl. Gr. T. VIII. Pag. 552 coll. 56, 44.) — [3]) 41, 16 *μετασχεῖν*) *μεταχεῖν* B. — [4]) 41, 18 *ἱκανῶς*) *ἱκανὸς* A. — [5]) 41, 25 *μιμουμένη*) *μιμουμένην* A. — [6]) 41, 26 *ποιεῖται*) Fort. *μιμεῖται* Tayl. — [7]) 41, 27 *μείζονα*) Fort. *μεῖζον* — [8]) 41, 28 *συντείνειν*) *συνεῖναι*, in m. *συντείνειν*, B. *συνείνυν*, in m. *ἴσως συντείνειν*, A.

ραδειγματικὴν αἰτίαν ἐν ζωαῖς νοεραῖς. καὶ γὰρ αὖ καὶ ὁ πέπλος ἔσχατον εἴδωλόν ἐστι τῆς ὅλης ἐναντιώσεως· προηγεῖται δὲ ἔν τε τῷ παντὶ τὰ ἀληθινὰ τῶν θεῶν ἔργα κἀν ταῖς ποιητικαῖς αὐτῶν καὶ πρωτουργοῖς αἰτίαις· οὗ δὴ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν μετὰ τῶν ὅπλων ἐμφανῆ [1]) γενέσθαι φασί. μᾶλλον δὲ ἔσχατον
E μὲν ὁ πέπλος, τὸ τῆς ὑφαντικῆς ἔργον, | εἴδωλον φέρων τοῦ κοσμικοῦ πολέμου καὶ τῆς δημιουργικῆς ἀπὸ τῆς θεοῦ τάξεως τῆς εἰς [2]) τὸ πᾶν προϊούσης, ὃν ἡ θεὸς ὑφαίνει μετὰ τοῦ πατρός· τούτου δὲ κρείττων ὁ ἐν λόγοις ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος καὶ ἐν αἰνίγμασι περὶ τῆς ὅλης ἐναντιώσεως καὶ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἔργων φερόμενος, ὃς καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ὅλην συντελεῖ κοσμοποιίαν, ὥσπερ ἐκεῖνος εἰς τὴν τῆς θεοῦ πομπὴν καὶ τὴν ὅλην πανήγυριν· τὰ γὰρ Παναθήναια τῆς εἰς τὸ πᾶν ἐστιν Ἀθηναϊκῆς ποιήσεως εἰκών· ἀνωτέρω δὲ τούτων ἀμφοτέρων ἐστὶν ὁ ἐν τῷ παντὶ νοερῷ φωτὶ τῆς Ἀθηνᾶς ὑφασμένος· ἡ γὰρ ἐναντίωσις ὑπόκειται τῇ μιᾷ ζωῇ τοῦ παντὸς, καὶ ὁ πόλεμος μέρος τῆς δημιουργίας, ὃν ἡ στρατηγικὴ τῆς Ἀθηνᾶς διατάττει δεόντως· καὶ πρὸ τούτων ἁπάντων ὁ ἐν ταῖς παραδειγματικαῖς αἰτίαις καὶ τῷ νοητῷ προϊδρυμένος καὶ ἐν τῇ μιᾷ νοήσει τῆς Ἀθηνᾶς περιεχόμενος. Ἥδε γὰρ ἀθανάτων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασῶν Ἱστὸν ἐποίχεσθαι, φησιν Ὀρφεύς. ἐκεῖ [3]) ἥ τε ὑφαντικὴ πρώτως καὶ ὁ πέπλος τῆς οὐσίας τῆς θεοῦ ταύτης, ᾗ πάντα ἐστὶ νοερῶς, ὅσα τὸ πᾶν ἐγκοσμίως. οὐ γὰρ ἀλλαχοῦ βλέπουσα, ἢ εἰς ἑαυτὴν, τὸν ἐν τῷ
F παντὶ | πρυτανεύει πόλεμον. ἀλλ' ἵνα ἐπὶ τὸ προκείμενον ἀναδράμωμεν, ἄντικρυς ὁ Αἰγύπτιος μιμεῖται τοῦ δημιουργοῦ τὴν ἄφθονον πρόνοιαν, περὶ οὗ μικρὸν ἐρεῖ [4]) προελθὼν τὸ ἀγαθὸς ἦν, ἀγαθῷ δὲ οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε γίνεται φθόνος. καὶ γὰρ αἱ προσεχῶς μετ' αὐτοῦ τάξεις παρ' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτὸν προβεβλημένην ἔχουσι τὴν ἄφθονον μετάδοσιν τῶν ἀγαθῶν· καὶ διὰ τὴν ἀφθονίαν ταύτην πληροῖ μὲν τὴν Σόλωνος διάνοιαν, ἐγκωμιάζει δὲ τὴν πόλιν, ὑμνεῖ δὲ τὴν πολιοῦχον θεὸν, μερικά τε καὶ ὁλικὰ [5]) συνά-
42 πτων τά τε συνεχόμενα τοῖς συνέχουσιν ἐνίζων | καὶ καθ' ἕνα δεσμὸν καὶ μίαν σειρὰν ἐξάπτων πάντα τῆς θεοῦ.

ἣ τήν τε ὑμετέραν [6]) καὶ τήνδε ἔλαχε, καὶ ἔθρεψε, καὶ ἐπαίδευσε. (Pag. 23 D.)

Θαυμαστόν τινα τρόπον ὁ Αἰγύπτιος ἐπέστρεψέ [7]) τε πάντα ἐπὶ τὴν θεὸν καὶ προήγαγεν ἀπ' αὐτῆς καὶ πάλιν ἐπέστρεψεν [8]). ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ πολίτου διὰ τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν πολιοῦχον ἀναδραμὼν ἐπιστροφὴν ἐποιεῖτό τινα ταύτην, ἀπὸ δὲ αὐτῆς πάλιν ἐπί τε [9]) τὰ πρώτως αὐτῆς μετέχοντα καὶ τὰ δευτέρως ἐλθὼν τὴν πρόοδον ἐμιμεῖτο τὴν ἀπ' αὐτῆς, πάλιν δὲ τὰ μετέχοντα καὶ τρέφεσθαι

---

[1]) 41, 39 *ἐμφανῆ*) *ἐκφανῆ* A. — [2]) 41, 40 *εἰς*) *εἰ* A. — [3]) 41, 48 *ἐκεῖ*) *ἐκει* cum vacuo litterarum circiter octo spatio A. *ὀρφεὺς* m. A. — [4]) 41, 51 *ἐρεῖ*) Pag. 29 E. — [5]) 41, 54 *ὁλικὰ*) *ὑλικὰ* — corr. Tayl. — [6]) 42, 1 *ὑμετέραν*) *ἡμετέραν* B. — [7]) 42, 2 *ἐπέστρεψέ*) *ἐπέτρεψέ* A. — [8]) 42, 3 *ἐπέστρεψεν*) *ἐπέτρεψεν* A. — [9]) 42, 4 *ἐπί τε*) *ἐπὶ* A.

καὶ παιδεύεσθαι παρὰ τῆς θεοῦ θέμενος ἐπέστρεψε[1]) καὶ ταῦτα πρὸς αὐτήν.
ταῦτ' οὖν πῶς οὐχὶ θαυμαστῶς μιμεῖται τὰς δημιουργικὰς δυνάμεις, αἳ καὶ
αὐταὶ τοῖς πρὸ αὐτῶν ἐνίδρυνται καὶ τὰ μεθ' ἑαυτὰς γεννῶσί τε καὶ ἐπιστρέ-
φουσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν αἰτίας; ταῦτα μὲν δὴ περὶ τούτων· τὸ δὲ λαχεῖν τοῦτο
τί ποτέ ἐστι; καὶ πῶς οἱ θεοὶ διανείμασθαι λέγονται τὸ πᾶν; τῶν δὴ κλήρων[2])
οἱ μέν εἰσι ψυχῶν μερικῶν, οἱ | δὲ τῶν ἀχράντων γενῶν, οἱ δὲ δαιμόνιοι, οἱ B
δὲ ἀγγελικοί, οἱ δὲ αὐτῶν τῶν θεῶν. εἰ μὲν γὰρ εἷς ἦν μόνον ὁ τοῦ παντὸς πα-
τὴρ καὶ πρόνοια μία καὶ νόμος εἷς[3]), οὐδὲν ἔδει κλήρων οὐδὲ θείας διανομῆς·
ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὸν ἕνα τριάς ἐστι, καὶ μετὰ τὴν μονοειδῆ πρόνοιαν ἡ πολυει-
δής, καὶ μετὰ τὸν ἕνα νόμον τὸ πλῆθος εἱμαρμένων νόμων, ἀνάγκη καὶ διαί-
ρεσιν εἶναι τῶν διοικουμένων καὶ πρόνοιαν ἄλλην περὶ ἄλλα καὶ τάξιν. διὰ ταύ-
την οὖν τὴν αἰτίαν διῄρηται τὸ πᾶν τοῖς δημιουργικοῖς ἀριθμοῖς, δυάδι, τριάδι,
τετράδι, πεντάδι, ἑβδομάδι, δωδεκάδι. μετὰ γὰρ τὴν μίαν δημιουργίαν ἡ εἰς
δύο[4]) τομὴ τοῦ παντὸς, οὐρανόν τε καὶ γένεσιν, διττοὺς ὑπέστησε κλήρους,
οὐρανίους τε καὶ γενεσιουργούς. μετὰ δὲ ταύτην ἡ τριὰς[5]) διεῖλε τὸ πᾶν, περὶ
ἧς καὶ ὁ παρ' Ὁμήρῳ[6]) φησὶ Ποσειδῶν τὸ ἤτοι ἐγὼ ἔλαχον πολιὴν ἅλα,
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα.
καὶ μετὰ τὴν τριπλῆν διακόσμησιν ἡ τετραδικὴ[7]) διανομὴ τετραχῶς ἐν τῷ
παντὶ τὰ στοιχεῖα διατάττουσα[8]), καθάπερ οἱ Πυθαγόρειοί φασιν, οὐρανίως τε
καὶ | αἰθερίως, ὑπὲρ γῆν τε καὶ ὑπὸ γῆν· καὶ μετ' αὐτὴν ἡ πενταμερής[9])· εἷς C
γὰρ ὁ κόσμος καὶ ἐκ πέντε μερῶν ὑφεστηκὼς καὶ σχήμασι καὶ θεοῖς προστά-
ταις οἰκείως διῃρημένος, οὐρανίοις, ἐμπυρίοις, ἀερίοις, ἐνυδρίοις, χθονίοις·
καὶ μετὰ τήνδε τὴν κληρουχίαν ἡ ἑπταμερής[10])· ἄνωθεν γὰρ ἀπὸ τῆς ἀπλα-
νοῦς ἡ ἑπτὰς ἀρξαμένη διὰ πάντων φοιτᾷ τῶν στοιχείων· καὶ ἐπὶ πάσαις ἡ ἐν
τῇ δωδεκάδι[11]) τοῦ παντὸς ἀφοριζομένη διακλήρωσις. τοῖς δὲ θείοις κλήροις
οἱ[12]) τῶν ἀγγέλων καὶ δαιμόνων συνήρτηνται, ποικιλοτέρας[13]) ἔχοντες τὰς
διανομάς. ὁ γὰρ εἷς θεῖος κλῆρος πολλῶν ἐστιν ἀγγελικῶν περιεκτικὸς καὶ ἔτι
πλειόνων δαιμονίων κλήρων, ἐπειδὴ καὶ ἕκαστος ἄγγελος πλειόνων ἐπάρχει
δαιμόνων, καὶ ἕκαστος κλῆρος ἀγγελικὸς πλείους ἔχει περὶ αὐτὸν δαιμονίους
κλήρους. ὃ γάρ ἐστιν ἡ μονὰς ἐν θεοῖς, τοῦτο ἐν δαίμοσιν ἑκάστῳ[14]) φῦλον.
ἀντὶ τριάδος οὖν ληψόμεθα συστάσεις τρεῖς καὶ ἀντὶ τετράδος ἢ[15]) δωδεκάδος
ἀριθμοὺς τέτταρας καὶ δώδεκα χοροὺς ἑπομένους τοῖς ἑαυτῶν ἑκάστους ἡγε-
μόσι, καὶ οὕτως ἀεὶ τοὺς ἀνωτέρω κλήρους φυλάξομεν[16]). ὡς γὰρ ἐπὶ | τῶν D

---

[1]) 42, 6 *ἐπέστρεψε*) *ἐπέστρεψε δέ* A. — [2]) 42, 9 *περὶ κλήρων*· m. A. — [3]) 42, 11 *ά*· m. A. — [4]) 42, 15 *β'*· m. A. — [5]) 42, 16 *γ'*· m. A. — [6]) 42, 17 *Ὁμήρῳ*) Il. XV. 190 Tayl. — [7]) 42, 18 *δ'*· m. A. — [8]) 42, 19 *διατάττουσα*) *διατάττουσι* B. *διατάττουσά* A. — [9]) 42, 20 *ε'*· m. A. — [10]) 42, 22 *ζ* m. A. — [11]) 42, 23 *ιβ'*. m. A. — [12]) 42, 24 *οἱ*) *ἡ* B. — [13]) 42, 24 *ποικιλοτέρας*) Immo *ποικιλωτέρας* — [14]) 42, 27 *ἑκάστῳ*) Fort. *ἑκάστων*. Certe *κλήρῳ*, quod Taylori interpretatio supplet, (For what a monad is in the Gods, that a tribe is to each allotment in daemons.) ineptum est. — [15]) 42, 28 *ἢ*) Immo *καὶ* — [16]) 42, 29 *φυλάξομεν*) *φυλάξωμεν*

οὐσιῶν, ὡς ἐπὶ τῶν δυνάμεων, ὡς ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν αἱ πρόοδοι πλῆθος ἀπογεννῶσιν, οὕτω δὴ καὶ ἐπὶ τῶν κλήρων οἱ μὲν πρώτιστοι δυνάμει προέχουσιν ἠλαττωμένοι[1]) κατὰ ποσὸν, ἅτε ἐγγυτέρω τοῦ ἑνὸς πατρὸς ὄντες καὶ τῆς ὅλης καὶ μιᾶς προνοίας, οἱ δὲ δεύτεροι τήν τε δύναμιν ὑφειμένην καὶ τὸ πλῆθος ηὐξημένον εἰλήχασι. ταῦτα μὲν οὖν κοινῇ περὶ τῶν κλήρων θεωρητέον· ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν εἰς δύο τομὴν τοὺς μὲν οὐρανίους, τοὺς δὲ ὑποσελήνους διειλόμεθα κλήρους, περὶ μὲν τῶν ἑτέρων οὐδεὶς ἂν ἀπορήσειε λόγος, ὁποῖοί τινές εἰσι καὶ εἰ ἀεὶ διαμένουσιν ὡσαύτως· περὶ δὲ τῶν ὑποσελήνων θαυμάζειν ἄξιον, εἴτε ἀϊδίους εἴτε μὴ λέγοι τις αὐτούς. εἰ μὲν γὰρ ἀΐδιοι τυγχάνουσιν ὄντες, πῶς τοῦτο δυνατόν; πῶς γὰρ τῶν ἐν γενέσει πάντων μεταβαλλομένων καὶ ῥεόντων ἀΐδιοι τῶν προνοούντων λέγοιντο ἄν; οὐ γὰρ ἀΐδια τὰ ἐν γενέσει πράγματα· εἰ δὲ μὴ ἀΐδιοι, πῶς ἄλλοτε ἄλλως ἔχει τὰ τῆς θείας ἐπιστασίας; ὁ γὰρ κλῆρος[2]) οὔτε χωριστή τίς ἐστιν ἐνέργεια τῶν θεῶν, ἵνα τούτων μεταπιπτόντων
E αὐτὴν ἐξῃρῆσθαι[3]) καὶ μένειν ἀμετάβλητον λέγοιμεν, οὔτε | τὸ διοικούμενον μόνον ἐστὶν, ἵνα μηδὲν ἄτοπον ᾖ τὸ[4]) μεταρρεῖν καὶ ἐν παντοίαις μεταβολαῖς φέρεσθαι τὸν κλῆρον, ἀλλ' ἔστι θεοῦ λῆξις καὶ πρόνοια περὶ τάδε καὶ ἄσχετος ἐπιστασία, καὶ διὰ μὲν τὸ διοικούμενον οὐκ ἀνέχεται τοῦ λόγου τῆς ἀϊδιότητος, διὰ δὲ τὸ ἐνεστὸς[5]) ἀναίνεται τὴν φθορὰν, ἵνα μὴ ψυχῶν μερικῶν πάθος ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἀνενέγκωμεν, ἄλλοτε ἄλλους κλήρους αὐτοῖς διδόντες[6]). τίς ἂν οὖν λόγος καὶ τοῖς θεοῖς τὸ ἀμετάβλητον φυλάττων καὶ τοῖς ἐν γενέσει τὴν μεταβολὴν ἐξηγήσαιτο τὸν κλῆρον, ὅπως ἡμῖν ἐστὶ ληπτέον; ἢ τοῦτον ἴσως ἡμῖν τὸν τρόπον μετιοῦσι τῆς θεωρίας ἔσται ῥᾴων ὁ λόγος, ὃν καὶ ἀλλαχοῦ πολλάκις ἐνεκρίνομεν λέγοντες, ὅτι δὴ τὰ ἐν γενέσει πάντα καὶ αὐτὴν τὴν γένεσιν οὐκ οἰητέον ἐκ μεταβαλλομένων εἶναι καὶ μεταρρεόντων μόνον πραγμάτων, ἀλλ' εἶναί τι καὶ ἐν τούτοις ἀμετάβλητον καὶ ἀεὶ ὡσαύτως διαμένειν πεφυκός. τό τε γὰρ διάστημα[7]) τὸ πάσας ὑποδεξάμενον τὰς τοῦ κόσμου μερίδας καὶ περιέχον ἐν αὐτῷ[8]) καὶ τεταμένον[9]) διὰ πάντων τῶν σωμάτων ἀκίνητόν
F ἐστιν, ἵνα μὴ τῶν | κινουμένων ὂν δέηται καὶ αὐτὸ χώρας ἄλλης, καὶ τοῦτο ἐπ' ἄπειρον προϊὸν λανθάνῃ, καὶ τὰ αἰθέρια τῶν θείων ψυχῶν ὀχήματα, ἃ δὴ περιβέβληνται, τὰς ἐν οὐρανῷ μιμούμενα ζωὰς ἀΐδιον ἔχει[10]) τὴν οὐσίαν καὶ διαιωνίως συνήρτηται[11]) ταῖς θείαις ψυχαῖς, ὄντα πλήρη καὶ γονίμου δυνάμεως[12]), κίνησιν ἐγκύκλιον ποιούμενα κατὰ δεύτερόν τινα τῶν οὐρανίων κύ-

---

1) 42, 31 *ἠλαττωμένοι*) *ἠλαττομένοι* A. — 2) 42, 38 *τί ἐστι κλῆρος.* m. A. — 3) 42, 39 *ἐξῃρῆσθαι*) *ἐξῃρεῖσθαι* B et corr. A, qui ante corr. *ἐξῃρῆσθαι* habebat. — 4) 42, 40 *τὸ*) *καὶ* B. — 5) 42, 42 *ἐνεστὸς*) Immo *ἐφεστός*, quod respondeat ei, quae paulo ante dicta est *ἐπιστασία*. Tayl. vertit on account of its being [always] present, quae petitio est principii. In A *ἐνεστὼς* cum *ο* super *ω* est. — 6) 42, 43 *ἄλλοτε — διδόντες*) om. A. — 7) 42, 48 *τὸ διάστημα χωριστὸν*: m. A. — 8) 42, 49 *αὐτῷ*) *αὑτῷ* — 9) 42, 49 *τεταμένον*) *τεταγμένον* — 10) 42, 51 *ἔχει*) *ἔχῃ* A corr. (*ἔχει* ante corr.) — 11) 42, 52 *συνήρτηται*) *συνήρτηνται* B. — 12) 42, 52 *καὶ γονίμου δυνάμεως*) Tayl. coni. *γονίμου δυνάμεως, καὶ*, quod minus probabile videtur.

κλον, καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις ἡ τῶνδε[1]) τῶν στοιχείων ὁλότης ἡ αὐτὴ μένει,
κἂν τὰ μέρη φθείρηται παντοίως. δεῖ γὰρ ἕκαστον εἶδος ἀνέκλειπτον | εἶναι 43
τοῦ παντὸς, ἵνα τέλειον ᾖ τὸ πᾶν, καὶ ἵνα τὸ ἐξ ἀκινήτου γενόμενον[2]) αἰτίας
ἀκίνητον ᾖ κατ' οὐσίαν[3])· πᾶσα δὲ ὁλότης εἶδός ἐστι, μᾶλλον δὲ εἴδους ἑνὸς
ὁλοτελὴς μετουσία τοῦτο, ὃ λέγεταί, ἐστι. καὶ ὁρᾷς, ὅπως ἐν τάξει προῆλθεν ἡ
τῶν σωμάτων φύσις. τὸ μὲν γάρ ἐστι πᾶσαν κίνησιν ἀκίνητον, τὸ δὲ τὴν κατὰ τό-
πον προσεδέξατο μόνην· αὕτη γάρ ἐστι ποῤῥωτάτω τῆς κατ' οὐσίαν μεταλλαγῆς·
τὸ δὲ καὶ τὰς ἄλλας ἐν τοῖς ἑαυτοῦ[4]) προσήκατο μέρεσι· τὸ δὲ ὅλον μένει παν-
τελῶς ἀμετάβλητον. καὶ οἱ μὲν οὐράνιοι κλῆροι προσεχῶς τὸ διάστημα διελόν-
τες καὶ αὐτὸν συνδιεῖλον τὸν οὐρανὸν. οἱ δὲ ὑπὸ σελήνην πρώτως μὲν τὰς ἐν
τῷ[5]) διαστήματι μοίρας διέλαχον[6]), ἔπειτα κατὰ τὰ διωρισμένα τῶν ψυχῶν
ὀχήματα τὴν διανομὴν ἐποιήσαντο, καὶ τρίτον[7]) κατὰ τὰς ὅλας τῆς γενέ-
σεως[8]) μερίδας ἀεὶ ὡσαύτως διαμένουσιν. οὐκ ἄρα μεταβάλλουσιν οἱ κλῆροι
τῶν θεῶν οὐδὲ ἄλλοτε ἄλλως ἔχουσιν· οὐ γὰρ ἐν τῷ | μεταβαλλομένῳ προσε- B
χῶς ἔχουσι τὴν ὑπόστασιν. πῶς οὖν ἐν τούτοις αἱ τῶν θεῶν ἐλλάμψεις παρα-
γίνονται; πῶς δὲ αἱ τῶν[9]) ἱερῶν καταλύσεις; πῶς δὲ ὁ αὐτὸς τόπος ἄλλοτε
ὑπ' ἄλλων καταλαμβάνεται πνευμάτων; ἢ τῶν θεῶν ἀϊδίους ἐχόντων κλήρους
καὶ διελομένων τὴν γῆν κατὰ τοὺς θείους ἀριθμοὺς ὁμοίως ταῖς τοῦ οὐρανοῦ
τομαῖς ἐλλάμπεται καὶ ταῦτα καθ' ὅσον[10]) ἐπιτηδειότητος αὐτοῖς μέτεστι·
τὴν δὲ ἐπιτηδειότητα ταύτην ποιεῖ μὲν[11]) καὶ ἡ τῶν οὐρανίων περιφορὰ διὰ
τῶνδε τῶν σχημάτων τοῖσδε δύναμιν παρεχομένη[12]) κρείττω τῆς παρούσης
φύσεως, ποιεῖ δὲ καὶ ἡ ὅλη φύσις, ἑκάστῳ τῶν ἐλλαμπομένων ἐντιθεῖσα συν-
θήματα θεῖα, δι' ὧν αὐτοφυῶς ταῦτα μετέχει τῶν θεῶν. ἅτε γὰρ ἐξηρτημέ-
νοις τῶν θεῶν εἰκόνας ἐκείνων[13]) ἄλλας ἄλλοις ἐντίθησι[14]). δρῶσι δὲ καὶ οἱ
καιροὶ, καθ' οὓς καὶ αἱ τῶν ἄλλων πραγμάτων διακυβερνῶνται συστάσεις, καὶ
αἱ τῶν ἀέρων εὐκρασίαι, καὶ ὅλως τὰ περὶ ἡμᾶς ἅπαντα συντελεῖ[15]) πρὸς τὴν
τῆς ἐπιτηδειότητος ταύτης αὔξησίν τε καὶ μείωσιν. ὅταν οὖν κατὰ τὴν τῶν
πολλῶν τούτων αἰτίων συνδρομὴν | ἐπιτηδειότης ἐγγένηταί[16]) τινι τῶν μετα- C
βάλλεσθαι πεφυκότων τῆς μετουσίας τῶν θεῶν, ἐκφαίνεται κἂν[17]) τούτοις τὸ
θεῖον πρότερον ἀποκεκρυμμένον ὑπὸ τῆς ἀνεπιτηδειότητος τῶν δεξομένων καὶ
τὸν μὲν οἰκεῖον κλῆρον ἔχον αἰωνίως καὶ προτεῖνον τὴν ἑαυτοῦ μετουσίαν, οὐ
μετεχόμενον δὲ ὑπὸ τούτων ἀνεπιτηδείων ὄντων, ἀλλ' ὥσπερ τῶν μερικῶν ψυ-

---

[1]) **42, 53** *τῶνδε) τῶν δὲ* **B.** — [2]) **43, 1** *γενόμενον) γινόμενον* **A.** — [3]) **43, 1** *κατ' οὐσίαν) κατουσίαν* **A.** — [4]) **43, 5** *ἑαυτοῦ) αὐτοῦ* **A.** — [5]) **43, 6** *διάστημα — ἐν τῷ)* **om. A.** — [6]) **43, 7** *διέλαχον) διείλαχον* **A.** — [7]) **43, 8** *τρίτον) κρεῖττον* — **corr. Tayl.** — [8]) **43, 8** *γενέσεως) γενήσεως* — [9]) **43, 11** *τῶν) τῷ* **A.** — [10]) **43, 13** *καθ' ὅσον) καθόσον* **A.** — [11]) **43, 14** *μὲν) μὴ* **B.** — [12]) **43, 14** *τοῖσδε δύναμιν παρεχομένη) τοῖς δὲ, δ. π.* **A.** *τῆς δὲ δ. παρεχομένης* **B, in quibus Tayl. post** *τῆς δὲ* **excidisse suspicabatur** *θείας ἐλλάμψεως.* — [13]) **43, 17** *ἐκείνων) εἰκόνων* **A.** — [14]) **43, 17** *ἄλλοις ἐντίθησι) ἐντίθησιν ἄλλοις* **A.** — [15]) **43, 18** *συντελεῖ) συντελῇ* **B.** — [16]) **43, 20** *ἐγγένηται) ἐγγέννηταί* **B.** — [17]) **43, 21** *κἀν) κᾶν* **B.** *κἀν* **A.**

χῶν ἄλλοτε ἄλλους βίους αἱρουμένων αἱ μὲν τοὺς προσφόρους αἱροῦνται τοῖς οἰκείοις θεοῖς, αἱ δὲ καὶ ἀλλοίους, λήθῃ τῶν οἰκείων, οὕτω δὴ καὶ[1]) τῶν ἱερῶν τόπων οἱ μὲν τῷ τὸν κλῆρον τὸν ἐκεῖ διαλαχόντι προσῳκείωνται[2]), οἱ δὲ[3]) καὶ[4]) ἄλλην τάξιν ἀνήρτηνται, καὶ διὰ τοῦτο οἱ μὲν εὐτυχέστερον, οἱ δὲ ἀτυχέστερον ἠθείωσάν[5]), φησιν ὁ Ἀθηναῖος ξένος. εἴτ' οὖν τελεστικῆς εἴτε[6]) νομοθετικῆς τήνδε τὴν πόλιν ἀνείσης θεῷ τῷ κατὰ τὸν ἐξ ἀρχῆς κλῆρον τὸν ἀΐδιον ταύτην λαχόντι[7]) τὴν μοῖραν, ἥ τε ζωὴ μᾶλλον ὁμοιοῦται πρὸς τὸν ἔφορον θεὸν καὶ τὰ ἔργα μεγάλα καὶ θαυμαστὰ μᾶλλον κατορθοῖ τοῦ μὴ ἐκ
D τοιαύτης ἀρχῆς ἐπὶ τὰς πράξεις ὁρμῶντος, καὶ ὁ τὸν τοῦ λαχόντος θεοῦ | βίον ᾑρημένος μᾶλλον κατορθοῖ τοῦ πρὸς ἄλλην τάξιν ἑαυτὸν μεταστήσαντος. κατὰ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον καὶ ὁ Αἰγύπτιος τὴν Ἀθηνᾶν φησὶ λαχεῖν τήν τε ἐπώνυμον αὐτῆς πόλιν καὶ τὴν ἑαυτοῦ, τὴν Σάϊν, ἴσως μὲν καὶ ἀπὸ τῆς πολλῆς ὁμοιότητος πρὸς αὐτὴν τῆς τῶν πολιτῶν ζωῆς τεκμαιρόμενος, ἴσως δὲ[8]) καὶ ἐκ τῆς τελεστικῆς καὶ τῶν ἱερατικῶν ἔργων τῆς τοιαύτης κληρουχίας συνῃσθημένος. ὡς γὰρ καὶ ἄλλων θεῶν, οὕτω καὶ Ἀθηνᾶς ἐστὶ κλῆρος ἄνωθεν ἀπὸ τῶν νοερῶν αἰτίων εἰς τὸν τῆς γῆς τόπον προελθούσης. ἔστι γοῦν ἐν μὲν τῷ πατρὶ πρώτως, ἐν δὲ τοῖς ἡγεμονικοῖς[9]) θεοῖς κατὰ δευτέραν τάξιν, ἐν δὲ τοῖς δώδεκα ἄρχουσι τρίτην ποιησαμένη πρόοδον, ἐν δὲ τῷ οὐρανῷ μετὰ ταύτην ἐκφήνασα[10]) τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν, ἄλλως μὲν ἐν τῇ ἀπλανεῖ· καὶ γὰρ ἐκεῖ κλῆρός τις ἀνήπλωται τῆς θεοῦ ταύτης, εἴτε[11]) ὁ περὶ τὸν κριὸν τόπος, εἴτε ὁ περὶ τὴν παρθένον, εἴτε καὶ τῶν ἀρκτῴων ἀστέρων τις, ὥσπερ ἔνιοι τὴν ἐκεῖσε Ἠλέκτραν φασίν· ἄλλως δὲ[12]) ἐν ἡλίῳ· καὶ γὰρ ἐνταῦθα δύναμις θαυ-
E μαστὴ καὶ τάξις Ἀθηναϊκὴ κατὰ τοὺς θεολόγους μετὰ ἡλίου | τὰ ὅλα δημιουργεῖ· ἄλλως δὲ ἐν σελήνῃ, τῆς ἐκεῖ τριάδος[13]) οὖσα μονάς· ἄλλως δὲ ἐν τῇ γῇ, κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν τῆς γῆς διακληρώσεων πρὸς τὰς οὐρανίους διανομάς, καὶ περὶ γῆν ἄλλως ἐν ἄλλοις τόποις, κατὰ τὰς ἰδιότητας τῆς προμηθείας. οὐδὲν οὖν θαυμαστὸν, εἰ λέγοιτο καὶ τὰς Ἀθήνας εἰληχέναι μία θεὸς καὶ τὴν Σάϊν. οὐ γὰρ ὥσπερ αἱ μερικαὶ ψυχαὶ δύο σώματα ἐνοικεῖν οὐ πεφύκασι, διότι μετὰ σχέσεως ποιοῦνται τὴν πρόνοιαν, οὕτω καὶ περὶ τῶν θεῶν οἰητέον ἐστίν· ἀλλ' ἔστι μὲν καὶ τῆς αὐτῆς δυνάμεως μετουσία κατὰ διαφόρους τόπους, ἐν δὲ τῇ μιᾷ καὶ πλῆθός ἐστι, καὶ ἄλλως μὲν ὑπὸ τοῦδε τοῦ τόπου, ἄλλως δὲ ὑπ' ἄλλων μετέχεται, καὶ ἐφ' ὧν μὲν ἡ ταὐτότης[14]) πλείων, ἐφ' ὧν δὲ ἡ ἑτερότης.

ταῦτα[15]) ἀληθῆ λέγομεν, καὶ κλῆροι τῶν θεῶν ἀϊδίως ἑστήκασιν ἐν τῷ παντί,

---

[1]) 43, 24 *καὶ*) *καὶ ἡ* A. — [2]) 43, 25 *προσῳκείωνται*) *προσῳκείονται* A. — [3]) 43, 25 *οἱ δὲ*) om. A. — [4]) 43, 25 *καὶ*) Fort. *εἰς* — [5]) 43, 26 *ἠθείωσαν*) Immo *ἐθείωσαν*, quemadmodum scriptum est Leg. Lib. VI. Pag. 771 B. In m. A adscriptum est *ἐβίωσαν*. — [6]) 43, 27 *εἴτε*) *ἥ τε* B. — [7]) 43, 28 *λαχόντι*) *λαχόντα* A. — [8]) 43, 32 *δὲ*) bis A. — [9]) 43, 35 *ἡγεμονικοῖς*) *ἡγεμονικῆς* B. — [10]) 43, 36 *ἐκφήνασα*) *ἐκφανῆσα* B. *ἐκφανεῖσα* A. — [11]) 43, 37 *εἴτε*) *ὅ τι* A. — [12]) 43, 39 *δὲ*) *δ'* B. — [13]) 43, 40 *τριάδος*) *πρϊάδος* B. — This triad consists of Minerva, Proserpine, and Diana. Tayl. — [14]) 43, 46 *ταὐτότης*) *ταύτης* A. — [15]) 43, 46 *ταῦτα*) Fort. *εἰ δὲ ταῦτα* — In A post *ἑτερότης* spatium duodecim litterarum vacuum est, in B circiter trium.

καὶ τούτων ὄντων εἰσὶ καὶ κατὰ χρόνον ἐκφάνσεις ἄλλαι κατ' ἄλλους τόπους. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ παλαιὰ θεολογία τὴν διαιώνιον τῶν κλήρων οὐσίαν, ὥσπερ ὅταν λέγωνται παρ' Ὁμήρῳ τὸ[1]) Ἤ τοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν ἀεί. τὸ γὰρ ἀεὶ τῆς ἀϊδιότητός | ἐστι σημαντικόν. καὶ ὅλως ἐπειδὴ δεῖ πρὸ τῶν F
ποτὲ μετεχόντων εἶναι τὰ ἀεὶ μετέχοντα τῶν θεῶν, ἀνάγκη καὶ τῶν ἐγχρόνων τοὺς ἀϊδίους προϋφεστάναι[2]) κλήρους. ὡς γὰρ[3]) καὶ δαίμονες πρὸ τῶν μερικῶν ψυχῶν ἕπονται θεοῖς, οὕτω καὶ αἱ λήξεις ἀεὶ τῶν θεῶν εἰσὶν ἐξηρτημέναι πρὸ τῶν μερικῶν ἐλλάμψεων, καὶ ταύτας τὰς λήξεις θεοὶ συνέχουσιν ἐγκόσμιοι, χθόνιοι μὲν τὰς χθονίους, ἐνύδριοι δὲ τὰς ἐνυδρίους, ἀέριοι δὲ τὰς ἀερίους, καὶ πρὸ τῶν φαινομένων σωμάτων τοῖς αἰθερίοις ὀχήμασιν ἐποχοῦνται |
κατὰ τοὺς ἐν οὐρανῷ θεούς. εἰ δὲ καὶ ἄλλους κλήρους ὑπὸ σελήνην[4]) θετέον 44
τῷ θείῳ συμπροϊόντας ἄνωθεν φωτί, ἐπέσκεπται ἐν ἄλλοις· πρὸς δὲ τὸ παρὸν καὶ ταῦτα ἀπόχρη.

προτέραν μὲν τὴν παρ' ὑμῖν ἔτεσι χιλίοις, ἐκ γῆς τε καὶ Ἡφαίστου τὸ σπέρμα παραλαβοῦσαν ὑμῶν, τὴν δὲ ὑστέραν. **(Pag. 23 E.)**

Περὶ τῆς Ἡφαίστου δημιουργίας πῶς ἄν τις διαταττόμενος μὴ παντάπασι τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως ἀποπίπτοι; τὰ μὲν γὰρ τοῖς πολλοῖς λεγόμενα περὶ αὐτοῦ τῶν παντελῶς ἐστὶ κατεγνωσμένων· ἃ δὲ οἱ νεώτερον[5]) διαλαβόντες φασίν, ἔστι μὲν ἀληθῆ, δεῖται δὲ οὐκ ὀλίγης συστάσεως. ἄνωθεν οὖν ἡμεῖς ἀπὸ τῶν θεολόγων τὰς περὶ αὐτοῦ πίστεις ἐπενέγκωμεν[6]) ταῖς ἡμετέραις παραδόσεσιν. ὅτι μὲν οὖν τῆς δημιουργικῆς[7]) ἐστὶ σειρᾶς, ἀλλ' οὐχὶ τῆς ζωογονικῆς ἢ συνοχικῆς ἢ ἄλλης τινός, δηλοῦσιν οἱ θεολόγοι χαλκεύοντά τε αὐτὸν καὶ κινοῦντα τὰς φύσας καὶ ὅλως ἐργοτεχνίτην ἀποδιδόντες· ὅτι δὲ τῶν αἰσθη-
τῶν δημιουργός, ἀλλ' οὐ τῶν | ψυχικῶν ἢ τῶν νοερῶν ἔργων, καὶ τοῦτο οἱ αὐ- B
τοὶ δηλοῦσιν. ἡ γὰρ τοῦ ἐσόπτρου κατασκευὴ καὶ ἡ χαλκεία καὶ ἡ χωλεία καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα σύμβολα τῆς περὶ τὸ αἰσθητὸν αὐτοῦ ποιήσεώς ἐστι. καὶ μὴν καὶ ὅτι πάντων τῶν αἰσθητῶν ἐστὶ ποιητής, ἐκ τῶν αὐτῶν φανερόν, οἵ φασιν αὐτὸν ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου φέρεσθαι μέχρι γῆς, καὶ οἳ τὰς ὑποδοχὰς πάσας τῶν ἐγκοσμίων θεῶν Ἡφαιστοτεύκτους[8]) ποιοῦσιν. εἰ τοίνυν ταῦθ' οὕτως ἔχειν φαμέν, εἴη ἂν ὁ θεὸς οὗτος δημιουργὸς ὁλικῶς τῆς σωματοειδοῦς ἁπάσης συστάσεως, τάς τε ἐμφανεῖς ἕδρας προευτρεπίζων τοῖς θεοῖς καὶ πάντα εἰς τὴν μίαν ἁρμονίαν τοῦ κόσμου πληρῶν[9]) ζωῆς τε πάντα τὰ δημιουργήματα πληρῶν σωματικῆς καὶ τὸ ἀντίτυπον τῆς ὕλης καὶ παχὺ διακο-

---

1) **43, 49** *τὸ*) Hoc cum *λέγωνται* constructum ita videtur, ut *κλῆροι* sic describi apud Homerum dicantur. Locus Homeri ad 42, 17 indicatus est. — 2) 43, 51 *προϋφεστάναι*) *προϋφιστάναι* A. — 3) 43, 51 *ὡς γὰρ*) om. A. — 4) 44, 1 *σελήνην*) *σελήνης* B. — 5) 44, 5 *νεώτερον*) Fort. *νοερώτερον* Tayl. — 6) 44, 7 *ἐπενέγκωμεν*) *ἐνέγκωμεν* A. — 7) 44, 7 *δημιουργικῆς*) *δημιουργικοῖς* A. — 8) 44, 13 *Ἡφαιστοτεύκτους*) *ὑφαιστοτεύκτους* A. — 9) 44, 16 *πληρῶν*) Hoc ex sequentibus perperam huc relatum, a Proclo verbum iungendi vel accommodandi significationem habens, fortasse *κολλῶν*, positum videtur. Tayl. rendering subservient interpretatur.

σμῶν καὶ συνέχων τοῖς εἴδεσι. διὰ[1]) ταῦτα γὰρ καὶ ὑπὸ τῶν θεολόγων λέγε-
ται χαλκεύειν, ὡς στερεῶν ἀντιτύπων ἐργάτης, καὶ διότι χάλκεος οὐρανὸς ὡς
μίμημα ὢν τοῦ νοητοῦ, καὶ ὁ τοῦ οὐρανοῦ ποιητὴς χαλκεύς· χωλεύειν δὲ ἀμ-
C φοτέροις τοῖς ποσὶν, ὡς τῶν ἐσχάτων δημιουργὸς ἐν ταῖς προόδοις | τοῦ ὄντος
(τοιαῦτα γὰρ τὰ σώματα) καὶ ὡς μηκέτι προϊέναι δυνάμενος ἐπ᾽ ἄλλην τάξιν,
καὶ ὡς τοῦ παντὸς ποιητὴς ἀσκελοῦς ὄντος, ὡς ὁ Τίμαιος ἐρεῖ[2])· φέρεσθαι
δὲ ἄνωθεν εἰς γῆν, ὡς τὴν ἑαυτοῦ δημιουργίαν διὰ πάσης διατείνων τῆς αἰσθη-
τῆς οὐσίας. εἴτε οὖν φυσικούς τινες ἐν τῷ παντὶ λέγοιεν λόγους εἴτε σπερμα-
τικοὺς, τὴν πάντων τούτων αἰτίαν εἰς τὸν θεὸν τοῦτον ἀνενεκτέον. ὃ γὰρ ἡ φύ-
σις ποιεῖ δύνουσα κατὰ τῶν σωμάτων, τοῦτο θείως καὶ ἐξῃρημένως ὁ[3]) θεὸς
οὗτος διαπλάττει τὴν φύσιν κινῶν καὶ ὀργάνῳ χρώμενος αὐτῇ πρὸς τὴν σφετέ-
ραν δημιουργίαν. καὶ γὰρ τὸ ἔμφυτον θερμὸν Ἡφαίστειόν[4]) ἐστιν, ὑπ᾽ αὐτοῦ
πρὸς τὴν σωματικὴν ποίησιν παραγόμενον. τὴν μὲν οὖν ποιητικὴν αἰτίαν τῶν
γινομένων ἐπὶ τοῦτον ἀνήνεγκε τὸν[5]) θεὸν ὁ λόγος· ἐπειδὴ δὲ καὶ ὕλης δεῖ τοῖς
γινομένοις (καὶ γὰρ οἱ ἐν οὐρανῷ θεοὶ δανείζονται μόρια ἐκ τοῦ παντὸς ὡς αὖ-
θις ἀποδοθησόμενα[6]) πρὸς τὴν τῶν θνητῶν ζώων γένεσιν) πάνυ θαυμαστῶς
καὶ ταύτην διὰ τῆς γῆς παραδέδωκε. καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ σπέρματι λόγοι τέ |
D εἰσι καὶ ὑποκείμενον, καὶ οἱ μὲν ἐκ τῆς Ἡφαίστου τέχνης, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς γῆς.
πᾶν γὰρ τὸ ὑλικὸν αἴτιον νῦν γῆν ἀκουστέον, οὐχ ὅτι αὐτόχθονες οἱ Ἀθηναῖοι,
ἀλλ᾽ ὅτι καὶ πᾶσαν τὴν γένεσιν γῆν εἰώθασι καλεῖν καὶ πᾶν τὸ ἔνυλον γήϊνον.
ὄργανον μὲν οὖν Ἡφαίστειόν ἐστι τὸ πῦρ, ὕλη δὲ ἡ γῆ διὰ τοῦ πυρὸς κινουμένη
καὶ ζωογονοῦσα, καθ᾽ ἑαυτὴν οὖσα ἀπεψυγμένη. διὸ καὶ νῦν ὡς ταύτην ἀπο-
πληροῦσα τῷ Ἡφαίστῳ τὴν ὑλικὴν τάξιν παρείληπται, καὶ διὰ ταῦτα εἴρηται
τὸ σπέρμα τοῦ[7]) Ἡφαίστου μετὰ τῆς γῆς ὑποστῆσαι τὴν γένεσιν τῶν Ἀθη-
ναίων· ἐπεὶ καὶ κατὰ τὸν μῦθον ὁ Ἥφαιστος ἐρῶν τῆς Ἀθηνᾶς ἀφῆκε τὸ
σπέρμα εἰς γῆν, καὶ ἐκεῖθεν ἐβλάστησε τὸ τῶν Ἀθηναίων γένος. ἀεὶ μὲν
οὖν ὁ Ἥφαιστος καὶ ὅλως ἐρᾷ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ νοερὸν αὐτῆς[8]) τῶν
αἰσθητῶν μιμούμενος· αἱ δὲ Ἀθηναϊκαὶ ψυχαὶ μάλιστα κατὰ ταύτην τοῦ
Ἡφαίστου τὴν ἐνέργειαν δέχονται καὶ τὰ ὀχήματα παρ᾽ αὐτοῦ καὶ εἰσοι-
κίζονται ἐν σώμασιν ἐκ τῶν Ἡφαίστου λόγων καὶ τῆς γῆς, ὑπόστασιν[9])
τῶν λόγων Ἀθηναϊκὰ συνθήματα λαβόντων. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ πρὸ τῆς φύ-
E σεως τελεστὴς | τῶν σωμάτων ἄλλοις ἄλλα σύμβολα τῶν θείων ἐπιτιθείς. ἀλλὰ
τίς ἡ χιλιάς, καθ᾽ ἣν Ἀθηναῖοι πρότεροι[10]) τῶν Σαϊτῶν; λεγέσθω μὲν οὖν καὶ
ταῦτα ἱστορικῶς, σημαίνειν δὲ ἔοικε καὶ τὸ πρεσβεῖον τῆς τῶν Ἀθηναίων
ζωῆς, ὅτι ὅλως ἔδει τὴν ἑαυτῶν ζωὴν ὑπερτέραν ἔχειν τῆς τῶν[11]) Σαϊτῶν· ὡς

---

[1]) 44, 17 *διὰ*) *καὶ διὰ* B. — [2]) 44, 21 *ἐρεῖ*) Pag. 34 A. — [3]) 44, 24 *ὁ*) om. B. — [4]) 44, 25 *Ἡφαίστειόν*) *ἡφαιστιὸν* B. — [5]) 44, 27 *τὸν*) *τὸν ὅλων* A. — [6]) 44, 28 *δανείζονται—ἀποδοθησόμενα*) Tim. Pag. 42 E. — [7]) 44, 34 *τοῦ*) om. A. — [8]) 44, 37 *αὐτῆς*) Post hoc Tayl. *ἐν τῇ δημιουργίᾳ* supplet: mihi *διὰ* sufficit. — [9]) 44, 39 *ὑπόστασιν*) Tayl. coni. *ὑποστάσεως, τῶν* etc. Fort. post *λόγων* excidit *κατ᾽*. — [10]) 44, 40 *πρότεροι*) *πρότερον* B. — [11]) 44, 42 *τῶν*) om. A.

γὰρ ἐν ταῖς ἀφανέσι τάξεσι τοῦ αὐτοῦ ἡγεμόνος ἐξῆπται πλείω γένη, τὰ μὲν
προσεχέστερα, τὰ δὲ ὑφειμένα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῶν εἰς γένεσιν κατιου-
σῶν Ἀθηναϊκῶν αἱ μὲν κατ᾽ ἄκραν ὑπερβολὴν ὡμοίωνται πρὸς τὴν θεὸν, αἱ δὲ
προσεχῶς εἰσὶ μετὰ ταύτας [1])· τὴν οὖν ὑπερβολὴν ταύτην ἡ χιλιὰς σημαίνει
τῶν ἐτῶν· περιόδου γὰρ μέτρον τελείας γενεσιουργοῦ διὰ τὸ κυβικόν· ὅθεν εἰ-
κότως ἐφαρμόζει τῇ κατὰ τὴν γένεσιν ὑπερτέρᾳ ζωῇ καὶ μᾶλλον ὡμοιωμένῃ [2])
πρὸς τὴν ἔφορον θεόν· εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπὶ τὸ πᾶν ἐθέλοις μετάγειν, ὄψει κἀ-
κεῖ πᾶσαν τὴν ἐμφανῆ διακόσμησιν Ἡφαίστειον οὖσαν, καὶ τὰ κοσμοῦντα καὶ
τὰ κοσμούμενα, τῶν δὲ κοσμούντων τὰ μὲν ὁλικώτερα, τὰ δὲ μερικώτερα, καὶ
τὰ μὲν ἀνάλογον τοῖς Ἀθηναίοις, τὰ δὲ τοῖς Σαΐταις. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὰ
αὐτὰ καὶ ἐν ταῖς δημιουργικαῖς | αἰτίαις καὶ ἐν τῷ παντὶ καὶ ἐν τῇ ἱστορικῇ F
παραδόσει θεωρεῖν ἀνάλογον. ἀπορήσας [3]) δὲ ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος, πῶς οἱ θεοὶ
κατὰ χρόνους ἀφωρισμένους λαγχάνειν λέγονται τόπους τινὰς, οἷον Ἀθηνᾶ
πρότερον μὲν τὰς Ἀθήνας, ὕστερον δὲ τὴν Σάϊν· εἰ γὰρ ἄρχονταί ποτε τῆς
κληρώσεως, καὶ παύοιντο ἄν ποτε· τὸ γὰρ χρόνῳ παραμετρούμενον ἅπαν τοι-
οῦτόν ἐστιν· ἔτι δὲ ὃν ποτε λαγχάνουσι τόπον, πότερον ἀδέσποτον ὄντα λαγ-
χάνουσιν, ἢ ὑπ᾽ ἄλλων θεῶν προστατούμενον· εἰ μὲν γὰρ ἀδέσποτον, πῶς ἂν
εἴη τι τοῦ παντὸς ἔρημον θεοῦ | παντελῶς; πῶς δ᾽ [4]) ἂν διαμένοι τις [5]) τόπος 45
ὅλος ἀφρούρητος ὑπὸ τῶν κρειττόνων; πῶς δ᾽ ἄν, εἰ αὐτάρκης ἐστὶν εἰς τὸ σώ-
ζειν ἑαυτὸν, ὕστερον [6]) κλῆρος γένοιτο θεῶν τινός; εἰ δὲ ὑπ᾽ ἄλλον ἡγεμόνα
τελεῖ, καὶ ἄλλος αὐτὸν λαγχάνει θεὸς, καὶ οὕτως ἄλογον· οὔτε γὰρ παρα-
σπᾶται ὁ δεύτερος τὴν ἐπιστασίαν τοῦ προτέρου καὶ τὸν κλῆρον, οὔτε ἀντιλαμ-
βάνουσι τοὺς ἀλλήλων τόπους, οὐδὲ οἱ δαίμονες ἐναλλάττουσι τὰς ἑαυτῶν λή-
ξεις· ταῦτα δὴ [7]) διαπορήσας ἐπιλύεται λέγων ἑστάναι μὲν τὰς κληρώσεις ἀϊ-
δίους τῶν θεῶν, τὰ δὲ μετέχοντα αὐτῶν ποτὲ μὲν ἀπολαύειν τῶν ἡγεμόνων,
ποτὲ δὲ στέρεσθαι, καὶ ταύτας εἶναι τὰς μεθέξεις τὰς χρόνῳ μετρουμένας, ἃς
δὴ πολλάκις οἱ ἱεροὶ θεσμοὶ γενέθλια καλοῦσι θεῶν [8]). εἴρηται δὲ ἡμῖν, ὅτι
τοῖς περὶ τὰς ψυχὰς ἔοικε συμβαίνουσι. καὶ γὰρ πᾶσα ψυχὴ πάντως ἔχει θεὸν
ἔφορον, καί τινες αἱροῦνται βίους ἄλλοις θεοῖς οἰκείους. οὕτως οὖν καὶ πᾶς
τόπος κλῆρός ἐστι θεοῦ τινὸς καὶ ἔστιν ὅτε καὶ ἄλλου γίνεται κλῆρος διά | τι- B
νας περιόδους [9]) ἐπιτήδειον αὐτὸν ποιούσας ἢ καὶ διά τινα τελετὴν ὑπ᾽ ἀνθρώ-
πων κατασταθεῖσαν, ὅτε [10]) διττός ἐστιν ὁ κλῆρος, ὁ μὲν κατ᾽ οὐσίαν, ὁ δὲ
κατὰ σχέσιν. ἀλλ᾽ ἐπὶ τὰ ἑξῆς ἴωμεν.

Τῆς δε ἐνθαδὶ [11]) διακοσμήσεως παρ᾽ ἡμῖν ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ὀκτακισχιλίων ἀριθμὸς ἐτῶν γέγραπται. (Pag. 23 E.)

---

[1]) 44, 45 *ταύτας*) *ταύταις* A. — [2]) 44, 46 *ὡμοιωμένῃ*) *ὡμοιωμένη* — [3]) 44, 50 *ἀπορία·* | *Ἰάμβλιχος* m. A. — [4]) 45, 1 *δ᾽*) om. A. — [5]) 45, 1 *τις*) *τίς* — [6]) 45, 2 *ὕστερον*) *ὕστερος* A. — [7]) 45, 5 *δὴ*) *δὲ* A. *λύσις* m. A. — [8]) 45, 7 *γενέθλια θεῶν.* m. A. — [9]) 45, 10 *τινας περιόδους*) *τινος περιόδου* B. — [10]) 45, 10 *ὅτε*) *ὅ τε* B. Fort. *ὅτι* — [11]) 45, 11 *ἐνθαδὶ*) *ἐνθάδε* A.

Τοῖς μὲν Ἀθηναίοις τὸν ἐνακισχίλια ἀριθμὸν ἀποδέδωκεν, ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ τοῦτο λαβών, τοῖς δὲ Σαΐταις τὸν ὀκτακισχίλια, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμματα, τῇ χιλιάδι μετρῶν τοὺς βίους τῶν πόλεων· ταύτῃ γὰρ λέγονται καὶ οἱ δαίμονες τὸν χρόνον μετρεῖν, ὥς φησιν ὁ φιλόσοφος Πορφύριος[1])· ἔτι δὲ ἀπὸ τῶν ἱερῶν γραμμάτων τὴν ἀφήγησιν ταύτην ποιούμενος, ὃ δηλοῖ τῶν κοσμικῶν θείων φρουρῶν τὴν μόνιμον φρουράν, ὡς φαίη ἂν ὁ Ἰάμβλιχος. συμβαίνουσι δὲ καὶ ταῖς ζωαῖς οἱ ἀριθμοὶ κατὰ τὸν εἰκότα λόγον. ὁ μὲν ὀκτακισχίλια κύβος ἐστὶν[2]) ἐπὶ κύβον[3]), ὁ δὲ ἕτερος ἐπίπεδον τετραγωνικὸν ἐπὶ κύβον[4]). οὐκοῦν ὁ μὲν ἐβάθυνε τὸ ἐπίπεδον καὶ τοῦτο διὰ τῆς ἀορίστου δυάδος, ὁ δὲ αὐτὸ φυλάττων ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ ἐπίπεδον ἐν ὁμοιότητι καὶ τελειότητι τῆς[5]) ἀπὸ |
C τριάδος. ἔστι δὲ ζωῆς ἀμείνονος μὲν σύμβολον τὸ μένον ἐφ' ἑαυτὸ καὶ τὰ δεύτερα κοσμοῦν, ἀτελέστερον δὲ τὸ κατιὸν εἰς ἐκεῖνα καὶ ὁμοιούμενον αὐτοῖς καὶ ἀοριστίας τινὸς ἀναπιμπλάμενον. ἐπειδὴ δὲ οὐδὲ τὸ δεύτερον ἀπέστη πάντῃ τῆς ὁμοιότητος τῆς πρὸς τὴν θεόν, διὰ κύβων[6]) ἡ κάθοδος, οἷς ἡ ὁμοιότης ὑπάρχει τετραδική. κρεῖττον δὲ ἦν τὸ δι' ἁπλουστέρας ζωῆς μιμεῖσθαι τὸ κρεῖττον, ἢ διὰ συνθετωτέρας· ἁπλούστερον δὲ τοῦ κύβου τὸ τετράγωνον. εἰ δὲ λέγοις, ὅτι καὶ τοῖς[7]) ἐκ γῆς ὑποστᾶσι καὶ Ἡφαίστου οἰκεῖος ὁ ἐνακισχίλια· χθόνιος μὲν γὰρ ὁ χίλια ὡς κύβος, Ἡφαίστου δὲ ὁ ἐννέα· Τῇσι παρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλά, φησιν ὁ αὐτός[8])· οὔκουν[9]) ἀπὸ τρόπου[10]) λέγοις. ὅλως[11]) δὲ ὁ κύβος[12]) ἔπρεψε ταῖς χθονίαις τῆς Ἀθηνᾶς λήξεσιν, ἐπειδὴ τῷ μὲν οὐρανῷ τὴν δεκάδα[13]) ἀπονέμουσιν, ἡ δὲ ἐσχάτη πρόοδος τῆς δεκάδος ὑπέστησε τὸν χίλια στερεὸν ἀριθμόν. ἀπὸ γὰρ τῶν οὐρανίων κλήρων[14]) ἐπὶ τοὺς χθονίους ἐσχάτους πεποίηνται τὴν πρόοδον οἱ θεοί. ταῦτα μὲν οὖν ἡμῖν ῥητέον· ὁ δέ γε φιλόσοφος Πορφύριος[15]) ταῦτα ἐξηγούμενος τὸν
D μὲν Ἥφαιστον τεχνικὸν | ὑποτίθεται νοῦν, γῆν δὲ τὴν σεληνιακὴν σφαῖραν· ταύτην γὰρ αἰθερίαν γῆν καλεῖσθαι παρ' Αἰγυπτίοις. τὰς οὖν ψυχὰς τὰς ἀπὸ μὲν θεοῦ ὑποστάσας, τοῦ δὲ τεχνικοῦ νοῦ μετόχους εἴς τε τὸ[16]) τῆς σελήνης σῶμα σπείρεσθαί φησιν, ὡς ἐκεῖ πολιτευομένας τὰς τεχνικὰς τῶν ψυχῶν, σώματα δὲ[17]) ἐχούσας ἀποῤῥοίας ὄντα τῶν αἰθερίων σωμάτων. τὰ δὲ ἐνακισχίλια ἔτη ταύταις ἐφαρμόζει ταῖς ψυχαῖς τοιόνδε τρόπον· μυριέτης μέν ἐστιν[18]), ὥς φησι, περίοδος τῆς ψυχῆς ἡ διὰ τῶν πέντε ἀστέρων ἀνιοῦσά τε καὶ κατιοῦσα, ἵν' ἕκαστος ἔχῃ δύο χιλιάδας· οὐ μὴν ἐφεξῆς· ὁ μέντοι χρόνος ἐφεξῆς κατ'

---

1) 45, 15 *πορφυριος·* m. A. — 2) 45, 17 *κύβος ἐστὶν) κῦβός ἐστιν* — 3) 45, 18 *κύβον) κῦβον* A. — 4) 45, 18 *κύβον) κῦβον* B. In A haec novem *τετραγωνικὸν — ἐπίπεδον* desunt. — 5) 45, 19 *τῆς)* Fort. *τῇ*, ut aequalitas et perfectio ab radice proficiscens servari in quadrato dicatur. — 6) 45, 22 *κύβων) κύβον* B. *κῦβον* A. — 7) 45, 24 *τοῖς) τῆς* B. — 8) 45, 26 *ὁ αὐτός)* Hom. Il. XVIII. 400 Tayl. — 9) 45, 26 *οὔκουν)* Potius *οὐκ ἄν* — 10) 45, 26 *ἀπὸ τρόπου) ἀποτρόπου* A. — 11) 45, 26 *ὅλως) ὅλος* — 12) 45, 26 *κύβος) κῦβος* A. — 13) 45, 27 *δεκάδα) δωδεκάδα* A. — 14) 45, 28 *κλήρων) κλῆρον* B. — 15) 45, 29 *πορφύριος·* m. A. — 16) 45, 31 *τὸ) τῷ* A. — 17) 45, 32 *δὲ)* Exspectabatur *τε* — 18) 45, 34 *ἐστιν) ἐστι* B.

ἐπιβολήν· ἑαυτῷ γὰρ οὐκ [1]) ἐπιβάλλει· διὸ καὶ ἐννεάβιοι γίνονται οἱ πάντες,
οὓς αἰνίσσεται διὰ τῶν ἐνακισχιλίων ἐτῶν, καὶ τοῖς τεθνηκόσιν ἔνατα [2]) ποι-
οῦσι, καὶ τοῖς γεννωμένοις ὁμοίως τὰ ὀνόματα τίθενταί τινες ἐν τῇ ἐνάτῃ [3]),
συμβόλοις ταῖς περιόδοις χρώμενοι γενέσεως καὶ ἀπογενέσεως [4]). οὐ παρέλαβε
δὲ νῦν τὸν μυριέτη χρόνον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἐννεακισχιλίων ἀριθμόν, ἵν' ἔτι περί-
γειοι ὦσι πλησιάζοντες τῇ μυριέτει [5]) περιόδῳ. πᾶσαν δὲ ταύτην τὴν ἐξήγη-
σιν | ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος [6]) ἀποδοκιμάζει λέγων μὴ περὶ βίων εἶναι τὸν λόγον E
ἐν τούτοις, ἀλλὰ περὶ διαφόρων μέτρων τῆς Ἀθηναϊκῆς μεθέξεως. ἄτοπον
οὖν γίνεσθαι τὴν μνήμην τῶν ἐν Φαίδρῳ [7]) περιόδων. εἰ δὲ δεῖ τινὰ λόγον ἀπο-
δοῦναι συμβαίνοντα πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ Πορφυρίου, λεκτέον, ὅτι ζῇ μὲν ἡ
ψυχὴ νοερῶς ἄνω καὶ Κρονίως, κάτεισι δὲ εἰς ἔννοιαν πρῶτον πολιτικῆς ζωῆς,
ἥτις ἐστὶ Δίιος, ἔπειτα κινεῖ τὸν θυμὸν καὶ ζῇ φιλοτίμως· ὁ δὲ θυμὸς Ἀρει-
κός· καὶ ἐπὶ τούτοις εἰς ἐπιθυμίαν ὑποβαίνει καὶ Ἀφροδισιακὰς ζωάς, καὶ τέ-
λος τοὺς φυσικοὺς προβάλλει λόγους· Ἑρμαϊκοὶ δὲ οἱ λόγοι πάντες, καὶ ἔστι
τῶν φυσικῶν λόγων ἔφορος ὁ Ἑρμῆς. διὰ δὲ τούτων συνδεῖται πρὸς τὸ σῶμα
καὶ αὖθις λαβοῦσα σῶμα πρῶτον ζῇ φυσικῶς, τροφῆς καὶ αὐξήσεως οὖσα
προστάτις [8]) τοῦ σώματος, εἶτα ἐπιθυμητικῶς, ἐγείρουσα τὰς γενεσιουργοὺς
δυνάμεις, εἶτα [9]) θυμοειδῶς, κατεξισταμένη μὲν τούτων, εἰς δὲ τὴν φιλότιμον
ἐπανιοῦσα ζωήν, εἶτα πολιτικῶς, μετρήσασα τὰ πάθη, καὶ τέλος νοερῶς. εἰ
μὲν οὖν ἀποκατασταίη, ζῇ νοερῶς, καὶ ἡ μυριὰς | ἔχει πέρας· ἐν δὲ τῇ γενέ- F
σει κἂν ἄριστα πολιτεύηται, ζῇ κατὰ τὸν χιλιάδι λειπόμενον. καὶ τούτου σύμ-
βολον ὁ ἐννεακισχίλια ἀριθμός, πρέπων τῇ ἀρίστῃ πολιτείᾳ τῶν Ἀθηναίων.

Περὶ δὲ τῶν ἐννεακισχίλια γεγονότων ἔτη πολιτῶν σοι δη-
λώσω διὰ βραχέων νόμους· καὶ τῶν ἔργων αὐτοῖς ὃ κάλλιστον
ἐπράχθη. τὸ δ' ἀκριβὲς περὶ πάντων ἐφεξῆς [10]) εἰς αὖθις κατὰ
σχολὴν, αὐτὰ τὰ γράμματα λαβόντες διέξειμεν. (**Pag. 24 A.**)

Εἰ καὶ ταῦτα βούλοιο πρὸς τὴν ὅλην ἀναπέμπειν διακόσμησιν, τὴν μὲν ὅλην
πρόοδον τὴν | ἄχρι τοῦ κύβου καὶ τῶν χθονίων ἔργων ὁ ἐννεακισχίλια [11]) δη- 46
λώσει καὶ τὴν ζωὴν τὴν διὰ πάντων διήκουσαν, τὴν δὲ ἕνωσιν τῶν πολλῶν λό-
γων καὶ τὴν κατὰ νοῦν αὐτῶν περιοχὴν τὸ διὰ βραχέων. ἔστι γὰρ τὸ μὲν
συνοπτικὸν ἴνδαλμα τῆς νοερᾶς ἀμερείας, τὸ δ' εἰς πλῆθος ἐξιὸν τῆς γονίμου
δυνάμεως, πληθυούσης καὶ προαγούσης καὶ κατακερματιζούσης τὰ εἴδη διὰ
τῆς ἑτερότητος, οἱ δὲ νόμοι τῆς διῃρημένης δημιουργίας τῆς κατὰ νοῦν ἡνω-
μένης [12]), τὸ δὲ ἔργον τὸ κάλλιστον τῆς εἰς ἓν τὸ καλὸν ἀνατεινομένης

[1]) 45, 35 *οὐκ*) Immo *οὖν* — [2]) 45, 37 *ἔνατα*) *ἔννατα* A. — [3]) 45, 37 *ἐνάτῃ*) *ἐννάτῃ* A. — [4]) 45, 38 *ἀπογενέσεως*) *ἀπογεννέσεως* A. — [5]) 45, 39 *μυριέτει*) *μυριέτῃ* B. — [6]) 45, 40 *Ἰάμβλιχος*· m. A. — [7]) 45, 41 *Φαίδρῳ*) Pag. 248 D. — [8]) 45, 47 *προστάτις*) *προστάτης* B. — [9]) 45, 48 *ἐπιθυμητικῶς — εἶτα*) om. A. — [10]) 45, 53 *ἐφεξῆς*) *ἐφ' ἑξῆς* B. — [11]) 46, 1 *ἐννεακισχίλια*) *ἐνναχισχίλια* A. — [12]) 46, 5 *κατὰ νοῦν ἡνωμένης*) *κατατεινομένης* A.

διακοσμήσεως· τὸ γὰρ ἡνωμένον κάλλος ἀπὸ τῶν νοητῶν εἰς τὴν ἐμφανῆ πρό-
εισι δημιουργίαν. ἡ δὲ ἀπὸ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀνάληψις τὴν ἐπὶ τὰ παρα-
δείγματα αὐτῶν δείκνυσιν ἀναδρομήν, ἀφ᾽ ὧν καὶ ὁ ἱερεὺς πληρωθεὶς τῷ Σό-
λωνι ταῦτα παραδίδωσιν. ἔσται οὖν ὁ λόγος περὶ δημιουργίας διαιρουμένης
καὶ πληθυομένης, κατὰ νοῦν συνεχομένης καὶ μέχρι τῶν χθονίων ἔργων δια-
B τεινομένης[1]), ὡς ἔστιν ἀπὸ πάντων | τῶν εἰρημένων συνάγειν.

Τοὺς μὲν νόμους σκόπει πρὸς τοὺς τῇδε· πολλὰ γὰρ παρα-
δείγματα τῶν τότε παρ᾽ ὑμῖν ὄντων, ἐνθάδε νῦν εὑρήσεις.
(Pag. 24 A.)

Ὥσπερ ὁ Σωκράτης ἐν κεφαλαίοις τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν διεξῆλθεν, οὕτω
καὶ ὁ ἱερεὺς διὰ βραχέων διέξεισι τοὺς τῶν παλαιῶν Ἀθηναίων νόμους, ἵνα
καὶ τὴν ὕφεσιν ἔχῃ ταῦτα καὶ[2]) ἐκεῖνα καὶ τὴν ὁμοιότητα, καὶ εἰκότως, ὅτι
ἐκεῖνα μὲν καθολικώτερα, ταῦτα δὲ μερικώτερα, καὶ τὰ μὲν διανοίας ἔργα, τὰ
δὲ φαντασίας. ἡ μὲν ὕφεσις θεωρείσθω, καθ᾽ ὅσον ὁ μὲν Σωκράτης πολιτείαν
ὑπέγραφεν, οὗτος δὲ νόμους· ἔστι δὲ ἕνωσις μὲν καὶ δεσμὸς κοινὸς τῆς τῶν
πολιτῶν ζωῆς ἡ πολιτεία, τάξις δὲ εἰς πλῆθος προϊοῦσα καὶ μερισμὸν ἡ νομο-
θεσία, καὶ ἡ μὲν τῇ προνοητικῇ αἰτίᾳ, ἡ δὲ εἱμαρμένῃ[3]) μᾶλλον ἀνάλογον· ἡ
δὲ ὁμοιότης, καθ᾽ ὅσον[4]) ἀμφότεροι συνεσπειραμένως[5]) τὸ πλῆθος τῶν λόγων
παραδιδόναι φασί[6]). πάλιν οὖν καὶ ταῦτα τῶν ὅλων ἀντέχεται καὶ τῶν θείων
αἰτίων. ἡ γὰρ μέση δημιουργία τῆς πρώτης ἐξήρτηται καὶ ὁμοιοῦται πρὸς αὐ-
C τήν, καὶ ἑκατέρα[7]) μὲν τοῦ παντός ἐστιν, ἀλλ᾽ ἡ μὲν | καθ᾽ ἕνωσιν καὶ ταὐτό-
τητα μίαν, ἡ δὲ κατὰ πρόοδον καὶ ἑτερότητα τῶν δημιουργουμένων, ὥσπερ ἡ
πρώτη[8]) κατ᾽ ἐπιστροφήν, καὶ ἡ μὲν οὐρανίως, ἡ δὲ δευτέρως καὶ καθ᾽ ὕφεσιν,
τὸν ἐν τῇ γενέσει συνέχουσα πόλεμον, ὥσπερ ἡ πρώτη[8]) τὰ ἔσχατα τοῦ παν-
τός. εἰκότως οὖν καὶ ὁ Σωκράτης νόμους[9]) καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν τῶν Ἀθη-
ναίων ἐν κεφαλαίοις ὥσπερ καὶ ὁ ἱερεὺς παραδίδωσι. ταῦτα καὶ ἀπὸ τούτων
ληπτέον. παραδείγματα δὲ νῦν τὰς εἰκόνας ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ δευτέρως οἱ
Σαΐται[10]) μετέχουσιν ὧν οἱ Ἀθηναῖοι πρώτως. εἰ γὰρ καὶ πρῶτα τὰ ἀρχέτυπά
εἰσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἡμετέραν γνῶσιν πρώτην ἔχουσι τάξιν αἱ εἰκόνες. ὡς οὖν
πρῶτα λέγεται τὰ[11]) τῇ φύσει δεύτερα, οὕτω καὶ παραδείγματα. γίγνεται γὰρ
παραδείγματα τοῖς ἀπ᾽ αὐτῶν ἀναπεμπομένοις καὶ δι᾽ αὐτῶν τὰ πρὸ αὐτῶν γι-
νώσκουσι. κἀνταῦθα δὲ τὰ μὲν τῶν Ἀθηναίων τὴν ὁλικωτέραν, τὰ δὲ τῶν Σα-
ϊτῶν τὴν μερικωτέραν ἐπιδείκνυται τάξιν. ἔστι δὲ ταῦτα καὶ ἐν τοῖς μερικοῖς
καὶ ἐν τοῖς ὅλοις ἀνάλογον· ὥστε ἡ παραδοθησομένη πολιτεία τῆς Ἀθηναίων

---

[1]) 46, 9 *καὶ μέχρι — διατεινομένης*) om. A. — [2]) 46, 13 *καὶ*) Tayl. *πρὸς* addi iubet: probabilius *καὶ* mutaveris in *κατ᾽*. A ante corr. *ταύτην* pro *ταῦτα* habebat. — [3]) 46, 17 *εἱμαρμένῃ*) *ἡμαρμένη* B. — [4]) 46, 17 *καθ᾽ ὅσον*) *καθόσον* B. — [5]) 46, 17 *συνεσπειραμένως*) *συνεσπαρμένως* B. — [6]) 46, 18 *φασί*) *φασίν* A. — [7]) 46, 19 *ἑκατέρα*) *ἑκάτερα* B. — [8]) 46, 20. 22 *πρώτη*) Fort. *τρίτη* Tayl. — [9]) 46, 22 *νόμους*) *νόμου* B. — [10]) 46, 24 *Σαΐται*) *Σαῖται* B. *σαῖται* A. — [11]) 46, 26 *τὰ*) om. A.

πόλεώς ἐστι[1]), μᾶλλον δὲ τῆς | ὅλης διακοσμήσεως, καὶ οἱ νόμοι διατείνοντες ἐπὶ πάντα τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς. πᾶς μὲν γὰρ νόμος νοῦ διανομὴ λέγεται, καὶ ὀρθῶς λέγεται· οἱ δὲ Ἀθηναίων νόμοι κατὰ τὴν ἔφορον κείμενοι θεὸν Ἀθηναϊκοῦ νοῦ διανομὴν ἐμφαίνουσι. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ παντὶ νόμοι κατὰ τὸν ἕνα δημιουργικὸν νοῦν καὶ τὴν μίαν πρόνοιαν τῆς Ἀθηνᾶς ἀφοριζόμενοι. D

Πρῶτον μὲν τὸ τῶν ἱερέων[2]) γένος ἀπὸ τῶν ἄλλων χωρὶς ἀφωρισμένον[3]). (Pag. **24 A.**)

Ὅτι μερικωτέρα πώς ἐστιν[4]) αὕτη[5]) πᾶσα ἡ διακόσμησις τῆς Σωκράτους πολιτείας καὶ διῃρημένη μᾶλλον ἐκείνης, μιμουμένη[6]) τὴν μέσην δημιουργίαν, ἔξεστι καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἐν τῇ πόλει γενῶν καὶ ἀπὸ τῆς ποιότητος καταμανθάνειν. ἐκεῖ μὲν γὰρ καὶ τρία γένη, τὸ φυλακικόν, τὸ ἐπικουρητικόν, τὸ θητικόν· οἰκεία γὰρ ἡ τριὰς τῇ μονάδι τῇ δημιουργικῇ· ἐνταῦθα δὲ διπλάσια τούτων, τὸ ἱερατικόν, τὸ μαχικόν, τὸ δημιουργικόν, τὸ νομευτικόν, τὸ θηρατικόν, τὸ γεωργικόν. ἔστι γὰρ καὶ ἡ μέση δημιουργία τό τε δυαδικὸν ἔχουσα ὁμοῦ καὶ τριαδικόν· καὶ ἀμφότεροι μὲν οἱ ἀριθμοὶ πρὸς | τὴν[7]) Ἀθηνᾶν οἰκείως ἔχουσιν, ἀλλ' ὁ μὲν ἐνταῦθα αὐτόθεν, ὡς τριάς, ὁ δὲ κατὰ τὴν γένεσιν. E ἔστι γὰρ ἀπὸ τριάδος τρίγωνον ἡ ἑξάς. τῷ τε οὖν τριγωνικῷ καὶ τῷ[8]) ἀπὸ τριάδος καὶ τὴν ὕφεσιν ἅμα καὶ τὴν οἰκειότητα δείκνυσι τὴν πρὸς τὴν[9]) θεόν. εἰ γὰρ καὶ πᾶσα ἡ δημιουργία μετέχει τῆς Ἀθηνᾶς, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτῆς ἀποπληροῦται τὰ πρῶτα καὶ ἄκρα τοῦ παντός, καὶ ἡ πρώτη δημιουργία καὶ ὁ πρῶτος πατήρ. οὕτω μὲν οὖν εἰ ταῦτα μόνον τὰ γένη ἐκλαμβάνοις, εὑρήσεις τὸν ἀριθμὸν οἰκεῖον πρὸς τὴν[10]) θεόν· εἰ δὲ τὸ τῆς φρονήσεως ἐπιμελούμενον προσθείης, πάντως[11]) Ἀθηναϊκὴν εὑρήσεις τὴν ἑπτάδα οὖσαν· καὶ ἔστι καὶ τοῦτο τῶν τεθρυλλημένων, καὶ τὸ ἀθήλυντον τῆς ἑπτάδος[12]) ὕμνηται καὶ τὸ ἐκ μόνης εἶναι μονάδος, καὶ ὅτι μάλιστα τῆς Ἀθηνᾶς εἰκὼν ἡ μονάς, ἡ τριὰς καὶ ἑπτάς· ἡ μὲν ὡς νοερά, ἡ δὲ ὡς πρὸς ἑαυτὴν τὴν μονάδα ἐπεστραμμένη, ἡ δὲ ὡς ἀπὸ μόνου τοῦ πατρὸς προελθοῦσα. ἐκ μὲν οὖν τῶν ἀριθμῶν οὕτως ἂν ἐπιβάλλοις· δεῖ δὲ καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς τῶν γενῶν ποιότητος τὸ ὑφειμένον ἰδεῖν αὐτῶν καὶ ὑπερέχον. τό τε γὰρ ἱερατικὸν γένος ὑφεῖται | τοῦ φυλακικοῦ τοῦ F μέχρι τῆς πρωτίστης αἰτίας ἀνιόντος, ὥσπερ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Πολιτικῷ[13]) τοὺς ἱερέας ὑπέταξε τῷ πολιτικῷ καὶ οὐ μετέδωκεν αὐτοῖς τῆς πολιτικῆς δυνάμεως· καὶ τὸ μαχικὸν τοῦ ἐπικουρικοῦ· τοῦτο γὰρ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τάττει δεόντως καὶ πεπαίδευται ἱκανῶς, ἐκεῖνο δὲ τοὺς πολέμους μόνον καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς μεταδιώκει καὶ ταύτης μόνης μετέχει τῆς ἀσκήσεως· τὸ δὲ θητικὸν

[1]) **46, 29** *πόλεώς ἐστι*) *ἐστὶ πόλεως* **B.** — [2]) **46, 33** *ἱερέων*) *ἱερῶν* **B.** — [3]) **46, 33** *ἀφωρισμένον*) *ἀφωρισμένων* **B.** — [4]) **46, 34** *πώς ἐστιν*) *πῶς ἐστιν* **B.** *πῶς ἐστι* **A.** — [5]) **46, 34** *αὕτη*) *αὐτὴ* **B.** — [6]) **46, 35** *μᾶλλον ἐκείνης, μιμουμένη*) **bis B.** — [7]) **46, 40** *τὴν*) **om. B.** — [8]) **46, 41** *τῷ*) **om. A.** — [9]) **46, 42** *τὴν*) *τὸν* — [10]) **46, 44** *τὴν*) *τὸν* **A.** — [11]) **46, 45** *πάντως*) *πρώτως* **A.** — [12]) **46, 46** *ἑπτάδος*) *ἑπάδος* **A.** — [13]) **46, 50** *τῷ Πολιτικῷ*) **Pag. 290 D.**

εἰς τὰ λοιπὰ διῄρηται γένη. τῷ τε οὖν περιληπτικωτέρῳ διαφέρει καὶ τῷ κατὰ
47 τρόπον συνηρμόσθαι τοῖς πρὸ | αὐτοῦ γένεσιν· ὥστε κἀκ τοῦ ἀριθμοῦ κἀκ τῆς
ποιότητος δῆλον ἡμῖν γέγονεν, ὅτι τῆς Σωκρατικῆς πολιτείας ὑφεῖται τὰ νῦν
παραδιδόμενα καὶ δευτέραν ἂν ἔχοι μετ' ἐκείνην τάξιν. καὶ[1]) ἐπὶ μὲν ἐκείνης
καὶ τὰς ἀναλογίας τὰς πρὸς τὸ πᾶν οὕτως ἐτίθεμεν[2])· τὸ φυλακικὸν[3]) τοῖς οὐ-
ρανίοις θεοῖς ἀνάλογον, τὸ ἐπικουρικὸν τοῖς κρείττοσι τοῖς τῶν οὐρανίων ὀπα-
δοῖς καὶ φρουροῦσι τὸ πᾶν, τὸ θητικὸν τοῖς τὴν φύσιν συνέχουσι τὴν ἔνυλον
καὶ ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς, καὶ τὸ μὲν τοῖς ἀπλανέσι, τὸ δὲ τοῖς πλανωμένοις,
τὸ δὲ τοῖς ἐνύλοις· ἐλαμβάνομεν δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς οὐρανίοις θεοῖς πάντα
κατ' ἀναλογίαν· ἐνταῦθα δὲ πῶς καὶ τίνα τρόπον ταῦτα τὰ γένη ληπτέον ἐν τῷ
παντί, καθορᾶν[4]) ἄξιον. ὁ μὲν γὰρ φιλόσοφος Πορφύριος οὕτω διατάττεται·
τοὺς μὲν ἱερέας ἀναλογεῖν τοῖς ἐν οὐρανῷ ἀρχαγγέλοις τετραμμένοις πρὸς
θεούς, ὧν εἰσὶν ἄγγελοι, τοὺς δὲ μαχίμους ταῖς εἰς τὰ σώματα κατιούσαις ψυ-
B χαῖς[5]), τοὺς δ' αὖ νομέας τοῖς ἐπὶ ταῖς | τῶν ζώων ἀγέλαις τεταγμένοις, οὓς
δι' ἀποῤῥήτων ψυχὰς εἶναι λέγουσιν ἀποτυχούσας μὲν τοῦ ἀνθρωπικοῦ νοῦ[6]),
πρὸς δὲ τὰ ζῶα ἐχούσας διάθεσιν· ἐπεὶ καὶ ἀνθρώπων ἀγέλης ἔστι[7]) τις κηδε-
μὼν καὶ μερικοί τινες, οἱ μὲν ἔθνη, οἱ δὲ πόλεις, οἱ δὲ καὶ τοὺς καθ' ἕκαστον
ἐπισκοποῦντες· τοὺς δὲ θηρευτὰς τοῖς τὰς ψυχὰς θηρεύουσι καὶ εἰς τὰ σώματα
κατακλείουσιν[8])· εἰσὶ δὲ οἳ καὶ ταῖς θήραις τῶν ζώων χαίρουσιν, οἵαν καὶ τὴν
Ἄρτεμιν τίθενται, καὶ ἄλλο σὺν αὐτῇ πλῆθος δαιμόνων θηρατικῶν· τοὺς δὲ
γεωργοὺς τοῖς ἐπὶ τῶν καρπῶν τεταγμένοις[9])· τὸ δὴ πολίτευμα τοῦτο πᾶν τῶν
ὑπὸ σελήνην[10]) δαιμόνων εἰς πολλὰ νενεμημένων[11]) δημιουργικὰ ὑπὸ τοῦ Πλά-
τωνος εἰρῆσθαι διὰ τὸ ἀφορᾶν[12]) πρὸς ἀποτέλεσμα ὂν ἤδη ἢ γιγνόμενον[13])· ὁ
δέ γε[14]) θεῖος Ἰάμβλιχος ἐπιτιμήσας τούτοις ὡς οὔτε Πλατωνικῶς οὔτε ἀλη-
θῶς λεγομένοις (οὔτε γὰρ τοὺς ἀρχαγγέλους ἠξιῶσθαί που μνήμης ὑπὸ Πλά-
τωνος, οὔτε τὸ μάχιμον γένος εἶναι τῶν εἰς σώματα ῥεπουσῶν ψυχῶν· οὐ γὰρ
δεῖ ταύτας ἀντιδιαιρεῖν θεοῖς ἢ δαίμοσι[15])· καὶ γὰρ ἄτοπον, εἰ ταύτας μὲν ἐν
C τῷ μέσῳ γένει τάξομεν[16]), | θεοὺς δὲ καὶ δαίμονας ἐν τοῖς δημιουργικοῖς τοῖς
ἐσχάτοις· οὔτε νομέας ὑπάρχειν ἐκείνους τοὺς ἀποτυχόντας μὲν τοῦ ἀνθρωπι-
κοῦ νοῦ, πρὸς δὲ τὰ ζῶα σχόντας[17]) τινὰ συμπάθειαν· οὐ γὰρ ἐξ ἀνθρώπων
ἐστὶ τὸ εἶναι τοῖς δαίμοσι τοῖς ἐπιτροπεύουσι τὴν θνητὴν φύσιν· οὔτε θηρατὰς
τοὺς ὥσπερ ἐν ζωγρείῳ κατακλείοντας τῷ σώματι τὴν ψυχήν· οὐ γὰρ οὕτως ἡ
ψυχὴ τῷ σώματι συζεύγνυται, οὐδὲ φιλόσοφος ὁ τρόπος οὗτος τῆς θεωρίας,

---

[1]) 47, 2 *καὶ*) *ἀλλ'* B. — [2]) 47, 3 *ἐτίθεμεν*) *ἐτίθειμεν* B. — [3]) 47, 3 *φυλακικὸν*) *φυλακτικὸν* — [4]) 47, 7 *καθορᾶν*) *καθορᾷν* A. — [5]) 47, 9 *τοὺς δὲ μαχίμους — ψυχαῖς*) om. A. — [6]) 47, 11 *νοῦ*) om. A. — [7]) 47, 11 *ἔστι*) *ἐστὶ* B. — [8]) 47, 13 *κατακλείουσιν*) *κλείουσιν* A. — [9]) 47, 14 *τεταγμένοις*) *τεταγμένους* A. — [10]) 47, 15 *σελήνην*) *σελήνῃ* B. — [11]) 47, 15 *νενεμημένων*) Fort. *νενεμημένον* — [12]) 47, 16 *ἀφορᾶν*) *ἀφορᾷν* A. — [13]) 47, 16 *γιγνόμενον*) *γινόμενον* B. — [14]) 47, 16 *δέ γε*) *δὲ* A. *ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος*. m. A. — [15]) 47, 19 *δαίμοσι*) *δαίμοσιν* B. — [16]) 47, 19 *τάξομεν*) *τάξωμεν* A. — [17]) 47, 21 *σχόντας*) *σχόντα* A.

ἀλλὰ βαρβαρικῆς ἀλαζονείας μεστός· οὔτε τοὺς γεωργοὺς εἰς τὴν Δήμητραν
ἀνενεκτέον [1])· ἐξήρηνται γὰρ οἱ θεοὶ τῶν προσεχῶν αἰτίων τῆς φύσεως) τού-
τοις γοῦν [2]) ἐπιτιμήσας τοὺς μὲν ἱερέας ἀνάλογον ἵστησι δι' ὁμοιότητος πρὸς
πάσας τὰς δευτέρας οὐσίας καὶ δυνάμεις, ὅσαι τὰς προτέρας ἑαυτῶν αἰτίας
τιμῶσι καὶ θεραπεύουσι, τοὺς δὲ νομέας πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ τὴν ἐπιστα-
σίαν λαχοῦσι τῆς εἰς τὸ σῶμα ῥεπούσης ζωῆς καὶ τῶν ἀλογίστων δυνάμεων
καὶ ταύτας ἐν τάξει διανέμουσι, τοὺς δὲ θηρευτὰς δυνάμεσι καθολικαῖς, κοσμη-
τικαῖς τῶν δευτέρων διὰ τὰς [3]) θήρας τοῦ ὄντος, τοὺς δὲ γεωργοὺς [4]) τοῖς |
παρασκευάζουσι τὴν τελεσιουργίαν [5]) τῶν ἀπ' οὐρανοῦ φερομένων ἐπὶ γῆν σπερ- D
μάτων, τοὺς δὲ μαχίμους τοῖς τὸ μὲν ἄθεον πᾶν ἀνατρέπουσι, τὸ δὲ θεῖον
κρατύνουσιν. οὕτω μὲν οὖν καὶ ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος· κοινὸν δὲ ἀμφοτέροις, ὅτι
τὸ δημιουργικὸν εἰς νομευτικὸν καὶ θηρευτικὸν καὶ γεωργικὸν διαιροῦσιν, ἀλλ'
οὐκ ἀφ' ἑνὸς τὰ τέτταρα προάγουσιν. οὐδαμῶς γὰρ τὸ νομευτικὸν ὑπὸ τὸ δημι-
ουργικὸν ἢ τὸ θηρευτικὸν ἂν θείη τις ὀρθῶς σκοπούμενος. μήποτε οὖν κάλλιον
ὥσπερ ὁ ἡμέτερος διδάσκαλος διῄρει, ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, μίαν μὲν δυ-
άδα θεμένους τὸ ἱερατικὸν καὶ μάχιμον, ἑτέραν δὲ τὸ δημιουργικὸν καὶ γεωρ-
γικὸν, τρίτην δὲ τὸ νομευτικὸν καὶ θηρατικὸν [6]), καὶ λαβόντας τοιαύτην τάξιν
τὰ παραδείγματα μεταδιώκειν αὐτῶν. ἔστι γὰρ καὶ τὸ ἱερατικὸν ἐν τοῖς θεοῖς
τοῖς ἀναγωγοῖς, καὶ τὸ μάχιμον ἐν τοῖς φρουρητικοῖς, καὶ τὸ δημιουργικὸν ἐν
τοῖς τὰ εἴδη πάντα καὶ τοὺς λόγους διακρίνουσι τῶν ἐγκοσμίων, τὸ δὲ γεωργι-
κὸν ἐν τοῖς τὴν φύσιν ἄνωθεν κινοῦσι καὶ τὰς ψυχὰς διασπείρουσι περὶ τὴν γέ-
νεσιν· σπορὰν γὰρ καὶ ὁ | Πλάτων [7]) ὀνομάζει τὴν εἰς γένεσιν πτῶσιν τῆς ψυ- E
χῆς, τὸ δὲ σπείρειν [8]) οἰκειότατον τοῖς γεωργοῖς, ὥσπερ καὶ τὸ συλλαμβάνειν
ταῖς τῆς φύσεως ἀπογεννήσεσι· τὸ δὲ νομευτικὸν τοῖς τὰ εἴδη πάντα τῆς ζωῆς
διακεκριμένως ἐπιτροπεύουσι τὰ ἐν τῇ γενέσει στρεφόμενα· καὶ γὰρ ἐν τῷ Πο-
λιτικῷ [9]) νομέας θείους τινὰς αὐτὸς ἡμῖν παραδέδωκε [10])· τὸ δὲ θηρευτικὸν
τοῖς τὰ ἔνυλα πάντα πνεύματα διατάττουσι· καὶ γὰρ θῆρας ἐκεῖνα [11]) καλεῖν
ἔθος ἐστὶ τοῖς θεολόγοις. καὶ ταῦτα πάντα τὰ γένη τῇ μέσῃ προσήκει δημι-
ουργίᾳ, τὸ ἐπιστρεπτικὸν, τὸ φρουρητικὸν, τὸ [12]) τὰς ψυχικὰς λήξεις διέπον,
τὸ τὰ εἴδη τῆς ζωῆς διακυβερνῶν τὰ γενεσιουργὰ, τὸ δημιουργὸν πᾶν καὶ τῶν
ἐνύλων εἰδοποιὸν, τὸ τῶν ἐσχάτων [13]) τακτικόν. τούτων δὲ τῶν γενῶν πάντων
ἕτερον τιθέναι τὸ τῆς φρονήσεως ἐπιμελούμενον καὶ τὸ θεωρητικὸν, ὃ καὶ αὐ-
τὸς ἐπὶ πᾶσιν ἐξυμνήσει πρώτου μνησθεὶς τοῦ ἱερατικοῦ γένους ὡς ἱερεύς. ἑπτὰ
οὖν τὰ πάντα, καὶ ἡ μονὰς ἐξῄρηται τῆς ἑξάδος, καὶ ἡ μὲν ἀνάλογόν ἐστι τῷ

---

[1]) 47, 24 *ἀνενεκτέον*) *ἀνεκτέον* — [2]) 47, 25 *γοῦν*) Malim *οὖν*. Cf. 45, 5. — [3]) 47, 29 *τὰς*) Potius *τῆς* — [4]) 47, 29 *γεωργοὺς*) *γεωργοὺς τῶν* — [5]) 47, 30 *τελεσιουργίαν*) *τελειουργίαν* A. — [6]) 47, 36 *θηρατικὸν*) *θηρευτικὸν* B. — [7]) 47, 40 *Πλάτων*) Tim. Pag. 41 E et sqq. — [8]) 47, 40 *σπείρειν*) *σπεῖρον* B. — [9]) 47, 42 *τῷ Πολιτικῷ*) Pag. 271 D. — [10]) 47, 43 *παραδέδωκε*) *περιδέδωκε* B. — [11]) 47, 44 *ἐκεῖνα*) *ἐκεῖνο* — [12]) 47, 45 *τὸ*) *καὶ τὸ* A. — [13]) 47, 46 *ἐσχάτων*) *ἐσχάτων πνευμάτων* B.

F ἑνὶ νῷ, τῷ πᾶσαν συνέχοντι τὴν δημιουργίαν τῶν γεννητῶν, | ἡ δὲ τοῖς ὑπ' αὐτὸν μερικωτέροις ἔθνεσιν, ἀναγωγοῖς, φρουρητικοῖς, εἰδοποιοῖς, ζωοποιοῖς, ἀγελάρχαις τῆς ἡμέρου ζωῆς, κρατητικοῖς[1]) τῆς θηριώδους φύσεως, ἃ δὴ καὶ[2]) τῷ παντὶ διώρισται ἀπὸ τῶν ἀπλανῶν[3]). καὶ δὴ καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις, φησί, ταῦτα πάρεστιν ὁρᾶν, πρώτως μὲν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, δευτέρως δὲ παρὰ τοῖς Σαΐταις, κατὰ τὴν τῶν γενῶν διαίρεσιν ἑκάστου τὸ οἰκεῖον ἔργον ἀποπληροῦντος ἀφωρισμένως. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἀπὸ τῶν ἄλλων καὶ τὸ[4])
48 χωρίς, ἵνα τὴν ἀμιγῆ καθαρότητα τῶν γενῶν νοήσωμεν ἄνωθεν ἄχρι | τῶν ἐσχάτων προϊοῦσαν δι' ὑφέσεως.

μετὰ δὲ τοῦτο, τὸ τῶν δημιουργῶν, ὅτι καθ' αὑτὸ ἕκαστον, ἄλλω[5]) δὲ οὐκ ἐπιμιγνύμενον δημιουργεῖ, τό τε τῶν νομέων[6]) καὶ τῶν θηρευτῶν, τό τε τῶν γεωργῶν. (Pag. 24 A.)

Αὕτη πᾶσα ἡ τετρακτὺς ἔχει μὲν τὴν τρίτην τάξιν κατὰ τὴν εἰς τρία τῶν γενῶν τομήν, δευτέρα δὲ καὶ[7]) ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος ἠρίθμηται νῦν, ἵνα καὶ διὰ τούτου μιμήσηται τὸ πᾶν ὁ λόγος, ἐν ᾧ τὸ ἔσχατον μέσον ἐστίν, ὑπὸ θειοτέρων ἁπανταχόθεν περιεχόμενον. τὸ γὰρ ἐνυλότατον καὶ παχύτατον ἐν μέσῳ παρὰ τῆς δημιουργίας κατακέκλιται· μόλις[8]) γὰρ ἂν οὕτω σῴζοιτο κοσμούμενον κατὰ πᾶν ἑαυτὸ καὶ φρουρούμενον ὑπὸ τῶν περιεχόντων ἁπάντων. πάλιν δὲ καὶ ἐν τούτοις πρόσκειται τὸ μὴ ἐπιμίγνυσθαι τὸ δημιουργικὸν τοῖς ἄλλοις μηδὲ ἐκεῖνα παραπλησίως αὐτοῖς, ἀλλ' ἕκαστον ἐφ'[9]) ἑαυτοῦ μένειν καὶ τῆς ἑαυτοῦ καθαρότητος. τοῦτο γὰρ οὐ μόνον ἀκρίβειαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ κατόρθωσιν[10]) ἐν τοῖς οἰκείοις ἔργοις, ἀλλὰ καὶ συμπάθειαν ἀπεργάζεται τῶν
B πολιτῶν. | πάντες γὰρ δεήσονται πάντων τῷ μὴ ἕκαστον πολλὰς μετιέναι τέχνας. δεήσονται γὰρ ὁ μὲν δημιουργὸς τοῦ γεωργοῦ, ὁ δὲ γεωργὸς τοῦ νομέως, οὗτος δὲ τοῦ θηρευτοῦ, καὶ ὁ θηρευτὴς τοῦ δημιουργοῦ, καὶ οὕτως ἕκαστος τῶν ἄλλων δεόμενος οὐκ ἄμικτος ἔσται πρὸς αὐτούς. ἔστιν ἄρα μετὰ τῆς ἑτερότητος ἡ ταὐτότης καὶ μετὰ τῆς ἑνώσεως ἡ διάκρισις.

Καὶ δὴ καὶ τὸ μάχιμον γένος ᾔσθησαί[11]) που τῇδε ἁπάντων τῶν γενῶν κεχωρισμένων, οἷς οὐδὲν ἄλλο πλὴν τὰ περὶ τὸν πόλεμον ὑπὸ τοῦ νόμου προσετάχθη μέλειν. (Pag. 24 B.)

Πανταχοῦ μέν, μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῦ μαχίμου γένους οἰκεῖόν ἐστι τὸ τῆς ἀμιξίας καὶ τὸ τῆς διακρίσεως. πρὸς γὰρ τὴν ἄκραν τάξιν ἔχει συγγενῶς καὶ τὴν

---

[1]) 47, 51 *κρατητικοῖς*) *κρατητικῆς* A. — [2]) 47, 51 *καὶ*) Fort. *καὶ ἐν* — [3]) 47, 51 *ἀπλανῶν*) *ἁπλανῶν* B. *ἁπλῶν* A. — [4]) 47, 54 *τὸ*) om. A. — [5]) 48, 1 *ἄλλω*) *ἄλλο* A. — [6]) 48, 2 *νομέων*) *γινομένων* A. — [7]) 48, 3 *δὲ καὶ*) Inter haec A superne adscriptum habet *ἤ*. — [8]) 48, 6 *μόλις*) Tayl. coni. *μόνως*, quod sententiae partem non spernendam aufert. — [9]) 48, 8 *ἐφ'*) *ἀφ'* — [10]) 48, 9 *κατόρθωσιν*) *κατορθώμασιν* A. — [11]) 48, 13 *ᾔσθησαί*) *ἤθησαί* A.

ἀποτέμνουσαν τὸ ἔνυλον πᾶν καὶ ἀφανίζουσαν τὸ πλημμελές. εἰκότως ἄρα καὶ
τούτῳ τῷ γένει τὰ περὶ τὸν πόλεμον μέλει. διὰ γὰρ τοῦτο μένει τῶν [1]) ἔξωθεν
καὶ τῶν βλαπτόντων ἀπείρατος ἡ πόλις, καὶ τοῦτο αὐτῇ περιβάλλει τὴν ἀφ'
ἑαυτοῦ φρουράν, μιμούμενον τὴν φρουρητικὴν τάξιν. ὡς γὰρ τῷ πρώτῳ τῶν
δημιουργῶν, οὕτω καὶ τῷ μέσῳ σύνεστι φρουρητικὴ θεότης. τοῦτο μὲν οὖν
ἀπὸ τῆς θεολογίας ληπτέον· νόμον δὲ | ἐν τῷ παντὶ τὸν ἀπὸ τῆς μιᾶς δημι- C
ουργικῆς νοήσεως θεσμὸν [2]) ἀκουσόμεθα. πρὸ γὰρ τῶν ἐγκοσμίων ἐστὶν ὁ δη-
μιουργικὸς νόμος τῷ Διὶ παρεδρεύων καὶ συνδιακοσμῶν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἐν τῷ
παντὶ προμήθειαν.

Ἔτι δὲ ἡ τῆς ὁπλίσεως αὐτῶν σχέσις, ἀσπίδων καὶ δοράτων, οἷς ἡμεῖς πρῶτον τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν ὡπλίσμεθα. τῆς θεοῦ καθάπερ [3]) ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις παρ' ὑμῖν πρῶτον ἐνδειξαμένης. (Pag. 24 B.)

Ἄνωθεν ἀπὸ τῶν παραδειγμάτων ἄχρι τῶν ἐσχάτων γενῶν διατείνει τὴν
τῆς Ἀθηνᾶς ἐνέργειαν ὁ λόγος. ἔστι γὰρ αὐτῇ καὶ συμφυῆ πράγματα μετειλη-
χότα τῶν ἀχράντων δυνάμεων ὁλικώτερα, καὶ μερικώτερα καὶ ἐγκόσμια γένη,
διαταττόμενα παρὰ τῆς μέσης δημιουργίας, ἀνάλογον ἐκείνης περιέχοντά τε καὶ
περιεχόμενα καὶ κρατούμενα ταῖς Ἀθηναϊκαῖς ἐνεργείαις μένοντά τε ἀεὶ ὡσαύ-
τως ἄχραντα δι' ἐκείνην ἐν τῷ παντί. ταῦτα μὲν οὖν κοινῶς περὶ πάντων
τούτων προσήκει γινώσκειν· τίς δὲ ἡ ὅπλισις αὕτη καὶ τίνες αἱ ἀσπίδες καὶ τὰ
δόρατα τίνα, ῥητέον, καὶ πῶς ἐν τῇ θεῷ ταῦτα προείληπται. Πορφύριος [4])
μὲν ἀσπίδα τὸ σῶμα | καλῶν ἀντὶ τοῦ δόρατος παραλαμβάνει τὸν θυμόν· ταῦτα D
δὲ τῶν εἰς γένεσιν πεσόντων ἐστὶ καὶ ἐνύλων πραγμάτων, καὶ οὐχὶ τῆς ἀτρέ-
πτου σωτηρίας, ἀλλὰ τῆς γενεσιουργοῦ ζωῆς ὄργανα, διαφθείροντα τὴν καθα-
ρότητα τοῦ νοῦ καὶ τὴν κατὰ λόγον ἀπολλύντα ζωήν· ὁ δέ γε θεῖος Ἰάμβλι-
χος ἐνθεαστικῶς, ἐπειδὴ πᾶν τὸ θεῖον καὶ δρᾶν χρὴ [5]) καὶ μὴ πάσχειν, ἵνα τῷ
μὲν δρᾶν μὴ ἔχῃ τὸ ἀδρανές, τὸ τῇ ὕλῃ προσόμοιον, τῷ δὲ μὴ πάσχειν μὴ
ἔχῃ [6]) τὸ δραστήριον τοῖς ἐνύλοις ἐοικός, ἃ μετὰ πάθους ποιεῖ, τὰς μὲν ἀσπί-
δας δυνάμεις εἶναι τίθεται, δι' ἃς ἀπαθὲς καὶ ἄχραντον μένει τὸ θεῖον, ἄρρη-
κτον ἐν ἑαυτῷ φρουρὰν περιβεβλημένον, τὰ δὲ δόρατα δυνάμεις, καθ' ἃς χωρεῖ
διὰ πάντων ἀναφῶς [7]) καὶ δρᾷ εἰς πάντα, τὸ ἔνυλον ἀποκόπτον καὶ πᾶν τὸ γε-
νεσιουργὸν εἶδος ἀμυνόμενον. ταῦτα δὲ πρῶτα μὲν περὶ [8]) τὴν Ἀθηνᾶν ὁρᾶται·
διὸ καὶ ἀσπὶς αὐτῆς [9]) ἐξῆπται καὶ δόρυ ἐν τοῖς ἀγάλμασι· καὶ γὰρ πάντα κα-
ταγωνίζεται καὶ διαμένει ἄκλιτος κατὰ τοὺς θεολόγους καὶ ἄχραντος ἐν τῷ

---

[1]) 48, 17 *τῶν*) *τὸ* A. — [2]) 48, 20 *θεσμὸν*) *θεσμοὺς* B. — [3]) 48, 23 *καθάπερ*) *καθάπαν* B et, sup. *ερ*, A. — [4]) 48, 29 *πορφύριος*· m. A. — [5]) 48, 33 *χρὴ*) *δεῖ*, in m. *γρ. χρή*, A. — [6]) 48, 34 *ἔχῃ*) *ἔχει* — [7]) 48, 36 *ἀναφῶς*) Tayl. coni. *ἀναφής*, non maiore cum ratione, quam 34, 52, et contra grammaticam. — [8]) 48, 37 *περὶ*) *ἐπὶ* A. — [9]) 48, 38 *αὐτῆς*) *αὐτῇ* A.

E πατρί· δευτέρως δὲ καὶ ἐν ταῖς Ἀθηναϊκαῖς δυνάμεσι, ταῖς τε ὅλαις | καὶ ταῖς μερικαῖς· ὡς γὰρ τὸ Δίιον καὶ δημιουργικὸν πλῆθος μιμεῖται τὴν ἑαυτοῦ μονάδα, καὶ ὡς τὸ μαντικὸν καὶ Ἀπολλωνιακὸν μετέχει τῆς Ἀπολλωνιακῆς ἰδιότητος, οὕτω καὶ ὁ Ἀθηναϊκὸς ἀριθμὸς τὸ ἄχραντον τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ἀμιγὲς ἀπεικονίζεται· ἐσχάτως δὲ ἐν ταῖς Ἀθηναϊκαῖς ψυχαῖς· ἔστι γὰρ καὶ ἐν ταύταις ἡ μὲν ἀσπὶς τὸ ἀδάμαστον τοῦ λόγου καὶ ἀκλινὲς, δόρυ δὲ τὸ τμητικὸν τῆς ὕλης καὶ τῶν δαιμονίων ἢ μοιραίων παθημάτων ἀπαλλάττον τὰς ψυχὰς, ὧν δὴ καθαρώτερον μὲν οἱ Ἀθηναῖοι, δευτέρως δὲ οἱ Σαῖται[1]) μετειλήχασι, μέτρῳ τῆς πρὸς τὴν θεὸν συγγενείας[2]) καὶ τούτων μεταλαγχάνοντες.

Τὸ δ' αὖ περὶ τῆς φρονήσεως, ὁρᾷς που τὸν νόμον τῇδε ὅσην ἐπιμέλειαν ἐποιήσατο εὐθὺς[3]) κατ' ἀρχὰς[4]), ἕως τοῦ πάντα κτησάμενος. (Pag. 24 C.)

Τὴν θεὸν καὶ θεὸν καὶ[5]) φιλόσοφον ἐρεῖ καὶ φιλοπόλεμον μικρὸν προελθών. ἵνα ὃν αὐτῷ κατὰ τὸ παράδειγμα καὶ ἡ τῆς Ἀθηναίων καὶ Σαϊτῶν πολιτείας διακόσμησις γίγνηται, τὸ μὲν περὶ τοὺς πολέμους ἀσκητικὸν ἀπὸ τῶν εἰρημένων ἱκανῶς ἐνεδείξατο, τὸ δὲ περὶ τὴν φρόνησιν ἐν τούτοις παρίστησιν,
F ὅπως | ἂν τῷ μὲν τὸ φιλοπόλεμον, τῷ δὲ τὸ φιλόσοφον ἀπεικονίζωνται[6]) τῆς Ἀθηνᾶς. τίς οὖν ἡ φρόνησις αὕτη; θεωρία τῶν ὅλων τῶν τε[7]) ὑπερκοσμίων πραγμάτων, ἀφ' ὧν μετὰ τὰ πρώτιστα τῶν ἀγαθῶν, ἃ δὴ τελεσιουργὰ τῶν ψυχῶν ἐστὶ, καὶ τῶν περὶ τὸν βίον τὸν ἀνθρώπινον ὑπῆρχέ τις ῥᾳστώνη, μέχρι μαντικῆς προϊοῦσα καὶ ἰατρικῆς, καὶ ταύτας ἄλλως μὲν ἐν τοῖς ἀφανέσιν αἰτίοις, ἄλλως δὲ περὶ τὸν κόσμον, ἐσχάτως δὲ περὶ ἀνθρωπίνην[8]) ἐπιτήδευσιν τιθεμένη. ἐπειδὴ γὰρ ἄϋλός ἐστι σοφία καὶ χωριστὴ ἡ θεὸς αὕτη, διὰ τοῦτο
49 καὶ τοῖς[9]) | πρὸς αὐτὴν συγγενέσιν ἐκφαίνει τὰ μόρια πάντα τῆς φρονήσεως, τῆς τε θείας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης· ἐπεὶ καὶ τὴν μαντικὴν ἄλλην μὲν ἐν τοῖς νοεροῖς θεοῖς, ἄλλην δὲ ἐν τοῖς ἐγκοσμίοις θετέον, καὶ ταύτης ἄλλην μὲν ἀπὸ τῶν θεῶν καθήκουσαν, ἄλλην δὲ ἀπὸ τῶν δαιμόνων, ἄλλην δὲ ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, τεχνικήν τινα μᾶλλον οὖσαν καὶ εἰκαστικήν· καὶ δὴ καὶ ἰατρικὴν ὡσαύτως ἐν μὲν τοῖς θεοῖς αὐτοῖς τὴν παιόνειον[10]) θετέον, ἐν δὲ τοῖς δαίμοσι[11]) τὴν διακονικὴν καὶ ὑπουργικὴν τῶν θεῶν, ἀφ' ὧν καὶ ὗλαι[12]) παρασκευάζονται καὶ ὄργανα ταῖς τῶν θεῶν ἐπιφανείαις· ὡς γάρ εἰσι περὶ τὸν Ἔρωτα πολλοὶ δαίμονες, οὕτω καὶ περὶ τὸν Ἀσκληπιὸν, οἱ μὲν ὀπαδῶν, οἱ δὲ προπομπῶν τοῦ θεοῦ τάξιν λαχόντες· ἐν δὲ ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς τὴν ἐκ θεωρημάτων καὶ πείρας ποριζομένην, καθ' ἣν οἱ μὲν μᾶλλον, οἱ δὲ ἧττον

---

1) 48, 44 *Σαΐ̃ται*) *Σαῖται* B. — 2) 48, 45 *συγγενείας*) *συγγενίας* B. — 3) 48, 46 *εὐθὺς*) om. A. — 4) 48, 46 *κατ' ἀρχὰς*) *καταρχὰς* B. — 5) 48, 47 *θεὸν καὶ*) delendum videtur. — 6) 48, 50 *ἀπεικονίζωνται*) *ἀπεικονίζονται* — 7) 48, 51 *τε*) om. A. — 8) 48, 53 *ἀνθρωπίνην*) *ἀνθρώπινων* B. — 9) 48, 54 *τοῖς*) *ταῖς* — 10) 49, 4 *παιόνειον*) *παιόνιον* A. Fort. *Παιώνιον* — 11) 49, 5 *δαίμοσι*) *δαίμοσιν* B. — 12) 49, 5 *ὗλαι*) *ὕλαι*

οἰκειοῦνται πρὸς τὴν θείαν ἰατρικήν. ἔστι δὲ καὶ μῖξις[1]) τῶν δύο τούτων φρο-
νήσεων, τῆς τε μαντικῆς καὶ ἰατρικῆς, παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις, διότι | καὶ ἐν B
ἑνὶ θεῷ προειλημμέναι[2]) τυγχάνουσι τούτων αἰτίαι, καὶ ἀπὸ μιᾶς πηγῆς ὀχε-
τοὶ πλείους μερίζονται περὶ τὸν κόσμον. ταῦτα μὲν οὖν κοινὰ περὶ τῆς νῦν[3])
λεγομένης φρονήσεως εἰρήσθω· καθ' ἕκαστον δὲ ἐπεκδιδάσκοντες φήσομεν
νόμον μὲν τὴν ἀπὸ τοῦ νοῦ τοῦ ἑνὸς τῆς Ἀθηνᾶς διήκουσαν τάξιν, ἐπιμέ-
λειαν δὲ τὴν πρόνοιαν τὴν μέχρι τῶν ὑλικῶν ἀπὸ τῶν ὅλων πεφοιτηκυῖαν, εὐ-
θὺς δὲ κατ'[4]) ἀρχὰς τὴν κατὰ φύσιν τῶν Ἀθηναϊκῶν ψυχῶν πρὸς τὴν φρό-
νησιν οἰκειότητα· τὸ γὰρ μὴ ἐπείσακτον μηδὲ ἀλλότριον διὰ τοῦ εὐθὺς κατ' ἀρ-
χὰς σημαίνειν ἔοικεν. εἰ δὲ ὡς[5]) πρὸς τὴν κοσμικὴν τάξιν ἀνάγοι τις τὸ ῥηθὲν,
τὸ μὴ ἐκ τῆς[6]) ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον προϊέναι τὴν διακόσμησιν, ἀλλ' ἀεὶ τε-
τάχθαι καὶ μετὰ τῆς[7]) εὖ προεληλυθέναι δηλοῦν μοι δοκεῖ τοῦτο τὸ εὐθὺς
κατ' ἀρχάς. περὶ δὲ τὸν κόσμον ἅπαντα, διότι καὶ ἀφανεῖς εἰσὶν αἰτίαι
τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ τεταγμένοις[8]), ἃς θεωρεῖ πρὸ τούτων ἡ τελεία φρόνησις. οὐ
γάρ ἐστιν αὐτῆς τὸ εἶδος τεχνικὸν, ὥς φησι Πορφύριος, ἢ πρὸς τέχνας ἐπιτή-
δειον· Ἡφαίστου γὰρ τοῦτο δῶρον, ἀλλ' οὐχ Ἀθηνᾶς, ὥς φησιν Ἰάμβλιχος.
μέχρι | δὲ μαντικῆς καὶ ἰατρικῆς, διότι καὶ τῶν ἐγκοσμίων θεῶν τὰς C
ἄλλας πρῶτον θεωρεῖν προσήκει δυνάμεις, εἶθ' οὕτω[9]) καὶ τὴν σημαντικὴν
αὐτῶν καὶ ὑγιαστικὴν ποίησιν, ἐπειδὴ καὶ σῶμα ἐλάχομεν διοικεῖν γεννητὸν,
καὶ ἐν σώματι κατακεκλεισμένοις[10]) ἡμῖν τὸ μέλλον ἄδηλόν ἐστιν. ἡ γὰρ ἔνυ-
λος ζωὴ πολὺ τὸ ἐνδεχόμενον ἐπιδείκνυται καὶ τὴν ἄλλοτε ἄλλως φερομένην
ὕπαρξιν. ὅσα δὲ ἄλλα τούτοις ἕπεται μαθήματα λέγει δήπου γεωμε-
τρίαν, ἀστρονομίαν, λογιστικὴν, ἀριθμητικὴν καὶ τὰς τούτων συγγενεῖς, ἃ δὴ
πάντα καταστησάμενος ὁ νόμος εἰς φρόνησιν Ἀθηναίους τε καὶ Σαΐτας
θαυμαστὴν ἀνήγαγε. ταῦτα καὶ περὶ τούτων. Πορφύριος[11]) δὲ εἰκότως φησὶ
καὶ ἰατρικὴν ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἥκειν, διότι καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς νοῦς ἐστι Σελη-
νιακὸς, ὥσπερ ὁ Ἀπόλλων Ἡλιακὸς νοῦς· οἷς καὶ ὁ θεῖος ἐπέπληξεν Ἰάμβλι-
χος[12]) ὡς οὐ καλῶς συγχέουσι τὰς τῶν θεῶν οὐσίας οὐδὲ ὀρθῶς ἀεὶ κατὰ τὸ
παρὸν τοὺς νοῦς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἐγκοσμίων διανέμουσιν· ἐπεὶ καὶ Ἀσκλη-
πιὸν ἐν Ἡλίῳ θετέον καὶ ἀπ' ἐκείνου προϊέναι ἐπὶ[13]) τὸν γεννητὸν[14]) τόπον,
ἵν' ὥσπερ ὁ οὐρανὸς, οὕτω δὴ | καὶ ἡ γένεσις κατὰ δευτέραν μετοχὴν ὑπὸ τῆς D
θεότητος ταύτης συνέχηται, συμμετρίας καὶ εὐκρασίας ἀπ' αὐτῆς πλη-
ρουμένη.

Ταύτην οὖν δὴ τότε ξύμπασαν τὴν διακόσμησιν, καὶ σύν-

[1]) 49, 9 *μῖξις*) *μίξις* — [2]) 49, 10 *προειλημμέναι*) *προειλημέναι* B. *προσειλημμέναι* A. — [3]) 49, 11 *νῦν*) om. A. — [4]) 49, 13 *δὲ κατ'*) *καθ'* B. — [5]) 49, 15 *ὡς*) Fort. *καὶ* — [6]) 49, 15 *τῆς*) Fort. *τοῦ* — [7]) 49, 16 *τῆς*) Immo *τοῦ* — [8]) 49, 18 *τεταγμένοις*) *τεταγμέναι* A. — [9]) 49, 21 *οὕτω*) *οὕτως* B. — [10]) 49, 22 *κατακεκλεισμένοις*) *κατακεκλιμένοις* B. — [11]) 49, 26 *πορφύριος* m. A. — [12]) 49, 27 *Ἰάμβλιχος·* m. A. — [13]) 49, 29 *ἐπὶ*) *περὶ* B. — [14]) 49, 29 *γεννητὸν*) *γενητὸν* B. In A alterum *ν* superne adscriptum.

τάξιν ἡ θεὸς προτέρους ὑμᾶς διακοσμήσασα κατῴκισε. (Pag. 24 C.)

Τὸ μὲν ξύμπασαν τὴν ἡνωμένην περιοχὴν ἐν τῇ θεῷ πάντων τῶν ὑπ' αὐτῆς κεκοσμημένων καὶ τὸ μήτε παραλελεῖφθαι μηδὲν μήτε διῃρημένως[1]) τὸ πλῆθος αὐτῇ εἶναι δηλοῖ· τὸ δὲ τὴν διακόσμησιν τὴν[2]) ἐν τάξει τῆς Ἀθηναϊκῆς προνοίας διανομὴν ἐνδείκνυται· τὸ δὲ τὴν σύνταξιν τὴν ἕνωσιν τούτων καὶ τὴν πρὸς ἕνα κόσμον συγγένειαν. ἔτι δὲ ἡ μὲν διακόσμησις τὴν ἀπὸ τῆς θεοῦ σημαίνει πρόοδον τῶν ὅλων, ἡ δὲ σύνταξις τὴν εἰς ἑαυτὴν ἐπιστροφήν. ἐπειδὴ δὲ καὶ τῶν ἐν τῷ παντὶ τὰ μὲν ὁλικά ἐστι, τὰ δὲ μερικά, καὶ τὰ μὲν μονάσι, τὰ δὲ ἀριθμοῖς ἀνάλογον, μετέχει δὲ ἄμφω μὲν τῆς Ἀθηναϊκῆς προνοίας, πρώτως δὲ τὰ ὁλικὰ καὶ μοναδικά, διὰ δὴ τοῦτο[3]) καὶ τοῖς Ἀθηναίοις τὴν πρεσβυτέραν καὶ ἡγεμονικὴν ἀπονέμει τάξιν ὁ παρὼν λόγος, δευτέ-
E ραν δὲ τοῖς Σαΐταις καὶ τούτων | ὑφειμένην.

Ἐκλεξαμένη τὸν τόπον ἐν ᾧ γεγένησθε, τὴν εὐκρασίαν τῶν ὡρῶν[4]) ἐν αὐτῷ κατιδοῦσα, ὅτι φρονιμωτάτους ἄνδρας οἴσει. (Pag. 24 C.)

Πρότερον μὲν λαγχάνειν εἴρηται τὴν χώραν ἡ θεός, νῦν δὲ ἐκλέγεσθαι. συντρέχει δὲ ἀμφότερα, καὶ οὔτε τὸ λαχεῖν ἐπ' αὐτῆς ἀβούλητον οὔτε ἡ αἵρεσις ἄτακτον, οἷα δή ἐστιν ἐπὶ τῆς μερικῆς ψυχῆς. ἡ γὰρ θεία ἀνάγκη συντρέχει τῇ θείᾳ βουλήσει, καὶ ἡ ἐκλογὴ τῷ κλήρῳ, καὶ τὸ ἑλέσθαι τῷ λαχεῖν. τίς δὲ ὁ τόπος οὗτος, εἴρηται μὲν ἔμπροσθεν· ὅτι[5]) τὸ διάστημα καὶ ὁ ὡς ἀληθῶς τόπος· κατὰ γὰρ τοῦτον[6]) αἱ διαιρέσεις τῶν θείων κλήρων, ἵν' ἀεὶ ὡσαύτως ἑστηκότες ὦσι πρὸ τῶν κατὰ χρόνον ὑφισταμένων· προσθετέον δὲ καὶ νῦν, ὡς ἡ τοῦ παντὸς ψυχὴ λόγους ἔχουσα τῶν θείων ἁπάντων καὶ ἐξηρτημένη[7]) τῶν πρὸ αὐτῆς ἄλλοις τοῦ διαστήματος μορίοις πρὸς ἄλλας δυνάμεις ἐντίθησιν οἰκειότητα καὶ σύμβολα ἄττα[8]) τῶν διαφόρων ἐν θεοῖς τάξεων. προσεχῶς γὰρ αὐτῆς ἀπαιωρεῖται τοῦτο τὸ διάστημα καὶ ἔστιν ὄργανον αὐτῇ συμφυές. κόσμος οὖν οὖσα αὕτη[9]) λογικὸς καὶ ψυχικὸς ἀποτελεῖ καὶ τοῦτον τὸν κόσμον δια-
F στατὸν | καὶ ζωτικὸν διὰ τῶν θείων συνθημάτων. ἔστι μὲν οὖν καὶ αὐτὸ τὸ διάστημα, εἰ καὶ συνεχὲς λέγεται καὶ ἀκίνητον, ἀλλ' οὐ πάντῃ πρὸς ἑαυτὸ ἀδιάφορον, ὅπου γε οὐδ' ἡ ψυχὴ τοῦ παντός ἐστι παντελῶς ἀδιάφορον αὐτὴ πρὸς ἑαυτήν, ἀλλὰ τὸ μὲν αὐτῆς ταὐτοῦ κύκλος, τὸ δὲ θατέρου· καὶ τί λέγω περὶ ψυχῆς; οὐδὲ αὐτὸς ὁ πολυύμνητος νοῦς ἀδιάφορος πρὸς ἑαυτόν, εἰ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ οἷον ὁμόχρονά[10]) ἐστιν. οὐ γὰρ ἅπαντα τῆς ἴσης ἐν τῷ νῷ δυνά-

---

[1]) 49, 33 *διῃρημένως*) *διῃρημένην* A. Fort. *διῃρημένον* — [2]) 49, 34 *τὴν*) *τῆς* — [3]) 49, 38 *τοῦτο*) *τούτου* B. *τοῦτον* A. — [4]) 49, 40 *ὡρῶν*) *ὀρῶν* B. — [5]) 49, 44 *ὅτι*) *ὅτι καὶ* A. — [6]) 49, 45 *τοῦτον*) *τούτων* — [7]) 49, 46 *ἐξηρτημένη*) *ἐξηρτημένων* A. — [8]) 49, 48 *ἄττα*) *ἄτα* — [9]) 49, 49 *αὕτη*) Potius *αὐτὴ* — [10]) 49, 53 *ὁμόχρονα*) Verum videtur *ὁμόχροα*, quod Taylori interpretatio exhibet: of the same colour.

μεως, ἀλλὰ τὰ μὲν ὁλικώτερα, τὰ δὲ μερικώτερα. καὶ οὐδὲ | τοῦτο θαυμα- 50
στόν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ δημιουργὸς ἔχει πρώτας τε καὶ μέσας καὶ τελευταίας
ἐν ἑαυτῷ[1]) τάξεις. ὅθεν, οἶμαι, καὶ Ὀρφεὺς τῶν δυνάμεων τὴν τάξιν ἐνδει-
κνύμενος Τοῦ δ' ἤτοι κεφαλὴ μέν, φησιν, οὐρανὸς αἰγλήεις, Ὄμ-
ματα δ' ἠέλιός τε καὶ ἀντιόωσα σελήνη, καὶ οὕτως ἐφεξῆς. εἰ δ' οὖν καὶ
μίαν οὐσίαν εἶχε τὸ διάστημα τοῦτο καὶ ἀδιάφορον, ἀλλ' ἥ γε τῆς ψυχῆς δύ-
ναμις καὶ αἱ τῶν δαιμόνων τάξεις αἱ διαλαχοῦσαι καὶ πρὸ τούτων οἱ θεοὶ κατὰ
τὴν δημιουργικὴν τάξιν καὶ τοὺς κλήρους τῆς δίκης αὐτὸ διαιροῦντες πολλὴν
αὐτῶν[2]) ἐν αὐτῷ μερῶν ἀπέδειξαν διαφοράν. τήν τε οὖν ἐκλογὴν ἔνδοθεν καὶ
ἀπὸ τῆς οὐσίας τῶν θεῶν γίγνεσθαι νομιστέον, ἀλλ' οὐ τοιαύτην, ὁποίαν ἐπὶ
τῶν μερικῶν ψυχῶν ὁρῶμεν· ἡ μὲν γὰρ οὐσιώδης ἐστὶν, ἡ δὲ κατὰ τὴν παροῦ-
σαν ἀφορίζεται μόνως ζωὴν, καὶ ἡ μὲν αἰώνιος, ἡ δὲ ἔγχρονος· καὶ δὴ καὶ
τὸν τόπον οὐ τὴν γῆν οὐδὲ τὸν ἀέρα τοῦτον ἀκουστέον, ἀλλὰ πρὸ τούτων τὸ
διάστημα τὸ ἀκίνητον καὶ ἀεὶ ὡσαύτως ὑπὸ τῶν θεῶν | προσλαμπόμενον καὶ B
τοῖς τῆς δίκης κλήροις διῃρημένον. τὰ γὰρ ἔνυλα ταῦτα ποτὲ μὲν ἐπιτήδεια
πρὸς μετοχήν ἐστι θεῶν, ποτὲ δὲ ἀνεπιτήδεια, καὶ δεῖ[3]) πρὸ τῶν ποτὲ μετε-
χόντων εἶναι τὰ ἀεὶ ὡσαύτως ἐξηρτημένα τῶν θεῶν. περὶ μὲν τούτων καὶ
ταῦτα ἀρκέσει· τὴν δὲ εὐκρασίαν τῶν ὡρῶν[4]) τὴν τῶν φρονίμων οἰστικὴν Πα-
ναίτιος μὲν καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν Πλατωνικῶν ἐπὶ τῶν φαινομένων ἤκουσαν, ὡς
τῆς Ἀττικῆς διὰ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους εὖ κεκραμένας ἐπιτηδείως ἐχούσης πρὸς
τὴν τῶν φρονίμων ἀνδρῶν ἀπογέννησιν· Λογγῖνος[5]) δὲ ἀπορεῖ μὲν πρὸς τού-
τους ὡς μήτε ἀληθεύοντας (τοὐναντίον γὰρ ὁρᾶται πολλή τις[6]) καὶ αὐχμῶν
καὶ χειμώνων[7]) ἀσυμμετρία περὶ[8]) τόνδε τὸν τόπον) μήτε εἰ ὁ τόπος ἦν τοι-
οῦτος, δυναμένους ἔτι τὴν ἀθανασίαν σώζειν τῶν ψυχῶν, εἴπερ ὑπὸ τῆς τῶν
ὡρῶν εὐκρασίας ἡ φρόνησις αὐταῖς ἐμφύεται· κρᾶσιν[9]) γάρ ἐστιν ἢ τελειότητα
κράσεως τοῦτο τὴν ψυχὴν ἀποφαινομένων· αὐτὸς δὲ τὴν εὐκρασίαν ταύτην οὐ
πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος κατάστασιν ἀναφέρεσθαί φησιν, ἀλλ' εἶναί τινα ἰδιότητα
τοῦ καταστήματος ἀκατονόμαστον, | σύντελοῦσαν εἰς φρόνησιν. ὡς γὰρ ὕδατά C
τινα μαντικά ἐστι, καὶ τόποι τινὲς νοσοποιοὶ καὶ φθορώδεις, οὕτω καὶ εἰς φρό-
νησιν συμβάλλεσθαι τοιάνδε τινὰ χώραν ἰδιότητα, θαυμαστὸν οὐδέν. Ὠριγέ-
νης[10]) δὲ τὴν[11]) εὐκρασίαν ταύτην εἰς[12]) τὴν οὐρανοῦ κυκλοφορίαν ἀνέπεμ-
πεν· ἐκεῖθεν γὰρ εἶναι τὰς φορὰς καὶ τὰς ἀφορίας τῶν ψυχῶν, ὥς φησιν ὁ ἐν
Πολιτείᾳ[13]) Σωκράτης. ἀλλ' οὗτος μὲν μερικώτερον ἐφάπτεται τῆς ἀληθείας,
Λογγῖνος δὲ λανθάνει τὴν ἰδιότητα σωματικὴν ποιῶν καὶ ταῖς ἀπορίαις ἐνεσχη-

---

[1]) 50, 1 *ἑαυτῷ*) *αὐτῷ* A. *ὀρφεὺς*· m. A. — [2]) 50, 5 *αὐτῶν*) Scribendum *ἂν τῶν* — [3]) 50, 11 *δεῖ*) *δὴ* A. — [4]) 50, 12 *ὡρῶν*) *ὁρῶν* B. *παναίτιος*· m. A. — [5]) 50, 14 *λογγῖνος*. m. A. — [6]) 50, 15 *τις*) *τι* B. — [7]) 50, 16 *χειμώνων*) *χειμωνων* cum *ό* super *ω* A. — [8]) 50, 16 *περὶ*) *περὶ δὲ* A. — [9]) 50, 17 *κρᾶσιν*) *κράσιν* — [10]) 50, 21 *ὠριγένης*: m. A. — [11]) 50, 21 *τὴν*) *περὶ* B. — [12]) 50, 22 *εἰς*) *ἐς* B. — [13]) 50, 23 *Πολιτείᾳ*) Lib. VIII. Pag. 546 A.

μένος[1]), ἃς καὶ ὁ Πορφύριος αὐτῷ προσφέρει. μία γὰρ ἰδιότης ἀέρος πῶς
πρὸς διάφορα ποιεῖ ἐπιτηδείους; ἔπειτα τῆς ἰδιότητος ἔτι μενούσης τῆς ὁμοίας
πῶς οὐκέτι ἡ αὐτὴ εὐφυΐα τῶν οἰκούντων ἐστίν[2]); εἰ δὲ φθαρτὴ[3]) ἡ ἰδιότης,
τί τὸ φθαρτικὸν αὐτῆς λεκτέον; ἄμεινον δὲ λέγειν, ὅτι τῶν θεῶν διελομένων
τὸν σύμπαντα τόπον κατὰ τὴν δημιουργικὴν τάξιν ἑκάστη τοῦ τόπου μερὶς ὑπο-
δέχεται ψυχὰς τὰς αὐτῇ προσφόρους, ἡ μὲν Ἀρεικὴ τὰς θυμοειδεστέρας, ἡ
δὲ Ἀπολλωνιακὴ τὰς μαντικάς, ἡ δὲ Ἀσκληπικὴ τὰς ἰατρικάς, ἡ δὲ Ἀθη-
D ναϊκὴ τὰς φρονίμους, | τοῦτο δὲ διὰ τὸ ποιότητά τινα, μᾶλλον δὲ δύναμιν ἔχειν
τοιαύτην ἐκ τοῦ λαχόντος θεοῦ, καὶ εὐαρμοστίαν ταύτην εὐκρασίαν[4]) ἐκάλε-
σεν, ἐπειδὴ πολλαὶ[5]) μὲν ἑκάστῃ μερίδι δυνάμεις ἔνεισι φυσικαὶ καὶ ψυχικαί,
δαιμόνιοι καὶ ἀγγελικαί, πάσας δὲ αὐτὰς ἐνίζει καὶ συγκίρνησιν[6]) ἀμιγῶς ἑνώ-
σασα πάσας ἡ ἑνὰς τοῦ λαχόντος ἑκάστη[7]) θεοῦ. διότι δὲ καὶ τῶν μερίδων
τούτων καὶ τῶν κλήρων τὴν φρουρὰν αἱ Ὧραι παρὰ τοῦ πατρὸς εἰλήχασι, Ταῖς
ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὔλυμπός τέ, φησιν Ὅμηρος[8]), καθ'
ἃς καὶ αἱ τῶν ψυχῶν ἐπιτελοῦνται τῶν ὁμοίων πρὸς τοὺς τόπους συναρμόσεις,
διὰ δὴ τοῦτο τὴν εὐκρασίαν ταύτην ἐξῆψε τῶν ὡρῶν, ἐκεῖθεν ὅλην συνεχομέ-
νην. κατιδοῦσα οὖν ἡ θεὸς τὴν μερίδα τοῦ διαστήματος ἐκείνων[9]) εὐάρμοστον
ὑπὸ τῶν ὡρῶν ἀεὶ φρουρουμένην εἰς ὑποδοχὴν ψυχῶν ἐμφρόνων ἐξελέξατο αὐ-
τὴν οὐχ ὡς ποτὲ μὲν ὄντος τοῦ τόπου χωρὶς τῆς Ἀθηνᾶς, ποτὲ δὲ ὑπ' αὐτῆς
κληρουχουμένου (τοὐναντίον γὰρ ἀπέδειξεν ὁ λόγος) ἀλλ' ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ μέν
εἰσι τῷ διαστήματι πρὸς τὴν ὑποδοχὴν τῶν θείων ἐλλάμψεων ἐπιτηδειότητες |
E ἄλλαι κατ' ἄλλας μοίρας, ἃς ἐνέθηκεν ὁ ὅλος δημιουργὸς ἑνοειδῶς τὰς πάν-
των τῶν μετ' αὐτὸν θεῶν δυνάμεις περιέχων, κρατύνονται δὲ αὗται καὶ τελει-
οῦνται, μᾶλλον δὲ προΐασιν ἀπὸ τῶν ἐφεστώτων θεῶν. ὥσπερ οὖν περὶ τὰς
βίων αἱρέσεις ἡ τὸν οἰκεῖον ἐκλεγομένη βίον ψυχὴ κατορθοῖ, τὸν αὐτὸν τρόπον
καὶ ἡ κατὰ τὴν αἵρεσιν τῆς ζωῆς εἰς τὸν οἰκεῖον ταττομένη τόπον μᾶλλον ἐνερ-
γεῖ τῆς εἰς τὸ ἀλλότριον σπειρομένης. εἰς δὲ τὴν κατάταξιν ταύτην καὶ ἡ τοῦ
οὐρανοῦ κυκλοφορία μία συντελεῖ, φορᾶς καὶ ἀφορίας ἐπάγουσα ψυχῶν, ἀλλὰ
κἂν[10]) ταῖς φοραῖς ἡ τῶν φρονίμων οἰστικὴ πλεονεκτεῖ κατὰ τὴν φοράν,
κἂν[10]) ταῖς ἀφορίαις ἧττον ἢ ἐν ταύτῃ σπάνις. ὥσπερ οὖν εἰ γεωργὸς ἀγα-
θὴν εἰς σπερμάτων τελεσιουργίαν ἐπιλέξαιτο γῆν, εἰδώς, ὅτι καὶ φορᾶς οὔσης
πλέον ἕξει καὶ ἀφορίας γενομένης ἧττον ἀπολαύσεται τῆς περιόδου διὰ τὴν
δύναμιν τῆς γῆς, οὕτω δὴ καὶ τὴν θεὸν[11]) ἐκλέξασθαί φησιν ὁ λόγος τοῦτον
τὸν τόπον ὡς φρονίμων οἰστικόν, ἵνα καὶ φορᾶς οὔσης πλέον ἔχῃ, τῇ γενέσει

---

[1]) 50, 24 ἐνεσχημένος) ἐνισχημένος — [2]) 50, 26 ἐστίν) ἔστι B. — [3]) 50, 26 φθαρτὴ) φθαρτὴν A. — [4]) 50, 31 εὐκρασίαν) εὐκοσμίαν A. — [5]) 50, 31 πολλαὶ) πολλὰς A. — [6]) 50, 32 συγκίρνησιν) συγκίρνυσιν — [7]) 50, 33 ἑκάστη) Malim ἑκάστην — [8]) 50, 34 Ὅμηρος) Il. V. 750 Tayl. — [9]) 50, 36 ἐκείνων) Fort. ἐκείνην — [10]) 50, 45 κἂν — κἂν) κᾳν — κᾅν B. κἂν — κᾂν A. — [11]) 50, 48 θεὸν) θεῶν A.

τῶν ἐμφρόνων, καὶ ἀφορίας πλέον, τῷ ἔλαττον[1]) ἀποπίπτειν | τῆς κατὰ τὸν F τόπον ἐπιτηδείας ζωῆς. εἰ δὲ καὶ τῶν φαινομένων ὡρῶν τὴν εὐκρασίαν ἐπαινοίη διὰ τούτων, οὐ θαυμασόμεθα. ἄλλη γάρ ἐστιν εὐκρασία πρὸς σωμάτων ὑγίειαν καὶ ἄλλη συντελοῦσα πρὸς ψυχῶν ἐμφρόνων ὑποδοχήν, οἵα[2]) δή ἐστιν ἡ τῆς Ἀττικῆς. εἰ γὰρ καὶ μὴ ἀεὶ ἡ[3]) αὐτὴ φρόνησις, ἀλλ' ἔστι τις πλέων[4]) τοῖς ταύτην οἰκοῦσι τὴν χώραν διὰ τὴν ἰδιότητα τοῦ τόπου καὶ τὴν τῶν ὡρῶν ἐπιτηδειότητα. ἡμεῖς μὲν οὖν τοιαῦτα περὶ τούτων ὑπονοοῦμεν· ὁ δέ γε θεῖος Ἰάμβλιχος[5]) τόπον ἤκουσεν οὐδεμίαν σωματοειδῆ | σύστασιν, ἀλλὰ τὴν διὰ 51
τῆς γῆς διήκουσαν[6]) ἀσώματον αἰτίαν, τὴν ἀνέχουσαν τῇ ζωῇ τὰ σώματα καὶ περιέχουσαν πᾶσαν[7]) διάστασιν. εἰς γὰρ τὸν τοιοῦτον τόπον ἥ τε θεὸς δημιουργεῖ, φησί, καὶ κατοικίζει τοὺς ὄντως[8]) ἀγαθοὺς ἄνδρας. εἰ δὲ συμφωνεῖ ταῖς τοῦ Πλάτωνος ῥήσεσιν, ἔξεστιν ἀπὸ τῶν λεγομένων σκοπεῖν. εἰ δὲ δεῖ τούτων ἀποστάντας τὰ ὅλα κατὰ τὸ ἀνάλογον θεωρεῖν, ῥητέον, ὅτι μετὰ τοῦ πατρὸς ἡ θεὸς αὕτη δημιουργοῦσα καὶ ὑφαίνουσα τὸ πᾶν πανταχοῦ τοῖς ὅλοις καὶ τοῖς τῆς ἀμείνονος συστοιχίας[9]) τελειότερον κλῆρον ἀπένειμε· ταῦτα μέν[10]) ἐστιν ἐμφρονέστερα τῶν ἀντικειμένων καὶ οἰκειότερα πρὸς τὴν θεόν. πῶς οὖν ὅτι τὸ φρονήσει διαφέρον Ἀθηναϊκώτερόν[11]) ἐστι[12]), δείξομεν ἀπὸ τῶν ἑξῆς τοῦ Πλάτωνος ῥημάτων.

ἅτε οὖν φιλοπόλεμός[13]) τε καὶ φιλόσοφος ἡ θεὸς οὖσα τὸν προσφερεστάτους αὐτῇ μέλλοντα οἴσειν τόπον ἄνδρας, τοῦτον ἐκλεξαμένη πρῶτον κατῴκισεν. (Pag. 24 D.)

Ἐν δὴ τούτοις ὁ μὲν Πλάτων ἀκριβεστάτην | περὶ τῆς μεγίστης ταύτης B θεότητος τῆς Ἀθηναϊκῆς παραδέδωκεν ἔννοιαν, τὰς τῶν θεολόγων ἐνδείξεις ἐκφήνας τοῖς συνορᾶν ἱκανοῖς· ἄλλοι δὲ τῶν ἐξηγητῶν ἐπ' ἄλλας ἐτράποντο διατάξεις, οἱ μὲν αἰνιγματωδέστερον τὴν ἑαυτῶν γνώμην ἀναγράφοντες, οἱ δὲ διαῤῥήδην ἃ βούλονται λέγοντες, οὐ μέντοι κρατοῦντες ὧν λέγουσιν. ὁ μὲν γὰρ Πορφύριος[14]) ἐν σελήνῃ τὴν Ἀθηνᾶν ὑποθέμενος ψυχὰς ἐκεῖθεν κατιέναι φησὶ τό τε θυμοειδὲς ἅμα καὶ τὸ πρᾶον[15]) ἐχούσας, καὶ διὰ τοῦτο φιλοσόφους καὶ φιλοπολέμους εἶναι τοὺς τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυσταγωγούς, ἐπείπερ καὶ ἀπὸ Μουσαίου τοῦ Σεληνιακοῦ[16]) τὸ γένος τοῖς ἐν Ἐλευσῖνι[17]) τῶν μυστηρίων ἡγουμένοις εἶναί φησι[18]), καὶ ὁ Ἑρμῆς ἐκεῖ περὶ Σελήνην ἐστὶ παρ' αὐτῶν[19]), καὶ

---

[1]) 50, 49 *πλέον, τῷ ἔλαττον*) Tayl. coni. *ἧττον, τῷ*, plane ab horum verborum sententia et ab illa, quae ad agricolam pertinet, aberrans. — [2]) 50, 52 *οἵα*) *οἷα* B. — [3]) 50, 52 *ἡ*) om. B. — [4]) 50, 52 *πλέων*) *πλέον* — [5]) 50, 54 *Ἰάμβλιχος*· m. A. — [6]) 51, 1 *διήκουσαν*) *διοίκουσαν* A. — [7]) 51, 2 *πᾶσαν*) *πᾶσαν διάστασαν* A. — [8]) 51, 3 *ὄντως*) *ὄντας* A. — [9]) 51, 5 *συστοιχίας*) *συστοιχείας* B. — [10]) 51, 6 *μέν*) Fort. *γάρ* — [11]) 51, 7 *Ἀθηναϊκώτερόν*) *ἀθηναϊκότερόν* A. — [12]) 51, 7 *ἐστι*) *ἐστιν* B. — [13]) 51, 8 *φιλοπόλεμός*) *φιλοπτόλεμός* A. — [14]) 51, 13 *πορφύριος*· m. A. — [15]) 51, 14 *πρᾶον*) *πρᾷον* — [16]) 51, 15 *Σεληνιακοῦ*) *σεληνικοῦ* A. — [17]) 51, 15 *Ἐλευσῖνι*) *Ἐλευσίνι* B. *ἐλευσίνι* A. — [18]) 51, 16 *φησι*) *φησιν* A. — [19]) 51, 16 *παρ' αὐτῶν*) Fort. *ἀφ' ὧν*

τὸ κηρύκων, ὥς φησι, γένος· ὁ δὲ θεῖος Ἰάμβλιχος[1]) τούτοις ἐπιπλήξας οὐ
καλῶς τὴν ἀναλογίαν διασωσαμένοις τὸν μὲν γὰρ[2]) πόλεμον ἐξηγεῖται τὸν
ἀναιρετικὸν ἄρδην ὕλης τῆς ἀτάκτου καὶ πλημμελοῦς καὶ ἐνύλου φύσεως, σο-
φίαν δὲ τὴν ἄϋλον νόησιν καὶ χωριστήν, ἀμφοτέρων δὲ τῶν θεῶν[3]) αἰτίαν εἶ-
C ναι ταύτην, ἣν καὶ οἱ | Ἀθηναῖοι μιμοῦνται διὰ τῆς ἔμφρονος ζωῆς καὶ πολε-
μικῆς, καὶ ὁ τόπος Ἀθηναϊκὸς εὖ συνήρμοσται πρὸς τὴν ὑποδοχὴν τῶν τοιού-
των ψυχῶν. εἰ δὲ δεῖ καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν τούτων σαφῆ γενέσθαι διάνοιαν καὶ
πρὸ τούτων τὴν Πλατωνικὴν ἐκφανῆναι παράδοσιν συμφωνοτάτην οὖσαν τοῖς
θεολόγοις, ἄνωθεν οὑτωσὶ ῥητέον· ἐν τῷ πατρὶ καὶ δημιουργῷ κόσμου τοῦ
σύμπαντος πολλαὶ μὲν ἑνιαίων θεῶν ἀναφαίνονται τάξεις, φρουρητικῶν, δημι-
ουργικῶν, ἀναγωγῶν, συνεκτικῶν, τελεσιουργῶν, μία δὲ[4]) καὶ αὕτη τῶν ἐν
αὐτῷ πρώτων νοερῶν ἑνάδων ἡ ἄχραντος καὶ ἀδάμαστος θεότης, καθ' ἣν καὶ
αὐτὸς ὁ δημιουργὸς ἀκλινὴς μένει καὶ ἄτρεπτος, καὶ πάντα τὰ[5]) ἀπ' αὐτοῦ
προϊόντα μετέχει δυνάμεως ἀμειλίκτου, καθ' ἣν καὶ πάντα νοεῖ καὶ χωριστός
ἐστιν ἀφ' ὅλων τῶν ὄντων ἐξῃρημένος. ταύτην δὴ τὴν θεότητα καλοῦσιν οἱ
θεολόγοι πάντες Ἀθηνᾶν, ὡς μὲν ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ πατρὸς τικτομένην
καὶ ἐν αὐτῷ μένουσαν νόησιν οὖσαν δημιουργικὴν χωριστὴν καὶ ἄϋλον, διὸ καὶ
D θεονόην αὐτὴν ὁ ἐν Κρατύλῳ[6]) Σωκράτης ἀνύμνησεν, | ὡς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων
ἀνασχοῦσαν τῷ ἑνὶ δημιουργῷ τὰ πάντα καὶ τάττουσαν τὰ ὅλα μετὰ τοῦ πα-
τρὸς διὰ μὲν τὸ πρότερον φιλόσοφον προσαγορεύουσι, διὰ δὲ τὸ δεύτερον[7]) φι-
λοπόλεμον. ἡ γὰρ ἑνιαίως πᾶσαν συνέχουσα τὴν πατρικὴν σοφίαν φιλόσοφός
ἐστι, καὶ ἡ πᾶσαν ἐναντίωσιν μονοειδῶς ἐπιτροπεύουσα φιλοπόλεμος ἂν εἰκό-
τως καλοῖτο. διὸ καὶ Ὀρφεὺς[8]) περὶ αὐτῆς τικτομένης φησίν, ὅτι ἄρα αὐτὴν
ὁ Ζεὺς ἀπεγέννησεν[9]) ἐκ τῆς κεφαλῆς Ὅπλοις λαμπομένην χαλκήϊον
ἄνθος ἰδέσθαι. ἐπειδὴ δὲ καὶ εἰς δευτέρας ἔδει καὶ τρίτας αὐτὴν προϊέναι
τάξεις, ἀναφαίνεται ἐν τῇ Κόρῃ κατὰ τὴν ἄχραντον ἑπτάδα, γεννᾷ δὲ πᾶσαν
ἀρετὴν ἀφ' ἑαυτῆς καὶ δυνάμεις ἀναγωγούς, καὶ νοῦν ἐπιλάμπει τοῖς δευτέροις
καὶ ζωὴν ἄχραντον. διὸ καὶ ἡ Κόρη τριτογενὴς[10]) ἀποκαλεῖται, καὶ αὐτὸ
τοῦτο τὸ κορὸν καὶ τὸ καθαρὸν ἀπὸ τῆς Ἀθηναϊκῆς ἔλαχεν ἰδιότητος. ἀναφαί-
νεται δὲ ἐν τοῖς ἀπολύτοις θεοῖς τῷ νοερῷ φωτὶ καὶ δημιουργικῷ τὴν Σελη-
νιακὴν[11]) ἐνίζουσα τάξιν, καὶ ἄχραντον ποιοῦσα πρὸς τὰς ἀπογεννήσεις, καὶ
E ἀπὸ τῶν ἐξῃρτημένων | δυνάμεων ἀμιγῆ τὴν ἑνάδα τὴν μίαν αὐτῶν ἀποφαί-
νουσα. ἀναφαίνεται δὲ καὶ ἐν οὐρανῷ καὶ ὑπὸ σελήνην, πανταχοῦ τὴν διττὴν
ταύτην προβεβλημένη δύναμιν, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν ἡνωμένην ἑαυτῆς δόσιν
ἀμφοῖν τὴν αἰτίαν παρεχομένη. τό τε[12]) γὰρ ἀμείλικτον αὐτῆς νοερόν ἐστι καὶ

---

[1]) 51, 17 *Ἰάμβλιχος·* m. A. — [2]) 51, 18 *γὰρ*) delendum videtur. — [3]) 51, 19 *τῶν θεῶν*) Fort. *τὴν θεὸν* Tayl. — [4]) 51, 24 *δὲ*) bis A. — [5]) 51, 26 *τὰ*) om. A. — [6]) 51, 29 *Κρατύλῳ*) Pag. 407 B. — [7]) 51, 31 *φιλόσοφον — δεύτερον*) om. A. — [8]) 51, 33 *ὀρφεὺς·* m. A. — [9]) 51, 34 *ἀπεγέννησεν*) *ἀπογέννησεν* A. — [10]) 51, 37 *τριτογενὴς*) A alterum *τ* inter *τ* et *ο* superne adscriptum habet. — [11]) 51, 39 *Σεληνιακὴν*) *σεληναϊκὴν* A. — [12]) 51, 42 *τό τε*) *τότε* B.

ἡ χωριστὴ σοφία καθαρὰ καὶ ἀμιγὴς πρὸς τὰ δεύτερα, καὶ μία μέχρι τῶν ἐσχάτων τάξεων αὕτη καθήκει τῆς Ἀθηναϊκῆς προνοίας ἰδιότης. ὅπου γὰρ καὶ αἱ πρὸς αὐτὴν ὡμοιωμέναι τῶν μερικῶν ψυχῶν φρόνησίν τε θαυμαστὴν προβέβληνται καὶ ῥώμην ἀνανταγώνιστον [1]) ἐπιδείκνυνται, τί ἂν λέγοι τις περὶ τῶν χορευτῶν [2]) αὐτῆς δαιμόνων ἢ τῶν θείων τάξεων, ἐγκοσμίων τε καὶ ἀπολύτων καὶ ἡγεμονικῶν; πᾶσαι γὰρ ὥσπερ ἐκ πηγῆς τὴν διττὴν ἰδιότητα παραδέχονται [3]) τῆς θεοῦ ταύτης. διὸ δὴ καὶ ὁ θεῖος ποιητὴς [4]) ἀμφοτέρας αὐτῆς ἐνδεικνύμενος τὰς δυνάμεις μετὰ τῶν μυθικῶν πλασμάτων Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανόν, φησι, πατρὸς ἐπ' οὔδει, Ποικίλον [5]), ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν· Ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα [6]) Διὸς νεφεληγερέταο Τεύχεσιν ἐς πόλεμον | θωρήσσετο [7]). τὸν μὲν πέπλον, F
ὃν αὐτὴ ποιεῖ καὶ ὑφίστησι ταῖς ἑαυτῆς νοήσεσι, τὴν νοερὰν αὐτῆς σοφίαν ἀκουστέον, τὸν δὲ τοῦ Διὸς χιτῶνα τὸν πολεμικὸν τὴν δημιουργικὴν πρόνοιαν τὴν ἀτρέπτως προμηθουμένην τῶν ἐγκοσμίων καὶ τὰ θειότερα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ κρατεῖν ἀεὶ παρασκευάζουσαν [8]). ὅθεν, οἶμαι, καὶ τοῖς Ἕλλησιν αὐτὴν ἐφίστησι σύμμαχον κατὰ τῶν βαρβάρων, ὥσπερ ὁ Πλάτων ἐν τούτοις κατὰ τῶν Ἀτλαντίνων τοῖς Ἀθηναίοις, ἵνα πανταχοῦ τὰ νοερώτερα καὶ θειότερα κρατῇ [9]) τῶν ἀλογωτέρων καὶ ἀτιμοτέρων [10]). | ἔστι μὲν γὰρ καὶ ὁ Ἄρης τῷ 52
πολέμῳ καὶ ταῖς ἐναντιώσεσι φίλος, ἀλλὰ τῇ διακρίσει καὶ διαιρέσει τῶν πραγμάτων οἰκειότερος· ἡ δέ γε Ἀθηνᾶ καὶ τὴν ἐναντίωσιν συνέχει καὶ τὴν ἕνωσιν ἐλλάμπει τοῖς διοικουμένοις. διὸ καὶ αὐτὴ μὲν φιλοπόλεμος εἴρηται καθ' ἕνωσιν, περὶ ἐκείνου [11]) κατὰ τὴν διαίρεσιν· Ἀεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· τοῦτο μὲν ὡς τὸ ἀκρότατον τῆς διακρίσεως τοῦ θεοῦ λαχόντος, ἐκεῖνο δὲ, ὅτι καὶ τὰ ἐναντία συνάγεταί πως διὰ τὴν θεὸν ταύτην, τῶν ἀμεινόνων κρατούντων, καὶ τὴν Νίκην αὐτῇ [12]) διὰ τοῦτο καὶ τῶν παλαιῶν συνταττόντων. εἰ τοίνυν ταῦτα ὀρθῶς λέλεκται, φιλόσοφος μέν ἐστιν [13]) ὡς νόησις δημιουργικὴ καὶ ὡς σοφία χωριστὴ καὶ ἄϋλος· διὸ καὶ Μῆτις καλεῖται παρὰ τοῖς θεοῖς [14])· αὐτὴ γοῦν φησὶ περὶ ἑαυτῆς· Μήτι τε κλέομαι [15]) καὶ κέρδεσιν [16])· φιλοπόλεμος δὲ ὡς τὰς ἐναντιώσεις τὰς ἐν τοῖς

---

[1]) 51, 45 *ἀνανταγώνιστον*) *ἀνταναγώνιστον* A. — [2]) 51, 45 *χορευτῶν*) Temere Tayl. coni. *χορῶν τῶν* — [3]) 51, 47 *παραδέχονται*) *παρέχονται* A. — [4]) 51, 47 *ὁ θεῖος ποιητής*) Il. V. 734—737 et VIII. 385—389. *ὅμηρος*. m. A. — [5]) 51, 48 *Ποικίλον*) *ποικῖλον* B. om. A. — [6]) 51, 49 *ἐνδῦσα*) *ἐνδοῦσα* — [7]) 51, 50 *θωρήσσετο*) *θωρήσετο* B. *θωρήσατο* cum ε super α A. — [8]) 51, 52 *παρασκευάζουσαν*) *παρασκευάζουσα* A. — [9]) 51, 54 *κρατῇ*) *κρατεῖ* B et, sup. ῇ, A. — [10]) 51, 54 *ἀτιμοτέρων*) *ἀτιμωτέρων* A. — [11]) 52, 3 *ἐκείνου*) Fort. *ἐκείνου δὲ* — In B haec septem *καθ' ἕνωσιν — διαίρεσιν* desunt. *Αἰεὶ γάρ τοι* etc. verba sunt Iovis Il. V. 891 Martem increpantis. — [12]) 52, 5 *αὐτῇ*) *αὐτὴ* B. — [13]) 52, 6 *ἐστιν*) *ἐστι* B. — [14]) 52, 7 *θεοῖς*) Fort. *θεολόγοις*, ut visum est Fabricio Bibl. Gr. T. VIII. Pag. 552. — *μῆτις ἡ ἀθηνᾶ* m. A. — [15]) 52, 7 *Μήτι τε κλέομαι*) *μῆτι τε κέλομαι* — Odyss. XIII. 299. Fugit hic Procli locus Gesnerum Orph. Fr. VI. 19 Pag. 461 Herm. — [16]) 52, 8 *κέρδεσιν*) *κέρδεσι* A.

ὅλοις συνέχουσα καὶ ὡς ἀδάμαστος καὶ[1]) ἀμείλικτος θεός. διὸ καὶ σώζει μὲν
B τὸν Διόνυσον ἄχραντον, καταγωνίζεται δὲ τοὺς Γίγαντας | μετὰ τοῦ πατρὸς,
μόνη δὲ αὕτη τὴν αἰγίδα κινεῖ μὴ τοῦ Διὸς προστάττοντος καὶ τὸ δόρυ προβέ-
βληται, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσε-
ται[2]) ὀμβριμοπάτρη. ἡμῖν δὲ ἵλεως οὖσα μετάδοσιν παρέχει τῆς ἀχράν-
του σοφίας καὶ ἀποπλήρωσιν τῆς νοερᾶς δυνάμεως, πορίζουσα μὲν τὰ Ὀλύμ-
πια καὶ ἀναγωγὰ τῶν ψυχῶν ἀγαθὰ[3]), ἐξορίζουσα δὲ τὰ Γιγάντεια καὶ γενεσι-
ουργὰ φαντάσματα καὶ ἀνεγείρουσα τὰς καθαρὰς καὶ ἀδιαστρόφους ἐν ἡμῖν
περὶ ἁπάντων θεῶν ἐννοίας[4]) καὶ προσλάμπουσα τὸ θεῖον φῶς ἐξ αὑτῆς. ἔστι
γὰρ φωσφόρος μὲν ὡς τὸ νοερὸν πάντη διατείνουσα φῶς, σώτειρα δὲ ὡς πάντα
τὸν μερικὸν νοῦν ἐνιδρύουσα ταῖς ὁλικαῖς νοήσεσι τοῦ πατρὸς, ἐργάνη δὲ ὡς
τῶν δημιουργικῶν ἔργων προστάτης[5])· λέγει οὖν καὶ ὁ θεολόγος, ὅτι παρήγα-
γεν αὐτὴν ὁ πατὴρ, Ὄφρ' αὐτῷ μεγάλων ἔργων κράντειρα πέλοιτο·
καλλίεργος[6]) δὲ ὡς πάντα τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς τῷ νοερῷ[7]) κάλλει συνέχουσα,
παρθένος δὲ ὡς ἄχραντος, προβεβλημένη καὶ ἀμιγῆ καθαρότητα, φιλοπόλεμος
C δὲ ὡς τὰς ἐν τῷ παντὶ συστοιχίας διέπουσα | καὶ τὸν σύμπαντα πρυτανεύουσα
πόλεμον, αἰγίοχος δὲ ὡς τὴν ὅλην εἱμαρμένην κινοῦσα καὶ ποδηγετοῦσα τὰς
ποιήσεις αὐτῆς. ἐπήλθομεν δὲ καὶ τὰς λοιπὰς τῆς θεοῦ προσηγορίας, εἰ μὴ καὶ
ταῦτα διὰ τὴν ἐμὴν περὶ τὸν λόγον συμπάθειαν μηκύνειν ἐδόκουν. πάλιν οὖν
ἐπὶ τὸ προκείμενον ἀπὸ τούτων τρεπόμενοι λέγωμεν, ὅτι δύο τούτους θεοὺς ὁ
Πλάτων φιλοσόφους ἐκάλεσε, τόν τε Ἔρωτα[8]) καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐ κατὰ τὸν
αὐτὸν λόγον ἀμφοτέρους, ἀλλὰ τὸν μὲν ὡς μεσότητα τῶν ὅλων καὶ ὡς πρὸς
τὴν νοητὴν σοφίαν ἀνάγοντα, τὴν δὲ ὡς ἀκρότητα καὶ ὡς τῆς δημιουργικῆς
σοφίας ἕνωσιν. ἦν γὰρ ὁ δημιουργὸς Καὶ Μῆτις πρῶτος γενέτωρ καὶ
Ἔρως πολυτερπὴς, καὶ ὡς μὲν Μῆτις τίκτει τὴν Ἀθηνᾶν, ὡς δὲ Ἔρως
ἀπογεννᾷ τὴν ἐρωτικὴν[9]) σειράν.

ᾠκεῖτε οὖν δὴ, νόμοις τε τοιούτοις χρώμενοι[10]), καὶ ἔτι
μᾶλλον εὐνομούμενοι, πάσῃ τὲ παρὰ πάντας ἀνθρώπους ὑπερ-
βεβηκότες ἀρετῇ, καθάπερ εἰκὸς γεννήματά τε καὶ παιδεύ-
ματα θεῶν ὄντες. (Pag. **24** D.)

Ἔστι μὲν καὶ ἀπὸ τῆς ἱστορίας πρεσβύτερα τὰ τῶν Ἀθηναίων, ἢ τῶν
D Σαϊτῶν, καὶ ἡ κατάστασις τῆς πολιτείας | προτέρα, καὶ οἱ νόμοι τῆς Ἀθηνᾶς
μᾶλλον ἐγγύς· ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς παραδείγμασι τοῖς κοσμικοῖς τὰ ὅλα πρὸ τῶν

---

1) **52, 9** *καὶ) καὶ ὡς* A. — 2) **52, 11** *τοῖσίν τε κοτέσσεται) τοῖσι τε κοτέσηται* — Il. V. 746 et VIII. 390 et Odyss. I. 100. — 3) **52, 13** *ἀγαθὰ) νοερά*, in m. *γρ. ἀγαθά*, A. — 4) **52, 14** *ἐννοίας) ἐννοίας* B. *εὐνοίας* A. — 5) **52, 17** *προστάτης)* Potius *προστάτις*, ut 45, 47. — *ὁ θεολόγος·* m. A. — 6) **52, 18** *καλλίεργος) καλλιεργὸς* B. — 7) **52, 18** *νοερῷ)* om. B. — 8) **52, 23** *Ἔρωτα)* Sympos. Pag. 203 D. — *δύο θεοὺς ὁ πλάτων φιλοσόφους ἐκάλεσε· τον ἔρωτα, καὶ τὴν ἀθηνᾶν*: m. A. — 9) **52, 26** *ἐρωτικὴν) ἐρωτικὸν* B. *ἐρωμένην* A. — 10) **52, 27** *χρώμενοι) χρώμενος* A.

μερῶν, καὶ τάξις ἐν αὐτῷ θειοτέρα, καὶ δύναμις μείζων, καὶ ἀρετῆς εἶδος θειότερον καὶ ὄντως Ἀθηναϊκῆς. οἰκεῖον γὰρ τὸ τῆς ἀρετῆς γένος πρὸς τὴν μεγίστην ταύτην θεόν, ὡς καὶ αὐτὴν ἀρετὴν οὖσαν. ἐν γὰρ τῷ δημιουργῷ μένουσα σοφία καὶ νόησίς ἐστιν ἄτρεπτος, καὶ ἐν τοῖς ἡγεμονικοῖς θεοῖς ἐκφαίνει τὴν τῆς ἀρετῆς δύναμιν, ἀρετῆς τε οὔνομ'[1]) ἐσθλὸν κλήζεταί, φησιν Ὀρφεύς. καὶ τοῦτο μὲν οὕτως· ὅτι δὲ τὰ ἐν τῷ παντὶ θειότερα κυρίως ἂν ῥηθείη γεννήματα καὶ παιδεύματα θεῶν, ἐμφανές. καὶ γὰρ ὑφίσταται καὶ τελειοῦται, μᾶλλον δὲ ἀεὶ τέλεια[2]) διὰ τὴν τῶν θεῶν δημιουργίαν καὶ τὴν ἄχραντον τῆς Ἀθηνᾶς ποίησιν. πᾶν οὖν τὸ ἀπὸ θεῶν ἠρτημένον καὶ ἀπὸ θεῶν ὁρμώμενον καὶ ἐπιστρέφον εἰς θεοὺς ἀρετὴν ἐπιδείκνυται διαφέρουσαν. τοῦτο δὲ ἔστι μὲν καὶ ἐν τοῖς ὅλοις, ἐπεὶ καὶ ἀρετὴν θείαν ἐν τῷ παντὶ θετέον, ἔστι δὲ καὶ ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς καθ' ὁμοιότητα τῶν ὅλων· διὸ καὶ Ἀθηναίοις αὐτὸ | περιέθηκεν ὁ παρὼν λόγος. μίαν δὲ καὶ συνεχῆ ποιῶν τὴν ζωὴν τῶν E
Ἀθηναίων συνῆψε τὸν Σόλωνα τοῖς πάλαι Ἀθηναίοις ᾤκειτε δὴ οὖν λέγων. ἓν γὰρ τὸ παράδειγμα αὐτῶν ἐστὶ πρὸς ἑαυτὸ καὶ συνεχές. πᾶσα γὰρ ἡ Ἀθηναϊκὴ σειρὰ μία διήκει μέχρι τῶν ἐσχάτων ἄνωθεν ἀπὸ τῶν ὑπερουρανίων ἀρχομένη διακόσμων.

Πολλὰ μὲν οὖν ὑμῶν ἔργα καὶ μεγάλα τῆς πόλεως τῇδε γεγραμμένα θαυμάζεται, πάντων δὲ μὴν ἓν ὑπερέχει μεγέθει καὶ ἀρετῇ. (Pag. 24 E.)

Νόμους καὶ ἔργα τῶν Ἀθηναίων εἰπεῖν ἐν κεφαλαίοις ὑποσχόμενος τοὺς μὲν νόμους καὶ δὴ παραδέδωκε[3]) κατὰ τὴν διαίρεσιν τῶν γενῶν, τὰ δὲ ἔργα λοιπὸν ὑμνήσει, δι' ὧν ἐγκωμιάζεται[4]) μὲν ἡ πόλις, εὐφημεῖται δὲ ἡ πολιοῦχος θεός. ἐπειδὴ δὲ καὶ τῶν ἔργων ἔστι μὲν καὶ ἀριθμός, ἔστι δὲ καὶ ἑνὰς μία περιληπτική, καθ' ἣν καὶ τὸ πᾶν εἶδος ἐπιδείκνυται τῆς πολιτείας, τὸ μέγιστον καὶ ἀρετῇ διαφέρον ἔργον ἐπαγγέλλεται ἀναδιδάξειν, οὐχ ἓν τῶν πολλῶν ὄν, ἀλλ' ἓν πρὸ πολλῶν. ἡ γὰρ τοιαύτη μέθοδος τῶν λόγων οἰκείως ἔχει πρός τε τὸ πᾶν, ἐν ᾧ τὰ ὅλα μίαν ἀποτελεῖ | καὶ συνεχῆ[5]) ζωήν, καὶ πρὸς τὴν F
θεὸν τὴν καὶ τὰς πολλὰς ἐναντιώσεις εἰς ἕνωσιν μίαν συνάγουσαν. πολλῶν οὖν ὄντων καὶ μεγάλων τῆς πόλεως εἰκότως τὸ ἓν ἔργον ἱστορεῖ τὸ ἐν τοῖς ἱεροῖς γεγραμμένον. ἔστι γὰρ αὐτοῦ καὶ παράδειγμα[6]) νοερόν, καθ' ὅσον ἐν τῷ κόσμῳ θεωρεῖται, καὶ τὸ ὑπερέχον μεγέθει καὶ ἀρετῇ, τῆς μὲν κατὰ μέγεθος ὑπεροχῆς τὸ ὁλικόν, τῆς δὲ ἀρετῆς τὸ νοερὸν ἐμφανιζούσης. τὰ γὰρ ὅλα καὶ τὰ θειότερα τῶν ἐγκοσμίων καὶ μερικὰς[7]) ἐνεργείας ἔχει πολλὰς καὶ μίαν ἀπο-

---

[1]) 52, 34 *τε οὔνομ'*) *τ' ὄνομ'* coni. Lobeck. Aglaoph. Pag. 541. — [2]) 52, 36 *τέλεια*) *τελεία* — [3]) 52, 45 *παραδέδωκε*) *παραδέδωκεν* A. — [4]) 52, 46 *ἐγκωμιάζεται*) *ἐγκομιάζεται* A. — [5]) 52, 50 *συνεχῆ*) *συνεχεῖ* B. *συνέχει* A. — [6]) 52, 52 *παράδειγμα*) *ἤγουν, ἡ τοῦ παντὸς ἐναντιότης*: m. A. — [7]) 52, 54 *μερικὰς*) Sine ratione Tayl. *μεγίστας* requirit.

53 τελεῖ ζωὴν καὶ πολιτείαν, | καθ᾽ ἣν πάντων κρατεῖ τῶν ὑφειμένων ὑπὸ τῆς
Ἀθηνᾶς στρατηγούμενα. ταῦτα μὲν οὖν οὑτωσὶ λεκτέον· ὁ δὲ Πορφύριος [1])
μεγάλα μὲν ἔργα καὶ θαυμαστὰ ψυχῶν ἤκουσεν, ὅσα πρὸς ὕλην καὶ τοὺς ὑλι-
κοὺς πράττεται τρόπους, ὑλικοὺς δὲ τρόπους ἀποκαλεῖ τοὺς δαίμονας. δύο γὰρ
εἶναι δαιμόνων εἴδη [2]), τοὺς [3]) μὲν ψυχάς, τὸ δ᾽ ἕτερον τρόπους, εἶναι δὲ τού-
τους ὑλικὰς δυνάμεις, κακοποιοὺς τῆς ψυχῆς. καὶ ὑπέρ γε τῶν δογμάτων τού-
των εὐθύνας παρέσχετο τῷ μετ᾽ αὐτὸν ἐξηγητῇ.

λέγει γὰρ τὰ γεγραμμένα. ὅσην ἡ πόλις ὑμῶν ἔπαυσέ ποτε
δύναμιν ὕβρει πορευομένην ἅμα ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν.
(Pag. 24 E.)

Οὔτε τῶν ἐγκωμιαστικῶν αὐξήσεων οὐδεμίαν ἐν τούτοις παραλέλοιπεν ὁ
Πλάτων, εἴ τις ὡς ψιλὴν ἱστορίαν ἀποδέχοιτο τὸν [4]) τῶν Ἀθηναίων πρὸς
Ἀτλαντίνους πόλεμον, οὔτε θεολογικῆς ἀκριβείας τινὸς ἀπολέλειπται μετ᾽ εὐλα-
βείας [5]), εἴ τις ἐπὶ τὰ ὅλα μεταβαίνειν ἀπὸ τῶν μερικῶν ἐθέλοι καὶ ἐπὶ τὰ πα-
B ραδείγματα χωρεῖν | ἀπὸ τῶν εἰκόνων. πολλῶν οὖν εἰωθότων ἐν τοῖς Παναθη-
ναϊκοῖς λόγοις ἄνω καὶ κάτω τὸν Περσικὸν στόλον θρυλλεῖν καὶ τὰς Ἀθηναίων
νίκας κατά τε [6]) γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ὧν καὶ οἱ νεώτεροι λογογράφοι τοὺς
ἑαυτῶν ἐμπεπλήκασι λόγους, αὐτὸς ἐγκωμιάζων τὰς Ἀθήνας οὐχὶ Πέρσας [7])
οὐδὲ ἄλλο τοιοῦτον ἔργον οὐδὲν παραδίδωσιν, ἀλλ᾽ ἔξωθέν ποθεν τῆς ἡμετέ-
ρας οἰκουμένης πόλεμον Ἀτλαντικὸν εἰς τὴν ἡμετέραν εἰσαγαγὼν ἄρδην ἀπο-
λέσαι ταῦτα δυνάμενον ἐν τούτῳ τοὺς Ἀθηναίους ἀριστέας ἀναγράφει καὶ νι-
κηφόρους, κρατήσαντας τῆς τοιαύτης καὶ τηλικαύτης δυνάμεως. ἐπεὶ δὲ ὁ
Περσικὸς στόλος ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ὡρμήθη καὶ διαφερόν-
τως ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, αὐτὸς ἀπὸ τῆς δύσεως εἰσήγαγε τὸν Ἀτλαντικὸν
πόλεμον, ἵν᾽ ὥσπερ ἐκ κέντρου τὴν Ἀθηναίων πόλιν θεωρήσῃς τὸ ἐφ᾽ ἑκάτερα
βαρβαρικὸν ἀτάκτως κινούμενον σωφρονίζουσαν. καὶ μὴν καὶ [8]) ἐν τοῖς Ἀττι-
κοῖς πατρίοις καὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις τοῦ Γιγαντικοῦ πολέμου θρυλλουμένου
C καὶ ὡς τῆς Ἀθηνᾶς ἀριστευσάσης ἐν τῇ κατ᾽ αὐτῶν [9]) | μάχῃ, διότι τούτους τε
καὶ τοὺς Τιτᾶνας [10]) μετὰ τοῦ πατρὸς κατηγωνίσατο, τὸ μὲν αὐτόθεν εἰς θε-
οὺς πόλεμον εἰσαγαγεῖν οὐχ ἡγήσατο εἶναι ἀσφαλές· αὐτὸ γὰρ τοῦτο ἦν, ὃ καὶ
τοῖς παλαιοῖς ἐνεκάλει ποιηταῖς, καὶ ἦν ἄτοπον τὸν Κριτίαν ἢ Τίμαιον ἀκροα-
τὴν γενόμενον ὧν ὁ Σωκράτης ᾐτιάσατο τοὺς ποιητὰς τῇ προτεραίᾳ, πάλιν
ἐπὶ τοὺς θεοὺς πολέμους ἀναγαγεῖν καὶ στάσεις· διὰ δὲ τῆς παρ᾽ ἀνθρώποις
τῶν θείων ἀναλογίας καὶ τοῦτον παραδίδωσι τὸν πόλεμον πρὸ τῆς κοσμοποι-
ίας, ἀντὶ μὲν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῶν Ὀλυμπίων θεῶν τοὺς Ἀθηναίους λαβών,

---

[1]) **53, 2** *πορφύριος*· **m. A.** — [2]) **53, 3** *δαιμόνων εἴδη*) *δαίμονας εἴδη* **A.** — [3]) **53, 3** *τούς*) *τὰς* **B.** — [4]) **53, 8** *τὸν*) **om. A.** — [5]) **53, 8** *τινὸς — εὐλαβείας*) **om. A.** — [6]) **53, 11** *τε*) **om. A.** — [7]) **53, 12** *Πέρσας*) *πέρσαι* **A.** — [8]) **53, 18** *καί*) *καὶ τοῖς* **B.** — [9]) **53, 19** *κατ᾽ αὐτῶν*) *καταυτῶν* **A.** — [10]) **53, 20** *Τιτᾶνας*) *τιτάνας* **B.** *τιττάνας* **A.**

ἀντὶ δὲ τῶν Τιτάνων καὶ Γιγάντων τοὺς Ἀτλαντίνους· τὰ γὰρ αὐτὰ καὶ ἐν εἰ-
κόσιν, ἅπερ ἐν τοῖς ὅλοις, θεωρεῖν δυνατόν. καὶ ἵνα τῆς ἀναλογίας ὑμᾶς ἀνα-
μνήσω, διὰ μὲν τοῦ τῶν Ἀθηναίων ὀνόματος ἐπὶ τὴν Ὀλυμπίαν ἀναπέμπει
τοὺς ἀκούοντας συστοιχίαν, τὴν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς στρατηγουμένην, διὰ δὲ τοῦ
τῶν Ἀτλαντίνων ἐπὶ τοὺς Τιτανικοὺς θεούς. εἷς γάρ που τῶν Τιτανικῶν καὶ ὁ
μέγιστος Ἄτλας. καὶ γὰρ οἱ θεολόγοι μετὰ τὸν τοῦ Διονύσου διασπασμόν, ὃς
δηλοῖ τὴν ἐκ τῆς ἀμερίστου δημιουργίας | μεριστὴν πρόοδον εἰς πᾶν ὑπὸ τοῦ D
Διός, τοὺς μὲν ἄλλους Τιτᾶνας[1]) ἄλλας λήξεις διακεκληρῶσθαί φασι, τὸν δὲ
Ἄτλαντα ἐν τοῖς πρὸς ἑσπέραν τόποις ἱδρῦσθαι[2]), ἀνέχοντα τὸν οὐρανόν·
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης, Πείρα-
σιν ἐν γαίης. ἔτι τοίνυν τῆς Ἀθηνᾶς τὰ νικητήρια παρ' Ἀθηναίοις ἀνύμνη-
ται, καὶ ἑορτὴν ποιοῦνται ταύτην ὡς τοῦ Ποσειδῶνος ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς νενι-
κημένου καὶ ὡς τῆς γενεσιουργοῦ τάξεως ὑπὸ τῆς νοερᾶς κεκρατημένης καὶ
ὡς μετὰ τὴν τῶν ἀναγκαίων κατασκευὴν τῶν οἰκούντων τὴν χώραν ταύτην ἐπὶ
τὴν κατὰ νοῦν ὁρμησάντων ζωήν. γενέσεως γὰρ εἶναι τὸν Ποσειδῶνα προστά-
την, νοερᾶς δὲ ζωῆς ἔφορον τὴν Ἀθηνᾶν. ἔχεις οὖν καὶ πρὸς ταῦτα μεγίστην
ἀπὸ τῶν προκειμένων συντέλειαν. οἵ τε γὰρ Ἀθηναῖοι τὴν τῆς θεοῦ φέροντες
ἐπωνυμίαν ἀνάλογόν εἰσιν αὐτῇ, καὶ οἱ Ἀτλαντῖνοι[3]) διά τε τὸ νῆσον οἰκεῖν
καὶ διὰ τὸ Ποσειδῶνος ἀπόγονοι λέγεσθαι τὴν πρὸς τὸν θεὸν τοῦτον ἀναλογίαν
διασώζουσιν, ὥστε καὶ ἐκ τούτων εἶναι δῆλον, ὅτι ὁ Ἀτλαντικὸς πόλεμος τὴν
μέσην ἐνδείκνυται | δημιουργίαν, καθ' ἣν ὁ δεύτερος πατὴρ ὑπό τε τῆς Ἀθη- E
νᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἀφανῶν αἰτίων ἀποπληρούμενος δυνατώτερα ποδηγεῖ τὰ
θειότερα καὶ ὑποτάττει τοῖς νοεροῖς πάντα τὰ πεπληθυσμένα καὶ διῃρημένα
καὶ ἐνυλότερα κατὰ τὴν ὑπόστασιν. αὐτοὶ μὲν γὰρ οἱ θεοὶ διαιωνίως ἥνωνται,
τὰ δὲ ὑπ' αὐτῶν διοικούμενα τῆς τοιαύτης ἀναπίμπλανται διαιρέσεως. ταῦτα
μὲν οὖν οὑτωσὶ διανοητέον[4])· ἵνα δὲ τῆς προκειμένης ἀναλύσεως τύπους[5]) τι-
νὰς διωρισμένους προλάβωμεν, τὰς μὲν ἐντὸς τῶν Ἡρακλέους στηλῶν οἰκή-
σεις ἀνάλογον πάσῃ τῇ κρείττονι συστοιχίᾳ θετέον, τὰ δὲ ἐκτὸς πάσῃ τῇ κα-
ταδεεστέρᾳ, καὶ ταύτης μίαν τὴν ζωὴν καὶ συνεχῆ καὶ ποικίλως προϊοῦσαν. εἴτε
οὖν ἀπὸ θεῶν ἀρξάμενος λέγοις[6]) Ὀλυμπίους καὶ Τιτανικούς, εἴτε ἀπὸ νοῦ
στάσιν καὶ κίνησιν ἢ ταὐτὸ καὶ θάτερον, εἴτε ἀπὸ ψυχῶν λογικὰς καὶ ἀλόγους,
εἴτε ἀπὸ σωμάτων οὐρανὸν καὶ γένεσιν, εἴτε ἄλλως ὁπωσοῦν μερίζοις τὰς οὐ-
σίας, κατὰ[7]) πάσας τὰς διαιρέσεις ἀναλογήσει τοῖς μὲν ἀμείνοσι τὸ τῶν ἐντὸς
Ἡρακλέους στηλῶν γένος | πᾶν, τοῖς δὲ χείροσι τὸ τῶν ἐκτός. ἐκεῖ γὰρ ὁ ἀλη- F
θινὸς πόντος ὁ τῆς ἀνομοιότητος καὶ πᾶσα ἡ[8]) ἔνυλος ζωὴ καὶ ἡ προϊοῦσα εἰς
διάστασιν καὶ πλῆθος ἀπὸ τοῦ ἑνός. εἴτε οὖν Ὀρφικῶς ἐθέλοις ἀντιτάττειν τὰ

---

[1]) 53, 30 *Τιτᾶνας*) *τιτάνας* — [2]) 53, 31 *ἱδρῦσθαι*) *ἱδρύσθαι*. — [3]) 53, 37 *Ἀτλαντῖνοι*) *ἀτλαντίνοι* — [4]) 53, 43 *οὑτωσὶ διανοητέον*) *οὕτως ἰδίᾳ νοητέον* — [5]) 53, 44 *τύπους*) *τούτους* B. (corr. Tayl.) — [6]) 53, 47 *λέγοις*) *λέγεις* B. — [7]) 53, 49 *κατὰ*) *καὶ* A. — [8]) 53, 50 *ἡ*) om. A.

Ὀλύμπια γένη καὶ Τιτανικὰ καὶ κρατοῦντα τὰ ἕτερα τῶν ἑτέρων ὑμνεῖν, εἴτε
Πυθαγορείως δύο συστοιχίας ὁρᾶν[1]) ἄνωθεν ἄχρι τῶν ἐσχάτων διηκούσας[2])
καὶ τὴν ἀμείνω κοσμητικὴν τῆς καταδεεστέρας, εἴτε Πλατωνικῶς πολὺ μὲν τὸ
ἄπειρον θεωρεῖν ἐν τῷ παντί, πολὺ δὲ τὸ πέρας, ὡς ἐν Φιλήβῳ[3]) μεμαθήκα-
54 μεν, καὶ τὴν ὅλην ἀπειρίαν μετὰ τῶν τοῦ | πέρατος μέτρων γένεσιν ἀπειργα-
σμένην, διὰ πάντων τείνουσαν τῶν ἐγκοσμίων, ἓν ἐξ ἁπάντων λάβοις ἂν τού-
των, ὅτι πᾶσα ἡ τοῦ κόσμου σύστασις ἐκ τῆς ἐναντιώσεως συνήρμοσται ταύ-
της. καὶ εἰ ὁ γενναῖος Ἡράκλειτος[4]) εἰς ταύτην ἀπιδὼν ἔλεγε πόλεμος πα-
τὴρ πάντων, οὐδ' οὗτος ἀτόπως ἔλεγεν. ὁ μὲν οὖν Πορφύριος[5]) ἐν τούτοις
εἰς δαίμονας καὶ ψυχὰς ἀναπέμπων τὴν θεωρίαν, ποτὲ δὲ καὶ τοῦ μυθευομέ-
νου Τιτανικοῦ πολέμου μνήμην ποιησάμενος τὰ μὲν πιθανῶς, τὰ δὲ οὐ προσβι-
βάζει τοῖς προκειμένοις· ὁ δέ γε θεῖος Ἰάμβλιχος[6]) θαυμαστόν τινα τρόπον
διὰ τὴν πρὸς τοὺς αἰτιολογίαν[7]) μερικώτερον ἀντιλαβομένους τῆς ἀναλύσεως
οὐδὲ ἄλλως, ἢ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀκροᾶσθαι τὸν λόγον διέγνωκε, καίτοι γε ἐν
προοιμίοις αὐτὸς ἀφορμὰς ἡμῖν τῶν τοιούτων λόγων παραδεδωκώς. ἀλλ' ὁ
μὲν θεῖος οὗτος ἀνὴρ πολλά τε ἄλλα καὶ δὴ καὶ ταῦτα ἡμᾶς παιδεύσας εὐμε-
B νὴς ἔστω· πρὸς δὲ τὴν ἐξήγησιν | τρεπόμενοι τῶν τοῦ Πλάτωνος ῥημάτων
ἀξιώσομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἀναμιμνήσκεσθαι τῶν προγεγραμμένων τύπων καὶ τοὺς
μὲν Ἀτλαντίνους τάττειν κατὰ τὰ ὁλικὰ πάντα τῆς χείρονος συστοιχίας· ἔστι
γὰρ καὶ ἐν τούτοις τὰ μὲν ὅλα, τὰ δὲ[8]) μέρη· τὴν δὲ ὕβριν αὐτῶν κατὰ τὴν
πρόοδον καὶ τὴν διὰ τῆς ὑφέσεως διαίρεσιν καὶ τὴν πρὸς τὴν ὕλην γειτνίασιν·
αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀληθῶς ἀπειρία καὶ τὸ αἶσχος, διὸ καὶ τὸ συνεγγίζον αὐτῇ
καὶ τὸ ἐν αὐτῇ πως ὂν ἐξυβρίζειν λέγουσιν, ἐπεὶ παράδειγμα αὐτῶν διὰ τούτων
παρὰ τῷ θεολόγῳ[9]) δηλοῦται τῶν ὀνομάτων· Τιτῆνες κακομῆται[10])
ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντες· τὴν δὲ ἔξωθεν ὁρμὴν κατὰ τὴν ἀπόστασιν τὴν
πόῤῥω τῶν θεῶν ἀπῳκισμένην καὶ τῶν ἐν τῷ παντὶ θειοτέρων[11]) πραγμάτων·
τὸ[12]) γὰρ ἔξωθεν οὐ περιοχὴν ἐμφαίνει δυνάμεων, ἀλλὰ τὴν ἐξελθοῦσαν τοῦ
τε μονίμου καὶ ἀΰλου καὶ καθαροῦ καὶ ἡνωμένου παντὸς ὑπόστασιν· τὸ δὲ
Ἀτλαντικὸν πέλαγος κατ'[13]) αὐτὴν τὴν ὕλην, εἴτε ἄβυσσον αὐτὴν εἴτε ἀνο-
C μοιότητος πόντον εἴθ' ὁπωσοῦν[14]) ἐθέλοις προσονομάζειν. καὶ γὰρ ἡ | ὕλη δέ-
χεται τὰς ἐπωνυμίας τῆς χείρονος συστοιχίας, ἀπειρία καὶ σκότος ὀνομαζο-
μένη καὶ ἀλογία καὶ ἀμετρία καὶ ἑτεροιώσεως ἀρχὴ καὶ δυάς, ὥσπερ ἀπὸ τῆς
Ἀτλαντίδος τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος ἔσχε τὴν προσηγορίαν. οὕτω γάρ που τὰς
ἀναλογίας ἐν τάξει λαβόντες ἐροῦμεν[15]), ὅτι πᾶσα ἡ καταδεεστέρα συστοιχία,

---

1) 53, 52 ὁρᾶν) ὁρᾷς — 2) 53, 53 διηκούσας) διοικούσας — 3) 53, 54 Φιλήβῳ) Pag. 30 C. — 4) 54, 3 ἡράκλειτος· m. A. — 5) 53, 4 πορφύριος m. A. — 6) 53, 6 Ἰάμβλιχος. m. A. — 7) 54, 6 αἰτιολογίαν) post ἀναλύσεως ponendum videtur. — 8) 54, 12 πάντα—τὰ δὲ) om. A. — 9) 54, 15 θεολόγος· m. A. — 10) 54, 15 κακομῆται) κοκομῆται B. — In Fragm. Orph. VIII. 47 Pag. 469 Herm. κακομῆτοι legitur. — 11) 54, 16 θειοτέρων) θεοτέρων A. — 12) 54, 17 τὸ) ὁ A. — 13) 54, 18 κατ') καὶ B. — 14) 54, 19 ὁπωσοῦν) ὅπως οὖν — 15) 54, 22 ἐροῦμεν) ἑνοῦμεν B.

καὶ τὰ ὁλικώτερα ἐν αὐτῇ γένη καὶ τὰ μερικώτερα, κατὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν διαίρεσιν χαρακτηρίζεται καὶ τὴν εἰς ὕλην τροπήν, καὶ οὕτωσὶ φοιτᾷ διὰ πάντων, ἐν ἑκάστοις οἰκείως ἐμφανταζομένη καὶ καθ' ἑκάστην φύσιν ἀνάλογον ἐμφαινομένην[1]), θείαν τε καὶ νοερὰν, ψυχικὴν καὶ σωματικὴν, τοιαύτη δὲ οὖσα κοσμεῖται καὶ τάττεται παρὰ τῆς κρείττονος, ἣν καὶ Ἀθηναϊκὴν ἂν φαίης εἰκότως, ὡς ἄχραντον οὖσαν καὶ τῶν ὑποδεεστέρων διὰ τὴν ἑαυτῆς δύναμιν κρατοῦσαν, κοσμουμένη δὲ παύεται τῆς πολλῆς διαιρέσεως καὶ τῆς ἀπειρίας, τὸ μὲν Τιτάνων γένος ὑπὸ Ὀλυμπίων συνεχόμενον θεῶν, ἡ δὲ ἑτερότης ὑπὸ τῆς ταὐτότητος ἑνιζομένη, καὶ ἡ μὲν κίνησις ὑπὸ τῆς στάσεως, αἱ δὲ ἄλογοι ψυχαὶ παρὰ | τῶν λογικῶν, ἡ δὲ γένεσις ἐκ τῶν οὐρανίων, καὶ ἐπὶ πάντων ὁμοίως. D
καὶ μὴ[2]) τοῦτον οἰηθῶμεν τὸν λόγον, ὅτι διττὰς ἀρχὰς τῶν πραγμάτων διῃρημένας θετέον. καὶ γὰρ τὰς δύο ταύτας συστοιχίας ὁμογνίους φαμέν. προηγεῖται γὰρ τὸ ἓν ἁπάσης ἐναντιώσεως, ὡς καὶ οἱ Πυθαγόρειοί[3]) φασιν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ μετὰ τὴν μίαν αἰτίαν ἡ δυὰς τῶν ἀρχῶν ἀνεφάνη, καὶ ἐν ταύταις ἡ μονὰς κρείττων τῆς δυάδος, ἢ εἰ βούλοιο λέγειν Ὀρφικῶς[4]), ὁ αἰθὴρ τοῦ χάους, ἔν τε τοῖς πρὸ τοῦ κόσμου θεοῖς τοῦτον τὸν τρόπον αἱ διαιρέσεις τελοῦνται καὶ ἐν τοῖς ἐγκοσμίοις ἄχρι τῶν ἐσχάτων. ἐκεῖ μὲν γὰρ ὑπὸ τὴν ἑτέραν ἀρχὴν τὸ συνοχικὸν, τὸ δημιουργικὸν, ὑπὸ δὲ τὴν ἑτέραν τὸ γεννητικὸν, τὸ ζωογονικὸν, ἐνταῦθα δὲ ὑπὸ μὲν τὴν μονάδα τὸ Ὀλύμπιον γένος, ὑπὸ δὲ τὴν δυάδα τὸ Τιτανικὸν· καὶ ὑπὸ μὲν τὴν πρεσβυτέραν ταὐτότης, στάσις, λόγος, εἶδος, ὑπὸ δὲ τὸ[5]) λοιπὸν ἑτερότης, κίνησις, ἄλογον, ὕλη. μέχρι γὰρ καὶ τούτων ἡ τῶν δυοῖν ἀρχῶν προῆλθεν ὕφεσις. ἐπεὶ δὲ τὸ ἓν ἐπέκεινα τῆς πρωτίστης δυάδος, καὶ συνάγεται τὰ ἐναντία δοκοῦντα εἶναι καὶ | πρὸς μίαν συντάττεται διακόσμησιν. E
ἔστι γὰρ ἐν τῷ παντὶ καὶ τὰ διττὰ γένη τῶν θεῶν καὶ τὰ ἀντιδιῃρημένα γένη τοῦ ὄντος καὶ τὰ ποικίλα γένη τῶν ψυχῶν καὶ τὰ ἐναντία γένη τῶν σωμάτων, κρατεῖται δὲ ὑπὸ τῶν θειοτέρων τὰ καταδεέστερα, καὶ εἷς ἀποτελεῖται κόσμος ἐξ ἐναντίων[6]) ἡρμοσμένος[7]), ἐκ περαινόντων τε καὶ ἀπείρων ὑφεστηκὼς κατὰ τὸν Φιλόλαον, καὶ κατὰ μὲν τὰ ἐν αὐτῷ ἄπειρα τὰ ἐκ τῆς ἀορίστου δυάδος ἡ τῆς ἀπειρίας φύσις, κατὰ δὲ τὰ περαίνοντα[8]) ἐκ τῆς νοητῆς μονάδος ἡ τοῦ πέρατος, κατὰ δὲ τὸ ἐκ πάντων τούτων ἓν καὶ ὅλον καὶ παντελὲς εἶδος ἐκ τοῦ ἑνὸς ὄν. ὁ γὰρ θεός ἐστιν ὁ τὸ μικτὸν ὑφιστὰς, ὥς φησιν ὁ ἐν Φιλήβῳ[9]) Σωκράτης.

Τότε γὰρ πορεύσιμον ἦν τὸ ἐκεῖ πέλαγος. νῆσον γὰρ πρὸ τοῦ στόματος εἶχεν, ὃ καλεῖται ὡς φατὲ ὑμεῖς, Ἡρακλέους στήλας[10]). ἡ δὲ νῆσος ἅμα Λιβύης ἦν καὶ Ἀσίας μείζων. ἐξ ἧς

---

[1]) **54, 25** *ἐμφαινομένην*) Fort. *ἐμφαινομένη* — [2]) **54, 30** *μὴ*) Addendum videtur *διά*. — [3]) **54, 32** *Πυθαγόρειοί*) *πυθαγόριοί* A. — [4]) **54, 34** *Ὀρφικῶς*) *ὀρφανικῶς* A. — [5]) **54, 38** *τὸ*) *τὸν* — [6]) **54, 42** *ἐξ ἐναντίων*) *ἐξεναντίων* B. — [7]) **54, 42** *ἡρμοσμένος*) *ἡρμοσμένων* A. — [8]) **54, 44** *περαίνοντα*) Malim *περαίνοντα τὰ* — [9]) **54, 46** *Φιλήβῳ*) Pag. 61 B? — [10]) **54, 47** *στήλας*) *στείλας* B.

ἐπιβατὸν ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους τοῖς τότε ἐγένετο πορευομένοις. ἐκ δὲ τῶν νήσων, ἐπὶ τὴν καταντικρὺ [1]) πᾶσαν ἤπειρον τὴν περὶ τὸν ἀληθινὸν ἐκεῖνον πόντον. | (**Pag. 25 A.**)

F "Ὅτι μὲν ἐγένετο τοιαύτη τις νῆσος καὶ τηλικαύτη, δηλοῦσί τινες τῶν ἱστορούντων τὰ περὶ τῆς ἔξω θαλάττης. εἶναι γὰρ καὶ ἐν τοῖς αὐτῶν [2]) χρόνοις ἑπτὰ μὲν νήσους ἐν ἐκείνῳ τῷ πελάγει Περσεφόνης ἱερὰς [3]), τρεῖς δὲ ἄλλας ἀπλέτους, τὴν μὲν Πλούτωνος, τὴν δὲ Ἄμμωνος, μέσην δὲ τούτων ἄλλην Ποσειδῶνος, χιλίων σταδίων τὸ μέγεθος, καὶ τοὺς οἰκοῦντας ἐν αὐτῇ μνήμην ἀπὸ τῶν προγόνων διασώζειν περὶ τῆς Ἀτλαντίδος ὄντως γενομένης ἐκεῖ νήσου
55 παμμεγεθεστάτης, | ἣν ἐπὶ πολλὰς περιόδους δυναστεῦσαι πασῶν τῶν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει νήσων, Ποσειδῶνος καὶ αὐτὴν οὖσαν ἱεράν. ταῦτα μὲν οὖν ὁ Μάρκελλος ἐν τοῖς Αἰθιοπικοῖς γέγραφεν· ἐπειδὴ δέ, εἰ καὶ ταῦτα οὕτως ἔχει καὶ γέγονέ τις τοιαύτη νῆσος, δυνατὸν καὶ ὡς ἱστορίαν ἀποδέχεσθαι τὸν περὶ αὐτῆς λόγον καὶ ὡς εἰκόνα μέντοι φύσεώς τινος ἐν τοῖς ὅλοις οὔσης, καὶ περὶ ταύτης ἐξηγουμένους τὴν ὁμοιότητα καὶ κατὰ βραχὺ συνεθίζοντες τοὺς ἀκροωμένους τῶν τοιῶνδε [4]) θεαμάτων εἰς τὴν ὅλην τῶν ἐγκοσμίων θεωρίαν (ἔστι γὰρ τὰς αὐτὰς ἀναλογίας καὶ μερικώτερον θεωρεῖν καὶ περιληπτικώτερον) δεῖ δὴ τὴν διδασκαλίαν ἀπὸ τῶν ὁλοσχερῶν προϊοῦσαν εἰς τὴν [5]) τῶν μερικῶν λεπτουργίαν ἀποπαύειν τὴν θεωρίαν. μὴ τοίνυν θαυμάσῃς, εἰ καὶ τήνδε τὴν ἀναλογίαν ἄλλως μὲν καὶ ὡς τύπῳ εἰπεῖν πρότερον ἐλαμβάνομεν, νῦν δὲ τρόπον ἕτερόν πως καὶ τὸν αὐτὸν μετὰ τῆς οἰκείας τοῖς πράγμασιν ἀκριβείας ἐξε-
B τάζομεν. | διττῆς γὰρ οὔσης ἐν τῷ παντὶ τῆς συστοιχίας [6]), ὥσπερ ἐλέγομεν, ἀρχομένης τε ἀπὸ θεῶν καὶ περατουμένης [7]) εἴς τε ὕλην καὶ τὸ ἔνυλον εἶδος, ἐχούσης δὲ ἑκατέρας τὰ μὲν ὁλικώτατα, τὰ δὲ μερικώτατα (καὶ γὰρ ταῦτα προείπομεν) τὰ δὲ μέσα τούτων ἀμφοτέρων (τά τε γὰρ θεῖα γένη πάντων περιεκτικά, καὶ τὰ ἔσχατα στοιχεῖα πάντων ἀτιμότατα [8]), τὰ δέ ἐστι μεταξύ, νοερά τε γένη καὶ ψυχικά) τὴν καταδεεστέραν συστοιχίαν πρῶτον ἀξιοῦμεν τριχῇ διαιρεῖν καὶ τὰ μὲν ὁλικώτατα λαμβάνειν ἐν αὐτῇ γένη, τὰ δὲ μέσα, τὰ δὲ ἔσχατα, καὶ τοῖς μὲν ἀνάλογον τάττειν τοὺς Ἀτλαντίνους, τοῖς δὲ τὴν [9]) κατ' ἄλλας νήσους, τοῖς δὲ τὴν καταντικρὺ [10]) πᾶσαν ἤπειρον, τὸν δὲ πόντον τῇ ὕλῃ καὶ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος. πᾶσα μὲν γὰρ ἡ καταδεεστέρα συστοιχία πρόσυλός ἐστι καὶ εἰς πλῆθος προϊοῦσα καὶ διαίρεσιν, ἀλλ' ἔχει καὶ αὐτὴ πρὸς ἑαυτὴν ὑπεροχήν τε καὶ ἔλλειψιν. διόπερ ἔξωθεν μὲν ὡρμῆσθαι τοὺς Ἀτλαντίνους εἶπεν, ὡς πορρωτέρω τοῦ ἑνὸς καὶ ἐγγυτέρω τῆς ὕλης, νῆσον δὲ [11]) οἰ-

---

[1]) 54, 49 *καταντικρὺ*) *κατ' ἀντικρὺ* B. — [2]) 54, 51 *αὐτῶν*) Potius *αὐτῶν* — [3]) 54, 52 *ἱερὰς*) *ἱερᾶς* B. — [4]) 55, 5 *τοιῶνδε*) *τοιούτων*, in m. *γρ. τοιῶνδε*, A. — [5]) 55, 7 *τὴν*) om. B. — [6]) 55, 10 *συστοιχίας*) *συστοιχείας* A. — [7]) 55, 10 *περατουμένης*) *περαιτουμένης* B. — [8]) 55, 13 *ἀτιμότατα*) *ἀτιμώτατα* — [9]) 55, 15 *τὴν*) Fort. *τοὺς* — [10]) 55, 16 *καταντικρὺ*) *κατ' ἀντικρὺ* — [11]) 55, 19 *δὲ*) *δ'* A.

κεῖν μείζω Λιβύης ἅμα καὶ | Ἀσίας, ὡς εἰς ὄγκον προϊόντας καὶ διάστασιν· τὰ C
γὰρ πορρωτέρω πάντα τοῦ ἑνὸς ἠλαττωμένα κατὰ τὴν δύναμιν πλεονεκτεῖ κατὰ
τὸ ποσόν, ὥσπερ δὴ καὶ τὰ ἐγγυτέρω[1]) τῷ ποσῷ συνεσταλμένα[2]) δύναμιν
ἔχει θαυμαστήν· ἔστιν οὖν ἐνταῦθα τὸ μέγεθος ὑφέσεως σημαντικὸν καὶ τῆς
ἐπὶ πᾶν προόδου καὶ ἐκτάσεως· πορεύσιμον δὲ ἔχειν τὸ πέλαγος, ἐπειδὴ τὰ
ὁλικώτερα πρόεισιν ἄχρι τῶν τελευταίων καὶ κοσμεῖ τὴν ὕλην, ἐλθόντα δὲ ἐπὶ
τὸ πέρας τῆς διακοσμήσεως ἵσταται, καὶ ἄπειρον αὐτῆς τὸ ἐπέκεινα λοιπόν.
ἔστι γὰρ τὸ μηδαμῶς ὂν ἐφεξῆς τοῖς πέρασι τοῦ ὄντος. ἡ δὲ προσθήκη τοῦ
τότε ἔνδειξιν ἔχει τοῦ τὰς μὲν ὅλας αἰτίας ἀκωλύτως καὶ διὰ τῆς ὕλης διήκειν
καὶ κοσμεῖν αὐτὴν, ἡμᾶς δὲ μὴ ἀεὶ κρατεῖν αὐτῆς, ἀλλ᾽ εἰς τὴν ἄπειρον καὶ
ἀόριστον βαπτίζεσθαι φύσιν. ἐπειδὴ δὲ συνεχής ἐστι τῶν πραγμάτων ἡ πρόο-
δος, καὶ οὐδὲν οὐδαμοῦ παρεμπίπτει κενὸν[3]), ἀλλ᾽ ὕφεσις εὔτακτος ἀπὸ μὲν
τῶν ὁλικωτάτων ἐπὶ τὰ μέσα θεωρεῖται περιέχοντά τε καὶ περιεχόμενα, ἀπὸ
δὲ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ ἔσχατα καὶ ἀτομώτατα, | διὰ δὴ τοῦτο καὶ αὐτὸς τοῖς D
Ἀτλαντίνοις ἀπὸ μὲν τῆς Ἀτλαντίδος ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους, ἀπὸ δὲ τούτων
ἐπὶ τὴν καταντικρὺ[4]) κειμένην ἤπειρον εἶναί φησι τὴν πορείαν, καὶ εἶναι μίαν
μὲν τὴν Ἀτλαντίδα, πολλὰς δὲ τὰς ἄλλας νήσους, μεγίστην δὲ τὴν ἤπειρον.
πρέπει γὰρ ἡ μὲν μονὰς τῷ καθ᾽ ἕκαστον γένει πρώτῳ, ὁ δὲ ἀριθμὸς καὶ τὸ πλῆθος
τῷ δευτέρῳ (ἅμα γὰρ δυάδι τὸ πλῆθος) καὶ τὸ μέγεθος[5]) τῷ τρίτῳ, διὰ τὴν ἐπὶ
τριάδα τοῦ μεγέθους πρόβασιν. ἐπειδὴ δὲ τὰ ἔσχατα τῆς χείρονος συστοιχίας
ἐστὶ τὰ ἐνυλότατα, διὰ μὲν τοῦ καταντικρὺ[6]) τὴν πλείστην αὐτῶν πρὸς τὰ
κρείττονα[7]) διάστασιν ἐδήλωσε, καὶ οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῶν Ἀτλαντίνων ἀπέχρη-
σεν αὐτῷ μόνον τὸ[8]) ἔξωθεν, ὃ τῆς ἑτέρας μερίδος αὐτοὺς ἀπέφαινεν, ἀλλὰ
καὶ τὸ καταντικρὺ προσέθηκεν, ἵνα τὴν ἐσχάτην ὕφεσιν ἐνδείξηται· διὰ δὲ
τοῦ περὶ τὸν ἀληθινὸν εἶναι πόντον τὴν περὶ τὴν ὕλην καὶ τὴν τελευ-
ταίαν τῶν ἐγκοσμίων ὑπόστασιν αὐτῶν ἐσήμηνεν. ὁ γὰρ ἀληθινὸς πόντος ἀνά-
λογόν ἐστι τῷ ἀληθινῷ ψεύδει[9]) καὶ τῇ ἀληθῶς ὕλῃ, ἣν ἀνομοιότητος πόν-
τον | ἐν τῷ Πολιτικῷ[10]) προσείρηκε. καὶ μὴν καὶ ὅτι διωρισμένας εἶναι δεῖ E
τὰς διττὰς ταύτας συστοιχίας ἀπ᾽ ἀλλήλων, ἀσυγχύτους τοῖς δημιουργικοῖς
ὅροις φυλαττομένας, τὰς Ἡρακλέους στήλας ἔφατο διορίζειν τήν τε ἐντὸς οἰ-
κουμένην καὶ τὴν ἐκτός. τὴν γὰρ ἀκμάζουσαν δημιουργικὴν ποίησιν καὶ τὴν
διάκρισιν τὴν[11]) ἐν τῷ παντὶ γενῶν, τὴν θείαν μονίμως καὶ ἀῤῥενωπῶς ἀεὶ

---

[1]) 55, 21 *ἐγγυτέρω*) *ἐγγυτέρῳ* — [2]) 55, 21 *συνεσταλμένα*) *συνιστάμενα* A. *συνεσταμένα* B. — corr. Tayl. — [3]) 55, 28 *κενὸν*) *μενὸν* B. (corr. Tayl.) — [4]) 55, 31 *καταντικρὺ*) *κατ᾽ ἀντικρὺ* — [5]) 55, 33 *τῷ δευτέρῳ — τὸ μέγεθος*) om. A. — [6]) 55, 35 *καταντικρὺ*) *κατ᾽ ἀντικρὺ* — item 37 — [7]) 55, 35 *κρείττονα*) *κρείτονα* A. — [8]) 35, 36 *ἀπέχρησεν — τὸ*) *ἐπέχρησεν — τῷ* — [9]) 55, 39 *τῷ ἀληθινῷ ψεύδει*) Cf. Civ. Lib. II. Pag. 382 A. — [10]) 55, 40 *τῷ Πολιτικῷ*) Pag. 273 D. quo tamen loco et apud Eusebium et in nostris codicibus *τόπον*, non *πόντον* legitur. — Fugit hic locus Alb. Iahnium in Zeitschrift für die Alterthumswissenschaft 1842 Jun. Pag. 551. — [11]) 55, 43 *τὴν*) Fort. *τῶν*

τὴν αὐτὴν διαμένουσαν Ἡρακλέους στήλας προσηγόρευσε[1]. Δίιος γοῦν ὁ Ἡρακλῆς οὗτος· ὁ δὲ πρὸ τούτου καὶ θεῖος ὢν φρουρητικὴν ἔλαχε τάξιν τῆς γεννητικῆς σειρᾶς. ἀπ' ἀμφοῖν οὖν τὴν δημιουργικὴν διαίρεσιν τὴν φρουροῦσαν διωρισμένας τὰς δύο μοίρας τοῦ παντὸς ληπτέον.

Τάδε μὲν γὰρ ὅσα ἐντὸς τοῦ στόματος οὗ λέγομεν, φαίνεται λιμὴν στενόν τινα ἔχων εἴσπλουν, ἕως τοῦ ὀρθότατ'[2] ἂν λέγοιτο ἤπειρος. (Pag. 25 A.)

Τὰ μὲν ἐντὸς τοῦ στόματος τὰ γένη τῆς κρείττονος ἐνδείκνυται συστοιχίας, ὡς εἰς ἑαυτὰ ἐστραμμένα καὶ τῷ[3] μονίμῳ καὶ τῇ ἑνοποιῷ δυνάμει χαίροντα· τὸ γὰρ στόμα συμβολικῶς δηλοῖ τὴν ὁρίζουσαν καὶ διακρίνουσαν αἰτίαν τὰς δύο
F τῶν ἐγκοσμίων μοίρας· ὁ δὲ | στενὸς λιμὴν σημαίνει τὴν συνεσπειραμένην καὶ πρὸς αὐτὴν[4] συννεύουσαν καὶ τεταγμένην καὶ ἄϋλον αὐτῶν ὕπαρξιν. διὰ μὲν γὰρ τοῦ στενοῦ τὴν διάστασιν καὶ τὴν ἔκτασιν ἀποπέμπεται τὴν ἀπὸ τῆς[5] χείρονος συστοιχίας, διὰ δὲ τοῦ λιμένος τὴν ἐξῃρημένην τῆς πλημμελοῦς καὶ ἀτάκτου τῶν ἐνύλων συμφορᾶς. τοιοῦτοι γὰρ οἱ λιμένες, σκέπην παρέχοντες ἀπὸ τῶν ἐν θαλάσσῃ θορύβων. εἰ δὲ καὶ ὅτι ψυχαῖς γίγνεται[6] λιμὴν ἡ[7] ἐπὶ τὰ νοερώτερα καὶ θειότερα τοῦ παντὸς ἀναγωγή, λέγοι τις, οὐδ' οὗτος ἂν
56 πόρρω βάλλοι[8] | τῆς ἀληθείας.

Ἐν δὲ τῇ ἀτλαντίδι νήσῳ ταύτῃ, μεγάλη συνέστη καὶ θαυμαστὴ δύναμις βασιλέων. ἕως τοῦ μέχρι τυρηνίας. (Pag. 25 B.)

Ἐν τούτοις μνημονεύειν χρὴ τῶν Πλατωνικῶν ὑποθέσεων τῶν περὶ γῆς, ὅτι οὐ κατὰ ταὐτὰ τοῖς μαθηματικοῖς μετρεῖ τὸ μέγεθος αὐτῆς, ἀλλὰ πλέον τι τὸ διάστημα αὐτῆς ὑπείληφεν εἶναι, ὥς φησιν ὁ ἐν Φαίδωνι[9] Σωκράτης, καὶ ὅτι τῇ ἡμετέρᾳ οἰκουμένῃ πολλὰς οἰκήσεις παραπλησίας εἶναι τίθεται. διὸ καὶ ἐν τῇ ἔξω θαλάττῃ νῆσον καὶ ἤπειρον ἱστορεῖ τηλικαύτην. ὅλως γὰρ εἰ κατὰ φύσιν ἡ γῆ τὸ σφαιροειδὲς ἔχει, δεῖ κατὰ τὸ πλέον αὐτὴν αὑτῆς[10] εἶναι τοιαύτην. ἀλλὰ μὴν ἡ ἡμετέρα οἰκουμένη πολλὴν ἐπιδείκνυται τὴν ἀνωμαλίαν εἰσοχαῖς καὶ ἐξοχαῖς. ἔστιν ἄρα ἀλλαχοῦ τῆς γῆς πεδία τε ἀνηπλωμένα καὶ εἰς ὕψος ἐκτεινομένη διάστασις. καὶ γὰρ Ἡρακλέα[11] λόγος διὰ πολλῆς ἀβάτου χώρας διαπορευθέντα καὶ[12] εἰς τὸ Ἀτλάντιον[13] ὄρος ἀπελθεῖν, οὗ τὸ μέ-
B γεθος ἱστόρησαν οἱ τὰ Αἰθιοπικὰ γράψαντες, ὥστε αὐτοῦ ψαύειν | τοῦ αἰθέρος καὶ τὴν σκιὰν ἐκπέμπειν μέχρι σταδίων πεντακισχιλίων· ἀπὸ γὰρ ἐνάτης[14] ὥρας ἡμερινῆς ὑπ' αὐτοῦ κρύπτεσθαι τὸν ἥλιον μέχρι τελέας καταδύσεως. καὶ

---

[1]) 55, 44 *προσηγόρευσε*) *προσηγόρευσεν* A. — [2]) 55, 47 *ὀρθότατ'*) *ὀρθώτατ'* A. — [3]) 55, 48 *τῷ*) *τῇ* A. — [4]) 55, 50 *αὐτὴν*) *αὑτὴν* — [5]) 55, 51 *τῆς*) *τοῦ* — [6]) 55, 53 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [7]) 55, 54 *ἡ*) *καὶ ἡ* B. — [8]) 55, 54 *βάλλοι*) *βαλλει* A. — [9]) 56, 4 *Φαίδωνι*) Pag. 109 A. — [10]) 56, 6 *αὑτῆς*) *αὐτῆς* — [11]) 56, 8 *Ἡρακλέα*) *ἡρακλείτου* B. (corr. Fabricius B. Gr. T. VIII. Pag. 540) — [12]) 56, 8 *καὶ*) om. B. — [14]) 56, 9 *Ἀτλάντιον*) Fort. *Ἀτλάντειον* — [14]) 56, 10 *ἐνάτης*) *ἐννάτης* A.

οὐδέν γε θαυμαστόν. καὶ γὰρ ὁ Ἄθως, τὸ Μακεδονικὸν ὄρος, ἐκπέμπει μέχρι
Λήμνου τὴν σκιάν, ἑπτακοσίοις σταδίοις διεστώσης, καὶ οὐ τὸν Ἄτλαντα μό-
νον τὸ ὄρος τηλικοῦτον ἱστόρησε Μάρκελλος ὁ τὴν Αἰθιοπικὴν γράψας ἱστο-
ρίαν, ἀλλὰ καὶ Πτολεμαῖος τὰ Σεληναῖα ὄρη τὸ ὕψος ἄπλετον ἔχειν φησί, καὶ
Ἀριστοτέλης τὸν Καύκασον τὸ τρίτον μετὰ δυσμὰς καὶ τὸ τρίτον πρὸ τῶν ἀνα-
τολῶν μέρος τῆς νυκτὸς ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καταυγάζεσθαι. καὶ εἴ τις
ἀποβλέποι πρὸς τὸ ὅλον μέγεθος τῆς γῆς ὁριζόμενον τοῖς ὕψεσιν αὐτῆς, ὄντως
ἂν ἄπλετον αὐτὴν εἶναι λογίσαιτο κατὰ τὴν Πλάτωνος φήμην, ὥστε οὐ δεη-
θησόμεθά τινων μαθηματικῶν ἐφόδων ἡμεῖς νῦν εἰς τὴν περὶ γῆς ἐξήγησιν,
οὐδὲ ἀνατρέπειν αὐτὰς ἐγχειρήσομεν. ἐκεῖναι γὰρ κατὰ τὸ οἰκούμενον παρ'
ἡμῶν ἐπίπεδον μετροῦσιν αὐτήν, ὁ δὲ Πλάτων ἡμᾶς μὲν ἐν κοίλῳ φησὶν οἰ-
κεῖν[1]), αὐτὴν δὲ εἶναι ἄρα ὅλην ὑψηλήν, | ὃ καὶ ἡ τῶν Αἰγυπτίων ἱερὰ φήμη C
παραδέδωκε. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τοῦ λεγομένου μεγέθους τῆς Ἀτλαντίδος,
ὡς οὐ χρὴ ἀπιστεῖν, εἰ καὶ ἱστορίαν μόνην ἀποδέχοιτό τις τὸ λεγόμενον· περὶ
δὲ τῆς δυνάμεως αὐτῆς, ὅτι δέκα βασιλεῖς ἦσαν ἐν αὐτῇ, τεχθέντες δίδυμοι
πεντάκις, καὶ ὅτι τῶν ἄλλων νήσων ἦρχον καί τινων μερῶν τῆς ἠπείρου καί
τινων τῶν ἐντὸς Ἡρακλέους στηλῶν, ἐν τῷ Κριτίᾳ[2]) διαῤῥήδην ἱστόρηται. νῦν
δέ (πρόκειται γὰρ τὴν ἀνάλυσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι κατὰ τὴν εἰς τὸ πᾶν ἀναφο-
ράν) μεγάλη μὲν καὶ θαυμαστὴ λέγεται δύναμις, διότι πρόεισιν ἐπὶ πᾶν[3]) καὶ
ὁλικῶς τὴν δευτέραν πᾶσαν συστοιχίαν περιείληφε. δέκα γὰρ αὐτὴν συνέχουσι
βασιλεῖς, ὅτι τὰ ἡγεμονοῦντα τῶν δύο συστοιχιῶν ἡ δεκὰς περιείληφεν, ὡς καὶ
οἱ Πυθαγόρειοί φασι, διὰ τῆς δεκάδος τῶν ἀντικειμένων πάντα περιλαμβάνειν
λέγοντες· δίδυμοι δέ, ὥστε εἶναι πέντε δυάδας, πεντάκις διδύμων τεχθέντων
ἔκ τε Ποσειδῶνος καὶ Κλειτοῦς, διότι κατὰ τὰ μέτρα μὲν τῆς δίκης καὶ ταύ-
της ἐστὶ τῆς συστοιχίας ἡ διακόσμησις, ἧς ἡ πεντὰς εἰκών, διὰ δὲ δυάδος | ἡ D
πρόοδος αὐτῆς, ὥσπερ τῆς κρείττονος διὰ μονάδος· Ποσειδῶνός γε μὴν ἀπό-
γονοι πάντες, ὅτι πᾶσα ἡ τῶν ἐναντίων συμπλοκὴ καὶ ὁ κοσμικὸς πόλεμος τῆς
μέσης ἐστὶ δημιουργίας. οὗτος γὰρ ὁ θεὸς τῆς πανταχοῦ προστάτης ὢν ἐναν-
τιώσεως ἐπάρχει καὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς καὶ παντοίας κινήσεως. κρατοῦσι
μὲν δὴ τῆς Ἀτλαντίδος, ὡς πάντα τὰ πρώτιστα καὶ ὁλικώτατα γένη τῆς χεί-
ρονος συστοιχίας συνέχοντες, κρατοῦσι δὲ τῶν ἄλλων νήσων, ὡς καὶ τὰ μέσα
προειληφότες διὰ τῆς αὐτῶν ὁλότητος, κρατοῦσι δὲ καὶ τῶν τῆς ἠπείρου με-
ρῶν, ὡς καὶ τὰ ἔσχατα κοσμοῦντες ἐφ' ὅσον δυνατόν, δυναστεύουσι δὲ καὶ
κατά τινων μερῶν τῆς ἐντὸς οἰκουμένης, διότι καὶ τῆς κρείττονος συστοιχίας
τὰ ἔσχατα δουλεύουσι τοῖς πρώτοις τῆς χείρονος, καὶ οὐδὲν θαυμαστόν, ὥσπερ
καὶ δαίμονές τινες ἡρώων τινῶν ὑφεῖνται, καὶ ψυχαὶ μερικαὶ τῆς τοῦ νοητοῦ
μοίρας οὖσαι δουλεύουσιν εἱμαρμένῃ πολλάκις. τοιαύτη γὰρ καὶ παρὰ τοῖς
θεοῖς ἡ Τιτανικὴ τάξις, εἰς ἣν καὶ ὁ Ἄτλας τελεῖ, καὶ τούτων δὲ τῶν δέκα βα-

[1]) **56, 19** *ἐν κοίλῳ φησὶν οἰκεῖν*) **Phaedon. l. c.** — [2]) **56, 23** *τῷ Κριτίᾳ*) **Pag. 113 E.** — [3]) **56, 25** *ἐπὶ πᾶν*) *ἐπίπαν*

E σιλέων ὁ πρώτιστος Ἄτλας ἐκαλεῖτο καὶ τῇ νήσῳ | τὸ ὄνομα δέδωκεν αὐτός, ὡς ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ [1]) λέγεται. τὰ δ' οὖν ἀκρότατα τῆς δευτέρας συστοιχίας κοσμεῖται μὲν ὑπὸ τῶν Ὀλυμπίων θεῶν, ὧν ἡγεῖται ἡ Ἀθηνᾶ, κρατεῖ δὲ πάσης τῆς καταδεεστέρας καὶ [2]) τῶν θεῶν οὐσίας, τελούσης δὲ ὑπὸ τὴν χείρονα συστοιχίαν, οἷον τῶν ἀλόγων ψυχῶν, τῶν ἐνύλων ὄγκων, τῆς ὕλης αὐτῆς. καὶ ἔοικεν ὁ Πλάτων καὶ διὰ τοῦτο μεγάλην καὶ θαυμαστὴν καλέσαι τὴν δύναμιν τῶν Ἀτλαντίνων, ἐπειδὴ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ τάξει παραδέδοταί τις Θαύμας καλούμενος καὶ Βίας ἄλλος τις ὑπὸ τῶν πάλαι θεολόγων. ἴσως δὲ καὶ ὅτι πᾶσα ἡ δευτέρα συστοιχία τῆς ἀπειρίας ἐστὶν ἔκγονος, ἣν πρωτίστην [3]) εἶναί φαμεν, ὥσπερ ἡ κρείττων τοῦ πέρατος, διὰ τοῦτο τὴν δύναμιν ἐξυμνεῖ τῶν Ἀτλαντίνων, ὥσπερ τῶν Ἀθηναίων τὴν ἀρετήν, ἥτις ἐστὶ πρὸ [4]) τοῦ πέρατος. μέτρον γάρ ἐστι τῶν ἐχόντων αὐτήν. οὕτω μὲν οὖν αὐτοφυῶς, οἶμαι, δυνησόμεθα ποιεῖσθαι τὴν ἀνάλυσιν κατὰ τὰς Πυθαγορείους ἀρχάς· ἔχει δὲ καὶ τὴν αὔξησιν
F πολλὴν ὁ λόγος, ἵνα μεῖζον ἀποφήνῃ καὶ λαμπρότερον τὸ τῶν νικηφόρων | ἔργον. δύναμίν τε γὰρ εἶπε διὰ τῆς ἑνώσεως αὔξων αὐτήν, καὶ ἔτι προσέθηκε μεγάλην καὶ θαυμαστήν. ἄλλο δὲ τούτων ἑκάτερον. μεγάλη μὲν γάρ, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο εἴη, θαυμαστὴ δὲ λέγεται τοῖς ἄλλοις. ὅσῳ δὲ θαυμάζεται τὸ νικώμενον, τοσούτῳ [5]) μεῖζον ἀποδείκνυται τὸ νικῶν. καὶ ἐπὶ τούτοις διὰ τῶν μερισμῶν τὸ πλῆθος ἐνδειξάμενος τὸ κρατούμενον ὑπ' αὐτῆς πολλαπλασίαν ἐκείνην ἀπέφηνεν οὖσαν καὶ τοῖς πᾶσιν ὑπερέχουσαν.

Αὕτη δὲ πᾶσα συναθροισθεῖσα εἰς ἓν ἡ δύναμις, τό τε παρ'
57 ὑμῖν καὶ παρ' ἡμῖν, καὶ τὸν ἐντὸς τοῦ στόματος | πάντα τόπον, μιᾷ ποτὲ ἐπεχείρησεν ὁρμῇ καταδουλώσασθαι. (Pag. 25 B.)

Οὐχ ὅτι στάσις ἦν ποτὲ τῶν θείων πραγμάτων, οὐδ' ὅτι τὰ καταδεέστερα κρατεῖν τῶν ἀμεινόνων ἐγλίχετό, φησιν· ἀλλ' ἔστω μὲν ταῦτα ἐπ' ἀνθρώπων ἀληθῆ, περὶ δὲ τῶν ἐν τῷ παντὶ τῆς δευτέρας συστοιχίας γενῶν τῶν ὁλικωτάτων ἐνδείκνυται ὁ παρὼν λόγος, ὅτι ἄρα διὰ πάντων πεφοίτηκεν. ἔστι γὰρ καὶ ἐν οὐρανῷ καὶ πανταχοῦ διακριτικὴ δύναμις καὶ ἑνωτική, καὶ οὐδέν ἐστιν ἄμοιρον αὐτῶν, ἀλλ' ἔστιν ἐν τοῖς κρείττοσιν οὐ διῃρημένως οὐδὲ κατὰ πληθυσμόν, ἀλλ' εἰς ἓν ἠθροισμένη καὶ μιᾷ ὁρμῇ, τοῦτο δέ ἐστιν ἡνωμένως καὶ κατὰ μίαν καὶ συνεχῆ ζωήν. ὡς γὰρ ἐν τῇ χείρονι συστοιχίᾳ καὶ τὸ ἓν πληθύεται, οὕτως ἐν τῇ κρείττονι τὸ πλῆθος ἑνίζεται. διὸ καὶ πανταχοῦ ἐστι τὸ πλῆθος καὶ κρατεῖται διὰ τῆς ἑνώσεως. τούτων εἰκόνα φέρει καὶ τὸ τοὺς Ἀτλαντίνους βούλεσθαι μὲν κρατεῖν τῆς ἐντὸς οἰκουμένης πάσης ἀθροιζομένους εἰς
B ἕν, κρατεῖσθαι δὲ ὅμως ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. καὶ γὰρ τὸ πλῆθος καὶ | ἡ διάκρισις εἰ καὶ ἐν τῇ ἀμείνονι συστοιχίᾳ θεωροῖτο, ἀλλ' ἡνωμένως θεωρηθήσε-

---

[1]) 56, 40 *τῷ Ἀτλαντικῷ*) Critia Pag. 114 A. — [2]) 56, 41 *καὶ*) om. B. — [3]) 56, 46 *πρωτίστην*) Tayl. *δύναμιν* addendum censet, quod supervacaneum videtur. — [4]) 56, 47 *πρὸ*) Tayl. coni. *πρός*. Cf. 41, 2. — [5]) 56, 52 *τοσούτῳ*) *τὸ τούτῳ* B. (corr. Tayl.)

σαι, οὐ τοῦ πλήθους ἐκεῖ κρατοῦντος, ἀλλὰ τῆς ταὐτότητος καὶ ὅλως τῶν ἀμεινόνων γενῶν.

Τότε οὖν ὦ Σόλων ὑμῶν τῆς πόλεως ἡ δύναμις εἰς πάντας ἀνθρώπους διαφανὴς ἀρετῇ τε καὶ ῥώμῃ ἐγένετο. (Pag. 25 B.)

Ἀντέθηκε τῇ δυνάμει τῶν Ἀτλαντίνων τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν, τοῦτο τὸ ὄνομα τῶν ἄλλων προθεὶς[1]) καὶ ὡς τῇ μέσῃ δημιουργίᾳ προσῆκον, καὶ ὕμνησε τὴν κρείττω δύναμιν κατά τε ἀρετὴν καὶ ῥώμην, ἵνα διὰ μὲν τῆς ἀρετῆς τὴν πρὸς τὸ φιλόσοφον τῆς Ἀθηνᾶς αὐτῆς οἰκείωσιν ἐνδείξηται (καὶ γὰρ ἄλλη θεολογία τις, οὐχ ἡ Ὀρφικὴ μόνον, ἀρετὴν αὐτὴν ἀπεκάλεσε) διὰ δὲ τῆς ῥώμης τὴν πρὸς τὸ φιλοπόλεμον. διαφανῆ δὲ τὴν δύναμιν προσεῖπεν, ὅτι ἄρα ἐγκόσμιός ἐστι καὶ πρὸς τὴν δημιουργίαν συντελεῖ τῶν αἰσθητῶν, καὶ τοῖς μὲν Ἀτλαντίνοις μόνον ἀπονέμει τὴν δύναμιν καὶ τοῦτο συνεχῶς ὡς ὑπὸ τὴν ἀπειρίαν τεταγμένοις, τοὺς δὲ Ἀθηναίους κρατεῖν φησὶ τῆς δυνάμεως διὰ τῆς ὅλης ἀρετῆς. τῆς γὰρ περατοειδοῦς ὄντες[2]) συστοιχίας χαρακτηρίζονται[3]) κατὰ τὴν ἀρετήν, | ἣ καὶ τὰ πάθη μετρεῖ καὶ χρῆται ταῖς δυνάμεσι δεόντως. C

Πάντων γὰρ προστᾶσα εὐψυχίᾳ καὶ τέχν' ὅσαι κατὰ πόλεμον, ἕως τοῦ ἅπαντας ἠλευθέρωσεν. (Pag. 25 C.)

Ὥσπερ τὴν καταδεεστέραν συστοιχίαν τριχῇ διείλομεν, πρώτοις τε καὶ μέσοις καὶ τελευταίοις ὅροις, οὕτω καὶ τὴν κρείττονα διαιρήσομεν εἴς τε ὁλικώτατα καὶ μερικώτατα καὶ τὰ μέσα τούτων ὑφεστηκότα, καὶ διελόντες τοὺς μὲν Ἀθηναίους τοῖς πρώτοις ἀνάλογον τάξομεν, τοὺς δὲ ἄλλους Ἕλληνας, τοὺς μὲν[4]) μήπω δουλεύοντας τοῖς μέσοις, τοὺς δὲ ἤδη δούλους τοῖς ἐσχάτοις. κατὰ γὰρ ταύτας τὰς ὁδοὺς κρατοῦσι μὲν οἱ Ἀθηναϊκοὶ τῶν τοῦ Ποσειδῶνος, οἱ πρῶτοι τῶν πρώτων[5]) καὶ τὰ μοναδικὰ τῶν δυαδικῶν καὶ ἁπλῶς τὰ κρείττω τῶν χειρόνων, σώζουσι δὲ αἰωνίως τὰ μέσα φυλάττοντα τὴν ἑαυτῶν τάξιν καὶ οὐ κρατούμενα τῆς[6]) χείρονος συστοιχίας διὰ τὴν ἑαυτῶν ἕνωσιν καὶ τὸ μόνιμον τῆς δυνάμεως γένος, ἐξαιροῦνται δὲ καὶ τὰ δουλεύοντα τῆς δουλείας εἰς ἕνωσιν αὐτὰ καὶ στάσιν ἀναχαλούμενα[7]). τὰ μὲν γὰρ ἀεί ἐστιν ἐν ὕλῃ, τὰ δὲ ἀεὶ κεχώρισται, τὰ δὲ ποτὲ μὲν ὑπὸ τοῖς ὑλαίοις γένεσι γίνεται, | ποτὲ δὲ εἰς D χωριστὴν ἀνατάσσεται ζωήν· οἷον δὴ καὶ τὸ περὶ ἡμᾶς δρᾶμα[8]), ποτὲ μὲν ὑπὸ τὴν Τιτανικὴν τάξιν ταττομένους, ποτὲ δὲ ὑπὸ τὴν Ὀλυμπίαν, καὶ ποτὲ

---

[1]) 57, 13 *προθεὶς*) *προσθεὶς* — [2]) 57, 19 *ὄντες*) cum *ως* super *ες* A. — [3]) 57, 19 *χαρακτηρίζονται*) *χαρακτηρίζεται* cum *ον* super *ε* A. — [4]) 57, 24 *μὲν*) om. A. — [5]) 57, 25 *πρώτων*) Fort. *δευτέρων* Tayl. — [6]) 57, 27 *τῆς*) *τοῖς* B. — [7]) 57, 28 *ἀνακαλούμενα*) *ἀνακαλούμενοι* B. — [8]) 57, 30 *δρᾶμα*) *δράμα*

μὲν ἐν γενέσει, ποτὲ δὲ ἐν οὐρανῷ τελοῦντας[1]). τοῦτο δὲ ὑπάρχει[2]) ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς διὰ τὴν ἀεὶ ὡσαύτως ἑστῶσαν πρόνοιαν τῶν θεῶν τὴν ἀναγωγὸν τῶν ψυχῶν. ὡς γὰρ διὰ τὸ εἶναι γενεσιουργοὺς θεοὺς καὶ ψυχαὶ κατίασιν ὑπηρετούμεναι ταῖς βουλήσεσιν αὐτῶν, οὕτω δήπου καὶ διὰ τοῦ[3]) τὰ ἀναγωγὰ προϋπάρχειν αἴτια καὶ ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς ἡ ἐντεῦθεν ἄνοδος περιγίνεται. ταῦτα μὲν περὶ τῆς ὅλης τῶν ἐκκειμένων ῥημάτων διανοίας· ἐπεξέλθωμεν δὲ καὶ τοῖς[4]) καθ' ἕκαστον συντόμως. τὸ μὲν οὖν πάντων προστῆναι τὴν ὁλικὴν[5]) περίληψιν δηλοῖ τῶν πρώτων γενῶν τῆς θειοτέρας μερίδος, τὸ δὲ εὐψυχίᾳ[6]) καὶ ταῖς πολεμικαῖς τέχναις ταὐτόν ἐστι τῷ Ἀθηναϊκῶς. διὰ μὲν γὰρ τῆς εὐψυχίας[7]) μιμοῦνται τὸ φιλόσοφον αὐτῆς, διὰ δὲ τῶν πολεμικῶν τεχνῶν τὸ φιλοπόλεμον. τὸ δὲ ποτὲ μὲν ἡγεῖσθαι τῶν Ἑλλήνων, ποτὲ δὲ καὶ μόνους δια-
E κινδυνεύειν τὸ[8]) τὰ πρῶτα καὶ τὰ ὅλα αἴτια, τὰ | μὲν μετὰ τῶν δευτέρων καὶ μέσων ποιεῖν, τὰ δὲ καὶ[9]) καθ' αὑτὰ χωροῦντα[10]) τῆς τούτων ἐπέκεινα ποιήσεως καὶ μονούμενα κατὰ τὴν ἐνέργειαν. οὐ γὰρ ἐπίσης ποιεῖ τό τε τῶν θεῶν γένος καὶ τὸ μετὰ θεούς, ἀλλ' ἐπὶ πλέον ἡ τῶν θεῶν διήκει ποίησις, ὅταν[11]) πανταχοῦ τὰ[12]) θειότερα καὶ πρὸ τῶν αἰτιατῶν καὶ σὺν τοῖς αἰτιατοῖς[13]) ἐνεργεῖ καὶ μετὰ ταῦτα. τοῦτο μὲν οὖν πολλαχόθεν πιστοῦσθαι δυνατόν[14])· οἱ δὲ ἔσχατοι κίνδυνοι τὴν ἐσχάτην δηλοῦσι τῶν πρώτων ποίησιν. τὰ δὲ τρόπαια σημαίνει τό τε[15]) τὴν δευτέραν συστοιχίαν ὑπὸ τῇ πρώτῃ τελεῖν κοσμουμένην· ὑπ' αὐτῆς καὶ τὸ τρέπεσθαί πως κατὰ τὴν ἐκείνης δύναμιν, καὶ εἶναι τῆς τροπῆς τῶν χειρόνων ἀεὶ ὡσαύτως ἑστῶτα σημεῖα καὶ ἐν τοῖς ἐσχάτοις, ἐφήκοντα ἀπὸ τῶν πρώτων[16])· καὶ γὰρ ὅσον ἐστὶ καὶ ἐν τούτοις τεταγμένον καὶ εἰδοπεποιημένον ὑπεσταλμένων τῶν ὑλικῶν αἰτίων, ἱκανὸν ἕστηκε σημεῖον τῆς ἐπικρατείας[17]) τῶν κρειττόνων, ὃ δὴ μάλιστα τῶν τροπαίων ἐστὶν ἴδιον· ἡ δὲ ἄφθονος ἐλευθερία τὴν θείαν καὶ ἀκωλύτως[18]) ἐπὶ πάντα διήκουσαν ἄνωθεν
F διακόσμησιν, ἣν ἐπέλαμψαν τοῖς Ἕλλησιν Ἀθηναῖοι | κρατήσαντες τῶν Ἀτλαντίνων, μᾶλλον δὲ τὰ Ὀλύμπια γένη τῶν[19]) Τιτανικῶν. οὕτω γὰρ ἡ δημιουργικὴ πέρας ἴσχει βούλησις, καὶ τὰ χείρω κρατεῖται[20]) ὑπὸ τῶν ἀμεινόνων, ἐν μὲν τοῖς μερικοῖς Ἀτλαντῖνοι[21]) ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἐν δὲ τοῖς ὅλοις οἱ Τιτᾶνες[22]) ὑπὸ τῶν Ὀλυμπίων, Καὶ κρατεροί περ ἐόντες, ἀμείνονος ἀντιάσαντες, Ὕβριος ἀντ' ὀλοῆς καὶ ἀτασθαλίης ὑπερό-

---

[1]) **57, 31** *τελοῦντας*) *τελοῦνται* — [2]) **57, 31** *ὑπάρχει*) *ὑπάρ* **A.** — [3]) **57, 34** *τοῦ*) **Malim** *τὸ* — [4]) **57, 35** *ἐπεξέλθωμεν δὲ καὶ τοῖς*) *ἐξέλθωμεν δὲ καὶ τῆς* **B.** — [5]) **57, 36** *ὁλικὴν*) *ὑλικὴν* **A.** — [6]) **57, 37** *εὐψυχίᾳ*) *εὐτυχίᾳ* **A.** — [7]) **57, 38** *εὐψυχίας*) *εὐτυχίας* **A.** — [8]) **57, 39** *τὸ*) **Fort.** *τῷ*, **quod pendeat ex superioribus illis** *ταὐτόν ἐστι.* — [9]) **57, 40** *καὶ*) **om. A.** — [10]) **57, 40** *χωροῦντα*) *χωροῦν* **B.** — [11]) **57, 42** *ὅταν πανταχοῦ*) **Fort.** *ὅτι ἁπανταχοῦ* — [12]) **57, 42** *τὰ*) *τε* **A.** — [13]) **57, 42** *αἰτιατοῖς*) *αἰτίοις* **A.** — [14]) **57, 43** *δυνατόν*) *δύναται* **B.** — [15]) **57, 44** *τό τε*) *τότε* **B.** — [16]) **57, 46** *πρώτων*) *πρώτως* **A.** — [17]) **57, 48** *ἐπικρατείας*) *ἐπιστρατίας* **B. Tayl. coni.** *ἐπιστασίας.* — [18]) **57, 49** *ἀκωλύτως*) *ἀκώλυτον* **B et, sup.** *ύτως*, **A.** — [19]) **57, 50** *τῶν*) **om. A.** — [20]) **57, 51** *κρατεῖται*) *κρατεῖ, καὶ* **B.** — [21]) **57, 51** *Ἀτλαντῖνοι*) *ἀτλαντίνοι* **B.** — [22]) **57, 52** *Τιτᾶνες*) *τιτάνες* **A.**

πλου, φησὶν ὁ θεολόγος, ὃν καὶ ὁ Πλάτων ζηλώσας ὕβρει πορεύεσθαι τοὺς Ἀτλαντίνους εἶπεν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους.

Σεισμῶν δὲ ἐξαισίων καὶ κατακλυσμῶν γενομένων, | μιᾶς [1]) 58
ἡμέρας καὶ νυκτὸς [2]) χαλεπῆς [3]) ἐπελθούσης, τό, τε παρ' ἡμῖν μάχιμον πᾶν ἀθρόον [4]) ἔδυ κατὰ γῆς, ἥ, τε ἀτλαντὶς νῆσος ὡσαύτως κατὰ τῆς θαλάττης δῦσα [5]) ἠφανίσθη. διὸ καὶ νῦν ἄπορον καὶ ἀδιερεύνητον τὸ ἐκεῖ πέλαγος πηλοῦ κάρτα βραχέος ἐμποδὼν ὄντος, ὃν ἡ νῆσος ἱζομένη παρέσχετο. (Pag. **25 D.**)

Ὅτι μὲν καὶ φυσικὴν ἀκολουθίαν ἔχει τὰ λεγόμενα, δῆλον τοῖς μὴ παντάπασι [6]) φυσικῆς θεωρίας ἀπείροις [7])· σεισμόν τε γὰρ γενέσθαι τηλικοῦτον, ὥστε ἀπολέσαι τηλικαύτην νῆσον, οὐ θαυμαστόν· καὶ γὰρ ὁ πρὸ ἡμῶν ὀλίγον γεγονὼς σεισμὸς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τήν τε Αἴγυπτον καὶ Βιθυνίαν ἔσεισε [8])· καὶ ἐπακολουθῆσαι [9]) τῷ σεισμῷ κατακλυσμὸν [10]), οὐδὲν παράδοξον· εἴωθε [11]) γὰρ τοῦτο συμπίπτειν [12]) ἐπὶ τοῖς μεγάλοις σεισμοῖς, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ καὶ τὴν αἰτίαν ἅμα προστιθείς. ὅπου γὰρ ἅμα σεισμῷ [13]) γίνεται κατακλυσμὸς, κῦμα τούτου τοῦ πάθους αἴτιον. ὅταν γὰρ τὸ τὸν σεισμὸν ποιοῦν πνεῦμα μηδέπω ῥέον ὑπὸ [14]) | γῆν τὴν θάλασσαν ὑπό τινος ἐναντίου πνεύματος B
αὐτῷ κινουμένην ἐξ ἐναντίας φερόμενον ἀπῶσαι [15]) μὲν εἰς τοὐπίσω μὴ δυνηθῇ διὰ τὸν προωθοῦντα ἄνεμον αὐτὴν, ἵστηται δὲ ἐμποδίζον αὐτῆς τὴν πρόοδον, αἴτιον γίνεται τοῦ πολλὴν ὠθουμένην ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τούτῳ πνεύματος ἀθροισθῆναι. τότε δὴ πολλῆς τῆς θαλάττης γενομένης διὰ τὸ ἀπ' ἐναντίας [16]) ὠθοῦν αὐτὸ μὲν ὑπὸ γῆν ἔδυ τῆς ῥοῆς ἀθρόας ἐπιχυθείσης καὶ ἐποίησε τὸν σεισμὸν, ἡ δὲ θάλασσα ἐπέκλυσε τὸν τόπον. τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον καὶ περὶ Ἀχαΐαν γενέσθαι τὸν σεισμὸν ἅμα καὶ τὴν τοῦ κύματος ἔφοδον τοῦ ἐπικλύσαντος τὰς παραθαλασσίους πόλεις Βοῦράν τε καὶ Ἑλίκην [17])· ὥστε οὐδ' ἂν τοῦτο τῶν φυσικῶν τις ἀπογνοίη σκοπῶν ὀρθῶς. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ τὴν αὐτὴν χώραν πορευσίμην [18]) γενέσθαι καὶ ἄπορον καὶ ἤπειρον καὶ θάλατταν τῶν συγχωρουμένων ἐστὶν [19]) ὑπὸ τῶν φυσικῶν, ὡς Ἀριστοτέλει δοκεῖ καὶ ἡ ἱστορία δείκνυσι. καὶ τὸ πηλὸν εἶναι ἐν τῇ ἔξω θαλάσσῃ μετὰ τὸ στόμιον ὁ αὐτὸς ἱστόρησε [20]), καὶ τὸ τεναγώδη τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπάρχειν, ὥστε τὸ πηλοῦ |

---

[1]) **58, 1** *μιᾶς) μεγὰς* **B.** — [2]) **58, 1** *νυκτὸς) νυκτῶς* **B.** — [3]) **58, 1** *χαλεπῆς) χαλεπῶς* **B.** — [4]) **58, 1** *μάχιμον πᾶν ἀθρόον) π. ἀ. μ.* **B.** — [5]) **58, 2** *θαλάττης δῦσα) θαλάτης δύσα* **B.** — [6]) **58, 4** *παντάπασι) παντάπασιν* **B.** — [7]) **58, 4** *ἀπείροις) ἀπόροις* **B.** — [8]) **58, 6** *ἔσεισε) ἔσεισεν* **B.** — [9]) **58, 6** *ἐπακολουθῆσαι) ἀπακολουθῆσαι* **B.** — [10]) **58, 7** *κατακλυσμὸν) κατακλεισμὸν* **A.** — [11]) **58, 7** *εἴωθε) εἴωθεν* **B.** — [12]) **58, 7** *συμπίπτειν) ἐμπίπτειν* **B.** — [13]) **58, 8** *σεισμῷ) σεισμῶν* **B. — Cf. Aristot. Meteor. II. 8. Pag. 368, a, 34.** — [14]) **58, 9** *ὑπὸ) ἐπὶ* **B.** — [15]) **58, 10** *ἀπῶσαι) ἀπώσαιμεν* **A.** — [16]) **58, 13** *ἀπ' ἐναντίας) ἀπεναντίας* — [17]) **58, 16** *Βοῦράν τε καὶ Ἑλίκην) Βούραντε καὶ Ηλίκην* **B. Cf. Herodot. I. 145. Strab. I. Pag. 158 Tz.** — [18]) **58, 17** *πορευσίμην) πορεύσιμον* **B. Cf. 60, 28.** — [19]) **58, 18** *ἐστὶν) ἔστι* **B.** — [20]) **58, 19** *ἱστόρησε) ἱστόρησεν* **B.**

C χάρτα βραχέος εἰ σημαίνει τὸν τεναγώδη, οὐ θαυμαστόν· βράχη[1]) γὰρ ἔτι καὶ νῦν λέγουσι τὰς ὑφάλους πέτρας καὶ ἐπιπολῆς ἐχούσας τὸ ὕδωρ. τί ἂν οὖν τις ὑπὲρ τούτων ἐνοχλοίη διαγωνιζόμενος; ὅτι δὲ καὶ ταῦτα θαυμαστὴν ἔνδειξιν[2]) ἔχει τῆς τοῦ παντὸς διακοσμήσεως, πιστοῦμεν ἀναμνήσαντες ἡμᾶς αὐτοὺς τῶν παρὰ τῷ Ὀρφεῖ λεγομένων πρὸς τῷ πέρατι[3]) τῆς δημιουργίας καταταρταρώσεων. καὶ γὰρ ἐκεῖνος τὴν τῶν Ὀλυμπίων θεῶν καὶ τὴν[4]) Τιτανικὴν[5]) παραδοὺς δημιουργικὴν ἀντίθεσιν ἀποπερατοῖ τὴν ὅλην διακόσμησιν ἄχρι τῶν ἐσχάτων τοῦ παντὸς, μεταδιδοὺς καὶ ἐκείνοις τῆς τῶν θεῶν ἀχράντου προνοίας. ταῦτ᾽[6]) οὖν καὶ ὁ Πλάτων εἰδὼς ἐν εἰκόσι τὰ ὅλα παραδιδοὺς διατείνει[7]) καὶ κατάγει ὑπὸ τὸ ἀφανὲς τὰ διττὰ ταῦτα γένη καὶ διὰ τῆς ἀφανίσεως ταύτης μιμεῖται τὴν Ὀρφικὴν καταταρτάρωσιν. ἵνα γὰρ καὶ τὰ ἔσχατα κοσμηθῇ καὶ τῆς θείας ἀπολαύσῃ[8]) προνοίας, ἔδει καὶ τὴν κρείττω καὶ τὴν ὑφειμένην συστοιχίαν διατεῖναι τὴν ἑαυτῆς ποίησιν ἄνωθεν ἄχρι τοῦ κοσμικοῦ

D πυθμένος, ἑκατέραν δὲ οἰκείως ἑαυτῇ, τὴν μὲν σειομένην | καὶ δύνουσαν κατὰ γῆς, ὃ ταὐτόν ἐστι τῷ προϊοῦσαν μονίμως καὶ στερεῶς[9]), τὴν δὲ ἀφανιζομένην, ὃ ταὐτὸν εἴη[10]) τῷ ἔνυλον καὶ ἄτακτον καὶ ἀνείδεον γιγνομένην, τὸ μὲν κατὰ γῆς τοῦ μονίμου καὶ σταθηροῦ σύμβολον[11]), τὸ δὲ κατὰ θαλάττης τοῦ εὐμεταβόλου καὶ ἀτάκτου καὶ ῥοώδους. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἡ μὲν ἵδρυσις καὶ ἡ γένεσις ἀπὸ τῆς ἀμείνονος συστοιχίας, ἡ δὲ φθορὰ καὶ ἡ παράλλαξις καὶ ἡ πλημμελὴς κίνησις ἀπὸ τῆς χείρονος. ἐπειδὴ δὲ καὶ ταῦτα κοσμεῖται τῆς τε ἀφανοῦς καὶ τῆς ἐμφανοῦς δημιουργίας συμπληρουμένης, διὰ τοῦτο κἀνταῦθά φησιν ἡμέραν γεγονέναι καὶ νύκτα χαλεπὴν, τῆς μὲν νυκτὸς τὰς ἀφανεῖς αἰτίας, τῆς δὲ ἡμέρας τὰς ἐμφανεῖς ἐνδειξαμένης, τῆς δὲ χαλεπότητος τὸ ἀνανταγώνιστον[12]) καὶ ἀκλινὲς καὶ διὰ πάντων χωροῦν. διότι δὲ ταῦτα πάντα κατὰ τὰς δημιουργικὰς ἐπιτελεῖται δυνάμεις, οἱ σεισμοὶ καὶ οἱ κατακλυσμοὶ κατελήφθησαν[13]), τῇ μέσῃ πρέποντες. εἰ μὲν γὰρ Διίους ἐβούλετο σημαίνειν δυνάμεις ἢ ἐνεργείας, κεραυνοὺς ἂν εἶπε καὶ πρηστῆρας· ἐπεὶ δὲ Ποσειδωνίους

E ἐνεργείας[14]) παραδίδωσι[15]) | δημιουργικὰς, σεισμοῖς αὐτὰς[16]) εἴκασεν ἢ κατακλυσμοῖς. σεισίχθονα γὰρ τὸν θεὸν τοῦτον καὶ κυανοχαίτην[17]) εἰώθασι καλεῖν. διότι[18]) καὶ ὁ χρόνος τὴν ἐν τάξει πρόοδον σημαίνει καὶ τὴν εὔτακτον

---

[1]) 58, 20 *βράχη*) *βραχὴ* B. — *ὅτι βράχη αἱ ὕφαλοι πέτραι·* m. A. — [2]) 58, 22 *ἔνδειξιν*) om. B et *τὴν — διακόσμησιν* habet pro *τῆς — διακοσμήσεως*. — [3]) 58, 23 *τῷ πέρατι*) *τὸ περάτι* B. — [4]) 58, 24 *τὴν*) om. A. — [5]) 58, 24 *Τιτανικὴν*) Tayl. coni. *τῶν Τιτανικῶν*, quod sane probabilius est, sed a Proclo scriptum non videtur. — [6]) 58, 25 *ταῦτ᾽*) *ταῦτα* A. — [7]) 58, 26 *διατείνει*) *διατένει* B. — [8]) 58, 28 *ἀπολαύσῃ*) *ἀπολαύσει* B. — [9]) 58, 30 *στερεῶς*) *στερῶς* B. — [10]) 58, 31 *εἴη*) Desideratur *ἄν*, ut saepe. — [11]) 58, 31 *σύμβολον*) Fort. *σύμβολον ὄν* — [12]) 58, 36 *ἀνανταγώνιστον*) *ἀνταγώνιστον* B. *ἀνταναγώνιστον*, in m. *γρ. ἀνανταγώνιστον*, A. — [13]) 58, 38 *κατελήφθησαν*) *κατελείφθησαν* — [14]) 58, 39 *κεραυνοὺς — ἐνεργείας*) om. A. — [15]) 58, 39 *παραδίδωσι*) *παραδίδωσιν* B. — [16]) 58, 40 *αὐτὰς*) *αὐτὰ* B. — [17]) 58, 41 *κυανοχαίτην*) *κυανοχέτην* B. — [18]) 58, 41 *διότι*) Addendum videtur *δέ*.

ὕφεσιν, ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ ταῦτα γεγενῆσθαι πάντα λέγεται. οὐκ ἄρα δεῖ
λέγειν, ὅτι ὁ ἀφανίζων τὸν ἔλεγχον ἀφαιρεῖ τὰ ὑποκείμενα, καθάπερ Ὅμηρος
ἐπὶ τῶν Φαιάκων καὶ ἐπὶ τοῦ τείχους, ὃ ἐποίησαν οἱ Ἕλληνες· οὐ γὰρ πέ-
πλασται τὰ ῥηθέντα, ἀλλ'[1]) ἀληθῆ ἐστί· πολλὰ γὰρ μέρη[2]) τῆς γῆς ἐπικλύ-
ζεται ὑπὸ θαλάσσης, καὶ οὐδὲν ἀδύνατον εἶπε[3]) συμβαίνειν· οὐδ' αὖ ὡς ἱστο-
ρίαν ἀπαγγέλλει ψιλὴν, ἀλλ' ὡς εἰς ἔνδειξιν αὐτὴν παραλαμβάνει τῆς διὰ πάν-
των διηκούσης καὶ τῶν ἐσχάτων προνοίας. συνελόντι οὖν δεῖ[4]) φάναι, πρὸς
τῷ τέλει τῆς ὅλης διακοσμήσεως, συμπληρουμένης τῆς τε ἐμφανοῦς καὶ ἀφα-
νοῦς δημιουργίας κατὰ τὰς[5]) δημιουργικὰς τοῦ δευτέρου πατρὸς ποιήσεις,
ἐφοίτα καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων ἥ τε ἀπὸ τῆς ἀμείνονος μοίρας δόσις καὶ ἡ ἀπὸ
τῆς χείρονος· ἡ μὲν κρατοῦσα τῶν ὑποκειμένων διὰ τὸ μάχιμον, καὶ γόνιμον[6])
ἐλλάμπουσα δύναμιν διὰ τὸ κατὰ γῆς, ἡ δὲ τὴν | ἐσχάτην ἐμποιοῦσα[7]) διαίρε- F
σιν καὶ τὴν ἐνυλοτάτην καὶ ἀόριστον τοῦ Ταρτάρου συνέχουσα[8]) κίνησιν. κοσμη-
θέντων δὲ καὶ τούτων εἰκότως ἄπορος[9]) λοιπὸν καὶ ἀδιερεύνητος ὁ τοῦ πελά-
γους τόπος. οὐ γὰρ ἔστιν[10]) ἄλλη πορεία καὶ πρόοδος τῶν κοσμητικῶν γενῶν
τοῦ παντὸς, ἀλλ' οὗτός ἐστιν ὁ ὡς ἀληθῶς πηλὸς, οὗ καὶ ὁ[11]) ἐν τῷ Φαί-
δωνι[12]) μέμνηται Σωκράτης περὶ τῶν ὑποχθονίων τόπων ἀναδιδάσκων, ὁ ὑπὸ
γῆς τόπος ἀμυδρῷ[13]) τῆς σωματότητος εἴδει[14]) κεκρατημένος, ὃ[15]) διὰ τὴν
καταδεεστέραν ἔσχε συστοιχίαν ὑφιζάνουσαν[16]) | καὶ προϊοῦσαν ἐπὶ τὸ τέλος 59
τῆς διακοσμήσεως. καὶ γὰρ ἡ Τιτανικὴ τάξις ὑπὸ τοῦ Διὸς μέχρι τοῦ Ταρτά-
ρου συνελαυνομένη πληροῖ καὶ τὰ ἐκεῖ τῆς ἀπὸ τῶν θεῶν φρουρᾶς.

Τὰ μὲν δὴ ῥηθέντα ὦ Σώκρατες ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ Κριτίου κατ' ἀκοὴν τοῦ Σόλωνος ὡς συντόμως εἰπεῖν ἀκήκοας. λέγοντος δὲ δὴ χθές σου περὶ πολιτείας, ἕως τοῦ τὰ πολλὰ οἷς[17]) Σόλων εἶπεν. (Pag. 25 E.)

Ὅπως μὲν ὁ τῶν Ἀτλαντίνων καὶ Ἀθηναίων πόλεμος εἰς τὴν ὅλην συντελεῖ κοσμοποιίαν, καὶ ὅπως ὑπὸ τῆς μέσης δημιουργίας ἡ κοσμικὴ συνέχεται ἐναντίωσις ἄνωθεν ἀπὸ τῶν πρώτων προϊοῦσα μέχρι τῶν τελευταίων, τῆς μὲν Ἀθηναϊκῆς σειρᾶς μονίμως καὶ ἡγεμονικῶς καὶ κρατητικῶς[18]) τὰ πάντα κοσμούσης καὶ ἀναπλούσης μὲν τὰ ἐν ὕλῃ κατεχόμενα, σωζούσης δὲ ἄχραντα

---

[1]) 58, 44 *ἀλλ'*) *ἀλλὰ* A. — [2]) 58, 44 *πολλὰ γὰρ μέρη*) *πολλῷ γὰρ μέρει* B. — [3]) 58, 45 *εἶπε*) *εἶπεν* B. — [4]) 58, 46 *οὖν δεῖ*) *δεῖ οὖν* B. *δεῖ* delendum videtur. — [5]) 58, 47 *δημιουργίας κατὰ τὰς*) om. B. — [6]) 58, 49 *γόνιμον*) Fort. *μόνιμον* Tayl. — [7]) 58, 50 *ἐμποιοῦσα*) *ποιοῦσα* A. — [8]) 58, 50 *συνέχουσα*) *συνέχουσαν* B. — [9]) 58, 51 *ἄπορος*) *ἄπειρος*—corr. Tayl. — [10]) 58, 51 *γὰρ ἔστιν*) *γάρ ἐστιν* — [11]) 58, 52 *ὁ*) om. A. — [12]) 58, 53 *τῷ Φαίδωνι*) Pag. 111 D. — [13]) 58, 53 *ἀμυδρῷ*) *ἀμηδρῶς* B. — [14]) 58, 54 *εἴδει*) *εἴδη* B. — [15]) 58, 54 *ὅ*) *ὁ* B. — [16]) 58, 54 *ὑφιζάνουσαν*) *ὑφιζάνουσαν, οὖσαν*, B et sine commate ante *οὖσαν* A. — [17]) 59, 4 *οἷς*) *ἢ* B. — [18]) 59, 7 *καὶ κρατητικῶς*) *κεκρατηκὼς* A.

τὰ κεχωρισμένα[1]) τῆς ὕλης, τῆς δὲ ἑτέρας ἑαυτῇ προσφόρως[2]) κίνησιν καὶ
διαίρεσιν καὶ[3]) ἑτερότητα τοῖς δημιουργήμασι χαριζομένης καὶ ἄνωθεν εἰς τέ-
B λος προϊούσης, εἴρηται καὶ ὑπέμνησται μετρίως | ἐν τοῖς ἔμπροσθεν· ἐπεὶ δὲ
αὐτὸς ὁ λέγων τὸν λόγον ἀνάλογον ἦν τῷ τὴν ἐναντίωσιν ταύτην συνέχοντι θεῷ,
μιμεῖταί πως ἐκεῖνον, καὶ διὰ τῆς ἐπὶ τοὺς πατέρας τῆς διηγήσεως ἀναδρομῆς
διὰ Κριτίου καὶ τῆς Σόλωνος ἀκοῆς ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἄνεισιν· ὃ δὴ καὶ ἐν
τῷ παραδείγματι προϋπάρχει, πληρουμένῳ τε ἀπὸ τῶν πρώτων καὶ πληροῦντι
τὰ μετ' αὐτὸν[4]) τῆς δημιουργικῆς δυνάμεως. ἔτι δὲ ἐπειδὴ δευτέρας φέρει
δημιουργίας εἰκόνα προϊούσης ἀπ' ἄλλης, διὰ δὴ τούτων φησὶν ὑπὸ τῶν Σω-
κράτους λόγων ἀναμεμνῆσθαι τῆς ἱστορίας. ἡ γὰρ ἀνάμνησις αὕτη οὐκ ἔστιν
ἀπὸ εἰκόνων ἐπὶ τὰ παραδείγματα μετάβασις, ἀλλ' ἀπὸ τῶν καθολικῶν ἐννοιῶν
ἐπὶ μερικωτέρας πράξεις. διὸ καὶ ἐφαρμόζει τῇ προόδῳ τῆς ὅλης δημιουργίας.
πάντων γὰρ ὄντων ἐν τοῖς νοητοῖς τὰ δημιουργικὰ αἴτια κατὰ τὴν οἰκείαν ἕκα-
στον τάξιν κατενείματο τὰς ὅλας ποιήσεις. ἔτι τοίνυν κατ' ἄλλον τρόπον λόγων
μετιόντι σοι τὴν λέξιν οἵ τε Ἀθηναῖοι θαυμαστῶς ἐγκωμιάζονται καὶ ἡ πολι-
C τεία Σωκράτους ἀνυμνεῖται πρεπόντως. ἡ μὲν γὰρ ὅτι δυνατή | ἐστι, δέδεικται
διὰ τῆς τῶν Ἀθηναίων ζωῆς, καὶ ὅτι οἷς ἂν ἐγγένηται, μεγίστων ἀγαθῶν
ἐστὶν οἰστική· ἃ δὴ καὶ ὁ Σωκράτης ἐν ἐκείνοις ἀποδείξεως ἠξίωσεν· οἱ δὲ κατὰ
τὸ ἄριστον εἶδος τῆς πολιτείας ζήσαντες ἄξιοι μεγίστου δείκνυνται θαύματος.
τὸ γὰρ κατὰ τὸ πρῶτον παράδειγμα τυπωθῆναι θαυμαστὸν ὄντως[5]) ἐστίν· ἐπεὶ
καὶ τῶν ἐγκοσμίων[6]) τὰ μὲν θειότερα τὸ ὅλον εἶδος αὐτῶν ἄκρως καταδεξά-
μενα μοναδικὰ λέγεταί τε καὶ ἔστι[7]), τὰ δὲ ἔνυλα τὴν αὐτὴν ἔχοντα μορφὴν
ἐν πολλοῖς ὑποκειμένοις ἐσχάτην ἔχει τάξιν. τοῦτο γοῦν, ὃ καὶ ἐν τῇ δημιουρ-
γίᾳ τοῖς θεοῖς ὑπάρχει, τὸ τοῦ παραδείγματος ἄκρως τοῦ οἰκείου τυγχάνειν,
καὶ ἡ Ἀθηναίων πόλις ἐπεδείξατο τὸ ἄριστον μέτρον τῆς ζωῆς ἄκρως ἐπιτη-
δεύσασα. καὶ μὴν καὶ ὁ κύκλος τῶν εὐεργεσιῶν μιμεῖται τὸν ἐγκόσμιον[8]) κύ-
κλον. Αἰγύπτιοί τε γὰρ εὖ πεπόνθασιν ὑπὸ Ἀθηναίων διὰ τῶν πολεμικῶν ἔρ-
γων, καὶ Ἀθηναῖοι παρ' Αἰγυπτίων[9]) διὰ τῶν ἱερατικῶν[10]) λόγων. ἦν μὲν γὰρ
καὶ αὐτὸ τὸ ἀνάγραπτον ἔχειν τὴν πρᾶξιν ἀπόδοσις τῆς χάριτος, προστεθεῖσα
D δὲ καὶ ἡ διδασκαλικὴ τῶν πατρίων | αὐτοῖς ἔργων ἀφήγησις πολλαπλασίαν ἐπι-
δείκνυσι τὴν ἀμοιβήν. πρὸς δὴ τούτοις τὸ τὴν τύχην καὶ δαιμονίαν ὑποτίθεσθαι
καὶ κινεῖν ἡμῶν τὴν διάνοιαν ἐπάξιόν ἐστι τῆς τοῦ Πλάτωνος θεωρίας. οὐ γὰρ
ἄσκοπος οὐδὲ ἀόριστος ἡ τύχη καὶ ἡ παρ' αὐτῆς δόσις, ἀλλὰ δύναμίς ἐστι
συναγωγὸς τῶν πολλῶν καὶ διεσπαρμένων αἰτίων καὶ κοσμικὴ[11]) τῶν ἀτάκτων

---

[1]) **59, 8** *κεχωρισμένα*) *καιχωρισμένα* **B. (corr. Tayl.)** — [2]) **59, 8** *ἑαυτῇ προσφόρως*) *ἑαυτῆς προσφώνως* **B.** (*προσφόρως* **coni. Tayl.**) — [3]) **59, 8** *καὶ*) *καὶ καὶ* **B.** — [4]) **59, 13** *αὐτὸν*) **Immo** *αὐτό*. **nisi forte non nominis genus, sed deum eo nomine significatum respexit. Cf. 137, 19.** — [5]) **59, 23** *ὄντως*) *οὕτως* **A.** — [6]) **59, 23** *ἐγκοσμίων*) *ἐγκομίων* **B.** — [7]) **59, 24** *ἔστι*) *ἐστὶ* — [8]) **59, 27** *τὸν ἐγκόσμιον*) *τὸ ἐγκώμιον* **B. (corr. Tayl.)** — [9]) **59, 28** *παρ' Αἰγυπτίων*) **om. B.** — [10]) **59, 28** *τῶν ἱερατικῶν*) *τὴν τῶν ἱ.* **B.** *τῶν ἱερῶν* **A.** — [11]) **59, 33** *κοσμικὴ*) **Potius** *κοσμητικὴ*

καὶ ἀποπληρωτικὴ τῶν ἐκ τοῦ παντὸς ἑκάστοις ἀποκεκληρωμένων. διὰ τί οὖν ὁ Σωκράτης συνηνέχθη τοῖς Σόλωνος; διά τε τὴν συναγωγὴν τῶν πολλῶν καὶ διεσπαρμένων αἰτίων [1]) φήσω, καὶ διὰ τὴν μίαν θεὸν [2]) τὴν τὸν κοινὸν αὐτῶν συνέχουσαν νοῦν. Ἀθηναϊκοὶ γὰρ ὄντες ὥσπερ ἐκ μιᾶς πηγῆς κινοῦνται τῆς ἑαυτῶν ἐφόρου θεᾶς πρὸς τὰς ὁμοίας ἐννοίας.

Οὐ μὴν ἠβουλήθην [3]) παραχρῆμα εἰπεῖν· διὰ χρόνου γὰρ οὐχ ἱκανῶς ἐμεμνήμην· ἕως τοῦ λέγειν οὕτως. **(Pag. 26 A.)**

Ταῦτα καὶ ἐν τῷ παντὶ θεατέον. πρὸ τῶν μερικῶν [4]) τὸ δημιουργικὸν αἴτιον τῶν γιγνομένων κατὰ χρόνον ὑφίστησι τὰ ἑαυτοῦ γεννήματα, καὶ ὅπως ἑαυτὸν πρῶτον [5]) νοῶν ὁ ὑποστάτης τῶν γεννητῶν καὶ ἐν αὑτῷ [6]) τὰς | αἰτίας τῶν E
ποιουμένων ὁρῶν, οὕτω καὶ τοῖς ἄλλοις ἀφ' ἑαυτοῦ δίδωσι [7]) τὴν πάροδον, ἵνα αὐτὸς ἱκανὸς [8]) ὢν καὶ τέλεος οὕτω μεταδιδῷ τοῖς δευτέροις τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως. ἥ τε οὖν ἔννοια καὶ ἡ ἀνάληψις καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τὴν ἐν ἑνὶ δηλοῖ περιοχὴν τῶν δημιουργικῶν λόγων.

Ὅθεν ταχὺ ξυνωμολόγησά σοι τὰ ἐπιταχθέντα· μέχρι τοῦ τῆς νυκτὸς ἀνέλαβον. **(Pag. 26 B.)**

Διότι μὲν ἐμέμνητό πως, ὑπέσχετο τὰ ἐπιταχθέντα πληρώσειν, διότι δὲ [9]) οὐκ ἀκριβῶς ἐμέμνητο, πρὸς ἑαυτὸν ἀνεσκέψατο πρότερον τοὺς λόγους, ἡγούμενος ἐν τοῖς τοιούτοις ἐπιτάγμασιν, οἷον ὁ Σωκράτης ἐπέταξε [10]) κινουμένην τὴν πολιτείαν ἰδεῖν, ἔργον εἶναι μέγιστον ὑπόθεσιν εὑρεῖν, ἐφ' ἧς δυνήσεται τὸ πρέπον ἀποδοῦναι τοῖς ἐπιτάγμασιν· ὃ δὴ καὶ αὐτὸς πεποίηκε τὸν [11]) Ἀτλαντίνων καὶ Ἀθηναίων πόλεμον ἀπὸ τῆς ἱστορίας λαβὼν ὡς δεικνύναι δυνάμενον τὴν τῆς ἀρίστης πολιτείας παρεκτικὴν ζωήν, καὶ ταῦτα τῆς νυκτὸς ἀναλαβών, ἵνα ἀδιαπταίστως καὶ τοῖς κοινωνοῖς μεταδῷ τὸν λόγον. πάλιν οὖν καὶ ἀπὸ τούτων ἐπὶ τὰ ὅλα μεταβατέον [12]). καὶ | γὰρ ἐκεῖ τὸ δημιουργικὸν αἴτιον ἀπὸ F
τῆς ἀφανοῦς αἰτίας πληρούμενον (ἐκεῖ γὰρ πρώτως ἦν πάντα τὰ αἴτια τὰ νοερά, οἷς ἥνωται [13]) κατ' ἄκραν ὑπεροχήν) οὕτως εἰς τὸ ἐμφανὲς τὴν ἑαυτοῦ προάγει δύναμιν κατὰ τὴν ἐκείνων βούλησιν καὶ κρίσιν. ἔτι δὲ τὸ παραχρῆμα μὴ εἰπεῖν, ἀλλ' εἰσαῦθις, σύμβολόν ἐστι τῆς προευτρεπιζομένης [14]) παρασκευῆς τῶν φύσεων, ἀφ' ἧς ἡ τελειότης παραγίνεται τοῖς φυσικοῖς ἀποτελέσμασιν. εἴποις

---

[1]) 59, 35 *αἰτίων*) *αἰτίαν* — [2]) 59, 35 *θεὸν*) *θεῶν* B. (corr. Tayl.) — [3]) 59, 37 *ἠβουλήθην*) *ἠβουλήθη* A. — [4]) 59, 38 *θεατέον. πρὸ τῶν μερικῶν*) *θεατέον, πρὸ τῶν μερικῶν.* — corr. Tayl. — [5]) 59, 39 *πρῶτον*) *πρὸ τῶν* B. (corr. Tayl.) — [6]) 59, 39 *αὑτῷ*) *αὐτῷ* — [7]) 59, 40 *δίδωσι*) *δίδοσι* A. — [8]) 59, 40 *ἱκανὸς*) *ἱκανῶς* B. — [9]) 59, 44 *διότι δὲ*) *διότι* cum signo interrogandi post *ἐμέμνητο* itemque post *ἐμέμνητό πως* B. — [10]) 59, 45 *ἐπέταξε*) *ὑπέταξε* — [11]) 59, 47 *πεποίηκε τὸν*) *πεποίηκεν τῶν* B. — [12]) 59, 49 *ἐπὶ τὰ ὅλα μεταβατέον*) *μ. ἐ. τ. ὅ.* B. — [13]) 59, 51 *ἥνωται*) *ὤνηται* B. — Tayl. coni. *ἕνωται* — [14]) 59, 53 *προευτρεπιζομένης*) *προσευτρεπιζομένης* A.

δ' ἄν τι καὶ ἠθικὸν τὸ τῆς ἀσφαλείας. οὐ γὰρ δεῖ προπετῶς ἐγχειρεῖν [1]) τοῖς | 60 τηλικούτοις μὴ πρὸς ἑαυτοὺς πρῶτον τὸ ὅλον ἔργον ἀνασκεψαμένους, ἵνα ὥσπερ ἐκ ταμείου προφερώμεθα [2]) τὸν [3]) διὰ φωνῆς λόγον ὄντως τῶν ἔνδον κειμένων λόγων προσγιγνόμενον ἄγγελον [4]). καὶ μὴν καὶ τὸ [5]) πρὸς ἑαυτὸν ἀναλαβόντα λέγειν μιμεῖται μὲν καὶ τὴν τῶν λόγων τῶν δημιουργικῶν πρὸς ἑαυτοὺς ἐπιστροφήν, ἐνδείκνυται δὲ καὶ τὴν ἔμφρονα τῆς ψυχῆς ἐφ' ἑαυτὴν ἐπιστροφὴν [6]), καθ' ἣν ἐν [7]) ἑαυτῇ θεᾶται τοὺς τῶν ὄντων λόγους. τὸ δὲ ὑποθέσθαι τοῖς βουλήμασι πρέποντα λόγον τὴν ἐν τῇ δημιουργίᾳ συνάρτησιν ἐνδείκνυται τῶν φαινομένων πρὸς τὰς αἰτίας αὐτῶν.

Ὡς δή τοι τὸ λεγόμενον τὰ παίδων μαθήματα, θαυμαστὸν ἔχει τι μνημεῖον· ἕως τοῦ ὥς τε οἷον ἐγκαύματα ἀνεκπλύτου γραφῆς ἔμμονά μοι γέγονε. (Pag. **26 C.**)

Τὸ μνημονικωτέρους εἶναι τοὺς παῖδας καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων ὁρᾶται καὶ πολλὰς ἂν ἔχοι πιθανὰς αἰτίας· μίαν μὲν [8]), ὥς φησιν ὁ [9]) Πορφύριος, ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν παίδων πεῖραν [10]) οὐκ ἔχουσι τῶν ἀνθρωπίνων κακῶν· ἅτε οὖν μήτε B περισπώμεναι μήτε ἐνοχλούμεναι | ὑπὸ τῶν ἐκτὸς ἀτύπωτον μὲν ἔχουσι τὸ φανταστικόν, ἀργότερον δὲ τὸ διανοητικόν· αἱ γὰρ πεῖραι τοῦτο ποιοῦσιν ὀξὺ καὶ εὐκίνητον [11])· ἑτέραν δὲ [12]), ὅτι ἡ λογικὴ ζωὴ πλέον ἐν αὐτοῖς [13]) συμπέφυρται πρὸς τὴν φαντασίαν· ὥσπερ οὖν τῆς ψυχῆς τῷ σώματι συμπασχούσης καὶ συνανακεκραμένης αὐτῷ ῥωμαλεώτερόν [14]) ἐστι καὶ ζωτικώτερον τὸ σῶμα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ φαντασία ῥώννυται διὰ τῆς τοῦ λόγου σχέσεως, ῥωννυμένη δὲ μονιμωτέρους ἔχει τοὺς τύπους, μᾶλλον αὐτῶν ἀντιλαμβανομένη [15]) διὰ τὴν ἑαυτῆς δύναμιν, ὥσπερ καὶ τὸ σῶμα μᾶλλον κρατεῖ τῶν ἐν αὐτῷ [16]) ζωτικώτερον ὂν διὰ τὴν τῆς ψυχῆς πλέονα κοινωνίαν· τρίτην δὲ ἐπὶ ταύταις [17]), ὅτι τὰ αὐτὰ μείζω φαίνεται ταῖς τῶν παίδων φαντασίαις· μᾶλλον μὲν οὖν θαυμάζεται παρ' αὐτῶν, ὥστε μᾶλλον αὐτοῖς συμπάσχουσι, διὸ μάλιστα μέμνηνται [18]). τὰ γὰρ σφόδρα λυπήσαντα ἡμᾶς ἢ σφόδρα εὐφράναντα εἰς μνήμην κατατιθέμεθα· μᾶλλον γοῦν εἰς ἡμᾶς δρᾷ. καθάπερ οὖν τὸ μᾶλλον παθὸν ὑπὸ τοῦ C πυρὸς ἐπὶ πλέον τὴν δοθεῖσαν θερμότητα φυλάττει, | τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ μᾶλλον ὑπὸ τῶν [19]) ἔξωθεν πάσχον φανταστικὸν μᾶλλον κατέχει τὸν τύπον. ἀλλὰ μὴν τὸ τῶν παίδων πάσχει μᾶλλον διὰ τὸ τὰ αὐτὰ μείζω φαίνεσθαι ἡμῖν παισὶν

---

1) **59, 54** *ἐγχειρεῖν) ἐγχωρεῖν* **A.** — 2) **60, 1** *προφερώμεθα) προφερώμενα* **B.** — 3) **60, 2** *τὸν) τὸ* **A.** — 4) **60, 2** *ἄγγελον) ἄγελον* **A.** — 5) **60, 3** *τὸ) τὸν* — 6) **60, 4** *ἐνδείκνυται – ἐπιστροφὴν)* **om. B.** — 7) **60, 4** *ἐν) ἐφ'* **A.** — 8) **60, 8** *ά·* **m. A.** — 9) **60, 8** *ὁ)* **om. B.** — 10) **60, 9** *πεῖραν) πείραν* **A.** — 11) **60, 11** *εὐκίνητον) διανοητικόν* **B.** — 12) **60, 11** *β'.* **m. A.** — 13) **60, 11** *αὐτοῖς) ἑαυτοῖς* — 14) **60, 12** *συνανακεκραμένης—ῥωμαλεώτερόν) συνανακεκραμμένης—ῥωμαλαιώτερόν* **B.** — 15) **60, 14** *αὐτῶν ἀντιλαμβανομένη) αὐτὸν λαμβανομένη* **B.** — 16) **60, 15** *αὐτῷ) τῷ* † **B.** — 17) **60, 16** *γ'·* **m. A.** — 18) **60, 17** *μέμνηνται) μέμνηται* **A.** — 19) **60, 20** *τῶν) τὸν* **B.**

οὖσιν. μᾶλλον ἄρα κατέχουσιν οἱ παῖδες τὸν[1]) τύπον εἰκότως, ὡς μᾶλλον ὑπὸ τῶν αὐτῶν πάσχοντες. ταῦτά μοι δοκεῖ καὶ ὁ Κριτίας ἐνδείκνυσθαι μετὰ πολλῆς ἡδονῆς ἠκροᾶσθαι λέγων τῆς ἱστορίας παρὰ τοῦ γέροντος, καὶ διὰ τοῦτο οἷον ἔγκαυμα ἀνεκπλύτου γραφῆς ἔμμονον αὐτῷ γέγονεν. ὥσπερ δὲ ὁ Σωκράτης ἐν τῇ ἀνακεφαλαιώσει τῆς Πολιτείας μνήμης αἴτιον ἡμῖν παραδέδωκε[2]) τὴν ἀήθειαν[3]) τῶν πραγμάτων, ὧν ἀκούομεν, οὕτως ὁ Κριτίας ἐν τούτοις τὴν ἡλικίαν τῶν παίδων· καὶ ἔοικεν ἐκεῖνο καὶ τούτου αἴτιον εἶναι, ἀήθεια, τῆς τῶν παίδων μνήμης. πάντα γὰρ ἀήθη εἶναι δοκεῖ πρῶτον προσπίπτοντα τοῖς παισί. καὶ ἴσως ἔνδειξιν φέρει καὶ τοῦτο τοῦ τὴν γονίμην[4]) δημιουργίαν τῶν δευτέρων ἐξηρτῆσθαι τῆς μονίμου ταὐτότητος τῶν πρώτων, ὥσπερ καὶ τὸ μνήμης αἴτιον[5]) αἴτιόν ἐστι καὶ τῆς[6]) παρὰ τῷ Κριτίᾳ λεγομένης τῶν παίδων μνήμης. εἰ δέ τις πρὸς ταύταις[7]) | ταῖς ἀποδόσεσι καὶ τῶν πραγμάτων ἀντέχοιτο τῆς D
ὅλης θεωρίας, ἀκουέτω λέγοντος Ἰαμβλίχου τὴν μὲν τῶν παίδων μνήμην ἐνδείκνυσθαι τὴν ἀεὶ νέαν καὶ ἀκμάζουσαν[8]) μόνιμον[9]) τῶν λόγων ποίησιν, τὸ δὲ ἀνέκπλυτον τῆς γραφῆς ἢ τῆς βαφῆς[10]) (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως) τὴν ἀένναον[11]) καὶ ἀνέκλειπτον δημιουργίαν, τὸ δὲ πρόθυμον τοῦ διδάσκοντος τὴν ἄφθονον τῶν πρεσβυτέρων αἰτίων εἰς τὰ δεύτερα χορηγίαν. ἔχει γὰρ καὶ ταῦτα χώραν μετὰ τῶν εἰρημένων ἀποδόσεων.

καὶ δὴ καὶ τοῖσδε εὐθὺς ἔλεγον ἕωθεν[12]) αὐτὰ ταῦτα. μέχρι τοῦ ἤ τινα ἔτ' ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ ζητητέον. (Pag. 26 E.)

Πρότερον μὲν Κριτίας ἐποιεῖτο αὐτοὺς[13]) κοινωνοὺς τῶν λόγων, νῦν δὲ συνευπορεῖν αὐτοὺς παρακαλεῖ, διότι ἐν τοῖς παραδείγμασιν ἄνω μὲν ἥνωται πάντα καὶ νοερῶν ἄλληλα πληροῖ δυνάμεων, ἐν δὲ τῷ κόσμῳ δημιουργεῖ[14]) μετ' ἀλλήλων κατὰ θείαν τινὰ καὶ ὁλικὴν σύμπνοιαν, καθ' ἣν καὶ δι' ἣν πάντα πανταχοῦ ἐστὶν οἰκείως ἑκάστοις, ἐν οὐρανῷ τε παραδείγματα προϋπάρχει[15]) τῶν γεννητῶν καὶ ἐν τῇ γενέσει τῶν οὐρανίων εἰσὶν εἰκόνες. ἐπειδὴ δὲ ἡ ὁλότης πανταχοῦ | προηγεῖται τῶν μερῶν, κἂν[16]) τῇ δευτέρᾳ δημιουργίᾳ τοῦτο θεω- E
ρεῖται καὶ διὰ τοῦτο πρῶτον μὲν ἐν κεφαλαίοις διεξῆλθε τὸν πόλεμον, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τὰ καθ' ἕκαστον ἐπεκδιδάσκειν πειράσεται σύμπασάν τε τῶν Ἀτλαντίνων τὴν πολιτείαν διηγούμενος καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν τῆς γενέσεως, καὶ πῶς εἰς ἀδικίαν[17]) ἐτράποντο, καὶ πῶς οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν πόλεμον

---

[1]) 60, 22 *τὸν*) τὸ B. — [2]) 60, 25 *παραδέδωκε*) *παραδέδωκεν* B. — [3]) 60, 25 *ἀήθειαν*) *ἀλήθειαν* B. (corr. Tayl.) Cf. Pag. 18 C. — [4]) 60, 28 *γονίμην*) *γόνιμον* B. Cf. 58, 17. — [5]) 60, 29 *αἴτιον*) deest — [6]) 60, 29 *τῆς*) *τοῖς* B. — [7]) 60, 29 *ταύταις*) *ταύταυταις* A. *Ἰάμβλιχος* m. A. — [8]) 60, 31 *ἀκμάζουσαν*) *ἀκάματον*, in m. *γρ. ἀκμάζουσαν*, A. — [9]) 60, 31 *μόνιμον*) Fort. *μονίμων* — [10]) 60, 32 *ἢ τῆς βαφῆς*) om. B. — [11]) 60, 32 *ἀένναον*) Immo *ἀέναον* — [12]) 60, 34 *ἕωθεν*) om. B. — [13]) 60, 35 *αὐτοὺς*) *τοὺς* — [14]) 60, 37 *δημιουργεῖ*) *δημιουργῷ* B. *δημιουρ* A. — [15]) 60, 39 *προϋπάρχει*) *πρϋπάρχει* B. *προϋπάρχειν* A. — [16]) 60, 40 *κἂν*) *καὶ* — [17]) 60, 43 *ἀδικίαν*) *δικίαν* A.

παρῆλθον, ἀπὸ ποίας παρασκευῆς, ἀπὸ ποίων πρεσβειῶν[1]), διὰ ποίων ὁδῶν, τίσι[2]) συντεταγμένοι, καὶ ὅσα τούτοις ἑπόμενά ἐστιν. ἔστι τοίνυν ἡ μὲν ἀνυπόθετος πολιτεία μίμημα τῆς πρώτης δημιουργίας, διὸ τὸ μυστικὸν αὐτῆς ἐνδεικνύμενος καὶ τὸ ἐν λόγοις καθαροῖς προϋπάρχον ὥσπερ ἐν μύθῳ διατετάχθαι φησὶν αὐτήν, ἡ δὲ ὑπόθεσις ἡ ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων ὡς ἐκείνων[3]) ὄντων ἔνδειξιν ἔχει τῆς δευτέρας δημιουργίας, ἐν ᾗ καὶ τὸ μερικώτερον ὁρᾶται καὶ ἡ ἐναντίωσις λοιπὸν καὶ ἡ κίνησις καὶ τὸ ἐν τύπῳ περιγεγραμμένον. ἐπειδὴ δὲ καὶ αὕτη συνήρτηται τῇ προτέρᾳ καὶ συνεχής ἐστι πρὸς αὐτήν, πάντως ἁρμόσουσί, φησι[4]), καὶ οὐκ ἀπωσόμεθα λέγοντες. |

F Καὶ τίνα[5]) ἂν ὦ Κριτία μᾶλλον ἀντὶ τούτου μεταλαμβάνοιμεν[6]), ἕως τοῦ οὐκ ἔστιν. (**Pag. 26 E.**)

Ἀποδέχεται τὸν λόγον ὁ Σωκράτης πρῶτον μὲν ὡς τῇ τῶν Ἀθηναίων ἑορτῇ προσήκοντα· καὶ γὰρ ἦν εἰκὼν ὁ πόλεμος τῶν κοσμικῶν πολέμων· καὶ ὡς ὕμνον τῆς Ἀθηνᾶς τῇ θυσίᾳ πρόσφορον· εἰ γάρ τι φωνῆς ὄφελος ἀνθρώποις, εἰς ὕμνους αὐτῇ χρηστέον· καὶ ἄλλως ἐπειδὴ θεωρίας καὶ πράξεως ἡ θεὸς αἰτία, διὰ μὲν τῆς θυσίας μιμούμεθα τὴν πρακτικὴν αὐτῆς ἐνέργειαν, διὰ
61 δὲ τοῦ ὕμνου τὴν θεωρητικήν· δεύτερον[7]) δὲ ὡς μαρτυρήσαντα[8]) | τῷ δυνατῷ τῆς πολιτείας. τοῦτο γὰρ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς περὶ αὐτὴν[9]) λόγοις ἀποδείξεως ἠξίωσεν. ἤρκει μὲν γὰρ αὐτῷ καὶ ἐν οὐρανοῖς τοῦτο τὸ σχῆμα τῆς πολιτείας ὑπάρχον καὶ ἐν ἑνὶ ἀνδρί· πάντα γάρ ἐστιν ἔνδον, ὅσαπερ ἔξω, καὶ ὁ ὡς ἀληθῶς νόμος ἀπ' αὐτῆς ἄρχεται τῆς ἔνδον ζωῆς· εἰ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων δειχθείη ποτὲ κρατῆσαν, ἀτεχνῶς ἀποδείκνυται τὸ δυνατὸν αὐτῆς. τοῦτο μὲν οὖν τοιαύτας αἰτίας ἔχει· πάλιν δὲ καὶ ἐκ τούτων ληπτέον, ὅτι οὐκ ἄρα ἦν πλάσμα τὸ περὶ τοὺς Ἀτλαντίνους, ὥς τινες ᾠήθησαν, ἀλλ' ἱστορία μέν, οἰκείωσιν δὲ ἔχουσα πρὸς τὴν ὅλην κοσμοποιίαν, ὥστε καὶ ὅσα περὶ μεγέθους διῆλθε τῆς Ἀτλαντίδος, οὐκ ἂν ὡς μυθώδη καὶ πεπλασμένα καταγινώσκοιτο παρὰ τῶν[10]) τὸ μέγεθος τῆς γῆς εἰς στενὸν κομιδῇ κατακλειόντων.

Ἀλλ' ἀγαθῇ τύχῃ χρὴ λέγειν μὲν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ ἀντὶ τῶν χθὲς λόγων νῦν ἡσυχίαν ἄγοντα ἀντακούειν. (**Pag. 27 A.**)

B Οὐχ ὥσπερ οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς τὸν σπουδαῖον[11]) οὐδέν φασι[12]) δεῖσθαι | τῆς τύχης[13]), οὕτω καὶ ὁ Πλάτων, ἀλλὰ καὶ τὰς διανοητικὰς ἡμῶν ἐνεργείας,

---

[1]) **60, 44** *πρεσβειῶν) πρεσβείων* — [2]) **60, 44** *τίσι) τοῖσι* **A.** — [3]) **60, 47** *ἐκείνων)* **Male Tayl. coni.** *εἰκόνων.* **Cf. Tim. Pag. 26 D:** *ὡς ἐκείνην τήνδε οὖσαν.* — [4]) **60, 49** *φησι) φησιν* **B.** — [5]) **60, 50** *Καὶ τίνα) Καί τινα* **B.** — [6]) **60, 50** *μεταλαμβάνοιμεν) μεταλαμβάνοι μὲν* **B.** — [7]) **60, 54** *δεύτερον) δευτέραν* — [8]) **60, 54** *μαρτυρήσαντα) μαρτυρήσαντες* **A. Fort.** *μαρτυρήσοντα* — [9]) **61, 1** *αὐτὴν) αὐτὸν* — [10]) **61, 7** *τῶν) τὸν* **B.** — [11]) **61, 9** *σπουδαῖον) σπουδαίων* **B.** — [12]) **61, 9** *φασι) φασὶν* **B.** — [13]) **61, 10** *τύχης) ψύχης* **B. (corr. Fabricius Bibl. Gr. T. VIII. Pag. 551.)**

ὅταν συνεπιπλέκωνται ταῖς σωματικαῖς κατὰ τὴν ἐκτὸς πρόοδον, ἐπιπνεῖσθαι [1]) βούλεται παρὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης, ἵνα τὴν πρόοδον εὐτυχῆ ποιήσωνται καὶ τὴν εἰς ἄλλους ἐνέργειαν θεοφιλῆ. καθάπερ [2]) ἡ Νέμεσις τῶν κούφων ἐστὶ λόγων ἐπίσκοπος, οὕτω δὴ καὶ ἡ ἀγαθὴ τύχη κυβερνᾷ τοὺς λόγους ἐπ' ἀγαθῷ τῶν τε δεχομένων καὶ τοῦ διδόντος, ἵνα οἱ [3]) μὲν εὐγνωμόνως καὶ συμπαθῶς, ὁ [4]) δὲ εὐθέως [5]) ἀποδῷ τὸ προσῆκον ἑκάστοις. οὕτω μὲν οὖν ἐπὶ τῶν μερικῶν· ἐπὶ δὲ τῶν ὅλων ἡ ἀγαθὴ τύχη τὴν ἔνθεον σημαίνει διακλήρωσιν, καθ' ἣν ἕκαστον ἔλαχε [6]) τάξιν τὴν ἑαυτῷ πρόσφορον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πατρὸς καὶ τῆς ὅλης δημιουργίας. καὶ μὴν καὶ τὸ ἡσυχίαν ἄγοντα τὸν Σωκράτην τῶν λόγων τούτων ἀκούειν ἔχει μὲν καὶ ἀντίδοσιν καθήκοντος· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τοῦτο ἐποίησαν, ὅτε διηγεῖτο τὴν πολιτείαν, ὡς μηδὲ ὅτι παρῆσαν ἡμῖν γεγονέναι δῆλον ἐν ἐκείνῳ τῷ συγγράμματι· δείκνυσι δὲ ἐξ ἀναλογίας καὶ ὅπως τὰ δημιουργικὰ αἴτια πάντα ἡνωμένα ἀλλήλοις | ὅμως καὶ διακεκριμένας [7]) ἔχει ποιήσεις· τὸ μὲν C
γὰρ ἀκούειν τῆς δι' ἀλλήλων [8]) χωρήσεώς ἐστι δηλωτικὸν, τὸ δὲ ἡσυχίαν ἄγειν τοὺς ἄλλους ἑνὸς λέγοντος τὴν ἀμιγῆ καθαρότητα [9]) σημαίνει, καθ' ἣν ἕκαστον ἀπὸ τῆς ἰδιότητος τῆς ἑαυτοῦ [10]) ποιεῖ καὶ γεννᾷ τὰ δεύτερα.

Σκόπει δὲ τὴν τῶν ξενίων σοι [11]) διάθεσιν ὦ Σώκρατες, ᾗ διέθεμεν, ἕως τοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς περὶ πολιτῶν καὶ Ἀθηναίων ὄντων ἤδη ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. (Pag. 27 B.)

Βούλεται ἡ τάξις αὕτη τὸν μὲν Τίμαιον ἄκρον ἅμα καὶ μέσον ποιεῖν· καὶ γὰρ μετὰ Σωκράτην λέγει καὶ Κριτίαν καὶ πρὸ Κριτίου καὶ Ἑρμοκράτους· καὶ οὑτωσὶ μὲν μέσον, ἄλλως δὲ ἄκρον, κατά τε τὴν ἐπιστήμην καὶ ὅτι γεννᾷ τοὺς ἀνθρώπους, οὓς τρέφει μὲν ὁ Σωκράτης, ὁπλίζει δὲ ὁ Κριτίας· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τῆς ὅλης δημιουργίας σύμβολον ἐναργὲς, τὸ ἄκρον ἅμα καὶ μέσον· καὶ γὰρ ἐξῄρηται πάντων τῶν ἐγκοσμίων [12]) καὶ πᾶσιν ἐξίσου πάρεστι, τά τε ἄκρα τοῦ παντὸς ἀνεῖται τῷ δημιουργῷ καὶ τὸ μέσον, ὡς ὁ τῶν Πυθαγορείων [13]) λόγος· ἐκεῖ γὰρ ὁ Ζανὸς πύργος, ὥς φασι [14])· τὸν δὲ Κριτίαν μέσον, εἰπόντα μετὰ Σωκράτην | νῦν ἐν κεφαλαίοις, αὖθις πρὸ τοῦ Ἑρμοκράτους, εἰπεῖν. D
προσήκει γὰρ τῇ μέσῃ δημιουργίᾳ τὸ δυαδικὸν καὶ τὸ ὅλον μετὰ τῶν μερῶν, ὥσπερ τῇ μὲν πρώτῃ τὸ ὅλον, τῇ δὲ ἐσχάτῃ τὰ μέρη. διὸ καὶ ὁ Σωκράτης ἐν κεφαλαίοις τὴν πολιτείαν παραδέδωκε, καὶ ὁ Ἑρμοκράτης εἰς τὰ μέρη συντελεῖ τῆς ὑπὸ Κριτίου παραδοθησομένης ἱστορίας. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς ὅλης

---

[1]) 61, 11 *ἐπιπνεῖσθαι*) *ἐπιπνῦσθαι* B. In A hoc cum octo sequentibus excidit. — [2]) 61, 12 *καθάπερ*) Fort. *καὶ καθάπερ* — [3]) 61, 14 *οἱ*) *ἡ* B. — [4]) 61, 14 *συμπαθῶς, ὁ*) Fort. inter haec *ἀποδέχωνται* excidit, quod tacite supplevit Tayl. — [5]) 61, 14 *εὐθέως*) *ἐνθέως* B. Fort. *εὐθέτως* — [6]) 61, 15 *ἔλαχε*) *ἔλαχεν* B. — [7]) 61, 20 *διακεκριμένας*) *διακριμένας* B. — [8]) 61, 20 *ἀλλήλων*) *ἀλλήλω* A. — [9]) 61, 21 *καθαρότητα*) *καθορότητα* A. — [10]) 61, 22 *ἑαυτοῦ*) *αὐτοῦ* A. — [11]) 61, 22 *σοι*) om. A. — [12]) 61, 27 *ἐγκοσμίων*) *ἐγκωμίων* B. — [13]) 61, 29 *Πυθαγορείων*) *πυθαγορίων* A. — [14]) 61, 29 *φασι*) *φασιν* B.

εἰρήσθω τάξεως· ἀπορήσειε δ' ἄν τις[1]), τί ποτε τῷ Ἑρμοκράτει καὶ ὑπολείποιτο ἂν ἔργον, τοῦ μὲν Τιμαίου τὴν γένεσιν τῶν ἀνδρῶν, τοῦ δὲ Σωκράτους τὴν τροφήν, τοῦ δὲ Κριτίου τὰς πράξεις παραδεδωκότος. οὐδὲν γάρ ἐστι τούτοις ἐφεξῆς. ἢ συλλήπτωρ ἐστὶν ὁ Ἑρμοκράτης τῷ Κριτίᾳ τῶν λόγων. ἡ γὰρ τῆς ἱστορίας ἀφήγησις τῶν τε πράξεων ἦν καὶ τῶν λόγων· καὶ ὁ μὲν Κριτίας αὐτὸς τῶν πράξεων ὑπέσχετο ποιήσεσθαι διέξοδον, παρεκάλεσε δὲ καὶ τὸν Ἑρμοκράτην πρὸς τὸ συνευπορεῖν ἐν τοῖς λόγοις. χαλεπὴ γὰρ ἡ τούτων μίμησις, ὡς εἴρηται πρότερον[2]). διὸ καὶ ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ[3]) τοὺς θεοὺς συναγαγὼν ὡς βουλευσομένους[4]) περὶ τῆς τῶν Ἀτλαντίνων δίκης ἔλεξέ, φησιν, ὁ
E Ζεὺς | ὧδε, καὶ συνεπέρασε[5]) τὴν συνουσίαν, ὡς τῷ Ἑρμοκράτει παραδιδοὺς τὴν μίμησιν τῶν λόγων. εἰ δὲ μηδὲ τοῖς λοιποῖς τῶν ἔργων ἐπεξῆλθεν, οὐδὲν ἀπεικός. ὅλως γὰρ θεοὺς συναγαγὼν ἐπὶ τῷ σωφρονίσαι[6]) τὴν τῶν Ἀτλαντίνων ὕβριν ἔχει καὶ τὰ ἑξῆς πάντα περιεχόμενα ἐν τούτῳ, τὴν παρασκευὴν τῶν Ἀθηναίων, τὴν ἔξοδον, τὴν νίκην. οὐκοῦν ὁ μὲν Τίμαιος γεννᾷ τοὺς ἄνδρας, ὁ δὲ Σωκράτης παιδεύει, ὁ δὲ Κριτίας εἰς πράξεις[7]) προάγει, ὁ δὲ Ἑρμοκράτης εἰς λόγους· ὁ μὲν τὴν πατρικὴν αἰτίαν μιμούμενος, ὁ δὲ τὴν τῆς μονίμου νοήσεως χορηγόν, ὁ δὲ τὴν τῆς κινήσεως χορηγὸν καὶ τῆς εἰς τὰ δεύτερα προόδου[8]), ὁ δὲ τὴν τὰ ἔσχατα διὰ τῆς τῶν λόγων μιμήσεως[9]) ἐπιστρέφουσαν εἰς τὰς ἀρχάς. ταῦτα μὲν οὖν[10]) οὑτωσὶ συμβολικῶς ἂν[11]) ἀκούσειας καὶ ἴσως οὐ σφόδρα περιέργως· ἀπορήσειε δ' ἄν τις[12]), τίνος ἕνεκα μὴ προτέτακται τῆς Πολιτείας ὁ Τίμαιος, ἐν ᾧ τοῦ τε ἄλλου κόσμου γένεσις παραδίδοται καὶ τοῦ ἀνθρώπων γένους. ἔδει γὰρ τεχθῆναί τε αὐτούς, ὡς Τίμαιός φησι[13]), καὶ παιδευθῆναι, ὃ ἐν Πολιτείᾳ ποιεῖ Σωκράτης, καὶ ἐνεργῆ-
F σαι τῆς τροφῆς | ἐπαξίως, ὅπερ ἐνδείκνυταί πως ὁ Ἀτλαντικός. καὶ εἰ μὲν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ[14]) τέλους ἀρξάμενος κατήντα ἐπὶ τὸν Τίμαιον, ὅστις ἐστὶ τὴν φύσιν[15]) πρῶτος, εἴχομεν[16]) ἂν τὰ εἰωθότα λέγειν, ὅτι δὴ[17]) διδασκαλίας ἕνεκα πρῶτα παραδέδοται τὰ πρῶτα πρὸς ἡμᾶς, ὕστερα[18]) ὄντα κατὰ φύσιν· νῦν δὲ τό τε μέσον πρῶτον καὶ τὸ πρῶτον μέσον τετάχθαι δοκεῖ. καὶ εἰ μὲν ὑπὸ τῶν διασκευαστῶν ἡ τάξις αὕτη παραδέδοτο, ἧττον ἂν ἡμῖν[19]) ἦν θαυμαστόν· νῦν δὲ αὐτὸς ὁ Πλάτων οὕτως ἔοικε τάττειν[20]). ἐνταῦθα οὖν[21]) ἀνα-
62 κεφαλαιοῦται τὴν Πολιτείαν ὡς ἤδη προειρημένην | ἐν κεφαλαίοις διὰ βραχυ-

---

[1]) 61, 33 *ἀπορία.* m. A. — [2]) 61, 38 *πρότερον*) Pag. 19 E. — [3]) 61, 38 *τῷ Ἀτλαντικῷ*) Pag. 121 B. — [4]) 61, 39 *βουλευσομένους*) *βουλευσομένη* B. — [5]) 61, 40 *συνεπέρασε*) *συνεπέρασεν* B. — [6]) 61, 41 *σωφρονίσαι*) *σωφρονῆσαι* A. — [7]) 61, 44 *πράξεις*) *πρᾶξιν* A. — [8]) 61, 45 *προόδου*) *πρόοδον* B. — [9]) 61, 46 *μιμήσεως*) *μιμίσεως* A. — [10]) 61, 46 *οὖν*) om. A. — [11]) 61, 46 *ἂν*) om. A. — [12]) 61, 47 *ἀπορία·* m. A. — [13]) 61, 49 *φησι*) *φησιν* B. — [14]) 61, 50 *τοῦ*) om. B. — [15]) 61, 51 *τὴν φύσιν*) *τῇ φύσει* B. — [16]) 61, 51 *εἴχομεν*) *εἶχον μὲν* — [17]) 61, 51 *δὴ*) om. B. — [18]) 61, 52 *ὕστερα*) *ὕστερον* B. — [19]) 61, 53 *ἡμῖν*) om. B. — [20]) 61, 54 *τάττειν*) *πράττειν* B. — [21]) 61, 54 *οὖν*) Fort. *γοῦν*

τάτων. πρὸς δὴ[1]) ταύτην τὴν ἀπορίαν ῥητέον, ὡς εἰ μὲν πᾶσαι αἱ ὑποθέσεις ἐκ τῆς φύσεως προσελαμβάνοντο[2]) τῶν ὄντων ἢ γεγονότων, ἔδει τὴν ἀπορίαν κρατεῖν καὶ τὸν Τίμαιον οὐκ ὀρθῶς τετάχθαι δεύτερον· καὶ εἰ ὅλαι τῷ λόγῳ καθ' ὑπόθεσιν ἐπλάττοντο, ἔδει καὶ οὕτω πρῶτα παραλαμβάνεσθαι τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν· ἐπειδὴ δὲ τοῦ Σωκράτους ὑπόθεσις λόγῳ μόνον ἑπομένη[3]) καὶ τὸ καθόλου θεωροῦσα πλάττει[4]) καὶ τὴν τροφὴν καὶ τὴν παιδείαν τῶν ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἑξῆς περί τε ὄντων καὶ γενομένων διεξίασιν, εἰκότως αἱ μὲν συντάττονται ἀλλήλαις, ἡ δὲ Σωκράτους ὡς ἂν κατὰ λόγον ὑφεστῶσα μόνον καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβὴς προτέτακται καὶ τῶν λοιπῶν, ἴσως καὶ τοῦτο ἐνδείξασθαι τοῦ Πλάτωνος ἡμῖν ἐθελήσαντος, ὅτι ὅσα αἱ θεῖαι ψυχαὶ καὶ εἰς τὸ[5]) νοητὸν περιαχθεῖσαι προβάλλουσι, ταῦτα ἐγένετό ποτε καὶ κατά τινας εὐμοίρους περιτροπὰς κύκλων ἐπὶ γῆς. τοῦτο γοῦν καὶ ὁ Κριτίας τῷ Σωκράτει ἐμαρτύρησε | λέγων[6])· καὶ τοὺς πολίτας, οὓς διενοοῦ, φήσομεν ἐκείνους τοὺς B
ἀληθινῶς προγόνους ἡμῶν, οὓς ἔλεγεν ὁ ἱερεύς· πάντως ἁρμόσουσι, καὶ οὐκ ἀπωσόμεθα λέγοντες αὐτοὺς εἶναι τοὺς ἐν τῷ τότε ὄντας χρόνῳ. εἰ δὲ καὶ τῷ μερικῷ λείποιτο ἡ Πολιτεία τοῦ Τιμαίου καὶ τῷ[7]) περὶ θνητῶν διαλέγεσθαι περὶ εἰκόνα διατρίβοι[8]), ἀλλά τό γε καθόλου κρατεῖ. τὸ γὰρ αὐτὸ εἶδος τῆς ζωῆς ἐν ψυχῇ μὲν δικαιοσύνην, ἐν πόλει δὲ πολιτείαν, ἐν δὲ κόσμῳ δημιουργίαν ἐπιδείκνυσιν. ἔτι δὲ ἡ μὲν προαίρεσις τῆς ἀρετῆς ἐλευθέρα, ἡ δὲ ἐνέργεια ἡ εἰς τὰ ἐκτὸς δεῖται τῆς κοσμικῆς τάξεως· ὅθεν ὁ μὲν Ἀτλαντικὸς μετὰ τὸν Τίμαιον, ἡ δὲ τῶν πολιτῶν ἕξις τὴν ἀδέσποτον ἀρετὴν ἐδείκνυ. καὶ δηλοῖ καὶ διὰ τούτων ὁ Πλάτων, ὅτι ἑαυτῆς μὲν οὖσα ἡ ψυχὴ κρείττων ἐστὶ τῆς φυσικῆς πάσης ὑποστάσεως καὶ εἱμαρμένης ὑπερτρέχει, ῥέπουσα δὲ εἰς πράξεις ὑπὸ τῶν φυσικῶν κρατεῖται νόμων καὶ ὑποτάττεται τῇ εἱμαρμένῃ. πρὸς δὲ τοῖς εἰρημένοις κἀκεῖνο εἰδέναι χρή, ὅτι κατὰ τὴν ἐν τῇ Πολιτείᾳ παραδοθεῖσαν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς τάξιν ἡ τῶν διαλόγων τούτων ἔχει συνέχεια. | καὶ γὰρ ἐκεῖνοι[9]) πρῶτον ἐτράφησαν καὶ ἐπαιδεύθη- C
σαν διὰ τῶν μαθημάτων οἱ ἄνδρες, ἔπειτα εἰς θέαν ἀναβεβήκασι τῶν ὄντων, καὶ τρίτον ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν πρόνοιαν τῆς πόλεως κατεληλύθασι. κατὰ δὴ ταύτην τὴν ἀκολουθίαν ἡ Πολιτεία προτέτακται τοῦ Τιμαίου καὶ οὗτος τοῦ Ἀτλαντικοῦ. παιδευθέντες γὰρ ὑπὸ τῆς Πολιτείας καὶ ἀναχθέντες ὑπὸ τοῦ Τιμαίου κατὰ τὴν θεωρίαν διαθήσουσιν ἐμφρόνως[10]) τὰς τοιαύτας πράξεις, ὁποίας ὁ Ἀτλαντικὸς ἀναδιδάσκει, ζῶντες εὐδαιμόνως. ἡμεῖς μὲν οὖν οὕτω[11]) πρὸς τὴν ἀπορίαν ἀπηντήκαμεν· ὁ δὲ φιλόσοφος Πορφύριος οὐκ αὐτόθεν τῆς ἀπο-

---

[1]) **62, 1** *λύσις·* m. A. — [2]) **62, 2** *προσελαμβάνοντο*) *προσλαμβάνοντο* B. *προελαμβάνοντο* A. — [3]) **62, 4** *ἑπομένη*) *ὑπομένη* B. — [4]) **62, 5** *πλάττει*) *πράττει* B. — [5]) **62, 8** *τὸ*) *τὸν* A. — [6]) **62, 10** *λέγων*) Pag. 26 D. Pro *ἐμαρτύρησε* B habet *μαρτυρήσει*, A *μαρτήρήσει* cum *ἐ* super *μ* et altero *ε* super *ει*. — [7]) **62, 12** *τῷ*) *τὸ* B. — [8]) **62, 12** *διατρίβοι*) *διατρίβει* cum *οι* super *ει* A. — [9]) **62, 20** *ἐκεῖνοι*) *ἐκεῖνο* — [10]) **62, 23** *ἐμφρόνως*) *ἐκφόνως* B. (corr. Tayl.) — [11]) **62, 24** *οὕτω*) *οὕτως* B.

ρίας ἕνεκα ταύτης, ἀλλ'[1]) ἄλλου τινὸς πέρι διαταττόμενος τοιαύτην ἀφορμὴν παρέσχετο[2]) λύσεως· τοὺς τῆς ὅλης θεωρίας γνησίως ἀντιλήψεσθαι μέλλοντας[3]) δεῖ πεπαιδεῦσθαι[4]) πρότερον τὸ ἦθος[5]), ἵνα ὅμοιον ὂν[6]) τῷ κατανοουμένῳ συναρμόζηται πρεπόντως εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας. τοῦτο δὴ καὶ ἡ τάξις αὕτη τῶν διαλόγων ἐπιδείκνυσιν. οἱ γὰρ ἀκροώμενοι τῶν ἐν τῷ Τιμαίῳ λόγων ὀφείλουσι τῆς Πολιτείας ἀπολελαυκέναι πρότερον καὶ δι' ἐκείνης κοσμη-
D θέντες, | οὕτως ἥκειν τῶν περὶ τοῦ κόσμου δογμάτων ἀκροασόμενοι[7]), ὁμοιοτάτους σφᾶς αὐτοὺς τῇ τοῦ παντὸς εὐκοσμίᾳ διὰ τῆς παιδείας ἀποφήναντες. τοσαῦτα καὶ πρὸς ταύτην εἰρήσθω τὴν ἀπορίαν. θεατέον δὲ καὶ τὰ καθ' ἕκαστον[8]) τῆς λέξεως. ἀστρονομικώτατος μὲν οὖν λέγεται νῦν ὁ Τίμαιος οὐχ ὡς τὰ τάχη[9]) τῶν κινήσεων ἐπεσκεμμένος οὐδὲ ὡς μέτρα δρόμων ἡλίου[10]) συναθροίσας οὐδὲ τοῖς μοιραίοις ἔργοις ἐνδιατρίβων, ἀλλ' ὡς οὐρανοῦ τε ὑπεραστρονομῶν κατὰ τὸν ἐν Θεαιτήτῳ[11]) κορυφαῖον καὶ τὰς ἀφανεῖς αἰτίας θεωρῶν, ἃ καὶ κυρίως ἐστὶν ἄστρα (διὸ καὶ ἄνθρωπον οὐ τὸν φαινόμενον, ἀλλὰ τὸν ἐν λόγῳ καθαρῶς οὐσιωμένον ἀπέφηνεν ὁ Σωκράτης) καὶ ὡς τὸν ὅλον[12]) δημιουργὸν ἀπομιμούμενος, ἐν ᾧ καὶ ὁ οὐρανός ἐστι καὶ τὰ ἄστρα πάντα νοερῶς, ὥσπερ φησὶν ὁ θεολόγος. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως καὶ εἰς ἀνθρώπους τελευτᾷ, διότι καὶ ὁ ἄνθρωπος μικρός ἐστι κόσμος, πάντα ἔχων μερικῶς ὅσα τὸ πᾶν ὁλικῶς, ὥσπερ ἀπέδειξεν ὁ ἐν Φιλήβῳ[13]) Σωκράτης. διαφερόντως δέ τινές εἰσιν ὑπὸ Σωκράτους
E παιδευθέντες, ὅτι μὴ[14]) πᾶσαν παιδεύει τὴν πόλιν, | ἀλλὰ τοὺς φύλακας καὶ ἐπικούρους. καὶ γὰρ ἐν τῷ παντὶ τὸ διαφερόντως νοῦ μετέχον[15]) ἐστὶν ὁ[16]) οὐρανὸς, ὃς καὶ νοῦν μιμεῖται διὰ τῆς κινήσεως. εἰσάγονται δὲ ὑπὸ Κριτίου κατὰ τὸν Σόλωνος νόμον τε καὶ λόγον, ὅτι καὶ ἱστόρησε Σόλων Ἀθηναίους οὕτω πολιτεύεσθαί ποτε καὶ νόμους ἔθηκεν, ὅπως εἰσάγεσθαι δεῖ τοὺς παῖδας εἰς τὴν πολιτείαν, ὅπως εἰς τοὺς φράτορας, ὅπως εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, ἐπὶ ποίων κριτῶν, ὅπου μὲν φρατόρων, ὅπου δὲ ἄλλων τῶν προσηκόντων. θέμενος οὖν καὶ αὐτὸς Ἀθηναίους εἶναι τοὺς ὑπὸ Σωκράτους παιδευθέντας τῷ τε λόγῳ τῷ Σόλωνος ἕπεται καὶ τῷ νόμῳ, καθ' ὃν εἰσάγονταί τινες εἰς τὴν πολιτείαν.

---

[1]) 62, 25 *ἀλλ'*) om. A. — [2]) 62, 26 *παρέσχετο*) *παρέχετο* B. — [3]) 62, 26 *μέλλοντας*) *μένοντας* B. Tayl. coni. *ἐθέλοντας*. — [4]) 62, 27 *πεπαιδεῦσθαι*) *πεπαιδεῦθαι* — [5]) 62, 27 *ἦθος*) *εἶδος* B. — [6]) 62, 27 *ὂν*) om. B. — [7]) 62, 30 *ἀκροασόμενοι*) *ἀκροασάμενοι* — [8]) 62, 32 *ἕκαστον*) *ἕκαστα* B. — [9]) 62, 32 *τάχη*) *ταχὴ* B. — [10]) 62, 33 *δρόμων ἡλίου*) Respici h. l. oraculum quoddam Chaldaeorum monet Tayl. et collecta a se oracula (Classical Journal N. XXVII.) conferri iubet. — [11]) 62, 34 *Θεαιτήτῳ*) Pag. 173 C. E. — [12]) 62, 36 *ὅλον*) *ὅλων* cum *ο* super *ω* A. Cf. 50, 40. — [13]) 62, 38 *Φιλήβῳ*) Pag. 29. — [14]) 62, 39 *ὅτι μὴ*) *ὃ δὴ* B. (Rectius erat *ὅτι οὐ*.) — [15]) 62, 40 *μετέχον*) *μετέχων* B. — [16]) 62, 40 *ὁ*) om. A.

Τελέως τε καὶ λαμπρῶς ἔοικα ἀνταπολήψεσθαι τὴν τῶν λόγων ἐσθίασιν. σὸν οὖν ἔργον[1]) λέγειν ἄν[2]) ὦ Τίμαιε, τὸ μετὰ τοῦτο ὡς ἔοικεν, ἢ καλέσαντα κατὰ νόμον θεούς. (Pag. 27 B.)

Τὸ μὲν τέλειον καὶ τὸ λαμπρὸν τῆς ἀποδόσεως τήν τε ὑπερφυᾶ[3]) καὶ
τὴν διὰ πάντων ἐνδείκνυται ποίησιν τοῖς[4]) εἰς τὰ παραδείγματα καὶ ταῦτα
ἀνάγουσι τὰ ῥήματα τοῦ Σωκράτους· ἡ δὲ τῶν λόγων ἑστίασις[5]) τὴν τῶν
δημιουργικῶν | εἰδῶν ἀποπλήρωσιν· ἡ δὲ τοῦ Τιμαίου παράκλησις τὴν τῶν F
μερικῶν αἰτίων ἐπιστροφὴν πρὸς τὸ ὅλον καὶ πρόκλησιν τῶν ἐκεῖθεν ἀγα-
θῶν· ἡ δὲ τῶν θεῶν ἐπίκλησις τὴν ἄνωθεν ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐξημμένην δη-
μιουργίαν. οὐ γάρ ἐστι τὸ κατὰ νόμον τοιοῦτον, οἷον οἱ πολλοὶ ἀκούουσι
τῶν Ἰταλικῶν ἢ Ἀττικῶν, ἀλλ' ὥσπερ εἰώθασι λέγεσθαι[6]) παρὰ τοῖς Πυ-
θαγορείοις τὸ Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ ὡς διάκειν-
ται, Τίμα. δηλοῖ γὰρ ὁ νόμος τὴν τάξιν τὴν θείαν, καθ' ἣν ἐξήρτηται ἀεὶ
τὰ δεύτερα τῶν προτέρων[7]) καὶ πληροῦται ἀπ' | αὐτῶν. οὕτω[8]) δὲ ὁ νόμος 63
ἀπὸ τῶν νοητῶν ἀρξάμενος καθήκει καὶ εἰς τὴν δημιουργικὴν αἰτίαν καὶ ἀπὸ
ταύτης πρόεισι[9]) καὶ μερίζεται περὶ τὸ πᾶν. ἅμα δὲ ἐνδείκνυται διὰ τούτων
ὁ Σωκράτης καὶ ὅτι Πυθαγόρειον ἀπαιτεῖ γενέσθαι τὴν φυσιολογίαν, ἀπὸ τῆς
θείας αἰτίας ἀρχομένην, ἀλλὰ μὴ τοιαύτην, ὁποίαν αὐτὸς ἀπεδοκίμασεν ἐν
Φαίδωνι[10]), τὴν ἐκτυφλοῦσαν τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, ἀέρας καὶ αἰθέρας αἰ-
τιωμένην κατὰ τὸν Ἀναξαγόραν. δεῖ γὰρ τὴν ἀληθινὴν φυσιολογίαν ἐξάπτειν
τῆς θεολογίας, ὥσπερ καὶ ἡ φύσις ἐξήρτηται τῶν θεῶν καὶ διῄρηται κατὰ
τὰς ὅλας τάξεις αὐτῶν, ἵνα καὶ οἱ λόγοι τῶν πραγμάτων μιμηταὶ ὦσιν, ὧν
εἰσὶ σημαντικοί, ἐπεὶ καὶ αὐτὸν τὸν Ἥφαιστον, τὸν προεστηκότα τῆς φύ-
σεως, ἐρῶντα τῆς Ἀθηνᾶς οἱ μυθοπλάσται παραδεδώκασι, τῆς τῶν νοε-
ρῶν εἰδῶν τὸν διάκοσμον ὑφαινούσης καὶ τῶν νοήσεων χορηγοῦ πᾶσι τοῖς
ἐγκοσμίοις[11]).

Μέχρι δὴ τούτων συμπεπλήρωται τὸ τοῦ Τιμαίου προοίμιον, ὅπερ Σεβῆρος
μὲν οὐδὲ | ἐξηγήσεως ἠξίωσε[12]) τὸ παράπαν, Λογγῖνος δὲ οὐ πᾶν ἔλεγε πε- B
ριττόν, ἀλλ' ὅσα παρεισκυκλεῖται περὶ τῶν Ἀτλαντίνων καὶ τῶν τοῦ Αἰγυ-
πτίου διηγήσεων, ὥστε καὶ εἰώθει συνάπτειν τῇ Σωκράτους δεήσει τὴν
ἐπαγγελίαν τοῦ Κριτίου, λέγω δὲ τῷ[13]) πάρειμί τε οὖν κεκοσμημέ-

---

[1]) **62, 46** *ἔργον) λόγον* **B.** — [2]) **62, 46** *λέγειν ἄν) ἂν εἴη λέγειν* **A.** — [3]) **62, 48** *ὑπερφυᾶ) ὑπερφυῆ* **B et cum** *ᾶ* **super** *ῆ* **A.** — [4]) **62, 48** *τοῖς) τῶν* **cum puncto post** *παραδείγματα.* — [5]) **62, 49** *ἑστίασις) ἐσθίασις* — [6]) **62, 53** *λέγεσθαι)* **i. e.** *παρακαλεῖσθαι.* — [7]) **62, 54** *προτέρων) δευτέρων* **A.** — [8]) **63, 1** *οὕτω) οὕτως* **B.** — [9]) **63, 2** *πρόεισι) πρόεισιν* **B.** — [10]) **63, 4** *Φαίδωνι)* **Pag. 98 B.** — [11]) **63, 9** *ἐγκοσμίοις) ἐγκωμίοις* **B. (corr. Fabricius Bibl. Gr. T. VIII. Pag. 542.)** — [12]) **63, 10** *ἠξίωσε) ἠξίωσεν* **B.** — *σεβῆρος·* | *λογγῖνος·* **m. A.** — [13]) **63, 12** *τῷ) τὸ—πάρειμι* **etc. Pag. 20 C.** *σκόπει* **etc. Pag. 27 A.**

νος ἐπ' αὐτὰ καὶ πάντων ἑτοιμότατος δέχεσθαι τὸ σκόπει δὴ τὴν τῶν ξενίων σοι διάθεσιν, ὦ Σώκρατες, ᾗ διέθεμεν. Πορφύριος δὲ καὶ Ἰάμβλιχος[1]) τῇ πάσῃ τοῦ διαλόγου[2]) προθέσει σύμφωνον ἀπέφηναν, ὁ μὲν μερικώτερον, ὁ δὲ ἐποπτικώτερον· ὥστε κεὶ[3]) ἡμεῖς ἐνταῦθα τὸ βιβλίον περιγράψαιμεν, σύμφωνον τῷ τε Πλάτωνι καὶ τούτοις παρεξόμεθα τὴν αὐτῶν τάξιν.

---

[1]) **63, 13** *πορφύριος·* | *Ἰάμβλιχος* m. A. — [2]) **63, 14** *διαλόγου) λόγου* A. — [3]) **63, 14** *κεὶ) καὶ*

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Τὸ προοίμιον τοῦ Τιμαίου δύο κεφαλαίων πεποίηται παράδοσιν, συγκεφα-
λαίωσιν τῆς Σωκράτους πολιτείας καὶ σύντομον ἀφήγησιν τῆς πρὸς Ἀτλαντί-
νους τῶν | Ἀθηναίων μάχης καὶ τῆς γενομένης νίκης κατ' αὐτῶν. ἑκάτερον C
δὲ τούτων πρὸς τὴν ὅλην τοῦ κόσμου θεωρίαν μεγίστην παρέχεται συντέλειαν.
τὸ μὲν γὰρ τῆς πολιτείας εἶδος αὐτὸ [1]) καθ' αὑτὸ γνωσθὲν τῇ τοῦ οὐρανοῦ διακο-
σμήσει πρώτως ἐφήρμοζε, τὸ δὲ τοῦ πολέμου καὶ τῆς νίκης διήγημα σύμβο-
λον ἡμῖν ἐγγίνεται τῆς κοσμικῆς ἐναντιώσεως, καὶ τὸ μὲν τὴν πρώτην δημι-
ουργίαν ἐν εἰκόσιν ὑπέγραφε, τὸ δὲ τὴν δευτέραν, ἢ εἰ βούλει, τὸ μὲν τὴν
εἰδικὴν αἰτίαν, τὸ δὲ τὴν ὑλικήν. πάντες γὰρ οἱ φυσικοὶ τὰ ἐναντία ποιοῦσιν
ἀρχὰς καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων ἁρμοσθέντων τὸν κόσμον ὑφιστᾶσιν. ἡ δὲ [2]) ἁρμο-
νία καὶ ἡ τάξις ἐκ τοῦ εἴδους, ὅπερ ἐκ τῆς πολιτείας ὁ λόγος ἐνέφηνε κοινὸν
καὶ διατεῖνον ἐπὶ πᾶν πλῆθος ἐν τάξει προϊόν [3])· ἄλλο γάρ ἐστι τὴν ἐν ψυχῇ [4])
παραδοῦναι πολιτείαν, ἄλλο τὴν ἐν ἀνθρώποις, ἄλλο τὴν κοσμικήν· ἡ δὲ τοῦ
Σωκράτους ἀνακεφαλαίωσις αὐτὸ τὸ εἶδος ὑπογράψασα τῆς πολιτείας πάσης
χωρισθὲν ἐπιδείκνυσιν ἡμῖν πρώτως τὴν ἐν τῷ | παντὶ πολιτείαν, πρὸς ὃ καὶ D
τὰ μέρη πάντως ἀναφέρειν ἔσπευδεν. ἔτι δὲ καὶ [5]), εἰ βούλει, κατ' ἄλλον τρό-
πον τὴν μὲν πολιτείαν ἀνάλογον τῷ οὐρανῷ τακτέον, τὸν δὲ πόλεμον τῇ γενέ-
σει. διήκει μὲν γὰρ ἡ πολιτεία μέχρι τῶν ἐσχάτων, ἐπειδὴ πάντα τέτακται
κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ [6]) δημιουργοῦ σειρὰν μέχρι τῶν ἐγκοσμίων διήκουσαν, καὶ
προϋφέστηκέ πως [7]) ἡ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐναντίωσις ἢ κατὰ τὰς διττὰς περιφο-
ρὰς τῶν σωμάτων, τήν τε ἐπὶ δεξιὰ καὶ τὴν ἐπ' ἀριστερά, ἢ κατὰ τοὺς διττοὺς
κύκλους τῶν ψυχῶν, τὸν ταὐτοῦ καὶ θατέρου, ἢ κατὰ τὰ γένη τοῦ ὄντος, στά-
σιν [8]) καὶ κίνησιν, ἢ κατὰ τὰς θείας ἰδιότητας, τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ, ἢ κατ'
ἄλλην ὁποιανοῦν τοιαύτην τομήν. μᾶλλον μὲν οὖν μὴν [9]) ἡ μὲν πολιτεία πρὸς

---

[1]) 63, 22 *αὐτὸ*) om. B. — [2]) 63, 26 *δὲ*) *μὲν* B. — [3]) 63, 27 *προϊόν*) *προϊὼν* B. — [4]) 63, 27 *ψυχῇ*) *τῇ ψ.* B. — [5]) 63, 30 *καὶ*) om. A. — [6]) 63, 32 *τοῦ*) om. A. — [7]) 63, 33 *προϋφέστηκέ πως*) *προϋφέστηκεν πῶς* B. — [8]) 63, 35 *στάσιν*) *σύστασιν* — corr. Tayl. — [9]) 63, 36 *μὴν*) om. B.

τὸν οὐρανὸν, ὁ δὲ πόλεμος οἰκείως ἔχει πρὸς τὴν γένεσιν· διὸ καὶ ἡ μὲν Διός
ἐστιν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος λήξει προσήκει. μετὰ δὲ τὴν τῶν μερῶν θεωρίαν δι'
εἰκόνων ἀνατείνεσθαι δεῖ πρὸς τὴν τοῦ ὅλου γνῶσιν, καὶ μετὰ τὴν εἰκόνων ἐπί-
βλεψιν αὐτῶν ἀντέχεσθαι λοιπὸν χρὴ τῶν παραδειγμάτων, ἀπὸ τῶν μικρῶν τὰ
E μείζω μνησομένους. | οἷον γὰρ προτέλεια ταῦτα καταβέβληται καὶ μικρὰ μυ-
στήρια τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς ἀνακινοῦντα πρὸς τὴν τοῦ ὅλου καὶ παντὸς περίλη-
ψιν καὶ τὴν θεωρίαν τῆς τε μιᾶς αἰτίας καὶ μιᾶς προόδου τῶν ἐγκοσμίων ἁπάν-
των. πᾶν γὰρ ἐξ ἑνός ἐστι καὶ ἔμπαλιν εἰς ἓν [1]) ἰόντα μετὰ τοῦ [2]) μερικωτέρας
ἔχειν κατ' ἄλλας μοίρας ἐπιστατούσας δυνάμεις τὸ πᾶν. πρὶν δὲ ἅψεται τῆς
ὅλης πραγματείας, ἐπὶ θεῶν παρακλήσεις καὶ εὐχὰς τρέπεται, μιμούμενος
καὶ ταύτῃ τὸν τοῦ παντὸς ποιητὴν, ὃς πρὸ τῆς ὅλης δημιουργίας εἴς τε τὸ χρη-
στήριον εἰσιέναι λέγεται τῆς Νυκτὸς κἀκεῖθεν πληροῦσθαι τῶν θείων νοήσεων
καὶ τὰς τῆς δημιουργίας ἀρχὰς ὑποδέχεσθαι καὶ ἀπορίας [3]), εἰ θέμις εἰπεῖν,
ἁπάσας διαλύειν καὶ δὴ καὶ τὸν πατέρα παρακαλεῖν εἰς τὴν τῆς δημιουργίας
σύλληψιν. πρὸς μὲν τὴν Νύκτα πεποίηται τῷ θεολόγῳ [4]) λέγων· Μαῖα, θεῶν
ὑπάτη, Νὺξ ἄμβροτε, πῶς, τάδε φράζε, Πῶς [5]) χρή μ' ἀθανά-
των ἀρχὴν κρατερόφρονα θέσθαι; καὶ ἀκούει παρ' αὐτῆς· Αἰθέρι
πάντα πέριξ ἀφάτῳ λαβὲ τῷδ' ἐνὶ μέσσῳ Οὐρανῷ [6]). καὶ περὶ πά-
F σης | ἑξῆς ἀναδιδάσκεται τῆς κοσμοποιίας. πρὸς δὲ τὸν Κρόνον πάλιν μετὰ
τοὺς δεσμοὺς μόνον οὐκ εὐχόμενός φησιν· Ὄρθου [7]) δ' ἡμετέρην γε-
64 νεὴν, ἀριδείκετε [8]) δαῖμον. καὶ διὰ πάντων τῶν ἐχομένων | τὴν τοῦ πα-
τρὸς εὐμένειαν προκαλούμενος. καὶ πῶς γὰρ ἄλλως ἔμελλε θεῶν πάντα πλη-
ρώσειν καὶ τῷ αὐτοζώῳ ὁμοιώσειν [9]) τὸ αἰσθητὸν, ἢ πρὸς τὰς ἀφανεῖς αἰτίας
τῶν ὅλων ἀνατεινόμενος, ἀφ' ὧν αὐτὸς πεπληρωμένος ἔμελλεν ἀπὸ κρα-
δίης προφέρειν πάλι [10]) θέσκελα ἔργα; Δεῖ δὴ οὖν πρὸ τῶν ἄλλων
ἁπάντων περὶ εὐχῆς ἡμᾶς τι γνῶναι σαφὲς, τίς τε ἡ οὐσία αὐτῆς, καὶ τίς ἡ
τελειότης, καὶ πόθεν ἐνδέδοται ταῖς ψυχαῖς. ὁ μὲν γὰρ φιλόσοφος Πορφύ-
ριος [11]) διοριζόμενος, τίνες μὲν τῶν παλαιῶν προσήκαντο τὴν εὐχὴν, τίνες δὲ

---

[1]) 63, 42 *εἰς ἓν ἰόντα*) Desidero *παντα*. — [2]) 63, 42 *τοῦ*) om. A. — [3]) 63, 46 *ἀπορίας*) *ἀπειρίας* A. — [4]) 63, 47 *πεποίηται τῷ θεολόγῳ*) *τ. θ. π.* B. Illo ordine tacite Lobeck. Aglaoph. Pag. 517. — [5]) 63, 48 *πῶς, τάδε φράζε, Πῶς*) *πῶς τάδε φράζε. Πῶς* B. *πῶς τάδε φράζε, πῶς;* A et H. Stephanus *Ποί. φιλόσ.* Pag. 102. *πῶς τάδε, φράζε, πῶς* Gesnerus Orph. Pag. 471 ed. Herm. *πῶς τάδε φράζε πῶς* Lobeck. — Pag. 294, 17 *πῶς τάδε φράζεις* legitur, unde Hermannus Pag. 472 *πῶς τάδε φράζεις, ὡς* coniicit. — [6]) 63, 49 *Οὐρανῷ*) Pag. 96, 3 scriptum est *Οὐρανὸν*, quod ipsum h. l. requirit Tayl. ac mihi quoque *τῷ δ' ἐνὶ μέσσῳ Οὐρανὸν* verum videtur. *ἐν δ' αὖ μέσσῳ οὐρανόν* Simplicius in Arist. *φυσ. ἀκρ.* Fol. 150, b, 34, quem locum ostendit Lobeck. — Pro *μέσσῳ* A *μέσῳ* habet. — [7]) 63, 51 *Ὄρθου*) *ὄρθρον* A. — [8]) 63, 51 *ἀριδείκετε*) *ἀριδίκετε* B. (corr. Steph.) — [9]) 64, 2 *ὁμοιώσειν*) *αὐτομοιώσειν* B. *ἀνθομοιώσειν* Steph. *ἀνομοιώσειν* Lobeck. — [10]) 64, 3 *πάλι*) *πάλιν* — corr. Steph. — Cf. 99, 14. — *περὶ εὐχῆς* m. A. — [11]) 64, 5 *πορφύριος·* m. A.

οὗ, περιήγαγεν ἡμᾶς ἐπ' ἄλλας καὶ ἄλλας δόξας λέγων ὡς συλλήβδην εἰπεῖν,
ὡς οὔτε οἱ τὴν πρώτην ἀθεότητα νοσοῦντες προσποιοῦνται τὴν ἀπὸ τῆς εὐχῆς
ὠφέλειαν, οἵ γε μηδὲ εἶναι λέγοντες [1]) θεούς, οὔτε οἱ τὴν δευτέραν, ὅσοι τὴν
πρόνοιαν ἄρδην ἀνατρέπουσι, θεοὺς εἶναι [2]) μὲν διδόντες, προνοεῖν δὲ μὴ οἰό-
μενοι, οὐθ' οἱ καὶ εἶναι μὲν καὶ προνοεῖν αὐτοὺς συγχωροῦντες, ἅπαντα δὲ
ἀπ' αὐτῶν ἐξ ἀνάγκης [3]) | γίγνεσθαι· τῶν γὰρ ἐνδεχομένων καὶ ἄλλως γίνε- B
σθαι μὴ ὄντων [4]) ἀναιρεῖται τὸ τῆς εὐχῆς ὄφελος· ὅσοι δὲ καὶ εἶναι καὶ προ-
νοεῖν φασὶν αὐτοὺς καὶ πολλὰ τῶν γιγνομένων ἐνδέχεσθαι καὶ ἄλλως ἔχειν,
οὗτοι καὶ τὰς εὐχὰς εἰκότως παραδέχονται καὶ τὸν βίον ἡμῶν ἀνορθοῦν ὁμολο-
γοῦσι· καὶ δὴ προστίθησιν, ὅτι τῶν σπουδαίων ἡ εὐχὴ μάλιστα προσήκει, διότι
συναφὴ πρὸς τὸ θεῖόν ἐστι, τῷ δὲ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον συνάπτεσθαι φιλεῖ, τοῖς δὲ
θεοῖς ὁ σπουδαῖος ὁμοιότατος, καὶ διότι ἐν φρουρᾷ ὄντες οἱ τῆς ἀρετῆς ἀντε-
χόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ σώματος ὡς δεσμωτηρίου συνειλημμένοι δεῖσθαι τῶν
θεῶν ὀφείλουσι περὶ τῆς ἐντεῦθεν μεταστάσεως, καὶ ὅτι ὡς παῖδας ἀπὸ πατέ-
ρων ἀποσπασθέντας εὔχεσθαι προσήκει περὶ τῆς πρὸς τοὺς [5]) ἀληθινοὺς ἡμῶν
πατέρας τοὺς θεοὺς ἐπανόδου, καὶ ὅτι ἀπάτορές τινες ἅμα καὶ ἀμήτορες ἐοί-
κασιν εἶναι οἱ μὴ ἀξιοῦντες εὔχεσθαι μηδ' ἐπιστρέφειν εἰς τοὺς κρείττονας,
καὶ ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οἱ [6]) σοφίᾳ διενεγκόντες περὶ εὐχὰς ἐσπούδασαν,
Ἰνδῶν μὲν Βραχμᾶνες [7]), Μάγοι δὲ Περσῶν, Ἑλλήνων δὲ οἱ θεολογικώτα-
τοι, | οἳ καὶ τελετὰς κατεστήσαντο καὶ μυστήρια· Χαλδαῖοι δὲ καὶ τὸ ἄλλο θεῖον C
ἐθεράπευσαν καὶ αὐτὴν τὴν θεῶν ἀρετὴν θεὸν [8]) εἰπόντες ἐσέφθησαν [9]), πολ-
λοῦ δέοντες διὰ τὴν ἀρετὴν ὑπερφρονεῖν τῆς ἱερᾶς θρησκείας· καὶ ἐπὶ πᾶσι
τούτοις, ὅτι μέρος ὄντας τοῦ παντὸς δεῖσθαι προσήκει τοῦ παντός· παντὶ γὰρ
ἡ πρὸς τὸ ὅλον ἐπιστροφὴ παρέχεται τὴν σωτηρίαν· εἴτε οὖν ἀρετὴν ἔχεις,
παρακλητέον σοι τὸ τὴν ὅλην ἀρετὴν προειληφός· τὸ γὰρ πᾶν ἀγαθὸν αἴτιον
ἔσται καὶ σοὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ σοὶ προσήκοντος· εἴτε σωματικόν τι ζητεῖς ἀγα-
θόν, ἔστιν ἡ παντὸς σώματος ἐν τῷ κόσμῳ συνεκτικὴ δύναμις· ἐκεῖθεν οὖν
ἐφήκειν ἀνάγκη καὶ τοῖς μέρεσι τὸ τέλειον. ταύτῃ [10]) μὲν ὁ Πορφύριος ὡς
συντόμως εἰπεῖν· ὁ δέ γε θεῖος [11]) Ἰάμβλιχος τὴν μὲν [12]) τοιαύτην ἱστορίαν
οὐδὲν ἡγεῖται προσήκειν ἐν τοῖς προκειμένοις· οὐ γὰρ περὶ ἀθέων ἀνθρώπων
ὁ λόγος τῷ Πλάτωνι νῦν, ἀλλὰ περὶ σωφρονούντων καὶ θεοῖς προσομιλεῖν δυ-
ναμένων, οὐδὲ περὶ ἀμφισβητούντων περὶ τὰ ἔργα τῆς ὁσιότητος, ἀλλὰ περὶ
τῶν σώζεσθαι βουλομένων ὑπὸ τῶν τὰ ὅλα | σωζόντων παραδίδωσι [13]) τήν τε D
δύναμιν τῆς εὐχῆς καὶ τὴν τελειότητα θαυμαστήν τινα καὶ ὑπερφυᾶ [14]) καὶ

---

1) 64, 8 *λέγοντες*) ita A, sed cum *αι* super *ες*. — 2) 64, 9 *εἶναι*) om. B. — 3) 64, 9 *ἐξ ἀνάγκης*) *ἐξενάγκης* B. — 4) 64, 10 *μὴ ὄντων*) *ὄντων* B. (corr. Tayl.) — 5) 64, 16 *τοὺς*) om. A. — 6) 64, 18 *οἱ*) *ἐν* B. — 7) 64, 19 *Βραχμᾶνες*) *Βραχμάνες* — 8) 64, 21 *θεὸν*) *θεῶν* B. (corr. Tayl.) — 9) 64, 21 *ἐσέφθησαν*) *ἐσεύθησαν* — 10) 64, 26 *ταύτῃ*) *ταύτην* — 11) 64, 27 *θεῖος*) *θος* B. — 12) 64, 27 *τὴν μὲν*) om. B. — 13) 64, 30 *παραδίδωσι*) Fort. *παραδίδωσι δὲ* — 14) 64, 30 *ὑπερφυᾶ*) *ὑπερφυῆ* B et cum *ᾶ* super *ῆ* A.

πᾶσαν ὑπεραίρουσαν ἐλπίδα. προσήκει δὲ ἡμᾶς ἐπὶ τὸ συνηθέστερον τοῖς ἀκούουσι καὶ γνωριμώτερον τὸν λόγον μεταγαγόντας [1]) τήν τε ἐκείνου σαφῆ ποιῆσαι διάνοιαν καὶ τῷ Πλάτωνι συμφώνους ἀποδοῦναι τοὺς περὶ εὐχῆς λόγους. ἀρκτέον οὖν ἐντεῦθεν· Πάντα τὰ ὄντα θεῶν ἐστὶν ἔκγονα καὶ παράγεται ὑπ' αὐτῶν ἀμέσως πάντα καὶ ἱδρύεται ἐν αὐτοῖς. οὐ γὰρ μόνον ἡ κατὰ συνέχειαν τῶν πραγμάτων ἐπιτελεῖται πρόοδος ἀεὶ τῶν ἑξῆς ἀπὸ τῶν προσεχῶν αἰτίων ὑφισταμένων, ἀλλὰ καὶ αὐτόθεν ἀπὸ τῶν θεῶν ἔστιν ὅπῃ γεννᾶται τὰ πάντα, κἂν πορρωτάτω τῶν θεῶν εἶναι λέγηται, κἂν αὐτὴν εἴπῃς [2]) τὴν ὕλην. οὐδενὸς γὰρ ἀφέστηκε τὸ θεῖον, ἀλλὰ πᾶσιν ἐξ ἴσου πάρεστι [3]). διὸ κἂν τὰ ἔσχατα λάβῃς, καὶ τούτοις τὸ θεῖον παρὸν εὑρήσεις. ἔστι γὰρ πανταχοῦ τὸ ἕν, καθὸ [4]) τῶν ὄντων ἕκαστον ἐκ θεῶν ὑφέστηκε [5]). προελθόντα δὲ πάντα ἐκ θεῶν οὐκ ἐξελήλυθεν ἀπ' αὐτῶν, ἀλλ' ἐνερρίζωται ἐν αὐτοῖς. ποῦ γὰρ ἂν καὶ ἐξέλθοι, [6]) |
E πάντα τῶν θεῶν περιειληφότων καὶ προκατειληφότων καὶ ἐν αὐτοῖς [7]) ἐχόντων; τὸ γὰρ ἐπέκεινα τῶν θεῶν τὸ μηδαμῶς ὄν ἐστι. πάντα γὰρ [8]) τὰ ὄντα κύκλῳ περιείληπται ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ ἐν αὐτοῖς ἐστί. θαυμαστὸν οὖν τινὰ τρόπον καὶ προῆλθε πάντα καὶ οὐ προῆλθεν. οὐ γὰρ ἀπεσπάσθη τῶν θεῶν οὐδὲ ἂν ἀποσπασθέντα εἶναι δύναται, διότι καὶ πάντα τὰ ἔκγονα τῶν πατέρων ἀποσπώμενα πρὸς τὴν ἀφάνειαν εὐθὺς ὑποτρέχει τοῦ μὴ ὄντος, ἀλλ' ἵδρυταί πως ἐν αὐτοῖς, καὶ ὡς τὸ ὅλον εἰπεῖν, ἑαυτοῖς μὲν προελήλυθε [9]), μένει δὲ τοῖς θεοῖς. ἐπεὶ δὲ προελθόντα καὶ ἐπιστρέφειν ἔδει μιμούμενα τὴν τῶν θεῶν ἔκφασίν τε καὶ εἰς τὸ αἴτιον στροφήν, ἵνα κατὰ τὴν τελεσιουργὸν τριάδα καὶ ταῦτα διατεταγμένα πάλιν ὑπὸ τῶν θεῶν περιέχηται καὶ τῶν πρωτίστων ἑνάδων, δευτέραν τινὰ δέχεται παρ' αὐτῶν τελειότητα, καθ' ἣν ἐπιστρέφειν δύναται πρὸς τὴν ἀγαθότητα τῶν θεῶν, ὅπως ἂν ἐρριζωμένα τὴν ἀρχὴν ἐν θεοῖς διὰ τῆς ἐπιστροφῆς αὖθις ἐν αὐτοῖς ἀπερείδηται [10]) κύκλον τινὰ τοῦτον ἀπὸ θεῶν τε ἀρχόμενον
F καὶ εἰς θεοὺς | λήγοντα ποιούμενα. πάντ' οὖν καὶ μένει καὶ ἐπιστρέφει πρὸς τοὺς θεούς, ταύτην λαβόντα παρ' αὐτῶν τὴν δύναμιν καὶ διττὰ συνθήματα κατ' οὐσίαν ὑποδεξάμενα, τὰ μὲν ὅπως ἐκεῖ μένῃ, τὰ δὲ ὅπως ἂν ἐπιστρέφῃ προελθόντα. καὶ ταῦτα οὐκ ἐν ψυχαῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἀψύχοις πάρεστι [11]) θεωρεῖν. τί γὰρ ἄλλο ἐστὶ τὸ καὶ τούτοις τὴν συμπάθειαν πρὸς ἄλλας καὶ ἄλλας δυνάμεις ἐναπεργαζόμενον, καὶ τὸ σύμβολα παρὰ τῆς φύσεως εἰληχέναι, τὰ μὲν πρὸς ἄλλην, τὰ δὲ πρὸς ἄλλην οἰκειοῦντα
65 θεῶν | σειράν; ἄνωθεν γὰρ καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐξηρτημένη τῶν θεῶν ἡ φύ-

---

[1]) 64, 32 *μεταγαγόντας*) *μεταγόντας* B. — [2]) 64, 36 *εἴπῃς*) *εἴποις* B. — [3]) 64, 37 *ἐξ ἴσου πάρεστι*) *ἐξίσου παρέστιν* B. — [4]) 64, 38 *καθὸ*) *καθ' ὃ* B. — [5]) 64, 38 *ὑφέστηκε*) *ὑφέστηκεν* B. — [6]) 64, 39 *ἐξέλθοι*) *ἐξέλθῃ* — [7]) 64, 40 *αὐτοῖς*) *αὑτοῖς* — [8]) 64, 41 *γὰρ*) *δὲ* B. — In m. A hoc vel id, quod proxime sequitur, *ὡραῖον* esse notatur. — [9]) 64, 45 *προελήλυθε*) *προελήλυθεν* A. — [10]) 64, 49 *ἀπερείδηται*) *ὑπερείδηται* B. — [11]) 64, 52 *πάρεστι*) *πάρ' ἐστι* B. (corr. Tayl.)

σις[1]) καὶ διανενεμημένη[2]) πρὸς τὰς τῶν θεῶν τάξεις ἐντίθησι καὶ τοῖς σώμασι τῆς πρὸς θεοὺς αὐτῶν οἰκειότητος συνθήματα, τοῖς μὲν Ἡλιακά, τοῖς δὲ Σεληνιακά, τοῖς δὲ ἄλλου τινὸς θεῶν, καὶ ἐπιστρέφει καὶ ταῦτα πρὸς θεούς, τὰ μὲν ὡς πρὸς θεοὺς ἁπλῶς, τὰ δὲ ὡς πρὸς τούσδε τοὺς θεούς, τελεώσασα τὰ ἑαυτῆς γεννήματα κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην ἰδιότητα θεῶν. ταῦτ'[3]) οὖν πολλῷ πρότερον καὶ ὁ δημιουργὸς περὶ τὰς[4]) ψυχὰς ἐνήργησε τοῦ τε μένειν αὐταῖς[5]) καὶ τοῦ ἐπιστρέφειν συνθήματα δοὺς καὶ κατὰ μὲν τὸ ἓν ἱδρύσας αὐτάς, κατὰ δὲ τὸν νοῦν τὴν ἐπιστροφὴν αὐταῖς καταχαρισάμενος. πρὸς δὲ τὴν ἐπιστροφὴν[6]) ταύτην ἡ εὐχὴ μεγίστην παρέχεται συντέλειαν, συμβόλοις ἀρρήτοις τῶν θεῶν, ἃ τῶν ψυχῶν ὁ πατὴρ ἐνέσπειρεν αὐταῖς, τῶν θεῶν τὴν εὐποιίαν[7]) ἕλκουσα εἰς ἑαυτήν, ἑνοῦσα μὲν τοὺς εὐχομένους ἐκείνοις, πρὸς οὓς εὔχονται, συνάπτουσα δὲ καὶ τὸν τῶν θεῶν νοῦν πρὸς | τοὺς τῶν εὐχομένων λόγους, κινοῦσα δὲ τὴν βούλησιν τῶν B
τελείως τὰ ἀγαθὰ περιεχόντων[8]) ἐν ἑαυτοῖς ἐπὶ τὴν ἄφθονον αὐτῶν μετάδοσιν, πειθοῦς τε οὖσα τῆς θείας δημιουργὸς καὶ ὅλα τὰ ἡμέτερα τοῖς θεοῖς ἐνιδρύουσα. ἡγεῖται[9]) δὲ τῆς τελέας καὶ ὄντως οὔσης εὐχῆς πρῶτον ἡ γνῶσις τῶν θείων τάξεων πασῶν, αἷς πρόσεισιν ὁ εὐχόμενος. οὐ γὰρ ἂν οἰκείως προσέλθοι[10]) μὴ τὰς ἰδιότητας αὐτῶν ἐγνωκώς. διὸ καὶ τὸ λόγιον τὴν πυριθαλπῆ ἔννοιαν πρωτίστην ἔχειν τάξιν ἐν τῇ ἱερᾷ θρησκείᾳ παρεκελεύσατο. δευτέρα δὲ μετὰ ταύτης[11]) ἡ οἰκείωσις[12]) κατὰ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ὁμοίωσιν ἡμῶν τῆς συμπάσης καθαρότητος, ἁγνείας[13]), παιδείας, τάξεως, δι' ἧς τὰ ἡμέτερα προσάγονται[14]) τοῖς θεοῖς ἕλκοντες τὴν ἀπ' αὐτῶν εὐμένειαν καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὑποκατακλίνοντες αὐτοῖς. τρίτη δὲ ἡ συναφή, καθ' ἣν ἐφαπτόμεθα τῆς θείας οὐσίας τῷ ἀκροτάτῳ τῆς ψυχῆς καὶ συννεύομεν πρὸς αὐτήν. ἐπὶ δὲ ταύταις ἡ ἐμπέλασις (οὕτω γὰρ αὐτὴν καλεῖ τὸ λόγιον· Τῷ πυρὶ γὰρ βροτὸς ἐμπελάσας θεόθεν φάος ἕξει) μείζω τὴν κοινωνίαν ἡμῖν παρεχομένη[15]) |
καὶ τρανεστέραν τὴν μετουσίαν τοῦ τῶν θεῶν φωτός. τελευταία δὲ ἡ ἕνωσις, C
αὐτῷ τῷ ἑνὶ τῶν θεῶν τὸ ἓν τῆς ψυχῆς ἐνιδρύουσα καὶ μίαν ἐνέργειαν ἡμῶν[16]) τε ποιοῦσα καὶ τῶν θείων, καθ' ἣν οὐδὲ ἑαυτῶν ἐσμέν, ἀλλὰ τῶν θεῶν, ἐν τῷ θείῳ φωτὶ μένοντες καὶ ὑπ' αὐτοῦ κύκλῳ περιεχόμενοι. καὶ τοῦτο πέρας ἐστὶ τὸ ἄριστον τῆς ἀληθινῆς εὐχῆς, ἵνα συνάψῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῇ μονῇ καὶ πᾶν τὸ προελθὸν ἀπὸ τοῦ τῶν θεῶν ἑνὸς αὖθις ἐνιδρύσῃ[17]) τῷ ἑνὶ καὶ τὸ ἐν ἡμῖν φῶς τῷ τῶν θεῶν φωτὶ περιλάβῃ. Οὐκ ἄρα σμικρόν τι μόριόν ἐστιν ἡ εὐχὴ

---

1) 65, 1 *φύσις*) *φύσεις* B. — 2) 65, 1 *διανενεμημένη*) *διανεμημένη* — 3) 65, 5 *ταῦτ'*) *ταῦτα* B. — 4) 65, 5 *περὶ τὰς*) om. B. — 5) 65, 5 *αὐταῖς*) *αὐτοῖς* B. — 6) 65, 7 *αὐταῖς — ἐπιστροφὴν*) om. A. — 7) 65, 8 *εὐποιίαν*) *ἀποιίαν* A. — 8) 65, 10 *περιεχόντων*) *περιεχόντως, τῶν* B. — 9) 65, 12 *ὅσα ἡγεῖται τῆς τελέας εὐχῆς*· m. A. — 10) 65, 13 *προσέλθοι*) *προσέλθῃ* A. — 11) 65, 15 *ταύτης*) *ταύτην* cum ς super *ν* A. — 12) 65, 15 *οἰκείωσις*) *οἴκίωσις* B. *γνῶσις·* | *οἰκείωσις·* | *συναφή·* | *ἀμπέλασις·* | *ἕνωσις*: m. A. — 13) 65, 15 *ἁγνείας*) *ἀγνοίας* A. — 14) 65, 16 *προσάγονται*) Fort. *προσάγομεν* — 15) 65, 19 *παρεχομένη*) *παρεχόμενος* A. — 16) 65, 21 *ἡμῶν*) *ἡμᾶς* B. — 17) 65, 24 *ἐνιδρύσῃ*) *ἐνυδρύσει* B.

τῆς ὅλης ἀνόδου τῶν ψυχῶν, οὐδὲ ὁ ἀρετὴν ἔχων ἀπροσδεής ἐστι τῶν ἀπὸ τῆς εὐχῆς προςγιγνομένων ἀγαθῶν, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον ἡ ἄνοδος δι' αὐτῆς ἐπιτελεῖται, καὶ μετὰ ταύτης καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς ἀρετῆς, ἡ περὶ θεούς ἐστιν ὁσιότης. ὅλως δὲ ἄλλον εὔχεσθαι οὐ προσῆκεν, ἢ τὸν ἀγαθὸν διαφερόντως, ὥς φησιν ὁ Ἀθηναῖος ξένος [1]). τούτῳ γὰρ ἀνυσιμώτατον γίγνεται πρὸς τὸν εὐδαίμονα βίον τὸ προσομιλεῖν θεοῖς, τοῖς δὲ κακοῖς τἀναντία τούτων πέφυκε [2]). μὴ
D καθαρῷ | γὰρ καθαροῦ ἐφάπτεσθαι οὐ θεμιτόν [3]). δεῖ δὴ οὖν τὸν γενναίως ἀντιληψόμενον τῆς εὐχῆς ἵλεώς τε ποιεῖσθαι τοὺς θεοὺς καὶ ἀνεγείρειν ἐν ἑαυτῷ τὰς περὶ θεῶν ἐννοίας. τὸ γὰρ προσηνὲς τῶν κρειττόνων πρώτιστόν ἐστιν ὁρμητήριον τῆς μετουσίας αὐτῶν. καὶ χρὴ ἀδιαλείπτως ἔχεσθαι τῆς περὶ τὸ θεῖον θρησκείας· Δηθύνοντι γὰρ βροτῷ κραιπνοὶ [4]) μάκαρες τελέθουσι· καὶ τὴν τάξιν τῶν θείων ἔργων φυλάττειν ἀσάλευτον ἀρετάς τε ἀπὸ τῆς γενέσεως καθαρτικὰς καὶ ἀναγωγοὺς προβεβλῆσθαι, καὶ πίστιν καὶ ἀλήθειαν καὶ ἔρωτα, ταύτην ἐκείνην τὴν τριάδα, καὶ ἐλπίδα τῶν ἀγαθῶν ἄτρεπτόν τε ὑποδοχὴν τοῦ θείου φωτὸς καὶ ἔκστασιν ἀπὸ πάντων τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων, ἵνα μόνος τις τῷ θεῷ μόνῳ συνῇ, κἂν [5]) μετὰ πλήθους τῷ ἑνὶ συνάπτειν ἑαυτὸν ἐγχειρῇ. πᾶν γὰρ τοὐναντίον ὁ τοιοῦτος δρᾷ καὶ ἀφίστησιν ἑαυτὸν τῶν θεῶν. ὡς γὰρ οὐ [6]) θέμις μετὰ τοῦ μὴ ὄντος τῷ ὄντι προσομιλεῖν, οὕτως οὐδὲ μετὰ πλήθους τῷ ἑνὶ συνάπτεσθαι δυνατόν [7]). Ἃ μὲν [8]) οὖν περὶ εὐχῆς εἰδέ-
E ναι δεῖ τὴν πρώτην [9]), τοιαῦτα | ἄττα [10]) ἐστὶν, ὅτι οὐσία μὲν αὐτῆς ἡ [11]) συναγωγὸς καὶ συνδετικὴ [12]) τῶν ψυχῶν πρὸς τοὺς θεοὺς, μᾶλλον δὲ πάντων τῶν δευτέρων ἑνοποιὸς πρὸς τὰ πρότερα· πάντα γὰρ εὔχεται πλὴν τοῦ πρώτου, φησὶν ὁ μέγας Θεόδωρος [13])· τελειότης δὲ ἀρχομένη μὲν ἀπὸ τῶν κοινοτέρων [14]) ἀγαθῶν, λήγουσα δὲ εἰς τὴν θείαν ἕνωσιν καὶ κατὰ μικρὸν συνεθίζουσα τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ θεῖον φῶς, ἐνέργεια δὲ δραστήριος καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀποπληρωτικὴ [15]) καὶ κοινὰ ποιοῦσα τὰ ἡμέτερα τοῖς θεοῖς· αἰτίας δὲ τῆς εὐχῆς [16]) ὡς μὲν ποιητικὰς ἀπολογιζόμεθα εἶναι τὰς δραστηρίους τῶν θεῶν δυνάμεις, τὰς ἐπιστρεφούσας καὶ ἀνακαλουμένας ἐπ' αὐτοὺς τοὺς θεοὺς, ὡς δὲ τελικὰς τὰ ἄχραντα ἀγαθὰ τῶν ψυχῶν, ἃ δὴ καρποῦνται ἐνιδρυνθεῖσαι [17]) τοῖς θεοῖς, ὡς δὲ παραδειγματικὰς [18]) τὰ πρωτουργὰ αἴτια τῶν ὄντων, ἃ καὶ προῆλθεν ἐκ τἀγαθοῦ καὶ ἥνωται πρὸς αὐτὸ κατὰ μίαν ἄρρητον ἕνωσιν, ὡς δὲ εἰ-

---

1) 65, 28 *ὁ Ἀθηναῖος ξένος*) Leg. Lib. IIII. Pag. 716 D. — 2) 65, 29 *πέφυκε*) *πέφυκεν* B. — 3) 65, 29 *μὴ καθαρῷ — θεμιτόν*) Phaedon. Pag. 67 B. *ὅσα ἔχειν δεῖ, τὸν ὡς ἀληθῶς ἀντιληψόμενον τῆς εὐχῆς:* m. A. — 4) 65, 33 *κραιπνοὶ*) *κραπνοὶ* A. — 5) 65, 37 *κἂν*) Fort. *καὶ μὴ* Tayl. — 6) 65, 38 *οὐ*) *μὴ* B. — 7) 65, 39 *δυνατόν*) *δύναται* B. — 8) 65, 39 *μὲν*) *μὴ* A. — 9) 65, 39 *τὴν πρώτην*) *τὰ πρῶτα* B. — 10) 65, 40 *ἄττα*) *ἅττα* — 11) 65, 40 *ἡ*) delendum videtur. — 12) 65, 40 *συνδετικὴ*) *συνδεκτικὴ* B. — 13) 65, 42 *ὁ μέγας Θεόδωρος* m. A. — 14) 65, 42 *κοινοτέρων*) *κοιλοτέρων* B et cum *ν* super *λ* A. (corr. Tayl.) — 15) 65, 44 *ἀποπληρωτικὴ*) *ἀποπληρυτικὴ* B. — 16) 65, 44 *εὐχῆς*) *ψυχῆς* A. *τὰ τῆς εὐχῆς αἴτια·* m. A. — 17) 65, 46 *ἐνιδρυνθεῖσαι*) *ἐνιδρυθεῖσαι* A. — 18) 65, 47 *παραδειγματικὰς*) *παραδογματικὰς* A.

δικὰς τὰ ἀφομοιωτικὰ τῶν ψυχῶν πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τελεσιουργὰ τῆς ὅλης
αὐτῶν ζωῆς, ὡς δὲ ὑλικὰς[1]) τὰ συνθήματα τὰ ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ ταῖς οὐ-
σίαις αὐτῶν ἐνδοθέντα πρὸς ἀνάμνησιν | τῶν ὑποστησάντων αὐτὴν[2]) καὶ τὰ F
ἄλλα θεῶν. καὶ μὴν καὶ τοὺς τρόπους τῶν εὐχῶν ἀφοριζόμεθα πολυειδεῖς ὄν-
τας, τοὺς μὲν κατὰ γένη καὶ εἴδη τῶν θεῶν· δημιουργικὴ γάρ ἐστιν εὐχὴ[3])
καὶ καθαρτικὴ καὶ ζωοποιός· δημιουργικὴ μὲν, οἷον ὑπὲρ ὄμβρων καὶ ἀνέμων·
οἱ γὰρ δημιουργοὶ τῆς τούτων αἴτιοι γενέσεως, καὶ αἱ τῶν εὐδιεινῶν[4]) ἀνέμων
εὐχαὶ παρ' Ἀθηναίοις πρὸς τούτους ἐγίνοντο τοὺς θεούς· καθαρτικαὶ δὲ, ἐπὶ
ἀποτροπαῖς λοιμικῶν νοσημάτων ἢ παντοίων μολυσμῶν, οἵας δὴ καὶ ἐν τοῖς
ἱεροῖς ἔχομεν ἀναγεγραμμένας· ζωοποιοὶ δὲ, ὡς | αἱ ὑπὲρ τῆς τῶν καρπῶν 66
γενέσεως θεραπεύουσαι τοὺς κρείττονας ἡμῶν τῆς ζωογονίας αἰτίους· καὶ τε-
λεσιουργοὶ, διότι πρὸς τὰς τάξεις ταύτας ἡμᾶς ἀνατείνουσι τῶν θεῶν· καὶ ὁ
ἐναλλάττων τὴν τούτων κρίσιν ἀποπίπτει τῆς ὀρθότητος τῶν εὐχῶν· τοὺς δὲ
κατὰ τὰ πράγματα, περὶ ὧν αἱ εὐχαὶ γίνονται· πρώτισται μὲν γάρ εἰσιν αἱ
ὑπὲρ τῆς ψυχῆς σωτηρίας, δεύτεραι δὲ αἱ ὑπὲρ τῆς τῶν σωμάτων εὐκρασίας,
τρίται δὲ αἱ ὑπὲρ τῶν ἐκτὸς ἐπιτελούμεναι[5])· τοὺς δὲ κατὰ τὴν διαίρεσιν τῶν
καιρῶν, ἐν οἷς ποιούμεθα τὰς εὐχὰς, ἢ κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, ἢ κατὰ τὰ
κέντρα τῆς ἡλιακῆς περιφορᾶς, ἢ κατὰ τὰς ἄλλας τοιαύτας ἐπιβολὰς διοριζο-
μένοις[6]) τὰς πολυειδεῖς εὐχάς.

Ἀλλ' ὦ Σώκρατες, τοῦτό γε δὴ πάντες ὅσοι καὶ κατὰ βραχὺ σωφροσύνης μετέχουσιν ἐπὶ παντὸς ὁρμῇ καὶ σμικροῦ πράγματος, θεὸν ἀεί που καλοῦσιν. (Pag. 27 C.)

Ὁρᾷς, ὁποίαν μὲν ὁ Πλάτων ὑπόθεσιν εἰς τὸν Τίμαιον ἀνέπεμψεν[7]), ὁποῖον
δὲ τὸν ἀκροατὴν[8]) αὐτῷ τὸν Σωκράτην προσήγαγεν, | ὁποίαν δὲ ἀρχὴν τῶν B
λόγων ὑπέγραψεν. ἡ μὲν γὰρ ὑπόθεσις εἰς τὴν ὅλην ἀνήκει δημιουργίαν, ὁ δὲ
ἀκροατὴς καθ' ἕνα νοῦν καὶ μίαν τῶν ὅλων θεωρίαν αὐτῷ συνάγεσθαι παρε-
σκεύασται, διὸ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν εὐχὴν ἀνήγειρε[9]) τὸν Τίμαιον· ἡ δὲ ἀρχὴ τῶν
λόγων ἀπὸ τῆς τῶν θεῶν ὡρμημένη κλήσεως οὕτω μιμεῖται τὴν τῶν ὄντων
πρόοδον, ἃ δὴ μένοντα πρῶτον ἐν θεοῖς οὕτω τὴν ἀπ' αὐτῶν ἔλαχεν ἀπογέν-
νησιν. ἐπειδὴ δὲ πάντας τοὺς κατὰ βραχὺ σωφροσύνης μετέχοντας ἐπὶ παντὸς
ὁρμῇ καὶ σμικροῦ πράγματος θεὸν ἀεὶ χρῆναι καλεῖν διατάττεται, κατίδωμεν,
ἀπὸ ποίας δή τινος ἐννοίας οὗτοι ταύτην ἐφ' ἑκάστης ποιοῦνται τὴν ἐπίκλησιν
τῶν θεῶν. οὐ γάρ που σωφρονοῦντας εἰκὸς μὴ τοῦ ὄντος στοχάζεσθαι καὶ τῆς
περὶ τῶν θεῶν αὐτῶν ἀληθείας. φημὶ τοίνυν, ὅτι πάντες τῆς περὶ τῶν θεῶν[10])

---

[1]) 65, 49 *ὑλικὰς*) *ὑλικὰ* — [2]) 65, 50 *αὐτὴν*) Immo *αὐτάς* — [3]) 65, 51 *περὶ τῶν τῆς εὐχῆς γενῶν·* m. A. — [4]) 65, 52 *εὐδιεινῶν*) *εὐδηϊνῶν* B. — [5]) 66, 5 *ἐπιτελούμεναι*) *ἐπιμελούμεναι* B. — [6]) 66, 7 *διοριζομένοις*) *διοριζομένης* B. — [7]) 66, 9 *ἀνέπεμψεν,*) *ἀνέπεμψεν;* B. item cum A *προσήγαγεν;* et *ὑπέγραψεν;* — [8]) 66, 9 *ἀκροατὴν*) *τὸν ἀκροατὴν* B. — [9]) 66, 12 *ἀνήγειρε*) *ἀνήγειρεν* B. *ἀνέγειρε* A. — [10]) 66, 17 *αὐτῶν — θεῶν*) om. B.

ἐπιστήμης γνησίως ἀντιλαμβάνονται οἱ νοῦν καθαρὸν προστησάμενοι τῆς θεωρίας καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν τοῖς τῆς ψυχῆς ἀποθέμενοι πλεονεκτήμασιν, ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις οὐδὲ ταῖς ἔξωθεν τύχαις, καὶ τὴν τῆς προ-
C νοίας καθορῶσι[1]) δύναμιν διὰ πάντων τῶν ὄντων διήκουσαν καὶ | πάντα πρὸς τὸ πᾶν συναρμόζουσαν, ὡς ἂν ἔχοι κάλλιστα τό τε ὅλον καὶ τὰ μέρη καὶ μηδὲν ἄμοιρον ᾖ τῆς θεόθεν ἐφηκούσης εἰς ἕκαστα προμηθείας· τοῦτο δὲ αὖ ὁρῶντες ἐφ' ἑκάστῃ πράξει καθ' ἑκάστην ἐνέργειαν εἰκότως καλοῦσι συλλήπτορα τῆς ἑαυτῶν ὁρμῆς, ἐμβιβάζοντες τὰς ἑαυτῶν ποιήσεις πρὸς τὸ πᾶν μετὰ τῶν ὅλων καὶ ἐνιδρύοντες ἑαυτοὺς τῇ ἀγαθότητι τῶν θεῶν. καὶ γὰρ τὰ σμικρὰ δοκοῦντα εἶναι προνοίας ἀπολαύει[2]) καὶ ἔστι μεγάλα, καθ' ὅσον ἐξήρτηται τῶν θεῶν, ὥσπερ αὖ καὶ[3]) τὰ μεγάλα κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν ἀποστάντα τοῦ θείου πάνσμικρα καὶ οὐδενὸς ἄξια φαίνεται. ταῦτα μὲν οὖν ἡ σωφροσύνη παρέχεται ταῖς ψυχαῖς, οὐκ οὖσα ἀνθρωπίνη τις ἕξις οὐδὲ πλησιάζουσα πρὸς τὴν λεγομένην ἐγκράτειαν, ἀλλ' ἔνθεος ἐνέργεια τῆς ψυχῆς εἰς ἑαυτήν τε καὶ τὸ θεῖον ἐπεστραμμένης καὶ τὴν ἐν θεοῖς τῶν πάντων αἰτίαν ὁρώσης κἀκεῖθεν τά τε ἄλλα καὶ τὰ προϊόντα θεωμένης[4]), δι' ὧν ὥσπερ ἀφορμῶν[5]) καὶ ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἀνατρέχειν δυνάμεθα[6]) παρ' αὐτῶν ἡμῖν ἐνδεδομένων, τά τε ἐν ἑκάστῳ
D σύμβολα τῶν θεῶν καὶ τῶν σμικροτάτων εὑρισκούσης | καὶ διὰ τούτων ἕκαστα πρὸς τοὺς θεοὺς οἰκειούσης. ἐπειδὴ δὲ παρήγαγον μὲν οἱ θεοὶ καὶ πᾶσαν ἡμῶν τὴν οὐσίαν, καὶ τὸ αὐτοκίνητον ἡμῖν ἐδωρήσαντο πρὸς τὴν αἵρεσιν τῶν ἀγαθῶν, διαφερόντως δὲ ἡ ποίησις αὐτῶν ἐν ταῖς ἐκτὸς ἡμῶν ἐνεργείαις ἐνδείκνυται[7]), καίτοι καὶ βουλευόμενοι τῆς παρ' αὐτῶν δεόμεθα προμηθείας (δηλοῦσι δὲ Ἀθηναῖοι καὶ βουλαῖον Δία τιμήσαντες) καὶ αἱρούμενοι τῆς ἐξ αὐτῶν[8]) συλλήψεως, ἵνα βουλευόμενοι μὲν τὸ λυσιτελοῦν εὕρωμεν, αἱρούμενοι δὲ μὴ διὰ πάθος ἐπὶ τὸ χεῖρον ῥέψωμεν, ἀλλὰ μᾶλλον πράττοντες καὶ ὁρμῶντες τὸ μὲν αὐτοκίνητον ἐλαχίστην δύναμιν ἔχον ὁρῶμεν[9]), τὸ δὲ ὅλον τῆς τῶν θεῶν ἠρτημένον προνοίας, καὶ διὰ ταῦτα δὴ καὶ ὁ Τίμαιος ἐπὶ παντὸς ὁρμῇ φησὶ[10]) τοὺς σωφρονοῦντας θεὸν ἀεί που καλεῖν. διακρῖναι[11]) γὰρ ἐπὶ μὲν[12]) τῶν αἱρέσεων τὴν πρόνοιαν ἀπὸ τοῦ ἐφ' ἡμῖν ἀδυνατοῦμεν, ἐπὶ δὲ τῶν ὁρμῶν μᾶλλον δυνάμεθα[13]), διότι τὸ αὐτοκίνητον ἧττον ἐν ταύταις. οὐ γὰρ ἐφ' ὅσον ἡ πρόνοια διήκει τῶν θεῶν, ἐπὶ τοσοῦτον διατείνει καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν, ἀλλ' ὥσπερ
E εἴρηται, πολλάκις | τὰ κρείττω καὶ πρὸ τῶν δευτέρων ἐνεργεῖ καὶ σὺν αὐτοῖς καὶ μετ' αὐτά, καὶ περιέχει πάντοθεν τὰς τῶν ὑφειμένων[14]) ἐνεργείας. ἀλλὰ

---

1) 66, 19 *καθορῶσι*) *καθαρῶσι* B. (corr. Tayl.) — 2) 66, 23 *ἀπολαύει*) *ἀπόλαυοι* B. *ἀπολαύοι* A. — 3) 66, 24 *μεγάλα—αὖ καὶ*) om. A. — 4) 66, 28 *θεωμένης*) *θεομένης* B. — 5) 66, 28 *ἀφορμῶν*) *ἀφορμεῖν* B. (corr. Tayl.) — 6) 66, 29 *δυνάμεθα*) *δυναίμεθα* A. — 7) 66, 32 *ἐνδείκνυται*) *ἐπιδείκνυται* A. — 8) 66, 33 *αὐτῶν*) *αὑτῶν* B. — 9) 66, 35 *ὁρῶμεν*) *ὁρῶ* cum vacuo circiter quattuordecim litterarum spatio A. — 10) 66, 36 *φησὶ*) *φησὶν* B. — 11) 66, 37 *διακρῖναι*) *διακρίναι* — 12) 66, 37 *μὲν*) om. A. — 13) 66, 38 *ἀδυνατοῦμεν—μᾶλλον δυνάμεθα*) Sine ratione Tayl. coni. *μᾶλλον δυνάμεθα — ἀδυνατοῦμεν* — 14) 66, 41 *ὑφειμένων*) *ὑφειμμένων* A.

πῶς, φησὶν ὁ Ἐπικούρειος Ἕρμαχος[1]), οὐκ εἰς ἄπειρον[2]) πρόϊμεν[3]), εἰ ἐπὶ παντὸς ὁρμῇ καὶ σμικροῦ πράγματος εὐχῆς δεόμεθα; κἂν[4]) γὰρ εὐξώμεθα, πάλιν ἄλλης εὐχῆς δεήσει, καὶ οὐδαμοῦ στησόμεθα. λυτέον δὲ τὴν ἀπορίαν ὡς ὁ Πορφύριος[5]), ὅτι οὐκ εἴρηται ἐπὶ παντὶ πράγματι δεῖν εὔχεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ παντὸς ὁρμῇ πράγματος. ἐπὶ πράγματα μὲν οὖν ὁρμῶμεν, ἐπὶ δὲ τὰς ὁρμὰς οὐχ ὁρμῶμεν, ὥστε οὐκ ἐπ' ἄπειρον ἡ ὁδός. ἢ ἔτι μένει τὸ ἄπορον. καὶ γὰρ ἐπὶ τὴν εὐχὴν ὁρμῶμεν, ὥστε καὶ ἐπὶ ταύτῃ δεήσει πάλιν[6]) εὐχῆς καὶ ἐπὶ ταύτης αὖθις ὁρμῇ εἰς ἄπειρον. κάλλιον οὖν λέγειν, ὅτι ὁ περὶ ὁτουοῦν τῶν πραγμάτων εὐχόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ τούτου πρῶτον[7]) ὁμολογήσει τοῖς θεοῖς, ὅτι δύναμιν ἔλαχε παρ' αὐτῶν τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐπιστροφῆς, καὶ ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις πράγμασι τὸ ἀγαθὸν διὰ τὴν εὐχὴν παραγίνοιτ'[8]) ἄν, τῇ δὲ εὐχῇ δι' ἑαυτήν. οὐδὲν οὖν ἄλλης εὐχῆς δεήσεται ἐν ἑαυτῇ[9]) τὸ ἀγαθὸν συλλαβοῦσα | καὶ τὴν πρὸς τὸ θεῖον παρέχουσα κοινωνίαν. F

Ἡμᾶς δὲ τοὺς περὶ τοῦ παντὸς λόγους ποιεῖσθαί πῃ μέλλοντας ᾗ γέγονεν ἢ καὶ[10]) ἀγενές ἐστιν, εἰ μὴ παντάπασι παραλλάττομεν. (Pag. 27 C.)

Τὴν μὲν ὑπόθεσιν θαυμαστὴν ἡλίκην ἀπέφηνεν, ἑαυτὸν δὲ ἐμμελῶς ἐν τῇ σώφρονι τάξει διεφύλαξε τὸ μέσον εἰρωνείας τε καὶ ἀλαζονείας διώκων. εἰπὼν γὰρ ἔμπροσθεν, ὅτι καὶ οἱ κατὰ βραχὺ σωφροσύνης μετέχοντες ἐπὶ παντὸς ὁρμῇ καὶ σμικροῦ πράγματος θεὸν καλοῦσι, τὸ μὲν προκείμενον αὐτῷ λίαν ἐξῆρε[11]) τῷ | σμικρῷ πράγματι τοὺς περὶ τοῦ παντὸς λόγους ἀντιθείς, ἑαυ- 67
τὸν δὲ ἀσφαλῶς οὐκ εἰς ἄκρον ἥκειν ἔφατο σωφροσύνης (τοῦτο γὰρ ὑπεναντίον τῷ κατὰ βραχὺ σωφροσύνης μετέχειν) ἀλλὰ μὴ παντάπασι παραλλάττειν, καὶ τοῦτο ἐξ ὑποθέσεως, ἵνα παρ' αὐτοῦ τοῦ ἔργου τὴν παρ' αὐτοῦ[12]) δύναμιν καὶ ἐπιστήμην ἔχῃ δεικνυμένην, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῶν οἰκείων λόγων. ἔσται οὖν αὐτῷ[13]) περὶ τοῦ παντὸς ἡ θεωρία, καθ' ὅσον ἀπὸ τῶν θεῶν παράγεται τὸ πᾶν, ἐπεὶ καὶ πολλαχῶς ἄν τις τὸν κόσμον θεωρήσειεν, ἢ κατὰ τὸ σωματοειδές, ἢ καθ' ὅσον πλήρης[14]) ἐστὶ ψυχικῶν[15]) τε καὶ ὁλικῶν, ἢ καθ' ὅσον ἔννους ἐστίν. ἀλλ' ὅ γε Τίμαιος οὐ κατὰ τούτους μόνον τοὺς τρόπους ἐπισκέψεται τὴν τοῦ παντὸς φύσιν, ἀλλὰ διαφερόντως κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ πρόοδον, οὗ δὴ καὶ ἡ φυσιολογία φαίνεται θεολογία τις οὖσα, διότι καὶ τὰ φύ-

1) 66, 41 *Ἕρμαχος*) *Εὐρίμαχος* B. *ἕρμαχος ἐπικούριος*· m. A. Hermachum Epicureum etiam Diogenis Laërtii codices Lib. X. Cap. 9 sqq. exhibent, quem Hübnerus secundum Villoisonem Hermarchum fecit, Ciceronis et aliorum quorundam auctoritate. Nec aliter Proclus videtur scribere debuisse. — 2) 66, 41 *ἄπειρον*) *ἄπορον* — corr. Tayl. — 3) 66, 41 *πρόϊμεν*) *προΐεμεν* — 4) 66, 42 *κἂν*) *καὶ* A. — 5) 66, 43 *πορφύριος*. m. A. — 6) 66, 46 *πάλιν*) om. A. — 7) 66, 47 *πρῶτον*) *πρῶτερον* B. — 8) 66, 48 *παραγίνοιτ'*) *παραγίνεται*, sup. ε οι ο, A. — 9) 66, 49 *ἑαυτῇ*) *αὐτῇ* A. — 10) 66, 51 *καὶ*) *καὶ εἰ* B. — 11) 66, 54 *ἐξῆρε*) *ἐξῇρε* A. — 12) 67, 3 *αὐτοῦ*) Immo *αὐτῷ*, vel potius *αὑτῷ*. — 13) 67, 4 *αὐτῷ*) *αὐτὸ* B. — 14) 67, 6 *πλήρης*) *πλῆρές* — 15) 67, 6 *ψυχικῶν*) Tayl. coni. *ψυχῶν μερικῶν*, sine necessitate.

σει διεστῶτα, καθ' ὅσον ἐκ [1]) θεῶν ἀπογεννᾶται, θείαν πως ἔχει τὴν ὕπαρξιν. καὶ τοῦτο μὲν οὑτωσὶ διοριστέον· εἰώθασι δὲ ἀπορεῖν, τί δή ποτε προσέθη-
B κεν | ὁ Πλάτων ἐνταῦθα τὸ πῇ. λέγει γὰρ τοὺς περὶ παντὸς λόγους ποιεῖσθαί πη μέλλοντας. καὶ οἱ μὲν ἐπιπολαιότεροι [2]) τῶν ἐξηγητῶν φασὶν, ὅτι τὸ πᾶν πῇ μὲν ἀγενές ἐστι, πῇ δὲ γεννητὸν, διὰ τοῦτο καὶ ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος εἰκότως ἐστὶ πῇ μὲν ὡς ἀγενήτου [3]), πῇ δὲ ὡς γεννητοῦ [4])· καίτοι [5]) γε ὁ Πλάτων οὐ [6]) τῷ ἀγενεῖ καὶ τῷ γεννητῷ [7]) τὸ πῇ συνέταξεν, ἀλλὰ [8]) τῷ [9]) τοὺς λόγους ποιεῖσθαι· ὁ δέ γε θεῖος Ἰάμβλιχος [10]) πῇ μὲν περὶ τοῦ παντὸς ἔσεσθαί φησι [11]) τὸν λόγον, πῇ δ' οὔ. τὴν γὰρ ὕλην ἅτε ἀόριστον οὖσαν καὶ ἀνείδεον ἄῤῥητον ἀφίησι, τὴν δὲ εἰδητικὴν πᾶσαν [12]) ἐν τῷ κόσμῳ ποικιλίαν ἀνασκέψεται. ῥητέον δὲ καὶ πρὸς ταύτην τὴν ἐξήγησιν, ὅτι τὸ πῇ πρὸς ἄλλο συντέτακται καὶ οὐ πρὸς τὸ πᾶν. μήποτε οὖν, ὥσπερ ἔλεγεν ὁ ἡμέτερος διδάσκαλος, τῶν λόγων πολλαχῶς λεγομένων (ἄλλοι γάρ εἰσιν οἱ ἀπὸ νοῦ προϊόντες δημιουργικοὶ, οἵους [13]) καὶ ὁ δημιουργὸς ἐρεῖ πρὸς τοὺς νέους θεοὺς, καὶ γὰρ [14]) τὴν ψυχὴν λέγειν φησὶ [15]) κινουμένην πρὸς ἑαυτὴν [16]), καὶ ἄλλοι τινὲς οἱ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ θεωρούμενοι, καὶ ἄλλοι τρίτην ἀπόστασιν ἀπὸ νοῦ λαχόντες, οἱ ἐν προφορᾷ διδασκαλίας ἕνεκα κινούμενοι καὶ τῆς πρὸς ἀλ-
C λήλους [17]) κοινωνίας) | εἰδὼς ὁ Τίμαιος, ὅτι τοὺς μὲν δημιουργικοὺς λόγους ὁ δημιουργὸς ὑφίστησι, τοὺς δὲ ἐπιστημονικοὺς οὐ νῦν μέλλει γεννᾶν, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ προείληφεν αὐτοὺς, μόνους δὲ τοὺς ἐν προφορᾷ λόγους ποιήσεται Σωκράτους ἕνεκα, διὰ τοῦτο τοὺς περὶ παντὸς ἔφατο ποιήσεσθαι πῇ λόγους. ἄλλο γάρ ἐστι τὸ νοερῶς, ἄλλο τὸ ἐπιστημονικῶς, ἄλλο τὸ διδασκαλικῶς, καὶ τὸ πῇ τὰς διαφορὰς ταύτας ἐνδείκνυται τῶν λόγων. πάλιν τοίνυν τὸ ἢ γέγονεν ἢ ἀγενές ἐστιν οἱ μὲν ἐξηγήσαντο τὸ μὲν πρότερον η [18]) δασύνοντες, τὸ δὲ δεύτερον ψιλοῦντες [19]), ὅσοι φασὶν αὐτὸν [20]) ἐρεῖν περὶ τοῦ παντὸς καθ' ὅσον γέγονεν ἀπ' αἰτίας, ἢ καὶ ἀγενές ἐστιν, ἵνα γενόμενον αὐτὸ θεωρήσαντες τὴν ἐν αὐτῷ φύσιν κατίδωμεν· καὶ ὅ γε Πλατωνικὸς Ἀλβῖνος [21]) ἀξιοῖ κατὰ Πλάτωνα τὸν κόσμον ἀγέννητον [22]) ὄντα γενέσεως ἔχειν ἀρχὴν, ὃ καὶ πλεονά-

---

[1]) **67, 8** *ἐκ) ἀπὸ* A. — [2]) **67, 11** *ἐπιπολαιότεροι)* Perperam Jules Simon-Suisse Du comm. de Procl. sur le Tim. de Pl. Paris. 1839. Pag. 142 *ἐπιπαλαιότεροι* legit et valde antiquam inter Platonicos opinionem hanc fuisse colligit. — [3]) **67, 12** *διὰ τοῦτο — ὡς ἀγενήτου)* om. A. Pro *ἀγενήτου* scribendum videtur *ἀγεννήτου*, quamquam in seqq. altera scriptura obtinet. — [4]) **67, 12** *γεννητοῦ) γενητοῦ* B. *γεννητοῦ*, e corr. *γεννητὸν*, A. — [5]) **67, 12** *καίτοι) καί τι* B. (corr. Tayl.) — [6]) **67, 12** *οὐ) ἐν* — Tayl. imperite *μὴ ἐν* requirit. — [7]) **67, 13** *γεννητῷ) γενητῷ* B. — [8]) **67, 13** *ἀλλὰ) ἀλλ' οὐ* A. *ἄλλου* m. B. — [9]) **67, 13** *τῷ) τὸ* — [10]) **67, 13** *Ἰάμβλιχος·* m. A. — [11]) **67, 14** *φησι) φησιν* B. — [12]) **67, 14** *καὶ ἀνείδεον — πᾶσαν)* om. B. — [13]) **67, 17** *οἵους) οἷος* — [14]) **67, 17** *γὰρ)* delendum videtur. — [15]) **67, 18** *φησὶ) φησὶν* B. — Pag. 37 A. — [16]) **67, 18** *ἑαυτὴν) αὐτὴν* A. — [17]) **67, 19** *ἀλλήλους) ἄλλους* B. — [18]) **67, 24** *η) καὶ* B. — [19]) **67, 24** *ψιλοῦντες) ψιλώσαντες* B. — [20]) **67, 25** *αὐτὸν) αὐτῶν* A. — [21]) **67, 26** *ἀλβῖνος ὁ πλατωνικός·* m. A. — [22]) **67, 27** *ἀγέννητον) ἀγένητον* B. Tayl. coni. *ἀΐδιον*, sine necessitate. Albinus ita principium exsistendi tribui mundo a Platone statuebat, ut simul etiam *ἀγέννητος* esset.

ζει τοῦ ὄντος, ἐκείνου μόνον[1]) ἀεὶ ὄντος, τοῦ δὲ κόσμου πρὸς τῷ ἀεὶ εἶναι καὶ γενέσεως ἔχοντος ἀρχήν, ἵν'[2]) ᾖ καὶ ἀεὶ ὢν καὶ γενητός, οὐχ οὕτως ὢν[3]) γενητὸς ὡς κατὰ χρόνον (οὐ γὰρ ἂν ἦν καὶ ἀεὶ ὤν) ἀλλ' ὅλως λόγον ἔχων γενέσεως διὰ τὴν ἐκ πλειόνων καὶ ἀνομοίων | σύνθεσιν, ἣν ἀναγκαῖον εἰς ἄλλην D αἰτίαν τὴν ὑπόστασιν ἀναπέμπειν αὐτοῦ πρεσβυτέραν[4]), δι' ἣν πρώτως ἀεὶ οὖσαν ἔστι πῃ καὶ αὐτὸς ἀεὶ[5]) ὢν καὶ οὐ μόνον γενητός, ἀλλὰ καὶ ἀγένητος· καίτοι τοῦ Πλάτωνος ἐν τοῖς[6]) ἑξῆς μηδαμοῦ λέγοντος πῶς μὲν γενητὸν, πῶς δὲ ἀγενὲς τὸ πᾶν· οἱ δὲ ἀμφότερα ἐδάσυναν, ἵνα λέγῃ ποιήσεσθαι τοὺς περὶ τοῦ παντὸς λόγους, ἢ γέγονεν, ἢ ἀγενές ἐστι, τὰ αὐτὰ τοῖς πρὸ αὐτῶν ἁμαρτάνοντες, εἰ μὴ οὕτως[7]) λέγοιεν γεγονὸς καὶ ἀγένητον τὸ πᾶν, κατὰ μὲν τὸ εἶδος γεγονὸς, κατὰ δὲ τὴν τιθήνην ἀγένητον. οὕτω γὰρ καὶ ὁ Τίμαιος ἐρεῖ[8]), τὴν μὲν ἀγένητον εἶναι, τὸν δὲ κόσμον γενητὸν, ὡς ἀπὸ τοῦ θεοῦ τὸ εἶδος δεξάμενον. Πορφύριος δὲ καὶ Ἰάμβλιχος ἀμφότερα[9]) ψιλοῦσιν, ἵν'[10]) ᾖ τὸ λεγόμενον, πότερον γέγονε[11]) τὸ πᾶν, ἢ ἀγενές ἐστι· τοῦτο γὰρ ἐπισκέψεται[12]) πρὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων. καὶ γὰρ μεγίστην ἐν τῇ ὅλῃ φυσιολογίᾳ παρέχεται συντέλειαν ὀρθῶς ὑποτεθὲν ἢ γενητὸν ἢ ἀγένητον εἶναι τὸν κόσμον. καὶ γὰρ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ καὶ τὰς δυνάμεις ἀπὸ ταύτης τῆς ὑποθέσεως δυνηθησόμεθα κατιδεῖν, ὁποῖαί τινές εἰσιν, | ὡς ἔσται δῆλον ἡμῖν μικρὸν ὕστερον. ἔσονται ἄρα οἱ E λόγοι περὶ τοῦ παντὸς διδασκαλίας ἕνεκα προϊόντες ἀπ' ἀρχῆς ὁρμώμενοι ταύτης, εἴτε γέγονεν ὁ κόσμος εἴτε ἀγένητός ἐστι, καὶ ἀπὸ ταύτης τὰ ἄλλα κατὰ τὸ ἀκόλουθον ὑφαίνοντες.

ἀνάγκη θεούς τε καὶ θεὰς ἐπικαλουμένους εὔχεσθαι πάντα κατὰ νοῦν ἐκείνοις μὲν μάλιστα, ἑπομένως δ' ἡμῖν εἰπεῖν. **(Pag. 27 C.)**

Πάντα τὰ πληρώματα τῶν θείων διακόσμων ἡ τοῦ ἄῤῥενος καὶ θήλεος διαίρεσις ἐν ἑαυτῇ συνείληφε. τὸ μὲν γὰρ μονίμου δυνάμεως αἴτιον καὶ ταὐτότητος καὶ τοῦ ὄντος χορηγὸν καὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῖς πᾶσι τὴν πρωτίστην ἀρχὴν ἀναδησάμενον[13]) ἐν τῷ ἄῤῥενι συνείληπται, τὸ δὲ προόδους παντοίας καὶ διακρίσεις καὶ ζωῆς μέτρα καὶ γονίμους δυνάμεις ἀφ' ἑαυτοῦ προϊέμενον ἐν τῷ θήλει περιέχεται[14]). διὸ δὴ καὶ ὁ Τίμαιος εἰκότως ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς ἑαυτὸν ἀναγαγὼν κατὰ τὴν εἰς τὰ γένη[15]) ταῦτα διαίρεσιν τὰς ὅλας αὐτῶν τάξεις περιέλαβεν. ἔστι δὲ καὶ πρὸς τὴν προκειμένην θεωρίαν ἡ τοιαύτη διαί-

---

[1]) 67, 27 *μόνον*) *μόνου* A. *μὲν* B. — [2]) 67, 28 *ἵν'*) *ἵνα* A. — [3]) 67, 28 *ὢν*) *ὡς* B. — [4]) 67, 30 *πρεσβυτέραν*) *πρεσβυτέραις* B. — [5]) 67, 31 *αὐτὸς ἀεὶ*) *ἀεὶ αὐτὸς* A. — [6]) 67, 32 *τοῖς*) *τῆς* B. Eadem *μηδαμοῦ* ante *ἐν τ. ἑ.* positum habet. — [7]) 67, 34 *οὕτως*) *οὐχ ὡς* B. Idem A super *οὕτως* scriptum et ante id vacuum novem litterarum spatium habet. — [8]) 67, 35 *ἐρεῖ*) Pag. 52 A. — [9]) 67, 36 *ἀμφότερα*) *ἀμφότεροι* B. *πορφύριος· | Ἰάμβλιχος·* m. A. — [10]) 67, 36 *ἵν'*) *ἵνα* B. — [11]) 67, 36 *γέγονε*) *γεγονέναι* — [12]) 67, 37 *ἐπισκέψεται*) *ἐπισκέψεσθαι* B. — [13]) 67, 45 *ἀναδησάμενον*) *ἀναδυσάμενον* — [14]) 67, 47 *περιέχεται*) *περιέχεσθαι* cum *τ* super *σθ* A. — [15]) 67. 48 *γένη*) *γεννητὸ* B.

ρεσις οἰκειοτάτη. τὸ γὰρ πᾶν τόδε πλῆρές ἐστι τῶν διττῶν τούτων θείων γε-
F νῶν. ὅ τε γὰρ οὐρανὸς | πρὸς τὴν γῆν, ἵνα τὰ ἄκρα παραλάβωμεν, ἄῤῥενος
ἔχει πρὸς θῆλυ τάξιν, διότι δὴ λόγους μὲν καὶ δυνάμεις ἑκάστοις ἐνδίδωσιν ἡ
τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, δεχομένη δὲ τὰς ἐκεῖθεν ἀποῤῥοίας ἡ γῆ λοχεύει καὶ
γεννᾷ ζῶά τε καὶ φυτὰ παντοῖα, καὶ τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν οἱ μὲν κατὰ τὸ ἄῤ-
ῥεν, οἱ δὲ κατὰ τὸ θῆλυ διακρίνονται, καὶ δὴ καὶ [1]) τὴν γένεσιν ἀγενήτως ἐπι-
τροπευόντων οἱ μὲν τῆς ἑτέρας, οἱ δὲ τῆς λοιπῆς εἰσὶ συστοιχίας. ὅλως δὲ πο-
λὺς μὲν ὁ δημιουργικὸς [2]) ἐν τῷ παντὶ χορὸς, πολλοὶ δὲ οἱ ὀχετοὶ τῆς ζωῆς,
68 ὧν οἱ μὲν τοῦ ἄῤῥενος, οἱ δὲ τοῦ | θήλεος [3]) ἐπιδείκνυνται τὴν μορφήν. τί δεῖ
πολλὰ λέγειν; ἀπὸ γὰρ τῶν ἀπολύτων ἑξάδων [4]), τῆς τε ἀῤῥενωποῦ [5]) καὶ τῆς
θηλυπρεποῦς [6]) ποικίλαι διακοσμήσεις καθήκουσιν εἰς τὸ πᾶν. εἰκότως ἄρα ὁ
τοῦ [7]) παντὸς λόγους ποιεῖσθαι μέλλων θεοὺς ἐπικαλεῖται καὶ θεὰς, ἀφ' [8]) ὧν
ἑκατέρων συμπεπλήρωται [9]) τὸ πᾶν, κατὰ νοῦν αὐτοῖς διαφερόντως τοῖς θεοῖς
λεχθῆναι τὰ μέλλοντα λέγεσθαι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀκρότατον θεωρίας τέλος,
τὸ εἰς τὸν [10]) θεῖον ἀναδραμεῖν νοῦν, καὶ ὡς ἐκείνῳ πάντα περιείληπται μονο-
ειδῶς, οὕτω τὸν περὶ τῶν πραγμάτων διαθεῖναι λόγον· δεύτερον δὲ δὴ καὶ ἑπό-
μενον τοῦτο [11]) τὸ κατὰ τὸν ἀνθρώπινον νοῦν καὶ τὸ τῆς ἐπιστήμης φῶς δια-
περάνασθαι τὴν ὅλην θεωρίαν. τὸ γὰρ ὅλον καὶ τέλεον καὶ μονοειδὲς ἐν τῷ
θείῳ νῷ προϋπάρχει, τὸ δὲ μερικὸν καὶ ἀπολειπόμενον τῆς θείας ἁπλότητος
περὶ τὸν θνητόν ἐστι νοῦν. ἀλλὰ πῶς φησὶν ὁ Τίμαιος, ὅτι μὲν εὔχεσθαι [12])
δεῖ, καὶ θεοὺς καλεῖν καὶ θεὰς μεγαλοπρεπῶς ἀνεκήρυξε, παρεὶς δὲ τοῦτο
B αὐτὸ | καὶ οὐκ εὐξάμενος ἐπὶ τοὺς προκειμένους ἐτράπετο εὐθὺς λόγους; ὅτι,
φήσομεν ἡμεῖς, τὰ μὲν ἐν αὐτῇ τῇ βουλήσει τὸ τέλος ἔχει συνειλημμένον, τὰ
δὲ μετὰ τὴν βούλησιν εἰς [13]) ἄλλην ἐνέργειαν ἀπονεύει, καὶ διὰ πράξεως
ἀνύει [14]) τὸ βουληθέν. ἡ μὲν κατὰ φιλοσοφίαν ζωὴ τῆς ἡμετέρας ἤρτηται βου-
λήσεως, καὶ τὸ ἐλλεῖπον ἐν αὐτῇ παρὰ τὴν βούλησιν ἔστιν ἐλλείπουσιν· ἡ δὲ
τῶν ἐκτὸς περιποίησις καὶ δευτέρας ἐνεργείας δεῖται μετὰ τὴν βούλησιν [15])·
οὐ γὰρ ἐν ἡμῖν αὐτῶν κεῖται τὸ τέλος. τούτων τοίνυν τῶν ἐν τῷ βούλεσθαι τὴν
τελειότητα [16]) πᾶσαν ἐχόντων καὶ τὸ τῆς εὐχῆς ἂν θείμεθα [17]) δικαίως. ἡ γὰρ
βούλησις τῆς εὐχῆς ἔφεσίς ἐστι τῆς εἰς θεοὺς ἐπιστροφῆς· ἡ δὲ ἔφεσις αὕτη

---

[1]) 67,53 *καὶ τὴν*) Fort. *καὶ τῶν τὴν* — [2]) 67,54 *δημιουργικὸς*) *δημιουργὸς* A. — [3]) 68,1 *θήλεος*) *θήλεως* B. — [4]) 68, 1 *ἑξάδων*) *ἑξάδων* B. Tayl. coni. *ἐνάδων*. Sed Proclus sex deos mares totidemque feminas dicere videtur. — [5]) 68, 1 *ἀῤῥενωποῦ*) *ἀῤῥενοποῦ* A. — [6]) 68, 2 *θηλυπρεποῦς*) *πολυπρεποῦς* A. — [7]) 68, 2 *τοῦ παντὸς*) Fort. *περὶ παντὸς* — [8]) 68, 3 *ἀφ'*) *ἐφ'* B. — [9]) 68, 3 *συμπεπλήρωται*) *συμπλήρωται* — [10]) 68, 5 *τὸν*) *τὸ* B. — [11]) 68, 6 *τοῦτο*) Fort. *τούτῳ* — [12]) 68, 9 *εὔχεσθαι*) *ἄχεσθαι* B. — [13]) 68, 11 *εἰς*) om. B. Itaque Tayl. non sine ratione haerebat in *ἀπονεύει*, sed male coniiciebat *ἀπονέμει*. — [14]) 68, 12 *ἀνύει*) *ἀνύ* B. — [15]) 68, 13 *ἔστιν ἐλλείπουσαν — τὴν βούλησιν*) om. B. Lacunam Tayl. sensit, at minus feliciter supplevit: But the consequences resulting from a life conversant with external actions, are not dependent on our will. — [16]) 68, 13 *τὴν τελειότητα*) *τὸν τελιότητα* B. — [17]) 68, 14 *θείμεθα*) *θέμεθα*

συνάγει τὴν ἐφιεμένην ψυχὴν καὶ συνάπτει πρὸς τὸ θεῖον, ὃ δὴ πρώτιστον ἔργον ἡμῖν ἐφαίνετο τῆς εὐχῆς[1]). οὐκ ἄρα βουληθῆναι δεῖ πρότερον, εὔξασθαι δὲ ὕστερον, ἀλλ' ἅμα τε βούλεταί[2]) τις καὶ τὴν εὐχὴν ἔχει τὸ τῆς βουλήσεως μέτρον, ὁ μὲν μᾶλλον, ὁ δὲ ἧττον. ἔστι[3]) δὲ καὶ τοῦτο τῆς ἀληθοῦς εὐχῆς ἔργον, τὸ κοινὰ τοῖς θεοῖς ὑπάρχειν ταῦτα, ὑπὲρ ὧν εὐχόμεθα, κατά τε τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐνεργείας, καὶ συναποτελεῖν ἡμᾶς αὐτὰ τοῖς θεοῖς, οἷον εἴ τις[4]) εὔχοιτο τοῖς ἀποκόπτουσι τὴν ὕλην | καὶ ἀφανίζουσι τὰς ἀπὸ τῆς γενέσεως κη- C
λῖδας[5]), αὐτὸς δὲ διὰ τῶν καθαρτικῶν ἀρετῶν τοῦτο διαφερόντως ἐπιτηδεύει, πάντως ὁ τοιοῦτος ὁμοῦ τοῖς θεοῖς ἐπιτελεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὑλαίων δεσμῶν. τοῦτο δὴ οὖν[6]) καὶ ὁ Τίμαιος ἐνταῦθα ποιεῖ. ἃ γὰρ εὔχεται τοῖς θεοῖς ἐπιτελεῖν, ταῦτα καὶ αὐτὸς ἀποπληροῖ κατὰ τὸν ἀνθρώπινον νοῦν διατιθεὶς ἑπομένως τῷ τῶν θεῶν νῷ τὸν σύμπαντα λόγον.

Καὶ τὰ μὲν περὶ θεῶν, ταύτῃ[7]) παρακεκλήσθω· τὸ δὲ ἡμέτερον παρακλητέον ᾗ ῥᾷστ' ἂν ὑμεῖς μὲν μάθητε, ἐγὼ δὲ ᾗ διανοοῦμαι μάλιστα περὶ τῶν προκειμένων ἐνδειξαίμην. (Pag. **27 D.**)

Ἡ προτροπὴ τῶν ἀκουόντων ἑπομένως γίνεται ταῖς εὐχαῖς[8]). δεῖ[9]) γὰρ τὸ πληροῦν ἐξηρτημένον τῶν οἰκείων αἰτίων προανεγείρειν τὰ δεξόμενα καὶ ἐπιστρέφειν εἰς ἑαυτὸ πρὸ[10]) τῆς πληρώσεως, ἵνα ἐπιτηδειότερα γενόμενα[11]) λιπαρῶς ἀντιλάβηται[12]) τῶν ἐνδιδομένων νοήσεων. τοῦτο[13]) γὰρ αὐτοῖς μὲν τελεωτέραν τὴν μετουσίαν, τῷ δὲ διδόντι ῥᾴονα[14]) τὴν δόσιν ἀπεργάζεται. καὶ μὴν καὶ τοῦτο αὐτὸ[15]) τῆς ῥαστώνης πρέπον ἐστὶ τοῖς τὴν ὅλην δημιουργίαν μιμησομένοις, ἀφ' ἧς πάντα | πρόεισιν ἐν ἑαυτῇ μενούσης καὶ εὐφραινομένης D
ἐπὶ[16]) τοῖς ἀποτελέσμασιν αὐτῆς κινουμένοις. ἔτι δὲ τὸ μίαν σειρὰν ἀποτελεῖν διὰ τῆς τῶν δευτέρων πρὸς τὰ πρότερα συναφῆς τὴν δημιουργικὴν ἀπεικονίζεται σειρὰν τὴν διήκουσαν ἄχρι τῶν ἐσχάτων. εἰ γὰρ οἱ μὲν ἀκροαταὶ κατὰ τὸν νοῦν τοῦ Τιμαίου δέξονται τὸν λόγον, ὁ δὲ Τίμαιος κατὰ τὸν νοῦν τῶν θεῶν διαθήσει τὴν ὅλην πραγματείαν, ἀτεχνῶς ἐφ' ἕνα νοῦν καὶ μίαν νόησιν τὴν ὅλην ἀναφέρεσθαι συμβήσεται συνουσίαν. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὸ αὐτοκίνητον ἱκανῶς διατάττων ἐπιδείκνυται τῶν ψυχῶν, ὅτι κινούμεναι παρὰ θεῶν καὶ ἑαυτὰς κινοῦσι καὶ ἀφ' ἑαυτῶν προβάλλουσι τὰς ἐπιστήμας. τὸ γὰρ ᾗ διανοοῦμαι τὴν ἀπὸ τῆς αὐτεξουσίου ζωῆς ὁρμωμένην ἐνέργειαν ἐπιδείκνυσιν.

---

1) 68, 16 *εὐχῆς*) *ψυχῆς* B. (corr. Tayl.) — 2) 68, 17 *βούλεται*) *βούληται* — 3) 68, 17 *ἔστι*) *ἔτι* B. — 4) 68, 19 *τις*) *τι* A. — 5) 68, 20 *κηλῖδας*) *κηλίδας* — 6) 68, 21 *δὴ οὖν*) *οὖν δὴ* B. — 7) 68, 24 *ταύτῃ*) *ταῦθη* B. — 8) 68, 25 *εὐχαῖς*) *ψυχαῖς* — corr. Tayl. — 9) 68, 26 *δεῖ*) *δὴ* B. — 10) 68, 27 *πρὸ*) *πρὸς* B. (corr. Tayl.) — 11) 68, 27 *γενόμενα*) *γενώμενα* B. — 12) 68, 27 *ἀντιλάβηται*) *ἀντιλάβειται* B. *ἀναλάβη τε* A. — 13) 68, 28 *τοῦτο*) *τὸ* B. Imperite Tayl. coni. *τοῖς*. — 14) 68, 28 *ῥᾴονα*) *ῥᾷον* A. — 15) 68, 29 *αὐτὸ*) *αὐτὴ* B. Fort. *αὖ τὸ* — 16) 68, 30 *ἐπὶ*) *ἐπὶ δὲ* A.

[1]) Ἔστιν οὖν δὴ κατά γε ἐμὴν δόξαν, πρότερον διαιρετέον τάδε. (Pag. 27 D.)

Πυθαγόρειος ὁ Τίμαιος καὶ σώζων τὸν τύπον τῶν Πυθαγορείων λόγων εὐ-
θὺς ἐκ προοιμίων ἐπιδείκνυται. Σωκράτης μὲν γὰρ οὐ τὰς ἑαυτοῦ δόξας ἀπο-
φαντικῶς εἰς τοὺς ἄλλους ἐξέφερεν, ἀλλὰ τὰς ἐκείνων ἐννοίας ἀνακαθαιρόμε-
E νος[2]) διαλεκτικῶς | τὴν ἀλήθειαν ἐξέφαινεν, ὅς γε καὶ μηδὲν εἰδέναι πρὸς αὐ-
τοὺς ἔλεγε πλὴν τοῦ διδόναι λόγον καὶ λαμβάνειν· Τίμαιος δὲ, ἅτε καὶ πρὸς
ἄνδρας τοὺς λόγους ποιούμενος, τὰ ἑαυτοῦ δόγματά φησιν ἐκφέρειν, οὐδὲν τὰς
ἀλλοτρίας γνώμας πολυπραγμονῶν, ἀλλὰ μίαν τὴν τῆς ἐπιστήμης ἀτραπὸν με-
ταχειριζόμενος. καὶ μὴν καὶ ἡ δόξα[3]) πάνυ πρόσφορος ἐνταῦθα καὶ ἑπομένως
τοῖς ἔμπροσθεν[4]) ῥηθεῖσι παρείληπται. τῆς γὰρ λογικῆς πάσης ψυχῆς τὸ μέν
ἐστι νοῦς, τὸ δὲ διάνοια, τὸ δὲ δόξα, καὶ ὁ μὲν συνάπτεται τοῖς θεοῖς, ἡ δὲ
προβάλλει[5]) τὰς ἐπιστήμας, ἡ δὲ ἐκδίδωσιν εἰς ἄλλους. ταῦτ'[6]) οὖν καὶ ὁ
ἀνὴρ οὗτος ἐγνωκὼς διὰ μὲν τῶν εὐχῶν τὸν ἑαυτοῦ νοῦν ἐνήρμοσε τῷ νῷ τῶν
θεῶν· τοῦτο γὰρ ἐδήλου τὸ πάντα[7]) κατὰ νοῦν μάλιστα μὲν θεοῖς,
ἑπομένως δὲ ἡμῖν εἰπεῖν· διὰ δὲ τῶν παρακλήσεων τὸ διανοητικὸν ἀνή-
γειρε[8]) τῶν ψυχῶν· τὸ γὰρ ᾗ διανοοῦμαι τοιαύτην ἔχει ἔνδειξιν. λείπεται
δὲ τὸ δοξαστικὸν, ὃ παρὰ τῆς διανοίας τὴν ἐπιστημονικὴν διαίρεσιν ὑποδεξά-
μενον καὶ ἐπ' ἄλλους[9]) αὐτὴν μετοχετεύει[10]). τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἀμφίβολον οὐδὲ
F περὶ τὰ αἰσθητὰ μεριζόμενον οὐδὲ | ἐν ὑπολήψεσι μόναις τὴν εἴδησιν ἀφωρισμένην
ἔχον, ἀλλὰ πεπληρωμένον μὲν ἀπὸ νοῦ καὶ διανοίας, τὸν δὲ δημιουργικὸν λόγον
θεωροῦν καὶ διακρῖνον τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα πρὸς τὸ παρά-
δειγμα τοῦ λέγοντος ἱκανῶς ἀπεικασμένα. νοῦς τε γὰρ ἐκεῖ βασιλικὸς προηγεῖται,
καθ' ὃν ἥνωται τοῖς νοητοῖς, καὶ διάνοια, τὰ πληρώματα τῶν εἰδῶν ἐν ἑαυτῇ
συνέχουσα, καὶ δόξης ἡ πρωτίστη καὶ ἑνοειδὴς[11]) αἰτία. διὸ[12]) νῷ μὲν κατέ-
χει τὰ νοητὰ, αἴσθησιν δὲ ἐπάγει κόσμοις, ὥς φησι[13]) τὸ λόγιον,
69 ἢ ὡς ὁ Πλάτων[14]), ᾗπερ | οὖν νοῦς ἐνούσας[15]) ἰδέας ἐν τῷ ὅ
ἔστι[16]) ζῶον καθορᾷ, τοσαύτας διενοήθη καὶ τόδε[17]) τὸ πᾶν
σχεῖν. ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ διάκρισις τῶν ὄντων καὶ γινομένων ἀκόλουθός ἐστι τοῖς
προειρημένοις. μετὰ γὰρ θεοὺς καὶ θεὰς καὶ τὴν ἄρρητον ἐκείνοις ἰδιότητα τῶν
δύο τούτων γενῶν ἡ τοῦ ὄντος καὶ τῆς γενέσεως χώραν ἔχει διάκρισις. τὸ μὲν

---

[1]) 68, 37 ἀρχή· m. A. — [2]) 68, 39 ἀνακαθαιρόμενος) ἀνακαθαιρομένας — [3]) 68, 43 ἡ δόξα) ἔδοξα B, quod verum putabat Tayl. (This word is not to be found in any edition of the Timaeus of Plato; but from this comment of Proclus, it appears that it originally belonged to it.) — [4]) 68, 43 ἔμπροσθεν) ἔμπροσθε B. — [5]) 68, 45 προβάλλει) προσβάλλει — [6]) 68, 45 ταῦτ') ταῦτα A. — [7]) 68, 46 πάντα) πᾶν B. — [8]) 68, 47 ἀνήγειρε) ἀνέγειρε A. — [9]) 68, 49 ἄλλους) ἄλλας B. — [10]) 68, 49 μετοχετεύει) μετοχετεύειν A. — [11]) 68, 53 ἑνοειδὴς) ἑνοειδῆ B. — [12]) 68, 54 διὸ) δι' ὃ A. — [13]) 68, 54 φησι) φησιν B. — [14]) 68, 54 ὁ Πλάτων) Tim. Pag. 39 E. — [15]) 69, 1 ἐνούσας) ἑνούσας B. — [16]) 69, 1 ὅ ἔστι) ὅ ἐστι — [17]) 69, 1 τόδε) τὸ δὲ B.

γὰρ ὂν οἰκεῖόν ἐστι πρὸς τὴν κρείττονα τῶν θείων τάξιν, ἀεὶ καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ [1]) ἑστὸς καὶ νοητὸν ὄν, ἡ δὲ γένεσις πρὸς τὴν καταδεεστέραν, ἀφ' ἧς ἡ ἄπειρος πρόοδος καὶ ἡ παντοία μεταβολὴ τὴν ὑπόστασιν κομίζεται. τίς οὖν ἡ διαίρεσις αὕτη, καὶ τίνα τρόπον γέγονε [2]); πότερον ὡς ὅλου [3]) τινὸς εἰς μέρη πεποίηται τὴν τομήν, ἢ ὡς γένος εἰς εἴδη διεῖλεν, ἢ ὡς εἰς πλείω [4]) σημαινόμενα μίαν τινὰ φωνήν, ἢ ὡς οὐσίαν εἰς συμβεβηκότα, ἢ ἀνάπαλιν ὡς συμβεβηκὸς εἰς οὐσίας; ταῦτα γάρ ἐστιν [5]) ἃ θρυλλεῖν εἰώθασί τινες εἴδη τῆς διαιρέσεως. ὡς μὲν οὖν συμβεβηκὸς εἰς οὐσίας, ἢ ὡς οὐσίαν εἰς συμβεβηκότα τέμνειν τό τε [6]) ὂν καὶ τὴν γένεσιν | γελοῖον· οὐδαμῶς γὰρ προσήκει τῷ ἀεὶ ὄντι τὸ B
συμβεβηκός· ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὡς φωνὴν εἰς σημαινόμενα διαιρετέον. ποίαν γὰρ φωνὴν ὁ Πλάτων κοινὴν λαβὼν τό τε ἀεὶ ὂν καὶ τὸ γιγνόμενον [7]) διεῖλεν; οὐκ ἔστιν [8]). εἰ μὴ ἄρα λέγοι [9]) τις τὸ τί. τοῦτο δὲ οὐ Πλατωνικόν, ἀλλ' ἀπὸ [10]) τῆς Στωϊκῆς εἵλκυσται συνηθείας. τί οὖν; ὡς ὅλον [11]) εἰς μέρη διεῖλε [12]); καὶ τί ποτ' ἐστὶν [13]) ἐκεῖνο τὸ ὅλον, ὃ σύγκειται ἐκ τοῦ ἀεὶ ὄντος καὶ γιγνομένου; πῶς δὲ ἂν παράδειγμα καὶ εἰκὼν μιᾶς εἴη συμπληρωτικὰ συστάσεως; αὐτὸ δὲ τὸ ὂν ἀεὶ πῶς ἂν εἴη μέρος τινός, ἀμέριστον ὂν καὶ ἡνωμένον καὶ ἁπλοῦν; ἀμερὲς γὰρ οὐδενός ἐστι μέρος, ὃ μή ἐστιν [14]) ἐκ πάντων ἀμερῶν. τὸ δὲ γεννητὸν οὐκ ἔστιν ἀμερές. οὐκ ἄρα τὸ γεννητὸν [15]) καὶ τὸ ἀεὶ ὂν ἑνός ἐστι μέρη. ἀλλ' ὡς γένος ἓν εἰς εἴδη; καὶ πῶς ἐν οἷς τὸ πρότερον [16]) καὶ τὸ ὕστερον [17]) τούτων κοινόν [18]) ἐστι τὸ γένος; τὸ γὰρ ἀεὶ ὂν προηγεῖται κατ' αἰτίαν τοῦ γιγνομένου, καὶ τούτου μὲν οὐκ ὄντος ἔστιν ἐκεῖνο, μὴ ὄντος δέ, ὃ μηδὲ θέμις εἰπεῖν, τοῦ ἀεὶ ὄντος οἴχεται καὶ ἡ γένεσις. πῶς δὴ καὶ ἓν γένος ἐστὶ τῶν τε πρωτίστων καὶ τῶν ὑστάτων; ἡ γὰρ ἀπὸ γενῶν εἰς εἴδη διαίρεσις ἐν τοῖς μέσοις ἐστὶ λόγοις τοῖς ψυχικοῖς, τὰ δὲ πρὸ C
τῆς ψυχῆς | ἐν κρείττοσιν ὑφέστηκε γένεσι [19]), καὶ τὰ μετὰ ψυχὴν ἐν τοῖς κατατεταγμένοις ἔχει τὴν οὐσίαν. πῶς ἂν οὖν τὸ ὂν αὐτὸ καὶ τὸ γιγνόμενον [20]) ὑφ' ἓν τάττοιτο γένος; τί δὲ καὶ τοῦτο ἔσται; ὂν μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν, ἵνα μὴ τὸ γιγνόμενον ἐν τῷ ὄντι τάττηται, τὸ μηδέποτε ὄν· ἓν δὲ αὐτὸ τὸ ὂν [21]) οὐκ ἔσται, διότι πᾶν γένος διαιρεῖται διαφοραῖς οἰκείαις καὶ ἤτοι δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ τὰς διαφορὰς προείληφε· τὸ δὲ ἓν οὔτε τῇ δυνάμει τὰς διαφορὰς ἔχειν

---

1) 69, 4 *τὰ αὐτὰ*) *ταυτὰ* B. — 2) 69, 6 *γέγονε*) *γέγονεν* A. — 3) 69, 6 *ὅλου*) *ὅλον* B. — 4) 69, 7 *πλείω*) *πλείους* B. *πλείω*, sup. *ους*, A. — 5) 69, 8 *ἐστιν*) *εἰσιν* B. — 6) 69, 9 *τότε*) *τε τὸ* A. — 7) 69, 11 *γιγνόμενον*) *γενόμενον* B. — 8) 69, 11 *ἔστιν*) *ἔστι* B. — 9) 69, 12 *λέγοι*) *λέγει* A. — 10) 69, 12 *ἀλλ' ἀπὸ*) *ἀλλὰ* A. — 11) 69, 12 *ὡς ὅλον*) *ὁ Σόλων* B. in margine vero *ὡς ὅλον*, quod recipiendum esse ostendit Fabricius Bibl. Gr. T. VIII. Pag. 551. — 12) 69, 13 *διεῖλε*) *διεῖλεν* B. — 13) 69, 13 *ποτ' ἐστὶν*) *ποτέ ἐστιν* A. — 14) 69, 15 *μή ἐστιν*) *μὴ ἔστιν* B. — 15) 69, 16 *γεννητὸν—γεννητὸν*) *γενητὸν—γενητὸν* B. — 16 69, 16 *ἑνός ἐστι—τὸ πρότερον*) om. B. Taylorus lacunam non animadvertit, sed quae leguntur in B, ea quasi integra sic est interpretatus: Hence there is not a common genus of perpetual being, and that which is generated. — 17) 69, 16 *τὸ ὕστερον*) *ὕστερον* B. — 18) 69, 16 *κοινὸν*) *κόν* A. — 19) 69, 20 *γένεσι*) *γένεσιν* B. — 20) 69, 21 *γιγνόμενον*) *γινόμενον* B. — 21) 69, 22 *τὸ ὂν*) delendum videtur.

θέμις, ἵνα μὴ ἀτελέστερον ᾖ τῶν δευτέρων, οὔτ' ἐνεργείᾳ, ἵνα μὴ πλῆθος ἔχῃ· κρεῖττον δὲ ὅλως ἀποπεφασμένον καὶ δυνάμεως καὶ ἐνεργείας οὐδετέρως[1]) ἂν ἔχοι τὰς διαφοράς, ὥστε οὐδ' ὅλως ἂν εἴη τοῦ ἑνὸς διαίρεσις. τί οὖν ἐροῦμεν; ἢ διαίρεσιν μὲν οὐδεμίαν πεποιῆσθαι τὸν Πλάτωνα νῦν, διάκρισιν δὲ ἀφοριστικὴν[2]) τοῦ τε ἀεὶ ὄντος καὶ τοῦ γιγνομένου, τί ποτέ ἐστιν ἑκάτερον αὐτῶν. τὸ γὰρ διαιρετέον τῷ διακρινητέον[3]) ταὐτόν μοι δοκεῖ σημαίνειν. ἐπεὶ γὰρ διαλέξεται περί τε τοῦ κόσμου καὶ τοῦ δημιουργοῦ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ παραδείγματος, βούλεται χωρὶς μὲν ἀφορίσασθαι τὸ ὂν ἀεί, χωρὶς δὲ τὸ |
D γιγνόμενον, ἵνα διὰ τῶν δοθέντων ὅρων ἔχωμεν οὗ μὲν τὸν κόσμον, οὗ δὲ τὸν δημιουργόν, οὗ δὲ τὸ παράδειγμα τακτέον, καὶ μὴ συγχέωμεν τὰς τῶν πραγμάτων τάξεις, ἀλλὰ διακρίνωμεν[4]) αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων ᾗ πεφύκασιν ἕκασται. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐν τῷ Φιλήβῳ[5]) πεποίηκε. ζητῶν γὰρ περί τε νοῦ καὶ ἡδονῆς καὶ τοῦ μικτοῦ βίου, τίς ἀμείνων, τὰ γένη παρέλαβεν αὐτῶν, τὸ πέρας καὶ τὸ ἄπειρον καὶ τὸ μικτόν· οὕτω γὰρ ἡ ἑκάστου τάξις ἂν γένοιτο φανερά· καὶ ἀπὸ τῶν γενῶν τὴν ἰδιότητα δεδήλωκεν αὐτῶν. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν τὸ πέρας καὶ ἄπειρον ἀπὸ θεῶν ἀρξάμενα[6]) διὰ πάντων ἐφοίτα τῶν ὁπωσοῦν ὄντων· ἦν γὰρ καὶ ἐν νοητοῖς ταῦτα, κατὰ τὴν μόνιμον τῶν νοητῶν καὶ τὴν γεννητικὴν[7]) αἰτίαν, ἦν καὶ ἐν νοεροῖς, κατὰ τὴν πατρικὴν καὶ μητρικὴν τῶν νοερῶν θεῶν ἀρχήν, ἦν καὶ ἐν τοῖς ὑπερκοσμίοις, κατὰ τὴν δημιουργικὴν μονάδα καὶ ζωογονικὴν δυάδα καὶ τελευταῖον κατὰ τὰς ποιητικὰς καὶ γονίμους δυνάμεις· ἐνταῦθα δὲ τὸ ὂν καὶ γιγνόμενον οὔτε ἀπὸ θεῶν ἄρχεται· κρείττους γάρ εἰσιν αἱ τῶν θεῶν ἑνάδες τοῦ ὄν-
E τος, | καὶ πρὸ τούτων αὐτὸ τὸ ἓν ἐξήρηται τῶν ὄντων ἁπάντων, διὰ[8]) τὸ μὲν πρῶτον ὂν[9]), οἱ δ' ἄλλοι θεοὶ ἑνάδες, οὐ δὲ μετεχόμενον ὑπ' αὐτῶν, ὥσπερ αἱ μετ' αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ μεθεκταὶ λέγονται καὶ εἰσὶν ὑπὸ τοῦ ὄντος ἑνάδες· οὔτε ἄχρι τῶν ἐσχάτων διήκει. τὴν γὰρ ὕλην οὔτε ὂν ἀεὶ φάναι δυνατόν, ἣν τὸ μὴ ὂν εἰώθαμεν καλεῖν, οὔτε γιγνόμενον, ἣν μηδὲ πάσχειν δυνατόν, ἵνα μὴ παντάπασιν οἴχοιτο ἀπολομένη. τοῦτο μὲν οὖν καὶ εἰσαῦθις εἰρήσεται, ὅτι τε[10]) διαίρεσις οὐκ ἔστιν ἑνός τινος, καὶ ὅτι ἀναγκαῖον ἔχει τὸν ἀφορισμὸν τῶν διττῶν τούτων γενῶν ἡ προκειμένη θεωρία πρὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων, ἵν' ὥσπερ ἐκ γεωμετρικῶν ὑποθέσεων ἐπὶ τὴν τῶν ἀκολούθων ἐξέτασιν ὁ λόγος προϊὼν τήν τε τοῦ παντὸς ἀνεύρῃ[11]) φύσιν καὶ τὴν πατρικὴν αὐτοῦ καὶ[12]) παραδειγματικὴν αἰτίαν. εἰ γὰρ γενητὸν τὸ πᾶν, ὑπ' αἰτίου γέγονεν. ἔστιν ἄρα δημιουρ-

---

1) 69, 25 *οὐδετέρως*) *οὐδ' ἑτέρως* B. — 2) 69, 27 *ἀφοριστικὴν*) *ἀφοριστὴν* — 3) 69, 28 *τῷ διακρινητέον*) om. A. — 4) 69, 31 *διακρίνωμεν*) *διακρίνομεν* A. — 5) 69, 32 *τῷ Φιλήβῳ*) Pag. 23 C. — 6) 69, 35 *ἀρξάμενα*) *ἀρξάμενον* B. — 7) 69, 36 *γεννητικὴν*) *γενητικὴν* B. — 8) 69, 40 *διὰ*) Fort. *διὸ* — 9) 69, 40 *ὂν*) Tayl. *ἓν* pro *ὂν* scribi iubet, fortasse recte; sed parum probabiliter idem *τὸ πρῶτον* primum deum interpretatur et *οὐδὲ μετεχόμενον* perinde ac si *οὔτε μετέχεται* esset, ad *τὸ ὂν καὶ γιγνόμενον* refert. Ego Proclum non *οὐ δέ*, sed *τὸ δέ*, deinde non *εἰσὶν ὑπὸ*, sed solum *εἰσὶ* scripsisse suspicor. — 10) 69, 44 *τε*) *δὲ* B, quod ut tolerabile fieret, Tayl. post *ἑνός τινος* supplebat *φανερόν*. — 11) 69, 46 *ἀνεύρῃ*) *ἀνεεύρησῃ* B. — 12) 69, 47 *καὶ*) om. B.

γικὸν αἴτιον τοῦ παντός. εἰ ἔστι δημιουργὸς, ἔστι δὴ[1]) καὶ παράδειγμα τοῦ κόσμου, πρὸς ὃ δεδημιούργηκεν ὁ ξυνιστὰς τὸ πᾶν. καὶ οὕτως ἐφεξῆς καὶ ὁ περὶ τούτων εἰσάγεται λόγος, καὶ τελευτᾷ δὴ καλῶς | ἡμῖν εἰς θεολογίαν ἢ F
φυσικὴ θεωρία.

Τί τὸ ὂν ἀεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχων, καὶ τί τὸ γενόμενον μὲν, ὂν δὲ οὐδέποτε. (Pag. **27** D.)

Οἱ μὲν πάντα τὰ ὄντα ὁπωσοῦν, εἴτε παραδειγματικῶς εἴτε εἰκονικῶς, ἔφαντο διὰ ταύτης παραλαμβάνεσθαι τῆς διακρίσεως, οἱ δὲ οὐ πάντα, καὶ τῶν ἐξηγητῶν ἀντιλογίαι πρὸς ἀλλήλους οὐκ ὀλίγαι περὶ τούτου γεγόνασιν· ἡμεῖς δὲ οὐκ ἂν γνοίημεν, ποτέρως προσήκει λέγειν, εἰ μὴ τῶν λέξεων ἑκάστην αὐτὴν καθ' αὑτὴν ἐξετάσαιμεν. φέρε οὖν, ἐξ ἀρχῆς ἕκαστον τῶν ῥημάτων ἐφ' ἑαυτοῦ τίνα δύναμιν ἔχει | κατανοήσωμεν. πρῶτον οὖν[2]) τὸ τί βούλεται μὲν **70**
ὁρικὸν εἶναι· τὸ γὰρ τί ἐστιν ἐν τοῖς ὁρισμοῖς προτάττειν εἰώθαμεν, καὶ οὐχὶ γένος ἐστὶν, ὡς οἴεται Σεβῆρος[3]) ὁ Πλατωνικὸς, λέγων τοῦ ὄντος καὶ γιγνομένου τοῦτο εἶναι γένος τὸ τί, σημαίνεσθαι δὲ ὑπ' αὐτοῦ τὸ πᾶν· οὕτω γὰρ ἂν καὶ τὸ γιγνόμενον εἴη πᾶν καὶ τὸ ἀεὶ ὄν· ἀπορίαν μὴν[4]) ἐμποιεῖ ταύτην, ἣν καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν, τί δή ποτε μὴ πρὸ τοῦ τί[5]) ἐστιν ὅτι ἐστὶ παραδέδωκε. πόθεν γὰρ δῆλον, ὅτι ἐστὶ τὸ ἀεὶ ὄν; τοῦτο δὲ ὁ τῶν ἀποδεικτικῶν βούλεται νόμος, [τί ἐστιν ὁ Πλάτων[6])] ἐν οἷς τὸ εἰ ἔστι, πρὸ τοῦ τὸ[7]) τί ἐστιν αὐτὸ τοῦτο σκοπεῖν. ῥητέον οὖν, ὅτι[8]) τάχα μὲν οὐκ ᾠήθη τοῦτο δεῖσθαι τῆς παρ' ἑαυτοῦ[9]) κατασκευῆς ὁ Τίμαιος· εἶχε γὰρ αὐτὸ τῇ προτεραίᾳ παρὰ τοῦ Σωκράτους ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς λόγοις παραμυθίας[10]) ἠξιωμένον, ἐν οἷς ἀπεδείκνυ τὴν ψυχὴν ἀγέννητον οὖσαν καὶ ἄφθαρτον καὶ διὰ τὴν πρὸς τὰ ὄντα συγγένειαν, ὧν ἐφάπτεται φιλοσοφοῦσα[11]), καὶ ἐν οἷς[12]) ἄλλο μὲν ἐδείκνυ τὸ παντελὲς | ὂν B
καὶ ὄντως ἐπιστητὸν καὶ ἄλλο τὸ πῇ μὲν ὂν, πῇ δὲ μὴ ὂν καὶ διὰ τοῦτο δοξαστὸν ὑπάρχον, ἄλλο δὲ τὸ μηδαμῶς ὂν καὶ ἄγνωστον παντελῶς, καὶ ἐν οἷς[13]) τὴν γραμμὴν εἰς τέτταρα διῄρει, νοητὸν, διανοητὸν, αἰσθητὸν, εἰκαστὸν, ἐν οἷς καὶ περὶ τἀγαθοῦ διαλεγόμενος ἔλεγεν αὐτὸ βασιλεύειν ἐν τῷ νοητῷ τόπῳ καθάπερ ἐν τῷ ὁρατῷ τὸν ἥλιον· εἶτα δὲ καὶ τὸ προλαβεῖν περὶ εὐχῆς ἀπόδειξίς ἐστι τοῦ εἶναι τὸ ἀεὶ ὄν. εἰ γὰρ εἰσὶ[14]) θεοὶ, ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὸ ὄντως

---

1) 69, 48 *δὴ*) *δὲ* — 2) 70, 1 *οὖν*) om. A. — 3) 70, 2 *Σεβῆρος*) *Σευῆρος* B. Cf. 63, 9. — 4) 70, 4 *μὴν*) *μὲν — ἀπορία* m. A. — 5) 70, 4 *τοῦ τί*) *τοῦτ'* B. *τοῦ ὅτι* cum *τί* super *ὅτι* et omittens in proximis *ἐστιν ὅτι* A. — 6) 70, 5 *τί ἐστιν ὁ Πλάτων*) Haec suum in superioribus inter *πρὸ τοῦ* et *ὅτι ἐστὶ* habuisse locum videntur. — 7) 70, 6 *τοῦ τὸ*) *τὸ* delendum, verbis autem *ἐν οἷς τὸ εἰ ἔστι* earum rerum, quae sintne an non sint, quaeri possit, significatio fieri videtur. — 8) 70, 6 *ὅτι*) om. A. *λύσις·* m. A. — 9) 70, 7 *ἑαυτοῦ*) *αὐτοῦ*) B. — 10) 70, 8 *παραμυθίας*) Ita A cum *η* super *υ*. *παρὰ μυθοῖς* B. Cf. Heindorf. ad Plat. Phaedon. Pag. 70 B. — 11) 70, 9 *φιλοσοφοῦσα*) *φιλοσοφοῦσαν* — Cf. Civit. Lib. X. Pag. 611 E, quem locum Proclus respicit. — 12) 70, 9 *ἐν οἷς*) Civit. Lib. V. Pag. 477. 13) 70, 11 *ἐν οἷς*) Civit. Lib. VI. Pag. 509. — 14) 70, 13 *γὰρ εἰσὶ*) *γάρ εἰσι*

ὄν. τοῦτο γάρ ἐστι τοῖς θεοῖς ἡνωμένον, ἀλλ' οὐχὶ τὸ γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον[1]), ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν. μᾶλλον δὲ καὶ πρὸ τούτων ἐν ταῖς κοιναῖς ἡμῶν ἐννοίαις ἀπόκειται τὸ εἶναί τι ἀεὶ ὄν. πόθεν γὰρ τὸ γιγνόμενον γίγνεται, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ὄντος; εἰ γὰρ καὶ ἐκεῖνο γίγνοιτο, ὑπ' ἄλλου τινὸς ὄντος γενήσεται καὶ ἤτοι ἀεὶ ὄντος ἢ γιγνομένου καὶ αὐτοῦ, ὥστε ἢ[2]) ἐπ' ἄπειρον χωρήσομεν[3]), ἢ κύκλῳ ἡ γένεσις, ἢ ἔστι τὸ ἀεὶ ὄν. ἀλλ' οὔτε δὴ[4]) ἐπ' ἄπειρον προϊέναι θέμις· ἐκ γὰρ ἑνὸς πάντα καὶ μιᾶς ἀρχῆς· οὔτε κύκλῳ ἡ γένεσις, ἵνα μὴ
C τὰ αὐτὰ κρείττω καὶ χείρω γίγνηται καὶ αἴτια καὶ ἀποτελέσματα. | λείπεται ἄρα ἀεὶ εἶναι τὸ ὄν. διὰ τί οὖν, φαίη τις ἄν, μὴ ἐκ τοῦ ἑνὸς ἡ γένεσις; ὅτι, φήσομεν, ἐκ τοῦ ἑνὸς παντελῶς τὸ πλῆθος παράγειν ἐκτὸς τοῦ ὄντος ἄτοπον. δεῖ οὖν εἶναι τὸ[5]) ὄντως ὂν, ὃ πρώτως ἀπ' αὐτοῦ πρόεισιν, ἵνα μὴ τὸ πρώτιστον τῶν ἐσχάτων αἴτιον ᾖ μόνον, ἀλλὰ πρὸ τούτων τοῦ ὄντος, ἐξ οὗ καὶ ἡ γένεσις. τὸ δὲ ἀληθέστατον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ἐστὶν, ὅτι νῦν μὲν ὡς ὑπόθεσιν λαβὼν εἶναι τὸ ἀεὶ ὂν ὡρίσατο, μετὰ δὲ τοὺς περὶ τῆς κοσμοποιίας λόγους ἀναλαβὼν αὐτὸ τοῦτο ἀποδείκνυσιν, ὅτι ἐστὶ τὸ ἀεὶ ὄν. τὰ δὲ καθήκοντα τῇ φυσιολογίᾳ τηρῶν ἐξ ὑποθέσεως πρόεισι ταύτης καὶ τὰ ἑπόμενα αὐτῇ δείκνυσιν. ἔστι γὰρ ἐξ ὑποθέσεως ἐπιστήμη καὶ αὕτη καὶ δεῖ τὰς[6]) ὑποθέσεις αὐτῆς προειλῆφθαι τῶν ἀποδείξεων. ἐν μὲν οὖν τοῖς περὶ τῆς ὕλης λόγοις ἀποδείξει μὴ μόνον εἶναι τὴν ὕλην, ἀλλὰ καὶ τὸ ὂν, μικρὸν δὲ ὕστερον ἐκ μιᾶς τῶν ὑποθέσεων, τῆς τρίτης, δείξας, ὅτι ἔστι τοῦ κόσμου δημιουργὸς, ἔχει διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἀεὶ ὂν εἶναι πρὸ τοῦ γενητοῦ, καὶ πάλιν ἐκ τῆς τετάρτης ἀποφαίνει τὸν
D δημιουργὸν πρὸς ἀΐδιον παράδειγμα δεδημιουργηκέναι[7]) | τὸ πᾶν, αὐτὸ δὲ καθ' αὑτὸ εἶναι τὸ ἀεὶ ὂν πρὸ τῶν γενητῶν[8]) ἐν ἐκείνοις ἀποδείξει τοῖς λόγοις, οἷς εἴπομεν. καὶ τοῦτο μὲν οὕτως· αὐτὸ δὲ τὸ ὂν ἀεὶ πότερον τὸν νοητὸν πάντα σημαίνει κόσμον, ἢ τὸν δημιουργὸν, ἢ τὸ παράδειγμα τοῦ παντός; ἄλλοι[9]) γὰρ ἄλλως ὑπέλαβον. καὶ εἰ μὲν τὸ[10]) νοητὸν, πόθεν τε ἄρχεται καὶ ποῦ πρόεισι τὸ νοητὸν πλάτος; εἰ δὲ τὸ παράδειγμα, πῶς ὁ δημιουργὸς οὐκ ἔστιν ἀεὶ ὂν, εἴπερ ἄλλο[11]) τὸ παράδειγμα καὶ ὁ δημιουργός; εἰ δὲ ὁ δημιουργὸς, πῶς τὸ παράδειγμα οὐ τοιοῦτον; ὅτι μὲν οὖν τὸ παραδειγματικὸν αἴτιον ἐν τῷ ἀεὶ ὄντι τακτέον, ἐναργῶς ὁ Πλάτων φησί[12])· πρὸς πότερον τῶν παραδειγμάτων ὁ τεκτηνάμενος αὐτὸν ἀπειργάζετο, πρὸς τὸ κατὰ ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχον, ἢ πρὸς τὸ γεγονός. καὶ ἐπέκρινεν εὐθύς[13])· εἰ μὲν δὴ καλός ἐστιν ὁ κόσμος, ὅ τε δημιουργὸς ἀγαθὸς, δῆλον, ὡς πρὸς τὸ ἀΐδιον ἔβλεπεν· εἰ δὲ, ὃ μὴ θέμις εἰπεῖν, πρὸς τὸ γεγονός. εἰ οὖν τοῦτο μὴ θέμις εἰπεῖν, ἀεὶ ὄν ἐστι τὸ παράδειγμα τοῦ παν-

---

[1]) **70, 15** *ἀπολλύμενον*) *ὀλλύμενον* A. — [2]) **70, 17** *ἢ*) *εἰ* A. — [3]) **70, 17** *χωρήσομεν*) *χωρήσωμεν* B. — [4]) **70, 18** *δὴ*) *δὲ* — [5]) **70, 21** *τὸ*) *τὸ ὂν* B. — [6]) **70, 26** *δεῖ τὰς*) *δεῖται* B. *ὅτι ἐξ ὑποθέσεως ἡ φυσιολογία.* m. A. — [7]) **70, 29** *δεδημιουργηκέναι*) *δημιουργηκέναι* B. *ση. τί τὸ ἀεὶ ὄν·* m. A. — [8]) **70, 30** *γενητῶν*) *γενητὸν* A. — [9]) **70, 32** *ἄλλοι*) *ἄλλο* B. — [10]) **70, 32** *τὸ*) *τὸν* B. — [11]) **70, 34** *ἄλλο*) om. A. — [12]) **70, 35** *φησί*) Pag. 28 E. — *φησίν* B. — [13]) **70, 37** *ἐπέκρινεν εὐθύς*) Pag. 29 A.

τός. ὅτι δὲ καὶ ὁ δημιουργὸς τῆς αὐτῆς ἐστὶ μοίρας ταύτης, δῆλον ἐκεῖθεν·
τὴν ψυχὴν, | ἣν ὁ δημιουργὸς ὑφίστησι, πρώτην αὐτὸς[1]) διαῤῥήδην ἀποκαλεῖ E
τῶν γενομένων καὶ γένεσιν αὐτῆς παραδίδωσιν· ὁ δὲ δημιουργὸς πρὸ τῆς ψυ-
χῆς ἐστὶν, ὥστε τῶν ἀεὶ ὄντων ἐστίν. διὸ καὶ ἐρεῖ[2]) περὶ αὐτοῦ· οὕτως οὖν
ὄντως ἀεὶ λογισμὸς θεοῦ. καὶ πῶς γὰρ ἔμελλε νοῦς ὢν θεῖος μὴ ταύτης
εἶναι τῆς μοίρας; ἆρ' οὖν πᾶς ὁ νοητὸς κόσμος ἀεὶ ὄν ἐστιν; ἀλλ' ὁ θεῖος Ἰάμ-
βλιχος[3]) ἐμβριθῶς διαμάχεται τῷ λόγῳ, τὸ ἀεὶ ὂν κρεῖττον[4]) καὶ τῶν γενῶν
τοῦ ὄντος καὶ τῶν εἰδῶν[5]) ἀποφαινόμενος καὶ ἐπ' ἄκρῳ τῆς νοητῆς οὐσίας
ἱδρύων[6]) αὐτὸ πρώτως μετέχον[7]) τοῦ ἑνός· τούτοις δὲ μαρτυρεῖ καὶ τὰ ἐν
Παρμενίδῃ γεγραμμένα περὶ τοῦ ἑνὸς ὄντος καὶ τὰ ἐν Σοφιστῇ, καὶ γὰρ ἐκεῖ[8])
πρὸ τοῦ ὅλου τάττει τὸ ἓν ὄν καὶ πρὸ τοῦ παντὸς τοῦ νοητοῦ, καίτοι καὶ τὸ
ὅλον νοητόν ἐστι καὶ τὸ πᾶν· ἀλλ' ἐνταῦθά γε σαφῶς τὸ παράδειγμα ἀεὶ ὂν
ὁ Πλάτων προσηγόρευσε[9]) καὶ ὅλον καὶ παντελές· τοῦτο μὲν οὖν αὐτόθεν·
παντελῶς γὰρ αὐτὸ καλεῖ ζῶον[10]) καὶ ὅλον δὲ, ὅταν λέγῃ[11])· οὗ δέ ἐστι
τὰ ἄλλα ζῶα μόρια καθ' ἓν καὶ τὰ γένη. ὥστε εἰ τὸ παράδειγμα ὅλον
καὶ παντελὲς, τὸ δὲ πρώτως | ὂν ὑπὲρ τὸ ὅλον καὶ πᾶν, οὐκ ἂν εἴη τὸ παρά- F
δειγμα ταὐτὸ κἀκεῖνο τὸ ὄν. μήποτε οὖν ἄμεινον λέγειν εἶναι μέν τινα τοιαύ-
την τοῦ ὄντος τάξιν, οἵαν[12]) ἐκεῖνος ὁ θεῖος παραδέδωκε καὶ οἵαν ὁ Πλάτων
ἐν ἄλλοις ἐθεώρησε[13]), νῦν δὲ ἅπαντα τὸν αἰώνιον κόσμον οὕτως ἐπωνομά-
σθαι[14])· καὶ θαυμαστὸν οὐδέν. καὶ γὰρ τὸ νοητὸν ποτὲ μὲν κατὰ πάσης φέ-
ρουσι τῆς ἀειδοῦς[15]) καὶ ἀοράτου φύσεως, ὥσπερ ὅταν καὶ τὴν ψυχὴν νοητὴν
εἶναι λέγωσιν, ὡς ἐν Φαίδωνι[16]) Σωκράτης, ποτὲ δὲ κατὰ τῶν κρειττόνων
ἁπάντων[17]) τῆς ψυχικῆς οὐσίας, ὡς ἡ ἐν Πολιτείᾳ[18]) | δηλοῖ διαίρεσις, ποτέ 71
γε μὴν κατὰ τῶν πρωτίστων τοῦ ὄντος τριάδων, ὡς μικρὸν ὕστερον[19]) ὁ Τί-
μαιος ἀποκαλέσει. καὶ τὸ ὂν οὖν τὸν αὐτὸν τρόπον ἐν Σοφιστῇ μὲν τὴν τοῦ ἑνὸς
ὄντος δηλοῖ τάξιν, ἐνταῦθα δὲ τὸν αἰώνιον σύμπαντα κόσμον. ἐπεὶ ὅτι γε τὸ ὂν τὸ
πρώτως ὂν τὸ ἀκρότατόν ἐστι τοῦ νοητοῦ πλάτους καὶ ἡ μονὰς τῶν ὄντων
ἁπάντων, δῆλον. πανταχοῦ γὰρ τὸ πρώτως ὂν ὅπερ ἐστὶν, ἐν τῇ ἑαυτοῦ σειρᾷ
τὴν ἀκροτάτην ἔχει τάξιν, δεύτερον ὂν οὐ κατ'[20]) αὐτὸ τὸ εἶδος· οὐκέτι γὰρ
πρώτως ἐστὶν ὅπερ ἐστίν. ὥσπερ οὖν ἡ αὐτοαρετὴ[21]) τὴν ἀκροτάτην ἔχει χώ-

---

[1]) 70, 40 *αὐτὸς*) Pag. 34 C. — [2]) 70, 41 *ἐρεῖ*) Pag. 34 A. — [3]) 70, 43 *Ἰάμβλιχος* · m. A. — [4]) 70, 43 *κρεῖττον*) *κρείττων* B. — [5]) 70, 44 *εἰδῶν*) *εἰδεῶν* B. — [6]) 70, 44 *ἱδρύων*) *ἱδρύον* A. — [7]) 70, 45 *μετέχον*) *μετέχων* B. — [8]) 70, 46 *ἐκεῖ*) Soph. Pag. 244 D. — [9]) 70, 47 *προσηγόρευσε*) *προσηγόρευσεν* B. — [10]) 70, 48 *ζῶον*) *ζωὴν* B. — [11]) 70, 48 *ὅταν λέγῃ*) Pag. 30 C. — [12]) 70, 51 *οἵαν*) *οἷον* B. — [13]) 70, 51 *ἐθεώρησε*) *ἐθεώρησεν* A. — [14]) 70, 52 *ἐπωνομάσθαι*) *ἐπονομάσθαι* A. — [15]) 70, 53 *ἀειδοῦς*) *ἀϊδοῦς* B. — [16]) 70, 54 *Φαίδωνι*) Pag. 80 B. — [17]) 70, 54 *ἁπάντων*) *ἁπὰν* B. — [18]) 70, 54 *Πολιτείᾳ*) Lib. VI. Pag. 509. Cf. supra v. 11. — [19]) 71, 1 *μικρὸν ὕστερον*) Pag. 28. A. init. — [20]) 71, 5 *οὐ κατ'*) *οὐκ* B. Hoc dicere videtur: *τὸ πρώτως ὂν ὅπερ ἐστὶ* si quando *δεύτερον* est, non *κατ' αὐτὸ τὸ εἶδος*, suo in genere, sed in alio altiore, *δεύτερον* est. — [21]) 71, 5 *ἡ αὐτοαρετὴ*) *ἡ αὐτὸ ἀρετὴ* B.

ραν ἐν τῇ σειρᾷ τῶν ἀρετῶν, ὡς τὸ αὐτοΐσον ἐν τοῖς ἴσοις, τὸ αὐτοζῷον ἐν
τοῖς ζῴοις, οὕτω δήπου καὶ τὸ αὐτοὸν, ὃ πρώτως ἐστὶν ὂν, κορυφὴ τῶν ὄντων
ἐστὶν ἁπάντων, καὶ ἀπ' αὐτοῦ [1]) πρόεισι. πᾶν δὲ τὸ νοητὸν ὂν καὶ τὸ νοερὸν καὶ
ὁπωσοῦν [2]) ἀποφαινόμενον ὂν τὴν τοῦ ὄντος προσηγορίαν μετείληφεν [3]), ἀλλ'
οὐ ταὐτόν ἐστιν ὂν καὶ ἀεὶ ὄν. τὸ μὲν γὰρ ἓν ὂν ἐπέκεινα τοῦ αἰῶνός ἐστιν· ὁ
B γὰρ αἰὼν μετέχει τοῦ ὄντος· | πάντα οὖν ὅσα αἰῶνος μετείληφε, καὶ τοῦ ὄντος
ἔχει τινὰ μοῖραν, οὐ πάντα δὲ ὅσα τοῦ ὄντος μετέχει, καὶ τοῦ αἰῶνος μετεί-
ληφεν· ἔστι γοῦν καὶ τὰ ἐν χρόνῳ μετέχοντα τοῦ ὄντος· ὥστε ἐπέκεινα τὸ
πρώτως ὂν τῆς τοῦ αἰῶνος τάξεως· τὸ δὲ ἀεὶ ὂν ἐστὶν [4]) αἰώνιον· ὥστε αὐτὸ
τοὐναντίον ἀπέδειξεν ὁ λόγος, ὅτι πᾶν μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀεὶ ὂν ληπτέον, ἢ τὸ [5])
ἓν ὄν. ἐκεῖνο γὰρ τοῦ ἀεὶ κρεῖττον, ἅτε μεταξὺ ὂν τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ
ἓν ὂν πρὸ τοῦ αἰῶνος καλούμενον. εἰ οὖν ἐμὲ χρὴ τὸ φαινόμενον λέγειν, προη-
γουμένως [6]) πᾶν τὸ αἰωνίως ὂν νῦν ὁ Πλάτων παρείληφε, ἀρχόμενον μὲν ἀπὸ
τῆς τοῦ αὐτοζῴου φύσεως· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πρώτως αἰώνιον· λῆγον δὲ ἄχρι
τῶν μερικῶν νόων. τὸ δὲ ἓν ὂν ἴσως ὡς μονάδα [7]) τούτων ἀφῆκε καὶ ὡς ἄρρη-
τον καὶ τῷ ἑνὶ συνημμένον. καὶ οὕτως [8]) ἂν αὐτῷ περὶ τοῦ νοητοῦ παντὸς ὁ
λόγος εἴη, τὸ νοητὸν εἰ μὴ τὸ κρύφιον καὶ ἀκρότατον λαμβάνοις καὶ ἀνεκφοί-
τητον τοῦ ἑνός. τῶν γοῦν [9]) νοουμένων κάλλιστον τὸ αὐτοζῷον ἐρεῖ [10]) μικρὸν
προελθὼν, ὡς τῶν πρὸ τούτου [11]) δι' ἑνότητος ὑπερβολὴν καὶ τοῦ νοεῖσθαι
C κρειττόνων ὄντων. εἰ μὴ ἄρα κάλλιστον τῶν νοουμένων | πάντων τὸ αὐτοζῷον
εἶπε νοουμένων ὄντων καὶ τοῦ αἰῶνος πρὸ τοῦ ζῴου καὶ τοῦ ἑνὸς ὄντος, τοῦ
μὲν ὡς κατ' αἰτίαν ἀεὶ, τοῦ δὲ ὡς καθ' ὕπαρξιν, τοῦ αἰῶνος, τοῦ δὲ ὡς κατὰ
μέθεξιν, τοῦ αἰωνίου. καὶ εἰ ταῦτα κρατοίη, ἐν τῷ ἀεὶ ὄντι καὶ ὁ αἰὼν καὶ τὸ
αὐτοζῷον καὶ ὁ δημιουργὸς περιέχοιτο ἂν καὶ αὐτὸ τὸ ἓν ὂν ἔχον τοῦ αἰῶνος
τὴν κρύφιον αἰτίαν· ὥστε εἶναι δῆλον ἐκ τούτων, ὅτι τὸ ἀεὶ ὂν ἅπασαν περιεί-
ληφε τὴν πρὸ τῶν ψυχῶν φύσιν εἴτε νοητὴν εἴτε νοερὰν, ἀρχομένην μὲν ἀπὸ
τοῦ αὐτοόντος, τελευτῶσαν δὲ εἰς τὸν μερικὸν νοῦν, ἀλλ' οὐχὶ μόνον [12]) τὸ
ἀκρότατον τῶν ὄντων πάντων, ὡς Ἰάμβλιχος ἔλεγεν, οἷόν ἐστι τὸ ἓν ὂν, δι' ὃ
τὰ ὄντα πάντα ὄντα λέγεται εἶναι, οὗ δὴ μόνον ἐστὶ κρεῖττον τὸ ἓν αὐτὸ καὶ αἱ
ἀρχαὶ τοῦ ὄντος. τὸ μὲν οὖν ἓν καὶ τοῦ αὐθυπόστατον εἶναι κρεῖττόν ἐστι· δεῖ
γὰρ αὐτὸ παντὸς ἐξῃρῆσθαι πλήθους· τὸ δὲ ἀεὶ ὂν αὐθυπόστατον μὲν, διὰ τὸ
ἓν δὲ τὴν δύναμιν ἔχει ταύτην· τὸ δὲ μετ' αὐτὸ καὶ αὐθυπόστατον ἅμα καὶ ἀπ'
αἰτίας ἄλλης ὑφίσταται ποιητικῆς, οἷόν που καὶ τὸ ἡμέτερόν ἐστι· τὰ δὲ

---

[1]) 71, 7 *ἀπ' αὐτοῦ πρόεισι*) Tayl. addendum putat *πάντα τὰ ὄντα*, quod facile ex superioribus repetitur. — *πρόεισιν* B. — [2]) 71, 8 *ὁπωσοῦν*) *ὅπως οὖν* B. — [3]) 71, 8 *μετείληφεν*) om. B. Tayl. desiderabat *ἔχει*. — [4]) 71, 12 *ἐστὶν*) *ἔστιν* — [5]) 71, 13 *τὸ*) om. A. — [6]) 71, 14 *λέγειν, προηγουμένως*) *λέγειν προηγουμένως,* B. — [7]) 71, 16 *μονάδα*) *μονὰ* B. Tayl. ut est grammaticae incuriosus, coni. *μονάς*. — [8]) 71, 17 *οὕτως*) *ὄντως* B. — [9]) 71, 18 *γοῦν*) *γοῦν τῶν* B. — [10]) 71, 18 *ἐρεῖ*) Pag. 30 D. init. — [11]) 71, 19 *τούτου*) *τούτων* B. — [12]) 71, 25 *μόνον*) *μόνο* A.

ἔσχατα πρόεισι[1]) μὲν ἀπ' αἰτίας εἰς τὸ εἶναι | κρείττονος, αὐθυπόστατα δὲ οὐκ D ἔστιν. ἀλλὰ μήπω ταῦτα. τὸ δὲ ἀεὶ ὂν οὐ πῇ μὲν ὂν ὑποθετέον, πῇ δὲ οὐκ ὄν, εἰ μὴ σύνθετον ᾖ[2]) καὶ ἐκ τοιούτων, οὕτως ἀνομοίως σύνθετον, οὐδὲ ποτὲ μὲν ὄν, ποτὲ δὲ οὐκ ὄν· αὐτὸ γὰρ τοῦτο λέλεκται, ἀεὶ ὄν· ἀλλ' ἁπλῶς καὶ αἰωνίως ὂν καὶ ἀμιγὲς πρὸς πᾶν ὁπωσοῦν ὑπεναντίον. τοῦτο γάρ μοι δοκεῖ καὶ ἡ προσθήκη τοῦ γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον ἐνδείκνυσθαι, τὴν ἀμιγῆ καὶ ἄχραντον καθαρότητα τοῦ[3]) ἀεὶ ὄντος, καθ' ἣν ἐξῄρηται πάσης τῆς ἐν εἰδώλοις τοῦ ὄντος φερομένης ὑποστάσεως καὶ τῆς κατὰ χρόνον μεταβαλλομένης, οὐχ ὥσπερ τινές φασιν, ὅτι τοῦ σαφοῦς ἕνεκα τὸ ἀεὶ ὂν ἐξηγεῖται διὰ τὸ[4]) γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον, οὐδ'[5]) ὥσπερ ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι καὶ καταφατικῶς τὸ αὐτὸ καὶ ἀποφατικῶς ἠθέλησεν εἰπεῖν, ἀλλ' ὅτι δεῖ τὸ ἀεὶ ὂν ἐφ' ἑαυτοῦ νοεῖν πόῤῥω τῆς κατὰ χρόνον μεταβολῆς. καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ χρόνου[6]) μετέχει, καὶ ὁ οὐρανὸς κατὰ χρόνον ἀνελιττομένην ἔλαχεν ζωήν· μόνη δὲ ἡ νοητὴ φύσις καθ' ὅλην ἑαυτὴν αἰώνιός ἐστι. διὸ καὶ τῶν παλαιῶν τινὲς ὄντως μὲν ὂν καλοῦσι[7]) τὸ νοητὸν πλάτος, οὐκ ὄντως δὲ ὂν[8]) τὸ ψυχικόν, οὐκ ὄντως δὲ οὐκ[9]) ὂν τὸ αἰσθητόν, | ὄντως δὲ οὐκ ὂν τὴν ὕλην. ἀλλ' οὗτοι μὲν ὅπως ταῦτα διατάττονται, E ἐν ἄλλοις ἐξετάσομεν· ὅτι δὲ τὸ γένεσιν μὴ ἔχειν πρόσκειται τὴν χωριστὴν οὐσίαν τοῦ ἀεὶ ὄντος ἐνδεικνύμενον, οἶμαι διὰ τῶν εἰρημένων γεγονέναι δῆλον. ἐπὶ δὴ τούτοις τὸ γιγνόμενον[10]) πότερον τὸν σύμπαντα λέγει κόσμον, ἢ τὴν ἔνυλον καὶ πάντη μεταβαλλομένην σύστασιν; καὶ γὰρ τοῦτο οἱ μὲν ἄλλως, οἱ δὲ ἄλλως[11]) ἐξηγήσαντο τῶν παλαιῶν. ἡμεῖς δὲ πᾶν μὲν τὸ σωματοειδὲς γιγνόμενον ἀκούομεν, καθ' ὅσον δὴ παρ' ἑαυτοῦ μὲν ἀκόσμητόν ἐστιν, ὑπ' ἄλλου[12]) δὲ ἀεὶ ἢ ποτὲ[13]) ταττόμενον· ἀλλ' οὐχ ἡ ψυχὴ τοῦ παντός· ἔστι γάρ πῃ ἀεὶ ὄν· οὐδὲ πολλῷ πλέον ὁ νοῦς· οὗτος γὰρ αὐτόθεν ἀεὶ ὄν· μόνον δὲ τὸ σῶμα γιγνόμενόν ἐστι καὶ ὄντως οὐδέποτε ὄν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀεὶ τῆς κοσμοποιοῦ δεόμενον αἰτίας καὶ ἀεὶ παρ' αὐτῆς τοῦ εἶναι κομιζόμενον ἔμφασιν. διὰ τί οὖν, φασί, μὴ[14]) προσέθηκε τὸ ἀεὶ καὶ τὸ[15]) γιγνόμενον[16]), ὥσπερ τὸ[17]) ὄν, ἢ τὸ[18]) ποτέ, ἵνα κατὰ πᾶν πρὸς τὸ ἀεὶ ὂν ἀντιθέτως ἔχῃ; ἢ τοῦτο πρὸς τὴν φύσιν τοῦ γιγνομένου ποικίλην οὖσαν ὁ Πλάτων ἀπιδὼν ἐμηχανήσατο καὶ τὸ ποτὲ καὶ τὸ ἀεὶ τοῦ γιγνομένου | περιελών. τὰ μὲν γὰρ ὅλα γίγνεται[19]) F ἀεί, τὰ δὲ μέρη ποτέ. καὶ ἄλλως τὰ μὲν τῶν εἰδῶν ἀχώριστά ἐστι τῆς ὕλης

---

[1]) **71, 29** *πρόεισι*) *πάρεισι* — corr. Tayl. — [2]) **71, 31** *ᾖ*) Rectius *εἴη* — [3]) **71, 33** *τοῦ*) *καὶ τοῦ* A. — [4]) **71, 35** *διὰ τὸ*) Immo *διὰ τοῦ* — [5]) **71, 35** *οὐδ'*) *οὐχ* B. — [6]) **71, 37** *χρόνου*) *χρόνον* B. — [7]) **71, 39** *καλοῦσι*) *καλοῦσιν* B. — [8]) **71, 39** *οὐκ ὄντως δὲ ὂν*) Tayl. coni. *ὄντως καὶ ἅμα οὐκ ὄντως ὄν*. Scilicet in sqq. deerat *οὐκ*. — [9]) **71, 39** *οὐκ*) om. B. — [10]) **71, 42** *γιγνόμενον*) *γενόμενον* B. — [11]) **71, 43** *οἱ δὲ ἄλλως*) om. A. — [12]) **71, 44** *ἄλλου*) *ἄλλον* B. — [13]) **71, 45** *ἢ ποτὲ*) *ἤ ποτε* B. — [14]) **71, 47** *μὴ*) Rectius *οὐ* — [15]) **71, 48** *τὸ*) Immo *τῷ* — [16]) **71, 48** *γιγνόμενον*) *γινόμενον* A. — [17]) **71, 48** *τὸ*) Immo *τῷ* — [18]) **71, 48** *τὸ*) om. A. — [19]) **71, 50** *γίγνεται*) *γίνεται* A.

καὶ ἀεὶ γίγνεται[1]) ἐκ τοῦ ἀεὶ ὄντος[2]), τὰ δὲ ἐν χρόνῳ καὶ ἀπογίγνεται[3]). ἡ μὲν γὰρ σωματότης ἀεὶ γίγνεται καὶ ἀεὶ περὶ τὴν ὕλην ἐστὶ[4]), τὸ δὲ τοῦ πυρὸς ἢ τοῦ ἀέρος εἶδος εἴσεισί τε εἰς τὴν ὕλην καὶ ἔξεισι χωριζόμενον καὶ ἀπολλύμενον διὰ τὴν τῆς ἐναντίας φύσεως ἐπικράτειαν. εἰ δὴ τὸ ἀεὶ τὴν ὕλην κατέχον ἀεὶ γίγνεται, οὐδέποτε ἄρα ἐστὶ, καὶ εἰ τὸ ποτὲ γιγνόμενον ὅτι γίγνεται, οὐκ ἔστιν, μὴ γιγνόμενον δὲ οὐκ ἔστι, καὶ τὸ ποτὲ γιγνόμενον[5]) οὐδέποτε ὄν
72 ἐστιν. ἀλλὰ πᾶν τὸ γιγνόμενον | ἢ ἀεὶ γίγνεται, ἢ ποτέ. πᾶν ἄρα τὸ γιγνόμενον οὐδέποτε ὄν ἐστιν. εἰρημένων δὴ τούτων ἐπὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς[6]) ἀναδραμόντες λέγωμεν, πότερον ἁπάντων ἐστὶ τῶν ὄντων, ἢ οὐχ ἁπάντων. εἰ μὲν γὰρ τὸ ὂν ἀεὶ τὴν αἰώνιον μόνην φύσιν ἐνδείκνυσθαι θείημεν τὸ αἰώνιον καθ' ὅλην ἑαυτὴν ἔχουσαν, οὐχ ἁπάντων. οὔτε γὰρ τὸ[7]) πρὸ τοῦ αἰῶνος ὂν οὔτε ἡ τοῦ αἰῶνος τάξις οὔτε αὖ ὅσα τὴν μὲν οὐσίαν αἰώνιον ἔχει, τὰς δὲ ἐνεργείας ποιεῖται κατὰ χρόνον, ὑπὸ τοῦτο ταχθήσεται τὸ ὄν. εἰ δὲ πᾶν τὸ ὁπωσοῦν αἰώνιον καὶ εἴτε κυρίως[8]) εἴτε καθ' ὅλου[9]) εἴτε μερικῶς ἀεὶ ὂν λάβοιμεν, καὶ ἡ ψυχὴ τῶν αἰωνίων ἐστὶ καὶ τὸ τὰς αἰτίας ἔχον ἁπάντων ἑνιαίως ἐν αὑτῷ[10]) καὶ κυρίως[11]), ὥσπερ φασίν. ἔχει γὰρ οὕτως· τὸ μέν ἐστιν ὑπεραιώνιον[12]), τὸ δὲ αἰώνιον ἁπλῶς, τὸ δὲ πῇ αἰώνιον, ἕκαστον δὲ τούτων ἀεὶ ὄν, τὸ μὲν ὡς τοῦ ἀεὶ δύναμις καὶ πηγὴ, τὸ δὲ ὡς πρώτως ὂν τὸ[13]) ἀεὶ καὶ αὐτοαεὶ καὶ οὐ κατὰ μετοχὴν,
B τὸ δὲ ἀεὶ[14]) ὡς τοῦ ἀεὶ μετέχον[15]) καὶ πρώτως ὅλον | αἰώνιον, τὸ δὲ ὡς πῇ τῆς τοιαύτης ἰδιότητος μεταλαβόν. τριχῶς γάρ ἐστιν ἕκαστον, ἢ κατ' αἰτίαν, ἢ καθ' ὕπαρξιν, ἢ κατὰ μέθεξιν. τὸ μὲν ἓν ὂν καθ' ὕπαρξίν ἐστι μόνως ὄν, κατ' αἰτίαν δὲ ἀεὶ ὄν, ὁ δὲ αἰὼν καθ' ὕπαρξιν ἀεὶ ὄν, κατὰ μέθεξιν δὲ ὄν, τὸ δὲ αἰώνιον κατὰ μέθεξιν ἀεὶ ὄν, καθ' ὕπαρξιν δὲ ἄλλο τι, νοητὸν, ἢ νοητὸν καὶ νοερὸν, ἢ νοερὸν, καὶ εἰ τοῦτο, ἢ ὁλικὸν, ἢ μερικὸν, καὶ εἰ τοῦτο, ἢ ὑπερκόσμιον, ἢ ἐγκόσμιον, καὶ εἰ τοῦτο, ἢ θεῖον, ἢ μετὰ θεοὺς ὄν, καὶ ἑκάτερον ἢ τὸ[16]) εἶναι μόνον, ἢ τὸ[16]) δύνασθαι καὶ τὸ[16]) ἐνεργεῖν καὶ μέχρι τὸ ἀεὶ ὂν τῶν[17]) πῇ αἰωνίων. πάλιν τοίνυν τὸ γιγνόμενον[18]), εἰ μὲν τὸ κυρίως[19]) λάβοιμεν, τὴν γένεσιν ληψόμεθα τὴν παντοίως ἐξαλλαττομένην, εἰ δὲ πᾶν τὸ ὁπωσοῦν γενητὸν, καὶ τὸν οὐρανὸν γιγνόμενον ἐροῦμεν, καθ' ὅσον αὐτῷ μέτεστι κινήσεως καὶ μεταβολῆς, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γιγνομένων πρώτην, καθ' ὅσον ἐν χρόνῳ ζῇ καὶ συμφυής ἐστιν αὐτῆς ταῖς ἐνεργείαις ὁ χρόνος. καὶ οὕτω κάτωθέν τε

---

1) 71, 51 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — 2) 71, 51 *ὄντος*) *ὄντως* B. — 3) 71, 51 *ἀπογίγνεται*) *ἀπογίνεται* B. *ἡ σωματότης ἀεὶ περὶ τὴν ὕλην*: m. A. — 4) 71, 52 *ἐστὶ*) *ἐστὶν* B. — 5) 71, 54 *ὅτε γίγνεται—ποτὲ γιγνόμενον*) om. B. — 6) 72, 1 *ἐξ ἀρχῆς*) *ἑξῆς* A. — 7) 72, 4 *τὸ*) *τοῦ* — 8) 72, 6 *εἴτε κυρίως*) om. B. *τῶν ἀεὶ ὄντων, πλάτος.* m. A. — 9) 72, 6 *καθ' ὅλου*) *καθόλου* A. — 10) 72, 7 *αὑτῷ*) *αὐτῷ* — 11) 72, 7 *κυρίως*) *καθόλου* B. — 12) 72, 7 *ὑπεραιώνιον*) Post haec excidisse *τὸ δὲ αἰὼν* probabiliter suspicatur Tayl. In A vero etiam octo sequentia *τὸ δὲ—πῇ αἰώνιον* exciderunt. — 13) 72, 9 *ὂν τὸ*) *ὄντε* B. — 14) 72, 9 *ἀεὶ*) delendum videtur. — 15) 72, 9 *μετέχον*) *μετέχων* B. — 16) 72, 14 *τὸ—τὸ—τὸ*) Immo *τῷ—τῷ—τῷ* — 17) 72, 15 *τὸ ἀεὶ ὂν τῶν*) Fort. *τῶν ἀεὶ ὄντων* — 18) 72, 15 *τῶν γιγνομένων πλάτος*· m. A. — 19) 72, 15 *κυρίως*) *καθόλου* B.

ἀνιόντες εἰς τὴν[1]) ψυχὴν ἀπολήξομεν ὡς πρώτην τῶν γενητῶν, καὶ ἄνωθεν
κατιόντες εἰς αὐτὴν ἀποπαυσόμεθα | πάλιν ὡς ἐσχάτην τῶν αἰωνίων. καὶ γὰρ C
εἰ καὶ τὸν οὐρανὸν ἀεί φησί[2]) τις εἶναι, λέγων ὀρθῶς, ἀλλὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ
γίγνεται ἀεὶ παρ' ἄλλου, ψυχὴ δὲ καὶ[3]) παρ' ἑαυτῆς ἔχει τὴν ἑαυτῆς οὐσίαν.
διὸ καὶ ὁ ἐν Φαίδρῳ[4]) Σωκράτης ἀγένητον αὐτὴν ἅμα καὶ γενητὴν ἅμα[5]) καὶ
αὐτοκίνητον ἔλεγεν, ὡς ἀρχὴν μὲν πάσης γενέσεως, ἑαυτὴν δὲ γεννῶσαν καὶ
ἑαυτὴν ζωοποιοῦσαν. ἀγένητον ἄρα καὶ γενητὴν αἰώνιόν τε[6]) καὶ οὐκ αἰώνιον
αὐτὴν λέγοντες ὀρθῶς ἐροῦμεν. διὸ καὶ ὁ Ἀθηναῖος ξένος[7]) ἠξίου τὴν ψυχὴν
ἀνώλεθρον μὲν λέγειν, οὐκ αἰώνιον δὲ, καὶ τοῖς ῥήμασι τούτοις λέγων, διότι
πῇ ἐστὶν αἰώνιον, ἀλλ' οὐ κατὰ πᾶσαν ἑαυτὴν, ὡς τὸ ὄντως ὄν. ἄλλο δὲ ἦν
τὸ[8]) εἶναι ἀεὶ καὶ τὸ γίγνεσθαι, καὶ ὁ μὲν οὐρανὸς γίγνεται ἀεί· παρ' ἑαυτοῦ
γὰρ οὐκ ἔχει τὸ ὄν· ἡ δὲ ψυχὴ καὶ ἔστιν ἀεί· παρ' ἑαυτῆς γὰρ ἔχει τὸ ὄν· καὶ
πᾶν τὸ πρὸ αὐτῆς οὐ γίγνεται[9]) μὲν ἀπ' αἰτίας, ἔστι δὲ ἀπ' αἰτίας· γένεσις γὰρ
ἐν τοῖς ὑπ' ἄλλων μόνον ὑφισταμένοις ἐστί. πῶς μὲν οὖν ἁπάντων γέγονε τῶν
ὄντων περίληψις καὶ πῶς οὐχ ἁπάντων ἐν τοῖς εἰρημένοις τμήμασι, διὰ τού-
των ἔστω καταφανές· οὐχ ἁπάντων | μὲν, διότι τὸ μόνως αἰώνιον εἴληπται καὶ D
τὸ μόνως γενητὸν, ἃ δή ἐστι τὸ μὲν πρὸ ψυχῆς, τὸ δὲ μετὰ ψυχήν· ἁπάντων
δὲ, ὅτι τῶν ἄκρων ληφθέντων ἔστι καὶ τὸ μέσον ἐκ τούτων εὑρεῖν, ὅπερ ἅμα
καὶ ὄν ἐστι καὶ γιγνόμενον. ὅτι δὲ ἀναγκαίως πρὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἀξιωμά-
των τοὺς διορισμοὺς πεποίηται τοῦ τε ὄντος[10]) ἀεὶ καὶ τοῦ γιγνομένου, ῥᾴδιον
καταμαθεῖν ἐννοήσαντας, ὅτι τοῦτο πρώτιστόν ἐστι τῶν προβλημάτων, ὃ περὶ
τοῦ παντὸς ἐν ἀρχῇ δεῖ σκοπεῖν, πότερον ἦν ἀεὶ, γενέσεως ἀρχὴν ἔχον οὐδε-
μίαν, ἢ γέγονεν. εἰ γὰρ τοῦτο πρώτιστόν ἐστι τῶν ἐξετασθησομένων[11]), εἰκό-
τως καὶ ἐν τοῖς ἀξιώμασι πρώτην ἔχει τάξιν, τί τὸ γενητὸν καὶ τί τὸ αἰώνιον.
τούτοις γὰρ ἕπεται καὶ τὰ ἄλλα ἀξιώματα, ὡσείπερ τῷ περὶ τοῦ γεγονέναι προ-
βλήματι συνακολουθεῖ καὶ τὰ λοιπὰ προβλήματα. καὶ εἴ με δεῖ πάλιν ἀναλαβόντα
τὸν περὶ τῶν ὑποθέσεων λόγον διὰ πλειόνων τὸ δοκοῦν εἰπεῖν, ἔοικεν ὁ Πλάτων
ὥσπερ οἱ γεωμέτραι πρὸ τῶν ἀποδείξεων ὅρους προλαμβάνειν καὶ ὑποθέσεις,
δι' ὧν ποιήσεται τὰς ἀποδείξεις, καὶ τὰς[12]) ἀρχὰς | προκαταβάλλεσθαι[13]) E
τῆς ὅλης φυσιολογίας. ὡς γὰρ ἄλλαι μουσικῆς ἀρχαὶ καὶ ἄλλαι ἰατρικῆς,
ὁμοίως δὲ καὶ ἀριθμητικῆς ἄλλαι καὶ μηχανικῆς, οὕτω δὴ καὶ φυσιολογίας ἀρ-
χαί τινες[14]) τῆς ὅλης, ἃς νῦν ὁ Πλάτων παραδίδωσιν· ὄντως ὄν ἐστι τὸ νοή-
σει μετὰ λόγου περιληπτόν. γενητόν ἐστι τὸ δόξῃ μετ'[15]) αἰσθήσεως ἀλόγου
δοξαστόν. πᾶν[16]) τὸ γενητὸν ἀπ' αἰτίας γίγνεται[17])· τὸ μὴ ἀπ' αἰτίας ὑφεστὸς

[1]) 72, 19 *τὴν*) om. B. — [2]) 72, 20 *φησί*) *φησίν* B. — [3]) 72, 21 *καὶ*) om. B. — [4]) 72, 21 *Φαίδρῳ*) Pag. 245 E. — [5]) 72, 22 *καὶ γενητὴν ἅμα*) om. B. — [6]) 72, 23 *αἰώνιόν τε*) *αἰώνιον* A. — [7]) 72, 24 *ὁ Ἀθηναῖος ξένος*) Leg. Lib. X. Pag. 904 A. — [8]) 72, 26 *τὸ*) om. A. — [9]) 72, 27 *γίγνεται*) *γίνεται* B. — [10]) 72, 33 *ὄντος*) *ὄντως* B. — [11]) 72, 35 *ἐξετασθησομένων*) *ἐξετασθεισομένων* B. *ἐξεταθησομένων* A. — [12]) 72, 39 *τὰς*) om. A. — [13]) 72, 40 *προκαταβάλλεσθαι*) *προκαταλάβηται* B. — [14]) 72, 41 *ἀρχαὶ φυσιολογίας*· m. A. — [15]) 72, 42 *μετ'*) *μετὰ* B. — [16]) 72, 43 *πᾶν*) *πᾶν δὲ* A. — [17]) 72, 43 *γίγνεται*) *γίνεται* B.

οὐκ ἔστι γενητόν. οὗ τὸ παράδειγμα τὸ ἀεὶ ὄν ἐστι, τοῦτο καλόν ἐστιν ἐξ ἀνάγ-
κης· οὗ τὸ παράδειγμα γενητὸν, τοῦτο οὐ καλόν ἐστι. τὸ πᾶν οὐρανὸς καλεί-
σθω ἢ κόσμος. ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν ἀρχῶν πάντα προάγει τὰ ἐφεξῆς. καί μοι
δοκεῖ καὶ διὰ τοῦτο τί μέν ἐστι τὸ ἀεὶ ὂν καὶ τί τὸ γενητὸν, εἰπεῖν, ὅτι δέ ἐστιν
αὐτῶν ἑκάτερον, μὴ εἰπεῖν[1]). καὶ γὰρ ὁ γεωμέτρης τί μέν ἐστι σημεῖον καὶ τί
γραμμὴ, πρὸ τῶν ἀποδείξεων ὑπέμνησεν, ὅτι δέ ἐστι τούτων ἑκάτερον, οὐδα-
μῶς ἐδίδαξε[2]). καὶ πῶς γὰρ εἴη[3]) γεωμέτρης περὶ τῶν οἰκείων διαλεγόμενος
ἀρχῶν; κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὁ φυσικὸς τί μὲν τὸ ἀεὶ ὂν, ἐρεῖ, τῶν ἀποδείξεων
F ἕνεκα τῶν μελλουσῶν, | ὅτι δέ ἐστιν, οὐδαμῶς ἀποδείξει· πέρα γὰρ ἂν ὁδεύοι[4])
φυσιολογίας. ἐπειδὴ δὲ, ὡς προείπομεν, οὐχ ὡσαύτως τοῖς ἄλλοις φυσιολόγοις
ἐστὶν ὁ Τίμαιος φυσιολόγος, Πυθαγόρειος ὢν, ὁ δὲ Πλάτων ἐπιστήμην ἀκρο-
τάτην καὶ ἐν τούτοις ἐπιδεικνύμενος[5]), μετὰ ταῦτα κατασκευάσει πάνυ δαιμο-
νίως, ὅτι ἔστι τὸ ὄντως ὂν, ἀπόχρη δὲ αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν τὸ τί ἐστι, φυλάτ-
τοντι τοὺς τῆς φυσιολογίας ὅρους. καὶ ἔοικε[6]) τὸν μὲν ὅρον τοῦ ἀεὶ ὄντος καὶ
τοῦ γενητοῦ ζητεῖν, ἵνα εὕρῃ[7]) τὰ αἴτια τὰ συμπληροῦντα τὸ πᾶν, τὸ εἶ-
73 δος | καὶ τὴν ὕλην· τούτων γὰρ δεῖται τὸ γενητόν· τὴν δὲ τρίτην παραλαμβά-
νειν ὑπόθεσιν, ἵνα εὕρῃ τὴν ποιητικὴν αἰτίαν, τὴν δὲ τετάρτην, ἵνα λάβῃ, ὅτι
πρὸς παράδειγμα ἀΐδιον[8]) γέγονε τὸ πᾶν, τὴν δὲ πέμπτην, τὴν περὶ τοῦ
ὀνόματος, ἵνα τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἀρρήτου τὴν εἰς τὸν κόσμον θηράσῃ μετάδοσιν,
ὡς δειχθήσεται ἐν τοῖς[9]) ἑπομένοις. δοκεῖ δέ μοι καὶ ὁ Ἀριστοτέλης[10]) μι-
μούμενος αὐτὸν ἐν μὲν τῇ φυσικῇ τὴν ὑπόθεσιν τὴν μίαν παραλαβεῖν λέγων·
ἡμῖν δὲ ὑποκείσθω τὰ φύσει ἢ πάντα, ἢ ἔνια κινούμενα· δεῖ
γὰρ πάντως εἶναι κίνησιν, εἰ μέλλουσιν εὐοδώσειν[11]) οἱ λόγοι τῆς φυσικῆς
θεωρίας, εἴπερ ἀρχὴ κινήσεως ἡ φύσις· ἐν δὲ τῇ περὶ οὐρανοῦ πραγματείᾳ
πρὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων λόγων τὰς ὑποθέσεις παραλαβεῖν ἐκείνας, περὶ ὧν καὶ
ὁ Πλωτῖνος[12]) εἶπεν· Ἀριστοτέλης μὲν οὖν οὐδὲν πρᾶγμα, εἴ τις
αὐτοῦ τὰς περὶ τοῦ πέμπτου σώματος ὑποθέσεις παραδέξαιτο·
τὰς πέντε λέγων· ἡ ἁπλῆ κίνησις ἁπλοῦ σώματος. τὸ ἁπλοῦν σῶμα ἁπλῆν |
B ἔχει κατὰ φύσιν τινὰ κίνησιν. δύο εἰσὶν αἱ ἁπλαῖ κινήσεις. ἓν ἑνὶ ἐναντίον. τὸ
μὴ ἔχον ἐναντίον οὐκ ἔχει τὸ φθεῖρον. ἀφ᾽ ὧν ἐπιδείκνυσι περὶ τοῦ πέμπτου
σώματος. ἀλλ᾽ ἐκεῖνος μὲν ὅτι ἀγένητος, ἐκ τῶν ὑποθέσεων δείκνυσιν, οὗτος
δὲ, ὅτι γενητός. εἰ δὲ διαφωνοῦσιν, ἢ μὴ, μικρὸν ὕστερον ἡμῖν ἔσται καταφα-

---

[1]) **72, 47** *ὅτι δὲ — μὴ εἰπεῖν)* om. A. — [2]) **72, 48** *ἐδίδαξε)* *ἐδίδαξεν* B. — [3]) **72, 48** *εἴη)* Deest *ἄν*. — [4]) **72, 50** *ἂν ὁδεύοι)* *ὁδεύει* A. *ἂν ὁδεύει* B. — [5]) **72, 52** *ἐπιδεικνύμενος)* *ἀποδεικνύμενος* A. — [6]) **72, 53** *ἔοικε)* *ἔοικεν* B. — [7]) **72, 54** *εὕρῃ)* *εὕρηται* A. — [8]) **73, 2** *παράδειγμα ἀΐδιον)* *παράδειγμα αἴτιον* B. Tayl. coni. *παραδειγματικὸν αἴτιον*, quod ab hoc loco alienum est. — [9]) **73, 4** *τοῖς)* om. B. *ἀριστοτέλης* m. A et paulo post *πλωτῖνος*· — [10]) **73, 4** *ὁ Ἀριστοτέλης)* *Ἀριστοτέλης* B. — *Φυσ. ἀκρ.* Lib. I. Cap. 2. Pag. 185, a, 12 Bekk. — [11]) **73, 6** *εὐοδώσειν)* *εὐωδώσειν* B. — [12]) **73, 8** *ὁ Πλωτῖνος)* Enn. II. Lib. 1. Pag. 181, 7 Creuz. (*Ἀριστοτέλει μὲν γὰρ οὐδὲν ἂν πρᾶγμα εἴη, εἴ τις αὐτοῦ τὰς ὑποθέσεις τοῦ πέμπτου παραδέξαιτο σώματος.*)

νές. καὶ τοῦτο μὲν αὖθις· διὰ τί δὲ[1]) εἰωθὼς ὁ Πλάτων καὶ τῷ αὐτὸ καὶ τῷ
ὅπερ ἐπὶ τῶν νοητῶν χρῆσθαι τούτων μὲν οὐδέτερον παρείληφε, τὸ δὲ ἀεὶ
μᾶλλον ἐνέκρινεν ὡς τὸ ὄντι συμφυές; ἔχει γὰρ καὶ τοῦτο ἀπορίαν[2]), δι' ἣν
αἰτίαν ἀπὸ τῶν τριῶν τὸ ἀεὶ κυριώτερον ὑπέλαβεν εἰς τὸ σημῆναι[3]) τὴν τοῦ
ὄντως ὄντος φύσιν. ἢ[4]) τὸ μὲν αὐτὸ τὴν ἁπλότητα δηλοῖ τῶν νοητῶν καὶ τὸ
κατὰ τὴν ὕπαρξιν καὶ τὸ πρώτως εἶναι, ὃ λέγεται κατὰ τὴν ἰδιότητα, καθ' ἣν
πρώτως ὄντα ἅ ἐστι, καὶ τὰ δεύτερα πληροῖ τῆς ἑαυτῶν μετουσίας· τὸ δὲ
ὅπερ ὂν τὴν καθαρότητα καὶ τὸ ἀμιγὲς καὶ τὸ μὴ ἀναπιμπλάμενον τῆς ἐναν-
τίας φύσεως· τὸ δὲ ἀεὶ τὸ αἰώνιον καὶ ἀμετάβλητον καὶ ἀνεξάλλακτον κατὰ
τὴν ὑπόστασιν. οἷον ὅταν μὲν αὐτόκαλον[5]) φῶμεν | καὶ αὐτοδίκαιον, τὸ μὴ κατὰ C
μετοχὴν καλοῦ μηδὲ κατὰ μετουσίαν δικαίου καλὸν ἢ δίκαιον[6]) ὁρῶμεν, ἀλλ'
αὐτὸ τὸ πρώτως καλὸν καὶ πρώτως δίκαιον ὑπάρχον· ὅταν δὲ ὅπερ καλὸν, τὸ[7])
μὴ τῷ[8]) αἰσχρῷ συμμιγὲς μηδὲ χραινόμενον ὑπὸ τοῦ ἐναντίου, καθάπερ τὸ
ἔνυλον κάλλος, ὃ δὴ ἐν αἰσχρῷ κείμενον καὶ αὐτὸ τῆς ὑποκειμένης ἀναπίμπλα-
ται φύσεως· ὅταν δὲ ἀεὶ καλὸν, ὃ οὐ ποτὲ μὲν καλόν ἐστι, ποτὲ δὲ οὐ καλὸν,
ἀλλ' αἰωνίως ἐστὶ καλόν· ὥστε τὸ μὲν τὴν ἁπλότητα δηλοῖ τῶν νοητῶν καὶ τὴν
εἰς τὰ ἄλλα πάντα παρ' αὐτῶν χορηγίαν· τοῦτο γὰρ αὐτόκαλον[9]), ᾧ πάντα
καλὰ τὰ καλὰ, καὶ αὐτοΐσον[10]), ᾧ πάντα ἴσα τὰ ἴσα, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πα-
ραπλησίως· τὸ δὲ τὴν μόνωσιν καὶ τὴν καθαρότητα καὶ τὸ[11]) ἀμιγὲς καὶ ἄχραν-
τον· τοῦτο γὰρ τὸ ὅπερ, τὸ[12]) μὴ ἀλλοῖον μηδὲ ἐφελκόμενόν τι τῶν ἀλλο-
τρίων· τὸ δὲ τὴν ἀμεταβλησίαν. τοῦτο γὰρ τὸ ἀεί· καὶ οὐχ ἁπλῶς τὴν ἀμετα-
βλησίαν, ἀλλὰ τὴν ἐν αἰῶνι διαμονήν. ἄλλο γὰρ τὸ ἀεὶ[13]) τὸ χρονικὸν καὶ ἄλλο
τὸ αἰώνιον· τὸ μὲν ἀθρόως πᾶν ὄν, τὸ δὲ τῇ ὅλῃ συνεχείᾳ τοῦ χρόνου συνε-
κτεινόμενον καὶ ἄπειρον, καὶ | τὸ μὲν ἐν τῷ νῦν, τὸ δὲ[14]) ἐν διαστάσει, τῆς D
διαστάσεως ἀκαταλήκτου τυγχανούσης καὶ ἀεὶ γιγνομένης. ἔστιν ἄρα τὸ μὲν
αὐτὸ τοῖς οὖσιν ἀπὸ τοῦ παραδείγματος ἐφῆκον· ἐκεῖνο γὰρ τῆς ἁπλότητος αἴ-
τιον τοῖς οὖσι καὶ τῆς εἰς τὰ ἄλλα δόσεως ὧν ἔχει πρώτως· τὸ δὲ ὅπερ ὂν ἀπὸ
τοῦ ἑνὸς ὄντος· ἐκεῖνο γάρ ἐστι τὸ πρώτως ἐξῃρημένον τοῦ μὴ ὄντος καὶ τῆς
στερήσεως, διότι πρώτως ἐστὶν ὂν καὶ κρυφίως[15]) ἐν αὐτῷ πάντα καὶ ἀδιαι-
ρέτως ὑφέστηκε· τὸ δὲ ἀεὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος· ὡς γὰρ τοῦ[16]) εἶναι τὸ ἓν ὂν,
οὕτω τῆς ἀϊδιότητός ἐστι χορηγὸς τοῖς νοητοῖς ὁ αἰών. εἰ μὲν οὖν ὁ Πλάτων
περὶ μετεχόντων καὶ μετεχομένων ἐποιεῖτο τὸν λόγον καὶ πρὸς τοῦτο ἐδεῖτο
τοῦ ὄντος, εἶπεν ἂν τί[17]) τὸ ὂν αὐτό· καὶ εἰ περὶ ἀμιγῶν καὶ συμμιγῶν, εἶπεν

---

[1]) **73, 13** *δὲ*) om. A. *ἀπορία*· m. A. — [2]) **73, 14** *τί τὸ αὐτὸ τὸ ὅπερ ἀεί*: m. A. — [3]) **73, 15** *σημῆναι*) *σημειῶσαι* B. — [4]) **73, 16** *λύσις* m. A. — [5]) **73, 19** *αὐτόκαλον*) *αὐτὸ καλὸν* B. — [6]) **73, 20** *δίκαιον*) *δικαίου* A. — [7]) **73, 21** *τὸ*) *τῷ* A. — [8]) **73, 21** *τῷ*) *τὸ* B. — [9]) **73, 25** *αὐτόκαλον*) *τὸ αὐτὸ καλὸν* B. — [10]) **73, 25** *αὐτοΐσον*) *αὐτόϊσον* B. — [11]) **73, 26** *τὸ*) om. B. — [12]) **73, 27** *τό*) om. A. — [13]) **73, 28** *ὅτι διττὸν τὸ ἀεὶ*· m. A. — [14]) **73, 30** *τὸ δὲ*) *καὶ τὸ μὲν*, in m. *τὸ δέ*, B. — [15]) **73, 33** *κρυφίως*) *κρυφιῶς* B. — [16]) **73, 34** *γὰρ τοῦ*) *γάρ που* B. (corr. Tayl.) — [17]) **73, 36** *ἂν τί*) *ἀντὶ* B.

ἂν τὸ ὅπερ ὄν· ἐπειδὴ δὲ περὶ γενέσεως καὶ ἀγενησίας διαλέξεται καὶ πρὸς
τοῦτο δεῖται τῶν διορισμῶν τούτων, εἰκότως ἤρετο τί τὸ ὂν ἀεί. τοῦτο γὰρ
διακρίνεται τὸ αἰώνιον ἀπὸ τοῦ κατὰ χρόνον[1]) ὑφεστῶτος· τὸ γὰρ γενητὸν σύ-
στοιχον ἔχει τὸν χρόνον ὡς τὸ ἀγένητον τὸν αἰῶνα. διὸ καὶ ἡ μὲν ζώου φύσις
E ἡ πάντων περιληπτικὴ τῶν νοουμένων ζώων αἰώνιός ἐστι, χρόνος | δὲ μετ᾽ οὐ-
ρανοῦ γέγονεν, ὡς αὐτὸς ἐρεῖ[2]) προελθών. τὸ μέντοι ἀεὶ ὂν κἂν ἀπ᾽ αἰτίας
προϊέναι λέγηται, ἀλλὰ κατὰ πάσας αὐτὸ τὰς αἰτίας οὐ γίγνεσθαι, ἀλλ᾽ εἶναι
ῥητέον. καὶ γὰρ δι᾽ ὃ καὶ πρὸς ὃ καὶ ὑφ᾽ οὗ τὸ αὐτό ἐστιν. αὐθυπόστατον γάρ
ἐστι τὸ ἀεὶ ὄν, οὐ γιγνόμενον ὑφ᾽ ἑαυτοῦ, ἵνα μὴ γένηταί ποτε μὴ ὄν· τὸ γὰρ
γιγνόμενον ὅτε γίγνεται, οὐκ ἔστιν· οὐδὲ πρὸς αὐτὸ[3]) γιγνόμενον, ἵνα μὴ σύν-
θετον ᾖ, οὐδὲ δι᾽ αὐτὸ[3]) γιγνόμενον, ἵνα μὴ ἀτελὲς ᾖ. τὸ δὲ γενητὸν εἰς ἄλλο
ἀνήρτηται καὶ ἀπ᾽ ἄλλων αἰτίων ἔχει τὴν πάροδον, οἷον δή ἐστι τὸ σωματοει-
δὲς πᾶν. ἀλλὰ[4]) πῶς οὐδέποτε ὂν τὸ γιγνόμενον, περὶ οὗ διαῤῥήδην εἶπεν ἐν
Σοφιστῇ, ὅτι καὶ τοῦτο ὄντως ἐστίν; ἢ καὶ τοῦτο αὐτὸς ἐρεῖ μικρὸν ὕστερον[5]),
οὐχ ὅτι τὸ μὴ[6]) ὄν ἐστιν, ἀλλ᾽ ὅτι ὄντως οὐδέποτε ὄν. νῦν δὲ εἴρηται οὐδέ-
ποτε ὄν, ὅτι τὸ ὂν ἐπὶ τῆς αἰωνίας προετέτακτο φύσεως, τὸ δὲ γιγνόμενον οὐ-
δέποτέ ἐστι τὸ ἀεὶ ὄν. εἴπερ οὖν τὸ εἶναι ᾗ[7]) ὄν, ἄδεκτον τοῦ μὴ εἶναι, δῆ-
λον, ὅτι τὸ γιγνόμενον, συμπεπλεγμένον[8]) ἔχον τῷ μὴ ὄντι τὸ[9]) ὁπωσοῦν ἐν
αὐτῷ ὄν, οὐδέποτέ ἐστιν ὂν οὕτως, ὡς εἰλικρινῶς ὂν καὶ καθ᾽ ἑαυτὸ ὄν, ὃ[10])
προσήκει μόνῳ[11]) εἶναι, ἀλλὰ μὴ μετὰ τοῦ εἶναι καὶ μὴ εἶναί πως, ὁμοῦ ὂν |
F καὶ οὐκ ὄν.

Τὸ μὲν δὴ νοήσει μετὰ λόγου[12]) περιληπτόν, ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὄν, καὶ τοῦ γιγνομένου δόξῃ μετ᾽ αἰσθήσεως ἀλόγου δοξαστόν, γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν. **(Pag. 28 A.)**

— οἷς[13]) πολλά τε ἄλλα συμβέβηκεν ἁμαρτεῖν καὶ τὸ τὰ ὁριστὰ ἐν τοῖς
ὁρισμοῖς περιλαμβάνειν. ἐζητεῖτο[14]) γάρ, τί τὸ ἀεὶ ὄν, ὃ παρέλαβεν[15]) ὁ πρό-
τερος ὅρος εἰπὼν ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὄν, καὶ γιγνόμενον, ὅπερ ἔλαβεν[16])
ὁ δεύτερος εἰπὼν γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε
74 ὄν. τοῦτο δὲ καὶ ἑαυτῶν ἐστὶ κατηγορούντων διαλεκτικῆς | ἀπειρίαν καὶ τοῦ

---

1) **73, 38** *κατὰ χρόνον)* *καταχρόνων* **B. Eadem octo proxime sequentia** *ὑφεστῶτος — τὸν χρόνον* **omittit. — 2) 73, 40** *ἐρεῖ)* **Pag. 37 D et 38 B. — 3) 73, 43** *πρὸς αὐτὸ — δι᾽ αὐτὸ)* *πρὸς αὐτὸ — δι᾽ αὐτὸ* **— 4) 73, 45** *ἀπορία·* **m. A. Ibidem ad tertium ab hoc versum, in quo est** *ἢ καὶ τοῦτο* **etc., adscriptum est** *λύσις.* **— 5) 73, 45** *ὅτι καὶ — μικρὸν ὕστερον)* **om. B. Cf. Soph. Pag. 240 B cum 248. — 6) 73, 46** *μὴ)* *μὲν* **B. (corr. Tayl.) — 7) 73, 47** *ᾗ)* **Fort.** *ἀεὶ* **— 8) 73, 48** *συμπεπλεγμένον)* *συπεπλεγμένον* **A. — 9) 73, 48** *τὸ)* *τῷ* **A. — 10) 73, 49** *ὃ)* **Fort.** *ᾧ* **— 11) 73, 49** *μόνῳ εἶναι)* *εἶναι μόνῳ* **A. Fort.** *εἶναι μόνον* **— 12) 73, 50** *μετὰ λόγου)* **bis A. — 13) 73, 51** *οἷς)* **His deesse principium vidit Tayl. — 14) 73, 52** *ἐζητεῖτο)* *ἐξητεῖτο* **B. — 15) 73, 52** *ὃ παρέλαβεν)* *ὃ παρἔλαβεν* **cum ε super αρ A. — 16) 73, 53** *ὅπερ ἔλαβεν)* **Fort.** *ὃ παρέλαβεν*

Πλάτωνος. οἱ δὲ διελόντες τὸ μὲν ὁρισμὸν, τὸ δὲ ὁριστὸν ἐν ἑκατέρῳ τῶν κώλων ἀπέφηναν. ἔν τε γὰρ τῷ προτέρῳ τὸ μὲν νοήσει μετὰ λόγου περιληπτὸν ὅρον εἶναι, τὸ δὲ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ [1]) ὂν ὁριστὸν, καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ τὸ μὲν δόξῃ μετ' αἰσθήσεως ἀλόγου δοξαστὸν [2]) ὡς ὅρον ἀποδίδοσθαι, τὸ δὲ λοιπὸν ὡς αὐτὸ τὸ κεφαλαιῶδες. τούτοις δὴ [3]) τοῖς ἀνδράσιν εὖ λέγουσι [4]) καὶ ὁ ἡμέτερος εὑρίσκεται [5]) διδάσκαλος. καὶ γὰρ εἰ μικρόν πως τὴν λέξιν μεταῤῥυθμίσαιμεν [6]), αὐτόθεν ἔσται τὸ πᾶν καταφανές· τὸ μὲν δὴ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὄν ἐστι νοήσει μετὰ λόγου περιληπτὸν, τὸ δὲ γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὂν, δόξῃ μετ' αἰσθήσεως ἀλόγου [7]) δοξαστόν. ταῦτα γὰρ καὶ τοῖς προειρημένοις ἀκόλουθα· τί τὸ ὂν ἀεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον, καὶ τί τὸ γιγνόμενον, ὂν δὲ οὐδέποτε· τοῦ μὲν ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ [8]) τὴν γένεσιν οὐκ ἔχοντος, τοῦ δὲ γιγνομένου μὲν, οὐδέποτε δὲ ὄντος τῷ γιγνομένῳ καὶ ἀπολλυμένῳ | καὶ ὄντως οὐδέποτε ὄντι τὸ αὐτὸ σημαίνοντος, B εἰ καὶ ἀσαφέστερον ἀπήγγελται, διὰ τῆς τοῦ ὄντως προσθήκης ἐνδεικνυμένου τοῦ Πλάτωνος, ὅτι καθ' ὃ [9]) μὲν γιγνόμενόν ἐστιν, οὐκ ἔστι, καθ' ὃ [9]) δὲ ἴνδαλμα τοῦ ὄντος ἀποφέρεται, κατὰ τοσοῦτόν ἐστιν οὐ γιγνόμενον. ἐν γὰρ τοῖς ὁρισμοῖς καὶ τὰ ὁριστὰ μᾶλλον ἐσαφήνισε διὰ τῶν προσθέσεων. ὃ μὲν γὰρ εἶπεν ἀεὶ ὂν, τοῦτο προσθεὶς εἶπεν ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὂν [10]), ἵνα τὸ ἀεὶ μὴ τὸ χρονικὸν ἀκούσωμεν, ἀλλὰ τὸ αἰώνιον· τοῦτο γὰρ ὁμοῦ πᾶν καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ [11]) ὂν, τὸ δὲ χρονικὸν τῷ ἀπείρῳ τοῦ χρόνου συντέτακται· ὃ δὲ εἶπε [12]) γιγνόμενον, τοῦτο μετὰ τοῦ ἀπολλύμενον εἴρηκεν, ἵνα μὴ τὰς προόδους ἁπλῶς γενέσεις ἀκούσωμεν, ὃ καὶ ἐπὶ θεῶν τάττεται τῶν ἐπέκεινα τοῦ ὄντος, ἀλλὰ τὰς τὴν ἀπώλειαν [13]) ἐχούσας σύστοιχον. εἰσὶν οὖν οἱ ἀποδοθέντες ὁρισμοὶ τοιοῦτοί τινες· ἀεὶ ὄν ἐστι τὸ νοήσει μετὰ λόγου περιληπτόν· γιγνόμενόν ἐστι τὸ δόξῃ μετ' [14]) αἰσθήσεως ἀλόγου δοξαστόν· ὑπὲρ ὧν ἐγκαλεῖν εἰώθασι τῷ Πλάτωνι, πρῶτον μὲν, ὅτι μὴ γένος παρείληφεν, ὡς οἱ τῶν ὅρων βούλονται κανόνες, ἔπειθ', ὅτι τὴν μὲν αὐτῶν τῶν ὁριστῶν φύσιν | οὐ δεδήλωκεν C ὁποία τίς ἐστιν, ἀπὸ δὲ τῶν γνώσεων αὐτὰ τῶν ἡμετέρων ἀφωρίσατο· δεῖ δὲ πρὸ τῆς σχέσεως ταύτης αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ πράγματα σκοπεῖν. ἡμῖν δὲ ἀποδεικτέον αὐτὸ [15]) τοὐναντίον, ὅτι παντελῶς ἁμαρτάνουσιν οἱ ταῦτα διαπορεῖν εἰωθότες. ποῖον γὰρ γένος ἐπὶ τοῦ ὄντος ἔχει χώραν, ὃ πᾶσαν περιλαμβάνει [16]) τὴν νοητὴν οὐσίαν; εἰ γὰρ μηδὲν ἡ οὐσία γένος ἔχει πρὸ ἑαυτῆς μηδὲ ὁρισμὸν,

---

[1]) 74, 2 *κατὰ ταὐτὰ*) *καταταῦτα* B. *κατὰ ταῦτα* A. — [2]) 74, 3 *καὶ ἐν τῷ — δοξαστὸν*) om. A. — [3]) 74, 4 *δὴ*) *δὲ* B. — [4]) 74, 4 *λέγουσι*) *λέγουσιν* B. — [5]) 74, 4 *εὑρίσκεται*) Fort. *ἐνευρίσκεται* — [6]) 74, 5 *μεταῤῥυθμίσαιμεν*) *μεταρυθμήσαιμεν* B. *μεταριθμίσαιμεν* A. — [7]) 74, 7 *ἀλόγου*) *ἄλογον* B. — [8]) 74, 9 *ταὐτὰ*) *ταῦτα* B. — [9]) 74, 11 *καθ' ὃ — καθ' ὃ*) *καθὸ — καθὸ* A. — [10]) 74, 13 *τοῦτο — τὰ αὐτὰ ὂν*) om. B. — [11]) 74, 14 *τὰ αὐτὰ*) *ταυτὰ* B. — [12]) 74, 15 *εἶπε*) *εἶπεν* B. — [13]) 74, 16 *ἀπώλειαν*) *ἀπόλειαν* A. — [14]) 74, 18 *μετ'*) *μετὰ* A. *ἀπορία·* et quarto deinde versui *λύσις.* adscriptum in m. A. — [15]) 74, 21 *αὐτὸ*) cum *ῶ* super *ὀ* A. — [16]) 74, 23 *περιλαμβάνει*) *παραλαμβάνει* A.

οὖσα γενικώτατον, τί ἂν περὶ αὐτοῦ τοῦ[1]) ὄντος εἴποις, ὃ πάσης μὲν οὐσίας, πασῶν δὲ δυνάμεων, πασῶν δὲ ἐνεργειῶν περιληπτικόν; οὔτε οὖν τὸ ὂν[2]) γένος ἐστὶ τοῦ ἀεὶ ὄντος· ἔσται γὰρ τοῦτο ὂν οὐχ ἁπλῶς ὄν, ἀλλὰ τὶ ὄν· οὔτε[3]) μὴ ὄν· ἵνα μὴ καὶ τὸ ἀεὶ μὴ ὂν λάθωμεν ποιοῦντες· πανταχοῦ γὰρ τὰ γένη κατηγορεῖται τῶν οἰκείων[4]) εἰδῶν. οὐκ ἄρα ἐστὶ γένος τοῦ ὄντος. πῶς δὲ οὐ προσῆκόν ἐστι τῇ ὅλῃ[5]) θεωρίᾳ καὶ τοῖς προκειμένοις διορισμοῖς ὁ ἀπὸ τῶν γνώσεων ἀφορισμός; εἰ γάρ, ὥσπερ εἴπομεν πρότερον, ἀξιώμασι τούτοις ἐθέλει χρήσασθαι καὶ ὑποθέσεσι τῶν ῥηθησομένων ἀποδείξεων, δεῖ γνωρίμους
D εἶναι τὰς ἀποδόσεις ταύτας | καὶ ἐναργεῖς ἡμῖν. ἀλλ' εἰ μὲν αὐτὴν ἐφ' ἑαυτῆς τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν ἡμῖν παρεκελεύσατο θηρᾶν, ἔλαθεν ἂν ἀσαφείας ἐμπλήσας τὴν σύμπασαν[6]) διδασκαλίαν· ἐπειδὴ δὲ γνώριμον ποιῆσαι βούλεται διὰ τῶν ὅρων τό τε ὂν καὶ τὸ γιγνόμενον, ἵνα ἀπὸ γνωρίμων τὰς ἀποδείξεις προάγῃ, καὶ τοῖς ἀκούουσιν ἐναργῶς τὴν ἰδιότητα παρίστησιν αὐτῶν, ἣν καὶ ἀνεγείραντες καὶ τελεωσάμενοι θεασόμεθα τὴν ἐκείνων τρανέστερον. ἐπεὶ γὰρ πᾶν τὸ γνωστικὸν ἢ αὐτό ἐστι τὸ γνωστόν, ἢ ὁρᾷ, ἢ ἔχει τὸ γνωστόν (νοῦς μὲν γάρ ἐστι τὸ νοητόν, αἴσθησις δὲ ὁρᾷ τὸ αἰσθητόν, διάνοια δὲ ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὸ διανοητόν) ἡμεῖς δὲ αὐτὸ γενέσθαι τὸ νοητὸν οὐ πεφύκαμεν, γινώσκομεν δὲ αὐτὸ διὰ τῆς ἐν ἡμῖν συζύγου πρὸς αὐτὸ δυνάμεως, ταύτης οὖν δεῖ, καὶ διὰ ταύτης γνώριμος ἡμῖν ἡ τοῦ ὄντος φύσις. πρὸς μὲν οὖν τὰς ἀπορίας διὰ τούτων ἀπαντησόμεθα· δεῖ δὲ ἐφιστάνειν, ὅπως προτείνων μὲν ἑαυτῷ τὰ προβλήματα ἑκάτερον καὶ ἀποφατικῶς καὶ καταφατικῶς ἐδήλωσεν, ἀποκρινόμενος δὲ
E πρὸς ἑκάτερον ἐπὶ μὲν τοῦ ἀεὶ ὄντος | τὸ καταφατικὸν μόνον παρέλαβεν, ἐπὶ δὲ τοῦ γιγνομένου καὶ τὸ ἀποφατικὸν, προσθεὶς μὲν αὐτῷ καὶ τὸ ἀπολλύμενον, ἑρμηνεύσας δὲ καὶ τὸ ὂν δὲ οὐδέποτε διὰ τῆς εἰς τὸ ὄντως δὲ οὐδέποτε ὂν μεταλήψεως. ἐπεὶ γὰρ τὸ ὂν κατὰ τὸ εἶναι χαρακτηρίζεται μόνον, τὸ δὲ γιγνόμενον κατὰ τὸ μὴ εἶναι, τὸ μὲν ὁριζόμενος αὐτὸ μόνον παρέλαβεν, εἰπὼν κατὰ τὰ αὐτὰ ὄν, τὸ δὲ μετὰ τῆς ἀποφάσεως, οὐ τὴν ἀπόφασιν δὲ[7]) μόνον, ἐπειδὴ οἱ ὁρισμοὶ τῶν καταφάσεών εἰσι, τὸ ὑπάρχον ἑκάστῳ σημαίνοντες. εἰ δὲ μὴ μόνον αὐτὸ γιγνόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀπολλύμενον προσείρηκεν, οὐ θαυμαστόν. ὡς γὰρ τῷ ὄντι προσέθηκε τὸ κατὰ τὰ αὐτὰ εἶναι καὶ μὴ μόνον τὸ ἀεὶ εἶναι, οὕτω τῷ γιγνομένῳ τὸ ἀπόλλυσθαι. τοῦτο γὰρ ὡς μὲν γιγνόμενον τοῦ ἀεὶ ὄντος ἕτερον, ὡς δὲ ἀπολλύμενον, τοῦ κατὰ τὰ αὐτὰ ὄντος. καὶ γάρ ἐστι τὸ γιγνόμενον καθόσον[8]) γιγνόμενόν ἐστι, καὶ ἀπολλύμενον, ἑαυτὸ συνέχειν οὐ δυνάμενον· ἦν γὰρ ἂν καὶ ἑαυτὸ παράγειν δυνάμενον[9]). ἑκάτερον οὖν καθ' ἑαυτὸ
F λαβὼν, τὸ ὄν καὶ τὸ γιγνόμενον, εἶδε τὸ μὲν ὑπὲρ γένεσιν, τὸ δὲ[10]) ἀνώλε-

---

[1]) 74, 24 *αὐτοῦ τοῦ*) *αυ τοῦτο γ'* B. — [2]) 74, 25 *ὂν*) *ἀεὶ ὂν* A. — [3]) 74, 26 *οὔτε*) *ὄντε* B. — [4]) 74, 27 *οἰκείων*) om. B. — [5]) 74, 27 *ὅλῃ*) om. B. — [6]) 74, 31 *σύμπασαν*) *σύμσαν* A. (in fine et initio versus.) — [7]) 74, 43 *οὐ τὴν ἀπόφασιν δὲ*) Videtur ex superioribus *παραλαβὼν* supplendum. — [8]) 74, 47 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* B. — [9]) 74, 48 *ἦν γὰρ—δυνάμενον*) om. A. — [10]) 74, 49 *τὸ δὲ*) om. A.

θρον[1]) οὐκ ὄν· ὡς ὅταν γε τῷ γιγνομένῳ προσγένηται τοῦ ὄντος ἔμφασις, δύναται μένειν ὁπωσοῦν ἀεὶ γιγνόμενον. φέρε δὲ, ἑκάστην τῶν λέξεων αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν ἐπισκεψώμεθα, δι' ὧν συντίθησι[2]) τὰς ἀποδόσεις[3]), καὶ πρώτην τῶν ἄλλων τὴν νόησιν κατίδωμεν ποσαχῶς ἐστὶ, καὶ τὰς ἄλλας αὐτῆς συλλογισώμεθα προόδους. πρώτη μὲν οὖν ἐστὶ νόησις ἡ νοητὴ, εἰς ταὐτὸν ἥκουσα τῷ νοητῷ καὶ οὐδὲν ἕτερον οὖσα παρὰ τὸ νοητὸν, ἣ[4]) καὶ οὐσιώδης ἐστὶ[5]) νόησις καὶ αὐτοουσία[6]), διότι πᾶν τὸ ἐν τῷ | νοητῷ τοῦτον ὑφέστηκε[7]) τὸν τρόπον, 75
οὐσιωδῶς καὶ νοητῶς· δευτέρα δὲ ἡ συνάπτουσα τῷ νοητῷ τὸν νοῦν, συνεκτικὴν ἔχουσα καὶ συναγωγὸν τῶν ἄκρων ἰδιότητα καὶ οὖσα ζωὴ καὶ δύναμις, πληροῦσα μὲν ἀπὸ τοῦ νοητοῦ τὸν νοῦν, ἐνιδρύουσα[8]) δὲ τὸν νοῦν εἰς τὸ νοητόν· τρίτη δὲ ἡ ἐν αὐτῷ τῷ νῷ[9]) σύζυγος νόησις, ἐνέργεια οὖσα τοῦ νοῦ, δι' ἧς τὸ ἐν αὐτῷ νοητὸν συνείληφε καὶ καθ' ἣν νοεῖ καὶ ᾗ αὐτός ἐστιν· ἐνέργεια γάρ ἐστι καὶ αὐτονόησις, ἀλλ' οὐ νοητὴ νόησις[10]), οὐδὲ ὡς δύναμις, ἀλλ' ὡς ἐνέργεια, καθάπερ εἴρηται, καὶ νοερὰ νόησις. τετάρτην δὲ ἔχει τάξιν ἡ τῶν μερικῶν[11]) νόων[12]) νόησις, ἐπεὶ καὶ τούτων[13]) ἕκαστος ἔχει καὶ νοητόν τι πάντως ἐν ἑαυτῷ συζυγοῦν καὶ νόησιν, μᾶλλον δὲ ἕκαστος πάντα ἔχει μερικῶς, νοῦν, νόησιν, νοητὸν, δι' ὧν καὶ συνάπτεται τοῖς ὅλοις καὶ τὸν ὅλον νοητὸν κόσμον νοεῖ καὶ τούτων ἕκαστον. πέμπτη δέ[14]) ἐστιν ἡ τῆς ψυχῆς τῆς λογικῆς νόησις. ὡς γὰρ νοῦς λέγεται ἡ λογικὴ ψυχὴ, οὕτω καὶ ἡ γνῶσις αὐτῆς νόησις καὶ μεταβατικὴ νόησις | καὶ τὸν χρόνον ἔχουσα συμφυῆ πρὸς ἑαυτήν. B
ἕκτη δὲ, εἰ βούλει καὶ ταύτην συναριθμεῖν, ἡ φανταστικὴ γνῶσις, ἣ καὶ ὑπό τινων προσαγορεύεται νόησις, καὶ νοῦς ἡ φαντασία παθητικὸς[15]), ὅτι καὶ ἔνδον καὶ μετὰ τύπων καὶ σχημάτων γιγνώσκει ὅσα γιγνώσκει[16]). κοινὸν γὰρ κατὰ πάσης νοήσεως τὸ ἔνδον αὐτὸ τοῦτο ἔχειν τῶν γνωστῶν[17]). τοῦτο γὰρ δήπου καὶ διαφέρει νόησις αἰσθήσεως. ἀλλ' ὅπου μέν ἐστιν[18]) αὐτὸ τὸ γνωστὸν ἡ νόησις, ὅπου δέ ἐστι μὲν τὸ δεύτερον, ὁρᾷ δὲ τὸ πρῶτον ὁλικῶς, ὅπου δέ ἐστι μὲν[19]) τὸ γνωστὸν μερικῶς, ὁρᾷ δὲ καὶ τὰ ὅλα διὰ τοῦ μερικοῦ, ὅπου δὲ ὁρᾷ μὲν τὰ ὅλα, ἀλλὰ μερικῶς ἅμα καὶ οὐκ ἀθρόως, ὅπου δὲ καὶ μετὰ πάθους ἡ ὅρασις. τοσαῦται μὲν οὖν εἰσὶ διαφοραὶ νοήσεως· ληπτέον δὲ νῦν οὔτε τὴν φανταστικὴν νόησιν· οὐ γὰρ πέφυκεν αὕτη τὸ ὄντως[20]) ὂν γιγνώσκειν[21])

---

[1]) 74, 50 *ἀνώλεθρον*) *ἀνόλεθρον* B. — [2]) 74, 51 *συντίθησι*) *συντίθησιν* B. — [3]) 74, 52 *ἀποδόσεις*) *ἀποδώσεις* A. *ποσαχῶς ἡ νόησις λέγεται*· m. A. — [4]) 74, 54 *ἥ*) *ἢ* A. — [5]) 74, 54 *ἐστὶ*) *ἐστὶν ἡ* A. — [6]) 74, 5 *αὐτοουσία*) *αὐτουσία* B. — [7]) 75, 1 *ὑφέστηκε*) *ἐφέστηκε* B. — [8]) 75, 3 *ἐνιδρύουσα*) *ἐνδρύουσα* B. — [9]) 75, 3 *τῷ νῷ*) *θείῳ* B. Tayl. coni. *θείῳ νῷ*. — [10]) 75, 5 *ἀλλ' οὐ νοητὴ νόησις*) om. A. — [11]) 75, 6 *μερικῶν*) *νοητῶν* A. — [12]) 75, 6 *νόων*) *νοῶν* B. — [13]) 75, 6 *τούτων*) *τοῦτον* — Tayl. coni. *ταύτην*, male. — [14]) 75, 8 *δέ ἐστιν*) *δ' ἐστὶν* B. — [15]) 75, 11 *νοῦς ἡ φαντασία παθητικὸς*) Hac definitioue usum esse Aristotelem Tayl. notavit. — [16]) 75, 12 *γιγνώσκει ὅσα γιγνώσκει*) *γινώσκει ὅσα γινώσκει* A. — [17]) 75, 13 *τῶν γνωστῶν*) Fort. *τὸ γνωστόν* — [18]) 75, 13 *ἐστιν*) *ἐστι* B. — [19]) 75, 14 *μέν*) om. A. — [20]) 75, 17 *ὄντως*) *ὄντος* B. — [21]) 75, 17 *γιγνώσκειν*) *γινώσκειν* A.

ἀόριστον γάρ, ὅτι καὶ μετὰ σχήματος καὶ μορφῆς γινώσκει, τὸ φανταστόν, τὸ δὲ ἀεὶ ὂν ἀσχημάτιστόν ἐστι· καὶ ὅλως οὐδεμία γνῶσις ἄλογος αὐτὸ τὸ ὂν δύναται θεωρεῖν, εἴ γε μηδὲ τὸ καθόλου πέφυκεν ὁρᾶν· οὔτε τὴν ἐν τῇ λογικῇ
C ψυχῇ· τὸ γὰρ ἀθρόον οὐκ ἔχει καὶ τὸ τοῖς | αἰωνίοις σύστοιχον, ἀλλὰ κατὰ χρόνον πρόεισιν· οὔτε τὰς ὁλικὰς νοήσεις· ἐξῄρηνται γὰρ ἐκεῖναι τῶν ἡμετέρων γνώσεων, ὁ δὲ Τίμαιος συνέταξε τῷ λόγῳ τὴν νόησιν· ἀλλὰ τὴν τοῦ μερικοῦ νοῦ νόησιν νυνὶ ληπτέον. αὕτη γάρ ἐστι μεθ' ἧς ὁρῶμέν ποτε τὸ ὄν. ὡς γὰρ ἡ αἴσθησις ἐν τῇ δευτέρᾳ δυάδι κατωτέρω τῆς λογικῆς ψυχῆς, οὕτως ἡ νόησις ἀνωτέρω κατὰ ταύτην. ὁ γὰρ μερικὸς νοῦς προσεχῶς ὑπερίδρυται τῆς ἡμετέρας οὐσίας, ἀνάγων αὐτὴν καὶ τελειῶν, πρὸς ὃν ἐπιστρέφομεν καθηράμενοι, διὰ φιλοσοφίας καὶ τὴν ἑαυτῶν νοερὰν δύναμιν τῇ ἐκείνου νοήσει συνάψαντες. τίς δὲ ὁ μερικός ἐστι νοῦς οὗτος[1]), καὶ ὡς οὐχ εἷς ἐστι κατὰ μίαν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀεὶ κατ' αὐτὸν ἐνεργουσῶν, δι' ἃς καὶ αἱ μερικαὶ ψυχαί ποτε μετέχουσι τοῦ νοεροῦ φωτός, διήρθρωται διὰ πλειόνων ἐν ἄλλοις. νῦν δὲ εἰλήφθω τοσοῦτον, ὅτι μετέχεται μὲν οὗτος[2]) ὑπ' ἄλλων προσεχῶν ψυχῶν δαιμονίων[3]) πασῶν, ἐλλάμπει δὲ εἰς τὰς ἡμετέρας, ὁπόταν ἐπιστρέφωμεν εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ἐν ἡμῖν λόγον νοερὸν ἀποτελέσωμεν, καὶ ὡς ἐν Φαίδρῳ[4]) κυβερνήτην τοῦτον
D ἐκάλεσε[5]) τῆς ψυχῆς καὶ | μόνον εἶπε τὸ ὂν νοεῖν, τὴν δὲ ψυχὴν μετὰ τούτου, νῷ καὶ ἐπιστήμῃ τρεφομένην. οὕτως οὖν καὶ ταύτην νόησιν εἶναι καὶ πρὸ ψυχῆς καὶ ὄντως εἶναι νόησιν ἐκείνην, μετέχεσθαι δὲ ὑπὸ ψυχῆς[6]), ὅταν ὁ λόγος ἐνεργῇ νοερῶς. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἐρεῖ[7]) τὸν νοῦν εἶναι μὲν ἐν θεοῖς, μετέχειν δὲ αὐτοῦ γένος ἀνθρώπων[8]) βραχύ τι. καὶ ἔοικεν ὁ λόγος γνῶσιν τοῦ ἀεὶ ὄντος ἐκφαίνων νόησιν μὲν αὐτὴν εἰπεῖν τὴν πρώτην, ὅπως δὲ μὴ μόνην αὐτὴν[9]) ὑπολάβῃ, προσθεῖναι τῇ νοήσει τὸν λόγον, τῷ μεταβατικῷ διελών, ὡς ὅταν γε ὁ λόγος νοῇ τὸ ἀεὶ ὄν, ὡς μὲν λόγος ἐνεργεῖ μεταβατικῶς, ὡς δὲ νοῶν, μετὰ ἁπλότητος, ἕκαστον μὲν ὡς ἁπλοῦν ἅμα νοῶν, οὐ πάντα δὲ ἅμα, ἀλλὰ μεταβαίνων ἀπ' ἄλλων ἐπ' ἄλλα, νοῶν δὲ πᾶν ὃ νοεῖ μεταβαίνων ὡς ἓν καὶ ἁπλοῦν. Μετὰ δὴ τὸν[10]) τῆς νοήσεως διορισμὸν τὸν λόγον κατίδωμεν ὅστις ἐστὶ καὶ ὅπως τῇ νοήσει συμφύεται. λέγεται μὲν καὶ ἐν Θεαιτήτῳ[11]) τριχῶς ὁ λόγος, ὅ τε προφορικὸς καὶ ἡ διὰ τῶν στοιχείων διέξοδος καὶ ὁ τῶν ἑκάστου πρὸς τὰ ἄλλα διαφορῶν παραστατικός· ἀλλὰ πάντα ταῦτα τὰ σημαι-
E νόμενα περὶ σύνθεσίν | ἐστι καὶ διαίρεσιν καὶ ἀνάρμοστα τυγχάνει ὄντα πρὸς τὴν τοῦ ἀεὶ ὄντος περίληψιν. τῷ γὰρ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον αἱρεῖσθαι πέφυκε[12]), τὸ δὲ ἀεὶ ὂν ἁπλοῦν ἐστι καὶ ἀδιαίρετον, ἐξῃρημένον[13]) πάντων τῶν πρὸς ταῦτα

---

[1]) 75, 25 *νοῦς μερικός·* m. A. — [2]) 75. 27 *οὗτος) οὕτως* B et superscriptis ͅ et *o* A. — [3]) 75, 28 *δαιμονίων) δαιμονίως* A. — [4]) 75, 29 *Φαίδρῳ)* Pag. 247 C. — [5]) 75, 29 *ἐκάλεσε) ἐκάλεσεν* B. — [6]) 75, 31 *καὶ ὄντως — ὑπὸ ψυχῆς)* om. A. — [7]) 75, 32 *ἐρεῖ)* Pag. 51 E. — [8]) 75, 32 *ἀνθρώπων)* om. B. — [9]) 75, 33 *αὐτὴν) ταύτην* A. — [10]) 75, 37 *τὸν)* om. B. *ποσαχῶς ὁ λόγος·* m. A. — [11]) 75, 38 *Θεαιτήτῳ)* Pag. 206 C sqq. — [12]) 75, 41 *πέφυκε) πέφυκεν* B. — [13]) 75, 41 *ἐξῃρημένον) ἐξῃρημένων* B et cum ι subscripto A.

ἐναντίων. λέγεται δὲ αὖ κατ'[1]) ἄλλον τρόπον ὁ μὲν δοξαστικὸς[2]), ὁ δὲ ἐπιστη-
μονικός, ὁ δὲ νοερός. ἐπεὶ γάρ ἐστιν ἐν ἡμῖν καὶ δόξα καὶ διάνοια καὶ νοῦς
(λέγω δὲ νοῦν ἐν τούτοις τὸ τῆς διανοίας ἀκρότατον) πᾶσα δὲ ἡμῶν ἡ οὐσία
λόγος ἐστὶν, ἐν ἑκάστῳ τούτων ἄλλως τὸν λόγον θεατέον. ἀλλ' οὔτε ἡ δόξα πέ-
φυκε τῇ νοήσει συνάπτεσθαι τοῦ κατ' ἐνέργειαν νοῦ· τοὐναντίον γὰρ τῇ ἀλόγῳ
γνώσει συνέζευκται· οὔτε ἡ διάνοια καθ' ὅσον εἰς πλῆθος χωρεῖ καὶ διαίρεσιν,
οἷα[3]) τέ ἐστιν εἰς νοῦν ἀνατρέχειν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀφίσταται διὰ τῆς τῶν
λόγων ποικιλίας τῆς νοερᾶς ἀμερείας. λείπεται ἄρα τὸ ἀκρότατον τῆς ψυχῆς
καὶ τὸ ἑνοειδέστατον τῆς διανοίας ἐνιδρῦσθαι[4]) τῇ νοήσει τοῦ μερικοῦ νοῦ, διὰ
συγγένειαν αὐτῇ συναπτόμενον. τοῦτο δὴ οὖν ἐστὶν ὁ λόγος, τὸ νοοῦν ἡμῶν τὰ
νοητά, καὶ οὗ[5]) ὁ ἐν Πολιτείᾳ[6]) Σωκράτης νόησιν εἶπε τὴν ἐνέργειαν, ὡς
διάνοιαν | τὴν τῶν μέσων γνῶσιν νοητῶν καὶ δοξαστῶν. εἰ δὲ νόησις αὐτοῦ ἡ F
ἐνέργεια, νοῦς ἄν τις εἴη. τοῦτον τὸν λόγον ἐν τοῖς ἑπομένοις[7]) ἐγγίγνεσθαί[8])
φησι[9]) τῇ ψυχῇ περὶ τὸ νοητὸν κινουμένῃ, καθάπερ καὶ τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ
τὴν ἐπιστήμην ποικιλωτέραν[10]) ἔχειν ἐνέργειαν, δι' ἄλλων ἄλλα[11]) πιέζου-
σαν, τὸν δὲ νοῦν ἁπλουστέραν, αὐτοπτικῶς τὰ ὄντα θεωμένην. τοῦτο δὴ τὸ
ἀκρότατον καὶ ἀμερέστατον ἡμῶν προσηγόρευσε νυνὶ[12]) ὁ Πλάτων λόγον, ὡς
ἐκφαῖνον τὸν νοῦν ἡμῖν καὶ τὴν νοητὴν φύσιν. ὅταν γὰρ ἡ ψυχὴ φαντασίας ἀπο-
στῇ καὶ δόξης καὶ τῆς ποικίλης | καὶ ἀορίστου γνώσεως, ἀναδράμῃ δὲ εἰς τὴν 76
ἑαυτῆς ἀμέρειαν, καθ' ἣν ἐνερρίζωται τῷ μερικῷ νῷ, καὶ ἀναδραμοῦσα συ-
νάψῃ τὴν ἑαυτῆς ἐνέργειαν πρὸς τὴν ἐκείνου νόησιν, τότε δὴ μετ' ἐκείνου νοεῖ
τὸ ἀεὶ ὄν, μιᾶς τε τῆς ἐνεργείας οὔσης καὶ δυοειδοῦς καὶ ταὐτότητος καὶ δια-
κρίσεως ἐν ταῖς νοήσεσιν ὑπαρχούσης. τηνικαῦτα γὰρ καὶ ἀθροωτέρα γίνεται
τῆς ψυχῆς ἡ νόησις καὶ ἐγγυτέρω τῶν αἰωνίων πραγμάτων, ἵνα καὶ ἕλῃ τὸ
νοητὸν ἅμα τῷ νῷ καὶ οἷον φῶς ἔλαττον μετὰ μείζονος φωτὸς ἐνεργήσῃ[13])
τοῦ ἐν ἡμῖν λόγου τὴν νόησιν ὑποτρέχοντος τοῦ νοῦ, καὶ γένηται τὸ νοητὸν
νοήσει περιληπτὸν μετὰ λόγου[14]). ὁ μὲν γὰρ ἡμέτερος λόγος μετὰ τῆς νοή-
σεως ὁρᾷ τὸ νοητόν, ἡ δὲ τοῦ νοῦ νόησις ἀεὶ καί ἐστι[15]) καὶ ὁρᾷ τὸ νοητόν,
συνάπτει δὲ αὐτῷ λόγον, ὅταν καὶ οὗτος γένηται νοοειδής. ἀλλὰ[16]) πῶς περι-
ληπτὸν τῷ μερικῷ νῷ τὸ ὄντως ὄν, ἢ τῷ λόγῳ; τοῦτο γὰρ ἔτι θαυμαστότερον.
ἢ καὶ εἰ μὴ τὸ νοητὸν αὐτὸ δυνατὸν περιληφθῆναι τῷ νῷ καὶ τῷ λόγῳ, διότι
κρεῖττόν ἐστιν ἁπάσης περιοχῆς καὶ ἐξῃρημένως πάντα περιείληφεν, ἀλλ'[17])

---

[1]) 75, 42 *κατ'*) *κατὰ* B. — [2]) 75, 42 *δοξαστικός*) *δοξαστικῶς* A. — [3]) 75, 46 *οἷα*) *οἷα* — [4]) 75, 48 *ἐνιδρῦσθαι*) *ἐνιδρύσθαι* — [5]) 75, 49 *οὗ*) *ὂν* B. (corr. Tayl.) — [6]) 75, 49 *Πολιτείᾳ*) Lib. VI. Pag. 511 D. Cf. adn. nostra ad eum locum. — [7]) 75, 50 *τοῖς ἑπομένοις*) Pag. 37 A. B. C. — [8]) 75, 51 *ἐγγίγνεσθαί*) *ἐγγίνεσθαί* A. — [9]) 75, 51 *φησι*) *φησιν* B. — [10]) 75, 52 *ποικιλωτέραν*) *ποικιλοτέραν* A. — [11]) 75, 52 *ἄλλα*) *ἀλλὰ* B. — [12]) 75, 53 *προσηγόρευσε νυνὶ*) *προσηγόρευσεν νῦν* B. — [13]) 76, 5 *ἐνεργήσῃ*) *ἐνεργήσει* B. — [14]) 76, 5 *τοῦ ἐν ἡμῖν—μετὰ λόγου*) *τὸν ἐν ἡμῖν λόγον*, omissis reliquis, B. — [15]) 76, 6 *καί ἐστι*) *καὶ ἔστι* — [16]) 76, 7 *ἀπορία·* m. A. — [17]) 76, 9 *λύσις*. m. A.

B οὖν ὁ μὲν νοῦς τὸ ἑαυτοῦ νοητὸν | ἔχων διὰ τοῦτο λέγεται καὶ τὸ ὅλον περιλαμβάνειν, ὁ δὲ λόγος διὰ τοῦ νοῦ συστοίχου[1]) ἑαυτῷ τῶν ὄντων ὑποδεχόμενος ἐννοίας οὕτω διὰ τούτων λέγεται τὸ ὂν περιλαμβάνειν. τάχα δὲ ἂν σημαίνοι καὶ ὅτι[2]) περιθέων τὸ νοητὸν ὁ λόγος καὶ ὡς περὶ κέντρον ἐνεργῶν καὶ κινούμενος οὕτως αὐτὸ θεᾶται, τῆς μὲν νοήσεως ἀμεταβάτως αὐτὸ καὶ ἀμερίστως γιγνωσκούσης[3]), τοῦ δὲ λόγου περιχορεύοντος αὐτοῦ κύκλῳ τὴν οὐσίαν καὶ ἀνελίττοντος τὴν ἡνωμένην ἐν αὐτῷ πάντων ὑπόστασιν. Ἐπὶ δὴ τούτοις τὴν δόξαν κατανοήσωμεν[4]) ἥτις ἐστίν. ὅτι μὲν οὖν πέρας ἐστὶ τῆς λογικῆς ἁπάσης ζωῆς καὶ ὅτι συνάπτεται πρὸς τὸ ἀκρότατον τῆς ἀλόγου, πολλάκις ἐστὶ τεθρυλλημένον· ἃ δέ ἐστιν ἐξαίρετα τῆς Πλατωνικῆς παραδόσεως, ταῦτα νῦν λέγωμεν· ὅτι τοὺς τῶν αἰσθητῶν λόγους τὸ δοξαστικὸν περιέχει καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τὰς οὐσίας αὐτῶν γιγνῶσκον[5]) καὶ τὸ μὲν ὅτι θεωροῦν, τὴν δὲ αἰτίαν ἀγνοοῦν. τῆς γὰρ διανοίας ἅμα καὶ τὰς οὐσίας καὶ τὰς αἰτίας γιγνωσκούσης[6]) τῶν αἰσθητῶν, τῆς δ' αἰσθήσεως μηδέτερα[7]) (δέδεικται γὰρ ἐν Θεαιτήτῳ σαφῶς,
C ὅτι οὐσίας ἐστὶν ἀγνὼς ἡ αἴσθησις καὶ τῆς αἰτίας ὧν γιγνώσκει | παντελῶς ἀμαθής) ἀναγκαῖον τὴν δόξαν ἐν μέσῳ τεταγμένην τὰς μὲν οὐσίας τῶν αἰσθητῶν διὰ τῶν ἐν αὐτῇ λόγων γιγνώσκειν, τὰς δὲ αἰτίας ἀγνοεῖν. οὕτω γὰρ ἂν καὶ ἡ ὀρθὴ δόξα διαφέροι τῆς ἐπιστήμης, ἢ[8]) τὸ ὅτι γιγνώσκει[9]) μόνον, ἐκείνης καὶ τὴν αἰτίαν θεωρεῖν δυναμένης. ἔχεται δὲ τῆς δόξης ἡ αἴσθησις μέση καὶ αὐτὴ οὖσα τοῦ τε αἰσθητηρίου καὶ τῆς δόξης. τὸ μὲν γὰρ αἰσθητήριον μετὰ πάθους ἀντιλαμβάνεται τῶν αἰσθητῶν, διὸ καὶ φθείρεται ταῖς ὑπερβολαῖς αὐτῶν, ἡ δὲ[10]) δόξα γνῶσιν ἔχει καθαρὰν πάθους, ἡ δὲ αἴσθησις μετέχει μέν πως καὶ τοῦ πάθους, ἔχει δέ τι γνωστικόν, καθόσον[11]) καὶ ἐνίδρυται τῷ δοξαστικῷ καὶ ἐλλάμπεται παρ' αὐτοῦ καὶ γίγνεται[12]) λογοειδής, ἄλογος οὖσα καθ' ἑαυτήν. εἰς ταύτην ἀποπερατοῦται τῶν γνωστικῶν δυνάμεων ἡ σειρά, ἧς ἡγεῖται μὲν ἡ[13]) νόησις, ὑπὲρ λόγον οὖσα καὶ ἀμετάβατος, δευτέραν δὲ ἔχει τάξιν ὁ λόγος, ὅς ἐστι τῆς ψυχῆς ἡμῶν νόησις μεταβατικῶς ἐφαπτομένης τῶν ὄντων, τρίτην δὲ ἡ δόξα, κατὰ λόγον οὖσα γνῶσις τῶν αἰσθητῶν, τετάρτη δὲ ἡ αἴσθησις, ἄλογος ὑπάρχουσα τῶν αὐτῶν γνῶσις. ἡ γὰρ διάνοια, μέση νοή-
D σεως οὖσα καὶ | δόξης, τῶν μέσων ἐστὶν εἰδῶν γνωστική, τῶν δεομένων ἀμυδροτέρας μέν, ἢ κατὰ νόησιν, τρανεστέρας δέ τινος, ἢ κατὰ δόξαν ἐπιβολῆς, ὡς καὶ Σωκράτης[14]) ἔλεγε τῇ προτεραίᾳ διορίζων τὰς γνώσεις τοῖς γνωστοῖς. τὴν μὲν οὖν δόξαν κατὰ λόγον προσρητέον, διότι λόγους ἔχει γνωστικοὺς τῶν

---

[1]) 76, 10 *συστοίχου*) *συστοῖχος* B. *συστοίχως* A. — [2]) 76, 11 *σημαίνοι καὶ ὅτι*) *σημαίνει, καὶ ὅ* B. — [3]) 76, 13 *γιγνωσκούσης*) *γινωσκούσης* A. — [4]) 76, 14 *κατανοήσωμεν*) *κατανοήσω* B. *τίς ἐστιν ἡ δόξα·* m. A. — [5]) 76, 17 *γιγνῶσκον*) *γινῶσκον* A. — [6]) 76, 18 *γιγνωσκούσης*) *γινωσκούσης* A. — [7]) 76, 19 *μηδέτερα*) *μηδ' ἕτερα* B. *ὡς μηδέτερα* A. — [8]) 76, 21 *ἢ*) Fort. *ᾗ* — [9]) 76, 22 *γιγνώσκει*) *γινώσκει* A. — [10]) 76, 24 *δὲ*) om. A. — [11]) 76, 25 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* B. — [12]) 76, 25 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [13]) 76, 27 *ἡ*) om. B. — [14]) 76, 31 *Σωκράτης*) Civ. Lib. VII. Pag. 533 D.

οὐσιῶν, ἄλογον δὲ ἄλλως, ὡς καὶ[1]) τὰς αἰτίας ἀγνοοῦσαν· ἄλογον γὰρ
πρᾶγμα πῶς ἂν εἴη ἐπιστήμη; φησὶν ὁ ἐν Συμποσίῳ[2]) Σωκράτης περὶ αὐτῆς·
τὴν δὲ αἴσθησιν πάντως[3]) ἄλογον θετέον. ὅλως γὰρ ἑκάστης τῶν αἰσθήσεων
τὸ ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ γενόμενον περὶ τὸ ζῶον πάθος γιγνωσκούσης[4]), οἷον μή-
λου προσενεχθέντος ὄψεως μὲν ὅτι ἐρυθρὸν γνούσης ἐκ τοῦ περὶ τὸ ὄμμα πά-
θους, ὀσφρήσεως δὲ ὅτι εὐῶδες ἐκ τοῦ περὶ τὰς ῥῖνας[5]), γεύσεως δὲ ὅτι γλυκὺ
καὶ ἁφῆς ὅτι λεῖον, τί τὸ λέγον, ὅτι μῆλόν ἐστι τοῦτο τὸ προσενεχθέν[6]); οὔτε
γὰρ τῶν μερικῶν τις αἰσθήσεων· τούτων γὰρ ἑκάστη ἕν τι τῶν περὶ αὐτὸ γι-
νώσκει, | οὐχ ὅλον· οὔτε ἡ κοινὴ αἴσθησις· αὕτη γὰρ διακρίνει μόνον τὰς δια- E
φορὰς τῶν παθῶν, ὅτι δὲ τοιάνδε ἔχον οὐσίαν ἐστὶ τὸ ὅλον, οὐκ οἶδε. δῆλον
οὖν, ὅτι ἔστι τις κρείττων τῶν αἰσθήσεων δύναμις, ἡ τὸ ὅλον γιγνώσκουσα[7])
πρὸ τῶν οἱονεὶ[8]) μερῶν καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ θεωροῦσα ἀμερῶς τοῦ[9]) τῶν πολλῶν
τούτων δυνάμεων συνεκτικόν. ταύτην δὴ οὖν τὴν δύναμιν δόξαν ὁ Πλάτων κέ-
κληκε[10]) καὶ τὸ αἰσθητὸν διὰ τοῦτο δοξαστόν. ἔτι τοίνυν τῶν αἰσθήσεων πολλά-
κις ἀλλοῖα παθήματα ἀπαγγελλουσῶν καὶ οὐχ οἷα τὰ τοιαῦτα βούλεται, τί τὸ
κρῖνον[11]) ἐν ἡμῖν καὶ λέγον[12]) τὴν μὲν ὄψιν λέγουσαν ποδιαῖον τὸν ἥλιον ἠπα-
τῆσθαι, τὴν δὲ τῶν νοσούντων γεῦσιν τὸ μέλι πικρὸν ἀποφαινομένην; πάντως
γάρ που φανερὸν, ὡς ἐν τούτοις ἅπασι καὶ τοῖς τοιούτοις αἱ μὲν αἰσθήσεις τὸ
ἑαυτῶν ἀπαγγέλλουσι πάθημα καὶ οὐ πάντῃ ψεύδονται[13])· τὸ γὰρ περὶ τὰ αἰ-
σθητήρια πάθος λέγουσιν, ἐκεῖνο δὲ τοιοῦτόν ἐστι· τὸ δὲ λέγον τὴν αἰτίαν τοῦ
πάθους καὶ ἐπικρῖνον[14]) ἕτερον. ἔστιν ἄρα τῆς ψυχῆς τις δύναμις κρείττων
αἰσθήσεως, ἡ μηκέτι δι' ὀργάνου γινώσκουσα, ἀλλὰ δι' ἑαυτῆς τὰ αἰσθητὰ |
καὶ τὴν παχύτητα τῆς αἰσθήσεως ἐπανορθουμένη. καὶ αὕτη μὲν ἡ δύναμις, F
λόγος οὖσα ὡς πρὸς τὴν αἴσθησιν, ἄλογός ἐστιν ὡς πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν ὄντως

---

1) 76, 32 *καὶ*) om. A. — 2) 76, 33 *Συμποσίῳ*) Pag. 202 A. — 3) 76, 34 *πάντως*) *πάντων* A. — 4) 76, 35 *γιγνωσκούσης, οἷον*) *γινωσκούσης. Νοησις ἀμεταβάτως Διάνοια καὶ λόγος, μεταβατικῶς Δόξα μετὰ λόγων γνῶσις καὶ ἀναιτίως Αἴσθησις ἄλογος, γνῶσις τῶν παθῶν. Αἰσθητήριον πάθος. Οἷον* B. — Quae inter *γιγνωσκούσης* et *οἷον* interiecta sunt, ea non a Proclo scripta, sed ex margine perperam in ordinem esse recepta cum ipsa scriptura monstrat, tum grammatica ratio perspicue docet. Taylorus vero sine offensione sic interpretatur: For in short, since each of the senses knows the passion produced about the animal by the object of sense, hence intelligence is an intransitive, but dianoia and reason a transitive knowledge; opinion a knowledge in conjunction with reason but without the assignation of cause; sense an irrational knowledge of passions; and the instrument of sense passion only. Thus, for instance, when an apple etc. In A ista omnia in margine sunt: *νόησις ἀμεταβάτως· | διάνοια* etc. usque ad *πάθος*: — 5) 76, 38 *ῥῖνας*) *ῥίνας* A. — 6) 76, 39 *προσενεχθέν;*) *προσεχθέν;* B. — 7) 76, 41 *γιγνώσκουσα*) *γινώσκουσα* A. — 8) 76, 42 *οἱονεὶ*) *οἱωνεὶ* B. — 9) 76, 42 *τοῦ*) Immo *τὸ* — 10) 76, 43 *κέκληκε*) *κέκληκεν* B. — 11) 76, 45 *κρῖνον*) *κρίνον* — 12) 76, 45 *λέγον*) *λέγων* B. — 13) 76, 47 *ση· ὅτι οὔποτε ἀπατᾶται ἡ αἴσθησις*: m. A. — 14) 76, 48 *ἐπικρῖνον*) *ἐπικρίνον*

ὄντων, ἡ δὲ αἴσθησις ἁπλῶς ἄλογος. διὸ καὶ ἐν Πολιτείᾳ[1]) μέσον αὐτὴν τὴν δόξαν λέγων γνώσεως ἀπεφήνατο καὶ ἀγνοίας. λογικὴ μὲν γάρ ἐστι γνῶσις, ἀλλὰ συμφύρεται πρὸς τὴν ἀλογίαν, μετ' αἰσθήσεως τὰ αἰσθητὰ γινώσκουσα, μόνως[2]) δὲ ἄλογος ἡ αἴσθησις, ὥσπερ καὶ ὁ Τίμαιος αὐτὴν προσηγόρευσεν, πρῶτον μὲν, διότι καὶ τοῖς ἀλόγοις ἐνυπάρχει ζῴοις καὶ ἔστι χαρακτηριστικὴ |
77 τῆς ἀλόγου πάσης ζωῆς· ταύτῃ[3]) γὰρ αὐτὴν καὶ τῆς ἐπιστήμης διέκρινεν ὁ ἐν Θεαιτήτῳ[4]) λόγος· δεύτερον δὲ, ὅτι παρὰ πάντα τὰ μόρια τῆς ἀλόγου ψυχῆς ἀπειθὴς αὐτὴ[5]) πρὸς τὸν λόγον ἐστί· τὸ μὲν γὰρ θυμοειδὲς καὶ ἐπιθυμητικὸν κατήκοόν ἐστι λόγου καὶ τῶν τοῦ λόγου προσταγμάτων καὶ δέχεται τὴν παρ' αὐτοῦ παιδείαν, ἡ δὲ αἴσθησις κἂν μυριάκις ἀκούῃ τοῦ λόγου λέγοντος, ὅτι μείζων ὁ ἥλιος τῆς γῆς, ὅμως ποδιαῖον αὐτὸν ὁρᾷ καὶ οὐκ ἂν ἄλλως ἀπαγγείλειεν ἡμῖν· τρίτην τοίνυν, ὅτι οὐδὲ αὐτὸ ὃ γινώσκει οἶδεν· οὐ γὰρ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πέφυκεν ὁρᾶν· οὐ γὰρ τί ἐστι λευκὸν οἶδεν, ἀλλ' ὅτι λευκὸν διὰ τοῦ πάθους ἔγνωκε[6]), διακέκριται[7]) δὲ τὸ αἰσθητήριον, καὶ ταύτῃ οὖν ἄλογος· οὕτω γὰρ ἐν Γοργίᾳ[8]) τὴν ἄλογον ἀφωρίσατο γνῶσιν, τὴν μὴ εἰδυῖαν, ἀλλὰ στοχαζομένην· τέταρτον, ὅτι πέρας ἐστὶ πάσης τῆς τῶν γνώσεων σειρᾶς καὶ πορρωτάτω λόγου[9]) καὶ νοῦ τὴν οὐσίαν ἔχει καὶ τῶν ἐκτός ἐστι καὶ διὰ σώματος
B ποιεῖται τὴν ἀντίληψιν. ταῦτα γὰρ πάντα |δείκνυσι τὸ ἄλογον αὐτῆς. ἔστι δὴ[10]) οὖν τὸ γενητὸν πᾶν δόξῃ μετ' αἰσθήσεως ληπτὸν, τῆς μὲν εἰσαγγελλούσης τὰ πάθη, τῆς δὲ τοὺς λόγους αὐτῶν προβαλλούσης ἀφ' ἑαυτῆς καὶ τὰς οὐσίας γιγνωσκούσης[11]), καὶ ὥσπερ[12]) ὁ λόγος τῇ νοήσει συναφθεὶς[13]) ὁρᾷ τὸ νοητὸν, οὕτω καὶ ἡ δόξα τῇ αἰσθήσει συνταχθεῖσα γιγνώσκει[14]) τὸ γενητόν. ἐπεὶ γὰρ μέσης ἐστὶν οὐσίας ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ μεταξὺ συμπληροῖ νοῦ καὶ ἀλογίας. τῷ μὲν γὰρ ἀκροτάτῳ ἑαυτῆς νῷ σύνεστι, τῷ δὲ ἐσχάτῳ νεύει πρὸς τὴν αἴσθησιν· διὸ καὶ ὁ Τίμαιος ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ συζυγίᾳ τὴν νόησιν προέταξε τοῦ λόγου, κρείττονα οὖσαν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τὴν δόξαν τῆς αἰσθήσεως. ἐκεῖ μὲν γὰρ ὁ λόγος μετὰ τὴν νόησιν ὡς ἐλάττων ὢν νοῦς[15]), ἐνταῦθα δὲ ἡ δόξα πρὸ τῆς αἰσθήσεως ὡς λογικὴ αἴσθησις. τὸ δὲ ὅλον πλάτος τῆς λογικῆς οὐσίας ἀφορίζει δόξα καὶ λόγος, νοῦς δὲ ἡμῶν βασιλεὺς, αἴσθησις δὲ ἄγγελός, φησιν ὁ

---

1) 76, 51 *Πολιτείᾳ*) Lib. V. Pag. 478 D. — 2) 76, 53 *μόνως*) cum o super ω A. — 3) 77, 1 *ταύτῃ*) *ταῦτα* B. — 4) 77, 1 *Θεαιτήτῳ*) Pag. 186 C. — 5) 77, 2 *αὐτὴ*) Malim *αὕτη* — 6) 77, 6 *ἔγνωκε*) *ἔγνωκεν* B. — 7) 77, 6 *διακέκριται δὲ τὸ αἰσθητήριον*) Tayl. coni. *οὐ διακέκριται δὲ τοῦ αἰσθητηρίου*: It likewise is not separated from the instrument of sense, and is therefore on this account irrational. Nihil mutandum, sed *διακέκριται* activa significatione accipiendum videtur: distinctionem autem fecit instrumentum sentiendi. — 8) 77, 7 *Γοργίᾳ*) Pag. 464 C. — 9) 77, 9 *λόγου*) *λόγον* B. — 10) 77, 10 *δὴ*) *δὲ* B. — 11) 77, 11 *γιγνωσκούσης*) *γινωσκούσης* A. — 12) 77, 11 *ὥσπερ*) *ὡς* A. — 13) 77, 12 *συναφθεὶς*) *συναφεὶς* B. — 14) 77, 12 *γιγνώσκει*) *γινώσκει* A. — 15) 77, 16 *ὢν νοῦς*) *ὢν ὁ νοῦς* B et, qui *ὢν* in m. tantum habet, A.

μέγας Πλωτῖνος[1]). καὶ λόγος μὲν ἅμα τῷ νῷ τὸ νοητὸν ὁρᾷ, καθ' ἑαυτὸν δὲ
τοὺς μέσους θεωρεῖ λόγους, δόξα δὲ μετὰ μὲν αἰσθήσεως ὁρᾷ τὸ γενητὸν, καθ'
ἑαυτὴν[2]) δὲ τὰ ἐν αὐτῇ εἴδη πάντα διασκέπτεται· | περὶ ὧν ἐν ἄλλοις εἴρη- C
ται, πῶς τε ὑφίσταται, καὶ πῶς τόπος αὐτῶν ἐστι τὸ δοξαστικὸν μέρος τῆς
ψυχῆς· καὶ ἐκείνῳ μὲν τὸ νοητὸν περιληπτὸν[3]), ταύτῃ δὲ τὸ γενητὸν[4]) δο-
ξαστόν. ἔξω γὰρ αὐτῆς ἐστι καὶ οὐκ ἔνδον τὸ γνωστὸν, ὥσπερ ἐκείνου τὸ νοη-
τόν. διὸ περιληπτὸν μὲν οὐκ ἔστι[5]), δοξαστὸν δὲ, ἀλλ' οὐκ αἰσθητὸν προσείρη-
ται, διότι δόξα μὲν τὰς οὐσίας γινώσκει τῶν πραγμάτων, αἴσθησις δὲ οὔ. τῆς
οὖν τρανεστέρας γνώσεως ἀποφέρεται καὶ ἐπωνυμίαν, τῆς γιγνωσκούσης[6]), τί
ἐστιν, ἀλλ' οὐχ οἷόν ἐστι μόνον, ὃ τῆς αἰσθήσεως ἔργον ἐλέγομεν. εἰκότως
οὖν[7]) τὸ γενητὸν καὶ δοξαστὸν προσηγόρευσεν ὁ Τίμαιος· καὶ γάρ ἐστι τοῦτο
Πυθαγορικόν· ἐπεὶ καὶ ὁ ἐν Παρμενίδῃ[8]) τὴν περὶ τῶν αἰσθητῶν πραγμα-
τείαν[9]) διὰ τοῦτο πρὸς δόξαν ἐπέγραψεν, ὡς τῶν αἰσθητῶν δοξαστῶν ὄντων
κατὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν. οὔτ' οὖν αἰσθητὸν ἔδει μόνον καλεῖν τὸ γενητὸν, διότι
τῆς οὐσίας οὐδενός ἐστιν ἡ αἴσθησις γνωστικὴ, οὔτε δοξαστὸν ἄνευ αἰσθήσεως·
καὶ γὰρ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους ἡ δόξα γινώσκει καὶ ὅλως ἑαυτὴν, ἃ δὴ τῶν
ἁπλῶς γενητῶν οὐκ ἔστιν. εἰκότως ἄρα δοξαστὸν μετ' αἰσθήσεως[10]) αὐτὸ προ-
σείρηκε[11]). Τοσαῦτα περὶ τῶν Πλατωνικῶν ῥημάτων εἴχομεν λέγειν. δοκεῖ δέ
μοι[12]) διαφερόντως ὁ Ἀριστοτέλης[13]) ἐν τούτοις τὸν δεύτερον αἰτιάσασθαι
λόγον· ποῦ γὰρ ἀληθῶς τὸ δόξῃ μετ' αἰσθήσεως δοξαστὸν εἶναι γιγνόμενον καὶ |
ἀπολλύμενον; τὸν γὰρ οὐρανὸν ἀγένητον εἶναι καὶ ἀνώλεθρον[14]), δόξῃ μετ' D
αἰσθήσεως ὄντα δοξαστόν. ζητήσει μὲν οὖν[15]) καὶ ὁ Τίμαιος προϊὼν, εἰ γέγο-
νεν ὁ πᾶς οὐρανός· λεγέσθω δὲ καὶ νῦν παρ' ἡμῶν, ὅτι τὸ γίγνεσθαι καὶ τὸ
ἀπόλλυσθαι κατ' ἀναλογίαν ἐστὶ καὶ ἐν τῷ[16]) οὐρανῷ, οὐ μόνον κατὰ τὰς
κινήσεις καὶ τὰς τῶν σχημάτων μεταβολὰς, ἀλλὰ καὶ ὅτι τὸ σῶμα τὸ οὐράνιον
οὐκ ἔστιν ἑαυτοῦ γεννητικὸν[17]), ἀλλ' ἀπ' ἄλλης μόνον αἰτίας ὑφέστηκε[18]). διὸ

---

[1]) 77, 18 *Πλωτῖνος*) Enn. V. Lib. III. Cap. 3. Pag. 927, 11 Creuz. — *ὁ μέγας πλωτῖνος·* m. A. — [2]) 77, 19 *ἑαυτὴν*) *ἑαυτὴ* A. — [3]) 77, 21 *περιληπτὸν*) *ληπτὸν* B. — [4]) 77, 21 *γενητὸν*) *νοητὸν* B. — [5]) 77, 22 *ἔστι*) *ἔστιν* B. — [6]) 77, 24 *γιγνωσκούσης*) *γινωσκούσης* A. — [7]) 77, 25 *οὖν*) *ἂν* — [8]) 77, 25 *ὁ ἐν Παρμενίδῃ*) *ὁ ἐν Παρμενίδει* B. Tayl. coni. *ὁ Παρμενίδης*: since Parmenides also considered the discussion of sensibles as a discussion according to opinion. Interpretatio probari nequit: coniecturam commendant haec, quae scribit Proclus in Parmen. T. V. Pag. 310 Cous. *οὕτω δὲ καὶ οἱ Πυθαγόρειοι τῶν λόγων τοὺς μὲν ἔφασκον εἶναι μυστικοὺς, τοὺς δὲ ὑπαιθρίους, καὶ οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου τοὺς μὲν ἐσωτερικοὺς, τοὺς δὲ ἐξωτερικοὺς, καὶ αὐτὸς Παρμενίδης τὰ μὲν πρὸς ἀλήθειαν ἔγραψε, τὰ δὲ πρὸς δόξαν.* — [9]) 77, 26 *πραγματείαν*) *πραγματειαν* A. *πραγματεῖων* B. (corr. Tayl.) — [10]) 77, 28 *καὶ γὰρ τοὺς—μετ' αἰσθήσεως*) om. B. — [11]) 77, 28 *προσείρηκε*) *προσείρηκεν* B. — [12]) 77, 28 *Τοσαῦτα—δοκεῖ δέ μοι*) *τὸ* B. — [13]) 77, 28 *ἀριστοτέλης·* m. A. — [14]) 77, 30 *ἀνώλεθρον*) *ἀνόλεθρον* B. — [15]) 77, 30 *οὖν*) om. B. — [16]) 77, 32 *τῷ*) om. B. — [17]) 77, 33 *γεννητικὸν*) *γενητικὸν* A. *γενητὸν* B. — [18]) 77, 33 *μόνον αἰτίας ὑφέστηκε*) *α. μ. ὑφέστηκεν* B.

γενητόν ἐστιν, ὡς τοῦ ὑφίστασθαι τὴν αἰτίαν εἰς ἕτερον ἀνηρτημένην ἔχον. ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον ὑφέστηκεν ἀπ' ἄλλου[1]), ἀλλὰ καὶ συνέχεται ὑπ' ἄλλου συνέχειν ἑαυτὸ μὴ δυνάμενον, καὶ ἀπόλλυται κατὰ τὸν οἰκεῖον λόγον διὰ τοῦτο, τῷ[2]) γίγνεσθαι συστοίχως τοῦ ἀπόλλυσθαι ληφθέντος. τὰ μὲν γὰρ ὄντως ὄντα καὶ ἀεὶ ὄντα γεννᾷ τε ἑαυτὰ καὶ συνέχεται παρ' ἑαυτῶν, ὅθεν καὶ ἀγένητα[3]) λέγεται καὶ ἀνώλεθρα[4]) κατὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν· εἰ δὲ τὸ ὄντως ὂν ἀγένητον παρ' ἑαυτοῦ ὑφέστηκε[5]), τὸ μὴ παρ' ἑαυτοῦ ὑφεστὸς οὐκ ἂν ὄντως ἀγένητον εἴη, καὶ εἰ τὸ ὄντως ἀνώλεθρον ἑαυτὸ συνέχειν πέφυκε[6]), τὸ μὴ πεφυκὸς ἑαυτὸ συνέχειν οὐκ ὄντως ἀνώλεθρόν[7]) ἐστιν. ἀλλὰ μὴν ὁ οὐρανός (λέγω δὲ[8]) οὐ-
E ρανὸν τὸ σωματοειδὲς μόνον) | οὔτε παράγειν ἑαυτὸν[9]) οὔτε συνέχειν πέφυκεν· ἀμερὲς γὰρ πᾶν τὸ τοιοῦτον, τὸ ἑαυτοῦ παρακτικὸν καὶ ἑαυτοῦ συνεκτικόν. οὐκ ἄρα ὄντως ἀγένητός[10]) ἐστιν οὐδὲ ὄντως ἀνώλεθρος[11]), ἀλλ' ὅσον ἐπὶ τῷ σωματοειδεῖ, καὶ γενητός ἐστι καὶ σκευαστός. ἔτι δέ, ὥς φησιν αὐτὸς ὁ[12]) Ἀριστοτέλης καὶ ἀποδείκνυσι μέντοι σαφῶς καὶ γενναίως, οὐδὲν σῶμα πεπερασμένον ἄπειρον ἔχει δύναμιν· τὸ δὲ σῶμα τὸ οὐράνιον πεπερασμένον· οὐκ ἄρα ἄπειρον ἔχει δύναμιν. τὸ δὲ ἀνώλεθρον καθὸ ἀνώλεθρον, ἄπειρον ἔχει δύναμιν. τὸ σῶμα ἄρα καθὸ σῶμα, οὐκ ἔστιν ἀνώλεθρον[13])· ὥστε καὶ κατὰ τὸν Ἀριστοτέλους λόγον δείκνυται τὸ τοιοῦτον. ὅπη[14]) δὲ ἀγένητός ἐστι καὶ ἀΐδιος ὁ οὐρανός, μικρὸν ὕστερον ἔσται ἡμῖν δῆλον· νῦν δὲ τοῦτο μόνον ἐκ τῶν εἰρημένων φανερόν, ὅτι καθ' αὑτὸ πᾶν τὸ σωματικὸν γιγνόμενόν ἐστι καὶ ἀπολλύμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν· ὥσπερ δὴ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Πολιτικῷ[15]) φησί[16])· Τὸ κατὰ ταὐτὰ ὡσαύτως ἔχειν ἀεὶ καὶ ταὐτὸν[17]) εἶναι τοῖς πάντων θειοτάτοις προσήκει μόνοις, σώματος δὲ φύσις οὐ ταύτης τῆς τάξεως. ὃν δὲ οὐρανὸν ἢ κόσμον ἐπωνομάκαμεν, πολλῶν μὲν καὶ μακαρίων παρὰ τοῦ γεννήσαντος[18]) αὐ-
F τὸν μετείληφεν, | αὐτὰρ κεκοινώνηκε καὶ σώματος, ὅθεν αὐτῷ μεταβολῆς ἀμοίρῳ γίγνεσθαι διὰ παντὸς[19]) ἀδύνατον. εἴρηται οὖν, ὅπως καὶ ὁ οὐρανὸς τοῖς εἰρημένοις ὑποπίπτει διορισμοῖς. εἰ δ' οὖν πάλιν διαποροίη πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀεὶ ὄντος ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης[20]), οὐ πᾶν τὸ ἀεὶ ὂν νοήσει μετὰ λόγου περιληπτὸν ἀνεχόμενος λέγειν, εἶναι γὰρ[21])

---

[1]) 77, 34 *ἀπ' ἄλλου*) *ἀπ' ἄλλων* A. *ὑπ' ἄλλου* B. — [2]) 77, 35 *τῷ*) *τὸ* B. — [3]) 77, 37 *ἀγένητα*) *ἀγέννητα* A. — [4]) 77, 37 *ἀνώλεθρα*) *ἀνόλεθρα* B. — [5]) 77, 37 *ὑφέστηκε*) *ὑφέστικεν* B. — [6]) 77, 38 *ἀνώλεθρον—πέφυκε*) *ἀνόλεθρον—πέφυκεν* B. — [7]) 77, 39 *ἀνώλεθρόν*) *ἀνόλεθρόν* B. — [8]) 77, 39 *δὲ*) *δὴ* B. — [9]) 77, 40 *ἑαυτὸν*) *ἑαυτὸ* A. — [10]) 77, 41 *ἀγένητός*) *γενητός* B. (corr. Tayl.) — [11]) 77, 41 *ἀνώλεθρος*) *ἀνόλεθρος* B. — [12]) 77, 42 *ὁ*) om. B. — [13]) 77, 44 *ἀνώλεθρον* ter) *ἀνόλεθρον* ter B. — [14]) 77, 45 *ὅπη*) *ὅποι* A. — [15]) 77, 47 *τῷ Πολιτικῷ*) Pag. 269 D. — [16]) 77, 47 *φησί*) *φησιν* B. — [17]) 77, 48 *ταὐτὸν*) *ταῦτον* B. — [18]) 77, 49 *γεννήσαντος*) *γενήσαντος* A. — [19]) 77, 50 *διὰ παντὸς*) *διαπαντός* B. — [20]) 77, 52 *δαιμόνιος αριστοτέλης·* m. A. — [21]) 77, 52 *εἶναι γὰρ*) Fort. *ἀεὶ* addendum cum Tayl.

καὶ τὰ θειότατα τῶν φανερῶν, ἀξιώσομεν αὐτὸν μὴ [1]) συγχεῖν τὸ αἰώνιον καὶ
τὸ εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον ὑφεστός. καὶ γὰρ αὐτὸς διακρίνει τὸν αἰῶνα καὶ τὸν[2])
χρόνον, καὶ τὸν μὲν ἀπονέμει τῷ νῷ, τὸν δὲ τῷ οὐρανῷ καὶ τῇ κινήσει | 78
τοῦ οὐρανοῦ. ἐκεῖνο δὴ οὖν τὸ ἀεὶ ὄν, τὸ αἰώνιον, τοιοῦτόν ἐστιν, οἷον ὁ Τί-
μαιος ἀποδέδωκεν· τὰ δὲ θειότατα τῶν φανερῶν ἄλλον ἐστὶ τρόπον ἀΐδια καὶ
οὐ κατὰ τὴν αἰώνιον διαμονήν, ἀλλ' ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ παράγεται ἐκ τῶν σφε-
τέρων αἰτίων, καὶ τὸ εἶναι αὐτῶν σύμπαν ἐν τῷ γίγνεσθαί ἐστιν. εἴρηται δὲ
καὶ τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ, ὅτι ὁ αἰὼν συμφυής ἐστι τοῖς νοητοῖς, ἔχων καὶ περιέχων
τὸν ἄπειρον χρόνον, καὶ[3]) τὸ αἰώνιον νοητὸν ὄντως[4]) ἐστίν. εἰ δὲ τοῦτο τὸ ἀεὶ
ὄν, τὸ αἰώνιον, δηλοῖ, τί δεῖ τὴν τοῦ οὐρανοῦ φύσιν εἰς τοῦτο ἀνάγειν τὸ ἀεὶ
ὄν, ἀλλὰ μὴ λέγειν ἀεὶ γιγνόμενον αὐτόν, ὡς κατὰ τὴν τοῦ χρόνου ἀϊδιότητα
συμπαρεκτεινόμενον; ὥστε ἀμφοτέρας ἐλύσαμεν τὰς ἐνστάσεις ἀπὸ τῶν ἐκεί-
νου λόγων, ἃς ἐπήγαγε τοῖς ὁρισμοῖς τούτοις. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ πρὸς ταύτην ἀπε-
κρινάμεθα τὴν ζήτησιν, τούτων μὲν ἄρα ἀπαλλακτέον· ῥηθήσεται γὰρ καὶ
εἰσαῦθις· ὅλως δὲ περὶ κριτηρίων[5]) ἣν ἔχει δόξαν ὁ Πλάτων, ἀπὸ τούτων λη-
πτέον. ἄλλων γὰρ ἄλλο τὸ κριτήριον θεμένων, τῶν μὲν αἴσθησιν, ὥσπερ οἱ |
Πρωταγόρειοί φασι[6]), τῶν δὲ δόξαν, ὥσπερ ὁ λέγων δοκὸς δ' ἐπὶ πᾶσι B
τέτυκται, τῶν δὲ λόγον, τῶν δὲ νοῦν, ὁ Πλάτων οἰκείως τοῖς πράγμασι τὴν
τῶν κριτηρίων διεῖλεν οὐσίαν, τοῖς μὲν[7]) νοητοῖς νοῦν ἀπονείμας[8]), τοῖς δια-
νοητοῖς διάνοιαν, τοῖς δὲ δοξαστοῖς δόξαν, τοῖς δὲ αἰσθητοῖς αἴσθησιν. καὶ μὴ
διὰ τοῦτο οἰηθῇς[9]) διεσπασμένα τὰ κριτήρια κατ' αὐτὸν ὑπάρχειν. ἡ γὰρ ψυχὴ
καὶ ἕν ἐστι καὶ πλῆθος. εἰ τοίνυν τὸ κρῖνον[10]) ψυχή ἐστιν (οὐ γάρ που σῶμα
τὸ ἡμέτερον κριτικὴν ἔχει δύναμιν) ἡ δὲ ψυχὴ ἕν[11]) ἐστι καὶ πλῆθος, καὶ τὸ
κριτικὸν ἄρα ἕν ἐστιν ἅμα καὶ πολλά, καὶ μονοειδὴς ἡ κριτικὴ δύναμις καὶ πο-
λυειδής. τίς οὖν ἡ μία δύναμις; φαίη τις ἄν. ὁ λόγος, φήσομεν. οὗτος μὲν γὰρ
ἐπὶ τὴν τῶν νοητῶν θέαν στελλόμενος ἑαυτῷ τε χρῆται καὶ τῇ νοήσει, οὐχ ὅτι
ὄργανον μὲν ἡ νόησις, τὸ δὲ χρώμενον αὐτός, ὡς οἴεται Σεβῆρος[12]) ὁ Πλατωνι-
κός, χείρω τοῦ λόγου τὴν νόησιν τιθέμενος, ἀλλ' ὅτι φῶς ἐστιν ἡ νόησις τοῦ
λόγου, τελεσιουργὸς οὖσα καὶ ἀναγωγὸς αὐτοῦ καὶ ἀπολαμπρύνουσα τὴν ἐν αὐτῷ
γνωστικὴν δύναμιν. εἰς δὲ τὴν τῶν μέσων λόγων ἐπίκρισιν εἰσιὼν τῇ διανοίᾳ καὶ
ἑαυτῷ χρῆται μόνον καὶ πρὸς ἑαυτὸν διὰ ταύτης ἐπέστραπται, τὰ δὲ δοξαστὰ |

---

1) 77, 53 *μὴ*) delendum censet Jules Simon-Suisse libri ad 67, 11 citati Pag. 49. Est vero necessarium. Recte Tayl. whe think it fit, that he should not confound the eternal, and that which subsists through the whole of time. — 2) 77, 54 *τὸν*) *τὴν* B. — 3) 78, 4 *καὶ*) om. B. Addendum esse vidit Tayl. sed quod idem post *τὸ αἰώνιον* desiderat *ἄρα*, alienum videtur. — 4) 78, 4 *ὄντως*) *ὄντος* B. (corr. Tayl.) — 5) 78, 8 *περὶ κριτηρίων*. m. A. — 6) 78, 10 *φασι*) *φασιν* B. — 7) 78, 11 *μὲν*) *δὲ* B. — 8) 78, 11 *ἀπονείμας*) *ἀπονεῖμαι* A. — 9) 78, 12 *διὰ τοῦτο οἰηθῇς*) *διατοῦτο οἰηθεὶς* — 10) 78, 13 *κρῖνον*) *κρίνον* — 11) 78, 14 *ψυχή ἐστιν — ψυχὴ ἕν*) *ψυχή* B, omissis mediis et omisso *ἕν*, quod necessarium esse vidit Tayl. — 12) 78, 16 *Σεβῆρος*) *Σευῆρος* B.

C κρίνων κινεῖ καὶ τὴν δόξαν, τὰ δὲ φανταστὰ, τὴν φαντασίαν, τὰ δὲ αἰσθητὰ, τὴν αἴσθησιν. ὅταν μὲν γὰρ περὶ τῆς αἰσθητῆς οὐσίας σκοπῆται τῶν εἰδῶν, οἷον ἕκαστόν ἐστι τῶν αἰσθητῶν, τῇ δόξῃ χρῆται συνεργῷ πρὸς τὴν διάσκεψιν· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ λόγοι τῶν αἰσθητῶν· ὅταν δὲ περὶ θέσεώς τινος ἢ σχήματος, οἷον περὶ τοῦ πῶς κεῖται ἡ γῆ ἡ κατὰ κορυφῆς ἔχουσα τὸν πόλον, καὶ ποίαν ἔχουσα[1]) πρὸς τὸν οὐρανὸν σχέσιν, ἐγείρει καὶ τὴν φαντασίαν, ἵνα διαστατῶς καὶ μορφωτικῶς ὥσπερ ἐστὶ θεάσηται τὸ ζητούμενον, καὶ ὅταν περὶ ἐκλείψεως, παραλαμβάνει καὶ τὴν αἴσθησιν ὡς ὑπουργὸν ἐν ταῖς τηρήσεσι, καὶ ποτὲ μὲν ἀποδέχεται τὰς κρίσεις τῶν δευτέρων δυνάμεων, ποτὲ δὲ διελέγχει τὰ σφάλματα αὐτῶν, ὅσα διὰ τὰ ὄργανα συμβαίνει πολλάκις αὐτὰς[2]) ἁμαρτάνειν. περὶ μὲν οὖν κριτηρίων ἀρκέσει καὶ ταῦτα πρὸς τὸ παρόν· εἴρηται γὰρ ἡμῖν ἐν τοῖς εἰς Θεαίτητον διὰ πλειόνων περὶ τούτων σαφέστερον· ὅσην δὲ ἀκρίβειαν ἔχουσιν οἱ εἰρημένοι διορισμοὶ, δῆλον μὲν καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων· εἰ δὲ βούλει, καὶ κατ' ἄλλην μέθοδον αὐτὸ θεασώμεθα[3]). λέγω δὴ πρώτως ἀεὶ ὂν εἶναι τὸ αἰώ-
D νιον | ὑπάρχον κατὰ πάντα, τὴν οὐσίαν, τὴν δύναμιν, τὴν ἐνέργειαν, γενητὸν δὲ ἁπλῶς τὸ ἐν χρόνῳ τήν τε οὐσίαν ὑποδεχόμενον καὶ τὴν δύναμιν πασῶν[4]) καὶ τὴν ἐνέργειαν· δεῖ γὰρ τὸ μὲν ὅλον εἶναι αἰώνιον, τὸ δὲ ὅλον ἔγχρονον, καὶ τὸ μὲν αὐθυποστάτως ὁμοῦ πᾶν ὑφεστάναι, τὸ δὲ ἀλλαχόθεν ἠρτημένην ἔχειν τὴν ἐν τῇ παρατάσει[5]) ὑπόστασιν· τούτων δὲ ἄκρων ὄντων εἶναι καὶ τὰ μέσα, τὰ πῆ μὲν τῆς τοῦ ὄντος μετειληφότα μοίρας, πῆ δὲ κοινωνοῦντα γενέσεως· εἶναι δὲ αὖ καὶ τὰ μηδετέρου τούτων μετέχοντα, τὸ μὲν κατὰ τὸ κρεῖττον[6]), τὸ δὲ κατὰ τὸ χεῖρον. καὶ γὰρ ἡ ὕλη οὔτε ὄν ἐστιν οὔτε γενητόν· οὔτε γὰρ νοήσει περιληπτὸν οὔτε αἰσθητόν· καὶ τὸ ἕν, ὡς ἀμφότερα δείκνυσιν ὁ Παρμενίδης, τὸ μὲν κατὰ τὴν πρώτην, τὸ δὲ κατὰ τὴν πέμπτην ὑπόθεσιν. ἔστι μὲν οὖν ἀεὶ ὂν πᾶν τὸ νοητὸν[7]) γένος, πᾶν τὸ νοερὸν, πᾶς ὁ ὑπερκόσμιος νοῦς, πᾶς ὁ μετεχόμενος ὑπὸ τῶν θείων[8]) ψυχῶν, πᾶς ὁ μερικὸς καλούμενος καὶ μετεχόμενος ὑπό τε ἀγγέλων[9]) καὶ δαιμόνων καὶ τῶν μερικῶν ψυχῶν, διὰ μέσων, ὡς
E εἴπομεν, ἐκείνων, καὶ μέχρι τούτου τὸ ἀεὶ | ὄν· πᾶς γὰρ νοῦς αἰωνίως ἐνεργεῖ καὶ μετρεῖται[10]) καθ' ὅλον[11]) ἑαυτὸν ὑπὸ αἰῶνος· γιγνόμενον δὲ πᾶν τό τε πλημμελῶς[12]) κινούμενον καὶ ἀτάκτως, ὃ κατ' ἐπίνοιαν θεωρεῖται πρὸ τῆς κοσμοποιίας, καὶ πᾶν τὸ κυρίως γενητὸν καὶ φθαρτὸν καὶ ὁ οὐρανὸς, πάντα ταῦτα αἰσθητὰ καὶ ὁρατά· καὶ ταῦτα ὁ Τίμαιος ἀφορίζεται τό τε ἁπλῶς γενητὸν καὶ τὸ ἁπλῶς ἀεὶ ὄν· μεταξὺ δὲ τούτων ἐστὶ τὰ ἀμφοῖν κοινωνοῦντα καὶ ἐφ' ἑκάτερα αὐτῶν, τὰ μηδετέρου μετέχοντα. διὸ καταφατικῶς καὶ ἀποφατικῶς ἀμ-

---

[1]) 78, 23 *τὸν πόλον — ἔχουσα*) om. B. — [2]) 78, 26 *αὐτὰς*) *αὐτῆς* A. — [3]) 78, 29 *θεασώμεθα*) *θεασόμεθα* B. — [4]) 78, 31 *πασῶν*) Fort. *πᾶσαν* Tayl. atque ita A. Berger Proclus, exposition de sa doctrine. Paris. 1840 Pag. 38 not. 10. — [5]) 78, 33 *παρατάσει*) *παραστάσει* B. (corr. Tayl.) Cf. 85, 13. — [6]) 78, 35 *κρεῖττον*) *κρεῖσσον* A. — [7]) 78, 37 *νοητὸν*) *γενητὸν* A. — [8]) 78, 38 *θείων*) *θεῖον* B. — [9]) 78, 38 *ἀγγέλων*) *τῶν ἀγγέλων* B. — [10]) 78, 40 *μετρεῖται*) *μετρεῖ* A. — [11]) 78, 40 *καθ' ὅλον*) *καθόλον* B. — [12]) 78, 41 *πλημμελῶς*) *πλεμμελῶς* A.

φότερα προτείνει, οἷον ἀεὶ ὂν καὶ γένεσιν οὐκ ἔχον καὶ πάλιν γενητὸν
καὶ οὐδέποτε ὄν, ἵνα διὰ μὲν τῶν καταφατικῶν τὰ μηδετέρου[1]) χω-
ροῦντα[2]) χωρίσῃ, διὰ δὲ τῶν ἀποφατικῶν τὰ ἀμφότερά πη μετειληφότα δια-
στήσηται[3]). τούτων τοίνυν ἄκρων ὄντων, τῆς νοητῆς καὶ νοερᾶς ἁπάσης οὐσίας
καὶ τῆς αἰσθητῆς, θεατέον καὶ τὴν ἐν μέσῳ φύσιν. καὶ γὰρ ὁ Τίμαιος καὶ τὸν
χρόνον καλεῖ γενητὸν καὶ τὴν ψυχήν, καὶ δῆλον, ὅτι ταῦτα ἅτε οὐκ ὄντα αἰ-
σθητὰ πῆ μέν ἐστιν ὄντα, πῆ δὲ γενητὰ καὶ οὐδετέρας[4]) μοίρας | ἐστὶ παντε- F
λῶς. ὀρθῶς οὖν καὶ ὁ Πορφύριος[5]) ἔλεγεν, ὅτι τὰ ἄκρα νῦν ὁ Πλάτων ἀφορίζε-
ται, τό τε πρώτως ἀεὶ ὂν καὶ τὸ μόνως γενητόν, τὰ δὲ μέσα παρῆκεν, οἷον τὸ
ὂν ἅμα καὶ γιγνόμενον, ἢ τὸ γιγνόμενον[6]) καὶ ὄν· ὧν τὸ μὲν ὂν καὶ γινόμενον
οἰκεῖόν ἐστι τῷ πλάτει τῶν ψυχῶν, τὸ δὲ ἀνάπαλιν καὶ γινόμενον καὶ ὂν τῇ
ἀκροτάτῃ[7]) τῶν γενητῶν. τοιαύτη δέ ἐστι καὶ ἡ τοῦ παντὸς φύσις, ἡ ζωοποι-
οῦσα τὸ πᾶν. καὶ γὰρ αὕτη πάντως ὡς μὲν μεριστὴ περὶ τοῖς σώμασι γενητή
ἐστιν, ὡς δὲ παντελῶς ἀσώματος ἀγένητος. τὸ δὲ | λέγειν καὶ τὴν ὕλην εἶναι 79
γιγνόμενον[8]) καὶ ὂν ἄτοπον. οὕτω γὰρ ἂν εἴη κρείττων[9]) τῶν γενητῶν αἰσθη-
τῶν, εἴπερ ταῦτα μὲν γενητὰ μόνον, ἐκείνη δὲ μετέχει καὶ τοῦ ὄντος. καὶ εἴ-
περ ἐθέλεις, χωρὶς λαβὼν τὸ μόνως ἀεὶ ὂν καὶ τὸ μόνως γενητόν[10]), ἀφελὼν
τοῦ μὲν ἑτέρου τοῖν ὅροιν τὸν νοῦν, τοῦ δὲ ἑτέρου τὴν αἴσθησιν, ποιήσεις τοῦ
μέσου τὸν ὅρον. ἔστι γὰρ τοῦτο λόγῳ καὶ δόξῃ γνωστόν. γινώσκει γὰρ ὁ λόγος
ἑαυτὸν καὶ τὴν δόξαν, καὶ ἡ δόξα ἑαυτὴν καὶ τὸν λόγον, ὁ μὲν ἄμφω μετὰ τῆς
αἰτίας, ἡ[11]) δὲ ἄμφω χωρὶς τῆς αἰτίας· ταύτῃ γὰρ λόγος καὶ δόξα διεστήκα-
τον· καὶ γινώσκεται καὶ λόγῳ ἡ δόξα καὶ δόξῃ ὁ λόγος, καὶ πᾶσα ἡ ψυχὴ δι'
ἀμφοτέρων μέσων ὄντων. ὥσπερ δὴ καὶ τῶν μὲν ἄνω δύο τὸ χεῖρον λαβών,
οἷον τὸν[12]) λόγον, καὶ ποιήσας αὐτὸν νόθον λόγον, τῶν δὲ κάτω τὴν αἴσθησιν
καὶ ποιήσας αὐτὴν αἴσθησιν ἀναίσθητον ἕξεις, πῶς[13]) οἴεται γιγνώσκεσθαι[14])
τὴν ὕλην ὁ Πλάτων[15]) νόθῳ λόγῳ καὶ αἰσθήσει ἀναισθήτῳ. καὶ ἀνάλογον ἀφ' |
ἑκατέρων τὸ κρεῖττον λαβὼν καὶ ποιήσας νόθον κατὰ[16]) τὸ κρεῖττον ἕξεις[17]), B
πῶς τὸ ἓν γνωστόν· νῷ γὰρ νόθῳ καὶ δόξῃ νόθῃ[18]), διὸ καὶ οὐχ ἁπλοῦν κυ-
ρίως καὶ οὐκ ἀπ' αἰτίας γνωστόν· νόθῳ δ' οὖν, διότι κρειττόνως καθ' ἑκάτερον.
δόξα γὰρ οὐκ ἀπ' αἰτίας γινώσκει, καὶ ἐκεῖνο οὐκ ἀπ' αἰτίας γνωστόν, ἀλλὰ
τὸ[19]) μὴ ἔχειν αἰτίαν· καὶ νοῦς τὸ ἁπλοῦν γινώσκει, νόθος δὲ νοῦς ἐκεῖνο,

---

[1]) **78, 46** *μηδετέρου*) *μηδ' ἑτέρου* **A.** — [2]) **78, 46** *χωροῦντα*) **Fort.** *μετέχοντα*, **quod aberrantibus ad sequentia oculis librarii ita corrumpi potuit.** — [3]) **78, 47** *διαστήσηται*) *διαστήσονται* — [4]) **78, 49** *οὐδετέρας*) *οὐδ' ἑτέρας* — [5]) **78, 50** *πορφύριος*· **m. A.** — [6]) **78, 51** *γιγνόμενον* **bis**) *γινόμενον* **bis A.** — [7]) **78, 53** *τῇ ἀκροτάτῃ*) **Fort.** *τῷ ἀκροτάτῳ* — [8]) **79, 1** *γιγνόμενον*) *γινόμενον* **A.** — [9]) **79, 1** *κρείττων*) *κρείσσων* **A.** — [10]) **79, 3** *πῶς τὰ μέσα γνωστά*· **m. A.** — [11]) **79, 5** *ἡ*) *ὁ* — [12]) **79, 7** *τὸν*) *τὸ* **A.** *πῶς ἡ ὕλη γνωστή*· **m. A.** — [13]) **79, 9** *πῶς*) *πως* **B.** — [14]) **79, 9** *γιγνώσκεσθαι*) *γινώσκεσθαι* **A.** — [15]) **79, 9** *ὁ Πλάτων*) **Tim. Pag. 52 B.** — [16]) **79, 10** *κατὰ*) **Fort.** *καὶ* — [17]) **79, 10** *ἕξεις*) *ἕξει* **B.** *πῶς τὸ ἕν*· **m. A.** — [18]) **79, 11** *νόθῃ*) *νοθῳ* **cum** *η* **super** *ῳ* **A.** — [19]) **79, 12** *τὸ*) **Fort.** *τῷ*

διότι κρεῖττον[1]) τοῦ νοεῖν. τὸ οὖν κρεῖσσον νόθον ἐστὶν ὡς πρὸς τὸν νοῦν, ὡς καὶ ἐκεῖνο[2]) τοῦ ἁπλοῦν εἶναι κρεῖσσον, οἷον τὸ τῷ νῷ τῷ ὄντι νοητὸν, καὶ ᾧ ὁ νοῦς ὁμόγνιος, ἀλλ' οὐ νόθος. ἐκεῖνο οὖν νοεῖ τῷ ἑαυτοῦ μὴ νῷ, τοῦτο δὲ τὸ ἐν αὐτῷ ἓν, καθ ὃ[3]) καὶ ἔστι θεός.

Πᾶν δὲ αὖ τὸ[4]) γιγνόμενον, ὑπ' αἰτίου τινὸς ἐξ ἀνάγκης γίγνεσθαι. παντὶ γὰρ ἀδύνατον χωρὶς αἰτίου γένεσιν σχεῖν[5]). (Pag. 28 A.)

Ὄντως κατὰ τὸν γεωμετρικὸν τρόπον μετὰ τοὺς ὁρισμοὺς τὰ ἀξιώματα ταῦτα παραλαμβάνει. τί γὰρ τὸ ὂν καὶ τί τὸ γιγνόμενον, εἰπὼν ἄλλας κοινὰς ἐννοίας προστίθησι ταύτας, ὅτι τὸ μὲν γιγνόμενον ὑπ' αἰτίου γίγνεται πάντως, C τὸ δὲ μὴ ὑπ' αἰτίου γιγνόμενον οὐδὲ γένεσιν ἔχειν δυνατόν. δῆλον | δὲ καὶ ἐκ τούτων, ὅτι τὸ διαιρετέον[6]) οὐκ ἐδήλου διαιρετικὴν ὁδὸν, ἀλλὰ διοριστέον εἶναι τὰς ὑποθέσεις. τὸ γὰρ πᾶν τὸ γιγνόμενον ὑπ' αἰτίου τινὸς ἐξ ἀνάγκης γίγνεσθαι, καὶ τὸ ἀδύνατον εἶναι χωρὶς αἰτίου γένεσιν σχεῖν, καὶ ἑξῆς τὸ πρὸς ἀΐδιον παράδειγμα γιγνόμενον καλὸν ἀποτελεῖσθαι, πάντα ταῦτα[7]) πρὸς τὸ διοριστέον ἀποδέδοται, ἀξιώματα ὄντα, ἀλλ' οὐ μόρια διαιρέσεως. ἐπειδὴ δὲ τὸ μὲν ἕτερον τῶν νῦν ῥηθέντων τούτων ἐναργέστερόν ἐστι, τὸ δὲ ἕτερον ἧττον γνώριμον καὶ σαφὲς, τὸ μὲν ὡς μέσον, τὸ δὲ ὡς συμπέρασμα τίθησι. τὸ μὲν γὰρ πᾶν τὸ γιγνόμενον ὑπ' αἰτίου γίγνεσθαί τινος ἐξ ἀνάγκης συμπέρασμά ἐστι, τὸ δὲ παντὶ γὰρ ἀδύνατον χωρὶς αἰτίου γένεσιν σχεῖν μέσος[8])· ἵν' ὁ συλλογισμὸς ᾖ κατηγορικὸς[9]) ἐν πρώτῳ σχήματι τοιοῦτος· τὸ γιγνόμενον ἀδύνατον χωρὶς αἰτίου γίγνεσθαι· τοῦτο δὲ[10]) ὑπ' αἰτίου τινὸς ἀνάγκη γίγνεσθαι· πᾶν ἄρα τὸ γιγνόμενον ὑπ' αἰτίου τινὸς ἐξ ἀνάγκης γίγνεται. κάλλιον γὰρ οὕτως[11]) συνάγειν, ὥσπερ καὶ ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος ἐπέ- D κρινεν[12]), ἢ ὥσπερ ἄλλοι τινὲς, ὑποθετικὸν ποιεῖν συλλογισμόν. | ἀλλὰ πῶς ὁ μέσος τοῦ συμπεράσματος γνωριμώτερος; τὸ γὰρ ἀδύνατον μὴ εἶναι δῆλον, ὡς ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ τὸ ἀναγκαῖον εἶναι ἀδύνατον μὴ εἶναι. ἢ ταὐτὸν μέν πως[13]) ἑκάτερον, πολλάκις δὲ τὸ μὲν ἀναγκαῖον εἶναι οὐ γνώριμον, τὸ δὲ ἀδύνατον μὴ εἶναι γνώριμον. οἷον ὁ ἰατρός φησιν ἀναγκαῖον τραφῆναι, καὶ ἧττον ἂν πείσειε τὸν ἄῤῥωστον· εἰ δὲ εἴπῃ ἀδύνατον μὴ τραφέντα ζῆσαι, τοῦτο ἤδη συστέλλει τὸν ἀκούσαντα. καὶ πάλιν ἀναγκαῖόν φαμεν[14]) τὸν θάνατον διά τινα αἰτίαν, ἀδύνατον γὰρ μὴ ἀποθανεῖν, καὶ ἀναγκαῖον ἀποδοῦναι τὸν ὀφείλοντα τῷ τυράννῳ χρήματα, ἀδύνατον γὰρ τὸ μὴ ἀποδοῦναι, καὶ ἐπ' ἄλλων

---

1) 79, 13 *κρεῖττον*) *κρείττων* A. — 2) 79, 14 *ἐκεῖνο*) *ἐκεῖνος* — corr. Tayl. — 3) 79, 15 *καθ' ὃ*) *καθὸ* — 4) 79, 15 *αὖ τὸ*) *αὐτὸ* B. — 5) 79, 16 *σχεῖν*) *ἔχειν* A. — 6) 79, 20 *διαιρετέον*) *διαιρετὸν* B. Cf. 69, 6. — 7) 79, 22 *πάντα ταῦτα*) *τ. π.* A. — 8) 79, 26 *μέσος*) *μέσα* B. — 9) 79, 26 *ᾖ κατηγορικὸς*) *ἦν κατηγορηκὸς* — 10) 79, 27 *τοῦτο δὲ*) h. e. *τὸ χωρὶς αἰτίου γίγνεσθαι ἀδύνατον.* — 11) 79, 28 *οὕτως*) *ὄντως* B. — 12) 79, 29 *ἐπέκρινεν*) *ὑπέκρινεν* B. — 13) 79, 31 *μέν πως*) *μὲν πῶς* B. — 14) 79, 34 *φαμεν*) om. B.

παμπόλλων ὁμοίως ἴδοις ἂν τὸ μὲν ἀσαφέστερον, τὸ δὲ γνωριμώτερον, εἰ καὶ
ἄμφω τὸ αὐτὸ δοκοίη σημαίνειν. πῶς οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου σαφέστερον
θατέρου θάτερον; τί γάρ, εἰ ἐπ' ἄλλων μὲν τοῦτο ἀληθὲς, ἐπ' ἄλλων δὲ οὐκ
ἀληθές; ἢ καὶ ἐνταῦθα ῥᾴδιον καταμαθεῖν, ὅπως τὸ[1]) γιγνόμενον τοῦ αἰτίου
χωριζόμενον ἀδύνατόν ἐστι καὶ ἀσθενές. ἑαυτὸ γὰρ σώζειν μὴ δυνάμενον μηδὲ
ὑφ' ἑαυτοῦ συνεχόμενον, | ἀπὸ δὲ τοῦ αἰτίου μόνον καὶ τὸ σώζεσθαι καὶ τὸ E
συνέχεσθαι κομιζόμενον ἐὰν τοῦ αἰτίου χωρισθῇ, δῆλον, ὡς ἀδύνατον γίγνεται
καθ'[2]) ἑαυτὸ καὶ εἰς τὸ μὴ ὂν ἄπεισι σκεδαννύμενον, ὃ καὶ δεικτικόν ἐστι τοῦ
μὴ δύνασθαι χωρὶς αἰτίου γίγνεσθαι τὸ γιγνόμενον. εἰ γάρ ἐστι γιγνόμενον, ὑπό
τινος γίγνεται ποιοῦντος. ὀρθῶς οὖν[3]) εἴρηται καὶ ἐν Φιλήβῳ[4]), ὅτι τὸ γιγνό-
μενον ποιούμενόν ἐστι, τὸ δὲ ποιοῦν αἴτιον τῷ γιγνομένῳ[5]). εἰ δὲ τοῦτο, ἢ
ὑφ' ἑαυτοῦ γίγνεται, ἢ ὑπ' ἄλλου. ἀλλ' εἰ μὲν ὑφ' ἑαυτοῦ, εἰς ταὐτὸν ἥξει τῷ
ἀεὶ ὄντι, καὶ ἔσται ταὐτὸ[6]) γιγνόμενον καὶ ἀεὶ ὄν, καὶ ἔστι τῶν αἰωνίως ὑφι-
σταμένων· εἰ δὲ μὴ ὑφ' ἑαυτοῦ, πάντως ὑπ' ἄλλου. δεῖ γὰρ ὑπό τινος γίγνε-
σθαι τὸ γιγνόμενον, εἴπερ γιγνόμενόν ἐστι καὶ οὐκ ὄν. ἑαυτὸ γὰρ μὴ συνέχον
μηδὲ ἐνεργείᾳ ποιοῦν ὑπ' ἄλλου τοῦτο πείσεται, καὶ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀσθενὲς
ὂν ὑπ' ἄλλου κομίζεται τὴν δύναμιν. ἔτι δὲ κἂν τὸ αὐτὸ ποιῇ καὶ πάσχῃ, καθὸ
μὲν παθητόν ἐστιν, ὑπ' ἄλλου πάσχει, καθὸ δὲ[7]) ποιητικὸν, εἰς ἄλλο δρᾷ. καὶ
τὸ γιγνόμενον καθὸ γιγνόμενον, πάσχον ἐστὶ, | εἰ δὲ πάσχον, ὑπ' ἄλλου πά- F
σχον. αὐτὸ γὰρ ἑαυτὸ γεννᾶν[8]) οὐ πέφυκεν. εἴη γὰρ πρὶν γένηται, καὶ ἐνεργείᾳ
πρὸ τοῦ δυνάμει. δεῖ γὰρ τὸ δρῶν εἰς τὸ δυνάμει κατ' ἐνέργειαν εἶναι. εἰκότως
ἄρα ὁ Πλάτων τὸ γιγνόμενον τῷ μὲν αἰτίῳ συνάψας, ὅπερ ἐποίησεν ἐν τῷ συμ-
περάσματι, τῷ ἐξ ἀνάγκης ἐχρήσατο· τὸ γὰρ[9]) μόνιμον καὶ τὸ βέβαιον μετὰ
πάθους[10]) ἀπὸ τῆς αἰτίας παραγίνεται τῷ γιγνομένῳ, ὥσπερ φησὶν ἐν τῷ Πο-
λιτικῷ[11]) τὴν ἐπισκευαστὴν ἀθανασίαν ἐνδίδοσθαι τῷ κόσμῳ παρὰ | τοῦ πα- 80
τρός· τοῦ[12]) δὲ αἰτίου χωρίσας, ὃ δὴ ἐποίησεν ἐν μέσῳ χωρὶς τοῦ αἰτίου τὸ
γιγνόμενον ἀποδιελών, τῷ[13]) ἀδύνατον ἐχρήσατο. καθ' ἑαυτὸ γὰρ ὀφθὲν
ἀδρανές ἐστι καὶ ἀτελές. καὶ μὴν ἐν τῷ αἴτιον εἰπεῖν τὴν ἑνοειδῆ τῆς
δημιουργικῆς ἀρχῆς ἐνδείκνυται δύναμιν αἴτιον καλῶν τὸ δημιουργικὸν, οὐχ
ἁπλῶς τὸ ὑποστατικὸν ἄλλου. καὶ γὰρ τἀγαθὸν αἴτιον εἶναι τῶν νοητῶν εἶπεν
ὁ Σωκράτης[14])· ἀλλ' οὐκ ἔστι δημιουργικόν. τὸ γὰρ δημιουργικὸν[15]) πρὸς γέ-
νεσιν ἀποδίδοται, ὡς εἶπεν ἐν Φιλήβῳ[16]) τὸ δημιουργοῦν γίγνεσθαι πρὸς τὸ
γιγνόμενον· ὅθεν καὶ αἴτια πρὸ τοῦ κόσμου ἄλλα ἄλλων, ἀλλ' οὐ δημιουργικὰ

---

[1]) 79, 38 *τὸ) τὸν* B. — [2]) 79, 41 *γίγνεται καθ') γίγνεταί θ'* A. — [3]) 79, 43 *οὖν) γοῦν* B. — [4]) 79, 43 *Φιλήβῳ)* Pag. 26 E. — [5]) 79, 44 *γιγνομένῳ) ποιουμένῳ* coni. Tayl. sine idonea ratione. — [6]) 79, 45 *ταὐτὸ) ταυτὸν* A. — [7]) 79, 49 *δὲ)* om. B. — [8]) 79, 50 *γεννᾶν) γεννᾷν* A. — [9]) 79, 53 *γὰρ) μὲν γὰρ* A. — [10]) 79, 53 *πάθους) πειθοῦς* B. — [11]) 79, 54 *τῷ Πολιτικῷ)* Pag. 270 A. — [12]) 80, 1 *τοῦ) τῷ* — [13]) 80, 2 *τῷ) τὸ* B. — [14]) 80, 4 *ὁ Σωκράτης)* Civ. Lib. VI. Pag. 509 B. — [15]) 80, 5 *τὸ γὰρ δημιουργικὸν)* om. A. — [16]) 80, 5 *Φιλήβῳ)* Pag. 27 B.

τῶν γενητῶν ἐστίν. εἰ δ' οὖν πολλὰ τὰ δημιουργικὰ αἴτια, ἀλλὰ καὶ ἕν· ὅλως δὲ, εἰ καὶ εἰς τὸ γιγνόμενον ἡ ἕνωσις ἀπὸ τοῦ αἰτίου παραγίγνεται[1], δεῖ πολλῷ πρότερον αὐτὸ μονοειδὲς εἶναι καὶ συνεκτικὸν τοῦ πλήθους, ἵνα κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ προϋπάρχουσαν ἕνωσιν γένηται καὶ τὸ γιγνόμενον ἕν. ταῦτα μὲν οὖν περὶ
B τούτων· | εἰώθασι δὲ ἐν τούτοις τὰ αἴτια πάντα καταριθμεῖσθαι καὶ τὰς διαφορὰς τῶν αἰτίων τὰς παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει, οὐδὲ ποιοῦντες ἐμμεθόδως. ἔδει γὰρ λέγειν, ὅτι πᾶν τὸ αἴτιον ἢ καθ' αὑτό ἐστιν, ἢ κατὰ συμβεβηκὸς, καὶ ὡς ταῦτα ἀποδίδοται διχῶς ἢ προσεχῶς ἢ πόῤῥωθεν, καὶ ταῦτα πάλιν διχῶς[2]), ἢ ἁπλᾶ ἢ συμπεπλεγμένα, καὶ ταῦτα πάντα διχῶς, ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ. οὕτω γὰρ ἂν ὀφθείη καὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν. διὰ μὲν γὰρ τὸ καθ' αὑτὸ καὶ τὸ κατὰ συμβεβηκὸς οἱ τρόποι δύο τῆς τῶν αἰτίων ἀποδόσεως, διὰ δὲ τὸ ταῦτα πάντα ἀποδίδοσθαι διχῶς, ἢ προσεχῶς ἢ πόῤῥωθεν, τέτταρες, διὰ δὲ τὸ ταῦτα πάντα πάλιν διχῶς, ἢ ἁπλᾶ ἢ συμπεπλεγμένα ἀλλήλοις, ὀκτὼ, διὰ δὲ τὸ καὶ ταῦτα διχῶς, ἢ ἐνεργείᾳ ἢ δυνάμει, δέκα καὶ ἕξ· διὰ δὲ τὸ τὰ αἴτια λέγεσθαι τετραχῶς, εἰ τύχοι, κατὰ Ἀριστοτέλην, κατὰ δὲ Πλάτωνα τὰ μὲν αἴτια τριχῶς, τὰ δὲ συναίτια ἄλλως τριχῶς, κατὰ μὲν ἐκεῖνον τέτταρες οἱ τρόποι καὶ ἑξήκοντα, κατὰ δὲ Πλάτωνα τῶν μὲν αἰτίων ὀκτὼ καὶ τετταράκοντα[3]), τῶν δὲ συναιτίων ἄλλοι τοσοῦτοι τὸν ἀριθμόν· οὕτω γὰρ ἐμμέθοδος ἂν γένοιτο πάντως
C ἡ λῆψις· εἰ καὶ ἐκεῖνοι τὸν τρόπον τῆς λήψεως παρῆκαν | καὶ ταῦτα ἀπαριθμησάμενοι ζητοῦσιν, ὅπως εἴρηται τὸ ὑπ' αἰτίου γίγνεσθαί τινος πᾶν τὸ γιγνόμενον. ἡμεῖς δὲ ἀφέντες αὐτῶν πᾶσαν ταύτην τὴν πολυπραγμοσύνην λέγομεν, ὅτι περὶ τῆς ποιητικῆς ἐστιν αἰτίας ἐν τούτοις ὁ λόγος· διὸ καὶ οὕτως εἶπεν· ὑπ' αἰτίου τινός. οἰκεῖον γὰρ τῷ ποιητικῷ τὸ ὑφ' οὗ, τὸ δὲ τινὸς προσέθηκεν, ἐπειδὴ λέγεται ποιητικὸν καὶ ὁ νοῦς τοῦ παντὸς καὶ ἡ ψυχὴ καὶ ἡ[4]) φύσις, καὶ πρὸ τούτων ἄλλα ταύτην ἔχει τὴν ἀξίαν. ἐπεὶ καὶ πολλῶν γιγνομένων[5]) καὶ πολλῶν αἰτίων ὄντων, ἀλλ' οὐ καθ' ἕκαστον εἰκότως[6]) προσγίγνεσθαι[7]) τὸ τινός. ἕκαστον γὰρ ὑπὸ τινὸς γίγνεται[8]) καὶ οὐχ ὑπὸ πάντων. ταῦτα μὲν οὖν δῆλα· τοῦτο δὲ τὸ ἀξίωμα τοῖς μὲν Ἐπικουρείοις καὶ πάντῃ προπεπηλάκισται, τὸν ὅλον οὐρανὸν καὶ τὰ θειότατα τῶν φανερῶν ἀπὸ ταὐτομάτου ποιοῦσι· τοῖς δὲ Ἀριστοτελικοῖς ὀνόματι μόνον αἰδοῦς ἠξίωται. λέγουσι[9]) μὲν γὰρ ὑπ' αἰτίου τινὸς γίγνεσθαι πάντως τὸ γιγνόμενον, ἀλλὰ τὸ αἴτιον τὸ ἀναίτιον λανθάνουσι
D ποιοῦντες, ὁπόταν[10]) καὶ τὸ αὐτόματον τοῖς αἰτίοις ἐγκαταλέγουσιν. αὐτὸ | γὰρ

---

[1]) 80, 8 *παραγίγνεται*) *παραγίνεται* A. — [2]) 80, 12 *ἢ προσεχῶς — διχῶς*) om. B. (Tayl. and this proximately or remotely cum cancellis, sed sine adnotatione.) — [3]) 80, 18 *κατὰ δὲ — τετταράκοντα*) om. B. Hoc quoque Tayl. tacite supplevit: [but according to the latter there will be forty-eight modes of causes]. *ση. ὅτι παρ' ἀριστοτέλει οἱ τρόποι τῶν αἰτίων, τῷ ἀριθμῷ, τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα*: m. A. — [4]) 80, 23 *ἡ*) om. B. — [5]) 80, 24 *γιγνομένων*) *γινομένων* A. — [6]) 80, 25 *εἰκότως*) Fort. *εἰκὸς* — [7]) 80, 25 *προσγίγνεσθαι*) *προγίγνεσθαι* B. *προσγίνεσθαι* A. — [8]) 80, 25 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [9]) 80, 28 *ση. κατὰ ἀριστοτέλους*· m. A. — [10]) 80, 29 *ὁπόταν*) Immo *ὁπότε*

τοῦτό ἐστι τὸ αὐτόματον, τὸ ἀναίτιον· μόνος δὲ ὁ Πλάτων[1] τοῖς Πυθαγο-
ρείοις ἑπόμενος πᾶν τὸ γιγνόμενον ὑπ' αἰτίας γίγνεσθαί φησιν ὀρθῶς, εἱμαρμέ-
νην ἐπιστήσας τοῖς γιγνομένοις καὶ θεόν. κἂν γὰρ πολλὰ καὶ διεσπαρμένα τὰ
γιγνόμενα ᾖ[2]) καὶ διὰ τοῦτο ἐκ πολλῶν αἰτίων γίγνηται, ἄλλων ἄλλως ποιούν-
των, ἀλλ' ἔστι καὶ[3]) ἓν αἴτιον τῶν ποιούντων συναγωγὸν καὶ συνακτικὸν, ἵνα
μηδὲν μάτην μηδὲ ἐπεισοδιῶδες ᾖ[4]) τῷ παντί. οὐ γὰρ δεῖ τὰ ὄντα πολιτεύε-
σθαι κακῶς, ἀλλ' εἷς κοίρανος ἔστω[5]) καὶ ἓν πάντων αἴτιον καὶ μία πρόνοια
καὶ εἷς εἱρμὸς, ἔστω δὲ καὶ ἅμα τῇ μονάδι τὸ οἰκεῖον πλῆθος καὶ πολλοὶ βασι-
λεῖς καὶ αἴτια ποικίλα καὶ πρόνοια πολυειδὴς καὶ τάξις διάφορος, πανταχοῦ δὲ
τὸ πλῆθος ἔχεται[6]) περὶ τὴν μονάδα τὴν σύνταξιν καὶ τὰ ποικίλα περὶ[7]) τὸ
ἁπλοῦν καὶ τὰ πολυειδῆ περὶ τὸ μονοειδὲς καὶ τὰ διάφορα περὶ τὸ κοινὸν, ἵνα
σειρά τις ὄντως χρυσῆ πάντων ἐπάρχῃ[8]), καὶ πάντα διακοσμῆται[9]) δεόντως.
εἰ γὰρ, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, πάντα συντέτακται πρὸς τὸ εἶδος, δεῖ καὶ
τὴν αἰτίαν εἶναι τῆς[10]) | συντάξεως, καὶ μὴ ἔχειν τὸ μάτην ἐν τῷ παντὶ χώραν, E
ἀλλὰ τὸ τῷ μέρει δοκοῦν εἶναι μάταιον ὑπάρχει τῷ παντὶ λυσιτελές. ταῦτα
μὲν οὖν καὶ ἐν ἄλλοις· ἔοικε δὲ τοῦ ἀξιώματος τούτου καθολικώτερον εἶναι τὸ
ἐν Φιλήβῳ[11]) ῥηθὲν, ὅτι πᾶν τὸ μικτὸν ἔκ τινος ὑφέστηκεν αἰτίου τῆς μίξεως.
εἰ γὰρ μὴ ὡς ἔτυχε[12]) μέλλοι μίγνυσθαι τὰ μιγνύμενα, δεῖ μίαν αἰτίαν εἶναι
συναγωγὸν τῶν διῃρημένων καὶ ἑνοποιὸν, τὸ εἶδος τῷ μικτῷ[13]) παρεχομέ-
νην[14]). τοῦτο δὲ ὅπου μέν ἐστι θεὸς, ὅπου δὲ νοῦς, ὅπου δὲ ψυχὴ, ὅπου δὲ
φύσις, ὅπου δὲ τέχνη τις μιμουμένη τὴν φύσιν. πᾶν μὲν τὸ γιγνόμενον μικτὸν,
οὐ πᾶν δὲ τὸ μικτὸν γιγνόμενόν ἐστι. καὶ γὰρ τὰ πρώτιστα τῶν ὄντων ὑπέστη-
σαν μιχθέντα ἀλλήλοις, τὸ πέρας καὶ τὸ[15]) ἄπειρον· ἐκ τούτων γοῦν[16]) τά
τε ἄλλα, φησὶν, ὄντα καὶ τὰ σώματα ὑφέστηκεν. ἀνάλογον οὖν πάντα τὰ ἐν-
ταῦθα τοῖς ἐκεῖ πᾶσι, τὸ μὲν δημιουργοῦν τῷ ἑνὶ, τὸ δὲ εἶδος τῷ πέρατι, ἡ
δὲ ὕλη τῷ ἀπείρῳ, τὸ δὲ γενητὸν τῷ μικτῷ, καθολικώτερα δὲ ἐκεῖνα τούτων,
διότι τὰ μὲν ἐπὶ πάντων θεωρεῖται, τὰ δὲ ἐπὶ τῶν ἐγκοσμίων μόνων. καὶ γὰρ ὁ
νοῦς | μικτὸν ὡς γνῶσις καὶ ὡς ἀπειροδύναμος, καὶ ἡ ψυχὴ ὡς ἀμέριστος ἅμα F
καὶ μεριστή. τὸ[17]) οὖν αἴτιον τὸ[18]) τοῦ γιγνομένου αἴτιον, ὥσπερ τὶ[19]) μι-
κτὸν τὸ γιγνόμενον, ἀλλ' οὐ πᾶν. ᾧ καὶ δῆλον, ὅπως ὁ δημιουργὸς δεύτερος
τοῦ ἑνὸς, μικτὸν μὲν ποιῶν, γενητὸν δὲ μικτόν. ἐπειδὴ[20]) ταὐτά ἐστιν αἴτια

---

1) 80, 30 *πάντα καθ' εἱμαρμένην γίνεσθαι κατὰ πλάτωνα·* m. A. — 2) 80, 32 *ᾖ*) *ἢ* B. — 3) 80, 33 *καὶ*) *μὲν* B. — 4) 80, 34 *ᾖ*) *ἢ* B. — 5) 80, 34 *οὐ γὰρ — ἔστω*) Sunt verba Aristotelis Metaph. Lib. XII. Tayl. (Pag. 1076, a, 3.) — 6) 80, 36 *ἔχεται*) Fort. *ἐχέτω* — 7) 80, 37 *περὶ*) om. B. — 8) 80, 38 *ἐπάρχῃ*) Fort. *ὑπάρχῃ* — 9) 80, 38 *διακοσμῆται*) *διακοσμεῖται* A. — 10) 80, 39 *τῆς*) *τὴν* B. — 11) 80, 42 *Φιλήβῳ*) Pag. 23 D. 27 B. — 12) 80, 42 *ἔτυχε*) *ἔτυχεν* B. — 13) 80, 43 *τῷ μικτῷ*) *τὸ μικτὸν* B. — 14) 80, 44 *παρεχομένην*) *παρεχομένη* A. — 15) 80, 46 *τὸ*) om. A. — 16) 80, 46 *γοῦν*) *οὖν* A. — 17) 80, 50 *τὶ*) *τί* A. — 18) 80, 50 *τὸ*) om. A. — 19) 80, 51 *τὶ*) *τι* B. *τί* A. — 20) 80, 52 *ἐπειδὴ*) Fort. *ἐπεὶ δὲ*

τοῦ κόσμου, τὸ τελικὸν, τὸ παραδειγματικὸν, τὸ ποιητικὸν[1]), τὸ εἰδητικὸν, τὸ ὑλικὸν, τὸ μὲν τελικὸν ὕστερον ἡμῖν αὐτὸς ἐκ τοῦ λόγου καὶ τῶν ἀποδείξεων ἀναφαινόμενον ἐπιδείξει, τὸ δὲ ὀργανικὸν καὶ τὸ[2]) εἰδικὸν καὶ τὸ ὑλικὸν ἐκ τῶν
81 εἰρημένων πρότερον[3]) | ἀξιωμάτων παραδώσει[4]). εἰ γὰρ μὴ ὂν, ἀλλὰ γιγνόμενόν ἐστι τὸ πᾶν, εἶδός ἐστι μετεχόμενον ὑπὸ ὕλης, καὶ ἀπὸ τούτων κινητικὸν[5]) προσεχῶς. τὸ δὲ ποιητικὸν ἐκ τῶν νῦν ῥηθέντων ἀποφαίνει· εἰ γὰρ γιγνόμενόν ἐστι τὸ πᾶν, αἴτιόν ἐστιν αὐτοῦ ποιητικόν· τὸ δὲ παραδειγματικὸν ἐκ τοῦ μετὰ τοῦτο[6]) ῥηθησομένου· εἰ γὰρ ὁ κόσμος καλὸς, πρὸς ἀεὶ ὂν παράδειγμα γέγονεν. ὥστε καὶ διὰ τούτων τῶν ἀξιωμάτων τὰ αἴτια τοῦ παντὸς ἡμῖν θηράσας ἐν τάξει πάντα παραδίδωσι. καὶ ταύτην αὐτῷ παρέχονται τὴν χρείαν αἱ ὑποθέσεις.

Ὅτου μὲν ἂν ὁ δημιουργὸς πρὸς τὸ κατὰ ταυτὰ ἔχον βλέπων, ἀεὶ τοιούτῳ τινὶ προσχρώμενος[7]) παραδείγματι τὴν[8]) ἰδέαν καὶ τὴν δύναμιν[9]) αὐτοῦ ἀπεργάζεται, καλὸν ἐξ ἀνάγκης[10]) οὕτως ἀποτελεῖσθαι πᾶν· οὗ δ' ἂν εἰς τὸ γεγονὸς[11]) γεννητῷ παραδείγματι προσχρώμενος, οὐ καλόν. (Pag. 28 B.)

Καὶ τοῦτο συνεχές ἐστι τοῖς εἰρημένοις. μετὰ γὰρ τὴν ποιητικὴν αἰτίαν ἡ
B παραδειγματικὴ ζητεῖται, πλὴν ὅτι τὰ μὲν εἰρημένα | ἀξιώματα πρὸς εὕρεσιν ἡμῖν συντελεῖ τοῦ εἶναι δημιουργικὴν αἰτίαν τοῦ παντὸς, ταῦτα δὲ πρὸς εὕρεσιν οὐχὶ τοῦ εἶναι[12]) παράδειγμα τοῦ[13]) κόσμου, ἀλλὰ τοῦ[14]) ὁποῖόν ἐστι τὸ παράδειγμα, πότερον ἀΐδιον, ἢ γενητόν. ἕπεται γὰρ τῷ εἶναι ποιητικὸν αἴτιον τὸ εἶναι καὶ παράδειγμα, ἢ ἐν αὐτῷ τῷ ποιοῦντι προϋπάρχον, ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ, καὶ ἢ κρεῖττον τοῦ ποιοῦντος, ἢ καταδεέστερον, ἢ ὁμοταγὲς αὐτῷ. πάντως γὰρ τὸ ποιοῦν εἴς τι εἶδος ἀποτεινόμενον, ὃ βούλεται ἐνθεῖναι τῷ ποιουμένῳ, ποιεῖ. τοῦτο μὲν οὖν ἕπεται· δεῖ δὲ καὶ τὸ ἑξῆς εὑρεῖν, εἴτε ἀΐδιόν ἐστι τὸ παράδειγμα τὸ κοσμικὸν, εἴτε γενητόν. πρὸς δὲ τοῦτο συντελεῖ ἡμῖν τὰ προκείμενα ἀξιώματα. σύμπας δὲ ὁ λόγος οὕτως[15]) ἂν εἴη πρὸς ἑαυτὸν ἀκόλουθος· εἰ ἔστι τὸ πᾶν γιγνόμενον, ἔστιν αὐτοῦ δημιουργός. εἰ ἔστι δημιουργὸς τοῦ παντὸς, ἔστι καὶ παράδειγμα. καὶ εἰ μὲν καλόν ἐστι[16]) τὸ γιγνόμενον, πρὸς τὸ ἀεὶ ὂν παράδειγμα γέγονεν, εἰ δὲ μὴ καλὸν, πρὸς τὸ γεγονός[17]). ὥστε καὶ συ-

---

[1]) 80, 53 *τὸ ποιητικὸν*) Excidisse h. l. *τὸ ὀργανικὸν* probabiliter coni. Tayl. Cf. supra v. 17. — [2]) 80, 54 *τὸ*) om. B. — [3]) 80, 54 *πρότερον*) *πότερον* B. — [4]) 81, 1 *παραδώσει*) *παραδόσει* — [5]) 81, 2 *κινητικὸν*) *κοινητικὸν* B. Fort. *κινητόν*. In eandem sententiam Tayl. and by the organic, formal, and material causes (*ἀπὸ τούτων*) is proximately moved. — [6]) 81, 3 *τοῦτο*) *τοῦ* B. — [7]) 81, 6 *προσχρώμενος*) *προσχόμενος* B. (corr. Tayl.) — [8]) 81, 6 *παραδείγματι τὴν*) *παραδειγματικὴν* B. — [9]) 81, 7 *δύναμιν*) *δύναμην* B. — [10]) 81, 7 *ἀνάγκης*) *ἀγνάγκης* B. — [11]) 81, 8 *γεγονὸς*) *γενὸς* B. — [12]) 81, 10 *δημιουργικὴν — τοῦ εἶναι*) om. A. — [13]) 81, 11 *παράδειγμα τοῦ*) *παραδειγματικοῦ* B. — [14]) 81, 11 *τοῦ*) *τὸ* — [15]) 81, 16 *οὕτως*) *ὄντως* B. — [16]) 81, 18 *καλόν ἐστι*) *ἐ. κ.* A. — [17]) 81, 18 *εἰ δὲ — γεγονός.*) *εἰ δὲ μὴ, μὴ καλόν ἐστι τὸ γεγονός* B.

νεχῆ γίγνεσθαι τοιοῦτον συλλογισμόν· ὁ κόσμος γέγονεν. πᾶν τὸ γεγονὸς αἴτιον
ἔχει δημιουργόν. πᾶν | τὸ αἴτιον ἔχον δημιουργὸν καὶ παραδειγματικὸν ἔχει. ὁ C
ἄρα κόσμος δημιουργικὸν ἔχει καὶ παραδειγματικὸν αἴτιον. καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν
πρώτων ἀξιωμάτων δύο ἦσαν ὑποθέσεις, τί τὸ ὂν ἀεί, καὶ τί τὸ γιγνόμενον, καὶ
ἐπὶ τῶν δευτέρων ἄλλαι δύο, πᾶν τὸ γιγνόμενον αἴτιον ἔχει, τὸ μὴ ἔχον αἴτιον
οὐκ ἔστι γενητόν, οὕτω δὴ κἀπὶ τούτων δύο εἰσὶν ἔννοιαι κοιναί, τὸ πρὸς τὸ
νοητὸν γεγονὸς καλόν ἐστι, τὸ πρὸς γενητὸν γεγονὸς οὐ καλόν ἐστιν. ἔστι δὲ [1])
καὶ τούτων ἑκάτερον πανάληθες. ὁ γὰρ πρὸς τὸ νοητὸν ποιῶν ἢ ὁμοίως αὐτὸ
μιμεῖται, ἢ ἀνομοίως. εἰ μὲν δὴ ὁμοίως, καλὸν ποιήσει τὸ μιμηθέν· ἦν γὰρ
ἐκεῖ τὸ πρώτως καλόν· εἰ δὲ ἀνομοίως, οὐ πρὸς τὸ νοητὸν ποιεῖ· τοὐναντίον γὰρ
ἀπολισθαίνει τῆς ὁμοιώσεως [2])· καὶ ὁ πρὸς τὸ γεγονός τι ποιῶν, εἴπερ ὄντως [3])
ἀφορᾷ [4]) πρὸς ἐκεῖνο, δῆλον ὡς οὐ καλὸν ποιεῖ· αὐτὸ γὰρ ἐκεῖνο πλῆρές ἐστιν
ἀνομοιότητος καὶ οὐκ ἔστι τὸ πρώτως καλόν· ὅθεν πολλῷ μᾶλλον ἀφεστήξεται
τὸ πρὸς αὐτὸ γεγονὸς τοῦ κάλλους. ἐπεὶ καὶ ὁ Φειδίας ὁ τὸν Δία ποιήσας οὐ
πρὸς γεγονὸς ἀπέβλεψεν, ἀλλ᾽ [5]) εἰς ἔννοιαν | ἀφίκετο τοῦ παρ᾽ Ὁμήρῳ Διός· D
εἰ δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν ἠδύνατο τὸν νοερὸν ἀνατείνεσθαι θεόν, δῆλον ὅτι κάλλιον
ἂν ἀπετέλεσε τὸ οἰκεῖον ἔργον. ἀπὸ μὲν τοῦ παραδείγματος ἐφήκει τῇ εἰκόνι τὸ
καλὸν ἢ μὴ καλόν, ἀπὸ δὲ τοῦ ποιοῦντος τὸ ὅμοιον ἢ τὸ ἀνόμοιον πρὸς τὸ ἀρ-
χέτυπον· λέγεται δὲ πρὸς ἄμφω ἡ εἰκὼν μὲν τοῦ παραδείγματος εἰκών, τοῦ δὲ
ποιοῦντος ἔργον καὶ ἀποτέλεσμα. διὸ καὶ αὐτός, ὅταν μὲν παράδειγμα λέγῃ,
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ [6]) συνάπτει· ὧδε οὖν περί τε τοῦ παραδείγματος
καὶ εἰκόνος λεκτέον· ὅταν δὲ δημιουργόν, τὸ ἔργον· ὧν ἐγὼ δημιουρ-
γὸς πατήρ τε ἔργων, ἄλλυτα ἐμοῦ γε ἐθέλοντος. τριττῶν [7]) δὲ ὄν-
των τῶν παραδειγμάτων (ἢ γὰρ ἀΐδιόν ἐστιν ἀϊδίου, ἢ ἀΐδιον γενητοῦ, ἢ γενη-
τὸν γενητοῦ) ὅταν μὲν ἀϊδίου ἀΐδιον παράδειγμα ᾖ, τὸ πάντη ἀΐδιον τοῦ πῇ τοι-
ούτου παράδειγμά ἐστιν, ὡς νοῦς ψυχῆς· ὅταν δὲ ἀΐδιον γενητοῦ, καὶ τοῦτο
πῇ ἀΐδιόν ἐστι, κατὰ τὸν ἄπειρον χρόνον· ὅταν δὲ γενητὸν πάντη γενητοῦ,
τοῦτο τῆς ἀϊδιότητος ἀποπέπτωκεν. οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὸ κατ᾽ οὐσίαν γενητὸν |
ἀϊδίων εἶναι παρακτικόν [8]). ἐκεῖνα οὖν ἀπὸ τῶν παραδειγμάτων μετέχει κάλ- E
λους καὶ τάξεως, ἅτε ἑστώσης ὄντα μίμημα φύσεως, ταῦτα δὲ [9]) ὡς ἐκ μετα-
βαλλόντων ὑφιστάμενα καὶ κινουμένων οὐ καλά ἐστιν, οὐ πάντη δὲ αἰσχρὰ
ὄντα, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀποφάσεως μόνον τοῦ καλοῦ δηλούμενα. καὶ ὅσα δὴ οὖν
τέχνης ἐστὶν ἔγγονα κάλλη, καὶ ταῦτα οὐ καλά ἐστιν ὡς πρὸς τὸ κάλλος ἐκεῖνο
παραβαλλόμενα τὸ ἀπὸ τοῦ αἰωνίου παραδείγματος ἐφῆκον τοῖς αἰσθητοῖς ὁμοι-
ώμασι [10]). καὶ ἴσως καὶ διὰ ταῦτα οὐκ εἶπεν ὁ Τίμαιος τὸ πρὸς γενητὸν ὑπο-

---

[1]) 81, 24 *δὲ*) *δὴ* B. — [2]) 81, 26 *ὁμοιώσεως*) *ὁμοιώτητος* B. — [3]) 81, 27 *ὄντως*) *ὄντος* A. — [4]) 81, 27 *ἀφορᾷ*) *ἐφορᾷ* B. — [5]) 81, 29 *ἀπέβλεψεν, ἀλλ᾽*) *ἀπέβλεψυν ἂν* B. — [6]) 81, 34 *αὐτοῦ*) Fort. *αὐτῷ*. Verba ipsa Timaei paulo aliter scripta leguntur priora Pag. 29 B, posteriòra Pag. 41 A. — [7]) 81, 35 *τριττῶν*) *τριτῶν* B. — [8]) 81, 40 *παρακτικόν*) *παρακτικῶν* B. — [9]) 81, 41 *δὲ*) om. A. — [10]) 81, 44 *ὁμοιώμασι*) *ὀνόμασι* B. (Tayl. coni. *παραδείγμασι*.)

στὰν[1]) παράδειγμα πάντως αἰσχρὸν, ἀλλ' ὅτι οὐ καλὸν μόνον. τὸ γὰρ πρὸς
τεχνικὸν λόγον ὑποστὰν[2]) οὐ πρὸς αἰώνιον ὑφέστηκεν[3]) εἶδος, εἴπερ μὴ ἔστι[4])
παραδείγματα ἐν νῷ καὶ τῶν τεχνιτῶν. διὸ οὐκ ἔστιν ἁπλῶς καλὸν, οὐ μὴν
οὐδὲ αἰσχρὸν, ὡς ὅλως κατὰ λόγον ὑποστάν[5]). ὅτι μὲν οὖν ἀληθῆ ταῦτά ἐστι
τὰ ἀξιώματα, διὰ τούτων ὑπομνηστέον· ἀποροῦσι δέ τινες, ὅπως ὁ Πλάτων
ἔλαβεν ὡς ὡμολογημένον τὸ δημιουργὸν εἶναι τοῦ παντὸς εἰς παράδειγμα βλέ-
F πόντα· μὴ γὰρ | εἶναι δημιουργὸν εἰς τὸ κατὰ ταὐτὰ ἔχον ὁρῶντα. πολλοὶ γὰρ
καὶ τούτου προεστᾶσι τοῦ λόγου τῶν παλαιῶν. οἱ μὲν Ἐπικούρειοι καὶ πάντη
τοῦ παντὸς αἰώνιον[6]) οὐκ εἶναί φασιν, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς στοᾶς εἶναι μὲν, ἀχώρι-
στον δὲ ὑφεστάναι τῆς ὕλης, οἱ δὲ Περιπατητικοὶ χωριστὸν μὲν εἶναί τι, ποιη-
τικὸν δὲ οὐκ εἶναι, ἀλλὰ τελικόν· διὸ καὶ τὰ παραδείγματα ἀνεῖλον καὶ νοῦν
ἀπλήθυντον προεστήσαντο τῶν ὅλων. Πλάτων δὲ καὶ οἱ Πυθαγόρειοι τὸν δημι-
ουργὸν ὕμνησαν τοῦ παντὸς ὡς[7]) χωριστὸν καὶ ἐξῃρημένον καὶ πάντων ὑπο-
82 στάτην | καὶ πρόνοιαν τῶν ὅλων, καὶ μάλιστά γε εἰκότως. εἰ γὰρ ἐρᾷ ὁ κόσμος,
ὥς φησι καὶ Ἀριστοτέλης, τοῦ νοῦ καὶ[8]) κινεῖται πρὸς αὐτὸν, πόθεν ἔχει
ταύτην τὴν ἔφεσιν; ἀνάγκη γὰρ, ἐπεὶ μὴ ἔστι τὸ πρῶτον ὁ κόσμος, ἀπ' αἰτίας
ἔχειν τὴν ἔφεσιν ταύτην αὐτὸν τῆς εἰς τὸ ἐρᾶν[9]) κινούσης. κινητικὸν γὰρ τὸ
ὀρεκτὸν τοῦ ὀρεκτικοῦ φησὶν εἶναι καὶ αὐτός[10]). εἰ δὲ τοῦτο ἀληθὲς, ὀρεκτι-
κὸν δὲ ὁ κόσμος αὐτῷ[11]) εἶναι καὶ κατὰ φύσιν ἐκείνου[12]), δῆλον, ὅτι καὶ τὸ
εἶναι αὐτοῦ πᾶν ἐκεῖθεν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ εἶναι ὀρεκτικόν ἐστι. πόθεν δὲ τὸ κινεῖ-
σθαι ἐπ' ἄπειρον πεπερασμένον ὄντα; πᾶν γὰρ σῶμα πεπερασμένην ἔχει δύνα-
μιν, ὥς φησι. πόθεν οὖν τὴν ἄπειρον ἔσχε ταύτην τοῦ εἶναι δύναμιν τὸ πᾶν,
εἴπερ μὴ ἐκ ταὐτομάτου κατὰ τὸν Ἐπίκουρον; ὅλως δὲ, εἰ τῆς κινήσεως αἴτιος
ὁ νοῦς τῆς ἀπείρου καὶ ἀδιακόπου καὶ μιᾶς, ἔστι τι τοῦ ἀϊδίου ποιητικόν. εἰ δὲ
τοῦτο, τί κωλύει καὶ ἀΐδιον εἶναι τὸν[13]) κόσμον καὶ ἀπ' αἰτίας εἶναι πατρικῆς;
B καὶ γὰρ ὡς τοῦ κινεῖσθαι δύναμιν ἄπειρον ἐκ τοῦ ὀρεκτοῦ λαμβάνει, | δι' ἣν
ἐπ' ἄπειρον κινεῖται, οὕτω καὶ[14]) τοῦ εἶναι δύναμιν ἄπειρον ἐκεῖθεν πάντως
λήψεται, διὰ τὸν λόγον, ὃν[15]) φησιν ἐν πεπερασμένῳ σώματι μὴ εἶναί ποτε
δύναμιν ἄπειρον. ἢ οὖν οὐκ ἔχει δύναμιν ὅλως, δι' ἣν συνέχεται· καὶ πῶς; πᾶν
γὰρ μεριστὸν ἔχει τι ἀμερὲς τὸ συνέχον αὐτὸ, καθάπερ αὐτός που λέγει, καὶ
ἔστι δὲ ζῶον τὸ πᾶν· αὐτὸς γοῦν φησὶ τὸν θεὸν εἶναι ζῶον ἀΐδιον· πᾶν δὲ ζῶον
ὑπὸ τῆς ἐν αὐτῷ συνέχεται ζωῆς· ἢ ἔχει μὲν δύναμιν συνέχουσαν, πεπερασμέ-
νην δὲ ταύτην· ἀλλ' ἀδύνατον· ἐκλείποι[16]) γὰρ ἄν, εἰ πεπέρασται· ἢ ἄπειρον

---

[1]) 81, 45 *ὑποστὰν*) *ὑποστᾶν* A. — [2]) 81, 46 *ὑποστὰν*) *ὑποστᾶν* — [3]) 81, 46 *ὑφέστηκεν*) *ὑφέστη-* (in fine versus) A. — [4]) 81, 46 *μὴ ἔστι*) *μέν ἐστι* A. — [5]) 81, 47 *ὑποστάν*) *ὑποστᾶν* — [6]) 81, 51 *αἰώνιον*) *αἰωνίου* B. — [7]) 81, 54 *ὡς*) om. B. — [8]) 82, 1 *τοῦ νοῦ καὶ*) *κ. τ. ν.* A. *ὅτι τοῦ παντὸς αἴτιόν ἐστι ποιητικὸν κατὰ τῶν ἀπὸ τοῦ περιπάτου*: m. A. — [9]) 82, 3 *ἐρᾶν*) *ἐρᾷν* A. — [10]) 82, 4 *αὐτός*) *αὐτὸν* A. — [11]) 82, 4 *αὐτῷ*) Fort. *αὐτῷ τῷ* — [12]) 82, 4 *ἐκείνου*) *ἐκείνους* B. — [13]) 82, 9 *τὸν*) *τὸ* B. — [14]) 82, 10 *καὶ*) *καὶ τὴν* B. — [15]) 82, 11 *ὃν*) Malim *ὅς* — [16]) 82, 14 *ἐκλείποι*) *ἐκλείπῃ* A.

ἔχει τὴν δύναμιν. καὶ πάλιν ἔχοι ἂν ταύτην οὐ παρ' ἑαυτοῦ. ἄλλο ἄρα αὐτῷ
δώσει τὴν τοῦ εἶναι δύναμιν, καὶ δώσει οὐχ ὅλην ἅμα· οὐ γὰρ ἦν ὅλης ἅμα
δεκτικόν. ἐπιῤῥέον ἄρα δώσει καὶ ἀεὶ ἐπιῤῥέον ὅσην δύναται λαμβάνειν. ὥστε
εἰκότως καὶ γίγνεται[1]) ἀεὶ καὶ οὐκ ἔστιν. εἰ δὲ δὴ[2]) νοῦς τοῦ κόσμου δημιουρ-
γός ἐστι, πότερον λογιζόμενος ποιεῖ ἃ ποιεῖ, ἢ αὐτῷ τῷ εἶναι; εἰ μὲν δὴ βου-
λευόμενος, ἄτοπον. μεταβολὴ γὰρ ἔσται περὶ αὐτὸν καὶ τὰ πάθη τῆς μερικῆς
ψυχῆς. οὐκ ἂν οὖν βουλεύοιτο. κἂν βουλεύηται | δὲ, προείληφε[3]) πάντως[4]) ἐν C
ἑαυτῷ τὸ ἔργον, περὶ οὗ βουλεύεται, καθάπερ καὶ πᾶς ὁ περὶ ὁτουοῦν[5]) βου-
λευόμενος. εἰ δὲ αὐτῷ τῷ εἶναι, ἑαυτῷ ὅμοιον ποιεῖ. εἰ δὲ τοῦτο, ἔχοι ἂν αὐ-
τὸς παραδείγματα τῶν γιγνομένων. καὶ πάλιν εἰ πρώτως ἐν αὐτῷ ταὐτά[6]) ἐστιν,
ἢ οὔ, ζητήσομεν, καὶ πόθεν εἰς αὐτὸν ἥκει τοῦτο τὸ παραδειγματικὸν τῶν
ὅλων αἴτιον. ἔτι τοίνυν πῶς τοὺς ἐνταῦθα δημιουργοὺς ποιοῦντας[7]) ὁρῶμεν;
οὐχὶ λόγους ἔχοντας τῶν ἀποτελεσμάτων; τοῦτο μὲν οὖν καὶ ὁ δαιμόνιος Ἀρι-
στοτέλης[8]) συνεχώρησεν· εἰ δὲ ἡ τέχνη μιμεῖται τὴν φύσιν, δεῖ πολλῷ πρότε-
ρον καὶ τὴν φύσιν ἔχειν τῶν ὑπ' αὐτῆς γιγνομένων λόγους. εἰ δὲ ἡ φύσις, πό-
θεν αὕτη κινεῖται, ζητήσομεν, καὶ πόθεν τελειοῦται; ἄλογος γάρ ἐστι. καὶ οὕ-
τως ἀνιόντες ἐν τῷ νῷ τὰς πάντων αἰτίας φήσομεν. πρὸς μὲν Ἀριστοτέλην
πολλὰ παρὰ πολλῶν ἀντείρηται· τὰ δὲ τοῦ Πλάτωνος νυνὶ βασανιστέον. καὶ
πρῶτον, δι' ἣν αἰτίαν ἀπὸ τοῦ παραδείγματος τὸ καλὸν καὶ οὐ καλὸν ἐπιφέρει
τοῖς γιγνομένοις, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς ποιητικῆς αἰτίας. ἠδύνατο γοῦν εἰπεῖν διττὰ
εἶναι τὰ δημιουργικὰ | αἴτια, τὰ μὲν γενητὰ, τὰ δὲ νοητὰ, τὰ μὲν καλῶν ποι- D
ητικὰ, τὰ δὲ οὐ καλῶν· ὁ δὲ οὐ τοῦτον εἶπε τὸν τρόπον, ἀλλ' ὅτι τὰ μὲν νοητὰ
παραδείγματα καλῶν ἐστὶ παραδείγματα, τὰ δὲ γενητὰ οὐ καλῶν. λεγέσθω
μὲν, ὅτι καὶ παιδευτικός ἐστιν ὁ λόγος, παραμυθούμενος ἡμᾶς, ὅπως ἂν μὴ
ἀπογνοίημεν τῶν καλῶν πράξεων. εἰ γὰρ εἶπεν, ὅτι τὸ γενητὸν οὐκ ἔστι καλοῦ
ποιητικὸν, ἴσως ἂν ἀργοτέρους ἡμᾶς ἀπετέλεσε[9]) περὶ τὰς καλὰς πράξεις.
ἄμεινον ἂν ῥηθείη καὶ φυσικώτερον, εἰ φαίημεν, ὅτι τὸ αὐτὸ ποιητικὸν αἴτιον
πρὸς διττὰ παραδείγματα βλέπειν δυνατὸν καὶ τὶ μὲν καλὸν ποιεῖν, τὶ δὲ[10]) οὐ
καλόν. ψυχὴ γὰρ εἰς νοῦν ὁρῶσα τίκτει ἀλήθειαν καὶ ἐπιστήμην, εἰς δὲ γένε-
σιν φαντασίας καὶ ὀρέξεις ἐμπαθεῖς· τὸ δὲ αὐτὸ παραδειγματικὸν αἴτιον καλῶν
καὶ οὐ καλῶν ὑπάρχειν ἀδύνατόν ἐστιν. εἰκότως ἄρα ἀπὸ τοῦδε τὸ κάλλος καὶ
τὸ αἶσχος ἐφήκειν[11]) διατάττεται τοῖς γιγνομένοις. τὸ δὴ τοῦ παντὸς τούτου
παράδειγμα καλοῦ ὄντος δῆλον ὅτι νοητόν ἐστι καὶ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ[12]) καὶ
ὡσαύτως ἔχον, εἰς ὃ καὶ ὁ δημιουργὸς βλέπων διακοσμεῖ | τὸ πᾶν. εἰ δὴ τοῦ E

---

[1]) 82, 17 *γίγνεται) γίνεται* A. — [2]) 82, 17 *δή) δεῖ* B. — [3]) 82, 20 *προείληφε) προσείληφε* B. — [4]) 82, 20 *πάντως) πάντων* A. — [5]) 82, 20 *ὁ περὶ ὁτουοῦν) ὁτονοῦν* B. *ὁ περὶ ὁτουνοῦν* A. — [6]) 82, 22 *ταὐτά) ταυτά* B. — [7]) 82, 23 *ποιοῦντας) ποιοῦνται* B. — [8]) 82, 24 *δαιμόνιος ἀριστοτέλης·* m. A. — [9]) 82, 33 *ἀπετέλεσε) ἀπετέλεσεν* B. — [10]) 82, 35 *τὶ μὲν—τὶ δὲ) τί μὲν—τί δὲ* — [11]) 82, 38 *ἐφήκειν) ἀφήκειν* B. — [12]) 82, 39 *ταὐτὰ) ταῦτα* B.

κάλλους ἐστὶ χορηγόν, τὴν ἀκροτάτην ἔχει τάξιν ἐν τοῖς ἀεὶ οὖσι[1]) καὶ ἔστι
τῶν πρώτων νοητῶν. ἐκεῖ οὖν[2]) ἡ καλοποιὸς[3]) αἰτία, δι' ἣν πάντα καλά, νοῦς
καὶ ψυχὴ καὶ σώματος φύσις. πάλιν οὖν ὁ μὲν δημιουργὸς τοῦ εἴδους αἴτιος, τὸ
δὲ παράδειγμα τοῦ κάλλους, τὸ δὲ ἀγαθὸν τῆς ἑνώσεως. καὶ τοῦτο μὲν ἅμα
πάντων χορηγόν, τὸ δὲ παραδειγματικὸν τοῦ τε κάλλους καὶ τοῦ εἴδους, τὸ δὲ
δημιουργικὸν αἴτιον ὡς νοερὸν τοῦ εἴδους καὶ τῆς οὐσίας. καὶ μὴν καὶ τὸ δημι-
ουργικὸν αἴτιον τὸ πρὸς τὸ νοητὸν βλέπον πολυειδές ἐστιν. ἄλλως[4]) γὰρ δημι-
ουργεῖ πρὸς ἐκεῖνο[5]) βλέπων ὁ ὅλος δημιουργός (οὕτω[6]) μὲν οὖν καὶ ἥνωται
πρὸς αὐτὸ κατ' ἄκραν ὑπεροχήν) ἄλλως δὲ ἡ δημιουργικὴ τριάς, καὶ ταύτης
ἑνοειδῶς μὲν τὸ πρῶτον, γεννητικῶς δὲ τὸ δεύτερον, ἐπιστρεπτικῶς δὲ τὸ ἔσχα-
τον· καὶ ἄλλως μὲν ἐν τοῖς ἡγεμονικοῖς, ἄλλως δὲ ἐν τοῖς ἀπολύτοις, ἄλλως
δὲ ἐν τοῖς ἐγκοσμίοις. ἐπὶ δὲ ταύτῃ τρόπον ἕτερον θεατέον προϊοῦσαν τὴν δη-
μιουργίαν εἰς τοὺς πολλοὺς δημιουργικοὺς θεούς, οἳ καὶ παρὰ τούτων ὑπο-
F δέχονται καὶ διακληροῦνται | τὰς δυνάμεις τὰς πατρικάς, καὶ μετὰ[7]) τούτους
ἄλλως μὲν τοὺς δημιουργικοὺς ἀγγέλους, ἄλλως δὲ τοὺς δαίμονας τοὺς τῆς
τάξεως ταύτης ὀπαδοὺς[8]), ἔτι τὰ ἄχραντα τῆς ζωῆς εἴδη τὰ συντελοῦντα πρὸς
τὴν δημιουργικὴν σειράν, καὶ τὰ τῶν ψυχῶν τῶν μερικῶν γένη τὰ συνεπόμενα
τῷ δημιουργικῷ χορῷ. καθήκει γὰρ ἄχρι τούτων ἡ ἰδιότης καὶ ὁ τρόπος ἐπ' ἄλ-
λον ἄλλως τῆς ποιήσεως καὶ τῆς εἰς τὸ νοητὸν ἀφοράσεως. δεῖ δὲ κἀκεῖνο
θαυμάζειν τοῦ Πλάτωνος, ὅπως οὐκ εἶπε τὸ πρὸς αἰώνιον[9]) παράδειγμα γεγονὸς
83 καλόν, | ἀλλὰ τὸ ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ βλέποντος πρὸς ἐκεῖνο εἶναι καλὸν[10]),
ἐπεὶ καὶ τὸ πλημμελὲς καὶ τὸ ἄτακτον γεννητὸν ὄν (ὁρατὸν γὰρ καὶ αἰσθητόν·
πᾶν δὲ τὸ τοιοῦτον γεννητὸν καὶ γέγονεν, ὡς ἐρεῖ προϊὼν) ἀπὸ τοῦ νοητοῦ[11])
δεξάμενον εἰδῶν τινὰ ἴχνη πρὸ τῆς δημιουργίας, καὶ οὐκ ἔστι καλὸν[12]), εἰ καὶ
καλόν πή ἐστιν, ὡς πρὸς τὸ ἀνείδεον τῆς ὕλης. οὐχ ἁπλῶς οὖν τὸ πρὸς ἀΐδιον
παράδειγμα γεγονὸς καλόν, οἷον ἐκεῖνο τὸ ἄτακτον καὶ πλημμελές, ἀλλ' ὅπερ
ὑπὸ τοῦ δημιουργήσαντος γέγονεν εἰς ἐκεῖνο βλέποντος. ἐκείνου γὰρ ὁ δημιουρ-
γὸς ἀπῆν, τὸ δὲ νοητὸν πρὸ τοῦ δημιουργοῦ καὶ τοῦτο κατέλαμπεν. ὅσον δὲ
ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ γέγονε, καὶ ἀπ' ἐκείνου γέγονεν[13]) εἰς αὐτὸ[14]) διὰ μέ-
σου τοῦ δημιουργοῦ ἐνεργοῦντος, καὶ ὡς μὲν ἀπ' ἐκείνου γεγονὸς εἰδοπεποίη-
ται, ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ γεγονὸς τέτακται. τάξεως γὰρ ὁ δημιουργὸς
αἴτιος, εἴδους δὲ ἁπλῶς τὸ παράδειγμα αἴτιον τοῖς μετέχουσιν. ἔτι τοίνυν ἀπ'
B αὐτοῦ τοῦ παραδείγματος τὴν διαφορὰν | τῶν δημιουργικῶν ληπτέον. οἱ μὲν
γὰρ πρὸς ὅλον ὁρῶσι τὸ νοητὸν καὶ[15]) καθ' ὅλον ποιοῦσι, καὶ τούτων οἱ μὲν

---

1) 82, 40 *οὖσι*) *οὖσιν* B. — 2) 82, 41 *οὖν*) Fort. *γοῦν* — 3) 82, 41 *καλοποιός*) *καλλοποιὸς* B. — 4) 82, 45 *ἄλλως*) *ἄλλα* B. (corr. Tayl.) — 5) 82, 45 *ἐκεῖνο*) *ἐκεῖνον* B. *ἐκεῖνο* cum *ν* superne addito A. — 6) 82, 45 *οὕτω*) *οὕτως* B. — 7) 82, 50 *μετὰ*) *μεταταῦτα* B. — 8) 82, 51 *ὀπαδοὺς*) *ὀπαδοὺς* — 9) 82, 54 *πρὸς αἰώνιον*) *προαιώνιον* B. (corr. Tayl.) — 10) 83, 1 *καλὸν*) *κάλλιστον* B. — 11) 83, 2 *νοητοῦ*) om. A. — 12) 83, 3 *καλὸν*) *κάλλιστον* B. — 13) 83, 7 *γέγονεν*) om. B. — 14) 83, 7 *αὐτὸ*) *ταυτὸ* B. — 15) 83, 10 *τὸ νοητὸν καὶ*) *τῶν νοητῶν* B.

ὁλικῶς[1]) ποιοῦσιν, οἱ δὲ μερικῶς, καὶ οἱ μὲν δι' ἑνώσεως αὐτὸ θεῶνται, οἱ δὲ
διὰ νοήσεως, οἱ δὲ αὖ οὐ καθ' ὅλον ποιοῦσι τὸ νοητὸν, ἀλλ' οἱ μὲν διῄρηνται
κατὰ τὰς πρωτουργοὺς αἰτίας τέτταρας, οἱ δὲ εἰς ἀριθμὸν πλείω προεληλύθα-
σιν, οἱ δὲ καὶ τὰ ἔσχατα εἴδη παράδειγμα ποιοῦνται τῆς ἑαυτῶν ἀπογεννή-
σεως[2]). καὶ διὰ τούτων ἀνθρώπων μὲν ἄλλος νομεὺς, ἵππων δὲ ἄλλος[3]), ὥς
φησιν ἐν Πολιτικῷ[4]), καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων εἰδῶν ὁμοίως. ποικιλοειδοῦς οὖν οὔ-
σης τῆς δημιουργικῆς σειρᾶς καὶ παραδειγμάτων ἄλλοις ἄλλων ὄντων ὁλικωτέ-
ρων ἢ μερικωτέρων εἰκότως καὶ ὁ Τίμαιος οὐκ εἶπεν, ὡς ὁ τούτῳ τῷ νοητῷ
παραδείγματι χρώμενος καλὸν ποιεῖ τὸ[5]) γιγνόμενον, ἀλλ' ὡς ὁ τοιούτῳ
χρώμενος. καὶ γὰρ ὁ τῷ αὐτοανθρώπῳ χρώμενος τοιούτῳ χρῆται. τὸ γοῦν μέ-
ρος ἐν ἐκείνοις ἐστί πως[6]) τὸ ὅλον, διὰ τὴν ἕνωσιν τῶν νοητῶν, καὶ ὁμοιότα-
τον τὸ πλῆθος τῇ μονάδι, διὰ τὴν τῆς ταὐτότητος ἐπικράτειαν. ἐπεὶ καὶ ὁ ὅλος
δημιουργὸς βλέπει μὲν εἰς τὸ νοητὸν καὶ παντελὲς ζῶον, | χρῆται δὲ τῷ ἐν C
ἑαυτῷ παραδείγματι νοερῶς ἔχων[7]) τὸ νοητὸν, ὃ δὴ καὶ τοιοῦτόν ἐστιν, οἷον
τὸ νοητὸν, διὰ τὴν ὁμοιότητα τὴν πρὸς ἐκεῖνο, καὶ μερικώτερον αὐτοῦ. διὸ καὶ
τῷ τοιούτῳ τὸ[8]) τινὶ προσέθηκε[9]). ταῦτα γὰρ τὰ νοητὰ ἐκείνου μετέχει καὶ
ἔστι μερικώτερα τοῦ παντελοῦς ζώου. διὸ καὶ τὶ[10]) τὴν ἰδέαν ἐκάλεσεν, ἐξο-
μοιῶν τῷ παραδείγματι τὸ γενόμενον. δίδωσι δὲ ἡ δημιουργία καὶ τὰς οὐσίας
καὶ τὰς δυνάμεις τοῖς ἀπογεννωμένοις. διὰ τί δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ἀεὶ ὄντος τοι-
ούτῳ φησὶ παραδείγματι χρώμενος, ἐπὶ δὲ τοῦ γεγονότος οὐκέτι τοι-
οῦτον[11]) προσέθηκεν, ἀλλ' ἀντὶ τούτου τὸ γεννητὸν[12]) ἐπήγαγεν; ἢ ὅτι
τὸ μὲν νοητὸν εἶχεν ἑαυτῷ τι ὅμοιον, ἅτε ἀκρότατον ὂν[13]), τὸ δὲ γεννητὸν[14])
ἔσχατον ὂν οὐδὲν ἄλλο ὅμοιον. καὶ γὰρ τὸ πρὸς αὐτὸ γιγνόμενον γενητόν ἐστι,
καὶ τούτῳ μὲν τὸ ἀνόμοιον οἰκεῖον, ἐκείνῳ δὲ τὸ ὅμοιον, τὸ ταὐτὸν, πᾶν τὸ τοι-
οῦτον. ταῦτα καὶ περὶ τούτων. τὸ δὲ ἀεὶ συναπτέον τῷ κατὰ ταὐτὰ ἔχον,
ἵνα ᾖ πρὸς τὸ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ἔχον βλέπων[15]). οὕτω καὶ ὁ φιλόσοφος ἔκρινε
Πορφύριος, εἰκότως. οὐ γὰρ ἀεὶ βλέπειν[16]) φησὶ πάντα δημιουργὸν, | ὡς οἴε- D
ται Ἀττικὸς, ἀλλ' ἀεὶ ὡσαύτως ἔχειν τὸ νοητόν. εἰ μὴ ἄρα καὶ τὸ βλέπειν ἀεὶ διὰ
τοῦτο παρέλαβεν, ἵνα μὴ τῷ[17]) ποτὲ μὲν ὁρᾶν[18]), ποτὲ δὲ μὴ, παρείσδυσιν δῷ
τῷ μὴ καλῷ πρὸς τὴν ποίησιν. ἐν ᾧ ἂν οὖν ἡμῶν[19]) ᾖ δημιουργὸς, βλεπέτω
δὴ[20]) πρὸς τὸ ἀΐδιον, ἵνα ποιήσῃ προσόμοιον αὐτῷ καὶ καλόν.

---

1) 83, 10 *ποιοῦσι—ὁλικῶς*) om. B. — 2) 83, 13 *ἀπογεννήσεως*) *ἀπογενήσεως* A. *ἀπογενέσεως* B. — 3) 83, 14 *ἄλλος*) *ἄλλως* B. — 4) 83, 14 *Πολιτικῷ*) Pag. 267 D. — 5) 83, 16 *τὸ*) *τὸν* B. — 6) 83, 18 *ἐστί πως τὸ ὅλον*) *ἔστι πῶς, τὸ ὅλον* B et sine commate A. — 7) 83, 20 *ἔχων*) *ἔχον* B. — 8) 83, 21 *τὸ*) *τῷ* B. — 9) 83, 21 *προσέθηκε*) *προσέθηκεν* B. — 10) 83, 22 *τὶ*) om. A. — 11) 83, 25 *τοιοῦτον*) *τοιούτῳ* A. — 12) 83, 25 *γεννητὸν*) *γενητὸν* B. — 13) 83, 26 *ὂν*) *ὢν* B. — 14) 83, 26 *γεννητὸν*) *γενητὸν* B. — 15) 83, 29 *βλέπων*) *βλέπον* B. — 16) 83, 29 *βλέπειν*) *βλέπων* A. *πορφύριος*· deinde *ἀττικός* m. A. — 17) 83, 31 *τῷ*) *τὸ* A. — 18) 83, 31 *ὁρᾶν*) *ὁρᾷν* A. — 19) 83, 32 *ἡμῶν*) *ἡμῖν* A. — 20) 83, 32 *δὴ*) *δὲ*

ὁ δὴ[1]) πᾶς οὐρανὸς ἢ κόσμος ἢ ὅτι ποτὲ ὀνομαζόμενος μάλιστα δέχοιτο, τοῦτο ἡμῖν ὀνομάσθω. (Pag. 28 B.)

Τοῦτο τελευταῖόν ἐστι τῶν ἀξιωμάτων κατὰ τοὺς γεωμέτρας, ὄνομα τῷ
ὑποκειμένῳ τιθέμενον, ὥσπερ ἐκεῖνοί φασιν, ὅταν λέγωσι περὶ τοῦ ἐν τοῖς πα-
ραλληλογράμμοις γνώμονος· ἓν ὁποιονοῦν σὺν τοῖς δύο παραπληρώ-
μασι γνώμων καλείσθω[2]). ἐπεὶ[3]) γὰρ μέλλει καὶ οὐρανὸν καὶ κόσμον
τὸ αὐτὸ καλεῖν, ἵνα μὴ τὴν διδασκαλίαν ἐπιταράττειν αὐτὸν οἰηθῇς ἄλλοτε ἄλ-
λοις ὀνόμασι χρώμενον, προσδιορίζεταί[4]) τι περὶ τῶν ὀνομάτων. καὶ γὰρ καὶ
αὐτὸ τοῦτο ἰστέον, ὅτι τὰ ὀνόματα ταῦτα πολλὴν ἔσχε παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀμ-
φιβολίαν, τῶν μὲν τὸ ὑπὸ σελήνην μόνον κόσμον καλούντων, τὸ δὲ ὑπὲρ αὐ-
E τὴν[5]) οὐρανόν, τῶν δὲ τὸν οὐρανὸν μέρος τοῦ | κόσμου λεγόντων, καὶ τῶν μὲν
ἄχρι σελήνης αὐτῆς ὁριζόντων, τῶν δὲ καὶ τὰ ἄκρα τῆς γενέσεως οὐρανὸν
προσειπόντων· Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέ-
λῃσι[6]). διόπερ ὁ Πλάτων εἰκότως ἀφορίζεται πρὸ τῆς ὅλης θεωρίας ὑπὲρ
τῶνδε τῶν ὀνομάτων, τὸ πᾶν οὐρανὸν καὶ κόσμον προσαγορεύων καὶ λέγων, ὡς
ὁ πᾶς οὐρανός (ἵνα μὴ μόνον οἰηθῇς αὐτὸν τὸ θεῖον σῶμα λέγειν) ὠνομάσθω[7])
ἡμῖν ὁ κόσμος ἢ ἄλλ'[8]) ὅτι ποτὲ ὀνομαζόμενος χαίροι. καὶ ἔοικεν οὐρανὸν μὲν
αὐτὸν καλεῖν ὡς πᾶσι δοκοῦν, κόσμον δὲ ὡς ἑαυτῷ[9]). λέγει γὰρ ὁ οὐρανὸς
ἡμῖν ὠνομάσθω[10]) καὶ κόσμος. προσήκει γὰρ ὡς δημιουργήματι τὸ ὄνομα τοῦ
κόσμου, εἰ καὶ ἄμφω δυνατὸν αὐτὸν καλεῖν, οὐρανὸν μὲν ὡς ὁρῶντα τὰ ἄνω[11])
καὶ θεώμενον τὸ νοητὸν καὶ ὡς νοερᾶς οὐσίας μετέχοντα, κόσμον δὲ ὡς πλη-
ρούμενον ἀεὶ καὶ κοσμούμενον[12]) ἀπὸ τῶν ὄντως ὄντων, καὶ οὐρανὸν μὲν ὡς
ἐπεστραμμένον, κόσμον δὲ ὡς προϊόντα. καὶ γὰρ ἀπογεννᾶται ἐκεῖθεν καὶ ἐπέ-
στραπται πρὸς τὸ ὄν. ἀλλ' ὥσπερ τῶν ὑπὸ τῆς τελεστικῆς ἱδρυμένων ἀγαλμά-
F των τὰ μέν ἐστιν ἐμφανῆ[13]), τὰ δὲ ἔνδον | ἀποκέκρυπται συμβολικῆς[14]) τῶν
θεῶν παρουσίας, ἃ καὶ μόνοις ἐστὶ γνώριμα τοῖς[15]) τελεσταῖς, τὸν αὐτὸν τρό-
πον ὁ κόσμος ἄγαλμα ὂν τοῦ νοητοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς τελεσθεὶς τὰ μὲν ἔχει
ἐμφανῆ τῆς αὐτοῦ θειότητος γνωρίσματα, τὰ δὲ ἀφανῆ συνθήματα τῆς τοῦ ὄν-
τος[16]) μετοχῆς, ἃ παρὰ τοῦ τελέσαντος αὐτὸν ἐξεδέξατο πατρός, ἵνα δὴ[17])

---

[1]) 83, 32 *ὁ δὴ*) ὃ δὴ B. ὁ δὲ cum η super ε A. — [2]) 83, 35 *ἓν—καλείσθω*) Euclid. Elem. Lib. II. init. — [3]) 83, 36 *ἐπεὶ*) ἐπὶ B. (corr. Tayl.) — [4]) 83, 37 *προσδιορίζεται*) *προδιορίζεταί* B. — [5]) 83, 39 *ὑπὲρ αὐτὴν*) *ὑπεραυτὴν* B. — [6]) 83, 41 *Ζεὺς—νεφέλῃσι*) Il. XV. 192. Tayl. — [7]) 83, 43 *ὠνομάσθω*) *ὀνομάσθω* — [8]) 83, 44 *ἄλλ'*) *ἀλλ'* B. — [9]) 83, 45 *ἑαυτῷ*) *αὐτῷ* B. — [10]) 83, 45 *ὠνομάσθω*) *ὀνομάσθω* — [11]) 83, 46 *ὡς ὁρῶντα τὰ ἄνω*) Hanc notationem depromptam esse ex Cratylo ostendit Tayl. Vide Pag. 396 C. et Procli Schol. in Crat. Pag. 68. — [12]) 83, 47 *κοσμούμενον*) *κοσμομούμενον* B. — [13]) 83, 49 *ἐμφανῆ*) *ἀφανῆ* B. (corr. Tayl.) — [14]) 83, 50 *συμβολικῆς*) Fort. *σύμβολα τῆς* — Tayl. coni. *συμβολικὰ τῆς*, quod mihi minus placet. — [15]) 83, 50 *τοῖς*) *ταῖς* A. — [16]) 83, 52 *ὄντος*) *ὄντως* B. (corr. Tayl.) — [17]) 83, 53 *δὴ*) *μὴ* B, quod Tayl. simpliciter delendum putabat.

δι' αὐτῶν ἐῤῥιζωμένος ᾖ διαιωνίως ἐν τῷ ὄντι. τὸ μὲν οὐρανὸς καὶ τὸ κόσμος ὄνομα τῶν ἐμφανῶν ἐστὶν ἐν αὐτῷ δυνάμεων σημαντικά, τὸ μὲν καθὸ πρόεισιν ἐκεῖθεν, τὸ δὲ τῆς ἐπιστροφῆς. | δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ τῆς μενούσης αὐτῆς 84
δυνάμεως ὄνομα θεῖον, τοῦ συνθήματος ὂν τοῦ δημιουργοῦ σύμβολον, καθὸ καὶ ἀνεκφοίτητός ἐστι τοῦ ὄντος, ἄῤῥητον ἂν καὶ ἄφθεγκτον καὶ αὐτοῖς γνώριμον τοῖς θεοῖς. οἰκεῖα γάρ ἐστιν ὀνόματα πάσῃ τάξει τῶν πραγμάτων [1]), θεῖα μὲν τοῖς θείοις, διανοητὰ δὲ τοῖς διανοητοῖς, δοξαστὰ δὲ τοῖς δοξαστοῖς. καὶ τοῦτο καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Κρατύλῳ [2]) φησί, τὸν Ὅμηρον ἀποδεχόμενος ἄλλα μὲν ἐν θεοῖς ὀνόματα τῶν αὐτῶν, ἄλλα δὲ ἐν ἀνθρώπων δόξαις τιθέμενον· Ὃν Ξάνθον καλέουσι [3]) θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον. καὶ Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν [4]). καὶ ἐπὶ πολλῶν ὁμοίως. ὡς γὰρ ἄλλαι μὲν αἱ θεῶν γνώσεις, ἄλλαι δὲ αἱ τῶν μερικῶν ψυχῶν, οὕτω καὶ ὀνόματα, ἄλλα μὲν τὰ θεῖα, τὴν ὅλην οὐσίαν ἐκφαίνοντα τῶν ὀνομαστῶν, ἄλλα δὲ τῶν ἀνθρώπων, μερικῶς αὐτῶν ἐφαπτόμενα. τοῦτο τοίνυν ἐπὶ τοῦ κόσμου προϋπάρχον εἰδώς, ἄλλο τὸ θεῖον ὄνομα παρὰ τὸ φαινόμενον, | καὶ ἄῤῥητον B
ἀφῆκεν αὐτὸ καὶ μετὰ πλείστης εὐλαβείας αὐτὸ [5]) προσήνεγκεν ὡς σύμβολον τοῦ ἐν αὐτῷ θείου συνθήματος. τὸ γὰρ ὅτι ποτὲ καὶ τὸ δέχοιτο λανθάνων ὕμνος ἐστὶ τοῦ κοσμικοῦ ὀνόματος ὡς ἄφθεγκτον καὶ θείαν οὐσίαν εἰληχότος, ἵνα καὶ σύστοιχον ᾖ τὸ παρ' αὐτοῦ σημαινόμενον. διὸ καὶ τοῖς θεουργοῖς ὀνόματα θεῖα παραδέδοται κοσμικά, τὰ μὲν ἄῤῥητα καλούμενα, τὰ δὲ ῥητὰ παρ' [6]) αὐτοῖς, τὰ μὲν τῶν ἀφανῶν ἐν αὐτῷ δυνάμεων ὄντα, τὰ δὲ τῶν ἐμφανῶν στοιχείων, ἐξ ὧν συμπεπλήρωται. διὰ μὲν οὖν τούτων ὡς ὑποθέσεων παραδίδοται τό τε εἶδος τὸ κοσμικὸν καὶ τὸ δημιουργικὸν αἴτιον καὶ τὸ παράδειγμα καὶ τὸ ὄνομα τό τε ἐμφανὲς καὶ τὸ ἀφανές, τὸ μὲν δυαδικόν, τὸ δὲ μοναδικόν. τὸ γὰρ ὅτι ποτὲ τῆς ἑνότητός ἐστι σημαντικόν. καὶ ἔχοις ἂν τὸ μὲν ἄῤῥητον ὄνομα [7]) τῆς τοῦ παντὸς ἐν τῷ πατρὶ μονῆς, τὸ δὲ κόσμος τῆς προόδου, τὸ δὲ οὐρανὸς τῆς ἐπιστροφῆς, διὰ δὲ τῶν τριῶν τὴν τελικὴν αἰτίαν, δι' ἣν τοῦ ἀγαθοῦ πλῆρές ἐστι, μένον μὲν ἀῤῥήτως, προϊὸν δὲ τελείως, ἐπιστρέφον δὲ ὡς πρὸς
ἐφετὸν [8]) | τὸ ἀγαθόν. προσήκει δὲ λοιπὸν αὐτῆς ἐφάψασθαι τῆς τῶν πραγμά- C
των θεωρίας, τὰ ἑξῆς ταῖς ἀρχαῖς περαίνοντας.

Σκεπτέον οὖν περὶ αὐτοῦ πρῶτον, ὅπερ ὑπόκειται περὶ παντὸς ἐν ἀρχῇ δεῖν [9]) σκοπεῖν. (Pag. 28 B.)

---

[1]) 84, 3 *περὶ ὀνομάτων·* m. A. — [2]) 84, 4 *τῷ Κρατύλῳ*) Pag. 391 D. — [3]) 84, 5 *καλέουσι*) *τελέουσι* B. Il. XX. 74. Tayl. — [4]) 84, 6 *κύμινδιν*) *Κίμινδιν* B. Il. XIIII. 291. Tayl. Vtroque Homeri versu utitur in Cratylo Plato. — [5]) 84, 10 *αὐτὸ*) Fort. *αὐτῷ* sc. *τῷ κόσμῳ*. — [6]) 84, 13 *παρ'*) *παρὰ* B. — [7]) 84, 17 *ὄνομα*) Tayl. addendum censet *σημαντικόν*, quo non est opus. Proclus *τὸ ἄῤῥητον ὄνομα* dicit esse *ὄνομα τῆς τοῦ παντὸς μονῆς*, quemadmodum *τὸ κόσμος* sit *ὄνομα τῆς προόδου* etc. — [8]) 84, 19 *πρὸς ἐφετὸν*) *προεφετὸν* B. — [9]) 84, 21 *δεῖν*) *δεῖ* A.

Μετὰ τὴν εὐχὴν καὶ τὴν παράκλησιν τῶν ἀκροατῶν καὶ τὴν τῶν ὑποθέσεων παράδοσιν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ὑπολειπόμενον, ἢ ταῖς ὑποθέσεσιν αὐταῖς ἑπομένως τὴν ὅλην διατιθέναι πραγματείαν. ταύτης ἡγεῖται κεφάλαιον ἐκεῖνο τὸ εἴτε γέγονεν ὁ κόσμος, εἴτε ἀγένητός ἐστι, γενέσεως ἀρχὴν ἔχων οὐδεμίαν. καὶ γὰρ ἐν τοῖς πρὸ τῶν ὑποθέσεων λόγοις εἶπεν, ὅτι δεῖ περὶ τοῦ παντὸς ἡμᾶς μέλλοντας λέγειν, εἰ γέγονεν, ἢ καὶ ἀγένητόν[1]) ἐστι, θεοὺς παρακαλεῖν καὶ θεάς, ὡς ἐντεῦθεν ἀρξόμενος[2]) τῆς θεωρίας, καὶ ἐν ταῖς ὑποθέσεσιν αὗται πρῶται παρελαμβάνοντο· τί τὸ ὂν ἀεί, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον, καὶ τί τὸ γιγνόμενον μὲν[3]), ὂν δὲ οὐδέποτε. τοῦτο οὖν πρῶτον σκεπτέον, ὥσπερ ὑπόκειται πρῶτον ἐν ταῖς ἀρχαῖς. δεῖ δὲ καί, ὥσπερ εἴρηκεν ὁ ἐν Φαίδρῳ[4]) Σωκράτης, περὶ παντὸς τὸ τί
D ἐστιν ἐν ἀρχῇ σκοπεῖν. τοῦτο δέ ἐστι τὸ | εἶδος τοῦ ζητουμένου. τὸ δὲ γενητὸν καὶ ἀγένητον τὸ εἶδος ἀφορίζει τὸ κοσμικόν· ὥστε εἰκότως τοῦτο πρῶτον ἀξιωτέον τῆς πρεπούσης διασκέψεως, ὃ καὶ ποιήσει μετὰ τοῦτο εὐθύς. ἐπεὶ δὲ τῶν Πλατωνικῶν οἱ μὲν πολλοὶ τὸ περὶ παντὸς ἤκουσαν ἐπὶ παντὸς πράγματος, κατὰ τὸ ἐν Φαίδρῳ ῥηθέν, Πορφύριος[5]) δὲ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ παντός, ὡς δέον ὂν περὶ τοῦ παντὸς εἰπεῖν πρῶτον, ποτέρως ἔχει[6]) φύσεως, εἴτε ἀγένητον, εἴτε αὖ γενητὸν τυγχάνει ὄν[7]), εἰδέναι χρή, ὅτι μᾶλλον ἡ προτέρα ἐξήγησις ἔχει τὸ αὐτοφυές. καὶ γὰρ τὸ παντὸς εἰς τὸ περὶ τοῦ παντὸς λαμβάνειν ὑπόψελλόν[8]) ἐστιν. ὅτι δὲ ἁπλῶς περὶ παντὸς ταῦτα ζητητέον, ἐκ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν καὶ τῶν πρώτων ὑποθέσεων προειλήφαμεν. καὶ τὸ ἐπαγαγεῖν πότερον ἦν[9]) ἀεί, γενέσεως ἀρχὴν ἔχων[10]) οὐδεμίαν, ἢ γέγονε[11]) δείκνυσιν, ὅτι κοινότερον ἐῤῥήθη περὶ τοῦ παντός. πρὸς γὰρ τὸν κόσμον ἀποδέδωκε τὸ ἔχων[12]) καὶ τὸ ὁρατὸς καὶ ἁπτός, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸ πᾶν. τοῦτο μὲν οὖν καταφανές· ἐπεὶ δὲ[13]) δεῖ τοῦτο πρῶτον[14]) εὑρεῖν τὸ εἶδος τὸ κοσμικὸν πό-
E τερον ἐν τοῖς αἰωνίοις, ἢ ἐν | τοῖς γενητοῖς αὐτὸ τακτέον, ἴδωμεν, ὅπως[15]) ὁ φιλόσοφος μέτεισι τὸν λόγον, καὶ συνοδεύσωμεν αὐτοῦ ταῖς ἀποδείξεσι.

πότερον ἦν ἀεί, γενέσεως ἀρχὴν ἔχων οὐδεμίαν, ἢ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς τινος ἀρξάμενος. (Pag. 28 B.)

Πάσαις ταῖς διαλεκτικαῖς[16]) μεθόδοις χρησάμενος ἐν ταῖς ὑποθέσεσι (καὶ γὰρ τὸ ὂν ἀπὸ τοῦ γιγνομένου διεστείλατο, καὶ ὁριστικῶς ἑκάτερον αὐτῶν ἀποδέδωκε[17]) τί ἐστι, καὶ ἀναλυτικῶς· ἀπὸ γὰρ τῶν γιγνομένων ἐπὶ τὰς αἰτίας

---

[1]) 84, 26 *ἀγένητόν*) *ἀγένητός* – Respiciuntur ea, quae Timaeus dixit Pag. 27 C. — [2]) 84, 26 *ἀρξόμενος*) *ἀρχόμενος* B. — [3]) 84, 28 *γιγνόμενον μὲν*) *γινόμενον μὲν* A. *γιγνόμενον* B. V. Pag. 27 D. — [4]) 84, 29 *Φαίδρῳ*) Pag. 237 B. — [5]) 84, 32 *πορφύριος*· m. A. — [6]) 84, 33 *ἔχει*) *ἔχη* B. — [7]) 84, 34 *ὄν*) *ὢν* B. — [8]) 84, 35 *ὑπόψελλον*) *ὑπόψελον* B. — [9]) 84, 37 *ἦν*) *ἣν* B. — [10]) 84, 37 *ἔχων*) *ἔχον* B. — [11]) 84, 37 *γέγονε*) *γέγονεν* B. — [12]) 84, 38 *ἔχων*) *ἔχον* B. — [13]) 84, 39 *δὲ*) *καὶ* B. — [14]) 84, 39 *πρῶτον*) *πρὸς τὸ* A. — [15]) 84, 40 *ὅπως*) *ὅπερ* B. — [16]) 84, 42 *διαλεκτικαῖς*) *διαλογικαῖς* B. (corr. Tayl.) — [17]) 84, 43 *ἀποδέδωκε*) *ἀποδέδωκεν* B. *ἀνάλυσιν*· m. A.

αὐτῶν τάς τε δημιουργικὰς καὶ παραδειγματικὰς ἀνέδραμε) καὶ δὴ[1]) περὶ ὀνομάτων ἀῤῥήτων τε καὶ ῥητῶν ἐνδειξάμενος ὄντως κατὰ τὸν τῶν Πυθαγορείων λόγον, ὅς φησι[2]) σοφώτατον μὲν εἶναι τὸν ἀριθμόν, δευτέρως δὲ τὸν τὰ ὀνόματα τοῖς πράγμασι θέμενον, ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις τρέπεται τῶν περὶ τοῦ κόσμου προβλημάτων, καὶ πρῶτον τὸ εἶδος αὐτοῦ ζητεῖ[3]) εὑρεῖν[4]), ποίας αὐτὸν μοίρας θετέον, τῆς ἀεὶ οὔσης, ἢ τῆς γενητῆς. καὶ διὰ τοῦτο[5]) ἐρωτᾷ, πότερον ἀρχήν τινα ἔχει γενέσεως, ἢ οὐδεμίαν, οὐκ ἐρόμενος, ἢ[6]) τῶν ἀεὶ ὄντων ἐστὶν, ἢ τῶν γενητῶν· δυνατὸν γὰρ ἦν αὐτὸν λέγειν | μέσον τῶν γενητῶν καὶ ἀεὶ ὄν- F
των, ὡς τὴν ψυχήν· ἀλλ' εἰ ἀεὶ ἦν, γενέσεως οὐδεμίαν ἔχων ἀρχὴν, ἢ γέγονεν ὁπωσοῦν, ἵνα καὶ τὸ ἀμφοῖν μέσον περιλάβῃ[7]) τὸ καί τινα ἀρχὴν ἔχον γενέσεως καὶ ἀεὶ ὄν· εἶτ' ἐπιδείξας αὐτὸν κατὰ τὸ σῶμα γενητὸν μόνως κατ' ἄλλο τι τὸ ἀγένητον δώσει αὐτῷ[8]), καθὸ καὶ ἔστι θεὸς, ὡς ἔσται τοῦ λόγου προϊόντος ἐμφανές. τοιαύτης δ' οὖν τῆς ζητήσεως οὔσης Πλούταρχος μὲν καὶ Ἀττικὸς[9]) καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν Πλατωνικῶν κατὰ χρόνον τὴν γένεσιν ἤκουσαν[10]), καί φασι γίγνεσθαι τὴν ζήτησιν, | εἴτε ἀγένητος κατὰ χρόνον ὁ κό- 85
σμος, εἴτε γενητός· εἶναι γὰρ πρὸ τῆς κοσμοποιίας ἄτακτον κίνησιν, ἅμα δὲ κινήσει πάντως ἐστὶ καὶ χρόνος, ὥστε καὶ χρόνον[11]) εἶναι πρὸ τοῦ παντός· ἅμα δὲ τῷ παντὶ γεγονέναι χρόνον ἀριθμὸν ὄντα τῆς τοῦ παντὸς κινήσεως, ὡς ἐκεῖνος ἦν τῆς πρὸ τῆς κοσμοποιίας οὔσης ἀτάκτου κινήσεως ἀριθμός· οἱ δὲ περὶ Κράντορα[12]) τοῦ Πλάτωνος ἐξηγηταί φασι[13]) γενητὸν λέγεσθαι τὸν κόσμον ὡς ἀπ' αἰτίας ἄλλης παραγόμενον καὶ οὐκ ὄντα αὐτόγονον οὐδὲ αὐθυπόστατον, Πλωτῖνος δὲ καὶ οἱ[14]) μετὰ Πλωτῖνον φιλόσοφοι, Πορφύριος καὶ Ἰάμβλιχος, τὸ σύνθετόν φασιν ἐν τούτοις κεκλῆσθαι γενητὸν, τούτῳ[15]) δὲ συνυπάρχειν καὶ τὸ ἀφ' ἑτέρας οὐσίας ἀπογεννᾶσθαι. ἡμεῖς δὲ καὶ ταῦτα μὲν εἶναί φαμεν πάντα ἀληθέστατα, καὶ εἶναι γενητὸν τὸν κόσμον καὶ ὡς σύνθετον καὶ ὡς ἄλλων αἰτίων εἰς τὸ εἶναι δεόμενον· πᾶν γὰρ τὸ διαστατὸν τοιοῦτον, καὶ τὸ αἰσθητὸν φύσιν ἔλαχε[16]) τοιαύτην· ἀξιοῦμεν | δὲ αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ἄλλα B
γενητὰ ἀποβλέπειν, τὸν χρόνον λέγω καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ σκοπεῖν, τί τὸ κοινὸν καὶ ἐπὶ ταῦτα τὰ σημαινόμενα διατεῖνον[17]), καὶ λέγειν τὸ μὲν ὂν τὸ αἰωνίως καὶ τὴν οὐσίαν ἑστῶσαν ἔχον καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνέργειαν, τὸ δὲ γενητὸν, τὸ μὲν ἁπλῶς, τὸ πάντα ταῦτα κατὰ χρόνον ὑποδεχόμενον, πῇ δὲ γενητὸν τὸ ἐν κινήσει καὶ παρατάσει τὴν ἐνέργειαν κεκτημένον. εἴρηται γὰρ καὶ ἔμπρο-

---

[1]) 84, 44 *δὴ*) *μὴ* B. — [2]) 84, 45 *φησι*) *φησὶν* B. — [3]) 84, 47 *ζητεῖ*) *ζητεῖν* — [4]) 84, 47 *εὑρεῖν*) *εὑρεῖν βούλεται* A. Fort. *ζητῶν εὑρεῖν βούλεται* — [5]) 84, 48 *διὰ τοῦτο*) *διατοῦτο* — [6]) 84, 49 *ἢ*) Rectius *εἰ* — [7]) 84, 51 *περιλάβῃ*) *περιλάβοι* A. — [8]) 84, 52 *αὐτῷ* cum *ὁ* super *ῷ* A. — [9]) 84, 53 *πλούταρχος* | *ἀττικός*· m. A. — [10]) 84, 54 *ἤκουσαν*) *ἥκουσαν* B. — [11]) 85, 2 *χρόνον*) *χρόνος* B. — [12]) 85, 4 *οἱ περὶ κράντορα*· m. A. — [13]) 85, 4 *φασι*) *φασὶν* B. — [14]) 85, 6 *οἱ*) *ἡ* B. *πλωτῖνος*· | *πορφύριος*· | *Ἰάμβλιχος*· m. A. — [15]) 85, 7 *τούτῳ*) *τοῦτο* B. (corr. Tayl.) — [16]) 85, 9 *ἔλαχε*) *ἔλεχε* B. — [17]) 85, 11 *διατεῖνον*) *διατείνειν* B.

σθεν, ὅτι τὰ μὲν ἄκρα ἀφωρίσατο τὸ ἁπλῶς ἀεὶ ὂν καὶ ἁπλῶς γενητὸν, τὰ δὲ μέσα περιείληφεν ἐν τούτοις. τὸ οὖν μὴ ὅλον ἅμα ἑστῶσαν ἐν ἑνὶ τὴν οὐσίαν ἢ τὴν ἐνέργειαν[1]) ἔχον γενητὸν ἐπονομάζεται, καὶ διὰ γενέσεως τὸ τοιόνδε πάντως ὑφέστηκε[2]), καὶ τὸ εἶναι αὐτῷ[3]) γιγνόμενόν ἐστιν, ἀλλ' οὐκ ὄν. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ αἰσθητὸς κόσμος οὗτος καὶ ὁ[4]) χρόνος ὁ ἐν τοῖς κινουμένοις καὶ ἡ μεταβατικὴ νόησις τῶν ψυχῶν. ἀλλ' ὅτι μὲν πᾶσα κίνησις κατὰ μέρος ὑφίσταται καὶ οὐχ ὅλη ἅμα ἔσται, δῆλον· εἰ δὲ καὶ ἡ οὐσία τοῦ κόσμου γένεσιν ἔχει καὶ τὸ ἀΐδιον αὐτῆς κατὰ τὴν ἀπειρίαν ἐστὶ τὴν χρονικὴν, ἐπιστήσειεν ἄν τις
C καὶ ἐπιστήσας | συλλογίσαιτο πρῶτον μὲν, ὅτι δεῖ τῶν αἰωνίως ἀϊδίων καὶ τῶν ἐν μέρει χρόνου γενητῶν εἶναι μεταξὺ τὴν κατὰ τὴν[5]) ἄπειρον γενητὴν ὑπόστασιν καὶ ταύτην διττὴν, ἣ τὸ μὲν ὅλον ἀΐδιον ἔχουσαν εἰς τὸν ὅλον χρόνον, τὰ δὲ μέρη ἐν μέρεσι[6]) τοῦ χρόνου, οἷα τὰ τῇδε στοιχεῖα, ἣ καὶ τὸ ὅλον καὶ τὰ μέρη συμπαρατείνοντα πρὸς τὴν ἀϊδιότητα τοῦ χρόνου παντὸς, ὡς τὰ οὐράνια· οὐ γάρ ἐστιν ἡ αὐτὴ ἀϊδιότης κατὰ τὸν αἰῶνα καὶ τὸν ὅλον χρόνον· οὐδὲ γὰρ ἡ[7]) αὐτὴ ἀπειρία χρόνου καὶ αἰῶνος· οὐδὲ γὰρ ταὐτὸν αἰὼν καὶ χρόνος· δεύτερον δὲ, ὅτι τὸ αἰῶνι μετρούμενον καὶ ἐν αἰῶνι ἀμερὲς εἶναι δεῖ· πῶς γὰρ τὸ μεριστὸν ἐν τῷ ἀμερίστῳ στήσεται καὶ ἱδρυμένην ἕξει τὴν οὐσίαν; τρίτον δὲ, ὅτι τῆς ψυχῆς ἐνεργούσης κατὰ χρόνον καὶ τὸ σῶμα πάντως κατὰ χρόνον· ἐγγυτέρω γὰρ ἡ ἐνέργεια τῆς ψυχῆς τῶν αἰωνίων τῆς τοῦ σώματος οὐσίας. τί δὴ οὖν ἡμῖν τεκμήριον ἔσται τοῦ τὴν οὐσίαν τῶν οὐρανίων οὕτως εἶναι ἀΐδιον, ὡς κατὰ τὸν χρόνον; τὸ χωρισθεῖσαν αὐτὴν[8]), φήσω, τοῦ κοσμοῦντος μηκέτ' εἶναι. τοῦτο γὰρ δὴ ποιεῖ δῆλον, ὅτι
D τὴν ἀϊδιότητα | ἐπισκευαστὴν ἔλαχε καὶ ἀεὶ γίγνεται[9]) ἀλλαχόθεν. ὅλην γάρ πού τι τὴν οἰκείαν οὐσίαν ἀπειληφὸς αὔταρκες[10]) ἂν ἦν κατὰ τοῦ[11]) εἶναι καὶ τοῦ ποιοῦντος χωρισθὲν καὶ διδόντος αὐτῷ τὴν οὐσίαν. Σκοπὸς μὲν αὐτῷ δεῖξαι γενητὸν ἁπλῶς τὸν κόσμον ὡς καὶ τὴν οὐσίαν[12]) καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνέργειαν καὶ αὐτὴν τὴν ἀϊδιότητα τῷ ὅλῳ χρόνῳ συμπαρεκτεινομένην[13]) ἔχοντα· ζητεῖ δὲ ἐξ ἀρχῆς, εἴτε ἀεὶ ὄν ἐστιν, εἴτε γενητός· ὃ ταὐτὸν τῷ εἴτε αἰωνίων[14]) ἐστὶν, εἴτε τῶν ὑπὸ τὸν χρόνον[15]) τελούντων. τὸ μὲν γὰρ ἦν ἀεὶ τὸ νοητὸν αὐτῷ δηλοῖ, καθάπερ εἰρήκαμεν ἔμπροσθεν· τί τὸ ὂν ἀεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον[16])· εἰ δὲ τὸ ἦν οὔ φησι προελθὼν[17]) οἰκεῖον εἶναι τοῖς αἰωνίοις, ἀλλὰ τὸ ἔστιν, οὐ δεῖ ταράττεσθαι. πρὸ γὰρ τῆς διαρθρώσεως

---

[1]) 85, 15 *ἢ τὴν ἐνέργειαν*) om. A. — [2]) 85, 16 *ὑφέστηκε*) *ὑφέστηκεν* B. — [3]) 85, 16 *αὐτῷ*) *αὐτὸ* B. — [4]) 85, 17 *ὁ*) om. B. — [5]) 85, 21 *τὴν ἄπειρον*) Fort. *τὸν ἄπ.* sc. *χρόνον* — [6]) 85, 22 *μέρεσι*) *μέρισι* B. — [7]) 85, 24 *ἡ*) om. B. — [8]) 85, 29 *χωρισθεῖσαν αὐτὴν*) *χωρισθεῖσαν αὐτοὺς*, in m. *χωρισθὲν αὐτὴν*, B. — [9]) 85, 30 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [10]) 85, 31 *αὔταρκες*) *αὐτάρκες* B. — [11]) 85, 31 *κατὰ τοῦ*) *καὶ τοῦ* B. Fort. *κατὰ τὸ* — [12]) 85, 32 *Σκοπὸς — οὐσίαν*) om. A. — [13]) 85, 33 *συμπαρεκτεινομένην*) *συμπαρατεινομένην* B. — [14]) 85, 34 *ἐστιν — αἰωνίων*) om. B. — [15]) 85, 34 *τὸν χρόνον*) *τῷ χρόνῳ* B. — [16]) 85, 35 *τί — ἔχον*) Pag. 27 D. — [17]) 85, 35 *προελθὼν*) Pag. 37 E.

ἕπεται τῇ συνηθείᾳ. διὸ καὶ τὸν δημιουργὸν ἀνυμνῶν ἀγαθὸς ἦν φησὶ[1]), καί-
τοι τῶν αἰωνίων ἐστὶν ὁ δημιουργὸς, καὶ ἐπὶ τοῦ παραδείγματος ἀμφότερα ἅμα
συνήγαγεν εἰπὼν, ἡ μὲν οὖν ζώου[2]) φύσις ἐτύγχανεν οὖσα αἰώ-
νιος, ὁμοῦ τῷ[3]) αἰώνιος οὖσα τὸ ἐτύγχανε συλλαβών· καὶ ἐπὶ πᾶσι,
διότι παντὸς σώματος πεπερασμένου καὶ ἡ δύναμις | οὐκ ἄπειρος, ὡς ἔδει- E
ξεν[4]) Ἀριστοτέλης· ὁ δὲ αἰὼν δύναμις ἄπειρος· ὥστε πᾶν σῶμα πεπερασμέ-
νον αἰῶνος ἄδεκτον. δεῖ ἄρα αὐτὸ μὴ ἀεὶ[5]) εἶναι, ἀλλ᾽ ἀεὶ γίγνεσθαι, ἐπιναό-
μενον ὅσον δέξασθαι δύναται. τὸ μὲν οὖν ὂν, ὡς ἔφην, καὶ ἀεὶ ὂν δηλοῖ τὸ αἰ-
ώνιον, τὸ δὲ γεγονέναι τὸ τῷ χρόνῳ μετρουμένην εἰληχέναι τὴν ὑπόστασιν,
οἷόν ἐστι τὸ αἰσθητὸν, ὃ δή ἐστι δόξῃ μετ᾽ αἰσθήσεως ληπτόν. εἴρηται δὲ, ὅτι
τὸ μὲν νοητὸν αὐθυπόστατόν ἐστι καὶ αἰώνιον, τὸ δὲ αἰσθητὸν ὑπ᾽ ἄλλου παρα-
γόμενον καὶ τῷ χρόνῳ συνυφιστάμενον. ἄλλο γὰρ τὸ ἓν ἀριθμῷ τὸ αἰώνιον,
ἄλλο τὸ ἔγχρονον, καὶ τὸ μὲν ἔστιν ἓν ἀριθμῷ, τὸ δὲ γίγνεται ἓν ἀριθμῷ. συζυ-
γεῖ γὰρ τῷ μὲν ὁ αἰὼν, τῷ δὲ ὁ χρόνος, καὶ ἔχει τὸ γενητὸν κἂν ἀΐδιον λέγη-
ται, τῷ παντὶ[6]) χρόνῳ συνεκτεινομένην τὴν ὑπόστασιν, ἀεὶ γιγνόμενον καὶ ἀεὶ
κοσμούμενον ἀπὸ τοῦ αἰτίου τοῦ παράγοντος αὐτήν. εἰ τοίνυν τὸ ἀεὶ ὂν τὸ αἰώ-
νιον δηλοῖ, τὸ δὲ γενέσεως ἀρχὴν ἔχον τὸ κατ᾽ ἄλλην αἰτίαν παραγόμενον (τοι-
οῦτον γὰρ τὸ ἀεὶ γιγνόμενον) ζητεῖ δὲ[7]) ὁ Πλάτων, εἴτε ἀεὶ ὢν ὁ κόσμος, |
εἴτε ἀρχὴν ἔχων γενέσεώς τινος, εἰς ταὐτὸν ἡ τοιαύτη χωρεῖ ζήτησις τῷ πό- F
τερον τῶν αἰωνίων ἐστὶν ὁ κόσμος, ἢ κατὰ τὸν[8]) ὅλον χρόνον παραγομένων,
καὶ πότερον τῶν αὐθυποστάτων, ἢ τῶν ἀπ᾽ ἄλλης αἰτίας κοσμουμένων[9]). Ἔτι
τοίνυν τὸ γενητὸν τῶν πολλαχῶς[10]) ἐστὶ λεγομένων. καὶ γὰρ τὸ πολυθρύλ-
λητον τοῦτο ἀρχὴν ἔχον χρονικὴν γενητὸν ἀποκαλεῖται, κἄν τε διὰ γενέσεως ἐπὶ
τὸ ὂν ἀφικνῆται[11]) κἄν τε χωρὶς γενέσεως, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, καὶ τὸ ἀπ᾽
αἰτίας προϊὸν[12]) πᾶν καλεῖται γενητὸν, καὶ τὸ σύνθετον | κατὰ τὴν οὐσίαν κα- 86
λεῖται γενητὸν, καὶ τὸ φύσιν ἔχον γενητὴν κἂν μὴ ᾖ γεγονὸς, οἷον δή ἐστι καὶ
τὸ φύσιν ἔχον ὁρατὴν κἂν μὴ ὁρώμενον ᾖ. πολλαχῶς[13]) οὖν τοῦ γενητοῦ λε-
γομένου τὸ μὲν κατὰ χρόνον γενητὸν πάσας ἔχει τὰς γενέσεις· καὶ γὰρ ἀπ᾽ αἰ-
τίας πρόεισι καὶ σύνθετόν ἐστι καὶ φύσιν ἔχει γενητήν· οὐ πάντως δὲ τὸ κατ᾽
ἄλλον τρόπον γενητὸν πάσας ἔχει τὰς γενέσεις ἢ[14]) οὐ πάσας, εἴπο-
μεν[15]) ἂν αὐτὸν ζητεῖν, εἴτε κατὰ χρόνον ἐστὶ γενητὸς, εἴτε μὴ ἔχει[16]) γε-

---

1) 85, 37 φησὶ) Pag. 29 E. — 2) 85, 38 ζώου) ζῷον B. — Pag. 37 D. — 3) 85, 38 τῷ) τὸ B. — 4) 85, 40 ἔδειξεν) ἔδηξεν B. — 5) 85, 41 ἀεὶ) om. A. — 6) 85, 47 παντὶ) παντῇ B. — 7) 85, 49 δὲ) δὲ ἀεὶ B. — 8) 85, 51 τὸν) τὸ B. — 9) 85, 51 καὶ πότερον — κοσμουμένων) om. A. — 10) 85, 52 τὸ γεννητὸν πολλαχῶς m. A. (non rubro, ut reliqua, sed atramento hoc.) — 11) 85, 53 ἀφικνῆται) ἀφικνεῖται — 12) 85, 54 προϊὸν) προϊὼν B. — 13) 86, 2 ᾖ. πολλαχῶς). ᾗ πολλαχῶς B. In A nulla est interpunctio. — 14) 86, 4 ἢ) Non sine ratione Tayl. ante hoc excidisse aliquid suspicatur, quod ita supplet: εἰ τοίνυν ἐζήτει ὁ Πλάτων, πότερον τὸ πᾶν (potius ὁ κόσμος) πάσας ἔχει τὰς γενέσεις. — 15) 86, 4 εἴπομεν) εἴπωμεν — 16) 86, 5 ἔχει) ἔχῃ A.

νέσεως ἀρχὴν χρονικήν. ἐπειδὴ δὲ εἶπεν οὐ ταύτην τὴν ἀντίφασιν, ἀλλ' ἐκείνην· πότερον οὐδεμίαν ἔχει γενέσεως ἀρχὴν, ἤ τινα, δῆλον ποιεῖ τοῖς καὶ[1]) μικρὰ συνεῖναι δυναμένοις, ὡς οὐ περὶ τῆς χρονικῆς ἀρχῆς ἀπορῶν, ἀλλ' εἰ πολλῶν γενέσεων οὐσῶν ἔχει τινὰ γενέσεως ἀρχὴν τὸ πᾶν. εἰ γὰρ μηδεμίαν, τῶν αἰωνίων ἐστὶ καὶ τῶν αὐθυποστάτων, ἐν οἷς γένεσις οὐκ ἔστιν, ὅτι μηδὲ[2]) χρόνος. κἂν γάρ ποτε λέγωμεν θεῶν γενέσεις[3]), τὴν ἄῤῥητον αὐτῶν
B πρόοδον | ἐνδεικνύμενοι λέγομεν καὶ τὴν τῶν δευτέρων ἑτερότητα πρὸς τὰς αἰτίας αὐτῶν. οἱ δέ γε θεολόγοι πάσας τὰς τοιαύτας ἀπορίας προαναιροῦντες[4]), ἵνα αἱ γενέσεις αὐτοῖς κατὰ λόγον πλάττωνται τῶν θεῶν, χρόνον[5]) τὸ πρῶτον ἐπωνόμασαν, ὡς δέοντος[6]) ὅπου γένεσίς ἐστιν, ἐκεῖ προηγεῖσθαι τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἡ γένεσις καὶ δι' ὅν. τούτοις μὲν οὖν εἰς ταὐτὸν ἴασιν[7]) ἡ αἰτία καὶ ὁ χρόνος, ἐπεὶ καὶ ἡ πρόοδος καὶ ἡ γένεσις· τὸ δὲ ὄντως γιγνόμενόν ἐστι τὸ ἑαυτὸ μὴ γεννῶν[8]), ἀλλ' ὑφ' ἑτέρου[9]) παραγόμενον καὶ εἴδωλον ἑτέρου γιγνόμενον καὶ ἐκ πολλῶν ἀνομοίων συντιθέμενον καὶ ἀεὶ τὴν ὑπόστασιν ἐπισκευαστὴν[10]) δεχόμενον, ᾧ καὶ ὁ χρόνος σύζυγος ἔχοντι τὴν γένεσιν ἀνέκλειπτον τῇ ἀπειρίᾳ τοῦ χρόνου συμπαρεκτεινομένην, καὶ τὸ ταὐτὸν κατ' ἀριθμὸν ἐν τῷ[11]) ἀεὶ γίγνεσθαι ἕν, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ ἀεὶ εἶναι ἕν. τὸ δὲ οὕτω γενητὸν καὶ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος[12]) εἴποις ἂν προϊέναι. τὸ μὲν γὰρ αὐθυπόστατον ἀφ' ἑαυτοῦ γεννώμενον οὐκ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος πρόεισι[13])· κἂν γὰρ ἐπινοίᾳ διέλῃς αὐτὸ εἰς
C αἴτιον καὶ αἰτιατὸν, ἐξ ὄντος πρόεισιν· ἦν γὰρ ἓν τὸ | ποιοῦν καὶ ποιούμενον, ὥστε ἐξ ὄντος ἑαυτοῦ πρόεισι, διὸ καὶ αἰώνιόν ἐστιν, οὐδέποτε ἀπολεῖπον ἑαυτό· τὸ δὲ ἀπ' ἄλλου μόνον ὄντος ἐκ μὴ ὄντος ὑφίστασθαι, διότι χωρισθὲν τῆς αἰτίας οὐκέτι[14]) ἐστὶ[15]), καὶ τὸ αἴτιον ἕτερόν ἐστι τοῦ ἀποτελέσματος. οὕτω μὲν οὖν καὶ τὸ ἀξίωμα τὸ φυσικὸν ἐφαρμοστέον τούτῳ τῷ γενητῷ κατὰ ἀναλογίαν, καὶ τὸ[16]) ἐν χρόνῳ δὲ ἀεὶ εἶναι τὸ γιγνόμενον ἀεὶ καὶ ἐλλαμπόμενον[17]) ἀπὸ τοῦ ὄντος. δῆλον δέ. ἂν γὰρ ἀφέλῃς τὸ ποιοῦν, ἀτελὲς εὐθὺς τὸ πᾶν, ὅπερ ὑπάρχει πᾶσι τοῖς ἔτι γιγνομένοις, καὶ οὐ[18]) διὰ τοῦτο ἀτελέστερον ἅμα καὶ τέλειον, καὶ ἀεὶ γίγνεται, διὸ τὸ ἀεὶ αὐτοῦ καὶ τὸ τέλειον κατὰ τὸν ὅλον ἐστὶ χρόνον. χρόνος γὰρ μετ'[19]) οὐρανοῦ γέγονεν, οὐ χρόνου μόριον, ἀλλ' ὁ πᾶς χρόνος· ὥστε ἐν τῷ ἀπείρῳ χρόνῳ γίνεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἀνέκλειπτός ἐστιν[20])

---

[1]) 86, 7 *καὶ*) *τὰ* B. — [2]) 86, 9 *μηδὲ*) Rectius *οὐδὲ* — [3]) 86, 9 *θεῶν γενέσεις*· m. A. — [4]) 86, 11 *ἀπορίας προαναιροῦντες*) *ἀπορείας προανεροῦντες* B. — [5]) 86, 12 *χρόνον*) *κρόνον* B et cum *χ* super *κ* A. (corr. Lobeck. Aglaoph. Pag. 470.) — [6]) 86, 12 *δέοντος*) *δεόντως* B. Cf. Koen. ad Greg. Cor. Pag. 159 Schaef. — [7]) 86, 13 *ἴασιν*) *ἴησιν* A. — [8]) 86, 14 *γεννῶν*) *γενῶν* A. — [9]) 86, 14 *ὑφ' ἑτέρου*) *ὑφετέρου* A. — [10]) 86, 15 *ἐπισκευαστὴν*) *ἐπισκευαστικὴν* B. — [11]) 86, 17 *ἐν τῷ*) om. B. — [12]) 86, 18 *ὄντος*) *ὄντως* B. — [13]) 86, 19 *πρόεισι*) *πρόεισιν* B. — [14]) 86, 21 *οὐκέτι*) *οὐκ ἔτι* — [15]) 86, 21 *ἐστὶ*) *ἐστὶν* A. — [16]) 86, 23 *τὸ*) *τῷ* B. — [17]) 86, 23 *ἐλλαμπόμενον*) *ἐλαμπόμενον* B. — [18]) 86, 25 *καὶ οὐ*) *καὶ* † *οὐ* B. ac sane delenda videtur negatio et pro *ἀτελέστερον* legendum *ἀτέλεστον*.— [19]) 86, 26 *μετ'*) *ἐπ'* B. Cf. Tim. Pag. 38 B.— [20]) 86, 27 *ἀνέκλειπτός ἐστιν*) *ἀνέκλειπτος ἔστι* B.

ἐφ' ἑκάτερα καθάπερ ὁ χρόνος. οὕτως οὖν εἴρηται καὶ γενέσεως ἀρχὴν ἔχειν [1])
καὶ ἀπ' ἄλλης τινὸς ἄρξασθαι, τὸ πρῶτον μὲν ἀπ' ἀρχῆς τῆς κυριωτάτης, ὥς
αὐτὸς ἐρεῖ [2]), τῆς τελικῆς· ἀπὸ ταύτης γὰρ ἤρξατο τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως
ὁ γεννήσας αὐτὸν πατήρ [3])· ἔπειτα πρὸς τοῦτο καὶ | ὡς διὰ τὴν ἐν παντὶ τῷ [4]) D
χρόνῳ γένεσιν ἀεὶ γιγνόμενος καὶ ἀρξάμενος τοῦ γίγνεσθαι καὶ τέλος ἔχων. οὐ
γὰρ ἄλλο μὲν ἐπ' αὐτοῦ τὸ γέγονεν, ἄλλο δὲ τὸ γίγνεται, ὥστε οὐδὲ ἄλλο
ἡ ἀρχὴ καὶ ἄλλο τὸ τέλος. τὸ μὲν οὖν ἐν μέρει χρόνου γιγνόμενον ἄλλοτε ἄρ-
χεται καὶ ἄλλοτε τελειοῦται, τὸ δὲ κατὰ πάντα χρόνον γιγνόμενον ἀεὶ ἀρξάμε-
νον ἀεὶ τέλειόν ἐστι, καί τινα μὲν ἀρχὴν ἔχει γενέσεως [5]), τὴν ἀπ' ἄλλου τε-
λειουμένην, οὔ τινα δὲ ὡς οὐκ ἔχον ἀρχὴν μερικοῦ χρόνου τινός· ἐπεὶ γὰρ ἡ
γένεσις πολλαχῶς, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς γενέσεως πολλαχῶς· ὥστε ἡ εἰς τὸν ὅλον [6])
ὑφισταμένη γένεσις τίς γένεσίς ἐστι, καὶ ἡ ἀρχὴ ταύτης [7]) τινὸς ἀρχὴ γενέ-
σεως, οὐ πάσης. τίς οὖν ἔστιν αὕτη; ἡ ὁμοῦ [8]) καὶ τὸ τέλος συνῃρημένον
ἔχουσα. διότι μὲν οὖν αὐτὸ τὸ σῶμά ἐστι, γίνεταί τε καὶ ἔχει γενέσεως ἀρχήν,
διότι δὲ νοῦς ὁ ποιῶν, γέγονε καὶ ἔχει τέλος τῆς γενέσεως, δι' ἄμφω δὲ ἀρχό-
μενός τέ ἐστι καὶ τέλειος κατὰ τὴν γένεσιν, καὶ γέγονε καὶ γιγνόμενός ἐστιν
ἀεὶ καὶ γεγονώς. ταῦτα γὰρ ἐπὶ μὲν τῶν ἐν τῷ [9]) μέρει χρόνου γιγνομένων χω-
ρίς ἐστιν, ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ πάντα τὸν χρόνον γιγνομένων [10]) ἅμα ὑφέστηκεν,
οἷον καὶ ἡ κίνησις | τοῦ οὐρανοῦ πέπονθεν, ἀεὶ ἐν τέλει οὖσά, φησιν Ἀριστοτέ- E
λης, ὅπερ οὐχ ὑπάρχει ταῖς τῇδε κινήσεσι.

γέγονεν· ὁρατὸς γὰρ ἁπτός τέ ἐστι καὶ σῶμα ἔχων. ἅπαντα δὲ τὰ τοιαῦτα αἰσθητά. τὰ δ' [11]) αἰσθητά, δόξῃ περιληπτὰ μετ' αἰσθήσεως, γιγνόμενα καὶ γεννητὰ ἐφάνη. (**Pag. 28 C.**)

Ὥσπερ ὁ τῶν ὅλων δημιουργὸς εἰς ἑαυτὸν ὁρῶν καὶ μένων ἀεὶ ἐν τῷ ἑαυτοῦ κατὰ τρόπον ἤθει [12]) παράγει τὸν ὅλον κόσμον ὁλικῶς καὶ ἀθρόως καὶ ἀεὶ ὡσαύτως (οὐ γὰρ δὴ ποτὲ ποιεῖ καὶ ποτὲ οὐ ποιεῖ, ἵνα μὴ ἐκβῇ τοῦ αἰῶνος) τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ Τίμαιος εἰς ἑαυτὸν ἐστραμμένος [13]) τὴν σύμπασαν ἀνατίθησι θεωρίαν εἴς τε νοῦν ἀνατρέχων ἀπὸ διανοίας καὶ εἰς λογισμὸν ἀπὸ νοῦ προϊών. ἀπορῶν μὲν οὖν καὶ ἑαυτὸν ἐρωτῶν κατὰ τὸ αὐτοκίνητον ἐνήργει τῆς ψυχῆς, ἀποκρινάμενος [14]) δὲ μιμεῖται τὴν τοῦ νοῦ ἐπιβολήν, πρῶτον μιᾷ φωνῇ

---

[1]) **86, 28** *πῶς εἴρηται γενέσεως ἀρχὴν ἔχειν τὸν κόσμον*: m. A. — [2]) **86, 28** *ἐρεῖ*) Pag. 29 E. — [3]) **86, 29** *ὁ γεννήσας αὐτὸν πατήρ*) *ὁ γενήσας αὐτὸν πῆ*. A. *ὅ γενήσας αὐτόν πη*. B. Cf. Tim. Pag. 37 C. — [4]) **86, 30** *τῷ*) om. A. — [5]) **86, 33** *γενέσεως*) *γνώσεως* A. — [6]) **86, 35** *τὸν ὅλον*) sc. *χρόνον*, quod Tayl. desiderat. In A est *τὸ ὅλον*. — [7]) **86, 35** *ταύτης*) *ταύτη* B. — [8]) **86, 36** *ὁμοῦ*) Tayl. post hoc *ἀρχὴ* (voluit *ἀρχὴν*) excidisse suspicatur. Scilicet *ἡ ἔχουσα* ei non *ἀρχὴ*, sed *γένεσις* videtur. — [9]) **86, 39** *ἐν τῷ*) Malim *ἔν τῳ* — [10]) **86, 39** *χωρὶς—γιγνομένων*) om. B. Tayl. nihil nisi *οὐχ* desiderabat. — [11]) **86, 41** *δ'*) *δὲ* B. — [12]) **86, 43** *μένων—ἤθει*) Tim. Pag. 42 E. — [13]) **86, 45** *ἐστραμμένος*) *ἐστραμμένως* A. — [14]) **86, 47** *ἀποκρινάμενος*) Fort. *ἀποκρινόμενος*

τὸ δόγμα περιλαβών· γέγονε[1])· καὶ τὸ συμπέρασμα πρὸ τῆς ἀποδείξεως ἀνα-
κηρύξας[2]), ἄντικρυς κατὰ τοὺς ἐνθουσιῶντας, οἳ τὸ ὅλον ἀθρόως ὁρῶσι καὶ
F τὸ τέλος πρὸ τῆς ἐκβάσεως τῷ νῷ συνῃρήκασιν ὁμοῦ πάντα ὁρῶντες· | συλλο-
γιζόμενος δὲ ἀπὸ νοῦ κάτεισιν εἰς λογικὰς διεξόδους[3]) καὶ τὴν δι᾽ ἀποδείξεως
θήραν τῆς τοῦ κόσμου φύσεως. πάνυ γοῦν δαιμονίως ἀπὸ τῶν ὑποθέσεων δεί-
κνυσι τὸ ὅλον εἶδος τοῦ παντός. εἰ γὰρ ὁ κόσμος ὁρατὸς καὶ ἁπτὸς καὶ σῶμα
ἔχων, τὸ δὲ ὁρατὸν καὶ ἁπτὸν καὶ σῶμα ἔχον αἰσθητὸν, τὸ δὲ αἰσθητὸν, δοξα-
στὸν μετ᾽ αἰσθήσεως, γενητὸν, ὁ κόσμος ἄρα γενητός ἐστιν, ἀποδεικτικῶς ἐκ
τοῦ ὅρου δεδειγμένος κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν[4]) τοῦ ὅρου· ἐπεὶ καὶ οἱ γεωμέτραι
87 χρῶνται ταῖς τοιαύταις ἀποδείξεσι. ταῦτα μὲν οὖν περὶ | τοῦ τῶν λόγων εἴδους·
ἐπεὶ δὲ, ὥσπερ εἴπομεν, ἠρώτησε[5]), πότερον αἰώνιόν ἐστι τὸ πᾶν, ἢ ἔχει τινὰ
γενέσεως ἀρχὴν, ἐπήγαγε[6]) τοῦτο δὴ τὸ γεγονέναι νοῦν[7]) μιμούμενος, δῆλον,
ὅτι γένεσίν τινα τῷ κόσμῳ δίδωσι. τοῦτο γὰρ ἦν θάτερον[8]) μόριον τῆς εἰρημέ-
νης ἀντιθέσεως. εἰ δὲ τοῦτο, πόῤῥω χρονικῆς γενέσεως ἱδρύει τὸ πᾶν. εἰ γὰρ
ὁ μὲν κόσμος τινὰ γενέσεως ἀρχὴν ἔχει καὶ οὐ πᾶσαν, τὸ δὲ ἀπὸ χρόνου γεγο-
νὸς ἁπάσης ἔχει γενέσεως ἀρχὴν, ὁ κόσμος οὐκ ἔστιν ἀπὸ χρόνου γεγονώς. ἔτι
δὲ καὶ ἐπακολουθήσωμεν ταῖς Ἀττικοῦ[9]) θαυμασταῖς ὑποθέσεσιν, ὅς[10]) φη-
σιν τὸ μὲν πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως κινούμενον εἶναι ἀγένητον, τὸν δὲ κόσμον
ἀπὸ χρόνου γενητὸν, καὶ φῶμεν περὶ τούτου δὴ τοῦ γέγονεν[11]). οὐκοῦν ἐπεί-
περ τὴν αἰτίαν τῆς γενέσεως αὐτὸς ἀποδέδωκε, κατίδωμεν, ὁποίαν τινὰ ταύ-
την φησίν[12]). ὁρατὸν γὰρ ἁπτόν τέ ἐστι. πότερον οὖν πᾶν τὸ αἰσθητὸν
B ἀπὸ χρόνου γενητὸν, ἢ οὐ πᾶν; εἰ μὲν δὴ πᾶν, καὶ τὸ πλημμελῶς | καὶ ἀτάκτως
κινούμενον ἔσται ἀπὸ χρόνου γενητόν· ὁρατὸν γὰρ καὶ ἐκεῖνό φησιν· εἰ δὲ οὐ
πᾶν, ἀσυλλόγιστος ὁ λόγος κατὰ τὸν Ἀττικὸν καὶ οὐδενὸς περαντικός. εἰ μὴ
ἄρα λέγει τὸν μὲν κόσμον εἶναι ὁρατὸν καὶ ἁπτὸν, τὸ δὲ πλημμελῶς καὶ ἀτά-
κτως κινούμενον οὐχὶ νῦν[13]) ὁρατὸν εἶναι, ἀλλὰ πρὸ τῆς κοσμοποιίας· ἐπεὶ
καὶ ὁ Πλάτων οὕτω φησί[14])· πᾶν ὅσον ὁρατὸν ἦν πλημμελῶς καὶ
ἀτάκτως κινούμενον[15])· ἐνταῦθα δὲ ὁρατὸς γάρ[16]) ἁπτός τέ ἐστι
καὶ σῶμα ἔχων. πᾶν οὖν, ὅ ἐστιν[17]) ὁρατὸν καὶ ἁπτὸν, τοῦτο δείκνυται
γενητὸν, ἀλλ᾽ οὐχ ὃ ἦν. κἂν ταῦτα τοίνυν λέγῃ (δεινὸς γὰρ ὁ ἀνὴρ ἀντιλαβέ-
σθαι τῶν ῥημάτων) λεκτέον, ὅτι ἔν γε[18]) τῷ ὅρῳ τοῦ γενητοῦ τοιοῦτον οὐδέν
ἐστιν, ἀλλ᾽[19]) ἁπλῶς εἴρηται πᾶν τὸ γενητὸν δόξῃ μετ᾽ αἰσθήσεως ἀλόγου δο-

---

1) 86, 48 *γέγονε·) καὶ γέγονε* — 2) 86, 48 *ἀνακηρύξας), ἀνακυρήξας* B. — 3) 86, 50 *διεξόδους) ἐξόδους* B. — 4) 86, 54 *ἐπιστροφὴν) ἐπιτροπὴν* B. (corr. Tayl.) — 5) 87, 1 *ἠρώτησε) ἠρώτησεν* B. — 6) 87, 2 *ἐπήγαγε) ἐπήγαγεν* B. Fort. *καὶ ἐπήγαγε* — 7) 87, 2 *νοῦν) νῦν* B. — 8) 87, 3 *θάτερον) θατέρου* — 9) 87, 6 *ἀττικὸς·* m. A. — 10) 87, 6 *ὅς) ὥς* B. — 11) 87, 7 *γέγονεν) γέγονε* B. — 12) 87, 8 *φησίν) φασὶν* — 13) 87, 12 *νῦν)* cum *οὖν* super *ῦν* A. — 14) 87, 13 *φησί) φησίν* B. — 15) 87, 13 *πᾶν—κινούμενον)* Pag. 30 A. — 16) 87, 14 *γὰρ) γὰρ καὶ* A. — 17) 87, 14 *ὅ ἐστὶν) ὅ ἐστιν* — 18) 87, 15 *ἔν γε) ἔν δε* B. — 19) 87, 16 *ἀλλ᾽) ἀλλὰ* B.

ξαστόν· ὥστε καὶ εἴ τι αἰσθητόν ἐστι, πάντως γενητὸν ἂν εἴη τὸ τοιοῦτον. πᾶν
δὲ τὸ ὁρατὸν αἰσθητόν· ὥστε τὸ πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως κινούμενον γενητὸν,
πρὸς τῷ καὶ ἐκεῖνο σαφῶς[1]) τὸν Πλάτωνα λέγειν γενητόν. πρὶν γὰρ οὐρανὸν
γενέσθαι τρία φησὶν[2]) εἶναι, τὸ ὄν, τὴν χώραν, τὴν γένεσιν, ἐν | ἴχνεσιν εἰ- C
δῶν ὑφεστηκυῖαν· ὥστε καὶ τὸ πλημμελὲς ἐκεῖνο γενητόν ἐστιν ὥσπερ καὶ ὁρα-
τόν. οὐ δεῖ τοίνυν λέγειν ἐκεῖνο μὲν ἀγένητον κατὰ χρόνον, τὸ δὲ πᾶν γενη-
τὸν, ἀλλ' ἢ[3]) ἄμφω γενητὰ κατ' αὐτὸν[4]), ἢ ἄμφω ἀγένητα. καὶ γὰρ ὁρατὰ
ὁμοίως ἄμφω καὶ γένεσις[5]) ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος εἴρηται. ἀλλ' εἰ ἄμφω γενητὰ
ἦν, πρὸ ἐκείνου κόσμος εἰς τὸ πλημμελὲς μετέβαλλε. τῷ γὰρ ἐναντίῳ ἐκ τοῦ
ἐναντίου[6]) πάντως ἡ γένεσις. καὶ εἰ μὲν ἀγαθὸς ὁ ποιήσας ἐκεῖνον, πῶς ἢ οὐ
καλῶς αὐτὸν ἥρμοσεν, ἢ καλῶς ἁρμόσας ἔφθειρεν; εἰ δὲ οὐκ ἀγαθὸς, πῶς
ἐποίει τεταγμένον καὶ κεκοσμημένον μὴ ὢν ἀγαθός; ἀγαθοῦ γὰρ τὸ κοσμεῖν
ἄλλα καὶ τάττειν. εἰ δὲ καὶ ὁρατὸν ὂν καὶ γενητὸν μὴ ἔστι κατὰ χρόνον γενητὸν,
οὐκ ἀναγκαῖον καὶ τὸ πᾶν διὰ τὸ ὁρατὸν καὶ τὸ γενητὸν εὐθὺς ποιεῖν κατὰ χρόνον
γενητόν. πρὸς μὲν οὖν Ἀττικὸν τοσαῦτα· ἀναδράμωμεν δὲ ἐπὶ τὰς ἡμετέρας
ἀρχὰς καὶ φῶμεν οὕτως· πότερον ἀεὶ ὂν ὡς αἰώνιον ὁ κόσμος ἦν, ἢ οὐκ αἰώ-
νιον, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ συνυφεστός[7]); καὶ πότερον αὐθυπόστατον, ἢ ἀπ' ἄλλου
παραγόμενον[8]); ἡ μὲν | ἐρώτησις αὕτη, ἡ δὲ ἀπάντησις· ἀπ' ἄλλου παρῆκται D
καὶ τῷ χρόνῳ συνυφέστηκε[9])· τὸ δὲ τοιοῦτον γενητόν. εἰ γὰρ σύνθετον ἔχει τὸ
εἶδος, γένεσιν ἔχει κατὰ τὴν σύνθεσιν, καὶ εἰ ἀπὸ αἰτίας μόνως ἄλλης ὑφέ-
στηκε, γενητόν ἐστιν ὡς μὴ αὐτὸ αὑτοῦ[10]) παρακτικὸν, καὶ εἰ μὴ[11]) αἰώνιόν
ἐστι, κατὰ τὸν χρόνον ἔχει τὴν ὅλην ὑπόστασιν. καὶ γὰρ πρὸς ἄλλο δεδημιούρ-
γηται καὶ γεγονός ἐστιν ὡς εἴδωλον τοῦ ὄντος ἀποφερόμενον. ἀνάλογον οὖν ὡς
τὸ σύνθετον πρὸς τὸ ἁπλοῦν καὶ ὡς χρόνος πρὸς αἰῶνα, οὕτω πρὸς οὐσίαν γέ-
νεσις. εἰ οὖν ἡ ἁπλῆ οὐσία καὶ μονοειδὴς αἰώνιος, ἡ σύνθετος καὶ πολυειδὴς
καὶ τῷ χρόνῳ συζυγοῦσα γένεσίς ἐστιν, ἐπεὶ καὶ ἀπό τινος ἀρχῆς ἄρξασθαι
δαιμονίως εἴρηται. τὸ μὲν γὰρ ποτὲ[12]) γεγονὸς καὶ ἀπὸ τῆς χρονικῆς ἀρχῆς
ἤρξατο καὶ ἀπὸ τῆς ποιητικῆς καὶ ἀπὸ τῆς τελικῆς καὶ ἀπὸ τῆς ὑλικῆς καὶ ἀπὸ
τῆς εἰδικῆς· πολλαχῶς γὰρ τῆς ἀρχῆς λεγομένης κατὰ πάσας ἤρξατο τῆς γε-
νέσεως· ὁ δὲ κόσμος ἀπὸ τινὸς ἀρχῆς ἤρξατο καὶ οὐ πάσης. τίνος οὖν ταύτης;
οὐ τῆς χρονικῆς, φαίη ἄν· τὸ γὰρ ἀπὸ ταύτης ἀρχόμενον καὶ | ἀπὸ τῶν ἄλλων E
ἔλαχε πασῶν ἀρχὴν γενέσεως, ἀλλ' ἀπὸ ταύτης, ἣν αὐτὸς διδάξει προελθὼν,
τῆς κυριωτάτης, λέγω δὴ τῆς τελικῆς. διὰ γὰρ τὸ ἀγαθὸν γέγονε, καὶ ἡ ἀρχὴ
τῆς γενέσεως, ἀφ' ἧς ἤρξατο, τοῦτό ἐστι. ταύτην γοῦν[13]) ἀρχὴν ἐρεῖ[14]) κυ-
ριωτάτην αὐτὸς τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, ὥστε καὶ ταύτην ἂν λέγοι. πρῶτον

---

[1]) 87, 18 *σαφῶς*) *φῶς* B. Tayl. coni. *φῶμεν* — [2]) 82, 19 *φησὶν*) Pag. 52 D. — [3]) 87, 21 *ἢ*) *εἴτ'* — [4]) 87, 21 *αὐτὸν*) *αὐτὴν* B. — [5]) 87, 22 *γένεσις*) *γενητὰ* B. — [6]) 87, 23 *ἐκ τοῦ ἐναντίου*) Cf. Phaedon. Pag 70 E. — [7]) 87, 29 *συνυφεστός;*) *συνηφεστὸς,* B. *συνυφεστὼς·* A. — [8]) 87, 29 *παραγόμενον*) *παγόμενον* B. (corr. Tayl.) — [9]) 87, 30 *συνυφέστηκε*) *συνεφέστηκεν* B. — [10]) 87, 32 *αὑτοῦ*) *αὐτοῦ* — [11]) 87, 32 *μὴ*) *μὲν* B. (corr. Tayl.) — [12]) 87, 36 *ποτὲ*) *πότε* — [13]) 87, 42 *γοῦν*) *οὖν* B. — [14]) 87, 42 *ἐρεῖ*) Pag. 29 E.

οὖν ἀπὸ τῆς συνθέσεως δείκνυσι τοῦτον[1]) γενητόν. ἔστι γὰρ ἁπτὸς καὶ ὁρα-
τός. ταῦτα μὲν οὖν ἄκρα τοῦ παντός· ὁ μὲν γὰρ οὐρανὸς ὁρατὸς, ἁπτὸν δὲ ἡ γῆ,
καὶ ἐν γῇ τὸ ὁρατόν ἐστι καθ' ὅσον μετέχει φωτὸς, καὶ ἐν οὐρανῷ τὸ ἁπτὸν
καθ' ὅσον κατ' αἰτίαν ἐν αὐτῷ προείληπται τὸ γεῶδες· ἔστι δὲ ἁπλῶς[2]) καὶ
σῶμα ἔχων[3]), ἵνα καὶ τὰ μέσα πληρώματα τοῦ κόσμου λάβῃς, καὶ τούτῳ πά-
λιν ἐκεῖνο τὸ λόγιον εἴρηται συμφώνως· Νοῦ μὲν γὰρ μίμημα πέλει, τὸ
δὲ τεχθὲν ἔχει τι Σώματος. καθ' ὅσον οὖν ἔχει τι σωματικὸν, γενητὸν
τὸ πᾶν. κατὰ γὰρ τοῦτο καὶ ὁρατὸν καὶ ἁπτόν· πᾶν δὲ τὸ ὁρατὸν καὶ ἁπτὸν αἰ-
σθητόν· αἴσθησις γὰρ ἁφὴ καὶ ὅρασις· τὸ δὲ αἰσθητὸν δοξαστόν ἐστιν ὡς ἐξ
F ἀνομοίων συγκεκροτημένον καὶ τὴν καθαρότητα | τῶν νοητῶν εἰδῶν οὐ δυνά-
μενον διαφυλάττειν· τὸ δὲ τοιοῦτον πᾶν γενητὸν ὡς σύνθετον ἔχον[4]) τὴν οὐ-
σίαν. οὐκ ἄρα ὁ Πλάτων ἀναιρεῖ[5]) τὴν ἀϊδιότητα τοῦ παντὸς, ὡς οἴονταί τινες
Ἀριστοτελικαῖς ὑποθέσεσιν ἀκολουθήσαντες· καὶ ὅτι τοῦτο ἀληθὲς[6]), ῥᾴδιον,
καταμαθεῖν ἐντεῦθεν· τὸν χρόνον ἅμα τῷ οὐρανῷ γεγονέναι φησίν[7]). εἰ
μὲν οὖν ἀΐδιος ὁ χρόνος, καὶ ὁ οὐρανὸς ἀΐδιος· εἰ δὲ ἀρχὴν ἔχει χρονι-
κὴν, καὶ ὁ οὐρανὸς[8]) ἀρχὴν ἕξει χρονικὴν, ὃ πάντων ἐστὶν ἀδυνατώτατον. ἀλλὰ
88 διττός, φασιν, ὁ χρόνος, ὁ μὲν ἄτακτος, | ὁ δὲ κατ' ἀριθμὸν[9]) προϊών· καὶ γὰρ
διττὴ ἡ κίνησις, ἡ μὲν ἄτακτος καὶ πλημμελὴς, ἡ δὲ τεταγμένη καὶ ἐμμελής·
ἑκατέρᾳ δὲ κινήσει καὶ χρόνος[10]) ἐστὶ σύστοιχος. ἀλλὰ σῶμα μὲν κινεῖσθαι
ὁμαλῶς ἢ ἀνωμάλως δυνατὸν, χρόνον δὲ ὁμαλὸν καὶ ἀνώμαλον ἐπινοεῖν ἀδύ-
νατον· ἔσται γὰρ οὕτω σύνθετος ἡ οὐσία τοῦ χρόνου. καὶ τί ταῦτα λέγω; καὶ
γὰρ ἀνωμάλου[11]) τῆς κινήσεως οὔσης ὁ χρόνος ὁμαλός ἐστι. πολλαὶ γοῦν καὶ
νῦν αἱ κινήσεις, καὶ αἱ μὲν θάττους, αἱ δὲ βραδύτεραι, καὶ ἄλλης ἄλλη ὁμα-
λεστέρα, χρόνος δὲ εἷς πασῶν καὶ συνεχὴς καὶ κατ' ἀριθμὸν[12]) προϊών. οὐκ
ἄρα ὀρθῶς ἔχει τὸ διττὸν οὕτω τὸν χρόνον ποιεῖν. εἰ δὲ εἷς ὁ χρόνος καὶ συνε-
χὴς, εἰ μὲν ἀγένητός ἐστι, καὶ ὁ οὐρανὸς ἀγένητος[13]), τῷ χρόνῳ συνυπο-
στὰς, εἰ δὲ γενητὸς, ἄτοπον, εἰ ὁ χρόνος, ἵνα γένηται, χρόνου δεήσεται καὶ
ταῦτα μήπω ὄντος. ὅτε γὰρ ἐγίγνετο χρόνος, οὔπω ἦν χρόνος. ἔτι τὴν ψυχὴν
τοῦ παντὸς εὐθὺς γιγνομένην τῷ σώματι συνῆψε[14]) καὶ οὐ δέδωκεν αὐτῇ προτέ-
B ραν τοῦ | σωματοειδοῦς ζωὴν, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἔστη, τῷ σώματι συνεῖρξεν αὐτήν. ἀλλὰ
μὴν αὐτὴν τὴν ψυχὴν καὶ[15]) τῶν ἀεὶ ὄντων εἶναί φασιν. εἰ τοίνυν τῇ ψυχῇ τὸ

---

[1]) 87, 43 *τοῦτον*) *τοῦτο* — [2]) 87, 45 *ἁπλῶς*) Post haec Tayl. excidisse suspicatur *ὁρατὸν καὶ ἁπτὸν*, sine ratione. — [3]) 87, 46 *ἔχων*) *ἔχον* B. — [4]) 87, 51 *ἔχον*) *ἔχων* A. — [5]) 87, 51 *ἀναιρεῖ*) *ἀνερεῖ* B. — [6]) 87, 52 *ὅτι ἀΐδιος ὁ κόσμος κατὰ πλάτωνα·* m. A. — [7]) 87, 53 *φησίν*) Pag. 38 B. — [8]) 87, 53 *εἰ δὲ ἀρχὴν ἔχει χρονικὴν, καὶ ὁ οὐρανὸς*) Temere Tayl. coni. *εἰ δὲ οὐρανὸς ἀρχὴν ἔχει χρονικὴν, καὶ ὁ χρόνος* — [9]) 88, 1 *κατ' ἀριθμὸν*) *κατὰ ῥυθμὸν* A. — [10]) 88, 2 *χρόνος*) *χρόνῳ* B. (corr. Tayl.) — [11]) 88, 4 *ἀνωμάλου*) *ἀνωμάλον* B. — [12]) 88, 6 *κατ' ἀριθμὸν*) *κατὰ ῥυθμὸν* A. — [13]) 88, 7 *ἀγένητος*) om. A. et fortasse delendum est, cum facile audiatur. — [14]) 88, 9 *συνῆψε*) *συνῆψεν* B. — [15]) 88, 10 *καὶ*) om. B.

σῶμα συνυφέστηκεν, ἀεὶ δὲ ὂν ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα ἀΐδιόν ἐστι κατ' αὐτόν. τὸ γὰρ ἅμα τῷ ἀϊδίῳ συνυποστὰν ἀγένητόν ἐστιν[1]). ἔτι τὴν ψυχὴν γενητὴν ἐν τούτοις φησὶν ὁ Τίμαιος, ἀγένητον δὲ ἐν τῷ Φαίδρῳ[2]) Σωκράτης. τὸ τοίνυν ἐναργῶς κατὰ χρόνον ἀγένητον ἕτερον τρόπον προσαγορεύει γενητόν. ἔτι τὸν κόσμον ἄφθαρτον ἐρεῖ[3]), ὥσπερ γε καὶ οἱ ἑτερόδοξοι[4]) τοῦτό γε συγκεχωρήκασιν, ἐν δὲ Πολιτείᾳ[5]) σαφῶς διωρίσατο, μᾶλλον δὲ οὐκ αὐτὸς, ἀλλ' αἱ Μοῦσαι, παντὶ γενομένῳ φθορὰν ἐξ ἀνάγκης εἶναι, τὴν κατὰ χρόνον γένεσιν λαμβάνων. ἐκ δὴ τούτων ξύνες, ὅτι λέγω· δείκνυται γὰρ ἀγένητος ὁ κόσμος. εἰ γὰρ ὁ κόσμος ἄφθαρτος, οὐδὲν δὲ κατὰ χρόνον γενητόν ἐστιν ἄφθαρτον, ὁ κόσμος οὐκ ἔστι κατὰ χρόνον γενητός. ἀλλὰ τί δεῖ τοιούτων[6]) συλλογισμῶν; διαῤῥήδην γὰρ αὐτὸς ἐν Νόμοις[7]) ἄπειρον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔφατο τὸν χρόνον εἶναι, καὶ ἐν τῇ ἀπειρίᾳ ταύτῃ φορὰς καὶ ἀφορίας ἀνθρώπων γεγονέναι | μυρίας ἐπὶ μυρίαις. C πολιτείας γὰρ ἀρχὴν ζητήσας, ἀφ' ἧς εἰς ἀρετήν τε καὶ κακίαν μεταβαίνουσιν αἱ πόλεις, ἐπήγαγε[8])· Λέγεις δὲ πόθεν; Οἶμαι μὲν ἀπὸ χρόνου μήκους τε καὶ ἀπειρίας καὶ τῶν μεταβολῶν ἐν τῷ τοιούτῳ. μᾶλλον δὲ ἵνα ἀπὸ τῶν ἐν χερσὶ ποιησώμεθα τὴν ὑπόμνησιν[9]), ὀλίγῳ πρότερον αὐτοῦ λέγοντος ἠκούσαμεν, ὡς ὅπου μὴ χειμὼν ἢ καῦμα ἐξαίσιον, ἐκεῖ γένος ἀνθρώπων ἀεὶ πλέον ἢ ἔλαττόν[10]) ἐστιν. εἰ δὲ ἀεὶ γένος ἐστὶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ πᾶν ἀναγκαῖον ἀΐδιον ὑπάρχειν. ἔτι τοίνυν εἰ ὁ δημιουργὸς τῶν ἀεὶ ὄντων ἐστὶν, οὐχὶ ποτὲ μὲν δημιουργεῖ, ποτὲ δὲ ἀφίησι τοὺς οἴακας· οὐ γὰρ ἂν ἔχοι τὸ ὡσαύτως οὐδὲ τὸ ἀμετάβλητον. εἰ δὲ ἀεὶ δημιουργεῖ, καὶ τὸ δημιουργούμενον ἀεί[11]) ἐστι. τί γὰρ καὶ βουλόμενος τὸν ἄπειρον χρόνον ἀργῶν ἐπὶ τὴν δημιουργίαν τραπήσεται; πότερον ἄμεινον τοῦτο ὑπολαβών; ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ἄμεινον ἠγνόει πρότερον, ἢ οὔ; εἰ μὲν γὰρ ἠγνόει νοῦς, ἄτοπον· ἔσται[12]) γὰρ περὶ αὐτὸν ἄγνοια καὶ γνῶσις· εἰ δὲ ἐγίγνωσκε[13]), διὰ τί μὴ[14]) πρότερον ἤρχετο γεννᾶν[15]) καὶ κοσμοποιεῖν; ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο ἄμεινον; τί οὖν οὐκ ἔμενεν ἐπὶ τῆς | ἀεργείας[16]), D εἰ θέμις εἰπεῖν; νοῦν γὰρ ὄντα καὶ θεὸν τὸ ἧττον κάλλιον ἀντὶ τοῦ μᾶλλον διώκειν οὐδὲ ὅσιον ἐννοεῖν. ἀλλὰ μὴν ἀναγκαῖον ταῦτα συγχωρεῖν, εἰ γενητὸς[17]) κατὰ χρόνον ὁ κόσμος, ἀλλὰ[18]) τῇ ἀπειρίᾳ τοῦ χρόνου συνυφεστώς[19]). δοκοῦσι δέ μοι καὶ εἰς αὐτὸν[20]) πλημμελεῖν καὶ ἄλλως τὸν τοῦ κόσμου δημιουργὸν οἱ τὸν κόσμον ποτὲ μὴ εἶναι λέγοντες. εἰ γὰρ οὗτός ποτε οὐκ ἦν, ἐκεῖνός ποτε οὐκ ἐποίει. ἅμα γὰρ τὸ ποιούμενον καὶ τὸ ποιοῦν. εἰ δέ ποτε οὐκ ἐποίει,

---

1) 88, 12 *ἐστιν*) *ἐστι* B. — 2) 88, 13 *τῷ Φαίδρῳ*) Pag. 246 A. — 3) 88, 14 *ἐρεῖ*) Pag. 38 C. — 4) 88, 14 *ἑτερόδοξοι*) *ἑτεροδόξοι* B. — 5) 88, 15 *Πολιτείᾳ*) Lib. VIII. Pag. 546 A. — 6) 88, 18 *τοιούτων*) *τοιοῦτον* B. — 7) 88, 18 *Νόμοις*) Lib. III. Pag. 676 A. — 8) 88, 21 *ἐπήγαγε*) *ἐπήγαγεν* B. — 9) 88, 22 *ὑπόμνησιν*) *ἀπόμνησιν* B. Cf. Pag. 22 E. — 10) 88, 23 *ἔλαττόν*) *ἔλασσόν* B. — 11) 88, 26 *ἀεὶ*) om. B. — 12) 88, 28 *ἔσται*) *ἔστι* B. — 13) 88, 28 *ἐγίγνωσκε*) *ἐγίνωσκε* A. — 14) 88, 29 *μὴ*) Rectius *οὐ* — 15) 88, 29 *γεννᾶν*) *γεννᾷν* A. — 16) 88, 30 *ἀεργείας*) *ἐνεργείας* B. *ἀργείας* A. — 17) 88, 31 *γενητὸς*) ita A, sed in m. *ἀγένητος*· — *γένητος* B. — 18) 88, 31 *ἀλλὰ*) Fort. *ἀλλὰ μὴ* Tayl. — 19) 88, 31 *χρόνου συνυφεστώς*) *κόσμου συνηφεστώς* B. (corr. Tayl.) — 20) 88, 32 *αὐτὸν*) *αὐτὴν* B.

δυνάμει ἦν τότε[1]) ποιοῦν. εἰ δὲ δυνάμει, ἀτελὴς ἦν καὶ ὕστερον τέλειος, ὅτε ἐποίει. εἰ δὲ τὸ πρότερόν ἐστι καὶ τὸ ὕστερον περὶ αὐτὸν, δῆλον, ὡς οὐκ ἦν τῶν αἰωνίως ἐνεργούντων, ἀλλὰ κατὰ χρόνον ἐκ τοῦ μὴ ποιεῖν εἰς τὸ ποιεῖν μεταστάς. ἀλλὰ μὴν αὐτὸς παράγει τὸν χρόνον. πῶς οὖν ἐνέργειαν ἔχων χρόνου δεομένην διὰ τῆς ἐνεργείας ταύτης; πότε[2]) γὰρ ποιεῖ τὸν χρόνον, οὗ δεῖται, ἵνα ποιήσῃ χρόνον, ὃν[3]) παρήγαγεν; τοῦτο μὲν οὖν οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι· μετὰ δὲ ταύτην τὴν δόξαν ἐπισκεψώμεθα Σεβῆρον, ὅς[4]) φησιν ἁπλῶς μὲν ἀΐδιον εἶναι τὸν κόσμον, τοῦτον δὲ τὸν νῦν ὄντα καὶ οὕτω κινούμενον γενητόν.
E ἀνακυκλήσεις | γὰρ εἶναι διττάς, ὡς ἔδειξεν ὁ Ἐλεάτης ξένος[5]), τὴν μὲν, ἣν νυνὶ περιπορεύεται τὸ πᾶν, τὴν δὲ, ἐναντίαν. γενητὸς οὖν ὁ κόσμος καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἤρξατό τινος ὁ ταύτην τὴν ἀνακύκλησιν ἀνακυκλούμενος, ἁπλῶς δὲ οὐ γενητός. πρὸς δὲ ταύτην τὴν ἐξήγησιν ἀπαντησόμεθα λέγοντες, ὅτι τὰ μυθικὰ αἰνίγματα μετάγειν[6]) εἰς φυσιολογίαν οὐκ ἔδει. ποῦ γὰρ ἀποκαμεῖν δυνατὸν τὴν κινοῦσαν ψυχὴν καὶ μεταβάλλειν τὴν ἀρχαίαν περιφοράν; πῶς δὲ τέλειον[7]) καὶ αὔταρκες τὸ πᾶν, εἰ μεταβολῆς ἐφίεται; πῶς δὲ ἀμφοτέρων τὴν οἰκείαν[8]) ἕξιν διασωζόντων, τοῦ τε κινουμένου καὶ τοῦ κινοῦντος, ἔχει χώραν ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἀνακυκλήσεων; πῶς δὲ ὁ Τίμαιός φησι[9]) τὴν μὲν ταὐτοῦ περιφορὰν ἐπὶ δεξιὰ[10]) κινεῖσθαι κατὰ τὴν δημιουργικὴν βούλησιν, τὴν δὲ θατέρου ἐπ' ἀριστερά[11]); εἰ γὰρ δεῖ μένειν ὡσαύτως καὶ ἀεὶ εἶναι τὰ δημιουργικὰ ἔργα, δεῖ καὶ τὰς ἀνακυκλήσεις εἶναι τὰς αὐτὰς ἀεὶ[12]), καὶ τὴν ταὐτοῦ περίοδον τὴν[13]) ἐπὶ δεξιὰ[14]) κινεῖσθαι κίνησιν[15]). ἅμα γὰρ προῆλθεν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ καὶ
F ταύτην ἔλαχε τὴν περιφοράν. ἔτι δὲ πῶς οὐκ ἀναγκαῖον | ἀνωμαλίαν ἐπεισάγειν τῇ κινήσει τοῦ οὐρανοῦ; πᾶν γὰρ τὸ παύεσθαι μέλλον τῆς προτέρας κινήσεως, ἐπ' ἄλλην δὲ μεταβαίνειν τὴν ἐναντίαν, καὶ ἐπὶ[16]) στάσιν ἐπείγεται καὶ ἀπομαραίνει τὴν προηγουμένην κίνησιν. ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἑστὼς[17]) ἐνεργείας τίς αἰτία τῆς δευτέρας ἀνακυκλήσεως; ταύτας μὲν[18]) δὴ φυσικὰς οὐκ οὔσας ἐξηγήσεις οὐδαμῶς ἀποδεκτέον· οὐ μὴν οὐδὲ ἐκεῖναι χώραν ἔχουσιν, ὅσαι λογικώτερον ἀποδίδονται, οἷον ὅτι κατ' ἐπίνοιαν μόνην ἡ γένεσις ἐπὶ τοῦ κόσμου

---

[1]) 88, 34 *τότε*) *τό τε* B. *ποτε* A. — [2]) 88, 27 *πότε*) *ποτὲ* — [3]) 88, 37 *χρόνον, ὃν*) *χρόνον* — [4]) 88, 38 *ὅς*) *ὡς* B. *σεβῆρος*· m. A. — [5]) 88, 40 *ὁ Ἐλεάτης ξένος*) Polit. Pag. 270 B. — [6]) 88, 43 *μετάγειν*) *μεταγεῖν* B. — [7]) 88, 44 *τέλειον*) *τέλεον* A. — [8]) 88, 45 *οἰκείαν*) *οἰκίαν* B. — [9]) 88, 46 *φησι*) Pag. 36 C. — [10]) 88, 46 *δεξιὰ*) *δεξιᾷ* B. — [11]) 88, 47 *ἀριστερά*) *ἀριστερᾷ* B. — [12]) 88, 48 *ἀεὶ*) *αἰεὶ* B. — [13]) 88, 48 *τὴν*) *καὶ τὴν* B. — [14]) 88, 48 *δεξιὰ*) *δεξιᾷ* B. — [15]) 88, 48 *κίνησιν*) Tayl. excidisse *τὴν δὲ θατέρου ἐπ' ἀριστερᾷ* (vel *ἀριστερὰ*) statuit; quae si Proclus adiicere, non audienda relinquere voluisset, etiam hic *τὴν μὲν ταὐτοῦ* et deinde *προῆλθον* et *ἔλαχον* posuisset. — [16]) 88, 51 *καὶ ἐπὶ*) om B. — [17]) 88, 52 *ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἑστὼς*) — *ἑστὼς* B. Fort. *ἔτι τῆς αὐτῆς ἑστώσης* — Tayl. *γὰρ* post *ἐπὶ* inserendum, deinde *τὶς* (ita enim B.) in *τίς* mutandum putat, ut sensus hic sit: For if it continued fixed in the same energy, what is the cause of the second circulation? cui nexus sententiarum pariter atque verborum ratio adversatur. — [18]) 88, 52 *μὲν*) *καὶ* B.

λέγεται· οὕτω γὰρ ἂν καὶ ὅτι δημιουργός | ἐστι τοῦ παντὸς, κατ᾽ ἐπίνοιαν συλ- 89
λογιζοίμεθα[1]) καὶ οὐ κατὰ ἀλήθειαν· ἐκ γὰρ τοῦ γενητὸν εἶναι τὸν κόσμον δέ-
δεικται, ὅτι ποιητική τίς ἐστιν αὐτοῦ καὶ δημιουργικὴ αἰτία· ἢ[2]) αὖ[3]) ὅτι σα-
φηνείας[4]) ἕνεκα διδασκαλικῆς[5]) ὑπέθετο γιγνόμενον[6]) τὸ πᾶν, ἵνα διδάξῃ,
πόσων ἀγαθῶν ἐκ τῆς δημιουργικῆς προνοίας μετείληχε. καὶ γὰρ τοῦτό ἐστι
μέν πως ἀληθὲς, οὐκ αὔταρκες δὲ[7]) πρὸς τὴν τοῦ Πλάτωνος θεωρίαν. τὸ γὰρ
σαφὲς τίμιόν ἐστί, φησιν ὁ[8]) Ἰάμβλιχος, ὅταν οἰκεῖον ᾖ πρὸς ἐπιστήμην. ἐπεὶ
καὶ ἀϊδίου τοῦ παντὸς ῥηθέντος δυνατὸν ἦν ἐνδείξασθαι τὰ εἰς αὐτὸ παρὰ τῶν
θεῶν ἐνδεδομένα ἀγαθά. πρὸς μὲν οὖν τὰς ἐξηγήσεις ταύτας τοσαῦτα ἀντειρή-
σθω· πάλιν δὲ ἐξ ἀρχῆς εἴπωμεν, ὅπως λέγεται γενητὸν τὸ πᾶν. οὔτε γὰρ κατὰ
χρόνον, διὰ τοὺς εἰρημένους λόγους, οὔθ᾽ ὅτι ἀπ᾽ αἰτίας ἁπλῶς· οὐ γὰρ ἀπό-
χρη τοῦτο λέγειν. ἀπὸ γὰρ αἰτίας καὶ ὁ νοῦς τῆς πρώτης, καὶ πάντα τὰ μετὰ
τὸ ἓν ἀπ᾽ αἰτίας ἐστὶν, ἀλλ᾽ οὐ πάντα γενητά. ποῦ γὰρ τὸ αἰώνιον; εἰ πάντα |
γενητά; τὸ γὰρ ἓν καὶ πρὸ αἰῶνος. πῶς οὖν γενητὸν τὸ πᾶν; φαίη τις ἄν· ὡς B
ἀεὶ γιγνόμενον ἅμα καὶ γεγενημένον[9]). οὐ γάρ που τὸ μερικόν. τὸ μὲν δὴ σῶμα
οὐχὶ γίγνεται μόνον, ἀλλ᾽ ἔστιν ὅτε καὶ γέγονεν· ὁ δὲ σύμπας οὐρανὸς ἐν τῷ γίγνε-
σθαι μόνον ὑφέστηκεν, ἀλλ᾽ οὐχὶ καὶ γεγονώς ἐστιν ἅμα, καὶ[10]) ἀεὶ ἐν τέλει,
κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην, τοῦ ἀεὶ χρονικοῦ ὄντος κατὰ τὴν ἀπειρίαν τὴν χρονι-
κήν. ὡς γὰρ τὸ ἡλιοειδὲς φῶς ἀεὶ[11]) πρόεισιν ἀπὸ τῆς οἰκείας πηγῆς, οὕτω
δὴ καὶ ὁ κόσμος ἀεὶ γίγνεται καὶ ἀεὶ παράγεται καὶ ἀεὶ γιγνόμενός ἐστιν ἅμα
καὶ γεγενημένος. καὶ ὡς σύνθετος γίγνεται. πᾶσα γὰρ σύνθεσις γένεσίς ἐστιν.
εἰ δὲ ἀεὶ σύγκειται, καὶ ἀεὶ γέγονεν· ᾧ τὸ γίγνεσθαι σύνδρομόν ἐστιν, ὅ, μοι
δοκεῖ, καὶ ὁ Πλάτων εἰδὼς ἀντὶ τοῦ γιγνόμενον τὸ γέγονεν[12]) εἶπεν,
ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ὄντος ἀντὶ τοῦ[13]) ἔστι τὸ ἦν, πότερον ἦν ἀεὶ[14])
φάς[15]). ὡς γὰρ ἐπὶ τοῦ νοητοῦ τὸ ἦν καὶ ἔστι ταὐτόν· πάντα γάρ ἐστιν ἐκεῖ
κατὰ τὸ[16]) ἔστιν, ἐπεὶ καὶ πάντα ἐν τῷ νῦν, ὃ δὴ τοῦ κατὰ χρόνον νῦν ἀμερέ-
στερον· οὕτω που καὶ τὸ γίγνεται καὶ τὸ γέγονεν ἐπὶ τοῦ αἰσθητοῦ παντὸς
εἰς | ταὐτὸν χωρεῖ. καὶ γὰρ γέγονεν ὡς γιγνόμενον[17]) καὶ ἔστιν ὡς γενητόν[18]). C
ὅτι δὲ οὐ τὸ γενητὸν κατὰ χρόνον τινὰ λαμβανόμενον δεικνύει[19]) τὸ σύνθετον

[1]) 89, 1 *συλλογιζοίμεθα*) *συλλογιζόμεθα* — [2]) 89, 2 *ἢ*) *ἢ* — [3]) 89, 2 *αὖ*) *οὖν* B. — [4]) 89, 2 *σαφηνείας*) *σαφηνιας* B. — [5]) 89, 2 *διδασκαλικῆς*) *καὶ διδασκαλικῆς* B. — [6]) 89, 3 *γιγνόμενον*) om. B. (Tayl. post *πᾶν* excidisse suspicabatur *γενητόν*.) — [7]) 89, 4 *δὲ*) om. B. — [8]) 89, 5 *ὁ*) om. A. — [9]) 89, 10 *πῶς — γεγενημένον*.) *πῶς οὖν γενητὸν τὸ πᾶν φαίη τις ἄν, ὡς ἀεὶ γιγνόμενον ἅμα καὶ γεγενημένον;* B. — *ἅμα, καὶ γεγενημένον·* A. Nostra eadem est atque Taylori interpunctio. — [10]) 89, 12 *ἐστιν ἅμα, καὶ*) Fort. *ἐστιν. ἅμα καὶ* — Vulgatam interpunctionem sequitur Tayl. ita haec vertens: But the whole world alone subsists in *becoming to be*, and is not at the same time that which *was* generated. It is also according to Aristotle always in the end, *the always* being temporal, according to temporal infinity. — [11]) 89, 13 *ἀεὶ*) om. B. — [12]) 89, 17 *γέγονεν*) *γέγον* A. — [13]) 89, 17 *τοῦ*) *τι* A. — [14]) 89, 17 *ἦν ἀεὶ*) om. A. — [15]) 89, 17 *φάς*) *φασὶ* B. — [16]) 89, 18 *τὸ*) *τὸ αὐτὸ* B. — [17]) 89, 20 *γιγνόμενον*) *γιννόμενος* A. — [18]) 89, 20 *γενητόν*) *γενητὸς* A. — [19]) 89, 21 *δεικνύει*) *δεικνύσει* B.

ἁπλῶς, δῆλον ἀπὸ τοῦ ἀντιθέτου. τούτῳ[1]) γὰρ τὸ ἀεὶ ὂν ἀντιδιεῖλεν. εἰ μὲν οὖν τὸ ἀεὶ ὂν ἐδήλου τὸ ἁπλοῦν, εἴπομεν[2]) ἂν γενητὸν τὸ σύνθετον μόνως· εἰ δὲ τὸ ἀεὶ ὂν τὸ κατὰ τὸν ἀεὶ χρόνον ἐσήμαινεν, ἐλέγετο ἂν γιγνόμενον τὸ ἀπό τινος ἀρξάμενον· ἀντίκειται γὰρ οὐ τῷ αἰωνίῳ τὸ ἐν μέρει χρόνου, ἀλλὰ τῷ κατὰ πάντα τὸν χρόνον· νυνὶ δὲ τῷ αἰωνίῳ[3]) τὸ γενητὸν ἀντιδιεῖλεν· ὡς χρόνου ἄρα μετειληχότος[4]) τοῦτο ἐκείνῳ ἀντίκειται, καὶ διὰ τοῦτο γενητόν. ὅτι δὲ τὸ ἀεὶ ὂν τὸ αἰώνιον δηλοῖ, φανερόν, εἴπερ καὶ ὁ δημιουργὸς ὁ παράγων τὸν χρόνον ἀεὶ ὂν ἀποκαλεῖται, καὶ τὸ παράδειγμα. τὴν αἰώνιον ἄρα ὑπόστασιν σημαίνει καὶ οὐ τὴν χρονικῆς ἀϊδιότητος μετέχουσαν. ἀπορήσειε δ' ἄν τις καὶ ταῦτα ὁμολογῶν, διὰ τί τὸν κόσμον γενητὸν ἀπὸ τοῦ σώματος προσείπομεν. ὄντος[5]) γὰρ ἐν αὐτῷ σώματος, ὅ ἐστι μόνως γενητόν, καὶ ψυχῆς θείας καὶ ἀεὶ οὔσης καὶ νοῦ θείου πρὸ ταύτης, τί μαθόντες ἡμεῖς διὰ τὸ σῶμα γενητὸν αὐ-
D τὸν[6]), ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ψυχὴν ἢ τὸν νοῦν ἀγένητον ἐπωνομάκαμεν; | ἀπὸ γοῦν τοῦ εἴδους πανταχοῦ χαρακτηρίζεσθαί φασι[7]) τὸν ὅλον κόσμον, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς ὑποκειμένης φύσεως· ἢ καὶ τὸν Σωκράτην θνητὸν ἀποκαλοῦμεν τὴν ψυχὴν ἀθάνατον ἔχοντα, διότι τὸ ἐν αὐτῷ ζῶον θνητόν. εἰ δὲ κἀκεῖνο λέγοις, ὅτι τὸ σωματοειδὲς νῦν τοῦ παντὸς σκοποῦμεν οὔπω τῇ ψυχῇ συντεταγμένον, ὀρθῶς ἂν λέγοις· ὅταν δὲ ἔμψυχον αὐτὸ καὶ ἔννουν ἴδῃς, θεὸν αὐτὸ καλέσεις, ὅπερ[8]) ὁ Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ[9]) μὲν θεῖον γενητόν, ἐνταῦθα[10]) δὲ θεὸν εὐδαίμονα προσειπεῖν τὸν[11]) κόσμον ἠξίωσε. τίς[12]) δ' ἂν καὶ ἐν αὐτοῖς τούτοις μειζόνως ἐνεκωμίασε[13]) τὸ πᾶν; ὃς ἐπειδὴ γενητὸν ἀποκαλεῖν ἔμελλε, τὸ ἀγένητον τοῖς αἰωνίοις ἀπονείμας, οὕτω τὸν κόσμον γενητὸν προσεῖπεν (οὐ γὰρ ἐλαττοῦται τῇ πρὸς τὸ αἰώνιον παραθέσει γενητὸν ὀνομαζόμενον) καὶ τὸ γιγνόμενον αὐτοῦ τῷ γέγονε συνέπλεξεν, ἵνα ὡς μὲν πᾶν τέλειόν τε ἀποφανθῇ καὶ ὄν, ὡς δὲ ἐν χρόνῳ τὴν οὐσίαν ἔχον γενητόν, καὶ τινὸς αὐτῷ ἀρχὴν δέδωκε γενέσεως, ἀλλ' οὐ πάσης, καὶ κατὰ τὸ σωματοειδὲς αὐτὸν προσεῖπε[14]) γένεσιν, παρεὶς τὰς
E ἐν αὐτῷ | θείας δυνάμεις, δι' ἃς εὐδαίμων ἐστὶ καὶ λέγεται θεός. ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν ἀπόδειξιν θαυμάζειν ἄξιον, ὅπως ἐπιστημονικῶς ἀπὸ τοῦ ὅρου προελήλυθε· διὸ καὶ ἀντέστρεψε τὴν τάξιν. ἐν μὲν γὰρ ταῖς ὑποθέσεσι τὸ γενητὸν ἀφωρίσατο δοξαστόν, εἰς δὲ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ γενητοῦ τὸ ἀντίστροφον παρείληφεν, ἵνα μέσον ποιήσηται[15]) τὸν ὅρον, ὥσπερ χρὴ πάντως ἐν ταῖς ἀποδείξεσι. τοῦτο γὰρ καὶ ὄντως ἀπόδειξιν ἔμελλε τὸν λόγον ποιεῖν. ἡ γὰρ δόξα τῷ[16]) τοὺς λό-

---

[1]) 89, 21 *τούτῳ*) cum circumflexo super acuto et *ο* super *ῳ* A. — [2]) 89, 22 *εἴπομεν*) *εἴπωμεν* — [3]) 89, 24 *τὸ ἐν μέρει—τῷ αἰωνίῳ*) om. B. — [4]) 89, 24 *μετειληχότος*) Fort. *μετειληχὸς* — [5]) 89, 28 *ὄντος*) *ὄντως* B. — [6]) 89, 29 *αὐτὸν*) om. B. — [7]) 89, 30 *φασι*) *φασιν* B. — [8]) 89, 33 *ὅπερ*) Fort. *ὥσπερ* — [9]) 89, 34 *Πολιτείᾳ*) Lib. VIII. Pag. 546 B. — [10]) 89, 34 *ἐνταῦθα*) Tim. Pag. 34 B. — [11]) 89, 34 *τὸν*) om. B. — [12]) 89, 34 *τίς*) *τοῖς* B. — [13]) 89, 35 *ἐνεκωμίασε*) *ἐνεγκωμίασε* — [14]) 89, 39 *προσεῖπε*) *προσεῖπεν* B. — [15]) 89, 43 *ποιήσηται*) *ποιήσεται* B. quod per se bonum, sed ab usu Procli alienum est. *μέσος ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν ὁ ὅρος*: m. A. — [16]) 89, 44 *τῷ*) *τὰ* B. (corr. Tayl.

γους ἔχειν τῶν γενητῶν [1]) τὴν αἰτίων ἀποφέρεται πρὸς αὐτὰ τάξιν. διό μοι
δοκεῖ καὶ μὴ ἀρκεσθῆναι τῷ αἰσθητῷ πρὸς τὸ δεῖξαι τὸ γενητὸν, ἀλλὰ προσ-
θεῖναι [2]) καὶ ὅτι δοξαστὸν, ἐπείπερ ἡ μὲν αἴσθησις τὰς ἐνεργείας γιγνώσκει [3])
τῶν αἰσθητῶν, πάσχουσα ὑπ' αὐτῶν, ἡ δὲ δόξα καὶ τὰς οὐσίας· προείληφε
γὰρ αὐτῶν τοὺς λόγους. ἵνα οὖν αὐτὴν τὴν οὐσίαν ἀποφήνῃ γενητὴν τῶν αἰ-
σθητῶν, ἀπὸ τοῦ δοξαστοῦ πεποίηται τὴν κατασκευήν. ἔτι τὸ [4]) μὴ προσθεῖναι
τῷ γιγνομένῳ τὸ ἀπολλύμενον τὸ σέβας αὐτοῦ τὸ περὶ τὸν κόσμον ἀποδείκνυσι·
καίτοι | καὶ τοῦτο ἔστιν ὅπῃ ἀληθὲς, ὥσπερ εἴπομεν πρότερον· ὅμως τήν γε F
τοῦ Πλάτωνος εὐλάβειαν καὶ τοῦτο δείκνυσιν. ἔχων γὰρ αὐτὸ [5]) ἑπόμενον ὅμως
οὐ προστίθησιν. ὃ καὶ θαυμάσειεν ἄν τις τῶν οἰομένων κατὰ χρόνον εἶναι τὸν
κόσμον παρὰ τῷ Πλάτωνι γενητόν. τοῦτο γὰρ τὸ γιγνόμενον, ὃ δὴ καλεῖ δοξα-
στὸν, ἅμα καὶ ἀπολλύμενόν ἐστιν, ἐκεῖνο δὲ οὐχ ἅμα. ὁ γοῦν κόσμος καὶ ἀπολ-
λύμενός ἐστι καὶ ἄφθαρτος, οὐ κατὰ τὸ αὐτὸ δήπου καὶ ἀπολλύμενον καὶ
ἄφθαρτον τοῦ φιλοσόφου καλοῦντος [6])· γελοῖον γάρ· ἀλλὰ | ἄφθαρτον μὲν κατὰ 90
χρόνον, ὥσπερ καὶ ἀγένητον· εἰ γὰρ τὸ κατὰ χρόνον γενητὸν φθαρτὸν, ὡς ἐν
Πολιτείᾳ [7]) γέγραπται, τὸ ἄφθαρτον ἀγένητόν ἐστιν· ἀπολλύμενον δὲ ὡς ἑαυτὸ
συνέχειν μὴ δυνάμενον. ὡς γὰρ ὅσον ἐφ' ἑαυτὸ τὸ σωματοειδὲς ἑτεροκίνητον
ὂν [8]), οὕτως ὅσον ἐφ' ἑαυτὸ ἀπολλύμενόν ἐστιν ὡς ὑπ' ἄλλου συνεχόμενον. οὐ-
δὲν γὰρ σῶμα ἑαυτοῦ γεννητικόν [9]) ἐστιν ἢ συνεκτικόν. πᾶν γὰρ τὸ γεννῶν ποιεῖ,
πᾶν δὲ τὸ ποιοῦν ἀσώματόν ἐστι· κἂν γὰρ σῶμα ᾖ, δυνάμεσιν ἀσωμάτοις
ποιεῖ· πᾶν ἄρα τὸ γεννῶν ἀσώματόν ἐστι, καὶ πᾶν τὸ συνεκτικὸν ποιητικὸν τινός
ἐστι (λέγω δὲ τῆς ἑνώσεως καὶ τοῦ ἀσκεδάστου) πᾶν δὲ τὸ ποιητικὸν ἀμερές·
πᾶν ἄρα τὸ συνεκτικὸν ἀμερές ἐστι. τὸ γοῦν [10]) ἑαυτοῦ συνεκτικὸν σῶμα εἶναι
ἀδύνατον. οὐ γάρ ἐστι τὸ συνέχειν σώματος. μεριστὸν γὰρ ᾗ [11]) σῶμα, καθά-
περ εἴρηται καὶ ἐν τῷ Σοφιστῇ πρὸς τοὺς πάντα λέγοντας σώματα· τὸ δὲ συνέ-
χον ἀμερές. εἰ δὲ τὸ συνεχόμενον σῶμα, τὸ δὲ συνέχον | ἀσώματον, οὐκ αὐτὸ B
ἑαυτοῦ συνεκτικόν ἐστιν. ἀνάγκη ἄρα ἀμερὲς εἶναι τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ συνεχόμενον.
ὡς οὖν κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν τὸ σῶμα πεπερασμένην ἔχει δύναμιν, οὕτω κατὰ
τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἀπολλύμενόν ἐστιν, οὐχ ὡς ἐπιτήδειον εἰς φθορὰν, ἀλλ' ὡς
ἑαυτὸ σώζειν οὐ πεφυκὸς, οὐδ' ὡς δυνάμει φθαρτὸν, ἵνα καὶ τὸ ἐνεργείᾳ ζητῇς,
ἀλλ' ὡς τὸ ἄφθαρτον ἑαυτῷ παρέχειν οὐ δυνάμενον. πόθεν οὖν ἔχει τὸ ἀΐδιον
καὶ πόθεν τὴν ἄπειρον ὑποδέχεται δύναμιν; ἀπὸ τῆς ποιητικῆς, φαίην ἄν, αἰ-
τίας. ὡς γὰρ κινεῖται ἐκεῖθεν, οὕτω καὶ γίνεται ἐκεῖθεν, καὶ ἀεὶ γίνεται [12]).
πᾶν γὰρ τὸ ἐξ ἀκινήτου γιγνόμενον αἰτίας ἀνέκλειπτον ἔλαχε φύσιν, ὥσπερ

---

[1]) 89, 44 *τῶν γενητῶν*) *τῶν γενητὸν* A. — [2]) 89, 46 *προσθεῖναι*) *προσέθηκε* B. — [3]) 89, 46 *γιγνώσκει*) *γινώσκει* A. — [4]) 89, 48 *τὸ*) *τῷ* A. — [5]) 89, 51 *αὐτὸ*) *αὐτὸ τὸ* B. — [6]) 89, 54 *πῶς ὁ κόσμος ἀπολλύμενος καὶ ἄφθαρτος*: m. A. — [7]) 90, 1 *Πολιτείᾳ*) Lib. VIII. Pag. 546 A. — [8]) 90, 3 *ὂν*) abundat. — [9]) 90, 4 *γεννητικόν*) *γενητικόν* — [10]) 90, 7 *γοῦν*) Immo *οὖν* — [11]) 90, 8 *ᾗ*) *ᾗ* B. *ἢ* A. — [12]) 90, 15 *γίνεται*) *γίγνεται* B.

φησὶ καὶ ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης[1]). ὥστε καὶ κατὰ τοῦτον[2]) τὸν λόγον ὁ
κόσμος ἔχοι ἂν τὸ αἴδιον ἐξ ἀκινήτου δημιουργίας προϊών. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν
οἰκείαν φύσιν γενητόν ἐστιν, ἀεὶ γίγνεται παρὰ τοῦ πατρός· διότι δὲ ὁ κόσμος
πᾶν ὂν καὶ ὅλον οὐκ ἔστιν ἀτελής, ἀεὶ πρὸς τῷ[3]) γίγνεσθαι γέγονεν, ὅπου γε
καὶ ἡ κίνησις αὐτοῦ ἀεὶ ἐν τέλει ἐστὶν, ὥς φησιν ἐκεῖνος. πολλῷ[4]) ἄρα ἡ κατὰ
C τὴν οὐσίαν | γένεσις ἀεὶ ἐν τέλει ἐστὶ, μιμουμένη τὴν τελειότητα τοῦ ποιοῦν-
τος· ὥστε καὶ γίγνεται ἀεὶ καὶ γέγονεν ὃ ἀεὶ γίνεται[5]), ὅλον ἅμα τὸ ἄπειρον
τῆς γεννητικῆς[6]) αὐτοῦ δυνάμεως, ἀεὶ δὲ κατὰ τὸ νῦν δυναμούμενος εἰς τὸ εἶ-
ναι παρ' αὐτῆς τῇ κατὰ τὸ νῦν θίξει[7]) τοῦ ἀπείρου, δεχόμενος ἐκείνης τι καὶ
ταὐτὸν διὰ τὸ διδόναι καὶ οὐ ταὐτὸν δι' ἑαυτὸ, τὸ ἄπειρον λαβεῖν ὁμοῦ μὴ σθέ-
νον. καὶ οὕτως ἥ τε αἰδιότης μένει τοῦ κόσμου, καὶ ἡ γένεσις ἔχει χώραν. καὶ
ταύτῃ γε οἱ ἄνδρες οὐ μάχονται, διαφέρουσι δὲ ὅμως, ὅτι ὁ Πλάτων μὲν τὴν
οὐσίαν τοῦ οὐρανοῦ τῷ παντὶ χρόνῳ συμπαρατείνεσθαί φησιν, Ἀριστοτέλης δὲ
ἀεὶ οὖσαν ἁπλῶς ὑποτίθεται καὶ διὰ πολλῶν λόγων ἀναγκάζεται καὶ αὐτὸς εἰς
τὴν χρονικὴν ἀπειρίαν ἀνάγειν αὐτὴν, τὸν αἰῶνα δύναμιν ἄπειρον ἑστῶσαν λέ-
γων. οὐδεμίαν δὲ ἄπειρον δύναμιν ὑπάρχειν σώματι πεπερασμένῳ δείκνυσιν.
ἕπεται δὴ[8]) ἀεὶ μὲν λαμβάνειν τὸν κόσμον τὴν ἄπειρον δύναμιν, ὄντα σωματι-
κὸν, μηδέποτε δὲ τὴν ὅλην ἔχειν, διότι πεπέρασται. μόνως[9]) οὖν ἀληθὲς περὶ
D αὐτοῦ[10]) λέγειν, ὅτι ἀπειροδύναμος γίγνεται, ἀλλ' οὐκ | ἔστιν. εἰ δὲ γίγνεται,
δῆλον, ὅτι διὰ τὸν ἄπειρον χρόνον ἀπειροῦται. τῷ γὰρ αἰωνίῳ τὸ εἶναι ἀπείρῳ
προσήκει μόνῳ, τῷ[11]) δὲ γιγνομένῳ ἀπειρωτῷ[12])· γένεσις γὰρ χρόνῳ σύζυ-
γος· ὥστε καὶ αὐτὸς ἀναγκάζοιτο ἂν γιγνόμενόν πῃ τὸν κόσμον ὁμολογεῖν. καὶ
δὴ τὸν αὐτὸν κατ' ἀριθμὸν[13]) ἀμφότεροί φασιν, ἀλλ' ὁ μὲν εἶναι τὸν αὐτὸν, ὁ
δὲ γίγνεσθαι, ταῖς ἀρχαῖς ἀκολούθως. ὁ μὲν γὰρ αἰτίαν ποιητικὴν πρὸ τοῦ
παντὸς ἔθετο, παρ' ἧς ὑφίστησι τὸ πᾶν, ὁ δὲ οὐδενὸς τῶν αἰδίων παραδίδωσι
ποιητικόν. καὶ ὁ μὲν ἅμα τῇ οὐσίᾳ τοῦ οὐρανοῦ τὸν χρόνον ἀπεγέννησεν, ὁ δὲ
ἅμα τῇ κινήσει· τὸ γὰρ ἀριθμητὸν αὐτῆς[14]) εἶναι τὸν χρόνον. εἴωθε δὲ καὶ ἐν
ἄλλοις ὁ[15]) Ἀριστοτέλης τοῦτο ποιεῖν. ὅσα γὰρ τῷ ἑνὶ Πλάτων, ταῦτα τῷ νῷ
περιτίθησι, τὸ ἀπλήθυντον, τὸ ἐφετὸν, τὸ μηδὲν νοεῖν τῶν δευτέρων· ὅσα δὲ
τῷ δημιουργῷ νῷ ὁ Πλάτων, ταῦτα τῷ οὐρανῷ καὶ τοῖς οὐρανίοις θεοῖς Ἀρι-
στοτέλης· παρὰ τούτων γὰρ εἶναι τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν πρόνοιαν· καὶ ὅσα
τῇ οὐσίᾳ τοῦ οὐρανοῦ ὁ Πλάτων, ταῦθ' οὗτος τῇ κυκλοφορίᾳ, τῶν μὲν θεολο-
E γικῶν ἀρχῶν | ἀφιστάμενος, τοῖς δὲ φυσικοῖς λόγοις πέρα τοῦ δέοντος ἐνδια-

---

1) 90, 16 *δαιμόνιος ἀριστοτέλης*· m. A. — 2) 90, 16 *τοῦτον*) *τοῦτο* A. — 3) 90, 18 *τῷ*) *τὸ* B. — 4) 90, 19 *πολλῷ*) Fort. *πολλῷ πρότερον* — 5) 90, 21 *ὅλον*) Ante hoc supplendum videtur *μὴ δεχόμενος*. Tayl. — 6) 90, 21 *γεννητικῆς*) *γενητικῆς* A. *γενικῆς* B. — 7) 90, 22 *θίξει*) *μεθέξει* B. — 8) 90, 28 *δὴ*) *δὲ* A. — 9) 90, 29 *μόνως*) *μόνος* B. — 10) 90, 29 *περὶ αὐτοῦ*) om. B. — 11) 90, 31 *τῷ*) *τὸ γίγνεσθαι ἀπείρῳ*· m. A. — 12) 90, 31 *ἀπειρωτῷ*) *ἀπείρῳ, τὸ, τῷ* — 13) 90, 32 *κατ' ἀριθμὸν*) *καταριθμὸν* B. — 14) 90, 35 *αὐτῆς*) *αὐτοῖς* B. — 15) 90, 36 *ὁ*) om. B.

τρίβων. ἐπειδὴ δὲ πολύς ἐστιν ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης ἄνω καὶ κάτω θρυλλῶν τὰς ἀντιστροφὰς τοῦ τε γενητοῦ πρὸς τὸ φθαρτὸν καὶ τοῦ ἀγενήτου πρὸς τὸ ἄφθαρτον, ὑπομνηστέον αὐτὸν, ὅτι πολλῷ πρότερον καὶ ὁ Πλάτων τούτοις συγχωρεῖ τοῖς ἀξιώμασιν, ἐν Πολιτείᾳ[1]) μὲν γράφων, ὅτι παντὶ τῷ γενομένῳ[2]) φθορὰ ἕπεται, ἐν Φαίδρῳ[3]) δὲ, ὅτι τὸ ἀγένητον καὶ ἄφθαρτόν ἐστι. πῶς οὖν δυνατὸν γένεσιν αὐτὸν διδόντα τῷ παντὶ μὴ οὐχὶ καὶ φθορὰν ἐπεισάγειν, ἢ φθείροντα τὸ πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως κινούμενον μὴ οὐχὶ καὶ γένεσιν αὐτῷ διδόναι πρὸ τῆς φθορᾶς; ἀλλ' ἦν ἄρα καὶ ἡ γένεσις τοῦ παντὸς τρόπον ἕτερον ἑαυτῷ[4]) μεμηχανημένη, καὶ ἀϊδιότης προσήκουσα τῷ τρόπῳ τῆς γενέσεως ἐκείνῃ συνηρμοσμένη[5]).

Τῷ δ' αὖ[6]) γενομένῳ φαμὲν, ὑπ' αἰτίου τινὸς ἀνάγκην εἶναι γενέσθαι. (Pag. 28 C.)

Συνοδεύει ταῖς ὑποθέσεσιν ὁ λόγος, μᾶλλον δὲ τῇ τάξει τῶν πραγμάτων, ἀφ' ὧν αἱ ὑποθέσεις ἐλήφθησαν. ὡς γὰρ πανταχοῦ τὸ εἶδος ἐξήρτηται τῆς ποιητικῆς αἰτίας, οὕτω καὶ αἱ πρῶται ὑποθέσεις συνεχεῖς εἰσὶ πρὸς τὰς δευτέρας καὶ πρὸς τὰς ἀποδείξεις ἀρχὴν παρέχουσι ταῖς ἐχομέναις | αὐτῶν. ἐπεὶ γὰρ F
δέδεικται κατὰ τὴν πρώτην ὑπόθεσιν, ὅτι γενητὸς ὁ κόσμος, διὰ μέσου τοῦ δοξαστοῦ, τὸ τούτῳ ἀκόλουθον ἑξῆς ἐπιδείκνυσιν, ὅτι ὑπ' αἰτίου γέγονε, κατὰ τὴν δευτέραν ὑπόθεσιν. εἰ γὰρ ὁ κόσμος γιγνόμενόν ἐστι, πᾶν δὲ τὸ γιγνόμενον ὑπ' αἰτίου γίγνεταί τινος, ὁ ἄρα κόσμος ὑπ' αἰτίου τινὸς γέγονεν ἐξ ἀνάγκης. τί οὖν τὸ ποιητικὸν αἴτιον τοῦ παντὸς, ἀφ' οὗ τὸ γίγνεσθαι τῷ κόσμῳ πάρεστι; τοῦτο γὰρ ἐφεξῆς τῇ ἀποδείξει ταύτῃ ζητεῖν ἀναγκαῖον, καὶ θεασόμεθα[7]), ποίοις δή τισι[8]) περὶ τούτου κεχρήσεται λόγοις | προϊών· νῦν δὲ ὅτι πᾶν τὸ γιγνό- 91
μενον ὑπ' αἰτίου τινὸς γίγνεται ἐξ ἀνάγκης[9]), διὰ βραχέων ἀναμνήσωμεν[10]) ἡμᾶς αὐτούς. τὸ δὴ γιγνόμενον πᾶν ἀτελές ἐστι κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν· ἀτελὲς δὲ ὂν ἑαυτὸ τελειοῦν οὐ πέφυκεν, ὅπου γε[11]) οὐδὲ ἄλλο. πᾶν γὰρ τὸ τελειούμενον ἐκ τοῦ κατ' ἐνέργειαν ὄντος τελειοῦται· τὸ δὲ κατ' ἐνέργειαν ὂν τέλειον· ὥστε πᾶν τὸ τελειοῦν ἄλλο ἀεὶ ὂν[12]) ἐστι κατ' ἐκεῖνο τὸ εἶδος. τὸ δὲ γιγνόμενον καθὸ[13]) γιγνόμενον ἀτελές. οὐκ ἄρα τὸ γιγνόμενον καθὸ γίγνεται, ταύτῃ πέφυκεν ἄλλο τελειοῦν. εἰ δὲ μηδὲ ἄλλο, πολλῷ πλέον ἑαυτὸ τελειοῦν ἀδύνατόν ἐστι. τοῦτο γοῦν ἐκείνου μεῖζον· τὸ γὰρ ἑαυτοῦ τελειωτικὸν καὶ ἄλλο δύναται τελειοῦν· ἀλλὰ τὸ γιγνόμενον ἄλλο τελειοῦν οὐ δυνατὸν, ἀτελὲς ὄν. οὐδ'

---

[1]) 90, 43 *Πολιτείᾳ*) Lib. VIII. Pag. 546 A. — [2]) 90, 43 *γενομένῳ*) *γινομένῳ* B. — [3]) 90, 43 *Φαίδρῳ*) Pag. 245 D. — [4]) 90, 46 *ἑαυτῷ*) Fort. *αὐτῷ* — [5]) 90, 46 *καὶ ἀϊδιότης — συνηρμοσμένη*) om. B. — [6]) 90, 46 *αὖ*) *ἂν* B. — [7]) 90, 54 *θεασόμεθα*) *θεασώμεθα* — [8]) 90, 54 *τισι*) *τοισι* B. — [9]) 91, 1 *γίγνεται ἐξ ἀνάγκης*) *ἐ. ἀ. γ.* A. — [10]) 91, 1 *ἀναμνήσωμεν*) *ἀναμνησώμεθα* B. — [11]) 91, 3 *γε*) *δὲ* B. — [12]) 91, 4 *ὂν*) Tayl. coni. *ἐνεργείᾳ*, non reputans eo admisso nullum amplius locum relinqui verbis *κατ' ἐκεῖνο τὸ εἶδος*, quae ipsum illud *κατ' ἐνέργειαν* significant. — [13]) 91, 5 *καθὸ*) *καθ' ὃ* B.

ἄρα [1]) ἑαυτοῦ τελειωτικόν ἐστιν. εἰ δὲ μὴ ὑφ' ἑαυτοῦ, δῆλον, ὡς ὑπ' ἄλλου. πῶς γὰρ ἔσται γεγονὸς μὴ τελειωθέν; πάλιν οὖν ῥητέον· ὁ κόσμος γίγνεται. πᾶν τὸ γιγνόμενον ἀτελές. πᾶν τὸ ἀτελὲς [2]) ἢ ὑπ' ἄλλου, ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ τελειοῦται. πᾶν ἄρα τὸ γιγνόμενον ἢ ὑπ' ἄλλου, ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ τελειοῦται. ἀλλὰ μὴν
B οὐχ ὑφ' ἑαυτοῦ· | ὑπ' ἄλλου ἄρα· ὥστε ἀπ' αἰτίας γίγνεταί τινος. ἔτι σύνθετός ἐστιν ὁ κόσμος καὶ ἐξ ἀνομοίων ἔχει τὴν ὑπόστασιν. εἰ δὲ σύνθετος, ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ συνετέθη, ἢ ὑπ' ἄλλου. δεῖ γὰρ ἐξ αἰτίας εἶναι τὴν σύνθεσιν, εἰ μὴ μέλλοιμεν αὐτὴν τυχαίαν καὶ ηὐτοματισμένην ποιεῖν. εἰ μὲν οὖν ὑφ' ἑαυτοῦ συντέθειται, πάλιν ἑαυτὸν τελειώσει καὶ ἑαυτὸν ὑποστήσει, καὶ λήσομεν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἀσώματον αὐτὸν μεθιστάντες οὐσίαν. πῶς γὰρ καὶ συντίθησιν ἑαυτόν; πότερον τῶν μερῶν ἑαυτὰ ταττόντων; ἀλλ' αὐτοκίνητα [3]) τὰ σώματα ποιήσομεν. ἀλλὰ ὠθούντων ἄλληλα; καὶ τί τὸ πρώτως κινῆσαν; πῶς δὲ ὅσιον ταῖς τοιαύταις ὤσεσι καὶ μοχλείαις ἐπιτρέψαι τὸν σύμπαντα κόσμον; πῶς δὲ ἐξ ἀτάκτων ἔσται τάξις καὶ ἐξ ἀκοσμήτων κόσμος; πανταχοῦ γὰρ τὸ ποιοῦν κρεῖττον τοῦ ἀποτελέσματος καὶ τοῦ γεννωμένου [4]) τὸ γεννῶν. καὶ εἰ μὲν ὑλικά ἐστι τὰ μόρια αἴτια τοῦ κόσμου τῆς συνθέσεως, τί τὸ ποιοῦν εἰς αὐτά; τοῦτο γὰρ ζητοῦμεν. εἰ δὲ ποιητικά, πῶς τὰ ἀκόσμητα τῶν κεκοσμημέ-
C νων ποιητικὰ καὶ τὰ ἄτακτα τῶν τεταγμένων; | εἰ δὲ μὴ ὑφ' ἑαυτοῦ σύνθετον ὁ κόσμος, ὑπ' ἄλλου δηλαδὴ τὴν σύνθεσιν ταύτην ἔσχεν. εἰ τοίνυν ὁ κόσμος σύνθετος [5]), τὸ δὲ σύνθετον ἀπ' αἰτίας τινὸς σύγκειται, ὁ κόσμος ἄρα ἀπ' αἰτίας ἔχει τὴν γένεσιν. ὅτι μὲν [6]) οὖν τὸ γιγνόμενον ὑπ' αἰτίου γίγνεταί τινος, ἀπὸ τούτων δῆλον· εἰ δέ τι κέκληκεν αἴτιον τὸ τοῦ γιγνομένου παντὸς αἴτιον, οὐ θαυμαστόν. τὸ γὰρ ἁπλῶς αἴτιον καὶ οὐ [7]) τὶ αἰτιόν ἐστι τὸ τῶν πάντων αἴτιον, περὶ οὗ καὶ αὐτὸς εἶπε [8]) καὶ ἐκεῖνο αἴτιον πάντων καλῶν. ἐκεῖνο γὰρ καὶ θεὸς ἁπλῶς· πᾶν δὲ τὸ μετ' ἐκεῖνο τὶς θεός, οἷον δημιουργικὸς ἢ ζωοποιός. τὶ οὖν αἴτιον τὸ τῶν γενητῶν αἴτιον, ὡς τοῦ παντὸς αἰτίου διαφέρον· ὅθεν ὑπ' αἰτίου τινὸς εἶπε γίγνεσθαι τὸ γιγνόμενον. εὖ δέ, ὅτι τὸ αἴτιον ἓν τῆς γενέσεως τῆς ὅλης ὁ Πλάτων προεῖναί φησι· καὶ γὰρ τὸ πλῆθος περὶ τὴν μίαν ἀρχὴν συντέτακται, αἱ
D πολλαὶ [9]) ἑνάδες περὶ τὸ ἕν. τῶν δὲ ἄλλων οἱ μὲν τοῖς συναιτίοις τὴν αἰτίαν ἀνέθεσαν, οἱ δὲ ὡς [10]) φυσικὰς δυνάμεις ἀνῆλθον, οἱ δὲ εἰς διεσπαρμένας [11]) ἀπείρους ἀρχάς, οἱ δὲ εἰς ταύτην [12]) τὴν φύσιν, οἱ δὲ εἰς | ψυχήν. ὁ δέ γε [13]) Πλάτων ταύτας μὲν τὰς αἰτίας μεθῆκε [14]), πρωτίστην δὲ πασῶν ὑποτίθεται τὴν μίαν αἰτίαν. ταύτῃ μὲν γὰρ συνεργεῖ μὲν ἡ ψυχικὴ τάξις, ὑπουργεῖ δὲ ἡ φύσις, δουλεύει δὲ πάντα τὰ συναίτια καὶ κατὰ τὴν αὐτῆς κινεῖται βούλησιν [15]).

---

[1]) 91, 7 *ἑαυτοῦ τελειωτικὸν — οὐδ' ἄρα*) om. B. (Tayl. unum illud, quod norat, *ἑαυτοῦ* ante *τελειωτικὸν* mutabat in *ἑαυτὸ τελειοῦν, καὶ ἄλλου.*) — [2]) 91, 8 *πᾶν τὸ ἀτελὲς*) deest. — [3]) 91, 14 *αὐτοκίνητα*) *αὐτοκίνητα* A. — [4]) 91, 17 *γεννωμένου*) *γεννομένου* B. — [5]) 91, 21 *σύνθετος*) om. B. (Tayl. *σύνθετον* supplet.) — [6]) 91, 22 *μέν*) *δὲ* B. — [7]) 91, 23 *οὐ*) om. A. — [8]) 91, 24 *εἶπε*) *εἶπεν* B. — [9]) 91, 28 *πολλαὶ*) *πολλὰ* A. — [10]) 91, 28 *ὡς*) Rectius *εἰς*, quod requirit Tayl. — [11]) 91, 29 *διεσπαρμένας*) *διεσπασμένας* A. — [12]) 91, 29 *ταύτην*) Fort. *αὐτὴν* — [13]) 91, 30 *δέ γε*) *δὲ* B. — [14]) 91, 30 *μεθῆκε*) *μεθῆκεν* B. — [15]) 91,32 *βούλησιν*) Deesse aliquid videtur, quod oppositum sit praegresso illi *ταύτῃ μέν*.

διότι μὲν προηγεῖται τοῦ πλήθους ἡ δημιουργικὴ μονάς, αἰτίαν ταύτην προσηγόρευσε[1])· τοῦτο γάρ ἐστι τῆς μονότητος σημαντικόν· διότι δὲ οὐχὶ τὴν πρώτην ἔχει τάξιν ἐν τοῖς αἰτίοις οὐδὲ ἔστιν ἀμέθεκτος, τὸ τινὸς προσέθηκεν· ὥστε τὸ ὑπ' αἰτίου τινὸς ταὐτὸν[2]) τῷ ἀπ' αἰτίας μὲν μιᾶς, μὴ μέντοι τῆς πρώτης. οὐκοῦν οὐδὲ ἔχει λόγον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τὸ γιγνόμενον εὐθὺς παράγειν, ἀλλὰ τὸ αἰώνιον, ἵνα ἀπὸ μὲν τοῦ ἑνὸς ᾖ τοῦ πρὸ αἰῶνος ἅπασα ἡ αἰώνιος φύσις, ἀπὸ δὲ ταύτης ἡ γενητὴ καὶ ἔγχρονος, καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ κρείττονος τῶν ἑαυτὰ ποιούντων τὰ[3]) αὐθυπόστατα[4]), ἀπὸ δὲ τούτων τὰ ὑφ' ἑτέρων γιγνόμενα. συνέχεια γάρ ἐστι καὶ σειρὰ καὶ τάξις τῶν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς προεληλυθότων, καὶ τὰ ἐγγυτέρω τῆς ἀρχῆς ὑποστατικὰ γίγνεται τῶν πορρωτέρω.

Τὸν μὲν οὖν ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦδε | τοῦ παντός, εὑ- E
ρεῖν τε ἔργον, καὶ εὑρόντα εἰς ἅπαντας[5]) ἀδύνατον λέγειν. **(Pag. 28 A.)**

Ἐπέστησαν μὲν οἱ πρὸ ἡμῶν ὀρθῶς, ὅτι δείξας ἀπ' αἰτίου γεγονότα τὸν κόσμον ὁ Πλάτων ἐπαξίως τῆς ἑαυτοῦ νοήσεως εὐθὺς ἐπὶ θεὸν ἀνῆλθε δημιουργόν· τὸ γὰρ τεχνικὸν τοῦ γεννήματος[6]) λελογισμένην καὶ θείαν αἰτίαν εἰσάγειν ἐφαίνετο καὶ οὐ τύχην οὐδὲ τὸ αὐτόματον, ἃ μήτε αἰτιά ἐστι μηδὲ[7]) ὑποστατικὴν ἔχει[8]) δύναμιν μήθ' ὅλως ὑπομένει τὴν εὔτακτον τῶν ὄντων πρόοδον· ἡμᾶς δὲ χρὴ πρῶτον τὴν λέξιν αὐτὴν καθ' αὑτὴν ἐξετάσαντας ἔπειτα οὕτω πρὸς τὴν ὅλην θεωρίαν ἀναδραμεῖν. ὁ μὲν οὖν πατὴρ καὶ ποιητὴς διαφορὰν ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους καθ' ὅσον ὁ μὲν τῆς ὕλης[9]) ἐστὶν αἴτιος, ὁ δὲ τοῦ κόσμου καὶ τῆς τάξεως καὶ ὅλως τῆς εἰδικῆς[10]) αἰτίας, καὶ καθ' ὅσον ὁ μὲν τοῦ εἶναι καὶ τῆς ἑνώσεως ὑπάρχει χορηγός, ὁ δὲ τῶν δυνάμεων καὶ τῆς πολυειδοῦς οὐσίας, καὶ καθ' ὅσον ὁ μὲν ἐν ἑαυτῷ τὰ πάντα μονίμως συνέχει, ὁ δὲ προόδου[11]) καὶ ἀπογεννήσεως αἴτιός ἐστι, καὶ καθ' ὅσον ὁ μὲν ἄρρητον πρόνοιαν σημαίνει καὶ θείαν, ὁ δὲ ἄφθονον | μετάδοσιν τῶν λόγων. Πορφύριος[12]) δέ φησιν, ὅτι πατὴρ μέν ἐστιν ὁ F
ἀφ' ἑαυτοῦ γεννῶν τὸ ὅλον, ποιητὴς δὲ ὁ παρ' ἄλλου τὴν ὕλην λαμβάνων· ὅθεν καὶ πατὴρ μὲν Ἀρίστων λέγεται Πλάτωνος ὡς ὅλου αἴτιος, ποιητὴς δὲ οἰκοδόμος τῆς οἰκίας ὡς οὐκ αὐτὸς τὴν ὕλην γεννῶν. εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, ἀληθές, ὡς[13]) οὐκ ἔδει πατέρα λέγειν τὸν δημιουργόν, οὐχ ὑφιστάντα κατὰ τὸν Τίμαιον τὴν ὕλην. οὐ γὰρ λέγει τοῦτο σαφῶς[14]); μήποτε οὖν ὡς μὲν εἰδοποιὸς μᾶλλόν ἐστι ποιητής· καὶ γὰρ ποιεῖν φαμὲν πάντας τοὺς ἀπὸ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ | εἶναί 92
τι παράγοντας· ὡς δὲ μετὰ ζωῆς παράγων ἃ παράγει, πατήρ· ζωῶν γάρ εἰσιν

---

1) 91, 33 *προσηγόρευσε*) *προηγόρευσεν* B. — 2) 91, 34 *ταὐτὸν*) *ταύτην* B. — 3) 91, 37 *τὰ*) om. A. — 4) 91, 37 *αὐθυπόστατα*) *αὐθυπύστατα* B. *ἀθυπόστατα* A. — 5) 91, 46 *ἅπαντας*) *ἅπαντα* A. — 6) 91, 42 *γεννήματος*) *γενήματος* — 7) 91, 43 *μηδὲ*) Rectius *μήτε* — 8) 91, 43 *ἔχει*) *ἔχειν* B. — 9) 91, 46 *ὕλης*) *ὅλης* — corr. Tayl. — 10) 91, 47 *εἰδικῆς*) *εἰδητικῆς* A. — 11) 91, 48 *προόδου*) *πρόοδον* B. — 12) 91, 50 *πορφύριος*· m. A. — 13) 91, 52 *ἀληθές, ὡς*) *ὡς* B. — 14) 91, 53 *σαφῶς*;) *σαφῶς*, B. *σαφῶς*· A. — Cf. Tim. Pag. 30 A: *πᾶν ὅσον ἦν ὁρατὸν παραλαβὼν* etc.

οἱ[1]) πατέρες αἴτιοι καὶ ζώντων τινῶν καὶ προετικοὶ σπερμάτων μετὰ ζωῆς. τοῦτο μὲν οὖν τοιοῦτον· τὸ δὲ πᾶν τόδε[2]) σημαίνει μὲν καὶ τοὺς ὄγκους τοὺς σωματικοὺς τάς τε ὅλας σφαίρας καὶ τὰ πληρώματα ἑκάστης, σημαίνει δὲ καὶ τὰς ἐποχουμένας τοῖς ὄγκοις δυνάμεις ζωτικάς τε καὶ νοεράς, περιλαμβάνει γε μὴν καὶ αὐτοὺς[3]) πάντας τοὺς ἐγκοσμίους καὶ τὴν ὅλην τοῦ κόσμου θεότητα, περὶ ἣν πρόεισιν ὁ τῶν ἐγκοσμίων θεῶν ἀριθμός· ἥ τε μία θεότης καὶ ὁ εἷς νοῦς καὶ ἡ θεία ψυχὴ καὶ ὁ ὅλος ὄγκος μετὰ τοῦ συζυγοῦντος ἀριθμοῦ θείου τε καὶ νοεροῦ, ψυχικοῦ[4]) τε καὶ σωματοειδοῦς (ἑκάστη γὰρ μονὰς ἔχει[5]) σύστοιχον ἑαυτῇ πλῆθος) ἀντὶ τοῦ παντὸς εἰλήφθω. ταῦτα γὰρ πάντα σημαίνει τὸ πᾶν. τάχα δὲ καὶ τὸ τοῦδε προσκείμενον[6]) τοῦ αἰσθητὸν εἶναι καὶ μερικόν πώς ἐστι σημαντικόν. τὸ μὲν γὰρ νοητὸν πᾶν οὐ τόδε, διότι πάντων ἐστὶ νοε-
B ρῶν | εἰδῶν περιεκτικόν· τούτῳ δὲ αὖ τῷ παντὶ καὶ τὸ τόδε προσήκει, φύσιν αἰσθητὴν λαχόντι καὶ ἔνυλον. τὸν τοίνυν δημιουργὸν τοῦδε τοῦ παντὸς εὑρεῖν ἔργον ἐστίν, ὥς φησιν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ εὕρεσις, ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πρώτων ἐστὶ[7]) προϊοῦσα κατ᾽ ἐπιστήμην, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν δευτέρων κατὰ ἀνάμνησιν ὁδεύουσα, τὴν μὲν ἀπὸ τῶν πρώτων εὕρεσιν χαλεπὴν ἂν φαίης, διότι τῆς ἀκροτάτης ἔχεται θεωρίας ἡ τῶν μεταξὺ δυνάμεων εὕρεσις· τὴν δὲ ἀπὸ τῶν δευτέρων ὀλίγου δέω φάναι ταύτης χαλεπωτέραν. εἰ γὰρ μέλλοιμεν ἀπὸ τούτων τὴν οὐσίαν ὄψεσθαι τοῦ δημιουργοῦ καὶ τὰς ἄλλας αὐτοῦ δυνάμεις, δεῖ τὴν τῶνδε τῶν[8]) ὑπ᾽ αὐτοῦ γεγενημένων φύσιν τεθεᾶσθαι σύμπασαν τάς τε ἐμφανεῖς πάσας τοῦ κόσμου μερίδας καὶ τὰς ἀφανεῖς ἐν αὐτῷ φυσικὰς δυνάμεις, καθ᾽ ἃς ἡ ἐν τῷ κόσμῳ συμπάθεια καὶ ἀντιπάθεια τῶν μερῶν ὑφέστηκε[9]), καὶ πρὸ τούτων τοὺς ἑστῶτας φυσικοὺς λόγους καὶ τὰς φύσεις αὐτάς, τάς τε ὁλικωτέρας[10]) ἀΰλους αὖ καὶ ἐνύλους, θείας τε καὶ δαιμονίας καὶ τὰς τῶν θνητῶν ζώων, ἔτι τὰ ὑπὸ
C τῆς ζωῆς γένη, τὰ | μὲν ἀΐδια, τὰ δὲ θνητά, καὶ τὰ μὲν ἄχραντα, τὰ δὲ ἔνυλα, καὶ τὰ μὲν ὅλα, τὰ δὲ μέρη, καὶ τὰ μὲν λογικά, τὰ δὲ ἄλογα, τά τε κρείττονα ἡμῶν πληρώματα, δι᾽ ὧν πᾶν τὸ μεταξὺ συνδέδεται[11]) θεῶν τε καὶ τῆς θνητοειδοῦς φύσεως, καὶ ψυχὰς παντοίας καὶ θεῶν ἀριθμοὺς ἄλλους κατ᾽ ἄλλας τοῦ παντὸς μερίδας, τά τε ἄρρητα καὶ τὰ ῥητὰ συνθήματα τοῦ κόσμου, δι᾽ ὧν συνάπτεται τῷ πατρί. ὁ γὰρ ἄνευ τούτων ὁρμῶν ἐπὶ τὴν τοῦ δημιουργοῦ θεωρίαν ἀτελέστερός ἐστι τῆς νοήσεως τοῦ πατρός· ἀτελὲς δὲ οὐδὲν τῷ παντελείῳ συνάπτεσθαι θέμις. ἀλλὰ δεῖ[12]) καὶ τὴν ψυχὴν κόσμον νοερὸν γιγνομένην[13]) καὶ

---

[1]) 92, 1 *οἱ*) *αἱ* A. — [2]) 92, 2 *τόδε*) *τὸ δὲ* B. *τί σημαίνει τὸ πᾶν*: m. A. — [3]) 92, 4 *αὐτοὺς*) Intelligendum videtur *θεούς*. Tayl. imperite coni. *αἰτίας*. — [4]) 92, 7 *ψυχικοῦ*) *φυσικοῦ* B. — [5]) 92, 7 *ἔχει*) *ἔχοι* B. — [6]) 92, 8 *προσκείμενον*) *προκείμενον* B. — [7]) 92, 12 *ἐστὶ*) *ἐστὶν* B. — [8]) 92, 15 *τῶνδε τῶν*) *τό τε* A. — [9]) 92, 18 *ὑφέστηκε*) *ὑφέστηκεν* B. — [10]) 92, 18 *τάς τε ὁλικωτέρας*) Ad hoc Tayl. *μερικωτέρας* desiderat, quas sane probabile est Proclum non omisisse. Itaque *καὶ τὰς μερικωτέρας* excidisse videtur. — [11]) 92, 21 *συνδέδεται*) *συνδέδοται* B. — [12]) 92, 25 *δεῖ*) *δὴ* B. (corr. Tayl.) — [13]) 92, 25 *γιγνομένην*) *γινομένην* A.

ὁμοιωθεῖσαν τὴν δύναμιν τῷ ὅλῳ καὶ νοητῷ κόσμῳ προσάγειν ἑαυτὴν τῷ ποι-
ητῇ τοῦ παντὸς, ἐκ δὲ τῆς προσαγωγῆς οἰκειωθῆναί πως αὐτῷ διὰ τῆς συνε-
χοῦς ἐπιβολῆς· ἡ γὰρ ἀδιάκοπος ἐνέργεια περὶ ἕκαστον ἐκκαλεῖται καὶ ἀναζω-
πυρεῖ τοὺς ἐν ἡμῖν λόγους· διὰ δὲ τῆς οἰκειώσεως εἰς τὴν θύραν καταστᾶσαν
τοῦ πατρὸς ἑνωθῆναι πρὸς αὐτόν. τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ εὕρεσις, τὸ ἐντυχεῖν αὐτῷ,
τὸ ἑνωθῆναι, τὸ μόνην μόνῳ | συγγενέσθαι, τὸ τῆς αὐτοφανείας τυχεῖν, ἀπὸ D
πάσης ἄλλης ἐνεργείας εἰς ἐκεῖνον ἁρπάσασαν[1]) ἑαυτὴν, ὅτε καὶ τοὺς ἐπιστη-
μονικοὺς λόγους μύθους ἡγήσεται συνοῦσα τῷ πατρὶ καὶ συνεστιωμένη τὴν
ἀλήθειαν τοῦ ὄντος καὶ ἐν αὐγῇ καθαρᾷ καθαρῶς ὁλόκληρα καὶ ἀτρεμῆ[2]) φαν-
τάσματα μυουμένη. τὸ μὲν οὖν εὑρεῖν τοιόνδε τί ἐστιν, οὐχ ἡ δοξαστικὴ εὕρε-
σις· ἀμφίβολος γὰρ αὕτη καὶ οὐ πόῤῥω τῆς ἀλόγου ζωῆς· οὐδ' ἡ ἐπιστημονική·
συλλογιστικὴ γὰρ αὕτη καὶ σύνθετος καὶ οὐκ ἐφάπτεται τῆς τοῦ νοεροῦ δημι-
ουργοῦ νοερᾶς οὐσίας· ἀλλ' ἡ κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τὴν αὐτοπτικὴν καὶ τὴν ἐπα-
φὴν τοῦ νοητοῦ καὶ τὴν ἕνωσιν τὴν πρὸς τὸν δημιουργικὸν νοῦν. αὕτη γὰρ ἔρ-
γον ἂν προσρηθείη κυρίως, ἡ ὡς χαλεπὴ καὶ δυσέφικτος[3]), μετὰ πᾶσαν τὴν
διέξοδον τῆς ζωῆς ἀναφαινομένη ταῖς ψυχαῖς, ἢ ἆθλος ἀληθινὸς τῶν ψυχῶν.
μετὰ γὰρ τὴν πλάνην τῆς γενέσεως καὶ τὴν κάθαρσιν καὶ μετὰ τὸ τῆς ἐπιστή-
μης φῶς ἀναλάμπει τὸ νοερὸν ἐνέργημα καὶ ὁ ἐν ἡμῖν νοῦς, ὁρμίζων τὴν ψυχὴν
ἐν τῷ πατρὶ καὶ ἐνιδρύων αὐτὴν ἀχράντως ἐν ταῖς δημιουργικαῖς | νοήσεσι καὶ E
φῶς φωτὶ συνάπτων, οὐχ οἷον τὸ τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ τοῦδε κάλλιον καὶ
νοερώτερον καὶ ἑνοειδέστερον. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ πατρικὸς ὅρμος, ἡ[4]) εὕρεσις
τοῦ πατρὸς, ἡ πρὸς αὐτὸν ἄχραντος ἕνωσις. τὸ δὲ μηδὲ εὑρόντα δυνατὸν[5]) εἶ-
ναι λέγειν τάχα μὲν καὶ τὸ τῶν Πυθαγορείων ἔθος ἐδείκνυτο ἂν, οἳ τοὺς περὶ
τῶν θείων λόγους ἀποῤῥήτους εἶχον καὶ οὐ[6]) πρὸς πάντας διελέγοντο περὶ αὐ-
τῶν· τὰ γὰρ τῶν πολλῶν ὄμματα καρτερεῖν πρὸς τὸ ἀληθὲς ἀφορῶντα ἀδύνα-
τόν φησιν ὁ Ἐλεάτης ξένος[7])· τάχα δὲ καὶ τοῦτο λέγοι ἂν καὶ πολλῷ τοῦτο
σεμνότερον, ὅτι τὸν εὑρόντα λέγειν ὡς εἶδε, πρός τινας ἀδύνατον. οὐδὲ γὰρ ἡ
εὕρεσις λεγούσης τῆς ψυχῆς ἦν, ἀλλὰ μυούσης καὶ ἀπεστραμμένης[8]) πρὸς τὸ
θεῖον φῶς, οὐδὲ κινουμένης οἰκείαν κίνησιν, ἀλλὰ σιωπώσης τὴν ὁδηγὸν σιω-
πήν. ὅπου γὰρ οὐδὲ τὴν τῶν ἄλλων πραγμάτων οὐσίαν πέφυκεν ἢ δι' ὀνόματος
ἐρεῖν[9]) ἢ δι' ὁρικῆς ἀποδόσεως ἢ δι' ἐπιστήμης, ἀλλὰ διὰ νοήσεως μόνης, ὥς
φησιν ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς[10]) αὐτὸς, πῶς ἂν τὴν οὐσίαν τοῦ δημιουργοῦ δύ-
ναιτο τρόπον | ἕτερον εὑρεῖν, ἢ νοερῶς; πῶς δ' ἂν οὕτως εὑροῦσα δύναιτο δι' F

---

[1]) 92, 30 *ἁρπάσασαν*) *ἁρπᾶσαν* A. — [2]) 92, 32 *ἀτρεμῆ*) *ἀτρεμῇ* A. — [3]) 92, 36 *δυσέφικτος*) *δυσέφυκτος* B. — [4]) 92, 41 *ἡ*) *καὶ* B. — [5]) 92, 42 *δυνατὸν*) *δύνατα δυνατὸν* B. *εἰς ἅπαντας δυνατὸν* coni. Tayl. — [6]) 92, 43 *οὐ*) om. B. *μὴ* eadem in m. — [7]) 92, 44 *ὁ Ἐλεάτης ξένος*) Soph. Pag. 254 A. — [8]) 92, 46 *ἀπεστραμμένης*) Tayl. coni. *ἐπιστραμμένης* (voluit *ἐπεστρ.*) quod necessarium non est. — [9]) 92, 48 *ἐρεῖν*) Fort. *εὑρεῖν* — [10]) 92, 49 *ταῖς Ἐπιστολαῖς*) Epist. VII. Pag. 342 A.

ὀνομάτων καὶ ῥημάτων ἐξαγγεῖλαι τὸ ὀφθὲν καὶ εἰς ἄλλους ἐξενεγκεῖν; ἡ γὰρ
ἐν συνθέσει φερομένη διέξοδος ἀδυνατεῖ τὴν ἑνοειδῆ καὶ ἁπλῆν παριστάνειν
φύσιν. τί οὖν; φαίη τις ἄν· οὐχὶ πολλὰ[1]) καὶ περὶ τοῦ δημιουργοῦ καὶ περὶ
τῶν ἄλλων θεῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς αὐτοῦ λέγομεν; περὶ αὐτῶν μὲν λέγομεν,
αὐτὸ δὲ ἕκαστον οὐ λέγομεν, καὶ ἐπιστημονικῶς μὲν δυνάμεθα λέγειν, νοερῶς
93 δὲ οὔ. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὑρεῖν, ὥσπερ εἴπομεν πρότερον. εἰ δὲ | ἡ εὕρεσις
σιώπησίς ἐστι τῆς ψυχῆς, πῶς ἂν ἀρκέσειε τὸ εὑρεθὲν οἷόν ἐστιν, ὁ διὰ τοῦ
στόματος ῥέων λόγος εἰς φῶς ἐξενεγκεῖν; φέρε οὖν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τούτοις ἑπό-
μενοι τῷ φωτὶ τῆς ἐπιστήμης αὐτὸ τοῦτο, ὃ λέγομεν, θεασώμεθα, τίς ὁ δημι-
ουργὸς οὗτος καὶ ἐν ποίᾳ τάξει τέτακται τῶν ὄντων. ἄλλοι γὰρ αὖ τῶν πρεσβυ-
τέρων ἐπ᾽ ἄλλας δόξας ἠνέχθησαν. Νουμήνιος μὲν γὰρ τρεῖς ἀνυμνήσας θεοὺς
πατέρα μὲν καλεῖ τὸν πρῶτον, ποιητὴν δὲ τὸν δεύτερον, ποίημα δὲ τὸν[2]) τρί-
τον· ὁ γὰρ κόσμος κατ᾽ αὐτὸν ὁ τρίτος ἐστὶ θεός· ὥστε ὁ κατ᾽ αὐτὸν δημιουρ-
γὸς διττὸς, ὅ τε πρῶτος θεὸς καὶ ὁ δεύτερος[3]), τὸ δὲ δημιουργούμενον ὁ τρί-
τος. ἄμεινον γὰρ τοῦτο λέγειν, ἢ ὡς ἐκεῖνός[4]) φησιν τραγῳδῶν, πάππον, ἔγγο-
νον, ἀπόγονον. ὁ δὲ ταῦτα λέγων πρῶτον μὲν οὐκ ὀρθῶς τἀγαθὸν συναριθμεῖ
τοῖσδε τοῖς αἰτίοις. οὐ γὰρ πέφυκεν ἐκεῖνο[5]) ζεύγνυσθαί τισιν οὐδὲ δευτέραν
B ἔχειν ἄλλου τάξιν· ὁ δὲ πατὴρ παρὰ τῷ Πλάτωνι δεύτερος τέτακται | τοῦ ποι-
ητοῦ. ἔτι δὲ τὸ πάσης ἐξῃρημένον[6]) σχέσεως συντάττει τοῖς ὑπ᾽ αὐτὸ καὶ μετ᾽
αὐτό· δεῖ δὲ ταῦτα μὲν ἀναπέμπειν ἐπὶ τὸ πρῶτον, ἐκείνου δὲ πᾶσαν ἀφαιρεῖν
σχέσιν. οὐδὲ τὸ πατρικὸν ἄρα τοῦ παντὸς[7]) ἐφαρμόσει τῷ πρώτῳ. ταῦτα γὰρ
ἐν ταῖς μετ᾽ αὐτὸ τάξεσιν ἀνεφάνη τῶν θεῶν. τρίτον δὲ ἐπὶ τούτοις τὸ διαιρεῖν
τὸν πατέρα καὶ ποιητὴν τοῦ Πλάτωνος ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἀμφοτέροις τοῖς ὀνό-
μασιν ὑμνήσαντος οὐκ ὀρθόν. μία γὰρ ἡ θεία δημιουργία καὶ εἷς ὁ ποιητὴς καὶ
πατὴρ πανταχοῦ τῷ Πλάτωνι παραδέδοται, καὶ τὸ διασπᾶν τὴν μίαν αἰτίαν
τοῖς ὀνόμασιν ἑφεπόμενον ὅμοιον ὥσπερ εἴ τις τοῦ Πλάτωνος τὸ πᾶν οὐρανὸν
καὶ κόσμον ἐπονομάζοντος δύο τὰ δημιουργήματα ἔλεγε, τὸν μὲν οὐρανὸν, τὸν
δὲ κόσμον, καθάπερ ἐνταῦθα διττόν, φησι[8]), τὸ δημιουργικὸν, τὸ μὲν πατὴρ,
τὸ δὲ ποιητής. Ἁρποκρατίωνα[9]) δὲ θαυμάσαιμ᾽ ἄν, εἰ καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ γε
ἀρέσκοι τοιαῦτα περὶ τοῦ δημιουργοῦ διαταττόμενος. ἕπεται γὰρ τῷδε τῷ ἀν-
C δρὶ κατὰ τὴν τῶν τριῶν θεῶν παράδοσιν καὶ καθόσον | διττὸν ποιεῖ τὸν δημι-
ουργὸν, ἀποκαλεῖ δὲ τὸν πρῶτον θεὸν Οὐρανὸν καὶ Κρόνον, τὸν δὲ δεύτερον
Δία καὶ Ζῆνα, τὸν δὲ τρίτον οὐρανὸν καὶ κόσμον. πάλιν δὲ αὖ[10]) μεταβαλὼν
τὸν πρῶτον Δία προσαγορεύει καὶ βασιλέα τοῦ νοητοῦ, τὸν δὲ δεύτερον ἄρ-

---

[1]) **92, 52** *πολλὰ) καὶ πολλὰ* **B.** — [2]) **93, 5** *τὸν) τὸ* **A.** — [3]) **93, 6** *θεὸς καὶ ὁ δεύτερος) κ. ὁ δ. θ.* **B.** — [4]) **93, 7** *ἢ ὡς ἐκεῖνος) ὡς ἐκεῖνο—ἢ* **supplevit etiam Tayl.** — [5]) **93, 8** *ἐκεῖνο) ἐκεῖνος* — [6]) **93, 10** *ἐξῃρημένον) ἐξηρτημένον* **B. (corr. Tayl.)** — [7]) **93, 12** *παντὸς)* **Tayl. coni.** *ποιητοῦ*, **immemor verborum Platonis** *τὸν μὲν οὖν ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦδε τοῦ παντός.* — [8]) **93, 17** *φησι) φησιν* **B.** — [9]) **93, 18** *Ἁρποκρατίωνα) Ἁρποκρατίονα* **B.** *ἁρποκρατίων·* **m. A.** — [10]) **93, 21** *αὖ) οὖν* **B.**

χοντα, καὶ ὁ αὐτὸς αὐτῷ γίγνεται[1]) Ζεὺς, Κρόνος, Οὐρανός. πάντα γοῦν ταῦτά ἐστι τὸ πρῶτον, οὗ πάντα ὁ Παρμενίδης ἀφεῖλε, πᾶν ὄνομα καὶ πάντα[2]) λόγον καὶ πᾶσαν σχέσιν. καὶ ἡμεῖς μὲν οὐδὲ πατέρα τὸν[3]) πρῶτον ἠνεσχόμεθα καλεῖν, ὁ δὲ τὸ αὐτὸ καὶ πατέρα καὶ ἔγγονον[4]) καὶ ἀπόγονον ἀπέφηνεν. Ἀττικὸς δὲ, ὁ τούτου διδάσκαλος, αὐτόθεν τὸν δημιουργὸν εἰς ταὐτὸν ἄγει τἀγαθῷ, καίτοι ἀγαθὸς μὲν καλεῖται παρὰ τῷ Πλάτωνι, τἀγαθὸν δὲ οὔ, καὶ νοῦς προσαγορεύεται, τἀγαθὸν δὲ αἴτιον ἁπάσης[5]) οὐσίας καὶ ἐπέκεινα τοῦ ὄντος ἐστὶν, ὡς ἐν Πολιτείᾳ[6]) μεμαθήκαμεν. τί δ' ἂν εἴποι[7]) καὶ περὶ τοῦ παραδείγματος; ἢ γὰρ καὶ πρὸ τοῦ δημιουργοῦ ἐστὶ, καὶ ἔσται τι τἀγαθοῦ πρεσβύτερον, ἢ ἐν τῷ δημιουργῷ, καὶ ἔσται πολλὰ τὸ[8]) πρῶτον, ἢ μετὰ τὸν δημιουργὸν, | καὶ D
τἀγαθὸν, ὃ μηδὲ[9]) θέμις εἰπεῖν, εἰς τὰ μετ' αὐτὸ ἐπιστραφήσεται κἀκεῖνα νοήσει. μετὰ δὴ τούτους τοὺς ἄνδρας Πλωτῖνος[10]) ὁ φιλόσοφος διττὸν μὲν ὑποτίθεται τὸν δημιουργὸν, τὸν μὲν ἐν τῷ νοητῷ, τὸν δὲ τὸ ἡγεμονοῦν τοῦ παντὸς, λέγει δὲ ὀρθῶς. ἔστι γάρ πως καὶ ὁ νοῦς ὁ ἐγκόσμιος δημιουργὸς τοῦ παντός· καὶ ὅ γε Ἀριστοτέλης[11]) τοῦτο γὰρ ἀπεφήνατο εἶναι τὸ πρῶτον, καὶ τοῦτον εἱμαρμένην ἀπεκάλεσε[12]) καὶ τῷ τοῦ Διὸς ὀνόματι προσεῖπεν· ἔστι δὲ αὖ καὶ ὁ ἐξῃρημένος πατὴρ καὶ ποιητὴς, ὃν ἐν τῷ νοητῷ τίθεται εἶναι, πᾶν τὸ μεταξὺ τοῦ τε ἑνὸς καὶ κόσμου νοητὸν καλῶν. ἐκεῖ γὰρ αὐτῷ καὶ ὁ ἀληθινὸς οὐρανός ἐστι καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Κρόνου[13]) καὶ ὁ Διὸς νοῦς· οἷον εἴ τις ἔλεγεν ἐν οὐρανῷ καὶ ἡ τοῦ Κρόνου σφαῖρα[14]) καὶ ἡ τοῦ Διὸς καὶ ἡ τοῦ Ἄρεως[15]). τὸ γὰρ ὅλον νοητὸν ἓν πολλά ἐστι καὶ εἷς νοῦς πολλῶν νοητῶν περιληπτικός. ταῦτα μὲν οὖν ὁ Πλωτῖνος φιλοσοφεῖ[16])· Ἀμέλιος δὲ τριττὸν ποιεῖ τὸν δημιουργὸν καὶ νοῦς τρεῖς, βασιλέας τρεῖς, τὸν ὄντα, τὸν ἔχοντα, τὸν ὁρῶντα. διαφέρουσι δὲ οὗτοι, διότι ὁ μὲν πρῶτος νοῦς ὄντως | ἐστὶν ὅ E
ἐστιν, ὁ δὲ δεύτερος ἔστι μὲν τὸ ἐν αὐτῷ νοητὸν, ἔχει δὲ τὸ πρὸ αὐτοῦ καὶ μετέχει πάντως ἐκείνου καὶ διὰ τοῦτο δεύτερος, ὁ δὲ τρίτος ἔστι μὲν τὸ ἐν αὐτῷ καὶ οὗτος νοητόν· πᾶς γὰρ νοῦς τῷ συζυγοῦντι νοητῷ ὁ αὐτός ἐστιν· ἔχει δὲ τὸ ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ ὁρᾷ[17]) τὸν[18]) πρῶτον· ὅσῳ γὰρ πλείων[19]) ἡ ἀπόστασις, τοσοῦτο τὸ ἔχον[20]) ἀμυδρότερον. τούτους οὖν τοὺς τρεῖς νόας καὶ δημιουργοὺς ὑποτίθεται, καὶ τοὺς παρὰ τῷ Πλάτωνι τρεῖς βασιλέας καὶ τοὺς παρ' Ὀρφεῖ τρεῖς, Φάνητα καὶ Οὐρανὸν καὶ Κρόνον, καὶ ὁ μάλιστα παρ' αὐτῷ δημιουργὸς ὁ Φάνης ἐστίν. ἄξιον οὖν ἐκεῖνα καὶ πρὸς τοῦτον λέγειν, ὅτι πανταχοῦ ὁ Πλά-

---

[1]) 93. 22 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [2]) 93, 23 *πάντα*) *πᾶν* A. — [3]) 93, 24 *τὸν*) Fort. *τὸ* — [4]) 93, 25 *ἔγγονον*) *ἔκγονον* B. *ἀττικός*· m. A. — [5]) 93, 27 *ἁπάσης*) *πάσης* B. — [6]) 93, 27 *Πολιτείᾳ*) Lib. VI. Pag. 509 B. — [7]) 93, 28 *εἴποι*) *εἴπῃ* A. — [8]) 93, 29 *τὸ*) *τῷ* B. — [9]) 93, 30 *μηδὲ*) *μὴ* A. — [10]) 93, 31 *πλωτῖνος*· m. A. — [11]) 93, 33 *τίς ἡ εἱμαρμένη παρ' ἀριστοτέλει*· m. A. — [12]) 93, 33 *ἀπεκάλεσε*) *ἀπεκάλεσεν* B. — [13]) 93, 36 *Κρόνου*) *νόου* A. — [14]) 93, 36 *σφαῖρα*) *σφαίρα* — [15]) 93, 37 *Ἄρεως*) *ἄρεος* A. — [16]) 93, 38 *φιλοσοφεῖ*) *φιλοσοφῶν* B. *ἀμέλιος*· m. A. — [17]) 93, 42 *ὁρᾷ*) *ὁρῷ* B. — [18]) 93, 42 *τὸν*) *τὸ* B. — [19]) 93, 42 *πλείων*) *πλείω* — [20]) 93. 43 *ἔχον*) *ἔχειν* A.

των ἀπὸ τοῦ πλήθους ἐπὶ τὰς ἑνάδας ἀνατρέχειν εἴωθεν, ἀφ' ἧς καὶ ἡ ἐν τοῖς
πολλοῖς παρελήλυθε τάξις. μᾶλλον δὲ καὶ πρὸ τοῦ Πλάτωνος κατ' αὐτὴν τὴν
τῶν πραγμάτων τάξιν πρὸ τοῦ πλήθους ἡ ἑνάς[1]) ἐστι, καὶ πᾶσα θεία τάξις ἀπὸ
μονάδος ἄρχεται. δεῖ μὲν γὰρ ἐκ τριάδος προϊέναι τὸν ἀριθμὸν τὸν θεῖον, ἀλλὰ
πρὸ τῆς τριάδος ἡ μονάς. ποῦ οὖν ἡ[2]) δημιουργικὴ μονάς, ἵνα ἀπ' αὐτῆς ἡ
F τριάς; πῶς δὲ καὶ ὁ κόσμος εἷς μὴ ὑφ' ἑνὸς αἰτίου | δημιουργούμενος; δεῖ γὰρ
πολλῷ πρότερον αὐτὸ τὸ αἴτιον ἡνῶσθαι καὶ[3]) εἶναι μοναδικόν, ἵνα γένηται καὶ
ὁ κόσμος μονογενής. ἔστωσαν οὖν καὶ οἱ δημιουργικοὶ[4]) τρεῖς· ἀλλὰ τίς ὁ πρὸ
τῶν τριῶν εἷς; οὐδεμία γὰρ τῶν θείων τάξεων ἐκ πλήθους ἄρχεται. ἔτι δὲ εἰ
τὸ παράδειγμα ἓν καὶ ὁ κόσμος εἷς, πῶς οὐχὶ καὶ ὁ δημιουργὸς εἷς ἔσται πρὸ
τῶν πολλῶν, βλέπων μὲν εἰς τὸ ἓν παράδειγμα, ποιῶν δὲ μονογενῆ τὸν κό-
σμον; οὐκ ἄρα ἀπὸ τριάδος ἄρχεσθαι δεῖ τὸν δημιουργικὸν ἀριθμόν, ἀλλ' ἀπὸ
94 μονάδος. μετὰ δὲ τὸν Ἀμέλιον ὁ Πορφύριος[5]) | οἰόμενος τῷ Πλωτίνῳ συνά-
δειν τὴν μὲν ψυχὴν τὴν ὑπερκόσμιον ἀποκαλεῖ δημιουργόν, τὸν δὲ νοῦν αὐτῆς[6]),
πρὸς ὃν ἀπέστραπται, τὸ αὐτοζῷον, ὡς εἶναι τὸ παράδειγμα τοῦ δημιουργοῦ
κατὰ τοῦτον. ὃν ἐρωτᾶν[7]) ἄξιον, ἐν τίσι Πλωτῖνος τὴν ψυχὴν ποιεῖ δημιουρ-
γόν. πῶς δὲ καὶ τῷ Πλάτωνι τοῦτο σύμφωνον, ὃς[8]) θεὸν μὲν καὶ νοῦν συνε-
χῶς ἐπονομάζει τὸν δημιουργόν, ψυχὴν δὲ οὐδαμῶς; πῶς δὲ θεὸν ἀποκαλεῖ
τὸν κόσμον; πῶς δὲ διὰ πάντων φοιτᾷ τῶν ἐγκοσμίων; ψυχῆς μὲν γὰρ οὐ πάντα
μετέχει, τῆς δὲ δημιουργικῆς προνοίας πάντα μετείληχε, καὶ ἡ μὲν θεία ποί-
ησις νοῦν τε καὶ θεοὺς δύναται γεννᾶν[9]), ἡ δὲ ψυχὴ τῶν ὑπὲρ τὴν ψυχικὴν
τάξιν οὐδὲν παράγειν πέφυκεν. ἐῶ λέγειν, ὅτι καὶ αὐτὸ τοῦτο τῶν πολλῆς ἐστὶ
συστάσεως δεομένων, εἴ τινα ψυχὴν ὁ Πλάτων οἶδεν ἀμέθεκτον. ἀλλὰ δὴ μετὰ
τοῦτον ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος[10]) πολλὰ μὲν ἀντιγράψας πρὸς τὴν Πορφυρίου δό-
B ξαν καὶ ὡς Πλωτίνειον αὐτὴν οὖσαν καταβαλὼν[11]) αὐτὸς δὴ | τὴν ἑαυτοῦ πα-
ραδιδοὺς θεολογίαν πάντα τὸν νοητὸν κόσμον ἀποκαλεῖ δημιουργόν, ὥς γε ἐκ
τῶν εἰρημένων δῆλον, αὐτὸς τῷ Πλωτίνῳ συμφθεγγόμενος. λέγει γοῦν ἐν τοῖς
ὑπομνήμασιν οὕτω· τὴν ὄντως αἰτίαν καὶ τῶν γιγνομένων ἀρχὴν
καὶ τὰ νοητὰ τοῦ κόσμου παραδείγματα καλοῦμεν νοητὸν κό-
σμον, καὶ ὅσας αἰτίας προϋπάρχειν τιθέμεθα τῶν ἐν τῇ φύσει
πάντων, ταῦτα πάντα ὁ νῦν ζητούμενος θεὸς δημιουργὸς ἐν ἑνὶ
συλλαβὼν ὑφ' ἑαυτὸν ἔχει. ταῦτα δὲ λέγων, εἰ μὲν τοῦτο σημαίνει διὰ
τῶν λεγομένων, ὅτι καὶ ἐν τῷ δημιουργῷ πάντα ἐστὶ δημιουργικῶς, καὶ τὸ ὂν
αὐτὸ καὶ ὁ νοητὸς κόσμος, ἑαυτῷ τε καὶ Ὀρφεῖ συμφωνήσει λέγοντι Πάντα

---

[1]) 93, 47 ἑνάς) ἐν ἀεί B. — [2]) 93, 49 ἡ) καὶ A. — [3]) 93, 50 καί) om. B. — [4]) 93, 51 δημιουργικοί) Immo δημιουργοὶ — [5]) 93, 54 πορφύριος· m. A. — [6]) 94, 2 αὐτῆς) ἀπὸ τῆς A. — [7]) 94, 2 ἐρωτᾶν) ἐρωτᾷν A. — [8]) 94, 3 ὅς) ὡς B. — [9]) 94, 6 γεννᾶν) γεννᾷν A. — [10]) 94, 8 Ἰάμβλιχος· m. A. — [11]) 94, 9 καταβαλὼν) καταλαβὼν A.

γὰρ ἐν Ζηνὸς μεγάλου τάδε δώματι[1]) κεῖται καὶ Ζηνὸς δ' ἐνὶ
γαστέρι σύρρα[2]) πεφύκει καὶ ὅσα τοιαῦτα· καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν ἕκα-
στον εἶναι τῶν θεῶν τὸ πᾶν, ἄλλον[3]) δὲ ἄλλως, τὸν μὲν δημιουργικῶς, τὸν δὲ
συνοχικῶς, τὸν δὲ ἀτρέπτως[4]), τῶν δὲ τρεπτῶς[5]), τὸν[6]) δὲ ἄλλως κατὰ τὴν
ἰδιότητα τὴν θείαν· εἰ δ', ὅτι πᾶν τὸ μεταξὺ πλάτος τοῦ τε κόσμου καὶ τοῦ
ἑνὸς ὁ δημιουργός ἐστι, | τοῦτο ἤδη ἀπορίας ἄξιον. καὶ ἀπαντησόμεθα[7]) πρὸς C
τὸν λόγον ἐξ ὧν ἡμᾶς αὐτὸς[8]) ἀνεδίδαξε. ποῦ γάρ εἰσιν οἱ πρὸ τοῦ Διὸς βασι-
λεῖς, οἱ πατέρες τοῦ Διός; ποῦ δὲ οἱ παρὰ Πλάτωνι βασιλεῖς[9]), οὓς ὑπὲρ τὸν
κόσμον αὐτὸς ἀξιοῖ τάττειν μετὰ[10]) τὸ ἕν; πῶς δὲ καὶ τὸ μὲν ἀεὶ ὂν αὐτὸ τὸ
πρώτιστον ὂν ἐλέγομεν, τὸν δὲ δημιουργὸν πάντα τὸν νοητὸν διάκοσμον, ὅς ἐστι
καὶ αὐτὸς ἀεὶ ὂν ὡς καὶ τὸ αὐτοζῷον; μήποτε γὰρ οὕτως ἀναγκασθησόμεθα[11])
λέγειν τὸν δημιουργὸν μὴ εἶναι ἀεὶ ὄν, εἰ μὴ ἄρα ὡς καὶ τοῦτο περιειληφότα
μετὰ τῶν ἄλλων ἀεὶ ὄντων. ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς Ἰάμβλιχος εἰ καὶ ἐν τούτοις ὁλο-
σχερέστερον, ἀλλ'[12]) ἐν ἄλλοις ἀκριβέστερον τὴν δημιουργικὴν ἀνύμνησε τά-
ξιν, ἐκεῖθεν ληπτέον· περὶ δὴ τῆς ἐν Τιμαίῳ τοῦ Διὸς δημηγορίας[13]) γρά-
φων μετὰ τὰς νοητὰς τριάδας καὶ τὰς τῶν νοερῶν[14]) θεῶν τρεῖς τριάδας ἐν
τῇ νοερᾷ ἑβδομάδι τὴν τρίτην ἐν τοῖς πατράσιν[15]) ἀπονέμει τῷ δημιουργῷ
τάξιν. τρεῖς γὰρ θεοὺς[16]) εἶναι τούτους καὶ παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις ὑμνουμέ-
νους, οἳ τοῦ ἑνὸς νοῦ, φησί, καὶ τὰς μονάδας ὅλας ἐν ἑαυτῷ περιέχοντος τὸ
ἁπλοῦν | καὶ ἀδιαίρετον καὶ ἀγαθοειδὲς καὶ μένον ἐν ἑαυτῷ καὶ συνηνωμένον D
τοῖς νοητοῖς[17]) καὶ τοιαῦτα γνωρίσματα τῆς ὑπεροχῆς παραδεδώκασι[18]), τοῦ
δὲ μέσου καὶ τὴν συμπλήρωσιν συνάγοντος[19]) τῶν τοιούτων[20]) τὸ γόνιμον
τῶν θεῶν καὶ τὸ συναγωγὸν τῶν τριῶν καὶ τὸ τῆς ἐνεργείας ἀποπληρωτικὸν
καὶ τὸ τῆς θείας ζωῆς γεννητικὸν καὶ τὸ προϊὸν παντὶ καὶ τὸ ἀγαθουργὸν μά-
λιστα[21]) δείγματα λέγουσι, τοῦ δὲ τρίτου καὶ δημιουργοῦντος τὰ ὅλα τὰς γο-
νίμους προόδους καὶ τὰς τῶν αἰτίων ὅλων ποιήσεις καὶ συνοχὰς τάς τε ἀφωρι-
σμένας ὅλας τοῖς εἴδεσιν αἰτίας καὶ τὰς προϊούσας πάσας δημιουργίας καὶ τὰ

---

[1]) 94, 16 *μεγάλου—δώματι*) *μεγάλῳ—σώματι* est apud Eusebium Praep. Ev. Lib. III. Pag. 62 ed. R. Steph. hunc Orphei versum citantem, quem sequitur Gesnerus Fragm. VI. 20 Pag. 457 Herm. — [2]) 94, 17 *σύῤῥα*) h. e. *σύν ῥα*. Cf. Gesn. ad Fragm. VI. 8. Pag. 459. et Lobeck. Aglaoph. Pag. 520. — [3]) 94, 17 *ἄλλον*) *ἄλλων* cum *ο* super *ω* A. Idem super tribus, quae sequuntur, *τὸν* scriptum habet *ὧν*. — [4]) 94, 18 *ἀτρέπτως*) *ἀτρέπρως* B. — [5]) 94, 18 *τῶν δὲ τρεπτῶς*) om. A. Prius in *τὸν* mutandum esse censet Tayl., pro altero *ἐπιστρεπτικῶς* requirit (convertively). Fort. omnia tria delenda. — [6]) 94, 18 *τὸν*) *τῶν* A. — [7]) 94, 20 *ἀπαντησόμεθα*) *ἀπάντησώμεθα* B. *απαντησώμεθα* A. — [8]) 94, 20 *αὐτὸς*) *αὐτὸν* B. — [9]) 94, 21 *οἱ πατέρες—βασιλεῖς*) om. A. — [10]) 94, 23 *μετὰ*) *κατὰ* B. — [11]) 94, 24 *ἀναγκασθησόμεθα*) *ἀναγκασώμεθα* A. — [12]) 94, 25 *ἀλλ'*) om. A. — [13]) 94, 26 *δημηγορίας*) *δημιουργίας* B et ante corr. A. — [14]) 94, 27 *νοερῶν*) *νοητῶν* B, cui *καὶ νοερῶν* addendum statuebat Tayl. — [15]) 94, 28 *πατράσιν*) *πράγμασιν* B. — [16]) 94, 28 *θεοὶ τρεῖς παρὰ τοῖς πυθαγορείοις*: m. A. — [17]) 94, 30 *τοῖς νοητοῖς*) om. B. — [18]) 94, 31 *παραδεδώκασι*) *παραδιδόκασι* B. — [19]) 94, 31 *συνάγοντος*) *συνάγωντος* B. — [20]) 94, 31 *τοιούτων*) *τριῶν* A. — [21]) 94, 33 *μάλιστα*) *κάλλιστα* B.

ὅμοια τούτοις τεκμήρια κάλλιστα ἀναδιδάσκουσι. τὴν μὲν Ἰαμβλίχειον θεολο-
γίαν ἀπὸ τούτων ἄξιον κρίνειν, ὁποία τίς ἐστι περὶ τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὅλων·
καὶ πῶς γὰρ ἂν ἦν ὅλον[1]) τὸ ἀεὶ ὂν ὁ δημιουργός, εἴπερ τὸ μὲν ἀεὶ ὂν ἤδη
κατεδήσατο[2]) διὰ τῆς ὁρικῆς ἀποδόσεως, τὸν δὲ δημιουργὸν εὑρεῖν τε ἔργον
εἶναί φησι καὶ εὑρόντα εἰς ἅπαντας ἀδύνατον λέγειν; πῶς γὰρ ταῦτα ἀληθεύ-
E σει περὶ τοῦ ὁρικῶς ἀποδοθέντος καὶ εἰς φῶς ἐξενεχθέντος πᾶσι | τοῖς πα-
ροῦσι; Θεόδωρος[3]) δὲ μετὰ τοῦτον τρεῖς μὲν Ἀμελίῳ συνεπόμενος εἶναί φησι
δημιουργούς. τάττει δὲ αὐτοὺς οὐκ εὐθὺς μετὰ τὸ ἕν, ἀλλ' ἐπὶ τάδε[4]) τῶν
νοητῶν τε καὶ νοερῶν θεῶν, ἀποκαλεῖ δὲ τὸ[5]) μὲν οὐσιώδη νοῦν, τὸ δὲ νοερὰν
οὐσίαν, τὸ δὲ πηγὴν ψυχῶν, καὶ τὸν μὲν ἀδιαίρετον, τὸν δὲ εἰς ὅλα διῃρημέ-
νον, τὸν δὲ καὶ τὴν εἰς τὰ καθ' ἕκαστα[6]) διαίρεσιν πεποιημένον. πάλιν οὖν καὶ
πρὸς τοῦτον τὰ αὐτὰ ῥητέον, ἃ καὶ πρὸς τὸν γενναῖον Ἀμέλιον, τρεῖς μὲν εἶ-
ναι θεοὺς τούτων[7]) ὁμολογούντων ἡμῶν, ἢ τοὺς τούτοις ἀνάλογον, οὐ μέντοι
καὶ τρεῖς δημιουργούς, ἀλλὰ τὸν μὲν νοητὴν τοῦ δημιουργοῦ, τὸν δὲ γεννητι-
κὴν αὐτοῦ δύναμιν, τὸν δὲ ὄντως δημιουργικὸν νοῦν. ἐφιστάνειν δὲ χρὴ καὶ εἰ
τὴν πηγὴν τῶν ψυχῶν τρίτην τακτέον. τοῦ μέσου γὰρ ἡ δύναμις, ὡς καὶ αὐτός
πού φησι[8]), καὶ μερικῶς οὕτως ὀνομαστέον, ἀλλὰ μὴ καθολικώτερον πηγὴν
ζωῆς. ἡ γὰρ πηγὴ τῶν ψυχῶν μία τῶν ἐν αὐτῇ πηγῶν ἐστίν· ἐπεὶ καὶ τὸ ζῆν
οὐκ ἐν ψυχαῖς μόνον οὐδὲ ἐν τοῖς ἐψυχωμένοις[9]), ἀλλ' ἔστι καὶ θεία ζωὴ καὶ
F νοερὰ πρὸ τῆς ψυχικῆς, ἣν ἐκεῖθεν | προϊέναι φασίν, ἄλλην κατ' ἄλλην ζωήν,
ἀπὸ μεριζομένων[10]) ὀχετῶν. Τὰ μὲν οὖν τῶν παλαιῶν ἐξηγητῶν περὶ τοῦ δη-
μιουργοῦ δόγματα[11]) τοιαῦτα ἄττα[12]) ἐστίν, ὡς συντόμως εἰπεῖν· ἃ δὲ καὶ
τῷ ἡμετέρῳ καθηγεμόνι περὶ τούτου[13]) τεθεώρηται, φέρε, συνελόντες ἀνα-
γράψωμεν, ἃ καὶ μάλιστα στοχάζεσθαι τῆς τοῦ Πλάτωνος ἡγούμεθα διανοίας.
ἔστι τοίνυν ὁ δημιουργὸς ὁ εἷς κατ' αὐτὸν[14]) ὁ τὸ πέρας τῶν νοερῶν θείων ἐπέ-
χων μονάδων καὶ τῶν τῆς ζωῆς πηγῶν, προϊέμενος δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ὅλην
95 δημιουργίαν καὶ προστησάμενος | μερικωτέρους τῶν ὅλων πατέρας, αὐτὸς δὲ
ἀκίνητος ὤν, τῇ κορυφῇ τοῦ Ὀλύμπου διαιωνίως ἱδρυμένος καὶ διττῶν κό-
σμων[15]) βασιλεύων ὑπερουρανίων τε καὶ οὐρανίων, ἀρχήν τε καὶ μέσα καὶ
τέλη[16]) τῶν ὅλων περιέχων. πῶς[17]) γὰρ δημιουργικῆς ἁπάσης διακοσμήσεως
τὸ μέν ἐστι τῶν ὅλων ὁλικῶς δημιουργικὸν αἴτιον, τὸ δὲ τῶν μερικῶν ὁλικῶς[18]),

---

1) 94, 37 *ὅλον*) *ὅλων* B. (corr. Tayl.) — 2) 94, 37 *κατεδήσατο*) *κατεδύσατο* B. — 3) 94, 40 *Θεόδωρος·* m. A. — 4) 94, 41 *ἐπὶ τάδε*) *ἐπίταδε* A. Tayl. coni. *ἐπ' ἔσχατον*, imperite. — 5) 94, 41 *τὸ*) Immo *τὸν*, et bis deinceps. — 6) 94, 43 *καθ' ἕκαστα*) *καθέκαστα* B. — 7) 94, 44 *τούτων*) Fort. *τούτους* — 8) 94, 47 *φησι*) *φησιν* B. — 9) 94, 49 *ἐψυχωμένοις*) *ἐμψυχωμένοις* — 10) 94, 50 *ἀπὸ μεριζομένων*) *ἀπομεριζομένων* A. — 11) 94, 51 *δόγματα*) *δογμάτων* B. (corr. Tayl.) — 12) 94, 51 *ἄττα*) *ἅττα* — 13) 94, 52 *περὶ τούτου*) om. B. — 14) 94, 53 *αὐτὸν*) *αὐτὴν* B. (corr. Tayl.) — 15) 95, 2 *κόσμων*) *κοσμῶν* B. — 16) 95, 2 *μέσα καὶ τέλη*) *τ. κ. μ.* A. — 17) 95, 3 *πῶς*) Fort. *τῆς* Tayl. — 18) 95, 3 *δημιουργικὸν—ὁλικῶς*) om. B, quem defectum Tayl. ita supplebat, ut inter *μερῶν* et *μερικῶς* insereret *ὁλικῶς. τὸ δὲ τῶν μερικῶν*.

τὸ δὲ τῶν ὅλων μερικῶς, τὸ δὲ τῶν μερῶν μερικῶς. τετραπλῆς δὲ τῆς δημι-
ουργίας οὔσης ἡ δημιουργικὴ μονὰς εἰς ἑαυτὴν ἀνεδήσατο τὴν ὁλικὴν τῶν ὅλων
πρόνοιαν, ἐξήρτηται δὲ αὐτῆς ἡ δημιουργικὴ τριὰς ὁλικῶς ἐπιτροπεύουσα τὰ
μέρη καὶ τὴν τῆς τριάδος [1]) διελομένην [2]) δύναμιν· ὥσπερ αὖ καὶ ἐπὶ τῆς ἑτέ-
ρας τῆς μερικῆς δημιουργίας ἡ μονὰς ἡγεῖται τῆς τριάδος τῆς τὰ ὅλα μερικῶς
καὶ τῆς τὰ μέρη μερικῶς διακοσμούσης· τῆς δὲ τριάδος [3]) τὸ σύμπαν πλῆθος περι-
χορεῦον αὐτὴν καὶ διαιρούμενον περὶ αὐτὴν καὶ μεριζόμενον αὐτῆς τὰς ποιήσεις
καὶ πληρούμενον ἀπ' αὐτῆς. ὥσπερ οὖν τῶν πολλῶν παραδειγμάτων ἡγεῖται τὸ ἕν,
οὕτω τῶν πολλῶν [4]) δημιουργῶν ὁ εἷς, ἵνα πάντα ἀλλήλοις ἕπηται, | τὸ ἕν, τὸ B
παράδειγμα τῶν νοητῶν, ὁ εἷς νοερὸς [5]) δημιουργὸς, ὁ εἷς μονογενὴς αἰσθητὸς [6])
κόσμος. εἰ δὲ ταῦτα ὀρθῶς εἴρηται, τὸ πέρας ἐστὶ τῶν νοερῶν ὁ τῶν ὅλων δη-
μιουργὸς, ἱδρυμένος μὲν ἐν τῷ νοητῷ, δυνάμεως δὲ πλήρης ὤν, καθ' ἣν παρά-
γει τὰ ὅλα, πάντα δὲ ἐπιστρέφων εἰς ἑαυτόν. καὶ διὰ ταῦτα ὁ Τίμαιος νοῦν τε
ἀποκαλεῖ καὶ τῶν αἰτίων ἄριστον [7]), καὶ πρὸς τὸ νοητὸν παράδειγμά φησιν
ὁρᾶν [8]), ἵνα τούτῳ [9]) μὲν αὐτὸν χωρίσῃ τῶν πρώτων νοητῶν θεῶν, τῷ [10]) δὲ
νοῦν λέγειν τῶν νοητῶν καὶ νοερῶν διαστείλῃ, τῷ [11]) δὲ τῶν αἰτίων ἄριστον
πάντων ὑπεριδρύσῃ τῶν ἄλλων δημιουργῶν ὑπερκοσμίων [12]). αἴτια γὰρ τὰ δη-
μιουργικὰ ἐπονομάζει, ὡς καὶ ἔμπροσθεν ἔλεγε [13]) πᾶν τὸ γιγνόμενον ὑπ'
αἰτίας γίγνεται καὶ ἐπήγαγεν [14]) ὅτου μὲν ἂν ὁ δημιουργὸς καὶ τὰ
ἑξῆς τούτων. νοερὸς οὖν ἐστι θεὸς, πάντων δημιουργῶν ἐξῃρημένος. ἀλλ' εἰ
μὲν ὁ πρώτιστος ἐν τοῖς νοεροῖς, ἔμενεν ἂν μόνον ἐν τῷ ἑαυτοῦ κατὰ τρόπον
ἤθει· τοῦτο γὰρ ἐξαίρετον ἐκείνου· εἰ δὲ ὁ δεύτερος, ζωῆς ἂν ἦν διαφερόντως
αἴτιος· νῦν δὲ οὗτος ψυχὴν μὲν γεννῶν ἐνεργεῖ μετὰ τοῦ κρατῆρος, | νοῦν δὲ καθ' C
ἑαυτόν· οὐκ ἄλλος ἄρα ἐστὶν, ἢ ὁ τρίτος τῶν νοερῶν πατέρων. τὸ γὰρ ἐξαίρετον
ἔργον αὐτοῦ τὸ νοοποιόν ἐστιν, ἀλλ' οὐ τὸ σωματουργόν· τὸ γὰρ σῶμα οὐ μόνος [15]),
ἀλλὰ μετὰ τῆς ἀνάγκης ποιεῖ, δι' αὐτοῦ [16]) νοῦν ποιῶν· οὐδὲ τὸ ψυχοποιόν·
τὴν γὰρ ψυχὴν μετὰ τοῦ κρατῆρος γεννᾷ, μόνος δὲ τὸν νοῦν καὶ ὑφίστησι καὶ
ἐφίστησι τῷ παντί. νοοποιὸς οὖν ὑπάρχων εἰκότως καὶ νοερὰν ἔχει τάξιν. διὸ δὴ
καὶ ποιητὴς λέγεται παρὰ Πλάτωνι [17]) καὶ πατὴρ, καὶ οὔτε πατὴρ μόνον οὔτε

---

[1]) 95, 6 *τριάδος*) Fort. *μονάδος* Tayl. — [2]) 95, 6 *διελομένην*) Fort. *διελομένη* — [3]) 95, 7 *τῆς δὲ τριάδος*) sc. *ἐξήρτηται* — [4]) 95, 9 *παραδειγμάτων—πολλῶν*) om. B. (Of the many Demiurgi, therefore, there is one Demiurgus [who is the monad of the rest], in order that all things etc. Tayl. perinde ac si *ἔστιν οὖν*, non *ὥσπερ οὖν* legisset; quo ipso admisso tamen orationem mancam et imperfectam relinqui necesse erat.) — [5]) 95, 10 *νοερὸς*) *νοητὸς* B. — [6]) 95, 10 *αἰσθητὸς*) om. B. — [7]) 95, 13 *τῶν αἰτίων ἄριστον*) Pag. 29 A. Pro *τῶν* A habet *τὸν*. — [8]) 95, 13 *ὁρᾶν*) *ὁρᾷν* A. — [9]) 95, 13 *τούτῳ*) cum circumflexo et *ο* super *ού* et *ω* A. — [10]) 95, 13 *τῷ*) *τὸ* B et, sup. *ῷ*, A. — [11]) 95, 14 *τῷ*) *τὸ* B et, sup. *ῷ*, A. — [12]) 95, 15 *ὑπερκοσμίων.*) *ὑπερκοσμίων, περικοσμίων·* A. — [13]) 95, 16 *ἔλεγε*) *ἔλεγεν* B. — Pag. 28 A. — [14]) 95, 16 *ἐπήγαγεν*) *ἐπιγαγεν* B. — [15]) 95, 21 *μόνος*) *μόνον* B et, sup. *ς*, A. — [16]) 95, 21 *αὐτοῦ*) *αὑτοῦ* — [17]) 95, 24 *Πλάτωνι*) *πάντων* A.

ποιητὴς μόνον, οὔτε αὖ πατὴρ καὶ ποιητής. ἔστι γὰρ ἄκρα μὲν ὁ πατὴρ καὶ ὁ [1])
ποιητής, ὁ μὲν τὴν ἀκρότητα [2]) τῶν νοητῶν κατέχων καὶ πρὸ τῆς βασιλικῆς σει-
ρᾶς, ὁ δὲ τὸ πέρας [3]) ἔχων τῆς τάξεως, ὁ μὲν τῆς πατρικῆς ὢν θεότητος μο-
νάς, ὁ δὲ τὴν ποιητικὴν ἐν τῷ παντὶ κληρωσάμενος δύναμιν· μεταξὺ δὲ ἀμ-
φοῖν ὅ τε πατὴρ [4]) ἅμα καὶ ποιητὴς καὶ ὁ ποιητὴς ἅμα καὶ πατήρ [5])·
οὐ γὰρ ταὐτὸν ἑκάτερον, ἀλλ' οὗ μὲν τὸ πατρικὸν, οὗ δὲ τὸ ποιητικὸν ἐπι-
κρατεῖ. κρεῖττον δὲ τοῦ ποιητικοῦ τὸ πατρικόν· διόπερ ἐν τοῖς μέσοις, εἰ
D καὶ ἄμφω καθ' ἑκάτερον, ἀλλὰ μᾶλλον | μὲν πατὴρ ὁ πρότερος· ἔστι γὰρ πέ-
ρας τοῦ πατρικοῦ βυθοῦ [6]) καὶ ἡ πηγὴ τῶν νοερῶν· μᾶλλον δὲ ποιητὴς ὁ δεύ-
τερος· ἔστι γὰρ μονὰς τῆς ὅλης δημιουργίας. ὅθεν, οἶμαι, καὶ ἐκεῖνος μὲν
καλεῖται μῆτις, αὐτὸς [7]) δὲ μητιέτης, καὶ ὁρᾶται μὲν ἐκεῖνος, ὁρᾷ δὲ οὗτος,
καὶ καταπίνεται μὲν ἐκεῖνος, ἐμφορεῖται [8]) δὲ οὗτος τῆς ἐκείνου δυνάμεως, καὶ
ὅπερ ἐκεῖνος ἐν τοῖς νοητοῖς, τοῦτο οὗτος ἐν τοῖς νοεροῖς ἐστί [9])· πέρας γὰρ ὁ
μὲν τῶν νοητῶν, ὁ δὲ τῶν νοερῶν θεῶν· καὶ περὶ ἐκείνου μὲν Ὀρφεύς φησι
Ταῦτα πατὴρ ποίησε κατὰ σπέος ἠεροειδές [10]), περὶ τούτου δὲ ὁ
Πλάτων [11]) ὧν ἐγὼ δημιουργὸς πατήρ τε ἔργων, καὶ ἐν τῷ Πολι-
τικῷ [12]) τὴν τοῦ δημιουργοῦ καὶ πατρὸς ἀπομνημονεύων διδα-
χήν· ὅτι παρ' [13]) ἐκείνῳ μὲν τὸ πατρικὸν μᾶλλον, παρὰ δὲ τούτῳ τὸ δημιουρ-
γικόν. ἕκαστος δὲ τῶν θεῶν ἀπὸ τῆς ἰδιότητος ὀνομάζεται, κἂν πάντων ᾖ περι-
εκτικὸς, καὶ ὁ μὲν μόνον ποιητὴς τῶν ἐγκοσμίων αἴτιος, ὁ δὲ ποιητὴς καὶ πα-
τὴρ ὑπερκοσμίων [14]) καὶ ἐγκοσμίων, ὁ δὲ πατὴρ καὶ ποιητὴς νοερῶν, ὑπερ-
E κοσμίων, ἐγκοσμίων, ὁ δὲ μόνον πατὴρ νοητῶν, νοερῶν, ὑπερκοσμίων, | ἐγ-
κοσμίων [15]). ὁ μὲν οὖν Πλάτων τοιοῦτον ὑποστησάμενος δημιουργὸν ἄρρητον
αὐτὸν καὶ ἀκατονόμαστον εἴασεν, ὡς ἐν τἀγαθοῦ μοίρᾳ προτεταγμένον τῶν
ὅλων· ἔστι γὰρ ἐν πάσῃ τάξει θεῶν τὸ ἀναλογοῦν τῷ [16]) ἑνί· τοιοῦτον γοῦν ἡ
ἐν ἑκάστῳ κόσμῳ μονάς· ὁ δέ γε Ὀρφεὺς καὶ ὄνομα αὐτῷ προσήνεγκεν, ἅτε
ἐκεῖθεν κινούμενος, ᾧ καὶ αὐτὸς ὁ Πλάτων ἐν ἄλλοις ἠκολούθησεν. ὁ γὰρ παρ'
αὐτῷ Ζεὺς, ὁ πρὸ τῶν τριῶν Κρονιδῶν, οὗτός ἐστι τῶν ὅλων δημιουργός. μετὰ
γοῦν τὴν κατάποσιν τοῦ Φάνητος αἱ ἰδέαι τῶν πάντων ἐν αὐτῷ πεφήνασιν, ὥς
φησιν ὁ θεολόγος· Τοὔνεκα σὺν τῷ παντὶ Διὸς πάλιν ἐντὸς ἐτύχθη
Αἰθέρος [17]) εὐρείης ἠδ' [18]) οὐρανοῦ ἀγλαὸν ὕψος Πόντου τ'
ἀτρυγέτου γαίης τ' ἐρικυδέος εὖρη [19]) Ὠκεανός τε μέγας καὶ

---

[1]) 95, 25 *ὁ*) om. A. — [2]) 95, 25 *ἀκρότητα*) *ἀκρότατα* A. — [3]) 95, 26 *πέρας*) *τέρας* B. — [4]) 95, 27 *πατὴρ*) *ὁ πατὴρ* — [5]) 95, 28 *πατὴρ*) *ὁ πατὴρ* — [6]) 95, 30 *βυθοῦ*) † *βοΐτοῦ* B. (corr. Tayl.) — [7]) 95, 31 *αὐτός*) Immo *οὗτος* — [8]) 95, 32 *ἐμφορεῖται*) *ἐμφρονεῖ* A. — [9]) 95, 33 *ἐστί*) om. B. — [10]) 95, 34 *ἠεροειδές*) *ἠεροειδής* B. (corr. Gesnerus Orph. Pag. 456.) — [11]) 95, 35 *ὁ Πλάτων*) Pag. 41 A. — [12]) 95, 35 *τῷ Πολιτικῷ*) Pag. 273 B. — [13]) 95, 36 *παρ'*) *περ* — [14]) 95, 38 *ὑπερκοσμίων*) *τῶν ὑπερκοσμίων* B. — [15]) 95, 40 *ὁ δὲ μόνον — ἐγκοσμίων*) om. A. — [16]) 95, 42 *τῷ*) *τὸ* A. — [17]) 95, 46 *Αἰθέρος*) *Αἰθέριος* — corr. H. Stephanus *Ποίησ. φιλόσ.* Pag. 81. — [18]) 95, 46 *ἠδ'*) *ἢ δ'* B. *ἤδ'* A. — corr. Steph. — [19]) 95, 46 *ἐρικυδέος εὖρη*) *ἐρυκυδέος εὖρη* B. (corr. Steph.) —

νείατα[1]) τάρταρα γαίης Καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος[2])
ἄλλα τε πάντα Πάντες τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοὶ ἠδὲ θέαιναι,
Ὅσσα[3]) τ' ἔην γεγαῶτα καὶ ὕστερον ὀππόσ'[4]) ἔμελλεν, Ἐγέ-
νετο[5]), Ζηνὸς δ' ἐνὶ γαστέρι σύῤῥα[6]) πεφύκει. τῶν δὲ ἰδεῶν πλή-
ρης ὢν διὰ τούτων ἐν ἑαυτῷ | τὰ ὅλα περιείληφεν[7]), ὡς καὶ τοῦτο ἐνδεικνύ- F
μενος ὁ θεολόγος ἐπήγαγε· Ζεὺς πρῶτος γένετο[8]), Ζεὺς ὕστατος
ἀργικέραυνος[9]), Ζεὺς κεφαλή, Ζεὺς μέσσα[10]), Διός τ' ἐκ
πάντα τέτυκται[11]). Ζεὺς πυθμὴν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστε-
ρόεντος, Ζεὺς βασιλεύς, Ζεὺς αὐτὸς ἁπάντων ἀρχιγένεθλος[12]),
Ἓν κράτος, εἷς δαίμων γένετο, μέγας ἀρχὸς ἁπάντων, Ἓν δὲ
δέμας βασίλειον, ἐν ᾧ τάδε πάντα κυκλεῖται, Πῦρ καὶ ὕδωρ
καὶ γαῖα καὶ αἰθήρ, νύξ τε καὶ ἦμαρ. τὰ τοίνυν ὅλα περιέχων ὁ Ζεὺς
καὶ πάντα μοναδικῶς | καὶ νοερῶς κατὰ τούτους τοὺς[13]) χρησμοὺς μετὰ τῆς 96
Νυκτὸς ὑφίστησι, καὶ πάντα τὰ ἐγκόσμια, θεούς[14]) τε καὶ τὰς μοίρας τοῦ[15])
παντός. λέγει γοῦν πρὸς αὐτὸν ἡ Νὺξ ἐρωτήσαντα Πῶς δέ μοι ἕν τε[16]) τὰ
πάντ'[17]) ἔσται καὶ χωρὶς ἕκαστον; Αἰθέρι πάντα πέριξ ἀφάτῳ[18])
λάβε, τῷ δ' ἐνὶ μέσσῳ[19]) Οὐρανόν, ἐν[20]) δέ τε γαῖαν ἀπείρι-
τον[21]), ἐν δὲ θάλασσαν, Ἐν δέ τε τείρεα πάντα, τά τ'[22]) οὐ-
ρανὸς ἐστεφάνωτο[23]). καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ὑποθεμένη
δημιουργημάτων ἐπήνεγκεν· Αὐτὰρ ἐπὴν[24]) δεσμὸν κρατερὸν[25]) ἐπὶ
πᾶσι τανύσσῃς[26]) (δεσμὸς πάντως κρατερὸς καὶ ἀδιάλυτος ὁ ἀπὸ τῆς φύ-
σεως καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ νοῦ· δεσμοῖς γάρ φησι καὶ ὁ Πλάτων[27]) ἐμ-
ψύχοις δεθέντα ζῶα ἐγεννήθη[28])) Σειρὴν χρυσείην[29]) ἐξ αἰθέ-

---

[1]) 95, 47 *νείατα*) *νήατα* — corr. Steph. — [2]) 95, 47 *ἀπείριτος*) *ἀπείρητος* — corr. Steph. — [3]) 95, 48 *Ὅσσα*) *ὅσα* A. — [4]) 95, 48 *ὀππόσ'*) *ὅπως* — corr. Steph. — *ὅσσα* Eschenbachius Epigene Pag. 70. — [5]) 95, 48 *Ἐγένετο*) *γίγνεσθαι* Gesn. Orph. Pag. 459 secundum Steuchum et Eschenbachium. Sed idem Gesn. coni. *ἐγγένετο*, certe probabilius, quam *γίγνεσθαι*. — [6]) 95, 49 *σύῤῥα*) *σύῤῥαν* — corr. Steph. Cf. 94, 17. *σειρὰ* Eschenb. — [7]) 95, 50 *περιείληφεν*) *περιείληφε* B. — [8]) 95, 50 *γένετο*) *ἐγένετο* — corr. Steph. — [9]) 95, 51 *ἀργικέραυνος*) *ἀργικέρανος* B. (corr. Steph.) *ἀρχικέραυνος* Gesn. ex Aristot. *π. κόσμ.* fin. (Pag. 401, a, 28 Bekk. qui *ἀργικ.* ex codd. dedit.) — [10]) 95, 51 *μέσσα*) *μέσα* — corr. Steph. — [11]) 95, 51 *Διός τ' ἐκ πάντα τέτυκται*) *Διός τε πάντα τέτακται* B. *Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται* Aristot. Steph. Gesn. — [12]) 95, 52 *ἀρχιγένεθλος*) *ἀργιγένεθλος* B. (corr. Steph.) — [13]) 96, 1 *τούς*) om. B. *τοὺς*, omisso *τούτους*, Steph. Pag. 92. — [14]) 96, 1 *θεούς*) *θεῶν* B. (corr. Tayl.) — [15]) 96, 2 *τοῦ*) *τοὺς* A. — [16]) 96, 2 *τε*) *τι* B. — [17]) 96, 2 *πάντ'*) *πάντα* A. — [18]) 96, 3 *ἀφάτῳ*) *ἀφατῶ* B. (corr. Steph.) Cf. 63, 49. — [19]) 96, 3 *μέσσῳ*) *μέσῳ* — corr. Steph. — [20]) 96, 3 *ἐν*) *ἐς* A. — [21]) 96, 3 *ἀπείριτον*) *ἀπείρητον* — corr. Steph. — [22]) 96, 4 *τ'*) *τε* A. — [23]) 96, 4 *ἐστεφάνωτο*) *ἐστεφάνωται* Gesn. Pag. 471. ex Hom. Il. XVIII. 485. — [24]) 96, 5 *ἐπὴν*) *ἐπῄ* B. (corr. Steph.) *ἐπεὶ* Gesn. ut B 146, 42. — [25]) 96, 5 *κρατερὸν*) *καρτερὸν* A. — [26]) 96, 5 *τανύσσῃς*) *τανύσῃς* A et sine ι subscr. B. — corr. Steph. — [27]) 96, 7 *ὁ Πλάτων*) Pag. 38 E. — [28]) 96, 7 *ἐγεννήθη*) *γενήθη* — [29]) 96, 7 *χρυσείην*) *χρυσίην*

θέρος ἀρτήσαντα, σειρᾶς χρυσῆς Ὁμηρικῶς τῶν θείων πράξεων ὑπὸ τῶν
ἐγκοσμίων[1]) κεκλημένων· ἃ δὴ καὶ ὁ Πλάτων ζηλώσας φησὶ τὸν δημιουργὸν
νοῦν μὲν[2]) ἐν ψυχῇ, ψυχὴν δὲ ἐν σώματι[3]) θέντα δημιουργεῖσθαι
B τὸ πᾶν καὶ τοὺς νέους ὑποστῆσαι | θεοὺς, δι' ὧν καὶ ἐκόσμει τὰ μέρη τοῦ παν-
τός. εἰ τοίνυν ὁ Ζεύς ἐστιν ὁ τὸ ἓν κράτος ἔχων, ὁ τὸν Φάνητα καταπιὼν, ἐν ᾧ
πρώτως αἱ νοηταὶ τῶν ὅλων αἰτίαι, ὁ πάντα παράγων κατὰ τὰς ὑποθήκας τῆς
Νυκτὸς, ὁ τοῖς θεοῖς τὰς ἐξουσίας παραδιδοὺς τοῖς τε ἄλλοις καὶ τοῖς τρισὶ
Κρονίδαις, οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ κόσμου παντὸς εἷς καὶ ὅλος δημιουργὸς, πέμπτην
ἔχων ἐν τοῖς βασιλεῦσι τάξιν, ὡς καὶ τοῦτο ἀποδέδεικται τῷ ἡμετέρῳ καθη-
γεμόνι δαιμονίως ἐν ταῖς Ὀρφικαῖς συνουσίαις, καὶ σύστοιχος ὢν Οὐρανῷ καὶ
Φάνητι, διὸ καὶ ποιητής ἐστι καὶ πατὴρ καὶ ὁλικῶς ἑκάτερον. ἀλλὰ μὴν[4]) ὅτι
καὶ ὁ Πλάτων ταύτας ἔχει τὰς ἐννοίας περὶ τοῦ μεγίστου Διὸς, δεδήλωκεν ἐν
Κρατύλῳ[5]) μὲν ἀπὸ τῶν ὀνομάτων ζωῆς αὐτὸν αἴτιον καὶ χορηγὸν πᾶσιν ἀπο-
φηνάμενος· δι' ὃν γὰρ τὸ ζῆν ὑπάρχει πᾶσι, τοῦτον αὖ Δία καὶ Ζῆνα
παρ' ἡμῶν ἐπωνομάσθαι[6])· ἐν δὲ τῷ Γοργίᾳ[7]) συντάττων τε αὐτὸν τοῖς Κρονί-
δαις καὶ ἐξαιρῶν[8]) ἀπ' αὐτῶν, ἵνα καὶ πρὸ τῶν τριῶν ᾖ καὶ μετέχηται ὑπ' αὐ-
τῶν, καὶ τὸν νόμον αὐτῷ συγκαθιδρύων[9]), ὥσπερ καὶ Ὀρφεύς· κατὰ γὰρ τὰς
C ὑποθήκας τῆς Νυκτὸς | καὶ παρ' ἐκείνου[10]) πάρεδρον ποιεῖται τὸν νόμον[11])·
ἔτι δὲ τὴν δίκην ὅλην ὀπαδὸν[12]) αὐτοῦ τιθέμενος ἐν Νόμοις[13]), ὥσπερ καὶ ὁ
θεολόγος· ἐν δὲ τῷ Φιλήβῳ[14]) βασιλικὴν μὲν ψυχὴν, βασιλικὸν δὲ νοῦν κατὰ
τὸν τῆς αἰτίας λόγον ἐν τῷ Διὶ προϋπάρχειν ἀποφαινόμενος· οἷς καὶ νῦν ἀκο-
λούθως νοῦν τε αὐτὸν καὶ ψυχὴν ὑφιστάντα παραδώσει[15]) καὶ τοὺς εἱμαρμέ-
νους νόμους ἐκφαίνοντα καὶ πάσας τὰς τάξεις τῶν ἐγκοσμίων θεῶν καὶ ζῶα
ὑφιστάντα πάντα μέχρι καὶ τῶν ἐσχάτων, τὰ μὲν παρ' αὐτοῦ μόνου γεννώμενα,
τὰ δὲ διὰ μέσων τῶν οὐρανίων θεῶν. ἐπεὶ καὶ ἐν Πολιτικῷ[16]) τον Δία καλεῖ δη-
μιουργὸν καὶ πατέρα τοῦ παντὸς, ὥσπερ καὶ ἐν τούτοις αὐτὸς περὶ αὐτοῦ φη-
σίν· ὧν ἐγὼ δημιουργὸς πατήρ τε ἔργων· καὶ τὴν νῦν οὖσαν διακό-
σμησιν τοῦ κόσμου φησὶν εἶναι ἐπὶ Διὸς, καὶ τόν κόσμον καθ' εἱμαρμένην κι-

---

1) 96, 8 *ἐγκοσμίων*) *ἐκοσμίων* B. corr. Tayl. qui praeterea *πράξεων ὑπὸ* in *τάξεων ὑπὲρ* mutari iubet. Mihi haec omnia inde a *σειρᾶς* usque ad *κεκλημένων* pariter atque illa, quae inter *τανύσσῃς* et *Σειρὴν* interiecta leguntur, aliena a Proclo videntur. — 2) 96, 9 *νοῦν μὲν*) *μ. ν.* B. Verba sunt Timaei Pag. 30 B. — 3) 96, 9 *σώματι*) *σῶμα* A. — 4) 96, 15 *μὴν*) *μὲν* B. — 5) 96, 16 *Κρατύλῳ*) Pag. 396 B. — 6) 96, 17 *ἐπωνομάσθαι*) *ἐπωνομᾶσθαι* A. — 7) 96, 17 *τῷ Γοργίᾳ*) Pag. 523 A. B. C. E. — 8) 96, 18 *ἐξαιρῶν*) *ἐξαίρων* — 9) 96, 19 *συγκαθιδρύων*) *ἐγκαθιδρύων* B. — 10) 96, 20 *ἐκείνου*) Fort. *ἐκείνῳ* sc. *τῷ Ὀρφεῖ*. — 11) 96, 20 *ποιεῖται τὸν νόμον*) *ποιῆται τὸν νόμον αὐτῷ συγκαθιδρύων ὥσπερ καὶ Ὀρφεύς. κατὰ γὰρ τὰς ὑποθήκας τῆς νυκτὸς, καὶ παρ' ἐκείνου πάρεδρον ποιεῖται τὸν νόμον* B. perperam iteratis ob homoeoteleuton *τὸν νόμον* vocabulis duodeviginti. — 12) 96, 21 *ὀπαδὸν*) *ὀπαδὸν* A et sine accentu B. — 13) 96, 22 *Νόμοις*) Lib. IIII. Pag. 716 A. — 14) 96, 22 *τῷ Φιλήβῳ*) Pag. 30 D. — 15) 96, 24 *παραδώσει*) *παραδίδωσει* B. — 16) 96, 26 *Πολιτικῷ*) Pag. 273 B. 272 B. E.

νεῖσθαι. ζῶν οὖν ὁ κόσμος τὴν ἐπὶ Διὸς ζωὴν δημιουργὸν ἔχει καὶ πατέρα τὸν Δία τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. εἰ δὲ δημηγοροῦντα[1] | παράγει τὸν δημιουργὸν, ἀτε- D
χνῶς καὶ τοῦτο Δίιόν ἐστι. καὶ γὰρ ἐν Μίνωϊ[2]) διὰ τοῦτο[3]) σοφιστὴν αὐτὸν προσηγόρευσεν, ὡς παντοίων λόγων πληροῦντα τοὺς μετ' αὐτὸν θεούς. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ θεῖος ποιητὴς ἀπ' ἄκρας αὐτὸν τῆς τοῦ Ὀλύμπου κορυφῆς δημηγοροῦντα[4]) παραδιδούς· Κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι· καὶ τὰς διπλᾶς συστοιχίας[5]) ἐπιστρέφοντα πρὸς ἑαυτόν· ὃς καὶ διὰ πάσης ποιήσεως ὕπατον κρειόντων καὶ πατέρα ἀνδρῶν καὶ θεῶν αὐτὸν ἀνυμνεῖ καὶ πᾶσιν εὐφημεῖ τοῖς δημιουργικοῖς ὀνόμασιν[6]). Ὅτε τοίνυν σύμπασαν τὴν Ἑλληνικὴν θεολογίαν ἀπεφήναμεν τῷ Διὶ τὴν ὅλην δημιουργίαν ἀπονέμουσαν, τί χρὴ περὶ τῆσδε τῆς ῥήσεως τοῦ Πλάτωνος ἐννοεῖν; ἢ ὅτι ποιητὴς αὐτῷ καὶ πατὴρ ὁ αὐτὸς ἀνυμνεῖται θεὸς, ὁ βασιλεὺς Ζεὺς, καὶ οὔτε πατὴρ μόνον οὔτε πατὴρ καὶ ποιητής. ὁ μὲν γὰρ[7]) πατὴρ ἦν μονὰς, ὥς οἱ Πυθαγόρειοί φασι[8]), δεκὰς δὲ αὕτη τῶν θείων ἡ τάξις[9]). ἔστ'[10]) ἂν ἵκηται προϊὼν ὁ θεῖος ἀριθμὸς, μονάδος ἐκ κευθμῶνος. πανδεχέα πρέσβειραν[11]) ὅρον περὶ πᾶσι τιθεῖσαν, Ἄτροπον, ἀκαμάτην δεκάδα, | κλείουσί E
μιν ἁγνήν. μετὰ τὴν πατρικὴν ἄρα μονάδα καὶ τὴν πατρικὴν ἅμα καὶ ποιητικὴν τετράδα προελήλυθεν ἡ δημιουργικὴ δεκὰς, ἄτροπος μὲν οὖσα, διότι σύνεστιν αὐτῇ θεότης ἀτρέπτως, ὅρον δὲ τιθεῖσα πᾶσιν, ὡς τάξεως μὲν τοῖς ἀτάκτοις χορηγὸς, κοσμήσεως δὲ τοῖς ἀκόσμοις, καὶ νοῦν ἐλλάμπουσα ταῖς ψυχαῖς, ἅτε νοῦς οὖσα ὁλικῶς, ψυχὴν δὲ σώματι, ὡς τὴν αἰτίαν αὐτῆς ἔχουσά τε καὶ περιέχουσα καὶ τὰ ὄντος[12]) γένη τά τε μέσα καὶ τὰ[13]) ἔσχατα γεννῶσα, ὡς τὸ ὂν τὸ δημιουργικὸν ἐν ἑαυτῇ προειληφυῖα. καὶ μὴν καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Πρωταγόρᾳ[14]) γεγραμμένων πάρεστι συλλογίσασθαι τὴν τοῦ δημιουργοῦ τάξιν ἥτις ἐστίν. ὁ γὰρ Ζεὺς καὶ ἐν ἐκείνοις τῆς ὅλης πολιτικῆς αἴτιος γίνεται καὶ τῶν κατ' οὐσίαν ταῖς ψυχαῖς ἐνεσπαρμένων λόγων. τοῦτο δέ ἐστι τὸ τὴν ὅλην δημιουργίαν ἀναδήσασθαι καὶ ταῖς ἀτρέπτοις ἑαυτοῦ δυνάμεσι τὰ πάντα συνέχειν.

---

[1]) 96, 29 *δημηγοροῦντα*) *δημιουργοῦντα* B. (corr. Tayl.) — [2]) 96, 30 *Μίνωϊ*) *Μήνοϊ* B. *μηνωϊ* A. — Locus est Minois Pag. 319 C. — [3]) 96, 30 *διὰ τοῦτο*) *διατοῦτο* — [4]) 96, 32 *δημηγοροῦντα*) *δημιουργοῦντα* B. (corr. Tayl.) — Il. VIII. 5. — [5]) 96, 33 *συστοιχίας*) *συστοιχείας* B. — [6]) 96, 34 *ὀνόμασιν*) *νοήμασιν* B. — [7]) 96, 37 *γὰρ*) *γὰρ ὁ* A. — [8]) 96, 38 *φασι*) *φασιν* B. — [9]) 96, 38 *αὕτη τῶν θείων ἡ τάξις*) h. e. *ἡ δημιουργικὴ*, quod ipsum Tayl. sine causa desiderat. — [10]) 96, 38 *ἔστ'*) *Εἴς τ'* B. — Rectius et plenius haec scripta sunt Pag. 269, 17: *πρόεισι γὰρ ὁ θεῖος ἀριθμὸς, ὥς φησιν ὁ Πυθαγόρειος εἰς αὐτὸν ὕμνος, Μονάδος ἐκ κευθμῶνος ἀκηράτου, ἔστ' ἂν ἵκηται Τετράδα ἐπὶ ζαθέην, ἣ δὴ τέκε μητέρα πάντων, Πανδοχέα, πρέσβειραν, ὅρον περὶ πᾶσι τιθεῖσαν, Ἄτροπον, ἀκαμάτην, δεκάδα κλείουσί μιν ἁγνήν.* Cf. 155, 28 et 331, 40 et H. Steph. *Ποίησ. φιλόσ.* Pag. 118. Quae vero h. l. aliter posita sunt, incertum est utrum ab ipso Proclo, an librariorum incuria traiecta sint. — [11]) 96, 39 *πανδεχέα πρέσβειραν*) *πανδεχέαν πρέσβυραν* B. — [12]) 96, 44 *ὄντος γένη τά*) *ὄντως γένητά* B. *ὄντως* etiam A. — [13]) 96, 44 *τὰ*) om. B. — [14]) 96, 45 *Πρωταγόρᾳ*) Pag. 321 D.

ὥσπερ γὰρ ὁ θεολόγος περὶ αὐτὸν ἵστησι τὴν Κουρητικὴν τάξιν, οὕτω δὴ καὶ ὁ
Πλάτων φυλακὰς φοβερὰς εἶναί φησι[1]) περὶ αὐτὸν, καὶ ὡς ἐκεῖνος ἐπὶ τῆς τοῦ
F Ὀλύμπου | κορυφῆς αὐτὸν ἱδρύει, οὕτω καὶ οὗτος τὴν ἀκρόπολιν ἀνῆκεν αὐτῷ,
ἐν ᾗ διαιωνίως ἱδρυμένος διὰ τῶν μέσων τάξεων κοσμεῖ τὰ πάντα. τίς μὲν οὖν
ὁ δημιουργός ἐστι, καὶ ὅτι νοῦς θεῖος, τῆς ὅλης ποιήσεως αἴτιος, εἰρήσθω διὰ
τούτων, καὶ ὅπως ὑπό τε Ὀρφέως καὶ Πλάτωνος ὁ αὐτὸς ἀνυμνεῖται δημιουρ-
γὸς Ζεὺς, ἀπὸ τούτων ὑπεμνήσθω· πότερον δὲ πηγαῖον ἐροῦμεν εἶναι τοῦτον[2]),
ἢ ἀρχικὸν, ἤ τινος ἄλλης τάξεως τῶν δημιουργικῶν, ἄξιον μὴ σιγῇ παρελθεῖν.
97 δοκεῖ μὲν οὖν ὅσα τῷ τρίτῳ τῶν ἀρχικῶν | ὁ θεουργὸς ἀνατίθησι, ταῦτα καὶ
οὗτος τῷ κόσμῳ[3]) διδόναι καὶ δημιουργεῖν μὲν τὸν οὐρανὸν, κυρτῷ σχήματι
περικλείσας[4]), πηγνύναι δὲ πολὺν ὅμιλον ἀστέρων ἀπλανῶν, ζωῶν[5]) δὲ πλα-
νωμένων ὑφιστάνειν ἑπτάδα, καὶ γῆν ἐν μέσῳ τιθέναι, ὕδωρ δ᾽ ἐν τοῖς κόλποις
τῆς γῆς καὶ ἀέρα ἄνωθεν τούτων· οὐ μὴν ἀλλ᾽ εἴπερ ἀκριβῶς σκοποῦμεν, τὸ[6])
μὲν τρίτον τῶν κοσμικῶν ἀρχῶν εὑρίσκοντες εἰς τὰ κατὰ μέρος διαιροῦντα τὸ
πᾶν, τὸ[7]) δὲ δεύτερον εἰς τὰ ὅλα, καὶ κινήσεως αἴτιον δημιουργικὸν ἀνυμνού-
μενον, τὸν δὲ πρῶτον θελήματι μόνῳ τὰ πάντα κατασκευάσαντα καὶ καθ᾽ ἕνω-
σιν ὑφιστάντα τὸν ὅλον κόσμον, τοῦτον[8]) δὲ τὸν ὑπὸ[9]) Τιμαίου λεγόμενον δη-
μιουργὸν καὶ τῷ βούλεσθαι τὰ πάντα παράγοντα καὶ τὴν εἰς ὅλα τομὴν παρεχό-
μενον τῷ παντὶ καὶ τὴν εἰς τὰ μέρη τὰ συμπληροῦντα τὰς ὁλότητας πάσας (οὐ
γὰρ μόνον ὅλον ἐξ ὅλων ποιεῖ τὸ πᾶν, ἀλλὰ καὶ ἑκάστης ὁλότητος τὰ πλήθη)
B διὰ ταῦτα πάντα τῆς τριάδος | τῶν ἀρχικῶν πατέρων αὐτὸν ἐπέκεινα λέγειν
ἀξιοῦμεν καὶ μίαν πηγαίαν αἰτίαν, καὶ τοῦτον ἐκεῖνον[10]) ἐν τῇ πηγαίᾳ ψυχῆς
τὰ λόγια παραδίδωσι τὰ πλήθη τῶν ἰδεῶν ἐκριζοῦντα[11]) καὶ ἐκ νοῦ καὶ ψυχῆς
καὶ σώματος ὑφιστάντα κόσμον καὶ τὰς ἡμετέρας γεννῶντα ψυχὰς καὶ εἰς γέ-
νεσιν πέμποντα, περὶ οὗ καὶ ταῦτά φησιν, ἃ καὶ ὁ Τίμαιος· κατέθετο γὰρ
νοῦν[12]) μὲν ἐν ψυχῇ, ἐν ἥματι[13]) δὲ ἡμέας ἐγκατέθηκε πατὴρ
ἀνδρῶν τε θεῶν τε. τοῦτο δὲ τὸ θαῦμα παρὰ τοῖς Ἕλλησι περὶ τοῦ παρ᾽
αὐτοῖς[14]) δημιουργοῦ τεθρυλλημένον[15]). εἰ δὲ ταῦτα ὁμοφύλως[16]) λέγεται τῷ
Τιμαίῳ καὶ τοῖς λογίοις, πηγαῖός ἐστιν οὗτος δημιουργὸς, φαῖεν ἂν οἱ ἐκ τῆς
θεοπαραδότου θεολογίας ὁρμώμενοι, κατὰ τὰς ἰδέας καὶ αὐτὸς δημιουργῶν

---

[1]) 96, 49 *φησι*) *φησιν* B. — [2]) 96, 53 *εἶναι τοῦτον*) *τ. εἶ.* B. — [3]) 97, 1 *κόσμῳ*) Tayl. coni. *δημιουργῷ*, non animadvertens hunc ipsum significari pronomine *οὗτος*, idque oppositum esse non *τῷ θεουργῷ*, sed *τῷ τρίτῳ τῶν ἀρχικῶν*. — [4]) 97, 2 *περικλείσας*) *περικλάσας* A. — [5]) 97, 2 *ζωῶν*) Fort. *ζωνῶν* — Cf. 280, 16. — [6]) 97, 4 *τὸ*) Immo *τὸν* — [7]) 97, 5 *τὸ*) Immo *τὸν* — [8]) 97, 7 *τοῦτον*) *τοῦτο* B. — [9]) 97, 7 *ὑπὸ*) *ὑπὸ τοῦ* B. — [10]) 97, 11 *ἐκεῖνον*) Fort. *ἐκεῖνον, ὃν* — [11]) 97, 11 *ἐκριζοῦντα*) Fort. *ἐκροιζοῦντα* — [12]) 97, 13 *νοῦν*) *νοῦ* B. — [13]) 97, 13 *ἐν ἥματι*) *ἐνίματι* B. — Locum corruptum et crucis signo in m. B notatum Tayl. secundum 124, 37 ita restituit: *Νοῦν μὲν ἐνὶ ψυχῇ, ψυχὴν δ᾽ ἐνὶ σώματι ἀργῷ Ἡμέων ἐγκ.* — [14]) 97, 14 *αὐτοῖς*) *αὐτῆς* B. (corr. Tayl.) — [15]) 97, 14 *τεθρυλλημένον*) *τεθρυλλαυμένον* B. — [16]) 97, 15 *ὁμοφύλως*) *ὁμωφύλως* B. Tayl. coni. *ὁμοφώνως*, cuius significatio ne ab illo quidem abhorret.

τὸν ὅλον κόσμον καὶ ὡς ἕνα καὶ ὡς πολλοὺς καὶ ὡς καθ' ὅλα[1]) διηρημένον καὶ
ὡς κατὰ μέρη, καὶ εἷς ὑπό τε Πλάτωνος καὶ Ὀρφέως καὶ τῶν λογίων ποιητὴς
καὶ πατὴρ ὑμνεῖται τοῦ παντὸς, πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, γεννῶν[2]) μὲν τὰ
πλήθη τῶν θεῶν, ψυχὰς δὲ πέμπων εἰς γενέσεις ἀνδρῶν, ὡς καὶ τοῦτό φησιν |
ὁ Τίμαιος. καὶ γὰρ εἰ ἄριστός ἐστι τῶν αἰτίων, ὡς αὐτός φησι[3]), τίς μηχανὴ C
τάττειν αὐτὸν ἐν ταῖς δευτέραις τάξεσι[4]) τῶν δημιουργῶν; τὸ γὰρ ἄριστον ἐν
δημιουργοῖς ὑπεροχῆς ἐστὶ σημαντικὸν ἀκροτάτης ἐν τῇ σειρᾷ τῇ δημιουργικῇ.
πάσης δὲ σειρᾶς τὸ ἀκρότατον πηγαῖόν ἐστιν, ὥστε ἀνάγκη πηγαῖον εἶναι τοῦ-
τον τὸν δημιουργὸν, ἀλλ' οὐκ ἀρχικὸν, τῶν ἀρχῶν δευτέρων[5]) οὐσῶν πανταχοῦ
τῆς οἰκείας πηγῆς. διὸ καὶ τοὺς ἐγκοσμίους θεοὺς αὐτὸς ἀποτελεῖ δημιουρ-
γοὺς, ὡς πηγή τις ὢν δημιουργική. πολλῶν δὲ ὄντων πηγαίων δημιουργῶν,
ποῦ χοροῦ τοῦτον τάξομεν, μείζονος δεῖται ἐπιβλέψεως· τοσοῦτον δ' οὖν ἀπὸ
τῶν εἰρημένων δῆλον, ἐν ποίᾳ τάξει θεῶν αὐτὸν δεῖ ζητεῖν, ἀφ' ὧν δῆλον λοι-
πὸν, καὶ τίνα τρόπον εὑρεῖν τε ἔργον αὐτὸν καὶ εὑρόντα εἰς ἅπαντας λέγειν[6]),
καὶ ὅπως ποιητής ἐστι καὶ πατὴρ, καὶ τί τὸ ποιητικὸν, καὶ οὐχ ὡς ἔνιοί φασι[7]),
τὸ μὲν τῶν ἀψύχων ποιητικὸν, τὸ δὲ τῶν ἐμψύχων πατρικόν· πάντων γὰρ ὁ αὐ-
τός ἐστι καὶ πατήρ[8])· καὶ γάρ[9]) τῶν ἔργων λέγεται πατὴρ, ὡς ἐν τῇ δημηγο-
ρίᾳ[10]) φησί· ἀλλ' ὡς καὶ τῆς | ἑνώσεως καὶ τῆς οὐσίας αἴτιος ὢν καὶ τῆς D
ὑποστάσεως καὶ τῆς προνοίας τῶν ἀπὸ[11]) πάντων χορηγός.

Τόδε[12]) δ' αὖ πάλιν ἐπισκεπτέον περὶ αὐτοῦ, πρὸς πότερον τῶν παραδειγμάτων ὁ τεκτηνάμενος αὐτὸν ἀπειργάζετο, πότερον πρὸς τὸ κατὰ ταυτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχον, ἢ πρὸς τὸ γεγονός. (**Pag. 29 A.**)

Εἰπὼν, τί τὸ εἶδος τοῦ κοσμικοῦ συστήματος, ὅτι γενητὸν, τὸ[13]) πῶς γενητὸν, τὸ[14]) ὡς[15]) αἰσθητόν (χρόνου γὰρ οὐδεμίαν πεποίηται μνείαν, ὅτι μηδὲ ὑφέστηκέ πω χρόνος) καὶ τί τὸ δημιουργικὸν αἴτιον, ὅτι τὸ ποιητικὸν ἅμα καὶ πατρικόν (τοῦτο δέ ἐστι νοερὸν ἀμέθεκτον ὁλικόν) ἐπὶ τὸ τρίτον μέτεισι νῦν, τὸ παράδειγμα τοῦ παντὸς ἐπιζητῶν ὁποῖόν ἐστι, πότερον γενητὸν, ἢ αἰώνιον. κατεῖδε γὰρ, ὅτι πᾶς δημιουργὸς ἢ ἔξωθεν λαμβάνει τὸ παράδειγμα ὧν δημιουργεῖ, ἢ αὐτὸς αὐτὸ[16]) τίκτει ἀφ' ἑαυτοῦ, ὥσπερ καὶ τῶν ἐνταῦθα δημιουργῶν οἱ μὲν ἄλλα μιμήσασθαι ἀκριβῶς δύνανται, οἱ δὲ αὐτοὶ δύναμιν ἀναπλαστικὴν[17])

---

1) **97, 17** *καθ' ὅλα*) *καθόλου* B. — 2) **97, 19** *γεννῶν*) *γενῶν* — 3) **97, 20** *ὡς αὐτός φησι*) paulo post Pag. 29 A. — 4) **97, 21** *τάξεσι*) *τάξεσιν* B. — 5) **97, 23** *δευτέρων*) *δευτέρῳ* A. — 6) **97, 27** *λέγειν*) *ἀδύνατον* addendum videtur. — 7) **97, 28** *φασι*) *φασιν* B. — 8) **97, 29** *καὶ πατήρ*) Ante haec *ποιητὴς* excidisse videtur. Tayl. — 9) **97, 29** *γάρ*) *πατὴρ* A. — 10) 97, 29 *ἐν τῇ δημηγορίᾳ*) Pag. 41 A. — 11) **97, 30** *τῶν ἀπὸ πάντων*) *τῶν ὑπὸ πάντων* A. Fort. *τῆς ἁπάντων* — 12) **97, 31** *Τόδε*) *Τὸ* B. — 13) **97, 33** *τὸ*) Fort. *καὶ* — 14) **97, 33** *τὸ*) Fort. *ὅτι* — 15) 97, 33 *ὡς*) om. A. — 16) **97, 37** *αὐτὸ*) *αὐτῷ* B. — 17) **97, 38** *ἀναπλαστικὴν*) *ἀναπλαστικὸν* B.

ἔχουσι μορφωμάτων θαυμαστῶν ἔργων ἀναγκαίων[1]) πρὸς τὰς χρείας, ὡς ὁ
E πρῶτος τὴν ναῦν ποιήσας ἐν ἑαυτῷ τὸ παράδειγμα τῆς νεὼς ἀνέπλασε | φαν-
ταστικῶς. ἔτι τοίνυν κἀκεῖνο συνεῖδεν, ὅτι πᾶν τὸ τεταγμένως ποιοῦν σκοπὸν
ἔχει καὶ μέτρον τοῦ ποιήματος· εἰ γὰρ μή, καὶ ἐν τῷ ποιεῖν πλανήσεται, καὶ
ἐὰν εἰς τὸ τέλος ἔλθῃ, οὐκ εἴσεται. πόθεν γὰρ εἰ τοῦτο τὸ[2]) τέλος ἐστίν, εἴσε-
ται; μήποτε γὰρ ἐλλείπει τι ἢ πλεονάζει, καὶ δεῖ ἀφελεῖν ἢ προσθεῖναι. διὰ γὰρ
τοῦτο καὶ τὰ σώματα ἀλόγως ποιεῖ καὶ ἀνοήτως, ὅτι οὐδὲν ἔχει μέτρον οὐδὲ
αἰτίαν τοῦ ποιουμένου. δεῖ γὰρ ἄχρι τοσούτου θερμανθῆναι τὸ φάρμακον· ἀλλ'
ἐὰν μὴ παρῇ τέχνη καὶ νοῦς ἰατρικὸς ἀφορίζων τὸ μέτρον τῷ πυρὶ τῆς ἐνερ-
γείας[3]), πλέον θάτερον ἀπεργάζεται τὸ πῦρ καὶ φθείρει τὸ ὅλον, ὃ[4]) συντε-
λεῖν ἔμελλε πρὸς τὴν γένεσιν· οὐ γὰρ εἶχε τοῦ γιγνομένου τὸ εἶδος. πᾶν ἄρα τὸ
ποιοῦν ἔχειν δεῖ τοῦ ποιουμένου τὸν λόγον, εἰ μέλλει[5]) τεταγμένως ποιήσειν.
ταῦτ' οὖν κατιδὼν ὁ Πλάτων ἅμα τῷ[6]) ποιητικὴν αἰτίαν ἀπολιπεῖν ἔθετο καὶ
παράδειγμα[7]) τοῦ παντός, ὥσπερ καὶ Ἀριστοτέλης τῷ τὸ παράδειγμα ἀνελεῖν
συνανεῖλε καὶ τὸ ποιοῦν. θέμενος δ' οὖν ὁ Πλάτων εἶναι παράδειγμα ζητεῖ διὰ |
F τούτων, ὁποῖον τὸ παράδειγμα, καὶ τοῖς εἰρημένοις ἀνωτέρω διορισμοῖς χρώ-
μενος δι'[8]) ἐκείνων τῶν ὑποθέσεων τῶν τριῶν εὑρίσκει τὸ ζητούμενον. καὶ
πῶς μὲν αὐτὸς ποιήσεται τὴν εὕρεσιν καὶ δι' οἵας ἀποδείξεως, θεασόμεθα μι-
κρὸν ὕστερον· ἡμῖν δὲ πρῶτον αὐτὸ τοῦτο δεικτέον, ὅτι κατά τι παράδειγμα
γέγονεν ὁ κόσμος, ἔπειτα, τί ποτέ ἐστι τοῦτο καὶ ἐν ποίᾳ τάξει τῶν ὄντων, ζη-
τητέον. εἰ μὲν ἀόριστός ἐστι καὶ ἄσκοπος ἡ δημιουργία τῶν ὅλων, οὐκ ἔστι πα-
98 ραδειγματικὸν αἴτιον τοῦ παντός· εἰ δὲ τοῦτο μὲν οὐδὲ | νοεῖν θέμις, ὁ δὲ δη-
μιουργὸς οἶδεν[9]) ἃ ποιεῖ, καὶ εἰδὼς οὕτω προάγει τὴν κοσμοποιίαν, εἰσὶν αἰτίαι
τῶν γιγνομένων ἐν αὐτῷ, καὶ ταύτας τὰς αἰτίας ἀναγκαῖον ἤτοι πρώτως ἔχειν
αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ἀρχῶν εἰς αὐτὸν καθήκειν· ὁποτέρως δ' ἂν λέ-
γωμεν, ἔστι πρὸ τοῦ κόσμου τὸ παραδειγματικὸν αἴτιον. ἔτι δὲ ἐπειδὴ νοῦς
ἐστὶν ὁ δημιουργός, εἰ μὲν αὐτῷ τῷ εἶναι ποιεῖ, ὁμοιότατον αὐτῷ[10]) ποιεῖ·
τοῦτο δέ ἐστιν εἰκόνα ἑαυτοῦ ποιεῖν· εἰ δὲ βουλευόμενος ποιεῖ, πάντῃ μὲν καὶ
πάντως ἀνάξιον τοῦτο τῆς δημιουργικῆς αἰτίας· εἰ δ' οὖν καὶ τοῦτο παραδέ-
ξαιτό τις, ἀλλ' ἐκεῖνό γε ἕπεται, προϋπάρχειν ἐν ἑαυτῷ[11]) τὸ τοῦ δημιουρ-
γήματος εἶδος. πᾶς γὰρ ὁ βουλευόμενος προείληφεν ἐν ἑαυτῷ τὸ παράδειγμα
περὶ οὗ βουλεύεται. τοῦτο μὲν οὖν καὶ δι' ἄλλων ἀποδείκνυται πολλῶν, ὅτι δεῖ
τὸ παράδειγμα τοῦ κόσμου προϋφεστάναι, καὶ μάλιστα τῆς δημιουργικῆς αἰτίας
B προϋποκειμένης. ἢ γὰρ ἀγνοεῖν ἀναγκαῖον τὸ δημιουργοῦν | τὴν τοῦ δημιουρ-
γουμένου τάξιν, νοερὸν ὄν, ἢ γιγνώσκειν. ἀλλ' εἰ μὲν ἀγνοεῖ, πῶς προνοήσει;
πῶς δὲ τάξει τὸ πᾶν; εἰ δὲ γινώσκει, πῶς οὐ περιέξει τὸ γιγνόμενον τῇ αὐ-

---

[1]) 97, 39 *ἀναγκαίων*) om. B. — [2]) 97, 42 *τὸ*) om. A. — [3]) 97, 45 *ἐνεργείας*) *ἐνεργίας* B. — [4]) 97, 46 ὅ) Fort. ᾧ — [5]) 97, 47 *μέλλει*) *μέλλοι* B. — [6]) 97, 48 *τῷ*) *τὸ* B. — [7]) 97, 48 *παράδειγμα*) *παραδείγματα* A. — [8]) 97, 50 *δι'*) *δ'* B. — [9]) 98, 1 *οἶδεν*) *εἶδεν* — [10]) 98, 4 *αὐτῷ*) Rectius *αὑτῷ* — [11]) 98, 6 *ἑαυτῷ*) Usitatius *αὑτῷ*

τοῦ [1]) νοήσει κατὰ μίαν αἰτίαν; ἐκεῖνο δὲ ἐπὶ τούτῳ [2]) θεατέον, τί τὸ παρά-
δειγμα τοῦτο καὶ ποίας τάξεως τῶν ὄντων· ἄλλοι γὰρ ἄλλως ἔθεντο τῶν πα-
λαιοτέρων. ὁ μὲν γὰρ θεῖος Ἰάμβλιχος [3]) αὐτὸ τὸ ὅπερ ὄν, ὃ δὴ νοήσει μετὰ
λόγου περιληπτόν ἐστιν, ἀφωρίσατο τὸ παράδειγμα τοῦ παντὸς, τὸ μὲν ἓν ἐπέ-
κεινα τιθέμενος τοῦ παραδείγματος [4]), τὸ δὲ ὅπερ ὂν αὐτῷ [5]) σύνδρομον ἀπο-
φαίνων, ἑκάτερον δὲ νοήσει περιληπτὸν ἀποκαλῶν· ὁ δέ γε φιλόσοφος Πορφύ-
ριος [6]) τὴν μὲν ψυχὴν, ὥσπερ καὶ πρότερον εἴρηται, δημιουργὸν ὑπέθετο τὴν
ἀμέθεκτον, τὸ δὲ παράδειγμα τὸν νοῦν, ἐν ταῖς ὑφειμέναις [7]) τάξεσι τὰ ἐν ταῖς
πρεσβυτέραις ὁρῶν. ὁ μὲν γὰρ Πλάτων νοῦν δημιουργὸν εἰπὼν τὸ παράδειγμα
νοητὸν ἐπωνόμασεν, ὁ δὲ ἐξηγητὴς οὗτος ψυχὴν δημιουργὸν λαβὼν νοῦν τὸ πα-
ράδειγμα κέκληκε. τρίτος δὲ ὁ θαυμαστὸς Θεόδωρος [8]) τὴν δημιουργικὴν τριάδα
διαιρούμενος | καὶ ἐν ἑκάστῃ μονάδι πρῶτον καὶ μέσον καὶ τελευταῖον ὁρῶν C
τὸ ἔσχατον [9]) ἀφ' ἑκάστης αὐτοζῶον προσηγόρευσε [10]) καὶ οὕτως ἔφατο τὸν
νοῦν εἰς τὸ αὐτοζῶον ὁρᾶν [11])· εἰς γὰρ τὸ οὐσιῶδες ζῶον αὐτὸν ἀνηρτῆσθαι
προσεχῶς· ὥστε καὶ κατὰ τοῦτον [12]) ὁ [13]) οὐσιώδης δημιουργὸς οὐχὶ πρὸς τὸ
αὐτοζῶον ἀποβλέπων δημιουργεῖ, ἢ οὐ πολλὰ τὰ παραδειγματικὰ αἴτια, ἢ οὐ
πᾶς δημιουργὸς κατά τι παράδειγμα τὴν οἰκείαν προβέβληται ποίησιν, ἵνα μὴ
τὸ ποιοῦν εἰς τὰ μεθ' ἑαυτὸ [14]) βλέπον ποιῇ καὶ οὕτω τὸ τῆς μερικῆς ψυχῆς
ὑπομένον λανθάνῃ [15]) πάθος. ὁ δέ γε ἡμέτερος καθηγεμὼν κατὰ τὴν ἔνθεον
ἑαυτοῦ νόησιν καὶ τόδε τῆς προσηκούσης διαίτης ἠξίωσεν. ἐπεὶ γὰρ [16]) τῶν
παλαιῶν οἱ μὲν αὐτῶν [17]) τὸν δημιουργὸν ἐποίησαν ἔχοντα τὰ παραδείγματα
τῶν ὅλων, ὡς Πλωτῖνος, οἱ δὲ οὐκ αὐτὸν, ἀλλ' ἤτοι πρὸ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα,
ἢ μετ' αὐτὸν [18]), πρὸ αὐτοῦ μὲν, ὡς ὁ Πορφύριος, μετ' [19]) αὐτὸν δὲ, ὡς ὁ
Λογγῖνος, ὃν ἠρώτα [20]), πότερον ὁ δημιουργὸς εὐθὺς μετὰ τὸ ἕν ἐστιν, ἢ καὶ
ἄλλαι τάξεις εἰσὶ νοηταὶ μεταξὺ τοῦ τε δημιουργοῦ καὶ τοῦ ἑνός. εἰ μὲν γὰρ
μετὰ τὸ ἓν ὁ δημιουργὸς, ἄτοπον τὸ | σύμπαν εἶναι τῶν νοητῶν πλῆθος μετὰ D
τὸ ἀπλήθυντον· διὰ γὰρ τῶν τῷ ἑνὶ προσεχῶν ἀριθμῶν ἡ πρόοδος ἡ ἐπὶ τὸν [21])
ὅλον ἀριθμὸν καὶ τὸ ὅλον πλῆθος· εἰ δὲ καὶ ἄλλαι μεταξὺ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ δη-
μιουργοῦ τάξεις εἰσὶ, πότερον ἐν αὐτῷ πρώτῳ τὸ παράδειγμα τοῦ παντὸς, ἢ
καὶ [22]) μετ' αὐτὸν, ἢ πρὸ αὐτοῦ, ζητητέον. εἰ μὲν γὰρ ἐν αὐτῷ πρώτῳ, πᾶν

---

[1]) 98, 11 *αὐτοῦ*) Rectius *αὐτοῦ* — [2]) 98, 12 *τούτῳ*) *τοῦτο* B. — [3]) 98, 13 *Ἰάμβλιχος*. m. A. — [4]) 98, 14 *τιθέμενος τοῦ παραδείγματος*) *τοῦ π. τιθ.* B. — [5]) 98, 15 *αὐτῷ*) *αὐτὸ* A. — [6]) 98, 15 *πορφύριος*. m. A. — [7]) 98, 17 *ὑφειμέναις*) *ὀφειλομέναις*, in m. *ὑφειμέναις*, A. — [8]) 98, 19 *θεόδωρος·* m. A. — [9]) 98, 20 *ἔσχατον*) *ἕκαστον* B. (corr. Tayl.) — [10]) 98, 21 *προσηγόρευσε*) *προσηγόρευσεν* B. — [11]) 98, 21 *ὁρᾶν*) *ὁρᾷν* A. — [12]) 98, 22 *τοῦτον*) *τοῦτο* — [13]) 98, 22 *ὁ*) om. A. — [14]) 98, 24 *μεθ' ἑαυτὸ*) *μεθεαυτὸ* B. *μεθ' ἑαυτοῦ* A. — [15]) 98, 25 *λανθάνῃ*) *λανθάνει* — [16]) 98, 26 *γὰρ*) delendum videtur. — [17]) 98, 26 *αὐτῶν*) *γὰρ αὐτῶν* A. Fort. *αὐτὸν* — [18]) 98, 27 *ἀλλ' ἤτοι — μετ' αὐτὸν*) om. B. — [19]) 98, 28 *μετ'*) *μετὰ* B. — [20]) 98, 28 *ἠρώτα*) *ἠρώτᾳ* B. — [21]) 98, 31 *τὸν*) *τὸ* A. — [22]) 98, 32 *καὶ*) om. A.

τὸ νοητὸν πλῆθος ἐν αὐτῷ[1]) θήσομεν· τὸ γὰρ τῶν νοουμένων κάλλιστον τὸ πα-
ράδειγμά ἐστιν· ὥστε πάλιν ἔσται νοητὸς καὶ οὐ νοερὸς, ὃ μικρῷ[2]) πρότερον
ἀπεδείκνυμεν. καίτοι τὸ παράδειγμα μόνας ἰδέας ἔχει τέτταρας, αὐτὸς δὲ καὶ
τὰς ἔτι μερικωτέρας ἐκείνων, ἡλίου, σελήνης, ἑκάστου τῶν ἀϊδίων. εἰ δὲ μετ'
αὐτὸν, ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐστραμμένος ἔσται καὶ τὸ ἀτιμότερον[3]), ὃ[4]) μηδενὶ τῶν
θείων ὑπάρξαι θέμις· ὥστε πρὸ τοῦ δημιουργοῦ τὸ παράδειγμά ἐστιν. ἀλλ' εἰ
πρὸ τοῦ δημιουργοῦ, πότερον ὁρᾶται ὑπ' αὐτοῦ, ἢ οὐχ ὁρᾶται; τὸ μὲν οὖν μὴ
ὁρᾶσθαι λέγειν καὶ τοῦ Πλάτωνός ἐστιν ἀνηκόων καὶ τῆς τῶν πραγμάτων φύ-
σεως. ἄτοπον γὰρ τὴν μὲν ἡμετέραν ψυχὴν ὁρᾶν[5]) ἐκεῖνο καὶ περὶ αὐτοῦ λέ-
E γειν, νοῦν δὲ καὶ τὸν | ὅλον νοῦν μὴ ὁρᾶν[6]). εἰ δὲ ὁρᾷ τὸ νοητὸν ὁ δημιουρ-
γὸς, πότερον εἰς ἑαυτὸν ἐστραμμένος ὁρᾷ, ἢ ἔξω μόνον ἑαυτοῦ; ἀλλ' εἰ μὲν
ἔξω μόνον ἑαυτοῦ, εἴδωλα ὁρᾷ τοῦ ὄντος καὶ ἕξει αἴσθησιν ἀντὶ νοήσεως· εἰ
δὲ εἰς ἑαυτὸν, ἔσται καὶ ἐν αὐτῷ τὸ νοούμενον· ὥστε καὶ πρὸ τοῦ δημιουργοῦ
τὸ παράδειγμά ἐστι καὶ ἐν αὐτῷ, νοητῶς μὲν πρὸ αὐτοῦ, νοερῶς δὲ ἐν αὐτῷ.
δοκεῖ δὲ καὶ τὰ τοῦ Πλάτωνος ῥήματα ποτὲ μὲν ἕτερον αὐτοῦ ποιεῖν τὸ παρά-
δειγμα, ποτὲ[7]) ταὐτόν. ὅταν μὲν γὰρ λέγῃ τὸ ᾗπερ[8]) οὖν νοῦς ἐνούσας[9])
ἰδέας ἐν τῷ ὅ ἐστι ζῷον, ὅσαι τε καὶ οἷαι καθορᾷ, τοσαύτας
διενοήθη καὶ τόδε τὸ πᾶν σχεῖν, ὡς ἕτερον τοῦ παραδείγματος τὸν
δημιουργὸν ἐπὶ τὸ αὐτοζῷον ἀνατείνεσθαί φησι, καὶ αὖ ὅταν φησὶ[10]), τίνι
τῶν ζώων αὐτὸν εἰς ὁμοιότητα ὁ συνιστὰς συνέστησε[11]); τῶν
μὲν ἐν μέρους εἴδει πεφυκότων, μηδενὶ καταξιώσωμεν· οὗ δέ
ἐστι τὰ ἄλλα ζῷα καθ' ἓν καὶ τὰ γένη μόρια, τούτῳ πάντων
ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τιθῶμεν. καὶ γὰρ ἐν τούτοις διορίζει τὸ συνι-
στὰν[12]) ἀπὸ τοῦ παραδείγματος. ὅταν γε μὴν πάλιν διαῤῥήδην λέγῃ τὸ ἀγα-
F θὸν ἦν, | ἀγαθῷ δὲ οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε ἐγγίγνεται[13])
φθόνος, τούτου δὲ ἐκτὸς ὢν, πάντα ὅτι μάλιστα ἠβουλήθη[14])
γενέσθαι παραπλήσια αὐτῷ, δηλοῦν φαίνεται τὴν τοῦ δημιουργοῦ πρὸς
τὸ παράδειγμα ταὐτότητα· ὥστε καὶ ὁ Πλάτων ἔστι μὲν ὅπῃ ταὐτὸν, ἔστι δὲ
καὶ ὅπῃ φησὶν[15]) ἕτερον, καὶ τούτοιν ἑκάτερον εἰκότως. νοητῶς μὲν γάρ
εἰσιν ἰδέαι πρὸ τῆς δημιουργίας, τέτταρες[16]) ἰδεῶν μονάδες, πρόεισι δὲ καὶ εἰς
τὸν δημιουργὸν ἡ εἰδικὴ[17]) τάξις, καὶ ἔστι μία τῶν ἐν αὐτῷ μονάδων ὁ τῶν

---

[1]) 98, 33 *αὐτῷ*) *ἑαυτῷ* B. — [2]) 98, 34 *μικρῷ*) *μικρὸν* B. — [3]) 98, 36 *ἀτιμότερον*) *ἀτιμώτερον* A. — [4]) 98, 36 *ὅ*) *ἢ* B. — [5]) 98, 39 *ὁρᾶν*) *ὁρᾷν* A. — [6]) 98, 40 *ὁρᾶν*) *ὁρᾷν* A. — [7]) 98, 44 *ποτὲ*) Addendum videtur *δέ*. — Quae sequuntur, *ᾗπερ οὖν νοῦς ἐνούσας* etc., verba sunt Tim. Pag. 39 E. — [8]) 98, 44 *ᾗπερ*) *ἥπερ* B. — [9]) 98, 44 *ἐνούσας*) *ἐχούσας* B. — [10]) 98, 46 *φησὶ*) Immo *φῇ* — Proxima *τίνι τῶν ζώων* etc. leguntur Tim. Pag. 30 C. — [11]) 98, 47 *συνιστὰς συνέστησε*) *συνιστᾶς συνέστησεν* B. — [12]) 98, 49 *συνιστὰν*) *συνιστᾶν* B. *συνιστὰς* A. — *ἀγαθὸς ἦν* etc. Tim. Pag. 29 E. — [13]) 98, 50 *ἐγγίγνεται*) *ἐγγίνεται* A. — [14]) 98, 51 *ἠβουλήθη*) *ἢ βουλήθη* B. — [15]) 98, 52 *φησὶν*) *φησὶ* A. — [16]) 98, 53 *τέτταρες*) *τέσσαρες* A. — [17]) 98, 54 *εἰδικὴ*) *εἰδητικὴ* A.

ἰδεῶν ὅλος ἀριθμός. ταῦτα | δὲ καὶ Ὀρφεὺς ἐνδεικνύμενος καταπίνεσθαι[1]) 99
τὸν νοητὸν θεὸν ἔφατο παρὰ τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὅλων. καὶ ὁ μὲν Πλάτων βλέ-
πειν εἰς τὸ παράδειγμα τὸν δημιουργὸν ὑπέθετο, τὴν νόησιν διὰ τῆς ὁράσεως
ἐνδεικνύμενος, ὁ δὲ θεολόγος καὶ οἷον ἐπιπηδᾶν[2]) αὐτὸν τῷ νοητῷ καὶ κατα-
πίνειν, ὡς ὁ μῦθος ἔφησεν. ἔστι γάρ, εἰ χρὴ διαῤῥήδην τὰ τοῦ καθηγεμόνος
λέγειν, ὁ παρὰ τῷ Ὀρφεῖ Πρωτόγονος[3]) θεὸς κατὰ τὸ πέρας τῶν νοητῶν ἱδρυ-
μένος παρὰ τῷ Πλάτωνι τῷ αὐτοζώῳ[4]). διὸ καὶ αἰώνιόν ἐστι καὶ τῶν νοουμέ-
νων κάλλιστον, καὶ τοῦτό ἐστιν ἐν νοητοῖς, ὅπερ ὁ Ζεὺς ἐν νοεροῖς, πέρας δὲ
ἑκάτερος τῶνδε τῶν τάξεων, καὶ ὁ μὲν τῶν παραδειγματικῶν αἰτίων τὸ πρώ-
τιστον, ὁ δὲ τῶν δημιουργικῶν τὸ μοναδικώτατον. διὸ καὶ ἑνοῦται πρὸς ἐκεῖνον
ὁ Ζεὺς διὰ μέσης τῆς Νυκτὸς καὶ πληρωθεὶς ἐκεῖθεν γίγνεται κόσμος νοητός,
ὡς ἐν νοεροῖς. Ὣς[5]) τότε Πρωτογόνοιο[6]) χανὸν[7]) μένος Ἠρικε-
παίου[8]) Τῶν πάντων δέμας | εἶχεν ἑῇ[9]) ἐνὶ γαστέρι κοίλῃ, Μίξε B
δὲ οἷς[10]) μελέεσσι θεοῦ δύναμίν τε καὶ ἀλκήν. Τοὔνεκα σὺν[11])
τῷ παντὶ[12]) Διὸς πάλιν ἐντὸς ἐτύχθη[13]). εἰκότως ἄρα καὶ νῦν ὁ
Πλάτων εἰς τὸ παράδειγμα βλέποντά φησι δημιουργεῖν αὐτόν, ἵνα τῷ νοεῖν
ἐκεῖνο πάντα γενόμενος τὸν αἰσθητὸν[14]) ὑποστήσηται[15]) κόσμον. τὸ μὲν γὰρ
ἦν νοητῶς πᾶν, αὐτὸς δὲ νοερῶς πᾶν, ὁ δὲ κόσμος αἰσθητῶς[16]) πᾶν. διὸ καὶ ὁ
θεολόγος[17]) φησί[18])· Πάντα τάδε κρύψας αὖθις φάος ἐς πολυγη-
θὲς Μέλλεν ἀπὸ κραδίης προφέρειν πάλι θέσκελα[19]) ῥέζων.
Ὅτι μὲν οὖν πρὸς παράδειγμα γέγονεν ὁ κόσμος, καὶ τί τοῦτό ἐστι, καὶ πῶς
μὲν ὑπὲρ τὸν δημιουργικὸν νοῦν, πῶς δὲ ἐν αὐτῷ, διὰ τούτων καταφανές·
ἀποροῦσι[20]) δέ τινες, ὅπως ὁ Πλάτων ἠρώτησεν, εἴτε πρὸς τὸ γενητὸν δεδη-
μιούργηται ὁ κόσμος, εἴτε πρὸς τὸ[21]) νοητόν. οὐδὲ γάρ ἐστιν ἄλλο τι γενητόν,
ἵνα πρὸς αὐτὸ δημιουργῆται τὸ πᾶν. εἰ μὲν οὖν περὶ Σωκράτους ἢ ἄλλου τῶν
μερικῶν ἦν ὁ λόγος, εἶχε χώραν ἡ ἐρώτησις· ἐπειδὴ δὲ περὶ τοῦ παντὸς ἡ ζή-

---

1) 99, 1 *καταπίνεσθαι*) *κατὰ πίνεσθαι* A. — 2) 99, 3 *ἐπιπηδᾶν*) *ἐπιπηδᾷν* A. — 3) 99, 4 *Πρωτόγονος*) *πρώτογόνος* A. — 4) 99, 5 *τῷ αὐτοζώῳ*) Probabiliter Tayl. coni. *τὸ αὐτοζῶον*, quod ipsum in A ante corr. scriptum videtur fuisse. — 5) 99, 9 *Ὣς*) *Ως* (ut solet) B. *ὡς* A. *ὁ θεολόγος* m. A. — 6) 99, 9 *Πρωτογόνοιο*) *πρωτογόνοις* A. — 7) 99, 9 *χανὸν*) *χανὼν* Lobeck. Aglaoph. Pag. 519, secundum coniecturam Zoëgae. — 8) 99, 9 *Ἠρικεπαίου*) *ἤρικε παίον* B. *ἦρι κεπαίου* A. — corr. Gesnerus Orph. Pag. 466. Cf. Lobeck. Aglaoph. Pag. 479 et infra 102, 41. 130, 50. 291, 8. — 9) 99, 9 *δέμας εἶχεν ἑῇ*) *δὲ δέμας εἶχεν* B. *δέμας εἶχεν* A. — corr. Gesn. Lobeck. coni. *τῶν πάντων τε δέμας Ζεὺς εἶχ' ἐνὶ γαστέρι*, id est, *ὁ Ζεὺς χανὼν τό τε Ἠρικεπαίου μένος καὶ πάντων* (sc. *θεῶν*) *δέμας εἶχε*. — 10) 99, 10 *δὲ οἷς*) *δ' οἷς* — corr. Steph. *Ποίησ. φιλόσ.* Pag. 86. *δ' ἑοῖς* Gesn. Lobeck. — 11) 99, 10 *σὺν*) *σῦν* B. (corr. Steph.) — 12) 99, 10 *παντὶ*) *παρὰ* — corr. Gesn. cl. 95, 45. *πάντα* Zoëga. — 13) 99, 11 *ἐτύχθη*) *ἐτέχθη* A. — 14) 99, 12 *αἰσθητὸν*) *αἰσθητὴν* B. — 15) 99, 12 *ὑποστήσηται*) *ὑποστήσεται* A. — 16) 99, 13 *αἰσθητῶς*) *αἰσθητὸς* B. — 17) 99, 13 *θεολόγος*· m. A. — 18) 99, 13 *φησί*) *φησίν* B. — 19) 99, 14 *πάλι θέσκελα*) *παλιθέσκελα* — corr. Gesn. Pag. 458. Cf. 64, 3. — 20) 99, 16 *ἀπορία*. m. A. — 21) 99, 17 *τὸ*) *τὸν* A.

C τησις, μήποτε ἀδύνατον ᾖ πρὸς τὸ γιγνόμενον[1]) | ὑποστῆσαι[2]) τὸ πᾶν. τί γὰρ
ἄλλο γιγνόμενόν ἐστιν, ἢ τὸ πᾶν; λύσομεν[3]) δὴ τὴν ἀπορίαν ταύτην ἀναμνη-
σθέντες τῶν πολλάκις εἰρημένων, ὅτι καὶ τὴν ψυχὴν γιγνόμενον ὁ Πλάτων κα-
λεῖ, καθὼς τοῦ χρόνου μετείληχεν· ἀπορεῖ[4]) δὲ ὁ λόγος, τί παράδειγμα τοῦ παν-
τὸς, πότερον ψυχὴ, ἢ νοῦς, ἢ νοητόν· ταῦτα γάρ ἐστι τὰ μόνως αἰώνια· καὶ
διὰ τοῦτο ἐζήτησεν, εἴτε πρὸς γιγνόμενον, εἴτε πρὸς αἰώνιον ὁ κόσμος γέγονε[5]).
λεγέσθω μὲν οὖν ὥς τισιν ἔδοξε, καὶ οὕτως· μήποτε δὲ τελειότερον κατ' ἄλ-
λην ἔφοδον ἀπαντᾶν[6]) δυνατὸν πρὸς τὴν ἀπορίαν, ᾧ καὶ δῆλον ἔσται τὸ πρὸ
τοῦ κόσμου πλημμελὲς ὅπως οὐ δεῖ λέγειν ὡς Ἀττικὸς καὶ Πλούταρχος[7])
ᾠήθησαν, ἀγένητον. εἰ γὰρ μηδὲν ἦν, πρὶν οὐρανὸς γένηται[8]), γενητὸν, γε-
λοῖον ἦν ζητεῖν, εἰ πρὸς ἀεὶ ὂν, ἢ γενητὸν ὁ κόσμος γεγένηται. ἀλλὰ μὴν τοῦτο
ζητεῖ[9]) νῦν. ἦν ἄρα καὶ πρὸ τοῦ κόσμου τι γενητόν. καὶ ἐπειδὴ οὐ τὸ ἀεὶ ὂν
οὐδὲ ἡ χώρα, τρία δὲ ἦν καὶ πρὶν οὐρανὸν γενέσθαι, ὂν καὶ χώρα καὶ γένεσις,
δῆλον, ὅτι τοιοῦτον ἦν ἐκεῖνο τὸ θρυλλούμενον, τὸ πλημμελές. γιγνόμενον οὖν
D οὐ τὸ | πᾶν μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως κινούμενον,
ὥσπερ εἴπομεν, καὶ πρότερόν ἐστιν. ἔχων οὖν ὁ κόσμος τοῦτο μὲν τὸ πλημμε-
λὲς ὡς ὕλην, τὸ δὲ νοητὸν ὡς κρεῖττον προϋπάρχον, πότερον ὁμοιοῦται πρὸς
τὸ ἐν ἑαυτῷ ὑλικὸν, ἢ πρὸς τὸ κατ' οὐσίαν θειότερον; μέσος γὰρ ὢν ἀμφοῖν
θατέρῳ τῶν ἄκρων ἐξ ἀνάγκης ὡμοίωται. ὑπόκειται γὰρ ὁ δημιουργὸς κἀκεῖνο
παραλαβὼν καὶ τὸ αὐτοζῶον ὁρῶν· ὥστε εἰκότως ζητεῖ, ποτέρῳ τὸ πᾶν ὁμοιοῖ,
τῷ[10]) ὅπερ ἔλαβεν[11]), ἢ τῷ[12]) ὃ καθορᾷ. τούτοις οὖν ἀκόλουθον καὶ τὸ ἑξῆς,
ὅτι καλὸν ὂν πρὸς τὸ νοητὸν ἀπείκαστ' ἂν καὶ οὐ πρὸς τὸ πλημμελῶς καὶ ἀτά-
κτως κινούμενον· τὸ γὰρ πρὸς τοῦτο εἰκασμένον, τοῦτο αἰσχρόν. ἤδη[13]) δέ τινες
τῶν ἐξηγητῶν λέγουσιν οὐ περὶ τοῦ δημιουργοῦ τὸν Πλάτωνα ζητεῖν, πρὸς
ὁποῖον ἐποίησε τῶν παραδειγμάτων, ἀλλὰ περὶ ἡμῶν λέγειν τῶν εἰδότων[14]),
ὅτι τὰ παραδείγματα διττὰ, πρὸς πότερον τὸ πᾶν γεγονέναι φήσομεν, καὶ ἔχει
τρόπον τινὰ καὶ τοῦτο λόγον. ἡμᾶς γὰρ εἶναι τοὺς εἰς ἄμφω βλέποντας, ἀλλ' οὐ
E τὸν δημιουργόν. οὐ γὰρ θέμις αὐτὸν πρὸς | τὸ χεῖρον βλέπειν, ἡμεῖς δὲ ὁρῶν-
τες τά τε πρὸ αὐτοῦ καὶ τὰ μετ' αὐτὸν ἑαυτοὺς ἐπανερωτῶμεν, ἐν τίσιν αὐτῶν
τὸ παράδειγμα τιθέναι προσήκει. ἄλλοι[15]) δέ φασιν, ὅτι τῆς τελείας ἕνεκα
διαιρέσεως προέτεινε καὶ τὸ γενητὸν, ἵνα μὴ προαρπάζειν δοκῇ τὸ ζητούμε-
νον, ὅτι ἀΐδιον τὸ παράδειγμα τὸ κοσμικόν· ὑποθέμενος γὰρ τὸ γενητὸν ἔδει-
ξεν ἄτοπόν τι ἑπόμενον. οἱ δὲ[16]) λέγουσιν, ὅτι, ἐπεὶ τῶν αἰσθητῶν τὰ μέν

---

[1]) **99, 19** *πρὸς τὸ γιγνόμενον*) *τὸ πρὸς γιγνόμενον* B. *τὸ προσγιγνόμενον* A. — [2]) **99, 20** *ὑποστῆσαι*) *ὑποστῆναι* A. — [3]) **99, 20** *λύσις* m. A. — [4]) **99, 22** *ἀπορία·* m. A. — [5]) **99, 23** *γέγονε*) *γέγονεν* B. *λύσις* m. A. — [6]) **99, 24** *ἀπαντᾶν*) *ἀπαντᾷν* A. — [7]) **99, 25** *ἀττικός·* | *πλούταρχος·* m. A. — [8]) **99, 26** *πρὶν οὐρανὸς γένηται*) Rectius *πρὶν οὐρανὸν γενέσθαι* — [9]) **99, 27** *ζητεῖ*) *ζητεῖν* B. — [10]) **99, 34** *τῷ*) *τὸ* B. — [11]) **99, 34** *ὅπερ ἔλαβεν*) Fort. *ὃ παρέλαβεν* — [12]) **99, 34** *τῷ*) *τὸ* B. — [13]) **99, 36** *ἑτέρα λύσις.* m. A. — [14]) **99, 37** *εἰδότων*) *εἰδώτων* B. — [15]) **99, 41** *ἑτέρα λύσις.* m. A. — [16]) **99, 43** *ἑτέρα λύσις.* m. A.

ἐστι παρὰ φύσιν, τὰ δὲ κατὰ φύσιν, τούτων δὲ τὰ μὲν εἰκόνας ἔχει τινῶν γε-
νητῶν, τὰ δὲ ἀγενήτων[1]) ἐστὶν ὁμοιώματα, βουλόμενος ἀποδεῖξαι τὸν κό-
σμον πρὸς ἀΐδιον γεγονότα παράδειγμα τῶν ἄλλων πεποίηται τὴν ἀναίρεσιν διὰ
τοῦ κάλλιστον εἶναι τὸ πᾶν. οὔτε γὰρ παρὰ φύσιν εἶναι τὸ κάλλιστον, οὔτε ἀπὸ
γενητῆς οὐσίας παραδειγματικῆς. οὐ γὰρ κάλλιστον τὸ ἐκ ταύτης. διότι δὲ
ὅλως καλὸν, οὐ παρὰ φύσιν. ἡ μὲν οὖν λύσις τῆς ἀπορίας τοιάδε τίς ἐστιν·
ἄξιον δὲ καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων ἀκρίβειαν τῷ λογισμῷ συνελεῖν. τὸ μὲν γὰρ πά-
λιν καὶ τὸ ἐπισκεπτέον τὴν τάξιν ἐνδείκνυται τοῦ προβλήματος, | ὅτι τοῖς F
πρὸ αὐτοῦ συνεχές ἐστι καὶ ἐπ' ἐκείνοις τοῖς σκέμμασι τοῦτο πρόεισιν ἑξῆς. τὸ
δὲ περὶ αὐτοῦ πάντα τὰ ζητήματα συνάγει πρὸς τὴν μίαν περὶ τοῦ κόσμου[2])
θεωρίαν. καὶ γὰρ ὁ περὶ τοῦ δημιουργοῦ λόγος καὶ ὁ τοῦ παραδείγματος τῆς τοῦ
παντὸς ἕνεκα θεωρίας παραλαμβάνεται. τὸ δὲ πρὸς πότερον τῶν παρα-
δειγμάτων διίστησιν ὡς ἄκρα καὶ ὡς ἀλλήλων ἕτερα τὸ νοητὸν καὶ τὸ γενη-
τὸν, τὸ μὲν ἐν τοῖς πρωτίστοις τῶν ὄντων, τὸ δὲ ἐν τοῖς ἐσχάτοις. τὸ δὲ ὁ
τεκτηνάμενος τὴν εἰδοποιίαν δείκνυσι τὴν | ἀπὸ τοῦ αἰτίου καθήκουσαν καὶ 100
τὴν δημιουργικὴν τέχνην τὴν εἰς τὸν κόσμον προϊοῦσαν. ὡς γάρ φησιν ὁ θεολό-
γος[3]), οἱ πρῶτοι τεκτονόχειρες τῷ Διὶ τὰς δημιουργικὰς δυνάμεις ἔδοσαν πά-
σης τῆς ἐγκοσμίου ποιήσεως· Οἳ Ζηνὶ[4]) βροντήν[5]) τε πόρον τεῦ-
ξάν[6]) τε κεραυνόν, Πρῶτοι τεκτονόχειρες, οἳ[7]) Ἥφαιστον καὶ
Ἀθήνην Δαίδαλα πάντ' ἐδίδαξαν, ὅσ'[8]) οὐρανὸς ἐντὸς ἐέργει.
τούτοις οὖν καὶ ὁ Πλάτων ἑπόμενος τῷ τεκτηνάμενος καὶ τῷ ἐτεκτή-
νατο[9]) χρήσαιτο[10]) συνεχῶς ἐπὶ τῆς δημιουργικῆς ποιήσεως. τὸ δὲ κατὰ
ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχον τὸ αἰώνιον παράδειγμα τοῦ παντὸς, ὃ δὴ πρώ-
τιστόν ἐστι τῶν αἰωνίων ἐν τῷ πέρατι τῶν πρωτίστων νοητῶν ἱδρυμένον. τὸ δὲ
αὖ γεγονὸς τὸ πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως κινούμενον. σύνθετον γάρ ἐστι καὶ
τοῦτο[11]) καὶ πολυμιγὲς καὶ ἑτεροκίνητον, ἃ δὴ στοιχεῖά ἐστι τῆς γενητῆς φύ-
σεως. οὐκ ἄρα φησὶν[12]) ἐκεῖνο μὲν ἀγένητον καὶ ἄφθαρτον, ὁ δὲ κόσμος γε-
νητὸς καὶ φθαρτὸς, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο | γεγονὸς ὡς ἑτεροκίνητον καὶ συμμιγές. B
σαφῶς γὰρ ὁ Πλάτων πρὸ τῆς οὐρανοῦ γενέσεως ἐρεῖ[13]) ταῦτα εἶναι, χώραν
καὶ γένεσιν καὶ τὸ ὂν, δηλαδὴ γένεσιν λέγων τὸ πλημμελές. καὶ τοῦτο οὖν γέ-
νεσις, καὶ ὁ κόσμος ἀγένητος κατὰ τὴν χρονικὴν γένεσιν. ταῦτα γοῦν ἐστι τῷ
τε Πλάτωνι συμφωνότερα καὶ ταῖς κατὰ φύσιν ἡμῶν καὶ ἀδιαστρόφοις περὶ τοῦ
παντὸς ὑπολήψεσιν.

---

[1]) 99, 44 *ἀγενήτων*) *γενητῶν* B. — [2]) 99, 51 *περὶ τοῦ κόσμου*) om. A. — [3]) 100, 1 *θεολόγος* · m. A. — [4]) 100, 3 *Οἳ Ζηνὶ*) *Οἱ ζυνὶ* B. (corr. Steph. Pag. 90.) — [5]) 100, 3 *βροντήν*) *βροντόν* — corr. Steph. — [6]) 100, 3 *τεῦξάν*) *τεύξαντό* A. — [7]) 100, 3 *οἳ*) *οἳ δ'* A. *οἱ δ'* B. — corr. Steph. — [8]) 100, 4 *ὅσ'*) *ὅς* B. (corr. Steph.) — [9]) 100, 5 *ἐτεκτήνατο*) *τεκτήνατο* A. — [10]) 100, 5 *χρήσαιτο*) Fort. *χρήσεται* — [11]) 100, 8 *τοῦτο*) *τοῦτον* B. — [12]) 100, 9 *φησὶν*) *φασὶν* — [13]) 100, 10 *ἐρεῖ*) Pag. 52 D.

Εἰ μὲν δὴ καλός ἐστιν ὅδε ὁ κόσμος[1]), ὅ, τε δημιουργὸς ἀγαθὸς, δῆλον ὡς πρὸς τὸ ἀΐδιον ἔβλεπεν· εἰ δὲ ὃ μήδ' εἰπεῖν τινὶ θέμις, πρὸς γεγονός. **(Pag. 29 A.)**

Πρῶτον τὴν λογικὴν ἔφοδον τοῦ Πλάτωνος κατανοήσωμεν ὅπως ἀποδεικτικῶς προελήλυθεν. ἐκ μὲν γὰρ τῶν ὑποθέσεων εἶχε διττὰ ταῦτα ἀξιώματα κείμενα· τὸ πρὸς τὸ ἀΐδιον παράδειγμα γεγονὸς καλόν· τὸ πρὸς γενητὸν γεγονὸς οὐ καλόν· τούτοις δὲ ἀντιστρέφοντά ἐστι· τὸ καλὸν πρὸς ἀΐδιον παράδειγμα γέγονε· τὸ μὴ καλὸν οὐ πρὸς ἀΐδιον παράδειγμα. ἐὰν γὰρ τῷ ἀντικειμένῳ τοῦ ἡγουμένου ἕπηται τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἑπομένου, ταῦτά τε
C ἀντιστρέφει πρὸς ἄλληλα καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς[2]) δείκνυται | διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον[3]) ἀπαγωγῆς. εἰ γὰρ τὸ καλὸν πρὸς γενητὸν[4]) εἴη γεγονὸς, τὸ δὲ πρὸς γενητὸν γεγονὸς οὐ καλὸν, διὰ θάτερον τῶν ἀξιωμάτων, ἔσται τὸ καλὸν οὐ καλὸν, καὶ αὖ πάλιν, εἰ εἴη γεγονὸς τὸ οὐ καλὸν πρὸς τὸ αἰώνιον[5]), τὸ δὲ πρὸς αὐτὸ καλὸν, καλὸν ἔσται τὸ μὴ καλόν. διὰ τί οὖν μὴ αὐτόθεν ἐν ταῖς ὑποθέσεσι ταῦτα παρέλαβε τὰ ἀξιώματα· τὸ καλὸν πρὸς ἀΐδιον γέγονε[6])· τὸ μὴ καλὸν οὐ πρὸς ἀΐδιον· ἀλλὰ ἐκεῖνα, οἷς ταῦτα ἀντιστρέφει, καίτοι μέλλων εἰς τὴν ἀπόδειξιν τούτοις χρῆσθαι καὶ οὐκ ἐκείνοις; λεκτέον, ὅτι ἐκεῖνα μὲν ἀπὸ τῶν αἰτίων ἀρχόμενα ταῖς ὑποθέσεσίν ἐστιν οἰκειότερα, ταῦτα δὲ ἀπὸ τῶν αἰτιατῶν τοῖς μετὰ τὰς ὑποθέσεις. ὅταν μὲν γὰρ λέγῃ· τὸ πρὸς ἀΐδιον γεγονὸς καλὸν μέν[7]) ἐστιν· ἀπὸ τῆς αἰτίας ἄρχεται, τελευτᾷ δὲ εἰς τὸ αἰτιατόν· ὅταν δὲ ἀνάπαλιν· τὸ καλὸν πρὸς ἀΐδιον γέγονε[8])· προηγούμενον ποιεῖ τὸ καλὸν, ἑπομένην δὲ[9]) τὴν αἰτίαν. ἵνα οὖν ἀρχαῖς προσήκοντα λαμβάνῃ καὶ αἰτίαις, ἐν ταῖς ὑποθέσεσιν ἐκεῖνο ἔλαβεν, ἀντέστρεψε δὲ ἐν ταῖς ἀποδείξεσι, τὸ προσῆκον τοῖς δεικνυμένοις ἐκλεγόμενος. τέτταρα δὴ ταῦτα ἀξιώματα θέμενος διο-
D ρίζεται | περὶ τοῦ παντὸς εἰκότως· ἤτοι καλός ἐστιν ὁ κόσμος, ἢ οὐ καλός. ἀλλ' εἰ μὲν καλὸς, πρὸς τὸ ἀΐδιον γέγονεν, εἰ δὲ μὴ καλὸς, πρὸς τὸ γενητόν. ἀλλὰ μὴν ὅτι καλὸς ὁ κόσμος, ἐκ τῆς αἰσθήσεως δῆλον. πρὸς τὸ ἀΐδιον ἄρα γέγονεν. ἐπειδὴ δὲ τῷ κόσμῳ τὸ καλὸν ἀπὸ τοῦ παραδείγματος ἐφήκει διὰ μέσης τῆς δημιουργικῆς αἰτίας, ἐν τῷ ἡγουμένῳ πρὸς τῷ καλὸν εἶναι τὸν κόσμον ἔλαβεν, ὅτι ὁ δημιουργὸς ἀγαθός. πᾶς γὰρ δημιουργὸς ἀγαθὸς κρατεῖ τῆς οἰκείας ὕλης καὶ τὸ εἶδος ἐπιτίθησιν ὃ βούλεται τοῖς ὑποκειμένοις, καὶ πολλῷ πλέον ὁ ὅλος δημιουργὸς, ὃς καὶ αὐτὴν ὑφίστησι τὴν ὑποκειμένην φύσιν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι λόγοι φασὶ[10]), καὶ οὕτως[11]) ὑφίστησιν, ὡς ἂν εὐεργὸς[12]) εἴη πρὸς

---

[1]) **100, 13** *ὅδε ὁ κόσμος*) *ὁ κ. ὅ.* **B.** — [2]) **100, 19** *ἐξ ἀρχῆς*) *ἐξαρχῆς* **A.** — [3]) **100, 20** *ἀδύνατον*) *τὸ ἀδύνατον* **B.** — [4]) **100, 20** *πρὸς γενητὸν*) *προσγενητὸν* **B. — item in proximis** *τὸ δὲ προσγενητὸν γεγονὸς*, **quae in A exciderunt.** — [5]) **100, 21** *οὐ καλὸν — πρὸς τὸ αἰώνιον*) **om. B.** — [6]) **100, 23** *γέγονε*) *γέγονεν* **B.** — [7]) **100, 26** *μὲν*) **abundat.** — [8]) **100, 27** *γέγονε*) *γέγονεν* **B.** — [9]) **100, 27** *δὲ*) *δὲ ποιεῖ* **B.** — [10]) **100, 36** *φασί*) *φασίν* **B.** — [11]) **100, 36** *οὕτως*) *οὗτος* **B.** — [12]) **100, 36** *εὐεργὸς*) *ἄεργος* **B. Tayl. coni.** *συνεργὸς*, **quod huius loci non est.**

τὸ δέξασθαι τὸν κόσμον ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ δημιουργίαν. ἐπειδὴ δὲ
τοῦτο προσέθηκεν ἐν τῷ δευτέρῳ συνημμένῳ [1]), τὸ ἀντικείμενον ἀπεσιώπη-
σεν. ἦν μὲν γὰρ καὶ ἡ περὶ τὸν κόσμον δυσφημία χαλεπή, κάλλιστον ὄντα καὶ
θεὸν εὐδαίμονα, χαλεπωτέρα δὲ ἡ περὶ τὸν δημιουργόν. διὸ καὶ τὴν Θέμιν προ-
εστήσατο τοῦ λόγου, τὴν συνάγουσαν | ἐπὶ τὸν δημιουργὸν καὶ αὐτοὺς τοὺς E
θεοὺς καὶ οὐκ ἐῶσαν ἀποσπᾶσθαι τῆς ἀγαθότητος τοῦ πατρός, ἵνα δὴ καὶ αὐ-
τὸς διὰ τῆς Θέμιδος μηδὲν πλημμελὲς μηδὲ δύσφημον εἰς τὸν δημιουργὸν ἀνα-
πέμψῃ τῶν ὅλων. τούτων δὴ τῶν συνημμένων τοιούτων ὄντων, τῶν ἐκ διαιρε-
τικοῦ τὴν ἀρχὴν λαβόντων, κατίδωμεν, ὁποῖα ἄττα [2]) ὁ Πλάτων ἐπήνεγκεν ἑξῆς.

Παντὶ δὴ [3]) σαφές, ὅτι πρὸς τὸ ἀΐδιον· ὁ μὲν γὰρ κάλλιστος
τῶν γεγονότων· ὁ δέ, ἄριστος τῶν αἰτίων. οὕτω δὴ γεγενημέ-
νος πρὸς τό, λόγῳ καὶ φρονήσει ληπτὸν, καὶ κατὰ ταυτὰ ἔχον
δεδημιούργηται [4]). (Pag. 29 A.)

Διὰ δὴ τούτων πρῶτον μὲν τὸ συμπέρασμα προὔλαβεν, ὥσπερ εἴωθεν, ἀπὸ
νοῦ τὰς ἀρχὰς τῶν ἀποδείξεων ποιούμενος, ἔπειτα ὑπόμνησιν προσήγαγε τῆς
προσλήψεως καὶ ἐπὶ ταύτῃ τὸ λῆγον [5]) ἐπήνεγκε [6]). τὸ μὲν γὰρ παντὶ δὴ
σαφές, ὅτι πρὸς τὸ ἀΐδιον συμπέρασμά ἐστι, τὸ δὲ ὁ μὲν γὰρ κάλ-
λιστος τῶν γεγονότων, ὁ δὲ ἄριστος τῶν αἰτίων ἀπόδοσις τῆς
προσλήψεως, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ αἰτιώδης σύνδεσμος. τὸ δὲ λοιπὸν ἡ ἐπιφορὰ τοῦ
λόγου παντός. ἡ μὲν | οὖν λογικὴ διάταξις τοιαύτη· πάλιν δὲ ἐπὶ τὴν τῶν πραγ-
μάτων θεωρίαν μεταβάντες κατίδωμεν πρῶτον, δι' ἥντινα αἰτίαν τό τε καλὸν F
εἰς τὸ κάλλιστον μετέβαλε καὶ τὸ ἀγαθὸν εἰς τὸ ἄριστον, ἔπειτα πῶς
ταῦτα ἀληθῆ καὶ ποίαν ἔχει πρὸς ἄλληλα τάξιν. ὅτι μὲν οὖν τὸ καλὸν δημιούρ-
γημα πρὸς ἀΐδιον παράδειγμα δεδημιούργηται, πρόδηλον, καὶ εἴρηται πρότε-
ρον· πόθεν γὰρ αὐτῷ τὸ καλόν, ἢ ἐκ τῆς ἐκείνου μιμήσεως; εἰ δὲ τοῦτο τὸ
κάλλιστον, οὐ πρὸς τὸ ἀΐδιον ἁπλῶς, ἀλλ' εἰ χρὴ φάναι πρὸς τὸ [7]) | τῶν ἀϊδίων
ἀϊδιώτατον ὡμοίωται [8]). πᾶσα γὰρ εἰκὼν ἐναργέστερον μετέχουσα τοῦ εἴδους 101
καθαρωτέρου παραδείγματός ἐστιν εἰκών, καὶ ὥσπερ τῶν ἀπὸ τῆς τελεστικῆς [9])
ἀγαλμάτων τὰ μὲν ἀμυδροτέρας τυχόντα τῆς τοῦ θείου παρουσίας δευτέρων
ἀπολαύει καὶ τρίτων τοῦ θείου δυνάμεων, τὰ δὲ ἐναργεστέρας καὶ ἐξ αὐτῶν
τῶν πρωτίστων αὐτοῦ καὶ τῶν ἀκροτάτων μετέχει ποιήσεων, τὸν αὐτὸν δήπου
τρόπον καὶ ὁ τοῦ κόσμου τελεσιουργὸς θεὸς κάλλιστον αὐτὸν ἀπέφηνεν ὡς εἰ-
κόνα τοῦ πρωτίστου τῶν αἰωνίων. ἐκεῖθεν γὰρ τὸ κάλλιστον, καὶ τὸ κάλλιστον
εἰς τὴν πρὸς ἐκεῖνο διὰ τῆς ἑαυτοῦ καλλονῆς ὁμοίωσιν ἀνατείνεται. πάλιν τοί-

[1]) 100, 37 *συνημμένῳ*) *συνημμένον* A. — [2]) 100, 43 *ἄττα*) *ἅττα* — [3]) 100, 43 *δὴ*) *δὲ* A. — [4]) 100, 45 *δεδημιούργηται*) *δεδημιούργεται* B. — [5]) 100, 42 *λῆγον*) Tayl. coni. *λοιπὸν*, quo paulo post utitur Proclus. Sed *τὸ λῆγον* clausulam dicere videtur. — [6]) 100, 47 *ἐπήνεγκε*) *ἐπήνεγκεν* B. — [7]) 100, 54 *τὸ*) *τῷ* A. — [8]) 101, 1 *ὡμοίωται*) *ὁμοίωται* B. — [9]) 101, 2 *τελεστική*· m. A.

νυν εἰ τὸ δημιουργικὸν αἴτιον ἀγαθόν ἐστι, πρὸς τὸ ἀΐδιον ἀπέβλεπεν, ἀλλ' οὐ
πρὸς τὸ γενητὸν, ἵνα μὴ πρὸς τὸ χεῖρον ἀποβλέπων ὃ μὴ θέμις εἰπεῖν, ἀπο-
πίπτῃ[1]) τῆς ἀγαθότητος. εἰ δὲ τοῦτο τὸ μὴ μόνον ἀγαθὸν αἴτιον, ἀλλὰ καὶ
B ἄριστον ἐν τοῖς αἰτίοις, πρὸς τὸ ἀϊδιώτατον[2]) | ἔβλεπεν. ὅσον[3]) γὰρ τὸ ὁρῶν
θειότερον, τοσοῦτον τὸ ὁρώμενον ὑψηλότερον. οὐκ ἂν[4]) γὰρ τὸ αὐτὸ θεωροῖτο[5])
ὑπό τε κρείττονος καὶ χείρονος. ταῦτ' οὖν ὁ Πλάτων ἐνδεικνύμενος καὶ διὰ τού-
των ἐκεῖνο λεληθότως παραμυθούμενος, ὅτι τὸ παράδειγμα τοῦ παντὸς οὐ τῶν
πολλῶν ἐστὶν ἀϊδίων, ἀλλὰ τὸ πάντων ἀϊδιώτατον[6]) καὶ τὸ πρώτως αἰώνιον,
κάλλιστον μὲν τὸν κόσμον, ἄριστον δὲ τὸν δημιουργὸν προσείρηκε[7]). τό τε[8])
γὰρ κάλλιστον πρὸς τὸ θειότατον παράδειγμα γέγονε, καὶ τὸ ἄριστον πρὸς τὸ
ὑπέρτατον ἀποβλέπειν ἀναγκαῖον. εἰ γὰρ μὴ τὸ κάλλιστον ἐκ τοῦ πρωτίστου
παραδείγματος εἴη, οὐδενὸς ἔσται παράδειγμα ἐκεῖνο, ἢ χείρονός τινος. θέμις
δὲ οὐκ ἔστι τοῖς ὑπερτέροις τὰ χείρω τῶν δευτέρων ποιεῖν. καὶ εἰ μὴ τὸ[9])
ἄριστον ἀποβλέψῃ[10]) πρὸς τὸ πρώτιστον, ἢ οὐδὲ ἀποβλέπον[11]) εἰς ἐκεῖνο
ποιεῖ. καὶ πῶς ἐκεῖνο τὴν παραδείγματος ἕξει χώραν, εἰ τὸ μὲν[12]) ἄριστον
αὐτὸ νοήσει; καὶ πῶς τὸ τῷ[13]) χείρονι νοητὸν τῷ κρείττονι δι' ὑπεροχὴν
C ἄληπτόν[14]) ἐστιν; ἀνάγκη ἄρα τὸ κάλλιστον πρὸς | τὸ θειότατον γεγονέναι καὶ
τὸ ἄριστον πρὸς τὸ ἀϊδιώτατον βλέπειν, ἔτι δὲ τὸ κάλλιστον ὑπὸ τοῦ ἀρίστου
δημιουργεῖσθαι. τίνος γὰρ αἴτιόν ἐστι τὸ ἄριστον, ἢ τοῦ καλλίστου τῶν γενο-
μένων; εἰ γὰρ μὴ τοῦ καλλίστου, τῶν χειρόνων τινός. εἰ γοῦν τὸ ἄριστον χεί-
ρονος αἴτιον, καὶ τὸ μὴ ἄριστον τοῦ καλλίστου πάντως αἴτιον, καὶ οὕτως ἄρ-
δην ἀνατρέπεται τῶν πραγμάτων ἡ τάξις. ταῦτα μὲν οὖν τὰ τρία γεωμετρικαῖς
ἀνάγκαις, φησὶν[15]), ἀποδεδειγμένα κείσθω, καὶ διὰ τούτων ὅπως ὁ Πλάτων
τὰ ὀνόματα μετείληφεν[16]), ἡμῖν ὑπεμνήσθω· προστίθησι δὲ ὁ Πορφύριος[17]),
ὅτι εἰ ἄριστος ὁ δημιουργὸς, ἕπεται τὸ βλέπειν αὐτὸν πρὸς τὸ ἀΐδιον, εἰ μὴ[18])
καλὰ δημιουργείῃ, εἴτε εἰ καλὰ δημιουργείῃ τις, τὸ βλέπειν πρὸς τὸ ἀΐδιον, εἰ
μὴ ὡς ἄριστος δημιουργὸς τὰ καλὰ ποιεῖ, ἀλλὰ κατὰ τύχην. διὸ συνέπλεξεν ὁ

---

[1]) 101, 8 *ἀποπίπτῃ*) *ἀποπίπτει* A. — [2]) 101, 9 *ἀϊδιώτατον*) *ἀϊδιότατον* A. — [3]) 101, 17 *ὅσον*) *ὅσῳ* B. — [4]) 101, 10 *ἂν γὰρ*) Inter haec m. A inserit *ὡσαύτως*, quod genuinum non videtur, certe non necessarium est. — [5]) 101, 11 *θεωροῖτο*) *θεωρεῖτο* B. — [6]) 101, 13 *ἀϊδιώτατον*) *ἀϊδιότατον* A. — [7]) 101, 14 *προσείρηκε*) *προσείρηκεν* B. — [8]) 101, 14 *τό τε*) *τότε* B. — [9]) 101, 17 *τὸ*) *τὸ, τὸ* A. — [10]) 101, 17 *ἀποβλέψῃ*) *ἀποβλέψη* B. Fort. *ἀποβλέψει* — [11]) 101, 17 *ἀποβλέπον*) *ἀποβλέπων* B. Paulo ante post *τὸ πρώτιστον* excidisse aliquid vidit Tayl., sed parum probabiliter *ἢ οὐ ποιεῖ τὸ κάλλιστον* fuisse putat: ego *ἢ οὐ νοεῖ αὐτὸ* desidero. — [12]) 101, 18 *εἰ τὸ μὲν*) *ἢ τὸ μὲν* A et cum *εἰ* in m. B. — Tayl. coni. *εἰ μὴ τὸ μὲν*, sed *μὲν* ineptum est. Fort. *εἰ τὸ μὴ* — [13]) 101, 19 *τῷ*) om. B. — [14]) 101, 19 *ἄληπτόν*) *ἄλληπτόν* B. — [15]) 101, 24 *φησὶν*) Civit. Lib. V. Pag. 458D. In A est *φασὶν*. — [16]) 101, 24 *μετείληφεν*) *μετείληφε* B. — [17]) 101, 25 *πορφύριος·* m. A. — [18]) 101, 26 *εἰ μὴ*) Tayl. coni. *ἢ μὴ*, quo recepto scribendum deinde *δημιουργεῖν*. Idem *εἶτα* pro *εἴτε* et iterum *ἢ μὴ* pro *εἰ μὴ* legendum censet, quod nisi et *ποιεῖν* et *ἄριστον δημιουργὸν* legatur, soloecum est. Fort. *εἰ μὴ οὐ καλὰ δημιουργεῖ, εἴ γε, εἰ καλὰ δημιουργεῖ τις,* (sc. *ἕπεται*) *τὸ βλέπειν πρὸς τὸ ἀΐδιον, εἰ μὴ οὐχ ὡς ἄριστος* etc.

Πλάτων καὶ ὅτι οἱ δαίμονες οἱ δημιουργοὶ τῶν θνητῶν. καὶ εἰ μὴ [1]) ἁπλῶς ἄρι-
στοί εἰσιν, οὐδὲν κωλύονται ὡς [2]) οἱ τεχνῖται καὶ ὑποστάται τῶν θνητῶν ἄρι-
στοι εἶναι καὶ διὰ τοῦτο καλῶν εἰκόνων δημιουργοί. ταῦτα μὲν οὖν ὁ ἐκείνου
λόγος· ὅτι δὲ | ὅ τε κόσμος ὀρθῶς εἴρηται κάλλιστος [3]) καὶ ὁ δημιουργὸς τῶν [4]) D
αἰτίων ἄριστος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. πρῶτον μὲν καὶ τὸ φαινόμενον τοῦ οὐρα-
νοῦ κάλλος καὶ ἡ τάξις τῶν περιόδων καὶ τὰ μέτρα τῶν ὡρῶν καὶ ἡ ἁρμονία
τῶν στοιχείων καὶ ἡ διὰ πάντων διήκουσα ἀναλογία [5]) δείκνυσι τοῖς μὴ παντά-
πασιν ἐσκοτωμένοις, ὅτι κάλλιστον τὸ πᾶν· ἔπειτα ἡ τῶν ἀφανῶν ἐν αὐτῷ δυ-
νάμεων τάξις, καθ' ἣν συνέχονται αἱ τοῦ κόσμου μοῖραι, καὶ ἡ τῆς νοερᾶς οὐ-
σίας δόσις πῶς οὐ κάλλιστον αὐτὸν ἀποφαίνει τῶν γενητῶν; ἔστι γὰρ ἐν αὐτῷ
ψυχῶν ἐναρμόνιος [6]) χορεία, νοῦ μετουσία, ζωῆς θείας χορηγία, θεότης [7])
ἄρρητος, ἑνάδων ἀριθμὸς, ἐξ ὧν ὅλος γίγνεται τοῦ κάλλους διακορής. ὅπου
δὲ καὶ ἡ πρὸς τὸ πᾶν ὁμοιουμένη ψυχὴ γιγνομένη κοσμία θαυμαστὸν ἐν ἑαυτῇ [8])
κάλλος ἐπιδείκνυσι, πῶς οὐχὶ πολλῷ μειζόνως τὸ πᾶν ἔχει τὸ κάλλος; διὰ δὴ
ταῦτα καὶ οἱ θεολόγοι τῷ Ἡφαίστῳ τὴν Ἀφροδίτην συζεύξαντες οὕτως [9]) αὐ-
τὸν χαλκεύειν εἰρήκασι τὸ πᾶν, καὶ αὖ ἐξ Ἡφαίστου καὶ Ἀγλαΐας Εὔκλειαν
καὶ Εὐσθένειαν ἀπογεννῶσι [10]) καὶ | Εὐφήμην καὶ Φιλοφροσύνην, αἳ καὶ E
αὐτὸ [11]) τὸ σωματοειδὲς τῷ κάλλει διαπρέπον ἀποτελοῦσι. τοῦτο μὲν οὖν οὐδὲ
οἱ τῷ δημιουργῷ λοιδορησάμενοι τετολμήκασιν εἰπεῖν, ὡς οὐ κάλλιστος ὁ κό-
σμος, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον διὰ τῆς τοῦδε καλλονῆς δελεάζεσθαί φασι [12]) τὰς ψυ-
χάς· ὅτι δὲ καὶ ὁ δημιουργὸς τῶν αἰτίων [13]) ἄριστος, πῶς ἂν δείξαιμεν; ἔνιοι
μὲν γὰρ ὑπήκουσαν τῷ ἀρίστῳ τούτῳ τὸ τῶν γεγονότων, ἵνα δὴ μὴ ἁπλῶς ἄρι-
στος τῶν αἰτίων ᾖ· τοῦτο γὰρ εἶναι ψεῦδος· ἀλλὰ τῶν αἰτίων τῶν γεγονότων·
τὰ γὰρ ὑπὲρ αὐτὸν οὐκ ἔστιν αἴτια τῶν γεγονότων [14])· ἐγὼ δὲ αἰσχυνοίμην ἂν
ἐμαυτὸν, εἰ τοιαύτης δεοίμην μηχανῆς, ἐπιλαθόμενος τῶν μικρῷ πρόσθεν εἰ-
ρημένων, ἐν οἷς ἡμῖν ἐπεδείκνυτο πάσης τῆς δημιουργικῆς τάξεως πηγὴ καὶ
μονὰς ὢν ὁ νυνὶ παραδεδομένος ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος δημιουργός. διὰ γοῦν τοῦτο
καὶ τῶν αἰτίων ἄριστός ἐστι, διότι τὴν πρωτίστην τάξιν ἔλαχεν ἐν τοῖς δημι-
ουργοῖς τοῦ παντὸς, κἀνταῦθα τοῦ Πλάτωνος ἄντικρυς τὸν Ὅμηρον ζηλοῦντος,
ὃς δὴ πατέρα τῶν ὅλων αὐτὸν ἀποκαλεῖ καὶ ὕπατον κρειόντων, καὶ | ταῦτα τῶν F
πρὸ αὐτοῦ μεμνημένος θεῶν μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς Νυκτός. ἀλλ' [15]) οὖν διότι

---

[1]) 101, 28 *μὴ) μέν*, B. — [2]) 101, 28 *ὡς*) om. B. — [3]) 101, 30 *ὅτι κάλλιστος ὁ κόσμος*· m. A. — [4]) 101, 30 *τῶν*) om. B. — [5]) 101, 32 *ἀναλογία) δημιουργία*, in m. *γρ. ἀναλογία*, A. — [6]) 101, 35 *ἐναρμόνιος) ἐναρμόνειος* B. — [7]) 101, 35 *θεότης) θεότητος* B. Itaque Tayl. desiderans substantivum addebat *πρόοδος*, neque inepte. Sed simul *ἀῤῥήτου* scribere debebat, quemadmodum vertit: the progression of ineffable deity. Nunc acquiescendum est in eo, quod A exhibet. — [8]) 101, 37 *ἑαυτῇ) αὐτῇ* A. — [9]) 101, 38 *οὕτως) ὄντως* A. — [10]) 101, 39 *ἀπογεννῶσι) ἀποκαλοῦσι* A. — [11]) 101, 40 *αὐτὸ) αὐταὶ* tacite corr. Lobeck. Aglaoph. Pag. 543, quod placet. — [12]) 101, 42 *φασι) φασιν* B. — [13]) 101, 42 *αἰτίων) αἰωνίων* B. — [14]) 101, 44 *τὰ γὰρ — γεγονότων*) om. A. — [15]) 101, 50 *ἀλλ') ἄλλο* B.

τῶν δημιουργικῶν πρεσβύτατος, ἐκείνῳ μὲν ὕπατος κρειόντων, τούτῳ δὲ τῶν
αἰτίων ἄριστος [1]) ὑμνεῖται. ἔνιοι δὲ τὸν μὲν δημιουργὸν αἰτιᾶσθαι οὐδαμῶς τολ-
μῶσι [2]), τὸ δὲ πᾶν τοῦτο αἰτιῶνται καὶ παραφέρουσι τὰ τῶν παλαιῶν ἄντρον
καλούντων καὶ σπήλαιον· ἄλλοι δὲ καὶ τὸν δημιουργὸν ἐν τῷ κοσμουργεῖν παί-
ζειν εἰρήκασι, καθάπερ Ἡράκλειτος. πρὸς δὲ ταῦτα ῥᾳδιον ἀπαντᾶν [3]). ὅ τε
102 γὰρ κόσμος, εἰ [4]) κάλλιστός ἐστι καὶ εὐδαίμων θεὸς, ὥς φησι | Πλάτων, ἀλλὰ
πρός γε τὸν νοητὸν καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἄντρον εἰκότως ὀνομάζεται καὶ σπή-
λαιον, καὶ μάλιστα ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς ταῖς εἰς τὰ σώματα καὶ τὴν ὕλην ῥε-
πούσαις· ὁ δὲ δημιουργὸς εἰ καὶ ἄριστος τῶν αἰτίων, ἀλλὰ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν
περὶ τὰ νέα δημιουργήματα πρόνοιαν παιδιὰν ἄν τις καλέσειεν ὡς πρὸς τὰς
ἐξῃρημένας τῶν αἰσθητῶν ἐνεργείας. διὰ ταῦτα μὲν οὖν ὁ δημιουργὸς τοιαύ-
της ἔτυχεν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος ἐν τοῖς παροῦσιν εὐφημίας· κατανοητέον δὲ καὶ
τὴν τοῦ καλλίστου πρὸς τὸ ἄριστον σύνταξιν ὅπως ἤρτηται τῶν πρωτίστων ἀρ-
χῶν. ὡς γὰρ ἐν ἐκείναις τὸ κάλλος ἐξῆπται τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἡ καλλοποιὸς αἰτία
τῆς πηγῆς τῶν ἀγαθῶν πάντων, οὕτω δὴ καὶ ἐν τούτοις· ὁ μὲν γὰρ [5]) κόσμος
εἴρηται κάλλιστος, ὁ δὲ δημιουργὸς ἄριστος, καὶ ἐξήρτηται τοῦ ἀρίστου τὸ
κάλλιστον. ἔτι δὲ, ὅπως μιμεῖται τὴν δημιουργίαν αὐτὴν ὁ περὶ αὐτῆς λόγος.
B ὡς γὰρ αὐτὸς ὁ κόσμος ἀπὸ τῆς [6]) πλημμελοῦς ἄγεται | πρὸς τὴν τάξιν καὶ
τὴν πρὸς τὸ νοητὸν ὁμοίωσιν ὑπὸ τῆς δημιουργίας, οὕτω δὴ καὶ ὁ περὶ αὐτοῦ
λόγος πρότερον μὲν τοῖς ἀπεμφαίνουσιν ἐχρῆτο τῶν ὀνομάτων, γιγνόμενον αὐ-
τὸν καὶ ἀπολλύμενον καλῶν, νῦν δὲ αὖ τοῖς [7]) σεμνοτάτοις, κάλλιστον μὲν τῶν
γεγονότων, πατρὸς δὲ ἔγγονον ἀρίστου, παραδείγματος δὲ ἄγαλμα θειοτάτου
προσαγορεύων αὐτόν· μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ τοῖς ἁγιωτάτοις αὐτὸν ὑμνήσει [8])
τῶν ὀνομάτων.

Τούτων δὲ ὑπαρχόντων αὖ, πᾶσα ἀνάγκη, τόνδε [9]) τὸν κό-
σμον εἰκόνα τινὸς εἶναι. (Pag. 29 B.)

Δόξειε μὲν τοῖς ἁπλουστέροις τοῦτο τῷ προειρημένῳ ταὐτὸν εἶναι· τί γὰρ
διαφέρει, φαίη ἄν τις μὴ σκοπῶν ἀκριβῶς, εἰπεῖν, ὅτι [10]) πρὸς τὸ παράδειγμα
δεδημιούργηται ὁ κόσμος καὶ εἰκών τινός ἐστιν; ἔστι δὲ τῇ ἀληθείᾳ τούτων
ἑκάτερον τοῦ λοιποῦ κεχωρισμένον. ἐπειδὴ γὰρ δυνατὸν τὸν μὲν [11]) δημιουργὸν
πρὸς παράδειγμα ποιεῖν, τὸ δὲ δημιουργούμενον μὴ γίγνεσθαι τοῦ παραδείγμα-
τος εἰκόνα τῷ μὴ κρατεῖσθαι παρὰ τῆς δημιουργικῆς αἰτίας, ἵνα μὴ τοῦτο καὶ
C ἐπὶ τοῦ κόσμου οἰηθῇς, ὅτι μὲν ὁ δημιουργὸς πρὸς παράδειγμα | ἔβλεπε [12]) καὶ
ὅτι ἄριστος ὢν πρὸς τὸ θειότατον, ἐδείκνυεν ἐξ ὧν ἔλεγε πρὸς τὸ νοητὸν δεδη-

[1]) 101, 51 *ἄριστος*) *αἴτιος* B. (corr. Tayl.) — [2]) 101, 52 *τολμῶσι*) *τολμῶσιν* B. — [3]) 101, 54 *ἀπαντᾶν*) *ἀπαντᾷν* A. — [4]) 101, 54 *εἰ*) Immo *εἰ καὶ* — [5]) 102, 7 *γὰρ*) om. B. — [6]) 102, 9 *τῆς*) Fort. *τοῦ* — [7]) 102, 12 *αὖ τοῖς*) *αὐτοῖς* B. — [8]) 102, 13 *ὑμνήσει*) *ὑπεμνήσει* A. *ὑπομνήσει* B. — [9]) 102, 14 *τόνδε*) *τὸν δὲ* B. — [10]) 102, 16 *ὅτι*) *ὅτι εἰ* — [11]) 102, 17 *τὸν μὲν*) *τὸν* B. *μὲν* A. — [12]) 102, 20 *ἔβλεπε*) *ἔβλεπεν* B.

μιουργῆσθαι[1]) τὸ πᾶν· ὅτι δὲ καὶ τοῦτο κεκράτηται τῷ εἴδει καὶ ὄντως[2]) μεμίμηται τὸ παράδειγμα, δεδήλωκεν ἐκ τῆσδε τῆς ῥήσεως. εἰ γὰρ εἰκών ἐστιν ὁ κόσμος, ὡμοίωται πρὸς τὸ πᾶν τὸ νοητόν. τὸ γὰρ μὴ ἀνόμοιον, ἀλλ' ὅμοιον καὶ ἐοικὸς εἰκών ἐστιν. ἔχεις οὖν εἰκόνων μὲν καλλίστην τὸ πᾶν αἰσθητὸν, αἴτιον δὲ ἄριστον τὸ νοερὸν, παραδειγμάτων[3]) θειότατον τὸ νοητὸν, καὶ πανταχοῦ μὲν ἕκαστον, ἐπεὶ καὶ τὸ αἰσθητὸν νοῦ μετέχει καὶ τοῦ ὄντος, καὶ τὸ νοερὸν ἑνοειδῶς μὲν τὰ αἰσθητὰ, δευτέρως δὲ ἔχει τὰ νοητὰ[4]), καὶ τὸ νοητὸν ἀρχηγικῶς καὶ ἡνωμένως τά τε νοερὰ καὶ αἰσθητὰ προείληφεν, ἀλλ' οἰκείως ἐν ἑκάστῃ τάξει τὸ πᾶν. καὶ τὸ μὲν αἰσθητὸν ὡς δημιούργημα πρόκειται, τὸ δὲ αἰώνιον τὸ μὲν ὡς δημιουργικὸν, τὸ δὲ ὡς παραδειγματικόν. καίτοι καὶ ἐν τῷ δημιουργικῷ τὸ παραδειγματικόν ἐστιν· εἰς γὰρ ἑαυτὸ βλέπον ποιεῖ· πᾶς γὰρ νοῦς ἑαυτὸν ὁρᾷ καὶ ὁ αὐτός ἐστι πρὸς τὸ ἐν αὐτῷ νοητόν· καὶ αὖ ἐν τῷ παραδειγματικῷ | τὸ δημιουργικόν. καὶ γὰρ ἐκεῖνο ποιεῖ τὸ γιγνόμενον. οὐ γὰρ D ὥσπερ ὁ κοροπλαθικὸς τύπος παράδειγμά ἐστιν, οὐδ'[5]) ὡς ἡ Σωκράτους εἰκὼν εἰκόνος ἄλλης, ἀλλ' αὐτῷ τῷ εἶναι τὸ παραδειγματικὸν αἴτιον ὅμοια ἑαυτῷ ποιεῖ τὰ δεύτερα. διαφέρει δὲ ὅμως δημιουργεῖν παραδειγματικῶς καὶ παράδειγμα εἶναι δημιουργικῶς[6]). τὸ μὲν γάρ ἐστιν οὐσιωδῶς ἐνεργεῖν, τὸ δὲ οὐσιοῦν ἐνεργητικῶς, καὶ τὸ μὲν νοεῖν νοητῶς, τὸ δὲ νοητὸν εἶναι νοερῶς. ἴδιον γὰρ παραδείγματος μὲν τὸ τῷ εἶναι ποιεῖν, δημιουργοῦ δὲ τὸ τῷ ἐνεργεῖν. οὐ γὰρ ταὐτὸν τὸ τῷ εἶναι ποιεῖν[7]) καὶ τὸ γινώσκειν καὶ ἐνεργεῖν διὰ γνώσεως[8]). ἐπεὶ καὶ ἡ ψυχὴ ζῆν μὲν ποιεῖ τῷ εἶναι, τεχνικῶς δὲ ποιεῖ[9]) τὸ[10]) γινώσκειν, καὶ τὸ μὲν ἔχει[11]) κατ' οὐσίαν, τὸ δὲ κατ' ἐνέργειαν. καὶ τί δεῖ φιλοσόφως ταῦτα μηκύνειν; πάλαι γὰρ ὁ θεολόγος[12]) ἔν γε τῷ Φάνητι τὴν δημιουργικὴν αἰτίαν ἀνύμνησεν· ἐκεῖ γὰρ ἦν τε καὶ προῆν, ὥσπερ ἔφη καὶ αὐτὸς, Βρόμιός τε μέγας καὶ Ζεὺς ὁ πανόπτης, ἵνα δὴ τῆς διττῆς δημιουργίας ἔχῃ τὰς οἱονεὶ[13]) πηγάς· καὶ ἐν τῷ Διὶ τὴν παραδειγματικήν. | Μῆτις γὰρ αὖ καὶ οὗ- E τός ἐστιν, ὥς φησι Καὶ Μῆτις πρῶτος γενέτωρ καὶ Ἔρως πολυτερπής, αὐτός τε ὁ Διόνυσος καὶ Φάνης καὶ Ἠρικεπαῖος[14]) συνεχῶς ὀνομάζεται. πάντα ἄρα μετείληχεν ἀλλήλων τὰ αἴτια καὶ ἐν ἀλλήλοις ἐστὶν, ὥστε καὶ ὁ τὸν δημιουργὸν λέγων ἐν αὐτῷ[15]) τὸ παράδειγμα περιέχειν ἔστιν ὅπῃ φησὶν ὀρθῶς, καθάπερ ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος[16]) διατάττεται, καὶ ὁ τὸ παράδειγμα δημιουργὸν ἀποφαινόμενος, ὥσπερ ὁ γενναῖος Ἀμέλιος[17]). ἑώρα γὰρ ὁ μὲν ἐν τῷ

---

1) 102, 20 δεδημιουργῆσθαι) δεδημιουργεῖσθαι — 2) 102, 21 ὄντως) ὄντος B. (corr. Tayl.) — 3) 102, 24 παραδειγμάτων) Addendum videtur δέ. — 4) 102, 25 νοητὰ) αἰσθητὰ B. (corr. Tayl.) — 5) 102, 31 οὐδ') οὐδὲ B. — 6) 102, 32 καὶ παράδειγμα εἶναι δημιουργικῶς) om. A. — 7) 102, 34 δημιουργοῦ — ποιεῖν) om. A. — 8) 102, 35 διὰ γνώσεως) διαγνώσεως B. — 9) 102, 36 ποιεῖ) ποιῇ B. — 10) 102, 36 τὸ) τῷ A. — 11) 102, 36 ἔχει) ἔχειν B. — 12) 102, 37 ὁ θεολόγος. m. A. — 13) 102, 39 οἱονεὶ) οἱονεῖ B. — 14) 102, 41 Ἠρικεπαῖος) cum signo crucis B. Cf. 99, 9. — 15) 102, 42 αὐτῷ) αὑτῷ — 16) 102, 43 Ἰάμβλιχος· m. A. — 17) 102, 44 ἀμέλιος· m. A.

παραδείγματι δημιουργικὸν ἰδίωμα προϋπάρχον· ἐκεῖ γὰρ ὁ πρώτιστός ἐστι Ζεύς, καὶ διὰ τοῦτο [1]) ἐποίει τὸν Φάνητα δημιουργόν· ὁ δὲ ἐν τῷ δημιουργῷ τὸ παράδειγμα. ἦν γὰρ καὶ ἐν τούτῳ καταποθεὶς ὁ Μῆτις· καὶ διὰ τοῦτο [2]) εἰς ταὐτὸν ἦγε τῷ δημιουργικῷ τὸ παραδειγματικὸν αἴτιον. ταῦτα καὶ περὶ τούτων. εἰ δὲ εἰκόνα κέκληκεν ὁ Πλάτων τὸν κόσμον, οὐ δεῖ θαυμάζειν. καίτοι γὰρ κάλλιστος ὢν εἰκών γε τοῦ νοητοῦ κάλλους, καὶ διὰ τῆς ὁμοιότητος ταύτης δείκνυσι
F τὰ τὴν γένεσιν ἐπιτροπεύοντα [3]) καὶ τὸ εἶδος ὡς ὅλον | ὑποδεξάμενα τοῦ παραδείγματος. οὕτω καὶ ὁ φιλόσοφος εἰκόνα τὸν κόσμον τοῦ νοητοῦ προσεῖπεν, ὡς ἐοικότα τῷ σφετέρῳ παραδείγματι. καὶ τὸ ἀνάγκη δὲ προσκείμενον θαυμαστὴν ἐμφαίνει καὶ ἄφατον καὶ ὄντως ἄρρητον οὖσαν [4]) τὴν τούτου πρὸς ἐκεῖνο ὁμοίωσιν. μετὰ τοῦτο καὶ τῇ ἀποδείξει μαρτυρεῖ ὡς ἐχούσῃ [5]) τὸ ἀναμφίλεκτον καὶ τὸ ἀραρός. ἐκ γὰρ τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν προελήλυθε.

Μέγιστον δὴ παντὸς ἄρξασθαι κατὰ φύσιν ἀρχήν. **(Pag. 29 B.)**

Τοῦτο οἱ μὲν ἐν τῷ παντὸς καταστίξαντες ἀναγινώσκουσιν· οἷς ἡ λέξις |
103 ἐνδείκνυται, ὅτι πάντων μέγιστόν ἐστι τὸ ἀρχὴν θέσθαι τῶν λόγων τὴν κατὰ φύσιν οὖσαν ἀρχήν· οἱ δὲ ἐν τῷ μέγιστον δή, τὸ παντὸς τῷ ἐχομένῳ συνάπτοντες· οἷς σημαίνει τὸ κῶλον, ὅτι μέγιστόν ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς κατὰ φύσιν ἀρχῆς ἄρξασθαι τοῦ παντός. καὶ οἱ μὲν τῶν προλαβόντων ἕνεκά φασιν εἰρῆσθαι, ὡς ὀρθῶς συμπερασθέντων [6]) διὰ τὰς ὑποθέσεις ἀναγκαίας οὔσας· οἱ δὲ τῶν εὐθὺς ῥηθησομένων, ὡς δέον, εἰ μέλλοιμεν ἀρχὴν θήσεσθαι τὴν ὀφειλομένην, προδιορίσασθαι, ποίους εἶναι προσήκει τοὺς περὶ τῶν αἰσθητῶν λόγους· οἱ δὲ τῶν μετὰ ταῦτα περὶ τῆς τελικῆς αἰτίας παραδοθησομένων· αὕτη γὰρ ἀρχὴ μεγίστη καὶ κατὰ φύσιν, ἣν δεῖ μάλιστα θεωρεῖν, καὶ ἀφ' ἧς ἀρχομένους προσήκει τὰ ἑξῆς ἀποδιδόναι· πρὶν δὲ περὶ ταύτης ποιήσασθαι τὸν λόγον, εἴπωμεν [7]), ὁποῖος ὁ τρόπος ἔσται τῶν φυσικῶν λόγων. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ περὶ πάντων ὀρθῶς εἰρῆσθαι τοῦτο τὸ ἀξίωμα. καθόλου γάρ ἐστι καὶ ἐφαρμόζει τοῖς τε προ-
B ειρημένοις | καὶ τοῖς ἐχομένοις καὶ τοῖς εἰσαῦθις ῥηθησομένοις, μᾶλλον δὲ οὐ τούτοις μόνοις, ἀλλὰ καὶ πάσῃ τῇ δημιουργίᾳ. ὡς γὰρ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἀρχῆς οἱονεὶ [8]) ῥίζης ὁρμώμενος [9]) ὁμολόγους πρὸς αὐτὴν ἀποδίδωσι τοὺς μετὰ

---

[1]) **102, 45** *διὰ τοῦτο*) *διατοῦτο* B. — [2]) **102. 46** *διὰ τοῦτο*) *διατοῦτο* — [3]) **102, 49** *ἐπιτροπεύοντα*) Tayl. coni. *ἐπιπρέποντα* et ita haec vertit: Through this similitude also, it exhibits such things as adorn and beautify generation, and receives as a whole the form of the paradigm. Fortasse *τὰ τὴν γένεσιν ἐπιτροπεύοντα* elementa sunt ortum administrantia, quatenus sine iis ortus esset nullus. *Καὶ* autem h. l. non et, sed etiam significare temporis inter *ἐπιτροπεύοντα* et *ὑποδεξάμενα* intercedens diversitas docet. — [4]) **102, 52** *ὄντως ἄῤῥητον οὖσαν*) *ἄῤῥητον* B. — [5]) **102, 52** *μαρτυρεῖ ὡς ἐχούσῃ*) *μαρτυρεῖν ὧν ἔχουσι*, in m. vulg., A. — [6]) **103, 4** *συμπερασθέντων*) *συμπεραθέντων* A. — [7]) **103, 8** *εἴπωμεν*) *εἴπομεν* B. *εἴπωμεν* Timaei est horum ex mente interpretum. — [8]) **103, 11** *οἱονεὶ*) *οἱοινεὶ* B. — [9]) **103, 11** *ὁρμώμενος*) *ἀρχόμενος*, in m. *γρ. ὁρμώμενος*, A.

ταῦτα τῆς αἰτίας ἀπολογισμοὺς, καὶ ἡ ἐπιστήμη αὕτη ἀπὸ τῶν οἰκείων ὑποθέσεων συνάγει τὰ οἰκεῖα συμπεράσματα. ἕπεται[1]) οὖν τῇ μὲν τάξει τῶν πραγμάτων ἡ ἐπιστήμη, ταύτῃ δὲ ὁ διδασκαλικὸς λόγος. καὶ τοῦτο μέγιστόν ἐστι, πρῶτον μὲν, ὅτι μιμεῖται τὰ ὅλα καὶ τὴν τῶν ὄντων πρόοδον, ἔπειθ᾽, ὅτι καὶ τὸ μικρότατον ἐν τῇ ἀρχῇ παροφθὲν πολλαπλασιάζεται προϊόντος, καὶ τρίτον ἡ ἀρχὴ ἥμισυ λέγεται τοῦ παντός. εἰ δὲ τοῦτο, μεγίστην ἔχει μοῖραν[2]) τοῦ πράγματος, εἰ δὲ, ὡς καί[3]) φασί τινες, καὶ πλέον τι τοῦ παντός ἐστιν ἡ ἀρχὴ, θαυμασίως ἂν αὐτῇ προσέδυ[4]) τὸ μέγιστον. δηλοῦσι δὲ καὶ οἱ ποιηταὶ λέγοντες, ὡς ἅπαντα τὰ πράγματα, ἣν καλὰς ἀρχὰς λάβῃ, καλῶς τελευτᾶν καὶ[5]) μεσοῦν φιλεῖ βροτοῖς. καὶ μέντοι καὶ ὁ Ἀθηναῖος ξένος[6]) διὰ τοῦτο[7]) θεὸν ἀποκαλεῖ τὴν ἀρχὴν, ἐὰν τύχῃ τοῦ πρέποντος. | ἀρχὴ γάρ, C
φησι, θεὸς ἐν ἀνθρώποις ἱδρυμένη πάντα ὀρθὰ ποιεῖ, ἐὰν μοίρας τῆς προσηκούσης τύχῃ. ἀλλὰ τί τὸ κατὰ φύσιν; ἢ τὸ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον ἀπειληφὸς, ἢ τὸ ἐκ τῶν κατ᾽ οὐσίαν πρῶτον[8]) προϊόν. ἀρχὴ γὰρ καὶ τὸ ἔσχατον ὡς πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ᾽ οὐ πρὸς τὴν φύσιν· οἰκεῖον δὲ καὶ τοῦτο αὐτὸ τοῖς προκειμένοις τὸ κατὰ φύσιν[9]), ἐν οἷς ὁ περὶ τῆς[10]) ὅλης φύσεως γίνεται λόγος καὶ τῶν ἔργων τῆς φύσεως, καὶ τῇ ἀρχῇ τῶν προκειμένων λόγων. ἔστιν οὖν ἀρχὴ κατὰ φύσιν τοῦ μὲν παντὸς ἡ τελικὴ αἰτία, τῶν δὲ ἀποδείξεων αἱ ὑποθέσεις, τῶν δὲ λόγων ὁ διορισμὸς περὶ τοῦ εἴδους τῆς διδασκαλίας, εἴτ᾽ ἀραρυῖαν αὐτὴν καὶ ἀμετάπτωτον καὶ ἀπηκριβωμένην ὑποληπτέον, εἴτε εἰκοτολογίαν, ἀλήθειαν μὲν οὐκ οὖσαν, πίστιν δὲ καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ὡμοιωμένην[11]).

ὧδε οὖν περί τε εἰκόνος καὶ περὶ τοῦ παραδείγματος αὐτῆς διοριστέον. (Pag. 29 B.)

Τρία ταῦτά ἐστιν ἐχόμενα συμφυῶς ἀλλήλων, τὰ πράγματα, τὰ νοήματα καὶ οἱ λόγοι. κατὰ μὲν οὖν τὰ πράγματα καὶ τὰ νοήματα τὰς πρώτας ἔλαβεν ὑποθέσεις, κατὰ δὲ τοὺς λόγους τοῦτον ποιήσεται τὸν ὁρισμόν. ὅτε μὲν γὰρ διέκρινεν ἀπὸ τοῦ | ὄντος τὸ γιγνόμενον, τῆς τῶν πραγμάτων ἀντείχετο θεω- D
ρίας· ὅτε δὲ τὰς ἡμετέρας γνώσεις διορίζει ἐπὶ τοῖς πράγμασι[12]), τῆς[13]) τῶν νοημάτων· νῦν δὲ τοὺς λόγους μερίζων κατὰ τὰς διαφόρους γνώσεις, τῶν λόγων ἡμῖν ἀποδείξει τὴν διωρισμένην φύσιν· ὥστε εἶναι ταῦτα ἀλλήλοις ὁμόλογα, πράγματα διττὰ, τὸ ὂν καὶ τὸ γενητὸν, γνώσεις διττὰς, νόησιν καὶ δόξαν, λόγους διττοὺς, μονίμους καὶ εἰκότας. καὶ πόθεν γὰρ ἄλλοθεν αἱ γνώσεις,

---

[1]) 103, 13 ἕπεται) ἕπετο B. — [2]) 103, 16 μοῖραν) δύναμιν B. — [3]) 103, 16 ὡς καί) καὶ ὡς A. — [4]) 103, 17 προσέδυ) Fort. προσέφυ — [5]) 103, 18 καὶ) deest. (τελευτᾶν A.) — [6]) 103, 19 ὁ Ἀθηναῖος ξένος) Leg. Lib. VI. Pag. 775 E. — [7]) 103, 19 διὰ τοῦτο) διατοῦτο — [8]) 103, 21 πρῶτον) πρώτων A. — [9]) 103, 22 οἰκεῖον—φύσιν) om. B. — [10]) 103, 22 τῆς) τοῖς B. — [11]) 103, 26 ὡμοιωμένην) ὁμοιωμένην B. — [12]) 103, 31 πράγμασι) πράγμασιν B. — [13]) 103, 31 τῆς) τοῖς B. (corr. Tayl., sed eo non contentus et grammaticam susque deque habens etiam ἀντείχετο θεωρίας post τῆς inseri iussit.)

ἢ ἀπὸ τῶν γνωστῶν; πόθεν δὲ ἡ διαφορότης τῶν λόγων, ἢ ἀπὸ τῶν γνώσεων; ἔνιοι μὲν οὖν φασὶν, ὅτι λογογραφίας[1]) ἐστὶ τὸ προδιορίζεσθαι, τίς ὁ τρόπος τῶν λόγων, καὶ ποῖον εἶναι χρὴ τὸν ἀκροατὴν, καὶ ὅτι τοῦτο καὶ Ἀριστοτέλης ἐζήλωσε καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν νεωτέρων· ἐγὼ δὲ φαίην ἂν, ὅτι μιμεῖται τὴν δημιουργίαν αὐτὴν ὁ λόγος. ὡς γὰρ ἐκείνη προάγει μὲν καὶ ἀφανεῖς τοῦ κόσμου ζωὰς, ὑφίστησι δὲ καὶ τὸ ἐμφανὲς καὶ ἐπέχει καὶ τοῦδε τὸν ὅρον πρὸ τοῦ κόσμου παντὸς, οὕτω δὴ καὶ ὁ Τίμαιος ἔχεται μὲν τῆς τῶν πραγμάτων θεω-
E ρίας, ποιεῖται δὲ καὶ τὸ εἶδος τῶν λόγων οἰκεῖον | τοῖς πράγμασι, προσείληφε δὲ καὶ προδιορίζεται τῆς ὅλης θεωρίας τὸν τρόπον τῶν λόγων, ἵνα πρὸς τοῦτον τὸν ὅρον ἀπευθύνῃ τὴν σύμπασαν διδασκαλίαν. διὰ τί οὖν μὴ πρότερον, ἀλλὰ νῦν; ὅτι μετὰ τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι γενητὸν εἶναι δεῖ τὸν κόσμον, ἀναγκαίως διορίζεται, ποῖον εἶναι δεῖ τὸν περὶ τῶν αἰσθητῶν πραγμάτων λόγον, ἀλλ᾽ οὐ πρότερον, ἀγνοουμένης τῆς φύσεως τοῦ παντός. ὅταν δὲ εἰκόνα λέγῃ τὸ πᾶν, τοιαύτην[2]) ληπτέον τὴν εἰκόνα, ὁποίαν τὴν τῶν ψυχῶν εἶναι νομίζομεν, ὥσπερ οὐδὲ τὸ παράδειγμα ἄγονον καὶ ἀδρανὲς, ἀλλὰ τὴν ἀφομοίωσιν δοτέον τῷ κόσμῳ τούτῳ πρὸς τὸ[3]) νοητὸν, πρῶτον μὲν κατὰ τὴν γόνιμον τοῦ παραδείγματος δύναμιν· αὐτῷ γὰρ τῷ[4]) εἶναι ἀφ᾽ ἑαυτοῦ παράγει τὴν εἰκόνα· δεύτερον δὲ κατὰ τὴν δημιουργικὴν αἰτίαν τὴν ἀποτελοῦσαν τὸ πᾶν ὁμοιότατον τῷ νοητῷ ταῖς εἰς αὐτὸ[5]) ἐνεργείαις, τρίτον δὲ κατὰ τὴν αὐτοῦ τοῦ κόσμου πρὸς τὴν εἰδοποιίαν καὶ τὴν μετουσίαν τῶν νοητῶν ἐπιστροφήν· ἀφομοιοῖ[6]) γὰρ καὶ ἑαυ-
F τὸν ἐκεῖνος, ὥς φησι[7]) τὸ λόγιον, ἐπειγόμενος τὸν | τύπον περιβάλλεσθαι τῶν εἰδώλων, ὧν αὐτῷ προτείνουσιν οἱ νοητοὶ θεοί.

ὡς ἄρα τοὺς λόγους ὧνπέρ εἰσιν ἐξηγηταί, τούτων αὐτῶν καὶ συγγενεῖς ὄντας. (Pag. 29 B.)

Ὥσπερ ἡ τῶν ὄντων πρόοδος ἀφ᾽ ἑνὸς γίνεται τῶν[8]) πολλῶν, καὶ ἡ τῶν ἐγκοσμίων ἀπὸ μονάδος ἐπὶ τὸν οἰκεῖον[9]) ἀριθμὸν, οὕτω δὴ καὶ ὁ τοῦ Τιμαίου λόγος, ὁμοιούμενος[10]), ὅπερ αὐτός φησι[11]), τοῖς οὖσιν, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἀξιώματος ἄρχεται καὶ τοῦ καθόλου κἄπειθ᾽ οὕτω τὴν διαίρεσιν ἐπάγει τοῖς λόγοις. τί οὖν τὸ ἓν ἀξίωμα καὶ κοινὸν ἐν τούτοις; ὅτι δεῖ τὸν λόγον συγγενῆ τοῖς |
104 πράγμασιν εἶναι, ὧν δὴ καὶ ἔστιν[12]) ἐξηγητής. καὶ ἐοίκασιν ἐντεῦθεν ἀφορμὰς λαβόντες οἱ περὶ Ἀλβῖνον καὶ Γάϊον Πλατωνικοὶ[13]) διορίζειν, ποσαχῶς δογματίζει Πλάτων, καὶ ὅτι διχῶς, ἢ ἐπιστημονικῶς, ἢ εἰκοτολογικῶς[14]), καὶ

---

1) 103, 35 *λογογραφίας*) *λογογραφικὸν* A. — 2) 103, 44 *τοιαύτην*) Haud inepte Tayl. coni. *οὐ τοιαύτην* et deinde *ἀψύχων* pro *ψυχῶν*. — 3) 103, 45 *τὸ*) *τὸν* A. — 4) 103, 46 *τῷ*) *τὸ* B. — 5) 103, 48 *αὐτὸ*) *αὐτὸν* B. — 6) 103, 49 *ἀφομοιοῖ*) *ἀφομοιεῖ* B. — 7) 103, 49 *φησι*) *φησιν* B. — 8) 103, 51 *τῶν*) Tayl. coni. *πρὸ τῶν*, quo non est opus. — 9) 103, 52 *οἰκεῖον*) *εἰκεῖον* B. — 10) 103, 52 *ὁμοιούμενος*) *ὡμοιούμενος* — 11) 103, 53 *φησι*) *φησιν* B. — 12) 104, 1 *ἔστιν*) *ἔξεστιν* — 13) 104, 2 *Πλατωνικοὶ*) *Πλατωνικὸν* B. *ἀλβῖνος* · | *γάϊος*: m. A. — 14) 104, 2 *εἰκοτολογικῶς*) *εἰκολογικῶς* B.

οὐ καθ' ἕνα τρόπον οὐδὲ ὡς μίαν ἀκρίβειαν τῶν παντοίων[1]) ἐχόντων λόγων,
εἴτε περὶ τῶν ὄντων εἶεν εἴτε περὶ τῶν διὰ γενέσεως[2]) ὑφισταμένων, ἀλλ'
ἧπερ ἔχει τὰ πράγματα, ταύτῃ καὶ τῶν λόγων συνδιῃρημένων τοῖς πράγμασι
καὶ οὕτως ἐχόντων τοῦ τε ἀκριβοῦς πέρι καὶ τοῦ σαφοῦς περὶ τὰ ὑποκείμενα
αὐτοῖς πράγματα, ὡς τοὺς μὲν τοὺς λόγους[3]) λέγειν τῶν δογμάτων τὸ ἀκρι-
βὲς, τοὺς δὲ τὸ εἰκός. δεῖ γὰρ ὅμοιον εἶναι τὸν λόγον τοῖς πράγμασιν· οὐδὲ
γὰρ ἄλλως ἂν[4]) τὴν φύσιν ἐξηγήσαιτο, ἢ συγγενῶς ἔχων πρὸς αὐτά. δεῖ γὰρ ὃ
τὸ πρᾶγμα συνῃρημένως ἐστὶ, τοῦτο εἶναι αὐτὸν ἀνειλιγμένως, ἵνα καὶ ἐκ-
φαίνῃ[5]) τὸ πρᾶγμα καὶ ὑφειμένος ᾖ τῆς φύσεως αὐτοῦ· τὸν γὰρ τρόπον τοῦ-
τον καὶ τὰ θεῖα αἴτια τοῦ λόγου | τάς τε οὐσίας ἐκφαίνει τῶν πρὸ αὐτῶν καὶ B
συμφυῆ πρὸς αὐτά ἐστιν. ἐν μὲν οὖν θεοῖς ὁ τοῦ Διὸς ἄγγελος, ὃς δὴ λόγος
ἐστὶν ὡς πρὸς τὸν νοῦν τοῦ πατρὸς, ἀπαγέλλει[6]) τὴν βούλησιν αὐτοῦ τοῖς δευ-
τέροις· ἐν δὲ ταῖς οὐσίαις ἡ ψυχὴ λόγος οὖσα τῶν νοητῶν ἐκφαίνει τὴν ἡνω-
μένην τῶν ὅλων ἐν αὐτοῖς αἰτίαν ἀπ' αὐτῶν λαβοῦσα τὴν ὑπόθεσιν[7])· ἐν δὲ
τοῖς κρείττοσιν ἡμῶν γένεσιν ἡ ἀγγελικὴ τάξις ἀπὸ τῶν θεῶν ὑποστᾶσα συνε-
χῶς ἑρμηνεύει καὶ διαπορθμεύει τὸ ἄῤῥητον τῶν θεῶν[8]). εἰκότως ἄρα καὶ ὧδε
ὁ λόγος ὁ τῶν πραγμάτων συγγενής ἐστι τοῖς πράγμασι[9]). τοῦτο μὲν οὖν[10])
κοινὸν ἀξίωμα πρὸ τῶν διῃρημένων εἰρήσθω· τὰ ἑξῆς συνδιαιρεῖ τῇ ποιότητι
τῶν πραγμάτων τοὺς διαφόρους τρόπους τῶν λόγων.

Τοῦ μὲν οὖν μονίμου καὶ βεβαίου, καὶ μετὰ νοῦ καταφανοῦς, μονίμους καὶ ἀμεταπτώτους, καθ' ὅσον[11]) οἷόν τε ἀνελέγκτους προσήκει λόγους εἶναι, καὶ ἀνικήτους· τούτου δὲ μηδὲν ἐλλείπειν. (Pag. 29 B.)

Τὸ παράδειγμα[12]) πρότερον μὲν ἀεὶ ὂν ἐκάλει καὶ κατὰ ταὐτὰ ἔχον καὶ
νοήσει περιληπτὸν, νῦν δὲ μόνιμον καὶ βέβαιον, τοῦτο μὲν ἀντὶ τοῦ ἀεὶ ὄντος
καὶ μετὰ νοῦ καταφανοῦς, τοῦτο δὲ ἀντὶ τοῦ λοιποῦ, | τοῦ[13]) νοήσει περιλη- C
πτοῦ· τοὺς δὲ περὶ αὐτοῦ λόγους μονίμους μὲν, ἵνα καὶ διὰ τῆς τοῦ ὀνόματος
ταὐτότητος τὴν πρὸς τὰ πράγματα αὐτῶν ὁμοιότητα ἐνδείξηται, ἀμεταπτώ-
τους δὲ, ἵνα ἀπεικονίζωνται τὸ τοῦ πράγματος βέβαιον, ἀνελέγκτους δὲ, ἵνα τὸ
νοήσει μιμῶνται περιληπτὸν καὶ ἐπιστημονικῶς προέρχωνται[14]). δεῖ γάρ, εἰ
μέλλοιεν οἱ λόγοι[15]) προσήκοντες εἶναι τοῖς νοητοῖς, τὸ ἀπηκριβωμένον ἔχειν

---

[1]) 104, 3 *παντοίων*) *παντείων* B. — [2]) 104, 4 *διὰ γενέσεως*) *διαγενέσεως* A. — [3]) 104, 6 *τοὺς λόγους*) Hoc glossema videtur. — [4]) 104, 7 *ἂν*) om. A. — [5]) 104. 8 *ἐκφαίνῃ*) *ἐκφαίνοι* B. — [6]) 104, 11 *ἀπαγγέλλει*) *ἀπαγγέλει* A. — [7]) 104. 13 *ὑπόθεσιν*) Tayl. coni. *ὑπόστασιν*, quo nunc expleta in sqq. lacuna minus esse opus videtur. — [8]) 104, 13 *ὑποστᾶσα — τῶν θεῶν*) om. B. — [9]) 104, 14 *πράγμασι*) *πράγμασιν* B. — [10]) 104, 14 *οὖν*) *οὖν καὶ* B, cui Tayl. etiam *ἓν* addendum censebat. — [11]) 104, 17 *καθ' ὅσον*) *καθόσον* B. — [12]) 104, 18 *ἐλλείπειν. Τὸ παράδειγμα πρότερον*) *ἐλλείπειν τὸ παράδειγμα. πρότερον* — [13]) 104, 19 *λοιποῦ, τοῦ*) om. A. — [14]) 104, 22 *προέρχωνται*) *προσέρχωνται* A. *προσέρχονται* B. — [15]) 104, 23 *λόγοι*) *λόγοις* B.

αὐτοὺς καὶ τὸ ἀραρὸς, ἅτε περὶ τοιούτων πραγμάτων ὄντας. ὡς γὰρ ἡ γνῶσις τῶν ἀϊδίων ἀμετάπτωτος, οὕτω καὶ ὁ λόγος· ἀνειλιγμένη[1]) γάρ ἐστι[2]) γνῶσις. ἐπεὶ δὲ εἰς πλῆθος πρόεισιν οὗτος καὶ σύνθετον[3]) ἔλαχε φύσιν καὶ διὰ τοῦτο[4]) ἐλαττοῦται τῆς ἑνώσεως καὶ ἀμερείας τοῦ πράγματος, ἐκεῖνο μὲν ἑνικῶς μόνιμον καὶ βέβαιον καὶ νῷ καταφανὲς προσεῖπε[5]), τοῦτον[6]) δὲ πληθυντικῶς μονίμους λόγους καὶ ἀμεταπτώτους καὶ ἀνελέγκτους εἰπών. καὶ ἐπειδήπερ ἐν τῷ λόγῳ ἔστι μέν τις ὁμοιότης πρὸς τὸ παράδειγμα, ἔστι δέ τις καὶ ἀνομοιότης καὶ αὕτη πλείων, ἓν μὲν ὄνομα παρέλαβε κοινὸν, τὸ μόνιμον, τὰ δὲ ἄλλα
D διαφέροντα. καὶ ἐπειδήπερ | ὁ ἐπιστημονικὸς λόγος ἀνέλεγκτός ἐστιν, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν γνῶσιν (οὐδὲν γὰρ ἐν ἡμῖν ἐστὶ κρεῖττον ἐπιστήμης) ἐλέγχεται δὲ ὑπ᾽ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ὡς μὴ δυνάμενος αὐτοῦ τὴν φύσιν ὥς ἐστι[7]) περιλαβεῖν καὶ ὡς ἀπολειπόμενος αὐτοῦ τῆς[8]) ἀμερείας, τὸ καθ᾽ ὅσον[9]) οἷόν τε προσέθηκε. καὶ γὰρ αὐτὴ ἡ ἐπιστήμη ὡς μὲν ἐν ψυχαῖς ἀνέλεγκτός ἐστιν, ἐλέγχεται δὲ ὑπὸ νοῦ ἀνελίττουσα τὸ ἀμερὲς καὶ συνθέτως αἱροῦσα τὸ ἁπλοῦν. ἐπεὶ καὶ αἴσθησιν μὲν ἐλέγχει φαντασία, διότι μετὰ πάθους γιγνώσκει κατὰ σύγκρισιν ἢ διάκρισιν[10]), ὧν αὐτὴ καθαρεύει· δόξα δὲ φαντασίαν, διότι μετὰ τοῦ τύπου καὶ μορφῆς, ὧν αὐτὴ κρείττων· ἐπιστήμη δὲ δόξαν, διότι χωρὶς τοῦ τῆς αἰτίας ἀπολογισμοῦ γιγνώσκει, ὃν αὐτὴ[11]) μάλιστα καταδεῖ· καὶ νοῦς δὲ, ὡς εἴρηται, ἐπιστήμην, διότι μεταβατικῶς διαιρεῖ τὸ γνωστὸν, αὐτὸς δὲ ὁμοῦ πᾶν μετὰ τῆς αἰτίας[12]). νοῦς οὖν ὁ μόνος ἀνίκητος. ἐπιστήμη δὲ καὶ ἐπιστημονικὸς λόγος ὑπὸ νοῦ κρατεῖται κατὰ τὴν τοῦ ὄντος γνῶσιν.

Τοὺς δὲ τοῦ πρὸς μὲν ἐκεῖνο ἀπεικασθέντος, ὄντος δὲ εἰκόνος εἰκότας. (Pag. **29** C.)

E Ὅτι μὲν[13]) ὁ περὶ[14]) τῶν γενητῶν | λόγος περὶ εἰκόνος[15]) ἐστὶ, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο[16]) καὶ αὐτὸν[17]) εἰκότα προσρητέον, καταφανές· ἴσως δὲ ζητήσειεν ἄν τις, τίνας λόγους ἀποδοτέον λοιπὸν τοῖς μὴ πρὸς τὸ νοητὸν μὲν εἰκασμένοις, οὖσι δὲ ὅμως ἐν τῷ παντὶ, οἷα δή φαμεν εἶναι τά τε εἰκαστὰ καὶ ὅσα τεχνητά. ἢ τούτοις οἱ εἰκαστικοὶ[18]) λόγοι προσήκουσιν, ἄλλοι τῶν εἰκότων ὄντες. ἄλλο γὰρ τὸ εἰκάζειν· ἀμυδρότερον γὰρ τοῦτο καὶ τῆς αἰσθήσεως· ἄλλο τὸ ἐοικέναι· τοῖς γὰρ λόγοις προσήκει τοῦτο τοῖς τῶν εἰκόνων τοῦ ὄντος ἐξηγηταῖς. καὶ τὰ τεχνητὰ οὖν καὶ τὰ εἰκαστὰ διὰ τῶν εἰκαστικῶν ἑρμηνεύεται λόγων. εἰ μὴ ἄρα

---

1) **104, 25** *ἀνειλιγμένη) ἀνειλεγμένη* — 2) **104, 25** *ἐστι) ἐστιν* B. — 3) **104, 25** *σύνθετον) συνθέτην* B. — 4) **104, 26** *διὰ τοῦτο) διατοῦτο* B. — 5) **104, 27** *προσεῖπε) προσεῖπεν* B. — 6) **104, 27** *τοῦτον) τοῦτο* A corr. — 7) **104, 31** *ὡς ἐστι) ὥς ἐστι* B. — 8) **104, 32** *ἀπολειπόμενος αὐτοῦ τῆς) ἀπόμενος αὐτοῦ τὰς* B. Tayl. coni. *ἀποστησάμενος*, intactum relinquens *τάς*. — 9) **104, 32** *καθ᾽ ὅσον) καθόσον* B. — 10) **104, 34** *ἢ διάκρισιν)* om. B. *ἡ αἴσθησις κατὰ σύγκρισιν γινώσκει, ἢ διάκρισιν*: m. A. — 11) **104, 36** *αὐτὴ) αὐτῇ* B. — 12) **104, 37** *αἰτίας) οὐσίας* B. — 13) **104, 39** *μὲν) δὲ* B. — 14) **104, 39** *περὶ) πρὸ* B. (corr. Tayl.) — 15) **104, 40** *εἰκόνος) εἰκόνων* A. — 16) **104, 40** *διὰ τοῦτο) διατοῦτο* B. — 17) **104, 40** *καὶ αὐτὸν)* om. B. — 18) **104, 42** *εἰκαστικοὶ) εἰκαστοὶ* B.

τοῖς μὲν ὄντως εἰκαστοῖς, ὅπερ εἴπομεν, ἄλλους τοιούτους[1]), τῶν δὲ τεχνητῶν τοῖς μὲν πρώτοις ἀπὸ τῶν εἰδῶν εἰκότας, τοῖς δὲ δευτέρως ὑποστᾶσιν, ἃ δὴ καὶ ἔστι τρίτα ἀπὸ τῆς ἀληθείας, τοιούτους, οἵους καὶ τοῖς φύσει εἰκαστοῖς. καὶ γὰρ τὰ εἰκαστὰ τῶν αἰσθητῶν εἰκόνες, ὥσπερ καὶ ἐκεῖνα τῶν νοητῶν, οἷον ἡ γεγραμμένη κλίνη τῆς ὑπὸ τοῦ τέκτονος γεγονυίας. ἔτι δὲ κἀκεῖνο ἐνθυμητέον, ὅτι νῦν ὁ Πλάτων περὶ τῶν φυσικῶν εἰκόνων διαλέγεται καὶ διὰ τοῦτο[2]) καὶ τοὺς λόγους διχῇ διεῖλε.| τὰ γὰρ πρὸς τὸ νοητὸν εἰκασθέντα τὰ φύσει ἐστίν, F
ἀλλ' οὐ τὰ τεχνητά. οὐ γὰρ κατά τινας ἰδέας ὁ τεχνίτης ποιεῖ ἃ ποιεῖ, εἰ καὶ δοκεῖ τοῦτο λέγειν ὁ ἐν Πολιτείᾳ[3]) Σωκράτης. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν τὰ εἰρημένα παραδείγματος εἴρηται χάριν καὶ οὐ περὶ αὐτῶν τῶν ἰδεῶν· ποιητὴν γὰρ αὐτῶν[4]) λέγει τὸν θεὸν καὶ δημιουργόν· τῶν[5]) ἰδεῶν οὐκ ἔστι δημιουργός· ἐν δὲ τῷ[6]) Πρωταγόρᾳ σαφῶς ἀποδέδεικται κατὰ τὸν Πλάτωνα μήτε ἐν ἡμῖν εἶναι λόγους τῶν τεχνῶν καὶ πολλῷ πλέον[7]) τῶν τεχνητῶν, μήτε ἐν θεοῖς αὐτῶν ἑστάναι παραδείγματα. ταῦτ' οὖν | οὐ πρὸς τὸ νοητὸν γέγονε. διεῖλε δὲ νῦν ὁ Πλάτων 105
τοὺς λόγους εἴς τε τὸν περὶ τοῦ νοητοῦ καὶ τὸν περὶ τῆς εἰκόνος τοῦ νοητοῦ. τοῦτο οὖν καὶ ἐνδεικνύμενος εἶπε τὸ τοὺς δὲ τοῦ πρὸς μὲν ἐκεῖνο ἀπεικασθέντος, ὄντος δὲ εἰκόνος εἰκότας. ἀπείκασται δὲ πρὸς τὸ νοητὸν τὰ ἔργα τῆς φύσεως, οὐχὶ καὶ τὰ κατὰ τέχνην, ὡς οὐδὲ τὰ καθ' ἕκαστα[8]) διωρισμένως, ἀλλ' αἱ[9]) ἐπ' αὐτοῖς κοινότητες. εἴρηται δὲ περὶ τούτων ἐν ἄλλοις.

Ἀνάλογόν τε ἐκείνοις ὄντας. ὅτι ὅ πρὸς γένεσιν οὐσία, τοῦτο πρὸς πίστιν ἀλήθεια. (Pag. 29 C.)

Πρότερον μὲν δύο ἡγούμενα ἐποίει[10]), νοητὸν καὶ γενητὸν ἢ παράδειγμα καὶ εἰκόνα, καὶ δύο τούτοις ἀνάλογον ἐλάμβανεν[11]), ἐπιστήμην καὶ εἰκοτολογίαν ἢ ἀλήθειαν καὶ πίστιν· ὡς ἀλήθειαν πρὸς τὸ νοητὸν παράδειγμα, οὕτω πίστιν πρὸς τὴν γενητὴν εἰκόνα· νῦν δὲ γεωμετρικῶς καὶ τὸ ἐναλλὰξ προσέθηκεν. εἰ γὰρ ὡς ἀλήθεια πρὸς τὸ νοητόν, οὕτως ἡ πίστις πρὸς τὸ γενητόν, ἐναλλὰξ ὡς ἀλήθεια πρὸς πίστιν, οὕτω τὸ νοητὸν| πρὸς τὸ γενητόν[12]). καὶ εὖ πάνυ B
προλόγους μὲν ἐποίησε[13]) τὸ νοητὸν καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἤρξατο δὲ ὅμως ἀπὸ τοῦ γενητοῦ καὶ τῆς πίστεως, ἵνα μίξῃ τὸ πρὸς ἡμᾶς τῇ τάξει τῇ κατὰ φύσιν καὶ τὴν ἀξίαν φυλάξῃ τῶν πραγμάτων καὶ ἀπὸ τῶν ἡμῖν ἐπιχειρήσῃ γνωρίμων. ὁ μὲν οὖν Πλάτων διαρρήδην τούς τε λόγους καὶ τὰς γνώσεις τοῖς γνωστοῖς

---

[1]) 104, 45 *ἄλλους τοιούτους*) sc. *ἀποδοτέον* — [2]) 104, 49 *διὰ τοῦτο*) *διατοῦτο* B. — [3]) 104, 51 *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 596 B. — [4]) 104, 52 *αὐτῶν*) *αὐτὸν* A. — [5]) 104, 52 *τῶν*) Immo *τῶν δὲ* — [6]) 104, 53 *τῷ*) om. B. — [7]) 104, 53 *πλέον*) *πλέων* B. *ὅτι οἱ λόγοι τῶν τεχνιτῶν, οὔτε ἐν ἡμῖν εἰσιν, οὔτ' ἐν θεοῖς τὰ αὐτῶν παραδείγματα*: m. A. — [8]) 105, 4 *καθ' ἕκαστα*) *καθέκαστα* A. — [9]) 105, 4 *αἱ*) om. B. — [10]) 105, 6 *ἐποίει*) *ἐποίησε* B. — [11]) 105, 7 *ἐλάμβανεν*) *ἐλάμβανε* A. — [12]) 105, 9 *ἐναλλὰξ ὡς — τὸ γενητόν*) om. A. — [13]) 105, 10 *ἐποίησε*) *ἐποίησεν* B.

συνδιεῖλεν[1]· ὁ δέ γε Παρμενίδης, καίτοι διὰ ποίησιν ἀσαφὴς ὤν, ὅμως καὶ αὐτὸς ταῦτα ἐνδεικνύμενός φησιν· Ἠμὲν[2]) ἀληθείης εὐφεγγέος ἀτρεμὲς ἦτορ Ἠδὲ βροτῶν δόξας[3]), αἷς οὐκ ἔνι πίστις ἀληθής. καὶ πάλιν· Εἰ δ', ἄγε, τῶν ἐρέω, κόμισαι[4]) δὲ σὺ μῦθον ἀκούσας, Αἵπερ ὁδοὶ μοῦναι[5]) διζήσιός εἰσι νοῆσαι. Ἡ[6]) μὲν, ὅπως ἔστιν[7]) τε καὶ οὐκ ἔστιν[8]) μὴ εἶναι, Πειθοῦς[9]) ἐστὶ κέλευθος· ἀληθείῃ γὰρ ὀπηδεῖ[10])· Ἡ δ'[11]), ὡς οὐκ ἔστιν[12]) γε καὶ ὡς χρεών ἐστι μὴ εἶναι, Τὴν δ' ἤτοι[13]) φράζω παναπειθέα ἔμμεν[14]) ἀταρπόν[15]). καὶ Οὔτε[16]) γὰρ ἂν γνοίης τό γε[17]) μὴ ὄν· οὐ γὰρ ἐφικτόν· Οὔτε φράσαις. λέγει δ' οὖν καὶ ὁ φιλόσοφος ἐπὶ διττοῖς πράγμασιν, οὖσι[18]) καὶ μὴ οὖσι, διττὰς εἶναι τὰς γνώσεις, ἀλήθειαν, ἣν καὶ εὐ-
C φεγγῆ κέκληκεν, ὡς | τῷ φωτὶ τῷ νοερῷ διαλάμπουσαν[19]), καὶ πίστιν, ἣν τῆς μονίμου γνώσεως ἀφεῖλεν. ἔοικε δὲ ἡ πίστις, ἣν Πλάτων νῦν παρείληφεν, ἑτέρα τις εἶναι παρὰ τὴν ἐν Πολιτείᾳ[20]) λεγομένην ἐν τῇ κατατομῇ τῆς γραμμῆς. ἐκείνη μὲν γὰρ ἄλογός ἐστι γνῶσις, ὅθεν καὶ διῄρηται μὲν ἀπὸ τῆς εἰκασίας, τέτακται δὲ κατὰ τὴν αἴσθησιν, αὕτη δὲ λογικὴ μέν ἐστι, συμμίγνυται δὲ πρὸς τὰς ἀλόγους γνώσεις, αἰσθήσει καὶ εἰκασίᾳ χρωμένη, διὸ καὶ ἀναπίμπλαται πολὺ[21]) τοῦ ἀστάτου. τὸ γὰρ ὅτι λαμβάνουσα παρὰ τῆς αἰσθήσεως ἢ τῆς εἰκασίας, οὕτω τὰς αἰτίας ἀποδίδωσιν· αἱ δὲ γνώσεις αὗται πολὺ τὸ συγκεχυμένον ἔχουσι καὶ ἄστατον. διὸ[22]) καὶ ὁ ἐν Φαίδωνι[23]) Σωκράτης πολλὰ κατηγορεῖ τῆς αἰσθήσεως· οὔτε ἀκούομεν ἀκριβῶς οὐδὲν οὔτε ὁρῶμεν· πῶς ἂν οὖν ἡ ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως ἀρχομένη γνῶσις ἔχοι τὸ ἀκριβὲς καὶ ἄπταιστον; τὰ μὲν γὰρ ἐπιστήμῃ μόνῃ χρώμενα μετ'[24]) ἀκριβείας πᾶν συναιρεῖ τὸ γνωστὸν, τὰ δὲ μετ' αἰσθήσεως σφάλλεται καὶ διαπίπτει τἀκριβοῦς διὰ τὴν αἴσθησιν καὶ
D δι' αὐτὸ τὸ γνωστὸν ἄστατον ὄν. τὸ μὲν γὰρ ἔνυλον ἀεὶ τρεπόμενον καὶ ῥέον | τί ἂν λέγοι τις, ὅ γε οὐδ' ἀκαρῆ διαμένειν πέφυκε[25]); τὸ δὲ οὐράνιον διὰ μὲν τὸ πόῤῥω ἡμῶν εἶναι οὐκ ἔστιν εὔγνωστον οὐδ' ἐπιστήμῃ ληπτὸν, ἀλλ' ἀγαπῶσι

---

[1]) 105, 13 *συνδιεῖλεν*) *διεῖλεν* B. *παρμενίδης*· m. A. — [2]) 105, 14 *Ἠμὲν*) *Τὸ μὲν* — corr. H. Stephanus *Ποίησ. φιλόσ.* Pag. 45. (*φησι* A.) — [3]) 105, 14 *δόξας*) *δόξαις* — corr. Steph. — [4]) 105, 15 *κόμισαι*) *κομῖσαι* B. (corr. Steph.) — [5]) 105, 15 *μοῦναι*) *μοῦσαι* — [6]) 105, 16 *Ἡ*) *ἡ* A. — [7]) 105, 16 *ἔστιν*) *ἔστι* B. *ἐστί* A. — [8]) 105, 16 *ἔστιν*) *ἐστὶ* B. *ἔστι* A. — [9]) 105, 16 *Πειθοῦς*) *πιθοῦς* — corr. Steph. — [10]) 105, 16 *ὀπηδεῖ*) *ὁπηδεῖ* — [11]) 105, 17 *Ἡ δ'*) *ἥδ'* A. — [12]) 105, 17 *ἔστιν*) *ἔστι* — [13]) 105, 17 *δ' ἤτοι*) *δήτοι* — [14]) 105, 17 *ἔμμεν*) *ἔμμεν'* — [15]) 105, 17 *ἀταρπόν*) *ἀτεροπόν* B. (corr. Steph.) — [16]) 105, 18 *Οὔτε*) *Οὔτε τε* B. (corr. Steph.) — [17]) 105, 18 *τό γε*) *τὸ* A. — [18]) 105, 19 *οὖσι*) *οὖσιν* B. — [19]) 105, 20 *διαλάμπουσαν*) *λάμπουσαν* B. — [20]) 105, 21 *Πολιτείᾳ*) Lib. VI. Pag. 511 E. — [21]) 105, 24 *πολὺ*) om. A. — [22]) 105, 25 *κατὰ ἀριστοτέλους*· m. A. — [23]) 105, 26 *Φαίδωνι*) Respici videtur Pag. 83 A: *ἀπάτης μὲν μεστὴ ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων σκέψις, ἀπάτης δὲ ἡ διὰ τῶν ὤτων καὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων.* — [24]) 105, 28 *μετ'*) *μετὰ* A. *ὅτι ἡ διὰ τῆς αἰσθήσεως γνῶσις, οὐκ ἔχει τὸ ἄπταιστον, καὶ διὰ τὸ γιγνῶσκον, καὶ διὰ τὸ γνωστόν*· m. A. — [25]) 105, 30 *πέφυκε*) *πέφυκεν* B.

καὶ τὸ ἐγγὺς ἐν τῇ περὶ αὐτοῦ θεωρίᾳ καὶ τὸ πιθανόν· πᾶν γὰρ τὸ ἐν τόπῳ ὂν δεῖται τοῦ ἐκεῖ γενησομένου πρὸς τὸ ἐπιγνωσθῆναι πάντως ὁποῖόν ἐστιν· ἀλλ' οὐ τὸ νοητὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ τόπῳ διείληπται τὰ[1]) τῆς ἡμετέρας γνώσεως· ὅπου γὰρ ἂν στήσῃ τις τὴν διάνοιαν, ὥσπερ πανταχοῦ παρούσης ἐφάπτεται τῆς ἀληθείας· εἰ δέ τι καὶ δυνατὸν ἀραρὸς περὶ αὐτοῦ λέγειν, καὶ τοῦτο δυνατὸν καθ' ὅσον τοῦ ὄντος μετείληφε, καθ' ὅσον[2]) νοήσει ληπτόν ἐστι. διὰ γὰρ τῶν γεωμετρικῶν καθολικῶν οὐσῶν ἀποδείξεων, εἴ τι ἀναγκαῖον συνάγειν περὶ αὐτοῦ δυνατὸν[3]) μόνως· ὡς δὲ αἰσθητὸν δύσληπτόν ἐστι καὶ δυσθεώρητον. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τούτων· ἀπορήσειε[4]) δ' ἄν τις, πῶς ἔτι τὸν δημιουργὸν εὑρεῖν ἔργον ἂν φήσειέ τις[5]) καὶ εὑρόντα εἰς πάντας ἀδύνατον λέγειν, ὅπου γε περὶ[6]) τοῦ παραδείγματος μονίμους καὶ ἀμεταστάτους καὶ ἀνελέγκτους ἀποδιδόναι λόγους οἷοί τέ ἐσμεν. | ἢ[7]) τὸ μὲν περὶ τοῦ δημιουργοῦ ῥηθὲν ἐφαρμόσει πολλῷ E μᾶλλον καὶ αὐτῷ τῷ παραδείγματι· μειζόνως[8]) γὰρ ἐκεῖνο καὶ εὑρεῖν ἔργον καὶ εὑρόντα λέγειν εἰς ἅπαντας· οὔτε δὲ περὶ τοῦ δημιουργοῦ τοὺς μετ' ἐπιστήμης ἀπεγίγνωσκε γίγνεσθαι λόγους οὔτε περὶ ἄλλου του τῶν ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων. καὶ τίνι γὰρ ἂν ὁ Πλάτων διαφέροι τῶν ἄλλων φυσιολόγων, ἢ τὴν περὶ τῶν θείων ἐπιστήμην ἐπιδεικνύμενος; εἰ δὲ διαφερόντως ἐπὶ τῆς δημιουργικῆς αἰτίας τοῦτο ὑπέμνησεν ἡμᾶς, ὅτι ἔργον αὐτὴν εὑρεῖν, οὐ χρὴ θαυμάζειν. ἐγίγνωσκε γάρ, οἶμαι, τοὺς ἄλλους φυσιολόγους[9]) τὴν ποιητικὴν αἰτίαν εἰς φυσικὰς δυνάμεις μεταγαγόντας. ἵνα οὖν μὴ ταὐτὸν ἐκείνοις πάθωμεν[10]), δυσεύρετον καὶ δύσγνωστον ἀποφαίνεται εἶναι τὴν δημιουργικὴν ἀρχήν. ταῦτα καὶ πρὸς τὴν ἀπορίαν. ἀλήθειαν δὲ πολλαχοῦ[11]) τῶν ὄντων ὁ Πλάτων ὑποτίθεται, τοῖς θεολόγοις ἑπόμενος. ἄλλη γὰρ ἡ ἑνοειδὴς ἀλήθεια, τὸ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ προϊὸν[12]) φῶς, ὃ καὶ τὴν καθαρότητα, ὡς ἐν[13]) Φιλήβῳ λέγει, καὶ τὴν ἕνωσιν ἐν Πολιτείᾳ[14]), παρέχεται τοῖς νοητοῖς, ἄλλη ἡ ἀπὸ τῶν νοητῶν, ἡ καταλάμπουσα τὰς νοερὰς | διακοσμήσεις, ἣν ὑποδέχεται πρώτως ἡ ἀσχημάτιστος F καὶ ἀχρωμάτιστος καὶ ἀναφὴς οὐσία, οὗ δὴ καὶ τό τῆς ἀληθείας ἐστὶ πεδίον, ὡς ἐν Φαίδρῳ[15]) γέγραπται, ἄλλη ἡ συμφυὴς ταῖς ψυχαῖς, ἡ διὰ νοήσεως ἐφαπτομένη τοῦ ὄντος καὶ ἐπιστήμης[16]) συνοῦσα τοῖς ἐπιστητοῖς. τρίτον γὰρ ὡς ἐν πλάτει λέγειν τὸ ψυχικὸν φῶς ἀπὸ τοῦ νοητοῦ, τοῦ μὲν νοεροῦ πλάτους

---

[1]) 105, 33 *τὰ*) *τὰς* B. *γνῶσιν* h. l. idem dicere videtur, quod *νόησιν*. Perperam Tayl. since it is not *apprehended* by us in place. *διείληπται* non differt a *κεχώρισται*. — [2]) 105, 35 *καθ' ὅσον — καθ' ὅσον*) *καθόσον – καθόσον* B. — [3]) 105, 36 *δυνατὸν*) Fort. *δυνατὸν, δυνατὸν* — [4]) 105, 37 *ἀπορία*. m. A. — [5]) 105, 38 *τις*) ut Timaeus Pag. 28 C. — [6]) 105, 39 *περὶ*) *περὶ μὲν* B. — [7]) 105, 40 *λύσις*. m. A. — [8]) 105, 40 *μειζόνως*) *μειζόνος* B. — [9]) 105, 45 *φυσιολόγους*) *φυσιολόγων* B. — [10]) 105, 46 *πάθωμεν*) *πάθομεν* B. — [11]) 105, 47 *ποσαχῶς ἡ ἀλήθεια*: m. A. — [12]) 105, 48 *προϊὸν*) *προϊὼν* B. — [13]) *105. 48 ἐν*) deest — Philebi locum Proclus non unum, sed plures respexisse videtur. *Cf. Pag.* 55 C. 58 D. 62 C. — [14]) 105, 49 *Πολιτείᾳ*) Lib. VI. Pag. 508 E. 509 B. cl. Procl. in Parm. T. V. Pag. 154 sq. Cous. — [15]) 105, 51 *Φαίδρῳ*) Pag. 248 B. cl. 247 C. — [16]) 105, 52 *ἐπιστήμης*) Fort. *δι' ἐπιστήμης*

ἀπὸ τοῦ νοητοῦ[1]) πληρουμένου, τοῦ δὲ αὖ ψυχικοῦ παρὰ τοῦ νοεροῦ. ταύτην οὖν τὴν ἐν ψυχαῖς ἀλήθειαν ληπτέον καὶ νῦν, ἐπεὶ καὶ πίστιν ταύτην ἐλαμβά-
106 νομεν, ἀλλ' οὐ τὴν ἄλογον καὶ ἀπεῤῥιμμένην[2]) | πάσης λογικῆς ἐπιστάσεως, καὶ συναπτέον τὴν μὲν τοῖς νοητοῖς, τὴν δὲ τοῖς αἰσθητοῖς.

Ἐὰν οὖν ὦ Σώκρατες πολλὰ πολλῶν εἰπόντων περὶ θεῶν[3]) καὶ τῆς τοῦ παντὸς γενέσεως μὴ δυνατοὶ γιγνώμεθα πάντη πάντως αὐτοὺς[4]) ἑαυτοῖς ὡμολογημένους[5]) καὶ ἀπηκριβωμένους ἀποδοῦναι λόγους, μὴ θαυμάσῃς. (Pag. 29 C.)

Πρῶτον τὰς ὑποθέσεις παρέσχετο τῆς ὅλης φυσιολογίας καὶ τὰ λήμματα συνήγαγεν, ὧν δεῖ[6]) πρὸς τὴν θεωρίαν, τρία μὲν ὄντα ταῦτα, πέντε δὲ ἐκείνας οὔσας. δεύτερον τὸν τρόπον ἀφωρίσατο τῶν λόγων. τρίτον παρασκευάζει τὸν ἀκροατήν, ὅπως προσήκει τοὺς μέλλοντας ὑποδέχεσθαι λόγους. δεῖ γὰρ αὐτὸν οὐχ ὡς ἀπηκριβωμένων ἀκροᾶσθαι λόγων ὅσοι λέγονται περὶ τῶν φυσικῶν, οὐδὲ ὡς ἐπιστημονικῶν ὄντως, ἀλλ' ὡς ἐοικότων ἐκείνοις, ἔτι δὲ γιγνώσκειν, ὅτι καθάπερ ὁ κόσμος συγκέκραται ἔκ τε φυσικῶν δυνάμεων καὶ νοερᾶς καὶ θείας οὐσίας (συνυφίσταται γὰρ τὰ φυσικὰ ἔργα τῷ νοερῷ φέγγει[7]) τοῦ
B πατρός, ὥς φησι καὶ τὸ λόγιον) οὕτω δὴ | καὶ ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος σύμμιξιν ποιεῖται πίστεως καὶ ἀληθείας. τὰ γὰρ ἀπ' αἰσθήσεως λαμβανόμενα πολλῆς μετέχει τῆς εἰκοτολογίας, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν νοητῶν ὁρμώμενα τὸ ἀνέλεγκτον ἔχει καὶ ἄπταιστον. ὅταν γὰρ καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ δημιουργοῦ λέγωμεν, ὅτι βουλεύεται καὶ διανοεῖται καὶ ὅτι ποιεῖ τάδε πρὸ τῶνδε, τῆς ἀληθείας ἀπολειπόμεθα τῶν πραγμάτων· ὥστε εἰ περὶ τῶν ἀεὶ ὄντων λέγοντες ὅπως προνοοῦσι τοῦ παντός, ἀναγκαζόμεθα μερίζειν τὸ ἀμέριστον καὶ ἔγχρονον ποιεῖν τὸ αἰώνιον, πολλῷ μᾶλλον οἱ περὶ αὐτῶν τῶν αἰσθητῶν λόγοι τοῦ ἀκριβοῦς ἂν διαμαρτάνοιεν. τί οὖν; φαίη τις ἄν· οὐκ ἀκριβεῖς τινὰς λόγους περὶ τοῦ οὐρανοῦ ἀποδίδομεν[8]), οἷον[9]) ὅτι οἱ ἐν αὐτῷ κύκλοι διχοτομοῦσιν ἀλλήλους; οὐχὶ δὲ καὶ ὅταν μὴ τὸ ἀκριβές, ἀλλὰ τὸ σύνεγγυς ἀγαπῶμεν, διὰ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν τοῦ πράγματος φύσιν ἀποπίπτομεν τῆς ἀκριβείας; ἢ καὶ ὅταν μὴ[10]) ἀπ' αἰσθήσεως λαμβάνωμεν τὰς ἀρχάς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν καθόλου λόγων; ὡς μὲν οὖν ἐν νοητοῖς, οἱ περὶ τοῦ οὐρανοῦ λόγοι τἀκριβὲς ἐπιδείκνυνται
C καὶ ἀνέλεγκτον, ὡς δ' ἐν αἰσθητοῖς[11]), ἐλέγχονται | καὶ οὗτοι διὰ τῶν ἀΰλων εἰδῶν. σκόπει[12]) γὰρ οὖν καὶ τοῦτο αὐτὸ τὸ νῦν ῥηθέν. οἱ μέγιστοί, φασι, κύκλοι δίχα τέμνουσιν ἀλλήλους. οὐκοῦν[13]) ἀνάγκη κατὰ σημεῖα γίγνεσθαι τὴν

---

1) 105, 53 *νοητοῦ) νοεροῦ* A. — 2) 105, 54 *ἀπεῤῥιμμένην) ἀποῤῥιμμένην* B. *ἀπεῤῥιμένην* A. — 3) 106, 2 *εἰπόντων περὶ θεῶν) π. θ. εἰ.* B. — 4) 106, 3 *αὐτοὺς) ἂν τοὺς* A. — 5) 106, 3 *ὡμολογημένους) ὡμολογουμένους* B. — 6) 106, 4 *δεῖ) δὴ* B. — 7) 106, 9 *φέγγει) φέγγι* B. — 8) 106, 16 *ἀποδίδομεν) ἀποδίδωμεν* — 9) 106, 16 *οἷον*) om. B. — 10) 106, 18 *μὴ) μὲν* B. — 11) 106, 19 *αἰσθητοῖς) πιστητοῖς* B. *ἐπ' αἰσθητοῖς*, in m. *ὡς δ' ἐν ἐπιστητοῖς*, A. — 12) 106, 20 *σκόπει) σκοπεῖ* B. — 13) 106, 21 *οὐκοῦν) οὐκ οὖν* B.

τομήν. τοῦτο δὲ ἀμερές. τί οὖν ἐν μεριστῷ τοιοῦτον; τίς δὲ ἀδιάστατος ἐν δια-
στατοῖς[1]) οὐσία; πᾶν γὰρ τὸ ἐν σώματι γεγονὸς φυσικῷ συμμερίζεται τῷ ὑπο-
κειμένῳ. τί οὖν; οὐχὶ καὶ σημεῖόν ἐστι φυσικόν; ἀλλὰ τοῦτο τοῦ ὄντος ἀμε-
ροῦς ἀπολείπεται καὶ ἔστι σημεῖον μὲν ἐν φυσικοῖς, ἁπλῶς δὲ οὐ σημεῖον,
ὥστε ὁ περὶ σημείου λόγος ἀκριβῶς οὐκ ἐφαρμόσει τῷ τοιούτῳ. ὅλως δὲ ὡς
οἱ περὶ τῶν νοητῶν λόγοι τοῖς διανοητοῖς οὐκ ἐφαρμόσουσιν, οὕτως οὐδ' οἱ
περὶ τῶν ἐπιστητῶν τοῖς αἰσθητοῖς. τὰ μὲν γὰρ νοητὰ παραδείγματα τῶν δια-
νοητῶν, τὰ δὲ διανοητὰ τῶν αἰσθητῶν· ψυχὴ γὰρ ἡ κοσμήσασα τὸν μέγαν οὐ-
ρανὸν καὶ κοσμοῦσα μετὰ τοῦ πατρός· ὥσθ' ὅταν λέγωμεν κύκλους ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπαφὰς καὶ διχοτομίας καὶ ἰσότητας ὡς μὴ περὶ αἰσθητῶν λέγοντες, ἀκρι-
βῶς λέγομεν[2])· ἐπὶ[3]) γὰρ οὖν τῶν ἐνύλων πάντων τὰ τοιαῦτα φλήναφός ἐστιν.
εἰ δέ τις ἡμᾶς ἔροιτο· τί δέ; οὐ τὸ | ὄντως ἴσον λόγος ἐστὶ, καὶ ὁ ὄντως κύ- D
κλος ἀδιάστατος; καθόλου γὰρ ἑκάτερον, τὸ δὲ καθόλου λόγος καὶ εἶδος ἀμε-
ρές. τὰ δὲ ἐν οὐρανῷ μεριστὰ καὶ οὐκ ἄτομα καὶ ἐν ὑποκειμένῳ. πάλιν ἐν-
ταῦθα οὔτε κύκλους οὔτε ἰσότητας οὔτε ἄλλο τοιοῦτον οὐδὲν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς
εἶναί φαμεν, καὶ οὕτω τοὺς αὐτῶν λόγους οὐχ ὁμολογοῦντας αὐτοὺς ἑαυτοῖς
παρεχόμεθα. λέγομεν οὖν συντόμως, ὅτι τὴν ἐπιστήμην[4]) ὁ Πλάτων ποτὲ μὲν
ὁρίζεται τῷ τὰς αἰτίας ἀποδιδόναι μόνον, ποτὲ δὲ τῷ[5]) καὶ τὰ ὑποκείμενα
αὐτῇ μόνιμον ἔχειν οὐσίαν παντελῶς μετὰ τῆς ἀποδόσεως τῶν τῆς αἰτίας ἀπο-
λογισμῶν, ποτὲ δὲ τῷ τὰς ἀρχὰς μὴ εἶναι ὑποθέσεις. καὶ κατὰ τοῦτο μὲν τὸ
εἶδος μίαν ἐπιστήμην ἀφορίζεται τὴν μέχρι τῆς ὄντως[6]) ἀρχῆς ἀνιοῦσαν· αὕτη
γὰρ τὴν ἀρχὴν τὴν ὄντως ἀρχὴν ἀνυπόθετον προΐσταται καὶ τὸ ὑποκείμενον
ἔχει τὸ ὄντως ὂν καὶ ἀπ' αἰτίας ποιεῖται τοὺς λόγους· κατὰ δὲ τὸ δεύτε-
ρον καλεῖ καὶ τὰς διανοητικὰς γνώσεις ἐπιστήμας· κατὰ δὲ τὸ πρῶτον μόνον
δοίη ἂν καὶ τῇ φυσιολογίᾳ τὴν τῆς ἐπιστήμης προσηγορίαν. νῦν δὲ τὸ δεύτε-
ρον[7]) εἶδος ὁρῶν ἀξιοῖ καλεῖν | αὐτὴν εἰκοτολογίαν. ταῦτα μὲν οὖν πρὸς τὴν E
ἀπορίαν· τὴν σύμπασαν ῥῆσιν ἔχουσάν τινα[8]) δυσκολίαν κατὰ τὴν σύνταξιν
οὑτωσὶ πρὸς ἑαυτὴν ἀπευθυντέον μετὰ βραχείας προσθήκης· ἐάν, ὦ Σώ-
κρατες, πολλὰ λέγοντες περὶ πολλῶν, εἶτα τίνων[9]) πολλῶν δει-
κνύων προσέθηκε θεῶν καὶ τῆς τοῦ παντὸς γενέσεως, καὶ ταῦτά ἐστι
τὰ πολλά· ἐὰν δ' οὖν, φησί, πολλὰ περὶ πολλῶν λέγοντες περὶ γε-
νέσεως τῆς τε τοῦ παντὸς καὶ θεῶν τῶν ἐν αὐτῷ, πολλῶν τού-
των ὄντων ἑκατέρων, μὴ δυνώμεθα ἀπηκριβωμένους ἀποδοῦ-
ναι λόγους, μὴ θαυμάσῃς. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τοῖς ἀναγκαίοις ἐνί-

---

1) 106, 22 *διαστατοῖς*) *διαστατῇ* B. — 2) 106, 29 *λέγομεν*) *λόγομεν* A. — 3) 106, 29 *ἐπὶ*) *ἐπεὶ* B. — 4) 106, 33 *ποσαχῶς ἡ ἐπιστημη παρὰ πλάτωνι*: m. A. — 5) 106, 34 *τῷ*) om. B. — 6) 106, 36 *ὄντως*) *ὄντος* B. — 7) 106, 39 *δεύτερον*) Perverse Tayl. *πρῶτον* scribi iubet. Secundum genus respiciens et rerum in eo comprehensarum naturam intuens Plato physiologiae negare nomen scientiae dicitur. — 8) 106, 40 *ἔχουσάν τινα*) *ἔχουσαν* B. — 9) 106, 42 *τίνων*) *τινῶν* B.

σχεσθαι οὐ θαυμαστόν· ἀναγκαῖον δὲ τὸ μὴ ἀκριβῶς διχῶς, διά τε τὸ γνωστὸν οὐχ[1] ὂν μόνιμον οὐδὲ σαφὲς, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν φύσιν ἀνθρωπίνην οὖσαν. Πλάτων μὲν οὖν τοσαύτῃ χρῆται ἐν τοῖς λόγοις ἀσφαλείᾳ· οἱ δὲ ἄλλοι οὐχ οὕτως· ἀλλ' Ἡράκλειτος[2] μὲν ἑαυτὸν πάντα εἰδέναι λέγων πάντας τοὺς ἄλλους ἀνεπιστήμονας ποιεῖ, Ἐμπεδοκλῆς δὲ αὐτὴν ἐπαγγέλλεται[3] δώσειν τὴν ἀλήθειαν· καὶ τάδε[4] τῆς σοφίης[5] ἐπ' ἄκροισι θοάζει. ταῦτα γὰρ οὐ
F κατὰ[6] φιλόσοφον εὐλάβειαν. | οἱ δὲ ἀπὸ τῆς στοᾶς καὶ τὴν αὐτὴν ἀρετὴν εἶναι θεῶν καὶ ἀνθρώπων εἰρήκασι, πολλοῦ δέοντες τῆς τοῦ Πλάτωνος ὁσιότητος εἶναι ζηλωταὶ καὶ τῆς Σωκρατικῆς μετριότητος.

Ἀλλ' ἐὰν ἄρα μηδενὸς ἧττον παρεχώμεθα εἰκότας, ἀγαπᾶν χρὴ μεμνημένους, ὡς ὁ λέγων ἐγὼ ὑμεῖς[7] τε οἱ κριταὶ φύσιν ἀνθρωπίνην ἔχομεν. ὥστε περὶ τούτων τὸν εἰκότα μῦθον ἀποδεχομένους, πρέπει τούτου μηδὲν ἔτι πέρα[8]) ζητεῖν. (Pag. 29 D.)

Διχόθεν ὁ Τίμαιος τὸ μὴ ἀραρὸς μηδ' ἀκριβὲς τῶν περὶ τῆς φύσεως λόγων
107 ὑπέμνησεν, ἔκ τε τῆς αὐτῶν | τῶν πραγμάτων οὐσίας· ἀπὸ γὰρ ἀΰλων ἔνυλα γενόμενα[9] καὶ ἀπὸ ἀμερίστων μεριστὰ καὶ ἀπὸ χωριστῶν ἐν ἀλλοτρίᾳ ἕδρᾳ καὶ ἀπὸ καθολικῶν ἄτομα καὶ μερικὰ τὸν ἐπιστημονικὸν καὶ ἀνέλεγκτον[10] οὐκ ἐπιδέχεται λόγον, ὃς τοῖς καθόλου καὶ τοῖς ἀΰλοις ἐφαρμόζει καὶ τοῖς ἀμερίστοις εἴδεσι· καὶ ἐκ τῆς τῶν ἐπισκοπουμένων ἀδυναμίας. εἰ γὰρ ἔδει τι γνῶναι περὶ αὐτῶν, ἔδει τὴν σύστοιχον αὐτοῖς περιβαλεῖν γνῶσιν, αὕτη δὲ αἴσθησις. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ὄντες ἴσως ἧττον ἂν ἡττήθημεν[11], ἐνταῦθα δὲ ἐν τῷ ἐσχάτῳ τοῦ παντὸς κατῳκισμένοι[12] καὶ πορρωτάτω ὄντες ἐκείνων παχέως καὶ ἡμαρτημένως τῇ αἰσθήσει χρώμεθα. καὶ ἡμεῖς μὲν οὕτω· φύσιν γὰρ ἀνθρωπίνην ἐλάχομεν· ἡ δὲ ἀνθρωπίνη φύσις συνεισφέρει τὴν ἔνυλον ζωὴν τὴν ἐπιπροσθουμένην ὑπὸ τοῦ σώματος, τὴν μεριστὴν, τὴν δεομένην καὶ τῶν ἀλόγων γνώσεων· αὐτοὶ δὲ οἱ θεοὶ καὶ τὸ γενητὸν ἀγενήτως καὶ τὸ διαστατὸν ἀδιαστάτως ἐγνώκασι καὶ τὸ μεριστὸν ἀμερίστως[13] καὶ τὸ ἔγχρονον διαιωνίως καὶ τὸ ἐν-
B δεχόμενον ἀναγκαίως· αὐτῷ γὰρ | τῷ νοεῖν πάντα γεννῶσιν, ὥστε καὶ νοοῦσιν αὐτὰ τοῦτον τὸν τρόπον[14]. μὴ γὰρ οἰηθῶμεν, ὅτι ταῖς τῶν γνωστῶν φύσε-

---

[1]) 106, 46 οὐκ) μὴ A. — [2]) 106, 47. 48 ἡράκλειτος | ἐμπεδοκλῆς· | οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς· m. A. — [3]) 106, 48 ἐπαγγέλλεται) ἐπαγγέλεται B. — [4]) 106, 49 τάδε) τάδ' ἐν A. — [5]) 106, 49 σοφίης) σοφιῆς B. — [6]) 106, 49 κατὰ) κατὰ τὴν B. — [7]) 106, 52 ὑμεῖς) ἡμεῖς B. — [8]) 106, 53 πέρα) πέραν B. — [9]) 107, 1 γενόμενα) γιγνόμενα B. — [10]) 107, 2 τὸν ἐπιστημονικὸν καὶ ἀνέλεγκτον) τῶν ἐπιστομινικῶν καὶ ἀνελέγκτων B. — [11]) 107, 5 ἡττήθημεν) ἠπατήμεθα A. — [12]) 107, 6 κατῳκισμένοι) κατῳκισμένος A. — [13]) 107, 9 καὶ τὸ διαστατὸν — ἀμερίστως) om. B. Tayl. post οἱ θεοὶ supplebat γιγνώσκουσιν. — [14]) 107, 10 κατὰ ἀριστοτέλους· m. A.

σιν[1]) αἱ γνώσεις χαρακτηρίζονται, μηδ' ὅτι τὸ μὴ ἀραρὸς οὐκ ἀραρός[2]) ἐστι παρὰ θεοῖς, ὥς φησιν ὁ φιλόσοφος Πορφύριος (τοῦτο γὰρ αὖ ἐκεῖνος ἀνεφθέγξατο, ὅπερ ἄῤῥητον ἄμεινον) ἀλλ' ὅτι ταῖς τῶν γιγνωσκόντων[3]) διαφοραῖς ἀλλοῖος γίγνεται τῆς γνώσεως ὁ τρόπος. τὸ γὰρ αὐτὸ γιγνώσκει θεὸς μὲν ἡνωμένως[4]), νοῦς δὲ ὁλικῶς, λόγος δὲ καθολικῶς, φαντασία δὲ μορφωτικῶς, αἴσθησις δὲ παθητικῶς. καὶ οὐχ ὅτι τὸ γνωστὸν ἕν, μία καὶ ἡ γνῶσις. ἔτι δέ, εἰ αἱ γνώσεις κατ' οὐσίαν εἰσὶν ἐπὶ τῶν θεῶν καὶ ἔστιν οὐκ ἐπίκτητος ἡ νόησις αὐτῶν, ὡς εἰσίν, οὕτω καὶ γιγνώσκουσι[5]). εἰσὶ δὲ[6]) καὶ ἄϋλοι καὶ αἰώνιοι καὶ ἡνωμένοι καὶ ἄχραντοι· καὶ γιγνώσκουσιν[7]) ἄρα ἀΰλως, αἰωνίως, ἡνωμένως, ἀχράντως. τὸ ἄρα ἔνυλον ἀΰλως καὶ τὸ διεσπαρμένον πλῆθος ἑνοειδῶς καὶ τὸ κατὰ χρόνον μεταβαλλόμενον μονίμως καὶ αἰωνίως καὶ τὸ παρὰ φύσιν πᾶν καὶ σκοτεινὸν καὶ μὴ καθαρὸν ἀχράντως προειλήφασι. τοῦτο μὲν | οὖν μὴ καὶ περιττὸν ᾖ πλείονος ἀξιοῦν παραμυθίας· τρεῖς[8]) δὲ αὖ ληπτέον ἀπὸ τῶν εἰρημένων, ὅτι καὶ παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν γίγνεται τὸ μὴ ἀκριβὲς ἐν τῇ θεωρίᾳ τῶν τοῦ ὄντος[9]) εἰκόνων. δεόμεθα γὰρ καὶ φαντασίας καὶ αἰσθήσεως καὶ ὀργάνων[10]) ἄλλων πολλῶν πρὸς τὴν γνῶσιν· οἱ δὲ θεοὶ τῷ ἑνὶ αὐτῶν καὶ τῇ θείᾳ νοήσει καὶ ταῦτα συνῃρήκασιν[11]). ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν ὑπὸ σελήνην ἀγαπῶμεν ἑλεῖν τὸ ὡς ἐπὶ πολὺ διὰ τὸ τῆς ὑποκειμένης αὐτοῖς ὕλης ἀστάθμητον· ἐπὶ δὲ τῶν οὐρανίων πάλιν αἰσθήσει χρώμενοι καὶ ὀργάνοις ἀναπιμπλάμεθα πολλοῦ τοῦ εἰκότος[12]), καὶ διὰ ταῦτα[13]) καὶ ἐπ' ἐκείνων τὸ ἐγγὺς ἀγαπητὸν ἡμῖν, πόῤῥω κατῳκισμένοις ἐν τῷ πυθμένι, φασί, τοῦ παντός. δῆλον δὲ καὶ ἀπὸ τῶν περὶ αὐτῶν πραγματευσαμένων[14]) ἀπὸ διαφερουσῶν ὑποθέσεων τὰ αὐτὰ περὶ αὐτῶν συναγαγόντων, τῶν μὲν διὰ τῶν ἐκκέντρων, τῶν δὲ διὰ τῶν ἐπικύκλων, τῶν δὲ διὰ τῶν ἀνελιττουσῶν[15]) τὰ φαινόμενα σωζόντων. τί οὖν; φαίη τις ἄν· ἀγαπήσομεν παρὰ Πλάτωνος φυσιολογοῦντος ἀκούοντες ὁπόσα καὶ τῶν ἄλλων, καὶ στέρξομεν | τὸ μηδενὸς ἧττον; ἢ μάλιστα μὲν τοῖς ἔμφροσιν οὕτω περὶ αὐτῶν[16]) ἁρμόσει λέγειν, τὸ μεταξὺ διώκουσιν εἰρωνείας καὶ ἀλαζονείας· τῆς μὲν γὰρ εἴη ἂν[17]) τὸ φάναι πάντων μᾶλλον, τῆς δὲ τὸ[18]) πάντων ἧττον, μεσότης δὲ τὸ μηδενὸς ἧττον· ἔπειτα τὸ μηδενὸς ἧττον[19]) οὐ μόνον λέγοι ἂν τῶν ἤδη προγεγονότων καὶ θεατῶν τῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ

C, D (margin)

[1]) 107, 11 *φύσεσιν*) *φύσαισιν* B. — [2]) 107, 11 *οὐκ ἀραρός*) om. A. *πορφύριος*: m. A. — [3]) 107, 13 *γιγνωσκόντων*) *γινωσκόντων* A. — [4]) 107, 14 *ἡνωμένως*) *ἡνωμένος* A. — [5]) 107, 16 *γιγνώσκουσι*) *γινώσκουσι* A. — [6]) 107, 16 *δὲ*) om. B. — [7]) 107, 17 *γιγνώσκουσιν*) *γινώσκουσιν* A. — [8]) 107, 20 *τρεῖς*) Fort. *τρανῶς*, perspicue. — Tayl. coni. *τοῦτο*. — [9]) 107, 21 *ὄντος*) *ὄντως* — [10]) 107, 22 *ὀργάνων*) *ὀγάνων* B. — [11]) 107, 23 *συνῃρήκασιν*) *συνειρήκασιν* A. — [12]) 107, 25 *εἰκότος*) *εἰκότως* — [13]) 107, 25 *διὰ ταῦτα*) *διαταῦτα* B. — [14]) 107, 26 *πραγματευσαμένων*) *πραγματευσομένων* B. — [15]) 107, 28 *ἀνελιττουσῶν*) *ἀνελαττουσῶν* A. *ἀνελουσῶν* B. Audi *γραμμῶν*, linearum evolventium. (Tayl. through evolvents.) — [16]) 107, 30 *αὐτῶν*) *αὑτῶν* A. — [17]) 107, 31 *ἂν*) om. A. — [18]) 107, 31 *τὸ*) *τῶν* B. — [19]) 107, 32 *μεσότης — μηδενὸς ἧττον*) om. A.

αὐτῶν τῶν πραγμάτων εἰκότων[1]), ὡσανεὶ[2]) ἔλεγεν· εἰ οὖν μηδενὸς ἧττον τῶν πραγμάτων καὶ αὐτοὶ παρεχοίμεθα λόγους εἰκότας μηδ' ἀπολειφθείημεν τῆς φύσεως τῶν γνωστῶν, ἀγαπητέον. θεοὶ μὲν αὐτὰ καὶ κρειττόνως γιγνώσκουσιν[3]), ἡμῖν δὲ ἀγαπητὸν, εἰ καὶ ἐγγὺς αὐτῶν[4]) βάλλομεν. ἄνθρωποι γάρ ἐσμεν καὶ ἐν σώματι κατατετάγμεθα καὶ μερικὸν εἶδος ζωῆς περιβεβλήμεθα[5]) καὶ αὐτοῦ[6]) πολλοῦ[7]) τοῦ εἰκότος ἀναπεπλήσμεθα[8]), ὥστε[9]) εἰκότως καὶ μύθοις ἐοικότας ἐροῦμεν λόγους. πολλῆς γὰρ τῆς παχύτητος καὶ τῆς ἀλογίας, ἣν ὁ μῦθος ἐνδείκνυται, ὁ ἡμέτερος λόγος ἐστὶν ἀναπεπλησμένος, καὶ δεῖ τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει συγγινώσκειν.

Ἄριστ'[10]) ὦ Τίμαιε παντάπασί τε ὡς κελεύεις ἀποδεκτέον. | τὸ μὲν οὖν προοίμιον, θαυμασίως ἀπεδεξάμεθά σου, τὸν δὲ δὴ λόγον[11]) ἡμῖν ἐφεξῆς πέραινε. (Pag. 29 D.)

E

Ἐν μὲν τῇ Πολιτείᾳ τοῦ Σωκράτους διατιθέντος τοὺς λόγους σιωπῇ παρῆν ὁ Τίμαιος, οὐκ ἐνδεικνύμενος τὰς ἑαυτοῦ κρίσεις περὶ τῶν λεγομένων· ἐνταῦθα δὲ ὁ Σωκράτης θαυμαστῶς πῶς[12]) ἀποδέχεται τὸν Τίμαιον, ἐπειδὴ καὶ ἐν τοῖς πράγμασιν, ὧν τὰ πρόσωπα εἰκόνες, τῶν μὲν δευτέρων ἐνεργούντων αὐτὰ ἐν ἑαυτοῖς ἵδρυται τὰ πρῶτα καὶ οὐκ ἐξίσταται ἑαυτῶν οὐδὲ νεύει πρὸς τὰ χείρω, τῶν δὲ θειοτέρων κινουμένων ἐπαίρεται καὶ τὰ κοιλότερα[13]) πρὸς τὴν μετουσίαν αὐτῶν δι' ἔρωτα παμπόλλου θαύματος. εἰκότως ἄρα καὶ ὁ Σωκράτης ἐν τούτοις εὐφημίαν πᾶσαν περὶ τὸν Τίμαιον καταβάλλεται· διὰ γὰρ αὐτοῦ τοῦ θαύματος μειζόνως[14]) συνάπτεται πρὸς αὐτόν. καὶ μὴν καὶ τὸ ἄριστον μὲν[15]) ἐνδείκνυται μὲν καὶ τὸ τέλειον καὶ τὸ νοερὸν τῆς τοῦ Τιμαίου διδασκαλίας καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν, ἐνδείκνυται δὲ αὐτοῦ καὶ τὴν πρὸς τὸν δημιουργὸν

F

ἀναλογίαν. ὡς γὰρ ἐκεῖνος τῶν αἰτίων ἄριστος ἐν τοῖς ἔργοις, | οὕτω δὴ καὶ οὗτος ἄριστος ἐν τοῖς λόγοις. καὶ τὸ παντάπασιν ὡς κελεύεις ἀποδεκτέον ὁποῖον εἶναι προσήκει τὸν ὀρθῶς ὑποδεξόμενον τοὺς περὶ τῶν θείων λόγους, ἐπιδείκνυσιν· ὅτι δὴ λιπαρῶς μὲν ἀντεχόμενον τοῦ διδάσκοντος, ποιοῦντα δὲ παντὶ σθένει τὸ ὑπ' ἐκείνου προστραττόμενον, πείθοντα δὲ ἑαυτὸν, ὡς ὀρθῶς ἔχει πείθεσθαι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις. ἔτι τοίνυν τὸ μὲν προοίμιον τὴν ἐν ταῖς ὑποθέσεσι τῶν ὅλων νοημάτων περιοχὴν ἐνδείκνυται· πάντα

---

[1]) 107, 33 εἰκότων) Immo τῶν εἰκότων — [2]) 107, 33 ὡσανεὶ) ὡσ' ἂν εἰ A. — [3]) 107, 35 γιγνώσκουσιν) γινώσκουσιν A. — [4]) 107, 35 αὐτῶν) ἑαυτῶν B. — [5]) 107, 36 περιβεβλήμεθα) προβεβλήμεθα B. — [6]) 107, 36 αὐτοῦ) Fort. αὐτοὶ — [7]) 107, 37 πολλοῦ) πηλοῦ — Tayl. coni. πολὺ — [8]) 107, 37 ἀναπεπλήσμεθα) ἀπεπλήσμεθα B et cum α super ή A. — [9]) 107, 37 ὥστε) ὥστε καὶ B. — [10]) 107, 39 Ἄριστ') Ἄριστον B. — [11]) 107, 40 λόγον) λόγον, in m. νόμον, A. — [12]) 107, 42 πῶς) Malim ὡς — [13]) 107, 45 κοιλότερα) Fort. κοινότερα — [14]) 107, 47 μειζόνως) μειζόνος B. — [15]) 107, 47 μὲν) delendum videtur.

γοῦν ἐστὶν ἐν αὐτῷ[1]) τὰ προοίμια. | κατὰ τί τε[2]) γὰρ τὸ προοίμιον, εἴρηται, 108
καὶ τί τὸ εἶδος[3]) τοῦ ζητουμένου, καὶ ποίων[4]) ὑποθέσεων καὶ τίνων προδεικνυμένων ἐκ τούτων ἤρτηται, καὶ ὁποῖον[5]) τὸ τῶν λόγων εἶδος, καὶ ὁποῖος ὁ ἀκροατής· ὁ δὲ νόμος εἴληπται ἀπὸ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων. οὗτοι μὲν οὖν εἰσὶ μέλη τινὰ πεποιημένα, τὰ μὲν Ἀθηναϊκά, τὰ δὲ Ἀρεικά, καὶ τὰ μὲν ἐνθεαστικὰ[6]), τὰ δὲ κοσμητικὰ[7]) τῶν ἠθῶν. πρὸ δὴ τῶν νόμων τούτων προοίμια προτάττειν εἰώθασιν, ἃ καὶ διὰ τοῦτο[8]) προψηλαφήματα ἐκάλουν. εἴληπται μὲν οὖν ἐκεῖθεν· συντελεῖ δὲ εἰς τὸ προκείμενον, διότι καὶ πᾶσα ἡ ἐμφανὴς[9]) διακόσμησις ἐναρμόνιος οὖσα μένει διαιωνίως διὰ τὴν ἀγαθότητα τῶν αἰτίων, ὅτι δὲ καὶ πρόεισιν ἀπὸ νοῦ καὶ κατὰ νοῦν, καὶ ὅτι διακεκριμένας ἔχει τὰς ὅλας δυνάμεις καὶ διατεταγμένας κατὰ τὸ προσῆκον ἑκάστῃ. καὶ γὰρ τὰ μέλη νόμους ἐκάλουν, ὅτι δὴ ἀκίνητα ἔμενε, καὶ ὅτι διανενέμητο τὰ πρέποντα ἐφ' ἑκάστοις[10]).

Λέγωμεν δή, δι' ἥν τινα αἰτίαν γένεσιν, | καὶ τὸ πᾶν τόδε, ὁ B
συνιστὰς συνεστήσατο. (Pag. 29 D.)

Τὰ μὲν προειρημένα πάντα παρασκευὰς[11]) ἡμῖν τὰς πρὸς τὴν ὅλην παρεδίδου φυσιολογίαν· καὶ τούτων τὰ μὲν δι' εἰκόνων καὶ συμβόλων ἐπεδείκνυ τὴν τοῦ κόσμου θεωρίαν, τὰ δὲ προοίμια κατεβάλλετο[12]) τῆς συμπάσης πραγματείας, καὶ τῆς δι' εἰκόνων ἢ συμβόλων ἐπιδείξεως τὰ μὲν τὴν ἕνωσιν ἐξέφαινε τῶν ἐγκοσμίων, τὰ δὲ τὴν διάκρισιν, καὶ τῶν προοιμίων τὰ μὲν ἦσαν ὑποθέσεις, τὰ δὲ οἷον λήμματα δεικνύμενα διὰ τῶν ὑποθέσεων· καὶ γὰρ τὰ περὶ τρόπου τῶν λόγων ἐν τοῖς δεικνυμένοις ἄν τις θεῖτο· τῷ γὰρ γενητὸν ἀποδεδεῖχθαι τὸν κόσμον ἀκολουθεῖ τὸ εἰκοτολογίαν εἶναι τὴν περὶ τοῦ κόσμου πραγματείαν· τούτων δὲ αὖ τέλος τὸ πρέπον λαμβανόντων ἀρχόμενος τῆς δημιουργίας τοῦ παντὸς ὁ Τίμαιος ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ ποιεῖται τὴν ἀρχὴν ὁρμητήριον αὐτῷ[13]) κάλλιστον εἶναι νομίζων τὴν τῆς τελικῆς αἰτίας εὕρεσιν· ὡς γὰρ πάν-

---

[1]) 107, 54 *ἐν αὐτῷ*) *ἐναυτῷ* B. — [2]) 108, 1 *κατά τί τε*) Tayl. coni. *κατὰ τοῦτο*: mihi *κατὰ* delendum et *προοίμιον* in *προκείμενον* mutandum videtur. — [3]) 108, 1 *τὸ εἶδος*) *τοῦ εἴδους* — corr. Tayl. — [4]) 108, 1 *ποίων*) Tayl. coni. *ἐκ ποίων* et totum locum ita vertit: All things therefore, are in the preface itself. (legit igitur *ἐν αὐτῷ τῷ προοιμίῳ*. sed cf. 108, 12 *τὰ προοίμια κατεβάλλετο*.) For in this preface, it is shown what the form is of the object of inquiry, on what hypotheses, and things previously demonstrated from them it depends. quorum postrema non aberrare a mente Procli, sed praepositionem non requirere videntur. — [5]) 108, 2 *ὁποῖον*) *ποῖον* A. — [6]) 108, 4 *καὶ τὰ μὲν ἐνθεαστικά*) om. A. — [7]) 108, 4 *κοσμητικά*) *σχοματικὰ* B. Boeckhius in Plat. Minoëm Pag. 164 tacite scripsit *σκωμματικά*, cui nec hic nec alibi locus est. Etiam Tayl. defamatory of manners. — [8]) 108, 5 *διὰ τοῦτο*) *διατοῦτο* — [9]) 108, 6 *ἐμφανής*) *ἐμφανὴς καὶ* B. Huic Tayl. *μεριστὴ* addendum putabat. — [10]) 108, 9 *ἐφ' ἑκάστοις*) *ἀφ' ἑκάστης* B. — [11]) 108, 10 *παρασκευάς*) *παρασκευάσας* B. — [12]) 108, 12 *κατεβάλλετο*) *κατεβάλλεται* B. — [13]) 108, 17 *αὐτῷ*) Rectius *αὑτῷ*

των τῶν ὄντων αἴτιόν ἐστι τἀγαθὸν, οὕτω δὴ καὶ τὴν τοῦ κόσμου γένεσιν ἀπὸ
C ταύτης προϊέναι τῆς ἀρχῆς πρωτίστης. πάντα γὰρ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ | ὅσων
μὴ [1]) ἔστιν αἴτιος ὁ δημιουργικὸς νοῦς, τούτων αἴτιον τἀγαθὸν, ὥσπερ τῆς
ὕλης, καὶ ὅσων μὴ ἔστιν ὑποστατικὸν τὸ παράδειγμα, καὶ ταῦτα ἐκεῖθεν ὑφί-
σταται. πάντα γὰρ ἐκείνου ἕνεκά ἐστι, καὶ ἐκεῖνο αἴτιον πάντων καλῶν, ὡς εἴ-
ρηται ἐν Ἐπιστολαῖς [2]). διὸ καὶ τὰ ἄλλα αἴτια πρὸς ταύτην ἀναπέμπει τὴν μίαν
αἰτίαν ὁ Τίμαιος. τὸ γὰρ εἶδος τοῦ κόσμου διὰ τῶν ὑποθέσεων ἀνευρὼν καὶ τὸ
παραδειγματικὸν καὶ τὸ ποιητικὸν αἴτιον νῦν ἐθελήσει [3]) τὴν κυριωτάτην καὶ
πρεσβυτάτην ἀποδοῦναι τῶν αἰτιῶν [4]), τὴν τελικὴν, ἣν διαφερόντως ἐπὶ τῆς
δημιουργίας ἐπιποθεῖ. ὅπου γὰρ καὶ ὁ κατὰ νοῦν ζῶν ἄνθρωπος τοῦ ἀγαθοῦ
πάντα πραγματεύεται χάριν, πόσῳ μᾶλλον αὐτὸς ὁ νοῦς καὶ ὁ θεῖος νοῦς [5])
οὐχὶ τῆς τελικῆς αἰτίας ἕνεκα πάντα δημιουργεῖ; κἂν γὰρ δοκῇ πολλάκις ὁ σπου-
δαῖος τοῦ σώματος ἕνεκά τι πράττειν ἢ ὅλως τῶν χειρόνων, οὐ τοῦτ' ἐστὶν
αὐτῷ τέλος, τὸ τοῦ σώματος [6]) ἢ τὸ τοῦ χείρονος ἀγαθὸν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τοῦτο
πράττει τῆς πρὸς τὸ θεῖον ὁμοιότητος ἕνεκα καὶ ἐκείνην ποιεῖται τὸ σκοπιμώ-
D τατον τέλος· πόσῳ οὖν | δὴ μειζόνως ὁ τοῦ παντὸς δημιουργὸς τοῦ ἀγαθοῦ χά-
ριν ἂν δημιουργοίη [7]) καὶ τῆς τελικῆς αἰτίας; οὐ γὰρ ἄσκοπον οὐδὲ ἀόριστον
ποιεῖται τὴν ἐνέργειαν. διό μοι δοκεῖ καὶ ὁ Πλάτων μηδὲ ζητῆσαι τὴν ἀρχὴν,
εἰ ἔστι τελικὸν αἴτιον τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως, ἀλλ' ὡς τούτου παρὰ πᾶσιν
ὁμολογουμένου ζητεῖν, τί τὸ τελικόν ἐστιν αἴτιον. νοῦς γὰρ ὑπόκειται δημιουρ-
γὸς καὶ θεὸς, ἀλλ' οὐ τὸ αὐτόματον, ὥσπερ τινές φασιν [8]). εἰ δὲ νοῦς τὸ ποι-
οῦν, ἔστι δήπου τὸ οὗ ἕνεκα ἐν τῇ δημιουργίᾳ. ὡς γὰρ ψυχὴ κατωρθωμένη [9])
πάντα πράττει κατὰ νοῦν, οὕτω νοῦς δημιουργῶν πάντα ὑφίστησι κατὰ θεόν·
τοῦτο δὲ τῷ κατὰ τὸ ἀγαθὸν ταὐτόν. εἴτε οὖν τοῖς Ἀριστοτελικοῖς ἐφέπεσθαι
δεῖ προβλήμασι, μετὰ τὸ τί ἐστι τὸ πᾶν καὶ ὁποῖόν ἐστιν ἀνάγκη τὸ διὰ τί ἐστι
ζητεῖν· εἴρηται γὰρ, ὅτι γενητὸν μέν ἐστιν, εἰκὼν δὲ τοῦ ὄντος, καὶ δεῖ προσ-
διασκέψασθαι, τίνος ἕνεκα γέγονεν· εἴτε κατὰ τὰς Πλατωνικὰς αἰτίας, μετὰ
τὸ δημιουργοῦν καὶ τὸ παράδειγμα τὸ τελικὸν εὑρεῖν προσήκει τῆς κοσμοποιίας
E αἴτιον. καὶ γὰρ αὖ καὶ εἰς τοῦτο πάντα τὰ ἄλλα ἀνήρτηται, καὶ ἡ τοῦ | παρα-
δείγματος θειότης καὶ ἡ τοῦ ποιοῦντος ἀγαθότης καὶ ἡ τοῦ γιγνομένου τελειό-
της, καὶ μέχρι τούτου τοῖς φιλοθεάμοσιν ἡ ἄνοδος. καλεῖν δὲ εἰώθασι τὸ μὲν
τελικὸν αἴτιον δι' ὃ [10]), τὸ δὲ παραδειγματικὸν πρὸς ὃ, τὸ δὲ δημιουργικὸν ὑφ'
οὗ, τὸ δὲ ὀργανικὸν δι' οὗ, τὸ δὲ εἶδος καθ' ὃ [11]), τὴν δὲ ὕλην ἐξ οὗ ἢ ἐν ᾧ,
ταῦτα καὶ αὐτῷ τῷ Πλάτωνι δοκοῦντα τὰ ὀνόματα λαμβάνοντες. τὸ μὲν γὰρ
τελικὸν νῦν ἐπιζητῶν δι' ἣν αἰτίαν φησὶ, τὸ δὲ παραδειγματικὸν πρὸς πό-

1) 108, 20 *μὴ*) *μὲν* B. (corr. Tayl.) — 2) 108, 22 *Ἐπιστολαῖς*) II. Pag. 312 E. — 3) 108, 29 *ἐθελήσει*) *ἐθελῆσι* B. — 4) 108, 24 *αἰτιῶν*) *αἰτίων* B. — 5) 108, 26 *καὶ ὁ θεῖος νοῦς*) om. A. — 6) 108, 28 *σώματος*) *πράγματος* B. — 7) 108, 30 *δημιουργοίη*) *δημιουργείη* B et ante corr. A. — 8) 108, 33 *φασιν*) *φασι* B. — 9) 108, 34 *κατωρθωμένη*) *κατορθωμένη* B. — 10) 108, 41 *δι' ὅ*) *διὸ* — 11) 108, 42 *καθ' ὅ*) *καθό* B.

τερον τῶν παραδειγμάτων, τὸ δὲ δημιουργικὸν τῷ δὲ αὖ γιγνομένῳ
ὑπ' αἰτίας τινὸς ἐξ ἀνάγκης γίγνεσθαι· τὰ δὲ λοιπὰ προϊόντες ἐπ' αὐ-
τῶν τῶν ῥημάτων ἐπισημανούμεθα [1]) τοῦ Πλάτωνος, πλὴν ὅτι γε οἰκεῖα ταῦτα
τῆς τοῦ φιλοσόφου διακριτικῆς ἐπιστήμης, εἰρήσθω καὶ νῦν. ἀλλὰ τίς ἡ γένε-
σις καὶ τί τὸ πᾶν; ἔνιοι μὲν γένεσιν τὸν ὑπὸ σελήνην [2]) τόπον ἀκούσαντες τὸ
πᾶν εἰρήκασι τὸν ὅλον κόσμον, πάντῃ διαπίπτοντες οὗτοι τοῦ Πλάτωνος· οὐ
γὰρ ἰδίᾳ μὲν ὁ δημιουργὸς παραδίδοται τὰ ἔνυλα πλάττων, ἰδίᾳ δὲ τὸν ὅλον κό-
σμον· ἔπειτα δὲ καὶ ἡ γένεσις αὐτὴ μέρος | ἐστὶ τοῦ παντός· εἰ δὲ πᾶν λέ- F
γοιεν [3]) τὸν οὐρανόν, διότι τὸ πλεῖστόν ἐστι τοῦ κόσμου (σμικρὸν γὰρ τὸ λοι-
πόν) ἢ διότι τὸ θειότατον καὶ κυριώτατον καὶ οἷον ἡ κεφαλὴ τοῦ κόσμου παν-
τός (λέγεται γὰρ καὶ ἡ κεφαλὴ τὸ πᾶν, ὡς τὸ Τεῦκρε, φίλη κεφαλή, καὶ
ταύτης [4]) ἕνεκά φησι καὶ ὁ Πλάτων [5]) περιβεβλῆσθαι τὸν λοιπὸν ὄγκον τοῦ σώ-
ματος) ἀλλ' ὅμως καὶ τοῦτο γένεσιν εἴωθεν ὁ φιλόσοφος ἀποκαλεῖν· ἄλλοι δὲ
γένεσιν μὲν τὴν ὕλην προσεῖπον, τὸ δὲ ἐκ τῆς ὕλης κεκοσμημένον τὸ πᾶν· οἷς
πολλὰ τῶν παρὰ Πλάτωνι γεγραμμένων | ἀθετεῖν ἀναγκαῖον. πᾶν γὰρ τὸ γενη- 109
τὸν καὶ πᾶσαν γένεσιν αἰσθητὸν ἢ ἁπτὸν εἶναί φησι [6]) καὶ ὁρατόν· ἔτι δὲ ἀντι-
διαιρεῖ που τῇ ὕλῃ τὴν γένεσιν, ὥσπερ ὅταν λέγῃ [7]) τρία ταῦτα εἶναι χωρίς,
ὄν [8]), χώραν, γένεσιν, ἀφ' ὧν ὑφεστάναι τὸ πᾶν. ὁ δέ γε ἡμέτερος διδάσκα-
λος διχῶς φησὶν ἐπινοεῖσθαι τὴν κοσμοποιίαν. τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς ἐστι σωμα-
τουργικόν, τὸ δὲ ἁρμοστικὸν τῶν σωμάτων εἰς ἑνὸς κόσμου συμπλήρωσιν. ἄλλο
γάρ ἐστι τὸ αὐτὰ τὰ σώματα πλάττειν διὰ τῶν σχημάτων, ἄλλο τὸ ἐναρμόζειν
τὰ πλασθέντα τῷ παντί. γένεσιν μὲν οὖν εἰρῆσθαι τὴν τῶν σωμάτων πλάσιν,
κίνησιν οὖσαν ἐπὶ τὴν ὁλότητα καὶ τὴν τελειότητα τοῦ παντός· τὸ γὰρ ἐκ με-
ρῶν συγκείμενον προεπινοουμένην ἔχει τὴν ποίησιν τῶν μερῶν· πᾶσαν [9]) οὖν
τὴν μεταξὺ τῆς τε ὕλης καὶ τῆς ὅλης διακοσμήσεως καὶ τῆς μιᾶς συμπληρώ-
σεως τοῦ παντὸς γένεσιν προσρητέον, ἵνα καὶ ὁδὸς ᾖ πρὸς τὸ ὅλον, ἐν ᾧ τὰ
μέρη συνείληπται· τοῦτο γάρ ἐστι πᾶν, | τέλειον ἐκ τῶν τελείων συνεστὸς B
κατὰ τὴν μίαν ἁρμονίαν τῶν ὅλων· ἐπειδὴ δὲ καὶ αἰσθητόν ἐστι τοῦτο τὸ
ὅλον, ἀλλ' οὐ νοητὸν πᾶν (τοῦτο γὰρ ἦν τὸ παράδειγμα) οὐδὲ νοερόν (τοῦτο
γὰρ ἦν τὸ δημιουργικόν) διὰ τοῦτο προσέθηκε τὸ τόδε, τό τε αἰσθητὸν δηλῶν
διὰ τοῦ τόδε τούτου [10]) καὶ τὸ μερικόν. πᾶν γὰρ τὸ σωματικόν, κἂν ὅλον ᾖ,
μερικόν ἐστι· κυριώτατα δὲ ὅλον τὸ ἄϋλον καὶ ἀδιάστατον καὶ ὄντως ἐκεῖνο
πᾶν τὸ νοερόν τε καὶ νοητόν. ταῦτα καὶ περὶ τούτου. τὴν δὲ σύστασιν τίνα
φῶμεν; ἢ τάχα μὲν καὶ τὸ σύνθετον ἐκ πολλῶν εἶναι τὸν κόσμον ἐνδείκνυται
καὶ τὴν ἐξ ἀνομοίων αὐτοῦ γένεσιν, τάχα δὲ καὶ τὸ [11]) τὴν ἕνωσιν αὐτῷ καὶ

---

[1]) 108, 46 *ἐπισημανούμεθα*) *ἐπισημαινόμεθα* B. — [2]) 108, 47 *ὑπὸ σελήνην*) *ὑποσελήνην* B. — [3]) 108, 50 *λέγοιεν*) *λέγειεν* B. — [4]) 108, 52 *ταύτης*) *ταύτως* B. — [5]) 108, 52 *ὁ Πλάτων*) Tim. Pag. 44 D. — [6]) 109, 1 *φησι*) Tim. Pag. 28 D. — [7]) 109, 2 *ὅταν λέγῃ*) Tim. Pag. 52 D. — [8]) 109, 2 *ὄν*) *ὂν* A. — [9]) 109, 8 *πᾶσαν*) sc. *ποίησιν* — Tayl. coni. *πλάσιν* — [10]) 109, 12 *τούτου*) *τοῦτο* — [11]) 109, 15 *τὸ*) *τῷ* B.

τὸ μόνιμον ἐκ τῆς ὅλης δημιουργίας ἐφήκειν. ἡ μὲν γὰρ σὺν πρόθεσις τῆς ἑνώσεώς ἐστι σημαντικὴ καὶ τῆς εἰς ἓν πάντων συμπνοίας, ἡ δὲ στάσις δηλοῖ τὸ ἑδραῖον καὶ μόνιμον τοῦ δημιουργήματος. ἔτι τὸ μὲν συμπλέξαι τοὺς χρόνους, τὸν ἐνεστῶτα καὶ τὸν παρεληλυθότα, τό τε ἐντελὲς τῆς δημιουργίας ἐνδείκνυται καὶ τὸ διαιώνιον· τὸ μὲν γὰρ συνιστᾶν[1]) τὴν διηνεκῆ καὶ τὴν ἀεὶ
C ὡσαύτως | ἐπιτελουμένην ποίησιν δηλοῖ, τὸ δὲ συνέστησε τὴν ὁλότητα καὶ τὴν ἐν τῷ πλήρει τὸ εἶναι λαχοῦσαν· τὸ δὲ διὰ τῶν[2]) αὐτῶν ὀνομάτων ἀμφοτέρους σημῆναι τοὺς χρόνους, ὅτι διὰ ταὐτότητος καὶ ὁμοιότητος πρόεισιν ἡ θεία δημιουργία. οἷον γάρ ἐστι τὸ ποιητικόν, τοιαύτην ἔχει καὶ τὴν ἐνέργειαν, καὶ ὥς ἐστιν, οὕτω καὶ δημιουργεῖ· διότι κατ᾽ αὐτὸ τὸ εἶναι ποιεῖ καὶ αὐτὸ[3]) τῆς οἰκείας οὐσίας.

ἀγαθὸς ἦν, ἀγαθῷ[4]) δὲ οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε ἐγγίγνεται[5]) φθόνος. (Pag. 29 E.)

Ὅσοι μὲν τὸν δημιουργὸν τἀγαθὸν ἐκάλεσαν, γελοῖοι παντελῶς εἰσίν· οὐ γὰρ ταὐτὸν τἀγαθόν ἐστι καὶ ὁ ἀγαθός· τὸ μὲν γάρ ἐστιν ἀμέθεκτον, αὐτὸ καθ᾽ αὑτό, τῶν πάντων ἐξῃρημένον, ὁ δὲ διὰ τὸ ἐκείνου μετέχειν ἐστὶν ἀγαθός· καὶ τὸ μὲν βασιλεύει τῶν νοητῶν πάντων, ὁ δέ, εἰ μὲν ταὐτόν ἐστι τῷ παραδείγματι, αὐτὰ τὰ νοητά ἐστιν, ἀλλ᾽ οὐ βασιλεύει τῶν νοητῶν, εἰ δὲ δεύτερός ἐστι τοῦ παραδείγματος, πολλῷ καταδεέστερός ἐστι τοῦ τῶν νοητῶν πάντων βασιλεύοντος· καὶ ὅλως πᾶς τὶς θεὸς τὶ ἀγαθόν ἐστι, ὁ μὲν δημιουργικόν, ὁ δὲ
D ζωογονικόν, ὁ δὲ τελεσιουργικόν, | τἀγαθὸν δὲ οὐ τὶ ἀγαθόν, ἀλλ᾽ ἁπλῶς ἀγαθόν· ἂν δὲ εἴπῃς δημιουργικόν, ἐλαττοῖς αὐτοῦ τὸ ἁπλῶς· τούτων δὲ διακεκριμένων αὐτὴν λοιπὸν ἐπισκοποῦντες τὴν εἰσβολὴν τοῦ λόγου πρῶτον ἐκεῖνο[6]) λέγωμεν[7]), ὅτι ὥσπερ τὸ εἶδος τὸ κοσμικὸν ἐπιζητῶν καὶ ἐρόμενος[8]), πότερον γέγονεν ὁ κόσμος, ἢ ἀγένητός ἐστιν, ἐπήγαγε πρὸ τῆς ὅλης ἀποδείξεως τὸ γέγονε, καὶ ὥσπερ τὸ παραδειγματικὸν διερευνώμενος αἴτιον προὔλαβε[9]) τὸ παντὶ δὴ σαφές, ὡς πρὸς ἀΐδιον, τὸ συμπέρασμα πρὸ τοῦ παντὸς λόγου τιθείς, οὕτω δὴ καὶ τὸ τελικὸν ἐφ᾽ ἅπασιν εὑρεῖν προθέμενος ἐπήγαγε τὸ ἀγαθὸς ἦν, νοῦν διὰ τῆς ἀναφωνήσεως ταύτης μιμούμενος καὶ τὴν ἀθρόαν τούτου περίληψιν. ἐν γὰρ τῷδε τῷ κώλῳ περιέχεται πᾶν τὸ ζητούμενον, διότι τοῦτό ἐστι τὸ τελικὸν αἴτιον, ἡ ἀγαθότης, ἥ τε[10]) ἁπλῶς καὶ ἡ δημιουργικὴ[11]) ἀγαθότης. ὡς γὰρ παράδειγμα διττόν, τὸ μὲν νοητόν ἐστι, τὸ δὲ νοερόν, καὶ τὸ μέν ἐστι πρὸ τοῦ δημιουργοῦ, πρώτως αἰώνιον καὶ ἡνωμένον[12]) καὶ πάν-

---

1) 109, 19 *συνιστᾶν*) Immo *συνιστὰς* — 2) 109, 21 *διὰ τῶν*) *δι᾽* B. — 3) 109, 23 *αὐτὸ*) Fort. *ἀπὸ* Tayl. — 4) 109, 23 *ἀγαθῷ*) *ἀγαθὸς* B. — 5) 109, 24 *ἐγγίγνεται*) *ἐγγίνεται* A. — 6) 109, 31 *ἐκεῖνο*) *ἐκεῖνον* B. — 7) 109, 31 *λέγωμεν*) *λέγομεν* B. — 8) 109, 32 *ἐρόμενος*) Pag. 28 B. — 9) 109, 34 *προὔλαβε*) Pag. 29 A. — 10) 109, 37 *ἥ τε*) *εἴτε* B et ante corr. A. — 11) 109, 37 *ἡ δημιουργικὴ*) *ἐνδημιουργικὴ* B. — 12) 109, 39 *ἡνωμένον*) *ἡνομένον* B.

των τῶν νοητῶν ζώων περιληπτικὸν, τὸ δὲ ἐν τῷ δημιουργῷ | τῶν ὅλων[1]) δημιουρ- E
γικὸν ἀριθμὸν τῶν εἰδῶν περιέχον ἑνιαίως, οὕτω δὴ καὶ ἀγαθότης ἄλλη μὲν ἁπλῶς,
ἄλλη δὲ ἐν τῷ δημιουργικῷ νῷ, καὶ ἡ μὲν πηγὴ τῶν ἀγαθῶν ἐστι πάντων νοητῶν τε
καὶ νοερῶν καὶ ὑπερκοσμίων, ἡ δὲ τὶς ἀγαθότης οὖσα τῶν μέν ἐστιν αἰτία καὶ
πηγὴ, τῶν δὲ ὑφειμένην ἔλαχε τάξιν. εἰ γὰρ ἐθέλοιμεν ἐξετάσαι, τί τὸ ποι-
οῦν θεὸν νοητὸν ἢ νοερὸν ἢ ὑπερουράνιον ἢ ἐγκόσμιον, οὐκ ἂν ἕτερον οὐδὲν
εὕροιμεν, ἢ τὸ ἀγαθόν. τί γὰρ τὸ ποιοῦν ἕκαστον τῶν σωμάτων ἔμψυχον, ἢ τὸ
ἴνδαλμα τῆς ψυχῆς; τί δὲ τὸ ποιοῦν τὰς νοερὰς ψυχὰς τοιαύτας, ἢ ὁ ἐν αὐ-
ταῖς νοῦς ἔλλαμψις ὢν τοῦ ὅλου νοῦ; τί οὖν καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν νοητὴν οὐ-
σίαν ἐκθεοῖ ἂν, ἢ τὸ μετασχεῖν[2]) τοῦ πρώτου καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ προλάμψεως; τί
οὖν ἐστι τὸ πρῶτον; εἰ μὲν δὴ καλὸν ἧττον[3]) ἦν, ἐλέγομεν[4]) ἂν τῷ κάλλει τὸν νοῦν
εἶναι θεόν· ἐπειδὴ δὲ τἀγαθόν ἐστιν ἐκεῖνο, καὶ ὁ νοῦς ἀγαθότητος μετασχών ἐστι
θεὸς καὶ αὕτη ἄρα ἡ τῶν θεῶν ὕπαρξις, αὕτη ἡ τῶν θεῶν, εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐσία, ἡ
ἀγαθότης, καὶ κατὰ ταύτην πᾶς θεὸς ἔχει τὸ εἶναι θεὸς, καὶ διὰ | ταύτην προνοητι- F
κός ἐστιν ἢ δημιουργικὸς ἢ ζωογονικὸς ἢ συνεκτικός. νοῦς μὲν γὰρ καθὸ νοῦς νοεῖν
τὰ ὄντα πέφυκεν καὶ γινώσκειν[5]), τὸ δὲ δὴ προνοεῖν θεῖόν ἐστιν· ὥστε καὶ ὁ δημι-
ουργικὸς νοῦς τὸ εἶναι δημιουργικὸς ἔχει διὰ τὴν ἀγαθότητα τὴν ἐν αὐτῷ. διὰ
ταύτην γὰρ καὶ ὁ ἐν αὐτῷ νοῦς ποιητής ἐστι καὶ οὐ μόνον γνωστικὸς τοῦ ὄν-
τος, καὶ τὸ ὂν τὸ ἐν αὐτῷ παράδειγμα δραστήριον καὶ αὐτῷ τῷ εἶναι ποιοῦν
καὶ οὐχὶ μόνον τοῦ νοῦ τελειωτικόν. καὶ ὁ μὲν νοῦς ποιῶν ἀπ' ἀμφοῖν δυναμοῦ-
ται· καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ παραδείγματος, | διότι πρὸς αὐτὸ ποιεῖ, καὶ ἀπὸ τῆς ἀγα- 110
θότητος· δι' αὐτὴν γὰρ ποιεῖ· τὸ δὲ παράδειγμα ἀπὸ τῆς ἑνάδος. ἔχεις οὖν
ταῦτα ἐφεξῆς, τὴν ἀγαθότητα, τὸ παράδειγμα, τὸν νοῦν, ἄλλως μὲν ἐν τῷ
δημιουργῷ, ἄλλως δὲ πρὸ τοῦ δημιουργοῦ· καὶ εἰ βούλοιο λέγειν, ἀγαθότης
μὲν ἡ πρώτη τὸ ἓν, τὸ ἐπέκεινα καὶ αὐτῶν τῶν νοητῶν· ἐκεῖνο γὰρ ἡ ἀμέθε-
κτος[6]) ἀγαθότης· παράδειγμα[7]) δὲ τὸ νοητὸν, τὸ πάντα τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰ-
δῶν ἡνωμένως συνέχον· ποιητὴς δὲ νοῦς ὁ νοερὸς, ὁ τῶν ὅλων ὑποστάτης.
ὥστε εἰ τοῦτον τὸν τρόπον Ἀμέλιος[8]) ἔλεγε τοὺς τρεῖς δημιουργοὺς, ἐν τῷ
ἑνὶ τὴν τριάδα ταύτην ὁρῶν, ὀρθῶς ἔλεγεν. ὁ μὲν γάρ ἐστί, φησι, μεταχειρή-
σει ποιῶν, ὁ δὲ ἐπιτάξει μόνον, ὁ δὲ βουλήσει μόνον· ὁ μὲν κατὰ τὸν αὐτουρ-
γὸν τεχνίτην τεταγμένος, ὁ δὲ κατὰ τὸν ἀρχιτέκτονα προϋπάρχων, ὁ δὲ κατὰ
τὸν βασιλέα πρὸ ἀμφοῖν ἱδρυμένος. οὐκοῦν[9]) καθὸ μὲν νοῦς ὁ δημιουργὸς, πα-
ράγει τὰ πάντα ταῖς ἑαυτοῦ νοήσεσι, καθὸ δὲ νοητός | ἐστιν, αὐτῷ τῷ εἶναι B
ποιεῖ, καθὸ δὲ θεὸς, τῷ βούλεσθαι μόνον. εἰ δὲ διασπῴη τοὺς τρεῖς δημιουρ-
γοὺς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς, οὐκ ἀνεξόμεθα τῷ Πλάτωνι συνακολουθοῦντες. ὁ γὰρ αὐ-

[1]) 109, 40 *τῶν ὅλων*) Immo *τὸν ὅλον* — [2]) 109, 46 *μετασχεῖν*) *μετασχὸν* B. — [3]) 109, 47 *ἧττον*) Tayl. coni. *νοητὸν*, quod inutile est. — [4]) 109, 47 *ἐλέγομεν*) *ἐλέγωμεν* A. — [5]) 109, 51 *γινώσκειν*) *γινώσκει* A. — [6]) 110, 4 *ἀμέθεκτος*) *ἀμετάθεκτος* B. *ἀμετάθετος* A. — corr. Tayl. — [7]) 110, 4 *ἀγαθότης· | παράδειγμα· | νοῦς ποιητής·* m. A. — [8]) 110, 6 *ἀμέλιος·* m. A. — [9]) 110, 9 *οὐκοῦν*) *οὐκ οὖν* B.

τὸς καὶ ἀγαθός ἐστιν ὡς θεὸς, καὶ διὰ τὴν ἀγαθότητα βουλήσει πάντα ποιεῖ καὶ νοητός[1]) ἐστι νοερῶς. τοιοῦτον γὰρ τὸ ὂν τὸ δημιουργικὸν καὶ νοῦς ἐστὶ κοσμουργός. τὸ μὲν οὖν ἀγαθὸς ἦν τοιαύτην ἔχει τὴν ἐξήγησιν, ἐν τῷ ἦν τό τε ὑπερπλῆρες καὶ τὸ ὁλοτελὲς καὶ τὸ ὑπεραιώνιον τῆς θείας ὑπάρξεως ἐνδεικνύμενον· τὸ μὲν γὰρ ἔστι τῶν αἰωνίων πραγμάτων σημαντικὸν, τὸ δὲ ἦν τῶν ὑπεραιωνίων ἑνάδων, τὸ δὲ ἔσται τῶν ἐν χρόνῳ συνεστώτων[2])· εἰ γὰρ τὸ ἔστι προσήκει τοῖς αἰωνίοις, τὸ μὲν ἦν τοῖς πρὸ τούτων οἰκεῖον, τὸ δὲ ἔσται τοῖς μετὰ τὰ αἰώνια· τοιαῦτα δὲ τὰ χρόνου δεόμενα· ἐπειδὴ δὲ ἀγαθὸς ὁ δημιουργὸς, οὐδεὶς οὐδέποτε περὶ οὐδενὸς αὐτῷ φθόνος ἐγγίνεται. καὶ τί τοῦτο, φαίη τις, εἰ μὴ φθονεῖ νοῦς; τοῦτο[3]) γὰρ καὶ τοῖς μετρίοις πρόσεστι[4]) τῶν ἀνθρώπων. τὸ μὲν οὖν μηδέποτε[5]) τῆς αἰωνίου τελειότητος ἔστω σημαντι-
C κόν· ἐπειδήπερ αἱ ψυχαὶ ποτὲ μὲν παθαίνονται, | ποτὲ δὲ[6]) εἰς ἀπάθειαν ἀνατρέχουσι· τὸ δὲ περὶ οὐδενὸς τῆς αὐταρκείας· ἐπειδήπερ ἡμεῖς ἄλλων μὲν ἕνεκα πολλάκις φθόνου καθαρεύομεν, οἷς δ' ἂν ἔλαττον ἔχειν νομίζωμεν[7]), ἐν τούτοις κατεχόμεθα τῷ πάθει. τὸ δὲ οὐδεὶς τίνα ἂν ἔχοι λόγον; πότερον γὰρ ὡς πολλῶν ὄντων φθόνων τὸ οὐδεὶς προσέθηκεν, ἢ δι' ὑπερβολὴν εἴρηται, παντελῆ τοῦ φθόνου ποιούμενον ἀπόφασιν; καὶ ποίαν ὑπερβολὴν ἐν τοῖς περὶ θεῶν λόγοις ἀνευρεῖν δυνατόν; πάντα γὰρ αὐτῶν καὶ ὀνόματα καὶ ῥήματα[8]) τῆς ἀξίας ἐστὶν ὑποδεέστερα. μήποτε οὖν φθόνος μέν ἐστιν ἡ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς λύπη, συμμιγὲς τοῦτο πάθος ἐν ἡμῖν ἀπογεννώμενον[9]) ἔκ τε ἡδονῆς καὶ λύπης, ὡς ὁ ἐν Φιλήβῳ[10]) Σωκράτης ὑπέδειξε, φθόνος δὲ τὸ δυνάμενον εὖ ποιεῖν μὴ εὖ ποιεῖν, ἀλλὰ παρ' ἑαυτῷ κατέχειν τὸ ἀγαθὸν, φθόνος γε μὴν καὶ ἡ ἔνδεια αὐτὴ τῶν ἀγαθῶν, ἥν μοι δοκεῖ καὶ μάλιστα νῦν ὁ φιλόσοφος παραλαμβάνειν ἐξορίζων αὐτὴν ἀπὸ τῆς θείας οὐσίας. ταύτης γὰρ μόνης ἐξορίζεσθαι πέφυκεν, ἐπειδὴ κατ' αὐτὴν οὐσίωται τὴν ἀγαθότητα. τὸ μὲν γὰρ
D ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις | λυπεῖσθαι ἀγαθοῖς πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς κατὰ μέθεξιν, ἀλλ' οὐ πρώτως ἀγαθοῖς. ἄλλο γὰρ τὸ ἐπίκτητον ἀγαθὸν, ἄλλο τὸ καθ' ἕξιν ἀγαθὸν, ἄλλο τὸ πρώτως ἀγαθόν. τὸ μὲν γὰρ συμμικτόν ἐστι πρὸς τὸ ἐναντίον, ὥσπερ καὶ τὸ ἐπίκτητον καλὸν συμπέφυρται πρὸς τὸ αἰσχρόν· τὸ δὲ ὅλον μέν ἐστιν ἀγαθοειδὲς, μεθέξει δὲ αὖ τοιοῦτόν ἐστι· τὸ δὲ αὐτοαγαθόν ἐστι πρώτως ἀγαθόν. ὡς γὰρ ὁ[11]) αὐτονοῦς ἐστὶ πρώτως[12]) νοῦς, καὶ ὡς τὸ αὐτοκαλὸν πρώτως καλὸν, οὕτω τὸ αὐτοαγαθὸν πρώτως ἀγαθόν. τί οὖν τοῦτό ἐστιν; ἡ ἑκάστου θεότης, καθ' ἣν[13]) ἕκαστον τῶν ὄντως[14]) ὄντων θεός. οὐδὲν γὰρ αὐτὴ[15])

---

[1]) 110, 12 *νοητός*) *νοητῶς* B. (corr. Tayl.) — [2]) 110, 15 *συνεστώτων*) *συνεστότων* B. — [3]) 110, 18 *τοῦτο*) *τοῦ* B. (corr. Tayl.) — [4]) 110, 18 *πρόσεστι*) *ἔστι* B. — [5]) 110, 19 *μηδέποτε*) Quidni *οὐδέποτε*? — [6]) 110, 20 *δὲ*) om. B. — [7]) 110, 21 *νομίζωμεν*) *νομίζομεν* A. — [8]) 110, 24 *ῥήματα*) *νοήματα* A. — [9]) 110, 25 *ἀπογεννώμενον*) *ἀπογενάμενον* B. — [10]) 110, 26 *Φιλήβῳ*) Pag. 48 B. — [11]) 110, 33 *ὁ*) om. A. — [12]) 110, 33 *πρώτως*) *πρώτος* B. — [13]) 110, 35 *ἣν*) *ὃν* — [14]) 110, 35 *ὄντως*) om. A. — [15]) 110, 35 *αὐτὴ*) *αὐτῇ* B.

διαφέρει τῆς ἀγαθότητος· εἰ δέ τι τῶν δευτέρων λέγοιτο ἢ θεὸς ἢ ἀγαθὸν,
τῶν ἐκθεουμένων ἐστὶ καὶ ἀγαθυνομένων, καὶ διὰ τὴν μετοχὴν θεὸς, ἀλλ' οὐ
διὰ τὴν οἰκείαν οὐσίαν οὐδὲ ἀφ' ἑαυτοῦ[1]). ταύτην οὖν τὴν μέθεξιν καὶ[2]) εἴω-
θεν ὁ Πλάτων καλεῖν, ὥσπερ δὴ καὶ ἐν τῷ Συμποσίῳ[3]) τὸν Ἔρωτα τῶν κα-
λῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἐνδεᾶ προσείρηκε. τὸ τοίνυν θεῖον καθὸ θεῖον τοιοῦτόν
ἐστι καὶ οὐ κατὰ μέθεξιν, ἀγαθὸν, ὥστε οὐδ' ἐνδεὲς ἀγαθοῦ. παντὸς | ἄρα E
φθόνου κρεῖττόν ἐστιν. ὡς γὰρ ἡλίῳ φωτὸς ὄντι γεννητικῷ[4]) τὸ σκότος πελά-
ζειν ἀδύνατον, ἀλλὰ πόῤῥω που κατακλείεται περὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς, τὸν αὐ-
τὸν τρόπον καὶ τῷ θείῳ τὸν φθόνον πελάζειν ἀμήχανον. ποία γὰρ ἔνδεια τῆς
τοσαύτης περιουσίας; τίς ἀσθένεια τῆς παντοδυνάμου θεότητος; τίς μετουσία
τῆς πηγῆς τῶν ἀγαθῶν; αὐτῷ ἄρα τῷ εἶναι ἀγαθὸς ὁ δημιουργὸς πάσης ἐν-
δείας ὑπερέχει καὶ πάσης μεθέξεως τῆς ἀπ' ἄλλου παραγιγνομένης, αὐτῷ τῷ
ἑνὶ συνηνωμένος καὶ ἀνεκφοίτητος ὢν τοῦ ἑνός. ἄλλη μὲν γάρ ἐστιν ἡ νοερὰ
ἕνωσις, ἄλλη δὲ ἡ πρὸ τοῦ νοῦ, καθ' ἣν συνῆπται πρὸς αὐτὸ τὸ ἓν ἡ γεννητικὴ[5])
τοῦ δημιουργοῦ θεότης καὶ ἡ πάντα συνέχουσα ἀγαθότης. οὐ γάρ ἐστι δύναμίς τις
τὸ ἀγαθὸν τοῦτο, ὥς τινές φασιν, ἀλλὰ πάσης δυνάμεως μέτρον, οὐδὲ βούλησις
ἀλλ' ἀπ' αὐτῆς ἡ βούλησις, οὐδὲ ἕξις· ἄλλου[6]) γάρ ἐστιν ἡ ἕξις, ἡ δὲ ἀγαθότης[7])
αὐτὴ ἑαυτῆς ἐστίν· οὐδὲ ὅλως οὐσιώδης τις ὑπόστασις, ἀλλὰ καὶ ἑνωτικὴ τῆς οὐ-
σίας καὶ ἄῤῥητος δυνάμεών τε συνοχὴ καὶ ἐνεργειῶν οἰστικὴ δημιουργικῶν. ὡς
οὖν πᾶς | νοῦς οὐσίωται κατὰ τὸ εἶναι νοῦς, μεθεκτὸν δὲ αὐτῷ τὸ ὑπὲρ νοῦν, F
καὶ ὡς πᾶσα ψυχὴ κατ' αὐτὸ τὸ[8]) εἶναι ψυχὴ οὐσίωται, μεθεκτὸν δὲ αὐτῇ
νοῦς, οὕτω δὴ καὶ πᾶς θεὸς ἐν τῷ εἶναι θεὸς οὐσίωται, μᾶλλον δὲ ὑπερουσίω-
ται, μεθεκτὸν δὲ οὐδὲν αὐτῷ, διότι πάντων εἰσὶν οἱ θεοὶ πρεσβύτατοι, καὶ ὁ
δημιουργὸς ἄρα νοῦς καθὸ θεός ἐστι, ἐν τῷ θεὸς εἶναι πρώτως ἐστὶ καὶ οὐ
κατὰ μέθεξιν θεός· τοῦτο δὲ ταὐτὸν τῷ ἀγαθός. ὥσπερ οὖν εἴ τις ἔλεγεν ἔν-
δειαν νοῦ τὸν φθόνον, καὶ ὁ μερικὸς νοῦς κρείττων ἂν τοῦ φθόνου, ψυχὴ δὲ
οὐ | κρείττων· ἐνδεὴς γὰρ αὐτὴ νοῦ, διότι κατὰ μετοχὴν νοῦ νοερὰ πέφυκε 111
γίγνεσθαι· οὕτω δὴ καὶ ἐπὶ τῆς ἀγαθότητος, εἰ φθόνος[9]) ἐστὶν ἡ ἔνδεια τῶν
ἀγαθῶν, ἐνδεὲς δὲ[10]) πᾶν τὸ μὴ πρώτως ἀγαθὸν, ψυχὴ μὲν καὶ νοῦς ἐνδεῆ
τῶν ἀγαθῶν, ὅτι μὴ πρώτως, ὁ δὲ θεὸς καθὸ θεὸς ἀγαθὸς ὢν ἐξῄρηται παν-
τὸς φθόνου καὶ πάσης ἐνδείας ὑπερέχει τῆς ὁπωσοῦν ὑφισταμένης, ἢ κατὰ τὴν
ὕφεσιν, ἢ κατὰ τὴν παρατροπήν· διχῶς γὰρ ἡ ἔνδεια, καὶ[11]) ἡ μὲν οὐ κακὸν,
ἡ δὲ, ὥσπερ λέλεκται[12]), κακόν.

---

[1]) 110, 37 ἑαυτοῦ) ἑαυτῆς B. ἑαυτῆς A. — [2]) 110, 37 καὶ) Fort. ἔνδειαν, quod Tayloro excidisse post καλεῖν videtur. — [3]) 110, 38 τῷ Συμποσίῳ) Pag. 201 B. C. — [4]) 110, 40 γεννητικῷ) γενητικῷ B et ante corr. A. — [5]) 110, 45 γεννητικὴ) γενητικὴ B. — [6]) 110, 47 ἄλλου) ἄλλο B. (corr. Tayl.) — [7]) 110, 48 τί ἐστιν ἡ ἀγαθότης· m. A. — [8]) 110, 50 τὸ) om. B. — [9]) 111, 2 εἰ φθόνος) ἄφθονός B, quod Tayl. in φθόνος mutandum putabat. — [10]) 111, 2 δὲ) deest. — [11]) 111, 5 καὶ) ἢ B. — [12]) 111, 5 λέλεκται) ἐλέλεκτο B.

Τούτου δὲ ἐκτὸς ὢν πάντα ὅτι μάλιστα ἠβουλήθη γενέσθαι παραπλήσια αὐτῷ. (Pag. 29 E.)

Τοῦτο ἦν ἀκόλουθον τοῖς προειρημένοις ἀξιώμασι. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον κῶλον τὴν τάξιν ἐδήλου τοῦ δημιουργοῦ καὶ τὴν ὕπαρξιν, ὅτι θεός· καὶ ἐπειδὴ θεός, ὁ μέν ἐστιν ἀμέθεκτος, ὁ δὲ μεθεκτὸς, καὶ τοῦτο διὰ τοῦ αὐτοῦ δεδήλωκεν, ὅτι μεθεκτός· οὐ γὰρ εἶπεν, ὡς τἀγαθὸν[1]) ἦν, ἀλλ' ὅτι ἀγαθὸς ἦν· μετέχει δὲ ὁ ἀγαθὸς τῆς ἀγαθότητος, καὶ αὐτὴ μὲν ἡ ἀγαθότης πρώτως ἀγα-
B θὸν, ὁ δὲ | νοῦς ἢ τὸ ὂν κατὰ μετοχὴν ἀγαθόν· τὸ δ' αὖ δεύτερον, ὅτι μὴ τῶν ἐκθεουμένων ἐστὶν ὁ δημιουργός. ἔστι γὰρ τὸ μὲν πάντη ἀμέθεκτον, οἷον τἀγαθὸν, τὸ δὲ τῷ[2]) μετασχεῖν ἄλλου ἀγαθὸν, ὥσπερ τὸ ἐκθεούμενον πᾶν, τὸ δὲ πρώτως μὲν ἀγαθὸν καὶ αὐτὸ, μετεχόμενον δὲ καὶ μέσον ἀμφοῖν τοῖν εἰρημένοιν, ὥσπερ λέγονται πάντες οἵ τε νοητοὶ καὶ νοεροὶ διάκοσμοι τῶν θεῶν. τοῦτο δὲ αὐτὸ τὸ τρίτον τὴν ἰδιότητα περιέχει τὴν δημιουργικήν. τὸ γὰρ μὴ μόνον αὐτὸ τὸ[3]) ἀγαθὸν εἶναι, διὰ δὲ τὸ ὑπερπλῆρες καὶ τὸ ἐκτενὲς ἐπὶ πάντα προϊέναι τῆς δημιουργικῆς ἐστι καὶ ποιητικῆς αἰτίας ἐνδεικτικὸν, πάντα πληροῦν ἑαυτῆς ἐφιεμένης καὶ πάντ' ἀγαθύνειν, ἵνα ὅτι μάλιστα γένηται πάντα αὐτῷ παραπλήσια, θείου τινὸς μετασχόντα καὶ συνθημάτων ἀποῤῥήτων, ἃ δὴ παρὰ τῆς[4]) ὅλης ἐφήκει ποιήσεως αὐτοῖς. εἰ τοίνυν ἐκτός ἐστι πάσης ἐνδείας ὁ ποιητὴς τοῦ παντὸς, ἐξήρηται πάσης ἀσθένειας, καὶ τοῦτο αἰωνίως· τὸ γὰρ ὂν[5]) σημαίνει τὸ αἰώνιον· καὶ ὅτι μάλιστα πάντα ἀγαθύνει, πᾶσιν ἐπιλάμπει
C τὸ τοῦ ἀγαθοῦ μέτρον, οὗ μεῖζον χωρῆσαι | τῶν δεχομένων ἕκαστον οὐδαμῇ πέφυκεν, ὃ τῆς προνοίας ἐνδείκνυται τὴν ἐκτένειαν. καὶ εἰ πᾶσι βούλεται χορηγεῖν τὴν τοῦ ἀγαθοῦ μετουσίαν, οὐδέν ἐστιν ἐν τῷ παντὶ μόνως κακὸν, ὥστ' οὐδὲ ἄτακτον οὐδὲ ἀπρονόητον οὐδὲ ἀόριστον, ἀλλὰ πάντα μετέχει κάλλους καὶ τάξεως καθ' ὅσον[6]) δέχεσθαι πέφυκε[7]). πάντα οὖν ἑαυτῷ ποιεῖ παραπλήσια καθόσον θεὸς ἀγαθύνων τὰ γιγνόμενα, ἄλλα δὲ λοιπὸν κατ' ἄλλους ἀπεργάζεται λόγους παραδειγματικούς. ὥσπερ γάρ, φησιν Ἀττικὸς[8]), ὁ τέκτων πάντα μὲν τεκτονικὰ ποιεῖ, ἄλλα δὲ κατ' ἄλλον λόγον, τὸ μὲν βάθρον, τὸ δὲ κλίνην, οὕτω καὶ ὁ θεὸς, ᾗ μὲν ἀγαθὸς, ἐξομοιοῖ πάντα ἑαυτῷ, ἀγαθὰ ἀποτελῶν, κατὰ δὲ τὰ εἴδη τὰ μερίζοντα τὰς ἑκάστων οὐσίας ποιεῖ πρὸς τὰς παραδειγματικὰς αἰτίας. ὁ δὲ Πορφύριος[9]) καὶ ταῦτα προσέμενος ἀξιοῖ λέγειν, τί προσλαβόντα τὰ γενητὰ[10]) ἀγαθά ἐστι, καί φησιν, ὅτι τὴν ἁρμονίαν καὶ τὴν συμμετρίαν καὶ τὴν τάξιν· ταῦτα γὰρ καλὰ, πᾶν δὲ τὸ καλὸν ἀγαθόν. δηλοῖ
D γοῦν ὁ Πλάτων, ὅτι ἐν τούτοις τὸ ἀγαθὸν, ἐν οἷς φησὶν[11]), ὅτι | εἰς τάξιν ἦγε

---

[1]) 111, 8 *τἀγαθὸν*) *ἀγαθὸν* B. — [2]) 111, 11 *τῷ*) *τὸ* B. (corr. Tayl.) — [3]) 111, 14 *τὸ*) delendum videtur. — [4]) 111, 17 *τῆς*) *τοῖς* B. — [5]) 111, 18 *ὂν*) Immo *ὢν*, si quidem verba Platonis respexit. — [6]) 111, 22 *καθ' ὅσον*) *καθόσον* — [7]) 111, 22 *δέχεσθαι πέφυκε*) *π. δ.* B. — [8]) 111, 24 *ἀττικὸς*· m. A. — [9]) 111, 27 *πορφύριος*· m. A. — [10]) 111, 28 *γενητὰ*) *γένη τὰ* B. — [11]) 111, 29 *φησὶν*) Pag. 30 A.

τὸ ἄτακτον ὁ θεὸς διὰ τὴν βούλησιν τῆς μεταδόσεως τῶν ἀγαθῶν. ἐκ τούτων ἁπάντων συνελεῖν ῥᾴδιον, ὅτι καὶ ὁ δημιουργὸς αἰωνίως ποιεῖ, καὶ ὁ κόσμος αἴδιός ἐστι[1]) κατὰ τὴν εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον ἐκτεινομένην ἀϊδιότητα, καὶ ὡς ἀεὶ γίγνεται τεταγμένος καὶ ὡς ἄφθαρτος οὐκ ἔστιν ἀεὶ, γίγνεται[2]) δὲ ἀεὶ, ἀγαθυνόμενος, ἀλλ᾽ οὐκ αὐτόθεν ἀγαθὸς ὢν, ὡς ὁ γεννήσας[3]) αὐτὸν πατήρ. πάντα γὰρ ἐν αὐτῷ ἡνωμένως[4]) ἐστὶν, ἀλλ᾽ οὐκ ὄντως ὡς ἐν τοῖς αἰωνίοις. φέρε γὰρ, εἰ γενητὸν τὸ πᾶν, πότερον παρὰ τὸν δημιουργὸν καὶ πρότερον οὐκ ἦν, ἢ παρὰ τὴν ὑποκειμένην φύσιν ἄτακτον οὖσαν; εἰ μὲν δὴ παρὰ τὸν δημιουργὸν, πότερον ὅτι καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν αἰωνίως; ἢ τοῦτο μὲν οὐδὲ θέμις εἰπεῖν καὶ ἄλλως μάταιον· καὶ γάρ[5]) περὶ αὐτοῦ ὁ αὐτὸς τῆς ἐρωτήσεως τρόπος, καὶ ἤτοι πάντα γενητὰ ποιήσομεν, ἢ ἔσται τι πρώτως ἀγένητον, ἐκεῖνο δὲ μᾶλλον. θετέον οὖν εἶναι τὸν δημιουργὸν οὐκ ἐνεργοῦντα. πότερον οὖν οὐ δημιουργεῖ μὴ βουλόμενος, ἢ μὴ δυνάμενος; εἰ μὲν δὴ φήσομεν, ὅτι μὴ βουλόμενος, λανθάνομεν αὐτοῦ τὴν | ἀγαθότητα ἀναιροῦντες· εἰ δὲ μὴ δυνάμενος, ἄτοπον τὸ E
ποτὲ μὲν δύναμιν[6]) ἔχειν, ποτὲ δὲ ἀδυναμίαν αὐτόν· ἀφαιρήσομεν γὰρ τὸ αἰώνιον. εἰ δὲ παρὰ τὴν ὑποκειμένην φύσιν, πότερον ἀνεπιτήδειον οὖσαν, ἢ ἐπιτήδειον; εἰ μὲν οὖν ἐπιτήδειον, οὐ παρ᾽ αὐτήν· ὃ γὰρ δεῖ[7]) πᾶν τὸ ὑποκείμενον ἔχειν, τοῦτο καὶ περὶ αὐτὴν ἦν· εἰ δὲ ἀνεπιτήδειον, πῶς τὸν ἄπειρον χρόνον ἀνεπιτήδειος οὖσα νῦν μετέβαλε[8]); πότερον ἑαυτὴν κεκίνηκεν; ἀλλ᾽ οὐκ ἔστιν αὐτοκίνητος. ἀλλ᾽ ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ κεκίνηται. καὶ διὰ τί μὴ πρότερον, εἴπερ καὶ[9]) τότε ἀγαθὸς ἦν καὶ ἠβούλετο πάντα αὐτῷ[10]) γενέσθαι παραπλήσια; συνήρτηται ἄρα τῇ μὲν ἀγαθότητι τοῦ πατρὸς ἡ τῆς προνοίας ἐκτένεια, ταύτῃ δὲ ἡ τοῦ δημιουργοῦ διαιώνιος ποίησις, ταύτῃ δὲ ἡ τοῦ παντὸς κατὰ τὸν ἄπειρον χρόνον ἀϊδιότης, γιγνομένη οὖσα καὶ οὐχὶ ἑστῶσα ἀϊδιότης, καὶ ὁ αὐτὸς λόγος ταύτην τε ἀναιρεῖ καὶ τὴν ἀγαθότητα τοῦ πεποιηκότος. εἰ γὰρ ἀγαθὸς ἦν ὁ δημιουργὸς, ἀεὶ βούλεται τὰ ἀγαθὰ πᾶσιν. ὡς γὰρ ὁ ἥλιος ἐν ὅσῳ ἐστὶ, πάντα καταλάμπει[11]), καὶ τὸ πῦρ | θερμαίνει· κατ᾽ οὐσίαν F
γάρ ἐστιν· ὁ μὲν γὰρ φωτιστικὸς, τὸ δὲ πῦρ θερμαντικόν· οὕτω καὶ τὸ ἀεὶ ὂν ἀγαθὸν ἀεὶ βούλεται τὰ ἀγαθὰ, ἵνα μὴ βουλόμενος μὲν, ἀδυνατῶν δὲ τὸ τῶν φαυλοτάτων ὑπομένῃ[12]) πάθος· οὐδὲ γὰρ ὁ σπουδαῖος ἄλλα βούλεται, ἢ ἃ δύναται[13]). εἰ δὲ ἀεὶ δύναται τὰ ἀγαθὰ, ἀεὶ ἐνεργεῖ τὰ ἀγαθὰ, ἵνα μὴ ἀτελῆ τὴν δύναμιν ἔχῃ[14]). εἰ δὲ ἀεὶ ἐνεργεῖ τὰ ἀγαθὰ, ἀεὶ ποιεῖ τὰ ἀγαθά. εἰ δὲ αὐτὸς ἀεὶ ποιεῖ, ἀεὶ γίγνεται[15]) κόσμος. αἴδιος ἄρα ὁ κόσμος[16])· ἀεὶ γὰρ ἀγα-

---

[1]) 111, 31 *ὅτι ὁ κόσμος ἀΐδιος*: m. A. — [2]) 111, 32 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [3]) 111, 33 *γεννήσας*) *γενήσας* B. — [4]) 111, 34 *ἡνωμένως*) Fort. *γινομένως*. Quod Tayl. h. l. excidisse putat, *ἐν δὲ τῷ κόσμῳ διῃρημένως*, id plane alienum est. — [5]) 111, 37 *γὰρ*) om. A. — [6]) 111, 40 *δύναμιν*) *δύναμην* B. — [7]) 111, 42 *δεῖ*) *δὴ* B. — [8]) 111, 43 *μετέβαλε*) *μετέβαλλε* B. — [9]) 111, 45 *καὶ*) *καὶ ὁ* B. — [10]) 111, 45 *αὐτῷ*) Rectius *αὑτῷ* — [11]) 111, 49 *καταλάμπει*) *καταλιμπάνει* B. (corr. Tayl.) — [12]) 111, 51 *ὑπομένῃ*) *ὑπομένει* — [13]) 111, 52 *ἃ δύναται*) *ἀδύναται* B. — [14]) 111, 53 *ἔχῃ*) *ἔχει* B. — [15]) 111, 54 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [16]) 111, 54 *ἄρα ὁ κόσμος*) *ὁ κ. ἄ.* A.

112 θὸς ὁ δημιουργός ἐστιν. ἀΐδιος ἄρα ὁ κόσμος | οὐκ ὤν, ἀλλὰ γιγνόμενος[1]) ἀϊδίως κόσμος. συνήρτηται ἄρα, καθάπερ εἴπομεν[2]), τῇ ἀγαθότητι τοῦ ποιοῦντος ἡ τοῦ παντὸς ἀϊδιότης. ἡ γὰρ διακόσμησις τοῦ παντὸς ἱκανὴ μάλιστα δηλοῦν ἐστὶ καὶ τὴν δημιουργικὴν δύναμιν. ἡ μὲν γὰρ ὕλη διὰ τὸ ἀνείδεον καὶ ἄμορφον ἄθεος ἤδη τισὶν ἔδοξεν εἶναι, καὶ τὸ πλημμελὲς καὶ ἄτακτον πόῤῥω τῆς θείας προνοίας· τὸ δὲ πᾶν εὖ διακοσμηθὲν καὶ κάλλει διαπρέπον ἐναργῆ δείκνυσι τὴν θείαν ποίησιν. αὕτη τοίνυν ἡ ἐμφανὴς τάξις, ἀπόγονος οὖσα τῆς δημιουργικῆς αἰτίας, συνυφέστηκε τῇ ἀγαθότητι τοῦ πατρός.

Ταύτην δὴ γενέσεως καὶ κόσμου μάλιστα ἄν τις ἀρχὴν κυριωτάτην, παρ᾽ ἀνδρῶν φρονίμων ἀποδεχόμενος, ὀρθότατα ἀποδέχοιτο ἄν. (**Pag. 30 A.**)

Τὴν τελικὴν αἰτίαν ἀποδιδοὺς εἰς τὴν ἀγαθότητα τοῦ δημιουργοῦ συντείνουσαν, καθ᾽ ἣν ἑνώσας ἑαυτὸν τῷ πρώτῳ καὶ μιμούμενος ἐκεῖνον[3]) τὰ πάντα
B ἀπογεννᾷ (τὸ γὰρ πάντα παράγον ἐκεῖνο πρώτως ἐστί) κυριωτάτην | αὐτὴν ἀρχὴν ἐπονομάζει, διότι καὶ αὐτῶν ἐστὶ κινητικὴ τῶν αἰτίων. τὸ γὰρ δημιουργικὸν κινεῖ μὲν τὸ γιγνόμενον, κινεῖται δὲ ἐκεῖθεν, καὶ τὸ παραδειγματικὸν κινεῖ μὲν τὴν[4]) ὅλην δημιουργίαν, κινεῖται δὲ ἀπὸ τῆς ἀγαθότητος, διότι τὸ μὲν ἀγαθὸν καὶ πρὸ τῶν νοητῶν ἐστὶ, τὸ δὲ παράδειγμα νοητὸν, ὁ δὲ δημιουργὸς νοερὸς, καὶ περὶ τὸ ἀγαθὸν πάντα νοητά τε καὶ νοερὰ, περὶ δὲ τὸ νοητὸν ἡ τῶν νοερῶν[5]) διακόσμησις. κύριον μὲν οὖν καὶ τὸ ποιητικὸν αἴτιον, κυριώτερον δὲ[6]) τὸ παραδειγματικὸν, κυριώτατον δὲ τὸ τελικόν. αὐτὸ γάρ ἐστιν οὗ[7]) ἕνεκα πάντα, καὶ εἰς ὃ τὰ ἄλλα ἀνήρτηται, καὶ τὸ ὄντως τέλος τῆς δημιουργίας. διὸ καὶ ὁ κόσμος τελειοῦται μὲν ψυχούμενος καὶ ἔμπνους γιγνόμενος[8]), τελειότατος δέ ἐστι καθόσον[9]) τοῦ ἀγαθοῦ μετέχει καὶ τῆς ἑνώσεως τῆς δι᾽ ὅλων πεφοιτηκυίας[10]). ὡς γὰρ πάντων ἡγεῖται τἀγαθὸν, οὕτω καὶ ἐν ἑκάστοις ἔχει τὴν πρώτην ἀξίαν ἡ ἐν ἑκάστοις ἀγαθότης. διὰ ταῦτα μὲν οὖν τὴν τελικὴν αἰτίαν κυριωτάτην ἀρχὴν προσηγόρευσε· τὸ γὰρ ὄνομα τῆς ἀρχῆς καὶ τὰ
C συναίτια παρείληφε, τὸ δὲ | κυριώτατον προστεθὲν τὴν ὄντως[11]) αἰτίαν ἐνδείκνυται· κυριώτεραι μὲν γὰρ ἀρχαὶ τὰ αἴτια τῶν γιγνομένων[12]), δουλεύουσαι δὲ ἄλλοις τὰ συναίτια καὶ ἐν αὐτοῖς ὄντα τοῖς ἀποτελέσμασι· γένεσιν δὲ καὶ κόσμον, ὥσπερ εἴρηται καὶ πρότερον, τήν τε μεταξὺ τῆς ὕλης καὶ τῆς ὅλης διατάξεως ὁδὸν καὶ αὐτὴν τὴν τελειότητα τοῦ παντὸς λεκτέον. ἐπεὶ δὲ[13]) ἐν τοῖς περὶ αὐτῶν τῶν ἀκροτάτων αἰτίων δόγμασι τοῦ τε λέγοντος δεῖ νοερὰν

---

1) **112, 1** *γιγνόμενος) γινόμενος* A. — 2) **112, 1** *εἴπομεν) εἴρηται* B. — 3) **112, 9** *ἐκεῖνον)* Immo *ἐκεῖνο* — 4) **112, 11** *τὴν)* om. B. — 5) **112, 13** *νοητὸν — νοερῶν) νοερὸν — νοητῶν* B. (corr. Tayl.) — 6) **112, 14** *δὲ) δὲ καὶ* B. — 7) **112, 15** *οὗ) οὐ* B. — 8) **112, 16** *γιγνόμενος) γινόμενος* A. — 9) **112, 17** *καθόσον) καθ᾽ ὅσον* A. — 10) **112, 17** *πεφοιτηκυίας) πεφοιτικυίας* B. — 11) **112, 20** *ὄντως) ὄντος* B. (corr. Tayl.) — 12) **112, 20** *γιγνομένων) γινομένων* A. — 13) **112, 23** *ἐπεὶ δὲ) ἐπειδὴ*

ἔχοντος ἕξιν καὶ τῆς ἔμφρονος τῶν ἀκουόντων κρίσεως, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς
περὶ τοῦ ἀγαθοῦ λόγοις (νοῦς γὰρ ἐπὶ τἀγαθὸν, καὶ ὁ ἐν ἡμῖν νοῦς ἐπὶ τὸ ἐν
ἡμῖν) διὰ δὴ τοῦτο καὶ τοὺς λέγοντάς τι περὶ τῆς κυριωτάτης ἀρχῆς φρονίμους
οἴεται δεῖν εἶναι, καὶ τοὺς ἀκούοντας ὀρθότατα ἀποδέχεσθαι τοὺς λόγους. τί
οὖν; οὐχὶ καὶ ὁ ἐπιτυχὼν εἴποι ἄν τι[1]) περὶ θεοῦ καὶ τῆς τελικῆς αἰτίας; τί
δέ; οὐ καθ' ἑκάστην ἡμέραν πολλῶν ἔστιν[2]) ἀκούειν λεγόντων· ὁ θεὸς ἀγα-
θός; ἀλλὰ τὸ θεὸς ὄνομά ἐστι[3]) χωρὶς ἀρετῆς, ὥς φησι Πλωτῖνος, καὶ οὐ
κατὰ φρόνησιν, ἀλλὰ κατ' ἐπιτυχίαν λέγεται παρὰ τῶν πολλῶν. τί δέ; οὐχὶ
καὶ δαίμονες γινώσκουσι τὴν | ἀγαθότητα τοῦ πατρὸς, οἱ περὶ αὐτὸν χορεύον- D
τες, καὶ ἄγγελοι δημιουργικοὶ προπομπεύοντες τῆς πατρικῆς ποιήσεως, καὶ
θεοὶ παραδεχόμενοι τὰς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς αἰτίου δημιουργικὰς δυνάμεις; ἀλλὰ θεοὶ
μὲν ἑνοειδῶς, ἄγγελοι δὲ νοερῶς, δαίμονες δὲ ἀχράντως καὶ ἀϊδίως καὶ συγγε-
νῶς τοῖς πρὸ αὐτῶν· ἡμεῖς δὲ ἀγαπῶμεν ἂν ἐμφρόνως γιγνώσκωμεν[4]), μέσοι
πως ὄντες τῶν τε θειοτέρων καὶ τῶν πολλῶν, τῶν τε νοερῶν καὶ τῶν ἀνοήτων·
τοιοῦτον γὰρ ἡ ἀνθρωπίνη φρόνησις[5]), προϊοῦσα μὲν ἀπὸ νοῦ καὶ νοήσεως,
κρατοῦσα δὲ τῆς ἀνοήτου ζωῆς· ὥστε καὶ ὅταν περὶ τῆς κυριωτάτης ἀρχῆς
λέγωμεν, οὕτως ἀποδεκτέον τοὺς λόγους, ὡς παρὰ φρονίμων[6]) ἀνδρῶν. μέση
γὰρ ἡ φρόνησις νοῦ καὶ δόξης, ὥστε καὶ ἡ ὀρθὴ κρίσις σύμφωνος ἔσται πρὸς
αὐτήν. διὸ καὶ τὸ μάλιστ'[7]) ἄν τις προσέθηκε. μάλιστα γὰρ τοῦτον παρ'
ἀνδρῶν ἐμφρόνων ἀποδεκτέον τὸν λόγον. παρὰ δὲ τῶν ὑπὲρ ἄνθρωπον τὸν
κρείττω ζητητέον καὶ παρὰ τῶν πολλῶν τὸν εἰκαῖον.

Βουληθεὶς γὰρ ὁ θεὸς ἀγαθὰ μὲν πάντα, φλαῦρον δὲ μη-
δὲν εἶναι κατὰ δύναμιν. (Pag. 30 A.)

Ἡ θεία δημιουργία καὶ ἡ νοερὰ | ποίησις ἀπὸ τῶν ἀμερῶν ἐπὶ τὰ μεριστὰ E
πρόεισι καὶ ἀπὸ τῶν ἡνωμένων ἐπὶ τὰ πληθυνόμενα καὶ ἀπὸ τῶν ἀδιαστάτων
ἐπὶ τοὺς πάντη διεστῶτας ὄγκους. ταύτῃ δὴ καὶ ὁ περὶ αὐτῆς λόγος ἀπεικονι-
ζόμενος πρῶτον μὲν ἀποφθεγματικῶς τὴν τελικὴν αἰτίαν ἀνύμνησεν, ἔπειτα
διεξοδικῶς καὶ τρίτον ἀνειλιγμένως τὴν ὅλην ἀπ' αὐτῆς διακόσμησιν καὶ πρόο-
δον παραδιδούς. τὸ μὲν γὰρ ἀγαθὸς ἦν ἑνοειδῶς[8]) μὲν πᾶν περιέχει τὸ τε-
λικὸν καὶ τὸ θειότατον τῶν αἰτίων· τὸ δὲ ἀγαθῷ δὲ οὐδεὶς περὶ οὐδε-
νὸς οὐδέποτε ἐγγίγνεται[9]) φθόνος, τούτου δὲ ἐκτὸς ὢν πάνθ'
ὅτι μάλιστα αὐτῷ[10]) παραπλήσια γενέσθαι ἠβουλήθη[11]), ὅτι

---

[1]) 112, 27 *τι*) *τι* superne adscripto *ς* A. — [2]) 112, 28 *ἔστιν*) *ἐστιν* — [3]) 112, 28 *ὄνομά ἐστι*) *ὄνομα ἔστι* A. — [4]) 112, 33 *γιγνώσκωμεν*) *γιγνώσκομεν* B. *γινώσκωμεν* A. — [5]) 112, 34 *ἡ φρόνησις*· m. A. — [6]) 112, 35 *παρὰ φρονίμων*) *παραφρονήμων* B. — [7]) 112, 37 *μάλιστ'*) *μάλιστα* B. — [8]) 112, 44 *ἑνοειδῶς*) *ἑνωειδῶς* B. — [9]) 112, 45 *ἐγγίγνεται*) *ἐγγίνεται* A. — [10]) 112, 45 *αὐτῷ*) Rectius *αὑτῷ* — [11]) 112, 46 *ἠβουλήθη*) Post hoc Tayl. *διεξοδικῶς* inserit, quod ad construenda ea, quae sequuntur, sufficere non videtur. Fortasse plura exciderunt.

μετὰ τὴν μίαν τοῦ νοῦ βουλὴν τὴν διῃρημένην ἐπήγαγε τοῦ αὐτοῦ θεωρίαν, τὸ δὲ ἐντεῦθεν ἤδη τὴν εἰς πλῆθος πᾶν καὶ διάστασιν προϊοῦσαν νόησιν πᾶσαν ἀνελίττουσαν τὴν δημιουργικὴν πρόνοιαν καὶ πάντα τὰ μέρη τῆς δημιουργίας. καὶ δὴ καὶ ἔστι συνεχὲς τὸ μὲν τρίτον τῷ δευτέρῳ, τῷ δὲ πρώτῳ τὸ δεύτερον.
F ἐπεὶ γὰρ τὸ πρῶτον ἦν κομμάτιον τὸ ἀγαθὸς ἦν, διὰ τοῦτο τὸ | δεύτερον ἤρχετο μὲν ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ, προήει[1]) δὲ μέχρι τῆς βουλήσεως τοῦ πατρός. τὸ δέ γε τρίτον ἀπὸ τῆς βουλήσεως ἀρξάμενον τὴν ὅλην παραδίδωσι πρόνοιαν. εἰ γὰρ ἀγαθὸς ἦν, ἠβούλετο πάντα ἀγαθὰ ποιεῖν, εἰ δὲ ἠβούλετο, καὶ ἐποίει καὶ εἰς τάξιν ἦγε[2]) τὸ πᾶν. ἐξήρτηται γὰρ ἡ μὲν πρόνοια τῆς βουλήσεως, ἡ δὲ βούλησις τῆς ἀγαθότητος. περὶ μὲν οὖν τῆς τάξεως καὶ τῆς συνεχείας τῶν λόγων τοσαῦτα εἰρήσθω· τὴν δὲ βούλησιν[3]) αὐτὴν τίς ποτέ ἐστι κατίδωμεν[4]),
113 ἵνα καὶ ὅπως συνῆπται πρὸς τὴν ἀγαθότητα, νοήσωμεν[5]). ἡ τοίνυν | ὑπερούσιος ἕνωσις αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἐξῃρημένη[6]) τῶν ὄντων ἔστι μὲν μία καὶ ἄρρητος καὶ ἀπεριόριστος, αὐτῷ τῷ ἑνὶ τὸ ἀπερίγραφον ἔχουσα καὶ ἀπερίληπτον· εἰ δ' οὖν καὶ ἐν αὐτῇ χρὴ θεωρεῖν ἀπὸ τῶν εἰρημένων τὴν ἑνοειδῆ[7]) τριάδα, προηγεῖται μὲν ἡ ἀγαθότης ἐπ' αὐτῆς[8]), δευτέρα δέ ἐστιν ἡ βούλησις, τρίτη δὲ ἡ πρόνοια, τῆς μὲν ἀγαθότητος τὸ τέλειον καὶ ἱκανὸν καὶ ἐφετὸν ποιούσης, τῆς δὲ βουλήσεως τὸ ὑπερπλῆρες, τὸ ἐκτενές, τὸ γεννητικὸν[9]) ἐπιδεικνυμένης, τῆς δὲ προνοίας τὸ δραστήριον, τὸ τελεσιουργὸν καὶ ἄχραντον παρεχομένης. κατὰ δὲ τὴν ἄρρητον ταύτην καὶ ἡνωμένην τῆς τριάδος ὕπαρξιν καὶ τὸ νοητὸν διῄρηται τριχῇ, τῇ τε οὐσίᾳ καὶ τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἐνεργείᾳ, τῆς μὲν οὐσίας ἐν αὐτῇ μονίμως ἡδρασμένης[10]) καὶ αὐτοτελοῦς οὔσης, τῆς δὲ δυνάμεως ἀνέκλειπτον καὶ ἄπειρον πρόοδον ἐχούσης, τῆς δὲ ἐνεργείας τελειότητα καὶ οὐσιώδη ποίησιν λαχούσης· καὶ αὖ ὁ νοῦς κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τριχῇ, τῷ
B ὄντι, τῇ ζωῇ, τῷ | νοερῷ. τὸ μὲν γὰρ τοῦ εἶναι χορηγόν, τὸ δὲ τοῦ ζῆν, τὸ δὲ τοῦ γιγνώσκειν[11]). καὶ ἐπὶ τούτοις ἡ ψυχή, τῷ ἐπιστητῷ, τῇ ἐπιστήμῃ, τῷ ἐπιστημονικῷ. τὸ μὲν γάρ ἐστι[12]) γνωστὸν[13]), ἡ δὲ γνῶσις, τὸ δὲ ἀποπληρωματικὸν ἀμφοῖν. τεττάρων δὴ τούτων τριάδων οὐσῶν ἀνάλογόν ἐστιν ὡς ἡ ἀγαθότης πρὸς τὴν βούλησιν, οὕτως ἥ τε οὐσία πρὸς τὴν δύναμιν καὶ τὸ ὂν πρὸς τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἐπιστητὸν πρὸς τὴν ἐπιστήμην, καὶ ὡς ἡ βούλησις πρὸς τὴν πρόνοιαν, οὕτως ἥ τε δύναμις πρὸς τὴν ἐνέργειαν καὶ ἡ ζωὴ πρὸς τὸν νοῦν καὶ[14]) ἡ ἐπιστήμη πρὸς τὸ ἐπιστῆμον. ἔστι γὰρ τῇ μὲν ἀγαθότητι τὴν ἀνάλογον ἔχοντα τάξιν οὐσία, ὄν, ἐπιστητόν· τὸ γὰρ συνεκτικὸν καὶ μόνιμον καὶ ἑνο-

---

[1]) 112, 50 *προήει*) *προείη* B. — [2]) 112, 52 *ἦγε*) *ἦχε* B. — [3]) 112, 54 *περὶ τῆς θείας βουλήσεως.* m. A. — [4]) 112, 54 *κατίδωμεν*) *κατείδωμεν* B. — [5]) 112, 54 *ἵνα — νοήσωμεν*) om. A. — [6]) 113, 1 *ἐξῃρημένη*) *ἐξηρημένην* B. — [7]) 113, 3 *ἑνοειδῆ*) *ἑνωειδῆ* B. — [8]) 113, 3 *ἐπ' αὐτῆς*) om. B. — [9]) 113, 5 *γεννητικὸν*) *γενητικὸν* — [10]) 113, 7 *ἡδρασμένης*) *ἡδραμένης* B. — [11]) 113, 10 *γιγνώσκειν*) *γινώσκειν* A. — [12]) 113, 11 *ἐστι*) *ἐστιν* A. — [13]) 113, 11 *γνωστὸν*) *γνωστικόν*, in m. *γνωστὸν*, B. — [14]) 113, 14 *καὶ*) bis A. (in fine et initio versus.)

ειδὲς[1]) καὶ τελειωτικὸν τῆς ἀγαθότητος· τῇ δὲ βουλήσει δύναμις, ζωή, ἐπι-
στήμη· τὸ γὰρ αὐτόγονον καὶ πάντων περιληπτικὸν καὶ μετρητικὸν[2]) τῆς βου-
λῆς ἐστί· τῇ δὲ προνοίᾳ ἥ τε ἐνέργεια καὶ ὁ νοῦς καὶ τὸ ἐπιστῆμον· τὸ γὰρ
δραστήριον καὶ διὰ πάντων χωροῦν καὶ πάντων προειληφὸς ἰνδάλματα τῆς θείας
προνοίας ἐστίν. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ὁ δημιουργὸς θεός ἐστι καὶ ἀμέθεκτος νοῦς,
ὡς μὲν | θεὸς ἀγαθότητα ἔχει καὶ βούλησιν καὶ πρόνοιαν, ὡς δὲ νοητὸν οὐ- C
σίαν καὶ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν, ὡς δὲ νοῦς ἔστι τε[3]) καὶ ζωὴν ἔχει καὶ γνῶ-
σιν τῶν ὅλων, καὶ ἡ μὲν ἐν[4]) αὐτῷ μονὰς τῆς τριάδος ἐστὶ συνεκτική, ἡ δὲ
ἄρρητος μονὰς[5]) τῆς ἑνάδος. ταῦτα μὲν οὖν[6]) περὶ τῆς βουλήσεως· τούτῳ δὲ
ἐφεξῆς ἐστὶ ζητεῖν, πῶς ἀγαθὰ πάντα βούλεται εἶναι, καὶ εἰ δυνατὸν τοῦτο
καὶ ὅπως. εἰ μὲν γὰρ τοῦτο ἠβούλετό, φασιν, ἔδει μέχρι θεῶν καὶ τῶν ἀχράν-
των οὐσιῶν στῆναι τὴν πρόοδον· εἰ δὲ μὴ ταῦτα μόνον ἐδημιούργησεν, ἀλλὰ
θηρία καὶ ἑρπετὰ καὶ ἀνθρώπους καὶ πᾶν τὸ ἔνυλον, οὐκ ἠβούλετο πάντα εἶναι
ἀγαθά· οὐ γάρ που[7]) βούλεται μὲν τὰ κρείττω, δημιουργεῖ δὲ καὶ τὰ χείρω.
βουληθεὶς οὖν πάντα ἀγαθὰ εἶναι μέχρι θεῶν ἂν ἐνεστήσατο τὴν ποίησιν. ἀλλ'
εἰ μέχρι θεῶν, φήσομεν ἡμεῖς, ἡ πρόοδος, οὐ πάντα ἀγαθά. τὰ γὰρ πρῶτα
τὴν ἐσχάτην λαχόντα τάξιν ἀπολέσει τὸ ἀγαθόν, καὶ γεννᾶν[8]) δυνάμενα καὶ
βουλόμενα διὰ τὴν ἀγαθότητα τὴν ἑαυτῶν τελευταῖα ταχθέντα καὶ ἄγονα γί-
γνεται καὶ οὐκ ἀγαθά. ἐκεῖνοι μὲν οὖν φασὶν, εἰ πάντα ἀγαθὰ, μέχρι θεῶν ἡ
πρόοδος· ἡμεῖς δὲ ἐροῦμεν, εἰ μέχρι θεῶν ἡ πρόοδος, | οὐ πάντα ἀγαθά. τὸ D
γὰρ θεῖον ἄγονον ὂν πῶς ἀγαθόν; ἔσται δὲ ἄγονον, εἰ ἔσχατον. πᾶν γὰρ τὸ
γεννῶν τοῦ γεννωμένου κρεῖττον[9])· τοῦ δὲ χείρονος οὐκ ὄντος οὐκ ἔχει χώ-
ραν τὸ κρεῖττον. ἔστωσαν μὲν οὖν θεοὶ[10]) τὴν πρωτίστην ἔχοντες τάξιν, μετὰ
δὲ θεοὺς καὶ αὐτῆς ἄχρι[11]) τῆς ὕλης ὑφιστάσθω, καὶ δῶμεν πᾶσι τοῖς οὖσι
πάροδον ἀπὸ τῶν πρώτων ἄχρι τῶν τελευταίων, καὶ μήτε[12]) ἐλλειπέτω τι
τῶν ἐσχάτων μήτε κενὸν[13]) ἔστω μηδέν. καὶ τί γὰρ ἂν ᾖ[14]) κενὸν πρώτων
μὲν ὄντων τῶν αὐτὸ, δευτέρων δὲ[15]) τῶν αὐτοῦ, τρίτων δὲ τῶν αὐτοῦ καὶ ἄλ-
λων, τετάρτων δὲ τῶν ἄλλου γεγονότων, πέμπτην δὲ τάξιν ἐχόντων τῶν ἄλ-
λων ὄντων, ἐφ' ἑκάτερα[16]) δὲ τούτων τῶν ἀνομοίως ὁμοίων τεταγμένων καὶ
τοσαύτης ἐν τοῖς πράγμασι τῆς συνεχείας οὔσης; τί δ' ἂν ἐλλείποι πρώτων μὲν
τῶν ἀκινήτων ἱδρυμένων, δευτέρων δὲ τῶν αὐτοκινήτων, τρίτων δὲ τῶν ἑτερο-

1) 113, 16 *ἐνοειδὲς*) *ἑνωειδὲς* B. — 2) 113, 17 *μετρητικὸν*) *μετρικὸν* B. — 3) 113, 21 *τε*) om. B. — 4) 113, 21 *ἐν*) om. B. — 5) 113, 21 *τῆς τριάδος — μονὰς*) om. B. — 6) 113, 21 *οὖν*) om. B. — 7) 113, 25 *που*) *πω* A. — 8) 113, 27 *γεννᾶν*) *γενᾶν* B. *γεννᾷν* A. — 9) 113, 31 *κρεῖττον*) *κρείττω* B. — 10) 113, 32 *θεοὶ*) *οἱ θεοὶ* B. — 11) 113, 32 *ἄχρι*) *ἀρχη* m. B. — Tayl. in his desiderat *πρόοδον*, quod scilicet regatur a verbo passivo *ὑφιστάσθω*: But after the Gods, let there be a progression as far as to the matter itself. *ὑφιστάσθω* h. l. idem significat, quod *ὑπόστασις γιγνέσθω*, fiat exhibitio. — 12) 113, 33 *καὶ μήτε*) *καί τε* A. — 13) 113, 34 *κενὸν*) *κοινὸν* A. — 14) 113, 34 *ᾖ*) Immo *εἴη* — 15) 113, 34 *δὲ*) om. A. *τὸ νοητὸν· | τὸ νοερὸν· | ἡ ψυχὴ· | ἡ φύσις | τὰ αἰσθητὰ· | τὸ ἓν καὶ ἡ ὕλη*: m. A. — 16) 113, 36 *ἑκάτερα*) *ἑκατέρου* B.

κινήτων, ἃ δὴ πάντα[1]) ἔσχατα τῶν ὄντων ἐστί (πάντα γὰρ συμπεπλήρωται τα
E ὄντα τοῖς εἰρημένοις) καὶ ὅλως κατὰ πολλὰς ἐφόδους τῆς | παραγωγῆς τῶν
πραγμάτων συνεχοῦς δεικνυμένης καὶ, εἰ βούλει λέγειν, ἀναλογίας οὔσης ἄνωθεν ἄχρι τῶν τελευταίων κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν πάντων πρόοδον εὔτακτον[2]); ἔστω δὴ οὖν ἅπαντα ταῦτα διωμολογημένα καὶ μέχρις οὐδὲν[3]) προήχθω τῶν ὄντων ἡ ἀπογέννησις[4])· ἀλλὰ πότερον οὐδέν ἐστιν ἐν τούτοις κακόν, ἢ δώσομεν εἶναί πη καὶ τὴν λεγομένην κακίαν ἔν τε[5]) σώμασι[6]) καὶ ἐν ταῖς ψυχαῖς; ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς ἀπορίας προαχθέντες τινὲς μὲν καὶ πάντη τὸ κακὸν ἀνεῖλον, τινὲς δὲ τῆς προνοίας ἀπέγνωσαν, οἱ μὲν προνοίας οὔσης πάντα ἀγαθὰ εἶναι πιστεύοντες. εἰ μὲν γὰρ βούλοιτο εἶναι τὸ κακὸν ὁ θεὸς, πῶς ἀγαθός; ἀγαθοῦ γὰρ τὸ πᾶν ἀγαθύνειν, ᾧ κατ' οὐσίαν τὸ ἀγαθὸν, ὥσπερ καὶ θερμοῦ τὸ θερμαίνειν, ᾧ κατ' οὐσίαν τὸ θερμόν· θέμις δὲ οὐκ ἔστι τῷ ἀγαθῷ δρᾶν[7]) ἄλλο τι πλὴν[8]) τὸ ἀγαθόν· εἰ δὲ μὴ[9]) βούλοιτο, πῶς ἐστι τὸ κακόν; εἴη γὰρ ἄν τι τῷ πατρὶ τῶν πάντων ἀκουσίως[10]) γεγονός. ἡ μὲν οὖν ἀπορία τοιαύτη· λεκτέον[11]) αὐτῶν τῶν τοῦ Πλάτωνος ἐφαπτομένοις κατὰ τὸν ἡμέτερον διδά-
F σκαλον, ὅτι δεῖ[12]) τρόπον ἕτερον | τῆς τε θεοῦ πρὸς τὰ πράγματα σχέσεως καὶ τῆς ἡμῶν καὶ αὖ τῶν πραγμάτων πρός τε τὴν ἔνθεον καὶ πρὸς ἡμᾶς. ἄλλον γὰρ ἔχει λόγον τά τε ὅλα πρὸς τὰ μέρη καὶ τὰ μέρη[13]) πρὸς ἄλληλα. θεῷ μὲν οὖν οὐδέν ἐστι κακὸν, οὐδὲ τῶν λεγομένων κακῶν· χρῆται γὰρ καὶ τούτοις εὖ· τοῖς δὲ αὖ μερικοῖς ἔστι τι κακὸν, ἃ καὶ πάσχειν ὑπ' αὐτοῦ πέφυκε. καὶ τὸ αὐτὸ τῷ μὲν μέρει κακὸν, τῷ δὲ παντὶ καὶ τοῖς ὅλοις οὐ κακὸν, ἀλλὰ καὶ ἀγαθόν. ᾗ γὰρ ὄν ἐστι καὶ ᾗ τάξεως μετέχει τινὸς, ἀγαθόν ἐστι. τοῦτο γὰρ τὸ λε-
114 γόμενον κακὸν εἰ μὲν ἔρημον παντὸς ἀγαθοῦ | ὑπολάβοις, ἐπέκεινα ποιεῖς αὐτὸ καὶ τοῦ[14]) μηδαμῶς ὄντος. ὡς γὰρ τὸ αὐτοαγαθὸν πρὸ τοῦ ὄντος, οὕτω τὸ αὐτοκακὸν μετὰ τὴν οὐδένειαν τοῦ μὴ ὄντος. τὸ γὰρ πλεῖστον ἀφεστὸς[15]) τοῦ ἀγαθοῦ τὸ κακόν ἐστι καὶ οὐ τὸ μηδαμῶς ὄν. εἰ οὖν τὸ μηδαμῶς ὂν μᾶλλόν ἐστιν, ἢ τὸ αὐτοκακὸν, ἀλλ' ἐκεῖνο τῶν ἀδυνάτων εἶναι, πολλῷ[16]) ἄρα μειζόνως τοῦτο[17]) ἀδύνατον. εἰ δὲ μὴ πάντη κακὸν, ἀλλὰ τῷ ἀγαθῷ συμπεπλεγμένον, δώσεις τε αὐτῷ χώραν ἐν τοῖς οὖσι καὶ τοῖς ἄλλοις αὐτὸ ποιήσεις ἀγαθόν. καὶ πῶς γὰρ[18]), εἴπερ ὄν ἐστι; τὸ γὰρ ὂν μετέχει τοῦ ὄντος· τὸ τοῦ ὄντος μετέχον καὶ ἑνὸς μετέχει· τὸ ἑνὸς μετέχον ἀγαθοῦ μετέχει· τὸ ἄρα κακὸν,

---

[1]) **113, 38** *πάντα*) **Malim** *πάντων*. — [2]) **113, 41** *εὔτακτον*) **bis A.** — [3]) **113, 42** *οὐδὲν*) **om. A. Fort.** *οὐδενὸς* — [4]) **113, 42** *ἀπογέννησις*) *ἀπογένησις* **A.** *ἀπογένεσις* **B.** — [5]) **113, 43** *ἔν τε*) *ἐν* **B.** — [6]) **113, 43** *σώμασι*) *σώματι* **A.** — [7]) **113, 47** *δρᾶν*) *δρᾷν* **A.** — [8]) **113, 47** *πλὴν*) *πλεῖν* **B.** — [9]) **113, 47** *μὴ*) **om. B. (supplevit et Tayl.)** — [10]) **113, 48** *ἀκουσίως*) *ἀκουσίων τὸ* **B.** *ἀκουσίως τὸ* **A.** — [11]) **113, 49** *λεκτέον*) **Fort.** *λεκτέον δ'* — **Ad** *αὐτῶν τῶν* **m. B** *οὖν τοῖς τὰ* **adscriptum habet.** — [12]) **113, 49** *δεῖ*) *δὴ*, **sup.** *εῖ*, **A.** — [13]) **113, 51** *μέρη*) *ὅλα* **A.** — [14]) **114, 1** *τοῦ*) *τοῦτο* **B.** — [15]) **114, 2** *ἀφεστὸς*) *ἐφεστὸς* **B.** — [16]) **114, 4** *πολλῷ*) *τῷ πολλῷ* **B.** — [17]) **114, 4** *μειζόνως τοῦτο*) *τ. μ.* **B.** — [18]) **114, 5** *πῶς γὰρ*) **sc.** *πάντη κακόν*.

εἴπερ ἐστὶν, ἀγαθοῦ μετέχει[1]· διόπερ οὐκ ἀκράτως ἐστὶ κακὸν οὐδὲ πάντη
πλημμελὲς οὐδὲ ἀόριστον. τίς οὖν αὐτὸ ποιεῖ τοιοῦτον; τίς δὲ μέτρον αὐτῷ
παρέχεται καὶ τάξιν καὶ ὅρον; δῆλον, ὡς ὁ δημιουργὸς, ὁ πάντα ἑαυτῷ παρα-
πλήσια ἀπεργαζόμενος. οὗτος γὰρ καὶ τὰ ὅλα καὶ τὰ μέρη | πληροῖ τῶν ἀγα- B
θῶν. εἰ δὴ πάντα ἀγαθύνει καὶ αὐτὸ τὸ κακὸν τῷ ἀγαθῷ χρώννυσιν, οὐδέν
ἐστι φλαῦρον κατὰ τὴν δύναμιν τήν τε τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἐκδεχομένων. διττὴ
γὰρ ἡ δύναμις, ἡ μὲν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν πολυάρατον[2]) κακίαν ἀγαθύνουσα, ἡ
δὲ τῶν δεχομένων μέτρῳ τῆς ἑαυτῶν τάξεως τῆς ἀγαθότητος τοῦ δημιουργοῦ
μεταλαβόντων. τῷ ἄρα δημιουργῷ βουλομένῳ μηδὲν εἶναι κακὸν οὐδέν ἐστι
κακόν. εἰ δέ τινες αὐτὸν αἰτιάσονται, διότι τὰ μερικὰ ὑπέστησεν, ὡς τῶν κα-
κῶν αἴτιον, ἀναιροῦσι τὴν κοσμοποιίαν, ἀνατρέπουσι τὴν γόνιμον τῶν ὅλων δύ-
ναμιν, συγχέουσιν εἰς ταὐτὸ τήν τε τῶν πρώτων καὶ τῶν ἐσχάτων φύσιν. ὅτι δὲ
ταῦτα τῷ Πλάτωνι δοκοῦντα λέγομεν, ἔστι ῥᾴδιον ἐκ τῶν γεγραμμένων σκο-
πεῖν. ἐν μὲν τῷ Πολιτικῷ[3]) διαῤῥήδην φησί· παρὰ[4]) μὲν γὰρ τοῦ ποιή-
σαντος πάντα καλὰ κέκτηται, παρὰ δὲ τῆς ἔμπροσθεν ἕξεως
ὅσα ἄδικα καὶ χαλεπὰ ἐν οὐρανῷ γίγνεται. διότι γὰρ γένεσίς ἐστι
καὶ φθορὰ, καὶ τὸ παρὰ φύσιν ἔχει παρυπόστασιν[5]), καὶ διότι τὸ τῆς ὕλης αἶ-
σχος ἀναπίμπλησι τὰς μερικὰς | ψυχὰς ἀσχημοσύνης διὰ τῆς περὶ αὐτὴν δια- C
τριβῆς, διὰ τοῦτο καὶ τὸ παράλογον λαγχάνει τινὰ παρυπόστασιν[6]). πάντα δὲ
ὅμως καὶ ταῦτα γίνεται καλὰ διὰ τὴν ἀγαθότητα τοῦ πεποιηκότος τὸ πᾶν. ἐν
δὲ τῇ Πολιτείᾳ[7])· καὶ τῶν ἀγαθῶν οὐδὲν ἄλλο αἰτιατέον, ἢ τὸν
θεὸν, τῶν δὲ κακῶν ἄλλ' ἄττα[8]) ζητεῖν αἴτια. δι' ὧν καὶ ὅτι τὰ κακὰ
θεόθεν οὐκ ἔστι, δεδήλωκεν· οὐ γὰρ πυρός, φησι[9]), τὸ ψύχειν οὐδὲ χιόνος τὸ
θερμαίνειν, οὐδὲ τοῦ παναγάθου τὸ κακύνειν· καὶ ὅτι μερικὰ αὐτῶν αἴτια θετέον
καὶ ταῦτα ἀόριστα. οὐ γὰρ ὥσπερ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς προηγεῖται τὸ ἓν τοῦ πλή-
θους καὶ τὸ πρώτως ἀγαθὸν, οὕτω καὶ ἐν τοῖς κακοῖς, διὰ τὴν ἀόριστον τῆς
κακίας χύσιν. τὸ οὖν ἄλλα καὶ τὸ ἄττα[10]) τό τε[11]) μερικὸν καὶ τὸ ἀόριστον
ἐμφαίνει τῶν τῆς κακίας αἰτίων. οὔτε γὰρ ἡ ψυχὴ τῶν παρὰ φύσιν ἐστὶν [ἀπο-
διδάσκειν[12]) τὴν φύσιν. ψυχὴ δὲ καὶ ἡ φύσις,] οὔτε τὸ σῶμα τῶν παραλόγων.
σῶμα γὰρ ἔχουσι καὶ οἱ σπουδαῖοι καὶ μετὰ τοῦ σώματος τὴν ἀρετήν. ἐν δὲ
Θεαιτήτῳ[13]) τὸ ἀλλ'[14]) οὔτε ἀπολέσθαι τὰ κακά, ὦ Θεόδωρε,

---

[1]) 114, 7 *τὸ ἄρα—μετέχει*) om. A. — [2]) 114, 12 *πολυάρατον*) quam vehementer exsecrantur. Imperite Tayl. *πολυόρατον* ponit: that is so abundantly seen. — [3]) 114, 17 *τῷ Πολιτικῷ*) Pag. 273 B. — [4]) 114, 17 *παρὰ*) *περὶ* B. (corr. Tayl.) — [5]) 114, 19 *παρυπόστασιν*) *παρ' ὑπόστασιν* — [6]) 114, 21 *παρυπόστασιν*) ut 19. — [7]) 114, 22 *τῇ Πολιτείᾳ*) Lib. II. Pag. 379 C. — [8]) 114, 22 *ἄττα*) *ἅττα* A. — [9]) 114, 23 *φησι*) *φασὶ* A. Cf. adn. nostra ad Civ. Lib. I. Pag. 335 D. — [10]) 114, 26 *ἄττα*) *ἅττα* A. — [11]) 114, 26 *τό τε*) *τὸ* B. — [12]) 114, 27 *ἀποδιδάσκειν*) *ἀποδιδράσκειν* A. Uncis inclusa aut corrupta sunt, aut non huius loci. Tayl. hoc totum a verbis *οὔτε γὰρ ἡ ψυχὴ* usque ad *τὴν ἀρετὴν* omisit. — [13]) 114, 29 *Θεαιτήτῳ*) Pag. 176 A. — [14]) 114, 29 *ἀλλ'*) *ἄλλ'* B.

D δυνατὸν οὔτε ἐν | θεοῖς αὐτὰ εἶναι· τὴν δὲ θνητὴν φύσιν καὶ τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ ἐξ ἀνάγκης. εἰ γὰρ οὖν ἐξ ἀνάγκης ἐστὶν ἐν τῷ θνητῷ τόπῳ τὸ κακὸν φερόμενον, οὐκ ἂν κατά γε τὸν Πλάτωνα τὸ μηδαμῶς ὂν εἴη καὶ τῶν ὄντων ἐξηρημένον[1]) ἁπάντων. ὥστε καὶ ἔστι τὸ κακὸν κατ' αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῶν μερικῶν αἰτίων ἐστὶ καὶ ἀγαθύνεται διὰ τὴν ἀγαθοειδῆ τοῦ δημιουργοῦ πρόνοιαν[2]), ὅτι μηδὲν παντάπασι κακόν, ἀλλ' ἔστιν ὅπῃ[3]) κατὰ δίκην ἕκαστον ἐπιτελεῖται καὶ θεόν. διέλωμεν γὰρ οὑτωσί· τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πάντων τὰ μέν ἐστιν ὅλα, τὰ δὲ μέρη, καὶ τῶν μὲν μερῶν τὰ μὲν αἰωνίως φρουρεῖ τὸ ἑαυτῶν ἀγαθόν, ὥσπερ ὁ μερικὸς νοῦς καὶ δαιμόνων μερικῶν, τὰ δὲ οὐκ ἀεὶ δύναται σώζειν τὸ οἰκεῖον ἀγαθόν. ἀλλὰ καὶ τούτων τὰ μέν ἐστιν ἑτεροκίνητα, τὰ δὲ αὐτοκίνητα, καὶ τῶν αὐτοκινήτων τὰ μὲν ἐν ταῖς αἱρέσεσιν ἔχει τὴν κακίαν ἱσταμένην, τὰ δὲ καὶ εἰς πράξεις τελευτᾷ. τὰ μὲν οὖν ὅλα πανάγαθά ἐστιν, οὐ μόνον ἑαυτοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς μέρεσι χορηγοῦντα τὸ ἀγαθόν[4]), τὰ δὲ μέρη μὲν ὄντα, φρουροῦντα δὲ τὸ ἑαυτῶν ἀγαθὸν δευτέρως ἔχει |
E τὸ ἀγαθὸν καὶ μερικῶς· τὰ δὲ μέρη μέν, ἑτεροκίνητα δέ, παρ' ἄλλων ἔχοντα τὴν ὑπόστασιν ἐξήρτηται τῆς ἐκείνων προνοίας καὶ μετατίθεται κατὰ τὸ δέον, ὥσπερ δὴ τὰ σώματα ὅσα γίνεται καὶ φθείρεται. εἰ γὰρ δεῖ γένεσιν εἶναι, δεῖ καὶ φθορὰν εἶναι· κατὰ μεταβολὴν γὰρ ἡ γένεσις καὶ μεταβολή τίς ἐστιν· εἰ δὲ φθορὰ ἔσται, δεῖ καὶ τὸ παρὰ φύσιν ἔχειν παρείσδυσιν. ὡς οὖν τὸ ἐφθαρμένον ἑαυτῷ μὲν ἔφθαρται, τῷ παντὶ δὲ οὐκ ἀπόλωλεν· ἔστι γὰρ ἢ ἀὴρ ἢ ὕδωρ ἤ τι ἄλλο τῶν εἰς ὃ[5]) μετέβαλλεν· οὕτω δὴ καὶ τὸ παρὰ φύσιν[6]) ἔχον ἑαυτῷ μὲν ἄτακτόν ἐστι, τῷ παντὶ δὲ διατέτακται. εἰ γὰρ καὶ φθαρὲν καὶ πάντῃ τάξεως στερηθὲν οὐ λύει τοῦ παντὸς τὴν τάξιν, πῶς γὰρ ἂν παρὰ φύσιν ἔχον καὶ μηδὲν ὂν αὐτό, πάσης τάξεως παρῃρημένον, ἀφανίζοι τὴν ὅλην διακόσμησιν; τὰ δ' αὖ μερικὰ μέν, αὐτοκίνητα δὲ καὶ εἰς τὰ ἔξω ἐνεργοῦντα ἑαυτοῖς μὲν ποιεῖ τὸ γιγνόμενον κακόν, ἔστι δὲ ὅπῃ καὶ τοῦτο ἀγαθὸν καὶ κατὰ θεόν. ἐπεὶ γὰρ αἱ ὁρμαὶ καὶ αἱ πράξεις ἀπὸ τῶν αἱρέσεων, κατὰ δίκην ἕπονται ταῖς αἱρέσεσιν αἱ
F πράξεις, ὅταν | ὁ ἑλόμενος ἐπάξιος ᾖ μὴ τῆς αἱρέσεως μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπ'[7]) αὐτῇ πράξεως. καὶ ἁπλῶς μὲν ἡ πρᾶξις οὐκ ἀγαθόν, τῷ δὲ ἑλομένῳ μὲν τοδί[8]), ὁρμήσαντι δὲ τοιῶσδε[9]), κατὰ δίκην ἐπάγεται καὶ ἔστιν ἀγαθὸν πρὸς τόνδε καὶ τὴν τοιάνδε[10]) ζωήν. τῶν γὰρ ἀγαθῶν τὰ μέν ἐστιν ὡς πᾶσιν ἀγαθά, τὰ δὲ τοῖς κατ' εἶδος διαφόροις, τὰ δὲ καὶ τοῖς ἀτόμοις ὡς ἀτόμοις. ἐλέβορος γὰρ οὐ πᾶσιν, ἀλλ' οὐδὲ σώμασι πᾶσιν οὐδέ γε τοῖς νοσοῦσι σώμασι πᾶσιν ἀγα-

---

[1]) **114, 32** *ἐξῃρημένον*) *ἐξῃρημένων* **B et cum ι subscr. A.** — [2]) **114, 33** *πρόνοιαν*) *πρόνιαν* **B.** *τί περὶ τοῦ κακοῦ, οἱ περὶ πλάτωνα:* **m. A.** — [3]) **114, 34** *ὅπῃ*) *ὅπῃ ἕκαστον* **A.** — [4]) **114, 39** *χορηγοῦντα τὸ ἀγαθὸν*) *χωρηγοῦντα* **(om.** *τὸ ἀ.*) **B.** — [5]) **114, 44** *ὅ*) **Post** *τῶν* **debebat esse** *ἅ*, **sed** *ὅ* **ferendum videtur propter** *τι ἄλλο.* — [6]) **114, 44** *παρὰ φύσιν*) *παραφύσιν* **A.** — [7]) **114, 50** *ἐπ'*) *ἀπ'* **B.** — [8]) **114, 51** *τοδί*) *τόδε* **B.** — [9]) **114, 51** *τοιῶσδε*) *τοιώσδε* **B.** — [10]) **114, 52** *τοιάνδε*) *τοιαύτην* **A.**

θὸν, τῷ δὲ[1]) ὡδὶ νοσοῦντι καὶ ἀπὸ τοιᾶσδε[2]) ἀρχῆς | ὑγιεινόν. εἴτε οὖν 115
ἀκόλαστος πρᾶξις εἴτε ἄδικος εἴη, τοῖς μὲν πράττουσιν ἀγαθὸν ὡς κατὰ δίκην, ἁπλῶς δὲ οὐκ ἀγαθὸν οὐδὲ ἐκείνοις, ἀλλὰ μέγιστον κακὸν, καὶ ὡς μὲν ἀπ' αὐτῶν εἰς αὐτοὺς, κακὸν, ὡς δὲ ἐκ τοῦ παντὸς εἰς αὐτοὺς, οὐ κακὸν, καὶ ὡς μὲν εἰς αὐτοὺς, δράσαντες ἐπέτριψαν τὴν ζωὴν ἐνεργείᾳ γενόμενοι[3]) κακοὶ, ὡς δὲ ἐκ τοῦ παντὸς, παθόντες ποινὴν τῆς αἱρέσεως ἔδοσαν· οἷόν φασι καὶ τοῖς τὸν ἱκέτην προδοῦναι βουλευσαμένοις ἐπιτρέψαι τὸν θεὸν δι' οὐδὲν ἄλλο καὶ κατ' αὐτὸν τὸν θεὸν[4]), ἢ ἵνα δίκας ὑπόσχωσι τῆς βουλήσεως. ἀλλὰ δὴ τὰ λειπόμενα[5]) σκεπτέον, ὅσα μερικά τέ ἐστι καὶ[6]) αὐτοκινήτως ἐνεργοῦντα μέχρι τῶν αἱρέσεων ἵστησι τὴν μοχθηρίαν. ὅτι μὲν γὰρ καὶ ταῦτα[7]) δίκας δίδωσι τῆς ἐννοίας[8]) μόνης, ἐῶ λέγειν[9])· καὶ γὰρ φαντασίας ψιλῆς καὶ ὁρμῆς καὶ βουλῆς, ὥσπερ εἴρηται, ποινή τίς ἐστιν· ἔνδοθεν γὰρ ἡμᾶς οἱ θεοὶ κυβερνῶσι, καὶ ὥσπερ τὰς ἀγαθοειδεῖς αἱρέσεις γεραίρουσιν, οὕτω δὴ καὶ τὰς ἐναντίας κολάζουσι· πῶς δ' ἂν καὶ ἡ αἵρεσις | αὕτη τὸ κατὰ δίκην ἔχοι καὶ θεόν[10]); ἢ B
διότι καὶ τοιαύτην οὐσίαν ἔδει καὶ τοιαύτην εἶναι δύναμιν ἀμφίβολον καὶ ῥέπουσαν ἐπὶ διαφόρους ζωάς. εἰ οὖν τὸ κύριον τῆς αἱρέσεως θεόθεν, καὶ ἡ αἵρεσις θεόθεν, εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ἀγαθόν. καὶ γὰρ ἑλομένη μόνη ἡ ψυχὴ πρὸς ἄλλην καὶ ἄλλην μεθίσταται τάξιν. πᾶσα γὰρ αἵρεσις ἢ ἀνάγει τὴν ψυχὴν, ἢ καθέλκει. εἰ μὲν ἀπὸ ψυχῆς[11]) ἡ αἵρεσις, κακὸν, εἰ δὲ εἰς τὴν οἰκείαν τάξιν μεθίστησι τὸ ἑλόμενον, κατὰ δίκην ἐστὶ καὶ ἀγαθόν. αὐτὴ γὰρ ἡ αἵρεσις ἐπάγει τῷ ἑλομένῳ τὴν δίκην, ἢ μᾶλλον ἡ αἵρεσις ἐν αὐτῷ τῷ ἑλομένῳ γίγνεται δίκη, τῶν ἀγαθῶν ἀποστήσασα τὴν ψυχήν. ὡς γὰρ ἡ ἀγαθοειδὴς αἵρεσις ἑαυτῆς γίγνεται καρπὸς, οὕτως[12]) ἡ μοχθηρὰ[13]) ἑαυτῆς ποινή. τοῦτο γὰρ οὖν ἴδιόν ἐστι τῶν αὐτοκινήτων δυνάμεων. οὐδὲν ἄρα τῶν κακῶν ἐστιν[14]), ὃ μὴ καὶ ἀγαθόν πώς ἐστιν, ἀλλὰ πάντα μετέχει προνοίας. εἰ δὲ θαυμάζουσί τινες[15]), δι' ἣν αἰτίαν παρῆκται τὴν ἀρχὴν κακοποιὸν αἴτιον καὶ εἰ μηδὲν εἴη τῶν ὅλων, ἀλλὰ μερικὸν, ῥητέον πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τῶν ὄντων ἡ πρόοδος συνεχής ἐστι καὶ οὐδὲν ἐν τοῖς οὖσιν | ἀπολέλειπται κενόν. πότερον οὖν τὴν αὐτο- C

---

[1]) 114, 54 *δὲ*) *δ'* A. — [2]) 114, 54 *τοιᾶσδε*) *τοιάσδε* B. — [3]) 115, 4 *γενόμενοι*) *γινόμενοι* B. — [4]) 115, 5 *δι' οὐδὲν — τὸν θεὸν*) om. B. Propter hunc defectum Taylorus, et quod immemor erat narrationis Herodoteae Lib. I. Cap. 159, prorsus a mente Procli aberrans haec posuit: but so far as they suffer from the universe, they undergo the punishment of their choice (just as it is said, that those who deliberate about betraying a suppliant, subvert divinity); or they suffer the punishment of their will. — [5]) 115, 6 *λειπόμενα*) *λοιπόμενα* B. — [6]) 115, 6 *καὶ*) bis A. — [7]) 115, 7 *ταῦτα*) *τὰς* B. — [8]) 115, 7 *ἐννοίας*) *ἐνοίας* A. — [9]) 115, 7 *ἐῶ λέγειν*) *ἐκλέγειν* B. — [10]) 115, 10 *πῶς ἡ τῶν μερικῶν ψυχῶν αἵρεσις, τὸ κατὰ δίκην ἔχει καὶ θεόν*: m. A. — [11]) 115, 13 *ἀπὸ ψυχῆς*) *μοχθηρᾶς* addendum putat Tayl., cui hic non est locus. — [12]) 115, 16 *οὕτως*) *ὄντως* B. — [13]) 115, 16 *μοχθηρὰ*) *μοχθειρὰ* B. — [14]) 115, 17 *ἐστὶν*) *ἐστὶ* B. — [15]) 115, 18 *διατὶ παρῆκται τὸ κακοποιὸν αἴτιον*: m. A.

κίνητον πᾶσαν ἔδει μὴ εἶναι ζωήν; ἀλλὰ πολλὰ καὶ τῶν θείων οὕτως ἀναιρήσομεν. ἀλλὰ τὰ μὲν ὅλα τῶν αὐτοκινήτων εἶναι, τὰ δὲ μέρη μὴ εἶναι; καὶ πῶς δυνατὸν ὁλότητας εἶναι τῶν οἰκείων μερῶν ἐστερημένας; πῶς δὲ ἡ συνέχεια σωθήσεται τῶν ὄντων, εἰ τὰ μὲν ὅλα προϋπάρχει καὶ αὐτοκίνητα τά τε μερικὰ καὶ ἑτεροκίνητα, τὰ δὲ μεταξὺ τούτων ἐκποδὼν [1]) ποιήσαιμεν αὐτοκίνητα μὲν ὄντα, μερικὰ δὲ ὅμως, καὶ διὰ μὲν τὸ μερικὸν εἶδος ἐν σχέσει γιγνόμενα, διὰ δὲ τὸ αὐτοκίνητον ἀπολυόμενά ποτε τῆς σχέσεως; ἀναγκαῖον ἄρα καὶ ταύτην εἶναι τὴν ζωήν, μέσην ἐν τοῖς οὖσι καὶ σύνδεσμον τῶν οἷον ἀπ᾽ ἐναντίας [2]) ἀλλήλοις τεταγμένων, καὶ οὐ διὰ τοῦτο κατὰ φύσιν αὐτῇ [3]) τὸ κακόν, ἐπειδὴ κατ᾽ οὐσίαν ἐστὶ κυρία τῶν αἱρέσεων. καὶ γὰρ τὸ σῶμα κατ᾽ οὐσίαν ἔχει τὴν πρὸς τὴν νόσον ῥοπήν· φθαρτὸν γὰρ ἦν κατ᾽ οὐσίαν· ἀλλ᾽ οὐ κατὰ φύσιν ἡ νόσος· διὸ καὶ ἡ νόσος αὐτὴ [4]) τῇ μὲν μερικῇ φύσει κακόν, ᾗ [5]) τοδὶ τὸ σῶμα
D συνέχειν ἔλαχε, τῇ δὲ ὁλότητι τῶν σωμάτων ἀγαθόν. ἔδει γὰρ | μεταβάλλειν εἰς ἄλλο τὸ ἐξ ἄλλων γεγονός. ὥσπερ οὖν τῇ ἐν ἡμῖν φύσει τὸ μεταβάλλειν τὴν τροφὴν ἀγαθόν, εἰ μέλλοι [6]) σώζεσθαι τὸ ζῷον, οὕτω δὴ καὶ τῇ πάσῃ φύσει τὸ [7]) φθαρῆναι τὸ μέρος ἀγαθόν, εἰ μέλλοι [8]) σώζειν τὰς ὁλότητας ἀεὶ πρὸ τῶν μερῶν. εἰ μὲν γὰρ ἐξ αὐτῶν γίγνοιτο τὰ μέρη, μένοι δὲ γενόμενα, ταχὺ [9]) ἂν πάντα δαπανηθείη τῶν ὅλων μερικῶν γεγονότων. ἐκ γὰρ πεπερασμένων [10]) συνεχοῦς ἀφαιρέσεως γιγνομένης ἀνάγκη τὸ σύμπαν ἐκλείπειν [11]). τούτων δὲ οὐκ ὄντων ἢ στήσεται ἡ γένεσις, ἢ ἐξ ἄλλων ἡ μεταβολὴ τοῖς μερικοῖς ἔσται. τοῦτο δὲ ἦν τὸ ἐξ ἀρχῆς, ὃ καὶ τῶν ὅλων ἔδει γίγνεσθαι [12]) σωζομένων, ὡς δὲ [13]) τὸ τῇ μερικῇ φύσει κακὸν τῇ ὅλῃ ζωῇ ἀγαθόν. ἔτι τοίνυν καὶ κατ᾽ ἄλλον τρόπον ἐξ ἀρχῆς ἀναλαβόντες τὴν ἐρώτησιν λέγωμεν. εἰ γάρ τις ἔροιτο ἡμᾶς, πότερον ἠβούλετο εἶναι τὸ κακὸν ὁ θεός, ἢ οὐκ ἠβούλετο, ἀμφότερα φήσομεν. ἠβούλετο μὲν γὰρ ὡς πᾶσι τὸ εἶναι χορηγῶν [14])· πᾶν γὰρ τὸ ὁπωσοῦν [15]) ὂν ἐν τῷ παντὶ παρὰ τῆς δημιουργικῆς προῆλθεν αἰτίας· οὐκ ἠβού-
E λετο δὲ ὡς πάντα ἀγαθὰ ποιῶν· ἐπέκρυψε | γὰρ καὶ τὸ κακὸν τῇ χρώσει [16]) τοῦ ἀγαθοῦ. καὶ εἰ βούλει φυσικῶς ἐπιχειρεῖν, γίγνεται τὸ κακὸν καθ᾽ αὑτὸ μὲν ἐκ τῆς μερικῆς ψυχῆς, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ ἐκ τοῦ θεοῦ, καθὸ κακόν, εἴπερ καὶ τοῦτό τις συγχωρήσειεν, ὅτι δὴ τὴν ψυχὴν ἐκεῖνος ὑπέστησεν. ᾗ δὴ [17]) ἀγαθόν, καθ᾽ αὑτὸ μὲν ἀπὸ τῆς θείας αἰτίας, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ ἐκ τῆς ψυχῆς· ὡς γὰρ κατὰ δίκην γιγνόμενον ἔχει τὸ ἀγαθόν. ἔτι τὴν τιμωρίαν [18]) αὐ-

---

[1]) 115, 23 *ἐκποδὼν*) *ἐκ ποδῶν* B. — [2]) 115, 26 *ἀπ᾽ ἐναντίας*) *ἀπεναντίας* A. *ἀπ᾽ αἰτίας* B. *ἀπεναντίως* coni. Tayl. — [3]) 115, 26 *αὐτῇ*) *αὐτὴ* B. — [4]) 115, 28 *αὐτὴ*) *αὐτῇ* B. — [5]) 115, 29 *ᾗ*) *ἢ* B. *ἡ* A. — [6]) 115, 31 *μέλλοι*) *μέλλει* B. — [7]) 115, 31 *τὸ*) *τῷ* B. — [8]) 115, 31 *μέλλοι*) *μέλλειν* B. — [9]) 115, 32 *ταχὺ*) *ταχὺ δ᾽* B. — [10]) 115, 33 *πεπερασμένων*) *πεπεραγμένων* B. — [11]) 115, 34 *ἀνάγκη — ἐκλείπειν*) *ἀνάγκῃ — ἐκλείπει* B. — [12]) 115, 35 *γίγνεσθαι*) *γίγνεται* B. — [13]) 115, 35 *δὲ*) Fort. *δὴ* — [14]) 115, 38 *χορηγῶν*) *χωρηγῶν* B. — [15]) 115, 38 *ὁπωσοῦν*) *ὁποσοῦν* B. — [16]) 115, 40 *χρώσει*) *χρήσει* B. — [17]) 115, 42 *δὴ*) Immo *δὲ* — [18]) 115, 43 *περὶ τιμωρίας, πλάτων ἐν νόμοις*: m. A.

τὸς ὁ Πλάτων ἐν Νόμοις [1]) διώρισεν ἥτις ἐστὶν, ὅτι δοκεῖ μὲν ἐπιτρίβειν τὸ
πάσχον, ἔοικε δὲ ταῖς ἀναστομώσεσι τῶν ἑλκῶν, καὶ τὸ μὴ [2]) δυνάμενον ἰα-
θῆναι χωρὶς τῆς τοιᾶσδε πράξεως ἐπ' αὐτὴν προκαλεῖται, ὅπως ἂν ὠδῖνος
ἀπαλλαγεῖσα [3]) ἡ ψυχὴ καὶ τῆς περὶ τὸ αἰσχρὸν πτοίας ἐν μεταμελείᾳ τε γενο-
μένη τῶν ἑαυτῆς κακῶν εἰς ἀρχὴν καταστῇ τῆς καθάρσεως. αἱ γὰρ αἰσχραὶ
καὶ ἄδικοι πράξεις ἐλπιζόμεναι μέν εἰσιν ἐράσμιαι τοῖς ἐμπλήκτοις, γενόμεναι
δὲ μεταμελείας ἀναπιμπλᾶσι τοὺς ἐργασαμένους, καὶ μελετώμεναι μὲν ὕπου-
λον ποιοῦσι τὴν ψυχὴν, εἰς ἐνέργειαν δὲ προελθοῦσαι τὴν μὲν ἑαυτῶν ἀπε-
λέγχουσιν | ἀσθένειαν, τὴν δὲ ψυχὴν ὠδῖνος ἀπολύουσιν αἰσχίστης. ταύτην δὲ F
τὴν τιμωρίαν οἱ μὲν καθ' ὅλην ἑαυτῶν ἐπιδείκνυνται τὴν ζωὴν, οἱ δὲ κατὰ τὰς
μερικὰς ἐνεργείας. πᾶς γὰρ ὁ παράλογόν [4]) τι ποιῶν ἑλόμενός τε [5]) ποιεῖ καὶ
ὁρμήσας ἐφ' ἅπερ εἵλετο, καὶ τὸ ἐν φαντασίᾳ προϋπάρχον εἰς ἐνέργειαν προσα-
γαγών. συλλήβδην οὖν εἴπωμεν, ὅτι τὸ κακὸν [6]) οὔτε ἐν τοῖς νοεροῖς ἐστίν·
ἅπαν γὰρ ἀκάκωτον τὸ νοερὸν γένος· οὔτε ἐν ψυχαῖς ὁλικαῖς ἢ τοῖς ὅλοις σώ-
μασιν· ἅπαντα γὰρ τὰ ὅλα ἀκάκωτα | ὡς καὶ ἀΐδια καὶ ἀεὶ κατὰ φύσιν. λείπε- 116
ται οὖν ἐν ψυχαῖς αὐτὸ εἶναι μερικαῖς ἢ σώμασι μερικοῖς. ἀλλὰ καὶ τούτων
οὔτε ἐν ταῖς οὐσίαις· πᾶσαι γὰρ αὐτῶν αἱ οὐσίαι θεόθεν· οὔτε ἐν ταῖς δυνά-
μεσι· κατὰ φύσιν γὰρ αὗται. λείπεται ἄρα ἐν ταῖς ἐνεργείαις. καὶ ἐν μὲν ψυ-
χαῖς οὔτε ἐν ταῖς λογικαῖς· πᾶσαι γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ ὀρέγονται· οὔτε ἐν ταῖς [7])
ἀλόγοις· καὶ γὰρ αὗται κατὰ φύσιν ἐνεργοῦσιν· ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλας αὐ-
τῶν ἀσυμμετρίᾳ [8])· ἐν δὲ σώμασιν οὔτε ἐν τῷ εἴδει· κρατεῖν γὰρ ἐθέλει τῆς
ὕλης· οὔτε ἐν ταύτῃ· ἐφίεται γὰρ τούτῳ κοσμεῖσθαι· ἀλλ' ἐν τῇ ἀσυμμετρίᾳ
τοῦ εἴδους πρὸς ὕλην. ᾧ καὶ δῆλον, ὅτι πᾶν τὸ κακὸν κατὰ παρυπόστασίν [9]) ἐστι.
καὶ τοῦτο δὲ ὅμως ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ χρωννύμενον ὑφέστηκεν· ὥστε πάντα ἀγαθὰ
διὰ τὴν τοῦ θεοῦ βούλησιν, καὶ οὐδὲν ἔρημον ἀγαθοῦ [10]) κατὰ δύναμιν, εἰ καὶ
ὁπωσοῦν ἐστι τὸ κακόν. οὐ γὰρ ἦν γενέσεως οὔσης μὴ καὶ τοῦτο παρυφεστά-
ναι [11]), ἀναγκαῖον ὂν πρὸς τὴν τελειότητα τῶν ὅλων. | περὶ μὲν οὖν τῶν κα- B
κῶν, ὅπως τε [12]) ὑφέστηκε καὶ ὁποίας ἐκ θεῶν καὶ ταῦτα τυγχάνει προνοίας,
πρὸς μὲν τὸ παρὸν ἱκανὰ καὶ ταῦτα· εἴρηται δ' [13]) ἐν ἑτέροις περὶ αὐτῶν ἐπὶ
πλέον· ἐκεῖνό γε μὴν δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων, ὡς οὔτε ἡ βούλησις τοῦ θεοῦ
μάταιός ἐστι· πάντα γὰρ ἀγαθὰ τῷ θεῷ καὶ οὐδέν ἐστι τῶν ὄντων ὃ μὴ κεκρά-
τηται τῇ τοῦ ἀγαθοῦ μοίρᾳ· οὔτε τὸ κατὰ δύναμιν προσγέγραπται περιττῶς·
οὐ γὰρ τὴν ἀτελῆ σημαίνει δύναμιν, ἀλλὰ τὴν κρατοῦσαν πάντων καὶ διὰ περι-
ουσίαν τῶν ἀγαθῶν πάντα ἀγαθύνουσαν.

---

1) 115, 43 *Νόμοις*) Lib. V. Pag. 728 C? — 2) 115, 45 *μὴ*) *μὲν* B. (corr. Tayl.) — 3) 115, 46 *ἀπαλλαγεῖσα*) *ἐπαλλαγεῖσα* B. — 4) 115, 51 *παράλογόν*) *παρὰ λόγον* A. — 5) 115, 52 *τε*) *τι* B. — 6) 115, 53 *περὶ τοῦ κακοῦ*. m. A. — 7) 116, 4 *ταῖς*) *τοῖς* B. — 8) 116, 5 *ἀσυμμετρίᾳ*) *συμμετρίᾳ* B. *ἀσυμμετρίας* A. corr. Tayl. — 9) 116, 7 *παρυπόστασιν*) *παρ' ὑπόστασιν* A. — 10) 116, 8 *ἀγαθοῦ*) *ἀγαθὸν* A. — 11) 116, 9 *παρυφεστάναι*) *παρ' ὑφιστάναι* B. — 12) 116, 10 *τε*) *καὶ* B. — 13) 116, 11 *δ'*) *δὲ* B.

Οὕτω δὴ πᾶν ὅσον ἦν ὁρατὸν παραλαβὼν, οὐχ ἡσυχίαν ἄγον, ἀλλὰ κινούμενον πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως, εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγεν ἐκ τῆς ἀταξίας, ἡγησάμενος ἐκεῖνο τούτου πάντως ἄμεινον. (Pag. 30 A.)

Οἱ μὲν περὶ Πλούταρχον τὸν Χαιρωνέα[1]) καὶ Ἀττικὸν λιπαρῶς ἀντέχονται τούτων τῶν ῥημάτων ὡς τὴν ἀπὸ χρόνου τῷ κόσμῳ γένεσιν αὐτοῖς μαρτυρούντων, καὶ δὴ καί φασι προεῖναι μὲν τὴν ἀκόσμητον ὕλην πρὸ τῆς γενέσεως, προ-
C εῖναι δὲ καὶ τὴν κακεργάτιν ψυχὴν τὴν τοῦτο κινοῦσαν· πόθεν | γὰρ ἡ κίνησις ἦν, ἢ ἀπὸ ψυχῆς; εἰ δὲ ἄτακτος ἡ κίνησις, ἀπὸ ἀτάκτου ψυχῆς· εἴρηκε γοῦν ἐν Νόμοις[2]) τὴν μὲν ἀγαθοειδῆ ψυχὴν ὀρθὰ καὶ ἔμφρονα παιδαγωγεῖν, τὴν δὲ κακεργάτιν ἀτάκτως τε κινεῖσθαι καὶ τὸ ὑπ' αὐτῆς διοικούμενον[3]) πλημμελῶς[4]) ἄγειν· ἐπιγενομένης[5]) δὲ τῆς ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ κοσμοποιίας τὴν μὲν ὕλην καθίστασθαι πρὸς τὴν τοῦ κόσμου σύστασιν, τὴν δὲ κακεργάτιν νοῦ μεταλαχοῦσαν ἔμφρονα ἀποτελεῖσθαι καὶ τεταγμένην ποιεῖσθαι κίνησιν· ἄγει γὰρ εἰς τάξιν τὴν μὲν ἡ τοῦ εἴδους μετουσία, τὴν δὲ ἡ τοῦ νοῦ παρουσία· οἱ δὲ περὶ Πορφύριον καὶ Ἰάμβλιχον[6]) ταύτην μὲν ἀποῤῥαπίζουσι τὴν δόξαν ὡς τὸ ἄτακτον πρὸ τοῦ τεταγμένου καὶ τὸ ἀτελὲς πρὸ τοῦ τελείου καὶ πρὸ τοῦ νοεροῦ τὸ ἀνόητον ἐν τοῖς ὅλοις ὑποτιθεμένην καὶ οὐ μόνον περὶ τὸν κόσμον, ἀλλὰ καὶ περὶ αὐτὸν ἀσεβοῦσαν τὸν δημιουργὸν καὶ ἤτοι τὴν ἀγαθοειδῆ βούλησιν αὐτοῦ τὸ παράπαν ἀναιροῦσαν[7]), ἢ τὴν γόνιμον δύναμιν· ἀμφοτέρων γὰρ συντρεχουσῶν ἀνάγκη καὶ τὸν κόσμον δημιουργεῖσθαι παρ' αὐτοῦ διαιωνίως· αὐτοὶ δέ φα-
D σιν, | ὅτι τὴν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ πρόνοιαν τὴν εἰς τὸ πᾶν καθήκουσαν ὁ Πλάτων ἐνδείξασθαι βουλόμενος καὶ τὴν ἀπὸ νοῦ χορηγίαν καὶ τὴν ψυχῆς[8]) παρουσίαν ὅσων ἐστὶ[9]) τῷ κόσμῳ καὶ ἡλίκων ἀγαθῶν αἰτία, πρότερον αὐτὴν ἐφ' ἑαυτῆς θεωρεῖ τὴν ὅλην σωματοειδῆ σύστασιν, ὅπως ἐστὶ πλημμελὴς καὶ ἄτακτος, ἵνα δὴ καὶ τὴν ἀπὸ ψυχῆς τάξιν καὶ τὴν δημιουργικὴν διακόσμησιν καθ' ἑαυτὴν ἰδὼν ἔχῃς[10]) ἀφορίζειν, ποίαν μὲν τὸ σωματοειδὲς καθ' ἑαυτὸ φύσιν, ποίαν δὲ ἔλαχεν ἀπὸ τῆς δημιουργίας διακόσμησιν, αὐτοῦ μὲν ὄντος ἀεὶ τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ λόγου διαιροῦντος ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ[11]) γιγνόμενον καὶ παράγοντος κατὰ χρόνον τὰ ὁμοῦ συνυφεστηκότα, διότι σύνθετόν ἐστι πᾶν τὸ γενητόν. προσθείης[12]) δ' ἂν τοῖς εἰρημένοις, ὀρθῶς εἰρημένοις, καὶ ὅτι διττῆς τῆς

---

1) **116, 17** *Χαιρωνέα*) *χερωνέα* AB. *πλούταρχος ὁ χερωνεὺς καὶ ἀττικός*: m. A. *Χερ.* etiam **126**, 37 et 138, 13 uterque liber, sed *Χαιρ.* 35, 7, secundum quod illa corrigenda putavi, quamquam Lobeckius Aglaoph. Pag. 1315 recentioris Graeciae usui hoc et similia concedit. — 2) **116, 20** *Νόμοις*) Lib. X. Pag. 897 A. — 3) **116, 22** *διοικούμενον*) *διηκούμενον* B. — 4) **116, 22** *πλημμελῶς*) *πλημελῶς* B. — 5) **116, 22** *ἐπιγενομένης*) *ἐπιγνομένης* B. — 6) **116, 25** *πορφύριος· | Ἰάμβλιχος·* m. A. — 7) **116, 28** *ἀναιροῦσαν*) *ἀναιρεῦσαν* B. — 8) **116, 31** *ψυχῆς*) *τῆς ψυχῆς* A. — 9) **116, 31** *ἐστὶ*) *ἐπὶ* — 10) **116, 33** *ἔχῃς*) *ἔχεις* B et, sup. *η*, A. — 11) **116, 35** *τὸ*) *τὶ* B. — 12) **116, 36** *προσθείης*) *προσθείη* B.

δημιουργικῆς οὔσης ποιήσεως, τῆς μὲν σωματουργικῆς [1]), τῆς δὲ κοσμητικῆς, ἀπὸ ταύτης τῆς κοσμητικῆς ἀρχόμενος ὁ Πλάτων [2]) εἶναι μὲν πάντη καὶ πάντως εἰκότως ὑποτίθεται πᾶν τὸ σωματικὸν, πλημμελῶς δὲ καὶ ἀτάκτως κινούμενον, ὅσον γὰρ ἐφ' ἑαυτῷ τοιοῦτον | ὂν κίνησιν, οὔπω γεγονὸς ἔννουν [3]) ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ E
καὶ ἐψυχωμένον [4]) ὑπὸ τῆς νοερᾶς ψυχῆς. ὅταν γὰρ τοιοῦτον γένηται τὸ πᾶν, τότε τῶν ὑπερφυῶν μετέχει δυνάμεων. εἰ δὲ κινητὸν μὲν ὡς φύσει [5]) κινητὸν, μὴ ὑπὸ νοῦ δὲ μηδὲ ὑπὸ ἔμφρονος ψυχῆς, ἀφ' ἧς ἡ τάξις, ἄτακτον ποιήσει τὴν κίνησιν. μικρὸν δὲ ὕστερον ἡμῖν παραδώσει καὶ τὸ σωματουργικὸν τῆς δημιουργικῆς προνοίας. πλάττει γὰρ αὐτῷ πᾶν τὸ σωματικὸν ὁ δημιουργὸς, ὃ νῦν παραλαβεῖν αὐτόν φησιν, αὐτὸν ὄντα τὸν ποιητὴν, αὐτὸν τὸν κοσμητὴν, αὐτὸν τεχνίτην, αὐτὸν χειρουργόν. εἰ οὖν καὶ σώματα παράγει τὰ πρῶτα, δῆλον δὴ, ὅτι μέρος ἐστὶ τῆς δημιουργίας καὶ ἡ ἐκείνου γένεσις, τοῦ ὁρατοῦ δεξαμένου τινὰ τῶν εἰδῶν ἴχνη πρόδρομα τῆς διαρθρώσεως αὐτῶν, ἧς γενομένης ἕκαστον κεκόσμηται τελέως καὶ ἔχει θέσιν ἐν τῷ παντὶ καὶ τάξιν τὴν πρέπουσαν. καὶ περὶ μὲν τοῦ πλημμελῶς κινουμένου καὶ ἀτάκτως οὐ πολὺς ὁ λόγος· αὐτὸς γὰρ διαῤῥήδην ἐρεῖ [6]) πᾶν τὸ σωματικὸν τεκταίνεσθαι τὸν θεὸν εἴσω τῆς ψυχῆς· ὅτι δὲ καὶ τῆς ψυχῆς οὐ τὸ μὲν ὑποκείμενον ἦν, παρήγαγε | δὲ μόνην F
τὴν διακόσμησιν, δῆλον. καὶ γὰρ τὴν οὐσίαν αὐτὴν ὑπέστησε πρῶτον καὶ τὸ ταὐτὸ καὶ τὸ ἕτερον, ἐξ ὧν ἐστιν ὡς στοιχείων. εἰ οὖν καὶ τὰ στοιχεῖα παρήγαγεν αὐτῆς καὶ τὸ κρᾶμα [7]) τὸ ἐκ τούτων, ὅλην παρήγαγε, καὶ οὐ τὸ μὲν αὐτῆς ἔλαβεν ὂν, τὸ δὲ προσέθηκεν αὐτός. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῆς ψυχῆς ἀσωμάτου οὔσης τοῦτο ἀληθές· ἐπὶ δὲ τοῦ σώματος τὸ μὲν περὶ τῶν εἰδῶν τῶν πρώτων δεδείχαμεν, ὅπως καὶ τούτων αἴτιος ὁ θεὸς, περὶ δὲ τῆς ὕλης αὐτῆς ζητήσειεν ἄν τις, εἴτε ἀγένητός [8]) ἐστιν ἀπ' αἰτίας, ὥς φασιν οἱ περὶ Πλούταρχον καὶ Ἀττικὸν, εἴτε | γενητὴ, καὶ ἐκ ποίας αἰτίας. Ἀριστοτέλης μὲν γὰρ [9]) ἀγέ- 117
νητον ἄλλως ἀπέδειξεν αὐτὴν ὡς μὴ σύνθετον μηδὲ ἐξ ἄλλης ὕλης ὑφισταμένην μηδὲ [10]) αὖ εἰς ἄλλην ἀναλυομένην· ὁ δὲ παρὼν λόγος ἀΐδιον μὲν εἶναί φησιν, ἐπιζητεῖ δὲ, εἰ ἀπ' αἰτίας ἐστὶν ἀγένητος, καὶ εἰ δύο ταύτας ἀρχὰς θετέον κατὰ Πλάτωνα τῶν ὅλων, ὕλην καὶ θεὸν, μήτε τοῦ θεοῦ τὴν ὕλην παράγοντος μήτε τῆς ὕλης τὸν θεὸν, ἵνα ἡ μὲν ἀΐδιος ᾖ πάντη καὶ ἄθεος, ὁ δὲ ἄϋλος πάντη καὶ ἁπλοῦς. αὐτὸ μὲν οὖν τὸ πρᾶγμα τῶν σφόδρα ζητουμένων ἐστὶ, καὶ εἴρηται ἡμῖν ἐν ἄλλοις· νῦν δὲ ἀπόχρη πρὸς τούσδε τοὺς ἄνδρας ἐπιδεικνύναι τὴν τοῦ Πλάτωνος διάνοιαν ὁποία τίς ἐστιν. ὅτι μὲν γὰρ οὐχ ὁ δημιουργὸς πρῶτος ὑφίστησι τὴν ὕλην, δῆλον ἐξ ὧν ἐρεῖ [11]) προελθὼν, τρία ταῦτα

---

[1]) **116, 37** *σωματουργικῆς*) *Σωκρατικῆς* B. *σωματικῆς* coni. Tayl. et Fabricius Bibl. Gr. T. VIII. Pag. 551. — [2]) **116, 38** *ἀρχόμενος ὁ Πλάτων*) *ὁ π. ἀ.* A. — [3]) **116, 40** *ἔννουν*) *ἐννοῦν* B. — [4]) **116, 40** *ἐψυχωμένον*) *ἐμψυχωμένον* — [5]) **116, 41** *ὡς φύσει*) *ὥς φησιν* B. — [6]) **116, 48** *ἐρεῖ*) Pag. 36 D. — [7]) **116, 51** *κρᾶμα*) *κράμμα* A. — [8]) **116, 54** *ἀγένητος*) *ἀγέννητος* A. — [9]) **117, 1** *γὰρ*) om. A. — [10]) **117, 2** *μηδὲ*) Ita h. l. AB, non *μὴ δέ*. — [11]) **117, 8** *ἐρεῖ*) Pag. 52 D.

προεῖναι τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, ὃν καὶ χώραν καὶ γένεσιν, καὶ τὴν μὲν γένεσιν ἔγγονον, τὴν δὲ χώραν μητέρα· δοκεῖ γοῦν διὰ τούτων τὴν μὲν ὕλην
B ὥσπερ ἀντιδιελεῖν τῷ δημιουργῷ | κατὰ τὸ μητρικὸν ἰδίωμα καὶ πατρικὸν, τὴν δὲ γένεσιν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ παράγειν καὶ τῆς ὕλης. μήποτε οὖν ἀπ᾽ ἄλλης[1]) τάξεως τῆς πρὸ τοῦ δημιουργοῦ τεταγμένης ὑφίστησιν αὐτήν. ἐν γοῦν τῷ Φιλήβῳ[2]) γράφει διαῤῥήδην· τὸν θεὸν λεγομέν που τὸ μὲν πέρας δεῖξαι τῶν ὄντων, τὸ δὲ ἄπειρον, ἐξ ὧν καὶ τοῖς σώμασι καὶ τοῖς πᾶσιν εἶναι τὴν σύστασιν. εἰ τοίνυν καὶ τὰ σώματα ἐκ πέρατός ἐστι καὶ ἀπειρίας, τί τὸ ἐν αὐτοῖς πέρας; καὶ ἡ ἀπειρία τίς; δῆλον γὰρ, ὡς τὴν μὲν ὕλην ἀπειρίαν φήσομεν, τὸ δὲ εἶδος πέρας. εἰ οὖν ὥσπερ εἴπομεν, ὁ θεὸς πᾶσαν ἀπειρίαν ὑφίστησι, καὶ τὴν ὕλην ὑφίστησιν, ἐσχάτην οὖσαν ἀπειρίαν. καὶ αὕτη μὲν πρωτίστη καὶ ἄῤῥητος αἰτία τῆς ὕλης· ἐπειδὴ δὲ πανταχοῦ τὰ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀνάλογον ὄντα πρὸς τὰς νοητὰς αἰτίας ἀπ᾽ ἐκείνων ὁ Πλάτων ὑφίστησιν, οἷον τὸ ἐνταῦθα ἴσον[3]) ἀπὸ τοῦ αὐτοΐσου, καὶ τὸ ὅμοιον[4]) καὶ ζῶα τὰ τῇδε πάντα καὶ φυτὰ, κατὰ τὸν[5]) αὐτὸν τρόπον δῆλον ὅτι καὶ τὴν ἐνταῦθα ἀπειρίαν ἀπὸ
C τῆς πρώτης ἀπειρίας παράγει, καθάπερ καὶ τὸ ἐνταῦθα πέρας | ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πέρατος. δέδεικται δὲ ἐν ἄλλοις, ὅτι τὴν πρώτην ἀπειρίαν, τὴν πρὸ τῶν μικτῶν, ἐν τῇ ἀκρότητι τῶν νοητῶν ἱδρύει[6]) καὶ ἐκεῖθεν αὐτῆς διατείνει τὴν ἔλλαμψιν ἄχρι τῶν ἐσχάτων, ὥστε καὶ[7]) κατ᾽ αὐτὸν ἡ ὕλη πρόεισιν ἔκ τε τοῦ ἑνὸς καὶ[8]) ὄντος, εἰ δὲ βούλει, καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ὄντος καθόσον[9]) ἐστὶ δυνάμει ὄν. διὸ καὶ ἀγαθόν πή ἐστι καὶ ἄπειρον, καὶ ἀμυδρότατον ὂν καὶ ἀνείδεον, διὸ καὶ ταῦτα πρὸ τῶν εἰδῶν καὶ τῆς ἐκφάνσεως αὐτῶν. τὰ δὲ αὐτὰ ταῦτα καὶ ὁ[10]) Ὀρφεὺς παραδίδωσιν. ὥσπερ γὰρ ὁ Πλάτων διττὰς παρήγαγεν αἰτίας ἀπὸ τοῦ ἑνὸς, τὸ πέρας καὶ τὴν ἀπειρίαν, οὕτω δὴ καὶ ὁ θεολόγος ἀπὸ τοῦ χρόνου τόν τε αἰθέρα καὶ τὸ χάος ὑπέστησε, τοῦ μὲν πανταχοῦ πέρατος αἴτιον τὸν αἰθέρα, τῆς δὲ ἀπειρίας τὸ χάος, καὶ ἀπὸ τούτων τῶν δυοῖν ἀρχῶν τούς τε θείους γεννᾷ διακόσμους καὶ τοὺς ἐμφανεῖς, ἀπὸ μὲν τῆς κρείττονος πᾶν τὸ μόνιμον καὶ ταυτοποιὸν καὶ μετρητικὸν καὶ συνεκτικὸν, ἀπὸ δὲ τῆς λοιπῆς πᾶσαν τὴν κινητικὴν καὶ ἑτεροποιὸν καὶ ἀνέκλειπτον πρόοδον καὶ τὴν ὑπ᾽ ἄλλων ὁριζομένην καὶ τὴν
D ὑπ᾽ ἄλλων συνεχομένην | φύσιν καὶ τελευταίαν τὴν ἐσχάτην ἀπειρίαν, ἀφ᾽ ἧς καὶ ἡ ὕλη περιέχεται, διὸ καὶ ἀνομοίως ὡμοίωται[11]) πρὸς ἑαυτήν[12]). χώρισμα[13]) μὲν γάρ[14]) ἐστιν, ὡς χώρα τῶν εἰδῶν καὶ τόπος, οὔτε δὲ πέρας οὔτε πυθμὴν

---

[1]) **117, 11** *ἀπ᾽ ἄλλης*) om. A. — [2]) **117, 12** *τῷ Φιλήβῳ*) Pag. 23 C. — [3]) **117, 18** *ἴσον*) *ἴσον* B. — [4]) **117, 18** *ὅμοιον*) *ὅμιον* B. — [5]) **117, 18** *τὸν*) *τὸ* B. — [6]) **117, 21** *ἱδρύει*) *ἱδρύσει* A. *ὑδρεύει* B. — [7]) **117, 21** *καί*) om. A. — [8]) **117, 22** *καί*) *καὶ τοῦ* A. — [9]) **117, 22** *καθόσον*) *καθ᾽ ὅσον* A. — [10]) **117, 24** *ὁ*) om. A. — [11]) **117, 30** *ὡμοίωται*) *ὁμοίωται* B. — [12]) **117, 31** *ἑαυτήν*) Tayl. coni. *αὐτὴν*, sc. *τὴν ἀπειρίαν*, idque necessarium est, si cum eodem subiectum verbi *ὡμοίωται* statuimus *ὕλην*. Sed fortasse Proclus *τὴν ἐσχάτην ἀπειρίαν* in animo habuit, quam quodammodo sui ipsius dissimilem dicere poterat. — [13]) **117, 31** *χώρισμα*) *χάρισμα* A. — [14]) **117, 31** *γάρ*) om. B.

οὔτε ἕδρα περὶ αὐτήν ἐστιν, ὡς ἄπειρον καὶ ἄστατον καὶ ἀόριστον οὖσαν. ἀζηχὲς δὲ αὖ σκότος καὶ αὐτὴ ὡς ἀνείδεον λαχοῦσα[1]) τὴν φύσιν ὀνομάζοιτο ἄν· ὥστε καὶ Ὀρφεὺς κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἀπὸ τῆς πρωτίστης τῶν νοητῶν ὑποστάσεως παράγει τὴν ὕλην. ἐκεῖ γὰρ τὸ ἀζηχὲς σκότος καὶ τὸ ἄπειρον, καὶ ταῦτα μὲν κρειττόνως τῶν ἐφεξῆς, τῇ δὲ ὕλῃ τὸ ἀλαμπὲς δι' ἔνδειαν καὶ τὸ ἄπειρον, οὐ κατὰ δυνάμεως περιουσίαν, ἀλλὰ κατ' ἔλλειψιν. καὶ μὴν καὶ ἡ τῶν Αἰγυπτίων[2]) παράδοσις τὰ αὐτὰ περὶ αὐτῆς φησίν· ὅ γέ τοι θεῖος Ἰάμβλιχος[3]) ἱστόρησεν, ὅτι καὶ Ἑρμῆς ἐκ τῆς οὐσιότητος[4]) τὴν ὑλότητα παράγεσθαι βούλεται· καὶ δὴ καὶ εἰκὸς κἀκ τούτου τὸν Πλάτωνα τὴν τοιαύτην περὶ τῆς ὕλης δόξαν ἔχειν. πρώτως μὲν οὖν[5]) ἀπὸ τούτων ὑφίσταται τῶν ἀρχῶν ὕλη, παράγει δὲ αὐτὴν κατὰ τὰ δεύτερα καὶ τρίτα νοητά τε καὶ νοερὰ αἴτια | καὶ ὑπε- E
ρουράνια καὶ ἐγκόσμια. καὶ τί λέγω περὶ τῶν θεῶν αὐτῶν; ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ παντὸς φύσις παράγει τὴν ὕλην καθόσον[6]) ἐστί[7]) καὶ κατὰ τὴν ἑαυτῆς ὕπαρξιν· κατὰ γὰρ ταύτην μετέχει τῆς πρωτίστης αἰτίας· καὶ τοίνυν ὁ δημιουργὸς κατὰ μὲν τὴν ἑνάδα τὴν ἐν αὐτῷ, καθ' ἣν καὶ ἔστι θεός, ὅτι[8]) καὶ τῆς ἐσχάτης ὕλης αἴτιος, κατὰ δὲ τὸ ὂν τὸ δημιουργικὸν αὐτῆς μὲν οὐκ αἴτιος, τῶν δὲ σωμάτων ᾗ σώματα, καὶ τῶν σωματικῶν ποιοτήτων, διόπερ ἡ γένεσις ἔγγονός ἐστι τοῦ ὄντος, κατὰ δὲ τὴν ἐν αὐτῷ ζωὴν τῆς διὰ πάντων διηκούσης ψυχώσεως, κατὰ δὲ τὸν νοῦν τῆς νοερᾶς εἰς τὸ πᾶν χορηγίας[9]). καὶ πάντα μὲν ὅσα κατὰ τὰς δευτέρας ποιεῖ δυνάμεις, μετὰ τῶν προτέρων[10]) ἀπεργάζεται· πᾶν γὰρ τὸ ἔννουν καὶ ζωῆς μετέχει καὶ τοῦ ὄντος καὶ τῆς ἑνώσεως, καὶ τὸ ζῶν ἔστι τε καὶ ἕν ἐστι[11]), καὶ τὸ ὂν διὰ τῆς οἰκείας ἑνότητος συνέχεται· τὸ δὲ ἔμπαλιν οὐκ ἔστιν. οὐ γὰρ ὅσα κατὰ τὸ ἕν[12]), τοσαῦτα καὶ κατὰ τὸ ὂν ὑφίστησιν, οὐδ' ὅσα κατὰ τὸ ὄν, τοσαῦτα καὶ κατὰ τὴν τῆς ζωῆς πηγήν, οὐδ' ὅσα κατὰ ταύτην, τοσαῦτα κατὰ | τὸν βασιλικὸν νοῦν, ἀλλὰ ταῖς ὑψηλοτέραις δυνάμεσιν ἐπὶ πλεῖ- F
στον[13]) διατείνει τὴν ἑαυτοῦ πρόνοιαν[14]). ταῦτα μὲν οὖν καὶ ἐν ἄλλοις ἐξήτασται[15]) διὰ πλειόνων· ἐπανιτέον δὲ ἐπὶ τὴν λέξιν[16]) καὶ θεατέον ἕκαστον ὅπως εἴρηται. τὸ μὲν οὖν οὕτω δὴ τῆς ἀγαθότητος ἐξάπτει τοῦ δημιουργοῦ, ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν τῆς θεότητος τὴν ὅλην διακόσμησιν· τὸ δὲ πᾶν ὅσον ὁρατὸν πρῶτον μὲν οὐδὲν ἀφίστησιν[17]) ἔρημον, ἔπειθ' ὅτι σωματικόν ἐστι, τοῦτο τὸ ὁρατὸν ἐπιδείκνυσιν· οὐ γὰρ ἂν ἦν ὁρατὸν ἀσώματον ὂν καὶ ἄποιον·

---

1) 117, 33 λαχοῦσα) λαχοῦσαν B. — 2) 117, 36 Αἰγυπτίων) αἰγηπτίων B. — 3) 117, 37 Ἰάμβλιχος m. A. — 4) 117, 37 οὐσιότητος) ὁσιότητος A. — 5) 117, 38 οὖν) om. B. — 6) 117, 41 καθόσον) καθ' ὅσον A. — 7) 117, 41 ἐστί) Tayl. cl. 4, 28 θεὸς addendum putat: mihi sufficit ἔστι. — 8) 117, 42 ὅτι) Tayl. coni. ἔστι, quod utique necessarium videtur. — 9) 117, 45 χορηγίας) χωρηγίας B. — 10) 117, 46 προτέρων) πρωτέρων B. — 11) 117, 47 ἕν ἐστι) ἔνεστι B. — 12) 117, 48 ἕν) ἦν B. (corr. Tayl.) — 13) 117, 50 ἐπὶ πλεῖστον) ἐπιπλεῖστον B. — 14) 117, 50 πρόνοιαν) πρόνιαν B. — 15) 117, 51 ἐξήτασται) ἐξήστataι B. ἐξέτασται (sic) coni. Tayl. — 16) 117, 51 ἡ κατὰ λέξιν διήγησις: m. A. — 17) 117, 53 ἀφίστησιν) Tayl. coni. ἀφίησιν, quod erat usitatius. Sed ἀφίστησιν idem significare potest.

118 ὥστε οὔτε ὕλην οὔτε τὸ δεύτερον | ὑποκείμενον[1]) σημαίνει, ἀλλ' ἔστι τὸ ἤδη
μετασχὸν τῶν εἰδῶν καὶ ἴχνη τινὰ ἔχον καὶ ἐμφάσεις πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως
κινούμενον. αἱ γὰρ εἰδωλικαὶ τῶν εἰδῶν καὶ ἀδιάρθρωτοι παρουσίαι διαφόρους
αὐτῷ κινήσεις ἐμποιοῦσιν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐρεῖ[2]) προελθὼν ὁ Τίμαιος, ταύτας
δὲ ἐλλάμπουσι μὲν αἱ πρὸ τοῦ δημιουργοῦ πᾶσαι τάξεις τῶν θεῶν, ἐξαιρέτως
δὲ ἐλλάμπει τὸ παράδειγμα αὐτῷ τῷ εἶναι, καὶ πρὸ τῆς δημιουργίας. τὰ γὰρ
ὑπέρτερα αἴτια καὶ πρὸ τῶν δευτέρων ἐνεργεῖ, καὶ ὁ δημιουργὸς μετὰ τοῦ πα-
ραδείγματος ποιεῖ, ἐκεῖνος[3]) δὲ καὶ πρὸ τοῦ δημιουργοῦ καὶ ἐπὶ ταῦτα διαβαί-
νων, ἐφ' ἃ μὴ φθάνει[4]) τῆς δημιουργικῆς προνοίας ἡ ἐνέργεια. εἰ οὖν ἐθέλεις
τὰ πρωτουργὰ διιστάνειν αἴτια καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν[5]), τἀγαθὸν ἐρεῖς πάντων αἴ-
τιον ὂν εἶναι καὶ ὕλης αἴτιον, διὸ καὶ αὐτῆς ἀναγκαῖον, καὶ τῆς εἰδοποιίας·
καὶ γὰρ πᾶν εἶδος μέτρον ἐστί· καὶ τῆς τάξεως· καὶ γὰρ ἡ τάξις λόγος ἐστὶ τῶν
B τεταγμένων· τὸ δὲ παράδειγμα | τῆς μὲν ὕλης οὐκ ἔστι[6]), τῆς δὲ εἰδοποιίας
καὶ τῆς ἐν τοῖς εἴδεσι τάξεως· τὸ δὲ δημιουργικὸν τῆς τάξεως. διὸ καὶ παρέ-
λαβέ, φησιν, ἤδη[7]) προκόψασαν τὴν ὕλην εἰς εἰδῶν μετάληψιν. τοῦτο γὰρ τὸ
ἄτακτον ἤδη[8]) μορφωθὲν ὁπωσοῦν τοῦ ἀνειδέου κρεῖττον. πάντων οὖν ἀεὶ καὶ
ἅμα αἰτίων ὄντων (τῶν δὲ ἀποτελεσμάτων τὰ μὲν ἄχρι τῶν ἐσχάτων, τὰ δὲ
ἄχρι τῶν ὑπὲρ ἀμφότερα[9]) διὰ τὴν τῶν ὑπερτέρων ἐκτένειαν) τὴν μὲν ὕλην
παραλαμβάνει τὸ παράδειγμα παρὰ τἀγαθοῦ καὶ εἰδοποιεῖ· τὰ γὰρ εἴδη καθό-
σον εἴδη τοῦ παραδείγματός ἐστιν ἔγγονα[10])· τὸ δὲ δημιουργὸν παρὰ τοῦ πα-
ραδείγματος τὰ εἴδη παραδεξάμενον ἀριθμοῖς διακοσμεῖ τάξιν ἐπιτιθείς[11]).
καὶ οὕτως μὲν εἰ διαστήσαις τὰ αἴτια, κἂν αὐτὸν δὲ λέγῃς[12]) τὸν δημιουργὸν
πάντων ἕνα ὄντα αἴτιον, ἄλλως μὲν ποιήσει κατὰ τὸ ἑαυτοῦ ἀγαθὸν, ἄλλως δὲ
κατὰ τὸ ἐν αὐτῷ παράδειγμα, ἄλλως κατὰ τὸ ποιητικὸν[13]) ἰδίωμα καὶ τεχνι-
κὸν, ὡς εἴπομεν, καὶ ἀθρόως ἐκείνου καὶ αἰωνίως ποιοῦντος ἄλλα ἀπ' ἄλλου
C τῶν ἐν αὐτῷ πρόεισι· κατὰ τὸ ἀγαθὸν ὕλη, εἶδος, τάξις· κατὰ τὸ | παράδειγμα
τὸ ἐν αὐτῷ εἶδος· κατὰ τὸ τεχνικὸν ἰδίωμα ἡ τάξις· ὥστε τὸ[14]) εἰδοπεποιη-
μένον τοῦτο πρὸ τῆς τάξεως ἀπὸ τοῦ παραδείγματος ἔχει τὰς ἐμφάσεις ταύτας
τῶν εἰδῶν, νοητοῦ ὄντος κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν. ἀπὸ ταύτης δὲ τῆς τάξεως
καὶ τὰ λόγια παράγει τὴν πολυποίκιλον ὕλην· ἔνθεν ἄρδην θρώσκει γένε-
σις πολυποικίλου ὕλης. οὐ γάρ ἐστιν ἡ πρώτη πολυποίκιλος[15]), οὐδὲ

---

[1]) 118, 1 *τὸ δεύτερον ὑποκείμενον* m. A. — [2]) 118, 3 *ἐρεῖ*) Pag. 40 B an 43 B? — [3]) 118, 6 *ἐκεῖνος*) Immo *ἐκεῖνο*, et paulo post *διαβαῖνον*. — [4]) 118, 6 *φθάνει*) *φθάνῃ* A. — [5]) 118, 7 *αὐτῶν*) *αὐτοῦ* B. (corr. Tayl.) — [6]) 118, 10 *οὐκ ἔστι*) sc. *αἴτιον*. — [7]) 118, 11 *παρέλαβέ, φησιν, ἤδη*) *παρέλαβεν ἤδη φησὶ* A. — [8]) 118, 12 *ἤδη*) *ἢ δὴ* B. — [9]) 118, 13 *ἀμφότερα*) Videtur *τὰ ἔσχατα* et *τὰ πρῶτα* dicere. — [10]) 118, 15 *ἔγγονα*) *αἴτια*, in m. *ἔγγονα*, A. — Proxima verba viginti numero om. A. [11]) 118, 16 *ἐπιτιθείς*) Immo *ἐπιτιθέν* — [12]) 118, 17 *λέγῃς*) *λέγεις* B. — [13]) 118, 18 *ἐν αὐτῷ — ποιητικὸν*) *ἑαυτὸ παραδειγματικὸν* B. — [14]) 118, 20 *τὸ*) om. A. — [15]) 118, 23 *τὸ παραδειγματικὸν, οὐχ ὡς ὕλη δὲ ἁπλῶς, ἀλλ' ὡς πολυποίκιλον διὰ τὴν τῶν εἰδῶν μέθεξιν*: m. A.

γένεσις αὐτῆς ἐστιν, ἀλλὰ τοῦ ἔχοντος ἴχνη[1]) πρόδρομα τῶν εἰδῶν. ᾧ δῆλον,
ὅτι τὸ παράδειγμα καὶ ὁ δημιουργὸς διαφέρετον ἀλλήλων, εἴπερ ἐκείνου μὲν ἡ
ὕλη μετέχει καὶ πρὸ τῆς κοσμοποιίας, ὅτε[2]) κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ὁ δημιουργὸς
ἀπῆν, τοῦ δὲ δημιουργοῦ μάλιστα ταττόμενον καὶ κοσμούμενον μεταλαμβάνει,
καὶ τότε πάρεστιν αὐτῷ ὁ δημιουργός. τὸ οὖν παραλαβὼν λέγοιτο μὲν ἂν
που καὶ ὡς τὴν τῆς δημιουργικῆς προνοίας ἐξῃρημένην παραδειγματικὴν αἰ-
τίαν, ἀφ' ἧς παραλαμβάνει τὸ ὑποκείμενον ἴχνεσιν εἰδῶν ἤδη τισὶ διαπεποικιλ-
μένον, λέγοιτο δ' ἂν καὶ ὅτι ἄλλης δυνάμεως τὸ ἔργον ἄλλη παραλαμβάνει |
πρὸς τὴν τελείαν διακόσμησιν, εἰ καὶ πάσας ἐν τῷ δημιουργῷ θεωροῖμεν[3]). D
εἴη γὰρ ἂν ὁ αὐτὸς ὅ τε παραλαβὼν καὶ ὁ παραδοὺς ἄλλαις καὶ ἄλλαις δυνά-
μεσιν οὐσιοποιῶν[4]) ἢ διακοσμῶν τὰ πράγματα. τὸ δὲ οὐχ ἡσυχίαν ἄγον,
ἀλλὰ κινούμενον ὅτι τὴν φύσιν αὐτῷ δέδωκε μόνην ἡ ὑπόθεσις δείκνυ-
σιν[5]), ἀφ' ἧς ἡ κίνησις. ἄλογος γὰρ ἡ φύσις οὖσα καὶ θεόθεν μὴ ποδηγουμένη
ποίαν ἔτι φυλάττειν τάξιν δύναιτο ἄν; δηλοῖ δὲ τοῦτο καὶ ἐν τῷ Πολιτικῷ[6]).
τὸν γὰρ[7]) δημιουργὸν ἀποστήσας τοῦ κόσμου κινεῖσθαί φησιν αὐτὸν ὑπὸ δή τι-
νος εἱμαρμένης καὶ συμφύτου καθ' αὑτὸν ἐπιθυμίας. ὅπερ οὖν ἐκεῖ μετὰ τὴν
δημιουργίαν, τοῦτο ἐνταῦθα πρὸ[8]) τῆς δημιουργίας ὑποθέμενος ἀταξίαν εἰσή-
γαγεν εἰς τὴν τοῦ ὁρατοῦ κίνησιν ἄνευ νοῦ γιγνομένην. καὶ τοῦτο μὲν τοιοῦτον·
τὸ δὲ εἰς τάξιν ἄγειν ἐκ τῆς ἀταξίας καὶ διὰ[9]) νοῦ μετουσίας καὶ ζωῆς
νοερᾶς παραγίνεται. τὸ δὲ ἡγησάμενος τὴν νόησιν ἐνδείκνυται τὴν δημιουρ-
γικὴν ἀνάλογον οὖσαν τῇ βουλήσει καὶ δυνάμει. προλαβὼν οὖν ἐν μὲν τῷ
βουληθεὶς τὴν βούλησιν, ἐν δὲ τῷ | κατὰ δύναμιν τὴν δύναμιν, ἐκ τρίτων E
ἐν τῷ ἡγησάμενος προσέθηκε τὴν νοερὰν γνῶσιν. τούτοις γὰρ αὖ καὶ ἐν
Νόμοις[10]) ἐχαρακτήριζε τὴν θείαν πρόνοιαν, ἀγαθότητι, δυνάμει, γνώσει.
ἀγαθότης μέν ἐστι πατρικὴ καὶ περὶ τὰ πρῶτα, δύναμις δὲ[11]) μήτηρ καὶ δεύ-
τερον, νοῦς δὲ τρίτον ὁ γνωστικός. ἡ μὲν ἀγαθότης τὸ πρῶτον, ἡ δὲ δύναμις
σὺν ἐκείνῳ τῷ πρώτῳ δηλαδὴ τῆς τριάδος, ὁ δὲ νοῦς ἀπ' ἐκείνου τὸ τρίτον. τὸ
δὲ αὖ ἐκεῖνο τούτου ἄμεινον τὴν τάξιν λέγει τῆς ἀταξίας. ἐκεῖνο μὲν
γὰρ ἡ τάξις, τοῦτο δὲ ἡ ἀταξία. καὶ γὰρ οὕτως εἴρητο, εἰς τάξιν αὐτὸ
ἦγεν[12]) ἐκ τῆς ἀταξίας. τοῦτο οὖν τὸ ὕστερον ῥηθὲν ἐκάλεσεν, ἐκεῖνο
δὲ τὸ πρότερον. ἔχει δὲ τὸ τοῦτο καὶ τῆς παρούσης ἀταξίας ἔνδειξιν, ἣν πα-
ρέλαβεν ὁ δημιουργός, τὸ δὲ ἐκεῖνο τῆς ἐν τῷ δημιουργῷ προϋπαρχούσης
τάξεως, καθ' ἣν καὶ τὰ ἄτακτα τάττειν ἔμελλεν. Ἀριστοτέλης[13]) μὲν οὖν
τὴν ἐν τῷ δημιουργῷ τάξιν οὐκ οἶδεν[14]), ἀλλὰ[15]) τοῖς ἀποτελέσμασι, τό γε

---

[1]) 118, 24 *ἴχνη*) *εἴδη* A. — [2]) 118, 25 *ὅτε*) *ὅτι* A. — [3]) 118, 30 *θεωροῖμεν*) *θεωροίημεν* A. — [4]) 118, 31 *οὐσιοποιῶν*) *οὐσιωποιῶν* B. — [5]) 118, 32 *δείκνυσιν*) non suo loco positum videtur. — [6]) 118, 34 *τῷ Πολιτικῷ*) Pag. 272 E. — [7]) 118, 34 *γάρ*) om. B. — [8]) 118, 36 *πρὸ*) *μετὰ* B. In A *πρὸ* in litura scriptum. — [9]) 118, 37 *διὰ*) om. B. — [10]) 118, 41 *Νόμοις*) Lib. X. Pag. 900 D sqq. — [11]) 118, 42 *δέ*) om. A. — [12]) 118, 45 *ἦγεν*) *ἦχεν* B. (corr. Tayl.) — [13]) 118, 48 *ἀριστοτέλης·* m. A. — [14]) 118, 48 *οἶδεν*) *εἶδεν* A. — [15]) 118, 48 *ἀλλὰ*) Fort. *ἀλλ' ἐν*

μὴν εὖ ἐν ἀμφοτέροις τίθησιν, ἵνα ὁ νοῦς μὲν κατ' αὐτὸν ἐφ' ἑαυτὸν μένῃ[1],
F τῶν δευτέρων δὲ ποιητικὸς μηδαμῶς· ὁ | δέ γε Πλάτων Ὀρφεῖ συνεπόμενος
ἐν τῷ δημιουργῷ πρῶτον εἶναί φησι τὴν τάξιν καὶ τὸ πρὸ τῶν μερῶν ὅλον.
πάντα γὰρ ὢν αὐτὸς νοερῶς ἔμελλε τὰ αὐτὰ ποιεῖν αἰσθητῶς. εἰ γὰρ αὐτῷ τῷ
εἶναι ποιεῖ (τοῦτο δὲ ἀναγκαῖον, ἵνα μὴ προαίρεσιν καὶ[2]) ἀμφίβολον ῥοπὴν
ἐπ' αὐτὸν ἀναπέμπωμεν) ἤτοι κατὰ ἀπομερισμὸν καὶ ἐλάττωσιν ποιεῖ τῶν ἑαυ-
τοῦ δυνάμεων, ὥσπερ τὸ πῦρ, ἢ μένων ὅς ἐστιν αὐτῷ τῷ εἶναι παράγει τὰ ἐφε-
ξῆς. εἰ μὲν οὖν κατὰ ἀπομερισμόν, ἄτοπον· οὐδὲ γὰρ ἡ φύσις ἐλαττοῦται ποι-
119 οῦσα τρίχας | ἢ ὀδόντας ἢ ἄλλο τι τῶν μορίων, πολλῷ δὲ πλέον τὴν ἐξῃρημένην
οὐσίαν καὶ ἑαυτὴν ὑφιστάνουσαν ἀνελάττωτον προσήκει φυλάττειν· εἰ δὲ ὅπερ
ἐστὶ μένων αὐτῷ τῷ εἶναι ποιεῖ, διὰ τοῦτο μὲν ὅμοιον ἑαυτῷ ποιεῖ, δι' ἐκεῖνο
δὲ καθ' ὅλον[3]) ἑαυτοῦ[4])· τὸ γὰρ ἐλαττούμενον οὐ καθ' ὅλον[5]) ποιεῖ. πάντα
ἄρα ἐν αὐτῷ πρώτως· τὰ δὲ ἐκτὸς εἰκόνες τῆς αὐτοῦ παντότητος· καὶ ἡ τάξις
ἄλλως[6]) ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν, ἄλλως δὲ ἐν τοῖς παραδείγμασιν. αὕτη μὲν
γὰρ συμπλέκεται τοῖς ἀτάκτοις, ἐκείνη δὲ αὐτοτάξις ἐστὶν, ἐν αὐτῇ[7]) οὖσα
καὶ ἑαυτῆς, ἵνα καὶ τὰ ἄτακτα δύνηται τάττειν ἐξῃρημένη τε ἀπ' αὐτῶν καὶ
σώζουσα τὴν ἑαυτῆς οὐσίαν ἄχραντον. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῶν λέξεων εἰρήσθω
παρ' ἡμῶν· ἄξιον δὲ μὴ ἐκεῖνο παραλιπεῖν, ὅτι μιμεῖται τοὺς θεολόγους πρὸ
τῆς κοσμοποιίας τὸ πλημμελὲς καὶ ἄτακτον ὑφιστάς[8]). ὡς γὰρ ἐκεῖνοι πολέ-
μους τε[9]) καὶ στάσεις εἰσάγουσι τῶν Τιτάνων πρὸς τοὺς Ὀλυμπίους, οὕτω
B δὴ καὶ ὁ Πλάτων δύο ταῦτα προϋποτίθεται, τό | τε ἄκοσμον καὶ τὸ κοσμο-
ποιὸν, ἵνα θάτερον κοσμηθῇ καὶ μετάσχῃ τῆς τάξεως. ἀλλ' ἐκεῖνοι[10]) θεολο-
γικῶς· αὐτοὺς γὰρ τοὺς προστάτας[11]) τῶν σωμάτων ἀντιτάττουσι τοῖς Ὀλυμ-
πίοις· ὁ δὲ Πλάτων φιλοσόφως[12]) ἀπὸ τῶν θεῶν ἐπὶ τὰ διοικούμενα τὴν τάξιν
μετήγαγε. φέρε[13]) δὴ οὖν καὶ ὅσα ὁ φιλόσοφος Πορφύριος[14]) ἐν τούτοις ἱε-
ροπρεπῆ νοήματα παραδέδωκε, συντόμως περιλάβωμεν. πρῶτον μὲν οὖν ἀπο-
τείνεται πρὸς τοὺς περὶ Ἀττικὸν[15]) πολλὰς ὑποτιθεμένους ἀρχὰς συναπτού-
σας ἀλλήλοις τὸν δημιουργὸν καὶ τὰς ἰδέας, οἳ καὶ τὴν ὕλην ὑπὸ ἀγενήτου
φασὶ κινουμένην ψυχῆς, ἀλόγου δὲ καὶ κακεργάτιδος[16]), πλημμελῶς καὶ ἀτά-
κτως φέρεσθαι[17]) προϋφιστᾶσι κατὰ χρόνον τὴν μὲν ὕλην τοῦ αἰσθητοῦ, τὴν

---

[1]) 118, 49 *μένῃ*) Fort. *μὲν ᾖ* — [2]) 118, 52 *καί*) om. B. — [3]) 119, 3 *καθ' ὅλον*) *καθόλον* B. Temere Tayl. *οὐ* ante *καθ' ὅλον* intrudit. *τοῦτο* ad *αὐτῷ τῷ εἶναι ποιεῖ*, *ἐκεῖνο* ad *ὅπερ ἐστὶ μένων ποιεῖ* referendum est. — [4]) 119, 3 *ἑαυτοῦ*) *ἑαυτῷ* — [5]) 119, 3 *καθ' ὅλον*) *καθόλον* B. *καθόλου* A. — [6]) 119, 4 *ἄλλως*) *ἄλλως καὶ* cum punctis sub hoc A. Fort. *ἄλλως μὲν* — [7]) 119, 5 *αὐτῇ*) Immo *αὑτῇ* — [8]) 119, 8 *ὑφιστάς*) *ὑποστάς* A. — [9]) 119, 8 *τε*) om. A. — [10]) 119, 10 *ἐκεῖνοι*) *ἐκεῖνο* A. — [11]) 119, 11 *προστάτας*) *πρωστάτας* B. — [12]) 119, 11 *φιλοσόφως*) *φιλοσόφος* B. — [13]) 119, 12 *φέρε*) *φέρει* — [14]) 119, 12 *πορφύριος· κεφ. ά·* m. A. — [15]) 119, 13 *κατὰ τῶν περὶ πλούταρχον καὶ ἀττικόν.* m. A. — [16]) 119, 15 *κακεργάτιδος*) *κατεργάτιδος* B. — [17]) 119, 16 *φέρεσθαι*) Addendum videtur *καί*.

δὲ ἀλογίαν τοῦ λόγου τήν τε ἀταξίαν τῆς τάξεως. ἔστω δὴ, ὥς φασιν, ὕλη καὶ θεὸς ἀγένητα ἄμφω ἀπ' αἰτίας. οὐκοῦν[1]) τὸ μὲν ἀγένητον αὐτοῖς κοινόν· διαφέρει δὲ ὅμως ἀλλήλων. ἄλλῳ ἄρα τινὶ καὶ οὐ τῷ ἀγενήτῳ. ἐκεῖνο οὖν, ᾧ διαφέρει ἀλλήλων, οὐκ ἂν εἴη ἀγένητον. γενητὸν ἄρα. ἀλλὰ ἀδύνατον τὰ ἀγένητα τῷ γενητῷ διαφέρειν. ἔπειτα[2]) τί τὸ τῆς διακρίσεως | αὐτοῖς αἴτιον καὶ ποιῆ- C
σαν τὸ μὲν σωστικὸν, τὸ δὲ φθαρτικόν; εἰ μὲν γὰρ τὸ ἀγένητον, ἄτοπον· ἦν γὰρ ἂν πᾶν τὸ ἀγένητον σωστικὸν, ἢ πᾶν τὸ ἀγένητον φθαρτικὸν, εἴπερ τὸ ἀγένητον ἐποίει τοῦ θεοῦ σωστικὸν τὸν θεὸν, ἢ τὸ ἀγένητον τῆς ὕλης φθαρτικὴν τὴν ὕλην· εἰ δὲ ἄλλο τι λεκτέον ἐκεῖνο, πότερον καὶ αὐτὸ ἀγένητον, ἢ γενητόν; εἴτε γὰρ γενητὸν τῶν ἀγενήτων αἴτιον, ἄτοπον· εἴτε ἀγένητον, πῶς τῶν πάντη[3]) ἀγενήτων ὄντων; ὥστε πάλιν ἄλλο πρὸ τούτων ζητήσομεν αἴτιον[4]) αὐτῶν τῆς διαφορᾶς, καὶ ἐπ' ἄπειρον ἡ ἄνοδος ἔσται. εἰ γὰρ μηδὲν ἔσται αἴτιον τοῖς διαφέρουσι τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ τὸ[5]) μὲν εἶναι σωστικὸν, τὸ δὲ φθαρτικὸν, τὸ τυχαῖον ἐπικρατήσει τῶν ἀρχῶν. αἰτίας γὰρ ἀνῃρημένης ἡ συνδρομὴ τῶν τοιῶνδε ἀρχῶν ἄλογος ἔσται καὶ ἀναίτιος. ἔτι[6]) δὲ τὸ κακὸν διαιώνιον ποιεῖν ὥσπερ καὶ τὸ ἀγαθὸν, ἄτοπον. οὐ γὰρ ὁμότιμον τῷ θείῳ τὸ ἄθεον οὐδὲ ἐπ' ἴσης[7]) ἀγένητον οὔτε[8]) ὅλως ἀντιδιῃρημένον. τί γὰρ μᾶλλον αὐταρκες θάτερον ἢ ἄτρεπτον ἢ ἀκατάβλητον, εἴπερ ἑκάτερον αὐτῶν ἐξ ἀϊδίου, μηδὲν τοῦ λοιποῦ προσδεόμενον; ἔτι[9]) τοίνυν, | εἰ τὸ μὲν ἐπιτήδειον πρὸς τὸ κο- D
σμεῖσθαι, τὸ δὲ πρὸς τὸ κοσμεῖν, πόθεν αὐτοῖς[10]) ἡ ἐπιτηδειότης; δεῖ γὰρ εἶναί τι τὸ συνάπτον ἄμφω καὶ ποιοῦν σύμμετρα ἀλλήλοις. οὐ γάρ που ταῦτα ἀπεσπασμένα ἀλλήλων καὶ ἐναντίως ἔχοντα ἑαυτὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὴν σύνοδον ἀπεργάζεται. εἰ μὴ ἄρα καὶ τοῦτο ἀπὸ ταὐτομάτου γίγνεσθαι[11]) φαῖεν, οὐδὲ τοῦ Ἀθηναίου ξένου[12]) λέγοντος ἀκούοντες πηγὴν ἀνοήτου δόξης εἶναι ταύτην, εἴ[13]) τίς φησι πρὸ λογισμοῦ τὸ ἄλογον εἶναι καὶ τὸ πρὸ τῆς νοερᾶς τέχνης τὸ τυχαῖον ἐπικρατεῖν, οὐδὲ τοῦ Σωκράτους ἐν Πολιτείᾳ[14]) λέγοντος μὴ δεῖν ἐπὶ τοῦ πλήθους μένειν, ἀλλὰ καὶ ἀνατρέχειν ἀπὸ τῶν πολλῶν ἐπὶ τὰς κοινὰς αὐτῶν μονάδας. ἔτι[15]) τὴν ἀνωτάτω[16]) ἀρχὴν οὐ ταύτῃ μόνον χαρακτηρίζειν δεῖ, τῷ[17]) μὴ ἔχειν ἄλλην ἀρχήν· τοῦτο γὰρ οὔπω δείκνυσι τὴν ἀξίαν[18]) αὐτῆς· ἀλλὰ τῷ πάντα ἐξ αὐτῆς[19]). εἰ δὲ τοῦτο, οὐκ ἂν εἶεν ἀρχαὶ πλείους μιᾶς· ἔσται γὰρ οὕτως οὐ πάντων αἴτιος ὁ θεὸς, ἀλλὰ τινῶν. εἰ δὲ καὶ

---

1) 119, 17 *α'* m. A. — 2) 119, 19 *β'* m. A. — 3) 119, 23 *ἀγένητον, πῶς τῶν πάντῃ*) om. B. Tayl. tantum *ἀγένητον τῶν* omissum putabat. — 4) 119, 24 *αἴτιον*) Huic *τὸ* superne praepositum habet A. — 5) 119, 25 *τοῦ τὸ*) *τοῦτο* — 6) 119, 27 *γ'* m. A. — 7) 119, 28 *ἐπ' ἴσης*) *ἐπίσης* — 8) 119, 28 *οὔτε*) Rectius *οὐδὲ* — 9) 119, 29 *δ'* m. A. — 10) 119, 30 *αὐτοῖς*) *αὐτῆς* A. — 11) 119, 33 *γίγνεσθαι*) *γίνεσθαι* A. — 12) 119, 33 *τοῦ Ἀθηναίου ξένου*) Leg. Lib. X. Pag. 891 C. — 13) 119, 34 *εἴ*) Huic *ἤ* superscriptum habet A. — 14) 119, 35 *Πολιτείᾳ*) Respicere videtur Lib. VII. Pag. 523 sqq. — 15) 119, 36 *ε'* m. A. — 16) 119, 36 *ἀνωτάτω*) *ἀνοτάτω* — 17) 119, 37 *τῷ*) *τὸ* B. — 18) 119, 37 *ἀξίαν*) *ἀταξίαν* — corr. Tayl. — 19) 119, 37 *ἀλλὰ τῷ πάντα ἐξ αὐτῆς*) om. B. [but that it is the principle of all principles.] Tayl.

τῆς ὕλης ἄρχει, μία ἡ ἀρχὴ καὶ οὐ πολλαί. ἔτι[1] δὲ, εἰ ἐν τούτῳ ἔχοι τὸ εἶ-
E ναι ἀρχὴ, ἐν τῷ τινῶν εἶναι καὶ κοσμεῖν τὸ ἄτακτον, | ἅμα ἔσται τοῖς ἐξ αὐτῆς, καὶ οὐδὲν μᾶλλον ἀνῃρημένης[2] τῆς ἀρχῆς ἐκποδὼν[3] τὰ μετ' αὐτὴν, ἢ[4] τούτων μὴ ὄντων ἀναιρεῖται ἡ ἀρχή. τοῦτο δὲ, ἐπειδὴ πολλάκις φασὶ τὴν ἀρχὴν ἐν τούτῳ ἔχειν τὸ εἶναι, ἐν τῷ δημιουργεῖν. εἰ δὲ τοῦτο ἀληθὲς, οὐχ οἷόν τε κόσμου μὴ ὄντος εἶναι τὴν ἀρχήν. αὖθις δὲ μεταβαλλόμενοι λέγουσιν εἶναι καὶ ἄνευ τοῦ δημιουργεῖν τὸν θεὸν, οὐδὲ[5] τοῦτο εἰδότες, ὅτι αἱ[6] ἀληθεῖς δυνάμεις αὐτῷ τῷ εἶναι ἐνεργοῦσι, καὶ ἡ αὐξητικὴ δύναμις καὶ ἡ θρεπτικὴ αὐτῷ τῷ εἶναι τρέφει τὸ σῶμα καὶ αὔξει. οὕτω δὴ οὖν καὶ ἡ ψυχὴ ψυχοῖ καὶ ζωοποιεῖ καὶ κινεῖ τὸ ὄργανον ἑαυτῆς. οὐ γὰρ προελομένων ἡμῶν αἰσθάνεται ἢ σῴζει τὸ σῶμα, ἀλλ' ἡ παρουσία μόνον τῆς ψυχῆς ἀποτελεῖ τὰς ἐνεργείας ταύτας. ἔτι[7] πᾶν τὸ πρός τι πεφυκὸς ἀεὶ κατ' οὐσίαν ἔχει ἐκείνην τὴν δύναμιν, τὸ δὲ ἄλλοτε ἄλλως μεταβαλλόμενον ἐπίκτητον. εἰ μὲν οὖν ὁ θεὸς ἀεὶ δημιουργεῖ, σύμφυτον ἂν ἔχοι τὴν δημιουργικὴν δύναμιν· εἰ δὲ μὴ, ἐπίκτητον. πῶς οὖν ἐξ ἀτελοῦς γίνεται τέλειος καὶ ἐκ τοῦ μὴ τεχνίτου τεχνίτης; δεύτερον δὴ[8]
F κεφάλαιον ἐπὶ τούτῳ τὸ δεικνύον[9], | ὅτι καὶ ὁ Πλάτων ἐπὶ μίαν ἀρχὴν ἀνάγει πάντα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Πολιτείᾳ[10] λόγων, ἐν οἷς τὸν μὲν ἥλιον αἰτιᾶται τῶν ὁρατῶν, τὸ δὲ ἀγαθὸν τῶν νοητῶν, αὐτὸν δὲ αὖ πάλιν τὸν ἥλιον ἔγγονον τοῦ ἀγαθοῦ προσαγορεύει, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Ἐπιστολαῖς[11], ἐν οἷς περὶ πάντων βασιλέα τὰ πάντα εἶναί φησι καὶ ἐκείνου ἕνεκα πάντα· εἰ γὰρ πάντα ἐπέστραπται πρὸς ἐκεῖνον[12] καὶ περὶ ἐκεῖνον ὑφέστηκεν, ἁπάντων ἐστὶν ἀρχὴ καὶ οὔ τινων· ὅτι γὰρ ἂν λάβῃς, ἐκεῖθεν ἔσται· καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Φιλήβῳ[13], ἐν οἷς
120 πάντα μὲν ἐκ πέρατος | εἶναι καὶ ἀπειρίας λέγει σαφῶς, αὐτῶν δὲ τούτων τῶν ἀρχῶν αἴτιον ἓν προϋπάρχειν τὸν θεὸν, ὡς καὶ μίαν ἀρχὴν εἶναι καὶ πλείους, ἀλλὰ ταύτας ὑπὸ τὴν μίαν τελεῖν· καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Σοφιστῇ, ἐν οἷς ἀπαντᾷ πρὸς τοὺς πολλὰ τὰ ὄντα λέγοντας καὶ χωρὶς πρὸς τοὺς αὐτὸ τὸ ὂν ἀρχὴν τιθεμένους, δεικνὺς, ὅτι οὔτε ἀπὸ τοῦ πλήθους ἄρχεσθαι δεῖ τῶν ὄντων οὔτε ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ὄντος, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἑνός. τρίτον[14] τοίνυν, ὅτι οὐδὲ οἱ ποιηταὶ[15] ὧν παραλαμβάνουσιν ἀρχῶν προσήκει τι τῷ Πλάτωνι. οὔτε γὰρ αἱ[16] ἰδέαι κεχωρισμέναι τοῦ νοῦ καθ' ἑαυτὰς[17] ὑφεστήκασιν, ἀλλ' ὁ νοῦς εἰς ἑαυτὸν ἐπεστραμμένος ὁρᾷ τὰ εἴδη πάντα· διὸ ὁ Ἀθηναῖος ξένος[18] σφαίρας ἐντόρ-

---

1) 119, 39 ς m. A. — 2) 119, 40 *ἀνῃρημένης*) *ἀνῃρημένη* B. (corr. Tayl.) — 3) 119, 40 *ἐκποδὼν*) *ἐκ ποδῶν* B. — 4) 119, 40 *ἢ*) *ἐκ* B. *ἢ ἐκ* coni. Tayl. — 5) 119, 43 *οὐδὲ*) *εἰ δὲ* — Tayl. negationem recte desiderans male *οὐχ* post *εἰ δὲ τοῦτο* excidisse opinabatur. — 6) 119, 43 *αἱ*) om. A. | 7) 119, 46 *ζ'*· m. A. — 8) 119, 49 *δὴ*) *δὲ* A. *κεφ. δεύτερον ὅτι ὁ πλάτων ἐπὶ μίαν ἀρχὴν ἀνάγει πάντα*: m. A. — 9) 119, 49 *δεικνύον*) *δεικνύμενον* A. — 10) 119, 50 *Πολιτείᾳ*) Lib. VI. Pag. 508 B. — 11) 119, 52 *Ἐπιστολαῖς*) II. Pag. 312 E. — 12) 119, 53 *ἐκεῖνον*) *ἐκείνου* B. — 13) 119, 54 *Φιλήβῳ*) Pag. 23 C. — 14) 120, 4 *κεφ. τρίτον*. m. A. — 15) 120, 5 *οἱ ποιηταὶ*) *ὁ ποιητὴς* A. — 16) 120, 5 *αἱ*) *οἱ* B. — 17) 120, 6 *ἑαυτὰς*) *ἑαυτὴν* B. — 18) 120, 7 *ὁ Ἀθηναῖος ξένος*) Leg. Lib. X. Pag. 898 B.

νου[1]) περιφορᾷ τοῦ νοῦ τὴν ἐνέργειαν ἀπείκασεν· οἱ δὲ ἀδρανεῖς τὰς ἰδέας
τύποις[2]) κοροπλαθικοῖς[3]) ἐφ' ἑαυτῶν οὔσας καὶ ἔξω τοῦ νοῦ κειμένας εἰσά-
γουσιν· οὔτε ὁ δημιουργὸς ὁ πρώτιστός ἐστι θεός· κρείττων γὰρ ἐκεῖνος τῆς
νοερᾶς ἁπάσης οὐσίας· οὔτε ψυχή τις ἄλογος κινεῖ | τὸ πλημμελῶς καὶ[4]) B
ἀτάκτως φερόμενον· πᾶσα γὰρ ψυχὴ γέννημά ἐστι τῶν θεῶν· οὔτε ὅλως ἐξ
ἀτάκτου τεταγμένον γίνεται τὸ πᾶν. εἰ γὰρ ὁ θεὸς βούλεται εἰς τάξιν ἄγειν
πάντα, πῶς βούλεται; ἄρα[5]) ἀεὶ, ἢ ποτέ; εἰ μὲν γὰρ ποτὲ, ἢ παρ' αὐτὸν[6])
τοῦτο, ἢ παρὰ τὴν ὕλην. ἀλλ' εἰ παρ' αὐτὸν, ἄτοπον. ἀεὶ γὰρ ἀγαθός· τὸ δὲ
ἀγαθὸν πᾶν ἀεὶ ὂν[7]) ποιητικόν· εἰ δὲ παρὰ τὴν ὕλην ἀντικόπτουσαν, πῶς νῦν
κεκόσμηται; ὅτι, φασὶν, ἐπιτηδεία γέγονεν εἰς τὸ δέξασθαι τὸν δημιουργικὸν
λόγον· τοῦτο γὰρ καὶ ἐπιτηρεῖν τὸν θεὸν, τὴν ἐπιτηδειότητα αὐτῆς. ἀνάγκη
δὴ οὖν οὐκ ἄτακτον οὖσαν αὐτὴν εἰς τάξιν ἦχθαι· οὐ γὰρ ἂν ἦν ἐπιτηδεία[8])·
ἀλλὰ τεταγμένη[9]) τῆς ἀταξίας· ἡ γὰρ ἀνεπιτηδειότης ἐστὶν ἡ ἄτακτος αὐτῆς
κίνησις. οὐκ ἄρα ἡ ὕλη αἰτία τῆς ἀκοσμίας. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἡ τοῦ θεοῦ βούλη-
σις· ἀεὶ γὰρ ἀγαθός. ἀεὶ ἄρα καὶ ὁ κόσμος ἐκοσμεῖτο καὶ ὁ δημιουργὸς ἔταττε
τὴν πλημμελῆ καὶ ἄτακτον φύσιν. τί δή ποτε οὖν ὑπέθετο τὴν ἀταξίαν; ἢ ἵνα
θεωρήσωμεν, ὅπως ἄλλη μὲν ἡ τῶν σωμάτων γένεσις, ἄλλη[10]) δὲ ἡ γενομέ-
νων αὐτῶν τάξις, | ὑποθετέον ὄντα μὲν αὐτὰ, κινούμενα δὲ ἀτάκτως. ἑαυτὰ C
γὰρ τάττειν τὰ σώματα ἀδύνατον. τὴν οὖν τάξιν τὴν ἀλλαχόθεν αὐτοῖς ἐφήκου-
σαν παραδεῖξαι βουλόμενος ταῖς κινήσεσιν αὐτῶν τὴν ἀταξίαν συνυπάρχουσαν
ἄνευ τῆς θείας αἰτίας ἀπέφηνεν. εἰ[11]) δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ᾐτιάσατο τὸν εἰ-
πόντα καθ' ὑπόθεσιν προειλῆφθαι τοῦ κόσμου τὸ[12]) ἄκοσμον, λέγων μὴ συμ-
βαίνειν ταῦτα, ἐφ' ὧν αἱ ὑποθέσεις παραλαμβάνονται, οἷον ἐπὶ γεωμετρίας,
δύνασθαι γὰρ εἶναι ταύτας καθ' ἑαυτὰς, ῥητέον, ὅτι οὐχ οὕτως καθ' ὑπόθεσιν
λέγεται τὸ ἄκοσμον προϋποκεῖσθαι δεῖν, ἀλλ' ὡς αὐτὸς τὸ ἀνείδεον ὁρᾷ πρὸ
τῶν εἰδῶν, εἰ καὶ μηδέποτέ ἐστιν ἐκείνων χωρὶς, οὕτω τὸ εἰδοπεποιημένον μὲν,
ἔτι δὲ ἀδιάρθρωτον[13]) εἴληπται πρὸ τῆς τάξεως, εἰ καὶ μηδέποτε πρὸ τάξεως
ἦν, ἀλλ' ὁμοῦ τῇ τάξει συνυφεστός[14]). τέταρτον[15]) πρὸς τοῖς εἰρημένοις ἐστὶ
τῶν λόγων κεφάλαιον, ἐν ᾧ τὸν τρόπον ἐπιδεικνύει τῆς δημιουργίας αὐτῷ τῷ
εἶναι τὸν θεῖον νοῦν ἐπιτελούμενον, καὶ κατασκευάζει διὰ πλειόνων. καὶ γὰρ οἱ
τεχνῖται[16]) δέονται πρὸς τὴν ἐνέργειαν | ὀργάνων διὰ τὸ μὴ πάσης κρατεῖν D
τῆς ὕλης, δηλοῦσι δὲ καὶ αὐτοῖς τοῖς ὀργάνοις χρώμενοι πρὸς τὸ εὐεργὸν ποιη-

---

[1]) **120, 7** *ἐντόρνου)* *ἐν τόρνου* B. — [2]) **120, 8** *τύποις)* *τύποις καὶ* cum punctis sub hoc A. — [3]) **120, 8** *κοροπλαθικοῖς)* *κοροπλασθικοῖς* B, quod tacite correxit Ruhnk. ad Tim. Pag. 166. Ceterum desideratur *ὁμοίας* vel *παραπλησίας*. — [4]) **120, 10** *καὶ)* *καὶ τὸ* B. — [5]) **120, 11** *ἄρα)* *ἆρα* — [6]) **120, 12** *αὐτὸν)* *αὐτῶν* B. — [7]) **120, 13** *ὂν)* *οὐ* A. Tayl. *ἀεὶ* addit, quod sane desideratur. — [8]) **120, 16** *ἐπιτηδεία)* *ἐπιτήδεια* B. — [9]) **120, 16** *τεταγμένη)* Fort. *τεταγμένης* — [10]) **120, 19** *ἄλλη)* *ἄλλο* B. — [11]) **120, 22** *εἰ)* *ὃ* B. *ἀριστοτέλης·* m. A. — [12]) **120, 23** *τὸ)* *τὸν* A. — [13]) **120, 26** *ἀδιάρθρωτον)* *ἀδιάρθροτον* B. — [14]) **120, 27** *συνυφεστός)* *συνυφεστώς* A. — [15]) **120, 27** *κεφ. τέταρτον·* m. A. — [16]) **120, 29** *τεχνῖται)* *τεχνίται*

σαι τὴν ὕλην, τρυπῶντες ἢ ξέοντες ἢ τορνεύοντες, ἃ καὶ πρὸς πάντα οὐ τὸ εἶδος ἐντίθησιν, ἀλλ'[1]) ἐξαιρεῖ τὴν ἀνεπιτηδειότητα τοῦ δεξομένου τὸ εἶδος. αὐτὸς δὲ ὁ λόγος ἀχρόνως ἀπὸ τῆς τέχνης παραγίνεται τῷ ὑποκειμένῳ, πάντων ἐξαιρεθέντων τῶν ἐμποδὼν, καὶ εἰ μηδὲν ἦν καὶ τούτοις[2]) ἐμπόδιον, τὸ εἶδος ἀθρόως ἂν τῇ ὕλῃ προσῆγον καὶ ὀργάνων οὐδὲν ὅλως ἐδεήθησαν. καὶ μὴν καὶ ἡ φαντασία πολλὰ περὶ τὸ σῶμα παθήματα ἀπεργάζεται παρ' αὐτὴν μόνην τὴν ἑαυτῆς ἐνέργειαν. ᾐσχύνθη γάρ τις φαντασθεὶς τὸ αἰσχρὸν καὶ ἐρυθρὸς ἐγένετο, καὶ ἐφοβήθη δεινοῦ τινὸς ἔννοιαν λαβὼν καὶ ὠχρὸν τὸ σῶμα ἀπέφηνε. καὶ τὰ μὲν πάθη περὶ τὸ σῶμα, αἴτιον δὲ τούτων τὸ φάντασμα, οὐκ ὤσεσι καὶ μοχλείαις χρησάμενον, ἀλλὰ τῷ παρεῖναι μόνον ἐνεργῆσαν[3]). ἔτι[4]) δὲ αὖ τοὺς θεολόγους εἶναί τινας καὶ κρείττους ἡμῶν δυνάμεις χρωμένας δραστηρίοις φαντασίαις[5]) καὶ ἅμα τῷ γενέσθαι ποιητικαῖς ὧν ἂν ἐθέλωσι, καὶ τὰς φωτ-
E αγωγίας | ἀπεργάζεσθαι καὶ δεικνύναι θείας τινὰς μορφὰς ταῖς ἑαυτῶν κινήσεσι τὰς αὐτὰς ἔξω δεικνύσας τοῖς θεᾶσθαι δυναμένοις ὄψεις. εἰ τοίνυν καὶ τέχναι ἀνθρώπιναι καὶ ψυχῶν μερικῶν φαντασίαι καὶ δαιμόνων ἐνέργειαι τοιαῦτα δρῶσι, τί θαυμαστὸν τὸν δημιουργὸν αὐτῷ τῷ[6]) νοεῖν τὸ πᾶν ὑπόστασιν παρέχεσθαι τῷ αἰσθητῷ, ἀΰλως μὲν τὸ ἔνυλον, ἀναφῶς δὲ γεννῶντα τὸ ἁπτὸν, ἀμερῶς δὲ ἐκτείνοντα τὸ διαστατόν; καὶ οὐ δεῖ τοῦτο θαυμάζειν, εἴ τι ἀσώματον ὂν καὶ ἀδιάστατον ὑποστατικὸν εἴη τοῦδε τοῦ παντός. εἴπερ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦ ἀνθρώπου, τοσοῦτον ὄγκον ἔχον καὶ πάντας ἐν ἑκάστῳ τοὺς λόγους, ὑφίστησι τοσαύτας διαφορὰς τῶν μὲν στερεῶν, οἷον ὀστᾶ[7]) τὰ μὲν ναστὰ, τὰ δὲ κοῖλα, τῶν δὲ μαλακῶν, ὡς πνεύμονα καὶ ἧπαρ, τῶν δὲ ξηρῶν, ὡς ὄνυχας καὶ τρίχας, τῶν δὲ ὑγρῶν, ὡς αἷμα καὶ φλέγμα, τῶν δὲ λιπαρῶν, ὡς μυελὸν[8]) καὶ πιμελὴν, τῶν δὲ πικρῶν, ὡς χολὴν, τῶν δὲ ἀποίων, ὡς σίελον, τῶν δὲ πυκνῶν, ὡς νεῦρα, τῶν δὲ ἐξηπλωμένων, ὡς ὑμένας (ταῦτα γὰρ πάντα, τά τε
F ὁμοιομερῆ | καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν πως[9]) ὑφίστησιν ἐξ ὀλίγου ὄγκου, μᾶλλον δὲ ἐκ τοῦ ἀόγκου· οἱ γὰρ λόγοι ταῦτα γεννῶσιν, οὗτοι δὲ ἄογκοι πανταχοῦ ὄντες· ὅτι γὰρ ἂν λάβῃς τοῦ σπέρματος, ἐν αὐτῷ πάντα εὑρήσεις) πολλῷ δὴ οὖν μᾶλλον ὁ δημιουργικὸς λόγος τὰ πάντα παράγειν δύναται μηδὲν εἰς τὸ εἶναι τῆς ὕλης δεηθεὶς, ὥσπερ ὁ τοῦ σπέρματος. ἐκεῖνος μὲν γὰρ οὐκ ἔξω ὕλης[10]), ὁ δὲ τῶν πάντων ὑποστάτης ἐν ἑαυτῷ διαιωνίως ἕστηκε καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ[11]) μένων τὰ πάντα παρήγαγεν[12]).

---

[1]) **120, 32** *ἀλλ'*) *ἀλλὰ* **A.** — [2]) **120, 33** *καὶ τούτοις*) **sc.** *τοῖς τεχνίταις* — [3]) **120, 38** *ἐνεργῆσαν*) *ἐνεργεῖσαν* **B.** — [4]) **120, 38** *ἔτι*) **Fort.** *κατὰ* — [5]) **120, 39** *δραστηρίοις φαντασίαις*) *δραστηρίους φαντασίας* **B.** — [6]) **120, 42** *τῷ*) *τὸ* **A.** — [7]) **120, 46** *ὀστᾶ*) *ὅστᾶ* — [8]) **120, 48** *μυελὸν*) *μυελὸς* **B.** — [9]) **120, 50** *πως*) *πῶς* — [10]) **120, 53** *ὥσπερ — ὕλης*) **om. B, nec desideravit Tayl.** — [11]) **120, 53** *ἑαυτοῦ*) *ἑαυτοῖς* **B.** — [12]) **120, 54** *παρήγαγεν*) *παρήγαγε* **B.**

Θέμις δὲ οὔτ' ἦν οὔτ' ἔστι τῷ ἀρίστῳ δρᾶν, ἄλλο τι πλὴν τὸ κάλλιστον. (Pag. 30 A.)

Ἡ Θέμις εἰκότως | ἐν ἀρχαῖς παραλαμβάνεται τῆς δημιουργίας. αὕτη γάρ 121
ἐστιν ἡ τῶν δημιουργικῶν θεσμῶν αἰτία, καὶ ἀπὸ ταύτης ἀδιαλύτως ἡ τάξις
συνέχεται τοῦ παντός. διὸ καὶ μένει μὲν παρθένος πρὸ τῆς τοῦ δημιουργοῦ
προόδου κατὰ τοὺς χρησμοὺς τῆς Νυκτὸς, ἔστ' ἂν Ῥείη τέκοι παῖδα
Κρόνῳ ἐν φιλότητι· συμπαράγει δὲ τῷ Διῒ τὴν τριάδα τῶν Ὡρῶν[1]), Ταῖς
ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὔλυμπός τε, Ἠμὲν ἀνακλῖναι
πυκινὸν[2]) νέφος ἠδ'[3]) ἐπιθεῖναι. πάσης οὖν ἐστὶ τῆς τάξεως τῆς κο-
σμικῆς μονάς, δι' ἣν καὶ ὁ ἐν Πολιτείᾳ[4]) Σωκράτης Ἀνάγκην αὐτὴν προση-
γόρευσεν, ὡς δέδεικται ἐν ἐκείνοις, καὶ ἐν τοῖς γόνασιν αὐτῆς ἀνακυκλοῖ[5])
τὸν κόσμον, ἄτρεπτον καὶ ἀσάλευτον τὴν τάξιν ἀεὶ διατηρούσης[6]). κατὰ ταύ-
την οὖν τὴν θείαν αἰτίαν τῆς τάξεως καὶ ὁ δημιουργὸς εἰς τάξιν ἄγων[7]) τὸ
πλημμελὲς κάλλους τοῖς πᾶσι μεταδίδωσι καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ τὸν κόσμον ἀποτε-
λεῖ καὶ συνεχῆ[8]) πρὸς ἑαυτόν. ἄριστος[9]) γὰρ ὢν τοῦτον ἀποτελεῖ κάλλιστον |
εἰκότως, διότι καὶ αὐτὸ τὸ κάλλος τὸ πρώτιστον καὶ νοητὸν τῆς ἀγαθότητος B
ἐξήρτηται καὶ ἐν αὐτῇ ἐστί. διὰ τοῦτο δὴ καὶ ὁ κόσμος κάλλιστος ὢν ἐξῆπται
τοῦ δημιουργοῦ, ἀρίστου ὄντος[10]), καὶ διότι τὸ ἀγαθὸν αἴτιόν ἐστι τῆς καλλο-
νῆς, διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἄριστος πατὴρ τοῦ καλλίστου γεννήματος[11]) ὑποστάτης.
ἔτι δὲ ἐπειδὴ φρουρός ἐστι τῶν θείων νόμων ἡ Θέμις, οὗτοι δὲ ἐν τάξει τῶν
δευτέρων τὰς ἀπογεννήσεις ἀπὸ τῶν πρώτων ποιοῦντες καὶ τὴν συνέχειαν σώ-
ζουσι τῶν θείων καὶ τὰς ὁμοιότητας τῶν δευτέρων πρὸς τὰ πρῶτα, διὰ δὴ
τοῦτο καὶ ὁ δημιουργὸς μετὰ τῆς Θέμιδος ἐνεργῶν κάλλιστον ἀπεργάζεται τὸ
πᾶν, αὐτὸς ἄριστος ὤν. ὅπου γὰρ ὁ Σωκράτης, ἄνθρωπος ὤν, οὔ φησιν
αὐτῷ[12]) θεμιτὸν εἶναι συγχωρῆσαί τι τῶν ψευδῶν ἢ ἀφανίσαι τὸ ἀληθές, πῶς
ἂν αὐτὸν τὸν δημιουργικὸν νοῦν ἄλλο τί φαμεν[13]) ποιεῖν, ἢ τὸ καλὸν, ἐξορί-
ζειν δὲ τὸ αἰσχρὸν, τῇ Θέμιδι συνηνωμένον καὶ ᾧ ἀεὶ πάρεστιν ἡ Θέμις;
ταῦτα μὲν οὖν περὶ τούτου· τὸ δὲ οὔτ' ἦν οὔτ' ἔστι πάνυ τῷ ἀρίστῳ προσ-
φυῶς εἴληπται. πρότερον μὲν γὰρ ἀγαθόν τε ἐκάλει τὸν δημιουργὸν καὶ τὸ ἦν
αὐτῷ προσῆπτεν[14]), ὡς ἐν τῷ ἀγαθὸς ἦν· ἡ γὰρ ὑπὲρ νοῦν ἁπλότης[15]) καὶ

[1]) 121, 4 *τριάδα τῶν Ὡρῶν*) *τράιδα τῶν ὁρῶν* B. (corr. Lobeck. Aglaoph. Pag. 539.) — [2]) 121, 5 *πυκινὸν*) *πυτύνον* B. — [3]) 121, 5 *ἠδ'*) *ἢ δ'* B. — [4]) 121, 5 *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 616 C. — [5]) 121, 6. 7 *αὐτῆς ἀνακυκλοῖ*) *αὐτοῖς ἀνακυκλεῖ* A. — [6]) 121, 7 *διατηρούσης*) *διατειρούσης* B. — [7]) 121, 8 *ἄγων*) *ἄγον* A. — [8]) 121, 9 *συνεχῆ*) *συνεχεῖ* B. — [9]) 121, 9 *ἄριστος*) *ἄριστον* A. — [10]) 121, 11 *ὄντος*) *ὄντας* B. — [11]) 121, 12 *τοῦ καλλίστου γεννήματος*) *τὸ κ. γενήματος* B. — [12]) 121, 16 *αὐτῷ*) Rectius *αὐτῷ*. Socratis dictum exstat Theaet. Pag. 151 D. — [13]) 121, 17 *φαμεν*) De hoc indicativo cf. adn. nostra ad Civ. Vol. I. Pag. 90 sq. — [14]) 121, 20 *προσῆπτεν*) *προσῆπται* B. — [15]) 121, 20 *ἁπλότης*) *ἁπλώτης* B.

αὐτὸ τὸ τῆς θεότητος ἰδίωμα τῷ ἦν οἰκειότερόν ἐστιν, ὡς ὑπεραιώνιον καὶ κρεῖττον ἁπάσης νοήσεως· νῦν[1]) δὲ ἄριστον προσειπὼν αὐτὸν, ὡς νοῦν ὄντα ἔνθεον (τὸ γὰρ μετέχον τὸ ἄριστόν ἐστι) τὸ ἦν καὶ ἔστιν αὐτῷ προσήρμοσεν, ὡς μὲν θεῷ τὸ ἦν, ὡς δὲ νῷ τὸ ἔστιν, ἵνα ἅμα τήν τε θείαν ἕνωσιν δηλώσῃ καὶ τὴν αἰώνιον ὑπόστασιν.

Λογισάμενος οὖν[2]) εὕρισκεν ἐκ τῶν κατὰ φύσιν ὁρατῶν, οὐδὲν ἀνόητον, τοῦ νοῦ ἔχοντος ὅλον ὅλου κάλλιον ἔσεσθαί ποτε ἔργον. **(Pag. 30 B.)**

Ὁ μὲν Ἀμέλιος[3]) θαυμαστῶς διατείνεται τὸν Πλάτωνα τὰς διαφόρους αἰτίας εἰδότα τὰς δημιουργικὰς ἐπ' ἄλλην καὶ ἄλλην συνεχῶς μεταπηδᾶν ἀψόφῳ κελεύθῳ, μηδὲν ἐνδεικνύμενον διὰ τὴν συνέχειαν αὐτῶν τῶν θείων αἰτίων, ἀλλ' ὡς περὶ ἑνὸς καὶ ταὐτοῦ διαταττόμενον διὰ τὴν ἕνωσιν τὴν ἐν ἀλλήλοις τῶν δημιουργῶν· καὶ γὰρ οἱ πάντες εἷς εἰσὶ καὶ ὁ εἷς πάντες, ἐπεὶ καὶ νῦν ἄλλος μὲν ὁ βουληθεὶς, ἄλλος δὲ ὁ λογιζόμενος, ἄλλος δὲ ὁ παραλαβὼν, καὶ ὁ
D μὲν τῇ βουλήσει | ποιεῖ μόνον, ὁ δὲ τῇ νοήσει καὶ τῷ νοεῖν, ὁ δὲ τῇ μεταχειρίσει[4])· τίθησι μὲν γὰρ νοῦν ἐν ψυχῇ, ψυχὴν[5]) δὲ ἐν σώματι καὶ οὕτω συνεκτείνεται[6]) τὸ πᾶν· ὁ δέ γε θεῖος Ἰάμβλιχος[7]) πᾶσαν μὲν τὴν τοιαύτην ἐξήγησιν ὡς λίαν περιττῶς διεσκευωρημένην[8]) ἐπιῤῥαπίζει, λογισμὸν δὲ ἀφορίζεται τὸν κατ' αἰτίαν τῶν ὄντων προηγούμενον καὶ τὸν τῆς οὐσίας αὐτῆς δημιουργικὸν καὶ τὸν κατ' ἐνέργειαν ἑστηκότα[9]) ὡσαύτως, ἀφ' οὗ πάντες οἱ λογισμοὶ συνέχονται καὶ τὸ εἶναι ἔχουσιν. ἡμεῖς δὲ ὅτι μὲν περὶ ἑνὸς δημιουργοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ ποιεῖται τοὺς λόγους, ἤδη τε εἰρήκαμεν καὶ νῦν ὑπομιμνήσκομεν· καὶ γὰρ εἰ πλῆθός ἐστιν ἐν δημιουργοῖς, δεῖ τὴν μονάδα τάττειν πρὸ τοῦ πλήθους· ἐκεῖνο μὴν ἀξιώσωμεν τὸν θεῖον Ἰάμβλιχον σκοπεῖν, μήποτε ὁ εἷς δημιουργὸς καὶ ὁ ὅλος, κόσμος ὢν νοερὸς, πολυδύναμός ἐστι καὶ ἄλλαις δυνάμεσιν ἄλλα δημιουργεῖ πρὸς τῷ καὶ πάντων εἶναι πατήρ. ἔστω γὰρ καθὸ μὲν ἀγαθὸς καὶ καθὸ θεὸς πάντων ὁ αὐτὸς ὑποστάτης· πάντα γὰρ μετέχει τοῦ
E ἑνός· ἐπειδὴ δὲ τῶν δημιουργημάτων ἁπάντων ἐν ἑαυτῷ τὴν αἰτίαν | συνείληφε καὶ ὑφίστησιν ἄλλως μὲν τὸ ὅλον, ἄλλως δὲ τὰ μέρη, τὸ μὲν ἀθρόως καὶ ὁλικῶς, τὸ[10]) δὲ διῃρημένως, κατὰ τὰς οἰκείας ἕκαστον αἰτίας, τῇ μὲν μιᾷ νοήσει τὸ ὅλον κοσμεῖ καὶ ἀθρόως ἀπογεννᾷ, καθὸ καὶ ὁ κόσμος ζῶόν ἐστιν ἕν, τῷ δὲ λογισμῷ τὰ ἐν αὐτῷ μέρη, καὶ ταῦτα ὡς ὅλα, διότι τῶν ὁλικῶν ἐστὶ δημιουργὸς, νοῦν τὸν ὅλον καὶ ψυχὴν τὴν ὅλην καὶ τὸν ὄγκον ἅπαντα τοῦ σώματος· καὶ διὰ τοῦτο τὰ μὲν μέρη συντιθεὶς λογισμῷ λέγεται ποιεῖν· ἔστι γὰρ

---

[1]) **121, 21** *νῦν*) *νοῦν* — **corr. Tayl.** — [2]) **121, 24** *οὖν*) **om. B.** — [3]) **121, 25** *ἀμέλιος·* **m. A.** — [4]) **121, 30** *μεταχειρίσει*) *μεταχειρήσει* **A.** — [5]) **121, 30** *ψυχὴν*) *τὴν ψυχὴν* **A. Cf. Tim. Pag. 30 B.** — [6]) **121, 31** *συνεκτείνεται*) **Immo** *συντεκταίνεται.* **Tayl.** — [7]) **121, 31** *ἰάμβλιχος·* **m. A.** — [8]) **121, 32** *διεσκευωρημένην*) *διασκευωρημένην* **B.** — [9]) **121, 33** *ἑστηκότα*) **om. B.** — [10]) **121, 40** *τὸ*) **Malim** *τὰ*

ὁ λογισμὸς[1]) τῶν μερῶν διῃρημένη διέξοδος καὶ ἡ διακεκριμένη τῶν πραγ-
μάτων αἰτία· οὐ γὰρ ἀποροῦντος ὁ λογισμός, ἐπεὶ οὐδὲ ἡ τέχνη ἀπορεῖ οὐδὲ
ἡ ἐπιστήμη, ἀλλ' οἱ τεχνῖται καὶ ἐπιστήμονες, ὅταν ἐνδεεῖς ὦσι τῶν ἕξεων· εἰ
δὲ αὗται μὴ ἀποροῦσι, τίς μηχανὴ νοῦν ἀπορεῖν; οὐκ ἔστιν· ὥσθ' ὁ λογισμὸς
οὐ δι' ἀπορίαν τοῦ γενέσθαι δέοντος· τὸ δὲ ὅλον κοσμῶν νοήσει ποιήσει· ἁπλῆ
γὰρ ἡ νόησις καὶ εἰς ἓν τοῦ πλήθους συναγωγός, ὥςπερ ὁ λογισμὸς διαιρετικὸς
τοῦ ἑνὸς εἰς πλῆθος. τὸ μὲν οὖν *λογισάμενος* τοιοῦτόν ἐστι· τὰ δὲ *κατὰ
φύσιν ὁρατὰ*[2]) τὰ μὲν[3]) αἰσθητὰ λέγειν | παντελῶς ἄτοπον. ταῦτα[4]) γὰρ F
οὔπω διετέτακτο τῷ λόγῳ, καὶ τὸν δημιουργὸν ἐπιστρέφειν εἰς αὐτὰ τῶν ἀδυ-
νάτων ἐστί. πῶς γὰρ νεύει πρὸς τὸ χεῖρον ἢ ὁποίαν[5]) ἔμφασιν δέχεται τῶν
ἐνύλων, ἐφ' ἃ μηδὲ τῇ μερικῇ ψυχῇ τὸ νεύειν εὐτυχές; ἄμεινον οὖν ὡς ὁ θεῖος
Ἰάμβλιχος ὑφηγεῖται, τὰ νοητὰ τοιαῦτα νομίζειν. ὅτι μὲν γὰρ ὁρατά ἐστι, δῆ-
λον ἐξ ὧν ὁρᾶν αὐτά φησι τὸν δημιουργόν· ᾗπερ οὖν νοῦς ἐνούσας ἰδέας ἐν τῷ
ὃ ἔστι ζῶον, ὅσαι τε καὶ οἷαι καθορᾷ, μικρὸν ἐρεῖ[6]) προελθών· ὅτι δὲ καὶ
κατὰ φύσιν ὁρατά, δῆλον, | εἰ ἐνθυμηθείης, ὅτι τὰ μέν ἐστι πρὸς ἡμᾶς ὁρατά, 122
τὰ δὲ κατὰ φύσιν, καὶ[7]) τὰ μὲν πρὸς ἡμᾶς ὁρατὰ τῇ αὐτῶν φύσει σκοτεινά
ἐστι καὶ ἀσαφῆ, τὰ δὲ κατὰ φύσιν ὁρατὰ ὄντως γνωστὰ καὶ τῷ θείῳ φωτὶ κα-
ταλαμπόμενα· τοιαῦτα δὲ τὰ νοητά ἐστι. καὶ μήποτε διότι καὶ τὸ πλημμελῶς
καὶ ἀτάκτως κινούμενον ὁρατὸν ἐκάλεσε, παρὰ φύσιν ἔχον ὡς πρὸς τὴν δημι-
ουργίαν, ὁρατὰ *κατὰ φύσιν* ἐκεῖνα κέκληκε τὰ νοητὰ παραδείγματα τοῦ δη-
μιουργοῦ· διὸ καὶ ἐν προοιμίοις ἐζήτει, πότερον ἀΐδιον τὸ παράδειγμα τοῦ[8])
κόσμου θετέον, ἢ γενητόν, ὄντων πρὸ τοῦ οὐρανὸν γενέσθαι τῶν δύο, τοῦ τε
ὄντος καὶ τῆς γενέσεως[9]). καὶ ποῦ γὰρ ἂν ἀλλαχοῦ τὰς αἰτίας εὑρίσκοι τῶν
γενητῶν ὁ δημιουργός, ἢ ἐν τοῖς νοητοῖς; ἡ γὰρ εὕρεσις οὐκ ἔστι περίπτω-
σις[10]) οὐδὲ κατὰ συλλογισμόν τις ἐπιβολή· τοῦτο γὰρ μερικαῖς προσήκει ψυ-
χαῖς· ἀλλ' ἕνωσις πρὸς τὰς νοητὰς τῶν μερῶν τοῦ παντὸς αἰτίας καὶ θέα καὶ
πλήρωσις ἐκεῖθεν· ὄντων γὰρ ἐν τοῖς πρὸ αὐτοῦ πάντων | παραδειγματικῶς, B
τῶν τε νοουμένων καὶ τῶν ἀνοήτων[11]) (τὸ γὰρ ὄντως ὂν καὶ τῶν νοερῶν καὶ
τῶν νοῦ μὴ[12]) μετεχόντων περιεῖχεν ἑνοειδῶς[13]) τὴν αἰτίαν) καὶ ὑπερτέ-
ρων[14]) ὄντων ἐκεῖ τῶν ἐννόων, καταδεεστέρων δὲ τῶν λοιπῶν (εἰ γὰρ πάντα[15])
τὰ ἐκεῖ νενοημένα καὶ νόες, ἀλλ' ἐν οἷς μὲν καὶ ἡ αἰτία τὸ νοερὸν ἔχει τῶν
αἰτιατῶν, ἐν οἷς δὲ τὸ ἄνουν καὶ ἀλόγιστον, αὐτῶν μὲν τῶν αἰτίων νοερῶν ὄν-
των, τῶν δὲ ἀπ' αὐτῶν ἀνοήτων) εἰκότως ὁ δημιουργὸς ἐκεῖσε βλέπων τὸ ἔν-
νουν τοῦ ἀνοήτου τίθεται σεμνότερον, τό τε γένος τοῦ γένους καὶ τὰ ἄτομα

---

1) **121, 44** *τί ἐστιν ὁ λογισμός·* m. A. — 2) **121, 49** *ὁρατά) ὁρατῷ* B. — 3) **121, 49** *μὲν)* delendum videtur. — 4) **121, 50** *ταῦτα) ταῦτά τε* B. — 5) **121, 51** *ὁποίαν) ὁποῖαν* A. — 6) **121, 54** *ἐρεῖ)* Pag. 39 E. — 7) **122, 1** *καὶ)* om. B. — 8) **122, 5** *δημιουργοῦ — τοῦ)* om. A. — 9) **122, 6** *γενέσεως) γενήσεως* A. — 10) **122, 7** *περίπτωσις)* Ad hoc *περίπτυξις* adscriptum in m. A. — 11) **122, 10** *ἀνοήτων) νοητῶν* B. (corr. Tayl.) — 12) **122, 11** *νοῦ μὴ) νοῦν, μὴ* B. *νοῦ* A. — 13) **122, 11** *ἑνοειδῶς) ἑνωειδῶς* B. — 14) **122, 11** *ὑπερτέρων) ὑπερτέραν* B. (corr. Tayl.) — 15) **122, 12** *πάντα) πάντῃ* A.

τῶν ἀτόμων. καὶ γὰρ ἄνθρωπος ἵππου καὶ τὶς ἄνθρωπος πάντων ἵππων καλλίων κατ' αὐτὸ τὸ ἔννουν· εἰ δὲ λάβοις μόριον ἀνθρώπου [1]) τινὸς καὶ ἵππου, οὐ πάντως θάτερον κάλλιον, οὐδὲ εἰ λάβοις τὸν ὑπὸ φύσεως δεδημιουργημένον ἄνθρωπον καὶ τὸν ὑπὸ τῆς ἀνδριαντοποιητικῆς κατεσκευασμένον [2]), πάντως ὁ ἐκ τῆς φύσεως κατὰ τὸ σχῆμα σεμνότερος· πολλὰ γὰρ ἡ τέχνη μᾶλλον ἀκριβοῖ· τὸ δ' οὖν ὅλον πανταχοῦ τοῦ ὅλου κρεῖσσον, ὅταν τὸ μὲν ἔννουν, τὸ δὲ ἀνόη-
C τον ᾖ. καὶ | γὰρ διὰ τίνος ἄλλου τὸ σῶμα δύναται μετασχεῖν τοῦ νοητοῦ κάλλους πληρουμένου μεταδόσεως; μηδεὶς οὖν οἰέσθω τὸν Πλάτωνα τῶν εἰδῶν ποιεῖσθαι τὴν διαίρεσιν εἴς τε τὰ νενοημένα καὶ τὰ ἀνόητα· τὰ γὰρ ἐκεῖ πάντα νόες, ὡς εἴπομεν, ὅπου καὶ θεοὺς πάντα καλεῖ πάντως· ἀλλ' εἴπωμεν [3]), ὅτι εἰς τὰ ἐκεῖ ἀποτεινόμενος ἑώρα καὶ τῶν ἔννων τῶν τῇδε καὶ τῶν ἀνοήτων τὴν διάστασιν· διὸ καὶ οὕτως εἶπεν, οὐδὲν ἀνόητον ἔσεσθαι τοῦ ἔννου κάλλιον, ὡς ἐν τοῖς ἔργοις οὔσης τῆς τούτων διαφορᾶς, κατ' αἰτίαν δὲ ἐκεῖ προούσης [4]). πάλιν οὖν θεώρησον, ὅπως ὁ Πλάτων διὰ τὰς κυριωτέρας αἰτίας τὰς δευτέρας φησὶν ἐνεργεῖν, ὡς τελικωτέρων οὐσῶν ἐκείνων, τούτων δὲ εἰς ἐκείνας ἀνηρτημένων. διότι μὲν ἀγαθὸς ὁ δημιουργός, διὰ τοῦτο κάλλιστον ποιεῖ τὸν κόσμον· ἡ γὰρ ἀγαθότης αἰτία τοῦ κάλλους· διότι δὲ κάλλιστον ποιεῖ τὸ πᾶν, ἔννουν αὐτὸ ἀπεργάζεται· τὸ δὲ κάλλος ἀποπληροῖ τὸν νοῦν πρῶτον τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως· διότι δὲ ἔννουν ποιεῖ τὸ πᾶν, ψυχῆς αὐτῷ [5]) μεταδίδωσι· ψυχὴ γὰρ
D ἀπὸ τοῦ νοῦ πρόεισι· διότι δὲ ἔμψυχον ἀποτελεῖ | τὸν κόσμον, ζωὴν ἐντίθησι τῷ πρότερον πλημμελῶς κινουμένῳ καὶ ἀτάκτως· τοῦτο γὰρ καλῶς ταχθὲν [6]) ψυχῆς μετασχεῖν δυνήσεται, ψυχὴ δὲ νοῦ, νοῦς δὲ κάλλους· ὁ δὲ ὅλος κόσμος κάλλιστος γενόμενος ἐκ τἀγαθοῦ [7]) καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἔσται καί τοι λέγοιτ' ἂν εὐδαίμων θεός. καὶ ἔοικεν ἐν τούτοις πάντα τὰ παραδείγματα ὁρᾶν, ἃ δὴ κατὰ φύσιν ὁρατὰ κέκληκεν, οὐ τὰ ἐν τῷ αὐτοζώῳ [8]) μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσα μερικώτερά ἐστι τῶν ἐκεῖ τεττάρων ἰδεῶν. ἢ [9]) πῶς ὁρᾷ τὰ μὲν νοητικῶν, τὰ δὲ ἀνοήτων παραδείγματα, ἃ δὴ μὴ ἔστιν ἐν τῷ αὐτοζώῳ διακεκριμένα; τούτου δὲ ἤδη [10]) τοῦ αὐτοζώου μνημονεύσει ὅταν ζῷον τὸ πᾶν ἀποτελέσῃ [11]). ᾗ γὰρ ζῷον, εἰκών ἐστιν ἐκείνου, καὶ ᾗ τετραμερές [12])· ᾗ δὲ λοιπὸν εἰς τὰ νοοῦντα καὶ μὴ νοοῦντα διῄρηται, ἤδη ταύτῃ πάντως ἐξ ἄλλων ἐστὶ μερικωτέρων παραδειγμάτων, ἢ κατ' ἐκείνας τὰς τέτταρας ἰδέας· ὥστε τὸ μὲν αὐτοζῷον παράδειγμά ἐστι, τὸ [13]) δὲ παράδειγμα οὐ [14]) τὸ αὐτοζῷον. ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἑξῆς ἴωμεν τούτοις ἐπιστατήσαντες.

---

[1]) 122, 16 *ἀνθρώπου*) *ἀνθρώπον* B. — [2]) 122, 18 *κατεσκευασμένον*) *κατασκευασμένον* — [3]) 122, 22 *εἴπωμεν*) *εἴπομεν* — [4]) 122, 24 *προούσης*) *προσούσης*, sup. *οού*, A. — [5]) 122, 29 *αὐτῷ*) *αὐτὸ* A. — [6]) 122, 31 *ταχθὲν*) *τεχθὲν* A. — [7]) 122, 32 *ἐκ τἀγαθοῦ*) *ἐκτ' ἀγαθοῦ* B. — [8]) 122, 33 *αὐτοζώῳ*) *αὐτοζόῳ* B. — [9]) 122, 34 *ἢ*) *ἃ*, in m. *ἢ*, A. — [10]) 122, 35 *ἤδη*) *εἴδη* B. — [11]) 122, 36 *τὸ πᾶν ἀποτελέσῃ*) *ἀ. τ. π.* A. — [12]) 122, 36 *ὅτι τέτταρες ἐν τῷ αὐτοζώῳ αἱ ἰδέαι·* m. A. — [13]) 122, 38 *τὸ*) *πᾶν* coni. Tayl. non intelligens in articulo inesse generis, quam desiderabat, significationem. — [14]) 122, 38 *οὐ*) inter versus habet A. *ὂν* B. (corr. Tayl.)

Νοῦν δὲ αὖ χωρὶς ψυχῆς, ἀδύνατον παραγενέσθαι τῳ[1]).
(Pag. 30 B.)

| Ἡ μὲν νοερὰ οὐσία ἀμέριστός ἐστι καὶ ἑνοειδὴς καὶ αἰώνιος, ἡ δὲ τῶν E
σωμάτων μεριστὴ καὶ πεπληθυσμένη καὶ μετὰ τῆς χρονικῆς συνυφεστῶσα πα-
ρατάσεως[2]). ἀπεναντίως[3]) οὖν ἔχουσιν αὗται πρὸς ἀλλήλας καὶ δέονται μεσό-
τητος τῆς συνάγειν αὐτὰς δυναμένης, μεριστῆς ἅμα καὶ ἀμερίστου, συνθέτου
καὶ ἁπλῆς, αἰωνίου τε καὶ γενητῆς ὑπαρχούσης. τοιαύτην δὲ τὴν ψυχικὴν τά-
ξιν ὁ Πλάτων ὑποτίθεται, νοητὴν ἅμα καὶ πρώτην τῶν γιγνομένων, αἰώνιον
καὶ ἔγχρονον, ἀμέριστον καὶ μεριστήν. εἰ ἄρα δεῖ τὸ πᾶν ἔννουν γενέσθαι, δεῖ
καὶ ψυχῆς. ὑποδοχὴ γάρ ἐστιν αὕτη τοῦ νοῦ, καὶ δι' αὐτῆς ὁ νοῦς ἐμφαίνεται
τοῖς ὄγκοις τοῦ παντὸς, οὐχ ὅτι δεῖται τῆς ψυχῆς ὁ νοῦς· οὕτω γὰρ ἂν ἀτιμό-
τερος[4]) εἴη τῆς ψυχῆς· ἀλλ' ὅτι τὰ σώματα δεῖται τῆς ψυχῆς, εἰ μέλλοι νοῦ
μεθέξειν. τὰ γὰρ ἔσχατα δεῖται τῶν σωμάτων[5]), ἀλλ' οὐ τὰ πρῶτα· ταῦτα γὰρ
ἀμέσως πανταχοῦ πάρεστι. δεῖ τοίνυν κἀκεῖνο ἐννοεῖν, ὅτι τὴν ψυχὴν τὴν συ-
νάπτουσαν τῷ αἰσθητῷ τὸν νοῦν νοερὰν εἶναι δεῖ καὶ οὐκ ἄνουν. πῶς γὰρ τὸ
ἄνουν τῷ νῷ συνηρτῆσθαι δυνατόν; | ἀλλὰ δεήσει καὶ τούτοις ἄλλης μεσότη- F
τος. τοιαύτη δὲ οὖσα τὸ μὲν σωματοειδὲς ἅπαν ἐμφρόνως[6]) ποδηγετήσει καὶ
εὐτάκτως, μιμήσεται δὲ τὸν νοῦν χορεύουσα περὶ αὐτόν. εἰ τοίνυν τὰ ὅλα
κρείττω[7]) τῶν μερῶν ἐστὶ καὶ τὰ ἀΐδια τῶν κατὰ χρόνον[8]) ὑφισταμένων καὶ
τὰ ποιοῦντα τῶν ἀποτελουμένων, δεῖ καὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν θειότερον εἶναι πάν-
των τῶν ἐν αὐτῷ μερῶν. εἰ δὴ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τινὰ ζῶα μερικὰ ὄντα καὶ
ἔνυλα καὶ ἐπίκηρα νοῦ μετέχειν πέφυκε[9]), τί χρὴ φάναι τὸν σύμπαντα κό-
σμον; οὐχ ὅλον | δι' ὅλου τὴν εἰς αὐτὸν τοῦ νοῦ παρουσίαν ἐκφαίνειν[10]); τὸ 123
γὰρ σχῆμα καὶ ἡ τάξις[11]) καὶ τὰ μέτρα τῶν δυνάμεων ἐναργῆ τεκμήρια φαίην
ἂν εἶναι τῆς νοερᾶς ἐπιστασίας. εἰ δὲ νοῦς ἐφέστηκε τοῖς ὅλοις καὶ διακυβερνᾷ
τὸ πᾶν, δεῖ καὶ ψυχὴν εἶναι νοερὰν ἐν μέσῳ, κοσμοῦσαν τὰ σώματα καὶ διοι-
κοῦσαν καὶ χωριστὴν ἅμα τῶν διοικουμένων καὶ πάντα ζωῆς πληροῦσαν, ἵνα
δι' αὐτῆς ὁ κόσμος ἐνστηρίζηται τῷ νῷ, καὶ ὁ νοῦς ἐλλάμπῃ τὸν κόσμον. εἰ
γὰρ βούλει, καὶ τῶν ἐν Φιλήβῳ[12]) γεγραμμένων ἀναμνησθῶμεν[13]), ἐν οἷς
ἔλεγεν ὁ Σωκράτης ἀποδεικνὺς, ὅτι ἔννους ὁ κόσμος καὶ ἔμψυχος, ὅπως τό τε
ἐν ἡμῖν γήϊνον ἐκ τοῦ παντός ἐστι, καὶ τὸ ἐν ἡμῖν πῦρ ἀπὸ τοῦ κοσμικοῦ πυ-
ρὸς, καὶ ὁ ἀὴρ ὡσαύτως καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ὡς ἄτοπον τὰ μὲν ἐν ἡμῖν χείρονα

---

1) 122, 39 *τῳ*) om. B. — 2) 122, 41 *παρατάσεως*) *παραστάσεως* B. — 3) 122, 41 *ἀπεναντίως*) *ἀπ' ἐναντίως* B. — 4) 122, 46 *ἀτιμότερος*) *εὐτιμώτερος* B. *ἀτιμώτερος* A. atque ita scribendum putabat Tayl. — 5) 122, 47 *σωμάτων*) Tayl. coni. *δευτέρων*: ego malim *μέσων*. — 6) 122, 50 *ἐμφρόνως*) *ἐμφόνως* B. — 7) 122, 51 *κρείττω*) *κρείτω* A. — 8) 122, 52 *κατὰ χρόνον*) *καταχρόνον* B. — 9) 122, 54 *πέφυκε*) *ἔοικε* A. *ὅτι ὁ κόσμος νοῦ καὶ ζωῆς μετέχει*: m. A. — 10) 123, 1 *ἐκφαίνειν*) *ἐμφαίνειν* B. — 11) 123, 1 *ἡ τάξις*) Immo *τὴν τάξιν* — 12) 123, 5 *Φιλήβῳ*) Pag. 29. — 13) 123, 5 *ἀναμνησθῶμεν*) *ἀναμισθῶμεν* B. (corr. Tayl.)

προϋπάρχειν ἐν τῷ ὅλῳ, τὰ δὲ θειότερα μὴ εἶναί πως ἀνάλογον καὶ ἐν τῷ
παντί, νοῦν τὸν ὅλον καὶ ψυχὴν τὴν ὅλην. ἢ γὰρ οὐδὲν τῶν ζώων ἔννουν ῥητέον,
B ἢ εἰ ἔστι τι ζῶον τοιοῦτον, ἄτοπον ἄλλο τι[1]) πρὸ | τοῦ παντὸς νοῦ μετέχειν·
τοῦτο μὲν γὰρ ἀεὶ τέτακται καὶ διὰ τὸ[2]) ὡσαύτως ἐγγυτέρω τῆς νοερᾶς ἐστὶν
οὐσίας, τοῖς δὲ μερικοῖς ζώοις ὑπάρχει πολὺ τὸ ἄτακτον καὶ πλημμελές· καὶ
πολλῷ ἄρα μᾶλλον ψυχὴν ῥητέον[3]). ὁ μὲν οὖν Πλάτων πάνυ δαιμονίως νοῦν τε
ὑποτίθεται διττόν, τὸν μὲν ἀμέθεκτον καὶ δημιουργικόν, τὸν δὲ μεθεκτὸν καὶ
ἀχώριστον[4])· ἀπὸ γὰρ τῶν ἐν αὐτοῖς ὄντων τὰ ἐν ἄλλοις ὄντα καὶ συντεταγμένα
τοῖς ὑφειμένοις· καὶ τῷ παντὶ διττὴν ἐνδίδωσι ζωήν, τὴν μὲν σύμφυτον, τὴν δὲ
χωριστήν, ἵνα καὶ ζῶον ὁ κόσμος ᾖ διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ζωήν, καὶ ἔμψυχον διὰ
τὴν νοερὰν ψυχήν, καὶ ἔννουν δι' αὐτὸν τὸν πολυτίμητον νοῦν. ὁ δέ γε Ἀριστο-
τέλης[5]) ἐξ ἡμισείας τὸν μὲν ἀμέθεκτον νοῦν ὑφεῖλε[6]) τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας·
ὁ γὰρ πρῶτος αὐτῷ νοῦς[7]) τῆς ἀπλανοῦς ἐστί· τὴν δὲ νοερὰν ψυχὴν μέσην
οὖσαν τοῦ τε νοῦ καὶ τοῦ ἐψυχωμένου[8]) σώματος ὑποτέμνεται, συνάπτει δὲ
αὐτόθεν τῷ ζῶντι σώματι τὸν νοῦν. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἄλλο τι πλημμελεῖν
δοκεῖ μοι. νοῦν γὰρ ἐπιστήσας ταῖς σφαίραις ὅλον τὸν κόσμον οὐκ ἐνίδρυσεν
C οὐδενὶ νῷ· τοῦτο δέ | ἐστι πάντων ἀτοπώτατον. πῶς γάρ ἐστιν εἷς ὁ κόσμος,
εἰ μὴ νοῦς εἷς ἐν αὐτῷ κρατοίη[9]); τίς δὲ σύνταξις τοῦ νοεροῦ πλήθους, εἰ μὴ
μονάδος οἰκείας ἐξηρτημένον εἴη; πῶς δὲ πάντα συντέτακται πρὸς τὸ εὖ, εἰ
μὴ κοινός τις εἴη τῶν ἐγκοσμίων ἁπάντων νοῦς; ὁ γὰρ τῆς ἀπλανοῦς ἐκείνης
ἐστὶ τῆς σφαίρας, καὶ ὁ τῆς ἡλιακῆς καὶ ὁ τῆς σελήνης, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
ὡσαύτως. πρὸς μὲν οὖν Ἀριστοτέλην καὶ ἰδίᾳ περὶ τούτων γέγραπται· τὸ δὲ
τοῦ Πλάτωνος πῶς οὐ θαυμαστόν; λαβὼν γὰρ τὸν κόσμον καὶ διελὼν αὐτὸν εἰς
τὰ μέρη καὶ καθ' ἑαυτὸ θεωρήσας τὸ πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως κινούμενον ἵστη-
σιν αὐτὸ λόγῳ, καθάπερ καὶ ἐν Νόμοις[10]) τὸ αὐτοκίνητον αἴτιον πάσης κινή-
σεως ἀποφῆναι βουλόμενος ἔστησε τὸν ὅλον οὐρανὸν καὶ στήσας εἰσοικίζει ψυ-
χὴν εἰς τὸ πᾶν, ἣ πολλὴν προχέασα ζωὴν ἐψύχωσε τὸν κόσμον, καὶ ἐπὶ τῇ
ψυχῇ νοῦν, ὃς κυβερνᾷ τὸν κόσμον εἰς ἑαυτὸν ἐστραμμένος, δι' ὃν τὸ πᾶν κύ-
κλῳ κινεῖται, δι' ὃν τέτακται τὸ ὅλον, δι' ὃν ἀκίνητός ἐστιν ὁ σύμπας κόσμος.
D ἐπειδὴ δὲ ταῦτα πάντα συμπληροῖ ζῶον ἓν καὶ μίαν φύσιν, | ἔδει καὶ τὴν συνα-
γωγὸν αὐτῶν καὶ ἑνωτικὴν αἰτίαν προϋφιστάναι[11]), καὶ ταύτην νοεράν. τὸ γὰρ
ἀθρόως καὶ ὁμοῦ τὰ ὅλα περιέχειν καὶ συνάγειν εἰς ἑνὸς συμπλήρωσιν τῆς νοε-
ρᾶς ἐστὶν αἰτίας ἔργον. διὰ δὴ ταῦτα πρὸ τοῦ μετεχομένου νοῦ τὸ ἀμέθεκτον

---

[1]) 123, 9 *ἄτοπον ἄλλο τι*) *ἄτοπον. ἀλλ' ὅτι* — Imperite Tayl. *ατοπον ὅτι* legendum putabat. — [2]) 123, 10 *τό*) *τοῦ* A. — [3]) 123, 11 *ψυχὴν ῥητέον*) sc. *ἐν τῷ παντὶ εἶναι*, quod ex superioribus supplendum, non cum Tayl. inserendum videtur. — [4]) 123, 13 *ἀχώριστον*) *ἀχώρητον* B. (corr. Tayl.) — [5]) 123, 16 *ἀριστοτέλης*. m. A. — [6]) 123, 16 *ὑφεῖλε*) Tayl. sine causa coni. *ἀφεῖλε*. — [7]) 123, 17 *τίς ὁ πρῶτος νοῦς, παρ' ἀριστοτέλει*: m. A. — [8]) 123, 17 *ἐψυχωμένου*) *ἐμψυχωμένου* A. *ἐμψυχομένου* B. — [9]) 123, 20 *κρατοίη*) *κρατείη* B. — [10]) 123, 25 *Νόμοις*) Lib. X. Pag. 895 A. — [11]) 123, 30 *προϋφιστάναι*) *προϋφεστάναι* A. *ὅτι πρὸ τοῦ μετεχομένου νοῦ ἐστὶν ὁ ἀμέθεκτος*: m. A.

ὑποστήσας καὶ ἐν αὐτῷ τὰς πάντων αἰτίας ὑποθέμενος ἐκεῖθεν νοῦς καὶ ψυχὰς
καὶ σώματα παρήγαγεν, ἀφ᾽ ὧν τὸν αἰσθητὸν συνεπλήρωσε κόσμον. ὅτι μὲν οὖν
ψυχῆς νοερᾶς ἀνάγκη μετέχειν τὸ πᾶν, εἰ νοῦ μεθέξει, δῆλον ἀπὸ τῶν εἰρη-
μένων· αὕτη γὰρ ἔσται σύνδεσμος τῶν ἄκρων ὑπεναντίων ὄντων· ὅτι δὲ καὶ τὸ
ἀντίστροφον ἀληθὲς, δεικτέον, οἷον ὅτι ψυχῆς νοερᾶς ἐν τῷ παντὶ προσούσης
ἀνάγκη καὶ νοῦν εἶναι τοῦ παντός. ἐπεὶ γὰρ τὴν ψυχὴν ταύτην νοερὰν εἶναί φα-
μεν[1]), ἀνάγκη καὶ νοῦ μετέχειν αὐτήν. πότερον οὖν τοῦ ὅλου νοῦ μετέχειν μό-
νον, ἢ καὶ ἐν αὐτῇ τινὸς ὄντος ἀπ᾽ ἐκείνου; ἀλλ᾽ εἰ μὲν καὶ τὸ σωματικὸν αὐ-
τόθεν τῆς πηγῆς ἀπέλαβε τῶν ψυχῶν καὶ μὴ διὰ τῆς ἐν αὐτῷ, ἔδει κἀπὶ τῆς
ὅλης ψυχῆς τὸ αὐτὸ ποιεῖν· εἰ δὲ ἔστι μὲν ἡ ἐν τῷ δημιουργῷ πηγὴ τῶν[2]) ψυ-
χῶν, | ἔστι δὲ καὶ ἡ τοῦ παντὸς, καὶ μετέχει τὸ πᾶν διὰ ταύτης καὶ ἐκείνης, E
δεῖ δήπου καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν διὰ τῶν μεθεκτῶν νῶν εἰς τὸν ἀμέθεκτον
ἀνηρτῆσθαι πάντως· ἀνάλογον γὰρ ὡς τὸ σῶμα τοῦ παντὸς πρὸς τὴν ψυχὴν,
οὕτως αὕτη πρὸς τὸν νοῦν· καὶ εἰ μὲν καθ᾽ αὑτὸ[3]) νοερὰ ψυχὴ γίνεται, ἔδει
πᾶσαν ψυχὴν εἶναι τοιαύτην[4]), εἰ δὲ κατὰ τὴν τοῦ νοῦ μέθεξιν, ἀνάγκη νοῦ
μετέχειν αὐτὴν τοῦ συμμέτρου πρὸς αὐτήν. τοιοῦτος δέ ἐστιν οὐχ ὁ αὐτο-
νοῦς[5]), ἀλλ᾽ ὁ μέσος τοῦ αὐτονοῦ καὶ ψυχῆς τῆς ἐπίκτητον τὸ νοεῖν ἐχούσης,
τὶς ὢν νοῦς καὶ τῷ μὲν εἶναι νοῦς, ἀλλὰ μὴ γίγνεσθαι[6]) καθάπερ ἡ ψυχὴ,
κρείττων ψυχῆς, τῷ[7]) δὲ τὶς εἶναι σύστοιχος πρὸς αὐτήν. ὁ γὰρ αὐτονοῦς καὶ
τῷ εἶναι νοῦς ἀλλ᾽ οὐ γίνεσθαι καὶ τῷ ἁπλῶς εἶναι νοῦς κρείττων τῆς πρὸς
ψυχὴν συντάξεως. εἰ δὲ κἀκεῖνο ἐνθυμηθείης, ὅτι πᾶσα μονὰς[8]) ὅμοιον ἑαυτῇ
ὑφίστησι πλῆθος, ἡ μὲν θεία θεῖον, ἡ δὲ ψυχικὴ ψυχικὸν, ὡς καὶ ἡ νοερὰ νοε-
ρὸν, καὶ ὡς αἱ δεύτεραι τάξεις ἀεὶ μετέχουσι τῶν πρὸ αὐτῶν, ἀνάγκη τούτων
κειμένων εἶναί τινα τοῦ παντὸς κόσμου νοῦν. δεῖ γὰρ τὴν νοερὰν ψυχὴν | νοῦ F
μετέχειν. εἰ μὲν δὴ τοῦ ὅλου φήσει μετέχειν[9]) τις, ἄτοπον· οὐκ ἔσται γὰρ
ἐκεῖνος πάντων δημιουργός· εἰ δὲ ἄλλου τινὸς, οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ παντὸς νοῦς
καὶ ὁ κυρίως μεθεκτὸς, ὡς μετὰ τῆς ψυχῆς τὸ πᾶν συμπληρῶν, ὁ δὲ ὅλος
οὕτω μετεχόμενός ἐστιν, ὡς ἐλλάμπων εἰς αὐτήν[10]). εἴτε ἄρα νοῦς ἐφέστηκε
τοῖς ὅλοις, ἔμψυχον τὸ πᾶν, εἴτε ἔμψυχον, καὶ ἔννουν ἐστί.

διὰ δὴ τὸν λογισμὸν τόνδε, νοῦν μὲν ἐν ψυχῇ, ψυχὴν δὲ ἐν
σώματι συνιστὰς, τὸ πᾶν συνετεκταίνετο. (Pag. 30 B.)

Δεῖ πρῶτον ἰδεῖν, τίς οὗτος ὁ νοῦς, καὶ πότερον | οὐσιώδης ἐστὶν, ὑπερ- 124
καθήμενος τῆς ψυχῆς, ἢ ἕξις νοερά τις αὐτῆς, καὶ συλλογίσασθαι, ὅτι οὐσιώ-

---

1) 123, 37 *φαμεν*) *φασὶν* B. — 2) 123, 39 *δημιουργῷ πηγὴ τῶν*) *δημιουργῶν πηγὴ τῷ* B. — 3) 123, 42 *καθ᾽ αὑτὸ*) *καθὸ* B, quod incorruptum habens Tayl. proximorum ordine mutato *καθὸ ψυχὴ, νοερὰ* legebat. — 4) 123, 42 *τοιαύτην*) *τὴν αὐτὴν* B. — 5) 123, 44 *αὐτονοῦς*) *αὐτὸς νοῦς* B. Et in A *ν* in litura est. — 6) 123, 45 *γίγνεσθαι*) *γίνεσθαι* A. — 7) 123, 45 *τῷ*) *τὸ* B. (corr. Tayl.) — 8) 123, 47 *ὅτι πᾶσα μονὰς ὅμοιον ἑαυτῇ ὑφίστησι πλῆθος*: m. A. — 9) 123, 50 *μετέχειν*) *μετέχει* B. — 10) 123, 52 *αὐτήν*) *αὐτὸν* A.

δης, ἔκ τε τῆς ἀναλογίας· ὡς γὰρ νοῦς πρὸς ψυχὴν, οὕτω ψυχὴ πρὸς σῶμα·
ψυχὴ δὲ οὐκ ἔστι σώματος οὕτως, ὡς ἕξις, οὐδὲ νοῦς ψυχῆς· καὶ ἐκ τῆς τε-
λικῆς αἰτίας· διὰ γὰρ νοῦν[1]) ὑποστῆναί φησι τὴν ψυχὴν, ἀλλ' οὐκ ἔμπαλιν· εἰ
δὲ νοῦ ἕνεκα ψυχὴ, νοῦς δὲ τὸ οὗ ἕνεκα, οὐκ ἔστιν ἕξις ὁ νοῦς· οὐδαμοῦ[2]) ἡ
οὐσία διὰ τὴν ἕξιν ὑφίσταται· καὶ τρίτον, ὅτι τοῦτον μὲν τὸν νοῦν ὁ δημιουρ-
γὸς ὑφίστησι, τὸν δὲ καθ' ἕξιν ἡ ψυχὴ, κατὰ τὴν ταὐτοῦ κύκλου περὶ τὸν[3])
νοητὸν κίνησιν, ὡς αὐτὸς ἐρεῖ[4])· κατὰ γὰρ ἐκείνην νοῦν ἐπιστήμην τε ἐξ ἀνάγ-
κης ἀποτελεῖσθαι· πῶς οὖν ὃν αὐτὴ ὑφίστησιν, ὁ δημιουργὸς ἔμελλεν[5]) ὑφι-
στάνειν πρὸ αὐτῆς; ἐπὶ δὲ τούτοις ὀρθῶς ἔχουσι λαβεῖν, ὅτι περ[6]) ἐν τῷ δη-
μιουργῷ καὶ ψυχὴ βασιλικὴ καὶ νοῦς ἦν βασιλικὸς, ὥς φησιν ὁ ἐν Φιλήβῳ[7])
B Σωκράτης, κατὰ τὸν τῆς αἰτίας λόγον, καὶ[8]) κατὰ ταύτας τὰς | πηγὰς τῶν
διττῶν τούτων γενῶν καὶ νῦν νοῦν μὲν ἐν ψυχῇ, ψυχὴν δὲ ἐν σώματι τίθησιν,
οὐ διότι τὰ βελτίονα ἐν τοῖς χείροσίν ἐστιν, οὐδ' ὅτι δεῖταί τινος ἕδρας ὁ νοῦς,
ἢ ὅτι ἔν τινί ἐστιν ἡ ψυχὴ τοῦ παντός (ἀνάξια γὰρ ταῦτα τῶν ὅλων ἐστὶ καὶ
θείων οὐσιῶν, δι' ἃς εὐδαίμων ἢ θεὸς ὁ κόσμος ἀποκαλεῖται) ἀλλ' ὅτι διχῶς[9])
τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν ἐπινοοῦμεν, ἢ κατὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν, ἢ κατὰ τὴν
ἐπιστροφὴν, καὶ τὴν μὲν πρόοδον θεωροῦντες ἀπό τε τῶν πρώτων ἀρχόμεθα
καὶ τὰ αἴτια ἐν τοῖς ἀπ' αὐτῶν εἶναι λέγομεν, τὴν δὲ ἐπιστροφὴν ἀνάπαλιν· ἐν
γὰρ τοῖς αἰτίοις τὰ αἰτιατά[10]) φαμεν ὑπάρχειν. καὶ οὖν καὶ ὁ Πλάτων τὸν μὲν
δεύτερον τρόπον παραδώσει μικρὸν ὕστερον, ἐν τῇ ψυχῇ τὸ σῶμα τιθεὶς καὶ
ταύτην ἐν τῷ νῷ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, τὸν δὲ τῆς προόδου νῦν μεταχειριζό-
μενος νοῦν μὲν ἐν ψυχῇ τίθησιν, ὅτι πᾶσα νοειδής ἐστι καὶ οὐδὲν ἔστι[11]) λα-
βεῖν αὐτῆς, ὃ μὴ κεκράτηται τῇ νοερᾷ φύσει, ψυχὴν δὲ ἐν σώματι, διότι καὶ
C τοῦτο καθ' ὅλον ἑαυτὸ μετέχει ψυχῆς καὶ οὐδὲν ἔστιν[12]) | αὐτοῦ μόριον λα-
βεῖν ἄψυχον, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς οἰκείας παρῃρημένον ζωῆς ὡς τοῦ παντὸς μέ-
ρος ἐψύχωται. καθάπερ γὰρ τὴν πρόνοιαν πανταχοῦ προϊέναι λέγομεν καὶ εἶ-
ναι πανταχοῦ, διότι πᾶσι πάρεστι καὶ οὐδὲν ἔρημον ἀφίησιν ἑαυτῆς, κατὰ ταῦτα
δὴ καὶ τὸν νοῦν ἐν τῇ ψυχῇ φαμὲν ὡς ὅλην αὐτὴν περιλάμποντα, καὶ ἐν τῷ
σώματι τὴν ψυχὴν ὡς ὅλῳ παροῦσαν αὐτῷ. καὶ οὐχ ὁ μὲν Πλάτων οὕτως, ὁ
δὲ Ὀρφεὺς[13]) τρόπον ἕτερον· ἀλλ' εἴ με δεῖ τοὐμὸν εἰπεῖν, διὰ τούτων καὶ ἡ
τοῦ θεολόγου διάνοια γίγνεται διαφανής. ἡ μὲν γὰρ Ἵππα[14]) τοῦ παντὸς οὖσα
ψυχὴ καὶ οὕτω κεκλημένη παρὰ τῷ θεολόγῳ τάχα μὲν ὅτι καὶ ἐν ἀκμαιοτά-

---

[1]) 124, 3 *νοῦν*) *νοῦ* B. (corr. Tayl.) — [2]) 124, 4 *οὐδαμοῦ*) Tayl. addendum putat *γάρ*, quod si minus necessarium, certe aptum et usui Procli accommodatum est. — [3]) 124, 6 *τὸν*) Quidni *τό*? — [4]) 124, 6 *ἐρεῖ*) Pag. 37 C. — [5]) 124, 7 *ἔμελλεν*) *ἔμελεν* B. — [6]) 124, 8 *λαβεῖν, ὅτι περ*) Cum *λαβεῖν* ita, ut *συλλογίσασθαι* v. 1, pendeat ex verbo *δεῖ*, *ὅτι* pro coniunctione habendum et *περ* in *ὥσπερ* mutandum videtur. — [7]) 124, 9 *Φιλήβῳ*) Pag. 30 D. — [8]) 124, 9 *καὶ*) delendum videtur. — [9]) 124, 13 *διχῶς ἡ τῶν πραγμάτων φύσις ἐπινοεῖται· ἢ κατὰ πρόοδον ἢ κατ' ἐπιστροφήν*: m. A. — [10]) 124, 15 *αἰτιατά*) *αἴτια* B. (corr. Tayl.) — [11]) 124, 18 *οὐδὲν ἔστι*) *οὐδέν ἐστι* — [12]) 124, 19 *οὐδὲν ἔστιν*) *οὐδέν ἐστιν* — [13]) 124, 24 *ὀρφεὺς*· m. A. — [14]) 124, 25 *Ἵππα*) *ἵππου* A.

ταις κινήσεσιν ἐννοήσεις[1]) αὐτῆς οὐσίωνται, τάχα δὲ καὶ διὰ τὴν ὀξυτάτην[2]) τοῦ παντὸς φοράν, ἧς ἐστιν αἰτία[3]), λίκιον[4]) ἐπὶ τῆς κεφαλῆς θεμένη καὶ δράκοντι αὐτὸ[5]) περιστρέψασα[6]) τὸ κραδιαῖον[7]) ὑποδέχεται Διόνυσον· τῷ γὰρ ἑαυτῆς θειοτάτῳ γίγνεται[8]) τῆς νοερᾶς οὐσίας ὑποδοχὴ καὶ δέχεται τὸν ἐγκόσμιον νοῦν· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ μηροῦ τοῦ Διὸς πρόεισιν εἰς αὐτήν | (ἣν γὰρ ἐκεῖ D
συνηνωμένος) καὶ προελθὼν καὶ μεθεκτὸς αὐτῇ γενόμενος[9]) ἐπὶ τὸ νοητὸν αὐτὴν ἀνάγει καὶ τὴν ἑαυτῆς[10]) πηγήν. ἐπείγεται γὰρ πρὸς τὴν μητέρα τῶν θεῶν καὶ τὴν Ἴδην, ἀφ' ἧς πᾶσα τῶν ψυχῶν ἡ σειρά. διὸ καὶ συλλαμβάνεσθαι ἡ[11]) Ἵππα λέγεται τίκτοντι τῷ Διί. ὡς γὰρ εἴρηται πρότερον, νοῦν ἄνευ ψυχῆς ἀδύνατον παραγενέσθαι τῳ. τοῦτο δὲ ὅμοιον τῷ παρ' Ὀρφεῖ γλυκερὸν δὲ τέκος Διὸς ἐξεκαλεῖτο. τοῦτο δὲ ἦν ὁ κοσμικὸς νοῦς Δίιος ὤν, κατὰ τὸν ἐν τῷ Διὶ μείναντα προελθών. οὕτω δὲ καὶ ἡ θεοπαράδοτος θεολογία φησὶ συμπεπληρῶσθαι τὸν κόσμον ἐκ τῶνδε τῶν τριῶν. λέγει[12]) γοῦν ἡ ψυχὴ περὶ τοῦ Διὸς ἐπέκεινα τοῦ δημιουργήσαντος τὸ πᾶν· μετὰ δὴ πατρικὰς διανοίας Ψυχὴ ἐγὼ ναίω θέρμη ψυχοῦσα[13]) τὰ πάντα. κατέθετο γὰρ Νοῦν μὲν ἐνὶ[14]) ψυχῇ, ψυχὴν δ'[15]) ἐνὶ σώματι ἀργῷ· Ἡμέας ἐγκατέθηκε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. καὶ τοῦ Πλάτωνος τοῖς λόγοις μαρτυροῦντος, ὅταν θεῶν[16]) τε αὐτὸν πατέρα καλῇ καὶ τὰς ψυχὰς παραδῷ[17]) γεννῶντα καὶ εἰς ἀνδρῶν πέμποντα | γένεσιν κατὰ τὸν πρώτιστον E
βίον. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τούτων· ἐπεὶ δέ, ὥσπερ εἴπομεν, εἰς ἑνὸς ζῴου τελεῖ συμπλήρωσιν καὶ ἡ ψυχὴ καὶ ὁ νοῦς, οἰκείως ὁ Πλάτων τῷ τε συνιστὰς καὶ τῷ συνετεκταίνετο δοκεῖ μοι χρήσασθαι, διὰ τῆς[18]) ἐν ἀμφοῖν κοινῆς

---

[1]) 124, 26 *ἐννοήσεις*) Malim *αἱ νοήσεις* — [2]) 124, 27 *κινήσεσιν—ὀξυτάτην*) om. A. — [3]) 124, 27 *αἰτία*) *ἡ αἰτία* B. — [4]) 124, 27 *λίκιον*) *λύκιον* corr. A. ante corr. erat *λίκιον*, quod Gesnero Orph. Pag. 498 Latinum licium esse posse videbatur, panniculus fronti atque capiti coronae instar vel diadematis circumpositus et serpente pro taenia alligatus. *λίκνον* coni. Schneiderus probante Lobeckio Aglaoph. Pag. 582. *λικινον* coni. Tayl. a testaceous vessel. (*λίκηνον?*) — [5]) 124, 27 *αὐτὸ*) *αὐτῷ* B. (corr. Gesn.) — [6]) 124, 28 *περιστρέψασα*) Scribendum videtur cum Lobeckio *περιστέψασα*. — [7]) 124, 28 *κραδιαῖον*) „e ficulneis foliis plexum.“ Gesn., quem sequitur Tayl. Lobeckius coni. *κράδιον*, quod craticulum seu vannum interpretatur, nescio qua auctoritate. Neque magis id vel praecedenti *αὐτὸ* vel sequenti *τῷ θειοτάτῳ* convenit, quam ad cor pertinentis rei nomen, quale vulgatum est. Certe *κόσμου κραδιαῖον κύκλον* Proclus Hymni in Solem v. 6 a Sole obtineri dicens non aliunde ductum nomen putasse, hic vero ex Orphico versu repetitum ponere videtur. — [8]) 124, 28 *γίγνεται*) *γίνεται* B. — [9]) 124, 30 *γενόμενος*) *γεγονὼς* A. — [10]) 124, 31 *ἑαυτῆς*) *ἑαυτοῦ* Lobeck. ratione non addita. — [11]) 124, 32 *ἡ*) *καὶ* B. — [12]) 124, 36 *λέγει*) *λέγοι* B. — [13]) 124, 37 *θέρμη ψυχοῦσα*) *θερψήχουσα* B. *θερψυχοῦσα* A. *θέρμη ψυχῶσα* e coni. scripsit Hermannus Orph. Pag. 483, *θέρμη ψυχοῦσα* scribendum esse secundum 158, 6 et Hermian in Phaedrum Pag. 161 ostendit Lobeckius Agl. Pag. 953. *θερμη ψυχουσα* legit Tayl. hot, and animating all things. — [14]) 124, 37 *ἐνὶ*) *ἐν* A. — [15]) 124, 37 *δ'*) *δὲ* A. Cf. 97, 13. — [16]) 124, 39 *θεῶν*) *θεὸν* B. — [17]) 124, 39 *παραδῷ*) *παρεδίδω* B. — [18]) 124, 42 *τῆς*) *τοῖς* B.

προθέσεως τὴν ἕνωσιν τοῦ παντὸς ἐνδεικνύμενος· ἀεὶ γὰρ τὰ θειότερα τῶν ἐλαττόνων περιληπτικώτερα ποιῶν ἕνα τὸν κόσμον ἀπειργάσατο· διὰ δὲ τῶν καθ' ἑκάτερον εἰδῶν τῷ μὲν σύνθεσιν, τῷ δὲ τὴν δημιουργικὴν τέχνην δηλῶν.

Ὅπως ὅτι κάλλιστον εἴη κατὰ φύσιν, ἄριστόν τε ἔργον ἀπεργασάμενος. (Pag. 30 B.)

Ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνέδραμεν ὁ λόγος, ἀφ' ἧς τὰ εἰρημένα πάντα συνέθεμεν. τέτακται γὰρ ὁ κόσμος διὰ ψυχήν, ψυχὴ δὲ ὑπέστη διὰ νοῦν, νοῦς δὲ προῆλθεν εἰς τὸ πᾶν διὰ τὸ νοητὸν κάλλος, τούτου δὲ μετέσχεν ὁ κόσμος, ἵνα μετάσχῃ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἑνός, καὶ τοῦτο αὐτῷ τέλος ἐστὶ τῆς συστάσεως, κάλλιστον αὐτὸν ἀποτελεσθῆναι καὶ ἄριστον. γίγνεται δὲ κάλλιστον μὲν διὰ τὴν ἐν τῷ νοητῷ καλοποιὸν αἰτίαν, ἄριστον δὲ διὰ τὴν τῶν ἀγαθῶν πηγήν (τὸ ἀγα-
F θὸν | γὰρ τὸ πάντων ἄριστον) καὶ διὰ τούτων ἁπάντων ὁμοιότατος τῷ δημιουργῷ· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἄριστος ἀπεκαλεῖτο[1]). ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τῶν δημιουργικῶν αἰτίων ἄριστος, ὡς τἀγαθὸν ἁπλῶς ἄριστον, ἐπέκεινα ὂν πάντων τῶν θείων αἰτίων, ὁ δὲ κόσμος ἔργον ἄριστον· δημιούργημα γάρ ἐστιν. ἐνταῦθα γὰρ καὶ ὁ κόσμος μετέχει θεότητος. ἡ γὰρ ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότης θεότης ἐστί, καὶ διὰ τοῦτο ἄριστος ὀνομάζεται. καὶ θαυμαστῶς ὁ Πλάτων οὐχ ὡς περὶ νοῦ καὶ
125 ψυχῆς, οὕτω καὶ περὶ τῆς θεότητος εἶπεν ὡς ἐπὶ | τῷ νῷ καὶ αὐτῆς παραγενομένης. ἄρρητός τε γάρ ἐστιν ἡ τοῦ νοῦ πρὸς τὴν θεότητα τὴν οἰκείαν ἕνωσις, καὶ αὐτὸς ὁ νοῦς θεῖος ὢν πρόεισιν ἀπὸ τοῦ πατρός, ὃ καὶ ἴδιόν ἐστι τῆς ὁλικῆς ποιήσεως. ὡς μὲν γὰρ νοῦς ὑφίσταται καὶ ἀπὸ τῆς μερικῆς[2]) δημιουργίας, ὡς δὲ θεῖος νοῦς ἀπὸ τῆς ὅλης. οὐ διεῖλεν οὖν ὁ Πλάτων εἰς θεὸν αὐτὸν καὶ νοῦν, ἅτε ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτὸν ὑφιστάς. ἀλλὰ τί τὸ κατὰ φύσιν; ἢ τάχα μὲν τοῦτο τῆς τάξεώς ἐστι σημαντικόν, καθ' ἣν καὶ τοῦ θείου κάλλους τὸ πᾶν δεδύνηται μετασχεῖν, καὶ ταὐτὸν ἂν εἴη τῷ κατὰ τάξιν, τάχα δὲ κἀκεῖνο δηλοῖ, τὸ[3]) τὸν δημιουργὸν αὐτῷ τῷ εἶναι ποιεῖν καὶ ἀπὸ τῆς οὐσίας τῆς αὐτοῦ καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν παράγειν. ἴσως δέ, ὅτι συμπέπλεκται τῇ φύσει τοῦτο τὸ δημιούργημα, καὶ οὐ τοιοῦτόν ἐστι τὸ κάλλιστον, οἷον τὸ ὑπερφυές, οὐδὲ τὸ ἄριστον, οἷον τὸ[4]) κρεῖττον τῆς φύσεως, ἀλλ' οἷον τὸ ἀναμίγνυσθαι τῇ φύσει τὸ ὑπὲρ φύσιν καὶ τοῖς φυσικοῖς τὰ νοερά.

B Οὕτως οὖν δὴ κατὰ λόγον τὸν εἰκότα | δεῖ λέγειν τόνδε[5]) τὸν κόσμον καὶ ζῶον ἔμψυχον ἔννουν τε τῇ ἀληθείᾳ διὰ τὴν τοῦ θεοῦ γενέσθαι πρόνοιαν. (Pag. 30 C.)

Ὥσπερ αὐτὸς ὁ κόσμος σύμμικτός ἐστιν, ἔκ τε εἰκόνων συγκείμενος καὶ θείων οὐσιῶν φυσικῶν τε πραγμάτων καὶ ὑπερφυῶν, οὕτω δὴ καὶ τὸν περὶ αὐ-

---

[1]) 124, 51 *ἀπεκαλεῖτο*) *ἐπεκαλεῖτο* A. — [2]) 125, 3 *μερικῆς*) *ὁλικῆς* B, cui Tayl. in sqq. *ἀπὸ τῆς ὅλης* non convenire intelligens pro *ὅλης* scribendum putabat *θεότητος*. — [3]) 125, 6 *τὸ*) *τῷ* B. — [4]) 125, 8 *ὑπερφυὲς—οἷον τὸ*) om. B. — [5]) 125, 10 *τόνδε*) *τὸν δὲ* B.

τοῦ λόγον εἰκότα τε προσεῖπεν ὁ Πλάτων καὶ ἀλήθειαν αὖθις ἀπεκάλεσεν. ἔστι γὰρ κατὰ μὲν τὸ πλημμελὲς καὶ ἀτάκτως κινούμενον εἰκοτολογίας δεόμενος, κατὰ δὲ τὴν ἐν αὐτῷ νοερὰν οὐσίαν ἀληθείας, καὶ κατὰ τὴν θείαν αἰτίαν, ἀφ' ἧς πρόεισι, διὸ καὶ αὐτὸς περὶ μὲν τοῦ κόσμου μέλλων λέγειν τὸν εἰκότα προσέθηκε, περὶ δὲ τῆς τοῦ θείου προνοίας τὴν ἀλήθειαν. ἔτι δὲ καὶ κατ'[1]) αὐτὸν τὸν λέγοντα θεωρήσειας καὶ ἀμφότερα, τό τε εἰκὸς καὶ τὴν ἀλήθειαν, οὐ μόνον κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν ταῦτα διαιρούμενος· ἐπεὶ καὶ[2]) πολλαχοῦ μεριστῶς ἀντελαμβάνετο τῆς δημιουργίας, λογισμοὺς καὶ διαιρέσεις καὶ συνθέσεις λαμβάνων, ὁμοῦ πάντων ὄντων ἐν τῇ ποιήσει τῇ θείᾳ, πολλαχοῦ δὲ ἐπὶ τὴν ὅλην ἀνέτρεχε νόησιν τοῦ πατρὸς, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀξιώμασιν ἀγαθὸς | ἦν καὶ θέμις δὲ οὔτ' ἦν οὔτ' ἔσται τῷ ἀρίστῳ C δρᾶν ἄλλο τι[3]) πλὴν τὸ κάλλιστον, τὸ μὲν εἰκοτολογίαν[4]) ἀπὸ γὰρ τῶν ἐν ἡμῖν γνώσεων τῶν πολυειδῶν περὶ τῆς θείας ἐνεδείκνυτο καὶ δημιουργικῆς νοήσεως. ἀλλὰ πῶς[5]), φασὶ, ζῶον ἔμψυχον ἔννουν ἀφορίζεται τὸ πᾶν; δοκεῖ μὲν γὰρ αὖ τὸ μὲν ζῶον μέρος εἶναί τι, τὸ δ' ἔμψυχον γένος. ἢ[6]) μεμνῆσθαι[7]) δεῖ τῶν Πλατωνικῶν[8]), οἳ καθήκειν φασὶ τὸ ζῶον μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν φυτῶν, καὶ ὁρᾶν, ὅπως κατὰ τοῦτον τὸν λόγον πᾶν μὲν τὸ ἔμψυχον ζῶόν ἐστιν, οὐ πᾶν δὲ τὸ ζῶον ἔμψυχον. τὸ γὰρ νοητὸν ζῶον ἐπέκεινα καὶ τῶν αἰτίων ἐστὶ τῆς ψυχῆς. καὶ γὰρ ψυχὴν τὴν λογικὴν[9]) ἀποκαλῶν, τὴν δὲ ζωὴν καὶ μετὰ τὴν λογικὴν ψυχὴν τάττων εἰκότως πᾶν μὲν[10]) τὸ ἔμψυχον ὀνομάζει ζῶον, οὐχ ἀνάπαλιν δέ· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ παράδειγμα, καὶ μὴ πάντων[11]). εἰ δὲ ταῦτα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, εἰκότως ὁ Πλάτων τὸν κόσμον ζῶον[12]) εἰπὼν, ἐπειδὴ καὶ νοητόν ἐστι ζῶον καὶ αἰσθητὸν μετέχον ψυχῆς λογικῆς, προσέθηκε τὸ ἔμψυχον· καὶ ἐπειδὴ τῶν ψυχῶν τὸ μὲν ἔννουν ἐστὶ, τὸ δὲ ἄνουν, πρὸς τῷ ἐμψύχῳ | καὶ ἔννουν ἀφωρίσατο τὸ πᾶν. ἥκειν γὰρ ἔοικε τὸ μὲν ζῶον ὡς[13]) D ἀπὸ τοῦ νοητοῦ τοῦ[14]) πρώτου, οὕτω καὶ τοῦ τῶν νοερῶν θεῶν νοητοῦ πατρὸς, τὸ δὲ ἔμψυχον ἀπὸ τῆς μέσης αἰτίας τῆς τε τριαδικῆς καὶ τῆς ἑβδομαδικῆς, τὸ δὲ ἔννουν ἀπὸ τοῦ νοεροῦ πατρός· ἐπεὶ καὶ εἰ ὡς τὸν δημιουργὸν μόνον θεωροίης[15]), κατὰ μὲν τὸ ἐν αὐτῷ παράδειγμα ζῶον ἀποτελεῖται τὸ πᾶν,

---

[1]) 125, 16 *κατ'*) *κατὰ* B. — [2]) 125, 17 *καὶ*) *γὰρ* A, quod si verum est, ante *ἐπεὶ* plene interpungendum et post *τὸ μὲν εἰκοτολογίαν* verbum finitum excidisse statuendum: sin illud, participium suppleri potest, velut *παραδιδούς*. — [3]) 125, 20 *ἄλλο τι*) *ἀλλ' ὅτι* B. — [4]) 125, 20 *τὸ μὲν εἰκοτολογίαν*) Defectum, quem B crucis signo his anteposito notavit, Tayl. non male replevit: For in the former of these his apprehension is assimilative [but in the latter, comes into contact with truth]. — [5]) 125, 21 *ἀπορία*· m. A. — [6]) 125, 23 *λύσις*· m. A. — [7]) 125, 23 *μεμνῆσθαι*) *μεμνεῖσθαι* B. — [8]) 125, 23 *τῶν Πλατωνικῶν*) Quidni ipsius Timaei Pag. 77? Cf. 127, 49. — [9]) 125, 25 *λογικὴν*) Non sine ratione Tayl. *ζῶον* excidisse h. l. suspicatur. — [10]) 125, 26 *εἰκότως πᾶν μὲν*) *εἰκότως· πᾶν μὲν γὰρ* A. — [11]) 125, 27 *καὶ μὴ πάντων*) Haec non huius loci videntur. Tayl. ea cum proximis *καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ παράδειγμα* omisit. — [12]) 125, 28 *ζῶον*) *ζωὸν* B. — [13]) 125, 30 *ὡς*) om. B. — [14]) 125, 30 *τοῦ*) om. B. — [15]) 125, 32 *θεωροίης*) *θεωρείης* B.

κατὰ δὲ τὴν βασιλικὴν ψυχὴν ἔμψυχον, ἔννουν δὲ κατὰ τὸν βασιλικὸν νοῦν. πάντα δὲ ταῦτα ἡνωμένως [1]) ὁ Πλάτων περιέλαβε διὰ τῆς τοῦ θεοῦ προνοίας· ἐκεῖθεν γὰρ τὸ πᾶν ἐστὶ καὶ ζῶον καὶ θεὸς καὶ δαίμων [2]) τῇ τοῦ θεοῦ προνοίᾳ τελεσθέν. καὶ ὁρᾷς, ὅπως ἀπὸ τῆς ἀγαθότητος διὰ τῆς βουλήσεως ἐπὶ τὴν πρόνοιαν κατέληξεν ὁ λόγος. ἤρτηται γὰρ ἡ μὲν βούλησις τῆς ἀγαθότητος, ἡ δὲ πρόνοια τῆς βουλήσεως, καὶ γίνεται τὸ πᾶν διά τε τὴν πρόνοιαν καὶ διὰ τὴν βούλησιν καὶ διὰ τὴν ἀγαθότητα τοῦ πατρός, τῆς μὲν [3]) οὐσίας πρὸ οὐσιῶν οὔσης, τῆς δὲ οἷον δυνάμεως πρὸ δυνάμεων, τῆς δὲ ἐνεργείας πρὸ ἐνεργειῶν. θεοῖς γὰρ ὡς θεοῖς προσήκει ταῦτα. ἡ μὲν γὰρ ἑνοποιός [4]) ἐστι τῆς οὐσίας καὶ
E ἄνθος | αὐτῆς, ἡ δὲ μέτρον τῆς δυνάμεως, ἡ δὲ ἐνέργεια πρὸ τοῦ νοῦ· τοῦτο γὰρ οἶμαι καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα δηλοῦν. ἡμεῖς μὲν οὖν τὸ ζῶον καὶ τὸ ἔμψυχον οὕτω διείλομεν· Ἰάμβλιχος [5]) δὲ τὸ μὲν ζῶον ἐπὶ παντὸς τάττει τοῦ ζωὴν ἔχοντος, τὸ δὲ ἔμψυχον ἐπὶ τῆς ἰδίας τῶν ψυχῶν μετουσίας. ἴσως δὲ καὶ οὗτος διὰ μὲν τοῦ ζωὴν ἔχοντος καὶ τὰ νοητὰ ζῶα περιείληφε, διὰ δὲ τοῦ ἐμψύχου μόνα τὰ αἰσθητά. κατασκευασθείη [6]) δ᾽ ἄν, ὅτι μὲν ζῶόν ἐστιν ὁ κόσμος, ἐκ τῆς συμπαθείας, ὅτι δὲ ἔμψυχος, ἐκ τῆς ἀεικινησίας, ὅτι δὲ ἔννουν, ἐκ τῆς εὐταξίας. εἰ γὰρ καὶ τὰ τῇδε [7]) συμπάσχει τοῖς οὐρανίοις καὶ συντρέπεται παντοίως, καὶ τὰ οὐράνια δίδωσιν ἀποῤῥοίας τοῖς [8]) θνητοῖς, ἕν ἐστι ζῶον τὸ πᾶν, ὑπὸ μιᾶς ζωῆς συνεχόμενον. μὴ γὰρ οὔσης ταύτης κοινῆς οὐκ ἂν ἦν συμπάθεια τῶν ἐν αὐτῷ μερῶν. ἡ γὰρ συμπάθεια κατὰ μετοχὴν γίγνεται [9]) φύσεως τῆς αὐτῆς. καὶ εἰ ἀεικίνητός ἐστιν ὁ κόσμος, ὑπὸ τῆς [10]) ψυχῆς κυβερνᾶται. πᾶν γὰρ σῶμα, ᾧ μὲν [11]) ἔνδοθεν τὸ κινεῖσθαι αὐτὸ ἐξ αὑτοῦ, ἔμψυχον, ᾧ δὲ ἔξωθεν, ἄψυχον. εἰ τοίνυν ἀεικίνητός ἐστι, τί τὸ κινοῦν αὐτόν; ἤτοι γὰρ
F ἀκίνητον τοῦτό ἐστιν, ἢ αὐτοκίνητον. | ἀλλὰ τὸ ἀκίνητον τοῖς ὑπ᾽ ἄλλου κινουμένοις ἀμέσως πελάζειν οὐ θέμις. λείπεται ἄρα αὐτοκίνητον εἶναι τὸ ἀεὶ κινοῦν τὸν κόσμον. τοῦτο δέ ἐστι ψυχή. ἄρα [12]) ὁ κόσμος ἔμψυχός ἐστι. καὶ μὴν καὶ τὸ τρίτον, εἰ [13]) ἀεὶ τέτακται τὸ πᾶν, καὶ εἰ πάντα συντέτακται πρὸς τὸ εὖ, καὶ μηδέν ἐστιν ἐπεισόδιον εἰς τὴν τοῦ κόσμου πολιτείαν, νοῦς κυβερνᾷ τὸν κόσμον. ἡ γὰρ συνέχεια τῶν ἐν αὐτῷ καὶ ἡ τάξις καὶ οἱ θεσμοὶ σύμβολα φέρουσιν ἐναργῆ τῆς νοερᾶς ἐπιστασίας. ὁ δέ γε Ἀριστοτέλης καὶ ἄλλως ὑπέ-
126 μνησεν εἰπών, ὅτι τῶν ἐμψύχων τὰ μὲν | ζῶα τὸ ἀριστερὸν ἔχει καὶ δεξιόν, τὰ

---

[1]) 125, 34 *ἡνωμένως*) *ἡνομένως* B. — [2]) 125, 35 *καὶ δαίμων*) Immo *εὐδαίμων*. Tayl. — [3]) 125, 38 *τῆς μὲν*) sc. *ἀγαθότητος* — [4]) 125, 39 *ἑνοποιός*) *ἑνωποιός* B. — [5]) 125, 41 *Ἰάμβλιχος* m. A. — [6]) 125, 43 *ὅτι ὁ κόσμος ζῶόν ἐστιν ἔμψυχον, ἔννουν κατασκευάζει*: m. A. — [7]) 125, 44 *καὶ τὰ τῇδε*) *κατὰ τῇδε* A. *κατὰ τόδε* B, quo Tayl. *τὰ θνητὰ* addendum putabat. — [8]) 125, 45 *τοῖς*) *τῆς* B. — [9]) 125, 47 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [10]) 125, 48 *τῆς*) delendum videtur. — [11]) 125, 48 *μὲν*) om. B. Cf. Phaedr. Pag. 245 E. — [12]) 125, 51 *ἄρα*) praeter consuetudinem non solum optimorum scriptorum, sed etiam Procli ipsius primum locum tenet. Item 249, 4. — [13]) 125, 51 *εἰ*) *ἢ* B. *εἰ* desiderabat Tayl., sed *ἢ* ita corrigendum esse non ostendit.

δὲ φυτὰ τὸ ἄνω καὶ κάτω, μόνος δὲ ὁ κόσμος ἔμψυχος ὢν ἔχει τὸ ἄνω καὶ κάτω[1]) καὶ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερόν· ὥστε καὶ ὁ κόσμος ἔμψυχον καὶ ζῶόν ἐστιν. ἀλλὰ μὴν[2]) καὶ ἔννους· τὸ γὰρ κινητικὸν αὐτοῦ νοῦς ἐστί. κατ'[3]) ἀμφοτέρους ἄρα τοὺς φιλοσόφους ζῶον ἔμψυχον καὶ ἔννουν[4]) ὁ κόσμος, πλὴν ὅτι ἔμψυχος κατὰ τὸν ἕτερον ὡς ἔχων ζωὴν ἀχώριστον (οὐ γὰρ τίθησι ψυχὴν[5]) νοερὰν ἄλλο τι καὶ νοῦν ὑπὲρ ψυχήν) καὶ δὴ ἄλλου νοητοῦ ζώου κατ' οὐσίαν ἐξηρτημένος. ὃ γὰρ ὁ Πλάτων κέκληκε ζῶον, ἐκεῖνος ζῶον αἴδιον, ὡς ἐν τῇ μετὰ τὰ φυσικά φησιν αὐτός· φαμὲν δὲ τὸν θεὸν εἶναι[6]) ζῶον αἴδιον. καὶ ὅλως ὄντων ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τῶν κινουμένων καὶ τῶν ἀκινήτων καὶ τῶν ἀεὶ ἑκατέρων καὶ τῶν ποτὲ δεῖ δήπου τὰς ἀμφοῖν αἰτίας ἐφιστάναι τῷ κόσμῳ. ψυχὴ μὲν οὖν κινήσεως αἰτία· διὸ καὶ ἀκίνητον ὑποθέμενος τὸ πᾶν ἐν Νόμοις[7]) ἐκίνησε ψυχὴν εἰσαγαγών, καὶ ἐν Φαίδρῳ[8]) ψυχὴν ἀφελὼν ἔστησε πάντα· ὁ δὲ νοῦς δῆλον ὅτι τῶν | ἀκινήτων. ἢ ὅτι τῶν αἰτίων ἀντιῤῥόπων ὄν- B
των ἢ καὶ[9]) κρειττόνων τῶν κινουμένων. τὰ γὰρ ἀεικίνητα περὶ τὰ ἀκίνητα[10]) κινεῖται καὶ διὰ τὸ ἐκεῖνα μένειν ἀεὶ κινεῖται. πάντως ἄρα καὶ νοῦς ἐστι κοσμικὸς ὑπὲρ ψυχήν. πολλοῦ ἄρα δεῖ παραβάλλεσθαι τῷ κόσμῳ τούτῳ ὁ ὑπὸ Χρυσίππου[11]) κατασκευαζόμενος. ὁ μὲν γὰρ εἰς ταὐτὸν[12]) συγχεῖ τάς τε ἀμεθέκτους αἰτίας καὶ τὰς μεθεκτὰς[13]) τάς τε θείας καὶ νοερὰς τάς τε ἀΰλους καὶ τὰς ἐνύλους. ὁ γὰρ αὐτὸς θεὸς παρ' αὐτῷ πρῶτος ὢν διήκει διὰ τοῦ κόσμου καὶ διὰ[14]) τῆς ὕλης καὶ ψυχή ἐστι καὶ φύσις ἀχώριστος τῶν διοικουμένων· ὁ δέ γε Πλάτων[15]) πρὸ τοῦ κόσμου παντὸς ὑποθέμενος τὰς τριττὰς αἰτίας, τὴν ἀγαθότητα, τὸ νοητὸν ζῶον, τὸν δημιουργικὸν νοῦν, ἀπὸ τούτων δίδωσι τῷ κόσμῳ νοῦν μὲν[16]) τέλειον ἀεὶ κατ'[17]) ἐνέργειαν ἱδρυμένον, τῆς ὕλης ἐξῃρημένον, πλήρη νοήσεων ἀχράντων, ψυχὴν δὲ θείαν, νοεράν, ἀνελίττουσαν[18]) τὴν οὐσίαν τοῦ ἑνὸς νοῦ καὶ χορεύουσαν περὶ αὐτὸν καὶ ἀνακυκλοῦσαν[19]) τὸ πᾶν, ἕνωσιν δὲ τῶν ὅλων οὐσιῶν καὶ θεότητα μίαν καὶ ἀγαθότητα τὴν συνέ-

---

[1]) 126, 1 *μόνος—καὶ κάτω*) om. B. Cf. Aristot. *π. οὐρ.* Lib. II. Cap. 2. Pag. 285, a, 29 Bekk. — [2]) 126, 2 *ἀλλὰ μὴν*) *ἀλλαμὴν* B. — [3]) 126, 2 *κατ'*) *καθ'* B. — [4]) 126, 3 *καὶ ἔννουν*) *ἔνουν* A. *καὶ ἔννους* B. — [5]) 126, 4 *ψυχὴν*) *τὴν ψυχὴν* B. *οὐ τίθησιν ἀριστοτέλης ἐν τῷ παντὶ τὴν ψυχὴν νοερὰν* (hoc superne additum) *ἄλλο τι καὶ νοῦν ὑπὲρ ψυχήν*: m. A. — [6]) 126, 6 *τὸν θεὸν εἶναι*) *εἶ. τ. θ.* A. Cf. Aristot. Metaph. Lib. XII. Pag. 1072, b, 28. — [7]) 126, 8 *Νόμοις*) Cf. 123, 25. — [8]) 126, 9 *Φαίδρῳ*) Pag. 245 E. — [9]) 126, 10 *καὶ*) om. B. — Verba *ἢ ὅτι—τῶν κινουμένων* Tayl. omisit. Genitivorum ratio eadem videtur esse, quae paulo ante in *ὅλως ὄντων τῶν κινουμένων* etc. *ὅτι* autem abundare, ut 22, 18. 37, 36. 154, 47. — [10]) 126, 10 *περὶ τὰ ἀκίνητα*) om. A. *ὅτι τὰ ἀεικίνητα περὶ τὰ ἀκίνητα κινεῖται*: m. A. — [11]) 126, 12 *ὁ χρυσίππου κόσμος*· m. A. — [12]) 126, 13 *ταὐτὸν*) *ταυτὸ* A. — [13]) 126, 13 *ἀμεθέκτους αἰτίας καὶ τὰς μεθεκτὰς*) *ἀμεθεκτὰς* B, quo non offensus Tayl. addendum putabat *καὶ μεθεκτάς*. — [14]) 126, 14 *διὰ*) om. B. — [15]) 126, 15 *τριτταὶ αἰτίαι πρὸ τοῦ κόσμου, παρὰ πλάτωνι*: m. A. — [16]) 126, 17 *μὲν*) *μὲν οὖν* A. — [17]) 126, 17 *κατ'*) *κατὰ* B. — [18]) 126, 18 *ἀνελίττουσαν*) *ἀνελήττουσαν* B. — [19]) 126, 18 *ἀνακυκλοῦσαν*) *ἀνακηκλοῦσαν* B.

C χουσαν μὲν ἅπαν τὸ ἐν | τῷ κόσμῳ πλῆθος καὶ ἑνοποιοῦσαν[1]), πρόνοιαν δὲ ἐπὶ πάντα διατείνουσαν, νοητήν, τῶν προνοουμένων καὶ ἑαυτῆς οὖσαν καὶ ἑαυτὴν ἐξαιροῦσαν[2]) ἀφ᾽ ὅλων τῶν διοικουμένων. ἐπεὶ δὲ, ὥσπερ καὶ πρότερον εἴπομεν, δεῖ τάς τε προόδους τῶν ὅλων καὶ τὰς ἐπιστροφὰς θεωρεῖν, ἀμφότερα πεποίηκεν ὁ Πλάτων. τὰς μὲν γὰρ προόδους αὐτῶν παραδέδωκεν ἐν τῷ νοῦν μὲν ἐν ψυχῇ, ψυχὴν δὲ ἐν σώματι θείς, τὰς δὲ ἐπιστροφὰς ἀπὸ τοῦ κόσμου τε ἀρχόμενος, καλῶν αὐτὸν ζῶον ἔμψυχον ἔννουν καὶ διὰ ψυχῆς τῷ νῷ συνάπτων αὐτὸν, ὃ δὴ τῆς ἐπιστροφῆς ἔργον ἐστὶν ἐξαίρετον, καὶ τέλος ἐπὶ τὴν πρόνοιαν τὴν δημιουργικὴν ἀναπέμπων τὴν τοῦ κόσμου σύστασιν, δι᾽ ἧς ἡ ἐπιστροφὴ τοῖς πᾶσίν ἐστιν. ἡ μὲν γὰρ ἀγαθότης ἑνοῖ τὸν δημιουργὸν πρὸς τὸ ἕν, ἡ δὲ βούλησις χορηγεῖ τὰ ἀγαθὰ τοῖς ὅλοις, ἡ δὲ πρόνοια πάντα ἐπιστρέφει πρὸς αὐτόν. καὶ γὰρ ἀνάλογόν ἐστιν, ὡς εἴπομεν, ἡ μὲν πρὸς τὴν οὐσίαν, ἡ δὲ πρὸς τὴν δύναμιν, ἡ δὲ πρὸς τὴν ἐνέργειαν, διόπερ ἡ μὲν ἑδράζει τὰ πάντα, ἡ δὲ κινεῖ πρὸς τὴν
D πρόοδον, ἡ δὲ ἀνακαλεῖται | κατὰ τὴν ἐπὶ τὸ[3]) πρὸ νοῦ τῶν[4]) πάντων ἀναστροφήν. εἰ δὲ ὁ δημιουργὸς διὰ τὴν ἀγαθότητα κοσμεῖ τὸ πᾶν, διὰ δὲ τὸ κοσμεῖν ἔννουν ποιεῖ καὶ ἔμψυχον, ταῦτα δὲ ποιῶν διὰ τὴν πρόνοιαν ποιεῖ (διὰ γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ πρόνοιαν ταῦτα γέγονεν) ἀνάγκη ταὐτὸν εἶναι τὸ διὰ τὴν ἀγαθότητα ποιεῖν καὶ διὰ τὴν πρόνοιαν, εἰκότως· ἐνέργεια[5]) γὰρ ἡ πρόνοια τῆς ἀγαθότητος· ὥστε κατὰ Πλάτωνα οὐδέν ἐστιν ἄλλο πρόνοια, ἢ κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐνέργεια[6]). καὶ γὰρ ἐνταῦθα λέγομεν τοῦτο προνοεῖν τινὸς, τὸ ἀγαθοῦ τῷ προνοουμένῳ αἴτιόν τινος. οὐ μόνον ἄρα τὴν πρόνοιαν ὁριστέον τὸ πάντα ἐπεστράφθαι εἰς τὸ πρῶτον[7]), ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκεῖνο εἰς πάντα ἐνεργεῖν πάντα κοσμοῦν κατὰ τὴν μίαν ἕνωσιν. καὶ τοῦτό ἐστιν ὡς ἀληθῶς πρόνοια, τοῦ ἀγαθοῦ μετάδοσις εἰς πάντα καὶ πάντων ἐπιστροφὴ[8]) πρὸς τὸ μεταδιδὸν καὶ μετάληψις ἐκείνου διδόντος πᾶσιν ὃ δίδωσι κατὰ δύναμιν ἑκάστου τῆς δόσεως. καὶ δεῖ μεμνῆσθαι καὶ ὧν ὁ Χαιρωνεὺς[9]) εἶπε περὶ τοῦ[10]) τῆς προνοίας ὀνόματος, ὡς
E Πλάτωνος οὕτω περὶ τὴν θείαν | κελεύσαντος[11]). εἰ δὲ καὶ νοῦς ἐστὶν ὁ δημιουργὸς καὶ πρόνοια καθόσον[12]) ἔχει τι καὶ τοῦ νοῦ κρεῖττον, εἰκότως καὶ τοῦτο ἔσχε τὸ ὄνομα, διὰ τὴν ὑπὲρ νοῦν ἐνέργειαν. καὶ γὰρ τοῦ μὲν ἀγαθοῦ πάντα ἐφίεται, νοῦ δὲ οὐ πάντα· οὐδὲ γὰρ καὶ ὅσα νοῦ παντελῶς ἐστὶν ἄμοιρα, ἵνα μὴ ματαία τις ἡ ἔφεσις ᾖ[13]) τέλους ἄμοιρος οὖσα. καὶ διότι μὲν πρόνοια,

---

1) 126, 20 *ἑνοποιοῦσαν*) *ἑνωποιοῦσαν* B. — 2) 126, 21 *ἐξαιροῦσαν*) *ἐξαίρουσαν* — 3) 126, 30 *τὸ*) *τοῦ* B. — 4) 126, 30 *τῶν*) om. B. — 5) 126, 33 *ἐνέργεια τῆς ἀγαθότητος ἡ πρόνοια*: m. A. — 6) 126, 34 *ἐνέργεια*) *ἡ ἐνέργεια* B. — 7) 126, 36 *πρῶτον*) *πρώτερον* B. — 8) 126, 37 *ἐπιστροφὴ*) *μεταστροφὴν* B. — 9) 126, 39 *χαιρωνεὺς*) *χερονεὺς* AB. *ὁ χερονεὺς πλούταρχος*· m. A. Cf. 116, 17. — 10) 126, 39 *τοῦ*) om. B. — 11) 126, 39 *ουτω περὶ τὴν θείαν κελεύσαντος*) *οὔ. κ. π. τ. θ.* A. *πρώτου τὴν θείαν πρόνοιαν καλέσαντος* coni. Fabricius Bibl. Gr. T. VIII. Pag. 547. *οὕτω πρώτου θείαν καλέσαντος* Bentleius Opusc. Pag. 445 ed. Lips. *οὕτω προμήθειαν* (vel *τὴν πρ.*) *καλέσαντος* Lennep. ad Phal. Ep. 40 Pag. 159 ed. Lips. quod veri simillimum videtur. — 12) 126, 40 *καθόσον*) *καθ᾽ ὅσον* B. *ὅτι ἡ πρόνοια τοῦ νοῦ κρείττων*. m. A. — 13) 126, 42 *ᾖ*) *ᾗ* B.

εἰς αὐτὸ τἀγαθὸν ἀνήρτηται, διότι δὲ νοῦς, εἰς τὸν πρώτιστον νοῦν. νοῦς γὰρ πρώτιστος οὐχ ὁ νοῶν καὶ δημιουργῶν, ἀλλ' ὁ νοῶν μόνον καὶ διὰ τοῦτο καθαρὸς ὢν νοῦς, ὡς ἐν Κρατύλῳ[1]) μεμαθήκαμεν. διὸ καὶ κατὰ Πλάτωνα ὁ μὲν ἅπαξ[2]) λέγοιτο ἄν, μίαν ἔχων ἐνέργειαν τὴν πρὸς ἑαυτόν, ὁ δὲ δίς, μετὰ ταύτης προσλαβὼν καὶ τὴν δημιουργικὴν τοῦ παντὸς[3]), καὶ οὐ μόνον διαθεσμοθετῶν[4]) τὰ μεθ' ἑαυτόν, ἀλλὰ καὶ μένων ἐν τῷ ἑαυτοῦ κατὰ τρόπον ἤθει, καθάπερ ἐρεῖ[5]) μικρὸν ὕστερον.

τούτου δὲ ὑπάρχοντος, αὖ τὰ τούτοις ἐφεξῆς ἡμῖν λεκτέον, τίνι τῶν ζώων αὐτὸν[6]) ὁ συνιστὰς εἰς ὁμοιότητα συνίστησι[7]). (Pag. 30 C.)

Τὴν συνέχειαν τῶν προβλημάτων καὶ τὴν συνάρτησιν | τῶν δευτέρων πρὸς F
τὰ πρότερα σαφῶς ὁ Πλάτων ἐνδείκνυται διὰ τούτων. τὸ γὰρ τούτου δὲ ὑπάρχοντος καὶ τὸ τὰ τούτοις ἐφεξῆς[8]) τὴν συνέχειαν ἐνδείκνυται πρὸς τὰ εἰρημένα τῶν ῥηθησομένων, καὶ ὅτι διὰ τὴν ἐκείνων ἀλήθειαν καὶ τὰ μέλλοντα δέχεσθαι[9]) τὴν ἀρχὴν τῆς ζητήσεως. ἐπεὶ γὰρ δέδεικται, ὅτι κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ πρόνοιαν ἀπετελέσθη ζῷον τὸ πᾶν, ἀναγκαῖον αὐτὸ πρὸς τὸ[10]) νοητὸν ἀφωμοιῶσθαι[11]) ζῷον. ποῦ γὰρ βλέπων ὁ δημιουργὸς ἐποίησε ζῷον τὸν κόσμον, | ἢ εἰς τὸ νοητόν; καὶ γὰρ ἓν ἦν τῶν προδεδειγμένων, ὅτι πρὸς ἀΐ- 127
διον παράδειγμα γέγονε κάλλιστος ὢν ὁ κόσμος. εἰ οὖν εἰκόνα ποιῶν ἐκείνου ζῷον ὑπέστησεν, εἴη ἂν καὶ αὐτὸ τὸ παράδειγμα ζῷον νοητόν. εἰ γὰρ μὴ ἐκεῖνο ζῷον, πῶς τοῦτο ἐκείνου[12]) γεγονὸς εἰκὼν ζῷον ἀπετελέσθη; καθὸ γὰρ ὅμοιόν ἐστιν ἐκείνῳ, γέγονε ζῷον. αἰσθητὸν μὲν γὰρ οὐχ ὡς ὅμοιον καὶ μεριστὸν[13]), ἀλλὰ ταῦτα διὰ τὴν σωματικὴν συνῆλθε φύσιν, ζῷον δὲ ὡς ὅμοιον τῷ νοητῷ. εἰ δὲ ὅμοιον, ἐκεῖθεν ἔλαχε τὴν τοῦ ζῴου μορφήν· καὶ γὰρ αἱ εἰκόνες[14]) οὐ τὰς ἰδέας μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπωνυμίας καθόσον[15]) εἰδοπεποίηνται ἀπὸ τῶν παραδειγμάτων ἔχουσιν· ὥστε εἰ τὸ ζῆν αὐτῷ διὰ τὸ παράδειγμα, καὶ ζῷον ἀπ' ἐκείνου καλεῖται, καὶ ἔμψυχον ὁμοίως, διότι καὶ ἡ τῆς ὅλης ψυχώσεως αἰτία προϋφέστηκεν ἐν τοῖς νοητοῖς, καὶ ἔννουν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἀλλὰ ζῷον μᾶλλον προσεῖπε διὰ τὴν κυριωτάτην αἰτίαν, διότι καὶ τῆς ψυχώσεώς ἐστιν αἰτία καὶ τῆς τοῦ νοῦ χορηγίας[16]) | καὶ πάσης ὡς εἰπεῖν ζωῆς. πᾶν γὰρ B

---

[1]) 126, 45 *Κρατύλῳ*) Pag. 396 C. — [2]) 126, 45 *ἅπαξ*) Cf. Procli Schol. in Crat. §. 107 et 99. — [3]) 126, 46 *δημιουργικὸς νοῦς·* m. A. — [4]) 126, 47 *διαθεσμοθετῶν*) *διὰ θεσμοθετῶν* B. — [5]) 126, 48 *ἐρεῖ*) Pag. 42 E. — [6]) 126, 49 *αὐτὸν*) *αὐτῶν* B. — [7]) 126, 49 *συνίστησι*) *συνέστησε* ponitur in interpretatione 128, 18—24. — [8]) 126, 51 *τὰ τούτοις ἐφεξῆς*) *τὰ τοῦ τῆς ἐφεξῆς ἡμῖν λεκτέον* B. — [9]) 126, 52 *δέχεσθαι*) Fort. *λέγεσθαι δέχεται* — [10]) 126, 54 *τὸ*) om. A. — [11]) 126, 54 *ἀφωμοιῶσθαι*) *ἀφομοιῶσθαι* B. — [12]) 127, 3 *τοῦτο ἐκείνου*) *τοῦ τὸ ἐκεῖνο* B. *τὸ ἐκείνου* coni. Tayl. — [13]) 127, 4 *μεριστὸν*) *χωριστὸν* B. Tayl. *ἀλλ' ὡς ὁρατὸν καὶ ἁπτὸν* addebat, quae minime necessaria sunt. — [14]) 127, 5 *εἰκόνες*) *εἰκῶνες* B. — [15]) 127, 6 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* B. — [16]) 127, 9 *χορηγίας*) *χωρηγίας* B.

τὸ ἔννουν καὶ ἔμψυχόν ἐστι, καὶ πᾶν τὸ[1]) ἔμψυχον καὶ ζῶον, οὐ μέντοι καὶ
ἀνάπαλιν. οὔτε γὰρ πᾶν ζῶον ἔμψυχον· τὸ γὰρ μετέχον λογικῆς ψυχῆς ἔμψυ-
χον ἦν· οὔτε πᾶν ἔμψυχον ἔννουν· ἀνθρώπων γὰρ γένος βραχύ ἐστι νοῦ[2]) με-
τέχον· ὥστε πάντων τὸ ζῶον περιληπτικώτερον, καὶ οἷς μὲν τὰ ἄλλα ὑπάρχει,
καὶ τοῦτο πάρεστιν, οἷς δὲ τοῦτο πάρεστιν[3]), οὐκ ἐξ ἀνάγκης τὰ λοιπὰ ὑπάρ-
χει. τὸ δὲ περιληπτικώτερον τῆς πρωτίστης[4]) ἀρχῆς ἐγγύτερον, τὸ δὲ ἔγγιον[5])
ἐκείνης εἰς αἰτίας λόγον κυριώτερον, εἴπερ ἐκείνη πάντων ἐστὶν αἰτία τῶν ὄν-
των· ἐπεί γε[6]) ὅτι οὐ ζῶον μόνον[7]) οἶδε νοητὸν ὁ Πλάτων, ἀλλὰ καὶ ἔμψυχον,
ἐν τῷ Σοφιστῇ[8]) δεδήλωκε. ζωὴν γὰρ ἐν τῷ ὄντι καὶ ψυχὴν θέμενος καὶ βου-
λόμενος αὐτῷ δοῦναι καὶ κίνησιν ἐπήνεγκεν· ἀλλὰ δὴ τὸ[9]) νοῦν μὲν καὶ
ψυχὴν ἔχον ἀκίνητον μέντοι τὸ παράπαν ἔμψυχον ὂν ἑστάναι.
ἔστιν οὖν καὶ ζωὴ νοητὴ καὶ ζῶον νοητὸν, καὶ αἰτία ψυχῆς καὶ ἔμψυχον, καὶ
αἰτία τοῦ νοῦ καὶ ἔννουν, καὶ τὸ ζῶον ἐπέκεινα πάντων τῶν νοητῶν παραδειγ-
C μάτων. διὰ ταῦτα μὲν οὖν ὁ Πλάτων τὸν περὶ τῆς πρὸς τὸ νοητὸν ζῶον | ὁμοι-
ώσεως τοῦ κόσμου λόγον ἐφεξῆς εἶπεν εἶναι τῷ περὶ τῆς συστάσεως αὐτοῦ
προβλήματι. διότι γὰρ ὁμοιωθεὶς ἐκείνῳ[10]) κατ' αὐτὸ τὸ τῆς ὁμοιώσεως εἶδος
ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ ζῶον ἀπετελέσθη, κυριώτερον ἂν ἐκεῖνο ῥηθείη ζῶον,
πρὸς ὃ τοῦτο τὸ ζῶον ἐγένετο. τὸ γὰρ ζῶον εἶναι διὰ τὸ νοητὸν ἔσχεν, ἀλλ' οὐ
διὰ τὸ πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως κινούμενον. ἀνάγκη δὲ πᾶν ἢ παρὰ τὴν ὕλην
τῷ παντὶ ὑπάρχειν, ἢ παρὰ τὸ εἶδος· ὥστε εἰ μὴ παρὰ τὸ ὑποκείμενον ζῶον ὁ
κόσμος, παρὰ τὸ εἶδος ἔχει τὸ ζῶον εἶναι. εἰ δὲ παρὰ τὸ εἶδος, τὸ πρώτως
ζῶόν ἐστι τὸ αἴτιον αὐτῷ[11]) τοῦ εἴδους. ἔχεται δὲ τούτου τοῦ προβλήματος
ἐκεῖνο λοιπὸν κατιδεῖν, τίνι τῶν ζώων ὡμοίωται[12]). ὅτι μὲν γὰρ ὡμοίωται,
δῆλον ἀπὸ τῶν εἰρημένων, τίνι δὲ ὡμοίωται, ἐχόμενόν ἐστι σκοπεῖν. πλῆθος
γάρ ἐστι νοητῶν ζώων, ὃ καὶ ὁ Πλάτων ἐνδεικνύμενος ἤρετο, τίνι τῶν ζώων
ὅμοιον συνέστησεν αὐτὸν ὁ δημιουργός. ἄνωθεν γὰρ ἀπὸ τῶν νοητῶν ἀρχόμε-
νον διὰ πασῶν τῶν μέσων τάξεων προϊὸν τὸ ζῶον ὅπου μὲν νοητῶς μόνον
D ἐστὶν[13]), ὅπου δὲ νοητῶς[14]) μὲν, ἀλλ' ὡς ἐν νοητοῖς καὶ νοεροῖς, | ὅπου δὲ
νοερῶς, καὶ οὐ μὲν νοητῶς ὡς ἐν νοεροῖς μόνον, οὗ δὲ ζωτικῶς, οὗ δὲ νοε-
ρῶς[15])· καὶ οὕτως ἐν ἑκάστοις τῶν νόων ἔστι τὸ ζῶον νοητὸν οἰκείως αὐτοῖς.
πᾶς γὰρ νοῦς ἔχει νοητὸν συζυγοῦν. εἰκότως οὖν ὁ Πλάτων ἐπιζητεῖ, ποῖόν ἐστι
ζῶον τὸ παράδειγμα τοῦ παντὸς, πότερον ὑπερκόσμιον, ἢ νοερὸν μόνον, ἢ νοε-
ρόν τε καὶ νοητὸν, ἢ νοητὸν μόνον. κατὰ πάσας γὰρ τὰς τοῦ νοῦ τάξεις πρόεισιν

1) 127, 10 τὸ) δὲ B. — 2) 127, 12 ἐστι νοῦ) ἐστιν οὐ B. ἐστιν τοῦ νοῦ coni. Tayl. Cf. Tim. Pag. 51 E. — 3) 127, 13 οἷς δὲ τοῦτο πάρεστιν) om. A. — 4) 127, 14 πρωτίστης) πρώτης B. — 5) 127, 14 ἔγγιον) ἄλλον B. ἐγγύτερον coni. Tayl. — 6) 127, 15 ἐπεί γε) om. B. — 7) 127, 15 ζῶον μόνον) μ. ζ. A. — 8) 127, 16 τῷ Σοφιστῇ) Pag. 249 A. — 9) 127, 17 τὸ) τὸν B. — 10) 127, 21 ἐκείνῳ) ἐκεῖνο B. — 11) 127, 25 αὐτῷ) αὐτὸ B. — 12) 127, 26 ὡμοίωται) ὁμοίωται B. item in sqq. bis. — 13) 127, 29 ἐστὶν) ἐστὶ B. — 14) 127, 29 νοητῶς) νοητὸς B. — 15) 127, 30 οὗ δὲ νοερῶς) om. B.

ἡ τοῦ ζώου[1]) φύσις. δεῖ[2]) δὲ τὰς διαφορὰς ταύτας ἐν αὐτῷ μὲν τῷ πρωτίστῳ ζώῳ καθ' ἕνωσιν ὑποθέσθαι, πρόοδον δὲ αὐταῖς διδόναι κατὰ τοὺς οἰκείους ἀριθμούς. ὡς γὰρ τὸ πρῶτον τετραδικόν ἐστιν, οὕτως ἄλλο κατ' ἄλλον ἀριθμὸν ἀφώρισται τῶν ζώων, καὶ ἐν οἷς δὲ ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς, ἐν τούτοις τὸ ἄλλως ἐστὶ καὶ ἄλλως κατὰ τὰς τῶν ζώων ἰδιότητας. δεῖ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ ζώου πρὸ τῶν πεπληθυσμένων εἶναι τὸ μοναδικὸν, διότι τῷ ἑνὶ τοῦτο[3]) συγγενέστερον, καὶ καθάπαξ πᾶν πλῆθος[4]) θεῖον ἀπὸ μονάδος ἄρχεται. ὥσπερ οὖν ὁ δημιουργὸς πάντων τῶν ποιητικῶν αἰτίων ἐστὶ μονὰς καίτοι τῆς ποιητικῆς ἰδιότητος ἐν πολλοῖς οὔσης θεοῖς, οὕτω δὴ καὶ τὸ αὐτοζῷον | τῶν ζώων ἐστὶ μονὰς ἁπάν- E
των, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὁλικώτατα παραδείγματα τῶν ἐγκοσμίων ἐστὶ, καὶ ἡ μία τοῦ κόσμου παντὸς αἰτία προϋφέστηκεν. ἀλλὰ διὰ τί, φαίη ἄν τις, ζῷον προσηγόρευσε τὸ παράδειγμα τὸ νοητόν; ὅτι ζωῆς ἐστι χορηγὸν[5]), ὡς εἴρηταί μοι καὶ πρότερον, καὶ διότι τὰς αἰτίας ἀπογεννᾷ τῆς ὅλης ζωογονικῆς σειρᾶς καὶ αὐτὰς τὰς τῆς ζωῆς πηγὰς, καὶ διότι τῆς πρώτης καὶ νοητῆς ζωῆς ἐστι διακορές. τὸ μὲν γὰρ ἓν ὂν ἐπέκεινα τῆς ζωῆς ἐστιν, ἡ δὲ μέση τῶν νοητῶν τάξις ἡ πρώτη ζωὴ καὶ μία καὶ ἄπειρος, τὸ δὲ αὐτοζῷον πλῆρες ὂν τῆς νοητῆς ζωῆς ἀποκαλεῖται ζῷον εἰκότως. ὡς γὰρ αἰώνιόν ἐστι διὰ τὴν τοῦ αἰῶνος ἀποπλήρωσιν, οὕτω δὴ καὶ ζῷον διὰ τὴν τῆς ζωῆς ὑποδοχήν. ἔστι γὰρ νοητὸν, ὡς μετὰ τὴν νοητὴν ζωὴν τεταγμένον. ζῷον οὖν οὐχ ὡς αἰσθητικὸν οὐδὲ ὡς ὁρμητικὸν, ἀλλ' ὡς ζῶν κέκληται. πᾶν γὰρ τὸ ζῶν κατὰ Πλάτωνα ζῷόν ἐστιν. ὅτι γὰρ ἂν ζωὴν ἔχῃ[6]), φησὶν ὁ Τίμαιος[7]), ζῷον ἂν ἐν δίκῃ καλοῖτο. διὸ καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ σπέρματα ζῷα προσαγορεύει, τῷ ζῆν τὸ[8]) ζῷον χαρακτηρίζων[9]). | εἰ οὖν ζῇ τὸ παράδειγμα τὸ νοητὸν ὡς αἰώνιον (ζωὴ γὰρ ἡ πασῶν ὁ F
αἰὼν, ὥς φησι καὶ ὁ Πλωτῖνος[10]), ὥστε τὸ αἰώνιον ζῇ) τὸ δὲ ζῶν πᾶν ζῷόν ἐστι, τὸ ἄρα νοητὸν παράδειγμα ζῷόν ἐστι. καὶ λάβοις[11]) ἂν ἐντεῦθεν, ὅτι καὶ ἐν τῇ τρίτῃ τριάδι τῶν νοητῶν ἐστίν. οὔτε γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ· πρὸ τῆς ζωῆς γὰρ ἐκείνη· οὔτε ἐν τῇ[12]) δευτέρᾳ· ζωὴ γὰρ αὕτη· ἐν τῇ τρίτῃ ἄρα· οὐδὲ γὰρ ἔξω τῶν νοητῶν, ἐπειδὴ νοητὸν ὁ Πλάτων τὸ παράδειγμα[13]) διατελεῖ[14]) προσαγορεύων μόνον, καίτοι καὶ νοῦν ὑπερκόσμιον | εἰδὼς τὸν δημι- 128
ουργικὸν, ἀλλ' οὔτε τοῦτον καλεῖ νοητὸν οὔτε ἐκεῖνο[15]) νοερόν. ἔμπροσθεν[16]) μὲν οὖν πᾶν τὸ ἀεὶ ὂν ἐλάμβανεν ὡς παράδειγμα πάσης γενέσεως, οὗ καὶ τὸ ζῷον καὶ ὁ δημιουργός· ἑκάτερον γὰρ ἀεὶ ὄν· καὶ ὁ αἰὼν, ὅς ἐστι πρῶτος ἀεὶ

---

[1]) 127, 34 *ζώου*) *νοῦ* B. (corr. Tayl.) — [2]) 137, 34 *δεῖ*) *ἀεὶ* B. — [3]) 127, 37 *τοῦτο*) *τούτῳ* B. (corr. Tayl.) — [4]) 127, 38 *ὅτι πᾶν πλῆθος, ἀπὸ μονάδος οἰκείας ἄρχεται*: m. A. — [5]) 127, 42 *χορηγὸν*) *χωρηγὸν* B. — [6]) 127, 48 *ἔχῃ*) *ἔχει* B. — [7]) 127, 48 *ὁ Τίμαιος*) Pag. 77 B. — [8]) 127, 49 *τὸ*) om. A. — [9]) 127, 49 *χαρακτηρίζων*) *χαρακτηρίζον* B. — [10]) 127, 51 *πλωτῖνος* m. A. *ζωὴ πασῶν ὁ αἰὼν* ib. — [11]) 127, 51 *λάβοις*) *λάβῃς* A. — [12]) 127, 53 *τῇ*) *τῷ* B. — [13]) 127, 54 *τὸ παράδειγμα*) om. A. *ὅτι τὸ νοητὸν παράδειγμα τοῦ κόσμου, ζῷόν ἐστιν*: m. A. — [14]) 127, 54 *διατελεῖ*) *διά τε* B. *τε* A. *διὰ τοῦτο* coni. Tayl. — [15]) 128, 1 *ἐκεῖνο*) *ἐκεῖνον* — [16]) 128, 1 *ἔμπροσθεν*) *ἔμπροσθε* B.

ὢν[1]), καὶ αὐτὸ τὸ ἓν ὄν, ὅπερ ἐστὶ κατ᾽ αἰτίαν ἀεὶ ὄν· νῦν δὲ ὡς κόσμου ζῶντος[2]) εἶπε παράδειγμα τὸ αὐτοζῷον, ἐπεὶ καὶ τῆς ἀτάκτου γενέσεως τὸ ἀεὶ ὂν παράδειγμα ἦν, εἴπερ ἐκεῖθεν τὰ ἀδιάρθρωτα εἴδη τῷ ἀτάκτῳ παρῆν πρὸ τῆς οὐρανοῦ γενέσεως. ἀλλὰ κἂν λάβωμεν τὸ αὐτοζῷον ᾗ τὰ εἴδη τῶν στοιχείων ἔχει, παράδειγμα καὶ τοῦτό ἐστι τῶν ἰχνῶν τῶν στοιχείων, ᾗ δὲ ζῷον, τοῦ ζῶντος ἤδη τοῦδε τοῦ παντός· ὥστε οὐχ ἁπλῶς ταὐτὸν τὸ αὐτοζῷον καὶ τὸ νοητὸν παράδειγμα. ἐπεὶ καὶ ὁ αἰὼν ἀεὶ ὢν[3]), ἀλλ᾽ οὐκ ἔστι ζῷον[4]), νοητὸν χρόνου παράδειγμα ὄν, ὅς οὐκ ἔστι ζῷον. οὐ γὰρ παράδειγμα πᾶν νοητὸν[5]) ζῷον. εἰ δὲ καὶ τὸ αὐτοζῷον αἰώνιον, πρὸ αὐτοῦ
B ὁ αἰὼν οὐκ ὢν[6]) ζῷον. πρὸ γὰρ τοῦ αὐτοζῴου ἄλλο οὐκ | ἔστι ζῷον. οὐδὲ γὰρ πρὸ ἄλλου τινὸς ἐκείνων, οἷς τὸ αὐτὸ ἐπάγομεν, ἔστι τι ὅμοιον αὐτῷ εἶδος. ὡς οὖν ὁ αἰὼν πρὸ τοῦ αὐτοζῴου οὔπω ὢν[7]) ζῷον, οὕτω πρὸ τοῦ αἰῶνος αὐτὸ τὸ ὄν· διὸ καὶ ὁ αἰὼν ὂν ὢν[8]) καὶ τὶ ὂν ὁ αἰών. ἡ[9]) τρίτη τοίνυν τριὰς ἡ νοητὴ τὸ αὐτοζῷον, περὶ ἧς καὶ τὰ λόγιά φησιν, ὅτι ἐργάτις, ὅτι ἐκδότις ἐστὶ πυρὸς ζωηφόρου, ὅτι καὶ τὸν[10]) ζωογόνον πληροῖ τῆς Ἑκάτης[11]) κόλπον καὶ ἐπιῤῥεῖ τοῖς συνοχεῦσιν ἀλκὴν ζείδωρον πυρὸς μέγα δυναμένοιο[12]). ταῦτα γὰρ πάντα οὐδὲν διαφέρει λέγειν καὶ ὅτι ζῷόν ἐστι νοητὸν παντελὲς πηγὴ πάσης νοερᾶς ζωῆς καὶ αἰτία πάσης τῆς παραδειγματικῆς ὑπάρξεως. ταῦτα καὶ περὶ τούτου. τῶν δὲ λέξεων τὸ μὲν εἰς ὁμοιότητα συνιστάνειν δηλοῖ τὸ ἄκρως ὡμοιῶσθαι[13]) τῷ παραδείγματι τὸ πᾶν. οὐ γὰρ πᾶσα εἰκὼν εἰς ὁμοιότητα συνίσταται, ἀλλ᾽ ἡ τελέως ὁμοία. ὅπου δ᾽[14]) ἂν ἐπικρατῇ[15]) τὸ ἀνόμοιον, οὐ συνίσταται εἰς ὁμοιότητα· οὐ γὰρ γίνεται τοῦτο τέλος. τὸ δὲ ὁ συνιστὰς συνέστησε σαφῶς ἡμῖν ἐπιδείκνυσιν, ὅτι κατ᾽[16]) αὐτὸ τὸ εἶναι
C ποιεῖ καὶ κατὰ τὴν οὐσίαν ἔχει τὴν ἐνέργειαν ὁ | τοῦ παντὸς δημιουργός. οὐ γὰρ ἄλλως μὲν αὐτὸν, ἄλλως δὲ τὴν ἀπ᾽ αὐτοῦ προϊοῦσαν ποίησιν ἀπεκάλεσεν, ἀλλὰ δι᾽ ἑνὸς ὀνόματος. ἔτι δὲ κἀκεῖνο δοκεῖ[17]) σημαίνειν, ὅτι καὶ ἀεὶ ποιεῖ καὶ ἀεὶ τελέως ποιεῖ. τὸ μὲν γὰρ συνιστὰς τὴν ἀεὶ παροῦσαν δηλοῖ ποίησιν, τὸ δὲ συνέστησε τὴν παντελῆ καὶ ἀπηρτισμένην[18]). συμπεπλεγμένων δὲ ἀμφοτέρων εὔδηλον, ὅτι καὶ γεννᾷ πάντα καὶ γεγέννηκε[19]) διαιωνίως ὁ τοῦ παντὸς ποιητὴς θεός.

---

[1]) 128, 3 *ὢν*) *ὂν* B. — [2]) 128, 3 *τὸ αὐτοζῷον κόσμου ὡς ζῶντος παράδειγμα*: m. A. — [3]) 128, 8 *ὢν*) *ὂν* B. — [4]) 128, 8 *ζῷον*) *ζωὸν* B. — [5]) 128, 8 *οὐ πᾶν νοητὸν παράδειγμα ζῷόν ἐστι* m. A. — [6]) 128, 9 *ὢν*) *ὂν* B. — [7]) 128, 11 *ὢν*) *ὂν* B. *ὂν* A. — [8]) 128, 11 *ὢν*) om. A. — [9]) 128, 12 *ἡ*) *καὶ* B. *ὅτι ἡ τρίτη τριὰς ἐν τοῖς νοητοῖς τὸ αὐτοζῷόν ἐστιν·* m. A. — [10]) 128, 13 *τὸν*) *τὸ* — [11]) 128, 13 *Ἑκάτης*) *ἑκάστης* — corr. Tayl. — [12]) 128, 14 *μέγα δυναμένοιο*) *μεγαδυναμένοιο* B. — [13]) 128, 16 *ὡμοιῶσθαι*) *ὁμοιῶσθαι* B. — [14]) 128, 17 *δ᾽*) *δὲ* A. — [15]) 128, 18 *ἐπικρατῇ*) *ἐπικρατεῖ* B. — [16]) 128, 19 *κατ᾽*) *κατὰ* B. — [17]) 128, 21 *κἀκεῖνο δοκεῖ*) *κἀκεῖ* A. — [18]) 128, 22 *ἀπηρτισμένην*) *ἐπηρτισμένην* B. — [19]) 128, 23 *γεγέννηκε*) *γεγένηκε*

Τῶν μὲν οὖν ἐν μέρους εἴδει πεφυκότων, μηδενὶ καταξιώ-
σωμεν. ἀτελεῖ γὰρ ἐοικὸς, οὐδέν ποτ᾽ ἂν γένοιτο καλόν. (Pag.
30 C.)

Πολλῶν ὄντων νοητῶν ζώων, τῶν μὲν ὁλικωτέρων, τῶν δὲ μερικωτέρων[1]),
καὶ τῶν μὲν ἡνωμένων, τῶν δὲ διῃρημένων, καὶ τῶν μὲν κατὰ τὸ πέρας, τῶν
δὲ κατὰ τὸ ἄπειρον ἀφωρισμένων, ἐπιζητήσας ὁ Πλάτων, τί τὸ παντελὲς πα-
ράδειγμα τοῦ παντὸς, καὶ εἰς ποῖον ἀνήρτηται ζῶον νοητὸν ὁ κόσμος, ἀξιοῖ
μηδὲν τῶν μερικῶν εἰς ταύτην τιθέναι τὴν τάξιν· τούτων γὰρ ἕκαστον ἀτελές
ἐστιν, ὡς πρὸς τὸ ὅλον. διχῶς γὰρ τὸ ἀτελὲς λέγεσθαι δυνατὸν, ἢ πρὸς τὴν
ἑαυτοῦ φύσιν, ἢ πρὸς τὸ κρεῖττον καὶ τὸ | αἰτιώτερον, καὶ τὸ μὲν οὐ θέμις ἐπὶ D
τῶν θείων οὐδ᾽ ἐννοεῖν· ἕκαστον γὰρ ἔχει τὸ ἑαυτοῦ μέτρον διαιωνίως καὶ τὸ
οἰκεῖον ἀγαθὸν ἀεὶ προβεβλημένον· ὡς γὰρ ὁ ἐν Πολιτείᾳ[2]) φησὶ Σωκράτης,
ἕκαστον ἐκείνων ἄριστόν ἐστι κατὰ τὴν ἑαυτοῦ τάξιν· τὸ δὲ ἕτερον, ὥσπερ εἴ-
ρηται, τῶν εἰωθότων[3]) ἐστίν. ὡς γὰρ ἐνδεὲς κάλλους ἐν Συμποσίῳ[4]) προσεῖπε
τὸ μὴ πρώτως καλὸν, ἀλλὰ μετέχον κάλλους, οὕτω καὶ ἀτελὲς ζῶον ὃ μὴ
πρῶτόν ἐστι ζῶον μηδὲ ὃ ἔστι[5]) ζῶον, ἀλλὰ κατὰ μετουσίαν καὶ κατὰ πρόο-
δον τὴν ἐκεῖθεν ὑποστὰν τοιοῦτον. εἰ τοίνυν πᾶν μὲν τὸ μερικὸν ζῶον ἀτελὲς,
τὸ δὲ παράδειγμα τοῦ κόσμου παντελές ἐστιν, οὐκ ἂν εἴη τὸ παράδειγμα τοῦ
κόσμου μερικὸν ζῶον. πότερον γὰρ ὁ δημιουργὸς νοεῖ τὸ παντελὲς τοῦτο ζῶον
καὶ πρῶτον, ἢ οὔ; τὸ μὲν δὴ μὴ νοεῖν ἀδύνατον ἃ καὶ τὴν ψυχὴν νοοῦσαν ὁρῶ-
μεν· εἰ δὲ νοοίη[6]), πᾶσα δὲ νόησις τοῦ δημιουργοῦ ποίησίς ἐστι, δεῖ καὶ ποι-
εῖν αὐτῷ τῷ νοεῖν. τί οὖν ἐστὶ τοῦ παντὸς θειότερον; οὐ γὰρ δὴ τῶν χειρόνων
τι ποιήσει, πρὸς τὸ κρεῖττον ὁρῶν. εἰκότως οὖν τοῦδε τοῦ κόσμου τὴν παρα-
δειγματικὴν ἐπιζητῶν | ἀρχὴν εἰς τὸ παντελὲς ζῶον ἀνέδραμε. τί οὖν; φαίη E
τις ἄν· ἥλιος καὶ σελήνη καὶ τῶν ἀστέρων[7]) ἕκαστον οὐχὶ καλόν; καὶ πῶς;
τούτων γὰρ ἕκαστον πρὸς μερικὸν ἀπείκασται ζῶον. ἢ καὶ τούτων ἕκαστον κα-
λὸν μετὰ τοῦ ὅλου θεωρούμενον καὶ τῷ ὅλῳ συντεταγμένον· ὥσπερ καὶ ὀφθαλ-
μὸς καλὸς καὶ γένειον μετὰ τοῦ ὅλου προσώπου καὶ ἐν τῷ ὅλῳ ὂν, αὐτὸ δὲ καθ᾽
ἑαυτὸ τὸ προσῆκον αὐτῷ κάλλος οὐκ ἐπιδείκνυσιν. ἐν γὰρ τῷ μέρος εἶναι καὶ
οὐχ ὅλον κατὰ τὴν οὐσίαν, ἀποσπασθὲν τοῦ ὅλου τὸ ἑαυτοῦ κάλλος ἐλαττοῖ.
καὶ τὸ τέλειον οὖν καὶ τὸ καλὸν αὐτοῖς ὑπάρχει μέρεσιν οὖσι διὰ τὸ ὅλον. αἴ-
τιον δέ φησιν ὁ Πορφύριος[8]), ὅτι ἐν ἐκείνοις τὸ μέρος ὅλον[9]) ἐστί. πάντα γάρ
ἐστιν ἐν ἑκάστῳ μερικῶς ὅσα τῷ ὅλῳ παντελῶς, διὰ τὴν ἕνωσιν τῶν νοητῶν
εἰδῶν. καὶ ἔστι μὲν ἀληθὴς ὁ λόγος, ὅτι καὶ τῶν μερῶν ἐν ἐκείνοις ἕκαστον

---

[1]) 128, 25 *τῶν δὲ μερικωτέρων*) om. B. (supplevit Tayl.) — [2]) 128, 31 *Πολιτείᾳ*) Lib. II. Pag. 381 C. — [3]) 128, 32 *εἰωθότων*) *εἰοθότων* B. — [4]) 128, 32 *Συμποσίῳ*) Pag. 201 B. — [5]) 128, 34 *ὃ ἔστι*) *ὅ ἐστι* — [6]) 128, 37 *νοοίη*) *νοήσει* B. — [7]) 128, 40 *ἀστέρων*) Immo *ἄστρων*, ut 53. — [8]) 128, 46 *πορφύριος·* m. A. — [9]) 128, 46 *μέρος ὅλον*) *ὅ. μ.* B. (corr. Tayl.) *ὅτι ἐν τοῖς νοητοῖς τὸ μέρος ὅλον ἐστὶν*: m. A.

ὅλον πῃ, διὰ τὴν πρὸς τὰ πάντα κοινωνίαν ὁλούμενον καὶ ἑνούμενον κατὰ τὴν
οὐσίαν, πάντα δὲ κατὰ μετουσίαν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ὁλότης αὐτοῦ μερικῶς
F ἐστὶ καὶ οὐχ οἵα[1]) ἡ τοῦ ἁπλῶς ὅλου[2]). | ἄλλο γάρ ἐστιν ἡλιακῶς εἶναι ὅλον
ἢ σεληνιακῶς, τῷ ἕκαστον νοῦν πάντα ἔχειν οἰκείως ἑαυτῷ τοῦ ἑνὸς κρατοῦν-
τος εἴδους, ὃ καὶ ποιεῖ τὸν νοῦν τοιόνδε νοῦν καὶ τινὰ νοῦν, ἄλλο τὸ ἄνευ με-
ρικῆς ἰδιότητος εἶναι πάντα, καθὸ νοῦς ὢν τὰ[3]) πάντα καὶ οὐ καθὸ τοιόσδε
νοῦς. τί οὖν; οὐχὶ καὶ ταῦτα πρὸς νοητὰ παραδείγματα γέγονεν, ἥλιος οὗτος
καὶ σελήνη καὶ ἕκαστον τῶν ἄστρων; πῶς οὖν οὐ[4]) καλῶς ταῦτα; ἢ καὶ ταῦτα
καλά, ἀλλ' οὐ κάλλιστα, τὸ δὲ κάλλιστον ὄντως ἐστὶν ὁ κόσμος. ὥσπερ οὖν
129 τέλειον | μὲν ἕκαστον, ἀλλ' οὐ παντελές, οὕτω δὴ καὶ καλὸν ἕκαστον, ἀλλ' οὐ
κάλλιστον ὡς τὸ πᾶν· ἐπεὶ ὅτι γε καὶ τούτων ἕκαστον τέλειον, αὐτὸς δηλώσει
προελθών, τέλειον ἐκ τελείων καὶ ὅλον ἐξ ὅλων γεγονέναι λέγων[5]) τὸν κόσμον.
ἄλλη οὖν τοῦ ὅλου τελειότης, ἄλλη τοῦ μέρους, καὶ ἄλλη τοῦ παντελοῦς ὁλό-
της, ἄλλη τοῦ τελείου μόνον, καὶ ἄλλο τὸ ἐν τῷ καλλίστῳ καλὸν, ἄλλο τὸ με-
ρικωτέραν μετουσίαν ὑποδεξάμενον τοῦ κάλλους. ταῦτα καὶ πρὸς τήνδε τὴν
ἀπορίαν. τὸ[6]) δ' ἐν μέρους εἴδει ῥᾴδιον μὲν εἰς κατανόησιν, εἴ τις ἀκού-
σειεν ὡς ταὐτὸν σημαῖνον τῷ ἐν μέρους τάξει, τοῦτο δὲ ταὐτὸν[7]) τῷ ὡς[8]) μέ-
ρος γεγονός· ὁ δέ γε θεῖος Ἰάμβλιχος[9]) ἀξιοῖ προστιθέναι τὸ[10]) ὡς τῷ ἐν
εἴδει καὶ τὸ ὅλον ἀκούειν ἐν μέρους ὡς ἐν εἴδει πεφυκὸς πᾶν τὸ μερικὸν ζῷον
ἐν τοῖς νοητοῖς. ἐπειδὴ γὰρ τὸ μέρος οὐκ ἔστιν ἐν ἐκείνοις τοιοῦτον, οἷον ἐν
τοῖς αἰσθητοῖς· ἕκαστον γὰρ ἐκεῖ πάντα ἐστὶν ὅσα τὸ ὅλον, κατὰ τὴν ἑαυτοῦ
B τάξιν· διὰ τοῦτο προσθεῖναι τὸ[11]) ὡς ἐν εἴδει τὸν φιλόσοφον, | ἵνα τὴν τοῦ
μέρους προσηγορίαν οἰκείως τοῖς εἴδεσι θεώμενος μὴ διαστηματικῶς μηδὲ διῃ-
ρημένως ἀκούσῃς καὶ τῆς τῶν ἡνωμένων καὶ ἀμερίστων οὐσιῶν ἑνώσεως ἀπο-
λειφθῇς[12])· ἀμέριστα γὰρ ἐκεῖνα καὶ ἡνωμένα κατ' αὐτὸν τὸν φιλόσοφον. τὸ
δὲ πεφυκέναι μήτοι κατὰ τὴν[13]) φύσιν εἶναι νῦν ἀκούσωμεν, ἀλλὰ τὸ οὐσι-
ῶσθαι. φύσεις γὰρ καλοῦσι πολλάκις καὶ τὰς οὐσίας ἁπάσας, ὡς ὁ ἐν Φι-
λήβῳ[14]) Σωκράτης· οὐκοῦν ἐν τῇ τοῦ Διὸς φύσει βασιλικὴν μὲν
ψυχήν, βασιλικὸν δὲ νοῦν ἐρεῖς εἶναι κατὰ τὸν τῆς αἰτίας λό-
γον. τὸ δὲ μηδενὶ καταξιώσωμεν οὕτως εἶπεν, ὡς μετὰ τοῦ δημιουργοῦ
φθεγγόμενος καὶ αὐτὸ τὸ ἀξίωμα τῆς θείας αἰτίας αὐτῆς ὄντως ἀναλαβών. συν-
διατίθεται γάρ τις τῷ θείῳ τὰς ἐξῃρημένας αὐτοῦ καὶ παντελεῖς νοήσεις μυ-
στικῶς ἀφηγούμενος. τὸ δὲ τῷ ἀτελεῖ ἐοικὸς μὴ εἶναι καλὸν ἀληθὲς μὲν, ἀπο-
ρίαν[15]) δὲ ἔχειν δοκεῖ. εἰ γὰρ τὸ μέν ἐστιν ἐν τῷ ὅλῳ κρεῖττον, τὸ δὲ χεῖρον,

---

[1]) 128, 49 *οἵα*) *οἷα* B. — [2]) 128, 49 *ὅλου*) *ὅλον* B. — [3]) 128, 52 *ὢν τὰ*) *ὄντα* B. Et A *ο* super *ῶ* scriptum habet. — [4]) 128, 53 *οὐ*) om. B. — [5]) 129, 2 *λέγων*) Pag. 33 A. — [6]) 129, 5 *τὸ*) *τῷ*, sup. *ὸ*, A. — [7]) 129, 6 *ταὐτὸν*) *ταυτὸ* B. — [8]) 129, 6 *ὡς*) *καὶ* B. — [9]) 129, 6 *Ἰάμβλιχος*· m. A. — [10]) 129, 7 *τὸ*) *τῷ* B et, sup. *ὸ*, A. — [11]) 129, 9 *τὸ*) *τῷ* — [12]) 129, 11 *ἀπολειφθῇς*) *ἀπολειφθεὶς* A. — [13]) 129, 12 *τὴν*) om. A. — [14]) 129, 13 *Φιλήβῳ*) *Φιλίβῳ* B. Pag. 30 D. — [15]) 129, 17 *ἀπορία*· m. A.

πῶς τὸ ὅλον οὐ καταδεέστερον τοῦ ἐν αὐτῷ[1]) κρείττονος[2]) προσθήκῃ[3]) τοῦ χείρονος γέγονε; λύεται[4]) δὲ τὸ ἄπορον, διότι τοῦ χείρονος ἡ πρὸς τὸ κρεῖττον σύνταξις | ἓν ποιεῖ τὸ ὅλον καὶ τέλειον, ὅταν δὲ ἀσύγκλωστα ἀλλήλοις ᾖ, C τηνικαῦτα ἡ μίξις τοῦ χείρονος ἀφανίζει τὴν τοῦ κρείττονος δύναμιν. εἰ δέ τις ἐξ ἀντικειμένων συλλογισμὸν ποιοίη διά τε τούτων καὶ τῶν ἔμπροσθεν· πᾶν τὸ πρὸς ἀΐδιον παράδειγμα[5]) γεγονὸς οὐ γέγονε πρὸς ἀΐδιον παράδειγμα, λύομεν τὸν λόγον αἰτιασάμενοι τὸν μέσον οὐκ ὄντα αὐτόν[6]). ὅπου μὲν γὰρ δηλοῦν τὸ ὁπωσοῦν[7]) καλὸν, εἴτε πῇ[8]) ἢ ἁπλῶς, ὅπου δὲ[9]) τὸ κάλλιστον. τὸ γὰρ μέρος τὴν μέρους μὲν ἔχει καλλονὴν, ἁπλῶς δὲ οὐκ ἔστι καλὸν, ἀλλ' ἐκεῖνο μόνον τοιοῦτον, ὅπερ[10]) ὅλον ἐστὶν, εἰς ὃ συντελεῖ καὶ τὰ τῶν μερῶν κάλλη τινῶν ὄντα καὶ τινά. πᾶν γὰρ μέρος ἄλλου του ἕνεκά ἐστι[11]), τοῦ ὅλου, καὶ ὅπερ ἂν ἔχῃ καλὸν, τὴν ὕλης ἔχει τάξιν πρὸς τὸ τοῦ ὅλου καλόν· διὸ οὐ καλὸν ὡς κάλλιστον. ἐκ δὲ τούτων[12]) κἀκείνους ἐλεγκτέον τοὺς λόγους, ὅσοι τἀγαθὸν ποιοῦσιν ἕν τι νοητὸν εἶδος, ἀλλ' οὐ πρὸ πάντων τῶν νοητῶν. εἰ γάρ ἐστί τι τῶν εἰδῶν, καὶ αὐτὸ μέρος ἐστὶ τοῦ ὅλου νοητοῦ βάθους, ἐν ᾧ ἐστί. πᾶν δὲ μέρος, ὡς ἐνταῦθα λέγεται, ἀτελές· ὥστε καὶ τὸ ἀγαθὸν ἀτελές. πῶς οὖν ἔτι[13]) τοῦ ὄντος εὐδαιμονέστατόν | ἐστιν, ἀτελὲς ὄν; ὄντως δὲ καὶ τὸ ἐκείνῳ ἐοικὸς οὐκ ἔστι καλόν[14]). D οὐδὲ γάρ ἐστι τῆς πρὸς ἐκεῖνο ὁμοίως[15]) πᾶσι τοῖς οὖσιν ἢ μᾶλλον ἀγαθὸν ἢ μᾶλλον καλόν. εἰ οὖν μέρος ὂν τοιαῦτα ἂν[16]) πάσχοι τἀγαθόν[17]), οὐκ ἂν εἴη τοῦ νοητοῦ μέρος. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ὅλον ἐστὶ νοητὸν τἀγαθόν. τίνος γὰρ ἔτι βασιλεύοι, τὸ ὅλον νοητὸν ὄν; ἐπεὶ οὐδὲ ὁ ἥλιος ἀνάλογον τἀγαθῷ[18]) τεταγμένος ὅλον ἐστὶ τὸ ὁρατόν. ἀνάγκη ἄρα ἔξω τοῦ νοητοῦ τἀγαθὸν εἶναι, μήτε μέρος ὂν τοῦ νοητοῦ μήτε ὅλον τὸ νοητόν. οὐδ' ἄρα ἢ[19]) τὸ αὐτοζῷον ἢ ὁ δημιουργὸς εἰς ταὐτὸν ἀχθήσεται πρὸς τἀγαθὸν, εἴπερ τούτων[20]) ἑκάτερον ὅλον τί ἐστι πάντων ὂν τῶν εἰδῶν περιληπτικόν.

Οὗ δ' ἔστι[21]) τὰ ἄλλα ζῷα καθ' ἓν καὶ κατὰ γένη μόρια, τούτων πάντων ὁμοιότατον[22]) αὐτὸν εἶναι τιθῶμεν. (**Pag. 30 C.**)

Τὸ καθ' ἓν τοῦτο καὶ τὸ κατὰ γένη τινὲς μὲν εἰρήκασιν ἀντιδιαιρεῖν τὰ ἄτομα εἴδη πρὸς τὰ κοινότερα[23]), ὥσπερ Ἀττικός· καλοῦσι δὲ ἄτομα εἴδη

---

[1]) 129, 18 *ἐν αὐτῷ) ἑαυτοῦ* **B, quod ambiguum est. — [2]) 129, 18** *κρείττονος) κρείσσονος* **A. — [3]) 129, 19** *προσθήκῃ) προσθήκει* **B. — [4]) 129, 19** *λύσις·* **m. A. — [5]) 129, 22** *παράδειγμα)* **om. B. — [6]) 129, 23** *αὐτόν)* **Fort.** *τὸν αὐτόν* **— [7]) 129, 23** *ὁπωσοῦν) ὅπως οὖν* **— [8]) 129, 23** *πῇ) πη* **B. Rectius** *πὴ* **— [9]) 129, 23** *δὲ) μὲν δὲ* **B. — [10]) 129, 25** *ὅπερ) ὅπως* **B. — [11]) 129, 26** *ἕνεκά ἐστι) ἕνεκα ἔστι* **A. — [12]) 129, 27** *τούτων) τούτου* **A. — [13]) 129, 29** *ἔτι)* **om. B. — [14]) 129, 30** *ὄντως—καλόν.)* **Fort.** *πῶς—καλόν;* **— [15]) 129, 30** *ὁμοίως)* **Fort.** *ὁμοιώσεως* **— [16]) 129, 31** *ἂν)* **rectius abesset. — [17]) 129, 31** *τἀγαθὸν) τὸ ἀγαθὸν* **A. — [18]) 129, 33** *τἀγαθῷ) τἀγαθὸν* **B. (corr. Tayl.) — [19]) 129, 34** *ἢ) ἡ* **A. — [20]) 129, 35** *τούτων) τοῦτον* **B. — [21]) 129, 36** *δ' ἔστι) δέ ἐστι* **B. — [22]) 129, 36** *ὁμοιότατον) ὁμοιώτατον* **B. — [23]) 129, 37** *κοινότερα) κοινώτερα* **B. —** *ἀττικός·* **m. A.**

τὰ προσεχῆ καὶ ἀτόμων αἴτια, τὸν αὐτοάνθρωπον, εἰ τύχοι, τὸν αὐτοῖππον,
ἕκαστον τῶν τοιούτων εἰδῶν, γένη δὲ τὰ ὁλικώτερα τούτων καὶ περιληπτικώ-
E τερα παραδείγματα· | τινὲς δὲ τὰ[1]) καθ' ἕκαστον ἀντιδιαστέλλεσθαί φασι
πρὸς τὰ κοινότερα. καὶ γὰρ εἶναι τὰ μὲν τῶν μερῶν, τὰ δὲ τῶν εἰδῶν παρα-
δείγματα, καθάπερ Ἀμέλιός[2]) φησι. καὶ δὴ καὶ Θεόδωρος[3]) τούτῳ συνεπό-
μενος διττοὺς εἶναί φησι νόας, τὸν μὲν εἰς τὰ ὅλα, τὸν δὲ εἰς τὰ μέρη διῃρη-
μένον, ταῦτα δὲ τὰ αὐτὰ τῷ κατὰ γένη καὶ καθ' ἕν. ἄλλοι δὲ αὖ φασὶν,
ὥσπερ Ξέναρχος[4]), τὸ μὲν κατὰ γένη τὰς κατὰ στοιχεῖα τῶν ζώων προϋ-
παρχούσας νοητὰς αἰτίας δηλοῦν, οἷον οὐράνιον, ἀέριον, ἔνυδρον, χερσαῖον,
ὧν καὶ μνησθήσεται μικρὸν ὕστερον, τὸ δὲ καθ' ἓν τὰς ἐν ἑκάστῳ τούτων εἰ-
δοποιοὺς ἀρχὰς τῶν πολλῶν. καὶ γὰρ ἐν τοῖς οὐρανίοις[5]) ἄλλο μὲν παράδειγμα
ἡλίου, ἄλλο δὲ σελήνης, καὶ τοῖς[6]) χερσαίοις ἄλλο μὲν ἀνθρώπων, ἄλλο δὲ
λεόντων, καὶ ἐν τοῖς μεταξὺ παραπλησίως. ὁ δέ γε θεῖος Ἰάμβλιχος[7]) τὴν
ἐναντίαν τούτοις ἅπασιν ἐτράπετο τῆς ἐξηγήσεως ὁδόν. οὗτοι μὲν γὰρ τὸ καθ'
ἓν καταδεέστερον καὶ μερικώτερον τοῦ κατὰ γένη ποιοῦσιν· ὁ δὲ ἔμπαλιν
σεμνότερον, ὥσπερ δὴ καὶ προσήκει τὴν ἑνάδα προηγεῖσθαι τοῦ πλήθους ἐν
F τοῖς | νοητοῖς. λέγει δὴ οὖν, ὅτι τοῦ αὐτοζώου πάντα τὰ ἄλλα ζῷα καθ' ἓν καὶ
κατὰ γένη μόριά ἐστι. καὶ γὰρ καὶ κατὰ τὰ πλήθη τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ κατὰ τὰς
ἑνάδας ὑπὸ τὸ αὐτοζῷον τελεῖ, καὶ οὐδέν ἐστιν[8]) αὐτῶν, ὃ μὴ ἐκ τοῦ νοητοῦ
προελήλυθε[9]). τὸ γὰρ νοητὸν ζῷον πάντων ἐστὶ τῶν μετ' αὐτὸ περιληπτικὸν,
οὐχ ὡς συμπληρούμενον ἀπ' αὐτῶν· πρὸ γὰρ τῶν μερῶν ἐστὶν ὅλον καὶ οὐκ ἐκ
τῶν μερῶν· οὐδὲ ὡς κατηγορούμενον αὐτῶν[10])· αἴτιον γάρ ἐστι τῶν πολλῶν·
ἀλλ' ὡς πρωτουργὸς ἀρχὴ καὶ ὡς πληροῦσα πάντα ἑαυτῆς τὰ μετ' αὐτήν. ἀμε-
130 ρίστως | οὖν περιέχει τὰ καλούμενα μόρια καὶ ἑνοειδῶς τὰ πολλὰ εἴδη καὶ
γένη συνείληφε καὶ παντελῶς τῶν δευτέρων παραδειγμάτων προϋφέστηκεν.
ἐκείνη μὲν γὰρ τὸ πᾶν ἦν νοητῶς, τῶν δὲ μετ' αὐτὴν τὸ μέν ἐστιν οὐρανίως
πάντα, τὸ δὲ ἡλιακῶς, τὸ δὲ γηΐνως, τὸ δὲ ἄλλον τρόπον κατὰ τὰς διαφόρους
τῶν ἐγκοσμίων αἰτίας· ὥστε ἡ μὲν παντελῶς πάντα[11]) περιέχει, τῶν δὲ ἕκα-
στον μερικῶς, ὡς πρὸς τὴν παντότητα τὴν νοητήν. ἔστιν οὖν ὁ κόσμος καὶ
τούτοις μὲν τοῖς μερικοῖς ζῴοις ὅμοιος, ἐπεὶ καὶ αὐτῷ τῷ δημιουργῷ πα-
ραπλήσιός ἐστιν, ὁμοιότατος δὲ τῷ αὐτοζῴῳ, καθόσον[12]) ἐστὶ ζῷον, τὸ δὲ
πάντων ὁμοιότατον· ἐκεῖνο γὰρ πρώτως[13]) νοητὸν ἦν ζῷον. διχῶς οὖν ὁμοιό-
τατον, ὅτι[14]) καὶ τοῖς ἄλλοις ὅμοιον, ἢ ὅτι καὶ τὰ ἄλλα ὅμοια ἐκείνῳ, μά-
λιστα δὲ τὸ πᾶν, καὶ μάλιστα ἐκείνῳ ὅμοιον.

---

[1]) 129, 40 *τὰ*) om. B. — [2]) 129, 41 *ἀμέλιος*· m. A. — [3]) 129, 41 *θεόδωρος* m. A. — [4]) 129, 43 *ξέναρχος*· m. A. — [5]) 129, 45 *οὐρανίοις*) *οὐρανοῖς* — [6]) 129, 46 *τοῖς*) Fort. *ἐν τοῖς* — [7]) 129, 47 *Ἰάμβλιχος*· m. A. — [8]) 129, 51 *ἐστιν*) *ἐστι* B. — [9]) 129, 52 *προελήλυθε*) *προελήλυθεν* A. — [10]) 129, 53 *τὸ αὐτοζῷον οὐ κατηγορεῖται τῶν μερικῶν*· m. A. — [11]) 130, 4 *πάντα*) *πάντως* A. — [12]) 130, 6 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* — [13]) 130, 7 *πρώτως*) *πρῶτος* B. — [14]) 130, 7 *ὅτι*) *ὅ* B.

τὰ γὰρ δὴ νοητὰ ζῶα ἐκεῖνο ἐν ἑαυτῷ περιλαβὸν ἔχει καθάπερ ὅδε ὁ κόσμος ἡμᾶς, ὅσα τε ἄλλα θρέμματα συνέστηκεν ὁρατά. (Pag. 30 D.)

Τὸ αὐτοζῶον Πλωτῖνος [1]) μὲν | διχῶς ὑποτίθεται, ποτὲ μὲν τοῦ νοῦ κρεῖττον, B
ὡς ἐν ταῖς διαφόροις ἐπισκέψεσι, ποτὲ δὲ καταδεέστερον, ὡς ἐν τῷ περὶ ἀριθμῶν,
ὁπόταν λέγῃ πρῶτον εἶναι τὸ ὄν, εἶτα νοῦν, εἶτα τὸ αὐτοζῶον· Θεόδωρος [2]) δὲ
ἕκαστον τῶν δημιουργῶν τριττὴν [3]) ἔχειν τὴν ὕπαρξιν λέγων τὸ ἐν ἑκάστῳ
τρίτον αὐτοζῶον ἀξιοῖ προσαγορεύειν. ληπτέον δὴ παρ' ἀμφοῖν τὸ ἀληθὲς,
παρὰ μὲν τοῦ θαυμαστοῦ Θεοδώρου τὸ τρίτην αὐτὸ τάξιν ἔχειν ἐν τοῖς νοητοῖς,
παρὰ δὲ τοῦ θειοτάτου Πλωτίνου τὸ τινὸς μὲν νοῦ καταδεέστερον εἶναι, τινὸς
δὲ ἐπέκεινα, καὶ ῥητέον, ὅτι πρὸς τῷ πέρατι τῶν νοητῶν ἐκφανὲν ἀπὸ τῆς νοητῆς ζωῆς πάντα τὸν ἀριθμὸν ἀπογεννᾷ [4]) τῶν νοερῶν τε καὶ ὑπερκοσμίων
καὶ ἐγκοσμίων ζώων ἄνωθεν ἄχρι τῶν τελευταίων, καὶ πάντων ἐστὶ περιληπτικὸν, ἐξῃρημένον ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰς αἰτίας ἑνοειδῶς προειληφώς. τοιαῦτα γὰρ
περὶ αὐτοῦ καὶ Ὀρφεὺς [5]) ἐνδείκνυται περὶ τοῦ Φάνητος θεολογῶν. πρῶτος γοῦν ὁ θεὸς παρ' αὐτῷ ζώων κεφαλὰς φέρει πολλὰς, κριίας [6]), ταυρείους [7]),
ὀφίας [8]) χαροποῦ τε λέοντος, καὶ πρόεισιν ἀπὸ τοῦ πρωτογενοῦς ὠοῦ, ἐν ᾧ
σπερματικῶς | τὸ ζῶόν ἐστιν, ὃ καὶ ὁ Πλάτων συνιδὼν αὐτοζῶον προσηγόρευσε C
τὸν μέγιστον τοῦτον [9]) θεόν. τί γὰρ διαφέρει ἢ τὴν κρύφιον αἰτίαν ᾠὸν καλεῖν,
ἢ τὸ ἐκφανὲν ἀπ' ἐκείνης ζῶον; τί γὰρ ἂν ἐξ ᾠοῦ γένοιτο τῶν πάντων πλὴν
ζώου; ἦν δὲ τὸ ᾠὸν ἐκεῖνο τοῦ τε αἰθέρος ἔγγονον καὶ τοῦ χάους, ὧν ὁ μὲν
κατὰ τὸ πέρας ἵδρυται τῶν νοητῶν, τὸ δὲ κατὰ τὸ ἄπειρον. ὁ μὲν γάρ ἐστι ῥίζωμα τῶν πάντων, τῷ [10]) δὲ οὐδὲ πεῖραθ' ὑπῆν. εἰ οὖν τὸ πρῶτον ἐκ πέρατος
καὶ ἀπείρου τὸ πρώτως ἐστὶν ὄν, εἴη ἂν ταὐτὸν τό τε Πλάτωνος ὂν καὶ τὸ Ὀρφικὸν ᾠόν. εἰ δὲ ἐκ τούτου ὁ Φάνης, κατὰ τὸ αὐτοζῶον τεταγμένος, δεῖ ζητεῖν
κατὰ [11]) τὸν αἰῶνα παρὰ τῷ Ὀρφεῖ μέσον ὄντα τοῦ αὐτοζώου παρὰ Πλάτωνι
καὶ τοῦ ὄντος. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐν ἄλλοις· νῦν δὲ τὰ περὶ τοῦ Φάνητος εἰ οὗτός ἐστι τὸ αὐτοζῶον [12]) τρανέστερα ποιητέον καὶ λεκτέον· τὸ αὐτοζῶον οὐκ
ἄλλο τί ἐστιν, ἢ ὁ παρὰ τῷ θεολόγῳ Φάνης. εἰ γὰρ πρῶτος ἀπὸ τοῦ ᾠοῦ πρόεισιν ὅπερ ἐκεῖνος [13]) δηλοῖ τὸν πρώτιστον νοητὸν νοῦν, τὸ δὲ ἐξ ᾠοῦ προϊὸν

---

[1]) 130, 9 *πλωτῖνος* m. A. — [2]) 130, 11 *θεόδωρος* m. A. — [3]) 130, 12 *τριττὴν*) *τριτὴν* — Tayl. coni. *τριπλῆν* — [4]) 130, 15 *τῶν νοητῶν — ἀπογεννᾷ*) bis A. — [5]) 130, 18 *ὀρφεὺς* m. A. — [6]) 130, 19 *κριίας*) † *καὶ ἴας* B. — [7]) 130, 19 *ταυρείους*) *ταυρίους* — [8]) 130, 19 *ὀφίας*) Fort. *ὀφείας*, ut sit adiectivum quale *μαντεῖος*. — Tayl. secundum Eschenbachium versum hunc fuisse coniicit: *Κριοῦ καὶ ταύρου, ὄφιος χαροποῦ τε λέοντος.* Idem, sed addito *τ'* ad *ταύρου*, placebat Lobeckio Aglaoph. Pag. 490. — [9]) 130, 20 *τοῦτον*) *τοῦτο* cum *ν* superne adscripto A. — [10]) 130, 23 *τῷ*) Huic quoque *ν* superne additum habet A. *τὸ* B. — [11]) 130, 25 *κατὰ*) Fort. *καὶ* — [12]) 130, 26 *παρὰ Πλάτωνι — τὸ αὐτοζῶον*) om. B. Tayl. nihil nisi *τοῦ πρώτως ὄντος* desiderabat. — [13]) 130, 27 *ἐκεῖνος*) *ἐκεῖνο* A.

πρῶτον καὶ μόνον οὐκ ἄλλο ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης, ἢ ζῶον, δῆλον, ὅτι καὶ ὁ μέγιστος Φάνης οὐκ ἄλλο τί ἐστιν, ἢ τὸ πρώτιστον ζῶον καὶ ὡς ἂν φαίη Πλάτων,
D τὸ αὐτοζῶον. τοῦτο μὲν οὖν | δέδεικται· τὰ δ'[1]) ἑπόμενα τούτῳ θεωρήσωμεν. οὕτω δὴ οὖν ἀπὸ τῶν κρυφίων θεῶν ἐκφήνας ἑαυτὸν ἐν ἑαυτῷ τὰς δευτέρων τάξεων αἰτίας προείληφε, ποιητικῶν, συνοχικῶν, τελεσιουργῶν, ἀτρέπτων, καὶ κατὰ μίαν αἰτίαν πάντα τὰ νοητὰ ζῶα περιείληφεν, ἑαυτὸν μὲν ἀνεγείρων εἰς τὰς ὁλικωτάτας τῶν πάντων ἰδέας, διὸ καὶ πρῶτος θεῶν καὶ εἶδος ἔχειν λέλεκται, παράγων δὲ πάντα καὶ ἐκφαίνων τὰ νοητὰ καὶ ἡνωμένων[2]) αἴτια τοῖς νοεροῖς θεοῖς, διὸ καὶ ὁ δημιουργὸς ἀπ' αὐτῶν πληρούμενος τόνδε τὸν ἐμφανῆ κόσμον ὑφίστησι καὶ ἐν αὐτῷ περιλαμβάνει πάντα τὰ αἰσθητὰ ζῶα, τά τε θειότερα καὶ τὰ θνητά, ἃ δὴ καὶ κυρίως θρέμματά ἐστιν, ὡς τῆς θρεπτικῆς μετέχοντα πάντως ψυχῆς. εἰ δὲ καὶ πάντα θρέμματα καλοῖτο ὡς ἔγγονα[3]) φύσεως σώματα καὶ ὡς ἀεὶ ζῶντα καὶ συνεχόμενα ὑπ' αὐτῆς κἂν ἀΐδια ᾖ, ἀλλ' οὐχ ὡς ἔξωθεν ἐπεισάκτου δεόμενα τροφῆς, ὀρθῶς ἂν ἔχοι. εἰ μὴ ἄρα[4]) καὶ θρέμματα πάντα δεῖ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ λέγειν, ὡς τρεφόμενα πάντα ὑπὸ τοῦ βα-
E σιλέως[5]) τῶν ὁρατῶν διὰ τῆς τοῦ φωτὸς μεταδόσεως, ὃ | καὶ ἐν Πολιτείᾳ[6]) Σωκράτης τροφῆς αἴτιον εἶπε καὶ γενέσεως πᾶσιν ὅσα φωτίζει. τρέφεται γὰρ ἕκαστα τελειούμενα διὰ τοῦ φωτός· ἐπεὶ καὶ ἔξωθεν ἔστι[7]) τρέφεσθαι καὶ οὐ μόνον ἔνδοθεν, ὡς ἐν Πολιτικῷ[8]) μεμαθήκαμεν. πάντα οὖν τὰ ἐν τῷ κόσμῳ συνείληφεν ὁ δημιουργὸς, ἵνα δὴ κατὰ τὴν ὁμοιότητα τὴν πρὸς ἐκεῖνο πᾶν ᾖ καὶ τοῦτο τὸ αἰσθητὸν καὶ τέλειον ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ μερῶν. ἔστι μὲν οὖν καὶ οὗτος ὁ κόσμος ζῶον ποικίλον κατ' ἄλλο ἑαυτοῦ φωνὴν ἄλλην ἀφιεὶς καὶ ἐκ πάντων τῶν μορίων μίαν, ἔστι δὲ[9]) καὶ εἷς, πολὺ δὲ πρότερον ὁ νοητὸς κόσμος καὶ ἓν ζῶόν ἐστι καὶ πλῆθος, ἐν τῷ ἑνὶ τὸ πλῆθος συνῃρηκὼς[10]), ὥσπερ αὖ οὗτος ἐν τῷ πλήθει δεικνύει τὸ ἕν· καὶ ὁ μὲν ὅλον ἐστὶν ἐκ τῶν μερῶν, ὁ δὲ ὅλον πρὸ τῶν μερῶν, ἐξῃρημένως τὰ νοητὰ ζῶα περιέχων καὶ κατ' αἰτίαν καὶ μονοειδῶς. ἀπ' αὐτοῦ γὰρ αἱ πηγαὶ τῶν θείων καὶ τὰ ὁλικώτατα πάντα γένη προελήλυθε· διὸ καὶ ὁλικώτατον ζῶον ὁ θεολόγος ἀναπλάττει κριοῦ καὶ ταύρου καὶ λέοντος καὶ δράκοντος αὐτῷ περιτιθεὶς κεφαλάς, καὶ ἐν αὐτῷ πρώτῳ
F τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν ὡς ζῴῳ πρώτῳ· Θῆλυς καὶ | γενέτωρ κρατερὸς θεὸς Ἠρικεπαῖος[11]), φησιν ὁ θεολόγος· αὐτῷ δὲ καὶ αἱ πτέρυγες πρῶτον· καὶ τί δεῖ πολλὰ λέγειν; εἰ γὰρ ἐκ τοῦ πρωτογενοῦς ᾠοῦ τὴν πρόοδον ἔσχε, δηλοῖ καὶ ὅδε[12]) ὁ μῦθος, ὅτι τὸ πρώτιστον ζῶόν ἐστιν, εἴπερ τὴν ἀναλογίαν

---

1) 130, 30 δ') δὲ B. — 2) 130, 34 ἡνωμένων) Fort. ἡνωμένα Tayl. — 3) 130, 37 ἔγγονα) ἔκγονα B. Illud Proclo usitatius. — 4) 130, 38 ἄρα) καὶ ἄρα B. — 5) 130, 39 ὁ βασιλεὺς τῶν ὁρατῶν ἥλιος· m. A. — 6) 130, 40 Πολιτείᾳ) Lib. VI. Pag. 509 B. — 7) 130, 41 ἔξωθεν ἔστι) ἔξωθέν ἐστι — 8) 130, 41 Πολιτικῷ) Pag. 288 E? — 9) 130, 44 δὲ) γὰρ B. — 10) 130, 45 συνῃρηκὼς) συνειρηκῶς B. — 11) 130, 50 Ἠρικεπαῖός) ἤρυκε † πρὸς B. Ericapaeus Tayl. Ἠρικαπαῖος Lobeck. Aglaoph. Pag. 490. Cf. 99, 9 ibique not. — 12) 130, 31 ὅδε) ὧδε A.

προσήκει φυλάττειν. ὡς γὰρ τὸ ὠὸν [1]) τὴν σπερματικὴν αἰτίαν τοῦ ζώου προείληφεν, οὕτως ὁ κρύφιος διάκοσμος ἑνοειδῶς περιέχει πᾶν τὸ νοητόν, καὶ ὡς τὸ ζῶον ἤδη διῃρημένως ἔχει ὅσα ἦν ἐν τῷ ὠῷ σπερματικῶς, οὕτω δὴ καὶ ὁ θεὸς ὅδε προάγει τὸ ἄρρητον καὶ ἄληπτον τῶν πρώτων | αἰτίων εἰς τὸ ἐμφα- 131
νές. περὶ μὲν τούτων ἀρκέσει καὶ ταῦτα πρὸς τὸ παρόν· εἰ δὲ ὡς τῶν ὁρατῶν πάντων ὁ κόσμος οὗτός ἐστι περιεκτικός, οὕτω τῶν νοητῶν ἐκεῖνος, ἄλλος δὲ ὁ τρόπος τῆς περιοχῆς, ὥσπερ εἴπομεν, καθ' ἑκάτερον, ἀλλ' ὅμως καὶ αὐτὸ τὸ ὁρατὸν τούτοις κατ' ἀναλογίαν ὑπάρχει τὴν πρὸς ἐκεῖνα. καὶ γὰρ ἐκείνοις ἄνωθεν ὁ Φάνης ἐπιλάμπων τὸ νοητὸν φῶς πάντας ὁρατοὺς ποιεῖ καὶ δείκνυσιν ἐξ ἀφανῶν τὰ πάντα γεννώμενα, καὶ τοῖς σώμασιν ὁ κόσμος διὰ τὰ τῶν ἀστέρων φῶτα παρέχεται τὸ ὁρατοῖς εἶναι. ἔτι τοίνυν καὶ ἐκεῖνο θαυμάσειεν ἄν τις τῆς τοῦ Πλάτωνος διδασκαλίας, ὅπως τὴν ἕνωσιν ἀσάλευτον τῶν νοητῶν φυλάττων [2]) ὅμως καὶ τὴν ἀμιγῆ [3]) καθαρότητα δίδωσιν αὐτοῖς. εἰ γὰρ οὕτως ἥνωτο πάντα ἀλλήλοις, ὡς σύγχυσιν εἶναι καὶ μὴ διαμένειν ἄχραντον τὴν ἰδιότητα τῶν ἑκάστων, οὐκ ἐνῆν ἐρωτᾶν, πρὸς ποῖον παράδειγμα γέγονε τὸ πᾶν· οὐ γάρ ἐστι τὸ ποῖον [4]) ἐν τοῖς συγκεχυμένοις. καὶ εἰ τοῦτον ἀπ' ἀλλήλων | διῄρητο B
τὸν τρόπον, ὡς μηδεμίαν εἶναι κοινωνίαν ἐν αὐτοῖς, οὐκ ἂν ἦν τὰ μὲν περιέχοντα, τὰ δὲ περιεχόμενα τῶν νοητῶν· τὸ γὰρ περιέχειν καὶ περιέχεσθαι τάξεώς ἐστι καὶ κοινωνίας δυνάμεων καὶ τῆς εἰς ἓν σπευδούσης τῶν δευτέρων ἁπάντων συμπνοίας. καὶ μὴν καὶ τὸ τὴν μὲν ἕνωσιν αὐτῶν ὑπάρχειν ἀπὸ τῆς οὐσίας, τὴν δὲ διάκρισιν ἀπὸ τῶν ἔξω προϊουσῶν ἐνεργειῶν διαφαίνεσθαι καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἴδιον ἔσται τῶν ἀσωμάτων καὶ ἀΰλων. αὐτὰ μὲν γὰρ καθ' ἑαυτὰ θεωροῦντες [5]) ἐν ἀλλήλοις εὑρήσει πάντα διὰ τὸ οἷον ὁμόχρουν αὐτῶν καὶ μάλιστα εἰ τὰς ἑνάδας αὐτῶν ἐθέλοι νοεῖν· ἐκ δὲ τῶν δευτέρων καὶ τῶν μετεχόντων τὴν ἀσύγχυτον αὐτῶν συλλογιζόμεθα φύσιν. πόθεν γὰρ ἡ τούτων διάκρισις, ἢ κατὰ [6]) τῶν ποιούντων ἀμιγῆ καθαρότητα; τὰ γὰρ συγκεχυμένα μετ' ἀλλήλων τοιούτων ἄλλων ἐστὶν ὑποστατικά.

Τῷ γὰρ τῶν νοουμένων καλλίστῳ, καὶ κατὰ πάντα τελείῳ, μάλιστα αὐτὸν [7]) ὁ θεὸς ὁμοιῶσαι βουληθείς, ζῶον ἓν ὁρατὸν πάντα ὅσα αὐτοῦ κατὰ φύσιν συγγενῆ ἐντὸς ἔχον ἑαυτοῦ συνέστησεν. **(Pag. 31 A.)**

Ὁ μὲν Ἀττικὸς [8]) ἐν τούτοις | ἠπόρησεν, εἰ καὶ ὁ δημιουργὸς ὑπὸ τοῦ νοη- C
τοῦ ζώου περιέχεται· δοκεῖ γάρ, εἰ μὲν περιέχοιτο, μὴ εἶναι τέλειος· τὰ γὰρ μερικὰ ζῶά, φησιν, ἀτελῆ, καὶ διὰ τοῦτο τὰ παραπλήσια αὐτοῖς οὐ καλά· εἰ

---

[1]) **130, 52** *ὠὸν*) *ἑνὸν* **B. (corr. Tayl.)** — [2]) **131, 7** *φυλάττων*) *φυλάτων* **B.** — [3]) **131, 7** *ἀμιγῆ*) *ἀμιγῆ* **A.** — [4]) **131, 9** *ποῖον*) **Malim** *ποιὸν* — [5]) **131, 14** *θεωροῦντες*) **Fort.** *θεωρῶν τις* — [6]) **131, 16** *κατὰ*) **Malim** *κατὰ τὴν* — [7]) **131, 18** *αὐτὸν*) *αὐτὸς* **A.** — [8]) **131, 19** *ἀττικός·* **m. A.**

δὲ μὴ περιέχοιτο, οὐ πάντων τῶν νοητῶν εἶναι τὸ αὐτοζῶον περιληπτικόν[1]· καὶ ἀπορήσας ἔθετο ῥᾳδίως ὑπὲρ τὸ αὐτοζῶον εἶναι τὸν δημιουργόν. τούτῳ δὲ ἀπ᾽ ἐναντίας[2]) ὁ Πορφύριος ὑφειμένην τῷ δημιουργῷ δίδωσι τάξιν παρὰ τὸ[3]) νοητόν· ψυχὴν γὰρ ὑπερουράνιον θέμενος τοῦ κόσμου ποιητικὴν ἐν τῷ νῷ τὸ παράδειγμα τίθεται τῶν γιγνομένων. μέσος δὲ ἀμφοῖν ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος[4]), συνάπτων καὶ ἑνίζων τῷ δημιουργῷ τὸ παράδειγμα διὰ τὴν ἕνωσιν τὴν τοῦ νοῦ πρὸς τὸ νοητόν. Ἀμέλιος[5]) δὲ τὸν μὲν[6]) δημιουργὸν εἰς ταὐτὸν ἄγει τῷ νοητῷ[7]), τοῖς δὲ οὕτω μετ᾽ ἐκεῖνον τεταγμένοις τὸν κατὰ τὸ ὂν ἀφωρισμένον. ὁ δὲ ἡμέτερος λόγος εἶναι μέν φησι τὸ αὐτοζῶον καὶ πρὸ τοῦ δημιουργοῦ καὶ ἐν τῷ δημιουργῷ καὶ μετὰ τὸν δημιουργόν· πρόεισι γὰρ ἐπὶ πᾶσαν τάξιν νοερὰν ὁλικήν τε καὶ μερικήν· αὐτόν τε τὸν δημιουργὸν εἰς ἑαυτόν τε ὁρᾶν καὶ τὰ
D πρὸ | αὐτοῦ· πρὸς γὰρ τὰ μετ᾽ αὐτὸν αὐτῷ θέμις οὐκ ἦν ἀποβλέπειν· καὶ ὁρῶντα πρὸς ἐκεῖνα πάντα παράγειν καὶ τὸ πᾶν ὡς πᾶν εἰκόνα ποιεῖν τοῦ νοητοῦ παντός· περιέχεσθαί γε μὴν[8]) ὑπὸ τοῦ νοητοῦ κατὰ τὴν αἰτίαν τὴν ἐκεῖ τῶν νοερῶν θεῶν, οὐχ ὡς μόριον αὐτοῦ καὶ εἶδος ἕν, ἀλλ᾽ ὡς δευτέραν τάξιν ἐν τῇ πρὸ αὐτῆς. ἄλλως γὰρ[9]) ὁ θεῖος νοῦς λέγεται περιεκτικὸς τῶν εἰδῶν, ἄλλως τῶν μερικῶν νόων. τούτων μὲν γὰρ ἕκαστος πάντα ἐστὶν αὐτοτελῶς, ἐκείνων δὲ ἕκαστον ἥνωται μὲν τῶν ἄλλων[10]) εἴδεσιν, πάντα δὲ οὐκ ἔστιν. αὐτὸ γὰρ ἕκαστόν ἐστι τὴν οἰκείαν ἰδιότητα σῶζον ἀμιγῆ καὶ ἀσύγχυτον[11]). κατὰ δὴ τὸν αὐτὸν λόγον ἄλλως ἐν τῷ νοητῷ νῷ περιέχεται τὰ νοητὰ τὰ ἐν αὐτῷ ὄντα, ἄλλως αἱ νοεραὶ τάξεις ἀπ᾽ αὐτοῦ προελθοῦσαι. καὶ γὰρ τούτων ἑκάστην αὐτοτελῆ[12]) οὖσαν φαίης ἂν ἐν τῷ παντελεῖ περιέχεσθαι ζώῳ. πάντ᾽ οὖν ἐστι καὶ ἐν τῷ δημιουργῷ ὅσαπερ ἐν τῷ παραδείγματι, καὶ πρὸς ἐκεῖνο ποιῶν τὸν κόσμον καὶ πρὸς ἑαυτὸν ποιεῖ. παντότης δὲ ἄλλη μὲν ἡ νοητή, ἄλλη δὲ ἡ νοερά. καὶ γὰρ ἡ τετρὰς[13]) πάντα εἶχεν ἐν
E ἑαυτῇ[14]) καὶ ἡ δεκάς, | ἀλλ᾽ ἡ μὲν ἡνωμένως, ἡ δὲ διῃρημένως, καὶ ἡ δεκὰς ἅπαντα[15]) ἔχει ὅσαπερ ἡ τετράς, ἀλλὰ τῷ[16]) διῃρημένως ἔχειν ἀτελεστέρα τῆς τετράδος ἐστίν. τὸ[17]) γὰρ ἐγγυτέρω τῆς μονάδος τελειότερον, καὶ ὅσῳ τὸ ποσὸν ἔλαττον, τοσούτῳ[18]) μείζων ἡ δύναμις· ὥστε καὶ ὁ δημιουργὸς πάντα ἔχων ὅσα τὸ νοητὸν ζῶον ὅμως ὑφειμένην ἔχει τὴν παντότητα τῆς νοητῆς.

---

[1]) **131, 22** *περιληπτικόν*) *περιληπτικώτερον*, quod nescio quomodo Tayl. sine offensione tulerit. Vertit autem animal itself will not be more comprehensive than all intelligibles. — [2]) **131, 23** *ἀπ᾽ ἐναντίας*) *ἀπεναντίας* A. *πορφύριος*· m. A. — [3]) **131, 24** *τὸ*) *τὸν* — [4]) **131, 25** *Ἰάμβλιχος*· m. A. — [5]) **131, 26** *ἀμέλιος*· m. A. — [6]) **131, 26** *τὸν μὲν δημιουργὸν*) *τῷ μὲν τὸν δημιουργὸν* B. *τῷ μὲν τὸν μὲν δημιουργὸν* A. *τῷ μέντοι δημιουργῷ* coni. Tayl. — [7]) **131, 26** *τῷ νοητῷ*) *τὸν νοητὸν* B et, sup. *ῷ—ῷ*, A. — [8]) **131, 31** *πῶς περιέχεται τὸ νοερὸν ἐν τῷ νοητῷ*. m. A. — [9]) **131, 33** *γὰρ*) *γὰρ καὶ* B. — [10]) **131, 34** *τῶν ἄλλων*) *τοῖς ἄλλοις* coni. Tayl. Fort. *τοῖς τῶν ἄλλων* — [11]) **131, 35** *ἀσύγχυτον*) *ἀσύγχητον* B. — [12]) **131, 37** *αὐτοτελῆ*) *αὐτοτελεῖ* B. — [13]) **131, 39** *τετράς*· | *δεκάς*· m. A. — [14]) **131, 39** *ἑαυτῇ*) *αὐτῇ* B. — [15]) **131, 40** *ἅπαντα*) *εἰ πάντα* B. — [16]) **131, 40** *τῷ*) *τὸ* A. — [17]) **131, 41** *ἐστίν. τὸ*) *ἐστί. τῷ* B. — [18]) **131, 42** *τοσούτῳ*) *τοσούτων* B.

συνελόντες οὖν εἴπωμεν [1]), ὅτι τῆς περιοχῆς οὔσης διττῆς, τῆς μὲν ὡς ἐν ὁλότητι τῶν μερῶν, τῆς δὲ ὡς ἐν αἰτίᾳ τῶν αἰτιατῶν, νῦν ὁ Πλάτων τὴν ἑτέραν παρέλαβεν ἐν ὅλῳ τῷ αὐτοζώῳ περιέχεσθαι λέγων ὡς μέρη γένη τε καὶ εἴδη τῶν ζώων, ἃ δὴ πάντα πρὸς τὸ ὅλον ἀτελῆ προσείρηκεν, ὁ δὲ δημιουργὸς προῆλθε μὲν ὡς ἀπ' αἰτίας [2]) ἐκεῖθεν, ἔχει δὲ πάντα καὶ αὐτὸς νοερῶς. περιέχεται [3]) οὖν ὁ δημιουργὸς ὑπὸ [4]) τοῦ νοητοῦ ζώου κατὰ τὸν τῆς αἰτίας λόγον, καὶ οὐχ οὕτω περιέχεται, ὡς μέρος, ὥστε καὶ ἀτελής. διὰ τοῦτο καὶ ὁ Τίμαιος οὕτω πως λέγει· τὰ γὰρ νοητὰ ζῶα πάντα ἐκεῖνο ἐν ἑαυτῷ περιλαβὸν ἔχει. καὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς ταῦτα τὰ ὡς μέρη περιεχόμενα ἐν ἑαυτῷ ἐστὶν, ἀνεκφοίτητα μείναντα | τῆς οἰκείας ὁλότητος καὶ συμπληροῦντα ἐκείνην F
ὡς ὅλην οὖσαν οὐ τὸ πρὸ τῶν μερῶν, ἀλλὰ τὸ ἐκ τῶν μερῶν. ταῦτα μὲν πρὸς τὴν ἀπορίαν· ἐκεῖνό γε μὴν ἐπὶ τούτοις καθορᾶν ἄξιον, ὅπως ὁ Πλάτων θαυμαστῶς ποτὲ μὲν ἡμῖν γνωρίμως ἀπὸ τῶν εἰκόνων ἐπὶ τὰ παραδείγματα μέτεισι, ποτὲ δὲ ἀπὸ τῶν παραδειγμάτων ἐπὶ τὰς εἰκόνας, ἅμα μὲν τὴν συνέχειαν τῶν πραγμάτων, ἅμα δὲ τὰς προόδους αὐτῶν καὶ τὰς ἐπιστροφὰς ἐνδεικνύμενος. ὅτε μὲν [5]) γὰρ ἔλεγεν, ὅτι καθάπερ ὁ κόσμος ἡμᾶς περιείληφεν, οὕτω | τὰ 132
νοητὰ ζῶα περιλαβὸν ἔχει τὸ αὐτοζῷον, ἀπὸ τούτων ἐπὶ τὰ αἴτια αὐτῶν ἀνέτρεχεν· ὅτε δὲ, ὅτι τῷ καλλίστῳ τῶν νοουμένων ὁμοιῶσαι βουληθεὶς τὸν κόσμον ὁ θεὸς πάντων αὐτὸν ἀπειργάσατο περιληπτικὸν, ἀπὸ τῶν αἰτίων ἐπὶ τὰ ἐξ αὐτῶν μεταβαίνειν ἐθέλοι [6]) τὴν πρόοδον τῶν δευτέρων μιμούμενος. ποδηγεῖται δὲ πρὸς τὴν τοιαύτην μετάβασιν διὰ τῆς ἀναλογίας. ὃν γὰρ ἔχει λόγον τὰ ἀποτελέσματα πρὸς ἄλληλα, τοῦτον καὶ τὰ παραδείγματα αὐτῶν, τό τε ὁλικώτερον καὶ μερικώτερον ἐν ἀμφοτέροις κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὑφέστηκεν. ἀλλὰ [7]) διὰ τί τῶν νοουμένων κάλλιστον εἶπε τὸ αὐτοζῷον καίτοι πέρας ὂν τῶν νοητῶν; ἢ [8]) καὶ εἰ πρὸ αὐτοῦ νοηταὶ τάξεις εἰσὶν, ἀλλ' ἐκείνων ὑφεῖται τὸ κάλλιστον. οὐ γὰρ μετέχουσι τοῦ κάλλους, ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἐστὶν ἡ καλοποιὸς αἰτία καὶ τὸ πρώτιστον κάλλος καὶ ἡ καλλονή. διὸ καὶ παρ' Ὀρφεῖ [9]) κατὰ ταύτην τὴν τάξιν νοερῶς ἐκφαίνεται, καὶ ὡς τοῦ κάλλους ἤδη προόντος [10]) ἐν τοῖς νοητοῖς τοῖς πρώτοις ἡνωμένως | καὶ συνεχῶς ὁ Φάνης περικαλλέος [11]) Αἰθέρος υἱὸς B
ὀνομάζεται καὶ ἁβρὸς Ἔρως, ὅτι δὴ τῆς [12]) κρυφίου καὶ ἀρρήτου καλλονῆς πρῶτος οὗτος ὁ θεὸς πεπλήρωται. διὸ καὶ κάλλιστος ὀνομάζεται, τῶν μετεχόντων τὸ πρώτιστον ὂν, καὶ εἰ πάντα τὰ νοητὰ ἥνωται ἀλλήλοις. οὐ γὰρ δεῖ διαιρεῖν αὐτὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἀπ' ἀλλήλων, ὃν [13]) τὰς νοερὰς τάξεις, ἀλλὰ μίαν αὐτῶν καὶ ἀδιαίρετον τὴν ἕνωσιν θεωρεῖν. λέγεται μὲν οὖν καὶ ταῦτα κα-

---

[1]) 131, 43 *εἴπωμεν*) *εἴπομεν* A. — [2]) 131, 46 *ἀπ' αἰτίας*) *ἀπαιτίας* A. — [3]) 131, 46 *πῶς περιέχεται ὁ δημιουργὸς ὑπὸ τοῦ αὐτοζώου*: m. A. — [4]) 131, 47 *ὑπὸ*) *ἀπὸ* B. — [5]) 131, 54 *μὲν*) om. A. — [6]) 132, 3 *ἐθέλοι*) Immo *ἐθέλει* — [7]) 132, 6 *ἀπορία·* m. A. — [8]) 132, 7 *λύσις* m. A. — [9]) 132, 8 *ὀρφεύς·* m. A. — [10]) 132, 9 *προόντος*) *προϊόντος* A. — [11]) 132, 10 *περικαλλέος*) *περι κάλλεος* B. — [12]) 132, 10 *τῆς*) *τοῦ* B. — [13]) 132, 12 *ἀπ' ἀλλήλων, ὃν*) *ἀπαλλήλων ὂν* A.

λῶς· τὸ δὲ συνεκτικώτατόν[1]) ἐστιν, ὅτι τὸ αὐτοζῶον κάλλιστον εἶπεν εἶναι τῶν νοουμένων οὐχὶ πάντων ἁπλῶς, ἀλλὰ ζώων. πρὸς γὰρ τὰ μερικώτερα ζῶα τὸ παντελὲς παραβάλλων εἶπεν αὐτὸ κάλλιστον ἁπάντων τῶν νοητῶν ζώων· ὥστε εἴ τι κρεῖττόν[2]) ἐστι τῆς ζώου φύσεως, οὐδὲν πρὸς τὸν παρόντα λόγον. εἶναι δέ τι τοιοῦτον ἀναγκαῖον, διότι τὸ ὂν ἁπλούστερον καὶ τῆς τοῦ[3]) ζώου φύσεως καὶ τὸ αὐτοκαλὸν, ὅθεν ἐστὶ καὶ ἐν μὴ ζώοις. καὶ μὴν καὶ τὴν ὁμοίωσιν πάνυ φασὶν οἰκείως αὐτῷ παρειλῆφθαι[4]). πολλαχοῦ μὲν γὰρ αὐτὸς ὁ Πλάτων ἀμφιβάλλει, τίς ὁ τρόπος τῆς μεθέξεως, εἴτε παρόντων ἐκείνων τούτοις
C εἴτε ἄλλως κοινωνούντων, | οὐκ ἀμφιβάλλων τοῦτό γε, τὸ ὁμοίωσιν εἶναι τὴν ποιήσασαν εἰκόνα τοῦ νοητοῦ τὸν ὁρατὸν κόσμον. οἱ δὲ διαιροῦντές φασιν, ὅτι τῶν μὲν φυσικῶν εἰδῶν μετέχει τὸ αἰσθητὸν ὡς τυπούμενον, τῶν δὲ ψυχικῶν ἐμφάσεις ὑποδέχεται, τῶν δὲ νοητῶν ὁμοιώσεις· ὥστε ἐπεὶ περὶ τῶν νοητῶν παραδειγμάτων ὁ λόγος, εἰκότως τὴν ὁμοίωσιν, ὥς φασι, παρέλαβεν ὁ Πλάτων. ἔτι ζῶον μέν ἐστιν ὁ κόσμος ὡς εἰκὼν τούτου τοῦ νοητοῦ ζώου καὶ τῆς παντότητος τῆς νοητῆς, ὁρατὸν δὲ ὡς ὁμοιούμενον τῷ φανῷ τοῦ παραδείγματος. ὃ γάρ ἐστιν[5]) ὁ ἐκεῖ χρὼς[6]), τοῦτό ἐστι τὸ ἐνταῦθα ὁρατόν· Θαύμαζον καθορῶντες ἐν αἰθέρι[7]) φέγγος ἄελπτον[8])· Τοῖον[9]) ἀπέστιλβε χροὸς[10]) ἀθανάτοιο Φάνητος· πάντα δὲ τὰ συγγενῆ περιέχον, ὅτι τῶν αἰσθητῶν περιληπτικὸν ἁπάντων. τό γε μὴν κατὰ φύσιν πρόσκειται πάνυ θαυμαστῶς, ἐνδεικνύμενον, ὅτι τῶν ἐν τῷ[11]) κόσμῳ τὰ νοητὰ παραδείγματά ἐστι τῶν κατὰ φύσιν, ἀλλ' οὐ τῶν παρὰ φύσιν, ὥς τινες εἰώθασι λέγειν τῶν Πλατωνικῶν. ὅλως γὰρ τὰ ἐγκόσμια διαιροῦντες[12]) εἴς τε τὰ κατὰ φύσιν καὶ εἰς τὰ παρὰ φύσιν καὶ εἰς τὰ καθόλου καὶ εἰς[13]) τὰ μερικὰ καὶ εἰς
D τὰς οὐσίας καὶ εἰς[14]) τὰ συμβεβηκότα | τῶν μὲν κρειττόνων ἀεὶ τὰς εἰδητικὰς[15]) αἰτίας ἀπολείψομεν, τῶν δὲ χειρόνων οὐδαμῶς. τὸ γὰρ ἐκεῖθεν γεννώμενον[16]) διὰ φύσεως πρόεισιν. εἰ δὲ τοῦτο κατὰ[17]) φύσιν ἐστὶ καὶ τὸ παρὰ φύσιν, καὶ τὸ ἐκεῖθεν γεννώμενον[18]) ὅλον τι καὶ ἀΐδιόν ἐστιν. εἰ γὰρ μὴ, δυοῖν θάτερον, ἢ τὰ ἐνδεχόμενα οὐκ ἔσται, ἢ τῶν εἰδῶν τὰ μὲν ἀναγκαίως ποιή-

---

[1]) 132, 14 *συνεκτικώτατον*) Tayl. coni. *συνοπτικώτατον*, quod minus aptum videtur. Illud est maxime rem causamque continens. — [2]) 132, 16 *κρεῖττόν*) *κρεῖτόν* B. — [3]) 132, 17 *τοῦ*) om. B. — [4]) 132, 18 *παρειλῆφθαι*) *παραλεῖφθαι* B. — [5]) 132, 24 *ὃ γάρ ἐστιν*) *ὁ γάρ ἐστι* B. — [6]) 132, 25 *χρώς*) *χρῶς* — [7]) 132, 25 *αἰθέρι*) *αἰθέρει* A. — [8]) 132, 25 *ἄελπτον*) *ἄελπον* B. (corr. Steph. π. φ. Pag. 87.) — [9]) 132, 25 *Τοῖον*) *τὸ ὂν*— Tayl. coni. *τῷ μὲν*, quod sensu caret. Cf. Bentl. Opusc. Pag. 455 Lips. — [10]) 132, 26 *χροὸς*) *χρόως* cum *ο* super *ω* A. *χρόος* B. — corr. Steph. — [11]) 132, 27 *πρόσκειται — ἐν τῷ*) Horum octo loco B duo tantum *ἀλλ' οὐ* habet perperam huc ex infra scriptis *κατὰ φύσιν, ἀλλ' οὐ* relata. — [12]) 132, 28 *διαιροῦντες*) *θεωροῦντες* A. *ὅτι τῶν κατὰ φύσιν, καὶ τῶν ὅλων καὶ τῶν οὐσιῶν μόνον εἰσὶ τὰ παραδείγματα*: m. A. — [13]) 132, 29 *εἰς*) om. B. — [14]) 132, 29 *εἰς*) om. B. — [15]) 132, 30 *εἰδητικὰς*) *εἰδιτικὰς* B. — [16]) 132, 30 *γεννώμενον*) *γενόμενον* B. — [17]) 132, 31 *κατὰ*) Fort. *τὸ κατὰ* — [18]) 132, 31 *γεννώμενον*) *γενόμενον* B.

σει, τὰ δὲ ἐνδέχεται καὶ ποιῆσαι, ἐνδέχεται δὲ καὶ μὴ ποιῆσαι[1]). καὶ τρίτον πᾶν τὸ ἐκεῖθεν προϊὸν οὐσία ἐστίν. ἐπεὶ γὰρ αὐτῷ τῷ[2]) εἶναι ποιεῖ, οὐσιῶν ἐστὶ παρεκτικὸν ἕκαστον. γελοῖον γὰρ τὴν μὲν μερικὴν φύσιν οὐσιοποιὸν[3]) λέγειν, τὸ δὲ νοητὸν εἶδος συμβεβηκότος ἑνὸς[4]) ὑποστατικόν. ταῦτα μὲν οὖν διὰ πλειόνων ἐν ἑτέροις[5]) ἐξητήσαμεν[6])· συγγενῆ δὲ τοῦ κόσμου τὰ ἐν αὐτῷ, διότι πάντα κατὰ τὰς νοητὰς αἰτίας ὑφίσταται. δοκεῖ[7]) δὲ καὶ ὁρισμὸν ἐνταῦθα συστήσασθαι τοῦ κόσμου, ζῷον ἓν ὁρατόν, πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ζῷα περιειληφός[8]). ζῷον γὰρ καὶ τὸ νοητὸν ἕν, ἀλλ' οὐχ ὁρατόν· ζῷον δὲ ἓν ὁρατὸν καὶ ὁ ἥλιος καὶ τῶν μοναδικῶν ἕκαστον, ἀλλ' οὐ πάντα τὰ ἄλλα περιλαβόν· ὥστε δῆλον, ὡς ὁ τοῦ παντὸς ἀποδίδοται λόγος. ἀλλ' ἐπὶ τὴν τοῦ Πλάτωνος | λέξιν τὸν λόγον προάγωμεν. E

Πότερον οὖν ὀρθῶς[9]) ἕνα οὐρανὸν προσειρήκαμεν, ἢ πολλοὺς καὶ ἀπείρους λέγειν ἦν ὀρθότερον. (Pag. 31 A.)

Ἔχει μὲν καὶ λογογραφικὴν ἀκολουθίαν τοῦτο τὸ πρόβλημα μετὰ τὰ νῦν[10]) εἰρημένα· διότι γὰρ ὡρίσατο τὸν κόσμον ζῷον ἓν ὁρατὸν πάντα ὅσα αὐτοῦ ζῷα συγγενῆ κατὰ φύσιν[11]) ἐντὸς περιέχον, ἔδει τοῦτο αὐτὸ φροντίδος ἀξιῶσαι καὶ ὑπομνήσεως, εἰ ἔστιν ἕν τι ὁ κόσμος, ἢ οὔ· καὶ γὰρ τῶν φυσικῶν οἱ μὲν αὐτὸν ἕνα ποιοῦσιν, οἱ δὲ πολλούς, οἱ δὲ οὐ πολλοὺς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπείρους· ἔχει δὲ καὶ τὴν ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων συνέχειαν τὸ σκέμμα τοῦτο πρὸς τοὺς εἰρημένους λόγους· ἐπεὶ καὶ ὁ κόσμος δέδεικται εἰκὼν τοῦ αὐτοζῴου, ζῷον ἔμψυχον ἔννουν, ἔδει κορυφὴν ἐπιθεῖναι τῷ περὶ αὐτοῦ λόγῳ δείξαντας, ὅτι καὶ εἷς ἐστίν. οὕτω γὰρ ἂν δειχθείη καὶ θεός, μετασχὼν τῆς ὑπὲρ νοῦν ἑνάδος. οὔτε γὰρ εἰκόνα μόνον αὐτὸν εἰπεῖν ἦν δυνατόν, ὅτι καὶ αἱ[12]) ἄλλαι εἰκόνες εἰσίν, αἱ μὲν ἐκ φύσεως, αἱ δὲ ἐκ τέχνης ἀπειργασμέναι, οὔτε ζῷον, ὅτι καὶ μερικῶν ἐστι ζῴων πλῆθος, οὔτε ἔμψυχον· καὶ γὰρ ἄνθρωπος εἰκών ἐστι καὶ ζῷον ἔμψυχον· οὔτε ἔννουν· | ζῷον γὰρ ἔμψυχον ἔννουν καὶ δαίμων ἐστὶ καὶ ὁ ἄγγελος· ἀλλ' ὃ μάλιστα καὶ F πρώτως προσήκει τοῖς θείοις, τοῦτο πρότερον μὲν ἄρρητον εἴασε δι' ἣν εἴπομεν αἰτίαν, νῦν δὲ προσέθηκε, τὸ ἓν καὶ τὴν μόνωσιν. πᾶν γὰρ ὅπερ ἂν ᾖ μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ, θεῖόν ἐστιν, ὡς εἰκόνα θέμις εἰπεῖν τοῦ ἑνός. θεῖον δὲ λέγω καὶ ὅσον ἀγγελικὸν καὶ ὅσον δαιμόνιον καὶ ὁπόσον ἐν ψυχαῖς μερικαῖς. καὶ γὰρ τούτων ἕκαστον θεῖον, καθόσον[13]) εἰς τὸν οἰκεῖον ἀνῆπται θεόν, καὶ τούτων ἕκαστον μοναδικόν· ὅσα δὲ μὴ[14]) μοναδικά, γένεσιν ἔχει καὶ φθορὰν |

---

[1]) **132, 33** *ἐνδέχεται δὲ καὶ μὴ ποιῆσαι) καὶ μὴ ποιῆσαι* B. *ἐνδέχεται δὲ καὶ μὴ* A. — [2]) **132, 34** *αὐτῷ τῷ) αὐτὸ τὸ* B. — [3]) **132, 34** *οὐσιοποιὸν) οὐσιωποιὸν* B. — [4]) **132, 35** *ἑνὸς)* Tayl. coni. *εἶναι*, imperite. *ἓν* h. l. est unum aliquod, unum de multis. — [5]) **132, 35** *ἑτέροις) ἑταίροις* B. *ἑκατέροις* A. — [6]) **132, 35** *ἐξητήσαμεν) ἐξητήσαμεν* — Proclus *ἐξητάσαμεν* debuit. — [7]) **132, 36** *δοκεῖ) δωκεῖ* B. *τοῦ κόσμου ὁρισμός·* m. A. — [8]) **132, 37** *περιειληφός) περιειληφώς* A. — [9]) **132, 40** *ὀρθῶς)* om. B. — [10]) **132, 41** *νῦν) νοῦ* B. (corr. Tayl.) — [11]) **132, 42** *κατὰ φύσιν) καταφύσιν* A. — [12]) **132, 48** *αἱ)* delendum videtur. — [13]) **132, 53** *καθόσον) καθ' ὅσον* A. — [14]) **132, 54** *μὴ) μὲν* B, in quo Tayl. non offendit.

133 καὶ εἰς τὴν θνητὴν ἀπέωσται[1]) φύσιν, τὴν ἀντίθετον πρὸς τὸ θεῖον ἅπαν. συνήρτηται ἄρα τὸ πρόβλημα τοῦτο τοῖς προειρημένοις. ἐπειδὴ γὰρ τὸ παράδειγμα τοῦ παντός ἐστι μὲν θεός, ἔστι δὲ καὶ νοητὸν, ἔστι δὲ καὶ ζωῆς χορηγὸν, ἔστι δὲ καὶ νοῦς, κατὰ μὲν τὸ ἐν αὐτῷ θεῖον ἕνα ποιεῖ τὸν κόσμον, κατὰ δὲ τὸ ἓν καὶ τὸ νοητὸν αἰσθητὸν, κατὰ δὲ τὸ ἓν καὶ τὸ νοητὸν καὶ τὴν ζωὴν ἔμψυχον καὶ ζῶον, κατὰ δὲ ταῦτα πάντα καὶ τὸν νοῦν ἔννουν. καὶ γὰρ πρὸ τῶν ἄλλων ἡ ἕνωσις παραγίνεται καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἐνεργεῖ τὸ ζῶον καὶ μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ μετὰ τοῦ νοῦ καὶ πρὸ τοῦ νοῦ γεννᾷ καὶ πρόεισιν ἡ τῆς ζωῆς δόσις. λάβοις δ' ἂν ἔκ τε τῶν νυνὶ δεικνυμένων καὶ τῶν ἔμπροσθεν ἀποδεδειγμένων, ὅτι ἅμα καὶ ἑνιαῖόν ἐστι τὸ παράδειγμα τοῦ παντὸς καὶ τὸ ὅλον πλῆθος τῶν νοητῶν, καὶ οὔτε ἡ ἁπλότης αὐτοῦ ἀπλήθυντος οὔτε τὸ πλῆθος διῃρημένον, ἀλλ' ὁμοῦ συνεφεστὸς
B ἔχει τῷ ἑνὶ τὸ παντοδαπὸν καὶ τῷ παντελεῖ τὸ μοναδικὸν | καὶ τῷ πολυειδεῖ τὸ μονοειδές. διότι μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ πρόεισιν, ἑνίζεται, διότι δὲ καὶ τὸν[2]) τῶν νοητῶν ἰδεῶν[3]) ἐν ἑαυτῷ προεστήσατο διάκοσμον, παντελές ἐστι, καὶ ὡς μὲν ἄπειρον τὸ πλῆθος ἐκφαίνει τῶν νοητῶν, ὡς δὲ τῷ πέρατι συνεχόμενον μονογενές ἐστι, καὶ ὡς μὲν ἐκ τοῦ ἑνὸς ὄντος προελθὸν βούλεται μονάδος ἔχειν καὶ αὐτὸ λόγον, ὡς δὲ τρίτον ἀπ' ἐκείνου πάντας τοὺς νοητοὺς προάγει θεοὺς ἐν ἑαυτῷ καὶ διὰ τοῦτο δέδεικται παντελές. ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ πλέον καὶ προϊόντες ἀναπτύξομεν· περὶ δὲ τῆς λέξεως ἀμφισβητοῦσιν οἱ ἐξηγηταί. τοῖς μὲν γὰρ δοκεῖ δύο εἶναι τὰ διαιρούμενα νῦν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος, τό τε ἓν καὶ τὸ πλῆθος πᾶν, καὶ μαρτυρεῖν αὐτοῖς φαίνεται καὶ τὸ πότερον, ἐπὶ δύο πραγμάτων ταττόμενον ὑπὸ τῶν παλαιῶν· τοῖς δὲ τρία εἶναι τὰ διαιρούμενα καταφαίνεται, τὸ ἓν, τὸ πεπερασμένον πλῆθος καὶ τὸ ἄπειρον. καὶ εἰσὶ ταύτης προστάται τῆς ἐξηγήσεως Πορφύριός τε καὶ Ἰάμβλιχος[4]), κατά τε τὰ πράγματα λέγοντες εὖ καὶ κατὰ τὴν τοῦ Πλάτωνος διδασκαλίαν. μικρὸν γὰρ ὕστερον δύο
C μὲν ἀναιρήσει, | καταλείψει[5]) δὲ ἓν ἐκ τῆς διαιρέσεως. ἐκ δὲ τριῶν γίγνεται[6]) δυοῖν ἀναίρεσις, ἑνὸς δὲ θέσις, ἀλλ' οὐκ ἐκ δυοῖν μόνοιν. δοκεῖ μὴν[7]) αὐτοῖς ἀντιφθέγγεσθαι τὸ πότερον[8]), θεραπευτέον δὴ καὶ τοῦτο λέγοντας ἢ τῷ ἆρ' οὖν τὸ πότερον σημαίνειν ταὐτόν· πολλάκις γὰρ καὶ οὕτω[9]) παραλαμβάνεται πρὸς τῶν παλαιῶν· ἢ ἐνδεῖν τῷ λόγῳ τὸ ἢ οὔ, καὶ εἶναι τὸ αὐτοτελὲς πότερον ὀρθῶς ἕνα οὐρανὸν προσειρήκαμεν, ἢ οὔ; καὶ εἰ μὴ τοῦτο, πότερον πολλοὺς, ἢ ἀπείρους; ταῦτα δὲ καὶ[10]) διὰ συντομίαν παρεικέναι τὸν Πλάτωνα. τάχα δὲ οὐδὲ τὸ παραλιπεῖν[11]) τὸ πολὺ καὶ πεπερασμένον φαίης ἂν ἀπὸ σκοποῦ γεγονέναι παρ' αὐτοῦ. τὸ γὰρ τόσους[12]) ἢ τόσους λέγειν ἀποκληρωτικόν

---

1) 133, 1 *ἀπέωσται*) *ἀπέωσαι* B. — 2) 133, 10 *τὸν*) *τὸ* A. om. B. — 3) 133, 11 *ἰδεῶν*) *εἰδεῶν* A. — 4) 133, 18 *πορφύριος* | *Ἰάμβλιχος·* m. A. — 5) 133, 20 *καταλείψει*) *καταλήψει* B. — 6) 133, 20 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — 7) 133, 21 *μὴν*) *μὲν* A. — 8) 133, 21 *πότερον*) *πρότερον* B. (corr. Tayl.) — 9) 133, 22 *καὶ οὕτω*) *οὕτως* B. — 10) 133, 24 *ταῦτα δὲ καὶ*) om. B, neque desideravit Tayl. — 11) 133, 24 *παραλιπεῖν*) *παραλίπον* B. *παραλίπειν* A. — 12) 133, 25 *τόσους*) *πόσους* B, quod vitiosum esse Tayl. non sensit,

ἐστι, καὶ ὥσπερ ἐν ὅσοις τὸ παράδειγμα μὴ μοναδικόν ἐστιν, ὡς ἑνὸς αἴτιον, ἄπειρα τὰ γιγνόμενα, τοῦτον[1]) τὸν τρόπον καὶ κόσμους ἀπείρους εἶναι πιθανὸν, εἴπερ μὴ εἷς. τὸ γὰρ κενὸν ἄπειρον ὂν ἀπείρων ἔσται κόσμων δεκτικόν.

Ἕνα, εἴπερ κατὰ τὸ παράδειγμα δεδημιουργημένος ἔσται. (Pag. 31 A.)

Πάλιν ἑαυτῷ συμφώνως πρὸ τῶν ἀποδείξεων ἀνεφθέγξατο τὸ[2]) σύμπαν, λύων τὴν ἀπορίαν πρὸ τῆς πίστεως. | τῷ[3]) γὰρ ἕνα τὸ[4]) γέγονε καὶ τὸ[5]) D ἀγαθὸς ἦν ἀνάλογον προηγόρευται, καὶ ἡ ἐπ' αὐτῷ κατὰ τρόπον ἀπόδειξις. αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἀπορῶν, αὐτὸς ὁ λύων, αὐτὸς ὁ ἀποδεικνὺς, διὰ μὲν τῆς ἀπορίας[6]) ἐπιστρέφων εἰς νοῦν, διὰ δὲ τῆς συντόμου λύσεως κατὰ νοῦν ἐνεργῶν· ἡ γὰρ ἐν ἑνὶ τὸ πᾶν περιλαμβάνουσα φωνὴ τῆς νοερᾶς ἐστιν ἐπιβολῆς εἰκών· διὰ δὲ τῆς ἀποδείξεως εἰς διάνοιαν ἀπὸ νοῦ κατιών· πᾶς γὰρ ὁ ἀποδεικνὺς ἀπὸ νοῦ λαμβάνει τὰς ἀρχὰς, νοῦς δὲ ᾧ τοὺς ὅρους γινώσκομέν[7]), φησιν Ἀριστοτέλης, ἁπλαῖς ἐπιβολαῖς τὰ ὄντα γινώσκοντες. τοιοῦτον μὲν οὖν διὰ παντὸς τὸ τῶν λόγων εἶδος· φέρε δὲ, εἰ δοκεῖ, πρὸ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων τὸν συλλογισμὸν ἐκθέμενοι τὴν περὶ αὐτῶν θεωρήσωμεν ἀλήθειαν. ἔστι δὴ οὖν ὁ σύμπας λόγος τοιοῦτος· εἰ ὁ κόσμος κατὰ τὸ παράδειγμα γέγονε καὶ τὸ παράδειγμα ἕν ἐστιν[8]) ἀλλὰ μὴν τὸ ἡγούμενον· τὸ ἄρα ἑπόμενον. ὅτι μὲν οὖν ὁ κόσμος κατὰ τὸ παράδειγμα γέγονεν, εἴρηται πρότερον καὶ ὑπέμνησται παρά τε αὐτοῦ καὶ ἡμῶν· ὅτι δὲ ἕν ἐστι τὸ παράδειγμα καὶ μοναδικὸν, ὑπομνήσει καὶ αὐτὸς προϊών· λείπεται | δὴ[9]) τῆς προσλήψεως ἀληθοῦς οὔσης τὸ συνημμένον[10]) κατιδεῖν ὅπως ἀληθές. φημὶ[11]) τοίνυν, ὅτι τὸν κόσμον, εἴπερ μεμίμηται μάλιστα καὶ ἀκριβῶς τὸ παράδειγμα, δεῖ πάντα μιμεῖσθαι καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ. εἰ δὲ τὰ μὲν μιμοῖτο[12]), τὰ δὲ μὴ, τινὸς[13]) ἔσται παράδειγμα ὅλον[14]). αὐτῷ γὰρ τῷ εἶναι ποιοῦν ὅλου ἑαυτοῦ ποιεῖ τινὰ εἰκόνα. τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος τὸ πρὸς ὅλον αὐτὸ γεγονὸς μοναδικόν ἐστιν, ἀΐδιόν ἐστι, ζῶόν ἐστιν. ὡς γὰρ ὁ τὸν Σωκράτην μιμούμενος ὅλον τὴν σύμπασαν αὐτοῦ ζωὴν ἀναμάττεται, τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ὁ τὸ αὐτοζῶον ὑποτυπωσάμενος κόσμος πάντα τὰ ἐν αὐτῷ μιμήσεται καθ' ὅσον[15]) πέφυκεν, αἰσθητῶς πάντα ἔχων ὅσα E

---

neque quid *ἀποκληρωτικὸν* significet, assecutus est. Vertit For to say how many, or so many, is to speak in a way that gives completion to what is said. Proclus certum numerum ponere temerarium pronuntiat. Cf. Schneideri Lex. — [1]) 133, 27 *τοῦτον*) *τοῦτο* B. — [2]) 133, 29 *τὸ*) om. B. — [3]) 133, 30 *τῷ*) *τὸ* B. — [4]) 133, 30 *τὸ*) *τῷ* B. — [5]) 133, 30 *τὸ*) Tayl. coni. *τῷ*, quod in vulgata necessarium erat. — [6]) 133, 31 *ἀπορίας*) *ἀπειρίας* A. — [7]) 133, 34 *γινώσκομέν*) *γινώσκωμέν* B. *ἀριστοτέλης* m. A. — [8]) 133, 37 *ἕν ἐστιν*) *ἔνεστιν* B. Post hoc excidit conclusio, neque id fefellit Taylorum. — [9]) 133, 40 *δὴ*) *οὖν* B. — [10]) 133, 40 *συνημμένον*) *συνειμμένον* A. — [11]) 133, 40 *φημὶ*) *φήσιν* B. — [12]) 133, 42 *μιμοῖτο*) *μιμεῖτο* A. — [13]) 133, 42 *τινὸς*) *τίνος* — [14]) 133, 42 *ὅλον*) *ὅλου* B. Repugnantia in eo posita videtur, quod exemplar, cum ipsum totum quoddam sit, non item totius cuiusdam, sed alicuius tantum exemplar esse cogitur. — [15]) 133, 45 *καθ' ὅσον*) *καθόσον* A.

ἐκεῖνος νοητῶς. πρὸς δὴ ταύτην τὴν ὑπόμνησιν ἀντιλέγουσί τινες τὸ τῶν ἀν-
θρώπων πλῆθος καὶ τὸ τῶν ἵππων παράγοντες· καὶ γὰρ ὁ αὐτοάνθρωπος πολ-
λῶν αἴτιος καὶ ὁ αὐτοίππος καὶ ἕκαστον τῶν τοιούτων· εἰ δὲ λέγοι τις, ὅτι
ταῦτα, διότι μέρη ἐστὶν ἄλλων, διὰ τοῦτο οὐ[1]) μοναδικά, τὸν ἥλιον ἡμῖν καὶ
τὴν σελήνην καὶ πάντα τὰ μόρια μὲν ὄντα τοῦ κόσμου, μοναδικὰ δὲ προσάγον-
F τες οὐ παύσονται. διὸ | βαθυτέρων ἅψασθαι δεῖ πρὸς αὐτοὺς ἀπαντήσεων. ὁ
μὲν οὖν φιλόσοφος Πορφύριος[2]) ὑπὲρ τούτων διαγωνιζόμενος ἀεὶ τὰ εἴδη προ-
ϊόντα φησὶν εἰς πλῆθος ὑποφέρεσθαι καὶ διαίρεσιν καὶ χωρεῖν εἰς ὄγκον καὶ
μερισμὸν παντοῖον· διὸ τὴν νοητὴν οὐσίαν προϊοῦσαν εἰς τὸν κόσμον ἀπολῆξαι
κατὰ τὸ διῃρημένον καὶ παχὺ καὶ ἔνυλον πλῆθος, ἡνωμένον ἄνω καὶ ἀμερὲς
ὂν καὶ μοναδικόν. τῷ μὲν οὖν νοητῷ παντὶ οὐκ ἄλλο ἐχορήγει τὴν ὕλην[3])· αὐτὸ
γὰρ αὐτὴν ὑφίστη· τοσαύτην οὖν ὑπέστησεν, ὅσην ἠδύνατο καταλαβεῖν· τῷ
134 αὐτοανθρώπῳ | δὲ τὴν ὕλην ἐχορήγει[4]) τοῦτο τὸ πᾶν· διὸ πλεῖον ἡ ὕλη ἑνός.
ὁ μὲν οὖν κόσμος εἷς ἀφ᾽ ἑνὸς καὶ ὅλος ἀφ᾽ ὅλου, ὁ δὲ ἄνθρωπος πολὺς ἀφ᾽
ἑνός, τοῦ κόσμου χορηγοῦντος[5]) τὴν ὕλην. διὰ τί οὖν, φησί, μὴ καὶ ἥλιοι πολ-
λοὶ καὶ σελῆναι; καὶ γὰρ τούτοις ἡ ὕλη ἐκ τοῦ παντός. διότι, φησί, τοῖς μὲν
ἀφθάρτοις ἐν τῷ κόσμῳ, κἂν ᾖ μέρη, τὸ μοναδικὸν οἰκεῖον, τοῖς δὲ φθαρτοῖς
τὸ πλῆθος· εἰ γὰρ μὴ πολλὰ ἦν τὰ μετέχοντα τοῦ αὐτοῦ λόγου, ἀλλ᾽ ἓν μόνον
τὸ φθαρτὸν, ἀπώλετο ἂν τὸ εἶδος τούτου φθαρέντος· δεῖν δὲ ἀεὶ πάντων εἰ-
δῶν[6]) εἶναι πλήρωμα τὸν κόσμον[7]). ταῦτα μὲν οὖν ὁ Πορφύριος· ὁ δέ γε θεῖος
Ἰάμβλιχος[8]) ταύτην μὲν ἐπιῤῥαπίζει τὴν ἀπόδοσιν ὡς μηδὲν τῶν ἀποριῶν ἐπι-
λυσαμένην. ἔστω γὰρ πᾶς ὁ αἰσθητὸς κόσμος μεριστῶς ἔχων τὰ ἀμέριστα καὶ
διῃρημένως τὰ ἀδιαίρετα καὶ πεπληθυσμένως τὰ μοναδικά, διὰ τί οὖν
τῶν ἐν αὐτῷ τὰ μὲν ἔτι μοναδικὰ μένει, τὰ δὲ οὔ; τοῦτο γὰρ τὸ ἐξ
B ἀρχῆς ἀπορηθέν. αὐτὸς δὲ ἐπάγει τινὰ | τῷ ἀπόρῳ λύσιν, θαυμαστὴν
μὲν, παραμυθίας δέ τινος δεομένην. λέγει γὰρ οὖν, ὅτι τὰ μὲν τῶν εἰ-
δῶν ταὐτότητι χαίρει καὶ στάσει, τὰ δὲ κινήσει καὶ ἑτερότητι, καὶ ὡς τὰ μὲν
μοναδικῶν ἐστὶν αἴτια καὶ ἀϊδίων, τὰ δὲ κινουμένων τε καὶ πεπληθυσμένων.
οὗτος δὲ ὁ λόγος εἴρηται μὲν πάνυ θαυμαστῶς, δεῖται δέ τινος ὑπομνήσεως,
ἣν δεῖ ποιεῖσθαι λογιζομένους[9]), ὅτι μετὰ τὸ ἓν δύο προεληλύθασιν ἀρχαὶ[10]),
καθάπερ εἴρηκεν ὁ ἐν Φιλήβῳ Σωκράτης, πέρας καὶ ἄπειρον, καὶ ὥσπερ τῶν
ἀριθμῶν οἱ μὲν μᾶλλόν εἰσι μοναδικοί, οἱ δὲ δυαδικοί, καίτοι πάντων ἐκ μονά-
δος ἅμα καὶ δυάδος ὑποστάντων, οὕτω δὴ καὶ τῶν εἰδῶν ἁπάντων ὑφεστώτων
κατὰ τὰς δύο ταύτας ἀρχὰς ὅμως τὰ μέν ἐστι τοῦ πέρατος συγγενῆ, τὰ δὲ τῆς
ἀπειρίας. καὶ τί δεῖ περὶ τῶν εἰδῶν λέγειν; καὶ γὰρ αὐτῶν τῶν θεῶν οἱ μέν εἰσι
τῆς τοῦ πέρατος συστοιχίας[11]), οἱ δὲ τῆς τοῦ ἀπείρου, καθ᾽ ὅλας τε διακο-

---

1) 133, 48 *οὐ*) om. B. — 2) 133, 50 *πορφύριος·* m. A. — 3) 133, 54 *ὕλην*) *ὅλην* B. — 4) 134, 1 *ἐχορήγει*) *ἐχωρήγει* B. — 5) 134, 2 *χορηγοῦντος*) *χωρηγοῦντος* B. — 6) 134, 6 *εἰδῶν*) *φθαρέντων εἰδῶν* B. — 7) 134, 6 *τὸν κόσμον*) *τοῦ κόσμου* B. — 8) 134, 6 *Ἰάμβλιχος·* m. A. — 9) 134, 13 *λογιζομένους*) *συλλογιζομένους* A. — 10) 134, 13 *δύο ἀρχαὶ μετὰ τὸ ἕν, τὸ πέρας, καὶ τὸ ἄπειρον:* m. A. — 11) 134, 17 *συστοιχίας*) *συστοιχείας* B.

σμήσεις καὶ κατὰ μέρη· καθ' ὅλας μὲν, ὅτι πᾶσα ἡ πατρικὴ καὶ συνοχικὴ καὶ
δημιουργικὴ σειρὰ κατὰ τὸ πέρας ἀφορίζεται[1]), πᾶσα δὲ ἡ ζωογόνος καὶ ποι-
ητικὴ | κατὰ τὸ ἄπειρον· κατὰ μέρη δὲ, ὅτι καὶ τῆς πατρικῆς καὶ τῆς ζωογο- C
νικῆς οἱ μέν εἰσι πρὸς τῇσδε τῆς ἀρχῆς, οἱ δὲ πρὸς τῆς ἑτέρας. εἰ τοίνυν καὶ
ἐπὶ θεῶν οὕτως, τί θαυμαστὸν, εἰ καὶ τῶν εἰδῶν τὰ μέν ἐστι τοῦ πέρατος, τὰ
δὲ τῆς ἀπειρίας συγγενῆ μᾶλλον τῶν ἑτέρων, καὶ κατὰ τὴν ἀναλογίαν ταύτην
τὰ μὲν μοναδικῶν ὑποστατικὰ πραγμάτων, τὰ δὲ εἰς πλῆθος προϊόντων; οὕτω
μὲν οὖν καὶ ταύτην τὴν ἀπόδοσιν παραμυθεῖσθαι χρή. ὁ δὲ ἡμέτερος διδάσκα-
λος καὶ ἄλλως τὴν ἀπορίαν ταύτην διέλυε πολλαχῶς. ἔλεγε δ' οὖν, ὅτι πᾶσα
μὲν ἡ νοητὴ οὐσία[2]) μονοειδής ἐστι καὶ αἰώνιος, τῶν δ' ἐγκοσμίων πραγμάτων
τὰ μὲν μᾶλλον ὁμοιοῦσθαι δύναται πρὸς τὰς ἑαυτῶν αἰτίας[3]), τὰ δὲ ἧττον. ὅσα
μὲν γάρ ἐστιν ἀϋλότερα καὶ καθαρώτερα, μᾶλλον, ὅσα δὲ ἐνυλότερα καὶ παχύ-
τερα, ἧττον. ὄντων οὖν ἁπάντων τῶν[4]) παραδειγμάτων ἐν οὐσίαις[5]) μοναδικαῖς
τε καὶ ἀϊδίοις τὰ μὲν κρείττω τῶν ἐν τῷ παντὶ μάλιστα μεμιμημένα τὰς ἑαυ-
τῶν αἰτίας κατὰ πάντα τοῖς παραδείγμασιν ὁμοιότατα γέγονε, κατὰ τὸ μοναδι-
κὸν, κατὰ τὸ οὐσιῶδες, κατὰ τὸ ἀΐδιον, | τὰ δὲ χείρω δεύτερον εἶδος ὁμοιώ- D
σεως λαχόντα πῇ μὲν ὡμοίωνται τοῖς σφῶν αὐτῶν αἰτίοις, πῇ δὲ οὔ. τριῶν
οὖν ὄντων τούτων ἐν τοῖς νοητοῖς εἴδεσι, τοῦ μοναδικοῦ, τοῦ οὐσιώδους, τοῦ
διαιωνίου, πότερον τὸ μὲν μοναδικὸν αὐτῶν[6]) μιμήσεται καὶ τὸ ἀΐδιον, τὸ δὲ
οὐσιῶδες οὔ[7]); οὐδαμῶς. δέδεικται γὰρ, ὅτι οὐσίας εἶναι χρὴ τὰ ἀπ' αὐτῶν
κατ'[8]) αὐτὸ τὸ εἶναι ποιούντων. ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸ μοναδικὸν καὶ τὸ οὐσιῶδες
ἔσται μιμήματα ἐκείνων, κατὰ δὲ τὸ ἀΐδιον οὔ; ἀλλὰ τοῦτο ἀδύνατον. ἀπολεῖ-
ται[9]) γὰρ ἕκαστον μοναδικὸν μὲν ὂν, μὴ ἀΐδιον δέ. διότι μὲν γὰρ οὐκ ἀΐδιον,
εἰς τὸ μὴ ὂν οἰχήσεται, διότι δὲ μοναδικὸν, οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου γενήσεται. καὶ
ἄλλως πᾶν τὸ ἐξ ἀκινήτων αἰτίων ὑποστὰν ἀμετάβλητόν ἐστι κατ' οὐσίαν[10]),
ἀκίνητα δὲ τὰ εἴδη· νοητὰ γάρ ἐστιν. ἢ τοίνυν ἅπαντα μιμεῖσθαι δυνατὸν, ἢ
τινά. πάντα δὲ ἀδύνατον. τὰ γὰρ πορρωτέρω τῶν ἀρχῶν ἧττον ὁμοιοῦται πρὸς
αὐτάς. καὶ γὰρ τοῦ Πυθαγόρου πάσας ἐπιστήμας ἔχοντος ὁ μὲν ἐγγυτέρω πᾶ-
σαν αὐτοῦ τὴν γνῶσιν ὑποδέχεται δευτέρως, ὁ δὲ πορρωτέρω τὰς μὲν διδάσκε-
ται τῶν ἐπιστημῶν, | πρὸς δέ τινας ἀσύμμετρός ἐστιν. εἰ τοίνυν πάντα ἀδύνα- E
τον, λείπεται τινά. καὶ εἰ τινὰ, τριῶν ὄντων ἐν ἐκείνοις τῶν νοητῶν εἰδῶν χα-
ρακτηριστικῶν, ὡς ἔσται δῆλον, τριῶν δ' οὖν ὄντων, ὡς εἴπομεν, ἢ τὰ ἄκρα
μεμιμημένα τοῦ μέσου γέγονεν ἄμοιρα, ἢ τὰ δύο τὰ πρῶτα δεξάμενα τοῦ τρί-
του φαίνοιτ' ἂν ἀπολελειμμένα, ἢ τοῦ πρώτου μὴ τυχόντα τῶν[11]) μετ' αὐτὸ
μετείληχεν. ἀλλὰ μὴν δέδεικται μηδέτερον τῶν πρώτων ἀληθὲς ὄν· ἀνάγκη

---

[1]) 134, 19 *ἀφορίζεται*) *ἀφωρίζεται* B. — [2]) 134, 25 *οὐσία*) *φύσις* B. — [3]) 134, 26 *αἰτίας*) *οὐσίας* B et, adscripto in m. *αἰτίας*, A. — [4]) 134, 27 *τῶν*) om. B. — [5]) 134, 27 *ἐν οὐσίαις*) *ἐνουσίαις* A. — [6]) 134, 32 *αὐτῶν*) *αὐτὸν* B. — [7]) 134, 32 *οὐ*) *ὃν* B. (corr. Tayl.) — [8]) 134, 33 *κατ'*) *κατὰ* B. — [9]) 134, 34 *ἀπολεῖται*) *ἀπολύται* B. — [10]) 134, 36 *πᾶν τὸ — κατ' οὐσίαν*) etiam in m. A. — [11]) 134, 43 *τῶν*) *τὸ* B.

ἄρα τὸ μὲν μοναδικὸν αὐτὰ μὴ ἀποτυπώσασθαι τῶν εἰδῶν, τὸ δὲ οὐσιῶδες μό-
νον καὶ τὸ αἰώνιον, διὸ πάντα μὲν τὰ ἐγκόσμια εἴδη οὐσίαι καὶ ἀεὶ ὡσαύτως
ἑστηκότα, οὐ πάντα δὲ μοναδικά. οὐ γὰρ πάντα πρὸς πάσας ἔχει τὰς τῶν πα-
ραδειγμάτων δυνάμεις συμμέτρως, ὅτι δὲ πᾶν τὸ νοητὸν εἶδος καὶ ὅλον παρα-
δειγματικὸν αἴτιον πρώτως ὂν μοναδικόν ἐστι καὶ ἀΐδιον καὶ οὐσιῶδες, δῆλον.
εἴτε [1]) γὰρ μὴ οὐσία εἴη, συμβεβηκὸς ἔσται, πᾶν δὲ συμβεβηκὸς περὶ τὴν ὕλην
ὑφίσταται καὶ τὰ ἐν ὕλῃ ὄντα, ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς χωριστοῖς αἰτίοις· εἴτε μὴ ἀΐ-
F διον, οὐδ' ἂν ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ἀΐδιος εἴη· δεῖ δὲ, εἴπερ ἐκ πάντων | ἀεὶ τῶν εἰ-
δῶν ὁ κόσμος, ἀρχῆς δὲ ἀπολουμένης [2]) οὐδεμία μηχανὴ σώζεσθαι τὸ ἀπ' αὐ-
τῆς· εἴτε μὴ μοναδικὸν, οὐκέτ' ἂν εἴη πρώτως παράδειγμα· δύο γὰρ εἶναί τι
πρώτως ἀδύνατον, ὥς φησι καὶ ὁ ἐν [3]) Πολιτείᾳ [4]) Σωκράτης· αὐτοῖς γὰρ τού-
τοις ἡ ταὐτότης [5]) πόθεν, ἢ ἀφ' ἑνός τινος κοινοῦ [6]) εἴδους; ταῦτα ἄρα τρία
πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς πρώτοις παραδείγμασι [7]), καὶ ἔοικε τὸ [8]) μοναδικὸν αὐτοῖς
ἀπὸ τοῦ πέρατος ὑπάρχειν, τὸ ἀΐδιον [9]) ἀπὸ τῆς ἀπειρίας, τὸ δὲ οὐσιῶδες ἀπὸ
135 τῆς πρώτης οὐσίας. ἔτι κατ' ἄλλον τρόπον ἐπιχειρεῖν ἡμῖν δυνατόν. | τῶν γὰρ
ἐν τῷ κόσμῳ συνεστώτων τὰ μὲν ἀπὸ τῆς πρώτης μόνης δημιουργίας ὑφέ-
στηκε, τὰ δὲ ἀπὸ τῆς πρώτης μὲν, ἀλλὰ καὶ τῆς δευτέρας. τὰ μὲν οὖν ἀπὸ
τῆς πρώτης ὑφεστῶτα ὡσαύτως ἔχει καὶ μοναδικά ἐστι, μιμούμενα τὴν τοῦ
παράγοντος [10]) μόνωσιν· ἡ γὰρ ὑπερκόσμιος δημιουργία καὶ ἀκίνητός ἐστι καὶ
μία καὶ αἰώνιος· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς δευτέρας μεταβαλλόμενά τέ ἐστι καὶ ἐν πλή-
θει φερόμενα καὶ ἄλλοτε ἀλλοίως συνιστάμενα· πολυειδὴς γάρ ἐστιν ἡ δευτέρα
δημιουργία καὶ κινουμένη ποιεῖ ἃ ποιεῖ, καὶ χρόνος αὐτῇ [11]) συμφυής ἐστιν,
ἀλλ' οὐκ αἰών. διὸ καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς πολυμετάβολά ἐστι καὶ πεπληθυσμένα καὶ
πάντῃ κινούμενα· τὰ γὰρ ἐκ κινουμένων τοιαῦτα τὴν φύσιν ἐστίν. ὅθεν, οἶμαι,
καὶ ὁ δημιουργὸς ὑποστήσας ἅπαντα τὰ μοναδικὰ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἀΐδια
κινεῖ πρὸς τὴν δημιουργίαν τῶν θνητῶν τοὺς νέους θεοὺς, ἵνα καὶ ταῦτα καθ'
ὅσον [12]) μὲν ἔχει [13]) τι ἀΐδιον, ὑποστῇ παρ' αὐτοῦ, καθ' ὅσον δὲ θνητά ἐστι,
B παρ' αὐτῶν | τῶν νέων θεῶν, καὶ καθ' ὅσον μὲν ἑνὸς ἑνὸς [14]) εἴδους μετέχει,
παρ' αὐτοῦ, καθ' ὅσον δὲ τὸ ἓν τοῦτο πεπλήθυσται, παρ' αὐτῶν· ἐκ γὰρ τῶν
πολλῶν αἰτίων καὶ κινουμένων ἡ μεταβολὴ τούτων καὶ ὁ πληθυσμός. ἔτι τοίνυν
καὶ ταῦτα ῥητέον, ὅτι τὸ μονογενὲς τριχῶς. ἢ γὰρ τὴν μονάδα σημαίνει [15]) τῆς

---

[1]) **134, 48** *εἴτε*) *εἴτι* B. — [2]) **134, 50** *ἀπολουμένης*) Malim *ἀπολομένης* — [3]) **134, 51** *ἐν*) *ἐν ἐν* A. — [4]) **134, 51** *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 597 C. — [5]) **134, 52** *ταὐτότης*) *παντότης* B. — [6]) **134, 52** *τινος κοινοῦ*) *κ. τ.* A. — [7]) **134, 53** *παραδείγμασι*) *παραδείγμασιν* A. — [8]) **134, 53** *τὸ*) *τὸ μὲν* B. — [9]) **134, 54** *ἀπὸ*) †*ἀπὸ* B, quod nescio an non alio pertineat, nisi ad *δὲ* particulam, quae post *τὸ μὲν μοναδικὸν* h. l. desiderari debebat. Certe reliqua omnia sana videntur. — [10]) **135, 3** *παράγοντος*) *πράγματος* B. (corr. Tayl.) — [11]) **135, 6** *αὐτῇ*) *αὐτῆς* B. — [12]) **135, 9** *καθ' ὅσον*) *καθόσον* B. et in sqq. ter. — [13]) **135, 9** *ἔχει*) *ἔχῃ* A. — [14]) **135, 10** *ἑνὸς*) delendum videtur; nisi putamus *ἓν ἑνὸς εἴδους* illud unum esse, quod per unam speciem efficitur; cui tamen quod sequitur *τὸ ἓν τοῦτο πεπλήθυσται*, minus convenit. — [15]) **135, 12** *σημαίνει*) *συμαίνει* B.

οἰκείας σειρᾶς, καθ' ὃ [1]) σημαινόμενον καὶ τὸ ἀνθρώπου εἶδος μοναδικὸν καὶ τὸ ἵππου καὶ ἕκαστον τῶν τοιούτων· ἢ τὸ ἓν ὑφ' ἑνὸς μετεχόμενον, καθ' ὃ ταῦτα μὲν οὐκ ἔστι μονογενῆ, τὸ δὲ ἡλίου καὶ σελήνης εἶδος· ἢ τὸ μηδὲν ἔχον ἑαυτῷ σύστοιχον ἕτερον, καθ' ὃ ταῦτα μὲν οὐκ ἔτι μονογενῆ [2]), σύστοιχα ὄντα ἀλλήλοις, τὸ δὲ ὅλον ζῶον μονογενὲς, ἄλλῳ ζώῳ σύστοιχον οὐκ ὄν. τριχῶς οὖν λεγομένου τοῦ μονογενοῦς εἰ τὸ ὡς ἀληθῶς λάβοις μονογενὲς, τὸ τρίτον ἐστὶν, ὡς καὶ [3]) πάντων ζώων αἴτιον καὶ μονάδος λόγον ἔχον πρὸς πάντα καὶ ὑφ' ἑνὸς μετεχόμενον καὶ οὐδενὶ σύστοιχον, ἀλλ' ὄντως [4]) ὂν μοναδικόν. τούτου δὲ ληφθέντος ἀναγκαῖον ἤδη τὸ συνημμένον. εἰ γὰρ τὸ παράδειγμα μονογενὲς, καὶ τὸ κατ' αὐτὸ γενόμενον μονογενὲς, μεμιμημένον τὸ τοῦ παραδείγματος μονογενὲς, | καὶ οὐ- C
δὲν ἄλλο πλὴν τοῦ κόσμου τοιοῦτον· οὐδὲ γὰρ ἄλλο τι πλὴν τοῦ αὐτοζώου κατὰ τὸ σημαινόμενον τοῦτο μονογενές. ἔτι καὶ κατ' [5]) ἄλλον τρόπον μετιέναι χρὴ τὴν ἀπορίαν ὁμόσε χωροῦντας. πᾶν γὰρ εἶδος καὶ ἑνός ἐστι καὶ πλήθους γεννητικόν [6])· ἑνὸς μὲν, ὅτι πρὸ τοῦ πλήθους ἑαυτῷ παραπλησίαν ὑφίστησι μονάδα, πλήθους δὲ, ὅτι πᾶσα [7]) μονὰς ἔχει μεθ' [8]) ἑαυτῆς σύστοιχον ἀριθμόν. καὶ τὸ αὐτοζῶον οὖν ὡς μὲν μονάδα τὸν ὅλον κόσμον ὑφίστησι, τῷ δὲ ὅλῳ καθ' ἑκάστην τάξιν ἀνάλογον [9]) ἀπογεννᾷ τὸ τὴν πρὸς τὸ πᾶν ὁμοιότητα κατ' ἐκείνην τὴν σειρὰν ἀποσώζειν δυνάμενον. καὶ τὸ ἡλιακὸν παράδειγμα γεννᾷ μὲν καὶ αὐτὸν τὸν ἥλιον τὸν ἐμφανῆ, παράγει δὲ καὶ ἡλιακῶν ζώων ἀριθμὸν τὸ αὐτὸ εἶδος ἐχόντων, ὡς ἀφ' ἑνὸς καὶ πρὸς ἓν, ἀεὶ τῶν δευτέρων ἀμυδροτέραν ἐχόντων [10]) τὴν πρὸς τὸ οἰκεῖον εἶδος ὁμοιότητα. καὶ ἔστι τοιαῦτα ζῶα τὰ μὲν οὐράνια, τὰ δὲ ὑπὸ σελήνην, ὡς καὶ μέχρι γῆς καθήκειν τὸν τοιοῦτον ἀριθμόν. καὶ τοίνυν καὶ ὁ αὐτοάνθρωπος οὐκ εὐθὺς παράγει τὸ πλῆθος τοῦτο τὸ ἄπειρον· οὐδαμοῦ γὰρ ἀμέσως ἡ πρόοδος, ἀλλὰ διὰ τῶν τῇ μονάδι προσεχῶν καὶ οἰκείων ἀριθμῶν. ἐπεὶ οὖν τὸ | νοητὸν εἶδος ἕν ἐστι [11]), δεῖ μὴ τὸ ἄπειρον ποι- D
εῖν εὐθὺς, ἀλλὰ μονάδα πρῶτον, εἶτα τὸν οἰκεῖον ἀριθμὸν καὶ ἐφεξῆς. τοῦ γὰρ νοητοῦ μὲν, ἑνὸς δὲ, καὶ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ πεπληθυσμένου [12]) μέσον ἐστὶ τὸ αἰσθητὸν μὲν, μοναδικὸν δὲ, τῷ μὲν προελθεῖν αἰσθητὸν γενόμενον, τῷ δὲ σῶσαι τὴν ὁμοιότητα τοῦ παραδείγματος μοναδικὸν ὑποστάν. καὶ γὰρ φαίη ἄν τις ὡς ἀληθῶς ἄτοπον τὰ θεῖα καὶ νοητὰ καὶ ἀκίνητα αἴτια μὴ τῶν κατ' οὐσίαν ἀμεταβλήτων αἴτια εἶναι πρώτως, ἀλλὰ τῶν [13]) ἐνύλων καὶ μεταβλητῶν. τίς

---

[1]) **135, 12** *καθ' ὅ*) *καθὸ* et in sqq. bis. — [2]) **135, 14** *τὸ δὲ ἡλίου — μονογενῆ*) om. A. — [3]) **135, 17** *καὶ*) om. B. — [4]) **135, 18** *ὄντως*) *οὕτως* A. — [5]) **135, 21** *κατ'*) *κατὰ* B. — [6]) **135, 22** *γεννητικὸν*) *γενητικὸν* AB. *ὅτι πᾶν εἶδος πρὸ τοῦ πλήθους ἑαυτῷ παραπλησίαν ὑφίστησι μονάδα*: m. A. — [7]) **135, 23** *πᾶσα*) *πᾶσαν* B. — [8]) **135, 23** *μεθ'*) *μετ'* B. — [9]) **135, 24** *ἀνάλογον*) Tayl. addendum putat *ἀριθμὸν*, quod nec per se necessarium videtur neque cum *τὸ* consistere potest. — [10]) **135, 26** *ὡς ἀφ' ἑνὸς — ἐχόντων*) om. B. Tayl. nihil desiderans *τὴν πρὸς τὸ οἰκεῖον εἶδος ὁμοιότητα* vertit according to a similitude to their proper form. — [11]) **135, 30** *ἕν ἐστι*) *ἔνεστι* B. — [12]) **135, 31** *πεπληθυσμένου*) *πεπληθησμένου* B. — [13]) **135, 34** *τῶν*) *διὰ τῶν* B. (corr. Tayl.)

γὰρ λόγοις[1]) ἐκείνοις δυνήσεται συνάπτειν τοῖς ὑπερκοσμίοις τὰ ἐν τῷ πυθμένι
τοῦ παντὸς, τοῖς νοεροῖς τὰ ἀνόητα, τοῖς αἰωνίοις τὰ πάντη τρεπόμενα[2]), τοῖς
ἁπλοῖς τὰ πολυσύνθετα, τοῖς ἡνωμένοις τὰ σκιδνάμενα κατὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν;
ἀναγκαῖον ἄρα καὶ τὸν αὐτοάνθρωπον καὶ ἕκαστον τῶν εἰδῶν τῶν τοιούτων
πρὸ τοῦ διαπεφορημένου πλήθους μονάδας ἀπογεννᾶν ἑστώσας, ἀφ᾽ ὧν ἡ πρό-
οδος ἑκάστων ἐπὶ τοὺς οἰκείους ἀριθμοὺς, καὶ ταύτας εἶναι τὰς μονάδας ἐν τῇ
E δευτέρᾳ δημιουργίᾳ, διὸ καὶ μένουσιν ὡσαύτως, ὡς | ἀπὸ τῆς ἀκινήτου μόνης
αἰτίας παρηγμέναι. μὴ τοίνυν θαυμάσῃς, εἰ καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀθάνατον λέ-
γοι[3]) τις καὶ τὸ θηρίον λογικὸν καὶ τὸ φυτὸν ἔννουν. ἔστι γὰρ τούτων ἕκαστον
πρώτως τοιοῦτον, ἡ δὲ πρόοδος ὕφεσιν ἐργαζομένη τῆς παντοίας τοῦ παρα-
δείγματος μιμήσεως ἀποφαίνει τὰ μὲν ἀναίσθητα[4]), τὰ δὲ ἄλογα, τὰ δὲ δυνά-
μει νοερά. ὡς γὰρ τὸ πρώτως ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ πηγῆς προϊὸν ὕδωρ ὁμοιότατόν
ἐστι τῷ πηγαίῳ καὶ σώζει τὴν καθαρότητα τὴν οἰκείαν ἀκηλίδωτον, οὕτω δὴ
καὶ τὰ πρώτως ἀπὸ τῶν νοητῶν εἰδῶν ἐκφανθέντα[5]) σώζει τὰς τῶν παραδειγ-
μάτων ὁμοιότητας εἰλικρινῶς, προϊόντα δὲ ἀπολλύει[6]) μὲν[7]) τὴν τελείαν ὁμοί-
ωσιν[8]), ἀναπίμπλαται δὲ συνθέσεως καὶ ἀσχημοσύνης ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων.
ἔστι δὲ καὶ ἄλλως ἐπιβάλλειν τῇ λύσει τῶν ζητουμένων. τῆς γὰρ δημιουργίας
ἡ μέν ἐστιν ὅλη καὶ μία καὶ ἀμέριστος, ἡ δὲ μερικὴ καὶ πεπληθυσμένη καὶ
προϊοῦσα κατὰ μερισμὸν, ἡ δὲ οὐ μόνον οὖσα μεριστὴ καθάπερ[9]) ἡ πρὸ αὐ-
τῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν γενητῶν ἐφαπτομένη καὶ τῶν ἐν τούτοις εἰδῶν. καὶ ἔχεις
F τῶν τριῶν τούτων δημιουργιῶν καὶ παρ᾽ | αὐτῷ τὴν Δίιον, τὴν Διονυσιακὴν,
τὴν Ἀδωναϊκὴν[10]), αἷς καὶ τὰς τρεῖς πολιτείας συνδιεῖλεν, ὡς ἐν ἄλλοις εἴ-
πομεν. ἡ μὲν οὖν τρίτη τῶν εἰδῶν[11]) ἐστὶν αἰτία τῶν καὶ μερῶν καὶ μὴ μονα-
δικῶν, ἡ δὲ δευτέρα τῶν μοναδικῶν μὲν, οὐχ ὅλων δὲ, ἡ δὲ πρώτη τοῦ ὅλου
καὶ μοναδικοῦ. τοιοῦτον γὰρ τὸ πᾶν, οὐδενὸς ὂν μέρος ὡς ἥλιος καὶ σελήνη
καὶ τῶν ἰδίων ἕκαστον μερῶν. εἰ μὲν οὖν περὶ πάσης ἐποιεῖτο νῦν ὁ Πλάτων
δημιουργίας τὸν λόγον, ἔδει καὶ τὰς εἰς πλῆθος ἐκτάσεις τῶν εἰδῶν καὶ τὰς
136 διαιρέσεις παρεισκυκλεῖν[12])· ἐπειδὴ | δὲ περὶ τῆς ὅλης δημιουργίας μόνως[13])
ὁ παρὼν λόγος, τί χρὴ ταράττειν[14]) ἑαυτοὺς μὴ μένοντας ἐν τοῖς πρώτοις δη-

---

1) 135, 34 *λόγοις*) Fort. *λόγος* — 2) 135, 36 *τρεπ'μενα*) *προτρεπόμενα* B. — 3) 135, 40 *λέγοι*) *λέγει* B. — 4) 135, 42 *ἀναίσθητα*) *αἰσθητὰ* B. — 5) 135, 45 *ἐκφανθέντα*) *ἐκφαθέντα* A. — 6) 135, 45 *ἀπολλύει*) *ἀπολύει* — 7) 135, 45 *μὲν*) om. A. — 8) 135, 45 *τὴν τελείαν ὁμοίωσιν*) *τὴν ὁμοίαν τελείωσιν*, in m. *γρ. τὴν τελείαν ὁμοίωσιν*, A. — 9) 135, 48 *καθάπερ*) *κατάπερ* B. — 10) 135, 50 *Ἀδωναϊκὴν*) *ἀδοναϊκὴν* B. — 11) 135, 51 *εἰδῶν*) Tayl. coni. *ὅλων*, quod etsi probabilius, quam ab ipso est factum (vertit autem the cause of wholes and parts, and of things which are not monadic) et in eandem fere atque vulgatum sententiam accipi potest, probari tamen vel propter sequentia non potest, quae *ὅλα* ne secundae quidem procreationi concedunt. Proclus eas species designat, quae simul partes sint, *τὰ ἐν τοῖς γενητοῖς εἴδη*, ut paulo ante ostendit. — 12) 135, 54 *παρεισκυκλεῖν*) *πάρεικυκλεῖν* B. — 13) 136, 1 *μόνως*) *μόνος* B. — 14) 136, 1 *ταράττειν*) *πράττειν* B.

μιουργήμασι τοῖς ὑπὸ τῆς ἀκινήτου καὶ ὁλικῆς γενομένοις αἰτίας; ὁ γὰρ ὅλος δημιουργὸς ὁλικῶς ἐστι καὶ μοναδικῶς ὑποστάτης, ἐπεὶ καὶ πολλοὺς θεοὺς ὑφιστὰς μοναδικῶς ὑφίστησι. καὶ γὰρ τῶν ἀπλανῶν[1]) ἕκαστος καθ' ἓν εἶδος παρῆκται· ὅπου γε καὶ γῆς εἶδος ἄλλο καὶ ὕδατος καὶ πυρός, ὧν τὰ μέρη γένεσιν ἔχει χρονικὴν καὶ φθοράν· ὥστε πολλῷ μᾶλλον τὰ ἀΐδια τοιαῦτα, καὶ αἱ μερικαὶ ψυχαὶ τῷ εἴδει διαφέρουσιν ἀλλήλων[2]). τὸ γὰρ καθ' ἕκαστα[3]) πᾶν καὶ μερικὸν ἔνυλόν ἐστιν. εἰ δὲ καὶ παρὰ τὰς προβολὰς τῶν λόγων διαφόρους ἀποτελοῦσι τοὺς ἰδίους βίους αὗται, δῆλον, ὅτι πάντων ἔχουσαι τοὺς λόγους καθολικῶς ἐν εἴδεσι μόνοις ὑφεστᾶσιν· ὥστε καὶ αἱ πρόοδοι αὐτῶν ἑκάστης[4]) εἰσὶ κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο εἶδος. καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον τῶν εἰδῶν ἑνιαίως μὲν ἐν τῇ πηγῇ θετέον τῶν ψυχῶν, διῃρημένως δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ. καὶ | πῶς γὰρ οὐκ ἀναγκαῖον B
πεπερασμένων οὐσῶν τὸν ἀριθμὸν ἐν ταῖς αἰτίαις αὐτῶν προϋφεστάναι; ὅπου γε[5]) καὶ ἡ φύσις ὧν παράγει κατ' ἀριθμοὺς περιέχει τοὺς ἀριθμούς. εἰ δὴ καὶ οἱ θεοὶ μοναδικοί εἰσι καὶ αἱ ψυχαί, καὶ τὰ μεταξὺ τούτων γένη μοναδικά ἐστιν[6])· ὥστε ἕκαστον, ὃ ὁ[7]) δημιουργὸς ὑφίστησι, πάντως μοναδικόν ἐστι[8]). καὶ ἔοικε τῆς ἀϊδιότητος αὐτῶν τοῦτο αἴτιον εἶναι, τὸ[9]) ἕκαστον ὅλον ὑποδέξασθαι τὸ εἶδος τῆς[10]) παραδειγματικῆς αἰτίας. πᾶν ἄρα τὸ ἐκ τοῦ ὅλου δημιουργοῦ προϊὸν τοιοῦτόν ἐστιν. εἰ τοίνυν καὶ τὸν κόσμον αὐτὸν ὑφίστησιν, εἷς ὁ κόσμος, διά τε τὴν δημιουργικὴν μονάδα καὶ τὴν τοῦ παραδείγματος μόνωσιν. ὅ μοι δοκεῖ καὶ ὁ Πλάτων εἰδὼς εἰπεῖν εἴπερ κατὰ τὸ παράδειγμα δεδημιουργημένος[11]) ἔσται. τὸ γὰρ μὴ εἰπεῖν εἴπερ κατὰ τὸ παράδειγμα γέγονεν, ἀλλ' εἴπερ κατὰ τὸ παράδειγμα δεδημιουργημένος ἔσται[12]) καὶ τὴν παραδειγματικὴν καὶ τὴν δημιουργικὴν αἰτίαν τῆς μονότητος ἐνεδείξατο. μονὰς γὰρ ὁ δημιουργός, μονὰς καὶ τὸ παράδειγμα· καὶ τὸ πᾶν ἄρα τοῦτο ὑπὸ μονάδος πρὸς μονάδα γεγονὸς μοναδικόν ἐστι. διὰ τί | οὖν, φαίης ἄν, ἐν τοῖς ἐχομένοις ἠρκέσθη C
τῇ ἀπὸ[13]) τοῦ παραδείγματος ἀποδείξει; διότι, φήσω, μᾶλλον ἥνωται τοῦ δημιουργοῦ τὸ[14]) παράδειγμα· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ δημιουργὸς μονάς ἐστι διὰ τὴν ὁμοιότητα τὴν πρὸς αὐτὸ καὶ τὴν ἀναλογίαν. δῆλον δέ· καὶ γὰρ ἐν τοῖς βασιλεῦσιν ἀνάλογόν ἐστιν[15]) αὐτῷ, καὶ ἑκάτερον αὐτῶν τῇ μονάδι τῇ νοητῇ. ὅπου τοίνυν καὶ αὐτῷ τῷ δημιουργῷ τὸ μοναδικὸν ἐκεῖθεν, τί χρὴ οἴεσθαι περὶ τοῦ παντός; ἢ ὅτι καὶ τὴν μόνωσιν ἀπὸ τοῦ παραδείγματος ἔχει πρώτως. κυριώτερον ἄρα τὸ παράδειγμά ἐστιν εἰς ἀπόδειξιν τῆς τοῦ κόσμου μονώσεως. καὶ ὁρᾷς

---

[1]) **136, 3** *ἀπλανῶν*) *ἁπλανῶν* — [2]) **136, 5** *ὅτι αἱ μερικαὶ ψυχαί, εἴδει διαφέρουσιν ἀλλήλων*: m. A. — [3]) **136, 6** *καθ' ἕκαστα*) *καθέκαστα* B. — [4]) **136, 8** *ἑκάστης*) *ἕκαστον* B. — [5]) **136, 10** *γε*) *δὲ* — [6]) **136, 12** *ἐστιν*) *ἐστι* B. — [7]) **136, 12** *ὁ*) om. B. — [8]) **136, 13** *ὅτι ἅπαν τὸ ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ ὑποστάν, μοναδικόν ἐστι*: m. A. — [9]) **136, 13** *αἴτιον εἶναι, τὸ*) *τὸ αἴτιον εἶναι* B. *διατὶ τὰ εἴδη ἀΐδια*: m. A. — [10]) **136, 14** *τῆς*) om. B. — [11]) **136, 16** *δεδημιουργημένος*) *δὲ δημιουργημένος* A. — [12]) **136, 16** *τὸ γὰρ μὴ εἰπεῖν — δεδημιουργημένος ἔσται*) om. A. Pro *τὸ* scribendum videtur *τῷ* — [13]) **136, 20** *ἀπὸ*) *ἐπὶ* A. — [14]) **136, 21** *τὸ*) om. B. — [15]) **136, 22** *ἐστιν*) *ἐστι* B.

πάλιν, ὅτι τρεῖς αὗται μονάδες εἰσὶ, τὸ αὐτοζῶον, τὸ δημιουργικὸν αἴτιον, τὸ πᾶν· ἀλλὰ τὸ μὲν νοητὴ μονὰς, τὸ δὲ νοερὰ μονὰς, τὸ δὲ αἰσθητὴ μονάς.

Τὸ γὰρ περιέχον πάντα ὁπόσα νοητὰ ζῶα, μεθ' ἑτέρου[1]) δεύτερον οὐκ ἄν ποτε εἴη. (Pag. 31 A.)

Θαυμαστὴ τῶν ἀποδείξεων τούτων ἡ ἀνάγκη, δεικνῦσα τὸ παντελὲς ζῶον ἓν ὂν καὶ μόνον[2]), ἐοικυῖα[3]) ταῖς ἐφόδοις ἐκείναις, δι' ὧν ἐν Σοφιστῇ τὸ πλῆθος ἐδείκνυ τῶν ὄντων εἰς ἓν ἀναγόμενον τὸ ὄντως ὄν. εἰ γάρ εἰσι δύο τῶν ὄντων D ἀρχαὶ, | ἢ[4]) ἑκατέρα ὄν ἐστι πρώτως, ἢ ἡ ἑτέρα. ἀλλ' εἰ μὲν ἡ ἑτέρα, ἡ λοιπὴ ἐκ ταύτης ἔσται· εἰ δὲ ἑκατέρα, ἄλλο τι εἶναι δεῖ τὸ ὂν, ἀφ' οὗ ταῦτα ὄντα ἐστί. τούτων γὰρ ἑκάτερον τὶ ὄν ἐστιν, ἀλλ' οὐχ ἁπλῶς ὄν. κατὰ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον καὶ νῦν δείκνυσιν, ὅτι ἓν τὸ παντελὲς ζῶον· ὥστε κατὰ πάσας τὰς τάξεις τῶν πραγμάτων τὸ πρώτως λεγόμενον εἶναι μονογενὲς εἶναι. καὶ γὰρ τὸ ὂν πρώτως, ὥσπερ τὸ αὐτοζῶον ἐν τούτοις ἀποδείκνυται. καὶ πῶς γὰρ οὐκ εἴη τοῦτο μονογενές; εἰ γάρ ἐστιν ἕτερον αὐτῷ συνδυαζόμενον[5]), ἢ πάντα ἔχει ἑκάτερον, ἢ τὸ μὲν πάντα, τὸ δὲ οὐ πάντα, ἢ οὐδέτερον πάντα. παρὰ γὰρ ταῦτα οὐκ ἔστιν. εἰ μὲν δὴ μηδέτερον εἶναι πάντα φαίη τις, ἔσται ἑκάτερον ἀτελές· ἡμῖν δὲ περὶ τοῦ παντελῶς[6]) ὁ λόγος, καὶ ζητήσομεν, ποῦ τὸ πάντα ἔχον· οὐ γάρ που τὸ μὲν αἰσθητὸν πάντα ἔχει κατὰ τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, καὶ ἡ ψυχὴ πάντας ἔχει τοὺς λόγους (δηλοῖ δὲ ἐξ ὧν ἐπιβάλλει πᾶσι τὸν ἑκάστου προχειριζομένη λόγον) οὐκ ἔστι δέ τι νοητὸν τὸ πάντων νοητῶν ὄντως περιεκτικὸν[7]), E ὥσπερ ἡ ψυχὴ διανοητῶς καὶ τὸ πᾶν αἰσθητῶς· πόθεν γὰρ καὶ τούτοις ἡ | παντότης, ἢ ἐκ τῶν νοητῶν; εἰ οὖν ἐστὶ τὸ νοητὸν παντελὲς, ἐκεῖνο ἂν εἴη τὸ παράδειγμα τοῦ παντὸς, ὅ ἐστι πρώτως πᾶν· εἰ δὲ τὸ μὲν πάντα, τὸ δὲ μὴ πάντα, οὐδὲ συντάττεται ταῦτα ἀλλήλοις οὐδὲ συναριθμεῖται, ἀλλὰ τὸ μὴ πάντα ἔχον καταδεέστερόν ἐστι, τὸ δὲ παντελὲς περιληπτικωτέραν ἔχει δύναμιν, ὥστε τὸ μὲν ἔσται μέρος, τὸ δὲ ὅλον, καὶ οὐκ ἀμφότερα παντελῆ ζῶα λοιπὸν, ἀλλὰ θάτερον αὐτῶν τὸ τελειότερον. τὸ γὰρ ὑφειμένην ἔχον τελειότητα παντελὲς οὐκ ἔστιν. εἰ δὲ[8]) ἑκάτερον πάντα, πόθεν εἴληφε τὰ πάντα; δεῖ γὰρ ἔκ τινος. ὡς γὰρ τὰ ἑνὸς εἴδους μετέχοντα ἀπὸ μιᾶς αἰτίας ὑφέστηκεν, οὕτω τὰ τῶν πάντων ὁμοίως μετειληχότα καθ' ἓν αἴτιον ἔχει τὴν παντότητα ταύτην. ἄλλο[9]) οὖν ἔσται πρὸ αὐτῶν, ἐπεὶ καὶ δεῖ τῆς δυάδος ἡγεῖσθαι τὴν συναγωγὸν αὐτῶν αἰτίαν. τοῦτο οὖν τὸ πρὸ τούτων ἤτοι ἀδιαιρέτως ἐστὶ πᾶν, ἢ διῃρημένως. εἰ μὲν οὖν ἀδιαιρέτως, ἄλλης δεήσει μεσότητος· τοῦ γὰρ ἀδιαιρέτως πάντα[10]) ὄντος καὶ τῆς δυάδος τῆς πάντα ἐχούσης μέσον ἐστὶν ἡ μονὰς ἡ πάντα ἔχουσα |

---

[1]) 136, 27 *ἑτέρου*) *ἕτερον* B. (corr. Tayl.) — [2]) 136, 28 *μόνον*) *μένον* B. Tayl. coni. *μοναδικόν*. — [3]) 136, 28 *ἐοικυῖα*) *ἐοικεῖα* B. — [4]) 136, 30 *ἢ*) *ἡ* A. — [5]) 136, 34 *συνδυαζόμενον*) *συνδιαζόμενον* B. — [6]) 136, 36 *παντελῶς*) Fort. *παντελοῦς* — [7]) 136, 39 *περιεκτικὸν*) *παρεκτικὸν* A. — [8]) 136, 44 *δὲ*) *δ'* A. — [9]) 136, 46 *ἄλλο*) *ἀλλ'* B. — [10]) 136, 49 *πάντα*) *πάντῃ* coni. Tayl. De nominativo cf. 137, 11 et adnot. nostra ad Platonis Civ. Vol. II. Pag. 295.

διῃρημένως[1]), αὐτὴ μὲν ἡνωμένη κατὰ τὴν ἀδιαίρετον αἰτίαν, ἐνοποιοῦσα[2]) F δὲ τὴν ἐν τῇ δυάδι παντότητα. τὸ ἄρα πάντα περιέχον πρώτως τοῦτό ἐστιν ἡ μονὰς ἡ πρὸ τῆς δυάδος, ἐν δὲ τῷ ἀδιαιρέτως ὄντι σπέρμα καὶ αἰτία τῆς παντότητός ἐστιν ἑνοειδής. εἰκότως ἄρα τὸ παντελὲς ζῶον εἴρηται μοναδικὸν καὶ μεθ' ἑτέρου δεύτερον εἶναι μὴ δυνάμενον, οὐχ ὡς τῷ ῥήματι δοκεῖ λέγειν, μόνον ἄλλῳ μὴ συνεζευγμένον, ἀλλ' ὅτι μεθ'[3]) ἑτέρου ταχθὲν δεύτερόν ἐστι καὶ οὐκέτι πρώτως πᾶν. εἰσὶ γὰρ καὶ μετὰ τὸ παντελὲς | ζῶον αἰτίαι μετ' ἄλ- 137 λων συντεταγμέναι τῶν ὁμογενῶν, ἀλλ' οὐ πρώτως ἔχουσι τὰ πάντα, τὸ δὲ πρώτως ἔχον μοναδικόν ἐστιν[4]). εἰ δὲ περιεκτικὸν εἴη πάντων, ἄλλο[5]) οὐκ ἂν εἴη παρ' αὐτὸ ζῶον νοητόν. εἰ γὰρ ἄλλο, οὐκέτι τοῦτο παντελές, ἀλλὰ μέρος, ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅλον, οὗ τοῦτο μέρος μόνον ἂν εἴη. δεῖ γὰρ στῆναι τὸ πλῆθος εἰς τὴν μονάδα. ἀλλὰ πῶς ὁ Πλάτων εἶπε τὸ μεθ' ἑτέρου δεύτερον; ἤρκει γὰρ εἰπεῖν καὶ τὸ μεθ' ἑτέρου[6]) καθ' ἑαυτὸ καὶ τὸ δεύτερον, ὁ δὲ ἀμφότερα συνέπλεξεν ἐνδεικνύμενος, ὅτι τῷ ἑτέρῳ συνταττόμενον καὶ μὴ μοναδικὸν οὐ δύναται εἶναι πρῶτον, καθάπερ εἴπομεν. τάχα δ' ἄν τι[7]) σημαίνοι καὶ πραγματειῶδες[8]). τὸ μὲν γὰρ ἐν τοῖς φθαρτοῖς εἶδος πάντως ἐστὶ μεθ' ἑτέρου[9])· τὸ γὰρ ἐν τῷδε ἀνθρώπινον εἶδος ἐστὶ καὶ ἐν τῷδε, πλειόνων ὄντων τῶν μετεχόντων, καὶ διὰ τοῦτο ἑκάτερον μεθ' ἑτέρου[10])· τὸ δὲ ἀΐδιον μέν, οὐχ ὅλον δέ, εἰ καὶ μοναδικόν ἐστι καὶ διὰ τοῦτο μὴ[11]) μεθ' ἑτέρου, τὸ δὲ ἀΐδιον μὲν[12]) ἀτελέστερον ὂν ὅλου[13]) τινός· τὸ | δὲ μήτε ἐν πολλοῖς μήτε μέρος B μεθ' ἑτέρου[14]) δεύτερον οὐκ ἔστιν, ὡς καὶ ἑνὸς καὶ ὅλου καὶ μὴ μέρους. εἰκότως ἄρα καὶ ὁ θεολόγος[15]) μόνον παράγει τὸν Φάνητα σπέρμα φέροντα θεῶν[16]) κλυτὸν ἀπὸ τοῦ κρυφίως ὄντος θεοῦ τὰ πάντα, καὶ ἀπὸ τούτου πάσας ὑφίστησι τὰς δευτέρας τάξεις τῶν θεῶν. Οὐρανὸς μὲν γὰρ μετὰ τῆς Γῆς πρόεισιν· Ἡ δὲ πάλιν Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν εὐρὺν[17]) ἔτικτε· καὶ Κρόνος μετὰ τῆς Ῥέας. κατὰ γὰρ τὴν τρίτην γονὴν ἡ Γῆ προήγαγεν Ἑπτὰ μὲν εὐειδεῖς κούρας, ἑλικώπιδας, ἁγνάς, Ἑπτὰ δὲ παῖδας ἄνακτας ἐγείνατο λαχνήεντας. ὁ δὲ δημιουργὸς αὐτῆς, ὁ μέγιστος

---

[1]) **136, 50** *διῃρημένως*) Id Tayl. reponendum post *τῆς πάντα ἐχούσης*, hoc vero loco *ἀδιαιρέτως* ponendum putat, quo facto inter *τὸ ἀδιαιρέτως πάντα* seu *πᾶν ὂν* et hanc *μονάδα* discrimen iusto minus relinqui videtur. — [2]) **136, 50** *ἐνοποιοῦσα*) *ἐνωποιοῦσα* B. — [3]) **136, 54** *μεθ'*) *μετ'* B. — [4]) **137, 2** *ἐστιν*) *ἐστὶ* B. — [5]) **137, 2** *ἄλλο*) *ἀλλ'* B. — [6]) **137, 5** *ἑτέρου*) *ἕτερον* B. — [7]) **137, 6** *ἄν τι*) *ἄντι* B, quo decipi se passus Tayl. it signifies the contrary posuit. — [8]) **137, 6** *πραγματειῶδες*) *πραγματιῶδες* — Cf. Procl. in Alcib. Vol. II. Pag. 34 Cous. — [9]) **137, 7** *ἑτέρου*) *ἕτερον* B. — [10]) **137, 8** *ἑτέρου*) *ἕτερον* B. — [11]) **137, 9** *μὴ*) om. A. — [12]) **137, 9** *τὸ δὲ ἀΐδιον μὲν*) Horum ex superioribus male repetitorum loco Proclus posuisse videtur aliquid, quo *ἀΐδιον* illud, utpote *μέρος*, quodammodo *μεθ' ἑτέρου* esse ostenderet. Tayl. simpliciter omisit. — [13]) **137, 9** *ὅλου*) *ὅλον* B. — [14]) **137, 10** *ἑτέρου*) *ἕτερον* B. — [15]) **137, 11** *ὁ θεολόγος*· m. A. — [16]) **137, 11** *θεῶν*) *θεὸν* B. *θεῶν* necessarium esse vidit Tayl., sed imperite idem *κλυτῶν* requirebat. — [17]) **137, 13** *εὐρὺν*) *εὑρεῖν* B. (corr. Gesnerus Pag. 467.)

Ζεύς, συζυγεῖ τῇ Ἥρᾳ· διὸ καὶ ἰσοτελὴς αὐτῷ καλεῖται, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν προεληλύθασι πατέρων[1]. ὁ δέ γε Φάνης μόνος τε πρόεισι καὶ ὁ αὐτὸς ἀνυμνεῖται θῆλυς καὶ γενέτωρ, παράγει τὰς Νύκτας, καὶ τῇ μέσῃ σύνεστιν ὁ πατήρ· αὐτὸς γὰρ ἑῆς[2] παῖδος ἀφείλετο κούριον[3] ἄνθος. καὶ κατὰ τοῦτον ἄρα τὸν θεολόγον τὸ παντελὲς ζῶον μεθ' ἑτέρου δεύτερον οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πληροῖ μὲν τοὺς νυχίους διακόσμους, πληροῖ δὲ τοὺς οὐρανίους
C τῆς ἑαυτοῦ παντότητος· ὃν[4] καὶ ὁ Ζεὺς | μιμούμενος διττοὺς παράγει διακόσμους, τοὺς ὑπερουρανίους καὶ τοὺς ἐγκοσμίους[5]· ἀλλ' ὁ μὲν Φάνης διττὰς ὑφίστησι τριάδας, ὁ δὲ Ζεὺς διττὰς δυοδεκάδας. καὶ γὰρ διὰ τοῦτο τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ λέγεται πισύρων[6] καὶ εἰκοσίμετρον[7]. ἀεὶ ἄρα τὸ δημιουργικὸν αἴτιον ὁμοιοῦται μὲν τῷ παραδειγματικῷ, πρόεισι δὲ εἰς πλῆθος ἀπὸ τῆς νοητῆς ἑνώσεως. ταῦτα μὲν οὖν καὶ ἐν ἄλλοις· ὅτι[8] δὲ τὸ αὐτοζῶον μονότητι χαίρει, δεδήλωται καὶ διὰ τῶν Ὀρφικῶν θεολογιῶν. κλύει[9] γὰρ ὁ κατὰ τὸ ᾠὸν θεός, δῆλον ὅτι ζῶον ἀφ' ἑαυτοῦ, καλεῖ δὲ ὅμως αὐτὸν[10] εὐδαίμονα, σεμνόν, Μῆτιν σπέρμα φέροντα θεῶν κλυτὸν[11], ᾧ καὶ ὁ Ζεὺς ἀνάλογον Μῆτίς[12] τε καλεῖται καὶ δαίμων ὁ αὐτός· Ἓν κράτος, εἷς δαίμων γένετο, μέγας ἀρχὸς ἁπάντων. οὕτω δὲ καὶ τὰ λόγια τὸν μέγιστον τοῦτον θεὸν πηγὴν πηγῶν προσαγορεύει καὶ μόνον ἀπογεννῆσαι τὰ πάντα φησίν· ἔνθεν ἄρδην θρώσκει[13] γένεσις πολυποικίλου ὕλης· Ἔνθεν συρόμενος πρηστὴρ ἀμυδροῖ[14] πυρὸς ἄνθος Κόσμων ἐνθρώσκων κοιλώμασι· πάντα γὰρ ἔνθεν Ἄρχεται εἰς τὸ κάτω τείνειν ἀκτῖνας ἀγητάς.

D Πάλιν δὲ ἕτερον εἶναι τὸ περὶ | ἐκεῖνο δέοι ζῶον, οὗ μέρος ἂν ἤτην ἐκείνω[15], καὶ οὐκ ἂν ἔτι ἐκείνοιν, ἀλλ' ἐκείνῳ τῷ περιέχοντι, τόδ' ἀφωμοιωμένον[16], λέγοιτο ὀρθότερον. (Pag. 31 A.)

---

[1]) **137, 16** *πατέρων*) *πατρῶν* B. — [2]) **137, 17** *ἑῆς*) *ἑῆς* B. Initium versus Spanhemius ad Callim. H. in Del. v. 297 *αὐτὸς ἑῆς παιδὸς γὰρ* — Gesnerus Pag. 467 *αὐτὸς ἑῆς γὰρ παιδὸς* — Tayl. vero secundum Eschenbachium facit *αὐτὸς γὰρ τῆς Νυκτός*. — [3]) **137, 18** *κούριον*) *κούριμον* — corr. Schneiderus ad Argonaut. v. 1336. — [4]) **137, 19** *ὃν*) Exspectabatur *ὅ*. sed cf. 59, 13 et 131, 4 *πάντας ὁρατούς*. — [5]) **137, 20** *ἐγκοσμίους*) *ἐγκοσμίως* B. — [6]) **137, 21** *πισύρων*) *πυσίρων* B. — [7]) **137, 22** *εἰκοσίμετρον*) Supra 22, 24 et in Cratyl. Pag. 57 Proclus *εἴκοσι μέτρων* posuit: hoc loco sequi videtur eos, qui Hom. Il. XXIII. 264 *δύω καὶ εἰκοσίμετρον* scribebant. — [8]) **137, 23** *ὅτι*) *εἴτι* A. — [9]) **137, 24** *κλύει*) Fort. *κύει*. Cf. Damascius *π. ἀρχ.* Pag. 380 Kopp. — [10]) **137, 24** *αὐτὸν*) om. B. — [11]) **137, 25** *Μῆτιν — κλυτὸν*) *μήτις — κλυτῶν*. Correxit Bentl. Opusc. Pag. 455. Cf. Damasc. Pag. 307. — [12]) **137, 25** *Μῆτίς*) *μήτις* — [13]) **137, 27** *ἄρδην θρώσκει*) *ἀδηθρώσκει* — corr. Tayl. secundum 118, 22. *ἄδην θρώσκει* Gesn. *ἀποθρώσκει* Damasc. — [14]) **137, 28** *ἀμυδροῖ*) *ἀμυδροῖο* — corr. Tayl. *ἀμυδροῦ* Gesn. — [15]) **137, 30** *ἐκείνω*) *ἐκείνῳ* B. — [16]) **137, 30** *τόδ' ἀφωμοιωμένον*) *τὸ δ' ἀμφωμοιωμένον* B.

Ἀπὸ τῆς δημιουργικῆς ἀγαθότητος ῥᾳδιον ἀποδείκνυται τοῦτο τὸ νῦν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος εἰρημένον. εἰ γὰρ ἀγαθὸς ὁ δημιουργός, πρὸς τὸ παντελὲς ζῷον ἀπεργάζεται τὸ πᾶν. ἀλλὰ μὴν ἀγαθὸς καὶ τῶν αἰτίων ἄριστος. πρὸς ἄρα τὸ παντελὲς ζῷον ἐξομοιοῖ τὸν κόσμον. δεῖ γὰρ τὸν πρώτιστον δημιουργὸν τοῦ πρωτίστου παραδείγματος εἶναι νοητικόν, ἐκείνου δὲ ὄντα νοητικὸν καὶ τοῦ πρὸς ἐκεῖνο πάντως ὁμοιοτάτου[1]) εἶναι ποιητήν. ἢ[2]) γὰρ οὐδὲν ἔσται πρὸς αὐτὸ[3]), καὶ οὐκέτ' ἂν ἔχοι τὴν τοῦ παραδείγματος τάξιν πρὸς τὸ παρὰ τοῦ πρωτίστου τῶν δημιουργῶν ἀπεργασθέν. εἰ δὲ λέγοις[4]), ὅτι δεῖ καὶ ἄλλας αἰτίας εἶναι δευτέρας, πρὸς μερικώτερα παραδείγματα ποιούσας[5]), εὖ μὲν λέγεις, ἓν δὲ ὅμως φυλάττοις[6]) τὸ πᾶν. τὰ γὰρ τούτων δημιουργήματα μέρη τοῦ παντὸς ἔσται, ὡς τὰ παραδείγματα, καὶ ἐναλλάξ. ὡς οὖν μέρη τὰ παραδείγματα τῶν παραδειγμάτων καὶ τὰ δημιουργικὰ[7]) τῶν δημιουργικῶν, οὕτω[8]) καὶ τὰ δημιουργήματα | τῶν δημιουργημάτων. ἀνάγκη ἄρα τὴν ὁλότητα τοῦ παντὸς εἰκόνα E
εἶναι τοῦ παντελοῦς ζῴου, καὶ τὸ παντελὲς ζῷον παράδειγμα εἶναι τοῦ παντός. ἀλλὰ μὴν ἓν δέδεικται τὸ αὐτοζῷον καὶ ὄντα μόνον ὥς ἐστι[9]) μοναδικόν. εἷς ἄρα ὁ κόσμος καὶ μοναδικός, ἵνα τὸ παράδειγμα μεμιμημένον ᾖ τελέως. καὶ γὰρ πρώτως[10]) ὑποδεχόμενος τὴν ὁμοίαν ἰδέαν ἐκείνου πῶς οὐκ ἔμελλε πᾶσαν αὐτοῦ τὴν φύσιν ἀπεικονίζεσθαι, νοερὸς καὶ ἀΐδιος καὶ μοναδικὸς γεγονώς;

Ἵνα οὖν τόδε[11]) κατὰ τὴν μόνωσιν ὅμοιον ᾖ τῷ παντελεῖ ζῴῳ, διὰ ταῦτα οὔτε ἀπείρους οὔτε δύο ἐποίησεν ὁ ποιῶν κόσμους[12]). (Pag. 31 B.)

Πάλιν ἡμᾶς ὑπομιμνήσκει τῆς δημιουργικῆς αἰτίας, ἵνα ἐννοήσωμεν καὶ ἀπὸ ταύτης, ὅτι πᾶν τὸ ὑπὸ τῆς ὅλης δημιουργίας γιγνόμενον μοναδικόν ἐστιν, ἀΐδιόν ἐστι, νοερόν ἐστι, καὶ ὅτι πάντων αἴτιος ὁ δημιουργὸς τῷ τὰς μονάδας αὐτῶν παράγειν, τὴν δὲ πεπληθυσμένην καὶ μερικὴν δημιουργίαν παραδίδωσι τοῖς νέοις θεοῖς. ἔτι δὲ κἀκεῖνο λεληθότως[13]) ἡμᾶς ἐδίδαξε, τίς ὁ παντέλειος κατ' αὐτὸν[14]) νοῦς, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον ὄνομα παρὰ τοῖς νεωτέροις, ὅτι δὴ ὁ νοητός, ἐν ᾧ τὸ πᾶν | πρώτως ἐστί. πρότερον[15]) μὲν οὖν διῃρημένως[16]) F

---

[1]) 137, 35 *ὁμοιοτάτου*) *ὁμοιωτάτου* B. — [2]) 137, 35 *ἢ*) *εἰ* B. — [3]) 137, 35 *πρὸς αὐτὸ*) † *πρὸς αὐτοῦ* B. Nihil deest. Aut mundum a deo factum per omnia simillimum exemplari, aut nihil ad exemplar factum esse dicit. — [4]) 137, 36 *λέγοις*) *λέγεις* A. — [5]) 137, 37 *ποιούσας*) *ποιήσας* A. — [6]) 137, 37 *φυλάττοις*) *φυλάττειν* A. qui infinitivus certe a Procli usu alienus est. — [7]) 137, 39 *δημιουργικὰ*) *δημιουργήματα* B. (corr. Tayl.) — [8]) 137, 39 *οὕτω*) om. B. — [9]) 137, 41 *ὥς ἐστι*) *ὡς ἔστι* A. *τὸ αὐτοζῷον* ita tantum *ὄντα* esse dicitur, ut ipsum est *μοναδικόν*. Male Tayl. it has been demonstrated that animal itself is one, and alone, as being monadic. — [10]) 137, 42 *πρώτως*) *πρῶτος* A. — [11]) 137, 44 *τόδε*) *τὸ δὲ* B. — [12]) 137, 45 *κόσμους*) *κόσμος* B. — [13]) 137, 48 *λεληθότως*) *λελυθότως* B. — [14]) 137, 49 *κατ' αὐτὸν*) *ταὐτὸν* B. — [15]) 137, 50 *πρότερον*) *πρώτερον* B. — [16]) 137, 50 *διῃρημένως*) *διῃρημένον* B.

ἐκάλει τὸ κατὰ πάντα τέλειον, ὅτι[1]) τὴν παντότητα αὐτοῦ ἐξύμνει· νῦν δὲ ἀθρόως συνθεὶς εἶπεν αὐτὸν παντέλειον, ὅπου περὶ τοῦ μονογενοῦς ὁ λόγος. ἀλλὰ πῶς τὸ ἄπειρον ἔστι[2]) καὶ πῶς οὐκ ἔστι; λέγεται δὴ τὸ ἄπειρον τριχῶς, ἢ κατὰ δύναμιν, ἢ κατὰ πλῆθος, ἢ κατὰ μέγεθος. τὸ μὲν οὖν κατὰ δύναμιν ἄπειρόν ἐστιν ἐν τοῖς θείοις καὶ ἐν τῷ κόσμῳ· τὸ γὰρ ἀνέκλειπτον καὶ ἀέναον[3]) τῆς κατὰ δύναμιν ἀπειρίας ἴδιον· τὸ δὲ κατὰ πλῆθος πῶς μὲν ἔστι[4]), πῶς δὲ οὔ·
138 ἀθρόον μὲν γὰρ οὐκ ἔστι, κατὰ μέρος δὲ ἔστι[5])· τὸ δὲ κατὰ μέγεθος | οὐδ' ὅλως ἔστι[6]). τὸ τοίνυν κατὰ πλῆθος ἄπειρον εἰ ἔστιν ἐν τοῖς κόσμοις, πρῶτον μὲν ἀσύντακτον ἔσται πρὸς ἑαυτό· ποία γὰρ ἡ τῷ ἀπείρῳ τάξις πρώτων τε καὶ δευτέρων, ὅπου μηδέν ἐστι πρῶτον; ἔπειτα οὐχ ἕξει μίαν ποιητικὴν αἰτίαν· εἰ γὰρ ἔχοι[7]), πρὸ τοῦ πλήθους ἐκείνη ποιήσει τὸ ἓν καὶ πρὸ τῶν μερῶν τὸ ὅλον. αὕτη[8]) γὰρ οὖσα μία καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐξομοιώσει πρῶτον τὰ μετ' αὐτήν. ἕκαστον γὰρ αὐτῷ[9]) παράγειν ὅμοια καὶ βούλεται τῶν κατὰ φύσιν ποιητικῶν αἰτίων. ὅπου δὲ τὸ πρῶτόν ἐστιν, ἐκείνοις τὸ ἄπειρον οὐκ ἔστιν. εἰ δὲ ἄλλους ἐξ ἄλλων ὑποθήσονται κόσμους, ἢ ἀσύντακτα ἔσται τὰ αἴτια αὐτῶν, ἢ συντεταγμένα. καὶ εἰ μὲν συντεταγμένα, δεῖ καὶ τοὺς κόσμους μίαν σύνταξιν[10]) ἔχειν, ἐν δὲ τῷ ἀπείρῳ τάξις οὐκ ἔστι, πρὸς δὲ τούτῳ[11]) καὶ διείργει τὸ κενὸν ἐν μέσῳ παρεμπῖπτον[12])· εἰ δὲ ἀσύντακτα, πλῆθος διῃρημένον καὶ ἀσυμπαθὲς ἐν ταῖς ἀρχαῖς θησόμεθα, τοῦτο δὲ πάντα ἄρδην ἀπόλλυσιν αὐτά τε τὰ
B αἴτια καὶ τὰ μετ' | αὐτά. ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἀλλήλων ἔσται φθαρτικά, τῷ παντάπασιν ἀλλοτρίως ἔχειν εἶναι μετ' ἀλλήλων οὐ δυνάμενα, τὰ δ' ἐξ αὐτῶν συμπεσόντα στήσεται[13]) καὶ οὐδ' ἕξει πόθεν αὖθις γενήσεται, τῶν ἀρχῶν ἀπολλυμένων. εἰ δέ τις μήτε ἕνα λέγει τὸν κόσμον μήτε ἀπείρους, ἀλλὰ πολλούς τε καὶ πεπερασμένους (ἤδη γάρ τινος ἤκουσα δόξης βαρβαρικῆς, ἣν Πλούταρχος ἱστόρησεν[14]) ὁ Χαιρωνεὺς[15]), ἐν ἑνὶ τριγώνῳ ἰσοπλεύρῳ κατὰ[16]) τὸ μέσον εἶναι τὸ[17]) νοητὸν καὶ καθ' ἑκάστην δὲ πλευρὰν περὶ ἐκεῖνο κόσμους ἑξήκοντα καὶ καθ' ἑκάστην γωνίαν[18]) ἕνα, τοιούτους, οἷος ὁ ἡμᾶς περιέχων, ὥστε εἶναι τρεῖς ἡγεμόνας καὶ τρὶς[19]) ἑξήκοντα ἄλλους ὑπ' αὐτούς· ἡγεμονικωτέρους γὰρ εἶναι τοὺς γωνιακοὺς τῶν πλευρικῶν) οὗτοι οὖν οἱ λόγοι πλῆθος ποιοῦσι

---

[1]) 137, 50 *ὅτι*) Fort. *ὅτε* — [2]) 137, 52 *ἔστι*) *ἐστι* AB. *τριχῶς τὸ ἄπειρον·* m. A. — [3]) 137, 53 *ἀέναον*) *ἀένναον* B et altero *ν* superne adscripto A. — [4]) 137, 54 *ἔστι*) *ἐστὶ* — [5]) 137, 54 *δὲ ἔστι*) *δέ ἐστι* — [6]) 138, 1 *ἔστι*) *ἐστί* — Imperite Tayl. *οὐδὲ κατὰ μέρος* addendum statuebat. *ὅτι μήτε ἄπειροι, μήτε πολλοὶ καὶ πεπερασμένοι οἱ κόσμοι*: m. A. — [7]) 138, 3 *ἔχοι*) *ἔχει* B et ante corr. A. — [8]) 138, 4 *αὕτη*) Immo *αὐτὴ* — [9]) 138, 4 *αὐτῷ*) Rectius *αὑτῷ* — [10]) 138, 7 *σύνταξιν*) om. A. — [11]) 138, 8 *τούτῳ*) *τοῦτο* A. — [12]) 138, 8 *παρεμπῖπτον*) *παρεμπίπτον* — [13]) 138, 11 *συμπεσόντα στήσεται*) Cf. Plat. Phaedr. Pag. 245 E. — [14]) 138, 13 *ἱστόρησεν*) *ἠστόρησεν* B. — [15]) 138, 13 *Χαιρωνεὺς*) *χερωνεὺς* — Cf. 116, 17. — [16]) 138, 14 *κατὰ*) *κατὰ μὲν* B. — [17]) 138, 14 *τὸ*) *τὸν* A. — [18]) 138, 14 *ἑκάστην γωνίαν*) *ἑκάστον γονίαν* B. — [19]) 138, 15 *τρὶς*) *τρεῖς* — corr. Fabricius Bibl. Gr. T. VIII. Pag. 538. *τρεῖς* tenuit Lobeckius Agl. Pag. 1346, invitus, opinor, ut alia. Cf. eius Addenda ad Pag. 553.

πεπερασμένον [1]) τῶν κόσμων, ἓν τὸ [2]) νοητὸν ποιήσαντες, εἰ μὴ ἄρα τὸ μὲν
νοητὸν ὡς ῥίζαν πάντων μέσον τάττοιεν, τοὺς δὲ γωνιακοὺς τρεῖς κόσμους ὡς
συνεκτικοὺς πάντων καὶ ἑνοποιοὺς [3]) κατὰ τὸν ἕνα κοσμικὸν νοῦν καὶ τὴν μίαν ψυ-
χὴν καὶ τὴν μίαν φύσιν, ἢ κατὰ τὸν ἐμπύριον καὶ αἰθέριον καὶ ὑλαῖον κόσμον | (καὶ C
γὰρ ἡ γωνία συνοχὴ τῶν πλευρῶν ἐστί) τὰς δὲ τρεῖς ἑξηκοντάδας τὰ πλήθη λέ-
γοιεν τὰ καθ' ἑκάστην τούτων σφαῖραν· δώδεκα γὰρ αἱ σφαῖραι, τὸ δὲ καθ' ἑκάστην
πλῆθος σφαιρικόν ἐστιν, οὗ σύμβολον ἡ πεντάς, σφαιρικὸς οὖσα πρῶτος ἀριθ-
μός· τρεῖς οὖν ἑξηκοντάδες, διότι καὶ νοερὰ καὶ ψυχικὴ καὶ φυσικὴ σειρὰ καθ'
ἑκάστην ἐστὶ σφαῖραν, ἧς σύμβολον ἡ πεντάς, ἢ διότι καὶ ἐμπύριόν ἐστι πλῆ-
θος θεῶν καὶ αἰθέριον καὶ ὑλαῖον· εἰ δ' οὖν τις μὴ ταῦτα αἰνίσσοιτο πεπερα-
σμένους [4]) λέγων, ἀλλ' ὄντως κατ' ἀριθμὸν διῃρημένους, ἐρωτήσομεν αὐτόν,
πότερον ἄμεινόν ἐστιν ἕνα ποιεῖν κόσμον πάντων περιληπτικόν, ἢ πολλοὺς διῃ-
ρημένους ἀπ' ἀλλήλων. ἐκεῖνο μὲν γὰρ τῇ τε μονάδι συνέχεσθαι ποιεῖ τὸ πλῆ-
θος καὶ τὰ μέρη τῷ ὅλῳ, τοῦτο δὲ διαφέρει τὴν ποίησιν εἰς πλῆθος ἀσύντα-
κτον· καίτοι καὶ ἡ φύσις καὶ ἕκαστον τῶν ποιούντων [5]) τὴν μονάδα πρὸ τοῦ
πλήθους καὶ τὸ ὅλον ποιεῖ τῶν μερῶν συνεκτικόν. καὶ εἰ μὲν ἅπτονται ἀλλή-
λων οἱ [6]) κόσμοι, σφαιροειδεῖς ὄντες κατὰ σημεῖον ἐφάψονται [7]), τῷ δὲ
ὅλῳ διείργονται ἀλλήλων καὶ | μᾶλλον ἀσυμπαθεῖς, ἢ συμπαθεῖς ἔσονται· D
δεῖ δὲ τὰ ἐκ μιᾶς αἰτίας συμπάσχειν ἀλλήλοις καὶ μίαν ζωὴν ἀποτελεῖν· εἰ δὲ
μὴ ἅπτονται, παντάπασιν ἀλλήλων ἔσονται διῃρημένοι. πῶς δὲ καὶ τὰ μὲν ἄνω
κάτω ἔσται, φησὶν Ἀριστοτέλης, τὰ κάτω δὲ ἄνω, διαστήματος [8]) ὄντος ἔξω
καὶ τοῦ μὲν ὡδί, τοῦ δὲ ὡδὶ τεταγμένου τῶν κόσμων; τὸ γὰρ ἡμῖν ἄνω κάτω
ἄλλοις ἔσται. πῶς οὖν ἡ ἐκεῖ γῆ καὶ τὸ ἐκεῖ βαρὺ πᾶν οὐκ οἰσθήσεται καὶ ἐπὶ
τόνδε τὸν κόσμον, εἴπερ τοῦ βαρέος ἡ ἐπὶ τὸ κάτω κίνησις; ἔσται δὲ καὶ ἅμα
ταὐτὸν, ὡς μὲν ἐκείνῳ τῷ κόσμῳ πρὸς τὸ ἄνω φερόμενον, ὡς δὲ ἐπὶ τοῦτον [9])
χωροῦν ἐπὶ τὸ κάτω, τάξις τε [10]) οὐκ ἔσται κινήσεων ἢ δυνάμεων ἢ τῶν ἐν τῷ
παντὶ [11]) συστοιχείων [12]). εἰ μὴ ἄρα φαίη τις πρὸς τὴν ἐπιβολὴν ταύτην ἄλλο ἐν
ἑκάστῳ τὸ μέσον εἶναι· καὶ γὰρ οὐ τοῦ κενοῦ τὸ μέσον, ἀλλὰ τοῦ κόσμου εἶ-
ναι· φέρεσθαι οὖν ἕκαστον κόσμου μέρος εἰς τὸ ἐν αὐτῷ μέσον ἢ πέριξ, ἀλλ'
οὐκ εἰς τὸ ἀλλότριον, ἀλλότρια δὲ πάντα τὰ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀλλήλων κόσμοις.
εἰ δ' οὖν καὶ ταῦτά τις [13]) συγχωρήσειεν ὡς ἐχέγγυα παραλαμβάνειν, ἔστωσαν
μὲν καὶ | οὗτοι τρόποι τινὲς ἐπιβολῶν, ἀλλ' ὅ γε Πλάτων ἐξελέξατο τὸν κυριώ- E
τατον, τὸν ἀπὸ τοῦ παραδείγματος ὡρμημένον, τούτους δὲ καὶ τοὺς τοιούτους
ὡς τὰ συναίτια παραλέλοιπε λαμβάνοντας. ἔχει δὲ καὶ ὡρισμένον [14]) ἡ τοιαύτη

---

[1]) 138, 17 *πεπερασμένον*) *πεπερασμένων* B. — [2]) 138, 17 *τὸ*) *τῶν* A. — [3]) 138, 18 *ἑνοποιοὺς*) *ἑνωποιοὺς* B. — [4]) 138, 24 *πεπερασμένους*) *πεφασμένους* B. — [5]) 138, 28 *ποιούντων*) *τοιούτων*, in m. *ποιούντων*, B. *τοιούτων* cum *ποι* super *τοι* A. — [6]) 138, 29 *οἱ*) *ἡ* B. — [7]) 138, 29 *ἐφάψονται*) *ἐφέψονται* A. — [8]) 138, 32 *διαστήματος*) *διὰ στόματος* A. — [9]) 138, 35 *τοῦτον*) *τοῦτο* A. — [10]) 138, 35 *τε*) *δὲ* B. — [11]) 138, 36 *παντὶ*) *παντι τὶ* A. — [12]) 138, 38 *συστοιχείων*) Immo *συστοιχιῶν* — [13]) 138, 39 *τις*) *τι* B. — [14]) 138, 41 *ὡρισμένον*) *ὡρισμένους* B. Recte Tayl. A demonstration also of this kind is definite.

ἀπόδειξις. οὐ γὰρ ἰδίᾳ ἐλέγχει τοὺς πλῆθος εἶναι λέγοντας τῶν κόσμων, ἰδίᾳ δὲ τοὺς τὴν ἀπειρίαν εἰσάγοντας ἄλλων ἀλλαχοῦ διεσπαρμένων καὶ ὑπὸ τοῦ κενοῦ διαλαμβανομένων [1]), ἀλλ' ὁμοῦ καὶ τούτους κἀκείνους ἀπέφηνε ψευδεῖς, αὐτόθεν κατασκευάσας, ὅτι εἷς ὁ κόσμος, ἀπὸ τῆς τοῦ παραδείγματος μονώσεως. καὶ ἔτι τοὺς ὑλικοὺς παρῃτήσατο τρόπους [2]) τῆς ἐπιχειρήσεως. οὔτε γὰρ ἀπὸ τῆς ὕλης, ὅτι μία, ὡς Ἀριστοτέλης, ἀπέδειξεν, ἢ ἀπὸ τοῦ ὡρίσθαι [3]) τοὺς κατὰ φύσιν τόπους, οὔτε ἀπὸ τοῦ ἡνῶσθαι τὴν οὐσίαν, τουτέστι τὴν ὕλην σῶμα οὖσαν, ὡς οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς. ἢ γὰρ μόνος, ἢ μάλιστα Πλάτων τῇ ἀπὸ τοῦ προνοοῦντος αἰτίᾳ κατεχρήσατό, φησιν ὁ Θεόφραστος [4]), τοῦτό γε καλῶς αὐτῷ μαρτυρῶν. ὡς δ' οὖν εἴπομεν, τῷ παραδείγματι τῆς τοῦ κόσμου μονώσεως τὴν αἰτίαν ἀνέθηκεν. εἰ γὰρ ἓν τὸ παράδειγμα καὶ ὁ δημιουργὸς εἷς,
F ἀνάγκη | καὶ τὸν κόσμον ἕνα εἶναι, καὶ οὐδὲ οὕτως ἁπλῶς εἰπεῖν, ἀλλ' εἰ τὸ παράδειγμα ἓν καὶ ὁ κόσμος ἀπεικονίζεται τὴν μόνωσιν τοῦ παραδείγματος, εἷς ὁ κόσμος. ἀλλὰ μὴν τὸ ἡγούμενον. καὶ γὰρ τὸ παράδειγμα ἕν, ὡς ἔδειξε πρότερον, καὶ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ μόνωσιν ὑπέστησε τὸν κόσμον. ὥσπερ γὰρ τὸ ἀφ' ἑνὸς τἀγαθοῦ νοητὸν ἓν ἀπεγεννήθη, οὕτω καὶ πρὸς ἑαυτὸ ἓν ὂν κατὰ τὴν μόνωσιν τὸν μονογενῆ κόσμον συνέστησεν. εἷς ἄρα ὁ κόσμος ἐστὶ, καὶ οὔτε πλείους οὔτε πλείω τὰ πρῶτα παραδείγματα οὔτε ἄπειροι. τὸ γὰρ κατὰ πλῆ-
139 θος ἄπειρον οὐδὲ ἐν τοῖς | θνητοῖς ὑφέστηκε, μὴ ὅτι γε [5]) ἐν τοῖς ἀϊδίοις. δυνατὸν δέ φησιν ὁ Πορφύριος [6]) τῇ ἀποδείξει τοῦ Πλάτωνος χρῆσθαι καὶ ἐπὶ πάσας τὰς ἄλλας ἀρχάς. οὐ γὰρ μόνον ἓν διὰ ταύτης δείκνυται τὸ νοητὸν ζῷον, ἀλλὰ καὶ εἷς ὁ δημιουργὸς ὁ πρώτιστος, καὶ ὅλως ὅτι οὐ πλείους αἱ ἀρχαὶ [7]) τῶν νοητῶν, ἀλλὰ μία. πάλιν γὰρ ἂν ἑτέραν ἀρχὴν δέοι τῶν πλειόνων εἶναι, δι' ἣν καὶ αὗται ἀρχαὶ καὶ ἀγέννητοι [8]). πᾶν γὰρ τὸ πλείοσιν ὑπάρχον κατὰ φύσιν ἐκ μιᾶς αἰτίας ἐφήκειν ἀναγκαῖον. εἴ τις οὖν λέγοι θεὸν καὶ ὕλην ἀρχὰς, ἀναγκάζοιτο ἄν τι θέσθαι ἄλλο πρὸ τούτων. οὔτε γὰρ ἡ ὕλη αὐτάρκης, οὔτε ὁ θεὸς πάντων περιεκτικός. δεῖ οὖν εἶναι τὴν πάντα περιέχουσαν αἰτίαν πρὸ τούτων καὶ τὴν ὄντως αὐτάρκη καὶ μηδενὸς ἄλλου προσδεομένην.

Ἀλλ' εἷς ὅδε μονογενὴς οὐρανὸς γεγονὼς [9]), ἔστι τε καὶ ἔσται. **(Pag. 31 B.)**

Τὸ μὲν μονογενὲς τὴν μοναδικὴν αἰτίαν ἀπεικονίζεται καὶ τὴν πάντων περιεκτικὴν τῶν δευτέρων καὶ τῶν [10]) ὅλων ἐπικρατοῦσαν οὐσίαν ἐνδείκνυται.
B καὶ γὰρ ὁ θεολόγος | τὴν Κόρην μουνογένειαν [11]) εἴωθε προσαγορεύειν, ὡς τῶν ἐγκοσμίων ἁπάντων ἡγεμονικῶς προϊσταμένην καὶ τῶν μονογενῶν ζώων

---

[1]) **138, 43** *διαλαμβανομένων) διελαμβανομένων* **B.** — [2]) **138, 45** *τρόπους) τόπους* **A.** — [3]) **138, 46** *ὡρίσθαι) ὡρίσασθαι* **B.** — [4]) **138, 48** *θεόφραστος·* **m. A.** — [5]) **139, 1** *γε) δ'* **B.** — [6]) **139, 1** *πορφύριος·* **m. A.** — [7]) **139, 3** *αἱ ἀρχαὶ) ἀρχὰς* **B.** — [8]) **139, 4** *ἀγέννητοι) ἀγένητοι* **A.** — [9]) **139, 8** *γεγονὼς) γεγονὸς* **B.** — [10]) **139, 9** *τῶν) τὴν* **A.** — [11]) **139, 10** *μουνογένειαν) μονογένειαν* **A.**

αἰτίαν. τὰς γὰρ μὴ μονογενεῖς ἡ μετ' αὐτὴν ὑφίστησι θεὸς, ἀλόγους οὔσας.
μονογενῆ δ' οὖν καλεῖ καὶ ἐκεῖνος διὰ ταῦτα τὴν Κόρην, καίτοι καὶ ἄλλην θεό-
τητα παραγαγὼν ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰτίων τῇ Κόρῃ. τὸ δὲ ἓν ἀπὸ τῆς μιᾶς τῶν
ἑνάδων ἑνάδος ἐφήκει τῷ παντὶ, καθάπερ τὸ πανταχοῦ ὂν ἐκ τοῦ ὄντος, οὕτω
δὴ καὶ τὸ ἐν πᾶσιν ἓν[1]) ἐκ τοῦ ἑνός. τὸ δὲ γεγονὸς καὶ τὸ ἔστι καὶ τὸ ἔσται
τὴν ἐν χρόνῳ δηλοῖ τοῦ παντὸς ἀϊδιότητα, τὴν τῇ ἀπειρίᾳ τοῦ χρόνου ἐκτεινο-
μένην. ἔστι γὰρ τὸ μὲν γεγονὸς τοῦ παρεληλυθότος[2]), τὸ δὲ ἔστι τοῦ πα-
ρόντος, τὸ δὲ ἔσται τοῦ μέλλοντος. ἔχεις οὖν πάλιν τὸ μὲν εἷς κατ' εἰκόνα
τοῦ ἑνὸς ὄντος[3]), τὸ δὲ γεγονὸς ἔστι τε καὶ ἔσται κατ' εἰκόνα τοῦ αἰῶ-
νος· τὸ γὰρ[4]) αἰώνιον ἄπειρον ἡ ἀπειρία τοῦ χρόνου μεμίμηται[5])· πάντα δὲ
ταῦτα κατ' εἰκόνα τοῦ αὐτοζώου. πρώτως γὰρ ἦν ἐκεῖνο μοναδικὸν καὶ ὄντως
ἓν αἰώνιον, τοῦτο δὲ διὰ τὴν πρὸς ἐκεῖνο μίμησιν. ἔτι δὲ τὸ μὲν γεγονέναι τῆς
τελειότητός | ἐστι σημαντικὸν, τὸ δὲ εἶναι τῆς τοῦ ὄντος μετοχῆς, τὸ δὲ ἔσε- C
σθαι τῆς ἀειγενεσίας[6]), δι' ἣν ὁ κόσμος ἀνέκλειπτός ἐστιν· ὥστε καὶ τούτων
τὸ μέν ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἑνός· ἐκεῖθεν γὰρ πᾶσιν ἐφήκει τὸ τέλειον· τὸ δὲ ἀπὸ
τοῦ ἑνὸς ὄντος, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος· ἐκεῖθεν γὰρ ὑπάρχει τοῖς ὅλοις τὸ ἀνέ-
κλειπτον[7]).

---

[1]) **139, 14** *ἓν*) *ὂν* — **corr. Tayl.** — [2]) **139, 15** *παρεληλυθότος*) *παρελθόντος* **A.** — [3]) **139, 17** *ὄντος*) *ὄντος. τὸ δὲ ἔσται τοῦ μέλλοντος,* **B.** — [4]) **139, 17** *γὰρ*) *δὲ* **A.** — [5]) **139, 18** *μεμίμηται*) *μεμίμειται* **B.** — [6]) **139, 20** *ἀειγενεσίας*) *ἀεὶ γενεσίας* **B.** — [7]) **139, 22** *τέλος τῆς εἰς τὸ δεύτερον ἐξηγήσεως*: **subscriptum habet A.**

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.[1]

Τὸν κόσμον ἄλλως μὲν ὁ λόγος θεωρεῖ κατὰ τὴν ὁλότητα τὴν ἐν αὐτῷ, καθ' ἣν[2]) καὶ ἔοικε τῷ παντελεῖ ζώῳ, καὶ αὐτὸς ζῶον ἔμψυχον ἔννουν μονογενὲς γεγονὼς, ἄλλως δὲ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ διαίρεσιν, ὥσπερ ὅταν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος διελόμενος καὶ τὰ εἰδικωτέραν ἔχοντα τάξιν ἀπὸ τῶν ὑλικωτέραν φύσιν λαχόντων ἐπισκέπτηται, πῶς μὲν ὑπέστη τὸ σωματοειδὲς καὶ ποίαν ἔσχε τάξιν[3]), πῶς δὲ τὸ ψυχικὸν πλάτος ἀπὸ τῆς[4]) δημιουργίας προελήλυθε
D καὶ κατὰ ποίους λόγους. ἐπειδὴ γὰρ ζῶον ἔμψυχον ἔννουν ὁ | κόσμος ἀποπέφανται, τρία ταῦτα ἐν αὐτῷ, σῶμα[5]), ψυχή, νοῦς· ἀλλ' ὁ μὲν νοῦς πάντη ἀγέννητός[6]) ἐστιν· αἰώνιον γὰρ ἔλαχε τήν τε οὐσίαν καὶ τὴν ἐνέργειαν· τὸ δὲ σῶμα πάντη[7]) γενητόν· κατὰ χρόνον γὰρ ὅλον καθ' ὅλον ὑφέστηκεν[8])· ἡ δὲ ψυχὴ μέσης ἐστὶν οὐσίας. ὥσπερ οὖν τῶν ἀμερίστων καὶ μεριστῶν μέση[9]) τέτακται, τοῦτον τὸν τρόπον καὶ τῶν ἀγενήτων ἐστὶ καὶ τῶν γενητῶν ὅρος[10]), γενητὴ μὲν ὡς πρὸς νοῦν, ἀγένητος δὲ ὡς πρὸς τὴν σωματοειδῆ φύσιν ὑπάρχουσα καὶ οὖσα τῶν μὲν ἀεὶ ὄντων πέρας, πρωτίστη δὲ ἐν τοῖς γενομένοις. διὰ ταῦτα τοίνυν καὶ ὁ Πλάτων τοῦ μὲν σώματος παντοίαν παραδίδωσι γένεσιν, ὅλον αὐτὸ παράγων[11]) ἀλλαχόθεν, τὴν δὲ ψυχὴν παράγει μὲν καὶ ἀφ' ἑαυτῆς, παράγει δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ὅλης δημιουργίας τε καὶ ζωογονικῆς, νοῦ δὲ οὐδεμίαν πλάττει τῷ λόγῳ γένεσιν. οὔτε γὰρ κατὰ ἰδέαν παράγεται ὁ νοῦς οὔτε τὸ τῆς γενέσεως προσίεται ὁπωσοῦν[12]) ὄνομα, πάντη δέ ἐστιν ἀγένητος καὶ αἰώνιος, ἀλλ' ἐκφαίνεται μὲν ἀπὸ τῶν ὅλων, μένων δὲ ἐν αὐτοῖς ἀνεκφοίτητος προ-

---

[1]) **139, 23** *Πρόκλου διαδόχου εἰς τὸν Τίμαιον Πλάτωνος, βιβλίον τρίτον.* **AB.** — [2]) **139, 25** *ἣν)* *ὃν* **B.** — [3]) **139,** 28 *ἀπὸ τῶν—τάξιν)* **om. B.** — [4]) **139, 28** *τῆς)* **om. A.** — [5]) **139, 30** *σῶμα)* *σῶμά τι* **B.** — [6]) **139, 31** *ἀγέννητός)* *ἀγένητός* **B.** — [7]) **139, 31** *πάντη)* *πάντι* **B.** — [8]) **139, 32** *ὑφέστηκεν)* *συνέστηκεν* **B.** — [9]) **139, 33** *μέση)* *μέσῃ* **B.** — [10]) **139, 33** *ὅρος)* *ἔρως* **B. (corr. Tayl.)** — [11]) **139, 36** *παράγων)* *προάγων* **B.** — [12]) **139, 38** *ὁπωσοῦν)* *ὁποσοῦν* **B.**

εισιν[1]) ἡνωμένως τοῖς αἰτίοις αὐτοῦ | τοῖς ὁλικωτέροις· διὸ καὶ ἀμέριστος μέ- E
νει καὶ ἀδιαίρετος ὑπὸ τῶν ἀχράντων σωζόμενος καὶ τῶν ἀμειλίκτων[2]) δυνά-
μεων, τῆς ἄλλης ζωῆς μεριζομένης καὶ διαιρουμένης περὶ τὰς μερίδας τοῦ
παντός. πρώτην μὲν οὖν παραδέδωκε τὴν καθ' ὁλότητα[3]) τοῦ παντὸς ὑπόστα-
σιν ἀπὸ τῆς δημιουργίας, καθ' ἣν ἔμψυχον ἀπετελέσθη καὶ θεῖον καὶ ἔννουν
κατὰ τὴν πρὸς τὸ παντελὲς ζῷον ἐξομοίωσιν, δευτέραν δὲ προσθήσει τὴν καθ'
ὅλα[4]) διαιροῦσαν τὸν κόσμον καὶ τὴν τῶν ὅλων ποίησιν μερῶν, τῆς τε ψυχῆς
οὔσης καθ' αὐτὴν καὶ τοῦ σωματοειδοῦς· νοῦς γὰρ ἀγένητός ἐστι πάντῃ[5]), κα-
θάπερ ἐλέγομεν, ὅτι καὶ ἀγένητός ἐστι καὶ ἀδιαίρετος, πλὴν ὅτι οὗτος πρόει-
σιν ἄνευ γενέσεως ἀπὸ τῆς τοῦ δημιουργοῦ προνοίας. λέγει δὲ καὶ τὴν τοῦτον
ὑποδεχομένην φύσιν αὐτὴν τὴν τῆς ψυχῆς ἔκφασιν[6])· αὐτὸς γὰρ ὁ δημιουρ-
γὸς ἐντίθησιν αὐτῷ τοὺς τῆς ψυχῆς κύκλους, ἄνευ διαιρέσεως αὐτὸν ἐκφήνας,
ὡς ὄντα ἀμέριστον, καὶ ἄνευ σχήματος, ὡς ὄντα τελέως ἀσχημάτιστον. τρί-
την δὲ ἐφεξῆς τὴν κατὰ μέρη τέμνουσαν τὸ πᾶν καὶ τῶν μορίων ἕκαστον ἀπο-
τελοῦσαν. πῶς γὰρ ἐγένετο πῦρ καὶ ἀὴρ | καὶ πῶς ὕδωρ καὶ αὐτὴ πῶς[7]) ἡ F
γῆ, παραδώσει τελευταῖον τὴν σωματουργικὴν τῆς δημιουργίας ἐνέργειαν θεω-
ρῶν, καὶ οὐδὲ ἐπὶ ταύτης εἰς τὰ καθ' ἕκαστα[8]) κάτεισιν, ἀλλ' ἐν τοῖς ὅλοις
μένει στοιχείοις. ἡ γὰρ ὅλη δημιουργία | τῶν ὅλων ἐστὶ καὶ ὁλικῶν μερῶν, τὰ 140
δὲ ἄτομα καὶ ὄντως μερικὰ τοῖς νέοις παραδίδωσι θεοῖς, ἵνα μιμούμενοι τὴν
τοῦ πατρὸς περὶ τὰ ὅλα πρόνοιαν καὶ αὐτοὶ περὶ τὰ καθ' ἕκαστα[9]) τὴν ὁμοίαν
ἐπιδείξωνται δημιουργίαν καὶ ἀναλογίαν ποιήσωνται πρὸς αὐτόν, ἣν αὐτὸς ἔχει
πρὸς τὸ παράδειγμα τὸ νοητόν. νοερὸς γὰρ ὢν ὡς πρὸς ἐκεῖνο καὶ νοῦ τάξιν
ἔχων ὡς πρὸς τὸν νοητὸν νοῦν αὐτὸς νοητὸς γίγνεται τοῖς ἐγκοσμίοις θεοῖς.
τριττῆς οὖν οὔσης, ὡς ἐλέγομεν, τῆς δημιουργίας, τῆς μὲν καθ' ὁλότητα, τῆς
δὲ κατὰ τὴν εἰς ὅλα διαίρεσιν, τῆς δὲ κατὰ τὴν εἰς μέρη διαίρεσιν[10]), τὴν
μέσην ἡμῖν ὁ Πλάτων μέλλει παραδιδόναι νῦν, ἔχων μὲν καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν
πραγμάτων ἀκόλουθον τὴν τοιαύτην μετάβασιν, ἔχων δὲ καὶ ἀπὸ τῶν προειρη-
μένων εὔκαιρον τὴν εἰς τοῦτο πρόοδον. ἐπειδὴ γὰρ ζῷον ἓν ὁρατὸν ἀφωρί-
σατο[11]) τὸν κόσμον πάντα τὰ κατὰ φύσιν συγγενῆ περιέχον[12]) ἐντός, ὅτι μὲν
εἷς ἐστιν ὁ κόσμος, ἀπὸ τῆς τοῦ παραδείγματος μονώσεως ἀπέδειξεν, ὅτι δὲ |
ὁρατόν, καὶ ὅτι τῶν συγγενῶν ἁπάντων περιεκτικόν, ἡ καθ' ὅλα τοῦ παντὸς B
διαίρεσις ἡμῖν ποιήσει καταφανές. ἐὰν γὰρ εὕρωμεν, διὰ[13]) ποίαν αἰτίαν ὁρα-
τὸς ὁ κόσμος, καὶ πῶς ἐν αὐτῷ πάντα τὰ στοιχεῖα συντέτακται καὶ διὰ τίνων

---

[1]) 139, 39 *πρόεισιν*) *προΐσιν* B. — [2]) 139, 40 *ἀμειλίκτων*) *ἀμιλίκτων* B. — [3]) 139, 42 *καθ' ὁλότητα*) *καθολότητα* B. — [4]) 139, 43 *καθ' ὅλα*) *καθόλα* B. — [5]) 139, 45 *πάντῃ*) *πάντα* B. — [6]) 139, 47 *ἔκφασιν*) Tayl. coni. *ἔκφανσιν*, sine causa. — [7]) 139, 50 *αὐτὴ πῶς*) *αὐτή πως* B. — [8]) 139, 51 *καθ' ἕκαστα*) *καθέστα* B. (corr. Tayl.) — [9]) 140, 2 *καθ' ἕκαστα*) *καθέκαστα* B. — [10]) 140, 6 *τῆς δὲ κατὰ τὴν εἰς μέρη διαίρεσιν*) om. A. — [11]) 140, 8 *ἀφωρίσατο*) *ἀφωρήσατο* B. — [12]) 140, 9 *περιέχον*) *περιέχων* — [13]) 140, 11 *διὰ*) *κατὰ* B.

ἀναλογιῶν, θεασόμεθα[1]) ῥᾳδίως, ὅτι πάντα τὰ συγγενῆ περιείληφε καὶ οὐδέν ἐστιν αἰσθητὸν, ὃ μὴ συνείληπται τῇ μιᾷ τοῦ κόσμου περιοχῇ· τοῦτο δὲ ἰδόντες ἱκανῶς ἔχοιμεν ἂν τὸ[2]) ζητούμενον. τοῦτο γὰρ ἦν, πῶς ὁρατὸς ὁ κόσμος καὶ πῶς πάντων περιεκτικὸς τῶν κατὰ φύσιν αὐτῷ συγγενῶν. ἀπὸ γὰρ τῶν προειρημένων ὅτι μόνος ἐστὶ προειλήφαμεν, ἀπὸ δὲ τούτων ὅτι καὶ παντελής.

Σωματοειδὲς δὲ δὴ καὶ ὁρατὸν, ἁπτόν τε δεῖ τὸ γιγνόμενον εἶναι. χωρισθὲν δὲ πυρὸς, οὐδὲν ἄν ποτε ὁρατὸν γένοιτο, οὔτε ἁπτὸν, ἄνευ τινὸς στερεοῦ. στερεὸν δὲ οὐκ ἄνευ γῆς. ὅθεν ἐκ πυρὸς καὶ γῆς τὸ τοῦ παντὸς ἀρχόμενος[3]) συνιστάναι σῶμα ὁ θεὸς ἐποίει. (Pag. 31 B.)

Τὸν μὲν ὁρισμὸν ἀποδιδοὺς[4]) τοῦ γενητοῦ μικρῷ πρότερον γιγνόμενον αὐτὸ καὶ ἀπολλύμενον ἀποκαλῶν ὡρίζετο δοξαστὸν αὐτὸ μετ' αἰσθήσεως, τὸν δε κό-
C σμον δεικνὺς | γεννητὸν[5]) ἀνέστρεφε τὸν ὁρισμόν. τὰ γὰρ αἰσθητά, φησι, γιγνόμενα καὶ γενητὰ ἐφάνη· νυνὶ δὲ τὸ γιγνόμενον αὐτὸ μεταβαλὼν εἰς ὑποκειμένου τάξιν κατηγόρησεν αὐτοῦ τὸ ὁρατὸν καὶ ἁπτόν· ταῦτα γὰρ ἄκρα τῶν αἰσθητῶν, ὡς ἡ ὄψις καὶ ἡ ἁφὴ τῶν αἰσθήσεων ἄκραι. ἐκεῖ μὲν οὖν, ὡς ἔφην, ἐν τοῖς περὶ τοῦ γενητὸν εἶναι τὸν κόσμον λόγοις τὸν ὅρον ἀντέστρεψεν, ἐνταῦθα δὲ κατὰ φύσιν ἀποδέδωκεν. ἦν γὰρ τὸ γιγνόμενον ἐν ὁριστοῦ[6]) τάξει, τὸ δὲ δόξῃ μετ' αἰσθήσεως ληπτὸν ἐν ὁρισμοῦ, καθάπερ εἴρηκεν ἐν ταῖς ὑποθέσεσι· δεῖ οὖν, φησὶν, αἰσθητὸν εἶναι τὸ[7]) γενητὸν, οὐ πᾶν, ἀλλὰ τοῦτο, ὃ καὶ πρότερον εἴπομεν γεννητὸν[8]), τὸ σύνθετον καὶ ἀεὶ γιγνόμενον εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον· ἐπεὶ καὶ ἡ ψυχὴ γενητόν· ἀλλ' οὐ περὶ ταύτης ὁ λόγος. εἰ δέ τις καὶ τὰ ἔνυλα εἴδη καὶ αὐτὰς λέγοι[9]) τὰς ποιότητας αἰσθήσει μὲν εἶναι ληπτὰς, ἀσωμάτους δὲ, καὶ ὅμως γένεσιν ἔχειν, ἴστω, φησὶν ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος[10]), ὅτι συντελεῖ καὶ ταῦτα πρὸς τὴν ὑπόστασιν τῶν σωμάτων καὶ μετ' ἐκείνων συνθεω-
D ρεῖται. ἐπειδὴ δ' οὖν ὁ κόσμος ἔχει μέν τινα καὶ σωματικὴν ἐν ἑαυτῷ | μοῖραν, ἔχει δὲ καὶ ἀσώματον καὶ ταύτην διττὴν, τὴν μὲν ἀχώριστον τοῦ σώματος, τὴν δὲ χωριστὴν, καὶ ταύτην πάλιν διπλῆν, τὴν μὲν ψυχικὴν, τὴν δὲ νοερὰν, καὶ ἔχει τὸ μὲν ἀγένητον ἐν ἑαυτῷ[11]), τὸ δὲ γενητὸν, πᾶν δὲ τὸ ἐξ ἀγενήτου καὶ γενητοῦ συγκείμενον τὸ ὅλον ἐστὶ γενητὸν, εἰκότως γιγνόμενόν τε[12]) προσεῖπε τὸν σύμπαντα κόσμον καὶ σωματοειδῆ. καὶ γὰρ σῶμα ἔχει καὶ διὰ τοῦτο σωματοειδής ἐστι, καὶ γενητόν ἐστιν ἐν αὐτῷ[13]), καὶ διὰ τοῦτο γιγνόμενόν ἐστι τὸ ὅλον. ἐὰν γὰρ ἐκ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου συγκέηται, τὸ ὅλον ἐστὶ θνητὸν, καὶ ἐὰν ἐξ ἀγεννήτου[14]) καὶ γενητοῦ, τὸ ὅλον ἐστὶ γενητὸν, καὶ ἐὰν ἐξ

---

[1]) 140, 12 *θεασόμεθα*) *θεασώμεθα* B. — [2]) 140, 14 *τὸ*) *καὶ* B. — [3]) 140, 17 *ἀρχόμενος*) *ἀρχόμενον* B. — [4]) 140, 18 *ἀποδιδοὺς*) *ἀποδοδοὺς* B. — [5]) 140, 20 *γεννητὸν*) *γενητὸν* B. — [6]) 140, 24 *ὁριστοῦ*) *ἀορίστου* B. — [7]) 140, 25 *τὸ*) *τὸν γενη τὸ* A. — [8]) 140, 25 *γεννητὸν*) *γενητὸν* B. — [9]) 140, 27 *λέγοι*) *λέγει* B. — [10]) 140, 28 *Ἰάμβλιχος·* m. A. — [11]) 140, 31 *ἀγένητον ἐν ἑαυτῷ*) *ἀγέντητον* B. — [12]) 140, 32 *τε*) *τι* B. — [13]) 140, 34 *αὐτῷ*) *ἑαυτῷ* B. — [14]) 140, 35 *ἀγεννήτου*) *ἀγενήτου* B.

ἀσωμάτου καὶ σώματος, τὸ ὅλον ἐστὶ σωματοειδές. εἰ μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ τὸ
ἀσώματον συμπάσχει τῷ σώματι, γίγνεται καὶ αὐτὸ σωματοειδὲς, οὐ τὸ ὅλον
μόνον· εἰ δὲ ἐξῃρημένον εἴη καὶ ἀπαθὲς, αὐτὸ μὲν κυρίως ἀσώματον, ὑπερα-
νέχον τοῦ σώματος, τὸ δὲ ὅλον διὰ τὴν τοῦ σώματος συνάρτησιν σῶμα μὲν
οὐκ ἔστι· μένει γὰρ[1] ἐν τῇ ἑαυτοῦ καθαρότητι τὸ κρεῖττον· σωματοειδὲς δὲ
ἂν προσονομάζοιτο δικαιότερον. ἐπεὶ τοίνυν καὶ ὁ κόσμος πολλῶν μὲν καὶ | μα- E
καρίων ἐκ τοῦ γεννήσαντος[2] αὐτὸν μετείληφεν, ἀτὰρ κεκοινώνηκέ γε καὶ σώ-
ματος, σωματοειδὴς εἰκότως προσαγορεύεται καθ' ὅλον ἑαυτὸν ὁρατός τε καὶ
ἁπτός. γενητὸς γάρ ἐστι, τὸ δὲ γενητὸν ὁρατόν ἐστι καὶ ἁπτὸν καὶ σῶμα ἔχον,
ὥσπερ εἴρηται καὶ[3] πρότερον, ὀρθῶς εἰρημένον. ἀρξάμενος οὖν ἀπὸ τοῦ σώ-
ματος πρῶτον αὐτῷ δίδωσιν αἰσθητῷ εἶναι κατὰ τὰς ἄκρας αἰσθήσεις· εἶτα
τούτου τελειότερον τὸν διὰ τῆς ἀναλογίας δεσμὸν, συνεκτικὸν τῶν ἐν αὐτῷ
σωμάτων· εἶτα ἄλλο τρίτον, ὅλον ἐξ ὅλων ποιήσας αὐτὸν τῶν στοιχείων· εἶτα
τέταρτον, σφαιρώσας, ἵν' ὁμοιότατος ᾖ[4] ἑαυτῷ κατὰ τὸ εἶδος· εἶτα πέμπτον,
αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ πάντα πάσχοντα ἀποφήνας· εἶτα ἕκτον, κίνησιν αὐτῷ νείμας
τὴν προσήκουσαν· εἶτα ψυχώσας ἕβδομον τοῦτο[5] διὰ θείας ψυχῆς· εἶτα ὄγ-
δοον, τῆς χρονικῆς αὐτῷ μεταδοὺς περιόδου· εἶτα ἔνατον, θεῶν ἐν αὐτῷ[6]
καταστησάμενος ἱερὰ[7] τῶν τὸν τέλειον ἐνιαυτὸν συναπεργαζομένων· εἶτα δέ-
κατον, παντελῆ ποιήσας ἐκ πάντων ζώων ταῖς τέσσαρσιν[8] ἰδέαις ὡμοιωμένων
καὶ διὰ τῆς δεκάδος[9] συμπληρώσας | τὴν πᾶσαν δημιουργίαν. ταῦτα μὲν οὖν F
ὁ πᾶς ἀνελίξει λόγος προϊών· νῦν δὲ λέγωμεν, ὡς ἐπεὶ διαστατός ἐστιν ὁ κό-
σμος καὶ αἰσθήσει ληπτὸς, διά τε ὁράσεως γνωρίζεται καὶ ἁφῆς, ὡς μὲν ὅλος
δι' ὅλου[10] φωτὸς πεπληρωμένος ὁρατὸς ὢν, ὡς δὲ στερεὸς ἁπτὸς ὑπάρχων·
ἐξαρκεῖ γὰρ αὐτῷ διὰ τῶνδε τῶν αἰσθήσεων πάντα τὰ αἰσθητὰ περιλαβεῖν· καὶ
ἔστιν ὡς ἐν τοῖς τέτταρσι[11] στοιχείοις ἀεὶ οὖσιν ἐν τῷ κόσμῳ νοουμένοις
ἐναντία ταῦτα, τὸ ὁρατὸν καὶ ἁπτόν. ταῦτα γὰρ ὡς πλεῖστον ἀφεστῶτα καὶ
ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ἐναντία. | καὶ γὰρ αἰσθητὰ ἄμφω, καὶ τοῦτο αὐτῶν τὸ κοι- 141
νὸν γένος, καὶ πλεῖστον ἀφέστηκεν, εἴπερ τὸ μὲν ἀμέσως αἰσθητὸν, τὸ δὲ οὐκ
ἀμέσως. εἰ δὲ ζητοίημεν[12] τὰ ἐν μεταβλητοῖς ἐναντία τῶν στοιχείων, οὐ τὸ
πῦρ καὶ τὴν γῆν, ἀλλὰ τὸ πῦρ καὶ τὸ ὕδωρ ἐροῦμεν[13]. μάλιστα γὰρ τὸ ὕδωρ
σβέννυσι τὸ πῦρ. καὶ ἔστιν ἑκάτερος τῶν λόγων ἀληθής. κοινὸν γὰρ ἀμφοῖν τὸ
ἐν τοῖς ἄκροις τιθέναι τὴν ἐναντίωσιν, καὶ ταύτῃ συμφωνοῦσιν αἱ αἱρέσεις,
ὡς μὲν ἐν αἰσθητοῖς τῷ πυρὶ τῆς γῆς ἐναντίας οὔσης, ὡς δὲ ἐν τοῖς μεταβλη-

---

[1]) **140, 38** *γάρ*) *δὲ* B. — [2]) **140, 40** *γεννήσαντος*) *γενήσαντος* — [3]) **140, 42** *καί*) om. B. — [4]) **140, 45** *ᾖ*) *ἢ* B. — [5]) **140, 47** *τοῦτο*) *τοῦτον* B. — [6]) **140, 48** *αὐτῷ*) *ἑαυτῷ* B. — [7]) **140, 48** *ἱερά*) Tayl. coni. *σειρὰ* (voluit *σειρὰν*), quod minus aptum. Quidni stellas s a c r a deorum dixerit? — [8]) **140, 49** *τέσσαρσιν*) *τέταρσιν* B. — [9]) **140, 49** *ἡ δεκὰς τῆς δημιουργίας*. m. A. — [10]) **140, 51** *δι' ὅλου*) *διόλου* B. — [11]) **140, 53** *τέτταρσι*) *τέτρασι* A. *τετράσι* B. — [12]) **141, 2** *ζητοίημεν*) *ζητοίη μὲν* B. — [13]) **141, 3** *ἄλλως τὸ πῦρ τῇ γῇ ἐναντίον, ἄλλως δὲ τῷ ὕδατι:* m. A.

τοῖς τῷ πυρὶ τοῦ ὕδατος. διὸ καὶ αὐτὸς τῷ ἁπτῷ τὸ ὁρατὸν ἀντέθηκεν[1]), ἢ αἰσθητὰ τὰ στοιχεῖα λαμβάνων, ὡς ἂν μήπω τὴν μεταβολὴν αὐτῶν ἐπισκοπῶν, καθ' ἣν μᾶλλον ἠναντίωται τῷ πυρὶ τὸ ὕδωρ τῆς γῆς. καὶ οὐχ ὡς οἴεται Θεόφραστος[2]), ἀτελής ἐστιν ὁ λόγος. ἀπορεῖ[3]) γὰρ οὕτως· τί δή ποτε πυρὸς μὲν ἴδιον εἶπε τὸ ὁρατὸν καὶ γῆς τὸ ἁπτὸν, τῶν δὲ λοιπῶν στοιχείων οὐδέν; λέγω-
B μεν δὴ οὖν πρὸς αὐτὸν, ὅτι καὶ ἡμεῖς | ὁρῶμεν τὸν κόσμον καὶ ἁπτόμεθα αὐτοῦ, γευόμεθα δὲ ἢ ἀκούομεν αὐτοῦ ἢ ὀσφραινόμεθα οὐκέτι, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ κόσμος ἑαυτῷ καὶ ὁρατός ἐστι καὶ ἁπτός· ὡς μὲν φωτοειδὴς, ὁρατὸς, διὰ τοῦ θείου φωτὸς ἑαυτὸν ὁρῶν, ὃ τέταται διὰ τοῦ οὐρανοῦ παντὸς τῇ ἴριδι[4]) προσφερὲς ὂν, ὥς φησιν ὁ ἐν Πολιτείᾳ[5]) Σωκράτης· ἐκεῖνο γάρ ἐστι τὸ πρώτως ὁρατὸν, δι' ὅλου τοῦ κόσμου διῆκον· ὡς γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου σφαῖρα τῆς ἐν αὐτῇ ψυχῆς ὄψις ἐστὶν, οὕτω δὴ καὶ τῆς ὅλης ψυχῆς[6]) ὄψις ἐστὶ τὸ θεῖον ἐκεῖνο φῶς διὰ πάντων τῶν ὁρατῶν[7]) πεφοιτηκὸς καὶ δρῶν εἰς τὰ ὁρώμενα καὶ ζωὴν αὐτοῖς ἐνδιδόν· καὶ ταύτην ἂν εἴποις τὴν πρωτίστην καὶ κυριωτάτην[8]) ὄψιν, ἀλλ' οὐ τὴν μετὰ πάθους ὑφισταμένην καὶ τὴν κεχωρισμένην τῶν ὁρατῶν· ὡς δὲ αὖ στερεὸς καὶ ὡς ζωῆς πλήρης, τὴν καλουμένην συναίσθησιν ἔχων (καὶ γὰρ ἡμεῖς τῶν ἐν ἡμῖν συναισθανόμεθα κινήσεων ἢ παθῶν ἔνδον συνισταμένων) καὶ διὰ τῆς συναισθήσεως ταύτης αὐτὸς ἑαυτῷ γιγνόμενος ἁπτός. κυριωτάτη δὲ τῶν λύσεών ἐστιν ἡ λέγουσα, ὅτι τὰ μὲν ἄκρα λαμβάνει πρὸ τῶν ἄλλων ὁ λόγος.
C ἐπειδὴ καὶ | τούτων ἕνεκεν ὑφέστηκεν ἐκεῖνα, μέλλει δὲ καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὸν δεσμὸν τῶν ἄκρων ὑφιστάνειν. ἢ καὶ τοῦτο φαίη τις ἂν, ὡς διὰ τῶν ἄκρων καὶ τὰ μέσα περιείληφεν. ὡς γὰρ διὰ πυρὸς καὶ γῆς τὸ πᾶν ὁρίζεται καὶ τῶν μέσων ἐν τούτοις περιεχομένων, οὕτω δὴ καὶ διὰ τοῦ ὁρατοῦ καὶ ἁπτοῦ τὰ παντοίως αἰσθητὰ συνείληφε. τούτῳ δὲ ὥσπερ ἀξιώματι χρώμενος (εἴωθε γὰρ πρὸ ἑκάστου τῶν σκεμμάτων ἀξίωμα προσλαμβάνειν, ἀφ' οὗ δείκνυται τὸ ζητούμενον, οἷον ἀγαθῷ δὲ οὐδεὶς οὐδέποτε περὶ οὐδενὸς ἐγγίγνεται[9]) φθόνος, ἵν' ἐπιδείξῃ πάντα ἀγαθύνοντα τὸν δημιουργὸν, καὶ πάλιν θέμις δὲ οὔτ' ἦν οὔτ' ἔσται τῷ ἀρίστῳ δρᾶν ἄλλο τι πλὴν τὸ κάλλιστον, ἵνα ἀποφήνῃ[10]) ζῷον ἔννουν ἔμψυχον τὸ πᾶν, καὶ πάλιν ἀτελεῖ γὰρ ἐοικὸς οὐδὲν ἄν ποτε γένοιτο καλὸν, ἵνα θεωρήσῃ, πρὸς ποῖον παράδειγμα τὸν κόσμον ὁ δημιουργὸς ὑπέστησεν) οὕτω δὴ καὶ ἐν τούτοις ἀξίωμα προλαβὼν, ὅτι δεῖ[11]) τὸ γενητὸν ὁρατὸν εἶναι καὶ ἁπτὸν, ἀπὸ τούτου δείκνυσι, πῶς μὲν τὰ στοιχεῖα συντελεῖ πρὸς τὴν τοῦ κόσμου σύστασιν, πῶς δὲ τέτακται ἐν

---

[1]) **141, 6** *ἀντέθηκεν*) *ἀνθέτηκεν* B. — [2]) **141, 8** *Θεόφραστος·* m. A. — [3]) **141, 8** *ἀπορεῖ*) *ἀπειρεῖ* A. — [4]) **141, 12** *ἴριδι*) *εἰρίδι* B. — [5]) **141, 12** *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 616 B. — [6]) **141, 14** *ὅλης ψυχῆς*) *ψυχῆς* B. Tayl. coni. *σφαίρας*, quod alienum ab h. l. est. — [7]) **141, 14** *ὁρατῶν*) Tayl. coni. *ὁρατικῶν*, quod item alienum est. — *ἡ πρωτίστη ὄψις, τὸ θεῖον φῶς.* m. A. — [8]) **141, 15** *κυριωτάτην*) *κυρωτάτην* A. — [9]) **141, 24** *ἐγγίγνεται*) *ἐγγίνεται* A. — Tim. Pag. 29 E. 30 A. C. — [10]) **141, 26** *ἀποφήνῃ*) *ἀποφύνῃ* B. — [11]) **141, 28** *δεῖ*) *δὴ* B.

τῷ παντί. εἰ γὰρ δεῖ | τὸν κόσμον ὁρατὸν εἶναι καὶ ἁπτὸν[1]), δεῖ αὐτῷ πυρὸς D καὶ γῆς. τὸ γὰρ πρώτως ὁρατὸν πῦρ ἐστίν· πρῶτον μὲν, ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ ὁρατὰ φῶτά ἐστι· πάντα γὰρ τὰ χρώματα ἔγγονά ἐστι φωτός· ἔπειθ', ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ὄψις φῶς ἐστιν, ἀπ' οὐσίας προϊοῦσα αἰθερώδους, καὶ τρίτον, ὅτι δεῖται συναγωγοῦ τοῦ φωτὸς ἡ ὄψις καὶ τὸ ὁρατὸν, εἰ μέλλοι κατ' ἐνέργειαν εἶναι· τί δὲ τὸ συνάγον ἀμφότερα ταῦτα, ἢ τὸ[2]) φῶς; ὥστε εἰ ὁρατὸς ἔσται ὁ κόσμος, δεήσει πυρὸς αὐτῷ πρὸς τὴν γένεσιν· καὶ πρὸς τούτοις, ὅτι τὸν ὀφθαλμὸν ἀνάλογον εἶναι τῷ πυρὶ δείκνυσιν ὁ Πυθαγόρας ἐν τῷ πρὸς Ἄβαριν[3]) λόγῳ· καὶ γὰρ ἀνωτάτω τῶν αἰσθητηρίων ἐστὶν, ὡς τὸ πῦρ τῶν στοιχείων, καὶ ὀξείαις ἐνεργείαις χρῆται, ὡς ἐκεῖνο, τό τε κωνοειδὲς ὁμοιότητα ἔχει πρὸς τὸ πυραμοειδὲς οὐκ ὀλίγην. οὐκ εἶπε δὲ, ὅτι μόνον τὸ πῦρ ὁρατόν. τοῦτο γὰρ διχῶς ἐστὶ ψεῦδος· αὐτό τε γὰρ καθ' ἑαυτὸ τὸ πῦρ ἀμιγὲς ὂν πρὸς τὰ ἄλλα στοιχεῖα οὐδαμῶς ἐστὶν ὁρατὸν, ἀλλ' ἐπινοεῖται μόνον, καὶ ἔτι τῶν ἄλλων οὐδὲν ἔσται ὁρατὸν, εἰ μόνον τὸ πῦρ ὁρατόν· ἄλλο γοῦν[4]) διὰ πυρὸς καὶ μετὰ πυρὸς εἶναι ὁρατὸν καὶ | ἄλλο τὸ αὐτὸ τὸ πῦρ εἶναι μόνον ὁρατόν. τοῦτο μὲν οὖν οὐκ εἶπεν, E ὡς[5]) διχόθεν ἐλεγχόμενον, ἐκεῖνο δὲ, ὅτι πυρὸς χωρισθὲν οὐδὲν ὁρατόν· ἀφ' οὗ[6]) λάβοις ἂν, ὅτι πάντα τὰ σώματα μετέχει πυρὸς, ἄλλο δὲ ἄλλοις τὸ πῦρ. οὐ γὰρ ταὐτόν ἐστι φῶς καὶ φλὸξ καὶ ἄνθραξ, ἀλλ' ἄνωθεν ἄχρι γῆς ὕφεσις γίγνεται τοῦ πυρὸς, προϊόντος ἀπὸ τοῦ ἀϋλοτέρου καὶ καθαρωτέρου[7]) καὶ ἀσωματωτέρου[8]) μέχρι τῶν ἀνυλοτάτων[9]) καὶ παχυτάτων σωμάτων. καὶ γὰρ ὑπὸ γῆς ῥύακές εἰσι πυρὸς, ὥς πού φησι καὶ Ἐμπεδοκλῆς· Πολλὰ δ' ἔνερθε[10]) οὔδεος πυρὰ καίεται[11])· καὶ οὐ δεῖ θαυμάζειν, πῶς οὖν ἐν ὕδατι ὂν τὸ πῦρ οὐ σβέννυται· χωρεῖ γὰρ πάντα δι' ἀλλήλων, καὶ ἔστι τὸ ἐπικρατοῦν ἄλλο ἐν ἄλλοις, καὶ ἔστι καὶ τὸ φῶς πῦρ διιὸν[12]) διὰ πάντων. Νουμήνιος μὲν οὖν πάντα μεμίχθαι οἰόμενος οὐδὲν οἴεται εἶναι ἁπλοῦν· ὁ δὲ Πλάτων καὶ τὴν μίξιν αὐτῶν οἶδε καὶ ἑκάστου τὴν φύσιν ἰδίᾳ παραδίδωσιν, ἐκ τῶν σχημάτων τὰ στοιχεῖα πλάττων. ἴσως δὲ ἡμῖν ὁ θαυμαστὸς Ἀριστοτέλης[13]) ἀπαντήσεται πρὸς τὸν λόγον οὐ πᾶν τὸ ὁρατὸν πυρὸς μετουσίᾳ τοιοῦτον εἶναι τιθέμενος· | τὸν γοῦν τῶν ἄστρων χορὸν καὶ αὐτὸν τὸν μέγαν ἥλιον οὐκ ὄντα ἐκ F πυρὸς ὅμως ὁρατὸν ὑπάρχειν. εἰ δὲ εἴποι τις πρὸς αὐτὸν, ὅτι πῦρ ἄλλο μὲν τὸ ἔνυλον, ἄλλο δὲ τὸ ἄϋλον, ὡς πρὸς τὴν ὕλην τῶν ὑπὸ σελήνην ἄϋλον ὂν, καὶ ἄλλο μὲν τὸ φθαρτὸν, ἄλλο δὲ τὸ ἄφθαρτον, καὶ ἄλλο μὲν τὸ[14]) ἀέρι συμμι-

---

[1]) 141, 30 *ἀπὸ τούτου δείκνυσι — εἶναι καὶ ἁπτὸν*) om. A. — [2]) 141, 33 *τὸ*) om. B — [3]) 141, 35 *Ἄβαριν*) *Ἄβαρον* B. — Verba *πυθαγόρας ἐν τῷ πρὸς ἄβαριν* A etiam in m. habet. — [4]) 141, 39 *γοῦν*) *γὰρ ἦν* A. — [5]) 141, 40 *ὡς*) om. B. — [6]) 141, 41 *οὗ*) *οὐ* B. — [7]) 141, 43 *καθαρωτέρου*) cum o super ω A. — [8]) 141, 43 *ἀσωματωτέρου*) *ἀσωματοτέρου* A. — [9]) 141, 43 *ἐνυλοτάτων*) *ἐνυλωτάτων* B. — [10]) 141, 44 *ἔνερθε*) *ἔνερθεν* A. Immo *ἔνερθ'* scribendum. — [11]) 141, 45 *πυρὰ καίεται*) *παρακέεται* A. *ἐμπεδοκλῆς·* m. A. — [12]) 141, 46 *διιὸν*) *δῖιον* B. *νουμήνιος·* m. A. — [13]) 141, 49 *ἀριστοτέλης·* m. A. — [14]) 141, 52 *τὸ*) *τῷ* B et, sup. *ὸ*, A.

γὲς, ἄλλο δὲ τὸ καθαρὸν, καὶ ὅλως[1]), ὅτι πολλὰ εἴδη πυρὸς, ἴσως ἐνδώσει
τῷ λόγῳ, καὶ τῶν θεολόγων ἀκούων πῦρ πυρὸς ἐξοχέτευμα τὸν ἥλιον κα-
λούντων καὶ πυρὸς ταμίαν καὶ πᾶσι τοῖς τοιούτοις ὀνόμασι. τίνι[2]) γὰρ ἀνέ-
142 θηκε τὸ ὁρατόν; | ἄρα[3]) ἄλλῳ τινὶ, ἢ τῷ γεννητικῷ[4]) τοῦ φωτός; τί δὲ ἄλλο
τοιοῦτον, ἢ τὸ πῦρ; γῆ[5]) μὲν γὰρ παντὸς τοῦ ἐναντίου ποιητική[6])· σκότους
γὰρ αἰτία, καὶ ἧττον μετέχει φωτὸς τὸ γηϊνώτερον· ἀὴρ δὲ καὶ ὕδωρ διαφανῆ
καὶ οὐχ ὁρατὰ καθ' ἑαυτά· διὸ καὶ μέσον ἑκάτερον τούτων, τοῦ τε πρώτως
ὁρατοῦ καὶ ἐπιπροσθοῦντος[7]) τοῖς ὁρατοῖς, ὡς ἄλλοις τοῦ ὁρᾶσθαι αἴτιον, ἀλλ'
οὐχ ἑαυτῷ, καθόσον[8]) ἑκάτερον διαφανές· ἀλλὰ δι' αὐτῶν ἄλλα. λείπεται οὖν
μόνον τὸ πῦρ οἷς ἂν παρῇ, ταῦτα φωτίζειν καὶ ὁρατὰ ποιεῖν. εἰ δὲ λέγοι τις,
ὅτι τὸ οὐράνιον στοιχεῖον ὁρατὸν ὂν καὶ φωτιστικὸν οὐκ ἔστι πῦρ, ἐρωτήσομεν,
πόθεν οὖν τὸ ἐνταῦθα πῦρ τοιοῦτον. εἰ γὰρ ἑκάτερον φωτὸς αἰσθητοῦ γεννητι-
κὸν[9]), διὰ τί μὴ καὶ ἑκάτερον πῦρ, εἰ καὶ τὸ μὲν ἄϋλον, τὸ δὲ ἔνυλον; λέγω
δὲ, ὡς ἤδη προεῖπον, τὸ ἄϋλον καὶ ἔνυλον[10]) πρὸς τὴν παχυτάτην[11]) ὕλην
καὶ μὴ στέγουσαν τὰ εἴδη διορίζων[12]), ἐκείνην τὴν ἀεὶ ὡσαύτως[13]) ἐν τῷ
B οἰκείῳ εἴδει μένουσαν διιστάς· ἐπεὶ μαθησόμεθα διὰ παντὸς | τοῦ κόσμου τὴν
ὕλην διήκειν, ὥσπερ καὶ οἱ θεοί[14]) φασι· διὸ καὶ τοῦ παντὸς ὑποδοχὴν αὐτὴν
ἐρεῖ[15]) προελθών. οἷα γοῦν τὰ φῶτα, τοιαῦτα καὶ τὰ πυρὰ, καὶ ἡ ἀναλογία
δείκνυσιν, ὅτι καὶ τὸ ἐκεῖθεν φῶς ἐκ πυρός. καὶ ῥητέον, ὅτι Πλάτων οὐ θερμό-
τητι χαρακτηρίζει τὸ πῦρ οὐδὲ τῷ ἐπὶ τὸ ἄνω κινεῖσθαι[16])· ταῦτα γὰρ τοῦ
τῇδε[17]) πυρὸς ἴδια, μὴ ὄντος ἐν οἰκείῳ τόπῳ· ἀλλὰ τῷ ὁρατῷ· διὰ γὰρ τού-
του πᾶν περιλαμβάνει πῦρ, καὶ τὸ θεῖον καὶ τὸ θνητὸν καὶ τὸ καυστικὸν καὶ τὸ
ῥωστικόν. ἔτι τοίνυν περὶ γῆς τὰ αὐτὰ λεκτέον, ὅτι γῆ ἐστὶ τὸ πρώτως στερεόν.
μὴ γάρ μοι λεγέτω τις, ὅτι καὶ ἡ γῆ τὸ στερεὸν ἀλλαχόθεν εἴληφεν, ἀλλ' ἐν
τοῖς αἰσθητοῖς τὸ μάλιστα στερεὸν πρὸ τῶν ἧττον τοιούτων ἔχει τὴν ἰδιότητα
ταύτην· ἐπεὶ καὶ τὸ μάλιστα θερμὸν πρὸ τῶν ἧττον θερμῶν τοιοῦτον, καὶ ἀπὸ
τούτου τὰ ἧττον ὄντα θερμὰ μεταλαγχάνει τῆς ποιότητος ταύτης. οὕτω δὴ καὶ
τὸ μάλιστα στερεὸν τοῖς ἧττον στερεοῖς τὸ εἶναι στερεοῖς τῆς ἑαυτοῦ μεταδί-
δωσι στερεότητος. εἰ τοίνυν τῶν μὲν ἄλλων στοιχείων ἡ γῆ στερεώτατον[18]),
C τὸ δὲ στερεώτατον αἴτιόν ἐστιν ἐν ταῖς μίξεσι[19]) | τοῖς ἧττον στερεοῖς τοῦ[20])

---

[1]) **141, 53** *ὅλως*) *ὅλος* **B.** — [2]) **141, 54** *τίνι*) *τινὶ* **B.** — [3]) **142, 1** *ἆρα*) *ἄρα* **B.** — [4]) **142, 1** *γεννητικῷ*) *γενητικῷ* — [5]) **142, 1** *γῆ*) *πῆ* **B. (corr. Tayl.)** — [6]) **142, 2** *ποιητική*) *ποιητικὸν* **B.** — [7]) **142, 3** *ἐπιπροσθοῦντος*) *ἐπὶ προσθοῦντος* **B. Fort.** *τοῦ ἐπιπροσθοῦντος* — [8]) **142, 4** *καθόσον*) *καθ' ὅσον* **B.** — [9]) **142, 7** *γεννητικὸν*) *γενητικὸν* **B.** — [10]) **142, 8** *τὸ δὲ ἔνυλον—καὶ ἔνυλον*) **om. A.** — [11]) **142, 8** *παχυτάτην*) *ταχυτάτην* **B. (corr. Tayl.)** — [12]) **142, 9** *διορίζων*) *διορίζον* **B.** — [13]) **142, 9** *ἀεὶ ὡσαύτως*) *ὡσαύτην* **B.** — [14]) **142, 10** *θεοί*) *θεολόγοι* **coni. Fabricius B. G. Tom. VIII. Pag. 552, sine idonea ratione. Proclus oracula dicit.**—*ὅτι διὰ παντὸς τοῦ κόσμου ἡ ὕλη διήκει* **m. A.** — [15]) **142, 10** *ἐρεῖ*) **Pag. 49 A. 51 A.** — [16]) **142, 12** *ὅτι οὐ τῇ θερμότητι ὁ Πλάτων τὸ πῦρ χαρακτηρίζει, οὐδὲ τῇ ἐπὶ τὸ ἄνω φορᾷ*: **m. A.** — [17]) **142, 13** *τῇδε*) *ἤδε* **B.** — [18]) **142, 19** *στερεώτατον*) *στερεότερον* **B.** — [19]) **142, 19** *μίξεσι*) *μείζεσι* **B.** — [20]) **142, 20** *τοῦ*) *τὸ* **A.**

εἶναι στερεοῖς, ἀλλ' οὐχὶ τὰ ἧττον ὄντα τοιαῦτα τοῖς μάλιστα καὶ τοῖς διαφε-
ρόντως ἔχουσι τὴν δύναμιν ταύτην, ἀνάγκη δή που τὴν γῆν αἰτίαν εἶναι τῆς
στερεότητος τοῖς ἄλλοις στοιχείοις, ἐναντίως ἔχουσαν πρὸς τὸ πῦρ. καὶ εἰ μὲν
τὰ φαινόμενα ταῖς αἰσθήσεσιν ἡμῖν λαμβάνομεν, τὸν οὐρανὸν ὡς πύριον λαμ-
βάνοντες καὶ τὴν γῆν, ἐφ' ἧς βεβήκαμεν, ὡς μάλιστα γῆν, δήλη τούτων ἡ
ἐναντίωσις, τοῦ μὲν ὄντος ἀεικινήτου[1]), τῆς δὲ ἀκινήτου, καὶ τοῦ μὲν ὁρατοῦ
διαφερόντως, τῆς δὲ ἁπτῆς, καὶ τοῦ μὲν λεπτοτάτου διὰ τὸ φῶς, τῆς δὲ πα-
χυτάτης διὰ τὸ σκοτῶδες· εἰ δὲ καὶ τὰ πρῶτα στοιχεῖα τούτων σκοποῖμεν,
αὐτὸ τὸ πῦρ ᾗ πῦρ, ἢ τὴν γῆν καθ' ὅσον γῆ, μικρὸν ὕστερον αὐτοῖν τὰς ἀντι-
θέσεις ἐροῦμεν πάσας, ἡνίκα ἂν καὶ τὴν ἀναλογίαν διεξίωμεν τῶν τεττάρων[2]).
ὅτι δ' οὖν τὸ ὁρατὸν πυρὸς ἴδιον καὶ τὸ ἁπτὸν τῆς γῆς ἐξαίρετον, ἐκ τούτων λά-
βωμεν, ἀληθέστατον ὄν. διὸ καὶ τῶν δαιμόνων, φησὶν ὁ Πορφύριος[3]), οἱ μὲν
ἐν τῇ συστάσει πλέον τὸ πύριον ἔχοντες ὁρατοὶ ὄντες οὐδὲν ἔχουσιν ἀντιτύπως,
οἱ δὲ καὶ γῆς μετειληφότες | ὑποπίπτουσι τῇ ἁφῇ. ἠλέγχθησαν[4]) δὲ, ὥς φησι, D
τοιοῦτοι ὄντες οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν φαινόμενοι περὶ τοὺς Τούσκους οὐ μόνον
τῷ σπερμαίνειν καὶ τῷ σκώληκας γεννᾶν ἐκ τοῦ[5]) σπέρματος, ἀλλὰ καὶ τῷ
καίεσθαι[6]) καὶ τέφραν ἀπολείπειν· ἀφ' οὗ δὴ καὶ αὐτοῦ δείκνυται πάντα με-
τέχοντα[7]) γῆς. ἀλλ' οὐχ ἡ αὐτὴ τῆς γῆς φύσις πανταχοῦ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς τοῦ
κόσμου μέρεσιν, ἀλλ' ὅπου μὲν καθαρωτέρα καὶ ἀϋλοτέρα[8]) καὶ ἀβαρής· οὐ
γὰρ τὸ βάρος ἴδιον γῆς, ἀλλὰ τὸ ἁπτόν· ὅπου δὲ ἐνυλοτέρα καὶ βαρεῖα[9]) καὶ
δυσκίνητος, καὶ ὅπου μὲν τὴν στερεότητα μόνην ἐπιδεικνυμένη, ὅπου δὲ καὶ
ἄλλας δυνάμεις γενεσιουργοὺς καὶ ἐνύλους προσλαμβάνουσα κατὰ τὸν αὐτὸν
τῷ πυρὶ τρόπον. εἰ δὲ τούτων ὑφ' ἡμῶν λεγομένων ὁ Ἀριστοτέλης[10]) ἀπορεῖ,
πῶς οὖν, εἰ πῦρ ἐστὶν ἐν οὐρανῷ, κύκλῳ κινεῖται καὶ οὐκ ἐπ' εὐθείας, λεκτέον
τὸν Πλωτίνιον[11]) λόγον πρὸς αὐτὸν, ὅτι πᾶν σῶμα ἁπλοῦν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ
ὂν ἀκίνητον μένει, ἢ κύκλῳ κινεῖται, ἵνα μηδὲ ὥς[12]) ἀπολείπῃ[13]) τὸν οἰκεῖον
τόπον. ἄλλως γὰρ κινούμενον ἢ οὐκέτι ἔσται ἐν τῷ ἑαυτοῦ τόπῳ, ἢ οὔπω[14])
ἐστὶν ἐν αὐτῷ[15]). | καὶ τὸ οὐράνιον οὖν πύριον ὑπάρχον ἐξ ἀνάγκης κύκλῳ κι- E
νεῖται· ἐπεὶ καὶ ἡ γῆ, μὴ ἀπολείπουσα[16]) τὸν περὶ τὸν μέσον τόπον, εἴπερ
ἐκινεῖτο[17]), κύκλῳ ἂν ἐκινεῖτο. καὶ γὰρ ὅταν ἐπὶ τὸ ἄνω φέρηται τὸ πῦρ, ἐν
ἀλλοτρίῳ τόπῳ ὂν ἐπὶ τὸ ἄνω φέρεται, καὶ ἡ βῶλος ἐπὶ τὸ κάτω ὡσαύτως,
καὶ ὅλως τῶν στοιχείων αἱ ἐπ' εὐθείας φοραὶ παρὰ φύσιν εἰσὶ διακειμένων·

---

[1]) **142, 24** *ἀεικινήτου*) *ἀεὶ κινήτου* B. — [2]) **142, 27** *τεττάρων*) *τεσσάρων*, sup. *ττ*, A. — [3]) **142, 28** *πορφύριος*· m. A. — [4]) **142, 30** *ἠλέγχθησαν*) *ἠλέχθησαν* B. — [5]) **142, 31** *ἐκ τοῦ*) *αὐτοῦ* B. — [6]) **142, 31** *καίεσθαι*) *κύρεσθαι* B. — [7]) **142, 32** *μετέχοντα*) *μέχοντα* A. — [8]) **142, 33** *ἀϋλοτέρα*) *ἀϋλωτέρα* B. — [9]) **142, 34** *βαρεῖα*) *βαρύα* B. — [10]) **142, 36** *ἀριστοτέλης*· m. A. — [11]) **142, 37** *Πλωτίνιον*) Immo *Πλωτίνειον*—*πλωτῖνος*· m. A. Cf. 274, 29. — [12]) **142, 38** *μηδὲ ὥς*) *μὴ δὲ ὡς* B. *μηδαμῶς* coni. Tayl. — [13]) **142, 38** *ἀπολείπῃ*) *ἀπολείπει* — [14]) **142, 39** *οὔπω*) *οὔπως* B. — [15]) **142, 39** *αὐτῷ*) *ἑαυτῷ* B. — [16]) **142, 40** *ἀπολείπουσα*) *ἀπολειποῦσα* B. — [17]) **142, 41** *ἐκινεῖτο*) *ἐκεινεῖτο* B.

ὥστε ψεῦδος τὸ λέγειν, ὅτι τὸ πῦρ ἐπ' εὐθείας κινεῖται κατὰ φύσιν. μάλιστα γὰρ ἔχει κατὰ φύσιν ὁπόταν τὸν οἰκεῖον ἔχῃ τόπον, ὅταν δὲ φέρηται εἰς τὸν οἰκεῖον, οὔπω ἔχει τὸ[1] κατὰ φύσιν. τούτου δὲ δειχθέντος[2] φανερὸν, ὅπως καὶ τὸ οὐράνιον πῦρ ἐπειδὴ κινεῖται, κύκλῳ κινεῖται καὶ[3] οὐδὲν ἐνοχλεῖ τῷ Πλατωνικῷ λόγῳ. εἰ γὰρ ἐκινεῖτο[4] τὸ πῦρ, οὔπω ἂν ἦν ἐν τῷ κατὰ φύσιν τόπῳ. εἰ δὲ ἔστιν ἐν τῷ κατὰ φύσιν, ἢ ἀκίνητον ἔσται, ἢ κύκλῳ κινήσεται[5]. ἀλλὰ μὴν ἀκίνητον ἀδύνατον[6] αὐτὸ εἶναι· φύσει γὰρ εὐκίνητον πᾶν πῦρ· κύκλῳ ἄρα κινήσεται μόνως. ἀλλ' ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον. εἰ τοίνυν γενητὸν τὸ πᾶν, εἶναι δεῖ αὐτὸ αἰσθητὸν, εἰ δὲ αἰσθητὸν, ὁρατὸν καὶ ἁπτὸν, εἰ
F δὲ ταῦτα, ἐκ πυρὸς | εἶναι καὶ γῆς, εἰ δὲ ταῦτα, καὶ ἐκ τῶν μέσων· ταῦτα γὰρ πλεῖστον ἀλλήλων διέστηκε[7] καὶ ὅσον ἁφὴ καὶ ὄψις διεστήκατον. εἰ δ' ὁρατὸν ὁ κόσμος, εἶναι δεῖ πῦρ, εἰ δὲ ἁπτὸς, εἶναι δεῖ γῆν. ἁπτὸν γάρ ἐστι τὸ στερεὸν, ὃ καὶ ἀντερείδειν δύναται πρὸς τὴν ἁφήν. τὸ γὰρ εὔθρυπτον καὶ μὴ ὑπομένον τὴν ἁφὴν οὐδαμῶς ἁπτόν· διὸ καὶ Πυθαγόρας τλήμονα προσαγορεύει τὴν γῆν, ὡς στερεὰν καὶ ὡς ἀντιβαίνουσαν πρὸς τὴν ἁφὴν καὶ ὡς δυσκίνητον[8] καὶ ὡς τῆς μονίμου δυνάμεως μετέχουσαν. εἰ οὖν, ὥσπερ εἴρηται, δεῖ πυρὸς,
143 ἵνα ὁρατὸς | ὁ κόσμος ᾖ, γῆς δὲ, ἵνα ἁπτὸς, ἐκ πυρὸς καὶ γῆς ἀρχόμενος ὁ θεὸς ποιήσει[9] τὸ πᾶν· οὐχ ὡς ταῦτα πρῶτα τοῦ θεοῦ ποιοῦντος· πάλαι γὰρ τῆς κατὰ χρόνον γενέσεως ἀπέγνωμεν· ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα φυσιολογία τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν ἐναντίων ποιεῖται, διὰ τοῦτο[10] πᾶν ἦρχθαί φησι τῆς συστάσεως ἐκ πυρὸς καὶ γῆς, ἵνα ὁρατόν τε ἀποτελεσθῇ διὰ τὸ πῦρ καὶ ἁπτὸν διὰ τὸ στερεὸν τῆς γῆς, ὃ δὴ καὶ πάνυ μετὰ ἀκριβείας τὶ[11] στερεὸν προσηγόρευσε[12]. φυσικὸν γὰρ ἄλλο στερεὸν, μαθηματικὸν δὲ ἄλλο, καὶ τὸ μὲν ἀναφὲς, τὸ δὲ ἁπτὸν, ὃ δὴ ποθεῖ νῦν ὁ λόγος. ἐκεῖνο γὰρ τὸ στερεὸν ἁπτὸν, ὅ ἐστι φυσικόν. οἱ οὖν ἀποροῦντες, διὰ τί στερεὸν ἡ γῆ μόνον, ἄτοποι. καὶ γὰρ ὕδωρ, φησί, καὶ ἀὴρ τοιαῦτα. δυνατὸν γὰρ πρὸς αὐτοὺς λέγειν, ὅτι τῇ[13] γῇ μάλιστα ὑπάρχει τὸ ἀντίτυπον. αὕτη γὰρ καὶ τῶν ἄλλων ὑποβάθρα ἐστί[14]. γῆ[15] γὰρ ὑπερείδει καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸν ἀέρα ταῦτα ἀμφότερα. πρῶτον οὖν ἁπτὸν ἡ γῆ
B καὶ πρῶτον ἀντίτυπον καὶ διὰ τοῦτο πρῶτον στερεόν. παραιτούμεθα δὲ | τοὺς λέγοντας, ὅτι τὰ τρία στοιχεῖα τὰ μετὰ τὸ πῦρ ἐκάλεσε γῆν ἐν τούτοις· τί γὰρ ἂν εἴη λοιπὸν τὸ μέσον γῆς καὶ πυρὸς, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν.

---

1) **142, 45** *τύ*) Malim *τὸν* — 2) **142, 45** *δειχθέντος*) *διχθέντος* B. — 3) **142, 46** *καὶ*) *εἰ* A. — 4) **142, 46** *ἐκινεῖτο*) *ἐπ' εὐθείας* addendum putat Tayl. Ego *ἄλλως* malim. — 5) **142, 47** *κινήσεται*) *κινεῖται* B. — 6) **142, 47** *ἀκίνητον ἀδύνατον*) *ἀδ. ἀκ.* A. — 7) **142, 50,** *διέστηκε*) *συνέστηκε* B. — 8) **142, 54** *δυσκίνητον*) *δισκίνητον* B. — 9) **143, 1** *ποιήσει*) *ποήσει* B. — 10) **143, 3** *τοῦτο*) *τοῦ* A. — 11) **143, 4** *τὶ*) *τί* B. — 12) **143, 5** *προσηγόρευσε*) *προσηγόρευσεν* A. — 13) **143, 7** *τῇ*) om. B. — 14) **143, 8** *ὑποβάθρα ἐστί*) *ὑπόβαθρά ἐστι* B. — 15) **143, 8** *γῆ*) *γῇ* A.

Δύο[1]) δὲ μόνω καλῶς συνίστασθαι, τρίτου χωρὶς ἀδύνατον. δεσμὸν γὰρ ἐν μέσῳ δεῖ τινα ἀμφοῖν συναγωγὸν γίγνεσθαι[2]). δεσμῶν δὲ κάλλιστος, ὃς ἂν αὐτόν τε καὶ τὰ συνδούμενα ἓν ποιεῖ. (Pag. 31 C.)

Ἐν δὴ τούτοις ὁ μὲν δεσμὸς ὡς εἰκόνα παρεχόμενος ἑαυτὸν τῆς ἑνώσεως τῆς θείας παραλαμβάνεται καὶ τῆς κοινωνίας τῶν δυνάμεων, καθ' ἣν μετ' ἀλλήλων ποιεῖται τὰς ἀπογεννήσεις[3]) τὰ νοερὰ τῶν ὅλων αἴτια[4]), τὸ δὲ κάλλος ὡς ἑνοποιὸν ἔχον καὶ συνδετικὴν οὐσίαν τε καὶ δύναμιν ἀναφαίνεται. τὸ[5]) γὰρ τὸ καλῶς συνίστασθαι καὶ τὸ δεσμῶν δὲ κάλλιστος τούτου μοι δοκεῖ σημαντικὰ ὑπάρχειν ἀμφότερα. ἀρξάμενος οὖν ἀπὸ τῆς δυάδος ὡς τῇ γενέσει καὶ προόδῳ καὶ ἑτερότητι συζύγου τὴν ἕνωσιν ἐπάγει τοῖς μετέχουσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἐναρμόνιον κοινωνίαν διὰ τοῦ δεσμοῦ, δεύτερον τοῦτο δῶρον ἐκ τοῦ δημιουργοῦ τῷ κόσμῳ διδούς. παραιτήσομαι δὲ καὶ ἐνταῦθα τοὺς τοῦ Πλάτωνος παρακούοντας μὴ προσάγειν τοιαύτας | ἀπορίας τοῖς λόγοις. οὔτε C γὰρ οἱ τὰ ἡμικύκλια λέγοντες μηδενὸς δεῖσθαι δεσμοῦ πρὸς τὴν τοῦ κύκλου γένεσιν ὀρθῶς λέγουσιν· οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἡμικυκλίων ὁ κύκλος ὑφέστηκεν, ἀλλὰ τοὐναντίον ὄντος ἤδη τοῦ κύκλου καὶ οὐκ ἐκ τούτων ὄντος ἡ διάμετρος γραφεῖσα ποιεῖ τὰ ἡμικύκλια· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ὄνομα τούτοις ἀπὸ τοῦ κύκλου παρεχόμενον τὴν γένεσιν, ἀλλ' οὐκ ἔμπαλιν· οὔτε οἱ τὴν μονάδα καὶ δυάδα παραλαμβάνοντες[6]) ἀντικείμενά πως ὄντα καὶ οὐδὲν ἔχοντα μέσον· οὐ γὰρ ἁπλῶς πάντων τῶν ὁπωσοῦν ἐχόντων εἶναί τι μεταξύ φησιν ὁ Πλάτων εἰς ἑνὸς συνθέτου μελλόντων τελεῖν ὑπόστασιν· δύο γὰρ μόνω καλῶς συνίστασθαί φησι τρίτου χωρὶς ἀδύνατον· οὐκ ἐναντία δὲ μονὰς καὶ δυάς, εἴπερ ἐκ μονάδων ἡ δυάς· οὔτε αὖ οἱ τὰ συμφθειρόμενα παραφέροντες, ὥσπερ τὸν τῷ μέλιτι κεκραμένον[7]) οἶνον· ταῦτα γὰρ οὐκέτι ἔστι[8]) τῆς κράσεως γενομένης, ἡμεῖς δὲ ἐπιζητοῦμεν οὐχ ὅπως φθαρήσεται τὰ πράγματα· τοῦτο γὰρ οὐ θαυμαστόν· ἀλλ' ὅπως μένοντα πρὸς ἄλληλα συναρμοσθήσεται· ὁ[9]) γὰρ δεσμὸς οὗτος σωτηρίας ἐστὶ τοῖς δεδεμένοις | αἴτιος, ἀλλ' οὐ κοινῆς φθορᾶς καὶ ἀπωλείας[10]). D οὔτε οἱ τὴν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς κοινωνίαν ἐπιμαρτυρόμενοι[11]) μηδενὸς δεομένην τρίτου πρὸς τὴν σύστασιν· λελήθασι γὰρ ἑαυτοὺς οὗτοι τὸν μέγιστον οὐχ ὁρῶντες δεσμὸν τὸν τοῦ ἔρωτος, ὃς ἐγείρει πρὸς τὴν κοινωνίαν ἄλλως μὲν τὴν[12]) ψυχικὴν ζωήν, ἄλλως δὲ τὴν φυσικήν· οὔτε τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν· ἔστι γὰρ ἐν τούτοις μέσος ὁ διὰ τῆς ἐμψυχίας δεσμός· οὔτε τὰ συντηκόμενα,

---

1) 143, 11 *Δύο) δύω* A. — 2) 143, 12 *γίγνεσθαι) γίνεσθαι* A. — 3) 143, 14 *ἀπογεννήσεις) ἀπογενήσεις* A. *ἀπογενέσεις* B. — 4) 143, 15 *αἴτια) αἰτία* B. — 5) 143, 16 *τὸ)* Fort. *καὶ* — 6) 143, 23 *παραλαμβάνοντες) παραλαβόντες* B. — 7) 143, 27 *κεκραμένον) κεκραμμένον* B et, priori *μ* sup., A. — 8) 143, 27 *οὐκέτι ἔστι) οὐκ ἔτι ἐστὶ* B. *οὐκέτι ἐστὶ* A. — 9) 143, 29 *ὁ) οὐ* B. (corr. Tayl.) — 10) 143, 30 *ἀπωλείας) ἀπολλείας* B. — 11) 143, 30 *ἐπιμαρτυρόμενοι) ἐπιμαρτυρώμενοι* B. — 12) 143, 32 *τὴν) πρὸς τὴν* B.

ὡς χρυσὸς καὶ ἄργυρος· τούτων γὰρ ἡ αὐτὴ οὐσία· ὕδωρ γάρ ἐστιν ἀμφότερα. πάντες μὲν οὖν[1]) οὗτοι τῆς τοῦ Πλάτωνος ἀποσφάλλονται διανοίας· ἡμεῖς δὲ αὖ λέγομεν ἑπόμενοι τοῖς εἰρημένοις, ὅτι δεῖ τὰ δύο ταῦτα πρῶτον μὲν πρὸς τὴν σύστασιν ἑνὸς παραλαμβάνεσθαι πράγματος, ἔπειτα μὴ συμφθείρεσθαι πρὸς τὴν[2]) σύνοδον· οὐ γὰρ ἂν ἔτι δεδεμένα εἴη, ἀλλὰ μηκέτι ὄντα· καὶ τρίτον ὄντως εἶναι στοιχεῖα τοῦ ἐξ αὐτῶν. οὕτω γὰρ ἔχοντα πάντως δεήσεται τρίτου τινὸς εἰς τὸν σύνδεσμον. τί γὰρ αὐτὰ χωρὶς ὄντα καὶ διῃρημένα καὶ διεστῶτα πλεῖστον ἀλλήλων συνήγαγεν εἰς ἕν; εἰ μὲν γὰρ μηδὲν αὐτοῖς προσγέ-
E γονε, μένει | διῃρημένα καὶ τὸν αὐτὸν ἔχοντα τρόπον, ὅνπερ καὶ πρότερον· εἰ δέ τι προσγέγονε, παρὰ τὰ ἤδη ὄντα[3]) γέγονε τοῦτο προσγενόμενον[4]) αὐτῶν δεσμός. τοῦτο γὰρ ἦν καὶ τὸ συναγωγὸν αὐτῶν εἰς ἑνὸς σύστασιν. ἀλλὰ ὁ δέσμὸς λέγεται τριχῶς. ἄλλος μὲν γὰρ δεσμὸς[5]) ἐν τῇ αἰτίᾳ τῶν συνελθόντων προϋπάρχων, ἄλλος δὲ ὁ ἐν αὐτοῖς τοῖς δεδεμένοις ἐνυπάρχων ὁμόστοιχος αὐτοῖς καὶ συμφυής, τρίτος δὲ ἄλλος ἐν μέσῳ τούτων, προϊὼν μὲν ἀπὸ τῆς αἰτίας, ἐν δὲ τοῖς συνδεομένοις ὑφαινόμενος[6]). ἄλλος γάρ, εἰ βούλει, τοῦ ζῴου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μορίων ἐστὶ δεσμὸς ὁ εἷς λόγος, ὁ ἐν αὐτῇ τῇ αἰτίᾳ τοῦ ζῴου προϊδρυμένος, ἄλλος δὲ γίγνεται τῶν ἐν αὐτῷ τὰ νεῦρα καὶ αἱ ἶνες[7]) δεσμός, ἄλλος δὲ ὁ ἀπὸ τῆς αἰτίας προελθὼν φυσικὸς εἷς[8]) λόγος καὶ χρώμενος τοῖς τε νεύροις καὶ τοῖς ὑλικοῖς πᾶσιν ὀργανικοῖς δεσμοῖς πρὸς τὴν τοῦ ζῴου σύνδεσιν· οὗτος γὰρ οὔτε ἐξῄρηται τῶν συνδεδεμένων οὔτε τῶν ὢν οὐκ ἄνευ λόγον[9]) ἐπέχων ἄμοιρός ἐστι τῆς ἀληθινῆς αἰτίας. μήτ' οὖν κατὰ τὸν πρῶτον τρόπον τὸν νῦν λεγόμενον δεσμὸν ἀκούσῃς· οὐδὲν γὰρ ἐκεῖνος τῆς αἰτίας διε-
F νήνοχεν[10]), | ἡ δὲ αἰτία πάντως ἐξῄρηται τῶν ἀπ' αὐτῆς καθὸ αἰτία ἐστίν, ὁ δέ γε Πλάτων ἐν μέσῳ τὸν δεσμὸν εἶναι τῶν δεδεμένων εἴρηκε, τὸ δὲ ἐν μέσῳ τινῶν οὐκ ἔστιν αὐτῶν κεχωρισμένον· μήτε κατὰ τὸν[11]) ὀργανικὸν καὶ τελευταῖον[12])· ὁ γὰρ κατὰ τοῦτον[13]) δεσμὸς οὐκ ἔστιν ἑαυτοῦ κύριος οὐδὲ τῆς οἰκείας ἑνώσεως, ὁ δὲ αὖ Πλάτων προσέθηκεν ὅς ἂν αὑτόν[14]) τε καὶ τὰ συνδούμενα ἓν ποιῇ (τοῦτον γὰρ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τετάχθαι δυνατόν) ἔχειν δὲ τὴν τοιαύτην δύναμιν διὰ τῆς ἀναλογίας, ἣν κάλλιστον οὖσαν δεσμὸν καὶ
144 τούτῳ διδόναι τὴν | ταὐτοποιὸν καὶ ἑνοποιὸν[15]) τῶν πάντων δύναμιν. ἔστιν οὖν καὶ οὗτος δεσμὸς ἀχώριστος τῶν συνδεθέντων, καὶ ἡ ἀναλογία δεσμός, ἄλλη μὲν οὖσα τῶν δεδεμένων πάντων, ἐν αὐτοῖς δὲ ὑφεστηκυῖα[16]), καὶ ἡ

---

[1]) **143, 34** *οὖν*) om. A. — [2]) **143, 37** *τὴν*) *τὸ* B. — [3]) **143, 40** *προσγέγονε, παρὰ τὰ ἤδη ὄντα*) *προσγέγονε παρὰ τὰ ἤδη ὄντα*, B. sine inciso A. — [4]) **143, 41** *προσγενόμενον*) *προσγιγνόμενον* B. — [5]) **143, 42** *λέγεται – δεσμὸς*) bis A. — [6]) **143, 44** *ὑφαινόμενος*) Fort. *οὐ φαινόμενος*. Tayl. coni. *ἐμφαινόμενος*. — [7]) **143, 46** *ἶνες*) *ἶνες* B. *ἵνες* A. — [8]) **143, 46** *εἷς*) om. B. — [9]) **143, 48** *λόγον*) *λόγων* B. — [10]) **143, 49** *διενήνοχεν*) *ἐνήνοχεν* B. — [11]) **143, 51** *τὸν*) *τὸ* B. — [12]) **143, 52** *τελευταῖον*) *τὸ τελευταῖον* B. — [13]) **143, 52** *τοῦτον*) *τοῦτο* B. — [14]) **143, 53** *αὑτόν*) *αὐτόν* — [15]) **144, 1** *ἑνοποιὸν*) *ἑνωποιὸν* B. — [16]) **144, 2** *ὑφεστηκυῖα*) *ἠφεστηκυῖα* B.

βούλησις ἡ δημιουργικὴ δεσμὸς ἐξῃρημένος τῶν δεδεμένων· τῆς ἐμῆς βου-
λήσεώς, φησι[1]), μείζονος δεσμοῦ καὶ κυριωτέρου λαχόντες
ἐκείνων, οἷς ὅτε ἐγίγνεσθε συνεδεῖσθε. λείπεται δὴ[2]) κατὰ τὸν μέ-
σον τρόπον ἡμᾶς ἀκούειν καὶ τὸ εἶδος τοῦ δεσμοῦ μέσον, οὔτε ποιητικὸν οὔτε
ὀργανικόν. πόθεν οὖν ὁ τοιοῦτος ἐπινοεῖται δεσμὸς, καὶ τίνος ἐστὶ σύμβολον;
ἐφήκει μὲν οὖν καὶ ἀπὸ τῆς μιᾶς τῶν ὅλων αἰτίας· τὸ γὰρ ἑνοποιὸν[3]) πᾶσι κατ᾽
ἐκείνην πάρεστι τὴν πηγὴν ἁπάσης ἑνώσεως, δι᾽ ἣν συνῆπται καὶ ὁ νοῦς τῷ
νοητῷ, παράγουσαν τὸ τῆς ἀληθείας φῶς, ὃ[4]) δὴ πρώτιστος δεσμός ἐστι, δι᾽
ἣν συνήρτηται[5]) πάντα ἀλλήλοις καὶ ἔστιν ὥς[6]) πάντα εἰς ἑνὸς τελείωσιν τὴν
ὁμοιότητα[7]) ὑποστήσασαν, δι᾽ ἣν καὶ τὰ προελθόντα | ἐπέστραπται πρὸς τὰς B
οἰκείας ἀρχάς· ἐφήκει δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ὄντος, ὃ δὴ πρώτιστόν ἐστι τῶν
ὄντων καὶ ἡνωμένως περιέχει τὰς πάντων αἰτίας κατὰ τὸν ἐν αὐτῷ δεσμὸν καὶ
τὴν ἕνωσιν τὴν θείαν· πρόεισι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ παντελοῦς ζώου· τὸ γὰρ πᾶν
νοητὸν ζῶον[8]) πολλῷ πρότερον, ἢ τὸ νοητὸν[9]), ἥνωται πρὸς ἑαυτὸ, καὶ τὰ ἐν
αὐτῷ[10]) τῶν ὅλων αἴτια πρὸς[11]) ἀναλογίας δι᾽ ἀλλήλων πεφοίτηκεν, ἃ καὶ ἡ
ἀναλογία μιμουμένη πάντα ἐν πᾶσι ποιεῖ καὶ τῶν αὐτῶν δυνάμεων μεταδίδωσι
τοῖς διαφόροις. πρόεισί γε μὴν καὶ ἀπὸ τῆς συνοχικῆς αἰτίας· καὶ γὰρ ἡ ἀνα-
λογία συνοχὴν ἐνέθηκεν, ἄλυτον παντί, φησιν[12]), οὖσαν πλὴν τοῦ
συνδήσαντος, τοῖς ὑπ᾽ αὐτῆς συνδεθεῖσι. προϊὼν δὴ οὖν[13]) ἀπὸ τούτων
τῶν αἰτίων ὁ δεσμὸς συνεκτικός ἐστι καὶ κοινωνίας αἴτιος καὶ τῆς μιᾶς ἑνώ-
σεως τῶν διακεκριμένων ἁρμονίας χορηγὸς καὶ τῆς εἰς ἓν σπευδούσης τῶν δια-
φόρων συμπνοίας, ἵνα δὴ ταῖς αἰτίαις, ἀφ᾽ ὧν ἐνδίδοται, παραπλήσιος ᾖ. τού-
των δὴ διῃρημένων οὑτωσὶ καὶ ἀφωρισμένων ἐπ᾽ αὐτὸ τὸ προκείμενον ἐπανέλ-
θωμεν. | ἐπειδὴ γὰρ ἔδει τὸν κόσμον ὄντα γενητὸν ὁρατὸν εἶναι καὶ ἁπτὸν, δε- C
δέηται πυρὸς καὶ γῆς, διότι μὲν ὁρατὸς, πυρός· καὶ γὰρ τὸ ὁρῶν[14]) ἐστὶν αἰ-
θερῶδες[15]), διὸ καὶ ἀκτῖνας ἀφίησι, καὶ τὸ συνάγον ἀμφότερα φῶς ἐστὶ, πᾶν
δὲ φῶς ἐκ πυρὸς, οὐ γὰρ ἀπὸ γῆς τῆς τὸ[16]) σκότος ἐμποιούσης, πολλὰ δὲ, ὥσ-
περ εἴρηται, τὸ πῦρ· διότι δὲ ἁπτὸς, γῆς· ἡ γὰρ γῆ τὸ μάλιστα στερεόν· μο-
νιμωτέρα γάρ ἐστι καὶ ἀντιτυπωτέρα τῶν ἄλλων, τὸ δὲ μάλιστα στερεὸν μά-
λιστα ἁπτόν· ὑπομένει γὰρ τὴν ἀντέρεισιν τοῦ μὴ στερεοῦ μᾶλλον· ἡ ἄρα γῆ
μάλιστα ἁπτόν. ἔστω οὖν δύο ταῦτα στοιχεῖα πρῶτον ἡμῖν ἐν τῷ παντὶ κεί-
μενα καὶ ἐναντία ἀλλήλοις, τὸ μὲν πῦρ εἴδει καὶ ἄρρενι καὶ τοῖς τοιούτοις
ἀνάλογον, ἡ δὲ γῆ θήλει καὶ ὕλῃ[17]) σύστοιχον. τούτων οὖν οὕτως ἀντιδιῃρη-

---

[1]) 144, 3 *φησι*) Pag. 41 B. — [2]) 144, 4 *δὴ*) *δὲ* A. — [3]) 144, 7 *ἑνοποιὸν*) *ἑνωποιὸν* B. — [4]) 144, 8 *ὃ*) *ὅ* B. — [5]) 144, 8 *συνήρτηται*) *συνήντηται* — [6]) 144, 9 *ἔστιν ὥς*) h. e. quodammodo. — [7]) 144, 9 *ὁμοιότητα*) *ὁμοιώτητα* B. — [8]) 144, 12 *ζῶον*) om. A. — [9]) 144, 12 *νοητὸν*) Tayl. coni. *αἰσθητὸν*, quod necessarium videtur. — [10]) 144, 13 *αὐτῷ*) *ἑαυτῷ* B. — [11]) 144, 13 *πρὸς*) Tayl. coni. *πρὸ*, quod sequentia commendant. — [12]) 144, 16 *φησιν*) Pag. 32 C. — [13]) 144, 16 *οὖν*) om. B. — [14]) 144, 21 *ὁρῶν*) Tayl. coni. *ὁρῷν*, quo minime opus. — [15]) 144, 21 *αἰθερῶδες*) *αἰθερωειδὲς* B. — [16]) 144, 22 *τὸ*) om. B. — [17]) 144, 26 *θήλει καὶ ὕλῃ*) *θῆλυ καὶ ὕλη* A.

μένων, ταῖς οὐσίαις, ταῖς δυνάμεσι, ταῖς ἐνεργείαις, ταῖς αἰσθήσεσι, τοῖς τόποις, οὐκ ἔσται μία διακόσμησις[1]) οὐδὲ εἷς κόσμος, εἰ μὴ δεσμὸς αὐτοῖς ἐγγένοιτο[2]) καὶ κοινωνία πρὸς ἄλληλα. δύο γάρ τινα καλῶς συνίστασθαι
D τρίτου χωρὶς ἀδύνατον. καὶ ὁ μὲν Πλάτων καθόλον προήνεγκε | τὸν λόγον εἰπὼν τινά· πρόσθες δὲ, εἰ βούλει, τὰ παντάπασιν ἐναντία, καὶ ποιήσεις ἀνελεγκτότατον τὸν λόγον καὶ μᾶλλον ὡμολογημένον. δύο γὰρ τὰ ἐναντιώτατα συνδραμεῖν ἀλλήλοις εἰς μίαν σύστασιν ἀδύνατον τρίτου χωρίς. ἢ γὰρ ἑαυτὰ συνάγει, ἢ ὑπ' ἄλλου συνάγεται. ἀλλὰ μὴν ἐναντία ὄντα καὶ πλεῖστον διεστῶτα ἀλλήλων καὶ ἀποδιδράσκοντα ἄλληλα[3]) φειδοῖ τῆς ἑαυτῶν οὐσίας οὐ δυνατὸν ἑαυτὰ συνάγειν. ὑπ' ἄλλου ἄρα συνάγεται. τοῦτο δέ ἐστιν ὁ δεσμός· ὥστε δεήσει τρίτου τινός. ἀπὸ δυάδος ἄρα προῆλθεν[4]) ἐπὶ τριάδα τὸ πᾶν. ἤρξατο μὲν γὰρ ἀπὸ δυάδος, ὅτι πᾶσα γένεσις οἰκείως ἔχει πρὸς ταύτην τὴν ἀρχήν· ὡς γὰρ ἑτερότης καὶ τὸ ἄπειρον καὶ τὸ Ἐμπεδόκλειον νεῖκος τοῖς γενητοῖς προσήκει πράγμασι· προῆλθε δὲ ἄχρι τριάδος τό γε νῦν διὰ τὸν δεσμόν. πάλιν οὖν γῆς καὶ πυρὸς μέσον τι ληπτέον τρίτον, ἀμφοῖν συναγωγὸν, καὶ ἔστω τοῦτο τὸ ὑγρὸν παραδείγματος χάριν, ὃ καὶ ἀέρι κοινόν ἐστι καὶ ὕδατι. τοῦτο[5]) γὰρ συνεκτικὸν μέν ἐστι τῆς γῆς καὶ συγκολλῶν αὐτὴν καὶ συνέχον διαπεφορημέ-
E νην[6]), | ὑποκείμενον δὲ τῷ πυρὶ τροφὴν αὐτῷ παρέχεται καὶ διαμονήν. ἀπὸ δὲ τῆς τριάδος ταύτης ἡ τετρὰς ἀναφανήσεται μικρὸν ὕστερον, διότι στερεὰ τὰ συνδούμενά ἐστιν. ὀρθῶς ἄρα εἴρηται τὸ κάλλος καὶ τὴν ἐναρμόνιον κοινωνίαν καὶ τὴν ἕνωσιν παρέχειν ὁ δεσμός. τίς δὲ οὗτός ἐστι καὶ ὅπως ἐνυπάρχει τοῖς δεδεμένοις, διὰ τῶν ἑξῆς λόγων παρίστησι.

Τοῦτο δὲ πέφυκεν ἀναλογία κάλλιστα ἀποτελεῖν. (Pag. 31 C.)

Ταύτην δὴ τὴν ἀναλογίαν φατέον εἶναι τὸν νυνὶ ζητούμενον δεσμὸν, τὸν δὲ μέσον[7]) ἢ τὰ μέσα κατὰ τὸν τρίτον τρόπον εἶναι δεσμούς. ἡ γὰρ ἀναλογία καὶ ἐν αὐτοῖς ἐστὶ τοῖς τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον καὶ ἑαυτὴν πέφυκε μετ' ἐκείνων συνδεῖν, ἐκεῖνα μὲν διὰ τῶν λόγων, ἑαυτὴν δὲ τῷ τὸ αὐτὸ σώζειν εἶδος ἐν τοῖς κατ' ἀριθμὸν διαφόροις καὶ ἓν ἐν τῷ πλήθει φερόμενον. τοῦτο γὰρ ἔχει παρ' ἑαυτῆς καὶ κατὰ τὸν ἑαυτῆς λόγον, καὶ εἰκότως. ἀπὸ ἰσότητος γὰρ ἡ ἀναλογία πρόεισιν, ἡ δὲ ἰσότης τῆς τοῦ ἑνός ἐστι συστοιχίας. ὡς γὰρ τοῦ καθ' ἑαυτὸ[8]) ποσοῦ[9]) πηγὴ καὶ ῥίζα ἐστὶν[10]) ἡ μονὰς, οὕτω τοῦ πρός τι παντὸς ἡ ἰσότης, |
F τὴν μονάδος ἔχουσα τάξιν πρὸς τὰς ἄλλας[11]) σχέσεις. ἵνα γὰρ παρῶμεν τὰς ἄλλας μεσότητας, ἃς οἱ νεώτεροι προστιθέασι, τοὺς Νικομάχους λέγω, τοὺς Μοδεράτους καὶ εἴ τινες ἄλλοι τοιοῦτοι, περὶ τῶν τριῶν τὰ νῦν μεσοτήτων

---

[1]) 144, 28 *διακόσμησις*) *δύναμις* A. — [2]) 144, 28 *ἐγγένοιτο*) *ἐγένοιτο* B. — [3]) 144, 33 *ἄλληλα*) *ἀλλήλων* B. — [4]) 144, 35 *προῆλθεν*) *προεῖλθεν* B. om. A. — [5]) 144, 39 *τοῦτο*) *τοῦ* — corr. Tayl. — [6]) 144, 39 *διαπεφορημένην*) *διαπεφυρμένην* B. — [7]) 144, 44 *τὸν δὲ μέσον*) sc. *ὅρον*. Sed malim *τὸ δὲ μ.* — [8]) 144, 49 *ἑαυτὸ*) *ἑαυτοῦ* — [9]) 144, 49 *ποσοῦ*) *πόσου* B. — [10]) 144, 49 *ἐστὶν*) om. B. — [11]) 144, 50 *ἄλλας*) *ὅλας* B.

εἴπωμεν, ἀφ' ὧν καὶ ὁ Πλάτων ὑφίστησι τὴν ψυχὴν, ἀριθμητικῆς, γεωμετρι-
κῆς, ἁρμονικῆς[1])· ἔξεστι καθορᾶν, ὅπως ἀπὸ τῆς ἰσότητος αὗται πᾶσαι γεν-
νῶνται διὰ τῶνδε τῶν προσταγμάτων· ἡ μὲν ἀριθμητικὴ τοῦτον τὸν τρόπον·
πρῶτον πρώτῳ ἴσον ποιῆσαι, δεύτερον πρώτῳ καὶ δευτέρῳ, | τρίτον πρώτῳ 145
καὶ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ. τριῶν οὖν μονάδων ἐκκειμένων[2]) ἔσονται οἱ κατὰ ταῦτα
τὰ προστάγματα γεγονότες ὅροι μονὰς, δυὰς[3]), τριὰς, ἀριθμητικὴν μεσότητα
σώζοντες. αὕτη γάρ ἐστιν ἡ[4]) ἴσῳ μὲν ὑπερέχουσα κατ' ἀριθμὸν, ἴσῳ δὲ ὑπε-
ρεχομένη, καθά φησιν[5]) αὐτὸς ὁ φιλόσοφος. ἡ δὲ γεωμετρικὴ καὶ αὐτὴ τοι-
όνδε τινὰ τρόπον· πρῶτον πρώτῳ[6]) ἴσον ποιῆσαι, δεύτερον πρώτῳ ἅμα καὶ
δευτέρῳ, τρίτον πρώτῳ ἅμα καὶ δύο δευτέροις καὶ τρίτῳ. τριῶν γὰρ πάλιν οὐ-
σῶν μονάδων γίγνονται διὰ τούτων τῶν προσταγμάτων ὅροι μονὰς, δυὰς, τε-
τρὰς γεωμετρικὴν ποιοῦντες. ἔστι γὰρ ἀναλογίας ἴδιον τὸν αὐτὸν λόγον ἐν μεί-
ζοσί τε καὶ ἐλάττοσιν ὅροις διαφυλάττειν. ἡ δὲ ἁρμονικὴ[7]) τρίτην ἔχουσα τά-
ξιν οὑτωσί πως γεννᾶται καὶ αὐτή[8])· τριῶν μονάδων ἐκκειμένων πρῶτον πρώτῳ
καὶ δὶς δευτέρῳ ἴσον ποιῆσαι, δεύτερον δὶς πρώτῳ καὶ δύο δευτέροις, τρίτον
πρώτῳ καὶ δύο δευτέροις καὶ τρισὶ τρίτοις. διὰ γὰρ τούτων | τῶν προσταγμά- B
των ἔσονται ὅροι τριὰς, τετρὰς, ἑξὰς ἁρμονικὴν ποιοῦντες. ἁρμονικὴ γάρ ἐστι
μεσότης ἡ ταὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων ὑπερέχουσά τε καὶ ὑπερεχομένη κατ' αὐ-
τὸν τὸν Πλατωνικὸν ἀφορισμόν[9]). πᾶσαι ἄρα αἱ μεσότητες ἀπὸ ἰσότητος ἔχουσι
τὴν γένεσιν· εἰ δὲ τοῦτο, τὸ μονοειδὲς ἔχουσι καὶ τὸ συναγωγὸν καὶ ἑνοποιὸν[10])
τῶν πραγμάτων. ἡ γὰρ ἰσότης ἀνάλογόν ἐστι ταὐτότητι καὶ τῇ μονάδι καὶ τῷ
πέρατι καὶ τῇ ὁμοιότητι, δι' ὧν ἡ κοινωνία τοῖς οὐσίν ἐστι. διὸ καὶ τὸ πέφυ-
κεν οἰκείως προσέθηκεν ὁ Πλάτων, ὅτι τὸ αὐτοφυὲς ἔχουσιν αἱ ἀναλογίαι καὶ
πᾶσαι αἱ μεσότητες καὶ οὐ μεμηχανημένον ἐπάγουσι τὸν δεσμὸν οὐδὲ[11]) ἐπεί-
σακτον, ἀλλ' ἐν αὐταῖς ταῖς οὐσίαις καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἀναφαίνονται τῶν
πραγμάτων.

Ὁπόταν γὰρ ἀριθμῶν τριῶν, εἴτε ὄγκων εἴτε δυνάμεων ὡν-
τινωνοῦν ᾖ τὸ μέσον, ὅτι περ τὸ πρῶτον πρὸς αὐτὸ, τοῦτο αὐτὸ
πρὸς τὸ ἔσχατον· καὶ πάλιν αὖθις· ὅτι τὸ ἔσχατον πρὸς τὸ μέ-
σον, τὸ μέσον πρὸς τὸ πρῶτον, τότε[12]) μέσον μὲν, πρῶτον καὶ
ἔσχατον γιγνόμενον, τὸ δ' ἔσχατον καὶ τὸ πρῶτον | αὖ μέσα C
ἀμφότερα, πάνθ' οὕτως ἐξ ἀνάγκης τὰ αὐτὰ εἶναι συμβήσεται,
τὰ αὐτὰ δὲ γενόμενα ἀλλήλοις, ἓν πάντα[13]) ἔσται. (Pag. 32 A.)

---

[1]) 144, 52 *ἀριθμητικῆς, γεωμετρικῆς, ἁρμονικῆς) ἀριθμητικῶς, γεωμετρικῶς, ἁρμονικῶς* B. *περὶ τῶν τριῶν μεσοτήτων·* m. A. — [2]) 145, 1 *ἐκκειμένων) ἐγκειμένων* — [3]) 145, 2 *μονὰς, δυὰς) δ. μ.* B. — [4]) 145, 2 *ἡ)* om. B. — [5]) 145, 3 *καθά φησιν) κατὰ φύσιν* B. Cf. 36 A. — [6]) 145, 4 *πρώτῳ) πρώτῃ* B. *πρώτη* A. — [7]) 145, 7 *ἁρμονικὴ) ἁρμονικὴν* B. — [8]) 145, 8 *αὐτή) αὕτη* — [9]) 145, 11 *ἀφορισμόν) ἀφωρισμόν* B. Cf. Pag. 36 A. — [10]) 145, 13 *ἑνοποιὸν) ἑνωποιὸν* B. — [11]) 145, 16 *οὐδὲ) οὐδ'* A. — [12]) 145, 19 *τότε) τό, τε* A. *τὸ* B. — [13]) 145, 21 *πάντα)* om. B.

Πρῶτον εἰπεῖν χρὴ περὶ τούτων[1]) μαθηματικῶς, ἔπειτα, ὅπερ μάλιστα πρόκειται, φυσικῶς· οὐ γὰρ ἀπηρτῆσθαι[2]) δεῖ τὸν λόγον τῆς προκειμένης[3]) ἡμῖν θεωρίας. εἰσὶ μὲν οὖν τινὲς, οἳ νομίζουσι τὸν Πλάτωνα διὰ τούτων τὴν γεωμετρικὴν μεσότητα ἀφορίζεσθαι, λέγοντες ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὅτι κυρίως μέν ἐστιν ἀναλογία παρὰ πάσας ἡ γεωμετρικὴ, μεσότητες δὲ αἱ ἄλλαι καλοῖντο ἂν δικαίως, καὶ ὅ τε Νικόμαχος[4]) ταύτης ἐστὶ τῆς δόξης, λέγων ὀρθῶς. ἀναλογία γὰρ κυρίως ἐστὶν ἡ γεωμετρικὴ, τὰς δὲ ἄλλας μεσότητας δεῖ προσαγορεύειν, ὡς ἐρεῖ[5]) καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ψυχογονίᾳ προελθὼν, ἀναλογίας δὲ καταχρώμενοι[6]) ταύτας λέγουσι. δοκοῦσι δὲ ἄλλοις μὴ καλῶς ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς τοῦ Πλάτωνος διανοίας. οὐ γὰρ προσδιώρισέ, φασιν, ἐν τούτοις, ὅτι δεῖ τὸν αὐτὸν εἶναι λόγον, ἀλλὰ τοσοῦτον εἴρηται μόνον, ὅτι δεῖ τοιαύτην εἶναι σχέσιν[7]) τοῦ ἐσχάτου πρὸς τὸ μέσον, οἵαν τὸ μέσον ἔχει πρὸς τὸ πρῶτον·
D τοῦτο δὲ τῶν εἰρημένων πασῶν | μεσοτήτων κοινόν. καὶ γὰρ ὡς μονὰς πρὸς δυάδα κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν καὶ τὸ ἴσον τῷ ποσῷ, οὕτως πρὸς τριάδα ἡ δυάς. ᾧ γὰρ ἡ δυὰς ὑπερέχεται πρὸς τῆς τριάδος, τούτῳ καὶ ἡ τριὰς ἐλαττοῦται[8]) τῆς τετράδος, καὶ ὡς μονὰς πρὸς δυάδα κατὰ τὴν γεωμετρικὴν, οὕτω δυὰς πρὸς τετράδα· λόγος γὰρ ὁ αὐτός· καὶ ὡς τριὰς πρὸς τετράδα κατὰ τὴν ἁρμονικὴν καὶ τὸ μόριον τῆς τριάδος, ᾧ[9]) ὑπερέχει αὐτῆς ἡ τετρὰς, οὕτω τετρὰς πρὸς ἑξάδα. ᾧ γὰρ αὐτῆς ὑπερέχεται μορίῳ παρὰ τῆς τετράδος ἡ τριάς, τούτῳ τῆς ἑξάδος καὶ τοσούτῳ παρ' αὐτῆς ὑπερέχεται τῆς ἑξάδος ἡ τετράς. οὗτοι μὲν οὖν ταῦτα διατάττονται τοῦ Πλάτωνος ἐναργῶς τὴν γεωμετρικὴν μεσότητα παραλαμβάνοντος. τὸ γὰρ ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἶναι τὸ πρῶτον πρὸς τὸ μέσον καὶ τὸ μέσον πρὸς τὸ τρίτον ταύτης ἐξαίρετόν ἐστι. τριῶν δὲ οὐσῶν τῶν μεσοτήτων, ἀριθμητικῆς, γεωμετρικῆς, ἁρμονικῆς, καὶ τοιούτων οὐσῶν, οἵων εἴπομεν, εἰκότως ὁ Πλάτων τρία ταῦτα ἔλαβεν ὑποκείμενα, τοὺς ἀριθμοὺς, τοὺς
E ὄγκους, τὰς δυνάμεις. ἔστι γὰρ ἀριθμητικὴ | μὲν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς, γεωμετρικὴ δὲ ἐν τοῖς συνεχέσι μᾶλλον, ἁρμονικὴ δὲ ἐν ταῖς δυνάμεσι· περὶ γὰρ[10]) ὀξύτητας καὶ βαρύτητας ὑφέστηκε. καὶ οὕτω μὲν ἂν εἴποις διελὼν κατὰ τὴν ἐπικράτειαν· ἔστι δὲ καὶ ἐν ἀριθμοῖς πάσας λαβεῖν καὶ ἐν ὄγκοις καὶ ἐν δυνάμεσι. καὶ ὅπως μὲν ἐν ἀριθμοῖς, δῆλον· εἴρηται γάρ· ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν ὄγκοις. τριῶν γὰρ μεγεθῶν ἴσων ἐκκειμένων τοῖς εἰρημένοις τρισὶ προστάγμασι χρώμενος δύναιο ἂν πλάττειν ἄλλα μεγέθη, νῦν μὲν ἀριθμητικὴν ποιοῦντα, νῦν δὲ ἁρμονικὴν, νῦν δὲ γεωμετρικὴν, καὶ δὴ καὶ ἐν δυνάμεσι τὸν αὐτὸν τρόπον. ἔστωσαν γὰρ ἴσαι δυνάμεις τρεῖς, οἷον ὑπάται πᾶσαι[11]) ὁμότονοι, ποιήσεις δὲ καὶ ἐκ τούτων ἀριθμητικὴν μὲν, εἰ πρῶτον ἴσον πρώτῳ θείης, οἷον ὑπάτην, δεύτερον δὲ πρώτῳ

---

[1]) 145, 21 *περὶ τούτων*) om. B. — [2]) 145, 21 *ἀπηρτῆσθαι*) *ἀπηρτεῖσθαι* — [3]) 145, 22 *προκειμένης*) *προκειμένοις* B. — [4]) 145, 24 *νικόμαχος*· m. A. — [5]) 145, 26 *ἐρεῖ*) Eundem, quem supra v. 3 et 11, respicere locum videtur. — [6]) 145, 26 *καταχρώμενοι*) Imperite Tayl. hoc in *καταχρηστικῶς* mutari iubet. — [7]) 145, 29 *σχέσιν*) *σχέσιν μόνον* B. — [8]) 145, 31 *ἐλαττοῦται*) *ἐλασσοῦται* A. — [9]) 145, 33 *ᾧ*) *ᾧπερ* B. — [10]) 145, 41 *γὰρ*) *δὲ* B. — [11]) 145, 46 *πᾶσαι*) *πᾶσαν* B.

καὶ δευτέρῳ, οἷον ἄλλον φθόγγον διπλασίως ἠχοῦντα ταύτης· ἔστω δὲ ἡ νήτη,
ἡ τὸν διπλάσιον ἔχουσα λόγον πρὸς τὴν ὑπάτην· τρίτον δὲ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ
καὶ τρίτῳ. ἔσται γὰρ φθόγγος ὁ τὸν τριπλάσιον λόγον ποιῶν πρὸς τὴν ὑπάτην
ἴσῳ τῆς νήτης ὑπερέχων, ὅσῳ ἡ νήτη τῆς ὑπάτης, | καὶ τρεῖς οὗτοι φθόγγοι F
διαστήσονται ἀριθμητικῶς, ὑπάτη, νήτη, τρίτη[1]) ὑπερβολαίων. γεωμετρικὴν
δὲ ποιήσεις κειμένων ὑπατῶν πρῶτον πρώτῳ ποιήσας ἴσον καὶ θεὶς ὑπάτην,
δεύτερον πρώτῳ ἅμα καὶ δευτέρῳ καὶ θεὶς μέσην· αὕτη γὰρ δύναται τῆς ὑπά-
της διπλάσιον· τρίτον πρώτῳ ἅμα καὶ δύο δευτέροις καὶ τρίτῳ θείς τινα χορδὴν
νήτην ὑπερβολαίων· αὕτη μὲν γὰρ διπλάσιον δύναται τῆς μέσης, τετραπλάσιον
δὲ τῆς ὑπάτης· καὶ ἔσονται τρεῖς οὗτοι φθόγγοι γεωμετρικὴν ποιοῦντες. | πᾶ- 146
σαι ἄρα καὶ ἐν ἀριθμοῖς ὁρῶνται καὶ ἐν[2]) ὄγκοις καὶ ἐν δυνάμεσι, μᾶλλον μὴν
ᾠκείωται ὁ μὲν ἀριθμὸς τῇ ἀριθμητικῇ, ὁ δὲ ὄγκος τῇ γεωμετρικῇ, ἡ δὲ δύ-
ναμις τῇ ἁρμονικῇ[3]). καὶ διὰ ταῦτα μὲν οὖν τοῖς τρισὶν ἐχρήσατο τούτοις ὁ
Πλάτων, ἀριθμοῖς, ὄγκοις, δυνάμεσιν· εὖ δὲ καὶ ὅτι κοινούς τινας λόγους ἀπο-
διδοὺς ἀπὸ τοῦ μέσου πεποίηται τὴν ἀρχήν. τοῦτο γάρ ἐστι δι' οὗ πᾶσα ἀνα-
λογία συνέστηκε, συνάγον τοὺς ἄκρους κατὰ τὸν λόγον καὶ διαπορθμεῦον τὸν
λόγον[4]) ἀπὸ τῆς ἑτέρας δυνάμεως ἐπὶ τὴν λοιπήν. ἔστι γὰρ ὁ μὲν κυρίως δεσμὸς
ἡ ἀναλογία, δεσμὸς δὲ ὡς τὸ δι' οὗ καὶ τὸ μέσον· δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ ἀναλογία συνδεῖ
τοὺς ἄκρους. ἀπὸ τούτου τοίνυν ὡς οἰκειοτάτου τῇ φύσει τῇ ἀναλογίας πεποίηται
τὴν ἀρχὴν καὶ ὡς δι' αὐτοῦ τῆς σχέσεως ἐπιτελουμένης, διὸ καὶ μεσότητες
προσαγορεύονται, καὶ ὅτι τέλος ἐστὶ πάσης ταύτης ἀναλογίας ἡ ταὐτότης.
ἐπειδὴ γὰρ ἀπὸ ἰσότητος προελήλυθεν, ἡ δὲ ἰσότης ταὐτότης ἐστὶν, ἐπιστρέφει
πάντα πρὸς τὴν ἰσότητα καὶ[5]) τὴν ταὐτότητα. | λέγοιτο δ' ἂν κυρίως ἐπὶ μὲν τῆς B
γεωμετρικῆς ἡ ταὐτότης· ὁ γὰρ αὐτός ἐστι λόγος· ἐπὶ δὲ τῆς ἀριθμητικῆς ἡ
ἰσότης, ἐπὶ δὲ τῆς ἁρμονικῆς ἡ ὁμοιότης. καὶ τρίτον ἔστι διὰ τῆς ταὐτότητος
ἐπὶ τὴν ἕνωσιν ἡ ἄνοδος. ἐξήρτηται γὰρ ἡ μὲν ἐκ τῆς ἀναλογίας σχέσις ἐγγι-
νομένη[6]) τοῖς ὅροις τῆς ἰσότητος, ἡ δὲ ἰσότης τῆς ταὐτότητος, ἡ δὲ ταὐτό-
της τῆς ἑνώσεως. Μετὰ δὲ τὴν μαθηματικὴν ἀνάληψιν τῶν ῥημάτων τούτων
ἐπὶ τὴν φυσικὴν δεῖ τρέπεσθαι θεωρίαν. οὔτε γὰρ τοῖς μαθήμασιν ἐγκαταμέ-
νειν προσήκει τὸν λόγον ἀπαρτῶντας[7])· φυσικὸς γὰρ ὁ διάλογος· οὔτε ἀμελεῖν
τῶν λόγων ἐκείνων τὸ πρὸς αἴσθησιν μόνον ἐπιζητοῦντας, ἀλλὰ δεῖ συνάπτειν
ἀμφότερα καὶ συμπλέκειν ἀεὶ τὰ φυσικὰ τοῖς μαθηματικοῖς, ὥσπερ καὶ αὐτὰ
τὰ πράγματα συμπλέκεται καὶ ἔστιν ὁμογενῆ καὶ ἀδελφὰ κατὰ τὴν ἀπὸ νοῦ
πρόοδον. καὶ γὰρ ὅλως εἰ μέσην ἔταττον οἱ Πυθαγόρειοι τὴν μαθηματικὴν οὐ-
σίαν τῶν τε νοητῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν[8]), ὡς ἀνελιττομένην μὲν τῶν νοητῶν

---

[1]) **145, 50** *τρίτη*) *τρίτη*, in m. *νήτη*, A. — [2]) **146, 1** *ἐν*) om. A. — [3]) **146, 2** *ὁ δὲ ὄγκος—ἁρμονικῇ*) om. A. — [4]) **146, 5** *καὶ διαπορθμεῦον τὸν λόγον*) om. B. — [5]) **146, 9** *τὴν ἰσότητα καὶ*) om. B. — [6]) **146, 12** *ἐγγινομένη*) *ἐγγιγνομένη* B. — [7]) **146, 15** *ἀπαρτῶντας*) *ἁπαντῶντας* A. *ἀπαντῶντας* B. Cf. 144, 8. 145, 21. — [8]) **146, 18** *ἡ μαθηματικὴ οὐσία, μέση. τῶν τε νοητῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν*: m. A.

C μᾶλλον, καθολικωτέραν δὲ τῶν αἰσθητῶν[1]) οὖσαν, τί χρὴ | ταῦτα παρέντας φυσιολογίας μόνης φροντίζειν; πῶς γὰρ διακεκόσμηται τὸ αἰσθητὸν ἢ κατὰ ποίους διατέτακται λόγους ἢ ἀπὸ ποίων προελήλυθε λόγων, ἢ ἀπὸ τῶν μαθηματικῶν; οὗτοι γοῦν[2]) οἱ λόγοι πρώτως μέν εἰσιν ἐν ψυχαῖς ἀπὸ νοῦ καταβάντες, ἔπειτα ἐν τοῖς σώμασιν ἀπὸ τῶν ψυχῶν. δεῖ δὴ οὖν μὴ μένειν ἐπὶ τῶν μαθηματικῶν, ὥσπερ τινὲς ποιοῦσι. τοῦτο γὰρ καὶ ψευδεῖς δόξας ἐμποιεῖ τοῖς ἀκούουσιν, ὡς τῶν φυσικῶν σχημάτων καὶ ἀριθμῶν μαθηματικῶν ὄντων, καὶ ἄλλως ἄτοπον. οὐδὲ γὰρ ἐπιδέχονται τῶν μαθημάτων τὸ ἀκριβὲς καὶ ἐρηρεισμένον[3]) οἱ λόγοι τῆς φύσεως, πρὸς τῷ[4]) μηδὲ τοῖς ἀποδεικτικοῖς ἡμᾶς ἕπεσθαι κανόσιν, ἐν οἷς εἴρηται μὴ μεταφέρειν τὰ ἀπ' ἄλλου γένους ἐπιστητὰ[5]) εἰς ἄλλο γένος. οὐκοῦν οὐδὲ τὰ φυσικὰ δυνατὸν ἀριθμητικῶς θεωρεῖν. φέρ' οὖν, εἰ δοκεῖ, φυσικῶς τὴν τῶν προκειμένων ῥητῶν θεωρίαν[6]) μετέλθωμεν. ἡ μὲν οὖν ἀναλογία πρώτη[7]), καθ' ἣν ἡ φύσις ἁρμονίαν ἐντίθησι τοῖς ἑαυτῆς ἔργοις καὶ καθ' ἣν ὁ δημιουργὸς διακοσμεῖ τὸ πᾶν, μία τίς ἐστι ζωὴ καὶ λόγος
D εἷς φοιτῶν διὰ πάντων[8]) | καὶ ἑαυτὸν μὲν πρώτως, ἔπειτα δὲ καὶ ἐκεῖνα συνέχων, ἐν οἷς ἐστί· καθ' ἣν καὶ ἡ συμπάθεια γίγνεται τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ πᾶσιν, ὡς ἑνὶ ζῴῳ καὶ φύσει μιᾷ κυβερνώμενα· ταύτην δὲ δεσμὸν οὖσαν τῶν ὅλων ὑφίστησι μὲν καὶ ἡ ὅλη φύσις, ὑφίστησι δὲ καὶ ἡ μία ψυχή, γεννᾷ δὲ καὶ ὁ εἷς νοῦς, καὶ ἀεὶ τὰ κρείττω μείζω καὶ τελεωτέραν ἕνωσιν ἐντίθησι τοῖς ἐγκοσμίοις[9]). λεγέσθω μὲν οὖν καὶ ἡ ἕξις εἶναι συνοχικὴ[10]) τῶν ὑποκειμένων, καὶ τὸ εἶδος τὸ ἔνυλον, καὶ τῶν στοιχείων τῶν μέσων αἱ δυνάμεις· ἀλλὰ ταῦτα μὲν πάντα τὸν[11]) ὧν οὐκ ἄνευ λόγον ἐπέχειν φήσομεν καὶ ἀναλογεῖν τῷ ἐν τοῖς μαθήμασι μέσῳ[12]), δι' οὗ τοῖς ἄκροις ἡ σχέσις, αὐτὴ δὲ ἡ ζωὴ συναγωγὸς γιγνομένη πάντων καὶ ἑνοποιὸς[13]) καὶ ἐξηρτημένη μὲν τῶν οἰκείων αἰτίων, συνδέουσα δὲ ταῦτα, ἐν οἷς ἐστι, ἡ ὄντως ἐστὶν ἀναλογία, καὶ τὴν ἑαυτῆς ἕνωσιν φυλάττουσα καὶ τὴν τῶν μετεχόντων[14]) αὐτῆς. πάλιν οὖν ὁ δεσμὸς τριχῶς. ἄλλος γὰρ δεσμὸς αὐταὶ τῶν στοιχείων αἱ κοιναὶ δυνάμεις, ἄλλος ἡ μία τῶν σωμάτων αἰτία, καὶ τρίτος ἄλλος ὁ μέσος ἀμφοῖν, ἀπὸ μὲν τῆς αἰτίας προϊών, ταῖς δὲ |
E μερισταῖς περὶ τὸ σῶμα δυνάμεσι χρώμενος. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ κρατερὸς δεσμός, ὥς φησιν ὁ θεολόγος[15]), διὰ πάντων τεταμένος καὶ ὑπὸ τῆς χρυσῆς σειρᾶς συνεχόμενος. ἐπ' αὐτῷ γὰρ ὁ Ζεὺς τὴν χρυσῆν ὑφίστησι σειρὰν κατὰ τὰς ὑποθήκας τῆς Νυκτός· Αὐτὰρ ἐπὴν[16]) δεσμὸν κρατερὸν περὶ πάντα τανύσ-

---

[1]) 146, 19 *αἰσθητῶν*) *νοητῶν* B. (corr. Tayl.) — [2]) 146, 21 *γοῦν*) *γὰρ* A. — [3]) 146, 25 *ἐρηρεισμένον*) *ἐρειρισμένον* B. — [4]) 146, 25 *τῷ*) *τὸ* B. — [5]) 146, 26 *ἐπιστητὰ*) *ἐπὶ τὰ* B. — [6]) 146, 28 *θεωρίαν*) *τὴν θεωρίαν* B. — [7]) 146, 28 *πρώτη*) Desideratur *ἡ πρώτη*. — [8]) 146, 29 *ζωὴ μία καὶ λόγος εἷς φοιτῶν διὰ πάντων*. m. A. — [9]) 146, 33 *ἐγκοσμίοις*) *ἐγκομίοις* B. — [10]) 146, 33 *συνοχικὴ*) *ἐξοχικὴ* B. — [11]) 146, 34 *τὸν*) *τῶν* B, quemadmodum 143, 48. — [12]) 146, 35 *τῷ — μέσῳ*) *τὸ — μέσον* B. — [13]) 146, 36 *ἑνοποιός*) *ἑνωποιος* B. — [14]) 146, 37 *μετεχόντων*) *μετασχόντων* A. — [15]) 146, 40 *ὁ θεολόγος*· m. A. — [16]) 146, 42 *ἐπὴν*) *δ' ἐπὴν* A. *ἐπεὶ* B. Cf. 96, 5.

σης[1]), Σειρὴν χρυσείην ἐξ αἰθέρος ἀρτήσαντα. τῆς δὲ ἀναλογίας τοιαύτης οὔσης τῆς φυσικῆς κατίδωμεν, ἐν τίσι καὶ διὰ τίνων συνίστασθαι πέφυκεν. οὐκοῦν[2]), ὥς φησιν αὐτὸς, ἐν ἀριθμοῖς καὶ ὄγκοις καὶ δυνάμεσιν. εἰσὶ δὲ ἀριθμοὶ μὲν οἱ φυσικοὶ[3]), τὰ εἴδη τὰ ἔνυλα, τὰ μεριζόμενα περὶ τὸ ὑποκείμενον, ὄγκοι δὲ αἱ ἐκτάσεις αὐτῶν καὶ αἱ διαστάσεις αἱ περὶ τὴν ὕλην, δυνάμεις δὲ αἱ συνεκτικαὶ καὶ εἰδοποιοὶ τῶν σωμάτων. ἄλλο γὰρ τὸ εἶδος καὶ ἄλλη ἡ ἀπ' αὐτοῦ δύναμις. αὐτὸ μὲν γὰρ ἀμερές ἐστι καὶ οὐσιῶδες, ἐκταθὲν δὲ καὶ ὀγκωθὲν οἷον πνοὴν ἀφ' ἑαυτοῦ προΐεται τὰς ἐνύλους δυνάμεις, ποιότητάς τινας οὔσας. οἷον ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὸ μὲν εἶδος αὐτοῦ καὶ οὐσία ἀμερές ἐστι καὶ
ὄντως[4]) ἄγαλμα τῆς αἰτίας τοῦ πυρός· ἔστι γάρ τι[5]) καὶ ἐν | τοῖς μεριστοῖς F
ἀμερές· ἀπὸ δὲ τοῦ εἴδους ἀμεροῦς ὄντος ἐν τῷ πυρὶ διάστασις αὐτοῦ γίγνεται καὶ ἔκτασις[6]) περὶ τὴν ὕλην, ἀφ' ἧς αἱ δυνάμεις προβέβληνται τοῦ πυρὸς, οἷον θερμότης ἢ ψόξις[7]) ἢ ὑγρότης ἢ ἄλλη τις τοιαύτη, καὶ εἰσὶν αὗται ποιότητες μὲν[8]) οὐσιώδεις, οὐσία δὲ τοῦ πυρὸς οὐδαμῶς. οὐ γὰρ ἐκ ποιοτήτων αἱ οὐσίαι, οὐδὲ ταὐτὸν οὐσία καὶ δύναμις, ἀλλὰ προηγεῖται πανταχοῦ τὸ οὐσιῶδες τῆς δυνάμεως, καὶ ἐξ ἑνὸς ἐκείνου πλῆθος πρόεισι δυνάμεων καὶ ἐξ
ἀδιαιρέτου διῃρημένον, ὥσπερ αὖ καὶ ἐκ μιᾶς δυνάμεως | ἐνέργειαι πλείους. 147
ὅσῳ γὰρ πρόεισιν ἕκαστον, τοσούτῳ μᾶλλον πληθύνεται καὶ διαιρεῖται, κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑαυτοῦ[9]) καὶ τὴν αἰτίαν ἀμέριστον ὂν καὶ ἀδιαίρετον. ὄντος οὖν ἐν ἑκάστῳ σώματι τοῦ τριττοῦ[10]) τούτου, λέγω δὲ[11]) ἀριθμοῦ καὶ[12]) ὄγκου καὶ δυνάμεως, ἡ ἀναλογία καὶ ὁ δεσμὸς ὁ φυσικὸς ἄνωθεν ἐπιβατεύει τοῖς τε ἀριθμοῖς αὐτῶν καὶ τοῖς ὄγκοις καὶ ταῖς δυνάμεσι, τάς τε οὐσίας αὐτῶν τὰς ἀμερεῖς[13]) συνάγει καὶ ἑνοῖ πρὸς τὴν μίαν τοῦ κόσμου συμπλήρωσιν, τοῖς τε εἴδεσι κοινωνίαν καὶ τοῖς ὄγκοις συμμετρίαν καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἁρμονίαν ἐντίθησι, καὶ οὕτω ῥητὰ πάντα καὶ ὁμόλογα ἀλλήλοις ἀπεργάζεται, πρόεισι δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ μέσου πρὸς τὸ πρῶτον, ἀπὸ δὲ τοῦ τρίτου πρὸς τὸ μέσον καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου πρὸς τὸ μέσον, ἀπὸ δὲ τούτου πρὸς[14]) τὸ ἔσχατον, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐσχάτου πάλιν ἐπὶ τὸ μέσον, ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τὸ πρῶτον. διότι καὶ πρόοδον παρέχεται καὶ ἐπιστροφὴν τοῖς σώμασιν ὁ τοιοῦτος[15]) δεσμὸς, ἀπὸ τοῦ μέ-
σου μὲν ἀρχόμενος, διότι συνοχικός ἐστι καὶ | ἑνοποιὸς[16]) καὶ κατὰ ταύτην B
τὴν ἰδιότητα ἀφώρισται[17]), προϊὼν δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου διὰ τοῦ μέσου ἐπὶ τὸ ἔσχατον, ὡς ἐκτείνων καὶ ἐξαπλῶν ἑαυτὸν μέχρι τῶν τελευταίων, ἀνατρέχων

---

[1]) 156, 42 *τανύσσης*) *τανύσης* A et sine *ι* B. — [2]) 176, 44 *οὐκοῦν*) *οὐκ οὖν* B. — [3]) 146, 45 *ἀριθμοὶ, φυσικοὶ*· m. A. — [4]) 146, 49 *ἀμερές—ὄντως*) *ἀμεροῦς—ὄντος* B. (corr. Tayl.) — [5]) 146, 49 *τι*) *τοι* B. — [6]) 146, 50 *γίγνεται καὶ ἔκτασις*) *κ. ἔ. γ.* B. — [7]) 146, 51 *ψόξις*) Rectius *ψῦξις* — [8]) 146, 52 *μὲν*) *μὴ* B. — [9]) 147, 2 *ἑαυτοῦ*) *ἑαυτοὺς* B. — [10]) 147, 2 *τριττοῦ*) *τριτοῦ* B. „For *του τριτου τουτου* in this place, it is requisite to read *του τριαδου τουτου*." Tayl. — [11]) 147, 3 *δὲ*) *δὴ* A. — [12]) 147, 3 *καὶ*) om. B. — [13]) 147, 4 *ἀμερεῖς*) Tayl. coni. *μεριστὰς*, contra sensum Procli. — [14]) 147, 7 *τὸ μέσον καὶ—τούτου πρὸς*) om. A. — [15]) 147, 9 *ὁ τοιοῦτος*) *ὁ τοιοῦτος δὲ* cum commate ante *ὁ* B, cum puncto A. — [16]) 147, 10 *ἑνοποιὸς*) *ἑνωποιὸς* B. — [17]) 147, 10 *ἀφώρισται*) *ἀφώριστον* B.

δὲ ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου πρὸς τὸ πρῶτον, ὡς ἐπιστρέφων πάντα διὰ τῆς ἁρμονίας ἐπὶ τὴν αἰτίαν τὴν νοητήν, ἀφ' ἧς καὶ ἡ διαίρεσις γέγονε τῆς φύσεως καὶ ἡ διάστασις τῶν σωμάτων. ἐπιστρέφοντα γὰρ πρὸς ἐκείνην καθ' ἕνα κύκλον καὶ μίαν τάξιν καὶ εἱρμὸν ἕνα τῶν δευτέρων εἰς τὰ πρὸ αὐτῶν ἀνηρτημένων ἕνα τὸν κόσμον καὶ ὁμοιότατον ἀποτελεῖ πρὸς τὸ νοητόν. ὡς γὰρ ἐκεῖ πάντα ἥνωται ἀλλήλοις, οὕτως [1]) ἐνταῦθα πάντα ἥρμοσται, καὶ ὡς ἐκεῖνα προελθόντα ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ πρὸς αὐτὸ πάλιν ἐπέστραπται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ [2]) ἀγαθότητος καὶ τῶν νοητῶν μονάδων, οὕτω δὴ καὶ ταῦτα προελθόντα ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ πρὸς αὐτὸν πάλιν ἐπέστραπται διὰ τοῦ δεσμοῦ τούτου καὶ μερισθέντος καὶ διὰ πάντων αὐτῶν ἀποπεφοιτηκότος καὶ πάντα συνδέοντος. μιμεῖται γὰρ καὶ ταύτῃ τὸν νοητὸν κόσμον ὁ αἰσθητός, καὶ ὥσπερ ἐν ἐκείνῳ πάντα ἐν πᾶσίν ἐστιν, ἀλλ' οἰκείως ἐν ἑκάστῳ, νοητῶς μὲν ἐν [3]) τῷ νοητῷ, νοερῶς δὲ ἐν τῷ νῷ, καὶ ὁλικῶς μὲν ἐν τοῖς ὅλοις, μερικῶς δὲ ἐν τοῖς μερικοῖς, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ
C αἰσθητὸς | κόσμος πάντα ἔχει κατὰ πάσας ἑαυτοῦ τὰς μοίρας. καὶ γὰρ τὸ πῦρ καθόσον ἁπτόν ἐστι, γῆς μετέχει, καὶ ἡ γῆ καθόσον [4]) ὁρατόν, πυρός, καὶ ὑγρότητος ἑκάτερον. ἡ μὲν γὰρ κολλᾶται δι' αὐτῆς, καὶ συνέχεται καὶ ἑνοῦται τὸ σκιδνάμενον αὐτῆς, τὸ δὲ τρέφεται καὶ αὔξεται ὑπ' αὐτῆς· ὥστε τὰ ἔσχατα τὸ μέσον ἐστίν, ἵνα ἐν τοῖς γνωρίμοις ἡμῖν γένηται σαφὲς τὸ λεγόμενον φυσικῶς. ἔστι δ' οὖν πῶς [5]) τὰ ἔσχατα τὸ μέσον; ὡς τὴν οἰκείαν ἰδέαν σώζοντα δι' ἐκεῖνο καὶ μένοντα οἷά ἐστι. καὶ αὖ τὸ [6]) ὑγρὸν καθόσον [7]) χρώννυται, μετέχει πυρός, καὶ καθόσον ἀναθάλπεται διὰ τῆς θέρμης· καθόσον δὲ ἁπτόν ἐστι, πάλιν μετέχει γῆς· ὥστε καὶ τοῦτο ἑκάτερον ἀποτελεῖται τοῖν ἄκροιν. ταῦτα μὲν οὖν καὶ μικρὸν ὕστερον ἡμῖν ἔσται γνωριμώτερα, διὰ δὲ τῆς ἁρμονίας ταύτης καὶ τῆς ἀναλογίας ἀναφαίνεται πρώτη μὲν ἡ ταὐτότης, ἐπὶ ταύτῃ δὲ ἡ ἕνωσις. αὐτὰ μὲν γὰρ τὰ σώματα κατὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν μεριστά ἐστι καὶ ὑπὸ τῆς ἑτερότητος κρατούμενα καὶ τοῦ νείκους, γίγνεται δὲ ὅμως καὶ ταῦτα διὰ
D τῆς ἁρμονίας ταὐτότητι φίλα καὶ διὰ τῆς ταὐτότητος ἑνώσει. καὶ γὰρ ἓν | τὸ πᾶν ἀποτελεῖται διὰ τῆς ἀναλογίας ἑνοποιὸν [8]) τῶν διῃρημένων καὶ συναγωγὸν τῶν πεπληθυσμένων καὶ συνεκτικὴν τῶν διασκεδαννυμένων δύναμιν ἐχούσης. διὰ δὴ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ οἱ θεολόγοι τὰς ἐν τοῖς θεοῖς τούτων αἰτίας θεωροῦντες τὴν Ἀφροδίτην τῷ Ἄρει συγκαθείρξαντες περιβάλλουσιν αὐτοὺς [9]) τοῖς Ἡφαιστοτεύκτοις δεσμοῖς, τῆς ἑτερότητος τῆς ἐν τῷ κόσμῳ δι' ἁρμονίας καὶ φιλίας συνεχομένης καὶ ἁπάσης ταύτης τῆς συμπλοκῆς Ἡφαίστου τὴν αἰτίαν ἔχοντος, καὶ διὰ τῶν δημιουργικῶν δεσμῶν τὴν ταὐτότητα τῇ ἑτερότητι συμπλέκοντες καὶ τῇ διακρίσει τὴν ἁρμονίαν καὶ τῇ ἐναντιώσει τὴν κοινωνίαν [10]). καὶ ἐπὶ τούτοις γελᾷ μὲν ὁ Ἀπόλλων, γελᾷ δὲ ὁ Ἑρμῆς, γελᾷ δὲ

---

[1]) **147, 15** *οὕτως*) *ὄντως* B. — [2]) **147, 16** *αὐτῷ*) Fort. *αὐτοῖς* Tayl. — [3]) **147, 18** *τὸν νοητὸν κόσμον — νοητῶς μὲν ἐν*) om. B. — [4]) **147, 21** *καθόσον*) *καθ' ὅσον* A. — [5]) **147, 23** *πῶς*) *πως* A. — [6]) **147, 24** *αὖ τὸ*) *αὐτὸ* B. — [7]) **147, 24** *καθόσον*) *καθ' ὅσον* — item 25 bis. — [8]) **147, 30** *ἑνοποιὸν*) *ἑνωποιόν* B. — [9]) **147, 33** *αὐτοὺς*) *αὐτοῖς* A. — [10]) **147, 35** *καὶ τῇ ἐναντιώσει τὴν κοινωνίαν*) om. A.

ἕκαστος τῶν θεῶν, ὁ δὲ γέλως αὐτῶν ὑπόστασιν δίδωσι τοῖς ἐγκοσμίοις καὶ
δύναμιν ἐντίθησι τοῖς δεσμοῖς. ταῦτα μὲν οὖν, φασίν, εὔστομα κείσθω· νῦν
δὲ ἡμῖν ἐκ τῶν εἰρημένων τοσοῦτον ἔστω δῆλον, ὅτι δὴ καὶ ὁ φυσικὸς δεσμὸς
Ἡφαίστειος ὢν καὶ δημιουργικός (περιέχει γὰρ ὁ εἷς καὶ παντελὴς δημιουρ-
γὸς καὶ τὴν δι' ἀνάγκης ποίησιν Ἡφαιστότευκτον οὖσαν, | ὡς καὶ τὴν Διονυ- E
σιακὴν ὅλον ἕκαστον τῶν τοῦ παντὸς μερῶν ἀπεργαζομένην) συναγωγός ἐστι
τῶν ἐναντίων καὶ συνοχικὸς τῶν ὑλαίων πραγμάτων, τάς τε οὐσίας αὐτῶν ἑνο-
ποιῶν [1]) καὶ τοὺς ὄγκους μετρῶν καὶ τὰς δυνάμεις ἁρμόζων, πάντα ἐν πᾶσιν
ἀπεργαζόμενος καὶ τὰ αὐτὰ κατὰ πάντας τρόπους ἐν ἀλλήλοις ἐπιδεικνύμενος,
ἐμπυρίως, ἀερίως, ἐνυδρίως, χθονίως.

Εἰ μὲν οὖν ἐπίπεδον μέν, βάθος δὲ μηδὲν [2]) ἔχον ἔδει γίγνε-
σθαι τὸ τοῦ παντὸς σῶμα, μία μεσότης ἂν ἐξήρκει, τά τε μεθ'
ἑαυτῆς ξυνδεῖν καὶ αὑτήν· νῦν δέ, στερεοειδῆ [3]) γὰρ αὐτὸν
προσῆκεν εἶναι, τὰ δὲ στερεὰ μία μὲν οὐδέποτε, δύο δὲ ἀεὶ
μεσότητες προσαρμόττουσι. (Pag. 32 B.)

Σκοπὸς μὲν ἡμῖν, ὥσπερ καὶ πρότερον εἴρηται, καταμαθεῖν, ὅπως συνέστη
καὶ ἐκ πόσων τὸ πᾶν· τοιαύτης δὲ τῆς προθέσεως οὔσης ἔξεστι καθορᾶν,
ὅπως εὐτάκτως τὴν τῶν τεττάρων στοιχείων μηχανᾶται σύστασιν ὁ λόγος. ἓν
μὲν γὰρ εἶναι μόνον ἁπλοῦν στοιχεῖον ἀδύνατον· γένεσις γὰρ οὐκ ἂν ἦν. πᾶσα
γὰρ γένεσις μεταβολή τίς ἐστι, πᾶσα δὲ μεταβολὴ γίγνεσθαι πέφυκεν ἐν δύο
πράγμασι· καὶ πᾶσα μὲν γένεσις | ἐξ ἐναντίων ἐστίν, αὐτὸ δὲ ἑαυτῷ στοιχεῖον F
ἁπλοῦν ἐναντίον οὐδαμῶς ἐστίν· εἴη γὰρ ἂν καὶ αὐτὸ ἑαυτοῦ φθαρτικόν. εἰ τοί-
νυν δεῖ γένεσιν εἶναι, δεῖ μὴ ἓν εἶναι τὸ στοιχεῖον. ὥσπερ γάρ φησιν Ἱπποκρά-
της, εἰ ἓν ἦν στοιχεῖον, οὐκ ἂν τὰ πράγματα μετέβαλλεν. οὐ γάρ ἐστιν εἰς τὸ
ὅμοιον ἡ μεταβολὴ καὶ ἡ κίνησις, ἀλλ' εἰς τὸ ἐναντίον. ἓν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὸ
ἁπλοῦν· εἰ δὲ μὴ ἕν, ἀλλὰ δύο τοὐλάχιστον, δεῖ ἐναντία ταῦτ' [4]) εἶναι. γένε-
σις γὰρ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐστίν. ἀναγκαῖον ἄρα τὰ δύο ταῦτα στοιχεῖα φύσιν
ἐναντίαν ἔχειν πρὸς ἄλληλα καλῶς [5]). | οὐκοῦν [6]) εἰ ἐναντία ἐστί, δεήσεταί 148
τινος δεσμοῦ καὶ μεσότητος. δύο γὰρ ἐναντία καλῶς συνίστασθαι τρίτου [7]) χω-
ρὶς ἀδύνατον. δεσμὸν γὰρ ἐν μέσῳ δεῖ τινὰ γίγνεσθαι συναγωγὸν ἀμφοῖν. αὐτὰ
μὲν γὰρ ἐναντία ὄντα τὴν πρὸς ἄλληλα κοινωνίαν ἐκδιδράσκει, δεῖ δὲ ἄλλο
τρίτον εἶναι τὸ συνάπτον αὐτὰ καὶ εἰς ἑνὸς συμπλήρωσιν ἄγον. ἀλλὰ τοῦτο τὸ
μέσον διειδὲς [8]) ἀναγκαῖον ὑπάρχειν. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπίπεδα τὰ στοιχεῖα τὰ
συνδεόμενα, μιᾶς ἐδεῖτο μεσότητος· ἐπειδὴ δὲ στερεά, διὰ δύο συνάπτεται

---

[1]) 147, 41 ἑνοποιῶν) ἑνωποιῶν B. — [2]) 147, 43 μηδὲν) μὴ B. — [3]) 147, 44 στε-ρεοειδῆ) στερεοειδὴ B. — [4]) 147, 53 ταῦτ') ταῦτα A. — [5]) 147, 54 καλῶς) delendum videtur. — [6]) 148, 1 οὐκοῦν) οὐκ οὖν B. — [7]) 148, 2 τρίτου) τρίτον B. — [8]) 148, 4 διειδὲς) δεειδὲς B. Tayl. coni. δυοειδὲς, quod utique usitatius. Cf. 189, 50.

μέσων. ἀρχηγὸς γὰρ οὖσα τῶν στερεῶν [1]) ἡ δυάς, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς συνδέσμων εἴληχε τὴν πρωτουργὸν αἰτίαν· διὸ καὶ ὁ Τίμαιος ἁρμονίαν ἐκάλεσε τὴν τοιαύτην σύνδεσιν, ὡς συμμετρίαν ἐντιθεῖσαν τοῖς ἄκροις τῆς πρὸς ἄλληλα κοινωνίας· καὶ ἡ ἐν τοῖς στερεοῖς δὲ ἀναλογία διὰ δυοῖν προσάγεται μέσων. τῶν γὰρ στερεῶν ὁμοίων δύο ὄντων δύο μέσοι ἀνάλογον ἐμπίπτουσιν. εἰ δὴ ταῦτα ὀρ-
B θῶς εἴρηται, τέτταρά ἐστι τὰ πάντα στοιχεῖα | καὶ οὔτε ἕν, ἵνα μὴ μεταβολὴν ἀνέλωμεν, οὔτε δύο ἐναντία τρίτου χωρίς, ἵνα μὴ ὁ [2]) δεσμὸς ᾖ τῶν πολεμούντων ἀλλήλοις. οὐ γὰρ ἔσται κόσμος ἐκ δυοῖν τῶν ἀλλοτριωτάτων, ἀλλὰ καὶ εἴ τι τοιοῦτον ἐπινοήσειας, ῥᾴδιον ἕξει τὴν λύσιν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ μὴ [3]) ἐναντία δύο μόνον ἔσται. δρᾶν γὰρ εἰς ἄλληλα οὐ δυνήσεται. οὐδὲν γὰρ πάσχει λευκὸν ὑπὸ γραμμῆς, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ μέλανος, οὐδὲ θερμὸν ὑπὸ λευκότητος, ἀλλ' ὑπὸ ψυχρότητος. πάλιν οὖν ῥητέον ἔτι καθολικώτερον ἀπὸ τῶν γνωρίμων ἀναχθεῖσιν. ἢ ἕν ἐστι τὸ στοιχεῖον, ἢ οὐχ ἕν. εἰ μὲν δὴ ἓν τὸ τοῦ κόσμου στοιχεῖον, ἀνῄρηται ἡ ποικιλία τῶν φαινομένων, ἡ τῶν περιφορῶν ἀντίθεσις, ὁ τῆς γενέσεως πόλεμος, καὶ ἢ πάντα ἀΐδια ἔσται, ἢ πάντα φθαρτά· εἰ δὲ οὐχ ἕν, ἤτοι [4]) δύο, ἢ πλείω. ἀλλ' εἰ δύο, ἢ ἐναντία, ἢ οὐκ ἐναντία. εἰ δὲ οὐκ ἐναντία, πάλιν οὐκ ἔσται ποίησις οὐδὲ πάθος ἐν τοῖς σώμασιν οὐδὲ ἀντίθεσις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔχουσι γένεσιν γένεσις. εἰ δὲ ἐναντία, δεῖται ταῦτα μεσότητος. ἀλλ' εἰ τοῦτο, ἢ μία ἡ μεσότης, ἢ δύο. ἀλλὰ μία ἀδύνατον. οὐ γάρ
C ἐστιν ἐπίπεδα τὰ στοιχεῖα. δύο ἄρα αἱ μεσότητες. | εἰ δὲ δυοῖν δύο τὰ μέσα, τὰ πάντα τέτταρα. ὅτι μὲν οὖν τοσαῦτα στοιχεῖα τὸν ἀριθμὸν ἀρκεῖ πρὸς τὸ πᾶν, διὰ τούτων δῆλον. φέρε δέ, εἰ δοκεῖ, πρῶτον ὥσπερ [5]) καὶ ἐν τοῖς προειρημένοις τὸ μαθηματικὸν αὐτὸ καθ' αὑτὸ συντόμως ἀναλάβωμεν, ἔπειθ' οὑτωσὶ καὶ τὴν φυσικὴν θεωρίαν προσαγάγωμεν τῇ λέξει. πῶς γὰρ δυοῖν ὁμοίοιν ἐπιπέδοιν μία μεσότης καὶ δύο στερεῶν [6]) ὁμοίων δύο μεσότητες, ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν [7]) καθ' ἑαυτοὺς θεασώμεθα· τὸ γὰρ ἀρχοειδὲς τῶν ἀριθμῶν καὶ αὐτοφυὲς πρὸ τῆς γεωμετρικῆς ἀνάγκης ἀσπαστόν. ἔστωσαν δὴ οὖν δύο τετράγωνοι τὸ πρῶτον ἀριθμοί, ἐννέα καὶ ἑκκαίδεκα, πλευρὰς ἔχοντες [8]) ὁ μὲν ἐλάττων [9]) δηλαδὴ τὸν τρία, ὁ δὲ μείζων [10]) τὸν τέσσαρα. ταύτας πολλαπλασιάσαντες καὶ τὸν [11]) δυοκαίδεκα [12]) ποιήσαντες ἀναλογίαν ἕξομεν ἐν [13]) τρισὶν ὅροις, τοῖς ἐννέα, δυοκαίδεκα [14]), ἑκκαίδεκα [15]). ἀλλὰ δὴ εἰλήφθωσαν ἀριθμοὶ δύο μὴ τετράγωνοι μέν, ὅμοιοι δ' [16]) ὅμως ἐπίπεδοι, καὶ ἔστωσαν ὀκτωκαίδεκα καὶ τριάκοντα δύο, ὁ μὲν ἀπὸ τριάδος καὶ ἑξάδος γενόμενος [17]), ὁ δὲ ἀπὸ τετράδος καὶ ὀγδο-

---

[1]) 148, 6 *στερεῶν*) *στερῶν* B. — [2]) 148, 10 *ὁ*) Fort. *οὐ* — Etiam Tayl. negationem desiderabat. — [3]) 148, 12 *μὴ*) om. B. Tayl. desiderabat *οὐχ*. — [4]) 148, 16 *ἤτοι*) *τῇ* B. — [5]) 148, 21 *ὥσπερ*) *ὡς* B. — [6]) 148, 23 *στερεῶν*) *στερῶν* B. — [7]) 148, 23 *τῶν ἀριθμῶν*) *τὸν ἀριθμὸν* B. — [8]) 148, 25 *ἔχοντες*) *ἔχοντα* B. — [9]) 148, 26 *ἐλάττων*) *ἐλάττω* B. — [10]) 148, 26 *μείζων*) *μείζω* B. — [11]) 148, 26 *τὸν*) *τῶν* — [12]) 148, 26 *δυοκαίδεκα*) *δυωκαίδεκα* A. — [13]) 148, 27 *ἐν*) om. B. — [14]) 148, 27 *δυοκαίδεκα*) *δυωκαίδεκα* A. — [15]) 148, 27 *ἑκκαίδεκα*) om B. - [16]) 148, 28 *δ'*) *δ' οὖν* A. — [17]) 148, 29 *γενόμενος*) *γιγνόμενος* B.

άδος. ἐὰν τοίνυν πολλαπλασιάσωμεν | ἢ τὴν τριάδα ἐπὶ τὴν ὀγδοάδα, ἢ τὴν D
ἑξάδα ἐπὶ τὴν τετράδα, ἔσται ἡμῖν ὁ τέσσαρα καὶ εἴκοσι γεγονώς, ἀναλογίᾳ
συνδέων τὸν ὀκτωκαίδεκα πρὸς τὸν δύο καὶ τριάκοντα κατὰ τὸν ἐπίτριτον λό-
γον. τούτου δὲ αἴτιον τὸ τὰς πλευρὰς αὐτῶν τὸν αὐτὸν ἔχειν λόγον. εἰ μὲν οὖν
αἱ τῶν παραληφθέντων [1]) ἀριθμῶν πλευραὶ [2]) μηδένα δέχοιντο μέσον αὐτὸν [3])
ἀνάλογον, πάντες οἱ ἐκ τούτων ἐπίπεδοι γεγονότες ὅμοιοι [4]) μιᾷ συνδεθήσον-
ται [5]) μεσότητι κατὰ τὸν εἰρημένον ἡμῖν τρόπον· εἰ δέ γε αἱ πλευραὶ καὶ αὗται
δέχοιντό τινα μέσον ἀνάλογον ἀριθμὸν, καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν ἐπίπεδοι πλείους μιᾶς
ἀναγκαίως ἐπιδέξονται μεσότητας. ἔστωσαν γάρ, εἰ βούλει, δύο τετράγωνοι
ὅ τε ἑκκαίδεκα καὶ ὁ [6]) ὀγδοήκοντα ἓν [7]), καὶ τοῦ μὲν ἔστω πλευρὰ ἡ τετράς,
τοῦ δὲ ἡ ἐννεάς. ἐπεὶ τοίνυν τῆς τετράδος καὶ τῆς ἐννεάδος μέση ἀνάλογον
ἑξὰς κατὰ τὸν ἡμιόλιον, ἀνάγκη καὶ μεταξὺ τῶν ἀπ' αὐτῶν πλείους μιᾶς μεσό-
τητος ἐμπίπτειν. ἡ μὲν γὰρ τετρὰς ἐπὶ τὴν ἑξάδα ποιήσει τὸν εἴκοσι καὶ τέσ-
σαρα, ἡ δὲ ἑξὰς ἐφ' ἑαυτὴν μὲν τὸν ἀπ' αὐτῆς τετράγωνον, ἐπὶ δὲ τὴν ἐν-
νάδα [8]) | τὸν νδ [9]), καὶ ἔσται συνεχὴς ἀναλογία ἐν ὅροις τῷ ἑκκαίδεκα, τῷ [10]) E
εἰκοσιτέσσαρα, τῷ τριακονταὲξ [11]), τῷ πεντηκοντατέσσαρα, τῷ ὀγδοηκονταέν.
πλείους [12]) ἄρα μεσότητες [13]) μιᾶς ἐφ' ὧν αἱ πλευραὶ μέσον ἀνάλογον ἔχουσι.
διό μοι δοκεῖ καὶ πάνυ μετ' ἀσφαλείας ὁ Πλάτων μὴ ὅτι μία πάντως ἡ μεσό-
της ἐπὶ τῶν ὁμοίων ἐπιπέδων εἰπεῖν, ἀλλ' ὅτι μίαν ἐξαρκεῖν [14]) δυνατόν. καὶ
γὰρ πλειόνων γιγνομένων ἀρκεῖ καὶ ἡ μία συνάπτειν, καὶ μόνον ὁ [15]) τριακον-
ταὲξ κατὰ τὸν διπλασιεπιτέταρτον λόγον. περὶ μὲν οὖν τῶν ὁμοίων ἐπιπέδων
τοσαῦτα ῥητέον· μεταβαίνωμεν δὲ περὶ [16]) τοὺς ὁμοίους ἤδη στερεοὺς καὶ κα-
τίδωμεν τὰς ἐν τούτοις μεσότητας. ἔστωσαν δὴ οὖν κύβοι δύο πρῶτον ὅ τε
ὀκτὼ καὶ ὁ εἰκοσιεπτά, πλευρὰς ἔχοντες ὁ μὲν δυάδα, τριάδα δὲ ἅτερος. τού-
τοιν τοῖν κύβοιν δύο μεσότητες ἔσονταί πως, ὁ μὲν ἐκ τοῦ δὶς δύο τρὶς γενό-
μενος, ὁ δυώδεκα καὶ διὰ τοῦτο ὧν [17]) δοκὶς, ὁ δὲ ἐκ τοῦ τρὶς τρία δὶς, ὁ
ὀκτωκαίδεκα καὶ διὰ τοῦτο πλινθὶς [18]), καὶ ποιήσουσιν ἀναλογίαν συνεχῆ πρὸς
τοὺς εἰρημένους κύβους κατὰ τὸν ἡμιόλιον λόγον. καὶ ὁρᾷς, | ὅπως ἑκάτερος F
τῶν μέσων δύο μὲν ἔχει πλευρὰς ἀπὸ τοῦ παρακειμένου κύβου, τὴν δὲ λοιπὴν
ἀπὸ θατέρου τῶν κύβων· χρήσιμον δὲ καὶ τοῦτο πρὸς τὴν φυσιολογίαν ἡμῖν
ἔσται. πάλιν, εἰ μὴ κύβοι μὲν εἶεν, στερεοὶ δὲ ὅμοιοι, δύο μέσους ἕξουσιν
ἀνάλογον ἀριθμούς. ἔστωσαν γὰρ ὅμοιοι δύο στερεοὶ ὅ τε εἰκοσιτέσσαρα καὶ ὁ

---

[1]) 148, 32 *παραληφθέντων*) *παραλειφθέντων* B. — [2]) 148, 33 *πλευραὶ*) *αἱ πλευραὶ* B. — [3]) 148, 33 *αὐτὸν*) Immo *αὐτῶν* — [4]) 148, 34 *ὅμοιοι*) *ὅμοιον* B. — [5]) 148, 34 *συνδεθήσονται*) *συντεθήσονται* — [6]) 148, 36 *ὁ*) om. A. — [7]) 148, 36 *ὀγδοήκοντα ἓν*) *ὀγδοηκονταὲν* B. — [8]) 148, 39 *ἐννάδα*) *ἐνάδα* B. — [9]) 148, 40 *νδ*) *τέσσαρα* A. — [10]) 148, 40 *τῷ*) *τὸ* B. — [11]) 148, 40 *τριακονταὲξ*) *τριάκονταεξ* B. — [12]) 148, 41 *πλείους*) *πλείας* B. — [13]) 148, 41 *μεσότητες*) *μεσότητος* B. — [14]) 148, 43 *ἐξαρκεῖν*) *ἐξασκεῖν* A. — [15]) 148, 44 *ὁ*) *ἡ* B. — [16]) 148, 45 *περὶ*) Fort. *ἐπὶ* — [17]) 148, 48 *ὧν*) *ὁ ὧν* B. — [18]) 148, 49 *πλινθὶς*) *πλιθὺς* B. Tayl. coni. *πλίνθος*.

ἑκατὸν ἐνενηκονταδύο[1]), πλευραὶ δὲ αὐτοῖν τοῦ μὲν δυάς, τριάς, τετράς, τοῦ
δὲ τετράς, ἑξάς, ὀγδοάς, καὶ ἀπὸ μὲν δὴ δυάδος καὶ τριάδος καὶ ὀγδοάδος
149 ἔσται ὁ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ, ἀπὸ δὲ τετράδος καὶ | ἑξάδος καὶ αὖθις τε-
τράδος ὁ ἐνενηκονταέξ[2])· κἀνταῦθα δὲ τῶν μέσων ἑκάτερος δύο μὲν ἔχει
πλευρὰς τοῦ παρ' αὐτὸν τῶν ἄκρων ὁμοίου στερεοῦ, μίαν δὲ θατέρου, καθάπερ
ἐπὶ τῶν προειρημένων. τῶν ἄρα ὁμοίων στερεῶν δύο μεσότητες ἐξαρκοῦσιν,
ὥσπερ δὴ καὶ αὐτός φησιν, ὅτι τὰ στερεὰ δύο μεσότητες προσαρμόττουσι, μία
δὲ οὐδέποτε[3]). τί οὖν; φαίη τις ἄν· δύο στερεῶν ἀριθμῶν τοῦ τε ἑξηκοντα-
τέσσαρα καὶ τοῦ ἑπτακόσια εἰκοσιεννέα οὐχὶ μία μόνη μεσότης[4]) ἐστίν, ὁ δια-
κόσια δεκαέξ[5]); ἔστι γὰρ ὁ μὲν ἑξηκοντατέσσαρα κύβος[6]) ἀπὸ τετράδος, ὁ δὲ
ἑπτακόσια εἴκοσι καὶ ἐννέα[7]) κύβος ἀπὸ τῆς ἐννεάδος γεγονώς, καὶ ὁ μὲν[8])
ψκθ τοῦ σις καὶ τριπλάσιος καὶ ἐπιτριμερὴς[9]) ὀγδόων, ὁ δὲ σις ὡσαύτως
τοῦ ξδ. ἔχει γὰρ ἑκάτερος τὸν λοιπὸν τρὶς καὶ τρία ὄγδοα αὐτῶν. καὶ οὐκ ἐπὶ
τούτων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων· οὗτοι γάρ εἰσιν οἱ ἐλάχιστοι τῶν τοῦτο
B ἐπιδεχομένων. ἀλλὰ ῥητέον πρὸς αὐτόν, ὅτι | οἱ ῥηθέντες ἀριθμοὶ κύβοι τέ
εἰσιν ἅμα καὶ τετράγωνοι, ὁ μὲν ἀπὸ τῆς ὀγδοάδος, ἑξηκοντατέσσαρα[10]), ὁ δὲ
ἀπὸ τοῦ εἴκοσι καὶ ἑπτά, ὁ ἑκτακόσια καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα. μία μὲν οὖν αὐτῶν
ἡ μεσότης οὐ καθὸ κύβοι, ἀλλ' ᾗ τετραγωνικὸν ἔχουσιν ἰδίωμα. τὴν γὰρ τε-
τραγωνικὴν πλευρὰν τοῦ ἑξηκοντατέσσαρα, λέγω δὴ[11]) τὴν ὀγδοάδα, πολλα-
πλασιάσας ἐπὶ τὸν εἴκοσι καὶ ἑπτά (πλευρὰ δὲ οὗτος τετραγωνικὴ τοῦ ἑπτακό-
σια εἰκοσιεννέα) μέσον ἀνάλογον ἀπέφηνε τὸν σις κατὰ τὴν παραδεδομένην[12])
μέθοδον τῆς τοῦ μέσου τῶν τετραγώνων εὑρέσεως. τοῖς ἄρα στερεοῖς οὐ καθό-
σον[13]) εἰσὶ στερεοὶ χρησάμενος μιᾷ μεσότητι συνέδησεν αὐτούς· εἰ δὲ ᾗ στερεοὶ
καὶ ᾗ κύβοι θεωρήσειεν αὐτούς, δύο μεσότητες ἔσονται καὶ ἐν τούτοις, ὁ μὲν ἑκα-
τὸν τεσσαρακοντατέσσαρα γενόμενος ἀπὸ τοῦ τετράκις τέσσαρα καὶ τοῦ ἐννεάκις,
ὁ δὲ τριακόσια καὶ εἴκοσι καὶ τέσσαρα γεγονὼς ἀπὸ τοῦ ἐννάκις ἐννέα[14]) καὶ
τοῦ[15]) τετράκις. Δημόκριτος[16]) δὲ ἀπορήσας, πῶς εἴρηται δύο ἐπιπέδων εἷς
C μέσος ἀνάλογον ἐμπίπτειν[17])· δυνατὸν | γὰρ λαβόντα[18]) τέτταρας γραμμὰς
ἑξῆς ἀνάλογον δεικνύναι καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν τετράγωνα ἀνάλογον, ὥστε δύο
ἄκρων ἐπιπέδων δύο μέσοι ἀνάλογον ἐμπίπτουσι· καὶ εἰπὼν ἄλλους εἰς ἄλλας
ἐμβεβλῆσθαι ταραχὰς διὰ τὴν ἀπορίαν ταύτην καὶ ἐπὶ τὸν διπλασιασμὸν τοῦ

---

1) 148, 52 *ἑκατὸν ἐνενηκονταδύο*) *ἑκατονενενηκονταδύο* B. — 2) 149, 1 *ἐνενηκονταέξ*) *ἐννενήκονταέξ* A. — 3) 149, 4 *οὐδέποτε*) *οὐπώποτε* B. — 4) 149, 5 *μόνη μεσότης*) *με. μό.* A. — 5) 149, 5 *διακόσια δεκαέξ*) *διακοσιαδεκαὲξ* B. — 6) 149, 6 *κύβος*) *κῦβος* A. et in sqq. saepius. — 7) 149, 6 *ἐννέα*) *ὁ ἐννέα* A. — 8) 149, 7 *μὲν*) om. B. — 9) 149, 7 *ἐπιτριμερὴς*) *ἐπιμερὴς* B. — 10) 149, 10 *ἑξηκοντατέσσαρα*) *ἑξηκοντατέσσαραι* B. — 11) 149, 13 *δὴ*) Fort. *δὲ* — 12) 149, 14 *παραδεδομένην*) *παραδεδωμένην* B. — 13) 149, 15 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* B. — 14) 149, 18 *ἐννέα*) *ἐνέα* B. — 15) 149, 18 *τοῦ*) *τοῦτο* — 16) 149, 19 *δημόκριτος*· m. A. — 17) 149, 19 *ἐμπίπτειν*) *ἐμπίπτει* A. *ἐμπέσει* B. — 18) 149, 20 *λαβόντα*) *λαμβάνοντα* B.

κύβου καὶ τὰς τοιαύτας ζητήσεις ἐκπεσεῖν, αὐτός φησιν οὐ τῶν τυχόντων ἐπιπέδων ἕνα μέσον ἐμπίπτειν τὸν Πλάτωνα λέγειν οὐδὲ αὖ τῶν τυχόντων στερεῶν, ἀλλὰ τῶν ὁμοίων καὶ ἐν ῥητῷ λόγῳ καὶ κατ᾽ ἀριθμοὺς τεταγμένους τὰς πλευρὰς ἐχόντων. τὰ γὰρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ δημιουργικοῦ γιγνόμενα ῥητὰ πρὸς ἄλληλά ἐστι καὶ ἀριθμοῖς διαπεποίκιλται δημιουργικοῖς, ὡς αὐτὸς ἐρεῖ προελθών. καὶ τοὺς ἐπιπέδους χρὴ καὶ τοὺς στερεοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ὁμοίους παραλαμβάνειν καὶ ἐπὶ τούτων ὁρᾶν τὴν ἀλήθειαν τοῦ λόγου τοῦ Πλατωνικοῦ. πῶς μὲν οὖν δύο δοθεισῶν εὐθειῶν δυνατὸν δύο μέσας ἀνάλογον λαβεῖν[1]), ἡμεῖς ἐπὶ τέλει τῆς πραγματείας εὑρόντες τὴν Ἀρχύτειον δεῖξιν ἀναγράψομεν, ταύτην ἐκλεξάμενοι μᾶλλον, ἢ τὴν Μεναίχμου, | διότι ταῖς κωνικαῖς ἐκεῖνος χρῆ- D
ται γραμμαῖς, καὶ τὴν Ἐρατοσθένους ὡσαύτως, διότι κανόνος χρῆται παραθέσει· περὶ δὲ τῶν ζητουμένων ῥητέον νῦν, ὅτι ἔοικε τῷ ὄντι τοῖς ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν[2]) δεδειγμένοις θαῤῥεῖν ὁ Πλάτων, ἐπεὶ ἔν γε τοῖς σχήμασιν εὑρεῖν ἔστι δύο στερεῶν ἀνὰ μέσον[3]) ἀνάλογον. ἐὰν γὰρ ὦσι τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον, ὡς ἡ α[4]), β, γ, ἐν λόγῳ διπλασίῳ, τὰ ἀπ᾽ αὐτῶν τετράγωνα ἐν τετραπλασίῳ λόγῳ ἔσται, ὡς ὁ ξδ καὶ ὁ ις καὶ ὁ δ, τὰ δὲ στερεὰ τὰ ἀπ᾽ αὐτῶν ἐν ὀκταπλασίῳ, ὡς ὁ φιβ καὶ ὁ ξδ καὶ ὁ η. ἔσονται ἄρα κύβοι τρεῖς, ὧν οἱ ἄκροι ἕνα ἔχουσιν ἀνάλογον. καὶ ὅτι πάντες κύβοι ὅμοιοι ἀλλήλοις, δῆλον[5]). καὶ γὰρ τὰς γωνίας ἴσας ἔχουσι κατὰ μίαν καὶ ὑπὸ[6]) ὁμοίων ἐπιπέδων περιέχονται καὶ ἴσων[7]) τὸ πλῆθος. καὶ μὴν καὶ ὅτι δύο ὁμοίων ἐπιπέδων δύο μέσοι ἀνάλογον ἐμπίπτουσι, δείκνυμεν οὕτως, ὡς ἔδειξε καὶ ὁ Δημόκριτος. καὶ γὰρ ὅτι τὰ τετράγωνα πάντα ὅμοια ἀλλήλοις, φανερόν. καὶ γὰρ τὰς γωνίας ἴσας ἔχει κατὰ μίαν καὶ τὰς πλευρὰς ἀνάλογον. ἔοικεν οὖν ὁ Πλάτων | ὡς ἐπ᾽ ἀριθμῶν ποιού- E
μενος τὸν λόγον ἀποφήνασθαι, ὅτι τὰ στερεὰ μία μὲν οὐδέποτε, δύο δὲ ἀεὶ μεσότητες συναρμόττουσι[8]). καὶ γὰρ ἐν τούτοις, ὡς ὁρᾷς, οἱ ἄκροι κύβοι τέ εἰσιν ὁμοῦ καὶ ὅμοιοι ἐπίπεδοι, ὁ μὲν φιβ ἀπὸ τοῦ ις καὶ τοῦ λβ[9]), ὁ δέ γε τῶν ἄκρων ἕτερος, ὁ η, ἀπὸ τοῦ β καὶ τοῦ δ, καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτὸς τῶν πλευρῶν. εἷς οὖν μέσος καὶ τούτων ἐστὶν ὡς ὁμοίων ἐπιπέδων, οὐχ ὡς στερεῶν· ὥστε ἐὰν[10]) ἐπ᾽[11]) ἀριθμῶν λάβῃς, ἕξεις τὴν λύσιν. ἀριθμοὺς γὰρ εὑρεῖν στερεοὺς ἅμα καὶ ὁμοίους ἐπιπέδους τοὺς αὐτοὺς δυνατὸν, σχήματα δὲ στερεὰ καὶ ὅμοια ἐπίπεδα λαβεῖν ἀμήχανον. ἐπεὶ καὶ τοῦτο λέγειν δυνατὸν, ὅτι πάντων ὄντων κύβων τὸ εἶδος ἕν ἐστιν· ὁ δὲ Πλάτων ὁμοίους εἶναι λαβὼν[12]) τοὺς μέσους τοῖς ἄκροις οὕτως ἐθάῤῥησε[13]) τῷ θεωρήματι. καὶ γὰρ πῶς ἂν κατὰ φύσιν εἶεν δεόμενοι συνδέσμων ἄλλων, εἰ ταὐτὸν ἔχοιεν πάντες[14]) εἶδος; πῶς

---

[1]) 149, 28 *σῆ. τὴν περὶ τοῦ διπλασιασμοῦ τοῦ κύβου ὑπόσχεσιν*: m. A. — [2]) 149, 31 *τῶν ἀριθμῶν*) *τὸν ἀριθμὸν* B. — [3]) 149, 32 *ἀνὰ μέσον*) *ἀναμέσον* B. — [4]) 149, 33 *α*) *δ* A. — [5]) 149, 36 *δῆλον*) *δῆλοι* A. — [6]) 149, 36 *ὑπὸ*) *ἐπὶ* A. — [7]) 149, 37 *ἴσων*) *ἴσον* — [8]) 149, 41 *συναρμόττουσι*) *συναρμόζουσιν* A. — [9]) 149, 42 *λβ*) *λᾶβ* A. — [10]) 149, 43 *ἐὰν*) *ὦς* A. — [11]) 149, 43 *ἐπ᾽*) *ἀπ᾽* B. — [12]) 149, 46 *εἶναι λαβὼν*) *λ. εἶ.* A. — [13]) 149, 47 *ἐθάῤῥησε*) *ἐθάρησε* A. — [14]) 149, 48 *ἔχοιεν πάντες*) *ἔχειεν πάντως* B.

δ' ἂν οἱ μέσοι κοινωνοῖεν[1]) τοῖς ἄκροις καὶ διαφέροιεν αὐτῶν κατὰ τὰς πλευ-
ράς, εἰ πάντες εἶεν κύβοι; δῆλος οὖν ἐστὶ τὰς μεσότητας ὡς ἀληθῶς μεσότη-
F τας λαβὼν καὶ οὕτως εἰπὼν | μίαν οὐδέποτε μεσότητα, δύο δὲ ἀεὶ συνάπτειν
τὰ στερεά, πάσης μεσότητος ὧν ἐστὶ μεσότης, τούτων[2]) καὶ κοινωνίαν καὶ
διαφορὰν ἐθελούσης ἔχειν. καὶ γὰρ αὐτὸ καθ' αὑτὸ λέγειν πάντα τὰ στερεὰ συ-
νάπτεσθαι διὰ δύο μεσοτήτων ἄπειρα ποιεῖ τὰ μέσα. δῆλον δὴ οὖν, ὅτι τα
πλεῖστον διεστῶτα λαμβάνει καὶ κατὰ πάντα ἠναντιωμένα καὶ ἔχοντα πάσας
τὰς πλευρὰς ἀντιθέτους πρὸς πάσας, αἵτινές εἰσιν ἐπὶ τῶν φυσικῶν σωμάτων
αἱ δυνάμεις, ἵνα τῶν μέσων τὸ μὲν ἔχῃ τὴν πρὸς θάτερον τῶν ἄκρων πλείονα
150 κοινωνίαν, | ἐλάσσονα δὲ πρὸς τὸ λοιπόν, τὸ δὲ ἀνάπαλιν. εἰ μὴ[3]) ἄρα καὶ
ἐκεῖνο ἀληθές, ὅπερ ἔλεγεν ὁ ἡμέτερος καθηγεμών. ἔλεγε δέ, ὅτι δέοι λαμ-
βάνειν τὸν αὐτὸν ἐν ταῖς μεσότησι λόγον, ὅς ἐστιν ἐν ταῖς πλευραῖς τῶν ἄκρων.
οἷον εἰ ὁ μὲν εἴη κύβος ὀκτώ, ὁ δὲ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι, τὰς μεσότητας αὐτῶν εὑ-
ρίσκομεν, εἰ λάβοιμεν τὰς πλευρὰς αὐτῶν, τὸν δύο καὶ τρία, καὶ ποιήσαιμεν
αὐτοὺς ἐπ' ἀλλήλους[4]) καὶ ἐπὶ τὸν ἐξ ἀμφοῖν ἑκάτερον. ἔσονται γὰρ οἱ μέσοι
διὰ τοῦ ἡμιολίου λόγου συνάπτοντες τοὺς ἄκρους, ὅσπερ[5]) ἦν καὶ ἐν ταῖς ἐξ
ἀρχῆς πλευραῖς τῶν κύβων. τοῦ τοίνυν αὐτοῦ λόγου ὄντος ἔν τε ταῖς πλευραῖς
τῶν κύβων καὶ ἐν τοῖς μέσοις δύο ἐξ ἀνάγκης φαίη ἂν ὁ Πλάτων. καὶ τοῦτο
συμφωνότερον πρὸς τὴν προκειμένην φυσιολογίαν. καὶ γὰρ ἐν ταῖς δυνάμεσι
τῶν στοιχείων καὶ ἐν τοῖς ἁπλοῖς εἴδεσι πρὸ τῶν συνθέτων ἐντίθησιν ὁ δημι-
ουργὸς τὴν κοινωνίαν. ἡμεῖς δὲ ἐλαμβάνομεν δι' ὀκταπλασίου λόγου συναπτο-
B μένους τοὺς ἄκρους, ὧν αἱ πλευραὶ τὸν | ὀκταπλάσιον οὐκ εἶχον λόγον. ἐν δι-
πλασίῳ γὰρ λόγῳ τοῦ μέσου ληφθέντος οἱ ἄκροι τὸν τετραπλάσιον ἕξουσιν.
οἷον ἐπὶ τῶν ἐκκειμένων τριῶν ὅρων εἰ λάβοιμεν τέταρτον ἀνάλογον, εὑρήσο-
μεν, ὅτι ὡς ἡ πλευρὰ ὀκταπλασία τῆς πλευρᾶς, οὕτως ὁ πρῶτος κύβος τῷ τε-
τάρτῳ δι' ὀκταπλασίου λόγου συνάπτεται. ἐὰν γὰρ τῷ β, δ, η προσθῇς[6]) τὸ[7])
ις, ὁ ἀπὸ τοῦ ις κύβος συνάπτεται τῷ ὀγδόῳ δι' ὀκταπλασίου λόγου, ὃν ἔχει πρὸς
τὸν η ὁ ξδ καὶ πρὸς τοῦτον ὁ φιβ καὶ πρὸς τοῦτον δ[8]) ͵ς, ὅς ἐστι κύβος ἀπὸ
τοῦ ις· ὥστε τῶν πλευρῶν τὸν ὀκταπλάσιον λόγον ἐχουσῶν, ὁ[9]) τοῦ ις πρὸς
τὸν δύο, καὶ δι' ὀκταπλασίου λόγου[10]) τῶν μεσοτήτων λαμβανομένων δύο με-
ταξὺ τῶν ἄκρων πίπτουσι μεσότητες. εἰ δὲ πέμπτον ἀνάλογον, οὐκέτι πάλιν αἱ
πλευραὶ ἐν ὀκταπλασίῳ λόγῳ, ἀλλ' ἐν ἑκκαιδεκαπλασίῳ, καὶ διὰ τοῦτο δύο κύ-
βων τρεῖς ἀνάλογον οἱ μέσοι. ἀληθὲς ἄρα τὸ τοῦ Πλάτωνός ἐστι κατὰ τὴν εἰ-
ρημένην μέθοδον. μήποτε δὲ καὶ τὸ συναρμόττουσι χρείαν αὐτῷ πληροῖ,
καὶ δεῖ λέγειν, ὅτι τῶν[11]) δύο κύβων εἷς μέσος γένοιτο ἄν, ἀλλ' οὐ κατὰ ἀρ-

---

[1]) **149, 48** *κοινωνοῖεν*) *κοινωνεῖεν* B. — [2]) **149, 51** *τούτων*) *τούτοις* A. — [3]) **150, 1** *μὴ*) *δὴ* A. — [4]) **150, 4** *ἐπ' ἀλλήλους*) *ἐπαλλήλους* — [5]) **150, 5** *ὅσπερ*) *ὥσπερ* B. — [6]) **150, 13** *προσθῇς*) *προσθεὶς* — [7]) **150, 13** *τὸ*) Immo *τὸν* — [8]) **150, 14** *δ*) ͵ς (h. e. sexies mille) A. Scribendum autem *ὁ ͵δ* videtur. — [9]) **150, 15** *ὁ*) Immo *τὸν* — [10]) **150, 15** *ἐχουσῶν —λόγου*) om. B. — [11]) **150, 18** *τῶν*) om. B.

μονικοὺς λόγους· ὅταν οὖν οὕτως[1]) διὰ τοιούτων[2]) λόγων ἡ σύνδεσις γίνηται[3]) τῶν ἄκρων, πάντως δύο | χρεία μεσοτήτων. ὅτι μὲν οὖν μαθηματικῶς C
οἵ τε ὅμοιοι ἐπίπεδοι μιᾶς[4]) δέονται μεσότητος, καὶ οἱ ὅμοιοι στερεοὶ δυοῖν, μία δὲ αὐτοὺς οὐδέποτε συνδεῖ μεσότης, διὰ τούτων καταφανές· ἀπὸ δὲ τούτων ὁρμηθέντες κατίδωμεν, ὅπως καὶ τὰ φυσικὰ διανοήματα σύμφωνα τούτοις ἐστὶ, καὶ τοῖς ἐπιστημονικοῖς λόγοις τοὺς εἰκότας συναρμόσωμεν, καὶ πρῶτον, τί τὸ ἐπίπεδον τὸ φυσικὸν, καὶ πῶς ἐπὶ τούτοις μία μεσότης, δύο δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν στεροειδῶν. ὁ μὲν θεῖος Ἰάμβλιχος[5]) (οὗτος γὰρ ὁ ἀνὴρ διαφερόντως ἀντελάβετο τῆς τοιαύτης θεωρίας, τῶν ἄλλων ὥσπερ καθευδόντων καὶ περὶ[6]) τὸ μαθηματικὸν καλινδουμένων μόνον) διακρίνειν μοι δοκεῖ τὰ ἁπλᾶ τῶν συνθέτων[7]) καὶ τὰ μέρη τῶν ὅλων καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν τὰς ἐνύλους δυνάμεις καὶ τὰ εἴδη τὰ ἔνυλα τῶν συμπληρουμένων ἀπ' αὐτῶν οὐσιῶν, καὶ τὰ μὲν ἐπίπεδα καλεῖν, τὰ δὲ στερεά· καθάπερ γὰρ τὸ ἐπίπεδον ἔσχατος ὅρος ἐστὶ τοῦ μαθηματικοῦ σώματος, οὕτω δὴ καὶ τὸ ἔνυλον εἶδος καὶ ἡ δύναμις ἡ τῶν σωμάτων μορφὴ καὶ πέρας ἐστὶ τῶν ὑποκειμένων· οὕτω δὲ τούτων διῃρημένων ἐπὶ μὲν τῶν ἁπλῶν | ἐξαρκεῖν τὴν μίαν μεσότητα[8]), διότι[9]) τῶν λόγων καὶ τῶν εἰδῶν D
καὶ ἔτι ζωῆς ἐστιν ἑτερότης καὶ κατὰ τοὺς κοινοὺς συνδέσμους τῶν λόγων καὶ τῆς ζωῆς· μία γὰρ γίγνεται μεσότης· ποιότης οὖν ποιότητι καὶ δύναμις δυνάμει μονοειδῶς συμπλέκεται κατ' αὐτὴν τὴν ἑτερότητα[10]) τῶν εἰδῶν· ἐπὶ δὲ τῶν συνθέτων εἰκότως δύο μεσότητες· ἡ[11]) γὰρ δυὰς συνθέσεώς τε καὶ διαιρέσεως πάσης χορηγός[12])· ἕκαστον δὲ τῶν συνθέτων ἐκ πλειόνων ἐστὶν οὐσιῶν καὶ δυνάμεων, διὸ πλείους αἱ μεσότητες, καὶ αὗται διτταὶ τοὐλάχιστον· ἄλλη γὰρ κατὰ τὸ εἶδος μεσότης καὶ ἄλλη κατὰ τὸ ὑποκείμενον· ἡμεῖς δὲ ἑπόμενοι ταῖς φυσικαῖς ἀρχαῖς οὑτωσὶ λέγομεν[13]) ἀφ' ὧν ὁ Πλάτων παραδώσει προϊὼν, τὰς ἀφορμὰς λαμβάνοντες. ἄνωθεν δὲ μᾶλλον ῥητέον. τῶν δὲ[14]) φυσικῶν εἰσί τινες, οἳ τῶν στοιχείων ἑκάστῳ μίαν δεδώκασι δύναμιν, τῷ μὲν πυρὶ θερμότητα, τῷ δὲ ἀέρι ψυχρότητα, τῷ δὲ ὕδατι ὑγρότητα, τῇ δὲ γῇ ξηρότητα, πάντῃ διαμαρτάνοντες οὗτοι τῆς ἀληθείας· πρῶτον μὲν, ὅτι κόσμον καὶ τάξιν ἀναιροῦσι· τὰ γὰρ ἐναντιωτάτας ἔχοντα τὰς δυνάμεις, εἰ | μὴ καὶ κοινόν τι σχοίη, E
πρὸς ἄλληλα συναρμοσθῆναι ἀδύνατον[15])· ἔπειθ', ὅτι τὰ[16]) ἐναντιώτατα σύνεγγυς ἀλλήλων ποιοῦσι, τὸ[17]) θερμὸν τῷ ψυχρῷ καὶ τὸ ὑγρὸν τῷ ξηρῷ· δεῖ δὲ τὰ μαχόμενα πορρωτέρω ποιεῖν τῶν ἧττον[18]) ἀλλοτρίων· τοιαύτη γὰρ ἡ τῶν ἐναντίων φύσις. τρίτον τοίνυν τὰ πρῶτα δύο πρὸς τὰ ἐφεξῆς οὐδεμίαν ἔχει συμ-

---

[1]) 150, 19 *οὕτως*) *ὄντως* B et, sup. *οὖ*, A. — [2]) 150, 19 *τοιούτων*) *τούτων* B. — [3]) 150, 19 *γίνηται*) *γίγνεται* B. — [4]) 150, 20 *μιᾶς*) *ἐπὶ μιᾶς* B. — [5]) 150, 24 *Ἰάμβλιχος*· m. A. — [6]) 150, 25 *περὶ*) *ἐπὶ* A. — [7]) 150, 26 *συνθέτων*) *συνθέντων* B. — [8]) 150, 30 *μεσότητα*) *μισότητα* A. — [9]) 150, 30 *διότι*) *διώτι* B. — [10]) 150, 32 *ἑτερότητα*) *ἑτερότητα καὶ ταυτότητα* B. — [11]) 150, 33 *ἡ*) *καὶ* B. — [12]) 150, 33 *χορηγός*) *χωρηγὸς* B. — [13]) 150, 36 *λέγομεν*) *λέγωμεν* B. — [14]) 150, 37 *δὲ*) Immo *μὲν* — [15]) 150, 40 *ἀδύνατον*) *ἀδήνατον* B. — [16]) 150, 40 *τὰ*) *τὸ* B. (corr. Tayl.) — [17]) 150, 41 *τὸ*) *τῷ* B. (corr. Tayl.) — [18]) 150, 42 *ἧττον*) *ἧττων* B.

πάθειαν, ἀλλ' ἔσται ἀπηρτημένα[1]) ἀλλήλων. τί γὰρ δὴ κοινὸν ὑγρότητι καὶ ψυχρότητι, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. καὶ ἐπὶ τούτοις ἅπασι στερεὰ ὄντα τὰ στοιχεῖα δι' οὐδεμιᾶς μεσότητος συναφθήσεται ἀλλήλοις· δέδεικται δὲ, ὅτι οὐδὲ διὰ μιᾶς μεσότητός ποτε δυνατὸν ᾖ[2]) στερεὰ συνάπτεσθαι, μὴ ὅτι γε ἀμέσως· τοῖς γὰρ ἀδιαστάτοις πάντη τοῦτο προσήκει μόνοις. ἄλλοι δέ τινες, ὡς οἱ περὶ Ὄκκελον, τὸν τοῦ Τιμαίου πρόοδον, δύο δυνάμεις ἑκάστῳ τῶν στοιχείων διένεμον, πυρὶ μὲν θερμὸν καὶ ξηρὸν, ἀέρι δὲ θερμὸν καὶ ὑγρὸν, ὕδατι δὲ ὑγρὸν καὶ ψυχρὸν, γῇ δὲ ψυχρὸν καὶ ξηρὸν, καὶ ταῦτα ἀναγέγραπται παρὰ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῷ περὶ φύσεως. τί δὴ οὖν καὶ οὗτοι πλημμελοῦσιν οἱ ταῦτα λέγοντες; πρῶ-
F τον μὲν κοινὰς δυνάμεις | ἐν τοῖς στοιχείοις εὑρεῖν ἐθελήσαντες, ἵνα διασώσωνται τὴν πρὸς ἄλληλα σύνταξιν αὐτῶν, οὐδὲν μᾶλλον κοινωνίαν αὐτοῖς, ἢ διάστασιν ἀπέδοσαν, ἀλλ' ἐπίσης τήν τε μάχην αὐτῶν καὶ τὴν ἁρμονίαν ἐπρέσβευσαν. ποῖος οὖν ἔσται κόσμος ἀπὸ τούτων; ποία τάξις αὐτῶν, ἀσυντάκτων ὄντων καὶ ἀλλοτριωτάτων καὶ οἰκειοτάτων καὶ συντεταγμένων; τὰ γὰρ ἴσῳ μέτρῳ[3]) πολεμοῦντα καὶ εἰρηνεύοντα τὸν ἴσον τρόπον λύει τε καὶ συνίστησι τὴν κοινωνίαν,
151 ταύτης δὲ ὁμοίως μὲν[4]) διαλυομένης, ὁμοίως δὲ ἐμφυομένης οὐδὲν | μᾶλλον ἔσται, ἢ οὐκ ἔσται τὸ πᾶν. δεύτερον δὲ οὐ τοῖς ἄκροις τὴν μεγίστην ἐναντίωσιν ἔδοσαν, ἀλλὰ τοῖς παρεσχάτοις[5]) πρὸς τὰ ἄκρα. καίτοι τὰ πλεῖστον ἀφεστῶτα[6]) πανταχοῦ τὴν τῶν ἐναντίων ὁρῶμεν ἔχοντα φύσιν, οὐ τὰ ἔλαττον τῶν ὁμογενῶν. ἐναντιωτέρα ἄρα ἡ γῆ πρὸς τὸ πῦρ, ἢ τὸ ὕδωρ· ἡ μὲν γὰρ πλεῖστον ἀφέστηκε πυρὸς, τὸ δὲ ἔλαττον. πῶς δὲ καὶ ἡ φύσις ἔταξεν αὐτὰ ποῤῥωτάτω τῆς ἀλλήλων ἕδρας; ἆρ' οὐχὶ τὴν ἐναντίωσιν αὐτῶν κατιδοῦσα, καὶ ὅτι συγγενέστερον τῷ πρώτῳ τὸ τρίτον, ἢ τὸ τελευταῖον; πῶς δὲ καὶ αἱ κινήσεις αὐτῶν; οὐ τὸ μὲν πῦρ κουφότατόν[7]) ἐστι καὶ ἀνωφερὲς, ἡ γῆ δὲ βαρυτάτη καὶ κατωφερής[8]); αἱ δὲ κινήσεις αὐτῶν ἐναντιώταται οὖσαι πόθεν; οὐκ ἀπὸ τῆς φύσεως; εἰ τοίνυν ἡ φύσις ἐναντιωτάτας κινήσεις αὐτοῖς ἀπένειμεν, δῆλον, ὅτι ἐναντιώτατά ἐστιν. ὡς γὰρ τῶν ἁπλῶν ἁπλαῖ αἱ κινήσεις, καὶ ὧν ἁπλαῖ αἱ κινήσεις, ἁπλᾶ, οὕτως
B ὧν ἐναντιώταται αἱ κινήσεις, ἐναντιώτατα ταῦτά ἐστιν. ὃ καὶ θαυμάσειεν | ἄν τις τοῦ Ἀριστοτέλους ἐν μὲν[9]) τοῖς περὶ κινήσεως λόγοις ἐναντιωτάτην τῷ πυρὶ τιθεμένου[10]) τὴν γῆν, ἐν δὲ τοῖς περὶ δυνάμεων φιλτέραν τῶν ἐγγὺς, τὴν ποῤῥωτάτω τῶν ὁμοίων, τὴν ἐναντιώτατα κινουμένην. ὡς γὰρ ἔχουσιν ἐν ταῖς θέσεσι τοὺς ἐναντίους τόπους, ὡς ἐν ταῖς φοραῖς τὰς ἐναντίας κινήσεις, ὡς ἐν τοῖς εἴδεσι τὰς ἐναντίας δυνάμεις βαρύτητα καὶ κουφότητα, δι' ὧν αἱ κινήσεις, οὕτω καὶ τὰς παθητικὰς ποιότητας ἐναντίας ἔχουσι. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ[11]) Ἀριστοτέ-

---

[1]) 150, 43 *ἀπηρτημένα*) Imperite Tayl. hoc in *διῃρημένα* mutari iubet. — [2]) 150, 45 *ᾖ*) Fort. *ἦν* — [3]) 150, 53 *ἴσῳ μέτρῳ*) *ἰσωμέτρῳ* B. — [4]) 150, 54 *μὲν*) *τῆς* B. — [5]) 151, 2 *παρεσχάτοις*) *παρ' ἐσχάτοις* A. — [6]) 151, 2 *ἀφεστῶτα*) *ἐφεστῶτα* B. — [7]) 151, 6 *κουφότατόν*) *κουφώτατόν* B. — [8]) 151, 6 *κατωφερής*) *κατοφερής* B. — [9]) 151, 10 *μὲν*) om. B. — [10]) 151, 10 *τιθεμένου*) *θεμένου* A. — [11]) 151, 14 *ὁ*) om. B. *ἀριστοτέλης* m. A.

λης, ὡς ἡ γῆ τῷ πυρὶ ἐναντίον. βουλόμενος γὰρ καὶ αὐτὸς δεῖξαι, πῶς ἐστὶν ἀναγκαῖον εἶναι πλείω σώματα, τοιαῦτά φησιν· ἀλλὰ μὴν εἰ γῆν, ἀνάγκη[1]) καὶ πῦρ εἶναι· ὧν γὰρ ἐναντίον[2]) θάτερον φύσει, καὶ θάτερον φύσει. ὥστε οὐδὲ αὐτὸς ἄλλον δεδύνηται τρόπον δεῖξαι πλείω τὰ στοιχεῖα, ἢ τῇ γῇ τὸ πῦρ ἐναντίον εἰπών. ἔτι τοίνυν στερεὰ ὄντα πῶς διὰ μιᾶς συνδεῖ μεσότητος; τοῦτο γὰρ ἀδύνατον ἐπὶ στερεῶν, ὡς εἴρηται καὶ πρότερον. οὔτε ἄρα μαθηματικῶς οὔτε φυσικῶς διατάττονται οἱ ταῦτα λέγοντες, ἀλλ' ἀμφοῖν[3]) διημαρτήκασιν[4]), εἰκότως· καὶ γὰρ τὰ | φυσικὰ τῶν μαθηματικῶν εἰσί. μό- C
νος δὴ οὖν ὁ Τίμαιος καὶ εἴ τις τούτῳ κατηκολούθησεν, ὀρθῶς οὔτε μίαν οὔτε δύο τοῖς στοιχείοις ἀπονέμει δυνάμεις, ἀλλὰ τρισσάς, τῷ μὲν πυρὶ λεπτομέρειαν, ὀξύτητα, εὐκινησίαν, τῷ δὲ ἀέρι λεπτομέρειαν, ἀμβλύτητα, εὐκινησίαν[5]), τῷ δὲ ὕδατι παχυμέρειαν, ἀμβλύτητα, εὐκινησίαν[6]), τῇ δὲ γῇ παχυμέρειαν, ἀμβλύτητα, δυσκινησίαν, ἵνα τῶν στοιχείων ἕκαστον δύο δυνάμεις ἔχῃ, μίαν[7]) μὲν κοινὴν τῷ παρακειμένῳ, μίαν διάφορον, ὥσπερ ἐδείκνυτο καὶ ἐπὶ τῶν μαθημάτων, ἣν εἴληφεν ἐκ θατέρου τῶν ἄκρων, καὶ ἵνα ἡ γῆ κατὰ πάσας τὰς δυνάμεις ἀντικειμένως ἔχῃ πρὸς τὸ πῦρ, καὶ ἵνα τά τε ἄκρα δύο μεσότητας ἔχῃ καὶ τὰ συνεχῆ δύο, τὰ μὲν στερεὰ ἔχοντα μέσα, τὰ δὲ τὰς δυνάμεις κοινάς. ἔστω γὰρ τὸ πῦρ λεπτομερές, ὀξύ, εὐκίνητον· καὶ γὰρ τὴν οὐσίαν ἔχει λεπτομερῆ, καὶ ὀξύ ἐστιν, ὡς σχῆμα τοιοῦτον ἔχον καὶ διὰ τοῦτο τμητικὸν ὑπάρχον καὶ ὑπατικὸν[8]) καὶ διὰ πάντων διαδῦνον[9]) τῶν ἄλλων στοιχείων, καὶ εὐκίνητον[10]), ὡς ἐγγυτάτω τε ὂν τῶν οὐρανίων καὶ ἐν αὐτοῖς ὄν· καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ οὐράνιον | πῦρ ὀξυκίνητον, καὶ τὸ D
ὑπὸ σελήνην ἀϊδίως αὐτῷ συγκινούμενον[11]) καὶ καθ' ἕνα κύκλον καὶ μίαν ὁρμήν. ἐπεὶ οὖν ἐναντίον ἡ γῆ τῷ πυρί, τὰς ἐναντίας ἕξει δυνάμεις, παχύτητα, ἀμβλύτητα, δυσκινησίαν, ἃ δὴ καὶ ὁρῶμεν αὐτῇ πάντα προσόντα. τούτων δὲ οὑτωσὶ διαμαχομένων καὶ ὄντων στερεῶν καὶ ὁμοίων στερεῶν (ἀνάλογον γὰρ αὐτῶν αἱ πλευραὶ καὶ αἱ δυνάμεις· ὡς γὰρ τὸ παχὺ πρὸς τὸ λεπτομερές, οὕτω τὸ ἀμβλὺ πρὸς τὸ ὀξὺ καὶ τὸ δυσκίνητον πρὸς τὸ εὐκίνητον· ὅμοιοι δέ εἰσι στερεοὶ ὧν αἱ πλευραὶ ἀνάλογον, ἤ, εἰ βούλει φυσικῶς λέγειν, ὅμοια σώματά ἐστιν ὧν αἱ δυνάμεις ἀνάλογον[12]), αἱ συστατικαὶ τῶν σωμάτων· καὶ γὰρ αἱ πλευραὶ[13]) δυνάμεις εἰσὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν χωρίων) ὄντων δ' οὖν πυρὸς καὶ γῆς

---

1) 151, 15 *ἀνάγκη*) *ἀναγκαῖον* B. — 2) 151, 16 *ἐναντίον*) Fort. *ἐναντίων*. Locum Aristotelis invenire non potui. — 3) 151, 19 *ἀμφοῖν*) *ἄμφω* B. — 4) 151, 19 *διημαρτήκασιν*) *διαμαρτήκασιν* — 5) 151, 22 *εὐκινησίαν*) *εὐκινησίας* B. — 6) 151, 22 *τῷ δὲ ὕδατι — εὐκινησίαν*) om. A. — 7) 151, 24 *μίαν*) Tayl. coni. *ἑκατέραν*, quod ita depravari potuisse non videtur. Fortasse Proclus scripsit *μὴ μίαν μόνην κοινὴν τ. π., μίαν δὲ διάφ.* — 8) 151, 28 *ὑπατικὸν*) Fort. *κοπτικὸν* — Tayl. coni. *ὑπακτικὸν*, cuius significatio non minus aliena h. l. est, quam eius, quod ipse posuit, fugitive. — 9) 151, 28 *διαδῦνον*) *διαδύνον* B. — 10) 151, 29 *εὐκίνητον*) *ἀκίνητον* — Corr. Tayl. — 11) 151, 30 *συγκινούμενον*) *συγκεινούμενον* B. — 12) 151, 35 *ἢ εἰ βούλει — ἀνάλογον*) om. B. — 13) 151, 35 *πλευραὶ*) in m. a m. pr. A.

ὁμοίων σωμάτων καὶ ὁμοίων στερεῶν δύο μέσοι ἀνάλογον ἐμπεσοῦνται, καὶ
τῶν μέσων ἑκάτερος ἕξει τοῦ μὲν παρακειμένου τῶν ἄκρων δύο πλευράς, θα-
τέρου δὲ τὴν λοιπήν. οὐκοῦν[1]) ἐπειδὴ τὸ πῦρ εἶχε τρεῖς πλευρὰς φυσικάς, τὰς
τριττὰς[2]) δυνάμεις λεπτομέρειαν, ὀξύτητα, εὐκινησίαν, ἀφελόντες τὴν μέσην,
τὴν ὀξύτητα[3]), καὶ ἀντεισάγοντες[4]) τὴν ἀμβλύτητα τὸν ἀέρα ποιήσομεν,
E ἔχοντα | δύο μὲν τοῦ πυρὸς πλευράς, μίαν δὲ τῆς γῆς, ἢ δύο μὲν τοῦ πυρὸς[5])
δυνάμεις, μίαν δὲ τῆς γῆς, ὥσπερ καὶ ἦν προσῆκον μᾶλλον αὐτὸν τῷ[6]) ἐγγὺς
κοινωνεῖν, ἢ τῷ ἀφ' ἑαυτοῦ τρίτῳ κατὰ τὴν ἀπόστασιν. πάλιν ἐπειδὴ τρεῖς εἶ-
χεν ἡ γῆ πλευρὰς φυσικὰς τὰς ἐναντίας ταῖς δυνάμεσι τοῦ πυρός, παχυμέ-
ρειαν, ἀμβλύτητα, δυσκινησίαν, ἀφελόντες τὴν δυσκινησίαν καὶ τὴν εὐκινησίαν
εἰσαγαγόντες τὸ ὕδωρ ποιήσομεν, παχυμερές, ἀμβλύ, εὐκίνητον, κοινὰς μὲν
ἔχον πρὸς τὴν[7]) γῆν δύο πλευρὰς ἢ δυνάμεις, μίαν δὲ ἀπὸ τοῦ πυρὸς λαβόν.
καὶ οὕτω δὴ τὰ μέσα ταῦτα καὶ αὐτὰ πρὸς ἄλληλα αὐτοφυῶς συναφθήσεται,
διτταῖς μὲν κοινωνοῦντα δυνάμεσι, μιᾷ δὲ διαφέροντα ὁμοιότητι[8]), καὶ αὐτὰ
δύο μεσοτήτων δεηθέντων[9]), καὶ ἕκαστον οὕτως ἀεὶ τῷ πλησίον μᾶλλον συ-
νῆπται, ἢ διενήνοχεν αὐτοῦ, καὶ εἷς κόσμος ἀποτελεῖται διὰ πάντων καὶ μία
τάξις ἐναρμόνιος, τῆς ἀναλογίας κρατούσης. οὕτω δὴ καὶ τῶν δύο κύβων οἱ
μέσοι[10]), τοῦ η καὶ κζ, ὁ μὲν ιβ τῷ η παρακείμενος εἶχε δύο μὲν τούτου
πλευράς, μίαν δὲ ἀπὸ[11]) τοῦ κζ· ἦν γὰρ δὶς δύο τρίς· ὁ δὲ ιη ἀνάπαλιν· ἦν
F γὰρ | τρὶς τρία δίς· πλευρὰ δὲ τοῦ κζ ὁ γ ὡς τοῦ η ὁ β. συνᾴδει ἄρα τοῖς
μαθηματικοῖς τὰ φυσικὰ περὶ τῶν στοιχείων τοῦ παντὸς δόγματα τοῦ Πλάτω-
νος. τούτων δὴ οὖν οὑτωσὶ διῃρημένων τὴν Πλατωνικὴν αὐτοῖς ἐφαρμόσωμεν
λέξιν φυσικῶς. οὐκοῦν[12]) ἐπίπεδον μὲν καλέσωμεν τὸ τὰς δύο μόνας ἔχον δυ-
νάμεις, ὥσπερ τινὲς ἔλεγον, στερεὸν δὲ τὸ τὰς τρεῖς, καὶ λέγωμεν[13]), ὅτι, εἰ
μὲν τὰ σώματα ἐπλάττομεν ἀπὸ δύο δυνάμεων, μία[14]) μεσότης ἂν συνῆπτε τὰ
στοιχεῖα πρὸς ἄλληλα, ἐπειδὴ δὲ τριδύναμά ἐστιν, ὡς ἡμεῖς φαμέν, δύο συν-
152 δεῖται μεσότησι· | δύο γὰρ αἱ κοιναὶ τῶν παρακειμένων εἰσὶ δυνάμεις, μία δὲ
ἡ διάφορος· καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἄκρα, εἰ ἐκ δυοῖν εἴη δυνάμεων, διὰ μιᾶς συνα-
φθήσεται μεσότητος. ἔστω γάρ, εἰ βούλει, τὸ πῦρ λεπτομερὲς καὶ εὐκίνητον
μόνον, ἡ δὲ γῆ τἀναντία τούτων ἐχέτω παχυμέρειαν καὶ ἀκινησίαν· τὸ τοίνυν
τούτων μέσον ἐξαρκεῖ καὶ ἓν ὄν· καὶ γὰρ τὸ παχυμερὲς καὶ εὐκίνητον καὶ τὸ
λεπτομερὲς καὶ δυσκίνητον ἀπόχρη μόνον εἰς τὴν σύνδεσιν ἀμφοτέρων. ἐπειδὴ
δὲ τριπλοῦν ἕκαστόν ἐστι τῶν στοιχείων, δεῖται δύο μέσων τὰ ἄκρα, καὶ αὐτὰ

---

[1]) **151, 37** *οὐκοῦν*) *οὐκ οὖν* B. — [2]) **151, 38** *τριττὰς*) *τριτὰς* — [3]) **151, 38** *εὐκινησίαν—ὀξύτητα*) in m. a m. pr. A. — [4]) **151, 39** *ἀντεισάγοντες*) *ἀντισάγοντες* B. — [5]) **151, 40** *πλευρὰς—πυρὸς*) om. A. — [6]) **151, 41** *αὐτὸν τῷ*) *αὐτῷ τὸ* B. — [7]) **151, 44** *τὴν*) om. A. — [8]) **151, 46** *ὁμοιότητι*) Fort. *ποιότητι* — [9]) **151, 46** *δεηθέντων*) Immo *δεηθέντα* — [10]) **151, 48** *οἱ μέσοι*) om. B. — [11]) **151, 49** *ἀπὸ*) om. A. — [12]) **151, 52** *οὐκοῦν*) *οὐκ οὖν* B. — [13]) **151, 53** *λέγωμεν*) *λέγομεν* B. — [14]) **151, 53** *μία*) om. B.

τὰ παρακείμενα διὰ δύο συνδεῖται δυνάμεων. τὰ γὰρ στερεά (ταῦτα δέ ἐστι τὰ τριπλᾶς ἔχοντα δυνάμεις ἐναντίας) οὐδέποτε μία συναρμόσει μεσότης.

Οὕτω δὴ πυρός τε καὶ γῆς, ὕδωρ, ἀέρα τε ὁ θεὸς ἐν μέσῳ θείς, καὶ πρὸς ἄλληλα καθόσον[1]) δυνατὸν ἦν ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀπεργασάμενος, ὅτιπερ[2]) πρὸς ἀέρα πῦρ, τοῦτο ἀέρα πρὸς ὕδωρ, καὶ ὅτι ἀὴρ πρὸς ὕδωρ, ὕδωρ πρὸς γῆν, συνέδησε καὶ συνεστήσατο, | οὐρανὸν ὁρατὸν καὶ ἁπτόν. **(Pag. 32 B.)** B

Οἱ μὲν τῶν Πλατωνικῶν ὑπὸ τῶν Ἀριστοτέλους[3]) λόγων ἐξωσθέντες μίαν ὕλην τῶν στοιχείων παθητὴν ἐπὶ πάντα διατείνουσι τὸν κόσμον, οὐδὲν διαφέρον τῷ οὐρανῷ διδόντες, ὡς τοῦ Πλάτωνος ταῦτα πρεσβεύοντος, τὴν περὶ τοῦ πέμπτου σώματος παράδοσιν εἰς δή τινας βαρβαρικὰς δόξας ἀποπεμπόμενοι· ταύταις γὰρ ἑπόμενον τὸν Ἀριστοτέλην τὸ πέμπτον εἰσαγαγεῖν στοιχεῖον· καί πως[4]) αἰνίσσεται τοῦτο κἀκεῖνος τῶν βαρβάρων τηρήσεις ἐπιμαρτυρόμενος τῆς τοῦ αἰθέρος ἀεὶ τῆς αὐτῆς κινήσεως· οἱ δὲ εἶναι μὲν τὸν οὐρανὸν ἑτέρας οὐσίας εἰρήκασιν, ὡς καὶ εἶδος ἔχοντα ἕτερον ζωῆς καὶ κίνησιν ἁπλουστέραν καὶ φύσιν ἀϊδιωτέραν, τὸν δέ γε Πλάτωνα νῦν περὶ τῶν ὑπὸ σελήνην διαλέγεσθαι στοιχείων καὶ ταῦτα ταῖς ἀναλογίαις διακοσμεῖν, πρὸς μὲν τὰ πράγματα λέγοντες[5]) ὀρθῶς καὶ πρὸς τὴν Πλάτωνος γνώμην, τὸ διάφορον εἶναι τοῦ οὐρανοῦ φύσιν τῶν μεταβλητῶν καὶ ὅλως ἐνύλων πραγμάτων, ἀμελοῦντες δὲ ἡμῶν[6]) καὶ τῶν Πλατωνικῶν ῥημάτων, ἐν οἷς φησιν ὁ φιλόσοφος, ὅτι | συνέδησε καὶ συνέστησε τὸν οὐρανὸν διὰ τῆς ἀναλογίας τῶν τεττάρων στοιχείων, καὶ πάλιν προελθὼν[7]), ὅτι ἐκ πυρὸς τὴν πλείστην ἰδέαν ἀπειργάζετο τῶν ἄστρων ὁ δημιουργός. φέρε οὖν, εἰ δοκεῖ, φυλάττοντες ἀμφότερα[8]), τό τε ὅλον τὸν κόσμον ἐκ τῶν τεττάρων εἶναι στοιχείων καὶ τὸν οὐρανὸν ἑτέρας οὐσίας, τὰς προκειμένας διασαφήσωμεν συλλαβὰς καὶ πρῶτον ἐκεῖνο διορίσωμεν[9]). ἀνάγκη γὰρ ἢ ἄλλο εἶναι πάντῃ τὸν οὐρανὸν τῶν τεττάρων, πέμπτον, ὥς φασί τινες, στοιχεῖον, ἢ ἐκ τῶν τεττάρων εἶναι καὶ τὸν οὐρανόν, ἢ ἐξ ἑνός τινος τῶν τεττάρων, ἢ πλειόνων ἑνός, καὶ εἰ[10]) ἐκ τῶν τεττάρων, ἢ τῶν αὐτῶν κατ' εἶδος τοῖς ὑπὸ σελήνην, ἢ ἀπ' ἄλλων. ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλο τὸ στοιχεῖον ἐκεῖνο παρὰ τὰ τέσσαρα, πῶς φησιν ὁ Πλάτων ἐκ τῶν τεττάρων εἶναι τὸν ὅλον κόσμον; εἰ δ' ἐξ ἑνὸς τῶν τεττάρων, πῶς ἐρεῖ μικρὸν ὕστερον ἐκ πλείστου πυρὸς εἶναι τὰ ἄστρα; εἰ δὲ ἐκ πλειόνων ἑνός, πῶς οὐκ ἀτελὲς ἔσται τὸ θεῖον σῶμα καὶ πάντα ἔχον, τῆς γῆς C

---

[1]) **152, 8** *καθόσον*) *καθ' ὅσον* **A.** — [2]) **152, 8** *ὅτιπερ*) *ὅπερ* **B.** — [3]) **152, 10** *μία ὕλη ἐπὶ πάντα τὸν κόσμον διατείνουσα κατὰ τὸν ἀριστοτέλην*: **m. A.** — [4]) **152, 14** *καί πως*) *καὶ πῶς* **B.** — [5]) **152, 17** *λέγοντες*) *λέγωντες* **B.** — [6]) **152, 19** *ἡμῶν*) **Tayl. coni.** *ὅμως*, **quod minus aptum esset. Qui nobis verum tradit, sed speciem repugnantiae relinquit, negligentius nos tractat. Cf. Plat. Civ. Lib. I. Pag. 344 E.** — [7]) **152, 20** *προελθών*) **Pag. 40 A.** — [8]) **152, 22** *ἀμφότερα*) **bis A.** — [9]) **152, 23** *διορίσωμεν*) *ἀφορίσωμεν* **B.** — [10]) **152, 25** *εἰ*) **om. — Supplevit Tayl.**

πάντα ἐχούσης καὶ ὅλως τῶν ὑπὸ σελήνην; εἰ δὲ ἐκ πάντων αὐτῶν, πῶς ἐκεῖ D μὲν ἄλυτος αὐτῶν ἡ σύνθεσις, ἐνταῦθα | δὲ λυτή; οὐ γὰρ διὰ τὴν ἰσοκράτειαν ἄλυτος[1]) ἔσται. πόθεν γὰρ ἰσοκρατείας οὔσης ἡ ποικιλία; πῶς δὲ πλεῖστον εἶναί φησιν ἐκεῖ πῦρ ὁ Πλάτων, ἰσοκρατῶν ὄντων; εἰ δὲ ἐξ ἄλλων, πῶς ἁπλῆν κινεῖται κίνησιν ἐκεῖνα σύνθετα ὄντα; ποῦ δὲ αἱ ὁλότητες τῶν ἐκεῖ μεμιγμένων; τοιούτων δὴ τῶν ἀπόρων ὄντων βέλτιον λέγειν, ὅτι πᾶς μὲν ὁ οὐρανὸς ἐκ πυρός ἐστιν ἐπικρατοῦντος, περιέχει δὲ κατ' αἰτίαν καὶ τὰς τῶν ἄλλων στοιχείων δυνάμεις, οἷον τὴν στερεότητα καὶ τὴν ἑδραιότητα τῆς γῆς, τὸ κολλητικὸν καὶ ἑνωτικὸν τοῦ ὕδατος, τὴν λεπτότητα καὶ τὴν διαφάνειαν τοῦ ἀέρος. ὡς γὰρ ἡ γῆ πάντα περιέχει χθονίως, οὕτως[2]) ὁ οὐρανὸς πάντα πυρίως· ὥστε καὶ τὸ ἓν ἐπικρατοῦν καὶ τὰ ἄλλα περιείληπται ἐν αὐτῷ κατ' αἰτίαν. δεῖ δὲ νομίζειν, ὅτι οὐδὲ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τούτῳ τῷ[3]) ὑπὸ σελήνην ταὐτόν, ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν θεῖον πῦρ, ζωῇ συνυφιστάμενον μίμημά τε τοῦ νοεροῦ πυρός, τὸ δὲ ἐνταῦθα ὄντως[4]) ἔνυλον καὶ γενητὸν[5]) καὶ φθαρτόν. τὸ οὖν εἰλικρινὲς πῦρ ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐκεῖ τὸ ὅλον πῦρ, ἡ δὲ γῆ κατ' αἰτίαν ἐκεῖ, γῆς ἄλλο εἶδος οὖσα E καὶ | οἷον εἰκὸς συμφύεσθαι πρὸς τὸ θεῖον πῦρ, αὐτὸ μόνον ἔχουσα τὸ στερεὸν[6]), ὡς τὸ πῦρ τὸ φωτεινὸν, καὶ ὡς τοῦτο οὐ καυστικὸν, οὐδὲ ἡ γῆ παχὺ ἐκεῖ, ἀλλ' ἑκατέρου τὸ ἀκρότατον. καὶ ὡς ἐκεῖ τὸ εἰλικρινὲς πῦρ καὶ ὄντως, οὕτως ἡ ὄντως γῆ ἐνταῦθα καὶ ἡ ὁλότης τῆς γῆς, καὶ τὸ[7]) πῦρ κατὰ μέθεξιν καὶ ὑλικῶς, ὥσπερ ἡ γῆ πρώτως. οἰκείως γὰρ ἐν ἑκατέρῳ τὸ λοιπὸν, ὅπου μὲν ἡ ἀκρότης τῆς γῆς, ὅπου δὲ ἡ ὑποστάθμη τοῦ πυρός. δηλοῖ[8]) δὲ καὶ ἡ σελήνη, στερεόν τι ἔχουσα καὶ σκοτεινὸν, ἀντιφράττουσα τὸ φῶς· μόνης γὰρ τὸ ἀντιφράττειν τῆς γῆς· καὶ τὰ ἄστρα, ταῖς ὄψεσιν ἀντιφράττοντα, ὡς ἂν σκιὰν ἀνωτέρω ἑαυτῶν ποιοῦντα. καὶ δῆλον, ὅτι τούτων ὄντων καὶ ἐκεῖ, πυρὸς καὶ γῆς, εἶναι[9]) καὶ τὰ μέσα τούτων ἀναγκαῖον, τὰ διαφανῆ πρώτως, ἀέρα μὲν οἷον τὸν ἐνταῦθα εὐαγέστατον[10]), ὕδωρ δὲ οἷον τὸ ἀτμοειδέστατον καὶ τούτων ἔτι καθαρώτερον, ἵνα πάντα ἐν πᾶσιν ᾖ, οἰκείως ἐν ἑκάστοις. διὰ γὰρ ταῦτα τῷ ὁρατῷ χαρακτηρίζομεν τὸ πῦρ, ὃ παντὸς ἴδιον πυρὸς, καὶ τοῦτο εἰκότως. ὡς F γὰρ ἡ γῆ πρώτως ἁπτὸν, οὕτω[11]) τὸ πῦρ πρώτως | ὁρατὸν, ὅτι οὐδενὸς δεῖται τῶν ἄλλων, ἵνα ὁρατὸν ᾖ, ὥσπερ τὰ ἄλλα δεῖται τοῦ πυρὸς εἰς τὸ ὁραθῆναι φωτίζοντος, αὐτὸ δὲ δι' ἑαυτὸ γίνεται ὁρατὸν, τοῦτο δὲ κοινὸν παντὸς πυρός.

Ἡ μὲν οὖν ζήτησις λέλυται[12])· ἵνα δὲ ἡμῖν πᾶσα γένηται σαφὴς ἡ πρόοδος τῶν στοιχείων ὅσας ἔσχεν ὑφέσεις, ἄνωθεν ἀρκτέον τῆς περὶ αὐτῶν θεωρίας. τὰ δὴ στοιχεῖα ταῦτα τὰ τέσσαρα[13]), πῦρ καὶ ἀὴρ καὶ ὕδωρ καὶ γῆ, πρώτως

---

[1]) **152, 30** *ἄλυτος*) *ἄλυτα* A. — [2]) **152, 36** *οὕτως*) *οὗτος* B. — [3]) **152, 37** *τῷ*) *τὸ* B. — [4]) **152, 38** *ὄντως*) *ὅλως* B. — [5]) **152, 38** *γενητὸν*) *γενυτὸν* B. — [6]) **152, 40** *στερεὸν*) *στερόν* B. — [7]) **152, 42** *τό*) bis A. — [8]) **152, 44** *δηλοῖ*) *δῆλον* B. Cf. 153, 37. — [9]) **152, 46** *εἶναι*) om. A. — [10]) **152, 47** *εὐαγέστατον*) *εὐγενέστατον* A. — [11]) **152, 49** *οὕτω*) *οὕτως* B. — [12]) **152, 51** *λέλυται*) *λύεται* B. — [13]) **152, 53** *τὰ τέσσαρα*) *τὰ* om. B. In A *ττ* super *σσ* scriptum.

μέν ἐστιν ἐν τῷ δημιουργῷ τῶν ὅλων κατ' αἰτίαν ἑνοειδῶς[1]· πάντα γὰρ ἐν
ἐκείνῳ τὰ αἴτια προείληπται κατὰ μίαν περιοχήν,| ἥ τε νοερὰ καὶ θεία καὶ ἄχραν- 153
τος καὶ ἀκμαία τοῦ πυρὸς δύναμις καὶ ἡ συνεκτικὴ καὶ ζωοποιὸς τοῦ ἀέρος αἰτία
καὶ ἡ γόνιμος[2]) καὶ ἀναθάλλοντα ποιοῦσα τοῦ ὕδατος ὕπαρξις καὶ ἡ μόνιμος[3])
καὶ ἑδραία καὶ ἀμετάστατος καὶ ἀκλινὴς ἰδέα τῆς γῆς· ταῦτα οὖν καὶ ὁ θεολό-
γος[4]) εἰδὼς περὶ τοῦ δημιουργοῦ φησί· Σῶμα δέ οἱ πυριφεγγὲς ἀπεί-
ριτον ἀστυφέλικτον, Ὦμοι μὲν καὶ στέρνα καὶ εὐρέα νῶτα θε-
οῖο Ἀὴρ εὐρυβίης[5]), μέση δὲ ζώνη βαθυηχέος[6]) οἶδμα θαλάσ-
σης, πυμάτη δὲ βάσις χθονὸς ἔνδοθι[7]) ῥίζαι[8])· ἀπὸ δὲ τούτων
τῶν δημιουργικῶν αἰτίων γίγνεται πρόοδος τῶν τεττάρων τούτων εἰς τὸ πᾶν
οὐκ εὐθὺς εἰς τὸν ὑπὸ σελήνην κόσμον. πῶς γὰρ τὰ αὐλότατα τῶν ἐνυλοτά-
των[9]) ἀμέσως ὑποστατικὰ καὶ τὰ ἀκίνητα τῶν πάντῃ κινουμένων; οὐδαμοῦ
γὰρ ἡ πρόοδος ἀμέσως ἐστὶ τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ κατά τινα εὔτακτον ὕφεσιν,
καὶ διὰ τῶν προσεχῶν αἱ γεννήσεις[10]) ἀποτελοῦνται, καθάπερ δὴ καὶ αὐτῶν
τῶν στοιχείων μετὰ τὸ πῦρ οὐ τὸ ὕδωρ, τὸ ἧττον αὐτῷ κοινωνοῦν, ἀλλ' ὁ ἀήρ,
οὐδὲ αὐτῷ τῷ ἀέρι ἡ γῆ, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ, ἵνα διὰ τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν καὶ
σμικρὰν τὴν παράλλαξιν πεποιημένων ἡ πρόοδος ἡ ἐπὶ τὸ ἔσχατον γένηται.
πῶς οὖν τῶν νοερῶν καὶ δημιουργικῶν καὶ ὅλων στοιχείων εὐθὺς ἡ ἀπογέννη-
σις[11]) εἰς τὰ ἔνυλα καὶ σκεδαστὰ | καὶ σκοτεινὰ ταῦτα γενήσεται; ταῦτα μὲν B
γὰρ ὑπὸ τῶν νέων θεῶν πλάττεσθαι δύναται, καὶ μάλιστα καθ' ὅσον ἔχει τὴν
σύστασιν ἁπτήν· ὁ δὲ δημιουργὸς μειζόνων ἐστὶ καὶ[12]) καλλιόνων πατήρ.
ἐπειδὴ τοίνυν τὰ ἐν αὐτῷ τῷ δημιουργῷ στοιχεῖα νόες εἰσὶ καὶ νοεραὶ δυνά-
μεις ἀμέθεκτοι, τίς ἂν εἴη πρώτη πρόοδος αὐτῶν; ἢ δῆλον, ὅτι νοεραὶ μὲν ἔτι
μένουσαι δυνάμεις, μετεχόμεναι δὲ ὑπὸ τῶν ἐγκοσμίων. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀμε-
θέκτου νοῦ προσεχῶς ἐπὶ τὸν μεθεκτόν ἐστιν ἡ πρόοδος, καὶ ὅλως ἀπὸ τῶν
ἀμεθέκτων αἰτίων ἐπὶ τὰ μετεχόμενα καὶ ἀπὸ τῶν ὑπερκοσμίων εἰδῶν ἐπὶ τὰ
ἐγκόσμια. ταῦτα δὲ τὰ νοερὰ μὲν ἔτι μένοντα, μεθεκτὰ δέ, τίνα; καὶ ποίαν ἕξει
τὴν ὕφεσιν; ἢ νοερὰ μὲν οὐκέτι[13]) ἔσται (καλῶ δὲ νοερὰ τὰ τοῦ νοῦ καὶ τῆς
οὐσίας τῆς ὄντως νοερᾶς εἴδη) μεθεκτὰ δὲ ὄντα, νοερὰ δὲ οὐκ ὄντα δῆλον ὡς
ἀκίνητα οὐκ ἔσται, ἀκίνητα δὲ οὐκ ὄντα αὐτοκίνητα ἔσται[14]). προσεχῶς γὰρ
ἐξήρτηται ταῦτα τῶν ἀκινήτων, καὶ ἀπὸ τῶν κατ' οὐσίαν νοερῶν ἐπὶ τὰ κατὰ
μέθεξιν πρόοδος καὶ ἀπὸ τῶν ἀκινήτων ἐπὶ τὰ αὐτὰ[15]) κινοῦντα. | ἔσται οὖν C

---

[1]) **152, 54** *ἑνοειδῶς*) *ἑνωειδῶς* **B.** — [2]) **153, 2** *γόνιμος*) *γώνιμος* **B.** — [3]) **153, 2** *μόνιμος*) *γόνιμος* — **Corr. Tayl.** — [4]) **153, 3** *ὁ θεολόγος.* **m. A.** — [5]) **153, 5** *εὐρυβίης*) *εὐριβίης* — [6]) **153, 5** *βαθυηχέος*) *βαθυηχέως* **B.** — [7]) **153, 5** *ἔνδοθι*) **Ita Proclus infra 211, 27.** *ἔνδοθε* **B.** *ἔνδοθεν* **A.** — [8]) **153, 6** *ῥίζαι*) *ῥίζης* **A.** — [9]) **153, 7** *αὐλότατα τῶν ἐνυλοτάτων*) *αὐλώτατα τῶν ἐνυλωτάτων* **B.** — [10]) **153, 9** *γεννήσεις*) *γενέσεις* **B.** — [11]) *ἀποτελοῦνται — ἀπογέννησις*) **Haec accesserunt ex A, in quo erat** *ποιημένων.* — [12]) **153, 11** *καὶ*) **om. A.** — [13]) **153, 16** *οὐκέτι*) *οὐκ ἔτι* **B.** — [14]) **153, 18** *ἀκίνητα δὲ — ἔσται*) **om. A.** — [15]) **153, 19** *αὐτὰ*) *αὑτὰ* **B.**

ἐν ζωῇ τὰ στοιχεῖα ταῦτα νοερὰ κατὰ μέθεξιν αὐτοκίνητα. τί δὲ ἀπὸ ταύτης προελεύσεται, δῆλον. ἀπὸ γὰρ τῆς ζωῆς ἐπὶ τὸ ζῶν ἡ κάθοδος· τοῦτο γὰρ τῇ ζωῇ προσεχές· καὶ ἀπὸ τοῦ κατ' οὐσίαν αὐτοκινήτου ἐπὶ τὸ κατὰ μέθεξιν ζωῆς αὐτοκίνητον. καὶ καθὸ μὲν ἀπὸ ζωῆς ἐπὶ ζῶν προελήλυθεν, ἐξήλλακται, καθὸ δὲ ἀπὸ ἀΰλου ἐπὶ τὰ ἄϋλα (λέγω δὲ [1]) τὰ ἄϋλα ὡς πρὸς τὴν μεταβλητὴν ὕλην) καὶ ἀπὸ θείας ζωῆς ἐπὶ θείαν οὐσίαν, ὡμοίωται πρὸς αὐτῶν οὐσίαν. ἐντεῦθεν τοίνυν [2]) ἀφελὼν τὸ ἄϋλον ἐκεῖνο καὶ τὸ ἀμετάβλητον ποιήσεις τὰ μεταβλητὰ καὶ ἔνυλα· καὶ ταύτῃ μὲν ἠλάττωται τῶν πρὸ αὐτῶν, τὴν δὲ τάξιν καὶ τὴν συμμετρίαν τῶν κινήσεων καὶ τὴν ἐν ταῖς μεταβολαῖς ἀμεταβλησίαν ὡμοίωται πρὸς αὐτά. ἐὰν δὴ οὖν καὶ τὴν τάξιν ταύτην ἀφέλῃς καὶ πολὺ τὸ πλημμελὲς καὶ ἄτακτον [3]) ἴδῃς τῶν στοιχείων, ἔσται σοι τὰ πάντων ἔσχατα καὶ τελευταίαν λαχόντα διάκρισιν γεγονότα, πάντων ὄντα τῶν πρὸ αὐτῶν ὑποστάθμαι. τῶν στοιχείων οὖν [4]) τὰ μέν ἐστιν ἀκίνητα, ἀμέθεκτα, νοερά, δημιουργικά, τὰ
D δὲ | νοερὰ μὲν κατ' οὐσίαν καὶ ἀκίνητα, μεθεκτὰ δὲ ὑπὸ τῶν ἐγκοσμίων, τὰ δὲ αὐτοκίνητα καὶ ἐν ζωαῖς ἔχοντα τὸ εἶναι, τὰ δὲ αὐτοκίνητα μέν, ζῶντα δὲ καὶ οὐχὶ ζωαὶ ὄντα, τὰ δὲ ἑτεροκίνητα μέν, κινούμενα δὲ τεταγμένως, τὰ δὲ ἄτακτα καὶ ταραχώδη καὶ συγκεχυμένα. τοσαύτης δὲ διαφορότητος [5]) οὔσης τί χρὴ ταράττειν τὸν λόγον ὡς μοναχῶς ὄντων τῶν στοιχείων; ὅσαι γάρ εἰσι μεσότητες τοῦ τε δημιουργοῦ καὶ τῶν ὑπὸ σελήνην, τοσαυταχῶς τὰ στοιχεῖα δεῖ θεωρεῖν, διότι διὰ τῶν μέσων αὐτοῖς ἡ πρόοδος. ἔστιν ἄρα καὶ ἐν τῷ [6]) οὐρανῷ στοιχεῖα, καὶ τοῦτον [7]) τὸν τρόπον, ὃν ἐν τοῖς γενεσιουργοῖς σώμασιν· οὐδὲ γὰρ ἐν οὐρανῷ τοῦτον τὸν τρόπον, ὃν ἐν τῷ δημιουργῷ· πρὸ δὲ τούτων πυρὸς ὄντος οὐρανίου (δηλοῖ δὲ τὸ φῶς, εἶδος ὂν πυρός) καὶ γῆς (ἢ πῶς ἡ σελήνη φωτιζομένη σκιὰν ποιεῖ, καὶ οὐ δίεισι διὰ πάσης αὐτῆς τὸ ἡλιακὸν φῶς;) ἀνάγκη καὶ τὰ μέσα εἶναι ἐν ἐκείνοις, ἄλλα δὲ ἀλλαχοῦ πλεονάζειν, καὶ ὅπου μὲν διὰ τὴν στερεότητα τὸ πύριον εἶναι τηλαυγές, ὡς ἐπὶ τῶν
E ἀστρῴων [8]) σωμάτων, ὅπου δὲ διὰ τὴν λεπτότητα | λανθάνειν ἡμᾶς, ὡς καὶ τὸ τῶν σφαιρῶν [9]) τῶν τὰ ἄστρα φερουσῶν. ἴδιον γὰρ οὖν παντὸς πυρὸς τὸ ὁρατόν, ἀλλ' οὐ τὸ θερμὸν οὐδὲ τὸ ἐπιπολαστικόν, καὶ γῆς πάσης τὸ στερεὸν καὶ ἁπτόν, ἀλλ' οὐ τὸ βαρὺ καὶ ὑφιζάνον πᾶσι καὶ κατώφορον [10]). κἂν ταύτας λαμβάνωμεν τὰς ἰδιότητας, εὑρήσομεν [11]) καὶ ἐν [12]) τῷ οὐρανῷ πῦρ καὶ γῆν κατὰ τὸ ἀνάλογον, τοῦ μὲν πυρὸς τὴν οὐσίαν ἀφορίζοντος, τῶν δ' ἄλλων ἕκαστον συνυπάρχον. καὶ γὰρ αὖ καὶ ἐκεῖνο ῥητέον, ὅτι τὰ αἴτια καὶ τὰ ποιητικά

---

[1]) 153, 23 *δὲ*) *δὴ* B. — [2]) 153, 24 *τοίνυν*) *τοίνην* B. — [3]) 153, 27 *ἄτακτον*) *ἄστακτον* A. *ἄσταχτον* B. — [4]) 153, 29 *αἱ τάξεις καὶ ὑφέσεις τῶν στοιχείων*: m. A. — [5]) 153, 32 *διαφορότητος*) *διαφερότητος* — [6]) 153, 35 *τῷ*) om. A. — [7]) 153, 35 *τοῦτον*) *οὐ τοῦτον* coni. Tayl. Negationem excidisse liquet, nisi forte in *καὶ* corrupta est. — [8]) 153, 39 *ἀστρῴων*) *ἀστρώων* — *διατὶ τὰ ἄστρα τηλαυγῆ, αἱ δὲ σφαῖραι διαφανεῖς*: m. A. — [9]) 153, 40 *τῶν σφαιρῶν*) om. A. — [10]) 153, 42 *κατώφορον*) *κατόφορον* B. — [11]) 153, 42 *εὑρήσομεν*) *εὑρήσωμεν* B. — [12]) 153, 42 *ἐν*) om. B.

τινων πανταχοῦ προείληφε τὰς τῶν κοσμουμένων ὑπ' αὐτῶν καὶ ποιουμένων
δυνάμεις, καὶ μάλισθ' ὅταν κατὰ φύσιν ποιῇ. καὶ γὰρ ἡ φύσις οὕτως ὀδόντος
ἔχει καὶ ὀφθαλμοῦ καὶ χειρὸς εἶδος, ὃ καὶ τὴν ὕλην μορφοῖ, καὶ οὐ πᾶς
ὀφθαλμὸς διαστατός ἐστιν, ἀλλ' ἔστιν ὅπου καὶ ἀμερὲς ἔχει τὸ εἶδος. ἔτι δὲ ἡ
ψυχὴ μία τέ ἐστι καὶ ἔχει τὸ μὲν θεῖον ἐν ἑαυτῇ, τὸ δὲ ἄλογον, καὶ ἐν τῷ θείῳ
περιέχει τὰς ἀλόγους[1]) δυνάμεις λογικῶς, αἷς κατευθύνει τὴν ἀλογίαν καὶ
τάττει δεόντως, καὶ οὔτε τὸ ἓν τῆς ψυχῆς ἀπόλωλε διὰ τὰς διαφόρους οὐσίας
οὔτε τὸ | πλῆθος· ἄλλως γάρ ἐστιν ἐν τῷ κρείττονι ταῦτα καὶ ἄλλως ἐν τῷ F
χείρονι. κατὰ τὸν αὐτὸν δὴ λόγον καὶ ὁ κόσμος εἷς καὶ πολύς. ἄλλο γὰρ ὁ οὐ-
ρανὸς καὶ ἄλλο ἡ γένεσις· καὶ κοσμεῖται ἡ γένεσις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔστι
τὰ στοιχεῖα ταῦτα καὶ ἐν οὐρανῷ, ἀλλ' οὐρανίως· καὶ γὰρ ἐν ψυχῇ ψυχικῶς,
καὶ ἐν τῷ νῷ νοερῶς, καὶ ἐν τῷ δημιουργῷ δημιουργικῶς. καὶ πῶς γὰρ ἄλλως
ἔμελλε[2]) ταῖς ἐκεῖθεν ἀποῤῥοίαις διακυβερνᾶσθαι μὴ καὶ ἐν ἐκείνοις ὄντα τρό-
πον ἕτερον; οὕτω καὶ ἐν ταῖς τέχναις ὁρᾶν[3]) ἔξεστιν οὐ τὸν | ἰατρὸν ἐπιστα- 154
τοῦντα τῷ τέκτονι· οὐ γὰρ προείληφεν ὁ[4]) ἰατρὸς τὰ τεκτονικά· οὐδὲ τὸν μη-
χανικὸν τῷ ὀψοποιῷ· οὐ γὰρ προείληφεν ὁ μηχανικὸς τὰ ὀψοποιικά[5])· τοῦ δὲ
προειληφότος ἐστὶ τὴν ὅλην δύναμιν τὸ κυβερνᾶν αὐτήν· ἀλλὰ τῷ μὲν τέκτονι
πάντως ὁ μηχανικὸς, τῷ δὲ ὀψοποιῷ δῆλον ὡς ὁ ἰατρός. εἰ τοίνυν καὶ ὁ οὐρα-
νὸς κυβερνᾷ πᾶσαν τὴν γένεσιν, ἔσται καὶ ἐν αὐτῷ τὰ στοιχεῖα πρώτως. οἱ δὲ
Πυθαγόρειοι[6]) ἔλεγον ἐν τῷ οὐρανῷ θεωρεῖσθαι τὰ στοιχεῖα διχῶς, ἄλλως
μὲν πρὸ ἡλίου, ἄλλως δὲ μετὰ ἥλιον. γῆ[7]) μὲν γὰρ αἰθερία[8]) ἡ σελήνη·
τοῦτο μὲν οὖν καὶ ὁ θεολόγος[9]) εἴρηκε σαφῶς· Μήσατο δ' ἄλλην γαῖαν
ἀπείριτον[10]), ἥν τε σελήνην Ἀθάνατοι κλήζουσιν, ἐπιχθό-
νιοι[11]) δέ τε μήνην, Ἣ πόλλ' οὔρε' ἔχει, πόλλ' ἄστεα, πολλὰ
μέλαθρα· ὕδωρ δέ, φασιν, αἰθέριον ὁ Ἑρμῆς, ἀὴρ δὲ Ἀφροδίτη, πῦρ δὲ ὁ
Ἥλιος. πάλιν ὁ μὲν Ἄρης πῦρ οὐράνιον, ὁ δὲ Ζεὺς ἀὴρ οὐράνιος, ὁ δὲ Κρό-
νος ὕδωρ οὐράνιον, ἡ δὲ ἀπλανὴς οὐρανία γῆ. καὶ οὕτω μὲν διῃρημένως λέ-
γοντές φασιν, | ἀκρότητας[12]) μὲν πανταχοῦ ποιοῦντες πῦρ καὶ γῆν, συνάπτον- B
τες δὲ διὰ τῶν μέσων, διὰ μὲν Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ τὰ αἰθέρια· συναγω-
γὸν γὰρ ἀμφότεροι δύναμιν ἔχουσι καὶ ἑνοποιόν· διὰ δὲ Κρόνου καὶ Διὸς τὰ
οὐράνια· τὸ γὰρ συνοχικὸν[13]) τῶν ὅλων καὶ τὸ σύμμετρον ἐν ἅπασιν ἀπ'[14])
αὐτῶν παραγίγνεται[15])· καὶ ταῦτά φαμεν κατὰ τὴν παραδοθεῖσαν ὑπὸ πολλῶν
ἱστορίαν· ἐπεὶ ὅτι γε οὐ Πλατωνικὸς ὁ τρόπος οὗτος τῆς διανομῆς, ἐπεστήσα-

---

[1]) **153, 48** *ἀλόγους*) *ἀλόγος* **B.** — [2]) **153, 53** *ἔμελλε*) *ἔμελε* **B.** — [3]) **153, 54** *ὁρᾶν*) *ὁρᾷν* **A.** — [4]) **154, 1** *ὁ*) *ὁ οὐρανὸς* † **B cum altero crucis signo in m.** — [5]) **154, 2** *ὀψοποιικά*) *ὀψοποιηκά* — [6]) **154, 4** *οἱ πυθαγόρειοι·* **m. A.** — [7]) **154, 5** *γῆ*) *γῇ* **B.** — [8]) **154, 6** *αἰθερία*) *αἰθερεία* **B.** — [9]) **154, 6** *ὁ θεολόγος* **m. A.** — [10]) **154, 6** *ἀπείριτον*) *ἀπείρητον* **A.** *ἀπείρατον* **B.** — [11]) **154, 7** *ἐπιχθόνιοι*) *ἐπιχθόνιον* **B.** — [12]) **154, 10** *ἀκρότητας*) *ἀκρότατα* **B.** — [13]) **154, 12** *συνοχικὸν*) *συνεχικὸν* **B.** — [14]) **154, 12** *ἅπασιν ἀπ'*) *ἅπασι παρ'* **B.** — [15]) **154, 12** *παραγίγνεται*) *παραγίνεται* **B.**

μεν· ὁ γὰρ Πλάτων[1]) ὑπὲρ σελήνην[2]) εὐθὺς τάττει τὸν ἥλιον, ἔπειτα Ἀφροδίτην καὶ ἐπὶ ταύτῃ τὸν Ἑρμῆν· δεῖ δ' οὖν ἐννοεῖν, ὅτι καὶ ἐν ἑκάστῃ σφαίρᾳ πάντα ἐστὶν, ὅπου καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην στοιχείοις ἕκαστον μετέχει καὶ τῶν λοιπῶν. καὶ γὰρ τὸ πῦρ γῆς· εὐκίνητον γὰρ ὂν τάχιστ'[3]) ἂν διεφορήθη μηδεμιᾶς μετασχὸν ἑδραιότητος· καὶ ἡ γῆ τοῦ πυρός· δυσκίνητος γὰρ οὖσα δεῖται τοῦ ἀναζωπυροῦντος[4]) καὶ ἀναθάλποντος αὐτὴν θερμοῦ. ὅπου τοίνυν κἀν τούτοις οὕτως, πῶς οὐχὶ πολλῷ μᾶλλον ἐν ἐκείνοις πάντα ἐστὶ καθ' ἑκάστην σφαῖραν, εἰ καὶ τὰ μὲν πυρὸς, τὰ δὲ ἀέρος, τὰ δὲ ὕδατος, τὰ δὲ γῆς μεC τείληφε[5]); πάλιν | οὖν ἐξ ἀρχῆς εἴπωμεν, ὅτι τῶν στοιχείων ἄλλως μὲν ὡς ἀμιγῶς νοουμένων, ἄλλως δὲ ὡς μεμιγμένων, καὶ τῆς μὲν πρώτης αὐτῶν μίξεως τὸν οὐρανὸν ποιούσης, ἔχοντα πάντα πυρίως, ἐν ᾧ πάντων αἱ ἀκρότητές εἰσι, τῆς δευτέρας δὲ τὰ ὑπὸ σελήνην, ἐν ᾧ[6]) πάντα μέσως ἐστὶ, τῆς δὲ ἐσχάτης τὰ ὑπὸ γῆν, ἐν οἷς αἱ ὑποστάθμαι πάντων εἰσί· πῦρ φλεγέθων[7]), φησὶ, καὶ Ἀχέρων, Ὠκεανός τε καὶ Κωκυτός· ἔξεστι λέγειν, ὅτι καὶ τέτταρα τὰ πανταχοῦ στοιχεῖα τὰ ἀμιγῆ καὶ πέντε, τοῦ μὲν οὐρανοῦ παντὸς ὡς ἑνὸς ληφθέντος, τῶν δὲ τελευταίων ἐν τῇ γῇ περιεχομένων. ἀλλὰ τὰ μὲν πέντε στοιχεῖα τοῦ κόσμου λέγεται στοιχεῖα, διὸ δὴ συμπεπλήρωται[8]) ἀπ' αὐτῶν ὁ κόσμος, τὰ δὲ τέτταρα[9]) στοιχεῖα καὶ τούτων ἑκάστου[10]) στοιχεῖα ῥηθήσεται. καὶ γὰρ ὁ οὐρανὸς ἐκ τούτων καὶ ἡ γένεσις. ἔστιν ἄρα καὶ πέμπτης οὐσίας ὁ οὐρανὸς παρὰ ταῦτα τὰ τέσσαρα, σύμμικτα δὲ ὄντα ἐκ τῶν ἁπλῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ οὐ ταὐτά ἐστιν, ἀλλ' αἱ ἀκρότητες αὐτῶν καὶ τέσσαρα τὰ στοιχεῖα πάντα τὰ ἀμιγῆ καὶ ταῖς οἰκείαις μορφαῖς ἀλλήλων ἀφωρισμένα. καὶ ταῦτα τῷ γε[11]) Πλάτωνι συμφωνότατά ἐστι, νῦν μὲν λέγοντι τὸν οὐρανὸν ἐκ
D τῶν τεττάρων εἶναι στοιχείων ἀναλογίᾳ | συνδεδεμένων καὶ ὅλον τὸν κόσμον ἐκ τούτων συνεστάναι, μικρὸν δὲ ὕστερον τὰ πέντε σχήματα πλάττοντι καὶ πέντε κόσμους ἀποκαλοῦντι· ταῦτα γὰρ καὶ πέμπτην οὐσίαν τῷ οὐρανῷ δίδωσι καὶ τὴν τῶν στοιχείων εἰσάγει τετρακτύν[12])· καὶ τῇ ἀληθείᾳ συνερχόμενα. πάντα γάρ ἐστιν ἐκεῖ πυρίως. διὸ καὶ ἁπλοῦν σῶμα ὁ οὐρανὸς καὶ ἄλλο παρὰ τὸ τῇδε, καὶ πάντα περιέχει καὶ ἄλλα τὰ ἐκεῖ τῶν[13]) ὄντως[14]) ἐνύλων τῶν

---

[1]) 154, 14 *ὁ πλάτων ὑπὲρ σελήνην εὐθὺς τάττει τὸν ἥλιον*: m. A. Cf. Tim. Pag. 38 D. — [2]) 154, 14 *σελήνην*) *σελήνης* B. — [3]) 154, 16 *τάχιστ'*) *τάχιστα* A. — [4]) 154, 17 *ἀναζωπυροῦντος*) *ἀναζοπυροῦντος* B. — [5]) 154, 19 *εἰ καὶ — μετείληφε*) om. A. Post *τὰ μὲν* Tayl. excidisse suspicatur, *μᾶλλον*, nescio an recte. — [6]) *πάντων — ἐν ᾧ*) om. B. Tayl. supplebat *τῆς δὲ δευτέρας τὸν ὑπὸ σελήνην τόπον* post *πυρίως*. Nunc alterum *ᾧ* in *οἷς* mutandum aut *τὸ ὑπὸ σελήνην*, ut 155, 33, scribendum videtur. — [7]) 154, 22 *πῦρ φλεγέθων*) Immo *Πυριφλεγέθων*. Cf. Phaedon. Pag. 112 E sq. Nam eo respexisse Proclus videtur. Pyriphlegethon, as they say, and Acheron etc. Tayl. — [8]) 154, 25 *συμπεπλήρωται*) *συμπλήρωται* — [9]) 154, 25 *τέτταρα*) *τέσσαρα* A. — [10]) 154, 25 *ἑκάστου*) *ἕκαστον* B. — [11]) 154, 29 *γε*) Malim *τε*, cui respondeat *καὶ* ante *τῇ ἀληθείᾳ συνερχόμενα*. — [12]) 154, 30 *τετρακτύν*) *τετρακτήν* B. — [13]) *καὶ ἄλλα τὰ ἐκεῖ τῶν*) om. B. — [14]) 154, 33 *ὄντως*) *ὄντων* A.

τῇδε ὄγκων. οὔτ' οὖν πᾶσαν γῆν βαρεῖαν οὔτε πᾶν πῦρ κοῦφον εἶναι συγχωρή-
σομεν, ἀλλὰ τὰ μὲν ὑπὸ σελήνην ἴσως τοιαῦτα, τὰ δὲ ἐν οὐρανῷ τρόπον ἕτε-
ρόν ἐστιν. ἡ γὰρ ἐκεῖ στερεότης[1]) καὶ τὸ μόνιμον ἀπὸ γῆς· οὔκουν καθ' ὅλην
ἑαυτὴν ἑκάστη κινεῖται τῶν σφαιρῶν· τὸ δὲ φῶς καὶ τὸ εὐκίνητον ἀπὸ πυρὸς,
τὸ δὲ συνεκτικὸν καὶ τὸ διαφανὲς ἀπὸ ἀέρος, τὸ δὲ ὁμαλὲς καὶ λεῖον ἀπὸ ὕδα-
τος. ὅτι δὲ καὶ ὁ Πλάτων ἡμῖν δίδωσι τούτων ἀφορμὰς, δείκνυσι σαφῶς μικρὸν
προελθὼν ἐν οἷς φησίν· ἐκ γάρ[2]) πυρὸς παντὸς ὕδατός τε καὶ ἀέ-
ρος καὶ γῆς συνέστησεν αὐτὸν ὁ ξυνιστὰς[3]), μέρος οὐδὲν οὐ-
δενὸς οὐδὲ δύναμιν ἔξωθεν ἀπολείπων. οὐ γὰρ εἶπεν ἐκ πυρὸς | ἁπλῶς E
ἢ ὕδατος, ἀλλ' ἐκ πυρὸς παντὸς καὶ ὕδατος παντὸς, δι' ὧν ἐνδείκνυται πολὺ μὲν
εἶναι τὸ πῦρ καὶ διαφέρον ἐν τῷ παντὶ, πολὺ δὲ τὸ ὕδωρ καὶ κατ' οὐσίαν[4])
ἐξαλλαττόμενον[5]). καὶ μὴν καὶ ἡ τῶν Ἀσσυρίων θεολογία[6]) τὰ αὐτὰ παραδί-
δωσι θεόθεν ἐκφανθέντα. καὶ γὰρ ἐν ἐκείνῳ ὁ δημιουργὸς τὸν ὅλον κόσμον λέ-
γεται ποιεῖν· Ἐκ πυρὸς, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς καὶ παντρόφου αἴθρης,
καὶ ὁ ποιητὴς ὡς αὐτουργῶν[7]) τεκταίνεσθαι τὸν κόσμον· Καὶ γάρ τις πυ-
ρὸς ὄγκος ἔην ἕτερος, τὰ δὲ πάντα Αὐτουργῶν, ἵνα σῶμα τὸ κο-
σμικὸν ἐκτολυπευθῇ, Κόσμος ἵν' ἔκδηλος καὶ μὴ φαίνηθ' ὑμε-
νώδης, ὃ ταὐτὸν τῷ ἵνα μὴ ἴχνη μόνα φέρῃ τῶν εἰδῶν ἀμυδρὰ καὶ ἀσθενῆ.
τὸ γὰρ ὑμενῶδες τὸ ἀδιάρθρωτον σημαίνει τῶν λόγων. ὃ δ' οὖν εἴπομεν, ὅτι[8])
καὶ τὰ λόγια τὸ πᾶν ἐκ τῶν τεττάρων ἀπογεννᾷ στοιχείων, μαρτυροῦντα τῇ
παραδόσει[9]) τοῦ Πλάτωνος. περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν φιλοσόφων κατὰ τοῦτο συμ-
φωνίας τοσαῦτα ῥητέον· εἰ γάρ τι καὶ διαφέρον ἐστὶ κατὰ τὴν τοῦ Πλάτωνος
παράδοσιν, ὀψόμεθα ἐν τοῖς ἑξῆς· ὅτι δὲ ἀναλογίᾳ[10]) δέδεται[11]) πρὸς ἄλληλα |
τὰ στοιχεῖα πανταχοῦ, πρόδηλον. μιμεῖται γὰρ, ὥσπερ εἴπομεν, ἡ ἀναλογία F
τὴν θείαν ἕνωσιν καὶ δεσμός ἐστι δημιουργικός. ἀλλ' ἡ μὲν ἐν τοῖς μαθήμασιν
ἀναλογία τὸ ἀκριβὲς ἔχει καὶ τὸ ἐπιστημονικόν· ἄϋλοι γάρ εἰσιν οἱ λόγοι· ἐν
δὲ τοῖς φυσικοῖς οὐκέθ' ὁμοίως· ἀλλ' ὅση[12]) μὲν ἐν τοῖς οὐρανίοις[13]) ἐστὶ,
μετέχει καὶ αὐτή[14]) τινος ἀκριβείας, ἡ δὲ ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην ἧττον, ἅτε ἐν
ὕλῃ στρεφομένη. πάλιν οὖν ἡ τάξις διαφαίνεται τῶν στοιχείων, καὶ ὡς εἰκό-
τως ὁ Πλάτων ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἐπάγει τὴν πίστιν τοῖς φυσικοῖς | λόγοις· 155
αἴτια γάρ ἐστιν ἐκεῖνα, καὶ ἡ δημιουργικὴ πρόοδος διὰ ψυχῆς ἐπιτελεῖται, καὶ
ἡ ἀπογέννησις[15]) οἰκείως πρόεισι διὰ τῶν μέσων· καὶ ὡς τὰ μὲν οὐράνια συγ-

---

[1]) 154, 35 *στερεότης*) *στερότης* B. — [2]) 154, 38 *γάρ*) om. B. Verba Platonis leguntur Pag. 32 C. — [3]) 154, 39 *ξυνιστὰς*) *συνιστὰς* cum ξ super σ A. — [4]) 154, 41 *κατ' οὐσίαν*) *κατουσίαν* — [5]) 154, 41 *ἐξαλλαττόμενον*) *ἐξαλλατόμενον* B. — [6]) 154, 41 *ἡ τῶν ἀσυρίων θεολογία·* m. A. — [7]) 154, 43 *αὐτουργῶν*) *αὐτουργὸν* B. — [8]) 154, 47 *ὅτι*) Cf. not. ad 126, 10 et infra 203, 43. — [9]) 154, 47 *παραδόσει*) *παραδώσει* — [10]) 154, 49 *ἀναλογίᾳ*) *ἀναλογία* — [11]) 154, 49 *δέδεται*) *δέδεικται* B. Imperite Tayl. *δεδήσεται.* — [12]) 154, 52 *ὅση*) *ὅσοι* A. — [13]) 154, 52 *οὐρανίοις*) *οὐρανοῖς* B. — [14]) 154, 52 *αὐτή*) *αὔτη* A. — [15]) 155, 1 *ἀπογέννησις*) *ἀπογένεσις* B.

γενέστερά πώς ἐστι τοῖς ἀκριβέσι λόγοις, τὰ δὲ ὑπὸ σελήνην ἀμυδρὰν ἔχει τὴν ἀλήθειαν. ταῦτα δὴ καὶ αὐτὸς εἰδὼς προσέθηκε τὸ καθόσον δυνατὸν ἦν, ἵνα μὴ πάντως ἀπαιτῇς τὸ ἀκριβὲς ἐπὶ τῶν φυσικῶν λόγων τοιοῦτον, ὁποῖον ἐν τοῖς μαθήμασίν ἐστιν. εἰ γὰρ ἐθέλεις ἐξετάσαι τῶν στοιχείων ἕκαστον, ὄψει πολλὴν ἐν αὐτῷ σύμμιξιν. οἷον ὁ ἀὴρ οὐχ ἁπλῶς ἐστι λεπτομερής· ἔχει γάρ τι καὶ παχὺ καὶ ὁμιχλῶδες καὶ ὑδατῶδες[1]· οὐδὲ τὸ ὕδωρ ἁπλῶς εὐκίνητον· αὐτοῦ δὲ τοῦ πυρὸς τὸ συμμιγὲς τῷ ἀέρι μέρος ἔοικε τῇ τοῦ ἀέρος ἀμβλύτητι, καὶ τοῦτο ἀναγκαίως. δεῖ γὰρ συνάπτειν τὰς ἀκρότητας τῶν δευτέρων ταῖς τῶν πρώτων ὑποστάθμαις. ἔτι τοίνυν τὴν ἀναλογίαν ὅπως συντίθησι κατανοητέον· ἀπό τε γὰρ τῶν μέσων ἄρχεται καὶ φυλάττει τὴν τάξιν, | ὥσπερ καὶ ὁ
B δημιουργὸς πάντα ἐν ἄλλοις[2]) ἐποίησε μετὰ τοῦ διασώζειν τὴν διάκρισιν αὐτῶν· καὶ ὅπως πᾶν τοῦτο τὸ πλέγμα σύνδεσμον προσαγορεύει καὶ σύστασιν, σύνδεσμον μὲν, ὡς τὴν ἕνωσιν καὶ τὴν ἀναλογίαν ἀπὸ τῆς δημιουργικῆς αἰτίας παρεχόμενος, σύστασιν δὲ, ὡς καὶ κατ᾽[3]) αὐτὴν τὴν οὐσίαν ἐκεῖθεν παραγόμενος. συνδήσειε γὰρ ἄν τις καὶ ἃ μὴ συνέστησεν· ἀλλ᾽ οὐχ ὁ δημιουργὸς οὕτως, ἀλλ᾽ αὐτὸς πατὴρ, αὐτὸς ἑνοποιὸς, αὐτὸς φύλαξ τῶν οἰκείων ἔργων ἐστὶν ἁπάντων. πρὸς δὲ τούτοις καὶ[4]) κατανοητέον, ὅτι τὴν γεωμετρικὴν μεσότητα ἢ ἀναλογίαν, ὡς εἴπομεν, ἐνταῦθα παρέλαβε καὶ ἀπεσημήνατο. τὸ γὰρ ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐκείνης ἐστὶν ἴδιον· ὅθεν καὶ ἀναλογίαν τινὲς κυρίως ἐκάλουν. ἐοίκασιν οὖν αἱ ἄλλαι μερικωτέρων τινῶν εἶναι ἀγαθῶν παρεκτικαὶ τῷ κόσμῳ καὶ οὐ τῆς διὰ πάντων διηκούσης τάξεως καὶ τοῦ εἱρμοῦ τῆς συνεχείας, ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ ψυχογονίᾳ τῆς συνδέσεως ἕνεκα[5]) παραλαμβάνονται τῶν γεωμετρικῶν λόγων καὶ ἐν τῇ[6]) μεσότητι ὡς ἐν ὅλῃ τῇ γεωμετρικῇ, μόνῃ οὔσῃ ἀναλο-
C γίᾳ, | περιέχονται.

Ἔκ τε δὴ[7]) τούτων καὶ τοιούτων, καὶ τὸν ἀριθμὸν τεττάρων, τὸ τοῦ κόσμου σῶμα ἐγενήθη. δι᾽ ἀναλογίας δὲ ὁμολογῆσαν, φιλίαν τε ἔσχεν ἐκ τούτων, ὥς τε εἰς τὸ αὐτὸν αὐτῷ συνελθὸν[8]), ἄλυτον ὑπὸ τῶν ἄλλων, πλὴν ὑπὸ τοῦ συνδήσαντος γενέσθαι. (Pag. 32 C.)

Ὅτι μὲν οὖν καὶ ἡ τετρὰς αὐτὴ τῶν στοιχείων πρώτως ἀπὸ τοῦ παντελοῦς ζώου προελήλυθεν (ἦν γὰρ ἐκεῖνο νοητὴ τετράς) καὶ ὅτι διὰ τοῦτο καὶ τετραδικῶς πάντα ἐστὶν, ἐναργὲς οἶμαι γεγονέναι διὰ τῶν προειρημένων, καὶ ὡς ἀπὸ μονάδος διὰ δυάδος καὶ τριάδος ἐπὶ τετράδα προῆλ-

---

[1]) 155, 6 *καὶ ὑδατῶδες*) om. A. — [2]) 155, 10 *ἄλλοις*) Fort. *ἀλλήλοις* Tayl. — [3]) 155, 12 *κατ᾽*) delendum videtur. — [4]) 155, 14 *καὶ*) om. A. — [5]) 155, 18 *ἕνεκα*) *ἕνεκα* †, in m. †, B. Hinc Tayl. *αἱ ἄλλαι* addebat, quo opus non est. — [6]) 155, 19 *τῇ*) om. A. — [7]) 155, 20 *Ἔκ τε δὴ*) *Ἐκ δὲ* B. — [8]) 155, 21 *συνελθὸν*) *συνελθεῖν* B.

θεν[1]) ἡ γένεσις· ἦν γὰρ μονογενὴς ὁ κόσμος καὶ εἷς· εἶθ' εὕρομεν, ὅτι δεῖ εἶναι ὁρατὸν ἐν αὐτῷ καὶ ἁπτὸν, ἔπειθ', ὅτι τούτοις πλεῖστον διεστῶσι δεῖ τρίτου τινὸς, εἶθ', ὅτι τὸ μέσον δυοειδὲς, καὶ οὕτως εἰς τὴν τετράδα κατηντήσαμεν· καὶ τοῦτο ἄρα ἦν, ὃ καὶ[2]) εἰς τὸν ἀριθμὸν Πυθαγόρειος ὕμνος[3]) ἔλεγεν, ὅτι πρόεισι μὲν μουνάδος[4]) ἐκ κευθμῶνος, ἔστ' ἂν ἵκηται[5]) τετράδ' ἐπὶ ζαθέην, τίκτει δὲ αὔτη[6]) τὴν δεκάδα μητέρα πάντων οὖσαν· οὕτω δὴ[7]) καὶ αὐτὴν τὴν τετρακτὺν[8]) | παγὰν ἀενάου[9]) φύ- D
σεως ὕμνησεν ὁ τῶν χρυσῶν ἐπῶν πατήρ· ὁ γὰρ κόσμος ὑπὸ τετράδος κοσμηθεὶς ἀπὸ μονάδος καὶ τριάδος προελθούσης ἀποτελευτᾷ δεκὰς, ὡς πάντων περιληπτικός· ὅτι δὴ[10]) καὶ δι' ἀναλογίας εἷς ὁ κόσμος ἐστὶν, ὑποστὰς ἐκ τούτων τε τῶν στοιχείων καὶ τοιούτων κατὰ τὰς δυνάμεις καὶ τοσούτων[11]) κατὰ τὸ ποσὸν, σαφῶς δεδήλωκεν οὐ τὸ ὑπὸ σελήνην, ἀλλὰ τὸ σῶμα τοῦ παντὸς εἰπὼν ἀπὸ τεττάρων[12]) γεγονέναι. τέλος δὲ τῆς ἀναλογίας ἐστὶν ἡ φιλία τοῦ κόσμου, δι' ἣν σώζεται καὶ αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ[13]). πᾶν γὰρ τὸ φίλον ᾧ ἂν ᾖ φίλον, ἐκείνου βούλεται εἶναι σωστικὸν, τὸ δὲ ἀλλότριον πᾶν ἀποστρέφεται καὶ οὐδὲ εἶναι βούλεται τὸ παράπαν· ὥστε τὸ αὐτὸ αὑτῷ[14]) φίλον ἑαυτοῦ σωστικόν. ὁ δὲ κόσμος δι' ἀναλογίας καὶ συμπαθείας ἑαυτῷ φίλος ἐστίν· ἑαυτὸν[15]) ἄρα σώζει. σώζεται δὲ καὶ ἐκ τῆς δημιουργίας, ἄρρητον φρουρὰν παρ' αὐτῆς[16]) δεχόμενος· διὸ καὶ ὁ θεολόγος κρατερὸν ὠνόμασε τὸν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ δεσμὸν, ὡς ἡ Νὺξ πεποίηται λέγουσα πρὸς τὸν δημιουργόν· Αὐτὰρ ἐπὴν δεσμὸν κρατερὸν | περὶ πᾶσι τανύσσῃς[17]). ταύτην δὲ τὴν φιλίαν τῷ E
παντὶ δίδωσι μὲν καὶ ἡ ἀναλογία[18]), συνέχουσα καὶ περιέχουσα τὰς δυνάμεις τῶν ἐν αὐτῷ στοιχείων, δίδωσι δὲ καὶ ἡ ὅλη φύσις, συμπάθειαν ἐμποιοῦσα καὶ ἁρμονίαν τῶν ἐναντίων, πρὸ δὲ ταύτης ἡ ψυχὴ, τὴν μίαν ζωὴν ὑφαίνουσα τοῦ κόσμου καὶ πάντα τὰ μέρη τῷ ὅλῳ συναρμόττουσα, καὶ ἔτι πολλῷ πρότερον ὁ νοῦς, τάξιν καὶ τελειότητα καὶ μίαν συνοχὴν τοῖς πᾶσιν ἐναπεργαζόμενος. καὶ ἔτι πρὸ τῆς νοερᾶς οὐσίας ἡ μία θεότης τοῦ παντὸς καὶ πάντες οἱ τὸν κόσμον διαλαχόντες θεοὶ τῆς ἐν αὐτῷ προκατάρχουσιν ἑνώσεως, καὶ ἔτι πολλῷ πρότερον ὁ εἷς δημιουργός. τοῦτον δὲ τὸν μέγιστον καὶ τελειότατον δεσμὸν, ὃν περιβάλλει τῷ κόσμῳ πανταχόθεν ὁ πατὴρ ὡς φιλίας ὄντα ποιητικὸν καὶ τῆς ἐναρμονίου κοινωνίας τῶν ἐν αὐτῷ, δεσμὸν[19]) πυριβριθῆ ἔρωτος τὰ λόγια

---

[1]) 155, 25 *προῆλθεν*) *προῆλθειν* B. — [2]) 155, 27 *καὶ*) Fort. *καὶ ὁ* — [3]) 155, 28 *πυθαγόρειος ὕμνος*· m. A. — [4]) 155, 28 *μουνάδος*) *μονάδος* B. — [5]) 155, 28 *ἔστ' ἂν ἵκηται*) *ἔσθ' ἂν ἥκηται* B. — [6]) 155, 29 *αὔτη*) *αὐτὴ* B. — [7]) 155, 29 *δὴ*) malim *δὲ* — [8]) 155, 29 *τετρακτὺν*) *τετρακτὴν* B. — [9]) 155, 30 *ἀενάου*) *ἀεννάου* A. *ἀγεννάου* B. — [10]) 155, 31 *δὴ*) Immo *δὲ*, quod respondeat initio capitis *ὅτι μὲν οὖν*. — [11]) 155, 33 *τοσούτων*) *τοσοῦτον* B. — [12]) 155, 34 *τεττάρων*) *τεσσάρων*, sup. *ττ*, A. — [13]) 155, 35 *ἑαυτοῦ*) *αὑτοῦ* B. — [14]) 155, 36 *αὑτῷ*) *αυτῷ* B. — [15]) 155, 37 *ἑαυτὸν*) *ἑαυτὸ* — [16]) 155, 38 *αὐτῆς*) *αὐτοῖς* A. — [17]) 155, 40 *τανύσσῃς*) *τανύσῃς* — [18]) 155, 40 *παρὰ τίνων ἡ φιλία τῷ παντὶ*· m. A. — [19]) 155, 47 *τῶν ἐν αὐτῷ, δεσμὸν*) *τὸν ἐν αὐτῷ δεσμὸν*,

προσείρηκεν· Ἔργα νοήσας[1]) γὰρ πατρικὸς νόος αὐτογένεθλος
Πᾶσιν ἐνέσπειρεν[2]) δεσμὸν πυριβριθῆ ἔρωτος. καὶ τὴν αἰτίαν προσέ-
F θηκεν· Ὄφρα τὰ πάντα μένῃ χρόνον εἰς[3]) ἀπέραντον | ἐρῶντα,
Μηδὲ πέσῃ[4]) τὰ πατρὸς νοερῷ[5]) ὑφασμένα φέγγει. διὰ γὰρ τοῦ-
τον τὸν ἔρωτα πάντα ἥρμοσται ἀλλήλοις· Ὧι σὺν[6]) ἔρωτι μένει κόσμου
στοιχεῖα θέοντα. καὶ συνδέδεται ἄρα τὰ στοιχεῖα τὰ κοσμικὰ καὶ φιλίαν
ἔχει καὶ ταύτην ἄλυτον εἰς τὸν ἄπειρον χρόνον διὰ τὴν βούλησιν τοῦ πατρός.
εἰ δὲ καὶ πρὸ τούτων[7]) τὴν ὑπερκόσμιον αἰτίαν τῆς φιλίας ἐθέλοις[8]) σκοπεῖν,
εὑρήσεις καὶ παρὰ τοῖς θεολόγοις αὐτὴν ὑμνουμένην. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην πα-
156 ρήγαγεν ὁ δημιουργός, ἵνα κάλλος[9]) ἐπιλάμπῃ, τάξιν καὶ ἁρμονίαν | καὶ κοι-
νωνίαν πᾶσι τοῖς ἐγκοσμίοις, καὶ τὸν Ἔρωτα ὀπαδὸν[10]) αὐτῆς, ἑνοποιὸν ὄντα
τῶν ὅλων. ἔχει δὲ καὶ αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ τὴν τοῦ Ἔρωτος αἰτίαν. ἔστι γὰρ Καὶ
Μῆτις[11]) πρῶτος γενέτωρ καὶ Ἔρως πολυτερπής. εἰκότως ἄρα
φιλίας ἐστὶν αἴτιος τοῖς δημιουργήμασι καὶ ὁμολογίας. καὶ ἴσως πρὸς τοῦτο
ἀποβλέπων καὶ ὁ Φερεκύδης[12]) ἔλεγεν εἰς Ἔρωτα μεταβεβλῆσθαι τὸν Δία,
μέλλοντα δημιουργεῖν, ὅτι δὴ τὸν κόσμον ἐκ τῶν ἐναντίων συνιστὰς εἰς ὁμολο-
γίαν καὶ φιλίαν ἤγαγε καὶ ταὐτότητα πᾶσιν ἐνέσπειρε καὶ ἕνωσιν τὴν δι' ὅλων
διήκουσαν. ἄλυτος οὖν ὁ κόσμος διὰ ταῦτα καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ ποιήσαντος. τὸ
γὰρ αὐτῷ τῷ εἶναι πάντα γεννῶν[13]) πῶς ἂν εἴη φθορᾶς τοῖς πᾶσιν αἴτιον; ἄλ-
λως τε καὶ πᾶν τὸ φθειρόμενον ἢ παρὰ τὴν ὕλην φθείρεται, ἢ παρὰ τὸ εἶδος,
ἢ παρὰ τὸ ποιῆσαν, ἕκαστόν τε τούτων διχῶς. καὶ γὰρ παρὰ τὸ ποιῆσαν ἢ
ἀσθενῆσαν, ὡς ἡ μερικὴ φύσις, ἢ μεταβουλευσάμενον, ὡς ἡ μερικὴ ψυχή, καὶ

---

[1]) 155, 48 *προσείρηκεν· Ἔργα νοήσας*) *προσείρηκεν ἔργα. Νοήσας* — [2]) 155, 48 *ἐνέσπειρεν*) *ἐνέσπειρε* — [3]) 155, 49 *εἰς*) *ἐς* — [4]) 155, 50 *Μηδὲ πέσῃ*) *Μὴ δὲ πάσῃ* B. Hoc *μὴ* in *μήνῃ* mutabat Tayl. incertum, qua mente. Vertit quidem sic: That all things might remain loving for an infinite time, woven together intellectually in all the light of the father. — [5]) 155, 50 *νοερῷ*) *νοερῶς* B. Vtrumque, *πέσῃ* et *νοερῷ*, coniectura assecutus est Hermannus Orph. Pag. 495. Aliter Lobeck. Aglaoph. Pag. 220, *παύσηται* a Proclo, a poëta *κάμῃ* et *νοερῷ συνυφασμένα* scriptum suspicans, *ἐρῶντα* vero tacite mutans in *ἰόντα*. Ceterum cf. 106, 9, ubi pro *συνυφίσταται* secundum h. l. *συνύφασται* legendum videtur. — [6]) 155, 51 *Ὧι σὺν*) *ὡς ἐν* B. — [7]) 155, 52 *πρὸ τούτων*) Hoc vitiosum putat Tayl. propterea, quod in superioribus amicitiae causa perhibeatur esse summus deus, qui Venere prior sit, non posterior, ideoque *πρὸς τούτοις* (together with these) scribendum censet; quo recepto offensio non tollitur. Nam in illis, quo respiciebat Tayl., supra mundum posita causa amicitiae haud dubie iam commemorata est, ut eadem h. l. accedere ad illa aut cum illis coniuncta esse dici non potuerit. Itaque ad proxime praecedentia respiciendum est, quae amoris vinculum in mundo insitum demonstrant, cuius vinculi supra mundum quoque positam causam si quis quaerat, quae quidem prior illa sit, etiam apud theologos celebratam eam inventurum esse dicit. — [8]) 155, 53 *ἐθέλοις*) *ἐθέλεις* B. — [9]) 155, 54 *κάλλος*) *καλῶς* B. — [10]) 156, 1 *ὀπαδὸν*) *ὁπαδὸν* B. — [11]) 156, 2 *Μῆτις*) *μήτης* A. — [12]) 156, 3 *φερεκύδης* m. A. a m. s. — [13]) 156, 7 *γεννῶν*) *γενῶν*

παρὰ τὸ εἶδος ἢ τὴν ἀρχὴν μὴ | καλῶς συστὰν, ἢ διαλυθὲν χρόνου προϊόντος, B
καὶ παρὰ τὴν ὕλην ἢ ἔνδοθεν ἀσυμμέτρως ἔχουσαν, ἢ ἔξωθεν βίαν ὑπομείνασαν. ἑξαχῶς γοῦν [1]) τῆς φθορᾶς γιγνομένης πάντας ἀναιρεῖ τοὺς τρόπους ὁ Πλάτων. οὔτε γὰρ παρὰ τὸ ποιῆσαν οὐδετέρως· παρὰ μὲν τὴν δύναμιν, ὅτι ἄριστός ἐστιν ὁ δημιουργὸς, καὶ ἡ ἀσθένεια χώραν ἐπ᾽ αὐτοῦ καὶ λόγον οὐκ ἔχει, δυνάμεσιν ἀμειλίκτοις κυβερνῶντος τὸ πᾶν· παρὰ δὲ τὴν βούλησιν, ὅτι οὐχ ἕτερα καὶ ἕτερα βούλεται, καὶ ὅτι τὸ καλῶς ἁρμοσθὲν καὶ ἔχον εὖ λύειν ἐθέλειν [2]) κακοῦ, αὐτὸς δὲ ἀγαθὸς, καὶ τὸ πᾶν ἥρμοσται καλῶς· ὅμοιον οὖν βούλεσθαι τὸν δημιουργὸν μὴ εἶναι τὸ πᾶν καὶ μηδὲ αὐτὸν ἀγαθὸν εἶναι. οὔτε παρὰ τὸ εἶδος· καὶ γὰρ ἥρμοσται κατ᾽ ἀναλογίαν ὁ κόσμος καὶ ἔστι τέλειος καὶ εἷς, καὶ διὰ μὲν τὴν ἁρμονίαν κρατεῖ τὸ εἶδος, διὰ δὲ τὴν ὁλότητα καὶ τὴν μόνωσιν οὐδέποτε ἀνάρμοστος ἔσται. οὔτε παρὰ τὴν ὕλην· ἡ μὲν γὰρ ἀναλογία τὴν ἔνδοθεν ἀσυμμετρίαν ἀναιρεῖ, ἡ δὲ μόνωσις τὴν ἔξωθεν βίαν. οὐδαμῶς ἄρα
φθαρτὸν εἶναι δύναται τὸ πᾶν. διὰ τί οὖν ὁ Πλάτων προσέθηκε [3]) πλὴν | ὑπὸ C
τοῦ συνδήσαντος; φανερὸν μὲν, ὅτι πανταχοῦ τὸ λύειν τοῦ δήσαντός ἐστι, καὶ λάβοις ἂν ἐκ τούτου, ὅτι οὕτω [4]) γενητὸς ὁ κόσμος, ὡς ἀπὸ ἄλλης αἰτίας μόνον ὑποστάς· ὡς γὰρ ὑπ᾽ οὐδενὸς λυτός ἐστι, ἢ ὑπὸ τοῦ γεννήσαντος [5]), οὕτως ἀπ᾽ οὐδενὸς γενητός ἐστιν, ἢ ἀπ᾽ ἐκείνου τοῦ δήσαντος, ὅ ἐστι τὸ [6]) τὴν αἰτίαν ἔχειν, ὡς εἴπομεν, τῆς τοῦ δεθέντος λύσεως· ἔχει δὲ καὶ ἄλλην ἔνδειξιν ὁ λόγος. ἄλυτον γάρ ἐστι τὸ πᾶν παντὶ πλὴν τοῦ δήσαντος· ἐκείνῳ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλυτον (τοῦτο γὰρ σμικρόν) ἀλλὰ τοὐναντίον ὑπ᾽ ἐκείνου συνδεῖται διαιωνίως. ὡς οὖν εἰ ἔλεγεν ἀπαραλόγιστος ὁ ἐπιστήμων ὑπὸ πάντων πλὴν ὑπὸ τοῦ νοῦ· νῷ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀπαραλόγιστος· οὐ γὰρ ἀρκεῖ τῷ νῷ μὴ παραλογίζεσθαι, ἀλλὰ φρενοῦν τὴν ψυχήν· οὕτως οὖν καὶ ὁ κόσμος οὐκ ἄλυτος ὑπὸ τοῦ συνδήσαντος, ἀλλὰ συνδεῖται μᾶλλον ὑπ᾽ αὐτοῦ. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις ἄλυτος, ἐκείνῳ δὲ οὐχὶ τὸ μὴ λύειν, ἀλλὰ συνδεῖν προσήκει μᾶλλον, ὥσπερ καὶ ἡλίῳ τὸ φωτίζειν, οὐ τὸ μὴ σκοτίζειν· τοῦτο γὰρ ὑπάρχει τισὶ καὶ ἄλλοις.

Τῶν δὲ δὴ τεττάρων ἓν ὅλον ἕκαστον εἴληφεν ἡ τοῦ | κό- D
σμου σύστασις. ἐκ γὰρ πυρὸς παντὸς, ὕδατός τε καὶ ἀέρος καὶ γῆς, συνέστησεν αὐτὸν ὁ συνιστὰς, μέρος οὐδὲν οὐδενὸς οὐδὲ δύναμιν ἔξωθεν ὑπολείπων. (Pag. **32 C.**)

Ταῦτα ἐκεῖνα, ἃ πρότερον ἐλέγομεν, ὅτι πολλὰς μὲν πυρὸς, πολλὰς δὲ ὕδατος, πολλὰς δὲ ἑκάστου τῶν ἄλλων στοιχείων οἶδεν ὁ Πλάτων διαφορότητας, ἐξ ὧν φησὶ πασῶν συμπεπληρῶσθαι τὸν κόσμον, τρίτον τοῦτο τὸ δημιουργικὸν δῶρον τῷ κόσμῳ διδούς· ὥστε εἰ καὶ τῶν τεττάρων τὰς μὲν ἀκρότητας

---

[1]) **156, 11** *γοῦν*) Immo *οὖν — ἑξαχῶς τὸ φθειρόμενον φθείρεται:* m. A. — [2]) **156, 14** *ἐθέλειν*) *ἐθέλει* B. — [3]) **156, 19** *προσέθηκε*) *προστέθηκε* B. — [4]) **156, 21** *οὕτω*) *οὗτος* B. (corr. Tayl.) — [5]) **156, 22** *γεννήσαντος*) *γενήσαντος* — [6]) **156, 22** *ὅ ἐστι τὸ*) *ὁ ἐστὶ τῷ* B. *ὅ* sc. *τὸ δῆσαι* seu *δήσαντα εἶναι*.

ἐν οὐρανῷ, τὰς δὲ μεσότητας ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην, τὰς δὲ ἐσχάτας ὑποστάθμας ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν, ἀνάλογον τοῖς τρισὶ δημιουργοῖς τὰ στοιχεῖα διανέμων, τῷ Διί, τῷ Ποσειδῶνι, τῷ Πλούτωνι, καὶ ταῦτα[1]) θεὶς ἀπολείποι, μὴ θαυμάσωμεν. ἕκαστον γὰρ αὐτῶν ὅλον παρείληπται, καὶ ἐκ παντὸς ἑκάστου τὸ πᾶν ἐστιν, εἴτε πρῶτον[2]) πῦρ καὶ οὐράνιον λέγοις, εἴτε μέσον, εἴτε ἔσχατον καὶ πλημμελὲς, ποιότησί τισι πυρίαις[3]) χρωννύμενον[4]). οἷον γὰρ τὸ πλημμελὲς καὶ ἄτακτον ὑποτιθέμεθα[5]), τοιοῦτο μάλιστα διαφαίνεται τῶν ὑπὸ γῆς
E στοιχείων ἕκαστον, διότι προϊοῦσα ἡ δημιουργία | κατὰ μικρὸν εἰς τὸ ἀκόσμητον ἀπολήγει καὶ τὸ ἐλαχίστης τάξεως μετειληφός. ταῦτα μὲν οὖν δῆλα· μέρος δὲ καὶ δύναμιν διαφέρειν φήσομεν ᾗ τὸ μὲν ὁμοούσιον τῶν ὅλων ἑκάστῳ, ἡ δὲ δύναμις συμπληροῖ τῶν στοιχείων ἕκαστον. τοῦ μὲν γὰρ πυρὸς τὸ μέρος πῦρ, ἡ δὲ δύναμις μία τῶν ἐν τῷ πυρὶ πολλῶν ἰδιοτήτων, οἷον ἡ τῆς κινήσεως, ἡ τῆς ὀξύτητος, ἡ τῆς λεπτότητος, ἐκ δὲ τούτων ἓν ἐκεῖνο. δῆλον οὖν, ὡς πᾶν πῦρ καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις τοῦ πυρὸς καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων ἐν τῷ κόσμῳ περιέχονται. τί οὖν; φαίη τις ἂν τῶν ἐκ τῆς ὑπερορίου θεοσοφίας[6]) ὡρμημένων καὶ τὰ πάντα διαιρουμένων εἰς ἐμπύριον, αἰθέριον[7]), ὑλαῖον, καὶ μόνον τὸ ἐμφανὲς ὑλαῖον καλούντων· τὰ ὑπὲρ τὸν κόσμον στερεώματα τί φήσομεν, εἴτε Ὄλυμπον χρὴ καλεῖν, εἴτε ἐμπύριον, εἴτε αἰθέρας; ἢ καὶ εἰ μὴ[8]) ἐκ τῶν τεσσάρων ἐκεῖνα τὰ στερεώματα, πάλιν ἀληθὲς τὸ μηδὲν μέρος τῶν τεττάρων εἶναι ἔξω τοῦ παντὸς, μᾶλλον δὲ ἔξωθεν, ὡς αὐτός φησιν· τὸ γὰρ ἔξωθεν ἐμφαντικώτερον, ὅτι δηλοῖ
F καὶ τὴν βίαν, ἣν ἂν ἐπάγοι ταῦτα μὴ ἐντὸς | ὄντα τοῦ παντὸς, ἀλλὰ ἔξωθεν αὐτῷ προσβάλλοντα· καὶ γὰρ ἐκεῖνα πύριά ἐστι καὶ περιέχεται ἐν τῷ σύμπαντι κόσμῳ. καὶ πάλιν ἀληθὲς, ὅτι μηδέν ἐστιν ἔξω τοῦ παντὸς πῦρ[9]), ἀλλ' ὅλον[10]) περιέχει τὸ πᾶν, οἷον ᾗ[11]) καὶ ὅσον τὸ πᾶν, καὶ ὁ Τιμαίου λόγος ἀληθὴς πάντως[12]). διὰ τί οὖν, φαίη ἄν τις, ἀπὸ τῆς ἀπλανοῦς ἀρχόμενος ὑφίστησι τὸ πᾶν; ἢ ὅτι τῷ φυσικῷ περὶ τῶν ὁρατῶν καὶ ὅλως αἰσθητῶν προσήκει ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. ἴσως δὲ καὶ ὡς ἐν Διὸς δημιουργίᾳ τούτων εἰ-
157 κότως μόνον ἐμνημόνευσεν. ἐκείνων | γὰρ τὸ μέν ἐστι ζωογονικὸν[13]), τὸ δὲ πατρικὸν, δημιουργικὸν δὲ τὸ ὑλαῖον. οὐ γὰρ εἰς ὕλην πῦρ ἐπέκεινα τὸ πρῶτον ἐκ[14]) δύναμιν κατακλείει[15]) ἔργοις, ἀλλὰ νόῳ. νοῦ γὰρ ὅς[16]) ἐστιν ὁ κόσμου[17]) τεχνίτης πυρίου, φησὶ τὸ λόγιον. εἰ μὴ ἄρα

---

[1]) 156, 36 ταῦτα) Fort. κατὰ ταῦτα secundum haec, h. e. tripartito. — [2]) 156, 37 πρῶτον) πρῶτος cum ν super ς A. πρώτως B. — [3]) 156, 38 πυρίαις) πυρίας A. — [4]) 156, 38 χρωννύμενον) χρωνύμενον B. — [5]) 156, 39 ὑποτιθέμεθα) ὑποθέμεθα A. — [6]) 156, 45 ὁ (sic) ὑπερόριος θεοσοφία. | ἐμπύριον· | αἰθέριον· | ὑλαῖον. m. A. — [7]) 156, 46 αἰθέριον) εἰς αἰθέριον B. — [8]) 156, 47 μή) μὲν A. — [9]) 156, 51 πῦρ) πυρὸς B. — [10]) 156, 51 ὅλον) ὅλον ὅσον A. — [11]) 156, 52 ᾗ) ᾗ B. Fort. ἀλλ' ὅλον ὅσον περιέχει τὸ πᾶν, καὶ ὁ Τιμ. — [12]) 156, 52 ἀληθὴς πάντως) π. ἀ. A. — [13]) 157, 1 τὸ μέν ἐστι ζωογονικὸν) τὸ μὲν ἔστι ζωογονητικὸν B. — [14]) 157, 2 ἐκ) Fort. ἑήν Tayl. — [15]) 157, 2 κατακλείει) κατακλείειν A. — [16]) 157, 2 ὅς) ὥς B. Tayl. coni. νοῦς: for the artificer of the fiery [i. e. the empyrean] world is an intellect of intellect. — [17]) 157, 2 κόσμου) κόσκου A.

καὶ τοῦτο δεῖ λέγειν, ὅτι καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν ἀνάλογον τοῖς αἰθερίοις παρήγαγε, τὸν δὲ νοῦν τῷ ἐμπυρίῳ. διὸ καὶ τὴν μὲν ἐκ τριῶν κεκρᾶσθαί φησι μοιρῶν, τὸν δὲ νοῦν ἀμέριστον εἶναι. καὶ γὰρ τὸ αἰθέριον τριπλοῦν, καὶ ψυχοκράτωρ ὁ τοῖς αἰθερίοις ἐπιβεβηκώς[1]) ἐστι τελετάρχης, καὶ τὸ ἐμπύριον ἕν ἐστι καὶ τῇ οὐσίᾳ νοερόν, ὡς παρειλήφαμεν. ταῦτα μὲν οὖν καὶ εἰσαῦθις ἐπισκεπτέον· καὶ γὰρ ἔχει πολλὰς ἀπορίας, ὅπως συνᾴσεται[2]) τοῖς τοῦ Πλάτωνος· νυνὶ δὲ ἐπὶ τὰ ἑξῆς ῥήματα μετίωμεν.

Τάδε διανοηθείς, πρῶτον μέν, ἵνα ὅλον, ὅτι μάλιστα ζῶον τέλειον ἐκ τελείων τῶν μερῶν εἴη. πρὸς δὲ τούτοις ἕνα τε, οὐχ ὑπολελειμμένων ἐξ ὧν ἄλλο τοιοῦτον γένοιτ' ἄν. ἔτι[3]) δέ, ἵνα ἀγήρων[4]) καὶ ἄνοσον ᾖ | κατανοῶν ὡς ξυνιστὰν[5]) τῷ σώματι B θερμὰ καὶ ψυχρά, καὶ πάντα ὅσα δυνάμεις ἰσχυρὰς ἔχει, περιστάμενα[6]) ἔξωθεν, καὶ προσπίπτοντα ἀκαίρως[7]), λύει, καὶ νόσους γῆράς τε ἐπάγοντα, φθίνειν ποιεῖ. (Pag. **33** A.)

Τρεῖς αἰτίας ἀποδίδωσιν, ὡς συλλήβδην εἰπεῖν, δι' ἃς οὐδὲν[8]) ἔξω τοῦ παντὸς ἀπολείπει στοιχεῖον, τὴν τελειότητα, τὴν ἑνότητα, τὴν ἀϊδιότητα· πᾶσαι δὲ αὗται πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἀντιστρέφουσιν. εἴτε γὰρ τέλειον τὸ πᾶν, οὐδέν ἐστιν ἐκτὸς αὐτοῦ· γένοιτο γὰρ ἂν ἐκ τοῦ ἔξω καὶ ἄλλο[9])· διὰ τί γὰρ ἐκ μὲν τούτων ἕν τι γέγονεν, οὐδὲν δὲ ἐξ ἐκείνων γένοιτ' ἄν; εἴτε μηδέν ἐστιν ἐκτός, εἷς ὁ κόσμος. καὶ πάλιν, εἰ ἀΐδιος ὁ κόσμος, οὐκ ἔστιν ἔξω σῶμα τοῦ παντὸς ὁμογενὲς τοῖς ἐν αὐτῷ στοιχείοις. εἰ γὰρ εἴη τι, προσβάλλον[10]) αὐτῷ λυπήσει καὶ διαλύσει τὸ πᾶν. ἔξω γὰρ ὂν ἀλλότριον ἂν εἴη τοῦ κόσμου, ἀλλότριον δὲ ὂν ἐνοχλήσει τὸ πᾶν. καὶ εἰ μηδέν ἐστιν ἐκτός, ἀΐδιος ὁ κόσμος· οὐ γὰρ ἕξει τὸ φθαρτικόν. καὶ ἡ[11]) μὲν ἀληθὴς ὑπόμνησις τῆς τε μονότητος καὶ τῆς ἀϊδιότητος καὶ τῆς τελειότητος τοῦ παντὸς ἀπὸ τοῦ παραδείγματος εἴληπται | πρότερον· ἐκεῖνο γὰρ ἦν παντελές, μονοειδές, αἰώνιον, τὸ μὲν διὰ τὸ C ἓν ὄν, ἀφ' οὗ τὸ μονογενές, τὸ δὲ διὰ τὸν αἰῶνα, ἀφ' οὗ τὸ ἀΐδιον, τὸ δὲ διὰ τὸ περιέχον πάντα τὰ εἴδη τῶν νοητῶν ζῴων· τοῦτο γὰρ ἴδιον λοιπὸν τοῦ παντελοῦς ζῴου· ἔστι δὲ τὸ μὲν παντελὲς τελείων αἴτιον, τὸ δὲ μονοειδὲς μοναδικῶν, τὸ δὲ αἰώνιον ἀϊδίων, ἐπειδὴ πᾶν τὸ παράγον ὅμοιον ἑαυτῷ παράγει τὸ δεύτερον[12]), καὶ μάλισθ'[13]), ὅταν κατ' οὐσίαν ποιῇ καὶ ἔχῃ[14]) τὴν ἐνέργειαν οὐσίαν· δείκνυται δὲ ὅμως καὶ ἀπὸ τούτων ὡς ὑλικῶν ἕκαστον τούτων. εἰ γὰρ

---

[1]) **157, 5** *ἐπιβεβηκώς*) *ἐπιβεβηκός* A. — [2]) **157, 7** *συνᾴσεται*) *συνάσεται* — [3]) **157, 9** *ἔτι*) *ἵνα* idque inductum A. — [4]) **157, 9** *ἀγήρων*) *ἀγείρων* B. — [5]) **157, 10** *ξυνιστὰν*) *ξυνιστᾶν* A. — [6]) **157, 10** *περιστάμενα*) *παριστάμενα* A. — [7]) **157, 11** *ἔξωθεν, καὶ προσπίπτοντα ἀκαίρως,*) *ἔξωθεν καὶ προσπίπτοντα, ἀκαίρως* A. — [8]) **157, 12** *οὐδὲν*) *οὐδὲ* — [9]) **157, 14** *ἄλλο*) *ἄλλος* B. *ἄλλως* cum *ο* super *ω* A. — [10]) **157, 16** *προσβάλλον*) *προσβάλλων* B. — [11]) **157, 18** *ἡ*) *εἰ* B. — [12]) **157, 23** *πᾶν—δεύτερον*) Hoc A etiam in m. habet praeposito *ὅτι*. — [13]) **157, 23** *μάλισθ'*) *μάλιστ'* B. — [14]) **157, 24** *ἔχῃ*) *ἔχει* B.

μηδὲν ἔξω τοῦ παντὸς, καὶ εἰ πάντα τὰ οἰκεῖα μέρη συνείληφεν, ἕν ἐστι, τέλειόν ἐστι, ἀΐδιόν ἐστι[1]). ἀπορήσειε[2]) δ' ἄν τις, πῶς ἀπὸ τῆς ἀϊδιότητος ἐπιχειρήσας ἔφατο μηδὲν[3]) ὑπολελεῖφθαι τοῦ παντὸς ἔξω. καὶ γὰρ ἄλλα ἐστὶν ἀΐδια, καὶ ἔστι τι αὐτῶν ἐκτὸς, ὥσπερ τῶν οὐρανίων. ἢ[4]) τούτων καὶ ἐκτὸς ἂν εἴποις εἶναι τὰ ἄλλα καὶ οὐκ ἐκτός· ὡς μὲν διωρισμένα κατὰ φύσιν, ἐκτὸς, ὡς δὲ συμπαθῆ πρὸς αὐτὰ καὶ ὑπὸ μιᾶς αὐτοῖς περιεχόμενα φύσεως κυριωτέροις
D οὖσι μορίοις, οὐκ ἐκτός. εἰ δέ τι τοῦ παντὸς ἦν ἔξω[5]), μόνως | ἂν ἦν ἔξω, μηδεμίαν ἔχον συμπάθειαν[6]) πρὸς τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἀλλότριον ὑπάρχον καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ζωῆς ἠρημωμένον καὶ τῷ κενῷ παρεμπίπτοντι διακοπτόμενον[7]). εἰ δὲ δὴ περὶ τῶν ὀχημάτων[8]) ἀποροίη τις τῶν ψυχικῶν, πῶς ἀπαθῆ ἐστὶν ὑπὸ τῶν τῇδε στοιχείων οὐ κρατοῦντα αὐτῶν ὥσπερ τὰ θεῖα σώματα, λεκτέον, ὅτι τότ' ἂν ἔπασχεν ὑπ' αὐτῶν, εἰ ὅμοια ἦν τοῖς στοιχείοις ἐξ ὧν αὐτὰ συνέστηκε· νῦν δὲ ἐξ ἄλλων συνεστῶτα μένει κατὰ τὴν ὑπόθεσιν[9]) ἄλυτα. πάντη δὲ ὅμως ἀπαθῆ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ προσκολλωμένων αὐτοῖς τῶν ὑλικῶν σωμάτων τῆς κατὰ φύσιν κινήσεως παραθραύεται καὶ κινεῖται πλημμελῶς, οὔτε κυκλίζεσθαι δυνάμενα διὰ τὴν ἐκείνων συνάρτησιν οὔτε εὐθυπορεῖσθαι[10]) διὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν. ὅθεν δὴ καὶ τεταραγμένας ἡμῶν ἀποκαλεῖ[11]) τὰς περιόδους, οὐ μόνον διὰ τὰς ψυχικὰς κινήσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς τῶν ἡμετέρων ὀχημάτων τοιαύτης[12]) ἀπὸ τῶν τῇδε σωμάτων τῆς προσπλάσεως γεγονυίας. εἰ ἄρα ἀΐδιον τὸ πᾶν καὶ ἀεὶ κατὰ φύσιν ἔχοι[13]), οὐδὲν ἐκτὸς αὐτοῦ δέον ἦν εἶναι. τοῦτο γὰρ
E ἀλλότριον ὂν αὐτοῦ | παντελῶς προσπῖπτον[14]) ἔξωθεν αἴτιον ἂν ἐγένετο φθορᾶς. δύναιο δ' ἂν καὶ ἀντιστρέψας λέγειν, ὅτι τὸ ἵνα ἀΐδιον ᾖ τὸ πᾶν συμπέρασμά ἐστι, μέσον δὲ καὶ τούτου αἴτιον τὸ μηδὲν ἐκτὸς εἶναι τοῦ παντός. διότι γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔξω τοῦ παντὸς, οὐδὲν αὐτῷ δύναται φθορὰν ἐπάγειν ὡς ἀλλότριον· ὥστε ἀΐδιον. τῷ μὲν οὖν παντὶ καὶ τοῦτο τῆς ἀϊδιότητος αἴτιον, τοῖς δὲ ἐν αὐτῷ μέρεσιν οὐ τοῦτο μὲν, ἄλλα δέ ἐστιν αἴτια τῆς ἀφθαρσίας, οἷον τὸ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ὑποστῆναι δημιουργοῦ. πᾶσι γὰρ ἁπλῶς οὗτος ἀθανασίας αἴτιος· ὥστε τὸ πᾶν ἄφθαρτον μειζόνως. καὶ γὰρ καὶ διὰ τὸν δημιουργὸν καὶ διὰ τὸ μηδὲν εἶναι ἔξω τοῦ παντός. οὕτω δὲ[15]) δυνατὸν καὶ τἆλλα ἀντιστρέφειν, οἷον ὅτι, ἐπεὶ[16]) οὐδὲν ἔξω τοῦ παντός ἐστι, μονογενές ἐστιν· ἵνα τριχῶς ᾖ μονογενὲς, διὰ τὸ παράδειγμα, διὰ τὴν ὕλην, πᾶσαν αὐτὴν περιέχον, διὰ τὸν δημι-

---

[1]) 157, 26 *ἐστι*) *ἐστιν* A. — [2]) 157, 26 *ἀπορ·* m. A. — [3]) 157, 26 *μηδὲν*) *μηδὲ* A. — [4]) 157, 27 *λύσις·* m. A. — [5]) 157, 29 *ἦν ἔξω*) *ἔ. ἦν* A. — [6]) 157, 30 *ἔχον συμπάθειαν*) *ἔχων συμπάθιαν* B. — [7]) 157, 31 *διακοπτόμενον*) *διωκοπτόμενον* B. — [8]) 157, 31 *περὶ τῶν ὀχημάτων τῶν ψυχῶν.* m. A. — [9]) 157, 34 *ὑπόθεσιν*) Tayl. coni. *ὑπόστασιν*, quod supervacaneum est. *τὴν ὑπόθεσιν* Proclus suam vel Platonis de illis vehiculis sententiam dicit. — [10]) 157, 36 *εὐθυπορεῖσθαι*) *εὐθυπορεῖ* (in fine paginae) A. — [11]) 157, 37 *ἀποκαλεῖ*) Pag. 47 C. — [12]) 157, 38 *τοιαύτης*) Immo *τοιαύτας* — [13]) 157, 39 *ἔχοι*) *ἔχει* B. — [14]) 157, 40 *προσπῖπτον*) *προσπίπτον* — [15]) 157, 46 *δὲ*) *τε* B. — [16]) 157, 46 *ἐπεὶ*) om. B.

ουργὸν ἕνα ὄντα· καὶ ὅτι παντελὲς, διότι πάντων περιεκτικόν[1]). τούτων μὲν
οὖν ἕκαστον δῆλον· ἐπὶ δὲ τῶν τούτοις ἀντιστρεφόντων, οἷον εἰ μονογενὲς, οὐ-
δὲν ἔχει ἐκτὸς, αὐτόθεν ἐπὶ μόνου τοῦ παντὸς ἀληθές· καὶ εἶεν | ἂν ἀποδείξεις F
τοιαίδε τινές· τὸ πᾶν μονογενές· εἰ δὲ μονογενὲς, οὐδὲν ἂν ἔχῃ[2]) ἑαυτοῦ
ἐκτὸς, ἐξ οὗ ἂν ἄλλο[3]) γένοιτο τοιοῦτον. τὸ πᾶν ἄλυτον· εἰ δὲ ἄλυτον, οὐδὲν
ἀλλότριον τῶν ἐξ ὧν ἐστὶν, εἴη ἂν αὐτοῦ ἐκτός. τὸ πᾶν ἄρα[4]) παντελές· παν-
τελὲς γὰρ τὸ μηδὲν ἐλλεῖπον. διὸ καὶ Ἀριστοτέλης μόνως τέλειόν φησι τὸ
πᾶν, τὰ δὲ ἐν αὐτῷ πάντα ἀτελῆ, μέρη τοῦ παντὸς ὄντα. ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶν,
ὡς συνελόντι φάναι, περὶ ὧν ποιεῖται τοὺς λόγους· εἰ δὲ βούλει, καὶ αὐτὴν τὴν
λέξιν ἐπιδράμωμεν. τὸ[5]) μὲν οὖν τάδε διανοηθεὶς | τὴν συνῃρημένην ἐν 158
τῷ δημιουργῷ νόησιν ἀνελίττει διάνοιαν αὐτὴν ὀνομάζων, ἐπειδὴ διανοητικῶς
αὐτὴν αἱρεῖ καὶ οὐ δι' ἁπλῆς ἐπιβολῆς. καὶ γὰρ τὸ πολυσχιδὲς τῶν τῆς αἰτίας
ἀπολογισμῶν διανοίας ἔργον ἐστὶ, νοῦ δὲ τὸ μονοειδὲς καὶ τὸ ἐν τῇ μιᾷ νοήσει
τὰ πάντα περιειληφός. ἑαυτὸν οὖν κήρυκα ποιήσας τῶν ἐν τῷ δημιουργῷ προ-
ειλημμένων αἰτίων τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν εἰς τὴν ἐκείνου μονοειδῆ νόησιν ἐπα-
νήνεγκεν. οὕτω δὴ καὶ τὰ λόγια τὰς μεριστὰς τοῦ δημιουργοῦ νοήσεις δια-
νοίας προσείρηκε· μετὰ δὴ πατρικὰς διανοίας Ψυχὴ ἐγὼ ναίω[6])
θέρμῃ[7]) ψυχοῦσα τὰ πάντα. τὸ δὲ ὅλον ὅτι μάλιστα ὅτι[8]) καὶ τὸ
τῶν τελείων[9]) ἐκ τελείων πρὸς τὴν ὁλότητα τὴν νοερὰν καὶ τὴν παντό-
τητα τὴν νοητὴν ἐξομοιοῖ τὸν κόσμον. τὰ μὲν γὰρ μέρη κατὰ τὴν πρὸς τὸ ὅλον
ἀναφορὰν λέγεται καὶ τέλεια ἀφ' ἑαυτῶν οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὴν μὲν ὡς μερῶν
ἔχει τελειότητα, τῆς δὲ ἁπλῶς τελειότητός ἐστιν ἄμοιρα· τὸ δὲ πᾶν | κυρίως B
ὅλον ἐστίν. ἄλλο γὰρ ἦν ὅλον ὁλικῶς, ἄλλο τὸ μέρος ὁλικῶς, καὶ τρίτον ἄλλο
τὸ ὅλον μερικῶς, ἔσχατον δὲ τὸ μέρος μερικῶς[10])· καὶ τὸ μὲν πᾶν ὅλον ὁλικῶς
ἐστὶν, ὡς ὅλον ἐξ ὅλων· ἑκάστη δὲ τῶν σφαιρῶν μέρος ὁλικῶς κατὰ δεύτερον
εἶδος ὁλότητος· τὰ δὲ μερικὰ ζῷα ὅλα ἐστὶ μερικῶς. τρίτη γὰρ ὁλότης ἐν τού-
τοις, ἀλλὰ μετὰ τῆς μερικῆς ἰδιότητος· τὰ δὲ μέρη τούτων μέρη μερικῶς·
μέρη γάρ ἐστι μόνον. καὶ μὴν καὶ τὸ ἅτε οὐχ ὑπολελειμμένων ἐξ ὧν
ἄλλο τοιοῦτο γένοιτ' ἂν αἰτίας ἀπολογισμός ἐστι, δι' ἧς εἷς ὁ κόσμος,
ὁλικῆς δὲ αἰτίας. εἰ μὲν γὰρ εἴη τι ἐκτὸς τοιοῦτον, γένοιτ' ἂν καὶ ἄλλος ἐξ αὐ-
τοῦ κόσμος μείζων ἢ ἐλάσσων· οὐ γὰρ δὴ ἀκόσμητον ὁ δημιουργὸς αὐτὸ[11])
ἀφίησι· βούλεται γὰρ ἀγαθὰ πάντα εἶναι, φλαῦρον δὲ μηδέν· εἰ δὲ εἷς ὁ κό-
σμος, οὐδὲν[12]) τοιοῦτον, οἷά ἐστι τὰ ἐξ ὧν γέγονεν αὐτὸς, ἔστιν ἐκτὸς ὑπολε-
λειμμένον. καὶ μήποτε τοῦτο προσέθηκε διὰ τὰ οὐράνια καὶ ὅλως τὰ μοναδικά.

---

[1]) 157, 48 *περιεκτικόν*) *παρεκτικόν* A. — [2]) 157, 50 *ἔχῃ*) Rectius *ἔχοι* — [3]) 157, 50 *ἄλλο*) *ἄλλου* — [4]) 157, 52 *ἄρα*) delet Tayl. non sine ratione: sed proxime sequentibus deesse aliquid videtur. — [5]) 157, 54 *τὸ*) Fort. *τῷ* — [6]) 158, 6 *ναίω*) *ναίῳ* B. — [7]) 158, 6 *θέρμῃ*) *θέρμη* B. — [8]) 158, 7 *ὅτι*) delendum videtur. — [9]) 158, 7 *τῶν τελείων*) Immo *τέλειον* — [10]) 158, 11 *ὅλον ὁλικῶς· μέρος ὁλικῶς· ὅλον μερικῶς· μέρος μερικῶς*: m. A. — [11]) 158, 16 *αὐτὸ*) *αὐτῷ* B. — [12]) 158, 17 *οὐδὲν*) *οὐδὲ* A.

καὶ γὰρ ταῦτα[1]) μοναδικά ἐστιν, οὐχ ὑπολελειμμένων ἔξω αὐτῶν ἄλλων, ἐξ
C ὧν τοιαῦτα γένοιτ'[2]) ἄν. ἕκαστον γὰρ ἐκ τούτων συνέστηκεν, ἃ τῷ | μεγέθει
καὶ τῇ δυνάμει καὶ τῷ πλήθει μόνον ἐστὶν ἐκείνων συστατικά, ἄλλου δὲ[3]) οὐ-
δενός· διὸ καὶ μοναδικὰ λέγεται, διότι ἐκ μόνων ἐκείνων μόνον συνέστηκεν,
ἄλλο δὲ οὐδὲν οὐδὲ τῶν ἁπλῶν ἐστὶ τοιοῦτον κατὰ πάντα, οἷον τὸ ἑκάστου τού-
των στοιχεῖον[4]). καὶ τοῦτο Πλάτωνος ἦν τῆς ὑψηλονοίας, ὅτι μόνον ἐκεῖνο
φθείρεται ὑπὸ τῶν περιεστώτων, ὅπερ ἂν ᾖ ἐκ τοιούτων, οἷά ἐστιν· ὥστε εἶναι
καὶ πυρὸς καὶ ἑκάστου στοιχείου[5]) τοιαύτας[6]) διαφορότητας, ὅσα ἐστὶ τὰ μο-
ναδικά, ἐξ ὧν τὸ πᾶν, καὶ τὸν δημιουργὸν τοσαύτας ἰδέας ὑποστῆσαι τῶν
ἁπλῶν, ὅσα ἔμελλε[7]) παράγειν τῶν συνθέτων, ὡς πάσας ἑνός τινος εἶναι συμ-
πληρωτικάς, καὶ ἄλλο ἐξ αὐτῶν γεγονέναι μηδέν. τὸ δὲ ἀγήρων καὶ ἄνοσον
πρόδηλον ἔχει τὴν αἰτίαν. καὶ γὰρ ἡ νόσος φύεται[8]) διὰ τὴν τῶν ἐπεισιόντων
ἀσυμμετρίαν, προσκρινομένων ἄλλων ἄλλοις τῶν ἐν ἡμῖν καὶ λυόντων τὴν ἀνα-
λογίαν, ἣν ἔχει πρὸς τὰ λοιπά, ἐξ ὧν ἐσμέν, δι' ἣν ἡ πλεονεξία καὶ ἡ ἔνδεια
παρεισδύεται τῶν χυμῶν, καὶ τὸ γῆρας ἐπιγίγνεται ἀσθενούσης τῆς φύσεως,
D ὥσπερ αὐτὸς ἐρεῖ[9]) προελθών, | πρὸς πολλὰ τὰ ἔξωθεν διηγωνισμένης καὶ
ἄθλους ἐπ'[10]) ἄθλους πολλοὺς ἐκπονησάσης. οὐ γὰρ ἄπονος αὐτὴ[11]) καὶ ἡ
πέψις καὶ διοίκησις τῆς τροφῆς καὶ ἡ κάθαρσις καὶ πάντα ὅσα φύσεώς ἐστιν
ἔργα. καὶ λάβοις ἂν ἐκ τούτων, ὅτι καὶ τῆς Παιωνίου σειρᾶς ὁ δημιουργὸς
ἔχει τὴν πηγήν, ἄνοσον καὶ ἀγήρων τὸν κόσμον ἀποτελῶν. δεῖ γὰρ εἶναι τὴν
ὡς ἀληθῶς ὑγείαν[12]) πρὸ τῆς γιγνομένης, τὴν μόνως οὖσαν. τοιαύτη δὲ ἡ τοῦ
παντός. ὅλως γὰρ εἰ ἡ τῆς συμμετρίας αἰτία τοῖς στοιχείοις ὑγεία ἐστίν,
ἀνάγκη ταύτην ἐν τῷ παντὶ μάλιστα[13]) ὑπάρχειν, ἐν ᾧ καὶ ἡ μάλιστα συμμε-
τρία τῶν πάντων στοιχείων· ὥστε καὶ ἡ ταύτης πηγὴ παρὰ τῷ δημιουργῷ
πρώτως ἐστί. καὶ ἔοικεν ἄλλη εἶναι σύνδρομος τῇ ἑκάστῃ[14]) συστάσει τῶν
συνθέτων ὑγεία[15]), δημιουργική τις οὖσα, ἄλλη δὲ ἡ ἀνανεωτικὴ τῆς οὔσης
ἢ σωζομένης ἔτι ἢ ἀπολομένης[16]), ἐπὶ μὲν τῶν ἄλυτον ἐχόντων τὴν συνοχὴν
σωζομένης, ἐπὶ δὲ τὴν[17]) λυτὴν ἀπολομένης[18]). καὶ γὰρ τὰ ἄλυτα δεῖται
τῶν ἀνανεούντων, ἅτε πεπερασμένα ὄντα καὶ δύναμιν ἔχοντα πεπερασμέ-
E νην· | ἀνανεοῦται γὰρ ἐκ τῶν ἀπειροδυνάμων. καὶ ἔστιν ἡ μὲν ἐν-

---

[1]) 158, 18 *ταῦτα*) sc. *τὰ οὐρανια.* — [2]) 158, 19 *γένοιτ'*) *γένοιτο* A. — [3]) 158, 20 *ἄλλου δὲ*) *ἀλλ' οὐδὲ* B. (corr. Tayl.) — [4]) 158, 22 *στοιχεῖον*) *στοιχείων* B. (corr. Tayl.) — [5]) 158, 24 *στοιχείου*) *στειχοίου* A. — [6]) 158, 24 *τοιαύτας*) Immo *τοσαύτας* — [7]) 158, 25 *ἔμελλε*) *ἔμελε* A. — [8]) 158, 27 *πόθεν ἡ νόσος ἐν ἡμῖν καὶ τὸ γῆρας*: m. A. — [9]) 158, 29 *ἐρεῖ*) Pag. 81 C. — [10]) 158, 30 *ἐπ'*) *ἐπὶ* B. — [11]) 158, 31 *αὐτὴ*) Fort. *αὐτῇ* — [12]) 158, 33 *ὑγείαν*) *αἰτίαν ὑγείαν* B. — [13]) 158, 35 *μάλιστα*) *κάλλιστα* B. — [14]) 158, 36 *ἑκάστῃ*) *ἑκάστῳ* A. Fort. *ἑκάστου* — [15]) 158, 37 *ὅτι διττὴ ἡ ὑγεία· ἡ σύνδρομος τῇ ἑκάστῳ συστάσει, καὶ ἡ ἀνανεωτικὴ τῆς οὔσης*: *μ.* A. — [16]) 158, 38 *ἀπολομένης*) *ἀπολλομένης* B. — [17]) 158, 38 *τὴν*) Immo *τῶν* — [18]) 158, 38 *ἀπολομένης*) *ἀπολυμένης* A. *ἀπολλωμένης* B.

ταῦθα[1]) πρόνοια περὶ τὸ πᾶν, ὅπως ἄνοσον ἔσται, τῇ συστάσει σύνδρομος τοῦ παντός· ἡ δὲ[2]) ἐν τῷ Πολιτικῷ[3]), καθ' ἣν τῶν πηδαλίων ἐφαπτόμενος τοῦ παντὸς τὰ πεπονηκότα ἐν τῇ προτέρᾳ περιόδῳ ἐπανορθοῖ, παράδειγμα τῆς δευτέρας ὑγείας τῆς ἀνανεωτικῆς· διὸ καὶ οἱ θεολόγοι τὴν μὲν εἰς Ἀσκληπιὸν ἀναφέρουσιν ὑγείαν, τὴν ἰατρικὴν πᾶσαν τῶν παρὰ φύσιν, εἴτε ἀεὶ τὸ παρὰ φύσιν ἀναστέλλουσαν εἴτε ποτὲ, τὴν δὲ πρὸ Ἀσκληπιοῦ γεννῶσι τῇ δημιουργίᾳ συνυφεστῶσαν[4]) τῶν πραγμάτων, ἣν παράγουσιν ἀπὸ Πειθοῦς καὶ Ἔρωτος[5]), διότι[6]) τὸ πᾶν ἐκ νοῦ καὶ ἀνάγκης ἐστὶν, ὡς ἐρεῖ[7]), τοῦ νοῦ[8]) πείθοντος τὴν ἀνάγκην, τῆς δὲ ἀνάγκης ἐπεστραμμένης πρὸς τὸν νοῦν, ἵνα πάντα πρὸς τὸ βέλτιστον ἄγῃ. δῆλον γὰρ ἐκ τούτων, ὅτι κατὰ φύσιν ἔχει τὸ πᾶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἑαυτοῦ συστάσεως διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ νοῦ πειθὼ καὶ τὴν τῆς ἀνάγκης πρὸς τὸν νοῦν ἐπιστροφήν. ὁ δ'[9]) οὖν δημιουργὸς, ὡς ἐκ
τούτων δῆλον, τὴν πηγὴν περιέχει τῆς ὑγείας καὶ τῆς Ἀσκληπιακῆς | καὶ τῆς F
δημιουργικῆς[10]). καὶ τοῦτο μὲν τοιοῦτον· τὸ δὲ συστατὸν σῶμα τὸ σύνθετόν ἐστι καὶ ἑτεροκίνητον. τὸ μὲν οὖν αὐτοκίνητον ἑαυτοῦ σωστικόν· τὸ δὲ ἑτεροκίνητον δεῖται τοῦ μὴ ἐνοχλεῖσθαι παρ' ἄλλων διαφερόντως· τὸ δὲ πᾶν, καθὸ σῶμα, ἑτεροκίνητόν ἐστι. τὸ δὲ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ὡς δραστήρια περιέλαβε καὶ ἔχοντα[11]) δυνάμεις ἰσχυρὰς, καὶ ὡς τὸ μὲν διὰ τῆς τομῆς, τὸ δὲ διὰ τῆς βιαίας πήξεως τὴν φθορὰν ἀπεργαζόμενον. τὸ δὲ ἀκαίρως τὴν
ἀσυμμετρίαν δηλοῖ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἀσυμμετρίας | ἀνεπιτηδειότητα, πρὸς δὲ 159
καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου. τοῖς γὰρ ἔξω τι τοῦ παντὸς ἀπολείπουσιν ἐδόκει τύχῃ καὶ αὐτομάτῳ τὴν περίπτωσιν ἐπιτρέπειν τῶν σωμάτων. δόξειε δ' ἂν λέγων τὰ ψυχρὰ καὶ θερμὰ περιιστάμενα καὶ προσπίπτοντα τῷ κόσμῳ νόσον ἐποίσειν καὶ φθορὰν συγχωρεῖν θερμαντὸν[12]) αὐτὸν καὶ ψυκτὸν ὅλως ὑπάρχειν. εἰ γὰρ μὴ πάσχοι τι τοιοῦτον, κἂν ᾖ θερμὰ τὰ περιεστῶτα[13]) καὶ ψυχρὰ, οὐδὲν ὑπ' αὐτῶν πείσεται. λέγει δὲ τὸν κόσμον ὑπ' αὐτῶν[14]) πείσεσθαι περιεστώτων πάσχειν[15]) καὶ εἰ μὲν ἐκ θερμῶν εἴη καὶ ψυχρῶν, ὑπὸ τούτων, εἰ δὲ ἐξ ἄλλων ἐχόντων δυνάμεις ἰσχυρὰς, ὑπ' ἐκείνων. εἴτε γὰρ ἐναντία εἴη τοῖς ἐξ ὧν ἐστὶ, διότι ἐναντίον[16]), φθίνειν ποιεῖ τὸ συστατὸν, ᾧ προσπίπτει, εἴτε ὅμοια, λύει τὸν λόγον, καθ' ὃν συνέστη, προσκρινόμενα τοῖς ἐν αὐτῷ ὁμοίοις.

---

[1]) 158, 40 *ἐνταῦθα*) *ἐν ταῦτα* B. — [2]) 158, 41 *δὲ*) *δ'* A. — [3]) 158, 41 *τῷ Πολιτικῷ*) Pag. 273 D. — [4]) 158, 45 *συνυφεστῶσαν*) *συνυφεστᾶσαν* A. *συνυφεστάσαν* B. — [5]) 158, 45 *τὸ πᾶν ἀπὸ πειθοῦς καὶ ἔρωτος, ἢ ἐκ νοῦ καὶ ἀνάγκης*: m. A. — [6]) 158, 54 *διότι*) *διὸ* B. — [7]) 158, 46 *ἐρεῖ*) Pag. 48 A. — [8]) 158, 46 *νοῦ*) *τοῦ* (corr. Tayl.) — [9]) 158, 49 *δ'*) *δι'* B. — [10]) 158, 50 *ὑγεία* Λ *δημιουργική· ἀσκληπιακή·* m. A. — [11]) 158, 53 *ἔχοντα*) *ὡς ἔχοντα* B. — [12]) 159, 3 *θερμαντὸν*) *θερμὸν τὸν* B. — [13]) 159, 4 *περιεστῶτα*) *περιεστατὰ* B. — [14]) 159, 5 *αὐτῶν*) *αὐτῷ* B. — [15]) 159, 5 *πάσχειν*) delendum videtur. — [16]) 159, 7 *ἐναντίον*) sc. *τὸ συστατόν*. sed malim *ἐναντία*.

παντὸς[1]) οὖν συστατοῦ λέγων εἰκότως ὡς γνωρίμων πᾶσι καὶ θερμῶν ἐμνήσθη
B καὶ ψυχρῶν. ἔστι γάρ τι συστατὸν καὶ ἐκ τούτων καὶ πᾶσι γνώριμον· | διὸ καὶ ὡς γνωρίμων[2]) τούτων ἐμνημόνευσεν. ἐπειδὴ δὲ οὐ πᾶν συστατὸν ἐκ τούτων, προσέθηκε καθόλου λοιπὸν καὶ ὅσα δυνάμεις ἰσχυρὰς ἔχει, καὶ εἰ μὴ θερμότητας καὶ ψυχρότητας. δεῖ γὰρ ἅπαν σῶμα φυσικὸν[3]) δύναμιν ἔχειν φυσικήν, δι'[4]) ἣν δυνήσεται ποιεῖν κατὰ φύσιν. εἰ οὖν καὶ τῷ κόσμῳ περιεστήξεται[5]) σῶμα καὶ ὁτιοῦν εἴτε ἀνόμοιον εἴτε ὅμοιόν τισι τῶν ἐντὸς, εἰ μὲν ἀνόμοιον, ἐνοχλήσει· δεῖ δὲ τὸ ἀπαθὲς μὴ ἐνοχλεῖσθαι ὑπὸ ἀλλοτρίου καὶ οὗτινος[6])· εἰ δὲ ὅμοιον, προσκρινόμενον ὡς ὁμοίῳ λύσει τὸν λόγον τῶν ἐν αὐτῷ στοιχείων, ἐξ ὧν κατὰ τὸν κάλλιστον δεσμὸν συνέστηκε. τὰ μὲν οὖν καθ' ἕκαστα[7]) τῶν λεγομένων τοιαύτην ἐχέτω τὴν ἐξήγησιν· αὐτὸ δὲ καθ' αὑτὸ σκεπτέον, πῶς οὐδέν ἐστιν ἔξω τοῦ παντός. διὰ τί γὰρ ὁ δημιουργὸς ὁ τὴν ὕλην ὑποστήσας οὐχὶ καὶ πλείονας ὕλας καὶ πλείους κόσμους ἐδημιούργησεν[8]); ἢ ὅτι καὶ οὗτος κατὰ τὴν ἑνάδα τὴν ἐν αὑτῷ τὴν ὕλην ὑπέστησε καὶ ἀεὶ ὑφίστησιν, ὥστε διὰ τοῦτο μίαν αὐτὴν εἰκότως παρήγαγε, καὶ ὅτι τὰ πολλὰ διαφορὰς
C ἔχει τὰς ἀπ' ἀλλήλων αὐτὰ διοριζούσας, ἀδιάφορον | δὲ ὕλη καὶ ἄποιον. κἂν γὰρ πλείους ὕλας λέγωμεν εἶναι τοῦδε[9]) τοῦ παντὸς, ἀλλὰ καὶ μίαν εἶναί φαμεν ἄνωθεν δι' ὑφέσεως προϊοῦσαν μέχρι τῆς ἐσχάτης ὑποστάθμης, ἣν καὶ ὄντως ἀνείδεον εἶναι, τῆς ἀκρότητος τῆς ὕλης πολλὴν ἐχούσης πρὸς τὰ εἴδη συγγένειαν, ἐπεὶ καὶ πάντα τὰ κατὰ τὴν ἀκρότητα συγγενέστατα τοῖς πρὸ αὐτῶν ἐστὶν, ὥστε καὶ μίαν εἶναι καὶ οὐ μίαν τὴν διὰ πάντων διήκουσαν ὕλην αὐτὴν εἰς ἑαυτὴν ὑφιζάνουσαν. διά γε ταύτην οὖν καὶ τὸν κόσμον ἕνα παρήγαγεν αὐτὰ εἰς ἑαυτὴν[10]) ὕφεσιν ἔχοντα, καὶ ὅτι πᾶν τὸ τῷ εἶναι ποιοῦν ἓν ἐν ἑαυτῷ[11]) ὂν μίαν ἑαυτοῦ ποιεῖ εἰκόνα καὶ ἓν εἶδος ὅλον, καὶ μάλιστα ἀκίνητον μόνον· κινηθὲν γὰρ ἄλλα καὶ ἄλλα ποιεῖν δυνατόν· ἔτι δὲ ὅτι τὸ[12]) εἰς πλῆθος μερίζειν τὴν ποίησιν οὐκ ἔστι[13]) δυνάμεως, ἀλλ' ἀσθενείας, ἐν δὲ τῷ ἑνὶ παραλαμβάνειν τὸ πλῆθος καὶ διὰ τῆς μονάδος συνέχειν ὅλον τὸν ἀριθμὸν περιουσίας ἐστὶ θαυμαστῆς. εἰ τοίνυν ἡ ὅλη[14]) δύναμίς ἐστιν ἐν τῷ δημιουργῷ, καὶ εἰ ἀκίνητόν ἐστιν αἴτιον, καὶ εἰ αὐτῷ τῷ εἶναι δημιουργεῖ, καὶ εἰ ἑαυτῷ |
D γεννᾷ προσόμοιον, ἕνα καὶ ὅλον καὶ τέλειον ἀπογεννᾷ τὸν κόσμον. τί δέ[15]); οὐχ οἷός τέ ἐστιν ὁ δημιουργὸς[16]) πολλοὺς καὶ ἀπείρους κόσμους ἐπιτροπεύειν; ἢ[17])

[1]) 159, 8) *παντὸς*) Fort. *περὶ παντὸς* — [2]) 159, 10 *γνωρίμων*) *γνώριμων* A. *γνώριμον* B. — [3]) 159, 11 *φυσικὸν*) *ψυχικὸν* A. — [4]) 159, 12 *δι'*) *καθ'* B. — [5]) 159, 12 *περιεστήξεται*) *περιστήξεται* A. *περιστίξεται* B. — [6]) 159, 14 *οὗτινος*) *οὐτινός* A. *οὗ τινός* B. Male Tayl. and by something which is situated in a certain place. *οὗτινος* h. l. idem est, quod *οὑτινοσοῦν*. — [7]) 159, 15 *καθ' ἕκαστα*) *καθέκαστα* — [8]) 159, 17 *διατὶ οὐ πλείους αἱ ὗλαι οὐδὲ οἱ κόσμοι:* m. A. — [9]) 159, 20 *τοῦδε*) *τοῦ δὲ* B. — [10]) 159, 24 *αὐτὰ εἰς ἑαυτὴν*) Fort. *αὐτὸν εἰς ἑαυτὸν* Tayl. — [11]) 159, 25 *ἑαυτῷ*) *αὐτῷ* A. — [12]) 159, 26 *τὸ*) om. B. — [13]) 159, 27 *οὐκ ἔστι*) *οὐκέτι* B. — [14]) 159,28 *ὅλη*) *ὕλη* A. — [15]) 159, 30 *ἀπορία* m. A. — [16]) 159, 30 *δημιουργός*) *δημιουργοὺς* B. — [17]) 159, 31 *λύσις* m. A.

δυνάμεως οὐκ ἔστι τὸ πλῆθος καὶ τὸ ἄπειρον, ἀλλὰ τὸ συνάγειν τὰ διῃρημένα καὶ περατοῦν τὰ ἄπειρα· τοῦτο γὰρ ἐξομοιοῖ τὰ πράγματα τῷ ἀγαθῷ, πρὸς ὃ καὶ ὁ δημιουργὸς ἀνατείνει πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ποίησιν. τοῦτο μὲν οὖν καὶ διὰ πολλῶν ἄλλων ἀποδείκνυται λόγων[1]· ὅτι δὲ τὸ μὴ ὑπολελεῖφθαι τοῦ παντὸς ἐκτὸς ἐξ ὧν ἄλλο τοιοῦτον γένοιτ' ἄν, θαυμαστῶς ἡμᾶς ἐπέστησε καὶ ἕκαστον τῶν μοναδικῶν μόνον ἐκ μόνων εἶναι τῶν ἁπλῶν, ἐξ ὧν ἐστί, καὶ μὴ εἶναι ἐκτὸς αὐτοῦ ἄλλα[2]) τούτοις ὅμοια, ἐξ ὧν ἄλλο γένοιτ' ἂν τοιοῦτον, μάθοιμεν ἂν ἰδόντες, ὅτι παντοίων[3]) ἀνισότητα τοῖς σπέρμασι τῶν σωμάτων ὑπάρχειν φησί, καὶ διὰ τὴν ἀνισότητα ταύτην καὶ πυρὸς εἶναι καὶ ἑκάστου διαφορὰς ἀπεριλήπτους· διὰ ταῦτα μὴ[4]) πᾶν πῦρ ὅμοιον εἶναι πρὸς πᾶν πῦρ, εἰ καὶ κοινὸν πᾶσι τὸ ὁρατόν, διὸ καὶ εἶναί τι πῦρ μὴ[5]) κᾷον, καὶ τοῦτο σμικρότητι καὶ μεγέθει παντοῖον | τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν ἐστί· τὸ δ'[6]) αὐτὸ καὶ ἐπὶ E πάντων. ἕκαστον οὖν μοναδικὸν ἐκ πάντων ἐστὶ τοιούτων, ἃ ἐν αὐτῷ μόνῳ ἐστίν[7]), ἐν ἄλλῳ δὲ οὐδενὶ τῶν πάντων· διὸ καὶ[8]) οὐ προσκρίνεται αὐτοῖς ἔξωθεν οὐδὲ συμφύεται. τοῦτο δ' ἂν λάβοις καὶ ἀπὸ τῶν τῇδε σωμάτων. οὐ πᾶν γὰρ ὑπὸ παντὸς τρέφεται, ἀλλὰ ὑπ' ἄλλων ἄλλα, διὰ τὸ μὴ πάντα ὅμοια εἶναι τοῖς στοιχείοις, ἐξ ὧν ἐστίν· ὑφ' ὧν δὲ τρέφεσθαι δυνατὸν ἕκαστον, ὑπὸ τούτων καὶ μεῖζον γίγνεσθαι, τῶν εἰσιόντων τὰς τῶν ἐξιόντων χώρας καταλαμβανόντων. καὶ φθείρεται οὖν διὰ τοῦτο[9]) τὰ φθειρόμενα, διότι τοῖς ἐξ ὧν ἐστιν, ἐναντίοις οὖσιν, ἔστιν ἐκτὸς αὐτῶν ὅμοια, τὰ μὲν ἄλλοις, τὰ δὲ ἄλλοις, καὶ προστιθέμενα τοῖς οἰκείοις ἕκαστα φθορὰν ἐπάγει τοῖς συνθέτοις, λύοντα τὴν ἐν αὐτοῖς συμμετρίαν. ἐν μὲν οὖν τοῖς φθαρτοῖς ὁ λόγος ποιεῖ μάλιστα τὴν διαφοράν, ἄλλος καὶ ἄλλος ὢν τῶν ἁπλῶν, ἐν δὲ τοῖς ἀλύτοις καὶ ἡ τῶν αὐτῶν διαφορὰ καὶ οἱ λόγοι τῆς συστάσεως αὐτῶν· διὸ καὶ ἄλυτα καὶ ὄντως[10]) μοναδικά, μόνα ἐκ μόνων ὄντα τῶν στοιχείων κατὰ λόγον ἕνα καὶ μίαν συμμετρίαν. | ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ πλέον βασανιστέον· εὑρήσομεν γὰρ οὐκ ἄλλως[11]) F ἔχοντα βλέποντες εἰς τὰ πράγματα καὶ μὴ φωναῖς ἐπαναπαυόμενοι μόναις, ὅπερ οἱ πολλοὶ πάσχοντες ἀφάσσουσι περὶ τὴν τούτων θεωρίαν· ἡμῖν δὲ ἐπὶ τὰ τοῦ[12]) Πλάτωνος ἑξῆς ἰτέον.

Διὰ δὴ τὴν αἰτίαν καὶ τὸν λογισμὸν τόνδε, ἕνα ὅλον ἐξ ὅλων ἁπάντων τέλεον καὶ ἀγήρων καὶ ἄνοσον αὐτὸς ἐτεκτήνατο. **(Pag. 33 A.)**

---

[1]) **159, 34** *λόγων*) *λέγων* B. — [2]) **159, 36** *ἄλλα*) . *ἀλλὰ* B. (corr. Tayl.) — [3]) **159, 36** *παντοίων*) Immo *παντοίαν* — [4]) **159, 38** *μὴ*) *μὲν* B. — Tayl. ante *ὅμοιον* excidisse *οὐχ* suspicabatur. — [5]) **159, 39** *μὴ*) *καὶ* B. — [6]) **159, 40** *τὸ δ'*) *τόδ'* A. — [7]) **159, 40** *ὅτι ἕκαστον μοναδικὸν ἐκ πάντων ἐστὶ τοιούτων ἃ ἐν αὐτῷ μόνῳ ἐστίν*: m. A. — [8]) **159, 41** *καὶ*) om. A. — [9]) **159, 45** *διατὶ φθείρεται τὰ φθειρόμενα*: m. A. — [10]) **159, 49** *ὄντως*) *ὅλως* B. — [11]) **159, 50** *οὐκ ἄλλως*) *οὐ καλῶς* B. (Tayl. delebat *οὐ*) — [12]) **159, 52** *τοῦ*) om. B.

Ἡ μὲν αἰτία μονοειδῶς περιέχει πᾶν τὸ ἀπογεννηθὲν[1]), ὁ δὲ λογισμὸς
160 διῃρημένως, ὥσπερ εἴρηται καὶ πρότερον, ὥστε | καὶ τὸ πᾶν ὡς μὲν ἓν ὅλον ὑπὸ τῆς αἰτίας περιείληπται καὶ κατὰ τὴν αἰτίαν γέγονεν, ὡς δὲ ἐξ ὅλων ἁπάντων ὑπὸ λογισμοῦ, καὶ ἓν μὲν ὑπὸ τῆς θεότητος τῆς δημιουργικῆς καὶ κατὰ τὴν ἕνωσιν τὴν θείαν, ὅλον δὲ κατὰ τὴν ὁλότητα τὴν συνεκτικὴν τῶν νοερῶν· ἐκείνης γὰρ ὁλικῶς ποιούσης ὅλον ἀπετελέσθη τὸ πᾶν· ἐξ ὅλων δὲ ἁπάντων κατὰ τὰς διῃρημένας τῶν εἰδῶν αἰτίας· ἡ γὰρ μονὰς ἔχει μεθ' ἑαυτῆς τὸν ὅλον ἀριθμόν· τέλειον δὲ ὡς ἐπεστραμμένον πρὸς τὰς ἀρχὰς ἀεὶ καὶ μιμούμενον τὴν δημιουργικὴν ἐπιστροφήν, ἀγήρων δὲ καὶ ἄνοσον ὡς ἀκμαίαν ἔχων τὴν ζωὴν καὶ ἀεὶ ἐγρηγορυῖαν καὶ δυνάμεων μετέχουσαν θαυμαστῶν· ἀπὸ γὰρ τῶν ἀνανεούντων[2]) τὸν κόσμον αἰτίων[3]) εἰς αὐτὸν ἥκει ζωὴ καθαρὰ καὶ ἄτρυτος, καὶ ἀπὸ τῶν ἀμειλίκτων ἄχραντος δύναμις, καὶ δι' ἐκείνην μὲν ἀγήρως ὁ κόσμος ἀεὶ νέος γιγνόμενος, διὰ δὲ ταύτην ἄνοσος παντὸς τοῦ παρὰ φύσιν καθαρεύων, ἀμφοτέρων δὲ περιέχει τὴν αἰτίαν ὁ δημιουργός.

B Σχῆμα δὲ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ πρέπον καὶ τὸ ξυγγενές· τῷ | δὲ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ ζῶα περιέχειν μέλλοντι ζώῳ, πρέπον ἂν εἴη σχῆμα τὸ περιειληφὸς ἐν αὐτῷ πάνθ' ὅσα σχήματα. διὸ καὶ σφαιροειδὲς ἐκ μέσου πάντῃ πρὸς τὰς τελευτὰς ἴσον ἀπέχον, κυκλοτερὲς[4]) αὐτὸ ἐτορνώσατο, πάντων τελεώτατον, ὁμοιότατόν τε ἑαυτῷ σχημάτων, νομίσας μυρίῳ κάλλιον ὅμοιον ἀνομοίου. (Pag. 33 B.)

Μετὰ τὰ αἴτια τὰ ὅλα τοῦ κόσμου καὶ τὴν ὅλην αὐτοῦ σύστασιν καὶ τὴν οὐσίαν τὴν ἐξ ὅλων τῶν πληρωμάτων ὑφεστηκυῖαν περὶ τοῦ σχήματος διαλέγεται τοῦ παντός, ὃ δὴ κατὰ τὴν οὐσίαν ἐκ τῆς δημιουργίας ἀποδέδοται τῷ παντί, τὸ πάντων σχημάτων ὁμοιότατον, καὶ ἔστι τέταρτον τοῦτο δῶρον δημιουργικὸν εἰς τὸ πᾶν. εἰσὶ μὲν οὖν καὶ ἄλλαι ἀποδείξεις τοῦ σφαιροειδῆ τὸν κόσμον εἶναι, φυσικαί τε καὶ μαθηματικαί, ἃς μετὰ ταῦτα διέξιμεν[5])· νῦν δὲ τὴν Πλατωνικὴν ἀπόδειξιν ὄντως ἀπόδειξιν οὖσαν καὶ μετὰ τοῦ ὅτι τὸ διότι παρεχομένην πρῶτον κατανοήσωμεν. ἔστι τοίνυν αὕτη τριπλῆ, μία μὲν ἀπὸ τοῦ ἑνός, ἑτέρα δὲ ἀπὸ τοῦ νοητοῦ κάλλους, τρίτη δὲ ἀπὸ τῆς νοερᾶς ποιήσεως· μᾶλλον δὲ καὶ ἕκαστον τούτων πολλαπλοῦν ἐστὶ καὶ τριπλοῦν τοὐλάχιστον. αὐτίκα ἀπὸ
C τοῦ | ἑνὸς εἴποιμεν ἄν, ὅτι καὶ ὁ δημιουργὸς εἷς, εἴποις δ' ἄν, ὅτι καὶ τὸ παράδειγμα ἕν, εἴποις δ' ἄν, ὅτι καὶ τὸ ἀγαθὸν ἕν ἐστι, καὶ ἀπὸ τούτων ἂν λάβοις, ὅτι καὶ ἐν τοῖς σχήμασι τὸ μάλιστα ἓν τοῦ μὴ ἑνὸς θειότερόν ἐστι καὶ τελειότερον. ὃ γάρ ἐστιν ἐν θεοῖς τὸ ἕν, καὶ ὃ ἐν τοῖς νοητοῖς ζώοις τὸ ἕν, τὸ αὐτοζῶον, καὶ ὃ ἐν τοῖς δημιουργοῖς ὁ εἷς ποιητὴς καὶ πατήρ, τοῦτο ἐν

---

[1]) **159, 54** *ἀπογεννηθὲν*) *ἀπογενηθέν* — [2]) **160, 6** *ἀνανεούντων*) *ἀνανεώντων* A. *ἀνανευόντων* B. — [3]) **160, 7** *τὸν κόσμον αἰτίων*) *τοῦ κόσμου αἰτιῶν* B. — [4]) **160, 11** *κυκλοτερὲς*) *κυκλωτερὲς* B. — [5]) **160, 16** *διέξιμεν*) *διέξειμεν*

τοῖς σχήμασι τοῖς στερεοῖς ἡ σφαῖρα. καὶ γὰρ τὸ ἓν τῶν πολλῶν ἑνάδων περι-
ληπτικὸν, καὶ τὸ αὐτοζῶον τῶν νοητῶν ζώων, καὶ ὁ εἷς δημιουργὸς τῶν πολ-
λῶν αἰτίων, καὶ τὸ ἓν σφαιρικὸν σχῆμα τῶν πάντων σχημάτων. δεύτερον τοί-
νυν ἀπὸ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ πρέποντος. τὸ γὰρ πρέπον [1]) καὶ τῷ λαμβάνοντι
πρέπον ἐστὶ καὶ τῷ διδόντι καὶ τῷ παραδείγματι· τῷ λαμβάνοντι μὲν, ὅτι τέ-
λειον ὂν τῷ τελεωτάτῳ τῶν σχημάτων φίλον ἐστὶ, καὶ πάντα περιειληφὸς τῷ
πάντων περιληπτικῷ· τῷ διδόντι δὲ, ὅτι νοῦς ὢν καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐστραμμένος
ὁμοιότατον αὐτῷ [2]) καὶ πρέπον σχῆμα ἀπεγέννησεν [3])· ὁ γὰρ νοῦς ἐντόρνου
σφαίρας κινήσει προσόμοιον ἔχει νόησιν, ὡς εἴρηκεν ἐν Νόμοις [4]), κατὰ ταὐτὰ
καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ περὶ τὸ αὐτὸ τεταγμένος [5])· | τῷ παραδείγ- D
ματι δὲ, διότι καὶ τὸ νοητὸν πᾶν τοιοῦτόν ἐστι, πανταχόθεν εἰς ἑαυτὸ συν-
νεῦον, Πάντοθεν εὐκύκλου σφαίρης ἐναλίγκιον ὄγκῳ, μέσον τ᾽ [6])
ἰσοπαλὲς καὶ μόνῃ [7]) περιηγέϊ χαίρων, φησὶν ὁ Παρμενίδης. τὰ δὲ
αὐτὰ καὶ ὁ [8]) Ἐμπεδοκλῆς. διττὸν γὰρ ποιεῖ τὸν σφαῖρον καὶ ἐκεῖνος, τὸν μὲν
αἰσθητὸν, ἐν ᾧ τὸ Νεῖκος δυναστεύει, τὸν δὲ νοητὸν, ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης συ-
νεχόμενον, καὶ θατέρου τὸν ἕτερον εἰκόνα καλεῖ, δῆλον δὲ ποτέρου πότερον.
τρίτον τοίνυν ἀπὸ τοῦ συγγενοῦς. καὶ γὰρ τῷ παντὶ τὸ σφαιρικὸν συγγενές· καὶ
γὰρ τῷ ἑνὶ καὶ τῷ δημιουργῷ καὶ τῷ παντελεῖ ζώῳ. τὸ μὲν γὰρ ὥσπερ ἐστὶν
ἓν, οὕτω καὶ σχῆμα ἔχει τῇ ἑαυτοῦ μονώσει τὸ σφαιρικόν. ὡς γὰρ αὐτὸς εἷς ὁ κό-
μος, οὕτω καὶ τὸ σχῆμα αὐτοῦ μονοειδές. τῷ δὲ δημιουργῷ συγγενὲς τὸ σφαιρι-
κὸν ὡς καὶ αὐτῷ [9]) νοερῶς ἐν αὐτῷ τὰ πάντα περιέχοντι· τῷ δὲ παραδείγματι,
διότι πρώτως ἀπ᾽ ἐκείνου πρόεισι. προγονικὸν [10]) οὖν τὸ σχῆμα τοῦτό ἐστι τῷ
κόσμῳ, φαμὲν μὲν καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κρυφίῳ διακόσμῳ· τὸ γὰρ ἀπειρέσιον
κατὰ κύκλον Ἀτρύτως ἐφορεῖτο κατ᾽ ἐκείνην εἴρηται τὴν τάξιν· ἐναρ-
γέστερον δὲ ὀφθὲν | καὶ ἐν τῷ παντελεῖ ζώῳ· τὸ γὰρ Ὡρμήθη δ᾽ ἀνὰ κύ- E
κλον ἀθέσφατον περὶ ταύτης εἴρηται τῷ θεολόγῳ τῆς θεότητος· ἔτι δὲ
μᾶλλον ἐν τοῖς νοεροῖς θεοῖς· ἐκεῖ γὰρ καὶ τὸ σχῆμα τὸ νοερὸν καὶ τὸ εὐθὺ
καὶ τὸ περιφερὲς, ὡς ἐν Παρμενίδῃ [11]) λέλεκται· ἔτι μετὰ τούτους τοὺς θε-
οὺς ἐν τῷ δημιουργῷ· νοῦς γὰρ καὶ οὗτος νοερὸς, καὶ τὸ πᾶν ἐστὶν οἰκείως ἐν
αὐτῷ καὶ τὰς δημιουργικὰς δυνάμεις ὑποδέχεται παρὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ θεῶν,
ὅθεν καὶ σχημάτων ἁπάντων ἐγκοσμίων ἐστὶ δημιουργός. τί δὲ μετὰ τοῦτον ὁ
πολυτίμητος Ἥφαιστος; οὐχὶ πάντα τὰ ἐγκόσμια σχηματίζει, τόν τε ὅλον οὐ-

---

1) 160, 25 *πρέπον*) Immo *σφαιρικὸν* Tayl. — 2) 160, 28 *αὐτῷ*) *αὑτῷ* B. — 3) 160, 28 *ἀπεγέννησεν*) *ἀπεγένησεν* A. — 4) 160, 29 *Νόμοις*) Lib. X. Pag. 898 B. — 5) 160, 29 *τεταγμένος*) *τεταμένος* B. — 6) 160, 31 *τ᾽*) om. B. Secundum Platonem Soph. Pag. 244 E. et ipsum Proclum T. VI. Pag. 56 et 112 Cous. et Theol. Plat. Pag. 155. Hamb. aliosque a Mullachio in Fragm. Parm. Pag. 141 citatos Parmenides *μεσσόθεν ἰσοπαλὲς* scripsit. — 7) 160, 31 *μόνῃ*) Fort. *μονῇ*, habitatione. Cf. 335, 50. Tayl. And round its stable centre glad to run, quorum rationem non reddidit. — 8) 160, 32 *ὁ*) om. A. *παρμενίδης·* | *ἐμπεδοκλῆς·* m. A. — 9) 160, 37 *αὐτῷ*) *αὐτὸ* — 10) 160, 38 *προγονικὸν*) *προγωνιτικὸν* B. — 11) 160, 42 *Παρμενίδῃ*) Pag. 137 E. Quamquam Proclus suum potius commentarium in Parmenidem significare videtur T. VI. Pag. 113 Cous.

ρανὸν καὶ τὴν γένεσιν, Πόρπας τε γναμπτάς[1]) θ' ἕλικας κάλυκάς[2]) τε καὶ ὅρμους ἀπεργαζόμενος; καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλε τὴν οὐσίαν τοῦ κόσμου τοῦ σωματικοῦ παράγων οὐχὶ καὶ σχῆμα δώσειν ἑκάστῳ τὸ πρέπον; ἀλλ' οὗτος μὲν αὐτουργικῶς σχηματίζει τὸ πᾶν, ὁ δὲ δημιουργὸς τῇ βουλήσει μόνον· καὶ γὰρ ἡ αὐτουργία παρ' ἐκείνῳ βούλησίς ἐστι, καὶ ἡ ποίησις νόησίς ἐστι. ταῦτα μὲν οὖν ἀπὸ τούτων ἐπιχειροῦντες λέξομεν· διότι δὲ συγγενὲς καὶ πρέπον τῷ
F παντὶ τὸ σφαιρικὸν, δεῖ τοιοῦτον ἔχειν σχῆμα. τάχα | μὲν καὶ[3]) τῶν ἰσοπεριμέτρων στερεῶν ἡ σφαῖρα πολυχωρητότερον, ὥς φασιν οἱ τὰ μαθηματικὰ δεινοὶ καὶ ἡμεῖς μικρὸν ὕστερον ἀναλεγόμενοι τὰ ἐκείνων ἐροῦμεν· τάχα δὲ ὅτι πᾶν μὲν πολύγωνον ἰσόπλευρον εἰς ἄλλο[4]) σχῆμα δυνατὸν ἐγγράφεσθαι, οὐ πᾶν δὲ πολύγωνον ἰσόπλευρον εἰς ἄλλο σχῆμα δυνατὸν[5]) ἐγγράφειν, διόπερ ἡ σφαῖρα τῷ πάντα μέλλοντι περιέξειν οἰκειοτάτη· καὶ γὰρ τὰ πέντε σχήματα δυνατὸν εἰς αὐτὴν ἐγγράφειν. εἰ μὲν οὖν πρὸς τοὺς ὄγκους ἀποβλέποις[6]), πάν-
161 των τῶν ἰσοπεριμέτρων οἱ ὄγκοι περιληφθήσονται | ἐν τῇ σφαίρᾳ· οὐ γὰρ δὴ αὐτὰ τὰ ἰσοπερίμετρα περιλαμβάνονται[7]) ὑπ' αὐτῆς· εἴη γὰρ ἂν ἐλάσσονα τῆς σφαιρικῆς ἐπιφανείας· εἰ δὲ τὰ σχήματα πάντα ἐγγράφεσθαι δύναται ἐν αὐτῇ, ὅπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων σχημάτων οὐκ ἀληθὲς, καὶ τοῦτο μᾶλλον οἰκεῖον τοῖς προκειμένοις, ἐπεὶ καὶ ὁ Πλάτων οὕτως εἶπεν, ὅτι τοῦτο πρέπον ἐστὶ σχῆμα τῷ μέλλοντι περιέξειν πάντα τὰ σχήματα. καὶ γὰρ διὰ τῶν πέντε μέλλων σχημάτων σωματουργεῖν εἰκότως ἀπέβλεψε πρὸς τὰ μέλλοντα ὑπὸ τοῦ παντὸς περιέχεσθαι πάντα σχήματα. ὥστε δῆλός ἐστιν οὐ πρὸς τοὺς ὄγκους, ἀλλὰ τὰς τῶν σχημάτων ἐγγραφὰς ἀποβλέπων. ἔτι δ' ἂν εἴποις τελειότερον[8]), ὅτι τὸ τὰ[9]) πάντα μέλλον περιέξειν πάντων ὀφείλει[10]) τῶν ἐν αὐτῷ κρατεῖν· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως αὐτῶν ὑπάρχοι περιληπτικόν. τὸ δὲ πάντων κρατοῦν ἑαυτῷ τὰ πάντα ὁμοιοῖ· τῶν γὰρ ἀλλοτρίων καὶ τῶν ἀνομοίων οὐδέν ἐστι κρατητικόν. τὸ δὲ
B πάντα ἑαυτῷ ὁμοιοῦν αὐτὸ ἑαυτῷ πολλῷ πρότερον ὁμοιότατον | ἔσται, ἵνα μεταδιδῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοιότητος. τὸ δὲ αὐτῷ[11]) ὁμοιότατον σῶμα ὂν σφαιρικόν ἐστι. τὸ ἄρα πάντα περιέξον σῶμα ὂν σφαιρικόν ἐστι. τοῦτο ἄρα τὸ σχῆμα προσήκει τῷ κόσμῳ. τελεώτατόν τε[12]) γάρ ἐστι καὶ ὁμοιότατον· τελεώτατον μὲν, ὡς πάντων περιεκτικὸν καὶ ὡς ἀκατάληκτον· τὸ γὰρ εὐθὺ πάντως[13]) ἀτελὲς, ὡς ἀεὶ ἐκτείνεσθαι δυνάμενον, κύκλος δὲ καὶ σφαῖρα τελεώτατον, ὡς μὴ ἐπιδεχόμενον αὔξησιν καὶ ὡς τὸ πέρας τῆς κινήσεως ἀρχὴν ποιούμενον· ὁμοιότατον δὲ, ὡς αὐτὸ ἑαυτῷ συνεχὲς καὶ ὁμαλὲς καὶ τεταγμένον[14]).

---

1) 160, 45 *γναμπτάς*) *γναπτάς* A. Versus est Hom. Il. XVIII. 401. Tayl. — 2) 160, 45 *κάλυκας*) om. B. — 3) 160, 50 *καὶ*) Addendum videtur *ὅτι*. Tayl. — 4) 160, 52 *ἄλλο*) Fort. *κύκλον* — Tayl. *ἄλλο σχῆμα* in *σφαῖραν* mutari iubet. — 5) 160, 52 *ἐγγράφεσθαι — δυνατὸν*) om. A. — 6) 160, 54 *ἀποβλέποις*) *ἀποβλέπεις* B. — 7) 161, 1 *περιλαμβάνονται*) Quidni *περιλαμβάνεται*? — 8) 161, 7 *τελειότερον*) *τελοιότερον* B. — 9) 161, 7 *τὰ*) om. B. — 10) 161, 7 *ὀφείλει*) *ὠφείλει* B. — 11) 161, 10 *αὐτῷ*) *αὑτῷ* B. — 12) 161, 11 *τελεώτατόν τε*) *τελεώτατον* B. — 13) 161, 12 *πάντως*) *πάντων* — 14) 161, 14 *ὁμοιότατον — τεταγμένον*) om. B.

τὰ μὲν οὖν τοῦ Πλάτωνος τοιαῦτά ἐστιν· αὐτὸ δὲ καθ' αὑτὸ τὸ δόγμα ἡμεῖς ἐπισκεψώμεθα[1]), παντοδαπῶς δὲ συνέλωμεν καὶ πρῶτον φιλοσόφως αὐτὸ καταδησώμεθα[2]) ταῖς Ἰαμβλιχείοις[3]) ἐπιβολαῖς. ἐπειδὴ τοίνυν δεῖ τὸν κόσμον ἀφομοιοῦσθαι πρὸς τὴν ὅλην ψυχὴν τὴν ἐποχουμένην αὐτῷ, δεῖ καὶ πρὸς τὸ ζωογόνον σῶμα τῆς ψυχῆς αὐτὸν προσεοικέναι. καθάπερ οὖν ἐκείνην κατὰ δύο κύκλους ὑπέστησεν[4]) ὁ δημιουργὸς, οὕτω καὶ τὸ πᾶν σφαιροειδὲς ἀπετέλεσε πρὸς τὴν αὐτοκινησίαν αὐτῆς ἀπεικαζόμενον. διὸ καὶ τὸ ἡμέτερον ὄχημα σφαιρικὸν ἀποτελεῖται[5]) καὶ κινεῖται κυκλικῶς, ὅταν διαφερόντως ὁμοιωθῇ πρὸς τὸν νοῦν ἡ ψυχή. μιμεῖται γὰρ τὴν νοερὰν | ἐνέργειαν ἥ τε τῆς ψυχῆς νόησις C
καὶ ἡ κυκλοφορία τῶν σωμάτων, ὥσπερ τὰς ἀνόδους καὶ καθόδους τῶν ψυχῶν ἡ κατ' εὐθεῖαν κίνησις. καὶ γὰρ αὗται σωμάτων εἰσὶν οὐκ ὄντων ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις. ἔτι τοίνυν τῇ ἀπείρῳ δυνάμει προσέοικεν ἡ ἀκατάληκτος κίνησις τοῦ παντὸς, καὶ τῇ ἁπλότητι τῆς οὐσίας ἡ μονοειδὴς περιφορὰ, τῇ δὲ διαιωνίῳ στάσει ἡ ὡσαύτως καὶ περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον περιπορευομένη τῶν ὅλων ἀνακύκλησις. ἔτι δὲ ὡς ἡ μία κίνησις τοῦ κόσμου πάσας περιέχει τὰς κινήσεις καὶ ἡ μία ὁλότης πάντα τά[6]) τε ὅλα καὶ τὰ μέρη τὰ σωματικὰ, καὶ ὡς ἡ μία φύσις πάσας τὰς δευτέρας καὶ τρίτας φύσεις, οὕτω τὸ ἓν σχῆμα τὸ κοσμικὸν πάντων εἶναι δεῖ σχημάτων περιληπτικόν. τοιοῦτον δὲ τὸ σφαιρικὸν, ἅμα ἓν ὂν καὶ τὸ πλῆθος περιέχειν δυνάμενον, ὃ δὴ θεῖόν ἐστιν ὄντως, τὸ μὴ ἐξιστάμενον τῆς ἑνότητος[7]) παντὸς τοῦ πεπληθυσμένου κρατεῖν. ἔτι πρὸς τούτοις ὡς τὸ νοητὸν ζῷον πάντα περιέχει τὰ νοητὰ ζῷα κατὰ μίαν ἕνωσιν, οὕτω καὶ ὁ κόσμος πρὸς τὸ παράδειγμα ὡμοιωμένος πάντα περιέχει τὰ ἐγκόσμια σχήματα |
κατὰ τὸ σφαιρικὸν σχῆμα· σφαῖρα γὰρ μόνη δύναται πάντα τὰ στοιχεῖα περι- D
λαμβάνειν. ὥσπερ οὖν κατὰ τὴν μόνωσιν ἀπεικονίζεται τὸ νοητὸν πᾶν, οὕτω καὶ κατὰ τὸ σφαιροειδὲς μιμεῖται τὴν ἐν ἐκείνῳ τῶν ὅλων περιοχήν. ἔτι πρὸς αὐτὸ τὸ κάλλος ὁμοιοῦται τὸ νοητὸν ὁ κόσμος διὰ τοῦδε τοῦ σχήματος. τὸ γὰρ πάντῃ ὁμαλὲς καὶ σύμμετρον καὶ ὅμοιον πῶς οὐχὶ διαφερόντως καλόν; εἰ τοίνυν ἔδει κάλλιστον αὐτὸν εἶναι τῶν αἰσθητῶν, ἔδει καὶ σχήματος αὐτῷ τοιούτου, πάντοθεν ἴσου καὶ ὡρισμένου καὶ ἀκριβοῦς. ἔτι πρὸς αὐτὸ τὸ πέρας οἰκειότατόν ἐστι τὸ σφαιρικόν. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα σχήματα διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐπιπέδων καὶ τὰς γωνίας ἢ τὰς κλάσεις ἀφίσταται τοῦ ὅρου καὶ τοῦ πέρατος· ἡ δὲ σφαῖρα μοναδική τε οὖσα καὶ ἁπλῆ καὶ ἡ αὐτὴ πανταχόθεν εἰς τὴν αἰτίαν ἀνήκει τοῦ πέρατος. ἔτι τὸ συναγωγὸν τῶν πολλῶν εἰς ἓν καὶ τὸ γεννητικὸν[8]) καὶ τὸ σπερματικὸν τῷ τοιούτῳ χαίρει σχήματι. καταφανὲς δέ ἐστι τὸ τοιοῦτο[9])

---

[1]) 161, 15 *ἐπισκεψώμεθα*) *ἐπισκεψόμεθα* A. — [2]) 161, 15 *παντοδαπῶς—καταδησώμεθα*) om. B. *φιλόσοφοι ἐγχειρήσεις, ὅτι σφαιροειδὴς ὁ κόσμος.* m. A. — [3]) 161, 15 *Ἰάμβλιχος·* m. A. — [4]) 161, 17 *ὑπέστησεν*) *ἐπέστησεν* B. — [5]) 161, 18 *τὸ ἡμέτερον ὄχημα, σφαιρικὸν·* m. A. — [6]) 161, 24 *πάντα τὰ*) *πάν* A. — [7]) 161, 27 *ἑνότητος*) *ἑνώτητος* B. — [8]) 161, 38 *γεννητικὸν*) *γενητικὸν* — [9]) 161, 38 *δέ ἐστι τὸ τοιοῦτο*) *δὲ ἔτι τοῦτο* B. In A *τοιοῦτο* linea sub *οι* notatum est.

καὶ ἐπὶ τῶν σπερμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ζώοις κυριωτάτων μορίων· καὶ γὰρ
E ταῦτα σφαιροειδῆ κατὰ δύναμιν[1]) ἡ φύσις ἀποτελεῖ. | ἔτι τὸ ἄτρεπτον καὶ ἄθραυστον καὶ ἀΐδιον οἰκειότατά[2]) ἐστι τῷ σφαιροειδεῖ σχήματι. διὰ γὰρ τὸ πανταχόθεν εἰς ἑαυτὸ συννεύειν[3]) δυνατώτατόν ἐστι· τὸ γὰρ κέντρον ἑνοποιόν[4]) ἐστι καὶ συνεκτικὸν τῆς ὅλης σφαίρας. εἰκότως ἄρα τὸ ἑαυτοῦ συνεκτικὸν σφαιροειδῶς ὑπέστησεν ὁ δημιουργὸς τὸ πᾶν. ταῦτα μὲν οὖν φιλοσόφως εἴποι τις ἂν περὶ τούτου· τρόπον δὲ ἕτερον φυσικῶς, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης[5]) ἐπεχείρησεν, οὕτως ἄν τις τὸ αὐτὸ συλλογίσαιτο. ἐπεὶ[6]) γὰρ κύκλῳ κινεῖται τὸ πᾶν, δέδεικται δὲ[7]), ὅτι τῆς ἐσχάτης περιφορᾶς οὐδέν ἐστιν ἐκτὸς οὔτε κενὸν οὔτε τόπος, ἀνάγκη καὶ σφαιροειδές, ἀλλὰ μὴ εὐθύγραμμον εἶναι τὸ σχῆμα τοῦ παντός. εἰ γὰρ εὐθύγραμμον, ἔσται κενόν. κύκλῳ γὰρ στρεφόμενον οὐδέποτε τὴν αὐτὴν ἕξει χώραν, διὰ τὴν τῶν γωνιῶν τε καὶ ἐπιπέδων παράλλαξιν. ἐπεὶ γὰρ ἄνισοί εἰσιν αἱ ἐκ τοῦ μέσου καθ' ἕκαστον[8]) τῶν ἄλλων σχημάτων, κατὰ τὸ ἔλαττον ἀπόστημα κενὸν ἔσται, οὗ μή ἐστι[9]) σώματος ὄγκος. εἴτ' οὖν[10]) κατὰ μῆκος εἴτε κατὰ πλάτος, εἴη ἄν ποτε ἔλαττον· ἴσον γὰρ πάντη διέστηκε τὸ κενόν. ἀλλ' οὗ μὴ ἔστι σῶμα, οὐδὲν[11]) τὸ σχῆμα ἐλλείψει διὰ τὸ μέγεθος
F ἔλαττον ὂν τοῦ | κενοῦ. ἔτι λάβοις ἂν καὶ ἐκ τῶν δευτέρων φυσικῶς, ὅτι σφαιρικὸν τὸ πᾶν. ἡ μὲν γὰρ γῆ σφαιροειδής ἐστιν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν πρὸς τὸ μέσον φερομένων ἁπάντων πανταχόθεν· τὸ δὲ ὕδωρ περικέχυται τὴν γῆν καὶ αὐτὸ σφαιροειδὲς ὄν· συρρεῖ γὰρ εἰς τὸ κοῖλον, ἕως ἂν ἐφάψηται τῆς[12]) ἐκ τοῦ κέντρου τῆς γῆς καὶ ὁμοίαν ποιήσηται τὴν ἑαυτοῦ ἐπιφάνειαν τῇ τῆς γῆς[13])· ὁ δὲ ἀὴρ περὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὴν γῆν, καὶ περὶ τὸν ἀέρα τὸ πῦρ. εἰ δὲ ταῦτα, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔσται σφαιρικός· ἔσται γὰρ κενὸν ἐντός, εἰ μὴ καὶ αὐτὸς σφαιρικῶς περιέχει τὸ πῦρ. ἔτι τῷ πρωτίστῳ σώματι τὸ πρώτιστον τῶν σχημάτων ἡ φύ-

---

[1]) **161, 39** *δύναμιν) τὴν δύναμιν* **B.** — [2]) **161. 40** *οἰκειότατά) οἰκειοτά* **B.** (corr Tayl.) — [3]) **161, 41** *συννεύειν) συνεύειν* **B.** — [4]) **161, 41** *ἑνοποιόν) ἑνωποιόν* **B.** — [5]) **161, 43** *ἀριστοτέλης.* **m. A.** — [6]) **161, 44** *φυσικαὶ ἐγχειρήσεις·* **m. A.** — [7]) **161, 44** *δὲ)* **om. A.** Aristoteles de caelo Lib. II. Cap. 4. Pag. 287, a Bekk.: *ἔτι δὲ ἐπεὶ φαίνεται καὶ ὑπόκειται κύκλῳ περιφέρεσθαι τὸ πᾶν, δέδεικται δ', ὅτι τῆς ἐσχάτης περιφορᾶς οὔτε κενόν ἐστιν ἔξωθεν οὔτε τόπος, ἀνάγκη καὶ διὰ ταῦτα σφαιροειδῆ εἶναι αὐτόν. εἰ γὰρ ἔσται εὐθύγραμμος, συμβήσεται καὶ τόπον ἔξω εἶναι καὶ σῶμα καὶ κενόν. κύκλῳ γὰρ στρεφόμενον τὸ εὐθύγραμμον οὐδέποτε τὴν αὐτὴν ἐφέξει χώραν, ἀλλ' ὅπου πρότερον ἦν σῶμα, νῦν οὐκ ἔσται, καὶ οὗ νῦν οὐκ ἔστι, πάλιν ἔσται διὰ τὴν παράλλαξιν τῶν γωνιῶν.* — [8]) **161, 47** *καθ' ἕκαστον) καθέκαστον* **B.** — [9]) **161, 48** *μή ἐστι) μὴ ἔστι* **B.** — [10]) **161, 48** *εἴτ' οὖν) εἴτουν* **A.** — [11]) **161, 49** *οὐδὲν)* Tayl. coni. *οὐδὲ* (debebat *μηδὲ σχῆμα*) et haec inde ab *εἴτ' οὖν* ita convertit: Wheter therefore it be according to length, or according to breadth, there will be, during the revolution, a less interval. For a vacuum is perfectly equidistant; but where there is no body nor figure, there will be a deficiency, in consequence of the magnitude being less than the vacuum. Equidem in Procli verbis nonnulla excidisse suspicor. — [12]) **161, 52** *τῆς)* sc. *γραμμῆς.* Cf. Aristot. l. c. Pag. 287, b, 4. — [13]) **161, 52** *καὶ ὁμοίαν — τῆς γῆς)* **om. B.**

σις | ἀπονέμει καὶ τῷ ἁπλῷ τὸ ἁπλοῦν· πρότερον γὰρ ἐν ἑκάστῳ γένει τὸ ἓν 162
τῶν πολλῶν καὶ τὸ ἁπλοῦν τοῦ συνθέτου. καθάπερ οὖν τὰς κινήσεις διένειμεν
οἰκείως τοῖς ἑαυτῆς ἔργοις, τοῖς μὲν ἁπλοῖς τὰς ἁπλᾶς, τοῖς δὲ συνθέτοις τὰς
συνθέτους, οὕτω καὶ σχήματα προσήκοντα ἀπεκλήρωσεν, ἄλλα μὲν τοῖς ἁπλοῖς,
ἄλλα δὲ τοῖς συνθέτοις. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα οἷον ἄγαλμα ἐμφανὲς τοῦ εἴδους
καὶ μορφὴ μορφῆς καὶ οἷον πνοὴ τῆς ἰδίας ἑκάστων ὑπάρξεως· διὸ τὸ μὲν κατ'
οὐσίαν ἁπλοῦν εἰς τοιοῦτον ἄλλο σχῆμα προέρχεται, τὸ δὲ πολυμιγὲς σύμμι-
κτον ἔχει καὶ τὴν τοῦ σχήματος ἰδέαν. ἔτι τῶν μὲν κινήσεων μέτρον ἡ οὐρα-
νία κίνησις, τὸ δὲ ἐν ἑκάστῳ μέτρον ἐστὶν [1]) ἐλάχιστον, ἡ δὲ ἐλαχίστη κίνη-
σις ἡ ταχίστη ἐστὶν, ἡ δὲ περιφορὰ ταχίστη τῶν κινήσεων, εἰ δὲ τοῦτο, σφαι-
ροειδὴς ὁ οὐρανός. τὸ γὰρ ταχυκινητότατόν ἐστι τὸ σφαιρικὸν [2]), διὰ τὸ ἐπὶ
σμικροτάτου ποδὸς βαίνειν, ὥς φησι καὶ ὁ Ἐλεάτης ξένος [3]). ἔτι τῶν | σωμά- B
των τὰ μέν ἐστιν ὁμοιομερῆ, τὰ δὲ ἀνομοιομερῆ. τοῖς μὲν οὖν ἀνομοιομερέ-
σιν ἀναγκαίως καὶ τὰ σχήματα ἀνόμοια παρὰ τῆς φύσεως ἀπονενέμηται· τὰ
γὰρ πολύγωνα καὶ ὅλως ἐγγώνια τοιαῦτα, καὶ τὰ ἐκ πλειόνων ἐπιφανειῶν·
τοῖς δὲ ὁμοιομερέσι τὰ ὅμοια κατ' ἀξίαν προσήρμοσται. ἔστι γὰρ ὅμοιον ἐν
στερεοῖς ἡ σφαῖρα μόνον [4]) σχημάτων, ἐπεὶ τὰ ἄλλα πάντα ἀνόμοια. τὰ μὲν
γὰρ ἔχει δύο ἐπιφανείας, ὡς ὁ κῶνος, τὰ δὲ τρεῖς, ὡς [5]) ὁ κύλινδρος, τὰ δὲ
τέτταρα, τὰ δὲ πέντε, τὰ δὲ πλείους, ὡς αἱ πυραμίδες αἱ ἀπὸ βάσεων [6]) πο-
λυγώνων τῶν ἑξῆς εὐτάκτων. εἰ τοίνυν ὁ αἰθὴρ ὁμοιομερὴς, τοῦ δὲ ὁμοιομε-
ροῦς καὶ τὸ σχῆμα ὅμοιον, τὸ δὲ ὅμοιον σφαιρικὸν, ὁ ἄρα αἰθὴρ σφαιροειδής
ἐστιν. οὕτω μὲν οὖν φυσικῶς ἐπιχειρήσομεν· εἰ δὲ δεῖ καὶ μαθηματικαῖς ἀπο-
δείξεσι [7]) πιέσαι [8]) τὸν λόγον, φέρε, συντόμως εἴπωμεν τὰ δοκοῦντα τοῖς ταῦτα
σοφοῖς. πρῶτον μὲν οὖν ἐπιχειροῦσι κατασκευάζειν ἀπὸ τοῦ κατὰ παραλλή-
λων κύκλων φέρεσθαι τοὺς ἀστέρας, τούς τε ἀπλανεῖς καὶ πλανωμένους, ὅσῳ
πρὸς τὸ βόρειον χωροῦμεν ἀεὶ τῶν τμημάτων ἀνισουμένων, | ὥστε καί τινας C
τῶν κύκλων ἐφάπτεσθαι λοιπὸν τοῦ ὁρίζοντος, ἄλλους δὲ μηδὲ ἐφάπτεσθαι,
τοὺς ἐλάσσους τῶν ἐφαπτομένων, καὶ τέλος εἶναί τι σημεῖον ἀκίνητον, περὶ ὃ
πᾶσαν κινεῖσθαι τὴν περιφοράν· ἔπειτα ἀπὸ τῶν νυχθημέρων ἀνίσων γιγνομέ-
νων κατὰ τὰς ἡλιακὰς ἐπὶ τὸ βόρειον ἢ νότιον κινήσεις· ἔπειτα ἀπὸ τῶν σκιῶν·
πόθεν γὰρ ἀρχόμενος ἀνίσχειν [9]) ὁ ἥλιος καὶ δύνων βορειότερος ἡμῖν ἐστί τε [10])
καὶ φαίνεται τὸν καρκῖνον παροδεύων [11]), ἐν δὲ τῷ μεσημβρινῷ γενόμενος ἐπὶ
βοῤῥᾶν [12]) πέμπει τὴν σκιὰν, ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ κύκλον κινεῖσθαι τὸ πᾶν, ἐγκε-
κλιμένον πρὸς τὴν ἡμετέραν κίνησιν; ἔτι δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀστέρας μὴ κατὰ

---

[1]) 162, 7 *ἐστὶν*) *ἔστιν* A. — [2]) 162, 8 *τὸ ταχυκινητότατον σφαιρικόν*: m. A. — [3]) 162, 9 *ὁ Ἐλεάτης ξένος*) Polit. Pag. 270 A. — [4]) 162, 13 *μόνον*) *μόνων* B. — [5]) 162, 14 *ὡς*) om. B. — [6]) 162, 15 *βάσεων*) *βάσεως* A. — [7]) 162, 17 *ἀποδείξεσι*) *ἀποδείξαισι* B. *μαθηματικαὶ ἐγχειρήσεις*. m. A. — [8]) 162, 17 *πιέσαι*) *ποιῆσαι* B. — [9]) 162, 23 *ἀνίσχειν*) *ἐνίχειν* B. (corr. Tayl.) — [10]) 162, 24 *ἐστί τε*) *ἐστὶ* B. — [11]) 162, 24 *παροδεύων*) *παροδεύειν* B. — [12]) 162, 24 *βοῤῥᾶν*) *βορᾶν* B.

βάθος κινουμένους ἀεὶ φαίνεσθαι τὸ ἴσον ἔχοντας μέγεθος· εἰ γὰρ μὴ σφαιρο-
ειδὴς ἦν ὁ οὐρανὸς, ἀλλὰ κύλινδρος ἤ τι ἄλλο σχῆμα τοιοῦτον, ἔδει τὸν ἥλιον
νοτιώτερον γιγνόμενον ἡμῖν ἐλάττω φαίνεσθαι διὰ τὸ ἄνισον τῆς ἀποστάσεως [1])·
ἀλλὰ οὐ φαίνεται τοιοῦτον οὐδέν. ἀπὸ τούτων μὲν οὖν, ὡς συλλήβδην εἰπεῖν,
D ἐπιχειροῦσιν οἱ ἀστρονόμοι· ὅτι δὲ καὶ ἡ σφαῖρα πολυχωρότατον τῶν | ἰσοπε-
ριμέτρων, ἀποδείκνυται παρ' αὐτοῖς, καὶ ὅπως πάντα μὲν εἰς τὴν σφαῖραν ἐγ-
γράφειν δυνατὸν, οὐ πάντα δὲ εἴς τι [2]) τῶν πολυέδρων. καὶ οὐδὲ δεῖ μεταγρά-
φειν ἡμᾶς τὰ παρ' ἐκείνοις ἀποδεδειγμένα πρὸς γὰρ τὸν δι' [3]) ἐκείνων ἱκανῶς
πεπαιδευμένον ποιούμεθα τοὺς λόγους· τοσοῦτον δὲ ὅμως ἱστορητέον, ὅτι τῶν
ἰσοπλεύρων τε καὶ ἰσογωνίων καὶ ἴσην περίμετρον ἐχόντων τὸ πολυγωνότερον
μεῖζον ἀποδείξαντες πρῶτον καὶ τὸν κύκλον ἑξῆς μείζονα οὗ τῶν ἰσοπλεύρων
καὶ ἰσογωνίων [4]), ἰσοπεριμέτρων δὲ δεικνῦσι [5]) καὶ τὴν σφαῖραν τῶν [6]) ἴσην ἐπι-
φάνειαν ἐχόντων στερεῶν σωμάτων ἑπομένως μείζονα καὶ διαφερόντως τῶν
παρὰ Πλάτωνι λεγομένων πολυέδρων ἰσοπλεύρων καὶ ἰσογωνίων, τὰ μὲν χρώ-
μενοι τοῖς παρὰ τῷ Εὐκλείδῃ δειχθεῖσι, τὰ δὲ τοῖς παρὰ τῷ Ἀρχιμήδει· καὶ,
ὅπερ ἔφην, ἔξεστιν ἐκείνοις συγγενόμενον τὰς ἀποδείξεις ἀναλέγεσθαι· τάξο-
μεν δὲ αὐτὰς καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ μετὰ πᾶσαν τὴν πραγματείαν ἔχοντι τὴν συνα-
γωγὴν τῶν πρὸς τὸν Τίμαιον μαθηματικῶν θεωρημάτων διὰ πλατυτέρων ἐφό-
δων ὧν τοῖς ὑπομνήμασιν ἐγκατασπείροντες γράφομεν, ἵν' ἐξῇ τοῖς φιλοθεά-
E μοσι καὶ τούτων ἔχειν ἠθροισμένα | πάντα πρὸς τὴν τοῦ διαλόγου τῶν μαθη-
ματικῶν ἕνεκα παντοίαν κατάληψιν. τῶν μὲν οὖν μαθηματικῶν ἅλις· ἐπανι-
τέον δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Πλάτωνος λέξιν καὶ θεατέον, ὅπως ἕκαστον εἴρηται τῶν
ῥημάτων. ὅτι μὲν οὖν καὶ ἐν τοῖς νοεροῖς τὸ σχῆμα μετὰ τὸ ὅλον ἐστὶ, καὶ ὡς
εἰκότως ὅλον ἀποδείξας τὸ πᾶν καὶ περὶ τοῦ σχήματος αὐτοῦ κατὰ τὸ ἑξῆς
ἀναδιδάσκει, πρότερον εἴπομεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ τοῦτο πρόεισιν εἰς τὸ πᾶν ἀπὸ
τῆς δημιουργικῆς αἰτίας (διὰ τοῦτο δεδόσθαι φησὶν ἐκεῖθεν αὐτό) τό τε διδὸν
δηλονότι πολλῷ πρότερον ἔχει τοῦτο, ὃ δίδωσιν ἄλλοις, ἔστιν ἄρα καὶ ἐν τῷ
δημιουργῷ τὸ σφαιρικὸν, ἀλλὰ νοερῶς, ὥσπερ [7]) ἐν τῷ παντελεῖ ζώῳ νοητῶς
καὶ ἔτι πρὸ ἐκείνου κρυφίως [8]). εἰ γὰρ δεῖ τὸ δοκοῦν εἰπεῖν, ὅπου νοῦς ἐστὶν,
ἐκεῖ καὶ τὸ ἰδίωμα τὸ σφαιρικόν· ἡ γὰρ νοερὰ ἐνέργεια τοιαύτην ἔχει τὴν οὐ-
σίαν, ὁποίαν καὶ ὁ Ἀθηναῖος ξένος [9]) ἀπείκασεν· ἀλλ' ὅπου μὲν ἡνωμένως καὶ
νοητῶς, ὡς οἱ τὰ θεῖα σοφοὶ λέγουσιν, ὅπου δὲ νοητῶς μὲν, ἀλλὰ μετὰ διαι-
F ρέσεως πλείονος νοητῆς, ὅπου δὲ μετὰ παντοίας ποικιλίας | νοερῶς, ὅπου δὲ
αἰσθητῶς μετὰ διαστάσεως τὸ σφαιρικὸν θεωρεῖται, καὶ τοῦτο μὲν οὐδὲ ἁπλῶς
ὀνομάζεται σφαιρικὸν, ἀλλὰ σφαιροειδὲς, ὡς μίμημα ὂν τῆς νοερᾶς ἢ νοητῆς

---

[1]) **162, 28** *ἀποστάσεως*) *ὑποστάσεως* **B. (corr. Tayl.)** — [2]) **162, 31** *εἴς τι*) *εἰς τὴν* **A.** — [3]) **162, 32** *δι'*) *δ'* **B.** — [4]) *καὶ ἴσην — καὶ ἰσογωνίων*) **om. B.** — [5]) **162, 33** *δεικνῦσι*) *δείκνυσι* — [6]) **162, 33** *τῶν*) *τὴν* **B.** — [7]) **162, 46** *ὥσπερ*) *ὥς τε* **B.** — [8]) **162, 46** *κρυφίως*) *κριφίως* **A.** — [9]) **162, 48** *ὁ Ἀθηναῖος ξένος*) **Leg. Lib. X. Pag. 898 B. Cf. 160, 29.**

σφαίρας. κύκλῳ γὰρ κινεῖται καὶ τὸ πᾶν, ὅτι νοῦν μιμεῖται, τὸ δὲ νοερὸν ἢ
νοητὸν πᾶν κυριώτατα[1]) ἂν εἴη σφαιρικόν, καὶ ἡ ὄντως ἀστρονομία περὶ
ἐκεῖνα· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ οὐρανοῦ τε ὑπεραστρονομεῖν[2]). καὶ μὴν καὶ
τὸ ἐκ[3]) μέσου πάντῃ πρὸς τὰς τελευτὰς ἴσον ἀπέχον ὑπάρχει μὲν
καὶ τῇ αἰσθητῇ σφαίρᾳ, διότι πᾶσαι αἱ ἀπὸ | τοῦ κέντρου τῆς γῆς εἰσὶν ἴσαι 163
πρὸς τὰ πέρατα τῆς σφαίρας· τὸ γὰρ πάντῃ τὸ[4]) κατὰ τὰς τρεῖς διαστάσεις
ἐστὶ σημαντικόν· ὑπάρχει δὲ καὶ τῇ μαθηματικῇ· καὶ γὰρ ἐκεῖ μέσον ἐστὶ καὶ
διαστάσεις ἴσαι πανταχόθεν· ὑπάρχει δὲ τῷ νῷ τρόπον ἕτερον. τὸ γὰρ εἰς ἑαυτὸ
συννεύειν καὶ τὸ κατὰ πᾶν εἶναι ἑαυτῷ μόριον οἷον ὁμόχρουν καὶ τὸ πρὸς τὸ ἓν
τὸ ἑαυτοῦ πάσας ἐν αὐτῷ[5]) δυνάμεις συνημμένας ἔχειν, τοῦτό ἐστι τὸ ἐν τῷ
νῷ σφαιρικόν. ἔτι δὲ ἀνωτέρω προϊὼν οὐ διακρῖναι[6]) λοιπὸν ἕξεις τὸ κέντρον
ἀπὸ τῆς σφαίρας, διὰ τὸ ἄῤῥητον καὶ τὸ ἡνωμένον τῆς νοερᾶς[7]) ἰδιότητος. τὸ
μὲν οὖν πάσας ἐκ μέσου πάντῃ τὰς εὐθείας ἴσας[8]) ἔχειν τὸ σφαιρικὸν πρὸς ἀν-
τιδιαστολὴν εἶπε τοῦ κύκλου· τούτῳ γὰρ οὐ προσήκει τὸ πάντῃ, δύο μόνας
ἔχοντι διαστάσεις· χρῆται δὲ καὶ τῷ ἐτορνώσατο, ἐπειδὴ διὰ τοῦ τόρνου
τὰ παρ' ἡμῖν σώματα κυκλοτερῆ[9]) ἀκριβοῦται, περικόπτοντος τὰς τῶν σωμά-
των ἀνωμαλίας[10]). ὅτι | δὲ καὶ τὸ ὅμοιον καὶ τὸ τέλειον μάλιστα τῷ σφαιρικῷ B
προσήκει, δῆλον· ἀνάλογον οὖν τὸ μὲν ὅμοιον πρὸς τὸ ἕν, τὸ δὲ τέλειον πρὸς
τὸ ἀγαθόν· ὥστε δι' ἀμφοῖν εἰς τὸ πρῶτον ἀνήγαγε τὸ σφαιρικόν, ὁμοιότατόν
τε ἑαυτῷ καὶ τελειότατον εἰπὼν ἐπ' ἴσης[11]) τὸ ἑνικώτατον καὶ ἀγαθοειδέστα-
τον· οὔτε γὰρ τὸ μικτὸν τέλειον ἢ ὅμοιον, οὔτε τὸ εὐθύ, προσθήκην ἀεὶ δεχό-
μενον καὶ γεγωνιωμένον, μόνον δὲ τὸ σφαιρικόν, ὁμοιότατον καὶ τελειότατον.
ἐπὶ δὴ τούτοις καὶ τὸ ὅμοιον ὅτι τοῦ ἀνομοίου κρεῖττον, ἐμφανές. ἡ μὲν γὰρ
ὁμοιότης ἑνοποιός ἐστιν, ἡ δὲ ἀνομοιότης διαιρετική, καὶ ἡ μὲν τῆς ταὐτοῦ
συστοιχίας[12]), ἡ δὲ τῆς θατέρου, καὶ ἡ μὲν ἁπλότητος, ἡ δὲ ποικιλίας αἰτία
τοῖς πράγμασιν. ὥσπερ οὖν ἐκ τῶν κατὰ φύσιν ὁρατῶν τὸ νοερὸν τοῦ ἀνοήτου
κάλλιον ηὕρισκεν ὁ τοῦ παντὸς ὑποστάτης[13]), οὕτω δὴ καὶ τὸ ὅμοιον τοῦ ἀνο-
μοίου κρεῖττον ἐνόμισε. καὶ γὰρ ἐν τοῖς νοητοῖς ἡ ὁμοιότης κρεῖττον τῆς ἀνο-
μοιότητος, ἐν ταῖς δυνάμεσιν, ἐν ταῖς νοήσεσιν, ἐν ταῖς ἀπογεννήσεσιν[14]).
ὅθεν καὶ θαυμάσειεν ἄν τις τῶν Πλατωνικῶν | τοὺς τὴν ἑτερότητα τῆς ταὐτό- C
τητος κρείττω τιθεμένους, τοῦ Πλάτωνος μυρίῳ κάλλιον εἰπόντος τοῦ ἀνο-
μοίου τὸ ὅμοιον. ὅμως δὲ ἀνομοιότης μὲν καὶ ἐκ τῆς ὕλης παρεισδύεταί πως
εἰς τὰ ὄντα, ὁμοιότης δὲ ἀπὸ τῶν εἰδῶν ἐφήκει μόνων καὶ τῶν νοητῶν αἰτίων.

---

1) 162, 52 *κυριώτατα*) *κηριώτατα* B. — 2) 162, 53 *οὐρανοῦ τε ὑπεραστρονομεῖν*) Theaet. Pag. 173 E. — 3) 162, 53 *ἐκ*) *ἐν* A. — 4) 163, 1 *τὸ*) Exspectabatur *τοῦ*. — 5) 163, 4 *αὐτῷ*) Immo *αὑτῷ* — 6) 163, 5 *διακρῖναι*) *διακρῆναι* B. — 7) 163, 6 *νοερᾶς*) Tayl. coni. *νοητῆς*, quod non videtur necessarium. Cf. 162, 51. 52. 163, 17. — 8) 163, 7 *ἴσας*) om. A. — 9) 163, 9 *κυκλοτερῆ*) *κυκλωτερῆ* B. — 10) 163, 9 *ἀνωμαλίας*) *ἀνωμαλείας* B. — 11) 163, 12 *ἐπ' ἴσης*) *ἐπίσης* — 12) 163, 15 *συστοιχίας*) *συστοιχείας* — 13) 163, 17 *ὑποστάτης*) *εὐεργέτης*, in m. *ὑποστάτης*, B. — 14) 163, 19 *ἀπογεννήσεσιν*) *ἀπογενήσεσιν* B.

μυρίῳ ἄρα τῆς ἀνομοιότητος καλλίων ἡ ὁμοιότης[1]), ὥστε[2]) καὶ τῆς ἑτερότητος ἡ ταὐτότης. αὕτη τοῦ Διός ἐστι κρίσις[3])· διὰ ταύτην καὶ ἐν τῷ παντὶ τὸ ὅμοιον τοῦ ἀνομοίου κρεῖττον[4]), ἐν οὐσίαις, ἐν κινήσεσιν, ἐν σχήμασιν, ἐν ἅπασι τοῖς ἄλλοις· εἰκότως. καὶ γὰρ[5]) αὐτὴ τῶν πραγμάτων ἡ πρόοδος δι' ὁμοιότητος ἐπιτελεῖται τῶν παραγομένων πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς παραγωγῆς, καὶ ἡ ἐπιστροφὴ πάλιν ὁμοιότητος ἄλλης ἐστὶν ἀρχηγός. εἰκότως οὖν διὰ ταῦτα καὶ ὁ κόσμος ὑπὸ τῆς ὁμοιότητος κεκράτηται, θεὸς ὢν κατ'[6]) αὐτὸ τὸ εἶδος. ὅθεν ὅ τε Πλάτων ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος ἐπεχείρησε τὸ σχῆμα τοῦ παντὸς ὁποῖόν ἐστι δεικνύναι, καὶ αὐτὸς ὁ Πυθαγόρειος Τίμαιος[7]) ταύτην πρωτίστην ἀποδέδωκεν
D αἰτίαν τοῦ σχήματος μετὰ καὶ τοῦ φυσικὴν ὑπόμνησιν | ποιήσασθαι. μόνως γὰρ ἡ σφαῖρά, φησιν[8]), οἷά τε[9]) ἦν ἄρα μένουσα καὶ κινευμένα ἐν τᾷ αὐτᾷ χώρᾳ συναρμόσασθαι, ὡς μηδέ που ἀπολείπειν μήτ' ἐπιλαμβάνειν ἄλλον τόπον[10]). ὃ καὶ Ἀριστοτέλης μετὰ τοῦτον εἶδε καλῶς, ὅτι ἂν ἄλλο σχῆμα ὁποιονοῦν τῷ παντὶ περιθῇς, κενὸν ποιήσεις[11]) διὰ τὴν τῶν γωνιῶν παράλλαξιν καὶ τὴν ἐκ τοῦ μέσου τῶν ἄκρων ἄνισον ἀπόστασιν.

Λεῖον δὲ κύκλῳ, πᾶν ἔξωθεν αὐτὸ ἀπηκριβοῦτο πολλῶν χάριν. (Pag. 33 B.)

Δόξειε μὲν ἂν[12]) τὸ αὐτὸ πάλιν ὁ λόγος ἐπανακυκλεῖν. τί γὰρ διενήνοχε τῆς κυκλοτεροῦς[13]) τοῦτο τὸ λεῖον, ἢ τί τῆς ὁμοιότητος ἐξήλλακται[14]); πῶς[15]) μὲν οὖν περιέχει πᾶν τοῦτο τὰ περὶ τῆς ὁμοιότητος εἰρημένα, διαφέρει δὲ ὅμως τὸ ὅλον σχῆμα θεωρεῖν ὁποῖόν ἐστι, τὸ διῆκον ἄχρι τοῦ κέντρου τῆς γῆς, καὶ τὸ μόνην τὴν ἐξωτάτω τοῦ παντὸς ἐπιφάνειαν αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν ὁρᾶν. καὶ ἔστιν, ὡς ἔοικεν, ὁ περὶ τῆς λειότητος λόγος συντείνων εἰς ἕν, τὸ δεῖξαι τὸ πᾶν οὔτε γνωστικῶν ὀργάνων οὔτε κινητικῶν μεριστῶν δεόμενον οὐδὲ εἰς ἄλλα ποιοῦν οὔτε ὑπ' ἄλλων πάσχον, ἀλλ' εἰς ἑαυτὸ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ δρῶν
E καὶ πάσχον[16]), πέμπτον | τοῦτο δῶρον δημιουργικὸν εἰς τὸν κόσμον εἰσάγων. ἔστι δ' οὖν ὁ περὶ τῆς λειότητος λόγος μέσος τοῦ τε περὶ τοῦ παντὸς ὄγκου καὶ τοῦ περὶ τῆς ψυχῆς. τὸ γὰρ προσεχὲς πέρας τοῦ σώματος ἡ λειότης ἐστί, τὸ δὲ ἐξῃρημένον ἡ ψυχὴ καὶ πρὸ ταύτης ὁ νοῦς. οὗτος γὰρ καὶ αὐτῆς ὅρος ψυχῆς, καὶ πρὸ τοῦ νοῦ δὲ ἡ μία θεότης ἡ πᾶν συνέχουσα τὸ πλῆθος. εἴποις μὲν οὖν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον· ἔτι δὲ τελεώτερον, ὅτι φωτοειδὲς ὂν ὅλον τὸ πᾶν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τὴν ἔξω φωτεινότατόν ἐστι καὶ πλῆρες τῆς θείας αἴγλης.

---

[1]) **163, 23** *ὁμοιότης*) *ὁμοιώτης* B. — [2]) **163, 23** *ὥστε*) Fort. *ὥσπερ* — [3]) **163, 23** *κρίσις διός*· m. A. Cf. Leg. Lib. VI. Pag. 757 B. — [4]) **163, 24** *διατὶ τὸ ὅμοιον τοῦ ἀνομοίου κρεῖττον*. m. A. — [5]) **163, 24** *εἰκότως. καὶ γὰρ*) *εἰκότως γὰρ καὶ* B. — [6]) **163, 27** *κατ'*) *κατὰ* B — [7]) **163, 28** *τίμαιος*· m. A. — [8]) **163, 30** *φησιν*) Tim. Locr. Pag. 95 D. — [9]) **163, 30** *οἷα τε*) *οἷά τε* — [10]) **163, 31** *τόπον*) *τρόπον* A. — [11]) **163, 32** *ποιήσεις*) *ποιήσῃς* B. Cf. 161, 44. — [12]) **163, 34** *ἂν*) *ἄν τις* B. — [13]) **163, 35** *κυκλοτεροῦς*) *κυκλωτεροῦς* B. — [14]) **163, 35** *ἐξήλλακται*) *ἐξήλακται* B. — [15]) **163, 35** *πῶς*) quodammodo. — [16]) **163, 39** *ἀλλ' εἰς — πάσχον*) om. B.

διὰ τοῦτο γὰρ καὶ οἱ ποιηταὶ τὸν Ὄλυμπον ἐπ' ἄκρου τοῦ κόσμου τάττουσιν,
ὁλοφαῆ τοῦτον ὄντα καὶ αὐτοφῶς· ἀλλὰ μᾶλλον αἴθρη[1]) Πέπταται ἀνέφε-
λος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη. τῆς δὲ φωτεινῆς ταύτης ὑποστά-
σεως ἡ λειότης σύμβολον. διὰ τί οὖν λεῖα τὰ ἄκρα τοῦ παντός[2]); πολλῶν
χάριν, φησίν. ἵνα γὰρ συνάπτηται πρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν αὐτοφυῶς
καὶ ἐναρμόζηται πρὸς τὰ ὑπερκόσμια φῶτα διὰ τῆς πρὸς αὐτὰ ὁμοιότητος.
ἔστιν οὖν ἡ λειότης ἄκρας ἐπιτηδειότητος σημαντικὴ[3]), | δι' ἧς δέχεσθαι δύ- F
ναται τὸ πᾶν τὰς ἀπὸ νοῦ καὶ ψυχῆς ἐλλάμψεις, ὥσπερ δὴ καὶ τὰ ἔσοπτρα τὰς
ἐμφάσεις ὑποδέχεται κατὰ τὴν λειότητα τὴν ἑαυτῶν. πάλαι δὲ καὶ τοῖς θεο-
λόγοις τὸ ἔσοπτρον ἐπιτηδειότητος παρείληπται σύμβολον πρὸς τὴν νοερὰν
ἀποπλήρωσιν τοῦ παντός· διὸ καὶ τὸν Ἥφαιστον ἔσοπτρόν φασι ποιῆσαι τῷ
Διονύσῳ, εἰς ὃ ἐμβλέψας ὁ θεὸς καὶ εἴδωλον ἑαυτοῦ θεασάμενος προῆλθεν εἰς
ὅλην τὴν μεριστὴν δημιουργίαν. ἐκείνης οὖν τῆς ἐσοπτροειδοῦς[4]) κατασκευῆς
ἀναμιμνήσκειν ἂν ἡμᾶς εἴποις καὶ | τὴν νυνὶ λεγομένην τῆς ἐκτὸς ἐπιφανείας 164
λειότητα. πᾶν δ' οὖν τὸ σωματικὸν τοιοῦτον, ἔξωθεν λεῖον, καθὸ καὶ συμφύε-
ται τῷ τε νῷ τῷ ἑαυτοῦ καὶ τῷ δημιουργῷ, διὸ καὶ οἱ ποιηταὶ τὸν δημιουργὸν
ἐπ' ἄκρας ἱδρύουσι τῆς τοῦ κόσμου κορυφῆς· τοσαύτην ἐπιτηδειότητα ἔλαχεν
ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν μετουσίαν τῶν νοητῶν αἰτίων. εἰ δὲ βούλει, καὶ κατ' ἄλ-
λον τρόπον ἡ λειότης αὕτη σύμβολόν ἐστι τῆς θείας καὶ ἁπλῆς ἐν τῷ κόσμῳ
ζωῆς. ἡμεῖς μὲν οὖν, ἐπειδὴ μεριστὴν ἔχομεν ζωὴν, καὶ τὰ μόρια[5]) τοῦ σώ-
ματος ἔχομεν πολύμορφα καὶ πολυμιγῆ, διότι πρὸς ἄλλην καὶ ἄλλην ζωὴν ἄλλα
παρεσκεύασται παρὰ τῆς φύσεως· τὸ δὲ πᾶν μίαν ἔχει καὶ ἁπλῆν ζωήν· ὧν
γὰρ τὰ περίγεια ζῶα δεδέηται διὰ τὴν ἔνυλον καὶ μεριστὴν ζωὴν, τούτων κα-
θαρεύει τὸ πᾶν. μιᾶς οὖν ζωῆς ἐστὶ δεκτικὸν, τῆς δὲ ποικίλης ἐξῄρηται, καὶ
πρὸς μίαν παρεσκεύασται[6]) ζωὴν, τῆς δὲ διῃρημένης ἄδεκτόν ἐστι, καὶ διὰ
τοῦτο λέγεται λεῖον ἔξωθεν | ἀπηκριβῶσθαι, διότι συνήρμοσται παρὰ τῆς δημι- B
ουργικῆς αἰτίας ἐπιτηδείως πρὸς τὸ μίαν ἐπιδέξασθαι ζωὴν, ὡς ὄργανον τοιαύ-
της κατεσκευασμένον. τούτου δὲ σημαντικὰ καὶ τὰ ἐφεξῆς·

Ὀμμάτων τε γὰρ ἐπεδεῖτο οὐδὲν, ὁρατὸν γὰρ οὐδὲν ὑπελείπετο ἔξωθεν, οὐδὲ ἀκοῆς· οὐδὲ γὰρ ἀκουστόν· πνεῦμά τε οὐκ ἦν περιεστὸς, δεόμενον ἀναπνοῆς. (Pag. 33 C.)

διὰ γὰρ τούτων οὐδὲν ἄλλο φαίνεται ποιῶν, ἢ τὴν μεριστὴν ζωὴν ἀφαιρῶν ἐκ τοῦ παντὸς καὶ τὰ ὄργανα τὰ μεριστὰ, ἃ καὶ ἡμῖν συνήρτηται κατελθοῦσιν εἰς γένεσιν. ἄνω γὰρ μένοντες οὐδὲν δεόμεθα τούτων τῶν πολυειδῶν ζωῶν[7])

---

[1]) **163, 46** *αἴθρη)* *αἴθρῃ* **B. (corr. Tayl.) Idem pro** *μᾶλλον* **scribendum esse** *μάλ'* **ex Homeri loco Od. VI. 44 sq. censet. Non dubito quin Proclus ita legerit: utrum scripserit, an Homericum** *μάλα* **ita explicuerit, dubito. —** [2]) **163, 47** *δια τὶ τὰ ἄκρα τοῦ παντὸς, λεῖα καὶ φωτεινά:* **m. A. —** [3]) **163, 49** *σημαντικὴ)* *συμμαντική* **B. (corr. Tayl.) —** [4]) **163, 54** *ἐσοπτροειδοῦς)* *ἰσοπτροειδοῦς* **B. —** [5]) **164, 5** *μόρια)* *μώρια* **B. —** [6]) **164, 9** *παρεσκεύασται)* *παρασκευάζεται* **A. —** [7]) **164, 15** *ζωῶν)* *ζώων* **B.**

καὶ τῶν μεριστῶν ὀργάνων, ἀλλ' ἀρκεῖ τὸ ὄχημα τὸ αὐγοειδὲς, πάσας ἔχον ἡνωμένως τὰς αἰσθήσεις[1]). ὅπου τοίνυν καὶ ἡμεῖς ἀπαλλαγέντες τῆς γενέσεως καθαρεύομεν τῆς τοιαύτης πάσης ζωῆς, τί χρὴ οἴεσθαι περὶ τοῦ παντός; οὐχὶ μίαν καὶ ἁπλῆν ἔχειν αὐτὸ ζωὴν[2]) καὶ ὅλον εἶναι πρὸς ταύτην ἐγηγερμένον[3]) καὶ ἐξ ἴσου πανταχόθεν παρεσκευάσθαι πρὸς τὴν τῆς μιᾶς ζωῆς ἀποπλήρωσιν;
C ἢ πολλῷ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ παντὸς ταῦτα συγχωρήσομεν; τὰ | γὰρ ὅλα τῶν μερῶν θειότερα καὶ τὰ περιέχοντα τῶν περιεχομένων. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς κοινῆς τῶν προκειμένων ἐννοίας· ἐπειδὴ δὲ ἀφαιρεῖ πᾶσαν αἴσθησιν αὐτὸς ἐκ τοῦ κόσμου μετὰ τὸ ἑξῆς, ὅρασιν, ἀκοὴν, ὄσφρησιν, γεῦσιν, ἁφὴν, φέρε, κατίδωμεν αὐτὸ τοῦτο πρῶτον, εἴτε αἰσθητικόν ἐστι τὸ πᾶν εἴτε μή[4]). καὶ γὰρ τῶν παλαιῶν οἱ μὲν ἄλλως, οἱ δὲ ἄλλως ἠνέχθησαν· ἡμεῖς δὲ, ἀκούοντες τῶν θεολόγων πηγὴν αἰσθήσεως λεγόντων καὶ περὶ τοῦ πατρὸς, ὅτι νῷ μὲν κατέχει τὰ νοητὰ, αἴσθησιν δὲ ἐπάγει κόσμοις, καὶ αὖ τῶν παρ' Ἕλλησι τὸ Ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει[5]), οὐχὶ μεριστῶς ἐν αὐτῷ τῆς ὄψεως οὔσης καὶ τῆς ἀκοῆς, ὡς ἐφ' ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ μίαν ζωὴν καὶ καθ' ἓν ὑποκείμενον, ὅπου καὶ ἐφ' ἡμῶν ὁ Ἀριστοτέλης κέκραγεν, ὅτι μία τέ ἐστιν ἡ κυρίως αἴσθησις καὶ τὸ κύριον αἰσθητήριον ἕν, οὐδὲ τῶν παρ' Ἕλλησιν οὖν σοφῶν ἀγνοούντων[6]) τὰς θείας αἰσθήσεις, οὐδ'[7]) ἐπ' αὐτοῦ τοῦ δημιουργοῦ παραιτουμένων λέγειν Νοῦς δέ οἱ ἀψευδὴς βασιλήϊος ἄφθιτος αἰθήρ, Ὧι δὴ πάντα κλύει καὶ φράζεται, οὐδέ
D τίς ἐστιν | Αὐδὰ[8]) οὐδ' ἐνοπὴ οὐδ' αὖ κτύπος οὐδὲ μὲν ὄσσα, Ἣ λήθει[9]) Διὸς οὖας, καὶ τί λέγω τῶν θεολόγων, αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος ἀκούοντες, ὅτι ζῷον τὸ πᾶν, καὶ τοῦ ζῴου χαρακτηριζομένου κατὰ τὴν αἴσθησιν, ὥστε καὶ τὸ φυτὸν ζῷον εἰπὼν εὐθὺς καὶ αἰσθήσεως αὐτῷ τινὸς ἄλλης μεταδέδωκε, ταῦτ'[10]) οὖν, ὅπερ εἴπομεν, ἀκούοντες ὀκνοῦμεν ἀναίσθητον ὑπονοῆσαι τὸ πᾶν· πάλιν δὲ αὖ τῆς αἰσθήσεως τὸ μεριστὸν καὶ τὸ εἰδωλικὸν ἐν τῇ γνώσει καθορῶντες εὐλαβούμεθα τοιαύτην ζωὴν ἀναπέμπειν εἰς τὸ πᾶν[11])· ἀληθείας γὰρ ἀτύχησις ἐν Θεαιτήτῳ[12]) γέγραπται, καὶ τὰ παθητικὰ καὶ τὰ εἴδωλα γιγνώσκουσα[13]) τῶν πραγμάτων ἡ αἴσθησις παρὰ πᾶσιν εἴωθε λέγεσθαι. βέλτιον οὖν, ἵνα ἀμφοτέρων ἐν μέσῳ γενώμεθα, πᾶσαν μὲν τοιαύτην αἴσθησιν ἀφελεῖν[14]), ἄλλην δὲ κρείττω ταύτης καὶ θεοῖς οἰκειοτέραν ἀποδοῦναι τῷ παντί. τίς οὖν ἔστιν[15]) αὕτη, καὶ τίνα ἂν ληφθείη τρόπον; ὅτι μὲν οὖν αἰσθητικὸν

---

1) **164, 16** *ση. τὸ ὄχημα τὸ αὐγοειδὲς, πάσας ἔχει ἡνωμένως τὰς αἰσθήσεις*: m. A. — 2) **164, 18** *αὐτὸ ζωὴν*) *αὐτοζωὴν* A. *αὐτὸ ζώην* B. — 3) **164, 18** *ἐγηγερμένον*) *ἐγηγεργμένον* B. — 4) **164, 22** *πότερον, αἰσθητικόν ἐστι τὸ πᾶν, ἢ οὔ*: m. A. — 5) **164, 25** *Ἠέλιός—ἐπακούει*) Il. III. 277. (Tayl. ad Od. XI. 109 refert.) — 6) **164, 28** *ἀγνοούντων*) *ἀνοούντων* B. — 7) **164, 28** *οὐδ'*) *οὐδὲ* B. — 8) **164, 30** *Αὐδὰ*) Tayl. coni. *αὐδὴ* — 9) **164, 30** *Ἣ λήθει*) *Ηλυθει* B. — Tayl. coni. *ἢ λήθει* — 10) **164, 32** *ταῦτ'*) *τοῦτ'* A. — 11) *πάλιν δὲ αὖ — εἰς τὸ πᾶν*) om. B. — 12) **164, 33** *ἐν Θεαιτήτῳ*) Pag. 186 C.? — 13) **164, 34** *γιγνώσκουσα*) *γινώσκουσα* A. — 14) **164, 36** *ἀφελεῖν*) *ἀφραιεῖν* B. — 15) **164, 36** *ἔστιν*) *ἐστιν*

ἐστι τὸ πᾶν [1]), ἔκ τε τοῦ ζῶον εἶναι τὸ πᾶν δῆλον ποιήσομεν καὶ ἀπὸ τοῦ τὴν
τοῦ παντὸς ψυχὴν διανοητικήν τε εἶναι καὶ δοξαστικὴν καὶ διδόναι τῷ σώματι
μετουσίαν ἀμφοτέρων, τῆς τε δόξης καὶ τῆς διανοίας· εἰ γὰρ ἡ δόξα λογική
τίς ἐστιν αἴσθησις, ἔσται καὶ τῷ σώματι ἡ ἀπ' αὐτῆς ζωὴ τῆς αἰσθήσεως αἰ-
τία, ἔσται δέ τις καὶ τῆς διανοίας [2]) ἐν αὐτῷ εἰκών, ἣν εἴποιμεν ἡμεῖς τὴν κο-
σμικὴν | εἶναι φαντασίαν, αὐτὴν ἐνεικονιζομένην τὴν νόησιν ἐκείνην καὶ τοὺς E
ἀφανεῖς τύπους [3]) ἔχουσαν τῶν αἰσθητῶν [4]) τῶν ἐν πάσῃ τῇ περιόδῳ γινομένων.
ἐκ τούτων δ' οὖν εἶναι τοῦ παντὸς αἴσθησιν καὶ ἀπ' ἄλλων δὲ πολλῶν ὑπο-
μιμνήσκειν [5]) δυνατόν· τίνα δὲ αἴσθησιν ἔχει, δεῖται λοιπὸν οἰκείας ἐπιβλέ-
ψεως. φημὶ τοίνυν, ὅτι τῆς αἰσθήσεως ἡ μὲν πρωτίστη καὶ κυριωτάτη [6]) νοῦν
μιμουμένη (πανταχοῦ γὰρ τὰ πρῶτα μίμησιν ἔχει τῶν πρὸ αὐτῶν, διὸ καὶ συ-
ναφὴ τοῖς πρώτοις ἐστί) τὸ ἑαυτῆς αἰσθητὸν ἐν ἑαυτῇ περιείληφεν, οὔτε με-
ταβαίνουσα ἀπ' ἄλλων ἐπ' ἄλλα· τοῦτο γὰρ ἤδη μεριζομένης ἐστίν· οὐδὲ εἰς
τὸ ἔξω προϊοῦσα· τοῦτο γὰρ ἀτελές· ἀλλὰ ἡ τὸ ὅλον αἰσθητὸν ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ
καὶ οἷον συναίσθησις οὖσα μᾶλλον· δευτέρα δὲ μετ' αὐτὴν ἡ προϊοῦσα μέν,
κατ' ἐνέργειαν δὲ τελείαν καὶ ἀεὶ ὡσαύτως, πανταχόθεν ὅλον αἱροῦσα τὸ γνω-
στὸν παντός τε καθαρεύουσα πάθους καὶ πάσης ἀδυναμίας τῆς οἰκείας τοῖς με-
ριστοῖς καὶ ἐνόλοις ὀργάνοις· τρίτη δὲ ἡ καὶ πάσχουσα ὑπὸ τῶν ἐκτὸς καὶ συμ-
μιγὴς ἀπό τε πείσεως καὶ γνώσεως, ἀρχομένη | μὲν ἀπὸ τοῦ πάθους, τελευ- F
τῶσα δὲ εἰς τὴν γνῶσιν. τελευταία δ' [7]) ἐστὶν αἴσθησις ᾗ γνῶσις μὲν ἀμυδρο-
τάτη πάρεστι, πάθος δὲ τὸ πλέον ἐστὶ καὶ ἐγγὺς φυσικῆς συμπαθείας, ὡς μὴ
τὰ εἴδη τῶν αἰσθητῶν γινώσκειν, οἷον ὅτι θερμὸν ἢ ψυχρὸν τὸ ποιοῦν, ἀλλ' ὅτι
ἡδὺ μόνον ἢ λυπηρὸν τὸ προσπεσόν. τοιαύτην γὰρ εἶναι τὴν τῶν φυτῶν αἴσθη-
σιν αὐτὸς ἡμῖν παραδώσει [8]) προϊὼν ὁ Τίμαιος, τοῦ ἡδέος οὖσαν μόνου καὶ τοῦ
λυπηροῦ τοῦ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἀντίληψιν. ἄνωθεν οὖν τῆς αἰσθήσεως οὕτω
προϊούσης ὁ μὲν κόσμος [9]) κατὰ τὴν | πρώτην αἴσθησίν ἐστιν αἰσθητικός. καθ' 165
ὅλον γὰρ ἑαυτὸν ὁρώμενόν τε καὶ ὄμμα ἐστίν· ὅπου καὶ τὸν ἥλιον ὄμμα λέγο-
μεν καὶ τῶν ἀστέρων ἕκαστον. καὶ ὁ κόσμος οὖν ὄψις τέ ἐστιν ὅλος καὶ ὁρα-
τὸν καὶ ὄντως αἰσθήσει καὶ δόξῃ [10]) περιληπτόν. παντελὴς οὖν ἐστιν ἐν αὐτῷ
γνῶσις καὶ ἀδιαίρετος αἴσθησις, καὶ πάντα αὐτός ἐστι, τὸ αἰσθητόν, τὸ αἰσθη-
τήριον, ἡ αἴσθησις [11]), ὥσπερ καὶ ὁ δημιουργὸς αὐτοῦ νοῦς, νόησις, νοητόν.
καὶ ὥσπερ τῷ ὅλῳ σώματι τὰ μερικὰ σώματα συνείληφεν, οὕτω τῇ ὅλῃ αἰσθή-
σει τὰς πολλὰς αἰσθήσεις περιέχει, καὶ οὐχὶ τὰ χρώματα καὶ τοὺς ψόφους

---

[1]) **164, 37** *ὅτι αἰσθητικὸν τὸ πᾶν·* m. A. — [2]) *εἰ γὰρ ἡ δόξα — τῆς διανοίας*) om. B. — [3]) **164, 40** *τύπους*) om. B. — Tayl. *αἰσθήσεις* excidisse statuebat, de syntaxi non cogitans. — [4]) **164, 40** *αἰσθητῶν*) Fort. *αἰσθήσεων* — [5]) **164, 42** *ὑπομιμνήσκειν*) *ὑπομνήσκειν* A. — [6]) **164, 43** *τετραχῶς ἡ αἴσθησις·* m. A. — [7]) **164, 50** *δ'*) *δὲ* B. — [8]) **164, 53** *παραδώσει*) Pag. 77 B. — [9]) **164, 54** *τίς ἡ τοῦ παντὸς αἴσθησις·* m. A. — [10]) **165, 3** *δόξῃ*) *δόξει* B. — [11]) **165, 3** *καὶ πάντα — αἴσθησις*) bis A.

γιγνώσκει[1]) τῶν αἰσθητῶν, ἀλλὰ πάντων αὐτῶν τὴν οὐσίαν, καθόσον[2]) ἔνυλός
ἐστι καὶ ἄτομος, διὸ καὶ αἰσθητὴν[3]) οὐσίαν ἔχει καὶ καθ' αὑτὸ[4]) αἰσθητὴν,
ἀλλ' οὐ κατὰ συμβεβηκός. ὡς γὰρ τὸ ἀεὶ[5]) νοητόν ἐστιν, οὐ πῇ μὲν νοητὸν,
πῇ δὲ οὔ, πᾶν δὲ νοητὸν, ἀλλ' οὐ τοῖς μεριστῶς νοοῦσιν, ἀλλὰ τῷ θείῳ νῷ,
τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ γενητὸν αἰσθητὸν, οὐ πῇ μὲν αἰσθητὸν, πῇ δὲ ἀναί-
B σθητον, ἀλλ' ὅλον, οὐχ | ἡμῖν τοῖς μεριστῶς αἰσθανομένοις, ἀλλὰ τῷ παντὶ
ζώῳ, ἐν ᾧ καὶ ἡ ὅλη αἴσθησις. ὡς γὰρ ἄλλη θεῶν νόησις, ἄλλη δὲ ἀνθρώπων,
οὕτως ἄλλη θεῶν αἴσθησις καὶ ἄλλη τῶν μεριστῶν ζώων, ἡ μὲν τὰς μερικὰς[6])
οὐσίας γινώσκουσα τὰς αἰσθητὰς, ἡ δὲ τὰ περὶ τὰς οὐσίας μόνον. ὁ μὲν οὖν
κόσμος ἔχει τὴν πρώτην αἴσθησιν, ἀμετάβατον, ἡνωμένην τῷ γνωστῷ, παν-
τελῆ, κατ' ἐνέργειαν ἑστῶσαν· τὰ δὲ ὅλα ζῷα καὶ γενέσεως καθαρὰ τὸ δεύ-
τερον εἶδος ἔλαχε τῆς αἰσθήσεως. διότι μὲν γὰρ μέρη τοῦ παντός ἐστι, πρό-
εισιν ἡ αἴσθησις αὐτῶν ἐπὶ τὸ ὅλον· ἔστι γάρ τι καὶ ἐκτὸς αὐτῶν· διότι δὲ ἐξή-
ρηται γενέσεως, ἀπαθῶς καὶ ἐνεργητικῶς μόνον περιέχει τὸ αἰσθητόν· αἱ δὲ
μερικαὶ ζωαὶ, ὅσαι γενέσει κεκοινωνήκασιν, ὀργάνοις χρώμεναι τοῖς[7]) αὐγοει-
δέσιν ὀχήμασι, σύμμικτον ἔχουσιν αἴσθησιν ἀπό τε πάθους καὶ γνώσεως. ἔστι
δέ τινα καὶ τελευταῖα ζῷα, οἷα καὶ τὰ φυτὰ, μετέχοντα ζωῆς ἴχνους καὶ αἰ-
σθήσεως ἄλλης μὲν οὔσης τῆς ὅλης, ἄλλης δὲ τῆς μεριστῆς, καὶ ἄλλης μὲν
τῆς τὰς οὐσίας γινωσκούσης, ἄλλης δὲ τῆς τὰ εἴδωλα τῶν αἰσθητῶν. οὐ χρὴ
C οὖν ταράττεσθαι τοῦ | Πλάτωνος ἀφαιροῦντος τοῦ κόσμου τὰ μεριστὰ πάντα
ὄργανα. οὐδὲ γὰρ ἡ ἀκοὴ διήρηται ἐν αὐτῷ τῆς ὁράσεως· ὅπου γε οὐδὲ ἐν τῷ
πνεύματι[8]) τῷ ἡμετέρῳ, καθάπερ εἴπομεν, χωρὶς μὲν ἡ ἀκοὴ, χωρὶς δὲ ἡ
ὄψις, ἀλλὰ μία ἡ ὄντως αἴσθησις, καὶ τὸ κύριον αἰσθητήριον ἓν, ὥς φησιν
Ἀριστοτέλης[9]). οὔτ' οὖν ὀμμάτων δεῖται ὁ κόσμος τῶν εἰς τὸ ἔξω ἀποτεινο-
μένων, οὔτε ὤτων[10]) ἔξωθεν εἰσδεχομένων, ἀλλ' αὐτός ἐστι καὶ ὄμμα καὶ
ὁρατὸν καὶ οὖς καὶ ἀκουστὸν, καὶ ἡ μία αἴσθησις ἐν αὐτῷ πάντα γινώσκει τὰ
αἰσθητά. πόθεν γὰρ καὶ ἐν ἡμῖν ἡ μία αἴσθησις πρὸ τῶν πολλῶν ἐστὶν, ἢ ἐκ
τοῦ παντός; τό τε οὖν κάλλος πᾶν τὸ ἐν ἑαυτῷ[11]) γινώσκει διὰ τῆς ὄψεως,
καὶ τὴν ἁρμονίαν τὴν δι' ὅλων[12]) διήκουσαν διὰ τῆς ἀκοῆς. οὔτε ἄρα ὀμμά-
των δεῖται πρὸς τὴν ὅρασιν οὔτε ὤτων πρὸς τὴν ἀκοήν. καὶ ἔχει καὶ τοῦτο τὸ
ἀνόμματον[13]) κατ' εἰκόνα τοῦ νοητοῦ θεοῦ, πρὸς ὃν ἀπείκασται[14]). καὶ γὰρ
ἐκεῖνον ἀνόμματον Ἔρωτά φησιν ἔχειν Ὀρφεύς[15])· Ποιμαίνων πραπί-
δεσσιν[16]) ἀνόμματον ὠκὺν Ἔρωτα. οὕτω δὴ οὖν καὶ τὸ πᾶν συνῆπται

---

[1]) 165, 6 *γιγνώσκει*) *γινώσκει* B. — [2]) 165, 6 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* A. — [3]) 165, 7 *αἰσθητὴν*) *τὴν αἰσθητὴν* A. — [4]) 165, 7 *αὑτὸ*) *ἑαυτὸ* A. — [5]) 165, 8 *τὸ ἀεὶ*) Adde *ὄν*. — [6]) 165, 11 *μερικὰς*) *μερικοὺς* B. — [7]) 165, 16 *τοῖς*) *ταῖς* — [8]) 165, 21 *τὸ ἡμέτερον πνεῦμα τὸ ὄχημα*· m. A. — [9]) 165, 22 *ἀριστοτέλης* m. A. — [10]) 165, 23 *ὤτων*) *ὄντων* B. (corr. Tayl.) — [11]) 165, 25 *ἑαυτῷ*) *αὐτῷ* B. — [12]) 165, 26 *ὅλων*) Fort. *ὅλου* — [13]) 165, 27 *ἀνόμματον*) *ἀνόμματος* — [14]) 165, 27 *ἀπείκασται*) *ἀπείκαστον* B. — [15]) 165, 28 *ὀρφεὺς*· m. A. — [16]) 165, 28 *πραπίδεσσιν*) *πραπίδεσιν* A.

δι' ἔρωτος τοῖς πρὸ αὐτοῦ, τὸ ἐν ἐκείνοις κάλλος διὰ τοῦ | ἐν ἑαυτῷ[1]) βλέπον, D τοῦτο δὲ οὐ μερισταῖς αἰσθήσεσιν ὁρῶν.

Πνεῦμά τε οὐκ ἦν περιεστὼς, δεόμενον ἀναπνοῆς, οὐδ' αὖ τινος ἐπιδεὲς ἦν ὀργάνου σχεῖν, ᾧ τὴν μὲν εἰς αὐτὸ τροφὴν δέξοιτο, τὴν δὲ πρότερον ἐξικμασμένην[2]), ἀποπέμψοι πάλιν· ἀπῄει τε[3]) γὰρ οὐδὲν οὐδὲ προσῄει αὐτῷ ποθέν. οὐδὲ γὰρ ἦν. αὐτὸ γὰρ ἑαυτῷ τροφὴν τὴν ἑαυτοῦ φθίσιν παρέχον, καὶ πάντα ἐν αὑτῷ ὑφ' ἑαυτοῦ πάσχον καὶ δρῶν, ἐκ τέχνης γέγονεν. ἡγήσατο γὰρ αὐτὸ ὁ συνθεὶς[4]), αὔταρκες ὂν, ἄμεινον ἔσεσθαι[5]) μᾶλλον, ἢ προσδεὲς ἄλλων. (**Pag. 33 D.**)

Διὰ δὴ τούτων ἄλλας δύο τοῦ παντὸς αἰσθήσεις ἀφεῖλεν, ὄσφρησιν καὶ γεῦσιν, τὴν μὲν, ὅτι μηδὲν ἀναπνεῖ· τὸ γὰρ ἀναπνέον δεῖται τῆς ὀσφρήσεως, εἰ καὶ μὴ[6]) πᾶν τὸ ἔχον ὄσφρησιν ἀναπνευστικόν ἐστιν· ἀλλὰ τελειότερον τὸ ἀναπνευστικόν[7])· τοῦτο οὖν ἀφαιρεῖ τοῦ παντός· τὴν δὲ, ὅτι μηδὲ τρέφεται· τὸ γὰρ τρεφόμενον ζῶον δεῖται τῆς γεύσεως. πῶς οὖν πάλιν ἐροῦμεν ἡμεῖς; ἢ ταύτας μὲν τὰς μεριστὰς αἰσθήσεις μὴ εἶναι περὶ τὸ πᾶν, τὴν δὲ μίαν καὶ ἁπλῆν αἴσθησιν ἐν ἑαυτῷ πάντων εἶναι γνωριστικὴν[8]), χρωμάτων, ψόφων, χυμῶν, | πνευμάτων, ποιοτήτων, αὐτῶν τῶν αἰσθητῶν οὐσιῶν ὡς ἐν ὑποκειμένῳ E οὐσῶν. ὡς γὰρ καὶ ἐν ἡμῖν ἡ μία αἴσθησις πάσαις χρῆται ταῖς μερισταῖς καὶ πάντα γιγνώσκει[9]) κατὰ ταὐτὸν, πόσῳ δὴ οὖν μᾶλλον ὁ κόσμος καθ' ἕνα λόγον καὶ μίαν αἴσθησιν γνώσεται πᾶσαν ὁμοῦ τὴν τῶν αἰσθητῶν ποικιλίαν. ὡς γοῦν[10]) κατὰ τὴν οὐσίαν εἷς[11]) ἐστὶ καὶ ὥσπερ τὸ σχῆμα[12]) ἔλαχε τὸ μονοειδὲς, οὕτω καὶ αἴσθησιν ἔχει μίαν πάντα τὰ αἰσθητὰ περιέχουσαν· καὶ γὰρ φύσιν μίαν πάντα τὰ σώματα συνέχουσαν καὶ ζωοποιοῦσαν. ταῦτα τὰ περὶ τοῦ παντὸς δόγματα[13])· ἐπέλθωμεν δὲ καὶ τοῖς καθ' ἕκαστον. πρῶτον τοίνυν δαιμονίως τὴν τῆς ὀσφρήσεως χρείαν εἰς ἀναπνοὴν ἀνήνεγκεν, ἀλλ' οὐκ εἰς τὴν τῶν εὐωδῶν διάκρισιν, περιεκτικωτέραν αἰτίαν ὡς ἐν τοῖς ἀναπνέουσιν[14]) ἡμῖν οὖσαν ἀποδιδούς. ὅταν μὲν γὰρ εὐωδίας ἢ δυσωδίας αἰσθανώμεθα, ἀναπνέομεν, οὐχ ὅταν δὲ ἀναπνέωμεν, πάντως ἐκείνοις περιπίπτομεν. φυσικώτερον γὰρ ἡ ἀναπνοὴ καὶ περιληπτικώτερον τῶν ἰδίων ὀσφραντῶν· ἐπεὶ καὶ ὅσα τῶν ζώων

---

[1]) **165, 30** *ἑαυτῷ) αὐτῷ* B. — [2]) **165, 31** *ἐξικμασμένην) ἐξικομασμένην* B. — [3]) **165, 32** *ἀπῄει τε) ἀπείηται* B. — [4]) **165, 34** *συνθεὶς) σηνθεὶς* B. — [5]) **165, 34** *ἔσεσθαι) ἔπεσθαι* B. — [6]) **165, 36** *τὸ γὰρ — καὶ μὴ)* Tayl. coni. *οὐ γὰρ πᾶν — καὶ*, qua mutatione et h. l. nexus sententiarum tollitur, et repugnantia haec fiunt illis, quae paulo post v. 49 sq. traduntur. — [7]) **165, 36** *ἐστιν — ἀναπνευστικόν)* bis A. — [8]) **165, 39** *γνωριστικὴν) γνωριστικόν* B. — [9]) **165, 41** *γιγνώσκει) γινώσκει* B. — [10]) **165, 42** *γοῦν) γὰρ οὖν* B. — [11]) **165, 43** *εἷς) εἰς* B. — [12]) **165, 43** *τὸ σχῆμα) τὸ σχήματα* B. — [13]) **165, 45** *δόγματα)* Fort. *δόγματος*. Pessime Tayl. And these are the dogmas respecting the universe. — [14]) **165, 47** *ἀναπνέουσιν) πνέουσιν* A.

F ὀσφραίνεται μὲν, οὐκ | ἀναπνεῖ δὲ, τῷ πνεύμονα μὴ ἔχειν, ἀτελέστερα τῶν ἀναπνεόντων ἐστίν. εἰκότως οὖν ἀπὸ τῶν τελειοτέρων πεποίηται τὴν ἐπιχείρησιν [1]), ὡς εἰ εἶχεν ὄσφρησιν τὸ πᾶν, δέοντος οὕτως [2]) αὐτοῦ ταύτην ἔχειν, ὡς ἔχει τὰ τελεώτερα τῶν ὀσφραινομένων, οἷς ὑπάρχει καὶ τὸ ἀναπνεῖν. δεύτερον τὴν τῆς γεύσεως χρείαν εἰς τροφὴν ἐπανήνεγκε [3]). ταύτην γὰρ κριτήριον ἡ φύσις ἐπέστησε τοῖς χυμοῖς, δι' ὧν αἱ τροφαὶ καὶ αὐξήσεις. τὸ γὰρ ἐξικμασμέ-
166 νην τούτου δηλωτικόν ἐστιν. ὁ δὲ κόσμος οὐ δεῖται τροφῆς ἔξωθεν, | ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτῷ παρέχεται τροφὴν καὶ αὔξων ἑαυτὸν καὶ φθίσιν ἑαυτῷ παρέχων· πρῶτον μὲν, εἰ βούλει, κατὰ τὴν εἰς δύο διαίρεσιν, αὔξοντος μὲν πάντα τοῦ οὐρανοῦ καὶ μεταβάλλοντος, αὐξομένων δὲ καὶ φθινόντων τῶν [4]) ὑπὸ σελήνην· ἡ γὰρ ἄλλου γένεσις ἄλλου φθορά ἐστιν, ἑκατέρας [5]) δέ ἐστιν ἡ τοῦ οὐρανοῦ κίνησις αἰτία· ἔπειτα καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν οὐρανίων ἀνάλογον κατὰ τὰς κινήσεις τήν τε αὔξησιν καὶ τὴν φθίσιν δεχομένων, κατὰ τὰς ἀνατολὰς καὶ δύσεις καὶ τὰς ἐκφάνσεις καὶ κρύψεις ὑψώσεις τε καὶ ταπεινώσεις φωτισμούς τε καὶ μεταβολὰς τοῦ φωτὸς, δι' ὧν καὶ τὰ οὐράνια προσλαμβάνει τι καὶ ἀποβάλλει, καθάπερ καὶ τὰ ὑπὸ τὸν οὐρανόν· ἀπὸ γὰρ τούτων τρέπεται καὶ ἡ γένεσις. καὶ ὁρᾷς [6]) πάλιν, ὅτι τὰ μὲν ὑπὲρ σελήνην κατ' ἀναλογίαν μόνην ἔχει τὴν αὔξησιν καὶ τὴν [7]) φθίσιν, τὰ δὲ ὑπὸ σελήνην κατὰ τὴν οὐσίαν ἐστὶν ἀμφοτέρων δεκτικά, ἡ δὲ σελήνη μεταξὺ τούτων ἐστὶ καὶ ὄντως ἰσθμὸς [8]), ἀρχὴν μετα-
B βολῆς ἐν ἑαυτῇ δεικνύουσα κατὰ | τὴν αὔξησιν καὶ μείωσιν τοῦ φωτός. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν πρὸ αὐτῆς ἔμενε κατὰ τὴν αὔξησιν καὶ τὴν φθίσιν τὸ αὐτὸ παντελῶς εἶδος· ἐπὶ δὲ τῶν μετ' αὐτὴν καὶ αὐτὸ τὸ εἶναι πέφυκε μεταῤῥεῖν· ἐν αὐτῇ δὲ τῆς οὐσίας μενούσης μεταβάλλεται τὸ ἔξωθεν [9]) φῶς κατὰ μείωσιν καὶ αὔξησιν, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν ὑπὲρ αὐτὴν φωτισμῶν. οὐκ ἄρα δεῖ λέγειν τρέφεσθαι τὰ οὐράνια [10]) ἐκ τῶν ἀναθυμιάσεων, ὡς οἴονταί τινες. τὰ γὰρ δεόμενα τῆς ἔξωθεν ἐπιῤῥοῆς καὶ προσθήκην δεχόμενα καὶ ἀφαίρεσιν οὐκ ἀλύτους ἔχει τοὺς δεσμούς. ἄτρεπτα ἄρα μένει τὰ οὐράνια, ὥσπερ δὴ τῶν μὲν ἀρχαίων Πρόκλος τε καὶ ὁ Μαλλώτης [11]) καὶ Φιλωνίδης [12]) εἰρήκασι, τῶν δὲ νεωτέρων οἱ ἀπὸ Πλωτίνου [13]) πάντες Πλατωνικοί. καὶ γὰρ οὐδέπω γένεσιν ἡμῖν οὐρανοῦ καὶ ἄστρων παραδοὺς πῶς ἔμελλε περὶ τροφῆς αὐτῶν ποιεῖσθαι λόγον; καὶ ἔοικε μόνα τὰ στοιχεῖα νῦν ἀπογεννήσας καὶ ἰδὼν ταῦτα καὶ δι' ἀλλήλων πεφοιτηκότα καὶ πάντα ὄντα ἐν πᾶσι ταύτην τὴν δι' ἀλλήλων δίηξιν ἀποκαλέσαι

---

1) 165, 51 *ἐπιχείρησιν*) *ἐπιχήρησιν* B. — 2) 165, 51 *οὕτως*) om. B. — 3) 165, 53 *ἐπανήνεγκε*) *ἐπανήγεγκεν* B. — 4) 166, 3 *τῶν*) om. A. — 5) 166, 3 *ἑκατέρας*) Imperite *ἑκατέρων* desiderat Tayl. — 6) 166, 7 *ὁρᾷς*) *ὁρᾷ* B. — 7) 166, 8 *τὴν*) om. B. — 8) 166, 9 *ἡ σελήνη ἰσθμὸς, τοῦ τε οὐρανοῦ, καὶ τῆς γενέσεως.* (super *γενέσεως* scriptum est *γῆς*) m. A. — 9) 166, 12 *ἔξωθεν*) *ἔξοθεν* B. — 10) 166, 13 *ὅτι οὐ τρέφεται τὰ οὐράνια.* m. A. — 11) 166, 15 *Μαλλώτης*) *Μαλώτης* B. *πρόκλος ὁ μαλλώτης·* m. A. Ac videtur *καὶ* delendum. Cf. Fabric. B. G. T. VIII. Pag. 457 sq. — 12) 166, 15 *Φιλωνίδης*) cum o super ω A. *Φιλονείδης* B. *φιλονίδης·* m. A. — 13) 166, 16 *πλωτῖνος·* m. A.

τροφὴν τοῦ παντὸς αὐτοῦ ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ δρῶντος εἰς ἑαυτὸ καὶ πάσχοντος |
τῷ μεταδιδόναι πᾶσι πάντων ἐξ ὧν ἐστίν· ὡς ὅταν γε καὶ τὰ ἄλλα ὑποστήσῃ C
τὰ οὐράνια, τότε καὶ τοὺς φωτισμοὺς εἰσοίσει καὶ τὴν διὰ τούτων κοινωνίαν
πρὸς ἄλληλα τῶν πάντων. μόνην δ' οὖν τὴν ἐκ τῶν τεττάρων ὅρων τοῦ παντὸς
στοιχείων σύστασιν, ἐπειδήπερ ἑώρα τινὰς ἐν τούτοις κοινωνίας ἀλλήλων, εἶπε
τὴν ἄλλων φθίσιν ἄλλων εἶναι τοῦ παντὸς μερῶν τροφήν, τίνων δὲ ἑκάτερα,
νῦν οὔπω δῆλον, τοσοῦτον δὲ καὶ νῦν δῆλον, ὅτι πάντα ἀλλήλοις μεταδίδωσιν,
ἵνα ἓν γένηται τὸ πᾶν, καὶ ἐν[1]) ἀλλήλοις ἐστὶν, ὥστε ἄλληλα τρέφειν, καὶ
τοῦτο οὐ σὺν ἐλαττώσει[2]) τῇ ἑαυτῶν· καὶ γὰρ ἐν γῇ πάντα καὶ ἐν πυρὶ
πάντα[3]) καὶ ἐν τοῖς μέσοις πάντα, καὶ οὕτως ὅλος κόσμος τοῖς ἑαυτοῦ μέρε-
σιν ὑφ' ἑαυτοῦ τρέφεται, πάντα ἐν πᾶσιν ἔχων. ἔτι τοίνυν κἀκεῖνα ῥητέον ἐν
τοῖς ἐκκειμένοις ῥητοῖς· εἰ μὴ πρόσεισι τῷ παντὶ μηδὲν, οὐδὲν αὐτοῦ σῶμά
ἐστιν[4]) ἐκτός· εἰ ἄπεισιν αὐτοῦ μηδὲν, οὐκ ἔστιν ἔξω τοῦ κόσμου κενόν· μά-
την γὰρ ἂν εἴη, μηδενὸς ὂν δεκτικὸν, καθάπερ τὸ τὸν κόσμον δεξάμενον· ἃ δὴ
καὶ Ἀριστοτέλης διαφερόντως ἠγάπησε, τό τε ἐνεργείᾳ κενὸν | ἀναιρῶν καὶ D
τὸν κόσμον μονογενῆ διασώζων. ὅτι δὲ οὐδὲν[5]) ἄπεισιν οὐδὲ πρόσεισι τῷ
παντὶ, κατεσκεύαζε τὸ μὲν ἐκ τοῦ οὐδὲ γὰρ ἦν, τὸ δὲ μηδὲ ἀπιέναι μηδὲν
ἐκ τοῦ τὴν ἑαυτοῦ φθίσιν οἰκείαν τροφὴν ποιεῖσθαι τὸ πᾶν. ὥσπερ οὖν οὐκ
ἔχον ὄργανα τροφῆς ἐν ἑαυτῷ τροφὴν ἔχει καὶ αὐτό ἐστι τὸ αὐτὸ[6]) τρέφον ἅμα
καὶ τρεφόμενον, οὕτω δὴ καὶ αἰσθήσεις οὐκ ἔχον τὰς ἐκτὸς ἀποτεινομένας ἐν
ἑαυτῷ τὴν αἴσθησιν ἔχει καὶ ἔστιν αὐτὸς αἰσθητὸς ἑαυτῷ. καὶ ὅτι βούλεται
καὶ ἐπὶ τούτων τὸν αὐτὸν εἶναι λόγον ὁ Πλάτων, ἐναργῶς, οἶμαι, δεδήλωκεν
εἰπὼν καὶ πάντα ἐν αὑτῷ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ πάσχον καὶ δρῶν. εἰ δὲ
πάντα τὰ γιγνόμενα[7]) δρῶντός ἐστι τοῦ παντὸς εἰς ἑαυτὸ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ πά-
σχοντος, οὔτε τὰς φθίσεις οὔτε τὰς φθορὰς ἁπλῶς κακὰ ῥητέον· οὐδὲ γὰρ ὁ
σπουδαῖος εἰς ἑαυτὸν δρᾷ κακὸν οὐδὲν, μὴ ὅτι τὸ πᾶν. καὶ τοῦτο μὲν θεῖον
πόρισμα[8]) ληπτέον ἐκ τοῦ λόγου· πάλιν δὲ ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν[9]) αἰτίαν πάντων
τῶν περικοσμίων ἀνέδραμε, τὴν δημιουργικὴν τέχνην καὶ τὴν τελεσιουργὸν
τῶν ὅλων ἀρχήν. ἐκεῖθεν γὰρ ἡ τέχνη καὶ εἰς τὴν δημιουργικὴν | καθήκει τά- E
ξιν· διὸ καὶ τὰ λόγια τὸν δημιουργὸν τοῦ παντὸς ἐργοτεχνίτην[10]) κέκληκεν·
ὅπερ ὁ Πλάτων διεῖλε, ποτὲ μὲν ἔργα τοῦ δημιουργοῦ καλῶν τὰ ἐν τῷ κόσμῳ·
ὧν ἐγὼ δημιουργὸς πατήρ τε ἔργων[11])· ὥσπερ καὶ τὰ λόγιά φη-
σιν· Ἔργα νοήσας γὰρ πατρικὸς νόος αὐτογένεθλος· ποτὲ
δὲ καὶ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ προσαγορεύων τέχνην· ᾗ τέλος ἀφωρί-

---

1) 166, 24 *ἐν*) *ἓν* B. — 2) 166, 25 *σὺν ἐλαττώσει*) *συνελαττώσει* B. — 3) 166, 25 *καὶ ἐν πυρὶ πάντα*) om. B. — 4) 166, 27 *σῶμά ἐστιν*) *ἐστι σῶμα* B. — 5) 166, 30 *οὐδὲν*) *οὐδὲ* B. — 6) 166, 32 *αὐτὸ*) *αὑτὸ* B. — 7) 166, 35 *γιγνόμενα*) *γινόμενα* A. — 8) 166, 37 *πόρισμα, ὅτι οὔτε αἱ φθίσεις· οὔτε αἱ φθοραὶ, ἐν τῷ παντὶ ἁπλῶς κακά*: m. A. — 9) 166, 38 *ἀληθινὴν*) *ἀληθεινὴν* B. — 10) 166, 40 *ἐργοτεχνίτην*) *ἐργοτεχνήτην* B. — 11) 166, 41 *ὧν ἐγὼ—ἔργων*) Pag. 41 A.

σατο[1]) τὴν αὐτάρκειαν[2]) τοῦ παντός. ἀγαθὸς γὰρ ὢν ὁ δημιουργὸς ἑαυτῷ πάντα παραπλήσια ποιεῖ· τοῦτο δέ ἐστι τέλεια πάντα καὶ αὐτάρκη· στοιχεῖον γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ αὔταρκες. καὶ οὐ δήπου διὰ τὴν αὐτάρκειαν ταύτην ἀπέσπαται τοῦ ποιήσαντος ὁ κόσμος ὡς ἑαυτῷ δυνάμενος ἀρκεῖν, ἀλλὰ μειζόνως ἑνοῦται πρὸς αὐτόν. ὅσῳ γὰρ αὐταρκέστερός ἐστι, τοσούτῳ[3]) μᾶλλον εἰς ὁμοιότητα καθίσταται τὴν πρὸς αὐτὸν, ὅσῳ δὲ μᾶλλον[4]) ὁμοιοῦται, τοσούτῳ τελειότερον ἑνοῦται πρὸς τὴν ἀγαθότητα τὴν δημιουργικήν. αὔταρκες οὖν τὸ πᾶν ὡς αἰσθητὸν[5]), καὶ ἀπροσδεὲς ἄλλων τῶν αἰσθητῶν· τούτοις γὰρ τοῦτο προσήκει τὸ ὄνομα· θεῶν δὲ ἐπιδεὲς, ὡς ἀεὶ πληρούμενον ἀπ' αὐτῶν, μᾶλλον
F δὲ οὐδὲ τούτων ἐπιδεές· | πανταχοῦ τε γὰρ πάρεστι τὸ θεῖον, καὶ αὐτὸ πρὸς τὴν ὑποδοχὴν παρεσκεύασται τῶν θείων ἀγαθῶν. ὥσπερ[6]) τὸ ὅμοιον τοῦ ἀνομοίου κρεῖττον κατὰ τὴν τοῦ Διὸς κρίσιν[7]), οὕτω καὶ τὸ αὔταρκες τοῦ ἐνδεοῦς ἐστὶ θειότερον· κρατεῖ γὰρ τό τε αὔταρκες ἐν τοῖς θεοῖς καὶ ἡ ὁμοιότης[8]) ἐν τοῖς οὖσι· καὶ τοῦτό ἐστιν ἄλλο δόγμα τοῦ μεγίστου Διός[9]).

Χειρῶν δὲ αἷς οὔτε λαβεῖν, οὔτε αὖ τιν' ἀμύνασθαι χρεία τις ἦν[10]), μάτην οὐκ ᾤετο δεῖν αὐτῷ προσάπτειν, οὐδὲ ποδῶν, οὐδὲ ὅλως τῆς περὶ τὴν βάσιν ὑπηρεσίας[11]). (Pag. 33 D.)

167 | Τελευταία τῶν αἰσθήσεών ἐστιν ἡ ἁφή. ταύτης μάλιστα μὲν κατὰ πᾶν τὸ σῶμα μετέχει τὸ ζῶον, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς χεῖρας· αὗται γὰρ τὸ ἁπτικώτατον, ὡς ἔστιν ἐπὶ τῆς ἐνεργείας ὁρᾶν. ἐπειδὴ δὲ διττὴν ἡμῖν χρείαν αἱ χεῖρες παρέχονται· τὰ μὲν γὰρ εὐφραίνοντα δι' αὐτῶν λαμβάνομεν, τὰ δὲ λυποῦντα ἀπωθούμεθα[12])· τὸ δὲ πᾶν οὐδὲ[13]) λαμβάνειν τι δυνατόν· ἔχει γὰρ πᾶν ὃ βούλεται· οὔτε ἀμύνασθαί τι· λυπεῖ γὰρ οὐδὲν, ὅτι μηδὲ ἀλλότριόν ἐστιν αὐτοῦ μηδέν· οὐδὲν ἂν χειρῶν δέοιτο. οὐδὲν γὰρ μάτην ἡ φύσις ποιεῖ οὐδὲ ὁ θεός, φησιν Ἀριστοτέλης· ὥστε εἰκότως ὁ δημιουργὸς οὔτε[14]) χεῖρας αὐτῷ[15]) προσέφυσε· μάτην γὰρ ἂν ἦσαν. ἐπειδὴ δὲ τὸ κινητικὸν ἐξῆπται τοῦ αἰσθητικοῦ

---

[1]) 166, 43 *ἀφωρίσατο*) *ἀφορίσατο* A. — [2]) 166, 43 *αὐτάρκειαν*) *αὐτάρκιαν* B. — [3]) 166, 46 *τοσούτῳ*) *τοσοῦτο* A. — [4]) 166, 46 *εἰς ὁμοιότητα—μᾶλλον*) om. A. — [5]) 166, 48 *αἰσθητὸν*) Tayl. addendum putat *ἑαυτῷ* et totum hunc locum ita vertit: The universe therefore is self-sufficient, as being the object of sense to itself, and as not being in want of other sensibles. For to these the appellation of indigence belongs. quorum posteriora nec Graecis respondent nec sanam sententiam praebent. Neque vero *ἑαυτῷ* addendum erat, ut ille sensus efficeretur, quem et ipse verum puto. Sed *ἄλλων τῶν αἰσθητῶν* quomodo explicem aut corrigam, non habeo. — [6]) 166, 51 *ὥσπερ*) Desideratur copula; neque vero excidisse quicquam videtur. — [7]) 166, 51 *διὸς κρίσις·* m. A. — [8]) 166, 52 *ὁμοιότης*) *ὁμοιότητει* B. (corr. Tayl.) — [9]) 166, 53 *ἄλλη διὸς κρίσις·* m. A. — [10]) 166, 53 *ἦν*) *ἐστὶ* B. — [11]) 166, 54 *ὑπηρεσίας*) *ὑπειρεσίας* B. — [12]) 167, 3 *ἀπωθούμεθα*) *ἀποθούμεθα* B. — [13]) 167, 4 *πᾶν οὐδὲ*) om. A. Rectius vero erat *πᾶν οὔτε.* — [14]) 167, 6 *οὔτε*) Immo *οὐδὲ* — [15]) 167, 6 *αὐτῷ*) *ἑαυτῷ*

(λέγω δὲ τὸ φυσικῶς κινητικόν) οἰκείως ἅμα καὶ εὐλόγως ἀπὸ τῶν αἰσθητικῶν
ὀργάνων ἐπὶ τὰ πορευτικὰ προῆλθεν ὁ λόγος. οἱ γὰρ πόδες ὄργανα κατεσκευά-
σθησαν πρὸς τὴν κατ᾽[1]) εὐθεῖαν κίνησιν καὶ τὰ ἄλλα μόρια τὰ πρὸς τὴν βάσιν
ὑπηρετοῦντα, | οἷον καὶ κνήμη[2]) καὶ γόνυ καὶ μηρὸς καὶ εἴ τι τοιοῦτον· τὸ δὲ B
πᾶν κινεῖσθαι κατ᾽ εὐθεῖαν ἀδύνατον· οὐ γάρ ἐστι κενὸν ἔξω τοῦ παντός, ὡς
δέδεικται[3]) πρότερον. τὰ μὲν οὖν μόρια, τά τε πορευτικὰ καὶ τὰ αἰσθητικά,
διὰ τούτων ἀφεῖλε· καὶ πάλιν κἀνταῦθα ῥητέον, ὅτι τὰ κινητικὰ ἀφαιρῶν ὄρ-
γανα πόδας ἀφεῖλε μόνους, ἀλλ᾽ οὐ πτέρυγας, διότι τοῖς τελειοτέροις ἀρκοῦσιν
οὗτοι πρὸς κίνησιν ζώοις, ταὐτὸν καὶ ἐνταῦθα ποιῶν, ὅπερ ἐπί τε ὀσφρήσεως
καὶ ἀναπνοῆς· ῥητέον δὲ πάλιν, ὅτι ταῦτα μὲν οὐδαμῶς ἐστιν ἐν τῷ παντί, τρό-
πον δὲ ἄλλον ἐστὶ[4]) καὶ αἴσθησις καὶ ἡ κίνησις. ἐπειδὴ γὰρ ἐν αὐτῷ περιείλη-
πται πᾶν τὸ ὁπωσοῦν αἰσθητὸν, καὶ τὸ πρῶτον αἰσθητόν ἐστιν αὐτὸς, ἔχει καὶ
μίαν αἴσθησιν τῷ τοιούτῳ συζυγοῦσαν αἰσθητῷ. καθάπερ γὰρ[5]) ἡ τοῦ δημι-
ουργοῦ νόησις πρὸς τὸ ὅλον νοητὸν συνέζευκται, καὶ καταπίνειν τὸ πᾶν ἐν
αὐτῷ[6]) λέγεται, τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ὁ κόσμος καταπίνει τῇ ἑαυτοῦ αἰσθή-
σει ἑαυτὸν καὶ περιλαμβάνει τῇ συμφυεῖ γνώσει τὸ γνωστόν. καὶ ἄλλως δὲ δυ-
νάμεις μὲν ἔχει πάντων κρατητικὰς, φρουρητικὰς, | καὶ αὗταί εἰσιν αἱ ἐν αὐτῷ C
χεῖρες, τάξεις δὲ ἔχει τελεσιουργοὺς, καὶ αὗται ἀναλογοῦσι τοῖς θρεπτικοῖς
μορίοις, αἰτίας δὲ ὑπεδέξατο ζωογονικὰς[7]), τὰς τοῖς τῆς ἀναπνοῆς μορίοις
ἀναλογούσας. ἔτι καὶ ἄλλας ἔχει δυνάμεις, τὰς μὲν ἀποπληρούσας αὐτὸν τῶν
ἀφανῶν αἰτιῶν, τὰς δὲ συναπτούσας πρὸς τὸ νοητὸν φῶς, ὧν αἱ μὲν ἀνάλο-
γον ὁράσεως ἔχουσι λόγον, αἱ δὲ ἀκοῆς. τῇ δὲ αἰσθήσει ταύτῃ καὶ τὴν κίνη-
σιν ἀνάλογον ἔχει, φυσικῶς τε καὶ θεολογικῶς σκοποῦσιν. ὡς γὰρ αἴσθησιν
ἔχει τὴν αὐτοῦ πρὸς ἑαυτὸν, οὕτω καὶ κίνησιν τὴν ἐν ἑαυτῷ καὶ περὶ αὐτὸν
ἀνακυκλουμένην, καὶ ταῦτα ἀμφότερα κατὰ τὴν τοῦ παραδείγματος ὁμοίωσιν.
καὶ γὰρ ἐν ἐκείνῳ νόησίς τε ἦν εἰς ἑαυτὴν συννεύουσα, καὶ ζωὴ πρὸς ἑαυτὴν
ἐπεστραμμένη, καὶ γνῶσις οὐ[8]) κατὰ μετάβασιν οὐδὲ κατὰ μερισμὸν, ἀλλ᾽ αὐ-
τοτελὴς καὶ αὐτοῖς ἡνωμένη τοῖς νοητοῖς. τοιοῦτος γὰρ ὁ ἐκεῖ νοῦς, πρὸ ἐνερ-
γείας ἐνεργῶν, ὅτι μηδὲ προῆλθεν, ἀλλ᾽ ἔμενεν ἐν τῷ πατρικῷ βυθῷ καὶ
ἐν τῷ ἀδύτῳ κατὰ τὴν θεοθρέμμονα σιγήν.

Κίνησιν γὰρ ἀπένειμεν αὐτῷ τὴν τοῦ σώματος οἰκείαν τῶν |
ἑπτὰ, τὴν περὶ νοῦν καὶ φρόνησιν μάλιστα οὖσαν. (**Pag. 34 A.**) D

Τῶν παλαιῶν οἱ μὲν τὸν κόσμον ἐπιστρέψαντες ἐπὶ τὸν νοῦν καὶ διὰ τοῦ
ἔρωτος τοῦ περὶ τὸ πρῶτον ὀρεκτὸν[9]) δόντες αὐτῷ τὴν κίνησιν οὐδὲν ἔφασαν

---

[1]) **167, 9** *κατ᾽*) *καθ᾽* B. — [2]) **167, 10** *κνήμη*) *κνύμη* B. — [3]) **167, 11** *δέδεικται*) *δι-έδεικται* B. — [4]) **167, 15** *ἐστὶ*) *ἔστι* B. — [5]) **167, 17** *γὰρ*) *καὶ* B. — [6]) **167, 18** *αὐτῷ*) Immo *αὑτῷ*. nam *λέγεται* verbi subiectum est *ὁ δημιουργός*. — [7]) **167, 21** *ὑπεδέξατο ζωογονικὰς*) *ὑπεδείξατο ζωογωνικὰς* B. — [8]) **167, 27** *οὐ*) om. A. — [9]) **167, 31** *ὀρεκτὸν*) om. A.

ἀπὸ τοῦ νοῦ καθήκειν εἰς αὐτόν, τοῦ νοῦ τὸ γόνιμον[1]) ἀφελόντες καὶ ἐν ἴσῳ
προστάξαντες αὐτὸν τοῖς ἐρασμίοις μὲν τῶν αἰσθητῶν, μηδὲν δὲ γεννητικὸν[2])
ἔχουσιν ἐν τῇ ἑαυτῶν φύσει· οἱ δὲ ἀνάπαλιν τὸν μὲν νοῦν ἢ τὴν ψυχὴν ἢ ὅτι
ἂν ᾖ τὸ ὑπὲρ τὸν κόσμον, δρᾶν εἰς αὐτὸν ὁμολογοῦσιν, αὐτῷ δὲ οὐ δεδώκασι
τὴν κίνησιν αὐτοφυῆ καὶ οἰκείαν, ἀλλ' ἔξωθεν μόνον ἐν κύκλῳ περιάγεσθαί φα-
σιν· οὓς καὶ Ἀριστοτέλης ἐπεῤῥάπισεν ὡς ἀναιροῦντας τὴν ἀϊδιότητα τοῦ παν-
τός· τὸ γὰρ βίαιον οὐκ ἔστιν ἀΐδιον. ὁ δέ γε Πλάτων τὰ ἀμφοτέρων[3]) φυλα-
ξάμενος παροράματα τῷ τε κόσμῳ τὴν κίνησιν ὡς οἰκείαν ἀποδίδωσι καὶ αὐτο-
φυῆ καὶ τὸν δημιουργὸν αἴτιον αὐτῆς ἀποφαίνεται. καὶ ἔστιν ἕκτον τοῦτο δημι-
ουργικὸν δῶρον εἰς τὸν κόσμον, ἡ νοῦν[4]) μιμουμένη κίνησις, ἣν ἔχειν αὐτὸν
E καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ πατρός. τὸ μὲν γὰρ | ἀπένειμεν εἰς τὴν πατρι-
κὴν ἡμᾶς αἰτίαν ἀναπέμπει· παρ' οὗ γὰρ ἡ οὐσία τῷ παντί, παρ' ἐκείνου καὶ ἡ
κατὰ φύσιν κίνησις· τὸ δὲ τὴν τοῦ σώματος οἰκείαν ἐπὶ τὴν ἰδίαν τοῦ
κόσμου φύσιν, δι' ἣν ὑφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν τοιαύτην ἐγείρεται κίνησιν· ἔχει γάρ
τι καὶ αὐτὸς καὶ κατὰ τὸ αὐτοκίνητον καὶ κατὰ τὸ σχῆμα σφαιροειδὲς ὂν πρὸς
τὴν κύκλῳ κίνησιν οἰκεῖον. τάχα δὲ καὶ εἰ θάτερον εἴρητο μόνον, συνεισήγετο[5])
τὸ λοιπόν. εἴτε γὰρ οἰκείαν εἶπε τῷ παντὶ τὴν κίνησιν, πόθεν, ἢ ἀπὸ
τοῦ πατρὸς εἶχεν αὐτήν, παρ' οὗ καὶ τὴν οὐσίαν; εἴτε δεδόσθαι παρὰ τοῦ
δημιουργοῦ, πάντως οἰκείαν ἐδίδου τῷ λαμβάνοντι νοῦς ὢν ἐκεῖνος καὶ πᾶσι τὸ
κατ' ἀξίαν ἀφορίζων. ἀλλ' ὅ γε φιλόσοφος ἀμφότερα συνέπλεξεν, ἵνα τὴν τοῦ
κόσμου πρὸς τὸν δημιουργὸν ὁμοίωσιν ἴδῃς. ὡς γὰρ ἐκεῖνος αὐτὸς ἑαυτὸν νοεῖ
καὶ περὶ ἑαυτὸν ἔστραπται καὶ τὰ νοητὰ θεᾶται περὶ αὐτὰ ἐνεργῶν, ἃ δὴ γίνε-
ται κέντρα τῆς δημιουργικῆς νοήσεως, οὕτω δὴ καὶ ὁ κόσμος περὶ ἑαυτὸν φέ-
ρεται καὶ πρὸς ἑαυτὸν νεύει καὶ χορεύει περὶ τὸ μέσον, ὃ δὴ γίγνεται[6]) κέν-
F τρον τῆς | κοσμικῆς κινήσεως. καὶ ὥσπερ ὁ δημιουργὸς καταπίνειν λέγεται τὸ
νοητὸν καὶ[7]) εἰς ἑαυτὸν χωρεῖν, οὕτω δὴ καὶ ὁ κόσμος τὸ ἑαυτοῦ κέντρον ἐν
ἑαυτῷ περιέχειν[8]). αἱ γὰρ παρὰ τοῖς θεολόγοις καταπόσεις περιοχαί τινές εἰ-
σιν, ἀλλ' αἱ μὲν προγονικαὶ[9]) τὰ νοητὰ περιλαμβάνουσι νοερῶς, αἱ δὲ τῶν
παίδων τὰ νοερὰ νοητῶς[10])· προϊόντα γὰρ αὐτὰ πάλιν εἰς ἑαυτοὺς ἐπιστρέφου-
σιν οἱ γεννήσαντες καὶ ἐν τῇ ἑαυτῶν παντότητι συνέχουσι. ταύτας δὴ οὖν ἀμ-
168 φοτέρας μεμίμηται τὸ πᾶν, καθόσον μὲν περὶ τὸ κέντρον ἀνακυκλεῖται | καὶ ἐν
ἑαυτῷ[11]) περιέχει τὸ κέντρον, τὴν προγονικὴν κατάποσιν μιμούμενον, καθό-

---

1) **167, 32** *γόνιμον*) † *μονίμον*, in m. *ἀνώνυμον*, B. (corr. Tayl.) — 2) **167, 33** *γεννητικὸν*) *γενητικὸν* B. — 3) **167, 37** *ἀμφοτέρων*) *ἀμφωτέρων* B. — 4) **167, 39** *ἡ νοῦν*) † *ἐνοῦν* B. — Tayl. legit *ἅτε νοῦ μιμουμένη κίνησις* et vertit as imitating the motion of the intellect, quasi legerit *ἅτε νοῦ μιμούμενον κίνησιν*. — 5) **167, 43** *συνεισήγετο*) *συνήγετο* B. — 6) **167, 49** *γίγνεται*) *γίνεται* B. — 7) **167, 50** *καὶ*) om. B. — Tayl. supplebat *τῷ*. — 8) **167, 51** *περιέχειν*) *περιέχει* A. — 9) **167, 52** *προγονικαὶ*) *προγωνικαὶ* B. *ὅτι δύο αἱ καταπόσεις καὶ περιοχαὶ παρὰ τοῖς θεολόγοις*· m. A. — 10) **167, 52** *τὰ νοητὰ — νοερῶς — τὰ νοερὰ νοητῶς*) Tayl. coni. *τὰ νοερὰ — νοητῶς — τὰ νοητὰ νοερῶς*. Sed maior est dignitas eorum, quae *νοητὰ* vocantur, et comprehenduntur ea, quae prodierunt; prodiisse autem a maioribus maiora par est, itaque etiam comprehendi. — 11) **168, 1** *ἑαυτῷ*) *αὐτῷ* A.

σον δὲ τὰ ἑαυτοῦ γεννήματα ἐν ἑαυτῷ περιέχει, τὴν ἑαυτοῦ φθίσιν ἑαυτῷ παρέχον[1]) τροφὴν καὶ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ μεριζόμενα πάλιν ἐν ἑαυτῷ χωροῦν, τὰς τῶν παίδων ἐν τοῖς πατράσι περιοχάς. ταῦτα[2]) μὲν εἴρηται τῆς ἀναλογίας ἕνεκα τῆς πρὸς τοὺς δύο πατέρας τοῦ παντός· ὅρα δὲ, ὅπως πάλιν ἐνταῦθα προείληπται τὸ Ἀριστοτελικὸν ἀξίωμα τὸ τοῦ ἁπλοῦ σώματος ἁπλῆν εἶναι τὴν κίνησιν. πρῶτον οὖν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ σῶμα τῶν ἄλλων ἁπλούστερον ὂν κινεῖται τὴν κύκλῳ[3]) κίνησιν ὡς οἰκείαν, εἶτα καὶ ὅλον τὸ πᾶν. καὶ γὰρ τὸ μετ' ἐκεῖνο κυκλίζεται κατὰ δύναμιν. τί γὰρ ἄλλο τὸ οἰκείαν ἐστὶν, ἢ τὸ κατὰ φύσιν; ἔστι δὲ τὸ[4]) κατὰ φύσιν τῇ οὐσίᾳ τοῦ παντὸς ἡ κύκλῳ κίνησις. ὡς γὰρ τὸ[5]) σχῆμα σφαιρικὸν ἔλαχεν, οὕτω καὶ τὴν κατὰ φύσιν κίνησιν κυκλικὴν, καὶ ἔτι τῷ τὴν κυκλοφορίαν μηδὲν ἐναντίον ἔχειν. ἑπτὰ γὰρ οὐσῶν τῶν τοπικῶν κινήσεων[6]), τῆς κύκλῳ, τῆς | ἄνω, τῆς κάτω, τῆς ἐπὶ τὸ δεξιὸν, τῆς ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν, B
τῆς ἐπὶ τὸ πρόσω, τῆς ἐπὶ τὸ ὀπίσω, τὰς μὲν ἓξ εὕροις ἂν ἐναντίον ἐχούσας· αἱ γὰρ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους τόπους ἀπὸ τῶν ἐναντίων κινήσεις ἐναντίαι· τὴν δὲ κύκλῳ πάσης ἐναντιώσεως ἐξῃρημένην. ὅπου γὰρ αἱ κατ' εὐθεῖαν κινήσεις γεννῶνται καὶ συνέχονται ὑπ' αὐτῆς, ὡς καὶ ἡ μηχανικὴ δείκνυσι, πῶς ἂν εἴποις ἐναντίαν εἶναί τινα τούτων πρὸς αὐτήν; τὸ γὰρ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου φθαρτικόν ἐστι καὶ οὐ γεννητικόν. καὶ οὐδὲ μέχρι τούτων ἔστησε τὸν λόγον ὁ Πλάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἴδιον τῆς κυκλοφορίας εἰπὼν θαυμαστὴν ἀπέφηνεν αὐτῆς πρὸς τὰς ἄλλας ὑπεροχήν. τὴν[7]) γὰρ περὶ νοῦν καὶ φρόνησιν ταύτην ἐπωνόμασε, καὶ οὐδὲ ἁπλῶς, ἀλλὰ τὸ μάλιστα προσθείς. τῶν γὰρ ἑπτὰ τούτων κινήσεων ἡ[8]) μὲν κυκλικὴ νοῦν μιμεῖται καὶ τὴν νοερὰν ζωὴν ἐν τῷ αὐτῷ καὶ περὶ τὸ αὐτὸ καθ' ἕνα λόγον καὶ μίαν τάξιν ἑστῶσαν καὶ τὴν κίνησιν ἔχουσαν ὑπὸ τῆς στάσεως κρατουμένην, ἡ δὲ λοιπὴ πᾶσαν[9]) τὴν ψυχήν. ἐν ταύτῃ γὰρ πρώτως[10]) τὸ πόθεν, ποῖ καὶ ἡ μετάστασις, καὶ ἔστιν ἐν αὐτῇ τὸ | μὲν νοη- C
τὸν ἄνω, τὸ δὲ αἰσθητὸν κάτω, καὶ ὁ μὲν ταὐτοῦ κύκλος δεξιὸς, ὁ δὲ θατέρου τούτῳ ἐναντίος, καὶ ὁ μὲν νοῦς ἔμπροσθεν, ἡ δὲ φύσις ὄπισθεν· οὕτω γὰρ καὶ ὑπέστη[11]) τὴν ἀρχήν. καὶ ἡ μὲν κυκλοφορία κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμοὺς ᾠκείωται πρὸς νοῦν, εἴτε τὴν μονάδα αὐτῇ[12]) εἴτε τὴν ἑπτάδα βούλοιο προσφέρειν, πρώτην καὶ[13]) ἑβδόμην αὐτὴν καταριθμούμενος. καὶ γὰρ ἡ μονὰς καὶ ἑπτὰς ἀριθμοὶ νοεροί τινες, ἡ μέν γε μονὰς[14]) αὐτόθεν νοῦς, ἡ δὲ ἑπτὰς τὸ κατὰ νοῦν φῶς. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ περικόσμιος νοῦς μοναδικός τε καὶ ἑβδομαδικός ἐστιν, ὥς φησιν Ὀρφεύς. ἔτι δὲ ἡ μὲν μονὰς Ἀπολλωνιακὴ, ἡ δὲ

---

1) 168, 2 *παρέχον*) *παρέχων* — 2) 168, 3 *ταῦτα*) *ταύτης* B. (corr. Tayl.) — 3) 168, 6 *κύκλῳ*) *κίκλῳ* A. — 4) 168, 7 *κατὰ φύσιν; ἔστι δὲ τὸ*) om. B. — 5) 168, 8 *τὸ*) *τὰ* B. — 6) 168, 9 *ὅτι ἑπτὰ αἱ τοπικαὶ κινήσεις*· m. A. — 7) 168, 16 *τὴν*) *καὶ* B. — 8) 168, 17 *ἡ*) om. A. — 9) 168, 19 *πᾶσαν*) Tayl. coni. *πᾶσα*, male. — 10) 168, 19 *πρώτως*) *πρῶτος* A. — 11) 168, 21 *ὑπέστη*) *ὑπέστην* B. — 12) 168, 22 *αὐτῇ*) *αὐτὴν* B. — 13) 168, 23 *καὶ*) Fort. *ἢ — ἡ μονὰς, καὶ ἡ ἑπτὰς τῷ νῷ οἰκεῖοι ἀριθμοί*· m. A. — 14) 168, 24 *μονὰς*) *ἑπτὰς*, in m. *μονὰς*, A.

ἑπτὰς Ἀθηναϊκή, νοῦς οὖν πάλιν καὶ φρόνησις· ὥστε ἡ κυκλοφορία καὶ διὰ τὴν τῶν ἀριθμῶν συγγένειαν δείκνυται πρὸς νοῦν καὶ φρόνησιν ἀνηρτημένη. ἡ δὲ κατ' εὐθεῖαν κίνησις διὰ τῆς ἑξάδος τὴν πρὸς τὸ ψυχικὸν ἰδίωμα συγγένειαν αὐτῆς[1]) ἐπιδείκνυσι. καὶ γὰρ ὁ ἀριθμὸς οὗτος, ἡ ἑξάς[2]), οἰκεῖός ἐστι τῇ ψυχῇ. καὶ τοῦτο μέν ἐστι προϊοῦσι καταφανές· ἐπὶ δὲ τὰ ἑξῆς τοῦ Πλάτωνος μετίωμεν.

D Διὸ δὴ κατὰ ταυτὰ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐν ἑαυτῷ | περιαγαγὼν αὐτὸ, ἐποίησε κύκλῳ κινεῖσθαι στρεφόμενον· τὰς δὲ ἓξ[3]) ἁπάσας κινήσεις ἀφεῖλε, καὶ ἀπλανὲς[4]) ἀπειργάσατο ἐκείνων. ἐπὶ δὲ τὴν περίοδον ταύτην, ἅτε οὐδὲν ποδῶν δέον, ἀσκελὲς καὶ ἄπουν αὐτὸ ἐγέννησε[5]). (Pag. 34 A.)

Τὸ μὲν παράδειγμα τῆς κυκλοφορίας ὅτι νοῦς ἐστὶ καὶ φρόνησις, εἴρηται πρότερον· τίς δέ ἐστιν αὕτη καὶ πῶς ἀπεικάζεται πρὸς νοῦν, ἐν τούτοις παραδίδωσιν ὁ λόγος. ἔστι γὰρ ἡ κυκλοφορία κίνησις κατὰ τὰ αὐτὰ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐν ἑαυτῇ περιαγομένη, καθάπερ ἐν τούτοις τέ φησιν ὁ Τίμαιος καὶ ἐν Νόμοις[6]) ὁ Ἀθηναῖος ξένος· ὧν τὸ μὲν κατὰ ταυτὰ[7]) ταὐτόν ἐστι τῷ καθ' ἕνα λόγον καὶ μίαν τάξιν. τί γὰρ, εἰ κινοῖτο[8]) μὲν τὸ πᾶν κυκλικῶς, μεταβάλλοι[9]) δὲ ἄλλοτε ἄλλως ἀνατέλλον ἢ δῦνον[10]), ὥς φησιν ὁ ἐν τῷ Πολιτικῷ[11]) μῦθος; ἵν' οὖν μὴ τοῦτο ὑπολάβωμεν, τὸ κατὰ ταυτὰ πρόκειται τῶν ἄλλων περὶ αὐτῆς ῥημάτων. οὐκ ἄρα ὀρθῶς ὁ Πλατωνικὸς Σεβῆρος[12]) (παῤῥησιασόμεθα γὰρ ἐντεῦθεν πρὸς αὐτόν) τὰς ἀνακυκλήσεις τὰς μυθικὰς προσιέμενος
E καὶ γεννητὸν οὕτω ποιῶν καὶ ἀγέννητον[13]) τὸν κόσμον. τὸ μὲν πᾶν κατὰ | ταὐτά φησιν ὁ Πλάτων καὶ ὡσαύτως κινεῖσθαι καὶ καθ' ἕνα λόγον καὶ μίαν τάξιν· ἡ δὲ ἀνακύκλησις οὕτως, ὥσπερ λέγεται, τὴν μίαν ἀναιρεῖ τάξιν τῆς κινήσεως. ἀλλ' αὕτη μὲν ὅπως διαμεμυθολόγηται, πρὸς τοῦ καθηγεμόνος ἡμῶν ἐν τοῖς εἰς ἐκεῖνον ἀναγεγραμμένοις τὸν διάλογον εἴρηται τῷ Πλάτωνι κατὰ νοῦν· τὸ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ τὸ ἀμετάβατον ἐν τῇ μεταβάσει δηλοῖ καὶ τὸ κρατεῖσθαι τῇ στάσει τὴν κίνησιν. διότι γὰρ οὐκ ἔστι κενὸν ἔξω τοῦ παντὸς, δεῖ δὲ κινεῖσθαι τὸ πᾶν σῶμα φυσικὸν ὂν (ἀρχὴ γὰρ ἡ φύσις κινήσεως) περὶ ἑαυτὸ κινεῖται στρεφόμενον καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. τὸν γὰρ ὅλον κατέχει τόπον ὁ τοῦ παντὸς ὄγκος καὶ τοῖς μέρεσι τὰ μέρη τοῦ διαστήματος, καὶ ὡς ὅλον ἀμετάβατον ὂν μετακινεῖται τοῖς μορίοις. τὸ δὲ ἐν ἑαυτῷ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν τῶν μορίων ἀν-

---

[1]) 168, 28 *αὐτῆς*) Immo *αὐτῆς* — [2]) 168, 28 *ἡ ἑξὰς*) *ἑξὰς* B. — *ἡ ἑξάς, τῇ ψυχῇ οἰκεῖος ἀριθμός*· m. A. — [3]) 168, 30 *ἕξ*) *ἐξ* A. — [4]) 168, 30 *ἀπλανὲς*) *ἄπλανὲς* B. — [5]) 168, 32 *ἐγέννησε*) *ἐγένησε* B. — [6]) 168, 35 *Νόμοις*) Lib. X. Pag. 898 A. — [7]) 168, 35 *ταυτὰ*) *ταῦτα* B. — [8]) 168, 36 *κινοῖτο*) *κινεῖτο* — [9]) 168, 36 *μεταβάλλοι*) *μεταβάλοι* B. — [10]) 168, 36 *δῦνον*) *δύον* B. — [11]) 168, 37 *τῷ Πολιτικῷ*) Pag. 269 A. — [12]) 168, 38 *σεβῆρος*· m. A. — [13]) 168, 39 *γεννητὸν—ἀγέννητον*) *γενητὸν—ἀγένητον* B.

τιμετάστασιν [1]). οὐ γὰρ ἄλλου δεῖται τοῦ μεθισταμένου πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κίνη-
σιν, ἀλλ' αὐτὸ [2]) ἑαυτῷ παραχωρεῖ καὶ αὐτὸ ἑαυτῷ ἀντιμεθίσταται, ὥστε ἐν
ἑαυτῷ κινεῖται τῶν μορίων αὐτοῦ ταῖς [3]) ἀλλήλων κινήσεσιν ἀντιμεθισταμέ-
νων. ἔχεις οὖν διὰ μὲν τοῦ κατὰ ταὐτὰ τὸ | ἀΐδιον, διὰ δὲ τοῦ ἐν τῷ F
αὐτῷ τὸ ἀμετάβατον, διὰ δὲ τοῦ ἐν ἑαυτῷ τὸ εἶδος τῆς μεταβάσεως, ἐκ δὲ
ἁπάντων, ὅτι ἡ κυκλοφορία [4]) κίνησίς ἐστιν ἀκατάληκτος ἐν τῷ ἑνὶ τόπῳ μέ-
νουσα καὶ ἐπιτελουμένη κατὰ τὴν τῶν μορίων [5]) ἀντιπαραχώρησιν. τοιαύτη δὲ
οὖσα δῆλον ὡς ὁμοιοτάτη πρὸς τὸν νοῦν ἐστί. καὶ γὰρ ὁ νοῦς διαιωνίως νοεῖ
καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἵδρυται [6]) τάξεως, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ νοερά ἐστι καὶ
ἐνεργητικώτατα καὶ ζωὴν ἔχοντα ἄγρυπνον. καὶ τοῦτο μὲν δῆλον· ἐκεῖνο δὲ
ἄξιον θαυμάσαι τοῦ Πλάτωνος, ὅτι | περὶ μὲν τῆς οὐσίας τοῦ παντὸς διαλεγό- 169
μενος πρὸς τὸ νοητὸν ζῷον ἀπείκαζεν αὐτήν, περὶ δὲ τῆς κινήσεως νῦν ἀναδι-
δάσκων ἐπὶ τὸν νοῦν αὐτῆς ἀναπέμπει τὴν ὁμοίωσιν, ἀναλογίαν ἡμῖν καὶ ἐν
ἐκείνοις ἀπὸ τούτων παραδιδούς, ὡς τὸ μὲν νοητὸν οὐσίας ἔχει λόγον, ὁ δὲ
νοῦς ἐνεργείας· καὶ ὅτι τὸ πᾶν σφαιροειδὲς εἰπὼν ὅμως καὶ κύκλῳ κινεῖσθαι
δέδωκεν αὐτὸ [7]) καὶ στρέφεσθαι· δοκεῖ γὰρ κατὰ τὸν μέγιστον ἐν αὐτῷ κύκλον
κύκλῳ κινεῖσθαι, διότι δὲ καὶ ὁ κύλινδρος κύκλῳ κινεῖται κυλιόμενος, ἀκρι-
βείας ἕνεκα προσέθηκε τὸ στρεφόμενον [8])· καὶ ὅτι τὰς ἓξ κινήσεις ἀφαιρεῖ
τοῦ παντός· ἰδιώτατον γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τοῦτό ἐστιν, ἐπεὶ [9]) τοῖς γε [10]) ἄστροις
ὑπάρχει καὶ τὸ ἔμπροσθεν. ὄντως οὖν ἀπλανὴς ὁ κόσμος ἐστίν, οὐ μόνον ὅτι
τὸ ἀκρότατον αὐτοῦ τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ ὅτι μίαν καὶ ἁπλῆν τὴν αὐτὴν κινεῖται
κίνησιν. δεῖ δὲ ἐφιστάνειν, ὅπως καὶ τὸ εἶδος τῆς κινήσεως τὸ ὑπάρχον τῷ
κυριωτάτῳ τοῦ παντὸς ὡς ἐν [11]) ὅλῳ τῷ κόσμῳ | προσῆκον αὐτῷ ἔφατο δεδό- B
σθαι παρὰ τοῦ πατρός. καὶ γὰρ τὰ ἄλλα πάντα μετέχει τῆς τοῦ κόσμου κυκλο-
φορίας, καὶ τὸ ἀπλανὲς [12]) ὑπάρχει τοῖς μὲν ἐναργέστερον, τοῖς δὲ ἀμυδρότε-
ρον. τὰ μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς γῆς ῥεύματα, ἀτάκτως φερόμενα καὶ ἄλλοτε ἄλλως,
πλανᾶσθαι μάλιστα λέγεται· τὰ δὲ ὑπὸ σελήνην στοιχεῖα, κατὰ φύσιν ποθέν
ποι [13]) κινούμενα, ἧττονος μετέχει πλάνης· τῷ γὰρ ἀπ' ἄλλης χώρας εἰς ἄλ-
λην μεθίστασθαι [14]) πλανητά ἐστι· τὰ δὲ ἐν οὐρανῷ θεῖα σώματα καὶ τούτων
ἧττον πλανᾶται, καθόσον [15]) καὶ τὴν κατὰ μῆκος καὶ τὴν κατὰ πλάτος ποιεῖ-
ται κίνησιν, κατὰ δὲ τὸ ὁμαλὲς καὶ τεταγμένον καὶ κατὰ τὸν ἕνα λόγον
τῆς κινήσεως ἀπλανῆ ἐστίν· αὐτὸς δὲ ὁ κόσμος κυριώτατα καλοῖτο
ἂν ἀπλανής, ὡς μὴ ἔμφασιν ἄλλης κινήσεως ἐπιδεχόμενος. ἐπὶ δὲ

---

1) 168, 47 *ἀντιμετάστασιν*) *μετάστασιν* B. — 2) 168, 48 *αὐτὸ*) *αὐτῶ* cum *ὁ* super *ῶ* A. — 3) 168, 49 *ταῖς*) *τοῖς* B. — 4) 168, 51 *τί ἐστιν ἡ κυκλοφορία·* m. A. — 5) 168, 52 *τῶν μορίων*) om. A. — 6) 168, 53 *ἵδρυται*) *ὕδρυται* B. — 7) 169, 4 *αὐτὸ*) Fort. *αὐτῷ* — 8) 169, 6 *στρεφόμενον*) *τρεφόμενον* B. (corr. Tayl.) — 9) 169, 7 *ἐπεὶ*) *ἐπὶ* B. — 10) 169, 7 *γε*) *τε* — 11) 169, 9 *ἐν*) Fort. *ἓν* — 12) 169, 11 *ἀπλανὲς*) *ἁπλανὲς* A. — 13) 169, 13 *ποθέν ποι*) *πόθεν ποῖ* A. *πόθενποι* B. — 14) 169, 14 *μεθίστασθαι*) *μεθιστάναι* B. — 15) 169, 14 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* A.

καὶ [1]) τῶν ἀσωμάτων εἰ βούλοιο διαιρεῖν, πλανᾶται μὲν ἡ ἄλογος διαφερόντως ζωὴ, μέτρον οὐκ ἔχουσα τῶν ἐνεργειῶν ἀφ' ἑαυτῆς· ταύτης δὲ ἧττον ἡ ὀρθοδοξαστικὴ ψυχή· μετέχει γάρ πως καὶ αὕτη πλάνης τῷ τὴν αἰτίαν ἀγνοεῖν [2])·
C ἔτι δὲ καὶ ταύτης ἧττον ἡ ἐπιστήμων· | ἐπὶ γὰρ ταύτης μόνον τὸ μεταβατικὸν εἶδος τῆς ζωῆς ποιεῖ τὴν πλάνην, διότι μὴ πρὸς ἓν τέτακται νοητὸν, ἄλλο δὲ ἐν ἄλλοις εἴδεσι γιγνομένη· μόνος δὲ ἀπλανὴς ἐν τοῖς οὖσιν ὁ νοῦς, ἀεὶ τὸ αὐτὸ νοῶν καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ περὶ τὸ αὐτὸ ἐνεργῶν. εἰκότως οὖν καὶ ὁ κόσμος ὁ τὸν νοῦν κατὰ τὴν φορὰν μιμούμενος ὄντως ἐστὶν ἀπλανὴς, ἀεὶ τὴν αὐτὴν ὡσαύτως μονοειδῆ ποιούμενος περίοδον. τῷ [3]) δὲ αὖ τοῦτον κινουμένῳ τὸν τρόπον οὐδεμιᾶς δεῖ ποδῶν προσθήκης ἢ [4]) τῶν πορευτικῶν ὅλως ὀργάνων, διόπερ ἀσκελὲς [5]) καὶ ἄπουν ἐγένετο τὸ πᾶν. τοῦτο ἄρα καὶ οἱ θεολόγοι βουλόμενοί πως ἡμῖν ἐνδείξασθαι τὸν τοῦ σωματικοῦ δημιουργὸν θεὸν ἀμφιγυίην εἰώθασι καλεῖν [6]), ὡς ἀσκελὲς καὶ ἄπουν ὑποστήσαντα τὸ πᾶν, ἐφ' ᾧ καὶ οἱ θεοὶ γελῶσιν ἄσβεστον γέλωτα καὶ τῷ γέλωτι πρόνοιαν ποιοῦνται τῶν ἐγκοσμίων ἀκατάληκτον.

Οὗτος δὴ πᾶς ὄντος ἀεὶ λογισμὸς θεοῦ περὶ τὸν ποτὲ ἐσόμενον θεὸν λογισθεὶς λεῖον καὶ ὁμαλὸν, πανταχῇ τε καὶ ἐκ μέσου ἴσον καὶ ὅλον καὶ τέλειον ἐκ τελείων σωμάτων σῶμα ἐποίησε. (Pag 34 B.)

D | Τὸν ἕνα νοῦν μιμούμενος καὶ τὴν ἐν ἑνὶ περιεχομένην τῶν ὅλων νόησιν συνάγει πάντα εἰς ταὐτὸν ὁ λόγος καὶ πρὸς ἓν ἀνάγει πάντα κεφάλαιον, τὴν τοῦ σωματικοῦ συστήματος δημιουργίαν. δεῖ τοίνυν καὶ ἡμᾶς ἀναμνησθῆναι τῶν προειρημένων. οὐκοῦν εἴρηται, ὅτι τὰ στοιχεῖα δι' ἀναλογίας ὁμολογήσαντα πάντα [7]) ἐν τῷ κόσμῳ παρείληπται [8]), καὶ ὅτι γέγονεν ὅλον ἐξ ὅλων τὸ πᾶν, καὶ ὅτι σφαιρικὸν καὶ λεῖον καὶ γνῶσιν ἔχον αὐτὸ ἑαυτοῦ καὶ κίνησιν ἐν [9]) ἑαυτῷ. τούτων δὲ εἰρημένων δῆλον μὲν, ὡς αὐτὸς ὁ σύμπας κόσμος ὡμοίωται πρὸς τὸ παντελὲς ζῷον, ἡ δὲ καθ' ὅλα αὐτοῦ διακόσμησις ταῖς δευτέραις καὶ τρίταις αἰτίαις ἀνάλογον πρόεισιν· ὁ μὲν τῶν στοιχείων ἀριθμὸς καὶ ὁ διὰ τῆς ἀναλογίας ἑνοποιὸς αὐτῶν δεσμὸς τῇ ἀχρωμάτῳ καὶ ἀσχηματίστῳ καὶ ἀναφεῖ οὐσίᾳ· ἐκεῖ γὰρ ὁ ἀριθμός· ἡ δὲ πρώτη κοσμήσασα πάντα ὁλότης ἐξ ὅλων οὖσα τῶν στοιχείων πρὸς τὴν ὁλότητα τὴν νοερὰν, ἡ δὲ σφαίρωσις πρὸς τὸ σχῆμα τὸ νοερὸν, ἡ δὲ αὐτάρκεια καὶ ἡ νοερὰ κίνησις καὶ ἡ ἐν ταὐτῷ
E στροφὴ [10]) πρὸς τὸν ἐν αὑτῷ [11]) | τὰ πάντα γεννήματα καταπίνοντα θεὸν, ἡ ψύχωσις πρὸς τὴν ζωογόνον αἰτίαν, τὸ δὲ ἔννουν πρὸς τὸν δημιουργικὸν νοῦν.

---

[1]) 169, 17 *καὶ*) om. B. — [2]) 169, 19 *ἀγνοεῖν*) *ἀγνωεῖν* B. — [3]) 169, 23 *τῷ*) *τὸν* A. — [4]) 169, 24 *ἢ*) *ἡ* A. — [5]) 169, 25 *ἀσκελὲς*) *ἀσκαλὲς* B. — [6]) 169, 26 *ἥφαιστος ἀμφιγυίης·* m. A. — [7]) 169, 33 *πάντα*) *πάντα καὶ* A. — [8]) 169, 33 *παρείληπται*) *προείληπται* A. — [9]) 169, 34 *ἐν*) om. A. — [10]) 169, 39 *στροφὴ*) *τροφῇ* B. (corr. Tayl.) — [11]) 169, 39 *αὑτῷ*) *αὐτῷ* B.

καίτοι καὶ ἐκ τούτου πάντα πρόεισι καὶ ἐκ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἄλλα ἄλλοις ἀνάλο-
γον, καὶ τὰ μὲν κρείττονα πάντων αἴτια ὧν καὶ τὰ δεύτερα[1]), τὰ δὲ δεύτερα
ἐλαττόνων, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ δημιουργὸς, καθόσον[2]) μὲν ἔννους, ἔννοα ποιεῖ
πάντα, καθόσον δὲ ὄν ἐστι, καὶ σωμάτων ἁπάντων ἐστὶ[3]) καὶ ἀσωμάτων πα-
τὴρ, καθόσον δὲ θεὸς, καὶ αὐτὴν ὑφίστησι τὴν ὕλην. πεποίηται οὖν ἐν τούτῳ
τὴν ἀνακεφαλαίωσιν πάντων ὅσα ἐκ τῶν νοερῶν θεῶν ὑπῆρξε τῷ παντί. ταῦτα
μὲν περὶ τῆς ὅλης θεωρίας· κατανοήσωμεν δὲ καὶ τὴν περὶ ἕκαστον τῶν λε-
γομένων ἀλήθειαν. εὐθὺς οὖν τὸ μὲν οὗτος δὴ πᾶς ἀξιοῖ σε καὶ ἐν[4]) ἑνὶ τὴν
ὅλην αἰτίαν τοῦ σωματοειδοῦς θεωρεῖν καὶ τὴν διαίρεσιν τῶν εἰδῶν γινώσκειν·
πρὸς ἄλλο γὰρ ἡ ὁλότης ὡμοίωται καὶ πρὸς ἄλλο τὸ σχῆμα καὶ πρὸς ἄλλο ἡ
κίνησις· καὶ τὸ μὲν οὗτος τὴν ἕνωσιν, τὸ δὲ πᾶς τὸν ἀριθμὸν ἐνδείκνυται
τῶν αἰτίων· τό γε μὴν ὄντος ἀεὶ καὶ τὴν οὐσίαν ἅμα καὶ τὴν | νόησιν αἰώνιον F
ποιεῖ τοῦ δημιουργοῦ, δι' ἣν ὁ κόσμος ἐστὶν ἀΐδιος. καὶ δεῖ συννοεῖν, ὅπως καὶ
τὸν δημιουργὸν ἐν τοῖς ἀεὶ οὖσι τάττων αἰώνιον αὐτῷ δίδωσι τάξιν, ὥστ' οὐκ
ἂν εἴη ψυχή[5]). τὴν γὰρ ψυχὴν αὐτὸς ἐν Νόμοις[6]) ἀθάνατον μὲν εἶναι καὶ ἀνώ-
λεθρον, οὐκ αἰώνιον δὲ[7]), οὑτωσὶ καὶ τῷ ῥήματι λέγων. ἔοικεν οὖν πᾶς ὁ τὴν
ψυχὴν εἶναι τὸν δημιουργὸν οἰηθεὶς ἀγνοεῖν τὴν τοῦ ἀνωλέθρου καὶ αἰωνίου[8])
διαφοράν. ὁ δὲ δὴ λογισμὸς τῆς δημιουργίας τῆς διῃρημένης ἐστὶ σημαντι-
κός· τὸ δὲ αὖ ποτὲ ἐσόμενον οὐ τῆς κατὰ | χρόνον ἐστὶν ἀρχῆς σημαντι- 170
κὸν, ὡς οἴεται Ἀττικὸς, ἀλλ' ὅτι τὴν οὐσίαν ἔχει τῷ χρόνῳ συνεζευγμένην.
χρόνος[9]) γὰρ ἅμα οὐρανῷ γέγονε, καὶ ὅ τε κόσμος ἔγχρονος καὶ ὁ χρόνος
ἐγκόσμιος· συμπαρήχθησαν γὰρ ἀλλήλοις καὶ συνυπέστησαν ἀπὸ τῆς μιᾶς δη-
μιουργίας. ἔστιν οὖν τὸ ποτὲ τοῦτο οὐ χρόνου μόριον, ἀλλ' ὅλος[10]) χρόνος,
ὡς πρὸς τὸ ἀεὶ ὂν παραβαλλόμενος. ἐκεῖνος[11]) γὰρ τὸ ὂν τὸ ὄντως ἀεὶ, τὸ δὲ
χρονικὸν ἀεὶ ποτέ ἐστιν, ὡς πρὸς τὸ αἰώνιον, ὥσπερ καὶ τὸ γενητῶς ὂν μὴ ὂν
ἐστι πρὸς τὸ νοητῶς ὄν. κἂν εἰς ἅπαντα οὖν τὸν χρόνον ὁ κόσμος ᾖ, ἀλλὰ καὶ
τὸ εἶναι αὐτοῦ γίγνεσθαί[12]) ἐστι καὶ ἐν μορίῳ χρόνου ἐστὶ, τοῦτο δέ ἐστί ποτε
καὶ οὐχ ἅμα ἐν[13]) τῷ παντὶ χρόνῳ, ἀλλ' ἀεὶ ποτέ. τὸ μὲν γὰρ αἰώνιον ἐν
ὅλῳ ἐστὶν ἀεὶ τῷ αἰῶνι, τὸ δὲ ἔγχρονον ἔν τινι χρόνῳ ἀεί ἐστιν, ἄλλοτε ἐν
ἄλλῳ. ὡς οὖν πρὸς τὸν ἀεὶ ὄντα θεὸν, οὗτος εἰκότως καλεῖται ποτὲ ἐσόμενος.
καὶ γὰρ ὡς πρὸς νοερὸν ἐκεῖνον, οὗτος αἰσθητός. γίγνεται μὲν οὖν ἀεὶ τὸ αἰ-
σθητὸν, ἔστι δὲ ποτέ. τὸ γὰρ εἶναι μεριστῶς ἔχει, | ἀεὶ ἐπιγιγνόμενον ἀπὸ τοῦ B
ἀεὶ ὄντος. καὶ γὰρ ἐπειδὴ τὴν ἄπειρον τοῦ εἶναι δύναμιν ἀλλαχόθεν ἔχει, κα-

---

[1]) 169, 42 *ὅτι τὰ πρῶτα, πάντων αἴτια ὧν καὶ τὰ δεύτερα*: m. A. — [2]) 169, 43 *καθόσον) καθ' ὅσον* A. et bis in proxime sequentibus. — [3]) 169, 43 *ἐστὶ)* om. B. — [4]) 169, 47 *ἐν)* om. B. — [5]) 169, 51 *ὅτι ἡ ψυχὴ, οὐκ ἔστι δημιουργός·* m. A. — [6]) 169, 52 *Νόμοις)* Lib. X. Pag. 904 A. — [7]) 169, 52 *οὐκ αἰώνιον δὲ)* Deest verbum dicendi. — [8]) 169, 53 *ἀνωλέθρου καὶ αἰωνίου) αἰ. κ. ἀν.* B. — [9]) 170, 1 *χρόνος) χρόνον* — [10]) 170, 3 *ὅλος) ὁ λόγος* B. — [11]) 170, 4 *ἐκεῖνος)* Fort. *ἐκεῖνο* — [12]) 170, 6 *γίγνεσθαί) γίνεσθαί* A. — [13]) 170, 6 *ἐν)* om. A.

θάπερ εἴρηται, καὶ ἣν ἔχει, πεπερασμένην ἔχει, τῷ δὲ ἀεὶ δέχεσθαι ἀεί ἐστιν, ἀριθμούμενον ἔχον ἐπ' ἄπειρον τὸ δύνασθαι τῷ πεπερασμένῳ, δῆλον[1]). ὡς ποτέ ἐστιν, ἐκ τοῦ ποτὲ ἀεὶ κτώμενος τὸ εἶναι, καὶ διὰ τὸ μὴ λήγειν[2]) τὸ διδὸν ἀεὶ γινόμενος, κατὰ δὲ τὴν αὐτοῦ φύσιν ποτὲ ὢν καὶ ἔχων ἀθανασίαν ἐπισκευαστήν, ὡς ἐν Πολιτικῷ[3]) φησιν, ἐν τῷ γίνεσθαι τὸ εἶναί ἔχουσαν, καὶ διὰ τοῦτο μετέχων οὐχ ὅλον ἅμα τοῦ ὅλου, ἀλλὰ ποτὲ, καὶ αὖθις τοῦτο καὶ αὖθις, καὶ ἐν γενέσει ὤν, ἀλλ' οὐκ ἄνευ παρατάσεως ὤν. εἰ μὴ ἄρα τὸ ποτὲ καὶ ὅλον αὐτῷ σημαίνει τὸν χρόνον[4]). ὡς γὰρ πρὸς τὴν αἰώνιον ἀπειρίαν, ἡ τοῦ χρόνου διέξοδος ποτέ ἐστι, καὶ τοῦτον ἔχει πρὸς τὸν αἰῶνα τὸν λόγον ὁ ὅλος χρόνος, ὃν μέρος τοῦ χρόνου τὸ ποτὲ πρὸς αὐτόν. εἰ δὲ βούλει, καὶ κατ'[5]) ἄλλον τρόπον, ἐπειδὴ νῦν πλάττει τὸ σωματικὸν ἔτι, ψυχὴν δὲ οὔπω τῷ λόγῳ καὶ νοῦν ὑπέστησε, ποτὲ ἐσόμενον θεὸν προσείρηκε τὸν ἐν τῷ λόγῳ κατὰ μέ-
C ρος ὑφιστάμενον. ὁ μὲν γὰρ θεὸς ἀθρόως ὑφίστησι | τά τε μέρη καὶ τὸ ὅλον, ὁ δὲ λόγος διαιρεῖ τὰ συνυποστάντα καὶ γεννᾷ τὰ ἀγέννητα καὶ μερίζει κατὰ χρόνον τὰ ἀΐδια. ἔστιν οὖν ὁ ποτὲ ἐσόμενος θεὸς τῷ λόγῳ δηλαδή, καθ' ὃν ὁ μερισμὸς καὶ ἡ σύνθεσις. τοῦτο γὰρ καὶ αὐτὸς ὁ Πυθαγορικὸς Τίμαιος[6]) ἐν τῷ ἑαυτοῦ συγγράμματι[7]) τοῖς κατακούειν αὐτοῦ δυναμένοις ἐνδεικνύμενος πρίν, φησιν, οὐρανὸν λόγῳ γενέσθαι, ἤστην[8]) ἰδέα τε καὶ ὕλα καὶ θεὸς δημιουργός· ὅτι γὰρ λόγῳ τὴν τοῦ οὐρανοῦ πλάττουσι[9]) γένεσιν, ἐδήλωσε διαῤῥήδην[10]) εἰπών. καὶ μὴν καὶ τὸ λεῖον καὶ τὸ ὁμαλόν, ὥσπερ εἴρηται, τὴν μίαν ἐν τῷ κόσμῳ δηλοῖ περιοχὴν καὶ τὴν ἄκραν ἐπιτηδειότητα πρὸς τὴν μετουσίαν τῆς θείας ψυχῆς· τὸ δὲ πανταχῇ καὶ ἐκ μέσου ἴσον τὴν ἰδιότητα περιγράφει τοῦ σφαιρικοῦ σχήματος· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πανταχῇ διεστὸς ἴσον κατὰ πάσας τὰς διαστάσεις· τὸ δὲ ὅλον καὶ τέλειον ἐκ τελείων εἰς ἄκραν αὐτὸν ὁμοιότητα καθίστησι πρὸς τὸ παντελὲς ζῷον· ἐκεῖνο γὰρ ἦν κατὰ πάντα τέλειον· καὶ πρὸς τὸν δημιουργὸν αὐτόν· ὡς γὰρ ἐκεῖνος
D πατέρων πατὴρ καὶ ὕπατος κρειόντων, οὕτω καὶ ὁ κόσμος τελειότατος | τῶν τελείων καὶ ὁλικώτατος τῶν ὅλων ἐστίν. εἴποις δ' ἂν καὶ ὅτι λεῖον εἶπε τὸν κόσμον ὡς μηδενὸς δεηθέντα τῶν κινητικῶν ἢ θρεπτικῶν ἢ αἰσθητικῶν ὀργάνων· τοῦτο γὰρ δέδεικται προσεχῶς· πανταχῇ δὲ ἐκ μέσου ἴσον, ὡς σχῆμα ἔχοντα σφαιρικόν, ὅλον δὲ καὶ τέλειον, ὡς παντελῆ καὶ οὐδὲν ἀπολείποντα ἐκτὸς ἑαυτοῦ· τοῦτο γὰρ τὸ κυρίως ὅλον καὶ τέλειον· ἐκ τελείων δὲ σωμάτων, ὡς ἐκ τεττάρων συντεθέντα στοιχείων, σῶμα δὲ ἑνικῶς, ὡς μονογενῆ· καὶ οὐ-

---

[1]) **170, 12** *δῆλον*) Post hoc spatium circiter sex litterarum vacuum relictum est in A. et sane deesse videtur *κόσμος*, quamquam necessarium non dixerim. — [2]) **170, 13** *λήγειν*) *λέγειν* B. (corr. Tayl.) — [3]) **170, 14** *Πολιτικῷ*) Pag. 270 A. — [4]) **170, 16** *ὅλον — σημαίνει τὸν χρόνον*) quod quidem ita esse supra v. 3 demonstratum est. — [5]) **110, 17** *κατ'*) *κατὰ* B. — [6]) **170, 22** *τίμαιος·* m. A. — [7]) **170, 22** *συγγράμματι*) Tim. Locr. Pag. 94 B. — [8]) **170, 23** *ἤστην*) *ἦστην* A. — [9]) **170, 24** *πλάττουσι*) sc. Timaeus Pythagoricus et Plato. — [10]) **170, 24** *διαῤῥήδην*) *διαῤῥίδην* B.

τως ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ μονογενοῦς καὶ προελθὼν ἄχρι τῆς τελειότητος πάλιν ἐπέστρεψε διὰ τῶν εἰρημένων ἐπ' αὐτὸ, μιμούμενος τήν τε πρόοδον τοῦ κόσμου καὶ [1]) τὴν ἐκ τοῦ παραδείγματος καὶ τὴν πρὸς αὐτὸ τελείαν ἐπιστροφήν.

Ψυχὴν δὲ εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ θεὶς, διὰ παντός τε ἔτεινε, καὶ ἔτι ἔξωθεν τὸ σῶμα αὐτῇ περιεκάλυψεν. (Pag. 34 B.)

Ὁ μὲν θεὸς ἀθρόως πάντα καὶ διαιωνίως παράγει· κατ' αὐτὸ γὰρ τὸ εἶναι
καὶ κατὰ τὴν αἰώνιον τῶν ὅλων νόησιν καὶ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ πάντα ἀπογεννᾷ, τά
τε ὑπερκόσμια καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ σύμπαντα, νόας, ψυχὰς, φύσεις, σώματα,
τὴν | ὕλην αὐτήν· καὶ εἰ δεῖ λέγειν, μᾶλλον ἐπὶ τῆς δημιουργικῆς ἀπογεννή- E
σεως τὸ ἀθρόον ἐστὶν, ἢ τῆς ἡλιακῆς [2]) ἐκλάμψεως, καίτοι καὶ ἐπὶ ταύτης
ἅμα τῷ ἡλίῳ τὸ ὅλον πρόεισι φῶς· ἀλλὰ καὶ οὗτος ὁ τὸν πατέρα μιμούμενος
διὰ τῆς ἐμφανοῦς δημιουργίας δῆλον ὡς ὑφεῖται τῆς διαιωνίου καὶ ἀφανοῦς
ποιήσεως· πάντων δ' οὖν, ὥσπερ εἴπομεν, ἀπὸ τῆς δημιουργίας ὁμοῦ καὶ αἰω-
νίως παραγομένων ὅμως καὶ ἡ τάξις σώζεται τῶν ἀποτελεσμάτων [3]). πρόεισι
γὰρ ἀθρόως ἕκαστα μετὰ τῆς ἑαυτῶν τάξεως. ἦν γὰρ καὶ ἐν τῷ παράγοντι καὶ
νόησις αἰώνιος καὶ τάξις ἡ πρὸ τῶν τεταγμένων. ὅθεν εἰ καὶ ὁμοῦ πάντα ἐξ
ἑνὸς, ἀλλὰ τὰ μὲν πρώτην, τὰ δὲ ὑφειμένην ἔσχεν ἀξίαν. τὰ μὲν γὰρ μᾶλλον
προῆλθε, τὰ δὲ ἧττον, καὶ τὰ μὲν καθ' ἕνωσιν τῷ δημιουργῷ συντέτακται, τὰ
δὲ κατὰ συναφὴν, τὰ δὲ κατὰ μέθεξιν. νοῦς μὲν γὰρ νῷ δι' ἑνώσεως συμφύε-
σθαι δύναται, ψυχὴ δὲ πρὸς νοῦν συνάπτεσθαι [4]) πέφυκε, σώματα δὲ μετέχειν
μόνον, οἷον αὐγῆς ἡλίου καὶ τὰ ἐν βάθει τῆς γῆς. πάντων οὖν τούτων ὄντων
ἐν τῷ κόσμῳ, νοῦ καὶ ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ | πάντων ὁμοῦ παρηγμένων, F
οὔσης δὲ ὅμως ἐν αὐτοῖς τῆς τάξεως τῆς ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ καθηκούσης, ὁ
λόγος ὁτὲ μὲν κατὰ πρόοδον ἄνωθεν ἀρχόμενος εἰς τὰ πέρατα τῆς δημιουρ-
γίας ἀπολήγει, ὁτὲ δὲ κατ' [5]) ἐπιστροφὴν ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ὁρμώμενος [6]) ἐπὶ
τὰς ἀκρότητας ἀνατρέχει τοῦ παντὸς, αὐτοῖς ἑπομένως τοῖς πράγμασι. καὶ γὰρ
πρόεισι πάντα καὶ ἐπιστρέφει πρὸς τὴν ἑαυτῶν [7]) αἰτίαν καὶ τὴν ἀρχὴν, ἀφ' ἧς
προελήλυθε, κύκλον τινὰ τοῦτον δημιουργικὸν ἐπιδεικνύμενα. τὰ [8]) μὲν δὴ
κατὰ πρόοδον τῶν τοῦ κόσμου πληρωμάτων | τάξιν ἐν τοῖς προειρημένοις ἡμῖν 171
παραδεδώκαμεν [9]), ὅτε νοῦν μὲν ἐν ψυχῇ, ψυχὴν δὲ ἐν σώματι θεὶς τὸ πᾶν
συνετεκτήνατο [10])· τὴν δὲ κατ' ἐπιστροφὴν ἐν τούτοις διαπεραίνεται, πρῶτον
μὲν τὰ ἐναντία λαβὼν ἐν τῷ παντὶ καὶ τούτοις δύο μέσα προσθεὶς καὶ ταῦτα
δι' ἀναλογίας ἑνώσας, ἔπειτα ὅλον ἐξ ὅλων συμπληρώσας τὸν κόσμον σχῆμά τε

---

[1]) **170, 36** *καὶ*) delendum videtur. — [2]) **170, 40** *ἡλιακῆς*) *ὑλικῆς* B. (corr. Tayl.) — [3]) **170, 43** *ὅτι ἐπὶ τῶν ὁμοῦ καὶ αἰωνίως παραγομένων, σώζεται καὶ ἡ τάξις*: m. A. — [4]) **170, 48** *συνάπτεσθαι*) *συνάπτεται* B. — [5]) **170, 51** *κατ'*) *καθ'* B. — [6]) **170, 52** *ὁρμώμενος*) *ὁρώμενος* B. (corr. Tayl.) — [7]) **170, 53** *ἑαυτῶν*) *αὐτῶν* B. — [8]) **170, 54** *τὰ*) Lege *τὴν* — [9]) **171, 1** *παραδεδώκαμεν*) Immo *παραδέδωκεν* — [10]) **171, 2** *συνετεκτήνατο*) *συνεκτείνατο* — Tayl. legit *συνετεκταίνετο*.

αὐτῷ περιθεὶς νοερὸν καὶ δύναμιν πρὸς μετουσίαν τῆς θείας ζωῆς καὶ κίνησιν νοῦν ἀπομιμουμένην καὶ ἀεὶ τελειότερον αὐτὸν ταῖς προσθήκαις ἀπεργασάμενος, ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις τὴν ψυχὴν εἰσοικίζων εἰς τὸ πᾶν καὶ πάντα ζωῆς ἀποπληρῶν, ἄλλα δὲ ἄλλης, αὐτῇ τε τῇ ψυχῇ νοῦν ἐφιστὰς καὶ διὰ τούτου συνάπτων αὐτὴν πρὸς τὴν ἑαυτῆς πηγήν· νοῦ γὰρ ἡ τοῦ παντὸς ψυχὴ μεταλαχοῦσα καὶ αὐτοῖς συνάπτεται[1]) τοῖς νοητοῖς· καὶ οὕτω καταλήγων ἐπὶ τὴν ἀρχήν, ἀφ' ἧς καὶ ὁ νοῦς ὁ ἐγκόσμιος καὶ ἡ ψυχὴ καὶ ὁ τοῦ σώματος ὄγκος προελήλυθε. διε-
B λὼν γὰρ τριχῇ τὸ πᾶν, εἰς νοῦν καὶ ψυχὴν | καὶ σῶμα, περὶ τῶν ὑφειμένων πρῶτον ποιεῖται λόγον· τοιοῦτος γὰρ ὁ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τρόπος· καὶ περὶ μὲν τῆς τοῦ σώματος δημιουργίας ἔχει πέρας ὁ λόγος, οὐσίαν τε αὐτοῦ καὶ σχῆμα καὶ κίνησιν παραδούς, συνάπτεται δὲ τούτῳ καὶ ἡ ἐπὶ[2]) τῆς ψυχῆς θεωρία, καθάπερ δὴ καὶ τὸ σῶμα αὐτὸ τῆς θείας ἀπαιωρεῖται ψυχῆς, καὶ ἔστιν ἕβδομον δῶρον δημιουργικὸν εἰς τὸν κόσμον ἡ ψύχωσις, ἣν νῦν προσέθηκεν ὁ λόγος. ἀλλὰ διττός, οἶμαι, καὶ ὁ περὶ τῆς[3]) ψυχῆς λόγος, ὁ μὲν τὴν οὐσίαν αὐτῆς παραδιδούς, ὁ δὲ τὴν πρὸς τὸ σῶμα κοινωνίαν. προκρίνει δὲ καὶ τούτων τὸν δεύτερον καὶ μνήμης ἀξιοῖ πρὸ τοῦ λοιποῦ, τάχα μὲν καὶ ὅτι μέσος ἐστὶ τῶν τε περὶ τοῦ σώματος λογισμῶν καὶ τῶν περὶ τῆς ψυχικῆς[4]) οὐσίας σκεμμάτων· καὶ γὰρ ἡ τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ σῶμα σχέσις μέση πώς ἐστι τῆς[5]) τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ δεῖ διὰ τῶν μέσων ποιεῖσθαι τὴν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἀγωγήν· τάχα δὲ καὶ ὅτι βούλεται μὴ κατὰ χρόνον τῷ σώματι συμπλέκεσθαι τὴν ψυχήν, μηδὲ κεχωρισμένην καὶ ἐφ' ἑαυτῆς οὖσαν αὖθις συνά-
C πτεσθαι τῷ κόσμῳ. πρὸς δὲ | τοῦτο[6]) συντελεῖ τὸ πρὸ τῆς γενέσεως τῆς ψυχῆς τὴν πρὸς τὸ σῶμα παραδοῦναι κοινωνίαν αὐτῆς. ἤρκει μὲν γὰρ καὶ ἡ τῆς ψυχῆς γένεσις ἀγένητον ἀποφῆναι καὶ τὸν σωματικὸν ὄγκον· εἰ γὰρ καὶ τοῖς ἀγενήτοις γένεσιν περιτίθησιν, ἄλλος ἂν εἴη οὗτος τῆς γενέσεως τρόπος· εἰ δὲ καὶ πρὸ[7]) τῆς φαινομένης γενέσεως εἰς ταὐτὸν ἄγει τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἀγένητός τε ἡ τοιαύτη γένεσις καὶ ἀΐδιος ἡ ψύχωσις ἂν εἴη, μήτε τῆς ψυχῆς ἐν χρόνῳ γενομένης μήτε τοῦ σώματος χρόνῳ διαφέροντος τῆς ψυχῆς[8]). περὶ μὲν οὖν τῆς τάξεως τῶν κεφαλαίων τοσαῦτα ῥητέον· τὴν[9]) δὲ εἰς τὸ μέσον θέσιν τῆς[10]) ψυχῆς ἄλλοι τῶν ἐξηγητῶν ἄλλως ἐφερμηνεύουσιν. οἱ μὲν γὰρ

---

[1]) 171, 8 *συνάπτεται*) *συνάπτεσθαι* B. — [2]) 171, 12 *ἐπὶ*) Immo *περὶ* — [3]) 171, 14 *τῆς*) om. A. — [4]) 171, 16 *ψυχικῆς*) *ψυχῆς* B. — [5]) 171, 17 *τῆς*) delendum videtur. — [6]) 171, 20 *τοῦτο*) *τούτῳ* B. — [7]) 161, 22 *πρὸ*) *πρὸς* B. (corr. Tayl.) — [8]) 171, 24 *ἤρκει μὲν γὰρ — διαφέροντος τῆς ψυχῆς*) Haec Taylorus ita vertit: For the generation of the soul is sufficient to evince, that the corporeal bulk also of the world is unbegotten [according to time]. For if he ascribes generation to unbegotten natures, yet in these there will be another mode of generation. But if prior to the apparent generation, he brings into the same condition both body and soul, such a generation will be unbegotten, and the animation will be perpetual; neither soul being generated in time, nor body differing in time from soul. — [9]) 171, 25 *τὴν*) *τὰ* B. — [10]) 171, 25 *τῆς*) *τὴν* B.

τὸ κέντρον τῆς γῆς, οἱ δὲ τὴν σελήνην μέσον λέγουσιν, ὡς ἰσθμὸν τῶν γενη-
τῶν καὶ θείων, οἱ δὲ τὸν ἥλιον, ὡς ἐν τόπῳ καρδίας ἱδρυμένον· οἱ δὲ[1]) ἐπ'
αὐτὴν ἐλθόντες τὴν ἀπλανῆ σφαῖραν, οἱ μὲν[2]) τὸν ἰσημερινόν[3]) φασιν, ὡς ὁρί-
ζοντα τὸ πλάτος, οἱ δὲ τὸν διὰ μέσων. καὶ οἱ μὲν ἐν τῷ κέντρῳ τὸ ἡγεμονικὸν
ἀποτίθενται τοῦ παντὸς, οἱ δὲ ἐν σελήνῃ, οἱ δὲ ἐν ἡλίῳ, οἱ δὲ ἐν τῷ ἰσημε-
ρινῷ, οἱ δὲ | ἐν τῷ ζωδιακῷ. μαρτυρεῖ δὲ τοῖς μὲν ἡ τοῦ κέντρου δύναμις, συ- D
νοχικὴ πάσης οὖσα τῆς περιφορᾶς, τοῖς δὲ ἡ τῆς σελήνης κίνησις, ποικίλως
ἐξαλλάττουσα τὴν γένεσιν, τοῖς δὲ ἡ ζωοποιὸς τοῦ ἡλίου θερμότης, τοῖς δὲ ἡ
εὐκινησία τοῦ ἰσημερινοῦ κύκλου, τοῖς δὲ ἡ περὶ τὸν ζωδιακὸν[4]) ἀνακύκλησις
τῶν ἀστέρων. ἀλλὰ τούτοις πᾶσιν ἀντιγράφουσι Πορφύριός τε καὶ Ἰάμβλιχος[5]),
ἐπιῤῥαπίζοντες αὐτοὺς ὡς τοπικῶς καὶ διαστηματικῶς τὸ μέσον ἀκούοντας καὶ
ἔν τινι μορίῳ κατακλείοντας τὴν ὅλου τοῦ κόσμου ψυχὴν, τὴν πανταχοῦ παροῦ-
σαν ὁμοίως καὶ πᾶσιν ἐξουσιάζουσαν[6]) καὶ πάντα ἄγουσαν ταῖς ἑαυτῆς κινήσε-
σιν. αὐτῶν δὲ τῶν θείων τούτων ἀνδρῶν ὁ μὲν Πορφύριος ψυχὴν εἶναι λαβὼν
ταύτην τὴν τοῦδε τοῦ παντὸς τὸ μέσον κατὰ τὴν οὐσίαν ἐξηγεῖται τὴν ψυχικήν·
μέση γάρ ἐστι τῶν τε νοητῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν[7])· καὶ οὑτωσὶ μὲν ὁ λόγος ῥηθεὶς
οὐδὲν ἂν δόξειε λέγειν, ὡς πρός γε τὴν τοῦ Πλάτωνος ῥῆσιν· εἰ δὲ ἐκεῖνο λά-
βοιμεν, τὸ πᾶν ἐκ νοῦ καὶ ψυχῆς καὶ σώματος συμπεπληρῶσθαι καὶ εἶναι ζῷον
ἔμψυχον ἔννουν, μέσην εὑρήσομεν ἐν τῷ | συστήματι τούτῳ τὴν ψυχήν. τοῦτο E
οὖν ὁ Πλάτων προειπὼν καὶ νῦν οὐδὲν ἂν[8]) ἄλλο δόξειε λέγειν, ἢ ὅτι διὰ παν-
τὸς τέτακται ἡ ψυχὴ τοῦ κόσμου, μέσην[9]) ἐν αὐτῷ λαχοῦσα[10]) τάξιν. μετέ-
χει γὰρ αὐτοῦ[11]) τὰ δεύτερα τῶν πρὸ[12]) αὐτῶν, ὥσπερ σῶμα ψυχῆς, ἔσχα-
τον ὂν μέσης, καὶ ψυχὴ νοῦ πρὸ αὐτῆς ὄντος. ὁ δὲ δὴ φιλόσοφος Ἰάμβλιχος
ἀξιοῖ ψυχὴν ἀκούειν ἡμᾶς τὴν ἐξῃρημένην καὶ ὑπερκόσμιον καὶ ἀπόλυτον[13])
καὶ πᾶσιν ἐνεξουσιάζουσαν. μηδὲ γὰρ εἶναι περὶ τῆς κοσμικῆς τῷ Πλάτωνι
τὸν[14]) λόγον, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀμεθέκτου ψυχῆς καὶ ὑπὲρ πάσας τὰς ἐγκοσμί-
ους ὡς μονάδος τεταγμένης. εἶναι γὰρ τοιαύτην τὴν πρώτην ψυχὴν, καὶ τὸ μέ-
σον ἐπὶ ταύτης, ὡς πᾶσιν ὁμοίως παρούσης, διὰ τὸ μηδενὸς εἶναι σώματος
μηδὲ ἐν σχέσει πω γεγονέναι κατὰ μηδένα τρόπον, καὶ πάντα ὁμοίως ψυχού-
σης καὶ πάντων ἴσον ἀφεστώσης. οὐ γὰρ ἄλλων μὲν ἧττον, ἄλλων δὲ μᾶλλον
ἀφέστηκεν (ἄσχετος γάρ) ἀλλ' ὁμοίως ἁπάντων, εἰ καὶ μὴ πάντα τὸν αὐτὸν
αὐτῆς ἀφεστήκοι τρόπον· ἐν γὰρ τοῖς μετέχουσι τὸ μᾶλλόν ἐστι καὶ τὸ ἧττον.

---

[1]) 171, 27 δὲ) μὲν B. — [2]) 171, 28 μὲν) δὲ B. — [3]) 171, 28 ἰσημερινόν) ἰσημερόν B. — [4]) 171, 32 τὸν ζωδιακὸν) τοῦ ζωδιακοῦ B. — [5]) 171, 33 πορφύριος | Ἰάμβλιχος· m. A. — [6]) 171, 35 ἐξουσιάζουσαν) Fort. ἐνεξουσιάζουσαν, ut v. 44. — [7]) 171, 37 ὅτι ἡ ψυχικὴ οὐσία μέσον ἐστὶ, τῶν τε νοητῶν, καὶ τῶν αἰσθητῶν. m. A. — [8]) 171, 40 οὐδὲν ἂν) οὐδὲν B. οὐδὲ ἂν A. — [9]) 171, 41 μέσην) μέσον A. — [10]) 171, 41 λαχοῦσα) λαχοῦσαν B. — [11]) 171, 41 αὐτοῦ) sc. τοῦ κόσμου. Male Tayl. αὐτοῦ in αὖ mutat. — [12]) 171, 42 πρὸ) πρὸς B. (corr. Tayl.) — [13]) 171, 43 ψυχὴ ὑπερκόσμιος καὶ ἀμέθεκτος: m. A. — [14]) 171, 44 τὸν) om. B.

F ὁ δέ γε [1]) ἡμέτερος καθηγεμὼν | προσφυέστερον τοῖς τοῦ Πλάτωνος ῥήμασιν ἐποιεῖτο τὴν ἐξήγησιν. τῆς γὰρ τοῦ παντὸς ψυχῆς ἐχούσης μέν τι [2]) καὶ ὑπερκόσμιον καὶ ἐξῃρημένον τοῦ παντὸς, καθὰ συνῆπται πρὸς τὸν νοῦν, ὃ δὴ κεφαλὴν αὐτῆς ὅ τε Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ [3]) καὶ Ὀρφεὺς ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἵπας λόγοις προσωνόμασεν, ἐχούσης δὲ καὶ δυνάμεων ἄλλο πλῆθος ἀπὸ τῆς μονάδος ταύτης προϊὸν καὶ μεριζόμενον περὶ τὸν κόσμον καὶ πάσαις οἰκείως παρὸν ταῖς μοίραις τοῦ παντὸς, καὶ ἄλλως μὲν περὶ τὸ μέσον, ἄλλως δὲ περὶ
172 τὴν γῆν, ἄλλως δὲ περὶ | τὸν ἥλιον, ἄλλως δὲ περὶ ἑκάστην τῶν σφαιρῶν, ταῦτα πάντα ὁ παρὼν ἔφη λόγος, ἐνδεικνύμενος, ὡς [4]) ἄλλως μὲν ψυχοῖ τὸ μέσον, ἄλλως δὲ τὸν ὅλον ὄγκον, ἄλλο δέ τι πρὸ τούτων ἀφίησιν ἐξῃρημένον τοῦ παντός. ἵνα δὲ μὴ παρέργως ἀκούσωμεν τοῦ λόγου, περὶ δὲ τῆς τῶν ψυχικῶν δυνάμεων ἐνδειξώμεθα ποικιλίας, τοσοῦτον ῥητέον, ὅτι πολλῷ πρότερον τοῦ σώματος ἡ ψυχὴ κόσμος ἐστὶ ζωτικὸς [5]) καὶ ἕν ἐστι καὶ ἀριθμὸς, καὶ τῷ μὲν ἑνὶ κρείττων [6]) ἐστὶ παντὸς εἴδους σχέσεως, τῷ δὲ πλήθει μοίρας ἄλλας καὶ ἄλλας ἐπιτροπεύει τοῦ παντός. ταῖς μὲν γὰρ φρουρητικαῖς [7]) δυνάμεσι συνέχει τὸ κέντρον· ἐκεῖθεν γὰρ ἡ ὅλη διακυβερνᾶται σφαῖρα καὶ πρὸς ἐκεῖνο συννένευκεν [8]), ἔτι δὲ καὶ [9]) πᾶν τὸ ταραχῶδες ἐν τῷ κόσμῳ συνέωσται περὶ τὸ μέσον καὶ δεῖται φρουρᾶς θείας τάττειν αὐτὸ δυναμένης καὶ κατέχειν ἐν τοῖς οἰκείοις ὅροις, διὸ καὶ οἱ θεολόγοι τῶν ἀκροτάτων θεῶν τὰς προόδους εἰς ἐκεῖνον ἀπο-
B περατοῦσι τὸν τόπον, καὶ οἱ Πυθαγόρειοι [10]) | δὲ Ζανὸς πύργον ἢ Ζανὸς φυλακὴν ἀπεκάλουν τὸ μέσον· ταῖς δὲ μονίμοις ἅμα καὶ ζωοποιοῖς τὴν τῆς γῆς σφαῖραν, ταῖς δὲ τελεσιουργοῖς καὶ γεννητικαῖς [11]) τὴν τοῦ ὕδατος, ταῖς δὲ συνεκτικαῖς καὶ κινητικαῖς τὸν ἀέρα, ταῖς δὲ ἀχράντοις τὸ πῦρ, ταῖς δὲ νοεραῖς τὸν ὅλον οὐρανὸν, καὶ τούτων ἄλλως μὲν τὴν σεληνιακὴν σφαῖραν, ἄλλως δὲ τὴν ἡλιακὴν, ἄλλως δὲ τὴν ἀπλανῆ· καὶ γὰρ αἱ καθ' ἑκάστην [12]) αὐτῶν ψυχαὶ μετὰ τῆς ὅλης οἰκείας μερίδας κυβερνῶσι [13]). τοιαύτης δ' οὖν οὔσης τῆς ψυχώσεως ὁ Πλάτων, ὥσπερ εἴωθε, κατ' ἐπιστροφὴν ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἀρχόμενος πρῶτον μὲν ψυχοῖ τὸ μέσον, ἔπειτα τὸ πᾶν, καὶ τρίτον ἀπολείπει [14]) τι τῆς ψυχῆς ἔξω τοῦ παντός. ὡς γὰρ τὸ σῶμα πρὸ τῆς ψυχῆς ὑπέστησε [15]), καὶ ὡς τὰ μέρη πρὸ τῶν ὅλων, οὕτω καὶ τὴν ψύχωσιν ἀπὸ τελευταίων ἀρχόμενος παραδίδωσι. τὴν μὲν γὰρ ἄνωθεν προερχομένην εἴρηκε νοῦν μὲν ἐν ψυχῇ, ψυχὴν δὲ ἐν σώματι θεὶς, τὴν δὲ κατ' ἐπιστροφὴν ἐν τούτοις ἀναδιδάσκει, τὸ μέσον

---

1) 171, 49 *δέ γε*) *δὲ* B. — 2) 171, 51 *τι*) *τοι* B. — 3) 171, 52 *τῷ Φαίδρῳ*) Pag. 248 A. — 4) 172, 1 *ὁ παρὼν ἔφη λόγος, ἐνδεικνύμενος, ὡς*) Fort. *ὁ παρὼν, ἔφη, λόγος ἐνδεικνύμενος* (deleto *ὡς*) — 5) 172, 4 *ἡ ψυχὴ κόσμος ζωτικὸς·* m. A. — 6) 172, 5 *κρείττων*) *κρεῖττόν* B. — 7) 172, 6 *φρουρητικαῖς*) *φρουριτικαῖς* B. — 8) 172, 7 *συννένευκεν*) *συνένευκεν* — 9) 172, 7 *καὶ*) om. B. — 10) 172, 9 *πυθαγόρειοι·* m. A. — 11) 172, 11 *γεννητικαῖς*) *γενητικαῖς* B. — 12) 172, 12 *καθ' ἑκάστην*) *καθεκάστην* B. — 13) 172, 14 *ὅτι αἱ μερικαὶ ψυχαὶ μετὰ τῆς ὅλης, τὰς ἑαυτῶν μερίδας κυβερνῶσιν:* m. A. — 14) 172, 15 *ἀπολείπει*) *ἀπολείποι* B. — 15) 172, 16 *ὑπέστησε*) *ἀπέστησε* B.

πρῶτον ψυχῶν, ἔπειτα τὸ πᾶν. μέχρι γὰρ τοῦ κέντρου πρόεισιν ὁ τῆς ζωογο-
νίας ὀχετὸς, ὡς καὶ τὰ λόγιά | φησι, διαλεγόμενα περὶ τοῦ μέσου τῶν πέντε C
κέντρων ἄνωθεν διήκοντος διαμπὰξ ἐπὶ τὸ καταντικρὺ[1]) διὰ τοῦ κέντρου τῆς
γῆς· Καὶ πέμπτον μέσον ἄλλο[2]) πυρήοχον, ἔνθα κάτεισι Μέχρι
ὑλαίων ὀχετῶν ζωηφόριον πῦρ. εἰς ἃ τοίνυν ἔληξεν ἡ ψύχωσις, ἀπὸ
τούτων ἀρξάμενος ἐπὶ τὴν ὅλην ἀνατρέχει ζωοποιίαν, καὶ πρὸ ταύτης τὴν ἐξη-
ρημένην θεωρεῖ δύναμιν τῆς ψυχῆς. οὐκ ἄρα τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἐν τῷ
κέντρῳ τιθέμεθα· τοῦτο γὰρ ἐξήρηται τοῦ παντός[3])· ἀλλά τινα δύναμιν αὐτῆς
φρουρητικὴν τῆς ὅλης τάξεως. οὐδὲν γὰρ ἄλλο τοῦ παντὸς μεταστὰν[4]) οὕτως
ἐστὶ τῶν ὅλων ἄρδην ἀναιρετικὸν, ὡς τὸ κέντρον καὶ ἡ τοῦ κέντρου δύναμις,
περὶ ἣν ἡ χορεία τοῦ παντός. διό μοι δοκεῖ καὶ ὁ Πλάτων δαιμονίως οὐχὶ τὴν
ψυχὴν ἐν μέσῳ θεῖναι τοῦ παντὸς, ἀλλὰ ψυχήν. διαφέρει δὲ[5]) ταῦτα ἀλλή-
λων, ὅτι τὸ μὲν ἐν τῷ κέντρῳ τὴν ὅλην ἱδρύει, τὸ δὲ δύναμιν αὐτῆς ἐφίστησι
τῷ μέσῳ καὶ ἄλλοις ἄλλην. λέγει γοῦν οὑτωσί· ψυχὴν δὲ ἐν μέσῳ τι-
θείς· ὃ[6]) ταὐτόν ἐστι ψυχῆς μετουσίαν καὶ τῷ μέσῳ δοὺς, καὶ διατείνας εἰς
τὸ πᾶν τὰς | ὅλας δυνάμεις ἀφῆκεν ἔξω τοῦ παντὸς τὴν πασῶν θειοτέραν ἐφ' D
ἑαυτῆς ἱδρυμένην καὶ τὸν ὅλον κόσμον ἐξηρημένως συνέχουσαν. καὶ τί δεῖ λέ-
γειν ἄνω καὶ κάτω τὴν διάνοιαν τοῦ Πλάτωνος θηρεύοντας; αὐτὸς γὰρ ὁ φιλό-
σοφος μικρὸν προελθὼν καὶ περὶ τῆς ψυχώσεως αὐτῆς διαταττόμενός φησιν[7])·
ἡ δὲ ἐκ μέσου τὸν ἔσχατον οὐρανὸν διαπλακεῖσα[8]) κύκλῳ τε
αὐτὸν περικαλύψασα αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ στρεφομένη. ταῦτα δὲ οὐδὲν
διαφέρει τῶνδε τῶν ῥημάτων. τὸ γὰρ ἐκ μέσου πάντη διατείνειν τῷ[9])
ἐκ μέσου πρὸς τὸν ἔσχατον οὐρανὸν διαπλακῆναι ταὐτόν. ἀλλ' ἐκεῖ
αὐτὴ παρ' ἑαυτῆς ἡ ψυχὴ καὶ τὸ κέντρον τοῦ παντὸς καὶ τὴν ὅλην σφαῖραν ταῖς
ἑαυτῆς δυνάμεσι κατέλαμψεν[10]), ἐνταῦθα δὲ ὁ δημιουργός ἐστι τῆς ψυχώσεως
αἴτιος, τὴν ψυχὴν εἰσοικίζων εἰς τὸ πᾶν. γίγνεται γὰρ ὑπ' ἀμφοῖν τὸ αὐτὸ, δη-
μιουργικῶς μὲν καὶ νοερῶς ὑπὸ τῆς αἰτίας, αὐτοκινήτως δὲ ὑπὸ τῆς ψυχῆς.
νῦν δὲ ὁ φιλόσοφος τὸν ἀπὸ τῆς δημιουργίας μόνης δεσμὸν παραδίδωσι. τὰ γὰρ
ὅλα καὶ τὰ ἀγαθὰ διαφερόντως εἰς τὴν θείαν αἰτίαν ἀναπέμπομεν, | τὰ δὲ με- E
ρικὰ καὶ τὰ μὴ ἀγαθὰ τῆς θείας ποιήσεως ἀνάξια νομίζομεν, ἄλλων δὲ αἰτίων
προσεχῶν ἐξάπτομεν, καίτοι καὶ ταῦτα κατὰ θεὸν, ὥσπερ λέγεται πολλάκις.
τῆς οὖν πρὸς τὰ σώματα κοινωνίας οὔσης μὲν καὶ ἐπὶ τῆς θείας ψυχῆς, οὔσης
δὲ καὶ ἐπὶ τῆς μερικῆς, ἡ μὲν κατὰ ἀγαθοειδῆ βούλησιν γιγνομένη καὶ ἀνεκ-
φοίτητον τῶν νοητῶν προόδων ἔνθεός ἐστιν, ἡ δὲ κατὰ πτερορρύησιν ἢ τόλμαν

---

[1]) 172, 20 *καταντικρὺ*) *κατταντικρὺ* B. *κατ' ἀντικρὺ* A. — [2]) 172, 21 *ἄλλο*) *ἄλλον* B. — [3]) 172, 24 *τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἐξήρηται τοῦ παντός*: m. A. — [4]) 172, 25 *μεταστὰν*) *μεαστὰν* B. — [5]) 172, 27 *δὲ*) *γὰρ* B. — [6]) 172, 29 *ὃ*) Fort. *ᾧ* — [7]) 172, 32 *φησιν*) Pag. 36 E. — [8]) 172, 33 *διαπλακεῖσα*) *διαπλανεῖσα* B. — [9]) 172, 34 *τῷ*) *τὸ* B. — [10]) 172, 36 *κατέλαμψεν*) *κατελάμψασεν* B.

ἡ φυγὴν ἄθεος, καίτοι καὶ ἐν ἐκείνῃ συμπέπλεκται τὸ ἀπὸ τῆς αὐτοκινησίας,
καὶ ἐν ταύτῃ τὸ τῆς προνοίας· ἀλλ' οὗ μὲν τὸ κατὰ θεὸν ἐμφανὲς διὰ τὴν τοῦ
ἀγαθοῦ[1]) παρουσίαν, οὗ δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ψυχῆς διὰ τὴν τῆς παρατροπῆς ἔμφα-
σιν. ὥστε εἰκότως καὶ ὁ Πλάτων ἐν τούτοις διχῶς τῆς ψυχώσεως γιγνομένης[2]),
ἔκ τε τοῦ δημιουργοῦ καὶ ἐκ τῆς αὐτοκινησίας, τὴν κατὰ θεὸν αἰτίαν προὐτί-
μησεν ὡς τοῖς ἄλλοις[3]) ὅλην οἰκειοτάτην. τὸ γὰρ θεὶς καὶ τὸ διέτεινε καὶ
τὸ περιεκάλυψεν ὀνόματά ἐστιν ἔργων δημιουργικῶν, τὸ μὲν τὴν κατάληξιν
σημαῖνον τῆς ψυχῆς, τὸ δὲ τὴν μεσότητα τὴν διὰ πάντων διήκουσαν, τὸ δὲ
F τὴν ἐξῃρημένην ὑπεροχήν. | τὸ γὰρ περικαλύψαι τὸ περισχεῖν ἁπανταχόθεν
τὸν κόσμον καὶ δι' ἑαυτῆς αὐτὸν ἑνῶσαι καὶ εἰς μίαν ζωὴν ἀγαγεῖν ἐνδείκνυται
καὶ τὸ μηδὲν ἔξω τῆς οἰκείας ἀφεῖναι προνοίας μηδὲ ἔρημον αὐτῆς.

Καὶ κύκλῳ δὴ κύκλον στρεφόμενον οὐρανὸν ἕνα μόνον ἔρη-
μον κατέστησεν. (**Pag. 34 B.**)

Εὖ μὲν καὶ ὁ φιλόσοφος Πορφύριος[4]) τὸ κύκλῳ κύκλον ἐξηγήσατο·
δυνατὸν γὰρ ἔφη καὶ κύκλῳ κινεῖσθαι μὴ κύκλον, ὡς τὴν περιαγομένην λίθον,
καὶ μὴ κύκλῳ κύκλον, ὡς τὸν τροχὸν κυλιόμενον, ἴδιον δὲ τοῦ κόσμου τὸ κύ-
173 κλον ὄντα | κύκλῳ περιιέναι διὰ τὴν περὶ τὸ κέντρον χορείαν[5])· ἔτι δὲ καὶ[6])
μειζόνως ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος διττὸν εἶναί φησι τὸν κύκλον, τὸν μὲν ψυχικόν,
τὸν δὲ σωματικόν, καὶ θατέρῳ κινεῖσθαι τὸν λοιπόν· δῆλον δέ, ποτέρῳ πότε-
ρον. τοῦτο γὰρ καὶ τοῖς προειρημένοις ἐστὶν ἀκόλουθον καὶ τοῖς ῥηθησομένοις
σύμφωνον. κατὰ γὰρ τὸν ψυχικὸν κύκλον κινήσει τὸ σωματικὸν προϊὸν[7]) αὐτὸς
ὁ φιλόσοφος καὶ τὰς διττὰς ἀνακυκλήσεις εἰς ἀναλογίαν ἕξει[8]) τῶν ἐν τῇ ψυχῇ
περιόδων. καὶ τοῦτο μὲν τοιαύτην ἔχει κατ' ἀμφοτέρους τὴν ἐξήγησιν· καὶ μὴν
καὶ τὸ τρισὶν ὀνόμασιν ὅλην τοῦ οὐρανοῦ τὴν μακαριότητα[9]) περιλαβεῖν οἰκειό-
τατόν ἐστι τῷ κατὰ τριπλῆν αἰτίαν ὑφεστηκότι, τὴν τελικήν, τὴν παραδειγμα-
τικήν, τὴν δημιουργικήν. ἐπεὶ καὶ αὐτῶν τῶν ὀνομάτων τὸ μὲν ἀπὸ τῆς τελι-
κῆς αἰτίας εἴληπται, καθάπερ τὸ ἕν· τοῦτο[10]) γὰρ τῷ ἀγαθῷ ταὐτόν· τὸ δὲ
ἀπὸ τῆς παραδειγματικῆς, ὡς τὸ μόνον· τὸ γὰρ μονογενὲς καὶ ἡ μόνωσις ἐν
B τῷ παντελεῖ ζώῳ πρὸ τοῦ παντὸς ἦν· τὸ δὲ ἀπὸ τῆς | δημιουργικῆς, ὡς τὸ
ἔρημον· τὸ γὰρ ἑαυτῷ χρῆσθαι καὶ ἑαυτοῦ τὸν κόσμον ἄρχειν ἀπὸ τῆς δημι-
ουργικῆς[11]) ἀγαθότητος προελήλυθεν. ἔστιν οὖν ὁ κόσμος εἷς μέν, καθ' ὅσον
ἥνωται καὶ εἰς τὸ ἓν ἐπέστραπται, μόνος δέ, καθ' ὅσον τοῦ νοητοῦ μετέχει καὶ
πάντα περιείληφεν, ἔρημος δέ, καθ' ὅσον τῷ πατρὶ παραπλήσιός ἐστιν ἑαυτὸν[12])

---

[1]) **172, 45** *ἀγαθοῦ) θεοῦ* B. — [2]) **172, 46** *γιγνομένης) γιγνωμένης* B. — [3]) **172, 47** *ἄλλοις*) Cum Tayloro legendum videtur *ὅλοις*. — [4]) **172, 53** *πορφύριος·* m. A. — [5]) **173, 1** *χορείαν) χορεῖσαν* B. — [6]) **173, 1** *καὶ*) om. B. *Ἰάμβλιχος·* m. A. — [7]) **173, 4** *προϊὸν*) Fort. *προϊὼν* — [8]) **173, 4** *ἕξει*) Immo *ἄξει* — [9]) **173, 6** *μακαριότητα) μακαριώτητα* B. — [10]) **173, 8** *τοῦτο) τούτῳ* — [11]) **173, 10** *ὡς τὸ ἔρημον — δημιουργικῆς*) om. A. — [12]) **173, 13** *ἑαυτὸν) ἑαυτῷ* B.

σώζειν δυνάμενος· ἐκ δὲ τῶν τριῶν ὅτι θεὸς, ἀναφαίνεται. τὸ γὰρ ἓν καὶ τέλειον καὶ αὔταρκες στοιχεῖον τῆς θεότητός ἐστι[1]· ταῦτ' οὖν ὁ κόσμος ὑποδεξάμενος ἔστι καὶ αὐτὸς θεὸς, εἷς μὲν ὢν κατὰ τὴν ὕπαρξιν, μόνος δὲ κατὰ τὴν τελειότητα τὴν ἀπὸ πάντων τῶν αἰσθητῶν συμπεπληρωμένην, ἔρημος δὲ κατὰ τὴν αὐτάρκειαν· οἱ γὰρ ἔρημοι πρὸς ἑαυτοὺς ἐπεστραμμένοι τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσι. καὶ ὅτι τοῦτο δηλοῖ τὸ ἔρημον, ἐκ τῶν ἐχομένων ἔσται καταφανές·

δι' ἀρετὴν δὲ αὐτὸν αὑτῷ ξυγγίνεσθαι[2]) δυνάμενον, καὶ οὐδενὸς ἑτέρου προσδεόμενον. γνώριμον δὲ καὶ φίλον ἱκανῶς αὐτὸν αὑτῷ[3])· διὰ πάντα δὴ ταῦτα, εὐδαίμονα θεὸν αὐτὸν[4]) ἐγεννήσατο. (Pag. 34 B.)

ἐν γὰρ τούτοις[5]) ἤδη σαφῶς | ἐδήλωσε, τίνα τὴν ἐρημίαν ἡγεῖται, καὶ ὅτι C
τὸν εἰς ἑαυτὸν ὁρῶντα καὶ τὴν ἑαυτοῦ παρασκευὴν καὶ πρὸς τὸ οἰκεῖον μέτρον, τοῦτον ἔρημον ἀπεκάλεσεν. οἱ γὰρ ἐν ταῖς ἐρημίαις ὄντες ἑαυτῶν εἰσὶ σωτῆρες, ὅσον ἐπὶ τοῖς ἀνθρωπικοῖς αἰτίοις. καὶ οὖν καὶ τὸ πᾶν οὕτως ἔρημον, ὡς ἑαυτῷ ἀρκοῦν καὶ ἑαυτοῦ σωστικὸν, οὐ δι' ἐλάττωσιν δυνάμεως, ἀλλὰ περιουσίαν. καὶ γὰρ ἐνδείκνυται τὸ αὔταρκες, ἀλλὰ δι' ἀρετὴν, ὥς φησι. μόνος γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν μερικῶν ζώων ὁ[6]) τὴν ἀρετὴν ἔχων ἑαυτῷ συγγίνεσθαι δύναται καὶ στέργειν ἑαυτὸν, ὁ δὲ κακὸς πᾶς ὁρῶν εἰς τὸ ἐν ἑαυτῷ αἶσχος ἀνίλλεται μὲν πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν, ἐπτόηται δὲ πρὸς τὰ ἐκτὸς καὶ διώκει τὰς πρὸς ἄλλους[7]) ὁμιλίας, εἰς ἑαυτὸν ὁρᾶν οὐ[8]) δυνάμενος, ὁ δὲ σπουδαῖος ὁρῶν ἑαυτὸν καλὸν χαίρει καὶ εὐφραίνεται καὶ τίκτων ἐν ἑαυτῷ νοήματα καλὰ τὴν ἑαυτοῦ συνουσίαν ἀσπάζεται. κατὰ φύσιν γὰρ οἰκειούμεθα μὲν πρὸς τὸ καλὸν, ἀποδιδράσκομεν δὲ τὸ αἰσχρόν. εἰ τοίνυν καὶ ὁ κόσμος ἀρετὴν ἔχει τὴν ἑαυτῷ πρέπουσαν, ἔν τε τῇ νοερᾷ οὐσίᾳ καὶ ἐν τῇ ψυχικῇ | καὶ τῇ D
τοῦ ζώου τελειότητι πρὸς ἑαυτὸν ὁρῶν ἑαυτὸν ἀγαπᾷ καὶ ἑαυτῷ σύνεστι καὶ αὐτάρκης ἐστίν. ἄξιον οὖν ταῦτα λέγειν πρὸς τοὺς ἔξω τοῦ νοῦ τὰ νοητὰ τιθεμένους[9]). τὸ γὰρ εἰς ἄλλα φερόμενον καὶ τῶν ἔξω δεόμενον ὡς ἐλλιπὲς, πῶς[10]) μακάριον; εἰ οὖν τῷ κόσμῳ δι' ἀρετὴν ὑπάρχει τὸ εἰς ἑαυτὸν ἐπεστράφθαι, πῶς οὐ πολλῷ μειζόνως ὑπάρχει τοῦτο τῷ νῷ; ἑαυτὸν ἄρα νοεῖ ὁ νοῦς. καὶ τοῦτο μὲν τῶν αὐτόθεν ἐστὶ γνωρίμων· ἐκεῖνο δὲ κατανοεῖν ἄξιον, ὅτι ψυχώσας τὸ πᾶν εὐθὺς καὶ ἀρετῆς αὐτῷ μεταδέδωκεν. ἅμα γὰρ τῇ μετουσίᾳ τῆς ψυχῆς καὶ ἡ τῆς ἀρετῆς ἀποπλήρωσις παραγίγνεται[11])

---

[1]) 173, 14 *ὅτι ἓν καὶ τὸ τέλειον, καὶ τὸ αὔταρκες στοιχεῖον τῆς θεότητος.* m. A. — [2]) 173, 18 *ξυγγίνεσθαι*) *ξυγγενέσθαι* A. — [3]) 173, 19 *αὑτῷ*) *αὐτῷ* B. — [4]) 173, 19 *αὐτὸν*) *αὐτῷ* B. — [5]) 173, 19 *τούτοις*) *τοῖς* B. — [6]) 173, 24 *ὁ*) *ὃ* B. — [7]) 173, 26 *ἄλλους*) *ἀλλήλους* B. — [8]) 173, 26 *οὐ*) *μὴ* B. — [9]) 173, 31 *ὅτι οὐκ ἔξω τοῦ νοῦ, τὰ νοητά.* m. A. — [10]) 173, 32 *ἐλλιπὲς, πῶς*) *ἐλλιπές πως* A. — [11]) 173, 35 *παραγίγνεται*) *παραγίνεται* B.

τῷ κατὰ φύσιν ἔχοντι, διότι καὶ ἡ μία τῶν ἀρετῶν αἰτία συντέτακται τῇ πηγῇ [1])
τῶν ψυχῶν, καὶ ἡ πρόοδος αὐτῆς συνέζευκται τῇ προόδῳ τῆς ψυχῆς. καὶ γὰρ
τῆς ἀρετῆς ἄλλη μὲν ἡ ἑνιαία καὶ πρωτουργὸς [2]) καὶ παντελής, ἄλλη δὲ ἡ ἐν
τοῖς ἡγεμονικοῖς θεοῖς, ἄλλη δὲ ἡ ἐν τοῖς ἀπολύτοις, ἄλλη δὲ ἡ ἐγκόσμιος, δι'
ἣν ὁ πᾶς κόσμος νόησίν τε ἄχραντον ἔχει καὶ ζωὴν ἀμείλικτον καὶ ἐνέργειαν
E εἰς ἑαυτὴν ἐπεστραμμένην καὶ ἀμιγῆ καθαρότητα | τῶν ἐν αὐτῷ ζώων [3]). ἀπὸ
δὴ τῆς ἀρετῆς ταύτης γίγνεται γνώριμος ἑαυτῷ καὶ φίλος· προηγεῖται γὰρ ἡ
γνῶσις τῆς οἰκειώσεως· καὶ ἐπειδὴ καὶ τὸ πᾶν ἔννουν ἐστὶ [4]) ζῶον καὶ θεός,
καθὸ μὲν ἔννουν ἐστίν, ἑαυτῷ γίγνεται γνώριμον, καθὸ δὲ θεός, ἑαυτῷ φίλος·
τελειοτέρα γὰρ τῆς γνώσεως ἡ ἕνωσις. εἰ οὖν ἑαυτῷ γνώριμον τὸ πᾶν, νοερόν
ἐστι· τὸ γὰρ πρώτως ἑαυτῷ γνώριμον νοῦς ἐστί· καὶ εἰ ἑαυτῷ φίλον, ἥνωται,
τὸ δὲ ἡνωμένον τεθέωται· τὸ γὰρ ἓν τὸ ἐπὶ τῷ νῷ θεός [5]). ἔχεις οὖν πάλιν
ἀρετὴν καὶ γνῶσιν ἑαυτοῦ καὶ φιλίαν ἐν τῷ κόσμῳ, τὴν μὲν ἀπὸ ψυχῆς, τὴν
δὲ ἀπὸ νοῦ, τὴν δὲ θεόθεν ἐπ' αὐτὸν καθήκουσαν. ὥστε εἰκότως καὶ ὁ Πλάτων
ἐπήνεγκεν [6]), ὅτι διὰ ταῦτα εὐδαίμονα θεὸν αὐτὸν ἐγεννήσατο, ψυ-
χώσας αὐτὸν καὶ ἑαυτῷ γνώριμον ποιήσας καὶ πρὸς ἑαυτὸν φίλον ἀπεργασάμε-
νος· ψυχῆς γὰρ παρουσία καὶ νοῦ μετουσία καὶ ἑνώσεως ὑποδοχὴ θεὸν ἀποτε-
λεῖ τὸ πᾶν. καὶ οὗτος ἦν ὁ ποτὲ ἐσόμενος θεός, ὁ νῦν [7]) τῷ λόγῳ συμπεπλη-
ρωμένος [8]) ἀπὸ πάντων, ἐψυχωμένος [9]), νενοωμένος, ἡνωμένος· ἡ δὲ ἕνωσις
F παρῆν μὲν | αὐτῷ καὶ κατὰ τὸν τῆς ἀναλογίας δεσμόν, πολλῷ δὲ πλέον ἀπὸ
τῆς μιᾶς ψυχῆς καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς νοῦ· διὰ γὰρ τούτων μείζους οἱ δεσμοὶ καὶ
κρείττων ἕνωσις εἰς τὸ πᾶν προελήλυθεν. ἔτι δὲ καὶ τούτων ἐπέκεινα τῶν ἑνώ-
σεων ἡ θεία φιλία καὶ ἡ τοῦ ἀγαθοῦ χορηγία συνέχει τὸν ὅλον κόσμον. κρατε-
ρὸς μὲν γὰρ καὶ ὁ δεσμὸς ὁ ἀπὸ νοῦ καὶ ψυχῆς, ὡς καὶ Ὀρφεύς φησιν, ἀλλὰ
μείζων ἡ τῆς χρυσῆς σειρᾶς ἕνωσις καὶ μειζόνων τοῖς πᾶσιν ἀγαθῶν αἰτία. καὶ
μὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οἰκείως τῷ παντὶ ληπτέον. ἐπειδὴ γὰρ ἐξήρτηται τοῦ
174 πατρικοῦ νοῦ καὶ τῆς | ὅλης δημιουργίας, καὶ ζῇ κατ' ἐκείνας τὰς αἰτίας ἑπο-
μένως τε ἐκείναις εὐδαίμων ἐστί. δαίμων γὰρ καὶ ὁ δημιουργὸς ὠνόμασται
παρ' αὐτοῦ μὲν ἐν Πολιτικῷ [10]) καὶ μέγας δαίμων, παρὰ δὲ Ὀρφέως [11]) ἐν
οἷς φησιν Ἓν κράτος, εἷς δαίμων γένετο [12]), μέγας ἀρχὸς ἁπάν-
των [13]). ὁ οὖν κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς βούλησιν ζῶν καὶ τὸ [14]) νοερὸν ἄτρεπτον
σώζων τὸ ἐκεῖθεν ἐνδεδομένον εὐδαίμων ἐστί. καὶ τὸ μὲν πρῶτον τῆς [15]) εὐ-
δαιμονίας εἶδος καὶ παντελές ἐστι τὸ κοσμικόν· δεύτερον δὲ τὸ τῶν θεῶν τῶν
ἐγκοσμίων, οὓς καὶ ἐν Φαίδρῳ [16]) θεοὺς εὐδαίμονας προσηγόρευσεν, ἑπομέ-

[1]) **173, 36** *πηγῇ*) *πυγῇ* **B.** — [2]) **173, 37** *πρωτουργὸς*) *προτουργὸς* **B.** — [3]) **173, 40** *ζώων*) **Fort.** *ζωῶν* — [4]) **173, 41** *ἐστὶ*) *ἔστι καὶ* **B.** — [5]) **173, 44** *τὸ ἓν τὸ ἐπὶ τῷ νῷ θεός·* **m. A.** — [6]) **173, 46** *ἐπήνεγκεν*) *ἐπήνεγκην* **B.** — [7]) **173, 48** *νῦν*) *νοῦν* **B.** — [8]) **173, 49** *συμπεπληρωμένος*) *συμπληρωμένος* **B.** — [9]) **173, 49** *ἐψυχωμένος*) *ἐμψυχωμένος* **A.** *ἐμψυχόμενος* **B.** — [10]) **174, 2** *Πολιτικῷ*) **Pag. 272 E.** — *τί τὸ εὐδαῖμον, καὶ ἡ εὐδαιμονία:* **m. A.** — [11]) **174, 2** *ὀρφεύς* **m. A.** — [12]) **174, 3** *γένετο*) *ἐγένετο* — **Corr. Tayl.** — [13]) **174, 3** *ἁπάντων*) *ἀπὸ πάντων* **B. (corr. Tayl.)** — [14]) **174, 3** *τὸ*) *τὸν* **A.** — [15]) **174, 4** *τῆς*) *τὰς* **B.** *περὶ τῶν τῆς εὐδαιμονίας εἰδῶν.* **m. A.** — [16]) **174, 5** *Φαίδρῳ*) **Pag. 247 A. 250 B.**

νους τῷ μεγάλῳ Διί· τρίτον δὲ ἐν τοῖς κρείττοσιν ἡμῶν γένεσιν· ἄλλη γὰρ ἀγ-
γέλων[1]) ἀρετὴ καὶ ἄλλη δαιμόνων καὶ τρίτη τις ἄλλη τῶν ἡρωϊκῶν γενῶν, καὶ
τὸ τῆς εὐδαιμονίας εἶδος τριπλοῦν[2]) καθ' ἕκαστον γένος ἐξαλλαττόμενον· τέ-
ταρτον δὲ τὸ ἐν ταῖς ἀχράνταις ψυχαῖς, αἳ[3]) καὶ τὰς καθόδους ἀπήμονας ποι-
οῦνται καὶ προβέβληνται ζωὴν ἀμείλικτον καὶ ἀδάμαστον· πέμπτον δὲ τὸ ἐν
ταῖς μερικαῖς | ψυχαῖς, καὶ τοῦτο πολυειδές· οὐ γὰρ ὡσαύτως εὐδαιμονεῖ ψυχὴ B
σελήνῃ τε ὀπαδὸς οὖσα καὶ τῆς ἡλιακῆς ἐξηρτημένη τάξεως, ἀλλ' ὥσπερ τὸ
εἶδος τῆς ζωῆς ἕτερον, οὕτω καὶ ἡ τελειότης διαφόροις ἀφορίζεται μέτροις·
ἔσχατον δὲ τὸ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις ὁρώμενον· πᾶν γὰρ τὸ τῆς κατὰ φύσιν
προσηκούσης αὐτῷ[4]) τελειότητος τυγχάνον εὔδαιμόν[5]) ἐστι· διὰ γὰρ τῆς οἰ-
κείας τελειότητος συνάπτεται πρὸς τὸν οἰκεῖον δαίμονα καὶ τυγχάνει τῆς παρ'
ἐκείνου προνοίας. τοσαυταχῶς οὖν τῆς εὐδαιμονίας ὑφισταμένης τὴν πρωτίστην
καὶ ἀκροτάτην ἐν τῷ κόσμῳ θετέον, περὶ ἧς καὶ νῦν ὁ Πλάτων τὸν λόγον πε-
ποίηται. τοῦτο μὲν ἤδη φανερόν· εἰ δὲ διὰ τὴν ψυχὴν θεὸν τὸν κόσμον εὐθὺς
εἶπε τῷ μετασχεῖν ψυχῆς, μὴ θαυμάζωμεν[6]). ἕκαστον γὰρ ἐκθεοῦται διὰ τὸ
πρὸ αὐτοῦ προσεχῶς, ὁ μὲν σωματικὸς κόσμος διὰ ψυχήν, ἡ δὲ ψυχὴ διὰ νοῦν,
ὥς φησιν ὁ Ἀθηναῖος ξένος[7]) νοῦν αὐτὴν προσλαβοῦσαν γίγνεσθαι θεόν, νοῦς
δὲ διὰ τὸ ἕν· διὸ καὶ ὁ νοῦς θεῖος, ἀλλ' οὐ θεός· οὐκέτι[8]) δὲ τὸ ἓν δι' ἄλλο
θεός, ἀλλὰ πρώτως θεός, ὡς νοῦς πρώτως γνωστικόν, ὡς ψυχὴ | πρώτως αὐ- C
τοκίνητος, ὡς τὸ σῶμα πρώτως ἐν τόπῳ. τούτων δὲ ὄντων παναλήθων καὶ
Πλάτωνος ἐξαιρέτων δεῖ σκοπεῖν ἐν τοῖς ἑπομένοις, ποῦ τῇ ψυχῇ τὸν νοῦν
ἐφίστησιν, ὡς ἐνταῦθα τῷ σώματι τὴν ψυχήν.

Τὴν δὲ ψυχήν, οὐχ ὡς νῦν ὑστέραν ἐπιχειροῦμεν λέγειν, οὕτως ἐμηχανήσατο καὶ ὁ θεὸς νεωτέραν. οὐ γὰρ ἂν ἄρχεσθαι πρεσβύτερον ὑπὸ νεωτέρου συνέρξας εἴασεν. (Pag. 34 C.)

Οἶδεν, ὅτι πάντως ὁ κατ' ἐπιστροφὴν τρόπος τὰ δεύτερα τῇ τάξει πρῶτα παραδίδωσι. τὰ γὰρ προσεχῶς μετεχόμενα δεύτερα τῶν ἐξῃρημένων[9]) ἐστί, καὶ τὰ γνωριμώτερα τοῖς ἀκούουσι τῶν ἀφανῶν ἐστιν ἐλάττονα πραγμάτων. αἴτιον δέ, ὅτι πεπτωκότες τὰ ὄντα θεωροῦμεν. ἄνω μὲν γὰρ ὄντες καὶ ἀπὸ σκοπιᾶς[10]) τινὸς θεώμενοι τὰ τῇδε τὴν ἐλάττωσιν[11]) αὐτῶν δυνάμεθα καθορᾶν, αὐτοῖς συνόντες τοῖς νοητοῖς καὶ ἐκεῖνα πρὸ ὀμμάτων ἔχοντες· εἰς δὲ

---

[1]) 174, 7 ἀγγέλων) ἀγγέλιων B. ἄγγελοι· | δαίμονες· | ἥρωες· m. A — [2]) 174, 8 τριπλοῦν) τριπλοῆν B. — [3]) 174, 8 αἵ) αἱ B. — [4]) 174, 12 προσηκούσης αὐτῷ) αὐ. πρ. B. — [5]) 174, 13 εὔδαιμον) εὐδαίμων cum ο super ω A. εὐδαῖμόν B. — [6]) 174, 16 θαυμάζωμεν) θαυμάζομεν B et cum ω super ο A. — [7]) 174, 18 Ἀθηναῖος ξένος) Leg. Lib. X. Pag. 897 B. — [8]) 174, 19 οὐκέτι) οὐκ ἔτι B. — [9]) 174, 24 ἐξῃρημένων) ἐξηρμένων B et cum η super ρ A. — [10]) 174, 26 σκοπιᾶς) σκιᾶς B. (from a certain shadow Tayl.) — [11]) 174, 26 ἐλάττωσιν) ἐλάττοσιν B.

γένεσιν πεσόντες καὶ οἷον ἐξ ὑπτίας τὰ πράγματα σκοποῦντες τὰ σύμφυλα[1]) καὶ προσεχῆ ταῖς αἰσθήσεσιν ἡμῶν ἅτε ἐγγυτέρω κείμενα πρῶτα καθορῶμεν
D καὶ ἀπὸ τούτων ἀρχόμενοι δι' ἀναμνήσεως ἐπ' αὐτὰ τὰ ὄντα καὶ | τὴν οὐσίαν τὴν ἀληθινὴν ἀνατρέχομεν. ἔσται οὖν ἡ μὲν ἄνωθεν θεωρία μενόντων, ἡ δὲ κάτωθεν ἀποστάντων, καὶ κρίσις ἡ μὲν ἀπὸ τῶν κατ' οὐσίαν πρεσβυτέρων ὡρμημένη[2]) κατὰ νοῦν ἔτι ζώντων, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν δευτέρων ἐπὶ τὰ πρῶτα μετιοῦσα πεπτωκότων. μένουσι μὲν γὰρ τὸ ὄντως ὄν, πεπτωκόσι δὲ τὸ μὴ ὂν ἐγγύς. τό τε γὰρ μένον ἐν τῷ ὄντι μένει καὶ τὸ πεπτωκὸς ἐν τῷ μὴ ὄντι κεῖται, προσεχέστερον δὲ ἑκατέρῳ τὸ ἐν ᾧ ἐστί. ταῦτ'[3]) οὖν ὁ Πλάτων εἰδὼς καὶ ὅπως αὐτὸς ἀπὸ τῶν ὑφειμένων ἐπὶ τὰ κρείττω κατά τινα πρόοδον εὔτακτον ἀνέδραμεν, ἀξιοῖ σε καὶ τῆς τῶν πραγμάτων μεμνῆσθαι φύσεως, καθ' ἣν τὸ πρεσβύτερον τοῦ νεωτέρου κρεῖττον, καὶ διὰ τῆσδε τῆς κοινῆς ἐννοίας καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος προτάττειν· πρεσβυτέρα γὰρ ἐκείνη, τὸ δὲ νεώτερον. καὶ τοῦτο ὑπέμνησε δι' ὑποθετικῆς ἀγωγῆς. εἰ γὰρ ἄρχει τοῦ σώματος ἡ ψυχή, πρεσβυτέρα ἐστὶ τοῦ σώματος. ἀλλὰ μὴν ἄρχει τοῦ σώματος· ἄγει γὰρ αὕτη πάντα τὰ κατ'[4]) οὐρανὸν ταῖς ἑαυτῆς κινήσεσι, καὶ τὸ μὲν σῶμα
E ἑτεροκίνητόν ἐστιν, ἡ ψυχὴ δὲ καὶ ἑαυτὴν καὶ τὰ ἄλλα πέφυκε | κινεῖν· πρεσβυτέρα ἄρα τοῦ σώματός ἐστιν. εἰ δὲ τοῦτο, δεῖ διανοεῖσθαι περὶ αὐτῆς[5]) ὡς οὐχ ὑστέρας τοῦ σώματος γενομένης, ὃ δὴ ποιοῦντες ἡμεῖς διετελέσαμεν, ἀλλ' ἄνωθεν αὐτὴν ὑποστήσαντας οἷον ἐκφαινόμενον ἀπ' αὐτῆς τὸν σωματικὸν ὄγκον θεωρεῖν· κατ' ἐκείνην γὰρ ὑπέστη τὸ πᾶν, καὶ τὴν μὲν πρόοδον αὐτῆς διὰ τοῦ ὄγκου μιμησάμενον, τὴν ἐπιστροφὴν δὲ διὰ τοῦ σχήματος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰσαῦθις· νῦν δέ, εἰ βούλει, καὶ τὴν τοῦ Πλάτωνος λέξιν καθ' ἕκαστον τῶν ῥημάτων θεωρήσωμεν. πρῶτον οὖν εὐθὺς τὸ δὲ[6]) τὴν ψυχὴν ὅτι περὶ πάσης λέγει τῆς ψυχῆς, τὸ ἄρθρον προστεθὲν ἐδήλωσεν. οὐ γὰρ ὥσπερ πρότερον[7]) ψυχὴν δὲ ἐν μέσῳ θεὶς εἶπεν, ἀλλὰ τὴν δὲ ψυχήν. ἐκεῖ μὲν γὰρ δύναμις ἦν ψυχῆς ὅλης ἡ περὶ τὸ μέσον, ἐνταῦθα δὲ ἡ πᾶσα ψυχὴ πρεσβυτέρα λέγεται τοῦ σώματος. ἐπὶ δὲ τούτῳ τὸ πρεσβύτερον καὶ τὸ[8]) νεώτερον οὐ κατὰ χρόνον ληπτέον, ὡς ὑπέλαβεν Ἀττικός· ἅμα γὰρ ὑπέστησε τὴν ψυχὴν ὁ πατὴρ καὶ σώματι περιεκάλυψεν αὐτήν· ἀλλὰ τῇ τάξει τῆς οὐ-
F σίας. τὸ γὰρ τῷ δημιουργῷ προσεχέστερον | πρεσβύτερον, τὸ δὲ ποῤῥωτέρω νεώτερον[9]). εἰ δὲ βούλει, καὶ κατὰ χρόνον τὸ πρεσβύτερον καὶ τὸ νεώτερον[10]) ἀκουστέον. πρεσβύτερος γὰρ ὁ ἐν ψυχῇ χρόνος καὶ θειότερος, νεώτερος δὲ ὁ τοῦ σώματος, καὶ καθ' ὅσον[11]) ἐστὶν ἡ ψυχὴ χρόνον, κατὰ τοῦτον οὐκ ἔστι τὸ σωματικόν, ἀλλὰ καθ' ἕτερον, ἐκείνου δεύτερον. ὡς γὰρ κινήσεως ἕτερον

---

[1]) 174, 28 *σύμφυλα*) *σύμβολα* B. (we first perceive symbols Tayl.) — [2]) 174, 31 *ὡρμημένη*) *ὁρμημένη* B. — [3]) 174, 34 *ταῦτ'*) *ταῦτα* B. — [4]) 174, 38 *κατ'*) *κατὰ* B. Cf. Leg. Lib. X. Pag. 896 E. — [5]) 174, 40 *περὶ αὐτῆς*) *δι' ἑαυτῆς* B. — [6]) 174, 44 *δὲ*) vel expungendum vel post *τὴν* ponendum. — [7]) 174, 45 *πρότερον*) Pag. 34 B. — [8]) 174, 48 *τὸ*) om. A. — [9]) 174, 50 *πρεσβύτερον—νεώτερον*) om. B. — [10]) 174, 50 *εἰ δὲ βούλει—νεώτερον*) om. A. — [11]) 174, 51 *ὅσον*) Fort. *ὃν*

εἶδος ἐν ἀμφοῖν, οὕτω καὶ ὁ χρόνος ἕτερος. τὸ τρίτον τοίνυν ἐπὶ τῆς ψυχῆς τῷ ἐμηχανήσατο κυριώτατα ἐχρήσατο, σαφῶς ἐνδεικνύμενος, ὅτι πρᾶγμά ἐστιν αὐτοκίνητον καὶ λόγων[1]) πλῆρες καὶ εὑρετικὸν[2]) παντοίων ἐπιχειρήσεων. | ἔτι τε τὰ πρεσβύτερα τῶν νεωτέρων ἄρχειν ἀπ' αὐτῶν καθή- 175
κει τῶν νοητῶν[3]) εἰς τὸ πᾶν. καὶ γὰρ ἐκεῖ πάντων βασιλεὺς τῶν νοερῶν ὁ Πρωτόγονος, ὁ ὑπὸ πάντων ὀνομαζόμενος, καὶ ἐν τοῖς νοεροῖς πάντων λέγεται πατὴρ ὁ τῶν Κρονιδῶν πρεσβύτατος· Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερον γεγόνει καὶ πλείονα ᾔδει. πανταχοῦ γὰρ τὸ μὲν πρεσβύτερον μονιμωτέρας[4]) καὶ ὁλικωτέρας καὶ μοναδικωτέρας ἐστὶ ζωῆς σύμβολον, τὸ δὲ νεώτερον μεριστῆς καὶ προϊούσης ἐπὶ τὰ δεύτερα καὶ πληθυομένης. καὶ διὰ ταῦτα καὶ τῶν ζωογονικῶν[5]) θεῶν τὴν μὲν πρεσβυτέραν, τὴν δὲ νεωτέραν καλοῦσι, καὶ τῶν δημιουργικῶν τὴν μὲν προτέραν, τὴν δὲ νεωτέραν, ἣν καὶ νέαν προσαγορεύουσιν. ἐπὶ δὲ τούτοις τὸ συνέρξας διαῤῥήδην ἐγκόσμιον ποιεῖ ταύτην ψυχὴν[6]), περὶ ἧς ὁ παρὼν λόγος, ἀλλ' οὐχ ἀπόλυτον οὐδὲ τὴν μίαν τὴν πρὸ τῶν πολλῶν. ἐκείνη μὲν γὰρ ἐξῄρηται πάντων, καὶ ὡς περὶ[7]) κέντρον αὐτὴν αἱ ἄλλαι[8]) ψυχαὶ πᾶσαι προεληλύθασιν, | αὕτη δὲ ἀναδέχεται τὴν πρὸς τὸ σῶμα σύνερξιν B
κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς βούλησιν ἐπιτελουμένην.

Ἀλλὰ πῶς ἡμεῖς πολὺ μετέχοντες τοῦ προστυχόντος τε καὶ εἰκῇ ταύτῃ πῃ καὶ λέγομεν. (Pag. 34 C.)

Διὰ ποίαν αἰτίαν ἀπὸ τῶν νεωτέρων ὡς πρεσβυτέρων[9]) ἐπὶ τὰ κατ' οὐσίαν πρεσβύτερα μεταβιβάζειν ἡμῶν βουλόμεθα τὸν νοῦν; ὅτι καθεύδοντι ἔοικεν ὁ ἡμέτερος νοῦς καὶ ἀναπεπλησμένῳ τῆς ἀλόγου καὶ πλημμελοῦς φύσεως. τὸ γὰρ προστυχὸν καὶ τὸ εἰκῇ τούτων σημαντικά ἐστιν. ἐπεὶ γὰρ καὶ αἴσθησιν ἔχομεν, καὶ προβέβληται τὰ αἰσθητὰ ἡμῶν[10]), οἷς καὶ σύντροφοί ἐσμεν, τῶν νεωτέρων μέν, ἡμῖν δὲ οἰκειοτέρων πρώτων[11]) ἀντιλαμβανόμεθα, καὶ διὰ μὲν τὴν αἴσθησιν εἰκῇ[12]) φερόμεθα, διὰ δὲ τὰ αἰσθητὰ προσβάλλοντα ἡμῖν τὸ εἰκαῖον, ἔξωθεν δὲ[13]), κατὰ[14]) τὸ προστυχὸν ζῶμεν[15]). εἴτε δὲ αἴσθησιν εἴχομεν τῶν αἰσθητῶν μὴ παρόντων, οὐκ ἂν εἰκαίως ἐζῶμεν[16])· καὶ γὰρ οἱ ἄνω μένοντες αἴσθησιν ἔχουσιν ἠρεμοῦσαν[17])· εἴτε τὰ αἰσθητὰ[18]) παρ' ἡμῖν αἰσθήσεως οὐκ οὔσης, οὐδὲν ἂν ἦν ἡμῖν προστυχόν· ἐπειδὴ δὲ καὶ αἴσθησιν

---

[1]) **174, 54** *λόγων*) *λόγον* B. (corr. Tayl.) — [2]) **174, 54** *εὑρετικὸν*) *εὑρετικῶν* B et, sup. *ὸν*, A. (corr. Tayl.) — [3]) **175, 1** *τῶν νοητῶν*) *τῷ νοητῷ* B. (corr. Tayl.) — [4]) **175, 4** *μονιμωτέρας*) *νεωτέρας* B et altero in m. adscripto A. Tayl. coni. *νοερωτέρας*. — [5]) **175, 5** *ζωογονικῶν*) *ζωογωνικῶν* B. — [6]) **175, 8** *ψυχὴν*) Immo *τὴν ψυχὴν* — [7]) **175, 9** *ὡς περὶ*) *ὥσπερ* A. — [8]) **175, 9** *ἄλλαι*) *ἄλλα* B. — [9]) **175, 12** *ὡς πρεσβυτέρων*) h. e. quasi sint antiquiora. Temere Tayl. vel delenda vel in *ὡς οἰκειοτέρων* mutanda, deinde *οὐ* ante *βουλόμεθα* interponendum censebat. — [10]) **175, 15** *ἡμῶν*) Malim *ἡμῖν*. — [11]) **175, 15** *πρώτων*) *πρῶτον* B. — [12]) **175, 16** *εἰκῇ*) *οἰκῇ* A. — [13]) **175, 16** *τὸ εἰκαῖον, ἔξωθεν δὲ*) om. B. — [14]) **175, 17** *κατὰ*) om. A. — [15]) **175, 17** *ζῶμεν*) om. A. — [16]) *εἴτε δὲ—ἐζῶμεν*) om. B. — [17]) **175, 17** *οἱ ἄνω—ἠρεμοῦσαν*) etiam m. A. — [18]) **175, 17** *τὰ αἰσθητὰ*) sc. *ἦν*. Certe *εἴχομεν* minus commode auditur.

ἔχομεν, καὶ τὰ αἰσθητὰ πρὸ ὀμμάτων ἐστὶν ἡμῶν, εἰκῇ τε ζῶμεν καὶ κατὰ τὸ C προστυχὸν καί, ὅ φασι, κάτω κάραν ποιούμεθα[1]) τὴν | τῶν ὄντων κρίσιν. ὃ καὶ Ἐμπεδοκλῆς[2]) ἡμῶν κατοδυρόμενος ἔφη Πολλὰ δὲ δείν' ἔπεα τά τε[3]) ἀμβλύνουσι μερίμνας. πολλὰ γὰρ ἐμπίπτοντα τοῖς ὄντως ἡμῖν δειλοῖς[4]), ὡς φυγάσι θεόθεν γενομένοις, ἀμβλύνει τὴν τῶν ὄντων θεωρίαν. ἐπεὶ δὲ καί, ὥσπερ καὶ οὗτος ὁ φιλόσοφος εἶπεν, ἔξωθεν ἐφῆκεν ἡμῖν τοῦτο τὸ προστυχὸν καὶ τὸ εἰκαῖον, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Πλάτων μετέχειν ἡμᾶς αὐτῶν εἶπεν, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς οὐσίας ἡμῖν ἀνεγείρεσθαι ταῦτα· νοεροὶ γάρ ἐσμεν κατ' οὐσίαν. ἐπειδὴ δὲ μέθεξίς ἐστι καὶ ἀπὸ τῶν θειοτέρων, τὸ πολὺ προσέθηκεν, ἵνα τὸ ἀόριστον καὶ συγκεχυμένον ἐνδείξηται τῆς τοιαύτης μετουσίας. ἡ γὰρ τῶν θειοτέρων μέθεξις ἕνωσιν ἐπάγει καὶ ὅρον καὶ τάξιν τοῖς μετέχουσιν.

Ὁ δέ, καὶ γενέσει καὶ ἀρετῇ προτέραν καὶ πρεσβυτέραν ψυχὴν σώματος ὡς δεσπότιν καὶ ἄρξουσαν ἀρξομένου συνεστήσατο ἐκ τῶνδέ τε καὶ τοιῷδε τρόπῳ. (Pag. 34 C.)

Ὁ μὲν Πορφύριος[5]) ὑποδιελὼν γενέσει μὲν πρεσβυτέραν, ἀρετῇ δὲ προτέραν ἀκούει τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος· δύνατον δὲ ἄμφω καὶ καθ' ἕτερον[6]) ἀκούD ειν καὶ τῇ γενέσει τὸ προτέραν καὶ πρεσβυτέραν | συνάπτειν καὶ τῇ ἀρετῇ πάλιν ἑκάτερον. ἔστι δὲ γένεσις ἐπὶ τῆς ψυχῆς οὐχ ἡ κατὰ χρόνον· ἀγένητον γὰρ καὶ ἀνώλεθρον ἔδειξεν ἐν Φαίδρῳ[7]) τὴν ψυχήν· ἀλλ' ἡ κατ' οὐσίαν πρόοδος ἀπὸ τῶν νοητῶν αἰτίων. ἔστι γὰρ τῶν ὄντων τὰ μὲν νοητὰ καὶ ἀγένητα, τὰ δὲ αἰσθητὰ καὶ γενητά, τὰ δὲ μεταξὺ τούτων νοητὰ καὶ γενητά. τὰ μὲν γάρ ἐστιν ἀσύνθετα πάντη καὶ ἀμέριστα καὶ διὰ τοῦτο ἀγένητα, τὰ δὲ σύνθετα καὶ μεριστὰ καὶ διὰ τοῦτο γενητὰ[8]), τὰ δὲ ἐν μέσῳ τούτων νοητὰ καὶ γενητά, ἀμέριστά τε ὄντα καὶ μεριστὰ τὴν φύσιν ἁπλᾶ τε καὶ σύνθετα τρόπον ἕτερον. ἄλλη οὖν ἡ ἐπὶ ψυχῆς γένεσις καὶ ἄλλη ἡ ἐπὶ σώματος· ἡ μὲν προτέρα καὶ πρεσβυτέρα· προσεχεστέρα γάρ ἐστι τῷ πάντων δημιουργῷ· ἡ δὲ δευτέρα καὶ νεωτέρα· ποῤῥωτέρω γάρ ἐστι τῆς μιᾶς αἰτίας. ἔτι δὲ ἀρετὴ πάρεστι μὲν καὶ τῇ ψυχῇ, πάρεστι δὲ καὶ τῷ σώματι καὶ τῷ ὅλῳ ζώῳ, ἀλλὰ θειοτέρα μὲν ἡ τῆς ψυχῆς, ὑφειμένη δὲ ἡ τοῦ σώματος, καὶ ἡ μὲν ἡγεμονικωτέρα καὶ ἐγγυτέρω τῶν τῆς νοητῆς ἀρετῆς ἑνιαίων αἰτιῶν, ἡ δὲ ἑπομένη καὶ ποῤῥώτερον ἐκείνων. E δηλοῖ δὲ ἡ μὲν γένεσις τὴν πρόοδον, ἡ δὲ ἀρετὴ τὴν τελείωσιν | καὶ τὴν ἐπιστροφήν· ὧν τὸ μὲν ἐκ τῆς πηγαίας ψυχῆς[9]), τὸ δὲ ἐκ τῆς πηγαίας ἀρετῆς ὑπάρ-

[1]) 175, 19 *κάραν ποιούμεθα*) † *καρανποιούμεθα* B. Tayl. coni. *κάρη ποιούμεθα*. Scribendum erat *κάρα π.* — [2]) 175, 20 *ἐμπεδοκλῆς*· m. A. — [3]) 175, 20 *δείν' ἔπεα τά τε*) *δεῖν ἔ. τ. τ.* A. Legendum est *δείλ' ἔμπαια, τά τ'*. Cf. Sextus Empiricus ed. Bekk. Pag. 217, 4. (Tayl. nihil nisi *τάς τε* scribendum ostendit et vertit Many dire words and cares obtund the mind.) — [4]) 175, 21 *δειλοῖς*) *δηλοῖς* A. — [5]) 175, 28 *πορφύριος* m. A. — [6]) 175, 29 *καὶ καθ' ἕτερον*) *καὶ καθέτερον* B. In A *τρόπον* additum, sed punctis suppositis deletum est. Fort. *καθ' ἑκάτερον*. — [7]) 175, 31 *Φαίδρῳ*) Pag. 246 A. — [8]) 175, 33 *τὰ δὲ σύνθετα—γενητὰ*) om. B. — [9]) 175, 40 *πηγαίας ψυχῆς*) *πηγῆς* B. quo Tayl. addendum censebat *τῆς ψυχῆς*.

χει ταῖς ψυχαῖς. καὶ μὲν δὴ καὶ αὐτὸ τὸ πρότερον καὶ πρεσβύτερον ἔχει
τινὰ πρὸς ἄλληλα διαφοράν. ἔστι γάρ[1]) τὸ μὲν πρότερον τάξεως μόνης ση-
μαντικόν, τὸ δὲ πρεσβύτερον τῆς ὡς αἰτίου[2]) πρὸς αἰτιατὸν ὑπεροχῆς. οὐ
πᾶν οὖν τὸ πρότερον καὶ πρεσβύτερον λέγοιτ' ἄν, ἀλλὰ τὸ τῆς οὐσίας ἐξηγού-
μενον τοῖς δευτέροις. ἀμφότερα δὲ ἐπὶ τῆς[3]) ψυχῆς ἀληθῆ. καὶ γὰρ τὴν τάξιν
ἔλαχε προτέραν, ἀδελφὴ τοῦ σώματος οὖσα κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς μιᾶς δημιουρ-
γίας ἀμφοῖν πάροδον, καὶ γεννᾷ μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ αὕτη τὸ σῶμα καὶ συν-
διακοσμεῖ. τὰ γὰρ πρῶτα προϊόντα συμπαράγει ταῖς ἑαυτῶν αἰτίαις τὰ μετὰ[4])
ταῦτα. τί δὲ τὸ ὡς δεσπότιν[5]) καὶ ὡς ἄρξουσαν; ἆρ' οὐκ ἀμφότερα ἐν-
δείκνυται, καὶ ὅτι χορηγεῖ τὰ ἀγαθὰ πᾶσιν ἡ ψυχὴ καὶ πᾶσαν πρόνοιαν ποιεῖται
τοῦ σώματος, καὶ ὅτι σώζει τὸ οἰκεῖον ἀγαθὸν ἀκέραιον[6]); καὶ πῶς οὐχὶ ταῦτα
δηλοῖ διὰ τούτων; ὁ μὲν γὰρ δεσπότης πρὸς τὸ οἰκεῖον ἀγαθὸν ἀεὶ τὰ τῶν διοι-
κουμένων[7]) ἀναφέρει, ὁ δὲ | ἄρχων τὸ τῶν ὑπηκόων ἀγαθὸν ὁρᾷ καὶ πρὸς F
ἐκεῖνο συντάττει πάντα. πρόσεστι δὲ τῇ ψυχῇ διὰ μὲν τὸ ἑαυτῆς ἕνεκα πάντα
ποιεῖν τὸ δεσποτικόν, διὰ δὲ τὸ πάντα πληροῦν ἀγαθῶν τὸ ἀρχικὸν ἰδίωμα. καὶ
γὰρ τὸ προνοητικὸν αὐτῆς οὐκ ἐλαττοῦται διὰ τῆς πρὸς τὸ[8]) οἰκεῖον ἀγαθὸν
ἁπάντων ἀναφορᾶς, καὶ τὸ ἀγαθὸν ἀνεξάλλακτον μένει τῆς προνοίας ἐπιτελου-
μένης. καὶ ἄλλως ἐστὶν ἄρχουσα καὶ δεσπότις· πρόεισι γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς ἡγεμο-
νικῆς ψυχῆς καὶ ἀπὸ τῆς πηγαίας. καὶ ἄλλως διότι μὲν οἶκος αὐτῆς τὸ πᾶν,
καλεῖται δεσπότις, | διότι δὲ[9]) ἄγει πάντα ταῖς ἑαυτῆς κινήσεσιν, ἀρχικὴν ἔχει 176
δύναμιν, καὶ διότι μὲν ἐξουσιάζει τοῖς ὅλοις, δεσπότις ἐστί, διότι δὲ ἀφομοιοῖ
πάντα πρὸς τὸ νοητόν, ἄρχει τοῦ παντός. εἰ δὲ οὕτως ὑπέστη τὴν ἀρχὴν ὡς
δεσπότις καὶ ὡς ἄρχουσα, κατ' οὐσίαν αὐτῇ ταῦτα, τὸ δεσποτικὸν λέγω καὶ τὸ
ἀρχικόν· εἰ δὲ κατ' οὐσίαν[10]), ἀεὶ αὐτῇ παρῆν. καὶ εἰ μὲν δυνάμει μόνον, ἀτε-
λὴς ἦν, ὃ μηδὲ θέμις εἰπεῖν· εἰ δὲ κατ' ἐνέργειαν ἦν, καὶ τὸ ἀρχόμενον ἀεὶ
ἦν καὶ ἐκοσμεῖτο παρ' αὐτῆς. αὐτὸ δὲ τὸ πᾶν[11]) εἰ οὕτως ἀπεγέννησεν, ὡς
ἀρχόμενον ὑπὸ τῆς ψυχῆς, συνυφεστήκει τῇ ψυχῇ· τὸ γὰρ ἀρχόμενον ἅμα τῷ
ἄρχοντι συνέζευκται[12]). δι' ἀμφοτέρων ἄρα τήν τε ἀϊδιότητα τοῦ παντὸς ἀνευ-
ρίσκομεν, καὶ ὅτι μὴ κατὰ συμβεβηκὸς τῇ ψυχῇ τὸ ἄρχειν ἢ τὸ ἄρχεσθαι τῷ
σώματι, κατ' αὐτὸ δὲ τὸ εἶναι παρῆκται δεσπότις μὲν ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος,
ὑπήκοον δὲ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς. διὸ καὶ αὐτοφυῶς ἀλλήλοις συνάπτεται, καὶ
τό τε σῶμα πρὸς μετουσίαν | ἐγείρεται τῆς ψυχῆς καὶ ἡ ψυχὴ πρὸς τὴν ἐπιμέ- B
λειαν τοῦ σώματος. ἔτι τὸ ἐκ τῶνδε καὶ τὸ[13]) τοιῷδε τρόπῳ τά τε γένη
καὶ τὰ συστήσαντα τὴν ψυχὴν εἰς φῶς ἐξαγαγεῖν βούλεται καὶ τὸν τρόπον τῆς

---

[1]) **175, 41** *γὰρ*) om. B. — [2]) **175, 42** *αἰτίου*) *αἰτίον* B. — [3]) **175, 44** *τῆς*) om. B. — [4]) **175, 46** *μετὰ*) *μὲν* B. — [5]) **175, 46** *δεσπότιν*) *δεσπότην* B. — [6]) **175, 48** *ἀκέραιον*) *ἀκμέραιον* B. — Tayl. coni. *ἀκμαῖον* — [7]) **175, 49** *διοικουμένων*) *διηκουμένων ἀγαθῶν* B. — Tayl. coni. *διοικουμένων ἀγαθὰ* — [8]) **175, 52** *τὸ*) *καὶ* B. — [9]) **176, 1** *δὲ*) *καὶ* B. Cf. 174, 38. — [10]) **176, 4** *κατ' οὐσίαν*) *κατουσίαν* A. — [11]) **176, 5** *πόρισμα ὅτι ἀΐδιον τὸ πᾶν·* m. A. — [12]) **176, 6** *συνέζευκται*) *συνίζευκται* B. — [13]) **176, 10** *τὸ*) *τῷ* B.

συγκράσεως αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους, καθ' οὓς τὸ κρᾶμα[1]) διῄρηται. καὶ γὰρ τὸ σωματικὸν ἔκ τινων συνέστησε στοιχείων καὶ κατά τινα τρόπον, ἀναλογίαν αὐτῶν τινὰ καὶ δεσμὸν φυσικὸν μηχανησάμενος. εἰ δὲ ἐκ τῶνδε καὶ τρόπῳ τοιῷδε[2]) παρήγαγεν ὁ θεὸς τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ οἷον ὑποκείμενον αὐτῆς καὶ τὸ εἶδος ὑφίστησιν ὁ θεός. γελοῖον οὖν[3]) τὴν μὲν οὐσίαν αὐτῆς ἀγένητον λέγειν, εἴπερ ἐκ τοιῶνδε ὑπέστη στοιχείων, τὸ δὲ εἶδος γενητόν. ἄμφω γὰρ παράγειν φησὶ τὸν θεὸν, καὶ τὴν οἷον ὕλην τῆς ψυχῆς[4]) καὶ τὸν λόγον, καθ' ὃν[5]) τοιῶσδε μεμόρφωται συνδεθεῖσα[6]) ταῖς μεσότησιν. εἰ δὲ καὶ τὰ οἷον στοιχεῖα αὐτῆς ἀπεγέννα, τὴν οὐσίαν, τὸ ταὐτὸν, τὸ θάτερον, εἶτ'[7]) ἐκ τούτων τὸ ὅλον, γενητόν ἐστι πᾶν τὸ οὐσιῶδες αὐτῆς.

τῆς ἀμερίστου καὶ ἀεὶ καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐχούσης οὐσίας,
C καὶ τῆς αὖ περὶ τὰ σώματα γινομένης μεριστῆς, | τρίτον ἐξ ἀμφοῖν ἐν μέσῳ συνεκεράσατο οὐσίας εἶδος, (Pag. 35 A.)

Πρῶτον εἰπεῖν χρὴ[8]), διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ Πλάτων γένεσιν παραδίδωσι τῆς ψυχῆς, ἀγενήτου[9]) κατ' αὐτὸν ὑπαρχούσης, ἔπειτα διελέσθαι τὴν ὅλην ψυχογονίαν[10]) κατὰ τρόπον, καὶ τρίτον ἐπιδεῖξαι τὴν μεσότητα τῆς ψυχῆς, τέταρτον περὶ τῶν γενῶν εἰπεῖν τούτων, ἀφ' ὧν τὰ ἄλλα καὶ τὴν ψυχὴν ὑπέστησεν, πέμπτον, ὅπως καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς τὴν τῶν γενῶν σύγκρασιν ληπτέον, ἕκτον ἐπὶ τούτοις τὸ ἀμέριστον καὶ μεριστὸν τίνα[11]) ποτέ ἐστι, διελθεῖν, ἕβδομον τὴν τοῦ Πλάτωνος λέξιν γνώριμον ποιῆσαι καὶ τοῖς προειρημένοις ἀποδεῖξαι πᾶσι συνᾴδουσαν. ἐὰν γὰρ ταῦτα τῷ λόγῳ περιλαβεῖν δυνατοὶ γενώμεθα[12]), τέλος ἕξομεν τῆς τῶν προκειμένων ἐξετάσεως τὸν ἡμῖν δυνατὸν τρόπον ἐμμελές. ἀρκτέον οὖν ἀπὸ τοῦ πρώτου[13]), διότι[14]) καὶ τῶν παλαιῶν τινὲς ἐπέπληξαν τῷ Πλάτωνι λέγοντες, ὡς οὐκ ὀρθῶς ἀρχὴν ἀρχῆς ἐπιζητεῖ[15]) καὶ γένεσιν ἀγενήτου πράγματος. εἰ γὰρ καὶ τῶν πρώτων τὰ[16]) αἴτια ζητήσομεν
D καὶ τῶν αὐθυποστάτων[17]) γενέσεις ἐπινοήσομεν, εἰς ἄπειρον[18]) | προϊόντες λησόμεθα καὶ τέλος οὐδὲν ἔχον τῆς θεωρίας. ὥσπερ γὰρ ὁ πάντα ἀποδεικτὰ[19]) νενομικὼς αὐτὴν μάλιστα τὴν ἀπόδειξιν ἀναιρεῖ, τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ὁ πάντων αἰτίας ἐπιζητῶν ἄρδην ἀνατρέπει τὰ ὄντα πάντα καὶ τὴν τάξιν αὐτῶν τὴν

---

1) 176, 12 *κρᾶμα) κρᾶμμα* — 2) 176, 14 *τοιῷδε) τοιῷδε μηχανησάμενος* B. — 3) 176, 15 *οὖν) μὲν οὖν* B. — 4) 176, 16 *ψυχῆς) ψυφῆς* B. — 5) 176, 17 *ὃν) ἓν* B. — 6) 176, 17 *συνδεθεῖσα) συνδεθεῖσαι* B. — 7) 176, 18 *εἶτ') εἰ τ'* B. — 8) 176, 20 *κεφ. ά· περὶ ὑπάρξεως τῆς ψυχῆς· | περὶ ψυχογονίας: | ά· | γ'· | δ' | ε'· | ς'. | ζ'.* m. A. — 9) 176, 21 *ἀγενήτου) ἀγένητον* B. — 10) 176, 22 *ψυχογονίαν) ψυχαγονίαν* B. — 11) 176, 24 *μεριστὸν τίνα) μεριστόν τινα* B. — 12) 176, 26 *γενώμεθα) γενόμεθα* B. — 13) 176, 27 *πρῶτον· | διὰ ποίαν τίαν ὁ πλάτων γένεσιν παραδίδωσι τῆς ψυχῆς:* m. A. — 14) 176, 27 *διότι) διιότι* B. — 15) 176, 28 *ἐπιζητεῖ) ἐπιζητεῖν* A. — 16) 176, 29 *τὰ) τὸ* B. — 17) 176, 29 *αὐθυποστάτων) ἀνθυποστάτων* B. — 18) 176, 19 *ἄπειρον) ἄπορον* A. — 19) 176, 30 *ἀποδεικτὰ) ἀποδεικτικὰ* B.

ἀπό τινος ὡρισμένης ἀρχῆς προϊοῦσαν. τοιαῦτα μὲν ὁ Θεόφραστος[1]) ἐπι-
τιμᾷ τῷ Πλάτωνι περὶ τῆσδε τῆς ψυχογονίας[2]), οὐδὲ ἐπὶ τῶν φυσικῶν πάντων
λέγων δεῖν ἡμᾶς ἐπιζητεῖν τὸ διὰ τί· γελοῖον γάρ φησιν ἀπορεῖν, διὰ τί καίει τὸ
πῦρ, καὶ διὰ τί πῦρ, καὶ διὰ τί ψύχει ἡ χιών· οἱ δὲ ὑπὲρ τοῦ Πλάτωνος πρὸς
αὐτὸν ἀντιγράψαντες τὸ μὲν τὸ ὅτι μόνον τῶν φυσικῶν γιγνώσκειν ἄλογον εἶναι
γνῶσίν φασι καὶ δοξαστικὴν ἢ αἰσθητικὴν ἀντίληψιν αὐτῶν, τὸ δὲ καὶ τὸ διότι
προστιθέναι καὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν θηρᾶν ὄντως εἶναι διανοίας καὶ νοῦ ἐπιστή-
μονος ἔργον· ταύτῃ γὰρ διαφέρει δόξα ὀρθὴ καὶ ἐπιστήμων λόγος. ἡμεῖς δὲ
ἀμφοτέρων ἀκούοντες εὖ μὲν λέγειν οἰόμεθα τοὺς δευτέρους, ἡδέως δ᾽ ἂν ἐροί-
μεθα τὸν Θεόφραστον πρότερον αὐτὸν, πότερον οὐδενὸς αἰτίαν | ἀποδοτέον, ἤ E
τινός. εἰ μὲν γὰρ μηδενὸς, πρὸς τῷ τὴν ἐπιστήμην ἀναιρεῖν, τὴν μάλιστα τὰς
αἰτίας γνωρίζουσαν, καὶ ἑαυτοῦ κατηγορήσει, ζητοῦντος, πόθεν μὲν αἱ βρον-
ταὶ, πόθεν δὲ ἄνεμοι, ποῖαι[3]) δὲ αἰτίαι κεραυνῶν, ἀστραπῶν, πρηστήρων, ὑε-
τῶν, χιόνος, χαλάζης, ἃ δὴ καλῶς ποιῶν ἐν τῇ τῶν μετεώρων ἀπολογίᾳ[4]) τῆς
πρεπούσης εἰκοτολογίας καὶ αὐτὸς ἠξίωσεν· εἰ δὲ τινὸς, διὰ τί τὰ μὲν κατ᾽ αἰ-
τίας τῶν φυσικῶν θεατέον, τὰ δὲ ἄνευ αἰτίας ἀλόγως παραδοτέον; οὐ γὰρ ἐφ᾽
ὧν τὸ ὅτι πάντως[5]) καταφανὲς, ἐπὶ τούτων καὶ τὸ διότι γνώριμον. μετὰ δὲ
τοῦτον ἐρωτήσομεν[6]) τοὺς Πλάτωνος ἐραστὰς, πότερον ἁπαξαπάντων[7]) ζητήσο-
μεν[8]), ἢ οὐ πάντων. εἰ μὲν γὰρ[9]) δὴ καὶ ἁπάντων, ἆρα[10]) καὶ αὐτοῦ τοῦ
ἑνὸς, ὃ καὶ αἰτίας εἶναι κρεῖττόν[11]) φαμεν; ὅτι μὲν γὰρ ἕν ἐστιν[12]), ὑπομι-
μνήσκομεν ἐκ τῶν ἐναργῶν[13])· εἰ γὰρ μὴ ἕν, ἀλλὰ πλῆθος, τί τὸ ἑνοῦν; τὸ
γὰρ ἡνωμένον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς, ὡς τὸ οὐσιωμένον ἀπὸ τῆς οὐσίας, ὡς τὸ ἐψυ-
χωμένον[14]) ἀπὸ τῆς ψυχῆς· διότι δὲ ἕν ἐστι τὸ ἕν, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· πάσης
γὰρ αἰτίας ἐκεῖνο[15]) πρεσβύτερον. εἰ δὲ οὐχ ἁπάντων, διὰ τί ψυχῆς | μὲν τὴν F
αἰτίαν καὶ τὴν ἀπ᾽ αἰτίας γένεσιν ἐπιζητήσομεν, ἐπ᾽ ἄλλων δὲ οὐδαμῶς ταὐ-
τὸν[16]) τοῦτο ποιήσομεν; ἰδίᾳ δὲ ἑκατέρους ἐρωτήσαντες πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς
ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπορήσομεν, διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ μὲν Πλάτων καὶ ψυχῆς γένεσιν
πλάττει καὶ τὴν ἀπ᾽ αἰτίας πάροδον, ὁ δὲ Θεόφραστος διαγράφει πᾶσαν τὴν τοιαύ-
την διδασκαλίαν, καὶ ἀπορήσαντες ἐροῦμεν, ὅτι Θεοφράστῳ μὲν καὶ τοῖς ἐκ τοῦ
περιπάτου πᾶσι μέχρι τῶν κινητικῶν εἰδῶν τοῦ παντὸς ἡ τῆς θεωρίας ἄνοδος | γέ- 177

---

[1]) 176, 33 *θεόφραστος*· m. A. — [2]) 176, 33 *ψυχογονίας*) *ψυχαγονίας* B. — [3]) 176, 41 *ποῖαι*) *ποῖ* B. — [4]) 176, 42 *ἀπολογίᾳ*) Fabricius Bibl. Gr. Vol. VIII. Pag. 552 coni. *φυσιολογίᾳ*: malim *αἰτιολογίᾳ*. in suis meteoris Leonicus Thomaeus vertit. — [5]) 176, 44 *πάντως*) om. B. palam manifestumque LTh. — [6]) 176, 45 *ἐρωτήσομεν*) *ἐρωτήσωμεν* A. — [7]) 176, 45 *ἁπαξαπάντων*) *ἅπαξ ἁπάντων* B. — [8]) 176, 46 *ζητήσομεν*) *ζητήσωμεν* cum *ο* super *ω* A. — [9]) 176, 46 *γὰρ*) om. A. Mallem proximum *καὶ* abesset, quod ne LTh. quidem reddidit. Quamquam is proximum quoque, quod post *ἆρα* legitur, omisit. — [10]) 176, 46 *ἆρα*) *ἄρα* — utrum LTh. — [11]) 176, 46 *ὃ — κρεῖττον*) quod causa maiorem superioremque LTh. — [12]) 176, 47 *ἕν ἐστιν*) *ἕν ἐστιν* — [13]) 176, 47 *ἐναργῶν*) *ἀρχῶν* B. nobis manifestissime omnia declarant. LTh. — [14]) 176, 48 *ἐψυχωμένον*) *ἐμψυχωμένον* B. — [15]) 176, 49 *ἐκεῖνο*) om. B. LTh. — [16]) 176, 50 *ταὐτὸν*) *ταυτὸ* A.

γονεν, εἴτε ψυχὰς ταῦτα δεῖ καλεῖν εἴτε νόας, τῷ δὲ Πλάτωνι ταῦτα μὲν ὡς μεθεκτὰ τοῦ τὴν πρώτην ἔχειν ἐν τοῖς οὖσιν ἀξίαν παρῃρημένα πολλοστὴν[1]) ἔχει τάξιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν, πρὸ δὲ τούτων εἰσὶν οἱ νοητοὶ καὶ νοεροὶ διάκοσμοι τῶν ὄντων, ἀφ' ὧν καὶ τούτοις ἡ πάροδος, καὶ πρὸ τούτων ὁ τῶν θεῶν ἀριθμὸς, ἑνοποιῶν[2]) τὰ ὄντα καὶ συνέχων καὶ τῷ θείῳ φωτὶ καταλάμπων, καὶ πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου πάλιν ἡ ἑνὰς ἀμέθεκτος[3]), ἀφ' ἧς ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐξέφηνεν αὐτὸν[4]) διὰ τῶν καταληφθέντων. δεῖ γὰρ πρὸ μὲν τῶν μετεχομένων[5]) εἰδῶν εἶναι τὰ ἀμέθεκτα, πρὸ δὲ τῶν ἀμεθέκτων τὰς ἑνάδας αὐτῶν· ἄλλο γὰρ τὸ ἡνωμένον καὶ ἄλλο ἡ ἑνάς· καὶ πρὸ τῶν πολλῶν ἑνάδων τὴν μίαν αὐτῶν πηγήν. τούτων τοίνυν οὕτω[6]) παρ' ἀμφοτέροις δεδογμένων ὁ μὲν Θεόφραστος εἰκότως, ἀρχὴν κινήσεως τὴν ψυχὴν εἰπὼν οὐδὲ ἄλλο πρὸ αὐτῆς ὑποθέμενος, ἀρχῆς οὐκ οἴεται δεῖν ἀρχὴν ἐπιζητεῖν· ἔμψυχον γὰρ καὶ αὐτὸς εἶναι δίδωσι
B τὸν οὐρανὸν[7]) | καὶ διὰ τοῦτο θεῖον· εἰ γὰρ θεῖός ἐστί, φησι, καὶ τὴν ἀρίστην ἔχει διαγωγὴν, ἔμψυχός ἐστιν· οὐδὲν γὰρ τίμιον ἄνευ ψυχῆς, ὡς ἐν τῷ περὶ οὐρανοῦ γέγραφεν· ὁ δὲ Πλάτων, καὶ πρὸ τῶν ψυχῶν τῶν οὐρανίων τοὺς νοῦς τοὺς ἐγκοσμίους ὑποθέμενος καὶ πρὸ τούτων τοὺς ἀσχέτους καὶ πρὸ τούτων τὸν θεῖον διάκοσμον[8]), εἰκότως καὶ τὴν ψυχὴν παραγομένην καὶ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς γεννωμένην παραδίδωσιν, ἄλλως τε καὶ τὴν γένεσιν εἰδὼς μὴ μόνον ἐπὶ σωμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ψυχῶν χώραν ἔχουσαν, καθ' ὅσον καὶ αὗται χρόνου μετέχουσι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς θείαις ψυχαῖς χρόνος ἐστὶν, ὥσπερ καὶ ἐν Φαίδρῳ[9]) φησὶ διὰ χρόνου θεᾶσθαι τὸ ὂν αὐτάς. πᾶσα γὰρ μεταβατικὴ κίνησις συνεζευγμένον ἔχει τὸν χρόνον. πρὸς μὲν οὖν τὸ πρώτιστον τῶν εἰρημένων προβλημάτων τοσαῦτα ῥητέον· ἅμα γὰρ καὶ ὅπως ὁ Πλάτων ὀρθῶς γένεσιν ψυχῆς παραδίδωσιν ἀγενήτου κατ' οὐσίαν οὔσης, ἱκανῶς ἀποδέδεικται, καὶ ὅπως ὁ πρὸς αὐτὸν ἐνιστάμενος λόγος πῇ μὲν ὀρθῶς, πῇ δὲ οὐκ ὀρθῶς ἀντείρηται. τῷ μὲν γὰρ πρώτην
C ὑποθέσθαι τὴν ψυχὴν ἑπόμενόν ἐστι τὸ καὶ | τὴν γένεσιν αὐτῆς ἀναιρεῖν. ἐκ τίνος γὰρ ἡ γένεσις τοῦ πρὸ αὐτῆς οὐκ ὄντος[10]); αὐτὸ δὲ τοῦτο οὐκ ἀληθὲς, τὸ πρωτίστην εἶναι τῶν ὅλων τὴν ψυχήν. ἀνάγκη γὰρ, ὅπερ περὶ τοῦ σώματός[11]) φησιν Ἀριστοτέλης, πεπερασμένον ὂν ἀεὶ λαμβάνειν δύναμιν τοῦ κινεῖσθαι ἀεὶ, ἀλλ' οὐχ ἅμα τὴν ἄπειρον εἰληφέναι, ταὐτὸν καὶ περὶ ψυχῆς λέγειν μὴ ἅμα πάντα ἐνεργούσης, ὡς τὴν ἄπειρον δύναμιν, ἀφ' ἧς ἀεὶ ἐνεργεῖ, οὐχ ἅμα πᾶσαν ἔχει ἢ ἐνεργεῖ πᾶσαν[12]), ἔχουσα ἀεὶ μίαν ἐνέργειαν. πάσης γὰρ δυνάμεως ἐνέργεια μία μιᾶς. ἀεὶ ἄρα λαμβάνει[13]) τὴν τοῦ ἐνεργεῖν ἀεὶ

---

[1]) **177, 2** *πολλοστὴν*) om. LTh. — [2]) **177, 4** *ἑνοποιῶν*) *ἐνωποιῶν* B. — [3]) **177, 5** *ἀμέθεκτος*) Malim *ἡ ἀμέθεκτος*. — [4]) **177, 5** *αὐτὸν*) *αὑτὸν* B. — [5]) **177, 6** *μετεχομένων*) *μετεχόντων* B. participatas (species) LTh. — [6]) **177, 7** *οὕτω*) om. B. LTh. — [7]) **177, 9** *ἔμψυχος ὁ οὐρανὸς κατὰ Θεόφραστον·* m. A. — [8]) **177, 12** *τὸν θεῖον διάκοσμον*) omnem divinum ornatum LTh. — [9]) **177, 15** *Φαίδρῳ*) Pag. 247 D. — [10]) **177, 20** *ἐκ τίνος—ὄντος;*) et (lege ex) aliquo enim generatio constat quod ante ipsam secundum illos nullum erat LTh. — [11]) **177, 21** *περὶ τοῦ σώματος*) de caelesti corpore LTh. — [12]) **177, 24** *πᾶσαν*) Fort. *κατὰ πᾶσαν* — secundum omnem LTh. — [13]) **177, 25** *λαμβάνει*) *λαμβάνειν* B.

δύναμιν καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀεὶ ὡσαύτως ἐνεργεῖ, ἀλλὰ ἄλλοτε ἄλλως. ὥστε συλλήβδην ἀληθὲς, ὅτι πᾶν τὸ κατὰ χρόνον ἐνεργοῦν δέχεται ἀεὶ τὴν τοῦ ἐνεργεῖν δύναμιν, ἀλλ' οὐχ ἅμα δέδεκται [1]) ὅλην, καὶ ταύτῃ γενητόν ἐστιν [2]). ὅτι δὲ οὐ πρῶτον [3]) ἡ ψυχὴ, δῆλον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον πᾶσι πάρεστι, καὶ μετέχειν ἀνάγκη πάντα τῆς πάντων ἀρχῆς, ἢ μὴ [4]) μετέχοντα παντάπασιν ἀπολωλέναι· πᾶσι γὰρ ἡ οὐσία καὶ ἡ ὕπαρξις ἀπὸ τῆς πρωτίστης ἀρχῆς· ψυχὴ δὲ οὐ πᾶσι πάρεστιν, οὐδὲ πάντα | μετέχειν ἀνάγκη ψυχῆς, ἀλλὰ τὰ μὲν ἄψυχα, τὰ δὲ D
ἔμψυχα τῶν [5]) σωμάτων ἐστί. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἓν εἶναι δεῖ· πλῆθος γὰρ ὂν ἕξει πρὸ αὐτοῦ τὸ ἑνοποιόν [6])· οὐ γὰρ διεσπαρμένον [7]) ἔσται τὸ πλῆθος· ἡ δὲ ψυχὴ πλῆθός ἐστι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐπέκεινα πάσης οὐσίας, ἐπειδὴ πᾶσα οὐσία πλῆθος ἔχει μεθ' [8]) ἑαυτῆς· ἑτερότης γὰρ ἐν αὐτῇ καὶ ταὐτότης ζωή τε καὶ αἰώνιος ἐνέργεια· ἡ δὲ ψυχὴ οὐσία. καὶ τὸ μὲν πρῶτον [9]) πανταχοῦ γένος ἀκάκωτόν ἐστι· τὸ δὲ τῶν ψυχῶν κακύνεσθαί ποτε πέφυκε. καὶ ὅλως τοῦτο διὰ πολλῶν ἐπιδείκνυται λόγων. ἐπεὶ δὲ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ Πλάτωνος διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν σκοπὸς, αὐτὴν ἡμῖν ἀναπτύσσει [10]) τὴν ψυχικὴν οὐσίαν, ὅπως ὑπέστη καὶ ἐκ ποίων στοιχείων καὶ κατὰ ποίους λόγους ἀναδιδάσκων. ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἡμέτερον ὅτι μέν ἐστιν ἐν αὐτῷ πρόσωπον καὶ χεῖρες καὶ μηροὶ καὶ πόδες γνῶναι ῥᾴδιον καὶ τἄλλα ὅσα προβέβληται παντὶ, πῶς δὲ ἐκ τῶν ἔνδον [11]) σύγκειται μορίων καὶ τίνων ἢ τίνα λόγον ἐχόντων, ἰατρικῆς τε καὶ ἀνατομικῆς [12]) εἰδέναι, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὴν ψυχὴν | κατὰ μὲν τὰς E
ὅλας αὐτῆς δυνάμεις οἷόν ἐστι διελθεῖν οὐ χαλεπὸν, αὐτὴν δὲ τὴν οὐσίαν αὐτῆς ἀναπτύξαι καὶ μέχρι τῶν στοιχείων, ὑφ' ὧν ὑφέστηκε, καὶ τοὺς παντοίους ἐν αὐτῇ θεωρῆσαι λόγους τῆς ἀκριβεστάτης ἔργον ἂν εἴη περὶ αὐτὴν θεωρίας. ὃ δὴ καὶ ὁ Πλάτων ποιεῖν ἐπιχειρεῖ, τὴν ψυχικὴν οὐσίαν οἷον ἀνατέμνων [13]) καὶ πᾶσαν αὐτὴν ἀπογυμνῶν τοῖς ἕπεσθαι δυναμένοις. πρὸς μὲν οὖν τὸ πρῶτον, ὥσπερ εἴπομεν [14]), διὰ τούτων ἀποκρινόμεθα τῶν ζητημάτων. ὅτι γὰρ καὶ γενητὴν εἰκότως λέγει τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, μάθοιμεν ἂν ἐννοήσαντες, ὅτι ποτὲ τὸ γενητὸν ἔλεγε καὶ ἐπὶ τοῦ σωματοειδοῦς, ὅτι τὸ ἀεὶ γεννώμενον καὶ τὴν ἄπειρον τοῦ εἶναι δύναμιν ἀεὶ δεχόμενον [15]). τοιαύτη γὰρ

---

[1]) 177, 27 *δέδεκται*) *δέδεικται* — receptam habet LTh. — [2]) 177, 27 *ἐστιν*) † *εἶναι* m. B. — [3]) 177, 27 *πρῶτον*) *πρὸ τούτων* B. primum inter entia LTh. Hinc Tayl. coni. *πρῶτον τῶν ὄντων*. — [4]) 177, 28 *μὴ*) om. A. — [5]) 177, 30 *τῶν*) om. A. — [6]) 177, 31 *ἑνοποιόν*) *ἑνωποιόν* B. — [7]) 177, 31 *διεσπαρμένον*) *δι' ἐσπαρμένον* B. — [8]) 177, 32 *μεθ'*) *μετ'* — [9]) 177, 32. 33 *ἐπέκεινα — πρῶτον*) om. A. — [10]) 177, 36 *ἀναπτύσσει*) *ἀναπτύσει* B. palam faciet LTh. — [11]) 177, 38 *ἔνδον*) *ἔνδων* B. — [12]) 177, 39 *ἰατρικῆς — ἀνατομικῆς*) *ἰατρικῶς — ἀνατομικῶς* B. — [13]) 177, 42 *ἀνατέμνων*) *ἀνατέμνον* B. — [14]) 177, 43 *ὥσπερ εἴπομεν*) v. 16. — Ad primum igitur problema quod in ordine proposuimus per haec responsum sit LTh. — [15]) 177, 45. 46 *ὅτι ποτὲ — δεχόμενον*) quod aliquando idem auctor dicit caeleste corpus genitum esse quia semper generatur, et infinitam ad esse potentiam semper suscipit LTh. Sed prius *ὅτι* pronomen est, alterum vero eadem qua *δῆλον ὅτι* vi praeditum; quod utrumque etiam Taylorum fefellit.

καὶ[1]) ἡ ψυχή, τὴν ὅλην ἀπειρίαν τοῦ ὄντος[2]) ἅμα μὴ δυναμένη δέξασθαι. δηλοῖ γοῦν ζῶσα κατὰ μετάβασιν[3]) καὶ προβολὴν ἄλλων λόγων καὶ ἄλλων οὐκ ἔχουσα τὴν ἄπειρον ζωὴν ἅμα πᾶσαν παροῦσαν. ἀεὶ οὖν ἀνελίττουσα τὴν ἑαυτῆς ζωὴν δῆλον ὅτι καὶ τὴν οὐσίαν ἔχει γιγνομένην ἀεὶ καὶ οἷον ἀπειρουμέ-
F νην[4]), ἀλλ' οὐκ οὖσαν ἄπειρον, δι' ἣν ἀεὶ προσλαμβάνει | ζωὴν οὐσιώδη καὶ αὐτὴν οὖσαν κατὰ φύσιν αὐτῇ πάντως· τὸ γὰρ ἑκάστου τελεσιουργὸν πάντως κατὰ φύσιν. ἀλλὰ μὴν εἰ αὐτοκίνητός ἐστιν, ὡς ἐρεῖ προϊὼν ὁ Τίμαιος, ἑαυτῇ τῆς οὐσιώδους ἐστὶν αἰτία ζωῆς καὶ ἣν ἔχει ζωὴν οὐσιώδη, ὅλην ἔχει ἅμα ἑαυτῇ διδοῦσα· ταύτῃ ἅμα καὶ ἀγένητός[5]) ἐστι καὶ γενητή, δι' ἣν μὲν ἀεὶ ἔχει οὐσίαν καὶ ζωήν, ἀείζωος οὖσα καὶ ἀεὶ οὖσα, δι' ἣν δὲ ἀεὶ δέχεται, γιγνομένη ἀεὶ καὶ οὐσία καὶ ζωή, διχόθεν οὖσα, καὶ ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἀπὸ τῶν πρὸ αὐτῆς, καὶ δι' ἑαυτὴν μὲν ἀεὶ οὖσα, διὰ δὲ τὰ πρὸ αὐτῆς ἀεὶ γιγνομένη, μᾶλλον δὲ διὰ τὸ πρὸ αὐτῆς ἄμφω ἔχουσα, καὶ εἶναι ὅ ἐστι καὶ γίνεσθαι, δι' ἑαυτὴν δὲ
178 θάτερον μόνον. τὸ γὰρ ἀεί τι προσλαμβάνειν | ἀπ' ἐκείνων ἔχει μόνων, ὀρθῶς καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους εἰπόντος, ὅτι οὐδέν ἐστιν ἑαυτῷ αἴτιον, ὅ[6]) κατὰ χρόνον εὖ[7]) ἔχει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίως, ἵνα μὴ τὸ αἴτιον[8]) ὀφεῖλον εἶναι τοῦ αἰτιατοῦ πρότερον ἅμα ᾖ τῷ γιγνομένῳ. χρόνος οὖν ἅμα καὶ αἰὼν περὶ ψυχήν, ὡς ἀγένητον αἰών, ὡς γεννητὴν[9]) χρόνος, διὸ πῇ αἰώνιός ἐστιν ὡς ἀνώλεθρος, ἀλλ' οὐχ ἁπλῶς αἰώνιος, ὡς εἴρηται ἐν Νόμοις[10]).

Δεύτερον[11]) δ' ἦν τὸ διελέσθαι τὴν ὅλην ψυχογονίαν κατὰ τρόπον. τοῦτο οὖν μετὰ ταῦτα ποιῶμεν, ἀπὸ τῶν πραγμάτων πάλιν τὴν ἀρχὴν λαβόντες. ἔστι τοίνυν ἐν ἑκάστῃ φύσει τὸ μὲν οὐσία, τὸ δὲ δύναμις[12]), καθ' ἣν τῷ πυρὶ τὸ εἶναι πυρὶ πρόσεστιν[13]). ἄλλη μὲν ἡ δύναμις, ἄλλη δὲ ἡ ἐνέργεια. καὶ γὰρ τὰ μὲν ξηραίνει, τὰ[14]) δὲ θερμαίνει, τὰ δὲ ἄλλως πως μεταβάλλει, καὶ ἐπὶ τῶν

---

[1]) **177, 46** *καὶ*) om. A. *πῶς γενητὴ καὶ ἀγένητος ἡ ψυχή.* m. A. — [2]) **177, 46** *ὄντος*) *ὄντως* — entis LTh. — [3]) **177, 47** *κατὰ μετάβασιν*) *κατάβασιν* B. discurrendo LTh. — [4]) **177, 49** *ἀπειρουμένην*) *ἀπειρουμένον* B. — [5]) *ἐστιν, ὡς ἐρεῖ — ἀγένητός*) om. B. Verum ex altera parte cum animam se ipsam moventem consideraverimus quemadmodum Timaeus affirmat, tunc concedemus quod vitam quam in se substantialem habet totam simul sibi ipsi tribuit: et hoc modo genitam simul et ingenitam esse animam affirmabimus LTh. quem secutus est Tayl. quamquam ne ipsum quidem integerrimo codice usum. — [6]) **178, 1** *ὅ*) ita m. B. *οὗ* AB. — [7]) **178, 2** *εὖ*) *οὗ* A. nullam rem sibi ipsi causam esse, neque temporalem neque sempiternam LTh., qui *ἀλλ' οὐκ* non legisse videtur. — [8]) **178, 2** *αἴτιον*) *αἴτιος* B. — [9]) **178, 3** *γεννητὴν*) *γενητὴν* B. — [10]) **178, 4** *Νόμοις*) Lib. X. Pag. 904 A. — [11]) **178, 4** *β'. διαίρεσις τῆς ὅλης ψυχογονίας κατὰ τρόπον*: m. A. — [12]) **178, 6** *δύναμις*) Post hoc *τὸ δὲ ἐνέργεια· οἷον τοῦ πυρὸς ἡ μὲν οὐσία* excidisse videtur. potentia, illud autem actus, substantia quidem velut in igne LTh. Tayl. nihil nisi *τὸ δὲ ἐνέργεια, καὶ ἡ μὲν οὐσία* desiderabat. — [13]) **178, 6** *πρόσεστιν*) Post hoc desideratur *δυνάμεως* definitio. — [14]) **178, 7** *τὰ μὲν — τὰ*) *τὸ μὲν — τὸ* B. Sunt accusativi.

ἄλλων ὁμοίως. δεῖ δὴ οὖν καὶ τῆς ψυχῆς ἄλλην μὲν εἶναι τὴν οὐσίαν, ἄλλην δὲ τὴν δύναμιν, ἄλλην δὲ τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὸν πᾶσαν αὐτὴν[1]) ἑλεῖν καὶ θεωρῆσαι βουλόμενον χρὴ περὶ ἁπάντων | εἰπεῖν. ἔσται ἄρα καὶ τῆς ψυχογονίας B τρία πρῶτον κεφάλαια, τὸ μὲν περὶ οὐσίας αὐτῆς, τὸ δὲ περὶ δυνάμεως, τὸ δὲ περὶ[2]) ἐνεργείας· αὕτη γὰρ τελεία τῶν προκειμένων ἐπίσκεψις. ἀλλὰ τὴν οὐσίαν τὴν ψυχικὴν τριφυῆ τινὰ ὁρῶμεν[3]). ἄλλη γάρ ἐστιν αὐτὴ ἡ ὕπαρξις αὐτῆς[4]), καὶ ἄλλη ἡ ἁρμονία ἡ ἐν αὐτῇ, καθ' ἣν τὸ οὐσιῶδες αὐτῆς συνέχεται πλῆθος, οὔτε μιᾶς οὔσης οὐσίας[5]), ὡς ὁ νοῦς, οὔτε εἰς ἄπειρα διαιρουμένης, ὡς τὸ σῶμα μετ' αὐτήν, ἀλλ' εἰς πλείω μὲν ἑνὸς[6]) οὐσιώδη μέρη, ἐξ ὧν ἐστι, πεπερασμένα δὲ κατ'[7]) ἀριθμόν, ὧν πλείω εἶναι μέρη ψυχῆς ἀδύνατον, μηκέτι διαιρετῶν ὄντων εἰς ἄλλα τῶν μερῶν αὐτῆς, ὡς ἔσται δῆλον προελθοῦσι· καὶ ἄλλο τὸ εἶδος αὐτῆς τὸ ἐκ τούτων ἀποτελούμενον· ὥστε καὶ μία καὶ τριφυής ἐστιν ἡ οὐσία τῆς ψυχῆς. προσήκει γὰρ αὐτῇ καὶ ἡ μονὰς καὶ ἡ τριάς, ἐπεὶ καὶ τὴν σύμπασαν ψυχὴν εἰς τρία τέμνομεν. ἔστιν οὖν καὶ ἡ οὐσία μία καὶ τριπλῆ[8]). καὶ γὰρ ἄλλο μὲν ἡ ὕπαρξις, ἄλλο δὲ ἡ ἁρμονία, ἄλλο δὲ τὸ εἶδος· ἡ μὲν τὸ[9]) εἶναι μόνον ἀφορίζουσα, ἡ δὲ ἁρμόζουσα τὸ οὐσιῶδες πλῆθος, τὸ δὲ συνέχον τὴν | ἰδι- C ότητα τοῦ ὅλου συστήματος· καὶ πάντα ταῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐστίν. ἥ τε γὰρ ὕπαρξις ἔχει μεθ'[10]) ἑαυτῆς τὸ ἡρμοσμένον πλῆθος· οὐ γάρ ἐστιν ἀπλήθυντος οὐδὲ πλῆθος μόνον ἔχουσα, ἀνάρμοστον δέ· καὶ ἡ ἁρμονία οὐσιώδης ἐστὶ καὶ αὕτη, συνεκτικὴ καὶ εἰδοποιὸς τῆς οὐσίας· ἀφ' ἧς καὶ δείκνυται, πῶς μέν ἐστιν ἁρμονία ἡ ψυχή, πῶς δὲ μή, καὶ ὅτι σύμφωνός ἐστι πρὸς ἑαυτὸν ὁ Πλάτων ἐνταῦθα μὲν ἁρμονίαν αὐτὴν τιθέμενος, ἐν Φαίδωνι δὲ ἐλέγχων τοὺς ταῦτα λέγοντας. ἄλλο γὰρ ἦν τὸ ἑαυτοῦ τε εἶναι καὶ ἄλλων ἁρμονίαν, ἄλλο τὸ ἄλλου μόνον. τοῦτο μὲν γὰρ ἐν ὑποκειμένῳ ποιεῖ τὴν ἁρμονίαν καὶ ἀχώριστον τῶν ἡρμοσμένων καὶ ἐπ' ἀλλοτρίας ἕδρας ἡδρασμένην, ἐκεῖνο δὲ χωριστὴν καὶ ἑαυτῆς οὖσαν[11]) καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐπεστραμμένην. καὶ δὴ καὶ τὸ εἶδος τῶν τε ἁρμονικῶν λόγων ἐστὶ περιληπτικὸν καὶ τὴν ὕπαρξιν περιέχει τῆς ψυχῆς· κατὰ γὰρ τοῦτο μάλιστα ἡ ἰδιότης ἀφώρισται τῆς ψυχῆς[12]) καὶ ὁ λόγος ὁ[13]) εἷς, καθ' ὃν ἐστιν ὅπερ ἐστί. πάντα ἄρα ταῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐστίν, ἡ[14]) ὕπαρξις, ἡ[15]) ἁρμονία, τὸ εἶδος, καὶ μία ἡ οὐσία καὶ τριφυής, ἐπεὶ καὶ ἐκ τριῶν ὑφέστηκε γενῶν, οὐσίας, ταὐτοῦ, θατέρου. | καὶ πάλιν ἡ μὲν ὕπαρξις κατὰ τὴν D

---

[1]) 178, 9 *αὐτὴν*) *αὐτὴν* B. — [2]) 178, 10 *οὐσίας αὐτῆς — τὸ δὲ περὶ*) bis A. — [3]) 178, 12 *οὐσία ψυχικὴ· ὕπαρξις. ἁρμονία. εἶδος·* stemmatis in modum disposita habet m. A. — [4]) 178, 12 *αὐτὴ ἡ ὕπαρξις αὐτῆς*) *αὐτῆς* om. A. ipsius substantia LTh. Fort. *αὐτῆς ἡ ὕπαρξις.* — [5]) 178, 13 *οὐσίας*) *αἰτίας* B. (corr. Tayl.) — [6]) 178, 14 *ἑνὸς*) *ἐν* A. — [7]) 178, 14 *κατ'*) *καθ'* B. — [8]) 178, 18 *ἔστιν οὖν — τριπλῆ*) om. LTh. — [9]) 178, 19 *τὸ*) *καὶ* B. — [10]) 178, 20 *μεθ'*) *μετ'* B. — [11]) 178, 26 *οὖσαν*) *οὔσας* B. — [12]) 178, 28 *κατὰ γὰρ — τῆς ψυχῆς*) om. B. secundum enim hanc maxime animae proprietas definitur LTh. — [13]) 178, 28 *ὁ*) om. B. — [14]) 178, 28 *ἡ*) om. B. — [15]) 178, 28 *ἡ*) om. B.

οὐσίαν ἀφορίζεται μᾶλλον, ἡ δὲ ἁρμονία κατὰ τὸ[1]) ταὐτὸν, τὸ δὲ εἶδος κατὰ θάτερον, καθ' ὃ[2]) διακέκριται τῶν πάντων. ἐπειδὴ τοίνυν τριπλῆν μὲν ἐξ ἀρχῆς εὕρομεν τὴν ψυχὴν, ἔχουσαν οὐσίαν, δύναμιν[3]), ἐνέργειαν, αὐτὴν δὲ πάλιν τὴν οὐσίαν τριπλῆν, κατὰ τὴν ὕπαρξιν, κατὰ τὴν ἁρμονίαν, κατὰ τὸ εἶδος, πεντάδα ποιήσωμεν ἐκ τούτων, πρῶτον μὲν τὴν ὕπαρξιν τάττοντες, δευτέραν τὴν ἁρμονίαν, τρίτην δὲ τὴν ἰδέαν, τετάρτην δὲ τὴν δύναμιν, πέμπτην δὲ[4]) τὴν ἐνέργειαν· πρέπει γὰρ καὶ ἡ πεντὰς ὡς μεσότητι τῇ ψυχῇ[5]), συνέχουσα τὸν δεσμὸν μονάδος καὶ ἐννεάδος, ὥσπερ αὕτη τῆς νοητῆς οὐσίας, καὶ τῆς αἰσθητῆς· καὶ τάξαντες τὸν τρόπον τοῦτον τὴν ὅλην περὶ τῆς ψυχῆς θεωρίαν εἰς πέντε κεφάλαια διαιρήσωμεν, τὸ μὲν πρῶτον περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ψυχῆς εἶναι λέγοντες, τὸ δὲ δεύτερον περὶ τῶν ἐν αὐτῇ λόγων καὶ[6]) τῆς ἁρμονίας, τὸ δὲ τρίτον περὶ τῆς ἰδέας αὐτῆς, τὸ δὲ τέταρτον περὶ τῶν πολλῶν ἐν αὐτῇ δυνάμεων, τὸ δὲ πέμπτον περὶ τῶν ἐνεργειῶν· ἐπεὶ καὶ ὅτε τὸν περὶ τοῦ
E σώματος | ἐποιεῖτο λόγον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ σωματοειδὲς τοῦ κόσμου θεωρῶν, πρώτην μὲν αὐτὴν παρεδίδου τὴν ὑποκειμένην φύσιν τῷ σώματι τὰ στοιχεῖα παράγων εἰς μέσον, ἔπειτα τὴν ἁρμονίαν αὐτῶν (ἡ γὰρ ἀναλογία καὶ ὁ δι' ἀναλογίας δεσμὸς εἰκὼν τῆς ἁρμονίας τῆς ψυχικῆς) καὶ τρίτον τὴν ἰδέαν, ὅλον ἐξ ὅλων σφαιροειδῆ τὸν κόσμον ἀποφαίνων, τετάρτην[7]) δὲ τὰς δυνάμεις, σφαιρῶν μὲν τὰς μεριστὰς καὶ διὰ μερικῶν ὀργάνων ἐπιτελουμένας, τὰς δὲ ὅλας καὶ τελείας τῷ τοῦ παντὸς ζώῳ διδοὺς, πέμπτην δὲ τὰς ἐνεργείας, τὴν κίνησιν τὴν νοερὰν καὶ ἔμφρονα τῷ σώματι περιτιθείς. κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς θεωρίαν[8]) τοῖς πέντε τούτοις κεφαλαίοις διεῖλεν.

Ὅτι μὲν οὖν εἰκότως ἡ ψυχογονία τῷ Πλάτωνι τεθεώρηται[9]), καὶ πόσοις[10]) καὶ τίσι κεφαλαίοις διήρηται, διὰ τούτων ἔστω δῆλον· τρίτην[11]) δὲ ἐπὶ τούτοις ὃ τρίτον προὐθέμεθα ζητῆσαι λεκτέον, πῶς καὶ διὰ τί τὴν ψυχὴν μέσην φαμέν· ἀνάγκη γὰρ τοῦτο[12]) πρὸ τῶν περὶ αὐτῆς ἐγνωκέναι[13]) λόγων. ἐπειδὴ τοίνυν τὰ ὄντα[14]) πολλά ἐστιν, | ἀφ' ἑνὸς τοῦ πρώτως ὄντος προϊόντα μέχρι τῆς ἀνειδέου καὶ ἐσχάτης ὕλης, κατίδωμεν, τίνα μὲν ἰδιώματα[15]) τῶν πρώτως[16]) ὄντων, τίνα δὲ τῶν ἐσχάτων, τίνα δὲ ἔλαχε μέσην τάξιν, καὶ
F

---

[1]) 178, 30 *τὸ*) om. A. — [2]) 178, 31 *καθ' ὃ*) *καθὸ* — [3]) 178, 32 *δύναμιν*) *δύναμην* B. — [4]) 178, 34 *δὲ*) om. B. — [5]) 178, 35 *ὅτι ἡ πεντὰς διὰ τὸ μέσον τῇ ψυχῇ πρέπει*: m. A. — [6]) 178, 38 *καὶ*) delendum videtur. de rationum quae in ipsa sunt harmonia LTh. — [7]) 178, 43 *τετάρτην*) Cf. Boissonade apud Schaef. ad Lamb. Bos. de ell. in ind. sub *τὴν πρώτην*. — [8]) 178, 40—46 *πρώτην μὲν αὐτὴν — ψυχῆς θεωρίαν*) Haec in suo codice non invenisse videtur LTh., cum huius capitis interpretationem ita finiverit: quoniam in praecedentibus ipse Plato cum de corpore universi verba faceret hanc sequi divisionem visus est. — [9]) 178, 47 *τεθεώρηται*) *τεθεώρειται* B. — [10]) 178, 47 *πόσοις*) *πόσις* B. — [11]) 178, 48 *γ'. περὶ τῆς μεσότητος τῆς ψυχῆς*: m. A. — [12]) 178, 49 *τοῦτο*) *τούτων* B. — [13]) 178, 49 *ἐγνωκέναι*) *ἐγνωμέναι* B. — [14]) 178, 49 *ὄντα*) om. B. — [15]) 178, 50 *ἰδιώματα τῶν νοητῶν τε καὶ τῶν αἰσθητῶν, καὶ τῶν μέσων*: m. A. — [16]) 178, 51 *πρώτως*) *πρώτερον* B. primorum LTh.

ποῖα[1]) τῇ τῆς ψυχῆς ἐφαρμοστέον οὐσίᾳ. ἔστι δὴ οὖν τῶν μὲν νοητῶν ἰδιώματα ταῦτα· τὸ ὄντως ὄν, τὸ αἰώνιον, τὸ ἀμέριστον, τὸ ἀκίνητον, τὸ ὁλοτελές, τὸ τέλειον, τὸ ὑπερπλῆρες τοῦ εἶναι, τὸ τῆς ζωῆς ἄτρυτον[2]) καὶ ἄφετον, τὸ πάντων κινητικόν, ἡ ὁμοιότης, τὸ πᾶσι παρεῖναι πάντων ἐξῃρημένον· ταῦτα
γὰρ πάντα κατὰ | τὰς τοῦ ὄντος προόδους ἐν τοῖς νοητοῖς ἀναφαίνεται. τῶν δὲ 179
αὖ αἰσθητῶν ἕτερα ἄττα[3]) ἰδιώματα τοιαῦτα θετέον[4])· τὸ οὐκ ὄντως ὄν, τὸ ἔγχρονον κατὰ τὴν οὐσίαν, τὸ μεριστόν, τὸ κινητόν[5]), τὸ μερικόν, τὸ ἄλλου προσδεές, τὸ ἀεὶ πληρούμενον τῆς ὑποστάσεως, τὸ κατὰ μέθεξιν ζῆν, τὸ ἑτεροκίνητον, ἡ ἀνομοιότης, τὸ κατὰ τόπον διαλαμβάνεσθαι τοῖς μορίοις. μέσα δὲ τούτων ἐστὶν ἀντιτεταγμένων ἀλλήλοις ὡς πρώτων ἐσχάτοις δι' ὧν χρὴ πάντως γίγνεσθαι[6]) τὴν πρόοδον ἀπὸ τῶν πρώτων εἰς τὰ ἔσχατα. τὰ γὰρ ὅμοια τοῖς παράγουσι πρὸ τῶν ἀνομοίων πρόεισιν ἀπ' αὐτῶν[7]), διότι ἡ ὁμοιότης πρὸς τοῦ ἑνός ἐστι καὶ πάντα ἐφίεται τοῦ ἑνός. μέσα δ' οὖν τούτων ἐστὶ τῶν ἄκρων τὸ οὐκ ὄντως ὂν κρεῖττον μὲν ὂν τοῦ μὴ ὄντος, ὑφειμένον δὲ τοῦ ὄντως ὄντος, τὸ κατ' οὐσίαν μέν πῃ ὂν αἰώνιον, τὰς δὲ ἐνεργείας ἐν χρόνῳ ποιούμενον, τὸ ἀμέριστον μὲν κατὰ τὸ ἐν αὐτῷ θειότατον, μεριζόμενον δὲ κατὰ τὴν παντοίαν
τῶν λόγων πρόοδον, τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ | κινοῦν, τῶν μὲν ἑτεροκινήτων δεσπόζον, B
τῶν δὲ ἀκινήτων ὑφειμένον, τὸ μετὰ τῆς ὁλότητος καὶ τὸ μερικῶς ἐμφαῖνον, κατὰ μὲν τὸ πάντας ἔχειν τοὺς λόγους ὅλον πως ὄν, κατὰ δὲ τὴν ὕφεσιν καὶ τὸν[8]) μερισμὸν καὶ τὴν μετάβασιν τῆς ἐνεργείας μερικὸν φαινόμενον, τὸ καὶ ἑαυτὸ τελειοῦν καὶ ὑπὸ τῶν πρὸ αὐτοῦ τελειούμενον καὶ τελειότερον ὂν τῶν ὑπ' ἄλλου μόνον τελειοῦσθαι πεφυκότων, τὸ ἑαυτὸ πληροῦν δυνάμεως καὶ ὑπ' ἄλλων πληρούμενον, τὸ αὐτόζων καὶ ὑπ'[9]) ἄλλων ζωὴν ὑποδεχόμενον, θειότερον ὂν τῶν κατὰ μέθεξιν μόνον[10]) ζώντων, καταδεέστερον δὲ τῶν πρώτως ἐχόντων τὸ ζῆν, τὸ τῶν μὲν ἄλλων κινητικόν, ὑπὸ δὲ τῶν πρώτων[11]) κινούμενον, τὸ ὅμοιον ἅμα καὶ ἀνόμοιον, τὸ ἐξῃρημένον τῶν ἐσχάτων τε καὶ συντεταγμένον αὐτοῖς. τοιούτων δὲ τῶν ἐν τοῖς οὖσιν ἰδιωμάτων ὑπαρχόντων τὴν ψυχὴν σκεψώμεθα ποῦ τακτέον, πότερον ἐν τοῖς πρώτοις, ἢ ἐν τοῖς ἐσχάτοις. ἀλλ' εἰ μὲν ἐν τοῖς πρώτοις, ὄντως ὂν ἔσται καὶ αἰώνιος πάντῃ καὶ ἀκίνητος καὶ πάντα τὰ ἄλλα ἑξῆς, καὶ οὔτε τὸ μεριστὸν[12]) τῶν ψυ-
χικῶν λόγων ἔτι φυλάξομεν | οὔτε τὸν ψυχικὸν χρόνον οὔτε τὴν αὐτοκινησίαν C
οὔτε τὸ μεταβατικὸν οὔτε ἄλλο τῶν τοιούτων οὐδέν· καίτοι γε ταῦτα ὁρῶμεν

---

[1]) 178, 51 *ποῖα*) *ποίᾳ* A. sic enim ubinam animae substantia collocari debeat cognoscemus LTh. — [2]) 178, 53 *τὸ τῆς ζωῆς ἄτρυτον*) vita refertum LTh. — [3]) 179, 1 *ἄττα*) *ἅττα* B. — [4]) 179, 2 *θετέον*) *τεθέον* B. tales reperiuntur (proprietates) LTh. — [5]) 179, 2 *κινητὸν*) *κινητικὸν* A. — [6]) 179, 5 *γίγνεσθαι*) *γίνεσθαι* A. — [7]) 179, 6 *πρὸ τῶν ἀνομοίων πρόεισιν ἀπ' αὐτῶν*) prius ad ipsa quam ad dissimilia procedunt LTh. — [8]) 179, 11 *τὸν*) *τὸ* B. — [9]) 179, 14 *ὑπ'*) *ὑπὲρ* B. — [10]) 179, 15 *μόνον*) *μόνων* B. — [11]) 179, 15 *ὑπὸ δὲ τῶν πρώτων*) ab aliis autem LTh. — [12]) 179, 19 *μεριστὸν*) *μεριστῶν* B. partitiones LTh.

ἐναργῶς ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν πασῶν, νῦν δὲ ταῦτα ζητοῦμεν, ὅσα κοινὰ τῶν ψυχῶν ἐστὶ πασῶν καὶ κατ᾽ οὐσίαν ἐνόντα ἐν αὐταῖς, οἷα δὴ ταῦτά ἐστιν. ὥστε εἰ πάσαις ὑπάρχει κοινὰ ὄντα, οὐκ ἂν εἶεν αἱ ψυχαὶ τῶν πρώτων ᾗ[1]) ψυχαὶ καὶ ἀεὶ ὄντων[2]). ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῶν ἐσχάτων. εἰ γὰρ εἶεν ἐν τοῖς ἐσχάτοις, ἑτεροκίνητον τὴν ψυχὴν ποιήσομεν καὶ μεριστὴν καὶ σύνθετον καὶ ἀπ᾽ ἄλλων μόνον τελειουμένην, ὧν πᾶν τοὐναντίον ὁρῶμεν καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων. κινοῦσι γὰρ ἑαυτὰς καὶ τελειοῦσι καὶ ἄγουσιν ὅπῃ βούλονται. πολλῷ ἄρα μᾶλλον αἱ θεῖαι ψυχαὶ τῆς οἰκείας τελειότητος αὐταὶ[3]) τὴν αἰτίαν ἔχουσι καὶ πάντα ἄγουσι ταῖς ἑαυτῶν κινήσεσι καὶ εἰς ἑαυτὰς ἐπιστρέφονται καὶ ἑαυτὰς γινώσκουσιν, ὃ δὴ τοῖς ἑτεροκινήτοις ὑπάρχειν ἀδύνατον. εἰ δὴ[4]) μήτε ἐν τοῖς πρώτοις μήτε ἐν τοῖς ἐσχάτοις αὐτὴν τίθεσθαι δυνατὸν, μέσην αὐτῇ τινὰ χώ-

D ραν δοτέον, καὶ τοῦτο εἰκότως, ἵνα μιμῆται | καὶ τὰς πρωτίστας ἑαυτῆς αἰτίας[5]). μέσην γὰρ καὶ ἐν τοῖς θεοῖς ἔχει χώραν ἡ τῆς ψυχῆς αἰτία θεὸς, ὡς δοκεῖ καὶ τοῖς θεολόγοις, συναγωγὸς οὖσα τῶν δύο πατέρων[6]) καὶ ἀπὸ τῶν ἑαυτῆς[7]) λαγόνων τὴν τῆς ψυχῆς προϊεμένη ζωήν. ἔν τε οὖν τοῖς πηγαίοις θεοῖς οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἡγεμονικοῖς ἐν τῇ μέσῃ τριάδι τὴν ψυχικὴν ἀρχὴν προφαινομένην ὁρῶμεν, ὥστε εἰκότως καὶ αὕτη μέση προῆλθε τῶν τε νοητῶν ἁπλῶς καὶ τῶν αἰσθητῶν, τῶν τε ἀεὶ μόνως ὄντων καὶ τῶν ἁπλῶς γενητῶν. τὸ δὲ μέσον αὐτῆς μὴ τοιοῦτον ὑπολάβῃς, οἷον συναγωγὸν τῶν ἄκρων ἐξῃρημένον τῶν συναγομένων· οὐ γάρ ἐστι τῶν νοητῶν κρεῖττον, ἀλλὰ πέρας αὐτῶν· μηδ᾽ αὖ τοιοῦτον, οἷον ὑφειμένον ἀμφοτέρων· ὑπερέχει γὰρ τῶν αἰσθητῶν ὑπ᾽ αὐτῆς κινουμένων· ἀλλ᾽ ἐπείπερ[8]) ἐστὶ πέρας μὲν τῶν νοητῶν, ἀρχὴ δὲ τῶν αἰσθητῶν, τοιοῦτον μὲν πέρας καὶ τοιαύτην ἀρχὴν, οἷόν ἐστι τὸ[9]) ἐν τῇ γραμμῇ σημεῖον, οὐδαμῶς ῥητέον· οὐ γάρ ἐστιν ἐν αὐτοῖς τοῖς περατουμένοις, ὥσπερ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς τμήμασι τὸ σημεῖον· ἄλλως δὲ τῶν νοητῶν

E πέρας, μετὰ τὴν ὑπόστασιν | τὴν νοητὴν ἀναφαινομένην, καὶ ἄλλως ἀρχὴν τῶν αἰσθητῶν, ὡς ἐξῃρημένην καὶ ὡς κινητικὴν αὐτῶν. οὕτω γὰρ ἡμῖν καὶ ἀναλογίαν τινὰ διασώσει[10]), καὶ ἔσται ὡς τὰ ἑτεροκίνητα πρὸς τὰ αὐτοκίνητα, οὕτω τὰ αὐτοκίνητα πρὸς τὰ ἀκίνητα[11]), καὶ συνέξει τὸν τῶν ὄντων σύνδεσμον διὰ τῆς οἰκείας μεσότητος ἀνελίττουσα μὲν τὰς ἡνωμένας αἰτίας, συνάγουσα δὲ τὰς διαπεφορημένας τῶν αἰσθητῶν δυνάμεις, καὶ περιεχομένη μὲν ὑπὸ τῆς ἀκινήτου καὶ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ἐχούσης οὐσίας, περιέχουσα δὲ τὴν ἑτεροκίνητον καὶ[12]) μεταβαλλομένην παντοίως γένεσιν, καὶ νοητὴ μὲν οὖσα ὡς πρὸς τὰ

---

[1]) **179, 23** *ᾗ*) *ἢ* B. — [2]) **179, 23** *καὶ ἀεὶ ὄντων*) om. LTh. — [3]) **179, 27** *αὐταὶ*) *αὗται* — [4]) **179, 28** *δὴ*) *δὲ* A. — [5]) **179, 29** *ἵνα μιμῆται — αἰτίας*) hoc enim pacto suas primas vias imitabitur causas LTh. — [6]) **179, 31** *πατέρων*) *πατρῶν* B. — [7]) **179, 31** *ἑαυτῆς*) *αὐτῆς* A. — [8]) **179, 37** *ἐπείπερ*) *ἐπεὶ πέρας* B. *πῶς μέσον ἡ ψυχή·* m. A. — [9]) **179, 38** *ἐστι τὸ*) *ἐστιν* B. — [10]) **179, 41** *διασώσει*) *διαδώσει* B. — [11]) **179, 42** *ἀκίνητα*) Ita in m. B., *ἑτεροκίνητα* in ordine verborum. In A haec *οὕτω τὰ αὐτοκίνητα πρὸς τὰ ἀκίνητα* desunt. — [12]) **179, 45** *καὶ*) *ὡς* A.

γενητά, γενητὴ δὲ ὡς πρὸς τὰ νοητὰ καὶ οὕτως ἐν τῷ μέσῳ τὰ ἄκρα δεικνύουσα, μιμουμένη καὶ ταύτῃ τὴν αἰτίαν αὐτῆς, ἀμφιφαὴς καὶ ἀμφιπρόσωπος οὖσα, καὶ τοῦ μὲν παντὸς ἔχουσα τοὺς οἴακας, ὑποδεχομένη δὲ τοῖς ἑαυτῆς κόλποις τὰς ἀπὸ τῶν νοητῶν προόδους εἰς αὐτὴν, καὶ πληρουμένη μὲν ἀπὸ τῆς νοερᾶς ζωῆς, προϊεμένη δὲ καὶ αὐτὴ τοὺς ὀχετοὺς τῆς σωματοειδοῦς [1]) ζωῆς καὶ συνέχουσα τὸ κέντρον τῆς προόδου τῶν ὄντων ἁπάντων | ἐν ἑαυτῇ. εἰκότως ἄρα καὶ ἀγένητός ἐστι καὶ γενητή. δέδεικται μὲν F
οὖν τοῦτο καὶ πρότερον ἀπὸ τῆς διττῆς ἐν αὐτῇ ζωῆς, τῆς τε οὐσιώδους ἐν αὐτῇ [2]) καὶ τῆς μεταβατικῆς· δεικνύσθω δὲ καὶ νῦν ἀπὸ τῆς ὁλότητος καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς [3]). πῶς γὰρ ἀγένητον τὸ ὂν, ἢ τῷ τὴν ἄπειρον τοῦ εἶναι δύναμιν ὅλην ἅμα παροῦσαν ἔχειν; πῶς δὲ τὸ σῶμα γενητὸν, ἢ τῷ [4]) ἀεὶ ἐπιναομένην ἔχειν τὴν ἄπειρον δύναμιν, ὅλην ἅμα δέξασθαι μὴ δυνάμενον; ἡ τοίνυν ψυχὴ ὡς μὲν ἀσώματος καθ' ἑαυτὴν ἄπειρον ἔχει τοῦ εἶναι δύναμιν, καθ' ὅλην ἑαυτὴν | οὐ γιγνομένη [5]), ἀλλ' οὖσα ἀθάνατος, κατὰ δὲ τὰ μέρη ἀεὶ γίνεται ἐπ' 180
ἄπειρον. εἰ γὰρ εἴη καὶ κατὰ ταῦτα, τὴν [6]) ἀπειρίαν ὅλην ἔχουσα παροῦσαν, ἔσται τοῦ ὅλου καὶ τοῦ μέρους ἡ αὐτὴ ἀπειρία, τοῦ τελείου καὶ τοῦ ἀτελοῦς, τοῦ περιέχοντος καὶ τοῦ [7]) περιεχομένου· τοῦτο δὲ ἀδύνατον. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ὅλον αὐτῆς δυνατὸν γιγνόμενον ἀεὶ εἶναι, τὸ δὲ μέρος ἀεὶ ὂν, ἵνα μὴ τὸ μέρος ᾖ τοῦ ὅλου κρεῖττον. ἀνάπαλιν ἄρα τὸ μέν ἐστιν ὂν ἄπειρον, τὸ δὲ γιγνόμενον· ὥστε ἡ ὑπόστασις αὐτῆς καὶ ἔστιν ἀπειροδύναμος καὶ γίνεται ἐπ' ἄπειρον, καὶ οὕτω δὴ ἅμα καὶ τοῦ ὄντος μετέχει καὶ πρώτη τῶν γιγνομένων [8]) ἐστὶ, τοῦ [9]) σώματος καὶ τῷ ὅλῳ καὶ τοῖς μέρεσιν ἐν γενέσει ὄντος. οὐκ ἄρα ἐξαρκεῖ τὸ λέγειν γενητὴν αὐτὴν [10]) τῷ μεριστῶς ἐνεργεῖν, ἀλλ' ὁρᾶν, πῶς καὶ ἐν τῷ εἶναι [11]) τοῦτο προϋπάρχει τῆς ψυχῆς. πᾶσα γὰρ ἐνέργεια κατὰ φύσιν ἔχει τὴν οὐσίαν προλαβοῦσαν τὴν αἰτίαν τῆς ἐνεργείας, ὥστε καὶ ἡ ψυχὴ τῆς κατὰ χρόνον ζωῆς ἐν τῇ οὐσίᾳ προείληφε τὸ σπέρμα πάσης | οὔσης ψυχῆς [12]) B
κοινῆς· δεῖ γὰρ καὶ γίγνεσθαι αὐτὴν, οὐκ εἶναι μόνον. ἀλλ' εἰ τοῦτο, ἐπειδὴ τὸ εἶναι κατὰ τὸ ὅλον ἔχει, τὸ γίγνεσθαι ἐν τοῖς μέρεσιν ἕξει. καὶ ὅπως τοῦτο ἀληθὲς, δεδείχαμεν. περὶ μὲν οὖν τῆς μεσότητος τῆς ψυχῆς τοσαῦτα ἀπόχρη,

---

[1]) **179, 49** *σωματοειδοῦς) νοητῆς* **B. quod ferri non posse sentiens Taylorus eius loco** *νοερᾶς* **et pro** *νοερᾶς* **ante** *ζωῆς* **scribendum putabat** *νοητῆς*, **cum a Thomaeo verum doceri posset, qui haec ita reddidit: quae etiam ab intellectuali vita repleri dicitur: ex ipsa autem vitae corporeae fluenta derivari. —** [2]) **179, 51** *ἐν αὐτῇ)* **non agnoscit LTh. nec sensus commendat. —** [3]) **179, 52** *πῶς ἀγένητος καὶ γενητή ἐστιν ἡ ψυχή:* **m. A. —** [4]) **179, 53** *τῷ) τὸ* **B. —** [5]) **180, 1** *γιγνομένη) γιγνομένην* **B.** *γινομένην* **A. —** [6]) **180, 2** *τὴν) τὴν αὐτὴν* **A. non enim habet eandem infinitatem totam semper praesentem, alioquin totius et partis eadem esset infinitas LTh. qui et ipse videtur** *τὴν αὐτὴν* **legisse. —** [7]) **180, 3** *τοῦ)* **om. B. —** [8]) **180, 6** *γιγνομένων) γινομένων* **B. —** [9]) **180, 6** *τοῦ) οὐ* **B. (corr. Tayl. — etiam LTh.** *τοῦ* **agnoscit.) —** [10]) **180, 7** *αὐτὴν) αὐτὸν* **B. —** [11]) **180, 8** *εἶναι) νοητῷ εἶναι* **A. —** [12]) **180, 10** *ἐν τῇ οὐσίᾳ—ψυχῆς)* **om. A.** *πασης οὔσης ψυχῆς κοινῆς* **omisit etiam LTh.**

καὶ δὴ καὶ κείσθω χωρὶς μὲν τὸ νοητὸν πλάτος, χωρὶς δὲ τὸ ψυχικὸν πλῆθος, χωρὶς δὲ ἡ αἰσθητὴ φύσις, καὶ ἀνηρτήσθω τὰ μὲν ἔσχατα εἰς τὰ μέσα, ταῦτα δὲ εἰς τὰ πρῶτα, καὶ εἷς ἔστω σύνδεσμος τῶν ὄντων ὁ ἐν αὐτοῖς ὤν, ἡ [1]) ψυχή. συνδεῖ γὰρ καὶ τὸ ἓν τὰ πάντα, ἀλλ' ἐξῃρημένως· πάντα γὰρ ἥνωται ἀλλήλοις ὁμόγονα [2]) καὶ ὡς ἐκ μιᾶς αἰτίας ὄντα καὶ ὡς πρὸς ἓν ἐφετὸν ἀνατεταμένα [3])· συνδεῖ δὲ καὶ ἡ ψυχή, ἀλλ' ὡς ἐν αὐτοῖς οὖσα, καὶ ὡς ἐν τῇ ἀναλογίᾳ τὸ μέσον ἐστὶ [4]) τῶν συνδεομένων, οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν μέσην θετέον [5]) τῶν ὄντων, συνδέουσαν ἅμα καὶ συνδεομένην, ὡς αὐτοκίνητον ὑπάρχουσαν. τούτων δὲ εἰρημένων ἀναγκαῖον μὲν ἦν εἰπεῖν λοιπόν, ὅπως καὶ ἐκ ποίων γενῶν ὑπέστησε τὴν ψυχὴν ταύτην τὴν συνέχουσαν [6]) τὸν σύνδεσμον τῶν ὄντων· ἀναγκαιότερον
C δὲ πρῶτον | περὶ αὐτῶν τῶν γενῶν εἰπεῖν, τίνα τέ ἐστι καὶ πόθεν πρόεισι καὶ πῶς· δεῖ γὰρ [7]) τὰ ὅλα πρὸ τῶν μερῶν γιγνώσκειν [8]). τοῦτο οὖν ἐστὶ τὸ τῶν προκειμένων τέταρτον, καὶ λέγωμεν [9]) περὶ αὐτοῦ κατὰ τὸ δυνατόν.

Ὅτι μὲν οὖν ὁ νοητὸς κόσμος τὰς αἰτίας περιέχει τῶν δευτέρων, καὶ ὅτι πάντα ἐστὶν ἐκεῖ τὰ εἴδη νοητῶς ἢ νοερῶς ἢ ὅπως βούλει καλεῖν (ἔστι γὰρ ἀμφοτέρως [10])) ἐν πολλοῖς ἀποδέδεικται λόγοις καὶ δειχθήσεται καὶ παρ' αὐτοῦ [11]) διὰ τῶν ἑπομένων· ἀλλὰ τῶν εἰδῶν αὐτῶν τὰ μέν ἐστιν ὁλικώτατα καὶ ἐπὶ πᾶν διατείνοντα, τὰ δὲ μερικώτατα καὶ οἷον ἄτομα εἴδη, τὰ δὲ καὶ μεταξὺ τούτων, ἐπὶ πλέον διήκοντα καὶ οὐκ ἐπὶ πάντα, καθάπερ καὶ [12]) ὁ Ἐλεάτης ξένος ἐν τῷ Σοφιστῇ διεῖλεν. ἄνθρωπος μὲν γὰρ ἐκ τοῦ αὐτοανθρώπου καὶ ἵππος ἐκ τοῦ αὐτοίππου, τὸ δὲ ὅμοιον ἔν τε ἀνθρώποις καὶ ἵπποις ὂν καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις ἐκ τοῦ αὐτοομοίου, καὶ τὸ ἀνόμοιον ὁμοίως, ἑτερότης δὲ ἢ [13]) ταὐτότης ἐν πᾶσιν οὖσα τοῖς οὖσιν ἐκ τῆς ἑτερότητος τῆς ἐκεῖ καὶ ταὐτότητος· ὥστε τὰ μὲν ἐκ τῶν ἀτόμων εἰδῶν ἐστι, τὰ δὲ ἐκ τῶν μέσων, τὰ δὲ ἐκ τῶν ὁλικωτάτων. |
D ἐπεὶ καὶ τῶν ἐπιστημῶν τῶν ἐν ἡμῖν αἱ μὲν πρὸς ἓν ἐπιστητὸν ὁρῶσιν, ὡς ἰατρικὴ [14]) πρὸς ὑγείαν, αἱ δὲ ἐπὶ πλείω διατείνουσιν, ὡς ἀριθμητικὴ καὶ πρὸς φιλοσοφίαν καὶ πρὸς πολιτείαν καὶ πρὸς τεκτονικὴν καὶ πρὸς ἄλλας πολλάς, καὶ οὐκ αὐτὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ μετρικὴ καὶ στατική· τούτων γὰρ δεῖσθαί φησιν [15]) αὐτὸς τὰς δημιουργικὰς τέχνας ἢ πασῶν ἤ τινων καὶ ἄνευ τούτων μὴ ἔχειν τἀκριβές· αἱ δὲ πρὸς πάσας τέχνας καὶ οὐ τὰς δημιουργικὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσαι θεωρη-

---

[1]) 180, 14 ἡ) ἢ B. — *ὁ ἐν αὐτοῖς ὢν* non vertit LTh. — [2]) 180, 15 *ἀλλήλοις ὁμόγονα*) om. LTh. — [3]) 180, 15 *ἀνατεταμένα*) *ἀνατεταγμένα* B. *ὡς — ἀνατετ.* LTh. reddidit quia unum appetunt. — [4]) 180, 6 *ἐστὶ*) *ἔστι* A. (appetunt,) verum anima coniungit singula atque alligat non separata sed in ipsis existens, quare entium media ponenda est LTh. cuius in codice aliquid defuerit. — [5]) 180, 17 *θετέον*) *τεθέον* B. — [6]) 180, 19 *συνέχουσαν*) *συνδέουσαν* A. — [7]) 180, 20 *γὰρ*) *δὲ* A. — [8]) 180, 21 *γιγνώσκειν*) *γινώσκειν* A. — [9]) 180, 21 *λέγωμεν*) *λέγομεν* B. *δ'. περὶ τῶν γενῶν ὑφ' ὧν ἡ ψυχὴ καὶ τὰ ἄλλα ὑφεστήκασιν:* m. A. — [10]) 180, 23 *ἀμφοτέρως*) *ἀμφότερα, ὡς* A. — [11]) 180, 24 *παρ' αὐτοῦ*) om. LTh. — [12]) 180, 26 *καὶ*) *δὲ καὶ* — [13]) 180, 28 *ἢ*) *ἡ* B. et LTh. — [14]) 180, 30 *ἰατρικὴ*) *ἡ ἰατρικὴ* B. — [15]) 180, 32 *φησιν*) Phileb. Pag. 55 E?

τικαὶ[1]), συντελοῦσιν, ὥσπερ φησὶν ὁ[2]) ἐν Φιλήβῳ Σωκράτης τὴν διαιρετικήν. ὥσπερ οὖν ἐν ταῖς ἐπιστήμαις εἰσὶν ὁλικώταταί τινες, οὕτως ἐν ταῖς νοηταῖς αἰτίαις ἄλλαι[3]) μέν εἰσιν ὡς[4]) μερικώταται, ὡς ἐκείναις τὸ μερικὸν, καὶ οἰκείων ἀριθμῶν ἐξηγούμεναι τῶν ὁμοειδῶν, αἱ δὲ ἐπὶ πλεῖστον διατείνουσαι, καθάπερ τὸ ἴσον, τὸ ὅμοιον, τὸ ὅλον· οὐ δὲ[5]) ὅλον ᾗ ὅλον πάντων κοινόν· τὸ γοῦν μέρος ᾗ μέρος[6]) οὐχ ὅλον· αἱ δὲ ἐπὶ πάντα ἐκτεινόμεναι, ὧν πάντα μετέχει τὰ ὄντα καθὸ ὄντα ἐστὶν, οὐ καθ' ὅσον ζῶντα ἢ ἔμψυχα ἢ ἄλλην τινὰ ἰδιότητα[7]) ἔχοντα, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν τοῦ ὄντος | προσηγορίαν[8]). ἐπεὶ γὰρ τὸ E
ὂν πρώτιστόν ἐστι, καὶ τὰ τοῦ εἶναι αἴτια τὴν ὁλικωτάτην ἐν τοῖς γένεσιν ἔχει τάξιν. ταῦτα δέ ἐστι πέντε τὸν ἀριθμόν[9])· οὐσία, ταὐτὸν, θάτερον, κίνησις, στάσις. ἕκαστον γὰρ τῶν ὄντων οὐσίωται καὶ ἥνωται αὐτὸ πρὸς ἑαυτὸ καὶ διακέκριται ἀφ' ἑαυτοῦ[10]) καὶ τῶν ἄλλων καὶ πρόεισιν ἀφ' αὑτοῦ τε καὶ τῆς οἰκείας ἀρχῆς καὶ μονῆς καὶ διαμονῆς τινὸς μετέχει καθ' ὅσον φυλάττει τὸ οἰκεῖον εἶδος. εἴτε οὖν νοητὸν εἴτε αἰσθητὸν εἴτε μέσον ἐστὶ γένος, ἐκ τούτων ἐστί· πάντα γὰρ ἐκ τούτων. ζῇ μὲν γὰρ ἢ ὅλα ἐστὶν ἢ μέρη ἢ ἐψύχωται[11]) οὐ πάντα, τούτων δὲ πάντα μετέχει τῶν γενῶν. οὐσίας τε γὰρ[12]) περὶ ἕν τι μὴ οὔσης οὐδὲ τὰ ἄλλα ἔσται· περὶ οὐσίαν γὰρ καὶ ἐκεῖνα ὑφέστηκε· καὶ ταὐτότητος οὐκ οὔσης διαπεφορημένον ἔσται τὸ ὅλον, καὶ ἑτερότητος ἀπολλυμένης ἔκ τινος[13]) ἓν ἔσται μόνον ἀπλήθυντον, κινήσεως τε μὴ οὔσης ἀνενέργητον καὶ νεκρὸν, καὶ στάσεως[14]) ἀνίδρυτον καὶ εἰς τὸ μὴ ὂν εὐθὺς ὑποφερόμενον. ἀναγκαῖον ἄρα καὶ ἐν πᾶσιν εἶναι τούτων ἕκαστον, καὶ πρωτίστην μὲν ὑφεστάναι τὴν οὐσίαν οἷον ἑστίαν τῶν γενῶν ὑπάρχουσαν | καὶ μονάδα καὶ τῷ F
ἑνὶ τεταγμένην ἀνάλογον[15]), μετὰ δὲ ταύτην ταὐτὸν καὶ ἕτερον, τὸ μὲν ἀνάλογον τῷ πέρατι, τὸ δὲ τῇ ἀπειρίᾳ, καὶ στάσιν ὡσαύτως καὶ κίνησιν, τὰ μὲν περὶ τὰς δυνάμεις τῶν ὄντων, τὰ δὲ περὶ τὰς ἐνεργείας διαφερόντως[16]) ὁρώμενα. πᾶν μὲν[17]) γὰρ τὸ ὂν ᾗ ὂν οὐσίας τινὸς ἁμωσγέπως[18]) μετείληφεν, ὡς

---

[1]) 180, 34 *θεωρητικαὶ*) *θεωριτικαὶ* B. — [2]) 180, 34 *ὁ*) *ἱ* B. Ceterum *διαιρετικὴν* in Philebo non nominatam, sod descriptam habes Pag. 16 C. quem locum Proclus respicere videtur. Cf. Olympiod. Pag. 246 ed. Stallb. — [3]) 180, 36 *ἄλλαι*) *ἄλλα* B. — [4]) 180, 36 *ὡς*) *αἱ* B. aliae quidem omnino sunt particulares utpote quae solum unius speciei numero proprio et peculiari praesint LTh. Accuratius Taylorus: some are most partial, *as far as the partial is in them*, and are the leaders of appropriate numbers of similar forms. — [5]) 180, 37 *οὐ δὲ*) Fort. *οὐ γὰρ* — totum enim etc. LTh. — [6]) 180, 38 *ᾗ μέρος*) om. LTh. — [7]) 180, 39 *ἰδιότητα*) *ἰδιώτητα* B. — [8]) 180, 40 *κατ' αὐτὴν τοῦ ὄντος προσηγορίαν*) secundum ipsas entis denominationes LTh. — [9]) 180, 41 *τὰ πέντε γένη τοῦ ὄντος τὰ ὁλικώτατα*: m. A. — [10]) 180, 42 *ἀφ' ἑαυτοῦ*) *ἀφ' αὑτοῦ* A. (discernunturque ab aliis) per se ipsa LTh. — [11]) 180, 45 *ἐψύχωται*) *ἐμψύχωται* — [12]) 180, 45 *γὰρ*) *καὶ* B. *περὶ ἕν τι* om. LTh. — [13]) 180, 47 *ἔκ τινος*) om. LTh. — [14]) 180, 48 *στάσεως*) Imperite Tayl. ante hoc excidisse *ἄνευ* opinabatur. — [15]) 180, 50 *πρωτίστη τῶν πέντε γενῶν ἡ οὐσία τῷ ἑνὶ ἀνάλογον*: m. A. — [16]) 180, 52 *διαφερόντως*) om. LTh. — [17]) 180, 52 *πᾶν μὲν*) *πάντα* B. *πᾶν* coni. Tayl. — [18]) 180, 52 *ἁμωσγέπως*) *ἀμως γέπως* B. om. LTh.

καὶ ἐν Σοφιστῇ καὶ ἐν Παρμενίδῃ γέγραπται· πᾶσα δὲ δύναμις οὐσιώδης ἢ ὑπὸ τὸ ταὐτόν ἐστιν ἢ ὑπὸ τὸ ἕτερον ἢ ὑπ' ἄμφω· θερμότης μὲν γὰρ[1]) καὶ πᾶσα
181 διακριτικὴ δύναμις ὑπὸ τὸ ἕτερον, ψυχρότης δὲ καὶ | πᾶσα συναγωγὸς ὑπὸ τὸ ταὐτὸν[2]), εἰ δέ τι μέσον τούτων, ὑπ' ἄμφω. πᾶσα γὰρ ἐνέργεια ἢ κίνησίς ἐστιν ἢ στάσις[3]) .... μᾶλλον στάσις[4]), καὶ πᾶσα ἡ ἐν τῷ ταὐτῷ[5]) φυλάττουσα τὸ ἐνεργοῦν ἢ ἐκεῖνο, περὶ ὃ ἐνεργεῖ· ἡ δὲ τῶν σωμάτων[6]) εἰς ἄλληλα κίνησις, οὐκ ἐῶσα ἐν ταὐτῷ μένειν, ἀλλ' ἐξιστᾶσα[7]) τοῦ ἐν ᾧ ἐστίν· ἡ δὲ τὸ ἐνεργούμενόν[8]) ἐν ταὐτῷ καὶ περὶ τὸ αὐτὸ μεταβάλλουσα[9]) κίνησίς ἐστι στάσιμος. ἕκαστον ἄρα τῶν ὄντων αὐτῷ τῷ εἶναι τῆς τριάδος ταύτης μετέχον[10]), οὐσίας, δυνάμεως, ἐνεργείας, διὰ τὰ πέντε ταῦτα γένη καὶ ἔστι καὶ δύναται καὶ ἐνεργεῖ. ὅλως δὲ ἐπειδὴ πᾶν τὸ ὁπωσοῦν[11]) ὂν ἐκ πέρατός ἐστι καὶ ἀπείρου, οὐσίωται μὲν καὶ ὑφέστηκε κατὰ τὸ ἐξ ἀμφοῖν, ἔχει δὲ ταὐτότητα μὲν πρὸς ἑαυτὸ κατὰ τὴν κοινωνίαν τῶν δύο τούτων, ἑτερότητα δὲ κατὰ τὴν διαίρεσιν, καὶ ἐπειδὴ τὸ πρῶτον οὐκ ἔστιν, ἀπ' ἀρχῆς πρόεισι καὶ μένει ἐν αὐτῇ, ὥστε καὶ κινεῖται καὶ ἕστηκεν. ἐν ἑκάστῳ ἄρα τῶν ὄντων ᾗ ὂν ταῦτά ἐστιν, εἰ καὶ
B ἄλλως ἐν ἄλλοις. τὰ γὰρ νοητὰ οὐσιωδῶς ἔχει πάντα, τὰ δὲ | νοητὰ καὶ νοερὰ[12]) κατὰ τὸ ταὐτὸν[13]), τὰ δὲ νοερὰ κατὰ τὸ ἕτερον[14]), τὰ δὲ ψυχικὰ κατὰ τὴν στάσιν, τὰ δὲ σωματικὰ κατὰ τὴν κίνησιν· εἰ δὲ ἡ ζωὴ κίνησις, ἡ δὲ ἀργία στάσις, ἀνάπαλιν· ψυχαὶ μὲν γὰρ ζωαὶ οὐσιώδεις, τὰ[15]) σώματα ἑτεροκίνητα· εἰ δὲ κίνησις καὶ στάσις πρὸ ταὐτότητος καὶ ἑτερότητος, ὡς ἐξ ἄλλων[16]) δείκνυμεν τὴν πρόοδον λέγοντες τὴν ἀπὸ τῆς αἰτίας ἑκάστου κίνησιν[17]) πρὸ τῆς ἐνεργείας κίνησιν καὶ τὴν ἐν τῇ αἰτίᾳ μονὴν[18]) πρὸ τῆς ἀντικειμένης τῇ ἐνεργείᾳ ἀνενεργησίας[19]) στάσιν, ἔσται μετὰ τὰ νοητὰ τὰ μὲν νοητὰ καὶ νοερὰ[20]) κατὰ τὴν στάσιν, τὰ δὲ νοερὰ κατὰ τὴν κίνησιν, καὶ ψυχαὶ

---

[1]) 180, 54 *γὰρ*) om. B. — [2]) 181, 1 *ταὐτὸν*) *αὐτὸ* B. — [3]) 181, 1 *ἢ κίνησίς ἐστιν ἢ στάσις*) om. B. — [4]) 181, 1 *μᾶλλον στάσις*) om. A. Omnis etiam operatio sive actus vel est motus vel status, vel ambo quodammodo. actus etenim intellectus magis status quam motus dicitur, similiter omnis operatio quae in eodem suum conservat operans etc. LTh. ex quibus verisimile fit inter *στάσις* et *μᾶλλον* haec fere excidisse: *ἢ ἄμφω πως. ἡ μὲν γὰρ νοῦ ἐνέργεια.* Etiam Tayl. Thomaeo auctore quae in B. deerant supplevit. — [5]) 181, 2 *ταὐτῷ*) Immo *αὐτῷ* — [6]) 181, 2 *φυλάττουσα—σωμάτων*) om. A. — [7]) 181, 3 *ἐξιστᾶσα*) exiens LTh. — [8]) 181, 3 *τὸ ἐνεργούμενον*) operans suum LTh. — [9]) 181, 3. 4 *ἐν ταὐτῷ μένειν—μεταβάλλουσα*) om. A. — [10]) 181, 4 *μετέχον*) *μέτοχον* A. *ὅτι ἕκαστον τῶν ὄντων, οὐσίας. δυνάμεως καὶ ἐνεργείας μετέχει*: m. A. — [11]) 181, 6 *ὁπωσοῦν*) *ὁποσοῦν* B. — [12]) 181, 10 *νοητὰ καὶ νοερὰ*) *νοερὰ νοητὰ, καὶ* B. *νοερὰ καὶ νοητὰ* coni. Tayl. — [13]) 181, 10 *ταὐτὸν*) *αὐτὸ* B. — [14]) 181, 10 *τὸ ἕτερον*) *τὴν ἑτερότητα* B. — [15]) 181, 12 *τὰ*) Scribendum *τὰ δὲ* (corpora autem LTh.) — [16]) 181, 12 *ἐξ ἄλλων*) alibi LTh. — [17]) 181, 13 *κίνησιν*) delendum videtur. — [18]) 181, 14 *μονὴν*) *μόνην* B. — [19]) 181, 14 *ἀνενεργησίας*) *ἀνεργησίας* B. — [20]) 181, 14 *νοητὰ καὶ νοερὰ*) *νοερὰ καὶ νοητὰ* B. *νοητὰ καὶ νοερὰ καὶ νοητὰ* A. Proclus in hoc genere *νοητὰ* priori loco ponere solet.

μὲν κατὰ τὸ ταὐτὸν, σώματα δὲ κατὰ τὸ ἕτερον· εἰ δὲ τὴν ζωὴν κίνησιν λέγοιμεν, τὴν[1]) νόησιν τὴν ἀμετάβλητον στάσιν, τὰ μὲν νοητὰ πάλιν χαρακτηρίζεται κατὰ τὸ οὐσιῶδες, τὰ δὲ νοητὰ καὶ νοερὰ ζωαὶ ὄντα κατὰ τὴν κίνησιν, τὰ δὲ νοερὰ ἐν νῷ οὐσιωμένα κατὰ τὴν στάσιν· καὶ γὰρ τοῖς ἐγκοσμίοις τὸ ἑστάναι παρὰ νοῦ· τὰ δὲ ψυχικὰ κατὰ τὸ ταὐτὸν, διότι τὸν σύνδεσμον κατέχει τῶν ἀμερῶν καὶ μεριστῶν, τὰ δὲ σωματικὰ κατὰ τὸ ἕτερον· ἐν γὰρ τούτοις | μεριστοῖς C
οὖσι τὸ νεῖκος. πέντε δὲ ἦν ταῦτα ἀλλήλοις ἑξῆς, ὄν, ζωή, νοῦς, ψυχή, σῶμα, διότι καὶ τὰ γένη πέντε τὰ ὅλα[2]) τὰ πρὸ τῶν εἰδῶν. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν γενῶν καθόλου ῥητέον, προσθέντας τοσοῦτον μόνον, ὅτι τὰ αὐτὰ καὶ γένη καὶ στοιχεῖα καλοῦσι, γένη μὲν τὰ πρῶτα τῶν δευτέρων· αὐτὰ γὰρ ἀνελάττωτα[3]) μένοντα καὶ ἐξῃρημένα τῶν μερικῶν ὑφίστησιν αὐτά· στοιχεῖα δὲ ἕκαστα ἑκάστων, ἐξ ὧν τὸ ὅλον. τὰ γὰρ ἐν τῷ δημιουργῷ γένη συμπληροῖ[4]) μὲν τὸ ὂν τὸ δημιουργικὸν καὶ ἔστιν αὐτοῦ στοιχεῖα, γένη δέ ἐστι πάντων τῶν ἐν τοῖς νοῖς[5]) ἀπ᾽ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν ψυχαῖς καὶ τῶν ἐν σώμασι[6]) γενῶν.

Μετίωμεν οὖν καὶ τὸ πέμπτον[7]), εἰ βούλει, καὶ σκεψώμεθα, πῶς καὶ ἐν ταῖς ψυχαῖς τὰ γένη ταῦτα, καὶ διὰ τί αὐτὰ παρέλαβεν ὁ Πλάτων. ἐπειδὴ τοίνυν δέδεικται, ὅτι ἡ ψυχὴ μέση τῶν ὄντων καὶ τῶν οὐκ ὄντων ἐστὶ καὶ πάντα γινώσκει τὰ ὄντα, τά τε νοητὰ καὶ τὰ αἰσθητὰ, εἴτε κατὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους εἴτε κατὰ διαφόρους, ὥσπερ τινὲς εἰρήκασιν, ἀναγκαῖον ἦν τὴν οὐσίαν αὐτῆς ἐκ τῶν τοῦ ὄντος προεληλυθέναι γενῶν. εἰ γὰρ μὴ ἐκ τούτων, ἀλλ᾽ ἐξ ἄλλων τινῶν, | οὐ πάντα γινώσκειν οἵα τε ἂν ἦν οὐδὲ πᾶσιν ἐπιβάλλειν. ὥσπερ οὖν D
ἄνθρωπον γινώσκει κατὰ τὸν ἐν αὐτῇ τοῦ ἀνθρώπου λόγον καὶ δαίμονα κατὰ τὸ τοῦ δαίμονος εἶδος[8]), οὕτω καὶ τὸ ὂν αὐτὸ κατὰ τὴν τοῦ ὄντος ἐν αὐτῇ μετουσίαν καὶ ἑτερότητα κατὰ τὴν ἑτερότητα[9])· ὥστε πάντα ἂν ἔχοι τὰ γένη, ἀλλ᾽ οἰκείως ἑαυτῇ. δοκεῖ γάρ μοι διὰ ταῦτα καὶ ἐκ τῶν πρώτων γενῶν ὑποστῆσαι τὴν ψυχὴν καὶ ἐκ τῶν ἀριθμῶν καὶ ἐκ τῶν ἁρμονικῶν λόγων, τάς τε ἀρχὰς ἐν αὐτῇ τῶν σχημάτων ἀποθέσθαι καὶ τῶν θείων κινήσεων, ἵνα καὶ τῶν μαθημάτων πάντων καὶ τῆς διαλεκτικῆς προειληφυῖα τοὺς λόγους οὕτω γιγνώσκῃ[10]) τὰ πάντα, τὰς οὐσίας, τοὺς[11]) ἀριθμοὺς, τὰς ἁρμονίας, τὰ σχήματα, τὰς

---

[1]) 181, 16 *τὴν*) Scribendum *τὴν δὲ* (intellectionem autem LTh.) — [2]) 181, 20 *διότι—τὰ ὅλα*) bis A. — [3]) 181, 21 *γὰρ ἀνελάττωτα*) *δὲ ἀνελάττοντα* B. Etiam A *δὲ* in ordine verborum habet, sed puncto notatum et superscripto *γάρ*. — [4]) 181, 24 *συμπληροῖ*) *συμπλοιροῖ* B. — [5]) 181, 25 *νοῖς*) *νοητοῖς* B, sed in m. *νοῖς*. — [6]) 181, 25 *σώμασι*) *σώματι* A. Pro *γενῶν* Tayl. scribendum censebat *εἰδῶν*, quod a Procli mente alienum videtur. — [7]) 181, 25 *ε΄. πῶς ἐν ταῖς ψυχαῖς τούτων τῶν πέντε γενῶν, ἡ σύγκρασις θεωρεῖται*: m. A. Quintum. Quomodo in animabus quinque generum commixtio spectetur m. LTh. — [8]) 181, 31 *δαίμονος εἶδος*) daemonis speciem in ipsa existentem LTh. — [9]) 181, 32 *καὶ ἑτερότητα κατὰ τὴν ἑτερότητα*) et identitatem secundum identitatem, et alia omnia similiter LTh. — [10]) 181, 35 *γιγνώσκῃ*) *γινώσκει* B. — [11]) 181, 35 *τοὺς*) *τὰς* B.

κινήσεις, ἀφ' ὧν τὰ ὅλα ὑφέστηκε. καὶ ἔοικεν ὡς μὲν συγγενῆ τοῖς νοητοῖς
αὐτὴν ἀπὸ τῶν γενῶν ὑφιστάνειν τοῦ ὄντος, ἃ ἦν ἐν ἐκείνοις πρώτως, ὡς δὲ
συγγενῆ τοῖς αἰσθητοῖς σχηματίζειν· τὰ γὰρ ὄντως σχηματιζόμενα ταῦτά ἐστιν·
ὡς δὲ μέσην ἀμφοτέρων συνδεῖν τοῖς ἁρμονικοῖς λόγοις. καίτοι γε καὶ ἐν τοῖς
E νοητοῖς εἴδεσίν ἐστι καὶ τὸ τῆς ἁρμονίας εἶδος καὶ τὸ τοῦ σχήματος· | ἀλλ' ἡ
αὐτοαρμονία[1]) καὶ τὸ αὐτοσχῆμα οὐχ ἡρμοσμένον οὐδ' ἐσχηματισμένον· τὰ
γὰρ πρώτως οὐκ ἔστι κατὰ μέθεξιν· καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἡ ἁρμονία καὶ τὰ
γένη, ἀλλὰ μεριστῶς, ἐν δὲ ταῖς ψυχαῖς ἀσωμάτως ἅμα καὶ συνθέτως[2]). καὶ
τὸ σύνθετον αὐτῶν δῆλον[3])· τὸ μὲν γὰρ μετέχειν συνθέτων· τὸ δὲ ἀσώματον[4])
ἁπλῶν ἴδιον· ἔδει δὲ τὸ πρώτως μετέχον[5]) ἐκείνων εἶναι τοιοῦτον. ἀπὸ δ' οὖν
τῶν γενῶν τούτων ὑφίστησι τὴν ψυχικὴν οὐσίαν ὁ Πλάτων, αὐτὸ τὸ ὑπερκεί-
μενον αὐτῆς[6]) παράγων πρῶτον ἀπὸ τῶν μέσων[7]) δηλαδὴ γενῶν. ὥσπερ γὰρ
καὶ ἐπὶ τῶν στοιχείων ἐλέγομεν, ὅτι καὶ ἐν οὐρανῷ πάντα ἐστὶ καὶ ὑπὸ σελή-
νην καὶ ὑπὸ γῆν, καὶ ἐκ τῶν τεττάρων μὲν πάντα, ἀλλ' οὐ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ὁ
μὲν οὐρανὸς ἐκ τῶν ἀκροτήτων, ἡ δὲ γένεσις ἐκ τῶν δευτέρων, τὰ δὲ ὑπὸ γῆν
ἐκ τῶν ἐσχάτων, οὕτω δὴ καὶ πάντα μὲν ἐκ τῶν γενῶν τούτων, ἀλλὰ τὰ μὲν
νοητὰ ἐκ τῶν πρώτων καὶ ἀμερίστων καὶ ἀκινήτων καὶ ὁλοτελῶν, τὰ δὲ αὐτο-
κίνητα ἐκ τῶν[8]) ἀμερίστων καὶ μεριστῶν, τὰ δὲ σωματοειδῆ ἐκ τῶν μεριστῶν·
οἷα γὰρ τὰ γένη, τοιαῦται καὶ αἱ οὐσίαι. προηγεῖται δὲ τὰ μὲν ἀμέριστα τῶν |
F ἀμερίστων ἅμα καὶ μεριστῶν, ταῦτα δὲ τῶν μεριστῶν· ἔγγιον γὰρ τὸ ἀμέρι-
στον τοῦ ἑνός· διὰ γὰρ τὴν ἕνωσιν ἀμέριστόν ἐστιν. ἐπεὶ οὖν ἡ ψυχικὴ οὐσία
μέση δέδεικται τῶν ὄντων, ἐκ τῶν μέσων εἰκότως ἐστὶ γενῶν τοῦ ὄντος, οὐ-
σίας, ταὐτοῦ, θατέρου· τὰς γὰρ ἀπὸ τούτων δυνάμεις καὶ ἐν Φαίδρῳ[9]) συν-
θεὶς καὶ ἡνίοχον καὶ ἵππους ἐπεκάλεσε· διότι τὸ εἶναι αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν ἀφορί-
ζεται· στάσιν δὲ καὶ κίνησιν ἐν ταῖς ἐνεργείαις ταύτης θεωρήσομεν. ἔστι μὲν
γὰρ[10]) καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτῆς ἡ στάσις καὶ ἡ κίνησις· ὑφίστησι γὰρ ἑαυτὴν
182 καὶ μένει καὶ | πρόεισι καὶ αἰώνιός ἐστιν, ὅπου καὶ κρεῖσσον ταὐτότητος καὶ
ἑτερότητος ἐκείνων ἑκάτερον· μένει γὰρ ἐν τοῖς αἰωνίοις κατὰ τὴν στάσιν, καὶ
πρόεισι κινουμένη, διὰ δὲ τὴν πρόοδον εἰς πλῆθος ἡνωμένον διακέκριται· ἀλλ'
ἐμφανέστερον ἐν ταῖς ἐνεργείαις αὐτῆς ὀφθήσονται. εἴποις δ' ἄν, ὅτι καὶ ἄλλως
πρὸ ταὐτότητος καὶ ἑτερότητος ὁ Τίμαιος ἐπὶ τῆς ψυχῆς τὴν κίνησιν καὶ στά-
σιν τὴν οὐσίαν ὑφιστὰς παραλαμβάνει. καὶ γὰρ μέση ἐστὶν οὐ μόνον τῆς ἀμε-

---

[1]) 181, 40 *ἡ αὐτοαρμονία*) *ἡ ἁρμονία* B. Tayl. coni. *αὐτὴ ἡ ἁρμονία*. — [2]) 181, 41 *συνθέτως*) *ἀσυνθέτως* — composite LTh. (corr. Tayl.) — [3]) 181, 42 *δῆλον*) Id Tayl. in *ἡ μέθεξις δηλοῖ* mutandum putabat. — [4]) 181, 42 *ἀσώματον*) *ἀσώματος* B. incorporaliter aliquid habere LTh. — [5]) 181, 43 *μετέχον*) *μετέχων* B. — [6]) 181, 44 *αὐτὸ τὸ ὑπερκείμενον αὐτῆς*) ipsius videlicet excellens supremumque LTh. Sed pro *ὑπερκείμενον* cum Tayl. *ὑποκείμενον* scribendum puto. — [7]) 181, 44 *μέσων*) *μέσω* B. — [8]) 181, 48 *ἐκ τῶν*) *αὐτῶν* B. (corr. Tayl.) — [9]) 181, 52 *Φαίδρῳ*) Pag. 246 A. — [10]) 181, 54 *μὲν γὰρ*) autem LTh. *ὅτι ἡ στάσις καὶ ἡ κίνησις, ἐν ταῖς ἐνεργείαις· οὐχ ἧττον δὲ ἐν τῇ οὐσίᾳ θεωροῖτ' ἄν*: m. A.

ρίστου καὶ τῆς μεριστῆς οὐσίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐχούσης καὶ
τῆς γιγνομένης. διὰ μὲν[1]) τὴν κατὰ τὰ αὐτὰ[2]) ἔχουσαν μετέχει ἤδη στάσεως
κατὰ τὸ οὐσιῶδες ἑαυτῆς[3]), διὰ δὲ τὸ γίγνεσθαι κινήσεως. εἰ μὴ ἄρα καὶ διότι[4])
τῷ δημιουργῷ ταῦτα οἰκεῖα, τὸ ταὐτὸν καὶ ἕτερον, προηγουμένην τούτων παρα-
δέδωκε γένεσιν. τί δὴ οὖν χαρακτηριστικόν ἐστιν ἑκάστου τῶν μέσων γενῶν[5]);
ἢ ἐπειδήπερ ἡ οὐσία ἐκ πέρατος καὶ ἀπείρου, ὅταν μὲν κρατῇ τὸ πέρας θατέ-
ρου, ποιεῖ τὴν ἀμέριστον[6]) οὐσίαν, ὅταν δὲ τὸ ἄπειρον, ποιεῖ | τὴν μεριστήν, B
ὅταν δὲ ἐξισάζῃ, τὴν μέσην. καὶ πάλιν, ὁπόταν μὲν ἡ ταυτότης κρατῇ τῆς ἑτε-
ρότητος, ποιεῖ τὴν ἀμέριστον ταὐτότητα καὶ ἑτερότητα, ὁπόταν δὲ ἡ ἑτερότης
τῆς ταὐτότητος, τὴν μεριστήν, ὁπόταν δὲ ἐξισάζῃ, τὴν μέσην· καὶ ὁπόταν μὲν
στάσις[7]) κινήσεως, τὸ ἀμέριστον, ὅταν δὲ κίνησις στάσεως, τὴν μεριστήν,
ὅταν δὲ ἐξισάζῃ, τὴν μέσην[8]). ἐπειδὴ δὲ ἡ ταὐτότης καὶ ἡ ἑτερότης ἐξ ἀμφοῖν,
ἀνάγκη καὶ ἐπὶ τούτων ἢ τὸ πέρας κρατεῖν ἢ τὸ ἄπειρον ἢ ἐξισάζειν, καὶ οὕ-
τως[9]) ἢ τὴν ἀμέριστον ταὐτότητα καὶ ἑτερότητα ἀποτελεῖσθαι ἢ τὴν μεριστὴν
ἢ τὴν μέσην· οὕτω δὲ καὶ στάσιν καὶ κίνησιν, ἑκατέραν ἐξ ἀμφοτέρων οὖσαν,
ἢ ἀμέριστον εἶναι ἢ μεριστὴν ἢ μέσην. καὶ γὰρ ὕπαρξις πᾶσα καὶ δύναμις καὶ
ἐνέργεια ἐξ ἀμφοῖν[10]) καὶ ἢ περατοειδὴς ἢ ἀπειροειδὴς ἢ οὐδὲν μᾶλλον τού-
των θάτερον. διὸ τὸ μὲν νοερὸν πᾶν[11]) πέρας εἶναι λέγεται καὶ οὕτω ταὐ-
τὸν[12]), ὡς εἰ καὶ ἔστιν ἑτερότης ἐν αὐτῷ ζητεῖσθαι, καὶ οὕτως ἑστὸς[13]),
ὥστε εἰ καὶ κίνησις ἔστι[14]) νοερὰ ἀπορεῖσθαι· τὸ δὲ σωματοειδὲς τῇ ἀπειρίᾳ φίλον
καὶ τῇ ἑτερότητι καὶ τῇ κινήσει, τὰς δὲ ψυχὰς καὶ τὸ πλῆθος ὁμοῦ συνεμφαίνειν |
καὶ τὴν ἕνωσιν καὶ τὸ ἑστὼς καὶ τὸ κινούμενον. καὶ γὰρ ἡ μὲν οὐσία ἡ ἐκεῖ μία C
καθ' ἕκαστον νοῦν, ἡ δὲ ἐν τῇ ψυχῇ μία καὶ οὐ μία καθ' ἑκάστην. πολλαὶ γὰρ
αἱ οὐσίαι κατὰ πᾶσαν ψυχὴν καὶ τοσαῦται, ὅσαι αἱ μοῖραι, αἳ[15]) εἰς ἑκάστην
διῄρηνται, ὥσπερ σῶμα πᾶν μεριστὸν ὂν εἰς ἄπειρα διῄρηται τῶν ψυχῶν διη-

---

[1]) **182**, 6 *μὲν*) Fort. *μὲν οὖν* — LTh. hanc apodosin facit: Dicere etiam possemus quod aliter Timaeus in anima ipsa ante idem et alterum statum posuit atque motum. nam cum substantiam ipsius sumit, quae non solum est media inter individuas etc. ex eo quod eodem semper se modo habentia respicit, stationis participare autumat etc. — [2]) **182**, 6 *τὰ αὐτὰ*) *ταυτὰ* A. — [3]) **182**, 6 *κατὰ τὸ οὐσιῶδες ἑαυτῆς*) om. LTh. — [4]) **182**, 7 *διότι*) *τὸ διότι* B. — [5]) **182**, 8 *τί χαρακτηριστικόν ἐστιν ἑκάστου τῶν μέσων γενῶν*: m. A. Quod sit insigne characteristicum singulorum mediorum generum m. LTh. — [6]) **182**, 9 *ἀμέριστον*) *ἀμερίστην* B. — [7]) **182**, 9 *στάσις*) *στάσιν* — [8]) **182**, 12. 13 *καὶ ὁπόταν μὲν—τὴν μέσην*) om. A. — [9]) **182**, 14 *οὕτως*) *αὕτως* B. — [10]) **182**, 16 *ὅτι ὕπαρξις πᾶσα καὶ δύναμις, καὶ ἐνέργεια, ἐκ τοῦ πέρατος, καὶ τοῦ ἀπείρου*: m. A. — [11]) **182**, 17 *τὸ μὲν νοερὸν πᾶν*) omnis intelligibilis latitudo LTh. quem *νοητὸν* pro *νοερὸν* legisse probabiliter statuit Tayl., minus probabiliter ipsum Proclum *τὸ μὲν νοητὸν καὶ νοερὸν πᾶν πλάτος* scripsisse coniicit. — [12]) **182**, 17 *οὕτω ταὐτὸν*) adeo ad idem se habere LTh. — [13]) **182**, 18 *ἑστὸς*) *ἑστὼς* A. — [14]) **182**, 18 *κίνησις ἔστι*) *κίνησίς ἐστι* B. — [15]) **182**, 22 *αἳ*) *αἱ*

ρημένων εἰς πεπερασμένα καὶ οὕτως, ὡς ἀριθμὸς[1]) εἰς μονάδας, ὅθεν καὶ ἀριθμὸν αὐτήν τινες ἠξίουν καλεῖν, ὡς μεριστὴν μὲν, εἰς ἀμερῆ[2]) δὲ καὶ οὐκ εἰς ἀεὶ διαιρετά. διὸ καὶ τὸ ἀμέριστον αὐτῆς διττὸν, καὶ κατὰ τὸ οἷον ὅλον καὶ κατὰ τὰ ἔσχατα τῶν μερῶν. ἐπεὶ καὶ ἕκαστος ἀριθμὸς κατὰ τὸ οἰκεῖον εἶδος εἷς ἐστι καὶ ἀμερὴς, κατὰ δὲ τὸ οἷον ὕλην μεριστὸς, καὶ οὐδὲ ταύτην πᾶσαν, ἀλλὰ τὸ ἔσχατον καὶ ἐν ταύτῃ ἀμερὲς, εἰς ὃ καὶ ἡ κατάληξις. εἰ δὲ βούλει, καὶ κατ᾽[3]) ἄλλον τρόπον· τριῶν ὄντων τῶν μέσων[4]) γενῶν τούτων, ὅταν μὲν ἡ οὐσία τοῦ ταὐτοῦ καὶ ἑτέρου κρατήσῃ, κατὰ τὴν κρᾶσιν[5]) τῶν μέσων γίγνεσθαι[6]) ψυχὴν θείαν· καὶ τὸ πλέον ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ καὶ τὸ ἔλασσον ποιεῖ τὸ πλάτος τῶν θείων ψυχῶν· ὅταν δὲ τὸ ταὐτὸν ἅμα καὶ ἡ οὐσία τοῦ λοιποῦ, τὴν
D ἀγγελικὴν, ὅταν δὲ μόνον | τὸ ταὐτὸν, τὴν δαιμονίαν, ὅταν δὲ τὸ ταὐτὸν ἅμα καὶ ἕτερον[7]) τῆς οὐσίας, τὸ ἡρωϊκὸν, ὅταν δὲ τὸ ἕτερον μόνον, τὴν ἀνθρωπίνην. τὰ γὰρ[8]) ἄκρα τοῦ μέσου κρατεῖν ἀδύνατον, ὅτι μὴ συνάπτεται ἀλλήλοις ἐκείνου χωρὶς, καθ᾽ ἑκάστην δὲ τῶν μίξεων τὸ πλέον καὶ ἔλαττον[9]) τῶν κρατούντων ποιήσει τὸ πλάτος τῶν ψυχῶν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ ἐν ἄλλοις διὰ πλειόνων ἐξήτασται.

[10]) Ὑπόλοιπον δὴ οὖν μετὰ ταῦτα τὸ ἀμέριστον τῆς οὐσίας εἶδος καὶ τὸ μεριστὸν ὅτι ποτέ ἐστι διελθεῖν· καὶ γὰρ τῶν πρεσβυτέρων οἱ μὲν ἄλλως, οἱ δὲ ἄλλως ἠνέχθησαν. ῥητέον δὴ[11]) περὶ τούτων πρῶτον μὲν ὁλοσχερῶς ὡς τύπῳ εἰπεῖν, ἔπειτα προσεχέστερον τοῖς προκειμένοις· δυνατὸν γὰρ ἀμφοτέρως. οὐκοῦν ἀμέριστον μὲν οὐσίαν φῶμεν[12]) τὴν νοητὴν πᾶσαν καὶ τὴν νοερὰν, τήν τε ὁλικὴν καὶ τὴν μερικὴν τήν τε ἄϋλον καὶ χωριστὴν καὶ προαιώνιον ἢ αἰώνιον[13]) οὖσαν, μεριστὴν δὲ πᾶσαν τὴν περὶ τὰ σώματα προϊοῦσαν, εἴτε ζωὰς περικοσμίους εἴτε φύσεις τὰς κατ᾽[14]) αὐτῶν δυνούσας τῶν ὄγκων εἴτε λόγους φυσικοὺς διαιρουμένους περὶ τὴν ἄποιον σωματότητα· πάντα γὰρ ταῦτα περὶ[15])
E σώματά ἐστι | μεριστὰ, τὰ μὲν ἐν τοῖς τοιοῖσδε σώμασιν ὑφεστῶτα καὶ ἐν ὑποκειμένῳ ὄντα, τὰ δὲ οὐσιώδη μὲν ὑπάρχοντα καὶ ζωῆς εἴδη, σωμάτων δὲ ἀχώριστα, καθάπερ ἡ φύσις, τὰ δὲ μεριζόμενα μὲν, συνάγοντα δὲ εἰς ἀμερῆ ἑαυτὰ, καθάπερ ἡ αἴσθησις. καὶ εἰ βούλει λέγειν[16]), τριπλῆν μὲν λέγε τὴν

---

[1]) 182, 23 *ἀριθμὸς*) *ὁ ἀριθμὸς* A. *ὅτι ἡ ψυχὴ, εἰς πεπερασμένα διαιρεῖται, τὸ δὲ σῶμα, εἰς ἄπειρα*: m. A. — [2]) 182, 24 *ἀμερῆ*) *μέρη* A. *πῶς μεριστὴ ἡ ψυχὴ, καὶ πῶς ἀμέριστος*: m. A. — [3]) 182, 27 *κατ᾽*) *κατὰ* B. — [4]) 182, 27 *μέσων*) om. LTh. — [5]) 182, 28 *κρᾶσιν*) *τάξιν* A. commixtionem complicationemque LTh. — [6]) 182, 28 *γίγνεσθαι*) *γίνεσθαι* B. — [7]) 182, 20 *ἅμα καὶ ἕτερον*) *κ. ἕ. ἅ.* B. — [8]) 182, 31 *γὰρ*) om. B. — [9]) 182, 32 *ἔλαττον*) *ἔλασσον* A. — [10]) 182, 33 *ς′. τί τὸ ἀμέριστον, καὶ τὸ μεριστὸν τῆς οὐσίας εἶδος*: m. A. Sextum. Quaenam substantiae species dividua individuaque sit. m. LTh. — [11]) 182, 35 *δὴ*) autem LTh. — [12]) 182, 36 *φῶμεν*) dicimus LTh. — [13]) 182, 37 *ἢ αἰώνιον οὖσαν*) *γρ. ἢ αἰῶνι οὖσαν* m. A. vel in aevo existit LTh. — [14]) 182, 38 *κατ᾽*) *κατὰ* B. — [15]) 182, 39 *περὶ*) om. B. — [16]) 182, 42 *καὶ εἰ βούλει λέγειν*) quod si placet aliter dicere LTh.

ἀμέριστον οὐσίαν, τὴν κατὰ τὸ εἶναι, τὴν κατὰ τὸ ζῆν, τὴν κατὰ τὸ νοεῖν, καὶ ἀντὶ μὲν αὐτῆς ταύτης τὴν κατὰ τὸ αἰσθάνεσθαι, ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ τὸ ζῆν τὴν κατὰ φύσιν, ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ τὸ εἶναι τὴν κατὰ τὰ εἴδη τὰ μεριζόμενα περὶ τοὺς ὄγκους[1]) τῶν σωμάτων. τὰ γὰρ[2]) τρία τῶν τριῶν εἰκόνες[3]), ἀνάπαλιν ἐκείνοις ἔχοντα κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα τάξιν, τούτων δὲ τὰ μέσα τὸ εἶναι, τὸ ζῆν, τὸ νοεῖν ἐν ψυχαῖς, τὴν μὲν τάξιν φυλάττοντα τῶν πρὸ αὐτῶν διὰ τὴν πρὸς αὐτὰ ὁμοιότητα, τὸν δὲ μερισμὸν ἔχοντα συγγενῆ[4]) τοῖς μετὰ ταῦτα. τριχῇ δὴ[5]) οὖν πάντα διέλωμεν καὶ διελόντες οὕτως ἐν μέσῳ τάξωμεν[6]) τὴν ψυχικὴν οὐσίαν τῆς τε ἀμερίστου καὶ τῆς μεριστῆς, ὡς εἰκόνα μὲν τῆς κρείττονος, παράδειγμα δὲ τῆς καταδεεστέρας, καὶ[7]) ὡς μένουσαν ἅμα καὶ προϊοῦσαν καὶ ὡς ἁπλῆν καὶ σύνθετον | καὶ ὡς ἐξῃρημένην τῆς σωματικῆς συστά- F
σεως καὶ ὡς συντεταγμένην· κατὰ πάντα γὰρ αὐτῆς ταῦτα ἡ μεσότης προσήκουσα φαίνεται[8]). καὶ οὕτω μὲν ὁλοσχερέστερον λεκτέον, πᾶσαν τὴν μεταξὺ τοῦ ἑνὸς οὐσίαν καὶ τῆς ψυχῆς ἀμέριστον τιθεμένους, πᾶσαν δὲ τὴν μεταξὺ ψυχῆς καὶ σωμάτων μεριστήν· εἰ δὲ δεῖ προσεχέστερον ἀφορίσασθαι τὸ μεριστὸν καὶ ἀμέριστον, οὑτωσὶ ῥητέον· τὸ πᾶν συνέστησεν ὁ δημιουργὸς ζῷον ἔμψυχον ἔννουν, κάλλιον ἡγησάμενος τοῦ μὲν ἀψύχου τὸ ἔμψυχον, τοῦ δὲ ἀνοήτου τὸ νοερόν. ἔστιν οὖν ἐν | αὐτῷ ζωὴ σωματοειδής, καθ' ἣν ζῷόν ἐστι· 183
δεσμοῖς γὰρ ἐμψύχοις δεθὲν ζῷον ἐγένετο· ἀλλ' οὐχ αὐτὴ ἡ ψυχὴ συνανακέκραται τῷ σώματι· τοῦτο γὰρ ἀπέγνωκε καὶ ὁ ἐν Φαίδρῳ Σωκράτης. ἔτι δὲ καὶ ψυχὴ θεία, καθ' ἣν ἔμψυχον τὸ ὅλον, ἔχον μὲν συμφυᾶ ζωήν, ἔχον δὲ καὶ χωριστήν. ἔστι γε μὴν καὶ νοῦς ἄϋλος[9]) ἐν αὐτῷ καὶ θεῖος· δεῖ γὰρ[10]) τὸν νοῦν οὐσιώδη τοῦτον λέγειν, ἀλλὰ μὴ τὸν[11]) ὡς ἕξιν τῆς ψυχῆς· ἐκεῖνον γὰρ οὐχ ὁ δημιουργὸς ὑφίστησιν[12]), ἀλλ' ἡ ψυχὴ κατὰ τὴν περὶ τὸ νοητὸν ἑαυτῆς χορείαν, ὥς φησιν ἐν τοῖς ὕστερον[13]) αὐτός. ὥστε τριπλῆν ζωὴν ἔχει τὸ πᾶν, τὴν σωματοειδῆ, τὴν ψυχικήν, τὴν νοεράν. καὶ ἡ μὲν νοερὰ ἀμέριστός ἐστιν, ὡς αἰώνιος, ὡς ὁμοῦ πᾶν περιλαβοῦσα τὸ νοητόν, ὡς ἀκίνητος, ὡς ἡνωμένη, κατ'[14]) ἄκραν ὑπεροχὴν τῶν δευτέρων· ἡ δὲ σωματοειδὴς μεριστή, ὡς προϊοῦσα περὶ τοὺς ὄγκους καὶ συνανακιρναμένη[15]) τῷ σώματι καὶ δύνουσα κατὰ τῶν ὑποκειμένων[16])· μέση δὲ ἡ ψυχική, ταύτης μὲν ὑπερέχουσα τῷ χωρι-

---

[1]) **182, 44** *περὶ τοὺς ὄγκους*) **cum mole LTh.** — [2]) **182, 45** *γὰρ*) om. A. — [3]) **182, 45** *εἰκόνες*) *εἰκῶνες* B. — [4]) **182, 47** *συγγενῆ*) *γένη* B. **aequalem LTh.** Hinc Tayl. coni. *ἴσον*. — [5]) **182, 47** *δὴ*) *δὲ* B. — [6]) **182, 48** *τάξωμεν*) *τάξομεν* B. — [7]) **182, 49** *καὶ*) om. A. — [8]) **182, 50. 51** *κατὰ πάντα—φαίνεται*) **in omnibus enim iis media ipsius natura apparet LTh.** — [9]) **183, 3** *ἄϋλος*) *ἄυτος* B. (corr. Tayl.) — [10]) **183, 4** *γὰρ*) **autem LTh.** — [11]) **183, 4** *ἀλλὰ μὴ τὸν*) *ἀλλὰ μὴν τὸ* B. Tayl. coni. *ἀλλ' οὐ (τὸ)* — [12]) **183, 5** *ὑφίστησιν*) *συνίστησιν* B. *ἡ ψυχὴ τὸν νοῦν ὑφίστησιν, ὅς ἐστιν ἕξις αὐτῆς*: m. A. — [13]) **183, 5** *ἐν τοῖς ὕστερον*) Pag. 37 C? — [14]) **183, 7** *κατ'*) *κατὰ* B. — [15]) **183, 8** *συνανακιρναμένη*) *συνανακιρμένη* — [16]) **183, 9** *δύνουσα κατὰ τῶν ὑποκειμένων*) **subiecta sibi partibiliter undique commeans LTh.**

B στῷ, | τῷ περικαλύπτειν τὸν ὄγκον τοῦ σώματος ἔξωθεν, ὡς εἴρηται[1]) καὶ ῥηθήσεται[2]) διὰ τῶν ἑπομένων, τῷ πρὸς νοῦν ἀνατείνεσθαι, τοῦ δὲ νοῦ πάλιν ἐλαττουμένη, ὡς ἐν χρόνῳ νοοῦσα[3]), ὡς ἀνελίττουσα τὴν ἀμέρειαν τῆς νοερᾶς ζωῆς, ὡς ἐφαπτομένη πως τοῦ σώματος. δηλοῖ δὲ καὶ Πλάτων ἐκ τούτων τῶν μέσων τὴν κοσμικὴν ψυχὴν ὑφιστάς, ἥτις τῶν μὲν ἐφ' ἑκάτερα[4]) αὐτῆς ἐστὶ μέση, πάσης δὲ νοερᾶς οὐσίας καὶ σωματικῆς οὐκέτι. οὐ γὰρ δὴ τῶν μερικῶν νόων καὶ τῶν ἐν τοῖς μέρεσι[5]) τοῦ παντὸς μεριζομένων εἰδῶν ἔστιν αὕτη μέση. καὶ ἔστι τῆς τοῦ παντὸς ψυχῆς ἴδιον οὔτε[6]) ἐξ ἀριθμῶν αὐτὴν εἶναι οὐδὲ τὸ ἐκ τῶνδε τῶν λόγων οὐδὲ τὸ ἐκ τοσῶνδε κύκλων· πάντα γὰρ ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα[7]) πάσης ἐστὶ κοινὰ ψυχῆς, θείας, δαιμονίας, ἀνθρωπίνης· ἀλλὰ τὸ μέσον εἶναι τῶνδε τῶν ἄκρων τὴν οὐσίαν αὐτῆς, τοῦ ἑνὸς κοσμικοῦ νοῦ καὶ τῆς[8]) ὅλης περὶ τοῖς σώμασι πᾶσι[9]) γιγνομένης μεριστῆς οὐσίας, καὶ τούτων οὐ καθόσον[10]) γνωστικὸς ὁ νοῦς ἢ ζωτικός, οὐδὲ καθ' ὅσον ἡ φύσις ζωὴ τῶν σωμάτων ἐστίν· οὐ γάρ πω περὶ γνώσεως ὁ λόγος οὐδὲ ζώων[11])· ἀλλὰ καθό-
C σον[12]) | οὐσίαι τινές, ἡ μὲν ἀμερής, ἡ δὲ μεριστὴ περὶ τοῖς σώμασι. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν ὕπαρξιν τῆς ψυχῆς[13]) ἄμφω λαβεῖν πεφιλονεικήκαμεν, τό τε ὂν καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὸ ἀμερὲς καὶ τὸ μεριστόν, χαίρειν ἀφέντες τὰς μεταβάσεις, τὰς ἐνεργείας, καὶ οὐκ ἐνεργείας ζητοῦντες ἰδεῖν ψυχῆς, ἀλλὰ οὐσίαν καὶ γιγνομένην[14]). καὶ δῆλον, ὅτι τὸ πέρας αὐτῆς τὸ οὐσιῶδες πάντων ἐστὶ περάτων ἑνικώτερον τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πάσαις ψυχαῖς, καὶ τὸ ἄπειρον πάντων ἀπείρων περιληπτικώτερον. οὔτε γὰρ πᾶν πέρας ἴσον παντὶ πέρατι, τῶν μὲν ὁλικωτέρων ὄντων, τῶν δὲ μερικωτέρων, οὐδὲ[15]) πᾶσα ἀπειρία πάσῃ δυνάμει[16]), ὥστε οὐδὲ πᾶσα οὐσία ἴση πάσῃ οὐσίᾳ, ἀλλ' ἡ μὲν ὁλικὴ, ἡ δὲ μερική. τῆς οὖν τοῦ ὅλου ψυχῆς τὸ οὐσιῶδες ὁλικώτερον πάσης ψυχικῆς οὐσίας, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ πέρας πάντων περάτων ψυχικῶν, καὶ τὸ ἄπειρον ἀπείρων πάντων τῶν ἐν ψυχαῖς. καὶ γὰρ τὰ ἄκρα τούτων[17]) ἡ ἁπλῶς ἀμέριστος οὐσία καὶ ἡ ἁπλῶς μεριστὴ περὶ τοῖς σώμασιν οὐ τισὶν, ἀλλὰ πᾶσιν, ὡς ἥ γε τοῦ ἡλίου ψυχὴ μέση
D τινὸς οὐσίας | ἀμεροῦς καὶ οὐ τῆς ἀμεροῦς ἀδιορίστως καὶ τινὸς μεριστῆς, ἀλλ'

---

1) 183, 10 *εἴρηται*) Pag. 34 B. — 2) 183, 10 *ῥηθήσεται*) Pag. 36 E. — 3) 183, 11 *ὡς ἐν χρόνῳ νοοῦσα*) et quia in tempore est LTh. — 4) 183, 13 *τῶν μὲν ἐφ' ἑκάτερα αὐτῆς*) inter ea quae utrinque ipsam circumstant LTh. Pro *ἑκάτερα* AB. *ἑκατέρα* habent. — 5) 183, 14 *ἐν τοῖς μέρεσι*) cum partibus LTh. — 6) 183, 15 *οὔτε*) Immo *οὐ τὸ* — 7) 183, 16 *καὶ τὰ ἄλλα*) aliaque LTh. — 8) 183, 17 *τῆς*) *τοῖς* B. — 9) 183, 18 *πᾶσι*) *πάσης* B. om. LTh. *τίνων ἐστὶ μέσον ἡ τοῦ παντὸς ψυχή*: m. A. — 10) 183, 18 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* B. — 11) 183, 19 *ζώων*) Malim *ζωῶν*. vita LTh. — 12) 183, 19 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* B. — 13) 183, 21 *κατὰ τὴν ὕπαρξιν τῆς ψυχῆς*) ad animae subsistentiam LTh. — 14) 183, 22 *ἀλλὰ οὐσίαν καὶ γιγνομένην*) sed ad ipsius substantiam ingenitam simul et generationi subiectam LTh. Atque Tayl. facile intelligi dicit excidisse *αὐτῆς ἀγέννητον ἅμα* inter *οὐσίαν* et *καὶ γιγνομένην*. Scilicet Leonico facile id credendum. — 15) 183, 25 *οὐδὲ*) Rectius *οὔτε* — 16) 183, 26 *δυνάμει*) Immo *ἀπειρίᾳ*. infinitati LTh. — 17) 183, 28 *τὰ ἄκρα τούτων*) huius extrema LTh. Proclus *τὸ ἐν τῇ ψυχῇ πλῆθος* videtur respexisse.

οὐ πάσης τῆς περὶ τοῖς σώμασι. καὶ τοῦτο λαβὼν πρῶτον ὡς ἴδιον τῆς κοσμι-
κῆς ψυχῆς συνείρει τὰ λοιπὰ ὡς ἐπὶ τοιαύτης ψυχῆς ὁ λόγος [1]), τὸν ἀριθμόν,
τὴν ἁρμονίαν, τὸ εἶδος. οὐκ ἄρα πᾶσαν τὴν νοερὰν οὐσίαν ἀμέριστον ῥητέον
νῦν, ἀλλὰ μόνην τὴν τοῦ κοσμικοῦ νοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς ἡλίου ψυχῆς τοῦ ἡλιακοῦ,
καὶ ἐπὶ σελήνης ὁμοίως καὶ ἐπὶ πάντων. ἑκάστη γὰρ μεσότης ἴδια ἕξει τὰ
ἄκρα τὰ προσεχῆ [2]) καὶ τούτων ἔσται μέση, ἀλλ' οὐχὶ πάντων τῶν πανταχοῦ
ἄκρων. οὕτω δὲ καὶ οἱ δαίμονες οἱ τῶν ψυχῶν τῶν μερικῶν ἀνωτέρω [3]) τὸ μέ-
σον ἕξουσι μεταξὺ τῶν οἰκείων νόων καὶ τῶν συμφυῶν αὐτοῖς σωμάτων. ὥστε
εἰ περὶ τῶν ἄλλων τινὸς διετάττετο ψυχῶν, οὐκ ἂν εἶπε τῆς ἀμερίστου μέ-
σην [4]) οὐσίας αὐτῆς τὴν οὐσίαν καὶ τῆς περὶ τοῖς σώμασι μεριστῆς, ἀλλ' ἀμε-
ρίστου καὶ μεριστῆς, ἄλλης καὶ ἄλλης ἐπὶ τῶν μερικῶν. τὰ γὰρ ἄρθρα τὸ
ὑπερέχον δηλοῖ καὶ τὸ ὁλικὸν [5]), ὡς αὐτὸς ἐν ἄλλοις [6]) διώρισεν, ἄλλο δηλοῦν
εἰπών, ὅταν φῶμεν τὸ καλόν, καὶ ἄλλο, ὅταν καλόν, καὶ τὸ μὲν τὸ ἐξῃρημέ-
νον | δηλοῦν, τὸ δὲ ἕν τι τῶν τοῖς ἄλλοις ὁμοταγῶν [7]). καὶ εἰ βούλει τὰ τοῦ E
γενναίου [8]) Θεοδώρου παραλαμβάνειν ἐν τούτοις, ὁ μὲν νοῦς ἄσχετός ἐστιν, ἡ
δὲ περὶ τὸ σῶμα ζωὴ ἐν σχέσει, μέση δὲ ἡ ψυχή, ἡμίσχετός τις οὖσα· καὶ
κατὰ τὸν μέγαν Ἰάμβλιχον [9]) ὁ μὲν ἐξῃρημένος, ἡ δὲ συντεταγμένη τοῖς
ὄγκοις, ἡ δὲ ἐξῃρημένη τε ἅμα καὶ συντεταγμένη. πᾶς μὲν δὴ νοῦς ἀμέριστος,
ὡς μίαν ἔχων οὐσίαν, ταὐτότητα, ἑτερότητα μίαν, ἐξ ὧν ἐστιν ὅλος, πᾶσα δὲ
ψυχὴ μεριστή, διότι ἑκάστης [10]) κρᾶμα [11]) τῶν ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ στοιχείων εἰς
πολλὰ διῄρηται μέρη, ὧν ἕκαστον ἐκ τῶν γενῶν ἐστι πάντων, ὥστ' εἶναι πολ-
λὰς οὐσίας ἐν ἑκάστῃ, ταὐτότητας πολλάς, ἑτερότητας πολλάς, τοῖς ἐν αὐτῇ
μέρεσι συνδιῃρημένας. ὅσα δὲ [12]) τὰ μέρη, δηλώσει χρώμενος ταῖς μεσότησι
καὶ ταῖς διὰ τῶν ἐπογδόων καὶ τῶν λειμμάτων κατατομαῖς, ὡς ἔσται προϊοῦσι
δῆλον. ἐκεῖνο μὴν φανερόν, ὅτι τὸν νοῦν ᾗ νοῦς ἐστιν ἀμέριστόν φαμεν εἶναι,
τὸ πλῆθος τῶν εἰδῶν [13]) ἕτερον αὐτοῦ νοοῦντες, εἰ καὶ ἐν αὐτῷ ἐστι, καὶ τὴν
ψυχὴν καθὸ ψυχὴ [14]) μεριστήν, τὰ ἐν αὐτῇ εἴδη μὴ συνθεωροῦντες, ἀλλὰ μό-
νην | τὴν ψυχικὴν οὐσίαν καὶ τὴν νοεράν, καθ' ἑαυτὴν ἑκατέραν, τί ἄλλο, ἢ F
ὅτι [15]) ἀμέριστος μὲν οὐσία καλεῖται παρὰ τοῦ Πλάτωνος ὁ νοῦς ὁ ὑπὸ τῆς
ψυχῆς μετεχόμενος, μεριστὴ δὲ περὶ τοῖς σώμασιν ἡ σωματοειδὴς ζωὴ ἡ ἀπ'
αὐτῆς προϊοῦσα καὶ αὐγῆς ἔχουσα λόγον πρὸς αὐτήν. ἀνάλογον γὰρ ἡλίῳ μὲν

---

[1]) 183, 31 *ὁ λόγος*) Plato LTh. — [2]) 183, 34 *τὰ προσεχῆ*) et accommodata LTh. — [3]) 183, 35 *ἀνωτέρω*) *ἀνοτέρῳ* B. — [4]) 183, 37 *μέσην*) *μέση* B. — [5]) 183, 38 *ὅτι τὰ ἄρθρα, τὸ ὑπερέχον δηλοῖ, καὶ τὸ ὁλικόν.* m. A. — [6]) 183, 38 *ἐν ἄλλοις*) Hipp. mai. Pag. 287 D. — [7]) 183, 36—40 *ὥστε εἰ περὶ—ὁμοταγῶν*) om. LTh. — [8]) 183, 40 *τοῦ γενναίου*) Solensis LTh. *Θεόδωρος·* m. A. Theodorus m. LTh. — [9]) 183, 42 *Ἰάμβλιχος·* m. A. Iamblichus m. LTh. — [10]) 183, 44 *ἑκάστης*) *ἑκάστη* B. singulorum LTh. — [11]) 183, 44 *κρᾶμα*) *κρᾶμμα* — [12]) 183, 46 *ὅσα δὲ*) quae autem et quot LTh. — [13]) 183, 48 *τῶν εἰδῶν*) specierum quae in ipso sunt LTh. — [14]) 183, 49 *καθὸ ψυχὴ*) *καθ' ὃ ψυχὴν* B. — [15]) 183, 50 *τί ἄλλο, ἢ ὅτι*) h. e. nullam aliam ob causam, nisi quod — LTh. Quapropter posuit.

νοῦς, τῷ δ'[1]) ἀφ' ἡλίου φωτὶ ἡ ψυχή, τῇ δὲ αὐγῇ τῇ[2]) ἀπὸ τοῦ φωτὸς ἡ με-
ριστὴ ζωή. καὶ εἰκότως ταῦτα ἀκριβέστερα τῶν προειρημένων ὑπονοοῦμεν,
διότι δεῖ τὸν δημιουργὸν κύριον εἶναι πάσης μὲν τῆς ἀμερίστου, πάσης δὲ τῆς
184 μεριστῆς[3]), ἵνα καὶ τὸ | λαβὼν[4]) ἔχῃ χώραν καὶ τὸ ἐξ ἀμφοῖν συνεκε-
ράσατο καὶ πάντα ὅσα ὁ Πλάτων ἑξῆς ἐπήνεγκεν[5]). ὁ μὲν οὖν Ἰάμβλιχος
καὶ μετὰ τούτου Θεόδωρος εἰς τὴν ὑπερκόσμιον ψυχὴν ἀνάγουσι τούτους τοὺς
λόγους· ἡμεῖς δὲ ἡγούμεθα τὸν Τίμαιον μὲν τὴν τοῦ παντὸς ψυχὴν γεννᾶν[6])
διὰ τούτων, ὡς καὶ αἱ ῥήσεις[7]) δηλοῦσιν, ἀξιοῦμεν δὲ τοὺς φιλοθεάμονας ζη-
τεῖν καὶ ἐπὶ τῆς ὑπερκοσμίου ψυχῆς τὸ ἀμέριστον καὶ τὸ μεριστόν· μέση γὰρ
πᾶσα ψυχὴ τούτων. τὸ μὲν γὰρ ἀμέριστον[8]) δῆλον καὶ ἐπ' ἐκείνων· πάσης γὰρ
ὑπερκάθηται νοῦς ὑπερκόσμιος· τὸ δὲ μεριστὸν τί ἐστιν[9]); οὐ γὰρ ἐξῆπται
σώματά τινα αἰσθητὰ καὶ ἐκείνων ὑπερκοσμίων οὐσῶν, ἀνάπαλιν ἢ ἐπὶ τῶν
ἀνθρωπίνων ψυχῶν. τούτων γὰρ σώματα μὲν ἑκάστης ἐξῆπται, δι' ἃ καί εἰσιν
ἐγκόσμιοι, νοῦς δὲ ἴδιος οὐχ ὑπερίδρυται, διὸ καὶ οὐκ ἀεὶ νοοῦσι. πασῶν δὲ
τῶν ἐν μέσῳ ψυχῶν καὶ σωμάτων[10]) ἐστὶν ἐξημμένον, διὸ καὶ ἐγκόσμιοί
εἰσι, πλεονάσασαι τῇ συναρτήσει τοῦ σώματος τῶν ὑπερκοσμίων, καὶ νοῦς
B ἐστὶν ἴδιος, εἰς ὃν ἀνήρτηνται, διὸ καὶ ἀεὶ[11]) ἐν τῷ νοητῷ εἰσί· τὸ γὰρ | ἀκί-
νητον ἀϊδίου ἐνεργείας ἐστὶ ποιητικόν. ἀνάπαλιν οὖν τῶν ἄκρων ἐχουσῶν, τῶν
ὑπερκοσμίων ψυχῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ τῶν μὲν κατὰ τὸ μεριστὸν ἐλ-
λειπουσῶν[12]), τῶν δὲ κατὰ τὸ ἀμέριστον, ὡς ἂν δόξειεν, ἡμεῖς ἐροῦμεν τῶν
μὲν ὑπερκοσμίων εἶναι τὸ μεριστὸν οὐ τὸ περὶ τοῖς σώμασι μεριζόμενον, ἀλλὰ
τὸ περὶ αὐταῖς ταῖς ἐγκοσμίοις[13])· τούτων γὰρ ὑπερέχουσι προσεχῶς, ὡς αὗ-
ται τῆς περὶ τοῖς σώμασι γιγνομένης μεριστῆς οὐσίας· διὸ καὶ μέσαι νόων εἰσὶ
καὶ τῶν ἐγκοσμίων ψυχῶν, τῶν μὲν ἔχουσαι τὸ πρὸς σώματα ἀμιγὲς[14]), τῶν
δὲ τὸ μεταβατικὸν ἐν ταῖς νοήσεσι· τῶν δὲ ἀνθρωπίνων ψυχῶν εἶναι τὸ ἀμέρι-
στον, ὅσον ἐστὶ τοιοῦτον, ἐν ταῖς ὑπὲρ αὐτῶν ψυχαῖς, ὧν ἀεὶ νοουσῶν ἐξήρ-

---

1) 183, 52 δ') om. B. Sol. | Lumen. | Splendor. m. LTh. — 2) 183, 53 τῇ) om. B. — 3) 183, 54 *τῆς μεριστῆς*) sc. *οὐσίας*, quod audiendum, non cum Tayl. addendum est. — 4) 184, 1 *λαβὼν*) Ita B in extrema pagina 183, quo loco custos a typographis dictus positus est, sed in summa 184 *λαβὸν*, nec aliter A. — 5) 184, 1 *ἐπήνεγκεν*) *ἐπίνεγκεν* B. — 6) 184, 3 *γεννᾶν*) *γενᾶν* B et altero *ν* superne addito A. — 7) 184, 3 *αἱ ῥήσεις*) *αἱρήσεις* B. verum nos haud ambiguis argumentis Timaeum mundanae animae originem nobis tradere voluisse in iis quae dicentur manifeste declarabimus: sed iam tempus est ut ad litterae explanationem accedamus: hoc enim solum nobis septimo loco restare videtur. LTh. omissis omnibus inde ab *ἀξιοῦμεν δὲ* usque ad *τὰ προκείμενα χωρῶμεν* 185, 12. — 8) 184, 4 *καὶ τὸ μεριστόν — ἀμέριστον*) om. B. Tayloro nihil nisi *τί τὸ μεριστὸν καὶ* ante *τὸ ἀμέριστον* excidisse videbatur. — 9) 184, 5 *τί ἐστιν;*) *τί ἐστιν.* — 10) 184, 8 *σωμάτων*) Scribendum videtur *σῶμα* — 11) 184, 9 *ἀεὶ*) not always sine adnotatione Tayl. — 12) 184, 11 *ἐλλειπουσῶν*) *ἐλλιπουσῶν* A. — 13) 184, 13 *ἐγκοσμίοις*) sc. *ψυχαῖς*, quod addendum putabat Tayl. Cf. 183, 54. — 14) 184, 14 *ἔχουσαι — σώματα ἀμιγὲς*) *ἐχουσῶν — σῶμα ἀμμιγὲς* B. *τίνων αἱ ὑπερκόσμιοι ψυχαὶ μέσαι εἰσὶν*: m. A.

τηνται καὶ μετέχουσί ποτε καθόσον[1]) δύνανται· διὰ γὰρ τούτων[2]) καὶ τοῖς ὑπὲρ ἐκεῖνα συνάπτονται νοῖς καὶ γίνονται νοεραὶ δι' ἐκείνων μέσων. τούτων δὲ ἄκρων οὐσῶν, ὡς εἴπομεν, αἱ μέσαι πᾶσαι τὸ ἀμέριστον ἔχουσι καὶ τὸ μεριστὸν ἴδιον, εἴτε θείαν ἔχοιεν τάξιν εἴτε δαιμονίαν δαιμόνων λογικῶν, καὶ πρὸ τούτων ἡ τοῦ παντὸς, τὸν ὅλον ἐγκόσμιον νοῦν ἀμέριστον | οὐσίαν ἔχουσα καὶ C πᾶσαν τὴν περὶ τοῖς σώμασι γιγνομένην μεριστὴν οὐσίαν, τούτων οὖσα μέση. καὶ ταῦτά φαμεν πρὸς πάντα βλέποντες τὰ πρόσθεν, δι' ὧν ταῦτα δεδείχαμεν, ἀπ' αὐτῶν εἰλημμένα τῶν Πλάτωνος ῥημάτων καὶ οὐκ ἐξ ἡμετέρων ἐπινοιῶν[3]). ἐπεὶ τοῖς γε ἀπὸ τῶν λογίων ὡρμημένοις καὶ ἐκεῖναι αἱ ψυχαὶ σώμασιν ἐποχεῖσθαι ῥηθήσονται ὑπερκοσμίοις τισὶν αἰθερίοις καὶ ἐμπυρίοις. ἢ πῶς τὰ σώματα κινεῖται ἐκεῖνα μὴ ψυχῶν κινουσῶν αὐτὰ θειοτέρως, ἢ κατὰ τὰς ἐγκοσμίους ψυχάς; εἰ δὲ ταῦτα κρατοίη, ταῦτα[4]) καὶ τὰς μερικὰς ψυχὰς δώσει τις λόγος ἔχειν ἀμέριστον οὐσίαν ὑπὲρ αὐτὰς νοερὰν μίαν τέ τινα δύναμιν τοῦ νοῦ τοῦ εἰς τὰς ὁμοίας ἐλλάμποντος, καὶ διὰ τοῦτο καὶ εἶναι μερικὰς καὶ ποτὲ νοούσας, τῶν εἰς ὅλον ἕκαστον νοῦν ἀνηρτημένων ἀεὶ νοουσῶν μόνως. ἔτι δὲ, ἵνα καὶ ταῦτα συνᾴδοντα ταῖς Ὀρφικαῖς παραδόσεσι[5]) λέγωμεν, οὐ γὰρ πάσης τάξεως νοητῆς ἢ νοερᾶς καὶ ἐκεῖνος κατηγορεῖ τὸ ἀμέριστον, ἀλλ' εἶναί τινα καὶ τοῦδε τοῦ ὀνόματος κρείττω, καθάπερ ἄλλων ὀνομάτων ἄλλα. καὶ γὰρ τὸ βασιλεὺς καὶ τὸ | πατὴρ οὐ πάσαις ἐφαρμόζει τάξεσι. ποῦ δὴ οὖν πρῶτον D παρ' αὐτῷ τὸ ἀμέριστον ἴδωμεν, ἵνα καὶ τὴν τοῦ Πλάτωνος ἔνθεν[6]) ἐπιβολὴν νοήσωμεν; ἕνα τοίνυν ἐκεῖνος δημιουργὸν τῆς διῃρημένης πάσης ποιήσεως προστησάμενος ἀνάλογον ὄντα τῷ ἑνὶ πατρὶ τῷ τὴν ὁλικὴν ἀποτίκτοντι δημιουργίαν ἀπὸ τούτου παράγει τό τε νοερὸν πλῆθος ὅλον τὸ ἐγκόσμιον καὶ τὸν τῶν ψυχῶν ἀριθμὸν καὶ τὰς σωματικὰς συστάσεις, αὐτοῦ[7]) μὲν ἡνωμένως πάντα ταῦτα γεννῶντος, τῶν δὲ περὶ αὐτὸν θεῶν διαιρούντων καὶ διακρινόντων τὰ δημιουργήματα αὐτοῦ. ἀλλὰ τὰ μὲν ἄλλα δημιουργήματα αὐτοῦ πάντα μεμερίσθαι[8]) φησὶν ὑπὸ τῶν διαιρετικῶν θεῶν, μόνην δὲ τὴν καρδίαν ἀμέριστον εἶναι προνοίᾳ τῆς Ἀθηνᾶς. ἐπειδὴ γὰρ ὑφίστησι μὲν καὶ νοῦς καὶ ψυχὰς καὶ σώματα, ἀλλὰ ψυχαὶ μὲν καὶ σώματα δέχονται πολλὴν τὴν πρὸς ἑαυτὰ διαίρεσιν καὶ τὸν μερισμὸν, νοῦς δὲ ἡνωμένος μένει καὶ ἀδιαίρετος ἐν ἑνὶ τὰ πάντα ὢν καὶ μιᾷ νοήσει τὰ ὅλα τὰ νοητὰ περιέχων[9]), μόνην τὴν νοερὰν οὐσίαν καὶ τὸν νοερὸν ἀριθμὸν ἀπολελεῖφθαί φησιν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς σεσωσμένον. | μόνην γὰρ κραδίην[10]) νοερὴν λεῖπόν[11]), φησιν, ἄντικρυς νοερὰν αὐτὴν προσαγορεύων. E εἰ τοίνυν ἡ ἀμέριστος καρδία νοερά ἐστι, νοῦς ἂν εἴη δηλαδὴ καὶ νοερὸς ἀριθ-

[1]) 184, 16 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* B. — [2]) 184, 17 *τούτων*) *τούτων μέσων* A. — [3]) 184, 22 *ἐπινοιῶν*) *ἐπινοιοῶν* A. — [4]) 184, 25 *ταῦτα*) Fort. *ταύτῃ* — [5]) 184, 28 *παραδόσεσι*) *παραδώσεσι* B. — [6]) 184, 31 *ἔνθεν*) Tayl. coni. *ἔνθεον*, quod minus aptum h. l. videtur. — [7]) 184, 34 *αὐτοῦ*) *καὶ τοῦ* B. — [8]) 184, 35 *μεμερίσθαι*) *μεμέρισται* — [9]) 184, 39 *περιέχων*) *περιέχον* B. — [10]) 184, 40 *κραδίην*) *καρδίην* — [11]) 184, 40 *λεῖπον*) *λείπον* B.

μὸς, οὐ μέντοι πᾶς νοῦς, ἀλλ' ὁ ἐγκόσμιος[1])· οὗτος γάρ ἐστιν ἡ καρδία ἡ ἀμέριστος, ἐπειδὴ καὶ τούτου δημιουργὸς ἦν ὁ μεριζόμενος θεός. τὸν μὲν δὴ νοῦν ἀμέριστον οὐσίαν τοῦ Διονύσου καλεῖ, τὸ δὲ γόνιμον αὐτοῦ τὴν μεριστὴν αὐτὴν περὶ τὸ σῶμα ζωὴν φυσικὴν οὖσαν καὶ σπερμάτων οἰστικὴν, ἣν καὶ τὴν Ἄρτεμίν φησι τῆς πάσης προεστῶσαν[2]) τῆς ἐν τῇ φύσει γεννήσεως καὶ μαιευομένην τοὺς φυσικοὺς λόγους ἄνωθεν διατείνειν ἄχρι τῶν ὑποχθονίων, δυναμοῦσαν αὐτῆς[3]) τὴν γόνιμον δύναμιν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ θεοῦ σῶμα πᾶν, τὴν ψυχικὴν σύστασιν, εἰς ἑπτὰ καὶ τοῦτο διῃρημένον· Ἑπτὰ δὲ πάντα μέλη[4]) κούρου διεμοιρήσαντό, φησιν ὁ θεολόγος περὶ τῶν Τιτάνων· καθάπερ καὶ ὁ Τίμαιος εἰς ἑπτὰ διαιρεῖ μοίρας αὐτήν. καὶ τάχα ἂν τὸ διὰ παντὸς τοῦ κόσμου τεταμένην[5]) εἶναι τὴν ψυχὴν τοῦ Τιτανικοῦ μερισμοῦ τοὺς Ὀρφι-
F κούς[6]) ἀναμιμνήσκοι[7]), δι' ὃν οὐ μόνον ἡ ψυχὴ περικαλύπτοι[8]) τὸ πᾶν, | ἀλλὰ καὶ τέταται δι' αὐτοῦ παντός. εἰκότως οὖν καὶ ὁ Πλάτων ἀμέριστον οὐσίαν ἀπεκάλεσε τὴν προσεχῶς ὑπὲρ ψυχὴν καὶ ὡς[9]) συντόμως εἰπεῖν τὸν μεθεκτὸν ὑπὸ ψυχῆς νοῦν, τοῖς Ὀρφικοῖς ἑπόμενος μύθοις καὶ οἷον ἐξηγητὴς τῶν ἐν ἀποῤῥήτοις λεγομένων εἶναι βουλόμενος.

Ἐπ' αὐτὴν δὴ τὴν Πλάτωνος λέξιν τὸ λοιπὸν ἐλθόντας δεῖ τὰ προειρημένα συνᾴδοντα δεῖξαι τοῖς ἐκείνου νοήμασιν. ἀλλὰ τούτων ἡμῖν διηρθρωμένων ἐκεῖνο θαυμάζειν ἐπέρχεται[10]), ὅπως, εἴπερ ὁ νοῦς ἀμέριστός ἐστιν οὐσία,
185 κατὰ τὴν ἐνάτην[11]) ὑπόθεσιν | ὁ Παρμενίδης μερίζει τὸ ὂν εἰς ἄπειρα καὶ μετὰ τοῦ ὄντος τὸ ἕν, σχεδὸν ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένης ἐκείνης εἶναι τῆς ὑποθέσεως περὶ τῆς ἐπέκεινα φύσεως τῶν ψυχῶν. ἢ[12]) ἔοικε τὸν μερισμὸν ἐκεῖ τὴν πρόοδον λέγειν τὴν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ὄντος ἐκείνου τῶν πολλῶν ἕνων ὄντων[13]) εὐτάκτως προϊόντων ἀπὸ τῶν οἰκείων ἀρχῶν εἰς τὸ προσῆκον πλῆθος, οὐχ ὥστε[14]) τὸ ἓν ὂν αὐτὸ[15]) συμπληρούμενον ἀπὸ τῶν πολλῶν εἶναι τούτων, ὡς τὴν ψυχὴν ἐρεῖ μίαν οὖσαν ἔχειν τὸ πλῆθος εἰς αὐτὴν τελοῦν, ἀλλ' ὡς προηγεῖσθαι μὲν τὸ ἓν ὂν τῶν πολλῶν ἕνων ἅμα καὶ ὄντων, ὑφεῖσθαι δὲ τὸ τούτων πλῆθος

---

1) 184, 41 *νοῦς ἐγκόσμιος*· m. A. — 2) 184, 44 *προεστῶσαν*) *προεστᾶσαν* B. — 3) 184, 45 *δυναμοῦσαν αὐτῆς*) *διανεμούσης*, in m. *δυναμώσης*, B. — 4) 184, 47 *μέλη*) *μέρη* B. — 5) 184, 48 *τεταμένην*) *τεταγμένην* — corr. Tayl. — 6) 184, 49 *τοὺς Ὀρφικοὺς*) *τοῦ Ὀρφικοῦ* coni. Tayl. sine idonea ratione. Orphici sunt Orphicae disciplinae alumni. — 7) 184, 49 *ἀναμιμνήσκοι*) *ἀναμιμνήσκει* B et cum *οι* super *ει* A. — 8) 184, 49 *περικαλύπτοι*) Immo *περικαλύπτει* — 9) 184, 51 *ὡς*) *ὡ* A. — 10) 184, 54 *ἀπορ.* m. A. — 11) 184, 54 *ἐνάτην*) *ἐννάτην* B. *δευτέραν* coni. Tayl. „For the whole progression of true being is discussed in the second hypothesis of the Parmenides. See my translation of it, and the notes on it.“ Cf. Parmen. Pag. 143 A: *οὐκοῦν ἄπειρον ἂν τὸ πλῆθος οὕτω τὸ ἓν ὂν εἴη*; quae ad secundam hypothesin pertinent. In nona vero Pag. 164 B sqq. *τὸ ἓν* non esse ponitur. Itaque probabilis est Taylori coniectura. — 12) 185, 2 *ἢ*) *καὶ* A. *λύσις*. m. A. — 13) 185, 3 *ἕνων ὄντων*) Tayl. coni. *ἑνάδων*. Paroxytonon h. l. et paulo post v. 6 tuebuntur ea, quae habet Buttmannus Gramm. T. 1. Pag. 281 Not. 1. — 14) 185, 4 *ὥστε*) *ὥσπερ* A. — 15) 185, 4 *αὐτὸ*) *αὐτὸς* A. *ἂν αὐτὸς* B.

ἐκείνου καὶ ἐν ἐκείνῳ περιέχεσθαι κατ' αἰτίαν, τόν τε ἐνιαῖον καὶ τὸν οὐσιώδη σύμπαντα ἀριθμὸν, ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα τὸ αὐτοζῶον ἓν ὅλον εἶπε, μέρη δὲ αὐτοῦ τὰς τέσσαρας ἰδέας, μὴ συμπληρούσας τὸ αὐτοζῶον, ἐν αὐτῷ δὲ περιεχομένας, ὡς κατανειμαμένας[1]) ἑνὸς ὄντος ἐκείνου τὴν μονάδα τῷ ἑαυτῶν πλήθει, καὶ ἑκάστην μέρος ἐκείνου[2]) δυναμένην, | ἀλλ' οὐχ ὅλη B
τῇ ἐκείνου μονάδι παρισουμένην. οὕτω γὰρ καὶ ἐκείνου ἑνὸς ὄντος ἑκάτερος ἀριθμὸς μέρη, καὶ ὁ ἐνιαῖος καὶ ὁ οὐσιώδης, οὐκ ὢν συμπληρωτικὸς αὐτοῦ τοῦ ἑνὸς ὄντος ὡς ἐκ τούτων ἑκατέρου συνεστῶτος. ταῦτα καὶ πρὸς τὴν ἐπίστασιν ταύτην. ἀλλ' ἐπὶ τὰ προκείμενα χωρῶμεν[3]).

Τῆς ἀμερίστου καὶ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐχούσης οὐσίας, καὶ τῆς αὖ περὶ τὰ σώματα γιγνομένης μεριστῆς τρίτον ἐξ ἀμφοῖν ἐν μέσῳ συνεκεράσατο οὐσίας εἶδος. (Pag. 35 A.)

Ὅτι μίαν μὲν ἀμέριστον οὐσίαν τὴν νοερὰν λέγει καὶ τὴν τοῦ αἰῶνος μετέχουσαν καθ' ὅλην ἑαυτὴν, μεριστὴν δὲ περὶ τὰ σώματα τὴν ἀχώριστον τῶν ὄγκων καὶ ἐν τῷ ὅλῳ χρόνῳ λαχοῦσαν τὴν ὕπαρξιν, αὐτὸς ἐδήλωσε τὴν μὲν ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ[4]) ἔχουσαν προσειπὼν, τὴν δὲ γιγνομένην ἀποκαλέσας, ἵνα καὶ τὴν ψυχὴν μὴ μόνον ἀμέριστον ἅμα καὶ μεριστὴν, ἀλλὰ καὶ νοητὴν ἀποκαλέσῃ καὶ πρώτην τῶν γιγνομένων. ἄλλη γὰρ ἡ αἰώνιος ἀϊδιότης, ἄλλη δὲ ἡ κατὰ τὴν ἀπειρίαν τὴν χρονικὴν ἐν παρατάσει τὴν ὑπόστασιν ἔχουσα, καὶ ἄλλη ἡ σύμμικτος ἀπ' ἀμφοτέρων, οἷα[5]) δή ἐστιν ἐπὶ τῆς | ψυχῆς. αὕτη γάρ ἐστιν C
ἀκίνητος μὲν κατ' οὐσίαν, κινουμένη δὲ κατὰ τὰς νοήσεις, καὶ αἰώνιος μὲν κατ' ἐκείνην, ἔγχρονος δὲ κατὰ ταύτας. καὶ δῆλον, ὅτι[6]) καὶ κατὰ τὴν ὕπαρξιν ἔχειν τι τοιοῦτον αὐτὴν ἀναγκαῖον, ἢ οὐδ' ἂν ἐν ταῖς κατὰ φύσιν αὐτῆς ἐνεργείαις ἐνέφαινε τὴν ἰδιότητα[7]) τῆς γενέσεως καὶ τῆς χρονικῆς παρατάσεως. ὅ μοι δοκεῖ θαυμαστῶς ὁ Πλάτων ἰδὼν εἰπεῖν μὴ μόνον, ὅτι μέσην ἐποίει[8]) τὴν ψυχὴν ὁ δημιουργὸς τῆς ἀμερίστου καὶ τῆς περὶ τὰ σώματα μεριστῆς οὐσίας, ἀλλ' ὅτι καὶ μέσην τῆς τε ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ[9]) ἐχούσης καὶ τῆς γιγνομένης. καὶ πῶς γὰρ ἂν ἄλλως ἥρμοσε[10]) ψυχογονίαν γράφειν μηδαμῶς γενέσεως οὔσης ἐν ψυχῇ μηδὲ συνθέσεως; πῶς δὲ μοίρας ἀφαιρεῖν τῆς ἀμερίστου κατ' οὐσίαν; τῶν μὲν γὰρ ἁπλῶν παντελῶς οὐκ ἔστι γένεσις· ὅπου[11]) καὶ ὅσα εἴδη ἐστὶν ἔνυλα, καὶ ταῦτα ἄνευ γενέσεως[12]) εἶναί φησιν ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ἄνευ φθορᾶς μὴ[13]) εἶναι, σώζοντα καὶ ἐν ἐσχάτοις[14])

---

[1]) 185, 9 *κατανειμαμένας*) *κατανειμαμέναι* A. — [2]) 185, 9 *μέρος ἐκείνου*) *ἐ. μ.* B. — [3]) 185, 12 *ζ'. ἡ τῆς λέξεως ἐξήγησις.* m. A. — [4]) 185, 16 *ταὐτὰ*) *ταῦτα* B. — [5]) 185, 19 *οἷα*) *οἵα* — [6]) 185, 21 *δῆλον, ὅτι*) *δηλονότι* A. — [7]) 185, 22 *ἰδιότητα*) *ἰδιώτητα* B. — [8]) 185, 23 *ἐποίει*) *ἐποίη* B. — [9]) 185, 24 *τὰ αὐτὰ*) *ταὐτὰ* B. — [10]) 185, 25 *ἥρμοσε*) quomodo enim a principio animae originem scribere a g g r e s s u s e s s e t LTh. Is *ὥρμησε* videtur legisse. — [11]) 185, 27 *γένεσις· ὅπου*) *γένεσις ὅτου.* B. *ὅτι τῶν ἁπλῶν οὐκ ἔστι γένεσις.* m. A. — [12]) 185, 27 *γενέσεως*) *γενέσεως, ὡς* B. — [13]) 185, 28 *μὴ*) om. LTh. et delendum videtur. — [14]) 185, 28 *καὶ ἐν ἐσχάτοις*) om. LTh.

τὴν ἰδιότητα τῶν πρώτων εἰδῶν διὰ τῆς ἁπλότητος· τῶν δὲ ὁπωσοῦν ἐπιδεχο-
D μένων σύνθεσιν καὶ γένεσιν τῷ λόγῳ παραδοῦναι δυνατόν. | ἵν' οὖν καὶ ἐπὶ ψυχῆς ταῦτα δείξῃ δεόντως παρεισκυκλούμενα[1]), κἀκείνην μέσην αὐτὴν προείρηκε[2]) τῆς τε αἰωνίας ὑποστάσεως καὶ τῆς γιγνομένης. μᾶλλον δὲ πρὸ τούτου διαιρετέον, ὅτι ἀναγκαῖον ἢ ἄμφω πρὸ ψυχῆς εἶναι, τὸ ἀμέριστον λέγω καὶ μεριστὸν, ἢ ἄμφω μετὰ ψυχὴν, ἢ ἄμφω ἐν τῇ ψυχῇ, ἢ τὸ μὲν πρὸ ψυχῆς, τὸ δὲ μετὰ ψυχήν. ἄμφω μὲν οὖν οὐκ ἂν εἴη πρὸ ψυχῆς, εἴπερ ἡ ψυχὴ κρείσσων[3]) τῆς περὶ τὸ σῶμα γιγνομένης μεριστῆς[4]), αὐτὴ σωμάτων ἔχουσα φύσιν χωριστὴν ἀχωρίστου[5]) τῆς περὶ τοῖς σώμασι μεριστῆς[6]) αὐτῶν τῶν σωμάτων οὔσης[7]), ἡ δὲ ἀμέριστος αἰώνιός ἐστι κατὰ ταὐτὰ[8]) ἔχουσα, ψυχὴ δὲ οὐκ αἰώνιος παντελῶς, ὡς καὶ ἐν Νόμοις[9]) εἶπε, μετέχουσα τῆς γενέσεως. ἄμφω δὲ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ, διότι πάντα ταῦτα διεστῶτα ἀλλήλων ἕν τι συμπληροῦν ἀδύνατον, τὸ ἀχώριστον σωμάτων καὶ χωριστὸν, τὸ ἀγένητον καὶ γενητόν. λείπεται οὖν τὸ μὲν εἶναι πρὸ αὐτῆς, τὸ δὲ χεῖρον[10]) μετ' αὐτήν. ἐπειδὴ δὲ[11]) ταῦτα περὶ αὐτὴν, ἀναγκαῖον αὐτὴν μὴ ἐκ τούτων οὖσαν ἐκ τῶν ἀνάλογον εἶ-
E ναι τούτοις, ἤτοι χωρὶς ὄντων, | ἢ κεκραμένων[12]). ἀλλὰ χωρὶς ὄντων ἀδύνατον· αὐτὸς γὰρ εἶπε κραθῆναι ταῦτα σαφῶς. ἀναγκαῖον ἄρα ἐκ κράσεως τούτων εἶναι τὸ οὐσιῶδες τῆς ψυχῆς, καὶ εἴπερ ἡ ψυχὴ τῆς μέν ἐστι κρείττων, τῆς δὲ χείρων, τὸ μὲν ἀμέριστον αὐτῆς εἶναι τοῦ ὑπὲρ αὐτὴν ἀμερίστου χεῖρον, τὸ δὲ μεριστὸν[13]) τοῦ μετ' αὐτὴν μεριστοῦ κρεῖττον[14])· μέση γὰρ οὖσα τὸ μὲν κρεῖσσον ἕξει χειρόνως, τὸ δὲ χεῖρον κρεισσόνως. καὶ τοῦτο μὲν δῆλον, εἴπερ μὴ ἐξ αὐτῶν ἐκείνων ὑφέστηκεν, ἀλλ' ἐκ[15]) τῶν ἀνάλογον ἐκείνοις· ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν ἐκ τούτων ἡ οὐσία τῆς ψυχῆς, ὡς αὐτῶν συμπληρωτικῶν αὐτῆς γενομένων, δῆλον. πάλιν γὰρ καθ' αὑτὸ τοῦτο σκοπήσωμεν. πρῶτον μὲν

---

[1]) **185, 30** *παρεισκυκλούμενα*) **Vt igitur haec quae quodammodo celebrata erant de anima demonstraret LTh. — [2]) 185, 30** *προείρηκε*) **nominavit LTh. Legit** *προσείρηκε*, **quod melius est. — [3]) 185, 33** *κρείσσων*) *κρεῖσσον* **B. — [4]) 185, 34** *μεριστῆς*) *ζωῆς* **addendum putat Tayl. Scilicet LTh. ea quae circa corpora dividitur vita posuit. Sed audiendum est** *οὐσίας*. **— [5]) 185, 34** *χωριστὴν ἀχωρίστου*) *χωρηστὴν ἀχορίστου* **B. — [6]) 185, 35** *μεριστῆς*) *χωριστῆς* **B. — [7]) 185, 35** *οὔσης*) **Post hoc** *οὐδὲ μετὰ ψυχὴν* **excidisse, deinde** *ἡ γὰρ* **pro** *ἡ δὲ* **a Proclo scriptum videtur. cum ipsa a corporibus separetur, illa autem iis ipsis immersa sit:** ***neque ambo animam subsequi dicere par est.*** **individua** ***enim*** **substantia sempiterna est. LTh. Taylorus vero horum omnium inde a cum ipsa usque ad dicere par est nihil in Graecis nostris superesse opinabatur. — [8]) 185, 35** *ταὐτὰ*) *ταῦτα* **B. — [9]) 185, 36** *Νόμοις*) **Lib. X. Pag. 904 A. — [10]) 185, 38** *χεῖρον*) *χείρων* **B. — [11]) 185, 38** *δὲ*) **igitur LTh. — [12]) 185, 40** *κεκραμένων*) *κεκραμμένων* **B. — [13]) 185, 42** *αὐτῆς εἶναι — τὸ δὲ μεριστὸν*) **om. B. Legit ea LTh., cuius ex interpretatione Taylorus lacunam explevit. — [14]) 185, 42** *κρεῖττον*) *κρεῖσσον* **A. — [15]) 185, 45** *ἀλλ' ἐκ*) *ἐν ἄλλων* **A.** *ἐκ ἄλλων* **B. et hoc manifestum est siquidem non ex illis constituatur, sed ex aliis proportionem ad illa servantibus LTh. Hunc sequens Tayl.** *ἀλλ'* **excidisse putabat post** *ὑφέστηκεν*. **Mihi idem in** *ἄλλων* **superesse videbatur.**

γάρ [1]) πῶς δυνατὸν αὐτὸ τὸ ἀμέριστον τῷ μεριστῷ μίγνυσθαι καὶ τὸ αἰώνιον
τῷ γενητῷ; ταῦτα γὰρ καὶ ὑπεναντία πως ἀλλήλοις ἐστὶ καὶ πλεῖστον ἀφέστη-
κεν, ὡς μηδαμῇ συνάπτειν ἀλλήλοις, ὡς προείπομεν [2]). δεύτερον δὲ πῶς οὐχὶ
τὴν ψυχὴν καταδεεστέραν [3]) ποιήσομεν καὶ δευτέραν τῶν ἐπ' αὐτῆς [4]) καὶ πρε-
σβυτέραν τὴν ἀχώριστον οὐσίαν τῆς χωριστῆς, εἴπερ ἐκ τῆς μεριζομένης περὶ
τὰ σώματα οὐσίας ὑφέστηκεν; ἔτι δὲ πῶς | τρίτον ἡ ψυχὴ προσρηθήσεται δι- F
καίως; τὸ γὰρ τρίτον μετ' ἄλλων σωζομένων δηλονότι καὶ οὐκ ἐφθαρμένων [5])·
τὰ δὲ κεκραμένα [6]) αὐτὰ μὲν οὐκέτ' [7]) ἔστιν, ἄλλο δέ τι γέγονεν ἀπ' αὐτῶν οὐ
τρίτον· οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἐκεῖνα, φθαρέντα διὰ τῆς συγκράσεως. ἔτι δὲ εἰ μὲν
μοῖραν τῆς ἀμερίστου λαβὼν ὑπέστησε τὴν ψυχήν, οὐκέτι [8]) ἀμέριστος ἔσται
ἡ οὐσία· πῶς γὰρ ἂν ἀφέλοι τις αὐτοῦ μοῖραν, εἰ ἀμέριστόν ἐστιν; εἰ δὲ πᾶσαν
αὐτὴν ἐδαπάνησεν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, οὐκέτ' ἂν εἴη ἀγαθός, τὰ θειό-
τερα καὶ ἐγγυτέρω [9]) ἑαυτοῦ | καὶ αἰτιώτερα δαπανῶν εἰς τὴν τῶν χειρόνων 186
ὑπόστασιν. πρὸς δὲ τούτοις εἰ ἀπὸ τῆς γιγνομένης μεριστῆς ἡ ψυχὴ συμπε-
πλήρωται, οὐ μόνον ἔσται περὶ σώματα ἐκείνη μεριστή, ἀλλὰ καὶ περὶ ψυχήν.
οὐκ ἄρα, ὡς οἴονταί τινες, αὐτὸ τὸ ἀμέριστον καὶ αὐτὸ τὸ μεριστὸν συμπληροῖ
τὴν ψυχήν, ἀλλ' ἔστι τὸ λεγόμενον, ὅτι τῆς ἀμερίστου καὶ τῆς περὶ
τὰ σώματα μεριστῆς ἐν μέσῳ συνεκεράσατο οὐσίας εἶδος, ὡς τὸ
αὐτὸ μεριστὸν μὲν ὡς πρὸς τὸ ἀμέριστον εἶναι, ἀμέριστον δὲ ὡς πρὸς τὸ μερι-
στόν, καὶ ὄντως [10]) τὴν μεσότητα τὴν τῆς ψυχῆς ἡμῖν παρεχόμενον. καὶ μὴν
καὶ αὐτὸ τὸ τρίτον τὴν τῆς ἀναλογίας φύσιν ἐν τῇ ψυχῇ δείκνυσιν ἐνυπάρχου-
σαν. εἰ γὰρ τὸ αὐτὸ μέσον τέ ἐστι καὶ τρίτον, τοῦτο δὲ ἔστι μὲν ὡς πρῶτον,
ἔστι δὲ ὡς ἔσχατον, ἡ ψυχὴ πρῶτόν τε ἅμα καὶ ἔσχατόν ἐστιν, ὃ δὴ πέφυκεν
ἀναλογία κάλλιστα ποιεῖν. καὶ εἰ ἔστι τρίτον τοῦτο καὶ μέσον, δηλονότι δύο
τινῶν ἄκρων ἔσται μέσον, ἓν ὄν, ἀλλ' οὐ μετ' ἄλλου μέσον· τέταρτον γὰρ ἂν ἦν
τεττάρων ὄντων ἀνάλογον. | εἰ δὲ τρία ἐστὶ τὰ ἀνάλογον, ὧν ἡ ψυχὴ μέσον, B
οὐχ ἁπλῶς ἐστὶν οὐσίας μέση καὶ γενέσεως, ἀλλ' οὐσίας ἀγενήτου πάντη καὶ
οὐσίας μεριστῆς γενομένης τῆς περὶ σώμασιν, αὐτὴ καὶ οὐσία ποι [11]) οὖσα
ἀμέριστος καὶ γενομένη μεριστή, ἀλλ' οὐ περὶ σώματα, ἀλλὰ καθ' αὑτὴν με-
ριστὴ γιγνομένη καὶ μηδὲν δεομένη σωμάτων εἰς τὸ εἶναι ὅ ἐστι. καὶ τὸ ἐξ
ἀμφοῖν δὲ πρὸς τὴν ψυχὴν οἰκείως, οὐ μόνον, ὥς τινές φασιν, ὅτι κατὰ τὸ
μέσον ἐστὶν ἀμφοῖν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἄμφω ἐστί, τὰ μὲν ἀμέριστα εἰκονικῶς, τὰ
δὲ μεριστὰ παραδειγματικῶς· ἔχει γὰρ τοὺς ἀμφοτέρων λόγους. πάντα γοῦν
ἐστιν ἐν αὐτῇ συστοίχως· ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ νοῦς πάντα καὶ τὸ αἰσθητὸν πάντα,

---

1) 185, 45 *γὰρ*) igitur LTh. — 2) 185, 47 *προείπομεν*) *προείπωμεν* A. *ὅτι οὐκ αὐτὸ τὸ ἀμέριστον καὶ μεριστὸν συμπληροῦσι τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς*: m. A. — 3) 185, 48 *καταδεεστέραν*) *κατὰ δευτέραν* A. — 4) 185, 48 *αὐτῆς*) *αὐτῶν* B. Tayl. conj. *αὐτῷ* — 5) 185, 51 *ἐφθαρμένων*) *ἐφαρμένων* B. — 6) 185, 51 *κεκραμένα*) *κεκραμμένα* B. — 7) 185, 51 *οὐκέτ'*) *οὐκ ἔτι* B. — 8) 185, 53 *οὐκέτι*) *οὐκ ἔτι* B. — 9) 185, 54 *ἐγγυτέρω*) *ἐγγύτερα* A. — 10) 186, 5 *ὄντως*) *ὄντος* B. hoc modo LTh. — 11) 186, 11 *ποι*) Immo *πῃ* — aliquo modo LTh.

προσέθηκε τὸ ἐν μέσῳ, δεικνὺς, ὅπως τὰ πάντα ἐπὶ τῆς[1]) ψυχῆς ληπτέον, ὅτι μέσως καὶ οὔτε πρώτως οὔτε ἐσχάτως. ἔτι καὶ ἑτέρως ἐξ ἀμφοῖν ἡ οὐσία τῆς ψυχῆς, ὡς ἐξ ὅλου παρηγμένη τοῦ δημιουργικοῦ νοῦ, παρ' ᾧ τά τε ἀμέριστα καὶ τὰ μεριστὰ ἦν παραδειγματικῶς καὶ κατ' αἰτίαν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ὁ νοῦς καθ' ὅλον προῆλθεν ἐκεῖνον, τὸ ἐν μέσῳ τὴν ἰδιότητα τῆς ψυχικῆς ὑποστά-
C σεως ἐδήλωσεν. αὐτὸ δὲ τὸ συνεκεράσατο | πῶς οὐχὶ προσῆκον τῇ οὐσίᾳ τῆς ψυχῆς, οὐ μόνον διότι[2]) καθ' ἕνωσιν τὸ ἀμέριστον καὶ μεριστὸν ἑαυτῆς[3]) κατὰ τὴν ὁμοίαν τοῖς κεκραμένοις δι'[4]) ἀλλήλων χώρησιν, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ τῆς ζωῆς ἰδίωμα πρόσφορόν ἐστι τῇ ψυχῇ, καὶ[5]) συνυφίστησι τὴν ψυχὴν τῇ ζωογόνῳ θεᾷ, καὶ ἐν τῷ κρατῆρι τὰ γένη μιγνύς. ἔτι δὲ αὐτὸ τὸ ῥῆμα μεσότητος ὂν[6]) δείκνυσιν, ὅτι καὶ ἡ ψυχὴ ἑαυτὴν συνυφίστησιν[7]), ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς δημιουργικῆς μόνον ἐνεργείας ὥσπερ τι πάθος ὑπομένει τὴν τῶν γενῶν ἐν ἀλλήλοις σύγκρασιν[8]). τό τε[9]) μὴν τῆς οὐσίας εἶδος ἱκανῶς ἡμῖν ἐπιδείκνυται[10]) ἐν τοῖς αἰτίοις περιοχὴν τῶν αἰτιατῶν. εἰ γὰρ ἡ μὲν ἐν τῷ δημιουργῷ οὐσία γένος ἐστὶν, ἡ δὲ ἐν τῇ ψυχῇ εἶδος, περιεκτικὴ τῆς ἑτέρας ἐστὶν ἡ ἑτέρα· δῆλον δὲ, ποτέρα ποτέρας· γένος δὲ καλοῖτο ἂν ἐξῃρημένη τε αὐτῆς καὶ γεννῶσα[11]) αὐτὴν καὶ τῷ μὲν ἐξῃρῆσθαι διαφέρουσα τῶν ἐν τοῖς εἴδεσι γενῶν τῶν κατατεταγμένων, τῷ δὲ γεννᾶν αὐτὴν ὑπερέχουσα τῶν ὑστέρων γενῶν[12])· ἄγονα γὰρ ἐκεῖνα τῶν γενῶν. ἄλλον ἄρα τρόπον τὰ γένη ταῦτα καὶ τὰ
D εἴδη ληπτέα, γόνιμα, δυνάμεως πλήρη, περιεκτικὰ τῶν | εἰδῶν τῶν ἀτόμων, ἐξῃρημένην ἔχοντα φύσιν. ἔστιν οὖν γένος μὲν ἡ ἐν τῷ δημιουργῷ οὐσία[13]), ταύτης δὲ εἶδος ἡ ἀμέριστος οὐσία, καὶ δεύτερον εἶδος ἡ μέση οὐσία τῆς ἀμερίστου καὶ τῆς περὶ τὰ σώματα μεριστῆς, καὶ τρίτον ἡ περὶ τὸ σῶμα μεριστὴ, καὶ ἔσχατον ἡ σωματοειδής. ἐν[14]) γὰρ τοῖς εἴδεσι τούτοις τὸ πρότερον καὶ ὕστερόν ἐστι, διότι τὰ γένη ποιητικὰ τῶν εἰδῶν ἐστὶ καὶ ὑποτακτικὰ[15]) πρώτων καὶ μέσων καὶ τελευταίων εἰδῶν. καὶ ἡ μὲν νοερὰ πᾶσα ἀμέριστος, ὡς μία[16]), ἡ δὲ μεριστὴ περὶ τοῖς σώμασι πεπληθυσμένη διὰ τὸν περὶ τοῖς σώ-

---

1) 186, 16 *τῆς*) om. B. — 2) 186, 20 *διότι*) *δ' ὅτι* B. — 3) 186, 20 *ἑαυτῆς*) Fort. *αὐτῆς* sc. *ἐστί*. — 4) 186, 21 *δι'*) *δ'* — 5) 186, 22 *καὶ*) *ὅτι ὁ δημιουργὸς* post *καὶ* inserendum videbatur Tayloro. Aliter Thomaeus, *ἀλλ' ὅτι* etc. usque ad *σύγκρασιν* v. 24 ita interpretans: sed quoniam vitae proprietas convenire animae substantiae dicitur similique cum ea causa quae animalium genus tanquam peculiare principium fabricat animum constituit. Idem in m. *τὸ ζωογονικὸν* apposuit. Pro similique haud dubie simulque scripsit, ceterum codice minus integro usus est nostris ne ipsis quidem h. l. integerrimis. — 6) 186, 23 *ὂν*) *οὐ* B. Id delendum putabat Tayl. — 7) 186, 23 *συνυφίστησιν*) *συνίστησιν* B. — 8) 186, 24 *σύγκρασιν*) *σύγκρισιν* B. — 9) 186, 24 *τε*) Fort. *γε* — 10) 186, 25 *ἐπιδείκνυται*) Adde *τὴν* — 11) 186, 27 *γεννῶσα*) *γενῶσα* A. — 12) 186, 28 *ὑστέρων γενῶν*) *ἑτερογενῶν* B. — 13) 186, 30 *ἡ οὐσία ἡ ἐν τῷ δημιουργῷ γένος, ἧς τὰ εἴδη τέτταρα*: m. A. — 14) 186, 32 *ἐν*) *καὶ* B. — 15) 186, 33 *ὑποτακτικὰ*) ordinis illarum (specierum) constitutiva LTh. give subsistence Tayl. — 16) 186, 34 *ὡς μία*) ut terra LTh.

μασι μερισμὸν, ἡ δὲ μέση τούτων μία καὶ οὐ μία· νοῦς μὲν γὰρ μίαν οὐσίαν ἔχει, μίαν ταὐτότητα, μίαν ἑτερότητα, καθόσον[1]) νοῦς, τὰ δὲ μόρια τῆς ὅλης ψυχῆς πολλά ἐστιν, ἐξ ὧν ἡ ψυχὴ σύγκειται πρὸς ἄλληλα ἡρμοσμένων, καὶ καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἔστιν οὐσία, ταὐτὸν, ἕτερον, καὶ ὅσα πάντα, τοσαῦται αἱ οὐσίαι, αἱ ταὐτότητες, αἱ ἑτερότητες, ἠριθμημέναι μὲν, ὅμως δὲ πλείους ἑκάστη μιᾶς, καὶ οὐ[2]) μία, ὡς ὁ νοῦς μία ἐστὶν οὐσία καὶ ταὐτότης μία καὶ ἑτερότης· ἡ δὲ μεριστὴ περὶ τοῖς σώμασιν ὡδὶ μὲν ἄλλην τούτων ἑκάστην[3]), ὡδὶ δὲ ἄλλην, | συνδιῃρημένη τοῖς ὑποκειμένοις, ὥσπερ αὐτὸ τὸ σῶμα οὐκ ἔστι E
μεριστὸν εἰς πολλὰ, ἀλλ' εἰς ἄπειρα, ἡ δὲ ψυχὴ διῃρημένη εἰς πολλὰς οὐσίας[4]) ἔχει καὶ τὸ ἡνῶσθαι, χωριστὴν λαχοῦσα σωμάτων ὑπόστασιν. ὥστε πάλιν δύο μεσότητας εἶναι κἀνταῦθα τῆς ὄντως οὔσης οὐσίας καὶ τῆς ὄντως γενέσεως καὶ τοῦ ἀμερίστου τοῦ ἐκείνης καὶ τοῦ ταύτης εἰς ἄπειρα μεριστοῦ, τήν τε ψυχὴν καὶ τὴν περὶ τοῖς σώμασι μεριστὴν οὐσίαν, οὐκ οὖσαν ταύτῃ τῇ γενέσει τὴν αὐτὴν, τῆς μὲν μειζόνως οὔσης ἀμερίστου[5]) διὰ τὸ συννεύειν εἰς ἑαυτὴν, τῆς δὲ μεριστῆς μειζόνως διὰ τὸ ἄλλου εἶναι καὶ οὐχ ἑαυτῆς· ἐκ ταύτης δ' οὖν καὶ τῆς ἀμερίστου τὴν ψυχὴν εἶναι, διότι μέση τῶν τε πάντῃ σωμάτων ἐξῃρημένων ἐστὶ καὶ τῶν κεχυμένων[6]) εἰς τὰ σώματα, καὶ τῶν ἑαυτῶν ὄντων καὶ τῶν ἄλλων γεγονότων, αὐτήν τε ἑαυτῆς καὶ ἄλλων οὖσαν. οὐκ ἄρα ἀνεξόμεθα λέγειν ἡμεῖς οὕτω μέσην αὐτὴν, ὡς ἔχουσάν τι καὶ ἀσώματον καὶ σωματικὸν, ὡς Ἐρατοσθένης[7]) ὑπέλαβεν, ἢ διάστημα γεωμετρικὸν ἐπὶ τὴν οὐσίαν αὐτῆς ἀναφέρειν, ὡς Σεβῆρος[8]). κρᾶσις γὰρ οὐκ ἄν ποτε γένοιτο ἀδιαστάτου καὶ διαστατοῦ | καὶ F
ἀμερίστου καὶ σώματος· οὐδὲ γὰρ σημείου καὶ γραμμῆς· εἰ δὲ μὴ ταύτης, καὶ ἄλλου τινὸς διαστήματος πολλῷ μᾶλλον· μᾶλλον γὰρ τοῦ ἀμεροῦς ἀφέστηκε τὸ τριχῇ μεριστὸν, ἢ τὸ μοναχῇ· ἀλλὰ τὴν μὲν νοερὰν οὐσίαν ἀεὶ μένειν μίαν, ἐ μεριστὴν ἐκ πολλῶν οὐσιῶν εἶναι, τὴν δὲ ψυχικὴν[9]) μίαν καὶ οὐ μίαν, ὡς καὶ τὸ ἓν φυλάττειν ἐν τῷ πληθύεσθαι καὶ τὸ πλῆθος ἐν τ[...] σθαι· οὐ γὰρ οὕτω διαιρεῖν αὐτὴν τὸν δημιουργὸν, ὡς δαπαν[...] κατατομὴν, ἀλλὰ φυλάττοντα τὸ ἓν αὐτῆς πληθύειν καὶ τ[...] γε καὶ ἐν τοῖς σώμασι | καὶ ταῦτα πάντα[10]) μερι[...]

---

1) 186, 36 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* B. — 2) [...]
Tayl., sed perperam interpretatus est, Le[...]
verum plures quarum unaqu[...]
circa corpora dividitur etc. [...]
red, yet are at the same [...]
one, but intellect is one [...]
tur substantia hic quid[...]
alibi vero aliam subiect[...]
sed etiam *συνδιῃρημένην*, quo[...]
σίαν B. — 5) 186, 44 *ἀμερ*[...]
B. — 7) 186, 48 *ἐρατοσθέ*[...]
m. A. Severus. m. LTh[...]
10) 187, 1 *ταῦτα πάντα*) [...]

συνεκτικὸν τῶν μερῶν ὁ Ἐλεάτης ξένος [1]), καὶ Ἀριστοτέλης συνιδὼν εἶναι καὶ ἐν τοῖς μεριστοῖς τι δίδωσιν ἀμερές· ὥστε πολλῷ μᾶλλον τῆς ψυχῆς τὸ ὅλον καὶ ἓν μένοι ἂν πληθυομένης καὶ μεριζομένης, διὸ καὶ ἀμέριστός ἐστιν, ὥς φησιν ὁ Τίμαιος. εἰ δὲ μὴ [2]) ἐσώζετο τὸ ἓν αὐτῆς, μόνως ἂν ἦν μεριστή· οἷον καὶ εἰ λέγοις τὸ διανοητικὸν αὐτῆς καὶ δοξαστικὸν δύο εἶναι οὐσίας καὶ ὅμως μίαν εἶναι τὴν ὅλην διανοητικὴν καὶ δοξαστικήν, οὐκ ἀποστᾶσαν τοῦ ἑνὸς τῷ καὶ εἰς ἑαυτὴν συννεύειν [3]). ἡμεῖς μὲν οὖν ἀπ' αὐτῶν ὁρμηθέντες τῶν Πλάτωνος τὴν ἀμέριστον οὐσίαν καὶ τὴν μεριστὴν ἐξηγησάμεθα· τῶν δὲ πρὸ ἡμῶν οἱ μὲν [4]) μαθηματικὴν ποιοῦντες τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, ὡς μέσην τῶν τε φυσικῶν καὶ τῶν ὑπερφυῶν, οἱ μὲν ἀριθμὸν αὐτὴν εἰπόντες ἐκ μονάδος ποιοῦσιν, ὡς ἀμερίστου, καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος, ὡς μεριστῆς, οἱ δὲ ὡς γεωμετρικὴν ὑπόστασιν οὖσαν ἐκ σημείου καὶ διαστάσεως, τοῦ μὲν ἀμεροῦς, τῆς δὲ μεριστῆς. τῆς μὲν προ-
B τέρας | εἰσὶ δόξης οἱ περὶ Ἀρίστανδρον καὶ Νουμήνιον [5]) καὶ ἄλλοι πλεῖστοι τῶν ἐξηγητῶν, τῆς δὲ δευτέρας Σεβῆρος [6]). οἱ δὲ ὡς φυσικὴν θεωροῦντες μεριστὴν μὲν οὐσίαν λέγουσι τὴν ἄλογον προοῦσαν τῆς λογικῆς, ἀμέριστον δὲ τὴν θείαν, καὶ ἐκ τῶν δύο ποιοῦσι τὴν λογικήν, τῆς μὲν ὡς κοσμούσης, τῆς δὲ ὡς ὑποκειμένης, καθάπερ Πλούταρχος καὶ Ἀττικὸς [7]), καί φασιν ἀγένητον μὲν κατὰ τὸ ὑποκείμενον αὐτὴν εἶναι, γενητὴν δὲ κατὰ τὸ εἶδος. οἱ δὲ φιλοσοφώτερον ἁπτόμενοι τῶν λόγων νοῦ καὶ αἰσθήσεως αὐτὴν μέσην λέγουσι, τοῦ μὲν ἀμερίστου [8]), τῆς δὲ περὶ τοῖς σώμασι μεριστῆς [9]), ὡς Πλωτῖνος [10]). οἱ δὲ ἀνωτέρω χωροῦντες δύο νόας πρὸ αὐτῆς θέντες, τὸν μὲν τῶν ὅλων τὰς ἰδέας ἔχοντα, τὸν δὲ τῶν μερικῶν, τούτων εἶναί φασι μέσην, ὡς ἀπ' ἀμφοῖν ὑφισταμένην [11]). οὕτω γὰρ ὁ Ἀσιναῖος [12]) λέγει Θεόδωρος, εὑρὼν παρὰ τῷ Πορφυρίῳ τὴν δόξαν ὡς ἐκ Περσίδος ἥκουσαν· ταῦτα γοῦν Ἀντωνῖνον ἱστορῆσαι τὸν Ἀμμωνίου μαθητήν [13]). τούτων δὲ πρὸς μὲν τοὺς πρώτους ῥητέον, ὅτι οὔπω [14]) τοῦ Πλάτωνος ἀριθμὸν ποιοῦντος τὴν ψυχὴν ἄτοπον ἀριθμοῦ [15]) ζη-
[illegible] ὤν ἐστί· πρὸς δὲ τοὺς δευτέρους, | ὅτι Πλάτων ἀσώματον εἶναί
[illegible] ἁπλοῦν πρὸς πᾶν σῶμα παραβαλλομένην, καὶ αὐτοκίνητον
[illegible]ημα [16]) τοιοῦτον· πρὸς δὲ τοὺς [17]) τρίτους, ὅτι τὴν

245 A? Hospes Eleates. | Aristoteles.
...sse videbatur Tayloro. — [3]) 187, 5 *συν-*
— [5]) 187, 10 *ἀριστάρχειοι*· | *νουμή-*
— [6]) 187, 10 *σεβῆρος*· m. A. Seve-
| *ἀττικός*· m. A. Plutarchus. |
B. — [9]) 187, 15 *μεριστῆς*) *με-*
LTh. — [11]) 187, 16 *ὑφιστα-*
...ιος B, (corr. Fabric. B. G. T.
...naeus. | Porphyrius. m.
... Antoninus· m. LTh. —
...rum LTh. — [16]) 187, 21
...a autem dimensionem

μασι μερισμὸν, ἡ δὲ μέση τούτων μία καὶ οὐ μία· νοῦς μὲν γὰρ μίαν οὐσίαν ἔχει, μίαν ταὐτότητα, μίαν ἑτερότητα, καθόσον[1]) νοῦς, τὰ δὲ μόρια τῆς ὅλης ψυχῆς πολλά ἐστιν, ἐξ ὧν ἡ ψυχὴ σύγκειται πρὸς ἄλληλα ἡρμοσμένων, καὶ καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἔστιν οὐσία, ταὐτὸν, ἕτερον, καὶ ὅσα πάντα, τοσαῦται αἱ οὐσίαι, αἱ ταὐτότητες, αἱ ἑτερότητες, ἠριθμημέναι μὲν, ὅμως δὲ πλείους ἑκάστη μιᾶς, καὶ οὐ[2]) μία, ὡς ὁ νοῦς μία ἐστὶν οὐσία καὶ ταὐτότης μία καὶ ἑτερότης· ἡ δὲ μεριστὴ περὶ τοῖς σώμασιν ὡδὶ μὲν ἄλλην τούτων ἑκάστην[3]), ὡδὶ δὲ ἄλλην, | συνδιῃρημένη τοῖς ὑποκειμένοις, ὥσπερ αὐτὸ τὸ σῶμα οὐκ ἔστι E
μεριστὸν εἰς πολλὰ, ἀλλ' εἰς ἄπειρα, ἡ δὲ ψυχὴ διῃρημένη εἰς πολλὰς οὐσίας[4]) ἔχει καὶ τὸ ἡνῶσθαι, χωριστὴν λαχοῦσα σωμάτων ὑπόστασιν. ὥστε πάλιν δύο μεσότητας εἶναι κἀνταῦθα τῆς ὄντως οὔσης οὐσίας καὶ τῆς ὄντως γενέσεως καὶ τοῦ ἀμερίστου τοῦ ἐκείνης καὶ τοῦ ταύτης εἰς ἄπειρα μεριστοῦ, τήν τε ψυχὴν καὶ τὴν περὶ τοῖς σώμασι μεριστὴν οὐσίαν, οὐκ οὖσαν ταύτῃ τῇ γενέσει τὴν αὐτὴν, τῆς μὲν μειζόνως οὔσης ἀμερίστου[5]) διὰ τὸ συννεύειν εἰς ἑαυτὴν, τῆς δὲ μεριστῆς μειζόνως διὰ τὸ ἄλλου εἶναι καὶ οὐχ ἑαυτῆς· ἐκ ταύτης δ' οὖν καὶ τῆς ἀμερίστου τὴν ψυχὴν εἶναι, διότι μέση τῶν τε πάντῃ σωμάτων ἐξῃρημένων ἐστὶ καὶ τῶν κεχυμένων[6]) εἰς τὰ σώματα, καὶ τῶν ἑαυτῶν ὄντων καὶ τῶν ἄλλων γεγονότων, αὐτήν τε ἑαυτῆς καὶ ἄλλων οὖσαν. οὐκ ἄρα ἀνεξόμεθα λέγειν ἡμεῖς οὕτω μέσην αὐτὴν, ὡς ἔχουσάν τι καὶ ἀσώματον καὶ σωματικὸν, ὡς Ἐρατοσθένης[7]) ὑπέλαβεν, ἢ διάστημα γεωμετρικὸν ἐπὶ τὴν οὐσίαν αὐτῆς ἀναφέρειν, ὡς Σεβῆρος[8]). κρᾶσις γὰρ οὐκ ἄν ποτε γένοιτο ἀδιαστάτου καὶ διαστατοῦ | καὶ F
ἀμερίστου καὶ σώματος· οὐδὲ γὰρ σημείου καὶ γραμμῆς· εἰ δὲ μὴ ταύτης, καὶ ἄλλου τινὸς διαστήματος πολλῷ μᾶλλον· μᾶλλον γὰρ τοῦ ἀμεροῦς ἀφέστηκε τὸ τριχῇ μεριστὸν, ἢ τὸ μοναχῇ· ἀλλὰ τὴν μὲν νοερὰν οὐσίαν ἀεὶ μένειν μίαν, τὴν δὲ μεριστὴν ἐκ πολλῶν οὐσιῶν εἶναι, τὴν δὲ ψυχικὴν[9]) μίαν καὶ οὐ μίαν, ὡς καὶ τὸ ἓν φυλάττειν ἐν τῷ πληθύεσθαι καὶ τὸ πλῆθος ἐν τῷ ἑνίζεσθαι· οὐ γὰρ οὕτω διαιρεῖν αὐτὴν τὸν δημιουργὸν, ὡς δαπανᾶν τὸ ὅλον εἰς τὴν κατατομὴν, ἀλλὰ φυλάττοντα τὸ ἓν αὐτῆς πληθύειν καὶ τὸ ὅλον μερίζειν· ὅπου γε καὶ ἐν τοῖς σώμασι | καὶ ταῦτα πάντα[10]) μεριστοῖς οὖσιν εἶναί τί φησιν ἓν 187

---

1) 186, 36 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* B. — 2) 186, 38 *οὐ*) om. B. addendum esse docuit Tayl., sed perperam interpretatus est, Leonicum secutus, qui ita: numeratae quidem, verum plures quarum unaquaeque una est et non una. Quae autem circa corpora dividitur etc. These parts, likewise, are indeed numbered, yet are at the same time many, and each of them is one and not one, but intellect is one essence etc. — 3) 186, 39 *ἑκάστην*) om. B. — dividitur substantia hic quidem aliam horum uniuscuiusque habet partem, alibi vero aliam subiectis similiter divisam. LTh. Hic quoque legit *ἑκάστην*, sed etiam *συνδιῃρημένην*, quod probari nequit. — 4) 186, 41 *πολλὰς οὐσίας*) *πολλῶν οὐσίαν* B. — 5) 186, 44 *ἀμερίστου*) *οὐ μερίστου* B. — 6) 186, 46 *κεχυμένων*) *κεχημένων* B. — 7) 186, 48 *ἐρατοσθένης*: m. A. Eratosthenes. m. LTh. — 8) 186, 49 *σεβῆρος*: m. A. Severus. m. LTh. — 9) 186, 52 *τὴν δὲ ψυχικὴν*) animam autem LTh. — 10) 187, 1 *ταῦτα πάντα*) Videtur *τούτοις πᾶσι* scribi debuisse.

συνεκτικὸν τῶν μερῶν ὁ Ἐλεάτης ξένος[1]), καὶ Ἀριστοτέλης συνιδὼν εἶναι καὶ ἐν
τοῖς μεριστοῖς τι δίδωσιν ἀμερές· ὥστε πολλῷ μᾶλλον τῆς ψυχῆς τὸ ὅλον καὶ ἓν
μένοι ἂν πληθυομένης καὶ μεριζομένης, διὸ καὶ ἀμέριστός ἐστιν, ὥς φησιν ὁ Τί-
μαιος. εἰ δὲ μὴ[2]) ἐσώζετο τὸ ἓν αὐτῆς, μόνως ἂν ἦν μεριστή· οἷον καὶ εἰ λέ-
γοις τὸ διανοητικὸν αὐτῆς καὶ δοξαστικὸν δύο εἶναι οὐσίας καὶ ὅμως μίαν εἶναι
τὴν ὅλην διανοητικὴν καὶ δοξαστικήν, οὐκ ἀποστᾶσαν τοῦ ἑνὸς τῷ καὶ εἰς ἑαυ-
τὴν συννεύειν[3]). ἡμεῖς μὲν οὖν ἀπ' αὐτῶν ὁρμηθέντες τῶν Πλάτωνος τὴν ἀμέ-
ριστον οὐσίαν καὶ τὴν μεριστὴν ἐξηγησάμεθα· τῶν δὲ πρὸ ἡμῶν οἱ μὲν[4]) μαθη-
ματικὴν ποιοῦντες τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, ὡς μέσην τῶν τε φυσικῶν καὶ τῶν
ὑπερφυῶν, οἱ μὲν ἀριθμὸν αὐτὴν εἰπόντες ἐκ μονάδος ποιοῦσιν, ὡς ἀμερίστου,
καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος, ὡς μεριστῆς, οἱ δὲ ὡς γεωμετρικὴν ὑπόστασιν οὖσαν
ἐκ σημείου καὶ διαστάσεως, τοῦ μὲν ἀμεροῦς, τῆς δὲ μεριστῆς. τῆς μὲν προ-
B τέρας | εἰσὶ δόξης οἱ περὶ Ἀρίστανδρον καὶ Νουμήνιον[5]) καὶ ἄλλοι πλεῖστοι
τῶν ἐξηγητῶν, τῆς δὲ δευτέρας Σεβῆρος[6]). οἱ δὲ ὡς φυσικὴν θεωροῦντες με-
ριστὴν μὲν οὐσίαν λέγουσι τὴν ἄλογον προοῦσαν τῆς λογικῆς, ἀμέριστον δὲ
τὴν θείαν, καὶ ἐκ τῶν δύο ποιοῦσι τὴν λογικήν, τῆς μὲν ὡς κοσμούσης, τῆς
δὲ ὡς ὑποκειμένης, καθάπερ Πλούταρχος καὶ Ἀττικός[7]), καί φασιν ἀγένητον
μὲν κατὰ τὸ ὑποκείμενον αὐτὴν εἶναι, γενητὴν δὲ κατὰ τὸ εἶδος. οἱ δὲ φιλοσο-
φώτερον ἁπτόμενοι τῶν λόγων νοῦ καὶ αἰσθήσεως αὐτὴν μέσην λέγουσι, τοῦ
μὲν ἀμερίστου[8]), τῆς δὲ περὶ τοῖς σώμασι μεριστῆς[9]), ὡς Πλωτῖνος[10]). οἱ
δὲ ἀνωτέρω χωροῦντες δύο νόας πρὸ αὐτῆς θέντες, τὸν μὲν τῶν ὅλων τὰς
ἰδέας ἔχοντα, τὸν δὲ τῶν μερικῶν, τούτων εἶναί φασι μέσην, ὡς ἀπ' ἀμφοῖν
ὑφισταμένην[11]). οὕτω γὰρ ὁ Ἀσιναῖος[12]) λέγει Θεόδωρος, εὑρὼν παρὰ τῷ
Πορφυρίῳ τὴν δόξαν ὡς ἐκ Περσίδος ἥκουσαν· ταῦτα γοῦν Ἀντωνῖνον ἱστορῆ-
σαι τὸν Ἀμμωνίου μαθητήν[13]). τούτων δὲ πρὸς μὲν τοὺς πρώτους ῥητέον, ὅτι
οὔπω[14]) τοῦ Πλάτωνος ἀριθμὸν ποιοῦντος τὴν ψυχὴν ἄτοπον ἀριθμοῦ[15]) ζη-
C τεῖν ἀρχὰς ἐξ ὧν ἐστί· πρὸς δὲ τοὺς δευτέρους, | ὅτι Πλάτων ἀσώματον εἶναί
φησι τὴν ψυχὴν καὶ ἁπλοῦν πρὸς πᾶν σῶμα παραβαλλομένην, καὶ αὐτοκίνητον
ἔχειν οὐσίαν, οὐδὲν διάστημα[16]) τοιοῦτον· πρὸς δὲ τοὺς[17]) τρίτους, ὅτι τὴν

---

[1]) 187, 1 *Ἐλεάτης ξένος*) Soph. Pag. 245 A? Hospes Eleates. | Aristoteles. m. LTh. — [2]) 187, 3 *μὴ*) *δὴ* B. *μὴ* omissum esse videbatur Tayloro. — [3]) 187, 5 *συννεύειν*) *συνεύειν* B. — [4]) 187, 7 *οἱ μὲν*) *καὶ οἱ* B. — [5]) 187, 10 *ἀριστάρχειοι*· | *νουμήνιος*· m. A. Aristander. | Numenius. m. LTh. — [6]) 187, 10 *σεβῆρος*· m. A. Severus. | *διαστάσώς*. m. LTh. — [7]) 187, 13 *πλούταρχος*· | *ἀττικός*· m. A. Plutarchus. | Atticus. m. LTh. — [8]) 187, 14 *ἀμερίστου*) *ἀμερίστον* B. — [9]) 187, 15 *μεριστῆς*) *μεριστοῖς* B. — [10]) 187, 15 *πλωτῖνος*· m. A. Plotinus m. LTh. — [11]) 187, 16 *ὑφισταμένην*) *ὑφεσταμένην* B. — [12]) 187, 17 *Ἀσιναῖος*) *Ἀθηναῖος* B. (corr. Fabric. B. G. Vol. 8 Pag. 551.) *θεόδωρος ἀσιναῖος*. m. A. Theodorus. | Asinaeus. | Porphyrius. m. LTh. — [13]) 187, 18 *ἀντωνῖνος, ἀμμωνίου μαθητής*· m. A. Antoninus· m. LTh. — [14]) 187, 18 *οὔπω*) *οὕτω* B. — [15]) 187, 19 *ἀριθμοῦ*) numerorum LTh. — [16]) 187, 21 *διάστημα*) *διάστητα* B. Ante *διάστημα* desideratur *δέ*. nullam autem dimensionem talem esse LTh. — [17]) 187, 21 *τοὺς*) *τὰς* B.

ἄλογον οὐ βούλεται πρεσβυτέραν εἶναι τῆς λογικῆς· οὐ γὰρ ἄρχεσθαι πρεσβύτερον ὑπὸ νεωτέρου, καθάπερ εἶπεν[1]), ὁ θεὸς ἠξίωσε. πρὸς δὲ τοὺς τετάρτους, ὅτι οὐ περὶ γνώσεώς ἐστι ψυχικῆς ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ οὐσίας· οὐκ ἔδει οὖν μέσην αὐτὴν φάναι τῶν γνωστικῶν δυνάμεων, τῆς νοερᾶς καὶ τῆς αἰσθητικῆς. πρὸς δὲ τοὺς πέμπτους, ὅτι πᾶς νοῦς ἀγένητός ἐστι καὶ σωμάτων χωριστὸς, ὁ δὲ Πλάτων τὴν μεριστὴν οὐσίαν καὶ γιγνομένην εἶπεν, ἀντιδιελὼν πρὸς τὴν κατὰ ταὐτὰ[2]) ἔχουσαν καὶ περὶ[3]) τοῖς σώμασι μεριστὴν, χωρίζων αὐτὴν τῆς[4]) ἔξω τῶν σωμάτων οὔσης καὶ ἀεὶ οὔσης. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ταῦτα διαίτης ἠξίωται, τὰ ἑπόμενα σκοπῶμεν.

Τῆς τε ταυτοῦ φύσεως αὖ πέρι, καὶ τῆς θατέρου κατὰ ταυτὰ συνέστησεν ἐν μέσῳ, τοῦ τε ἀμεροῦς αὐτῶν, καὶ τοῦ κατὰ σώματα μεριστοῦ. (Pag. 35 A.)

Πρωτίστην ἔχει τάξιν, ὥσπερ εἴπομεν, ἐν τοῖς γένεσιν ἡ οὐσία, διότι οἷον ἑστία τοῦ ὄντος ἐστί· δευτέραν δ' οὖν ἡ ταὐτότης, | τρίτην δὲ ἡ ἑτερότης. ἔνιοι D
μὲν γὰρ τῇ ἑτερότητι τὰ πρεσβεῖα δεδώκασιν, ὁ δὲ Πλάτων καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν τὸ ὅμοιον ἀπεφαίνετο διαῤῥήδην τοῦ ἀνομοίου κρεῖττον, καὶ νῦν τὴν ταὐτότητα μετὰ τὴν οὐσίαν παραλαβὼν ἄντικρυς αὐτὴν προτίθησι[5]) τῆς ἑτερότητος. ὥσπερ δὲ καὶ τὴν μέσην οὐσίαν ὑφεῖσθαι μὲν τῆς νοερᾶς οὐσίας ἐλέγομεν, ὑπερέχειν[6]) δὲ τῆς περὶ τὸ σῶμα μεριστῆς, οὕτω καὶ τὴν ταὐτότητα τῆς ψυχῆς ἐλαττοῦσθαι μὲν τῆς ἀμεροῦς ταὐτότητος φήσομεν, ἡνῶσθαι δὲ μᾶλλον τῆς[7]) μεριστῆς, καὶ ἐπὶ τῆς ἑτερότητος ὁμοίως[8]). ἐν μὲν οὖν τῇ τοῦ νοῦ οὐσίᾳ ἡ ταὐτότης μία οὖσα ἑαυτήν τε συνάγει καὶ τὴν ἑτερότητα τὴν οὐσιώδη πρὸς τὴν οὐσίαν τὴν ἐκεῖ μίαν οὖσαν, καὶ[9]) ἡ ἑτερότης μία οὖσα καὶ ἑαυτὴν διακρίνει κἀκείνας ἀπ' ἀλλήλων· ἐν δὲ ψυχῇ ἑκατέρα[10]) τάς τε ἑτερότητας πολλὰς οὔσας ἐν ταῖς πολλαῖς μοίραις συνάγει καὶ τὰς ταὐτότητας[11]) διίστησιν. οἶδα μὲν οὖν, ὅτι τῶν Πλατωνικῶν τινὲς τὴν ταὐτότητα μὲν ἐν τοῖς ἀμερίστοις ἔταττον, τὴν δὲ ἑτερότητα ἐν τοῖς μεριστοῖς, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων[12]) οὕτως ἐποίουν | τὴν ψυχὴν, ὡς ἐν ταύτῃ καὶ ταὐτότητος καὶ ἑτερότητος οὔσης[13])· ἀλλ' E
αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος ἀκούων[14]) λέγοντος, ὅτι καὶ ἐπὶ τούτων τὸ μέσον ἀποδέδωκε τῇ ψυχῇ τοῦ τε ἀμεροῦς αὐτοῦ καὶ τοῦ μεριστοῦ, καὶ δὴ[15]) καὶ τοῦτο εἰδὼς,

---

[1]) 187, 22 *εἶπεν*) Pag. 34 C. — [2]) 187, 26 *ταὐτὰ*) *ταῦτα* B. — [3]) 187, 26 *περὶ*) *πρὸς* B. — [4]) 187, 26 *τῆς*) *τοῖς* B. — [5]) 187, 32 *προτίθησι*) *προστίθησι* — [6]) 187, 33 *ὑπερέχειν*) *ὑπερέχῃ* B. — [7]) 187, 34 *τῆς*) *τῇ τῆς* A. — [8]) 187, 34 *καὶ ἐπὶ τῆς ἑτερότητος ὁμοίως*) om. LTh. — [9]) 187, 36 *καὶ*) *περ* B. — [10]) 187, 37 *ἑκατέρα*) *ἑκατέρᾳ* — [11]) 187, 38 *τάς τε ἑτερότητας — καὶ τὰς ταὐτότητας*) et identitates — et alteritates LTh. — [12]) 187, 39 *ἀμφοτέρων*) *ἀμφωτέρων* B. — [13]) 187, 40 *ὡς — οὔσης*) ut media inter utraque foret LTh. — [14]) 187, 40 *ἀλλ' — ἀκούων*) Verum ii Platonis verba non recte coniectasse mihi videntur LTh. quem temere sequens Tayl. *οὐκ* in his excidisse statuit. — [15]) 187, 41 *δὴ*) *δεῖ* B. Rursus cum haec genera entium scirent etc. LTh.

ὅτι γένη ταῦτα τοῦ[1]) ὄντος ἐστὶ καὶ δεῖ πανταχοῦ εἶναι ταῦτα καὶ καθ' ἑκάστην οἰκείως, ἐν ἀμερίστοις, ἐν μεριστοῖς, ἐν τοῖς τούτων μέσοις, καὶ πάλιν ἐν νοεροῖς, ἐν ψυχαῖς, ἐν φύσεσιν, ἐν τοῖς σωματικοῖς ὄγκοις, αἰσχυνοίμην ἂν οὕτω διαιρῶν τὰ γένη ταῦτα καὶ τὸ μὲν ὡδί, τὸ δὲ ὡδὶ τιθέμενος[2]). εἰ μὲν γὰρ τοῦτο λέγοιεν, ὅτι ταὐτότης μὲν ἐν τοῖς νοητοῖς καὶ ἀμερίστοις κρατεῖ, ἑτερότης δὲ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ μεριστοῖς, ὀρθῶς λέγουσιν· εἰ δ', ὅτι τὰ ἀμέριστα χωρὶς ἑτερότητός ἐστιν, οὐδὲ ταὐτότητα αὐτοῖς διδόναι δυνήσονται· διαφέρει γὰρ τοῦ ταὐτοῦ τὸ ἕν· εἰ δ', ὅτι τὰ μεριστὰ χωρὶς ταὐτότητος, ἀναιροῦσιν αὐτῶν καὶ τὴν οὐσίαν· εἰ γὰρ εἴη ἐν πᾶσιν ἡ οὐσία, ἔστι ταὐτὸν ἐν πᾶσι[3]). θῶμεν οὖν ἑπόμενοι τοῖς πράγμασι γένος μὲν τῆς ταὐτότητος τὸ δημιουργικόν, εἶδος δὲ ταὐτότητος τό τε ἀμέριστον καὶ μεριστὸν καὶ τὸ μέσον ἀμφοῖν, καὶ
F πάλιν γένος μὲν θατέρου | τὸ δημιουργικόν, εἴδη δὲ τὸ ἀμέριστον, τὸ μεριστὸν καὶ τὸ μέσον, καὶ θέντες οὕτως ἀποδῶμεν τῇ ψυχῇ τὰ μέσα καὶ μετὰ τοῦ μέσου τῆς οὐσίας εἴδους συμπλέξωμεν, ἵνα δὴ τὸ εἶναι τῆς ψυχῆς ἀποτελέσωμεν. οὕτω γάρ, οἶμαι, θεωρήσαντες καὶ τὴν τοῦ Πλάτωνος λέξιν ἐφαρμόζειν δυνησόμεθα τοῖς πράγμασι. λέγει γάρ, ὅτι καθάπερ ἐπὶ τῆς οὐσίας, καὶ ἐπὶ τῆς ταὐτοῦ φύσεως καὶ τῆς θατέρου τρίτον ἐξ ἀμφοῖν συνεκεράσατο, καὶ κατὰ ταὐτά, καθάπερ[4]) ἐκεῖ τὸ ἐξ ἀμφοῖν οὐσίας εἶδος ἦν, οὕτω καὶ ἐν |
188 τούτοις ταὐτοῦ καὶ θατέρου τὸ μέσον εἶδός ἐστι. δυνατὸν γὰρ ἦν μὴ ὡς εἶδος εἶναι μέσον, ἀλλ' ὡς ὅλον ἐκ τῶν ἄκρων συγκείμενον, ὡς τὸ ζῷον ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. ἵν'[5]) οὖν μὴ τοῦτο λάθῃς ὑπονοήσας, τὸ καὶ κατὰ ταὐτὰ[6]) προσέθηκεν, ἵνα καὶ ἐνταῦθα τὸ ἐξ ἀμφοῖν εἶδος ᾖ καὶ μὴ ὅλον.

Καὶ τρία λαβὼν αὐτὰ ὄντα, συνεκεράσατο εἰς μίαν πάντα ἰδέαν. (Pag. 35 A.)

Ὅτι δὲ τὰ δημιουργικὰ γένη[7]) τοῖς δευτέροις καὶ τρίτοις εἴδεσιν αἴτια τῆς ὑποστάσεώς ἐστιν, αὐτὸς ἱκανῶς, οἶμαι, δεδήλωκεν εἰπὼν καὶ τρία λαβὼν αὐτὰ ὄντα. ποῦ γὰρ ὄντα; ἢ δῆλον, ὅτι ἐν[8]) αὐτῷ. λαβὼν γὰρ ἔχει καὶ αὐτός. ἔλαβε δὲ παρὰ τῶν ὑπερτέρων αἰτίων. ἐπειδὴ γὰρ[9]) καὶ ἡ ταὐτότης ἐκ πέρατος καὶ ἀπείρου, περατοειδὴς οὖσα μᾶλλον, καὶ ἡ ἑτερότης ἐκ τούτων, ἀπειροειδὴς οὖσα μειζόνως, ὡς ἡ οὐσία κατ' ἄμφω ὁμοίως πρόεισι, δῆλον, ὅτι τὴν μὲν τοῦ ἀμεροῦς ταὐτότητα καὶ ἑτερότητα μᾶλλον ἐν τῷ πέρατι θήσομεν,

---

[1]) 187, 42 *τοῦ*) om. B. — [2]) 187, 44 *αἰσχυνοίμην — τιθέμενος*) quae negligentes illi nescio quomodo ad haec dicenda quae contra Platonis mentem esse videntur, delapsi sunt LTh. — [3]) 187, 48 *εἰ γὰρ εἴη — ἐν πᾶσι*) om. B. ubi enim substantia est, ibi et identitas reperitur LTh. — [4]) 187, 54 *καθάπερ*) et quemadmodum LTh. Sed pertinet huc illud, quod ante *κατὰ ταὐτὰ* positum est *καί*. — [5]) 188, 2 *ἵν'*) *ἵνα* B. — [6]) 188, 2 *καὶ κατὰ ταὐτὰ*) secundum eadem LTh. — [7]) 188, 4 *Ὅτι — γένη*) *Ὅτι — τρία γένη* B. Quod quidem igitur genera quae in opifico sunt LTh. — [8]) 188, 6 *ἐν*) om. A. — [9]) 188, 7 *γὰρ*) autem LTh.

τὴν δὲ τῶν μέσων ὁμοίως ἐκ τούτων, τὴν δὲ τῶν μεριστῶν μᾶλλον | ἐκ τῶν B
ἀπείρων, ὡς καὶ τὴν ἑτερότητα τὸ ἄπειρον τὴν πρώτην σμικρὸν παραλλάττου-
σαν ἔχειν τοῦ πέρατος, καὶ τὴν ταὐτότητα σμικρῶς ἐλασσούμενον τὸ πέρας[1]).
διὸ καὶ τρία λαβὼν αὐτὰ ὄντα εἶπεν, ὡς διωρισμένα[2]) ἀλλήλων. καὶ
ἐπειδὴ καὶ τὰ ἐν αὐτῷ[3]) πρὸς ἀπογέννησιν[4]) ἄλλων ἠπείγετο[5]), διὰ τοῦτο καὶ
ἐκ τούτων ἄλλα ὑφίστησιν. εἰ μὲν οὖν ὄντα ἀκούοιμεν τὰ πρὸ τῆς γενέσεως
τῶν μέσων, κατ' αἰτίαν αὐτὰ εἶναι[6]) ἐν αὐτῷ φήσομεν· ἦν γὰρ καὶ ἐν αὐτῷ
ταῦτα πρὸ τῶν ἀπ' αὐτοῦ γεννηθέντων· εἰ δὲ τὰ μέσα νοοῖμεν ὄντα, τὰ ὑπο-
στάντα νοήσωμεν[7])· ὄντα γάρ ἐστιν ἤδη, διότι παρῆκται πρὸ τῆς μίξεως ἕκα-
στον χωρὶς ἀπ' αὐτοῦ, καὶ γέγονεν οὐσία καὶ ταὐτότης ἤδη καὶ ἑτερότης, ἑκά-
στη καθ' ἑαυτήν. μήποτε[8]) δὲ τὸ τρία λαβὼν αὐτὰ ὄντα καὶ ἁπλούστε-
ρον ἐξηγητέον, ὅτι λαβὼν αὐτὰ τὸν ἀριθμὸν τρία ὄντα. τοσαῦτα γὰρ ἐκ τῶν
τριῶν ἀπετέλεσε τῶν ἄκρων νῦν ὑποστάντα παρ' αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ προϋ-
παρχούσας αἰτίας, τὰ μὲν γένη ταῦτα κατὰ τὸ ὂν τὸ δημιουργικὸν παράγων,
πᾶσι δὲ ἰδέαν παραθεὶς κατὰ τὴν ἕνωσιν τὴν ἐν αὐτῷ καὶ τὴν θεότητα | τὴν C
τοῦ πλήθους ἑνοποιόν[9]). καὶ ὁρᾷς, ὅτι καὶ ἕκαστον τῶν τριῶν εἶδος ἦν, καὶ
τὸ ἐκ τῶν τριῶν μία ἰδέα. δεῖ ἄρα λέγειν εἶδος εἰδῶν τὴν ψυχὴν[10]), καὶ μη-
δὲν σύνθετον ὅλως καὶ σωματικὸν ἐπ' αὐτῆς νοεῖν[11]). ἔστι τοίνυν ἡ τριὰς αὐτὴ
προσήκουσα τῇ οὐσίᾳ τῆς ψυχῆς. δέδεικται γὰρ καὶ πρότερον, ὅτι τριαδική
ἐστι. καὶ γὰρ τὴν ὅλην ψυχὴν διαιροῦμεν εἰς οὐσίαν, δύναμιν, ἐνέργειαν, καὶ
τὴν οὐσίαν εἰς ὕπαρξιν καὶ ἁρμονίαν καὶ εἶδος, καὶ τὴν ὕπαρξιν εἰς τὴν ἰδίως κα-
λουμένην οὐσίαν, ταὐτόν, θάτερον, καὶ οὐ δεῖ θαυμάζειν, εἰ μόριον τῆς οὐσίας
ποιοῦμεν οὐσίαν· λέγεται γὰρ οὐσία καὶ τὸ ἓν[12]) γένος τοῦ ὄντος καὶ τὸ ἐκ
πάντων ὡσανεὶ στοιχείων συγκεκραμένων[13]) γεγονός[14]). εἰ δὲ δὴ καὶ ζη-
τοῖμεν πάλιν, τί ποιεῖ τὴν μίαν ταύτην ἰδέαν μὴ εἶναι τὴν τυχοῦσαν, ἀλλὰ τὴν
κοσμικὴν ψυχήν, ἀλλαχοῦ δὲ ἄλλην, ἐροῦμεν, ὅτι τὸ ὁλικὸν τῶν γενῶν τῶν
παραληφθέντων· μέσα γὰρ ἦν οὐ τῶν τυχόντων ἄκρων, ἀλλὰ τοῦ ὅλου νοῦ καὶ
τῆς ὅλης σωματικῆς φύσεως, καθ' ἣν ζῶον ὁ κόσμος, ὡς[15]) ἔννους κατὰ τὴν
ἀμερῆ καὶ ἔμψυχος κατὰ τὴν μέσην· καὶ μέντοι καὶ ἡ τῆς οὐσίας ἐπικράτεια·
τοῦτο γὰρ ποιεῖ θείαν ψυχήν, ὡς | ἡ τῆς ταὐτότητος μόνης δαιμονίαν, ὡς ἡ D
τῆς ἑτερότητος μόνης[16]) μερικήν. καὶ ἡ πρὸς τὰ ἄκρα οὖν διάφορα[17]) ὄντα[18])

---

[1]) 188, 11 *σμικρῶς ἐλασσούμενον τὸ πέρας*) finem (habet) ab infinito paulum diversum LTh. Hinc Tayloro suspicio nata videtur, ne *τοῦ ἀπείρου* post *πέρας* exciderit. — [2]) 188, 11 *διωρισμένα*) *διορισμένα* B. — [3]) 188, 12 *αὐτῷ*) *ταυτῷ* B. (corr. Tayl.) — [4]) 188, 12 *ἀπογέννησιν*) *ἀπογένησιν* — [5]) 188, 12 *ἠπείγετο*) *ὑπείγετο* B. inclinabant LTh. — [6]) 188, 13 *εἶναι*) praeesse LTh. — [7]) 188, 15 *νοήσωμεν*) intelligemus LTh. — [8]) 188, 16—20 *μήποτε—ἑνοποιόν*) om. LTh — [9]) 188, 20 *ἑνοποιόν.*) *ἑνωποιὸν.* B. — [10]) 188, 21 *ὅτι εἶδος εἰδῶν ἡ ψυχή*: m. A. — [11]) 188, 21 *ἐπ' αὐτῆς νοεῖν*) *ἐπὶ αὐτῆς νῦν*, in m. *νοεῖν*, B. — [12]) 188, 25 *ἓν*) om. A. — [13]) 188, 25 *συγκεκραμένων*) om. B. — [14]) 188, 25 *γεγονός.*) *γεγονώς.* — [15]) 188, 28 *ὡς*) om. LTh. — [16]) 188, 30 *δαιμονίαν—μόνης*) om. A. — [17]) 188, 30 *διάφορα*) *διαφορὰ* A. — [18]) 188, 31 *ὄντα*) *οὐ* B.

σχέσις διαφορὰν ἐμποιεῖ τοῖς μέσοις, καὶ ἡ τῶν μέσων μίξις κατὰ τὴν ἑνὸς ἐπικράτειαν ἀφοριζομένη δῆλον ὡς ἐξαλλάττει [1]) τὸ ὅλον.

Τὴν θατέρου φύσιν, δύσμικτον οὖσαν, εἰς ταυτὸν συναρμόττων [2]) βίᾳ. (Pag. 35 A.)

Πῶς δὲ δύσμικτος ἡ θατέρου φύσις; ὅτι διακριτικὴν ἔχει δύναμιν καὶ διαιρετικὴν καὶ προόδων αἰτίαν καὶ πολλαπλασιασμῶν. ἕκαστον δὲ τῶν θείων ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς ἐνεργείας ἄρχεται· διὸ καὶ ἡ θατέρου φύσις ἑαυτὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων διακρίνει καὶ ἑαυτῆς. καὶ γὰρ ἐν αὐτῇ [3]) πλῆθος ἀπογεννᾷ· διὸ καὶ ἐν Σοφιστῇ [4]) ἔλεγεν, ὅτι τὰ ἄλλα καὶ ἑαυτὴν μὴ ὄντα ποιεῖ, χωρίζουσα [5]) ἀπὸ τῶν ἄλλων ὄντων. δύσμικτος οὖν ἐστιν οὐχὶ συμβεβηκὸς τοῦτο ἔχουσα οὔτε [6]) κατὰ παρατροπήν, ἀλλ' οὐσίαν ἔχουσα καὶ θατερότητος αἰτίαν καὶ τῆς ἀσυγχύτου τῶν εἰδῶν ὑποστάσεως καὶ τῆς ἀμιγοῦς ἁπλότητος, καὶ τοιαύτην ἔχουσα τὴν δύναμιν ὑπεναντία πώς [7]) ἐστι καὶ πρὸς τὸ ταὐτὸν καὶ πρὸς τὴν οὐσίαν [8]), πρὸς
E μὲν τὸ ταὐτὸ, διότι τὸ μὲν ἑνώσεως καὶ κοινωνίας καὶ συνοχῆς [9]) αἴτιον, | ἡ δὲ διακρίσεως καὶ ἀμιξίας καὶ θατερότητος, πρὸς δὲ τὴν οὐσίαν, διότι ἡ μὲν τὸ ὄν ἐστιν, ἡ δὲ τὸ μὴ ὄν, ὡς ἐν Σοφιστῇ [10]) δέδεικται· ἡ γὰρ θατέρου φύσις κατακερματισθεῖσα τὸ μὴ ὂν ὑπῆρχεν. ἵνα οὖν μὴ ἀθρόαν τὴν σύγκρασιν τῶν γενῶν ὁρῶντες δυσκολαίνωμεν, πρῶτον μὲν τῷ ταὐτῷ [11]) τὸ θάτερον μίγνυσιν εἰπὼν τὴν θατέρου φύσιν εἰς ταὐτὸ συναρμόττειν τὸν θεὸν, ὡς ἐναρμονίως αὐτὴν συνάπτοντα πρὸς τὴν ταὐτότητα τὴν μέσην [12]), ἔπειτα ἀμφότερα πρὸς τὴν οὐσίαν συγκίρνησιν [13])· εἰπὼν γὰρ, ὅτι τὴν θατέρου φύσιν εἰς ταὐτὸν συνήρμοττεν, ἐπήνεγκε μιγνὺς δὲ μετὰ τῆς οὐσίας καὶ ἐκ τριῶν ποιησάμενος ἕν [14]). διότι γὰρ ἡ οὐσία [15]) συνεκτικὴ τῶν δύο γενῶν ἐστὶ ταὐτοῦ καὶ θατέρου, ταῦτα δὲ σύστοιχα ἀλλήλοις, ἔδει ταῦτα μιγνύειν ἀλλήλοις πρότερον, δεύτερον δὲ ἀμφότερα πρὸς τὴν οὐσίαν. τοῦτο [16]) μὲν οὖν περὶ τῆς ἐν τῇ μίξει τάξεως· τὸ δὲ βίαιον τῆς μίξεως οὐκ ἔστιν ἐπεισοδιῶδες οὐδὲ οἷον τὸ παρὰ φύσιν, ἀλλ' ὑπερβολὴν ἐμφαίνει καὶ περιουσίαν [17]) δυνάμεως. τοσαύτη γάρ ἐστιν ἡ δημιουργικὴ δύναμις, ὥστε καὶ

---

[1]) 188, 32 *ἐξαλλάττει*) *ἐξελαττοῖ* B. — [2]) 188, 32 *ταυτὸν συναρμόττων*) *ταυτὸ συναρμόττον* A. — [3]) 188, 35 *ἐν αὐτῇ*) Immo *ἐν αὑτῇ*. in se ipsa LTh. — [4]) 188, 35 *Σοφιστῇ*) Pag. 259 A. — [5]) 188, 36 *χωρίζουσα*) *χωρίζουσαν* B. — [6]) 188, 37 *οὔτε*) Rectius *οὐδὲ* — [7]) 188, 38 *πώς*) *τις* B. (*πῶς* A.) — [8]) 188, 39 *οὐσίαν*) *αἰτίαν* B. (corr. Tayl.) — [9]) 188, 39 *συνοχῆς*) complicationis LTh. — [10]) 188, 41 *Σοφιστῇ*) Pag. 258 D. — [11]) 188, 42 *τῷ ταὐτῷ*) *τὸ ταυτὸν* B. Tayl. secundum LTh. scribendum putabat *τῷ θατέρῳ* pro *τὸ θάτερον*. — [12]) 188, 44 *ὡς ἐναρμονίως—μέσην*) om. LTh. — [13]) 188, 44 *συγκίρνησιν*) *συγκίρνοσιν* B. *συγκρίνυσιν* A. — [14]) 188, 45 *ἔπειτα ἀμφότερα—ποιησάμενος ἕν*) Postea subiungit, quod ambo haec cum substantia commiscuit LTh. — [15]) 188, 45 *οὐσία*) *οὐσίαν* A. — [16]) 188, 47 *τοῦτο*) *τούτων* B. — [17]) 188, 48 *περιουσίαν*) *περὶ οὐσίαν* B.

τὴν ἑτερότητα ἑνοῦν[1]) καὶ τὴν | ταὐτότητα διαιρεῖν καὶ μίαν ἁρμονίαν ἀπ'[2]) F
ἀμφοτέρων ποιεῖν.

Μιγνὺς δὲ μετὰ τῆς οὐσίας, καὶ ἐκ τριῶν ἓν ποιησάμενος, ἔμπαλιν ὅλον τοῦτο μοίρας οὔσας[3]) προσῆκε διένειμε. (Pag. 35 B.)

Ὥσπερ τῷ ποσῷ[4]) συνέζευκται τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον, καὶ ὡς πᾶν ποσὸν ἴσον ἐστὶν ἢ ἄνισον, μᾶλλον δὲ καὶ ἴσον ἅμα καὶ ἄνισον· ἀμφοτέρων γὰρ ἕκαστον ἅμα μετείληφε· καὶ ὡς τῷ ποιῷ τὸ ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον, καὶ πᾶν ποιὸν ὅμοιόν ἐστι καὶ ἀνόμοιον, οὕτω δὴ καὶ τῇ οὐσίᾳ συνυπάρχει τὸ ταὐτὸ καὶ θάτερον, καὶ πᾶσα οὐσία ταὐτότητός ἐστι καὶ ἑτερότητος μέτοχος. | κατ' 189
αὐτὸ γὰρ τὸ εἶναι ταῦτα ὑπάρχει τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' οὐ[5]) κατὰ τὸ ποσὸν ἢ τὸ ποιὸν, διόπερ[6]) οὐσιώδη ἐστὶ, μέσα ὄντα τῶν τε θείων γενῶν καὶ τῶν ἐν[7]) ποσοῖς καὶ ποιοῖς ὄντων. ἐξήρτηται γὰρ ἡ μὲν ταὐτότης τοῦ πέρατος, ἡ δὲ ἑτερότης τῆς ἀπειρίας, ὥσπερ καὶ ταὐτότητος μὲν ἡ ὁμοιότης καὶ ἡ ἰσότης, ἑτερότητος δὲ ἡ ἀνομοιότης καὶ ἀνισότης. διόπερ Πλάτων ἐν Φιλήβῳ[8]) τὸ πέρας καὶ τὸ ἄπειρον ὑπὸ θεοῦ παρῆγεν· ἔστι γὰρ ἐκεῖνα θεῖα γένη· ἐν δὲ τῷ Σοφιστῇ[9]) γένη[10]) τοῦ ὄντος ὀνομάζει τὸ ταὐτὸν καὶ θάτερον, καὶ ἐκεῖνα μὲν περὶ τὸ ἕν, ταῦτα δὲ περὶ τὴν οὐσίαν ὑφίστησι, καὶ ὁρᾷς πάλιν, ὅσῳ τῶν φυσικῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους σεμνότερος. οἱ μὲν γὰρ τὰς ἑαυτῶν ἀρχὰς ἐναντίας ποιοῦντες ὀργανικὰς καὶ ἐνύλους καὶ μεριστὰς ἐποίουν τὰς ἐναντιώσεις, καὶ οἵ γε σεμνότατοι εἰς ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν ἀνῆγον τὰ ἐναντία, κακῶς τὴν ἀμετρίαν[11]) ἐν ταῖς ἀρχαῖς παραλαμβάνοντες· θειότερον γὰρ τοῦ ἀμέτρου τὸ μέτρον· ὁ δὲ Πλάτων εἰς ταὐτότητα | καὶ ἑτερότητα, δι' ὧν πάσας περιλαμβά- B
νει τὰς ἐναντιώσεις, τὰς ἐν ψυχῇ, τὰς ἐν φύσει, τὰς ἐν σώματι, καὶ ταύτας ἐν τῷ δημιουργῷ τίθησιν, ἵνα καὶ δυνάμεις[12]) αὐταῖς δῷ γεννητικὰς[13]), κοσμουργοὺς, ἀΰλους, ἐξῃρημένας, καὶ ἐκεῖ θέμενος αὐτὰς ὑφίστησι τὴν ψυχὴν ἀπ' αὐτῶν, τὸ οἷον ὑποκείμενον αὐτῆς ἀπὸ τούτων παράγων καὶ τὸ ὂν αὐτῆς

---

[1]) 188, 49 *ἑνοῦν*) *ἐννοῦν* B. — [2]) 188, 50 *ἀπ'*) om. B. — [3]) 188, 51 *οὔσας*) Ita et A, sed corr. in *οὔ* — Scripsit Proclus ut Plato *ὅσας*, nec aliter LTh. legerit, quamquam in ea quae decuit membra interpretatus. — [4]) 188, 51 *τῷ ποσῷ*) *τοπὸν σῷ*, in m. *σοὶ*, B. (corr. Tayl.) — [5]) 189, 1 *οὐ*) *οὐκ* B. — [6]) 189, 1 *ποιὸν, διόπερ*) *ποῖον, διώπερ* B. *ὅτι κατ' αὐτὸ τὸ εἶναι, τὸ ταυτὸ καὶ θάτερον ὑπάρχει τοῖς πράγμασιν*: m. A. — [7]) 189, 2 *ἐν*) om. — et ea quae qualibus quantisque insunt LTh. — [8]) 189, 4 *Φιλήβῳ*) Pag. 16 C. 23 C. — [9]) 189, 5 *Σοφιστῇ*) Pag. 255. quamquam eo loco non *τοῦ ὄντος*, sed omnino *γένη* illa vocantur, ut *τὸ ὄν*. — [10]) 189, 5 *γένη*) *γένει* B. (corr. Tayl.) Quae sint divina genera et quae entium genera dicantur. m. LTh. — [11]) 189, 8 *τὴν ἀμετρίαν*) id quod immensuratum est LTh. qui in m. adscripsit *ἀμητρίαν*. — [12]) 189, 11 *δυνάμεις*) Huic B in contextu verborum appositum et in m. iteratum habet signum † — [13]) 189, 11 *γεννητικὰς*) *γενητικὰς* B.

καθὸ[1]) ὄν, οὐχὶ[2]) τοιόνδε ὄν, ἵνα μιμήσηται[3]) τὸ πρώτως ὄν. τὴν γὰρ[4]) ἁρμονίαν καὶ τὸ εἶδος καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐνεργείας ὕστερον ἀποδώσει, τέλεον τὸν ὑπὲρ αὐτῆς λόγον ἀπεργαζόμενος. οὕτω γὰρ καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῆς καὶ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ τάξιν ἡγεμονικὴν οὖσαν θεωρήσομεν, εἰ κατίδοιμεν, ὅπως μὲν τοῖς ἐν αὐτῇ[5]) γένεσι συνέχει πάσας[6]) τὰς ἐγκοσμίους οὐσίας, ὅπως δὲ τῇ ἑαυτῆς ἁρμονίᾳ συναρμόζει[7]) τὸν ὅλον κόσμον, ὅπως δὲ τῷ ἑαυτῆς σχήματι πάντα τὰ εἴδη καὶ τὰ σχήματα περιέχει τὰ κοσμικά, τίνα δὲ τρόπον ταῖς ἐν αὐτῇ[8]) δυνάμεσι πάσας μὲν τὰς φυσικὰς δυνάμεις, πάσας δὲ τὰς[9]) λογικὰς ἢ τεχνικὰς τελειοῦν δύναται[10]), πῶς δὲ ταῖς οἰκείαις ἐνεργείαις τὰς ἐγκοσμί-
C ους ἀνεγείρει ποιήσεις. | διὰ τί οὖν οὐκ εἶπε τὴν ψυχὴν μέσην νοῦ καὶ αἰσθήσεως; ὅτι φύσει[11]) νοῦς καὶ αἴσθησις γνωστικαί τινές εἰσι δυνάμεις, βούλεται δὲ τὴν ἐν ταῖς οὐσίαις αὐτῆς, ἀλλ' οὐ τὴν ἐν ταῖς δυνάμεσι παραδοῦναι μεσότητα. διὰ τί δὲ οὐκ εἶπεν αὐτὴν μέσην ἰδέας τε καὶ τῶν εἰδοπεποιημένων; ὅτι μὴ[12]) τὸ εἶδος αὐτῆς νῦν προὔκειτο διδάξαι ποῖόν ἐστιν, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν, οὐκ ἔστι δὲ ταὐτὸν οὐσίαν[13]) λέγειν τινὸς καὶ εἶδος· τὸ γὰρ εἶδος τοιάνδε οὐσίαν παρίστησι. διὰ τί δὲ οὐκ ἔθετο μέσην αὐτὴν τῶν νοητῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν ἀριθμῶν; διότι τὴν ἁρμονίαν ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀποδώσει λόγοις, καθ' ἣν τὴν μεσότητα κατέχει τῶν τε χωριστῶν ἀριθμῶν καὶ τῆς ἁρμονίας τῆς χωριστῆς καὶ τῶν αἰσθητῶν ἀριθμῶν καὶ τῆς ἁρμονίας τῆς ἀχωρίστου τῶν ὑποκειμένων. οὔτε γὰρ ἡ αὐτοαρμονία ἐστὶν ἡ ψυχὴ οὔτε ἡ ἐν τοῖς ἡρμοσμένοις κατὰ τὴν Πλάτωνος διάνοιαν, ἀλλ' ἡ μὲν αὐτοαρμονία μονοειδής ἐστι καὶ χωριστὴ καὶ ἀφ' ὅλων ἐξῃρημένη τῶν ὁπωσοῦν[14]) ἡρμοσμένων, αὐτὸ τοῦτο μόνον, ὃ λέγεται ἁρμονία, οὖσα, ἡ δὲ ἐν τοῖς ἡρμοσμένοις ἄλλων ἐστὶ καὶ ὑπ' ἄλλων κινεῖσθαι πέφυκε, μέση δὲ ἀμ-
D φοῖν | ἐστὶν ἡ ἁρμονία τῆς ψυχῆς. αὕτη γάρ ἐστι τὸ πρῶτον ἡρμοσμένον[15]), διὸ καὶ ἄλλοις μεταδίδωσι τὴν ἁρμονίαν. τὸ γὰρ καὶ ἄλλῳ μεταδιδόναι τινὸς δυνάμενον ἢ αὐτό ἐστι τὸ εἶδος, ἢ πρώτως αὐτοῦ μετέσχηκεν[16]). ὑφειμένη οὖν τῆς νοητῆς ἁρμονίας καὶ τῶν ἀριθμῶν ὑφεῖται τῶν νοητῶν, καὶ ὑπερέχουσα τῆς αἰσθητῆς ἁρμονίας ὑπερέχει καὶ τῶν αἰσθητῶν ἀριθμῶν. καὶ εἰ δεῖ περὶ ἑκατέρου τούτων συντόμως εἰπεῖν, τετραχῶς ἑκάτερον[17]) αὐτῶν ἐστί. καὶ γὰρ ἀριθμὸς πρώτιστος μὲν ὁ θεῖος, δεύτερος δὲ ὁ οὐσιώδης, καὶ τρίτος[18]) ὁ ψυ-

---

[1]) 189, 13 *καθὸ*) *καθ' ὃ* B. — [2]) 189, 13 *οὐχὶ*) In A dubium hoc, an *οὐχ ἢ* scriptum sit. — [3]) 189, 13 *μιμήσηται*) *μιλήσηται* B. — [4]) 189, 13 *γὰρ*) autem LTh. — [5]) 189, 16 *αὐτῇ*) Immo *αὑτῇ* — [6]) 189, 16 *πάσας*) *πᾶσιν* B. — [7]) 189, 17 *συναρμόζει*) *συναρμόζῃ* — [8]) 189, 18 *αὐτῇ*) Immo *αὑτῇ* — [9]) 189, 18 *τὰς*) om. A. — [10]) 189, 19 *δύναται*) nata sit LTh. Legitne *πέφυκε*? Certe infra v. 29, ubi Proclus *πέφυκε*, LTh. nata est posuit. — [11]) 189, 20 *φύσει*) *φησὶ* B. dicemus LTh. — [12]) 189, 22 *μὴ*) Rectius *οὐ* — [13]) 189, 23 *οὐσίαν*) *τὴν οὐσίαν* B. — [14]) 189, 28 *ὁπωσοῦν*) *ὁποσοῦν* B. — [15]) 189, 30 *ἡ ψυχή, τὸ πρῶτον ἡρμοσμένον*: m. A. — [16]) 189, 31 *ὅτι τὸ μεταδιδὸν ἄλλῳ τινὸς δυνάμεως, ἢ αὐτό ἐστι τὸ εἶδος, ἢ τὸ πρώτως αὐτοῦ μετεσχηκός*: m. A. — [17]) 189, 33 *ἑκάτερον* (*ἑκάστερον* B. — [18]) 189, 34 *καὶ τρίτος*) *καὶ τρίτος δὲ* B. Tertius vero LTh.

χικὸς, ἔσχατος δὲ ὁ φυσικὸς, ὁ μὲν ἑνοειδὴς[1]), ὁ δὲ ἀκίνητος, ὁ δὲ αὐτοκί-
νητος, ὁ δὲ ἑτεροκίνητος· καὶ ἡ ἁρμονία πρώτη μὲν ἡ ἐν θεοῖς, δευτέρα δὲ ἡ
ἐν τοῖς ὄντως οὖσι, τρίτη δὲ ἡ ἐν ταῖς[2]) ψυχαῖς, ἐσχάτη δὲ ἡ ἐν τοῖς[3])
ἡρμοσμένοις ὑπ' ἄλλων. εἰ μὲν οὖν τῷ Πλάτωνι νῦν προκείμενον ἦν περὶ τῆς
ἁρμονίας εἰπεῖν τῆς ψυχικῆς, εἶπεν ἄν, ὅτι μέση τῆς τε ἀμερίστου καὶ τῆς
μεριστῆς ἁρμονίας ἐστίν· ἐπειδὴ δὲ περὶ τῆς οὐσίας κατὰ τὸ παρὸν ὁ λόγος,
ταὐτοῦ καὶ θατέρου καὶ οὐσίας τὸ μέσον αὐτὴν κατειληφέναι φησί. δεῖ δὲ κἀ-
κεῖνα θεωρεῖν, | ὅτι[4]) ὥσπερ ἐπιστροφὴν ἐν τούτοις πεποίηται τῶν προόδων E
τῆς ψυχικῆς οὐσίας εἰς τὰς ἀρχάς. διττοῦ γὰρ ὄντος τοῦ εἴδους τῶν κράσεων
καὶ τοῦ μὲν κατὰ τὴν τῶν ἄκρων ὑφισταμένου μίξιν, ὡς ἔχομεν ἐπὶ οὐσίας καὶ
ταὐτότητος καὶ ἑτερότητος, τοῦ δὲ κατὰ τὴν τῶν μέσων πάλιν συναγωγὴν εἰς
ἓν ὅλον, ἐπὶ μὲν τοῦ προτέρου ἤρξατο ἀπὸ τῆς οὐσίας καὶ κατέληξεν εἰς τὸ
θάτερον, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου[5]) ἀνάπαλιν. τὸ γὰρ ἕτερον τῷ ταὐτῷ συνήρμοσε
πρότερον, εἶθ' οὕτως ἄμφω τῇ οὐσίᾳ καὶ κατήντησεν εἰς τὴν οὐσίαν, ἀφ' ἧς
ὡρμήθη κατὰ τὴν πρόοδον. πανταχοῦ δὲ αὖ ἔχεται τῶν δύο τὸ ἓν ἀρχῶν[6]).
καὶ γὰρ ὅτε ἐκ τῶν ἀμερίστων ἐποίει καὶ μεριστῶν τὴν ψυχὴν, ἀνάλογον τῷ
μὲν πέρατι τὸ ἀμέριστον ἐτίθει, τῷ δὲ ἀπείρῳ τὸ μεριστόν· πλήθους γὰρ αἴτιον
τὸ ἄπειρον, ἑνώσεως δὲ τὸ πέρας· καὶ ὅτε τὸ ἕτερον τῷ ταὐτῷ συνήρμοσε, τὸ
ἕτερον ἔλαβεν ὡς ἐν τοῖς γένεσι τοῦ ὄντος τῆς τοῦ ἀπείρου συστοιχίας[7]), τὸ
δὲ ταὐτὸν τῆς τοῦ πέρατος, καὶ ὅτε τὰ δύο τῇ οὐσίᾳ ἐμίγνυ· ἡ μὲν γὰρ οὐσία
μονοειδὴς, ταῦτα δὲ δυαδικὰ καὶ ἀντικείμενα ἀλλήλοις· καὶ οὐ πρότερον ἐπαύ-
σατο | τὸ πλῆθος συνάγων, πρὶν ἓν ἀπέφηνε τὸ ὅλον. τὸ γὰρ ἓν καὶ αὐτῆς F
κρεῖττον τῆς οὐσίας καὶ τῶν δυοειδῶν ἀρχῶν. διττῆς δὲ τῆς κράσεως οὔσης,
καθάπερ εἴπομεν, τῆς μὲν αὐτῶν[8]) τῶν στοιχείων ὑποστατικῆς, τῆς δὲ τοῦ ἐκ
τῶν στοιχείων[9]), ἐζήτησεν[10]) ὁ Πορφύριος ὀρθῶς, πότερον ἀμφοτέρας ἐν τῷ
κρατῆρι ταύτας ἐποιήσατο, ἢ τὴν μὲν ἔξω τοῦ κρατῆρος, τὴν δὲ ἐν αὐτῷ, καὶ
ἐνέκρινεν[11]), ὅτι τὰ μὲν στοιχεῖα κιρνὰς ἄνευ τοῦ κρατῆρος ἐνήργει, ἐπειδὴ
οὐ κατὰ σύνοδον τῶν ἄκρων ἡ γένεσις τῶν μέσων ἐγίγνετο[12]), οὐδ' ὅλως ἐδύ-
νατο εἰς ταὐτὸν ἀλλήλοις συνιέναι τὰ ἄκρα, τὸ δὲ ἐκ πάντων τῶν μέσων[13]) |
στοιχείων ἀπεργαζόμενος τῷ κρατῆρι χρῆται, ἐμβαλὼν εἰς αὐτὸν τὰ στοιχεῖα 190

---

[1]) 189, 35 *ενοειδίς*· m. LTh. — [2]) 189, 36 *ταῖς*) *τῆς* B. — [3]) 189, 37 *τοῖς*) *ταῖς* B. — [4]) 189, 40 *ὅτι*) *ὥτι* B. Oportet autem in iis illi etiam diligentius considerare quod LTh. — [5]) 189, 43 *δευτέρου*) *θατέρου* B. — [6]) 189, 45 *πανταχοῦ—ἀρχῶν*) Verum ubique quod totum est duobus primis principiis subordinari palam est. LTh. quo auctore Tayl. *ἔχεται* in *ὑπέχεται* et *ἓν* in *ὅλον* mutari iubet, sine idonea causa. — [7]) 189, 48 *συστοιχίας*) *συστοιχείας* B. — [8]) 189, 51 *αὐτῶν*) *αὐτὸ* B. — [9]) 189, 51 *ὑποστατικῆς—στοιχείων*) om. B. (Tayl. tacite ea ex LTh. traduxit.) — [10]) 189, 51 *ἐζήτησεν*) *ἐξήτησεν* B. *πορφύριος* m. A. Porphyrius m. LTh. — [11]) 189, 53 *καὶ ἐνέκρινεν*) censuitque LTh. — [12]) 189, 54 *ἐγίγνετο*) *ἐγίνετο* A. — [13]) 189, 54 *μέσων*) om. LTh.

καὶ μίσγων, ἵνα πᾶσα ἐκ πάντων ἡ ψυχὴ γένηται μία καὶ ὁμόχρους ἑαυτῇ καὶ ὁμοιομερὴς[1]), πάντων τῶν γενῶν διὰ πάντων πεφοιτηκότων, καὶ ἵνα λάβῃ τὸ εἶδος ἡ ψυχὴ καὶ ὅ ἐστιν, ἀπὸ τοῦ κρατῆρος. κατὰ γὰρ τὸ ὅλον ἑκάστου τὸ εἶδος. ὥστε εἰκότως[2]) ψυχοποιὸς ὢν ὁ κρατὴρ ἐν ἑαυτῷ τὴν ὁλότητα ποιεῖ τῆς ψυχῆς· διὸ καὶ ἡ δευτέρα κρᾶσις ἔστιν ἐν τῷ κρατῆρι μόνον. ἠρέσκετο δὲ ταύτῃ καὶ ὁ διδάσκαλος ἡμῶν τῇ διακρίσει, ἐπεὶ καὶ ὁ Πλάτων ἐν τοῖς περὶ τῶν μερικῶν ψυχῶν λόγοις ἐνδείξεται τοῦτο λέγων[3])· καὶ πάλιν ἐπὶ τὸν πρότερον κρατῆρα, ἐν ᾧ τὴν τοῦ παντὸς ψυχὴν κεραννὺς ἔμισγε, τὰ τῶν πρόσθεν ὑπόλοιπα κατεχεῖτο μίσγων. εἰ οὖν καὶ τὴν τοῦ παντὸς ψυχὴν[4]) ἐκεῖ μίγνυσθαί φησιν, ἀλλ' οὐ τὰ στοιχεῖα αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων τὰ ὑπόλοιπα τῶν πρόσθεν ἐν αὐτῷ κεράννυσθαι, ταῦτα δὲ ἦν τὰ
B μέσα, δηλονότι τὴν δευτέραν κρᾶσιν | ἐν τῷ κρατῆρι γίγνεσθαι μαρτυρεῖ, τῆς προτέρας κατὰ τὴν δημιουργικὴν μόνην[5]) γιγνομένης[6]) αἰτίαν[7]), τῆς δὲ δευτέρας καὶ κατὰ τὴν ζωογόνον ψυχὴν ἤδη ποιούσης ἐκ τῶν μέσων γενῶν. καὶ γὰρ ἔδει τὸν δημιουργὸν καὶ πρὸ τοῦ κρατῆρος ἐνεργεῖν καὶ μετὰ τοῦ κρατῆρος, ὥσπερ καὶ μετὰ τὸν κρατῆρα ταῖς δημιουργικαῖς χρώμενος τομαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις περὶ τὴν ψυχὴν ἐνεργείαις[8]). μετὰ γὰρ τὴν ὁλότητα τῆς ψυχῆς αἵ τε διαιρέσεις αὐτῷ παραλαμβάνονται αἱ κατ' ἀριθμοὺς καὶ αἱ συνδέσεις τῶν διῃρημένων κατὰ τοὺς ἁρμονικοὺς λόγους. ἐπεὶ γὰρ καὶ ἕν ἐστιν ἡ ψυχὴ καὶ πλῆθος καὶ ὅλον καὶ μέρη καὶ μονοειδὴς οὐσία καὶ πολυειδής, ἀνάγκη δήπου μετὰ τὴν ἡνωμένην ὕπαρξιν τὴν πεπληθυσμένην αὐτῆς ἀπὸ τῶν αἰτίων πρόοδον θεωρεῖν. πᾶν δὲ πλῆθος τοῦ ἑνὸς ἐξιστάμενον δεῖται τῆς ἁρμονίας, εἰ μέλλοι μὴ ἀσύντακτον εἶναι πρὸς ἑαυτὸ καὶ ἀόριστον. τὰ μὲν οὖν πλήθη τὰ ἐν τῇ ψυχῇ δηλοῦσιν αἱ μοῖραι, διάκρισιν συνεισάγουσαι[9]) τῆς μιᾶς οὐσίας, αἱ δὲ συναγωγοὶ τῶν ἁρμονικῶν λό-
C γων δυνάμεις τὰς κατ' οὐσίαν αὐτῶν συνδέσεις. καὶ εἴ με δεῖ τοὐμὸν | φάναι, διὰ τούτων γίγνεται[10]) δῆλον, ὅπως ἡ οὐσία τῆς ψυχῆς μέση τῆς τε ἀμεροῦς ἐστὶ καὶ τῆς μεριστῆς. οὔτε γὰρ μία ἐστὶν ὡς ἡ τοῦ νοῦ· μία γὰρ ἐν ἐκείνῳ οὐσία, μία ζωή, μία νόησις, καθ' ὃ[11]) εἷς ἐστὶ νοῦς· οὔτε εἰς ἄπειρον διαιρετή, καθάπερ ἡ τῆς μεριστῆς[12]) περὶ τοῖς σώμασιν· ἄλλου γὰρ αὐτὴ[13]) οὖσα συνδι-

---

1) 190, 2 *ὁμόχρους ἑαυτῇ καὶ ὁμοιομερὴς*) sibi ipsi concors unicolorque LTh. — 2) 190, 4 *εἰκότως*) om. LTh. — 3) 190, 6 *λέγων*) Pag. 41 D. — 4) 190, 8 *κεραννὺς—ψυχὴν*) om. A. — 5) 190, 10 *μόνην*) *μονὴν* B. — 6) 190, 10 *γιγνομένης*) *γινομένης* A. — 7) 190, 10 *αἰτίαν*) *αἰτίας* B. cum prima in opifice tantum causa facta sit, secunda autem in causa *ζωογόνω* id est animalium productiva, quae ipsam animam ex mediis generibus efficit LTh. qui et ipse *αἰτίας* legisse videtur, reliqua rectius intellexit, quam Taylorus, qui *αἰτίας* in *αἰτίαν* mutandum esse vidit, sed ad *ζωογόνον* addendum *αἰτίαν* et *ποιοῦσαν* pro *ποιούσης* scribendum statuit. — 8) 190, 13 *ἐνεργείαις*) *ἐνεργεῖς* B. — 9) 190, 18 *συνεισάγουσαι*) *συνάγουσαι* B. afferentes LTh. — 10) 190, 20 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — 11) 190, 21 *καθ' ὃ*) *καθ' ὅσον* A. (et una intellectio) secundum quam LTh. — 12) 190, 22 *τῆς μεριστῆς*) *τοῖς μεριστοῖς* B. — 13) 190, 22 *αὐτὴ*) Fort. *αὕτη* — haec LTh.

αιρεῖται τοῖς τοῦ ἐν ᾧ πλήθεσιν, ἀπειρουμένη καὶ αὐτὴ μετ' ἐκείνων· ἡ δὲ τῆς ψυχῆς οὐ μία μὲν, διὰ τὰ πλήθη τῶν μερῶν, ὡρισμένη δὲ κατ' ἀριθμόν. ἣν γὰρ ὑπέστησε μίαν μοῖραν ὁ θεὸς, μίαν δεῖ μένειν ἀδιαίρετον, καὶ τὸ ὅλον πλῆθος τῶν μορίων ἐκ τοιαύτης ἀρξάμενον τὴν ἀπειρίαν ἀνάγεσθαι [1]) τῶν διαιρέσεων. ὥστε καὶ μία ἡ οὐσία τῆς ψυχῆς καὶ οὐ μία, ἐν ὅροις δὲ ὑφεστῶσα κατ' ἀριθμὸν ὡρισμένοις καὶ ἑστῶσιν, ἵνα καὶ ταύτῃ δεικνύηται ἀριθμὸς οὖσα ἡ ψυχὴ, τὴν οἷον ῥίζαν τῶν ἑαυτῆς μερῶν ἀδιαίρετον ἔχουσα καὶ ὄντως μίαν. εἰ δὲ ταῦτα ἀληθῆ, δῆλον, ὅτι ὅσος ἂν ὁ [2]) ἀριθμὸς ληφθῇ τῶν μοιρῶν εἰς ταὐτὸν συλλογισθεὶς, τοσοῦτος [3]) ἔσται καὶ τῶν μονάδων, οὔ τι μαθηματικῶν· ἀνούσιοι γὰρ αἱ τοιαῦται μονάδες· ἀλλὰ [4]) οὐσία μὲν αὐτὴ | καθ' ἑαυτὴν οὖσα D ἀσώματος, οὖσα δὲ ἐκ τῶν μέσων γενῶν, οὐδὲ αὐτὴ ἓν ἁπλῶς, ἀλλὰ μετέχουσά τινος ἑνὸς [5]), ἔτι δὲ ἀδιαίρετος εἰς ὅμοια καὶ ταύτῃ τοῦ ἐν σώμασιν ἑνὸς διαφέρουσα, ὃ διαιρεῖται εἰς ὅμοια ἐπ' ἄπειρον. εἰ δὲ μονὰς ἑκάστη τοιαύτη [6]), καὶ ὁ σύμπας αὐτῆς ἀριθμὸς ἐκ μονάδων ἔσται τοιούτων οὐσιωδῶν, ὧν ἑκάστη ἀδιαίρετος εἰς ἄλλας μονάδας, καὶ διὰ ταύτας μὲν ἦν πλῆθος, διὰ δὲ τὴν ὁλότητα τὴν ἑαυτῆς μία, περιλαβοῦσαν [7]) τὸ πλῆθος τούτων ἑνοειδῶς [8]). εἴη δ' οὖν ἂν ἓν ἡ ψυχή [9]). ὅλως γὰρ εἰ ἔστιν ἐν αὐτῇ μὴ μόνον τὸ μεριστὸν, ἀλλ' ὁμοῦ καὶ τὸ ἀμέριστον, δεῖ δήπουθεν ἑκάτερον εἶναί πως μένον, τὸ μὲν κατὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἑνοειδὲς, τὸ δὲ κατὰ τὸ πληθυνόμενον, καὶ μήτε τὴν διαίρεσιν ἀφανίζειν τὸ ἓν μήτε τὴν ἕνωσιν τὸν μερισμόν. καὶ τοῦτ' ἦν, ὡς ἔοικεν, ὃ καὶ Ξενοκράτης [10]) ἀκούσας τοῦ καθηγεμόνος ᾐνίξατο λέγων κατ' ἀριθμὸν εἶναι τὴν ψυχὴν οὐσίαν, ἐξ οὐσιῶν μίαν πολλῶν αὐτὴν ὑπάρχειν [11]) δῆλον [12]) κατ' οὐσίαν οὖσαν ἀριθμὸν, ὅλην δι' ὅλης ἑαυτῆς μένουσαν, ἅμα μίαν καὶ διαιρουμένην εἰς πλῆθος μερῶν οὐσιωδῶν. ἐπειδὴ δὲ διαίρεσις | ἡ μέν ἐστιν οὐ- E σιώδης τῶν ψυχῶν, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ζωῆς (λέγονται γὰρ αἱ ἡμέτεραι ψυχαὶ ζῆν ποτὲ Τιτανικῶς ἑαυτὰς διαιροῦσαι [13]) περὶ τοῖς σώμασιν) ἵνα μηδὲν τοιοῦτον περὶ τῆς ὅλης ψυχῆς ἐννοήσωμεν (οὐ γὰρ θέμις τὰ ἐλαττώματα [14]) τῶν μεριστῶν ψυχῶν ἐπὶ τὰς θείας ἀναπέμπειν) ὅσας προσῆκέ, φησι, τοσαύτας

---

1) 190, 25 *ἀνάγεσθαι*) Fort. *ἀναίνεσθαι* — subterfugere LTh. — 2) 190, 28 *ὁ*) om. B. — 3) 190, 28 *τοσοῦτος*) *τοσοῦτον* A. *τοσούτων* B. quotus fuerit partium in idem computatarum numerus, tot in ipsa unitates reperientur LTh. — 4) 190, 29 *ἀλλὰ*) Fort. *ἀλλ' ὧν* — ipsa etenim per se substantia est incorporea LTh. — 5) 190, 31 *ἑνὸς*) *ἁπλῶς* A. — 6) 190, 22 *εἰ δὲ μονὰς ἑκάστη τοιαύτη*) illud enim in infinita similia dividi potest, quod ab unitate valde est remotum: Vniversus autem ipsius numerus LTh. Videtur *ἑκάστη* in duo vocabula divisisse. — 7) 190, 34 *περιλαβοῦσαν*) Fort. *περιλαβοῦσα* — amplexa LTh. — 8) 190, 34 *ἑνοειδῶς*) *ἑνωειδῶς* B. *ἓνοειδώς*. m. LTh. — 9) 190, 34 *εἴη—ψυχή*) om. LTh. — 10) 190, 37 *ξενοκράτης*· m. A. Xenocrates. m. LTh. 11) 190, 38 *αὐτὴν ὑπάρχειν*) *ὑ. α.* B. — 12) 190, 38 *δῆλον*) Fort. *δηλῶν*, — manifestum enim est quod secundum sui substantiam numerus est etc. LTh. — 13) 190, 41 *διαιροῦσαι*) *διαιρούσας* B. — 14) 190, 42 *ἐλαττώματα*) *ἐλάττω μετὰ* B. (defectus LTh. corr. Tayl.)

μοίρας αὐτῇ διένειμεν ὁ θεός[1]). καὶ γὰρ τὸ διαιροῦν κατ' αἰτίαν διαι-
ρεῖ νοερὰν, καὶ τὸ διαιρούμενον οὐσιωδῶς διαιρεῖται. πρέπων[2]) οὖν καὶ τῷ
διαιροῦντι καὶ τῷ διαιρουμένῳ τῆς διαιρέσεως ταύτης ὁ τρόπος, ἀγαθοειδὴς[3])
ὢν καὶ τελειωτικὸς[4]) οὐσίας τῆς τῶν ψυχῶν, προσάγων[5]) αὐτὴν εἰς ποικι-
λίαν[6]) νοερὰν καὶ παντελῆ ποιῶν τῷ πάντας ἐν αὐτῇ τοὺς λόγους ἀποτίθεσθαι
τῶν ὄντων. εἰ δὴ[7]) ταῦτα ὀρθῶς φαμὲν, οὐ χρὴ τῆς ἑνώσεως ἀφίστασθαι κατὰ
τὴν διαίρεσιν οὐδὲ τὴν ὁλότητα δαπανᾶν εἰς τὴν γένεσιν τῶν μερῶν, ὡς δοκεῖ
τοῖς ῥήμασι λέγειν ὁ Τίμαιος[8]) εἰπὼν, ὅτι κατανάλωτο τὸ μιχθὲν εἰς ταῦτα τὰ
τμήματα, οὐδὲ οἷον κανόνος τινὸς φαντάζεσθαι κατατομήν. σωματοειδεῖς γὰρ
F οἱ τρόποι πάντες οὗτοι καὶ ταῖς ἀΰλοις[9]) οὐσίαις | οὐδὲν προσήκοντες[10]). πᾶν
γὰρ τὸ ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ γενόμενον μένειν δεῖ ταὐτὸν, εἴπερ ἀεὶ ὡσαύτως
ποιεῖ ἀκίνητος ὢν καὶ αἰώνιος ταῖς ἐνεργείαις. δεῖ οὖν καὶ τὸ ὅλον μένειν ὅλον
ἀεὶ καὶ τὴν τῶν μοιρῶν γένεσιν μενούσης ἀποτελεῖσθαι τῆς ὁλότητος καὶ μὴ
δαπανᾶσθαι ταύτην ἐν τῇ διαιρέσει τῶν μοιρῶν. νοήσωμεν οὖν[11]) μίαν ἅμα
καὶ πολλὴν τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς ὅλην τε μένουσαν καὶ μεριζομένην καὶ συ-
νεχῆ τε ὁμοῦ καὶ διῃρημένην καὶ μήτε τὸ συνεχὲς αὐτῆς διαστατῶς φαντασθῶ-
191 μεν· ἔστι γὰρ συνέχεια καὶ ἀμεγέθης, | ὡς ἡ κατὰ τὸν χρόνον· μήτε τὴν διαί-
ρεσιν κατὰ τοὺς μοναδικοὺς ἀριθμούς· τὸ γὰρ τοιοῦτον ποσὸν ἀσύμβατόν ἐστι
πρὸς τὸ συνεχές· ἀλλ' ὡς προσήκει τοῖς ἀσωμάτοις, εἰς ἓν ταῦτα συναγάγω-
μεν καὶ τὸ ὅλον μετὰ[12]) τῶν μερῶν ἐπὶ τῆς ψυχῆς θεωρήσωμεν. δηλοῖ δὲ
καὶ ὁ Πλάτων, ὅτι δεῖ μὴ ἀφίστασθαι τῆς ἑνώσεως ἐν τῇ διαιρέσει διὰ τῶν
ἑξῆς·

ἑκάστην δὲ ἔκ τε ταὐτοῦ καὶ θατέρου καὶ οὐσίας μεμιγμένην. ἤρχετο δὲ διαιρεῖν ὧδε. **(Pag. 35 B.)**

[13]) εἰ γὰρ ἐν πᾶσιν[14]) ἐστὶ τὰ γένη τὰ ὑποστατικὰ τῆς ψυχῆς καὶ ἔστιν ὁμοιομερὴς ὅλη πρὸς ἑαυτὴν, οὐδὲν ἀποστήσειεν αὐτὴν τῆς συνεχείας καὶ τῆς ἑνώσεως. καὶ γὰρ εἰ ἐπὶ τῶν σωμάτων τὰ ὅμοια συμφύεται ἀλλήλοις[15]) ἀμέσως, πόσῳ δὴ μᾶλλον ἐπὶ τῆς ἀσωμάτου φύσεως τὰ οἷον μέρη πάντα[16]) ἑνίζεται, καὶ τὸ ὅλον τῷ ἑνὶ κεκράτηται[17]), μήτε τῶν μερῶν συγχεομένων διὰ

---

[1]) **190, 43** *ὅσας—θεός*) **iccirco addidit, in quae decuit membra partitus est deus LTh.** — [2]) **190, 44** *πρέπων*) *πρέπον* **B.** — [3]) **190, 45** *ἀγαθηειδίς.* **m. LTh.** — [4]) **190, 45** *τελειωτικὸς*) *τελιωτικὸς* **B.** — [5]) **190, 45** *προσάγων*) **Immo** *προάγων* — **producens LTh.** — [6]) **190, 45** *ποικιλίαν*) **om. B. (addidit Tayl. ex LTh.)** — [7]) **190, 46** *δὴ*) *δὲ* **A. igitur LTh.** — [8]) **190, 48** *Τίμαιος*) **Pag. 36 B.** — [9]) **190, 49** *ἀΰλοις*) *ἀΰλου* **B.** — [10]) **190, 50** *προσήκοντες*) *διαφέροντες* **B.** — [11]) **190, 53** *πῶς νοητέον τὴν ψυχὴν, μίαν ἅμα καὶ πολλήν*: **m. A.** — [12]) **191, 3** *μετὰ*) *μὲν* **B. (corr. Tayl.)** — [13]) **191, 5** *κεφ. β'. περὶ ἁρμονίας τῆς ψυχῆς*: **m. A. Caput secundum de harmonia animae. m. LTh.** — [14]) **191, 5** *ἐν πᾶσιν*) **in omnibus animae partibus LTh. Etiam Tayl.** *μέρεσιν* **addendum putabat, quod facile auditur.** — [15]) **191, 7** *ἀλλήλοις*) *ἀλλήλως* **A.** — [16]) **191, 7** *πάντα*) **om. LTh.** — [17]) **191, 8** *τῷ ἑνὶ κεκράτηται*) **unitati commiscetur LTh. Legit** *κέκραται.*

τὴν τοῦ ὅλου θέσιν μήτε τῆς ὁλότητος ἐξισταμένης διὰ τὴν διάκρισιν τῶν με-
ρῶν. λάβοις δ' ἂν ἐκ τούτων, καὶ ὅτι κατὰ πάντα ἑαυτῆς ἡ ψυχὴ | τὰ μέρη καὶ B
ἀμέριστός ἐστι καὶ μεριστή. εἰ γὰρ πᾶσα μοῖρα πάντων μετέχει τῶν μέσων
γενῶν, οὐδὲν ἔστιν αὐτῆς λαβεῖν, ὃ μὴ ὑφέστηκεν ἐκ τούτων. εἰς ταῦτα βλέ-
ποντες οἱ παλαιοὶ κἀκεῖνα συλλογίζονται πανταχοῦ[1]) περὶ αὐτῆς, ὅτι πᾶσα καὶ
ὄν ἐστι καὶ ζωὴ καὶ νοῦς, καὶ ὅπερ ἂν λάβοις τῶν τριῶν, καὶ τὰ λοιπὰ συνά-
γεις, ἐπειδὴ πάντα ἐν αὐτῇ διὰ πάντων φοιτᾷ, καὶ ἡ πᾶσα μία ἐστὶ, καὶ τὸ ἓν
αὐτῆς παντελές ἐστι καὶ τὸ μέρος ὁμόχρουν τῷ ὅλῳ ἐπ' αὐτῆς. εἰ δὲ ἕκαστον
τῶν μερῶν αὐτῆς πολλῶν ὄντων οὐσία τίς ἐστιν, εἰ τὰ μέρη τοσάδε ἐστὶ, καὶ
ἡ οὐσία αὐτῆς τοσαυταχῶς[2]), ἰσάριθμος τοῖς μέρεσι. καὶ ἡ ταὐτότης καὶ ἡ
ἑτερότης, ἡ μὲν ἐν τῷ νῷ μία ἑκάστη, διὸ ἀμερὴς ἦν· οὐ γάρ ἐστι νοῦ τὸ μὲν
ἄλλο μέρος, τὸ δὲ ἄλλο· τῆς δὲ ψυχῆς μεμέρισται κατ' ἀριθμὸν οὐσιώδη[3]),
ἥρμοσται αὐτοῦ τὰ μέρη πρὸς ἄλληλα, μίαν ἐκ πολλῶν ποιοῦντα καὶ ὅλον ἐκ
μερῶν αὐτήν. καὶ μὴν κἀκεῖνο θεωρεῖν ἄξιον, ὅτι κατὰ μὲν τὴν τῶν στοιχείων
ἀπογέννησιν ἐκ τῆς οὐσίας ἤρχετο, καθάπερ εἴπομεν, κατὰ δὲ τὴν τοῦ ὅλου
σύστασιν ἀπὸ τῆς ἑτερότητος, τὴν θατέρου φύσιν | δύσμικτον οὖσαν C
εἰς ταὐτὸν[4]) συναρμόττων βίᾳ καὶ ἄμφω μιγνὺς μετὰ τῆς οὐ-
σίας, κατὰ δὲ τὴν εἰς τοὺς ἁρμονικοὺς λόγους τοῦ ὅλου διαίρεσιν ἀπὸ τῆς
ταὐτότητος. ἑκάστην γάρ φησι[5]) μοῖραν διεῖλεν ἐκ τοῦ ταὐτοῦ καὶ
θατέρου καὶ οὐσίας μεμιγμένην. οἰκεία γὰρ τῇ μὲν γενέσει τῶν ἁπλῶν
ἡ ἀπὸ τῆς οὐσίας ἀρχὴ πάντως[6])· ἁπλουστέρα γὰρ ἡ οὐσία τῶν ἄλλων· τῇ δὲ
συστάσει τοῦ ὅλου ἡ ἀπὸ τῆς ἑτερότητος· ἀπὸ γὰρ τῶν καταδεεστέρων τοῦ
ὅλου ἐκ τῶν μερῶν ἡ γένεσις ἄρχεται· τῇ δὲ τῆς ἁρμονίας ὑποστάσει ἡ ἀπὸ
τῆς ταὐτότητος· βούλεται γὰρ εἰς ταὐτότητα καὶ κοινωνίαν τῶν διῃρημένων
αὕτη τελευτᾶν, καὶ ὅλως ἡ ἁρμονία ταὐτοποιὸς εἶναι τῶν ἡρμοσμένων ἐθέλει.
τούτων δὲ ἡμῖν διηρθρωμένων κατὰ δύναμιν ἀνάγκη προλαβεῖν ὅσα χρὴ πρό-
χειρα εἶναι τοῖς τὸν ἀριθμὸν συνήσειν μέλλουσι καὶ τῶν περὶ τῆς ἁρμονίας τῆς
ψυχικῆς λόγων[7]), εἰ μὴ μέλλοιμεν κατὰ κενῆς ποιήσεσθαι[8]) τὴν τῶν ἑπομέ-
νων ἐξήγησιν. δεῖ δὴ προειληφέναι τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι λόγων τὰ ἐν
ταῖς ἁρμονικαῖς πραγματείαις εἰωθότα λέγεσθαι, τί φθόγγος, τί διάστημα, | τί D
σύστημα[9]), καὶ ὅτι τὰς ἐν τῇ ἁρμονίᾳ συμφωνίας οὐκ ἀλλαχόθεν, ἢ ἐκ τῶν
ἀριθμῶν ἐλάμβανον οἱ Πυθαγόρειοι, καὶ ἐκ τούτων οὐ πάντων, ἀλλ' ἐκ τῶν πολ-

---

[1]) 191, 12 *πανταχοῦ*) om. LTh. — [2]) 191, 15 *τοσαυταχῶς*) *τοσαχῶς* B. — [3]) 191, 17 *οὐσιώδη*) Addendum videtur *καὶ* — et ad invicem partes harmonia compactae sunt LTh. omisso *αὐτοῦ*, quod ad *ἀριθμὸν* referendum videtur. — [4]) 191, 20 *ταὐτὸν*) *ταυτὸ* A. — [5]) 191, 21 *φησι*) *φύσει* B. (corr. Tayl.) — [6]) 191, 23 *πάντως*) *πάντων* B. (corr. Tayl.) — [7]) 191, 27 *τῶν — λόγων*) Fort. *τὸν — λόγον* — Liberius haec vertit LTh. — [8]) 191, 28 *κατὰ κενῆς ποιήσεσθαι*) *κατακενῆς ποιήσασθαι* cum *ε* super *α* A. — [9]) 191, 30 *φθόγγος ἐστι φωνῆς ἀδιαστάτου ἐναρμόνιος τάσις: διάστημα δὲ, φθόγγων ἡ πρὸς ἀλλήλους ποιὰ σχέσις: σύστημα δὲ, ποιὰ διαστημάτων περιοχή*: m. A.

λαπλασίων καὶ τῶν ἐπιμορίων, τὸ μὲν διὰ τεσσάρων ἐν ἐπιτρίτῳ λέγοντες εἶναι, τὸ δὲ διὰ πέντε ἐν ἡμιολίῳ, τὸ δὲ διὰ πασῶν ἐν διπλασίῳ, καὶ τὸ μὲν διὰ πασῶν ἅμα καὶ διὰ πέντε ἐν τριπλασίῳ, τὸ δὲ δὶς διὰ πασῶν ἐν τετραπλασίῳ. τὸ γὰρ διὰ πασῶν ἅμα καὶ διὰ τεσσάρων οὐκ ἔδοξεν αὐτοῖς εἶναι σύμφωνον, ὅτι ἐν πολλαπλασιμερεῖ[1]) λόγῳ συνίσταται τῷ τοῦ ὀκτὼ πρὸς τὸν[2]) τρία. μέσος γὰρ αὐτῶν ὁ ἕξ, ποιῶν πρὸς μὲν τὸν ἐλάσσονα τὸν διπλάσιον λόγον, πρὸς δὲ τὸν μείζονα τὸν ὑπεπίτριτον. ταῦτά τε οὖν προληπτέα[3]) καὶ ὅτι ἐπόγδοός ἐστιν ὁ τονιαῖος λόγος, καὶ ὅτι τὸ μὲν ἐπίτριτον ἐκ δύο τόνων ἐστὶ καὶ λείμματος[4]), τίς δὲ[5]) ὁ τοῦ λείμματος λόγος, ὕστερον μαθησόμεθα. καὶ μὴν καὶ ὅτι τρία τὰ γένη τῶν ἁρμονιῶν ἐστι, διάτονον, ἐναρμόνιον, χρωματικόν, καὶ ὅτι τὸ μὲν διάτονόν ἐστιν ἐξ ἡμιτονίου (τοῦτο δέ ἐστι τὸ λεγόμενον ἡμιτόνιον οὐ
E κυρίως ἡμιτόνιον, ἀλλὰ | λεῖμμα) καὶ τόνου καὶ ἑτέρου τόνου, τὸ δὲ ἐναρμόνιον ἐκ διέσεως καὶ ἑτέρας διέσεως καὶ διτόνου, τὸ δὲ χρωματικὸν ἐξ ἡμιτονίου καὶ ἡμιτονίου καὶ τριημιτονίου. ἔστι δὲ ἡ[6]) δίεσις τὸ οἷον τέταρτον τοῦ τόνου, οὐκ ὂν κατ' ἀλήθειαν τέταρτον, ὥσπερ οὐδὲ τὸ λεῖμμα ἡμιτόνιον ἀκριβῶς. ἀποδείξομεν δὲ ταῦτα διὰ τῶν ἑπομένων. τριῶν δὲ ὄντων τῶν γενῶν, ὧν ἕκαστόν ἐστι ποιὰ τετραχόρδου διαίρεσις, ὁ Πλάτων φαίνεται τῷ διατόνῳ μόνῳ χρώμενος· ἀξιοῖ γὰρ τοὺς ἐπιτρίτους λόγους εἰς ἐπογδόους καὶ λεῖμμα διαιρεῖν, ἀλλ' οὐχὶ εἰς διέσεις ἐναρμονίους, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἡμιτόνιον τῶν παλαιῶν τινὲς δίεσιν ἐκάλουν· καὶ ἔοικεν ὁ Πλάτων τοῦτο παραλαβεῖν τὸ γένος, λέγω δὴ τὸ διατονικόν, ὡς ἁδρότερον καὶ ἁπλούστερον καὶ γενναιότερον τῶν ἄλλων[7]), καίτοι δοκεῖ τὸ ἐναρμόνιον εἶναι παιδευτικὸν μᾶλλον. καὶ εἴ με δεῖ τὴν ἐμὴν λέγειν[8]) μαντείαν, τὸ μὲν ἐναρμόνιον γένος τῆς περὶ τοῖς σώμασι μεριστῆς[9]) γιγνομένης πάσης ζωῆς ἐπιστατικόν, ὡς τὸ διατονικὸν τῆς λογικῆς, διὸ
F καὶ παιδευτικόν ἐστιν ἐκείνης[10])· τὸ δὲ χρωματικὸν τῆς σωματικῆς | αὐτῆς λοιπὸν ἰδέας, διὸ καὶ ἔκλυτόν ἐστι καὶ ἀγενές. τὸ δ' οὖν ἁρμονικὸν εἰκότως ἐστὶ παιδευτικόν, ὃ δὴ διὰ ταῦτα καὶ ὁ Σωκράτης ἐν Πολιτείᾳ[11]) διαφερούσης μνήμης ἠξίωσεν ἐν τοῖς περὶ τῶν ἁρμονιῶν λόγοις, ὡς ἐπεστήσαμεν[12])· καὶ ὁ Τίμαιος εἰδὼς καὶ ἀκούσας ἐκεῖνα τῇ προτεραίᾳ τοῦ Σωκράτους λέγοντος ὅμως αὐτὸς[13]) τῇ οὐσίᾳ τῆς ψυχῆς τὴν σύστασιν διὰ τοῦ τονικοῦ δέδωκε γένους, ἀλλ' οὐχὶ τοῦ ἁρμονικοῦ, παιδευτικοῦ τοῦ ἐναρμονίου ὄντος, ὡς εἴπο-

---

[1]) **191, 34** *πολλαπλασιμερεῖ*) **Immo** *πολλαπλασιομερεῖ* — [2]) **191, 35** *τὸν*) *τὰ* **B.** — [3]) **191, 36** *προληπτέα*) *προσληπτέα* **A.** — [4]) **191, 37** *λείμματος*) **Post hoc excidisse** *τὸ δὲ ἡμιόλιον ἐκ τριῶν τόνων καὶ λείμματος* **cum res ipsa et praegressum** *μέν*, **tum Leonici interpretatio ostendit sesqualtera vero ex tribus tonis cum lemmate addens; nec fugit ea res Taylorum.** — [5]) **191, 37** *δὲ*) *τε* **B.** — [6]) **191, 41** *ἡ*) *καὶ ἡ* **B.** — [7]) **191, 47** *τὸ διατονικὸν γένος ἁπλούστερον, καὶ γενναιότερον τῶν ἄλλων·* **m. A.** — [8]) **191, 47** *τὴν ἐμὴν λέγειν*) *λ. τ. ἐ.* **B.** — [9]) **191, 48** *τῆς — μεριστῆς*) *τοῖς — μεριστοῖς* **B. (corr. Tayl.)** — [10]) **191, 49** *διὸ — ἐκείνης*) **om. LTh.** — [11]) **191, 51** *Πολιτείᾳ*) **Lib. III. Pag. 399.** — [12]) **191, 52** *ὡς ἐπεστήσαμεν*) *ὡς ἐπιστήσαμεν* **B. om. LTh.** — [13]) **191, 53** *αὐτὸς*) *αὐτοὶ* **B.**

μεν. καὶ γὰρ τοὺς τούτων ἡγεμόνας διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν | τῶν μαθημάτων 192
ἁρμονικοὺς ἐκάλουν. φησὶ γοῦν ὁ Ἀριστόξενος[1]) ἐν τῷ πρώτῳ τῆς ἁρμονικῆς στοιχειώσεως· τοὺς ἔμπροσθεν ἡμμένους τῆς ἁρμονικῆς[2]) πραγματείας συμβέβηκεν ὡς ἀληθῶς ἁρμονικοὺς εἶναι· αὐτῆς γὰρ τῆς ἁρμονίας ἥπτοντο, τῶν δὲ ἄλλων γενῶν οὐδεμίαν πώποτε ἔσχον. ἐν οἷς καὶ λέγει τι θαυμαστὸν ὁ Ἀριστόξενος, ὅτι τὸ διατονικὸν διάγραμμα οὐκ ᾔδεσαν οἱ παλαιοί. γράφει γὰρ οὕτως· σημεῖον δέ· τὸ μὲν γὰρ διάγραμμα αὐτῶν τῶν ἐναρμονίων μόνον ἔκκειται συστημάτων, διάτονον δὲ ἢ χρωματικὸν οὐδεὶς πώποτε ἑώρακε. πῶς οὖν ταῦτα λέγει, καίτοι καὶ τοῦ Πλάτωνος κατὰ τὸ διατονικὸν γένος ἐκθεμένου τὸ διάγραμμα καὶ τῶν[3]) ἀμφὶ τὸν Τίμαιον, θαυμάσαι ἄξιον· εἰ μὴ ἄρα τοῦ Ἀδράστου[4]) ἀληθὲς ὃ εἰς αὐτὸν ἀπέῤῥιψεν, ὅτι οὐ πάνυ τὸ ἦθος[5]) ἀνὴρ ἐκεῖνος μουσικὸς, ἀλλ' ὅπως ἂν δόξῃ τι καινὸν λέγειν πεφροντικώς. ὁ δ' οὖν Πλάτων ἐν τῷ διατόνῳ γένει ποιεῖται τὴν τῶν τετραχόρδων διαίρεσιν καὶ πρόεισι οὐ
μέχρι τοῦ | διὰ πασῶν μόνον, ἀλλ' ἕως τοῦ τετράκις διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε B
προσθεὶς καὶ τόνον, ἢ ὡς ὁ Σεβῆρος[6]) πεποίηκεν, οὐκ ἄνευ μὲν τοῦ τόνου ποιῶν οὐδὲ[7]) οὗτος, εἰς δὲ τὸ λεῖμμα λήγων[8]), ἀλλ' οὐ τὸν τόνον. εἰ δέ τις ἀποροίη, πῶς ὁ Πλάτων τὸ διάγραμμα προήγαγε πρὸς τοσοῦτον μέγεθος, φησὶν ὁ Ἄδραστος[9]) (Ἀριστόξενος μὲν γὰρ ἐπὶ[10]) τὸ διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων τὸ τοῦ κατ' αὐτὸν πολυτρόπου[11]) διαγράμματος πεποίηται μέγεθός, φησιν ὁ Ἄδραστος ἐκεῖνος[12]), καὶ ταύτην τὴν συμφωνίαν, ὦτα τοῦ νοῦ προστησάμενος[13])· οἱ δὲ νεώτεροι πεντεκαιδεκάτροπον[14]) προήγαγον ἐπὶ τὸ τρὶς διὰ πασῶν καὶ τὸν τόνον) ῥητέον, ὡς ἐκεῖνοι μὲν πρὸς τὴν ἡμετέραν χρῆσιν ἀφορῶντες οὕτως ἐποίουν, ὑπολαμβάνοντες[15]) μὴ πλεῖόν τι τούτων δύνασθαι μήτε τοὺς ἀγωνιζομένους φθέγγεσθαι μήτε τοὺς ἀκούοντας εὐγνώστως κρίνειν, Πλάτων δὲ πρὸς τὴν φύσιν ὁρῶν τὴν ψυχὴν ἐκ πάντων τούτων συνέστησεν, ἵνα προΐῃ μέχρι τῶν στερεῶν ἀριθμῶν, ἅτε σωμάτων ἐσομένη προστάτις. ἕπεται
γὰρ τοῖς[16]) ἑπτὰ ὅροις ἐξ ἀνάγκης ἡ μέχρι τοῦ τετράκις διὰ πασῶν καὶ | διὰ C
πέντε πρόοδος· δηλοῖ δὲ ὁ μέγιστος τῶν ὅρων, ὁ ἑπτὰ καὶ εἰκοσαπλάσιος ὤν.

---

[1]) 192, 1 *ἀριστόξενος*· m. A. Aristoxenus. m. LTh. — [2]) 192, 2 *στοιχειώσεως — ἁρμονικῆς*) om. A. — [3]) 192, 7 *τῶν*) *τὸν* B. *τοῦ* coni. Fabricius B. Gr. Vol. VIII. Pag. 552. et prior Timaeus Pythagoricus LTh. — [4]) 192, 7 *τοῦ Ἀδράστου*) illud Adrasti LTh. et videtur Proclus *τὸ τοῦ Ἀδράστου* scripsisse. *ἄδραστος*· m. A. Adrastus. m. LTh. — [5]) 192, 8 *ἦθος*) *εἶδος* B. (corr. ex LTh. Tayl.) Cf. Mahne de Aristoxeno Cap. I. §. 5. — [6]) 192, 10 *σεβῆρος*· m. A. Severus. m. LTh. — [7]) 192, 11 *οὐδὲ*) *καὶ* B. — [8]) 192, 11 *λήγων*) *λέγων* B. — lemma qui licet et ipse sine tono non faciat, tamen in lemmate non in tono desinit. LTh. — [9]) 192, 12 *φησὶν ὁ Ἄδραστος*) His signum † in B praefixum est, et videntur sane delenda. *ἄδραστος*· m. A. Adrastus. m. LTh. — [10]) 192, 13 *ἐπὶ*) *τοὺς* B. — [11]) 192, 13 *πολυτρόπου*. m. LTh. — [12]) 192, 14 *φησιν ὁ Ἄδραστος ἐκεῖνος*) om. LTh. — [13]) 192, 14 *ὦτα τοῦ νοῦ προστησάμενος*) Cf. Plato Civ. Lib. VII. Pag. 531 B. — [14]) 192, 15 *πεντεκαιδεκάτροπον*. m. LTh. — [15]) 192, 16 *ὑπολαμβάνοντες*) *ὑπολαβόντες* B. — [16]) 192, 19 *τοῖς*) *τῶν* A.

καὶ ταῦτα μὲν εἰρήσθω πρὸς τὴν ἀπορίαν· ὡς δὲ συνελόντι φάναι, τρία ταῦτά ἐστιν, εἰς ἃ τέμνεται τὸ περὶ τῆς ἁρμονίας κεφάλαιον[1])· ἓν μὲν ἡ τῶν ἑπτὰ μοιρῶν ἔκθεσις, δευτέρα δὲ ἡ τῶν δύο μεσοτήτων παρεμβολή, τρίτον δὲ ἡ κατατομὴ τῶν ἐπιτρίτων καὶ τῶν ἡμιολίων εἰς τοὺς ἐπογδόους κτὲ τὰ λείμματα. διὸ καὶ εἰώθασί τινες[2]) τρία τρίγωνα ποιεῖν καὶ ἐφ' ἑνὸς μὲν γράφειν τοῦ ἐλαχίστου τὰς ἑπτὰ μοίρας, κορυφὴν ποιοῦντες τὴν μίαν μοῖραν, κατασχίζοντες δὲ τὰς ἓξ περὶ ταύτην καὶ ἐπὶ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς γράφοντες τὸν διπλάσιον ὅλον στίχον, ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας τὸν τριπλάσιον, ἐπὶ δὲ ἄλλου τριγώνου μείζονος καὶ τοῦτο περιέχοντος αὐξήσαντες τοὺς ἀριθμοὺς παρεμβάλλειν τὰς δύο μεσότητας, πάλιν ὁμοίως χωρὶς μὲν τοὺς διπλασίους, χωρὶς δὲ τοὺς τριπλασίους τάξαντες, ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς τὴν μίαν μοῖραν, ἐπὶ δὲ τρίτου τριγώνου καὶ ἀμφότερα ταῦτα περιλαμβάνοντος[3]) ὅλον καταγράφειν τὸ διάγραμμα τὸν αὐτὸν
D τρόπον. καὶ οὕτως ὁ Ἄδραστος | πεποίηκεν[4]). ἄλλοι δὲ τὴν μὲν λαβδοειδῆ[5]) παρῃτήσαντο καταγραφὴν[6]), ἑξῆς δὲ ὡς ἐπὶ τῆς τοῦ κανόνος κατατομῆς τάττουσι τοὺς ἀριθμοὺς κατὰ τὰ τρία κέντρα[7]), πρώτους καὶ δευτέρους καὶ τρίτους λαμβάνοντες[8]), ὥσπερ δὴ καὶ ἡμεῖς ποιήσομεν[9]). οὕτω δὲ καὶ ὁ Πορφύριος καὶ ὁ Σεβῆρος ἀξιοῦσι. ταῦτα[10]) προειλήφθω τῶν ῥηθησομένων, καὶ ὅτι τριχῇ διεῖλε τοῦτο τὸ κεφάλαιον, ἓν μὲν ταξάμενος μέρος πρῶτον τὸ περὶ τῶν ἑπτὰ μοιρῶν, ἐν αἷς τὰ τρία διπλάσια διαστήματα καὶ τὰ τρία τριπλάσια κατὰ τὴν γεωμετρικὴν, τουτέστι κατὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους μεσότητα, δεύτερον τὸ περὶ τῆς τῶν ἄλλων δύο μεσοτήτων[11]), ἁρμονικῆς καὶ ἀριθμητικῆς, εἰς ἕκαστον διάστημα τῶν διπλασίων καὶ τριπλασίων ἐμβολῆς, τρίτον τὸ περὶ τῆς κατατομῆς τῶν ἐπιτρίτων καὶ ἡμιολίων εἰς τοὺς ἐπογδόους καὶ τὰ λείμματα, καὶ μέχρι τούτων ἀποπερατώσας τὸν περὶ τῶν μοιρῶν τῆς ψυχῆς λόγον[12]). δεῖ δὲ καὶ ὅσα περὶ τῶν τριῶν μεσοτήτων λέγεται πρόχειρα ἔχειν, καὶ τίνες αἱ διαφοραὶ αὐτῶν, καὶ τίνες αἱ μέθοδοι[13]), δι'
E ὧν εὑρίσκονται. ἔστι μὲν οὖν ἀριθμητικὴ μεσότης | ἐφ' ἧς ὁ μέσος κατὰ τὸ ποσὸν[14]) ὑπερέχει καὶ ὑπερέχεται, ὡς ἐπὶ πάντων τῶν ἑξῆς ἀριθμῶν, ὡς καὶ

---

[1]) 192, 21 *ὅτι εἰς τρία τέμνεται, τὸ περὶ τῆς ἁρμονίας κεφάλαιον*: m. A. — [2]) 192, 23 *τινες*) quidam quorum e numero Adrastus fuit LTh. apposito etiam in m. Adrasti nomine. Idem secundum et tertium triangulum cum numeris delineatum in m. exhibuit. — [3]) 192, 29 *περιλαμβάνοντος*) *παραλαμβάνοντος* — qui ambo priora capiebat LTh. — [4]) 192, 30 *καὶ οὕτως — πεποίηκεν*) om. h. l. LTh. — [5]) 192, 30 *λαβδοειδῆ*) *λαμβδοειδῆ* B. hanc triangulorum descriptionem LTh. — [6]) 192, 30 *καταγραφὴν*) *παραγραφὴν* B. — [7]) 192, 31 *κέντρα*) Ita A, ut B, sed in m. ad hoc adscriptum habet *κεφαλ.* et LTh. secundum tria capita posuit. — [8]) 192, 31 *λαμβάνοντες*) *λαβόντες* B. — [9]) 192, 32 *ποιήσομεν*) *ποιήσωμεν* — faciemus LTh. Porphyrius. | Severus. m. LTh. — [10]) 192, 32 *ταῦτα*) om. B. — [11]) 192, 35 *δύο μεσοτήτων*) *μ. δ.* B. — [12]) 192, 38 *λόγον*) *λόγων* B. — [13]) 192, 39 *μέθοδος τῶν τριῶν μεσοτήτων*. m. A. De tribus medietatibus. m. LTh. — [14]) 192, 40 *ποσὸν*) Fort. *ἴσον*, quod ipsum addendum putabat Tayl. Sed cf. Tim. Pag. 36 A, quem locum Proclus in proxime sequentibus significat. secundum quantitatem LTh.

ὁ Τίμαιος αὐτὸς ὡρίσατο ταῦτα· ἁρμονικὴ δὲ, ἐφ' ἧς ὁ μέσος τῷ αὐτῷ μέρει
τοῦ μείζονος ὑπερέχεται παρὰ τοῦ μείζονος, ᾧ τοῦ ἐλάττονος αὐτὸς ὑπερέχει,
ὡς ἐπὶ τοῦ ϛ δ γ ὁ δ τῷ τρίτῳ τοῦ μείζονος ὑπ' αὐτοῦ ὑπερεχόμενος τῷ τρίτῳ
τοῦ ἐλάσσονος αὐτοῦ ὑπερέχει τοῦ ἐλάττονος· γεωμετρικὴ δὲ, ἐφ' ἧς ὁ αὐτὸς
λόγος τοῦ μείζονος πρὸς τὸν [1]) μέσον, ὃς τοῦ μέσου πρὸς τὸν ἐλάσσονα. μέ-
θοδοι δὲ τῆς εὑρέσεως αὐτῶν ἑξῆς ἡμῖν λεγέσθωσαν. προκείσθω γὰρ δύο τι-
νῶν δοθέντων ὅρων εὑρεῖν ἁρμονικὴν καὶ ἀριθμητικὴν μεσότητα, καὶ ἔστωσαν
διπλάσιον οἱ ὅροι λόγον ἔχοντες, οἷον οἱ ιβ καὶ ϛ. λαμβάνω οὖν τὴν ὑπεροχὴν
τοῦ μείζονος παρὰ τὸν ἐλάσσονα· ἔστι δὲ αὕτη δῆλον ὡς ϛ· καὶ δίχα μερίσας
τὸ ἥμισυ προστίθημι τῷ ἐλάσσονι καὶ ποιῶ τοῦτον μέσον. ἔστι γοῦν τῶν ιβ [2])
καὶ ϛ ὁ θ μέσος κατὰ τὴν ἀριθμητικήν· ἐν τριάδι γὰρ ἡ ὑπεροχὴ καὶ τοῦ μεί-
ζονος παρὰ τὸ [3]) μέσον καὶ τοῦ μέσου παρὰ τὸν [4]) ἐλάχιστον. πάλιν λαβὼν τῶν
ἄκρων τὴν διαφορὰν τὸν ϛ ποιῶ | ἐπὶ τὸν ἐλάσσονα· γίνεται ὁ λϛ· καὶ τοῦτον F
διὰ τῶν [5]) ιη μερίζων, τὸν ἐκ τῶν ἄκρων συγκείμενον· γίνεται τὸ πλάτος τῆς
παραβολῆς δυάς. ταύτην προστίθημι τῷ ἕκτῳ [6]) καὶ ἔχω τὸν μέσον κατὰ τὴν
ἁρμονικὴν τὸν [7]) ὀκτώ. ᾧ [8]) γὰρ μέρει [9]) τοῦ μείζονος ὑπερέχεται ὑπ' αὐτοῦ,
τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἐλάσσονος ὑπερέχει [10]) τοῦ ἐλάσσονος· τρίτῳ γὰρ τοῦ ιβ
ὑπερέχεται καὶ τρίτῳ τοῦ ϛ ὑπερέχει. πάλιν ἔστω τὸ διάστημα τριπλάσιον,
οἷον ὁ ιη καὶ ϛ [11]). τούτους συνθεὶς ποιῶ τὸν κδ, οὗ τὸ ἥμισυ λαβὼν ἔχω τὸν
μέσον τὸν ιβ κατὰ τὴν ἀριθμητικήν. πάλιν | λαβὼν τὴν ὑπεροχὴν τῶν ιη [12]) 193
καὶ ϛ τὸν ιβ ποιῶ ἐπὶ τὸν ἐλάσσονα ὅρον τὸν ϛ· γίνεται ὁ [13]) οβ. τοῦτον με-
ρίζω παρὰ τὸν κδ, τὸν ἐκ τῶν ἄκρων συντεθέντα· γίνεται δὴ τὸ πλάτος τῆς
παραβολῆς τριάς. ταύτην τῷ ϛ [14]) προστίθημι καὶ ἔχω τὸν θ [15]) μεσότητα ἁρ-
μονικὴν, ταὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων ὑπερέχουσάν τε καὶ ὑπερεχομένην. οὕτω δὲ
καὶ εἰ [16]) μονὰς εἴη καὶ δυὰς, συνθεὶς μὲν καὶ λαβὼν τὸν ἥμισυν [17]) τοῦ ἐξ
ἀμφοῖν τὸ α καὶ ἥμισυ μέσον ὅρον ἔχω τῆς ἀριθμητικῆς μεσότητος, λαβὼν δὲ
τὴν ὑπεροχὴν τοῦ μείζονος τὴν μονάδα καὶ ἐπὶ τὸν ἐλάσσονα ποιήσας, τὴν μο-
νάδα ἐπὶ τὴν μονάδα [18]), ἔχω τὸν ἐξ ἀμφοῖν ἓν, τοῦτον δὲ παραλαβὼν [19])
παρὰ τὸν ἐκ τῶν ἄκρων τὸν γ ἔχω τὸ πλάτος τρίτου ἑνὸς, ἵνα ὁ γ ἐπὶ τοῦ-
τον [20]) ποιήσῃ τὸ παραβληθὲν ἑνὸς τρίτου [21]). τοῦτο οὖν τὸ τρίτον [22]) τῷ

---

[1]) 192, 44 *τὸν*) *τὸ* B. — [2]) 192, 48 *ιβ*) *δώδεκα* A. — [3]) 192, 49 *τὸ*) Fort. *τὸν* — [4]) 192, 49 *τὸν*) *τὸ* B. — [5]) 192, 50 *διὰ τῶν*) Fort. *παρὰ τὸν*, ut 193, 2. — [6]) 192, 51 *ἕκτῳ*) Immo *ἕξ*—ipsi .6. LTh. — [7]) 192, 51 *τὸν*) *τῶν* A. — [8]) 192, 52 *ᾧ*) *ὧν* A. — [9]) 192, 52 *μέρει*) *μέρη* — [10]) 192, 52 *ὑπερέχει*) *παρέχει* B. — [11]) 192, 54 *καὶ ϛ*) *καὶ ιϛ* A. om. B. et .6. LTh. *ϛ* addendum videbatur Tayloro. — [12]) 193, 1 *ιη*) *ιχ* B. — [13]) 193, 1 *ὁ*) om. B. — [14]) 193, 3 *ϛ*) *ἕκτῳ* A. — [15]) 193, 3 *θ*) *ἐννέα* B. *ἔνατον*, sup. *θ*, A. om. LTh. — [16]) 193, 4 *εἰ*) *ἡ* B. — [17]) 193, 4 *ἥμισυν*) *ἥμισυ* B. — [18]) 193, 6 *καὶ ἐπὶ—τὴν μονάδα*) om. A. — [19]) 193, 6 *παραλαβὼν*) Tayl. coni. *μερίζων* — hanc (unitatem) per ternarium dividens LTh. Mihi Proclus *παραβαλὼν* scripsisse eoque verbo indicasse divisionem videtur. — [20]) 193, 7 *ὁ γ ἐπὶ τοῦτον*) *ὁ τρίτος ἐπὶ τούτων* B. — [21]) 193, 7 *τρίτου*) *γ̄* B. ut tria videlicet ad unum comparata tertiam unius partem conficiant LTh. — [22]) 193, 8 *τρίτον*) *γ̄* B.

α[1]) προσθεὶς ἔχω τὸν μέσον τῆς ἁρμονικῆς μεσότητος, ὡς ἐπὶ τῶν ἔμπροσθεν. ταύταις δὴ χρησάμενοι ταῖς μεθόδοις τὰ διπλάσια πάντα καὶ τριπλάσια δια-
B στήματα συμπληρώσομεν[2]) ἐμμεθόδως | ταῖς ἀριθμητικαῖς καὶ ταῖς ἁρμονικαῖς μεσότησιν, ἃ δὴ παραλήψεται ὁ Τίμαιος ἐν τῇ γεωμετρικῇ μεσότητι καὶ παραλαβὼν ἐπαυξήσει[3]) ταῖς τῶν ἄλλων μεσοτήτων ἐμβολαῖς. ὅλως δὲ ἐπειδὴ τῶν τριῶν διαμνημονεύει μεσοτήτων, ὧν περιληπτικὴν εἶναι τὴν γεωμετρικήν[4]), προσκείσθω τοῖς εἰρημένοις θεώρημα τοιοῦτον· ἐὰν ᾖ διεχὴς ἀναλογία, καὶ τῶν μέσων ἅτερος ποιῇ[5]) τὴν ἀριθμητικήν, ὁ λοιπὸς ποιήσει τὴν ἁρμονικὴν μεσότητα, καὶ ἀνάπαλιν. ἔστωσαν γὰρ ὅροι τέσσαρες ὁ α[6]) πρὸς τὸν[7]) β, ὁ γ πρὸς τὸν[8]) δ, καὶ ἀριθμητικὴ μεσότης ὁ β· λέγω, ὅτι ἁρμονικὴ ὁ γ. ἐπεὶ γὰρ τὸ ὑπὸ τῶν α δ ἴσον τῷ ὑπὸ τῶν[9]) β γ, ὁ δὲ β ἀριθμητικὴ μεσότης, καὶ τὸ ὑπὸ συναμφοτέρου τοῦ α δ καὶ τοῦ γ[10]) διπλάσιον τοῦ ὑπὸ τοῦ β γ, ὡς ἐν ἀριθμητικῇ μεσότητι. τὸ ἄρα ὑπὸ συναμφοτέρου τοῦ α δ καὶ γ διπλάσιον τοῦ α δ. ἦν δὲ τοῦτο ἁρμονικῆς ἴδιον, τὸ ὑπὸ τῶν ἄκρων καὶ μέσου διπλάσιον εἶναι τοῦ ὑπὸ τῶν ἄκρων[11]). πάλιν ἔστω ἁρμονικὴ μεσότης ὁ γ· λέγω, ὅτι ἀριθμη-
C τικὴ ὁ β. ἐπεὶ γὰρ τὸ ὑπὸ α δ καὶ γ διπλάσιον[12]) τοῦ β γ, διπλάσιος | ἄρα καὶ συναμφότερος ὁ α δ τοῦ β. τοῦτο δ' ἦν[13]) ἀριθμητικὴ μεσότης, ὅταν οἱ ἄκροι διπλάσιοι ὦσι τοῦ μέσου. πάλιν ἔστω τῶν τεττάρων[14]) μέσος μὲν ὁ β ἀριθμητικὴ μεσότης, ὁ δὲ γ ἁρμονική· λέγω, ὅτι ἔστιν ὁ α πρὸς β, ὁ[15]) γ πρὸς δ. ἐπειδὴ γὰρ ὁ ὑπὸ συναμφοτέρου τοῦ α δ καὶ τοῦ γ[16]) διπλάσιος τοῦ ὑπὸ τοῦ α δ διὰ τὴν ἁρμονικήν, ὑποσυναμφότεροι[17]) δὲ τοῦ α δ τοῦ β[18]) διπλάσιος τοῦ ὑπὸ β γ[19]) διὰ τὴν ἀριθμητικήν, ὁ ἄρα ὑπὸ α δ ἴσος τῷ ὑπὸ β γ. ἔστιν ἄρα ὡς α πρὸς β, οὕτως ὁ γ πρὸς δ· τοῦτο δ' ἦν γεωμετρικῆς ἴδιον. αἱ ἄρα δύο μεσότητες περιέχονται ὑπὸ τῆς γεωμετρικῆς[20]) καὶ ἀντιστρέφουσιν ἀλλήλαις. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ταῦτα προείρηται, ἐπὶ τὸ προκείμενον χωρῶμεν.

Μίαν ἀφεῖλε τὸ πρῶτον ἀπὸ παντὸς μοῖραν. μετὰ δὲ ταύτην

---

[1]) **193, 8** *α) ἑνὶ* A. — [2]) **193, 9** *συμπληρώσομεν) συμπληρώσωμεν* — replebimus LTh. — [3]) **193, 11** *ἐπαυξήσει) ἀπαυξήσει* B. — [4]) **193, 12** *ὅτι ἡ ἀριθμητικὴ καὶ ἁρμονικὴ μεσότητες, περιέχονται ὑπὸ τῆς γεωμετρικῆς·* m. A. Theorema. | *διεχήσ* | *ἀναλογίσ.* m. LTh. — [5]) **193, 13** *ποιῇ) ποιεῖ* — [6]) **193, 14** *α) πρῶτος* B; post quod Tayl. *α* excidisse putabat. — [7]) **193, 14** *τὸν)* om. B. — [8]) **193, 14** *τὸν)* om. B. — [9]) **193, 15** *τῶν) τὸ* — [10]) **193, 16** *καὶ τοῦ γ)* om. B. *α̅· β̅· γ̅· δ̅·* | *ϛ̅· ι̅β̅· θ̅· ι̅η̅·* m. A. .a. b. c. d. | 6. 9. 12. 18. m. LTh. — [11]) **193, 18** *καὶ μέσου — τῶν ἄκρων)* bis A. — [12]) **193, 19** *διπλάσιον) διπλάσιν τοῦ ἀπὸ α̅ δ̅ καὶ γ̅, διπλάσιον* B. — [13]) **193, 20** *ἦν) ἂν* B. — [14]) **193, 21** *τεττάρων) δ̅* B. — [15]) **193, 21** *δ) καὶ ὁ* B. — [16]) **193, 22** *γ) β̅* — quod fit ex ipso .c. super utrumque videlicet .a. d. LTh. — [17]) **193, 23** *ὑποσυναμφότεροι)* Immo *ὁ ὑπὸ συναμφοτέρου* — [18]) **193, 23** *β)* om. B. — [19]) **193, 23** *τοῦ ὑπὸ β γ)* delenda sunt. — ambo autem .a. d. duplum faciunt ad .b. propter arithmeticam medietatem LTh. — [20]) **193, 25** *αἱ ἄρα — γεωμετρικῆς)* om. B. Legit ea LTh. ex eoque supplevit Tayl.

ἀφῄρει διπλασίαν ταύτης, τὴν δὲ αὖ τρίτην, ἡμιολίαν μέν, τῆς δευτέρας, τριπλασίαν δὲ τῆς α. (Pag. 35 B.)

Τὴν μαθηματικὴν θεωρίαν οὔτε παντάπασιν ἀτιμαστέον[1] οὔτε μόνην αὐ-
τὴν καθ' ἑαυτὴν ζηλωτέον· τὸ μὲν γὰρ οὐ δείκνυσιν ἡμῖν, ὥσπερ ὁ Πλάτων
βούλεται, τὰ πράγματα ἐν ταῖς εἰκόσι, τὸ δὲ ἀκερμάτιστον ποιεῖ τὴν ὅλην ἐξή-
γησιν[2]· δεῖ γὰρ ὡς ἐπ' ἀσφαλοῦς | πείσματος ὁρμεῖν[3] τῆς τῶν πραγμάτων, D
περὶ ὧν ὁ λόγος ἐστὶν, οὐσίας. ἐν μέσῳ τοίνυν, ὥσπερ εἴπομεν καὶ πρότερον,
καταστήσαντες τὸν λόγον μαθηματικῶς μὲν πρῶτον, οἰκείως δὲ τοῖς ὑποκει-
μένοις μετὰ[4] ταῦτα τὴν προκειμένην ἐξηγησώμεθα κατατομήν. οἱ μὲν οὖν
Πυθαγόρειοι μέγα φρονοῦσιν, ὡς τὴν τοῦ κανόνος κατατομὴν ἐν τούτοις παρα-
δίδωσι, τὰς αἰτίας τὰς οὐσιώδεις καὶ τοὺς λόγους τοὺς γεννητικοὺς[5] τῶν μα-
θηματικῶν θεωρημάτων ἀναπτύσσων[6]. φέρ' οὖν, μαθηματικῶς, ὥσπερ[7] εἴ-
ρηται, πρῶτον γυμνάσωμεν τὴν τῶν ἀκουόντων διάνοιαν, συναιροῦντες τὰ παρὰ
πολλοῖς εἰρημένα καὶ τῶν μὲν ἀντιλογιῶν ἀπεχόμενοι, καθ' αὑτὸ δὲ τὸ ἀληθὲς
ἐξετάζοντες. ἔσται δὲ ἡμῖν ὁ λόγος ὡς συλλήβδην εἰπεῖν περὶ πέντε τούτων·
περὶ τῶν τοῦ πολλαπλασίου λόγων, περὶ τῶν μεσοτήτων τῶν μεταξὺ τούτων,
περὶ τῶν ἐπιτρίτων καὶ ἡμιολίων τῶν ἐν ταῖς μεσότησιν ἀναφαινομένων, περὶ
ἐπογδόων τῶν τὰ διαστήματα ταῦτα συμπληρούντων, περὶ τοῦ λείμματος. καὶ
γὰρ δεῖ τὸ διάγραμμα πάντων τούτων εἶναι περιληπτικὸν | καὶ καταπεπυκνῶ- E
σθαι[8] πᾶσι τούτοις τοῖς λόγοις. ἵνα οὖν ἐν τάξει προΐωμεν, λάβωμεν πρῶτον
ἐν τοῖς ἀπὸ μονάδος ἀριθμοῖς τοὺς λεγομένους πρώτους ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος λό-
γους. ἐκκείσθω δὴ οὖν μονάς, καὶ ταύτης διπλασία δυάς, εἶτα τριὰς ἡμιολία
μὲν τῆς δυάδος[9], τριπλασία δὲ τῆς μονάδος, εἶτα τετρὰς διπλασία[10] τῆς
δυάδος, εἶτα ἐννὰς τριπλασία τῆς[11] τριάδος, εἶτα ὀγδοὰς ὀκταπλασία τῆς
μονάδος, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἑβδόμη μοῖρα ἑπτακαιεικοσαπλασία[12] τῆς μονάδος.
τούτους δὴ τοὺς ἀριθμούς, ὡς εἴπομεν, οἱ μὲν λαβδοειδῶς[13] ἐκτίθενται, τὴν
μονάδα κορυφὴν ποιήσαντες καὶ ὡδὶ τοὺς διπλασίους τάττοντες, ὡδὶ δὲ τοὺς
τριπλασίους· οἱ δὲ ἐν ἑνὶ στίχῳ[14], τῷ Πλάτωνι μᾶλλον[15] κατακολουθοῦν-
τες· οὐ γὰρ χωρὶς μὲν εἶπε τοὺς τριπλασίους, χωρὶς δὲ τοὺς διπλασίους, ἀλλ'

---

1) 193, 27 *ἀτιμαστέον*) *ἀντιμαστέον* B. — 2) 193, 29 *τὸ δὲ—ἐξήγησιν*) hoc enim laboris esset supervacui minimeque fructuosi LTh. — 3) 193, 30 *ὁρμεῖν*) *ὁρμᾶν* B. — 4) 193, 32 *μετὰ*) *μετὰ δὲ* A. — primo quidem mathematice verum subiectis rebus quam accommodate totam hanc rem pertractamus, postea vero ad praesentis sectionis explanationem quam propius accedamus LTh. quem et ipsum *δὲ* legisse apparet. — 5) 193, 33 *γεννητικοὺς*) *γενητικοὺς* — 6) 193, 34 *ἀναπτύσσων*) *ἀναπτύσων* A. — 7) 193, 34 *ὥσπερ*) *ὅπερ* B. Etiam A *ο* super *ὥσ* scriptum habet. — 8) 193, 40 *καταπεπυκνῶσθαι*) *καταπυκνῶσθαι* A. — 9) 193, 42 *δυάδος*) *διάδος* B. — 10) 193, 43 *διπλασία*) *τριπλασία* B. (corr. Tayl. et verum habet LTh.) — 11) 193, 43 *τῆς δυάδος—τῆς*) om. A. — 12) 193, 44 *ἑπτακαιεικοσαπλασία*) *ἑπτὰ καὶ εἰκοσαπλασία* A. — 13) 193, 45 *λαβδοειδῶς*) *λαβδοειδοῦς* B. — 14) 193, 46 *στίχῳ*) *στοίχῳ* B. — 15) 193, 46 *μᾶλλον*) om. A. (agnoscit LTh.)

ἐναλλὰξ μίξας αὐτοὺς ἀλλήλοις[1]) ὡς κατ' εὐθεῖαν προϊών[2]). ἀλλ' εἰ μὲν ἄχρι
τούτων ἔστη τὰ τοῦ Πλάτωνος, ἔδει μηδὲν περιεργάζεσθαι πλέον· ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς
ἡμῖν παρακελεύεται τὰ διπλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα ταῖς τε ἁρμονικαῖς
F καὶ ἀριθμητικαῖς μεσότησι συνδεῖν, | μονάδος δὲ οὐκ ἔστι καὶ δυάδος μεταξὺ ταύ-
τας τὰς μεσότητας εὑρεῖν, ληπτέον τινὰ πρῶτον ἀριθμὸν, ὃς ἐλάχιστος ὢν ἕξει
καὶ ἥμισυ καὶ τρίτον· διπλάσιον γὰρ πᾶς ἀριθμὸς ἔχειν δύναται. καὶ τοῦτο οὖν
ζητητέον. εἰλήφθω οὖν ὁ ς, καὶ τούτου διπλάσιος ὁ ιβ, τὸν αὐτὸν ἔχοντες λό-
γον, ὃν πρὸς δυάδα μονάς. τούτων δὴ τῶν ἑξαπλασίων μονάδος καὶ δυάδος μέ-
σοι παρεντεθέντες ὅ τε η[3]) καὶ θ τὰς εἰρημένας μεσότητας ἀποδώσουσιν. ὁ
μὲν γὰρ η ταὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχει τε καὶ ὑπερέχεται, ὁ δὲ θ
194 ἴσῳ μὲν κατ' | ἀριθμὸν ὑπερέχει, ἴσῳ δὲ ὑπερέχεται. ἑξάκις ἄρα τὴν μονάδα
καὶ δυάδα ποιήσαντες εὕρομεν ἀριθμοὺς τὰς εἰρημένας ἐπιδεχομένους μεσό-
τητας. ὁμοίως δὴ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν ἐν τῷ προειρημένῳ στίχῳ[4]) τῶν δι-
πλασίων ἅμα καὶ τριπλασίων[5]) ἑξαπλασιάσαντες εὑρήσομεν ὅρους, οὓς δυνη-
σόμεθα καταπυκνοῦν ἀριθμητικαῖς τε μεσότησι καὶ ἁρμονικαῖς. γεγονέτωσαν
γὰρ[6]) ἀπὸ παντὸς τοῦ προειρημένου στίχου[7]) ἑξαπλάσιοι ἄλλους[8]) ἀριθμοὺς
ἐν τάξει θέντες μόνον τὸν πεντηκοντατέσσαρα πρὸ[9]) τοῦ τεσσαρακονταοκτὼ θεῖ-
ναι ὀφείλοντες (τοῦτον γὰρ πρότερον εἶπε τριπλάσιον τοῦ τρίτου) μετ' ἐκεῖνον
αὐτὸν ἔθεμεν τῷ πλήθει τῶν μονάδων ἑπόμενοι καὶ οὐ τῇ ἀπαριθμήσει[10]), ἣν
ὁ Πλάτων πεποίηται τοῖς λόγοις αὐτῶν ἑπόμενος καὶ ἐναλλὰξ ἐκτιθεὶς[11]) τοὺς
διπλασίους[12]) καὶ τριπλασίους· μεταξὺ μὲν οὖν[13]) τοῦ ς καὶ ιβ ἐμπεσοῦνται
ὁ η καὶ θ, μεταξὺ δὲ τοῦ ιβ καὶ κδ διπλασίου ἁρμονικὴ μὲν μεσότης ὁ ις,
ἀριθμητικὴ δὲ ὁ ιη, μεταξὺ δὲ τοῦ τρίτου διπλασίου[14]) τοῦ κδ καὶ μη ἁρμο-
B νικὴ | μὲν μεσότης ὁ λβ, ἀριθμητικὴ δὲ ὁ λς· ἐν δὲ τοῖς τριπλασίοις μεταξὺ
τοῦ ς καὶ ιη πρώτου τριπλασίου ἁρμονικὴ μὲν μεσότης ὁ θ, ἀριθμη-
τικὴ δὲ ὁ ιβ[15]), μεταξὺ δὲ τοῦ δευτέρου[16]) τριπλασίου[17]) τοῦ ιη καὶ

---

[1]) 193, 47 *ἀλλήλοις*) om. B. — [2]) 193, 47

α
βγ
δ θ
η κς

α β γ δ θ η κς m. B. Eandem figuram m. A, sed paulo superius appositam habet sine linea. LTh. vero primum ipsum ∧ cum numeris bifariam divisis, deinde seorsum eosdem numeros deinceps scriptos adiecit 1. 2. 3. 4. 9. 8. 27. — [3]) 193, 53 *η*) *ὀκτὼ* B. — [4]) 194, 2 *στίχῳ*) *στοίχῳ* B. — [5]) 194, 3 *ἅμα καὶ τριπλασίων*) om. A. — [6]) 194, 4 *γὰρ*) igitur LTh. — [7]) 194, 4 *στίχου*) *στοίχου* B. — [8]) 194, 4 *ἄλλους*) Fort. *ἄλλοι· οὓς* — LTh. liberius haec vertit, sed ita, ut aliud legisse non videatur. Eum secutus est Tayl. — [9]) 194, 5 *πρὸ*) om. A. — [10]) 194, 7 *ἀπαριθμήσει*) *ἀπαρηθμήσει* B. — [11]) 194, 7 *ἐκτιθεὶς*) om. B. — [12]) 194, 7 *διπλασίους*) *δυπλασίους* B. — [13]) 194, 8 *οὖν*) om. B. — [14]) 194, 9 *διπλασίου*) *τριπλασίου* B. (corr. LTh. Tayl.) — [15]) 194, 11 *ιβ*) *δυόδεκα* B. — [16]) 194, 11 *δευτέρου*) $\overline{β}$ A. — [17]) 194, 11 *τριπλασίου*) *τριπλασίου ἀριθμοῦ* B.

του[1]) νδ ἁρμονικὴ μὲν ὁ κζ, ἀριθμητικὴ δὲ[2]) ὁ λς, μεταξὺ δὲ τοῦ τρίτου[3]) τριπλασίου τοῦ νδ καὶ ρξβ ἁρμονικὴ μὲν ὁ πα, ἀριθμητικὴ δὲ ὁ ρη. διήρηται ἄρα τὰ διπλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα ταῖς δύο ταύταις μεσότησιν, ὥστε εἶεν ἂν ἐφεξῆς οἱ ὅροι οὗτοι· ς. η. θ. ιβ. ις. ιη. κδ. λβ. λς. μη. νδ. πα. ρη. ρξβ. ἀλλ' εἰ μὲν ἦν δυνατὸν ἐν τούτοις τοῖς ἐκκειμένοις ἡμῖν ὅροις τοὺς ἐπιτρίτους λόγους εἴς τε τοὺς ἐπογδόους καὶ τὰ λείμματα[4]) διελεῖν, μέχρι τούτων ἂν ἔστημεν· νῦν δὲ, οὐ γὰρ οἷόν τε, ἄλλης ἂν δέοι μεθόδου. προκείσθω οὖν ἐξ ἀρχῆς καταπυκνῶσαι τὸν διπλάσιον λόγον ταῖς εἰρημέναις μεσότησι καὶ τοῖς ἐπογδόοις. δεήσει ἄρα τὸν ὑπόλογον τοῦ διπλασίου μετὰ τοὺς δύο ἐπογδόους ἐπίτριτον[5]) ἔχειν. εἰλήφθω οὖν πρῶτος ὁ τρίτος ἀπὸ μονάδος κατὰ τὸν ὀκταπλάσιον λόγον, ὁ ξδ. ἀπὸ τούτου δύο μὲν ἐπογδόους ὑποστῆσαι δυνατόν· ἅπας γὰρ πολλαπλάσιος | τοσούτων ἐπιμορίων ἡγεῖται λόγων ἀντιπαρωνύμων[6]) αὐτῷ, C ὁπόστος[7]) ἐστὶν ἀπὸ μονάδος· ἐπίτριτον δὲ οὐκ ἔχει. τριπλασιάσας οὖν αὐτὸν ποιῶ τὸν ρϟβ, οὗ ἐπίτριτος μὲν ὁ σνς, ἐπόγδοος δὲ ὁ σις, καὶ τούτου ἐπόγδοος ὁ σμγ. ὁ ἄρα[8]) τοῦ λείμματος λόγος ἐστὶν ὁ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῖν δυοῖν ἐπογδόοιν λειπόμενος τοῦ[9]) σμγ πρὸς σνς[10]). ἀπὸ παντὸς γὰρ ἐπιτρίτου δύο ἐπογδόων ἀφαιρεθέντων καταλείπεται ὁ τοῦ λείμματος λόγος. ἀλλὰ τοῦ σνς ἐπόγδοος ὁ σπη, ὃς τὴν ἀριθμητικὴν σώζει[11]) μεσότητα, τεταγμένος μεταξὺ τοῦ ρϟβ καὶ τοῦ τπδ διπλάσιον πρὸς τὸν ρϟβ λόγον ποιοῦντος, πρὸς δὲ τὸν σπη ἐπίτριτον. εἰ μὲν οὖν δυνατὸν ὑποστῆσαι δύο ἐπογδόους ἀπὸ τοῦ σπη, κατεπυκνώσαμεν ἂν καὶ τοῦτο τὸ ἐπίτριτον τοῖς τε ἐπογδόοις καὶ τῷ λείμματι[12])· νῦν δὲ οὐχ οἷόν τε· ὁ γὰρ ἐπόγδοος αὐτοῦ ὁ τκδ[13]) ὄγδοον οὐκ ἔχει· διὸ πρὸς αὐτὸν ἐπόγδοον γενέσθαι λόγον οὐ δυνατὸν[14]) τοῖς ἄτμητον ἀεὶ τὴν μονάδα φυλάττειν βουλομένοις· τὸ γὰρ ὄγδοόν ἐστιν αὐτοῦ μϚ[15]). διπλασιάσαντες οὖν αὐτὸν, ἵνα τὸ ἥμισυ ὅλον ποιήσωμεν, ἕξομεν καὶ αὐτοῦ | λαβεῖν D ἐπόγδοον. ἀναγκασθησόμεθα δὲ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ διπλασιάσαι πάντας καὶ τοὺς μετ' αὐτόν. ἔσται οὖν ἀντὶ μὲν τοῦ ρϟβ ὁ τπδ, ἀντὶ δὲ τοῦ σις ὁ υλβ, ἀντὶ δὲ τοῦ σμγ ὁ υπς[16]), ἀντὶ δὲ τοῦ σνς ὁ φιβ[17]), ἀντὶ δὲ τοῦ σπη ὁ φος, καὶ τούτου ἐπόγδοος ὁ χμη, καὶ τούτου ἐπόγδοος ὁ ψκθ, ἔπειτα ψξη διπλάσιος μὲν ὢν τοῦ τπδ, πρὸς δὲ τὸν[18]) ψκθ λόγον ἔχων τοῦ λείμματος[19]). καὶ οὕτω δὴ πεπλήρωται τὸ διπλάσιον διάστημα τοῖς ἡμιολίοις καὶ ἐπιτρίτοις

---

[1]) 194, 11 *τοῦ*) om. B. — [2]) 194, 12 *δὲ*) om. AB. — [3]) 194, 12 *τρίτου*) $\overline{γ}$ B. — [4]) 194, 15 *λείμματα*) *λείματα* A. — [5]) 194, 18 *ἐπίτριτον*) *ἐπὶ τρίτον* B. — [6]) 194, 20 *ἀντιπαρωνύμων*) *ἀντὶ παρωνύμων* A. — [7]) 194, 20 *ὁπόστος*) *ὁπόσος* B. — [8]) 194, 22 *ἄρα*) autem LTh. — [9]) 194, 23 *τοῦ*) *τοῖν* B. — [10]) 194, 23 *πρὸς σνς*) *σις* B. — [11]) 194, 24 *σώζει*) *σύζει* B. — [12]) 194, 27 *τῷ λείμματι*) *τῷ λείματι* B. *τοῖς λείμμασι*, sup. *ῷ* et *τι*, A. — [13]) 194, 27 *τκδ*) *τηδ* B. — [14]) 194, 28 *οὐ δυνατὸν*) *ἀδύνατον* B. sesquioctava proportio fieri non potest LTh. — [15]) 194, 29 *μϚ*.) $\overline{μη}$. B. — [16]) 194, 31 *υπς*) *υτς* B. — [17]) 194, 32 *σνς ὁ φιβ*) *σνβ ὁ ϙβ* B. — [18]) 194, 33 *τὸν*) *τὸ* B. — [19]) 194, 33 *ἔχων τοῦ λείμματος*) *ἔχον τοῦ λήμματος* B.

καὶ ἐπογδόοις λόγοις ἐν τοῖσδε τοῖς ἀριθμοῖς· τπδ. υλβ. υπς. φιβ. φος.
χμη. ψκθ. ψξη. εἰ οὖν ἐθελήσομεν ὅλον συμπληρῶσαι τὸ διάγραμμα ἐκθέ-
μενοι κατὰ τὰ ἑξῆς ἀντὶ μὲν τῆς πρώτης μοίρας τὸν τπδ, ἀντὶ δὲ τῆς διπλα-
σίας ταύτης τὸν ψξη, ἀντὶ δὲ τῆς τριπλασίας μὲν τῆς πρώτης, ἡμιολίας δὲ
τῆς δευτέρας τὸν [1]) ,αρνβ, ἀντὶ δὲ τῆς τετραπλασίας τῆς πρώτης τὸν ,αφλς,
ἀντὶ δὲ τῆς πέμπτης, ἥ ἐστι τριπλασία τῆς τρίτης, τὸν ,γυνς[2]), ἀντὶ δὲ τῆς
ἕκτης, ἥ ἐστιν ὀκταπλασία τῆς πρώτης, τὸν ,γοβ, ἀντὶ δὲ τῆς ἑβδόμης, ἥ
E ἐστιν ἑπτακαιεικοσαπλασίων | τῆς πρώτης, τὸν μύρια[3]) τξη, εἰ οὖν ἐθελήσαι-
μεν τούσδε καταπυκνῶσαι ταῖς τε ἁρμονικαῖς καὶ ταῖς ἀριθμητικαῖς μεσότη-
σιν, αἳ παρεντεθεῖσαι τά τε ἡμιόλια καὶ ἐπίτριτα διαστήματα ποιήσουσιν, ἔσον-
ται μεταξὺ τοῦ τπδ καὶ τοῦ ψξη διπλασίου ὅ τε φιβ, ποιῶν τὴν ἁρμονικὴν
μεσότητα, καὶ ὁ φος τὴν ἀριθμητικήν· εἰ δὲ τοῦ τριπλασίου διαστήματος,
λέγω δὴ τοῦ τε τπδ καὶ τοῦ ,αρνβ, λάβοιμεν τὰς μεσότητας, ὁ μὲν φος σώ-
ζει τὴν ἁρμονικὴν[4]), ὃς ἐν τῷ διπλασίῳ[5]) τὴν ἀριθμητικὴν ἀνεπλήρου
ἡμῖν[6]) μεσότητα, ὁ δὲ ψξη τὴν ἀριθμητικήν, ὃς ἦν ὁ μείζων ἄκρος
τοῦ διπλασίου. πάλιν εἰ τοῦ διπλασίου καὶ τετραπλασίου τὰς αὐτὰς ἐθε-
λήσομεν μεσότητας λαβεῖν, ἔσονται μεταξὺ τοῦ ψξη καὶ τοῦ ,αφλς ὁ μὲν
,αρκδ ἁρμονικὴ μεσότης, ὁ δὲ ,αρνβ ἀριθμητική· εἰ δὲ καὶ δεύτερον[7]) θε-
λήσαιμεν καταπυκνῶσαι τριπλάσιον, οὗ οἱ ὅροι εἰσὶν ὁ ,αρνβ καὶ ,γυνς[8]), ὁ
μὲν ,αψκη τὴν ἁρμονικὴν ἀποδώσει[9]) μεσότητα πρὸς αὐτούς, ὁ δὲ ,βτδ τὴν
ἀριθμητικήν· καὶ μὴν καὶ εἰ τὸ τρίτον διπλάσιον καταπυκνῶσαι[10]) ἐν ὅροις |
F ὃν τῷ τε ,αφλς καὶ τῷ ,γοβ, ὁ μὲν ,βμη τὴν ἁρμονικὴν ἕξει πρὸς αὐτούς, ὁ
δὲ ,βτδ[11]) τὴν ἀριθμητικήν. ἔτι δὲ εἰ τὸ τρίτον τριπλάσιον, λέγω δὴ τήν τε
πέμπτην καὶ ἑβδόμην μοῖραν, ταῖς ὁμοίαις μεσότησι καταπυκνώσαιμεν, ἔσον-
ται ἡμῖν ἄκροι μὲν ὅ τε ,γυνς καὶ ὁ μύρια τξη, μέσοι δὲ ἁρμονικῆς μὲν ὁ
,ερπδ, ἀριθμητικῆς δὲ ὁ ,ςϡιβ. εἰ δὲ αὖ καὶ τῶν ἐπιτρίτων ἕκαστον τῶν ἀνα-
φανέντων ἐκ τούτων τῶν μεσοτήτων καὶ τῶν ἡμιολίων τοῖς τε ἐπογδόοις καὶ
195 τῷ λείμματι[12]) καταπυκνώσαιμεν, ἔσται | ἡμῖν ἐν ὅροις τοῖς ἑξῆς κειμένοις
μετὰ τὴν ὅλην ἐξήγησιν τὸ ὅλον διάγραμμα ἔχον ἐπογδόους μὲν κδ, λείμματα
δὲ θ. τούτων δὲ σαφηνισθέντων[13]) τοσοῦτον ἡμῖν περὶ αὐτοῦ τοῦ λείμματος
ἰστέον, ὅτι, ἐπειδήπερ οὐδεὶς ἐπιμόριος εἰς λόγους ἴσους τέμνεσθαι δύναται, τὸ
ἡμιτόνιον ἐν ἀριθμοῖς οὐκ ἔστι λαβεῖν, ἀλλὰ τοὺς σύνεγγυς ἀλλήλων λαβόντες

---

[1]) 194, 37 *τὸν*) *τὸ* — [2]) 194, 38 *,γυνς*) *,αυνη* B, ut v. 48. In A hic numerus una cum proxime sequentibus decem verbis excidit. (3456. LTh.) — [3]) 194, 40 *μύρια*) *μ* B. — [4]) 194, 44 *ἁρμονικὴν*) *ἀριθμητικὴν* B. — [5]) 194, 44 *διπλασίῳ*) *τριπλασίῳ* B. — [6]) 194, 44 *ἀριθμητικὴν ἀπεπλήρου ἡμῖν*) *ἁρμονικὴν ἡμῖν ἀπεπλήρου* B. (corr. haec tria LTh. et Tayl.) — [7]) 194, 47 *δεύτερον*) Fort. *τὸ δεύτερον* — [8]) 194, 48 *,γυνς*) *αυνη* B. — [9]) 194, 48 *ἀποδώσει*) *ἀποδώδει* B. — [10]) 194, 49 *καταπυκνῶσαι*) sc. *θελήσαιμεν*. Sed Proclum *καταπυκνώσαιμεν* scripsisse suspicor. — [11]) 194, 50 *,βτδ*) *,βγδ* B. — [12]) 194, 54 *τοῖς τε ἐπογδόοις καὶ τῷ λείμματι*) sesquioctavis lemmatibus LTh. — [13]) 195, 2 *δὲ σαφηνισθέντων*) *σαφεινισθέντων* B.

τὸν ἐφεπτακαιδέκατον λόγον καὶ τὸν ἐφεκκαιδέκατον καὶ δείξαντες τὸν ἐφεπτακαιδέκατον μείζονα τοῦ καλουμένου λείμματος, ὃς ἦν ἐλάσσων τοῦ ἀκριβοῦς ἡμιτονίου, συνάγουσιν, ὅτι καὶ τοῦ ἡμιτονίου ἐλάττων[1]) ἐστὶν, εἰ καὶ[2]) ὁ ἐφεπτακαιδέκατος. ὅτι δὲ οὗτος ἐλάσσων, ἢ ἡμιτόνιον, δείκνυται οὕτως[3])· ἐκκείσθω γὰρ ὁ ις, καὶ τούτου ἐπόγδοος ιη. τούτων δὲ μεταξὺ τεθεὶς[4]) ὁ ιζ εἰς ἀνίσους διαιρεῖ τὸν ἐπόγδοον λόγους σύνεγγυς ὄντας τοῦ ἡμιτονίου[5]) διαστήματος, μονάδι διαφέρων τῶν ἄκρων. καὶ δῆλον, ὅτι τὸν[6]) πρὸς τῷ ἐλάσσονι ὅρῳ μείζω ποιήσει λόγον. καὶ ἐν πάσῃ γὰρ ἀριθμητικῇ μεσότητι μείζων| ἐστὶν ὁ λόγος ὁ ἐν τοῖς ἐλάττοσιν ὅροις, ὥστε ὁ ἐφεπτακαιδέκατος ἐλάσσων B ἐστὶν ἡμιτονίου. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ λεῖμμα ἔλασσόν[7]) ἐστιν, ἢ ἐφεπτακαιδέκατον, ὡς ἀπὸ τῶν παρὰ Πλάτωνι κειμένων ὅρων δῆλον. ὁ γὰρ σνϛ, τὸν τοῦ λείμματος ἔχων λόγον πρὸς τὸν σμγ, ὡς καὶ τοῦτο δείξομεν πυθμενικὸν ἀποδείξαντες τὸν ἐν τούτοις τοῖς ἀριθμοῖς τοῦ λείμματος λόγον, ἐλάσσων ἐστὶ τοῦ ἐφεπτακαιδεκάτου πρὸς τὸν σμγ. ὑπερέχει μὲν γὰρ αὐτοῦ ιγ μονάσι[8]), τὸ δὲ ἑπτακαιδέκατον τοῦ[9]) σμγ πλειόνων ἐστὶν, ἢ ιγ μονάδων. πολλῷ ἄρα ὁ τοῦ λείμματος μᾶλλον λόγος[10]) ἐλάσσων ἐστὶ τοῦ ἡμιτονίου διαστήματος, ὥστε καὶ ὁ λοιπὸς εἰς τὸν τόνον, ὅς ἐστι τῆς ἀποτομῆς λόγος[11]), ἐξ ἀνάγκης ἡμιτονίου μείζων ἐστίν. ἔτι δὲ καὶ οὕτω δεικτέον· ἐκκείσθωσαν ὁ σνϛ καὶ σμγ, καὶ εἰλήφθωσαν τρεῖς ἑξῆς ἐν τῷ τοιούτῳ λόγῳ· ὁ μὲν ἀπὸ σνϛ μυριάδες ἓξ[12]) καὶ πεντακισχίλια πεντακόσια[13]) τριακονταέξ, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ σμγ μυριάδες πέντε καὶ ἐνακισχίλια[14]) τετταρακονταεννέα[15]), ὁ δὲ ὑπ' ἀμφοτέρων μυριάδες ἓξ καὶ δισχίλια διακόσια ὀκτώ[16]). οὗτοι δὴ τρεῖς[17]) ἀνάλογόν | εἰσιν ἐν τῷ λόγῳ τοῦ λείμματος, ὅπερ εἰ ἔστιν ἡμιτόνιον, ἔσται ὁ τῶν ἄκρων C λόγος τονιαῖος, εἰ δὲ μείζων ἡμιτονίου, καὶ ἐκεῖνος μείζων τόνου, εἰ δὲ ἐλάσσων, ἐλάσσων. ἀλλὰ μὴν ὁ ἐπόγδοος τῶν πέντε μυριάδων καὶ ἐνακισχιλίων τεσσαρακονταεννέα[18]) μυριάδων ἐστὶν ἓξ καὶ ,ϛυλ ὄγδοον[19]). μείζων δὲ οὗτος τοῦ μείζονος. δείκνυται καὶ ἄλλως ἐκ τρίτων, ὅτι οὐ διαιρεῖται ὁ τόνος εἰς δύο ἴσα τοῦτον ἔχοντα τὸν λόγον, ὃν ὁ σνϛ πρὸς σμγ. ἐὰν γὰρ τοῦ σμγ τὸ ὄγδοον λάβωμεν, ὅπερ ἐστὶ λ καὶ τέταρτον καὶ ὄγδοον[20]), καὶ ταῦτα συνθῶμεν αὐτῷ,

---

1) 195, 6 ἐλάττων) ἐλάσσων A. minus esse lemma LTh. Proclus ὁ τοῦ λείμματος λόγος audiri voluit. — 2) 195, 6 εἰ καὶ) ἢ B. εἰ ἢ A. siquidem septima et decima proportio semitonio minor est LTh. — 3) 195, 7 οὕτως) ὄντας B. — 4) 195, 7 τεθεὶς) τιθεὶς B. — 5) 195, 8 ἡμιτονίου) diatonici LTh. — 6) 195, 9 τὸν) τῶν B. — 7) 195, 11 ἔλασσόν) ἐλάσσων B. — 8) 195, 14 μονάσι) μονάδι B. — 9) 195, 14 τοῦ) τὸν B. — 10) 195, 15 μᾶλλον λόγος) λ. μ. B. — 11) 195, 16 λόγος) λόγους B. — 12) 195, 17 ἓξ) ϛ B. — 13) 195, 18 πεντακόσια) τριακόσια A. — 14) 195, 18 ἐνακισχίλια) ἐννακισχίλια B. — 15) 195, 18 τετταρακονταεννέα) τεσσαρακόντα ἐννέα B. — 16) 195, 19 διακόσια ὀκτώ) διακόσιαοκτώ — 17) 195, 19 τρεῖς) τρὶς A. — 18) 195, 22 ἐνακισχιλίων τεσσαρακονταεννέα) ἐννακισχιλίων τεσσαρακόντα ἐννέα B. — 19) 195, 22 ὄγδοον) $\overset{\Omega''}{\eta}$ A. τέταρτον ὄγδοον B. — 20) 195, 24 τέταρτον καὶ ὄγδοον) $\overset{\Omega''}{\delta'}$ καὶ $\overset{\Omega''}{\nu}$ A.

ποιήσομεν τὸν σογ τέταρτον ὄγδοον[1]) πρὸς τὸν σμγ λόγον ἐπόγδοον ἔχοντα.
ἀλλ' ὁρᾷς[2]), ὅτι ὁ σνς πρὸς τὸν σμγ ἐλάσσονα ἔχει λόγον, ἢ πρὸς τὸν σνς ὁ
σογ τέταρτον ὄγδοον[3]). ὁ μὲν γὰρ σνς ἔχει πρὸς σμγ λόγον ἐπιμερῆ ὑπε-
ρέχων αὐτοῦ δέκα καὶ τρισὶ διακοσιοστοτεσσαρακοστοτρίτοις, ὁ δὲ σογ καὶ τέ-
ταρτον καὶ ὄγδοον τοῦ σνς ὑπερέχει διακοσιοστοπεντηκοέκτοις[4]) δέκα καὶ ἑπτὰ
καὶ τετάρτῳ καὶ ὀγδόῳ[5])· μείζων δὲ ὁ ἑπτακαίδεκά τισι καὶ πρὸς ὑπερέχων
D τοῦ τρισκαίδεκά τισιν[6]) ὑπερέχοντος κατὰ τὸν λόγον τῆς | ὑπεροχῆς. οὐκ ἄρα
εἰς ἴσα διῄρηται ὁ τόνος, ἀλλὰ τὸ μέν ἐστι λεῖμμα[7]), ὡς καὶ ὁ Πλάτων ἐκά-
λεσε, τὸ δὲ ἀποτομὴ[8]), τὸ ἔχον τὸν μείζονα λόγον, ὡς εἰώθασιν οἱ μουσικοὶ
προσονομάζειν. ἔστω γὰρ ὁ σογ καὶ τέταρτον καὶ ὄγδοον ἔχων[9]) τὸν ἐπόγδοον
πρὸς τὸν σμγ λόγον, ὁ δὲ σνς ἔχων πρὸς τὸν αὐτὸν σμγ τὸν τοῦ λείμματος
ἐλάσσονα ὄντα λόγον, ἢ τὸν τοῦ ἐφεπτακαιδεκάτου· δῆλον, ὅτι ὁ σογ[10]) καὶ
τέταρτον καὶ ὄγδοον[11]), ὃς ἦν τὸν τονιαῖον ἔχων λόγον πρὸς τὸν σμγ, ἕξει
πρὸς τὸν σνς τὸν λοιπὸν τοῦ λείμματος λόγον τὸν τῆς ἀποτομῆς, μείζονα ὄντα
τοῦ ἐφεπτακαιδεκάτου, οὗπερ[12]) ἦν ὁ τοῦ λείμματος ἐλάσσων. ἐὰν δὴ τού-
τους πολλαπλασιάσωμεν ὀκτάκις ποιήσαντες, εὑρήσομεν τοὺς πρώτους ἐν τε-
λείαις μονάσιν ἔχοντας τὸν τῆς ἀποτομῆς λόγον. τοῦ μὲν γὰρ σμγ ὀκταπλά-
σιος ὁ χίλια ἐνακόσια τεσσαράκοντα τέσσαρα[13]), τοῦ δὲ σνς[14]) ὁ δισχίλια
τεσσαρακονταοκτὼ[15]), τοῦ[16]) δὲ διακόσια ἑβδομήκοντα καὶ τρία καὶ τετάρ-
του καὶ ὀγδόου ὁ δισχίλια ἑκατὸν ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτά[17])· ὥστε ἀποτομῆς λό-
γος ἐν πυθμέσιν ἐστὶ τοῦ[18]) δισχίλια καὶ ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα[19]) καὶ ἑπτὰ
E πρὸς τὸν δισχίλια καὶ[20]) τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ· καὶ δεησόμεθα[21]) | τούτων
ἐν τῷ διαγράμματι τῶν ἑξῆς τριῶν ὅρων. ἔστωσαν σμγ, σνς, σογ τέταρτον
ὄγδοον[22]), τούτων δὲ ὀκταπλάσιοι[23]) διὰ τὸ ὄγδοον καὶ τὸ τέταρτον, ἵνα ἐν
τελείαις ὦσι μονάσιν, ἀλλὰ μὴ ἐν μορίοις[24]) τισὶ μονάδων, ,αϡμδ[25]), ,βμη,
,βρπζ. ἀλλὰ μὴν ὅτι ἀναγκαῖον τοῦτον εἶναι τὸν λόγον τοῦ λείμματος τὸν ὃν
ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους ὁ σνς καὶ σμγ[26]), δείξομεν οὕτως· ἐὰν ἀπὸ ἐπιτρίτου

Ω"Ω"

1) 195, 25 *τέταρτον ὄγδοον*) *δ' ν* A. — 2) 195, 25 *ἀλλ' ὁρᾷς*) Vides igitur LTh. — 3) 195, 26 *τέταρτον ὄγδοον*) ut v. 25 A. — 4) 195, 28 *διακοσιοστοπεντηκοέκτοις*) Fort. *διακοσιοστοπεντηκοστοέκτοις* — 5) 195, 28 *τετάρτῳ καὶ ὀγδόῳ*) *ὀγδόῳ τετάρτῳ* B. — 6) 195, 29 *τρισκαίδεκά τισιν*) *τρεισκαιδεκάτισιν* B. *τρισκαιδεκάτισιν* A. et antea *ἑπτακαιδεκάτισι* AB. — 7) 195, 30 *λεῖμμα*· m. A. — 8) 195, 31 *ἀποτομή*· m. A. — 9) 195, 32 *ἔχων*) *ἔχον* B. — 10) 195, 33 *σογ*) *σμγ* (273 LTh.) — 11) 195, 33 *τέταρτον καὶ ὄγδοον*) ut v. 24 A. — 12) 195, 35 *οὗπερ*) *ὅπερ* B. — 13) 195, 37 *χίλια ἐνακόσια τεσσαράκοντα τέσσαρα*) *,απμδ* B. — 14) 195, 37 *σνς*) *διακόσια πεντήκοντα καὶ ἕξ* A. — 15) 195, 37 *δισχίλια τεσσαρακονταοκτὼ*) *,βμη* B. — 16) 195, 37 *τοῦ*) *τῷ* A. — 17) 195, 38 *καὶ τετάρτου — καὶ ἑπτά*) om. A. — 18) 195, 39 *ἐστὶ τοῦ*) *εἰσὶ τοῦ* A. *εἰσὶν τῶν* B. — 19) 195, 39 *δισχίλια καὶ ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα*) *δισχίλια καὶ ρ καὶ π* B. — 20) 195, 39 *ἑκατὸν — δισχίλια καὶ*) bis A. — 21) 195, 39 *δεησόμεθα*) *δεηθησόμεθα* B. — 22) 195, 40 *τέταρτον ὄγδοον*) ut v. 25 A. — 23) 195, 41 *ὀκταπλάσιοι*) *ὀκταπλάσιος* — 24) 195, 41 *καὶ τὸ τέταρτον — μορίοις*) om. A. — 25) 195, 42 *,αϡμδ*) *,απμδ* B. — 26) 195, 43 *σμγ*) *σμς* B.

διαστήματος δύο ἐπόγδοοι ἀφαιρεθῶσιν, οἱ τὸ λοιπὸν διάστημα περιέχοντες ὅροι λόγον ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους ὃν τὰ σνς[1]) πρὸς τὰ σμγ. ἔστω γὰρ ἐπίτριτος ὁ αβ τοῦ ε, καὶ ἀφῃρήσθω ὁ μὲν γ[2]) ὑπόλογος ὢν τοῦ αβ ἐπογδόου, ὁ δὲ δ ὡσαύτως τοῦ γ· λέγω, ὅτι ὁ δ πρὸς τὸν ε τὸν προκείμενον ἔχει λόγον. ἀφῃρήσθω γὰρ ἀπὸ τοῦ αβ τῷ μὲν γ ἴσος ὁ ζβ, τῷ δὲ δ ὁ ηβ. ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ὡς ὁ αβ πρὸς τὸν γ, ὁ γ πρὸς τὸν δ· ἐπόγδοοι γάρ· ἔσται καὶ ὡς ὁ αβ πρὸς τὸν βζ, οὕτως ὁ βζ πρὸς τὸν βη. καὶ λοιπὸς ἄρα ὁ αζ πρὸς λοιπὸν τὸν ζη ἔσται ὡς ὅλος[3]) πρὸς ὅλον, τουτέστιν, ὡς ὁ αβ πρὸς τὸν βζ. ἐπόγδοος δὲ ὁ αβ τοῦ βζ· ἐπόγδοος ἄρα | ὁ αζ[4]) τοῦ ηζ. κείσθω τῷ ζη ἴσος ὁ ζθ. ὁ ἄρα ζθ τοῦ F θα ὀκταπλάσιος. ἴσος δὲ τῷ ζθ ὁ ζη· ὁ ἄρα ηθ ὀκταδεκαπλάσιος[5]) τοῦ θα. πάλιν ἐπεὶ ἐπόγδοος ὁ ζβ τοῦ βη· καὶ γὰρ ὁ γ τοῦ δ· ὀκταπλάσιος ἄρα ὁ βη τοῦ ηζ. οἵων ἄρα ἐστὶν ὁ ζη ὀκτώ, τοιούτων ὁ ηβ ἑξήκοντα καὶ τεττάρων[6]), ὁ δὲ ζβ ἑβδομήκοντα καὶ δύο[7])· ταῦτα γὰρ ἐπόγδοα τοῦ ξδ· ὁ δὲ αβ ὅλος ὀγδοήκοντα καὶ ἑνός[8])· ταῦτα γὰρ ἐπόγδοα τοῦ δύο καὶ ἑβδομήκοντα. τετραπλασίασον αὖ[9]) τοὺς ἀριθμούς· οἵων[10]) ἄρα ὁ αβ τκδ, τοιούτων ὁ ηβ, τουτέστιν ὁ | δ, σνς. τετραπλάσιος γὰρ ὁ μὲν τκδ τοῦ πα, ὁ δὲ σνς[11]) τοῦ ξδ. τὰ δὲ 196 ἰσάκις πολλαπλάσια τοῖς μέρεσι τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον. ἐπεὶ οὖν ἐπίτριτός ἐστιν ὁ αβ τοῦ ε, οἵων ὁ αβ τκδ, τοιούτων ὁ ε σμγ· ἔχει γὰρ τὸν σμγ καὶ τὸ τρίτον αὐτοῦ τὸν πα. ἦν δὲ καὶ οἵων ὁ[12]) αβ τκδ, τοιούτων ὁ δ σνς. οἵων ἄρα ὁ δ σνς, τοιούτων ὁ ε σμγ. ὅτι δὲ ἐν ἐλαχίστοις ἐστὶ τούτοις ὁ τοῦ λείμματος λόγος, δῆλον[13]). εἰσὶ γὰρ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους· καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τῆς ἀνθυφαιρέσεως. εἰς γὰρ μονάδα λήγουσιν ἀνθυφαιρουμένου τοῦ ἐλάσσονος ἀεὶ ὑπὸ τοῦ μείζονος. εἰ δὲ πρῶτοί[14]) εἰσι, φανερόν, ὅτι ἐλάχιστοί εἰσι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἐχόντων αὐτοῖς. ἐὰν ἄρα ἐπιτρίτου διαστήματος ἐπόγδοα δύο ἀφαιρεθῇ, οἱ λοιποὶ ὅροι τοῦτον ἔχουσι τὸν λόγον, ὃν τὰ σνς πρὸς τὰ σμγ. τούτου δὲ δειχθέντος εἰλήφθωσαν ἑξῆς ὁ μὲν αβ τονιαῖος λόγος, ὁ δὲ βγ τοῦ

---

¹) 195, 44 *τὰ σνς*) *τὰς ςνς* B. — ²) 195, 45 *γ*) Pro eo LTh. posuit C, *προ ζ* K, pro *η* J, pro *θ* P, et demonstrationem hac descriptione addita illustravit:

```
81        1    P    8    K    8    J
     A ---|---------|---------|----------|---------- B
324       9         c    8    d          E
                    72        64         243
                    288       256
```

³) 195, 49 *ὅλος*) *ὁ ὅλος* B. — ⁴) 195, 50 *αζ*) *βζ* B. — ⁵) 195, 51 *ὀκταδεκαπλάσιος*) Ita etiam m. LTh. supra scripto *ὁ δοδιπλάσιος*. Sed scribendum videtur *ὀκτωδεκαπλάσιος*. — ⁶) 195, 52 *τεττάρων*) *τέταρτον* — ⁷) 195, 53 *δύο*) *δυσὶ*. — ⁸) 195, 53 *ἑνός*) *α* B. — ⁹) 195, 54 *αὖ*) igitur LTh. — ¹⁰) 195, 54 *οἵων*) *οἷον* A. — ¹¹) 196, 1 *σνς*) *διακόσια νς* A. — ¹²) 196, 3 *ὁ*) om. B. inter versus habet A. — ¹³) 196, 4) H. l. m. LTh. numeros 256 243 13 9 4 1 secundum sub primo, tertium sub secundi partibus prioribus, quartum sub priore tertii, quintum sub quarto, sextum sub quinto positos habet. — ¹⁴) 196, 6 *πρῶτοι*) *τρίτοι* — primi LTh.

λείμματος, ὁ δὲ αδ τοῦ καλουμένου ἡμιτονίου, ὁ δὲ τοῦ δ πρὸς γ τοῦ κόμμα-
B τος· καλεῖται γὰρ οὕτως ὁ τῆς ὑπεροχῆς λόγος τῆς ἀποτομῆς | πρὸς τὸ ὡς ἀληθῶς ἡμιτόνιον, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἐν ἀριθμοῖς λαβεῖν. τοῦτο μὲν ἀποδέδεικται[1]· προσθετέον δὲ τοῖς εἰρημένοις, ὅτι τὸν τοῦ δβ λόγον εἴπομεν ἡμιτόνιον, οὐχ ὅτι τέμνεται ὁ ἐπόγδοος εἰς δύο ἴσους λόγους· οὐδεὶς γὰρ ἐπιμόριος δύναται τοῦτο παθεῖν, εἰς ἴσους τμηθῆναι δύο λόγους· ἀλλ' ἐπειδήπερ οἱ Ἀριστοξένειοι[2] μετὰ τοὺς[3] δύο ἐπογδόους ἐλάμβανον τὸ ἡμιτόνιον, κατὰ τὴν ἐκείνων θέσιν, ὡς εἴπομεν, εἴληπται ὁ τοῦ ἡμιτονίου λόγος, ἵνα εὑρεθῇ τὸ κόμμα καὶ ἡ ἀποτομὴ τίνα ἔχουσι λόγον πρὸς τὸν τοῦ λείμματος λόγον. τοῦτο μὲν οὖν εἴρηται διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην· ἐπεί, ὅτι γε πᾶς ἐπιμόριος ἀδιαίρετός ἐστιν εἰς ἴσους δύο λόγους ῥητούς, τῶν ἀποδεδειγμένων· τοσοῦτον δὲ προσθετέον φιλοκαλίας[4] χάριν, ὅτι τῶν Πυθαγορείων[5] μήτε ἡμιτόνιον εἶναι λεγόντων, ἐξ οὗ καὶ δυοῖν ἐπογδόοιν ἐστὶ τὸ ἐπίτριτον, μήτε συμφωνίαν τὴν διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων, ὡς οἱ Ἀριστοξένειοι[6], τῶν μετ' αὐτοὺς ἁρμονικῶν οἱ ἀμφὶ Πτολεμαῖον[7] τὸ μὲν προσήκαντο τῶν Πυθαγορείων, ὡς ἄρα οὐκ ἔστιν ὡς
C ἀληθῶς ἡμιτόνιον τὸ καλούμενον ἡμιτόνιον[8], τὸ δὲ ἐξέβαλον, | ἀσύμφωνον εἶναι τὸ διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων. ἡμεῖς δὲ τὸ μὲν ἀναγκαίως ἀπεδείξαμεν διὰ τὴν τοῦ Πλάτωνος δόξαν, τὸ δὲ οὐκ ἀναγκαζόμενοι δεικνύναι νῦν παρίεμεν, οὐδὲν εἰπόντος περὶ τούτου τοῦ Πλάτωνος. ἐπειδὴ δὲ εὕρηται, ἐν τίσι πρώτοις ἐστὶν ὁ τοῦ λείμματος λόγος καὶ ὁ τῆς ἀποτομῆς, λεκτέον καὶ ὁ τοῦ κόμματος ἐν τίσι[9] πρώτοις, ᾧ ὑπερβάλλει τὸ λεῖμμα ἡ ἀποτομή. ἔστι μὲν οὖν, ὡς οἱ παλαιοί φασι, ἐν τελείαις μονάσι ταῖς πεντήκοντα τρισὶ[10] μυριάσι μετὰ τῶν χιλίων τετρακοσίων τεσσαράκοντα καὶ ἑνὸς πρὸς τὰς πεντήκοντα δύο μυριάδας τετρακισχίλια διακόσια ὀγδοήκοντα ὀκτώ[11]. εἰ δὲ ἀδιάφορον καὶ τὴν μονάδα τεμεῖν, εἰλήφθω λόγος μὲν τοῦ λείμματος ἐν τῷ σνϛ πρὸς τὸν σμγ. τούτου δὲ ὁ ἐπόγδοος ὁ διακόσια ἑβδομήκοντα τρία[12] τέταρτον ὄγδοον, τοῦ δὲ σνϛ[13] ἄλλο λεῖμμα διακόσια ἑξήκοντα ἐννέα καὶ διακοσιοστοτεσσαρακοστότριτα δεκατρία[14] μονάδος μιᾶς. οὗτος γὰρ ἦν ὁ τοῦ λείμματος λόγος. ἔχει

---

[1]) 196, 10 *ὅπερ — ἀποδέδεικται*) quod in numeris non reperiri alibi demonstratum est LTh. — [2]) 196, 12 Aristoxenus. m. LTh. — [3]) 196, 13 *τοὺς*) om. A. — [4]) 196, 16 *φιλοκαλίας*) *φιλοκαλλίας* B. — [5]) 196, 16 *πυθαγόρειοι·* m. A. Pythagorici. m. LTh. — [6]) 196, 18 *ἀριστοξένιοι·* m. A. Aristoxenici. m. LTh. — [7]) 196, 18 *πτολεμαῖος*: m. A. Ptolemaeus. m. LTh. — [8]) 196, 19 *τὸ καλούμενον ἡμιτόνιον*) om. LTh. — [9]) 196, 23 *τίσι*) *τοῖσι* B. Inventio proportionis commatis. m. LTh. — [10]) 196, 24 *πεντήκοντα τρισὶ*) *πεντηκοντατρισὶ* B. — [11]) 196, 25 *τετρακισχίλια — ὀκτώ*) om. AB. LTh. Exstant autem in m. B. LTh. vero in m. apposuit numeros .531441. .524298. — [12]) 196, 26 *ἑβδομήκοντα τρία*) *ἑβδομηκονταιρία* B. et paulo post *ἑξηκονταεννέα*. — [13]) 196, 27 *σνϛ*) Post hunc Tayl. inseruit numerum 288 et proxime sequentia ita convertit: Another leimma is that of 269 to $243\frac{1}{13}$. For this is the ratio of the leimma. — [14]) 196, 27 *διακοσιοστοτεσσαρακοστότριτα δεκατρία*) Haec LTh. in m. adscripsit, verti tantem ducennae quadragenae tres tertiaedecimae, itemque in sqq.

δὲ [1]) ὁ εἰρημένος ἀριθμὸς τὸν σνϛ καὶ μονάδας δεκατρεῖς καὶ διακοσιοστοτεσσαρακοστότριτα δεκατρία. ἐπεὶ οὖν ὁ σνϛ ἔκ τε | τοῦ σμγ καὶ ἄλλων ἐστὶ μο- D
νάδων δεκατριῶν αἵτινές εἰσι διακοσιοστοτεσσαρακοστοτρίτων δέκα καὶ τριῶν, τὸν μὲν δεκατρία, ᾧ ὑπερέχει ὁ σνϛ, ἔχει τοῦ ἐν αὐτῷ σμγ ὄντα δεκατρία διακοσιοστοτεσσαρακοστότριτα, τῶν δὲ μονάδων ἑκάστης [2]) τοῦ δεκατρία, ᾧ ὑπερέχει ὁ σνϛ τοῦ σμγ, τὰ λοιπὰ διακοσιοστοτεσσαρακοστότριτα δεκατρία ὡσαύτως μέρη. συνθεὶς ἄρα ὁ λόγος [3]) ὁ σξθ καὶ τὰ δεκατρία διακοσιοστοτεσσαρακοστότριτα τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον πρὸς ὅλον τὸν σνϛ, ὃν εἶχεν ὁ αὐτὸς [4]) διακοσιοστὸς [5]) πεντηκοστὸς ἕκτος πρὸς τὸν [6]) σμγ, ἐπιμερὴς ὢν πρὸς αὐτὸν καὶ ἔχων μέρη αὐτοῦ διακοσιοστοτεσσαρακοστότριτα δεκατρία, μονάδας μέντοι σμγ [7]). λοιπὸς ἄρα ὁ σο καὶ γ καὶ τέταρτον καὶ ὄγδοον τοῦ κόμματός ἐστι λόγος πρὸς τὸν σξθ καὶ διακοσιοστοτεσσαρακοστότριτα δεκατρία· ὥστε εὕρηται, ἐν τίσι πρώτοις, τῆς μονάδος τεμνομένης, δύο λειμμάτων τοῦ ἐπογδόου ἀφαιρεθέντων [8]). πρόδηλον δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων, ὅτι γέγονε μὲν τὸ προσταχθὲν, καταπεπύκνωνται δὲ οἱ ὅροι καὶ τὰ διαστήματα πάντα ταῖς τε ἁρμονικαῖς καὶ ἀριθμητικαῖς μεσότησι, καὶ τῶν ἡμιολίων καὶ τῶν ἐπιτρίτων | αἱ διαιρέσεις εἴς τε τὰ ἐπόγ- E
δοα καὶ τὰ λείμματα γεγόνασιν. ὄντος γὰρ διπλασίου διαστήματος ἐν τῷ τπδ καὶ τῷ ψξη παρεμπεπτώκασι μεταξὺ ὁ υλβ ἐπόγδοος πρὸς τὸν τπδ, ὁ δὲ υπϛ ἐπόγδοος πρὸς τὸν υλβ, ὁ δὲ φιβ τὸ λεῖμμα ποιῶν πρὸς τὸν υπϛ· καὶ μέχρι τούτου τὸ ἐπίτριτον ἐκ δύο τόνων καὶ τοῦ λείμματος. πάλιν δὲ πρὸς αὐτὸν τὸν [9]) φιβ ἐπόγδοος ὁ φοϛ, καὶ πρὸς τοῦτον ὁ χμη, καὶ πρὸς τοῦτον ὁ ψκθ, ὁ δέ γε ψξη τὸ λεῖμμα ποιῶν πρὸς τοῦτον. καὶ συμπεπλήρωται τὸ ἡμιόλιον ἐκ τούτων,

---

[1]) 196, 28 *δὲ*) *δὲ καὶ* B. enim LTh. — [2]) 196, 32 *ἑκάστης*) Fort. *ἑκάστη* — unaquaeque LTh. (Quoniam igitur ipsum 256. ex ipso 243. constat et aliis insuper tresdecim unitatibus quae sunt ducennarum quadraginta trium tertiadecimarum: ipsum quidem tresdecim quo excedit ipse 256. habet existentem ducennas quadragenas tres tertiasdecimas ipsius 243. in se contenti: unaquaeque autem unitatum tresdecim qua excedit ipse 256. ipsum 243. similiter habet ducennas quadragenastres tertiasdecimas portiones.) — [3]) 196, 33 *συνθεὶς ἄρα ὁ λόγος*) Fort. *συντεθεὶς ἄρα ὅλος* — complicata igitur ad unumque coniuncta LTh. — [4]) 196, 34 *αὐτὸς*) *αὐτοὺς* B. — [5]) 196, 34 *διακοσιοστὸς*) *διακοστὸς* A. — [6]) 196, 34 *τὸν*) *τῶν* B. — (of the leimma.) For 269 contains 256 and thirteen units, and 256 also contains 243 and thirteen units. Because therefore 256 consists of 243, and besides this of thirteen units, which are the numerator of 243; hence the 13 by which 256 exceeds 243, contains in itself $\frac{13}{243}$ parts of 243. Each likewise of the thirteen units by which 256 exceeds 243 contains in itself $\frac{1}{243}$ of 243. Hence $269 + \frac{13}{243}$ will have the same ratio to 256, as 256 to 243. Tayl. cum hac descriptione:

$269 + \frac{13}{243} = \frac{65380}{243}$. And as $\frac{65380}{243} : \frac{256}{1} :: \frac{256}{1} : \frac{15925248}{65380} = 243\frac{37908}{65380}$.

[7]) 196, 35 *σμγ*) *σμϛ* B. — [8]) 196, 37 *ἀφαιρεθέντων*) *ἀφαιρεθέντος* B. — [9]) 196, 43 *τὸν*) *τὸ*

τρεῖς ἔχον ἐπογδόους καὶ λεῖμμα ἕν, τὸ δ' ὅλον διπλάσιον ἐκ μὲν ἐπογδόων
πέντε, λειμμάτων δὲ[1]) δύο συγκείμενον[2]). ἔτι δὲ πρὸς τοὺς ἄκρους τόν τε
τπδ καὶ τὸν ψξη ὁ μὲν φιβ ποιεῖ τὴν ἁρμονικὴν μεσότητα, ὁ δὲ φος τὴν
ἀριθμητικήν. πάλιν πρὸς τὸν ψξη ἐπόγδοος ἐτέθη ὁ ωξδ, πρὸς δὲ τοῦτον ἕτε-
ρος[3]) ἐπόγδοος ὁ ϡοβ, πρὸς δὲ τοῦτον ὁ ,αχδ τὸν τοῦ λείμματος ἔχει λόγον,
καὶ πρὸς τοῦτον ὁ ,αρνβ τὸν ἐπόγδοον. καὶ γέγονεν ἤδη τὸ ἡμιόλιον πρὸς τῷ
F διπλασίῳ τριπλάσιον λόγον ποιοῦν, ὃν | ἔχει ὁ ,αρνβ πρὸς τὸν τπδ, μεταξὺ δὲ
τοῦ τριπλασίου τούτου διαστήματος ὁ μὲν φος μεσότης ὢν ἁρμονικὴ πρὸς τοὺς
ἄκρους, ὁ δὲ ψξη μεσότης ὢν ἀριθμητική. καὶ γάρ ἐστι[4]) θεώρημα τοιοῦτον
καθόλου δεδειγμένον· ἐὰν τοῦ αὐτοῦ ὅρου ὁ μέν τις ᾖ διπλάσιος, ἕτερος δὲ
τριπλάσιος[5]), ληφθῇ δὲ ἐπὶ τοῦ διπλασίου μέσος τις κατὰ τὴν ἀριθμητικήν,
οὗτος ὁ ληφθεὶς[6]) ἐπὶ τοῦ τριπλασίου γίνεται μέσος κατὰ τὴν ἁρμονικήν, αὐ-
τὸς δὲ ὁ μείζων ὅρος ἐν τῷ διπλασίῳ γίνεται μέσος ἐν τῷ τριπλασίῳ κατὰ τὴν
197 ἀριθμητικήν. ὥσπερ ἐν τούτοις τοῦ τπδ διπλάσιος ὁ ψξη, τριπλάσιος | δὲ ὁ
,αρνβ, καὶ εἴληπται μέσος ἐν τῷ διπλασίῳ κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν ὁ φος, καὶ
ὤφθη ὁ αὐτὸς μέσος ἐν τῷ τριπλασίῳ κατὰ τὴν ἁρμονικήν, αὐτὸς δὲ ὁ ψξη δι-
πλάσιος ὢν ἐν τῷ τριπλασίῳ πέφηνε μέσος κατὰ τὴν ἀριθμητικήν. ἑξῆς δὴ[7])
τοῦ μὲν ,αρνβ ὁ[8]) ,ασϟς ἐπόγδοος, τούτου δὲ ὁ ,αυνη ἐπόγδοος, πρὸς δὲ
τοῦτον ἔχει ὁ ,αφλς τὸν τοῦ λείμματος λόγον. καὶ μέχρι τούτου συμπεπλή-
ρωται τὸ δεύτερον διπλάσιον ἐξ ἡμιολίου καὶ ἐπιτρίτου συγκείμενον, ἄκρων
ὄντων τοῦ ψξη καὶ τοῦ ,αφλς, τετμημένον[9]) εἰς ἐπογδόους πέντε καὶ δύο
λείμματα καὶ μεσότητας ἔχον ἁρμονικὴν μὲν τὸν[10]) ,αχδ, ἀριθμητικὴν δὲ
τὸν ,αρνβ. πάλιν πρὸς τὸν ,αφλς ἐπόγδοος ὁ ,αψκη[11]), καὶ πρὸς τοῦτον
ἐπόγδοος ὁ ,αϡμδ, καὶ πρὸς τοῦτον ἐπόγδοος ὁ ,βρπζ, καὶ πρὸς τοῦτον ἔχει
τὸν τοῦ λείμματος λόγον ὁ ,βτδ, καὶ πρὸς τοῦτον ἐπόγδοος ὁ ,βφϟβ[12]), καὶ
πρὸς τοῦτον ἐπόγδοος ὁ ,βϡις, καὶ πρὸς τοῦτον ὁ τοῦ λείμματος λόγος ἐν τῷ
,γοβ, ὅς ἐστι τῆς πρώτης μοίρας ὀκταπλάσιος, πληρώσας τὸ | τρίτον διπλά-
σιον. πάλιν ἐπόγδοος τοῦ ,γοβ ὁ ,γυνς, καὶ μέχρι τούτου τὸ δεύτερον τριπλά-
σιον, ἄκρους ἔχον αὐτόν τε τὸν ,γυνς καὶ τὸν ,αρνβ καὶ ἔχον δύο μεσότητας,
ἁρμονικὴν μὲν τὸν ,αψκη, ἀριθμητικὴν δὲ τὸν ,βτδ[13]). πρὸς δὴ τούτοις ἐπόγ-
δοος μὲν τοῦ ,γυνς ὁ ,γωπη, τούτου δὲ αὖ ἐπόγδοος ὁ ,δτοδ, καὶ πρὸς τοῦ-
τον ἐν τῷ λόγῳ τοῦ λείμματος ὁ ,δχη, καὶ πρὸς τοῦτον ἐπόγδοος ὁ ,ερπδ, καὶ
τούτου ἐπόγδοος ὁ ,εωλβ, καὶ πρὸς τοῦτον ποιῶν τὸ λεῖμμα ὁ ,ςρμδ, καὶ

---

[1]) 196, 46 *δὲ*) om. AB. — vero LTh. — [2]) 196, 46 *δύο συγκείμενον*) *δυοσυγκείμενον* B. — [3]) 196, 47 *ἐπόγδοος — ἕτερος*) bis A. — [4]) 196, 51 *γὰρ ἔστι*) *γάρ ἐστι* B. Theorema. m. LTh. — [5]) 196, 52 *ἕτερος δὲ τριπλάσιος*) om. B. (suppleverunt LTh. et Tayl.) — [6]) 196, 52 *ληφθεὶς*) *λυφθεὶς* B. — [7]) 197, 3 *δὴ*) *δὲ* B. — [8]) 197, 3 *,αρνβ ὁ*) om. A. — [9]) 197, 5 *τετμημένον*) *τετμημένου* B. — [10]) 197, 6 *τὸν*) *τὸ* B. — [11]) 197, 7 *,αψκη*) *,αφκη* B. — [12]) 197, 8 *,βφϟβ*) *,βϟβ* — 2602 LTh. 2592 Tayl. — [13]) 197, 12 *,βτδ*) *,βτοδ* B.

πρὸς τοῦτον ἐπόγδοος ὁ ,ϛϡιβ. καὶ ἄλλο τοῦτο διὰ πασῶν[1]) μετὰ τὰ εἰρημένα
τρία[2]). πάντως γὰρ ἐν τῷ τρίτῳ τριπλασίῳ ἔστι τι καὶ διπλάσιον καὶ ἄλλο διὰ
πέντε ἑξῆς. πρὸς γὰρ τὸν ,ϛϡιβ ἐπόγδοος ὁ ,ζψοϛ, καὶ τούτου[3]) ἄλλος ἐπόγ-
δοος ὁ ,ηψμη, καὶ πρὸς τοῦτον ἐν τῷ λόγῳ τοῦ λείμματος ὁ ,θσιϛ[4]), καὶ
ἐπόγδοος πρὸς τοῦτον ὁ μύρια[5]) τξη. καὶ μέχρι τούτου τὸ τρίτον τριπλάσιον
ἐν ὅροις περιεχόμενον τῷ τε ,γυνϛ καὶ τῷ[6]) μύρια[7]) τξη, ἔχον δὲ μεσότητας
δύο, τὸν μὲν ,ερπδ ἁρμονικὴν, τὸν δὲ ,ϛϡιβ ἀριθμητικήν. τὰ ἄρα διπλάσια
καὶ τριπλάσια[8]) διαστήματα ταῖς τε μεσότησι πεπλήρωται καὶ τοῖς | ἐπογδόοις C
καὶ λείμμασι, καὶ πᾶν τοῦτο τὸ διάγραμμα λείμματα μὲν ἔχει ἐννέα, ἐπογδό-
ους δὲ εἰκοσιτέσσαρας· τὰ γὰρ διαστήματα ἑνὶ λείπεται τῶν ὅρων· καὶ προελή-
λυθε[9]) μέχρι τοῦ τετράκις διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε καὶ τόνου. Ἄδραστος[10])
δὲ φιλοτεχνῶν[11]), ὃ καὶ πρότερον εἴπομεν, λαβδοειδὲς τὸ σχῆμα ποιεῖ καὶ ἐν
τρισὶ τριγώνοις[12]) ἐκτίθεται τοὺς ὅρους, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐντὸς αὐτοῦ[13]) τοὺς ἐν
τοῖς μοναδικοῖς ἀριθμοῖς λόγους, ἐπὶ δὲ τοῦ μετὰ τοῦτο τοὺς ἑξαπλασίους τού-
των, τοὺς ἔχοντας δύο μεσότητας καθ' ἕκαστον διάστημα τὸ διπλάσιον ἢ τὸ[14])
τριπλάσιον, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξωτάτω[15]) τοὺς ποιοῦντας ὅλον τὸ διάγραμμα τὸ εἰ-
ρημένον. γενέσθω δὲ ἐκ τῆς ὑπογραφῆς[16]) σαφὲς τὸ λεγόμενον. μεταξὺ δὲ
τῶν διπλασίων καὶ τῶν τριπλασίων ἐγγράφει πάντας τοὺς εἰρημένους ἀριθμοὺς,
οὓς ἡμεῖς προσθεῖναι τούτοις οὐκ ἐδοκιμάσαμεν, πλῆθος παρεισάγειν[17]) οὐκ
ἐθέλοντες. ἔχει γὰρ ἡ[18]) τοιαύτη παράδοσις καὶ τὸ δὶς τοὺς αὐτοὺς ἀριθμοὺς
ἐκτιθέναι ἀμέθοδον. πολλοὶ γὰρ εὑρίσκονται[19]) οἱ αὐτοὶ μέσοι τῶν διπλασίων
καὶ τῶν τριπλασίων διαστημάτων, ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ τὰ τριπλάσια ἐκ διπλασίων
καὶ | ἡμιολίων σύγκειται[20]). τὸ μὲν οὖν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος εἰρημένον γέγονεν. D
ἐλήφθησαν[21]) γὰρ ἐκ τῶν διπλασίων καὶ τριπλασίων διαστημάτων πάντων αἱ
δύο μεσότητες μεταξὺ, καὶ γενομένων ἀπὸ τούτων τῶν μεσοτήτων ἡμιολίων
λόγων καὶ ἐπιτρίτων τῷ ἐπογδόῳ ταῦτα[22]) διῄρηται, καταλειπομένου μορίου
ἐν ἀμφοτέροις τὸν τοῦ λείμματος ἔχοντος λόγον. ταῦτα δ' ἦν τὰ ῥηθέντα, καὶ
ἐκ τούτων εὐτάκτως ληφθέντων ἀνεφάνησαν ὅροι τριακοντατέσσαρες μόνοι πᾶν

---

[1]) 197, 14 *διὰ πασῶν*) Taylorus coniecit *διπλάσιον*, et duplum LTh. posuit; sed idem paulo post *διὰ πέντε* sesqualterum interpretatus est, et *διὰ πασῶν* idem est, quod *διπλάσιον*. — [2]) 197, 15 *τρία*) Operarum Thomaei culpa perverso duorum versuum ordine inductus Tayl. turpiter haec interpolavit. — [3]) 197, 16 *τούτου*) *τοῦτον* B. — [4]) 197, 17 *,θσις*) *,θςις* B. — [5]) 197, 17 *μύρια*) *,ι* B. — [6]) 197, 18 *τῷ*) *τὸ* — [7]) 197, 18 *μύρια*) *,ι* B. — [8]) 197, 19 *τὰ ἄρα διπλάσια καὶ τριπλάσια*) *τὸ ἄρα διπλάσιον καὶ τριπλάσιον* A. — [9]) 197, 21 *μέχρι πόσου προελήλυθε τὸ διάγραμμα*: m. A. — [10]) 197, 22 *ἄδραστος*: m. A. Adrastus m. LTh. — [11]) 197, 22 *φιλοτεχνῶν*) om. LTh. — [12]) 197, 22 *ἐν τρισὶ τριγώνοις*) *ἔν τισι τρίγωσι* B. — [13]) 197, 23 *αὐτοῦ*) Fort. *αὐτῶν* — [14]) 197, 24 *τὸ*) om. A. — [15]) 197, 25 *τοῦ ἐξωτάτω*) *τῷ ἐξωτάτῳ* — [16]) 197, 25 *ἐκ τῆς ὑπογραφῆς*) V. supra 193 E. — [17]) 197, 27 *παρεισάγειν*) *παρησάγειν* B. — [18]) 197, 27 *ἡ*) *καὶ ἡ* B. — [19]) 197, 28 *εὑρίσκονται*) *εὑρίσονται* B. — [20]) 197, 30 *σύγκειται*) *σύγκεινται* B. — [21]) 197, 30 *ἐλήφθησαν*) *ἐλείφθησαν* B. — [22]) 197, 32 *ταῦτα*) omnes LTh.

τὸ διάγραμμα περιέχοντες[1]). ἐπειδὴ δὲ ὁ Τίμαιος ὁ Πυθαγόρειος[2]) ἓξ καὶ τριάκοντά φησιν εἶναι τοὺς τοῦ διαγράμματος ὅρους, καὶ ταῦτα ἄκρους λαμβάνων οὓς καὶ ὁ Πλάτων, τὸν τπδ καὶ τὸν μύρια[3]) καὶ τξη[4]), μηδὲν διάφωνον εἶναι θέλοντες εὕρωμεν[5]), ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ δύο παρεμβέβληνται[6]). βουλόμενοι γοῦν μὴ μόνον ἐν τῷ διαγράμματι τὸν τοῦ λείμματος ἔχειν λόγον, ἀλλὰ καὶ τὸν τῆς ἀποτομῆς, ἐφώρασαν αὐτὴν δίς, ἔν τε τοῖς πυθμενικοῖς ἀριθμοῖς καὶ ἐν τοῖς τούτων τριπλασίοις μόνοις, καὶ προσθέντες καθ' ἑκάτερον ἕνα ὅρον εἰσήγαγον καὶ ταύτην εἰς τὸ διάγραμμα· Πλάτων δὲ ἀποτομῆς οὐκ ἐμνημόνευ-
E σεν, | ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἀρκούμενοι τῷ λείμματι μόνοις ἠρκέσθημεν ὅροις τοῖς ἐκτεθεῖσι. καὶ πῶς γὰρ ἔμελλε τὴν ἀποτομὴν προσποιεῖσθαι διατονικὸν τὸ γένος λαβών, ἐν ᾧ[7]) ὁ ἐπόγδοος οὐ τέμνεται[8]), τῆς ἀποτομῆς γιγνομένης[9]) ὁπόταν ἐπόγδοος τμηθῇ[10]); τὸ γὰρ μετὰ τὸ λεῖμμα τοῦ ἐπογδόου μέρος ἐστὶν ἡ ἀποτομή. οὔτ' οὖν μνημονεύσαντος Πλάτωνος τῆς[11]) ἀποτομῆς οὔτε δυναμένης ἐμπίπτειν ἐν τῷ διατονικῷ γελοῖον ἦν[12]) ἡμᾶς ζητεῖν παρεμβάλλειν ὅρους ἄλλους, ἵνα καὶ τὴν ἀποτομὴν ἔχωμεν, ἀρκούντων τῶν τριακοντατεσσάρων[13]) πρὸς τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐπογδόων καὶ τῶν λειμμάτων. καὶ ἔοικεν ὁ τῶν τριάκοντα καὶ τεσσάρων[14]) ἀριθμὸς οἰκεῖος εἶναι τῷ διατονικῷ γένει, ἐν ᾧ μόνῳ ἐστὶν ὁ ἐπόγδοος λόγος. σύγκειται γὰρ ἐκ τοῦ ἐπογδόου, ὃν ἔχει ὁ δέκα καὶ ὀκτὼ[15]) πρὸς τὸν δέκα καὶ ἕξ. ἡμιόλιοι μὲν γὰρ λόγοι καὶ ἐπίτριτοι καὶ λείμματά εἰσι καὶ ἐν ἄλλοις γένεσιν, ἐπόγδοοι δὲ ἐν τούτῳ μόνῳ[16]) τῶν τριῶν γενῶν, ὥστ' εἰκότως οὗτος ποιεῖ τὸν ἀριθμὸν τῶν μοιρῶν συντιθέμενος[17]), καὶ οὗτος ὁ δεύτερος ἐμπρέπων τῇ δευτέρᾳ προόδῳ τῆς ψυχῆς ἀπὸ
F τῶν πρώτων νοητῶν ἀρχῶν. | ἐὰν[18]) δ' οὖν λάβωμεν τὸν ἐλάσσονα ὅρον τοῦ τρίτου διπλασίου, τὸν ,αφλ καὶ ἕξ, καὶ τούτου ἐπόγδοον τὸν ,αψκη, καὶ αὖθις τὸν[19]) τούτου, ,αϡμδ΄, καὶ τὸν τούτου πάλιν ,β καὶ ρ καὶ πζ, τρίτονον, ἓν[20]) μὲν ἔσται τὸ τῶν ἄκρων διάστημα· ἐπειδὴ δὲ ,βμη τὸν ἐπίτριτον λόγον ἔχει πρὸς τὸν ,αφλς, τὸν δὲ τοῦ λείμματος πρὸς τὸν ,αϡμ[21]) καὶ δ, ἀνάγκη δή-

[1]) **197, 34** *περιέχοντες*) **H. l. Thomaeus et Taylorus numerorum omnium XXXIIII. secundum dupla et tripla intervalla divisorum descriptionem cum sesquioctavorum et limmatum significatione adiecerunt, iterumque Thomaeus, ut supra v. 8, pro eo, qui esse debebat 2592, numerum posuit 2602.** — [2]) **197, 34** *τίμαιος ὁ πυθαγόρειος*: **m. A. Timaeus. m. LTh.** — [3]) **197, 36** *μύρια*) *ᾱ* **B.** — [4]) **197, 36** *τξη*) *τριακόσια καὶ ξ̄ καὶ η̄* **A.** — [5]) **197, 36** *εὕρωμεν*) *εὕρομεν* **B.** — [6]) **197, 36** *παρεμβέβληνται*) *παραβέβληνται* **B.** — [7]) **197, 41** *ᾧ*) **om. B.** — [8]) **197, 41** *τέμνεται*) *τέμνηται* **B.** — [9]) **197, 41** *γιγνομένης*) *γινομένης* **A.** — [10]) **197, 42** *τμηθῇ*) *τμιθῇ* **B.** — [11]) **197, 43** *τῆς*) **om. B.** — [12]) **197, 43** *ἦν*) *οὖν* **B.** — [13]) **197, 44** *τριακοντατεσσάρων*) *τε τεσσάρων καὶ τριάκοντα* **B.** — [14]) **197, 45** *τεσσάρων*) *τεσσάρον* **B.** — [15]) **197, 47** *δέκα καὶ ὀκτώ*) *δεκαοκτὼ* **B.** — [16]) **197, 48** *μόνῳ*) *μόνον* **B.** — [17]) **197, 48** *συντιθέμενος*) *συντεθέμενος* **B.** — [18]) **197, 50** *πῶς εὕρηται ἡ ἀποτομή.* **m. A. Quomodo inveniatur apotome. m. LTh.** — [19]) **197, 51** *τόν*) **om. B.** — [20]) **197, 51** *ἕν*) **delendum videtur.** — [21]) **197, 53** *,αϡμ*) *,ᾱμ* **(1944 Tayl. et LTh.)**

που πρὸς τὸν ,βμ καὶ η τὴν ἀποτομὴν ποιεῖν τὸν ,βρπζ. ἔστι γὰρ ἀποτομὴ μετὰ τὸ λεῖμμα τὸ λοιπόν, ὥς εἴπομεν, εἰς τὸν τόνον. ὁμοίως δὴ καὶ κατὰ
τὸν[1]) τρίτον τριπλάσιον λαβόντες | τοῦ[2]) ,δχ καὶ η τρίτονον[3]) περιέχοντα τὸν 198
,ϛφξ καὶ ἕν, τὸν δὲ ,ϛρμδ ποιοῦντα πρὸς τὸν[4]) ,δχη λόγον ἐπίτριτον, πρὸς δὲ τὸν[5]) ,εωλβ τὸν τοῦ λείμματος, ἔχομεν ἀναγκαίως τὴν ἀποτομὴν ἐν τῷ λόγῳ[6]) τοῦ ,ϛφξ καὶ ἓν πρὸς τὸν ,ϛρμδ, τριπλασίοις οὖσι τῶν πυθμενικῶν ὅρων τῶν εὑρεθέντων ἡμῖν ἐν τῷ τρίτῳ διπλασίῳ πρότερον. ὅτι γὰρ ὁ τῆς ἀποτομῆς λόγος ἐν ἐκείνοις ἐστὶ πυθμενικῶς, δῆλον. δείκνυνται γὰρ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ὁ ,β[7]) καὶ ρ καὶ π καὶ ζ καὶ ,β καὶ μ καὶ η διὰ τοῦ[8]) τῆς ἀνθυφαιρέσεως θεωρήματος, τῶν πρώτων ἐλαχίστων ὄντων ἐξ ἀνάγκης. δέδεικται μὲν ἐκ τοῦ Φιλολάου[9]) τὸ πλῆθος τῶν παρὰ τῷ Τιμαίῳ γραφέντων ὅρων, τοῦ δὲ Πλάτωνος τὸ διάγραμμα προβαίνει καὶ ἄνευ τοῦ λόγου τῆς ἀποτομῆς. ταῦτα μὲν οὖν εἰρήσθω μέχρι τούτων· ἐπεὶ δὲ εἴπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, ὅτι, ἐὰν ἑνὸς ὅρου ὁ μὲν διπλάσιος, ὁ δὲ τριπλάσιος ληφθῇ, ὁ μὲν τῶν διπλασίων με-
ταξὺ κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἐμπίπτων ἁρμονικὴ | μεσότης ἔσται κατὰ τὸ τρι- B
πλάσιον, αὐτὸς δὲ ὁ διπλάσιος ἀριθμητικὴ[10]), νῦν αὐτὸ συντόμως σαφηνίσωμεν ἅμα ἀποδεικνύντες[11]). ἔστω γὰρ τοῦ α ὁ β διπλάσιος, ὁ δὲ γ τριπλάσιος, καὶ τοῦ α καὶ β μεταξὺ ὁ δ κατὰ τὴν ἀριθμητικήν· λέγω, ὅτι συμβαίνει τὰ ἐν τῇ προτάσει. ἐπειδὴ[12]) γὰρ τοῦ α ὁ μὲν β διπλάσιος, ὁ δὲ γ τριπλάσιος, οἵων ἐστὶν ὁ α δυοῖν, τοιούτων ὁ μὲν β τεσσάρων, ὁ δὲ γ ἕξ, ὥστε καὶ οἵων ἐστὶν ὁ β τεττάρων, τοιούτων ὁ γ ἕξ[13]). τοσούτῳ ἄρα ὁ γ ὑπερέχει τοῦ β, ὅσῳ ὁ β τοῦ α, ὥστε ἀριθμητικὴ μεσότης ἐστὶ τοῦ γ καὶ α ὁ β. πάλιν ἐπεὶ οἵων ὁ α δυοῖν, τοιούτων[14]) ὁ μὲν β τεττάρων[15]), ὁ δὲ δ μέσος αὐτῶν κατὰ τὴν ἀριθμητικήν, ἔσται καὶ αὐτὸς τοιούτων τριῶν, οἵων ὁ μὲν α δυοῖν, ὁ δὲ β τεττάρων[16]). οἵων δὲ ὁ β τεσσάρων, τοιούτων[17]) ὁ γ ϛ. ἔστιν ἄρα οἵων ὁ α δυοῖν, τοιούτων ὁ μὲν δ τριῶν, ὁ δὲ γ ἕξ[18]). ὁ δ ἄρα πρὸς τὸν α καὶ τὸν γ ποιήσει μεσότητα ἁρμονικήν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέρει ὑπερέχεταί τε τοῦ μείζονος καὶ ὑπερέχει τοῦ ἐλάσσονος. τοῦτο[19]) μὲν οὖν ταύτῃ ἐχέτω· Σεβῆρος[20]) δὲ ἀξιοῖ μὴ εἰς τόνον
τὸ διάγραμμα καταλήγειν, | ἀλλ' εἰς λεῖμμα, ἐπειδὴ καὶ ὁ Πλάτων εἰς τοῦτο C

---

[1]) 197, 54 *τὸν*) Immo *τὸ* — [2]) 198, 1 *τοῦ*) *τὸν* B. — [3]) 198, 1 *τρίτονον*) *τρίτον* B. (corr. Tayl. tritonum LTh.) — [4]) 198, 1 *τὸν*) *τὸ* A. — [5]) 198, 2 *τὸν*) om. A. — [6]) 198, 2 *τὴν ἀποτομὴν ἐν τῷ λόγῳ*) *ἐν τ. λ. τὴν ἀ.* A. — [7]) 198, 5 *,β*) $\bar{\beta}$ — item paulo post. — [8]) 198, 5 *τοῦ*) om. — *ζήτης ανθυφαιρήσ θεωρήματο.* m. LTh. — [9]) 198, 6 *φιλόλαος·* m. A. Philolaus. m. LTh. — [10]) 198, 10 *ἀριθμητικὴ*) *κατὰ ἀριθμητικὴν* B. — [11]) 198, 11 Demonstratio. m. LTh. — [12]) 198, 12 *ἐπειδὴ*) *ἐπεὶ* B. — [13]) 198, 14 *ἐστὶν ὁ β τεττάρων, τοιούτων ὁ γ ἕξ*) *ὁ $\bar{\beta}$ τεσσάρων ὁ $\bar{\gamma}$ ἕξ τοιούτων* B. — [14]) 198, 15 *τοιούτων*) *τοιούτοιν* B. — [15]) 198, 15 *τεττάρων*) *τεσσάρων* B. — [16]) 198, 16 *τεττάρων*) *τεσσάρων* A. — [17]) 198, 17 *τοιούτων*) *τοιοῦτον* B. — [18]) 198, 17 *ἕξ*) $\bar{ϛ}$ A. — [19]) 198, 19 *τοῦτο*) *τούτῳ* B. — [20]) 198, 19 *Σεβῆρος*) *ὁ Σεβῆρος* B. — *σεβῆρος* m. A. Seuerus. m. LTh.

πάντα τὸν περὶ τῆς διαιρέσεως τῆς ψυχῆς λόγον συνεπεράνατο. ἵν' οὖν εἰς λεῖμμα καταντήσῃ, μεθαρμόζει τινὰς τῶν ὅρων καὶ ποιεῖ τοὺς πάντας τριάκοντα καὶ τέσσαρας· ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ τετάρτῳ μονάδος ἐπέτρεχεν[1]) ἥμισυ, διπλασιάζει τοὺς ὅρους καὶ ποιεῖ πρώτην μοῖραν τὸν ψξη, ὅς ἐστι τοῦ τπδ διπλάσιος. τούτου τοίνυν ἐπόγδοον τίθησι τὸν ωξδ, καὶ τούτου τὸν ϡοβ[2]), τούτῳ δὲ ἁρμόζει κατὰ τὸ λεῖμμα τὸν ,ακδ, τούτου δὲ ἐπόγδοον λαμβάνει τὸν ,αρνβ, καὶ τούτου τὸν ,αϲϟϛ, καὶ τούτου τὸν ,αυνη, τούτῳ δὲ ἁρμόζει κατὰ τὸ λεῖμμα τὸν ,αφλϛ[3]), καὶ ἐπόγδοον τούτου τίθησι τὸν ,αψκη[4]), καὶ τούτου τὸν ,αϡμδ, καὶ τούτῳ κατὰ τὸν λόγον ἁρμόζει τὸν τοῦ λείμματος τὸν ,βμη[5]), τούτου δὲ αὖ ἐπόγδοον λαμβάνει τὸν ,βτδ, καὶ τούτου τὸν ,βφϟβ[6]), καὶ τούτου τὸν ,βϡιϛ, καὶ πρὸς τοῦτον ποιοῦντα τὸ λεῖμμα τὸν ,γοβ[7]), καὶ πρὸς τοῦτον ἐπόγδοον τὸν ,γυνϛ, καὶ πρὸς τοῦτον[8]) ὡσαύτως τὸν ,γωπη, καὶ πρὸς τοῦτον ἁρμόζει κατὰ τὸ λεῖμμα τὸν ,δϟϛ[9]), καὶ τούτου πάλιν τίθησιν | ἐπόγδοον τὸν ,δχη, καὶ τούτου τὸν ,ερπδ, καὶ τούτου τὸν ,εωλβ, καὶ πρὸς τοῦτον κατὰ τὸν λόγον τοῦ λείμματος τὸν ,ϛρμδ, καὶ πρὸς τοῦτον ἐπόγδοον τὸν ,ϛϡιβ, καὶ πρὸς τοῦτον ἐπόγδοον τὸν ,ζψοϛ, καὶ πρὸς τοῦτον ὡσαύτως τὸν ,ηψμη, καὶ πρὸς τοῦτον κατὰ τὸ λεῖμμα τὸν ,θσιϛ[10]), τούτου δὲ ἐπόγδοον τὰ μύρια τξη, καὶ τούτου τὰ μύρια ,αχξδ, καὶ τούτου τὰ μύρια ,γρκβ, καὶ τούτῳ κατὰ τὸν τοῦ λείμματος ἁρμόζει λόγον τὸν μύρια ,γωκδ, καὶ πρὸς τοῦτον ἐπόγδοον λαμβάνει τὸν μύρια ,εφνβ, καὶ πρὸς τοῦτον αὖ τὸν μύρια ,ζυϟϛ[11]), καὶ πρὸς τοῦτον τὸν μύρια ,θχπγ[12]), καὶ πρὸς[13]) τοῦτον τίθησιν ἔχοντα τὸν τοῦ λείμματος λόγον τῶν μυριάδων δύο καὶ ψλϛ[14]), καὶ μέχρι τούτου συμπληροῖ τὸ διάγραμμα, τέλος τὸ λεῖμμα ποιησάμενος, πλὴν ὅτι ἐν τούτοις τοῖς ὅροις ἐπίτριτόν ἐστι πρῶτον, εἶτα ἡμιόλιον, καὶ ἑξῆς ἐπίτριτον, εἶτα ἡμιόλιον, καὶ αὖθις ἐπίτριτον, εἶτα ἡμιόλιον, καὶ ἐπὶ τούτοις τρία ἡμιόλια κατὰ τὸ συνεχές, ὥς ἔστι[15]) δῆλον ἐκ τῶν ἀναγεγραμμένων. συμβαίνει τοίνυν καὶ ἐπὶ τούτου τοῦ διαγράμματος τετράκις εἶναι τὸ[16]) διὰ πασῶν | καὶ ἅπαξ τὸ διὰ πέντε, καὶ πλεονάζειν τόνον· τὰ γὰρ τρία ἡμιόλια ποιεῖ ἓν διὰ πασῶν καὶ τόνον[17])· ἀλλ' ἡ κατάληξις οὐκ εἰς τόνον, ἀλλ' εἰς τὸ λεῖμμα· τοῦτο δ' ἦν τὸ προκείμενον. οὐκ ἀφαιρεῖ δὲ οὐδὲ ὁ Σεβῆρος τὸν τόνον, ἀλλ' οὐ καταλήγει εἰς αὐτόν[18]). ὥστε τὸ ὅλον διάγραμμα κατὰ πάντας ἔκ τε τοῦ τε-

(Margin letters: D beside "λιν τίθησιν | ἐπόγδοον"; E beside "καὶ ἅπαξ τὸ διὰ πέντε".)

---

1) 198, 22 *ἐπέτρεχεν*) *ὑπέτρεχεν* B. — 2) 198, 24 *ϡοβ*) *ωοβ* B. — 3) 198, 26 *,αφλϛ*) *,αφιϛ* A. — 4) 198, 26 *,αψκη*) *,αψη* A. — 5) 198, 27 *,βμη*) 2187 LTh. Tayl. perperam. — 6) 198, 27 *,βφϟβ*) *,βφϡβ* B. *,βψϡβ* A. 2602 LTh. ut 197, 8. eumque temere sequitur h. l. Tayl. — 7) 198, 28 *,γοβ*) 3762 LTh. Tayl. perperam. — 8) 198, 29 *τοῦτον*) *τούτου* B. — 9) 198, 29 *,δϟϛ*) *,δζϛ* B. 4374 LTh. Tayl. perperam. — 10) 198, 32 *,θσιϛ*) *,θϛιϛ* B. — 11) 198, 35 *υϟϛ*) *νϛγ* B. — 12) 198, 35 *μύρια ,θχπγ*) 19783 LTh. Tayl. perperam. — 13) 198, 35 *καὶ πρὸς*) *πρὸς* A. (et huic LTh.) — 14) 198, 36 *λϛ*) *καὶ λϛ* A. Etiam hunc numerum perperam reddidit LTh. 20636 ponens, nec aliter Tayl. — 15) 198, 38 *ὥς ἔστι*) *ὥς ἐστι* B. — 16) 198, 39 *τὸ*) *καὶ* B. — 17) 198, 40 *τόνον*) *τόνων* B. — 18) 198, 42 *αὐτόν*) *αὐτήν* B.

τράκις ἐστὶ διὰ πασῶν καὶ τοῦ διὰ πέντε καὶ ἑνὸς τόνου[1]. κἂν ἐθελήσωμεν[2]
ἐπ' αὐτῶν τῶν μοναδικῶν ἀριθμῶν λαμβάνειν τὰ διαστήματα[3] ταῦτα, θεασό-
μεθα μέχρι τοῦ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι τὴν πρόοδον γιγνομένην[4]. διπλάσιος γὰρ ὁ
δύο τῆς μονάδος, καὶ ὁ τούτου ὁ τέσσαρα, καὶ ὁ τούτου ὁ ὀκτώ, καὶ ὁ τούτου
ὁ δέκα καὶ ἕξ, καὶ μέχρι τοῦδε τὸ τετράκις διὰ πασῶν· αὐτοῦ δὲ τούτου ἡμιό-
λιος[5] ὁ εἴκοσι καὶ τέσσαρα, καὶ τὸ διὰ πέντε τοῦτο· καὶ πρὸς τοῦτον ἔχει τὸν
ἐπόγδοον λόγον εἴκοσι καὶ ἑπτά· ὥστε ἀπὸ τῆς μιᾶς μοίρας μέχρι τῆς[6] ἑπτα-
καιεικοσαπλασίας[7] αἱ εἰρημέναι τελειοῦνται συμφωνίαι. τοῦτο μὲν οὖν, ὅπερ
ἔφην, κοινὸν ἅπασι τοῖς διαγράμμασι· διαφέρει δὲ ἀλλήλων, ὅτι τὰ μέν ἐστι
λαβδοειδῆ, τὰ δὲ ἐπ' εὐθείας. καὶ γὰρ τῶν παλαιῶν ὁ μὲν Ἄδραστος τοῖς
λαβδοειδέσιν, | ὁ δὲ Σεβῆρος τοῖς κατ' εὐθεῖαν[8] τίθεται[9]· καὶ τοῦτο ἄμει- F
νον. ἐν γὰρ τῷ λαβδοειδεῖ[10] δὶς οἱ[11] αὐτοὶ εὑρίσκονται ὡδὶ καὶ ὡδὶ[12]
ἀριθμοί· τοῦτο δὲ ἀσύμφωνον τοῖς πράγμασι. δύο γὰρ μέρη τὰ αὐτὰ ψυχῆς
οὐκ ἔστι, πάντες δὲ μέρη ψυχῆς εἰσί. καὶ τὰ μὲν εἰς αὐτὸν καταλήγει τὸν τό-
νον, τὰ δὲ εἰς λεῖμμα, καὶ τὰ μέν ἐστι σαφέστερα, εἰ καὶ δὶς τοὺς αὐτοὺς
ἀριθμοὺς παραλαμβάνει, ὡς τὰ ἐπιμερίζοντα τοὺς διπλασίους καὶ τριπλασί-
ους[13] ταῖς τῶν τριγώνων πλευραῖς, τὰ δὲ ἕκαστον ἀριθμὸν ἅπαξ τίθησιν ἐν
ἅπασι τοῖς διαστήμασιν, εἰ καὶ δυσκολωτέραν[14] ποιεῖται τὴν κατατομὴν | τῶν 199
διπλασίων εἰς τοὺς ἐπιμορίους καὶ τοὺς ἐπιμερεῖς.

Ὅσα μὲν οὖν μαθηματικῶς σκοπουμένοις δυνατὸν ἦν εἰς τὴν ψυχογονικοῦ διαγράμματος θεωρίαν συμβάλλεσθαι, προείπομεν· μέλλοντες δὲ ἄρχεσθαι τῆς πραγματειώδους ἐξηγήσεως ἡγούμεθα χρῆναι πρῶτον περὶ αὐτῆς τῆς διαιρέσεως εἰπεῖν, καθ' ἣν ἡ ψυχὴ διῄρηται τοῖσδε τοῖς λόγοις, καὶ διὰ τῶν ἐλέγχων ἀφελεῖν ὅσα ἡμῖν ἐστὶν ἐμπόδια πρὸς τὴν κατανόησιν τῆς περὶ αὐτὴν ἀληθείας. μηδεὶς ταύτην τοίνυν[15] τὴν διαίρεσιν σωματικὴν εἶναι νομιζέτω[16]· δέδεικται γὰρ ἔμπροσθεν, ὡς ἡ τῆς ψυχῆς μεσότης ἐξῄρηται τῶν τε σωμάτων καὶ πάσης[17] ὁμοῦ τῆς περὶ αὐτὰ γιγνομένης μεριστῆς οὐσίας. μηδὲ κρείττονα μὲν σωμάτων αὐτὴν ὑποτιθέσθω, κατὰ τὰ[18] αὐτὰ δὲ τοῖς πέρασι καὶ τοῖς

---

1) 198, 43 *τοῦ διὰ πέντε καὶ ἑνὸς τόνου) τὰ διαπέντε καὶ ἑνὸς τόνον* B. — 2) 198, 43 *ἐθελήσωμεν) ἐθελίσωμεν* B. — 3) 198, 44 *διαστήματα) διστήματα* A. — 4) 198, 44 *γιγνομένην) γινομένην* A. — 5) 198, 46 *τούτου ἡμιόλιος) τοῦτο ἡμιόλιον* B. — 6) 198, 47 *τῆς) τῶν* B. — 7) 198, 47 *ἑπτακαιεικοσαπλασίας) ἑπτὰ καὶ εἰκοσαπλασίας* A. — 8) 198, 50 *εὐθεῖαν) εὐθείας* B. — 9) 198, 50 *τίθεται)* Fort. *προστίθεται*, nisi Proclum simplex pro composito usurpasse credimus. — 10) 198, 50 *λαβδοειδεῖ) λαβδοειδῆ* B. — 11) 198, 50 *οἱ)* om. A. — 12) 198, 50 *ὡδὶ—ὡδὶ) ὠδὶ—ὠδὶ* A, ut fere solet. — 13) 198, 53 *καὶ τριπλασίους)* om. B. (habet LTh. et Tayl.) — 14) 198, 54 *δυσκολωτέραν) δισκολωτέραν* B. *τὰ δὲ ἕκαστον* etc. usque ad *ἐπιμερεῖς* LTh. liberius ita vertit: illae vero subobscuriores quia duplorum scilicet sectiones in superparticulares et superpartientes numeros faciunt, et unumquemque numerum omnibus semel ascribunt intervallis, verum istae ut diximus rebus ipsis accommodatiores esse censentur. — 15) 199, 5 *ταύτην τοίνυν)* Malim *τοίνυν ταύτην* — 16) 199, 5 *νομιζέτω) νομίζετο* B. — 17) 199, 6 *πάσης) πᾶσαν* B. — 18) 199, 7 *τὰ)* om. A.

διαστήμασι τοῖς διαμετρουμένοις αὐτὴν [1]) οἰέσθω διαιρεῖσθαι· τὰ μὲν γὰρ δια-
στατὰ ὅλα καὶ δι' ὅλων ἑαυτοῖς [2]) οὐ πάρεστι καὶ διαιρεθέντα τὴν ἕνωσιν ἀσύγ-
B χυτον οὐ δύναται φυλάττειν, ἡ ψυχὴ δὲ | μετέχουσα τῆς ἀμερίστου μοίρας
ἥνωται πρὸς ἑαυτὴν καὶ πάντα τὰ αὐτὰ [3]) στοιχεῖα ἐν πᾶσι τὰ αὐτὰ δείκνυσιν
ὑφεστηκότα. μηδὲ αὖ ὡς ἀριθμοῦ λογιζέσθω ταύτην τὴν τομήν· ἔστι μὲν γὰρ
ἀριθμός, ἀλλ' οὐχ ὁ κατὰ τὸ ποσόν, ἀλλ' οὐσιώδης, αὐτόγονος, ἑνοειδής, πρὸς
ἑαυτὸν ἐπεστραμμένος. μηδὲ παραβαλλέτω τοῖς σπερματικοῖς λόγοις τὴν ἐν
πᾶσι τούτων παρουσίαν· ἀτελεῖς γάρ εἰσιν ἐκεῖνοι καὶ σωματοειδεῖς καὶ ἔνυλοι
καὶ παντάπασιν ἀπολείπονται τῆς ἀΰλου καὶ καθαρᾶς τῶν ψυχικῶν λόγων οὐ-
σίας. μηδέ τις εἰκαζέτω τὰς λεγομένας μοίρας τοῖς τῆς ἐπιστήμης θεωρήμα-
σιν, ὡς ἑκάστου τὴν ὅλην ἔχοντος· οὐ γὰρ τὴν γνῶσιν νῦν τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ
τὴν οὐσίαν ἐπισκοπούμεθα· οὐδὲ δεῖ [4]) ταῖς τῶν ἕξεων διακρίσεσιν ὁμοίας
ἡγεῖσθαι τὰς τῶν οὐσιῶν ἑτερότητας· αὗται μὲν γὰρ παντοίως ἐν τοῖς ἔχουσιν
αὐτὰς διαποικίλλονται, ἐκεῖναι δὲ ἑστήκασιν ἐν τοῖς δημιουργικοῖς ὅροις ὡσαύ-
τως. ἄνωθεν οὖν ἀπὸ τῆς αἰτίας τῆς δημιουργικῆς τὴν πρωτουργὸν ἀρχὴν ἐξά-
πτειν χρὴ τῆς ψυχογονικῆς διαιρέσεως καὶ τῶν τελείων μέτρων καὶ προεστη-
C κότων ἀϊδίως | ἐν τοῖς οὖσιν, εἰς ἃ καὶ ὁ δημιουργὸς βλέπων διαιρεῖ τὴν ψυ-
χήν. ὡς γὰρ τὸ πᾶν τοῦτο διεῖλε τοῖς νοητοῖς παραδείγμασιν, οὕτως ἄρα καὶ
τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς διέκρινε τοῖς καλλίστοις ὅροις, τοῖς πρεσβυτέροις καὶ
ἀρχικωτέροις αἰτίοις ἀφομοιῶν αὐτήν. ἔστι δὴ [5]) οὖν ὁ τρόπος τῆς διαιρέσεως
ἄϋλος, νοερός, ἄχραντος, τελεσιουργὸς τῆς οὐσίας τῆς ψυχῆς, γεννητικὸς [6])
τοῦ ἐν αὐτῇ πλήθους, συναγωγὸς διὰ τῆς ἁρμονίας εἰς μίαν τάξιν, συνεκτικὸς
τῶν διῃρημένων, ὁμοῦ μὲν τῆς ἀμιγοῦς καθαρότητος αἴτιος τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ
πλήθους, ὁμοῦ δὲ τὴν εἰς αὐτὸ συνιοῦσαν κοινωνίαν τῶν λόγων παράγων. καὶ
δοκεῖ μὲν δαπανᾶν τὸ ὅλον εἰς τὰ μέρη διαιρῶν, καὶ οὕτω πως λέγει [7]) καὶ ὁ
Τίμαιος, ὅτι κατανάλωσε πᾶν ἐξ οὗ ταῦτα κατέτεμεν· οὐ μὴν ἀλλ'
ἐπειδὴ προεῖπε μὴ μόνον εἶναι μεριστὴν τὴν ψυχήν, ἀλλὰ καὶ ἀδιαμέριστον [8]),
ἄμφω δεῖ φυλάττειν, καὶ τῆς ὁλότητος ἀμερίστου μενούσης γίγνεσθαι [9]) τὸν
εἰς τὸ πλῆθος μερισμόν. εἰ γὰρ μόνον θάτερον λάβοιμεν, τὴν κατατομὴν λέγω,
μεριστὴν αὐτὴν μόνως ποιήσομεν. μεριζέσθω τοίνυν ὅλη μετὰ τοῦ μένειν ὅλη
D πάλιν | ἀμέριστος, ἐξ ἴσου μετέχουσα ἀμφοῖν. εὖ γὰρ δὴ καὶ ὁ δαιμόνιος Ἀρι-
στοτέλης [10]), ὡς προείπομεν, εἶναί τι λέγει καὶ ἐν τοῖς μεριστοῖς ἀμερές, συ-
νεκτικὸν τῶν μεριστῶν, ὥστε πολλῷ μᾶλλον ἐν τοῖς φύσιν ἔχουσι μὴ μερι-
στὴν [11]) μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀμερῆ, μένειν δεῖ τὸ ἀμερές, ἢ εἰ μὴ μένοι, μόνως

[1]) 199, 8 *αὐτὴν*) Tayl. coni. *αὐτά*, sed recte LTh. ipsam mensurantia. —[2]) 199, 9 *ἑαυτοῖς*) *αὐτοῖς* B. — [3]) 199, 10 *αὐτά*) aut delendum aut mutandum in *αὐτῆς* seu potius *αὐτῆς* videtur. — [4]) 199, 16 *δεῖ*) *δεῖται* A. — [5]) 199, 22 *δή*) *δὲ* B. — [6]) 199, 23 *γεννητικός*) *γενητικὸς* B. — [7]) 199, 26 *λέγει*) Pag. 36 B. — [8]) 199, 27 *καὶ ἀδιαμέριστον*) *διαμέριστον* B. (Tayl. coni. *ἀλλ' ἀμέριστον*.) — [9]) 199, 28 *γίγνεσθαι*) *γίνεσθαι* A. — [10]) 199, 30 *ἀριστοτέλης* m. A. Aristoteles. m. LTh. — [11]) 199, 32 *μεριστὴν*) *μεριστὸν* B.

ἔσται μεριστὸν τὸ ἐξ ἀμφοῖν. ὅτι δὲ δεῖ τὸ ὅλον μένειν ἐν τῇ γενέσει τῶν μερῶν, δῆλον, εἴπερ ὁ δημιουργός ἐστιν ἀΐδιος ὑποστάτης, αὐτὸς δὲ [1]) ἓν ὅλον ὑπέστησε τὴν ψυχὴν πρὸ τῆς διαιρέσεως. οὐδὲ γὰρ ἄλλο τι παράγων ἀφανίζει, πᾶν δὲ ἀεὶ παράγει καὶ διαιωνίως, καὶ μένειν ποιεῖ τὸ παραγόμενον ὅπερ ἐστίν. οὐκ ἄρα ἡ ὁλότης ἀπόλλυται τῶν μερῶν ὑφισταμένων, ἀλλὰ μένει καὶ προηγεῖταί γε τῶν μερῶν [2]). οὐ γὰρ τὰ μέρη πρὸ τοῦ ὅλου παρήγαγεν, εἶτ' ἐκ τούτων ἐγεννήσατο τὸ ὅλον, ἀλλ' ἔμπαλιν. ὁμοῦ ἄρα καὶ ὅλον ἐστὶ καὶ μέρη ἔχον καὶ ἓν καὶ πλῆθος ἡ οὐσία τῆς ψυχῆς. ἡ μὲν δὴ διαίρεσις, ἣν ὁ Τίμαιος ἐπὶ τῆς ψυχῆς παραλαμβάνει, τοιάδε τίς ἐστιν· ὁ δὲ τρόπος τῆς περὶ αὐτὸν [3]) ἐξηγήσεως ἔστω τῇ οὐσίᾳ συμφυής, ἀπὸ μὲν τῆς φαινομένης ἁρμονίας ἀπολυόμενος [4]), | ἀνάγων δὲ ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν οὐσιώδη καὶ ἄϋλον ἁρμονίαν καὶ ἀπὸ τῶν E
εἰκόνων ἐπὶ τὰ παραδείγματα ἀναπεμπόμενος. ἡ γὰρ δι' ὤτων εἰσρέουσα συμφωνία καὶ ἐν ἤχοις καὶ πληγαῖς ὑφισταμένη τῆς ζωτικῆς καὶ νοερᾶς ἐξήλλακται. μὴ τοίνυν τις ἄχρι τῆς μαθηματικῆς [5]) τῶν προκειμένων ἱστάσθω θεωρίας, ἀλλ' ἐπὶ τὸν πρέποντα τόπον [6]) τῇ οὐσίᾳ τῆς ψυχῆς ἑαυτὸν ἐγειρέτω, μηδὲ εἰς διάστημα φέρων [7]) ἢ κινήσεων διαφορὰς [8]) ἀποβλέπειν ἡμᾶς ἀξιούτω· πόρρωθεν γὰρ ταῦτα λαμβάνεται καὶ οὐδαμῇ συναρμόζεται τοῖς προκειμένοις· ἀλλ' αὐτὰ καθ' αὑτὰ σκοπείτω τὰ λεγόμενα, καὶ ὅπως ἔνδειξιν παρέχεται τῆς ψυχικῆς μεσότητος, ἀναλογιζέσθω, καὶ ὅπως στοχάζεται τῆς δημιουργικῆς προνοίας. πρῶτον μὲν οὖν εἰ θεωρεῖν ἐθέλοις, τριττῆς τῆς ὁλότητος οὔσης [9]), τῆς μὲν πρὸ [10]) τῶν μερῶν, τῆς δὲ ἐκ τῶν μερῶν, τῆς δὲ ἐν ἑκάστῳ τῶν μερῶν, ὡς πολλάκις ἡμῖν ἐν ἄλλοις δέδεικται, τὴν μὲν ὁλότητα τὴν πρὸ τῶν μερῶν ἤδη παραδέδωκε τῆς ψυχῆς· ἓν γὰρ ὅλον ἐποίησεν αὐτὴν πρὸ [11]) παντὸς μερισμοῦ, ἣν καὶ μένειν οὖσαν ὅπερ ἐστὶν εἴπομεν, ἐν τῇ παραγωγῇ τῶν μερῶν | οὐ δαπανωμένην· τὸ F
γὰρ εὖ ἁρμοσθὲν λύειν ἐθέλειν κακοῦ [12]), λύσει δὲ δαπανῶν τὸ ὅλον εἰς τὰ μέρη· τὴν δὲ ὁλότητα τὴν ἐκ τῶν μερῶν ἐν τούτοις ὑφίστησιν, ὅλον τὸ μίγμα δαπανῶν εἰς τὴν κατατομὴν τῆς οὐσίας αὐτῆς καὶ διὰ τῆς ἁρμονίας τῶν μερῶν ὅλην αὐτὴν ἐκ νέας ἀπεργαζόμενος ἐκ πάντων συμπεπληρωμένην [13]) τῶν προσηκόντων μερῶν· τὴν δὲ ἐν ἑκάστῳ τῶν μερῶν ὁλότητα καὶ μικρὸν ὕστε-

---

[1]) 199, 34 *δὲ*) etenim LTh. — [2]) 199, 36 *ὅτι ἡ ὁλότης προηγεῖται τῶν μερῶν*: m. A. — [3]) 199, 39 *αὐτὸν*) *αὐτοῦ* B. Fort. *αὐτήν*. (modus autem explanationis ipsius LTh.) — [4]) 199, 39 *ἀπολυόμενος*) *ἀπολλυόμενος* B. — [5]) 199, 42 *μαθηματικῆς*) *μαθηματικοῖς* B. — [6]) 199, 43 *τόπον*) Tayl. coni. *τρόπον*, quod et ipsum ferri posset, sed necessarium non est. — [7]) 199, 43 *φέρων*) om. LTh. Pertinet ad *ἀξιούτω*. — [8]) 199, 43 *διαφορὰς*) *διαφορᾶς* B. — [9]) 199, 47 *τριττὴ ἡ ὁλότης*: m. A. quod triplex totalitas. m. LTh. — [10]) 199, 47 *πρὸ*) *πρὸς* B. (corr. Tayl.) — [11]) 199, 49 *πρὸ*) *πρὸς* B. (corr. Tayl.) — [12]) 199, 50 *τὸ — κακοῦ*) V. Tim. Pag. 41 A. — [13]) 199, 52 *συμπεπληρωμένην*) *συμπεπληρωμένον* A. Idem legisse videtur LTh: totamque illam de novo ex harmonica partium ratione producere (videtur) unum quiddam conflatum partibusque repletum convenientibus efficiens.

ρον ἀναδιδάξει διαιρῶν τὴν ὅλην εἰς κύκλους τινὰς καὶ ἐν ἑκάστῳ τῶν κύκλων
200 πάντας τοὺς λόγους ἀποτιθέμενος, ἣν καὶ ἤδη φανερὰν ἐποίησεν. | ἐν γὰρ ἑκάστῳ τῶν μερῶν εἶπεν εἶναι τὰ τρία καθάπερ ἐν τῷ ὅλῳ. πᾶν οὖν μέρος καὶ ὅλον πώς ἐστι, τριαδικὸν ὂν [1]) ὡς τὸ ὅλον. ἀνάγκη δὴ οὖν ἔχειν τὰς τρεῖς ὁλότητας ταύτας [2]) τὴν ψυχὴν, διότι καὶ ψυχοῖ τὸ πᾶν ὅλον ὂν ἐξ ὅλων, ὧν ἕκαστόν ἐστιν ὡς ἐν μέρει ὅλον, ὥστε διχῶς ψυχοῦσα καὶ τὸ κυρίως [3]) ὅλον καὶ τὰ ὡς μέρη ὅλα τῶν δύο ἐδεῖτο ὁλοτήτων, καὶ ὑπερανέχει τῶν ψυχουμένων ἔξωθέν τι ἔχουσα αὐτῶν, ὡς περικαλύπτειν τὸ πᾶν, ὡς αὐτὸς εἶπε. τῇ μὲν οὖν [4]) πρὸ τῶν μερῶν ὁλότητι πάντως ὑπερέδραμε τὸ πᾶν, ταῖς δὲ λοιπαῖς αὐτό τε συνέχει καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, ὡς καὶ ταῦτα ὅλα ὄντα. ἔπειτα νοητέον, ὅτι τὸ μοναδικὸν ἅμα καὶ τὸ δυαδικὸν ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος προϊὼν φυλάττει τῆς ψυχῆς. καὶ γὰρ τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς εἰς οὐσίαν ἀνῆγε καὶ ταὐτὸν καὶ ἕτερον, καὶ τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ μιᾶς μοίρας [5]) ὁρᾷ διχῇ μεριζόμενον εἰς διπλασίους καὶ τριπλασίους, καὶ τὰς μεσότητας θεωρῶν ἐν τῇ μιᾷ περιλαμβάνει τὰς δύο, καὶ
B καθ' ἑκατέραν αὐτῶν τούτων | ἀναφαίνει διττοὺς λόγους, ἡμιολίους καὶ ἐπιτρίτους, καὶ πάλιν καὶ τούτους εἰς ἐπογδόους τέμνει καὶ λείμματα, καὶ ἐν τοῖς ἑπομένοις τὸ ἓν μῆκος εἰς δύο διαιρήσει καὶ τὸ ἓν σχῆμα τῆς ψυχῆς εἰς δύο περιόδους, καὶ ὅλως οὐδαμοῦ τοῦ μοναδικοῦ τε ἅμα ἀφίεται καὶ δυαδικοῦ [6]), καὶ εἰκότως. νῷ μὲν γὰρ προσήκει τὸ μοναδικὸν μόνον, διὸ καὶ ἀμέριστος, σώματι δὲ τὸ δυαδικὸν [7]), ὅθεν καὶ ἐν τῇ [8]) γενέσει τοῦ σωματοειδοῦς ἤρχετό τε ἀπὸ δυάδος, πυρὸς καὶ γῆς, καὶ δύο ἄλλα μεταξὺ τούτων ἔταττε γένη στοιχείων· ψυχὴ δὲ, μέση οὖσα τούτων, μονάς τέ ἐστιν ἅμα καὶ δυάς· αἴτιον [9]) δὲ, ὅτι ἐξ ἴσου [10]) πως μετέχει πέρατος καὶ ἀπειρίας, ὥσπερ νοῦς μὲν πέρατος συγγενὴς, σῶμα δὲ ἀπειρίᾳ προσήκει μᾶλλον, διά τε τὴν ὑποκειμένην ὕλην καὶ τὸν ἐπ' ἄπειρον μερισμόν. καὶ εἰ ταύτῃ τινὲς τὸ ἀμέριστον καὶ τὸ μεριστὸν εἰς μονάδα καὶ τὴν ἀόριστον ἀνέπεμπον δυάδα, τοῖς πράγμασιν ἑπομένως ἔλεγον· εἰ δὲ ὡς ἀριθμὸν τὴν ψυχὴν ποιοῦντες οὐδὲν διαφέροντα τῶν μοναδικῶν ἀριθμῶν, πολλοῦ ἔδεον συμβαίνοντα λέγειν τῇ οὐσίᾳ τῆς ψυχῆς. ἔστι δ' οὖν
C μονὰς ἅμα καὶ | δυὰς, ἐνεικονιζομένη τῷ μὲν μοναδικῷ τὸ νοερὸν πέρας, τῷ δὲ δυαδικῷ τὴν ἀπειρίαν, ἢ τῷ μὲν εἰκὼν οὖσα τοῦ ἀμεροῦς, τῷ [11]) δὲ παράδειγμα τῶν μεριστῶν. πρὸς δὴ τούτοις κἀκεῖνο θεωρητέον, ὅπως διττὸν ἐνταῦθα παραδίδοται τοῦ δημιουργοῦ τὸ ἔργον. καὶ γὰρ διαιρεῖ κατὰ μοίρας τὴν ψυχὴν καὶ ἁρμόζει τὰ διῃρημένα καὶ σύμφωνα ἀλλήλοις ἀπεργάζεται, ταῦτα δὲ ποιῶν ἅμα μὲν Διονυσιακῶς, ἅμα δὲ Ἀπολλωνιακῶς ἐνεργεῖ. τὸ μὲν γὰρ διαιρεῖν καὶ τὸ προάγειν εἰς μέρη τὰ ὅλα καὶ τῆς διανομῆς προεστάναι τῶν εἰ-

---

[1]) 200, 2 *ὂν*) om. B. — [2]) 200, 2 *ταύτας*) om. B. *ὅτι ἡ ψυχὴ, τρεῖς ὁλότητας ἔχει*· m. A. — [3]) 200, 3 *κυρίως*) *κατὰ* B. — [4]) 200, 5 *μὲν οὖν*) enim LTh. — [5]) 200, 8 *μοίρας*) om. B. — [6]) 200, 12 *δυαδικοῦ*) *διαδικοῦ* B. — [7]) 200, 13 *δυαδικὸν*) *διαδικὸν* B. — [8]) 200, 13 *ἐν τῇ*) om. B. — [9]) 200, 15 *αἴτιον*) *ἀΐδιον* B. (corr. Tayl.) *πῶς μονάς ἐστιν ἅμα καὶ δυὰς ἡ ψυχή*: m. A. — [10]) 200, 15 *ἐξ ἴσου*) *ἐξίσου* A. — [11]) 200, 21 *τῷ*) *τὸ* A.

δῶν Διονυσιακὸν, τὸ δὲ ἐναρμονίως πάντα τελειοῦν[1]) Ἀπολλωνιακόν. ἅτε οὖν
ἀμφοτέρων[2]) τῶν θεῶν τούτων ὁ δημιουργὸς ἐν αὑτῷ[3]) περιέχων τὴν αἰτίαν
καὶ μερίζει καὶ ἁρμόζει τὴν ψυχήν. καὶ γὰρ ὁ ἀριθμὸς κοινός ἐστιν ἀμφοτέρων
ἡ ἑβδομὰς[4]), ἐπεὶ καὶ τὸν Διόνυσον οἱ θεολόγοι μεριζόμενον εἰς ἑπτὰ μερι-
σθῆναι λέγουσιν· ἑπτὰ δὲ πάντα μέλη κούρου διεμοιρήσαντο[5])· καὶ
τῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἑπτάδα ἀνεῖσαν, ὡς συνέχοντι πάσας τὰς συμφωνίας. ἐν γὰρ
μονάδι καὶ δυάδι καὶ τετράδι πρῶτον τὸ δὶς διὰ πασῶν, | ἐξ ὧν ἡ ἑβδομάς. διὸ καὶ D
ἑβδομαγέταν[6]) ἐκάλουν τὸν θεὸν, καὶ τὴν ἑβδόμην ἱερὰν ἔλεγον τοῦ θεοῦ[7])·
τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο[8]) Λητώ· καθάπερ τὴν ἕκτην
Ἀρτέμιδος[9]). ἥκει μὲν[10]) τῇ ψυχῇ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπερτέρων αἰτίων οὗτος ὁ
ἀριθμὸς, ὥσπερ καὶ ἡ τριὰς, αὕτη μὲν ἀπὸ τῶν νοητῶν, ἐκεῖνος δὲ ἀπὸ τῶν
νοερῶν, ἥκει δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τῶν θεῶν, ἵνα τὸν[11]) μὲν εἰς ἑπτὰ μοίρας
μερισμὸν ἔχῃ σύνθημα τῆς Διονυσιακῆς σειρᾶς καὶ τοῦ μυθευομένου σπαραγ-
μοῦ[12])· καὶ γὰρ ἔδει νοῦ μετέχουσαν αὐτὴν Διονυσιακοῦ καὶ, ὡς Ὀρφεύς φη-
σιν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσαν τὸν θεὸν διῃρῆσθαι[13]) κατ' ἐκεῖνον·
τὴν δὲ ἐν ταύταις ταῖς μοίραις ἁρμονίαν ἔχει τῆς Ἀπολλωνιακῆς τάξεως σύμ-
βολον. καὶ γὰρ ἐν ἐκείνοις ὁ συνάγων καὶ ἑνίζων τὰ μερισθέντα τοῦ Διονύσου
μέλη[14]) κατὰ τὴν βούλησιν τοῦ πατρὸς οὗτός ἐστιν ὁ θεός. ἐπὶ δὲ τούτοις αἱ τρεῖς
μεσότητες παρελήφθησαν, αὗται μὲν οὖν οὐκ ἐπὶ τῆς[15]) ψυχῆς μόνον, ἀλλὰ
καὶ πανταχοῦ τὰς[16]) τῆς Θέμιδος παῖδας ἐνεικονιζόμεναι τρεῖς οὖσαι τρεῖς
καὶ ἐκείνας οὔσας[17]), ἡ μὲν γεωμετρικὴ τῆς Εὐνομίας[18]) εἰκὼν οὖσα, διὸ
καὶ | ἐν Νόμοις[19]) ταύτην εἶναί φησι τὴν διακοσμοῦσαν τὰς πολιτείας, ἣν καὶ E
Διὸς κρίσιν ἀνύμνησε τοῦ πάντα κοσμοῦντος καὶ τὴν ὄντως πολιτικὴν περιέχον-
τος, ἡ δὲ ἁρμονικὴ τῆς Δίκης, μείζοσι μὲν ὅροις[20]) ἀπονέμουσα λόγον μεί-
ζονα, ἐλάσσοσι[21]) δὲ ἐλάσσονα· τοῦτο δὲ τὸ τῆς Δίκης ἔργον· ἡ δὲ ἀριθμη-
τικὴ τῆς Εἰρήνης· αὕτη γάρ ἐστιν, ὡς εἴρηται καὶ τοῦτο ἐν Νόμοις[22]), ἡ τὸ
ἴσον ἀποδιδοῦσα πᾶσι κατὰ τὸ ποσὸν καὶ ποιοῦσα δῆμον εἰρηνεύειν πρὸς δῆ-
μον· ὡς ἥ γε στερεὰ ἀναλογία πρὸ τούτων αὐτῆς ἱερὰ τῆς Θέμιδός ἐστι τῆς

---

1) 200, 25 *τελειοῦν*) colligare perficereque LTh. — 2) 200, 25 *ἀμφοτέρων*) om. LTh. — 3) 200, 26 *ἐν αὐτῷ*) *ἐν αὑτῷ* — in se LTh. — 4) 200, 27 *διατὶ ἡ ἑβδομὰς διονυσιακὴ, καὶ ἀπολλωνιακή*: m. A. — 5) 200, 28 *μέλη — διεμοιρήσαντο*) *μέρη — διεμερίσαντο* B. LTh. hunc versum omisit. — 6) 200, 30 *ἑβδομαγήταν*. m. LTh. — 7) 200, 30 *ἱερὰν ἔλεγον τοῦ θεοῦ*) *τ. θ. ἱ. ἔ.* B. — 8) 200, 31 *χρυσάορα γείνατο*) *χρυσαιοραγείρατο* B. Cf. Lobeck. Aglaoph. Pag. 434. — 9) 200, 31 *Ἀρτέμιδος*) *ἀρτίμιδος* A. — 10) 200, 31 *μὲν*) igitur LTh. — 11) 200, 33 *τὸν*) *τοῦ* B. — 12) 200, 34 *σπαραγμοῦ*) *σπαραγμονοῦν* B. (corr. Tayl.) — 13) 200, 35 *διῃρῆσθαι*) *διῃρεῖσθαι* — 14) 200, 37 *μέλη*) *μέρη* B. — 15) 200, 38 *τῆς*) om. B. — 16) 200, 38 *τὰς*) *τὰ* A. Themidis filiae. | Eunomia. | Dice. | Irinae. m. LTh. — 17) 200, 39 *ἐκείνας οὔσας,*) *ἐκείναις οὖσαν*. B. — 18) 200, 39 *Εὐνομίας*) *εὐνοίας* B. (corr. Tayl.) — 19) 200, 40 *ἐν Νόμοις*) Lib. VI. Pag. 757 B.C. in republica LTh. — 20) 200, 41 *ὅροις*) *νόμοις* B. — 21) 200, 42 *ἐλάσσοσι*) *ἐλάσσουσι* — 22) 200, 43 *Νόμοις*) Lib. VI. Pag. 757. D. E.

μητρὸς, πασῶν περιεχούσης τὰς δυνάμεις. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καθόλου περὶ τῶν
τριῶν· οἰκείως δὲ λεγέσθωσαν τοῖς προειρημένοις αἱ τρεῖς [1]) ἑνωτικαὶ καὶ συ-
νεκτικαὶ τῆς οὐσίας οὖσαι τῆς ψυχῆς, ἤγουν ἑνώσεις, ἀναλογίαι, δεσμοί· διὸ
καὶ ὁ Τίμαιος δεσμοὺς αὐτοὺς προσείρηκε. καὶ γὰρ τὴν γεωμετρικὴν ἀνω-
τέρω [2]) κάλλιστον εἶπεν εἶναι δεσμῶν, καὶ τὰς ἄλλας ἐν τούτοις [3]). πᾶς δὲ δε-
σμὸς ἕνωσίς τίς ἐστιν. εἰ οὖν αἱ μεσότητες δεσμοὶ, καὶ οἱ [4]) δεσμοὶ ἑνώσεις
F τῶν δεδεμένων εἰσὶν, δῆλον τὸ συμβαῖνον. αὗται δὴ οὖν | διὰ πάσης [5]) διήκουσι
καὶ μίαν αὐτὴν ὅλων ἐκ πολλῶν ἀπεργάζονται, συνδετικὴν τῶν ποικίλων [6]) εἰ-
δῶν λαχοῦσαι δύναμιν· τριῶν δὲ οὐσῶν αὐτῶν ἡ μὲν γεωμετρικὴ τὸ οὐσιῶ-
δες πᾶν συνδεῖ τῶν ψυχῶν· καὶ γὰρ ἡ οὐσία λόγος εἷς [7]) ἐστὶ διὰ πάντων φοι-
τῶν καὶ συνέχων πρῶτα καὶ μέσα καὶ τελευταῖα, καθάπερ ἐπὶ τῆς γεωμετρικῆς
εἷς καὶ ὁ αὐτὸς λόγος διὰ τῶν τριῶν ὅρων διήκει τελέως [8])· ἡ δὲ ἁρμονικὴ τὴν
ταὐτότητα πᾶσαν τὴν διῃρημένην συνέχει τῶν ψυχῶν, τοῖς ἄκροις παρεχομένη
201 κοινωνίαν λόγων καὶ ὁμοφυῆ | σύζευξιν, καὶ ἐν μὲν τοῖς ὁλικωτέροις ὁρωμένη
μᾶλλον, ἐν δὲ τοῖς μερικωτέροις ἡττόνως ἡ ταὐτότης· ἡ δὲ ἀριθμητικὴ τὴν
ἑτερότητα συνδεῖ τὴν παντοίαν τῆς προόδου ψυχῆς [9]), καὶ ἐν μὲν τοῖς μείζοσι
κατὰ τὴν τάξιν ἧττον ἐνοῦσα, ἐν δὲ τοῖς ἐλάττοσι μᾶλλον· κρατεῖ γὰρ ἡ ἑτερό-
της ἐν τοῖς μερικωτέροις, ὡς ἡ ταὐτότης ἐν τοῖς ὁλικωτέροις [10]) καὶ κρείτ-
τοσι, καὶ ἔχουσιν ἀντιπεπόνθησιν [11]) αὗται πρὸς ἀλλήλας, ὡς ἡ ταὐτότης καὶ
ἑτερότης, καὶ ὡς τούτων ἡ οὐσία μονὰς, οὕτως ἐκείνων ἡ γεωμετρικὴ μεσό-
της. τῶν οὖν ἐν πᾶσι τοῖς ὅροις οὐσιῶν τῶν λδ ἕνωσίς ἐστιν ἡ γεωμετρικὴ,
καὶ τῶν ταὐτοτήτων ἰσαρίθμων ἡ ἁρμονικὴ, καὶ τῶν ἑτεροτήτων ἡ ἀριθμη-
τικὴ [12]), διατείνουσαι πᾶσαι διὰ πάντων τῶν ὅρων· ἢ πῶς [13]) ἂν ὅλον ἐξ αὐ-
τῶν ἐγένετό τι μὴ ἑνωθέντων εἰς δύναμιν ἀλλήλοις, οὐσιωδῶς μὲν ὑπὸ τῆς
μιᾶς, ἄλλως δὲ καὶ ἄλλως ὑπὸ ταῖν δυοῖν; διὸ δὴ καὶ αὗται πλήρωμα γίνονται
τῆς γεωμετρικῆς, ὥσπερ ἡ ταὐτότης καὶ ἑτερότης συντελοῦσιν εἰς τὴν οὐσίαν,
B διότι καὶ αὗται μὲν | ἀντιθέτως πρὸς ἀλλήλας [14]) ἔχουσιν, ἐκείνη δὲ [15]) συ-

---

[1]) 200, 46 *αἱ τρεῖς*) Tayl. h. l. *μεσότητες* excidisse putabat, sine ratione. — [2]) 200, 48 *ἀνωτέρω*) Pag. 31 C. — [3]) 200, 48 *ἐν τούτοις*) in hac esse LTh. Itaque Tayl. *ἐν τούτῳ* (debebat *ἐν ταύτῃ*) scribendum censet. Sed *ἐν τούτοις* significat hoc loco et pertinet ad Tim. Pag. 36 A: *ἐκ τούτων τῶν δεσμῶν*. — [4]) 200, 49 *οἱ*) *αἱ* A. — [5]) 200, 50 *διὰ πάσης*) Tayl. addendum putabat *ψυχῆς οὐσίας*, temere. — [6]) 200, 50 *ποικίλων*) *ποικίλλων* B. — [7]) 200, 52 *εἷς*) *τίς* A. — [8]) 200, 53 *τελέως*) *τελείως* B. — [9]) 201, 2 *ψυχῆς*) *ψῆς* A. — [10]) 201, 3. 4 *ὡς—ὁλικωτέροις*) om. A. — [11]) 201, 4 *ἀντιπεπόνθησιν*) *ἂν τὶ πεπόνθασιν* A. *ἄν τί πεπόνθασιν* B. habentque eae duae quomodo comparentur ad se invicem LTh. Cf. Lobeck. ad Phryn. Pag. 294. — [12]) 201, 6 *καὶ τῶν ἑτεροτήτων ἡ ἀριθμητικὴ*) om. B. Legit ea LTh. ex eoque supplevit Tayl. — [13]) 201, 7 *ἢ πῶς*) nam quomodo LTh. — [14]) 201, 10 *ἀλλήλας*) *ἀλλήλαις* A. — [15]) 201, 10 *δὲ*) om. — Aliter LTh. haec inde a *διότι* explicuit: ut quod videlicet ad se invicem contrarietatis possident, id totum illa complicet uniatque. Harmonica quidem igitur maioribus etc.

νάπτει καὶ συνυφαίνει[1]) τὴν διάστασιν αὐτῶν. ἡ μὲν γὰρ ἁρμονικὴ μείζοσι μεί-
ζους λόγους, ὡς εἴρηται, διανέμει καὶ ἐλάττοσιν[2]) ὅροις ἐλάττους· τὰ γὰρ μεί-
ζονα κατ᾽ οὐσίαν καὶ ὁλικώτερα περιεκτικώτερα καὶ τῇ δυνάμει τῶν ὑφειμένων
ἀποφαίνει· ἡ δὲ ἀριθμητικὴ ἀνάπαλιν, τοῖς μὲν μείζοσιν ἐλάττους, τοῖς δὲ
ἐλάττοσι[3]) μείζους· καὶ γὰρ ἡ ἑτερότης ἐνδυναστεύει μᾶλλον τοῖς καταδεεστέ-
ροις, ὥσπερ ἡ ταὐτότης ἀνάπαλιν ἐν τοῖς ὑπερτέροις μᾶλλον, ἢ τοῖς καταδεε-
στέροις[4])· ἡ δὲ γεωμετρικὴ τὸν αὐτὸν λόγον ἐπὶ πάντας διατείνει τοὺς ὅρους,
ἕνωσιν ἐπιλάμπουσα[5]) πρώτοις τε καὶ μέσοις καὶ τελευταίοις διὰ τὴν τῆς οὐ-
σίας ἐπὶ πάντα παρουσίαν. τρεῖς οὖν ὁ δημιουργὸς ἐνδίδωσι[6]) τῇ ψυχῇ συ-
νεκτικὰς ἑνώσεις, ἃς δὴ[7]) μεσότητας προσείρηκεν, ὡς τὴν μέσην τάξιν τῶν
ὅλων συνδεούσας· τὴν γεωμετρικήν, τὸ πλῆθος τῶν οὐσιῶν συνάγουσαν καὶ
τὰς οὐσιώδεις προόδους ἑνοποιοῦσαν· ὁ γὰρ εἷς λόγος τῆς ἑνώσεώς ἐστιν εἰ-
κών· τὴν ἁρμονικήν, τὰς ταὐτότητας ὅλας καὶ τὰς ὑπάρξεις αὐτῶν συνδέουσαν
εἰς μίαν κοινωνίαν· τὴν | ἀριθμητικήν, τὰς ἑτερότητας τάς τε πρώτας καὶ C
μέσας καὶ τὰς τελευταίας συζευγνύουσαν· καὶ γὰρ ὅλως ἀριθμῶν ἡ ἑτερότης
ἐστὶ μήτηρ, ὡς ἐν Παρμενίδῃ μεμαθήκαμεν. ἦν δὲ τρία ταῦτα καθ᾽ ἑκάστην
μοῖραν, ἡ οὐσία, ἡ ταὐτότης, ἡ ἑτερότης, καὶ ἔδει πάντα συνάπτειν διὰ με-
σότητος ἀλλήλοις καὶ λόγων συνδετικῶν. τὸ δὴ μετὰ ταῦτα λόγων πλήρωμα
τὴν ψυχὴν εἶναί φαμεν[8]), ἁπλουστέραν μὲν τῶν αἰσθητῶν, συνθετωτέραν[9])
δὲ τῶν νοητῶν. διὰ ταῦτα τοίνυν ὁ Τίμαιος ἑπτὰ λόγους ἐπ᾽ αὐτῆς παρείληφε,
τὸν τῆς ἰσότητος, τὸν πολλαπλάσιον, τὸν ὑποπολλαπλάσιον, τὸν ἐπιμόριον,
τὸν ἐπιμερῆ, καὶ τοὺς τούτων ὑπολόγους, ὑπεπιμόριον, ὑπεπιμερῆ[10]), ἀλλ᾽
οὐχὶ τοὺς ἐκ τούτων συνθέτους. οὗτοι μὲν γὰρ τοῖς σωματικοῖς λόγοις προ-
σήκουσι συνθέτοις οὖσι καὶ μεριστοῖς, οἱ δὲ ἐν τῇ ψυχῇ λόγοι προΐασι[11])
μὲν εἰς πλῆθος καὶ μερισμόν, ἀλλ᾽ ὁμοῦ τῷ πλήθει τὴν ἁπλότητα καὶ τῷ με-
ρισμῷ τὸ ἑνοειδὲς ἐπιδείκνυνται[12]). οὔτε οὖν ἐν τῇ μονάδι καὶ τῷ ἀμερεῖ
τὴν ὑπόστασιν ἔλαχον, ὡς ὁ νοῦς· μοναδικὸς γὰρ ἐκεῖνος καὶ ἀμερὴς μό-
νον· | οὔτε τὸ[13]) πλῆθος αὐτῶν εἰς τοὺς συνθέτους προελήλυθε λόγους. καὶ D
ὁ μὲν πολλαπλάσιος μοναχῇ μεριστὸς κατὰ τὸν πρόλογον· ὁ γὰρ ὑπόλογος οὐκ
ἔχει διαίρεσιν, ὅς γε οὐ κωλύεται καὶ μονὰς εἶναι· ὁ δὲ ἐπιμόριος διχῇ, κατὰ
τὸν πρόλογον καὶ ὑπόλογον, μεριστός, κατὰ δὲ τὴν διαφορὰν ἀμέριστος· ὁ

---

[1]) 201, 10 *συνυφαίνει) συμφαίνει* B. (corr. Tayl.) — [2]) 201, 11 *ἐλάττοσιν) ἐλάττωσιν* B. — [3]) 201, 13 *ἐλάττοσι) ἐλάττωσι* B. — [4]) 201, 14 *ὥσπερ—καταδεεστέροις)* om. A. — [5]) 201, 15 *ἐπιλάμπουσα) ἐπιλάμπουσαν* B. — [6]) 201, 16 *ἐνδίδωσι) ἐνδιδώσει* B. — [7]) 201, 17 *δὴ) δὲ* B. — [8]) 201, 23 *φαμεν)* dicamus LTh. — [9]) 201, 23 *συνθετωτέραν) νε* super *θε* scriptum habet A. — [10]) 201, 26 *ὑπεπιμερῆ)* Fort. *καὶ ὑπεπιμερῆ* — et subsuperpartientis LTh. — [11]) 201, 27 *προΐασι) προΐουσι* B. — [12]) 201, 28 *ἑνοειδὲς ἐπιδείκνυνται) ἑνωειδὲς ἐπιδείκνυται* B. — [13]) 201, 30 *οὔτε τὸ) οὔτε γὰρ πλῆθος καὶ μερισμόν, ἀλλ᾽ ὁμοῦ τῷ πλήθει τὴν ἁπλότητα, καὶ τῷ μερισμῷ τὸ ἑνοειδὲς ἐπιδείκνυνται. οὔτε γὰρ* B, perperam repetito versu superiori.

δὲ ἐπιμερὴς καὶ κατ' ἐκείνους μεριστὸς καὶ κατὰ τὴν διαφοράν· ὥσθ' ὁ μὲν μοναχῆ, ὁ δὲ διχῆ, ὁ δὲ τριχῆ μεριστὸς, ἡ δὲ ἰσότης ἀμέριστος. τούτοις δὴ τοῖς λόγοις [1]) ὑπέστησε τὸ πᾶν ἡ ψυχή· τῷ μὲν τριχῆ μεριστῷ τὸ σωματοειδὲς, τῷ δὲ διχῆ τὴν ἐπίπεδον φύσιν, τῷ δὲ μοναχῆ τὴν γραμμικὴν, τῷ δὲ ἀμερίστῳ τὴν πάντα περατοῦσαν [2]) ἀμέρειαν· ἔνι γάρ τι [3]) καὶ ἐν τοῖς μεριστοῖς ἀμερές. ἔστι μὲν δὴ καὶ ταῦτα ἀληθῆ· δεῖ δὲ καὶ κατ' ἄλλον τρόπον ταῦτα θεωρῆσαι [4]), προλαβόντας, ὅτι τοὺς ἁπλουστέρους ἀριθμοὺς καὶ ἐγγυτέρω μονάδος ἀρχικωτέρους δεῖ τῶν συνθετωτέρων [5]) νοεῖν, ἐπεὶ καὶ ὁ Πλάτων τὴν μίαν μοῖραν τῶν ἑξῆς πάντων προταξάμενος πρὸς ταύτην ἀναφέρει πάντας καὶ κατέληξεν εἰς τοὺς μάλιστα συνθέτους καὶ στερεούς [6]). τούτου δὴ οὖν προ-
E ληφθέντος λέγω, | ὅτι ἡ μὲν ἰσότης καὶ ὁ τῆς ἰσότητος λόγος μονάδος ἔχει λόγον πρὸς τοὺς λόγους πάντας, καὶ ἔστιν ὥσπερ ἡ μονὰς ἐν τῷ καθ' αὑτὸ ποσῷ, τοῦτο τὸ ἴσον ἐν τῷ πρός τι. διὸ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἡ ψυχὴ μέτρον ἐπάγει κοινὸν πᾶσι τοῖς κατὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ὑφεστῶσι καὶ μίαν ἰδέαν τῆς ταὐτότητος εἰκόνα φέρουσαν· κατὰ δὲ τὸν ὑποπολλαπλάσιον λόγον καὶ τὸν πολλαπλάσιον πάσας ἐπιτροπεύει τὰς σειρὰς, ὅλας συνέχουσα αὐτὰς, τῶν ἐγκοσμίων ὅλον ἕκαστον εἶδος πολλάκις πρὸς αὐτοῦ πᾶσιν εἰδοποιουμένους ἐπιδεικνύουσα [7])· οἷον τὸ ἡλιακὸν, εἰ βούλει, καὶ τὸ σεληνιακὸν ἐν θείαις ψυχαῖς, ἐν δαιμονίαις, ἐν ἀνθρωπικαῖς, ἐν ζώοις ἀλόγοις, ἐν φυτοῖς, ἐν λίθοις αὐτοῖς, τὴν μὲν σειρὰν ὡς μίαν κατὰ τὸν πολλαπλάσιον ὅλον πολλάκις ἐν τῇ ἑαυτοῦ σειρᾷ φαινόμενον [8]) καὶ προποδίζοντα δὲ μερικώτερα τῶν σειρῶν τῶν ὁλικωτάτων γένη διακοσμοῦσα, τοὺς μὲν κατὰ τοὺς ὑπεπιμορίους καὶ
F ἐπιμορίους, ὅσα καὶ ἔστιν ἐν τοῖς | μετέχουσιν ὅλα καὶ καθ' ἕν τι μετέχεται τῶν ἐν αὐτοῖς, τὰ δὲ κατὰ τὸν ἐπιμερῆ [9]) λόγον, ὅσα μετέχεται μὲν καὶ ὅλα ὑπὸ τῶν δευτέρων, μετὰ μέντοι τῆς εἰς πλῆθος διαιρέσεως. τοῦ γὰρ ζώου

---

1) **201, 35** *τίσι λόγοις ὑπέστησε τὸ πᾶν ἡ ψυχή*: m. A. — 2) **201, 36** *περατοῦσαν*) *περιεχοῦσαν* B. — 3) **201, 37** *τί*) *τοι* B. — 4) **201, 37** *ταῦτα θεωρῆσαι*) *θ. τ.* B. — 5) **201, 39** *συνθετωτέρων*) *συνθετοτέρων* B. — 6) **201, 40** *στερεούς*) *στερεοῦς* A. — 7) **201, 45** *τῶν ἐγκοσμίων — ἐπιδεικνύουσα*) singulasque rerum mundanarum species saepius a se productas in omnibus formatasque demonstrans: LTh. quasi — *πρὸς ἑαυτῆς ἐν πᾶσιν εἰδοποιούμενον* legerit. Quid Proclus scripserit, non liquet. — 8) **201, 47** *τὴν μὲν σειρὰν — φαινόμενον*) catenam igitur hanc unam habet secundum multiplicem proportionem quae tota in eadem saepius apparet catena LTh, qui pro *ἑαυτοῦ* videtur legisse *αὐτῇ*. Proxime sequentia ita vertit: generaque universaliora magis per particulares exornat catenas. In Graecis excidisse aliquid vel illud *μὲν* inter *τὴν* et *σειρὰν* arguit. — 9) **201, 50** *τὰ δὲ κατὰ τὸν ἐπιμερῆ λόγον*) secundum autem superpartientes subsuperpartientesque rationes LTh. Videtur *καὶ ὑπεπιμερῆ* additum legisse, quod ipsum excidisse suspicatur Taylorus, qui etiam in superioribus Thomaeum secutus est, illa autem *τὴν μὲν σειρὰν — φαινόμενον* prorsus omisit.

μετέχει μὲν καὶ ἄνθρωπος, καὶ ἔστιν ὅλον καὶ ἐν τούτῳ τὸ εἶδος, ἀλλ' οὐ μό-
νον, ἀλλὰ καθ' ἓν τὸ ὅλον, οἷον τὸ ἀνθρώπινον εἶδος[1]), ὥστε μετὰ[2]) τοῦ
ὅλου καὶ ἑνός τινος, ὅπερ ἐστὶν αὐτοῦ μόριον, πάρεστι τῷ μετέχοντι· τὰ δὲ
καλούμενα κοινογενῆ[3]), μετέχοντα καὶ αὐτὰ τοῦ ἑνὸς γένους, οὐδὲ ταῦτα
μόνου τούτου μετείληχεν, ἀλλὰ μετὰ τούτου καὶ πλειόνων | γενῶν ἄλλων καὶ **202**
μερῶν ὄντων ἐκείνου τοῦ ἑνὸς, ἀλλ' οὐ μέρους, ὥσπερ ἡμίονος, εἰ τύχοι, τῶν
εἰδῶν, ἐξ ὧν ἔχει συμμιγῆ τὴν γένεσιν. ἢ οὖν τοῦ ἑνὸς γένους μετέχει τῶν
εἰδῶν ἕκαστον καθ' ἕν, καὶ μιμεῖται τὸν ἐπιμόριον[4]), ὅς[5]) ἔχει πρὸς τῷ ὅλῳ
μόριον ἕν, ἢ τοῦ κοινοῦ καὶ πλειόνων, ὅς[6]) μιμεῖται τὸν ἐπιμερῆ[7]), πρὸς
τῷ ὅλῳ καὶ πλείω μόρια τοῦ ἑνὸς ἔχοντα· καὶ οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτα τῶν εἰδῶν
μέθεξις· καὶ εἰς ταῦτα βλέποντες τὰς αἰτίας ἀποδίδομεν[8]) τῆς εἰδοποιίας τῶν
καθ' ἓν ὑφισταμένων εἶδος, οἷον ἡλίου, σελήνης, ἀνθρώπου, τῶν δὲ κατὰ
πλειόνων[9]) μετὰ τοῦ κοινοῦ· πολλὰ γὰρ τοιαῦτα καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάσσῃ
συνέστηκεν, οἷον ἀνθρωπόμορφα καὶ τὰ κάτω ἰχθυώδη[10]), καὶ λεοντοπρό-
σωπα δρακόντων εἴδη μεμιγμένην ἔχοντα σύστασιν ἐκ πλειόνων. οὗτοι δὴ[11])
οὖν οἱ λόγοι πάντες εἰκότως ἐν τῇ ψυχῇ προελήφθησαν, πάσας ἀφορίζοντες
τὰς ἐν τῷ παντὶ μεθέξεις τῶν εἰδῶν, καὶ οὐδ' ἂν γένοιντο παρὰ τούτους[12])
ἄλλοι τῆς κοινωνίας λόγοι, κατὰ τούτους | πάντων εἰδοποιουμένων. πάλιν **B**
οὖν ἡ ἑβδομὰς τῶν λόγων συμβαίνει τῇ ἑβδομάδι τῶν μερῶν, καὶ ὅλη δι' ὅλης
ἑαυτῆς ἡ ψυχὴ ἑβδοματική[13]) ἐστιν, ἐν ταῖς μοίραις, ἐν τοῖς λόγοις, ἐν τοῖς[14])
κύκλοις, ἑπταμερὴς οὖσα καὶ ἑπτάλογος καὶ ἑπτάκυκλος[15]). εἰ γὰρ μονάς
ἐστιν ὁ δημιουργικὸς νοῦς, ἡ δὲ ψυχὴ πρώτως ἀπὸ νοῦ πρόεισιν, ἑβδομάδος
ἔχει λόγον πρὸς αὐτόν· πατρικὴ γὰρ καὶ ἀμήτωρ ἡ ἑβδομάς. καὶ ἴσως ἡ μὲν
ἰσότης τὴν ἐξ ἴσου κοινωνίαν ἐνδίδωσι πᾶσι τοῖς ψυχικοῖς λόγοις, ἵνα πάν-
τες πάντων κοινωνῶσιν· ὁ δὲ πολλαπλάσιος ἔνδειξιν παρέχεται τοῦ τρόπου,
καθ' ὃν οἱ ἑνικώτεροι μετροῦσι τοὺς πληθυομένους, ὅλοι δι' ὅλων ἐκείνων φοι-
τῶντες, καὶ οἱ ἀμερέστεροι[16]) τοὺς μᾶλλον διῃρημένους· οἱ δὲ ἐπιμόριοι καὶ οἱ
ὑπὸ τούτους[17]) τῆς διαφορᾶς, καθ' ἣν οὐχ ὅλοι ὅλοις οἱ λόγοι κοινωνοῦσιν,
ἀλλὰ μερικὴν μὲν ἔχουσι σχέσιν, καθ' ἓν δέ τι τὸ ἑαυτῶν συνάπτονται κυριώ-

---

1) 201, 52 *ἀλλ' οὐ—εἶδος*) om. A. — 2) 201, 53 *μετά*) *κατά* B. — 3) 201, 53 *κοινογενῆ*) *κοιναγενῆ* B. — 4) 202, 3 *ἐπιμόριον*) *ἐπὶ μόριον* B. — 5) 202, 3 *ὅς*) *ὡς* A. — 6) 202, 3 *ὅς*) Fort. *καὶ* (LTh. qui supra superparticularemque imitantur proportionem posuit, h. l. ponit superpartientemque i. p.) — 7) 202, 3 *ἐπιμερῆ*) *ἐπὶ μερῆ* B. — 8) 202, 5 *ἀποδίδομεν*) *ἀποδίδωμεν* A. *ἀποδέδωκεν* B. — 9) 202, 6 *πλειόνων*) Immo *πλείονα* (LTh. secundum plures) — 10) 202, 6 *ἀνθρωπόμορφα—ἰχθυώδη*) satyri marinaeque nymphae quae humanam habentia faciem in capras piscesque desinunt LTh. — 11) 202, 8 *δή*) *δὲ* B. — 12) 202, 9 *τούτους*) *τούτων* A. — 13) 202, 11 *ἑβδοματική*) Rectius *ἑβδομαδική*, ut 224, 18. 44. 269, 15. — 14) 202, 11 *τοῖς*) om. B. — 15) 202, 11 *ἑπταμερὴς — ἑπτάκυκλος*) om. LTh. — 16) 202, 16 *ἀμερέστεροι*) *ἀμέριστοι* B. et sic ipsae individuae LTh. — 17) 202, 16 *καὶ οἱ ὑπὸ τούτους*) om. LTh.

τατον· οἱ δὲ ἐπιμερεῖς καὶ οἱ τούτων ὑπόλογοι[1]) τῆς ἐσχάτης φύσεως, καθ' ἣν μεριστή τίς[2]) ἐστιν ἡ κοινωνία καὶ πεπληθυσμένη τῶν ψυχικῶν λόγων C διὰ τὴν ὕφεσιν[3]). οἱ μὲν γὰρ ὑψηλότεροι | δι' ὅλων ὅλοις συνήνωνται[4]) ἀλλήλοις, οἱ δὲ μέσοι οὐ δι' ὅλων[5]), κατὰ μέρος δὲ τὸ ἀκρότατον συνάπτονται, οἱ δὲ τρίτοι μεριστῶς ἤδη κατὰ τὰ πλήθη συμφύονται. λέγω δὲ οἷον ἡ μὲν οὐσία πᾶσι κοινωνεῖ τοῖς λόγοις, καταμετροῦσα πάσας αὐτῶν τὰς προόδους· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς ἀνούσιον· ἡ δὲ[6]) ταὐτότης, γένος οὖσα καὶ αὐτή, μάλιστα τὰς ἀκρότητας αὐτῶν συνάγει πρὸς μίαν κοινωνίαν, ἡ δὲ ἑτερότης διαφερόντως[7]) τὰς διαιρέσεις αὐτῶν καὶ τὰς προόδους καταμετρεῖται. πλὴν[8]) τοίνυν ἡ κοινωνία δείκνυται τῶν ψυχικῶν λόγων. ἢ γὰρ παντελής ἐστιν, ἢ κατὰ τὰς ἀκρότητας ὑφίσταται μόνον, ἢ κατὰ τὰς εἰς πλῆθος ἐκτάσεις[9]). ἔτι τοίνυν ἐπὶ τούτοις κατίδωμεν, ὅπως αἱ ἑπτὰ μοῖραι τὴν ὑπόστασιν ἔλαχον. ἡ μὲν δὴ πρώτη μοῖρα[10]) τὸ νοερώτατόν[11]) ἐστι καὶ ἀκρότατον τῆς ψυχῆς, αὐτῷ τῷ ἑνὶ συνάπτουσα καὶ τῇ ὑπάρξει τῆς ὅλης οὐσίας, διὸ καὶ μ ί α προσαγορεύεται, ὡς ἑνοειδής, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῆς[12]) εἰς τὸ πλῆθος ἑνώσει κατέχεται, καὶ ἔστιν ἀνάλογον τῇ αἰτίᾳ καὶ τῷ κέντρῳ τῆς ψυχῆς· μένει γὰρ ἡ ψυχὴ D κατὰ | ταύτην καὶ ἀνεκφοίτητός ἐστι τῶν ὅλων· καὶ ἔστι τετρὰς μὲν ἐν ταῖς πρωτίσταις μονάσι διὰ τὸ μόνιμον καὶ τῇ ἰσότητι χαῖρον καὶ ταὐτότητι, ὀγδοὰς δὲ ἐν δευτερῳδουμέναις[13]) διὰ τὴν ὕφεσιν καὶ τὴν μέχρι τῶν ἐσχάτων καὶ τοῦ ἀκροτάτου[14]) τῆς ψυχῆς πρόνοιαν, τριὰς δὲ ἐν τριῳδουμέναις διὰ τὴν τοῦ ἐν αὐτῇ πλήθους εἰς τὸ παντέλειον περιαγωγήν. καὶ ἅμα δῆλον ἐκ τούτων, ὡς ἐπ' εἰκόνων[15]), ὅτι καὶ τὸ ἀκρότατον τῆς ψυχῆς κἂν ᾖ ἑνοειδές, ἀλλ' οὐ καθαρῶς ἐστιν ἕν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο πλῆθος ἡνωμένον, ὡς καὶ ἡ μονὰς οὐκ ἀπλήθυντος μέν ἐστι, μονὰς δὲ ὅμως· μόνως δὲ ἓν τὸ τῶν θεῶν

---

[1]) **202, 18** *καὶ οἱ τούτων ὑπόλογοι*) om. LTh. — [2]) **202, 19** *τίς*) om. A. — [3]) **202, 19** *διὰ τὴν ὕφησιν.* m. LTh. — [4]) **202, 20** *συνήνωνται*) *ἥνωνται* B. — [5]) **202, 20** *ὅλων*) *ὅλων μὲν* B. totis quidem LTh. — [6]) **202, 22** *ἡ δὲ*) *οὐδὲ* B. (corr. Tayl.) — [7]) **202, 24** *διαφερόντως*) *διαφορόντως* B. — [8]) **202, 24** *πλὴν*) Fort. *πάλιν* — Verum animae rationum communio ubique ostenditur LTh. Hinc *πανταχοῦ* coni. Tayl. — [9]) **202, 26** *ἐκτάσεις*) *ἐκστάσεις* A. — [10]) **202, 27** *μοῖρα*) *μοίρα — περὶ τῶν ἑπτὰ τῆς ψυχῆς μοιρῶν*: m. A. — [11]) **202, 27** *τὸ νοερώτατον*) *τὸν ν.* A. *τὸ νοερότατον* B. — [12]) **202, 28** *αὐτῆς*) Tayl. h. l. excidisse putat *προερχόμενος*: and the number of it proceeding into multitude, is detained by union. Vulgatum sequitur Thomaeus: et ipsius ad multitudinem numerus unione continetur. *εἰς τὸ πλῆθος ἕνωσις* non differre videtur ab eo, quod paulo post *πλῆθος ἡνωμένον* dicitur. Sed quomodo numerus animi hac *ἑνώσει κατέχεσθαι* dicatur, non perspicio. — [13]) **202, 31** *δευτερῳδουμέναις*) *δευτερωδουμέναις* B. et paulo post *τριώδουμέναις* eadem. Rectius videtur *δευτεροδ. τριοδ.* Cf. 211, 34. — [14]) **202, 32** *ἀκροτάτου*) Male Tayl. coni. *ἐνυλοτάτου*. Genitivus non pendet ex *μέχρι*, sed ex *πρόνοιαν*. — [15]) **202, 33** *εἰκόνων*) *ἐκείνων* B et ante corr. A.

ἓν, ὡς τὸ τοῦ νοῦ μᾶλλον ἓν[1]), εἰ καὶ αὐτὸ πεπλήθυσται, τὸ δὲ τῆς ψυχῆς ὁμοίως ἓν καὶ πλῆθος, ὥσπερ τὸ τῶν μετ' αὐτὴν[2]) μᾶλλον πλῆθος, ἢ ἕν, τῶν περὶ τὸ σῶμα μεριστῶν[3]), τὸ δὲ τῶν σωμάτων οὐδὲ ἁπλῶς ἕν, ἀλλὰ φάντασμα ἑνὸς καὶ εἴδωλον· διὸ καὶ ὁ Ἐλεάτης ξένος[4]) πᾶν τὸ σωματικὸν καταθραύεσθαί φησιν, ὡς ἐπίκτητον ἔχον τὸ ἕν, καὶ μηδὲν[5]) παύεσθαι μεριζόμενον. ἡ δὲ δευτέρα πολλαπλασιάζει τὴν πρὸ αὐτῆς γεννητικαῖς προόδοις, ἃς ἡ δυὰς ἐνδείκνυται, | καὶ πάσας τὰς προόδους ἐκφαίνει τῆς οὐσίας. διὸ καὶ E διπλασία λέγεται τῆς πρώτης, ὡς μιμουμένη τὴν ἀόριστον δυάδα καὶ τὴν ἀπειρίαν τὴν νοητήν. ἡ δὲ τρίτη πᾶσαν αὐτὴν ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὴν ἀρχὴν[6]), καὶ ἔστι τὸ τρίτον αὐτῆς τὸ συνελισσόμενον εἰς τὰς ἀρχάς, ὃ δὴ μετρεῖται μὲν ὑπὸ τῆς πρώτης μοίρας, ὡς ἑνώσεως ἀπ' αὐτῆς πληρούμενον, μερικώτερον δὲ συνάπτεται πρὸς τὴν δευτέραν, καὶ διὰ τοῦτο λέγεται τριπλάσιον μὲν[7]) ἐκείνης, ἡμιόλιον δὲ ταύτης, ἐξ ἡμισείας μὲν ὑπὸ τῆς δευτέρας συνεχόμενον, ὡς ἂν μηδὲ τὴν ἴσην δύναμιν ἐχούσης, τελέως δὲ ὑπὸ τῆς πρώτης. ἡ δὲ αὖ τετάρτη μοῖρα καὶ ἡ πέμπτη λοιπὸν ἰδίως προστάτιν αὐτὴν ἀποφαίνουσι τῶν δευτέρων. αἰτίαι γάρ εἰσι τῶν ἀσωμάτων τῶν περὶ τοῖς σώμασι μεριζομένων νοεραὶ[8]), ἐπίπεδοι οὖσαι καὶ τετραγωνικαί, ἡ μὲν ἀπὸ τῆς δευτέρας, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς τρίτης μοίρας, τῆς μὲν προόδου καὶ τῆς ἀπογεννήσεως ἡ τετάρτη, τῆς δὲ ἐπιστροφῆς καὶ τῆς τελειώσεως ἡ πέμπτη. ἐπίπεδοι γὰρ ἀμφότεραι[9]), ἀλλ' ἡ μὲν ἀπὸ τῆς δευτέρας, δὶς ἀπ' αὐτῆς ὑποστᾶσα, | ἡ δὲ ἀπὸ τῆς τρίτης, τρὶς προελθοῦσα. καὶ ἔοικεν εἶναι ἡ μὲν γεννη- F τικὴ[10]) τῶν περὶ τὸ σῶμα γεννητικῶν μορίων μεριστῶν, γονίμων δὲ ὅμως εἰδῶν τὴν πρόοδον μιμουμένων τῆς ψυχῆς ἐπιστρεπτικῶν[11]). πᾶσα γὰρ γνῶ-

---

[1]) **202, 35** *ὅτι μόνως ἕν, τὸ τῶν θεῶν ἕν. ὁ δὲ νοῦς, μᾶλλον ἕν, ἢ πλῆθος.* m. A. Solum unum. | Magis unum quam multa. | Similiter unum et multa. | Magis multa quam unum. | Vnius simulachrum. m. LTh. — [2]) **202, 36** *τὸ τῶν μετ' αὐτὴν*) illius unum quod post ipsam est LTh. — [3]) **202, 36** *τῶν περὶ τὸ σῶμα μεριστῶν*) om. LTh. — [4]) **202, 38** *ὁ Ἐλεάτης ξένος*) Soph. Pag. 246 B. C. — [5]) **202, 38** *καὶ μηδὲν*) nunquamque LTh. — [6]) **202, 42** *ἀρχὴν*) *νοητὴν*, in m. *γρ. ἀρχὴν*, A. — [7]) **202, 44** *μὲν*) om. B. — [8]) **202, 47** *νοεραὶ*) *νοερὰν* A. — [9]) *ἀμφότεραι*) *ἀμφότεροι* B. — [10]) *γεννητική*) *γενητικὴ* B. — [11]) *ἐπιστρεπτικῶν*) *ἐπιστρεπτικὸν* B et, sup. *ῶν*, A. LTh. haec inde a *καὶ ἔοικεν* ita vertit: Et ut videtur, haec quidem circa corpus processum imitata genitalium virium productiva esse: illa vero intellectualium regressuum generativa. Tayl. vero ita: And it seems, that the former of these planes, is imitative of the generative natures which are divisible about bodies; but that the latter is imitative of intellectual conversions. atque in eam sententiam Graeca refingi iubet. Mihi *γεννητικῶν* delendum et post *μιμουμένων* excidisse id videtur, quod ad quintae partis descriptionem desideratur, fortasse *ἡ δὲ τῶν νοερῶν τῶν*. quamquam Thomaeum h. l. coniecturam potius, quam integrum codicem secutum esse suspicor.

σις ἐπιστρέφει τὸ γιγνῶσκον εἰς τὸ γνωστόν, ὥσπερ πᾶσα φύσις γεννᾶν ἐθέλει καὶ εἰς τὸ κάτω ποιεῖσθαι τὴν πρόοδον. ἡ δὲ ἕκτη καὶ ἑβδόμη καὶ αὐτῶν τῶν σωμάτων καὶ τῶν στερεῶν ὄγκων τὰς πρωτουργοὺς αἰτίας ἐν αὐτῇ ὑποτίθενται· στερεοὶ γὰρ οἵδε οἱ ἀριθμοί, καὶ ὁ μὲν ἀπὸ τῆς δευτέρας, ὁ δὲ ἀπὸ τῆς |
203 τρίτης· ἐπιστρέφων δὲ ὁ λόγος καὶ τὰ ἔσχατα εἰς τὰ πρῶτα καὶ τὰς ἀποπερατώσεις τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὴν ἀκρότητα αὐτῆς τὴν μὲν ὀκταπλασίαν, τὴν δὲ ἑπτακαιεικοσαπλασίαν [1]) ἔθετο τῆς πρώτης. καὶ οὕτως ἑπταμερὴς ἡ οὐσία τῆς ψυχῆς ὡς μένουσα καὶ προϊοῦσα καὶ ἐπιστρέφουσα καὶ αἰτία τῆς τε προόδου καὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν τε περὶ τοῖς σώμασι μεριστῶν οὐσιῶν καὶ τῶν σωμάτων αὐτῶν. εἰ δὲ βούλει, διότι μέσην ἔλαχεν ὑπόστασιν τῶν τε ἀμερίστων καὶ τῶν μεριστῶν, ἐκεῖνα μὲν μιμεῖται διὰ τῆς τριάδος τῶν ὅρων, ταῦτα δὲ προείληφεν ἀπὸ τῆς τετράδος· πᾶσα δὲ ἐκ πάντων, διότι πᾶσα κέντρον ἐστὶ τῶν ὅλων. ταύτας δὴ τὰς μοίρας δυνατὸν καὶ κατὰ τὸν διπλάσιον στίχον διελεῖν, εἰ λάβοις τὴν μὲν ἀκρότητα τῆς ψυχῆς τὸ μένον αὐτῆς, τὴν δὲ πρόοδον αὐτῆς τὴν [2]) εἰς αὐτὴν καὶ τὴν τῶν προσεχῶν μετ' αὐτὴν ἐπ' [3]) αὐτῆς καὶ τὴν τῶν στερεῶν ἐσχάτην ὑπόβασιν, μᾶλλον δὲ τῆς αἰτίας αὐτῶν τὴν ὕφεσιν, κατὰ
B τὸν διπλάσιον | λόγον· δυάδι γὰρ τῇ γονίμῳ πᾶσαν ἂν εὕροις [4]) ταύτην ἀνειμένην τὴν συστοιχίαν [5])· πάλιν δὲ αὖ τό τε ἐπιστρεπτικὸν αὐτῆς τὸ πρὸς ἑαυτὴν καὶ τὸ τῶν προσεχῶς μετ' αὐτὴν καὶ τὸ τῶν τρίτων ἀπ' αὐτῆς πρὸς τὴν ἑνοειδῆ καὶ συναγωγὸν τῶν ὅλων οὐσίαν κατὰ τὸ τριπλάσιον [6]). ταῦτα δὲ ἄρα τὰ διαστήματα οὐσιώδη ὄντα καὶ κατ' αὐτὸ τὸ εἶναι θεωρούμενα συμπληροῦσιν αἵ τε ἀριθμητικαὶ καὶ ἁρμονικαὶ μεσότητες, αἱ μὲν τὰς ταὐτότητας αὐτῶν, αἱ δὲ τὰς ἑτερότητας συνδέουσαι, καθάπερ εἴπομεν. ἔτι δὲ προσεχέστερον τοῖς πράγμασιν εἴποις ἄν, ὅτι κατὰ μὲν τὴν μίαν μοῖραν ἥνωται τοῖς πρὸ αὐτῆς, καὶ ἔστιν αὕτη τὸ ἀκρότατον τῆς ψυχῆς, κατὰ δὲ τὴν διπλασίαν καὶ τριπλασίαν πρόεισιν ἀπὸ νοῦ καὶ ἐπιστρέφει πρὸς νοῦν, κατὰ δὲ τὴν διπλασίαν [7]) τῆς διπλασίας καὶ τὴν τριπλασίαν τῆς τριπλασίας πρόεισί τε ἀφ' [8]) ἑαυτῆς καὶ ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτὴν πάλιν καὶ δι' ἑαυτῆς μέσης ἐπὶ τὰς ἑαυτῆς ἀρχάς· καὶ γὰρ μόνιμός [9]) ἐστι κατ' ἐκείνας, τῶν δευτέρων πληρουμένη παρ' αὐτῶν· καὶ ὡς ἡ μὲν ἀπ' αὐτῆς πρόοδος εἰς τὴν ἀπὸ τῶν πρὸ [10]) ἑαυτῆς ἀνήρτη-

---

[1]) 203, 2 *ἑπτακαιεικοσαπλασίαν*) *ἑπτὰ καὶ εἰκοσαπλασίαν* A. — [2]) 203, 8 *τὴν*) Huic Tayl. addendum putat *δὲ ἐπιστροφὴν*, non animadvertens h. l. *τὴν πρόοδον τῆς ψυχῆς* describi, de eius *ἐπιστροφῇ* postea v. 11 agi. — [3]) 203, 8 *ἐπ'*) Immo *ἀπ'* — [4]) 203, 10 *εὕροις*) *εὕρῃς* B. — [5]) 203, 10 *συστοιχίαν*) *συστοιχείαν* B. — [6]) 203, 7—12 *ταύτας δὴ τὰς μοίρας — κατὰ τὸ τριπλάσιον*) om. LTh. — [7]) 203, 16 *καὶ τριπλασίαν — τὴν διπλασίαν*) om. B. (Ex LTh. supplevit Tayl.) — [8]) 203, 17 *ἀφ'*) *ἀρ'* B. — [9]) 203, 18 *μόνιμός*) *μόνυμός* B. manens LTh. *γόνιμος* coni. Tayl. vertens: For through being filled from these principles it is prolific of secondary natures. quae sententia ab h. l. aliena videtur. — [10]) 203, 19 *πρὸ*) *πρὸς* B.

ται[1]), ἡ δὲ εἰς ἑαυτὴν ἐπιστρέφει[2]) εἰς τὴν ἐπὶ τὰ πρὸ αὐτῆς, αἱ δὲ τελευ-
ταῖαι | μοῖραι, καθ' ἃς καὶ ὑφίστησι τὰ μετ' αὐτὴν, πρὸς τὴν πρώτην ἀναφέ- C
ρονται μοῖραν, ἵνα κύκλος ἄναρχος ἀναφανῇ[3]), τοῦ τέλους τῇ ἀρχῇ συνα-
φθέντος, καὶ τὸ πᾶν ἔμψυχόν τε ἅμα γένηται καὶ ἔννουν, τῶν στερεῶν ἀριθ-
μῶν τῇ πρώτῃ μοίρᾳ συνταχθέντων. καὶ μὴν καὶ ἐκ τούτων τῶν μεσοτήτων
ἀναφαίνεσθαί φησιν[4]) ἡμιόλια καὶ ἐπίτριτα καὶ ἐπόγδοα. τί οὖν δὴ βούλεται
ταῦτα ἐνδείκνυσθαι; ἢ μερικωτέρας ἡμῖν παρέχεται διαφορὰς[5]) τῶν ψυχικῶν
λόγων, τῶν μὲν ἡμιολίων εἰκόνα φερόντων τῆς μεριστῆς μὲν κοινωνίας, ἀλλὰ
κατὰ τὰ πρώτιστα τῶν μερῶν, τῶν δὲ ἐπιτρίτων τῆς κατὰ τὰ μέσα, τῶν δὲ
ἐπογδόων τῆς κατὰ τὰ ἔσχατα. διὸ καὶ αἱ μεσότητες πρὸς ἀλλήλας κατὰ τὸν
ἐπόγδοον συζεύγνυνται λόγον· ἅτε γὰρ κατὰ τὰ ἀντικείμενα γένη θεωρούμεναι
τὴν κοινωνίαν ἐλαχίστην ἔχουσι, πρὸς δὲ τὰ ἄκρα συνάπτονται οἰκείως[6]) ἑκά-
τερα. ἄλλο δὴ προστίθησιν[7]) ὁ Τίμαιος, ὅτι τὰ ἐπίτριτα πάντα συνεπληροῦτο
τῷ τοῦ ἐπογδόου διαστήματι μετὰ τοῦ λείμματος, ἐνδεικνύμενος, ὅτι τῶν λό-
γων αἱ ἀποπερατώσεις τούτων πάντων | εἰς μερικωτέρας ὑποστάσεις κατέλη- D
ξαν[8]), ἕως οὗ καὶ τῶν ἐσχάτων ἐν τῷ κόσμῳ καὶ πάντῃ μεριστῶν τὰ αἴτια
περιέλαβεν ἡ ψυχὴ καὶ τῆς τάξεως αὐτῶν καὶ τῆς ἁρμονίας τὰς ἀρχὰς ἐν
αὑτῇ κατὰ τὴν δημιουργικὴν βούλησιν προϋπεστήσατο. ἔχει τοίνυν καὶ τῆς
ἐναρμονίου προόδου καὶ τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τῆς εἰς τὰ πρῶτα καὶ μέσα καὶ
ἔσχατα διαιρέσεως αὕτη τὰς ἀρχὰς καὶ ἔστιν εἷς λόγος νοερὸς ἐκ πάντων τῶν
λόγων συμπεπληρωμένος. τούτοις δὲ αὖ ξύμφωνόν[9]) ἐστι καὶ τὸ τὴν σύμπα-
σαν αὐτῆς ἁρμονίαν ἐκ τοῦ τετράκις εἶναι[10]) διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε καὶ τό-
νου[11]). οὔσης γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ ἁρμονίας[12]) καὶ ἐν τῷ νῷ καὶ ἐν τῇ ψυχῇ,
διὸ καὶ μετέχειν φησὶν[13]) αὐτὴν ὁ Τίμαιος ἁρμονίας καὶ εἶναι ἁρμονίαν, δε-
καδικῶς μὲν ὁ κόσμος μετέχει τῆς ἁρμονίας, τετραδικῶς δὲ ἡ ψυχὴ μοναδι-
κῶς ἐν τῷ[14]) νῷ προϋπαρχούσης. καὶ ὥσπερ ἡ μονὰς αἰτία τῆς τετράδος,
αὕτη δὲ τῆς δεκάδος, οὕτω καὶ ἡ μὲν νοερὰ ἁρμονία χορηγὸς τῆς ψυχικῆς,
αὕτη δὲ τῆς αἰσθητῆς. διὸ καὶ τετράκις διὰ πασῶν προσήκειν ὑπέλαβε τῇ ἁρ-

---

[1]) **203, 19** *ἀνήρτηται*) *ἀπήρτηται* B. — [2]) **203, 19** *ἐπιστρέφει*) Fort. *ἐπιστροφὴ* — et quemadmodum processus qui a se ipsa est, processui ipsius qui a se praecedentibus est, annectitur, ita regressus ad se ipsam a regressu ipsius qui ad se praecedentia est dependet. LTh. falsus, ni fallor, in coniunctione *ὡς*, quam pendere ex verbo *εἴποις* non intelligeret. Eum sequens Tayl. verba *οὕτως ἡ εἰς ἑαυτὴν ἐπιστροφὴ* nescio quo loco inserenda existimat. — [3]) **203, 21** *ἵνα κύκλος ἄναρχος ἀναφανῇ*) ut circulus unus sine contactu, et sine principio fieret LTh. Videtur *ἀναφῆς* legisse. — [4]) **203, 22** *φησιν*) Pag. 36 A. — [5]) **203, 23** *μερικωτέρας — διαφορὰς*) *μερικωτέραν — διαφορὰν* B. — [6]) **203, 27** *οἰκείως*) *οἰκείων* B. — [7]) **203, 28** *προστίθησιν*) Pag. 36 B. — [8]) **203, 30** *κατέληξαν*) *κατέλειξαν* B. — [9]) **203, 34** *ξύμφωνόν*) *σύμφωνόν* A. *ξύμφονον* B. — [10]) **203, 35** *εἶναι*) om. A. — [11]) **203, 35** *τόνου*) *τόνον* B. — [12]) **203, 35** *ἁρμονίας*) *ἁρμονίαν* B. — [13]) **203, 36** *φησὶν*) Pag. 37 A. — [14]) **203, 37** *τῷ*) om. B.

E μονίᾳ τῆς ψυχῆς· παράδειγμα γὰρ αὕτη | προσεχές ἐστι τῆς ἐν τῷ αἰσθητῷ ἁρμονίας. ἐπειδὴ δὲ πέντε[1]) τὰ ἐν τῷ παντὶ σχήματα καὶ κέντρα[2]) συμπληροῖ τὸ ὅλον, καὶ ἡ διὰ πέντε ἁρμονία τὴν κατὰ τὰ μέρη δίδωσι τῷ κόσμῳ συμφωνίαν. ἐπειδὴ δὲ καὶ εἰς ἐννέα διῄρηται τὸ πᾶν, ὁ ἐπόγδοος σύμμετρον ποιεῖ τῇ ψυχῇ τὴν πρὸς αὐτὸ κοινωνίαν, καί, ὡς ὁρᾷς, ὅτι[3]) καὶ ὡς ἕνα καὶ ὡς τετραμερῆ τὸν ὅλον ὄντα καὶ ὡς πενταμερῆ καὶ ὡς εἰς ἐννέα διῃρημένον ἁρμόζουσα τὸν κόσμον ὅλον αὐτὸν κατ' αἰτίαν πέφηνε περιλαβοῦσα. μονὰς γὰρ καὶ τετρὰς καὶ πεντὰς[4]) καὶ ἐννὰς[5]) τὸν ὅλον ἡμῖν ἀριθμὸν παρέχονται, καθ' ὃν τὰ μέρη τοῦ κόσμου πάντα διῄρηται. διὸ καὶ Μούσας οἱ παλαιοὶ καὶ Ἀπόλλωνα μουσηγέτην ὑπέστησαν[6]) τῷ παντί, τοῦ μὲν τὴν μίαν ἕνωσιν τῆς ὅλης ἁρμονίας χορηγοῦντος, τῶν δὲ τὴν διῃρημένην αὐτῆς πρόοδον συνεχουσῶν καὶ ταῖς ὀκτὼ Σειρῆσιν[7]) ταῖς ἐν Πολιτείᾳ[8]) τὸν αὐτῶν ἀριθμὸν[9]) συναρμοσαμένων. οὕτω δὲ καὶ[10]) ἐν μέσῳ τῆς μονάδος καὶ ἐννεάδος τετραδικῶς τε καὶ πενταδικῶς[11]) διακεκόσμηται τὸ πᾶν, τετραδικῶς μὲν κατὰ τὰς τέτταρας[12]) ἰδέας
F τῶν | ζώων, αἷς[13]) τὸ παράδειγμα περιείληφε, πενταδικῶς[14]) δὲ κατὰ[15]) πέντε σώματα, δι' ὧν ὁ δημιουργὸς πάντα κατεκόσμησεν[16]) εἰσαγαγὼν αὐτὸς καὶ τὴν πέμπτην ἰδέαν, ὥς φησιν[17]) ὁ Τίμαιος, καὶ ταύτην ἐναρμονίως[18]) τάξας ἐν τῷ παντί. πάλιν οὖν ἐξ ἀρχῆς εἴπωμεν, ὅτι διττὰς[19]) ὁ δημιουργὸς

---

[1]) **203, 40** *πέντε*) *πάντα* B. (corr. ex LTh. Tayl.) — [2]) **203, 40** *κέντρα*) The five centres are the northern, southern, eastern, and western centres, and the centre of the universe. Tayl. nescio quo auctore. Cf. 204, 34. — [3]) **203, 43** *ὅτι—περιλαβοῦσα*) quod anima ipsum complectitur mundum, totumque secundum causam efficit, et ut unum, et ut quadrifariam divisum, et ut in quinque diductum partes, et ut in novem distributum membrum (l. membra) gubernat temperatque. LTh. quem Tayl. temere statuit aliter hunc locum legisse: From the version of Thomaeus, it is necessary to insert in this place (post *ὅτι*) the words *ἡ ψυχὴ τὸν κόσμον περιέχει, καὶ ὅλον κατ' αἰτίαν ποιεῖ,* which are wanting in the original. — [4]) **203, 44** *πεντὰς*) *πεπτὰς* A. — [5]) **203, 45** *ἐννὰς*) *ἑνὰς* B. (Tayl. coni. *ἐννεάς*) — [6]) **203, 46** *ὑπέστησαν*) Legendum est *ἐπέστησαν*. praeesse noluerunt (l. voluerunt) LTh. Apollo. | Musae. m. LTh. — [7]) **203, 47** *Σειρῆσιν*) *σειρῆσιν* — [8]) **203, 48** *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 617 B. — [9]) **203, 48** *τὸν αὐτῶν ἀριθμόν*) *τ. ἑαυτῶν ἀ.* B. *τῶν αὐτῶν ἀριθμῶν* A. nec minus octo sirenes quas in republica commemorat Plato eosdem numeros adimplere videntur. LTh. and rendering their number concordant with the eight Syrens mentioned in the Republic. Tayl. Musae efficere dicuntur ut octo Sirenum voces concinentes unam harmoniam praebeant, quae ipsa nona est. — [10]) **203, 48** *οὕτω δὲ καὶ*) Sic unquam (l. inquam) LTh. — [11]) **203, 49** *πενταδικῶς*) *πεμπταδικῶς* A. — [12]) **203, 49** *τέτταρας*) *τέσσαρας* B. — [13]) **203, 50** *αἷς*) Immo *ἃς* — quas in se continet exemplar LTh. — [14]) **203, 50** *πενταδικῶς*) *πεμπταδικῶς* A. — [15]) **203, 50** *κατὰ*) Fort. *κατὰ τὰ* — [16]) **203, 51** *κατεκόσμησεν*) *κατενόμησεν* B. — [17]) **203, 51** *φησιν*) Pag. 55 C. — [18]) **203, 51** *ἐναρμονίως*) *ἐναρμονίαν* B. — [19]) **203, 52** *διττὰς*) *διτὰς* A. — Vnum. | Dii. | Entia. | Animae. | Vitae. | Corporea. | Materia. m. LTh.

ἔχων δυνάμεις, τὴν μὲν ταὐτοποιὸν, ὡς ἐν Παρμενίδῃ μεμαθήκαμεν, τὴν δὲ
ἑτεροποιὸν, καὶ διαιρεῖ καὶ συνδεῖ τὴν ψυχήν. καὶ ἔστι τελικὸν μὲν αἴτιον τούτων
ἵνα γένηται ἡ ψυχὴ μέση τῶν ὅλων [1]), ὁμοίως ἡνωμένη καὶ διῃρημένη, δύο μὲν |
ὄντων πρὸ [2]) αὐτῆς, τῶν τε θείων, ὡς ἑνάδων [3]), καὶ τῶν ὄντων, ὡς ἡνωμένων, 204
δύο δὲ μετ' αὐτὴν, τῶν τε [4]) μεριζομένων καὶ τῶν πάντῃ μεριστῶν, καὶ, εἰ
βούλει, πρὸ μὲν ἐκείνων τοῦ ἑνὸς ὄντος, μετὰ δὲ ταῦτα τῆς ὕλης· ποιητικὰ [5])
δὲ τὸ ταὐτὸν καὶ ἕτερον, τὰ τῆς δημιουργικῆς ἴδια τάξεως· παραδειγματικὰ
δὲ αἱ τομαὶ τοῦ πατρὸς καὶ οἱ δεσμοί· καὶ γὰρ τέμνει πρώτως ἐκεῖνον [6]) καὶ
δεσμοῖ τοῖς ἀῤῥήκτοις [7]) δεσμοῖς, ταῦτα καὶ τῶν θεολόγων αἰνισσομένων ὁπό-
ταν λέγωσι τάς τε Κρονίας [8]) ἐκτομὰς καὶ τοὺς δεσμοὺς, οἷς ἑαυτὸν λέγεται
περιβάλλειν ὁ τοῦ παντὸς ποιητὴς, ὧν καὶ ὁ ἐν Κρατύλῳ [9]) διαμνημονεύει
Σωκράτης· εἰδικὰ δὲ, τῶν μὲν διαιρέσεων οἱ ἀριθμοί· κατὰ γὰρ τούτους αἱ
μοῖραι διεκρίθησαν· τῶν δὲ συνδέσμων αἱ [10]) μεσότητες καὶ οἱ ταύτας [11])
συμπληροῦντες λόγοι· τὰ γὰρ ἐν ὕλης λόγῳ συναίτια θεωρεῖν ἐπὶ ψυχῶν ἀσω-
μάτων οὐσῶν ἀδύνατον. τούτων δὲ προληφθέντων δῆλον, ὅπως διτταῖς δυνά-
μεσιν ἐνεργῶν, | ταῖς τε διαιρετικαῖς καὶ ταῖς συνδετικαῖς, τὸ τρίμορφον τῆς B
ψυχῆς καὶ τριπλεκὲς μῖγμα [12]) μένον ὥσπερ ἔστιν [13]) ὅλον διαιρεῖ ταῖς πρω-
τουργοῖς [14]) αἰτίαις ἁπάσης διαιρέσεως ὁ δημιουργὸς, καὶ ποιεῖ τὴν ὅλην
ἑπταμερῆ καὶ ἑπταμελῆ, νοεροῖς ὅροις διειλημμένην. [15]) ἐπεὶ γὰρ μέση τῆς
ἀμερίστου καὶ τῆς περὶ τὰ σώματα γιγνομένης μεριστῆς οὐσίας ὑφέστηκε, τρι-
πλῆ δὲ ἡ ἀμέριστος, μένουσα καὶ προϊοῦσα καὶ ἐπιστρέφουσα, ταύτης μὲν
ἐν τρισὶ μοίραις προεστήσατο τὴν ἀφομοίωσιν [16]), τὸ μὲν μόνιμον [17]) ἐκείνης
κατὰ τὴν πρώτην ἀπεικονισαμένη, τὸ δὲ προϊὸν κατὰ τὴν δευτέραν· καὶ τάχα
καὶ διὰ τοῦτο καὶ διπλῆ λέγεται τῆς πρώτης· πᾶν γὰρ τὸ προϊὸν ἔχει καὶ τὸ
μένον τῆς προόδου προϋφεστός· τὸ δὲ ἐπιστρέφον κατὰ τὴν τρίτην, διὸ καὶ
τριπλασία τῆς πρώτης· πᾶν γὰρ τὸ ἐπιστρέφον καὶ προελήλυθε καὶ μένει. ἐπεὶ
δὲ παράγει τὴν μετ' αὐτὴν οὐσίαν, ἔχει τὰς οὐσίας αὐτῆς ὅλης [18]) ἐν ἑαυτῇ [19]),

---

[1]) **203, 53. 54** *καὶ ἔστι — τῶν ὅλων*) horumque *omnium* finalis est causa ut anima *scilicet in numerum* efficiatur media LTh. — [2]) **204, 1** *πρὸ*) *πρὸς* B. — [3]) **204, 1** *ἑνάδων*) *ἐννάδων* — [4]) **204, 1** *τε*) om. B. quae cum aliis partiuntur LTh. Et Tayl. *μετ' ἄλλων* excidisse putat, quod certe non desideratur. — [5]) **204, 3—9** *ποιητικὰ ἀδύνατον*) om. LTh. — [6]) **204, 4** *ἐκεῖνον*) *ἐκείνων* B. Tayl. coni. *ἐκεῖνος*, quod sane probabile est. — [7]) **204, 4** *ἀῤῥήκτοις*) *ἀῤῥήτοις* A, quod tacens expressit Tayl. with ineffable bonds. — [8]) **204, 5** *Κρονίας*) *χρονείας* B. — [9]) **204, 6** *Κρατύλῳ*) Pag. 404 A. — [10]) **204, 7** *αἱ*) *οἱ* A. — [11]) **204, 8** *ταύτας*) *ταυτά τε* B. — [12]) **204, 10** *μῖγμα*) *μίγμα* B. — [13]) **204, 11** *ἔστιν*) *ἐστὶν* B. — [14]) **204, 11** *πρωτουργοῖς*) *προτουργαῖς* B. — [15]) **204, 12** *διατὶ ἑπταμερὴς ἡ ψυχή.* m. A. — [16]) **204, 14** *ἀφομοίωσιν*) *ἀφωμοίωσιν* B. — [17]) **204, 14** *μόνιμον*) *γόνιμον* B. (corr. Tayl.) — [18]) **204, 18** *ὅλης*) *ὅλας* coni. Tayl. Equidem pro *οὐσίας* malim *αἰτίας*. omnes illius naturas LTh. — [19]) **204, 18** *ἑαυτῇ*) *αὐτῇ* B.

τῆς μὲν ἀσωμάτου πάσης, ἀχωρίστου δὲ σωμάτων κατὰ τὴν τετάρτην καὶ
πέμπτην μοῖραν, τῆς δὲ σωματικῆς κατὰ τοὺς στερεοὺς ἀριθμούς, τὴν ἕκτην
C καὶ ἑβδόμην | μοῖραν. ἣ ἑαυτὴν[1]) μὲν κατὰ τοὺς τετραγώνους προάγει καὶ
ἐπιστρέφει, αὐθυπόστατος οὖσα καὶ αὐτενέργητος, τὴν δὲ μεθ' ἑαυτὴν πᾶσαν
μεριστὴν οὖσαν κατὰ τοὺς κύβους[2]). ταύτας δὴ τὰς ἑπτὰ μοίρας εἰς τρεῖς καὶ
τέσσαρας, ὡς εἴρηται, διακεκριμένας οὐσιωδῶς μὲν ὁ εἷς λόγος συνδεῖ τῆς
γεωμετρικῆς ἀναλογίας, κατὰ δὲ τὸ ταὐτὸν ἡ ἁρμονικὴ μεσότης, κατὰ δὲ τὸ
ἕτερον ἡ ἀριθμητική. μεταξὺ δὲ αὗται παρεμβέβληνται[3]) τῆς γεωμετρικῆς καὶ
συμπληροῦν λέγονται τὰ διπλάσια καὶ τριπλάσια, διότι δὴ πᾶσα ἡ ταὐτότης
καὶ πᾶσα ἡ ἑτερότης ὑπὸ τῆς οὐσίας καὶ τῆς κατ' αὐτὴν ἁρμονίας ἑνοειδῶς
περιέχονται. ἐκ δὲ τούτων τῶν μεσοτήτων ἡμιολίων καὶ ἐπιτρίτων καὶ ἐπογ-
δόων ἀνεφάνη πλῆθος[4]) συνδετικὸν μὲν καὶ αὐτὸ καὶ συνεκτικὸν ὥσπερ καὶ αἱ
μεσότητες, ἀλλὰ μερικώτερον[5]) ἐκείνων, ἐπεὶ καὶ ταῦτα μὲν λόγοι τινές, αἱ
δὲ μεσότητες ἐκ πλειόνων ἑκάστη λόγων ἢ τῶν αὐτῶν, ἢ ἑτέρων. ὥσπερ δὴ[6])
ἡ ἀναλογία τοῦ λόγου περιληπτικωτέρα, οὕτω καὶ αἱ εἰρημέναι μεσότητες
D μείζονα παρέχονται τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν συνοχὴν | τοῦ ἐν αὐτῇ πλήθους[7]) αἰ-
τίαν ἐπὶ πᾶσαν αὐτὴν διήκουσαν[8]) νοερῶς. εἰσὶ δ' οὖν δεσμοί τινες καὶ οἱ ἡμι-
όλιοι καὶ οἱ ἐπίτριτοι καὶ οἱ ἐπόγδοοι[9]) μερικώτεροι καὶ περιεχόμενοι ἐν ταῖς
μεσότησιν, οὐ κατὰ σχέσεις αὐτῶν διαφόρους πρὸς τοὺς ἄκρους· τοῦτο γὰρ
μαθηματικόν· ἀλλὰ κατ' αἰτίας περιοχὴν καὶ ὁλικωτέραν ὑπόστασιν. οὗτοι δὲ
αὖ οἱ δεσμοὶ συνέχουσι τὰς δευτέρας καὶ τρίτας τῶν λόγων προόδους, οἱ μὲν
ἡμιόλιοι διὰ τῶν πέντε κέντρων τὴν ἁρμονίαν τῶν λόγων σφίγγοντες, οἱ δὲ ἐπί-
τριτοι διὰ τῶν τεσσάρων στοιχείων ὄντων πανταχοῦ τὴν ἑαυτῶν ἐπιδεικνύμενοι
δύναμιν πάντα τε νοητὰ καὶ προσήγορα ἀλλήλοις[10]) ἀποτελοῦντες, οἱ δὲ
ἐπόγδοοι τὴν εἰς ἐννέα καὶ ὀκτὼ διαίρεσιν[11]) συναρμόζοντες· διὸ καὶ ποτὲ
μὲν ὡς ὀκτὼ τοῦ κόσμου μερίδων οὐσῶν, ποτὲ δὲ ὡς ἐννέα τῶν αὐτῶν οἱ πα-
λαιοὶ καὶ ὀκτὼ Σειρῆνας ἐφιστᾶσι τῷ παντὶ καὶ ἐννέα Μούσας, ἀφ' ὧν
ἡ ἁρμονία τοῖς ὅλοις. οἱ τοίνυν ἐπίτριτοι καὶ ἡμιόλιοι[12]) τῶν ἐπογ-
δόων ὁλικώτεροι, διότι δὴ καὶ συμφωνίας εἰσὶ χορηγοὶ τελειοτέρας καὶ
E τὴν ἐναρμόνιον τοῦ κόσμου τομὴν ἐν ἐλάττοσιν | ἀριθμοῖς προειλήφα-

---

[1]) 204, 20 *ἣ ἑαυτὴν*) *ἢ ἑαυτῇ* B. — [2]) 204, 21 *περὶ τῶν τριῶν μεσοτήτων*: m. A. — [3]) 204, 23 *παρεμβέβληνται*) *παραβέβληνται* B. iacent LTh. — [4]) 204, 26 *πλῆθος*) *τὸ π.* B. — [5]) 204, 27 *μερικώτερον*) *μερικότερον* B. — [6]) 204, 28 *δὴ*) enim LTh. — [7]) 204, 30 *πλήθους*) *πλείθους* B. — [8]) 204, 30 *διήκουσαν*) *διόκουσαν* B. (corr. Tayl.) — [9]) 204, 31 *καὶ οἱ ἐπόγδοοι*) om. B. Tayl. (habet LTh.) — [10]) 204, 35 *προσήγορα ἀλλήλοις*) ad se invicem cognata LTh. allied to each other Tayl. male uterque. Cf. Plat. Civ. Lib. VIII Pag. 546 B, cuius loci formam Proclus imitatus est. Vide etiam 211, 11. — [11]) 204, 36 *τὴν — διαίρεσιν*) divisionem inter octo et novem LTh. — [12]) 204, 38 *ἡμιόλιοι*) *οἱ ἡ.* B.

σιν[1]). ἐνταῦθα μὲν οὖν ἐν τοῖς μετέχουσιν διεστᾶσιν ἀλλήλων αἱ διαιρέσεις, ἐν
δὲ τοῖς ἀσωμάτοις λόγοις τῆς ψυχῆς οἱ ὁλικώτεροι συνέχουσι τοὺς μερικωτέ-
ρους· ἐπεὶ δὲ οἱ ἐπόγδοοι τῆς μερικωτάτης εἰσὶ συμφωνίας αἴτιοι, τὸ μετ᾽ αὐ-
τοὺς εἰκότως εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπέωσται τοῦ παντὸς τάξιν, οὐκ ἀσύμφωνον
οὐδ᾽ αὐτὸ[2]) τῷ ὅλῳ ὄν, ἀφ᾽ ἑκάστου τῶν στοιχείων μεριστὰς ἀποῤῥοίας[3]) εἰς
τὸν ὑπὸ γῆς τόπον συνελαῦνον καὶ πολλαχοῦ τῶν στοιχείων ὄντων καὶ ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην τὰς ἐσχάτας αὐτῶν ὑποστάθμας ἐκεῖ που συνάγον καὶ
συντάττον[4]) τοῖς ὅλοις, ὡς καὶ αὐτὰς μετ᾽ ἐκείνων[5]) τὴν ὅλην ἁρμονίαν πληροῦν
τοῦ παντός. συλλήβδην οὖν εἴπωμεν, ὅτι πάσης ἁρμονίας τῆς ἐν τοῖς κέντροις, τῆς
ἐν τοῖς στοιχείοις[6]). διὸ καὶ τὴν ἁρμονίαν αὐτῆς παντελῆ νοερὰν εἶναί φαμεν
καὶ οὐσιώδη κατ᾽ αἰτίαν προηγουμένην τῆς αἰσθητῆς ἁρμονίας, καὶ τὸν Τί-
μαιον δι᾽ εἰκόνων[7]) αὐτὴν ἐνδείξασθαι βουλόμενον τοῖς ἁρμονικοῖς χρῆσθαι
λόγοις, ἄλλας αἰτίας ἄλλων περιληπτικωτέρας ἐν αὐτῇ προϋποθέμενον | πρὸ[8]) F
παντὸς μὲν εἴδους, πάσης δὲ γνώσεως ψυχῆς ὑφεστώσας. διόπερ, οἶμαι,
καὶ προσήκει μηδενὸς ἐφάπτεσθαι τῶν τοιούτων ἢ τὰς μοίρας ἐξηγούμενον ἢ
τοὺς λόγους ἢ τὰς ἀναλογίας, ἀλλ᾽ οὐσιωδῶς πάντα θεωρεῖν κατ᾽ αὐτὴν τὴν
πρώτην διαίρεσιν καὶ ἁρμονίαν τῆς ψυχῆς καὶ πάντα ἐπὶ τὴν δημιουργικὴν καὶ
νοερὰν αἰτίαν ἀναπέμπειν καὶ τοὺς μὲν ἐπογδόους καὶ τὰ λείμματα περιλαμ-
βάνειν τοῖς ἐπιτρίτοις καὶ ἡμιολίοις, ταῦτα δὲ ταῖς μεσότησι καὶ ταύτας τῇ
μιᾷ καὶ κυριωτάτῃ πασῶν, καὶ ἀνάγειν τε τὰς | μερικωτέρας αἰτίας ἐπὶ τὰς 205
ὁλικωτέρας καὶ διαιρουμένας ἀπ᾽ ἐκείνων ὁρᾶν. ὡς μὲν οὖν συλλήβδην εἰπεῖν
ταῦτα περὶ τῶν ἁρμονικῶν εἰρήσθω λόγων· πάλιν δὲ[9]) ἐξ ἀρχῆς[10]) ἐκθέμενοι
τὴν λέξιν σαφέστερον περὶ αὐτῶν διέλθωμεν.

Μίαν ἀφείλετο πρῶτον ἀπὸ παντὸς μοῖραν. μετὰ δὲ ταύτην, ἀφῄρει διπλασίαν ταύτης. τὴν δὲ αὖ τρίτην, ἡμιολίαν μὲν τῆς δευτέρας, τριπλασίαν δὲ τῆς πρώτης. (**Pag. 35 B.**)

Ὅτι μὲν οὐ μόνον[11]) μαθηματικῶς δεῖ, ἀλλὰ καὶ φυσικῶς ἢ φιλοσόφως[12]) ἀκροᾶσθαι τῶν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος λεγομένων ἐν τούτοις, καὶ πρότερον εἴπομεν· οὐ γὰρ ἐκ μαθηματικῶν ἀριθμῶν ἐστὶ καὶ λόγων ἡ οὐσία τῆς ψυχῆς, ἀλλ᾽

---

1) **204, 39. 40** *διότι δὴ προειλήφασιν*) quamobrem consonantias etiam praebent perfectiores, harmonicamque universi sectionem in paucioribus terminis LTh. — 2) **204, 43** *αὐτὸ*) *αὐτῷ* B. — 3) **204, 43** *ἀποῤῥοίας*) *ἀποῤῥοιὰς* B. — 4) **204, 45** *συντάττον*) *συνάπτον* B. — 5) **204, 45** *μετ᾽ ἐκείνων*) *μετεκείνων* cum *η* super *ω* A. — 6) **204, 46. 47** *συλλήβδην—στοιχείοις*) om. LTh. Defectum orationis B signo crucis ante *συλλήβδην* posito indicavit. Tayl. *ἡ ψυχὴ αἰτία ἐστὶ* supplet. Mihi plura post *στοιχείοις* excidisse videntur. — 7) **204, 48** *εἰκόνων*) *ἐκείνων* B. (corr. Tayl.) — 8) **204, 50** *πρὸ*) *πρὸς* B. — 9) **205, 2** *δὲ*) igitur LTh. — 10) **205, 2** *ἐξ ἀρχῆς*) *ἐξαρχῆς* A. — 11) **205, 5** *μόνον*) om. B. — 12) **205, 5** *φιλοσόφως*) *φιλολόφως* B. metaphysico LTh.

οὗτοι πάντες οἱ λόγοι καὶ οἱ ἀριθμοὶ τὴν ὄντως [1]) οὐσίαν αὐτῆς ἀπεικονίζονται καὶ τὰς ἐν αὐτῇ διαιρέσεις τὰς δημιουργικάς τε καὶ ζωογονικάς [2])· τίνων δέ εἰσιν εἰκότως [3]) οἱ μαθηματικοὶ λόγοι καὶ πῶς τὴν οὐσίαν ἀποκαλύπτουσι [4]) τῆς τοῦ παντὸς ψυχῆς, οὐκέτι ῥᾴδιον ἀποδοῦναι τοῖς μὴ πρὸς αὐτὴν ἀποβλέ-
B ψασι | τὴν διάνοιαν τοῦ Πλάτωνος [5]). δηλοῖ δὲ ἡ τῶν ἐξηγητῶν διαφωνία, καὶ αἱ τῶν δευτέρων στάσεις πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τὴν χαλεπότητα τῆς τοιᾶσδε θεωρίας ἐλέγχουσιν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν τοὺς ἑπτὰ τούτους ὅρους τοὺς πρώτους, οἷς ἀνάλογον παρειλήφαμεν τοὺς πᾶν τὸ διάγραμμα ἐπιδεξαμένους ἀριθμούς, εἰς τὰς σφαίρας τὰς ἑπτὰ ἀξιοῦσιν ἀνάγειν, οἱ δὲ [6]) εἰς τὰς ἀποστάσεις αὐτῶν τὰς πρὸς τὸ κέντρον τῆς γῆς, ἐκεῖ τὴν μονάδα τάττοντες, οἱ δὲ εἰς τὰς κινήσεις, οἱ δὲ εἰς τὰ μεγέθη τῶν ἀστέρων, οἱ δὲ εἰς τὰ τάχη τῶν κύκλων, οἱ δὲ εἰς [7]) ἄλλας τινὰς τοιαύτας ἀποδόσεις· οἷς πρόσεστι πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα δυσχερῆ· καὶ γὰρ [8]) τὸ διαφωνεῖν πρὸς τὰς τῶν νεωτέρων ἀστρονόμων τηρήσεις καὶ πρὸς τὰς ἀποδείξεις τὰς ὑπ' αὐτῶν καταβεβλημένας, καὶ τὸ μηδαμοῦ τὸν Πλάτωνα ὁρίζειν ἢ μέγεθος ἢ ἀπόστασιν ἢ χρόνον [9]) ἢ κίνησιν τῶν ἀστέρων, ἀλλ' ὅτι μείζων ἄλλος ἄλλου κατὰ τὸ [10]) λέγειν μὴ προστιθέντα, ὅσῳ καὶ ὅπως μείζων ἐστί, καὶ τὸ ψυχογονίαν εἶναι τὴν προκειμένην, ἀλλ' οὐχὶ κοσμογονίαν· εἰ γὰρ καὶ ἔδει τὰ αὐτά πως ἐν ψυχῇ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ποιεῖν, ἀλλὰ
C πρότερον [11]) ἐχρῆν τὰς ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ | θεωρῆσαι δυνάμεις καὶ τοὺς λόγους τῶν ἐκτὸς ἀποτελουμένων· μάλιστα δὲ τὸ διαπίπτειν [12]) τῶν ἐκκειμένων [13]) ὅρων καὶ ὑπεναντίως [14]) αὐτοῖς ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν. ἐν μὲν γὰρ τοῖς ὅροις ὁ πέμπτην ἔχων τάξιν τοῦ ἕκτου μείζων ἐστίν, ὥσπερ ἡ ἐννεὰς τῆς ὀκτάδος [15])· ἐν οἷς δὲ ἐκεῖνοι λέγουσι, τὸ πέμπτον μέγεθος ἢ ἀπόστημα ἢ ὅτι βούλονται ὑποβάλλειν, τοῦ ἕκτου πάντως ἔλαττόν ἐστιν. οὐκ ἄρα συνᾴδουσι τοῖς ἐκκειμένοις ἀριθμοῖς αἱ παρ' αὐτῶν ἐπιβολαὶ προστιθέμεναι. μετὰ δὴ τούτους ἄλλο

---

[1]) 205, 7 *ὄντως*) *οὕτως* B. (corr. Tayl.) — [2]) 205, 8 *δημιουργικάς*. | *ζωογονικὰς* m. LTh. — [3]) 205, 8 *εἰκότως*) Fort. *εἰκόνες* Tayl. Quibus autem merito mathematicae rationes convenire videantur LTh. — [4]) 205, 9 *ἀποκαλύπτουσι*) *ἀποκαλήπτουσι* B. — [5]) 205, 9. 10 *τοῖς μὴ — Πλάτωνος*) nisi quis Platonis mentem linceis ut aiunt oculis introspexerit LTh. — [6]) 205, 13 *οἱ δὲ*) Plaerique autem LTh. — [7]) 205, 14 *τὰ μεγέθη — οἱ δὲ εἰς*) om. B. (ex LTh. supplevit Tayl.) — [8]) 205, 15 *καὶ γὰρ*) (quibus cum alia complura accidunt difficilia,) tamen hoc vel maximum, quod LTh. male. Ex superioribus repetendum est *πρόσεστι*. Gravissimum infra v. 20 demonstratur. — [9]) 205, 17 *χρόνον*) velocitate LTh. — [10]) 205, 17 *κατὰ τὸ*) Fort. *κατὰ τύχην* — nisi forte obiter dicat magis (l. maius) aliud alio, nullam addens excessus proportionem. LTh. — [11]) 205, 19 *πρότερον*) *πότερον* B. (corr. Tayl.) — [12]) 205, 20 *τὸ διαπίπτειν*) om. B. — [13]) 205, 20 *ἐκκειμένων*) *ἐγκειμένων* — [14]) 205, 20 *ὑπεναντίως*) *ὑπεναντίας* B. — Maxime autem in angustias incidunt illi cum e contrario quam iaceant termini expositionem accommodare cogantur LTh. Ne is quidem legisse *τὸ διαπίπτειν*, certe non intellexisse videtur. But their explanation of the terms or numbers given by Plato, is especially contrary to them. Tayl. — [15]) 205, 22 *ὀκτάδος*) *ἑκτάδος* B. (corr. Tayl.)

τι πλῆθός ἐστιν ἐξηγητῶν πραγματειωδεστέρων[1]) λόγων ἀντεχόμενον. Ἀμέλιος μὲν γὰρ ἣν εἰς Πλωτῖνον ἀναπέμπει θεωρίαν[2]) ὡς ἐν ἀγράφοις συνουσίαις παραδεδομένην ὑπὸ τῶν μετ' αὐτὸν ἱκανῶς ἐληλεγμένην μὴ προσποιησάμενος τρόπον ἕτερον ἐξηγεῖσθαι πειρᾶται τοὺς ἐκκειμένους λόγους. ἐπεὶ γὰρ ἡ ψυχὴ πάντων ἐστὶ συνεκτικὴ τῶν ἐγκοσμίων, οἷον θεῶν, δαιμόνων, ἀνθρώπων, ἀλόγων[3]), κατὰ μὲν τὴν μονάδα φησὶν αὐτὴν πᾶν τὸ ἐγκόσμιον τῶν θεῶν γένος συνέχειν· καὶ τοῦτο μὴ θαυμάσωμεν, εἰ θεῶν ἡ ψυχὴ συνεκτικὴ λέγοιτο· τοῦτο γοῦν ἤδη τις αὐτῷ τῶν μετ' αὐτὸν[4]) ἐπήνεγκε· πολλαχῶς γὰρ ὁ θεός, οὐχὶ τὸ ὑπερούσιον | μόνον οὐδὲ ὁ νοῦς μόνος, ἀλλὰ καὶ αἱ θεῖαι ψυχαὶ καὶ τὰ D θεῖα σώματα· τούτων οὖν ἔστω καὶ ἡ τοῦ παντὸς ψυχὴ συνεκτικὴ[5]) κατὰ τὸ ἑαυτῆς μοναδικὸν τὸν ἀριθμὸν περιλαμβάνουσα τὸν θεῖον· κατὰ δὲ τὴν δυάδα καὶ τριάδα τὸ δαιμόνιον γένος. ἐπεὶ γὰρ οἱ δαίμονες καὶ τῶν θεῶν ἐξήρτηνται καὶ ἡμῶν προστατοῦσι, κατὰ μὲν δυάδα τὴν πρόνοιαν αὐτῶν ἀνεγείρει, κατὰ δὲ τὴν τριάδα τὴν πρὸς θεοὺς αὐτῶν ἐπιστροφὴν τελειοῖ· διττὴ[6]) γάρ, ὥσπερ εἴπομεν, ἡ σχέσις αὐτῶν, διότι μεταξὺ θεῶν τέ εἰσι καὶ ἡμῶν. κατὰ[7]) δὲ τὴν τετράδα καὶ ἐννεάδα τῆς ἀνθρωπίνης πάσης προνοεῖ ζωῆς· διττὴ[8]) γὰρ καὶ αὕτη, τῷ τε ἀμείνονι καὶ τῷ χείρονι διαιρουμένη, καὶ τῇ μὲν ἐννεάδι κοσμεῖ τὴν ἀμείνω, τῇ δὲ τετράδι τάττει τὴν καταδεεστέραν. κατὰ δὲ τὴν ὀκτάδα καὶ εἰκοσιεπτάδα πρόεισιν ἐπὶ πᾶν καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων καὶ τελειοῖ τὰ μὲν ἥμερα τῷ περιττῷ, τὰ δὲ ἄγρια τῷ ἀρτίῳ· προσφόροις γὰρ δυνάμεσιν ἕκαστα κοσμεῖ, ταῖς μὲν ἀρτίαις τὰ ὑφειμένα πανταχοῦ, ταῖς δὲ περιτταῖς τὰ σεμνότερα[9]) καὶ κυριώτερα καὶ θείοις πλέον προσήκοντα. | Πορφύριος[10]) δὲ θαυμαστόν τινα E τρόπον καίτοι τούτων προειρημένων ὅτι μὲν ἥρμοσται ἡ ψυχὴ καὶ ὅτι πάντα τὸν κόσμον ἁρμονίας πληροῖ, διὰ πολλῶν κατεσκεύασεν, ἔκ τε τοῦ πλῆθος εἶναι τὴν ψυχήν, πλῆθος δὲ οὖσαν ἢ ἀσύντακτον εἶναι, ἢ ἡρμοσμένον, τοῦτο δὲ εἶναι ἀληθές, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνό γε· δημιούργημα γὰρ οὖσα τοῦ νοῦ πῶς ἂν ἄτακτος εἴη καὶ ἀνάρμοστος; καὶ ἐκ τοῦ[11]) πάντα τὰ ἐν τῷ[12]) κόσμῳ κατὰ λόγους ἁρμονικοὺς ποδηγεῖν, τάς τε τῶν ζώων γενέσεις καὶ τὴν[13]) μίαν αὐτῶν σύνταξιν πρὸς τὸ πᾶν· τίνες δέ εἰσιν οἵδε οἱ λόγοι κατὰ τὴν ὑπόστασιν αὐτὴν ὁρώ-

---

[1]) 205, 24 *πραγματειωδεστέρων*) *πραγματειοδεστέρων* B. — [2]) 205, 25 *λόγων — θεωρίαν*) om. B. (ex LTh. supplevit Tayl. B defectum asterisco inter *μὴ* et *προσποιησάμενος* posito notavit.) *ἀμέλιος*· m. A. Amelius. | Plotinus. m. LTh. — [3]) 205, 27 *ἀλόγων*) *ἄλλως* B. — [4]) 205, 29 *αὐτὸν*) cum *ῶν* super *ὸν* A. — [5]) 205, 30. 31 *τούτων — συνεκτικὴ*) Horum igitur contentivam voluit esse animam LTh. — [6]) 205, 34 *διττὴ*) *διττῇ* B. — [7]) 205, 34 *κατὰ*) *μετὰ* — secundum LTh. — [8]) 205, 35 *διττὴ*) *διττῇ* B. — [9]) 205, 39 *σεμνότερα*) *σεμνώτερα* B. — [10]) 205, 40 *πορφύριος*· m. A. Porphyrius. m. LTh. Porphyrius autem admirabili quadam progreditur via, cum alioqujn haec eadem commemoret quae saepius praedicta sunt: Quod enim harmonia compacta sit anima, quodque universum mundum etc. LTh. in *καίτοι τούτων προειρημένων* a mente Procli aberrans, qui paulo ante a Platone dicta respicere videtur. — [11]) 205, 43 *τοῦ*) *τούτου* B. — [12]) 205, 43 *τῷ*) om. B. — [13]) 205, 44 *τὴν*) *μὴν* B.

μενοι τῆς ψυχῆς, οὔτε ἐδίδαξεν οὔτε φροντίδος ἠξίωσεν, ἀλλ' ἔφατο τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τοὺς ἁρμονικοὺς λόγους οὐχ ὡς ἄλλων εἰκόνας, οὐχ ὡς ἀρχὰς ἑτέρων, ἀλλ' ὡς συνδέοντας τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ δυνάμεων. καὶ γὰρ ὄντως εἰ μὴ μόνον ἐστὶν ἀμέριστος, ἀλλὰ καὶ μεριστή, δεῖ μὴ μόνον εἶναι μίαν αὐτῆς τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ καὶ πεπληθυσμένην, εἰ δὲ πεπληθυσμένην [1]), ἢ ἀνάριθμον, ἢ ἠριθμημένην. ἀλλὰ τὸ ἀνάριθμον ἀδύνατον· τὸ γὰρ
F ἀνάριθμον | πλῆθος ἄτακτον. ἠριθμημένην [2]) ἄρα. εἰ δὲ ἠριθμημένην, ἢ ἐξ ἀναρμόστων μερῶν, ἢ ἐξ ἡρμοσμένων. ἀλλ' ἐξ ἀναρμόστων ἀδύνατον· οὐδὲν γὰρ τοιοῦτον ὃν ἔχει κατὰ φύσιν. ἐξ ἡρμοσμένων ἄρα πάντως. ἀλλ' εἰ ἐξ ἡρμοσμένων [3]), ἀνάγκη κατὰ τὴν ἀρίστην ἁρμονίαν, εἴπερ ἐστὶ τὸ πρῶτον τῶν ἡρμοσμένων. ἀρίστη δὲ [4]) ἁρμονιῶν ἡ κατὰ τὸ διατονικὸν γένος· τοῦτο γὰρ τὸ σεμνὸν καὶ ἁδρόν. κατὰ τοῦτο ἄρα ἥρμοσται πάντως ἡ ψυχή· ὥστ' εἴη ἂν ἡ οὐσία αὐτῆς ἐκ μερῶν κατὰ τὸ διάτονον γένος ἡρμοσμένων. κωλύει δὲ οὐδὲν |
206 καὶ τούτων ἀληθῶν ὄντων ὅμως εἶναι καὶ εἰκόνας τοὺς ἁρμονικοὺς λόγους θείων τινῶν πραγμάτων, οὕτως, ὡς καὶ τὸ σῶμα σφαιρικὸν μέν ἐστιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ σφαιρικοῦ μίμημα εἶναι λέγεται νοῦ, καὶ συμβαίνει ταῦτα ἀλλήλοις. ταῦτα μὲν ὁ Πορφύριος εἰπὼν παρέσχεν ἡμῖν συλλογίζεσθαί τι περὶ τῆς ψυχῆς ἀληθές· ὁ δέ γε θεῖος Ἰάμβλιχος [5]) ἐξυμνεῖ τοὺς ἀριθμοὺς μετὰ πάσης δυνάμεως ὡς θαυμαστῶν τινῶν ἰδιωμάτων ὄντας παρεκτικούς, τὴν μὲν μονάδα ταὐτότητος καὶ ἑνώσεως αἰτίαν ἀποκαλῶν, τὴν δὲ δυάδα προόδου καὶ διακρίσεως χορηγόν, τὴν δὲ τριάδα τῆς ἐπιστροφῆς τῶν προελθόντων ἀρχηγὸν [6]), τὴν δὲ τετράδα παναρμόνιον ὄντως εἶναι, πάντας ἐν ἑαυτῇ περιέχουσαν τοὺς λόγους καὶ διάκοσμον ἐν ἑαυτῇ δεύτερον [7]) ἐκφαίνουσαν, τὴν δὲ ἐννεάδα τελειώσεως ἀληθινῆς [8]) καὶ ὁμοιότητος ποιητικήν, τελείαν ἐκ τελείων οὖσαν καὶ τῆς ταὐ-
B τοῦ φύσεως μετέχουσαν, τὴν δὲ ὀγδοάδα τῆς ἐπὶ πᾶν προόδου καὶ διὰ | πάντων χωρήσεως αἰτίαν προσαγορεύων, λοιπὴν δὲ τὴν ἑπτακαιεικοσάδα [9]) τῆς ἐπιστροφῆς καὶ αὐτῶν τῶν ἐσχάτων [10]) ποιητικήν, ἵν' ἐφ' ἑκάτερα τῆς τετράδος τὸ μένον ᾖ καὶ τὸ προϊὸν καὶ ἐπιστρέφον, οὗ μὲν πρώτως, οὗ δὲ δευτέρως.
C καὶ γὰρ ἡ ἐννεὰς ἔχει πρὸς τὴν μονάδα συγγένειαν, ἓν νέον οὖσα, καὶ ἡ ὀγδοὰς πρὸς τὴν δυάδα, κύβος ἀπ' αὐτῆς οὖσα, καὶ ἡ εἰκοσιεπτὰς πρὸς τὴν τριάδα διὰ τὴν ὁμοίαν αἰτίαν. διὰ μὲν οὖν τῶν προτέρων τοῖς ἁπλουστέροις ἐνδίδωσι τὰς μονὰς καὶ ἐπιστροφὰς καὶ προόδους, διὰ δὲ τῶν δευτέρων τοῖς συνθετωτέροις, μέση δὲ ἡ τετρὰς οὖσα, διότι μὲν τετράγωνός ἐστι [11]), τὸ μένον ἔχει,

---

1) **205, 49** *εἰ δὲ πεπληθυσμένην*) om. A. — 2) **205, 50** *ἠριθμημένην*) *ἀριθμημένην* B. item paulo post. — 3) **205, 52** *ἐξ ἡρμοσμένων*) *ἐξηρμοσμένων* B. — 4) **205, 53** *δὲ*) *δὴ* B. — 5) **206, 4** *Ἰάμβλιχος·* m. A. Iamblichus. m. LTh. — 6) **206, 6** *ἀρχηγὸν*) *ἀρχυγὸν* B. — 7) **206, 7** *καὶ διάκοσμον δεύτερον*) secundorumque omnium ornatum LTh. — 8) **206, 8** *ἀληθινῆς*) *ἀληθεινῆς* B. — 9) **206, 10** *ἑπτακαιεικοσάδα*) *ἑπτὰ καὶ εἰκοσάδα* B et ante corr. A. — 10) **206, 11** *ἐσχάτων*) *εἰκοσάδων*, in m. *ἐσχάτων*, B. — 11) **206, 15** *ἐστι*) *οὖσα* B.

διότι δὲ ἀρτιάκις ἀρτία, τὸ προϊόν, διότι δὲ πάντων πεπλήρωται τῶν λόγων ἀπὸ μονάδος, τὸ ἐπιστρέφον. ταῦτα δὲ σύμβολα θείων ἐστὶ καὶ ἀποῤῥήτων πραγμάτων. μετὰ δὴ τὴν παράδοσιν ταύτην οὕτω[1]) θαυμαστὴν οὖσαν καὶ ὁ φιλόσοφος Θεόδωρος[2]) οἰκείαν τινὰ διαπορευόμενος λόγων ἀτραπὸν λέγει μὲν εἶναι μετὰ τὴν μίαν ἀρχὴν τὴν ψυχὴν τριττὴν[3]), ἄλλην τὴν αὐτὸ[4]) καὶ πηγαίαν, ἄλλην | τὴν καθόλου, ἄλλην τὴν τοῦδε τοῦ παντὸς, καὶ τὴν μὲν ἀδιαί- C
ρετον εἶναι, τὴν δὲ καθόλου διῃρημένην, τὴν δὲ παντοίας ἔχουσαν διαιρέσεις. τριττῆς δὲ οὔσης τῆς ψυχῆς τὴν μὲν αὐτὸ καὶ πηγαίαν εἶναι τὴν μεταξὺ τῆς ἀμερίστου καὶ μεριστῆς οὐσίας γενομένην, ὧν τὴν μὲν εἶναι τὸν καθόλου νοῦν, τὴν δὲ τὸν εἰς τὰ ἄτομα διῃρημένον. εἶναι δὴ οὖν τούτων μέσην ὡς ἐξ ἀμφοῖν πρὸ αὐτῆς ὄντοιν ὑποστᾶσαν τὴν πρώτην ψοχὴν, ἐκ τῶν τριῶν μέσων γενῶν ἓν ὅλον γεγονυῖαν, τὴν δὲ δευτέραν τὴν μετ' ἐκείνην καὶ καθόλου τὴν εἰς τὰς μοίρας διῃρημένην καὶ ἡρμοσμένην. μενούσης γὰρ τῆς πρώτης[5]) ὅλης ἐφ' ἑαυτῆς τὴν διαίρεσιν γενέσθαι πρόοδον οὖσαν ἀπ' ἐκείνης ὅλης πρὸ τῶν μερῶν οὔσης εἰς τὴν ἐκ τῶν μερῶν ὑφισταμένην. τὴν δὲ τρίτην αὖ εἶναι τὴν διὰ τῶν εὐθειῶν καὶ τῶν κύκλων δημιουργουμένην[6]). καὶ γὰρ ἐπὶ ταύτης τὴν σχίσιν[7]) τῆς μιᾶς δηλοῦν ὕφεσιν ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν μερῶν ὅλης . . . . .[8]) ψυχογονίας εἰς τρία τὴν τομὴν κατὰ τὰς τρεῖς ταύτας, ὡς εἴρηται, ψυχὰς, τῆς μὲν κατὰ τὴν συγκρατικὴν ἐνέργειαν ὑποστάσης τοῦ νοῦ, | τῆς δὲ κατὰ τὴν ἁρμοστικὴν, τῆς δὲ κατὰ D
τὴν σχηματικήν· ταύτῃ δὲ διαστησάμενος τά τε κεφάλαια τῆς ψυχογονίας[9]) καὶ τὰς ψυχὰς περὶ τῆς καθόλου καὶ εἰς τὰς μοίρας διῃρημένης[10]) λέγων περὶ μόνων τῶν ἑπτὰ διατάττεται[11]) καὶ ἀνάγων αὐτὰς εἰς τὴν καθόλου διαίρεσιν ἐκ μὲν τοῦ διπλασίου στίχου τὰ οὐράνια παράγειν οἴεται δεῖν ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἐκ δὲ τοῦ τριπλασίου τὰ ὑπὸ σελήνην. ἀπονέμει γὰρ οἰκείους ἀριθμοὺς ἑκάστῳ τῶν στοιχείων, τῇ μὲν γῇ τὸν ἑπτὰ, τῷ δὲ πυρὶ τὸν ἕνδεκα, τῷ δὲ ὕδατι τὸν ἐννέα, τῷ δὲ ἀέρι τὸν τριακαίδεκα[12]). τὸν μὲν γὰρ γεωμετρικὸν λόγον, ὅς ἐστιν ἕν, δύο, τέσσαρα, τῆς γῆς εἶναι, τάχα μὲν καὶ διὰ τὸ ὄνομα, τάχα δὲ καὶ ὡς τῆς γῆς ἐχούσης τὰ λοιπὰ στοιχεῖα, καθάπερ οὗτος περιέχει τὰς μεσότητας· τὸν δὲ ἀριθμητικὸν, ὅς ἐστι τοῦ ὕδατος, εἶναι δύο, τρία, τέσ-

---

[1]) 206, 18 *οὕτω*) *οὕτως* B. — [2]) 206, 18 *ὁ φιλόσοφος Θεόδωρος*) Theodorus Asinaeus Philosophus LTh. *Θεόδωρος*· m. A. Theodorus. m. LTh. — [3]) 206, 19 *τριττὴν*) principium tertium LTh. — [4]) 206, 19 *αὐτὸ*) *αὐτοψυχὴν δοκεῖ μοι λέγειν*· m. A. — [5]) 206, 25 *πρώτης*) *πρώτως* B. — [6]) 206, 27 *δημιουργουμένην*) *δημιουργημένην* B. — [7]) 206, 28 *σχίσιν*) *σχέσιν* B. — [8]) 206, 28 *ψυχογονίας*) Fort. *ποιεῖται μὲν οὖν τῆς ὅλης ψυχογονίας* — ab ea quae ex partibus tota est. Quamobrem totum hoc de animae origine negotium in tria dividit capita, secundum has ut diximus tres animas etc. LTh. — [9]) 206, 31 *ψυχογονίας*) *ψυχαγονίας* B. — [10]) 206, 31 *διῃρημένης*) *διῃρημένην* B. — [11]) 206, 32 *λέγων περὶ μόνων τῶν ἑπτὰ διατάττεται*) hos septem intelligi voluit terminos LTh. — [12]) 206, 35 *τριακαίδεκα*) *τρία καὶ δέκα* A.

σαρα, διὰ τὸ δύο κοινωνεῖν ὅροις πρὸς τὴν γῆν καὶ δὴ καὶ διὰ τὸ[1]) μάλιστα πλήθει φίλον εἶναι καὶ ἐκ στοιχείου συνεστάναι πάντων μάλιστα πεπληθυσμένου τοῦ εἰκοσαέδρου· τὸν δὲ ἁρμονικὸν, τρία, τέσσαρα, ἕξ, τοῦ ἀέρος, διότι |
E καὶ οὗτος κατὰ δύο κοινωνεῖ πρὸς τὴν ἀριθμητικὴν[2]) ὅρους, τὸν τρία καὶ τέσσαρα, μείζους ὄντας κατ' ἐκείνην, ἐλάττους δὲ κατὰ ταύτην. διττῆς δὲ οὔσης τῆς ἁρμονικῆς μεσότητος, ἢ ἐν διπλασίονι[3]) λόγῳ τῶν ἄκρων ὄντων ἢ ἐν τριπλασίῳ (καὶ γὰρ ὁ Πλάτων ἢ τῶν διπλασίων αὐτὴν ἢ τῶν τριπλασίων παραλαμβάνει μέσην) κατὰ μὲν τὸν τῶν ἄκρων διπλάσιον λόγον ποιήσας τοὺς ἄκρους τὸν τρία καὶ τὸν ἕξ ἔσχε τὸ ἴδιον τοῦ ἀέρος στοιχεῖον, τὸ ὀκτάεδρον, ἔχον[4]) τὸν μὲν ἕξ[5]) κατὰ τὰς γωνίας[6]), τὸν δὲ τέσσαρα κατὰ τὴν βάσιν τῶν δύο πυραμίδων, τὸν δὲ τρία κατὰ τὸ ἐπίπεδον τοῦ ὀκταέδρου, ὃν τριγωνικόν· τὸν δὲ ἕτερον[7]), ὅς ἐστι δύο, τρία, ἕξ, τὸν[8]) τοῦ πυρὸς, διότι κατὰ δύο καὶ οὗτοι κοινωνοῦσι τοῖς πρὸ αὐτῶν, τὸν τρία καὶ ἕξ, ἄκρους μὲν ὄντας ἐν ἐκείνῃ, μείζους δὲ[9]) ὅρους ἐν ταύτῃ, καὶ διότι μέντοι καὶ τὸ στοιχεῖον τοῦ πυρὸς ἕξ μὲν ἔχει πλευρὰς, δὶς δὲ τὴν τετράδα, γωνιακῶς καὶ ἐπιπέδως[10]), τρίγωνον δὲ βάσιν. εἰκότως οὖν τῆς[11]) μὲν γῆς εἶναι τὸν ἑπτὰ, τοῦ δὲ ὕδατος τὸν ἐννέα,
F τοῦ δὲ ἀέρος τὸν τρισκαίδεκα[12]), τοῦ δὲ πυρὸς τὸν | ἕνδεκα, ληφθέντων τῶν λόγων ἐν ἀριθμοῖς τοῖς ῥηθεῖσιν, ἐξ ὧν οὗτοι γεγόνασιν. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ ἕν, δύο, τέσσαρά ἐστιν[13]) ὁ ἑπτὰ, ἐκ δὲ τοῦ δύο, τρία, τέσσαρα ὁ ἐννέα, ἐκ δὲ τοῦ τρία, τέσσαρα, ἕξ ὁ τρισκαίδεκα[14]), ἐκ δὲ τοῦ δύο, τρία, ἕξ ὁ ἕνδεκα, ἑκάστου δύο κοινοὺς ὅρους ἔχοντος πρὸς τὸν ἐγγὺς, ὡς καὶ τὰ στοιχεῖα δύο πλευράς. τούτων δὲ συντεθέντων ὁ τριπλάσιος ἀποτελεῖται στίχος[15]). καὶ τῶν μὲν μέσων τῶν θατέρου[16]) μειζόνων ἐλασσόνων ὄντων τοῦ λοιποῦ, τῶν δὲ
207 ἄκρων ὄντων τοῦ ἐγγὺς μειζόνων[17]), ὡς ἐπὶ | γῆς καὶ ὕδατος καὶ ἐπὶ πυρὸς[18]) καὶ ἀέρος, ὡς δῆλον ἐπὶ τῶν ἐκκειμένων ὅρων[19]). πάλιν τὸν πεντεκαί-

---

[1]) 206, 38 *τὸ) τὰ* B. — [2]) 206, 40 *τὴν ἀριθμητικὴν)* sc. *ἀναλογίαν — τοὺς ἀριθμητικοὺς* B. — [3]) 206, 41 *διπλασίονι) διπλασίωνι* B. — [4]) 206, 44 *ἔχον) ἔχων* A. — [5]) 206, 44 *ἕξ) ς* B. — [6]) 206, 44 *γωνίας) γονίας* B. — [7]) 206, 45 *τὸν δὲ ἕτερον)* secundum alteram autem LTh. ac sane debebat esse *κατὰ δὲ τὸν ἕτερον*, h. e. *κατὰ τὸν τριπλάσιον λόγον*. — [8]) 206, 46 *τὸν)* Immo *τὸ*, sc. *στοιχεῖον*. — [9]) 206, 47 *δὲ)* om. B. — [10]) 206, 48 *γωνιακῶς καὶ ἐπιπέδος*. m. LTh. — [11]) 206, 49 *τῆς) τὴν* B. — [12]) 206, 49 *τρισκαίδεκα) τρεισκαίδεκα* B. — [13]) 206, 51 *ἐστιν) ἔστι* B. — [14]) 206, 51 *τρισκαίδεκα) τρεισκαίδεκα* B. — [15]) 206, 53 *τούτων δὲ — στίχος)* Haec non suo posita loco videntur. — [16]) 206, 54 *θατέρου) θατέρον* A. — [17]) 206, 54 *ἐλασσόνων — μειζόνων)* om. A. — [18]) 207, 1 *πυρὸς) πειρὸς* B. — [19]) 206, 53—207, 1 *καὶ τῶν μὲν μέσων — ἐκκειμένων ὅρων)* mediaque alterius maiora, in altero minora reperiuntur, extrema vero quam illius qui prope est maiora: ut in terra et aqua et rursum in aere et igne videre contingit. LTh. And of the middle terms of the proportions proximate to each other, the one is greater than the other, which is also the case with the extremes, as is evident in earth and water, and in fire and air, as is evident in the given

δεκα[1]) τοῖς οὐρανίοις διανέμει, τὴν μὲν μονάδα τῷ ταὐτοῦ κύκλῳ, τὴν
δὲ διπλῆν ἑβδομάδα τοῦ θατέρου κύκλῳ, διὰ τὴν διπλῆν ἑκάστου περι-
φοράν, αὐτῶν τε τῶν σφαιρῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἀστέρων ἐν ἑπτὰ ἐκεί-
ναις ὄντων ἑπτά. ταῦτα μαθηματικῶς μὲν λεγόμενα φέρει τινὰ θεωρίαν
οὐκ ἄμουσον· ὅπως δὲ ἀπείκασται τοῖς πράγμασιν, ὑπὲρ ὧν οἱ λόγοι, καὶ ὅπως
ἄν τις αὐτὰ[2]) Πυθαγορικῶς διερμηνεύσειεν, οὐδὲν λέγεται παρ' αὐτῷ τόν γε
μὴ παρέργως ἀκροώμενον ἀποπιμπλάναι δυνάμενα[3]). ταῦτα δὲ πάντα εὕρηται
μὲν κομψῶς, εἰς δὲ τοὺς μοναδικοὺς ἀριθμοὺς ἀναπέμπει τὴν ἀνάλυσιν τοῦ
Πλατωνικοῦ διαγράμματος, οὐκ εἰς τοὺς λόγους τοὺς ἀπ' ἐκείνων βλέπων, ἵνα
πάντα λάβῃ, τὰς μεσότητας, τοὺς ἡμιολίους, τοὺς ἐπιτρίτους, τοὺς ἐπογδό-
ους, τὰ λείμματα, πολλοῦ δεόντων εὑρίσκεσθαι τούτων | ἐν τοῖς πρώτοις ἀριθ- B
μοῖς, οἷς[4]) ἐκεῖνος ταῖς εἰρημέναις ἐχρήσατο εἰς τὰ στοιχεῖα καὶ τὸν οὐρανὸν
τῶν λόγων διανομαῖς. ἐπὶ δὲ τούτοις κατίδωμεν ἄλλον τρόπον λόγων[5]), ὃν ὁ
ἡμέτερος διδάσκαλος[6]) ἐνέκρινε, καὶ οὐχ ἕνα τοῦτον, ἀλλὰ πολλῶν καὶ θαυ-
μαστῶν ἐπιβολῶν γεννητικὸν[7]), οὗ καὶ ἡμεῖς ἐδραττόμεθα πρότερον. λέγει
γὰρ[8]) οὖν, ὅτι διχῶς τὴν πρώτην ἕκαστα τούτων ἀκουστέον, ἐφ'[9]) ὅλης τε τῆς
ψυχῆς ὡς μιᾶς καθ' ἕνωσιν καὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν ἐν αὐτῇ λόγων καὶ τοῦ πλή-
θους τοῦ ἐν αὐτῇ κατὰ διαίρεσιν. ἔστι γὰρ ἡ ψυχὴ καὶ ἓν καὶ πλῆθος καὶ εἷς
λόγος καὶ ἀριθμὸς παντοίων εἰδῶν, καὶ μιμεῖται τὴν ὁλότητα τὴν δημιουργι-
κὴν καὶ τὴν διάκρισιν τῶν δυνάμεων τοῦ πατρός. πρῶτον τοίνυν αὐτὴν καθ'
ὅλην[10]) ἥτις ἐστὶ κατανοήσωμεν, μένουσάν τε καὶ προϊοῦσαν ἐν ἑαυτῇ καὶ
ἐπιστρέφουσαν καὶ δὴ καὶ προνοοῦσαν ἄλλως μὲν τῶν ἀΰλων καὶ καθαρῶν εἰ-
δῶν τῶν ἐγκοσμίων, ἄλλως δὲ τῶν σωμάτων ἁπάντων καὶ τῆς μεριστῆς οὐ-
σίας, καὶ νοήσαντες μένειν μὲν αὐτὴν κατὰ τὴν μίαν μοῖραν φῶμεν, προϊέναι
δὲ κατὰ τὴν δευτέραν, | τῆς προόδου θείας οὔσης, ἀλλ' οὐ κατὰ πάθος ἢ ἀῤ- C
ῥωστίαν νοουμένης, ἐπιστρέφειν δὲ κατὰ τὴν τρίτην· τὸ γὰρ τελεσιουργὸν ἀπὸ
ταύτης παραγίγνεται[11]) τοῖς οὖσιν· ὁλοτελῆ δὲ οὖσαν καὶ ἐνιδρυμένην[12])
τοῖς νοητοῖς καὶ μένουσαν ἐν τῷ νῷ διαιωνίως προνοεῖν καὶ τῶν δευτέρων, καὶ
ἄλλως μὲν τῶν προσεχῶς αὐτῆς ἐξημμένων, ἄλλως δὲ τῶν στερεῶν αὐτῶν

---

terms. Tayl. longius a mente Procli aberrans. *οἱ ἐκκείμενοι ὅροι* sunt 1, 2, 4. 2, 3, 4. 2, 3, 6. 3. 4, 6. *μέσοι* igitur 2, 3, 3, 4, quorum duo (3, 3) in priori pari ad terram et aquam pertinente maiores in altero ignem et aërem referente minores sunt, extremi autem 1 + 4, 2 + 4, 2 + 6, 3 + 6, atque horum quisque maior praecedente. — [1]) 207, 1 *πεντεκαίδεκα*) *πεντακαίδεκα* B. — [2]) 207, 5 *αὐτὰ*) om. A. — [3]) 207, 6 *δυνάμενα*) Immo *δυνάμενον*. Male enim LTh. nihil a Theodoro dicitur, cum alioquin ista eum qui non supine oscitanterque audiverit pulcherrimis replere valeant rationibus. — [4]) 207, 10 *οἷς*) in quibus LTh. recte. — [5]) 207, 11 *ἄλλον τρόπον λόγων*) aliam, si placet, sed in omni (l. placet, sermonum) seriem LTh. — [6]) 207, 11 Ammonius. m. LTh. Cf. 7, 23. — [7]) 207, 12 *γεννητικὸν*) *γενητικὸν* B. — [8]) 207, 13 *γὰρ*) om. B. — [9]) 207, 13 *ἐφ'*) *ἀφ'* B. — [10]) 207, 16 *καθ' ὅλην*) *καθόλην* B. — [11]) 207, 21 *παραγίγνεται*) *παραγίνεται* A. — [12]) 207, 21 *ἐνιδρυμένην*) *ἐνυδρημένην* B. (corr. Tayl.)

ὄγκων, ἑκατέρων δὲ διχῶς. τά τε γὰρ προσεχῶς αὐτῆς ἀπολαύοντα καὶ πρό-
εισιν ἀπ' αὐτῆς καὶ ἐπιστρέφει πρὸς αὐτήν, προϊόντα μὲν κατὰ τὴν γόνιμον
τῆς τετάρτης δύναμιν, ἐπιστρέφοντα δὲ κατὰ τὴν τῆς πέμπτης ἐπὶ τὴν μίαν
αἰτίαν ἀναγωγήν[1]· καὶ δὴ καὶ τὰ[2]) στερεὰ ταῦτα καὶ ἐν ὄγκοις θεωρούμενα[3])
πάντα εἴδη πρόεισι μὲν κατὰ τὴν ὀκταπλασίαν τῆς πρώτης, δυαδικὴν οὖσαν καὶ
στερεὰν καὶ ἅμα μὲν γόνιμον, ἅμα δὲ ἐπὶ πᾶν προϊέναι δυναμένην, ἐπιστρέφει
δὲ κατὰ τὴν εἰκοσικαιεπταπλασίαν, στερεῶν[4]) οὖσαν ἐπιστροφήν, ὡς τριαδι-
κὴν καὶ ὡς τῆς ταὐτοῦ φύσεως· τοιοῦτον γὰρ τὸ περιττόν. τρεῖς οὖν αἱ πρόοδοι
D καὶ τρεῖς αἱ ἐπιστροφαὶ περὶ | τὴν μίαν καὶ ἡνωμένην στάσιν τῆς ψυχῆς. διὸ
καὶ τρεῖς οἱ ἄρτιοι καὶ οἱ περιττοὶ τρεῖς, ἀπὸ μονάδος προϊόντες· καὶ συμπλέ-
κονται ἀλλήλοις, ὅτι καὶ ἡ ψυχὴ πρόεισί τε αὐτὴ καὶ ἐπιστρέφει. καὶ προϊοῦσα
μὲν παράγει τὰς πρώτας αὐτῆς ὑποδοχὰς[5]) καὶ τὸ πρώτως ἐσχηματισμένον,
καὶ παράγουσα μὲν αὐτὸ διάστασιν αὐτῷ δίδωσι καὶ ὄγκον, ἐπιστρέφουσα δὲ
σφαιροειδὲς αὐτὸ[6]) ποιεῖ, καὶ διὰ τοῦτο τοιοῦτον ὑποστήσασα καὶ τὸν κόσμον
ἐν αὐτῷ[7]) παράγει, τὴν μὲν πρόοδον ἀρτιακῶς[8]), τὴν δὲ ἐπιστροφὴν περισσο-
ειδῶς ἀπεργαζομένη, κυβικῶς δὲ ἀμφοτέρους[9]), ὅτι τὴν τῶν στερεῶν ἀπογέν-
νησιν[10]) ἐποιεῖτο καὶ ἐπιστροφήν. τριπλῆ οὖν ἡ πρόοδος καὶ ἐπιστροφή, ἡ μὲν
ἀσχημάτιστος, ἡ δὲ ἐσχηματισμένη[11]) δευτέρως, πάντα δὲ ὡς ἐν ἀριθμοῖς.
ἐπὶ δὲ τούτοις κατὰ τὸ ἐν αὐτῇ πλῆθος μετίωμεν τὴν θεωρίαν καὶ λέγωμεν,
ὅτι λόγοι λόγων εἰσὶν ἐν αὐτῇ περιληπτικοί, καὶ οἱ μὲν τὸν τῶν ὅλων, οἱ δὲ
τὸν τῶν μερῶν[12]) τρόπον ἐν αὐτῇ διῄρηνται, καὶ οἱ μέν εἰσιν ὁλικοί, οἱ δὲ
E γενικοί, οἱ δὲ εἰδικοί, οἱ δὲ μερικοί· ὁλικοὶ μέν, ὡς οἱ τῶν μεσοτήτων, | γενι-
κοὶ δὲ[13]) οἱ τῶν ἐν διπλασίοις ἢ τριπλασίοις, εἰδικοὶ δὲ οἱ ὑπὸ τούτους· πολ-
λαχῶς γὰρ ἑκάτεροι· μερικοὶ δὲ οἱ τῶν ἐπογδόων καὶ λειμμάτων, εἰς οὓς ὡς
μέρη διαιροῦνται οἱ ἡμιόλιοι καὶ ἐπίτριτοι λόγοι ἅπαντες[14])· καὶ ὅτι τὴν μὲν
μίαν ἕνωσιν τῶν λόγων συνέχει διὰ τῆς οὐσιώδους μονάδος, τὴν δὲ[15]) διαί-
ρεσιν τῶν λόγων διὰ τῆς δυειδοῦς προόδου, τὰς δὲ περιοχὰς τῶν λό-
γων[16]) διὰ τῶν πολλαπλασίων· οὗτοι γὰρ περιεκτικοὶ τῶν ἐπιμορίων εἰσὶ καὶ
ἔχουσιν ὁλικωτέραν αὐτῶν οὐσίαν, ὥσπερ καὶ οὗτοι τοὺς ἐπογδόους περιειλή-
φασι[17]) καὶ τὰ λείμματα, τοὺς μὲν εἰδῶν ἐπέχοντας λόγον[18]), τὰ δὲ ἐν τά-
ξει μορίων ἀφωρισμένα. ἐπεὶ καὶ τὸ[19]) τὴν γεωμετρικὴν μόνην ἀναλογίαν οὐ-

---

1) 207, 25 *ἀναγωγήν*) *ἀγωγήν* A. — 2) 207, 26 *τὰ*) om. A. — 3) 207, 26 *θεωρούμενα*) *θεωρούμεθα* — quae cernuntur LTh. — 4) 207, 28 *εἰκοσικαιεπταπλασίαν, στερεῶν*) *εἴκοσι καὶ ἑπταπλασίαν, στερεὰν* B. — 5) 207, 32 *ὑποδοχὰς*) *ἀποδοχὰς* B. — 6) 207, 33 *σφαιροειδὲς αὐτὸ*) *αὐ. σφ.* B. — 7) 207, 34 *αὐτῷ*) *αὐτὸ* B. — 8) 207, 34 *ἀρτιακῶς*) *ἀρτικῶς* B. (corr. Tayl.) — 9) 207, 35 *ἀμφοτέρους*) Quidni *ἀμφοτέρας*? — 10) 207, 35 *ἀπογέννησιν*) *ἀπογένεσιν* B. — 11) 207, 36 *ἐσχηματισμένη*) Probabili coniectura Taylorus post hoc inserendum putat *πρώτως, ἡ δέ*. — 12) 207, 38 *μερῶν*) *μέρη* B. (corr. Tayl.) — 13) 207, 40 *δὲ*) om. B. — 14) 207, 42 *ἅπαντες*) *πάντες* A. — 15) 207, 42 *δὲ*) om. B. — 16) 207, 43 *διὰ τῆς — λόγων*) om. B. (ex LTh. supplevit Tayl.) — 17) 207, 44 *περιειλήφασι*) *προειλήφασι* A. — 18) 207, 45 *λόγον*) *λόγων* B. — 19) 207, 46 *τὸ*) Fort. *τῷ*

σαν περιληπτικὴν ποιεῖν τῶν ἄλλων δύο μεσοτήτων πρῶτον μὲν ὅλην τὴν οὐ-
σίαν τῆς ψυχῆς οἷον γεωμετρίαν ποιεῖ δημιουργικήν· καὶ γὰρ ἀλλαχοῦ[1]) Διὸς
κρίσιν ταύτην τὴν ἀναλογίαν προσείρηκεν· ἔπειτα δείκνυσιν, ὅτι καὶ αἱ δύο
μεσότητες αὗται μετὰ μὲν ἐκείνης ὁρώμεναι καὶ ἐν ἐκείνῃ περιεχόμεναι κατὰ
δίκην τὰ ὅλα διατάττουσιν, ἀφιστάμεναι δὲ ἐκείνης πλημμελείας εἰσὶν | αἴτιαι F
καὶ πλεονεξίας. ἡ γὰρ τοῖς ἀνίσοις ἴσον νέμουσα πάντως ἄδικος καὶ ἡ τὰ ἐναν-
τία συνάπτουσα ἀλλήλοις χωρίς τινος γεωμετρικῆς ἀντανισώσεως[2]). διόπερ ἥ
τε ἁρμονικὴ προσδεῖται τῆς[3]) ἀναλογίας, ἵνα ἐμμελῶς τὰ ἐναντία συνάγῃ, κα-
θάπερ αὐτὸς πεποίηκε τὸ πῦρ καὶ τὴν γῆν ἁρμόσας[4]) διὰ τῶν δύο στοιχείων,
καὶ ἡ ἀριθμητικὴ μετὰ ταύτης ἐνεργοῦσα κατορθοῖ. τὸ γὰρ ἄνισον ἐν τοῖς ἀνί-
σοις ἴσον ἐστί. τοῖς γοῦν ἀνίσοις τὰ ἴσα[5]) νέμουσα καὶ τὸ ἰδίωμα φυλάττει[6])
τὸ ἑαυτῆς καὶ τὸ κατ' | ἀξίαν ἐπιδείκνυσιν, ὃ δὴ τῆς γεωμετρικῆς ἐξαίρετον 208
ἦν. ἔτι δὴ οὖν λέγωμεν, ὅτι μιμεῖται τὰς πρώτας ἀρχὰς ἡ ψυχή, διὰ μὲν τῆς
μιᾶς μοίρας τὴν μίαν τῶν ὅλων αἰτίαν, διὰ δὲ τῆς διπλῆς προόδου τὰς μετὰ
τὸ ἓν δυοειδεῖς ἀρχάς, διὰ δὲ τῶν ἀρτίων καὶ τῶν περιττῶν τό τε ἄῤῥεν καὶ τὸ
θῆλυ τῶν θεῶν, διὰ δὲ τῆς τριαδικῆς ἑκατέρων[7]) διαιρέσεως τὰς νοητὰς τριά-
δας, διὰ δὲ τῆς ἑβδομάδος τῶν ὅρων τὴν ἐνιαίαν[8]) καὶ τὴν νοερὰν ἑβδομάδα.
καὶ τῇ μὲν μιᾷ μοίρᾳ θεὸν αὐτοτελῆ καλεῖ[9]) τὸν κόσμον, τῇ δὲ δυαδικῇ πλῆ-
θος ἐν αὐτῷ καὶ ποικιλίαν ἐπιδείκνυσι, τῇ δὲ τῶν περιττῶν καὶ ἀρτίων διαιρέ-
σει τό τε ἄῤῥεν καὶ τὸ θῆλυ διαιρεῖ πᾶν ἀπὸ τῶν θεῶν αὐτῶν μέχρι τῶν φυτῶν,
κατὰ μὲν δυάδα καὶ τριάδα τὸ ἐν θεοῖς, κατὰ δὲ τετράδα καὶ ἐννεάδα τὸ ἐν
τοῖς κρείττοσιν ἡμῶν γένεσιν, κατὰ δὲ τοὺς κύβους καὶ μέχρις αὐτῶν προϊοῦσα
τῶν χερσαίων καὶ χθονίων[10]) εἰδῶν τῆς ζωῆς, τῇ δὲ ἑπτάδι τῶν ὅρων | πάντα B
συνέχουσα καὶ φρουροῦσα[11]) καὶ προνοίας ἀξιοῦσα νοερᾶς[12]), μονίμως τε καὶ
ἀκλινῶς τὰ ὅλα διατάττουσα δεόντως καὶ τούτων τὰ μέρη καὶ τὰ τῶν μερῶν
μέρη κοσμοῦσα, καὶ εἴ τι τῶν ἐσχάτων ἐστὶν ἄλογον καθ' ἑαυτὸ καὶ οἷον λεῖμμα
τῆς τοῦ κόσμου δημιουργίας. κατὰ δὴ ταύτας τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰ ῥήματα τοῦ
Πλάτωνος ἑρμηνεύειν ἕκαστα δυνησόμεθα, καὶ πρὸς ταύτας βλέποντες πολλὰ
τῶν ἀπόρων διαλύσομεν. φέρ' οὖν, ἀπ' ἀρχῆς ἕκαστα τῶν λεγομένων ἐπὶ ταύ-
τας ἀνενέγκωμεν τὰς τοῦ καθηγεμόνος[13]) ἡμῶν ὑφηγήσεις[14]). πρῶτον μὲν

---

[1]) 207, 47 *ἀλλαχοῦ*) Leg. Lib. VI. Pag. 757 B. — [2]) 207, 51 *ἀντανισώσεως*) *αὐτανισώσεως* B. — [3]) 207, 51 *τῆς*) Fort. *τῆς γεωμετρικῆς* — geometrica proportione LTh. — [4]) 207, 52 *ἁρμόσας*) *ἁρμόσασα* B. — [5]) 207, 54 *τὰ ἴσα*) sc. ipsis, h. e. *ἄνισα*. — [6]) 207, 54 *φυλάττει*) *φιλάττει* B. — [7]) 208, 4 *ἑκατέρων*) *ἑκάτερον* — [8]) 208, 5 *τὴν ἐνιαίαν*) om. A et una cum sequenti *καὶ* LTh. — [9]) 208, 5 *καλεῖ*) Tayl. coni. *ποιεῖ*, quod eodem redit. — [10]) 208, 9 *χθονίων*) *ἐσχάτων* coni. Tayl. et ultimas posuit LTh. Sed *χθόνια* sunt sub terra. — [11]) 208, 10 *φρουροῦσα*) *φρονοῦσα* B. — [12]) 208, 10 *προνοίας ἀξιοῦσα νοερᾶς*) intellectiva temperans providentia LTh. — [13]) 208, 15 *καθηγεμόνος*) *καθ' ἡγεμώνος* B. — [14]) 208, 15 *ὑφηγήσεις*) *ἐφηγήσεις* B. expositiones LTh.

οὖν τὸ μὴ τὸν δημιουργὸν τὰς μοίρας ἐντιθέναι λέγειν εἰς τὴν ψυχήν, ἀλλ' ἀφαιρεῖν
ὡς οὔσας ἤδη[1]) καὶ ἀφαιροῦντα συμπληροῦν πάλιν ἀπ' αὐτῶν τὴν οὐσίαν αὐτῆς
ἐπιδείκνυσιν ἡμῖν, ὡς ἄρα οὐκ ἔστι τὸ κρᾶμα[2]) τοῦτο οἷον ὑποκείμενον τῆς ψυ-
χῆς οὐδὲ ὡς ὕλη καὶ ὡς ἀσχημάτιστον[3]) ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ σχηματίζεται,
ἀλλ' εἶδος οὖσα πλήρωμά ἐστιν εἰδῶν, ὥστε τὰς λεγομένας ὑπὸ τῶν νεωτέρων
C ἀοριστίας καὶ τὰς ὕλας τὰς ἐν τοῖς νοητοῖς καιρὸν οὐκ ἔχειν | εἰς τὴν τῶν προκει-
μένων θεωρίαν· ἔπειτα τὸ πρὸς τὴν μίαν μοῖραν ἁπάσας τὰς ἄλλας συντάττειν,
τὴν διπλασίαν, τὴν τριπλασίαν, τὴν τετραπλασίαν[4]), τὴν ἐνναπλασίαν, τὴν ὀκτα-
πλασίαν, τὴν ἑπτακαιεικοσαπλασίαν[5]), τὸ πρεσβεῖον ἀποδίδωσι τῇ μονάδι καὶ
οὐ συγχωρεῖ τοιοῦτόν τι νομίζειν αὐτήν, οἷον οἱ πολλοὶ οἴονται εἶναι τὴν μο-
νάδα, τὸ ἐλάχιστον ἐν ποσῷ καὶ τὸ ὕλης λόγον ἔχον[6]) πρὸς τὸν ἀριθμόν, ἀλλ'
ἀρχικὴν πάσης τῆς οὐσίας τῆς ψυχῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ δυνάμεων ῥίζωμα καὶ
ἑστίαν[7]) τοῦ ἀριθμοῦ[8]) τοῦ συμπληροῦντος αὐτήν. ἐπὶ δὲ τούτοις ἡ διπλασία
τῆς μιᾶς μοίρας πῶς οὐχὶ συμφωνεῖ τοῖς ὑφ' ἡμῶν εἰρημένοις; πάντως γὰρ τὸ
διπλάσιον ὑπὸ δυάδος μορφοῦται καὶ τῆς ἑνοειδοῦς ὑπάρξεως ὑφεῖται καὶ πρό-
εισιν εἰς πλῆθος τῷ μὲν ποσῷ πληθυόμενον, τῇ δυνάμει δὲ ἐλαττούμενον· τοι-
οῦτος δὲ[9]) καὶ ὁ τῆς ψυχικῆς προόδου τρόπος. μένουσα γὰρ κατὰ τὸ θειότα-
τον ἑαυτῆς καί, ὥς φησιν Ὀρφεύς[10]), τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν ἐνιδρύσασα τῷ νῷ
D πρόεισιν ἐκεῖθεν κατὰ τὴν δυάδα τὴν ἐν | αὐτῇ, εἰς ἑαυτὴν προϊοῦσα καὶ τὸ
πλῆθος ἀπογεννῶσα τῶν ἐν αὐτῇ λόγων καὶ τῶν παντοίων εἰδῶν, προελθοῦσα
δὲ πάλιν ἐπιστρέφει πρὸς τὴν ἀρχήν, κύκλον τινὰ τοῦτον οὐσιώδη παρεχομένη,
καὶ διὰ τῆς ἐπιστροφῆς συνάπτεται πρός τε τὴν ἐν αὐτῇ[11]) γόνιμον δύναμιν,
καθ' ἣν παρήγαγεν ἑαυτήν, καὶ πρὸς τὴν μονάδα τὴν ἑδράζουσαν καὶ ἑνοποιοῦ-
σαν[12]) αὐτήν· ἡ γὰρ τελεσιουργὸς καὶ ἐπιστρεπτικὴ δύναμις πρὸς ἀμφοτέρας
συνῆπται, πρός τε τὴν γόνιμον καὶ πρὸς τὴν ἑνοποιὸν αἰτίαν. καὶ εἰ δεῖ συντό-
μως εἰπεῖν, ὥσπερ ἡ μὲν ζωὴ πρόεισιν ἀπὸ τοῦ ὄντος, ὁ δὲ νοῦς[13]) συνάπτε-
ται πρὸς τὴν ζωὴν καὶ πρὸς τὸ ὄν, οὕτω δὴ καὶ ἡ μὲν πρόοδος αὐτῆς ἀπὸ
τῆς γονίμου γέγονεν αἰτίας, ἡ δὲ ἐπιστροφὴ πρὸς ἀμφοτέρας, ἡμιολίως μὲν
πρὸς τὴν ὑπὲρ αὐτῆς, τριπλασίως δὲ πρὸς τὴν ἐπέκεινα καὶ ταύτης. προσήκει
γὰρ τὸ ἐπιστρεπτικὸν εἶδος τό τε ὅλον ἐπιδιώκειν καὶ τὴν διαίρεσιν ἐλαττοῦν, ὃ
δὴ παρέχεται τὸ ἡμιόλιον· τοῦ γὰρ διπλασίου κατὰ πᾶν ἑαυτὸ τῇ δυάδι κεκρα-
E τημένου τὸ ἡμιόλιον ἔστι μὲν ἀνάλογον | ἐκείνῳ, τὸν δὲ τῆς ὑφέσεως λό-
γον ἐλαττοῖ. ἔτι δὲ τὸ τριπλάσιον ὅτι μὲν τὴν τρίτην ἀπόστασιν ἐν τῷ ἐπιστρέ-

---

1) 208, 16 *ἤδη*) *ἤδει* B. (corr. Tayl.) — 2) 208, 17 *κρᾶμα*) *κρᾶμμα* A. *κράμμα* B. — 3) 208, 18 *ἀσχημάτιστον*) *σχημάτιστον* B. — 4) 208, 21 *τετραπλασίαν*) *τετραπλαλίαν* B. — 5) 208, 21 *ἑπτακαιεικοσαπλασίαν*) *ἑπτακαὶ εἰκοσαπλασίαν* A. — 6) 208,23 *ἔχον*) *ἔχων* B. — 7) 208, 24 *ἑστίαν*) initium LTh. — 8) 208, 25 *ἀριθμοῦ*) *ἀριθμοῦντος* B. — 9) 208, 28 *τοιοῦτος δὲ*) *τοιόσδε* B. — 10) 208, 29 Orpheus. m. LTh. — 11) 208, 32 *αὐτῇ*) *ἑαυτῷ* B. — 12) 208, 33 *ἑνοποιοῦσαν*) *ἑνωποιοῦσαν* B. — 13) 208, 35 Ens. | Vita. | Intellectus. m. LTh.

φοντι δείκνυσιν ἀπὸ τοῦ μείναντος, ἐμφανές· πρόσεστι δὲ καὶ τὸ τὴν τριάδα πρῶτον ἀριθμὸν οὖσαν καὶ πρώτως ὅλον ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ τελευτὴν ἔχον ὁμοιοῦσθαι πρὸς τὴν μονάδα τὴν ἑνιαίως ἅπαν περιέχουσαν τὸ πλῆθος. διὰ μὲν οὖν τούτων[1]) τὸ ὑποκείμενον τῆς ψυχῆς ἐκ τριῶν ὅλον[2]) ὑποστὰν ἔδειξε πάλιν τριφυές· διεῖλε γὰρ αὐτὸ[3]) τῷ μένοντι, τῷ προϊόντι, τῷ ἐπιστρέφοντι, κατὰ τὴν τῶν θείων γενῶν διαίρεσιν· καὶ γὰρ ἐν ἐκείνοις τριπλᾶ ἦν γένη, τὸ μὲν μένον, τὸ δὲ προϊὸν, τὸ δὲ ἐπιστρέφον, τὸ μὲν ταὐτότητος καὶ μονίμου δυνάμεως καὶ οὐσίας αἴτιον, τὸ δὲ γεννητικὸν[4]) καὶ προόδων καὶ πολλαπλασιασμῶν ἐξάρχον, τὸ δὲ τελεσιουργὸν καὶ ἀναγωγὸν ἐπὶ τὰ πρῶτα τῶν δευτέρων· διὰ δὲ τῶν ἐφεξῆς δείκνυσι καὶ ὅπως τὰ δεύτερα κοσμεῖ κατ' αὐτὴν τὴν οὐσίαν ἑαυτῆς. πρὶν γὰρ αὐτῇ δῷ δυνάμεις ἢ ἐνεργείας[5]), τοὺς λόγους τούτους δείκνυσιν ἐν αὐτῇ[6]) ὄντας, ἀφ' ὧν καὶ δι' ὧν κατευθύνει[7]) τά | τε πρώτως αὐ- F
τῆς μετέχοντα καὶ ὅσα κατὰ δευτέραν ἀπ' αὐτῆς ἀπόστασιν κοσμεῖται παρ' αὐτῆς, αὐτῆς μὲν ὅλης μονάδος λόγον[8]) ἐχούσης, ἐκείνων δὲ καὶ τὰς προόδους αὐτῆς[9]) καὶ τὰς ἐπιστροφὰς μιμουμένων. αὕτη γὰρ[10]) πρὸ ἐκείνων προῆλθε μὲν δυαδικῶς, ἐπεστράφη δὲ τριαδικῶς, καὶ τὸ μὲν προελθὸν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ μένοντος διεκρίθη[11]) πᾶν· διπλασίως γάρ· τὸ δὲ ἐπιστραφὲν ἐξ ἡμισείας· ἴδιον γὰρ προόδου μὲν ἡ διάκρισις, ἐπιστροφῆς δὲ ἡ ταὐτότης καὶ ἡ ὁμοιότης. τὸ γὰρ ἐπιστραφὲν γέγονεν οἷον τὸ μεῖναν, | ἀντὶ μὲν ἑνὸς πᾶν γενόμενον, ἀντὶ 209
δὲ ὅλου τοῦ[12]) πρὸ τῶν μερῶν τὸ ἐκ τῶν μερῶν ὅλον, καὶ δοκεῖ μὲν εἶναι τοῦ μείναντος τριπλοῦν, ἔστι δὲ ἐκείνου μὲν ἔλασσον τῇ δυνάμει, τῶν δὲ ἐν αὐτῷ μορίων περιληπτικόν.

Τετάρτην δὲ, τῆς δευτέρας διπλῆν, πέμπτην δὲ τριπλῆν τῆς τρίτης, τὴν δὲ ἕκτην, ὀκταπλασίαν τῆς πρώτης, ἑβδόμην δὲ ἑπτακαιεικοσαπλασίαν[13]) τῆς πρώτης. (Pag. 35 C.)

Αὕτη μὲν ἡ παντελὴς οὐσία τῆς ψυχῆς διὰ τῶν προειρημένων ἀριθμῶν περιείληπται, τοῦ μὲν ἐν αὐτῇ μένοντος, τοῦ δὲ προϊόντος, τοῦ δὲ ἐπιστρέφοντος· ἐπεὶ δὲ δεῖ καὶ τὰς μοίρας αὐτῆς ἰδεῖν καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἐν αὐτῇ τῶν[14]) ὄντων, καὶ ταύτας[15]) ὁ Πλάτων ἐπεκδιδάσκει τάς τε περιεχούσας καὶ τὰς περιεχομένας ἐν αὐτῇ τῶν πάντων ἰδέας παραδιδούς. διὰ μὲν οὖν τῆς τετάρ-

---

[1]) 208, 43 *τούτων*) *τοῦτο* B. — [2]) 208, 43 *ὅλον*) *ὅλων* B. (totum LTh.) — [3]) 208, 44 *αὐτὸ*) *αὐτῷ* B. — [4]) 208, 46 *γεννητικὸν*) *γενητικὸν* A. *γενητικῶν* B. — [5]) 208, 49 *δυνάμεις ἢ ἐνεργείας*) *δύναμιν ἢ ἐνέργειαν* cum *εις* super *ιν* et *ς* super *ν* A. — [6]) 208, 49 *δείκνυσιν ἐν αὐτῇ*) *ἐν αὐ. δ.* A. — [7]) 208, 49 *κατευθύνει*) *κατ' εὐθύνει* A. — [8]) 208, 51 *λόγον*) om. B. (ex LTh. supplevit Tayl.) — [9]) 208, 51 *αὐτῆς*) *αὐτὰς* B. (corr. Tayl.) — [10]) 208, 52 *γὰρ*) *μὲν* A. — [11]) 208, 53 *διεκρίθη*) *διεκρίσθη* B. — [12]) 209, 1 *τοῦ*) *τῶν* A. — [13]) 209, 4 *ἑπτακαιεικοσαπλασίαν*) *ἑπτακοσεικοσαπλασίαν* B. — [14]) 209, 6 *τῶν*) delendum videtur. — [15]) 209, 6 *καὶ ταύτας*) nam et has etiam LTh.

της[1]) καὶ τῆς πέμπτης τοὺς λόγους περιέχει[2]) πάντων τῶν πρώτως[3]) αὐτῆς μετεχόντων, τὴν μὲν πρόοδον αὐτῶν διὰ τῆς τετάρτης ἀνεγείρουσα, τὴν δὲ ἐπιστροφὴν διὰ τῆς πέμπτης παρεχομένη· διὸ τὴν μὲν πρὸς τὴν δευτέραν ἀνήγαγε, τὴν δὲ πρὸς τὴν τρίτην, ἐπειδὴ τὰ μέρη μιμεῖται τὰ ὅλα καὶ ἀνάλογόν
B ἐστιν αὐτοῖς[4])· διὰ δὲ τῆς ἕκτης καὶ τῆς ἑβδόμης | αὐτούς, ὡς προείρηται, τοὺς στερεοὺς ὄγκους ὑφίστησι, γεννῶσα μὲν αὐτοὺς κατὰ τὴν ἕκτην, ἐπιστρέφουσα δὲ κατὰ τὴν ἑβδόμην· καταλήγει γὰρ ἄχρι τῆς τούτων προόδου τὸ ὁλικὸν αὐτῆς εἶδος. καὶ ὁρᾷς, ὅπως οἵ τε ἀριθμοὶ προσήκοντες αὐτῇ καὶ ἡ τάξις τῆς προόδου. ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ μονάδος ἀρχὴ τὴν ἀπὸ νοῦ πάροδον αὐτῇ δίδωσιν, ἡ δὲ εἰς τοὺς κύβους κατάληξις τούτους ἁρμονίαν αὐτὴν[5]) ἁρμονιῶν[6]) ἀποφαίνει. συντιθέμενοι γὰρ τὴν οὐρανίαν ἁρμονίαν ποιήσουσιν· ἔστι δὲ καὶ ἑκάτερος[7]) αὐτῶν ἁρμονία· τὸν γὰρ κύβον ἁρμονίαν εἰώθασι καλεῖν οἱ Πυθαγόρειοι[8]), διότι μόνον τῶν σχημάτων τὰς γωνίας[9]) ἔχει μέσας[10]) ἀνάλογον τῶν τε πλευρῶν καὶ τῶν ἐπιπέδων. καὶ οἱ μὲν δεύτεροι τῶν ὅρων τήν τε πρόοδον ἔχουσι καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τὴν εἰς μονάδα· πάλιν δὲ τούτων ὅλων μενόντων οἱ τρίτοι μερίζονται τό τε προϊὸν καὶ ἐπιστρέφον καὶ ἀνάγονται εἰς τοὺς προσεχῶς ὑποκειμένους[11]), οἱ δὲ τέταρτοι πάλιν ἐπὶ τὴν μονάδα, διότι καὶ τῶν ἑπτὰ ὅρων ἡ μὲν μονὰς πάλιν μιμεῖται τὸ μένον, οἱ δὲ μέσοι δυοειδεῖς ὄντες
C τὸ | προϊόν, οἱ δὲ ἔσχατοι τὸ ἐπιστρέφον. τριαδικοὶ[12]) γὰρ ἀμφότεροι· καὶ γὰρ ἡ ὀκταπλασία τριαδική πώς ἐστι καὶ αὕτη, ὡς εἰς τρίτην περιελθοῦσα[13]) τάξιν. ἔχομεν οὖν τήν τε μίαν ὁλότητα τῆς ψυχῆς ἐν τῷ κράματι[14]) καὶ τὸ τριπλοῦν[15]) αὐτῆς ἐν τοῖς τρίτοις ὅροις καὶ τὸ τετραδικὸν ἐν τοῖς τετάρτοις, καθὸ καὶ δημιουργεῖ τὰ ὅλα καθ' ἑκάτερον[16]) εἶδος προνοίας, καὶ τῇ μὲν ὁλότητι περιέχουσαν αὐτὴν εὕρομεν τὸ τριφυὲς εἶδος, τούτῳ δὲ τὸ τετραδικόν, καὶ ἀεὶ τοῖς ὅλοις τὰ μέρη συνάγουσαν εἰς ἕνωσιν.

Μετὰ δὲ ταῦτα συνεπληροῦτο τά τε διπλάσια, καὶ τὰ τρι-

---

[1]) **209, 8** *παραδιδούς. διὰ μὲν οὖν τῆς τετάρτης*) **tradens, Dicendum est quod per quartam** LTh. — [2]) **209, 8** *περιέχει*) *προέχει* A. — [3]) **209, 8** *πρώτως*) *πρώτων* B. — [4]) *αὐτοῖς*) *αὐτῆς*, in m. *αὐτοῖς*, A. In B haec triginta inde ab *ἀνεγείρουσα* desunt. Tayl. ea ex LTh. supplevit. — [5]) **209, 13** *αὐτὴν*) *αὐτῶν* B. — [6]) **209, 13** *ἁρμονιῶν*) Perperam Tayl. *οὐρανίων* scribendum censet. — [7]) **209, 14** *ἑκάτερος*) *ἑκατέροις* A. — [8]) **209, 15** *ὅτι τὸν κύβον ἁρμονίαν ἐκάλουν οἱ πυθαγόρειοι*: m. A. **Pythagorici.** m. LTh. — [9]) **209, 15** *γωνίας*) *γονίας* — [10]) **209, 15** *μέσας*) Tayl. coni. *ἴσας*, fortasse secundum Thomaeum, qui **proportionabiliter aequales** posuit. *μέσας* verum esse ipsius explicatio docet: **The Pythagoreans called a cube harmony, because it has 8 angles, 12 sides, or bounding lines, and 6 superficies; and 6, 8, 12 are in harmonic proportion.** — [11]) **209, 18** *ὑποκειμένους*) **supra se iacentes** LTh. Legit *ὑπερκειμένους*, idque necessarium esse vidit Tayl. — [12]) **209, 20** *τριαδικοί* m. LTh. — [13]) **209, 21** *περιελθοῦσα*) *περιελθοῦσαν* B. — [14]) **209, 21** *κράματι*) *κράμματι* B. — [15]) **209, 22** *τριπλοῦν*) *ἐπίπλουν* B. (corr. Tayl.) — [16]) **209, 23** *καθ' ἑκάτερον*) A et m. B. *καθ' ἕτερον* B.

πλάσια διαστήματα, μοίρας ἔτι ἐκεῖθεν ἀποτέμνων[1]), καὶ τιθεὶς εἰς τὸ μεταξὺ τούτων. (Pag. **36 A.**)

Ἐν τῷ δημιουργῷ καὶ διαιρετικὰς εἶναι δυνάμεις οἱ θεολόγοι φασὶ καὶ συνεκτικὰς[2]), καὶ διὰ μὲν τῶν ἑτέρων τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τοῦ πατρὸς διακρίνειν λέγουσι, διὰ δὲ τῶν λοιπῶν ἐξάπτειν πᾶσαν αὐτοῦ τὴν δημιουργίαν τῆς πατρικῆς μονάδος· καὶ καλοῦσι τομάς τε καὶ δεσμοὺς τὰς τοιαύτας ἐνεργείας. κατὰ ταύτας τοίνυν τὰς δυνάμεις νῦν ἐν ὅροις δημιουργικοῖς διακρίνων τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς ἀποτέμνειν λέγεται μοίρας τῆς ὁλότητος αὐ- D
τῆς καὶ πάλιν δεσμοῖς τισὶ τὰ μόρια συνδεῖν τοῖς διὰ τῶν μεσοτήτων, δι' ὧν συνέχεσθαι ποιεῖ τὸ διῃρημένον, ὥσπερ διὰ τῶν τομῶν διαιρεῖσθαι τὸ ἡνωμένον. ταῦτα μὲν οὖν ὅτι τῶν θεολογικῶν ἀρχῶν ἔχεται τὰ τοῦ Πλάτωνος, παρίστησιν· ἐπὶ δὲ τὴν λέξιν αὐτὴν ἐλθόντες κατίδωμεν, ὅπως. ὅτι μὲν ὁμοούσιός[3]) ἐστιν ἡ ὅλη ψυχὴ πρὸς ἑαυτὴν καὶ ὁμοιομερὴς καὶ οἷον ὁμόχρους, νοερὰ πᾶσα καὶ λόγος οὖσα νοερὸς, δηλοῖ δήπουθεν ὁ Πλάτων ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κράματος[4]) τά τε ὅλα ἐν αὐτῇ καὶ τὰ μέρη ποιῶν· αἱ γὰρ ἀποτεμνόμεναι μοῖραι[5]) οὐσίαι τινές εἰσιν ἐν αὐτῇ διῃρημέναι· ὅτι δὲ καὶ ἀξία τίς ἐστι πρώτων τε καὶ μέσων καὶ τελευταίων εἰδῶν, καὶ τοῦτο δείκνυσι τὸ ἔτι προσθείς. ἐφ' ὧν γὰρ ἀμυδρότερον τὸ αὐτὸ εἶδος ὁρῶμεν, ἐπὶ τούτων τὸ ἔτι τάττομεν, ὡς ἐπὶ τῆς οὐρανίας συστάσεως, ὁρῶντες μέν τινα περὶ αὐτὴν ἐξαλλαγὴν, ὁρῶντες δὲ καὶ τὴν ὁμοιότητα τὴν πρὸς τὰ θεῖα σώματα καὶ ἐν αὐτῇ σωζομένην. ἵν' οὖν μὴ τὴν αὐτὴν ἀξίαν καὶ ἡμεῖς οἰηθῶμεν εἶναι | πάντων τῶν ἐν τῇ ψυχῇ λόγων, τὸ ἔτι E
προσέθηκε, τοῦτο, ὅπερ εἴπομεν, ἐνδεικνύμενος. ὅσῳ γὰρ ἐπὶ τὰ ἐντὸς χωροῦμεν καὶ τὰ μέσα τῶν μέσων διερευνώμεθα, τοσούτῳ μερικωτέροις ἐντυγχάνομεν[6]) εἴδεσι. τὰ γὰρ περιεχόμενα μερικώτερα τῶν περιεχόντων ἐστὶ, καὶ τὰ περιέχοντα θειότερα τῶν περιεχομένων, ὃ καὶ ὁ κόσμος μιμούμενος περὶ μὲν τὴν γένεσιν ἔχει τὸ θεῖον σῶμα, περὶ δὲ τὸ σῶμα ὅλην τὴν ψυχήν. πάντ' οὖν ταῦτα τὰ προειρημένα τμήματα τῆς ψυχῆς, τά τε γεννητικὰ (ταῦτα γάρ ἐστι τὰ διπλάσια) καὶ τελεσιουργὰ (ταῦτα γὰρ τὰ τριπλάσια) περιεκτικά ἐστι λόγων μερικωτέρων, δι' ὧν τὰ μέρη κοσμεῖται τοῦ παντὸς μέχρι καὶ τῶν ἐσχάτων· ἃ δὴ καὶ ὁ Πλάτων ἑξῆς παραδίδωσιν.

ὥστε ἐν ἑκάστῳ δύο εἶναι μεσότητας, τὴν μὲν, ταυτῷ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχουσαν καὶ ὑπερεχομένην, τὴν δὲ, ἴσῳ μὲν κατ' ἀριθμὸν ὑπερέχουσαν, ἴσῳ δὲ ὑπερεχομένην[7]). (Pag. **36 A.**)

Ἐν δὴ τούτοις πρῶτον μὲν ἐκεῖνο κατανοητέον, ὅπως τὰς δύο ταύτας μεσότητας ἐν τῇ γεωμετρικῇ περιέχεσθαί φησιν, ἔπειθ' ὅτι[8]) τὴν ἁρμονικὴν[9])

---

[1]) **209, 25** *ἀποτέμνων*) *ἀποτέμενων* B. — [2]) **209, 27** *συνεκτικὰς*) *συντακτικὰς* B. *ὅτι διτταὶ δυνάμεις ἐν τῷ δημιουργῷ*: m. A. — [3]) **209, 33** *ὁμοούσιός*) *ὁμούσιός* B. — [4]) **209, 35** *κράματος*) *κράμματος* B. — [5]) **209, 35** *μοῖραι*) *μόναι μοῖραι* B. — [6]) **209, 41** *ἐντυγχάνομεν*) *ἐντειχάνομεν* B. ostendemus (f. offendemus) LTh. — [7]) **209, 47** *τὴν δὲ — ὑπερεχομένην*) om. B. — [8]) **209, 48** *ὅτι*) cur LTh. — [9]) **209, 48** *ἁρμονικὴν*) *γεωμετρικὴν* m. B.

προτέραν τίθεται τῆς ἀριθμητικῆς, ὡς ὑπερτέραν. εἰ γὰρ δὴ καὶ ἡ ἀριθμητικὴ
F τὸ αὐτοφυὲς ἔχει καὶ τὸ ἁπλοῦν | καὶ τὸ πρὸς τὴν ταὐτότητα συγγενές (ἡ γὰρ ἰσότης ταὐτότης τίς ἐστι· διὸ καὶ ἐν ταῖς πολιτείαις[1]) φιλίας εἶναι ποιητικὴν τὴν ἀριθμητικὴν[2]) ἀπέφηνε, τὸ κατ' ἀριθμὸν ἴσον ἀσπαζομένην, ὥσπερ δὴ καὶ δικαιοσύνης τὴν ἁρμονικὴν[3]), τοῦ κατ' ἀξίαν στοχαζομένην, ἔτι δὲ διότι ἡ μὲν τὸ καθ' αὑτὸ ποσὸν ἔλαχεν, ἡ δὲ τὸ πρός τι, καὶ ἡ μὲν περὶ τὴν ποσότητα θεωρεῖται τῶν μορίων, ἡ δὲ περὶ τὴν πηλικότητα[4])· τὸ γὰρ τρίτον ἢ τέταρτον πηλικότητός ἐστιν ἴδιον) ἀλλ' οὖν ὡς ἐγγυτέρω τῆς γεωμετρικῆς ἡ ἁρμονικὴ προ-
210 τάττεται δεόντως. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἄκροις παρέχεται | τὸ ταὐτὸν καὶ μείζοσι μὲν ὅροις μείζους διανέμει λόγους, ἐλάττοσι δὲ ἐλάττους, καὶ ταύτῃ πρὸς τὴν κατ' ἀξίαν μᾶλλον ᾠκείωται[5]) διαίρεσιν. ῥητέον τοίνυν, ὅτι ἡ μὲν ἁρμονικὴ μεσότης καὶ τὴν ταὐτότητα συνδεῖ πᾶσαν τὴν ψυχικὴν καὶ τοῖς οὐρανίοις δίδωσι τὴν ἀδιάλυτον κοινωνίαν, τοῖς μὲν μείζοσι κύκλοις μείζους δυνάμεις καὶ κινήσεις[6]), τοῖς δὲ ἐλάττοσιν ἐλάττους διανέμουσα· θᾶττον γὰρ κινεῖται τὰ περιέχοντα τῶν περιεχομένων. ἡ γὰρ ἀριθμητικὴ καὶ τὴν ἑτερότητα πᾶσαν τὴν ἐν τῇ ψυχῇ συνέχει καὶ τοῖς[7]) ὑπὸ σελήνην τὴν κοινωνίαν τὴν πρὸς ἄλληλα παρέχεται κατ' ἴσην ἀμοιβήν. ἕκαστον γὰρ οὐδὲν μᾶλλον πάσχει ὑπὸ τῶν ἄλλων, ἢ ποιεῖ εἰς τὰ ἄλλα[8]), καὶ τοῦτο πᾶσιν ἐπ' ἴσης[9]) ὑπάρχει[10]) κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἰσότητα τοῖς ἐν γενέσει στοιχείοις, τὸ μεταβάλλειν εἰς ἄλληλα[11]), καὶ τοῖς μὲν λεπτομερεστέροις μείζους καὶ θάττους κινήσεις, τοῖς δὲ μεγαλο-
B μερεστέροις βραδυτέρας[12]) καὶ ἐλάττους | ἐνδίδωσιν.

Ἡμιολίων δὲ διαστάσεων καὶ ἐπιτρίτων καὶ ἐπογδόων γενομένων, ἐκ τούτων τῶν δεσμῶν, ἐν ταῖς πρόσθεν[13]) διαστάσεσι, τῷ τοῦ ἐπογδόου διαστήματι τὰ ἐπίτριτα πάντα συνεπληροῦτο. (Pag. 36 B.)

Ὅτι μὲν[14]) ἐκ τῶν εἰρημένων δύο μεσοτήτων, ἁρμονικῆς καὶ[15]) ἀριθμητικῆς, δεσμῶν γενομένων ἐν ταῖς διαστάσεσι τῶν διπλασίων καὶ τριπλασίων τῷ

---

1) **209, 50** *ἐν ταῖς πολιτείαις*) in Politia LTh. perperam. *πολιτεῖαι* h. l. civitates sunt; locus autem, quem Proclus respicit, est Leg. Lib. VI. Pag. 757 E. — 2) **209, 51** *τὴν ἀριθμητικὴν*) om. B. — 3) **209, 51** *ἁρμονικὴν*) Fort. *γεωμετρικὴν*, quod supra v. 48 alieno loco pro varia lectione positum est in m. B. Quamquam enim in Legibus Plato neque harmonicam neque geometricam nominat, tamen perspicue geometricam describit, quam ipsam nominat quoque Gorg. Pag. 508 A. Neque vero Proclus recte harmonicam hic dicere potuit. — 4) **209, 53** *πηλικότητα*) *ποικιλότητα* A. — 5) **210, 2** *ᾠκείωται*) *οἰκείωται* B. — 6) **210, 4** *κινήσεις*) *κηνίσεις* B. — 7) **210, 6** *τοῖς*) *τοὺς* B. — 8) **210, 7** *ἕκαστον — ἄλλα*) ex iis enim nullum magis ab alio natum est pati quam in aliud agere LTh. — 9) **210, 7** *ἐπ' ἴσης*) *ἐπίσης* — 10) **210, 7** *ὑπάρχει*) *ὑπάρχῃ* A. — 11) **210, 8** *τοῖς — ἄλληλα*) elementis quae in generatione sunt et ad se invicemque transmutantur LTh. — 12) **210, 9** *βραδυτέρας*) *βραδύτεραι* A. — 13) **210, 11** *πρόσθεν*) *πρώταις*, in m. *γρ. πρόσθεν*, A. primis LTh. — 14) **210, 12** *Ὅτι μὲν*) Quod quidem igitur LTh. — 15) **210, 12** *καὶ*) om. B.

τοῦ ἐπογδόου διαστήματι τέμνεται τά τε ἐπίτριτα καὶ ἡμιόλια ἀναφανέντα ἐν
ταῖς εἰρημέναις μεσότησι, δῆλον ἔκ τε τῶν εἰρημένων καὶ εἰ νῦν βούλοιο σκο-
πεῖν ἐν ὅροις ἑξάδι, ὀκτάδι, δυωδεκάδι[1]), ὀκτακαιδεκάδι· καὶ γὰρ τὸ διπλά-
σιον ἐν τούτοις καὶ τὸ τριπλάσιον ἐξ ἐπιτρίτων[2]) ἐστὶ καὶ ἡμιολίων· πῶς δὲ
καὶ ταῦτα τοῖς προειρημένοις συμφωνήσειεν; ἢ καὶ ταῦτα κατὰ τὸ ἑξῆς ἐκεί-
νοις ληπτέον[3]). ὡς γὰρ αἱ μεσότητες αἱ δύο[4]) εἰς δύο διεῖλον τὸ πᾶν, οὕτως
οἱ ἐπίτριτοι καὶ ἡμιόλιοι[5]) μερικωτέραν ὑπέστησαν διακόσμησιν. οἱ[6]) γὰρ τὰ
ὅλα μὲν ὄντα, μέρη[7]) δὲ τῶν μερῶν λόγοι κοσμήσαντες οἵδε εἰσίν. ἔστιν[8]) οὖν
ἕκαστος αὐτῶν ὅλον μὲν κατὰ | τὸν πρόλογον, μέρος δὲ κατὰ τὸν ὑπόλογον, C
μέρους δὲ μέρος κατὰ τὴν ὑπεροχὴν θατέρου[9]) πρὸς θάτερον. καὶ ἐπειδήπερ
ἐν ἑκάστῃ τῶν σφαιρῶν ἔστι θεῖα γένη ψυχῶν καὶ δαιμόνια καὶ μερικά, οἷα δὴ
τὰ τῶν ἡμετέρων, καὶ τὰ μὲν θεῖα τὰ δεύτερα τῶν προτέρων ὅλα ὅλων μετέ-
χει, τὰ δὲ δαιμόνια τῶν θείων εἰ καὶ ὅλων, ἀλλὰ καθ' ἕν τι (διὸ καὶ μερικώ-
τερα λέγεται, μὴ δυνηθέντα πάσας αὐτῶν δέξασθαι τὰς ἰδιότητας) τὰ δὲ με-
ρικώτερα τῶν δαιμονίων ἄλλοτε ἄλλο καὶ οὐδὲ[10]) ἀεὶ τῶν αὐτῶν μετέχει με-
ριστῶς[11]), τούτων ἔχει τοὺς λόγους ἡ ψυχή, τὸν μὲν πολλαπλάσιον τῆς κα-
θόλου μετοχῆς, τὸν δὲ ἐπιμόριον τῆς καθ' ἓν καὶ ταὐτὸν ἀεὶ τὸ κυριώτατον[12]),
τὸν δὲ ἐπιμερῆ τῆς κατὰ πολλὰ[13]) καὶ μεριστῶς γιγνομένης κοινωνίας τῶν
μετεχόντων πρὸς τὰ μετεχόμενα. διὰ τούτων οὖν κοσμεῖται τά τε στοιχεῖα καὶ
αἱ σφαῖραι τοῦ οὐρανοῦ, μετέχουσαι μὲν τῆς τρίτης ὁλότητος, μέρη δὲ ὅμως
οὖσαι τῶν δύο τοῦ παντὸς τμημάτων, ἐπειδὴ[14]) πᾶσα ὁλότης ἔχει καὶ μέρη
μεθ' ἑαυτῆς. ἄλλο γοῦν ἄλλῃ σφαίρᾳ[15]) οἰκεῖόν | ἐστι, καὶ ἄλλος ἀριθμὸς D
ἄλλῳ στοιχείῳ συμπροῆλθεν[16]). ὁ ἐπόγδοος λόγος ὁ τὰ ἐπίτριτα καὶ ἡμιόλια
συμπληρῶν γεννᾷ καὶ ταῦτα τὰ πληρώματα τῶν ὅλων μερίδων καὶ συναρμόζει
ταῖς οἰκείαις ὁλότησιν[17]). ὁρᾷς, ὅπως ὡς ἐν τοῖς μαθήμασιν[18]) ἡ γεωμετρικὴ

---

1) 210, 15 *δυωδεκάδι*) *δυοδεκάδι* B. — 2) 210, 16 *ἐξ ἐπιτρίτων*) *ἐξεπιτρίτων* A. — 3) 210, 16. 17 *πῶς — ληπτέον*.) Quomodo autem haec iis quae praedicta sunt consonare videantur, ex iis palam erit: LTh. — 4) 210, 17 *μεσότητες αἱ δύο*) *δύο μεσότητες* B. — 5) 210, 18 *ἡμιόλιοι*) *οἱ ἡμιόλιοι* B. — 6) 210, 18 *οἱ*) *εἰ* B. — 7) 210, 19 *μέρη*) *τὰ μέρη* B. — 8) 210, 19 *ἔστιν*) *ἔστι μὲν* B. — 9) 210, 20 *θατέρου*) *θάτερον* A. — 10) 210, 24 *καὶ οὐδὲ*) Fort. *καὶ οὐ* — neque LTh. — 11) 210, 25 *μεριστῶς*) et hoc partibiliter LTh. qui sensum Procli melius assecutus videtur, quam Tayl., qui *μεριστῶς* ad sequentia retulit: hence, the soul partibly contains the ratios of these. — 12) 210, 26 *καθ' ἓν — κυριώτατον*) secundum unam tantum partem et eam maxime principalem LTh. — 13) 210, 26 *πολλὰ*) *τὰ πολλὰ* A. superpartientem vero secundum participationem quae cum eo quod secundum multa fit, partibilis etiam est communitatis ratio participatorum ad participantia. LTh. — 14) 210, 29 *ἐπειδὴ*) *ἐπειδὴ καὶ* cum punctis sub hoc A. — 15) 210, 29 *ἄλλο γοῦν ἄλλῃ σφαίρᾳ*) *ἀλλὰ γοῦν ἄλλη σφαῖρα*, B. in quo Tayl. *ἄλλης σφαίρας* reponendum putabat. — 16) 210, 30 *συμπροῆλθεν*) *προῆλθεν* B. — 17) 210, 30. 31 *ὁ ἐπόγδοος — ὁλότησιν*.) om. LTh. et sequentia ita nectit: Videre igitur contingit quod sicut etc. Mihi haec quidem genuina, sed alia ad syntaxin quoque necessaria deesse videntur. — 18) 210, 32 *μαθήμασιν*) *μαθήσιν* A.

περιέχει τὰς δύο λοιπὰς μεσότητας, αὗται δὲ τοὺς ἐπιτρίτους καὶ ἡμιολίους λόγους, οὗτοι δὲ τοὺς ἐπογδόους, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ ψυχὴ κατὰ μὲν τὴν ὁλότητα τὴν ἑαυτῆς [1]) ὑπέστησε τὸ ὅλον, κατὰ δὲ τὴν δυάδα τὴν οὐσιώδη διεῖλεν εἰς δύο τὸ πᾶν καὶ παρήγαγε τὰ πρῶτα μέρη τοῦ παντός, δευτέρως δὲ ὅλα, κατὰ δὲ τοὺς τῆς τρίτης ὁλότητος αἰτίους σφαίρας τε καὶ διεκόσμησε [2]), κατὰ δὲ τοὺς οἰκείους ἀριθμοὺς ταῖς μερίσι ταύταις ἀνεπλήρωσεν αὐτὰς τῶν οἰκείων εἰδῶν τε καὶ μερῶν. λεγέσθω τοίνυν καὶ ὧδε· τοῦτο τὸ πᾶν ἔχει μὲν καὶ σφαίρας ὅλας, ἔχει δὲ καὶ ζῶα ἐν ἑκάστῃ θεῖα, δαιμόνια, ψυχικά [3])· καὶ γὰρ ψυχῶν εἰσὶ διανομαὶ περὶ ἑκάστην μερικῶν· πασῶν δὲ καὶ πάντων [4]) τὰς μερι-
E στὰς περὶ τοῖς σώμασιν οὐσίας καὶ αὐτὰ τὰ σώματα ἁρμόζουσιν | οἱ ἁρμονικοὶ λόγοι τῆς ὅλης ψυχῆς. αὐτῷ γὰρ τῷ εἶναι [5]), καθάπερ τὸ πῦρ αὐτῷ τῷ εἶναι θερμαντικὸν ὂν πρώτως ἐστὶ θερμόν. τὴν οὖν διὰ τεσσάρων ἁρμονίαν ἔχει, δι' ἧς ἁρμόζει σφαίρας ἑκάστης καὶ τῶν ἐν ἑκάστῃ ζώων, θείων, δαιμονίων, ψυχικῶν, τὰς μεριστὰς περὶ τοῖς σώμασιν οὐσίας καὶ τὰ σώματα πρὸς ἄλληλα. καὶ γὰρ οὐχ ὡς ἔτυχεν ἄλλη ἄλλων ἐστὶ περιεκτική, οὐδὲ ὡς ἔτυχεν ἄλλα [6]) ἄλλοις ἕπεται, ἀλλὰ θείοις ζώοις ἕπεται δαιμόνια καὶ δαιμονίοις ἄλλα ψυχικά· ἀλλὰ κατὰ φύσιν [7]) ἀεὶ τὰ δεύτερα συνήρμοσται τοῖς προτέροις. ἔστιν οὖν ἡ διὰ τεσσάρων καθ' ἑκάστην· καὶ οἱ μὲν τῆς σφαίρας ἑκάστης πρὸς τὰ ἐν αὐτῇ θεῖα ζῶα λόγοι καὶ οἱ τούτων πρὸς τὰ δαιμόνια οἱ ὄντως ἂν εἶεν ἐπόγδοοι, διάστασιν ἔχοντες τελείαν, ἅμα μὲν ἐμμελῆ πρώτως, ἅμα δὲ σώμασι προσήκουσαν· ἡ γὰρ ὀγδοὰς τριχῇ διαστᾶσα σωματοειδής ἐστιν, ὡς ἡ [8]) ἐννεὰς ἐπίπεδος, ἑκατέρα δὲ ἰσότητι συγγενής· καὶ ἀεὶ τῶν δευτέρων αἱ φύσεις ἀνήρτηνται
F τοῖς πρὸ αὐτῶν, σωματοειδῶν [9]) συστάσεων μετέχουσαι αὐτῶν καὶ τοῦ ἐν | αὐτοῖς [10]) σωματικοῦ λόγου· τοῦτον [11]) δὲ δηλοῖ τὸ μόριον τοῦ μετεχομένου λεγόμενον ὄγδοον. λοιπὸς ὁ τῶν ψυχικῶν λόγος πρὸς τὰ δαιμόνια ζῶα τὸν τοῦ λείμματος ἐπέχει λόγον, καὶ ἐπιμερὴς ὢν καὶ μέρεσι τοῖς δέκα καὶ τοῖς τρισὶν οἰκείως [12]). καὶ γὰρ ταῦτα μίαν οὐκ ἔχει ζωήν, ἀνιόντα καὶ κατιόντα καὶ μεριστῶς ἀπολαύοντα τῶν πρὸ αὐτῶν καὶ ἀνωμάλως, καὶ τοῦ [13]) δώδεκα ἀριθμοῦ

---

[1]) **210, 34** *ἑαυτῆς*) *ἑαυτὴν* B. — [2]) **210, 35. 36** *κατὰ δὲ τοὺς — διεκόσμησε*) om. A. Verum etiam in B deesse aliquid post *καὶ* apparet. LTh. pro *σφαίρας τε καὶ* sphaeras ipsas posuit. — [3]) **210, 38** *ψυχικά.* m. LTh. — [4]) **210, 39** *πασῶν δὲ καὶ πάντων*) omnium autem supradictorum LTh. — [5]) **210, 40** *αὐτῷ γὰρ τῷ εἶναι*) suo enim ipsius esse horum omnium est contentiva rationesque ista continentes suo ipsius amplectitur esse LTh. quo duce haec fere supplenda: *πάντων τούτων περιεκτική ἐστι, τοὺς ἐκεῖνα περιέχοντας λόγους περιέχουσα αὐτῷ τῷ εἶναι.* — [6]) **210, 43** *ἄλλα*) *ἀλλὰ* B. — [7]) **210, 44** *ἀλλὰ κατὰ φύσιν*) naturaque ipsa dare (l. duce) LTh. — [8]) **210, 48** *ἡ*) om. B. — [9]) **210, 49** *σωματοειδῶν*) Fort. *τῶν σ.* — [10]) **210, 50** *αὐτοῖς*) *αὐτῇ* B. (corr. Tayl.) — [11]) **210, 50** *τοῦτον*) *τοῦτο* B. (semperque inferiorum naturae superioribus applicantur corporaliumque essentiarum quae in illis sunt participes fiunt:) hoc (autem pars demonstrat etc.) LTh. — [12]) **210, 52** *οἰκείως*) Malim *οἰκεῖος* — appropriata LTh. — [13]) **210, 53** *τοῦ*) *τοῖς* B.

θεοῖς ἀνειμένου καὶ τοῖς κρείττοσιν ἡμῶν ὁ τρισκαίδεκα[1]) τούτοις ἐμπρέπει τοῖς τὸν τῶν θεῶν ἀριθμὸν ἐκβεβηκόσιν. εἰ δὲ καὶ αὐτῶν τῶν ψυχικῶν | ζώων 211
τὰ μὲν εἴη ψυχῶν ἀχράντων[2]), ἃς Πλάτων εἴωθεν ἡρώων καλεῖν, τὰ δὲ τῶν πολλῶν ψυχῶν[3]), καὶ εἴη ἂν καὶ ἡ διὰ πέντε καθ' ἑκάστην σφαῖραν, καὶ τὰ μὲν ἡρωϊκὰ φυλάττοι ἂν καὶ αὐτὰ πρὸς τὰ δαιμόνια τὸν ἐπόγδοον διὰ τὸ ἄχραντον τῆς ζωῆς εἶδος, τὰ δὲ τῶν πολλῶν ἔχοι ἂν πρὸς ἐκεῖνα τὸν τοῦ λείμματος λόγον, ὥστε καθ' ἑκάστην εἶναι σφαῖραν καὶ ἐπιτρίτους λόγους καὶ ἡμιολίους καὶ ἐπογδόους[4]). μᾶλλον δὲ ὡδί· διῄρηται μὲν τὸ πᾶν κατὰ τὰς τέσσαρας ἰδέας τοῦ παραδείγματος τετραχῇ, καθ' ἑκάστην δὲ μοῖραν τῶν τεσσάρων τὰ πάντα ἐστὶ ζῶα, τὰ θεῖα, τὰ δαιμόνια, τὰ ἡρωϊκά, τὰ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν, συντεταγμένων ἐναρμονίως[5]) ἀλλήλοις καὶ πρὸς τὴν οἰκείαν ὁλότητα, τὸν οὐρανόν, τὸν ἀέρα, τὸ ὕδωρ, τὴν γῆν, τῆς ὁλότητος τὴν διὰ πέντε ποιούσης, ἄνευ δὲ ταύτης τὴν διὰ τεσσάρων ἐν τοῖς τέτταρσιν[6]) εἴδεσι τῶν ζώων, ὡς Πλάτων διεῖλεν αὐτὸς τό τε πᾶν καὶ τὰ εἴδη τὰ παντοῖα τῶν ζώων. λόγους ἄρα λόγων | περιεκτικοὺς κατὰ μίαν ἁρμονίαν συμπεπληρωμένους καὶ[7]) διὰ τούτων B
ὁ Πλάτων ἡμῖν παραδίδωσιν, ὧν ἡ ψυχὴ πλήρης οὖσα καὶ τόνδε τὸν ἐμφανῆ κόσμον ἀποπληροῖ, πάντα ῥητὰ καὶ προσήγορα ἀλλήλοις ἀποφαίνουσα[8]).

Λείπων αὐτῶν ἑκάστου μόριον. τῆς τοῦ μορίου ταύτης διαστάσεως[9]) ληφθείσης. ἀριθμοῦ πρὸς ἀριθμόν, ἐχούσης τοὺς ὅρους ἕξ, καὶ πεντήκοντα καὶ διακοσίων, πρὸς τρία καὶ τετταράκοντα καὶ διακόσια. **(Pag. 36 B.)**

Τί μέν ἐστι τὸ λεῖμμα τοῦτο καὶ ὅντινα λόγον ἔχει καὶ πῶς ἐμμελὲς ὂν μετὰ τῶν ἄλλων συνταχθὲν γίνεται ἐναρμόνιον, διὰ τῶν μαθημάτων δῆλον· ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ[10]) παντὶ τοιοῦτον, ὡς ἐν ὅλῳ, χωρὶς τῆς εἰρημένης κατὰ τὴν[11]) τετραμερῆ τοῦ ὅλου τομὴν ἐμφάσεως τοῦ λόγου τοῦ λείμματος ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῶν περιεχομένων ζώων ἐνόντος[12]) ἐν αὐταῖς[13]). ἀφ' ἑκάστης γὰρ τῶν σφαιρῶν ἀπόρροιαί τινες καθήκουσιν εἰς τὰ ὑπὸ γῆν καὶ αὐτῶν τῶν στοιχείων συμμιγεῖς τινὲς ὑποστάθμαι, πολὺ μὲν τὸ ταραχῶδες ἔχουσαι[14]) καὶ σκοτεινὸν καὶ ἔνυλον[15]), συντελοῦσαι δὲ ὅμως καὶ αὗται πρὸς τὴν ὅλην τοῦ

[1]) **211, 54** *τρισκαίδεκα*) *τρεισκαίδεκα* B. — [2]) **211, 1** *ἀχράντων*. m. LTh. — [3]) **211, 1** *τῶν πολλῶν ψυχῶν*) gregales, quales sunt nostrae LTh. — [4]) **211, 4** *ἐπογδόους*) sesquioctavae lemmatisque LTh. quod verum videtur. — [5]) **211, 7** *ἐναρμονίως*) *ἐναρμονίων* B. — [6]) **211, 8** *τέτταρσιν*) *τέτρασιν* — [7]) **211, 10** *καὶ*) om. LTh. — [8]) **211, 11** *πάντα — ἀποφαίνουσα*) et omnia ad se invicem concordia cognataque efficit LTh. rendering all things effable and familiar with each other Tayl. Cf. not. ad 204, 35. — [9]) **211, 12** *τῆς — διαστάσεως*) huius autem particulae intervallo LTh. — [10]) **211, 15** *ἐν τῷ*) *αὐτῷ* A. — [11]) **211, 16** *τὴν*) *τὸν* A. — [12]) **211, 17** *ἐνόντος*) *ἐνόντων* A. — [13]) **211, 17** *ἐν αὐταῖς*) Fort. *ἐν αὐτῷ* sc. *τῷ παντὶ* (*περιεχομένων*) — LTh. haec inde a *χωρὶς* ita vertit: quamvis supramemorata non utamur ostensione secundum quam quadrifariam divisimus universum, ultimaque animalium in iis comprehensa lemmatis rationem habere diximus. — [14]) **211, 19** *ἔχουσαι*) *ἐσχοῦσαι* B. — [15]) **211, 19** *ἔνυλον*) *ἔννυλον* A.

C κόσμου σύστασιν | καὶ ἁρμονίαν. τούτων δὴ τὴν αἰτίαν ἐν τῇ ὅλῃ [1]) ψυχῇ τιθεὶς ὁ Πλάτων λεῖμμα κέκληκεν αὐτὴν, ὃ δὴ τῆς ἐσχάτης ὑφέσεώς ἐστι σημαντικόν. ὅπου γὰρ καὶ θεῶν τῶν ἀκροτάτων δυνάμεις περὶ ἐκεῖνον τὸν τόπον οἱ θεολόγοι τάττουσιν [2]), οὕτω τοῦ Διὸς κἀκεῖνα κοσμήσαντος, ὥστ' ἐπιτήδεια ποιῆσαι πρὸς μετουσίαν θεῶν τηλικούτων, τί χρὴ οἴεσθαι περὶ τῆς τοῦ παντὸς ψυχῆς; ἆρ' οὐχὶ πολλῷ μᾶλλον αὐτὴν καὶ κοσμεῖν τοῦτο [3]) τὸ δοκοῦν ἄτακτον εἶναι πᾶν καὶ αἰτίαν ἔχειν τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ καὶ κατ' ἐκείνην αὐτὸ κατατάττειν δεόντως; καὶ πῶς ἂν ἢ ἄρχοι τοῦ παντὸς, ἢ πάντα κατὰ νοῦν ἄγοι μὴ καὶ τὸ ἄτακτον τάττουσα καὶ τὰ ἔσχατα συναρμόζουσα πρὸς τὴν μίαν τοῦ κόσμου ζωήν; εἰ δὲ καὶ ἐν τῷ δημιουργῷ προϋπάρχει καὶ τούτων τὰ αἴτια, καθάπερ φησὶν 'Ορφεύς [4])· πυμάτη δὲ βάσις χθονὸς ἔνδοθι ῥίζαι, Τάρταρά τ' εὐρώεντα [5]) καὶ ἔσχατα πείρατα γαίης· τί θαυμαστὸν τὴν ὅλην ψυχὴν, πάντα ἔχουσαν οἰκείως ἑαυτῇ ὅσα δημιουργικῶς ὁ θεῖος νοῦς, καὶ τῶν τελευταίων τοῦ κόσμου καὶ τῆς οἷον ὑποστάθμης τῶν ὅλων προειληφέ-
D ναι | τὴν αἰτίαν; πρὸ γὰρ τοῦ φαινομένου καὶ αἰσθητοῦ τὸν [6]) ἀφανῆ κόσμον ἡ ψυχὴ περιέχει. τί μὲν οὖν τὸ λεῖμμά ἐστι, διὰ [7]) τούτων δῆλον. ἔστιν οὖν καὶ τετραχῶς τὸ λεῖμμα καὶ μοναχῶς, καὶ ἔδει τὴν ψυχὴν περιέχειν ἀμφοῖν τὸν λόγον, καθ' ὃν [8]) καὶ τετραχῶς ἐστὶ καὶ μοναχῶς, εἴπερ συντελεῖν ἀνάγκη καὶ τοῦτο πρὸς τὸ πᾶν καὶ πρὸς ἑκάστην μοῖραν· εἰ δὲ τοὺς ἀριθμοὺς ἐννοήσαις τῶν ὅρων, ἴδοις [9]) ἂν καὶ τούτους θαυμαστήν τινα σώζοντας ἀναλογίαν. ἡ μὲν οὖν εἰς ἑκατωδουμένας δυάδας [10]) πρόοδος παντελῆ καὶ ἐπὶ πᾶν ἀποστᾶσαν τῆς αἰτίας ὕφεσιν δηλοῖ· καὶ γὰρ ἐν τῇ ψυχῇ τὸ μερικώτατον καὶ ἐν τῷ παντὶ τὸ ἔσχατον καὶ ἐνυλότατον κατείληφεν [11])· ἡ δὲ ἐν ταῖς δεκάσι τετρὰς καὶ πεμπτὰς ἐξάπτει καὶ ταῦτα τῶν πρώτων καὶ συντάττει ταῖς ἀρχαῖς· ἡ μὲν γὰρ τετρὰς δημιουργικὴν ἔλαχεν ἰσότητα καὶ κοσμουργὸν, ἡ δὲ πεμπτὰς ἐπανακαλεῖται πᾶν τὸ προελθὸν ἐπὶ τὰς ἑνικωτέρας δυνάμεις· ἡ δὲ αὖ ἐν ταῖς μονάσι τριὰς καὶ ἑξὰς τελειότητα καὶ τούτοις διὰ τῆς ἐπιστροφῆς ἐνδίδωσιν. εἰ δὲ καὶ
E ἐπιμερὴς ὁ λόγος ἐστὶ | τρισκαίδεκά [12]) τινων διακοσιοστοτεσσαρακοστοτρίτων, οὐδ' οὗτος ἂν ὁ ἀριθμὸς ἀνάρμοστος εἴη πρὸς τὸ πᾶν. μετὰ γὰρ τὴν παντελῆ τῶν αἰσθητῶν πρόοδον καὶ τὴν ἄχρι γῆς ὕφεσιν, ἣν δωδεκάτην εἶναι μερίδα τοῦ κόσμου φασὶ [13]), τὸ ὑπ' αὐτὴν πᾶν τρισκαιδέκατον [14]) εἴη τῶν ὅλων, καὶ

---

[1]) 211, 20 *ὅλῃ*) om. LTh. — [2]) 211, 22 *τάττουσιν*) *θάττουσιν* B. — [3]) 211, 24 *τοῦτο*) *τοῦ* B. — [4]) 211, 27 *ὀρφεὺς·* m. A. Orpheus. m. LTh. — [5]) 211, 28 *εὐρώεντα*) *εὐρόεντα* — Verum ex Eusebio edidit H. Steph. *Ποίησ. φιλόσ.* Pag. 82. — [6]) 211, 30 *τὸν*) *τὸ* B. — [7]) 211, 31 *διὰ*) *καὶ διὰ* B. (LTh. *καὶ* non agnoscit.) — [8]) 211, 32 *ὃν*) *ὧν* B. — [9]) 211, 33 *ἴδοις*) *ἴδοιο* B. — [10]) 211, 34 *ἑκατωδουμένας δυάδας*) *ἑκατωδουμένην δυάδα*, in m. *τριωδουμένην*, B. *τριωδουμένας δυάδας* cum *ἑκατω* super *τριω* A. Cf. not. ad 202, 31. — [11]) 211, 36 *κατείληφεν*) reperitur LTh. — [12]) 211, 40 *τρισκαίδεκά*) *τρεισκαίδεκα* — [13]) 211, 42 *τὰ ἐπὶ γῆς, δωδεκάτη μερὶς τοῦ κόσμου*: m. A. — [14]) 211, 42 *τρισκαιδέκατον*) *τρεῖς καὶ δέκατον* B.

αἱ εἰς αὐτὸ[1]) καθήκουσαι τῶν στοιχείων ἐμφάσεις πρέποιεν ἂν τῷδε τῷ
ἀριθμῷ. καὶ πρόεισιν οὖν ἐπὶ πᾶν καὶ κοσμεῖται προελθὸν καὶ ἐπιστρέφει κο-
σμηθὲν τὸ ἐνυλότατον τοῦ παντός. καὶ ἐν ἑκάστῃ δὲ μοίρᾳ τὰ ἔσχατα γένη τῶν
ἀϊδίων ὑφειμένα ἐστὶν, οἷς ὁ δώδεκα ἀνεῖται, καὶ κατὰ τὸν τρισκαίδεκα[2]) λό-
γον εἰ[illegible]τως ἔχει τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν καὶ κοινωνίαν, πάλαι τοῦ δώδεκα
λεγομένου θεοῖς ἀνεῖσθαι καὶ τοῖς ἀεὶ θεῶν ἐξημμένοις γένεσιν. ταῦτα δ' οὖν
πάντα ἐνιαίως ἡ ψυχὴ περιείληφε τῷ τοῦ λείμματος λόγῳ, καὶ πρὸς τούτοις
ἡ τῶν μονάδων ἐννεὰς, ἣν ὁ τρία παρέχεται καὶ ὁ ἕξ, τὸ πέρας ἐνεδείκνυτο
τῶν ψυχικῶν λόγων. ἀρξάμενοι γὰρ ἀπὸ μονάδος εἰς ἐννεάδα προεληλύθασι
καὶ ἀπὸ μονάδων ἐπὶ δεκάδας καὶ ἀπὸ τούτων ἐπὶ | τὰς ἑκατοντάδας. τριαδικὴ F
γὰρ ἦν ἡ πᾶσα πρόοδος τῆς ψυχῆς καὶ ἡ ἀπὸ τῆς δημιουργικῆς αἰτίας ἔκφαν-
σις κατά τε τὴν οὐσίαν καὶ τὴν ἁρμονίαν, ὥσπερ καὶ πρότερον εἴπομεν. τὸ μὲν
οὖν λεῖμμα τίνος[3]) ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ δηλωτικὸν, εἴρηται· πᾶν δὲ τὸ διάγραμμα
τὸ ψυχογονικὸν ὅρους ἔχει τριάκοντα καὶ τέτταρας, ἢ ἓξ καὶ τριάκοντα τοὺς
ὅρους ἔχει[4]), καὶ διὰ τοῦτο προσήκων ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς τῇ ψυχῇ, ὡς ἀπὸ τῆς
ἑξάδος εἰς ἑαυτὴν προελθούσης γεγονὼς, πάλαι τῆς ἑξάδος[5]) ἀνειμένης αὐτῇ,
διότι πρώτη | ἐστὶν ἀρτιοπέρισσος[6]), ὡς ἡ ψυχὴ τῶν ἀμερῶν μέση καὶ μερι- 212
στῶν, ὧν τοῖς μὲν τὸ περισσὸν οἰκεῖον, τοῖς δὲ τὸ ἄρτιον, καὶ ὅτι κυκλική
ἐστιν, ὡς καὶ ἡ πεμπτάς[7])· ἀλλ' ἐκείνη μὲν εἰκὼν τοῦ νοεροῦ κύκλου, ὡς ἀῤ-
ῥενωπὸς, αὕτη δὲ τοῦ ψυχικοῦ, ὡς θηλυπρεπής. εἰ δὲ τέτταρες καὶ τριάκοντα,
πάλιν συμβαίνει[8]) πρὸς τὴν ψυχὴν καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς, εἴπερ μονὰς μὲν ὁ
νοῦς, ὡς ἀμερὴς, δεκὰς δὲ ὁ κόσμος, ἡ δὲ ψυχὴ τετρὰς, διὸ καὶ ὁ πᾶς ἀριθ-
μὸς μονάδος ἐκ κευθμῶνος προῆλθε[9]) Τετράδ' ἐπὶ ζαθέην, ἣ δὴ[10])
τέκε[11]) μητέρα πάντων Ἄτροπον, ἀκαμάτην, δεκάδα κλεί-
ουσί[12]) μιν ἁγνήν[13])· τετρὰς δὲ πλευρὰν ἔχει δυάδα, καὶ δὶς τετραγω-
νισθεῖσα καὶ προσλαβοῦσα τὴν πλευρὰν ποιεῖ τὸν εἰρημένον ἀριθμὸν, μίμημα
ὄντα τῆς ψυχῆς ἀφ' ἑαυτῆς τε καὶ μετὰ τῆς οἰκείας γονίμου δυνάμεως ἑαυτὴν
πληθυούσης. εἰ δὲ καὶ ἐκ τοῦ δευτέρου σύγκειται ἐπογδόου, τοῦ δεκαὲξ καὶ
τοῦ δεκαοκτὼ, συμβαίνοι ἂν καὶ ὥς[14]) πρὸς τὴν ψυχὴν, ᾗ[15]) μάλιστα οἰ-
κεῖος ὁ ἐπόγδοος, | καὶ οὗτος ὁ δεύτερος ἐπόγδοος, καίπερ μέσος ὢν τῶν ἐμμε- B
λῶν διαστημάτων καὶ μὴ ἐμμελῶν, οἰκεῖος τῇ μεσότητι τῆς ψυχῆς, καὶ ὅλως

---

1) **211, 42** *αὐτὸ)* ἑαυτὸ A. (elementorumque apparentiae ad) illam (pervenientes) regionem LTh. — 2) **211, 45** *τρισκαίδεκα)* *τρεισκαίδεκα* B. — 3) **211, 51** *λεῖμμα τίνος)* *λεῖμμά τινος* B. — 4) **211, 52. 53** *τριάκοντα καὶ — ἔχει)* om. A. — 5) **211, 54** *εἰς — ἑξάδος)* om. A. — 6) **212, 1** *ἀρτιοπέρισσος)* *ἀρτιοπέρισθος* B. — 7) **212, 2** *πεμπτάς)* ἑπτὰς B. (corr. Tayl. *πεντάς*) — 8) **212, 3** *συμβαίνει)* *συμβαίνοι* B. — 9) **212, 4. 5** *διὸ — προῆλθε)* quamobrem a Theologo dictum est omnis numeri, ex unitatis processit latibulis, in m. Orpheus. LTh. — 10) **212, 5** *ἣ δὴ)* *ἤδη* B. — 11) **212, 5** *τέκε)* *τέκεν* B. — 12) **212, 6** *κλείουσί)* *κλύουσί* — Corr. Tayl. — 13) **212, 6** *ἁγνήν)* *ἀγνύν* B. — 14) **212, 9** *ὥς)* *ὡς* — 15) **212, 9** *ᾗ)* ἢ A.

χαρακτηρίζει τὸ διατονικὸν γένος, καθ' ὃ ἥρμοσται ἡ ὅλη ψυχή. προσλαβὼν δὲ καὶ τὸ εἶναι δεύτερος ἐμπρέποι ἂν τῇ τάξει τῆς ψυχῆς, ἐν ᾗ πάντη[1]) δευτέρως ἐστὶ τὰ γένη τοῦ ὄντος. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις τετράκις μὲν ἔχον τὸ διάγραμμα τὴν διὰ πασῶν, τὴν κατακορεστάτην τῶν συμφωνιῶν, ἅπαξ δὲ τὴν διὰ πέντε, τελευτῶν δὲ εἰς ἕνα τόνον, ἔχοι ἂν τῆς μὲν τετραμεροῦς τοῦ κόσμου διαιρέσεως, ὡς εἴπομεν[2]), ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ αὐτοζώου διὰ τῆς ψυχῆς εἰς τὸ πᾶν ἐλθούσης καὶ τῶν ἐν ἐκείνῳ τεττάρων ἰδεῶν τὴν τετραπλῆν αἰτίαν τῆς ἐν ἑκάστῃ τῶν μερίδων ἁρμονίας τελέας, δι' ἣν καὶ ὁ[3]) οὐρανὸς εἷς κόσμος ἐστὶν ἑαυτῷ σύμφωνος οὐρανίως, καὶ ἡ γῆ πάντα ἔχει χθονίως, καὶ ἑκάτερος[4]) τῶν ἐν μέσῳ τούτων ὡσαύτως· ἐπειδὴ δὲ οὐ μόνον ἐστὶ τετραμερὴς ὁ κόσμος, ἀλλὰ καὶ πεντάσχημος, ἔχων καὶ τὴν πέμπτην ἰδέαν μετὰ τῶν τεττάρων, εἰκότως
C μετὰ τὸ τετράκις διὰ πασῶν καὶ τὴν διὰ πέντε συμφωνίαν | ἔχει καθ' ἑαυτὴν ἡ ψυχή[5]). λοιπῆς δὲ οὔσης τῆς εἰς ὀκτὼ μὲν σφαίρας τοῦ οὐρανοῦ τομῆς, εἰς ἐννέα δὲ τοῦ κόσμου παντός, καὶ τῆς μὲν ταῖς ἐν Πολιτείᾳ[6]) Σειρῆσι[7]), τῆς δὲ ταῖς ὅλαις Μούσαις ἀνειμένης, ὑφ' ἃς καὶ αἱ Σειρῆνες, πάλιν εἰκότως ὁ τόνος συνέκλεισε τὸ διάγραμμα πᾶν. καὶ ἄλλας παρὰ ταύτας τὰς διαιρέσεις οὐδὲ πλάσαι δυνατὸν ὑπὸ Πλάτωνος ἡμῖν[8]) παραδεδομένας, τὴν εἰς τέσσαρα λέγω, τὴν εἰς πέντε, τὴν εἰς ὀκτώ, τὴν εἰς ἐννέα, τὰς μὲν ἐνταῦθα, τὰς δὲ ἐν Πολιτείαις[9]) γεγραμμένας, ὥστ' εἰκότως ἐκ πάντων ἐστὶ τῶν ῥηθέντων τὸ πᾶν διάγραμμα τὸ ψυχογονικόν, τοῦ τόνου λέγω, τῆς διὰ πέντε, τῆς τετράκις διὰ πασῶν, εἰκότως τοῦ τόνου ληφθέντος ἄλλως νῦν ἡμῖν, ἢ πρότερον, καὶ διὰ πέντε[10]) καὶ τοῦ τετράκις διὰ πασῶν, ἵνα καθ' ὅλον ὀφθῇ[11]) ταῦτα τὸν κόσμον ὡς ἂν τοῦ ὅλου διαγράμματος ἔχοντα τὴν δύναμιν. καὶ εἴληπταί γε πάντα κατὰ τὰς Πλάτωνος πάσας διαιρέσεις τῶν ἐγκοσμίων τριπλᾶς οὔσας, κατὰ τὰς ἰδέας, κατὰ τὰ σχήματα, κατὰ τὰς σφαίρας. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἡμιόλιοι λόγοι καὶ ἐπόγδοοι[12]) μερικωτέρων ἦσαν δεσμοὶ τάξεων ἐμπεριεχο-
D μένων ἢ ταῖς πέντε μοίραις τοῦ | παντός, ἢ ταῖς εἰς ὀκτὼ καὶ ἐννέα τομαῖς, οἷον θεῶν ἢ δαιμόνων ἢ ψυχῶν ἢ φύσεων ἢ σωμάτων, καὶ θεῶν οἱ μὲν ἄλλων, οἱ δὲ ἄλλων· καθ' ἑκάστην γὰρ μοῖράν εἰσι τάξεις διαφέρουσαι θεῶν καὶ ἀνάλογον αἱ δεύτεραι ταῖς πρὸ αὐτῶν· καὶ δαιμόνων ὡσαύτως οἱ μὲν ἄλλης ὄντες σειρᾶς, οἱ δὲ ἄλλης, καὶ ψυχῶν καὶ φύσεων καὶ σωμάτων· αὕτη δὲ ἡ διὰ πέντε συμφωνία καὶ οὗτος ὁ ἐπόγδοος λόγος μετὰ τὸ τετράκις διὰ πασῶν οὐ μάτην

---

1) 212, 12 *πάντη*) Fort. *πάντα* — omnia LTh. — 2) 212, 15 *ὡς εἴπομεν*) om. LTh. — 3) 212, 16 *ὁ*) om. A. — 4) 212, 17 *ἑκάτερος*) Fort. *ἑκάτερον* — similiter illa quae intermedia sunt LTh. — 5) 212, 20 *ψυχή*) *ψηχή* B. — 6) 212, 21 *ἐν Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 617 B. octo LTh. — 7) 212, 21 *Σειρῆσι*) *σειρῆσι* A. — 8) 212, 23 *ἡμῖν*) om. A. — 9) 212, 24 *Πολιτείαις*) Fort. *Πολιτείᾳ* — 10) *τῆς τετράκις — διὰ πέντε*) om. B. neque Tayl. ea ex LTh. supplevit. Ceterum inter *καὶ* et *διὰ πέντε* excidisse videtur *τοῦ*. — 11) 212, 26 *ὀφθῇ*) *ὀρθῇ* B. — 12) 212, 28 *ἡμιόλιοι — ἐπόγδοοι*) sesquitertiae sesqualterae sesquioctavaeque LTh. sesquitertias de suo adiecerit: certe non huius loci sunt.

ἐλήφθησαν, ἀλλὰ διότι τῶν ὅλων εἰσὶ συνεκτικοὶ κοινῶς. λέγω δὲ οἷον[1]) πάντων ὁμοῦ τῶν κατὰ τὴν πενταμερῆ τομὴν διατεταγμένων καὶ πάντων τῶν εἰς ὀκτὼ καὶ ἐννεάδα[2]) διῃρημένων, ὡς τὸν ἕνα λόγον συνέχειν τῆς ἐννεασφαίρου πρὸς τὴν ὀκτάσφαιρον, ὥσπερ δὴ καὶ τὰ[3]) πάντων λείμματα τῶν ἐπιτρίτων ἢ αἱ καθ' ἑκάστην μοῖραν τῆς τετραμεροῦς διακοσμήσεως ἔσχατοι[4]) ὑφέσεις καὶ πολυμέριστοι, ἢ αἱ κοιναὶ πάντων εἰσὶν εἰς τὸν ἔσχατον τόπον δόσεις, δι' ἃς καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες καὶ ψυχαὶ μερικαὶ καὶ φύσεις εἰς ἐκεῖνον καθήκουσι, συμφωνοῦσαι μὲν ἀλλήλαις, κατὰ δὲ τὴν ἐσχάτην | καὶ πάντη μεριστὴν συμφωνίαν, οἵαν εἶναι τὴν τῶν ἐπιμερῶν φαμέν. εἰκότως ἄρα ὁ Πλάτων εἰς τοῦτο E καταντήσας ἐπήνεγκεν, ὅτι πᾶν ἤδη κατηναλώκει[5]) τὸ κρᾶμα[6]) διαιρῶν ὁ δημιουργός. οὐδὲν γὰρ μάτην οὔτε ὁ θεὸς ποιεῖ οὔθ'[7]) ἡ φύσις. οὔτ' οὖν πλέον οὔτ' ἔλαττον ὑπέστησε τὸ κρᾶμα[8]) τῶν μοιρῶν, ἀλλ' ὅσων[9]) ἐδεῖτο πρὸς αὐτὴν τὴν ὁλότητα τῆς ψυχῆς, εὐεργὸν παρήγαγε. τὸ γὰρ ἐκ τῶν μερῶν ὅλον οὔτε πλέον οὔτε ἔλαττόν ἐστι τῶν οἰκείων μερῶν, ἀλλὰ πάντη τοῖς οἰκείοις μορίοις συμπεπληρωμένον. πᾶν οὖν τὸ μιχθὲν ἐκ τῶν ἁρμονικῶν ἐστὶ λόγων, καὶ ἔστιν ὡς τύπῳ εἰπεῖν ἡ ἁρμονία αὕτη πᾶσα παράδειγμα οὐσιῶδες ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ παντὸς τῆς κατὰ πάσας τὰς ἐν τῷ κόσμῳ διαιρέσεις ἁρμονίας. καὶ μὴν καὶ ὁ πᾶς ἀριθμός ἐστι τῆς ψυχῆς τῶν οὐσιωδῶν[10]) ἐν αὐτῇ μονάδων μυριάδες δέκα, χιλιάδες πέντε, ἑκατοντάδες ἐννέα, δεκάδες[11]) τέσσαρες, μονάδες ἑπτά, κατὰ πάντας τῶν ἀριθμῶν διακόσμους[12]) προελθών· δεκαδικῶς μὲν, ἵνα κοσμικὴ ψυχὴ[13]) γένηται· κόσμου γὰρ ἡ δεκὰς ἀριθμός· πεμπταδικῶς δὲ, ἵνα πρὸς ἑαυτὴν | ἐπεστραμμένη[14]) τυγχάνῃ· ἐπιστρεπτικὴ γὰρ ἡ πεμπτὰς εἰς F ἑαυτήν· ἐννεαδικῶς δὲ[15]), ἵνα μὴ[16]) μοναδικῶς συνέχῃ[17]) τὸ πᾶν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄχρι τῶν ἐσχάτων ἐστὶν[18]) ἀπὸ μονάδος ἐλθόν· τετραδικῶς δὲ, ὡς τὴν τετραμερῆ συνάγουσα διαίρεσιν εἰς ἕν· ἑβδομαδικῶς[19]) δὲ, ὡς πάντα ἐπιστρέφουσα πρὸς τὴν μονάδα, πρὸς ἣν καὶ ἡ ἑβδομὰς ἀνῆκται[20]) μόνη, ἀμήτωρ οὖσα καὶ ἀθήλυντος. καὶ ἐν ταύτῃ μέν ἐστιν ὁλικῶς, ἐν δὲ ταῖς θείαις ψυχαῖς ὡς ἐνεργούσαις πρὸς ἐκεῖνον[21]) ὁλικῶς καὶ μερικῶς, ἐν δὲ ταῖς δαιμονίαις ὡς

---

[1]) **212, 34** *οἷον*) In A. superscriptum est *οἴων*. — [2]) **212, 35** *ἐννεάδα*) Immo *ἐννέα* — novem LTh. — [3]) **212, 36** *τὰ*) om. B. — [4]) **212, 37** *ἔσχατοι*) Quidni *ἔσχαται*? — [5]) **212, 41** *κατηναλώκει*) *κατηνηλώκει* B. Verba Platonis a Proclo praeter consuetudinem non apposita haec sunt: *καὶ δὴ καὶ τὸ μιχθὲν, ἐξ οὗ ταῦτα κατέτεμνεν, οὕτως ἤδη πᾶν καταναλώκει*. Pag. 36 B. — [6]) **212, 41** *κρᾶμα*) *κρᾶμμα* A. *κράμμα* B. — [7]) **212, 42** *οὔθ'*) *οὔτ'* B. neque ipsa LTh. — [8]) **212, 42** *κρᾶμα*) *κράμμα* B. — [9]) **212, 43** *ὅσων*) *ἴσον* B. Praestabat *ὅσον*. sed ad quot sufficere partes deberet animae commodam produxit totalitatem LTh. — [10]) **212, 47** *οὐσιωδῶν*) om. A. — [11]) **212, 48** *ἐννέα, δεκάδες*) om. AB. Instead of *εκατονταδες τεσσαρες* in this place, it is requisite to read, *εννεακονταδες τεσσαρακοντες*. Tayl. — [12]) **212, 48** *διακόσκοις* m. LTh. — [13]) **212, 49** *κοσμικὴ ψυχὴ*) *κοσμικῇ ψυχῇ* B. — [14]) **212, 50** *ἐπεστραμμένη*) *ἐπιστραμμένη* B. — [15]) **212, 50** *δὲ*) om. B. — [16]) **212, 50** *μὴ*) Fort. *μὴ μόνον* Tayl. — [17]) **212, 51** *συνέχῃ*) *συνέχει* B. — [18]) **212, 51** *ἐστὶν*) delendum videtur. — [19]) **212, 52** *ἑβδομαδικῶς*) *ἑβδομικῶς* B. — [20]) **212, 53** *ἀνῆκται*) *ἄνηκται* B. — [21]) **212, 54** *ἐκεῖνον*) Immo *ἐκείνην* Tayl.

213 ἔτι μερικώτερον | ἐνεργούσαις ἀνάπαλιν μερικῶς καὶ ὁλικῶς, ἐν δὲ ταῖς ἀνθρωπίναις μερικῶς μόνον καὶ γνωστικῶς μόνον· οὕτω γὰρ [1]) καὶ πάντα ἐν αὐταῖς τὰ εἴδη, οἷον ἀνθρώπου, δαίμονος, θεοῦ, ἵνα γινώσκωσι πάντα διὰ τούτων ἐν τοῖς κρείττοσιν ὄντων ἅμα ποιητικῶς καὶ γνωστικῶς[2]). τοῦτο μὲν οὖν τὸ μῖγμα[3]) μόνως[4]) ἐστὶ τῆς ὅλης ψυχῆς καὶ ἐφ' ἑκάστης τῶν θείων ψυχῶν ὡσαύτως καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν δαιμονίων ψυχῶν, ὧν ἑκάστη νοῦν τε ὑπερκείμενον ἔχει τῆς οἰκείας οὐσίας καὶ ὄχημα ἴδιον καὶ ζωὴν τὴν περὶ τοῦτο[5]) μεριζομένην· εἰ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μερικῶν ψυχῶν ἑκάστης ἴδιον δεῖ λαμβάνειν τό τε ὑπὲρ αὐτὰς ἀμέριστον καὶ τὸ μετ' αὐτὰς μεριστὸν[6]), ἢ τὸ μὲν οὕτως, τὸ δὲ ἐκείνως, εἰ καὶ ἤδη παρ' ἡμῶν ἠξίωται[7]) διαίτης, διαφερόντως ἐν τοῖς περὶ τῆς γενέσεως αὐτῶν λόγοις ἐπιστήσομεν τὴν τοῦ Πλάτωνος περὶ αὐτῶν κρίσιν θηρεύοντες.

Ταύτην οὖν δὴ[8]) τὴν σύστασιν πᾶσαν, διπλῆν κατὰ τὸ μῆ-
E κος σχίσας, μέσην[9]) πρὸς μέσην ἑκατέραν ἀλλήλαις, | οἷον χῖ προσβαλὼν[10]). (Pag. 36 B.)

Πρῶτον[11]) εἰπεῖν χρὴ μαθηματικῶς[12]), ὁποῖόν ἐστι τὸ σχῆμα τῆς ψυχῆς, ἔπειθ' οὕτω τὴν τῶν πραγμάτων θεωρίαν ἐπενεγκεῖν, ἵνα καλῶς ὑπὸ τῆς φαντασίας ποδηγηθέντες καὶ πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἀντίληψιν τῶν λεγομένων ἑαυτοὺς ἐπιτηδείους παράσχωμεν. νενοήσθωσαν[13]) οὖν οἱ ἀριθμοὶ πάντες ἐφ' ἑνὸς γεγραμμένοι κανόνος, ὥσπερ δὴ καὶ ποιεῖν εἰώθασιν οἱ ἁρμονικοί, καὶ ἔστω ὁ κανὼν καθ' ὅλον τὸ ἑαυτοῦ βάθος ἔχων τοὺς ἀριθμούς, καὶ διῃρήσθω[14]) κατὰ μῆκος ὁ κανών. ἔσονται οὖν[15]) καθ' ἑκάτερον τῶν τμημάτων οἱ λόγοι πάντες. εἰ μὲν γὰρ κατὰ πλάτος ἡ διαίρεσις ἐγεγόνει, τοὺς μὲν ὡδί, τοὺς δὲ ὡδὶ τῶν ἀριθμῶν ἀπολαμβάνεσθαι πάντως ἀναγκαῖον ἦν· ἐπεὶ δὲ κατὰ μῆκος ἡ σχίσις, ἐν δὲ παντὶ τῷ μήκει πάντες, ἐν ἑκατέρῳ τῶν μορίων οἱ αὐτοὶ ἔχονται. ἐκεῖνο γὰρ[16]) δῆλον, ὅτι οὐ ταὐτὸν τὸ μῆκος διελεῖν καὶ κατὰ τὸ μῆκος· τοῦτο μὲν γὰρ σημαίνει δι' ὅλου[17]) φοιτᾶν τοῦ μήκους τὴν σχίσιν, ἐκεῖνο δὲ αὐτὸ τέμνειν δηλοῖ τὸ μῆκος[18]). διῃρήσθω[19]) οὖν ὁ κανὼν οὕτω

---

[1]) 213, 2 *γὰρ*) igitur LTh. — [2]) 213, 3 *καὶ γνωστικῶς*) om. A. — [3]) 213, 3 *μῖγμα*) *μίγμα* B. — [4]) 213, 3 *μόνως*) *μόνος* A. — [5]) 213, 5 *τοῦτο*) † *τοῦ*, in m. † *τοῦτο*., B. — [6]) 213, 6. 7. *τό τε — ἀμέριστον καὶ τὸ — μεριστὸν*) Tayl. coni. *μέσον ἐστὶ τοῦ τε — ἀμερίστου καὶ τοῦ — μεριστοῦ*, falsus in *εἰ* coniunctione, quam si significare putabat, cum significet an. — [7]) 213, 7 *ἠξίωται*) *ἐξήρηται* † B. — [8]) 213, 9 *δὴ*) *δεῖ* A. — [9]) 213, 9 *μέσην*) *μέσον* B. — [10]) 213, 10 *χῖ προσβαλών*) *χ̄ προσβαλλών* B. — [11]) 213, 10 *Πρῶτον*) Primum quidem igitur LTh. *κεφάλαιον γ'. περὶ σχημάτων τῆς ψυχῆς*: m. A. — [12]) 213, 10 *μαθηματικῶς*) *μαθητικῶς* A. — [13]) 213, 12 *παράσχωμεν. νενοήσθωσαν*) *παράχρωμεν. νενοείσθωσαν* B. — [14]) 213, 14 *διῃρήσθω*) *διηρείσθω* — [15]) 213, 14 *οὖν*) *δὴ* B. — [16]) 213, 17 *γὰρ*) autem LTh. — [17]) 213, 18 *δι' ὅλου*) *διόλου* — [18]) *διελεῖν — τὸ μῆκος*) om. B. (supplevit Tayl. ex LTh.) — [19]) 213, 18 *διῃρήσθω*) *διηρείσθω*

κατὰ μῆκος, καὶ προσβεβλήσθω τὰ δύο μήκη ταῦτα ἀλλήλοις κατὰ τὰ σημεῖα
τὰ δίχα τέμνοντα τὰ μήκη, μὴ πάντως πρὸς ὀρθάς· οὐδὲ γὰρ οἱ κύκλοι ἔσον-
ται πρὸς ὀρθάς· | καὶ κατακεκάμφθωσαν αἱ εὐθεῖαι οὕτως, ὥστε κατὰ τὰ C
ἄκρα πάλιν συνάπτεσθαι. γίγνονται δὴ[1]) δύο κύκλοι, καὶ τούτων γεγονέτωσαν
ὁ μὲν ἐντός, ὁ δὲ ἐκτός, λοξοὶ πρὸς ἀλλήλους. καλεῖται τοίνυν ὁ μὲν ταὐτοῦ
κύκλος, ὁ δὲ θατέρου, καὶ ἔστιν ὁ μὲν οἷον κατὰ τὸν ἰσημερινόν, ὁ δὲ κατὰ
τὸν ζῳδιακόν· περὶ μὲν γὰρ τὸν ζῳδιακὸν φέρεται πᾶς ὁ θατέρου κύκλος[2]),
περὶ δὲ τὸν ἰσημερινὸν ὁ ταὐτοῦ· διὸ καὶ τὰς εὐθείας οὐκ ᾠόμεθα δεῖν πρὸς
ὀρθὰς λαμβάνειν, ἀλλ' οἷον χ, καθάπερ ὁ Πλάτων φησίν, ὥστε τὰς κατὰ κο-
ρυφὴν ἴσας εἶναι μόνον, τὰς δὲ ἐφ' ἑκάτερα καὶ ἐφεξῆς ἀνίσους. οὐ γὰρ ὁ ἰση-
μερινὸς πρὸς ὀρθὰς τέμνει τὸν ζῳδιακόν. τὸ μὲν οὖν μαθηματικὸν ὡς συντόμως
εἰπεῖν περὶ τοῦ σχήματος τῆς ψυχῆς τοιοῦτόν ἐστιν· ἐξ ἀρχῆς δὲ πάλιν αὐτὰ
τὰ πράγματα θεωροῦντες λέγωμεν πρὸς τὴν ψυχικὴν οὐσίαν ἐπανάγοντες τοὺς
λόγους. καὶ πρῶτον ἐκεῖνο διορισώμεθα[3]), ὅτι κατὰ μὲν τὰς μαθηματικὰς ἐπι-
στήμας διῄρηται ἀπ' ἀλλήλων τό τε συνεχὲς καὶ τὸ διωρισμένον καὶ ἀντίκειν-
ται πρὸς ἄλληλα τρόπον τινά, καὶ οὔτε τὸ διωρισμένον | συνεχὲς εἶναι δυνατὸν D
οὔτε τὸ συνεχὲς[4]) διωρισμένον· ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς ἀμφότερα συντρέχει, καὶ
ἡ ἕνωσις καὶ ἡ διαίρεσις. καὶ γὰρ μονάς ἐστι καὶ ἀριθμός, καὶ εἷς λόγος καὶ
πλῆθος, ἕν τε καὶ πολλά, καὶ ὡς μὲν ὅλον οὖσα συνεχής ἐστιν, ὡς δὲ ἀριθμὸς
διῃρημένη κατὰ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους, καὶ διὰ μὲν τῆς συνεχείας ὁμοιουμένη
πρὸς τὴν ἕνωσιν τῶν νοητῶν, διὰ δὲ τοῦ πλήθους πρὸς τὴν διάκρισιν, καὶ ἔτι
τούτων ἀνωτέρω κατὰ μὲν τὴν ἕνωσιν εἰκόνα καὶ ἔμφασιν ἔχουσα τοῦ ἑνός,
κατὰ δὲ τὴν διαίρεσιν καὶ τὸ πλῆθος τῶν θείων ἀριθμῶν. διόπερ οὔτε ἀριθμη-
τικὴν ἔχει μόνην τὴν οὐσίαν· οὐ γὰρ ἂν ἦν συνεχής· οὔτε γεωμετρικήν· οὐ γὰρ
ἂν ἦν[5]) διωρισμένη· ἅμα δέ[6]) ἐστιν ἀμφότερα. καὶ ἀριθμητικὴν ἄρα καὶ γεω-
μετρικὴν αὐτὴν ῥητέον. ἀλλὰ καθ' ὅσον ἀριθμητική ἐστιν, ἔχει καὶ τὴν ἁρμο-
νικὴν ὁμοῦ κατ' οὐσίαν· τὸ γὰρ πλῆθος ἡρμοσμένον ἐστὶ τὸ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν
ταὐτῷ τό τε καθ' αὑτὸ καὶ τὸ πρός τι ποσὸν συνείληφε· καθ' ὅσον δὲ γεωμε-
τρική, τὴν σφαιρικήν· οἱ γὰρ ἐν αὐτῇ κύκλοι καὶ ἀκίνητοί εἰσι καὶ κινούμενοι,
κατ' οὐσίαν μὲν ἀκίνητοι, κατ' | ἐνέργειαν δὲ ζωτικὴν κινούμενοι, μᾶλλον δὲ E
ὁμοῦ τὸ συναμφότερον ἔχοντες· αὐτοκίνητοι γάρ εἰσί· τὸ δὲ αὐτοκίνητον ὁμοῦ
κινεῖται καὶ ἀκίνητόν ἐστιν· ἑαυτὸ γὰρ κινεῖ[7])· τὸ δὲ κινεῖν ἀκινήτου δυνάμεώς
ἐστι. πάσας ἄρα τὰς ἐπιστήμας οὐσιωδῶς ἡ ψυχὴ προείληφε· τὴν μὲν γεωμε-
τρίαν κατὰ τὴν ὁλότητα, κατὰ τὸ σχῆμα, κατὰ τὰς γραμμάς· τὴν δὲ ἀριθμη-
τικὴν κατὰ τὸ πλῆθος καὶ τὰς οὐσιώδεις ἐν αὐτῇ μονάδας, ὡς ἐδείξαμεν ἔμ-
προσθεν· τὴν δὲ[8]) ἁρμονικὴν κατὰ τοὺς λόγους τῶν ἀριθμῶν· τὴν δὲ σφαιρι-

---

[1]) 213, 20 *δή*) *δὲ* B. — [2]) 213, 23 *κύκλος*) *λόγος*. m. B. — [3]) 213, 28 *διορισώμεθα*) *διωρισώμεθα* — [4]) 213, 30 *συνεχὲς*) *συνεχὲς δυνατὸν* B. — [5]) 213, 36 *ἦν*) *ᾖ* B. — [6]) 213, 36 *δέ*) igitur LTh. — [7]) 213, 41 *ἑαυτὸ γὰρ κινεῖ*) om. LTh. — [8]) 213, 44 *δὲ*) om. B.

κὴν κατὰ τὰς διττὰς περιφοράς· καὶ ὡς ἀληθῶς σύνδεσμος τῶν μαθημάτων οὗτός ἐστιν οὐσιώδης[1]), αὐτοκίνητος, νοερὸς, ἡνωμένος, ἀμόρφως καὶ καθαρῶς τὰ πάντα περιέχων, ἀσχηματίστως μὲν τὰ σχήματα, ἡνωμένως δὲ τὰ διωρισμένα, ἀδιαστάτως δὲ τὰ διαστατά· ταῦτα γὰρ προσήκει τῇ οὐσίᾳ τῆς ψυχῆς, καὶ δεῖ πάντα ἐν αὐτῇ τοῦτον τὸν τρόπον θεωρεῖν. καὶ μὴν καὶ ἐκεῖνο λαμβάνειν ἐκ τῶν κειμένων δεῖ, τὸ πάντα καὶ τὰ δεύτερα τοῖς πρὸ αὐτῶν ἀναλογεῖν καὶ πανταχοῦ
F προηγεῖσθαι τοῦ πλήθους τὸ ἕν. ὡς γὰρ ἡ τῆς ὑπάρξεως | θεωρία τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς οὐσίας ἐποιεῖτο, καὶ ἡ τῆς ἁρμονίας τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς μιᾶς μοίρας, οὕτω καὶ ἡ περὶ τοῦ σχήματος διδασκαλία τὸ ἓν μῆκος προτίθησι[2]) τοῖν δυοῖν, καὶ ὡς ἀπὸ τῆς οὐσίας ταὐτότης καὶ ἑτερότης[3]), οὕτως ἀπὸ μονάδος τριπλάσιος καὶ διπλάσιος ὁ λόγος, ἀπὸ δὲ τοῦ ἑνὸς μήκους ὅ τε ταὐτοῦ κύκλος καὶ ὁ θατέρου, καὶ ὡς τὰ ἡγούμενα πρὸς τὰ ἡγούμενα, οὕτω τὰ ἑπόμενα πρὸς τὰ ἑπόμενα, καὶ πάντα ἀλλήλοις ὁμόλογα, ἡ οὐσία, ἡ ἁρμονία, τὸ εἶδος, καὶ παν-
214 ταχοῦ μὲν πάντα διὰ τὸ ὁμόχρουν | καὶ ὁμοιομερὲς τῆς ψυχικῆς ζωῆς, μᾶλλον μὴν[4]) ἐν τῷ ταὐτοῦ κύκλῳ τὸ ταὐτὸν καὶ τὸ τριπλάσιον, ἐν δὲ τῷ θατέρου τὸ θάτερον καὶ τὸ διπλάσιον, καὶ οἱ λόγοι πανταχοῦ μὲν πάντες, ἀλλὰ τρόπον ἕτερον ἔν τε τοῖς[5]) πρωτίστοις[6]) καὶ ἐν τοῖς δευτέροις, οὗ μὲν νοερῶς καὶ ὁλικῶς καὶ ἡνωμένως, οὗ δὲ δοξαστικῶς καὶ διῃρημένως καὶ μερικῶς. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τούτων· περὶ δὲ τῆς σχίσεως[7]) ταύτης καὶ τῶν δύο μηκῶν καὶ τῶν κύκλων τί ποτε ῥητέον, ἄξιον κατιδεῖν. ὁ μὲν γὰρ θεῖος Ἰάμβλιχος[8]) ἄνω που μετεωροπολεῖ καὶ τἀφανῆ μεριμνᾷ, τήν τε μίαν ψυχὴν καὶ τὰς ἀπ' αὐτῆς προελθούσας δύο. πάσης γὰρ τάξεως ἡ ἀμέθεκτος ἡγεῖται μονὰς πρὸ τῶν μετεχομένων, καὶ ἔστιν οἰκεῖος ὁ ἀριθμὸς τοῖς ἀμεθέκτοις καὶ συμφυής, καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἡ δυάς, ὥσπερ ἐπ' αὐτῶν τῶν θεῶν. καὶ οὖν καὶ[9]) ὁ Τίμαιός, φησιν, διὰ τῆς ψυχογονίας τὴν μίαν καὶ ὑπερκόσμιον τῷ λόγῳ δημιουργήσας ψυχήν,
B ἀφ' ἧς καὶ αἱ[10]) τοῦ παντὸς καὶ αἱ ἄλλαι, τὴν δυάδα | παράγει νῦν ἀπὸ ταύτης. ἡ μὲν γὰρ σχίσις τὴν δημιουργικὴν δηλοῖ διαίρεσιν, ἥτις ἐν ταὐτότητι καὶ τελειότητι προέρχεται τὰ αὐτὰ κατὰ δευτέρους ἀριθμοὺς ἀπογεννῶσα· ἡ δὲ κατὰ μῆκος διαίρεσις τὴν ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ καθήκουσαν πρόοδον. διὰ δὲ[11]) τούτων ἀπογεννῶνται ψυχαὶ δύο μετὰ τὴν μίαν, ὧν ἑκατέρα τοὺς αὐτοὺς ἔχει λόγους, καὶ συνάπτονταί τε ἀλλήλαις καὶ ἐν ἀλλήλαις εἰσὶ καὶ διῄρηνται ἀπ' ἀλλήλων διασώζουσί τε τὴν ἀμιγῆ καθαρότητα μετὰ τῆς δι' ἀλλήλων[12]) ἑνώσεως· αὐτοῖς γὰρ ἥνωνται τοῖς ἑαυτῶν κέντροις· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ μέσον πρὸς μέσον[13]). ἐπειδὴ δὲ καὶ αὗται αἱ ψυχαὶ νοεραί εἰσι καὶ νοῦ

---

[1]) **213, 45** *ἡ τῆς ψυχῆς οὐσία, σύνδεσμος τῶν μαθημάτων*: m. A. — [2]) **213, 51** *προτίθησι) προστίθησι* B. — [3]) **213, 52** *καὶ ἑτερότης*) bis A. — [4]) **214, 1** *μὴν) μὲν* A. — [5]) **214, 3** *τοῖς) ταῖς* A. — [6]) **214, 3** *πρωτίστοις) πρωτίσταις* cum *οις* super *αις* A. — [7]) **214, 4** *σχίσεως) σχέσεως* A. — [8]) **214, 5** *Ἰάμβλιχος·* m. A. Iamblichus. m. LTh. — [9]) **214, 8** *καὶ*) om. B. — [10]) **214, 9** *αἱ*) Immo *ἡ* — mundana anima LTh. — [11]) **214, 12** *δὲ*) enim LTh. — [12]) **214, 14** *δι' ἀλλήλων) διαλλήλων* B. — [13]) **214, 15** *μέσον) μέσην* B. mediae mediam accommodavit LTh.

θείου μετέχουσι, πρὶν καὶ οὐρανὸν γενέσθαι κατέκαμψεν αὐτὰς ὁ δημιουργὸς
εἰς κύκλον καὶ τῇ κατὰ ταὐτὰ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ κινήσει περιέλαβεν αὐτὰς νοε-
ρὰς ποιήσας καὶ νοῦ μεταδιδοὺς αὐταῖς[1]) θείου καὶ ἐνθεὶς τὴν δυάδα τῶν ψυ-
χῶν εἰς δυάδα νοερὰν κατ' οὐσίαν αὐτῶν ὑπερέχουσαν. ἡμεῖς δὲ[2]) εὖ μὲν καὶ
ταῦτα πάντα λέγεσθαί φαμεν[3]), ὥς[4]) πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων θεωρίαν· ἔστι
γὰρ ταῦτα καὶ πρὸ τοῦ | κόσμου· διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐγκοσμίοις ἐστὶν ἡ μονάς, εἶτα C
ἡ δυάς, εἶτα ἡ ἑπτάς· καὶ γὰρ ἐν τῷ παντὶ μία μὲν ἡ τοῦ παντός, δύο δὲ
μετ'[5]) αὐτὴν διελοῦσαι τὸν οὐρανὸν εἴς τε τὴν ταὐτοῦ[6]) καὶ τὴν θατέρου περι-
φοράν, ἑπτὰ δὲ μετὰ ταύτας αἱ τὰς πλανωμένας διακοσμοῦσαι· συμφωνότερον
δὲ τοῖς τοῦ Πλάτωνος ῥήμασιν εἶναι νομίζομεν τὸ μήτε ἐπὶ τῶν ὑπερκοσμίων[7])
ἐκείνων ψυχῶν ἀκούειν τὰ λεγόμενα νῦν μήτε ἐπὶ τῶν ἐγκοσμίων τῶν πολλῶν,
ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς τῆς τοῦ παντὸς ψυχῆς. αὐτὸς γοῦν ἐρεῖ[8]) μικρὸν προελθὼν μετὰ
πάσας τὰς διαιρέσεις· ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν τῷ ξυνιστάντι πᾶσα ἡ τῆς
ψυχῆς σύστασις γεγένητο, μετὰ τοῦτο πᾶν τὸ σωματοειδὲς ἐν-
τὸς αὐτῆς ἐτεκταίνετο· μίαν τε ὀνομάζων καὶ ταύτην οὐκ ἄλλην, ἢ τὴν
τοῦ παντός· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ περιέχουσα τὸ σωματοειδές. τάς τε οὖν διαιρέ-
σεις τὰς δημιουργικὰς καὶ τὰς διττὰς[9]) γραμμὰς καὶ τοὺς κύκλους ἐπ' αὐτῆς[10])
ληπτέον· καὶ γὰρ οὐκ ἀπορήσομεν λόγων. ἐπειδὴ γοῦν συναγωγός ἐστι τῶν τε
ἀκινήτων πάντων καὶ τῶν ἑτεροκινήτων τῶν τε ἀμερίστων καὶ τῶν μεριστῶν |
τῶν τε παραδειγμάτων καὶ τῶν ἐσχάτων εἰκόνων τῶν τε ὄντως ὄντων καὶ τῶν οὐκ D
ὄντως ὄντων, εἰκότως διπλῆ τις αὐτῆς ἐστιν[11]) ἡ φύσις, ἡ μὲν πρὸς τοῖς κρείτ-
τοσιν, ἡ δὲ πρὸς τοῖς ὑφειμένοις, διότι δὴ καὶ ταῦτα πάνταπασιν ἀλλήλων κε-
χωρισμένα δεῖται καὶ αὐτὰ τρόπον τινὰ δυοῖν[12]) μεσοτήτων. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν
αἰσθητῶν δύο τὰ συνάπτοντα τὰ διῃρημένα ἀπ' ἀλλήλων, ἐπὶ δὲ τῶν ἀσωμά-
των μία ἐστὶν ἡ οὐσία δυοειδὴς συνδετικὴ τῶν ἄκρων, ἧς τὸ μὲν τοῖς
νοητοῖς συναφὲς ἐστὶ νοερὸν, ἐπιστημονικὸν, φρονήσει θείᾳ διαλάμπον,
ἀναγωγὸν, τὰς αἰτίας τῶν πραγμάτων περιέχον, τὸ δὲ τοῖς μεριστοῖς προ-
σεχὲς ἑτεροποιὸν, ἐφαπτόμενον τῶν αἰσθητῶν, ἐπιτρέχον τῇ προνοίᾳ τῶν
δευτέρων, τεχνικὸν καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ἐστὶ συγγενῆ περιειληφός. ἐν ἑκα-
τέρῳ δὲ τούτων οἱ λόγοι πάντες εἰσί· ταύτῃ γὰρ ἡ οὐσία τῆς ψυχῆς διε-
νήνοχε τῆς νοερᾶς οὐσίας· ἡ μὲν γὰρ μονοειδής ἐστι καὶ πάντα τὰ εἴδη μο-
ναδικῶς προείληφεν, ἡ δὲ δυαδικὴ καὶ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἔχει διανοητικῶς
καὶ δοξαστικῶς, ἄλλως μὲν ἐν τῷ ταὐτοῦ | κύκλῳ, ἄλλως δὲ ἐν τῷ θατέ- E

---

[1]) 214, 17 *αὐταῖς*) *αὐτοῦ* B. — [2]) 214, 18 *ἡμεῖς δὲ*) Haec Iamblichus. Nos autem LTh. — [3]) 214, 19 *λέγεσθαί φαμεν*) *λέγεσθαι* B. — [4]) 214, 19 *ὥς*) *ὡς τὴν* A. — [5]) 214, 21 *μετ'*) *μετὰ* B. — [6]) 214, 21 *ταὐτοῦ*) *αὐτοῦ* B. (corr. Tayl.) — [7]) 214, 23 *ὑπερκοσμίων*) *ὑπερκειμένων*, in m. *γρ. ὑπερκοσμίων*, A. quae supra mundum esse dicuntur LTh. — [8]) 214, 24 *ἐρεῖ*) Pag. 36 D. — [9]) 214, 28 *τὰς διττὰς*) om. LTh. — [10]) 214, 28 *αὐτῆς*) *αὐτοὺς* B. (corr. Tayl.) — [11]) 214, 31 *ἐστὶν*) om. A. — [12]) 214, 32 *δυοῖν*) *δεεῖν* B. (corr. Tayl.)

ρου [1]). καὶ γὰρ μονάς ἐστι καὶ δυὰς ὡς πρὸς μονάδα τὸν πατέρα τῶν νοερῶν
θεῶν. καὶ γὰρ αὕτη μονὰς μέν ἐστι ὡς πρὸς τὸ πᾶν, δυὰς δὲ ὡς πρὸς τὸν νοῦν·
ὅλως γὰρ ἡ διαίρεσις αὕτη καὶ ὁ πληθυσμὸς ἀπ' ἐκείνης ὑπάρχει τῆς θεότη-
τος. προόδου γοῦν καὶ πλήθους καὶ πολλαπλασιασμῶν [2]) αἴτιόν ἐστι τὸ ζωογο-
νικόν [3])· διὸ καὶ τῶν φιλοσόφων τινὲς τοῖς θεοῖς ἐξομοιοῦντες τὰ ἀπ' αὐτῶν
τοὺς μὲν νόας κατὰ τὸ ἄρρεν γένος τῶν θεῶν, τὰς δὲ ψυχὰς κατὰ τὸ θῆλυ
τάττειν ἀξιοῦσι· νοῦς μὲν [4]) ἀδιαίρετος καὶ περισσοειδής, ψυχὴ δὲ διαιρετὴ
καὶ δυοειδής, καὶ ὁ μὲν ταῖς πατρικαῖς αἰτίαις, ἡ δὲ ταῖς γονίμοις ἀνάλογον,
καὶ ὁ μὲν τοῦ πέρατος ὢν συγγενής, ἡ δὲ τῆς ἀπειρίας. καὶ εἴ με [5]) ἔροιο,
πῶς ἡ ψυχὴ μία καὶ πῶς δυοειδής, εἴποιμ' ἄν, μία [6]) μὲν ὡς αὐτοκίνητος·
τοῦτο γὰρ κοινὸν ἁπάσης τῆς ψυχικῆς ζωῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ μερῶν· δυοειδὴς
δὲ κατὰ τὰς διττὰς ζωάς, τήν τε πρὸς τὰ πρῶτα ἐπιστρεφομένην καὶ τὴν τῶν
δευτέρων προνοοῦσαν· καὶ κατὰ μὲν τὸ οὐσιῶδες τὴν μίαν αὐτὴν ἔχειν φήσω
F ζωήν· καὶ | γὰρ τὸ αὐτοκίνητον οὐσία τῆς ψυχῆς· κατὰ δὲ τὸ ταὐτὸν καὶ ἕτε-
ρον διττὰς ἑαυτῆς διορίζειν ζωάς. ἀλλὰ διὰ τί [7]) εὐθυγραμμικῶς ὑφίστησι τὴν
ψυχὴν πρῶτον, ἔπειτα κυκλικῶς; καὶ τίνα [8]) τρόπον ἡ εὐθεῖα γραμμὴ προσή-
κει τῇ οὐσίᾳ τῆς ψυχῆς; χρὴ γὰρ [9]) αὐτῇ [10]) ἀνάλογον τῇ εὐθείᾳ γραμμῇ
νοεῖν. ὡς γὰρ ἡ εὐθεῖα ποθὲν ποῖ [11]) πρόεισιν ἀπαρεγκλίτως καὶ ὡρισμένως·
μία γὰρ εὐθεῖα μόνη μεταξὺ δύο σημείων ἐστί· καὶ ὡς ἄπειρός ἐστι τῇ φύσει
τῇ ἑαυτῆς, οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ γεννᾶται δύναμις οὖσα ἄπειρος· καὶ ὡς τὸ ση-
215 μεῖον ὁ νοῦς | τὸ ἀδιάστατον ἡγεῖται τῆς ψυχῆς, περιέχων αὐτὴν ἀδιαιρέτως
καὶ πᾶσαν αὐτῆς [12]) τὴν οὐσίαν ἀμερίστως προειληφώς· νῷ γὰρ τὸ ἀμερὲς
οἰκεῖον, ψυχῇ [13]) δὲ τὸ πρώτως μεριστόν. τοιοῦτον δὲ τὸ σημεῖον καὶ ἡ γραμμή.
ταῦτ' οὖν διεστήσατο καλῶς καὶ τῇ ψυχῇ τὴν εὐθεῖαν ἀνῆκεν ὁ λόγος καὶ ἐπὶ
ταύτῃ τὸν κύκλον, ἃ δὴ γραμμὰς εἶναί φαμεν ἁπλᾶς [14]), τῷ δὲ νῷ τὸ ση-
μεῖον. ἐκεῖθεν γὰρ οἷον ἐξ ἀδύτου τινὸς ἀναφαίνεται ὁ τῆς ψυχῆς λόγος, ἐκ-
φαίνων τοῦ νοῦ τὸ ἀμερὲς καὶ ἀπαγγέλλων αὐτοῦ τὴν σιγωμένην καὶ ἄφραστον
ἕνωσιν· αὐτὸς δὲ ὁ νοῦς ἵδρυται ἐν ἑαυτῷ μονίμως, πάντα νοῶν ἡσύχως, ση-
μεῖον μὲν ὢν καὶ κέντρον ὡς πρὸς τὴν ψυχήν, εἰ μὲν ἡ ψυχὴ κύκλος, αὐτὸς

---

1) **214, 40** *θατέρου*) Post hoc Tayl. desiderat *καὶ οὕτως ἡ ψυχὴ μιμεῖται τὴν ἑαυτῆς αἰτίαν.* quae aliena ab hoc loco sunt. — 2) **214, 42** *πολλαπλασιασμῶν*) *πολλαπλασισμῶν* B. — 3) **214, 43** *τὸ ζωογονικόν*) qui vitae primo praeesse dicitur deus LTh. *αἴστιον ἰστὶ τὸ ζωογονικόν.* m. LTh. — 4) **214, 44** *νοῦς μὲν*) nam intellectus (indivisibilis quidem est et ad impar impariformis reducitur) LTh. *περῖαστοειδής.* m. LTh. — 5) **214, 46** *εἴ με*) *εἰ μὲν* B. — 6) **214, 47** *μία*) *μίαν* A. *πῶς ἡ ψυχὴ μία καὶ δυοειδής:* m. A. — 7) **214, 51** *διὰ τί*) *διατὶ* — 8) **214, 51** *καὶ τίνα*) *καί τινα* B. — 9) **214, 52** *γὰρ*) *δὲ* A. — 10) **214, 52** *αὐτῇ*) Malim *αὐτὴν* — LTh. *χρὴ — νοεῖν* ita vertit: dicendum quod oportet proportionali rectae lineae modo intelligere. — 11) **214, 52** *ποθὲν ποῖ*) *πόθεν ποῖ* A. *πόθεν ποι* B. (aliunde alio LTh.) — 12) **215, 1** *αὐτῆς*) *αὖ τῆς* B. — 13) **215, 2** *ψυχῇ*) *ψυχὴ* A. — 14) **215, 4** *ἁπλᾶς*) *ἁπλῶς* B. (simplices LTh.)

ὢν τὸ κέντρον, ἡ[1]) τοῦ κύκλου δύναμις, εἰ δὲ ἡ ψυχὴ γραμμὴ ὡς εὐθεῖα, ση-
μεῖον ὢν αὐτὸς, ἀδιαστάτως τε[2]) τὸ διαστατὸν καὶ ἀμερῶς τὸ μεριστὸν καὶ
κυκλικῶς[3]) τὸ κυκλικὸν περιέχων εἶδος, κύκλος ὡς πρὸς τὴν τοῦ ἀγαθοῦ φύ-
σιν, περὶ ἣν ὅλος[4]) πανταχόθεν συννεύει πόθῳ τοῦ | ἑνὸς καὶ τῆς τοῦ ἑνὸς καὶ B
τῆς[5]) πρὸς τὸ ἓν συναφῆς. ἔτι καὶ καθ' ἕτερον τρόπον τῇ ψυχῇ τὴν γραμμὴν
προσήκειν ἐροῦμεν. νοῦς μὲν γὰρ, καὶ εἴ τις αὐτῷ δοίη[6]) κίνησιν, ἀμετάβατον
ἔχει ταύτην τὴν ἐνέργειαν· ὅλον γὰρ ὁμοῦ θεᾶται τὸ νοητὸν, αἰώνιον ζωὴν
ἔχων περὶ τὰ αὐτὰ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ κατὰ ταὐτὰ ἐνεργῶν· ψυχὴ δὲ μεταβα-
τικήν· ἄλλοτε γὰρ ἄλλοις εἴδεσι προσβάλλει, κἂν τὴν[7]) τοῦ παντὸς εἴποις[8]).
ἴδιον γὰρ τοῦτο[9]) ψυχῆς, τὸ διὰ χρόνου ἐνεργεῖν, ὡς ἐν τῷ Φαίδρῳ[10]) φησίν.
πᾶσα δὲ κίνησις μεταβατικὴ γραμμή ἐστιν· ἔχει γὰρ ποθὲν[11]) ποῖ καὶ τὸ κατ'
εὐθεῖαν καὶ ἑτέραν μὲν τὴν ἀρχὴν, ἕτερον δὲ τὸ πέρας. ὥστε καὶ ταύτῃ τὴν
γραμμὴν ἐπὶ τὴν ψυχικὴν ἀναπέμπομεν[12]) ζωήν. ἔτι τὸ μὲν ἀκίνητον αἴτιον
τῶν αὐτοκινήτων ἐστὶ κινητικόν[13])· ταῦτα γὰρ αὐτοῦ μετέχει προσεχῶς[14])·
τὸ δὲ αὐτοκίνητον τῶν ἑτεροκινήτων. ἐπεὶ τοίνυν ἡ ψυχὴ προνοεῖ τῶν ἑτεροκι-
νήτων, πρὸ αὐτῶν οὖσα[15]) κατ' οὐσίαν καὶ ὡς αὐτόζωον τῶν τὴν ζωὴν ἐχόν-
των ἐπείσακτον[16]) ἀναβεβηκυῖα[17]) πάντων, ἔχει καὶ κατὰ τοῦτο τὸ γραμμο-
ειδὲς ἐν τῇ προνοίᾳ τῇ ἑαυτῆς, ἑτέρων | οὖσα κινητικὴ καὶ ἑτεροκινήτων συστα- C
τικὴ[18]), καθάπερ ἡ γραμμὴ διάστασίς ἐστιν ἄλλου πρὸς ἄλλο καὶ ἔκστασις
ἑαυτῆς ἐξισταμένη. ἐν μὲν οὖν τοῖς περὶ τοῦ μίγματος λόγοις κἂν τοῖς περὶ
τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν μεσοτήτων αὐτὸ τὸ ὂν τῆς ψυχῆς ἐξέφηνεν, ὅπως ἕν ἐστι
καὶ πολλὰ, καὶ τίνας ἔχει προόδους καὶ ἐπιστροφὰς πρός τε τὰ ἀνωτέρω καὶ
πρὸς ἑαυτὸ, καὶ ὅπως τὰ μετ' αὐτὸ καὶ[19]) παράγει καὶ ἐπιστρέφει, καὶ ὅπως
ἐλόγωσε τὸν κόσμον ὅλον καὶ συνέδησεν· ἐν[20]) δὲ τοῖς περὶ τῆς εὐθείας καὶ
τῶν κύκλων τὸ ζωτικὸν τῆς ψυχῆς καὶ νοερὸν παραδίδωσι, καὶ ὡς μετέχει τῆς
ἐν νῷ ζωῆς, καὶ ὡς ἐπέστραπται πρὸς ἑαυτὸ, καθὸ καὶ αὐτόζωόν ἐστι καὶ αὐ-
τοκίνητον. ἡ μὲν γὰρ εὐθεῖα τὴν ἀπὸ τῶν κρειττόνων πρόοδον δηλοῖ τῆς ψυχι-
κῆς ζωῆς, ἡ δὲ εἰς κύκλον κατάκαμψις τὴν νοερὰν στροφήν· καὶ γὰρ ταύτην
τὴν δύναμιν καὶ τὴν παρακτικὴν τῆς ἐν ἑαυτῇ ζωῆς ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἔλαχεν ἡ

---

[1]) **215, 7** *ἡ*) Tayl. coni. *ἦ*, quod aliquanto deterius est. — [2]) **215, 8** *τε*) om. B. — [3]) **215, 8** *κυκλικῶς*) Fort. *κεντρικῶς* Tayl. Certe *κυκλικῶς* vitiosum. (circulariter LTh.) — [4]) **215, 9** *ὅλος*) *ὁ λόγος* B, quod Tayloro supervacaneum videbatur. Est vero ineptum. — [5]) **215, 10** *τοῦ ἑνὸς καὶ τῆς*) delenda videntur ut male iterata neque a Thomaeo reddita. Tayloro *τῆς τοῦ ἑνὸς* abundare videbantur. — [6]) **215, 11** *δοίη*) *δώη* B. — [7]) **215, 13** *τὴν*) *τῇ* B. — [8]) **215, 13** *εἴποις*) Rectius *εἴπῃς* — [9]) **215, 13** *τοῦτο*) *ὑπὸ* B. — [10]) **215, 14** *Φαίδρῳ*) Pag. 247 D. — [11]) **215, 15** *ποθὲν*) *πόθεν* — [12]) **215, 16** *ἀναπέμπομεν*) *ἀναπέμψωμεν* B. — [13]) **215, 17** *κινητικόν*) *κοινητικόν* B. — [14]) **215, 17** *προσεχῶς*) primo LTh. — [15]) **215, 18** *οὖσα*) *οὖσα καὶ* B. — [16]) **215, 17—19** *τοίνυν ἡ — ἐχόντων ἐπεί*) bis A. — [17]) **215, 19** *ἀναβεβηκυῖα*) complexa LTh. — [18]) **215, 20** *συστατικὴ*) *συντακτικὴ* B. — [19]) **215, 23** *καὶ*) om. A. — [20]) **215, 24** *ἐν*) om. A.

ψυχή. διττῆς δὲ οὔσης τῆς ψυχικῆς ζωῆς, τῆς μὲν διανοητικῆς, τῆς δὲ δοξαστικῆς, δύο τε εὐθεῖαι προέρχονται καὶ εἰς δύο κατακάμπτονται κύκλους. ὡς
D οὖν[1]) συνελόντι | φάναι, ἡ μὲν οὐσία τῆς ψυχῆς ὅλον οὖσα καὶ[2]) ἐκ μερῶν ἀριθμός ἐστιν ἡρμοσμένος, ἡ δὲ ζωὴ εὐθεῖα μονοειδὴς καὶ δυοειδής, ὁ δὲ νοῦς[3]) διανοητικὸς καὶ δοξαστικός· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ τὸ ὄν, ἡ ζωὴ καὶ ὁ νοῦς. μᾶλλον δὲ καὶ πρὸ τῶν γνωστικῶν δυνάμεων τὰς ζωτικὰς ἐφ' ἑαυτῶν ἰδόντες ὁμοῦ μὲν οὔσας μεταβατικάς, ὁμοῦ δὲ αὐτοκινήτους, τὸ μὲν μεταβατικὸν αὐτῶν τὴν εὐθεῖαν ἐνεικονίζεσθαι φήσομεν, τὸ δὲ αὐτοκίνητον τὸν κύκλον· ἀφ' ἑαυτῶν γὰρ κινοῦνται πρὸς ἑαυτάς. διὸ καὶ ὁ Τίμαιος, κατ' αὐτὴν μόνην ἐν τούτοις τὴν ζωτικὴν κίνησιν λαβὼν τό τε εὐθὺ καὶ κυκλικόν, ἐν τοῖς ἐσομένοις[4]) τὰς γνωστικὰς τῶν κύκλων παραδίδωσι κινήσεις, ὡς ἤδη γενομένης αὐτῷ τῆς ψυχῆς αὐτοκινήτου, τὴν[5]) πᾶσαν ἑαυτὴν κινοῦσαν ἀποκαλεῖ. νῦν δ' οὖν εἰ ζωὰς τὰς εὐθείας θήσομεν καὶ ταύτας οὐσιώδεις, διὸ καὶ τὴν σύστασιν αὐτῆς ἐποίησεν εὐθεῖαν τῆς ψυχῆς ὡς ἂν τῷ εἶναι τὸ ζῆν ἔχουσαν, τὸν κύκλον τὸ εἶδος τῆς ζωῆς ὁποῖόν ἐστι δηλοῦν ἡμεῖς γε[6]) φήσομεν, καὶ ὡς αὐτοκίνητον καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀρχόμενον καὶ εἰς ἑαυτὸ ἐπιστρεφόμενον, ἀλλ' οὐχ |
E οἷον τὸ τῶν ἀλόγων εἰς τὰ ἔξω φερόμενον οἷον ἐπ' εὐθείας, ἅτε εἰς ἑαυτὸ συννεῦσαι μηδέποτε δυνάμενον καὶ ὀρεκτικὸν ἄλλων τῶν ἐκτὸς κειμένων. τὸ γὰρ[7]) αὐτοκίνητον ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς ἑαυτὸ κινεῖται καὶ ὁρᾷ ἑαυτὸ καὶ σύνεστιν ἑαυτῷ. διὸ καὶ κυκλικόν ἐστι τὸ τοιόνδε τῆς ζωῆς εἶδος. ἐν γὰρ κύκλῳ τὸ αὐτὸ πέρας ἐστὶ καὶ ἀρχή, καθάπερ καὶ ἐν τῷ πρὸς ἑαυτὸ[8]) ἐπιστρεφομένῳ καὶ ἀρχομένῳ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τελευτῶντι εἰς ἑαυτό. καὶ ἡ εὐθεῖα οὖν ἀδιάστατος καὶ ὁ κύκλος, ἡ μὲν οὖσα ζωῆς εἰκών, ὁ δὲ ἐπιστρεπτικῆς εἰς ἑαυτὴν ζωῆς καὶ οὐ πάσης ἁπλῶς ζωῆς. καὶ γὰρ ἄμφω θεᾶσθαι δυνατὸν ἐπὶ τῶν ψυχῶν, τὸ μὲν εὐθὺ κατὰ τὰς μεταβάσεις τῶν ὀρέξεων, τὸ δὲ κυκλικὸν κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐπὶ τὰ αὐτὰ περιαγωγήν. ἃ δὴ καὶ ὁ ἐν Φαίδρῳ[9]) Σωκράτης εἰδὼς κύκλῳ περιφέρεσθαί φησι τὰς ψυχὰς στρεφομένας ὑπὸ τῶν νοητῶν ὡς ὀρεκτῶν καὶ εὐπαθούσας[10]) ἄλλοτε ὑπ' ἄλλων καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν εἰς τὰ αὐτὰ ἐπανιούσας. τί οὖν ἔτι φοβησόμεθα τοὺς δεινοὺς τῶν
F Περιπατητικῶν, οἳ δὴ ἐρωτῶσιν ἡμᾶς, ποίαν ὁ Πλάτων | παρείληφεν ἐνταῦθα γραμμήν; τὴν φυσικήν; ἀλλ' ἄτοπον· πέρας γὰρ αὕτη τῶν σωμάτων. ἀλλὰ τὴν μαθηματικήν; ἀλλ' οὐκ αὐτοκίνητος καὶ οὐκ οὐσία· τὴν δὲ ψυχὴν οὐσίαν τε εἶναι καὶ χωριστὴν σωμάτων φαμέν[11]). μάτην οὖν ταῦτα φήσομεν αὐτοὺς ἐρω-

---

[1]) **215, 29** *οὖν*) autem LTh. — [2]) **215, 30** *καὶ*) om. LTh. — [3]) **215, 31** *οὐσία· ζωή· νοῦς·* m. A. — [4]) **215, 35** *ἐσομένοις*) Fort. *ἑπομένοις* — in posterioribus LTh. — [5]) **215, 36** *τὴν*) †τὴν B. Fort. *καὶ* — Cf. Tim. Pag. 37 A: *κινουμένη διὰ πάσης ἑαυτῆς*. Thomaeus haec (*τὴν — ἀποκαλεῖ*) omisit, Taylorus liberius vertit: in consequence of the whole of it moving itself. — [6]) **215, 39** *γε*) om. A. — [7]) **215, 41** *γάρ*) autem LTh. — [8]) **215, 43** *ἑαυτὸ*) *ἑαυτῷ* — [9]) **215, 47** *Φαίδρῳ*) Pag. 247 D. *ὁ ἐν φαίδρῳ σωκράτης·* m. A. — [10]) **215, 48** *ἀπαθούσας* m. LTh. — [11]) **215, 52** *φαμέν*) *φασίν* B. Tayl. coni. *φησίν*

τᾶν. πάλαι γὰρ γραμμὴν ἡμεῖς οὐσιώδη λέγοντες οὐ παυόμεθα, καὶ πρὸ ἡμῶν
ὁ Ξενοκράτης, ἄτομον γραμμὴν τὴν τοιαύτην ἀποκαλῶν. γελοῖον γὰρ, εἴ τις
ἀδιαίρετον νομίζει μέγεθος· ἀλλὰ δῆλον, ὅτι[1]) τὸν λόγον τῆς γραμμῆς τὸν οὐ-
σιώδη γραμμὴν[2]) ᾤετο χρῆναι | καλεῖν. ὁ δέ γε Πλάτων δι' ἐπίκρυψιν τοῖς 216
μαθηματικοῖς τῶν ὀνομάτων οἷον παραπετάσμασιν ἐχρήσατο[3]) τῆς τῶν πραγ-
μάτων ἀληθείας, ὥσπερ οἱ μὲν θεολόγοι τοῖς μύθοις, οἱ δὲ Πυθαγόρειοι τοῖς
συμβόλοις. ἔστι γὰρ[4]) καὶ ἐν τοῖς[5]) εἰκόσι τὰ παραδείγματα θεωρεῖν καὶ διὰ
τούτων ἐπ' ἐκεῖνα μεταβαίνειν. πρὸς μὲν οὖν τούτους οὐδὲν ἱκανὸν, ἐριστικοὺς
ὄντας· ἐπανέλθωμεν δὲ ἐπὶ τὴν λέξιν καὶ θεασώμεθα τῶν λεγομένων ἕκα-
στον[6]). ἐπειδὴ τοίνυν ἡ ψυχὴ καὶ μία ἐστὶ καὶ διῄρηται[7]) κατὰ τὰς ἑαυτῆς
μοίρας καὶ ἔστιν ἓν καὶ πολλὰ, ταύτην μὲν ὡς μίαν προσείρηκε, πᾶσαν δὲ
ὡς πλῆθος, σύστασιν δὲ ὡς τὸ συναμφότερον, ὃ καὶ δείκνυσιν αὐτῆς διαφέ-
ρουσαν τὴν οὐσίαν τῶν τε διωρισμένων καὶ τῶν συνεχῶν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἄμι-
κτα[8]) ἀλλήλοις, ἡ δὲ ψυχὴ καὶ μία ἐστὶ καὶ πλῆθος ὁμοῦ καὶ διωρισμένον καὶ
συνεχές. ἐπειδὴ δὲ οἱ ψυχικοὶ λόγοι δυοειδεῖς εἰσίν (ἀμφίστομος γὰρ καὶ ἡ
ψυχὴ καὶ ἀμφιπρόσωπος[9]) κατὰ τὸ παράδειγμα τὸ ἑαυτῆς, τῷ | μὲν ταὐτοῦ B
κύκλῳ τὴν ἀμέριστον οὐσίαν νοοῦσα, τῷ δὲ θατέρου τὴν μεριστὴν συνέχουσα)
διπλῆν αὐτὴν προσηγόρευκε. διότι δὲ τοὺς αὐτοὺς ἔχει λόγους ἄνω τε καὶ κάτω
καὶ οὐχ, ὥσπερ οἴονταί τινες, ὡδὶ μὲν τοὺς διπλασίους, ὡδὶ δὲ τοὺς τριπλα-
σίους, κατὰ μῆκος αὐτὴν διῃρημένην παραδέδωκε· μόνη γὰρ ἡ τοιαύτη
διαίρεσις τοὺς αὐτοὺς[10]) πανταχοῦ φυλάττει λόγους. αὐτὴ[11]) δὲ ἡ σχίσις
τὴν δημιουργικὴν τομὴν ἐπιδείκνυσιν οἰκείαν οὖσαν τῷ δημιουργῷ· δυὰς γὰρ
παρ' αὐτῷ κάθηται καὶ νοεραῖς ἀστράπτει τομαῖς, ὥς φησί τις θεῶν[12]). καὶ
μὴν καὶ τὸ μέσον[13]) πρὸς μέσην ἐνδείκνυται τάχα μὲν, ὅτι καὶ ἡ διαίρε-
σις καὶ ἡ συναφὴ τῶν ἀθιγῶν οἰκείως ἐγένετο τῇ μεσότητι τῇ ψυχικῇ· μέσως
γάρ· ἐπεὶ καὶ ἐν νῷ διαίρεσίς ἐστιν, ὅτι καὶ ἡ ἑτερότης, ἀλλὰ καὶ πρώτως καὶ

---

[1]) **215, 54** *δῆλον, ὅτι*) *δηλονότι* A. — [2]) **215, 54** *γραμμὴν*) Perperam Tayl. *γραμμὴν ἄτομον* legendum putabat. — [3]) **216, 1** *ὅτι ὁ πλάτων τοῖς μαθηματικοῖς τῶν ὀνομάτων δι' ἐπίκρυψιν ἐχρήσατο*: m. A. — [4]) **216, 3** *γὰρ*) om. A. — [5]) **216, 3** *ἐν τοῖς εἰκόσι*) in imaginibus LTh. Legebat igitur *ταῖς*, quod ipsum a Proclo positum videtur; quamquam *τὰ εἰκότα* ferri possunt. — [6]) **216, 4. 5** *ἐπανέλθωμεν — ἕκαστον*) quare iis relictis ad litteram rursum et ad eam sermonis partem a qua egressi fuimus revertamur. LTh. *ἡ τῆς λέξεως ἐξήγησις*. m. A. — [7]) **216, 5** *διῄρηται*) *διείρηται* B. — [8]) **216, 7** *ἄμικτα*) *ἀκίνητα* B, quod Tayl. in *ἀκοινόνητα* (volebat *ἀκοινώνητα*) mutabat; non male. (illa etenim ad se invicem non permiscentur LTh. — [9]) **216, 9** *ἀμφίστομος.* | *ἀμφιπρόσωπος* m. LTh. — [10]) **216, 13** *αὐτοὺς*) *αὐτοῦ* (easdem rationes LTh.) — [11]) **216, 13** *αὐτὴ*) *αὐτὴ* B. Haec LTh. — [12]) **216, 14** *θεῶν*) Theologorum LTh. Et *θεολόγων* legendum putat Fabric. B. G. VIII. 552. Recte vero Tayl. ad oraculum refert. Cf. **233, 6**. — [13]) **216, 15** *μέσον*) mediam LTh. Et *μέσην* Proclus scripsisse videtur.

οἷον ἐγκρυφίως καὶ ἀδιαιρέτως· καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἐστι διαίρεσις, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἔσχατον μερισμόν, διὸ καὶ ἡ ἕνωσις ἀμυδρὰ καὶ ἐξίτηλος[1]· ἐν δὲ τῇ ψυχῇ μέσως ἀμφότερα[2]) κατὰ τὸ αὐτῇ προσῆκον. καὶ εἰ μὲν περὶ νοῦ διελέγετο καὶ ψυχῆς, εἶπεν ἄν, ὅτι μέσον πρώτῳ[3]) προσέβαλλε, καὶ εἰ περὶ σώμα-
C τος | καὶ ψυχῆς, ὅτι μέσον[4]) ἐσχάτῳ· ἐπειδὴ δὲ περὶ τῆς ψυχικῆς δυάδος ἀναδιδάσκει, μέσην μέσῃ προσβεβλῆσθαί[5]) φησι. τάχα δὲ καὶ ὅτι κατὰ τὰ[6]) κυρίως μέσα γέγονεν ἡ συναφὴ τῆς ψυχῆς. ἔστι γάρ τό τε ἔσχατον τοῦ διανοητικοῦ καὶ τὸ ἀκρότατον τοῦ δοξαστικοῦ μέσα πάσης τῆς ψυχικῆς συστάσεως· ταῦτα δὲ καὶ συνῆπται ἀλλήλοις, καὶ κατὰ ταῦτα γίνεται μία τῶν δύο τούτων ζωῶν[7]) ἕνωσις, ἐπεὶ καὶ ἐν πάσῃ τάξει τῶν ὄντων αἱ βάσεις τῶν πρώτων συνήνωνται ταῖς τῶν δευτέρων κορυφαῖς. αὐτὸ δὲ τὸ ἐκ τῆς προσβολῆς γενόμενον σχῆμα τὸ χ πολλὴν μὲν ἔχει καὶ πρὸς τὸ πᾶν οἰκειότητα καὶ πρὸς τὴν ψυχήν. καὶ ὥς ὅ γε Πορφύριος[8]) ἱστορεῖ, παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τοιοῦτος χαρακτὴρ σύμβολον φέρει τῆς κοσμικῆς ψυχῆς, τῷ[9]) χ κύκλον περιβαλών. ἐσήμαινον[10]) γὰρ ἴσως διὰ μὲν τῶν εὐθειῶν τὴν δυοειδῆ πρόοδον αὐτῆς, διὰ δὲ τοῦ κύκλου τὴν μονοειδῆ ζωὴν καὶ κατὰ κύκλον νοερὸν ἐπιστροφήν. μὴ μέντοι νομίσωμεν[11]), ὅτι διὰ τούτων ὁ Πλάτων τὴν θείαν οὐσίαν οἴεται δεῖν ἀνευρίσκειν. οὐ γὰρ ἀπὸ χαρακτήρων καὶ θέσεων καὶ ἐκφωνήσεων ἡ τῶν ὄντων ἀλήθεια
D γιγνώσκεται, | καθάπερ οἴονταί τινες, ἀλλὰ ταῦτα ἄλλως σύμβολα τῶν θείων ἐστὶν, ὥσπερ ἡ τοιάδε κίνησις, οὕτω καὶ[12]) σχῆμα τοιονδὶ καὶ χρῶμα, καθάπερ οἱ τελεστικοί φασιν. ἄλλοι γὰρ ἄλλοις οἰκεῖοι τῶν θεῶν χαρακτῆρες[13]), καὶ ἄλλα πρὸς ἄλλους συνθέματα[14]) πρέποντά ἐστι, καθάπερ δὴ καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς οὗτος ὁ νῦν προκείμενος. ἡ γὰρ τῶν εὐθειῶν συμβολὴ τὴν ἕνωσιν ἐνδείκνυται τῆς δυοειδοῦς ζωῆς, ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς εὐθείας ζωῆς ἐστὶ σύμβολον ἄνωθεν ῥυείσης[15]). ἵνα δὲ μὴ παρέντες ἡμεῖς τὰ πράγματα περὶ τὴν τοῦ χαρακτῆρος θεωρίαν πολὺν[16]) πόνον ἔχωμεν, τὸ οἷον προσέθηκεν ὁ Πλάτων, ἐνδεικνύμενος, ὅτι καὶ τοῦτο παραπετάσματος ἕνεκα καὶ κρύψεως παρέλαβεν ὁ λόγος, τὸ ἀσχημάτιστον τῆς ψυχῆς σχηματίζειν ἐπιχειρῶν.

---

[1]) 216, 18 *ἐξίτηλος*) *ἐξίτυλος* B. — [2]) 216, 18 *ἀμφότερα*) *ἀμφότερον* B. — [3]) 216, 19 *μέσον πρώτῳ*) *μέσῳ πρῶτον* B. primo mediam LTh. — [4]) 216, 20 *μέσον*) mediam LTh. — [5]) 216, 20 *προσβεβλῆσθαι*) *προβεβλῆσθαι* A. — [6]) 216, 21 *κατὰ τὰ*) om. B. — [7]) 216, 23 *ζωῶν*) *ζώων* B. — [8]) 216, 25 *πορφύριος* m. A. Porphyrius. m. LTh. — [9]) 216, 26 *τῷ*) *τὸ* B. Id tenensTayl. *κύκλον* mutabat in *κύκλῳ*. — [10]) 216, 27 *ἐσήμαινον*) *ἐστήμαινον μὲν* B. — [11]) 216, 28 *νομίσωμεν*) *νομήσωμεν* A. *νοήσωμεν* B. — [12]) 216, 31 *οὕτω καὶ σχῆμα τοιονδὶ*) talisque figura LTh. — [13]) 216, 31 *ὅτι ἄλλοι ἄλλοις τῶν θεῶν οἰκεῖοι χαρακτῆρες καὶ σχήματα καὶ χρώματα.* m. A. — [14]) 216, 32 *συνθέματα*) Immo *συνθήματα* — [15]) 216, 34 *ῥυείσης*) *ῥυήσης* B. — [16]) 216, 35 *πολὺν*) *πολλὺν* A. *πολὴν* B.

Κατέκαμψεν εἰς ἓν κύκλῳ[1]), ξυνάψας[2]), αὐταῖς τε καὶ ἀλλήλαις ἐν τῷ κατ' ἀντικρὺ τῆς προσβολῆς. (Pag. 36 C.)

Ὅτι μὲν[3]) διὰ τῶν εὐθειῶν τήν τε πρόοδον ἐδήλου τῆς ψυχῆς ὁ λόγος καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπὸ τῆς οὐσίας προϊοῦσαν καὶ τὴν τῶν ἑτεροκινήτων προνοητικὴν, ἐκ τῶν εἰρημένων οἶμαι γεγονέναι καταφανές· ἀνάλογον | δὲ τούτοις E καὶ τὴν εἰς κύκλον κατάκαμψιν ἀποδιδόναι νομίζω προσήκειν. ἐπεὶ γάρ[4]) καὶ ἐπιστροφαὶ συνεχεῖς ταῖς προόδοις εἰσὶν ἐπὶ τοῦτο[5]) πάλιν ἀνακαλούμεναι τὰ προεληλυθότα, τὰς εὐθείας εἰς κύκλους κατακεκάμφθαι φησὶ, καὶ ἐπειδὴ τὸ ζωτικὸν τῆς ψυχῆς νοερόν ἐστι καὶ ἀποκαταστατικὸν[6]) καὶ τὸ νοητὸν πλῆθος ἀνελίττον ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάλιν ἀποκαθίσταται, καὶ διότι τὰ ἑτεροκίνητα κινεῖ πρὸς ἑαυτὴν ἐπεστραμμένη καὶ ἑαυτὴν ἡ ψυχὴ κινοῦσα. κατὰ πάντα γάρ[7]) προσήκει ταῦτα τὸ κυκλικὸν αὐτῇ. καὶ γὰρ ἡ πρόοδος αὐτῆς συνεχής ἐστι πρὸς τὴν ἐπιστροφήν· οὐ γὰρ ἀτελής ἐστι· καὶ ἡ τῶν ἑτεροκινήτων κίνησις[8]) ἐξήρτηται τῆς αὐτοκινήτου ζωῆς, καὶ ὥσπερ οὐκ ἀναιρεῖται[9]) τὰ ἕτερα διὰ τῶν ἑτέρων, ἀλλὰ τελειοῦται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ τῶν εὐθειῶν σύστασις[10]) οὐκ ἀναιρεῖται διὰ τῆς εἰς κύκλους κατακάμψεως, ἀλλὰ μενουσῶν ἐκείνων οἱ κύκλοι γεννῶνται[11]). πάντα γὰρ ὁμοῦ ἐστιν ἐπὶ τῆς ψυχῆς, ὡς τῷ διωρισμένῳ τὸ συνεχὲς, οὕτω καὶ τῇ εὐθείᾳ τὸ κυκλικόν. καὶ γὰρ δεῖ καὶ τὸ εὐθὺ μένειν καὶ τὸ περιφερὲς, ὡς ἅμα τὸ | ἀμέριστον καὶ μεριστόν· αἰωνίως γὰρ ὁ δημι- F ουργὸς ποιεῖ, ὥστε τὰ γιγνόμενα[12]) ὑπ' αὐτοῦ πάντως ἀεί ἐστιν. ἅμα οὖν καὶ τὸ εὐθὺ καὶ τὸ περιφερές ἐστιν ἐν τῇ ψυχῇ, ὅτι ποτ' ἂν ᾖ[13]) ἑκάτερον. τίνες οὖν οἱ διττοὶ κύκλοι[14]); καὶ πῶς οἰκειότατοι πρὸς τὴν ψυχήν; εἰ μὲν τοίνυν ἡ οὐσία τῆς ψυχῆς ἀπὸ νοῦ[15]) προελθοῦσα τοιαύτη τις ἦν, οἵα παντελῶς ἐστερῆσθαι[16]) τῆς νοερᾶς ἰδιότητος, οὐκ ἂν αὐτῇ τὸ κυκλικὸν ἔπρεψεν εἶδος[17])· ἐπεὶ δὲ κατὰ μέθεξίν ἐστι νοερὰ καὶ νοῦς ἀνειλιγμένος καὶ δυοειδὴς, διὰ μὲν τὸ νοερὸν αὐτῆς κύκλος ἐστὶν ἀσχημάτιστος | καὶ ἀμεγέθης καὶ αὐτοκίνητος, 217

---

1) **216, 37** *εἰς ἓν κύκλῳ*) in orbem LTh. Etiam Proclus in commentario sequi lectionem *εἰς κύκλον* videtur. — 2) **216, 37** *ξυνάψας*) *συνάψας* A. — 3) **216, 38** *Ὅτι μὲν*) Quod quidem igitur LTh. — 4) **216, 40** *γὰρ*) *δὲ* A. igitur LTh. — 5) **216, 41** *ἐπὶ τοῦτο*) om. LTh. Fort. *ἐπὶ ταὐτὸ* — [to the principle] Tayl. — 6) **216, 42** *ἀποκαταστατικὸν*. m. LTh. — 7) **216, 44** *γὰρ*) om. LTh. (nec non quia ea quae ab alio moventur movet anima, et se ipsam movet ad se ipsam conversa, propter haec omnia ipsi figura convenit circularis. Eodem modo Tayl.) — 8) **216, 46** *κίνησις*) *κοίνησις* B. — 9) **216, 46** *ἀναιρεῖται*) *ἀνερεῖται* B. — 10) **216, 47** *σύστασις*) *σύστασιν* B. — 11) **216, 48** *γεννῶνται*) *γενῶνται* B. — 12) **216, 50** *γιγνόμενα*) *γινόμενα* A. — 13) **216, 51** *ᾖ*) *ἦ* B. — 14) **216, 51** *τίνες οἱ διττοὶ κύκλοι τῆς ψυχῆς*: m. A. — 15) **216, 52** *ἀπὸ νοῦ*) *ἀπὸ τοῦ νοῦ* B. ab intellectu ipso LTh. — 16) **216, 53** *ἐστερῆσθαι*) Ita A, sed cum *εἰ* super *ῆ*. *ἑτερεῖσθαι* B. — 17) **216, 53** *οὐκ ἂν—εἶδος*) non utique circularem illi attribuisset figuram LTh.

διὰ δὲ τὸ δυαδικὸν[1]) διττὸς, ὥσπερ λέγεται, κύκλος. διττὴ γὰρ αὐτῆς καὶ ἡ πρόοδος, ὥσπερ[2]) καὶ ἡ ἐπιστροφὴ διττὴ, καὶ διττὸς ὁ λόγος, ὥστε καὶ ἡ νοερὰ μετουσία διττὴ κατὰ τὰς ζωάς. ἐπειδὴ δὲ συνάπτονται μὲν αὗται κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν πρόοδον, προϊοῦσαι δὲ διαιροῦνται ἀπ᾽ ἀλλήλων, μετὰ δὲ τὴν πρόοδον αὖθις ἐπιστρέφονται πρὸς τὰς ἀρχὰς, κατ᾽ αὐτὸ τὸ[3]) τῆς ἐπιστροφῆς ἰδίωμα συνάπτονται πάλιν, τῆς μὲν πρώτης προσβολῆς[4]) τὴν μονὴν δηλούσης, τῆς δὲ ἀπ᾽ ἀλλήλων σχίσεως[5]) τὴν εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν ἐπιστροφήν. ἥ τε γὰρ θειοτέρα ζωὴ ἡ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τὸ ἑαυτῆς τέλος συνάπτει πρὸς τὴν ἀρχὴν, καὶ ἡ καταδεεστέρα τὸ προελθὸν αὐτῆς ἐπιστρέφει πρὸς τὸ μεῖναν, διὰ τοῦτο[6]) πρὸς τὸν ἕνα νοῦν αὐτῆς τε καὶ τῆς κρείττονος ζωῆς. ἐκεῖ οὖν ἡ συναφὴ τῶν δύο ζωῶν, κατ᾽ ἀντικρὺ τῆς προσβολῆς οὖσα, διότι δὴ ἐκείνη μὲν
B κατὰ τὴν πρόοδον ἡ ἕνωσις αὐτῶν, αὕτη δὲ κατὰ τὴν ἐπιστροφήν. ἐναντία | δὲ ἡ ἐπιστροφὴ τῇ προόδῳ, καθ᾽ ὅσον ἡ μὲν τῆς ταὐτοῦ φύσεώς ἐστιν, ἡ δὲ τῆς θατέρου, καὶ ἡ μὲν διαίρεσιν ἐμποιεῖ τοῖς προϊοῦσιν, ἡ δὲ[7]) συναγωγὸν ὁμοιότητα ἐνδίδωσιν. οὐ γὰρ[8]) δεῖ τινῶν ἀποδέχεσθαι λεγόντων ὄντως εἶναι τὸ σχῆμα τῆς ψυχῆς ἐκ δύο κύκλων. εἰ μὲν γὰρ ἀπλατεῖς οἱ κύκλοι, πῶς σχίζειν αὐτῶν τὸν ἕτερον δυνατὸν, οὐκ ἔχοντα πλάτος; εἰ δὲ κρίκοι τινές εἰσι, πῶς ἡ ἐξ αὐτῶν οὖσα ψυχὴ πρὸς τὸν ἔσχατον οὐρανὸν ἐκ μέσου πάντῃ διαπέπλεκται; τίνα γὰρ τρόπον οἱ κρίκοι δι᾽ ὅλου τέτανται[9]) τοῦ σφαιρικοῦ σώματος; πρὸς τῷ[10]) καὶ σωματικοὺς μὲν ὄντας ἀποφαίνειν ἔξω τι σῶμα τοῦ παντὸς, καὶ δὴ καὶ κενὸν ποιεῖν, περικειμένους κατά τι τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας, ὡς ἐπὶ τῶν κρικωτῶν[11]) σφαιρῶν, κύκλους δὲ ὄντας αὐτοὺς συμβαθύνεσθαι τῷ σώματι διὰ τὴν ἐκ μέσου μέχρι τῶν ἐσχάτων τάσιν[12]). ἀσχημάτιστον ἄρα δεῖ τὸ σχῆμα νοεῖν τὸ ζωογόνον[13]) τοῦτο τῶν ψυχῶν καὶ ἀδιάστατον, εἰ μὴ μέλλοιμεν πολλῆς ἀλογίας ἡμᾶς αὐτοὺς ἀναπλήσειν[14]) καὶ τὴν Πλάτωνος θεωρίαν, οἵαν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης εἰσήγαγε, μέγεθος εἶναι τὴν ψυχὴν ὑπολαβὼν
C κατ᾽ αὐτὸν, διὰ τὸν κύκλον, καὶ ἀποδεικνὺς | ὡς τοιαύτην οὖσαν μεριστὴν μὲν εἶναι μόνως, ἀμερῆ δὲ οὐδαμῶς, καίτοι γε τῆς οὐσίας αὐτῆς πρὸς τῷ μεριστῷ

---

[1]) **217, 1** *δυαδικὸν*) *μοναδικὸν* **B.** (corr. Tayl.) — [2]) **217, 2** *ὥσπερ*) *ὡς* **B.** — [3]) **217, 4** *τὸ*) om. **B.** — [4]) **217, 5** *τῆς μὲν πρώτης προσβολῆς*) coniunctione quidem LTh. — [5]) **217, 5** *σχίσεως*) *σχέσεως* **A.** Post hoc excidisse aliquid, quale *τὴν πρόοδον, τῆς δὲ κατακάμψεως*, recte monet Tayl. (LTh. sequitur vulgatam.) — [6]) **217, 7** *διὰ τοῦτο*) scilicet LTh. Fort. *τουτέστι* — [7]) **217, 10** *τῆς θατέρου — ἡ δὲ*) om. **B.** Defectum ex LTh. parum feliciter supplet Tayl. post *ἐνδίδωσιν* addi iubens *ἡ δὲ διαίρεσιν ταῖς προόδοις.* — [8]) **217, 11** *γὰρ*) igitur LTh. — [9]) **217, 14** *τέτανται*) *τέτακται* **B.** — [10]) **217, 14** *τῷ*) *τὸ* **B.** — [11]) **217, 16** *κρικωτῶν*) *κρικῶν τῶν* — nec aliter LTh. quemadmodum in sphaericis torquibus est videre, aut Taylorus: in the rings of spheres. — [12]) **217, 17** *τάσιν*) *στάσιν* — stationem (quam a medio ad extrema universi obtinent corporis) LTh. Similiter Tayl. — [13]) **217, 17** *νοεῖν τὸ ζωογόνον*) *τὸ ζωόγονον νοεῖν* **A.** — [14]) **217, 18** *ἀναπλήσειν*) *ἀναπλήσσειν* **A.**

καὶ ἀμεροῦς οὔσης. εἴτε δὲ κύκλος ἐστὶν εἴτε κρίκος, μόνως περὶ[1]) τὴν μεριστὴν ἔχει φύσιν καὶ οὐδαμοῦ τὸ ἀμερές.

Καὶ τῇ κατὰ ταὐτὰ ἐν ταὐτῷ[2]) περιαγομένῃ[3]) κινήσει, πέριξ[4]) αὐτὰς ἔλαβε[5]). (Pag. 36 C.)

Δαιμόνιος ὁ τρόπος ὄντως ἐστὶ τῆς ἐν τούτοις ἐπιβολῆς τοῦ θείου Ἰαμβλίχου[6]), καὶ αὐτῆς τῆς τοῦ Πλάτωνος διανοίας ἀπρὶξ ἀντεχόμενος τὴν κατὰ τὰ αὐτὰ[7]) καὶ ἐν τῷ αὐτῷ περιαγόμενος[8]) κίνησιν οὐχ ὡς οἱ πρὸ αὐτοῦ τῶν ἐξηγητῶν, ἐπὶ τῆς ψυχῆς οἴεται[9]) δεῖν ἀκούειν· ἐν αὐτῇ γάρ ἐστιν ἥδε καὶ οὐ περὶ αὐτὴν ἡ τῆς ψυχῆς κίνησις· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ νοῦ καὶ τῆς νοερᾶς ζωῆς. καὶ γὰρ οὐδαμοῦ φαίνεται τοῦ λοιποῦ τῷ νῷ τὴν ψυχὴν συνάπτων· δεῖ δὲ, ἵνα καὶ τοῦτο προσθεὶς ζῷον ἔμψυχον ἔννουν ἀποφήνῃ τὸ πᾶν. οὕτως οὖν καὶ ἡμῖν ἀκουστέον τὴν ἐν τῷ[10]) αὐτῷ κατὰ ταὐτὰ περιαγομένην κίνησιν, τὴν νοεράν· αὕτη γὰρ περιέχει τὴν ψυχὴν, ὥσπερ ἡ ψυχὴ περικαλύπτει τὸν οὐρανόν. ἀλλ' ὁ μὲν νοῦς[11]) κίνησίς ἐστιν ἀκίνητος· ὅλη γὰρ ἅμα | καὶ ἑνιαίως ὑφέστηκεν· D
ἡ δὲ ψυχὴ κίνησις αὐτοκίνητος· καὶ ὁ μὲν μονοειδής ἐστιν, ἡ δὲ δυοειδὴς, καὶ ὁ μὲν εἷς καὶ ἀδιαίρετος, ἡ δὲ ἑαυτὴν διαιροῦσα καὶ πολλαπλασιάζουσα. μετέχει δὲ ἡ ψυχὴ τοῦ νοῦ καθ' ὅσον ἐστὶ νοερὰ, καὶ δι' αὐτοῦ συνάπτεται καὶ πρὸς τὸν θεῖον νοῦν· νοῦ γὰρ ἡ τοῦ παντὸς μετέχουσα πρὸς τὸ νοητὸν ἄνεισιν. ἀνάγκη τοίνυν νοερὰν εἶναι τὴν ἐν τῷ αὐτῷ καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ[12]) περιαγομένην κίνησιν, ἄλλην οὖσαν τῶν δύο κύκλων, εἴπερ αὐτοὺς περιέλαβεν. ἢ οὖν τοῦ μεθεκτοῦ ταύτην νοῦ φήσομεν ὑπερκαθημένου προσεχῶς τῆς ψυχῆς, ἢ αὐτοῦ τοῦ δημιουργοῦ τῆς ψυχῆς. ἀλλὰ μὴν ἀδύνατον τούτου[13])· τοῦ ἄρα μεθεκτοῦ νοῦ ταύτην εἶναι φατέον. ὅτι δὲ νοερὰ οὖσα κίνησις ἡ κατὰ ταὐτὰ καὶ ἐν ταὐτῷ περιαγομένη καὶ ὑπὲρ ψυχὴν οὐκ ἔστιν ἡ αὐτοῦ τοῦ δημιουργοῦ τῆς ψυχῆς, μάθοι τις ἂν, ὅτι τὸ πᾶν αὐτὸς ἔννουν ἐποίησεν, οὐχ ἑαυτὸν ἐπιδοὺς τῷ παντὶ καθάπερ τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἕτερον νοῦν μεθεκτὸν, ὃν ἐδείξαμεν ἔμπροσθεν, ὑπερκαθήμενον, ὡς εἴρηται, τῆς ψυχῆς. νοῦν γὰρ ἐν ψυχῇ[14]), ψυχὴν δὲ ἐν σώματι | θεὶς τὸ πᾶν συνετεκταίνετο[15]), καὶ δῆλον, ὡς οὐχ ἑαυτὸν E

---

1) **217, 21** *περὶ*) delendum videtur, neque est a LTh. redditum. — 2) **217, 22** *κατὰ ταυτὰ ἐν ταυτῷ*) in eodem et similiter LTh. — 3) **217, 22** *περιαγομένῃ*) *προαγομένῃ* A. — 4) **217, 22** *πέριξ*) *περὶξ* B. — 5) **217, 22** *ἔλαβε*) *ἔλαβεν* B. — 6) **217, 23** *Ἰάμβλιχος* m. A Iamblichus. m. LTh. — 7) **217, 24** *τὰ αὐτὰ*) *ταυτὰ* B. — 8) **217, 24** *περιαγόμενος*) Immo *περιαγομένην* — id quod in eodem et similiter semper revolvitur. LTh. — 9) **217, 25** *οἴεται*) *οἴονται* B. — 10) **217, 28** *τῷ*) deest — in eodem et similiter LTh. — 11) **217, 29** *πῶς ἐστι κίνησις ὁ νοῦς·* m. A. — 12) **217, 33** *τὰ αὐτὰ*) *ταυτὰ* B et m. A. — 13) **217, 35** *ἀλλὰ μὴν ἀδύνατον τούτου*) Verum huius esse impossibile est, nam hic imparticipabilis existit LTh. Hunc probabile est verba *ἀμέθεκτος γὰρ οὗτος* vel similia in suo codice addita vidisse, quae sane desiderantur. Et in m. A haec h. l. scripta sunt: *ὅτι διττὸς ὁ νοῦς· ὁ μεθεκτός τε καὶ ὁ ἀμέθεκτος*: — 14) **217, 39** *ἐν ψυχῇ*) *ἡ ψυχὴ* B. (corr. Tayl.) Cf. Tim. Pag. 30 B. — 15) **217, 40** *συνετεκταίνετο*) *συνεκτήνατο*, in m. *συνεκτεταίνετο*, A.

ἐν τῇ ψυχῇ θείς· γελοῖον γάρ, εἰ ἑαυτὸν ἐγκατέταξε τῇ ψυχῇ, χωριστὸς ὤν. πᾶν γοῦν τὸ ὂν αὐτὸς ὁ Πλάτων ἐν τοῖς ἑπομένοις [1]) οὔτε εἰς ἑαυτό φησιν ἄλλο χωρεῖν οὔτε αὐτὸ εἰς ἄλλο ἰέναι· τούτου δὲ ὄντος ἀληθοῦς οὐκ ἂν ὁ δημιουργὸς εἰς ψυχὴν ἑαυτὸν τιθείη. καὶ πρὶν ὑποστήσῃ ψυχὴν καθ' αὑτὸν ὢν ἄλλον ἐγέννησεν, ὃν [2]), ὅτε καὶ ψυχὴν ἐγέννησεν, ἐνέθηκεν ἐν τῇ ψυχῇ. εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, ἡ ἐκείνου κίνησις κατὰ ταὐτὰ καὶ ἐν ταὐτῷ περιαγομένη περιέχει τοὺς ψυχικοὺς τούτους κύκλους, ἀλλ' οὐχ ἡ τοῦ κἀκεῖνον ὑποστήσαντος καὶ τὴν ψυχήν, ὅς γε καὶ μένειν ῥηθήσεται [3]) μικρὸν ὕστερον ἐν τῷ αὑτοῦ κατὰ τρόπον ἤθει, τοῦ παντὸς ἐξῃρημένος καὶ χωριστός. ὁ οὖν ἐγκόσμιος νοῦς ἐστὶν οὗτος, οὗ ἡ ζωὴ περιέχει τὰς ψυχικὰς [4]) ζωάς, ἡ μονοειδὴς τὰς δυοειδεῖς, ἡ αἰώνιος τὰς μὴ αἰωνίως κινουμένας. οὕτω μὲν οὖν ἡ ὅλη ψυχὴ προελήλυθε, μονάς τε οὖσα καὶ δυὰς καὶ ὅσον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ἀδιάφορος πρὸς ἑαυτήν·
F λοιπὸν δὲ ὅπως ἐκ τῶν δημιουργικῶν διαιρέσεων | τὸ μὲν ἔσχεν ἐν ἑαυτῇ θειότερον, τὸ δὲ καταδεέστερον, ἑξῆς παραδίδωσιν. ἡμεῖς μὲν γὰρ σαφηνείας ἕνεκα καὶ ταῦτα παρειλήφαμεν· ἐπακούσωμεν δὲ καὶ τῶν τοῦ Πλάτωνος αὐτοῦ ῥημάτων, οἷα δή φησιν ἐν τοῖς ἐχομένοις [5]).

Καὶ τὸν μὲν ἔξω, τὸν δὲ ἐντὸς ἐποιεῖτο τῶν κύκλων. τὴν μὲν οὖν ἔξω φοράν, ἐπεφήμισεν [6]) εἶναι τῆς ταυτοῦ φύσεως. τὴν δὲ ἐντός, τοῦ θατέρου. (Pag. **36** C.)

Τούτους τοὺς θείους κύκλους ὁ μὲν θεῖος Ἰάμβλιχος [7]) εἰς χωριστὸν τῶν
218 ψυχῶν νοῦν καὶ ἀχώριστον ἀνήνεγκε καὶ τὴν ἐν ταὐτῷ [8]) περιαγομένην | κίνησιν τὴν πέριξ [9]) αὐτοὺς λαβοῦσαν, ὡς τοῦ μὲν περιέχοντος τὰς δύο ψυχάς, τοῦ δὲ ἐν αὐταῖς ὄντος, καὶ τοῦ μὲν ἀμιγοῦς ἀπὸ τῆς ἄλλης ζωῆς καὶ τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς, τοῦ δὲ μιγνυμένου πρὸς αὐτὰς καὶ κατευθύνοντος, ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ ὅλη ψυχὴ μονίμως ἐνεργεῖ καὶ πρὸς αὐτὸν ἑνοῦται τὸν δημιουργόν· ὁ δὲ ἡμέτερος λόγος τὰς διττὰς νοητικὰς [10]) καὶ ἐπιστρεπτικὰς ζωὰς ἐξηγεῖται τῆς ψυχῆς καὶ τὰς διττὰς δυνάμεις, τήν τε διανοητικὴν καὶ τὴν δοξαστικήν· ἔχει γὰρ ἡ τοῦ παντὸς ἀμφότερα· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ [11]) τὸν μὲν ταὐτοῦ, τὸν δὲ θατέρου τῶν ἵππων ἔλεγε, καίτοι καὶ τοῖς

---

[1]) **217, 41** *ἐν τοῖς ἑπομένοις*) **Pag. 52 A.** — [2]) **217, 43** *ἄλλον ἐγέννησεν, ὅν,*) *ἄλλον ἐγέννησεν ὄν.* — **aliud produxit ens, quod LTh.** quasi *ἄλλο ἐγέννησεν ὄν, ὃ* legerit. Et *ὃ* Taylorus etiam post *ἄλλον ἐγέννησεν ὄν* addendum censebat. Ad *ἄλλον* audiatur *νοῦν.* — [3]) **217, 46** *ῥηθήσεται*) **Pag. 42 E.** — [4]) **217, 47** *τὰς ψυχικὰς*) *τοὺς ψυχικοὺς* B. — [5]) **217, 50—52** *ἡμεῖς — ἐχομένοις*) om. LTh. — [6]) **217, 53** *ἐπεφήμισεν*) *ἐπεφήμησεν* A. — [7]) **217, 54** *Ἰάμβλιχος·* m. A. Iamblichus. m. LTh. — [8]) **217, 54** *ταὐτῷ*) *αὐτῷ* A. — [9]) **218, 1** *πέριξ*) *περὶξ* B. — [10]) **218, 4** *νοητικὰς*) Tayl. coni. *προνοητικὰς*, tautologiae vitandae causa, quandoquidem *ἡ ἐπιστρεπτικὴ ζωὴ* necessario sit *νοητική;* quod ipsum vulgatam firmat. Communes enim utriusque, non proprias unius et alterius vitae has esse qualitates vel pluralis argumento est. — [11]) **218, 6** *τῷ Φαίδρῳ*) **Pag. 246 A.** quem ad locum Hermias **Pag. 126:** *Ἀλλὰ διὰ τί ἵππους κέκληκε τὴν τοῦ ταὐτοῦ καὶ θατέρου δύναμιν* etc.

θεοῖς [1]) ἵππους ἀποδιδούς, ἀλλ' ἀγαθοὺς καὶ ἐξ ἀγαθῶν. κἀνταῦθα τοίνυν ὁ
μὲν ἔξω τῶν κύκλων διανοητικός ἐστιν, ὁ δὲ ἐντὸς ὁ δοξαστικός. δύναμιν γὰρ
ὁ δημιουργὸς ἐνδέδωκε τῷ διανοητικῷ, καθ' ἣν θειότερός ἐστι τοῦ δοξαστικοῦ.
μᾶλλον γὰρ ἥνωται καὶ νοερός ἐστι. τὸ γὰρ ἐπιφημίσαι τοῦτο μήτοι [2]) θέ-
σιν | ὀνόματος ψιλὴν ὑπολάβῃς, ἀλλὰ μετάδοσιν δυνάμεως ταὐτοποιόν, ὥσπερ B
καὶ τῷ δοξαστικῷ τὸ ἑτεροποιὸν ἀπένειμε. πρότερον μὲν οὖν τὴν ὁμοιότητα τῆς
ψυχῆς αὐτῆς πρὸς ἑαυτὴν ἀνεδίδασκε, νῦν δὲ καὶ τὴν ὑπεροχὴν [3]) αὐτῆς πρὸς
ἑαυτὴν καὶ τὴν ὕφεσιν προσέθηκεν, ἣν [4]) ἔχει λαβοῦσα παρὰ τοῦ δημιουργοῦ,
τὸν μὲν ἔξω ποιοῦντος τὸν κύκλον [5]) καθ' ὅσον αὐτὸν ὁμοιότερον ποιεῖ πρὸς
τὸν νοῦν καὶ τὸ νοητόν· ἐκεῖνα γὰρ τὰ ἔξω κυρίως ἐστίν, ὡς ἐξῃρημένα ἀφ'
ὅλων τῶν δευτέρων· τὸν δὲ ἐντός, ὡς συνεχόμενον ὑπὸ τοῦ κρείττονος καὶ ὡς
ὀφείλοντα κρατεῖσθαι παρ' αὐτοῦ καὶ ὡς ὄντα φύσεως καταδεεστέρας. πολλοῦ
ἄρα δεῖ τοὺς κύκλους τούτους μαθηματικῶς Πλάτων σκιαγραφεῖν, ὅς γε καὶ ἴσους
αὐτοὺς ὄντας ἀνίσους ποιεῖ καὶ ὁμοίους [6]) ὑπάρχοντας ἀνομοίους ἀποτελεῖ, τὴν
δημιουργικὴν βούλησιν τὴν οὐσίαν αὐτοῖς ἀπονέμων. ἀλλ' ἀποροῦσι [7]) πρὸς
ταῦτά τινες, ὅπως τῆς ψυχῆς ὁμοιομεροῦς οὔσης ὁ μὲν ταὐτοῦ τῶν κύκλων,
ὁ [8]) δὲ θατέρου, καὶ ὁ μὲν ἐντός, ὁ δὲ ἐκτὸς ἀποπέφανται· ταῦτα γὰρ ἀνατρέ-
πειν | τὴν ὁμοιομέρειαν. ὁ μὲν οὖν Πορφύριος [9]) ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ φερόμενος καὶ C
ἐπὶ τὰς μίξεις τὰς ἐνύλους, τὸ μελίκρατον καὶ τὸ οἰνόμελι [10]), ἄνω καὶ κάτω
θρυλλεῖ πᾶν μὲν ὁμοιομερὲς ὄν, ἄλλοις δὲ ἄλλο πάθος ἐμποιοῦν· τοὺς μὲν
γὰρ ἡ οἰνωδία μᾶλλον, τοὺς δὲ ἡ γλυκύτης διατίθησιν· ὁ δὲ ἡμέτερος πατὴρ
ἠξίου πρέπουσαν τοῖς ἀΰλοις καὶ ἀσωμάτοις τὴν μίξιν [11]) τῶν γενῶν θεωρεῖν.
ἡ δέ ἐστιν οὐ κατὰ σύγχυσιν τῶν εἰδῶν οὐδὲ κατὰ σύμφθαρσιν τῶν δυνάμεων,
ἀλλ' ἐκείνων σωζομένων καθ' ἕνωσίν τε καὶ τὴν δι' ἀλλήλων [12]) χώρησιν. αἱ
γὰρ φθοραὶ [13]) καὶ αἱ τούτων τῶν δυνάμεων ἐλαττώσεις ἐν τοῖς ἐνύλοις εἰσίν,
οὐ [14]) δυναμένης τῆς ὕλης τὰς διαφόρους ἰδιότητας ἀσυγχύτους ἐν ἑαυτῇ [15])
καὶ ἀκραιφνεῖς διαφυλάττειν. ἴδιον γὰρ τῆς μὲν ἀΰλου μίξεως τὸ ταὐτὰ καὶ
ἡνωμένα καὶ διῃρημένα καὶ συγκεκραμένα [16]) καὶ ἀμιγῆ διαμένειν, τῆς δὲ
ἐνύλου τὸ τὰ μεμιγμένα καὶ ἀδιάκριτα ἀπ' ἀλλήλων εἶναι· κατὰ γὰρ σύμφθαρ-
σιν ἡ μίξις. καὶ ὅτι δυνατὸν εἶναι [17]) καὶ τοιαύτας ἀΰλους μίξεις, οἵας ἡμεῖς

---

[1]) **218, 6** *τοῖς θεοῖς)* *τοὺς θεοὺς* B. (corr. Tayl.) — [2]) **218, 9** *μήτοι)* *μήτε* A. — [3]) **218, 12** *τὴν ὑπεροχὴν)* *τῇ ὑπεροχῇ* A. — [4]) **218, 12** *ἣν)* *ᾗ* A. — [5]) **218, 13** *τὸν κύκλον)* Fort. *τῶν κύκλων* — alterum quidem ex circulis LTh. — [6]) **218, 17** *ὁμοίους)* *ὁμοίως* B. — [7]) **218, 18** *ἀπορία·* m. A. — [8]) **218, 19** *ὁ)* *ἡ* A. — [9]) **218, 20** *πορφύριος.* m. A. Porphyrius. m. LTh. — [10]) **218, 21** *οἰνόμελι)* *οἰνόμελοι* B. — [11]) **218, 23** *μίξιν)* Rectius *μῖξιν* — [12]) **218, 25** *δι' ἀλλήλων)* *διαλλήλων* B. — [13]) **218, 25** *φθοραὶ)* corruptiones miscibilium LTh. Satius fuerit in proximis delere *τούτων*. — [14]) **218, 25** *οὐ)* *οὐ γὰρ* A. — [15]) **218, 26** *ἑαυτῇ)* *αὐτῇ* B. — [16]) **218, 27** *συγκεκραμένα)* *συγκραμμένα* B et altera *μ* superscripta A. — [17]) **218, 28** *κατὰ — εἶναι)* om. B. In A vitiose scriptum est *σύμφθασιν*, et in m. *τίνες αἱ τῶν ἀΰλων μίξεις·* De mixtione materialium et immaterialium. m. LTh. (cuius ex interpretatione iusto verbosiore Taylorus defectum supplevit.)

φαμὲν, ῥᾴδιον ὑπομιμνήσκειν ἀπὸ τῶν ἐπιστημῶν, ἀπὸ τῶν φυσικῶν λόγων,
D ἀπὸ τῶν πολλῶν | λαμπάδων. τά τε γὰρ πολλὰ φῶτα ἓν ποιοῦντα φῶς ὅμως
ἀσύγχυτα διαμένει, καὶ οἱ πολλοὶ λόγοι πάντες ὁμοῦ ὄντες καὶ διεκρίθησαν
ἀπ' ἀλλήλων κατὰ τὴν ἑτερότητα τὴν φυσικὴν, καὶ αἱ πολλαὶ ἐπιστῆμαι ἐν
ἀλλήλαις οὖσαι καὶ ἀμιγεῖς εἰσὶ πρὸς ἀλλήλας. δῆλον δὲ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν. τὰ
μὲν γὰρ συγκεχυμένα τὰς οἰκείας [1]) ἐνεργείας ἀποδιδόναι καθαρὰς ἀδύνατον·
αἱ δὲ ἐπιστῆμαι τὰ οἰκεῖα ἐνεργοῦσιν ἑκάστη καθαρὰ ἐφ' ἑαυτῆς. εἰ τοίνυν τὰ
γένη τῆς ψυχῆς ἀΰλως μέμικται, καὶ ἐν ἀλλήλοις ἐστὶ καὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἵδρυ-
ται. καὶ τῷ μὲν ἐν ἀλλήλοις εἶναι πᾶσαν ὁμόχρουν ἀποτελεῖ τὴν ψυχὴν, διὸ
πᾶν μόριον αὐτῆς ἐκ τῶνδε τῶν γενῶν ἐστὶ, τῷ δὲ ἐφ' ἑαυτῶν ἱδρῦσθαι καὶ
τὴν οἰκείαν καθαρότητα διασώζειν ἄλλα κατ' ἄλλας αὐτῆς δυνάμεις διαλάμ-
πει [2]) καὶ μᾶλλον ἄλλων ἄλλα κρατεῖ. τὸ γὰρ ὁμοιομερὲς πάντη καὶ ὁμοειδὲς
ἐν τοῖς δι' ὅλων κεκραμένοις [3]) καὶ συνεφθαρμένοις ἐστίν· ὅπου δὲ τὸ ἀμιγὲς
ἐστιν ἐν τῇ μίξει καὶ τὸ ἀσύγχυτον ἐν τῇ διαπλοκῇ καὶ ἐν τῇ διακρίσει τὸ κα-
E θαρὸν, ἐνταῦθα καὶ ὅλα | δι' [4]) ὅλων διήκειν [5]) δυνατὸν, ἵν' ἕκαστον μόριον ἐκ
πάντων [6]), καὶ ἕκαστον ἐφ' ἑαυτοῦ μένειν, ἵν' [7]) ἄλλο ἐν ἄλλῳ κρατῇ. διὰ δὴ
ταῦτα θαυμαστὸν οὐδὲν δι' ἀλλήλων ἐν τῇ ψυχῇ πάντων τῶν γενῶν πεφοιτη-
κότων μετὰ τοῦ σώζειν τὴν ἑαυτῶν ἰδέαν ὅπου μὲν τὸ ταὐτὸν κρατεῖν, ὅπου δὲ
τὴν θατέρου φύσιν, τὸ δὲ τῆς οὐσίας [8]) γένος εἶναι κοινὸν, ἀφορίζον τὴν μίαν
μεσότητα τῆς ψυχῆς, καθ' ἣν ἐστι μέση τῆς ἀμεροῦς οὐσίας καὶ τῆς γιγνομέ-
νης περὶ τοῖς σώμασι μεριστῆς [9]). μία οὖν ζωή ἐστιν ὡς μία οὐσία, δυοειδὴς
δὲ ὡς διπλῆ τοῖς δύο γένεσι. πρὸς μὲν οὖν τὴν ἀπορίαν τοσαῦτα ῥητέον· ὅτι
δὲ καὶ τὸ ἐποιεῖτο κυριώτατα παρέλαβεν, ἵνα πάλιν διασώσηται τὸ τῆς με-
σότητος εἶδος, ὡς ἐν τῷ συνεπληροῦτο [10]) καὶ ἐν τῷ [11]) συνεκεράσατο [12]), δῆλον. καὶ τὸ ἐπεφήμισε [13]) δὲ οἰκειότατα [14]) τοῖς προκειμένοις
ἐπήνεγκεν. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν τὰ ὀνόματα κεῖται τοῖς κύκλοις, τὸ
ἐπεφήμισε δηλοῖ τὸ μὴ ἀφ' ὅλης τῆς ὑπάρξεως, ἀλλ' [15]) ἀπὸ τοῦ ἐπικρα-
τοῦντος αὐτοῖς θέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν. καὶ τὸ μετὰ τὴν ποίησιν καὶ τὰ ὀνόματα
F θέσθαι | δηλοῖ τὸ τὰ κυρίως ὀνόματα τῆς τῶν πραγμάτων στοχάζεσθαι φύ-
σεως. οὐ γὰρ τὸν μὴ ὄντα ταὐτοῦ κύκλον οὕτως ἐπεφήμισεν ὁ δημιουργὸς, ἀλλὰ
τὸν ὑπ' αὐτοῦ τοιοῦτον ὑποστάντα. μᾶλλον δὲ ἥ τε ποίησις αὐτοῦ τὴν κυριωτάτην
ἔχει τοῦ ὀνόματος αἰτίαν καὶ ἡ τοῦ ὀνόματος θέσις ποίησίς ἐστιν, εἴπερ [16]) καὶ

---

[1]) 218, 33 *οἰκείας*) om. LTh. — [2]) 218, 37 *ἄλλα—διαλάμπει*) alias secundum alias illius partes vires infundunt LTh. — [3]) 218, 38 *κεκραμένοις*) *κεκραμμένοις* B et altera *μ* sup. A. — [4]) 218, 40 *δι'*) *καὶ δι'* B. — [5]) 218, 40 *διήκειν*) *διηκέναι* B. — [6]) 218, 40 *ἐκ πάντων*) sc. *ᾖ*. — [7]) 218, 40 *ἵν'*) *ἵνα* A. — [8]) 218, 43 *οὐσίας*) *οὐσίαν* A. — [9]) 218, 44 *μεριστῆς*) *μεριστοῖς* B. — [10]) 218, 46 *συνεπληροῦτο*) Pag. 35 C. 36 B. — [11]) 218, 46 *ἐν τῷ*) om. A. — [12]) 218, 47 *συνεκεράσατο*) Pag. 35 A. — [13]) 218, 47 *ἐπεφήμισε*) *ἐπεφήμησε* A. — [14]) 218, 47 *οἰκειότατα*) *οἰκειότα* B. — [15]) 218, 49 *ἀλλ'*) *ἀλλὰ* A. — [16]) 218, 52 *εἴπερ*) *ὅπερ* B.

ἡ νόησις [1]) ἐκεῖ οὐκ ἀποτέτμηται τῆς δημιουργίας, ἀλλ' αὐτῷ τῷ νοεῖν οἱ θεοὶ
ποιοῦσιν· οὕτω γὰρ καὶ αὐτῷ τῷ ὀνοματίζειν ὑφιστᾶσι [2]) τὰ πράγματα. καὶ εἴ
με δεῖ τοὐμὸν εἰπεῖν, ἔξεστι διὰ τούτων συνορᾶν | τὰ ἀπόῤῥητα τῆς τοῦ Πλά- 219
τωνος θεωρίας, ὅτι τὸν δημιουργὸν οὐ μόνον ὀνοματοθέτην [3]) παραδέδωκε
πρῶτον τιθέντα τὰ ὀνόματα ταῖς τῆς ψυχῆς αὐτῶν [4]) δύο περιφοραῖς, ἀλλὰ
καὶ πρὸ τούτων τὸν οὐσιώδη χαρακτῆρα ταύτης [5]) ἐκφαίνοντα τὰς δύο εὐθείας
χωρὶς καὶ τὸ ἐκ τούτων γεγονὸς χῖ [6]) καὶ τοὺς ἐκ τούτου [7]) δύο κύκλους· ἃ δὴ
καὶ ἡ θεωργία [8]) μετ' αὐτὸν [9]) ἐξέφηνε διὰ τῶν χιασμῶν καὶ τῶν ἡμικυκλίων [10])
τὸν χαρακτῆρα συμπληρώσασα τῆς ψυχῆς. καὶ ὀνόματα οὖν καὶ χαρακτῆρες
ψυχικοὶ παρὰ πρώτου Πλάτωνος ἡμῖν ἐξεδόθησαν, οὓς αὐτὸς κατεῖδε νοερῶς
καὶ οἱ μετ' αὐτὸν σοφοὶ γεγονότες ἠσπάσαντο. δεῖ γὰρ οἴεσθαι καὶ ψυχικοὺς
εἶναι χαρακτῆρας καὶ οὐ μόνον κοινούς, ὥσπερ τούτους, ἀλλὰ καὶ ἰδίους ἄλ-
λης ἄλλους, ὥσπερ δὴ καὶ ἐξεδόθησαν παρ' αὐτῶν τῶν θεῶν, Ἡρακλέους,
Πενθέως [11]), Ἀτρέως, καὶ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος. ἀλλὰ τούτους μὲν θεῶν ἦν
μόνων [12]) καὶ εἰδέναι καὶ ἐκφαίνειν· τὸν δὲ πάσης ψυχῆς | κοινὸν ἀρξάμενον B
ἀπὸ τῆς τοῦ παντὸς καὶ ἐθεάσατο Πλάτων πρῶτος καὶ ἀνέγραψε καὶ τούτου ποι-
ητὴν τὸν δημιουργὸν ἀπέφηνεν ἐγγράψαντα τῇ οὐσίᾳ τῆς ψυχῆς τὸν ζωογονι-
κὸν αὐτῆς [13]) χαρακτῆρα καὶ ὀνόματα θέντα ταῖς νοεραῖς αὐτῆς, ὡς εἴπομεν,
περιφοραῖς δύο διτταῖς ὑπαρχούσαις, καὶ ταῦτα ἀπὸ τῆς οἰκείας οὐσίας προ-
χειρισάμενον [14]). αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ κατὰ ταῦτα μάλιστα τὰ γένη τοῦ ὄντος [15])
χαρακτηριζόμενος, τὸ ταὐτὸν [16]) λέγω καὶ τὸ ἕτερον, ἐπεὶ καὶ δημιουργῷ μά-
λιστα προσήκει τὸ μὲν ὡς κατὰ τὰ πέρατα τῶν εἰδῶν μορφοῦντι τὴν ὕλην, τὸ
δὲ ὡς συνάγοντι τὰ πολλὰ πρὸς τὴν τοῦ δημιουργήματος ὡς ἑνὸς μίαν ἰδέαν.
διὸ καὶ ὁ παρ' Ὀρφεῖ [17]) δημιουργὸς περὶ τούτων ἐρωτᾷ διαφερόντως τὴν
Νύκτα, λέγων πῶς δέ μοι ἕν τε τὰ πάντα ἔσται καὶ χωρὶς ἕκα-
στον; τὸ μὲν γὰρ χωρὶς ἕκαστον διὰ τῆς ἑτερότητος ποιεῖ, τὸ δὲ ἓν εἶναι
τὰ πάντα διὰ τῆς ταὐτότητος. καὶ τὰ λόγια δὲ νοεραῖς μὲν ἀστράπτειν
τομαῖς τὸν δημιουργὸν λέγοντα τὴν ἑτεροποιὸν δηλοῖ δύναμιν, ἔρωτος δὲ
ἐμπλῆσαι | πάντα διὰ τὴν ταὐτοποιόν [18]). ὥστ' εἰκότως ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ C

---

1) 218, 53 *νόησις) κίνησις*, in m. *ποίησις· ἢ νόησις*, A. *ποίησις*, in m. *κίνησις, ἢ νόησις*, B. (intellectio LTh.) — 2) 218, 54 *ὑφιστᾶσι) ὑφεστᾶσι* B. — 3) 219, 1 *ὀνοματοθέτην*. m. LTh. — 4) 219, 2 *αὐτῶν*) Fort. *αὐτῆς* — om. LTh. recte, si secundum codicem. — 5) 219, 3 *ὁ οὐσιώδης τῆς ψυχῆς χαρακτήρ*: m. A. — 6) 219, 3 *χῖ*) $\bar{\chi}$ B. — 7) 219, 4 *τούτου) τούτων* B. — 8) 219, 4 *θεωργία*) hominum insequuta solertia LTh. qui fortasse *θεωρία* legit vel legendum putavit. Equidem cum Tayloro malim *θεουργία*. — 9) 219, 4 *αὐτὸν) αὐτῶν* B. (corr. Tayl.) — 10) 219, 4 *ἡμικυκλίων) ἡμικύκλων* B. — 11) 219, 8 *Πενθέως) Πανθέως* B. — 12) 219, 9 *μόνων) μόνον* B. — 13) 219, 11 *αὐτῆς) ἀπ' αὐτῆς* B. (corr. Tayl.) — 14) 219, 13 *προχειρισάμενον) προχειρησάμενον* B. — 15) 219, 13 *ὄντος) ὀνόματος* B. entium LTh. — 16) 219, 14 *ταὐτὸν) ταυτὸ* B. — 17) 219, 16 *ὀρφεύς*· m. A. Orpheus. m. LTh. — 18) 219, 18—20 *καὶ τὰ λόγια — ταὐτοποιόν*) om. LTh.

ταῦτα τὰ ὀνόματα οὐσίας καὶ τοῖς κύκλοις ἔθετο τῆς τοῦ παντὸς ψυχῆς, δημιουργικὰ ὄντα συνθήματα. θεῖον μὲν οὖν[1]) ὄνομα τοῦτό ἐστιν, ὁ ταὐτοῦ κύκλος, ὡς σύνθημα φέρων τῆς ταὐτοῦ νοητῆς οὐσίας, καὶ ὁ θατέρου κύκλος, ὡς σύμβολον ἔχων τῆς θατέρου φύσεως. ἔστι γὰρ ὡς μὲν ἐν τοῖς γένεσι τοῦ ὄντος ὁ μὲν ταὐτότητος, ὁ δὲ ἑτερότητος συγγενής, ὡς δὲ ἐν θεοῖς τοῖς νοεροῖς ὁ μὲν τῶν πατρικῶν αἰτίων καὶ συνοχικῶν καὶ ἀτρέπτων, ὁ δὲ τῶν γονίμων καὶ τῶν ζωογονικῶν ἐξηρτημένος, ὡς δὲ ἐν τοῖς[2]) νοητοῖς ὁ μὲν τοῦ πέρατος, ὁ δὲ τῆς ἀπειρίας μᾶλλον μετέχων. ταῦτ' οὖν τὰ ἀπὸ πάντων[3]) τῶν τάξεων συνθήματα, τὸν μὲν τοιούτου[4]), τὸν δὲ τοῦ ἐναντίου πεποίηκεν ὀνόματος τυχεῖν. τί οὖν; φαίη τις ἄν· ἀπόλωλεν ἡ μία οὐσία τῆς ψυχῆς ἐν τῇ διαιρέσει τῶν διττῶν τούτων κύκλων; οὐδαμῶς, φήσομεν. ἐπὶ γὰρ τῶν θείων ἡ διαίρεσις δευτέρα τῆς ἑνώσεώς ἐστι, καὶ ἡ πρόοδος μέση τῆς τε[5]) μονίμου
D δυνάμεως καὶ τῆς ἐν τῇ ἐπιστροφῇ τελειότητος. ἀλλ' | ἐπεὶ καὶ μονάς ἐστιν οὐσιωδῶς ἡ ψυχὴ καὶ δυὰς καὶ μία καὶ πλῆθος μένουσά τε ἅμα καὶ προϊοῦσα καὶ ἐπιστρέφουσα, καὶ ἥνωται πρὸ τῆς διαιρέσεως, διὸ πρὸ τῶν πολλῶν μοιρῶν ὑπέστη τὸ ἓν[6]) ὅλον κρᾶμα[7]) τῆς ψυχῆς, καὶ κατὰ τὴν πρόοδον μερισθεῖσα πάλιν ἡνώθη κατὰ τὴν ἐπιστροφήν. ὁ γοῦν ἐλάττων κύκλος ἐν τῷ μείζονι περιείληπται. καθάπερ γὰρ ὁ νοῦς περιέχει τὴν ψυχήν, ἐλλάμπων[8]) εἰς αὐτὴν τὸ ἑαυτοῦ φῶς, οὕτω δὴ καὶ ὁ ταὐτοῦ[9]) κύκλος ἑνώσεως καὶ τελειότητος τῷ θατέρου μεταδίδωσιν, ἄχραντον μὲν αὐτὸν ἐν ταῖς προνοίαις, ἡνωμένον δὲ[10]) ἐν ταῖς προόδοις, νοερὸν δέ πως καὶ τοῦτο[11]) ἐν τῇ γνώσει τῶν αἰσθητῶν ἀπεργαζόμενος. διὸ καὶ θαυμαστῶς ὁ μὲν τοῖν κύκλοιν κατὰ τὸ ταὐτόν, ὁ δὲ κατὰ τὸ θάτερον καὶ ὑφέστηκε καὶ ὠνόμασται[12]), τὸ δὲ οὐσιῶδες ὡς κοινὸν ἀμφοτέρων ἀφεῖται μηδενὶ τῶν μερῶν ἀποδοθέν. κατὰ τοῦτο οὖν ἡ ψυχὴ μία, δυοειδὴς δὲ κατ' ἐκεῖνα τρόπον τινὰ ἀντικείμενα ἀλλήλοις.

Τὴν μὲν δὴ ταυτοῦ, κατὰ πλευρὰν ἐπὶ δεξιὰ περιήγαγε[13]),
E τὴν δὲ θατέρου, κατὰ διάμετρον | ἐπ' ἀριστερά. (**Pag. 36 C.**)

[14]) Περὶ τῶν δυνάμεων λοιπὸν τῶν ψυχικῶν ὁ λόγος ἐν τούτοις καὶ τῆς δημιουργικῆς αὐτῶν ἀπ' ἀλλήλων διακρίσεως. μετὰ γὰρ τὴν οὐσίαν ἡ δύναμις, ἡ δὲ ἐνέργεια τρίτην ἔχει τάξιν, ὡς καὶ ἔμπροσθεν εἴπομεν. δεδήλωκε δὲ καὶ

---

[1]) **219, 21** *μὲν οὖν*) enim LTh. — [2]) **219, 25** *τοῖς*) om. A. — [3]) **219, 26** *πάντων*) Fort. *τούτων* — haec igitur symbola quae ab iis deveniunt ordinibus LTh. — [4]) **219, 26** *τοιούτου*) *τοιοῦτον* — [5]) **219, 29** *τε*) om. A. — [6]) **219, 31** *ἓν*) om. A. — [7]) **219, 31** *κρᾶμα*) *κρᾶμμα* — [8]) **219, 33** *ἐλλάμπων*) *ἐλάμπων* B. — [9]) **219, 34** *ταὐτοῦ*) *αὐτοῦ* B. (corr. Tayl.) — [10]) **219, 35** *δὲ*) om. A. — [11]) **219, 35** *καὶ τοῦτο*) et hunc LTh. Et Proclus *καὶ τοῦτον* videtur scripsisse. — [12]) **219, 37** *ὠνόμασται*) *ὀνόμασται* B. — [13]) **219, 39** *περιήγαγε*) *παρήγαγεν* B. — [14]) **219, 40** *κεφ. δ' περὶ δυνάμεων τῆς ψυχῆς*: m. A. De viribus animae caput .4. m. LTh.

αὐτὸς, φορὰν ταὐτοῦ καὶ θατέρου καλέσας, ἀλλ' οὐκ οὐσίαν, καὶ ἀπὸ τούτων
τῶν δύο κύκλων ἄλλας καὶ ἄλλας[1]) δυνάμεις ἀπογεννῶν[2]) καὶ τὰς ἐνεργείας
αὐτῶν ἐπὶ τούτοις ἑξῆς ὁποῖαί τινές εἰσι παραδιδούς. τοιαῦτα δὲ καὶ ἐν τῷ
Φαίδρῳ[3]) περὶ τῶν ἵππων ἔλεγε, τοῦ τε ἀμείνονος καὶ τοῦ χείρονος. τί δὴ[4])
ἐνταῦθά φησι περὶ τῶν δυνάμεων τῆς τοῦ παντὸς[5]) ψυχῆς; πρῶτον μὲν, ὡς
ἔφην, εἰς δύο διαιρεῖ τὰς ὅλας δυνάμεις, τὴν ταὐτοῦ λέγω καὶ τοῦ θατέρου,
τὴν μὲν ἀνάλογον τῷ πέρατι, τὴν δὲ πρὸς τῆς[6]) ἀπειρίας οὖσαν· ἔπειτα καὶ
τὴν θατέρου διαιρεῖ[7]) κατ' ἄλλας ἰδιότητας καὶ πάλιν εἰς ἐλάττους ἀριθμοὺς
συνάγει καὶ διὰ τῆς ταὐτότητος ἑνίζει τὸ πλῆθος· ἐπὶ τούτοις τὰ μὲν κρείττω
καὶ θειότερα ταῖς κρείττοσι, τὰ δὲ ὑφειμένα ταῖς ὑποδεεστέραις ἀπονέμει | δυ- F
νάμεσιν, οἷον, εἰ βούλει, τῇ μὲν ταὐτοῦ τὸ ἐπὶ δεξιὰ, τῇ δὲ θατέρου τὸ ἐπ'
ἀριστερὰ[8]), καὶ τῇ[9]) μὲν τὸ πλευρικὸν, τῇ δὲ τὸ διαμετρικόν. καὶ γὰρ ἐν ταῖς
συστοιχίαις[10]) ἐπὶ μὲν τῆς κρείττονός ἐστι σειρᾶς . . . . .[11]) τὰ ἐναντία τού-
των, τὸ θάτερον, τὸ ἀριστερὸν, τὸ ἑτερόμηκες, τὸ ἄλογον. ἡ μὲν οὖν ὅλη διά-
νοια τῶν προκειμένων τοιάδε τίς ἐστι· κατίδωμεν δὲ καὶ τῶν πραγμάτων τὴν
ἀλήθειαν, ὁποία τίς ἐστι, καὶ πρῶτον ἐπὶ τοῦ παντὸς, εἰ βούλει, λέγωμεν,
πῶς ἐν αὐτῷ τὸ δεξιόν ἐστι τοῦτο καὶ ἀριστερόν[12]). οἶδα μὲν, ὅτι καὶ | ὁ δαι- 220
μόνιος Ἀριστοτέλης[13]) δεξιὸν μὲν τὸ ἀνατολικὸν, ἀριστερὸν δὲ καλεῖ τὸ δυ-
τικὸν, ἐπειδήπερ ἡ μὲν πρώτη κίνησις ἀπ' ἀνατολῶν ἐστὶν, ἡ δὲ μετὰ ταύτην
ἀπὸ δυσμῶν, ἀρχὴ δὲ κινήσεως ἐν πᾶσι ζῴοις τὸ δεξιόν· καὶ κατ' αὐτό[14]) γε
τοῦτο συμφωνεῖ πρὸς τὴν τοῦ Πλάτωνος παράδοσιν[15]), ὅπου γε καὶ κατὰ
τὸ[16]) ταὐτὸν καὶ θάτερον, λέγει γοῦν τὴν μὲν ἀπλανῆ τοῦ ὡσαύτως εἶναι πᾶσιν
αἰτίαν, τὰς δὲ πλανωμένας τοῦ ἄλλοτε ἄλλως. οὐ μὴν ἀλλ' ἐκεῖνό γέ μοι δοκεῖ
τῆς Πλατωνικῆς εἶναι διδασκαλίας ἐξαίρετον, τὸ μὴ κατὰ τὴν ἡμετέραν σχέσιν
ταῦτα διορίζειν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῆς τῆς δημιουργίας προϊούσας παραδιδόναι ταύ-
τας τὰς ἰδιότητας. εἰ γὰρ αὐτὸς ὁ δημιουργὸς καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ψυχὰς ἐνέ-
θηκε[17]) τὰς θείας τό τε δεξιὸν καὶ τὸ ἀριστερὸν, οὔτε πρὸς τὴν ἡμετέραν θέ-
σιν οὔτε ὡς σχέσις ψιλὴ[18]) τούτων ἑκάτερον ἐν τῷ κόσμῳ προελήλυθεν, ἀλλ'

---

1) 219, 43 *καὶ ἄλλας*) om. A. — 2) 219, 43 *ἀπογεννῶν*) *ἀπογενῶν* — 3) 219, 44 *τῷ Φαίδρῳ*) Pag. 253 D. — 4) 219, 45 *δὴ*) *δὲ* A. — 5) 219, 45 *παντὸς*) *παρόντος* B. — 6) 219, 47 *τῆς*) *τὰς* B. — 7) 219, 47 *διαιρεῖ*) *διερεῖ* B. — 8) 219, 50 *ἐπ' ἀριστερὰ*) *ἐπαριστερὰ* A. *ἐπὶ ἀριστερά* B. — 9) 219, 50 *τῇ*) *τὸ* A. — 10) 219, 51 *συστοιχίαις*) *συστοιχείαις* B. — 11) 219, 51 melioris quidem ordinis esse censentur ista idem scilicet dextrum, aequilaterum, rationale: horum vero contraria peioris: alterum etc. LTh. Secundum haec Taylorus post *σειρᾶς* excidisse putat *τὸ ταὐτὸν, τὸ δεξιὸν, τὸ ἰσόπλευρον, τὸ λογικόν· ἐπὶ δὲ τῆς χείρονος* — quod probabile videtur. Aptius tamen, quam *τὸ λογικὸν*, fuerit *τὸ ῥητόν*, et in fine iterum positum *σειρᾶς*. — 12) 219, 54 *τί τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ἀριστερὸν ἐν τῷ παντί*: m. A. — 13) 220, 1 *ἀριστοτέλης·* m. A. Aristoteles. m. LTh. — 14) 220, 3 *κατ' αὐτὸ*) *κατὰ ταυτό* A. — 15) 220, 3 *παράδοσιν*) *παράδωσιν* A. — 16) 220, 4 *τὸ*) om. A. — 17) 220, 7 *ἐνέθηκε*) *ἐνέθειχε* B. — 18) 220, 8 *ψιλὴ*) *ψυλὴ* B.

B ἰδιότητές εἰσιν οὐσιώδεις, ὥσπερ καὶ τὸ πατρικὸν ἐν τοῖς θεοῖς | καὶ τὸ μητρικὸν οὐσιῶν εἰσὶ θείων ἰδιότητες. ὅπου γὰρ καὶ ἐν τοῖς μερικοῖς ζῴοις ἡ φύσις οὐ κατὰ ψιλὴν σχέσιν τὰ μὲν ὑπέστησε δεξιά, τὰ δὲ ἀριστερὰ τῶν μερῶν, ἀλλὰ κατὰ φυσικὰς δυνάμεις (δηλοῖ δὲ ἄλλα μὲν ὡδὶ πλάττουσα, ἄλλα δὲ ἐν θατέρῳ μόρια, καὶ τὸ μὲν ἀρχὴν ποιήσασα κινήσεως, τὸ δ' οὔ) τί χρὴ περὶ αὐτῆς οἴεσθαι τῆς δημιουργίας; ἆρ' ὅτι κατὰ σχέσιν μόνον ἀποφαίνει τὸ μὲν δεξιόν, τὸ δὲ ἀριστερόν; καὶ πῶς ἢ[1]) τῷ εἶναι παράγειν αὐτὴν ἃ παράγει φυλάξομεν, ἢ τὴν θείαν ψυχὴν οὐσίαν εἶναι καθαρὰν ἁπάσης τῆς τῶν συμβεβηκότων ἐπεισαγωγῆς, ἢ μὴ τὴν φύσιν τῆς δημιουργίας μᾶλλον οὐσίας ἀπογεννᾶν[2]); ἀλλ' ὥσπερ, οἶμαι, ταύτην[3]) ἐν τοῖς σώμασι φυσικῶς τὸ δεξιὸν καὶ τὸ[4]) ἀριστερὸν ἀποτίθεσθαί φαμεν καὶ ἑαυτῆς ἐξάπτειν μᾶλλον τὸ δεξιὸν ὡς ἀρχὴν κινήσεως, οὕτω δὴ καὶ προσήκει καὶ τὸν[5]) ὑποστάτην τῆς ψυχῆς πολλῷ πρότερον ἐν αὐτῷ[6]) δημιουργικῶς ἀμφότερα παράγειν, καὶ οἷον εἰκόνα ἑαυτοῦ τὸ δεξιόν, οὕτω δὲ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ τὸ μὲν ἀπλανὲς ἐπὶ δεξιὰ περιάγειν, τὸ δὲ
C πλανώμενον | ἐπ' ἀριστερά, τὸ μὲν πρωτουργὸν ἔχον ζωὴν καὶ δυνάμεως ἀκμὴν καὶ δραστήριον ἐνέργειαν, τὸ δὲ γόνιμον ὂν καὶ ποικίλον καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς κινήσεως ἀλλαχόθεν ὑποδεχόμενον. διὸ καὶ ἐν τῷ παντὶ τὸ μὲν ἀπλανὲς πάντων ἐστὶ κρατητικόν, καθ' ἕνα κύκλον τὰ πάντα περιάγον, τὸ δὲ πλανώμενον πολυειδὲς καὶ τῆς ἑτερότητος, ὡς εἴρηται, τοῖς γιγνομένοις αἴτιον, καὶ τὸ μὲν νοῦ, τὸ δὲ ψυχῆς εἰκών· ἔστι γὰρ καὶ ὁ ταὐτοῦ κύκλος νοερός. ἐπ' αὐτῆς δὲ τῆς ψυχῆς[7]) τὸ μὲν δεξιόν ἐστι τὸ πρὸς τὰ νοητὰ καὶ τὰ[8]) ὄντως ὄντα καὶ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς ἐστραμμένον· δύναμις γάρ ἐστι ζωῆς θείας ἀποπληροῦσα τὴν ψυχήν· τὸ δὲ ἀριστερὸν τὸ πρὸς ἐπιμέλειαν τῶν αἰσθητῶν καὶ διακόσμησιν τετραμμένον· δύναμις γάρ ἐστι πάντων τῶν δευτέρων κινητικὴ καὶ ἀναιρετικὴ τῆς ἀταξίας διάκρισίν τε ἐμποιοῦσα τοῖς δημιουργικοῖς ἔργοις καὶ ποικιλίαν. ἔτι δὲ καὶ τὸ κατὰ διάμετρον μετὰ[9]) τοῦ ἐπ' ἀριστερὰ τήν τε ἐπ' ἀνατολὰς ἀπὸ δύσεως[10]) περιέχειν[11]) κίνησιν καὶ τὴν ἐπὶ τὰ πλάγια διὰ τὴν λόξω-
D σιν εἴποις ἄν, ἐπὶ δὲ τῆς | ψυχῆς αὐτῆς τὸν θατέρου κύκλον, γνωστικὸν ὄντα τῶν αἰσθητῶν ὁμοῦ πάντων, τὴν τετραμερῆ διακόσμησιν[12]) συνειληφέναι διὰ τῶν τεττάρων[13]) κέντρων, καθ' ἃ[14]) καὶ ἡ φαινομένη γίνεται κίνησις τῶν καὶ ἐπ' ἀριστερὰ καὶ κατὰ τὴν διάμετρον θεόντων, ὥσπερ τὸν ταὐτοῦ τὰ νοητὰ

---

[1]) 220, 14 ἢ) εἰ B. — [2]) 220, 16 ἀπογεννᾶν) ἀπογενᾶν B. — [3]) 220, 16 ταύτην) ταύτῃ καὶ B. — [4]) 220, 16 τὸ) om. A. — [5]) 220, 18 τὸν) τὴν A. — [6]) 220, 18 αὐτῷ) Fort. αὐτῇ — in ipsa LTh. — [7]) 220, 23. 24 καὶ τὸ μὲν νοῦ — τῆς ψυχῆς) et ille quidem intellectus simulachrum, eae autem ipsius animae in qua LTh. omissis mediis. τί τὸ δεξιὸν, καὶ τὸ ἀριστερὸν, ἐν τῇ ψυχῇ: m. A. Quid dextrum et sinistrum in anima. m. LTh. — [8]) 220, 25 τὰ) om. B. — [9]) 220, 28 μετὰ) κατὰ B. — [10]) 220, 29 ἀπὸ δύσεως) ἀποδύσεως B. — [11]) 220, 29 περιέχειν) περιέχει — [12]) 220, 30 διακόσμησιν. m. LTh. — [13]) 220, 31 τεττάρων) τεσσάρων B. — [14]) 220, 31 καθ' ἃ) καθὰ A.

γινώσκειν ὡς αἴτια πρωτουργὰ καὶ ὡς ἄνωθεν ἐκφαίνοντα πάντα τὰ δεύτερα
καὶ συνελίσσοντα κατὰ μίαν ἕνωσιν τὴν ποικίλην τῶν αἰσθητῶν διάταξιν. καὶ
ταῦτα πάλιν εἰς τὴν [1]) ψυχὴν διήκει καθ' ὁμοιότητα τὴν πρὸς τὴν ὅλην ζωογο-
νίαν [2]). ὥσπερ γὰρ μονάς ἐστι καὶ δυὰς κατ' ἐκείνην, οὕτω καὶ τὸ δεξιὸν ἔλαχε
διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἀριστερὸν δι' ἐκείνην. ἐν αὐτῇ γὰρ πρῶτον ἀνεφάνη ταῦτα καὶ
ἐξ αὐτῆς, ἄλλο μὲν τὸ ἀπὸ τῶν δεξιῶν τικτόμενον πλῆθος [3]), ἄλλο δὲ τὸ ἀπὸ
τῶν ἀριστερῶν εἴτε κροτάφων λέγοις εἴτε χειρῶν εἴτε λαγόνων· κατὰ πάντα
γὰρ ταῦτα τὰς γονίμους αὐτῆς δυνάμεις οἱ θεολόγοι παραδεδώκασι [4]). τούτων
δὲ εὖ εἰρημένων ἐκεῖνο δῆλον, ὅτι μὴ [5]) ταὐτόν ἐστιν εἰπεῖν εἰς τὸ δεξιὸν ἢ
ἀριστερὸν κινεῖσθαί τι καὶ ἐπὶ δεξιὰ | καὶ ἐπ' [6]) ἀριστερά. ταῦτα μὲν γὰρ καὶ E
τοῖς κύκλῳ κινουμένοις ἀποδίδοται δηλοῦντα τὸ μὲν ἐφ' ἃ τὸ δεξιὸν κινεῖ,
τοῦτ' [7]) εἶναι τὸ ἐπὶ δεξιὰ κινεῖσθαι, τὸ δὲ ἐφ' ἃ τὸ ἀριστερὸν, τοῦτ' εἶναι τὸ
ἐπ' ἀριστερά· δεξιοῦ τοίνυν καὶ ἀριστεροῦ κεκλημένων τοῦ [8]) ἀνατολικοῦ καὶ
δυτικοῦ διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας, ὡς τοῦ μὲν ἄρχοντος τῆς κινήσεως, τοῦ δὲ
ἑπομένου, καὶ ὁμοίως τοῦ μὲν ἐν τῷ ταὐτοῦ κύκλῳ, τοῦ δὲ ἐν τῷ θατέρου δυ-
νάμεως ὄντος, ἀφ' ἧς [9]) ἡ ἑκατέρου κίνησις, εἰκότως ἐστὶ καὶ ἐν τούτοις τὸ
ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἐπ' [10]) ἀριστερά· τὸ δὲ εἰς τὸ δεξιὸν κινεῖσθαι ἢ εἰς τὸ ἀριστερὸν
τῶν ἐπ' εὐθείας ἐστὶ κινουμένων, πέρατα [11]) ὄντα τῶν κινήσεων τῶν [12]) κατὰ
πλάτος. ὅθεν εἰκότως ὁ Τίμαιος ἔμπροσθεν ἀφελὼν τῆς κύκλῳ κινήσεως τὰς
κατ' εὐθεῖαν [13]) ἓξ κινήσεις ὅμως [14]) ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἀρξάμενος
δέδωκεν αὐτῇ τήν τε τοῦ ἐπὶ δεξιὰ [15]) καὶ ἐπ' ἀριστερὰ διαφοράν. ταῦτα μὲν
οὖν περὶ τοῦ ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἐπ' ἀριστερὰ ῥητέον· ἴδωμεν δὲ καὶ τὴν λοιπὴν ἀν-
τίθεσιν. περιάγει γὰρ ὡς ἐν κόσμῳ [16]) τὴν μὲν ἀπλανῆ κατὰ πλευρὰν, τὴν δὲ
πλανωμένην | κατὰ διάμετρον, καὶ ὡς ἐν ψυχῇ τὸν μὲν ταὐτοῦ κύκλον κατὰ F
πλευρὰν, τὸν δὲ θατέρου κατὰ διάμετρον. οὐκοῦν πρῶτα μὲν αὐτὸ μαθηματι-
κῶς νοητέον, ἐν τετραπλεύρῳ τε [17]) διάμετρον ἀγαγόντας, καὶ τὸν μὲν ταὐτοῦ
κύκλον κατὰ τὴν πλευρὰν περιακτέον, τὸν δὲ λοιπὸν κατὰ διάμετρον, τὸ τε-
τετράπλευρον ἐναρμόσαντας τοῖς δύο κύκλοις, τῷ θερινῷ καὶ τῷ χειμερινῷ,
καὶ κατὰ τὰς δύο πλευρὰς ὁμοίως ἐν ἀμφοῖν κειμένας κινοῦντας τὴν ἐπὶ τὰ δε-
ξιὰ κίνησιν καὶ κατὰ τὸν μέγιστον | ἀμφοτέρων μέσον, κατὰ δὲ τὴν διάμετρον
τούτου τοῦ τετραπλεύρου τὸν θατέρου, λοξὴν οὖσαν πρὸς ἀμφοτέρους· περὶ [18]) 221

---

1) 220, 34 *τὴν*) om. B. — 2) 220, 34. 35 *καθ' ὁμοιότητα—ζωογονίαν*) secundum similitudinem quam prae se fert ipsius animalis LTh. — 3) 220, 37 *τικτόμενον πλῆθος*) om. A. — 4) 220, 38 *παραδεδώκασι*) sub enigmatibus traddidere LTh. — 5) 220, 39 *μὴ*) Rectius *οὐ* — 6) 220, 40 *ἐπ'*) *ἐπὶ* B. — 7) 220, 41 *τοῦτ'*) *τοῦτο* A. — 8) 220, 42 *τοῦ*) *τὸν* B. — 9) 220, 44 *ἧς*) *οὗ* B. — 10) 220, 44 *ἐπ'*) om. B. — 11) 220, 45 *πέρατα*) *παρὰ τὰ* B. (corr. Tayl.) — 12) 220, 46 *τῶν*) om. B. — 13) 220, 46 *εὐθεῖαν*) *εὐθείας* B. *εὐθείαν* A. — 14) 220, 47 *ὅμως*) *ὁ μὲν* B. — 15) 220, 47 *ἐπὶ δεξιὰ*) *ἐπιδεξιὰ* B. — 16) 220, 49 *κόσμῳ*) *τῷ κόσμῳ* B. — 17) 220, 51 *τε*) *τὸ* B. — 18) 221, 2 *περὶ*) secundum LTh.

γὰρ ταύτην καὶ ὁ λοξὸς γέγραπται, καθ' ὃν ἡ θατέρου περιάγεται πᾶσα περίοδος. ἔπειτα τῶν μαθημάτων ἀποστάντες κατίδωμεν, τίνα μὲν ἰδιώματα τῆς διαμέτρου, τίνα δὲ τῆς πλευρᾶς· οἷον ὅτι τῆς μὲν τὸ ἀπλαγίαστον, τὸ ῥητὸν, τὸ περιεκτικὸν, τὸ συνεκτικὸν τῶν γωνιῶν [1]), τῆς δὲ τὰ ἐναντία, τὸ πεπλαγιασμένον, τὸ ἄλογον, τὸ περιεχόμενον, τὸ διαιρετικὸν τῶν γωνιῶν· κατὰ πάντα γὰρ ταῦτα πλευρὰ διαμέτρου διενήνοχε. ταῦτα δὲ ὑπάρχει καὶ τοῖς τῆς ψυχῆς κύκλοις. ὁ μὲν γάρ ἐστιν ἁπλότητι καὶ ὅρῳ καὶ πέρατι συγγενὴς, ὁ δὲ ποικιλίᾳ καὶ πλήθει καὶ τῇ ἀπειροδυνάμῳ φύσει, καὶ ὁ μὲν συνεκτικός ἐστιν, ὁ δὲ διαιρετικὸς, καὶ ὁ μὲν τὴν τοῦ περιέχειν ἔλαχεν ἀξίαν, ὁ δὲ τὴν τοῦ περιέχεσθαι. εἰκότως ἄρα ὁ μὲν λέγεται περιάγεσθαι κατὰ πλευρὰν ὡς ἀπαρέγκλιτος [2]), |
B ὡς ἡνωμένος, ὡς μονοειδὴς, ὁ δὲ κατὰ διάμετρον ὡς προόδῳ χαίρων καὶ πολλαπλασιασμοῖς καὶ ὡς [3]) ἑτεροποιός. καὶ γὰρ ἡ διάμετρος μεῖζον [4]) δύναται τῆς πλευρᾶς καὶ διαιρεῖ τὰς γωνίας [5]) καὶ ἐξ ἑνὸς πλείω ποιεῖ τὰ χωρία καὶ πλαγία κεῖται· διὸ καὶ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἐρεῖ [6]) τὴν θατέρου φορὰν εἶναι πλαγίαν· ταῦτα δὲ πάντα τῆς τοῦ ἀπείρου φύσεως γνώρισμά [7]) ἐστι.

κράτος δέ ἔδωκε τῇ ταυτοῦ καὶ ὁμοίου περιφορᾷ. μίαν γὰρ αὐτὴν ἄσχιστον εἴασε [8]). **(Pag. 36 D.)**

Θεσμὸς οὗτός ἐστι δημιουργικὸς ἄνωθεν ἀπὸ τῶν νοητῶν νοητῶς καθήκων, τὰ ἁπλούστερα τῶν ποικιλωτέρων κρατεῖν, τὰ μονοειδέστερα τῶν πληθυομένων [9]), τὰ πεπερασμένα τῶν ἀπείρων, τὰ νοερώτερα τῶν ἧττον τοιούτων. ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς νοητοῖς τὸ πέρας κρατεῖ τοῦ ἀπείρου καὶ ἐν τοῖς νοεροῖς τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεος [10]) καὶ ἐν τοῖς ὑπερκοσμίοις ἡ ταὐτότης τῆς ἑτερότητος καὶ ἡ ὁμοιότης τῆς ἀνομοιότητος, οὕτω καὶ ἡ ταὐτοῦ περίοδος ἐπὶ τῆς ψυχῆς κρατεῖ τῆς θατέρου περιφορᾶς. διὸ δὴ καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς κρατεῖται τὸ πλά-
C νώμενον ὑπὸ | τοῦ ἀπλανοῦς, καὶ πᾶν τὸ πολυειδὲς γένος τῆς ζωῆς ὑπὸ τῶν μονοειδῶν αἰτίων [11]) συνέχεται. ληπτέον οὖν καὶ ἀπὸ τούτων, ὅτι ταὐτότης ἑτερότητός ἐστι κρείττων [12]), καὶ ὅτι πάλιν ἡ ὁμοιότης ἀναφαίνεται κρείττων τῆς ἀνομοιότητος, ἀλλ' οὐχ ὡς οἱ πολλοὶ τῶν Πλατωνικῶν τὴν ἑτερότητα τῆς ταὐτότητος ἀμείνω λέγουσι καὶ τὴν ἀνομοιότητα τῆς ὁμοιότητος. δι' αὐτὸ γὰρ τὸ τῆς ταὐτότητος εἶδος ὁ ταὐτοῦ κύκλος θειότερος· τὸ γὰρ ἄσχι-

---

[1]) **221, 5** *γωνιῶν*) *γωνειῶν* B. — [2]) **221, 9** *ἀπαρέγκλιτος*) *ἀπαρέκλιτος* A. *ἀπαρέλικτος* B. *ἀπαράλλακτος* coni. Tayl. (indeclinabilis LTh.) Cf. 226, 6. — [3]) **221, 11** *ὡς*) om. B. — [4]) **221, 11** *μεῖζον*) *μείζων* — [5]) **221, 11** *γωνίας*) *γονίας* B. — [6]) **221, 12** *ἐρεῖ*) Pag. 39 A. — [7]) **221, 13** *γνώρισμά*) Fort. *γνωρίσματά* — signa LTh. — [8]) **221, 14** *εἴασε*) *εἴασεν* B. — [9]) **221, 15** *κρατεῖν — πληθυομένων*) om. A. — [10]) **221, 17** *θήλεος*) *θήλεως* B. — [11]) **221, 20** *αἰτίων*) *γένων* B. — [12]) **221, 21** *ὅτι ἡ ταὐτότης τῆς ἑτερότητός ἐστι κρείττων*: m. A.

στον [1]) τὴν ἕνωσιν σημαίνει τὴν θείαν καὶ τὴν ἀδιαίρετον ζωὴν καὶ τὸ μονοειδὲς ἐν ταῖς δυνάμεσι. καὶ διὰ τί οὖν, φαίη τις ἄν, εἰ τοῦτο κρεῖττον, οὐχὶ πᾶσαν τὴν ψυχὴν ἄσχιστον εἴασεν [2]); ὅτι, φήσομεν, πάντα ἔδει [3]) τὰ εἴδη τὴν ψυχὴν ἔχειν καὶ τοὺς λόγους πάντας καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἐγκοσμίων· καὶ τελειότερόν ἐστι τὸ τῶν διττῶν κύκλων περιεκτικὸν τοῦ κατὰ μίαν ἀφωρισμένου δύναμιν. τὸ μὲν γὰρ οὕτω ταὐτὸν, ὡς ἐν τῇ ταὐτότητι τὴν ἑτερότητα κρυφίως περιέχειν, κρεῖττόν ἐστιν, ἢ κατὰ τὴν μεσότητα τὴν ψυχικήν· τὸ δὲ μετὰ τῆς ταὐτότητος καὶ τῆς ἑτερότητος ἐπικρατεῖν | προσήκει τῇ οὐσίᾳ τῆς ψυχῆς. D ἔστι γὰρ τὸ μὲν νοητὸν καὶ ὁ νοῦς οἱονεὶ [4]) μόνης ταὐτότητος κύκλος, ἡ δὲ αἰσθητὴ οὐσία οἱονεὶ μόνης ἑτερότητος· οὗ μὲν γὰρ ἐγκρυφίως ἐστὶν ἡ ἑτερότης, οὗ δὲ ἀμυδρὰ καὶ ἐπιπολῆς [5]) ἡ ταὐτότης· μέση δὲ ἡ ψυχὴ, δυὰς οὖσα καὶ διττοὺς ἔχουσα κύκλους, τὸν μὲν πρὸς τοῦ νοῦ, τὸν δὲ πρὸς τῆς αἰσθητῆς οὐσίας, καὶ λόγους διττοὺς, τοὺς μὲν νοεροὺς, τοὺς δὲ κοσμουργοὺς [6]), καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ ὄντα διαβαίνοντας, τοὺς δὲ τῶν αἰσθητῶν ἐφαπτομένους.

Τὴν δὲ ἐντὸς σχίσας ἑξαχῇ, ἑπτὰ κύκλους ἀνίσους κατὰ τοῦ διπλασίου καὶ τριπλασίου διάστασιν ἑκάστην οὐσῶν ἑκατέρων τριῶν, κατὰ τἀναντία μὲν, ἀλλήλοις προσέταξεν ἰέναι τοὺς κύκλους, τάχει δὲ, τρεῖς μὲν ὁμοίως, τοὺς δὲ τέτταρας ἀλλήλοις [7]) τε καὶ τοῖς τρισὶν ἀνομοίως, ἐν λόγῳ δὲ φερομένους. **(Pag. 36 D.)**

Πρῶτον ἀστρονομικῶς, εἰ βούλει, θεασώμεθα ταῦτα τὰ νῦν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος εἰρημένα· τρόπος γὰρ οὗτος διδασκαλίας ἐμμελής· καὶ νοήσωμεν ἓν μὲν καὶ ὁμόχρουν ἑαυτῷ τὸ τῶν πλανωμένων [8]) βάθος, διότι καὶ μιᾶς ἐστὶν ὕλης, ὥσπερ φασὶν οἱ σοφοὶ τὰ τοιαῦτα, | διῃρημένον δὲ εἰς τοὺς ἑπτὰ κύκλους ἐναντίως πως ἀλλήλοις φερομένους, εἴτε, ὥς τινες λέγουσιν, ὅτι Σελήνη μὲν καὶ Ἥλιος ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἐπικύκλων κινοῦνται, τῇ ἀπλανεῖ τοῖς ἑαυτῶν κύκλοις ἀντιφερόμενοι κατὰ τὴν αὐτῶν κίνησιν, οἱ δὲ ἄλλοι [9]) μίαν φορὰν ποιοῦνται τήν τε ὁμαλὴν καὶ τὴν ἀνώμαλον· εἴτε, ὅτι Κρόνος μὲν καὶ Ζεὺς καὶ Ἄρης τὰς πρώτας φάσεις [10]) μετὰ τὰς πρὸς τὸν Ἥλιον συνόδους ποιοῦνται ἑῴας τῷ θᾶττον αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἑπόμενα [11]) κινεῖσθαι τὸν Ἥλιον, Σελήνην [12]) δὲ ἑσπερίαν διὰ τὸ θᾶττον κινουμένην ἀνατολικωτέραν ὁρᾶσθαι τοῦ Ἡλίου, Ἑρμῆς δὲ καὶ Ἀφροδίτη ποτὲ μὲν οὕτως, ποτὲ δὲ ἐκείνως· εἴτε, ὅτι στηριγμοὺς ποιοῦνται φαινομένους καὶ προποδισμοὺς καὶ ὑποποδισμοὺς διαμετροῦσί E

---

[1]) **221, 24** *τὸ γὰρ ἄσχιστον*) **illud enim indivisam reliquit LTh.** — [2]) **221, 26** *ἀπορ.* | *λύσις.* **m. A.** — [3]) **221, 26** *ἔδει*) *ἔδη* **B. (corr. Tayl.)** — [4]) **221, 30** *οἱονεὶ*) *οἷον εἰ* **B.** — [5]) **221, 32** *ἐπιπολῆς*) *ἐπιπολλῆς* **B.** — [6]) **221, 33** *κοσμουργοὺς*) *κοσμιουργοὺς* **A.** — [7]) **221, 36** *ἀλλήλοις*) *ἀλλήλους* **B.** — [8]) **221, 39** *πλανωμένων*) *πλανομένων* **B.** — [9]) **221, 42** *ἄλλοι*) *ἄλλοις* **A.** — [10]) **221, 43** *φάσεις*) *φύσεις* **B. (corr. Tayl.)** — [11]) **221, 44** *ἑπόμενα*) *ἡγούμενα* **m. AB. (sequentia LTh.)** — [12]) **221, 44** *Σελήνην*) *Σελήνη*

τε ἀλλήλους καὶ πρὸς τὰ ἐναντία φέρονται, τῶν μὲν ἐπὶ βοῤῥᾶν[1]), τῶν δὲ ἐπὶ
νότον[2]) κινουμένων, εἴθ' ὅντινα βούλει τρόπον· ἄλλοι γὰρ ἄλλα λέγουσιν· εἴθ', ὃ
καὶ ἀληθέστερον εἰπεῖν, ὅτι φησὶ κατὰ τἀναντία προστάξαι τὸν δημιουργὸν ἰέναι
F τοὺς κύκλους, οὐ[3]) τοὺς ἑπτὰ ἀλλήλοις, ἀλλὰ | τὸν ἕνα καὶ τοὺς ἑπτὰ, διὰ
τὴν ἀντιπεριφοράν· οὕτω γὰρ καὶ ἑξῆς κατὰ τἀναντία ἅμα προϊέναι τοὺς πλα-
νήτας[4]) τήν τε ἰδίαν κινουμένους κίνησιν καὶ τὴν τῆς ἀπλανοῦς ἐρεῖ[5]). ἀλλ'
οὐδὲ Πλάτων ἢ ἐν τούτοις ἢ ἐν ἄλλοις ἐπικύκλων ἢ ἐκκέντρων[6]) ποιεῖται
μνείαν, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἑπτὰ κύκλους περὶ ἓν γράφει κέντρον, ἄλλους[7]) δὲ τού-
τοις οὐκ ἐπιτίθησιν οὐδὲ μεμηχανημένην ποιεῖ τὴν τῶν κινήσεων διαφοράν.
καὶ γὰρ ἄνευ τούτων καὶ ἡ τῶν ἐπικύκλων ὑπόθεσις καὶ ἡ τῶν φάσεων οὐδαμῶς
222 ἐστὶν οἰκεία | πρὸς τοὺς[8]) ἐν ψυχῇ κύκλους. διῄρηται δ' οὖν εἰς τοὺς ἑπτὰ τού-
τους κύκλους ἡ θατέρου, τάχει, φησὶν, ἔχουσα τοὺς μὲν τρεῖς ὁμοίως
φερομένους, τοὺς δὲ τέτταρας ἀνομοίως. ἰσόδρομοι μὲν γὰρ οἱ
τρεῖς, ὡς καὶ ἐν Πολιτείᾳ[9]) λέλεκται, Ἥλιος, Ἑρμῆς, Ἀφροδίτη, ἀνόμοιοι
δὲ οἱ τέτταρες, Σελήνη, Κρόνος, Ἄρης, Ζεύς· πάντες δὲ ὅμως ἐν λόγῳ φέ-
ρονται πρός τε ἀλλήλους καὶ τὸ πᾶν, διότι κατ' ἀριθμοὺς ἡ κίνησις αὐτῶν ἀνε-
λίττεται καὶ αἱ περιοδικαὶ πᾶσαι ἀποκαταστάσεις ἀποτελοῦνται[10]). καὶ ἔοικεν,
ὡς ἐν τούτοις δηλοῖ τὴν διαφορὰν τῶν ἰσοδρόμων ἀστέρων πρὸς τοὺς ἀνισο-
δρόμους, καὶ ἐν τοῖς φαινομένοις καὶ πρὸ αὐτῶν τῶν ἀστέρων ταῦτα αὐτῶν
ἀντιτιθέναι πρὸς τοὺς ἀνίσως θέοντας τῶν κύκλων, ἐφ' ὧν φέρονται[11]). μό-
νους γοῦν τοὺς κύκλους ἐν τῇ ψυχῇ θεὶς ἄνευ τῶν ἀστέρων (οὔπω γὰρ[12]) ὑπέ-
στησαν) τούτους ἔφατο κινεῖσθαι, τοὺς μὲν ὡς ἰσοδρόμους, τοὺς δὲ ἀλλή-
λοις καὶ τούτοις ἀνίσως. καὶ ταῦτα μὲν δῆλα· τὸ δὲ κατὰ τὴν τοῦ διπλασίου
B καὶ τριπλασίου[13]) διάστασιν ἑκάστην, τῶν διαστάσεων οὐσῶν ἑκατέρων | τριῶν,
γεγονέναι τὴν σχίσιν τῶν ἑπτὰ τούτων κύκλων ἔστι μὲν ὥς γε κατὰ τὴν λέξιν
ὑποδύσκολον[14]), σημαίνει δὲ ὅμως, ὅτι κατὰ ἑκάστην διάστασιν τῶν διπλα-

---

[1]) 221, 47 *βοῤῥᾶν*) *βορᾶν* B. — [2]) 221, 48 *νότον*) *νότων* B. — [3]) 221, 49 *οὐ*) *εἰς* A. — [4]) 221, 51 *πλανήτας*) *πλάνητας* B. — [5]) 221, 51 *ἐρεῖ*) Pag. 39 A. — [6]) 221, 52 *ἐκκέντρων*) centricorum LTh. *ὅτι οὐδαμοῦ Πλάτων ἐπικύκλων ἢ ἐκκέντρων μνημονεύει*: m. A. — [7]) 221, 53 *ἄλλους—ἐπιτίθησιν*) et neque aliis alia tribuit centra LTh. — [8]) 222, 1 *τοὺς*) om. B. — [9]) 222, 2 *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 617 B. — [10]) 222, 5 *καὶ αἱ—ἀποτελοῦνται*) om. B. (ex LTh. adiecit Tayl.) — [11]) 222, 5—7 *καὶ ἔοικεν—φέρονται*) Et videtur quidem in praesentia Plato (ut ex iis coniectari licet) differentiam aequalitatis inaequalitatisque motuum quae in ipsis cernitur astris, etiam ante ipsa astra circulis inaequaliter motis imponere in quibus ipsa feruntur sydera: LTh. quasi legerit: *καὶ ἔοικεν, ὡς ἐν τούτοις δηλοῖ, τὴν διαφορὰν—ἀνισοδρόμους τὴν ἐν τοῖς φαινομένοις καὶ πρὸ αὐτῶν τῶν ἀστέρων ἀνατιθέναι* (h. e. *ἀναφέρειν*) *πρὸς* etc. Et *ἀνατιθέναι* necessarium videtur: reliqua interpunctione tolerabilia reddere conatus sum. Taylorus sequitur Thomaeum, ut fere solet. — [12]) 222, 7 *οὔπω γὰρ ὑπέστησαν*) om. LTh. — [13]) 222, 9 *καὶ τριπλασίου*) om. B. — [14]) 222, 10 *ὑποδύσκολον*) *ὑποδίσκολον*

σίων καὶ τριπλασίων διαστάσεων, οὐσῶν ἑκατέρων τριῶν (ἐν γὰρ τέτταρσιν[1]) ὅροις αἱ διαστάσεις τρεῖς) ἡ σχίσις γέγονεν, ὅ ἐστι τῷ[2]) κατὰ μῆκος ταὐτόν, ἵν' ἑκάστῳ τῶν ἑπτὰ κύκλων ἐνῶσιν[3]) αἱ διαστάσεις πᾶσαι καὶ οἱ λόγοι πάντες. εἰ μὲν γὰρ κατὰ μίαν διάστασιν ἡ τομὴ γεγένητο, αἱ μὲν ἐν ἄλλοις, αἱ δὲ ἐν ἄλλοις κύκλοις τῶν διαστάσεων ἀπεμερίζοντο· διότι δὲ καθ' ἑκάστην ἡ διαίρεσις προῆλθεν, ἔστιν ἑκάστης ἑκάστη μοῖρα, καὶ πάντες οἱ κύκλοι πάντων μετέχουσι τῶν λόγων. εἰ μὴ ἄρα τούτων ἀληθέστερόν ἐστι λέγειν, ὅτι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν τοῦ διπλασίου καὶ τριπλασίου διαστάσεων ἓξ οὐσῶν ἑξαχῆ τοὺς κύκλους ἐπέτεμεν[4]). ἐφεξῆς γὰρ κειμένων τῶν διαστάσεων, ἀλλ' οὐχὶ κατὰ βάθος διῃρημένων (λέγω δὲ ἐφεξῆς ὥστε τετάσθαι[5]) κατὰ τὸν ὅλον κύκλον, ὡς ἦσαν τεταμέναι[6]) κατὰ τὴν ὅλην εὐθεῖαν, ἧς ἐγένετο καμφθείσης ὁ κύκλος) γελοῖον | ἣν τὴν κατὰ βάθος τομὴν τοιαύτην ποιεῖν, ὥστε μοίρᾳ μιᾷ C
τῶν κύκλων[7]) ἕκαστον διορίζειν[8]). τούτων δὴ προειλημμένων ἀπ' αὐτῶν ἀρξάμενοι τῶν φαινομένων λέγωμεν, ὅτι τὴν τοῦ παντὸς ψυχήν, λόγους[9]) ἔχουσαν πάντων τῶν ἐγκοσμίων καὶ[10]) δυνάμεις ὑποστατικάς, ἀνάγκη μὴ[11]) μόνον ἀνθρώπου καὶ ἵππου καὶ τῶν ἄλλων ζώων ἔχειν τὰς νοερὰς αἰτίας, ἀλλὰ καὶ πρὸ τούτων τῶν ὅλων τοῦ κόσμου μερίδων, αὐτῆς, λέγω, τῆς ἀπλανοῦς καὶ τῆς πλανωμένης, καὶ ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῇ δυάδος καὶ τὸν οὐρανὸν ὑπομεῖναι τὴν[12]) εἰς δύο διαίρεσιν, καὶ πρὸ τῶν ἑπτὰ πλανωμένων εἶναι τὴν ὄντως[13]) ἑβδομάδα πρὸ τῶν φαινομένων ἐν αὐτῇ προϋπάρχουσαν, καὶ τῆς τε ἀνομοιότητος τῆς τῶν κύκλων καὶ τῆς ὁμοιότητος αὐτὴν ἔχειν τὰς αἰτίας. ὥσπερ γὰρ ἡ ἡμετέρα φύσις δύο μὲν ὀφθαλμούς, δακτύλους δὲ πέντε[14]), σπλάγχνα δὲ ἑπτὰ γεννᾷ κατὰ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους· προείληφε γὰρ τῶν μερῶν τούτων τοὺς ἀριθμούς, διὸ καὶ ἀεὶ ὡσαύτως ποιεῖ καὶ τὸ αὐτὸ εἶδος, ὅταν μὴ τὰ ἐκ τῆς ὕλης ἐμπόδια παρεμπίπτοντα διακωλύει[15]) τὴν κατὰ φύσιν ἀπογέννησιν· | καὶ D
ὥσπερ ἐν ἡμῖν μία αἴσθησις τῶν πέντε τούτων αἰσθήσεων τὰς αἰτίας ἔχουσα[16]) γεννᾷ δευτέρως ἀφ' ἑαυτῆς τὰς περὶ τὸ σῶμα μεριζομένας δυνάμεις, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ θατέρου κύκλος τῶν ἑπτὰ κύκλων τὰς πρωτουργοὺς[17]) αἰτίας ἐν αὐτῷ[18]) περιείληφε, καθ' ἃς καὶ οὗτοι διεκοσμήθησαν. μετέχει γὰρ ἀμφοτέρων τῶν κύκλων ἅπας ὁ[19]) οὐρανός, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ μὲν ἀπλανὲς τοῦ ταὐτοῦ, τὸ δὲ πλανώμενον τοῦ θατέρου· διὸ κἀκεῖνο μὲν ἀδιαίρετον, τοῦτο δὲ

---

[1]) 222, 12 *τέτταρσιν*) *τέταρσιν* B. — [2]) 222, 12 *τῷ*) *τὸ* B. — [3]) 222, 13 *ἐνῶσιν*) *ἑνῶσιν* — [4]) 222, 17 *ἐπέτεμεν*) *ἀπέτεμεν* B. divisit LTh. — [5]) 222, 18 *τετάσθαι*) *τετᾶσθαι* A. — [6]) 222, 19 *τεταμέναι*) *τεταγμέναι* B — [7]) 222, 20 *κύκλων*) *κύκλον* A. — [8]) 222, 19. 20 *γελοῖον — διορίζειν*) om. LTh. — [9]) 222, 21 *λόγους*) om. LTh. — [10]) 222, 22 *καὶ*) om. LTh. — [11]) 222, 22 *μὴ*) om. B in contextis. (habet in m.) — [12]) 222, 25 *τὴν*) om. B. — [13]) 222, 25 *ὄντως*) *οὕτως* B. — [14]) 222, 27 *δὲ πέντε*) *δὲ* B. — [15]) 222, 29 *διακωλύει*) Immo *διακωλύῃ* — [16]) 222, 30 *ὅτι ἐν ἡμῖν μία αἴσθησις, καὶ ἀπὸ ταύτης αἱ ἄλλαι*: m. A. — [17]) 222, 32 *τὰς πρωτουργοὺς*) *τὰ προτουργοὺς* B. — [18]) 222, 32 *αὐτῷ*) Rectius *αὑτῷ* — [19]) 222, 33 *ὁ*) om. B.

διαιρετὸν, κἀκεῖνο μὲν ἀπ' ἀνατολῆς, τοῦτο δὲ ἀπὸ δυσμῶν κινεῖται. μιμεῖται
γὰρ τὸ μὲν τὴν μονοειδῆ καὶ νοερὰν δύναμιν τῆς ψυχῆς, τὸ δὲ τὴν πολυειδῆ
καὶ [1]) κινήσει καὶ ποικιλίᾳ χαίρουσαν. καίτοι καὶ ἡ ἀπλανὴς πολλῶν ἐστι περι-
εκτικὴ ζώων θείων, καὶ ὁ ταὐτοῦ κύκλος περιέχει τὰς πάντων αἰτίας, ἀλλ'
ἄσχιστός ἐστι, διότι πᾶν τὸ πλῆθος ἐν αὐτῷ δι' ἑνώσεως πρὸς ἑαυτὸ συμπέ-
φυκε [2]) καὶ τῷ δεσμῷ κρατεῖται τῆς ταὐτότητος· διὸ καὶ ἡ ἀπλανὴς μίαν κι-
νεῖται φοράν. ἐπεὶ καὶ ἕκαστος τῶν ἑπτὰ κύκλων πλῆθος περιείληφε δυνάμεων,
E τῶν μὲν ὁλικωτέρων, τῶν δὲ μερικωτέρων, ἀλλὰ νῦν τὰς ἑνάδας | αὐτῶν καὶ
τὰς πρώτας περιοχὰς ὁ Τίμαιος παραδίδωσι, τὰς δὲ ἀπεριηγήτους τῶν θείων
λόγων ὑποβάσεις [3]) ἀφίησιν. ἕκαστος [4]) γὰρ κύκλος πλήρωμα ζωῆς ἐστιν ἰδια-
ζούσης, συνοχικῆς ἢ διαιρετικῆς, ἢ συνδετικῆς ἢ ἀναγωγοῦ, ἢ ἄλλης τοιαύ-
της, καὶ πολλαὶ τελοῦσιν εἰς αὐτὸν [5]) δυνάμεις, αἱ μὲν θεῶν γεννητικαὶ πρώ-
των καὶ δευτέρων, αἱ δὲ δαιμόνων, αἱ δὲ καὶ [6]) μερικῶν ψυχῶν. διὰ τί οὖν,
φαίη τις ἄν, οὐχὶ καὶ τῆς οὐσίας ἴδιός τις γέγονε κύκλος, ὡς τῆς ταὐτότητος
καὶ τῆς ἑτερότητος; ὅτι, φήσω, τούτων μέν ἐστιν ἀντίθεσις, ἡ δὲ οὐσία κοινὴ
τῆς πάσης ἐστὶ ψυχῆς. μία οὖν ἐστι κατ' ἐκείνην ἡ πᾶσα, δυοειδὴς [7]) κατὰ
τούτους, ὥσπερ καὶ τῶν εὐθειῶν ἡ μία προηγεῖται τοῖν δυοῖν. καὶ ἡ μὲν μονὰς
κἀνταῦθα πρὸ [8]) τῆς ἑβδομάδος ἐστὶν, ὥσπερ τὸ ἀμερὲς τῆς ψυχῆς ἡγεῖτο τῆς
εἰς [9]) ἑπτὰ διαιρέσεως· τῆς δὲ ἑβδομάδος ἡ μὲν εἰς τέσσαρας καὶ τρεῖς διαί-
ρεσις [10]) τὸν ἐπίτριτον ἔχει λόγον, πρώτιστον ὄντα τῶν συμφωνιῶν, καὶ ἀριθ-
μοὺς τοὺς πρωτίστους τῶν περιττῶν καὶ ἀρτίων, ἀλλὰ τῶν μὲν τριῶν τὸν μὲν
F ἀνάλογον | τῇ ἀληθείᾳ, τὸν δὲ τῷ κάλλει, τὸν δὲ τῇ συμμετρίᾳ, ταῖς ἐν προ-
θύροις τοῦ ἀγαθοῦ μονάσιν, ὡς ἐν Φιλήβῳ [11]) μεμαθήκαμεν, τῶν δὲ τεσσά-
ρων τὸν μὲν τῇ στάσει, τὸν στασιμώτατον, τὸν δὲ κινήσει, τὸν εὐκινητότα-
τον [12]), τὸν δὲ ταὐτότητι, τὸν εὐκραέστατον, τὸν δὲ ἑτερότητι, τὸν διαιρετι-
κώτατον. διὰ τί δὲ οὐχὶ καὶ τὰ μερικὰ εἴδη ἐνέθηκεν αὐτὸς τῇ ψυχῇ τοῦ παν-
τὸς [13]), ἀλλὰ μόνα τὰ γένη τῶν παντοίων εἰδῶν; ὅτι, φήσω, τῇ ὅλῃ δημιουρ-
223 γίᾳ τοῦτο προσήκει. τὸ γὰρ πολυμέριστον τῶν λόγων τῆς μεριστῆς | ἐστὶ
ποιήσεως, ἥτις ἑκάστην παραλαβοῦσα ψυχὴν εἰς τὰ κοινὰ πάντων τῶν ὄντων
γένη [14]) διῃρημένην ἐπιδιαρθροῦσα [15]) τὴν ἐν αὐταῖς ποικιλίαν κατὰ τὴν θείαν

---

[1]) **222**, 35 *νοερὰν — πολυειδῆ καὶ*) om. B. (ex LTh. sententiam supplevit Tayl.) — [2]) **222**, 37 *πρὸς ἑαυτὸ συμπέφυκε*) ad se ipsam conspirare censetur LTh. — [3]) **222**, 40. 41 *ἀπεριηγήτους — ὑποβάσεις*) inenarrabiles — ordines LTh. — [4]) **222**, 41 *ἕκαστος*) *ἑκάστου* B. — [5]) **222**, 42 *αὐτὸν*) *αὐτὸ* cum *ν* superne addito A. — [6]) **222**, 43 *καὶ*) om. A. — [7]) **222**, 46 *δυοειδὴς*) biformis autem LTh. Potius *οὖσα* supplendum. — [8]) **222**, 47 *πρὸ*) *τὴν* B. (corr. Tayl.) — [9]) **222**, 47 *εἰς*) om. A. — [10]) **222**, 48 *διαίρεσις*) *διαιρέσεις* A. — [11]) **222**, 51 *Φιλήβῳ*) Pag. 64 C. Cf. **223**, 26. — [12]) **222**, 52 *εὐκινητότατον*) *εὐκινώτατον* A. — [13]) **222**, 53 *διατὶ οὐκ ἐνέθηκε τὰ μερικὰ εἴδη ἐν τῇ τοῦ παντὸς ψυχῇ*: m. A. — [14]) **223**, 1 *εἰς τὰ κοινὰ πάντων τῶν ὄντων γένη*) *εἴς τε κοινὰ γένη πάντων τῶν ὄντων* B. — [15]) **223**, 2 *ἐπιδιαρθροῦσα*) *ἐπιδιαθροῦσα* cum superne adscripto *ρ* A.

διαιρετικὴν προάγει τὴν ἑκάστης ἐπιδιαίρεσιν μέχρι τῶν ἀτόμων εἰδῶν· διὸ καὶ
λέγεται μεριστὴ καὶ τῆς ὅλης δευτέρα δημιουργίας[1]). προσήκουσα οὖν ἡ εἰς
τὰ ὅλα γένη τῶν ψυχῶν παραδίδοται διαίρεσις καὶ ἡ ἐκ τῶν ὅλων σύγκρασις[2])
πρὸς τὴν ὑποκειμένην δημιουργίαν ὁλικὴν ὑπάρχουσαν[3]). ἀλλὰ ταῦτα μὲν
δῆλα[4])· διὰ τί δέ, φαίη τις ἄν, εἰς τὴν ἀπλανῆ καὶ πλανωμένην πεποιήμεθα
τὴν διαίρεσιν μόνην, μᾶλλον δὲ εἰς τὰς δυνάμεις τὰς τούτων παραδειγματικάς,
ἀλλ' οὐχὶ καὶ εἰς τὸ τετράστοιχον[5]); ἡ γὰρ τοῦ παντὸς ψυχὴ κἀκεῖνα συνέχει
ταῖς ἑαυτῆς δυνάμεσι καὶ ποδηγεῖ ταῖς ἑαυτῆς κινήσεσιν. εἴρηται μὲν οὖν ὑπό
τινων, ὅτι τὸ τετράστοιχον πᾶν ἐν τῷ κύκλῳ συνείληπται τῷ τῆς σελήνης·
σμικρὸν γάρ ἐστιν ὡς πρὸς τὸ πᾶν καὶ | οἷον πυθμήν τις τοῦ κόσμου τὸ ἔνυ- B
λον[6])· οὕτω γὰρ καὶ ἐν Πολιτείᾳ[7]) τὸν ὅλον κόσμον εἰς ὀκτὼ σφονδύλους διεῖ-
λεν, ἐν τῷ ὀγδόῳ πᾶν τὸ ἔνυλον περιλαβών. εἴρηται μὲν οὖν ταῦτα καὶ εἴρηται
καλῶς· ἔτι δ' ἂν ῥηθείη τελεώτερον, ὅτι διὰ ταύτης τῆς μονάδος τε καὶ ἑπτά-
δος τῶν κύκλων πάσας περιέχει τὰς τοῦ κόσμου μοίρας. ὡς γὰρ ἐν οὐρανῷ μο-
νάς ἐστι καὶ ἑπτάς, οὕτω καὶ ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ αἰθέρος ἐστὶ τὰ ἀνάλογα, τὰ
μὲν τῷ ἀπλανεῖ κύκλῳ, τὰ δὲ τῷ πλανωμένῳ σύστοιχα, καὶ διάκοσμος ὅλος
καὶ ἐκεῖ, μιμούμενος τὸν οὐρανὸν αἰθέριος, καὶ ἐν τῷ βάθει τοῦ ἀέρος καὶ ἐν
τοῖς ὄγκοις τοῦ ὕδατος καὶ ἐν τοῖς κόλποις τῆς γῆς. οὐ γὰρ μόνον ἡ γῆ[8]) κατὰ
ἀνάλογον τῷ οὐρανῷ διῄρηται, ἀλλὰ καὶ τἆλλα[9]) στοιχεῖα, καὶ ἐν ἑκάστῳ
μονάδες εἰσὶ καὶ ἑπτάδες περιληπτικαὶ τῶν ἐν αὐταῖς διακόσμων καὶ τῶν πλη-
ρωμάτων, τῶν ἐμπυρίων, τῶν ἀερίων καὶ τῶν ἐνυδρίων. ταύτας οὖν ἁπάσας
τὰς μονάδας καὶ τὰς ἑβδομάδας οἱ κύκλοι κατ' αἰτίαν προειλήφασι τῆς ψυχῆς,
τὰς μὲν ὁ ταὐτοῦ, τὰς δὲ ὁ θατέρου. καὶ τοῦτο δοκεῖ μὲν | καὶ τοῖς ἐπιστημο- C
νικωτάτοις τῶν πώποτε θεολόγων· συγχωρήσειε δ' ἂν καὶ Πλάτων καὶ ἀπὸ τῆς
ἀπλανοῦς καὶ ἀπὸ τῆς πλανωμένης διατείνειν τὰς σειρὰς μέχρι τῶν χθονίων,
εἴτε θείας εἴτε δαιμονίας εἴτε μερικῶν ψυχῶν, ὅπου γε καὶ τῶν ἀπολύτων[10])
ἡγεμόνων τῶν δώδεκα τὰς σειρὰς ἄνωθεν καθήκειν ἐθέλει μέχρι τῶν ἐσχάτων.
καὶ γὰρ δεῖ ταῖς κυριωτάταις[11]) περιόδοις ἕπεσθαι τὰς ἀκυροτέρας καὶ μιμεῖ-
σθαι τὰς οὐρανίας ἑκάστας τῶν ὑπὸ τῶν οὐρανῶν[12])· ὥστε καὶ τούτων ὡς
ἀνάλογον ἐκείναις διατεταγμένων οἱ ψυχικοὶ κύκλοι τὰς αἰτίας περιέχουσιν. εἰ
δὴ[13]) ταῦτα κρατοίη[14]), δῆλον, ὅτι τοὺς μὲν ἰσοδρόμους φήσομεν πάλιν ἐν

---

[1]) **223, 3** *δημιουργίας*) *δημιουργείας* B. — [2]) **223, 4** *σύγκρασις*) *σύγκρισις* B. (mixtio LTh.) — [3]) **223, 5** *ὑπάρχουσαν*) *ὑπερέχουσαν* B. (corr. Tayl.) — [4]) **223, 5** *ἀλλὰ ταῦτα μὲν δῆλα*) Et de iis quidem admodum: LTh. — [5]) **223, 7** *ὅτι οὐ διεῖλε τὴν τοῦ παντὸς ψυχὴν εἰς τὸ τετράστοιχον*: m. A. — [6]) **223, 9. 10** *καὶ οἷον — ἔνυλον*) et mundi ipsius materialis unaque (immo imaque) sedes LTh. — [7]) **223, 10** *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 616 D. — [8]) **223, 16** *γῆ*) *γῇ* A. — [9]) **223, 16** *τἆλλα*) *τἄλλα* — [10]) **223, 22** *ἀπόλυτοι*: m. LTh. — [11]) **223, 23** *κυριωτάταις*) *κυριοτάταις* — [12]) **223, 24** *τῶν οὐρανῶν*) Immo *τὸν οὐρανὸν* (citra caelum LTh.) — [13]) **223, 25** *δή*) *δεῖ* B. (corr. Tayl.) — [14]) **223, 25** *κρατοίη*) *κρατείη* B.

μέσῳ τετάχθαι τῶν ὅλων οὐ μόνον ὡς ἀνάλογον ταῖς[1]) ἐν προθύροις τοῦ ἀγαθοῦ μονάσιν, ἀληθείᾳ, κάλλει, συμμετρίᾳ, ἀλλὰ καὶ τρόπον ἄλλον, ἣ ὃν πρότερον εἴπομεν, τὸν σύνδεσμον κατέχοντας τῶν ὅλων ἵστασθαι[2]), κατὰ τὸ ἀναγωγὸν εἰς τὰ πρῶτα τῶν δευτέρων, κατὰ τὸ ἐκφαντικὸν[3]) τῶν πρώτων εἰς
D τὰ δεύτερα, κατὰ τὸ συνδετικὸν ἀμφοῖν ὁμοίως· τῶν δὲ λοιπῶν γῆν | μὲν καὶ[4]) τὴν ἀπλανῆ τοῖς συνοχεῦσιν, Οὐρανῷ καὶ Γῇ[5]), ὕδωρ δὲ καὶ Κρόνον[6]) Ῥέᾳ καὶ Κρόνῳ, ἀέρα δὲ καὶ Δία Διὶ καὶ Ἥρᾳ· Σελήνην δὲ καὶ Ἄρεα[7]) μετὰ τούτους οὐκ ἂν ἀπὸ τρόπου λέγοιμεν τάξιν ἔχειν, τὸν μὲν διακριτικὴν τῶν πρώτων καὶ ἡρρενωμένων ἀπὸ τῶν μέσων, τὴν δὲ διοριστικὴν τῶν τρίτων καὶ οἷον τεθηλυσμένων ἀπὸ τῶν αὐτῶν· ἐν δὲ τοῖς μέσοις[8]) ἄκρα μὲν εἶναι τὸ ἀναγωγὸν καὶ τὸ ἐκφαντικὸν, μέσον δὲ τὸ τοῖς ἐρωτικοῖς δεσμοῖς πάντα συνέχον. δηλοῦσι δὲ καὶ οἱ θεολόγοι, τὸν[9]) μὲν καλοῦντες ἄγγελον θεῶν, τὸν[10]) δὲ ἀνόδου πύλην, τὴν δὲ[11]) ἀμφοῖν ἐν μέσῳ φιλίαν τοῦ παντὸς, μέσην οὖσαν, εἴτε πρὸ αὐτῆς Ἥλιος καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Ἑρμῆς εἴτε ἔμπαλιν. καὶ ἴσως εἶεν ἂν ἰσόδρομοι καθ' ὅσον εἰς[12]) ἓν βλέπουσι πάντες, τὸν τῶν ὅλων σύνδεσμον, καὶ αἱ ἐνέργειαι αὐτῶν τέλος ἔχουσι ταὐτὸν, συνερείδειν τὰ πάντα πρὸς τὴν μίαν ἕνωσιν, ὥστε τὸ πᾶν συμπεπληρῶσθαι τοῖς οἰκείοις αἰτίοις. πάντα[13]) οὖν ἐστὶν ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν ἑνιαίαν περιοχήν. οἱ γὰρ ὀκτὼ κύκλοι δυνάμεις εἰσὶν ἡνωμένως
E περιέχουσαι[14]) | τὰ διῃρημένως ἐν[15]) τοῖς αἰσθητοῖς ὑπάρχοντα κατ' οὐρανόν τε καὶ ἐν ἑκάστῳ τῶν στοιχείων. οὕτω μὲν οὖν περὶ πάντων ὡς συλλήβδην εἰπεῖν τῶν κύκλων ῥητέον· πάλιν δὲ αὐτὸν καθ' αὑτὸν τὸν θατέρου σκοπούμενοι τὴν μὲν εἰς ἓξ διαίρεσιν οἰκειοτάτην εἶναι τῇ ψυχῇ φήσομεν· ἔστι γὰρ ἑξάς[16]), ὡς ὁ τῶν Πυθαγορείων λόγος, ἀνάλογον ταττόντων[17]) σημείῳ μὲν μονάδα, τῷ δὲ ἐψυχωμένῳ[18]) τὴν ἑξάδα, τῷ δὲ νοερῷ τὴν ἑπτάδα[19])· τὸν δὲ τῶν ἑπτὰ κύκλων ἀριθμὸν πῶς οὐκ οἰκεῖον εἶναι τῇ ψυχῇ φήσομεν, ἀπὸ τῆς ζωογόνου παρηγμένῃ[20]) θεᾶς, ἣ καὶ μονὰς ἦν καὶ δυὰς καὶ ἑπτὰς, περιέχουσα πάσας ἐν ἑαυτῇ τὰς Τιτανίδας; ἔτι δὲ καὶ κατ'[21]) ἄλλον τρόπον. ἡ γὰρ ἑπτὰς καιρο-

---

[1]) **223, 26** *ταῖς*) *τοῖς* — ad unitatum trinitatem illam LTh. — [2]) **223, 27. 28** *τὸν σύνδεσμον — ἵστασθαι*) vincula nexusque continentia consistere LTh. — [3]) **223, 29** *ἐκφαντικὸν*) *ἐμφαντικὸν* B. — [4]) **223, 30** *καὶ*) *κατὰ* B. (corr. Tayl.) — [5]) **223, 30** *Οὐρανῷ καὶ Γῇ*) sc. *ἀνάλογον ἵστασθαι.* — [6]) **223. 30** *Κρόνον*) Saturnum planetam. Tayl. — [7]) **223, 31** *Ἄρεα*) *ἀέρα* B. (corr. Tayl.) — [8]) **223, 33** Mercurius. | Venus, | Sol. | *τὸ αναγωγὸν.* | *τὸ σηυδετικὸν.* | *τὸ καἰφαντικὸν* m. LTh. — [9]) **223, 34** *τὸν*) *τὸ* B. — [10]) **223, 35** *τὸν*) *τὸ* B. — [11]) **223, 35** *τὴν δὲ*) *Ἀφροδίτην* addendum censebat Tayl. quod nomen LTh. posuit, Proclus audiendum reliquit ut supra Solis et Mercurii. — [12]) **223, 36** *εἰς*) om. B. — [13]) **223, 38** *πάντα*) *πάν τ'* B. — [14]) **223, 39** *περιέχουσαι*) *περιέχουσα* A. — [15]) **223, 40** *ἐν*) Huic A inter versus praepositum *τὰ* habet. — [16]) **223, 42** *ἔστι γὰρ ἑξὰς*) sc. *ἡ ψυχή.* — [17]) **223, 43** *ἀνάλογον ταττόντων*) *καὶ ἀνάλογον τάττονται* B. — [18]) **223, 43** *ἐψυχωμένῳ*) *ἐμψυχωμένῳ* B. — [19]) **223, 43. 44** *τῷ δὲ ἐψυχωμένῳ—ἑπτάδα*) om. A. — [20]) **223, 45** *παρηγμένῃ*) *παρηγμένη* A. — [21]) **223, 46** *κατ'*) *κατὰ* B.

φυῆς ἐστιν ἀριθμὸς καὶ τελεσιουργὸς τῶν περιόδων καὶ ἀποκαταστατικός· οἰ-
κείως οὖν ἔχει καὶ ταύτῃ πρὸς τὴν ψυχὴν τὴν πάντα παράγουσαν καὶ κατευ-
θύνουσαν ταῖς ἑαυτῆς κινήσεσιν. εἰ δὲ καὶ τοῦτο, δῆλον, ὅτι δυνάμεις οἶδε[1])
εἰσὶν οἱ κύκλοι τῆς ψυχῆς γνωστικαί τε καὶ πολλῷ πρότερον ζωτικαὶ τῆς ψυ-
χῆς[2]), τετραδικαί τε καὶ τριαδικαί· | πάντων γάρ εἰσι τῶν αἰσθητῶν περιλη- F
πτικαὶ κατ' ἄμφω[3]), καὶ πᾶσαν τὴν ἐν αὐτοῖς ὁμοιότητα διὰ τῆς τριάδος καὶ
ἀνομοιότητα διὰ τῆς τετράδος γιγνώσκουσι[4]) καὶ πᾶσαν τὴν ποικιλίαν τά τε
γένη τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, καὶ εἴ τινος ἀληθείας ἐν τῷ ὁπωσοῦν εἶναι μέτεστιν
αὐτοῖς ἢ συμμετρίας ἢ κάλλους ἀπὸ τῶν ὄντως ὄντων. καὶ μὴν καὶ τὸ ἐν ἑκά-
στῳ τῶν κύκλων εἶναι τοὺς ἑπτὰ τούτους ὅρους τοὺς γεωμετρικοὺς ἑπταπλα-
σιάζει τοὺς λόγους, τοῦτο δὲ τῆς αὐτοκινησίας ἐστὶ γνώρισμα τῆς ψυχῆς. | αὕτη 224
γὰρ ἑαυτὴν γεννᾷ καὶ πολλαπλασιάζει καὶ ἅμα ἑπτάς τέ ἐστι καὶ ὁ ἀπὸ τῆς
ἑπτάδος ἀριθμός. ἔτι δὲ τὸ κατὰ τὰ ἐναντία ἀλλήλοις πορεύεσθαι τοὺς κύκλους
τοὺς ψυχικοὺς δηλοῖ τὸ πανταχοῦ προϊέναι τὰς δυνάμεις ταύτας καὶ πάντων
εἶναι γονίμους[5]) καὶ αἰτίας τῆς πανταχοῦ μεριζομένης ἑτερότητος καὶ αὐτῶν
τῶν περὶ τὴν γένεσιν ἐναντιώσεων. ἔστι γὰρ τὰ ἐναντία καὶ ἐν ψυχῇ καὶ ἐν οὐ-
ρανῷ καὶ ἐν ὕλῃ, ἀλλ' ἐκ μὲν τῶν ἐνύλων ἐναντίων ἡ γένεσις[6]), διὰ δὲ τῶν
οὐρανίων ἀπὸ τῶν ψυχικῶν λόγων ὑφέστηκεν. ἔχει γὰρ τὰ μὲν τῶν[7]) ἐξ ὧν,
τὰ δὲ τῶν δι' ὧν, τὰ δὲ τῶν ἀφ' ὧν[8]) λόγον ἐν ταῖς[9]) ἀπογεννήσεσι[10]). καὶ
μὴν καὶ ἡ ὁμοιότης τῶν τριῶν καὶ ἡ[11]) ἀνομοιότης τῶν[12]) τεττάρων οἰκείως
εἴληπται τοῖς ἀριθμοῖς. ἔστι γὰρ τελεσιουργὸς μὲν ἡ τριὰς καὶ ἐπιστρεπτικὴ
πρὸς ταὐτὸν εἶδος, γόνιμος δὲ ἡ τετρὰς καὶ αἰτία τοῦ ὅλου πλήθους. πάν-
τως[13]) ἄρα οἱ ἀριθμοὶ πάντες εἰσὶ τῇ οὐσίᾳ τῆς ψυχῆς, μονάς, δυάς, τριάς,
τετράς, πεντάς[14]), | ἑξάς, ἑπτάς, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὁ ἀπὸ τῆς ἑπτάδος τετράγω- B
νος[15]), καὶ οὗτοι πάντες εἰς ἑπτάδα τελοῦσι[16]). πανταχόθεν ἄρα ἑβδομα-
τική[17]) τίς ἐστιν ἡ οὐσία τῆς ψυχῆς, καὶ ὁ μὲν ταὐτοῦ κύκλος μονάς, ὁ δὲ

---

1) 223, 48 *οἶδε*) *οἱ δὲ* B. — 2) 223, 49 *γνωστικαὶ—ψυχῆς*) om. A. — 3) 223, 50 *ἄμφω*) *ἄφω* A. — 4) 223, 51 *γιγνώσκουσι*) *γινώσκουσι* A. — 5) 224, 3 *γονίμους*) *γωνίμους* B. — 6) 224, 5 *τὰ περιττά, ἐναντία τῆς γενέσεως αἴτια*: m. A. — 7) 224, 6 *τῶν*) Ita A, sed sup. *τὸν* — 8) 224, 6 *ἀφ' ὧν*) Tayl. coni. *ὑφ' ὧν*, quod et per se minus aptum et ei, quod praecessit, *ἀπὸ τῶν ψυχικῶν λόγων*, contrarium est. — 9) 224, 6 *ταῖς*) *τοῖς* B. — 10) 224, 6 *ἀπογεννήσεσι*) *ἀπογεννέσεσι* — 11) 224, 7 *ἡ*) om. A. — 12) 224, 7 *τῶν*) *τῶν τριῶν· καὶ ἡ ἀνομοιότης τῶν* A. — 13) 224, 9 *πάντως*) *παντὸς* — omnino LTh. — 14) 224, 9 *πεντὰς*) *πεμπτὰς* B. — 15) 224, 10 *ὁ ἀπὸ τῆς ἑπτάδος τετράγωνος*) Hunc Taylorus additione effici putat numerorum quindecim et triginta quattuor, quorum alter terminorum numerus sit diagrammatis minoris, arithmeticis et harmonicis mediis expleti: 6. 8. 9. 12. 16. 18. 24. 27. 32. 36. 48. 54. 81. 108. 162., alter maioris, sesquioctavis insuper mediis et limmatis aucti: 384. 432. etc. usque ad 10368. neque abhorret ea ratio ab ingenio Procli. — 16) 224, 10 *καὶ — τελοῦσι*) omnesque ii septenario deserviunt LTh. all these likewise terminate in the heptad Tayl. — 17) 224, 11 *ἑβδοματική*) Cf. not. ad 202, 11.

θατέρου, καθάπερ εἴπομεν, ἑπτάς. ὁ μὲν γὰρ νοῦς ἐστι κινούμενος, ὁ δὲ τὸ
κατὰ νόον φῶς, ὥσπερ δὴ καὶ ἡ ἑπτὰς κατὰ τοὺς Πυθαγορείους, καὶ ὁ μὲν
ἀμέριστος, ἀνάλογον τῷ νῷ, ὁ δὲ μεριστὸς, καίτοι καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀμερί-
στου καὶ τῆς περὶ τὰ σώματα μεριστῆς οὐσίας ἐστὶν, ἀλλ' ἐν αὐτῷ [1]· κρατεῖ
γὰρ ἐν αὐτῷ ἡ ἑτερότης. διόπερ ὁ μέν ἐστι μοναδικὸς, ὁ δὲ ἑβδοματικὸς, οὐ
μόνον ὅτι διὰ τὴν πρὸς τὴν ζωογόνον θεὸν [2]) ὁμοίωσιν ἑπτὰς προσήκει τῇ οὐ-
σίᾳ τῆς ψυχῆς· καὶ γὰρ ἐκείνη μονάς ἐστι δύο περιεκτικὴ τριάδων, ἃς ἐν
ἑαυτῇ [3]) περιείληφεν· ἀλλὰ καὶ διότι τὸ πρώτως τῆς ψυχῆς μεριζόμενον τὴν
εἰς ἑπτὰ διαίρεσιν ὑπέμεινεν, ὡς ἔμπροσθεν δῆλον [4]) γέγονε. τὰ [5]) γὰρ ἀπὸ
μιᾶς καὶ ἀμερίστου μεριζόμενα δυνάμεως ἑβδομαδικὸν ἔσχε [6]) τὸν πρῶτον
ἀριθμόν. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἀπὸ τῆς ἑπτάδος ἀριθμὸς προσήκων ταῖς διαιρετικαῖς
C δυνάμεσιν, | ὥσπερ δὴ καὶ ἡ ἑπτάς· ἀλλ' αὕτη μὲν ταῖς ὑπερκοσμίοις [7]), ἐκεῖ-
νος δὲ ταῖς ἐγκοσμίοις [8]). εἰ δὲ δεῖ καὶ σύμπασαν τὴν τῆς ψυχῆς σύστασιν εἰς
τὰς θείας ἀναπέμπειν τάξεις [9]) (εἰκόνας γὰρ ἔχει πασῶν) ληπτέον τὴν ἀρχὴν
ἀπ' αὐτῶν τῶν πρώτων περὶ αὐτῆς λόγων, ἐν οἷς ἔλεγε [10]) δεδημιουργῆ-
σθαι [11]) τὴν ψυχὴν οὐχ ὡς ἡμεῖς φαμὲν, νεωτέραν τοῦ σώμα-
τος, ἀλλὰ γενέσει καὶ ἀρετῇ προτέραν καὶ πρεσβυτέραν, ὡς
δεσπότιν καὶ ἄρξουσαν. ἐκεῖθεν γὰρ ὡρμήθη λέγειν [12]) περὶ αὐτῆς ὁ
Τίμαιος, τὰ πρεσβεῖα δοὺς αὐτῇ πρὸς τὴν γένεσιν τῆς σωματικῆς ὅλης [13]) συ-
στάσεως. λεκτέον δὴ [14]) οὖν ἀνάγεσθαι τὴν πρόοδον αὐτῆς ὡς μὲν ἄρχουσαν
καὶ δεσπότιν εἰς τὴν πάντων ἀρχὴν, ὡς δὲ τριπλεκῆ [15]) καὶ ἡνωμένην ὑπόστα-
σιν λαχοῦσαν [16]) εἰς τὴν ταυτότητα [17]) τῶν νοητῶν ἀναπέμψομεν, καὶ ὡς ἐξ
οὐσίας [18]) καὶ ταὐτοῦ καὶ θατέρου γενομένην εἰς πᾶν τὸ νοητὸν ὄντως |πλάτος,
οὗ τὸ μὲν ἄκρον ἡ οὐσία κατέχει καὶ τὸ ὂν, τὸ δὲ μέσον ὁ αἰὼν τῆς ἐν ταὐτῷ
διαμονῆς πᾶσιν αἴτιος ὢν [19]), τὸ δὲ πέρας τὸ νοητὸν ζῷον ἑτεροιῶσαν ἑαυτὸ
D ταῖς εἰς τὰ νοητὰ ζῷα προόδοις, ἐπεὶ καὶ | τὸ ὅλον ἐκεῖ τὸ ἐξ ἀνομοίων με-
ρῶν, ὡς ὁ Παρμενίδης διδάσκει· τοιοῦτον δὲ [20]) καὶ τὸ τριπλεκὲς ὅλον τοῦτο
στοιχείων ἀνομοίων φύραμα γεγονός· ὡς δὲ ἀριθμὸν αὐτόγονον καὶ νοητὸν εἰς
τὴν ἀκρότητα τῶν νοητῶν καὶ νοερῶν διακόσμων· ἐκεῖ γὰρ ὁ πρῶτος ἀριθμὸς

---

[1]) **224, 14** *ἀλλ' ἐν αὐτῷ*) om. LTh. Fort. *ἀλλὰ* — Tayl. contra addendum putat *πλεονάζει τὸ μεριστόν*. — [2]) **224, 15** *θεὸν*) *θεῶν* B. — [3]) **224, 17** *ἑαυτῇ*) *αὐτῇ* A. — [4]) **224, 18** *δῆλον*) *δηλονότι* — quod divisionem in septem substinuisse superius dixim us LTh. — [5]) **224, 18** *τὰ*) *τὸ* A. — [6]) **224, 19** *ἔσχε*) *ἔχει* B. sortita sunt LTh. — [7]) **224, 20** *ὑπερκοσμίοις*) *ὑπερκοσμίαις* B. — [8]) **224, 20** *ἐκεῖνος δὲ ταῖς ἐγκοσμίοις*) om. B. *οὗτος δὲ ταῖς ἐγκοσμίαις* secundum LTh. supplebat Tayl. — [9]) **224, 21** *πῶς ἡ τῆς ψυχῆς σύστασις εἰς τὰς θείας ἀναπέμπεται τάξεις*: m. A. — [10]) **224, 22** *ἔλεγε*) Pag. 34 B. C. — [11]) **224, 22** *δεδημιουργῆσθαι*) *δεδημιουργεῖσθαι* A. *δεδημιουργηθῆναι* B. — [12]) **224, 24** *λέγειν*) *λίγειν* B. — [13]) **224, 25** *ὅλης*) *ὕλης* A. — [14]) **224, 25** *δὴ*) om. B. — [15]) **224, 26** *τριπλεκῆ*) *τριπλῆ* B. — [16]) **224, 26** *λαχοῦσαν*) *λαχοῦσα* B. — [17]) **224, 26** *ταὐτότητα*) Fort. *ἀκρότητα* Tayl. Cf. v. 31. — [18]) **224, 27** *ἐξ οὐσίας*) *ἐξουσίας* B. — [19]) **224, 28. 29** *τὸ δὲ μέσον—ὢν*) bis A. — [20]) **224, 30** *δὲ*) *δὴ* B. et LTh.

μετὰ τῆς ἑτερότητος, ἐπεὶ καὶ πρώτην ἐκείνην τὴν τάξιν, ὡς οἱ θεολόγοι φασίν, τεθεάμεθα σειρῶν οὖσαν[1]) αἰτίαν[2]) κατ' ἀριθμὸν διῃρημένων· ἐκεῖ δὲ καὶ ὁ Παρμενίδης[3]) τὸν ὅλον ὑπέστησεν ἀριθμὸν καὶ ἐκεῖθεν πάντα ἐξέφηνεν· ὡς δὲ ὅλον ἐκ τῶν τριῶν ἐστὶ στοιχείων, εἰς ὁλότητα τὴν νοερὰν τὴν συνεκτικὴν τῶν τε ὅλων καὶ τῶν μερῶν· αἱ γὰρ τρεῖς μεσότητες ἀπ' ἐκείνων ἐφήκουσι τῶν συνεκτικῶν θεῶν, ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ πρώτου τοῦ περιέχοντος τοὺς λοιποὺς καὶ καθ' ἕνα λόγον πάντα συνάγοντος εἰς ἕνα κόσμον καὶ μίαν ἕνωσιν, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ δευτέρου[4]) τοῦ τοῖς μὲν ἄλλην, τοῖς δὲ ἄλλην ἐνδιδόντος σύνδεσιν, μείζοσι μὲν μείζονα, ἐλάττοσι δὲ ἐλάττονα[5]), ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τοῦ τοῖς τρίτοις ἐλλάμποντος[6]) ἀφ' ἑαυτοῦ κοινωνίαν, παρ' οἷς τὰ μὲν ἐλάττονα | κατὰ E τὸν ὄγκον ἥνωται μᾶλλον, τὰ δὲ μείζονα ἐλασσόνως· τοῦτο δὴ[7]) τὸ τῆς ἀριθμητικῆς μεσότητος ἐξαίρετον· ὡς δὲ ἰδέαν ἔχουσαν τοιάνδε καὶ διασχηματισιν καὶ εὐθείᾳ προόδῳ καὶ ἐπιστροφῇ κυκλικῇ χρωμένην, καθ' ἣν προείπομεν αἰτίαν[8]), εἰς τὴν τοῦ νοεροῦ σχήματος τριάδα· τὸ γὰρ εὐθὺ πρῶτον ἐκεῖ καὶ τὸ περιφερές, διὸ καὶ ἐν τῇ ἰδέᾳ τῆς ψυχῆς γραμμαί τε παρελαμβάνοντο καὶ κύκλοι μετ' ἀλλήλων τε καὶ χωρίς· ὡς μὲν[9]) δυνάμεις ὑποδεξαμένην μοναδικάς τε καὶ ἑβδομαδικὰς εἰς τὴν ἑβδομάδα τὴν νοεράν, ὡς δὲ μέσην[10]) τῶν τε νοητῶν καὶ τῶν[11]) αἰσθητῶν καὶ ὡς ἀφομοιοῦσαν τὰ αἰσθητὰ τοῖς νοητοῖς εἰς τὴν ἡγεμονικὴν σειράν· αὕτη γάρ ἐστιν ἀφομοιωτικὴ τῶν δευτέρων εἰς τὰς ἑνιαίας ἀκρότητας· ὡς δὲ ἐνεργοῦσαν ἐνεργείας διττάς, τὰς μὲν προστάτιδας τῶν αἰσθητῶν, τὰς δὲ τῶν νοητῶν ἀντεχομένας, πρὸς τοὺς ἀπολύτους[12]), οἳ καὶ ἅπτονται καὶ οὐχ ἅπτονται τοῦ παντός. ταῦτα μὲν οὖν διὰ βραχέων εἰρημένα τοὺς παρηκολουθηκότας ὑπομνήσει τοῖς καθηγεμόνος[13]) ἡμῶν συγγράμμασιν, ἐν οἷς περὶ | τούτων ἐκφαίνει τὰ ἀπόρρητα τοῦ Πλάτωνος ὄντως νοήματα· θαυ- F μάζω δὲ ἔγωγε τῶν Πλατωνικῶν ὅσοι τε τὴν ψυχὴν κατὰ μόρια διαιρεῖσθαι νομίζουσιν εἰς τὰς οὐρανίους ψυχάς, τήν τε μίαν καὶ τὰς ἑπτά· ποῦ γὰρ δυνατὸν ἐπὶ τῶν ἀσωμάτων τοιαύτην διαίρεσιν εἶναι, ἀφανίζουσαν τὸ ὅλον; ἴδιος γὰρ τῶν μεριστῶν ὄγκων ὁ τοιοῦτος μερισμός· καὶ ὅσοι παντελῶς ὑπερουρανίους εἶναι νομίζουσι ταύτας τὰς ψυχάς, τοῦ Πλάτωνος εὐθὺς ἐν τοῖς[14]) ἐχομένοις ὡς περὶ μιᾶς τε ψυχῆς τῆς εἰρημένης πάσης καὶ ἐγκοσμίου γε ταύ-

---

[1]) 224, 33 *οὖσαν*) *οὐσῶν* B. (corr. Tayl.) — [2]) 224, 33 *αἰτίαν*) *καὶ ἄλλων συστοιχιῶν* adendum putat Tayl. ex LTh., qui pro *σειρῶν* posuit cathenarum aliarumque coordinationum. Sed huius auctoritas hac in re exigua est. — [3]) 224, 34 Parmenides. m. LTh. — [4]) 224, 37 *δευτέρου*) *θατέρου* B. — [5]) 224, 38 *ἐλάττοσι δὲ ἐλάττονα*) *ἐλάσσοσι δὲ ἐλάσσονα* A. — [6]) 224, 39 *ἐλλάμποντος*) *ἐλάμποντος* A. — [7]) 224, 40 *δὴ*) enim LTh. — [8]) 224, 42 *καθ' ἣν προείπομεν αἰτίαν*) om. LTh. — [9]) 224, 44 *μὲν*) Fort. *δὲ* — autem LTh. — [10]) 224, 45 *μέσην*) *μέσων* B. (corr. Tayl.) — [11]) 224, 45 *τῶν*) om. A. — [12]) 224, 48 *ἀπόλυτοι θεοί*· m. A. *ἀπόλυτοι*. m. LTh. — [13]) 224, 49 *καθηγεμόνος*) *καθ' ἡγεμῶνος* B. — [14]) 224, 54 *εὐθὺς ἐν τοῖς*) † *εὐθὺς*, in m. † *ἐν τοῖς*, B.

225 της[1]) | ἐνδειξομένου[2]). διόπερ ἄμεινον ἡγοῦμαι παρὰ μὲν τούτων ἐκεῖνο λαβεῖν ὡς ἀρχὴν, ὅτι δεῖ τὸ ὅλον μένειν ἐν ταῖς διαιρέσεσι, παρὰ δὲ ἐκείνων τὸ περὶ ἐγκοσμίων εἶναι ψυχώσεων[3]) τὸν λόγον, καὶ λαβόντας εἰπεῖν, ὅτι δὴ ἡ μία ψυχὴ τοῦ κόσμου καὶ ἀδιαίρετός ἐστι καὶ διῄρηται κατὰ τάσδε τὰς δυνάμεις, πρώτην μὲν δυάδα, δευτέραν δὲ τριάδα καὶ τετράδα, τρίτην δὲ ἑβδομάδα· κατὰ γὰρ τοὺς ἀριθμοὺς τούτους ἡ διαίρεσις γέγονεν αὐτῆς. καὶ ταῦτα μὲν ὁ παρ' ἡμῶν λόγος· Θεόδωρος[4]) δὲ, ὁ ἐκ τῆς Ἀσίνης φιλόσοφος, τῶν Νουμηνείων λόγων ἐμφορηθεὶς καινοπρεπέστερον τοὺς περὶ τῆς[5]) ψυχογονίας διέθηκε[6]) λόγους, ἀπὸ τῶν γραμμάτων καὶ τῶν χαρακτήρων καὶ τῶν ἀριθμῶν ποιούμενος τὰς ἐπιβολάς. ἵνα οὖν[7]) καὶ τὰ τούτῳ δοκοῦντα συντόμως ἔχωμεν ἀναγεγραμμένα, φέρε, καθ' ἕκαστον ὧν λέγει, ποιησώμεθα σύνοψιν ἐν κεφαλαίοις. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἄῤῥητον αὐτῷ καὶ ἀνεκλάλητον καὶ πηγὴ τῶν πάν-
B των καὶ τῆς ἀγαθότητος αἴτιον καλῶς | ἀνύμνηται· μετὰ δὲ τοῦτο οὕτως ἐξῃρημένον τῶν ὅλων τριάς ἐστιν ἡ τὸ νοητὸν-αὐτῷ[8]) πλάτος ὁρίζουσα, ἣν καλεῖ τὸ ἕν, ἔκ τε τοῦ ἄσθματος οὖσαν τοῦ ἀῤῥήτου πως ὄντος, ὃ μιμεῖται ἡ δασεῖα τοῦ ἓν, καὶ ἐκ τῆς ἁψῖδος[9]) αὐτοῦ τοῦ Ε[10]) μόνου, χωρὶς τοῦ συμφώνου, καὶ αὐτοῦ ἤδη τοῦ Ε[11]). ἄλλη δὲ μετὰ ταύτην τριὰς ὁρίζει τὸ νοερὸν βάθος, καὶ ἄλλη τὸ δημιουργικόν. ἡ μὲν γάρ ἐστι τὸ εἶναι πρὸ τοῦ ὄντος, τὸ νοεῖν πρὸ τοῦ νοῦ, τὸ ζῆν πρὸ τῆς ζωῆς· ἡ δὲ δημιουργικὴ τριὰς μετὰ ταύτας ἐστὶ, πρῶτον[12]) μὲν ἔχουσα τὸ ὂν, δεύτερον δὲ τὸν νοῦν, τρίτον δὲ τὴν πηγὴν τῶν ψυχῶν. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς τριάδος ἄλλη τριὰς, ἡ αὐτοψυχὴ καὶ ἡ καθόλου καὶ ἡ τοῦ παντός. περὶ οὖν τῆς διαιρέσεως καὶ ἔμπροσθεν εἴπομεν, ὧν ἑκάστη προῆλθε μὲν ἀπὸ πάσης τῆς δημιουργικῆς τριάδος, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ ὄντος, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ νοῦ, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς πηγαίας ψυχῆς. περὶ δὴ ταύτης τῆς τοῦ παντὸς ψυχῆς τῷ Πλάτωνι προκεῖσθαι λέγειν, μᾶλλον δὲ περὶ τῆς ἁπλῶς ψυχῆς τῆς ἀπὸ τῆς πηγῆς τῶν ψυχῶν καὶ περὶ τῆς καθόλου καὶ τῆς

---

1) **224, 54** *ταύτης) πάσης*, in m. *γρ. ταύτης*, A. — 2) **225, 1** *ἐνδειξομένου) ἐνδειξομένον* B. — 3) **225, 2** *περὶ ἐγκοσμίων ψυχώσεων)* de anima mundi LTh. — 4) **225, 5** *Θεόδωρος ὁ ἀσιναῖος*. m. A. Theodorus. | Asinaeus. m. LTh. — 5) **225, 6** *τῆς)* om. A. — 6) **225, 6** *διέθηκε)* om. B. — 7) **225, 7** *ἵνα οὖν* — **226, 29** *τὴν ἐξήγησιν)* quae ideo consulto praetereo, quia a divino Iamblicho in commentariis qui de contradictionibus in Aurelium et Numenium inscribuntur, universa haec expositionis via damnatur, in quibus tota opinionum series, nec non ea quae a Iamblicho illis opponuntur percurrere volenti palam est videre. LTh. Etiam Taylorus haec usque ad 226, 11 omisit, ut intellectu difficilia nihilque sani continentia. (Proclus gives an epitome of this theory, but as it would be very difficult to render it ntelligible to the English reader, and as in the opinion of Iamblichus, the whole of it is artificial, and contains nothing sane, I have omitted to translate it.) — 8) **225, 10** *αὐτῷ) αὐτὸ* B. — 9) **225, 12** *ἁψῖδος) ἁψίδος* — 10) **225, 12** *Ε)* $\overline{ε}$ — 11) **225, 12** *Ε)* $\overline{ε}$ — 12) **225, 14** *πρῶτον) πρώτως*, sup. *πρῶτον*, A.

τοῦ παντὸς καὶ περὶ αὐτῆς τῆς πηγῆς. εἶναι | γὰρ πάντα ἐν πᾶσιν, εἰ καὶ ὅπου C
μὲν ἄλλως, ὅπου δὲ ἄλλως, καὶ ἐν μὲν τῇ πρὸ τῆς τριάδος ψυχῇ καθ' ἕνωσιν,
ἐν δὲ τῇ ἁπλῶς καθ' ὁλότητα τὴν[1]) πρὸ τῶν μερῶν, ἐν δὲ τῇ καθόλου κατὰ
τὴν ἐκ τῶν μερῶν ὁλότητα, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ κατὰ τὴν ἐν τοῖς μέρεσιν, ὡς τοῦ
Πλάτωνος περὶ πασῶν διατεττομένου τούτων· καὶ δέοντος εἰς πάσας ἀνάγειν
τοὺς λόγους ἅπαντας, μηδὲ τὴν διαφορὰν αὐτῶν παριέντας[2]). καὶ πρῶτον δι'
ἣν αἰτίαν ἐκ τριῶν ἐστὶ μεσοτήτων, οἴεσθαι δεῖν λέγειν. καὶ δὴ καί φησιν, ὅτι
τὸ μὲν ὅλον γεωμετρικός ἐστιν ἡ ψυχὴ λόγος, ὑποστὰς ἔκ τε τοῦ πρώτου θεοῦ
τοῦ κατὰ τὸ ὂν καὶ τοῦ δευτέρου τοῦ κατὰ τὸν νοῦν· αὗται γὰρ αἱ δύο οὐσίαι,
ἡ ἀμέριστος καὶ ἡ μεριστή· τελοῦσι δὲ εἰς αὐτὸν ὅ τε ἀριθμητικὸς λόγος εἰ-
κόνα φέρων τῆς πρώτης οὐσίας, καὶ ὁ ἁρμονικὸς τῆς δευτέρας· ὁ μὲν γάρ
ἐστι μοναδικός, ἀδιάστατος ὤν, ὁ δὲ διεστὼς μέν, ἀλλὰ ἁρμονικῶς· ἔπειθ',
ὅτι ἀπὸ μὲν τῆς τετράδος τῶν στοιχείων δείκνυται οὖσα τετράς, καὶ ὁ σύμπας
ἀριθμὸς γεωμετρικὸς ἂν εἴη τις ἀριθμός· ἵνα δὲ μὴ ἄζων[3]) ὑπολάβῃς τοῦτον
τὸν ἀριθμόν, ἐν τοῖς ἄκροις γράμμασιν | εὑρήσεις τὸ ζῆν, ἀντὶ τῆς τρίτης ἑπτά- D
δος τὴν πρώτην λαβών[4])· μᾶλλον δὲ ἐκθέμενος τοὺς πυθμένας τοῦ πρώτου
γράμματος ἐφεξῆς αὐτοζωὴν[5]) νοερὰν οὖσαν θεάσῃ τὴν ψυχήν· οἷον Ζ, Ο, Ψ[6])·
μέσος δὲ ὁ κύκλος[7]), ὁ νοερὸς[8]) ὤν, ὅτι νοῦς αἴτιος τῆς ψυχῆς· καὶ ὁ μὲν
ἐλάχιστος γεωμετρικὸν αὐτὴν ἀποφαίνει τινὰ νοῦν διὰ τῆς τῶν παραλλήλων
φωνῆς καὶ τῆς διαμετρικῆς εὐθείας, ἄνω τε μένοντα καὶ ἐπὶ τἀναντία χω-
ροῦντα καὶ ἀπλαγίαστον ἅμα καὶ πεπλαγιασμένον[9]) ζωῆς εἶδος ἐπιδεικνύμε-
νον· ὁ δὲ μέγιστος στοιχεῖόν ἐστι σφαίρας· κατακαμφθεῖσαι οὖν αἱ γραμμαὶ
τὴν σφαῖραν ποιήσουσιν[10]). ἐπὶ δὲ τούτῳ[11]) τοῦ ἑξῆς γράμματος οἱ πυθμέ-
νες, Δ, Μ, Υ[12]), τρεῖς τε ὄντες πάλιν καὶ τετραδικοὶ καὶ διὰ τοῦτο τὸν δώδεκα
γεννῶντες, τὰς δώδεκα σφαίρας ἀποτελοῦσι τοῦ παντός. ὁ δὲ μέγιστος τῶν
πυθμένων δείκνυσι τὴν οὐσίαν αὐτῆς δυοῖν[13]) τινῶν ὀρεγομένην καὶ πρὸς δύο
πράγματα ἀνατεινομένην· διὸ καὶ τὸ γράμμα τοῦτό τινες καλοῦσι φιλόσοφον·
αὐτὴν δὲ εἰς τὸ κάτω ῥυεῖσαν ἀμφοτέρων. οὕτω γοῦν εὕρομεν αὐτὸ καὶ ἡμεῖς
τὸ Υ[14]) παρά τισι τῶν περιττῶν | ὀνομαζόμενον. μεταξὺ δέ[15]) ἐστι δύο σφαι- E
ρῶν, τοῦ τε Ψ καὶ τοῦ Χ[16]), τούτου μὲν θερμοτέρου διὰ τὸ πνεῦμα καὶ ζω-
τικωτέρου μᾶλλον ὄντος, ἐκείνου δὲ ἧττον ἑκάτερον[17]) ἔχοντος· ὥστε πάλιν δύο

---

[1]) 225, 21 *τὴν*) *τῇ* — [2]) 225, 23 *παριέντας*) *παριέντος* B. — [3]) 225, 29 *ἄζων*) *ἄζωον* B. Cf. 4, 48. — [4]) 225, 30 *τὴν τρίτην ἑπτάδα* dicit numerum 700, cuius nota est *ψ*, *τὴν πρώτην* numerum 7, littera ζ significatum. — [5]) 225, 31 *αὐτοζωὴν*) *αὐτῷ ζωὴν* B. — [6]) 225, 31 *Ζ, Ο, Ψ*) $\bar{\zeta}$, $\bar{o}$ $\bar{\psi}$ — $\overline{Z}$. $\overline{O}$. $\overline{\Psi}$. m. A. — [7]) 225, 31 *ὁ κύκλος* est littera O, signum numeri 70. — [8]) 225, 32 *νοερὸς*) *νοερὸν* B. — [9]) 225, 34 *πεπλαγιασμένον*) *πεπλαγισμένον* B. — [10]) 225, 35 *ποιήσουσιν*) *ποιοῦσιν* B. — [11]) 225, 35 *τούτῳ*) *τούτων* B. — [12]) 225, 36 *Δ, Μ, Υ*) $\bar{\delta}$ $\bar{\mu}$ $\bar{\upsilon}$ — $\overline{\Delta}$. $\overline{M}$. $\overline{Y}$. m. A. — [13]) 225, 37 *δυοῖν*) *δυεῖν* B. — [14]) 225, 39 Υ) $\overline{Y}$A. $\bar{\upsilon}$ B. — [15]) 225, 40 *μεταξὺ δέ*) *μεταξύ τέ* A. — [16]) 225, 40 *Ψ—Χ*) $\bar{\psi}$ — $\bar{\chi}$ — [17]) 225, 41 *ἑκάτερον*) *ἑκατέρου* B.

νόων ἐστὶ μεσότης, τοῦ μὲν προτέρου, τοῦ δὲ ὑστέρου, καὶ ὁ μέσος χαρακτὴρ
τὴν πρὸς ἑκάτερον αὐτῆς οἰκειότητα καὶ σχέσιν δηλοῖ. μᾶλλον μὴν ὁ Πλάτων
τὸ Χ[1]) τῇ ψυχῇ δέδωκε, καίτοι καὶ τοῦ Ψ[2]) στοιχείου σφαίρας ὄντος, ἵνα τὸ
ἰσοῤῥεπὲς ἐνδείξηται τῆς κινήσεως αὐτῆς, πασῶν τῶν εὐθειῶν ἴσων[3]) οὐσῶν
ἐν τῷ Χ[4]), καὶ οὕτω τὸ αὐτοκίνητον γνώριμον ποιήσῃ τῆς ψυχῆς. εἰ δὲ αὐτῷ
τῷ εἶναι παράγει τὴν ψυχὴν ὁ δημιουργὸς, δῆλον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐν ἀναλογίᾳ
τέτακται τοῦ Χ[5])· τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ πρώτιστος νοῦς. διὰ μὲν οὖν τούτων φη-
σὶν, ὅτι μέση τίς ἐστιν οὐσία δύο νόων ἡ ψυχὴ προϊοῦσα καὶ ἑαυτὴν[6]) παρά-
γουσα, καὶ ταῦτα μὲν οὕτω ληπτέον· διὰ δὲ τοῦ τελευταίου γράμματος, τοῦ
Η[7]), θεατέον τὴν ἄχρι τοῦ κύβου πρόοδον αὐτῆς. εἰ δὲ διὰ τὴν ἑτερότητα
τῆς ζωῆς δυάς ἐστι, διὰ δὲ τὸ τριμερὲς τῆς οὐσίας αὐτῆς τριὰς, αὐτόθεν μὲν
F ἔχει τὸν ἡμιόλιον λόγον, | εἰς ἑαυτὴν δὲ εἰσιοῦσα καὶ διὰ τὴν εἴσοδον ταύτην
ἐπὶ τὴν τριάδα ποιοῦσα τὴν δυάδα γεννᾷ μὲν τὴν ἑξάδα, συνάπτουσα δὲ τῷ τε
ἀμερίστῳ καὶ τῷ τριμερεῖ τὴν ἐν διπλασίῳ διὰ τούτων[8]) ἁρμονίαν ὑφίστησι.
καὶ ὡς μὲν τριὰς εἰς ἑαυτὴν ἐπιστρέφουσα τὴν ἐννεάδα, ὡς δὲ δυὰς δυαδικῶς
εἰς ἑαυτὴν ἰοῦσα τὴν ὀκτάδα πάντως, ἐκ δὲ ἀμφοῖν τὸν ἐπόγδοον λόγον ἀποτε-
λεῖ. καὶ ἡ μὲν κατὰ γραμμὴν ἀπογέννησις[9]) τό τε ἀμέριστον αὐτῆς δηλοῖ καὶ
226 τὸ δι' ὅλου ταὐτόν· πᾶν γὰρ μόριον γραμμῆς γραμμή· καὶ τὸ | πάντας εἶναι
πανταχοῦ τοὺς λόγους· ἡ δὲ κατὰ δύο σχίσις ὅτι δυαδικὸν[10]) ἐστι τὸ εἶδος αὐ-
τῆς ἐπιδείκνυσι. καὶ ἡ μὲν ὁλότης αὐτῆς ἡ ἀδιαίρετος εἰκών ἐστι τοῦ πρώτου[11])
νοῦ, ἡ δὲ ἄσχιστος τῶν δύο, ἣν ἐκάλεσε ταὐτοῦ κύκλον, τοῦ δευτέρου· ἡ δὲ
εἰς ἓξ σχιζομένη τοῦ τρίτου τοῦ λοιποῦ διηριθμημένου[12]). καὶ ἡ μὲν ὀκτὰς
ὡς ἀπὸ δυάδος ἀνεφάνη τῆς ψυχῆς· ἡ δὲ ἑπτὰς, ἡ μὲν ἐν μονάσι τὸ πρῶτον
ἐνεικονίζεται[13]) τῆς ζωῆς εἶδος, ἡ δὲ ἐν δεκάσι τὸ νοερὸν, διὰ τὸν κύκλον, ἡ
δὲ ἐν ἑκατοντάσι τρίτον κατ' αὐτὸ λοιπὸν τὸ ἰδίωμα τὸ ψυχικόν. καὶ ἡ μὲν ἀπα-
ρέγκλιτος αὐτῆς σύμφυσις πρὸς τὸ γεννῆσαν ὑπέστησε τὸ[14]) ἀπλανὲς, ἡ δὲ
ἔξοδος καὶ ἡ ἀοριστία τὸ πλανώμενον, ἡ δὲ ἐπιστροφὴ μετὰ τὴν πρόοδον τὴν
ἀπλανῶς πλανωμένην ζωήν. καὶ ἐπειδὴ τὸ μὲν σχῆμα τῆς ψυχῆς ἐστιν οἷον
Χ[15]), τὸ δὲ εἶδος δυαδικόν· εἰς δύο γὰρ ἡ σχίσις· ἡ δὲ δυὰς ἐπὶ τῆς ἑξάδος[16])
ἑξάδα πρῶτον οὖσαν πυθμένα τοῦ χ τὴν δυοδεκάδα[17]) ποιεῖ, λάβοις ἂν καὶ
B ἀπὸ τούτου τὰς | δώδεκα πρώτας ἀρχικὰς ψυχάς. ὁ μὲν οὖν Θεόδωρος τοι-

---

[1]) 225, 43 Χ) $\overline{\chi}$ — [2]) 225, 43 Ψ) $\overline{\psi}$ — [3]) 225, 44 *ἴσων*) *εἴσων* B. — [4]) 225, 44 Χ) $\overline{\chi}$ — [5]) 225, 46 Χ) $\overline{\chi}$ — [6]) 225, 47 *ἑαυτὴν*) *ἑαυτὴ* A. — [7]) 225, 48 *Η*) $\overline{\eta}$ — [8]) 225, 51 *διὰ τούτων*) *τὴν ἐν τούτῳ* B. — [9]) 225, 53 *ἀπογέννησις*) *ἀπογένησις* B. — [10]) 226, 1 *δυαδικόν*) *διαδικόν* — [11]) 226, 2 *πρώτου*) *πρῶτον* B. — [12]) 226, 3 *διηριθμημένου*) *διηριθμημένη* B. — [13]) 226, 4 *ἐνεικονίζεται*) *ἀνεικονίζεται* B. — [14]) 226, 6 *ὑπέστησε τὸ*) *ὑπέστησεν* B. — [15]) 226, 8 Χ) $\overline{\chi}$ — [16]) 226, 9 *ἐπὶ τῆς ἑξάδος ἑξάδα*) *ἐπὶ τῆς ἓξ ἑξάδα* B. Proclus *ἐπὶ τὴν ἑξάδα* scripsisse videtur. — [17]) 226, 9 *δυοδεκάδα*) *δυωδεκάδα* B.

αὐτα[1]) ἄττα[2]) φιλοσοφεῖ περὶ τούτων, ἀπὸ τῶν γραμμάτων[3]) καὶ τῶν ἐκφωνήσεων τὰς ἐξηγήσεις ποιούμενος, ὡς ἐκ πολλῶν ὀλίγα παραθέσθαι· ὁ δέ γε[4]) θεῖος Ἰάμβλιχος ἅπασαν τὴν τοιαύτην θεωρίαν ἀπεῤῥάπισεν ἐν ταῖς πρὸς τοὺς ἀμφὶ Ἀμέλιον (οὕτω γὰρ ἐπιγράφει τὸ κεφάλαιον) καὶ δὴ καὶ Νουμήνιον ἀντιῤῥήσεσιν, εἴτε τοῦτον εἰς ἐκείνους ἀναπέμπων εἴτε ἐκείνοις ἐντυχὼν που τὰ ὅμοια γράφουσι περὶ τούτων· οὐ γὰρ ἔχω λέγειν· λέγει δ' οὖν ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος πρῶτον μὲν, ὡς οὐκ ἔδει διὰ τὸ πλῆθος τῶν γραμμάτων τὴν ψυχὴν ποιεῖν τὸν σύμπαντα ἀριθμὸν ἢ τὸν γεωμετρικὸν ἀριθμόν· καὶ γὰρ τὸ σῶμα ἐκ τῶν ἴσων ἐστὶ γραμμάτων, καὶ αὐτὸ τὸ μὴ ὄν· ἔσται οὖν καὶ τὸ μὴ ὂν ἀριθμὸς ὁ σύμπας· πολλὰ δ' ἂν καὶ ἄλλα εὕροις καὶ τῶν ἴσων ὄντα γραμμάτων καὶ αἰσχρὰ καὶ τὰ ἐναντιώτατα ἀλλήλοις, ἃ δὴ πάντα συγχεῖν εἰς ἄλληλα καὶ φύρειν οὐκ ὀρθῶς ἔχει· δεύτερον δὲ, ὅτι τὸ ἀπὸ τῶν χαρακτήρων ἐπιχειρεῖν οὐκ ἀσφαλές· θέσει γάρ ἐστι ταῦτα, καὶ τὸ μὲν | ἀρχαῖον ἄλλος ἦν ὁ τρόπος, νῦν δὲ C
ἄλλος· αὐτίκα τὸ Ζ[5]), ἐφ' οὗ πεποίηται τὸν λόγον ἐκεῖνος, οὔτε παραλλήλους εἶχε τὰς ἀπεναντίον πάντως οὔτε τὴν μέσην λοξὴν, ἀλλὰ πρὸς ὀρθὰς, ὡς καὶ ἀπὸ τῶν στοιχείων ἐστὶ τῶν ἀρχαίων καταφανές. τρίτον τὸ εἰς τοὺς πυθμένας ἀναλύειν καὶ περὶ ἐκείνους διατρίβειν ἀπ' ἄλλων ἀριθμῶν εἰς ἄλλους μεθίστησι τὴν θεωρίαν· οὐ γὰρ ταὐτόν ἐστιν ἡ ἐν μονάσιν ἑπτὰς καὶ ἡ ἐν ἑκατοντάσι. ταύτης οὖν ἐν τῷ ὀνόματι τῆς ψυχῆς οὔσης τί ἔδει παρεισκυκλεῖν τὸν τῶν πυθμένων λόγον; οὕτω γὰρ ἂν πάντα εἰς πάντας ἀριθμοὺς μεταβάλλοιμεν[6]) διαιροῦντες ἢ συντιθέντες ἢ πολλαπλασιάζοντες. καθόλου μὲν οὖν ταῦτα· διελέγχει δὲ καὶ ἑκάστην ἀπόδοσιν ὡς ἐσκευωρισμένην καὶ οὐδὲν ἔχουσαν ὑγιές· καὶ ὅτῳ φίλον πάντων τὴν σαθρότητα κατανοῆσαι, ῥᾴδιον παραθεμένῳ τὸ βιβλίον ἀναλέγεσθαι τὰς οἰκείας ἀντιλογίας πρὸς ἕκαστον ἀπὸ τῶν γεγραμμένων. ἡμῖν δὲ ἱστορίας ἕνεκα τούτων ἐφαψαμένοις ἀκόλουθόν ἐστι τῶν ἐχομένων τοῦ Πλάτωνος δογμάτων ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν· ἐπεὶ | καὶ τὰς Ἀριστοτέ- D
λους ἀντιῤῥήσεις εἰδὼς τὰς πρὸς τὴν ψυχογονίαν γεγραμμένας καὶ τὰς τῶν Πλατωνικῶν πρὸς αὐτὰς ἐπενηνεγμένας λύσεις οὐδὲν ἡγοῦμαι δεῖν περιεργάζεσθαι πλέον, ἄλλως τε καὶ πάντη παρελκούσης τῆς ἀντιλογίας. οὐ γὰρ ὡς μέγεθος ἡ ψυχὴ κύκλος ἐστὶν, οὐδὲ ἔδει ταύτην ἐλέγξαντα τὴν ὑπόθεσιν οἴεσθαι καθάπτεσθαι[7]) τῆς Πλατωνικῆς θεωρίας. διὸ δὴ ταῦτα μὲν παρήσειν μοι δοκῶ· καὶ γὰρ βίβλον[8]) ἰδίᾳ ἐκδεδωκὼς οἶδα τῶν πρὸς τὸν Τίμαιον Ἀριστοτέλους ἀντιῤῥήσεων ἐπισκέψεις ποιουμένην, ἐν ᾗ καὶ περὶ τούτων οὐκ ὀλίγα πεπραγμάτευται[9]) δεικνύντα[10]) μήτε μέγεθος αὐτὸν ὀρθῶς ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἀναπέμποντα κατὰ τὸν Τίμαιον καὶ ἐντεῦθεν ἀποδεικνύντα[11]) μὴ δυναμένην αὐτὴν τῷ μεγέ-

---

[1]) **226, 10** *τοιαῦτα*) *τοαῦτα* B. — [2]) **226, 10** *ἄττα*) *ἅττα* — [3]) **226, 11** *γραμμάτων*) *πραγμάτων* B. — [4]) **226, 11** *δέ γε*) *δὲ* B. — [5]) **226, 20** *Ζ*) *ζ̄* A. — [6]) **226, 25** *μεταβάλλοιμεν*) *μεταβάλλοι μὲν* B. — [7]) **226, 33** *καθάπτεσθαι*) *κατάπτεσθαι* B. — [8]) **226, 34** *βίβλον*) *βιβλίον* — [9]) **226, 35** *πεπραγμάτευται*) *πεπραγματεύεται* — [10]) **226, 35** *δεικνύντα*) *δεικνῦντα* A. — [11]) **226, 36** *ἀποδεικνύντα*) *ἀποδεικνῦντα*

θει μεριστῷ ὄντι νοεῖν τὰ νοητὰ ἀμερῆ ὄντα, καθάπερ οὐδὲ τὸ ἀμερὲς ἐφαρμό-
σαι τῷ μεριστῷ δυνατὸν, μήτε τὰς τοῦ οὐρανοῦ κινήσεις τῆς ψυχῆς οὔσας κι-
νήσεις[1]), ἀλλὰ ἀπ' αὐτῆς ὑφισταμένας κατὰ τὴν τοῦ Τιμαίου παράδοσιν, μήτε
τὸ αὐτὸ πολλάκις νοεῖν τῷ αὐτῷ ἀδύνατον ὂν, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον ἐπὶ τῶν με-
E ταβατικωτέρων | νοήσεων, εἴπερ[2]) τά τε νοητὰ πεπέρασται, καὶ κύκλῳ ἡ
νόησις· ταῦτα δ' οὖν παρήσειν μοι δοκῶ νυνὶ διὰ πλειόνων ἐν ἐκείνῃ τῇ βίβλῳ
πεπραγματευμένα, τῶν δὲ ἑξῆς τοῦ Πλάτωνος ἀψάμενος αὐτοῖς τοῖς τοῦ φι-
λοσόφου ῥήμασι προσέχων ἅ μοι δοκεῖ τῶν πραγμάτων ἐνδείκνυσθαι, παρα-
δώσειν[3]).

Ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν τῷ συνιστάντι πᾶσα ἡ τῆς ψυχῆς σύστα-
σις[4]) ἐγεγένητο, μετὰ τοῦτο πᾶν τὸ σωματοειδὲς, ἐντὸς αὐτῆς
ἐτεκταίνετο. **(Pag. 36 D.)**

Πρῶτον ἦν κεφάλαιον, ὡς προείρηται, τῶν περὶ ψυχῆς λόγων τὸ περὶ τῆς
ὑπάρξεως αὐτῆς, δεύτερον τὸ περὶ τῆς ἁρμονίας, τρίτον τὸ περὶ τοῦ σχήμα-
τος, τέταρτον τὸ περὶ δυνάμεων, πέμπτον τὸ περὶ ἐνεργειῶν. τὰ μὲν οὖν ἄλλα
πάντα τελεώτατα ἀνεδίδαξεν ὁ φιλόσοφος, τελευταῖον δὲ ἦν τοῦτο τὸ περὶ τῶν
ἐνεργειῶν, ὃ[5]) δὴ προστίθησιν ἐν τούτοις. ἀλλ' ἐπειδὴ διττόν ἐστιν ἐνεργείας
εἶδος ἐν ψυχῇ[6]), τό τε γνωστικὸν λέγω καὶ τὸ κινητικὸν, ἰδίᾳ μὲν περὶ τῆς κι-
νητικῆς, ἰδίᾳ δὲ περὶ τῆς γνωστικῆς ποιήσεται τὸν λόγον, ὅπως τε[7]) καὶ ἑαυ-
F τὴν κινοῦσα καὶ τὰ ἄλλα κινεῖ παραδιδοὺς, καὶ ὅπως ἑαυτὴν γινώσκουσα | γι-
νώσκει καὶ τὰ πρὸ αὐτῆς καὶ τὰ μετ' αὐτήν. σκοπὸς μὲν οὖν τῶν ῥηθησομένων
λόγων τοιοῦτος· ὅτι δὲ οὔτε περὶ πολλῶν ψυχῶν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἀνεδίδα-
σκεν, ὡς εἰρήκασιν οἱ λέγοντες τὸ μὲν περὶ τῆς οὐσίας τὴν ἄσχετον αὐτῷ
πραγματεύεσθαι, τὸ δὲ περὶ τῆς ἁρμονίας τὴν ἐν σχέσει παρ' αὐτοῖς καλου-
μένην, τὸ δὲ περὶ τοῦ σχήματος τὴν ἐν κατατάξει, οὔτε περὶ ὑπερκοσμίων,
ὡς ἄλλοι γεγράφασι, μίαν εἰπόντες καὶ ἑπτὰ ὑπερκοσμίας[8]) ψυχὰς αὐτὸν πα-
227 ραγαγεῖν[9]), δεδήλωκεν, οἶμαι, διὰ τούτων ἱκανῶς· τὴν γὰρ | κατὰ νοῦν τῷ
πατρὶ δεδημιουργημένην ψυχὴν τῷ παντὶ συνῆψεν, ἐντὸς αὐτῆς τὸ σωματοει-
δὲς τεκτηνάμενος. καὶ τοῦτο μὲν καὶ ἐκ τῆς ὅλης προθέσεως δῆλον· περὶ κό-
σμου γὰρ ἦν ὁ σύμπας λόγος, ἀλλ' οὐ περὶ ὑπερκοσμίων ἀπογεννήσεων· ὅρα
δὲ, ὅπως καὶ ἑκάστην τῶν λέξεων σὺν ἀκριβείᾳ προστίθησιν ὁ Τίμαιος. τὸ μὲν
γὰρ κατὰ νοῦν δηλοῖ τό τε νοῦν εἶναι τὸ παράδειγμα τοῦ παντός· τὸ γὰρ παν-
τελὲς ζῶον νοῦς ἦν νοητὸς, καθ' ὃν ὑπέστη τό τε πᾶν τοῦτο καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ

---

1) **226, 38** *τῆς ψυχῆς οὔσας κινήσεις*) om. B. (ex LTh. supplevit Tayl.) — 2) **226, 40** *εἴπερ*) *εἴπειρ* B. — 3) **226, 42** *παραδώσειν*) Imperite Tayl. *παράδοσιν* requirit. — *κεφ. ε'. περὶ ἐνεργειῶν τῆς ψυχῆς·* m. A. Caput quintum de actionibus animae. m. LTh. — 4) **226, 43** *σύστασις*) *σύστασιν* B. — 5) **226, 47** *ὅ*) *ὁ* B. — 6) **226, 47** *ἐν ψυχῇ*) *ἡ ψυχὴ* B. — 7) **226, 49** *τε*) om. B. — 8) **226, 54** *ὑπερκοσμίας*) Rectius *ὑπερκοσμίους* — 9) **226, 54** *παραγαγεῖν*) *παράγειν* B.

παντός· καὶ τὸ μηδὲν μάτην μήτε πλέον μήτε ἔλαττον ὑποστῆναι, πάντα δὲ συμπληρωτικὰ τῆς ψυχικῆς οὐσίας[1]), καὶ τὸ πᾶσαν τὴν δημιουργικὴν βούλησιν ὑποδέχεσθαι τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς· τὰ μὲν γὰρ ἔνυλα διὰ τὴν ὕλην μερίζει τὸ ἀμέριστον εἶδος καὶ ὡς μερικὸν ὑποδέχεται τὸ ὅλον καὶ ὡς διάστατον τὸ ἀδιάστατον[2]), ἡ δὲ ψυχὴ πᾶσαν ὑπεδέξατο τὴν δημιουργικὴν ὡς ὁ δημιουργὸς ἐβούλετο ποίησιν· τὸ δὲ τῷ συνιστάντι τὴν καθόλου αὐτὴν ἐνέργειαν τὸ μὲν γὰρ κατὰ | νοῦν τῆς ἀποπληρώσεώς ἐστι δηλωτικόν, τὸ δὲ τῷ συνι- B
στάντι τῆς ὁμοῦ πάσης ἀεὶ παρούσης ἐνεργείας[3])· τὸ δὲ πᾶσα ἡ τῆς ψυχῆς σύστασις τὸ μηδὲν ἐκπεφευγέναι τὴν δημιουργικὴν τέχνην, ἀλλὰ τῷ εἴδει καὶ τῇ δυνάμει τοῦ δημιουργοῦ πᾶσαν κεκρατῆσθαι[4]) τὴν πρόοδον τῆς ψυχῆς. τὸ δὲ μετὰ τοῦτο μὴ χρονικὸν ὑπολάβῃς, ἀλλὰ τάξεως σημαντικόν[5])· ἄλλη γάρ ἐστιν ἡ χωριστὴ ζωὴ ἡ τῆς ψυχῆς, καὶ ἄλλη δευτέρα μετὰ ταύτην ἡ πρὸς τὸ σῶμα κοινωνοῦσα, καὶ προηγεῖται τὰ τελειότερα τῶν ἀτελεστέρων ἐπὶ τῆς θείας οὐσίας. τὸ δὲ ἐντὸς αὐτῆς συμφυὲς ἀποφαίνει τῇ ψυχῇ[6]) καὶ ἔγγονον αὐτῆς. εἰ γὰρ ἐν αὐτῇ προῆλθε, κυρία τῆς ὑποστάσεώς ἐστιν αὐτοῦ καὶ περιείληφε πᾶσαν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν καὶ συνεργεῖ τῷ δημιουργῷ πρὸς τὴν διακόσμησιν τοῦ σώματος. οὐ[7]) γὰρ ὥσπερ αἱ μερικαὶ ψυχαὶ παρ' ἄλλων πεπλασμένα τὰ σώματα παραδέχονται καὶ διὰ τοῦτο ποτὲ μὲν αὐτῶν κρατοῦσι, ποτὲ δὲ[8]) ἀκρατεῖς γίνονται τῶν οἰκείων ὀργάνων, οὕτω καὶ ἡ τοῦ παντός· ἀλλ' αὐτὴ[9]) προελθοῦσα συμπαράγει τῷ πατρὶ τὸν ἑαυτῆς οἶκον, μᾶλλον δὲ τὸ ὄχημα ἑαυτῆς· διὸ καὶ | κρατεῖ τοῦ παντὸς καὶ ἀϊδίως καὶ ἀπραγμό- C
νως ἐνεργεῖ. πᾶν γὰρ τὸ κατ' οὐσίαν ποιοῦν ἃ ποιεῖ μετὰ ῥᾳστώνης ποιεῖ. τὸ δὲ ἐτεκταίνετο δηλοῖ μὲν καὶ τὴν διὰ τῶν στερεῶν καὶ ἀντιτύπων προϊοῦσαν[10]) τοῦ δημιουργοῦ ποίησιν, δηλοῖ δὲ καὶ τὴν ἔξωθεν ἐπισκευαστὴν διαμόρφωσιν καὶ εἰδοποιίαν τῶν αἰσθητῶν, καὶ μονονουχὶ[11]) τοῖς Ἡφαιστείοις[12]) ὀργάνοις παραδίδωσιν αὐτὸν χρώμενον, οἷς ἐκεῖνος χαλκεύει τὸν ὅλον οὐρανόν, διαζωγραφῶν[13]) τὰ πάντα τοῖς εἴδεσι καὶ τορνεύων τοὺς ὄγκους καὶ σχηματίζων ἑκάστους κατὰ τὸ προσῆκον αὐτοῖς εἶδος. τριττῆς δὲ οὔσης τῆς περὶ τὸ πᾶν δημιουργίας[14]), πρώτης μὲν καθ' ἣν ἐκ τῶν στοιχείων ἀναλογίᾳ δεθέν-

---

[1]) 227, 6 *πάντα δὲ—οὐσίας*) sed omnia decenter ad animae implendam substantiam confluxisse LTh. Secundum haec Tayl. *πρεπόντως* addendum putabat, sine idonea ratione. — [2]) 227, 8 *τὸ ἀδιάστατον*) om. A. — [3]) 227, 9. 10 *τὸ μὲν γὰρ — ἐνεργείας*) illi namque semper universa simul assistit operatio LTh. (omissis prioribus.) — [4]) 227, 12 *κεκρατῆσθαι*) *κεκρατεῖσθαι* — [5]) 227, 13 *σημαντικόν*) *σμαντικόν* B. In A *ν* superne ad *α* adiectum est. — [6]) 227, 15 *τῇ ψυχῇ*) Tayl. addi iubet *τὸν κόσμον*, quod prorsus alienum est. — [7]) 227, 17 *οὐ*) *τὸ* B. (corr. Tayl.) — [8]) 227, 18 *δὲ*) om. A. — [9]) 227, 19 *ἀλλ' αὐτὴ*) Haec autem LTh. — [10]) 227, 21 *προϊοῦσαν*) *προειοῦσαν* B. — [11]) 227, 22 *μονονουχὶ*) *μονουχὶ* B. (corr. Tayl.) — [12]) 227, 23 *Ἡφαιστείοις*) *ὑφιστείοις* B. (corr. Tayl.) — [13]) 227, 23 *διαζωγραφῶν*) *διαζωγράφων* B. — [14]) 227, 25 Triplex universi fabrica. m. LTh.

των ὅλον ἐξ ὅλων αὐτὸ[1]) παρήγαγε, τῆς δὲ[2]) δευτέρας καθ' ἣν ἐκ τῶν ὅλων αὐτὸ[3]) σφαιρῶν διεκόσμησεν· ἀδύνατον γὰρ ἐκ τῶν στοιχείων ὂν μὴ διῃρῆσθαι[4]) ταῖς σφαίραις· τρίτης[5]) δὲ τῆς ἐκ τῶν μερικῶν αὐτὸ συμπληρούσης ζώων, οὐρανίων, ἀερίων, ἐνυδρίων, χθονίων, ἐν τούτοις τὴν μέσην ἡμῖν ἐξέφηνεν. ὁ γὰρ τεκταινόμενος εἴσω τῆς ψυχῆς πᾶν τὸ σωματοειδὲς τῆς διῃρημένης εἰς τοὺς κύκλους δηλονότι κατὰ τὰς σφαίρας αὐτὸ διαιρῶν τεκταίνεται. |
D τῶν γὰρ κύκλων αἱ σφαῖραι δήπου εἰκόνες, ἃς διαμορφῶν τεκταίνεσθαι λέγεται πᾶν τὸ σωματοειδὲς ἐντὸς τῶν τῆς ψυχῆς κύκλων. ᾧ καὶ δῆλον, ὅτι οἱ ὀκτὼ κύκλοι καὶ τὸ ὑπὸ σελήνην ἐν ἑαυτοῖς περιεῖχον[6]), εἴπερ πᾶν τὸ σωματοειδὲς ἐνέθηκεν αὐτοῖς ὁ δημιουργός. εἰ γὰρ μή, πάντως ἂν εἶπεν, ὅτι πᾶν τὸ οὐράνιον ἐντὸς αὐτῶν, ἀλλ' οὐχ ὅτι πᾶν ἐτεκταίνετο τὸ σωματοειδές. ἔστιν οὖν ἐν ἐκείνοις καὶ τὸ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν πᾶν, ὡς τῷ οὐρανῷ συνδιῃρημένον ἢ ὡς ἐν τῷ τῆς σελήνης κύκλῳ περιεχόμενον, καὶ τῶν θεολόγων τὴν σελήνην καλούντων γῆν[7]) διὰ τὴν τῆς γῆς ταύτης οἰκειότητα πρὸς αὐτήν· κοινὸν οὖν[8]) αὐτοῖς τὸ ἀποκρύπτειν τὸ φῶς.

καὶ μέσον μέσῃ ξυνάγων[9]) προσήρμοττεν. (Pag. 36 E.)

Ὁ μὲν Πορφύριος[10]) μέσῃ[11]) ἀντὶ τοῦ φυτικοῦ[12]) τῆς ψυχῆς ἀκούσας πειρᾶται συναρμόττειν αὐτὸ τῷ μέσῳ τοῦ παντός, καίτοι φυτικὸν[13]) ἐνταῦθα μηδαμοῦ τοῦ Πλάτωνος μηδ' ἄχρις[14]) ὀνόματος παραλαβόντος· εἰ δέ γε συμφυέστερον ἐθέλοιμεν ἐξηγεῖσθαι τὴν λέξιν ταύτην, ἐκεῖνο ῥητέον, ὅτι τὸ τοῦ
E κόσμου μέσον ἐνετίθει τῇ ψυχῇ μέσην ἐχούσῃ τάξιν τοῦ τε νοῦ | καὶ τοῦ σώματος, καὶ οὐχ ἁπλῶς ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς ψυχῆς· τοῦτο γὰρ τὸ μέσῃ[15]) αὐτῇ τὸ μέσον συναγαγεῖν. δηλοῖ δὲ ταύτην τὴν διάνοιαν τὸ ἑξῆς ἡ δὲ ἐκ μέσου πρὸς τὸν ἔσχατον οὐρανὸν πάντῃ διαπλεκεῖσα[16]). λάβωμεν τοίνυν ἀπὸ τούτων, ὅτι δὴ καὶ πᾶν τὸ σωματικὸν ὁμοίως πανταχόθεν[17]) ἐψύχωται[18]), καὶ πᾶσα ἡ ψυχὴ πανταχόθεν ἐξήρηται τοῦ σώματος, ἵνα δὴ μιμῆται τὸν[19]) ὅλον δημιουργὸν καὶ παρόντα πᾶσι καὶ τῶν ὅλων[20]) ἐξῃρημένον, καὶ ὡς τὸ μὲν μέσον εἶναι τὸ σωματικὸν τῆς ψυχῆς ποιεῖ πανταχόθεν ὁμοίως αὐτοῦ διήκειν τὴν ψύχωσιν[21])· εἰ γὰρ τὰ ἄκρα τοῦ παντὸς

---

[1]) **227, 26** *αὐτὸ*) om. B. — [2]) **227, 26** *δὲ*) om. A. — [3]) **227, 26** *αὐτὸ σφαιρῶν*) *αὐτοσφαιρῶν* B. — [4]) **227**, 27 *διῃρῆσθαι*) *διηρεῖσθαι* — [5]) **227, 27** *τρίτης*) *τρίτη* — [6]) **227**, 31 *περιεῖχον*) *περιαχθὲν* B. — [7]) **227**, 35 *ὅτι ἡ σελήνη, γῆ παρὰ τῶν θεολόγων καλεῖται*· m. A. — [8]) **227**, 35 *οὖν*) Fort. *γοῦν* — [9]) **227**, 36 *μέσῃ ξυνάγων*) *μέσῃ συνάγων* B. — [10]) **227**, 36 *πορφύριος*· m. A. Porphyr. m. LTh. — [11]) **227, 36** *μέσῃ*) *μέσῃ* — [12]) **227**, 36 *φυτικοῦ*) *φυσικοῦ* B. (mediae pro generativa animae potentia intelligens LTh.) — [13]) **227**, 37 *φυτικὸν*) *φυσικὸν* B. — [14]) **227**, 38 *ἄχρις*) *ἄχροις* B. — [15]) **227**, 40 *μέσῃ*) *μέσῃ* — [16]) **227**, 42 *διαπλεκεῖσα*) se applicans eique extrinsecus circumfusa etc. LTh. — [17]) **227, 42** *πανταχόθεν*) *πανταχῶθεν* B. — [18]) **227**, 42 *ἐψύχωται*) *ἐμψύχωται* — [19]) **227**, 43 *τὸν*) *τὸ* A. — [20]) **227**, 44 *τῶν ὅλων*) *τὸν ὅλον* B. — [21]) **227**, 45 *διήκειν τὴν ψύχωσιν*) *διήκειν τὴν ψύχησιν* B.

τοῖς μέσοις αὐτῆς[1]) συνῆπτον, τὰ μὲν ἂν ἦν[2]) πορρωτέρω, τὰ δὲ ἐγγυτέρω
τῆς ψυχῆς· δεῖ δὲ πάντα ἐν αὐτῇ μένειν οἷον ἐῤῥιζωμένα[3]) καὶ πληρούμενα
ζωῆς ἀπ᾽ αὐτῆς· τὸ δὲ μέσῃ[4]) προσηρμόσθαι τῇ ψυχῇ τὸ καὶ ταύτην ὁμοίως
ἐξῃρῆσθαι πάντων καὶ ἴσον ἀπέχειν ἀπὸ πάντων· εἰ γὰρ τῶν μὲν πλέον ἀπέ-
χει, τῶν δὲ ἔλαττον, σχέσιν αὐτῇ πρὸς τὰ δεύτερα δώσομεν[5]). ἑκάτερον ἄρα
ἀληθὲς, καὶ τὸ μέσον τὸ σῶμα καὶ τὸ μέσῃ[6]) συνηρμόσθαι τῇ ψυχῇ. καὶ μὴν
καὶ τὸ συναγαγεῖν τὴν | ἕνωσιν ἐμφαίνει τὴν δημιουργικὴν καὶ τὸν δεσμὸν F
τὸν πρὸς αὐτὸν[7]), καθ᾽ ὃν ἀΐδιόν ἐστι τὸ πᾶν, τὸ δὲ προσαρμόσαι τὴν ἐναρ-
μόνιον ὁμιλίαν τοῦ σώματος πρὸς τὴν ψυχὴν, ἐκείνης τε τὰ ἑαυτῆς πραττού-
σης καὶ τούτου τὴν οἰκείαν τάξιν διαφυλάττοντος καὶ οὐ περισπῶντος τὴν νό-
ησιν τῆς θείας οὐσίας οὐδὲ καθέλκοντος· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐναρμόνιον τῆς
κοινωνίας εἶδος· εἰ δὲ ἐν τῇ τοῦ χείρονος ὁμιλίᾳ καὶ κρείττονος ἀφίσταται τὸ
κρεῖττον τῆς ἑαυτοῦ τελειότητος, ἢ τὸ χεῖρον παρεμπῖπτον[8]) θόρυβον παρέ-
χει ταῖς τοῦ κρείττονος ἐνεργείαις, ἀνάρμοστός[9]) ἐστιν | ἡ τοιαύτη κοινωνία 228
καὶ πλημμελής[10]). καὶ ἡ ψυχὴ ἄρα κατὰ τοὺς ἁρμονικοὺς ὑπέστη λόγους,
καὶ τὸ σωματοειδὲς ἅπαν πρὸς αὐτὸ[11]) δι᾽ ἀναλογίας ἐφαίνετο φίλον, καὶ τὸ
ὅλον ἐναρμονίως συνετέθη. τίνες οὖν τῶν δεσμῶν τούτων ἀλυτώτεροι[12]) καὶ
ἀϊδιώτεροι καὶ θειότεροι φανεῖεν ἄν; οὐδένες· πλὴν εἰ λέγοι τις τὴν τοῦ δή-
σαντος βούλησιν αὐτὴν τῶν[13]) δεδεμένων ἐξῃρημένην[14]).

Ἡ[15]) δ᾽ ἐκ μέσου πρὸς τὸν ἔσχατον οὐρανὸν πάντῃ[16]) δια-
πλεκεῖσα[17]), κύκλῳ τε αὐτὸν ἔξωθεν περικαλύψασα, αὐτὴ[18])
ἐν ἑαυτῇ στρεφομένη, θείαν ἀρχὴν ἤρξατο ἀπαύστου καὶ ἔμ-
φρονος βίου πρὸς τὸν σύμπαντα χρόνον. **(Pag. 36 E.)**

Ὁ κατ᾽ ἐπιστροφὴν τῆς ψυχώσεως τρόπος, ὥσπερ καὶ πρότερον εἴπομεν,
κάτωθεν ἀρχόμενος ἐπὶ τὰ ἄνω πρόεισι καὶ ἀπὸ τῶν ἐσχάτων εἰς τὰς ἀκρότη-
τας ἀπολήγει τῶν πραγμάτων, οἷος δή ἐστι καὶ οὗτος ὁ νῦν ὑπὸ τοῦ Πλάτω-
νος παρειλημμένος. τῆς γὰρ ψυχῆς ἄνωθεν ἄχρι τῶν ἐσχάτων μυχῶν τῆς γῆς
προελθούσης καὶ πάντα καταλαμψάσης τῷ φωτὶ τῆς ζωῆς ὁ κόσμος | εἰς αὐ- B
τὴν ἐπιστρεφόμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἀρχόμενος ψυχοῦται κατά τε τὸ μέσον

---

[1]) **227, 45** *αὐτῆς*) *αὐτοῖς* **B. animae LTh. — [2]) 227, 46** *ἦν*) *εἴη* **B. — [3]) 227, 46** *ἐῤῥιζωμένα*) *ἐῤῥιζομένα* **— [4]) 227, 47** *μέσῃ*) *μέση* **— [5]) 227, 48** *δώσομεν*) *δώσωμεν* **B. [6]) 227, 49** *μέσῃ*) *μέση* **— [7]) 227, 50** *τὸν πρὸς αὐτὸν*) **om. LTh.** *αὐτὸν* **sc.** *τὸν δημιουργόν.* **— [8]) 227, 54** *παρεμπῖπτον*) *παρεμπίπτον* **— [9]) 227, 54** *ἀνάρμοστός*) *ἐνάρμοστός* **B. (corr. Tayl.) — [10]) 228, 1** *πλημμελής*) *πλεμμελής* **A. — [11]) 228, 2** *αὐτὸ*) **Immo** *αὐτὸ* **— LTh.** *αὐτὴν* **legisse videtur: et corpus** *illi* **omne secundum proportiones dicitur esse coniunctum. — [12]) 228, 3** *ἀλυτώτεροι*) *ἀλυτότεροι* **— [13]) 228, 4** *τῶν*) *τῶν δὲ* **B. — [14]) 228, 4** *ἐξῃρημένην*) *ἐξῃρημένη* **A. — [15]) 228, 4** *Ἡ*) *ἤ* **A. — [16]) 228, 4** *πάντῃ*) *πάντῃ* **A. (ut solet.) — [17]) 228, 4** *διαπλεκεῖσα*) *διαπλεκεῖα* **B. — [18]) 228, 5** *αὐτὴ*) **seque (in se ipsa convertens) LTh.**

ἑαυτοῦ καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν διάστασιν καὶ ἔτι ἔξωθεν ἀπολαύει[1]) τῆς νοερᾶς
ἐλλάμψεως τῆς ψυχῆς. καὶ διὰ ταῦτα ἡ ψυχὴ λέγεται τὸ μέσον κατειληφέναι
τοῦ παντὸς, ὡς καὶ ἐν ἐκείνῳ δυνάμεις ἑαυτῆς ἀποθεμένη καὶ σύμβολον τῆς
οἰκείας παρουσίας, καὶ πρὸς τὸν ἔσχατον διατείνειν οὐρανὸν, ὡς πανταχόθεν
αὐτὸν ζωοποιοῦσα, καὶ περικαλύπτειν τὸ πᾶν, ὡς ἐξῃρημένας ἔχουσα δυνά-
μεις τῶν μεριστῶν ὄγκων, μονονουχὶ τὴν Ἀθηναΐκὴν αἰγίδα προβεβλημένη,
Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι[2]) ἠερέθονται, καὶ διὰ ταύτης
ἔξωθεν τὸν ὅλον περιβάλλουσα κόσμον[3]). καὶ εἰ δεῖ[4]) τἀληθῆ λέγειν, ἀπέρ-
ραψε διὰ τῆς ῥήσεως ταύτης τὰ στόματα[5]) τῶν οἰομένων ὄντως κυκλικὸν εἶναι
τὸ σχῆμα τῆς ψυχῆς καὶ διαστατὸν οὕτως. πῶς γὰρ ἐνδέχεται τῷ σώματι κύ-
κλον συνδιαπλακῆναι καὶ ἐξ ἴσου διαταθῆναι, περικαλύπτειν αὐτὸ[6]) μετ' αὐ-
τοῦ[7]) κατὰ πᾶσαν αὐτῷ τὴν τοῦ ὄγκου[8]) διάστασιν ἐφαρμόσαι; τοῦτο μὲν
οὖν αὐτόθεν δῆλον ψευδῆ τὴν φαντασίαν δεικνύον τῶν οὕτως ὑπολαβόντων[9])·
C πρὸς δὲ τούτῳ | δεῖ θεωρεῖν, ὃ καὶ πρότερον εἴπομεν, ὅπως ἥ τε διαπλοκὴ καὶ
τὸ κύκλῳ πάντη περικαλύπτειν τὸν οὐρανὸν ἐξωμοίωσε τὴν ψυχὴν πρὸς τὴν
νοερὰν ζωὴν, ἣν εἶπεν ἔμπροσθεν πέριξ[10]) λαβεῖν τοὺς δύο κύκλους αὐτῆς·
ὡς γὰρ ἐκείνη τὴν ψυχὴν, οὕτως αὕτη περιείληφε τὸν οὐρανόν. πρὸς δὲ τού-
τοις ἀμφοτέροις ἐννοητέον, ὅπως[11]) ἀπείκασται τοῖς θεοῖς ἐκείνοις, οἷς τὸ
ὅμοιον ὁ Παρμενίδης ἀνῆκε καὶ τὸ ἀνόμοιον. ἡ μὲν γὰρ διαπλοκὴ τὴν δι' ὁμοι-
ότητος εἰς τὸν κόσμον δείκνυσι παρουσίαν· πᾶσα γὰρ κοινωνία καὶ οὐσιῶν καὶ
δυνάμεων καὶ ἐνεργειῶν ἀπὸ ταύτης ὑφέστηκεν· ἡ δὲ περικάλυψις τὴν ὑπερ-
βολὴν ἐμφαίνουσα παρίστησιν, ὅπως ἀσύμμετρός ἐστι πρὸς αὐτὸν καὶ διὰ τὴν
ἀσυμμετρίαν ἀμέθεκτος· τὸ γὰρ ἀσύμμετρον ἀνόμοιον δήπου πρὸς ὃ ἐστιν
ἀσύμμετρον[12]). τάχα δὲ ἄμφω τὸ συναμφότερον ἔχει· καὶ γὰρ τὸ διαπεπλέ-
χθαι τῶν πῇ μὲν ὁμοίων ἐστὶ, πῇ δὲ ἀνομοίων, καὶ τὸ περικαλύπτειν ὁμοῦ
τῷ ἀχωρίστῳ καὶ τὸ νοερὸν[13]) ἐμφαίνει τῆς περιοχῆς, ὃ δὴ καὶ τῷ παντὶ
ὑπάρχει δευτέρως· δι' αὐτὴν γὰρ καὶ τὸ πᾶν νοῦν μιμεῖται, πρῶτον[14]) ἄγαλμα
D τοῦ νοῦ γενόμενον[15]). πάρεστιν | ἄρα τῷ παντὶ χωριστῶς καὶ ἐλλάμπει τοῖς
πᾶσιν αὐτὴ μὴ[16]) ἐπιστρεφομένη πρὸς τὰ ἐλλαμπόμενα μηδὲ[17]) σχέσιν ἐν[18])

---

[1]) 228, 11 *ἀπολαύει*) *ἀπολαύη* B. — [2]) 228, 15 *θύσανοι παγχρύσεοι*) *χρύσανοι χρυσέοι* B. Versus Hom. Il. II. 448. Tayl. — [3]) 228, 14. 15 *μονονουχὶ — κόσμον*) om. LTh. — [4]) 228, 16 *εἰ δεῖ*) *εἴδεῖ* B. — [5]) 228, 16 *τὰ στόματα*) *τὸ στόμα* A. — [6]) 228, 18 *περικαλύπτειν αὐτὸ*) Fort. *καὶ π. α.* ipsumque circumplecti LTh. — [7]) 228, 18 *μετ' αὐτοῦ*) Fort. *μετὰ τοῦ* — cum hoc inquam ut per totam ipsius molem secundum omnes accommodetur appliceturque dimensiones LTh. — [8]) 228, 18 *ὄγκου*) *κόσμου* B. — [9]) 228, 19 *ὑπολαβόντων*) *ὑπολαμβανόντων* B. — [10]) 228, 21 *πέριξ*) *περὶξ* B. — [11]) 228, 22 *πρὸς — ὅπως*) Considerandum praeterea, quomodo etiam ex iis ipsis LTh. — [12]) 228, 26 *ἀνόμοιον — ἀσύμμετρον*) om. A. — [13]) 228, 28 *καὶ τὸ νοερὸν ἐμφαίνει τῆς περιοχῆς*) intellectivum etiam indicant abstractumque complexum LTh. — [14]) 228, 29 *πρῶτον*) om. LTh. — [15]) 228, 29 *γενόμενον*) *γενομένην* B. (corr. Tayl.) — [16]) 228, 30 *μὴ*) *μὲν* B. *μὲν οὐκ* coni. Tayl. — [17]) 228, 31 *μηδὲ*) *μὴ δὲ* B. — [18]) 228, 31 *ἐν*) ab (ipsis suscipiat) LTh.

αὐτοῖς ἢ κατάταξιν δεχομένη[1])· ταῦτα γὰρ ἀλλότρια τῆς ὅλης ἐστὶ ψυχῆς. διότι δὴ τὸ σῶμα συμπρόεισι τῇ ψυχῇ, καὶ οὐκ αὐτὴ τῷ σώματι, περιέχει δὲ[2]) τὸν κόσμον τῇ ἀπείρῳ αὐτῆς δυνάμει καὶ τῷ ἀδιαστάτῳ πᾶσαν διάστασιν καὶ τῷ ἀμερίστῳ πᾶν τὸ μεριστὸν καὶ τῷ ἁπλῷ τὸ σύνθετον[3]), διὸ καὶ συνήρτηται πρὸς τὴν γέννησιν τῆς ψυχῆς ἡ δημιουργία τοῦ σώματος, ἀλλ' οὐκ ἔμπαλιν. ἡγεῖται οὖν ἡ οὐσία τῆς ψυχῆς[4]) ὡς τῷ νῷ συγγενεστέρα, καὶ τὸ σῶμα ὡς ἀπ' αἰτίας ἐξήρτηται τῆς ψυχῆς. τί οὖν ἔστι[5]); τὴν διαπλοκὴν τοιαύτην ἀνεξόμεθα λέγειν, οἵαν τινὲς λέγουσιν, ὡς μερισταῖς δυνάμεσι καὶ ἐντελεχείαις καὶ ζωαῖς ἀχωρίστοις τῆς ψυχῆς τῷ σώματι παρούσης; μηδαμῶς. δευτέρα γάρ ἐστιν ἡ τοιαύτη πᾶσα διανομὴ τῆς μιᾶς ψυχῆς· ἐπεὶ καὶ ἐφ' ἡμῶν ἄλλως μὲν ἡ ἐντελέχεια ψυχοῖ τὸ σῶμα, ἄλλως δὲ ἡ χωριστή, ἡ μὲν μεριζομένη περὶ τοὺς ὄγκους, ἡ δὲ ἐφ'[6]) ἑαυτῆς ἱδρυμένη καὶ ἀμερίστως παροῦσα ἡ αὐτὴ πανταχοῦ καὶ ταῖς ἀμερίστοις | ἑαυτῆς δυνάμεσι συνέχουσα τὰς μεριστὰς ζωάς. E
ἀλλ' εἰ χρὴ τῆς ὅλης ψυχῆς ἐπαξίως λέγειν, ἕνωσίς ἐστιν ἀμιγὴς τοῦ σώματος πρὸς τὴν ψυχὴν ἡ διαπλοκὴ[7]) καὶ κοινωνία ψυχῆς καὶ συνέχεια καὶ ζωογονία προϊοῦσά τε ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ καὶ ἐπιστρέφουσα πάλιν πρὸς αὐτόν. ὡς γὰρ τὸ περικαλύπτειν οὐ διαστηματικῶς οὐδὲ τοπικῶς ἠκούομεν[8]), ἀλλ' ὡς πανταχόθεν τῆς ψυχῆς ὡσαύτως ἐξῃρημένης τοῦ σώματος καὶ αὐτῷ τῷ ἐξῃρῆσθαι μονοειδῶς αὐτὸ περιεχούσης, οὕτω δὴ καὶ τὸ διαπλακῆναι μὴ περιεστῶς[9]) ἀκούσωμεν, ἀλλὰ τὴν διὰ πάντων διήκουσαν ψύχωσιν καὶ τὴν ἕνωσιν πάντων τὴν πρὸς αὐτὴν ἐν τούτῳ δηλοῦσθαι νομίσωμεν. καὶ γὰρ πάντα πληροῦσα ἑαυτῆς ἐστι καὶ πάντα συνέχουσα πρὸ[10]) τῶν ἄλλων ἑαυτὴν ἐν τῇ καθαρότητι συνέχει καὶ τὸν κόσμον εἰς ἑαυτὴν[11]) ἐπιστρέφουσα πολλῷ δήπου μᾶλλον αὐτὴ πρὸς ἑαυτὴν ἐπέστραπται. διὸ δὴ καὶ ὁ Τίμαιος ἐπήνεγκεν, ὅτι αὐτὴ ἐν αὑτῇ στρέφεται[12]), πρὸς ἀντιδιαστολὴν[13]) τοῦ σώματος στρεφομένου μέν, οὐκ ἐν ἑαυτῷ δέ, ἀλλ' ἐν τῷ τόπῳ παντί, ὃν κατέχει. τοῦτο μὲν γὰρ στρέφεται τοπικῶς, ἡ δὲ ψυχὴ[14]) ζωτικῶς | καὶ νοερῶς νοοῦσα ἑαυτὴν καὶ F
ἑαυτὴν εὑρίσκουσα τὰ πάντα οὖσαν. πλήρωμα γάρ ἐστι τῶν ὅλων, εἰκόνας ἔχουσα τῶν πάντων, ἃς θεωμένη στρέφεσθαι ἐν ἑαυτῇ λέγεται, τῆς μὲν στροφῆς τὸ νοερὸν ἅμα καὶ ἀποκαταστατικὸν ἐνδεικνυμένης, τῷ[15]) δὲ αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ τὸ τῆς αὐτοκινησίας ἰδίωμα. στρέφεται γὰρ καὶ αὐτὸ τὸ πᾶν, ἀλλ' ὑπ'

---

[1]) 228, 30. 31 *πρὸς τὰ—δεχομένη*) om. A. — [2]) 228, 32 *δὲ*) igitur LTh. — [3]) 228, 33 *σύνθετον*) *σύνθεται* B. — [4]) 228, 34. 35 *ἡ δημιουργία—ψυχῆς*) om. A. — [5]) 228, 35 *ἔστι*) *ἐστι* A. — [6]) 228, 39 *ἡ δὲ ἐφ'*) *ἥδ' ἀφ'* A. — [7]) 228, 41 *τίς ἐστιν ἡ διαπλοκή, τῆς τοῦ παντὸς ψυχῆς, πρὸς τὸ τοῦ παντὸς σῶμα·* m. A. — [8]) 228, 43 *ἠκούομεν*) *ἀκούομεν* B. — [9]) 228, 44 *περιεστῶς*) Fort. *περισσῶς* — non ad contactum referamus LTh. (et Tayl.) — [10]) 228, 46 *πρὸ*) *πρὸς* B. (corr. Tayl.) — [11]) 228, 47 *ἑαυτὴν*) *αὐτὴν* A. — [12]) 228, 48 *ἐν αὑτῇ στρέφεται*) *ἑαυτὴν ἐπέστραπται*, in m. *γρ. ἐν αὑτῇ στρέφεται*, A. — [13]) 228, 48 *ἀντιδιαστολὴν*) *ἀντιδιστολὴν* A. — [14]) 228, 49 *πῶς ἡ ψυχή, ἐν ἑαυτῇ στρέφεται*: m. A. — [15]) 228, 52 *τῷ*) Immo *τοῦ*

ἄλλου κινούμενον. ἐνταῦθα δὴ κἀκεῖνο διαλέλυται τὸ παρ' ἡμῶν ζητούμενον. ἐζητοῦμεν δὲ εἰς πᾶσαν τὴν ψυχογονίαν βλέποντες[1]), ποῦ τὴν γνωστικὴν ἰδιό-
229 τητα[2]) δέδωκεν, ὥσπερ τὴν[3]) οὐσιώδη καὶ τὴν ζωτικήν, τὴν | μὲν διὰ τοῦ τριπλεκοῦς μίγματος[4]), τὴν δὲ διὰ τῆς κινήσεως τῆς ἐν ταὐτῷ[5])· καὶ ἐλέγομεν, ὅτι διὰ τῆς εἰς κύκλον περιαγωγῆς ἐπιστρέψας αὐτὴν πρὸς αὐτὴν γνωστικὴν ἑαυτῆς ἀπετέλεσε. τοῦτο τοίνυν ἐν τούτοις σαφέστερον ἐδήλωσεν. ἐγχειρήσας γὰρ εἰπεῖν, ὅπως γινώσκει τὰ πάντα, στρέφεσθαί φησιν αὐτὴν εἰς ἑαυτὴν καὶ στρεφομένην ἄρξασθαι βίον διαζῆν ἔμφρονα καὶ νοερόν. αὐτόθεν οὖν δῆλον, ὅτι ἡ πρὸς ἑαυτὴν ἐπιστροφὴ γνῶσίς ἐστιν ἑαυτῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πάντων καὶ τῶν πρὸ αὐτῆς καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς. καὶ γὰρ ἔοικε πᾶσα γνῶσις[6]) εἶναι ἡ ἐπιστροφὴ πρὸς τὸ γνωστὸν καὶ οἰκείωσις καὶ ἐφάρμοσις πρὸς αὐτό, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀλήθεια εἶναι ἡ πρὸς τὸ γιγνωσκόμενον[7]) ἐφαρμογὴ τοῦ γιγνώσκοντος, διττῆς δὲ οὔσης τῆς ἐπιστροφῆς[8]), τῆς μὲν ὡς πρὸς τὸ ἀγαθόν, τῆς δὲ ὡς πρὸς ὄν, ἡ μὲν ζωτικὴ ἐπιστροφὴ γίγνεσθαι[9]) πάντων ὡς πρὸς ἀγαθόν, ἡ δὲ γνωστικὴ ὡς πρὸς ὄν. διὸ καὶ ἡ μὲν ἐπιστραφεῖσα λέγεται ἔχειν τὸ ἀγαθόν, ἡ δὲ ἔχειν τὸ ὄν, οὗ ἑκατέρα[10]) ἦν, καὶ ἔστι τὸ ἀληθεύειν ἡ κατάληψις[11]) |
B τοῦ ὄντος, εἴτε ἐν ἑαυτῷ ὂν τῷ ἑλόντι εἴτε πρὸ αὐτοῦ εἴτε μετ' αὐτό. τοῦτο μὲν[12]) οὖν, ὅπερ ἔφην, δῆλον ἡμῖν γέγονεν ἐκ τούτων· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐν ταῖς τῶν μερικῶν ζώων ψυχαῖς ἐνεργεῖ μέν ποτε νοερῶς ὁ λόγος[13]) καὶ ἐπιστρέφεται πρὸς ἑαυτόν, ἀλλ' οὐκ εὐθὺς ἐκ τῆς πρώτης[14]) γενέσεως· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον ἡ πρόοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀνάμνησις μετὰ τὴν λήθην· διὰ δὴ τοῦτο θείαν ἀρχήν φησιν ἄρξασθαι τὴν ψυχὴν ἄνωθεν ἀρχομένην καὶ ἀπὸ τῶν πρωτίστων ἑαυτῆς ἐνεργειῶν. ἔχει γὰρ τὰς μὲν θείας χωριστὰς ἐνεργείας, τὰς δὲ κινητικὰς τοῦ παντός, καὶ ἀεὶ τὰς[15]) τελειοτέρας πρὸ τῶν δευτέρων. προελθοῦσα γὰρ ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ καὶ ἀρχομένη τοῦ ἐνεργεῖν ἀπὸ τῶν θειοτέρων ἐνεργειῶν ἄρχεται καὶ διὰ τούτων κινεῖ καὶ τὰς δευτέρας, τάς τε νοερὰς καὶ τὰς δοξαστικάς. αὕτη δὲ ἡ[16]) ἀρχὴ θεία πάντως ἐστίν, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν ἀτελῶν ὁρμωμένη δῆλον ὡς ἔνυλός ἐστι. καὶ γὰρ ἐν θεοῖς μὲν τὰ τελειότερα πρὸ τῶν ἀτελεστέρων[17]) ἐστίν, ἐν δὲ τοῖς ἐνύλοις ἔμπαλιν. ἀπὸ γὰρ τῶν ἀτελῶν ἡ γένεσις ἄρχεται καὶ πρόεισιν ἐπὶ τὸ τέλειον. ἡ μὲν οὖν ἀνθρω-

---

[1]) **228, 54** *ποῦ τὴν γνωστικὴν ἰδιότητα ὁ πλάτων δέδωκε τῆς ψυχῆς·* **m. A.** — [2]) **228, 54** *ἰδιοτητα*) *ἰδιώτητα* **A.** — [3]) **228, 54** *τὴν*) **om. A.** — [4]) **229, 1** *δῖα τριπλεκοῖς μῖγματος.* **m. LTh.** — [5]) **229, 1** *ταὐτῷ*) *αὐτῷ* **A.** — [6]) **229, 6** *τί γνῶσις, καὶ τί ἀλήθεια·* **m. A.** — [7]) **229, 7** *γιγνωσκόμενον*) *γινωσκόμενον* **A.** — [8]) **229, 7** *ὅτι διττὴ ἡ ἐπιστροφή·* **m. A.** — [9]) **229, 8** *γίγνεσθαι*) *γίνεσθαι* **A.** — [10]) **229, 9** *ἑκατέρα*) *ἑκάτερα* **B.** — [11]) **229, 9** *κατάληψις*) *κάληξις*, **in m.** *κατάληψις*, **B.** — [12]) **229, 10** *μὲν*) **om. B.** — [13]) **229, 11** *νοερῶς ὁ λόγος*) **intellectiva ratio LTh.** — [14]) **229, 12** *πρώτης*) *πρώ τῆς πρώτης* **A.** (*πρῶτης* **B.**) — [15]) **229, 15** *τὰς*) **om. A.** — [16]) **229, 17** *ἡ*) **om. A.** — [17]) **229, 17** *ἐστι. καὶ—ἀτελεστέρων*) **om. B. (ex LTh. supplementum petiit Tayl.)**

πίνη ψυχὴ[1]) καὶ εἰ θείως ἐνεργεῖ ποτέ, ἀλλ' εἰς ταύτην τελευτᾷ τὴν ἐνέρ-
γειαν, ἀγαπῶσα τὴν ἀρχὴν ὀρθοδοξαστικῶς | ἐνεργῆσαι καὶ μετὰ ταῦτα ἐπι- C
στημόνως, εἶτα ἐνθέως, ἐγείρασα[2]) τὸ ἑαυτῆς ἕν, ὅ ἐστι καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ νοῦ
κρεῖττον· ἡ δὲ θεία τοῦτο πρῶτον ἐνεργοῦν ἔχει, καὶ διὰ τοῦτο κινεῖ πάσας
τὰς δευτέρας ἑαυτῆς γνωστικὰς δυνάμεις καὶ ἀεὶ διὰ τῶν ὑπερτέρων τὰς ὑφει-
μένας. πολλῷ οὖν πρότερον ἡ τοῦ παντὸς ἤρξατο θείαν ἀρχὴν τῆς ἔμφρονος[3])
ζωῆς κατ' αὐτὸ ἐνεργήσασα τὸ[4]) πρῶτον, εἶτα κατὰ τὸ διανοητικόν, ἄνωθεν
καὶ τοῦτο κινήσασα καὶ ποιήσασα θεοειδές. τούτῳ δὲ ἕπεται τὸ ἄπαυστον τῆς
ἐνεργείας. τὸ μὲν γὰρ γενητὸν καὶ τὸ ἐν χρόνῳ προβάλλον τὴν θείαν ἐνέργειαν
ἀπὸ τῶν ἀτελῶν ἐπὶ τὸ τέλειον ὁδεύειν πέφυκε, τὸ δὲ ἀπὸ τῶν τελειοτάτων
καὶ θείων ἐνεργειῶν ἀρχόμενον οὔτε παύεταί ποτε τῆς ἐνεργείας οὔτε τῶν
κατὰ χρόνον ἐστὶν ὑφεστηκότων[5]). εἰ ἄρα θείαν ἀρχὴν ἤρξατο τῆς ἐνερ-
γείας ἡ ψυχὴ τοῦ παντός, ἀπαύστως ἐνεργεῖ καὶ ἀεὶ καὶ ὡσαύτως. τὸ γὰρ
κατὰ χρόνον τὴν ἑαυτοῦ τελειότητα δεχόμενον ἀπὸ τῆς ἀτελοῦς ἄρχεται
καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς θείας ἀρχῆς. τούτῳ δὲ πάλιν ἀκόλουθόν ἐστι τὸ ἔμφρονα
εἶναι τὸν βίον τῆς θείας ψυχῆς. εἰ γὰρ ἄπαυστός ἐστιν ὁ βίος αὐτῆς, κατὰ
νοῦν ἀφορίζεται | καὶ φρόνησιν. τριῶν[6]) γὰρ ἕν τι φήσομεν, ἢ ἀεὶ ἔμ- D
φρονα εἶναι τὸν βίον αὐτῆς, ἢ ἀεὶ ἄφρονα, ὃ μηδὲ[7]) θέμις εἰπεῖν, ἢ ποτὲ
μὲν οὕτως, ποτὲ δὲ ἐκείνως. τῷ ἀπαύστῳ δὴ[8]) λείπεται ἄρα τὸν ἔμφρονα βίον
ἐπὶ τῆς θείας ψυχῆς ἀπολιπεῖν[9]). ἔστι γὰρ καὶ ἄλλως τὸ μὲν ἔμφρονα αὐτῇ
πρέπον ὡς μετεχούσῃ τῆς θείας φρονήσεως[10]), ὁ δὲ βίος ὡς ἀνελιττούσῃ τὸ
ἀμερὲς τῆς νοερᾶς ζωῆς καὶ ὡς παράτασιν ἐν ταῖς ἐνεργείαις ἐχούσῃ καὶ με-
τάβασιν ἐν ταῖς κινήσεσι. ψυχῆς γὰρ οἰκειότατος ὁ βίος· εἰ δέ ποτε καὶ ἐπὶ νοῦ
λέγοιτο, καθάπερ ἐν Φιλήβῳ[11]) λέγεταί τις τοῦ νοῦ[12]) βίος, ἄλλος δὲ τῆς
ἡδονῆς[13]), τὴν ἰδιότητα σημαίνει τῆς ζωῆς. δύο γὰρ ὁ βίος ταῦτα δηλοῖ[14]),
τό τε ἴδιον ἑκάστου τῆς ζωῆς εἶδος[15]) καὶ τὴν ἀνέλιξιν τῆς αἱρέσεως, ἀφ' ἧς
ἔχει τὴν πρόοδον. λέγεται οὖν κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν ψυχῶν· ἐν ταύταις[16]) γὰρ

---

[1]) **229, 18** *πῶς ἐνεργεῖ τὰ θεῖα, καὶ τὰ μὴ τοιαῦτα τῶν ψυχῶν·* m. A. — [2]) **229, 20** *ἐγείρασα) ἐγήρασα* B *ἐγειρήσασα* faciebat Tayl. — [3]) **229, 23** *ἔμφρονος) ἐμφρόνως* B. — [4]) **229, 23** *τὸ)* om. A. — [5]) **229, 26** *ὑφεστηκότων) ὑφεστικότων* B. — [6]) **229, 30** *τριῶν) ποιῶν* B. (corr. Tayl.) — [7]) **229, 30** *μηδὲ) μὴ* A. quod nefas est dicere LTh. — [8]) **229, 31** *τῷ ἀπαύστῳ δὴ)* Excidit h. l. assumptio reliqua et fortasse post eam negatio, quam Taylorus quoque in conclusione requirebat. Non integrior fuit Thomaei codex haec ita vertentis: Sempiternitas igitur in divina anima sapientem esse vitam concludit. — [9]) **229, 32** *ἀπολιπεῖν) ἀπολειπεῖν* B. — [10]) **229, 32** *φρονήσεως)* providentiae LTh. — [11]) **229, 34** *Φιλήβῳ)* Pag. 21 D. 12 A. et saepius. — [12]) **229, 34. 35** *ὁ βίος — τοῦ νοῦ)* om. A. — [13]) **229, 35** *ἄλλος δὲ τῆς ἡδονῆς) ἀλλ' οὐ δὲ ἐξ ἡδονῆς* B. *ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἡδονῆς* A. *ἀλλ' οὐ* etiam LTh. legit, reliqua omisit: non pro vita quae proprie dicitur sumenda est. Tayl. totum omisit: it signifies the peculiarity of the life. — [14]) **229, 35** *ὅτι δύο δηλοῖ ὁ βίος:* m. A. — [15]) **229, 36** *τῆς ζωῆς εἶδος)* in essendo speciem LTh. — [16]) **229, 37** *ταύταις) ταύται* B.

ἡ ἀνέλιξις· ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ νοῦ, τὴν ἰδιότητα τῆς ζωῆς [1]) δηλούντων ἡμῶν.
ἀλλὰ ταῦτα πάντα φαίη τις ἂν πάσαις ὑπάρχειν [2]) ταῖς θείαις ψυχαῖς, τὴν
θείαν ἀρχὴν ἄρξασθαι, τὸ ἀπαύστως ἐνεργεῖν, ὁ ἔμφρων βίος· τίνι οὖν ὑπε-
ρέξει τῶν ἄλλων ἡ ψυχὴ τοῦ παντός; τοῦτο δὴ προειδόμενος ὁ Πλάτων ἐπή-
E νεγκε τὸ | πρὸς τὸν σύμπαντα χρόνον. πᾶσαι μὲν γὰρ αἱ ψυχαὶ μεταβα-
τικῶς ἐνεργοῦσι καὶ περιόδους ἔχουσιν, αἱ μὲν ἄλλας, αἱ δὲ ἄλλας, μείζους ἢ
ἐλάττους, μόνη δὲ ἡ ὅλη ψυχὴ τὴν πρωτίστην καὶ μίαν τοῦ χρόνου διάστασιν
ὑποδέχεται καὶ τὸ ὅλον καὶ πρῶτον μέτρον, ὃ [3]) περιέχει τὰς τῶν ἄλλων περι-
όδους. ὥσπερ γὰρ τῶν σωμάτων τῶν θείων εἰσὶ περίοδοί τινες ἄλλαι ἄλλων,
πάσας δὲ αὐτὰς ἡ τοῦ θείου γεννητοῦ περίοδος συνείληφε, πολλὰς μὲν Κρο-
νίας ἀποκαταστάσεις [4]), πολλὰς δὲ Ἡλιακάς, πολλὰς δὲ Σεληνιακὰς περι-
έχουσα, καὶ ἔστιν ὁ πᾶς χρόνος [5]) ἐν τῇ μιᾷ περιόδῳ τοῦ παντός, τὸν αὐτὸν
τρόπον καὶ αἱ μὲν ἄλλαι θεῖαι ψυχαὶ μερικωτέροις ἀποκαθίστανται χρόνοις· δεῖ
γὰρ ἀποκατασταῆναι πάντως, ἐπειδὴ δὲ [6]) πεπέρασται τὸ νοητὸν πλάτος, ἡ δὲ
ἀποκατάστασις ἄλλη ἄλλαις, ταῖς μὲν βραχυπορωτέρα [7]), ταῖς δὲ μακροπορω-
τέρα, διὰ [8]) καὶ τὸ νοούμενον εἶναι κρεῖττον [9])· ἡ δὲ τοῦ παντὸς μέτρον ἔχει
τὴν ὅλην ἔκτασιν τοῦ χρόνου καὶ τὴν ὅλην ἐξάπλωσιν, ἧς μείζων οὐκ ἔστι πα-
ράτασις, εἰ μὴ τῷ πάλιν καὶ πάλιν· οὕτω γὰρ ἄπειρος ὁ χρόνος. ἐπεὶ γὰρ ἡ
F πρώτη μετέχουσα χρόνου τῶν | καθ' ἓν νοουσῶν [10]) εἶδος ἡ τοῦ παντός ἐστι,
δεῖ δήπου καὶ ὅλον αὐτὴν [11]) ὑποδέχεσθαι τὸ μέτρον, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλ-
λων εἰδῶν τὰ πρώτως αὐτῶν μετασχόντα ὅλον αὐτῶν καταδέχεται [12]) τὸ εἶδος.
μόνην ἄρα δεῖ πρὸς τὸν σύμπαντα χρόνον ἐνεργεῖν, αἱ δὲ ἄλλαι πρὸς μόριον
τοῦ σύμπαντος χρόνου ἐνεργοῦσι, καθ' ὃ [13]) καὶ ἡ ἀποκατάστασις αὐταῖς. αἱ
μὲν οὖν ὑπερκόσμιοι ψυχαὶ [14]), εἴ τινες ἄρα εἰσίν, εἰ καὶ μεταβατικῶς νοοῦσι
(πᾶσα γὰρ ψυχὴ τοῦτον νοεῖ τὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ διαφέρετον ψυχὴ καὶ νοῦς)
ἀλλὰ κατὰ πλείω ποιοῦνται [15]) τῶν νοουμένων ἀντίληψιν· δεῖ γὰρ ἐγγυτέρω
τοῦ νοῦ οὔσας τοῦ ἅμα πάντα νοοῦντος πλείω ἅμα νοεῖν· ἡ δὲ τοῦ παντὸς |
230 πρώτη τῶν καθ' ἕν ἐστι νοουσῶν, ὃ καὶ ἐποίησεν αὐτὴν ἐγκόσμιον· ταύτῃ γοῦν
διεστᾶσιν [16]) αἱ ἐγκόσμιοι πᾶσαι τῶν ὑπερκοσμίων· νοοῦσα δ' οὖν καθ' ἓν ἔχει

---

[1]) **229, 37** *ζωῆς)* *ψυχῆς* **A.** — [2]) **229, 38** *ὑπάρχειν)* **Fort.** *ὑπάρχει* — [3]) **229, 42** *ὅ)* *ᾧ* **A. qua (mensura) LTh.** — [4]) **229, 44** *ἀποκαταστάσεις)* *ἀποκαταστάτως* **B.** — [5]) **229, 44** *ὁ πᾶς χρόνος ἐστὶν, ἐν τῇ μιᾷ περιόδῳ τοῦ παντός:* **m. A.** — [6]) **229, 46** *δὲ)* **delendum videtur; neque LTh. agnoscit.** — [7]) **229, 47** *βραχυπορωτέρα)* *βραχὺ πόῤῥωτέρα* **B.** — [8]) **229, 47** *διὰ)* **Fort.** *διὰ τὸ* — [9]) **229, 48** *κρεῖττον)* **dignius aut minus dignum LTh. quod additamentum sane requiritur.** — [10]) **229, 50** *νοουσῶν)* *νοουμένων* **A.** — [11]) **229, 50** *αὐτὴν)* *τὴν* **B.** — [12]) **229, 50** *τὸ μέτρον — καταδέχεται)* **om. B. Habet ea LTh. omisso tamen** *πρώτως*, **quod et ipsum supplendum esse vidit Tayl.** — [13]) **229, 51** *καθ' ὅ)* *καθὸ* — [14]) **229, 52** *τί διαφέρουσιν αἱ ὑπερκόσμιοι ψυχαὶ τῆς τοῦ παντὸς ψυχῆς:* **m. A. Quibus differant supramundanae animae al anima mundi. m. LTh.** — [15]) **229, 53** *ποιοῦνται)* *ποοῦνται* **B.** — [16]) **230, 1** *διεστᾶσιν)* *διέστασαν* **B.**

τὴν ἀποκατάστασιν κατὰ τὸν ὅλον χρόνον τὸν περιέχοντα τὴν τοῦ θείου γεννη-
τοῦ περίοδον, καὶ κατ'[1]) ἐκεῖνο μὲν ὑφεῖται τῶν ὑπερκοσμίων ψυχῶν, κατὰ
δὲ τοῦτο πασῶν ὑπερέχει τῶν ἐγκοσμίων. πᾶσαι γὰρ ἐν μέρει τοῦ ἑνὸς ἐν τῷ
παντὶ χρόνῳ[2]) τὰς ἀποκαταστάσεις[3]) ἔχουσιν, ἅτε καὶ μερικώτερα ἀνελίττου-
σαι, ἡ δὲ νοερὰ τοῦ ἑνὸς νοητοῦ[4]) κόσμου νοοῦσα καὶ ἐκπεριιοῦσα[5]) τῷ ὅλῳ
χρόνῳ συμπεραίνει τὴν ἑαυτῆς περίοδον. δεῖ γὰρ κόσμου ψυχὴν οὖσαν τὸ κο-
σμικὸν αὐτῆς ὅλον νοητὸν ἀνελίττειν καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸν τέλειον ἀριθμὸν
τῆς κοσμικῆς περιόδου ποιεῖσθαι τὴν νοητικὴν αὐτῆς ἀποκατάστασιν, καθ' ὃν
ποιεῖται καὶ τὴν σωματικὴν ὅλην περίοδον. μιμεῖται γὰρ τόδε τὸ πᾶν τὴν
ἀφανῆ περίοδον ἐκείνης διὰ τῆς οἰκείας σωματικῆς ἀνακυκλήσεως[6]) καὶ συνα-
ποκαθίσταται τοπικῶς τῇ ἀποκαταστάσει τῇ ἐκείνης, ἣν ποιεῖται νοητικῶς.|
τοῦτ' ἔστι[7]) τὸ ἐξαίρετον τῆς κοσμικῆς ψυχῆς, ὃ καὶ ὁ Πλάτων ἀπέφηνεν ἐν B
τούτοις τοῖς παρέπεσθαι δυναμένοις. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὑτωσὶ διηρθρωμένως
ἀκουσόμεθα[8])· πάλιν δὲ ζητητέον, τίς ἐποίησεν ἐν τῇ ψυχῇ μεταβατικὴν κίνη-
σιν καὶ νόησιν μὴ μένουσαν[9]) ὡς τὴν τοῦ νοῦ καὶ χρόνον[10]) ἀντὶ αἰῶνος· καὶ
λεκτέον, ὅτι ὡς τὴν οὐσίαν ἔχει μεριστήν, οὕτω καὶ τὴν ζωὴν αὐτὴν ἔχει οὐ
μίαν, ἀλλὰ συνδιῃρημένην τῇ οὐσίᾳ, καὶ τὴν νόησιν ὡσαύτως. οὐσιωμένη γάρ
ἐστιν ἀντὶ οὐσίας καὶ ἐζωωμένη ἀντὶ ζωῆς καὶ νενοωμένη[11]) ἀντὶ νοῦ, μετέ-
χουσα τούτων πρώτως[12]) ὡς πρὸ ψυχῆς ὄντων. ἐκεῖ μὲν οὖν[13]) ἡ οὐσία μία
καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ νόησις τῆς οὐσίας ἀμερὴς ὡς ἡ οὐσία, καὶ ἐφαρμόζουσα πρὸς
αὐτὴν οὐκ ἔχει μετάβασιν ὡς σημείῳ σημεῖον· ἡ δὲ τῆς ψυχῆς καὶ[14]) νόησις
οὐκ ἀμερὴς οὖσα μόνον, ἀλλ', ὡς εἴπομεν, καὶ μεριστὴ καὶ ἐφαρμόσαι τῷ ἀμε-
ρεῖ μὴ σθένουσα, μερίσασα δὲ ἑαυτὴν περὶ τὸ ἐκείνου[15]) ἀμερές, ἄλλο καὶ
ἄλλο ἑαυτῆς προάγουσα τῷ αὐτῷ ἐκείνῳ μένοντι, ἵνα κατὰ πᾶσαν ἑαυτὴν ἕλῃ
τὸ πρὸ πάσης αὐτῆς ἱδρυμένον, μετάβασίν τε ἐγέννησεν οὕτως, τοῦ μεριστοῦ
τοῦ ἐν αὐτῇ ἐξελίττοντος ἑαυτὸ | περὶ τὸ ἀμερές, καὶ ὁμοῦ τῇ μεταβάσει χρό- C
νον. διχῶς δὲ μεταβαίνουσι[16]), καθ' ἕνα μὲν τρόπον τῷ περὶ τὸ ἓν ἐξελίττε-

---

[1]) **230, 3** *κατ'*) *κατὰ* B. — [2]) **230, 4** *ἐν μέρει τοῦ ἑνὸς ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ*) in aliqua totius temporis parte LTh. Secundum hunc Tayl. *ἔν τινι τοῦ ὅλου χρόνου μέρει* scriptum a Proclo coniicit. Mihi *ἐν μέρει τοῦ ἑνὸς* singulatim significare videtur. — [3]) **230, 4** *ἀποκαταστάσεις*) *ἀποκαταστατικὰς* B. — [4]) **230, 5** *νοητοῦ*) om. B. — Audiendum videtur *οὖσα*. Aliter LTh: illa vero unum intelligibilem mundum intelligens, in quibus *νοερὰ* omissum est. Taylorus sequitur Thomaeum. — [5]) **230, 5** *ἐκπεριιοῦσα*) *ἐκπεριοῦσα* B. gradieris (l. gradiens) LTh. running as it were round it Tayl. — [6]) **230, 9** *ἀνακυκλήσεως*) *ἀνακυκλίσεως* B. — [7]) **230, 10** *τοῦτ' ἔστι*) *τουτέστι* — [8]) **230, 11** *ἀκουσόμεθα*) *ἀκουσώμεθα* B. — [9]) **230, 12** *μένουσαν*) *μέουσαν* A. — [10]) **230, 12** *χρόνον*) *χρόνου* — [11]) **230, 14** *νενοωμένη*) *νενοημένη* B. Cur discurrant animae intelligendo. m. LTh. — [12]) **230, 15** *πρώτως*) *πρότως* B. — [13]) **230, 15** *οὖν*) om. A. — [14]) **230, 16** *καὶ*) om. LTh. et delendum videtur. — [15]) **230, 18** *ἐκείνου*) *ἐκεῖνον* B. — [16]) **230, 20** *μεταβαίνουσα*) Fort. *μεταβαίνει* — *ὅτι διττὸν τὸ μεταβατικὸν τῆς ψυχῆς*: m. A.

σθαι καὶ κατὰ τὰ πάντα τὰ ἑαυτῆς μέρη ἔχουσα τὸ ἕν· ὅσα γὰρ διῄρηται μέρη, τοσαυταχῶς ἐν αὐτῇ καὶ τὸ οὐσιῶδες καὶ τὸ ταὐτὸν καὶ τὸ ἕτερον· ἑκάστῳ οὖν τῷ ἑαυτῆς ἐκείνῳ[1]) προσβάλλουσα[2]) καὶ θιγγάνουσα πολλοῖς τοῦ ἑνὸς εἰσήγαγε τὴν μετάβασιν εἰς τὴν ἑαυτῆς νόησιν, ἵνα πᾶσα νοήσῃ τὸ πρὸ πάσης· καθ' ἕτερον δὲ τῷ καὶ ἕκαστον αὐτῆς περὶ πάντα ἐνεργεῖν· πᾶν γὰρ μέρος αὐτῆς ἔχει τὰ τρία, τὴν οὐσίαν, τὸ ταὐτὸν, τὸ ἕτερον· ὅλῳ οὖν ἑκάστῳ μὴ ἐφαρμόζουσα πρὸς ἕκαστον ἐκείνων ὅλῳ προσβάλλει καθ' ὅσον ἑκάστου μετέχει, πρὸς ἕκαστον, τῇ μὲν οὐσίᾳ διὰ τοῦ ἐν μέρει τοιούτου, καὶ τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως. τοῦτο μὲν οὖν ταύτῃ διαλύσομεν[3])· ἕτερον δὲ πρὸς τούτῳ ζητητέον, πῶς μηδέπω χρόνου γένεσιν ἡμῖν παραδοὺς τὴν ψυχὴν εἶπεν ἤδη πρὸς τὸν σύμπαντα χρόνον ζῆν· καὶ ῥητέον καὶ πρὸς ταύτην τὴν ζήτησιν, ὅτι χρόνου παραδώσει γένεσιν, οὗ μετέχει τὸ ζωῶδες τοῦ κόσμου. κινηθὲν γὰρ αὐτό, φησι,
D καὶ ζῶν[4]) θεασάμενος ὁ πατὴρ τὸν χρόνον ὑπέστησε | μετροῦντα τὴν ἐν αὐτῷ κίνησιν. ὥσπερ οὖν τὸ ζῆν τούτῳ[5]) καὶ τὸ κινεῖσθαι σῶμα ἔχοντι ἐπισκευαστὸν, οὕτω καὶ ὁ χρόνος ἀπὸ τοῦ γεννήσαντος[6]) ἐνδέδοται, παρ' οὗ καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ κίνησις διὰ ψυχῆς. ἡ δὲ ψυχὴ καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς μὲν ἔχει ταῦτα, τὸ ζῆν λέγω καὶ τὴν κίνησιν τὴν κατὰ χρόνον, ἅτε δὲ ἔχουσά τι καὶ αὐθυπόστατον συνεισάγει τι τῇ ἑαυτῆς εἰς τὸ εἶναι[7]) παρὰ τοῦ γεννήσαντος προόδῳ. καθάπερ οὖν καὶ ὁ δημιουργὸς αὐτὴν κινεῖ, καὶ αὐτοκίνητός ἐστι, κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ αὐτὴ ἑαυτῇ αἰτία[8]) τοῦ κινεῖσθαι κατὰ χρόνον, ὅθεν καὶ πρὶν ἐκεῖνος δῷ τῷ παντὶ τούτῳ χρόνον, αὕτη λέγεται κινεῖσθαι πρὸς τὸν σύμπαντα χρόνον. καὶ γὰρ καὶ οὕτω[9]) συνυποστήσει τῷ δημιουργῷ τὸν ζωώδη χρόνον, ὥσπερ συνυφίστησι καὶ τὴν ζωὴν, καθ' ἣν[10]) ἡ κίνησις, καὶ κατὰ φύσιν ἄρξει[11]) τοῦ δι' αὐτὴν ζῶντος καὶ[12]) κινουμένου, καὶ οὐχ οἷον ηὐτοματισμένην[13]) ἕξει τὴν ἐπιστασίαν, μηδὲν[14]) δοῦσα τῷ ἀρχομένῳ. περὶ μὲν οὖν[15]) χρόνου ῥηθήσεται[16]) καὶ εἰσαῦθις· ἐκ δὲ τούτων μὲν τοῦτο συγκεφαλαιωτέον[17]), ὅτι δὴ ἡ τοῦ παντὸς ψυχὴ κινεῖ μὲν καὶ τὸ πᾶν τῷ τε μέσῳ φρουρη-
E τικὰς ἐπιστήσασα δυνάμεις καὶ ὅλον αὐτὸ ζωογονίας ἀποπληρώσασα | καὶ ἔξωθεν αὐτὸ συνέχουσα νοερῶς, μιμουμένη καὶ ταύτῃ τὴν ἑαυτῆς αἰτίαν ἀπογεννήσασαν τριττὰς[18]) ἡγεμονίας θεῶν, φρουρητικὰς, ζωογονικὰς, δημιουργικὰς, αὐτὴ δὲ ἑαυτὴν πολλῷ πρότερον κινεῖ θείως ἀπὸ τῶν πρωτίστων ἐνεργειῶν

---

1) 230, 22 *ἐκείνῳ*) *ἐκεῖνο* B. — 2) 230, 22 *προσβάλλουσα*) *προβάλλουσα* — 3) 230, 26 *διαλύσομεν*) pertractata sint LTh. — 4) 230, 29 *ζῶν*) om. A. Cf. Tim. Pag. 37 C. — 5) 230, 30 *τούτῳ*) *τοῦτο* B. universo LTh. — 6) 230, 31 *γεννήσαντος*) *γενήσαντος* A. — 7) 230, 33 *εἰς τὸ εἶναι*) om. LTh. — 8) 230, 34 *αἰτία*) *αἰτίᾳ* A. — 9) 230, 35 *οὕτω*) *οὕτως* A. — 10) 230, 36 *ἣν*) *ἓν* B. (corr. Tayl.) — 11) 230, 36 *ἄρξει*) *ἄρξη* B. — 12) 230, 37 *καὶ*) om. B. — 13) 230, 37 *ηὐτοματισμένην*) *κυτοματισμένην* B. — 14) 230, 37 *μηδὲν*) nihil a se LTh. — 15) 230, 38 *οὖν*) *δὴ* A. — 16) 230, 38 *ῥηθήσεται*) *εἰρήσεται* A. — 17) 230, 38 *συγκεφαλαιωτέον*) *συγκεφαλαιοτέον* — 18) 230, 40 *τριττὰς*) *τριτὰς* B. *τριτταὶ ἡγεμονίαι θεῶν· φρουρητικαὶ· ζωογονικαὶ· δημιουργικαί*: m. A.

ἀρχομένη καὶ διὰ τοῦτο ἀπαύστως ἑαυτήν τε κινοῦσα[1]) καὶ τὸ πᾶν, καὶ διὰ ταῦτα ἐμφρόνως ἑαυτήν τε ἄγουσα καὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν, ἔτι δὲ αὐτή τε τὴν μίαν παράτασιν τοῦ χρόνου μέτρον ποιουμένη τῆς οἰκείας περιόδου καὶ τὸ πᾶν ὡσαύτως περιάγουσα. τῇ γὰρ αὐτῆς ἀποκαταστάσει συναποκαθίσταται τὸ πᾶν· οὔτε γὰρ πρότερον, ἐπειδὴ πάλιν[2]) ἐν τῷ κόσμῳ[3]) τὰ αὐτὰ γίνεται, κατὰ δὲ τὰς τῆς ψυχῆς νοήσεις τὰ γιγνόμενα γίγνεται· οὔθ' ὕστερον, ἵνα μὴ ἀναίτιος ἡ ἀποκατάστασις ᾖ. τί γὰρ ἔσται τὸ περιέχον αὐτὴν ὅλην, εἰ μὴ ἡ τῆς ψυχῆς περίοδος; εἰ δὲ ταῦτα ὀρθῶς ἔφαμεν, ἔχοι ἂν πάλιν ἡ ψυχὴ τὸ μὲν θεῖον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ὄντος, τὸ δὲ ἄπαυστον ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, τὸ δὲ ἔμφρον ἀπὸ τοῦ νοῦ, πάντα δὲ ἀπὸ τῆς μιᾶς τῶν ὅλων αἰτίας[4]).

Καὶ τὸ μὲν δὴ[5]) σῶμα τοῦ οὐρανοῦ, ὁρατὸν γέγονεν, αὐτὴ δὲ ἀόρατος μὲν, λογισμοῦ δὲ μετέχουσα καὶ | ἁρμονίας ψυχὴ F
τῶν νοητῶν ἀεί τε ὄντων, ὑπὸ τοῦ ἀρίστου ἀρίστη γεγενημένη τῶν γενηθέντων. (Pag. 37 A.)

Ἐπειδὴ πάντα ὅσα τῷ σώματι πρότερον, ταῦτα καὶ τῇ ψυχῇ δέδωκεν ὕστερον, τὴν οὐσίαν, τὴν ἁρμονίαν, τὸ σχῆμα, τὰς δυνάμεις, τὴν κίνησιν, καὶ συνῆψεν ἀμφότερα εἰς ἑνὸς ζώου συμπλήρωσιν, ἵνα μὴ σαυτὸν λάθῃς ὑπονοήσας τὴν ὁμοίαν ἀξίαν εἶναι τοῦ τε σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ταῖς ὁμωνυμίαις ἠπατημένος[6]), τῆς διαφορᾶς αὐτῶν ὑπομιμνήσκει συντόμως ὁ Πλάτων καὶ οὐ παρέργως ἐμβέβληκε τὸν λόγον τοῦτον, ὅτι τὸ μὲν σῶμα ὁρατόν | ἐστιν, ἡ δὲ ψυχὴ 231
ἀόρατος, καὶ τὸ μὲν σῶμα δείκνυσιν ὂν δοξαστὸν, εἴπερ αἰσθητόν ἐστι καὶ γεννητὸν, τὴν δὲ ψυχὴν ἀγέννητον μὲν ὡς πρὸς τὸ σῶμα, γεννητὴν[7]) δὲ ὡς πρὸς τὸν νοῦν. ἔστι γὰρ καὶ τῶν ἀεὶ ὄντων ἅμα καὶ τῶν γεννωμένων, ἐσχάτη δὲ τῶν ἀεὶ ὄντων[8])· ἤδη γὰρ ἐν αὐτῇ χώραν ἔσχεν ὁ χρόνος[9]). καὶ τὸ μὲν πρώτως ἀεὶ ὂν ἀμφοτέρως ἐστὶν αἰώνιον, κατά τε τὴν οὐσίαν καὶ τὴν ἐνέργειαν· οὐδὲ γὰρ ἄλλην ἔχει τὴν ἐνέργειαν παρὰ τὴν οὐσίαν· τὸ δὲ γεννητὸν ἀμφοτέρως ἐστὶ γεννητὸν, ἀεί τε γιγνόμενον καὶ ἀεὶ ἐνεργοῦν ὡς ἐν γενέσει ὂν κατὰ χρόνον. ἡ ψυχὴ[10]) δέ ἐστι μὲν πῇ αἰῶνος μετέχουσα, πῇ δὲ καὶ γενέσεως, ἐνεργεῖ δὲ χρονικῶς. καὶ τὰ μὲν ἄκρα μοναχῶς ἀεὶ, τὸ μὲν αἰωνίως, τὸ δὲ κατὰ χρόνον, τὸ δὲ μέσον διχῶς, ἅτε ἀμφιπρόσωπον ὂν καὶ ταύτῃ καὶ ἀμφίστομον, οὐ μόνον κατὰ τὸ μεριστὸν καὶ ἀμέριστον καὶ κατὰ τοὺς δύο κύκλους, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ἀεὶ ὂν καὶ γεννητόν. διὸ καὶ τῶν ἀεὶ ὄντων ἐστὶ καὶ ἀρίστη τῶν γεννηθέντων

---

[1]) **230, 42** *κινοῦσα*) *κινοῦσαν* B. — [2]) **230, 45** *πάλιν*) *πάλιν καὶ πάλιν* desiderat Tayl. sine idonea ratione. — [3]) **230, 45** *κόσμῳ*) *κοσμίῳ* B. (corr. Tayl.) *ὅτι πάλιν ἐν τῷ κόσμῳ τὰ αὐτὰ γίγνεται, κατὰ τὰς τῆς ψυχῆς νοήσεις*: m. A. — [4]) **230, 48** H. l. desinit LTh. — [5]) **230, 49** *δὴ*) om. B. — [6]) **230, 53** *ἠπατημένος*) *ὑπατημένος* B. — [7]) **231, 2** *γεννητὴν*) *γεννητὸν* A. — [8]) **231, 2. 3** *ἅμα καὶ — ὄντων*) om. A. — [9]) **231, 3** *χρόνος*) *λόγος*, in m. *χρόνος*, B. — [10]) **231, 5** *πῶς μέση ἡ ψυχὴ τῶν τε ἀεὶ ὄντων, καὶ τῶν γεννωμένων*: m. A.

ὑπὸ τοῦ ἀρίστου γενομένη. καὶ ὁρᾷς πάλιν τὸ πρὸς τὸ σῶμα διάφορον[1]) αὐτῆς
B τὸ μὲν | γὰρ κάλλιστον τῶν γεγονότων ἀπεκάλεσε πρότερον, τὴν δὲ ἀρίστην τῶν γενομένων νῦν· κοινὸν δὲ ἀμφοτέρων τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρίστου γεγονέναι. ἀλλ' ἡ μὲν ὡς ἔγγιον[2]) τοῦ ποιήσαντος ἀρίστη καὶ αὐτή ἐστι, τὸ δὲ ὡς πορρωτέρω κάλλιστον μὲν, οὐκ ἄριστον δέ· δεύτερον γὰρ τοῦ ἀρίστου τὸ κάλλιστον, ὥσπερ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ κάλλος. δόξειε δ' ἂν ἐν τούτοις τὸν δημιουργὸν ἄριστον λέγειν τῶν νοητῶν καὶ ἀεὶ ὄντων, ὡς τὴν ψυχὴν ἀρίστην τῶν γεννηθέντων[3]), καὶ μαρτυρεῖν τοῖς ἕνα θεὸν πρὸ τοῦ κόσμου ποιοῦσιν. ἀλλὰ καὶ εἰ οὕτως τις ἀκούοι[4]) τῆς ῥήσεως ἀναστρέψας αὐτὴν, ὅμως ἐκ τῆς ἀναλογίας δῆλον, ὅτι τὰ νοητὰ καὶ ἀεὶ ὄντα οὐ τὰ ἐν αὐτῷ εἴδη[5]) θήσομεν[6]), ἀλλὰ μετ' αὐτὸν ἑτέρας οὐσίας, εἴπερ ὃν ἔχει λόγον ἡ ψυχὴ πρὸς τὰ γεννηθέντα πάντα, τοῦτον ὁ δημιουργὸς πρὸς τὰ ἀεὶ ὄντα. καὶ ἢ ποιήσομεν αὐτὸν εἰς τὰ μετ' αὐτὸν βλέπειν, καίτοι γε δημηγορῶν αὐτὸς καὶ τοῖς νέοις θεοῖς ἐγχειρίζων τὴν τῶν θνητῶν δημιουργίαν ἵνα τί φησι[7]) μιμούμενοι τὴν ἐμὴν δύναμιν περὶ τὴν ὑμετέραν[8]) γένεσιν· οὐκ αὐτὸς ἄρα μιμούμενος τὰ μετ' αὐτὸν δημιουργεῖ
C τὰ ἀθάνατα τῶν ζώων, ἀλλὰ τὰ πρὸ αὐτοῦ πάντως, | ὡς καὶ ἐκείνους βούλεται τὰ θνητὰ δημιουργεῖν αὐτὸν μιμουμένους· ἢ εἰ τοῦτο φυλαττοίμεθα, δώσομεν πολλοὺς εἶναι νοητοὺς θεοὺς, εἰ καὶ μετὰ τὸν δημιουργὸν, ὅπερ οὐ συγχωροῦσι. μήποτε οὖν ἄμεινον λέγειν ἢ τὴν ψυχὴν αὐτὴν λέγεσθαι τῶν νοητῶν εἶναι ἀεί τε ὄντων ὡς ἀρίστην τῶν γεννητῶν οὕτως[9]), ὡς ἀμέριστον καὶ μεριστὴν, μέσην οὖσαν, ἢ ἐπειδήπερ μετέχειν αὐτήν φησι λογισμοῦ καὶ ἁρμονίας, ὅτι νοητῶν ὄντων καὶ ἀεὶ ὄντων. ἡ γὰρ ἐν αὐτῇ ἁρμονία γεννητή ἐστιν, οὐκ οὖσα αὐτοαρμονία, ἀλλ' ἐνηρμοσμένη, καὶ ὁ λογισμὸς οὐκ ἀεὶ ὢν[10]), ἀλλὰ γένεσιν ἔχων, ἅτε κατὰ χρόνον ὑφεστὼς καὶ μεταβατικὸς ὤν. πῶς οὖν λογισμοῦ μετέχει καὶ ἁρμονίας ἡ ψυχή; πῶς δὲ οὐκ ἐν αὐτῇ πρώτως καὶ ἡ ἁρμονία καὶ ὁ λογισμὸς, ἀλλὰ κατὰ μέθεξιν; διότι, φήσω, καὶ ἐν τῷ δημιουργῷ ταῦτα προῆν, λογισμὸς καὶ ἁρμονία. καὶ γὰρ Μούσας καὶ τὸν μουσηγέτην[11]) αὐτὸς ὑπέστησε καὶ τὴν Ἑρμαϊκὴν σειράν. ἐν αὐτῷ οὖν καὶ ὁ λογισμὸς ὁ δημιουργικὸς καὶ ἡ ἁρμονία πρώτως, ὁ μὲν Ἑρμαϊκὸς ὢν, ἡ δὲ Ἀπολλωνιακὴ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἡ ψυχὴ πληρουμένη λογισμοῦ μετέχει καὶ ἁρμονίας. καὶ εἰ δεῖ
D τὸ δοκοῦν διαῤῥήδην λέγειν, τριχῶς[12]) | τὴν ἁρμονίαν νοητέον, ἢ τὴν αὐτοαρμονίαν, ἢ τὸ πρώτως ἡρμοσμένον καὶ καθ' ὅλον ἑαυτὸ τοιοῦτον ὂν, ἢ τὸ δευτέρως ἡρμοσμένον καὶ πῃ μετέχον ἁρμονίας, καὶ τὴν μὲν ἀποδοτέον τῷ νῷ, τὴν δὲ τῇ ψυχῇ, τὴν δὲ τῷ σώματι, τριχῶς δὲ καὶ τὸν λογισμὸν, τὸν μὲν πρω-

---

1) 231, 9 *διάφορον*) *διέφερον* A. — 2) 231, 11 *ἔγγιον*) *ἔγγυον* B. — 3) 231, 13 *γεννηθέντων*) *γενηθέντων* A. — 4) 231, 14 *ἀκούοι*) *ἀκούῃ* A. — 5) 231, 15 *εἴδη*) *εἴδει* B. (corr. Tayl.) — 6) 231, 15 *θήσομεν*) *θήσωμεν* B. — 7) 231, 18 *ἵνα τί φησι*) Fort. *τί φησι;* — 8) 231, 18 *ὑμετέραν*) *ἡμετέραν* A. Locus est Pag. 41 C. — 9) 231, 22 *οὕτως*) *ὄντως* B. — 10) 231, 24 *ὢν*) *ὂν* B. — 11) 231, 27 *μουσηγέτην*) *μουσαγετὴν* B. — 12) 231, 29 *τριχῶς ἡ ἁρμονία καὶ ὁ λογισμός*: m. A.

τουργὸν, τὸν δὲ κατὰ μέθεξιν, τὸν δὲ κατ' ἔμφασιν· ἔστι γάρ τι λογισμοῦ καὶ ἔν τισι τῶν ἀλόγων ἴχνος. ἐπεὶ καὶ τὴν οὐσίαν καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὴν δύναμιν τριχῶς νοήσομεν. ἡ μὲν γὰρ πρώτως οὐσία καὶ τὸ πρῶτον σχῆμα καὶ ἡ πρώτη δύναμις ἐν τοῖς νοητοῖς, τὸ δὲ πῆ κατὰ πάντα ταῦτα μετέχον τὸ σωματικόν ἐστιν· ἔστι γάρ τι καὶ ἀσχημάτιστον καὶ ἀνούσιον καὶ ἀδύναμον[1]). ἡ δὲ ψυχὴ[2]) κατὰ μέθεξιν μὲν ἕκαστον ἔχει τούτων, καθ' ὅλην δὲ ἑαυτὴν μετείληφεν ὅλη. καὶ γὰρ δεδυνάμωται καὶ ὅλη καθ' ὅλην[3]) ἐσχημάτισται καὶ οὐσίωται ὁμοίως[4]). οὐ γὰρ προηγεῖται καὶ ἐπ' αὐτῆς[5]) τὸ ἀσχημάτιστον τοῦ ἐσχηματισμένου καὶ τὸ ἀδύνατον τοῦ δυνατοῦ καὶ τὸ ἀνούσιον τῆς οὐσίας· οὐδὲν γὰρ ἂν διαφέροι[6]) τῶν ἐνύλων σωμάτων. μετέχει οὖν ἡ ψυχὴ λογισμοῦ καὶ ἁρμονίας καὶ σχήματος καὶ δυνάμεως, καὶ ὅλη μετέχει, τὸ δὲ σῶμα μερικῶς. πάλιν οὖν καὶ ἐκ τούτων | ἡ μεσότης αὐτῆς ἀναφαίνεται, καὶ ὡς εἰκότως εἶπεν αὐτὴν ὁ Πλάτων E
ὑπὸ τοῦ ἀρίστου γεγονέναι πρώτην καὶ ἀρίστην[7]) τῶν γεννηθέντων, καὶ ἀόρατον μὲν, πρῶτον δὲ μετέχουσα τῆς νοητῆς ἁρμονίας.

Ἅτε οὖν ἐκ τῆς ταυτοῦ καὶ τῆς θατέρου φύσεως, ἔκ τε οὐσίας τριῶν τούτων συγκραθεῖσα μοιρῶν, καὶ ἀνάλογον μερισθεῖσα[8]), καὶ συνδεθεῖσα αὐτή[9]) τε ἀνακυκλουμένη πρὸς ἑαυτὴν, ὅταν οὐσίαν σκεδαστὴν ἔχοντός τινος ἐφάπτηται, καὶ ὅταν ἀμέριστον[10]), λέγει[11]) κινουμένη διὰ πάσης αὐτῆς. **(Pag. 37 A.)**

Τὰς τῆς ψυχῆς ἐνεργείας διείλομεν διχῇ τὴν πρώτην, εἴς τε τὰς κινητικὰς καὶ τὰς γνωστικάς· ἀμφότεραι γὰρ τῇ ψυχῇ προσήκουσιν, ὡς καὶ ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης φησίν· ἀλλὰ καὶ τῶν κινητικῶν[12]) τὰς μὲν εὕρομεν ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἐνούσας, τὰς δὲ προελθούσας εἰς τὸ πᾶν, τὰς δὲ καὶ μεταξὺ τούτων ἀμφοτέρων. αἱ μὲν γὰρ διατείνουσαι διὰ τοῦ κόσμου παντὸς ἐκ μέσου πρὸς τὸν ἔσχατον οὐρανὸν ἐγκόσμιοι μόνον[13]) εἰσὶν, αἱ δὲ αὐτὴν στρέφουσαι τὴν ψυχὴν χωρισταὶ μόνον, αἱ δὲ περικαλύπτουσαι τὸν οὐρανὸν κύκλῳ χωρισταί τε ἅμα καὶ ἀχώριστοι[14]), μένουσαι καὶ προϊοῦσαι περὶ τὸ πᾶν. καὶ τῶν γνωστικῶν αἱ μέν | εἰσι τῶν πρώτων, αἱ δὲ τῶν μέσων, αἱ δὲ τῶν ἐσχάτων. καὶ γὰρ ἑαυτὴν F
ἡ ψυχὴ γιγνώσκει[15]) καὶ τὰ πρὸ αὐτῆς καὶ τὰ μετ' αὐτήν· εἰκὼν μὲν γάρ ἐστι τῶν πρὸ αὐτῆς, παράδειγμα δὲ τῶν μετ' αὐτήν[16]). ἑαυτὴν οὖν ὁρῶσα[17]) καὶ

---

[1]) **231, 35** *ἀδύναμον) ἀδύνατον* B. — [2]) **231, 35** *ψυχὴ) ψυψὴ* B. — [3]) **231, 36** *δὲ ἑαυτὴν—ὅλην)* om. A. — [4]) **231, 37** *ὁμοίως) μόνως* B. *ὅλως* coni. Tayl. — [5]) **231, 37** *ἐπ' αὐτῆς) ἐπαυτῆς* A. — [6]) **231, 38** *διαφέροι) διαφέρῃ* — [7]) **231, 40** *πρώτην καὶ ἀρίστην) πρῶτον καὶ ἄριστον* B. — [8]) **231, 42** *μοιρῶν—μερισθεῖσα)* om. A. — [9]) **231, 43** *αὐτή) αὕτη* B. — [10]) **231, 43** *ἀμέριστον) ἀμερίστου* B. — [11]) **231, 44** *λέγει) λέγῃ* B. In A *η* super *ει* scriptum est. — [12]) **231, 46** *ὅτι τριτταί, αἱ κινητικαί τε καὶ αἱ γνωστικαὶ τῆς ψυχῆς ἐνέργειαι·* m. A. — [13]) **231, 48** *μόνον) μόνοι* A. — [14]) **231, 49** *ἀχώριστοι) ἀχώρισται* A. — [15]) **231, 50** *γιγνώσκει) γινώσκει* B. — [16]) **231, 51** *εἰκὼν—αὐτήν)* om. A. — [17]) **231, 51** *ὅτι ἡ ψυχὴ ἑαυτὴν ὁρῶσα, πάντα γιγνώσκει:* mA.

ἑαυτὴν ἀνελίττουσα τὰ πάντα γιγνώσκει μηδαμοῦ τῆς οἰκείας ἐξισταμένη δυνάμεως. οὐ γὰρ ἀλλαχοῦ δεῖ δραμοῦσαν αὐτὴν τὰ ὄντα ἰδεῖν, ἀλλ' ἑαυτὴν νοήσασαν. περὶ μὲν οὖν τῶν κινητικῶν ἐνεργειῶν ἱκανῶς εἴρηται· περὶ δὲ τῶν γνωστικῶν ἐν τούτοις τε καὶ τοῖς ἐχομένοις ποιήσεται τὸν λόγον. ὅτι μὲν γιγνώσκει τὰ ὄντα ἡ ψυχὴ καὶ μάλιστα ἡ τοῦ παντὸς, ἐναργές· ὅπου γε καὶ τὴν ἡμε-
232 τέραν αὐτοῖς ἐπιβάλλουσαν ὁρῶμεν· εἰ δὲ γιγνώσκει, πῶς γιγνώσκει, | τὸ λοιπὸν σκεπτέον[1]), καὶ πῶς μὲν τὰ νοητὰ, πῶς δὲ τὰ αἰσθητὰ, πότερον ταῖς αὐταῖς δυνάμεσιν, ἢ ἄλλαις καὶ ἄλλαις, καὶ πότερον εἰς ἑαυτὴν ὁρῶσα καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους, ἢ πρὸς αὐτὰ τὰ γνωστὰ τεταμένη, καθάπερ ἡ ὄψις πρὸς τὸ ὁρατὸν ἐκτὸς ὄν. ὡς μὲν οὖν συντόμως εἰπεῖν, τὰς γνωστικὰς ταύτας αὐτῆς κινήσεις ἐφαπτὰς προσαγορεύει τῶν γνωστῶν, τὴν ἄμεσον αὐτῶν ἀντίληψιν ἐνδεικνύμενος καὶ τὴν ἀμερῆ πρὸς αὐτὰ κοινωνίαν· εἰ δὲ ἑκατέρα γνῶσις ἐπαφή ἐστιν, εἴη ἂν ἁπτομένη μὲν ἀμφοῖν κατὰ τὴν οἰκείαν πρὸς αὐτὰ προσβολὴν, οὐχ ἁπτομένη δὲ κατὰ τὴν ἑτέραν· οὔτε γὰρ τῇ πρὸς τὰ νοητὰ τῶν αἰσθητῶν οὔτε τῇ πρὸς τὰ αἰσθητὰ τῶν νοητῶν ἐφάπτεται[2]). ταῦτα δὲ ἦν ἄμφω, τό τε ἅπτεσθαι[3]) καὶ τὸ μὴ ἅπτεσθαι, ἀπολύτων[4]) ἴδια θεῶν, ὡς ὁ Παρμενίδης ἐδίδαξεν· ὀρθῶς ἄρα πρότερον ἐλέγομεν κατὰ τὰς ἐνεργείας αὐτὴν ἐκείνοις εἰκάσθαι τοῖς θεοῖς, ἃς ἔχει κατ' οὐσίαν γνωστικὰς τῶν τε πρὸ αὐτῆς καὶ τῶν μετ' αὐτήν.
B περὶ δ' οὖν τούτων ὄντος τοῦ λόγου πρῶτον ἡμᾶς ὑπομνῆσαι βούλεται | τῶν προειρημένων, οὐ πάρεργον ποιούμενος τὴν ἀνάμνησιν, ἀλλὰ συντελοῦσαν τοῖς[5]) ῥηθησομένοις· ἐκ γὰρ τούτων καὶ ἐκεῖνα τὴν πρέπουσαν ἕξει διάρθρωσιν. ἦν δὲ τὰ προειρημένα ταῦτα· τὸ περὶ οὐσίας τῆς ψυχῆς, τὸ περὶ ἁρμονίας, τὸ περὶ τοῦ εἴδους, τὸ περὶ τῶν δυνάμεων· ταῦτα[6]) οὖν ὁ Πλάτων ἀνακεφαλαιούμενός φησιν[7]), ὅτι συγκέκραται[8]) μὲν πάντως ἡ ψυχὴ[9]) ἐκ τριῶν μοιρῶν, οὐσίας, ταὐτοῦ, θατέρου, καὶ εἴρηται, τίς ἡ σύγκρασις[10]), καὶ ὅτι ζωογονική· μετὰ τοῦ δημιουργοῦ γὰρ ὑφίστησι[11]) τὴν ψυχὴν ἡ μονοειδὴς αἰτία τῶν ψυχῶν· καὶ πῶς ἡ τριὰς προσήκει τῇ ψυχῇ, καὶ ἐκ ποίων γενῶν, ὅτι τῶν μέσων· ἐμεμέριστο δὲ ἀνάλογον[12]) κατὰ τὴν γεωμετρικὴν τοῖς διπλασίοις καὶ συνεδέδετο πάλιν διὰ τῶν λοιπῶν μεσοτήτων· δεσμοὺς γὰρ αὐτὰς ἐκάλεσε· καὶ ἀνεκυκλεῖτο διὰ τοὺς κύκλους, ἃ δὴ τήν τε ἁρμονίαν αὐτῆς καὶ τὸ εἶδος συνείληφε. καὶ γὰρ ἐπὶ τῆς ἁρμονίας ὁ μερισμὸς προηγεῖται τῆς ἀναλογίας, καὶ ἐπὶ τοῦ εἴδους ἡ σχίσις τῆς συναφῆς, ἔστι δὲ ἐν ἑκατέρῳ καὶ τὸ λοιπόν· ἥ τε γὰρ

---

[1]) 232, 1 *πῶς γιγνώσκει πάντα ἡ ψυχή·* m. A. — [2]) 232, 6 *ἐφάπτεται) ἀφάπτεται* B. — [3]) 232, 7 *ἅπτεσθαι)* Simon — Suisse Pag. 34 libri ad 67, 11 citati coni. *ἅπτειν* (de toucher et de ne pas être touchés) quod linguae pariter atque sensui scriptoris repugnat. — [4]) 232, 7 *ἀπόλυτοι θεοί·* m. A. — [5]) 232, 10 *τοῖς) τῆς* A. — [6]) 232, 12 *ταῦτα) ταὐτὸ* B. — [7]) 232, 12 *ἀνακεφαλαίωσις σύντομος, τῶν προῤῥηθέντων περὶ τῆς ψυχῆς:* m. A. — [8]) 232, 13 *συγκέκραται) συγκέκρατο* B. — [9]) 232, 13 *πάντως ἡ ψυχὴ) ἡ ψ. π.* A. — [10]) 232, 13 *σύγκρασις) σύγκρισις* B. — [11]) 232, 14 *ὑφίστησι) ἐφίστησι* B. — [12]) 232, 15 *ἀνάλογον)* om. B.

σύνδεσις ἔμφασιν ἔχει τῆς λύσεως· καὶ γὰρ τῶν λελυμένων ἡ δέσις· καὶ ἀνά-
λογον ὁ μερισμὸς τῆς συνδέσεως· ἡ γὰρ ἀναλογία δεσμῶν ὁ κάλλιστος, | ὡς C
εἴρηται πρότερον [1]), καὶ ἡ ψυχὴ μεμέρισται μὲν Τιτανικῶς, ἥρμοσται [2]) δὲ μουσι-
κῶς, ἐπεὶ καὶ ἡ ὕπαρξις αὐτῆς διῄρηται μὲν τριχῇ Διονυσιακῶς [3]), συγκέκρα-
ται δὲ ζωογονικῶς· ἔτι τοίνυν τὸ τρίτον εἰς τὰς ἐν αὐτῇ δυνάμεις διῄρητο, καθ'
ἃς ἀνακυκλεῖται πρὸς ἑαυτήν· οἱ γὰρ διττοὶ κύκλοι δυνάμεις ἦσαν αὐτῆς. τού-
των δὴ ὄντων τῶν προῤῥηθέντων καὶ τὰ ἑξῆς ἀποδεικτέον. ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ
τριῶν σύγκειται μοιρῶν, οὐσίας, ταὐτοῦ, θατέρου, καὶ ἔχει ταῦτα τὰ γένη
μέσα τῶν τε ἀμερίστων καὶ τῶν μεριστῶν, ἀμφότερα γιγνώσκει δι' αὐτῶν· ἔστι
γὰρ τῶν μὲν εἰκών, τῶν δὲ παράδειγμα. καθάπερ οὖν ὁ Ἐμπεδοκλῆς [4]) φησὶ τὸ
Γαίῃ μὲν γὰρ γαῖαν ὀπώπαμεν, ὕδατι δ' [5]) ὕδωρ Καὶ στοργῇ [6])
στοργήν, νεῖκος δέ γε [7]) νείκεϊ λυγρῷ, τὸν αὐτὸν δήπου τρόπον καὶ
ἡμεῖς ἐροῦμεν, ὅτι τῇ ἑαυτῆς οὐσίᾳ πάσας γιγνώσκει [8]) τὰς οὐσίας, ἀφ' ὧν τέ
ἐστι καὶ ὧν κατ' αἰτίαν [9]) προηγεῖται, τῇ δὲ ταὐτότητι τὴν ἐν ὅλοις τοῖς οὖσι
ταὐτότητα, νοητοῖς, νοεροῖς [10]), αἰσθητοῖς, τῇ δὲ ἑτερότητι τὴν διήκουσαν
ἑτερότητα διὰ πάντων [11]). καὶ ἐπειδὴ κατ' οὐσίαν ἥρμοσται, διὰ τῆς οἰκείας
ἁρμονίας γιγνώσκει [12]) τήν τε νοητὴν ἁρμονίαν καὶ τὴν αἰσθητήν, καὶ ἐπειδὴ
δυνάμεις ἔχει καὶ αὕτη νοεράς, διὰ τούτων οἶδε [13]) τὴν πανταχοῦ δύναμιν. |
ἀπὸ τῶν προειρημένων ἄρα καὶ ὁ περὶ τῶν γνωστικῶν τῆς ψυχῆς ἐνεργειῶν D
διατρανοῦται λόγος. ἃ γὰρ ἔχει κατ' οὐσίαν, ἀπὸ τούτων γιγνώσκει [14]) τά τε
παραδείγματα αὐτῶν καὶ τὰς εἰκόνας, καὶ ἀφ' ὧν ὁ δημιουργὸς αὐτῇ δέδωκε
λόγων, δι' αὐτῶν νοεῖ τά τε πρὸ αὐτῆς καὶ τὰ μετ' αὐτήν. αὐτὴ γὰρ ἀνακυκλου-
μένη πρὸς ἑαυτὴν ἐφάπτεται τῶν τε ἀμερίστων καὶ τῶν μεριστῶν, ὥς φησιν ὁ
Τίμαιος, καὶ εἰς ἑαυτὴν [15]) εἰσιοῦσα λόγον εὑρίσκει τῶν πάντων ἑαυτήν. πᾶσα
γὰρ γνῶσις [16]) δι' ὁμοιότητος [17]) ἐπιτελεῖται τοῦ γιγνώσκοντος πρὸς τὸ γνω-
στόν, ἡ δὲ ὁμοιότης καθ' ἑνὸς εἴδους ἐπιτελεῖται κοινωνίαν. εἷς ἄρα λόγος ἔν
τε τῷ γιγνώσκοντι καὶ ἐν τῷ γιγνωσκομένῳ, καὶ ὁ αὐτὸς ὢν συνάπτει ταῦτα
ἀλλήλοις. ἐπειδὴ δὲ διαφόρως [18]) εἰσὶν ἐν τοῖς γνωστικοῖς [19]) οἱ λόγοι κατὰ
τὰ μέτρα τῶν οὐσιῶν καὶ τὰς [20]) ὑφέσεις, διὰ δὴ τοῦτο καὶ αἱ γνώσεις παμ-
πόλλην ἐπιδέχονται διαφοράν. ἡ μὲν γὰρ νοερὰ γνῶσις ἀμερὴς καὶ αἰώνιος,
διότι καὶ οἱ λόγοι τῶν πραγμάτων οἱ ἐν αὐτῷ τοιοίδε τινές εἰσιν· ἡ δὲ ψυχικὴ

---

1) 232, 20 *πρότερον*) Pag. 31 C. — 2) 232, 20 *ἥρμοσται*) *ἥρμοσε* B. — 3) 232, 20 *ἐπεὶ — Διονυσιακῶς*) om. B. — 4) 232, 24 *ἐμπεδοκλῆς*. m. A. — 5) 232, 25 *δ'*) *δὲ* — 6) 232, 25 *στοργῇ*) *στοργῇ δὲ* A. — 7) 232, 25 *δέ γε*) *δὲ* A. — 8) 232, 36 *γιγνώσκει*) *γινώσκει* B. — 9) 232, 26 *αἰτίαν*) *οὐσίαν* B. — 10) 232, 27 *νοητοῖς, νοεροῖς*) *νοεροῖς, νοητοῖς* A. — 11) 232, 28 *διὰ πάντων*) *διαπάντων* A. — 12) 232, 28 *γιγνώσκει*) *γινώσκει* B. — 13) 232, 29 *οἶδε*) *εἶδε* B. — 14) 232, 31 *γιγνώσκει*) *γινώσκει* B. — 15) 232, 32. 33 *ἐφάπτεται — ἑαυτὴν*) om. A. — 16) 232, 34 *ὅτι πᾶσα γνῶσις, δι' ὁμοιότητος ἐπιτελεῖται τοῦ γιγνώσκοντος πρὸς τὸ γνωστόν*: m. A. — 17) 232, 34 *ὁμοιότητος*) *ὁμοιότητα* B. — 18) 232, 36 *διαφόρως*) Tayl. coni. *διάφοροι*, sine causa. — 19) 232, 36 *γνωστικοῖς*) *γνωστικῆς* B. (corr. Tayl.) — 20) 232, 37 *τὰς*) *αἱ* B.

γνῶσις ἀνελίττεται καὶ ἐν διεξόδοις ὑφέστηκε, διότι καὶ οἱ λόγοι τῆς ψυχῆς,
E δι' ὧν γιγνώσκει τὰ πράγματα, τοιαύτην ἔχουσι τὴν | φύσιν. ἔτι ἡ μὲν νοερὰ
γνῶσις μονοειδής, ὅτι καὶ οἱ λόγοι μοναδικῶς εἰσὶν ἐν αὐτῷ· πρώτως γάρ εἰ-
σιν· ἡ δὲ ψυχική [1]) δυοειδής, διότι καὶ οἱ λόγοι διχῶς, ἄλλως μὲν οἱ διανοη-
τικοί, ἄλλως δὲ οἱ δοξαστικοί. καὶ ἡ γνῶσις οὖν μία ἐστὶ καὶ διπλῆ κατὰ τὴν
τῶν λόγων οὐσιώδη διαίρεσιν. καὶ γὰρ εἰ ὁ μὲν τοῖν κύκλοιν γιγνώσκει [2]) τὸ
νοητόν, ὁ δὲ τὸ αἰσθητόν, τί ποτέ ἐστι τὸ λέγον, ὅτι ἕτερα ταῦτα ἀλλήλων,
καὶ τὸ μὲν παράδειγμα, τὸ δὲ εἰκών; οὐ γὰρ ἐνδέχεται μὴ γιγνῶσκον [3]) ἀμφό-
τερα λέγειν περὶ τῆς διαφορᾶς αὐτῶν, ὡς ἐν Θεαιτήτῳ [4]) μεμαθήκαμεν. ὡς
οὖν ἐκεῖ λέγεται τὸ γιγνῶσκον τὰ ὁρατὰ καὶ ἀκουστά, τὰ μὲν δι' ὄψεως [5]), τὰ δὲ
δι' ἀκοῆς, καὶ ἕτερα ταῦτα λέγον ἄμφω χρῆναι γιγνώσκειν [6]), οὕτως ὁ λόγος
οὗτος τῶν δύο κύκλων ἕτερος, λέγων διὰ πάσης τῆς ψυχῆς τὰ μὲν περὶ τῶν
νοητῶν, τὰ δὲ περὶ τῶν αἰσθητῶν, κοινὸς ὢν ἀμφοτέρων, ἐνέργεια [7]), ὡς ἂν
ἐγὼ φαίην, τοῦ οὐσιώδους τῆς ψυχῆς. καθ' ὃ [8]) γὰρ μία ἐστὶν οὐσία, κατὰ
τοῦτο μίαν ἐνέργειαν ἔχει γνωστικὴν ταύτην, ἣν καλεῖ λόγον· διὸ καὶ λογικὴν
λέγομεν ἁπλῶς τὴν ὅλην ψυχήν. ὁ δ' οὖν λόγος οὗτος ἡ μία ἐστὶ γνῶσις τῆς
F ψυχῆς, καὶ διὰ μὲν τοῦ ταὐτοῦ κύκλου νοεῖ τὴν ἀμέριστον οὐσίαν, | διὰ δὲ τοῦ
θατέρου τὴν σκεδαστήν. εἰ γὰρ καὶ ἀμφότεροι μεταξὺ τῆς ἀμερίστου καὶ τῆς
μεριστῆς οὐσίας εἰσὶν [9]), ἀλλὰ μᾶλλον ὁ μὲν ταὐτοῦ τῆς ἀμερίστου μετείλη-
χεν, ὁ δὲ αὖ θατέρου τῆς μεριστῆς. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ εἷς λόγος οὐσιώδης, ὡς
ἡ οὐσία μία [10]) ἡ πρὸ τοῦ ταὐτοῦ καὶ ἑτέρου, καὶ ἡ μὲν ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ
αὐτοκινησία, ἥτις ὑπάρχει τοῖς δύο κύκλοις, ἡ δὲ γνῶσις μεταβατική, κοινὴ
οὖσα καὶ αὕτη ἀμφοτέροις, καὶ διὰ τοῦτο οὐ μόνον ἐστὶ δυοειδὴς ἡ ψυχή, ἀλλὰ
καὶ μονοειδής. ταῦτα μὲν εἴρηται τῆς ὅλης ἕνεκα τοῦ δόγματος περιλήψεως·
παρατηρητέον δὲ καὶ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον [11]), ὅτι δὴ [12]) καὶ ἐκ τριῶν εἶπεν
εἶναι μοιρῶν τὴν ψυχὴν καὶ συγκεκρᾶσθαι αὐτὴν ἐκ τούτων, διὰ μὲν τῆς κρά-
σεως τὴν ἕνωσιν ἐνδεικνύμενος τῶν συνελθόντων, διὰ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τὴν ἀμιγῆ
233 καθαρότητα· οὐ γὰρ ἂν ἔμενε τρία μὴ σώζοντα | τὴν οἰκείαν οὐσίαν ἀσύγχυ-
τον· καὶ ὅτι περὶ μὲν τῶν μεριστῶν διαλεγόμενος εἶπεν ὅταν οὐσίαν σκε-
δαστὴν ἔχοντός τινος ἐφάπτηται· τό τε [13]) γὰρ ἔχειν προσήκει τοῖς
ἐπίθετον μὲν ἔχουσι τὸ οὐσιῶδες καὶ τὸ ὄν, ὑποκείμενον δὲ τὸ ἀνούσιον καὶ τὸ
μὴ ὄν, καὶ τὸ τινὸς τοῖς μεριστοῖς καὶ τοῖς διαστατοῖς ὁπωσοῦν οἰκειότατον,
ἔτι δὲ τὸ ἐφάπτεσθαι πρεπόντως εἴρηται, διότι προσεχῶς ἡ ψυχὴ καὶ ἐφέ-
στηκε τοῖς αἰσθητοῖς καὶ ἐξήρτηται τῶν νοητῶν, τῆς ἐπαφῆς τὴν ἐναργῆ καὶ

---

[1]) 232, 40 *ψυχική*) *ψυχὴ* A. — [2]) 232, 42 *γιγνώσκει*) *γιγνώσκοι* A. *γινώσκει* B. — [3]) 232, 44 *γιγνῶσκον*) *γινῶσκον* A. — [4]) 232, 44 *Θεαιτήτῳ*) Pag. 185 B. — [5]) 232, 45 *ὄψεως*) *ὄψης* B. — [6]) 232, 45 *γιγνώσκειν*) *γινώσκειν* B. — [7]) 232, 47 *ἐνέργεια*) *ἐνεργείᾳ* B. — [8]) 232, 47 *καθ' ὃ*) *καθὸ* — [9]) 232, 50 *εἰσὶν*) *εἰσὴν* B. — [10]) 232, 52 *μία*) om. A. — [11]) 232, 54 *καθ' ἕκαστον*) *καθέκαστον* B. — [12]) 232, 55 *δή*) *δεῖ* B. — [13]) 233, 2 *τό τε*) *τότε*

ἄμεσον καὶ κατ' ἐπιβολὴν ὡρισμένην ἑστῶσαν γνῶσιν δηλούσης· ὡς ἐπαφητά, φησί τις θεῶν· περὶ δὲ τῶν ἀμερίστων ἤρκεσεν αὐτῷ μόνον εἰπεῖν ὅταν δὲ ἀμέριστον. τὸ γὰρ ἁπλοῦν καὶ μονοειδὲς ἴδιόν ἐστι τῆς οὐσίας ἐκείνης· εἰ μὴ ἄρα τὸ οὐσίαν ἔχοντος δεῖ προσυπακούειν τὸ ἀμερῶς[1]) κοινόν, ἵνα τὰ εἴδη λέγῃ τὰ νοητά, μετέχοντα καὶ αὐτὰ οὐσίας[2]), ἀλλὰ ἀμερίστου[3]) μόνως. καὶ μὴν καὶ τὸ λέγειν προσφυῶς σημαίνει τὴν ψυχικὴν[4]) νόησιν. λόγος[5]) γάρ ἐστιν ἡ ψυχή, λόγου[6]) δὲ ἐνέργημα τὸ λέγειν ὡς νοῦ τὸ νοεῖν, ὡς φύσεως τὸ φύειν· ταῖς γὰρ οὐσίαις παρωνύμως[7]) αἱ ἀπ' αὐτῶν ἐνέργειαι λέγονται. μὴ λανθανέτω δὲ ἡμᾶς ἐν τούτοις, ὅσα ὁ Πορφύριος[8]) ἱστόρησε περὶ τοῦ λέγει καὶ | λήγει, καὶ ὅτι εἰσελθὼν πρὸς τὸν Ἀμέλιον[9]) ἐξηγούμενον τὴν ῥῆσιν B ταύτην ὡς ἔχουσαν ἀντὶ τοῦ λέγει κινουμένη λήγει κινουμένη, καὶ πράγματα ἔχοντα μὴ δυνάμενον ἐφαρμόσαι τῷ λήγει κινουμένη[10]) τινὰ καὶ ὁπωσοῦν ἐξήγησιν, ἀεὶ κινουμένης τῆς ψυχῆς κινουμένης[11]) ἀπαύστως, ὡς εἴρηται καὶ ἔμπροσθεν, εἰπεῖν μὲν πρὸς αὐτόν, ὅτι λέγει γραπτέον καὶ οὐχὶ λήγει, καὶ λυπῆσαι σφόδρα τὸν Ἀμέλιον, εὑρεῖν δὲ ὕστερον οὕτω γράφοντα καὶ τὸν Σωκράτην[12]), ὡς τὸν Ἀμέλιον, καὶ ἦ[13]) ἂν πάνυ τὸν γενναῖον Ἀμέλιον[14]), εἰ ἔγνω καὶ ἄλλον τὴν αὐτὴν δοκιμάζοντα γραφήν, ἀλλὰ προτελευτήσαντα τυχεῖν. γραπτέον δ' οὖν καὶ ἡμῖν οὕτω, λέγει κινουμένη διὰ πάσης ἑαυτῆς[15]), ἀλλ' οὐχὶ λήγει κινουμένη, ὡς ὁ Σωκράτης ἐκεῖνος καὶ ὁ[16]) Ἀμέλιος ἐγραφέτην[17]), ὡς ὁ Πορφύριος ἱστόρησε· λόγου γὰρ οὐσιώδους[18]) ἐνέργεια τὸ λέγειν ἐστί. λόγος δὴ[19]) οὖν οὖσα ἡ ψυχὴ καὶ νοῦς λογικὸς λέγει καὶ νοεῖ διὰ πάσης ἑαυτῆς, ὅταν ἐφάψηται μεριστῆς οὐσίας ἢ ἀμερίστου, τί ποτέ[20]) ἐστι τὸ νοηθέν, διότι δὴ καὶ[21]) ἀμέριστος ἦν καὶ μεριστή· καὶ εἰ μὲν τὰ ἐν αὐτῇ γένη διῃρημένα μόνον ἦν ἀπ' ἀλλήλων, οὐκ ἄν, τῆς οὐσίας γνούσης[22]) τὴν οὐσίαν, ἡ πᾶσα ψυχὴ διεγίγνωσκεν, εἰ δὲ συνεφθαρμένα παντελῶς, | οὐκ ἂν ἦν[23]) διωρισμένη τῶν ὄντων γνῶσις, οὐδὲ ὡς C ἄλλο μὲν ἡ οὐσία, ἄλλο δὲ ἡ ταὐτότης, δυνατὸν λέγειν· ἐπειδὴ δὲ καὶ μέμικται ἀλλήλοις τὰ μέσα γένη καὶ[24]) ἄμικτά ἐστιν, ἕκαστόν τε ἀφωρισμένως ἡ ψυχὴ νοεῖ καὶ διὰ πάσης ἑαυτῆς[25]), ὥς φησιν ὁ Πλάτων. εἰ δὲ λέγει κινου-

---

[1]) 233, 7 *ἀμερῶς*) Fort. *ἀμφοῖν* — [2]) *ἐκείνης—οὐσίας*) om. B. — [3]) 233, 7 *ἀμερίστου*) *ἀμέριστον* B. — [4]) 233, 7 *ψυχικὴν*) *ψυχηκὴν* B. — [5]) 233, 7 *ὅτι λόγος οὐσιώδης ἐστὶν ἡ ψυχή*· m. A. — [6]) 233, 8 *λόγου*) *λόγον* B. — [7]) 233, 8 *παρωνύμως*) *παρωνύμοις* B. — [8]) 233, 9 *πορφύριος*· m. A. — [9]) 233, 10 *Ἀμέλιον*) om. B. (supplevit Tayl.) *ἀμέλιος*· m. A. — [10]) 233, 11 *καὶ πράγματα—κινουμένη*) om. A. — [11]) 233, 12 *κινουμένης*) om. B. — [12]) 233, 13 *Σωκράτην*) *Σωκράτη* B. *σωκράτης*. m. A. — [13]) 233, 14 *ἦ*) Fort. *ἠσθῆναι* — [14]) 233, 13. 14 *καὶ ἦ—Ἀμέλιον*) om. A. — [15]) 233, 15 *ἑαυτῆς*) *αὐτῆς* B. — [16]) 233, 16 *ὁ*) om. A. — [17]) 233, 16 *ἐγραφέτην*) *ἐγγραφέτην* B. — [18]) 233, 16 *οὐσιώδους*) Tayl. scribendum putat *οὐσιώδης*, male. Non cuiusvis *λόγου ἐνέργεια* est *τὸ λέγειν*. — [19]) 233, 17 *δὴ*) *δὲ* B. — [20]) 233, 18 *ποτέ*) *ποι'* B. — [21]) 233, 18 *καὶ*) om. B. — [22]) 233, 19 *γνούσης*) *γνώσης* A. — [23]) 233, 20 *ἦν*) *εἴη* B. — [24]) 233, 21 *καὶ*) om. B. — [25]) 233, 21 *ἑαυτῆς*) *αὐτῆς* B.

μένη διὰ πάσης ἑαυτῆς[1]), δῆλον δήπουθεν, ὡς ἄρα μία τε οὖσα καὶ οὐ μία καὶ τὴν γνῶσιν ἔχει κοινὴν τῶν ἄκρων καὶ διαφέρουσαν, καὶ ὅλη λέγει περὶ πάντων ὡς μία, καὶ οὐχ ὅλη ὡς οὐ μία, καὶ ὅ τε ταὐτοῦ κύκλος ἐν τῇ γνώσει τῶν νοητῶν οἶδε καὶ τὰ αἰσθητὰ ὡς ἀπὸ παραδειγμάτων, καὶ ὁ θατέρου τὰ νοητὰ γιγνώσκει[2]) ὡς ἀπ' εἰκόνων. ἑκάτερος γὰρ τελέως ἔχων τὸ ἑαυτοῦ γνωστὸν ἐξ ἀνάγκης ὁρᾷ καὶ τὸ εἶναι τὸ μὲν παράδειγμα θατέρου, τὸ δὲ εἰκόνα, ἢ ἀγνοῶν, ὅτι παράδειγμα ἢ ὅτι εἰκὼν, οὐκ οἶδεν αὐτὸ τελέως[3]). εἰδὼς δὲ, ὅτι παράδειγμα, οἶδε καὶ οὗ ἐστὶ παράδειγμα, καὶ ὅτι εἰκὼν, οἶδε καὶ οὗ ἐστίν. εἰκότως ἄρα εἴρηται πάντα διὰ πάσης ἑαυτῆς[4]) ἡ ψυχὴ λέγειν. περὶ τῶν πραγμάτων ταῦτα[5]). ἐπειδὴ δὲ γράφουσί τινες ἐσφαλμένως οὐ λέγει διὰ πάσης ἑαυτῆς, ἀλλὰ λήγει, ὡς τὸν Πορφύριον ἱστορεῖν εἴπομεν, καὶ ὅτι καὶ Ἀμέλιον οὕτω γράφοντα καὶ καταστήσασθαι μὴ δυνάμενον
D τὴν διάνοιαν τῆς ῥήσεως εἰπὼν χρῆναι γράφειν οὐ λήγει διὰ πάσης ἑαυτῆς, ἀλλὰ λέγει, δεινῶς ἠνίασε, τοσοῦτον προσθετέον, ὅτι ἀπραγμονέστερον μέν ἐστι γράφειν λέγει κινουμένη, δύναιτο δ' ἂν καὶ λήγει[6]) γράφεσθαι, τὴν ἐκ τῶν πολλῶν νοήσεων μίαν ἀντίληψιν τῶν γνωστῶν καταντῶσαν εἰς τὴν ἰδίαν ἑκάστῳ ὡρισμένην ἐπιβολὴν τοῦ λήγει σημαίνοντος, ἵν' ᾖ τὸ ὅλον κινουμένην τὴν ψυχὴν λήγειν εἰς τὴν ἑκάστου γνῶσιν. τέλος γὰρ τοῦ κινεῖσθαι τὸ λήγειν, τῆς ψυχῆς οὔτε τοῦ κινεῖσθαι παυομένης[7]) καὶ ἀεὶ καταντώσης εἴς τινα νόησιν, οἷον καὶ Ἀριστοτέλης[8]) ἰδὼν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ εἶπεν, ὅτι ἀεὶ ἐν τέλει κινεῖται.

Ὅτῳ τε ἄν τι ταυτὸν ᾖ, καὶ ὅτῳ ἄν τι ἕτερον, πρὸς ὅτι τε μάλιστα καὶ ὅπῃ καὶ ὅπως, καὶ ὁπότε ξυμβαίνει κατὰ τὰ γιγνόμενά[9]) τε πρὸς ἕκαστον ἕκαστα[10]) εἶναι καὶ πάσχειν καὶ πρὸς τὰ κατὰ ταυτὰ ἔχοντα ἀεί. **(Pag. 37 B.)**

Τρεῖς εἰσὶ τῶν προκειμένων τούτων λέξεων ἐξηγήσεις, λόγον ἔχουσαι πᾶσαι, καὶ δεῖ τὴν ἑκάστης παραστῆσαι δύναμιν. ἡ μὲν γὰρ μίαν ποιεῖ πᾶσαν τὴν ῥῆσιν, ἡ δὲ δύο, τὴν διαίρεσιν οὕτω ποιουμένη τῶν ῥημάτων, ὥσπερ ἡμεῖς, ἡ δὲ τρεῖς, καθ' ἕκαστον διαιροῦσα τῶν κύκλων. καὶ ἡ μὲν πρώτη τοιάδε τίς
E ἐστιν· | ὅταν οὐσίαν σκεδαστὴν ἔχοντός τινος ἐφάπτηται καὶ ὅταν ἀμέριστον, ἐνταῦθα μικρὸν ὑποστίξασα ἐπάγει τὰ ἑξῆς λέγει κινουμένη διὰ πάσης αὑτῆς, ὅτῳ τε[11]) ἄν τι ταὐτὸν ᾖ καὶ ὅτῳ ἄν τι ἕτερον πρὸς ὅτι τε μάλιστα καὶ ὅπῃ καὶ ὅπως καὶ ὁπότε ξυμ-

---

[1]) **233, 22** *ὥς φησιν — ἑαυτῆς*) om. A. — [2]) **233, 25** *γιγνώσκει*) *γινώσκει* A. *πῶς πάντα διὰ πάσης ἑαυτῆς οἶδεν ἡ ψυχή*: m. A. — [3]) **233, 26** *αὐτὸ τελέως*) *αὐτοτελέως* — [4]) **233, 27** *ἑαυτῆς*) om. A. — [5]) **233, 28** *λέγειν. περὶ τῶν πραγμάτων ταῦτα.*) *λέγειν ταῦτα περὶ τῶν πραγμάτων·* A. — [6]) **233, 31** *λήγει*) *λήγειν* ante corr. A. — [7]) **233, 34** *τῆς ψυχῆς — παυομένης*) ex quo sequitur, *τὸ λήγειν*, si verum esset, non hoc, sed quod supra dictum est, intelligendum esse. — [8]) **233, 34** *ἀριστοτέλης* m. A. — [9]) **234, 36** *γιγνόμενά*) *γινόμενά* A. — [10]) **233, 36** *ἕκαστα*) om. B. — [11]) **233, 41** *τε*) om. B.

βαίνει κατὰ τὰ γιγνόμενά τε[1]) πρὸς ἕκαστον ἕκαστα[2]) εἶναι καὶ πάσχειν καὶ πρὸς τὰ κατὰ ταὐτὰ ἔχοντα ἀεί· ταῦτα γὰρ πάντα λέγει κινουμένη διὰ πάσης αὑτῆς ἡ ψυχή, φησι, τῆς[3]) ἀμερίστου καὶ μεριστῆς οὐσίας ἐφαψαμένη, τὴν ταὐτότητα ἐν ἀμφοῖν, τὴν ἑτερότητα, τὰς σχέσεις, τὰς ποιότητας, τὰς ποιήσεις, τὰ πάθη· πάντα γὰρ ταῦτα καὶ ἐν τοῖς νοητοῖς εἶναι καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς[4]) ἀνάλογον. ἡ δὲ δευτέρα μίαν μὲν ποιεῖ ῥῆσιν ἣν πρότερον ἀνεγράψαμεν, δευτέραν δὲ ταύτην οὕτως· ὅτῳ τε ἄν τι ταὐτὸν ᾖ καὶ ὅτου[5]) ἄν τι ἕτερον, λέγει κινουμένη, πρὸς ὅτι τε μάλιστα καὶ ὅπῃ καὶ ὅπως καὶ ὁπότε ξυμβαίνει κατὰ τὰ γιγνόμενά τε πρὸς ἕκαστον καὶ ἐφεξῆς· διαφέρει δὲ αὕτη τῆς προτέρας[6]), ὅτι χωρὶς μὲν τὸν περὶ τῆς οὐσίας διακρίνει λόγον, χωρὶς δὲ τὸν περὶ τῶν περὶ τὴν οὐσίαν. ἡ δὲ λοιπὴ τριχῇ[7]) διεῖλε τὰ κῶλα· τίθησι γὰρ ἓν μὲν τὸ προειρημένον, δεύτερον | ὅτῳ τε ἄν τι ταὐτὸν ᾖ καὶ ὅτου ἄν τι ἕτερον, τρίτον δὲ τὰ F ἑξῆς πάντα. τὴν μὲν οὖν λέξιν τριχῶς ἄν τις, ὡς εἴπομεν, ἐφερμηνεύσειεν· ὑπὲρ δὲ τῶν πραγμάτων αὐτῶν μάλιστα σκεπτέον. ὅτι μὲν γὰρ ταὐτότης ἐστὶ καὶ ἑτερότης ἐν τοῖς νοητοῖς, δῆλον· ὅπως δὲ καὶ τὸ πρός τι καὶ τὸ ὅπῃ καὶ τὸ ὅπως καὶ τὸ πότε καὶ τὸ πάσχειν; ταῦτα γὰρ ἐπὶ μὲν τῶν αἰσθητῶν γνώριμα πάντως ἐστίν, ἐν δὲ τοῖς νοητοῖς πῶς[8]); ἢ τὰ μὲν γένη τοῦ ὄντος ἔκδηλά ἐστιν ἐν ἐκείνοις, διότι τὰ κυρίως ὄντα ἐστὶν ἐκεῖνα. λάβοις δ' ἂν καὶ ταῦτα κατὰ τὸ ἀνάλογον θεωρῶν, τὸ μὲν πρός τι κατὰ τὸ πατρικόν, εἰ βούλει, καὶ κατὰ τὸ μητρικόν, τό τε ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον καὶ ἴσον καὶ ἄνισον, μόνον μὴ ἀνουσίους[9]) ὑπολάβῃς τὰς σχέσεις, ἀλλ' ὡς προσήκει ταῖς νοηταῖς οὐσίαις· ἐκεῖ γὰρ ἡ κυριωτάτη σχέσις, ὅπου | καὶ ἡ κοινωνία πλείων, διὸ καὶ αὐτὸς 234 εἶπε πρὸς ὅτι μάλιστα, καὶ πάντα πρώτως ἐστί· τὸ δὲ ὅπῃ καθ' ὅσον ἐστὶν ἐκείνοις καὶ τὸ μὴ κατὰ πᾶν τοιοῦτον, ἀλλὰ πῇ· λέγεται γοῦν[10]) πῇ ἓν ἕκαστον τῶν νοητῶν ἕν· ἁπλῶς γὰρ ἓν τὸ μόνως ἕν[11])· καὶ πάλιν τὸ ἐκεῖ ταὐτὸν καὶ ἕτερον, ἀλλ' οὐχ ἁπλῶς ἕτερον· οὐδὲ γὰρ ἂν ἑτέρα τῆς ταὐτότητος ἡ ἑτερότης[12])· καὶ οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν· πάντα γοῦν εἶναί φησι πάντα, καὶ ἓν μὲν ἕκαστον κατὰ τὴν οὐσίαν, πάντα δὲ κατὰ μετουσίαν· τοῦτο δέ ἐστι τὸ ὅπῃ καὶ ἐκείνοις. τὸ δὲ ὅπως κατὰ τὰς διαφορὰς τῶν μεθέξεων· τῆς γὰρ αὐτῆς ἰδιότητος πολλὰ μετέχει διαφόρως· τοῦ γὰρ ταὐτοῦ μετέχει μέν, εἰ τύχοι[13]), στάσις, μετέχει[14]) δὲ κίνησις, ἀλλ' οὐχ ὡσαύτως, ἀλλ' ἡ μὲν μᾶλλον, ἡ δὲ ἧττον· καὶ δὴ καὶ[15]) κατὰ τοὺς διακόσμους τῶν εἰδῶν, οἷον τοῦ ἑνὸς ἢ τῆς οὐ-

---

[1]) **233, 42** *γιγνόμενά τε*) *γιγνόμενα* B. — [2]) **233, 42** *ἕκαστα*) *ἕκαστον* A. — [3]) **233, 43** *τῆς*) *τοῖς* B. — [4]) **233, 45** *νοητοῖς — αἰσθητοῖς*) *αἰσθητοῖς — νοητοῖς* A. — [5]) **233, 46** *ὅτου*) *ὅπου* B. — [6]) **233, 48** *προτέρας*) *πρωτέρας* B. — [7]) **233, 49** *τριχῇ*) *ταχῇ* B. — [8]) **233, 53** *πῶς τὰ γένη τοῦ ὄντος, ἐν τοῖς νοητοῖς, δι' ἀναλογίας θεωρεῖται·* m. A. — [9]) **233, 56** *ἀνουσίους*) *ἀνοσίους* — [10]) **234, 2** *γοῦν*) *οὖν* B. — [11]) **234, 2** *τὸ μόνως ἕν*) om. B. Pro *μόνως* A ante corr. *μένως* habebat. — [12]) **234, 3** *ἡ ἑτερότης*) *ἢ ἑτερότητος* B. (corr. Tayl.) — [13]) **234, 6** *τύχοι*) *τύχει* B. — [14]) **234, 6** *μετέχει*) *μετέχοι* B. — [15]) **234, 7** *καὶ*) om. B.

σίας, ἄλλως μὲν τὰ νοητά, ἄλλως δὲ τὰ νοερά, καὶ τούτων τὰ μὲν ἄλλως, τὰ δὲ ἄλλως, κατὰ τὰ μέτρα τῆς ἑκάστου[1]) οὐσίας. ἔστιν ἄρα ἐκεῖ καὶ τὸ ὅπως. τὸ δὲ ὁπότε ἢ κατὰ τὰς ποιήσεις τὰς εἰς τὰ[2]) τῇδε τῶν νοητῶν· ποτὲ γὰρ αὐτῶν
B μετέχει τὰ τῇδε καὶ γίνεταί τισι ποτὲ | μεθεκτά· ἢ καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς τὰς[3]) νοήσεις τῆς ψυχῆς· ἄλλοτε γὰρ ἄλλοις εἴδεσι προσβάλλουσα ποτὲ μὲν τάδε νοεῖ, ποτὲ δὲ[4]) ἄλλα, καὶ γίγνεται[5]) τὸ ἀεὶ ὂν ποτὲ αὐτῇ ὡς ποτὲ νοητόν. τὸ δὲ πρὸς ἕκαστον ἕκαστα εἶναι καθ' ὅσον πάντα ἐν ἀλλήλοις ἐστὶ καὶ δι' ἀλλήλων πεφοίτηκε καὶ πάντα οἰκεῖα πᾶσίν ἐστιν, ἢ ὡς ἑνός τινος ἐξημμένα, ἢ ὡς τὸ μὲν αἴτιον, τὸ δὲ αἰτιατόν, ἢ ἄλλως ὁπωσοῦν. τὸ δὲ πάσχειν καθ' ὅσον[6]) πληροῦται ἀπ' ἀλλήλων καὶ πάντα πᾶσιν ἀποδίδωσι τῶν οἰκείων ἰδιοτήτων. καὶ γὰρ τὸ μετέχειν ὁ Πλάτων διὰ τοῦ πεπονθέναι δηλοῖ πολλάκις, ὡς ἐν Σοφιστῇ[7]) μεμαθήκαμεν, ὅπου λέγει τὸ ὅλον πεπονθὸς εἶναι τὸ ἕν, ἀλλ' οὐκ αὐτοὲν[8]), ὡς μετέχον τοῦ ἑνός. ἔστιν ἄρα καὶ ἐν τοῖς νοητοῖς ταῦτα καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, κατὰ τὰ γιγνόμενά τε πρὸς ἕκαστον ἕκαστα εἶναι καὶ πάσχειν συμβαίνει, καὶ πρὸς τὰ[9]) κατὰ ταὐτὰ ἔχοντα ἀεὶ παραπλησίως ἕκαστον εἶναι καὶ πάσχειν συμβαίνει[10]) τῶν τε αἰσθητῶν καὶ τῶν ἀεὶ ὄντων. εἴωθε γοῦν καὶ αὐτὸς τάς τε μεθέξεις διὰ τοῦ πεπονθέναι δηλοῦν καὶ πᾶν τὸ μετέχον καλεῖν τε[11]) πεπονθὸς ἐκεῖνο[12]), οὗ μετέσχεν, ὡς εἴπομεν. ὡς οὖν συλλήβδην εἰπεῖν, λέγει τοῦ
C παντὸς ἡ ψυχὴ | διὰ πάσης ἑαυτῆς, κατὰ μίαν γνῶσιν, καὶ κατά τε τὰ γιγνόμενα καὶ[13]) κατὰ τὰ αὐτὰ λέγει κατ' ἄμφω ἕκαστον τῶν γιγνομένων καὶ ἕκαστα τῶν ἀεὶ ὄντων τίνι ταὐτά[14]) ἐστι, τίνος ἕτερα, καὶ ἕκαστον τῶν γιγνομένων πρὸς ἕκαστον καὶ τῶν ὄντων ἕκαστον πρὸς ἕκαστον πῶς ἔχει κατὰ τὸ εἶναι ἢ κατὰ τὸ ποιεῖν ἢ κατὰ τὸ πάσχειν μάλιστα· ἄλλο γὰρ ὑπ' ἄλλου πάσχει μᾶλλον, καὶ ἄλλο εἰς ἄλλο ποιεῖ μᾶλλον καὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν γιγνομένων[15])· ἃ δὴ πάντα ἡ ψυχὴ λέγει νοοῦσα τὰ μὲν διὰ τοῦ ταὐτοῦ κύκλου, τὰ δὲ διὰ τοῦ θατέρου. πάντα γὰρ καὶ τὰ αἰσθητὰ προείληφε καὶ τὰς ποιήσεις αὐτῶν καὶ τὰς πείσεις. ἐπεὶ γὰρ ἕν ἐστι ζῷον τὸ πᾶν, ἑαυτῷ[16]) συμπαθές ἐστιν, ὥστε τὰ γιγνόμενα πάντα μέρη τῆς τοῦ παντός ἐστι ζωῆς, ὥσπερ δράματος ἑνός, οἷον εἴ τις τραγῳδίας ποιητὴς δραματοποιήσας, ἐν ᾧ καὶ θεῶν ἐπιφοιτήσεις καὶ ἡρώων φωνὰς καὶ ἄλλων προσώπων ἀφῆκε τοῖς βουλομένοις τῶν ὑποκριτῶν ἢ τῶν ἡρωϊκῶν προστῆναι[17]) ῥήσεων ἢ ἄλλων τινῶν, αὐτὸς ὁ πάντων τῶν

---

1) 234, 8 *ἑκάστου*) *ἑκάστης* B. — 2) 234, 9 *τὰ*) *τὰς* A. — 3) 234, 10 *τὰς αὐτὰς τὰς*) *τὰς αὐτὰς* A. Proclus *αὐτὰς τὰς* videtur scripsisse. — 4) 234, 11 *δὲ*) om. AB. — 5) 234, 11 *γίγνεται*) *γίνεται* B. — 6) 234, 13 *καθ' ὅσον*) *καθόσον* B. — 7) 234, 15 *Σοφιστῇ*) Pag. 245 A. — 8) 234, 15 *αὐτοὲν*) *αὐτὸ* B. — 9) 234, 17 *τὰ*) *τὸ* — 10) 234, 17 *καὶ πρὸς—συμβαίνει*) om. A. — 11) 234, 19 *τε*) aut delendum aut in *τὸ* mutandum videtur. — 12) 234, 19 *ἐκεῖνο*) Tayl. coni. *ἐκείνου*, male. *ἐκεῖνο* est accusativus pendens ex *πεπονθὸς*, ut v. 15. — 13) 234, 20 *καὶ*) *καὶ τὰ* B. — 14) 234, 21 *ταὐτά*) *ταῦτά* — 15) 234, 23 *γιγνομένων*) *γινομένων* A. — 16) 234, 25 *ἑαυτῷ*) *ἑαυτὸ* — 17) 234, 28 *προστῆναι*) *προστῆσαι* B.

λεγομένων περιέχων τὴν μίαν αἰτίαν, τοιοῦτον δεῖ νοεῖν καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης ψυ-
χῆς, ὅτι δὴ πᾶσαν ὑποστήσασι τὴν τοῦ κόσμου ζωὴν μίαν οὖσαν καὶ ποικίλην,|
οἷον ζῷον πολυκέφαλον κατὰ πάσας φθεγγόμενον τὰς κεφαλὰς καὶ πῇ μὲν Ἑλ- D
ληνικήν, πῇ δὲ βάρβαρον φωνὴν ἀφιέν, πάντων περιέχει τῶν γιγνομένων τὰς
αἰτίας, τὰ μὲν καθ' ἕκαστα[1]) τοῖς καθόλου[2]), τὰ δὲ συμβεβηκότα ταῖς οὐ-
σίαις, τὰ δὲ μέρη τοῖς ὅλοις γιγνώσκουσα, πάντα δὲ κατὰ τὸ ἐν αὐτῇ θεῖον
ἁπλῶς. θεὸς[3]) γὰρ ᾗ θεὸς καὶ τὰ μερικὰ γιγνώσκει[4]) καὶ τὰ παρὰ φύσιν καὶ
πάντα ἁπλῶς, κἂν αὐτὴν εἴποις[5]) τὴν ὕλην. πᾶν γὰρ ὅτιπερ ἂν λάβῃς, ἕν ἐστι
καθὸ ἐκ τοῦ ἑνός. θεία οὖν ἡ πάντων ἁπλῶς καὶ αὐτόθεν γνῶσις.

Λόγος δὲ ὁ κατὰ ταυτὸν ἀληθὴς[6]) γιγνόμενος, περί τε θάτερον ὂν καὶ περὶ ταυτὸν ἐν τῷ κινουμένῳ ὑπ' αὐτοῦ φερόμενος, ἄνευ φθόγγου[7]) καὶ ἠχῆς. (Pag. 37 B.)

Τὸν λόγον τοῦτον ὁ μὲν Ἀττικὸς[8]) ἐπὶ τῆς προσεκτικῆς δυνάμεως ἤκου-
σεν, ὁ δὲ Πορφύριος[9]) ἐπὶ τοῦ ἡνιόχου τοῦ κινοῦντος τοὺς διττοὺς ἵππους, ὁ
δὲ Ἰάμβλιχος[10]) ἐπὶ τῆς ὅλης ψυχῆς· αὕτη γὰρ ἑαυτὴν πᾶσαν κινεῖ καὶ δι'
ὅλης ἑαυτῆς λόγος ἐστὶ τῶν ὄντων· καὶ δοκοῦσι μὲν αἱ ἐξηγήσεις πᾶσαι κατα-
δράττεσθαι τῆς τοῦ Πλάτωνος διανοίας, μᾶλλον μὴν[11]) ἡ τοῦ Πορφυρίου συμ-
φωνοτέρα καὶ τοῖς ἐνταῦθα καὶ τοῖς ἀλλαχοῦ λεγομένοις ἐστίν. ὁ γὰρ λόγος |
οὗτος οὔτε ὁ[12]) οὐσιώδης παρείληπται νῦν οὔτε ὁ κατ' ἐνέργειαν, ἀλλ' ὁ ὡς E
δύναμις μία τῆς οὐσίας τῶν ψυχῶν, καθ' ἣν καὶ μία ἐστὶν ἡ ψυχή, καθάπερ
κατὰ τὸ ταὐτὸν καὶ ἕτερον δυοειδής· ἢ διὰ τί μὴ[13]) τρεῖς γεγόνασι κύκλοι,
καθ' ἕκαστον τῶν στοιχείων τριῶν ὄντων εἷς, ἀλλὰ δύο μόνον, ἢ ὡς τῆς οὐσίας
οὔσης μιᾶς ἐν ἀμφοῖν; ταύτης οὖν ἡ δύναμίς ἐστιν ὁ λόγος οὗτος, οὐκ ὢν οὔτε
αὐτὴ ἡ οὐσία οὔτε ἡ ἀπὸ τῆς οὐσίας ἐνέργεια τρίτην ἔχουσα τάξιν. οὗτος οὖν
εἷς ὢν γιγνώσκει[14]) κατὰ ταὐτόν· οὐ γὰρ τοτὲ μὲν τὸ νοητόν, τοτὲ δὲ τὸ αἰ-
σθητόν, ὡς ὁ ἡμέτερος λόγος οὐ δυνάμενος κατὰ ταὐτὸν εἶναι πρὸς ἀμφοτέ-
ρους[15])· ἐκεῖνος δ' οὖν ἅμα γιγνώσκει περί τε τὸ νοητὸν καὶ περὶ τὸ αἰσθητὸν
ταὐτὸν καὶ ἕτερον, ἀληθὴς οὐχὶ ὤν, ὡς ὁ νοῦς, ἀλλὰ γιγνόμενος ἀληθὴς περὶ
ἀμφότερα, διὰ τὸ μεταβατικὸν τῆς κατ' ἄμφω γνώσεως, ἵνα τὸ μὲν κατὰ ταὐ-
τὸν σημαίνῃ τὴν διαφορὰν τῆς θείας ψυχῆς πρὸς τὴν μερικὴν τῆς γνώσεως, τὸ
δὲ γιγνόμενος ὅλως τῆς ψυχικῆς πρὸς τὴν νοεράν. οὗτος δ' οὖν ὁ λόγος γι-
γνώσκει τά τε νοητὰ καὶ τὰ αἰσθητά, τῆς τε νοητῆς ταὐτότητος καὶ ἑτερότη-

---

[1]) **234, 31** *ἕκαστα*) *ἕκαστον*, sup. *α*, A. — [2]) **234, 31** *καθόλου*) *καθούλου* A. — [3]) **234, 32** *θεός, ἣ θεὸς πάντα γιγνώσκει καὶ τὰ παρὰ φύσιν*: m. A. — [4]) **234, 33** *γιγνώσκει*) *γινώσκει* B. — [5]) **234, 33** *εἴποις*) Rectius *εἴπῃς* — [6]) **234, 35** *ἀληθής*) *ἀληθὲς* B. — [7]) **234, 35** *φθόγγου*) *λόγου* B. — [8]) **234, 36** *ἀττικός*· m. A. — [9]) **234, 36** *πορφύριος*· m. A. — [10]) **234, 37** *Ἰάμβλιχος*· m. A. — [11]) **234, 39** *μὴν*) *μὲν* — [12]) **234, 40** *ὁ*) om. A. — [13]) **234, 41** *μή*) Rectius *οὐ* — [14]) **234, 44** *γιγνώσκει*) *γινώσκει* B. — [15]) **234, 45** *ἀμφοτέρους*) Immo *ἀμφοτέροις*

F τος ἁπτόμενος καὶ τῆς αἰσθητῆς, φερόμενος δὲ εἰς πᾶσαν | τὴν ψυχὴν καὶ ὡδὶ μὲν τὸν ταὐτοῦ κύκλον κινῶν, ὡδὶ δὲ τὸν θατέρου, καὶ τῷ μὲν τὰ νοητά, τῷ δὲ τὰ αἰσθητὰ θεώμενος καὶ ταύτῃ τὸν ὅλον δημιουργὸν ἀπεικονιζόμενος, περὶ οὗ λέλεκται τὸ [1]) νῷ μὲν κατέχει τὰ νοητά, αἴσθησιν δὲ ἐπάγει κόσμοις. οὕτω γὰρ καὶ ὁ ψυχικὸς λόγος ἐν τῇ ψυχῇ φερόμενος, ὡς καὶ ἑαυτὸν καὶ ἐκείνην πᾶσαν κινεῖν, περί τε τὴν ἑτερότητα καὶ τὴν ταὐτότητα, τάς τε νοητὰς καὶ τὰς αἰσθητάς, ποτὲ μὲν δόξας καὶ πίστεις [2]) ἀποτελεῖ, ποτὲ δὲ νοῦν καὶ ἐπιστήμην, καὶ [3]) γιγνόμενος μὲν ἀληθὴς καὶ οὐκ ὤν, καθάπερ αὐτὸς ὁ νοῦς· ἐκεῖνος γὰρ ὄντως ἀληθής· κατὰ ταὐτὸν [4]) ἀληθής, ἢ ὡς ἅμα γιγνώ-
235 σκων ἄμφω, τά τε ὄντα καὶ τὰ γιγνόμενα, | ἢ ὡς ἀεὶ τοιοῦτος ὢν καὶ οὐ ποτέ, καθάπερ ὁ τῶν μερικῶν ψυχῶν λόγος· οὗτος γὰρ οὐκ ἀεὶ ὡσαύτως ἀληθής, πλάνης καὶ ἀγνοίας ἀναπιμπλάμενος κατὰ τὴν γένεσιν· ἢ γιγνόμενος μὲν ἀληθής, ὡς μεταβατικὸς ἐν ταῖς γνώσεσι ταῖς διτταῖς, κατὰ ταὐτὸν δὲ ἀληθής, ὡς [5]) ὅλον ἀεὶ τὸ εἶδος περιλαμβάνων ἑκάστου γνωστοῦ καὶ μὴ κατὰ τὸν ἡμέτερον λόγον ἀνελίττων καὶ [6]) τῶν εἰδῶν ἕκαστον, ἀλλὰ πᾶν ὅπερ ὁρᾷ, θεώμενος ἅμα ὅλον· ἡμεῖς γὰρ ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ [7]) τοῦ αὐτοῦ προσπίπτοντες οὐ κατὰ ταὐτὸν ὁρῶμεν, ἀλλὰ κατὰ μέρος ἕκαστον· ἢ καὶ κατὰ ταὐτὸν περί τε τὸ ἕτερον καὶ περὶ τὸ ταὐτόν, ἁπλῶς περὶ τὸ νοητὸν καὶ περὶ τὸ αἰσθητὸν ὡσαύτως ἀληθὴς γιγνόμενος, ὡς ἅμα ἄμφω γιγνώσκων, ᾗ ταὐτὸν καὶ ᾗ ἕτερον, ὅπως ὁρᾷ καὶ λέγει [8]) θάτερον ἐκ θατέρου τὴν πρόοδον [9]) ἔχειν [10]). τὸ οὖν κατὰ ταὐτὸν εἶναι δηλωτικὸν τοῦ κατὰ μίαν ἐπιβολὴν ἀμφοτέρων εἶναι τὸν λόγον τοῦτον γνωστικόν, τοῦ τε ὄντως θατέρου καὶ τοῦ ὄντως ταὐτοῦ· τούτων γὰρ
B ἔχων ὁμοῦ τὴν μεταβατικὴν γνῶσιν γιγνόμενός ἐστιν ἀληθὴς | οὗτος ὁ λόγος, οὗ ἡ μὲν ἐνέργεια τὸ λέγειν [11]) καὶ τοῦ ἐν τῷ αἰσθητῷ μέντοι ὄντως ταὐτοῦ καὶ θατέρου· τούτου γὰρ ἔργον ἐστὶν ἰδεῖν καὶ ὅτῳ τὰ νοητὰ διέστηκε τῶν αἰσθητῶν· δεῖ γὰρ ἕν τι εἶναι τὸ γνωστικὸν ἀμφοῖν, ἵνα λέγῃ τὰ μὲν ἄλλα, τὰ δὲ ἄλλα εἶναι τὰ νοητὰ [12]) τῶν αἰσθητῶν. ἐν δὲ τῷ ὑπ' αὐτοῦ κινουμένῳ φερόμενός ἐστιν ὡς προϊὼν εἰς τοὺς διττοὺς κύκλους καὶ κινῶν ἑαυτόν τε καὶ ἐκείνους. ἡ γὰρ φορὰ τὴν πρόοδον δηλοῖ τὴν ἀπὸ τῆς μιᾶς γνώσεως μεριζομένην εἰς τὰς διττὰς γνώσεις [13])· ὁ δὲ λόγος αὐτὸς ἑνοειδής ἐστι γνῶσις τῶν τε

---

[1]) **234, 51** *τὸ*) *τῷ* B. — [2]) **234, 54** *πίστεις*) *πίσεις* B. — [3]) **234, 54** *καὶ*) om. B. — [4]) **234, 55** *κατὰ ταὐτὸν*) Addendum videtur *δὲ* — [5]) **235, 2. 3** *μεταβατικὸς — ὡς*) om. A. — [6]) **235, 4** *καὶ*) Fort. *ἀεὶ* — [7]) **235, 5** *ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ*) *ἄλλο καὶ ἄλλο* B. — [8]) **235, 7** *λέγει*) Taylorus hunc coniunctivum existimasse videtur: that it may see and tell that the one has its progression from the other. Fortasse nonnulla ante *ὅπως* exciderunt. — [9]) **235, 7** *πρόοδον*) *περίοδον* A. — [10]) **235, 7** *ἔχειν*) *ἔχει* B. — [11]) **235, 10** *λέγειν*) Post hoc Tayl. excidisse putat *τοῦ ἐν τῷ νοητῷ*. Sed ipse genitivus, qui non habet ex quo pendeat, et illud *μὲν* ante *ἐνέργεια*, cui non est quod respondeat, plura deesse arguunt. — [12]) **235, 12** *νοητὰ*) *ἀνόητα* B. (corr. Tayl.) — [13]) **235, 14** *ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ, μία γνῶσις καὶ εἷς λόγος πρὸ τῶν δυοῖν*: m. A.

νοητῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν, ἢ τὸ ἐν αὐτῇ λέγον, ὅτι ἄλλο τὸ νοητὸν καὶ ἄλλο τὸ αἰσθητὸν ἢ τὸ ἄμφω εἰδὸς[1]), πρὸ ἀμφοῖν ὂν τῶν διῃρημένως ταῦτα εἰδότων· ἐπεὶ καὶ μονάς ἐστιν ἡ ψυχὴ καὶ δυάς, καὶ ἔστιν ὅπῃ κατὰ μίαν γνῶσιν ἡνωμένως περιέχει τά τε νοητὰ καὶ τὰ αἰσθητά, καὶ αὖ πάλιν τὰ μὲν κατὰ τὸν ταὐτοῦ κύκλον, τὰ δὲ κατὰ τὸν[2]) θατέρου. ὡς οὖν ἐπὶ τῆς οὐσίας τὸ μοναδικὸν προηγεῖται τοῦ δυοειδοῦς, ὡς ἐπὶ τῆς ἁρμονίας, ὡς ἐπὶ τοῦ εἴδους, ὡς ἐπὶ τῶν δυνάμεων, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν γνωστικῶν ἐνεργειῶν ὁ εἷς λόγος τῶν διῃρημένων προκατάρχει γνώσεων. καὶ εἴρηταί μοι ταῦτα | πολλάκις διὰ τὴν C
τῶν ἐξηγητῶν περὶ ταῦτα πλάνην. ταῦτα γοῦν καὶ ὁ Πλάτων ἐνδεικνύμενος εἶπε φέρεσθαι τὸν λόγον αὐτὸν ἀληθῆ περὶ ἀμφότερα γιγνόμενον, τό τε νοητὸν καὶ αἰσθητὸν, εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ κινούμενον, ὃ δή ἐστι τῶν κύκλων ἑκάτερος, φέρεσθαι δὲ ἄνευ φθόγγου καὶ ἠχῆς· ὁ γὰρ ἔνδον λόγος τούτων οὐδὲν δεῖται παντελῶς, ἀλλ' ὁ προφορικός· ὡσεὶ ἔλεγεν, ὅτι πάσης[3]) τῆς εἰς τὸ ἔξω φερομένης ἐνεργείας ὁ λόγος οὗτος ἔχει κίνησιν τελειοτέραν. ὁ γὰρ φθόγγος καὶ ὁ ἦχος τῶν αἰσθητῶν κινήσεων εἴληπται σύμβολα. φερόμενος δ' οὖν ὁ ἔνδον λόγος, ἅτε ἡνίοχος ὢν καὶ κινῶν τῶν κύκλων ἑκάτερον, διττὰς ἀποτελεῖ γνώσεις ἐν ἡμῖν, ἃς ἐφεξῆς ὁ Πλάτων παραδίδωσιν. εἰ δὲ, ὡς ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις[4]) εὕρομεν, τοῖς κεκολασμένοις[5]) μὴ γράφοιτο ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κινουμένῳ, ἵν' ἐπὶ τὸν λόγον ἔχῃ[6]) τὴν ἀναφορὰν, ἀλλὰ τῷ ὑφ' ἑαυτοῦ κινουμένῳ, πᾶσαν ἂν δηλοίη τοῦτο τὴν ψυχὴν, ἀπὸ τοῦ ὁρισμοῦ σημαῖνον αὐτήν· τὸ γὰρ ὁριστὸν τῷ ὁρισμῷ[7]) ταὐτόν πώς ἐστι. τὸν τοίνυν λόγον φερόμενον ἐν τῇ ψυχῇ (ταύτην γὰρ εἶναι τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ | κινούμενον) ποτὲ μὲν τῶν αἰσθητῶν, D
ποτὲ δὲ τῶν νοητῶν γιγνώσκειν[8]) τὸ ταὐτὸν καὶ ἕτερον· καὶ ἔοικε μάλιστα τὴν γνῶσιν ταῦτα χαρακτηρίζειν[9]), ὥσπερ τὴν ζωὴν κίνησις καὶ στάσις· διὸ καὶ διαφερόντως τούτων ἐποιήσατο μνήμην, ὡς πρὸς ταῦτα πάσης γνώσεως ἐχούσης συγγενῶς.

Ὅταν μὲν[10]) περὶ τὸ αἰσθητὸν γίγνηται, καὶ ὁ[11]) τοῦ θατέρου κύκλος ὀρθῶς ἰὼν εἰς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν διαγγείλῃ, δόξαι[12]) καὶ πίστεις γίγνονται βέβαιοι καὶ ἀληθεῖς. **(Pag. 37 B.)**

Ἐν δὴ τούτοις περὶ τῆς τῶν αἰσθητῶν διαλέγεται γνώσεως, ὅπως ὁ λόγος ὁ ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ παντὸς ἀπογεννᾷ τὴν γνῶσιν ταύτην, ὅτι τὸν θατέρου κύκλον κινῶν καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ λόγους τοὺς προϊσταμένους τῆς διακοσμήσεως τῶν

---

1) **235, 15** *εἰδὸς*) *εἶδος*, quod Tayl. in *εἰδὼς* mutabat. — 2) **235, 17** *τὸν*) *τοῦ* — 3) **235, 23** *πάσης*) *πᾶσαν* B. (corr. Tayl.) — 4) **235, 26** *ἀκριβεστέροις*) Criticis notis instructos libros dicere videtur. — 5) **235, 26** *κεκολασμένοις*) *κεκλασμένοις* B. Libros dicit castigatos seu emendatos. — 6) **235, 27** *ἔχῃ*) *ἔχει* A. — 7) **235, 29** *ὁρισμῷ*) *ὡρισμένῳ* B. — 8) **235, 30** *γιγνώσκειν*) *γινώσκειν* B. — 9) **235, 31** *χαρακτηρίζειν*) *χαρακτιρίζειν* B. — 10) **235, 32** *μὲν*) *μὲν οὖν* A. — 11) **235, 33** *ὁ*) om. B. — 12) **235, 34** *δόξαι*) *γνώσεις* A.

ὅλων, καὶ ἀκλινῆ φυλάττων αὐτόν. ἡ γὰρ ὀρθότης δηλοῖ μὲν καὶ τὴν ὀρθοδοξίαν, ὥς ὅ τε Πορφύριος ἐξηγήσατο καὶ ὁ Ἰάμβλιχος ἐπέκρινε, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀδάμαστον ἐν τῇ προνοίᾳ καὶ τὸ ἀῤῥεπές· οἰκεῖον γὰρ νοήσει μὲν ἡ ἄκμητος καὶ ὀξυκίνητος δύναμις, προνοίᾳ δὲ καὶ γονίμοις ἐνεργείαις ἡ ἀμείλικτος
E καὶ ἀκλινής, καὶ ἀμερίστῳ μὲν οὐσίᾳ καθαρότης[1]) | νοήσεως, μεριστῇ[2]) δὲ ἡ ἄχραντος ἐνέργεια. ἀμέριστος μὲν οὖν τὸν ὀρθὸν κύκλον, μεριστὴ[3]) δὲ τὸν μὴ ἀκριβῆ κύκλον, ἀλλὰ μετέχοντά πως τῆς εὐθείας ἀκούει, διότι φέρεταί τε εἰς τὸ ἐκτὸς ἡ γνῶσις τῶν αἰσθητῶν καὶ εἰς αὐτὴν πάλιν ἀνακάμπτει τὴν ψυχὴν[4]), ὡς μήτε εὐθεῖαν εἶναι μόνον οἷα ἡ τῆς αἰσθήσεως γνῶσις, μήτε κύκλον οἷα ἡ τῆς διανοίας. Ἰάμβλιχος δὲ πᾶν τοῦτο ἀπεδοκίμασεν ὡς ταῖς ἀνθρωπίναις γνώσεσιν, ἀλλ' οὐ ταῖς θείαις προσῆκον. ὅταν τοίνυν ὁ ἡνίοχος κινῇ[5]) τοῦ[6]) θατέρου κύκλον[7]), ὁ δὲ ἀῤῥεπὴς μένων καὶ εἰς αὐτὸν ἐπεστραμμένος τοὺς λόγους ἀνεγείρῃ τῶν αἰσθητῶν καὶ εἰς πᾶσαν διαγγείλῃ τὴν ψυχὴν, οἷόν ἕκαστόν ἐστι τῶν αἰσθητῶν (πᾶσα γὰρ ἡ ψυχὴ γιγνώσκει κατὰ τοῦτον μέντοι τὸ αἰσθητὸν πᾶν· καὶ γὰρ ὁ ταὐτοῦ κύκλος τὰ νοητὰ βλέπων οἶδε καὶ τὸ αἰσθητὸν ὡς ἀπ' αἰτίας, οὗτος δὲ αὐτόθεν καὶ οἷον συστοίχως) ἐν αὐτῷ δόξαι καὶ πίστεις[8]) ἀπογεννῶνται. τῆς γὰρ θειοτέρας ψυχῆς οἷον ἐπικρινάσης, μᾶλλον δὲ νοερωτέραν ἐνέργειαν εἰς αὐτὸν ἐλλαμψάσης ὁ δοξαστικὸς[9]) κύκλος κα-
F θαρὰν ἔχει τὴν οἰκείαν ζωὴν, καὶ ἡ | γνῶσις ἐν αὐτῷ μόνιμος ἀποτελεῖται, τὰ μὲν φερόμενα μονίμως, τὰ δὲ μεταῤῥέοντα καὶ ἐνδεχόμενα πιστῶς καὶ ἀραρότως ἐν ἑαυτῇ προειληφυῖα. ἔστι γὰρ ἡ μὲν δόξα τῆς δοξαστικῆς ψυχῆς ἐνέργεια καὶ γνῶσις, ἡ δὲ πίστις ἡ μόνιμος καὶ ἀμετάπτωτος τῆς δόξης κρίσις. ταῦτα μὲν οὖν ταύτῃ· ζητήσεως δὲ ἄξιον, πῶς ὁ θατέρου κύκλος παντός ἐστι τοῦ αἰσθητοῦ γνωστικὸς, ὡς εἴρηται, καὶ ὁ ταὐτοῦ τῶν νοητῶν[10]), ὡς ῥηθήσεται. πῶς γὰρ ὁ μὲν τῆς ἐπὶ δεξιὰ κινήσεως αἴτιος, ὁ δὲ τῆς ἐπ' ἀριστερὰ,
236 καὶ ταῖς κινητικαῖς | δυνάμεσιν οὕτω διαιρεθέντες ἀπ' ἀλλήλων, οὐκέτι ταῖς γνωστικαῖς ὡσαύτως διεκρίθησαν, ἀλλὰ τῷ[11]) αἰσθητῶν ἢ νοητῶν ἔχειν γνῶσιν; μήποτε οὖν ῥητέον, ὡς αἱ μὲν ζωτικαὶ κινήσεις προόδων εἰσὶν, αἱ δὲ γνωστικαὶ ἐπιστροφῶν, καὶ ὁ μὲν ταὐτοῦ κύκλος, ἅτε προσεχὴς ὢν τοῖς νοητοῖς ἐκεῖθεν προϊὼν αὐτῷ τῷ προϊέναι καὶ κινεῖσθαι ζωτικῶς αὐτὸς κατὰ τὴν πρόοδον κινεῖ τὴν[12]) πρωτίστην περίοδον καὶ δι' ἐκείνης πάντα τὸν κόσμον· ἕπονται γὰρ αἱ ἀκυρότεραι[13]) περίοδοι ταῖς κυριωτέραις, καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους[14]) ἀληθὲς, ὅτι καὶ ἡ γένεσις κατ' ἄμφω κινεῖται, τὸ μὲν ὡσαύτως ἔχουσα

---

1) 235, 39 *καθαροτης*) *καθαρότητος* B. (corr. Tayl.) — 2) 235, 40 *μεριστῇ*) *μεριστὴ* A. — 3) 235, 40 *ἀμέριστος — μεριστὴ*) Immo *ἀμέριστον — μεριστὴν* — 4) 235, 42 *ψυχὴν*) *ψηχὴν* B. — 5) 235, 44 *κινῇ*) *κινεῖ* A. — 6) 235, 44 *τοῦ*) Immo *τὸν* — 7) 235, 44 *κύκλον*) *κύκλου* B. — 8) 235, 48 *πίστεις*) *πείστεις* B. *δόξα·* | *πίστις·* m. A. — 9) 235, 49 *δοξαστικὸς*) *δαξαστικὸς* B. — 10) 235, 53 *πῶς ὁ θατέρου κύκλος τῶν αἰσθητῶν ἐστι γνώστικὸς, καὶ ὁ ταυτοῦ, τῶν νοητῶν*: m. A. — 11) 236, 1 *τῷ*) *τῶν* B. — 12) 236, 4 *κινεῖ τὴν*) *κινειται* B. — 13) 236, 5 *ἀκυρότεραι*) *ἀκυρώτεραι* — 14) 236, 5 *ἀριστοτέλης·* m. A.

ἀπὸ τῆς ἐπὶ δεξιὰ κινήσεως, τὸ δὲ ἑτέρως ἀπὸ τῆς ἐπ' ἀριστερὰ περιφορᾶς·
ἐπιστρέφων οὖν εἰς τὸ νοητὸν ἐπιστρέφει, καὶ διὰ τοῦτο γνωριστικός[1]) ἐστι
τῶν νοητῶν· δεῖ γοῦν πανταχοῦ τῇ μονῇ συνέπεσθαι τὴν ἐπιστροφήν· ὁ δὲ δὴ
θατέρου κύκλος μένων ἐν τῷ ταὐτοῦ (περιέχεται γὰρ ἐν τούτῳ προσεχῶς, ὡς
ἐκεῖνος ὑπὸ τοῦ νοῦ) πρόεισι διὰ τῆς ζωτικῆς κινήσεως εἰς τὸ δεύτερον τοῦ
κινηθέντος | ὑπ' ἐκείνου, λέγω δὲ εἰς τὴν δευτέραν περιφοράν, καὶ διὰ ταύτης B
κινεῖ καὶ τὴν γένεσιν, ὡς ἐκεῖνος διὰ τῆς ἀπλανοῦς ἐκίνει τὸ πᾶν· ἐπιστρέφων
δὲ διὰ τῆς γνώσεως εἰς τὴν ἐκείνου ζωτικὴν ἐπιστρέφει κίνησιν, οὖσαν προσε-
χῶς ὑπὲρ αὐτὸν[2]), εἰς ἐκείνην δὲ ἐπιστρέφων διὰ τῆς γνώσεως ὅπερ ἐκείνη
ζωτικῶς ἐπετρόπευε, τοῦτο γνωστικῶς ἐπιστρέφεται, καὶ οὕτω δὴ τοῦ κόσμου
παντὸς ἔσχε τὴν γνῶσιν, συνάψας τὸ ἑαυτοῦ ἐπιστρέφον πρὸς τὸ τοῦ[3]) πρὸ
αὐτοῦ μένον, καὶ ἐγενέσθην ὁ μὲν τῶν νοητῶν, ὁ δὲ τῶν αἰσθητῶν γνωριστι-
κός[4]). καὶ γὰρ εἰ τὴν θατέρου κινεῖ περίοδον, ἔδει γιγνώσκειν αὐτὸν καὶ ὧν
ἡγεῖται καὶ ᾧ ἕπεται μέσην οὖσαν, καθάπερ τὸν τοῦ ταὐτοῦ κύκλον, εἰ κινεῖ
τὸ πᾶν, ἔδει γιγνώσκειν, τίνι ὁμοιούμενον ζῇ τὴν μίαν[5]) ταύτην ζωήν· ὥστε
τῷ μὲν ἡ ἐπιστροφὴ διὰ τοῦ μέρους εἰς τὸ ὅλον, τῷ δὲ διὰ τοῦ ὅλου εἰς ἕτε-
ρον ὅλον[6]). τοσαῦτα καὶ πρὸς ταύτην ἡμῖν εἰρήσθω τὴν ζήτησιν, βαθείας ἐπι-
στάσεως δεομένην. οὐ δεῖ δὴ οὖν νομίζειν, ὅτι ἔξωθεν εἰσδέχεται τὴν γνῶσιν
ἡ ψυχὴ τοῦ παντὸς τῶν αἰσθητῶν, οὐδ' ὅτι ὀργάνων δεῖται πρὸς τὴν κατάληψιν
αὐτῶν· μερικῶν γάρ ἐστι ταῦτα ψυχῶν· ἀλλ' ὅτι | εἰς ἑαυτὴν ἐστραμμένη προ- C
βεβλημένους[7]) ἔχει τοὺς λόγους τῶν αἰσθητῶν ἀφ' ἑαυτῆς· διὸ καὶ ὁ Πλάτων
ἀκριβῶς περὶ τὸ αἰσθητὸν εἶπεν ἐνεργεῖν τὸν θατέρου κύκλον, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸ
αἰσθητόν, ἵνα τὴν κατ' αἰτίαν περιοχὴν ἐνδείξηται τῶν αἰσθητῶν ἐν τοῖς λό-
γοις, ἀλλ' οὐχὶ τὴν σύζυγον πρὸς αὐτὰ καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἀπερειδομένην γνῶ-
σιν. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῶν πραγμάτων· τὸ δὲ εἰς πᾶσαν διαγγεῖλαι
τὴν ψυχὴν σύμφωνον μέν ἐστι τῷ λέγει κινουμένη διὰ πάσης ἑαυ-
τῆς, ἐνδείκνυται δέ, ὅτι καὶ τῶν αἰσθητῶν προσεχῶς μὲν ὁ τοῦ[8]) θατέρου
κύκλος ἐφάπτεται, διὰ δὲ τούτου καὶ ἡ πᾶσα ψυχὴ τὴν γνῶσιν ὑποδέχεται. τὸ
δὲ αὐτοῦ πολλαχοῦ μὲν ἐξηγήσαιτο ἄν τις, ὡς καὶ ὁ Πορφύριος ἐπέστησε,
μᾶλλον δὲ ὡς πρὸς τὸν λόγον ἀποδοτέον. δόξαι γὰρ αὐτοῦ γίγνονται τοῦ λόγου
καὶ πίστεις, τοῦ ὀρθοῦ κύκλου τὰ αἰσθητὰ διαγγέλλοντος. εἰσὶ γὰρ καὶ αἱ δό-
ξαι καὶ αἱ πίστεις ἐν τῷ δοξαστικῷ μέν, αὐτοῦ δὲ τοῦ λόγου, καθόσον[9]) ὑπ'
ἐκείνου κινοῦνται καὶ ἀνεγείρονται καὶ συνέχονται. ταῦτα μὲν περὶ τῆς τοῦ λό-
γου πρὸς τὸν θατέρου κύκλον συντάξεως· ἑξῆς δὲ καὶ περὶ τῆς πρὸς τὸν ταὐ-
τοῦ διαλέγεται ταύτῃ[10]) | προστιθείς. D

---

[1]) 236, 7 *γνωριστικός*) *γνωστικῶς* B. — [2]) 236, 12 *αὐτὸν*) *αὐτὴν* B. — [3]) 236, 14 *τὸ τοῦ*) *τούτου* B. — [4]) 236, 14 *γνωριστικός*) *γνώρισικός* B. — [5]) 236, 16 *μίαν*) *μὲν* B. — [6]) 236, 17 *ὅλον*) om. A. — [7]) 236, 20 *προβεβλημένους*) *προβεβλημένως* B. — [8]) 236, 24 *τοῦ*) *δὲ* — [9]) 236, 28 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* B. — [10]) 236, 29 *ταύτῃ*) Fort. *ταυτὶ*

Ὅταν δὲ αὖ περὶ τὸ λογιστικὸν ᾖ[1]) καὶ ὁ τοῦ ταυτοῦ κύκλος εὔτροχος ὢν αὐτὰ μηνύσῃ[2]), νοῦς ἐπιστήμη τε ἐξ ἀνάγκης ἀποτελεῖται. (Pag. 37 C.)

Πάντα πᾶσιν ἀντέθηκε[3]), τῷ μὲν αἰσθητῷ τὸ λογικὸν[4]), τῷ δὲ ὀρθῷ τὸ εὔτροχον, τῷ δὲ γίγνηται τὸ ᾖ, τῷ[5]) δὲ ἀναγγείλῃ τὸ μηνύσῃ, τῇ δὲ δόξῃ τὸν νοῦν, τῇ δὲ πίστει τὴν ἐπιστήμην. ἔστι δὲ λογιστικὸν[6]) μὲν οὐ τὸ λογιζόμενον, ὡς ἂν οἰηθείη τις, ἀλλ' αὐτὸ τὸ νοητόν· τοῦτο γὰρ ἀντέθηκε τῷ αἰσθητῷ· διότι καὶ λογισμός ἐστιν ἐκεῖ θειότερος, ἢ κατὰ τὴν ψυχήν, ὡς πολλάκις εἴπομεν, καὶ κατ' ἐνέργειαν ἀεὶ ὢν ὁ αὐτὸς λογισμὸς ἐν ἐκείνοις· καὶ ἔοικεν οὕτω τὸ νοητὸν[7]) καλέσαι λογιστικὸν[8]), ὡς ὕστερον καλέσει τὸ αἰσθητὸν αἰσθητικόν· καὶ γὰρ τὸ αἰσθητὸν[9]) κινητικόν ἐστι τῆς αἰσθήσεως, καὶ τὸ νοητὸν τοῦ λογισμοῦ τῆς ψυχῆς· εἴη[10]) ἂν λογιστικὸν[11]) τὸ τῷ λογισμῷ τῆς ψυχῆς περιληπτόν, οὗ δὴ προειληφὸς ἐκεῖνο τὴν αἰτίαν ὁμωνύμως τούτῳ προσείρηται[12]) λογιστικόν· εὔτροχον δὲ τὸ νοερὸν καὶ ἐν τῇ μεταβάσει τὸ ἀνεμπόδιστον ἔχον καὶ τὸ κυκλικὸν ἐν τῷ μεταβαίνειν καὶ τὸ ἀκμαῖον ἐν ταῖς νοή-
E σεσι, τὸ τέλειον, τὸ περὶ τὸ θεῖον ἐνεργοῦν, τὸ ἀγαθοειδές, | τὸ περὶ τὸ νοητὸν ὡς κέντρον φερόμενον· Κέντρῳ ἐπισπέρχων σαυτὸν φωτὸς κελάδοντός φησί τις θεῶν· ὧν δὲ τὸ πεπληρωμένον τῶν ὄντως ὄντων καὶ ἡνωμένον[13]) αὐτοῖς· μηνῦσαι[14]) δὲ τὸ οἷον ἐκφῆναι, τὸ ἀναδιδάξαι, τὸ ἐκ τοῦ ἀποῤῥήτου προαγαγεῖν· νοῦς δὲ ὁ καθ' ἕξιν· τριχῶς[15]) γὰρ ὁ νοῦς· πρῶτος μὲν ὁ θεῖος, οἷος[16]) δὴ καὶ ὁ δημιουργικὸς[17]), δεύτερος δὲ ὁ μετεχόμενος ὑπὸ τῆς ψυχῆς, οὐσιώδης καὶ αὐτοτελής, τρίτος δὲ ὁ καθ' ἕξιν, δι' ὃν ἡ ψυχὴ νοερά ἐστιν· ἐπιστήμη δὲ ἡ πρώτη πληρουμένη γνῶσις ἀπὸ τῶν νοητῶν, ἀκλινὴς[18]) καὶ ἀῤῥεπὴς καὶ ἀμετάπτωτος[19]) ὑπάρχουσα, διαφέρουσα δὲ τοῦ νοῦ[20]) καθ' ὅσον ἐκεῖνος μὲν ἐν ταῖς ἁπλαῖς μόναις ἐπιβολαῖς θεωρεῖται τῆς ψυχῆς· δι' αὐτοῦ γὰρ ἕκαστον τῶν νοουμένων ὅλον ἅμα νοεῖ· νοῦ γὰρ ἴδιον τὸ ἀθρόον ἐν ταῖς ἐνεργείαις· αὕτη δὲ ἐν ταῖς ἀπ' αἰτίας γνώσεσι· τοῦτο γὰρ ἐπιστήμης ἴδιον, ἥ τε σύνθεσις καὶ ἡ διαίρεσις τῶν εἰδῶν. δῆλον γάρ, ὅτι γιγνώσκουσα τὰ ὄντα γιγνώσκει, τίνα μὲν αἰτίων ἔχει τάξιν ἐν ἐκείνοις, τίνα δὲ αἰ-

---

[1]) 236, 30 *λογιστικὸν ᾖ*) *λογικὸν ᾖ* B. (*λογιστικὸν* scribendum esse vidit Tayl.) — [2]) 236, 30 *μηνύσῃ*) *μηνήσῃ* B. — [3]) 236, 31 *ἀντέθηκε*) *ἀνέθηκεν* B. (corr. Tayl.) — [4]) 236, 31 *λογικὸν*) Immo *λογιστικὸν* — [5]) 236, 32 *τὸ ᾖ, τῷ*) *τῷ ᾖ, τὸ* B. — [6]) 236, 33 *λογιστικὸν*) *λογικὸν* A. — [7]) 236, 35 *τὸ νοητὸν*) om. B. — [8]) 236, 35 *λογιστικὸν*) *τὸν λογιστικὸν* B. — [9]) 236, 36 *αἰσθητὸν*) *αἰσθητικὸν*, in m. *γρ. αἰσθητὸν*, A. — [10]) 236, 36 *εἴη*) Fort. *εἴη δ'* — [11]) 236, 37 *λογιστικὸν*) *λογικὸν* B. (corr. Tayl.) — [12]) 236, 38 *προσείρηται*) *προσείρειται* B. — [13]) 236, 41 *ἡνωμένον*) *ἡνωμένων* B. — [14]) 236, 41 *μηνῦσαι*) *μηνύσαι* — [15]) 236, 42 *ὅτι τριχῶς ὁ νοῦς* m. A. — [16]) 236, 42 *οἷος*) *οἷον* B. — [17]) 236, 43 *δημιουργικὸς*) *δημιουργὸς* A. — [18]) 236, 44 *ἀκλινὴς*) *ἀκρινὴς* B. — [19]) 236, 44 *ἀμετάπτωτος*) *ἀμετάπτοτος* B. — [20]) 236, 45 *νοῦ*) om. B. (suppl. Tayl.) *πῶς διαφέρουσιν, νοῦς καὶ ἐπιστήμη ἐν τῇ ψυχῇ.* m. A.

τιατῶν· τὴν δὲ τοιαύτην πᾶσαν γνῶσιν ἐπιστήμην καλοῦσιν, ὥσπερ νόησιν τὴν
ἁπλῆν ἐπιβολὴν ἑκάστου τῶν νοουμένων. καὶ ἡμεῖς μὲν οὕτως· | Ἰάμβλιχος F
δὲ τὸν νοῦν τοῦτον πρεσβύτερον ἀκούει τῆς ψυχῆς, ἄνωθεν αὐτὴν συνέχοντα
καὶ τελειοῦντα, καὶ διαγωνίζεται πρὸς τοὺς ἢ αὐτόθι τῷ παντελεῖ νῷ συνάπτοντας τὴν ψυχήν· δεῖν[1]) γὰρ μὴ ἀθρόαν γίγνεσθαι[2]) τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῶν ἐξῃρημένων ἐπὶ τὰ μετέχοντα, ἀλλὰ μέσας εἶναι τὰς συντεταγμένας τοῖς μετέχουσιν οὐσίας· ἢ τὸν νοῦν ἕξιν ὑποτιθεμένους[3]) τῆς ψυχῆς· δεῖν γὰρ εἶναι τὸ
ἐν αὐτῷ ὂν πρὸ[4]) τοῦ ἐν ἄλλῳ ὄντος. ταῦτα δὲ πρὸς μὲν[5]) τὰ πράγματα λέγεται ὀρθῶς· συμφωνότερον δὲ τῇ λέξει τὸ τὸν νοῦν τοῦτον ὡς ἕξιν ἐν αὐτῇ |
τῇ ψυχῇ θεωρεῖν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς ἐνεργείας τοῦ ταὐτοῦ κύκλου φησὶν αὐτὸν ὁ 237
Τίμαιος ἀποτελεῖσθαι· τὸν δὲ ὑπὲρ τὴν ψυχὴν νοῦν ἐκεῖνον ῥητέον, ὃν ὁ δημιουργὸς ὑπέστησεν, ἀνάλογον θεὶς ὡς ψυχὴν ἐν τῷ σώματι, καὶ τὸν[6]) νοῦν ἐν τῇ ψυχῇ. δῆλος[7]) γὰρ ὅτι πρεσβύτερος οὗτος ὁ νοῦς τῆς ψυχῆς, ὡς ἡ ψυχὴ κατ᾽ αὐτὸν τοῦ σώματος· ὁ δὲ νῦν λεγόμενος νοῦς, ἀποτέλεσμα ὢν τῆς τοῦ λόγου διὰ τοῦ ταὐτοῦ κύκλου περὶ τὸ νοητὸν κινήσεως (ἀποτελεῖσθαι γὰρ αὐτὸν εἶπεν εὐτρόχως ἐκείνου κινουμένου περὶ τὸ τῷ λογισμῷ ληπτόν) οὐκ ἂν εἴη πρεσβύτερος τῆς ψυχῆς, ἀλλ᾽ ἕξις τις αὐτῆς, ὡς ἐπιστήμη· διὸ καὶ ἐγγίγνεσθαί[8]) φησιν αὐτὸν ὥσπερ καὶ τὴν ἐπιστήμην ἐν αὐτῇ καὶ τὴν δόξαν καὶ τὴν πίστιν. ἐκ δὴ τούτων ἁπάντων ἓν ἐκεῖνο συγκεφαλαιωτέον[9]), ὅτι ἡνίκ᾽ ἂν ὁ λόγος περὶ τὸ νοητὸν ᾖ καὶ ὁ ταὐτοῦ κύκλος ἐκφαίνῃ διὰ τῆς ἑαυτοῦ νοερᾶς ἐνεργείας τὴν τῶν ὄντων φύσιν τῷ λόγῳ, νοῦς καὶ ἐπιστήμη φύεται ἐν τῇ
ψυχῇ, καὶ ταῦτα ἐξ ἀνάγκης· συνυπάρχει γὰρ ταῖς | τοιαῖσδε ἐνεργείαις ἡ B
τελειότης ἡ[10]) προσήκουσα αὐταῖς. τί οὖν; φαίης ἄν· ποτὲ μὲν γίγνεται πρὸς τοῖς νοητοῖς λόγος, ποτὲ δὲ πρὸς τοῖς αἰσθητοῖς; οὐδαμῶς ἐπί γε τῆς ὅλης ψυχῆς τοῦτο φήσομεν, ἀλλ᾽[11]) ἀεὶ ἄνω καὶ ἀεὶ πρὸς τοῖς νοητοῖς, καὶ τὸ ἐκεῖ μένειν καὶ προσιδρῦσθαι[12]), καὶ τῶν αἰσθητῶν ἀδαμάστως προνοεῖ, καὶ διὰ τὸ εὔτροχον τοῦ[13]) ταὐτοῦ κύκλου καὶ ὀρθότης διαμένει τοῦ θατέρου· τὸ δὲ ὅταν καὶ τὸ γίγνηται καὶ τὰ τοιαῦτα δυνάμεων[14]) δηλοῖ διαφοράς. οὐ γὰρ κατὰ πάσας τὰς δυνάμεις πανταχοῦ παραπλησίως ἐστί· τοῦτο γὰρ ἴδιον τῶν θείων νοητῶν διὰ τὴν ἁπλότητα τῆς οὐσίας· ἀλλὰ μᾶλλον μὲν κατὰ τὴν τοῦ ταὐτοῦ πρὸς τοῖς νοητοῖς, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν θατέρου πρὸς τοῖς αἰσθητοῖς ἐστί. δεῖ δὲ μηδ᾽ ἐκεῖνα παριδεῖν, ὅτι τὸν μὲν θατέρου κύκλον εἶπεν ὀρθὸν ἰόντα[15])

---

1) 236, 51 *δεῖν) δεῖ* — 2) 236, 51 *γίγνεσθαι) γίνεσθαι* A. — 3) 236, 53 *ὑποτιθεμένους) ὑποτιθεμένοις* B. — 4) 236, 53 *πρὸ) πρὸς* B. — 5) 236, 54 *μὲν)* om. B. — 6) 237, 3 *καὶ τὸν)* Malim *οὕτω* — 7) 237, 3 *δῆλος)* Malim *δῆλον* — 8) 237, 6 *ἐγγίγνεσθαι) ἐγγίνεσθαι* A. — 9) 237, 7 *συγκεφαλαιωτέον) συγκεφαλαιοτέον* B. — 10) 237, 10 *ἡ)* om. B. — 11) 237, 11 *ἀλλ᾽) ἀλλὰ* B. — 12) 237, 12 *προσιδρῦσθαι) προσιδρύσθαι* A. *προσυδρύσθαι* B. *ὅτι ἡ τοῦ παντὸς ἀεὶ πρὸς τοῖς νοητοῖς καὶ ἄνω οὖσα, καὶ τῶν αἰσθητῶν προνοεῖ*: m. A. — 13) 237, 13 *τοῦ) καὶ τοῦ* A. — 14) 237, 13 *δυνάμεων) δυνάμεως* B. — 15) 237, 17 *ἰόντα) ὄντα* B. Post hoc excidisse videtur *τὸν δὲ ταὐτοῦ εὔτροχον ὄντα.*

πρὸς τὰ τῆς μερικῆς ἀποβλέπων, ἧς πεσούσης ἐρεῖ[1]) τὸν μὲν ταὐτοῦ κύκλον πεδᾶσθαι[2]), τὸν δὲ θατέρου διαστρέφεσθαι. τούτοις γὰρ ἀντέθηκε, τῇ μὲν διαστροφῇ τὴν ὀρθότητα, τῇ δὲ πέδῃ τὴν εὔτροχον[3]) κίνησιν τὸ ἄλυτον[4]) σημαίνουσαν, ὡς ἡ ὀρθότης ἐκεῖ τὴν ἀδιάστροφον ὑπὸ τῶν κάτω φορὰν καὶ τὴν C ἀνέλεγκτον | κρίσιν· ὥστε οἰκείως ἑκάτερον ὕμνησε τῶν κύκλων.

Τούτῳ δὲ ἐν ᾧ τῶν ὄντων ἐγγίγνεσθον[5]), ἄν ποτέ τις αὐτὸ ἄλλο πλὴν ψυχὴν εἴπῃ, πᾶν μᾶλλον, ἢ τἀληθὲς ἐρεῖ[6]). (Pag. 37 C.)

Τοῦτο τίνος[7]) φησί; πότερον νοῦν καὶ ἐπιστήμην; ταῦτα γὰρ εἴρηται προσεχῶς· ἢ οὐ πᾶσαν περιλήψεται τὴν ψυχὴν[8]), οὔκουν τόν γε θατέρου κύκλον; ἢ μᾶλλον τὰς διττὰς συζυγίας εἶπε[9]), δόξαν καὶ πίστιν, μίαν μὲν ταύτην, νοῦν τε καὶ ἐπιστήμην· δευτέρα γὰρ αὕτη· διὰ δὲ τούτων πᾶσαν περιλήψεται τὴν ψυχήν. πᾶν οὖν τὸ δεκτικὸν νοῦ καὶ[10]) ἐπιστήμης καὶ δόξης καὶ πίστεως[11]) ψυχή ἐστι. πᾶσαι γὰρ αἱ γνώσεις αὗται καὶ λογικαί εἰσι καὶ μεταβατικαί, καὶ διότι μὲν λογικαί, τῶν ἀλόγων ἐξῄρηνται δυνάμεων, διότι δὲ μεταβατικαί, τῆς νοερᾶς ὑφεῖνται γνώσεως. καὶ γὰρ εἰ ἔστιν ἐπιστήμη καὶ νοῦς ἐν τοῖς νοητοῖς, ἀλλ' οὐκ ἐγγίγνεται αὐτοῖς, καθάπερ ἐν τῇ ψυχῇ[12]), εἶπεν, ἐγγίγνεσθον, διότι δὴ[13]) κατὰ μέθεξιν ἐπιστήμων· μετέχει γὰρ τῆς αὐτοεπιστήμης. καὶ γὰρ οὐσίωτο κατὰ μέθεξιν· ἀπὸ γὰρ τῶν πρώτων[14]) γενῶν τὰ μέσα πρόεισι· καὶ ἥρμοστο παραπλησίως· ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτοαρμονίας ἡ ἐν αὐτῇ· καὶ ἐσχημάτιστο D ὁμοίως· τὸ γὰρ νοερὸν σχῆμα παντοίων σχημάτων περιληπτικόν· | καὶ δυνάμεις εἶχεν ὡσαύτως· αἱ γὰρ νοεραὶ καὶ νοηταὶ δυνάμεις πρὸ αὐτῆς ἦσαν, κίνησίν τε ἀπὸ τῶν γενῶν τοῦ ὄντος ὑπεδέξατο καὶ γνῶσιν ἀπὸ τῆς δημιουργικῆς νοήσεως, οὗ δὴ καὶ ἡ στάσις[15]) ἀναφαίνεται· πᾶσα γὰρ γνῶσις στάσις τίς ἐστι καὶ περίληψις τοῦ γνωστοῦ καὶ ἐφαρμογὴ πρὸς τὸ γνωστόν. μετέχει μὲν οὖν καὶ ἡ κίνησις τῆς ὅλης ψυχικῆς γνώσεως, καθόσον[16]) ἑαυτὴν[17]) γινώσκει καὶ εἰς ἑαυτὴν βλέπουσα κινεῖ, μετέχει δὲ καὶ ἡ γνῶσις κινήσεως, καθόσον[18]) μεταβατική ἐστιν· ἰδίως δὲ ἡ μὲν κινητικὴ ἐνέργεια κατὰ[19]) τὴν κίνησιν ἀφορίζεται, ἡ δὲ γνωστικὴ κατὰ τὴν στάσιν, καὶ μᾶλλον ὁ θατέρου κύκλος κινητικός ἐστι, μᾶλλον δὲ ὁ ταὐτοῦ γνωστικὸς, διότι καὶ προσήκει ταὐτότητι μὲν στάσις, ἑτερότητι δὲ κίνησις, ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ θατέρου γνῶσις καὶ ἐν τῷ ταὐ-

---

[1]) 237, 17 ἐρεῖ) Pag. 43 D. — [2]) 237, 17 πεδᾶσθαι) πειδᾶσθαι A. — [3]) 237, 18 εὔτροχον) ἄτροχον B. (corr. Tayl.) — [4]) 237, 19 ἄλυτον) εὔλυτον B. — [5]) 237, 20 ἐγγίγνεσθον) ἐγγίνεσθον A. — [6]) 237, 21 ἐρεῖ) ἐρῇ B. — [7]) 237, 21 Τοῦτο τίνος) Fort. Τούτω τίνα — [8]) 237, 22 ταῦτα γὰρ — ψυχὴν) om. B. — [9]) 237, 22 εἶπε) Post hoc Tayl. desiderat νοῦν καὶ ἐπιστήμην, sine causa. — [10]) 237, 24 καὶ) om. B. — [11]) 237, 24 πίστεως) πίσεως B. (corr. Tayl.) — [12]) 237, 26 καθάπερ ἐν τῇ ψυχῇ) ἐν τ. ψ. κ. B. item A, sed superscriptis hic β super ἐν et α super καθάπερ. — [13]) 237, 27 δὴ) μὴ A. — [14]) 237, 28 πρώτων) πρωτίστων B. — [15]) 237, 31 ἡ στάσις) ἥστασις B. — [16]) 237, 33 καθόσον) καθ' ὅσον B. — [17]) 237, 33 ἑαυτὴν) ἑαυτῇ B. (corr. Tayl.) — [18]) 237, 34 καθόσον) καθ' ὅσον A. — [19]) 237, 34 κατὰ) μετὰ B. (corr. Tayl.)

τοῦ κίνησις, ὥσπερ καὶ ἐν ἐκείνῳ μὲν ταὐτότης καὶ ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἑτερότης·
ὅλη γάρ [1]) δι' ὅλης ἡ ψυχὴ μετέχει τῶν γενῶν τοῦ ὄντος. Μέχρι δὴ τούτων ἡ
ψυχογονία [2]) συμπεπλήρωται, διῃρημένη τοῖς προαναγεγραμμένοις κεφαλαί-
οις· εἴρηται γὰρ περὶ τῆς ὑποστάσεως τῆς ψυχῆς, περὶ τῆς ἁρμονίας, περὶ τοῦ
σχήματος, | περὶ τῶν δυνάμεων, περὶ τῶν ἐνεργειῶν [3]). E

[Τί [4]) βούλεται ἡ ψυχογονία [5]); ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ πλῆθος καὶ πρώτη τῶν συν-
θέτων, συντέθειται δὲ οὐκ ἐξ ἀπείρων, ἀλλ' ἐξ ἠριθμημένων [6]) καὶ τούτων οὐκ
ἀσυντάκτων, ἀλλὰ ἡρμοσμένων, εἰκότως καὶ ἀριθμοὶ καὶ ἁρμονία ἐν τῇ γενέ-
σει αὐτῆς παρελήφθησαν. ἐπειδὴ δὲ πάσης ἀναλογίας καὶ πάσης ἁρμονίας ἀρ-
χὰς περιέχει, κόσμου οὖσα ψυχή, οὐδεμία ἀναλογία παρεῖται. ὅτι δὲ θεὸς ὁ
συνιστάς, τὸ θειότερον τῶν γενῶν παρείληπται τὸ διατονικόν· ἐνθεαστικὸν γάρ.
καὶ κατ' ἀρχὰς [7]) μέν, ὅτι [8]) ἥ τε οὐσία καὶ ταὐτὸν παρελαμβάνετο καὶ θάτε-
ρον, τὸ πρὸ τῶν μερῶν ὅλον αὐτῆς ὑφίστατο, νῦν δὲ διὰ τῆς ψυχογονίας [9]) τὸ
ἐν τοῖς μέρεσιν ὅλον· καὶ γὰρ διαιρεῖ καὶ ἑνοῖ τὰ μέρη ὁ δημιουργὸς διὰ τῶν
ἀναλογιῶν, διὰ δὲ τῶν κύκλων ἡ ἐν ἑκάστῳ ὁλότης τῶν μερῶν παραδίδοται [10]).
καὶ ληπτέον, ὅτι ὁ δημιουργὸς ὁ ἐν τῷ Τιμαίῳ ὁ μετὰ πάντων τῶν [11]) δημι-
ουργῶν ἐνεργῶν [12]) ἐστί· καὶ γὰρ τέμνει Τιτανικῶς εἰς ἑπτὰ καὶ ἑνοῖ Ἀπολ-
λωνιακῶς [13]), καὶ σωματουργεῖ καὶ σχηματίζει ὡς τὸν Ἥφαιστον ἔχων [14]),
καὶ ὁρίζει τὰ μέτρα τῶν ἀνόδων καὶ καθόδων, καὶ νόμους εἱμαρμένους ἐγγρά-
φει | ὡς τὴν Ἀνάγκην ἔχων. Σκοπὸν δεῖ ἔχειν εἰς τὴν ψυχογονίαν εἰς [15]) τὴν F
οὐσίαν αὐτῆς ἀναπέμπειν τὰ λεγόμενα, ἢ εἰς τὰ ὑπ' αὐτῆς διοικούμενα, μᾶλ-
λον δὲ εἰς ἄμφω· τὰ γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ ὑπὸ τῶν κατ' οὐσίαν ἐν αὐτῇ ὑπαρχόν-
των ἐστίν. Ὅτι δεῖ ζητεῖν, τίνες αἱ μεσότητες, τίνες οἱ πολλαπλάσιοι λόγοι,
οἱ ἐπιμόριοι, οἱ ἐπιμερεῖς, τί τὸ λεῖμμα, τίνες αἱ ἑπτὰ μοῖραι, διὰ τί εἰς τὸ τε-
τράκις διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε καὶ τόνον προῆλθε τὸ διάγραμμα. Ὅτι τριῶν
τῶν μεσοτήτων, γεωμετρικῆς, ἀριθμητικῆς, μουσικῆς, | ἡ μὲν στερεὰ ἀναλογία, 238
ἡ ἐκ τῶν τριῶν συγκειμένη, ἰσότης τῆς Θέμιδος, ἀφ' ἧς πᾶσα τάξις, αἱ δὲ τρεῖς
τῶν τριῶν θυγατέρων, Εὐνομίας, Δίκης καὶ Εἰρήνης· ἡ ἀριθμητικὴ τῆς Εἰρήνης,
τῷ ἴσῳ ὑπερεχούσης καὶ ὑπερεχομένης, ᾗ καὶ ἐν τοῖς συναλλάγμασι χρώμεθα
ἐν εἰρήνῃ, δι' ἣν καὶ τὰ στοιχεῖα ἠρεμεῖ· ἡ δὲ γεωμετρικὴ τῆς Εὐνομίας, ἣν καὶ

---

[1]) **237, 37** *γὰρ*) *δὲ* B. — [2]) **237, 38** *ψυχογονία*) *ψυχαγονία* B. — [3]) **237, 40** *τέλος τῆς εἰς τὸν τίμαιον πλάτωνος πρόκλου διαδόχου βιβλίου τρίτου ἐξήγησις* (l. *ἐξηγήσεως*) ut in fine libri rubro subscriptum habet h. l. A. — [4]) **237, 40** *Τί*) om. B. cum signo crucis in vacuo duodecim litterarum spatio. In A *Τί βούλεται* etc. ut novi libri initium scriptum est. Non videntur haec Procli esse. — [5]) **237, 40** *ψυχογονία;*) *ψυχαγονία.* B. — [6]) **237, 41** *ἐξ ἠριθμημένων*) *ἐξηριθμημένων* — [7]) **237, 44** *κατ' ἀρχὰς*) *καταρχὰς* — [8]) **237, 44** *ὅτι*) om. A. Fort. *ὅτε* — [9]) **237, 45** *ψυχογονίας*) *ψυχαγονίας* B. — [10]) **237, 47** *παραδίδοται*) *πραδίδοται* B. — [11]) **237, 48** *τῶν*) om. B. — [12]) **237, 48** *ἐνεργῶν*) om. A. *τίς ὁ ἐν τῷ τιμαίῳ δημιουργὸς ὅτι ὁ μετὰ πάντων δημιουργῶν*: m. A. — [13]) **237, 48** *εἰς ἑπτὰ καὶ ἑνοῖ Ἀπολλωνιακῶς*) om. A. — [14]) **237, 49** *Ἥφαιστον ἔχων*) *Ἥφεστον ἔχον* B. — [15]) **237, 50** *εἰς*) Fort. *τὸ εἰς*

Διὸς κρίσιν ὁ Πλάτων προσαγορεύει, δι' ἧς γεωμετρικαῖς ἀναλογίαις κεκόσμηται [1]) ὁ κόσμος· ἡ δὲ ἁρμονικὴ τῆς Δίκης, δι' ἧς μείζονα μὲν μείζονα ἔχει λόγον, ἐλάσσονα δὲ ἐλάσσονα. ἐπεὶ οὖν ἡ γεωμετρικὴ περιέχει τὰς δύο, ὡς δέδεικται, ἡ μὲν οὐσία τῆς ψυχῆς τῇ γεωμετρικῇ κατακεκόσμηται, ἡ αὐτὴ οὖσα δι' ὅλης ἑαυτῆς, πανταχοῦ μεριστὴ καὶ ἀμέριστος· τὴν δὲ ἀριθμητικὴν μεσότητα, διότι αἱ κοιναὶ ἐν αὐτῇ δυνάμεις, αἱ ἀπὸ τοῦ ἀμερίστου εἰς τὸ μεριστὸν ἐκτρέχουσαι ἢ ἀπὸ τῶν μεριστῶν εἰς τὸ ἀμέριστον, ἴσα ὑπερέχουσι καὶ ὑπερέχονται τῶν
B πάντη μεριστῶν καὶ ἀμερίστων· ἡ δὲ ἁρμονικὴ μεσότης [2]), καθότι [3]) | τῶν ἐν αὐτῇ δυνάμεων αἱ μὲν μᾶλλον ἀφεστήκασι τῶν προαγουσῶν καὶ μείζονα ἔχουσιν ὑπεροχήν, αἱ δὲ ἐλάττονα. καὶ πάλιν ἡ μὲν ταὐτότης τῶν εἰδῶν διὰ παντὸς τοῦ κόσμου οἰκείως ἑκασταχοῦ, σωματικῶς, ζωτικῶς, ἐν φυτῷ, ἐν ζῴῳ, ἐν λίθῳ· διότι γεωμετρικὴ [4]) κατεκόσμησε τὸν ὅλον κόσμον· ἡ δὲ ἀριθμητικὴ ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην στοιχείοις διαφαίνεται, ἃ ἐξισάζει κατὰ τὰς δυνάμεις· ἡ δὲ ἁρμονικὴ κατὰ τὰς σφαίρας καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν καὶ τὰ ἀποστήματα· ἔδειξε γὰρ ὁ Πτολεμαῖος, ὅτι κατὰ τοὺς ἁρμονικοὺς [5]) λόγους ἐστὶ τὰ ἀποστήματα.]

---

[1]) **238, 4** *κεκόσμηται*) *κεκόσμειται* **B.** — [2]) **238, 9** *ἡ δὲ ἁρμονικὴ μεσότης*) **Tayl. coni.** *τῇ δὲ ἁρμονικῇ μεσότητι*, **sed** *τὴν ἀριθμητικὴν μεσότητα* **v. 7 intactam reliquit. Si nihil excidit, de quo** *μὲν* **v. 6 inter** *ἡ* **et** *οὐσία* **positum dubitationem iniicit, ad accusativum** *ἔχει*, **ad nominativum** *ἔνεστι* **vel similia verba audienda videntur.** — [3]) **238, 9** *καθότι*) *καθ' ὅτι* **B.** — [4]) **238, 12** *γεωμετρικὴ*) *γεωμετρικῇ* **B.** — [5]) **238, 14** *ἁρμονικοὺς*) *ἀριθμητικοὺς*, **in m.** *ἁρμονικούς.*, **A.**

ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.[1]

Ὡς δὲ κινηθὲν, ἐνόησε τῶν ἀϊδίων θεῶν γεγονὸς ἄγαλμα, ὁ γεννήσας πατὴρ ἠγάσθη τε, καὶ εὐφρανθεὶς, ἔτι δὴ μᾶλλον ὅμοιον πρὸς τὸ παράδειγμα ἐπενόησεν ἀπεργάσασθαι. | καθά- C
περ οὖν αὐτὸ τυγχάνει ζῶον[2]) ἀΐδιον ὂν καὶ τόδε τὸ πᾶν οὕτως εἰς δύναμιν ἐπεχείρησεν ἀποτελεῖν. **(Pag. 37 D.)**

Ὁ μὲν εἷς καὶ ὅλα δημιουργῶν ἀθρόως κατὰ ταὐτὸν ἀπογεννᾷ τε καὶ ἐπιστρέφει καὶ τελειοῖ καὶ ἀφομοιοῖ τοῖς παραδείγμασι τὰ ἑαυτοῦ δημιουργήματα, εἴτε μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οὔσης[3]) γεννητικῆς τε καὶ ἀνακλητικῆς καὶ τελεσιουργοῦ καὶ ἀφομοιωτικῆς[4]) δυνάμεως, καθά τισιν ἤρεσε[5]) τῶν πρεσβυτέρων, εἴτε καὶ διαφόρων, καθάπερ ἑτέροις δοκεῖ τισίν· οὐ γὰρ πολὺ τὸ μέσον τῆς τῶν ἀνδρῶν τούτων ὡσανεὶ διαστάσεώς τε καὶ ἀντιθέσεως, ἔστ' ἂν μήθ' οἱ ἑνίζοντες ἀνέμφατον τοῦ πλήθους τὸ ἓν εἶναι βούλονται[6]) μήθ' οἱ διαιροῦντες ἀσύντακτον τὸν ἀριθμὸν τῶν δυνάμεων καὶ ἀπηρτημένον ἀνέχονται λέγειν, περιέχεσθαι δὲ τῇ οἰκείᾳ μονάδι καὶ παρ' αὐτῆς ἑνοῦσθαι καὶ διακρατεῖσθαι καὶ θέλωσι καὶ ἀποφαίνονται, ὡς συμβαίνειν τοὺς μὲν μονάδα τετραδικὴν εἶναι λέγειν ταυτασὶ[7]) τὰς δυνάμεις, τοὺς δὲ τετράδα πάλιν ἡνωμένην ἢ εἴ τῳ[8]) φίλον | καλεῖν μοναδιζομένην. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ ἐνταῦθα δημιουργὸς ὢν εἷς καὶ D
τοῖς μετ' αὐτὸν νέοις δημιουργοῖς ὁμοῦ μὲν τὴν ἀφομοιωτικὴν[9]) δύναμιν ἐντιθεὶς, ὅταν αὐτοῖς παρακελεύηται μιμεῖσθαι τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν περὶ τὴν αὐτῶν γένεσιν, ὁμοῦ δὲ τὴν γεννητικὴν, ἡνίκ' ἂν κοινῇ[10]) ζῶα αὐτοῖς ἀπεργά-

---

[1]) *Πρόκλου διαδόχου, εἰς τὸν Τίμαιον Πλάτωνος, βιβλίον δ.* AB. — [2]) **238, 20** *ζῶον*) *ζωὴν* B. — [3]) **238, 23** *οὔσης*) *οὐσίας* B. — [4]) **238, 24** *ἀφομοιωτικῆς*) *ἀμφομοιωτικῆς* B. — [5]) **238, 24** *καθά τισιν ἤρεσε*) *καθοίσιν εἴρηται* B. *καθάπερ τοῖσιν εἴρηται* scribi iubet Tayl. ut sit as is asserted by some. — [6]) **238, 26** *βούλονται*) Immo *βούλωνται* et in sqq. *ἀνέχωνται* et *ἀποφαίνωνται*. — [7]) **238, 29** *ταυτασὶ*) *ταυτησὶ* — [8]) **238, 29** *εἴ τῳ*) *οὕτω* B. — [9]) **238, 31** *ἀφομοιωτικὴν*) *ἀφομοιωματικὴν* A. — [10]) **238, 32** *κοινῇ*) *κινῇ* A. Fort. *κοινοῖ*

ζεσθαι καὶ γεννᾶν, ὁμοῦ δὲ τὴν ἀνακλητικὴν [1]), ὁπόταν αὐτοῖς κελεύῃ τὰ δα-
νεισθέντα [2]) μόρια ἀπὸ τῶν ὅλων στοιχείων φθινόντων τῶν ἀπ' αὐτῶν συστάν-
των δέχεσθαι πάλιν εἰς τὰ ὅλα ἀνακαλουμένοις, καὶ ἐπὶ πάσαις τὴν φρουρη-
τικὴν, ὥς [3]) γε καὶ αὐτόθεν τοὺς κοσμοκράτορας φύλακας ὑφίστησι τῶν ἀριθ-
μῶν τοῦ χρόνου [4]) καὶ τὴν γῆν φύλακα νυκτὸς καὶ ἡμέρας [5]). ὁ μὲν οὖν δημι-
ουργὸς, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ὡρμήθην εἰπεῖν, ἀφ' οὗπερ ἐστὶ πάντα συνυπέστησεν
ἑαυτῷ καὶ ἐξωμοίωσε [6]) καὶ ἐτελειώσατο [7]) καὶ πρὸς αὐτὸν ἐπέστρεψε, τῆς
αὐτῶν τάξεως οὐ συγχεομένης ἐκ τῆς οἷον ἀθρόας ἁπάντων ἐκφάνσεως, ἀλλὰ
πολλῷ πλέον φρουρουμένης καὶ συνεχομένης, ὅσῳ μήτε τὰ καταδεέστερα τῆς
τῶν ἀμεινόνων ἀμοιρεῖ προστασίας μήτε τὰ τελειότερα τῆς ἐπιβαλλούσης αὐ-
E τοῖς | κατὰ τῶν ἀτελεστέρων ἐπικρατείας· οὐδὲ γὰρ θάτερα προέφθη [8]) τῷ
χρόνῳ, ἢ τῶν δευτέρων ἀπρονοήτων μεινάντων, ἢ τῶν πρεσβυτέρων ἀργῶν
καὶ ἀγόνων [9]), ἅτε μηδέπω τῶν δεξαμένων αὐτῶν τὰς προνοητικὰς ἐνεργείας
ὑποστάντων· ἡμεῖς δὲ οὔτε νοεῖν οὔτε πολλῷ πλέον ἑρμηνεύειν δυνάμενοι τὴν
ἐξ ἀϊδίου τοῦ πατρὸς τῶν ὅλων περὶ τὸν κόσμον ἀγαθουργίαν ἀγαπῶμεν νῦν μὲν
αὐτὸν γεννῶντα, νῦν δὲ ἐπικοσμοῦντα, νυνὶ δὲ τελειοῦντα καὶ ἄλλοτε ἀφομοι-
οῦντα καθορῶντές τε [10]) καὶ παραδιδόντες· ὃ δὴ καὶ νῦν ὁ τοῦ φιλοσόφου λό-
γος προπεπονθὼς εἰς ἡμᾶς δρᾶν παρασκευάζεται. κινήσεως γὰρ καὶ ζωῆς με-
τασχόντος ἤδη κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ παντός [11]) (ψυχὴ γὰρ αὐτῷ συνῴ-
κει [12]) τὰς μὲν ἰδίας ἑαυτῆς γνώσεις, καθ' ἃς τά τε νοητὰ καὶ τὰ ἐγκόσμια
γιγνώσκει, σώζουσα παρ' ἑαυτῇ, κινήσεως δὲ καὶ ζωῆς οὐ μόνον αὐτὴ [13]) βρύ-
ουσα, μεταδιδοῦσα δὲ καὶ τῷ παντὶ τοῦ σώματος ὄγκῳ) καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο ἢ μό-
νης [14]) ἢ μάλιστα τῶν νοητῶν θεῶν ἀγάλματος ἀποτετελεσμένου τοῦ δημιουρ-
F γήματος ἐπὶ πλέον [15]) ἀγασθέντα | καὶ εὐφρανθέντα τὸν δημιουργὸν εἰς ὁμοίω-
σιν μείζονα καὶ τελεωτέραν [16]) αὐτὸ τῶν νοητῶν ἀγαγεῖν, διὸ καὶ οἷον ἀΐδιον
ποιεῖν. κυρίως μὲν γὰρ καὶ πρώτως ἀΐδιον τὸ νοητὸν, δευτέρως δὲ τὸ τῇ τοῦ
239 χρόνου | προόδῳ καὶ ἀνελίξει συμπαρατεινόμενον. διττὸν γὰρ καὶ τὸ ἀεὶ, τὸ
μὲν αἰώνιον, τὸ δὲ χρονικόν. διὰ τί οὖν σχεδὸν ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταδίδωσι
τῷ ὅλῳ κόσμῳ τοῖς ἔμπροσθεν ὄγδοον τοῦ δημιουργοῦ τοῦτο τὸ δῶρον εἰσαγα-
γών; διότι δὴ μέγιστόν ἐστι καὶ τελεώτατον καὶ εἰς [17]) ἄκραν ὁμοιότητα περι-
στᾷ [18]) τὴν εἰκόνα τῷ παραδείγματι· τῷ δ' ἅπαξ ἐν τοῖς λόγοις γένεσιν [19]) διατι-

---

[1]) 238, 33 *ἀνακλητικὴν*) *ἀναλυτικὴν* B. — [2]) 238, 33 *δανεισθέντα*) *δανησθέντα* B. — [3]) 238, 35 *ὥς*) Malim *ὅς* — [4]) 238, 35 *φύλακας — χρόνου*) Pag. 38 C. — [5]) 238, 35 *φύλακα — ἡμέρας*) Pag. 40 C. — [6]) 238, 37 *ἐξωμοίωσε*) *ἐξομοίωσε* B. — [7]) 238, 37 *ἐτελειώσατο*) *ἐτελεώσατο* B. — [8]) 238, 40 *προέφθη*) *προελήφθη* B. — [9]) 238, 41 *ἀγόνων*) *ἀγώνων* B. — [10]) 238, 44 *τε*) om. B. — [11]) 238, 46 *παντός*) Perperam Tayl. *πατρὸς* scribendum censet. — [12]) 238, 46 *συνῴκει*) *συνῴκῃ* B. — [13]) 238, 48 *αὐτὴ*) *αὐτῇ* B. — [14]) 238, 48 *μόνης*) Fort. *μόνον* — [15]) 238, 49 *ἐπὶ πλέον*) *ἐπιπλέον* A. — [16]) 238, 50 *τελεωτέραν*) *τελειοτέραν* B. — [17]) 239, 3 *εἰς*) *ἐς* B. — [18]) 239, 3 *περιστᾷ*) *περιστᾷ* B. — [19]) 239, 4 *γένεσιν*) *γένεσι* A.

θέντι τῶν ὅλων ἀπὸ τῶν ἀτελεστέρων ἐπὶ τὰ τελεώτερα μεταβαίνειν ἀναγκαῖόν
ἐστι. καὶ γάρ πως κατ' [1]) αὐτὸ τοῦτο καὶ ὥσπερ ἀλλήλοις ἀντίκειται τά τε καθ'
αὑτὰ ὄντα καὶ τὰ ἑτέροις ἐγγιγνόμενα [2]), ὅτι περ ἐν μὲν τοῖς ἱδρυμένοις ἐν
ἑαυτοῖς καὶ μηδαμῇ μηδαμῶς ἑτέρων γιγνομένοις ἀνάγκη τὰ σεμνότερα λέγειν
ἡγεῖσθαι, καθ' ἃ καὶ δι' [3]) ἃ καὶ ὑφ' ὧν καὶ τὰ ἐφεξῆς ἀναφαίνεται, ἐν δὲ τοῖς
ὑφ' ἑτέρων μετεχομένοις προσλαμβάνει [4]) τὰ ἀτελέστερα, καὶ ὥσπερ ὑποκεί-
μενα γίγνεται τοῖς τελειοτέροις καὶ ὕστερον ἐπιφοιτᾶν μεμελετηκόσιν. ἡ | μὲν B
οὖν πᾶσα [5]) τῶν προκειμένων ῥημάτων προαίρεσις τοιαύτη· ἕπεται δὲ εἰπεῖν,
διὰ τίνας αἰτίας καὶ ὁποῖον ὄντα τὸν χρόνον καὶ ἡλίκων καὶ ὅσων ἀγαθῶν αἴτιον
τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ οὐρανῷ συνυπέστησεν ὁ τῶν ὅλων δημιουργὸς, καὶ μάλισθ'·
ὅτι πολλοὶ τὸν χρόνον καὶ τῶν Πλάτωνι φίλων ἀμυδρόν τι εἶδος ὑπέλαβον εἶναι
καὶ μόνον αὐτὸ τὸ ἀριθμητὸν τῶν κινήσεων, οὐκ ἐνθυμηθέντες, ὅτι δέκα τῶν
πάντων ὄντων, ἃ δὴ τῷ κόσμῳ δίδωσιν ὁ πατὴρ, ἕκαστον τῶν ἑπομένων μεῖζόν
ἐστι τῶν πρὸ αὐτοῦ πάντως. εἰ οὖν ἐψύχωσε μὲν ἤδη τὸν κόσμον καὶ εὐδαί-
μονα [6]) θεὸν ἀπετέλεσεν, ἐπὶ δὲ τούτῳ τὸν χρόνον ὑπέστησεν αὐτῷ, δῆλον δή-
πουθεν, ὅτι καὶ ψυχῆς καὶ τῆς διὰ τὸ [7]) ψυχὴν ἔχειν εὐδαίμονος ζωῆς ὑπέρ-
τερον ἂν [8]) εἴη τι [9]) ὁ χρόνος καὶ τὸ κατὰ χρόνον ἀφοριζόμενον περιοδικῶς
ζῆν· ὥστ' οὐκ ἂν εἴη τι τοιοῦτον, οἷον οἱ πολλοί φασιν, ὁ [10]) χρόνος, ἀλλὰ
θειοτέραν ἂν ἔχοι καὶ ψυχῶν καὶ τῶν ψυχικῶν ἀγαθῶν τὴν οὐσίαν. τοῦτο μὲν
οὖν ἡμεῖς καὶ αὖθις διὰ πλειόνων πιέσομεν ἐπιβολῶν· ἐφεπόμενοι δὲ τῇ λέξει
νοεῖν μὲν αὐτὸν τήν τε ζωὴν καὶ | τὴν κίνησιν καὶ τὴν τάξιν καὶ τὴν εἰδοποιίαν C
τοῦ παντὸς οὐκ εἰς αὐτὸν ὁρῶντα τὸν κόσμον φήσομεν· οὐδὲ γὰρ ὅλως νοητός
ἐστι καθ' ὅλον ἑαυτὸν ὁ κόσμος, μᾶλλον δὲ δόξῃ μετ' αἰσθήσεως ἀλόγου κατὰ
τὸν ὄγκον δοξαστὸς, οὐδ' ὁ δημιουργὸς ἔξω που ταῖς ἑαυτοῦ νοήσεσι φέρεται,
πᾶς δὲ εἰς ἑαυτὸν ἐπέστραπται [11])· ἀλλ' ὅτι νοῶν ἑαυτὸν καὶ ἔχων [12]) ἐν ἑαυτῷ
τὴν γεννητικὴν αἰτίαν τῶν ὅλων καὶ τὴν προνοητικὴν αὐτῷ τῷ ἑαυτὸν νοεῖν τήν
τε οὐσίαν τῶν ἑαυτοῦ γεννημάτων θεωρεῖ καὶ τὴν τελείωσιν. τῶν τε [13]) ἀϊδίων
θεῶν ἄγαλμά φησι γεγενῆσθαι [14]) τὸν κόσμον, οὐχ ὅτι τῶν ἐγκοσμίων ἐστὶν
ἄγαλμα θεῶν· οὐ γὰρ περὶ τοῦ σωματοειδοῦς μόνου λέγει τοῦ παντὸς, ἀλλὰ
καὶ περὶ τοῦ ἐμψύχου καὶ ἔννου ζώου, ὃ καὶ τοὺς ἐγκοσμίους ἐν ἑαυτῷ περι-
έχει θεούς· ἀλλ' ὅτι τῶν νοητῶν ἐστὶ θεῶν ἄγαλμα. πληροῦται γὰρ ἐξ αὐτῶν
θεότητος, καί εἰσιν αἱ εἰς αὐτὸν πρόοδοι τῶν ἐγκοσμίων θεῶν ὥσπερ ὀχετοί
τινες καὶ ἐλλάμψεις τῶν νοητῶν θεῶν, καὶ ταύτας ὁ κόσμος ὑποδέχεται τὰς

---

[1]) 239, 5 *κατ'*) *κατὰ* B. — [2]) 239, 6 *ἐγγιγνόμενα*) Tertium *γ* superscriptum habet A. — [3]) 239, 7 *δι'*) om. A. — [4]) 239, 8 *προσλαμβάνει*) Fort. *προλαμβάνει* sc. *ὁ διατιθεὶς* seu *ὁ λέγων*. — [5]) 239, 10 *πᾶσα*) *πᾶσαν* B. (corr. Tayl.) — [6]) 239, 15 *εὐδαίμονα*) om. A. — [7]) 239, 16 *τὸ*) *τὴν* B. — [8]) 239, 16 *ἂν*) *ἀεὶ* — Corr. Tayl. — [9]) 239, 17 *τι*) om. B. — [10]) 239, 18 *ὁ*) om. B. — [11]) 239, 22 *πᾶς—ἐπέστραπται*) Sine ratione Tayl. in his desiderat nomen *νοῦς*. — [12]) 239, 23 *νοῶν—ἔχων*) *νοεῖν—ἔχον* B. — [13]) 239, 24 *τε*) Fort. *δὲ* — [14]) 239, 25 *γεγενῆσθαι*) *γεγεννῆσθαι* A.

προόδους οὐ μόνον κατὰ τὸ[1]) οὐράνιον αὐτοῦ μέρος, ἀλλὰ καὶ κατὰ πάντα | D ἑαυτόν. καὶ γὰρ ἐν ἀέρι καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάττῃ θεῶν εἰσὶ παρουσίαι χθονίων καὶ ἐνυδρίων καὶ ἀερίων. καθ' ὅλον οὖν ἑαυτὸν ὁ κόσμος πληροῦται θεότητος, καὶ διὰ τοῦτο ἄγαλμά ἐστι καθ' ὅλον ἑαυτὸν τῶν νοητῶν θεῶν, αὐτοὺς μὲν οὐχ ὑποδεχόμενος τοὺς νοητοὺς θεούς· οὐδὲ γὰρ τὰ ἀγάλματα τὰς οὐσίας τὰς ἐξῃρημένας τῶν ὅλων ὑποδέχεται τῶν θεῶν· ἀλλ' ἐκλάμψεις ἐκεῖθεν ἐποχετευομένας δευτέραις τάξεσι, πρὸς ἃς ἔχει συμμέτρως, ἐξ αὐτῶν ἀπογεννωμένων[2]) κατακοσμούμενος. ὅτι δὲ ἀϊδίους θεοὺς τοὺς νοητοὺς λέγει πάντας καὶ οὐχὶ τοὺς ἐν αὐτῷ ὄντας, φανερὸν ἐποίησεν εὐθέως ἐπαγαγὼν καθάπερ οὖν αὐτὸ τυγχάνει ζῶον ἀΐδιον, λέγων[3]) αὐτὸ δηλονότι τὸ νοητόν. τίνες δὲ οἱ νοητοὶ θεοί, λάβοιμεν[4]) ἂν ἐκ διαιρέσεως. ἢ γὰρ πρὸ τοῦ αὐτοζώου ληπτέον αὐτοὺς ὄντας, ἢ ἐν τῷ αὐτοζώῳ[5]), τὰς οἷον μονάδας τῶν ἰδεῶν ἐκεῖ τῶν τεττάρων[6]), ἢ μετὰ τὸ αὐτοζῶον. πρὸ μὲν οὖν τοῦ αὐτοζώου τάττειν αὐτοὺς γελοῖον· εἶεν γὰρ ἂν καὶ τὸν αἰῶνα περιέχοντες, ᾧ μήπω φησὶν ὡμοιῶE σθαι[7]) τὸ[8]) πᾶν· ἐν δὲ τῷ αὐτοζώῳ τάττειν αὐτοὺς ἀδύνατον. | τὸ γὰρ πᾶν φησὶν εἰ μηδενὶ τῶν ἐν μέρους εἴδει περιεχομένων ὑπὸ τοῦ παντελοῦς ζώου ἔστιν ἄγαλμα, οὐκ ἂν εἶεν οἱ νοητοὶ καὶ ἀΐδιοι οὗτοι θεοί. οὐ θεοὶ γὰρ αἱ ἐν μέρους εἴδει περιεχόμεναι ἰδέαι ὑπὸ τοῦ παντελοῦς ζώου[9]). λείπεται οὖν εἶναι τοὺς ἀϊδίους θεοὺς μετὰ τὸ αὐτοζῶον, πάντας ὄντας τοὺς μεταξὺ τοῦ τε νοητοῦ παραδείγματος καὶ τοῦ δημιουργοῦ· πᾶσι γὰρ αὐτοῖς ἔοικε τὸ πᾶν καθ' ὅσον καὶ ἐκείνων ἕκαστος τῆς ὁλότητος τοῦ κόσμου περιέχει τὸ εἶδος. τοῦτο μὲν οὖν δέδεικται, καὶ μάτην ἄρα[10]) ὑπέλαβόν τινες ἀϊδίους λέγεσθαι θεοὺς τὰς ἐν τῷ αὐτοζώῳ περιεχομένας ἰδέας, αἷς οὐ βούλεται τὸ πᾶν ὡμοιῶσθαι[11]). καὶ γὰρ πῶς ἔμελλεν ἐκείνων ἄγαλμα τὸ πᾶν ἀποκαλεῖν, αἷς μηδέπω κατὰ τὴν τοῦ λόγου τάξιν ὡμοίωσε τὰ πληρώματα τοῦ παντός; ὕστερον γὰρ τοῦτο ποιεῖ προελθὼν[12]), ἡνίκα καὶ τὰ μερικὰ παράγει πληρώματα τοῦ

---

[1]) 239, 29 *τὸ) τὸν* B. — *ὅτι ὁ κόσμος ἀπὸ τῶν νοητῶν, καθ' ὅλον ἑαυτὸν πληροῦται θεότητος*: m. A. — [2]) 239, 34 *ἀπογεννωμένων) ἀπογεννωμένως* A. — [3]) 239, 36 *λέγων) λέγω* — [4]) 239, 36 *λάβοιμεν) λάβοι μὲν* B. — *τίνες οἱ νοητοὶ θεοί·* m. A. — [5]) 239, 37 *αὐτοζώῳ) αὐτῷ ζώῳ* B. — [6]) 239, 38 *τεττάρων) τεσσάρων* A. — [7]) 239, 39 *φησὶν ὡμοιῶσθαι) φασὶν ὁμοιῶσθαι* — [8]) 239, 39 *τὸ) τῷ* B. — [9]) 239, 40—42 *ἔστιν ἄγαλμα—ζώου.*) om. A. Taylorus vero tacite et haec et proxima inde a verbis *τὸ γὰρ πᾶν* omisit eorumque loco posuit illa, quibus paulo post non ideas hic significari demonstratur: *καὶ γὰρ πῶς ἔμελλεν—ἐσόμενον* (v. 45—48.) Atque corrupta esse haec *τὸ γὰρ πᾶν—ζώου* cum verborum collocatio, tum discrepantia coarguit sententiarum. Videntur autem duo argumenta proposita esse adversus eos, qui in ipso animali inesse hos deos dicebant, unum petitum ex Timaei verbis Pag. 30 C, quibus mundus *μηδενὶ τῶν ἐν μέρους εἴδει πεφυκότων* similis factus esse perhibetur, alterum ex eo ductum, quod ideae non sint dii, si quis forte ad ideas respicere Platonem statueret; quod ipsum deinde alia rursus ratione refellitur v. 45—48. Itaque plura hic excidisse credibile est, quam quae in A propter homoeoteleuton exciderunt. — [10]) 239, 44 *ἄρα) ἄρα δὲ* B. — [11]) 239, 45 *ὡμοιῶσθαι) ὁμοιοῦσθαι* B. Cf. Tim. Pag. 30 C. — [12]) 239, 47 *προελθὼν) προελθὸν* B.

παντός· ὥστε οὐκ ἂν εἶπεν ἄγαλμα ἐκείνων τὸ πᾶν ἤδη γεγονός, ἀλλ' εἴπερ
ἄρα, ἐσόμενον. ἄγαλμα δ' οὖν ἐστιν ὁ κόσμος τῶν νοητῶν θεῶν μετὰ τῆς ψυ-
χῆς καὶ τοῦ νοῦ καὶ τῆς ἐπιφοιτησάσης αὐτοῦ θεότητος | λαμβανόμενος, ἄγαλμα F
δὲ κινούμενον [1]) καὶ ζωῆς [2]) καὶ θεότητος πλῆρες καὶ χρηματίζον [3]) πᾶσι τοῖς
ἐντὸς ἑαυτοῦ καὶ τοῦ σώζοντος τὰ πάντα καὶ πληρούμενον ἀθρόως μὲν ἁπάν-
των ἀγαθῶν ἀπὸ τοῦ πατρὸς, ἰδίᾳ δὲ παρὰ φύσεως μὲν μᾶλλον κίνησιν δεχό-
μενον, παρὰ ψυχῆς δὲ κίνησιν καὶ ζωὴν, παρὰ νοῦ δὲ νόησιν καὶ ζωὴν καὶ τὴν
τῶν ἐγκοσμίων θεῶν ὑποδοχὴν, παρ' αὐτῶν δὲ λοιπὸν τῶν ἐγκοσμίων θεῶν τἀ-
ληθέστατον [4]) ἄγαλμα τῶν νοητῶν θεῶν ἀποτελούμενον. καὶ πάλιν καὶ ἐκ τού-
του δῆλον, ὅπως τὸν δημιουργὸν | κατὰ τοὺς ἄκρους ἱδρύει τῶν τελεστῶν, 240
ἀγαλματοποιὸν αὐτὸν ἀποφαίνων τοῦ κόσμου, καθάπερ ἔμπροσθεν ὀνομάτων
ποιητὴν θείων καὶ χαρακτήρων θείων ἐκφαντικὸν, δι' ὧν τὴν ψυχὴν ἐτέλεσε.
ταῦτα γὰρ καὶ οἱ τῷ ὄντι τελεσταὶ [5]) δρῶσι, διὰ χαρακτήρων καὶ ὀνομάτων
ζωτικῶν τελοῦντες τὰ ἀγάλματα καὶ ζῶντα καὶ κινούμενα ἀποτελοῦντες. εἰκό-
τως οὖν ἄγαται τὴν ἑαυτοῦ δημιουργίαν ὁ πατὴρ τῶν ὅλων, εὐφραινόμενος ἐπ'
αὐτῇ, ὅτι μᾶλλον ὁμοιοτέραν αὐτὴν ἀποτελεῖ τῷ παραδείγματι, ἄγαται δὲ καὶ
θαυμάζει οὐ τὸ προελθὸν καὶ δι' αὐτὸν τοιοῦτον ἀποτελεσθὲν, ἀλλὰ τὴν ἑαυτοῦ
δύναμιν τὴν ἐξ ἀτάκτως [6]) κινουμένου καὶ πλημμελῶς εὔτακτον καὶ ἔμψυχον
καὶ ἔννουν καὶ ἔνθεον τὸ πᾶν ἀπεργασαμένην [7]), καὶ ὥσπερ ἑαυτὸν γιγνώ-
σκων [8]) οἶδε τὸν κόσμον, οὕτω τὴν δημιουργικὴν ἑαυτοῦ θαυμάζων δύναμιν
ἀγαστὸν ποιεῖ τὸ δημιούργημα καὶ ἀληθινὸν ἄγαλμα τῶν ἀϊδίων θεῶν. καὶ γάρ
πως τὸ ἄγαλμα | παρὰ τὸ ἀγάλλεσθαι [9]) τὸν θεὸν ἐπ' αὐτῷ λέλεκται [10]). ἀγάλ- B
λεται δὲ οὐ χαίρων ἐπὶ τῷ ἔξω κειμένῳ πράγματι· πῶς γὰρ ἔξω βλέπει νοῦς
ὤν; ἀλλὰ πληρουμένης τῆς ἀγαθοειδοῦς ἑαυτοῦ βουλήσεως καὶ προϊούσης αὐ-
τῆς τοῦ ἀγαθουργοῦ δυνάμεως εἰς μετάδοσιν ἄφθονον καὶ χορηγίαν τῶν τελει-
οτέρων ἀγαθῶν· ὃ καὶ αὐτὸς ἐνεδείξατο ἱκανῶς εἰπὼν καὶ εὐφρανθεὶς ἔτι
δὴ μᾶλλον ὅμοιον πρὸς τὸ παράδειγμα ἐπενόησεν ἀπεργάσα-
σθαι. εὐφραίνεται μὲν γὰρ πρώτως κατὰ τὴν ἔνδον ἑαυτοῦ νόησιν ἁπλῇ καὶ
ἀνεμποδίστῳ καὶ ἀθρόᾳ περιβολῇ πᾶν τὸ νοητὸν περιλαμβανούσῃ καὶ φιλοφρο-
νουμένῃ διὰ τῆς πρὸς αὐτὸ στάσεως καὶ ἑνώσεως τελέας· εὐφραίνεται δὲ, εἰ
θέμις εἰπεῖν, καὶ δευτέρως διὰ τὴν ἐπιτηδειότητα τῶν ὑποδεχομένων τὴν ἔξω
προϊοῦσαν αὐτοῦ τῶν ἀγαθῶν [11]) χορηγίαν. καὶ ὁρᾷς, ὅπως τρεῖς αἰτίας παρα-
δίδωσι τῆς τῶν εἰς τόνδε τὸν κόσμον προϊόντων ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀγαθῶν μετου-

[1]) 239, 50 *κινούμενον) κοινούμενον* B. — [2]) 239, 50 *ζωῆς) ζωὴ* — Corr. Tayl. — [3]) 239, 50 *χρηματίζον) σχηματίζον* B. — [4]) 239, 53 *τἀληθέστατον) ἀληθέστατον* A. — [5]) 240, 3 *τελεσταὶ) τελευταὶ* B. (corr. Fabric. B. Gr. T. VIII. Pag. 551. et Tayl.) *οἱ τελεσταί·* m. A. — [6]) 240, 7 *ἀτάκτως) ἀτάκτως καὶ* A. — [7]) 240, 7 *ἀπεργασαμένην) ἀπεργαζαμένον* B. — [8]) 240, 8 *γιγνώσκων) γινώσκον* B. — [9]) 240, 10 *ἀγάλλεσθαι) ἀγάλεσθαι* A. — [10]) 240, 10 *λέλεκται) λέγεται,* in m. *γρ. λέλεκται,* A. — [11]) 240, 17 *ἀγαθῶν) ἀγαιῶν* B.

σίας· μίαν μὲν καὶ πρωτίστην τὴν ἀπὸ τῆς τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου δυνάμεως·
C αὐτὸς γάρ ἐστι καὶ νῦν ὁ τὸν χρόνον ἀπογεννῶν | διὰ τὴν οἰκείαν ἀφθονίαν καὶ τὴν γόνιμον περιουσίαν[1]) πάντα πληροῦν ἐφιέμενος πρώτων καὶ μέσων καὶ τελευταίων ἀγαθῶν· δευτέραν δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἐπιτηδειότητος τοῦ δεξαμένου πράγματος· τότε γὰρ εὐφραίνεται τὸ μεταδιδὸν τῶν ἀγαθῶν[2]), ὅτε τὸ μεταλαμβάνον[3]) ἐπιτηδείως διάκειται πρὸς τὴν ὑποδοχὴν αὐτῶν· τρίτην δὲ τὴν ἐκ τῆς ἀμφοῖν συμμετρίας καὶ ὡσανεὶ συμπνοίας καὶ συμφωνίας. διὰ γὰρ τοῦτο, καίπερ ἀεὶ τῶν θεῶν πᾶσι προτεινόντων τὰ σύστοιχα[4]) ταῖς οὐσίαις αὐτῶν ἀγαθά, οὐκ ἀεὶ πάντες αὐτὰ καταδεχόμεθα, διότι μήτ' ἐπιτηδείως ἔχομεν μήτε σύμμετροί πω τῇ δυνάμει τῶν μεταδιδόντων[5]) καθέσταμεν· εἰ δὲ βουλοίμεθα χαίρειν ἐφ' ἡμῖν τὸ θεῖον, ὡς δὴ πέφυκε χαίρειν καὶ εὐφραίνεσθαι καὶ δι' ἡμᾶς καίπερ ὡσαύτως ἀεὶ διακείμενον, ἐπιτηδείους πρὸς ὑποδοχὴν τῶν παρ' αὐτοῦ προτεινομένων[6]) ἡμῖν ἀγαθῶν ἡμᾶς αὐτοὺς ποιητέον, ἵνα μὴ ἀργῇ εἰς ἡμᾶς ἡ τοῦ θεοῦ δόσις καίπερ ὑπ' οὐδενὸς ἐμποδίζεσθαι πεφυκυῖα[7]). ταῦτα μὲν οὖν ἄλλης ἐστὶ προθέσεως ἐπὶ πλέον[8]) θεωρεῖν· νυνὶ[9]) δὲ ἴδωμεν, πῶς |
D ὁμοιότερον γίγνεται τὸ πᾶν πρὸς τὸ παράδειγμα χρόνου γεννηθέντος. ὅτι μὲν οὖν ἀϊδίου πρώτως ὄντος τοῦ παραδείγματος εἰ μὴ τὴν γοῦν δευτέραν ἀϊδιότητα προσειλήφει τὸ αἰσθητόν, ἧττον ἂν ὡμοίωτο τῷ νοητῷ, παντὶ πρόδηλον· καὶ ὅτι τὸ ἐν μεταβολῇ τὴν γένεσιν ἔχον τοῦ χρόνου χωρὶς οὐχ ὅτι[10]) ἀΐδιον, ἀλλ' οὐδ' ἀκαρῆ διαμένειν οἷόν τ' ἦν, οὐ χαλεπὸν συνιδεῖν· ὥστε δεῖ τῷ μὲν ἐπὶ πλέον[11]) ὁμοιωθησομένῳ πρὸς τὸ νοητὸν ἀϊδιότητός τινος, τῷ δὲ ἀϊδίῳ μέν, οὐκ ἔχοντι δὲ ὁμοῦ παροῦσαν αὐτῷ τὴν ἀϊδιότητα, καθάπερ τὸ νοητὸν πᾶσαν ἔχει, χρόνου[12]) τοῦ σύμπαντος[13]). οὐ μὴν ἀλλ' εἴ τις ἐπισκέψαιτο τὴν φύσιν τοῦ χρόνου, σαφέστερον εἴσεται[14]), πῶς οὐ πρὸς ἀϊδιότητα μόνον συντελεῖ τῷ τε σύμπαντι κόσμῳ καὶ ταῖς τοῦ κόσμου μεγάλαις μερίσιν[15]) ὁ χρόνος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τελειότητα καὶ πρὸς εὐδαιμονίαν[16]) ἑκάστῳ τε αὐτῶν καὶ πᾶσιν ὁμοῦ συλλαμβάνει· ὅπερ προϊούσης τῆς ἐξηγήσεως καὶ ἡμεῖς ἀναφῆναι πειρασόμεθα τὰ περὶ χρόνου πληρώματα διερευνώμενοι.

E Ἡ μὲν οὖν τοῦ ζώου φύσις ἐτύγχανεν | οὖσα αἰώνιος, καὶ τοῦτο μὲν τῷ γεννητῷ παντελῶς προσάπτειν οὐκ ἦν δυνατόν.

---

1) 240, 20 *περιουσίαν*) *περιούσαν* B. — 2) 240, 21. 22 *δευτέραν—ἀγαθῶν*) om. A. — 3) 240, 22 *μεταλαμβάνον*) *μεταλαμβάνων* B. — 4) 240, 24 *σύστοιχα*) *στοιχεῖα* B. (corr. Tayl.) — 5) 240, 26 *τῶν μεταδιδόντων*) om. B. *διατὶ τῶν θεῶν ἀεὶ πᾶσι τὰ ἀγαθὰ προτεινόντων, οὐκ ἀεὶ πάντα καταδεχόμεθα*: m. A. — 6) 240, 27 *προτεινομένων*) *προτινομένων* B. — 7) 240, 29 *πεφυκυῖα*) *πεφυκυίας* A. *πεφυκυῖας* B. — 8) 240, 29 *ἐπὶ πλέον*) *ἐπιπλέον* B. — 9) 240, 29 *νυνὶ*) *νῦν* B. — 10) 240, 32 *ὅτι*) *ἔτι* m. B. — 11) 240, 33 *ἐπὶ πλέον*) *ἐπιπλέον* — 12) 240, 35 *τὸ νοητὸν πᾶσαν ἔχει, χρόνου*) *τῷ νοητῷ, πᾶσαν ἔγχρονον* B. — 13) 240, 35 *σύμπαντος*) *σύμπατος* A. — 14) 240, 36 *εἴσεται*) *ἔσεται* B. (corr. Tayl.) — 15) 240, 37 *μερίσιν*) *μέρισιν* B. — 16) 240, 37 *εὐδαιμονίαν*) *εὐδαιμονίας* B.

εἰκω[1]) δὲ ἐπινοεῖ κινητόν τινα αἰῶνα ποιῆσαι, καὶ διακοσμῶν ἅμα οὐρανὸν, ποιεῖ μένοντος αἰῶνος ἐν ἑνὶ κατ' ἀριθμὸν ἰοῦσαν αἰώνιον εἰκόνα τοῦτον, ὃν δὴ χρόνον ὠνομάκαμεν. (Pag. 37 D.)

Ὅτι μὲν τὸ αὐτοζῷον πλήρωμά ἐστι τοῦ πλήθους τῶν νοητῶν ζώων, καὶ
ὅτι ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχει, τῶν πολλάκις καὶ τεθεωρημένων καὶ
πεπιεσμένων[2]) ἐστὶ καὶ οὐδεμίαν ἐπιδεξαμένων ἀμφισβήτησιν παρὰ τοῖς ἀπὸ
Πλάτωνος φιλοσόφοις· ἀλλὰ τίς ὁ αἰὼν, καὶ τίς ὁ κινητῶς[3]) αὐτὸν ἀπομιμούμενος χρόνος, τοῦτο δὲ καὶ νοῆσαι καὶ κεκρατημένως ἑρμηνεῦσαι παγχάλεπον.
ῥητέον δὲ ὅμως περὶ αὐτοῖν τῶν ἀρεσάντων τοῖς πρεσβυτέροις τὰ χαριέστατα[4]),
κἂν εἴ τι συντεῖνον εἰς σαφήνειαν καὶ διάρθρωσιν τῶν προκειμένων εἰς ἐπίσκεψιν πραγμάτων προσθεῖναι δυνηθείημεν[5]). χρόνου μὲν οὖν ἔννοιαν καὶ συναίσθησιν καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἔχουσιν, εἴς τε τὴν ὑπὸ σελήνην καὶ τὴν
τῶν οὐρανίων κίνησιν ἀποβλέποντες καὶ κινήσεώς τι τὸν | χρόνον εἶναι νομίζον- F
τες, οἷον ἀριθμὸν ἢ παράτασιν ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον· αἰῶνος δὲ οἱ περιττότεροι
προῆλθον εἰς ἐπίτασιν[6]), κατιδόντες οὐχὶ κίνησιν ἁπλῶς, ἀλλὰ κίνησιν ἀΐδιον
οὖσαν ἐν τῷ παντὶ καὶ τεταγμένην καὶ ἀεὶ ὡσαύτως ἀνακυκλουμένην, εἶτ' ἀπὸ
ταύτης ἐνθυμηθέντες, ὡς ἄρα τοῦτο τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ἀπ' ἄλλου τινὸς ὑπάρχει
τοῖς κινουμένοις καὶ οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν. ἐκεῖνο τοίνυν ἢ ἀκίνητον ἔσται, ἢ κινούμενον, καὶ εἰ κινούμενον, ἢ ποτὲ κινούμενον, ἢ οὐ ποτὲ, ἀλλ' ἀεὶ κινούμενον[7]). εἰ μὲν ποτὲ, πῶς τοῦ ἀεὶ ὡσαύτως αἴτιον; εἰ δὲ ἀεὶ, πάλιν καὶ τῇ τού-
του κινήσει τὸ ἀεὶ τοῦτο παρ' | ἄλλου, καὶ ἢ[8]) ἐπ' ἄπειρον, ἢ ἀκίνητον ἔσται 241
τι τοῖς ἀεὶ κινουμένοις τῆς ἀεικινησίας[9]) αἴτιον, καὶ ἡ τούτου ἐνέργεια ἀκινήτου ὄντος οὐκέτι[10]) κατὰ χρόνον, ἀλλ' αἰώνιος. ἴδιον μὲν γὰρ τῶν μὲν κατὰ χρόνον τὸ γίγνεσθαι[11]) ἀεὶ, τῶν δὲ αἰωνίων τὸ εἶναι ἀεί. καὶ γὰρ ἡ κοινὴ ἔννοια παρὰ τὸ ἀεὶ εἶναι τὸν αἰῶνα λέγεσθαι οἴεται, καθάπερ τὸν χρόνον παρὰ τὴν χορείαν κίνησιν οὖσαν καὶ ἐν γενέσει τὴν ὕπαρξιν ἔχουσαν[12]). διὰ τούτων[13]) μὲν οὖν ἐμοὶ δοκοῦσιν οἵ τε πολλοὶ καὶ οἱ σοφοὶ χρόνου μὲν ἅπαντες, αἰῶνος δὲ οἱ σοφοὶ τὴν πρώτην ἔννοιαν λαβεῖν, εἴς τε τὴν ἀεὶ κινουμένην καὶ τὴν ἀεὶ μόνιμον ἀποβλέψαντες φύσιν· τί δὲ τούτων ἑκάτερον, ἤδη λεκτέον, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν τοῦ θείου Πλάτωνος ὑφήγησιν. Ἀριστοτέλης[14]) μὲν γὰρ

---

[1]) **240, 40** *εἰκω*) Ita, sine accentu, AB, sed in A vacuum sequitur quattuor litterarum spatium. — [2]) **240, 44** *πεπιεσμένων*) *πεπιεζεσμένων* A. *πεπληρωμένων* B. — [3]) **240, 45** *κινητῶς*) *κινητὸς* B. — [4]) **240, 47** *χαριέστατα*) *χαριέστερα* A. — [5]) **240, 48** *δυνηθείημεν*) *δυνηθείη μὲν* B. — *περὶ αἰῶνος καὶ χρόνου* m. A. — [6]) **240, 51** *ἐπίτασιν*) Fort. *ἐπίστασιν* Tayl. — [7]) **240, 54** *καὶ εἰ κινούμενον—κινούμενον*) om. B. — [8]) **241, 1** *ἢ*) *εἰ* B. (corr. Tayl.) — [9]) **241, 1** *ἀεικινησίας*) *ἀεὶ κινησίας* B. — [10]) **241, 2** *οὐκέτι*) *οὐκ ἔτι* B. — [11]) **241, 2** *γίγνεσθαι*) *γίνεσθαι* A. — [12]) **241, 4** *πόθεν παράγονται· ὁ αἰὼν, καὶ ὁ χρόνος*: m. A. — [13]) **241, 5** *διὰ τούτων*) *διατοῦτο* B. — [14]) **241, 7** *ἀριστοτέλης* m. A.

τὸν χρόνον ἀριθμὸν τῆς κινήσεως θέμενος οὐ κατὰ τὸ ἀριθμοῦν, ἀλλὰ κατὰ τὸ
ἀριθμητὸν ἔθετο, διὸ καὶ εἰκότως ἐζήτησε[1]), τί τὸ ἀριθμοῦν, εἴπερ ὁ χρόνος
B ἀριθμητόν· πρός τι γὰρ ταῦτα, καὶ θατέρου ὄντος | ἔστι[2]) καὶ τὸ λοιπόν· καὶ
ἔλυσε μαλακῶς, ψυχήν τινα τὸ ἀριθμοῦν εἰπών. δεῖ γὰρ πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ
ἀϊδίου ὄντος εἶναι τὸ ἀριθμοῦν ἀΐδιον, ἵνα ἀεὶ ποιῇ τοῦ γιγνομένου ἀεὶ[3]) ὄν-
τος. θέμενος δ᾽[4]) οὖν τὸν ἀριθμὸν[5]) τῆς κινήσεως εἶναι τὸν χρόνον τὸν αἰῶνα
νοητὸν εἶναί φησι καὶ αὐτὸς, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ εἶναι τὴν ἐπωνυμίαν εἰληφότα ἔχοντά
τε καὶ περιέχοντα τὸν ἅπαντα χρόνον, ὅθεν ἐξηρτῆσθαι πᾶσιν, τοῖς μὲν ἀμυ-
δρότερον, τοῖς δὲ ἐναργέστερον τὸ εἶναι καὶ τὸ ζῆν. δεῖ δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ παρόντι
διαφερόντως ἰδεῖν, τίς ὁ αἰὼν κατὰ Πλάτωνα, καὶ τίς ὁ χρόνος, καὶ μήτε τὸ
εἴδωλον τοῦ χρόνου χρόνον τίθεσθαι μόνον μήτε τὸν αἰῶνα νοητὸν ἁπλῶς εἶναί
τινα θεὸν, ἀλλ᾽ ἐν ποίᾳ τάξει τῶν νοητῶν ὑφέστηκε πρῶτον καταδήσασθαι[6])·
τοῦτο γάρ ἐστι μάλιστα τῆς Πλάτωνος ἐπιστήμης τὸ ἐξαίρετον. ὁ τοίνυν αἰὼν
ὅτι σεμνότερός ἐστι καὶ ἀρχηγικώτερος καὶ οἷον μονιμώτερος τοῦ αὐτοζώου,
καίπερ ὄντος καλλίστου καὶ τελειοτάτου τῶν νοητῶν ζώων, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς
πρώτοις[7]) εἴρηκε, παντὶ πρόδηλον. εἰ γὰρ τὸ μὲν αἰώνιον ὡς μετέχον λέγε-
C ταί | τε καὶ ἐστὶν, ὁ δὲ αἰὼν οὔτε μετέχειν εἴρηται τοῦ αὐτοζώου οὔτε ἐπω-
νυμίαν ἀπ᾽ αὐτοῦ κατεδέξατο, δῆλον, ὡς τὸ μέν ἐστι δεύτερον, τὸ δὲ ἁπλού-
στερον καὶ ἀρχηγικώτερον. οὔτε γὰρ μετέχει τοῦ αὐτοζώου, διότι μὴ ἔστι[8])
ζῶον· οὔτε[9]) γὰρ ὁ χρόνος ὁρατὸν ζῶόν ἐστιν· οὔτε ἄλλο τι ζῶόν ἐστι. δέδει-
κται γὰρ, ὅτι μονογενὲς τὸ αὐτοζῶον καὶ αἰώνιον. διότι κρείττων ὁ αἰών. τὸ
γὰρ αἰώνιον οὔθ᾽ ὅπερ αἰὼν οὔτε κρεῖττον[10]) αἰῶνος, ἀλλ᾽ ὥσπερ τὸ ἔννουν
καὶ τὸ ἔμψυχον νοῦ καὶ ψυχῆς ἐπίταδε[11]) πάντες φαμὲν, οὕτω δὴ καὶ τὸ αἰώ-
νιον αἰῶνος δεύτερον. καὶ τί ἂν εἴη, φαίη τις ἂν[12]), εἰ τοῦ αὐτοζώου σεμνό-
τερόν ἐστιν, ὃ κάλλιστόν τε εἴρηται τῶν νοουμένων καὶ κατὰ πάντα τέλειον; ἢ
μάλιστα μὲν τὸ κάλλιστον, καὶ εἰ τὴν τοῦ καλοῦ προσείληφεν ἀκρότητα διὰ
τὴν ἄγαν μέθεξιν, ἀλλ᾽ οὐ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ· οὐ γὰρ εἴρηται ἄριστον· ὥστε δύ-
ναιτ᾽ ἂν ὑπὸ τοῦ ἀρίστου κρατεῖσθαι, πρὸς τῷ καὶ οὐ πάντων ἁπλῶς τῶν νοη-
τῶν, ἀλλὰ ζώων αὐτὸ τῶν νοουμένων εἶναι κάλλιστον. οὐδὲν οὖν ζῶον[13]),
D ἀλλ᾽ εἴπερ[14]), ζωὴ ἄπειρος. ἔπειτα δὲ οὐκ ἀνάγκη πρώτιστον εἶναι τὸ | κατὰ
πάντα τέλειον. τὸ μὲν γὰρ τέλειον πάντα ἔχει, ὥστε καὶ πρῶτα καὶ μέσα καὶ
τελευταῖα· ὃ δέ ἐστιν ὑπὲρ ταύτην τὴν τομὴν, ὑπερτέλειον ἂν εἴη. κωλύεται
δ᾽ οὖν οὐδαμῶς ὁ αἰὼν ὑπέρτερος εἶναι τοῦ καλλίστου καὶ κατὰ πάντα τελείου

---

[1]) 241, 9 *ἐζήτησε)* *ἐξήτησε*, in m. *ἐζήτησε*, A. — [2]) 241, 10 *ἔστι)* *ἐστὶ* A. — [3]) 241, 11 *ἀεὶ)* *ἀϊδίου*, in m. *ἀεὶ*, A. — [4]) 241, 11 *δ᾽)* om. B. — [5]) 241, 11 *τὸν ἀριθμὸν)* *τὸ ἀριθμητὸν* A. — [6]) 241, 16 *καταδήσασθαι)* *καταδήσασα* A. — [7]) 241, 19 *ἐν τοῖς πρώτοις)* Pag. 30 D. — [8]) 241, 22 *ἔστι)* *ἐστὶ* B. — [9]) 241, 22 *οὔτε)* Rectius *οὐδὲ* — [10]) 241, 23 *κρεῖττον)* *κρείττων* — [11]) 241, 24 *ἐπίταδε)* *ἐπὶ τάδε* B. — [12]) 241, 25 *ἀπορ.* | *λύσις.* m. A. — [13]) 241, 29 *οὐδὲν οὖν ζῶον)* sc. *ὁ αἰών*, quod audiendum, non cum Tayloro addendum est. — [14]) 241, 29 *εἴπερ,)* *εἴπερ* sine commate B.

ζώου τῶν νοουμένων ζώων, πολλῶν ὄντων, εἰ ἄριστος εἴη καὶ ὑπερτέλειος.
ἔπειτα δὲ καὶ τὸ μὲν αὐτοζῶον τοῦ πλήθους τῶν νοητῶν ζώων προτετίμηται [1]·
διὰ τοῦτο οὖν εἶπε [2]) τῷ γὰρ τῶν νοουμένων καλλίστῳ καὶ κατὰ
πάντα τελείῳ· ὁ δ' αἰὼν πρὸ τοῦ πλήθους ἐστὶ τῶν νοητῶν ζώων· καὶ γὰρ
ταῦτα αἰώνια, τὰ δὲ αἰώνια μετέχει τοῦ αἰῶνος· καὶ ἀσύντακτός ἐστι πρὸς τὸ
πλῆθος αὐτῶν καὶ μᾶλλον ὡς ἀντίξους αὐτῷ. ἑνοῖ πὰρ τὸ πλῆθος καὶ αὐτὸς ἐν
τῷ ἑνὶ μένειν εἴρηται, ὡς ἂν ἀπλήθυντος ὤν, τὸ δὲ αὐτοζῶον περιέχει πάντα
ὅσα νοητὰ ζῶα, διὸ καὶ δεῖται τοῦ αἰῶνος, ἵνα ἑνώσεως [3]) καὶ συνοχῆς καὶ
ζωῆς ἀστεμφοῦς καὶ ἀμεταβλήτου παρ' αὐτοῦ μεταλαγχάνῃ. διὸ δὴ καὶ αἰώ-
νιον αὐτὸ προσειπὼν οὐκ εἶπεν αὐτὸ πλῆθος ἔχειν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλ' ἑνικῶς αὐτὸ
προσηνέγκατο [4]), σημαίνων, ὅτι παρὰ | τοῦ αἰῶνος ἡ ἕνωσις αὐτῷ μάλιστα E
πάρεστιν, ὡς μίαν φύσιν διὰ τὸν αἰῶνα πᾶσαν τὴν οὐσίαν τῶν νοητῶν ζώων ἀνα-
φαίνεσθαι. εἰ δὴ ταῦτα ὀρθῶς λέγεται, οὔτ' ἂν ἕν τι γένος τοῦ ὄντος ὁ αἰὼν
εἴη, ὥς τινες ᾠήθησαν [5]), οἷον οὐσία ἢ στάσις ἢ ταὐτότης· ταῦτα γὰρ πάντα
μόρια τοῦ αὐτοζώου, καὶ ἔχει αὐτῶν ἕκαστον ὡσανεὶ ἀντίθεσιν, ἡ μὲν τὸ μὴ ὄν,
ἡ δὲ κίνησιν, ἡ δὲ θάτερον, αἰῶνι δὲ οὐδὲν ἀντίκειται, πάντα γοῦν ὁμοίως αἰ-
ώνια ταῦτα, τὸ ταὐτόν, τὸ ἕτερον, ἡ στάσις, ἡ κίνησις, οὐκ ἂν δέ, εἰ ἕν τι
τούτων ἦν ὁ αἰών· οὐ γὰρ ὁμοίως στάσις [6]) ἡ στάσις καὶ ἡ κίνησις, πάντα δὲ
νοητὰ ὁμοίως ἐστὶν ἀεὶ ὄντα καὶ αἰώνια· πρὸς οὐδὲν οὖν ἀντίθετον ὁ αἰὼν ἢ
τούτων ἢ τῶν μετ' αὐτόν· καὶ γὰρ ὁ χρόνος, ὃς ἂν δόξειεν ἔχειν πρὸς αὐτὸν
ἀνομοίως, πρῶτον μὲν οὐ περὶ τὰ αὐτὰ στρέφεται τῷ αἰῶνι, ἀλλὰ περὶ τὰ μὴ
δεχόμενα τὴν ἐκ τοῦ αἰῶνος συνοχήν, ἔπειτα δὲ εἰκών ἐστι καὶ οὐκ ἀντίθεσις
αὐτοῦ, καθάπερ ἤδη τε λέλεκται καὶ προσυποδείξομεν· οὔτ' ἂν οὖν ἓν εἴη γέ-
νος τοῦ ὄντος ὁ αἰὼν οὔτε τὸ σύμπαν αὐτῶν ἄθροισμα. πάλιν γὰρ ἂν πλῆθος |
ἐν αὐτῷ ὂν καὶ ἑνώσεως τῆς ἐκ τοῦ μένοντος ἐν ἑνὶ προσδέοιτο. αὐτὸς δέ ἐστιν F
ὁ μένων ἐν τῷ ἑνί. ὥστε καὶ μένοι ἂν ἐν ἑνὶ καὶ οὐ μένοι· μένοι μὲν ὡς αἰὼν
καὶ ἑνώσεως τοῖς οὖσιν αἴτιος, οὐ μένοι δ' ἂν ὡς ἐκ πλήθους συγκείμενος. πρὸς
δὲ [7]) τούτοις πᾶσι νοῦς ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν [8]) γενῶν καὶ νοεῖ τὰ ἀποτελούμενα, ἄλλη
δὲ ἔννοια νοῦ καὶ ἄλλη αἰῶνος, ὡς καὶ ψυχῆς καὶ χρόνου. νοῦ μὲν γὰρ
ἐνέργεια ἀμετάβατος νόησις, αἰῶνος δὲ ἀϊδιότης ἀμέριστος. καὶ διακέκριται
μὲν οὕτω τὰ πράγματα· οἱ δὲ πάντα εἰς ταὐτὸν [9]) | συγχυκῶντες καὶ ἕνα 242
νοῦν μεταξὺ ψυχῆς καὶ τἀγαθοῦ μόνον εἶναι λέγοντες ἀναγκάζονται νοῦν

---

[1]) **241, 33** *προτετίμηται*) Tayl. requirit *οὐ προτετίμηται*, non animadvertens *τὸ προτετιμημένον τοῦ πλήθους* id dici, quod primum locum in multitudine teneat, *τὸ πρὸ τοῦ πλήθους* vero, cuiusmodi est *ὁ αἰών*, extra multitudinem esse. — [2]) **241, 33** *εἶπε*) Pag. 30 D. — [3]) **241, 37** *ἵνα ἑνώσεως*) bis A. — [4]) **241, 39** *προσηνέγκατο*) Fort. *προηνέγκατο* — [5]) **241, 41** *ὅτι οὐκ ἔστιν ἕν τι γένος τοῦ ὄντος ὁ αἰών, ὥς τινες ᾠήθησαν*: m. A. — [6]) **241, 45** *στάσις*) om. B. — [7]) **241, 52** *δὲ*) *δὴ* A. — [8]) **241, 52** *ἐκ τῶν*) *αὐτῶν* B, quod relinquens Tayl. *συνίσταται ἐκ* nescio quo loco interponendum censet. — *νοῦς τὸ σύμπαν ἄθροισμα τῶν γενῶν τοῦ ὄντος*: m. A. — [9]) **241, 54** *ταὐτὸν*) *ταυτὸ* B.

καὶ αἰῶνα ταὐτὸν ὁμολογεῖν εἶναι. τί ἂν οὖν εἴη ὁ αἰών[1]), εἰ μήτε ἕν
τι τῶν γενῶν μήτε τῶν[2]) ἐκ τῶν πέντε συνιστάμενον, ἐπειδὴ ταῦτα πάντα
αἰώνια καὶ αἰῶνος[3]) ἐπίταδε[4]); τί δὲ ἄλλο γε, ἢ τῶν νοητῶν ἑνάδων[5])
(λέγω δὲ ἑνάδας τὰς ἰδέας τῶν νοητῶν ζώων καὶ τὰ γένη τῶν νοητῶν τούτων
ἰδεῶν[6]) πασῶν) τούτων δ' οὖν καὶ τῆς ἀκρότητος τοῦ πλήθους αὐτῶν ἡ μία πε-
ριοχὴ καὶ αἰτία τῆς ἀνεξαλλάκτου πάντων διαμονῆς, οὐκ ἐν αὐτῷ[7]) οὖσα τοῖς
πολλοῖς νοητοῖς οὐδ' ἐξ αὐτῶν ἀθροιζομένη, ἀλλ' ἐξῃρημένως αὐτοῖς παροῦσα
καὶ καθ' ἑαυτὴν αὐτὰ διατιθεῖσα καὶ οἱονεὶ μορφοῦσα καὶ αὐτὸ τοῦτο ἅμα ὅλα
εἶναι ποιοῦσα; οὐ γὰρ εὐθέως μετ' ἀγαθὸν τὸ πάντη πλήθους ἀνέμφατον ἡ
παντοδαπὴ τῶν νοητῶν ἰδέα παράγεται, ἀλλ' εἰσί τινες μεταξὺ φύσεις ἡνωμέ-
ναι μὲν μᾶλλον τοῦ πλήθους τοῦ παντελοῦς, ὠδῖνα[8]) δὲ καὶ ἔμφασιν τῆς |
B ἀπογεννήσεως τῶν ὅλων καὶ τῆς συνοχῆς ἐν ἑαυταῖς ἐπιδεικνύμεναι. πόσαι δὲ
αὗται καὶ οἷαι, θείως μὲν οἱ θεοὶ γιγνώσκουσιν[9]), ἀνθρωπικῶς δὲ καὶ φιλο-
σόφως ἡ τοῦ Παρμενίδου διδάσκει μυστικὴ παράδοσις, εἰς ὃν καὶ ἡμεῖς τὴν
ἀκριβῆ περὶ τούτων ἐξεργασίαν ἀναβαλλόμεθα[10]). νῦν δὲ ὅτι καὶ ὁ αἰὼν ὑπὲρ
τὸ παντελὲς ζῷον καὶ ὅτι προσεχῶς ὑπὲρ αὐτὸ[11]), δι' αὐτῶν τῶν τοῦ φιλοσό-
φου ῥημάτων ἐπιδείκνυμεν. ὅτι μὲν γὰρ αἰώνιον εἴρηται, δεύτερον ἂν εἴη τοῦ
αἰῶνος· ὅτι δὲ οὐδὲ[12]) οὐδὲν πρὸ αὐτοῦ αἰώνιον, προσεχῶς ἂν εἴη μετὰ τὸν
αἰῶνα. πόθεν οὖν δῆλον, ὅτι μηδὲν πρὸ αὐτοῦ αἰώνιον[13]); ὅτι, φαίην ἄν,
μηδὲ πρὸ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ ἔστι τι[14]) ἔγχρονον, ἀλλ' ὅ τε κόσμος πρώτως
χρόνου μετέχει καὶ τὸ αὐτοζῷον πρώτως αἰῶνος. εἰ γὰρ ὃν ἔχει λόγον ὁ αἰὼν
πρὸς τὸν χρόνον, τοῦτον ἔχει καὶ τὸ αὐτοζῷον πρὸς τὸν κόσμον, καὶ ἐναλλάξ,
φαῖεν ἂν γεωμετρῶν παῖδες, ὃν ἔχει λόγον ὁ αἰὼν πρὸς τὸ αὐτοζῷον, τοῦτον
ὁ χρόνος πρὸς τὸν κόσμον. ἀλλὰ μὴν ὁ χρόνος ὑπὸ πρώτου μετέχεται τοῦ κό-
σμου· καὶ γὰρ οὐδ' ἦν ὅλως πρὸ τῆς οὐρανοῦ διακοσμήσεως. καὶ ὁ αἰὼν ἄρα
C ὑπὸ πρώτου μετέχεται | τοῦ αὐτοζῴου. καὶ εἰ ὁ χρόνος μή ἐστι[15]) τὸ πᾶν
αἰσθητὸν ζῷον· μετ' αὐτοῦ γὰρ γέγονε, τὸ δὲ μετ' αὐτοῦ γεγονὸς οὐκ ἔστιν
αὐτὸ μεθ' οὗ γέγονεν· οὐδ' ἂν ὁ αἰὼν εἴη τὸ νοητὸν ζῷον· ὥστε οὐδὲ ζῷον·
ἵνα μὴ δύο εἴη νοητὰ ζῷα· δέδεικται γὰρ ὅτι μονογενές ἐστι τὸ αὐτοζῷον ὑπ'
αὐτοῦ πρότερον· ὥστ'[16]) οὐχὶ ζῷον μὲν ὁ αἰών, ἄλλο δὲ τοῦ αὐτοζῴου ζῷον·
οὐδ' ἄρα ζῷον ὅλως. ἢ γὰρ ἕτερον τοῦ αὐτοζῴου, ἢ ταὐτόν. οὐδέτερον δὲ δυ-
νατὸν λέγειν, ὡς δεδείχαμεν· τὸ μέν, ὅτι μονογενὲς τὸ αὐτοζῷον, τὸ δέ, ὅτι

---

1) 242, 2 *τί ἔστιν ὁ αἰών·* m. A. — 2) 242, 2 *τῶν*) Immo *τὸ* — 3) 242, 3 *αἰῶνος*) Imperite Tayl. *αἰὼν* scribi iubet. — 4) 242, 3 *ἐπίταδε*) *ἐπὶ τάδε* B. — 5) 242, 3 *ἑνάδων*) Sine ratione Tayl. *περιοχὴ* addendum statuit. — 6) 242, 4 *ἰδεῶν πασῶν*) *π. ἰ.* B. — 7) 242, 6 *αὐτῷ*) Fort. *αὐτοῖς* — 8) 242, 9 *παντελοῦς, ὠδῖνα*) *παντελοῦ, ὠδίνα* B. — 9) 242, 11 *γιγνώσκουσιν*) *γινώσκουσιν* B. — 10) 242, 12 *ἐξήγησις εἰς τὸν παρμενίδην.* m. A. — 11) 242, 13 *ὑπὲρ αὐτὸ*) *ὑπεραυτοῦ* B. — 12) 242, 14 *οὐδὲ*) om. B. — 13) 242, 15 *ὅτι — αἰώνιον*) om. B. — 14) 242, 15 *ἔστι τι*) *ἔστιν* A. — 15) 242, 20 *μὴ ἔστι*) *μή ἐστι* B. — 16) 242, 22 *ὥστ'*) *ὥστε* B.

μηδὲ χρόνος καὶ τὸ ἔγχρονον ταὐτόν. εἰ δὲ μετέχεται μὲν, οὐ μετέχει δὲ τοῦ νοητοῦ ζώου, εἴη ἂν πρὸ τοῦ αὐτοζώου, θεὸς ὢν νοητὸς μὲν, οὔπω δὲ ζῶον, εἴπερ θεὸς καὶ τὸ αὐτοζῶον, τοῦτο δὲ, εἴπερ καὶ ὁ κόσμος. τὸ γὰρ μετεχόμενον ἐκεῖ, μὴ μετέχον δὲ τοῦ μετεχομένου πάντως ὁλικώτερον. δῆλον δὲ, ὅτι τὰ τῆς μετοχῆς οὐκ ἐπ' ἴσης[1] ἐπ' ἀμφοῖν. ἄλλη γὰρ ἡ τῶν νοητῶν κοινωνία καὶ ἕνωσις[2], ἣν καταχρώμενοι νῦν μετοχὴν ἐκαλέσαμεν, καὶ ἄλλη ἡ ἐπίταδε[3] φύσεων. πέφηνεν ἄρα ἡ τάξις τοῦ αἰῶνος ἡ πρὸς τὸ αὐτοζῶον, ὅτι τε | ὑπερτέρα καὶ προσεχῶς ὑπερτέρα, καὶ ὅτι τοῦ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως D ἔχειν ἐστὶν αἰτία τοῖς νοητοῖς. καὶ γὰρ εἰ[4] τὴν στάσιν τούτου τις αἰτιῷτο, ἀλλ' ἡ μέν ἐστι συντεταγμένη αἰτία καὶ περὶ τὴν ἐνέργειαν παρεχομένη μᾶλλον τὸ ὡσαύτως, ἡ δὲ ἐξῃρημένη καὶ ὅτι περιοχή ἐστι τῶν πολλῶν νοητῶν ἑνάδων καὶ ἕνωσις. διὸ καὶ ὑπὸ τῶν λογίων[5] πατρογενὲς φάος εἴρηται, διότι δὴ τὸ ἑνοποιὸν φῶς πᾶσιν ἐπιλάμπει· πολὺ γὰρ μόνος ἐκ πατρὸς ἀλκῆς Δρεψάμενος νόου ἄνθος ἔχει τὸ[6] νοεῖν πατρικὸν νοῦν ἐνδιδόναι πάσαις πηγαῖς τε καὶ ἀρχαῖς Καὶ τὸ νοεῖν ἀεί τε μένειν ἀόκνῳ στροφάλιγγι. πατρικῆς γὰρ θεότητος διακορὴς ὤν, ἣν καλεῖ νόου ἄνθος, νοῦν ἐπιλάμπει τοῖς πᾶσι καὶ τὸ ἀεὶ ὡσαύτως νοεῖν καὶ ἐρωτικῶς περὶ τὴν πάντων ἀρχὴν στρέφεσθαι καὶ ἐνεργεῖν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀβάτοις σηκοῖς τῆς[7] διανοίας ἀνελίττω· πάλιν δὲ πανταχόθεν ἀνιχνεύοντες τὴν τοῦ φιλοσόφου περὶ αἰῶνος ἐπιβολὴν δραξώμεθα τοῦ μένοντος αἰῶνος ἐν ἑνί. ποίῳ γὰρ ἑνὶ, ζητῶμεν. ἆρα ταγαθῷ[8], καθάπερ ἔδοξε τῷ θεολογικωτάτῳ τῶν ἐξηγητῶν; | ἀλλ' E οὐδ' αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ μένει, δι' ἁπλότητα, καθὸ μεμαθήκαμεν ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ Παρμενίδου ὑποθέσει καὶ αὐτὸν ἤρεσε[9], μή τί γε ἄλλο ἐν αὐτῷ. οὐδὲν γὰρ ὅλως ἐν ἐκείνῳ οὐδὲ σὺν ἐκείνῳ διὰ τὸ ἐξῃρῆσθαι τῆς πρὸς ὁτιοῦν τῶν ἁπάντων αὐτὸ συντάξεως, ἄλλως τε οὐδὲ ἀγαθὸν οὔτε ἓν εἴωθε λέγεσθαι, ἀλλὰ τἀγαθὸν καὶ τὸ ἓν, μετὰ τοῦ ἄρθρου[10], ἵνα τὴν μοναδικὴν αὐτοῦ καὶ ἐπέκεινα πάσης τῆς συνεγνωσμένης φύσεως ὑπεροχὴν ἐννοήσωμεν[11]. νυνὶ δὲ οὐκ ἐν τῷ ἑνὶ μένειν ὁ αἰὼν εἴρηται, ἀλλ' ἐν ἑνί· ὥστε οὐκ ἐν τἀγαθῷ[12]. ἀλλ' ἆρα[13] τοῦτο δηλοῖ τὸ μένοντος αἰῶνος ἐν[14] ἑνὶ, τὸ οἷον ἡνωμένου[15] τοῦ αἰῶνος καὶ μένοντος ἐν τῷ ἑαυτοῦ ἑνὶ καὶ εἰς πλῆθος ἢ ὅλως ἀριθμὸν οὐ προϊόντος, ἵνα καὶ ἑνώσεως αἴτιος ᾖ[16] τοῖς πολλοῖς νοητοῖς; ἢ καὶ τοῦτο μὲν ἀληθὲς, ἡμεῖς τέ φαμεν, ἵνα ἑαυτῷ πρὸ τῶν ἄλλων[17] παρέχῃ τὸ μόνιμον καὶ τὸ ὅλον·

---

1) **242, 27** *ἐπ' ἴσης)* *ἐπίσης* — 2) **242, 28** *ἕνωσις)* *ἡ ἕνωσις* B. — 3) **242, 29** *ἐπίταδε)* *ἐπὶ τάδε* B. — 4) **242, 31** *εἰ)* *εἰς* A. *ἢ* B. — 5) **242, 33** *τὰ λόγια·* m. A. — 6) **242, 34** *τὸ)* Tayl. coni. *τῷ*, male. Fort. *τὸ νοεῖν πατρικῷ νῷ Καὶ νοῦν ἐνδιδόναι* etc. — 7) **242, 37** *τῆς)* om. B. — 8) **242, 39** *τἀγαθῷ)* *τ' ἀγαθῷ* B. *πῶς ὁ αἰὼν ἐν ἑνὶ μένει, καὶ ἐν ποίῳ ἑνί*: m. A. — 9) **242, 41** *ἤρεσε)* *ἤρεσεν* A. — 10) **242, 43** *μετὰ τοῦ ἄρθρου)* om. B. — 11) **242, 44** *ἐννοήσωμεν)* *ἐνοήσωμεν* A. — 12) **242, 44** *τἀγαθῷ)* *τῷ ἀγαθῷ* A. — 13) **242, 45** *ἆρα)* *ἄρα* A. — 14) **242, 45** *ἐν)* *ἓν* B. — 15) **242, 45** *ἡνωμένου)* *ἡνουμένου* A. — 16) **242, 46** *ᾖ)* *ἢ* B. — 17) **242, 47** *ἄλλων)* *αἰώνων* B et in m. A. Fort. *αἰωνίων*

τοῦτο γὰρ τὸ ἐν ἑνὶ μένειν· τὴν ὅλην ὁμοῦ παροῦσαν καὶ τὴν αὐτὴν ὕπαρξιν κα
ἀνεξάλλακτον [1]). ἕκαστον γοῦν τῶν θείων ἀφ' ἑαυτοῦ ἄρχεται τῆς ἐνεργείας,
F ὡς καὶ ὁ αἰὼν ἑαυτὸν ἑδράζει πρὸ τῶν αἰωνίων ἐν τῷ ἑνὶ | καὶ συνέχει ὡσαύ-
τως· ὥστε οὐχὶ τὸ ὄν ἐστιν, ὥς φησι Στράτων ὁ φυσικὸς [2]), τὸ τῆς διαμονῆς [3])
αἴτιον, ἀλλ' ὁ αἰών, καὶ διαμονῆς οὐ γιγνομένης ἀεί, ἀλλ' ἐν ἑνὶ οὔσης ἀνεξαλ-
λάκτως, ὡς εἶπεν ὁ Τίμαιος. εἰ δὲ ὁ αἰὼν δυάδα ἐμφαίνει, κἂν πολλάκις αὐτὸ
κρύπτειν σπουδάζωμεν [4]) (τὸ γὰρ ἀεὶ τῷ ὄντι συνάπτεται κατὰ ταὐτὸν καὶ ἔστιν
αἰὼν ὁ ἀεὶ ὤν) ἔοικεν ἔχειν τὴν μονάδα τοῦ ὄντος πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸ ἓν ὂν καὶ
μένειν ἐν τούτῳ τῷ ἑνί, ὡς ᾤετο περὶ τούτου τοῦ ἑνὸς καὶ ὁ ἡμέτερος καθη-
243 γεμών, ἵνα καὶ αὐτὸς ἓν ᾖ [5]) πρὸ τῆς δυάδος, | ἅτε τοῦ ἑνὸς μὴ ἀφιστάμενος,
καὶ ἡ μὲν ἐν αὐτῷ προεμφαίνουσα τὸ πλῆθος δυὰς ἐνίζηται [6]) τῷ ἑνὶ ὄντι, ἐν
ᾧ μένει ὁ αἰών, τὸ δὲ πλῆθος τῶν νοητῶν αὐτῷ τῷ αἰῶνι περιέχοντι αὐτῶν
καὶ συνέχοντι πάσας ἐξῃρημένως καὶ ἑνιαίως τὰς ἀκρότητας. ὅτι γὰρ ἡ τοῦ ὄν-
τος ἑνὸς καὶ ἡ τοῦ αἰῶνος ἔννοια διαφέρουσι, δῆλον. τὸ γὰρ ἀεὶ εἶναι καὶ τὸ
ἁπλῶς εἶναι πάντως ἕτερον. εἴ τι γοῦν ἀεί ἐστιν, τοῦτο καὶ ἔστιν· οὐκ ἀνάπα-
λιν δὲ εἴ τι ἔστι [7]), τοῦτο καὶ ἀεί ἐστιν· ὁλικώτερον ἄρα καὶ γεννητικώτε-
ρον τοῦ ἀεὶ εἶναι τὸ εἶναι καὶ διὰ ταῦτα ἐγγυτέρω [8]) τοῦ πάντων αἰτίου καὶ τῶν
ὄντων καὶ τῶν ἑνάδων τῶν ἐν τοῖς οὖσι καὶ αὐτῆς τῆς γενέσεως καὶ τῆς ὕλης.
τρία οὖν ταῦτά ἐστιν ἑξῆς [9])· τὸ ἓν ὂν ὡς μονὰς τῶν ὄντων, ὁ αἰὼν ὡς δυὰς
μετὰ τοῦ εἶναι τὸ ἀεὶ ἔχουσα, τὸ αἰώνιον μετέχον καὶ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ ἀεὶ
καὶ οὐ τὸ πρώτως ἀεὶ ὂν ὡς αἰών. καὶ τὸ μὲν ἓν ὂν τοῦ εἶναι μόνως αἴτιον πᾶσι
τοῖς ὁπωσοῦν εἴτε ὄντως εἴτε οὐκ ὄντως, ὁ δὲ αἰὼν τῆς [10]) ἐν τῷ εἶναι διαμο-
B νῆς. | καὶ τοῦτο ἔδει μᾶλλον τὸν Στράτωνα λέγειν, ἀλλ' οὐχὶ τὴν διαμονὴν [11])
ὁρίζεσθαι τῶν ὄντων τὸ ὄν, ὡς ἐκεῖνος ἐν τῷ περὶ τοῦ ὄντος βιβλίῳ γέγραφε,
τὸ ἴδιον τοῦ αἰῶνος μετάγων ἐπὶ τὸ ὄν. οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς γεννητοῖς ταὐτόν ἐστι
τὸ γίγνεσθαι τῷ διαμένειν γιγνόμενον, ἀλλὰ τῆς μὲν γενέσεως ἴδιον τὸ ἄλλο
καὶ ἄλλο δεικνύναι τὸ ἔχον, τοῦ δὲ [12]) διαμένειν τὴν γένεσιν ὁ χρόνος, ἐν ᾧ
ἡ γένεσις· καὶ ὅπερ ἐπὶ ταύτης ὁ χρόνος, τοῦτο ἐπὶ τῆς οὐσίας ὁ αἰών. ἀλλὰ
περὶ μὲν τοῦ μεγίστου τοῦ μείναντος ἐν τῷ ἑνὶ τῶν θεῶν αἰῶνος ἄχρι τοσού-
του παραγεγυμνώσθω· διὰ τί δὲ ἐτύγχανεν οὖσα αἰώνιος ἡ τοῦ ζῴου φύσις,
ἀλλ' οὐχὶ τυγχάνει, καίπερ τῷ αἰῶνι τοῦ νῦν ᾠκειωμένου [13]) μᾶλλον, ἢ τοῦ
παρεληλυθότος; ἐχρήσατο μὲν οὖν καὶ ἐν ἄλλοις τούτῳ [14]) τῷ εἴδει τῆς ἀπαγ-
γελίας [15]), ἀγαθὸς ἦν εἰπὼν [16]) περὶ τοῦ ἀγαθοῦ ὄντος ἀεί, σημαίνων, ὅτι

---

[1]) 242, 48 ἀνεξάλλακτον) ἀνεξάλακτον B. — [2]) 242, 50 στράτων ὁ φυσικός. m. A. — [3]) 242, 50 διαμονῆς) διανομῆς B. (corr. Tayl.) item paulo post. — [4]) 242, 52 σπουδάζωμεν) σπουδάζομεν B. — [5]) 242, 54 ᾖ) ᾗ B. — [6]) 243, 1 ἐνίζηται) ἐνίζεται B. — [7]) 243, 5 ἔστι) ἐστὶ A. — [8]) 243, 5 ἐγγυτέρω) ἐγγυτέρῳ B. — [9]) 243, 7 ἓν ὄν· | αἰών· | αὐτοζῶον· m. A. — [10]) 243, 9 τῆς) τοῖς B. — [11]) 243, 10 διαμονὴν) διανομὴν B. (corr. Tayl.) — [12]) 243, 13 δέ) om. A. — [13]) 243, 16 ᾠκειωμένου) οἰκειωμένου B. — [14]) 243, 17 τούτῳ) τοσούτῳ B. — [15]) 243, 17 ἀπαγγελίας) ἀπ' ἀλλίας, in m. ἀφελείας, B. — [16]) 243, 17 εἰπών) Pag. 29 E.

οὐκ ἀπὸ χρόνου τοῦτο, ἀλλ' ἀεὶ ἦν, καὶ ὅτι τὰ τέλη προείληπται καὶ συνείληπται ταῖς ἀρχαῖς πρὸ πάσης παρατάσεως[1]) ἐπὶ τῶν θείων· νῦν δὲ καὶ πλείονα καιρὸν ἔσχε[2]) τὸ ἐτύγχανεν. ἐπεὶ γὰρ καθ' ὑπόθεσιν διακοσμεῖ, | πρὸ δὲ C τῆς διακοσμήσεως εἰ καὶ μὴ χρόνῳ, ἀλλ' οὖν τῇ ἀξίᾳ ὑπάρχει τὰ νοητὰ καὶ ὅσα σύνεστι τοῖς νοητοῖς, διὰ τοῦτ' εἶπεν ἐτύγχανεν[3]). πάλιν δὲ τῷ οὖσα τῇ ἀσθενείᾳ τοῦ παρατατικοῦ ῥήματος ἐβοήθησε. πεποίηκε γὰρ αὐτὸ καὶ οὐσιῶδες, καὶ οὐχ ἧττον τοῦ ἐνεστῶτος ᾠκείωσέ γε τῷ αἰῶνι τὸν λόγον τὸν περὶ αὐτοῦ, τελειότητα[4]) μὲν αὐτῷ διὰ τοῦ ἐτύγχανεν ἐπιδούς, τὸ ὂν δὲ τὸ οὐσιῶδες διὰ τοῦ οὖσα συνενενεγκών[5]). καὶ περὶ μὲν τῶν λεξειδίων ἅλις· διὰ τί δὲ τῷ γεννητῷ τὸ αἰώνιον παντελῶς προσάπτειν οὐκ ἦν δυνατόν; [6]) ἢ ὅτι πᾶν τὸ γεννητὸν φαίης ἂν ἐν μεταβολῇ τὸ εἶναι ἔχειν, τὸ δὲ παντελῶς αἰώνιον ἀμετάβλητόν ἐστι καὶ ἀγέννητον. ἀντικειμένων οὖν ἀλλήλαις τῶν φύσεων εἴ τις ἐβιάσατο τῷ γεννητῷ προσάψαι τὸ παντελῶς αἰώνιον, οὔτε ἀμετάβλητον αὐτὸ ἐποίει καὶ ἀνῄρει[7]) αὐτοῦ τὴν φύσιν. ἆρ' οὖν ἀμηγέπη πάρεστι τῷ αἰσθητῷ ὁ αἰὼν καὶ μὴ παντελῶς; πῶς δὲ οὐκ ἂν ὁμολογήσαιμεν; [8]) ὁ γὰρ τῆς εἰκόνος[9]) μετέχων τοῦ αἰῶνος μετέχει πως[10]) καὶ τοῦ αἰῶνος, εἰ καὶ μὴ οὕτως, ὡς ὁ ἀμέσως αὐτοῦ μετέχων, | καὶ ὅλως ἀεὶ τὰ ὑπέρτερα αἴτια κοσμεῖ καὶ τὰς τῶν D ὑφειμένων ἐπικρατείας· ὥστε καὶ ὁ αἰὼν πάρεστί πως τοῖς ὑπὸ τοῦ χρόνου κοσμουμένοις. καθ' ἓν μὲν γὰρ παντελὲς πέρας μόνοις τοῖς νοητοῖς σύνεστι, πεπληθυσμένως δὲ[11]) κατὰ τὰς διῃρημένας τελειότητας καὶ κατὰ τὰ ὡρισμένα τῆς ζωῆς μέτρα καὶ μάλιστα κατὰ τὰς οὐσίας τῶν οὐρανίων ψυχῶν δύναται παρεῖναι καὶ τοῖς ἐγκοσμίοις πράγμασι. καὶ δέχεται αὐτὸν[12]) ὁ κόσμος οὐχ ὡς ἔστιν[13]) αὐτὸς ὁ αἰών, διὸ μηδὲ αἰώνιος εἶναι λέγεται, ἀλλ' ὡς δύναται τὴν ἀμέριστον αὐτοῦ παρουσίαν καὶ ἔλλαμψιν. θείας ἄρα καὶ τοῦτο αἰτίας καὶ περιοχῆς ἐξαίρετον ἀγαθόν ἐστιν ἐν τῷ αἰῶνι, διόπερ δὴ καὶ τὰ μεριστὰ καὶ ὥσπερ ὑπεναντία πρὸς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν κατ' αἰτίας ἐπιπλοκὴν περιέχει. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον· πῶς δὲ εἰκὼν ὁ χρόνος εἴρηται τοῦ αἰῶνος; [14]) ἆρ' ὅτι μένει μὲν ὁ αἰὼν ἐν τῷ ἑνί, πρόεισι[15]) δὲ ὁ χρόνος κατ' ἀριθμόν; ἀλλὰ ταῦτα τὴν[16]) ἀνομοιότητα μᾶλλον αὐτοῖν, ἢ τὴν ὁμοίωσιν[17]) ἐπιδείκνυσι· σχεδὸν γὰρ τὰ πάντα τοῖς πᾶσιν ἀντέθηκε[18]), τῷ μένειν | τὸ ἰέναι, τῷ ἑνὶ τὸ κατ' ἀριθμὸν[19]), τῷ E

---

[1]) 243, 18 *παρατάσεως*) *παραστάσεως* B. — [2]) 243, 19 *ἔσχε*) *ἔσχει* B. In A ante corr. *ἔσχεν* erat. — [3]) 243, 21 *ἐτύγχανεν*) *ἐτύγχανε* B. — [4]) 243, 23 *τελειότητα*) *τελειότητι* B. — [5]) 243, 24 *συνενενεγκών*) *συνενεγκών* A. — [6]) 243, 25 *διατὶ τῷ γεννητῷ τὸ αἰώνιον οὐ προσάπτεται*: m. A. — [7]) 243, 27 *ἐποίει καὶ ἀνῄρει*) *ἐποίη καὶ ἀνῄρη* B. — [8]) 243, 28 *ὅτι τὰ αἰσθητὰ, ἀμηγέπῃ τοῦ αἰῶνος*· m. A. — [9]) 243, 29 *εἰκόνος*) *εἰκόνως* B. — [10]) 243, 29 *πως*) *πῶς* A. — [11]) 243, 32 *πεπληθυσμένως δὲ*) *πεπληρωμένως δὲ καὶ* B. — [12]) 243, 34 *αὐτὸν*) *αὐτὸς* B et, sup. *ν*, A. — [13]) 243, 34 *ὡς ἔστιν*) *ὥς ἐστιν* B. — [14]) 243, 37 *πῶς εἰκὼν ὁ χρόνος τοῦ αἰῶνος*· m. A. — [15]) 243, 38 *πρόεισι*) *πρόησι* B. — [16]) 243, 38 *τὴν*) *μὲν* B. — [17]) 243, 39 *ὁμοίωσιν*) *ὁμοιότητα*, in m. *ὁμοίωσιν*, A. — [18]) 243, 39 *ἀντέθηκε*) *ἀντέθεικε* A. Fort. *ἀντιτέθεικε* — [19]) 243, 40 *κατ' ἀριθμὸν*) *καταριθμὸν* B.

αὐτὸ τὴν εἰκόνα. βέλτιον οὖν λέγειν, ὅτι δὴ δύο μέτρα ταῦτα τῶν ὄντων ὁ θεὸς παρήγαγε, τὸν αἰῶνά φημι καὶ τὸν χρόνον, τὸν μὲν τῶν νοητῶς ὄντων, τὸν δὲ τῶν ἐγκοσμίων. καθάπερ οὖν ὁ κόσμος εἰκὼν εἴρηται τοῦ νοητοῦ, καὶ τὸ κοσμικὸν μέτρον εἰκὼν τοῦ μέτρου τοῦ νοητοῦ κατωνόμασται. ἀλλ' ὁ μὲν αἰὼν μέτρον ὡς τὸ ἕν, ὁ δὲ χρόνος ὡς ἀριθμός· μετρεῖ γὰρ ἑκάτερον, τὸ μὲν τὰ ἑνιζόμενα, ὁ δὲ τὰ ἀριθμούμενα[1]), καὶ ὁ μὲν τὴν διαμονὴν τῶν ὄντων, ὁ δὲ τὴν παράτασιν[2]) τῶν γιγνομένων[3]). αἱ δὲ δοκοῦσαι ἀντιθέσεις αὐτῶν οὐκ ἀνομοιότητα τῶν μέτρων ἐμφαίνουσιν, ἀλλὰ τὸ παρῆχθαι τὰ δεύτερα παρὰ τῶν πρεσβυτέρων· ἥ τε γὰρ πρόοδος ἀπὸ τῆς μονῆς καὶ ὁ ἀριθμὸς ἀπὸ τοῦ ἑνός. μήποτε δὲ καὶ εἰκὼν ὁ χρόνος διὰ τοῦτο τοῦ αἰῶνος, διότι τῆς τελειότητός ἐστι τῶν ἐγκοσμίων ποιητικός, ὥσπερ ὁ αἰὼν τῆς τῶν ὄντων συνοχεὺς καὶ φρουρός. ὡς γὰρ τὰ μὴ δυνάμενα κατὰ νοῦν ζῆν ὑπὸ τὴν τῆς εἱμαρμένης ἄγε-
F ται τάξιν, ἵνα μὴ φυγόντα τὸ θεῖον τελέως ἄτακτα γένηται, | οὕτω δὴ καὶ τὰ προελθόντα τοῦ αἰῶνος καὶ μὴ δυνηθέντα μετέχειν τῆς ἑστώσης τελειότητος ὅλης ἅμα καὶ ἀεὶ ταῦτα τελεῖ μὲν εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ χρόνου, διεγείρεται δὲ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὰς προσφόρους ἑαυτοῖς[4]) ἐνεργείας, δι' ὧν τοῦ προσήκοντος αὐτοῖς τέλους διά τινων περιόδων ἀποκαταστατικῶν ἀπολαύειν[5]) δυνήσεται. εὖ δὲ ὅτι καὶ ἐπίνοιαν ἐκάλεσε τοῦ δημιουργοῦ τὴν τοῦ χρόνου ποίησιν. τὸ γὰρ τοῖς τὴν φύσιν μὴ ἀϊδίοις ἐπικτήτου μεταδοῦναι καὶ χρονικῆς ἀϊδιότη-
244 τος, καὶ τὸ τοῖς | ἀτελέσι τελειότητος, καὶ τὸ τοῖς εὐθυπόροις κυκλικῆς ἀποκαταστάσεως οὐ πόρρω δοκεῖ πίπτειν ἐπινοίας καὶ μηχανήματος· διὸ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς τὴν γένεσιν τῶν μερῶν τοῦ χρόνου τὸν θεὸν ἔφη μεμηχανῆσθαι[6]). ἀλλὰ πῶς λέγεται κινητὴ[7]) εἶναι ἡ τοῦ αἰῶνος εἰκών; ἆρ'[8]) ὅτι πᾶσα κινεῖται, καὶ τὸ ὅλον αὐτῆς ἐστιν ἐν κινήσει; ἢ τοῦτο μὲν ἀδύνατον· οὐδὲν γὰρ καθ' ὅλον ἑαυτὸ κινεῖται,[9]) οὐδὲ ὅσα μεταβάλλει κατ' οὐσίαν· καὶ γὰρ τούτων μένει τὸ ὑποκείμενον· πολλῷ δὲ μᾶλλον τὰ τὰς ἄλλας κινούμενα κινήσεις μένει κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ εἰ αὔξοιτο καὶ εἰ ἀλλοιοῖτο καὶ εἰ τοπικῶς κινοῖτο, ἢ μὴ μένον κατά τι συνεξαφανίσει καὶ τὴν κίνησιν· ἔν τινι γὰρ πᾶσα κίνησις. οὐδὲν οὖν ὅλον κινεῖται, καθάπερ εἴπομεν, καὶ μάλιστα ὅσα τῶν ἀϊδίων, ἅ γε[10]) καὶ ἐνιδρῦσθαι[11]) χρὴ ταῖς οἰκείαις ἀρχαῖς καὶ ἐν ἑαυτοῖς[12]) μένειν, εἰ μέλλοι σώζεσθαι διηνεκῶς· διαφερόντως δὲ ἡ τοῦ αἰῶνος εἰκὼν τὸ ἀεὶ κατὰ τὰ
B αὐτὰ ἔχειν πῃ ὀφείλει καὶ τὸ στάσιμον· | ὥστε ἀδύνατον τὸν χρόνον καθ' ὅλον ἑαυτὸν εἶναι κινητόν, εἴπερ μηδὲ ἄλλο τι τῶν πάντων. δεῖ οὖν τι αὐτοῦ μένειν

---

1) 243, 44 *ὁ δὲ τὰ ἀριθμούμενα*) om. A. — 2) 243, 44 *παράτασιν*) *παράπασιν* B. (corr. Tayl.) — 3) 243, 45 *γιγνομένων*) *γινομένων* A. — 4) 243, 52 *ἑαυτοῖς*) *ἑαυτῆς* A. *ἑαυτοῦ* B. *ἑαυτῶν* coni. Tayl. — 5) 243, 53 *ἀπολαύειν*) *ἀπολάβειν* B. — 6) 244, 2 *μεμηχανῆσθαι*) *μεμηχανεῖσθαι* B. Respicit proxime sequentia Pag. 37 E. — 7) 244, 3 *κινητὴ*) Tayl. emendat *κινητήν*. — 8) 244, 3 *ἆρ'*) om. B. Tayl. coni. *ἢ* — 9) 244, 4 *ὅτι οὐδέν, καθ' ὅλον ἑαυτὸ κινεῖται*· m. A. — 10) 244, 8 *γε*) *τε* B. — 11) 244, 8 *ἐνιδρῦσθαι*) *ἐνιδρύσθαι* — 12) 244, 8 *ἑαυτοῖς*) *ἑαυταῖς*

ἐξ ἀνάγκης, εἴπερ πᾶν κινούμενον κινεῖται κατά τι μένον ἑαυτοῦ τὸ ἔχον[1]). μένει τοίνυν καὶ ἡ τοῦ χρόνου μονάς, ἐξηρτημένη τοῦ δημιουργοῦ,[2]) πλήρης δὲ οὖσα μετρητικῆς[3]) δυνάμεως καὶ βουληθεῖσα μετρῆσαι τῆς τε ψυχικῆς[4]) οὐσίας τὰς κινήσεις καὶ τῆς φυσικῆς τε καὶ σωματικῆς τό τε εἶναι καὶ τὰς ἐνεργείας καὶ τὰ παθήματα προῆλθε κατ' ἀριθμόν. μένων οὖν ὁ χρόνος τῇ ἀμερεῖ ἑαυτοῦ καὶ ἔνδον ἐνεργείᾳ τῇ ἔξω καὶ ὑπὸ τῶν μετρουμένων μετεχομένῃ πρόεισι κατ' ἀριθμὸν, τουτέστι κατά τινα εἴδη[5]) νοερὰ, μᾶλλον δὲ κατ' αὐτὸν τὸν πρώτιστον ἀριθμὸν, ὅς[6]) ἀνάλογον τῷ ἑνὶ ὄντι προέστηκε τῶν νοερῶν, φαίη ἂν ὁ Παρμενίδης, ὡς ἐκεῖνο τῶν νοητῶν. κατ'[7]) ἀριθμὸν οὖν ἐκεῖνον πρόεισι, διὸ καὶ ἑκάστοις[8]) τῶν ἐγκοσμίων εἰδῶν τὸ πρόσφορον ἀπονέμει μέτρον. λέγοις δ' ἂν ἔτι προσεχέστερον, ὅτι πρόεισι κατ' ἀριθμὸν ὁ ὡς ἀληθῶς χρόνος ἀριθμῶν τὰ μετέχοντα[9]) αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ὢν νοερὸς ἀριθμὸς, ὃν καὶ | ὁ Σωκράτης[10]) ἔλεγε καὶ ᾐνίσσετο, ἡνίκα ἔλεγεν ἐν τῷ ἀληθινῷ[11]) ἀριθμῷ C
λέγων εἶναι τὸ[12]) αὐτοτάχος καὶ τὴν αὐτοβραδυτῆτα, οἷς διαφέρει τὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀριθμούμενα θᾶττον ἢ βραδύτερον κινούμενα· διὸ καὶ ὁ Τίμαιος οὐ[13]) πολὺν περὶ ἐκείνου πεποίηκε[14]) λόγον, ὡς τῇ προτεραίᾳ τοῦ Σωκράτους αὐτὸν τελέως ἐκφήναντος, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἀπ' αὐτοῦ[15]) προελθόντος· ἐκείνου γὰρ ἀριθμοῦ ἀληθινοῦ ὄντος τοῦτον εἶπε κατ' ἀριθμὸν προϊέναι. προΐτω μὲν οὖν καὶ κατὰ τὸν νοητὸν ἀριθμὸν, πρόεισι δὲ καὶ καθ' ὃν αὐτὸς ἀριθμεῖ τὰ μετέχοντα, καθάπερ καὶ ὁ ἐν τούτοις ἀνάπαλιν κατὰ τὸν ἀριθμοῦντα πρόεισιν, αὐτὸς ὢν ὁ ἀριθμητὸς, εἴδωλόν τι[16]) ἔχων τοῦ οὐσιώδους[17]) χρόνου, δι' ὃν πάντα ἀριθμεῖται μείζοσιν ἢ ἐλάττοσι τοῖς[18]) ἑαυτῶν ζωῆς ἀριθμοῖς, ὡς βοῦν μὲν τοσόνδε ζῆν χρόνον, ἄνθρωπον δὲ τοσόνδε, ἥλιον δὲ ἐν τοσῷδε[19]) ἀποκαθίστασθαι καὶ σελήνην καὶ φαίνοντα καὶ ἄλλους κατ' ἄλλα μέτρα ποιεῖσθαι[20]) τὰς ἑαυτῶν περιόδους. μέτρον δ' οὖν ὁ χρόνος[21]) τῶν κινήσεων, οὐχ ὡς τὸ ᾧ μετροῦμεν· τοῦτο γὰρ ἡ ἔννοια ὁρᾷ ἡ περὶ χρόνου | καὶ οὐκ αὐτὸς ὁ χρόνος· ἀλλ' ὡς ποιη- D
τικὸν καὶ ἀφοριστικὸν τοῦ εἶναι τῆς ζωῆς καὶ πάσης τῆς ἄλλης κινήσεως τῶν

---

1) 244, 11 *μένον — ἔχον*) Fort. *ἔχον — μένον* — 2) 244, 12 *ἡ τοῦ χρόνου μονὰς τοῦ δημιουργοῦ ἐξηρτημένη*: m. A. — 3) 244, 12 *μετρητικῆς*) *μετρικῆς* B. — 4) 244, 13 *ψυχικῆς*) *ψυχῆς* B. (corr. Tayl.) — 5) 244, 16 *εἴδη*) *ἤδη* B. — 6) 244, 16 *ὅς*) *ὡς* B. — 7) 244, 17 *κατ'*) *καθ'* B. — 8) 244, 17 *ἑκάστοις*) *ἑκάστης* B. Tayl. emendabat *ἑκάστῃ*. — 9) 244, 19 *τὰ μετέχοντα*) *μεταμετέχοντα* B. *μετέχοντα* coni. Tayl. — 10) 244, 20 *ὁ Σωκράτης*) Civ. Lib. VII. Pag. 529 D. — 11) 244, 20 *ἀληθινῷ*) *ἀληθεινῷ* B. — 12) 244, 20 *τὸ*) *τὸν* A. *ὁ καθ' αὐτὸν χρόνος, νοερός ἐστι καὶ ἀληθινὸς ἀριθμός.* m. A. — 13) 244, 22 *οὐ*) om. B. (corr. Tayl.) — 14) 244, 22 *πεποίηκε*) *πεποίκε* B. — 15) 244, 23 *ἀπ' αὐτοῦ*) *ἀφ' αὐτοῦ* B. — 16) 244, 26 *εἴδωλόν τι*) *εἴδωλον ἔτι* B. — 17) 244, 26 *οὐσιώδους*) *οὐσιόδους* B. — 18) 244, 26 *τοῖς*) Immo *τῆς* — 19) 244, 27 *τοσῷδε*) *τωσῷδε* B. *ὁ ἐνταῦθα χρόνος, εἴδωλον τοῦ οὐσιώδους χρόνου·* m. A. — 20) 244, 28 *ποιεῖσθαι*) *μετρεῖσθαι*, in m. *ποιεῖσθαι*, A. — 21) 244, 29 *χρόνος*) *χρόνον* B. *πῶς μέτρον ὁ χρόνος τῶν κινήσεων*: m. A.

ἐν χρόνῳ πραγμάτων, καὶ ὡς κατὰ παραδείγματα[1]) μετρῶν αὐτὰ καὶ πρὸς ἐκεῖνα ἀφομοιῶν. ὡς γὰρ ἑαυτὸν ἀναφέρει πρὸς τὴν τοῦ αἰῶνος ὁμοίωσιν τοῦ περιέχοντος καὶ μετροῦντος[2]) τὰς παραδειγματικὰς αἰτίας, οὕτω καὶ τὰ ὑφ' ἑαυτοῦ τελειούμενα κύκλῳ συνελισσόμενα πρὸς μίμησιν ἀναπέμπει σεμνοτέραν τῶν αἰωνίων ἀρχῶν. ἢ πῶς ἄρα τηλικοῦτος ὢν καὶ τοιοῦτος θεὸς μέτρον ἂν εἴη κινήσεως ὡς τὸ ᾧ μετροῦμεν, ἢ τὸ ἀριθμητὸν τῆς τῶν ἐγκυκλίων σωμάτων κινήσεως[3]) ἢ ὅλως κινήσεως, ὥς πού τισιν ἔδοξε μήτε τῆς δυνάμεως αὐτοῦ συναισθανομένοις μήτε τῆς δημιουργικῆς[4]) ἐπὶ πάντα παρουσίας; ὅταν δὲ καὶ φθορᾶς αὐτὸν αἴτιον εἶναι λέγωσι μᾶλλον, ἢ γενέσεως, καὶ λήθης μᾶλλον, ἢ σωτηρίας, καὶ τούτων κατὰ συμβεβηκὸς καὶ οὐ καθ' αὑτό, κομιδῇ τότε τοῖς καθεύδουσιν[5]) ἐοίκασι καὶ μήθ' ὅσα αὐτοὶ κατά τε σῶμα καὶ ψυχὴν ὑπὸ τοῦ χρόνου[6]) ἐπισκεπτομένοις, μήθ' ὅσα ὁ σύμπας οὐρανὸς καθ' ὅλον ἑαυτὸν καὶ πᾶσα ἡ
E γένεσις ἀγαθὰ[7]) παρὰ τοῦ χρόνου καὶ διὰ τοῦ χρόνου κομίζονται | λογίζεσθαι δυναμένοις. ἀλλ' οὐχ οἱ[8]) θεουργοὶ ταῦτα φαῖεν ἄν, οἵ γε καὶ θεὸν αὐτὸν εἶναί φασι καὶ ἀγωγὴν αὐτοῦ παρέδοσαν ἡμῖν, δι' ἧς[9]) εἰς αὐτοφάνειαν κινεῖν αὐτὸν δυνατόν, καὶ ὑμνοῦσι πρεσβύτερον καὶ νεώτερον καὶ κυκλοέλικτον τὸν θεὸν καὶ αἰώνιον, οὐ μόνον ὡς αἰῶνος εἰκόνα, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτὸν αἰωνίως προειληφότα καὶ νοοῦντα τὸν σύμπαντα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ κινουμένων ἁπάντων ἀριθμόν, καθ' ὃν πάντα τὰ[10]) κινούμενα περιάγει καὶ ἀποκαθίστησι περιόδοις θάττοσιν ἢ βραδυτέραις[11]), καὶ πρὸς τούτοις ἀπέραντον διὰ τὴν δύναμιν· τὸ γὰρ πάλιν καὶ πάλιν ἀνακυκλεῖν ἀπειροδυναμίας ἐστί· καὶ ἑλικοειδῆ φασι μετὰ τούτων, ὡς καὶ τῶν κατ' εὐθεῖαν κινουμένων καὶ τῶν κύκλῳ μετρητικὸν[12]) κατὰ μίαν δύναμιν, ὡς ἡ ἕλιξ ἑνοειδῶς περιέχει τὸ εὐθὺ καὶ περιφερές. οὐκ ἄρα ἀκολουθητέον τοῖς ἐν ψιλαῖς[13]) ἐπινοίαις αὐτὸν ἱστᾶσιν ἢ συμβεβηκός τι ποιοῦσιν. ἀλλ' οὐδ' εἴ τινες ἔτι τούτων σεμνότεροι καὶ τῆς τῶν πραγμάτων ἐγγυτέρω[14])
F χωροῦντες ἰδιότητος ἐκ τῆς ὅλης ψυχῆς γεννᾶσθαί φασι | τὸν χρόνον μεταβατικῶς ἐνεργούσης ἢ αὐτῆς μὲν ἀθρόως καὶ ἀμεταβάτως, μετρούσης δὲ τῷ χρόνῳ τάς τε οὐρανίας περιφορὰς καὶ τὰς περιόδους τῶν ἄλλων ψυχῶν, οὐδὲ τούτοις τό γε[15]) ἡμέτερον ἐπιτρέψει, καίπερ οὐ πόῤῥω τῆς ἀληθείας κατηντηκόσι[16]). πρῶτον γὰρ οὖν Πλάτων, ᾧ συμφωνεῖν περὶ τῶν θείων ἅπαντες ἐφιέμεθα, περὶ[17]) τοῦ δημιουργοῦ φησὶν ὑποστῆναι τὸν χρόνον ἤδη τοῦ κόσμου

---

1) 244, 31 *κατὰ παραδείγματα*) *καταπαραδείγματα* B. — 2) 244, 32 *καὶ μετροῦντος*) om. B. — 3) 244, 34 *ὡς τὸ ᾧ—κινήσεως*) om. B. Defectum non sentiens Tayl. proximum *κινήσεως* mutabat in *γενέσεως*. — 4) 244, 35 *τῆς δημιουργικῆς*) *τοῖς δημιουργικοῖς* B. (corr. Tayl.) — 5) 244, 37 *καθεύδουσιν*) *καθεύδοσιν* B. — 6) 244, 38 *ὑπὸ τοῦ χρόνου*) Deest *ὠφελοῦνται* vel tale quid. — 7) 244, 39 *ἀγαθὰ*) om. B. *ὅτι θεός ἐστιν ὁ χρόνος.* h. l. m. A. — 8) 244, 40 *οὐχ οἱ*) *οὐχὶ* B. *θεουργοί·* m. A. — 9) 244, 41 *δι' ἧς*) om. B. — 10) 244, 44 *τὰ*) om. A. — 11) 244, 44 *βραδυτέραις*) *βραδευτέραις* B. — 12) 244, 46 *μετρητικὸν*) *μετρικὸν* B. — 13) 244, 48 *ψιλαῖς*) *ψυλαῖς* B. — 14) 244, 49 *ἐγγυτέρω*) *ἐγγυτέρῳ* A. — 15) 244, 51 *τό γε*) *τό δε* B. — 16) 244, 52 *κατηντηκόσι*) *κατηντικόσι* B. — 17) 244, 53 *περὶ*) Fort. *παρὰ*

κατά τε ψυχὴν καὶ κατὰ σῶμα διατεταγμένου, καὶ οὐκ ἔνδον ἐν αὐτῇ τῇ
ψυχῇ [1]) καθάπερ τοὺς ἁρμονικοὺς | λόγους ἐντεθεῖσθαι παρ' αὐτοῦ, οὐδ' 245
ὥσπερ τὸ σωματοειδὲς ἐντὸς τῆς ψυχῆς ἔφη [2]) τεκτήνασθαι τὸν θεόν, ἵνα ᾖ [3])
δεσπότις αὐτοῦ καὶ ἄρχουσα ἡ ψυχή, οὐχ οὕτω καὶ τὸν χρόνον ἐν τῇ ψυχῇ
τὸν θεὸν ἐργαζόμενον καὶ ἀπογεννῶντα παραδίδωσιν, ἀλλὰ διαλεχθεὶς περί τε
οὐσίας καὶ ἁρμονίας καὶ δυνάμεως καὶ κινήσεων καὶ γνώσεων παντοδαπῶν τῆς
ψυχῆς ἐπὶ πᾶσι τελειωθείσῃ [4]) τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι μίαν οὐσίαν τούτων
ἁπάντων φρουρητικὴν καὶ μετρητικὴν καὶ ἀφομοιωτικὴν πρὸς τὰς παραδειγματικὰς
ἀρχὰς τὴν τοῦ χρόνου παρήγαγε. τί γὰρ ἦν ὄφελος ἔχειν μὲν πάντα καλῶς
τὰ ἐγκόσμια, μὴ ἀεὶ δὲ διαμένειν, καὶ μιμεῖσθαι μὲν ἀμηγέπη τὴν τοῦ
παραδείγματος ἰδέαν, μὴ πᾶσαν δὲ εἰς δύναμιν ἐξελίττειν αὐτοῦ καὶ μεριστῶς
ὑποδέχεσθαι τὴν ἀμέριστον [5]) νόησιν; διὰ μὲν δὴ ταῦτα δημιουργικὴν αἰτίαν
ἐπέστησεν ὁ φιλόσοφος τῇ τοῦ χρόνου προόδῳ, ἀλλ' οὐχὶ ψυχικήν· ἔπειτα δὲ
εἰς αὐτὰ ἀφορῶν | τὰ πράγματα φαίης ἄν, ὡς εἰ ἐγέννα τὸν χρόνον ἡ ψυχή, B
οὐκ ἂν [6]) οὕτω μετεῖχεν αὐτοῦ, ὡς τελειουμένη ὑπ' αὐτοῦ. ὅτι γὰρ [7]) τελειοῦται
ὑπ' αὐτοῦ καὶ μετρεῖται κατά γε τὰς ἐνεργείας, οὐκ ἀσαφές, ἐπεὶ καὶ πᾶν
ὃ μὴ ἀθρόως καὶ ἤδη καὶ ὁμοῦ [8]) τὸ πᾶν ἔχει τῆς ἐνεργείας, δεῖται τοῦ χρόνου
πρὸς τελείωσιν καὶ ἀποκατάστασιν, δι' οὗ [9]) συλλέγει πᾶν τὸ οἰκεῖον ἀγαθόν,
ὃ ἀμερίστως καὶ ἀχρόνως χωρεῖν οὐκ ἠδύνατο. δύο γὰρ [10]), ὡς καὶ ἤδη
προείρηται, ταῦτα μέτρα τῆς τε διαμονῆς καὶ τῆς τελειότητός ἐστι [11]) τῶν ὄντων,
αἰὼν καὶ χρόνος· ὁ μὲν τῶν νοητῶν ἑνάδων περιοχὴ μία καὶ ἀπλήθυντος
ὤν, ὁ δὲ τῶν ἐκεῖθεν προελθόντων τῆς ἀϊδιότητος ἢ τῆς ἐπὶ πλέον ἢ ἐπ' ἔλαττον [12])
διαμονῆς ὅρος ὢν καὶ μέτρον δημιουργικόν. εἰ μὲν οὖν καὶ ἡ ψυχὴ κατὰ
ταὐτὰ τῷ νῷ καὶ τοῖς θεοῖς ἐπιβολῇ μιᾷ καὶ ἀεὶ τῇ αὐτῇ πᾶν ᾕρει [13]) τὸ ἑαυτῆς
γνωστὸν ἀμεταστάτως νοοῦσα, χρόνον μὲν ἐγέννησεν ἂν ἴσως, χρόνου δὲ
πρὸς τὸ ἑαυτῆς τέλος οὐκ ἂν ἐδεήθη· ἐπειδὴ δὲ μεταβατικῶς νοεῖ καὶ ἀποκαταστατικῶς,
ἡ [14]) μέν τις | ὅλου δεῖται τοῦ χρόνου, ἡ δὲ μορίου [15]) γέ τινος C
χρονικοῦ τοῦ αὐτῇ πρός τε τὰς νοερὰς καὶ πρὸς τὰς γενεσιουργοὺς ἀρκέσοντος
ζωάς. οὐδὲν δὲ ὅλως αἴτιον τοῦ ἑαυτοῦ δεῖται γεννήματος πρὸς τελείωσιν ἑαυτοῦ.
εἴη γὰρ ἂν οὕτω καὶ τέλειον καὶ ἀτελές, πρὶν ὑποστήσῃ τὸ δεύτερον· τέλειον
μέν, ἵνα καὶ γεννήσῃ, ἐπεὶ μηδὲν ἀτελὲς ἄλλου γεννητικόν· ἀτελὲς δέ,
ὅτι μηδέποτε [16]) μετέσχε τοῦ τελειοῦντος αὐτό. καὶ καθάπαξ δὲ ἄτοπον τῶν

---

[1]) 244, 54 τῇ ψυχῇ) om. B. — [2]) 245, 1 ἔφη) Pag. 36 D. 34 C. — [3]) 245, 2 ᾖ) ἡ B. — [4]) 245, 4 τελειωθείσῃ) τελειωθεῖσι B. — [5]) 245, 8 ἀμέριστον) ἀμερίστην B. — [6]) 245, 10 ἂν) αὖ B. — [7]) 245, 11 γὰρ) καὶ B. — [8]) 245, 12 ὁμοῦ) ὃ μὴ m. B. — [9]) 245, 13 οὗ) οὐ B. — [10]) 245, 14 δύο γὰρ) διὸ καὶ B. ὁ αἰὼν καὶ ὁ χρόνος δύο τῆς, τε διαμονῆς, καὶ τῆς τελειότητος μέτρα τοῖς οὖσιν: m. A. — [11]) 245, 14 ἐστι) ἔστι A. — [12]) 245, 16 ἐπὶ πλέον ἢ ἐπ' ἔλαττον) ἐπιπλέον ἢ ἐπέλαττον B — [13]) 245, 18 ᾕρει) ᾔρει B. — [14]) 245, 19 ἡ) εἰ B. — [15]) 245, 20 ἡ δὲ μορίου) εἰ δέ, μυρίου B. (μορίου Tayl. — [16]) 245, 23 μηδέποτε) Fort. μηδέπω

ἀπ᾽ αὐτῶν προελθόντων λέγειν δεῖσθαι τὰ αἴτια. μέγιστον μὲν οὖν τοῦτό σοι τεκμήριον ἔστω τοῦ τὸν χρόνον μὴ εἶναι γέννημα τῆς ψυχῆς, ἀλλ᾽ ὑπὸ πρώτης αὐτῆς μετέχεσθαι[1]· μετὰ τοῦτο δὲ χρὴ νοεῖν, ὡς καὶ τὰ ἄψυχα χρόνου μετέχει. καὶ οὐ τότε μετέσχε μόνον, ὅτ᾽ ἐφύετο, καθάπερ τοῦ εἴδους καὶ τῆς ἕξεως, ἀλλὰ καὶ νῦν, ὅτε δοκεῖ πάσης ἐστερῆσθαι[2]) ζωῆς, μετέχει τοῦ χρόνου, καὶ οὐχ ὥσπερ λέγεται καὶ ζῆν, ὅτι συντέτακται τοῖς ὅλοις καὶ συμπαθῆ[3]) πρὸς τὸ πᾶν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἰδίως καθ᾽ αὑτὰ χρόνου μετέχει τινὸς καὶ ταύτῃ,
D ᾗ ἄψυχά ἐστιν, ἀεὶ ἀπολλύμενα μέχρι τελέας | φθορᾶς. οὐ γάρ ἐστιν[4]) ὅπου μὴ πάρεστιν ὁ χρόνος· καὶ εἴποι δ᾽ ἂν ὁ μὲν οἰκοδόμος, πόσον χρόνον ἀντίσχοι ἂν ὁ τοῖχος, ὁ δ᾽ ὑφάντης περὶ χιτῶνος ἢ ὅλως ἐσθῆτος[5]), ὁμοίως καὶ ἕκαστος τῶν τεχνιτῶν περὶ τῆς ἑαυτοῦ δημιουργίας, εἰ καὶ μὴ οὕτως ἀφωρισμένως, ὡς περὶ τῆς φυσικῆς ποιήσεως ἔστιν[6]) εἰπεῖν, ὁ[7]) δὲ μάντις περὶ πάντων, ἅτε καὶ τὴν ἐκ τοῦ παντὸς ἀπονενεμημένην τοῖς πράγμασι διάστασιν χρονικὴν δυνάμενος θεωρεῖν. πρὸς τούτοις δὲ, ἐπειδὴ καὶ ψυχικαὶ καὶ σωματικαὶ μεταβολαὶ καὶ κινήσεις καὶ ἠρεμίαι καὶ ὅλως πάντα τὰ ὡς ἂν ἀντικείμενα τῶν ἐγκοσμίων πραγμάτων μετρεῖται τῷ χρόνῳ, δεῖ πάντων αὐτὸν[8]) ἐξῃρῆσθαι τούτων. τὸ γὰρ ὑπὸ πλειόνων καὶ τούτων ἀνομοίων μετεχόμενον ἓν καὶ ταὐτὸν ὂν ἀεὶ καθ᾽ αὑτὸ προϋφεστὸς οὕτω μετέχεσθαι[9]) ὑπ᾽ ἐκείνων, καὶ ἔτι μᾶλλον ἐν πᾶσιν ὂν πανταχοῦ ἐστιν ἀμερίστως[10]), ὡς τὸ νῦν πανταχοῦ[11]) ἐστὶν ἓν ὂν κατ᾽ ἀριθμὸν ἀμερὲς καὶ οὐδενὸς ἴδιον τῶν εἶναι κατ᾽ αὐτὸ λεγομένων· ὃ καὶ Ἀρι-
E στοτέλης[12]) ἰδὼν ἔδειξεν εἶναί τι ἀσώματον καὶ ἀμερὲς ἓν πανταχοῦ | ταὐτὸν ὂν, τὸ νῦν τοῦτο λαβών[13]). ἔτι δὲ μὴ ὂν μὲν οὐσία, ἀλλὰ συμβεβηκὸς, οὐκ ἂν οὕτω δημιουργικὴν ἐπεδείκνυτο δύναμιν[14]), ὡς τὰ μὲν αἰδίως γιγνόμενα ποιεῖν, τὰ δὲ χρονιώτερα, τὰ δὲ τούτων μὲν βραχυπορώτερα, τῶν δὲ ἀσθενεστέρων[15]) φύσεων μακροπορώτερα, πᾶσι δὲ τὸ πρόσφορον καὶ οἰκεῖον ἀπονέμειν μέτρον τῆς[16]) ἐν τοῖς οὖσι διαμονῆς· εἰ δ᾽ ἔστιν οὐσία δημιουργικὴ, οὔτ᾽ ἂν ἡ ὅλη ψυχὴ εἴη οὔτ᾽ ἂν ψυχῆς μόριον. ἄλλη γὰρ ἔννοια ψυχῆς καὶ ἄλλη χρόνου, καὶ ἑτέρων καὶ τῶν αὐτῶν[17]) ἑκάτερον αἴτιον. ψυχὴ μὲν γὰρ ζωῆς μεταδίδωσι καὶ κινεῖ τὰ πάντα· διὸ καὶ ὁ κόσμος, ὡς ἐπλησίασε τῇ ψυχῇ, ζωῆς ἐπληρώθη καὶ μετέσχε κινήσεως· χρόνος δὲ διεγείρει τὰ δημιουργήματα πρὸς

---

1) **245, 26** *ὅτι ὁ χρόνος, ὑπὸ πρώτης μετέχεται τῆς ψυχῆς*: m. A. — 2) **245, 27** *ἐστερῆσθαι) ἐστερεῖσθαι* B. — 3) **245, 28** *συμπαθῆ) συμπαθῇ* A. — 4) **245, 30** *ἔστιν) ἐστιν* — 5) **245, 31** *ἐσθῆτος) αἰσθῆτος* B. (corr. Tayl.) — 6) **245, 32** *ἔστιν) ἐστὶν* B. — 7) **245, 32** *ὁ) ὃ* B. — 8) **245, 36** *αὐτὸν) αὐτῶν* B. — 9) **245, 37** *μετέχεσθαι)* Fort. *μετέχεται* — 10) **245, 38** *ἀμερίστως) ἀμερίστον* B. — 11) **245, 38** *νῦν πανταχοῦ) ἐπιπανταχοῦ* B, quo vitio inductus Tayl. in sqq. post *Ἀριστοτέλης ἰδὼν* inserendum putabat *μεριστοῖς* — 12) **245, 39** *ἀριστοτέλης·* m. A. — 13) **245, 40** *λαβών) λαβεῖν* B. (corr. Tayl.) — 14) **245, 41** *δύναμιν) ὑποδύναμιν* B. (corr. Tayl.) *ὅτι ὁ χρόνος οὐσία ἐστὶ, καὶ μὴ δεύτερος τῆς ψυχῆς*. m. A. — 15) **245, 42** *ἀσθενεστέρων) ἀστενεστέρων* B. — 16) **245 43** *τῆς) τοῖς* B. — 17) **245, 45** *τῶν αὐτῶν)* Immo *οὐ τῶν αὐτῶν* Tayl.

τὴν αὐτῶν τελείωσιν καὶ μέτρον ἐστὶ[1]) τῶν ὅλων καὶ αἴδιός τινος[2]) χορηγός. καταδεέστερος δὲ[3]) ψυχῆς οὐκ ἂν εἴη, εἴπερ αὐτοῦ καὶ ψυχὴ μετέχει, καὶ εἰ μὴ κατὰ τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ κατά γε τὰς μεταβατικὰς ἑαυτῆς ἐνεργείας· καὶ γὰρ ἡ τοῦ παντὸς ἀπαύστως ἐνεργεῖν εἴρηται καὶ ζῆν ἐμφρόνως | πρὸς τὸν F
σύμπαντα χρόνον. λείπεται ἄρα καὶ οὐσίαν εἶναι καὶ ψυχῆς μὴ δεύτερον. ἐπὶ πᾶσι δὲ ἐνθυμητέον, ὡς εἰ μὲν ὁ αἰὼν ἢ γέννημα ἦν τοῦ νοῦ ἢ δύναμίς τις νοερά, ἔδει καὶ τὸν χρόνον τοιοῦτόν τι λέγειν εἶναι τῆς ψυχῆς· εἰ δὲ μέτρον ἐξῃρημένον τοῦ πλήθους τῶν νοητῶν ὁ αἰὼν καὶ περιοχὴ τῆς πάντων ἀϊδιότητος καὶ τελειότητος, πῶς οὐχὶ καὶ ὁ χρόνος τοῦτον ἕξει τὸν λόγον[4]) πρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὸν ψυχικὸν διάκοσμον, ταύτῃ διαφέρων, ᾗ καὶ τὰ προελθόντα πάντα τῶν μεινάντων | αἰτίων; ὅ τε γὰρ αἰὼν πλείονα δείκνυσι τὴν πρὸς τὰ ὑφ' ἑαυ- 246
τοῦ μετρούμενα ὑπεροχήν, ἥπερ ὁ χρόνος· ὁ μὲν γὰρ καὶ τὰς οὐσίας τῶν νοητῶν καὶ τὰς ἑνάδας ἐξῃρημένως περιέχει, ὁ δὲ τὰς οὐσίας οὐ μετρεῖ τῶν πρώτων ψυχῶν, ἅτε συντεταγμένος[5]) αὐταῖς μᾶλλον καὶ σὺν αὐταῖς ἀπογεννηθείς, ὡς δέ φασιν ἔνιοι τῶν Πλατωνικῶν, οὐδὲ τὰς νοερὰς ἐνεργείας, καίτοι σαφῶς τοῦ Πλάτωνος τὴν μίαν καὶ ὅλην ψυχὴν καὶ θείου καὶ ἔμφρονος ἦρχθαι βίου πρὸς τὸν ξύμπαντα χρόνον[6]) ἀποφηναμένου[7])· τά τε νοητὰ μᾶλλον ἥνωται πρὸς τὸν αἰῶνα, ἤπερ τὰ ἐγκόσμια πρὸς τὸν χρόνον, οὕτως ἄγαν, ὡς καὶ τῶν θεωρητικωτέρων[8]) φιλοσόφων ἐνίους μηδὲν ἄλλο τὸν αἰῶνα, ἢ τὸν ἕνα καὶ ὅλον νοῦν ὑπολαβεῖν εἶναι· τὸν δὲ χρόνον τοῖς ἐν χρόνῳ πράγμασιν οὐδεὶς ἂν τῶν σωφρονούντων εἰς ταὐτὸν ἄγειν ἐθελήσειε διὰ τὴν πολλὴν αὐτῶν ἀπόστασιν καὶ ἑτερότητα. εἰ τοίνυν μήτε κινήσεώς τι ὁ χρόνος μήτε παρακολούθημα ψυχικῆς ἐνεργείας ἢ | ὅλως γέννημα ψυχῆς, μήθ' ὥς τινες νεανιευόμενοι κατὰ τῶν B
θείων πραγμάτων λέγουσιν, ὡς ὁ μὲν τοῦ θατέρου κύκλος ὁ ψυχικὸς χρόνος ἐστίν, αἰὼν δὲ ὁ ταὐτοῦ· τοιαῦτα γὰρ ἤκουσα καὶ τοῦ Θεοδώρου[9]) φιλοσοφοῦντος· ἵνα δὴ αὐτοὶ[10]) κατὰ τὸν ἡνίοχον τεταγμένοι κρείττους ὦσι καὶ χρόνου καὶ αἰῶνος· ὧν εἴ τις ἐπανορθοῦσθαι σπουδάζοι τὴν ὑπόληψιν, αὐτὰ μὲν ἐκεῖνα τὰ μόρια τῆς ψυχῆς οὐκ ἂν εἰς ταὐτόν ποτε χρόνῳ καὶ αἰῶνι συναγάγοι[11]), ῥέπειν δὲ τὸν μὲν θατέρου κύκλον ἐπὶ τὰ ἔγχρονα, τὸν δὲ ταὐτοῦ πρὸς τὰ αἰώνια συγχωρήσειεν· ἐπειδὴ[12]) τοίνυν τούτων οὐδὲν δοκιμάζομεν, τί ἂν εἴη ὁ χρόνος;[13]) οὐ γὰρ ἱκανὸν ἴσως μέτρον εἰπεῖν τῶν ἐγκοσμίων, οὐδ' ὧν ἐστιν ἀγαθῶν αἴτιος, ἀλλ' εἰς δύναμιν ἀντιληπτέον αὐτοῦ τῆς ἰδιότητος. ἆρ' οὖν κράτιστον οὐ-

[1]) **245, 47** *ἐστὶ*) *ἔστι* **A.** *ἐπὶ* **B.** — [2]) **245, 47** *αἴδιός τινος*) **Fort.** *ἀϊδιότητος* — **Tayl. coni.** *ἀϊδιότητός τινος* — [3]) **245, 48** *δὲ*) **om. B. Tayl. non hoc, sed supra ante** *διεγείρει* **excidisse putabat** ὁ (**volebat** ὅς) — [4]) **245, 53** *λόγον*) *χρόνον*, **in m.** *γρ. λόγον*. **A.** — [5]) **246, 3** *συντεταγμένος*) *συντεταγμένως* **B.** — [6]) **246, 5** *χρόνον*) *βίον* **m. B.** — [7]) **246, 5** *ἀποφηναμένου*) *ἀποφησαμένου* **B. V. Pag. 36 E.** — [8]) **246, 6** *θεωρητικωτέρων*) *θεωρητικοτέρων* **B.** — [9]) **246, 11** *θεόδωρος*· **m. A.** — [10]) **246, 12** *αὐτοί*) *αὐτὸς* **B.** — [11]) **246, 14** *συναγάγοι*) *συναγώγοι* **B.** — [12]) **246, 15** *ἐπειδὴ*) *ἐπεὶ δὲ* **B.** — [13]) **246, 15** *περὶ τοῦ χρόνου, καὶ τῆς αὐτοῦ ἰδιότητος*: **m. A.**

σίαν αὐτὸν[1]) ὄντα καὶ ψυχῆς τελειωτικὸν[2]) καὶ πᾶσι παρόντα νοῦν εἶναι λέγειν οὐχὶ μένοντα μόνον, ἀλλὰ καὶ κινούμενον, μένοντα μὲν κατὰ τὴν ἔνδον ἐνέργειαν, καθ' ἣν καὶ ἔστιν αἰώνιος ὄντως, κινούμενον δὲ κατὰ τὴν ἔξω προϊ-
C οῦσαν, καθ' ἣν ὁρίζει πᾶσαν μετάβασιν· τοῦ γὰρ αἰῶνος καὶ καθ' | ἣν ἔνδον ἔχει καὶ καθ' ἣν εἰς τὰ αἰώνια ἐνεργεῖ τὸ μένειν ἔχοντος αὐτὸς κατὰ τὴν ἑτέραν ἐκεῖνον ἀπεικονισάμενος, κατὰ δὲ τὴν λοιπὴν διαστὰς ἐγένετο μένων καὶ κινούμενος; τί δ' ἂν εἴη νοητὸν ἅμα καὶ γεννητόν; τί δ' ἂν εἴη μεριστὸν ἅμα καὶ ἀμέριστον; ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τῆς ψυχικῆς οὐσίας πάντα ταῦτα προσηκάμεθα, καὶ οὐδ' ἄλλως δυνάμεθα τῆς μεσότητος ταύτης κατακρατῆσαι[3]) τελέως, εἰ μὴ τρόπον τινὰ τοῖς ἀντικειμένοις ἐπ' αὐτῆς χρησόμεθα[4]). τί οὖν θαυμαστὸν, εἰ καὶ τὴν τοῦ χρόνου φύσιν ὁρῶντες πὴ μὲν ἀκίνητον οὖσαν, πὴ[5]) δὲ κινουμένην, μᾶλλον δὲ οὐχ ἡμεῖς, ἀλλὰ πρὸ ἡμῶν ὁ φιλόσοφος διὰ μὲν τοῦ εἶναι αἰώνιον τὴν ἐν ταὐτῷ μένουσαν αὐτοῦ νοερὰν μονάδα παρέστησε, διὰ δὲ τοῦ κινητὸν τὴν ἔξω φερομένην αὐτοῦ καὶ μετεχομένην ἐνέργειαν ὑπό τε ψυχῆς καὶ κόσμου τοῦ σύμπαντος ἐνεδείξατο; μὴ γὰρ οἰηθῶμεν τὸ αἰώνιον τοῦτο ψιλὸν δηλοῦν τὸ αἰῶνος αὐτὸν[6]) ὑπάρχειν εἰκόνα· τί γὰρ ἐκώλυεν αὐτόθεν εἰπεῖν αἰῶνος εἰκόνα, ἀλλ' οὐκ αἰώνιον; ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δηλοῦν ἐθέλει, φύσιν αὐτὸν αἰώνιον ἔχειν, οὐχ
D οὕτως, ὡς τὸ αὐτοζῶον | ἔλεγεν αἰώνιον. ἐκεῖνο γὰρ καὶ τῇ οὐσίᾳ καὶ τῇ ἐνεργείᾳ τοιοῦτον· ὁ δὲ χρόνος τῇ μὲν αἰώνιος, τῇ δὲ ἔξω δόσει κινητός· διὸ καὶ οἱ θεουργοὶ καλοῦσιν αὐτὸν αἰώνιον καὶ οὐ[7]) Πλάτων μόνος, εἰκότως. καὶ γὰρ[8]) τὸ μέν ἐστι μόνως κινητὸν καὶ καθ' αὑτὸ καὶ κατὰ τὰ μετέχοντα αὐτοῦ, κινήσεως μόνως αἴτιον, ὥσπερ ψυχή· μόνως γοῦν ἑαυτήν τε κινεῖ καὶ τὰ ἄλλα· τὸ δὲ μόνως ἀκίνητον, ἑαυτό[9]) τε ἀμετάβατον φυλάττον[10]) καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦ ἀεὶ ὡσαύτως ὂν αἴτιον, καὶ τοῖς κινουμένοις διὰ ψυχήν, τὸ μέσον εἶναι δεῖ τούτων ἄκρων ὄντων, τοῦ μὲν ἀκινήτου κατ' ἄμφω, τοῦ δὲ κινητοῦ τοῦ καὶ[11]) κατὰ τὴν αὑτοῦ φύσιν καὶ κατὰ τὴν εἰς ἄλλο δόσιν, ἀκίνητον ὂν ἅμα καὶ κινούμενον, ἀλλὰ ἀκίνητον μὲν καθ' αὑτὸ, κινούμενον δὲ ἐν τοῖς μετέχουσι. τοιοῦτος[12]) δὲ ὁ χρόνος. καὶ γὰρ εἰ ὁ ἐν τοῖς μετέχουσίν ἐστιν ὡς τὸ ἀριθμούμενον[13]) ἀριθμὸς, τίς ἔσται ὁ κατὰ τὸ ἀριθμεῖν ἐκεῖνον ὢν ἀριθμός; τὸ μὲν οὖν τὴν μερικὴν ψυχὴν λέγειν ἄτοπον· ὑστερογενὴς γάρ ἐστιν ὁ ἐν ταύτῃ τὸν χρόνον ἀριθμῶν ἀριθμὸς οὗτος[14]), ὡς ὁ τοὺς δακτύλους ἀριθμῶν ἐν ἡμῖν οὐκοῦν
E ἐκεῖνος ὁ ποιήσας πέντε τοὺς | δακτύλους, ἀλλ' ὁ γενομένους ἀριθμῶν ὑπὸ τῆς

---

[1]) 246, 17 *αὐτὸν*) *αὐτοῦ* B. — [2]) 246, 17 *τελειωτικὸν*) *τελιωτικὸν* B. — [3]) 246, 23 *κατακρατῆσαι*) *κατακρα ῆσαι* B. — [4]) 246, 24 *χρησόμεθα*) *χρησάμεθα* — [5]) 246, 24 *πὴ — πὴ*) *πῆ — πῆ* — [6]) 246, 28 *αὐτὸν*) *αὐτὸ* B. — [7]) 246, 31 *οὐ*) *ὁ* B. Tayl. *μόνος* in *οὐ μόνως* mutandum putabat. — [8]) 246, 31 *γὰρ*) Addendum videtur *εἰ* — [9]) 246, 33 *ἑαυτό*) *ἑαυτόν* — [10]) 246, 33 *φυλάττον*) *φυλάττων* B. — [11]) 246, 35 *καὶ*) om. B. *ὅτι ὁ χρόνος καθ' αὑτὸν ἀκίνητος· κινούμενος δὲ ἐν τοῖς μετέχουσιν*: m. A. — [12]) 246, 36 *τοιοῦτος*) *τοιοῦτον* B. — [13]) 246, 37 *τὸ ἀριθμούμενον*) *ἐν τῷ ἀριθμουμένῳ* coni. Tayl. Malim *ὁ κατὰ τὸ ἀριθμούμενον* — [14]) 246, 39 *οὗτος*) Fort. *οὕτως*

φύσεως τοσούτους[1])· ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν τὸ αἴτιον τοῦ εἶναι τὸν ἀριθμούμε-
νον χρόνον. οὗτος οὖν ἐστὶν ὁ αὐτὸς μὲν ἀκίνητος μένων, καθ' ἑαυτὸν δὲ ἀνε-
λίττων τὸν ἀριθμούμενον. ὅλως δὲ εἰ κινητός ἐστιν ὁ ἐμφανὴς χρόνος, πᾶν δὲ
καὶ κινητὸν ἄλλο τι ὂν κινητόν ἐστιν[2]) (οὐ γὰρ ἡ κίνησις κινητὸν, ἀλλὰ τὸ κι-
νούμενον) εἶναι δεῖ καθ' ἑαυτὸν τὸν χρόνον, ἵν' ᾖ κινητός. κατ' ἐκεῖνον οὖν[3])
ἐστὶν ὡς ἀληθῶς καὶ ἐν ἑαυτῷ· καθὸ δὲ ἐν τοῖς μετέχουσίν ἐστι, κινητός ἐστι
καὶ μετ' ἐκείνων, ἐξαπλῶν ἑαυτὸν εἰς ἐκεῖνα. ἔστιν οὖν αἰώνιος μὲν καὶ μονὰς
καὶ κέντρον κατ' οὐσίαν ὁ χρόνος καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ μείνασαν ἐνέργειαν,
συνεχὴς δὲ ἅμα καὶ ἀριθμὸς καὶ κύκλος κατὰ τὸ προϊὸν καὶ τὸ μετεχόμενον.
νοῦς ἄρα τις οὗτός ἐστι προϊὼν, ἱδρυμένος[4]) μὲν ἐν αἰῶνι καὶ διὰ τοῦτο αἰώ-
νιος καὶ αὐτὸς εἶναι λεγόμενος, ἐπεὶ μηδὲ ἄλλως εἰς τελειοτέραν[5]) ἀφομοίω-
σιν τῶν παραδειγμάτων τοῖς ἐγκοσμίοις συνετέλεσεν, εἰ μὴ πρότερον αὐτὸς
ἐκείνων ἐξήρτητο, προϊὼν δὲ καὶ πολὺς ῥέων ἐπὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ φρουρούμενα
πράγματα· ὅθεν, οἶμαι, | καὶ οἱ τῶν θεουργῶν ἀκρότατοι θεὸν καὶ τοῦτον F
ὕμνησαν, ὡς Ἰουλιανὸς[6]) ἐν ἑβδόμῳ τῶν Ζωνῶν, καὶ τοῖς ὀνόμασι τούτοις
ἐσέμνυναν, δι' ὧν ἐκφαίνεται ἐν τοῖς μετέχουσι, τὰ μὲν πρεσβύτερα ποιῶν, τὰ
δὲ νεώτερα, καὶ πάντα κύκλῳ περιάγων. καὶ γὰρ γελοῖον αἰῶνος ὄντα εἰκόνα
τοῦτο δὴ εἶναι τὸ ἐν τοῖς ἀριθμουμένοις μόνον ὑφεστὸς χρονικὸν εἴδωλον. πῶς
γὰρ εἰκὼν θεοῦ τοσούτου τοῦ αἰῶνος τὸ τοιοῦτον ἐν ὑποκειμένῳ ὂν, μᾶλλον δὲ
ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ὄντι φανταζόμενον καὶ συμβεβηκὸς ὧν αὐτὸς συμβεβηκότος;|
εἰ δὲ νοῦς μὲν αἰῶνος δεύτερος, ψυχὴ δὲ νοῦ μίμημα, πῶς οὐχὶ ὁ χρόνος αἰ- 247
ῶνος ὢν εἰκὼν κρεῖττόν τι καὶ αὐτῆς εἴη τῆς ψυχῆς καὶ οὐσιωδέστερον; ὡς
γὰρ νοῦς πρὸς ψυχὴν, οὕτως αἰὼν ἔσται πρὸς χρόνον, καὶ ἐναλλάξ, ὥσπερ[7])
χρόνος πρὸ ψυχῆς, οὕτω πρὸ νοῦ[8]) αἰών[9]), καὶ μετέχοιτο μὲν[10]) ὑπ' αὐτῆς,
οὐ μετέχοι δ' ἂν αὐτῆς[11]), ὡς οὐδὲ τοῦ νοῦ ὁ αἰών, ἀλλ' ἔμπαλιν. νοερὰν
ἄρα τινὰ φύσιν ἔχων κατ'[12]) ἀριθμὸν περιάγει τὰ μετέχοντα αὐτοῦ, τά τε
ἄλλα καὶ τὰς ψυχάς. καὶ γὰρ ὁ μὲν χρόνος αἰώνιός ἐστιν οὐ[13]) τῇ οὐσίᾳ μό-
νον, ἀλλὰ καὶ τῇ ἐνεργείᾳ τῇ ἔνδον ἀεὶ ὁ αὐτὸς ὢν, καθ' ἣν δὲ μετέχεται μό-
νην ὑπὸ τῶν ἔξω, κινητός ἐστι συνεκτείνων ἐκείνοις τὴν ἑαυτοῦ δόσιν καὶ ἐφαρ-
μόζων· ψυχὴ δὲ πᾶσα καὶ κατὰ τὰς ἔνδον ἐνεργείας μεταβατικῶς κινεῖται καὶ

---

[1]) **246, 40** *τοσούτους*) *τοσούτων* B. (corr. Tayl.) — [2]) **246, 42** *ὁ ἐμφανὴς — ἐστιν*) om. A. — [3]) **246, 43** *κατ' ἐκεῖνον οὖν*) *κατ' ἐκείνων οὖν*, in m. *κἀκεῖνο οὖν*, B. *ἀκίνητον οὖν* coni. Tayl. Fort. *κατ' ἐκεῖνο οὖν*, sc. *κατὰ τὸ καθ' αὑτὸν εἶναι.* — [4]) **246, 47** *ἱδρυμένος*) *ἱδρυμένως* B. *ὅτι ὁ χρόνος, νοῦς ἐστιν, ἐν αἰῶνι ἱδρυμένος· καὶ προϊὼν ἐπὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ φρουρούμενα*: m. A. — [5]) **246, 48** *τελειοτέραν*) *τελειοτέρων* B. — [6]) **246, 50** *ἰουλιανός* m. A. — [7]) **247, 3** *ὥσπερ*) *ὡς ὁ* B. — [8]) **247, 3** *πρὸ ψυχῆς — πρὸ νοῦ*) *πρὸς ψυχὴν — πρὸς νοῦν* coni. Tayl. sine ratione. — [9]) **247, 3** *αἰών*) *ὁ αἰών* B. — [10]) **247, 3** *μετέχοιτο μὲν*) *μετέχοι τὸ* B. — [11]) **247, 3** *οὐ μετέχοι δ' ἂν αὐτῆς*) om. B. Defectum Tayl. ita supplebat, ut in proximis pro *μετέχοι τὸ ὑπ'* legeret *οὐ μετέχει ὁ χρόνος.* — [12]) **247, 4** *κατ'*) *καθ'* B. — [13]) **247, 5** *οὐ*) *ἐν* A.

κατὰ τὰς ἐκτός, δι' ὧν τὰ σώματα κινεῖ. καί μοι δοκοῦσι τὴν φύσιν αὐτοῦ ταύτην κατανενοηκότες οὕτως αὐτὸν[1]) ὀνομάσαι χρόνον, χορόνοόν[2]) τινα ἐθελήσαντες εἰπεῖν καὶ οἷον χορεύοντα νοῦν, συντεμόντες δὲ τάχα | μὲν δι' ἐπίκρυψιν χρόνον ὠνόμασαν[3]), τάχα δὲ καὶ διότι μένων τε ἅμα καὶ χορεύων καὶ τῷ μὲν ἑαυτοῦ μένων, τῷ δὲ χορεύων[4]), ὥσπερ ἐφ' ἡμισείας ἐστὶ[5]) νοῦς καὶ χορευτικός. μέρος οὖν ἑκατέρου συντιθέντες[6]) τὴν θαυμαστὴν καὶ δημιουργικὴν φύσιν τοῦ θεοῦ τούτου σημαίνουσι. καὶ ἔοικεν, ὡς ὁ δημιουργὸς ἀπὸ νοῦ[7]) ἄρχεται κοσμεῖν τὸ πᾶν νοερὸς ὤν, οὕτως ὁ χρόνος ἀπὸ ψυχῆς ἄρχεσθαι τελειοῦν αὐτὸς ὑπερκόσμιος ὤν. ὅτι γὰρ οὐ μόνον ἐστὶν ἐγκόσμιος, ἀλλὰ καὶ πολὺ πρότερον ὑπερκόσμιος, δῆλον[8]), εἴπερ ὡς ὁ αἰὼν ἔχει πρὸς τὸ ζῶον, οὕτως ἔχει ὁ χρόνος πρὸς τόνδε τὸν κόσμον ἔμψυχον ὄντα καὶ ἔννουν καὶ ὅλον εἰκόνα τοῦ αὐτοζώου, καθάπερ ὁ χρόνος αἰῶνος. εἰ δ' οὖν χρόνος ἐστὶ, μένων χορεύει, καὶ διὰ τὸ μένον αὐτοῦ καὶ αἱ χορεῖαι ἄπειροί εἰσι καὶ ἀποκαθίστανται. πρῶτος γὰρ τῶν νῶν περὶ τὴν ὅλην χορεύσας δημιουργίαν ᾗ μὲν ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἔχει καὶ νοῦς ἐστι κατ' οὐσίαν, αἰώνιος εἴρηται, ᾗ δὲ χορεύει, ψυχάς τε καὶ φύσεις καὶ σώματα κύκλῳ περιάγει καὶ περιοδικῶς ἀποκαθίστησιν, ὡς

C συντόμως εἰπεῖν. ὁ γὰρ κόσμος | κινεῖται μὲν ὡς ψυχῆς μετασχών, τεταγμένως δὲ κινεῖται, διότι νοῦ μετέσχεν· οὕτω γὰρ καὶ ἐν Νόμοις[9]) εἶπε νοῦν θεῖον προσλαβοῦσαν τὴν ψυχὴν ὀρθὰ καὶ ἔμφρονα παιδαγωγεῖν· περιοδικῶς δὲ κινεῖται τῇ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κινήσει, μιμούμενος, λέγοιτο[10]) ἄν, τὴν ἐν τῷ αὐτῷ τοῦ νοῦ μονὴν διὰ τὴν πρὸς τὸν αἰῶνα τοῦ χρόνου μίμησιν. καὶ τοῦτ' ἐστὶ τὸ ὁμοιότερον αὐτὸν τῷ παραδείγματι ποιῆσαν τῷ ἐν ἑνὶ μένοντι, τὸ εἰς τὸ αὐτὸ ἀποκαθίστασθαι καὶ ἓν διὰ τῆς κατὰ τὸν χρόνον κυκλήσεως. καὶ ἔχεις ἐκ τούτων πάντων πάντα τὰ αἴτια τοῦ χρόνου[11]) κατὰ Πλάτωνα· ποιητικὸν μὲν αἴτιον τοῦ χρόνου ὁ δημιουργός, παράδειγμα δὲ ὁ αἰών, τέλος δὲ ἡ κατὰ τὰς περιόδους τῶν κινουμένων εἰς τὸ ἓν περιαγωγή. τὸ γὰρ μὴ μεῖναν ἐν τῷ ἑνὶ τῆς τε[12]) εἰς τὸ ἓν περιαγωγῆς ἐφίεται, διὰ ταύτης τυχεῖν ἐφιέμενον τοῦ ἑνός, ὅ ἐστι τῷ ἀγαθῷ ταὐτόν. ὅτι γὰρ οὐδ' ἡ πρόοδος αὐτοῦ[13]) μία τις καὶ ἐπ' εὐθείας καὶ οἷον γραμμή τις ἄπειρος ἐφ' ἑκάτερα, ἀλλ' ὡς ὡρισμένη τε καὶ περιγεγραμμένη καὶ περί τε τὸν πατέρα τῶν ὅλων καὶ τὴν τοῦ χρόνου μο-

D νάδα χορεύουσα | καὶ ἀνελίττουσα πᾶν τὸ τῆς δημιουργίας σθένος καὶ πάλιν ἀποκαθισταμένη καὶ τοῦτο ποιοῦσα πολλάκις, μᾶλλον δὲ ἀπειράκις, οὐ μόνον

---

[1]) 247, 8 *αὐτὸν*) *αυτὴν* B. — [2]) 247, 9 *χορόνοόν*) *χρόνόν* B. Tayl. coni. *χορόν* — *περὶ ὀνόματος τοῦ χρόνου·* m. A. — [3]) 247, 10 *ὠνόμασαν*) *ὀνόμασαν* B. — [4]) 247, 11 *χορεύων*) *χωρεύων* B. — [5]) 247, 11 *ἐστὶ*) *ἔστι* — [6]) 247, 11 *συντιθέντες*) *συντεθέντες* — [7]) 247, 12 *νοῦ*) *τοῦ νοῦ* A. — [8]) 247, 14 *ὅτι οὐ μόνον ἐγκόσμιος ὁ χρόνος, ἀλλὰ καὶ ὑπερκόσμιος·* m. A. — [9]) 247, 20 *Νόμοις*) Lib. X. Pag. 897 B. — [10]) 247, 22 *λέγοιτο*) *λέγοιτ'* B. — [11]) 247, 25 *πάντα τὰ αἴτια τοῦ χρόνου.* m. A. — [12]) 247, 27 *τε*) Immo *γε* — [13]) 247, 28 *αὐτοῦ*) om. B. *ὅτι ἡ τοῦ χρόνου πρόοδος οὐκ ἐπευθείας καὶ ἄπειρος, ἀλλὰ περιγεγραμμένη, καὶ ὡρισμένη:* m. A.

ἀπαιτεῖ τὸ εὔλογον, εἰ δεῖ τὸ ἀναγκαῖον εὔλογον καλεῖν· πόθεν γὰρ τοῖς μετέ-
χουσι τοῦ χρόνου τὸ ἀποκαθίστασθαι μὴ τοῦ μετεχομένου ταύτην ἔχοντος τὴν
δύναμιν καὶ τὴν ἰδιότητα τῆς κινήσεως; οὐδ' ἂν πρὸς τῷ εὐλόγῳ καὶ τὴν ἀπὸ
τοῦ ὀνόματος ἀνάπτυξιν μόνην ἐπιμαρτύραιο, δι' ἧς ὁμογνωμονοῦν σοι καὶ τὸ
τῶν ὀνοματοθετῶν [1]) ἐπιβολώτατον ἀποδείξεις, ἀλλὰ καὶ τὴν φωνὴν τοῦ Πλά-
τωνος αὐτοῦ φήσαντος ἀλλὰ χρόνου ταῦτα αἰῶνα μιμουμένου καὶ
κατ' ἀριθμὸν κυκλουμένου γέγονεν εἴδη [2]). πρῶτος γὰρ τῶν κινου-
μένων κυκλούμενος κατὰ τὴν εἰς τὰ ἔξω προϊοῦσαν ἐνέργειαν καὶ μετὰ τὴν πᾶ-
σαν ἀνέλιξιν [3]) τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως ἀποκαθιστάμενος οὕτω καὶ τὰς τῶν ἄλ-
λων ἀποκαθίστησι περιόδους, ὅλῳ μὲν ἑαυτοῦ τῷ προελθόντι τὴν πρώτως [4])
αὐτοῦ μετέχουσαν ψυχὴν περιάγων, μορίοις [5]) δέ τισιν ἑαυτοῦ τάς τε ἄλλας
ψυχὰς καὶ τὰς φύσεις καὶ τὰς οὐρανίους περιφορὰς καὶ πρὸς τοῖς τελευταίοις
πᾶσαν τὴν γένεσιν· διὰ | γὰρ αὐτὸν κυκλούμενον κύκλῳ πάντα περιάγεται. κύ- E
κλοι δὲ ἄλλων ἄλλοι βραχυπορώτεροί [6]) τε καὶ μακροπορώτεροι. καὶ γὰρ αὖ
πάλιν εἰ ὁ δημιουργὸς αὐτὸς εἰκόνα κινητὸν τοῦ αἰῶνος τὸν χρόνον ποιεῖ καὶ
κατὰ τὴν νόησιν ἑαυτοῦ τὴν περὶ τὸν αἰῶνα τοῦτον ὑφίστησι, δεῖ τὸ κινητὸν
τοῦ χρόνου κυκλικὸν εἶναι καὶ χορευτικόν, ἵνα μήτε τοῦ αἰῶνος ἀποστατῇ καὶ
τὴν περὶ αὐτοῦ νόησιν τοῦ πατρὸς ἀνελίττῃ. καὶ γὰρ ὅλως τὸ κινητὸν τοῦ χρό-
νου περιληπτικὸν ὂν τῶν κινήσεων πασῶν ὡρίσθαι πολὺ πρότερον τῶν ὑπ' αὐ-
τοῦ μετρουμένων ὀφείλει [7]). οὐ γὰρ ἡ ἀμετρία μετρεῖ τὰ ὄντα, ἀλλὰ τὸ πρῶ-
τον μέτρον, ὥσπερ οὐδ' ἡ ἀπειρία περατοῖ, ἀλλὰ τὸ πρώτιστον πέρας. κινεῖ-
ται δὲ ὁ χρόνος οὔτε κατὰ ψυχὴν οὔτε κατὰ φύσιν οὔτε κατὰ τὸ σωματοειδὲς
καὶ φαινόμενον· μερισταὶ γὰρ ἂν οὕτως αὐτοῦ καὶ οὐ περιληπτικαὶ τῶν ὅλων
αἱ κινήσεις ἐτελοῖντο [8]), ἔτι δὲ ἀνωμαλίας ἂν μετέχοιεν ἢ πλείονος ἢ ἐλάττο-
νος καὶ χρόνου δέοιντ' ἂν καὶ αὐταί· πᾶσαι γὰρ αὗται ἐν χρόνῳ καὶ οὐκ ἐν προ-
όδῳ θεωροῦνται, ὡς αἱ μετρικαὶ [9]) τῶν ὅλων, ἀλλ' | ἐν ποιότητι ζωῆς ἢ φορᾶς F
ἢ πάθους· ἡ δὲ τοῦ χρόνου κίνησις [10]) καθαρὰ καὶ ἀδιάφορός ἐστι πρόοδος
ἀνεπίτατος [11]) καὶ ἀχάλαστος [12]) καὶ εὔτακτος [13]) καὶ ἴση καὶ ὁμοία [14]) καὶ
ἡ αὐτή [15]). καὶ γὰρ τῶν ὁμαλῶν καὶ τῶν ἀνωμάλων ἐξῄρηται καὶ ὁμοίως ἀμ-
φοτέραις πάρεστιν, οὐκ ἀλλοιουμένη διὰ τὰς κινήσεις αὐτὰς ἀλλοιουμένας,
ἀλλὰ μένουσα ἡ αὐτὴ χωρὶς ἀνωμαλίας πάσης, ἐγερτικὴ [16]) τῶν κατὰ φύσιν

---

[1]) **247, 34** *ὀνοματοθετῶν*) *νομοθετῶν* **B.** — [2]) **247, 35** *εἴδη*) *ἤδη* — **V. Pag. 38 A.** — [3]) **247, 36** *ἀνέλιξιν*) *ἀνάλιξιν* **B.** *ὅτι ὁ χρόνος πρῶτος κυκλούμενος, καὶ ἀποκαθιστάμενος, τὰς τῶν ἄλλων καθίστησι περιόδους·* **m. A.** — [4]) **247, 38** *πρώτως*) *πρώτην* **B.** — [5]) **247, 38** *μορίοις*) *μορίαν* **A.** — [6]) **247, 40** *βραχυπορώτεροί*) *βραχυποῤῥώτεροί* **A.** *ἄλλως· ὅτι πεπέρασται ἡ τοῦ χρόνου περίοδος·* **m. A.** — [7]) **247, 45** *ὀφείλει*) *ὠφείλει* **B.** — [8]) **247, 48** *ἐτελοῖντο*) **Legendum est** *τελοῖντο.* — [9]) **247, 49** *μετρικαὶ*) **Immo** *μετρητικαὶ* — [10]) **247, 50** *πῶς κινεῖται ὁ χρόνος:* **m. A.** — [11]) **247, 50** *ἀνεπίτατος*) *ἀνεπίστατος* **B.** — [12]) **247, 51** *ἀχάλαστος*) *ἄκλαστος* **coni. Tayl. non haerens in** *ἀνεπίστατος,* **quod imperceptible interpretatus est.** — [13]) **247, 51** *εὔτακτος*) *ἄτακτος* **B. (corr. Tayl.)** — [14]) **247, 51** *ὁμοία*) *ὅμοια* **B.** — [15]) **247, 51** *αὐτή*) *αὐτῇ* **B.** — [16]) **247, 53** *ἐγερτικὴ*) *ἐνεργητικὴ* **B.**

ὅλων κινήσεων καὶ ἀποκαταστατικὴ καὶ μετρητικὴ [1]), ἀμιγῶς μὲν ἔχουσα πρὸς
248 τὰ μετρούμενα παρ' αὐτῆς | κατὰ τὸ τῆς νοερᾶς ἐνεργείας ἰδίωμα, προϊοῦσα
δὲ μεταβατικῶς καὶ αὐτοκινήτως καὶ ταύτῃ τῷ ψυχικῷ διακόσμῳ προσήκουσα,
ἐνυπάρχουσα δὲ τοῖς ὑπ' αὐτῆς ἀφοριζομένοις καὶ τελειουμένοις κατὰ πρω-
τουργὸν αἰτίαν τῆς φύσεως, ἑνὶ δὲ οὐδενὶ τῶν ὄντων κατὰ πάντα προσεοικυῖα [2]).
καὶ γάρ πως ἔδει τὸ τῶν ὅλων μέτρον ἐοικέναι μὲν τοῖς πᾶσι καὶ συγγενῶς
ἔχειν πρὸς πάντα, μηδενὶ δ' εἶναι τῶν μετρουμένων ταὐτό. πρόεισιν οὖν ἡ τοῦ
χρόνου κίνησις ἀνελίττουσα καὶ διαιροῦσα καὶ μεριστῶς [3]) ἐκφαίνουσα τὴν
ἀμερῆ καὶ μείνασαν δύναμιν, καθάπερ τις ἀριθμὸς πάντα τὰ εἴδη τῆς μονάδος
διῃρημένως ὑποδεχόμενος καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων καὶ ἀνακυκλούμενος.
οὕτω δὴ καὶ ἡ τοῦ χρόνου κίνησις κατὰ τὰ ἐν τῇ [4]) χρονικῇ μονάδι μέτρα προ-
ελθοῦσα πέρας ἀρχῇ συνάπτει, καὶ τοῦτο ἀπειράκις, τάξιν μὲν ἔχουσα καὶ
αὕτη θείαν, οὐ μέντοι τὴν ταττομένην, ὥς φησι καὶ ὁ φιλόσοφος Ἰάμβλιχος [5]),
B ἀλλὰ τὴν τάττουσαν, οὐδὲ | τὴν ἑπομένην τοῖς προηγουμένοις, ἀλλὰ τὴν ἀρ-
χηγὸν τῶν ἀποτελουμένων. μετρεῖται δὲ ὅμως καὶ αὐτή, ἐξ οὐδενὸς μὲν δια-
στατοῦ· καὶ γὰρ γελοῖον ἐκ τῶν ὑστέρων μετρεῖσθαι λέγειν τὰ πρεσβυτέραν
ἔχοντα τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀξίαν· ἐκ μόνης δὲ τῆς χρονικῆς μονάδος, ἣν ἀνε-
λίττειν ἡ πρόοδος εἴρηται, καὶ πολὺ πρότερον ἔκ τε τοῦ δημιουργοῦ καὶ ἐξ αὐ-
τοῦ τοῦ αἰῶνος, οὗ δὴ λέγεται καὶ εἰκών, πρὸς ὃν καὶ κινητὸς ἀπετελέσθη.
πρὸς γοῦν αὐτὸν τὸν αἰῶνα λέγεται κινητὸς τὸν πάντῃ ἀκίνητον· ὥσπερ ἂν εἴ
τις καὶ τὴν ψυχὴν μεριστὴν περὶ τοῖς σώμασιν ἔλεγεν ὡς πρὸς τὸν νοῦν, οὐχ
ὅτι τοῦτο μόνον ἐστίν, ἀλλ' ὅτι πρὸς νοῦν μὲν παραβαλλομένη τοιοῦτο δόξειεν
ἂν εἶναι, πρὸς δὲ τὴν μεριστὴν οὐσίαν ἀμέριστος. οὕτω καὶ ὁ χρόνος καίπερ
αἰώνιος ὢν κατὰ φύσιν ὅμως [6]) εἴρηται κινητὸς ὡς πρὸς αὐτὸν τὸν αἰῶνα, διά
τε τὴν τάξιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐν τῇ προόδῳ συνέχειαν τό τε πρότερον καὶ ὕστε-
ρον [7]) παρ' αὐτῷ πολλοῦ δεῖ τοιοῦτον εἶναι, οἷον αὐτό τινες ὑπειλήφασιν. οὔτε
C γὰρ κατὰ κινήσεων μεταβάσεις μόνον, ὥσπερ ἐπὶ τῶν κατ' οὐρανόν, οὔτε | κατὰ
ζώων ἀνελίξεις, ὥσπερ ἐπὶ τῆς ψυχῆς, οὔτε κατὰ σωματικῶν γενέσεων διεξό-
δους, ὥσπερ ἐπὶ τῆς φύσεως, οὔτε κατ' ἄλλο τοιοῦτον [8]) οὐδὲν αὐτὸ θεωρη-
τέον ἀφωρισμένως· τῶν γὰρ μετ' αὐτὸν [9]) τάξεων ἴδια ταῦτα καθέστηκεν· ἀλλὰ
κατ' αἰτίων προήγησιν καὶ συμπλοκὴν τῷ συνεχεῖ τῶν ἀπογεννήσεων [10]) καὶ
πρωτουργὸν [11]) ἐνέργειαν καὶ δύναμιν ἐνεργητικὴν τῶν ποικίλων καὶ [12]) παντο-
δαπῶν κινήσεων. ἔστιν οὖν κινητὸς οὐ καθ' ἑαυτόν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀπ' αὐτοῦ

---

[1]) 247, 54 *μετρητική*) *μετρική* B. — [2]) 248, 3 *προσεοικυῖα*) *προεοικυῖα* B. — [3]) 248, 5 *μεριστῶς*) *μεριστὴ* B. — [4]) 248, 8 *τῇ*) *αὐτῇ* A. — [5]) 248, 9 *Ἰάμβλιχος·* m. A. — [6]) 248, 17 *ὅμως*) *ὁ μὲν* B. — [7]) 248, 18 *πῶς τὸ πρότερον καὶ ὕστερον, ἐν τῷ χρόνῳ·* m. A. — [8]) 248, 21 *τοιοῦτον*) *τοιοῦτο* A. — [9]) 248, 21 *αὐτὸν*) *αὐτῶν* B. (corr. Tayl.) — [10]) 248, 22 *ἀπογεννήσεων*) *ὑπογενέσεων* — [11]) 248, 23 *πρωτουργὸν*) *προτουργὸν* B. — [12]) 248, 23 *καὶ*) *καὶ τῶν* B.

μέθεξιν[1]) τὴν ἐν ταῖς κινήσεσι φανταζομένην καὶ μετροῦσαν[2]) καὶ ὁρίζουσαν[3]) τὰς κινήσεις· ὥσπερ εἴ τις λέγοι[4]) καὶ τὴν ψυχὴν μεριστὴν περὶ τοῖς σώμασι καθ' ὅσον ἐστὶν αὐτῆς μέθεξίς τις περὶ τὰ σώματα μεριστή, ἧς αὐτὴ περιέχει τὴν αἰτίαν. οὕτω γὰρ καὶ ὁ χρόνος κινητὸς, ὡς ἔχων τὴν αἰτίαν τῆς ἐνεργείας τῆς[5]) ἔξω προϊούσης ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς κινήσεσι μεριστῶς ὁρωμένης καὶ συνδυισταμένης[6]) αὐταῖς. ὡς οὖν αἱ[7]) κινήσεις ἔγχρονοι γίγνονται[8]) διὰ τὴν μέθεξιν, οὕτως ὁ χρόνος κινητὸς διὰ τὸ μετέχεσθαι ὑπὸ τῶν κινήσεων· πρὸς ὃ καὶ μόνον ὁρῶντες οἱ φυσικοὶ τῆς κινήσεως | αὐτὸν ᾠήθησαν εἶναι τὸ ἀριθμη- D
τὸν, τὸ αἴτιον τούτου κατιδεῖν οὐ δυνηθέντες. πρῶτον μὲν οὖν ῥητέον, ὅτι οὐδὲ τὸ πᾶν ἐν κινήσει μόνον ὑφέστηκεν, ἀλλὰ δεῖ τι μένειν αὐτοῦ πάντως, ἵνα μένον κινῆται[9])· δέδεικται γοῦν[10]) ἐν Θεαιτήτῳ[11]), ὅτι κατὰ πάντα κινεῖσθαί τι παντελῶς ἀδύνατον. τοῦ τοίνυν ἐν μεθέξει χρόνου ἐν κινήσει ὄντος διὰ τὸ συμπαρεκτείνεσθαι τῇ κινήσει δεῖ τι μένειν πρὸ τούτου, καὶ τοῦτο, εἰ μὲν ἀνενέργητον, ἀδύνατον, εἰ δὲ ἐνεργοῦν, εἰ μὲν κινούμενον, πάλιν ἄλλου δεήσεται τοῦ μετροῦντος αὐτοῦ τὴν κίνησιν, εἰ δὲ ἀκινήτως ἐνεργοῦν, τοῦτ' ἔστι[12]) τὸ ὡς ἀληθῶς ἰδίωμα τοῦ χρόνου· δεύτερον δὲ κοινῆς οὔσης ἐννοίας εἶναι τὰς ὥρας θεὰς καὶ τὸν μῆνα θεὸν, ὧν καὶ ἱερὰ παρειλήφαμεν, καὶ ἡμέραν καὶ νύκτα θεὰς εἶναί φαμεν, ὧν καὶ κλήσεις ἔχομεν ἐκδεδομένας παρ' αὐτῶν τῶν θεῶν, πολλῷ μᾶλλον ἀνάγκη τὸν χρόνον αὐτὸν εἶναι θεὸν καὶ μηνὸς καὶ ὡρῶν[13]) καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὄντα περιληπτικόν. τρίτον τοίνυν, εἰ ἔστιν ἀριθμητόν τι ὁ χρόνος· δεῖ γὰρ πρὸ τοῦ ἀριθμητοῦ τὸ ἀριθμοῦν προϋπάρχειν, τοῦ μὲν δυνάμει τὸ | κατὰ δύναμιν, τοῦ δὲ ἐνεργείᾳ τὸ κατ' ἐνέργειαν· ἐκεῖνο τοίνυν ἐστὶν ὁ E
τῷ ὄντι χρόνος, ὅς ἐστιν αὐτοαριθμὸς πασῶν τῶν περιόδων ἑκάστην ἀριθμῶν. τέταρτον, εἴ τι μὲν ψυχῆς μετέχει, καὶ χρόνου μετέχει, οὐκ ἀνάπαλιν δέ· καὶ γὰρ τὰ ἄψυχα μετέχει χρόνου· τὸν ἄρα χρόνον ἐπέκεινα ψυχῆς θετέον. ψυχὴ δὲ πρὸ τῶν μετεχόντων ἐστὶν αὐτὴ καθ' αὑτήν. πολλῷ ἄρα μᾶλλον αὐτός ἐστι καθ' ἑαυτὸν ἐπέκεινα τῶν χρόνου μετεχόντων. πῶς οὖν ὁ τοιοῦτος εἰκὼν ἂν εἴη τοῦ αἰῶνος; λεγέσθω γὰρ πάλιν διὰ τὴν τῶν πραγμάτων δυσεπίγνωστον ἰδέαν[14]). ὅτι, φησὶν ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος[15]), τὸ ἓν καὶ ἄπειρον τοῦ αἰῶνος καὶ ἤδη ὂν καὶ ὁμοῦ πᾶν καὶ ἐν τῷ νῦν μένον καὶ ἀμέτρητον ὂν μέτρον τῶν νοητῶν ἐν ἀνελίξει κυκλικῇ καὶ ἐν συνεχείᾳ καὶ τῷ ἐφεξῆς ἐπιδείκνυσι καὶ τῷ

---

[1]) **248, 24** *ὅτι οὐ καθ' αὐτὸν κινητὸς ὁ χρόνος, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀπ' αὐτοῦ μέθεξιν*: m. A. — [2]) **248,** 25 *μετροῦσαν*) *μετειοῦσαν* B. (corr. Tayl.) — [3]) **248, 25** *ὁρίζουσαν*) *ὁρκίζουσαν* — Corr. Tayl. — [4]) **248, 25** *λέγοι*) *λέγει* A. — [5]) **248, 27** *ἐνεργείας τῆς*) om. B. — [6]) **248, 28** *συνδυισταμένης*) *συνδιησταμένης* B. — [7]) **248, 28** *αἱ*) *καὶ αἱ* B. — [8]) **248, 28** *γίγνονται*) *γίνονται* A. — [9]) **248, 31** *κινῆται*) *κινεῖται* B. — [10]) **248, 32** *γοῦν*) *οὖν* B. — [11]) **248,** 32 *Θεαιτήτῳ*) Pag. 181 sq. — [12]) **248, 35** *τοῦτ' ἔστι*) *τουτέστι* — *ὅτι τὸ ἀκινήτως ἐνεργοῦν, ἀληθές ἐστιν ἰδίωμα τοῦ χρόνου.* m. A. — [13]) **248, 38** *ὡρῶν*) *ὁρῶν* B. — [14]) **248, 45** *ἰδέαν*) *εἰκόνα*, in m. *γρ. ἰδέαν*, A. — [15]) **248, 45** *Ἰάμβλιχος*· | *πῶς εἰκὼν τοῦ αἰῶνος ὁ χρόνος, καὶ ὅτι οὐ κυρίως εἰκών.* m. A.

ἀρχὰς καὶ μέσα καὶ τέλη διακρίνοντι καὶ μηδ' ὁτιοῦν[1]) ἀπολείποντι τῶν ὑπ' αὐ-
τοῦ περιεχομένων, καὶ ὥσπερ οὐ κινητὸς ἁπλῶς, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν αἰῶνα κινη-
τὸς, οὕτως οὐδ' ἁπλῶς εἰκὼν, ἀλλὰ τὸ σύνολον τοῦτο αἰῶνος εἰκὼν ἂν ῥηθείη
F δικαίως. ἀληθινὴ[2]) γὰρ | ὢν οὐσία καὶ ἀποκαταστατικὴ καὶ μετρητικὴ καὶ πε-
ριεκτικὴ τῶν κινήσεων ὅλως ὅμως εἰκὼν αἰῶνος[3]) εἶναι λέγεται, καὶ ἔοικεν ἡ
πρώτη τῶν εἰκόνων αὐτὸς εἶναι[4]). νοῦς μὲν γὰρ ὁ παντελὴς οὐ κυρίως εἰκὼν
λέγεται τοῦ πρώτου· τί γὰρ ἀφωμοιῷτο[5]) τῷ πάντη ἀνειδέῳ[6]); τῶν δὲ ἐπί-
ταδε[7]) νοῦ καὶ τῆς ἀμερίστου φύσεως χρόνος ἂν εἴη τὸ πρώτιστον, καὶ ὅλως[8]),
εἰ δεῖ τῶν μετεχόντων εἶναι τὴν[9]) εἰκόνα· τύπον γὰρ ἄλλου πρεσβυτέρου δια-
σώζειν βούλεται, παρ' οὗ καὶ τὸ ἰδίωμα τῆς ἰδέας καταδέχεται· χρὴ μήτε[10])
249 ἐν ταῖς πρωτίσταις | οὐσίαις εἶναι τὴν εἰκόνα· οὐ γὰρ μετέχουσιν ἐκεῖναι πρώ-
τισταί γε οὖσαι, μᾶλλον δὲ αὗται ὑφ' ἑτέρων μετέχονται, οὐκ ἐγγιγνόμεναι
τοῖς μετέχουσιν, ἀλλ' ἕτερον τρόπον αὐτὰ[11]) πρὸς ἑαυτὰς ἐπιστρέφουσαι·
μήτε ἐν ταῖς αἰσθηταῖς μόναις· μετέχει γὰρ καὶ τὰ μέσα τῶν πρώτων καὶ οὐ
μόνα τὰ αἰσθητά, ἐπεὶ καὶ τὰ αἰσθητὰ[12]) διὰ τὰς ἐκ τῶν μέσων ἐμφάσεις ἀφο-
μοιοῦνται τοῖς πρώτοις. ἆρα[13]) καὶ ὁ χρόνος αἰῶνος εἰκὼν εἴρηται, καὶ πᾶς
ὁ κόσμος κατά τε[14]) ψυχὴν καὶ κατὰ σῶμα τοῦ αὐτοζώου. εἰ μὲν οὖν, ὡς
ᾤετο Πορφύριος[15]) καί τινες ἄλλοι Πλατωνικοί, μόνα μετεῖχε τῶν ὄντως ὄν-
των τὰ αἰσθητά, ἐν αὐτοῖς μόνοις ἂν ἐζητοῦμεν τὰς εἰκόνας· εἰ δ', ὡς Ἀμέ-
λιος[16]) γράφει καὶ πρὸ Ἀμελίου Νουμήνιος, μέθεξίς ἐστι κἀν[17]) τοῖς νοη-
τοῖς, εἶεν ἂν εἰκόνες καὶ ἐν αὐτοῖς· εἰ δὲ ὁ θεῖος Πλάτων οὔτε ἐν τοῖς πρωτί-
στοις τῶν ὄντων ἀπέθετο εἰκόνας οὔτ' ἐν μόνοις τοῖς αἰσθητοῖς, νικῴη ἂν καὶ
τούτοις ὁ πάντας ἐν πᾶσιν ὀλίγου δέω φάναι κρατῶν Ἰάμβλιχος[18]) ὁ τὰς με-
B θέξεις ἐπί τε τῶν | μέσων κἀπὶ τῶν τελευταίων θεωρεῖν παρακελευόμενος[19]).
καὶ περὶ μὲν αἰῶνος ἀρκείτω ταῦτα πρὸς τὸ παρὸν καὶ τῆς κινητῆς ἅμα καὶ ἀεὶ
κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἐχούσης τοῦ αἰῶνος εἰκόνος, ἣν ὁ πατὴρ τῶν ὅλων
κατὰ τὰ νοερὰ προϊοῦσαν εἴδη τοῖς ἑαυτοῦ δημιουργήμασιν ἐπέστησεν[20]),
ἐπειδὴ τὸ παντελὲς τοῦ αἰῶνος μέτρον ὑπομένειν οὐκ ἠδύναντο· τραπώμεθα
δὲ λοιπὸν κατὰ τὴν τῶν ἑπομένων ῥημάτων ἐξέτασιν.

---

[1]) 248, 47 *μηδ' ὁτιοῦν*) *μὴ δοτιοῦν* B. — [2]) 248, 49 *ἀληθινη*) *ἀληθεινη* B. — [3]) 248, 50 *αἰῶνος*) *αἰῶνον* B. — [4]) 248, 51 *πρώτη τῶν εἰκόνων ὁ χρόνος.* m. A. — [5]) 248, 52 *ἀφωμοιῷτο*) sine ι subscr. B. — [6]) 248, 52 *ἀνειδέῳ*) *ἀνιδέω* B. — [7]) 248, 52 *ἐπίταδε*) *ἐπὶ τάδε* B. — [8]) 248, 53 *τί βούλεται ἡ εἰκὼν, καὶ ἐπὶ τίσιν αἱ εἰκόνες*: m. A. — [9]) 248, 53 *τὴν*) *τὸν* — [10]) 248, 54 *μήτε*) *μὴ* A. — [11]) 248, 2 *αὐτὰ*) *αὐταὶ* B. — [12]) 249, 3 *ἐπεὶ καὶ τὰ αἰσθητὰ*) om. B. Tayl. nihil nisi *ἃ* excidisse putabat. — [13]) 249, 4 *ἆρα*) Cf. 125, 51. — [14]) 249, 5 *κατά τε*) *κατὰ* B. — [15]) 249, 5 *πορφύριος·* m. A. — [16]) 249, 6 *ἀμέλιος· | νουμήνιος·* m. A. — [17]) 249, 7 *κἀν*) *καὶ* B. (*κᾀν* A.) — [18]) 249, 9 *Ἰάμβλιχος* m. A. — [19]) 249, 10 *ὅτι τῶν μέσων καὶ τῶν τελευταίων, μόνον εἰκόνες*: m. A. — [20]) 249, 12 *ἐπέστησεν*) *ὑπέστησεν* B.

Ἡμέρας γὰρ καὶ νύκτας καὶ μῆνας καὶ ἐνιαυτούς, οὐκ ὄντας πρὶν οὐρανὸν γενέσθαι, τό τε ἅμα ἐκείνῳ συνισταμένῳ, τὴν γένεσιν αὐτῶν μηχανᾶται· καὶ τό, τε ἦν καὶ ἔσται χρόνου γεγονότα εἴδη. (Pag. 37 E.)

Ὅτι μὲν πρὶν οὐρανὸν γενέσθαι (καλῶ δὲ οὐρανὸν νῦν τὸν μετὰ τῆς ψυχῆς
καὶ τῆς ὅλης αὐτοῦ ζωῆς θεωρούμενον) ἡ ἀμέριστος ἦν οὐσία μένουσα ἐν αἰ-
ῶνι, καθάπερ ὁ αἰὼν ἐν τῷ ἑνί, καὶ μόρια οὐκ ἦν τοῦ προϊόντος καὶ μετεχο-
μένου χρόνου, παντὶ προφανές· ἀλλὰ τί ἐστιν ἡμέρα καὶ τί νὺξ καὶ τί μὴν καὶ
τί ἐνιαυτός, καὶ πῶς ταῦτα μὲν μόρια χρόνου, τὸ δ' ἦν καὶ τὸ ἔσται εἴδη καὶ
οὐ μόρια λέλεκται, πλείονος ἂν δέοιτο λόγου | καὶ βαθυτέρας τῆς ἐπισκέψεως. C
εἰ μὲν οὖν ἡμέραν εἶναι[1]) λέγοιμεν τὸν ὑφ' ἡλίου φωτιζόμενον ἀέρα, πρῶτον
μὲν γιγνόμενον ἄν τι λέγοιμεν ἐν ἡμέρᾳ καὶ οὐχ ὅπερ ἐστὶν ἡμέρα[2])· μεγάλην
γὰρ καὶ βραχεῖαν λέγοντες ἡμέραν οὐ δήπου[3]) τοῦ ἀέρος αὔξησιν ἢ μείωσιν
κατηγοροῦμεν· ἔπειτα δὲ πῶς τοῦτο μόριον ἂν εἴη χρόνου[4]), χαλεπὸν καὶ πλά-
σαι· εἰ δὲ τὸ διάστημα τὸ χρονικόν, καθ' ὃ ὁ ἥλιος ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς
ἔρχεται, λέγοιμεν εἶναι ἡμέραν, διαφευξούμεθα μὲν ἴσως τὰς προτέρας[5]) ἐν-
στάσεις, περιπεσούμεθα δὲ δυσκολίαις ἀπορωτέραις. εἴτε γὰρ αὐτὸ τὸ διά-
στημα ἄνευ τῆς πρὸς τὸν ἥλιον σχέσεως θεωροῦντες ἡμέραν εἶναι λέγοιμεν,
ἄπορον φανεῖται, πῶς πανταχοῦ κατὰ ταὐτὸν τοῦ αὐτοῦ διαστήματος ὄντος
οὐκ ἔστιν ἡμέρα πανταχοῦ, εἴτε μετὰ τῆς πρὸς τὴν ἡλιακὴν κίνησιν ἐπι-
πλοκῆς, εἰ μὲν ψιλῶς, ἔσται μὲν ἀεὶ ἡμέρα ἐν οὐρανῷ, νὺξ δὲ οὐκ ἔσται· καὶ
πῶς μόριον χρόνου δύναται μὴ εἶναι πανταχοῦ; σαφῶς γὰρ ἐνταῦθα μόρια
χρόνου καὶ νὺξ καὶ ἡμέρα καὶ μὴν εἴρηται· εἰ δὲ μὴ ψιλῶς ἐπιπλέκοιμεν τῇ
τοῦ ἡλίου περιφορᾷ | τὸ διάστημα, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς ἡμέ- D
ραν εἶναι λέγοιμεν, τὸ δ' ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς νύκτα, οὔθ' ἡμέρας
οὔτε νύκτας ὁ οὐρανὸς ἕξει μόρια χρόνου λεγομένας εἶναι, καὶ δῆλον, ὡς οὐδὲ
μῆνας οὐδὲ ἐνιαυτούς. ἀξιοῦμεν δὲ τὸν χρόνον καθ' ὅλον τε ἑαυτοῦ τὸ μένον
καὶ τὸ πᾶν τῆς προόδου μόριον παντὶ παρεῖναι τῷ κόσμῳ· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ ἓν
νῦν ἁπανταχοῦ ταὐτόν ἐστι. δεῖ τοίνυν καὶ τὴν ἡμέραν[6]) καὶ τὰ ἄλλα ὅσα μόρια
λέγομεν εἶναι τοῦ χρόνου[7]) πανταχοῦ τὰ αὐτὰ εἶναι, καὶ εἰ μεριστῶς καὶ δια-
πεφορημένως ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν δημιουργημάτων μετέχονται· εἰς ἃ καὶ βλέ-
ποντες ἔνιοι ἐπὶ συνηθέστερα[8]) μᾶλλον, ἢ ἀκριβέστερα σημαινόμενα τῶν ὀνο-
μάτων καταφέρονται. ἔστι τοίνυν, ὡς ὁ ἡμέτερος ἐφιλοσόφει πατήρ, οὐκ ἐπ'

---

[1]) **249, 20** *εἶναι)* om. B. *περὶ ἡμέρας, καὶ νυκτός.* m. A. — [2]) **249, 21** *ἡμέρα)* *ἐν ἡμέρᾳ* A. — [3]) **249, 22** *δήπου)* *δέ που* A. — [4]) **249, 22** *χρόνου)* *τοῦ χρόνου* A. — [5]) **249, 24** *προτέρας)* *πρωτέρας* B. — [6]) **249, 33** *καὶ τὴν ἡμέραν)* *τῷ κόσμῳ* B. — [7]) **249, 34—36** *χρόνου)* *χρόνου, καθ' ὅλον τε ἑαυτοῦ τὸ μένον, καὶ τὸ πᾶν τῆς προόδου μόριον παντὶ παρεῖναι τῷ κόσμῳ. τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ ἓν νῦν, ἁπανταχοῦ ταυτόν ἐστι. δεῖ τοίνυν καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὰ ἄλλα ὅσα μόρια λέγομεν εἶναι τοῦ χρόνου,* B. — [8]) **249, 37** *ἐπὶ συνηθέστερα)* *ἐπισυνηθέστερα* B.

ἀναιρέσει τῶν φαινομένων. λεγέτω γὰρ καὶ ταῦτα ὁ Τίμαιος, ἃ καὶ τοῖς E πολλοῖς | εἴωθε λέγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τὰς κυριωτέρας ὑποστάσεις καὶ ταῦτα ἀνάγων, ὥσπερ εἰώθει, ποιεῖ. ἡμέρα μὲν καὶ νὺξ[1]) μέτρα τοῦ χρόνου δημιουργικά, πᾶσαν διεγείροντα καὶ συνελίσσοντα τήν τε ἐμφανῆ ζωὴν καὶ τὴν ἀφανῆ ζωήν τε καὶ κίνησιν καὶ διακόσμησιν τῆς ἀπλανοῦς[2])· ταῦτα γὰρ καὶ μόριά ἐστιν ἀληθινὰ τοῦ χρόνου καὶ πᾶσι κατὰ ταὐτὸν[3]) πάρεστι, καὶ τῆς φαινομένης ἡμέρας καὶ νυκτὸς τὴν πρωτουργὸν αἰτίαν προειληφεν ἄλλης οὔσης ἐν τῷ ἐμφανεῖ χρόνῳ τούτων ἑκατέρας, εἰς ἣν καὶ ὁ Τίμαιος ὁρῶν ὑπομιμνήσκει, πῶς ἅμα τῷ οὐρανῷ γέγονε χρόνος, διὸ καὶ πληθυντικῶς εἶπεν ἡμέρας καὶ νύκτας, ὡς καὶ μῆνας καὶ ἐνιαυτούς. ταῦτα δὴ τὰ πρόχειρα πᾶσιν· αἱ γὰρ ἀφανεῖς τούτων αἰτίαι μονοειδεῖς εἰσὶ πρὸ τῶν πεπληθυσμένων καὶ ἐπ' ἄπειρον ἀνακυκλουμένων. καὶ ἀκίνητοι προϋπάρχουσι τῶν κινουμένων καὶ νοεραὶ πρὸ τῶν αἰσθητῶν. ἡμέρα μὲν οὖν καὶ νὺξ ἡ πρωτίστη νοείσθω[4]) τοιάδε τις ἑκατέρα· μὴν δὲ[5]) τὸ τὴν σεληνιακὴν σφαῖραν καὶ πᾶσαν τὴν ἀποτελεύτησιν τῆς θατέρου περιφορᾶς συνελίσσον θεῖον ὡς F ἀληθῶς | χρονικὸν μέτρον· ἐνιαυτὸς δὲ τὸ τὴν μέσην ὅλην δημιουργίαν τελειοῦν καὶ συνέχον, καθ' ἣν καὶ ὁ ἥλιος ὁρᾶται τὸ μέγιστον ἔχων κράτος καὶ πάντα σὺν τῷ χρόνῳ μετρῶν. οὔτε γὰρ ἡμέρα[6]) ἢ νὺξ ἄνευ ἡλίου οὔτε μὴν οὔτε πολλῷ πλέον ἐνιαυτὸς οὔτ' ἄλλο τι τῶν περικοσμίων[7]) οὐδέν. καὶ οὐ λέγω κατὰ τὴν ἐμφανῆ μόνον δημιουργίαν· τούτων γὰρ τῶν μέτρων ὁ φαινόμενος ἥλιος αἴτιος· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀφανῆ καὶ ἐπαναβεβηκυῖαν ὁ ἀληθέστε-
250 ρος ἥλιος συμμετρεῖ τῷ χρόνῳ τὰ πάντα, χρόνου χρόνος ὢν ἀτεχνῶς κατὰ | τὴν περὶ αὐτοῦ τῶν θεῶν ὀμφήν. ὅτι γὰρ καὶ Πλάτων οὐ τὰ φαινόμενα ταῦτα μόνον οἶδεν[8]), ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα, οἷς ταῦτα ὁμώνυμα, δηλοῖ τὰ ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Νόμων[9]). δείξας γὰρ μεστὰ πάντα[10]) θεῶν ἐπήγαγεν, ὅτι καὶ ὥρας ἄρα[11]) καὶ μῆνας θεῖα ἐροῦμεν οὕτως, ὡς ἔχοντα θείας ζωὰς ἐφεστώσας καὶ νόας θείους, οὓς καὶ τὸ πᾶν. εἰ δὲ νῦν μᾶλλον λέγει περὶ τῶν φαινομένων, οὐ θαυμαστόν, διότι φυσιολογεῖν πρόκειται νῦν. ταῦτα μὲν οὖν ἔστω μόρια χρόνου, ὧν τὰ μὲν ᾤκείωται[12]) τοῖς ἀπλανέσι, τὰ δὲ τοῖς περὶ τοὺς πόλους[13]) τοῦ λοξοῦ στρεφομένοις, τὰ δὲ ἄλλοις θεοῖς ἢ θεῶν ὀπαδοῖς[14]) ἢ ζῴοις θνητοῖς ἢ ἀθανάτοις[15]) ἢ μερίσι τοῦ παντὸς ὑψηλοτέραις ἢ χαμαιζηλοτέραις· τὸ δ' ἦν καὶ τὸ ἔσται χρόνου φησὶν εἴδη εἶναι καὶ οὐ μόρια, καθάπερ ἡμέρας καὶ νύκτας καὶ μῆνας καὶ ἐνιαυτούς. τούτοις μὲν γὰρ καὶ θείας ἐφεστάναι τάξεις, συμπληρώσας[16]) τὴν τοῦ χρόνου σειρὰν ὅλην, διὸ μέρη[17]) κέκληκεν αὐτὰ

[1]) 249, 41 *τί ἡμέρα· καὶ τί νύξ.* m. A. — [2]) 249, 42 *ἀπλανοῦς) ἁπλανοῦς* — [3]) 249, 43 *κατὰ ταὐτὸν) κατ' αὐτὸ* B. — [4]) 249, 48 *νοείσθω) νοήσθω* B. — [5]) 249, 48 *τί, μὴν, καὶ ἐνιαυτὸς.* m. A. — [6]) 249, 51 *ἡμέρα) ἡ ἡμέρα* B. — [7]) 249, 52 *περικοσμίων) περὶ κοσμίων* B. — [8]) 250, 1 *οἶδεν) εἰδεῖν* B. — [9]) 250, 2 *τῷ δεκάτῳ τῶν Νόμων)* Pag. 899 B. — [10]) 250, 2 *μεστὰ πάντα) μετὰ πάντων* B. — [11]) 250, 3 *ἄρα) ἅμα* B. — [12]) 250, 5 *ᾠκείωται) οἰκείωται* B. — [13]) 250, 6 *πόλους) πώλους* B. — [14]) 250, 6 *ὀπαδοῖς) ὁπαδοῖς* B. — [15]) 250, 6 *ἢ ἀθανάτοις)* om. B. — [16]) 250, 8 *συμπληρώσας) συμπληρῶσαι* B. — [17]) 250, 9 *μέρη) χρόνου* A.

χρόνου· τὸ δ' ἦν καὶ ἔσται καθ' ἕκαστον θεωρεῖται | τούτων πάντως, διόπερ B
εἴδη τινά ἐστιν, οἷον ὕλην ἰδίαν οὐκ ἔχοντα· λέγω δὲ ἡμερινὴν[1]) ἢ νύχιον ἢ
ἄλλην τοιαύτην. εἰ δὲ εἴδη χρόνου ταῦτά ἐστι τοῦ μετ' οὐρανοῦ γεγονότος,
οὐκ ἦν πρὸ οὐρανοῦ γενέσεως. εἰ δὲ οὐκ ἦν, οὐδὲ κίνησις ἦν· ἐν πάσῃ γὰρ κι-
νήσει ταῦτά ἐστι, διότι καὶ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον. εἰ δὲ κίνησις οὐκ ἦν,
οὐδὲ πλημμελὴς κίνησις. μάτην ἄρα λέγουσιν οἱ περὶ Ἀττικὸν[2]), ὅτι χρόνος
μὲν ἦν καὶ πρὸ οὐρανοῦ γενέσεως, τεταγμένος δὲ χρόνος οὐκ ἦν. ὅπου γὰρ
χρόνος, ἐκεῖ καὶ τὸ παρελθόν ἐστι καὶ τὸ μέλλον, ὅπου δὲ ταῦτα, ἐκεῖ καὶ τὸ
ἦν καὶ τὸ ἔσται πάντως. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἦν καὶ τὸ ἔσται χρόνου ἐστὶν εἴδη
γεγονότα παρὰ τοῦ δημιουργοῦ· διὸ καὶ γεγονότα αὐτὰ προσεῖπεν. οὐδ' ἄρα
χρόνος τις ἦν πρὸ τῆς δημιουργίας[3]). ἀνάγκη τοίνυν τὴν πολυθρύλλητον ἐκεί-
νην πλημμελῆ κίνησιν ἤ, εἰ ἔστι, μὴ εἶναι ἐν χρόνῳ, ἢ μηδὲ ὅλως εἶναί ποτε
γεγονυῖαν. ἀλλὰ μὴν ἀνάγκη κίνησιν οὖσαν ἔχειν καὶ χρόνον ἐν ᾧ γίγνεται[4]),
τὸ μὲν ἔχουσαν παρελθὸν[5]) ἑαυτῆς, τὸ δὲ παρόν, τὸ δὲ μέλλον. οὐκ ἄρα οὐδὲ
κίνησιν εἶναι πρὸ τῆς δημιουργίας | τοῦ χρόνου δυνατόν· οὐδὲ γὰρ χρόνον ἄτα- C
κτον. καὶ γὰρ ὁ ἄτακτος χρόνος ὢν ἔχοι ἂν τὸ ἦν καὶ τὸ ἔσται, καὶ τὸ μὲν πα-
ρελθόν, τὸ δὲ μέλλον, ἢ εἰ μόνον ἔχοι τὸ ἔστιν ἄνευ τούτων, αἰὼν ἔσται καὶ
οὐ[6]) χρόνος, καὶ ἡ πλημμελὴς κίνησις αἰώνιος· ὅπερ ἀδύνατον, καὶ τοῦ Ἀρι-
στοτέλους ἱκανῶς ἀποδείξαντος, ὅτι πᾶσα κίνησις ἐν χρόνῳ, καὶ ἡ ἄτακτος
καὶ ἡ τεταγμένη, πάντως ἔχουσα τὸ πρότερον ἑκατέρα καὶ τὸ ὕστερον, ἵνα καὶ
αὐτὸ[7]) τοῦτο, ὃ λέγεται, κίνησις ᾖ καὶ μὴ ἀντὶ κινήσεως στάσις. ὅτι δὲ τὸ
ἦν καὶ τὸ ἔσται οὐκ ἦν πρὸ τῆς δημιουργίας, σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξεν, ὡς προεῖ-
πον, εἰπὼν ὡς τὰς ἡμέρας καὶ νυκτάς, οὕτω καὶ ταῦτα χρόνου γεγονότα εἴδη[8]).
τὴν δὲ πλημμελῆ κίνησιν ἀγέννητον ἐκεῖνοι λέγουσιν· ὥστε καὶ εἴ τις ἦν τότε χρό-
νος, ἀγέννητος[9]) ἦν· ὥστε καὶ τὸ ἦν καὶ τὸ ἔσται ἀγέννητα ἂν ἦν. οὐκ ἄρα καὶ τὸ
ἦν καὶ τὸ ἔσται πρὸ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως ἦν, ἀλλ' ἅμα τῷ κόσμῳ καὶ ταῦτα
καὶ ὁ χρόνος εἷς ὢν καὶ ὁ αὐτὸς καὶ τῶν ἀτάκτων κινήσεων ἀριθμὸς καὶ τῶν τε-
ταγμένων καὶ ἀδιάφορος. καὶ τοῦτο μὲν οὖν δέδεικται καὶ διὰ τούτων ὥσπερ |
πόρισμα πάλιν τῶν ἐφόδων· ταῦτα δέ, ὥσπερ ἐδόκει καὶ τοῦτο τῷ ἡμετέρῳ D
καθηγεμόνι[10]) περὶ τούτων, εἴπερ τῷ ὄντι θέλεις ὡς εἴδη θεωρῆσαι τοῦ χρό-
νου, λάβε μοι τελείαν περίοδον καὶ ὁλοτελῆ τοῦ χρόνου χορείαν, τὴν μὲν
φθάνουσαν ἤδη γενέσθαι, τὴν δὲ μέλλουσαν, καὶ ὄψει τὸ ἦν καὶ τὸ ἔσται τὰ
ὡς εἴδη τοῦ χρόνου. ἐπειδὴ ἄν γε μὴ οὕτως, ἀλλὰ μεριστῶς ἀκούσωμεν τῶν
ῥημάτων, οὐκ ἀναφανήσεται καθ' ἑκάτερον ἡμῖν ἡ σεμνὴ καὶ ὁλοτελὴς ἰδέα

---

[1]) 250, 10 *ἡμερινὴν) ἡμερινὸν* B. — [2]) 250, 13 *ἀττικός·* m. A. — [3]) 250, 16 *ὅτι πρὸ τῆς δημιουργίας οὐκ ἦν χρόνος, οὐδὲ κίνησις:* m. A. — [4]) 250, 18 *γίγνεται) γίνεται* A. — [5]) 250, 19 *παρελθὸν) προελθὸν* B. (corr. Tayl.) — [6]) 250, 21 *οὐ) ὁ* A. — [7]) 250, 24 *αὐτὸ) αὐτὴ* B. — [8]) 250, 25 *χρόνου γεγονότα εἴδη) γ. εἴ. χρ.* B. — [9]) 250, 27 *ἀγέννητος) ἀγένητος* B. — [10]) 250, 30 *καθηγεμόνι) καθηγημένῳ* B. *πῶς τὸ ἦν καὶ τὸ ἔσται, εἴδη τοῦ χρόνου:* m. A.

τοῦ χρόνου, ἀλλά τι[1]) συμβεβηκὸς ἐνίοις τῶν ἐν γενέσει καὶ μεταβολῇ πραγ
μάτων· εἰ μὴ ἄρα καὶ τὸ μὲν ἦν τὴν τελεσιουργὸν ἐνδείκνυται τοῦ χρόνου τά-
ξιν, τὸ δὲ ἔσται τὴν ἐκφαντορικὴν, ὥσπερ τὸ ἔστι τὴν συνεκτικήν. καὶ γὰρ ἐκ-
φαίνει τὰ μήπω ὄντα ὁ χρόνος καὶ συνέχει τὰ παρόντα καὶ τελειοῖ τὰ γεγονότα
καὶ πέρας αὐτῶν ἐπάγει ταῖς[2]) περιόδοις τὸ πρόσφορον. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν
μορίων καὶ τῶν εἰδῶν ἡμῖν εἰρήσθω τοῦ χρόνου. περὶ γὰρ τοῦ μηχανᾶται
κἂν τοῖς φθάσασιν ἐπεσημηνάμεθα, ὅτι μηχανῆς τῷ ὄντι θείας καὶ δημιουργι-
E κῆς ἔργον ὁ χρόνος, δι' οὗ τὰ μεταβάλλοντα | δι' ὅλου[3]) μένει καὶ τελειότητος
καὶ ἀϊδιότητος καὶ φρουρᾶς καὶ μέτρου καὶ περιοχῆς περιλήψεται. τί δὲ οὐχὶ
καὶ ἑαυτὰ[4]) μετρεῖν τὰ θεῖα φαίη τις ἂν, καὶ μάλιστα τοὺς κατ' οὐρανὸν πε-
ριιόντας[5]) οὐχὶ καὶ ἑαυτοῖς ἀφορίζειν τὴν κίνησιν; καὶ σφόδρα συγχωρήσαιμι
ἄν. τὰ μὲν γὰρ ἔνυλα καὶ φθαρτὰ παρ' ἄλλων ἔχει καὶ τὸ εἶναι καὶ τὸ ἐπὶ το-
σόνδε εἶναι, τὰ δὲ θεῖα καὶ παρὰ τῶν ἀρχηγικῶν αἰτίων καὶ παρ' ἑαυτῶν. διὸ
καὶ ἡνίκ' ἂν περὶ τῶν κατ'[6]) οὐρανὸν ἐκφαινομένων χρόνων ἄρξηται διαλέγε-
σθαι, φησὶ[7]) τὰ ἄστρα γεγονέναι χάριν τοῦ συναπεργάζεσθαι χρόνον, καὶ πά-
λιν ὄργανα χρόνου, κἀκ τρίτων εἰς διορισμὸν καὶ φυλακὴν ἀριθμῶν χρόνου γε-
γενῆσθαι· ὧν τὸ μὲν συναπεργάζεσθαι τὸ εἶναι μὲν χρόνον καὶ πρὸ τούτων, ἐκ-
φαίνεσθαι δὲ περὶ τὸν κόσμον διὰ τούτων παρίστησιν· ἐν αὐτοῖς γὰρ ὢν ὁ χρό-
νος διὰ τῆς αὐτῶν κινήσεως ἐκφαίνεται· τὰ δὲ ὄργανα πάλιν ἕτερον τρόπον
ταὐτὸ τοῦτό πως ἐνδείκνυται, ὡς ὁ μὲν ὅλος παράγεται χρόνος, ὅ τε μένων
καὶ ὁ προϊὼν, ἐπὶ καταμετρήσει τῶν ἐγκοσμίων παρ' αὐτοῦ τοῦ πατρὸς καὶ
F ποιητοῦ τῶν πάντων, οἱ | δὲ κατ' οὐρανὸν τὰ μερικὰ μέτρα καὶ περιεχόμενα
τῷ ἑνὶ χρόνῳ καὶ μάλιστα τὰ ἐν αὐτῷ προσήκοντα ἕκαστος ὀργανικώτερον συ-
νυφιστᾶσι. καὶ γὰρ ὅλως ἡ δευτέρα πᾶσα δημιουργία τοῦτον ἔχει τὸν λόγον
πρὸς τὴν μίαν καὶ ἀμέριστον ποίησιν. ἕκαστος γὰρ τῶν κατ' οὐρανὸν μάλιστα
συντελεῖν εἰς τὸ ἑαυτοῦ μέτρον λέγεται[8])· οἷον ἥλιος μὲν, εἰ καὶ εἰς[9]) πάντα
διὰ τὴν ἡγεμονικὴν ἀξίαν, ἀλλ' οὖν διαφερόντως εἰς ἐνιαυτὸν, ὃν καὶ συνυφί-
στησιν[10]) ὡς ἴδιον ἑαυτοῦ μέτρον τῷ δημιουργῷ καὶ τῷ ὅλῳ χρόνῳ, σελήνη
251 δὲ εἰς μῆνα, | ἡ δ' ἀπλανὴς[11]) εἰς ἡμέραν καὶ νύκτα, καὶ δῆλος ὁ τύπος κἀπὶ
τῶν λοιπῶν· καίτοι οὔτε νὺξ οὔτε πολλῷ πλέον ἡμέρα χωρὶς ἡλίου, οὔτ' ἐνιαυ-
τὸς ἄνευ τῆς ἀπλανοῦς καὶ τοῦ ζῳδιακοῦ· ἀλλ' ὅμως ἄλλοις ἄλλα μέτρα μᾶλ-
λον ᾠκείωται. δύναιτο δ' ἂν τὰ ἄστρα καὶ ὄργανα λέγεσθαι χρόνου ὡς τοῦ χρό-
νου ποιητικὴν ἔχοντος ἀξίαν πρὸς αὐτὰ καὶ δι' αὐτῶν ὥσπερ δι' ὀργάνων τὴν
γένεσιν διακοσμοῦντος· ᾧ καὶ δῆλον, ὡς ἄρα ὁ χρόνος οὐκ ἔστιν ὁ μετεχόμε-
νος μόνον καὶ ἀριθμὸς ὢν τῆς κινήσεως, εἴπερ ὀργάνων ἔχουσι πρὸς αὐτὸν

---

[1]) **250, 34** *ἀλλά τι*) *ἀλλὰ τὸ* B. — [2]) **250, 37** *ταῖς*) *τοῖς* B. — [3]) **250, 40** *δι' ὅλου*) *διόλου* A. — [4]) **250, 41** *ἑαυτὰ*) *ἑαυτὸ* B. (corr. Tayl.) — [5]) **250, 41** *οὐρανὸν περιιόντας*) *οὐρανοὺς περιόντας* B. — [6]) **250, 44** *κατ'*) *κατὰ* B. — [7]) **250, 44** *φησὶ*) Pag. 38 E. 41 E. 38 C. — [8]) **250, 53** *ὅτι ἕκαστος τῶν κατ' οὐρανὸν μάλιστα συντελεῖ εἰς τὸ οἰκεῖον μέτρον:* m. A. — [9]) **250, 53** *εἰς*) *ἐς* B. — [10]) **250, 54** *συνυφίστησιν*) *συνεφίστησιν* B. — [11]) **251, 1** *ἡ δ' ἀπλανὴς*) *ἥδ' ἀπλ.* B. (*ἀπλ.* A.)

τάξιν οἱ κοσμοκράτορες, ἀλλὰ θεὸς ἀφανὴς [1]) καὶ κατ' οὐσίαν αἰώνιος ἐνεργῶν
περὶ πάσας τὰς κινήσεις καὶ τὴν ὅλην τοῦ κόσμου περίοδον, ὀργάνοις δὲ χρώ-
μενος ὡς μερικωτέροις μέτροις [2]) ἑαυτοῦ τούτοις τοῖς θεοῖς. τὸ δέ γε πρὸς
διορισμὸν καὶ φυλακὴν ἀριθμῶν χρόνου [3]) γεγενῆσθαι τὰ ἄστρα σαφῶς ἑρμη-
νεύει τὸν ἕνα χρόνον ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ καὶ τῆς ἑαυτοῦ [4]) προελθόντα βουλή-
σεως μένοντα ἕνα καὶ ὅλον [5]) καὶ ἀδιάφορον ὑπὸ | τῆς τούτων κινήσεως πολὺν B
κατ' ἀριθμὸν γίγνεσθαι καὶ οἱονεὶ [6]) τέμνεσθαι καὶ διορίζεσθαι ἕκαστον [7]) τὸ
πρόσφορον ἑαυτῷ μέτρον [8]) ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῦ σύμπαντος οἷον ἀποτεμνομέ-
νου καὶ τοῦτο φρουροῦντος ἀεὶ διὰ τῆς ὁμαλῆς καὶ τεταγμένης κινήσεως· καί-
τοι κατά γε τὸ ἀληθὲς φρουροῦνται μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀριθμῶν τοῦ χρόνου καὶ
διορισμοῦ μεταλαγχάνουσιν οἱ κατ' οὐρανὸν θεοὶ τῶν περιόδων, ἃς ποιοῦνται,
καὶ τῶν ἀποκαταστάσεων· ἀλλ' ὅμως, ἐπείπερ ἡμεῖς ἐκ τῶν ἐμφανῶν τὰ ἀφα-
νέστερα συλλογίζεσθαι μεμελετήκαμεν, ἡμῖν οἱ ἀριθμοὶ τοῦ χρόνου φρουροῦν-
ται διὰ τῆς ἐγκύκλου φορᾶς. τούτοις δὲ οὐ μόνον, ὃ καὶ πρότερον εἴπομεν,
Πλάτων, ἀλλὰ καὶ οἱ θεουργοὶ συνᾴδουσι, θεὸν ἐγκόσμιον τὸν χρόνον ὑμνοῦν-
τες, αἰώνιον, ἀπέραντον, νέον καὶ πρεσβύτην, ἑλικοειδῆ, πρὸς τούτοις ὡς
ἔχοντα τὴν οὐσίαν ἐν αἰῶνι καὶ μένοντα ἀεὶ τὸν αὐτόν, καὶ ὡς ἀπει-
ροδύναμον· ἢ πῶς προσείληφε τοῦ ἐμφανοῦς χρόνου τὴν ἀπειρίαν τὰ κατὰ
κύκλον ἐπανάγοντα πάντα εἰς ταὐτὸν [9]) καὶ ἀνανεάζοντα καὶ καταγηρά-
σκοντα, δι' αὐτὸν ἀνακαλούμενα εἰς τὸ οἰκεῖον μέτρον, | ὡς ὁμοῦ πε- C
ριεκτικὸν τῶν κύκλῳ κινουμένων καὶ κατ' εὐθεῖαν; τοιαύτη γὰρ ἡ ἕλιξ, καὶ διὰ
τοῦτο καὶ ὁ χρόνος ὑμνεῖται παρ' ἐκείνων ἑλικοειδής [10]), ὡς εἴρηταί μοι [11]) καὶ
πρότερον. ἐπεὶ καὶ οὐ τὸν χρόνον μόνον ὡς θεὸν ὑμνήκασιν, ἀλλὰ καὶ ἡμέραν
αὐτὴν καὶ νύκτα καὶ μῆνα θεὸν καὶ ἐνιαυτόν· καὶ εἰκότως [12]). τῶν γὰρ ἀϊδίως
ἀνακυκλουμένων εἶναι δεῖ πάντως ἀκίνητον αἰτίαν, καὶ τῶν κατ' εἶδος διαφε-
ρόντων ἄλλην καὶ ἄλλην. καὶ τούτων [13]) δ' οὖν ἐντυχίας καὶ κλήσεις καὶ θε-
σμοὺς τελεστικοὺς ἐκεῖνοι παρέδοσαν. καὶ δεῖ μὴ ἐπὶ δακτύλων πάντα ταῦτα
μόνον [14]) σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ ὡς θεῖα σέβειν [15]) τὰ ἀφανῆ καὶ ἀκίνητα πρὸ τῶν
κινουμένων τούτων καὶ πᾶσι φανερῶν, οἷς [16]) καὶ αὐτὸν εἴπομεν ἐν Νόμοις [17])
τὸν Πλάτωνα μαρτυρεῖν ὡς περὶ θεῶν τούτων [18]) διαλεγόμενον. ἐπεὶ καὶ παρ'
Ἕλλησι μηνὸς ἱερὰ παρειλήφαμεν καὶ παρὰ Φρυξὶ μῆνα σαβάζιον ὑμνούμε-
νον [19]) καὶ ἐν μέσαις ταῖς τοῦ Σαβαζίου τελεταῖς. ὃν γὰρ πρῶτον ἐθεάσαντο

---

[1]) **251, 6** *ὁ χρόνος, θεὸς ἀφανής·* **m. A. — [2]) 251, 7** *μέτροις)* **om. A. — [3]) 251, 8** *χρονου) χρόνον* **B. — [4]) 251, 9** *ἑαυτοῦ)* **Immo** *αὐτοῦ* **— [5]) 251, 9** *ὅλον) μόνον,* **in m.** *γρ. ὅλον,* **A. — [6]) 251, 10** *οἱονεὶ) οἰωνεὶ* **B. — [7]) 251, 10** *ἕκαστον)* **Fort.** *ἑκάστου* **— [8]) 251, 11** *μέτρον) μέπρον* **B. — [9]) 251, 19** *ταὐτὸν) ταύτην* **B. — [10]) 251, 21** *ἑλικοειδὴς) ἑλικωειδής* **B. — [11]) 251, 21** *μοι) μι* **A. — [12]) 251, 22** *ὅτι εἰκότως, ἡμέρα καὶ νὺξ· καὶ μὴν, καὶ ἐνιαυτὸς θεοὶ εἰσίν:* **m. A. — [13]) 251, 24** *τούτων) τοῦτο* **B. — [14]) 251, 25** *μόνον)* **om. B. — [15]) 251, 25** *θεῖα σέβειν) θειασέβειν* **B. — [16]) 251, 26** *οἷς) οὓς* **A. — [17]) 251, 26** *Νόμοις)* **Lib. X. Pag. 899 B. — [18]) 251, 26** *τούτων) τοῦτον* **A.** *τούτον* **B. — [19]) 251, 27** *σαβάζιος παρὰ φρυξὶ θεός.* **m. A.**

περιφορᾶς ἀϊδίου μετρητικὸν, θεὸν ὑπέλαβον εἶναι καὶ διὰ τελετῶν καὶ πάσης D ἱερᾶς θρησκείας ἐτίμησαν, ὡς καὶ τὰς ὥρας· καὶ γὰρ ταύτας | κατιδεῖν ἠδυνήθησαν ἀπὸ τῶν κατ' αὐτὰς γιγνομένων· εἰ καὶ ἐνιαυτὸν οὐκέθ'[1]) ὁμοίως. οἱ μὲν γὰρ θεόσοφοι καὶ τοῦτον ἡμῖν ἐξύμνησαν, οὐ πᾶσι δὲ γνῶναι καὶ σεφθῆναι ῥᾴδιον ἦν διὰ τὸ τῆς περιόδου τῆς ὑπ' αὐτοῦ μετρουμένης δυσκατανόητον· ὥσπερ καὶ τὸν ὅλον χρόνον[2]) διὰ τὴν ἄγνοιαν τῆς μιᾶς περιόδου πάντων θηρᾶσαι[3]) καὶ ὄντα καὶ θεὸν ὄντα παγχάλεπον· καίτοι γε εἰ τῆς ἀϊδίου κινήσεως προηγεῖται τὸ ἀκίνητον αἴτιον, καὶ αὐτῆς τῆς ἀϊδιότητος ἀνάγκη προϋπάρχειν τὸ πᾶσαν ἡνωμένως ἀφορίζον καὶ ἀριθμοῦν αὐτὴν, οὖσαν ἀριθμουμένην.

Ἃ δὴ φέροντες λανθάνομεν ἐπὶ τὴν ἀΐδιον οὐσίαν οὐκ ὀρθῶς. λέγομεν γὰρ ὡς ἦν ἔστι τε[4]) καὶ ἔσται, τῇ δὲ, τὸ ἔστι μόνον κατὰ[5]) τὸν ἀληθῆ λόγον προσήκει. **(Pag. 38 A.)**

Πρῶτον μὲν ἐπισημήνασθαι ἄξιον, ὅτι τὴν ἀΐδιον οὐσίαν εἰς ταὐτὸν ἄγει πάλιν τῇ νοητῇ, ἵνα καὶ πεισθῶμεν ἐναργέστερον, ὅτι τῶν νοητῶν θεῶν ἄγαλμα γεγενῆσθαι τὸν κόσμον ἠβούλετο, ἡνίκα τῶν ἀϊδίων αὐτὸν ἄγαλμα θεῶν ἀπεφαίνετο γεγονέναι· ἔπειτα δὲ προσεκτέον, ὅπως ὁρῶν τοὺς ἀνθρώπους οὐδὲν E ὑγιὲς περὶ τούτων | φρονοῦντας καὶ λέγοντας αὐτὸς ἐπὶ τὰς ἀληθινὰς[6]) ἀνατρέχει τῶν πραγμάτων ἐννοίας, διακαθαίρων ἅμα καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ὀνομάτων, δι' ὧν[7]) ἀνάγκη τὸν διδασκαλικὸν[8]) τὰς ἀναμνήσεις ἐν ταῖς τῶν εὖ πεφυκότων διανοίαις[9]) ἐργάζεσθαι[10]). δοκεῖ μὲν οὖν δι' ἐπιείκειαν[11]) ἤθους ὁ λόγος οὐ βαρέα τοῖς λόγοις τῶν ἀνθρώπων[12]) ἐπιφέρειν ἐγκλήματα[13])· τὸ γὰρ μὴ ὀρθῶς λέγειν, ἄλλως τε κἂν κοινὸν ᾖ τοῦ τε ἐλέγχοντος καὶ τῶν ἐλεγχομένων, οὐ μέγα φέρειν εἴωθεν ὄνειδος· δύναμιν δὲ ὁ λόγος ἔχει δριμεῖαν[4]) καὶ πληκτικήν[15]). εἰ γὰρ ἃ ὁ δημιουργὸς τοῖς τελευταίοις ἀπένειμε διὰ τὸ ἄδεκτον αὐτῶν τῆς σεμνοτέρας περιοχῆς[16]), ταῦτα οὗτοι τοῖς ἐν αἰῶνι μένουσι προσάπτειν ἐπιχειροῦσι, γιγαντικόν τινα πόλεμον μεταχειρίζονται τῇ βουλήσει καὶ τῇ δυνάμει[17]) τῆς δημιουργίας ἀντιφθεγγόμενοι, πέτρας ἀτεχνῶς καὶ δρῦς εἰς οὐρανὸν ἀναπέμπειν ἐπειγόμενοι[18]). διὰ τί οὖν τὸ ἦν καὶ τὸ ἔσται οὐχ ἁρμόζει τοῖς νοητοῖς[19]); ὅτι τὸ μέτρον αὐτῶν αὐτό τέ ἐστιν ἀστεμφὲς καὶ ἀκίνητον καὶ τὰ μετρούμενα ὑφ' ἑαυτοῦ πάσης ἐξῃρῆσθαι[20]) ποιεῖ μεταβολῆς.

---

[1]) **251, 30** *οὐκέθ'*) *οὐκ ἔθ'* A. — [2]) **251, 32** *ὅτι ὁ χρόνος καὶ ὁ ἐνιαυτὸς οὐ πᾶσι γνῶναι ῥᾴδιον.* m. A. — [3]) **251, 33** *θηρᾶσαι*) *θηράσαι* A. — [4]) **251, 36** *τε*) om. B. — [5]) **251, 36** *κατά*) *καὶ κατὰ* A. — [6]) **251, 40** *ἀληθινάς*) *ἀλιθεινὰς* B. — [7]) **251, 41** *ὧν*) *ὃν* A. — [8]) **251, 41** *διδασκαλικὸν*) Tayl. coni. *διδάσκαλον*, sine ratione. — [9]) **251, 42** *διανοίαις*) *διανοίας* A. — [10]) **251, 42** *ἐργάζεσθαι*) *ἐργάξεσθαι* B. — [11]) **251, 42** *ἐπιείκειαν*) *ἐπιήκειαν* B. (corr. Tayl.) — [12]) **251, 42** *ἀνθρώπων*) *ἀνθρώπινων* B. — [13]) **251, 43** *ἐγκλήματα*) *ἐγκλείματα* B. — [14]) **251, 44** *δριμεῖαν*) *δρυμεῖαν* B. (corr. Tayl.) — [15]) **251, 44** *πληκτικήν*) *πλεκτικὴν* A. *πληκτικὸν* B. — [16]) **251, 45** *περιοχῆς*) *περισχῆς* B. — [17]) **251, 46** *τῇ δυνάμει*) om. B. (*δυνάμει* desiderabat Tayl.) — [18]) **251, 47** *ἐπειγόμενοι*) *ἐπηγόμενοι* A. — [19]) **251, 48** *διατὶ τὸ ἦν καὶ τὸ ἔσται οὐχ ἁρμόζει τοῖς νοητοῖς*: m. A. — [20]) **251, 49** *ἐξῃρῆσθαι*) *ἐξηρεῖσθαι*

διὰ τί δὲ τὸ ἔστι κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον | αὐτοῖς προσήκει μόνον; ὅτι ἅ ἐστιν F
ἔστιν ἀεί, οὐδὲν οὔτε ἀφιέντα οὔτε προσλαμβάνοντα οὔτε κατὰ οὐσίαν οὔτε κατὰ ζωὴν οὔτε κατὰ τὴν νόησιν οὔτε καὶ πολλῷ πλέον[1]) κατ' αὐτὴν τὴν ἕνωσιν. ἆρ' οὖν τῶν τριῶν τούτων, τὸ[2]) ἦν ἔστι τε καὶ ἔσται, τὰ μὲν ἄκρα οὐ προσήκει λέγειν ἐπὶ τῶν νοητῶν, μόνον δὲ τὸ μέσον, ἢ οὐδαμῶς; οὐδὲ γὰρ τὸ ἔστι τὸ συντασσόμενον τῷ τε ἦν καὶ τῷ ἔσται προσήκει τι τοῖς νοητοῖς, ἀλλ' ὃ πάντων μὲν τούτων ἐξῄρηται, χρόνου δὲ οὐδεμίαν ἔμφασιν ἔχει, κατ' αὐτὸ δὲ τὸ αἰώνιον ὥρισται μέτρον, ἀπονεμητέον | ἐστὶ τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς νοητοῖς. 252
ὥσπερ γὰρ τὸ ἀεί, τὸ μὲν ἦν αἰώνιον, τὸ δὲ χρονικόν, οὕτω καὶ τὸ ἔστι[3]) διττόν ἐστι[4]), τὸ μὲν τοῖς ὄντως οὖσιν ἁρμόζει, τὸ δὲ τοῖς ἐγκοσμίοις πράγμασιν. ὅταν οὖν λέγῃ τῇ δὲ τὸ ἔστι μόνον κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον προσήκει, τὸ μόνον μεταθέντες ἐπιστημονικώτερον εὑρήσομεν τὸν λόγον· τῇ δὲ τὸ μόνον ἔστι[5]) προσήκει, τουτέστι τὸ καθ' ἑαυτὸ[6]) ἐξῃρημένον τῆς πρὸς τὰ εἴδη τοῦ χρόνου συντάξεως. πόθεν οὖν ἐπῆλθε τοῖς ἀνθρώποις τηλικαῦτα πλημμελεῖν καὶ τὰ μηδὲν προσήκοντα τοῖς νοητοῖς θεοῖς ἐπ'[7]) αὐτοὺς ἀναπέμπειν; τὸ μὲν ὅλον αἴτιον ἡ λήθη τῶν θείων διὰ τὴν πτερορρύησιν καὶ τὴν πτῶσιν καὶ τὴν τῶν ἐπικήρων[8]) σωμάτων κοινωνίαν ἡμῖν ἐπιγεγενημένη· διὸ καὶ αὐτὸς οὗτος· λανθάνομεν φέροντες ἐπὶ τὴν ἀΐδιον οὐσίαν οὐκ ὀρθῶς. ἀλλ' οὐχ οἵ γε θεουργοὶ ταὐτὰ[9]) πεπόνθασιν· οὐ γὰρ θέμις αὐτοῖς· ἀλλὰ τὸν χρόνον αὐτὸν ὑμνήκασιν ὡς θεόν, καὶ ἄλλον μὲν τὸν ζωναῖον, ὡς εἴπομεν, ἄλλον | δὲ ἄζωνον[10]), μετροῦντα τὴν περίοδον τοῦ τρίτου τῶν αἰθε- B
ρίων, ἄλλον δὲ τὸν ἐπὶ τοῦ μέσου τῶν κόσμων ἐκείνων, ἀρχαγγελικόν τινα χρόνον, ἄλλον δὲ ἀρχικὸν αὐτῷ ἐφεστῶτα[11]) τῷ πρωτίστῳ τῶν αἰθερίων, ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις πηγαῖον ἄλλον, ὃς τὸν ἐμπύριον κόσμον ἄγει καὶ περιάγει καὶ ἀφορίζει τὴν ἐκείνου περίοδον, ἀπ' αὐτῆς προελθὼν τῆς πηγαίας θεοῦ τὴν[12]) πᾶσαν μὲν ζωήν, πᾶσαν δὲ κίνησιν τεκούσης. αὕτη γὰρ προήγαγε καὶ τὸν πηγαῖον χρόνον καὶ πᾶσι τοῖς κινουμένοις ἐπέστησε μετροῦντα τὰς πάντων περιόδους μέχρι τῶν ἐσχάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ κατὰ περιόδους μετρεῖται[13]), κἂν ᾖ τῶν παμφόρων[14]) πραγμάτων, καὶ Πλάτωνος ἡμᾶς διδάξαντος, ὅτι πᾶν τὸ ζῶν ἐκ τεθνηκότος[15]) γίγνεται καὶ πᾶν τὸ τεθνηκὸς ἐκ ζῶντος, καὶ ὡς ἔστι πάντων περίοδος καὶ[16]) ἀποκατάστασις καὶ τῶν γενητῶν, οὐ τῶν ἀδιαφθόρων μόνων· καὶ γὰρ τὸ καθ' ἕκαστον κατά τινα περίοδον ἀπὸ τοῦ μὴ ὄντος γε-

---

1) 251, 51 *πλέον) πλέων* B. — 2) 251, 52 *τὸ)* Immo *τοῦ* — 3) 252, 2 *τὸ ἔστι)* om. B. — 4) 252, 2 *ἐστι) ἐστι χρονικὸν* B. *ὅτι διττὸν τὸ ἐστίν·* m. A. — 5) 252, 4 *ἔστι) ἐστὶ* — 6) 252, 4 *ἑαυτὸ) ἑαυτὸν* — 7) 252, 6 *ἐπ') ἐπὶ* B. — 8) 252, 7 *ἐπικήρων) ἐπικείρων* B. — 9) 252, 8 *ταὐτὰ) ταῦτα* B. — 10) 252, 10 *χρόνος ζωναῖος, καὶ ἄζωνος·* m. A. — 11) 252, 11 *ἐφεστῶτα) ἐφεστῶσα* B. — 12) 252, 13 *τὴν)* Fort. *τῆς* — 13) 252, 15 *ὅτι καὶ τὰ ἔσχατα κατὰ περιόδους μετρεῖται·* m. A. — 14) 252, 16 *παμφόρων)* Fort. *παμφθόρων.* Tayl. coni. *παμφθάρτων.* — 15) 252, 16 *ἐκ τεθνηκότος) ἐκτεθηκότος* A. — 16) 252, 17 *καὶ)* om. B.

γονὸς ἄπεισιν εἰς τὸ μὴ ὄν, εἴπερ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ κίνησίς ἐστι περί-
C οδος. πάντων | οὖν ὁ χρόνος μετρητικὸς ἕως τῶν ἐσχάτων, πᾶσι τὰς περιόδους ἀφορίζων, καὶ τοῦτο προστίθησι τοῖς κινουμένοις, ἵνα μιμῆται τοῦ νοῦ τὴν ἐν αὐτῷ μονὴν αἰὼν [1]) συνεχῆ διὰ τῆς εἰς τὸ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ περιόδου, ἣν ὁ χρόνος ἀφορίζει πᾶσιν τοῖς κινουμένοις [2])· οἱ δὲ πολλοὶ πολλαχοῦ μὲν συγχέουσι τὴν τῶν πραγμάτων διάφορον σύστασιν, μὴ διορίζοντες τὰ προσήκοντά πη τοῖς οὖσι καὶ τοῖς γιγνομένοις, διαφερόντως δὲ ἡ περὶ τὸν αἰῶνα καὶ τὸν χρόνον ἄγνοια τὴν δεινὴν ταύτην σύγχυσιν καὶ παρανομίαν ἀπεργάζεται· δρᾷ δέ τι καὶ ἡ τῶν πραγμάτων ὁμοιότης. οὐ γὰρ ἀπήρτηται τῶν πρωτίστων τὰ τελευταῖα, ἐξήρτηται δὲ αὐτῶν καὶ πρόεισι κατ' ἐκεῖνα καὶ τὴν εἰκόνων ὑποδύεται μορφήν· δειναὶ δὲ τοὺς μὴ [3]) ἐπιστήμονας αἱ ὁμοιότητες παραλογίσασθαι καὶ ἀπαγαγεῖν ἀπὸ τῶν ἑτέρων ἐπὶ τὰ ἕτερα καὶ πεῖσαι ταῖς εἰκόσιν οἷα τοῖς παραδείγμασιν ὁμιλεῖν καὶ μηδὲν ἄλλο τι τὴν ἀρχηγέτιν [4]) οὐσίαν εἶναι νομίζειν, ἢ ὅπερ ἐστὶν [5]) αὐτῆς τὸ φαινόμενον εἴδωλον. ὁρῶντες οὖν ἐνταῦθα μίξιν τοῦ |
D ὄντος πρὸς τὸ μὴ ὂν καὶ πῇ μὲν τοῦ ὄντος ἐπικράτειαν, ὅταν εἶναι τὸ πρᾶγμα λέγωμεν, πῇ δὲ [6]) τοῦ μὴ ὄντος, ὅταν τὸ ἦν ἢ τὸ ἔσται περὶ αὐτοῦ φθεγγώμεθα, μεταφέρομεν ταῦτα καὶ ἐπὶ τὴν αἰώνιον τῶν ὄντων διακόσμησιν, ὅπου μήτε παρατρέχει τι μήτε μέλλει μήθ' ὅλως μεταβάλλει, μὴ χρόνου πρόοδος μηδὲ τοῦ ὄντος τοῦ κατὰ στέρησιν ἔμφασις, ἀλλ' ἀληθὴς οὐσία καὶ τὸ ὄντως ὂν καὶ τὸ ἀεὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ νῦν τὸ πᾶν καὶ ἤδη καὶ ὁμοῦ τὰ τέλη, οὐχ ὡς ἕτερα ἐν ἑτέροις, ἀλλ' ὡς ταὐτὰ τοῖς ὑποκειμένοις ὄντα, ἐπεὶ μηδὲ τὸ εὖ τοῦ εἶναι διέστηκεν ἐν αὐτοῖς, οἷς καλὸν καὶ ἀγαθότης τὸ πᾶν ὡς εἰπεῖν τῆς ὑπάρξεως.

Τὸ δὲ ἦν τό τε ἔσται, περὶ τὴν ἐν χρόνῳ γένεσιν ἰοῦσαν, πρέπει λέγεσθαι. κινήσεις γὰρ ἐστόν. τὸ δὲ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἔχον ἀκινήτως, οὔτε πρεσβύτερον, οὔτε νεώτερον προσήκει γίγνεσθαι διὰ χρόνον, οὐδὲ γενέσθαί ποτε οὐδὲ γεγονέναι νῦν, οὐδ' εἰσαῦθις ἔσεσθαι, τὸ παράπαν τε, οὐδὲν ὅσα γένεσις τοῖς ἐν αἰσθήσει φερομένοις προσῆψεν, ἀλλὰ χρόνου ταῦτα αἰῶνα
E μιμουμένου, καὶ κατ' ἀριθμὸν κυκλουμένου | γέγονεν εἴδη. (Pag. 38 A.)

Τρία ταῦτα προσήκει, φησί, διὰ χρόνον τῇ γενέσει, ἓν μὲν τὸ ἦν καὶ τὸ

---

[1]) 252, 21 *αἰὼν*) Tayl. coni. *αἰῶνι*: **and the Demiurgus added this to moveable natures, in order that they might imitate the continued permanency of intellect in eternity itself.** Mihi *αἰὼν* delendum potius et ad *προστίθησι* ex superioribus *ὁ χρόνος* referendum videtur. — [2]) 252, 21 sq. *ἵνα μιμῆται — κινουμένοις*) om. A. — [3]) 252, 27 *μὴ*) *μὲν* A. — [4]) 252, 29 *ἀρχηγέτιν*) *ἀρχηγέτην* ante corr. A. *ἀρχηγετὶν* B. — [5]) 252, 29 *ἐστὶν*) *ἔστι* B. — [6]) 252, 30 *πὴ μὲν — πῆ δὲ*) *πῇ μὲν — πῇ δὲ* B. *πῇ μὲν — πῇ δὲ* A.

ἔσται, δεύτερον δὲ τὸ νεώτερον γίγνεσθαι καὶ πρεσβύτερον, τρίτον τὸ γίγνεσθαί ποτε ἢ νῦν γεγονέναι ἢ εἰσαῦθις ἔσεσθαι· ὧν τὸ μὲν πρῶτόν φησιν ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος ὁρᾶν τὸν χρόνον εἰς τὴν γένεσιν ὡς ἀπὸ τοῦ ὄντος προελθόντα, τὸ δὲ δεύτερον ὡς ἀπὸ ζωῆς ὁρμώμενον, τὸ δὲ τρίτον ὡς τῆς νοερᾶς τάξεως ἐξηρτημένον. τούτων δὲ λίαν ἐμφρόνως εἰρημένων πρῶτον ἐπιζήτησον αὐτός, εἰ[1]) ὡς τρία χρὴ θεωρεῖν αὐτὰ μᾶλλον, ἀλλὰ μὴ ὡς δύο τῷ γενέσθαι ποτὲ προσυπακούοντας τὸ πρεσβύτερον ἢ νεώτερον καὶ τῷ γεγονέναι νῦν καὶ τῷ εἰσαῦθις ἔσεσθαι, ἵνα μὴ μόνον κατὰ τὸ γίγνεσθαι, ἀλλὰ καὶ πάντα μόρια τοῦ χρόνου καὶ τῆς γενέσεως πλημμελὲς ἢ προσάπτειν τι τοιοῦτο[2]) τοῖς θεοῖς. ἔπειτα δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν ἀναδραμὼν τοῦ λόγου παντὸς[3]) ἐπίστησον, εἰ μόνα τὰ δύο λέγοιμεν ἂν ὀρθῶς ἐπὶ τῆς γενέσεως (λέγω δὲ τὸ ἦν καὶ τὸ ἔσται) ἢ καὶ τὸ ὡσανεὶ μέσον αὐτοῖν τὸ ἔστιν, ὅπερ οὐκ ὠνόμασται νῦν, ἐπείπερ προσῆκε τὸ
αἰώνιον ἔστι[4]) τοῖς νοητοῖς, ἵνα μὴ πάλιν ἡ ὁμωνυμία | ταραχὴν ἐμποιήσῃ τῷ F
λόγῳ. καὶ μὴν πρόδηλόν ἐστι πᾶσιν[5]), ὡς ἑκάστη μὲν εἰκὼν μετέχει πη[6]) τοῦ παραδείγματος, διαφερόντως δὲ ὁ σύμπας κόσμος τοῦ νοητοῦ· ὥστε εἰ ἐκεῖ[7]) τὸ ὄντως ὄν, εἴη ἂν ἀμηγέπη κἀνταῦθα τὸ ὄν. οὐ συνηρίθμηται[8]) δὲ τῷ ἦν καὶ ἔσται τὸ ἔστι, διότι τε μὴ τὸ κυρίως ἐστὶν ἐνταῦθα, καὶ διότι καὶ τὸ δευτέρως ἀπὸ τοῦ νοητοῦ, ὥστ' ἐκείνῳ μᾶλλον ἂν προσήκοι, καὶ ὅτι τὰ ἴδια ἑκατέρων[9]) τῶν φύσεων προὔκειτο λέγειν, οὐκ εἴ τινος ἡ ἑτέρα παρὰ τῆς ἑτέρας μετείληφε· καίτοι καὶ τὸ ἦν καὶ τὸ ἔσται τῷ[10]) μὴ ὄντι μᾶλλον χαρακτηρίζεται, |
τὸ μὲν τῷ μηκέτι, τὸ δὲ τῷ μηδέπω· ἀλλ' οὖν μετέχει γε πάντως ἀμηγέπη 253
τοῦ ὄντος, ἢ οὐδ' ἂν κατὰ παρέγκλισιν[11]) ἀπ' αὐτοῦ κατωνομάζετο, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπικράτειαν τὴν ἐν αὐτοῖς τοῦ μὴ ὄντος τῇ γενέσει μόνως ᾠκείωται, τοῖς δὲ ὄντως οὖσιν οὐδαμῶς προσήκει. καὶ ἄλλως δὲ ἡ μὲν μονὰς τοῦ ἔστι τῷ αἰῶνι μᾶλλον ᾠκείωται καὶ τοῖς νοητοῖς, ἡ δὲ δυὰς τοῦ ἦν καὶ τοῦ ἔσται γενέσει καὶ χρόνῳ. μέγα δὴ[12]) καὶ τοῦτο σθένος τῆς χρονικῆς ἐνεργείας, ὅτι συντάττει καὶ τὸ μηκέτι[13]) ὂν τοῖς οὖσι καὶ τὸ μηδέπω τοῖς ἐνεστῶσι. κατὰ γὰρ τὸν χρόνον συνεχῆ πάντα ταῦτα γίγνεται, καὶ τὸ ἐνεστὸς διὰ χρόνου ἐπὶ τὸ ἦν ἐκπέμπεται, οὐδὲ τότε ἐπὶ τὸ μηδαμῇ μηδαμῶς ὂν ὑποφερόμενον, ἀλλ' ἀμηγέπη[14]) διὰ τὸν χρόνον τοῖς οὖσι συνταττόμενον. πῶς οὖν τὸ ἦν καὶ τὸ ἔσται εἴδη χρόνου καὶ ἐπὶ γεννητῶν[15]) πρέπει λέγεσθαι; ἢ ἄλλα ἦν τὰ εἴδη τοῦ χρόνου· ἁπλούστερα γὰρ καὶ πρόοδοι μόναι χρονικαὶ καὶ διαστάσεις τῶν ὅλων μετρητικαί· ἄλλα[16]) δὲ τὰ κατὰ τῶν ἐν χρόνῳ γιγνομένων ταττόμενα. οὐ

---

1) **252, 44** *εἰ) εἰς* B. — 2) **252, 47** *τοιοῦτο) τοιοῦτον* B. — 3) **252, 47** *παντὸς) καὶ παντὸς* A. — 4) **252, 49** *ἔστι) ἐστι* B. — 5) **252, 50** *πᾶσιν) πᾶσι* A. — 6) **252, 50** *πη) πῇ* A. — 7) **252, 51** *εἰ ἐκεῖ) εἰκεῖ* A. — 8) **252, 52** *συνηρίθμηται) συνηρήθμηται* B. — 9) **252, 53** *ἑκατέρων) ἑκατέρῳ* A. — 10) **252, 54** *τῷ) καὶ τῷ* B. — 11) **253, 1** *παρέγκλισιν) παράκλισιν* A. — 12) **253, 4** *δὴ) δὲ* B. — 13) **253, 5** *καὶ τὸ μηκέτι) καί τι* A. — 14) **253, 7** *ἀλλ' ἀμηγέπη) ἀλλὰ μηγέπη* B. — 15) **253, 8** *γεννητῶν) γένητῶν* B. — 16) **253, 9** *ἄλλα) ἀλλὰ*

B γὰρ ταὐτὸν τὸ | ἦν χρόνος καὶ τὸ ἦν ὁ πόλεμος, ὥσπερ οὐδὲ τὸ κάτω ἐπί τε τοῦ τόπου καὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ τὸ μὲν ἁπλοῦν καὶ ἕν, τὸ δὲ σύνθετον καὶ διπλοῦν, καὶ τὸ μὲν περιέχον, τὸ δὲ περιεχόμενον. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ ἦν τὸ μὲν χρονικὸν περιέχει καὶ μετρεῖ καὶ ἔστιν ἁπλοῦν, τὸ δ' ἐπὶ τῆς ἐν χρόνῳ γενέσεως παραλαμβανόμενον περιέχεται καὶ μετρεῖται, καὶ μετέσχε μὲν χρόνου[1]), χρόνος δὲ οὐκ ἔστιν. ὅτι δὲ περιέχεται πᾶσα ἡ γένεσις ὑπὸ τοῦ χρόνου, καθάπερ αὐτὸς ὁ χρόνος ὑπὸ τῶν νοητῶν, δῆλον· ἐξ ὧν ὁ μὲν χρόνος ἰέναι[2]) κατ' ἀριθμὸν λέγεται, ὡς κατὰ τὰ νοερὰ εἴδη τὰ ἐν αὐτῷ καὶ μέτρα ποιούμενος[3]) τὴν πρόοδον, ἡ δὲ γένεσις ἐν χρόνῳ ἰέναι, ὡς ἂν ὑπὸ χρόνου[4]) μετρουμένη καὶ κοσμουμένη καὶ[5]) τελειουμένη. πάλιν ὁ χρόνος διὰ τὴν πρὸς τὸν αἰῶνα μίμησιν κυκλεῖσθαι λέγεται, ὡς καὶ ὁ οὐρανὸς διὰ τὴν πρὸς τὸν νοῦν μίμησιν ἐσφαιρῶσθαι, καὶ εἴδη ἔχειν τὸ ἦν καὶ τὸ[6]) ἔσται καὶ ὅσα τούτοις ὁμόφυλα, δῆλον, ὅτι τὰ ἁπλᾶ καὶ τὰ ἀρχηγικὰ τῶν ἐν γενέσει φερομένων. τὰ γὰρ μέτρα πάσης ἔχων ἐν αὐτῷ τῆς γενέσεως εἰκόνας αὐτῶν καὶ τύπους τοῖς κατ' αὐτὸν ἰοῦσιν ἐντίθησιν. ἡ μὲν οὖν γένεσις καὶ παρακμάζει καὶ δι' αὐτὸ
C τοῦτο προσδεῖται | τοῦ ἀνανεώσαντος αὐτὴν χρόνου καὶ ἀτελές[7]) ἐστι τὴν ἀρχὴν καὶ χρῄζει τοῦ τελειοτέραν αὐτὴν ποιήσοντος καὶ πρεσβυτέραν χρόνου· τὸ δὲ νοητὸν, ἀεὶ τέλειον, ἀεὶ ἀκμαῖον, ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχει· ὅθεν καὶ πρεσβύτερόν ἐστί τι ἐκεῖ· ἀλλὰ καὶ Ζεὺς πρότερον ἐγεγόνει· καὶ νεώτερον· μετὰ σφισι πότνια Ἥβη οἰνοχόει· ἀλλ' οὐχὶ διὰ χρόνου τοῦτο αὐτοῖς παραγίγνεται[8])· καὶ τοῦτο λίαν ἀκριβῶς αὐτὸς προσέθηκεν, ὡς τὸ νοητὸν οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερον προσήκει γίγνεσθαι διὰ χρόνου, οὐδ' ὅλως γίγνεσθαι τὸ ἀγέννητον[9]) οὐδὲ γεγονέναι οὐδὲ γενήσεσθαι. ἑνὶ δὲ λόγῳ γένεσις μὲν, εἰ καὶ μὴ οὐσία ἐστὶν, ἀλλ' οὖν οὐσίας μεταλαγχάνει, οὐσίαν δὲ γενέσεως θέμις οὐδαμῶς ἀναπιμπλάναι, ὅθεν οὐδὲ τὰ γενέσει διὰ χρόνον[10]) προσήκοντα τοῖς ὄντως οὖσι προσφέρειν ὀρθόν.

Καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τὰ τοιάδε, τό, τε γεγονὸς εἶναι γεγονὸς, καὶ τὸ γιγνόμενον εἶναι γιγνόμενον. τὸ γενησόμενον, εἶναι γενησόμενον, καὶ τὸ μὴ ὂν μὴ ὂν εἶναι. ὧν οὐδὲν ἀκριβὲς λέγομεν. περὶ μὲν τούτων, τάχ' ἂν οὐκ ἂν εἴη καιρὸς πρέπων ἐν τῷ παρόντι διακριβολογεῖσθαι. **(Pag. 38 B.)**

D Πρῶτον μὲν ὡς | τὰ τῇ γενέσει πρέποντα ῥήματα τοῖς ὄντως οὖσι προσφέρουσαν τὴν συνήθειαν τῶν Ἑλλήνων διήλεγχε, νυνὶ δὲ ὡς τὸ εἶναι συντάττοντας τῇ γενέσει τὸ προσῆκον τοῖς νοητοῖς αἰτιᾶται τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων·

---

1) 253, 13 *χρόνου*) *χρόνον* B. — 2) 253, 14 *ἰέναι*) *ἱέναι* B. — 3) 253, 15 *μέτρα ποιούμενος*) *μετραποιούμενος* B. — 4) 253, 15 *χρόνου*) *χρόνον* B. — 5) 253, 16 *κοσμουμένη καὶ*) om. B. — 6) 253, 17 *τὸ*) om. B. — 7) 253, 20 *ἀτελές*) Immo *ἀτελής* — 8) 253, 23 *παραγίγνεται*) *παραγίνεται* A. — 9) 253, 24 *ἀγέννητον*) *ἀγένητον* B. — 10) 253, 26 *χρόνον*) *χρόνου* B.

ἢ γὰρ διπλῆν, ἢ πάντως γε μίαν τινὰ καὶ μεγάλην αὐτῶν εἶναι τὴν παρανομίαν. ὅταν μὲν γὰρ τὸ γεγονὸς εἶναι λέγωσι γεγονὸς [1]) καὶ τὸ γενησόμενον εἶναι γενησόμενον, πλημμελῶς μὲν τὸ τῶν αἰωνίων οὐσιῶν ἴδιον τοῖς γεννητοῖς [2]) προσάπτουσι· τὸ γὰρ εἶναι τοῦτο τοῖς ἄνω προσήκει καὶ [3]) θείοις, ὥσπερ τὸ γίγνεσθαι τοῖς αἰσθητοῖς· οὐκ ὀρθῶς δὲ οὐδὲ τὰ μόρια τοῦ χρόνου συγχέουσι καὶ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν ἀνατρέπουσι τῷ παρελθόντι τὸ νῦν εἰς ταὐτὸν ἄγοντες· ὅταν δὲ τὸ γιγνόμενον εἶναι λέγωσι, τῷ προτέρῳ μόνῳ περιπετεῖς εἰσὶν ἁμαρτήματι. μεγίστου δὲ ὄντος τούτου μεῖζον, εἰ θέμις εἰπεῖν, ἐστὶ τὸ τὸ [4]) μὴ ὂν εἶναι λέγειν· εἰ γάρ ἐστιν ἡ γένεσις μέση μὴ ὄντος καὶ ὄντος, ἧττόν ἐστι πλημμελὲς τὰ τοῦ ὄντος τῇ γενέσει προσφέρειν, ἢ τῷ μὴ ὄντι. μία δὴ καὶ ὑπὲρ τούτων ἀπολογία κατὰ φύσιν ἂν γένοιτο. μεταλαγχάνον γὰρ τὸ μὴ ὂν ἐν τῇ γενέσει τοῦ ὄντος, ὡς καὶ πᾶν τὸ ἔγχρονον | τοῦ αἰῶνος, εἶναι δοκεῖ τοῖς ἐπὶ E
τὸν ἐξῃρημένον [5]) ἁπάσης διαστάσεως καὶ μερισμοῦ αἰῶνα καὶ τὸ ὄντως ὂν οὐκ εἰωθόσιν [6]) ἀνάγεσθαι. πάλιν τὸ ἐνεστὸς [7]) τοῦ χρόνου τὴν ἐν κινήσει φερομένην γένεσιν εἴωθε σώζειν καὶ διακατέχειν. θαυμαστὸν οὖν οὐδὲν ὑπομένουσιν οἱ ἄνθρωποι, εἰ καὶ τὸ παρῳχηκὸς [8]) ἀμηγέπη κατέχειν [9]) ἐν τοῖς οὖσι βουλόμενοι, καίπερ ἤδη γεγονὸς εἶναι αὐτὸ γεγονὸς λέγοιεν, τό τε μηδέπω γιγνόμενον συντάττειν ἐθέλοντες τοῖς οὖσιν εἶναι γενησόμενον αὐτὸ λέγοιεν [10]). διὰ γὰρ δυοῖν [11]) τούτων τὸ μὴ ὂν ἀμηγέπη προσιέναι τοῖς πράγμασι καὶ συντάττεσθαι δύναται, διά τε τῆς μετοχῆς τοῦ ὄντος καὶ διὰ τοῦ παρόντος χρονικοῦ διαστήματος, ἅπερ ἀμφότερα τὸ εἶναι δόξειεν ἂν ἐπιφέρειν. καὶ ἡ μὲν ἀφορμὴ τῆς πολλῆς χρήσεως ἐντεῦθεν ἐλήφθη [12]) ποθέν· οὐ μὴν ἀκριβὲς καὶ ἐπιστημονικὸν ἔχει τι τῆς ἐπιταράξεως ταύτης ἡ μετάθεσις· διὸ [13]) ἐπισημηνάμενος ἐφ' ὅσον ἔπρεπε τῇ παρούσῃ σκέψει φυσικωτέρᾳ οὔσῃ περὶ τούτων ἐπιπλέον ἐξετάζειν ἄλλης εἶναί φησι πραγματείας, ὡς μὲν οἱ πολλοὶ νομίζουσι τῶν ἐξηγητῶν, λογικῆς· ἐν γὰρ ταῖς λογικαῖς συνουσίαις εἰώθασι | ζητεῖν, εἰ F
δοξαστόν [14]) ἐστι τὸ μὴ ὄν· ὡς δὲ ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος [15]) εἶπε κἀγὼ πείθομαι, θεολογικῆς. ἔν τε γὰρ τῷ Σοφιστῇ πολὺς ὁ περὶ τοῦ παντοδαπῶς μὴ ὄντος λόγος κἀν τῷ Παρμενίδῃ, ὧν δὴ καὶ τὸ σκέμμα οἰκεῖον ὁ Τίμαιος εἶναι ἀποφαίνεται, νῦν μέν, ὥσπερ τὰ πράγματα διέκρινε καὶ διέστησεν ἀπ' ἀλλήλων εἴς τε τὸ ὂν ἀεὶ καὶ εἰς τὸ γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον, εἰς εἰκόνα καὶ παράδειγμα, εἰς τὸ αἰώνιον καὶ τὸ ἔγχρονον, οὕτως ἐθελήσας καὶ τὰς προσρήσεις [16])

---

[1]) **253, 33** *λέγωσι γεγονὸς*) *γ. λ.* B. — [2]) **253, 33** *γεννητοῖς*) *γενητοῖς* B et, altero *ν* superscripto, A. — [3]) **253, 34** *καὶ*) om. B. — [4]) **253, 37** *τὸ*) om. B. — [5]) **253, 40** *ἐξῃρημένον*) *ἐξῃρημένων* B. — [6]) **253, 40** *οὐκ εἰωθόσιν*) *οὐκειωθόσιν* A. — [7]) **253, 41** *ἐνεστὸς*) *ἐντὸς* B. — [8]) **253, 42** *παρῳχηκὸς*) *παρῳχημένον*, in m. *γρ. παρῳχηκός*, A. — [9]) **253, 42** *κατέχειν*) *διακατέχειν* A. — [10]) **253, 43** *λέγοιεν*) *λέγειεν* A. — [11]) **253, 44** *δυοῖν*) *δυεῖν* B. — [12]) **253, 46** *ἐλήφθη*) *ἐλείφθη* B. — [13]) **253, 47** *διὸ*) *τὸ* B. — [14]) **253, 50** *δοξαστόν*) *δοξατόν* B. — [15]) **253, 50** *Ἰάμβλιχος* m. A. — [16]) **253, 54** *προσρήσεις*) *προῤῥήσεις* A.

οἰκείας ἑκατέροις ἀποδοῦναι, ὡς μήτε τὰ διὰ χρόνον τῇ γενέσει προστεθέντα |
254 μεταφέρειν ἐπὶ τὰς ἁπλουστέρας καὶ θειοτέρας οὐσίας, μήτε τὰ ἐξαίρετα τῶν κρειττόνων ἀγαθὰ συναναφύρειν τοῖς ἐν κινήσει καὶ μεταβολῇ φερομένοις, τὰς δὲ βαθυτέρας τούτων ἐρεύνας τοῖς οἰκειοτέροις ἀπονέμων καιροῖς. εἰωθὸς γὰρ ἦν τοῦτο καὶ αὐτῷ Πλάτωνι καὶ πρὸ Πλάτωνος τοῖς Πυθαγορείοις, ὃ δὴ καὶ Ἀριστοτέλης[1]) διαφερόντως ἐζήλωσε, προσφόρως ταῖς προθέσεσι τῶν πραγματειῶν[2]) τὰ κατὰ φιλοσοφίαν προβλήματα μεταχειρίζεσθαι.

Χρόνος δ' οὖν μετ' οὐρανοῦ[3]) γέγονεν. ἵνα ἅμα γεννηθέντες, ἅμα καὶ λυθῶσιν, ἄν ποτε λύσις τὶς αὐτῶν γίγνηται, καὶ κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς διαιωνίας φύσεως, ἵνα ὡς ὁμοιότατος αὐτὸς αὐτῷ κατὰ δύναμιν ᾖ. τὸ μὲν γὰρ δὴ παράδειγμα, πάντα αἰῶνά ἐστιν[4]) ὄν. ὁ δ' αὖ[5]) διὰ τέλους τὸν ἅπαντα χρόνον γεγονώς τε καὶ ὢν, καὶ ἐσόμενος. (Pag. 38 C.)

Μετ' οὐρανοῦ φησὶ γεγενῆσθαι τὸν χρόνον τοῦ ἐμψύχου καὶ ἔννου, διότι δὴ πρῶτος ὁ κόσμος αὐτοῦ μετέχει κατά τε ψυχὴν καὶ κατὰ τὸ σωματοειδές. τὸ δ'
B ἵνα ἅμα γεννηθέντες | ἅμα καὶ λυθῶσιν, ἐάν ποτε λύσις τις αὐτῶν γίγνηται[6]), σαφῶς ἀγέννητον καὶ ἄφθαρτον δείκνυσι[7]) τὸν οὐρανόν. εἰ γὰρ γέγονεν, ἐν χρόνῳ γέγονεν. εἰ δὲ μετὰ χρόνου γέγονεν, οὐκ ἐν χρόνῳ γέγονεν· οὐδὲ γὰρ ὁ χρόνος ἐν χρόνῳ γέγονεν, ἵνα μὴ πρὸ χρόνου χρόνος ᾖ. εἰ ἄρα μετὰ χρόνου γέγονεν, οὐ γέγονε. δεῖ γὰρ πᾶν τὸ γιγνόμενον μεταγενέστερον εἶναι χρόνου· ὁ δ' οὐρανὸς οὐδαμῶς ἐστὶ χρόνου μεταγενέστερος. πάλιν δὲ εἰ πᾶν τὸ λυόμενον ποτὲ λύεται, χρόνος δὲ ἐν μορίῳ ἑαυτοῦ οὐκ ἂν λύοιτο, χρόνος οὐκ ἂν λύοιτο[8])· ὥστε οὐδὲ οὐρανός· ἄλυτος γὰρ καὶ οὗτος ἔστ' ἂν ὁ χρόνος ἄλυτος ᾖ. καὶ ἄλλως δὲ ὁ χρόνος ἄλυτος, δι' ἁπλότητα φύσεως· εἰ μή τις τὴν ἐναντίαν αὐτοῦ τῆς τε προόδου καὶ τῆς ἐπὶ τὸν δημιουργὸν ἐπανόδου γένεσιν αὐτοῦ καὶ λύσιν ἐπονομάζειν ἐθέλοι· οὕτω δ' ἂν καὶ ὁ οὐρανὸς τὴν κατ' αἰτίαν ἔχῃ[9]) λύσιν καὶ γένεσιν. ὅμοιον οὖν ὡς εἴ τις περιττὰς εἶναι βουλόμενος τὰς θατέρου περιφορὰς ἑπτάδα λέγοι συνυπάρχειν αὐταῖς, ἵνα ἐάν ποτε ἡ ἑπτὰς ἀρτία γίγνηται, καὶ αὗται ἄρτιαι γίγνωνται[10]), σημαίνων μὴ μεταπεσεῖσθαι τὰς περιφο-
C ρὰς ἐπὶ τὸ ἄρτιον, οὕτω δὴ καὶ | νῦν ἡγεῖσθαι νομιστέον περὶ τῆς ἀλυσίας τοῦ κόσμου τε καὶ τοῦ χρόνου τῆς παντοδαπῆς, διὰ τὸ τὸν χρόνον ἄλυτον ἔχειν τὴν φύσιν. μία μὲν οὖν αἰτία τοῦ γεγενῆσθαι μετ' οὐρανοῦ τὸν χρόνον εἴρηται, ἵνα ἄλυτον ᾖ τὸ πᾶν καὶ ἀΐδιον· δευτέρα δὲ, ἵνα καὶ ὁμοιότατον ᾖ τῷ παρα-

---

[1]) 254, 3 τὸ εἰωθὸς τοῖς πυθαγορείοις καὶ πλάτωνι, καὶ ἀριστοτέλει· m. A. — [2]) 254, 4 πραγματειῶν) πραγμάτων A. — [3]) 254, 5 οὐρανοῦ) οὐρανὸν B. — [4]) 254, 7 αἰῶνά ἐστιν) αἰῶνα ἔστιν A. — [5]) 254, 7 ὁ δ' αὖ) ὃ δ' ἂν B. — [6]) 254, 10 γίγνηται) γένηται B. — [7]) 254, 10 δείκνυσι) δείκνησι B. — [8]) 254, 14 χρόνος οὐκ ἂν λύοιτο) om. A. — [9]) 254, 17 ἔχῃ) Immo ἔχοι — [10]) 254, 19 γίγνωνται) γένωνται A.

δείγματι· τὸ γὰρ αὐτὸς αὐτῷ ὁ οὐρανὸς λέγει τῷ παραδείγματι[1]). πῶς οὖν
διὰ χρόνον ὁμοιότερος ὁ οὐρανὸς τῷ αὐτοζώῳ γίγνεται; ὅτι, φησίν, ὥσπερ τὰ
νοητὰ τὴν σύμπασαν δύναμιν τοῦ αἰῶνος ἑνωτικὴν οὖσαν καὶ συνεκτικὴν ἤδη
καὶ ὁμοῦ καὶ ἀθρόως καὶ ἑνιαίως ὑποδέχεται, οὕτω καὶ ὁ κόσμος τὴν σύμπα-
σαν τοῦ χρόνου χορείαν μεριστῶς καὶ διῃρημένως ὑπομεμένηκε, δι' ἣν καὶ
γεγονὼς καὶ ὢν καὶ ἐσόμενός ἐστιν, οὐκ ἐν τῷ σύμπαντι χρόνῳ τὰ τρία ἔχων,
ἕκαστον δὲ ἐν μορίῳ χρόνου, ἀλλὰ καὶ ἕκαστον τῶν τριῶν ἐν τῷ σύμπαντι
χρόνῳ, διά τε τὴν φθάσασαν καὶ τὴν μέλλουσαν περίοδον, καὶ ὅτι τῆς τῶν γεν-
νητῶν[2]) φύσεως ὧν ἔσχε τὸ ἐν τῇ γενέσει τέλειον κατὰ πᾶν τοῦ χρόνου μό-
ριον, ὢν μέν, ἐπειδὴ κἂν τῇ ἐνεστώσῃ συμπάσῃ τοῦ χρόνου περιφορᾷ μετα-
λαγχάνει τοῦ ὄντος, ἐσόμενος[3]) δέ, ἐπειδὴ οὐ λήξουσιν αἱ χορεῖαί | ποτε τοῦ D
σύμπαντος χρόνου καὶ περιτροπαὶ συνάπτουσαι τὸν χρόνον τοῖς νοητοῖς αἰτίοις
καὶ ἀφομοιοῦσαι. εἰ δὲ δὴ[4]) τὸν πάντα χρόνον ἐστὶν ὁ οὐρανὸς καὶ ὢν καὶ γε-
γονὼς καὶ ἐσόμενος, ἔστι δὲ[5]) ἐσόμενος τὸν ἔπειτα χρόνον ὡς ἄφθαρτος, καὶ
τὸν ἔμπροσθεν ἄρα πάντα γέγονεν ὡς ἀγέννητος. ὁμοίως γὰρ καθ' ἑκάτερον
τῷ παντὶ χρόνῳ συνὼν ἢ οὐδὲ ἔσται ἔτι ἄπειρον, ἢ καὶ γέγονεν ἐξ ἀπείρου[6]).
καὶ γελοῖοί τινές εἰσιν οἱ ποτὲ μὲν αὐτὸν γενέσθαι λέγοντες, ἔσεσθαι δὲ[7]) μη-
κέτι ποτέ, τοῦ Πλάτωνος ὁμοίως ἐπ' ἄμφω τὸν ἅπαντα χρόνον αὐτῷ δόντος.
καὶ ὁρᾷς, ὅτι τὰ τρία νῦν αὐτῷ νέμει καὶ οὐ παραιτεῖται τὸ ὂν ἐπ' αὐτοῦ. δῆ-
λον οὖν, ὅτι καὶ ἀνωτέρω τὸ ἔστι τῇ διαιωνίᾳ φύσει νέμων καὶ οὐχὶ τῇ γενέσει
τὸ ἐξῃρημένον πάσης χρονικῆς παρατάσεως ἔστι[8]) καὶ κατ' αὐτὸ τὸ αἰώνιον
ἱστάμενον ἀπεκλήρου τοῖς νοητοῖς, ἐπεὶ τὸ σύμφυλον[9]) τῷ ἦν καὶ τῷ ἔσται
συγχωρεῖ καὶ τοῖς αἰσθητοῖς κατὰ μέθεξιν τοῦ ὄντως ὄντος παραγίγνεσθαι[10]).
πῶς οὖν, εἴπερ ἡ τοῦ χρόνου φύσις, ὥς φησιν ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος[11]) κἀγὼ
πείθομαι, μέση ἐστὶν αἰῶνος καὶ οὐρανοῦ καὶ τοῦ μὲν ἡγεῖται, τῷ δὲ ἀφομοι-
οῦται, | χρόνος οὐρανοῦ χάριν ὑπέστη; τὸ γὰρ περιεκτικὸν καὶ τελειωτικὸν καὶ E
πλέον ἀφομοιοῦν τὴν εἰκόνα τῷ παραδείγματι πῶς τοῦ περιεχομένου καὶ ἀφο-
μοιουμένου[12]) γέγονεν ἕνεκεν; οὕτω γὰρ ἂν τῶν τελῶν τὰ ἕνεκά του σεμνό-
τερα ἂν εἴη, καὶ τῶν ὑφειμένων χάριν τὰ κρείττω[13]) τὴν ἐπὶ τὰ ὄντα ποιοῖτο
πρόοδον. ἔστι δὲ[14]) οὐδὲν τοιοῦτον ὑπὸ Πλάτωνος διατεταγμένοις[15]) εὑρεῖν.
οὔτε γὰρ ὁ χρόνος οὐρανοῦ μόνου γέγονε χάριν, οὔτε ὁ[16]) οὐρανὸς τοῦ χρό-
νου μόνου χάριν ὑπέστη, ἀλλ' ἑκάτερος καὶ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἑτέρου καὶ τοῦ

---

1) 254, 22 *τὸ γὰρ — παραδείγματι*) om. A. — 2) 254, 28 *γεννητῶν*) *γενητῶν* B. — 3) 254, 29 *ἐσόμενος*) *ἐσσόμενος* B. — 4) 254, 31 *δή*) *δεῖ* B. — 5) 254, 31 *δέ*) *καὶ* B. — 6) 254, 33 *ἐξ ἀπείρου*) *ἐξαπείρου* B. — 7) 254, 34 *δέ*) om. B. — 8) 254, 36 *ἔστι*) *ἐστί* — 9) 254, 37 *σύμφυλον*) *σύμβολον* B. — 10) 254, 38 *ἀπόρ.* m. A. — 11) 254, 39 *Ἰάμβλιχος·* m. A. — 12) 254, 41 *ἀφομοιουμένου*) *ἀφομοιομένου* B. — 13) 254, 42 *κρείττω*) *κρείττων* B. — 14) 254, 42 *λύσ.* m. A. — 15) 254, 43 *διατεταγμένοις*) Aut *διατεταγμένον* scribendum, aut, quod malim, *ἐν τοῖς* post *τοιοῦτον* inserendum. — 16) 254, 43 *ὁ*) om. B.

συναμφοτέρου. ἵνα γὰρ ἡ πᾶσα δημιουργία τὸ τέλειον ἔχῃ, τοιοῦτος μὲν ὁ οὐρανὸς, τοιοῦτος δὲ ὁ χρόνος ἀπετελέσθη· συμβαίνει[1]) μέντοι καὶ ἑκάτερον τῷ ἑτέρῳ[2]) μεγάλα συναίρεσθαι πρὸς τὴν τοῦ οἰκείου παραδείγματος ἀφομοίωσιν. οὔτε γὰρ ὁ χρόνος ἐμιμήσατο ἂν τὸν αἰῶνα μὴ ὄντος οὐρανοῦ· ποῖ[3]) γὰρ ἂν προῆλθεν, ἢ τί ποτ᾽ ἂν ἐμέτρησε τῶν ὄντων ἢ συνέσχεν ἢ ἐτελεώσατο; οὔτ᾽ ἂν ὁ οὐρανὸς μὴ ὄντος χρόνου τὸ παντελὲς καὶ τὸ ἀΐδιον τοῦ αὐτοζώου κατὰ δύναμιν ἀπεμιμήσατο. γέγονε μὲν οὖν ἑκάτερος οὐχ ἑαυτοῦ μόνου οὐδ᾽ αὖ[4]) τοῦ
F ἑτέρου χάριν, ἀλλὰ τῆς συμπάσης | δημιουργίας, ἵνα ὡς ὅτι τελειοτάτη καὶ ὁμοιοτάτη τοῖς παραδείγμασιν ἀποτελεσθῇ· μᾶλλον δὲ τῆς ἀγαθότητος ἕνεκα[5]) τῆς τοῦ πατρὸς τῶν ὅλων, δι᾽ ἣν καὶ ἡ ποίησις ἔχει τὸ τέλειον. γενόμενος δὲ ὅ ἐστι θατέρῳ ὁ ἕτερος καὶ πᾶσι τοῖς ἐγκοσμίοις ἑκάτερος πρὸς διαμονὴν καὶ τάξιν καὶ εὐμοιρίαν μεγάλα συναίρεται[6]). καὶ τοσαῦτα μὲν περὶ τοῦ ἑνὸς καὶ ὅλου μετρητικοῦ τῶν πάντων κἀκ[7]) μόνου τοῦ δημιουργοῦ κἀκ τῆς οἰκείας μονάδος κινηθέντος καὶ προϊόντος χρόνου τῷ Πλάτωνι πεφιλοσόφηται· λοιπὸν δὲ
254 ἐν τοῖς ἑπομένοις περὶ τοῦ κατ᾽ | οὐρανὸν ἐκφαινομένου καὶ οἱονεὶ πληθυομένου καὶ οἱονεὶ[8]) μεριζομένου[9]) ταῖς ποικίλαις τῶν ἄστρων φοραῖς διαλήψεται,[10]) ὃς οὐκ ἂν ὑπέστη μὴ τῆς ταὐτοῦ καὶ τῆς θατέρου περιφορᾶς περὶ τὸν ἀφανῆ καὶ ἕνα κυκλουμένης χρόνον καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸ πρόσφορον ἑαυτῇ μέτρον ἑκατέρας ὑποτεμνομένης καὶ ἐκφηνάσης καὶ διὰ παντὸς φυλαττούσης. ὅπου δὲ, ἵνα καὶ οὗτος ὁ δεύτερος χρόνος καὶ εἰς τὸ ἐμφανὲς προϊὼν καὶ πᾶσι γνώριμος διὰ τῶν τὰ μερικὰ αὐτοῦ μέτρα προχειριζόντων καὶ μᾶλλον μεριστὸς ὑποστῇ, τὰ πλανητὰ τῶν ἄστρων, ἐν οἷς καὶ ὁ ἥλιος καὶ σελήνη κατηρίθμηνται, γεγενῆσθαι λέγεται, πηλίκον δεῖ νομίζειν ἀξίωμα τῷ πρωτίστῳ καὶ ἑνὶ χρόνῳ παρὰ τοῦ φιλοσόφου, μᾶλλον δὲ παρ᾽ αὐτοῦ τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὅλων ἀποκεκληρῶσθαι;

Ἐξ οὖν λόγου καὶ διανοίας θεοῦ τοιαύτης πρὸς χρόνου γένεσιν, ἵνα γεννηθῇ χρόνος· ἥλιος καὶ σελήνη, καὶ πέντε ἄλλα ἄστρα ἐπίκλην ἔχοντα πλανητά, εἰς διορισμὸν καὶ φυλακὴν ἀριθμῶν χρόνου γέγονε. **(Pag. 38 C.)**

B Διττῆς τῆς δημιουργίας οὔσης[11]), ὡς πολλάκις ὑπεμνήσαμεν, | τῆς μὲν ἀφανοῦς καὶ μιᾶς καὶ ἁπλῆς καὶ ὑπερκοσμίου καὶ ὁλικῆς, τῆς δὲ ἐμφανοῦς καὶ πεπληθυσμένης καὶ πολυειδοῦς καὶ ἐν τῷ κόσμῳ μεριζομένης[12]), καὶ διττὰς ἐχούσης τὰς ἐνεργείας, τὰς μὲν πρωτουργοὺς καὶ ἀκινήτους καὶ νοερὰς, τὰς

---

[1]) **254, 45** *συμβαίνει) συμβαῖνον* **B.** — [2]) **254, 46** *τῷ ἑτέρῳ) ἑκατέρῳ* **B.** — [3]) **254, 47** *ποῖ) πῇ* **B.** — [4]) **254, 49** *αὖ) ἂν* **B.** — [5]) **254, 51** *ἕνεκα) εἵνεκα* **A.** *ἕνεκα καὶ* **B.** — [6]) **254, 52** *συναίρεται) συναίρετον* **B.** — [7]) **254, 53** *κἀκ) καὶ* **B.** — [8]) **255, 1** *πληθυομένου καὶ οἱονεὶ)* **om. B.** — [9]) **255, 1** *μεριζομένου) συμμεριζομένου* **B.** — [10]) **255, 1** *διαλήψεται,) διαλῆψαι.* **†, in m. *, B.** — [11]) **255, 9** *ὅτι διττὴ ἡ δημιουργία·* **m. A.** — [12]) **255, 11** *μεριζομένης) περιζομένης* **B. (corr. Tayl.)**

δὲ δευτερουργοὺς[1]) καὶ μετὰ κινήσεως προϊούσας καὶ περὶ νοῦν χορευούσας,
καὶ τῆς μὲν ἐξῃρημένης τῶν ἀποτελουμένων, τῆς δὲ συντεταγμένης αὐτοῖς,
διττὸς καὶ ὁ χρόνος προελήλυθεν εἰς τὰ ὄντα, ὁ μὲν ὑπερκόσμιος, ὁ δὲ ἐγκό-
σμιος, καὶ ὁ μὲν ἅμα μένων τε καὶ προϊών, ὁ δὲ ἐν κινήσει φερόμενος· καὶ ὁ
μετεχόμενος διττός, ὁ μὲν κατὰ ἁπλῆν μέθεξιν, ὁ δὲ ἐν ταῖς[2]) περιόδοις τῶν οὐ-
ρανίων ἄστρων, ὃς ἀποτελεῖ μῆνας καὶ ἡμέρας καὶ νύκτας καὶ ἐνιαυτούς. τοι-
αύτης τοίνυν οὔσης τῆς τῶν χρόνων διαφορᾶς ὁ Πλάτων τὰ νοήματα περὶ τῆς
μιᾶς καὶ ἁπλῆς οὐσίας τοῦ χρόνου παραδεδωκὼς μέλλει τὸ λοιπὸν ἐντεῦθεν καὶ
περὶ τῆς ποικιλίας τοῦ χρόνου ποιεῖσθαι τὸν λόγον τοῦ μετεχομένου μεριστῶς,
εἰς ὃν αὐτῷ καὶ ἡ περὶ τῶν πλανητῶν συντελέσει θεωρία· διὰ γὰρ τῆς τούτων
κινήσεως περὶ τὸν ἥλιον χορευόντων ὁ συνεγνωσμένος ἀποτελεῖται χρόνος·
ἕνατον[3]) τοῦτο δημιουργικὸν | δῶρον εἰς τὸν κόσμον εἰσαγαγών. ἵνα δέ σοι καὶ C
ἀπ' αὐτῶν τῶν προοιμίων ἔνδειξιν παράσχηται τῆς τῇδε τοῦ χρόνου πρὸς ἐκεῖ-
νον ὑφέσεως, ἐκ λόγου τε καὶ διανοίας θεοῦ τοῦτον ὑποστῆναί φησι,
καὶ ἔτι διορισμὸν παρασχέσθαι καὶ φυλακὴν ἀριθμῶν χρόνου κατὰ
τὴν τῶν ἄστρων κίνησιν. καὶ προσεκτέον ἀμφοτέροις, τῷ τε διορισμῷ τῶν
χρονικῶν μέτρων τῶν πολλῶν μετὰ τὸν ἕνα χρόνον καὶ τῇ φυλακῇ τῶν αὐτῶν
ἀεὶ μέτρων, ὧν ἕνεκά φησι τὰ ἄστρα γενέσθαι. τὸν[4]) μὲν πρότερον χρόνον
παρῆγε[5]) τοῦ δημιουργοῦ πρὸς τὸν αἰῶνα βλέποντος καὶ κατὰ μίαν καὶ ἁπλῆν
νόησιν ἐνεργοῦντος, τὸν δὲ δεύτερον, ὡς καὶ αὐτός φησιν, ἐκ λόγου καὶ
διανοίας, τὸ διῃρημένον τῆς αἰτίας[6]) καὶ τὸ μεριζόμενον εἰς πλῆθος ἀπὸ
τῆς μιᾶς νοήσεως ἐνδεικνύμενος. ἄλλος γὰρ ὁ θεῖος νοῦς, καὶ ἄλλος ὁ θεῖος
λόγος[7])· ὁ μὲν ἡνωμένος, ὁ δὲ πεπληθυσμένος, καὶ ὁ μὲν τὰ ὅλα περιέχων,
ὁ δὲ διαιρῶν τὴν ἕνωσιν εἰς πλῆθος, καὶ ὁ μὲν ἐν ἑαυτῷ μένων, ὁ δὲ ἐκφαί-
νων ἑαυτόν· ὥστε καὶ ὁ δεύτερος χρόνος, εἰ πᾶσιν ἐμφανής[8]) ἐστιν, εἰ ἐκφαί-
νει τὸν ὑπερκόσμιον χρόνον, εἰ διῃρημένος ἐστίν[9]), εἰκότως ἐκ λόγου δημι-
ουργικοῦ προελήλυθεν, ἐκείνου τὴν ἀπὸ[10]) νοῦ λαβόντος πάροδον, τοῦ μὲν λό-
γου | δηλοῦντος τὴν αἰτίαν, τῆς δὲ διανοίας τὴν ἐν τῷ δημιουργῷ[11]) γνῶσιν D
δυοειδῆ οὖσαν καὶ ἄλλην μὲν τοῦ ὡς ἀληθῶς χρόνου, ὅς ἐστιν ἀριθμὸς τῶν ἐν
τῷ παντὶ περιόδων πασῶν, ἄλλην δὲ τοῦ ἀπ' ἐκείνου ῥέοντος, ὅς ἐστι κατ'
ἀριθμὸν προϊών. ἔτι τοίνυν ἐκείνου τὰ μέτρα πάντα περιέχοντος ἑνοειδῶς,
καθ' ἃ[12]) καὶ ταῖς ψυχαῖς αἱ περίοδοι καὶ τοῖς σώμασιν ἐπιτελοῦνται καὶ τὸ ἓν
μέτρον τῆς ὅλης ἀποκαταστάσεως (ἔστι γὰρ θείου γεννητοῦ περίοδος, ἣν ἀριθ-
μὸς περιλαμβάνει τέλειος, ὥς πού φησιν ὁ ἐν Πολιτείᾳ[13]) Σωκράτης) οὗτος
ὁ χρόνος διοριστικός ἐστι τῶν μέτρων τῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς[14]) ἢ σωματικαῖς

[1]) 255, 12 *δευτερουργοὺς) δευτεροὺς* B. — [2]) 255, 15 *ταῖς) τοῖς* A. — [3]) 255, 19 *ἕνατον) ἔννατον* A. — [4]) 255, 24 *τὸν*) Fort. *καὶ τὸν* — [5]) 255, 24 *παρῆγε) παρῆγεν* A. — [6]) 255, 26 *αἰτίας) διανοίας* B. — [7]) 255, 27 *ὅτι ἄλλο ὁ θεῖος νοῦς, καὶ ἄλλο ὁ θεῖος λόγος*: m. A. — [8]) 255, 28 *ἐμφανής) ἐκφανής* B. — [9]) 255, 29 *εἰ ἐκφαίνει — ἐστὶν*) om. B. — [10]) 255, 29 *ἀπὸ) ὡς ἀπὸ* B. — [11]) 255, 30 *δημιουργῷ) δημιουγῷ* A. — [12]) 255, 32 *καθ' ἃ) καθὰ* — [13]) 255, 34 *Πολιτείᾳ*) Lib. VIII. Pag. 546 B. — [14]) 255, 35 *ψυχαῖς*) Fort. *ψυχικαῖς*

φοραῖς καὶ φρουρητικός. ἀπονέμει γὰρ ἄλλοις ἄλλα μέτρα τὰ οἰκεῖα ἑκάστοις,
καὶ τούτῳ μὲν διαιρεῖ τὴν ἑνιαίαν ἐκείνου δύναμιν, φρουρεῖ δὲ τὸ προσῆκον
ἑκάστοις μέτρον καὶ κατὰ τοῦτο ποιεῖται τὰς ἀποκαταστάσεις. ἄλλο μὲν γὰρ
τῆς ἡλιακῆς περιόδου μέτρον, ἄλλο δὲ τῆς σεληνιακῆς, ἄλλο δὲ τῶν μετεώ-
ρων, ἐπεὶ καὶ ἐν τούτοις ἔστι τις κύκλος τὸν οὐράνιον κύκλον ἀπεικονισάμε-
νος, καὶ ἄλλο ἄλλων ζώων· καὶ γὰρ τούτων εἰσὶ περίοδοι καὶ μέτρα ζωῆς, ὡς
E καὶ ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης [1]) φησί. ταῦτα μὲν νῦν καὶ | ἀπὸ τούτων λάβοις
ἂν [2]) περὶ τῶν χρόνων τούτων τῆς διαφορᾶς· καὶ ἔοικε καὶ τὸ ἵνα γεννηθῇ
χρόνος εἰπεῖν οὐ μάτην, ἀλλ' ἵνα δηλώσῃ καὶ ὅτι προῆν ὁ ἀφανὴς χρόνος
ἀριθμὸς ὢν ὅλος καὶ εἷς καὶ νοερὸς πρὸ τοῦ μετεχομένου καὶ κατ' ἀριθμὸν ἰόν-
τος. πᾶν γοῦν τὸ γεννώμενον ἔστι πρὸ τῆς γενέσεως ἀφανῶς ἱδρυμένον ἐν τῇ
ἑαυτοῦ αἰτίᾳ. σημαίνει οὖν ἡ γένεσις [3]) τὴν εἰς τὰ μετέχοντα πρόοδον, καθ' ἣν
ἄλλων ἐστὶν ἤδη [4]) πρώτως καὶ δευτέρως ἐκφαινόμενος, καὶ ὡς αὐτὸς μὲν ἀπὸ
τῶν ὁλικωτέρων εἰς τὰ μερικώτερα πρόεισιν ἄχρι καὶ τῶν ἐσχάτων οἷον ζώων
καὶ φυτῶν, ἡμῖν δὲ ἀπὸ τῶν μερικῶν μὲν, τεταγμένων δὲ μέτρων ὅλος γίγνε-
ται γνώριμος. τό τε [5]) γὰρ ὅλον δύσγνωστον [6]), καὶ τὸ ἄτακτον οὐκ ἂν ἄλλων
γένοιτο μέτρον. ἐπειδὴ δὲ, ὥσπερ εἴπομεν, εἰς τὴν τοῦ δευτέρου χρόνου γένε-
σιν, μᾶλλον δὲ εἰς τὴν τῶν πολλῶν μέτρων τῶν ἐν αὐτῷ κατάληψιν, δι' ὧν
ὅλον αὐτὸν μετρεῖν διαφερόντως [7]) εἰώθαμεν, οἷον μηνῶν καὶ ἐνιαυτῶν, δι' ὧν
μετροῦμεν τὸν χρόνον, ἡ περίοδος συντελεῖ τῶν πλανωμένων· καὶ διαφερόντως
ὁ ἡλιακὸς κύκλος, ταῦτα πρῶτον ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ γεγονέναι φησὶν, ἥλιον |
F καὶ σελήνην καὶ τοὺς πέντε πλανήτας [8]), καίτοι καὶ τῶν ἀπλανῶν [9]) ἑκάστου
πάντως κατά τι μέτρον χρονικὸν τὴν ἑαυτοῦ ποιουμένου περὶ τὸ κέντρον, ὃ
ἔχει σφαιρικὸς ὤν, περίοδον, ἀλλ' ἡμῖν οὐκ ὄντων ἐκείνων τῶν μέτρων
γνωστῶν ὡς τῶν ἐν τοῖς πλανήταις, καθ' ἃ [10]) ποιοῦνται τὰς περὶ τὸν
λοξὸν περιόδους· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τούτων ἴσμεν τὰς περὶ τὰ οἰκεῖα κέντρα περιό-
δους αὐτῶν [11]). περὶ δ' οὖν τούτων διαλέγεται καί φησιν αὐτὰ γενέσθαι, ἵνα
συναπεργάζωνται τὸν ἐμφανῆ χρόνον, ἄλλων ἄλλο [12]) μέτρον ἐκφαίνοντα με-
256 τρητικὸν [13]), τοῦ μὲν ἡλίου πρωτουργὸν | καὶ ἡγεμονικὴν ἀξίαν λαχόντος καὶ
διαφερόντως κατὰ τὴν τοῦ χρόνου γένεσιν· διὸ καὶ χρόνου χρόνος οὗτος καλεῖ-
ται παρὰ τοῖς θεολόγοις [14]), ὡς τὸν πρώτιστον ἐκφαίνων χρόνον, καὶ ἡ τῶν
ὡρῶν [15]) περίοδος ἀποτελεῖται κατ' αὐτόν [16])· τῆς δὲ σελήνης δευτέραν ἐχού-

---

[1]) 255, 39 *ἀριστοτέλης*· m. A. — [2]) 255, 40 *λάβοις ἂν*) *λάβεις ἂν* B. *λάβοις* A. — [3]) 255, 43 *γένεσις*) cum *νη* super *νε* A. — [4]) 255, 43 *ἤδη*) *εἴδη* B. Tayl. coni. *εἰδῶν*, perperam. Tempus dum oritur et sese cum aliis communicat, iam aliorum esse incipere dicitur. — [5]) 255, 45 *τό τε*) *τὸ μὲν* B. — [6]) 255, 46 *δύσγνωστον*) *δυάγνωστον* B. — [7]) 255, 48 *διαφερόντως*) *διαφερόντων* B. — [8]) 255, 50 *πλανήτας*) *πλάνητας* A. — [9]) 255, 50 *ἀπλανῶν*) *ἁπλανῶν* A. — [10]) 255, 52 *καθ' ἃ*) *καθὰ* — [11]) 255, 52 *ὅτι τῶν ἀπλανῶν περὶ τὰ οἰκεῖα κέντρα, ἄγνωστοι αἱ περίοδοι· ὁμοίως δὲ, καὶ τῶν πλανωμένων*: m. A. (Posterius falsum videtur.) — [12]) 255, 54 *ἄλλων ἄλλο*) *ἄλλον ἄλλῳ* A. — [13]) 255, 54 *μετρητικὸν*) *μετρικὸν* B. — [14]) 256, 2 *ὁ ἥλιος, χρόνου χρόνος, παρὰ τοῖς θεολόγοις ἀποκαλούμενος*: m. A. — [15]) 256, 2 *ὡρῶν*) *ὁρῶν* B. — [16]) 256, 3 *κατ' αὐτόν*) *κατὰ ταυτόν* A.

σης τάξιν, ὡς προσεχῶς κινούσης τὰ ἐν γενέσει πάντα καὶ πάντα αὐξανούσης
καὶ μειούσης ταῖς ἑαυτῆς δυνάμεσι· διὸ καὶ ὥσπερ τὸν ἥλιον κατὰ ὥραν καὶ
κατὰ ζώδιον εἰρήκασιν ἀμείβειν τὰς μορφάς, οὕτω καὶ τὴν σελήνην κατὰ ἑκά-
στην ἡμέραν, ὄφρ᾽ ἐν μηνὶ τρέπῃ ὅπερ ὁ ἥλιος εἰς ἐνιαυτόν, ὥς
φησιν ὁ θεολόγος· τῶν δὲ ἄλλων πλανήτων[1]) ταῖς ποικίλαις ἑαυτῶν περιόδοις
τὴν ποικιλίαν τῆς γενέσεως διαπλεκόντων· ἕπεται γὰρ ἄλλα ἄλλων ἀποκατα-
στάσει καὶ κατ᾽ ἄλλα μέτρα τὰς ἑαυτῶν συμπεραίνει[2]) ζωάς. ἐπειδὴ δὲ καὶ οὗ-
τοι μίαν καὶ συνεχῆ καὶ ὁμαλὴν καὶ ἄπαυστον ποιοῦνται κίνησιν, λανθάνει δὲ
ἡ τάξις αὐτῶν καὶ ὁμαλότης καὶ ἡ ταὐτότης τῆς | κινήσεως διὰ τοὺς φαινομέ- B
νους προποδισμοὺς καὶ ὑποποδισμοὺς καὶ στηριγμούς, διὰ τοῦτο ἐπίκλην ἔχοντα
πλανητά φησιν· ἐξ ὧν λάβοις ἄν, ὅτι τὰ ἄστρα ἐστίν, ἀλλ᾽ οὐχὶ αἱ σφαῖραι,
ἐν αἷς τὰ ἄστρα, ὑποποδίζοντα καὶ προποδίζοντα[3]), ὅσα τοῦτο πάσχει, καὶ τὰ
ἄνω καὶ τὰ κάτω κινούμενα, τῶν ὑπὸ σελήνην παντοίων κινήσεων, ἄνω, κάτω,
πρόσω, ὀπίσω, τὰ οἷον παραδείγματα προειληφότα τεταγμένα τῶν ἀτάκτων.
ὡς γὰρ καὶ ἐν Νόμοις[4]) εἴρηκε, πλημμελοῦσιν οἱ τὴν πλάνην ἐπὶ τοὺς ἐν οὐ-
ρανῷ θεοὺς ἀναπέμπειν τολμῶντες, οὐκ εἰδότες αὐτῶν τὴν τάξιν καὶ τὴν ἐναρ-
μόνιον χορείαν καὶ τὴν ὁμαλότητα τῆς κινήσεως. ἡ γὰρ ἀνωμαλία φαίνεται
μόνον ἐπ᾽[5]) αὐτῶν διὰ τῆς τῶν ἀνελιττουσῶν φορᾶς καὶ ἀντιπεριφορᾶς, εἴτε
διὰ τοὺς ἐπικύκλους καὶ ἐκκέντρους εἴτε δι᾽ ἄλλας αἰτίας· οὐδὲ γὰρ αὗται[6])
τὸ εἰκὸς ἔχουσιν αἱ ὑποθέσεις[7]), ἀλλ᾽ αἱ μὲν τῆς ἁπλότητος ἀφίστανται τῶν
θείων, αἱ δὲ ὥσπερ ὑπὸ μηχανῆς ὑποτίθενται τὴν κίνησιν τῶν οὐρανίων, ἐσκευ-
ωρημέναι[8]) παρὰ τῶν νεωτέρων· καὶ ὅ γε Πλάτων ἔοικεν ἔν γε Πολιτείᾳ[9])
ποιῶν ὁμοκέντρους τοὺς σφονδύλους | καὶ ἐν τούτοις τοὺς ἑπτὰ κύκλους καὶ C
μόνον τούτων μεμνημένος, ἀλλ᾽ οὐ τῶν ἐπικύκλων[10]), αὐτοῖς τοῖς ἄστροις
ἀνατιθέναι τὴν ἀνωμαλίαν καὶ ταύτην τὸ τεταγμένον ἔχουσαν (ἀποκαθίσταται
γὰρ πρὸς ἑαυτὴν διὰ τεταγμένων[11]) χρόνων) ὡς μέσοις τῶν πάντῃ ὁμαλῶς κι-
νουμένων καὶ τῶν πάντῃ ἀνωμάλως· ὁμαλῶς γὰρ ἀνώμαλον ἢ ἀνωμάλως ὁμα-
λὴν ἔλαχον κίνησιν. διὰ πάντων γοῦν τῶν οὐρανίων κύκλων ὁ χρόνος ἐκφαίνε-
ται καὶ τὴν εἰς τὸ πᾶν ποιεῖται πρόοδον, καὶ οὐ τούτων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν
ἀπλανῶν· ὁ δὲ Πλάτων τούτων μάλιστα διεμνημόνευσεν ἐν τῇ γενέσει τοῦ
χρόνου, διότι τῶν μὲν ἀπλανῶν[12]) τῇ ποικιλίᾳ διαφέρουσι τῶν περιόδων, τῶν
δὲ ὑπὸ σελήνην τῷ ἀεὶ ὡσαύτως· ὧν τὸ μὲν ὁ διορισμὸς δηλοῖ τῶν πολλῶν

---

[1]) 256, 6 *πλανήτων*) Immo *πλανητῶν* — [2]) 256, 8 *συμπεραίνει*) *συμπεραίνειν* — [3]) 256, 12 *καὶ προποδίζοντα*) om. A. — [4]) 256, 14 *Νόμοις*) Lib. VII. Pag. 821 B. 822 A. — [5]) 256, 16 *ἐπ᾽*) *ἐπὶ* B. — [6]) 256, 17 *αὗται*) Tayl. coni. *αὐτό*: For all the hypotheses have not the same probability. Volebat igitur *τὸ αὐτὸ εἰκός*, sine ratione. — [7]) 256, 17 *ὅτι οἱ ἐπίκυκλοι καὶ ἔκκεντροι, οὐκ ἔχουσι τὸ εἰκὸς ἐν τοῖς θείοις*: m. A. — [8]) 256, 18 *ἐσκευωρημέναι*) *ἐσκευωρισμέναι* B. — [9]) 256, 19 *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 616 D. — [10]) 256, 20 *ὅτι πλάτων τοὺς ἐπικύκλους οὐ τίθησιν*: m. A. — [11]) 256, 21 *διὰ τεταγμένων*) *διατεταγμένων* — [12]) 256, 25 *ἀπλανῶν*) *ἁπλανῶν* B.

χρονικῶν μέτρων, τὸ δὲ ἡ φυλακὴ τῶν αὐτῶν ἀεὶ περιόδων καὶ ἀποκαταστάσεων. δεῖ γὰρ τὰ πολλὰ μέτρα μένοντα ἀεὶ τὰ αὐτὰ θεωρεῖν. ἔστι γοῦν καὶ ταῦτα τεταγμένα μετὰ τὸ ἓν τῆς ὅλης[1]) περιόδου μέτρον, καὶ ἡ μὲν μία τοῦ χρόνου μονὰς αὐτὴ τέλειός ἐστιν ἀριθμὸς καὶ παντελής, ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ ἐν ἑκάστῃ
D περιφορᾷ | μέτρον ἐστὶν οἰκεῖον, Κρόνιον ἢ Δίιον ἢ Σεληνιακὸν, τὴν ἰδιότητα προσλαμβάνον ἀπὸ τῆς ἐν ἑκάστῳ ψυχῆς καὶ τῆς κινητικῆς θεότητος. ἄλλος γὰρ ἀριθμὸς ἡλίῳ προσήκει καὶ ἄλλος ἵππῳ καὶ ἄλλος φυτῷ, κοινὸς δὲ ὁ κοσμικὸς ἀριθμός· διὸ καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι πανταχοῦ λέγομεν. ἔχει γὰρ καὶ μίαν ὁ κόσμος ζωὴν, ὡς μίαν φύσιν καὶ ἕνα νοῦν. εἰ δὲ μίαν ἔχει ζωὴν, ἔχοι[2]) καὶ ἕνα βίον, εἰ δὲ τοῦτο, καὶ μέτρον χρονικὸν ἕν, καὶ ὥσπερ τῶν ἐν αὐτῷ μερῶν ἕκαστον ζῇ κατὰ τὴν ὅλην φύσιν, οὕτω καὶ κατὰ τὸν ὅλον χρόνον μετρεῖται, καὶ τοῦτο κοινόν ἐστι μέτρον ἁπάντων[3]). μετὰ δὲ τὴν μονάδα ταύτην τριάς ἐστιν, ἧς τὸ μὲν ἀκρότατον μέτρον ἐστὶ τῆς πρώτης περιφορᾶς, τὸ δὲ μέσον τῆς θατέρου πάσης· ἔστι γὰρ καὶ πάντων τῶν πλανωμένων ὡς ἑνὸς ζώου βίος εἷς καὶ μία περίοδος καὶ ἀποκαταστατικὸς χρόνος εἷς· τὸ δὲ τρίτον τῆς ἐν γενέσει φερομένης ἀνακυκλήσεως[4])· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ αἱ μεταβολαὶ τῶν στοιχείων καὶ αἱ τῶν κινουμένων ἀντιμεταστάσεις καὶ ἡ παλιγγενεσία πάλιν τὴν ὑπόστασιν ἔλαχε. μετὰ δὲ τὴν τριάδα ταύτην κατ' ἄλλους καὶ ἄλλους
E ἀριθμοὺς ὁ | χρόνος πρόεισι τὰ ὅλα μετρῶν καὶ ἀφορίζων τοῖς οἰκείοις[5]) ἅπαντα μέτροις. ταῦτα μὲν οὖν καὶ εἰσαῦθις· ἐκεῖνό γε μὴν οὐκ ἄξιον παραδραμεῖν, ὅτι δὴ τὰ ὅλα συνυφιστὰς καὶ μήπω μερικῶν ζώων μνησθεὶς τοὺς πλανήτας ὑφίστησι, τοὺς δὲ ἀπλανεῖς ὕστερον ἐν τῇ γενέσει τῶν μερικῶν ζώων. οἱ γὰρ καλούμενοι πλάνητες κοσμοκράτορές εἰσι καὶ ὁλικὴν εἰλήχασι δύναμιν, καὶ ὥσπερ ἡ ἀπλανὴς ἔχει ζώων ἀστρῴων[6]) ἀριθμὸν, οὕτω καὶ ἕκαστος τούτων ἡγεῖται πλήθους οἰκείων[7]) καὶ[8]) ζώων ἢ ἄλλων τινῶν τοιούτων. διὸ κἀκείνην ἐντεῦθεν λυτέον τὴν ἀπορίαν, πῶς ἡ μὲν μία σφαῖρα πλῆθος ἀστέρων περιείληφεν, αἱ δὲ πολλαὶ σφαῖραι ἓν ἄστρον ἑκάστη[9]) περιάγει. ῥητέον γὰρ, ὅτι ἐκεῖ μὲν ἡ σφαῖρα μονὰς ἦν τὸ πλῆθος ἐν ἑαυτῇ τὸ οἰκεῖον συλλαβοῦσα, μία οὖσα, καὶ ἤρκει πρὸς τὴν τοῦ πλήθους περιοχὴν πρώτου πλήθους ὄντος, ἐπὶ δὲ τούτων διττὸν τὸ ἡγούμενον, τὸ μὲν ἡ σφαῖρα, τὸ δὲ ἕκαστος τῶν κοσμοκρατόρων, μονὰς ὢν τῷ πλήθει συντεταγμένη. τὰ γὰρ ὑφειμένα πλειόνων δεῖται τῶν ἡγουμένων, καὶ τὸ πλῆθος καθ' ἑκάστην[10]) διὰ τὴν ὕφεσιν ἀφανές·
F ἐν δὲ τοῖς ὑπὸ | σελήνην ἔτι πλείους αἱ ἡγούμεναι τάξεις τῶν καθ' ἕκαστον

---

[1]) 256, 28 ὅλης) ὅλως B. — [2]) 256, 33 ἔχοι) Rectius ἔχει — [3]) 256, 35 ὅτι χρόνου μετρητικὴ μονάς ἐστι· καὶ μετὰ ταύτην μετρητικὴ, τριάς· m. A. — [4]) 256, 37 ἀνακυκλήσεως) ἀνακυκλίσεως A. — [5]) 256, 40 οἰκείοις) οἰνείοις B. — [6]) 256, 43 ἀστρῴων) ἀστρώων B. — [7]) 256, 44 οἰκείων) om. B. — [8]) 256, 44 καὶ) Fort. ἢ — [9]) 256, 46 ἑκάστη) ἑκάστῃ A. σημείωσαι, διατὶ ἡ μὲν ἀπλανὴς, πλῆθος ἀστέρων περιείληφεν· αἱ δὲ πολλαὶ σφαῖραι, ἓν ἄστρον ἑκάστη περιάγει: m. A. — [10]) 256, 49 ἑκάστην) sc. μονάδα —ἑκάστου B.

στοιχείων γενῶν, ὡς μαθησόμεθα διὰ τῆς παραδοθησομένης θεογονίας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔστω δῆλα· τοῦτο [1]) δὲ ἄξιον ἐν τοῖς περὶ τῆς τοῦ χρόνου γενέσεως ἐπιστάσεως· εἰ μὲν μετὰ ψυχὴν ὁ χρόνος, πῶς ἐκείνη κινεῖται κατὰ χρόνον; εἰ δὲ πρὸ ψυχῆς, πῶς γενέσθαι λέγεται; τῶν γὰρ γεννηθέντων ἀρίστην εἶπεν εἶναι τὴν ψυχήν· εἰ δὲ ψυχῇ σύστοιχος, πῶς οὐχὶ καὶ ὁ αἰὼν τῷ νῷ σύστοιχος, ἀλλὰ πρὸ νοῦ; καὶ ῥητέον, ὅτι πρὸ ψυχῆς μὲν ὁ χρόνος, ὡς πρὸ τοῦ νοῦ ὁ αἰών, ἀρίστη δὲ ψυχὴ | τῶν γεννηθέντων, ἃ δὴ καὶ καθ' αὑτὰ γεννητά 257
ἐστι καὶ οὐ μόνον κατὰ τὴν εἰς τὰ δεύτερα παρουσίαν ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐντὸς ἐνέργειαν ἔχει γένεσιν καὶ τὴν οὐσίαν μεριστὴν εἰς πλῆθος μερῶν, οἷον αὐτὸς ἡμῖν παρέδωκεν· ὁ δὲ χρόνος καθ' αὑτὸν μὲν αἰώνιος, νοῦς ὢν, ὡς δέδεικται, μετέχεται δὲ γεννητῶς, οὐχ ὅλος [2]) ἅμα οὐδὲ ἀκινήτως, ὥσπερ οἱ πρὸ αὐτοῦ νόες, ἀλλὰ κινητῶς· ὅθεν καὶ τελειοῖ τὴν ψυχὴν ὡς νοῦς, καὶ γεννητός ἐστι κατὰ τὰς μεθέξεις, ῥεύσας πολὺς εἰς τὰ μετέχοντα, καὶ ὡς ἀριθμητὰς ἐποίησε τὰς γενέσεις. οὕτω δὴ γεννητὸν ἀποφήνας τὸν ἐκείναις συνεκδραμόντα πάντως ἀριθμόν [3]) (διὸ καὶ εἴρηται κατ' ἀριθμὸν ἰὼν εἶναι κινητὸς, ἀλλ' οὐκ ἀριθμὸς ὢν, ὅς ἐστιν αὐτὸς πρὸ τῶν ἠριθμημένων [4])) καὶ διὰ ταῦτα ἄρα τὸν μὲν χρόνον αἰώνιον προσείρηκεν ἐνταῦθα, διότι κατὰ τὴν ἔνδον ἐνέργειαν αἰώνιός ἐστιν, ὅλην ἅμα παροῦσαν αὐτὴν ἔχων, ἐν δὲ τοῖς Νόμοις [5]) εἶπε τὴν ψυχὴν ἀνώλεθρον μὲν, οὐ μέντοι αἰώνιον, | διότι μηδὲ τὴν ἔνδον ἐνέργειαν B
ἀμετάβατον εἴληχε.

Σώματα δὲ αὐτῶν ἑκάστων ποιήσας ὁ θεὸς, ἔθηκεν εἰς τὰς περιφορὰς, ἃς ἡ θατέρου περίοδος ᾔειν ἑπτὰ οὔσας, ὄντα ἑπτά. (Pag. 38 C.)

Ὅτι μὲν σελήνην καὶ ἥλιον καὶ τὰ ἄλλα πέντε ἄστρα κατωνόμαζεν ὡς ἔμψυχα καὶ νοερὰ ζῶα, δεδήλωκεν ἐν τούτοις ἐπενεγκὼν [6]) σώματα δὲ αὐτῶν ἑκάστων ποιήσας, ὡς ἐκείνων νοερῶν καὶ ζωτικῶν ὄντων· οὐ γὰρ εἶπεν σώματα αὐτοὺς [7]) ποιήσας, ἀλλ' αὐτῶν· τὰς δὲ περιφορὰς αὐτῶν ἄρα [8]) τοὺς ἐπικύκλους ῥητέον, ἢ τὰς ἀνελιττούσας, ἢ τὰς ὅλας σφαίρας, ἐν αἷς ἕκαστόν ἐστι τῶν ἄστρων; ἢ τούτων μὲν οὐδὲν, τὰς δὲ ψυχὰς αὐτῶν τὰς νοερὰς, ὥσπερ ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος [9]) ὑπέλαβεν; ὡς γὰρ τὸν ὅλον ὄγκον εἴσω τῆς ψυχῆς

---

[1]) 256, 51 τοῦτο) τοσοῦτον B. — [2]) 257, 4 ὅλος) ὅλως B et, sup. ο, A. — [3]) 257, 6 τὸν ἐκείναις — ἀριθμόν) Tayl. coni. τοῖς ἐκείνων — ἀριθμοῖς: Thus therefore, in consequence of entirely running together with the numbers of generations, it may be shown to be generated. Non animadvertit hunc numerum ipsum esse tempus, ἀποφήνας autem non optativum esse, sed participium, idque ad προσείρηκεν referri posse, si διὸ καὶ εἴρηται etc. usque ad ἠριθμημένων in parenthesi ponantur. — [4]) 257, 7 ἠριθμημένων) ἀριθμημένων B. — [5]) 257, 9 τοῖς Νόμοις) Lib. X. Pag. 904 A. — [6]) 257, 12 ἐπενεγκὼν) ἐπανεγκὼν B. — [7]) 257, 14 αὐτοὺς) αὐτὴν B. αὐτὰ coni. Tayl. — [8]) 257, 14 ἄρα) ἄρα — [9]) 257, 16 Ἰάμβλιχος· m. A.

ἐτεκτήνατο πρότερον, οὕτω καὶ νῦν τὰ ἑπτὰ σώματα ταῖς ἑπτὰ νοεραῖς ψυχαῖς ἐντίθησιν ἅμα καὶ ψυχὰς καὶ νόας αὐτοῖς ἐφιστάς. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ θατέρου περίοδος τῆς ὅλης ψυχῆς τοῖς ἑπτὰ τούτοις θείοις σώμασιν ἐπιβέβηκε πολλῷ πρότερον, εἰκότως ἐπήνεγκεν ὑπομιμνήσκων τῶν εἰρημένων ἡμᾶς· ἃς ἡ θατέ-
C ρου περίοδος | περιάγει τῆς ὅλης ψυχῆς. καὶ πάλιν τοῦτο δηλούτω ῥηθὲν ἑνικῶς, ὅτι ἄσχιστός ἐστιν ἐκείνη, κἂν ἐσχίσθαι[1]) λέγηται[2]), καὶ ὡς οὐκ ἀπόλωλεν αὐτῆς τὸ ἓν τῇ εἰς τοὺς ἑπτὰ κύκλους κατατομῇ. τάχα δ' ἂν εἴη κάλλιον λέγειν, ὅτι ταῖς δυνάμεσι τῆς ὅλης ψυχῆς ἐνήδρασε τὰ σώματα τῶν κοσμοκρατόρων, ἀλλ' οὔπω ταῖς ἰδίαις ψυχαῖς οὐδὲ ταῖς σφαίραις. τὸ γὰρ ἃς ἡ θατέρου περίοδος ᾔει[3]) τοῦτο δηλοῖ τὸ αὐτὴν ἰέναι, ἀλλ' οὐ τὸ περιάγειν αὐτάς. τὰς γὰρ ζωὰς ἐκείνας περιῄει καὶ περιεπορεύετο ἡ θατέρου περίοδος μία καὶ ἑπτάτομος οὖσα. καὶ γὰρ τὰ ἀπλανῆ ἄστρα ἐντεθεῖσθαι προϊὼν ἐρεῖ[4]) εἰς τὴν τοῦ νοῦ φρόνησιν, ἥτις ἐστὶν ἡ τοῦ ταὐτοῦ κύκλου ψυχή. κράτιστον μὲν γάρ ἐστιν ᾧ δέδωκε τὸ κράτος, τούτου δὲ φρόνησις ἡ νοερὰ ζωή. οὕτως οὖν καὶ νῦν τοῖς ἑπτὰ κύκλοις τῆς ὅλης ψυχῆς ἐνέθηκε τὰ ἑπτὰ σώματα· καὶ πάλιν δῆλον ἔστω διὰ τούτων, ὅπως ἡ ἁπλότης σώζεται τῆς ψυχῆς ὡς πρὸς τὰς σωματικὰς περιόδους. ὁ γὰρ εἷς ταὐτοῦ κύκλος κατὰ μίαν ἕνωσιν ψυχοῖ καὶ τὸ
D ἀπλανὲς[5]) καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἄστρα, καὶ τῶν ἑπτὰ ἕκαστος ὁμοίως | κατὰ δύναμιν μίαν καὶ ταῖς σφαίραις[6]) καὶ τὰ ἐν αὐταῖς[7]) ἄστρα. νῦν μὲν οὖν τὴν κοινὴν αὐτῶν λέγει ψυχὴν, μικρὸν δὲ ὕστερον[8]) παραδώσει καὶ τὴν ἰδίαν, ὅταν λέγῃ δεσμοῖς τε[9]) ἐμψύχοις δεθέντα ζῶα ἐγεννήθη· οὐκέτι[10]) γὰρ ὡς μόρια ψυχοῦται, ἀλλ' ὡς ζῶα διὰ τῶν οἰκείων ψυχῶν.

Σελήνην μὲν, εἰς τὸν περὶ γῆν πρῶτον, ἥλιον δὲ εἰς τὸν δεύτερον ὑπὲρ γῆς, ἑωσφόρον δὲ, καὶ τὸν ἱερὸν ἑρμοῦ λεγόμενον, εἰς τὸν τάχει μὲν ἰσόδρομον ἡλίῳ κύκλον[11]) ἰόντα, τὴν δὲ ἐναντίαν εἰληχότα αὐτῷ δύναμιν. ὅθεν καταλαμβάνουσί τε καὶ καταλαμβάνονται κατὰ ταυτὰ ὑπ' ἀλλήλων. ἥλιός τε καὶ ὁ τοῦ ἑρμοῦ, καὶ ὁ ἑωσφόρος. **(Pag. 38 D.)**

Ἡ μὲν κατὰ Πλάτωνα σφαιροποιία ποίαν ἀποδίδωσι τοῖς πλανωμένοις τάξιν, οὐ μόνον ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐν Πολιτείᾳ[12]) γεγραμμένων. τὸν γὰρ ἥλιον τάττει μετὰ σελήνην[13]): ἐπεὶ καὶ ἡ κοινωνία τῶν θεῶν

---

[1]) 257, 20 *ἐσχίσθαι*) *ἐσχίσται* — [2]) 257, 21 *λέγηται*) *λέγεται* B. — [3]) 257, 23 *ᾔει*) *ἤιε* B. — [4]) 257, 25 *ἐρεῖ*) Pag. 40 A. — [5]) 257, 29 *ἀπλανὲς*) *ἁπλανὲς* A. — [6]) 257, 30 *καὶ ταῖς σφαίραις*) *καὶ † ταῖς σφαίραις* B, quo signo admonitus Tayl. plura excidisse statuens *καὶ κοινὴν ψυχοῖ τὰς σφαίρας* scribi iubet. Mihi *καὶ τὰς σφαίρας* sufficere videtur. — [7]) 257, 30 *αὐταῖς*) *αὐτὰ* A. — [8]) 257, 31 *ὕστερον*) Pag. 38 E. — [9]) 257, 31 *τε*) *τε καὶ* B. — [10]) 257, 32 *οὐκέτι*) *οὐκ ἔτι* B. — [11]) 257, 34 *ἡλίῳ κύκλον*) *ἡλίῳ, κύκλῳ* B. — [12]) 257, 37 *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 616 E. — [13]) 257, 37 *τὸν γὰρ ἥλιον τάττει μετὰ σελήνην*) Tayl. coni. *τὴν γὰρ σελήνην τάττει μετὰ ἥλιον*, sine ratione.

τούτων ἡ περὶ τὴν ἐμφανῆ ποίησιν πλείστη τίς ἐστιν. ὁ μὲν γὰρ πατρὸς, ἡ δὲ μητρὸς ἐπέχει τάξιν, καὶ τὰ αἴτια αὐτῶν τά τε νοητὰ καὶ τὰ νοερὰ συνήνωται ἀλλήλοις, καὶ ἀπὸ μιᾶς αἰτίας ἐξεφάνησαν. τίκτει γὰρ ἡ αὐτὴ | θεὸς ἥλιόν τε E
μέγαν καὶ λαμπρὰν σελήνην, τάχα καὶ τῶν λογίων [1]) ἡμᾶς τοῦτο διδασκόντων, πανταχοῦ μετὰ τὸν ἥλιον τὴν σελήνην ταττόντων καὶ μετὰ τὴν σελήνην τὸν ἀέρα, καὶ ὅταν ἄνωθεν τὴν τάξιν αὐτῶν παραδῷ, καὶ ὅταν κάτωθεν· Αἰθέριός τε δρόμος καὶ μήνης ἄπλετος ὁρμή, φησιν, Ἠέριοί τε ῥοαί· καὶ πάλιν· Αἰθὴρ ἥλιε[2]), πνεῦμα σελήνης, ἠέρος ἀγοί· καὶ ἐν ἄλλοις· Ἡλιακοῖς τε κύκλων[3]) καὶ μηναίων καναχισμῶν Κόλπων τ' ἠερίων· καὶ ἑξῆς· αἴθρης[4]) μέρος ἠελίου τε Καὶ μήνης ὀχετῶν ἠδ'[5]) ἠέρος· καὶ ἀλλαχοῦ· καὶ πλατὺς ἀὴρ Μηναῖός τε δρόμος καὶ ἀεὶ πόλος ἠελίοιο. τάχα μὲν οὖν, ὅπερ ἔφην, καὶ ἀπὸ τῶν λογίων δυνατὸν πιστοῦσθαι, ὅτι πρὸ σελήνης εὐθὺς ὁ ἥλιος, ὡς πρὸ τοῦ ἀέρος ἡ σελήνη, τοῦ οὐρανοῦ παντὸς τοῦ[6]) πυρὸς ἔχοντος τάξιν, ὃ καὶ Πλάτωνι[7]) δοκεῖ μετὰ τὴν οὐρανίαν ἰδέαν τάττοντι τὴν αἰθερίαν ἐν τοῖς περὶ τῶν τεττάρων ἰδεῶν λόγοις, ὡς ἐρεῖ[8]) μικρὸν ὕστερον· εἰ μὴ ἄρα οὐκ ἀναγκαῖον ὑπὲρ σελήνην εὐθὺς εἶναι τὸν ἥλιον διὰ τὴν πρὸς τὸν αἰθέρα ἀναλογίαν· οὐδὲ γὰρ[9]) ὁ αἰθὴρ εὐθὺς ὑπὲρ ἥλιον· ὥστε πάλιν οὗτος ὁ λόγος οὐκ ἐᾷ τὸν ἥλιον ἀμέσως ὑπὲρ σελήνην | τάττειν, ὡς οὐδὲ τὸν αἰθέρα ἀμέσως ὑπὲρ τὸν ἥλιον. ἀλλ' οὖν ἡ τῶν F
παλαιῶν φήμη ταύτην ἐδίδου τῷ ἡλίῳ τὴν τάξιν· καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης οὕτως ᾤετο καὶ οἱ ἀμφὶ τὸν Εὔδοξον[10])· εἰ δέ τινες ταῖς τῶν μαθηματικῶν ὑποθέσεσι χαίροντες μέσον τῶν ἑπτὰ πλανήτων τάττειν ἀξιοῖεν τὸν ἥλιον, συνάγοντα καὶ συνδέοντα τὰς ἐφ' ἑκάτερα αὐτοῦ τριάδας, ἴστωσαν[11]) μηδὲν ἐχυρὸν μηδὲ αὐτοὺς τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων λέγοντας. τὸ μὲν γὰρ λέγειν, ὅτι ἐπεπρόσθησαν ἂν, εἰ μετὰ τὸν ἥλιον ἦσαν Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς, ὡς ἡ | σελήνη ποτὲ 258
τῷ ἡλίῳ, διελέγχουσι δεικνύντες[12]), ὅτι ἡνίκα ἂν κατὰ μῆκος συνοδεύωσιν αὐτῷ, κατὰ πλάτος διαφέρουσιν ἐκ παντὸς, καὶ τοῦτο τοῦ μὴ ἐπιπροσθεῖν αὐτοὺς αἴτιον· αὐτὸ δὲ τοῦτο δεόμενον ἀνάγκης, ὅτι μέσος ὁ ἥλιος, οὐκ ἔχουσι πιστώσασθαι δι' ἀποδείξεων, δι' οἵων εἰώθασι τὰ πολλὰ πιέζειν. ὅ γέ[13]) τοι Πτολεμαῖος ἐν μὲν τῇ Συντάξει τῷ εὐλόγῳ[14]) καὶ τῷ πιθανῷ φησὶν ἀκολουθοῦντας τίθεσθαι προσήκειν τῶν ἑπτὰ μέσον τὸν ἥλιον, ἵνα τῶν πέντε πλανωμένων πρὸ αὐτοῦ μὲν ὦσιν οἱ παντελῶς αὐτοῦ ἀφιστάμενοι, μετ' αὐτὸν δὲ οἱ

---

[1]) 257, 40 *τὰ λόγια*: m. A. — [2]) 257, 43 *ἥλιε*) *ἠέλιε* A. — [3]) 257, 43 *κύκλων*) *κύκλον* B. (corr. Tayl. simul *ἡλιακῶν* coniiciens, quod verum videtur.) — [4]) 257, 44 *αἴθρης*) *ἔθρης* A. — [5]) 257, 44 *ἠδ'*) *ἤδ'* — [6]) 257, 46 *τοῦ*) Fort. *τὴν* — [7]) 257, 46 *Πλάτωνι*) *Πλάτων* B. (corr. Tayl.) — [8]) 257, 47 *ἐρεῖ*) Pag. 40 A. — [9]) 257, 49 *γὰρ*) om. B. — [10]) 257, 51 *ὅτι πλάτων, καὶ ἀριστοτέλης καὶ εὔδοξος, τὸν ἥλιον εὐθὺς πρὸ σελήνης ᾤοντο εἶναι*: m. A. — [11]) 257, 53 *ἴστωσαν*) *ἔστωσαν* B. (corr. Tayl.) — [12]) 258, 1 *δεικνύντες*)) *δεικνῦντες* A. — [13]) 258, 3 *ὅ γέ*) *ὁ δέ* B. *πτολεμαῖος*· m. A. — [14]) 258, 4 *εὐλόγῳ*) *εὖ λόγῳ* B.

συνόντες αὐτῷ καὶ προπορεύοντες ἢ δορυφοροῦντες αὐτόν· ἐν δὲ ταῖς Ὑποθέσεσιν ἐκ τῶν ἀποστημάτων οὐ πάνυ διατεινόμενος οὐδὲ ἐν τούτοις οὐδὲ ἐν ταύταις συλλογίζεται περὶ αὐτῶν [1]). ἐπειδὴ γὰρ ἐκ τῶν ἐν Συντάξει δεδειγμένων οἵου ποτέ ἐστιν ἡ ἐκ τοῦ κέντρου τῆς γῆς ἑνός, τοιούτων συνάγεται τὸ μὲν ἐλάχιστον ἀπόστημα τῆς σελήνης λγ, τὸ δὲ μέγιστον ξδ (συναπαρτιζέσθω [2])
B γὰρ τὰ μόρια, ἵνα ἐν ὅλαις μονάσιν ἔχωμεν τὸν λόγον |) καὶ πάλιν τὸ μὲν ἐλάχιστον ἀπόστημα τοῦ ἡλίου τῶν αὐτῶν ,αος, τὸ δὲ μέγιστον ,ασξ [3]), καὶ λόγος ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ἑρμοῦ ἐλαχίστου ἀποστήματος πρὸς τὸ μέγιστον ὁ τῶν [4]) λδ πρὸς τὰ πη ἔγγιστα, δῆλον, ὅτι συναπτομένου τοῦ μεγίστου ἀποστήματος τῆς σελήνης τῷ ἐλαχίστῳ τοῦ Ἑρμοῦ τοιούτων ἔσται καὶ τὸ μέγιστον αὐτοῦ ἀπόστημα ρξς, οἵων τὸ ἐλάχιστον ξδ. πάλιν ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης ὁ τοῦ ἐλαχίστου ἀποστήματος λόγος πρὸς τὸ μέγιστον ὁ αὐτὸς συνάγεται τῷ τῶν ις [5]) πρὸς τὰ ρδ ἔγγιστα, φανερόν, ὅτι συναπτομένου τοῦ μεγίστου ἀποστήματος τοῦ Ἑρμοῦ τῷ ἐλαχίστῳ τῆς Ἀφροδίτης, τοιούτων ἔσται καὶ τὸ μέγιστον ἀπόστημα τῆς Ἀφροδίτης [6]) ,αοθ [7]), οἵων [8]) τὸ ἐλάχιστον αὐτῆς ρξς· ὥστε ἐπεὶ καὶ τὸ τοῦ ἡλίου ἐλάχιστον ἀπόστημά ἐστι ,αος [9]), τοσοῦτον λειπόμενον [10]) τοῦ μεγίστου τῆς Ἀφροδίτης, ὅσον ἂν καὶ διαλάθοι καὶ παρ' αὐτὰς τὰς ὑποθέσεις, δῆλον, ὅτι μεταξὺ ἡλίου καὶ σελήνης τήν τε τοῦ Ἑρμοῦ σφαῖραν καὶ τὴν τῆς Ἀφροδίτης ἐστὶ τακτέον. συνάπτει γὰρ τὸ μὲν μέγιστον τῆς σελήνης τῷ ἐλαχίστῳ τοῦ Ἑρμοῦ, τὸ δὲ μέγιστον τοῦ Ἑρμοῦ τῷ ἐλαχί-
C στῳ τῆς Ἀφροδίτης, τὸ δὲ ταύτης μέγιστον τῷ ἐλαχίστῳ [11]) τοῦ ἡλίου | σύνεγγυς. δεῖ δὲ [12]) οὐδὲν εἶναι κενόν. ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος ἐν τοιούτοις λόγοις συνάγει μέσον εἶναι τὸν ἥλιον τῶν ἑπτὰ πλανήτων· ἀλλὰ τῶν μὲν μαθηματικῶν οὐ πολὺς λόγος πιθανολογούντων· ὁ δὲ θεουργὸς [13]) οὕτως [14]) οἴεται σαφῶς εἰπὼν τὸν δημιουργὸν ἓξ [15]) ἀνακρεμάσαι ζώνας ἕβδομον ἡλίου μεσεμβολήσαντα πῦρ, ᾧ μὴ θέμις ἀπιστεῖν. ὁ δ' οὖν Πλάτων εἰς τὴν πολλὴν κοινωνίαν καὶ τὴν ὁμοφυῆ πάροδον ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἡλίου καὶ σελήνης [16]) καὶ τὴν εἰς τὸν κόσμον πρόοδον αὐτῶν ὡς συνημμένην παραδέδωκε. καὶ οὐδὲ ταύτης ἦρξεν αὐτὸς τῆς ὑποθέσεως, ἀλλ' Ἀναξαγόρας [17]) τοῦτο πρῶτος ὑπέλαβεν, ὡς ἱστόρησεν Εὔδημος. πάλιν δὲ αὐτὸ τοῦτο τῶν ἐζητημένων ἐστί, διὰ ποίαν αἰτίαν ἰσόδρομοί εἰσιν ἥλιος καὶ Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς [18]). καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῶν

---

1) 258, 7 *ἀπόδειξις, ὅτι μέσος τῶν πλανωμένων ὁ ἥλιος*: m. A. Quae sequuntur usque ad *τῶν ἑπτὰ πλανήτων* v. 21, praetermisit Tayl. — 2) 258, 9 *συναπαρτιζέσθω*) *συναπερτιζέσθω* B. — 3) 258, 10 *,αος — ,ασξ*) *αος — ασξ* B. — 4) 258, 11 *τῶν*) *τὸν* B. — 5) 258, 14 *τῷ τῶν ις*) om. B. — 6) 258, 15 *τοιούτων — Ἀφροδίτης*) om. A. — 7) 258, 15 *,αοθ*) *αοθ* B. — 8) 258, 15 *οἵων*) *οἷον* A. — 9) 258, 16 *,αος*) *αος* B. — 10) 258, 16 *λειπόμενον*) *λοιπόμενον* B. — 11) 258, 19 *τῆς Ἀφροδίτης — ἐλαχίστῳ*) om. A. — 12) 258, 20 *δὲ*) *δὴ* B. — 13) 258, 21 *ὁ θεουργὸς*· m. A. — 14) 258, 21 *οὕτως*) *οὗτος* B. — 15) 258, 22 *ἓξ*) *ἐξ* B. — 16) 258, 24 In his *βλέπων* vel simile verbum excidit. — 17) 258, 25 *ἀναξαγόρας* m. A. — 18) 258, 26 *διὰ ποίαν αἰτίαν ἰσόδρομοι, ἥλιος, καὶ ἀφροδίτη*· m. A.

μαθημάτων φασίν, ὅτι δὴ συνάπτουσιν οἱ[1]) ἐπίκυκλοι τῶν τριῶν τούτων ἀστέρων, καὶ ἐπὶ μιᾶς αὐτῶν ἐστιν εὐθείας τὰ κέντρα· ὥσπερ οὖν μιᾶς εὐθείας κινουμένης ἡ ἀποκατάστασις μία, οὕτω καὶ οἱ τούτων ἐπίκυκλοι ποιοῦνται τὴν αὐτὴν ἀποκατάστασιν, καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ἐπικύκλων οἱ μὲν ἄκροι ἐλάττους εἰσίν, ὁ δὲ μέσος μείζων, | ὥστε τὰς ὁμαλὰς αὐτῶν κινήσεις κατὰ λόγον ἀναφέρεσθαι τὸν αὐτὸν καὶ τὰς ἀνωμάλους· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Πλάτωνος ἐξηγηταὶ τὴν αἰτίαν ζητήσαντες ἐπὶ τὰς ζωὰς αὐτῶν ἀνήγαγον τὴν τῆς ἰσότητος καὶ ἀνισότητος τῶν δρόμων ἀρχήν, ὥσπερ δή φασι Πορφύριός τε καὶ Θεόδωρος[2]). ἔστι γὰρ κατ' αὐτοὺς τὸ ἀνισοταχὲς ἢ[3]) ἰσοταχὲς παρὰ τὸ αὐτόθεν ἢ διὰ πλειόνων φέρεσθαι τοὺς νόας ἐπὶ τὴν οὐσίαν, καὶ παρὰ τὸ εἰς τὸ αὐτὸ καταστρέφειν, εἰ καὶ δι' ἄλλων μέσων, ἢ καὶ εἰς ἄλλο καὶ ἄλλο. ἥλιος μὲν γὰρ οὐσία ὢν ἐπὶ νοῦν ὁδεύει διὰ ζωῆς, Ἀφροδίτη δὲ νοῦς μέν, ἀλλὰ διὰ ζωῆς ἐπὶ νοῦν, Ἑρμῆς δὲ ζωὴ μέν, διὰ δὲ εἰς νοῦν[4])· εἰ καὶ ὁ νοῦς οὗτος, ἐφ' ὃν ἡ καταστροφὴ τοῖς τρισίν, ὅπου μέν ἐστιν οὐσιώδης, ὅπου δὲ νοερός, ὅπου δὲ ζωτικός· διὸ καὶ ἀνισοταχῶς κινούμενοι καὶ ἀλλήλων ἀπολείπεσθαι καὶ προηγεῖσθαι δοκοῦντες εἰς ταὐτὸν καταλήγουσι. Κρόνος δὲ καὶ Ζεὺς καὶ Ἄρης δύναιντο μὲν ἂν καὶ διαφόρων εἶναι τμημάτων καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἰσοταχεῖς[5]), εἰ δὲ καὶ τοῦ αὐτοῦ εἶεν, ἀλλὰ τῷ μὴ πρὸς αὐτὸ[6]) καταστρέφειν, ἢ μὴ διὰ τῶν ἴσων μεσοτήτων, οὐκ ἰσοταχεῖς· οἷον εἰ Κρόνος μὲν αὐτόθεν οὐσία ὢν ἐπὶ | τὴν οὐσίαν E ἴοι, Ζεὺς δὲ διὰ νοῦ μόνον, Ἄρης δὲ διὰ νοῦ καὶ ζωῆς, ἔσται ὁ μὲν ἀμέσως ἐν τῇ οὐσίᾳ, ὁ δὲ διὰ μιᾶς ἰσότητος[7]), ὁ δὲ διὰ δυοῖν[8]), καὶ οὕτως οὐκ ἰσοταχεῖς. ἔστι γὰρ τῶν πλανωμένων[9]) ἡ μὲν πρώτη τριὰς ἐπὶ οὐσίαν, ἡ δὲ δευτέρα ἐπὶ νοῦν ἀναγομένη, σελήνη δὲ ἐπὶ ζωήν, πᾶσαν τὴν γένεσιν ἐν ἑαυτῇ περιέχουσα[10]) καὶ προϊοῦσα μέχρι τῶν ἐσχάτων μυχῶν τῆς γῆς. ταῦτα μὲν οὖν φησι[11]) Πορφύριός τε καὶ Θεόδωρος, οἰκείας ὑποθέσεις περαίνοντες, πανταχοῦ μὲν πάντα λέγοντες, καὶ τὴν οὐσίαν καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν ζωήν, καὶ ἕκαστον τῶν θεῶν μετέχειν τιθέμενοι τῶν τριῶν πατέρων[12]), ἐπικρατεῖν δὲ ἄλλο ἐν ἄλλοις ἰδίωμα, καὶ τὴν ἐνέργειαν ἄλλων εἶναι ἄλλην καὶ δι' ἄλλων μέσων[13]) τὴν ἀναγωγήν· ὁ δέ γε θεῖος Ἰάμβλιχος[14]) οὔτε τὰς τῶν ἐπικύκλων παρεισκυκλήσεις ἀποδέχεται ὡς μεμηχανημένας καὶ ἀλλοτρίως[15]) τοῦ Πλάτωνος εἰσαγομένας, οὔτε τὴν ἀπὸ τῆς ζωῆς ἐπιβολὴν ὡς μάτην ὀνειροπολοῦσαν τὰς τοιαύτας διαστάσεις καὶ εἰσόδους καὶ ἐξόδους καὶ διαπλοκὰς καὶ οὐδαμῇ τῷ Πλά-

---

¹) 258, 27 *οἱ*) om. B. — ²) 258, 32 *πορφύριος* | *θεόδωρος*· m. A. — ³) 258, 33 *ἢ*) *καὶ* A. — ⁴) 258, 35 *εἰς νοῦν*) Ante haec vacuum sex litterarum spatium habet A. Fortasse *οὐσίας* excidit. — ⁵) 258, 38 *ἰσοταχεῖς*) *εἰσοταχεῖς* B. — ⁶) 258, 39 *αὐτὸ*) Immo *τὸ αὐτὸ* — ⁷) 258, 40 *ἰσότητος*) Immo *μεσότητος* — ⁸) 258, 41 *δυοῖν*) *δυεῖν* B. — ⁹) 258, 41 *πλανωμένων*) *πλανομένων* B. — ¹⁰) 258, 42 *περιέχουσα*) *περιέχουσαν* B. — ¹¹) 258, 43 *φησὶ*) Fort. *φασὶ* — ¹²) 258, 45 *πατέρων*) *πρώτων* B. Cf. 93, 44. 94, 21. — ¹³) 258, 46 *μέσων*) *μέσην* B. (corr. Tayl.) — ¹⁴) 258, 46 *Ἰάμβλιχος* m. A. — ¹⁵) 258, 47 *ἀλλοτρίως*) *ἀλλοτρίων* B.

F τωνι συνεπομένην. ποῦ γὰρ ὁ Πλάτων ἐμέρισε τὴν διὰ | ζωῆς καὶ διὰ νοῦ καὶ διὰ[1]) οὐσίας ἐπὶ τὴν οὐσίαν ἀναφοράν; ποῦ δὲ τὸν Κρόνον κατὰ[2]) τὴν οὐσίαν ἔταξε, τὸν δὲ μετ' αὐτὸν κατὰ τὸν νοῦν, τὸν δὲ τρίτον κατὰ τὴν ζωήν; ταῦτα δὲ ἀποδοκιμάζων ἁπλουστέραν παραδίδωσι θεωρίαν, τὴν μὲν σελήνην πρώτην εἰς τὸν περὶ γῆν τόπον[3]) τετάχθαι λέγων, ὡς φύσεως ἔχουσαν λόγον καὶ μητρὸς πρὸς τὴν γένεσιν· πάντα γὰρ αὐτῇ συντρέπεται καὶ συναύξεται μὲν αὐξομένης, ἐλαττοῦται δὲ ἐλασσουμένης· τὸν δὲ ἥλιον ὑπὲρ σελήνην, διότι περι-
259 φανῶς τὴν σελήνην πληροῖ δυνάμεων καὶ πατρὸς | ἔχει πρὸς τὴν γένεσιν λόγον· ὑπὲρ δὲ ἥλιον Ἀφροδίτην καὶ Ἑρμῆν[4]), ἡλιακοὺς ὄντας καὶ συνδημιουργοῦντας αὐτῷ καὶ πρὸς τὴν τελεσιουργίαν τῶν ὅλων αὐτῷ συντελοῦντας· διὸ καὶ ἰσόδρομοι τυγχάνουσιν ὄντες ἡλίῳ καὶ περὶ αὐτόν εἰσιν ὡς συγκοινωνοῦντες αὐτῷ τῆς ποιήσεως[5]). ἐναντιοῦνται δὲ πρὸς αὐτὸν οὐ κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἐπικύκλοις μόνον φοράν, ὡς εἴπομεν πρότερον καὶ οἱ μαθηματικοί φασιν, οὐδὲ καθ' ὅσον ὁ μὲν ἐκφάνσεως τῶν κρυπτῶν ἐστὶν αἴτιος, οἱ[6]) δὲ κρύψεως, ὡς ἀστρολογικοὶ διατείνονται· καὶ διὰ ταῦτα μὲν γάρ, ἀλλὰ[7]) καὶ καθ' ἣν εἶπεν[8]) αὐτὸς θείαν δύναμιν, ἡ μὲν τοῦ ἡλίου θαυμαστή τίς ἐστι καὶ ἀνυπέρβλητος δύναμις καὶ διὰ τοῦτο καθ' ἑαυτὴν ἀσύμμετρος, αἱ δὲ τῆς Ἀφροδίτης καὶ αἱ τοῦ Ἑρμοῦ συμμετρίαν ἐπιλάμπουσαι καὶ εὐκρασίαν διὰ τὸ ἀεὶ μετὰ ἡλίου περιπολεῖν ἐναρμόνιον παρέχονται τὴν ἡλιακὴν κίνησιν· ἄμφω γὰρ κοινωνίας εἰσὶν[9]) αἴτιοι, καὶ ὁ Ἑρμῆς, κοινωνὸς[10]) ὢν ἐν ταῖς ποιήσεσι τῶν τε ἡμερινῶν καὶ τῶν[11]) νυκτερινῶν καὶ ἀρρενούμενος καὶ θηλυνόμενος, καὶ ἡ Ἀφρο-
B δίτη, | συνδετικὴν ἔχουσα δύναμιν καὶ συναρμοστικὴν τῶν διεστώτων[12]). εἴποις δ' ἂν καὶ διότι ὁ μὲν ἥλιος οὔτε ἀφαιρέσεσιν οὔτε προσθέσεσι χρῆται τῶν κινήσεων οὔτε στηριγμοῖς, Ἑρμῆς δὲ καὶ Ἀφροδίτη προποδισμοῖς χρῶνται καὶ στηριγμοῖς καὶ ὑποποδισμοῖς[13]), ἐναντίας αὐτοὺς εἰληχέναι πρὸς τὸν ἥλιον κατὰ[14]) τὸ φαινόμενον δυνάμεις. καὶ μήποτε, καθὰ[15]) καὶ πρότερον εἴπομεν, ταῖς πρώταις τρισὶ μονάσι ταῖς ἐν προθύροις τἀγαθοῦ[16]) προῆλθον ἀνάλογον. ὁ μὲν γὰρ ἥλιος, ὡς ἐμάθομεν ἐν Πολιτείᾳ[17]), τῆς ἀληθείας εἰκόνα τὸ φῶς ὑπέστησεν, ἡ δὲ Ἀφροδίτη κάλλους ἐστὶν αἰτία τοῖς γεννητοῖς, ὃ ἐστιν ἐκείνου[18]) μίμημα τοῦ κάλλους, ὁ δὲ Ἑρμῆς συμμετρίας πᾶσιν αἴτιος, λόγος

---

1) **258, 50** *διὰ*) om. A. — 2) **258, 50** *κατὰ*) *μετὰ* B. — 3) **258, 52** *τόπον*) *λόγον* B. (corr. Tayl.) — 4) **259, 1** *Ἀφροδίτην καὶ Ἑρμῆν*) ♀́ *καὶ* ☿̔ A. ♀ *καὶ* ☿ B. — 5) **259, 3** *πῶς κοινωνοῦσι καὶ πῶς ἐναντιοῦνται ἀλλήλοις ἥλιος καὶ Ἀφροδίτη καὶ ἑρμῆς*: m. A. — 6) **259, 5** *οἱ*) *ἡ* B. — 7) **259, 5** *ἀλλὰ*) *ἄλλα* B. — 8) **259, 5** *εἶπεν*) *εἴπομεν* B, quod verum putans Tayl. pro *αὐτὸς* legendum putabat *αὐτήν*. — 9) **259, 8** *κοινωνίας εἰσὶν*) *εἰ. κ.* B. — 10) **259, 8** *κοινωνὸς*) *κοινὸς* B. — 11) **259, 9** *τῶν*) om. A. — 12) **259, 10** *διεστώτων*) *διαστατῶν* B. — 13) **259, 12** *ὑποποδισμοῖς*) *ὑποπεδισμοῖς* A. — 14) **259, 12** *κατὰ*) *καὶ* A. — 15) **259, 13** *καθὰ*) *καθὸ* B. — 16) **259, 13** *αἱ τρεῖς ἐν προθύροις τἀγαθοῦ μονάδες οὖσαι*: m. A. — 17) **259, 14** *Πολιτείᾳ*) Lib. VI. Pag. 508 B. — 18) **259, 15** *ἐκείνου*) *ἐκεῖνο* B.

ὢν, τοῖς περὶ τὴν γένεσιν· πᾶσα γὰρ συμμετρία καθ' ἕνα πρόεισι λόγον καὶ κατ'
ἀριθμὸν, ὧν ἐστὶν ὁ θεὸς οὗτος δοτήρ. ἐκείνων οὖν τῶν μονάδων ὄντες ἀνάλο-
γον μετ' ἀλλήλων οὐσῶν εἰκότως καὶ αὐτοὶ συνεῖναι ἀλλήλοις[1]) ἐφίενται καὶ
συμπεριπολεῖν. διὰ δὴ τοῦτο καὶ[2]) καταλαμβάνουσι καὶ καταλαμβάνονται, διὰ
τὴν μετ' ἀλλήλων ποίησιν καὶ τὴν συναπεργασίαν τῶν δημιουργικῶν ἔργων. εἰ
δὲ καὶ τοτὲ μὲν κινοῦνται θᾶττον, | τοτὲ δὲ βραδύτερον, καὶ οὐχ ὅτε[3]) θᾶττον C
οἱ ἕτεροι[4]), τότε καὶ οἱ λοιποὶ, οὐδ' ὅτε βραδύτερον, καὶ οἱ ἄλλοι, εἰκότως
καταλαμβάνουσιν ἀλλήλους οἱ θᾶττον κινούμενοι τοὺς βραδύτερον καὶ κατα-
λαμβάνονται ἔμπαλιν. καὶ ἡ μὲν πάντων περίοδος μία, τὰ δὲ μέρη τῶν περιό-
δων διαφέροντα τῷ θάττονι καὶ βραδυτέρῳ κατ' ἄλλα καὶ ἄλλα μέρη τῶν πε-
ριόδων ποιεῖ καταλαμβάνεσθαι καὶ καταλαμβάνειν αὐτοὺς ἀλλήλους ἄλλοτε
ἄλλους. οὐκοῦν διά τε τούτων καὶ τῶν ἔμπροσθεν προειρημένων συναγάγωμεν,
ὅτι κατὰ Πλάτωνα ἡ μία[5]) καὶ ὁμαλὴ, αἱ δὲ ἑπτὰ πλανώμεναι, πρὸς ἑαυτὰς
μὲν ὁμαλεῖς, πρὸς δὲ ἀλλήλας ἀνώμαλοι, πλὴν ὅτι αἱ τρεῖς καὶ ἀλλήλαις ἰσό-
δρομοί εἰσι· πρὶν γὰρ παράγει[6]) τοὺς ἑπτὰ τοὺς[7]) κύκλους, εἶπεν αὐτοὺς ἰσο-
δρόμους εἶναι· ὅτι δὲ ἑκάστη ἑαυτῇ ὁμαλὴ[8]), δηλοῖ καὶ ὁ ἐν Πολιτείᾳ[9]) Σω-
κράτης εἰπὼν ἐπὶ τῶν ὀκτὼ κύκλων ἐφεστάναι Σειρῆνα μίαν φωνὴν ἱεῖσαν, ἕνα
τόνον· ὥστε τὸ ὁμαλὲς κοινὸν αὐτοῖς. οἱ δὲ ἑπτὰ ἀστέρες κινοῦνται μὲν καὶ
περὶ τὰ ἑαυτῶν κέντρα[10]), κινοῦνται δὲ καὶ διὰ τοῦ βάθους τῶν σφαιρῶν, οἵ
τε ἄλλοι καὶ οἱ τρεῖς καταλαμβάνοντες[11]) καὶ καταλαμβανόμενοι, | διὰ τὴν D
ἀνωμαλίαν τῶν ἰδίων κινήσεων· ἐπεὶ εἴ γε καὶ αὐτοὶ ὡς αἱ[12]) σφαῖραι ὁμαλῶς
ἐκινοῦντο, οὐκ ἄν ποτε τοῦτο ὑπέμειναν, ἀλλ' ἦσαν ἂν ὁμοίως ἀεὶ διεστῶτες
ἀλλήλων. τοῦτο γοῦν ἐρεῖ[13]) καὶ αὐτὸς, δι' οὐρανοῦ πορευομένους αὐτοὺς
ἔχειν τροπάς. ὑπὲρ οὖν τὴν τριάδα ταύτην οὕτως οὖσαν ἐναρμόνιον, ἅτε τῆς
Ἀφροδίτης ἑνοποιούσης καὶ εἰς κοινωνίαν ἀγούσης τὴν Ἑρμαϊκὴν ποίησιν
ἀνειμένην[14]) οὖσαν καὶ τὴν ἡλιακὴν δημιουργίαν ἐπιτεταμένην, ἄλλη τριάς
ἐστι Κρόνου μὲν καὶ Ἄρεος ἄκρων ὄντων καὶ ἐναντίων ἀλλήλοις, καθόσον ὁ
μὲν συνοχῆς, ὁ δὲ διαιρέσεως αἴτιος, καὶ ὁ μὲν ψύξεως, ὁ δὲ θερμότητος, τοῦ
δὲ Διὸς ἐν μέσῳ τεταγμένου καὶ εἰς εὐκρασίαν ἄγοντος αὐτῶν[15]) τὰς δημιουρ-
γικὰς ποιήσεις. εἰ δὲ καὶ κατὰ ἄλλον τρόπον ἐθέλεις τὴν μεσότητα τοῦ ἡλίου

---

[1]) **259, 18** *ἀλλήλοις*) *ἀλλοίλοις* B. — [2]) **259, 18** *καὶ*) om. A. — [3]) **259, 20** *ὅτε*) *ὅτι* B. — [4]) **259, 20** *οἱ ἕτεροι*) Tayl. coni. *ὁ ἕτερος*, cui quae sequuntur *οἱ θᾶττον κινούμενοι τοὺς βραδύτερον* repugnant. *οἱ ἕτεροι* sunt u n u s v e l a l t e r. — [5]) **259, 24** *ἡ μία*) Inter haec Tayl. inseri iubet *τῆς ἀπλανοῦς κίνησις*: equidem *καὶ* post *μία* si abesset, non desiderarem. *ἡ μία* sc. *περίοδος*. — [6]) **259, 26** *παράγει*) *παραγάγει* A. — [7]) **259, 26** *τοὺς*) delendum videtur. — [8]) **259, 27** *ὁμαλὴ*) *ὁμαλῆ* B. — [9]) **259, 27** *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 617 B. — [10]) **259, 28** *κινοῦνται—κέντρα*) om. A. *ὅτι καὶ περὶ τὰ ἑαυτῶν κέντρα καὶ διὰ βάθους τῶν ἰδίων σφαιρῶν κινοῦνται τὰ ἄστρα*: m. A. — [11]) **259, 29** *καταλαμβάνοντες*) *καταλαμβάνοντο* B. — [12]) **259, 30** *αἱ*) om. B. — [13]) **259, 31** *ἐρεῖ*) Pag. 39 D. — [14]) **259, 33** *ἀνειμένην*) *ἀνειμένον* B. — [15]) **259, 36** *αὐτῶν*) *αὐτοῦ* B.

θεωρεῖν[1]), νόησον τὰς ἐφ' ἑκάτερον αὐτοῦ δύο πεμπτάδας, κάτωθεν μὲν σελήνην καὶ τὴν τῶν στοιχείων τετρακτὺν[2]), ἵνα καὶ τὸ αἰθέριον νοήσῃς ὡς ἔχον τι[3]) διαφέρον πρὸς τὸν κυρίως ἀέρα λεγόμενον, ἢ καὶ τὴν τοῦ πυρὸς τοῦ ἐνταῦθα συμπαραλάβῃς φύσιν, ὃ δὴ ταῖς τῶν στοιχείων πάντων συνδιήκει[4]) συ-
E στάσεσι, κινοῦν πάντα καὶ διεγεῖρον[5]) | εἰς τὰς ποιήσεις· τὰ γὰρ ἄμοιρα πυρὸς νεκρὰ πάντα, τῆς ψύξεως ἐναντίας οὔσης πρὸς τὴν ζωήν· ἄνωθεν δὲ τοὺς κυβερνήτας τῆς ὅλης γενέσεως, κοινὸν ἔχοντας πάντας ὃ μήτε ἥλιος ἔχει μήτε σελήνη, τοὺς προποδισμοὺς καὶ ὑποποδισμοὺς[6]), δι' ὧν ἡ τῶν ὑπὸ σελήνην φύσις παντοίως ἐξαλλάττεται προσθέσεσι καὶ ἀφαιρέσεσιν ἐπιδόσεσί τε καὶ ἀνέσεσι τῶν λόγων καὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς συμπάσης αὐτῶν οὐσίας· αὐτὸν δὲ ἐκ μέσου πάντῃ διατείνοντα καὶ τὰς μὲν τῶν πρὸ αὐτοῦ θεῶν ποιήσεις τελειοῦντα, τὰς δὲ μετ' αὐτὸν ἀνεγείροντα δυνάμεις καὶ ἀναζωπυροῦντα καὶ ποικίλως μεταβάλλοντα· διὸ καὶ φύλακα τοῦ παντὸς αὐτὸν προσείρηκεν ὁ θεολόγος καὶ περὶ αὐτὸν δυνάμεις ἀπέλιπε δημιουργικάς, ἀχράντους, ἀναγωγούς, τελεσιουργοὺς καὶ ἄλλας πολλὰς καθαρτικάς τε καὶ κριτικάς, καθ' ἃς διακοσμεῖ τὸ πᾶν ἀϊδίως περιπολῶν.

Τὰ δὲ ἄλλα, οἷ[7]) δὴ καὶ δι' ἃς αἰτίας ἱδρύσατο, εἴ τις ἐπεξίοι[8]) πάσας ὁ λόγος πάρεργος ὤν, πλεῖον ἂν ἔργον ὧν ἕνεκα λέγεται παράσχοι. ταῦτα μὲν οὖν τάχ' ἂν ἴσως κατὰ σχολὴν ὕστερον τῆς ἀξίας τύχοι διηγήσεως. (Pag. 38 E.)

F Τὰ μὲν ἄλλα δῆλον ὅτι λέγοι | ἂν Ἄρεα καὶ Δία καὶ Κρόνον· τὸ δὲ ἱδρύσατο τὴν ἀΐδιον καὶ ἄφθαρτον αὐτῶν ἐμφαίνει δημιουργίαν. εἰ δὲ, ὥσπερ ἔν τισιν εὕρομεν, ἱδρύσαντο γράφοις, ἔνδειξίν σοι τοῦτο παρέξεται τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ μὲν, καὶ ἀπ' ἄλλων δὲ αἰτίων ἀπογεννᾶσθαι καὶ διακοσμεῖσθαι[9]) τὸν οὐρανόν. καὶ γὰρ μικρῷ πρότερον τὰ ἑπτὰ σώματα τὸν θεὸν ἔλεγε διακοσμῆσαι καὶ τὴν θατέρου περίοδον, πρὸς δὲ ταύτῃ καὶ τὰς ἰδίας αὐτῶν ψυχάς, ἃς ὠνόμασε περιφοράς. ταῦτα δὲ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀϊδίων θεῶν ὑφισταμένων πάντων[10]) εἴρηται τὸ ἱδρύσαντο, μεθ' ὧν ὁ δημιουργὸς ἕκαστα
260 ἀπεργάζεται καὶ τὸν | ὅλον κόσμον ἄγαλμα ποιῶν καὶ τὰ τῶν μερικῶν θεῶν ἀγάλματα ἐν αὐτῷ ἱδρυόμενος. δεῖ δὲ ἐν τούτοις μεμνῆσθαι καὶ ὧν εἰώθαμεν λέγειν περὶ τῆς τάξεως τῶν ἐγκοσμίων πάντων[11]), ὅτι μονὰς μὲν ἡ ἀπλανής ἐστι, τοῦ ὡσαύτως οὖσα αἰτία πᾶσι, τριὰς δὲ ὑπ' αὐτὴν Κρόνος, Ζεύς, Ἄρης,

---

[1]) 259, 36 ἡ τοῦ ἡλίου μεσότης, κατ' ἄλλον τρόπον: m. A. — [2]) 259, 37 τετρακτὺν) τετρακτὴν B. — [3]) 259, 38 ἔχον τι) ἔχοντι B. — [4]) 259, 39 συνδιήκει) συνδιοίκει B. — [5]) 259, 39 διεγεῖρον) διερεῖγον B. — [6]) 259, 42 ὑποποδισμούς) ὑποποδυσμοὺς B. — [7]) 259, 47 οἷ) οἵ B. — [8]) 259, 48 ἐπεξίοι) ἐπαξίοι B. — [9]) 259, 52 διακοσμεῖσθαι) ἀποκοσμεῖσθαι B. — [10]) 259, 54 τῶν ἀϊδίων—πάντων) om. B. Fort. ταῦτα δὲ καὶ τὰ ὑπὸ πάντων τῶν ἀϊδίων θεῶν ὑφιστάμενα πάντα — [11]) 260, 2 τάξις τῶν ἐγκοσμίων πάντων· m. A.

ὁ μὲν συνοχῆς αἴτιος, ὁ δὲ συμμετρίας, ὁ δὲ διακρίσεως· καὶ πάλιν μονὰς
μὲν ἡ σελήνη, πάσης αἰτία γενέσεως καὶ φθορᾶς; τριὰς δὲ τὰ ἐν γενέσει στοι-
χεῖα τὰ ὑπ' αὐτήν· μέσοι δὲ τούτων οἱ ἰσόδρομοι[1]), καὶ ὁ μὲν ἥλιος τῆς ἀλη-
θείας ἐκφαντικὸς, ὡς ἤδη πολλάκις εἴπομεν, ἡ δὲ Ἀφροδίτη τοῦ κάλλους,
Ἑρμῆς δὲ τῆς τῶν λόγων συμμετρίας[2]), τῶν ἐν προθύροις τοῦ ἀγαθοῦ μονά-
δων. εἰ δὲ βούλει καὶ ὅτι τῶν ἑπτὰ[3]) πλανήτων σελήνη μὲν αἰτία τοῖς θνητοῖς
τῆς φύσεως, τὸ αὔτοπτον ἄγαλμα οὖσα τῆς πηγαίας φύσεως, ἥλιος δὲ δημι-
ουργὸς τῶν αἰσθήσεων πασῶν, διότι καὶ τοῦ ὁρᾶν[4]) καὶ τοῦ ὁρᾶσθαι αἴτιος,
Ἑρμῆς δὲ τῶν τῆς φαντασίας κινήσεων (αὐτῆς | γὰρ τῆς φανταστικῆς οὐσίας B
ὡς μιᾶς οὔσης αἰσθήσεως καὶ φαντασίας ἥλιος ὑποστάτης) Ἀφροδίτη δὲ τῶν
ἐπιθυμητικῶν ὀρέξεων, Ἄρης δὲ τῶν θυμοειδῶν κινήσεων τῶν κατὰ φύσιν
ἑκάστοις, κοινῇ δὲ τῶν μὲν ζωτικῶν πασῶν δυνάμεων Ζεὺς, τῶν δὲ
γνωστικῶν Κρόνος· διῄρηται γὰρ πάντα τὰ εἴδη τὰ ἄλογα εἰς ταύτας. τού-
των οὖν τὰ αἴτια προείληπται ἐν τοῖς οὐρανίοις[5]), ἃ δὴ παρήγαγεν ὁ πατὴρ
καὶ ἵδρυσεν ἄλλα ἀλλαχοῦ κατὰ τὴν ἑαυτῶν ἕκαστα τάξιν, αἴτια τούτων ἐν τοῖς
οὐρανίοις κύκλοις. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑπεμνήσθη[6]) διὰ τούτων· ἀπορήσειε[7]) δ'
ἄν τις ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις εἰκότως, ποῦ τὴν τῆς ἀπλανοῦς ψυχὴν[8]) ὑφίστησιν
ὁ Πλάτων, εὐλαβούμενος, μήποτε τὴν αὐτὴν τοῦ[9]) κόσμου καὶ τῆς ἀπλανοῦς
ποιεῖ ψυχὴν, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης[10]) ὕστερον. τὰς μὲν γὰρ[11]) τῶν πλα-
νωμένων ἰδίας ἄστρων ἔχομεν διὰ τῶν προειρημένων περιφορῶν, καὶ μικρὸν
δὲ προελθὼν ἐρεῖ περὶ αὐτῶν δεσμοῖς τε ἐμψύχοις δεθέντα ζῶα
ἐγεννήθη[12]). μήποτε οὖν ἐν τῇ ὅλῃ ψυχῇ διττοὺς ἀποθέμενος κύκλους καὶ
διττὰς περιφορὰς συνυφίστησιν αὐτοῖς | καὶ διττὰς ψυχὰς, τὴν μὲν τῆς ἀπλα- C
νοῦς, τὴν δὲ τῆς πλανωμένης ὅλης ὡς μιᾶς περιφορᾶς, καὶ αὖ πάλιν ἐν τῇ
θατέρᾳ τοὺς ἑπτὰ κύκλους λαβὼν ἔχει σὺν αὐτοῖς καὶ τὰς ἑπτὰ ψυχὰς τὰς ταῖς
ἑπτὰ σφαίραις ὀχουμένας. ἡ γὰρ ἀρτίως παραδεδομένη ψύχωσις οὐ τῶν σφαι-
ρῶν ἦν αὐτῶν, ἀλλὰ τῶν ἄστρων τὴν ἡγεμονικὴν ἀξίαν ἐν ταῖς σφαίραις λα-
χόντων[13]), διὸ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλανοῦς μνησθήσεται τῆς τῶν ἄστρων ψυχώσεως
παρεὶς τὴν τῶν ὅλων σφαιρῶν ψύχωσιν, ὡς ἐν τοῖς κύκλοις τῆς ὅλης ψυχῆς
περιεχομένην. διὰ γὰρ ἀρχαιότροπον παραδόσεως εἶδος τὴν λεπτουργίαν παρα-
λέλοιπε τῆς ποικίλης ψυχώσεως. ἄλλη γάρ ἐστιν ἡ καθόλου ψύχωσις, καὶ
ἄλλη μετὰ ταύτην ἡ καθόλου μερικὴ, |καὶ ἄλλη ἡ μερικὴ καθόλου, καὶ τελευ-

---

[1]) **260, 5** *ἰσόδρομοι*) *ἰσοδρόμοι* **A.** — [2]) **260, 6** *συμμετρίας*) **Post hoc Tayl. desiderabat** *κατ' ἀναλογίαν*, **non animadvertens** *τῶν μονάδων* **appositionem esse** *τῆς ἀληθείας, τοῦ κάλλους, τῆς συμμετρίας.* **Cf. 259, 13.** — [3]) **260, 7** *ἑπτὰ*) *ἀγαθῶν* **B.** — [4]) **260, 9** *ὁρᾶν*) *ὁρᾷν* **A.** — [5]) **260, 13** *οὐρανίοις*) *οὐρανοῖς* **A.** — [6]) **260, 15** *ὑπεμνήσθη*) *ὑπομνήσθη* **B. Scribendum videtur** *ὑπεμνήσθω.* — [7]) **260, 15** *ἀπορ.* **m. A.** — [8]) **260, 15** *ψυχὴν*) *ψυχῆς* **A.** — [9]) **260, 16** *αὐτὴν τοῦ*) *αὐτὴν τὲ* **A.** *αὐτὴν τε* **B.** — [10]) **260, 17** *ὅτι ὁ ἀριστοτέλης, τὴν αὐτὴν τῆς ἀπλανοῦς καὶ τοῦ κόσμου ὑποτίθεται ψυχήν·* **m. A.** — [11]) **260, 17** *γὰρ*) **om. A.** — [12]) **260, 18** *δεσμοῖς—ἐγεννήθη*) **Pag. 38 E.** — [13]) **260, 22** *ἀλλὰ τῶν —λαχόντων*) **om. B.**

ταία πασῶν ἡ μερικὴ, καὶ κατὰ πάντα τὰ εἴδη τῆς ψυχώσεως ὅ τε κόσμος ὅλος καὶ αἱ τοῦ κόσμου μερίδες ἐψύχωνται[1]). μήποτε δὲ καὶ τοῦ Σωκράτους[2]) ἀκούσας τῇ προτεραίᾳ τοὺς περὶ τῶν ψυχώσεων ἐκείνων λεπτουργήσαντος λόγους περιττὴν[3]) ὑπέλαβεν αὐτῶν τὴν ἰδίαν ἐργασίαν. ἐκεῖνος γοῦν καὶ τοῖς
D ὀκτὼ σφονδύλοις ψυχὰς ἐπέστησεν, ἃς ἐκάλεσε | Σειρῆνας[4]), καὶ πάλιν μίαν τῇ ἀπλανεῖ[5]) Μοῖραν[6]) καὶ ὅλῃ τῇ πλανωμένῃ μίαν καὶ ὅλῳ τῷ οὐρανῷ μίαν, τὰς ἰδίας πάντων τούτων ψυχὰς ἀναπλώσας καὶ τὴν ἀπλανῆ διχῶς ψυχώσας, καὶ ὡς κύκλον ἕνα τοῖς ἑπτὰ κύκλοις ἀντιδιῃρημένον, καὶ ὡς περιέχοντα τὸ πλῆθος τῶν ἀπλανῶν καὶ ὄντα κόσμον καὶ αὐτὸν καθολικὸν ἅμα καὶ μερικόν. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆσδε τῆς ἀπορίας εἰρήσθω· τὸ δὲ πάρεργον ποιεῖν τὸν περὶ τῶν ἄστρων λόγον[7]) πρόδηλόν ἐστιν, ἐπειδὴ τὸ προκείμενον ἦν περὶ τοῦ δευτέρου διδάξαι χρόνου, τίς ἐστι καὶ ὅπως ἀποτελεῖται καὶ πόθεν.

Ἐπειδὴ οὖν εἰς τὴν ἑαυτῷ πρέπουσαν ἕκαστον[8]) ἀφίκετο φορὰν, τῶν[9]) ὅσα ἔδει συναπεργάζεσθαι χρόνον, δεσμοῖς τε ἐμψύχοις δεθέντα ζῷα ἐγεννήθη, τό,τε προσταχθὲν, ἔμαθε[10]). (Pag. 38 E.)

Τίς μὲν ἡ ψύχωσις τῶν ἑπτὰ σωμάτων τῶν κοσμοκρατόρων, καὶ τίς ἡ τάξις, εἴρηται διὰ τῶν ἔμπροσθεν λόγων· ὅπως δὲ ἕκαστον αὐτῶν καὶ ζῷόν ἐστι καὶ θειοτέρας ἐξήρτηται ψυχῆς, καὶ ὁποίαν εἰς τὸ πᾶν παρέχεται συντέλειαν,
E διὰ τῶνδε παραδίδωσι τοῖς ὁρᾶν δυναμένοις | τῶν ῥημάτων. ἕκαστον γὰρ αὐτῶν καὶ ζωὴν ἔλαχε καὶ κίνησιν τὴν αὐτῷ πρέπουσαν. ὅπου γὰρ καὶ τῶν θνητῶν ἑκάστῳ νέμει τὸ προσῆκον ὁ δημιουργικὸς θεσμὸς καὶ πάντα συντάττει πρὸς τὴν μακαριότητα τοῦ παντὸς, τί ἂν φαίης περὶ αὐτῶν τῶν ἡγεμόνων τοῦ παντός; οὐχὶ καὶ πᾶν τὸ πρέπον αὐτοῖς καὶ τὸ ἀγαθὸν αὐτῶν ἀπειληφέναι παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ τῷ καλῷ διαλάμποντας αὐτοὺς οὐ μόνον τὴν τοῦ χρόνου τῷ πατρὶ συναπεργάζεσθαι γένεσιν, ἀλλὰ καὶ τὸν ὅλον κόσμον ποδηγετεῖν καὶ κυβερνᾶν; καὶ πῶς οὐχὶ ταῦτα περὶ αὐτῶν λέγοντες[11]) ὀρθῶς ἂν λέγοιμεν, καὶ πρὸς τούτοις, ὅτι τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν οὐ μόνον παρὰ τῆς δημιουργικῆς δέχονται μονάδος, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἑαυτοῖς παρέχουσιν, αὐτοκίνητοι ὄντες καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἀρχόμενοι τῆς δόσεως τῶν ἀγαθῶν; ὃ δὴ καὶ ὁ Πλάτων ἐνδεικνύμενος ἀφικέσθαι φησὶν ἕκαστον εἰς τὴν πρέπουσαν φορὰν, ὡς καὶ ἑαυτῷ τὸ μέτρον ἀφορίζον τῆς τε ζωῆς καὶ τῆς τάξεως, ἣν ἔλαχεν ἐν τῷ παντὶ, καὶ τῆς κινήσεως. ἐπειδὴ δὲ ἕκαστον αὐτῶν[12]), τῶν ἑπτὰ λέγω σωμάτων, ἔχει

---

[1]) **260, 27** *ἐψύχωνται*) *ἐμψύχωνται* — [2]) **260, 27** *Σωκράτους*) Civ. Lib. X. Pag. 617 B. — [3]) **260, 28** *περιττὴν*) *περιττὸν* A. — [4]) **260, 30** *ὀκτὼ σειρῆνες.* m. A. — [5]) **260, 30** *τῇ ἀπλανεῖ*) *τὴν ἀπλανῆ* B. (— *εῖ* corr. A.) — [6]) **260, 30** *Μοῖραν*) *μοίραν* A. — [7]) **260, 34** *λόγον*) *λόγων* B. — [8]) **260, 35** *πρέπουσαν ἕκαστον*) *ἕ. π.* A. — [9]) **260, 36** *τῶν*) *τῶν* A. — [10]) **260, 37** *ἔμαθε*) *ἔμαθεν* B. — [11]) **260, 45** *λέγοντες*) *λεγόντων* — [12]) **260, 48. 49** *ἣν ἔλαχεν — αὐτῶν*) in m. a m. pr. A.

διττὴν ζωὴν[1], τὴν μὲν ἀχώριστον, τὴν δὲ | χωριστὴν, καὶ τὴν μὲν νοερὰν F καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἱδρυμένην ἡγεμονικῶς, τὴν δὲ περὶ τὸ σῶμα μεριζομένην καὶ συνέχουσαν αὐτὸ[2]) καὶ κινοῦσαν, καὶ κατὰ μὲν ταύτην ζῷόν ἐστι, κατ' ἐκείνην δὲ θεὸς, διακρίνων ἀμφότερα ταῦτα ὁ Πλάτων, καὶ[3]) ὡς ἄλλο μὲν ἡ θεία ψυχὴ καὶ νοερὰ καὶ ἀνεκφοίτητος τῶν νοητῶν, ἄλλο[4]) δὲ τὸ ζῷον τὸ ἐξηρτημένον αὐτῆς, ζωὴν ἔχον ἀπ' ἐκείνης καὶ εἴδωλον ἐκείνης, δεσμοῖς τέ, φησιν, ἐμψύχοις[5]) δεθέντα ζῷα ἐγεννήθη καὶ τὸ προσταχθὲν ἔμαθε[6]). μανθάνει μὲν γὰρ τὴν δημιουργικὴν βούλησιν καὶ νοεῖ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς[7]) ἡ θεία ψυχὴ | καὶ συναπεργάζεται αὐτῷ τὰ περὶ τὸν κόσμον τῷ νοεῖν 261 ἐκεῖνον καὶ πληροῦσθαι θείων δυνάμεων ἀπ' αὐτοῦ[8]). οὐ γὰρ ἄλλως δυνατὸν ἢ νοῦν ἢ ψυχὴν προνοεῖν τῶν ὅλων ἐξῃρημένως[9]), ἢ θεότητος μεθέξει καὶ δι' ἐνθέου ζωῆς. τὸ δ' οὖν συναπεργάζεσθαι τὸν χρόνον δηλοῖ δευτερουργὸν[10]) αὐτοὺς εἰληχέναι δύναμιν τῆς τοῦ χρόνου ἀπεργασίας, ὡς τοῦ πατρὸς αὐτῶν τὴν πρωτουργὸν ἔχοντος, ὡς[11]) ἐκείνου μὲν τὴν ὁλότητα τοῦ χρόνου γεννήσαντος, τούτων δὲ τὰ μέρη συναποτελούντων, ἐξ ὧν ὁ χρόνος. αἱ γὰρ τούτων περίοδοι μέρη τοῦ παντός εἰσι χρόνου, ὡς καὶ αὐτοὶ μέρη τοῦ κόσμου γεγόνασι. δεσμοῖς δὲ ἐμψύχοις δεθὲν ζῷόν ἐστι τὸ ἔμψυχον σῶμα ζωὴν ἔχον ἀπὸ τῆς λαχούσης αὐτὸ κατὰ τοὺς δημιουργικοὺς[12]) κλήρους ψυχῆς[13]). εἰ γὰρ καὶ ἐφ' ἡμῶν ἕτερόν ἐστι τὸ ζῷον παρὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἄλλος μὲν ὁ φαινόμενος Σωκράτης, ἄλλος δὲ ὁ ἀληθινὸς[14]), πολλῷ δήπου μᾶλλον καὶ ἥλιος καὶ Ζεὺς ἄλλος ἐστὶ καὶ οὐ τὸ ἐκ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς. τοῦτο γοῦν καὶ ὁ ἐν Φαίδρῳ[15]) Σωκράτης | ἐπέπληξε τοῖς ἐξ αὐτῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος B συνιστᾶσι τὸ θεῖον ζῷον. πλάττομεν γάρ, φησιν, οὔτ' εἰδότες οὔτε ἱκανῶς νοήσαντες θεὸν ἀθάνατόν τε τὸ ζῷον ἔχον μὲν ψυχὴν, ἔχον δὲ σῶμα, τὸν ἀεὶ δὲ χρόνον ταῦτα συμπεφυκότα. καὶ εἰ δεῖ τὸ δοκοῦν λέγειν, πρῶτος μέν ἐστιν ὁ θεὸς[16]) ἡ ἑνὰς ἡ ἐν ἑκάστῳ καὶ ἄρρητος μετουσία τῆς πηγῆς τῶν ὅλων ἑνιαίων ἀριθμῶν, δευτέρως δὲ ὁ νοῦς ὁμωνύμως[17]) καὶ ἑνοειδῶς καὶ ἀκλινῶς ἕκαστον συνέχων, τρίτως δὲ ἡ ψυχὴ, παρὰ νοῦ πληρουμένη καὶ ἀνελίττουσα τὴν μίαν τοῦ νοῦ περιοχήν· καὶ ἡ μέν ἐστιν ὄντως θεὸς, ὁ δὲ θειότατος, ἡ δὲ θεία μὲν καὶ αὐτὴ, προσλάμπουσα δὲ καὶ τῷ ζώῳ

---

[1]) 260, 49 *διτταὶ ζωαὶ τῶν ἑπτὰ σωμάτων·* m. A. — [2]) 260, 51 *αὐτὸ) αὐτῷ* B. — [3]) 260, 52 *καὶ)* sc. *κρίνων* — [4]) 260, 52 *μὲν ἡ—ἄλλο)* om. A. — [5]) 260, 53 *ἐμψύχοις) ἐκ ψύχοις* B. — [6]) 260, 54 *ἔμαθε) ἔμαθεν* B. — [7]) 260, 54 *πατρὸς) παντὸς* B. (corr. Tayl.) — [8]) 261, 2 *πῶς ἡ θεία ψυχὴ, συναπεργάζεται τῷ δημιουργῷ τὰ περὶ τὸν κόσμον:* m. A. — [9]) 261, 2 *ἐξῃρημένως) ἐξηρτημένως* B. (corr. Tayl.) — [10]) 261, 3 *δευτερουργὸν) δευτουργὸν* A. — [11]) 261, 4 *ὡς)* Fort. *καὶ* — [12]) 261, 7 *δημιουργικοὺς) δημιουργοὺς* B. — [13]) 261, 7 *ψυχῆς) τῆς ψυχῆς* A. — [14]) 261, 8 *ἀληθινὸς) ἀληθεινὸς* B. — [15]) 261, 9 *Φαίδρῳ)* Pag. 246 D. — [16]) 261, 12 *πρῶτος μέν ἐστιν ὁ θεὸς)* Fort. *πρώτως μέν ἐστι θεὸς—τριττοὶ ἐν ἑκάστῳ θεοί·* m. A. — [17]) 261, 13 *ὁμωνύμως)* Fort. *ὁ μονίμως—μονίμως* coni. Tayl.

τὸ τῆς θεότητος ἰδίωμα, καθὸ καὶ τοῦτο θεῖόν ἐστι, δεσμοῖς ἐμψύχοις δεθὲν, οὓς εἴποις ἂν εἶναι ζωογόνους δεσμοὺς καὶ δημιουργικοὺς καὶ ἀλύτους, ὡς αὐτὸς ἐρεῖ[1]) προελθών. ὅλα γὰρ τὰ σώματα τὰ θεῖα ταῖς ψυχαῖς ἐνδέδεται καὶ περιέχεται ὑπ᾽ αὐτῶν καὶ ἐνίδρυται ἐν αὐταῖς[2]), καὶ τὸ δεθῆναι τὴν μόνιμον καὶ ἀμετάβλητον ἐνδείκνυται τῶν σωμάτων ἐν ταῖς ψυχαῖς περιοχὴν καὶ τὴν
C ἀδιάζευκτον αὐτῶν πρὸς τὰς ψυχὰς κοινωνίαν. τοιαῦτα δὲ ὄντα τὰ θεῖα | σώματα συναπεργάζεται τῷ δημιουργῷ τὸν χρόνον προκαλούμενα[3]) τὴν μίαν καὶ ἀφανῆ τοῦ χρόνου δύναμιν καὶ τὴν πρόοδον τὴν εἰς τὸν κόσμον αὐτῷ παρεχόμενα, τῶν πολλῶν ὄντα χρονικῶν μέτρων ἐκφαντικὰ, δι᾽ ὧν ὁ σύμπας χρόνος συμπληροῦται μιμούμενος τὸν ἐν τῷ ἀριθμεῖν χρόνον, αὐτὸς ἐν τῷ ἀριθμεῖσθαι συνεστὼς καὶ ὅλως[4]) ἐκ πολλῶν ἀριθμῶν γινόμενος, ἵνα ὁμοιωθῇ τῷ ὅλῳ ὡς ἀληθῶς καὶ πάντων περιεκτικῷ τῶν ἀποκαταστατικῶν ἀριθμῶν. τὸ δ᾽ οὖν συναπεργάζεσθαι τὴν εἰς τέλος προϊοῦσαν ποίησιν καὶ τὴν τελείαν ἐνέργειαν ἐνδείκνυσι.

Κατὰ δὴ τὴν θατέρου φορὰν πλαγίαν[5]) οὖσαν διὰ τῆς ταυτοῦ φορᾶς, ἰούσης τε καὶ κρατουμένης, τὸ μὲν, μείζω αὐτῶν, τὸ δὲ ἐλάττω[6]) κύκλον ἰόν, θᾶττον μὲν, τὰ τὸν ἐλάττω, τὰ δὲ τὸν μείζω, βραδύτερον περιῄει[7]). (Pag. 39 A.)

Τὸ μὲν πλάγιον τῆς θατέρου φορᾶς εἴποις ἂν ἢ τὴν λόξωσιν τοῦ ζωδιακοῦ δηλοῦν· κατὰ γὰρ τοὺς τοῦ ζωδιακοῦ πόλους ἐστὶν ἡ τῶν πλανήτων κίνησις, ἵνα μαθηματικῶς εἴπωμεν· οὐ γάρ που τὴν τοιαύτην ἀτιμαστέον ἀπόδοσιν τοῖς
D περὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων | διαλεγομένοις[8])· ἢ, ὅπερ καὶ ἐποπτικώτερόν[9]) ἐστι, τὴν αἰτίαν τῆς γενέσεως καὶ τὴν παράλλαξιν τὴν ἐν τοῖς οὐρανίοις προϋπάρχουσαν. μετέχει γὰρ ἡ γένεσις ἑτερότητος μὲν καὶ ποικιλίας ἀπὸ τῆς θατέρου περιφορᾶς, ταὐτότητος δὲ καὶ τοῦ ἀεὶ ὡσαύτως ἀπὸ τῆς ταὐτοῦ, καθάπερ[10]) φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης. εἴτε γὰρ ἡ ταὐτοῦ μόνον ἦν, μεταβολὴ καὶ γένεσις οὐκ ἂν ἦν, ἀλλὰ πάντα μονοειδῆ καὶ γενόμενα ἂν ἀεὶ ὡσαύτως διέμενεν, εἴτε ἡ θατέρου, πάντα ἀνίδρυτα καὶ φερόμενα ἂν ὑπῆρχεν[11]). ἵνα οὖν καὶ μονὴ καὶ κίνησις ᾖ, καὶ τὸ ὅλον τοῦτό, φασιν, ἀμετάβλητος ᾖ μεταβολὴ καὶ ἀκίνητος κίνησις, ἀμφοτέρας ἔχει τὰς περιφορὰς τὸ πᾶν. καὶ ἡ μὲν ποικιλία τῆς γενέσεως διὰ τὴν θατέρου περιφορὰν ἐφάνη, ἡ δὲ κοινωνία καὶ τὸ ἀμετάβλητον διὰ τὴν ταὐτοῦ, τούτων δὲ πάλιν ἡ μὲν διὰ τὸν ταὐτοῦ κύκλον τῆς ψυ-

---

1) 261, 17 *ἐρεῖ*) Pag. 43 A. — 2) 261, 18 *αὐταῖς*) *αὐτοῖς* B. — 3) 261, 20 *προκαλούμενα*) *καὶ προκαλούμενα* B. — 4) 261, 23 *ὅλως*) Immo *ὅλος* — 5) 261, 25 *πλαγίαν*) *πλαγεῖαν* B. — 6) 261, 26 *ἐλάττω*) *ἐλάττον* B. — 7) 261, 27 *περιῄει*) *περιήει* B. — 8) 261, 30 *διαλεγομένοις*) *διελεγομένοις* B. — 9) 261, 30 *ἐποπτικώτερόν*) *ἐπωπτικώτερόν* B. — 10) 261, 32 *καθάπερ*) *καθὸ* B. *ἀριστοτέλης·* m. A. — 11) 261, 34 *ὑπῆρχεν*) *ὑπῆρχειν* B.

χῆς, ἡ δὲ διὰ τὸν θατέρου, καὶ αὐτῶν δὲ τούτων ὁ μὲν διὰ τὴν ταὐτότητα τὴν
νοερὰν, ὁ δὲ διὰ τὴν ἑτερότητα τὴν δημιουργικὴν[1]), καὶ τούτων ἡ μὲν διὰ τὸ
πέρας τὸ[2]) νοητὸν, ἡ δὲ διὰ τὴν ἀπειρίαν. τὸ μὲν οὖν πλάγιον τοιόνδε νοείσθω·
καὶ ὁρᾷς, ὁποίαν | διαφορὰν παραδέδωκε τῆς τε ψυχικῆς θατέρου φορᾶς καὶ E
τῆς σωματικῆς· τὴν μὲν γὰρ ὀρθὴν, τὴν δὲ πλαγίαν[3]) ἐκάλεσεν· ἐκείνη μὲν
γὰρ ἄχραντός ἐστι καὶ ἀκλινὴς, αὕτη δὲ προσεχῶς κυβερνᾷ τὴν ποικιλίαν τῶν
γεννητῶν καὶ ἀνωμαλίαν ἔχει φαινομένην καὶ θέσιν τοιάνδε καὶ σχέσιν πρὸς τὸ
ὅλον· τοιαύτη δὲ οὖσα ἡ θατέρου περιφορὰ διὰ τῆς ταὐτοῦ τε εἶσι[4]) καὶ κρα-
τεῖται ὑπ' αὐτοῦ. κινεῖται μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν ἀφανῶν αἰτίων, κινεῖται δὲ καὶ ὑπὸ
τῆς ἀπλανοῦς αὐτῆς, μᾶλλον δὲ δι' αὐτῆς δυνάμεις ὑποδεχομένη κινητικὰς,
καὶ κρατεῖται ὑπ' αὐτῆς, ὅτι περιάγεται κατ'[5]) αὐτῆς μίαν καὶ ἀπλανῆ κίνησιν.
καὶ τοῦτο μὲν μαθηματικῶς· ἄλλως δὲ φαίης ἂν κράτος ἔχειν τὴν ταὐτοῦ καὶ
ὁμοίου φύσιν, ἵνα εἷς ὁ κόσμος ᾖ, καὶ ἵνα πάντα κατὰ δύναμιν ἀΐδια ᾖ, καὶ
μιμῆται[6]) τὸ αὐτοζῶον ὁ κόσμος, ἐν ᾧ πάντα διαιωνίως ἐστίν. εἰ γὰρ ἐπεκρά-
τει τῆς ταὐτοῦ περιφορᾶς ἡ θατέρου, ἔλαττον ἂν ἦν ἐν τῷ παντὶ τὸ ἀμετάβλη-
τον, καὶ οὐ πᾶν ὅσον οἷός τε ἦν ὁ κόσμος τῆς ἀϊδιότητος μέτρον ἐδέξατο ἂν,
τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος ἐλάττων[7]) ἂν αὐτοῦ | καὶ ἡ πρὸς τὸ αὐτοζῶον ὁμοιό- F
της[8]) ἦν. τῆς δὴ θατέρου φορᾶς ἰούσης διὰ τῆς ταὐτοῦ καὶ[9]) κρατουμένης
ὑπ' αὐτῆς καὶ ἐντὸς ἐκείνης εἶσι[10]) διὰ τῆς κοιλότητος αὐτῆς ἀνακυκλουμένη
καὶ συμπερίεισιν αὐτῇ κατ' αὐτὴν τὴν θατέρου φοράν. [Κινεῖται τὰ ἑπτὰ σώ-
ματα· τὰ μὲν, βραδύτερα ὄντα. τὰ δὲ, θάττω. τὰ μὲν, ἐλάττω περιιόντα κύ-
κλον, θᾶττον[11]) περίεισιν. ὁ δὲ χρόνος μείζω περιιὼν[12]) βραδύτερον.] Ταῦτα
δὲ ὁ Πλάτων πρὸς τὰς ἀποκαταστάσεις ὁρῶν διατάττεται· διὸ καὶ περιιέναι
φησὶ θᾶττον ἢ βραδύτερον, ἀλλ' οὐχὶ ἁπλῶς | ἰέναι θᾶττον, ἐκπεριιέναι δὲ 262
βραδύτερον. ὅταν μὲν γὰρ τὸν αὐτὸν ἔχῃ λόγον ὅ τε[13]) κύκλος πρὸς τὸν κύ-
κλον καὶ ὁ χρόνος πρὸς τὸν χρόνον, τότε καὶ[14]) τὰ κινούμενα ὁμοταχῆ ἐστίν·
ἔστω γὰρ διπλασίων ὅ τε κύκλος τοῦ κύκλου καὶ ὁ χρόνος τοῦ χρό-
νου· τὸ δὴ τὸν μείζονα κύκλον ἐν τῷ διπλασίῳ κινηθὲν ἐν τῷ ἡμίσει

---

1) 261, 38 *ἑτερότητα τὴν δημιουργικὴν*) *δημιουργικὴν ἑτερότητα*, sup. *β α*, A. — 2) 261, 39 *τὸ*) *τὸν* B. *πέρας· ἀπειρία·* | *ταυτότης· ἑτερότης·* | *ταυτὸν· θάτερον·* | *ἀπλανὴς πλανώμενα·* | *κοινωνία· ποικιλία γενέσεως·* m. A. — 3) 261, 41 *πλαγίαν*) *πλαγείαν* B. — 4) 261, 43 *εἶσι*) *πρόεισι* coni. Tayl. qui vereor ut *εἶσι* et *ἰούσης*, quod est apud Platonem, eiusdem verbi esse noverit. — 5) 261, 45 *κατ'*) *κατὰ* B. — 6) 261, 47 *μιμῆται*) *μιμεῖται* — 7) 261, 49 *ἐλάττων*) *ἐλάττω* B. — 8) 261, 50 *ὁμοιότης*) *ὁμοιότητος* A. — 9) 261, 50 *καὶ*) om. B. — 10) 261, 51 *εἶσι*) Tayl. iterum *εἶσι* in *πρόεισι* mutari iubet. Ceterum non video, quid huius verbi subiectum sit, et ante *καὶ ἐντὸς* excidisse aliquid suspicor. — 11) 261, 53 *θᾶττον*) *θάτερον* B. (corr. Tayl.) — 12) 261, 53 *περιιὼν*) *περιὼν* B. Verba *Κινεῖται — βραδύτερον* in A et B signis iisdem, quibus Platonica notari solent, distincta et a Tayloro pro Platonicis habita ego non dubito quin ex margine subrepserint. — 13) 262, 1 *ὅ τε*) *ὅντε* B. — 14) 262, 2 *καὶ*) om. A.

τὸν[1]) ἐλάττω κινηθήσεται· ἐκινεῖτο δὲ καὶ θάτερον ἐν τῷ ἡμίσει τὸν αὐτόν·
ὁμοταχῆ ἄρα ἐστί· τὰ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὸ αὐτὸ κινούμενα ὁμοταχῆ
ἐστίν[2])· ὅταν δὲ ὁ κύκλος πρὸς τὸν κύκλον μείζονα ἔχῃ λόγον, ἢ ὁ χρόνος πρὸς
τὸν χρόνον, θᾶττόν ἐστι τὸ τὸν μείζω κύκλον διιόν. ἔστω γὰρ οὕτως καὶ γεγο-
νέτω ὡς ὁ κύκλος πρὸς τὸν κύκλον, ὁ χρόνος[3]) πρὸς χρόνον τινά· πρὸς ἐλάττω
δὴ ἔσται τοῦ ἐξ ἀρχῆς. τὸ γὰρ αὐτὸ πρὸς τὸ ἔλαττον μείζω λόγον ἔχει. τὸ ἄρα
μείζω κύκλον διιὸν ἐν τούτῳ τῷ ἐλάττονι τοῦ ἐλάσσονος[4]) ἐξ ἀρχῆς τὸν ἐλάσ-
σονα διελεύσεται κύκλον. δέδεικται γὰρ, ὅτι ἐὰν ὁ κύκλος πρὸς τὸν κύκλον καὶ
B ὁ χρόνος πρὸς τὸν | χρόνον τὸν αὐτὸν ἔχῃ λόγον, ὁμοταχές ἐστι τὸ τὸν ἐλάττω
καὶ μείζω διιόν. ἀλλὰ μὴν τὸ τὸν ἐλάσσονα κύκλον ἐξ ἀρχῆς διιὸν ἐν τῷ ἐξ
ἀρχῆς ἐλάττονι διῄει. τὸ ἄρα αὐτὸ διάστημα τὸ μὲν ἐν πλείονι, τὸ δὲ ἐν ἐλάσ-
σονι χρόνῳ δίεισι. βραδύτερον ἄρα κινεῖται τὸ τὸν ἐλάττω[5]) κύκλον διιὸν τοῦ
τὸν μείζονα. πάλιν ἐὰν[6]) ὁ κύκλος πρὸς τὸν κύκλον ἐλάσσονα ἔχῃ[7]) λόγον, ἢ
ὁ χρόνος πρὸς τὸν χρόνον, βραδύτερόν ἐστι τὸ τὸν μείζονα κύκλον διιόν. ἐὰν
γὰρ ποιήσῃς ὡς ὁ κύκλος πρὸς τὸν κύκλον, οὕτω τὸν χρόνον πρὸς ἄλλον χρό-
νον, πρὸς μείζω[8]) ποιήσεις. τὸ γὰρ αὐτὸ πρὸς τὸ μεῖζον ἐλάσσονα ἔχει λόγον·
ὥστε τὸ μείζω κύκλον διιὸν ἐν μείζονι χρόνῳ διελεύσεται τὸν ἐλάσσονα κύ-
κλον, ἢ τὸ τὸν ἐλάσσονα διιόν. βραδύτερον ἄρα ἐστί. τούτων τοίνυν οὕτως
ἐχόντων τὸ μὲν ὅπως ἔχουσι τάχους καὶ βραδυτῆτος[9]) οἱ πλάνητες, οὐ ζητεῖ
νῦν ὁ Πλάτων· δεῖται γὰρ πλείονος ἐπισκέψεως· ὅτι δὲ ἡ ἀποκατάστασις ἄλλη
ἄλλων καὶ τῶν μὲν βραδυτέρα, τῶν δὲ θάττων, τοῦτο προστίθησι, τοῦ βρά-
δους καὶ τῆς ταχυτῆτος ἢ παρὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῶν κινήσεων ἐπιτελουμένων,
C ἤ, ὅπερ | ἀληθέστερον, τῶν ἀστέρων[10]) πάντων ὁμοταχῶς φερομένων, τοῦ
δὲ κύκλου[11]) πρὸς τὸν κύκλον ἔχοντος μείζω λόγον, ἢ τοῦ χρόνου πρὸς τὸν
χρόνον. ὅλως δὲ περὶ αὐτῆς τῆς τῶν ἄστρων κινήσεως τοσοῦτον εἰδέναι προ-
σῆκεν, οὐχ ὅτι κυλίονται μόνον ἐπὶ τῶν σφαιρῶν· ἀλλοτρία γὰρ ἡ κίνησις αὕτη
τῶν σφαιρικῶν σωμάτων· οὐδ' ὅτι μένουσι μόνον· πῶς γὰρ ἔτι τῆς κυκλοφορι-
κῆς ἔσονται φύσεως; ἀλλ' ὅτι καὶ περὶ τὰ ἑαυτῶν κέντρα περιφέρονται μιμού-
μενοι τὸ πᾶν[12]) κατὰ τὴν τοῦ Πλάτωνος δόξαν, οὐδὲν ὅλως δεόμενοι τῶν
παρὰ[13]) τοῖς ἀστρονόμοις ἐπισκευαστῶν ὑποθέσεων, ὡς εἴρηται καὶ πρότε-

---

1) **262, 4** *τὸν) τοῦ* B. — 2) **262, 4. 5.** *τὰ γὰρ — ἐστίν)* om. A. — 3) **262, 7** *ὁ χρόνος) οὕτως ὁ χρόνος* B, male iterato *οὕτως*. Nam quod supra dictum est *ἔστω γὰρ οὕτως καὶ γεγονέτω*, ex eo *οὕτως* huc pertinere, non cum Tayloro (Let what has been before demonstrated be admitted) ad praecedentia referendum videtur. — 4) **262, 8** *τοῦ ἐλάσσονος)* Hic genitivus pendet ex *ἐλάττονι*. — 5) **262, 12** *ἐλάττω) ἐλάσσονα* A. — 6) **262, 12** *ἐὰν) εἴαν* B. om. A. — 7) **262, 13** *ἔχῃ) ἔχει* B. — 8) **262, 15** *μείζω) μείζονα* A. — 9) **262, 17** *βραδυτῆτος) βραδύτητος* A. — 10) **262, 20** *ἀστέρων) ἀτέρων* B. *ἄστρων* coni. Tayl. *ὅτι ὁμοταχῆ τὰ ἄστρα βούλεται φέρεσθαι*· m. A. — 11) **262, 20** *κύκλου) κύκλον* A. — 12) **262, 24** *ὅτι περὶ τὰ ἑαυτῶν κέντρα κινεῖται τὰ ἄστρα τὸ πᾶν μιμούμενα:* m. A. — 13) **262, 24** *παρὰ) περὶ*

ρον. εἰ γὰρ τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας οὕτω βούλεται κινεῖσθαι ὁ Πλάτων[1]) διὰ τὴν πρὸς τὸ πᾶν μίμησιν, πολλῷ μᾶλλον δώσει τοὺς κοσμοκρατορικὴν[2]) καὶ ἡγεμονικὴν ἀξίαν λαχόντας μιμεῖσθαι πρὸς τὸν ὅλον κόσμον. αὐτοὶ μὲν δὴ κινήσονται περὶ τὰ ἑαυτῶν κέντρα, αἱ δὲ σφαῖραι, ἐν αἷς εἰσὶν οἷον κυβερνῆται βεβηκότες, περιάξουσιν αὐτοὺς ἢ θᾶττον ἢ βραδύτερον· πλὴν ὅτι ποικιλωτέραν τούτοις ἀποδίδωσι κίνησιν, διότι μέσοι τῶν τε εὐθυπορουμένων[3]) εἰσὶ καὶ τῶν | κύκλῳ μόνως καθ' αὑτὰ κινουμένων, καὶ περὶ τὰ κέντρα κινῶν ἕκαστον D
καὶ διὰ τῶν οἰκείων σφαιρῶν ὑψούμενον καὶ πρόσγειον γινόμενον καὶ περὶ τὰ βόρεια καὶ νότια τρεπόμενον, οἷς καὶ ἐλασσοῦσθαι τῶν ἀπλανῶν ἄλλως ἐξουσίαν ἀπόλυτον λαχόντας.

Τῇ δὲ ταυτοῦ φορᾷ, τὰ[4]) τάχιστα περιιόντα, ὑπὸ τῶν βραδύτερον περιιόντων ἐφαίνετο καταλαμβάνοντα[5]) καταλαμβάνεσθαι. πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν στρέφουσα ἕλικα διὰ τὸ διχῇ[6]) κατὰ τἀναντία ἅμα προϊέναι τὸ βραδύτατα ἀπιὸν ἀφ' αὑτῆς[7]) οὔσης ταχίστης ἐγγύτατα ἀπέφαινε. (Pag. 39 B.)

Διττῆς, ὡς πολλάκις ὑπέμνησται, τῆς περιφορᾶς οὔσης, τῆς μὲν ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν, τῆς δὲ ἀπὸ δύσεως ἐπ' ἀνατολὴν[8]) ὁ μὲν οὖν ἀμφοτέρας τὰς περιφορὰς κατανοήσας οἶδε, τίς μὲν κοινὴ τῶν ἀστέρων κίνησις, τίς δὲ ἡ ἰδία, καὶ τίνες μὲν θᾶττον κινοῦνται, τίνες δὲ βραδύτερον· ἀφορᾷ γὰρ πρὸς τὰς ἰδίας αὐτῶν κινήσεις καὶ οἶδεν, ὅτι τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις γιγνόμενα θάττονά ἐστι, καὶ οὕτως οὐ τὸν Κρόνον τῆς σελήνης εἶναι τίθεται[9]) ταχύτερον, ἀλλὰ τὴν σελήνην, ἀνατολικωτέραν αὐτὴν ἰδών, καὶ τὸν | μὲν καταλαμβάνεσθαι, τὴν δὲ κα- E
ταλαμβάνειν· ὁ δὲ οἰόμενος μίαν εἶναι μόνην καὶ ἁπλῆν πάντων κίνησιν τὴν ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δύσιν, ὅταν ἴδῃ τὸν Κρόνον καὶ τὴν σελήνην νῦν μὲν ἅμα ὄντας, νῦν δὲ δυτικώτερον, ὡς μᾶλλον κεκινημένον θάττονά φησι, καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταλαμβάνεσθαι τὴν σελήνην φησὶν, ὑπὸ θάττονος βραδυτέραν. τὸ δ' αἴτιον τῆς πλάνης ἐστὶ τὴν πρὸς τοῦ[10]) ταὐτοῦ περίοδον μόνην ἀποβλέπειν πολὺ τὸ κράτος ἔχουσαν, τὰς δὲ ἰδίας κινήσεις μὴ συλλογίζεσθαι τῶν πλανήτων, καὶ ὅτι οὐκ ἐπὶ τὰ προηγούμενα ποιοῦνται τὴν μετάβασιν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἑπόμενα. τοῦτο δὴ καὶ ὁ Ἀθηναῖος ξένος[11]) ἐπέπληξε τοῖς πολλοῖς καὶ ἀστρονομίας ἀπείροις. αἰσχρὸν γάρ, φησιν, εἰ μὲν στάδιον θεωροῦμεν, τὸ μὴ εἰδέναι τὸν θάττονα καὶ βραδύτερον καὶ τὸν οἰόμενον τὸν θάττονα δρομέα βραδύτερον ἄτοπον οἴεσθαι, τὰ δὲ ὄντως Ὀλύμπια ὁρῶντας ἀγνοεῖν τήν τε θάττω καὶ

1) 262, 26 *πλάτωνος γνώμη περὶ τῶν ἄστρων*: m. A. — 2) 262, 26 *κοσμοκρατορικὴν*) *κοσμοκρατικὴν* B. — 3) 262, 29 *εὐθυπορουμένων*) *εὐθὺ πορουμένων* B. — 4) 262, 32 *τὰ*) om. A. — 5) 262, 33 *καταλαμβάνοντα*) om. A. — 6) 262, 34 *διχῇ*) *διχῆ* A. — 7) 262, 34 *αὐτῆς*) *ἑαυτῆς* A. — 8) 262, 36 *ἀνατολὴν*) *ἀνατολῆς* A. — 9) 262, 39 *εἶναι τίθεται*) *τ. εἰ.* B. — 10) 262, 43 *τὴν πρὸς τοῦ*) Fort. *τὸ πρὸς τὴν* — 11) 262, 45 *ἀθηναῖος ξένος*. m. A. Leg. Lib. VII. Pag. 822 B.

βραδυτέραν περίοδον δι' ἀπειρίαν ἀστρονομίας. τὰ γὰρ τάχιστα περιιόντα ὑπὸ
F τῶν βραδύτερον περιιόντων φαίνεται καταλαμβάνεσθαι, καίτοι γε αὐτὰ | καταλαμβάνοντα τοῖς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν κίνησιν ἀποβλέπειν δυναμένοις. ἐπικρατοῦσα δὲ ἡ ταὐτοῦ φορὰ τὸ ἐγγύτατον αὐτῆς τάχιστον φαίνεσθαι ποιεῖ. ἔστι δὲ ἐγγύτατα αὐτῆς τὸ ἐπ' ἔλαττον ἀφιστάμενον αὐτῆς. ἔστωσαν γὰρ πρὸς τῇ καρδίᾳ τοῦ λέοντος, εἰ τύχοιεν, σελήνη καὶ Κρόνος, ἡ δὲ σελήνη τὴν ἰδίαν αὐτῆς κινουμένη[1]) κίνησιν ἀφίσταται τοῦ ἀπλανοῦς ἀστέρος, ὁ δὲ Κρόνος ἐν πολλαῖς νυξὶν ὁρᾶται περὶ τὸν αὐτὸν τόπον. ὁ μὲν οὖν ἀστρονομικὸς οἶδεν, ὅτι
263 θᾶττον ἀπέστη ἡ σελήνη διὰ τὴν ἐπὶ τὰ | ἑπόμενα τῆς καρδίας κίνησιν· ὁ δὲ πολὺς οἴεται καὶ τὴν σελήνην καὶ τὸν Κρόνον ἐπὶ τὰ αὐτὰ τῷ παντὶ κεκινημένους[2]) ἀποκαταστῆναι[3]) μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν μὲν ὡς θάττονα ἐπὶ τὴν δύσιν πρότερον ἐλθεῖν, τὴν δὲ ὡς βραδυτέραν ὑπολειφθῆναι καὶ μὴ προτέραν[4]) ἐπὶ τὸ δυτικώτερον ἐλθεῖν. οὕτω μὲν οὖν κατὰ τὴν τῶν πολλῶν ὑπόνοιαν· ἔστι δὲ ὅπη καὶ τοῦτο ἀληθές (λέγω δὴ τὸ θάττονα τὸν Κρόνον εἶναι) εἴπερ, ὡς προείρηται, μείζων ὁ τοῦ κύκλου τοῦ Κρονίου[5]) λόγος πρὸς τὸν κύκλον τῆς σελήνης, ἢ ὁ τοῦ χρόνου πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἀποκαταστάσεως. τὸ γὰρ ἐγγυτέρω τῆς ἀπλανοῦς ἔσται θᾶττον διὰ τοὺς προειρημένους λόγους. ἀλλὰ τί τὸ στρέφειν ἕλικα διὰ τὸ διχῇ κατὰ τὰ ἐναντία ἅμα προϊέναι; καὶ πῶς ἐναντίωσιν ἐπὶ τῆς κυκλικῆς παραδεξόμεθα κινήσεως; οὔτε γὰρ τοῦτο αἴτιον τῆς ἕλικος, τὸ δύο φέρεσθαι φορὰς τῶν πλανήτων ἕκαστον, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ λοξοῦ κινεῖσθαι κύκλου πρὸς τὸν ἰσημερινόν· αὐτίκα εἴ τις ὑπόθοιτο τὸν ἥλιον ἐπὶ τοῦ
B ἰσημερινοῦ κινεῖσθαι | τῷ παντὶ τὴν ἐναντίαν[6]), ἕλιξ οὐκ ἔσται[7]), καίτοι τῆς ἀντιπεριφορᾶς γιγνομένης· οὔτε τὸ ἐναντίαν εἶναι τῇ κύκλῳ κινήσει ἄλλην προσδεκτέον ἁπλῶς. πολλοὶ γὰρ καὶ καλοὶ πρὸς ταύτην λόγοι τὴν δόξαν καταβεβλημένοι τυγχάνουσι. μήποτε οὖν τὸ μὲν διχῇ κατὰ τἀναντία προϊέναι τοιοῦτόν ἐστιν, οὐ μόνον τὸ ἅμα κινεῖσθαι πρὸς ἀνατολὰς καὶ δύσεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ βάθος καὶ πλάτος[8]), προσγειοτέρους ἢ ἀπογειοτέρους γιγνομένους καὶ βορειοτέρους ἢ νοτιωτέρους· αὗται γὰρ αἱ δύο κινήσεις τὴν ἕλικα ποιοῦσι μετὰ τῆς τοῦ παντὸς περιφορᾶς[9]). καὶ ἔστι καὶ ἡ ἕλιξ πρέπουσα τοῖς πλανωμένοις μέσοις οὖσι τῶν τε ἀπλανῶν καὶ τῶν ὑπὸ σελήνην, τῶν μὲν κατὰ μόνον κύκλον κινουμένων, τῶν δὲ εὐθυπορουμένων, καθάπερ αὖ τοῖς κατὰ φύσιν ἐστὶ μέσοις οὖσι τούτοις τὸ καὶ ἀνωμάλως κινεῖσθαι καὶ ὁμαλῶς κατά τε μῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος, ἵνα καὶ τῶν μεθ' ἑαυτοὺς παντοίως κινουμένων τὰ παραδείγματα ἔχωσι καὶ τῶν πρὸ αὐτῶν τὸ μονοειδῶς μιμῶνται διὰ τῆς κυκλώσεως. ταῦτα μὲν οὖν

---

[1]) **262, 53** *κινουμένη*) *κινουμένην* **B.** — [2]) **263, 2** *κεκινημένους*) *κεχινημένους* **B.** — [3]) **263, 2** *ἀποκαταστῆναι*) *ἀποκαταστῆσαι* **B.** — [4]) **263, 3** *ὑπολειφθῆναι καὶ μὴ προτέραν*) **om. B.** — [5]) **263, 5** *Κρονίου*) *χρόνου* **B.** — [6]) **263, 10** *ἐναντίαν*) *αἰτίαν* **B.** — [7]) **263, 10** *ἔσται*) *ἔστι*, **in m.** *ἔσται*, **A.** — [8]) **263, 13** *βάθος καὶ πλάτος*) *πλάτος καὶ κατὰ βάθος* **B.** — [9]) **263, 15** *περιφορᾶς*) *φορᾶς* **B.**

δῆλα παντί· τὸ δὲ ἐναντίωσιν εἶναι | καὶ ἐν οὐρανῷ[1]) τὴν προϋπάρχουσαν τῶν ἐναντίων ἐν τῇ θατέρου περιφορᾷ οὐδὲν θαυμαστόν, ὅπου καὶ ἐν τοῖς γένεσι τοῦ ὄντος ἐναντίωσιν εἶναί φαμεν[2]) ταὐτότητος καὶ ἑτερότητος, κινήσεως καὶ στάσεως, καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς τούτων ἀρχαῖς πέρατος καὶ ἀπειρίας· καὶ γὰρ ταῦτα ἐναντία[3]), διότι ἐν τοῖς πέρασιν αὐτῶν ἔστι τις μάχη καὶ διάστασις, κἂν αὐτὰ μετ' ἀλλήλων ἀεὶ τὴν τοῦ ποιεῖν ἔχῃ[4]) δύναμιν. οὐδὲν οὖν θαυμαστὸν εἶναί τινα καὶ ἐν οὐρανῷ κινήσεών τινων ἐναντίωσιν. καὶ γὰρ οὐ ταῦτα λαμβάνει[5]) νῦν ἐναντία, τὰ μαχόμενα πρὸς ἄλληλα καὶ φθαρτικὰ ἀλλήλων· ἔνυλα γὰρ καὶ μεριστά ἐστι ταῦτα· ἀλλ' ἁπλῶς τὰ τῶν ἐναντίων ποιητικὰ καὶ τὰ πλεῖστον ἀπέχοντα ἀπ' ἀλλήλων· ἔστι γάρ τις καὶ οὗτος ἐναντιότητος ἐν τῇ φύσει τρόπος· ἐπεὶ καὶ τὸ ἄλλο μὲν εἶναι τὸ φαινόμενον, ἄλλο δὲ τὸ ἀληθὲς ἐπὶ τῶν οὐρανίων κινήσεων ἐνδείκνυται τὴν τοῦ μὴ ὄντος ἐκεῖ προϋπόστασιν καὶ τὴν πρὸς τὸ ὂν συμπλοκήν. καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἕλικος οὐκ ἔστι σύμπτωμα κενόν, ἀλλὰ τὴν μεσότητα συμπληροῖ τῶν τε εὐθυπορουμένων | καὶ τῶν κυκλοφορουμένων σωμάτων. κύκλος μὲν γάρ, ὡς εἴρηται, μόνον ἐπὶ τῆς ἀπλανοῦς, εὐθεῖα δὲ ἐπὶ τῆς γενέσεως, ἡ δὲ ἕλιξ ἐπὶ τῶν πλανωμένων, σύμμιξιν ἔχουσα περιφερείας τε καὶ εὐθείας, αἵ τε κατὰ πλάτος καὶ κατὰ βάθος κινήσεις αἰτίαι προσεχεῖς εἰσὶ καὶ παραδείγματα τῶν ἐνταῦθα κινήσεων τῆς ἄνω καὶ τῆς κάτω τῆς[6]) ἐπὶ τὰ πλάγια. καὶ μήποτε καὶ ὁ θεουργὸς ἑλικοειδῆ τὸν χρόνον[7]) ὑμνήσας ὡς νέον ἅμα καὶ πρεσβύτην καὶ εἰς τοῦτο ἀπέβλεπε τὸ μάλιστα διὰ τῆς τῶν πλανήτων κινήσεως τῆς καθ' ἕλικα γιγνομένης ἡμῖν ἐμφανῆ γίγνεσθαι τὰ μέτρα τῶν χρονικῶν παντοίων περιόδων, καὶ οὐ μόνον εἰς τὸ πᾶσαν αὐτὸν[8]) κίνησιν ἀριθμεῖν εὐθεῖαν καὶ κυκλικήν, ὧν ἡ ἕλιξ ἐστὶν ἑνοειδῶς περιληπτική, καὶ συνᾴδοι ἂν καὶ ταύτῃ τῷ Πλάτωνι, διὰ τῆς τῶν πλανήτων κινήσεως[9]) οἰόμενος καὶ αὐτὸς γνωρίζεσθαι τὰς χρονικὰς περιόδους. ταῦτα καὶ περὶ τούτων. τὰ δὲ ἑξῆς ὁ Πλάτων ἐπιφέρει τοῦτον τὸν τρόπον·

C (beside line 1) · D (beside "καὶ τῶν κυκλοφορουμένων")

Ἵνα δὲ εἴη μέτρον ἐναργές τι πρὸς ἄλληλα βραδυτῆτι καὶ τάχει, καὶ τὰ περὶ τὰς ὀκτὼ φορὰς πορεύοιτο, φῶς ὁ θεὸς ἀνῆψεν ἐν τῇ πρὸς γῆς δευτέρᾳ τῶν περιόδων, ὃ δὴ νῦν κεκλήκαμεν ἥλιον. ἵνα ὅτι μάλιστα εἰς ἅπαντα φαίνοι τὸν οὐρανόν, μετάσχῃ τε ἀριθμοῦ τὰ ζῶα, ὅσοις ἦν προσῆκον, μαθόντα παρὰ τῆς ταὐτοῦ καὶ ὁμοίου περιφορᾶς. (Pag. 39 B.)

Τὴν μίαν καὶ ἡγεμονικὴν αἰτίαν τῆς τοῦ φανεροῦ χρόνου γενέσεως | ἐν E

---

[1]) 263, 20 *ὅτι καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐναντίωσις*: m. A. — [2]) 263, 21 *φαμεν*) *φασιν* B. — [3]) 263, 22 *ἐναντία*) *τὰ ἐναντία* — [4]) 263, 23 *ἔχῃ*) *ἔχει* A. — [5]) 263, 24 *λαμβάνει*) *λαμβάνειν* B. *τίνα ἐν τῷ οὐρανῷ ἐναντία*: m. A. — [6]) 263, 33 *τῆς*) Fort. *καὶ τῆς* — [7]) 263, 33 *ὁ θεουργός.* | *χρόνος ἑλικοειδής*· m A. — [8]) *αὐτὸν*) *αὐτῶν* cum *ὁ* super *ῶ* — [9]) *τῆς καθ' ἕλικα — κινήσεως*) om. B.

τούτοις παραδίδωσιν ὁ Πλάτων. ὡς γὰρ τὸν ἀφανῆ[1]) χρόνον ὁ δημιουργὸς
ὑφίστησιν, οὕτω τὸν ἐμφανῆ καὶ μετροῦντα τὴν τῶν σωμάτων κίνησιν ὁ ἥλιος.
διὰ γὰρ τοῦ φωτὸς εἰς τὸ ἐμφανὲς ἄγει πᾶν διάστημα τὸ χρονικόν, καὶ τὰς
περιόδους ὁρίζει πάσας, καὶ τὰ μέτρα δείκνυσι τῶν ἀποκαταστάσεων. μέτρον
οὖν ἐναργὲς ὡς μάλιστα, ἐκφαίνων[2]) τὴν τοῦ χρόνου κατ' ἀριθμὸν περίοδον[3])
εἰς τὸ πᾶν εἰκότως. καὶ γὰρ τῶν μὲν πέντε πλανήτων ἀκριβεστέραν ἔχει περίο-
δον, τῶν προποδισμῶν καὶ ὑποποδισμῶν καθαρεύων, τῆς δὲ σελήνης τῷ τὰς
εἰς[4]) βόρειον καὶ νότιον παρόδους ἀεὶ κατὰ τῶν αὐτῶν[5]) περατοῦν σημείων.
εἰ δὲ ἀκριβεστέραν ἔχει περίοδον, εἰκότως μέτρον ἐστὶ μέτρων[6]), καὶ παρ'
ἑαυτοῦ γνωρίζειν καὶ τὰ τῶν ἄλλων περιοδικὰ μέτρα καὶ τοὺς λόγους ἔχει[7])
καὶ τὰ τάχη τῶν ἄλλων πρὸς ἄλλα, καὶ μᾶλλον μιμεῖται τὸ ἀεὶ μένον τοῦ αἰ-
ῶνος διὰ τοῦ ἀεὶ ὡσαύτως περιπολεῖν. τῶν μὲν οὖν πλανωμένων ταύτῃ διενή-
νοχε· τοῦ δὲ μέτρου τῆς ἀπλανοῦς ἄλλον ἐστὶ τρόπον ἐναργέστερον μέτρον ὁ
F ἥλιος· ἐπεὶ καὶ ἡ ἀπλανὴς ἔχει τι μέτρον | οἰκεῖον καὶ διάστασιν οἰκείαν καὶ
ἀριθμὸν τῆς ἰδίας κινήσεως ἕνα καὶ ἀπαράλλακτον· ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ μέτρον
καὶ πᾶσαν τοῦ ἐμφανοῦς τοῦ[8]) χρόνου τὴν ἀνέλιξιν[9]) ἐναργῆ ποιεῖ καὶ γνώρι-
μον τὸ ἡλιακὸν φῶς. διὸ καὶ αὐτὸς οὕτως εἶπεν· ἵνα δὲ εἴη μέτρον ἐναρ-
γές τι. καὶ γὰρ εἰ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐστί τι μέτρον[10]), ἀλλ' οὐκ ἐναργές,
ἥλιος δὲ ἐκφαίνει τά τε ἄλλα νοητὰ καὶ τὸν χρόνον. καὶ οὐ διὰ τοῦτο φαίης
ἂν τὸ φῶς τὸ ἡλιακὸν γεγονέναι τῆς μετρήσεως χάριν. ποῦ γὰρ τὰ ὅλα τῶν
264 μερῶν χάριν ὑφίστασθαι δυνατὸν καὶ τὰ ἡγεμονοῦντα τῶν | κρατουμένων καὶ τὰ
ἀΐδια τῶν φθαρτῶν; ἐκεῖνο δὲ μᾶλλον φαίημεν ἄν, ὅτι τὸν ὅλον χρόνον ἐκφαί-
νει τὸ φῶς, ἐκφαντορικὴν ἔχον δύναμιν, καὶ προσκαλεῖται[11]) τὴν ὑπερκόσμιον
αὐτοῦ μονάδα καὶ τὸ ἓν μέτρον εἰς καταμέτρησιν τῶν περιόδων τῶν σωμάτων,
καὶ τοῦτο ποιεῖ τὸν χρόνον οἷον αἰσθητόν. ἔστιν ἄρα τὸ πάντα τὰ κινούμενα
ποιοῦν ἐναργὲς μέτρον ἔχειν τὸ τοῦ ἡλίου φῶς. καὶ τοῦτο μὲν τὸ ὅλον ἀγαθόν·
μετὰ δὲ τὰ ὅλα καὶ τὰ μέρη δευτέρως εὐεργετεῖ. δίδωσι γὰρ αὐτοῖς ἀριθμοῦ
γένεσιν καὶ μέτρον, οἷς ἐστὶ προσῆκον τούτων μετασχεῖν. τὰ μὲν γὰρ ἄλογα
τούτων ἄμοιρα, δαιμόνων δὲ γένη παρακολουθοῦντα ταῖς τῶν θεῶν περιόδοις
καὶ ἄνθρωποι τῆς τούτων τυγχάνουσι μετουσίας. ἄνωθεν οὖν ἀπὸ τῶν ὅλων
ἀρξαμένη κάτεισιν ἄχρι τῶν μερῶν ἡ τοῦ ἡλίου χορηγία[12]) τῶν ἀγαθῶν διὰ
τοῦ φωτὸς μεταδιδοῦσα, καὶ εἰ ἀπὸ τῶν ἐμφανῶν ὁρμώμενος ἐθέλοις καὶ τὰ
ἀφανῆ λέγειν, ἀπολαμπρύνει μὲν τὸν ὅλον κόσμον, καὶ θεῖον ποιεῖ τὸ σωμα-

---

1) **263, 40** *ἀφανῆ) ἀπλανῆ* **A. — 2) 263, 43** *ἐκφαίνων) ἐκφαῖνον* **B. — 3) 263, 43** *περίοδον) πρόοδον* **coni. Tayl. Malim** *πάροδον.* **— 4) 263, 45** *εἰς)* **om. A. — 5) 263, 45** *τῶν αὐτῶν) τὸν αὐτὸν* **B. — 6) 263, 46** *ὅτι ὁ ἥλιος μέτρόν ἐστι τῶν μέτρων:* **m. A. — 7) 263, 47** *ἔχει) οὓς ἔχει* **— Tayl.** *γνωρίζειν* **in** *ὁρίζει* **mutat et haec** *καὶ τοὺς λόγους οὓς ἔχει* **tacite omittit. — 8) 263, 51** *τοῦ)* **delendum videtur. — 9) 263, 51** *τὴν ἀνέλιξιν) ἀνέλιξιν,* **in m.** *περίλιξιν,* **B. — 10) 263, 52** *ἐναργὲς — μέτρον)* **om. A. — 11) 264, 2** *προσκαλεῖται)* **Fort.** *προκαλεῖται* **— 12) 264, 8** *χορηγία) χωρηγία* **B.**

τοειδὲς καὶ ὅλον δι' | ὅλου [1]) ζωῆς πεπληρωμένον, ἄγει δὲ τὰς ψυχὰς διὰ τοῦ B
ἀχράντου φωτὸς, καὶ ἄχραντον αὐταῖς ἐνδίδωσι δύναμιν ἀγωγὸν, καὶ ταῖς ἀκτῖσι
ταῖς αὐτοῦ κυβερνᾷ τὸν κόσμον, πληροῖ δὲ τὰς ψυχὰς τῶν ἐμπυρίων καρπῶν.
ἔστι γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου τάξις ἄνωθέν ποθεν ἀπὸ τῶν ὑπερκοσμίων ἥκουσα. διὸ καὶ
ὁ Πλάτων οὐκ ἐντεῦθέν ποθεν συνέστησε τὸ φῶς, ἀλλ' ἀνάψαι φησὶν αὐτὸ τὸν
δημιουργὸν, ὡς ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας ὑποστήσαντα τὴν σφαῖραν ταύτην καὶ
ἀπὸ τῆς ἡλιακῆς πηγῆς προβαλόντα [2]) ζωὴν διαστᾶσαν καὶ νενοωμένην, ὃ δὴ
καὶ περὶ τῶν ὑπερκοσμίων στερεωμάτων οἱ θεολόγοι φασί. καὶ διὰ τοῦτό μοι
δοκεῖ καὶ διττὴν παραδοῦναι τοῦ ἡλίου γένεσιν, μίαν μὲν ὁμοῦ τοῖς ἑπτὰ κο-
σμοκράτορσιν, ὅτε σώματα αὐτῶν ἔπλαττε καὶ ἐνετίθει ταῖς περιφοραῖς, ἑτέ-
ραν δὲ τὴν τοῦ φωτὸς ἔξαψιν, καθ' ἣν ὑπερκοσμίου δυνάμεως αὐτῷ μεταδίδω-
σιν. ἄλλο γάρ ἐστιν αὐτὸν [3]) καθ' ἑαυτὸν τὸν ὄγκον ἀπογεννᾶν, ἄλλο μετὰ τῆς
ἡγεμονικῆς ἰδιότητος, δι' ἣν βασιλεὺς καλεῖται τοῦ ὁρατοῦ παντὸς καὶ ἀνάλο-
γον ἵσταται πρὸς τὴν μίαν τῶν ἀγαθῶν πηγήν [4]). ὡς γὰρ ἐκεῖνο τοῦ νοητοῦ |
κρεῖττον ὂν καταλάμπει τόν τε νοῦν καὶ τὸ νοητὸν, οὕτως ὁ ἥλιος τοῦ ὁρατοῦ C
κρείττων ὑπάρχων καταλάμπει τό τε ὁρατὸν καὶ τὴν ὄψιν. εἰ δὲ ἐπέκεινα τοῦ
ὁρατοῦ ἐστὶν, ὑπερκόσμιον ἂν ἔχοι φύσιν· ὁ γὰρ κόσμος ὁρατός τε καὶ ἁπτός
ἐστι καὶ σῶμα ἔχων. διχῶς ἄρα θεωρήσομεν τὸν ἥλιον, καὶ ὡς ἕνα τῶν ἑπτὰ
καὶ ὡς ἡγεμόνα τῶν ὅλων, καὶ ἐγκόσμιον καὶ ὡς ὑπερκόσμιον, καθὸ καὶ προσ-
λάμπει τὸ θεῖον φῶς, ὡς τἀγαθὸν τὴν ἀλήθειαν τὴν ἐκθεοῦσαν τούς τε νοη-
τοὺς καὶ τοὺς νοεροὺς διακόσμους, ὡς ὁ Φάνης παρὰ τῷ Ὀρφεῖ προίησι [5]) τὸ
νοητὸν φῶς, ὃ πληροῖ νοήσεως πάντας τοὺς νοεροὺς θεοὺς, ὡς ὁ Ζεὺς νοερὸν
καὶ δημιουργικὸν ἀνάπτει φῶς εἰς πάντας τοὺς ὑπερκοσμίους. οὕτω γὰρ καὶ ὁ
ἥλιος τὸ ὁρατὸν πᾶν ἀπολαμπρύνει διὰ τοῦ ἀχράντου τούτου φωτὸς, καὶ ἀεὶ
τὸ προσλάμπον ἐν ὑπερτέρᾳ τάξει τῶν προσλαμπομένων ἐστίν [6]). οὔτε γὰρ τἀ-
γαθὸν νοητόν ἐστιν, οὔτε ὁ Φάνης νοερὸς, οὔτε ὁ Ζεὺς ὑπερκόσμιος. κατὰ δὴ
τοῦτον τὸν λόγον καὶ ὁ ἥλιος ὑπερκόσμιος ὢν τὰς πηγὰς ἀφίησι [7]) τοῦ φωτὸς,
καὶ οἵ γε μυστικώτατοι [8]) τῶν λόγων καὶ τὴν ὁλότητα αὐτοῦ τὴν ἐν τοῖς ὑπερ-
κοσμίοις | παραδεδώκασιν. ἐκεῖ γὰρ ὁ ἡλιακὸς κόσμος καὶ τὸ ὅλον φῶς, ὡς D
αἵ τε Χαλδαίων [9]) φῆμαι λέγουσι καὶ ἐγὼ πείθομαι. ταῦτα καὶ περὶ τούτων.
ἐπανιτέον δὲ ἐπὶ τὴν λέξιν καὶ ῥητέον οὑτωσί· τὸ μὲν ἵνα δὲ εἴη μέτρον οὐ
τὸ ἐπινοηματικὸν σημαίνει μέτρον, ἀλλ' αὐτὸ τὸ μετροῦν καὶ ἀφορίζον τὰς σω-
ματικὰς κινήσεις [10]) καὶ τὸν χρόνον τὸν ἐμφανῆ γεννῶν· τὸ δὲ καὶ περὶ τὰς
ὀκτὼ φορὰς πορεύοιτο πρὸς τὸ μέτρον ἀποδέδοται, δηλονότι τοῦτο τὸ

---

[1]) **264, 9** *δι' ὅλου*) *διόλου* A. *δι' ὅλον* B. — [2]) **264, 14** *προβαλόντα*) *προβαλλόντα* B. — [3]) **264, 18** *αὐτὸν*) *αὐτὸ* — [4]) **264, 19** *ὅτι ἥλιος τοῦ ὁρατοῦ παντὸς βασιλεύς· καὶ ἀνάλογον τῆς μιᾶς τῶν ἀγαθῶν πηγῆς*: m. A. — [5]) **264, 25** *προίησί*) *πρόεισι* B. — [6]) **264, 27** *ὅτι ἀεὶ τὸ προσλάμπον ἐν ὑπερτέρᾳ τάξει τῶν προσλαμπομένων ἐστίν*: | *τἀγαθόν·* | *φάνης·* | *ζεύς·* m. A. — [7]) **264, 29** *ἀφίησι*) *ἀφίεισι* B. — [8]) **264, 29** *μυστικώτατοι*) *μυστικότατοι* B. — [9]) **264, 30** *χαλδαῖοι·* m. A. — [10]) **264, 32** *κινήσεις*) *κινείσεις* B.

μέτρον τὰ μέτρα τὰ περὶ τὰς ὁδοὺς τῶν ὀκτὼ φορῶν διέξεισι καὶ καταμετρεῖ. λέγομεν γάρ, ἐκ πόσων ἐστὶν ἐνιαυτῶν ἡ κοινὴ τῶν ὀκτὼ συναποκατάστασις, τὸν δὲ ἐνιαυτὸν ἴσμεν τὸν ἡλιακὸν διὰ τὸ φῶς. διὰ γὰρ τούτου γιγνώσκομεν[1]), οἵαν ἐπέχει τοῦ λοξοῦ ὁ ἥλιος, καὶ ποίαν ἀπολείπει, καὶ εἰς ποίαν πορεύεται· διὰ δὲ τούτων καὶ αὐτὸς ἐν πόσῳ χρόνῳ δίεισι τὸν ἴδιον κύκλον καὶ περιπορεύεται, καὶ πᾶσαι αἱ περίοδοι τῶν ὀκτὼ κύκλων ἐν πόσοις ἐνιαυτοῖς συμπληροῦνται, γιγνώσκομεν[2]), τῇ μεταβάσει τοῦ φωτὸς καὶ τὴν ἡλιακὴν περίοδον καὶ
E τῶν ἄλλων τὴν κοινὴν δυνάμενοι τούτῳ μετροῦμεν[3]), ὃ ἦν ταύτης μέτρον, | τὴν συναποκατάστασιν μετρεῖν. τὸ δὲ φῶς ἀνῆψεν[4]) τὴν ἐξ ἀφανοῦς προϊοῦσαν καὶ ἀπὸ τῆς δημιουργικῆς οὐσίας ἄχρονον ὑπόστασιν ἐμφαίνει τοῦ φωτός. τὸ δὲ ἵνα ὅτι μάλιστα εἰς ἅπαντα φαίνοι τὸν οὐρανὸν αἰτίαν ἔχει τοιαύτην· ἔδει τὸν ὅλον κόσμον κατὰ δύναμιν πεπληρῶσθαι τοῦ ἡλιακοῦ φωτός. ἀλλὰ φύσει σκοτεινὸς ὁ τῆς γῆς ὄγκος. ἔδει οὖν καὶ ἐγγυτέρω τῆς γῆς εἶναι τὸν ἥλιον, ἵνα παραμυθῆται τὸ σκοτεινὸν αὐτῆς. τὸ γὰρ ἐγγυτέρω ὂν πλέον φωτίζει καὶ πλέον δύναται περιλάμπειν, ὅταν μεῖζον ᾖ τοῦ φωτιζομένου τὸ φωτίζον. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ[5]) διὰ τοῦ ὅτι μάλιστα κατὰ τὸ δυνατὸν αὐτὸν πάντα φωτίζειν τὸν κόσμον, διότι τὴν γῆν οὐ πᾶσαν ἅμα δύναται περιλάμπειν, ἀλλὰ κύκλῳ περιιὼν παρὰ μέρος. ἐν ἐλαχίστῳ δὲ χρόνῳ πᾶσαν ἅμα φωτίζει κατὰ τὸν ἰσημερινὸν ὢν[6]). ἀνατέλλων τε γὰρ καὶ δύνων πλέον, ἢ τὸν ἥμισυν[7]) φωτίσας ὅλην ἐν μιᾷ ταύτῃ περιφορᾷ καταλάμπει τὴν γῆν. εἰ δὲ καὶ οὐρανὸν ἀκούοιμεν[8]) τὸ κύκλῳ κινούμενον, οὐδὲ ἐκεῖνον ὁμοῦ φωτίζει τὸν ὅλον. σκιαὶ
F γάρ εἰσι καὶ ἐκεῖ διὰ τὰς ἐπιπροσθήσεις | τάς τε τῶν ἄστρων καὶ τῆς σελήνης, οὐδὲν δὲ καθαρεύει τῶν ἐν τῷ κόσμῳ σκιᾶς, ὡς οὐδὲ ὕλης[9]), μόνα δὲ τὰ ὑπὲρ τὸν κόσμον καὶ ἄσκια καὶ ἄϋλά ἐστι πλὴν ἡλίου· διὸ καὶ ὄντως ἄσκιος οὗτός ἐστι καὶ γενέσεως ἄδεκτος, πάντων τῶν ἄλλων προσθέσεις φωτιστικὰς ἄλλοτε ἄλλας δεχομένων. διὰ τί οὖν, φαίη ἄν τις, μὴ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἀπὸ τῆς γῆς περιόδων τὸ φῶς ἀνῆψεν; ὅτι, φήσω, καθ' ἑαυτὴν ἀσύμμετρός ἐστι πρὸς τὴν γένεσιν ἡ τοῦ ἡλίου μαρμαρυγή, μέση δὲ οὖσα ἡ σελήνη καὶ πρώτη δεχο-
265 μένη | τὸ φῶς συμμετρότερον αὐτὸ ποιεῖ πρὸς τὴν γένεσιν. ἔστι γὰρ οἷον ἐλάττων ἥλιος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης[10]). ἔδει δὲ καὶ τὸ προσεχῶς ὑπὲρ τὴν γένεσιν ὂν οὐ τὸ λαμπρότατον εἶναι καὶ φωτεινότατον. οὐ γὰρ θέμις τῷ σκοτεινῷ τὸ τοιοῦτο πελάζειν, ἀλλὰ τὸ δευτέρως τοιοῦτον καὶ ἀεὶ μὲν ἔχον τὸ οἰκεῖον φῶς, μεταβολὴν δὲ ἐν τῇ μετουσίᾳ τοῦ κρείττονος φωτὸς ἐπιδεικνύμενον, καὶ

---

1) **264, 36** *γιγνώσκομεν*) *γινώσκομεν* A. — 2) **264, 38** *γιγνώσκομεν*) *γινώσκομεν* B. — 3) **264, 39** *μετροῦμεν*) Fort. *μετρουμένην* — 4) **264, 40** *ἀνῆψεν*) *ἀνῆψε* B. — 5) **264, 45** *ἡ*) Fort. excidit *λέξις*, aut delendum est *ἡ*. — 6) **264, 47** *ὢν*) *ἂν* B. *ὅτι ὁ ἥλιος κατὰ τὸν ἰσημερινὸν ὢν, ἐν ἐλαχίστῳ χρόνῳ ὅλην φωτίζει τὴν γῆν·* m. A. — 7) **264, 48** *ἥμισυν*) *ἥμισυ* B et, *ν* superne addito, A. Audiendum videtur *κόσμον*. — 8) **264, 48** *ἀκούοιμεν*) *ἀκούοι μὲν* B. — 9) **264, 50** *ὅτι οὐδὲν τῶν κοσμικῶν καθαρεύει σκιᾶς ὥσπερ οὐδὲ ὕλης:* m. A. — 10) **265, 1** *ἀριστοτέλης·* m. A.

τοῦτο τεταγμένως· τοῦ γὰρ ἀτάκτου[1]) κρεῖττόν ἐστι τὸ τεταγμένον· ἵνα διὰ τῆς μεταβολῆς ταύτης παράδειγμα ᾖ τῆς πολυμεταβόλου φύσεως, ἣν ἡ ὕλη τοῖς γεννητοῖς ἐπιφέρει πράγμασιν, ὥσπερ αὖ τὴν στέρησιν τοῦ φωτὸς ἡ ἀντίφραξις τῆς γῆς. ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ πλέον[2]) ἔξεστι μηκύνειν· ὅτι δὲ καὶ τὰ ἄστρα καὶ πᾶς ὁ οὐρανὸς ἀφ' ἡλίου δέχεται τὸ φῶς, ῥᾴδιον συνιδεῖν[3]). ὃ γάρ ἐστιν ἐν πολλοῖς κοινὸν, τοῦτο ἀπὸ μιᾶς ὑπάρχει αἰτίας καὶ ταύτης ἄλλως μὲν τῆς ἐξῃρημένης, ἄλλως δὲ τῆς συντεταγμένης. αὕτη δέ ἐστιν ἡ πρώτως μετασχοῦσα[4]) τοῦ εἴδους ἐκείνου. πρώτως δὲ μετέσχεν ἐν ᾗ | μάλιστα[5]) τοῦτό B ἐστιν. εἰ τοίνυν ἐν ἡλίῳ μάλιστα τὸ φῶς, οὗτος ἂν εἴη τὸ πρῶτον φῶς, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις. καὶ τοῦτο μὲν τοιοῦτον· εἴρηται[6]) δὲ, τί δηλοῖ καὶ ἐκεῖνο τὸ ἵνα ὅτι μάλιστα εἰς[7]) ἅπαντα φαίνοι τὸν οὐρανόν. εἰ μὲν γὰρ οὐρανὸν ἀκούοις[8]) τὸ κυκλοφορητικὸν, εἴποις ἂν εἰρῆσθαι[9]) διὰ τὸ τὴν σελήνην οὐ πᾶσαν ἀεὶ φωτίζειν, ἀλλ' ἐν τῷ ἀπὸ συνόδου[10]) μέχρι πανσελήνου[11]) πᾶσαν· εἰ δὲ τὸν κόσμον ὅλον, διὰ τὴν γῆν μάλιστα, ἣν ἐν μιᾷ μόνῃ, καθάπερ εἴπομεν, ἡμέρᾳ τῇ τῆς ἰσημερίας ὅλην ἀκριβῶς φωτίζει, ἀνατέλλων καὶ δύνων ἑαυτῷ κατὰ διάμετρον γιγνόμενος. λείπεται δὴ τὸν ἀριθμὸν ἰδεῖν τίς ἐστιν οὗτος ἀπὸ τῆς ταὐτοῦ καὶ ὁμοίου φορᾶς ἀποτελούμενος κατὰ τὴν ἐπίστασιν τῆς ἡμέρας καὶ νυκτός. ἔστι δὴ οὖν οὔτε νοερὸς οὗτος ὁ ἀριθμὸς οὔτε διανοητικὸς, ἀλλὰ δοξαστικὸς, ἔνδειγμα παρεχόμενος τῶν ἐν εἴδεσι προϋπαρχόντων ἀριθμῶν. πολλαὶ γὰρ κατὰ πολλὰ γένη τῶν[12]) ἀριθμῶν εἰσὶ διαφορότητες, καὶ ὥσπερ τῷ διανοητικῷ ἀριθμῷ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἀφανοῦς χρόνου γιγνώσκομεν, οὕτω τῷ δοξαστικῷ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐμφανοῦς καταλαμβάνομεν. |

Νὺξ μὲν οὖν ἡμέρα τε γέγονεν οὕτω, καὶ διὰ ταῦτα[13]) ἡ C τῆς μιᾶς καὶ φρονιμωτάτης κυκλήσεως περίοδος. μὴν δὲ, ἐπειδὰν σελήνη περιελθοῦσα τὸν ἑαυτῆς κύκλον, ἐπικαταλάβῃ τὸν ἥλιον. ἐνιαυτὸς δὲ, ὁπόταν ὁ ἥλιος τὸν ἑαυτοῦ περιέλθῃ κύκλον. τῶν δὲ ἄλλων τὰς περιόδους οὐκ ἐνενοηκότες[14]) οἱ ἄνθρωποι, πλὴν ὀλίγοι τῶν πολλῶν, οὔτε ὀνομάζουσιν, οὔτε πρὸς ἄλληλα συμμετροῦνται σκοποῦντες ἀριθμοῖς. ὥστε ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὐκ ἴσασι[15]) χρόνον ὄντα τὰς τούτων πλάνας,

---

1) 265, 4 *ἀτάκτου*) *ἀτάκτως*, sup. *ου*, A. — 2) 265, 6 *ἐπὶ πλέον*) *ἐπιπλέον* A. — 3) 265, 7 *ὅτι ὁ οὐρανὸς καὶ πάντα τὰ ἄκρα ἀφ' ἡλίου δέχεται τὸ φῶς*: m. A. — 4) 265, 9 *μετασχοῦσα*) *μετέχουσα* B. — 5) 265, 10 *μάλιστα*) *πρώτως ἐστι μάλιστα* B, in qua lectione Tayl. nihil nisi *ἐστι* in *ᾗ* mutandum putabat. — 6) 265, 11 *εἴρηται*) *εἴρη* B. — 7) 265, 11 *εἰς*) om. A. — 8) 265, 12 *ἀκούοις*) *ἀκούεις* B. — 9) 265, 12 *εἰρῆσθαι*) *εἰρεῖσθαι* B. — 10) 265, 13 *συνόδου*) *συνώδου* B. — 11) 265, 13 *πανσελήνου*) *πανσελήνην* B. — 12) 265, 18 *γένη τῶν*) *γενητῶν* B. — 13) 265, 20 *διὰ ταῦτα*) *διαταῦτα* B. — 14) 265, 22 *ἐνενοηκότες*) Lege *ἐννενοηκότες* — 15) 265, 24 *ἴσασι*) *εἴσασι* B.

πλήθει μὲν ἀμηχάνῳ χρωμένας, πεποικιλμένας δὲ θαυμαστῶς.
(Pag. 39 D.)

Διὰ τὴν τοῦ φωτὸς γένεσιν νύκτες καὶ ἡμέραι τὴν πάροδον ἔσχον, καὶ τὸ
ἐλάχιστον τοῦ χρόνου μέτρον τούτοις διῄρηται τοῖς διαστήμασιν. ἔστι γάρ,
φησιν, ἡ τῆς μιᾶς καὶ φρονιμωτάτης κυκλήσεως περίοδος ἡμέρα καὶ νύξ, οὐ
τὴν ἀπλανῆ λέγων[1]) μίαν καὶ φρονιμωτάτην κίνησιν καὶ ταύτης τὴν περίοδον
νύκτα καὶ ἡμέραν, ὡς δοκεῖ τοῖς πολλοῖς, ἀλλὰ μίαν μὲν κύκλησιν καὶ φρονι-
μωτάτην[2]) τὴν τοῦ ταὐτοῦ κύκλου νόησιν, περίοδον δὲ ταύτης τὴν τῆς ἀπλα-
νοῦς περιφοράν, ἣν ἐκείνη περιάγει. καὶ γὰρ ἡ κύκλησις ἐνέργειά ἐστι καὶ πε-
ρίοδος, ἀλλ' ἡ μὲν ἀρχικωτέρα, ἡ δὲ ἀποτέλεσμα ἐκείνης, μιμουμένη τὴν κύ-
D κλησιν. νυχθήμερον μὲν οὖν τοῦτό | ἐστιν, ἐκ δὲ τούτου μετροῦνται καὶ ἐνιαυ-
τοὶ καὶ μῆνες. τοῖς γὰρ ἐλάττοσι διαστήμασι μετροῦμεν τὰ μείζω, ὥσπερ καὶ
ἐν[3]) τοῖς ἐνιαυτοῖς τὸν ὅλον χρόνον τὸν ἀποκαταστατικὸν τοῦ κόσμου παντός.
καὶ δεῖ ἐφιστάνειν τῇ ἰδιότητι τούτων, ὅπως μέση ἐστὶ τῶν μοναδικῶν εἰδῶν
καὶ τῶν ἐν πολλοῖς ὑφισταμένων τοῖς ἀτόμοις. τὰ μὲν γὰρ ἐν ἑνί ἐστιν, ἀλλ'
ἀεὶ[4]) τῷ αὐτῷ κατ'[5]) ἀριθμόν, τὰ δὲ ἐν ἄλλοις καὶ ἄλλοις κατ' ἀριθμὸν[6]),
ἀλλὰ πλείοσιν· ἐνιαυτὸς δὲ καὶ μὴν ἐν ἑνὶ μὲν ἀεὶ κατ'[7]) ἀριθμόν, ἄλλοτε δὲ
ἄλλῳ κατ' ἀριθμὸν[8]), διὰ τὴν κατὰ κύκλον ἀλλήλων τῶν ἀτόμων ἀμοιβήν·
ἄλλος γὰρ ἄλλον διαδέχεται μῆνα μὴν καὶ ἐνιαυτὸν ἐνιαυτός, εἷς δὲ ἀεί ἐστιν
ἑκάτερος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐ δεῖται λόγου πλείονος· ἐκεῖνο δὲ ἴσως ἀπορή-
σειεν[9]) ἄν τις ἐν τοῖς λεγομένοις, πῶς φησὶ νύκτα καὶ ἡμέραν γεγονέναι τὴν
περίοδον τῆς φρονιμωτάτης καὶ μιᾶς κυκλήσεως. τοῦτο γὰρ αὐτό ἐστιν, ὃ καὶ
Ἀριστοτέλης[10]) ἔγκλημα ἐπήνεγκε τῷ Πλάτωνι, τὸ χρόνον λέγειν τὴν περι-
φοράν, καίτοι γε ἤδη κινηθέντι τῷ παντὶ τὸν χρόνον προσέθηκεν ὡς ἄλλον
ὄντα παρὰ τὴν κίνησιν· εἰ δὲ ἡ τοῦ παντὸς κίνησις ἄλλη παρὰ τὸν τοῦ παντὸς
E χρόνον, καὶ ἡ ἑκάστου τῶν κύκλῳ κινουμένων κίνησις ἄλλη | παρὰ τὸν περιο-
δικὸν αὐτῆς ἐστὶ χρόνον. τοῦτο δ' οὖν ἄν τις ἀπορήσειεν ἐν ταῖς ἐκκειμέναις
ῥήσεσι· πῶς δὲ καὶ[11]) ἡ τῆς ἀπλανοῦς περίοδός ἐστι ταχίστη, τὰ δὲ ἔγγιον
αὐτῆς βραδύτερα τῶν πορρωτέρω κατὰ τὴν ἀποκατάστασιν; μήποτε οὖν πρὸς
μὲν τὸ πρότερον χρὴ λέγειν[12]), ὅτι δύο σημαίνει ἡ περίοδος, ποτὲ μὲν αὐτὴν
τὴν κίνησιν, ποτὲ δὲ τὸ μέτρον καὶ τὴν παράτασιν[13]) τῆς κινήσεως, ὥσπερ
καὶ ὁ μέδιμνος λέγεται διχῶς καὶ ἡ κοτύλη καὶ τῶν τοιούτων ἕκαστον, καὶ ὡς
νῦν περίοδον τῆς ἀπλανοῦς οὐ τὴν κίνησιν ῥητέον, ἀλλὰ τὸ διάστημα τὸ χρο-
νικὸν τῆς κινήσεως. μήποτε δὲ καὶ χρόνον εἰπὼν εἶναι τὰς πλάνας οὐδὲν ἄλλο

---

[1]) 265, 27 *λέγων*) *λέγω* B. — [2]) 265, 27 *κίνησιν καὶ — φρονιμωτάτην*) om. B. — [3]) 265, 31 *ἐν*) Fort. delendum. — [4]) 265, 33 *ἀεὶ*) *οὐκ ἀεὶ* B. — [5]) 265, 33 *κατ'*) *κατὰ* B. — [6]) 265, 33 *τὰ δὲ — ἀριθμὸν*) om. B. — [7]) 265, 33 *κατ'*) *κατὰ* B. — [8]) 265, 34 *ἄλλοτε — ἀριθμὸν*) om. B. — [9]) 265, 35 *ἀπορ.* m. A. — [10]) 265, 37 *ἀριστοτέλης* m. A. — [11]) 265, 40 *ἄλλη ἀπορ.* m. A. — [12]) 265, 42 *λύσις* m. A. — [13]) 265, 43 *παράτασιν*) *κατάστασιν* B.

λέγει, ἢ ὅτι αἱ περίοδοι τούτων εἰσὶ χρόνος· αὗται γάρ εἰσιν αἱ ἀριθμηταί, τὸ
δὲ ἀριθμητὸν ἦν τῆς κινήσεως χρόνος, ὡς καὶ ἐκεῖνοί φασιν. ὅμοιον οὖν ὡς
εἰ ἔλεγεν οὗτοι οἱ βόες ἀριθμός ἐστι τοσόσδε· οὕτω γὰρ καὶ αἱ περίοδοι χρό-
νος, ὡς τοσόσδε ἀριθμός. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι τὴν φαινομένην ἀποκατά-
στασιν ὁ Πλάτων ἔλαβε τῆς ἀπλανοῦς τὴν τὸ νυχθήμερον ποιοῦσαν, ἐπεὶ ἥ[1])
γε ἀληθής ἐστιν ἑτέρα. τὸ γὰρ νῦν | ἀνατεῖλαν σημεῖον οὐ κατὰ τὴν αὐτὴν F
ὥραν τῇ[2]) ἑξῆς ἀνίσχει οὐδὲ ὡσαύτως ἐχόντων τῶν ἄλλων, ἃ δὴ πάντα συν-
τελεῖ πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀπλανοῦς. οὐδὲ γὰρ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ[3])
σημεῖα καὶ πάντα τὰ ἀπλανῆ ἄστρα συναποκαθίσταται κατὰ ταύτην τὴν περίο-
δον· δεῖ δέ, εἴπερ τὴν ἀκριβῆ λαμβάνομεν ἀποκατάστασιν, ἥτις ἐν πολλῷ γί-
γνεται[4]) χρόνῳ. δῆλον γάρ, ὅτι πάντων κινουμένων ὑπ' αὐτῆς τῶν ὄντων ἐν
αὐτῇ καὶ σχέσεις πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς αὐτὴν πάντως ἄλλοτε ἄλλως ἔχουσι,
καὶ | μετὰ τούτων τὴν εἰς τὰ κέντρα φορὰν ἄλλοτε ἄλλην ἔχει καὶ τὴν εἰς τὰ 266
αὐτὰ κατὰ πάντα ἀποκατάστασιν πολυχρονιωτάτην. καὶ μὴν κἀκεῖνο ἄν τις
ἀπορήσειεν[5]), ὅπως τὸ μέτρον τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ταὐτοῦ φορᾶς καλεῖ
νύκτα καὶ ἡμέραν· τὸ μὲν γὰρ μέτρον τοῦτο πανταχοῦ ἐστὶν ἄνωθεν ἀπὸ μιᾶς
καὶ νοητῆς αἰτίας τοῦ παντὸς καὶ τοῦ πρώτου παραδείγματος, τὸ δὲ νυχθήμε-
ρον ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην. ῥητέον δὲ[6]), ὅτι τοῦ νυχθημέρου ποιητικόν ἐστι τό
τε διάστημα τὸ χρονικόν, ὃ δὴ πρώτως ἐστὶν ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς ἀπλανοῦς,
καὶ τὸ ἡλιακὸν φῶς. ἀπὸ τῶν ἐσχάτων οὖν καὶ τῶν ἡμῖν γνωρίμων τὸ σύμπαν
ἀφορίζεται μέτρον. ἄλλο γὰρ τοῦτο νυχθήμερον καὶ ἄλλο τὸ[7]) ἐν τῷ ἀφανεῖ
χρόνῳ, καὶ εἴδωλον τοῦτο ἐκείνου καὶ ἀποπεράτωσις ἐσχάτη. καὶ γὰρ τῆς
νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας τάξεις πολλαί[8]), νοηταὶ καὶ νοεραὶ καὶ ὑπερκόσμιοι καὶ
οὐράνιοι καὶ ὑπὸ σελήνην, ὡς καὶ ἡ Ὀρφικὴ διδάσκει θεολογία, καὶ αἱ μὲν
πρὸ τῆς δημιουργίας, αἱ δὲ ἐν αὐτῇ περιεχόμεναι, αἱ | δὲ ἀπ' αὐτῆς προϊοῦ- B
σαι, καὶ αἱ μὲν ἀφανεῖς, αἱ δὲ ἐμφανεῖς[9]), ἐπεὶ καὶ ὁ μὴν καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἄλ-
λος μὲν ὁ ἀφανὴς καὶ ὁ μετρητικὸς[10]) καὶ συνοχικὸς[11]) καὶ τελεσιουργὸς τῶν
νοερῶν τε καὶ σωματικῶν περιόδων ἡλίου καὶ σελήνης, ἄλλος δὲ ὁ ἐμφανής,
ὃς περάτωσίς ἐστι καὶ μέτρον τῆς ἡλιακῆς περιπολήσεως. οὕτω δὴ καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων θεῶν· ἄλλος δὲ[12]) ἀριθμὸς Κρόνιος ὁ ἀφανὴς καὶ ἄλλος ἐμφανής,
Ἀρεϊκός τε καὶ Δίιος καὶ Ἑρμαϊκὸς[13]) ὡσαύτως. καὶ γὰρ ὁ μὴν αὐτὸς καὶ ὁ
ἐνιαυτὸς ὁ καθ' ἑκάστην[14]) περίοδον εἷς ὢν ἀεὶ ὁ αὐτὸς θεός τίς ἐστιν ἀκινή-
τως τὸ τῆς κινήσεως μέτρον ὁρίζων. πόθεν γὰρ τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ὑπάρχει ταῖς

---

[1]) 265, 49 ἥ) εἴ — [2]) 265, 50 τῇ) Immo τῷ — [3]) 265, 51 αὐτῇ) αὐτῷ B. — [4]) 265, 53 γίγνεται) γίνεται A. — [5]) 266, 2 ἀπορ. m. A. — [6]) 266, 4 λύσις m. A. — [7]) 266, 7 τὸ) τῷ A. — [8]) 266, 8 ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μηνὸς καὶ ἐνιαυτοῦ, πολλαί εἰσι τάξεις: m. A. — [9]) 266, 10 αἱ δὲ ἐμφανεῖς) om. A. — [10]) 266, 11 μετρητικὸς) μετρηκὸς B. — [11]) 266, 11 συνοχικὸς) ὁ συνοχικὸς B. — [12]) 266, 13 δὲ) Fort. δὴ — [13]) 266, 13 Ἑρμαϊκὸς) Ἑρμαϊκός τε B. — [14]) 266, 14 ἑκάστην) ἑκάστον B.

περιόδοις, ἢ ἀπὸ ἀκινήτου τινὸς αἰτίας[1]); πόθεν δὲ τὸ διάφορον τῶν ἀποκαταστάσεων, ἢ ἀπὸ τῶν διαφερόντων ἀκινήτων αἰτίων; πόθεν δὲ τὸ ἀκατάληκτον καὶ τὸ πάλιν καὶ πάλιν ἐπ' ἄπειρον, ἢ ἀπὸ τῶν ἀπείρων ἐν ἐκείναις δυνάμεων; πᾶσαν δὴ ταύτην τὴν σειρὰν χρονικὴν θέμενος ὑφ' ἕνα τὸν πρώτιστον ἄναγε χρόνον, ὃς ἀφορίζει τὴν τοῦ θείου[2]) γεννητοῦ περίοδον, αὐτὸς ὢν ὁ ἀληθινὸς[3]) ἀριθμός, ὡς εἴρηται πρότερον. ἀπὸ δὲ τῶν ἀφανῶν τούτων νόησον
C λοιπὸν | τοὺς ἐμφανεῖς, οἳ κατὰ τὸ ἀριθμεῖσθαι πρόεισιν[4]) ἀπ' ἐκείνων ἀριθμεῖν τούτους καὶ γεννᾶν[5]) δυναμένων, οὓς δὴ πάντας ἀστρονομία καλῶς ἀναδιδάσκει[6]) δοξαστικῶς αἱροῦσα[7]) τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑκάστου περιοδικῶν ἀποκαταστάσεων παραβολάς τε ποιουμένη τῶν περιόδων, τίνα λόγον ἔχουσι πρὸς ἀλλήλας, οἷον ὅτι διπλασιεφήμισυς ἡ Κρονία περίοδος τῆς τοῦ μετ' αὐτόν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. εἰ γὰρ καὶ διαφέρουσαί εἰσιν αὐτῶν αἱ ἀποκαταστάσεις, ἀλλὰ λόγον ἔχουσι πρὸς ἀλλήλας· ὥσπερ δὴ καὶ τοὺς ἀφανεῖς ἐκείνους καὶ τούτων αἰτίους ἡ ἱερὰ φήμη θεραπεύει, ὀνόματά τε θεῖα νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐκδιδοῦσα καὶ μηνὸς καὶ ἐνιαυτοῦ συστατικὰ καὶ κλήσεις[8]) καὶ αὐτοφανείας, ὡς οὐκ ἐπὶ δακτύλων θεωρουμένων, ἀλλ' ἐν ὑπάρξεσι θείαις, ἃς καὶ θρησκεύειν καὶ τιμᾶν ἀγάλμασί τε καὶ θυσίαις οἱ τῶν ἱερῶν παρεκελεύσαντο θεσμοί, καὶ ἐπεψήφισαν αἱ χρησμῳδίαι τοῦ Ἀπόλλωνος, ὡς αἱ ἱστορίαι λέγουσι, καὶ τιμωμένων μὲν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπὸ τῶν περιόδων ὑπῆρχεν ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις τῶν τε ὡραίων καὶ τῶν ἄλλων
D ὁμοίως, ἀμεληθέντων δὲ πᾶσα τῶν περὶ γῆν ἐπηκολούθησε | πάντων παρὰ φύσιν διάθεσις. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸς Πλάτων ἐν Νόμοις[9]) κέκραγεν, ὅτι ταῦτα πάντα θεοί εἰσιν, ὧραι καὶ ἐνιαυτοὶ καὶ μῆνες· ὥσπερ καὶ τὰ ἄστρα καὶ ὁ ἥλιος, καὶ οὐδὲν ἡμεῖς καινὸν εἰσάγομεν ἀξιοῦντες πρὸ τῶν[10]) ἐμφανῶν νοεῖν τὰς ἀφανεῖς δυνάμεις τούτων. ταῦτα καὶ περὶ τούτων. ἐπὶ δὲ τὴν λέξιν τῷ λόγῳ πάλιν ἰτέον. τὴν μὲν δὴ νύκτα προτέραν τῆς ἡμέρας κατέλεξεν ὡς ἴνδαλμα φέρουσαν τῶν ἀφανῶν καὶ νοερῶν μέτρων· καὶ γὰρ ἡ κοινὴ φήμη προτάττει τὴν νύκτα τῆς ἡμέρας· νυχθήμερον οὖν λέγειν εἰώθαμεν διότι καὶ ἐν
270 (B) ταῖς νοηταῖς αὐτῶν αἰτίαις πρὸ τῆς ἡμέρας αἱ νύκτες ὑπέστησαν[11])· | τὸ δὲ

---

[1]) 266, 16 *ὅτι τὸ ἀεὶ ὡσαύτως, ἀπὸ ἀκινήτου ὑπάρχει αἰτίας.* m. A. — [2]) 266, 18 *θείου) χρόνου θείου* B. *εἷς πρώτιστος χρόνος, ὃς ἀφορίζει τὴν τοῦ παντὸς ἀποκατάστασιν:* m. A. — [3]) 266, 19 *ἀληθινὸς) ἀληθεινὸς* B. — [4]) 266, 20 *πρόεισιν)* Immo *προΐασιν* — [5]) 266, 20 *γεννᾶν) γεννᾷν* A. — [6]) 266, 21 *ἀναδιδάσκει) διδάσκει* B. — [7]) 266, 21 *αἱροῦσα) αἰροῦσα* B. — [8]) 266, 26 *κλήσεις) κλίσεις* B. — [9]) 266, 30 *πλάτων ἐν νόμοις·* m. A. Locus est Lib. X. Pag. 899 B. — [10]) 266, 32 *πρὸ τῶν) πρότων* B. — [11]) 266, 35 *ὑπέστησαν)* Quae in B sequuntur *καὶ ἡ τρίτη* etc. usque ad *τοὺς θεοὺς τούτους* 270, 11, non suo loco posita, ea A post *καὶ τόδε σχεῖν* 272, 49 ponit, paulo aliter, ut videtur, quam debebat; hoc quidem loco recte orationem continuat ita, ut etiam Taylorus continuandam statuebat. In codice Vindobonensi (N. XIX. Kollar. chartaceo foliorum CCCXIII.) confusio eadem est, quae in B, sed inter *ὑπέστησεν* et *καὶ ἡ τρίτη* verba *ἅμα γὰρ αὐτῇ τῇ τρίτῃ νυκτί,* interiecta sunt.

οὕτως καὶ διὰ ταῦτα, τὸ μὲν οὕτως δηλοῖ τὴν ποιητικὴν αἰτίαν τῆς νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ὅτι τὸ φῶς μετὰ τῆς ἀπλανοῦς, τὸ δὲ διὰ ταῦτα[1]) τὴν τελικήν, ἵνα μέτρον ἐναργὲς εἴη τὸ νυχθήμερον πασῶν τῶν περιφορῶν· μίαν δὲ καὶ φρονιμωτάτην κύκλησιν ἐπονομάζει τὴν τοῦ ταὐτοῦ περιφοράν, ὡς μονοειδῆ καὶ νοερὰν καὶ τῇ στάσει καὶ τῇ ταὐτότητι τοῦ νοῦ συγγενεστάτην καὶ ὡς ἔχουσαν τὸ μονοειδὲς ἀπὸ τῆς μιᾶς ἀρχῆς, τὸ δ' ἔμφρον ἀπὸ τοῦ νοῦ, τὴν δὲ κύκλησιν ἀπὸ τῆς ψυχικῆς ἰδιότητος. χρόνον δὲ τίθεται εἶναι τὰς πλάνας τῶν ἀστέρων, οὐχ ὡς αὐτὴν τὴν κίνησιν χρόνον ποιῶν, ἀλλ' ὡς μέτρα τῶν κινήσεων τὰ χρονικὰ διαστήματα οἰόμενος· καὶ γὰρ ἀριθμὸν τῆς ἑκάστου ζωῆς τῆς ἐμφανοῦς τὸν δεύτερον χρόνον[2])· πλήθει δὲ ἀμήχανον ἀποκαλεῖ τὸν χρόνον τόν τε ἴδιον τῶν κινήσεων ἑκάστου καὶ τὸν κοινόν· παντοίας γὰρ οὗτος αὐτῶν ἀνακυκλήσεις συνείληφε καὶ παντοίους σχηματισμούς· πεποικιλμένον δὲ θαυμαστῶς διὰ τὰς χορείας αὐτῶν καὶ τὰς[3]) παραβολὰς | καὶ τὴν ἐναρμόνιον κίνησιν καὶ τὴν τάξιν τῶν ἀποκαταστάσεων. τοιαῦ- C
ται[4]) γὰρ αἱ πλάναι τῶν οὐρανίων, ἀπλανεῖς πλάναι τὸ ὅλον τοῦτο ὑπάρχουσαι καὶ ἀεὶ ἐν τέλει οὖσαι καὶ πρὸς ἓν σπεύδουσαι τέλος.

Ἔστι δὲ ὅμως οὐδὲν ἧττον κατανοῆσαι δυνατόν, ὡς ὅ,γε τέλειος ἀριθμὸς χρόνου, τὸν τέλειον ἐνιαυτὸν πληροῖ τότε, ὅταν ἁπασῶν τῶν ὀκτὼ περιόδων τὰ πρὸς ἄλληλα συμπερασθέντα[5]) τάχη, σχῇ κεφαλήν, τῷ ταυτοῦ καὶ ὁμοίως ὄντος ἀναμετρηθέντα κύκλῳ. (Pag. 39 D.)

Μετὰ τὴν δημιουργικὴν ἀπογέννησιν τῶν σφαιρῶν καὶ τὴν τῶν ἑπτὰ σωμάτων πρόοδον[6]) καὶ τὴν ψύχωσιν αὐτῶν καὶ τὴν τάξιν, ἣν ἐνέθηκεν αὐτοῖς ὁ πατήρ, καὶ[7]) τὰς κινήσεις αὐτῶν τὰς ποικίλας καὶ τὰ μέτρα τὰ χρονικὰ τῆς ἑκάστων περιόδου καὶ τὰς διαφορὰς τῶν ἀποκαταστάσεων ἐπὶ τὴν μονάδα τοῦ χρονικοῦ πλήθους καὶ τὸν ἕνα ἀριθμόν, καθ' ὃν μετρεῖται πᾶσα κίνησις, ὑφ' οὗ περιέχεται πάντα τὰ ἄλλα μέτρα καὶ καθ' ὃν ἀφορίζεται πᾶσα ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου καὶ ἡ παντοία τῶν σωμάτων ἀνέλιξις καὶ ὁ βίος ὅλος κατὰ τὴν παντελῆ περίοδον, ἐπὶ τοῦτον τὸν ἀριθμὸν προελήλυθεν ὁ λόγος, ὃν οὐ χρὴ θεωρεῖν | δοξαστικῶς[8]), ἐπισυντιθέντας μυριάδας ἐπὶ μυριάσιν. εἰώθασι γὰρ οὕτω τινὲς D
λέγειν, λαμβάνοντες τὴν ἀκριβῆ τῆς σελήνης ἀποκατάστασιν καὶ τὴν ἡλιακὴν ὁμοίως καὶ ποιοῦντες τὴν ἑτέραν ἐπὶ τὴν λοιπὴν καὶ τὴν Ἑρμαϊκὴν ἐπὶ ταύτας καὶ τὴν Ἀφροδισιακὴν ἐπὶ τὰς τρεῖς καὶ τὴν Ἀρεϊκὴν ἐπὶ πάσας καὶ τὴν Δίιον,

---

[1]) **270, 12** *διὰ ταῦτα*) *διαταῦτα* B. — [2]) **270, 17** *τὸν δεύτερον χρόνον*) Si nihil excidit, *τίθεται εἶναι* ex superioribus repetendum videtur. — [3]) **270, 19** *τὰς*) om. A. — [4]) **270, 20** *τοιαῦται*) *τοιαύτα* B. — [5]) **270, 23** *πρὸς ἄλληλα συμπερασθέντα*) *προσάλληλα συμπεραθέντα* B. — [6]) **270, 25** *πρόοδον*) *περίοδον* B. — [7]) **270, 25** *καὶ*) om. B. — [8]) **270, 30** *ὅτι οὐ χρὴ δοξαστικῶς θεωρεῖν τὸν ἀριθμὸν τῆς τοῦ παντὸς περιόδου*: m. A.

ὁμοίως καὶ λοιπὴν[1]) τὴν Κρόνιον ἐπὶ ταύτας ὅλας καὶ τὴν τῆς ἀπλανοῦς ἐπὶ τὴν μίαν καὶ κοινὴν τῶν πλανωμένων ἀποκατάστασιν. οὕτω μὲν οὖν λέγουσιν, εἴπερ εἶεν οἱ ἀποκαταστατικοὶ χρόνοι πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους οἱ προσβαλλόμενοι· εἰ δὲ μὴ πρῶτοι, λαβόντες τὸ κοινὸν μέτρον ὁρῶσι, κατὰ τίνας[2]) μετρεῖ τοῦτο ἀριθμοὺς ἑκάτερον τῶν δοθέντων ἀποκαταστατικῶν χρόνων, καὶ καθ' ὃν μὲν τὸν ἐλάσσω μετρεῖ, τούτῳ πολλαπλασιάζουσι[3]) τὸν μείζονα, καθ' ὃν δὲ τὸν μείζονα, τούτῳ τὸν ἐλάσσονα, καὶ ἔχουσι τὸν αὐτὸν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν πολλαπλασιασμῶν κοινὸν τῆς ἀμφοτέρων ἀποκαταστάσεως χρόνον, ὅστις καὶ μετρεῖται ὑπ' ἀμφοτέρων ἐκείνων. οὗτοι μὲν οὖν τοιαῦτα ἄττα[4]) φασίν· οὐ δεῖ
E δὲ τοῦτον αὐτὸν τὸν[5]) τρόπον μόνον ψιλῶς[6]) θεωρεῖν τὸν ὅλον | ἐγκόσμιον χρόνον, ἀλλὰ τῷ νῷ καὶ τῇ διανοίᾳ καθορᾶν ἐπιστημονικῶς ἕνα ἀριθμὸν καὶ μίαν δύναμιν ἀνελιττομένην καὶ μίαν τελεσιουργὸν πρόοδον διατείνουσαν ἐπὶ πάντα τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ τοῦτον προϊόντα τε εἰς τέλος καὶ ἀνακάμπτοντα ἐπ' ἀρχὴν καὶ εἰς ἑαυτὸν συννεύοντα καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν μετρουμένην κίνησιν ποιοῦντα κυκλικήν[7]). ὥσπερ γὰρ ἡ μονὰς τὴν ἀπειρίαν ὁρίζει τοῦ ἀριθμοῦ καὶ προκαταλαμβάνει τὴν ἀοριστίαν τῆς δυάδος, οὕτω καὶ ὁ χρόνος μετρεῖ τὴν ὅλην κίνησιν καὶ τὸ τέλος αὐτῆς ἐπιστρέφει πρὸς τὴν ἀρχήν· διὸ καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐπονομάζεται καὶ τέλειος. ἀριθμὸς γὰρ καὶ ὁ μὴν καὶ ὁ ἐνιαυτὸς, ἀλλ' οὐ τέλειος· μόρια γάρ ἐστιν ἄλλων· ὁ δὲ τῆς τοῦ παντὸς περιόδου χρόνος τέλειος, ὅτι μόριόν ἐστιν οὐδενὸς, ἀλλ' ὅλος, ἵνα μιμῆται τὸν αἰῶνα. πρώτως γὰρ ἡ ὁλότης ἐκεῖνος, ἀλλ' ὁ μὲν τὴν ὁλότητα ὁμοῦ πᾶσαν ἐπιφέρει τοῖς οὖσιν, ὁ δὲ χρόνος μετὰ παρατάσεως· ἀνέλιξις γάρ ἐστιν ἡ ὁλότης ἡ χρονικὴ τῆς ἐν ἐκείνῳ συνεσπειραμένως μενούσης ὁλότητος. μετρεῖ δ' οὖν ὁ ὅλος χρόνος ὁ
F ἐγκόσμιος τὴν μίαν ζωὴν τοῦ παντὸς, καθ' | ἣν πάντα συμπεραίνεται τὰ τάχη τῶν κύκλων τῶν τε οὐρανίων καὶ τῶν ὑπὸ σελήνην (εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν τούτοις περίοδοι καὶ ἀποκαταστάσεις[8])) ἔχοντα κεφαλὴν τὴν τοῦ ταὐτοῦ φοράν. ὡς γὰρ ἐπ' ἀρχὴν ἐκείνην ἀνάγεται, διότι δὴ πασῶν ἐστὶν ἁπλουστάτη. καὶ γὰρ αἱ ἀποκαταστάσεις θεωροῦνται πρὸς τὰ ἑαυτῆς[9]) σημεῖα, οἷον | ὅτι πάντες[10]) ἀποκατέστησαν περὶ τὸ ἰσημερινὸν[11]) σημεῖον ἢ περὶ τὸ θερινὸν τροπικὸν, ἢ, εἰ καὶ μὴ κατὰ τὸ αὐτὸ νοοῖτο[12]) ἡ συναποκατάστασις, ἀλλὰ πρὸς τὸ αὐτὸ οἷον ἀνα-
271 τέλλον ἢ μεσουρανοῦν, πάντες | ἔχουσι σχῆμα τοιόνδε πρὸς αὐτό. καὶ γὰρ νῦν πάντως ἐστὶ πάντων ἡ παροῦσα τάξις ἀποκατάστασίς τις, ἀλλ' οὐ περὶ τὸ αὐτὸ, ἀλλὰ πρὸς τὸ αὐτὸ τῆς σχηματίσεως ὁρωμένης, γέγονε δέ ποτε καὶ περὶ ταὐτὸν καὶ καθ'

---

[1]) **270, 33** *λοιπὴν*) om. A. — [2]) **270, 35** *κατὰ τίνας*) *κατά τινας* B. — [3]) **270, 36** *πολλαπλασιάζουσι*) *πολλὰ πλασιάζουσι* B. — [4]) **270, 39** *ἄττα*) *ἅττα* — [5]) **270, 39** *τοῦτον αὐτὸν τὸν*) *τοιοῦτον αὐτὸν* B. — [6]) **270, 39** *μόνον ψιλῶς*) *μόνως ψυλῶς* B. — [7]) **270, 43** *κυκλικήν*) *μετρικὴν*, in m. *γρ. κυκλικὴν·*, A. — [8]) **270, 51** *ἀποκαταστάσεις*) *ἀποκαταστάσεως* B. — [9]) **270, 52** *ἑαυτῆς*) Immo *αὐτῆς* — [10]) **270, 53** *πάντες*) sc. *οἱ κύκλοι*. *παντ'* B. — [11]) **270, 53** *ἰσημερινὸν*) *ἰσομερικόν* B. (corr. Tayl.) — [12]) **270, 54** *νοοῖτο*) *νοεῖτο* B.

ἕν τι σημεῖον, καθ' ὃ[1]) πάλιν εἰ γένοιτο, τέλος ἕξει ὁ πᾶς χρόνος· καὶ ἔοικε μία τις μνημονεύεσθαι ἀποκατάστασις[2]), διὸ καὶ λέγουσιν ὡροσκόπον εἶναι τοῦ κόσμου τὸν καρκίνον[3]), καὶ καλοῦσι τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον κυνικὸν[4]), διότι τῷ καρκίνῳ συνανατέλλει τῶν ἀπλανῶν λαμπρὸς ἀστὴρ ὁ τοῦ κυνός. πάλιν οὖν ἐὰν κατὰ ταὐτὸν τοῦ καρκίνου σημεῖον συνδράμωσιν, ἔσται περίοδος αὕτη μία τοῦ παντός· ἐὰν δ' ἐν καρκίνῳ τῆς ἀποκαταστάσεως γενομένης περὶ τὸ ἰσημερινὸν[5]) ἄλλη γένηται πάλιν, οὐκ ἔσται αὐτὴ περίοδος· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸ αὐτὸ γέγονεν· ἀλλ' ἡ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ πρὸς τὸ ἰσημερινὸν[6]) καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ θερινοῦ πρὸς τὸ θερινόν, καὶ ἴσος ὅδε ἀριθμὸς ἐκείνῳ καὶ ὁ χρόνος τῷ χρόνῳ· μία γάρ ἐστι περίοδος ἑκάτερος αὐτῶν καὶ ὥρισται διὰ τὸ ποσὸν διὰ τὴν τάξιν τῶν κινουμένων. ταῦτα καὶ περὶ τοῦ ἑνὸς χρόνου τοῦ πάσας τὰς κινήσεις τὰς σωματικὰς μετροῦντος, ὥσπερ ὁ χρόνος[7]) μετρεῖ | τὰς ψυχικὰς B
καὶ[8]) ὡς ὁ αἰὼν τὰς νοερὰς ζωάς· καὶ δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων, τίς τέ ἐστι καὶ πόθεν ὑφίσταται καὶ τίνα παρέχεται συντέλειαν τῷ παντί. πλὴν προσκείσθω τοῖς εἰρημένοις, ὅτι τοῦτον τὸν τέλειον ἀριθμὸν ἐκείνου τοῦ ἐν Πολιτείᾳ[9]) ῥηθέντος, ὃς τὴν παντὸς τοῦ θείου γεννητοῦ περιλαμβάνει περίοδον, οἰητέον διαφέρειν[10]), μερικώτερον ὄντα καὶ μόνων τῶν ὀκτὼ περιόδων ἀποκαταστατικόν. ἐκεῖνος γὰρ καὶ τῶν ἐν τοῖς ἀπλανέσι κινήσεων ἰδίων καὶ τῶν ἐν πᾶσιν ἁπλῶς τοῖς ἐν οὐρανῷ κινουμένοις ἀφανῶς ἢ ἐμφανῶς, θείοις γένεσιν ἢ μετὰ θεοὺς, καὶ τῶν ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην μακροπορωτέρων[11]) ἢ βραχυπορωτέρων περιόδων φορῶν τε καὶ ἀφοριῶν ἐστὶ περιληπτικός· διὸ καὶ τοῦ ἀνθρωπείου γένους τῆς περιόδου κύριός ἐστιν[12]).

Κατὰ ταῦτα δὴ καὶ τούτων ἕνεκα ἐγεννήθη τῶν ἄστρων, ὅσα δι' οὐρανοῦ πορευόμενα ἔσχε τροπάς. ἵνα τόδε ὡς ὁμοιότατον ᾖ τῷ τελείῳ καὶ νοητῷ ζώῳ, πρὸς τὴν τῆς διαιωνίας μίμησιν φύσεως. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἤδη[13]) μέχρι χρόνου γενέσεως, ἀπείργαστο εἰς ὁμοιότητα ᾧπερ ἀπεικάζετο. (Pag. 39 E.)

Ὅτι μὲν καὶ ὁ κόσμος τελειότερος | γέγονε διὰ τῆς τοῦ χρόνου γενέσεως C
τὸ παντελὲς ζῶον μιμησάμενος κατὰ τὸ αἰώνιον, καὶ γένεσις ὑπέστη διὰ τὴν τῶν[14]) ἑπτὰ κοσμοκρατόρων φοράν (ἀπὸ γὰρ ταύτης ἡ ποικιλία κατὰ γένεσιν ἀνεφάνη) δῆλόν ἐστι διὰ τῶν προειρημένων· ἐκεῖνο δὲ λοιπὸν τῶν περὶ χρόνου

---

[1]) 271, 3 *καθ' ὅ*) *καθὸ* — [2]) 271, 3 *διατὶ μία μνημονεύεται ἡ ἀποκατάστασις*: m. A. — [3]) 271, 4 *καρκίνον*) *καρκῖνον* A. — [4]) 271, 4 *κυνὸς ἐνιαυτός*: m. A. — [5]) 271, 7 *τὸ ἰσημερινὸν*) *τὸν, σημερινὸν* B. — [6]) *ἄλλη γένηται — ἰσημερινὸν*) om. B. — [7]) 271, 9 *χρόνος*) *κόσμος* B. — [8]) 271, 10 *καὶ*) om. A. — [9]) 271, 12 *Πολιτείᾳ*) Lib. VIII. Pag. 546 B. — [10]) 271, 13 *διαφέρειν*) *δὲ διαφέρειν* B. *τί διαφέρει αὕτη ἡ παντελὴς περίοδος, τῆς ἐν τῇ πολιτείᾳ ῥηθείσης περιόδου*· m. A. — [11]) 271, 15 *μακροπορωτέρων*) *μακροποῤῥωτέρων* A. — [12]) 271, 16 *ἐστιν*) *ἐστι* B. — [13]) 271, 18 *ἤδη*) *εἴδη* B et, sup. *ἤ*, A. — [14]) 271, 21 *τῶν*) om. B

σκεμμάτων ἄξιον παρὰ τοῦ Πλάτωνος λαμβάνειν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀνάλογον τῇ ψυχῇ προελήλυθεν ἅμα αἰώνιος καὶ γεννητός[1])· ὥστε καὶ ἡ ψυχὴ τῶν τε ἀεὶ ὄντων ἐστὶ καὶ ἀρίστη τῶν γενομένων. κατὰ ταῦτα γὰρ καὶ ὁ χρόνος αἰώνιός τέ ἐστι καὶ γεννητὸς, καθόσον καὶ αὐτὸς συμμίγνυται ψυχαῖς καὶ σώμασι, καὶ[2]) καθόσον πρόεισι καὶ φοιτᾷ διὰ πάντων τῶν δευτέρων, ἐπεὶ καὶ ἀριθμός ἐστι προϊὼν καὶ κύκλος, αὐτὸς δὲ καθ' ἑαυτὸν μονάς ἐστι καὶ κέντρον. τοιαύτην γὰρ ὁ δημιουργὸς μεσότητα παρήγαγε τῶν τε ἀκινήτων καὶ τῶν κινουμένων κατὰ τὴν πρὸς ἑαυτὸν ὁμοίωσιν. μέσος γὰρ καὶ αὐτός ἐστι τῶν τε μεινάντων θεῶν καὶ τῶν προεληλυθότων κατὰ τὴν πρὸς τὸ παράδειγμα ἀπεικασίαν, διότι δὴ κἀκεῖνο μέσον ἐστὶ τῶν τε νοητῶν καὶ νοερῶν, τοῦ τε αἰῶνος καὶ τοῦ ἀριθ-
D μοῦ, τῶν τε αἰωνίων θεῶν καὶ τῶν ἀϊδίων. | μετέχει μὲν γὰρ τοῦ αἰῶνος, πρώτως δὲ μετέχει, καὶ μονάς ἐστι τῶν νοητῶν ζώων. διὰ δὴ ταῦτα καὶ ὁ κόσμος ἀΐδιος[3]) εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον γεγονὼς ἀπείκασται πρὸς τὸ παράδειγμα τελέως. ὡς γὰρ ἐκεῖνο τὴν ὅλην ὑπεδέξατο τοῦ αἰῶνος δόσιν (πᾶν γὰρ τὸ πρώτ ς τινὸς μετέχον ὅλης αὐτοῦ μεταλαγχάνει τῆς δόσεως) οὕτω δὴ καὶ ὁ κόσμος πρὸς τὸν ἅπαντα ζῇ χρόνον καὶ καθ' ὅλον ζῇ τὸν τέλειον ἀριθμὸν, διὸ δὴ καὶ ἀΐδιός ἐστι. πᾶν γὰρ τὸ τὴν ὅλην ἀνέλιξιν τοῦ χρόνου διαρκεῖν[4]) δυνάμενον ἀνώλεθρόν ἐστιν. ὅλος δέ ἐστι χρόνος ὁ τέλειος ἀριθμὸς τῆς τοῦ παντὸς ἀποκαταστάσεως, ὥσπερ ὑπέμνησται πολλάκις. ἔτι δὲ κἀκεῖνο ληπτέον ἀπὸ τῶν προειρημένων, ὅτι πολλοῦ δεῖ τοιοῦτον ὑπονοῆσαι τὸν χρόνον ὁ Πλάτων, οἷον οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς[5]) ὑπέλαβον, ἢ τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου[6]) πολλοὶ, οἱ μὲν κατ' ἐπίνοιαν ψιλὴν[7]) αὐτὸν συνιστάντες ἀμενηνὸν καὶ ἔγγιστα τοῦ μὴ ὄντος· ἓν γὰρ ἦν τῶν παρ' αὐτοῖς ἀσωμάτων[8]) ὁ χρόνος, ἃ δὴ καταπεφρόνηται παρ' αὐτοῖς ὡς ἀδρανῆ καὶ οὐκ ὄντα καὶ ἐν ἐπινοίαις[9]) ὑφιστάμενα ψιλαῖς· οἱ δὲ συμβεβη-
E κὸς τῆς κινήσεως λέγοντες. | ποίας κινήσεως; πότερον τῆς συνεχοῦς; ἀλλὰ πανταχοῦ ὁ χρόνος, ἡ δὲ κίνησις ἐν τοῖς κινουμένοις. ἀλλὰ πάσης; πολλοὶ οὖν οἱ χρόνοι. καὶ τίς αὐτῶν ἡ μονάς; πῶς δὲ καὶ τὸ ἀριθμητὸν τῆς κινήσεως; ἐν σχέσει γὰρ οὕτως[10]) ἔσται καὶ τῶν πρός τι ὁ χρόνος, καὶ τοῦ ἀριθμοῦντος οὐκ ὄντος οὐδὲ ὁ χρόνος ἔσται. ταῦτα οὖν ἅπαντα ἀνάξια ὄντα τῆς περὶ χρόνου θεωρίας ὁ Πλάτων κατιδὼν ἄνωθεν ἀπὸ τῶν νοητῶν καὶ νοερῶν θεῶν ὑφίστησι τὸν χρόνον[11]) ὑπερκόσμιον ὄντα νοῦν, συνέχοντα μὲν τὴν ψυχικὴν ζωὴν πᾶσαν, μετροῦντα δὲ τὰς ψυχικὰς καὶ σωματικὰς περιόδους, τελεσιουργοῦντα

---

[1]) **271, 23** *γεννητός*) In A alterum *ν* puncto est notatum. *ὅτι ὁ χρόνος ὥσπερ ἡ ψυχὴ, αἰώνιός ἐστι καὶ γεννητός*: m. A. — [2]) **271, 24. 25** *καὶ αὐτὸς — καὶ*) om. A. — [3]) **271, 31** *ἀΐδιος*) *ἀΐδιον* B. — [4]) **271, 34** *διαρκεῖν*) *διαρκεῖ* A. — [5]) **271, 36** *στωϊκοὶ*· m. A. — [6]) **271, 37** *περιπατητικοί*: m. A. — [7]) **271, 37** *ψιλὴν*) *ψυλὴν* B. — [8]) **271, 38** *ἀσωμάτων*) *εὐσωμάτων* B. Tayl. legit „*εσηηματων*." Videtur voluisse *εὐσημάτων*, cum verterit one of the clearly significant things. Cf. Sext. Empir. Pag. 521, 1 Bekk. — [9]) **271, 39** *ἐν ἐπινοίαις*) *ἐνεπινοίαις* B. — [10]) **271, 41** *οὕτως*) *ὄντως* B. — [11]) **271, 44** *τίς ἀληθῶς χρόνος*· m. A.

δὲ τὴν εἰς παράτασιν[1]) προϊοῦσαν αὐτῶν κίνησιν, καὶ ἀπὸ τῆς μονάδος ταύτης
διαφόρους ὑφίστησι χρόνους κατά τε τριάδα καὶ ἑπτάδα, καὶ τούτους πάντας
περὶ ἕνα χρόνον παράγει τὸν μετροῦντα τὴν μίαν ζωὴν τοῦ παντός, καὶ τοσαύ-
την ἀξίαν ἀποδίδωσι τῷ χρόνῳ καὶ δύναμιν, ὥστε ὁμοιότερον δι' αὐτοῦ πρὸς
τὸ[2]) παράδειγμα ποιεῖ τὸν κόσμον καὶ ἕνεκα[3]) τῆς τούτου[4]) γενέσεως ἀπο-
γεννᾷ καὶ ἥλιον καὶ τοὺς ἄλλους κοσμοκράτορας ὡς προκαλουμένους[5]) μὲν
τὸν | ἀφανῆ χρόνον καὶ ἐκφαίνοντας καὶ μεριζομένους[6]) αὐτὸν καὶ διαιροῦντας F
καὶ ἀεὶ ὡσαύτως συνελίσσοντας. ἐπειδὴ δὲ τὰ πλανητὰ δι' οὐρανοῦ πορευ-
όμενά φησιν ἐσχηκέναι τροπάς, ἐπεστήσαμεν, μήποτε τὴν τούτων κί-
νησιν ποικίλην οἴεται εἶναι, περὶ τὰ κέντρα μὲν τὰ ἑαυτῶν κινουμένων, καὶ
κατὰ μῆκος δὲ καὶ κατὰ πλάτος καὶ κατὰ βάθος τρεπομένων αὐτῶν διὰ τοῦ
οὐρανοῦ, τουτέστι διὰ τῶν οἰκείων σφαιρῶν, αἵ εἰσι τοῦ οὐρανοῦ μερίδες συμ-
πληροῦσαι τὸν ὅλον οὐρανόν. οὐ γὰρ εἶπεν αὐτὰ ἐν τῷ οὐρανῷ φέρεσθαι ὡς
ἄν[7]) τὸν αὐτὸν | κατέχοντα τόπον, ἀλλὰ διὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἂν διὰ τῶν ἀψί- 272
δων κινούμενα[8]) καὶ ὅλα μεθιστάμενα κατὰ τόπον πρὸς τῷ ἀεὶ καὶ περὶ τὰ
κέντρα τὰ ἑαυτῶν φέρεσθαι, ἵν' ἔχῃ μικτήν τινα κίνησιν, ὥσπερ δὴ καὶ ἔστι
μέσα τῶν ἀπλανῶν[9]) τῶν ἀεὶ τὸν αὐτὸν κατεχόντων τόπον καὶ τῶν ὑπὸ σελή-
νην μὴ κινουμένων περί τι μέσον. ἤδη τοίνυν φανερὸν, ὅτι κατ' αὐτὸν ὁμόκεν-
τροι[10]) μέν εἰσιν αἱ σφαῖραι πᾶσαι καὶ ἔχουσι κέντρον τῷ παντὶ ταὐτόν, ἡ δὲ
φαινομένη τῶν κινήσεων ἀνωμαλία κατὰ τοὺς ἑπτὰ παρὰ τὴν αὐτῶν γίνεται
τροπὴν παντοίως μεταβαλλόντων τὴν κίνησιν, προστιθέντων αὐτῶν, ἀφαιρούν-
των αὐτῶν, προποδιζόντων αὐτῶν, ὑψουμένων, προσγείων γιγνομένων[11]),
ἄνευ τῶν μεμηχανημένων ἐπικύκλων. καὶ γὰρ οὐδενὸς τούτου πεποίηται μνή-
μην αὐτός, καὶ ἡ φύσις ἀπαιτεῖ τὸ μέσον πανταχοῦ[12]). μέσον δὲ πάντων τῶν
ὁμαλῶν καὶ τεταγμένων καὶ τῶν ἀνωμάλων καὶ ἀτάκτων ἐστὶν ὃ καὶ ἀνώμαλόν
ἐστι καὶ τεταγμένον, οἷον δή ἐστι τὸ | τῶν πλανωμένων τῆς κινήσεως εἶδος, B
τὴν ἀνωμαλίαν ἀνταποδιδὸν κατά τινα τάξιν ἀεὶ τὴν αὐτὴν τοῦ τε τάχους καὶ
τῆς βραδυτῆτος καὶ τῆς ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἢ τὰ ἐναντία τροπῆς. εἰ δέ τινες ἢ ἐπικύ-
κλοις ἐχρήσαντό τισιν ἢ ἐκκέντροις, ὁμαλεῖς[13]) ὑποθέμενοι κινήσεις, ἵν'
ἔχοιεν εὑρίσκειν τοὺς ἀριθμοὺς τῶν κινήσεων κατ' ἐπισύνθεσιν τούτων, ὧν οἱ
ἐπίκυκλοι κινοῦνται καὶ ὧν οἱ ἔκκεντροι καὶ ὧν οἱ ἀστέρες ἐπ' αὐτῶν, καλὴ μὲν
ἡ ἐπίνοια καὶ ψυχαῖς ἐμπρέπουσα λογικαῖς, τῆς δὲ τῶν ὅλων ἄστοχοι φύσεως,
ἧς μόνος ἀντελάβετο Πλάτων.

---

[1]) 271, 45 *παράτασιν*) *παράπασιν* B. — [2]) 271, 48 *τὸ*) *τὸν* B. — [3]) 271, 48 *ἕνεκα*) *ἕνα, καὶ* B. (corr. Tayl.) — [4]) 271, 49 *τούτου*) *τούτων* B. — [5]) 271, 49 *προκαλουμένους*) *προσκαλουμένους* — [6]) 271, 50 *καὶ μεριζομένους*) Fort. *καὶ μεριζομένους δὲ* — [7]) 271, 54 *ὡς ἄν*) *ὥσαν* B. — [8]) 272, 1 *πῶς κινεῖται τὰ ἄστρα*· m. A. — [9]) 272, 3 *ἀπλανῶν*) *ἀπλανῶν* B. — [10]) 272, 4 *ὁμόκεντροι*) *ὁμόκεντρον* B. — [11]) 272, 7 *γιγνομένων*) *γενομένων* B. — [12]) 272, 8 *ὅτι ἡ φύσις ἀπαιτεῖ τὸ μέσον πανταχοῦ*: m. A. — [13]) 272, 12 *ὁμαλεῖς*) *ὁμαλοῖς* B.

Τῷ δὲ μήπω τὰ πάντα ζῶα ἐντὸς αὐτοῦ γεγενημένα περιειληφέναι, ταύτῃ[1]) ἔτι εἶχεν ἀνομοίως. τοῦτο δὴ τὸ κατάλοιπον ἀπεργάζετο[2]) αὐτοῦ, πρὸς τὴν τοῦ παραδείγματος ἀποτυπούμενος φύσιν. (Pag. 39 E.)

Ὅτι μὲν ἀεὶ πρὸς τὸ αὐτοζῶον ἐξομοιῶν τὸν κόσμον ὅμως τὴν μνήμην αὐτοῦ πεποίηται τρίς, μονογενὲς ποιῶν τόδε τὸ πᾶν, αἰώνιον ἀποτελῶν, παντελὲς ἀπεργαζόμενος, δῆλον, καὶ εἰκότως· τὸ γὰρ αὐτοζῶον τρισὶ τούτοις χαρακτηρίζεται[3]), τῷ μονογενεῖ, τῷ αἰωνίῳ, τῷ παντελεῖ· τρίτην γὰρ εἰλη-
C χὸς[4]) τάξιν ἐν τοῖς νοητοῖς τὸ μὲν μονογενὲς ἀπὸ τῆς πρώτης ἔχει, καθ' ἣν τὸ ἓν ὄν, τὸ δὲ αἰώνιον ἀπὸ τῆς δευτέρας[5]), καθ' ἣν ὁ αἰών, τὸ δὲ παντελὲς ἀφ' ἑαυτῆς· τί δὲ τὸ παντελές ἐστι τοῦτο, δεῖ μὴ παρέργως ἰδεῖν[6]). τῆς τοίνυν ὁλότητος, ὥσπερ πολλάκις ὑπέμνησται, τριπλῆς οὔσης καὶ ἀπ' αὐτῶν ἄνωθεν ἀρχομένης τῶν νοητῶν ἔδει καὶ τὸν κόσμον τόνδε[7]) εἰκόνα τοῦ καλλίστου τῶν νοητῶν ὄντα καθ' ἑκάστην τούτων ὑποστῆναι τῶν ὁλοτήτων[8]), κατὰ πρώτην μὲν τὴν πρὸ τῶν μερῶν, κατὰ δευτέραν δὲ τὴν ἐκ μερῶν, καὶ διὰ ταύτης κατὰ τὴν λοιπήν. ἤδη μὲν οὖν αὐτὸν ὁ δημιουργὸς ἐκόσμησε κατὰ τὸ πρῶτον εἶδος τῆς ὁλότητος· γέγονε γὰρ ζῶον ἔμψυχον ἔννουν τὴν πρώτην, κοσμηθέντος[9]) μὲν τοῦ πλημμελῶς κινουμένου καὶ ἀτάκτως καὶ λαβόντος τάξιν, ψυχῆς δὲ ἐπιγενομένης καὶ νοῦ καὶ θείας ἑνώσεως· προϊὼν δὲ ὁ λόγος καὶ τὴν δευτέραν αὐτῷ δέδωκεν ὁλότητα τὴν ἐκ τῶν μερῶν, διττὰς περιφορὰς ὑποστήσας καὶ στοιχεῖα δι' ἀναλογίας[10]) δεθέντα καὶ ψυχῆς κύκλους κατά τε μονάδα καὶ τριάδα
D καὶ τετράδα καὶ ἑπτάδα διατεταγμένους. ἐκ γὰρ τούτων ἁπάντων ὡς μερῶν ἐστὶ πᾶν, διότι ταῦτα τοῦ παντὸς ὡς παντός ἐστι συμπληρωτικά. ἐν δέ γε τοῖς προκειμένοις καὶ τὸ τρίτον εἶδος αὐτῷ δίδωσι τῆς ὁλότητος. δεῖ γὰρ καὶ ἑκάστην αὐτοῦ μοῖραν[11]) ὅλην γενέσθαι καὶ πάντα σχεῖν ἑαυτῇ οἰκείως, οὐρανίως μὲν τὸν οὐρανόν, ἀερίως δὲ τὸν ἀέρα, χθονίως δὲ τὴν γῆν. τοῦτο γὰρ τὸ ἐν τῷ μέρει ὅλον, καὶ διὰ ταύτου μειζόνως ὁμοιοῦται πρὸς τὸ παράδειγμα τὸ πάντων ζώων περιεκτικόν[12]). ἔστι γὰρ ἐκεῖνο μονὰς καὶ ἀριθμός, καὶ δεῖ καὶ τὸν κόσμον πάντα ἐν αὐτῷ[13]) τὰ ζῶα σχεῖν, ἵνα προσόμοιος[14]) γένηται τελέως πρὸς τὴν παντότητα τοῦ παραδείγματος, μὴ μόνον τὰ ὅλα πληρώματα τοῦ κόσμου λαβὼν καὶ ὅλος ἐξ ὅλων ὑφιστάμενος[15]), ἀλλὰ καὶ τὰ μερικὰ ζῶα, δι' ὧν

---

[1]) **272, 15** *ταύτῃ) ταύτη* **B.** — [2]) **272, 16** *ἀπεργάζετο) ἀπεργάζεται* **cum** *ο* **super** *αι* **A.** — [3]) **272, 19** *ὅτι τὸ αὐτοζῶον, τρισὶ χαρακτηρίζεται*: **m. A.** — [4]) **272, 19** *εἰληχὸς) εἰληχῶς* **B.** — [5]) **272, 20** *δευτέρας) δευτέρρας* **B.** — [6]) **272, 21** *τί τὸ παντελὲς*: **m. A.** — [7]) **272, 23** *τὸν κόσμον τόνδε) τόνδε τὸν κ.* **B.** — [8]) **272, 23** *ὅτι τριττὴ ἡ ὁλότης*· **m. A.** — [9]) **272, 26** *κοσμηθέντος) κοσμοθέντος* **B.** — [10]) **272, 28** *ἀναλογίας) ἀλογίας* **B. (corr. Tayl.)** — [11]) **272, 31** *μοῖραν) μοίραν* **A.** — [12]) **272, 33** *περιεκτικόν) περιεκτικτόν* **B.** — [13]) **272, 34** *αὐτῷ)* **Rectius** *αὐτῷ* — [14]) **272, 34** *προσόμοιος) προσόμοιον* **B.** — [15]) **272, 36** *ὑφιστάμενος) ἀφιστάμενος* **B. (corr. Tayl.)**

συμπεπλήρωται πᾶσα μερὶς τοῦ παντός, ἐν ἑαυτῷ περιλαβὼν καὶ πάσας τάξεις τὰς θείας τε καὶ δαιμονίας καὶ θνητάς· τελειοτάτη γὰρ πρὸς τὸ αὐτοζῷον ὁμοίωσις ἂν γένοιτο οὕτω τοῦ παντός. καὶ ἔστι τοῦτο δέκατον δῶρον εἰς τὸν κόσμον τοῦ δημιουργοῦ καὶ τὸ πάντων μέγιστον. καὶ οὐ τοῦτό φαμεν, ὅτι τὸν κόσμον ὁ δημιουργὸς ἐξ ἀνομοιότητος εἰς ὁμοίωσιν | ἄγει πρὸς τὸ[1]) νοητόν· E
οὕτω γὰρ ἂν τὸ ἀτελὲς προηγεῖτο τοῦ τελείου κατὰ τὴν δημιουργικὴν ἀπογέννησιν· ἀλλ' ἡ τάξις αὐτὴ[2]) τὴν ἐν εἴδεσι προήγησιν καὶ κατ' αἰτίαν προηγουμένην ἐπικράτειαν τῶν ἐνδιδομένων δευτέρων καὶ τρίτων ἀγαθῶν παραδίδωσιν, ἵνα πάντας τοὺς ἐξειλιγμένους[3]) τῶν νοητῶν εἰδῶν ἀποτυπώσηται κατὰ δύναμιν ὁ κόσμος. ἐπεὶ οὖν τὸ παράδειγμα καὶ μοναδικὸν ἦν καὶ πάντων περιληπτικὸν[4]) τῶν νοητῶν ζώων, δεῖ καὶ τὸν κόσμον μὴ μονογενῆ μόνον εἶναι καὶ ὅλον ἐξ ὅλων, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν αἰσθητῶν ζώων περιεκτικόν.

ἧπερ οὖν νοῦς ἐνούσας ἰδέας τῷ ὅ ἐστι ζῷον, ὅσαι τε καὶ οἷαι καθορᾷ, τοιαύτας καὶ τοσαύτας διενοήθη δεῖν, καὶ τόδε[5]) σχεῖν. (Pag. 39 E.)

Ἐνταῦθα δὴ οὖν ὁ περὶ τῆς ζωογονίας λόγος πρόεισι πάσας τὰς μοίρας ἀναπληρῶν τοῦ παντὸς τοῖς οἰκείοις γένεσι τῶν ζώων καὶ πάντα γένη κατακοσμῶν τοῖς οἰκείοις ἀριθμοῖς καὶ τοὺς ἀριθμοὺς ἅπαντας καθ' ὁμοιότητα[6]) τοῦ παραδείγματος ἀπογεννῶν, | καὶ ἡ τρίτη διὰ τῆς δημιουργίας ὁλότης ἐφή- 266
κει τῷ κόσμῳ, τοῖς ὅλοις τὰ μέρη συνυφαίνουσα[7]) καὶ ταῖς μονάσι τοὺς (D)
ἀριθμοὺς[8]) καὶ ἑκάστην μοῖραν τοῦ παντὸς κόσμον ποιοῦσα καὶ ὅλον τὸ ἐν μέρει καὶ πᾶν. καὶ γὰρ τοῦτο κατὰ τὴν πρὸς τὸ αὐτοζῷον ὁμοίωσιν ἔλαχεν ὁ κόσμος, διότι δὴ καὶ ἐκεῖνο καὶ μονάς ἐστιν ὁλοτελὴς καὶ ἀριθμὸς καὶ νοῦς νοητὸς παντέλειος καὶ πλήρωμα τῶν νοητῶν αἰτιῶν, ἃς αὐτὸς ἀπεγέννησεν ἐν αὐτῷ μενούσας διαιωνίας. | ἄλλο γὰρ τὸ μένον ἐν τοῖς αἰτίοις ἐστὶ πλῆθος καὶ E
ἄλλο τὸ προϊὸν καὶ μεριζόμενον· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ δημιουργὸς τὰ μὲν ἐν ἑαυτῷ γένη τῶν θεῶν ὑφίστησι, τὰ δὲ εἰς δευτέρας ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τρίτας

---

[1]) 272, 40 τὸ) τὸν A. — [2]) 272, 41 αὐτὴ) αὐτὴν B. ὅτι ἐν τῷ παντὶ οὐ προηγεῖται τὸ ἀτελὲς τοῦ τελείου, ἀλλ' ἡ τάξις κατ' αἰτίαν τῶν πρώτων πρὸς τὰ δεύτερα: m. A. — [3]) 272, 42 ἐξειλιγμένους) Fort. ἐξελιγμοὺς vel etiam ἐξειλιγμούς. — [4]) 272, 43 περιληπτικὸν) περιληττικὸν B. — [5]) 272, 48 τόδε) †τόδε, in m. *, B. In eadem et in A haec verba Platonis (ἧπερ — σχεῖν) inferius (272, 47) post ἀπογεννῶν posita, iisque in A subiuncta illa sunt, quae B alieno loco (266, 35) post ὑπέστησαν collocat, in B vero ἐπὶ δὲ τῶν ἑπομένων etc., quae cum verbis τοὺς θεοὺς τούτους (270, 11) cohaerent. Non dubitandum puto, quin verba Procli ἐνταῦθα — ἀπογεννῶν initium sint commentarii ad haec Platonica pertinentis, iisque postpositis omnia recte se habere arbitror. Taylorus vero huius commentarii initium excidisse atque illis verbis (ἐνταῦθα — ἀπογεννῶν) finiri commentarium proximae particulae putabat. — [6]) 272, 47 καθ' ὁμοιότητα) τοὺς καθ' ὁμοιότητα B. — [7]) 266, 36 συνυφαίνουσα) συνηφαίνουσα B. — [8]) 266, 36 τοὺς ἀριθμοὺς) τοῖς ἀριθμοῖς B. (corr. Tayl.)

προσάγει[1]) τάξεις, καὶ ὁ τούτου πατὴρ ἄλλα μὲν ἀπογεννᾷ τὰ παραδειγματικὰ
τῆς δημιουργίας αἴτια τὰ μένοντα ἐν αὐτῷ, ἄλλα δὲ αὐτὰ τὰ δημιουργικὰ αἴ-
τια τὰ προτεταγμένα[2]) τῶν ὅλων, καὶ ὁ προπάτωρ[3]) Οὐρανὸς τοὺς μὲν ἐν
ἑαυτῷ κατέχει, τοῖς δὲ[4]) τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ διάκρισιν . . . καὶ δηλοῦσιν οἱ θεολό-
γοι ταῦτα μυστικοῖς ὀνόμασιν, ὅπου μὲν κρύψιν[5]), ὅπου δὲ κατάποσιν[6]) λέ-
γοντες, ὅπου δὲ τὴν ἐν τῷ μηρῷ[7]) τροφήν. πολλῷ δὴ πρότερον τούτων ὁ νοη-
τὸς νοῦς, ὁ πατὴρ τῶν ὅλων, τὰς μὲν ἐν ἐκείνῳ γεννᾷ καὶ ἐκφαίνει τῶν αἰ-
τιῶν[8]), τὰς δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ προάγει καὶ ταῖς μετ' αὐτὸν τάξεσιν[9]) ὑφίστησι τῶν
θεῶν, τὰ μὲν ἑνοειδῆ καὶ ὅλα καὶ παντελῆ κατέχων ἐντὸς τῆς ἑαυτοῦ περιο-
χῆς, τὰ δὲ πληθυόμενα καὶ μεριζόμενα δι' ἑτερότητος εἰς ἑτέρας τάξεις προά-
γων[10]). ἐπεὶ τοίνυν πᾶσα ἡ πατρικὴ τάξις τοῦτον ὑφίστησι τὸν τρόπον, εἰκό-
F τως καὶ ὅδε ὁ κόσμος, | μίμημα ὢν τῶν νοητῶν τάξεων καὶ εἰς ἐκείνας ἀνηρ-
τημένος, ἄλλην[11]) μὲν ἔχει τὴν πρὸ τῶν μερικῶν ζώων παντότητα, ἄλλην δὲ
τὴν ἀπ' αὐτῶν συμπληρουμένην, καὶ μετὰ τῆς προτέρας ὑποδέχεται τὴν δευτέ-
ραν, ἵνα ὁμοιότατος ᾖ καὶ πρὸς τὴν δημιουργικὴν καὶ πρὸς τὴν παραδειγματι-
κὴν αἰτίαν. καὶ τοῦτο μὲν οὕτως· αὐτὸ δὲ τὸ ὅ ἐστι ζῷον εἴρηται μὲν καὶ πρό-
τερον τί ἐστιν, ὥς γε ἡμεῖς οἰόμεθα, λεγέσθω δὲ καὶ νῦν, ὅτι τοῦ νοητοῦ πλά-
τους τὸ μέν ἐστιν ἀκρότατον καὶ ἡνωμένον καὶ κρύφιον, τὸ δὲ δύναμις ἐκείνου
267 καὶ προϊὸν ἅμα καὶ μένον, τὸ | δὲ ἐκφῆναν ἑαυτὸ δι' ἐνεργείας καὶ τὸ πλῆθος
ἐν αὐτῷ δεῖξαν τὸ νοητόν. καὶ τούτων τὸ μὲν ὄν ἐστι νοητὸν, τὸ δὲ ζωὴ νοητὴ,
τὸ δὲ νοῦς νοητός. ἀλλ' οὔτε τὸ ὂν αὐτὸ τὸ πρώτιστον αὐτοζῷον εἶναι δυνατόν·
οὐ γάρ ἐστιν ἐκεῖ πλῆθος οὐδὲ τετρὰς ἰδεῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν μόνωσιν αὐτοῦ καὶ
τὴν ἄφραστον ἕνωσιν ἓν ὂν[12]) ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος προσηγόρευται, καὶ ὅλως τὸ
μὲν αὐτοζῷον αἰῶνος λέγεται μετέχειν, ἐκεῖνο δὲ οὐδενὸς μετέχει, πλὴν εἰ
τοῦ ἑνὸς λέγοι τις, ὃ δὴ καὶ αὐτὸ πάντως ἐπιστάσεως ἄξιον· μήποτε γὰρ τὸ
μὲν ὑπὲρ αὐτὸ κρεῖττον καὶ ταύτης τῆς προσρήσεως[13]), αὐτὸ δέ ἐστι τὸ πρώ-
τως ὃ οὐ κατὰ μέθεξίν ἐστι τοιοῦτον· οὔτ' οὖν τὸ ὂν αὐτὸ αὐτοζῷον εἶναι δυ-
νατὸν διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας, οὔτε τὴν ζωὴν τὴν νοητήν. τὸ γὰρ ζῷον δεύ-
τερόν ἐστι τῆς ζωῆς καὶ κατὰ μετουσίαν ζωῆς λέγεται ζῷον, ὅλως δὲ, εἰ τὸ
αὐτοζῷον δεύτερον ἦν, ὁ αἰὼν τὸ ὂν[14]). ἀλλ' ἀδύνατον· ἄλλο γὰρ τὸ ἓν ὂν,
καὶ ἄλλο τὸ ἀεὶ ὄν· τὸ μὲν μονὰς τοῦ ὄντος, τὸ δ' ἡ[15]) δυὰς μετὰ τοῦ ὄντος
B ἔχουσα τὸ ἀεὶ συμπεπλεγμένον, | καὶ τὸ μὲν τοῦ εἶναι πᾶσιν αἴτιον, τὸ δὲ τῆς

---

[1]) 266, 41 *προσάγει*) Immo *προάγει* — [2]) 266, 43 *προτεταγμένα*) *προστεταγμένα* — [3]) 266, 43 *προπάτωρ*) *προπάτορ* A. — [4]) 266, 44 *τοῖς δὲ*) Tayl. coni. *τοὺς δὲ προσάγει εἰς* — Mihi post *διάκρισιν* excidisse verbum dandi videtur. — [5]) 266, 45 *κρύψιν*) *κρίσιν* A. — [6]) 266, 45 *κατάποσιν*) *κατὰ πόσιν* B. — [7]) 266, 45 *μηρῷ*) *μοιρῷ* B. — [8]) 266, 46 *αἰτιῶν*) *αἰτίων* — [9]) 266, 47 *ταῖς μετ' αὐτὸν τάξεσιν*) *τ. μεθ' ἑαυτῶν τ.* B. Tayl. *τὰς μεθ' ἑαυτὸν τάξεις* requirit, sed dativus instrumenti bene habet. — [10]) 266, 49 *προάγων*) *προσάγων* B. — [11]) 266, 50 *ἄλλην*) *ἄλλον* B. — [12]) 267, 3 *ὂν*) om. B. — [13]) 267, 6 *προσρήσεως*) *προῤῥήσεως* — [14]) 267, 8 *τὸ ὂν*) sc. *ἐστί*. — [15]) 267, 9 *δ' ἡ*) Fort. *δὲ*

κατὰ τὸ εἶναι διαμονῆς. εἰ τοίνυν μήτε αὐτὸ τὸ ἓν ὄν ἐστι μήτε τὸ μετ' αὐτό· τοῦτο γὰρ ὁ αἰών, ἡ νοητὴ δύναμις καὶ ἡ ἄπειρος ζωὴ καὶ ἡ ὁλότης αὐτή, καθ' ἣν ὁμοῦ τὸ ὅλον ἐστὶν ἕκαστον τῶν θείων· ἀνάγκη τρίτον εἶναι λοιπὸν τὸ αὐτοζῷον. καὶ γὰρ ἀνάγκη καὶ νοῦν εἶναί πη τὸ αὐτοζῷον[1]), εἴπερ καὶ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ πάντως μετ' αἰσθήσεως, νοῦ δὲ εἰκὼν ἡ αἴσθησις· ὥστε καὶ ἐν ἐκείνῳ πρώτως ὁ νοῦς, ὅ ἐστι πρώτως ζῷον· ὥστε εἰ δεύτερόν ἐστι τῆς ζωῆς, ἐξ ἀνάγκης κατὰ τὸν νοητὸν ὑφέστηκε νοῦν. νοητὸν γὰρ ὂν καὶ ζῷον, ὡς αὐτὸς εἶπεν, τῶν νοουμένων κάλλιστον καὶ μονογενὲς ταύτην ἂν ἔχοι τὴν τάξιν. πάντα γὰρ τὰ μετὰ τοῦτο τὸ εἶδος μετ' ἄλλων[2]) τε παράγεται καὶ τῆς παντότητος ἀπολείπεται τῆς νοητῆς. ἔστιν ἄρα τὸ αὐτοζῷον νοῦς νοητός, περιέχων τὰς νοερὰς διακοσμήσεις τῶν θεῶν ἐν αὐτῷ[3]) καὶ συναγωγὸς αὐτῶν[4]) καὶ ἑνοποιὸς[5]) καὶ τελεσιουργός, πέρας μὲν ὢν τῶν[6]) νοητῶν τὸ κάλλιστον, τὴν δὲ ἡνωμένην αὐτῶν καὶ ἄγνωστον αἰτίαν ἐκφαίνων τοῖς νοεροῖς, ἐγείρων μὲν ἑαυτὸν πρὸς ἰδέας καὶ δυνάμεις | παντοίας, παράγων δὲ πάσας τὰς δευτέρας C
τάξεις τῶν θεῶν· διὸ δὴ καὶ Ὀρφεὺς[7]) Φάνητά τε τὸν θεὸν τοῦτον προσηγόρευσεν[8]) ὡς ἐκφαίνοντα τὰς νοητὰς ἑνάδας, καὶ ζῴων αὐτῷ μορφὰς ἀνέθηκεν ὡς ἐν αὐτῷ τῆς πρώτης αἰτίας τῶν νοητῶν ζῴων ἐκφανείσης[9]), καὶ ἰδέας πολυειδεῖς ὡς τῶν νοητῶν ἰδεῶν[10]) πρώτως περιληπτικῷ, καὶ κληῖδα[11]) νόου προσειπὼν κλεῖν τε[12]) αὐτὸν ἐκάλεσε τοῦ νοῦ, διότι περατοῖ πᾶσαν τὴν νοητὴν οὐσίαν καὶ συνέχει νοερὰν ζωήν. πρὸς δὴ τοῦτον τὸν τοσοῦτον θεὸν ὁ δημιουργὸς ἀνήρτηται τοῦ παντός, νοῦς μὲν καὶ αὐτὸς ὤν, ὥσπερ εἴπομεν πρότερον, ἀλλὰ νοερὸς νοῦς καὶ[13]) νοῦ διαφερόντως αἴτιος· διὸ καὶ ὁρᾶν λέγεται τὸ αὐτοζῷον. ἴδιον γὰρ τὸ ὁρᾶν τῶν νοερῶν θεῶν, ἐπεὶ τόν γε νοητὸν νοῦν καὶ ἀνόμματον ὁ θεολόγος προσηγόρευσε· λέγει γοῦν περὶ αὐτοῦ Ποιμαίνων πραπίδεσσιν ἀνόμματον[14]) ὠκὺν Ἔρωτα· ἔστι γὰρ αὐτοῦ τὸ ἐνέργημα νοητόν· νοῦς δὲ ὁ δημιουργὸς ὢν οὐκ ἔστι τῶν μετεχομένων, ἵνα τῶν ὅλων ᾖ δημιουργός, καὶ ἵνα δύνηται πρὸς τὸ αὐτοζῷον ὁρᾶν· ἀμέθεκτος δὲ ὢν ὄντως νοερός ἐστι νοῦς, καὶ διὰ μὲν τῆς ἁπλῆς νοήσεως | συνήνωται πρὸς τὸ νοητόν, D
διὰ δὲ τῆς ποικίλης εἰς ἀπογέννησιν σπεύδει τῶν δευτέρων. ἐκείνην[15]) μὲν αὐτοῦ τὴν νόησιν ὅρασιν προσείρηκεν ὁ λόγος, ὡς ἀπλήθυντον καὶ ὡς τῷ νοητῷ φωτὶ καταλαμπομένην, τὴν δὲ δευτέραν ἐνέργειαν διανόησιν, ὡς διὰ τῆς ἁπλῆς

---

1) 267, 12. 13 *καὶ γὰρ — αὐτοζῷον*) om. A. — 2) 267, 16 *ἄλλων*) *ἀλλήλων* A. — 3) 267, 18 *αὐτῷ*) Rectius *αὑτῷ* — 4) 267, 18 *αὐτῶν*) *αὐτῷ* B. (corr. Tayl.) — 5) 267, 18 *ἑνοποιὸς*) *ἑνωποιὸς* B. — 6) 267, 18 *ὢν τῶν*) *ὄντων* B. — 7) 267, 20 *Ὀρφεὺς*) *ὁ Ὀρφεὺς* B. — 8) 267, 21 *τοῦτον προσηγόρευσεν*) *προσαγόρευσεν* B. — 9) 267, 22 *ἐκφανείσης*) *ἐκφανήσης* B. — 10) 267, 22 *νοητῶν ἰδεῶν*) *ἰ. ν.* B. — 11) 267, 23 *κληῖδα*) *κλῃίδα* A. *κληίδα* B. — 12) 267, 23 *τε*) delendum videtur. — 13) 267, 25 *καὶ*) *ὡς* A. — 14) 267, 27 *ἀνόμματον*) *ἀνώματον* A. — 15) 267, 30 *ἐκείνην*) Fort. *καὶ ἐκείνην*

νοήσεως προϊοῦσαν καὶ εἰς ἀπογέννησιν[1]) τῶν δημιουργικῶν ἔργων προχωροῦσαν. καὶ ὁ μὲν Πλάτων ὁρᾶν αὐτὸν εἰς τὸ αὐτοζῶον εἶπεν, ὁ δὲ Ὀρφεὺς καὶ ἐπιπηδᾶν αὐτῷ καὶ καταπίνειν, δειξάσης μέντοι τῆς Νυκτός· ἀπὸ γὰρ ταύτης νοητῆς οὔσης ἅμα καὶ νοερᾶς ὁ νοερὸς νοῦς συνάπτεται πρὸς τὸν[2]) νοητόν. καὶ οὐ διὰ τοῦτο φαίης ἂν εἰς τὸ ἔξω ἑαυτοῦ τὸν δημιουργὸν βλέπειν[3])· οὐ γὰρ θέμις αὐτῷ· πρὸς ἑαυτὸν δὲ ἐστραμμένον[4]) καὶ εἰς τὴν ἐν αὐτῷ πηγὴν τῶν ἰδεῶν καὶ πρὸς τὴν μονάδα συνάπτεσθαι τῶν παντοίων εἰδητικῶν διακόσμων. Οὐ γὰρ ἄνευ νόος[5]) ἐστὶ νοητοῦ[6]), καὶ τὸ νοητὸν Οὐ νοῦ[7]) χωρὶς ὑπάρχει κατὰ τὸ λόγιον. ὅπου δὲ καὶ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν εἰς ἑαυτὴν ὁρῶσαν τὰ πάντα γιγνώσκειν[8]) φαμέν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔξω αὐτῆς τὰ πρὸ αὐτῆς,
E πῶς οὐχὶ μειζόνως ὁ δημιουργικὸς νοῦς ἑαυτὸν νοῶν τὸν | νοητὸν θεᾶται κόσμον; ἔστι μὲν γὰρ καὶ ἐν αὐτῷ τὸ αὐτοζῶον, ἀλλ' οὐ μοναδικῶς, ἀλλὰ κατά τινα θεῖον ἀριθμόν, διὸ καὶ καταπίνειν λέγεται τὸν νοητόν, ὡς εἴπομεν, ἐκεῖνον θεὸν αὐτὸς νοερὸς ὢν παρὰ τοῖς θεολόγοις ὡς ἑνούμενος τούτῳ, τὸ[9]) νοητὸν πᾶν καὶ αἱ εἰδικαὶ διαιρέσεις καὶ ὁ νοητὸς ἀριθμός· ἃ καὶ ὁ Πλάτων ἐνδεικνύμενος ὅσας καὶ οἵας ἐπωνόμασεν αὐτοῦ τὰς ἰδέας, τῷ μὲν τὰς ἰδιότητας τῶν αἰτίων δηλῶν, τῷ δὲ τὴν κατ'[10]) ἀριθμὸν διάκρισιν. εἰ δὲ ταῦτα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, οὐ χρὴ τὴν ἀπειρίαν τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς νοητοῖς ὑποτίθεσθαι[11]), καθάπερ λέγουσί τινες· τὸ γὰρ ὡρισμένον τοῦ ἀορίστου ταῖς ἀρχαῖς οἰκειότερον, ὡς καὶ ὁ Πλάτων ἐνδείκνυται, καὶ ἀεὶ τὰ πρῶτα τῷ ποσῷ μὲν εἶναι συνεσταλμένα, τῇ δὲ δυνάμει διαφέροντα τῶν μετ' αὐτὰ[12]) καὶ ἀπ' αὐτῶν προϊόντων· ἀλλ' οὐδὲ λέγειν, ὅτι οἱ τὸ αὐτοζῶον τοῦ δημιουργοῦ διορίζοντες ἔξω ποιοῦσι τοῦ νοῦ τὸ νοητόν[13]). οὐ γὰρ καταδεέστερον τοῦ ὁρῶντος ποιοῦμεν τὸ ὁρώμενον, ἵνα ἔξω ᾖ, ἀλλὰ πρὸ αὐτοῦ. τὰ δὲ θειότερα νοητὰ ὑπὸ
F τῶν ποικιλωτέρων ὡς ἐν αὐτοῖς ὄντα νοεῖται· ὅπου γε καὶ ἡ ψυχὴ εἰς | ἑαυτὴν εἰσιοῦσα πάντα εὑρίσκειν λέγεται τὰ ὄντα, θεόν τε καὶ φρόνησίν, φησιν ὁ Σωκράτης[14]). καὶ πρὸ τοῦ δημιουργοῦ τοίνυν τὸ αὐτοζῶον καὶ οὐκ ἔξω αὐτοῦ, κἀκεῖ μὲν ὁλικῶς πάντα καὶ νοητῶς, ἐν τῷ δημιουργῷ δὲ νοερῶς καὶ διῃρημένως. ἐν τούτῳ γὰρ ἡλίου καὶ σελήνης αἴτια προϋφέστηκε διωρισμένα, καὶ οὐ μόνον ἡ μία τῶν οὐρανίων θεῶν ἰδέα πάντων ὑποστατικὴ τῶν οὐρανίων γενῶν· ὅθεν καὶ τὰ λόγια τὰς δημιουργικὰς ἐνεργείας σμήνεσσιν ἐοικυίας φέρεσθαι λέγει ῥηγνυμένας κόσμου περὶ σώμασι· τὴν γὰρ ὁλικὴν

---

1) 267, 32 *ἀπογέννησιν*) *ἀπογένησιν* A. — 2) 267, 35 *τὸν*) *τὸ* B. — 3) 267, 35 *ὅτι οὐκ εἰς τὸ ἔξω ἑαυτοῦ ὁ δημιουργὸς βλέπει·* m. A. — 4) 267, 36 *δὲ ἐστραμμένον*) *διεστραμμένον* A. — 5) 267, 37 *νόος*) *νοός* — 6) 267, 37 *νοητοῦ*) *διὰ νοητοῦ* B. (corr. Tayl.) — 7) 267, 37 *Οὐ νοῦ*) *οὖν, οὐ* — 8) 267, 38 *γιγνώσκειν*) *γινώσκειν* A. — 9) 267, 42 *τὸ*) Fort. *καὶ τὸ* — 10) 267, 44 *κατ'*) *κατὰ* B. — 11) 267, 45 *οὐκ ἄπειρα ἐν τοῖς νοητοῖς τὰ εἴδη:* m. A. — 12) 267, 47 *μετ' αὐτὰ*) *μετὰ ταυτὰ* B. — 13) 267, 48 *ὅτι οὐκ ἔξω τοῦ νοῦ τὸ νοητόν·* m. A. — 14) 267, 50 *Σωκράτης*) Alcib. I. Tayl. (Pag. 133 C.)

αὐτῶν | ἐν τῷ νῷ[1]) διάκρισιν ἀνείλιξεν εἰς πᾶν τὸ δημιουργικὸν πλῆθος ὁ θεῖος 268
νοῦς. ταῦτα μὲν ὥσπερ πορίσματα ληπτέον· εἰρημένων δὲ τούτων ἄξιον ἱστο-
ρῆσαι καὶ τὰς τῶν παλαιοτέρων δόξας ὅσαι καινότερον ἐπικεχείρηνται περὶ
τήνδε τὴν λέξιν. Ἀμέλιος[2]) μὲν οὖν τὴν τριάδα τῶν δημιουργικῶν νόων ἀπὸ
τούτων μάλιστα συνίστησι τῶν ῥημάτων, τὸν μὲν πρῶτον ὄντα καλῶν ἀπὸ τοῦ
ὅ ἐστι ζῶον, τὸν δὲ[3]) δεύτερον ἔχοντα ἀπὸ τοῦ ἐνούσας[4])· οὐ γὰρ
ἔστιν[5]) ὁ δεύτερος, ἀλλ' εἴσησιν[6]) ἐν αὐτῷ· τὸν δὲ τρίτον ὁρῶντα ἀπὸ τοῦ
καθορᾶν, καίτοι τοῦ Πλάτωνος ἐν τῷ ὅ ἐστι ζῶον εἶναι τὰς ἰδέας εἰπόντος
καὶ οὐκ ἄλλο μὲν εἶναι τὸ αὐτοζῶον, ἄλλο δὲ τὸ ἐν ᾧ ἔνεισιν αἱ ἰδέαι[7]) τῶν
ζώων, ὥστε οὐκ ἄλλος ἐστὶν ὁ ὢν τοῦ ἔχοντος, εἴπερ ὁ μέν ἐστι τὸ ὅ ἐστι
ζῶον, ὁ δὲ ἐν ᾧ ἔνεισιν αἱ ἰδέαι. Νουμήνιος[8]) δὲ τὸν μὲν πρῶτον κατὰ τὸ ὅ
ἐστι ζῶον τάττει καί φησιν ἐν προσχρήσει τοῦ δευτέρου νοεῖν, τὸν δὲ δεύτε-
ρον κατὰ[9]) τὸν νοῦν καὶ τοῦτον | αὖ ἐν προσχρήσει τοῦ τρίτου δημιουργεῖν, τὸν B
δὲ τρίτον κατὰ τὸν διανοούμενον[10]). ταῦτα δὲ ὅτι μὲν ἔχει τινὰς καθ' ἑαυτὰ[11])
διαφορὰς, πρόδηλον, οὐχ οὕτω δὲ διῄρηται νῦν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος, ὥστε ἕτε-
ρον μὲν εἶναι τὸν νοοῦντα νοῦν, ἕτερον δὲ τὸν διανοούμενον. οὐ γὰρ ἀντιδιαι-
ρεῖ τὰ ἐνεργείας ὁ Πλάτων τοῖς ἐνεργοῦσιν· ἀπὸ γὰρ τῶν ἐνεργούντων αἱ ἐνέρ-
γειαι, μᾶλλον δὲ ἐπὶ τῶν θείων οὐσιῶν σύνδρομοι πρὸς τὰς οὐσίας· τὸ δὲ διε-
νοήθη καὶ τὸ καθορᾷ τοῦ δημιουργικοῦ νοῦ πρὸς τὸ παρὸν ὡς ἐνεργήματα
παραλαμβάνεται. πολλοῦ ἄρα δεῖ ταῦτα ἀντιδιαιρεῖσθαι πρὸς αὐτὸν, ἃ σύν-
δρομά ἐστι πρὸς τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ. πρὸς μὲν οὖν τούτους καὶ ὁ θεῖος Ἰάμ-
βλιχος[12]) ἱκανῶς ἀντείρηκε, προστιθεὶς, ὅτι καὶ τὰς διακρίσεις τῶν θείων οὐ
τοιαύτας ὁ Πλάτων πεποίηται, οἵας οὗτοι λέγουσιν, ἔν τε Σοφιστῇ καὶ Φιλήβῳ
καὶ Παρμενίδῃ, ἀλλὰ καὶ[13]) διωρισμένους περὶ ἑκάστης ἐκεῖ τάξεως ἀποδέ-
δωκε λόγους καὶ διεῖλε τὰς ὑποθέσεις ἀπ' ἀλλήλων, χωρὶς μὲν τὴν[14]) περὶ
τοῦ ἑνὸς, χωρὶς δὲ τὴν περὶ τοῦ ὅλου, καὶ ἐφεξῆς ὁμοίως[15]) | ἑκάστην C
τοῖς[16]) οἰκείοις περιγράφων ἀφορισμοῖς· ἡμεῖς δὲ, οὐδὲ γὰρ τοῦτο πρόκει-
ται, τὰς τῶν ἄλλως[17]) εἰπόντων δόξας διελέγχειν, ἀναμνήσαντες ἡμᾶς αὐ-
τοὺς, ὅτι τὰ εἰρημένα ταῦτά ἐστι, τί τὸ παράδειγμα τὸ ἓν καὶ τὸ νοητὸν, τίς ὁ
ὅλος δημιουργὸς, τίς ἡ ἕνωσις ἀμφοτέρων, κατίδωμεν, ὅπως ἐφεξῆς καὶ
τὸ πλῆθος τῶν παραδειγμάτων καὶ τὰς πολλὰς δημιουργίας παραδίδωσιν
ὁ λόγος.

---

[1]) 268, 1 *νῷ*) Tayl. coni. *νοητῷ*, nescio qua ratione, cum hic *νοῦς* sit non minus, quam *νοητός*. — [2]) 268, 3 *ἀμέλιος·* m. A. — [3]) 268, 5 *δὲ*) om. A. — [4]) 268, 5 *ἐνούσας*) *ἑνούσας* B. — [5]) 268, 5 *γὰρ ἔστιν*) *γάρ ἐστιν* — [6]) 268, 5 *εἴσησιν*) Fort. *εἰσὶν*, sc. *αἱ ἰδέαι*. — [7]) 268, 7 *ἰδέαι*) *εἰδέαι* B. — [8]) 268, 8 *νουμήνιος·* m. A. — [9]) 268, 9 *κατὰ*) *μετὰ* B. — [10]) 268, 10 *τὸν διανοούμενον*) *τὸ διανούμενον* B. — [11]) 268, 11 *ἑαυτὰ*) *ἑαυτὰς* B. — [12]) 268, 16 *Ἰάμβλιχος·* m. A. — [13]) 268, 18 *καὶ*) om. B. — [14]) 268, 19 *τὴν*) *τὸν* A. *τῶν* B. — [15]) 268, 19 *ὁμοίως*) *μὲν ὁμοίως* B. — [16]) 268, 20 *τοῖς*) om. B. — [17]) 268, 20 *ἄλλως*) *ἄλλων* B et ante corr. A.

Εἰσὶ δὲ δὴ τέτταρες· μία μὲν, οὐρανίων θεῶν γένος· ἄλλη δὲ, πτηνῶν καὶ ἀεροπόρων· τρίτη δὲ, ἔνυδρον εἶδος· πεζὸν δὲ καὶ χερσαῖον τέταρτον. (Pag. 40 A.)

Ὥσπερ οὖν ἐπ' αὐτῆς τῆς δημιουργικῆς νοήσεως ἡγεῖται τοῦ νοεροῦ πλήθους ἡ μονὰς, καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ παραδείγματος προϋπάρχει τοῦ ἀριθμοῦ τὸ ἑνιαῖον εἶδος, οὕτω δὴ καὶ ὁ λόγος ὁ τῶν θείων ἐξηγητὴς τὴν τῶν πραγμάτων ἀπεικονιζόμενος φύσιν, ὧν ἐστὶν ἄγγελος, πρῶτον μὲν ἀθρόως καὶ κατ' ἐνθουσιαστικὴν ἐπιβολὴν ὅλον ἐπιλαμβάνει τὸ γνωστὸν, ἔπειτα ἀναπτύσσει [1]) τὸ συνεσπειραμένον καὶ ἀνελίσσει τὴν μίαν νόησιν διὰ τῶν λόγων καὶ τὸ ἡνωμένον
D διαιρεῖ κατὰ ταύτην | τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν, ποτὲ μὲν τὴν ἕνωσιν αὐτῶν, ποτὲ δὲ τὴν διάκρισιν ἑρμηνεύων, ἐπειδήπερ ἑκάτερον ἅμα περιλαμβάνειν οὐ πέφυκεν οὐδὲ οἷός τέ ἐστι. τοῦτο δὴ καὶ ὁ τοῦ Πλάτωνος λόγος πεπονθὼς πρῶτον μὲν ἐνθέως τὸν ὅλον ἀριθμὸν ἐξέφηνε τῶν νοητῶν ἰδεῶν, ἔπειτα τὰς ἐν αὐτῷ προόδους κατεμέρισεν. ἐκεῖ γὰρ τὸ πλῆθός ἐστι τὸ νοητὸν ἐκφανὲς, ὅπου καὶ αἱ πρώτισται τῶν ἰδεῶν μονάδες. καὶ τοῦτο μὲν ὅτι Πλατωνικόν ἐστιν ἔθος, διὰ πολλῶν ὑπέμνησται καὶ πρότερον, οἷον ἐκ τοῦ γέγονεν [2]), ἐκ τοῦ ἀγαθὸς ἦν [3]), ἐκ τοῦ ἕνα [4]), ἐκ πάντων τῶν προειρημένων· ἀπὸ δὲ τῶν λόγων ἐπὶ τὰ πράγματα μεταβάντες κατίδωμεν πρῶτον μὲν, τίς ἡ τετρὰς αὕτη τῶν ἰδεῶν, καὶ πόθεν οὗτος ὁ ἀριθμὸς [5]), ἔπειτα τίνες αἱ τέτταρες ἰδέαι καὶ πῶς εἰσὶν ἐν τῷ αὐτοζώῳ, πότερον ὡς συμπληροῦσθαι δι' αὐτῶν τὸ ἐκείνου παντελὲς, ἢ ἄλλως πως· διὰ γὰρ τούτων τῶν σκεμμάτων καθ' ὁδὸν ἰόντες εὑρήσομεν τὴν ἔνθεον τοῦ Πλάτωνος ἐπιβολήν. δεῖ δὴ πάλιν ἐπὶ τὰς εἰρημένας
E ἀποδείξεις ἀναδραμεῖν, ἐν αἷς | ἐλέγομεν [6]), ὅτι τῆς πρωτίστης καὶ ἡνωμένης καὶ ἁπλουστάτης τῶν θεῶν νοητῆς οὐσίας ἄνωθεν ἀπὸ τῆς ἑνάδος τῶν ἑνάδων προϊούσης κατὰ δή τινα τρόπον ἄρρητον καὶ ἄληπτον τοῖς πᾶσι τὸ μέν ἐστι πρώτιστον καὶ κρύφιον καὶ πατρικὸν, τὸ δὲ δεύτερον καὶ μία δύναμις τῶν ὅλων καὶ ἀπερίληπτον μέτρον, τὸ δὲ τρίτον εἰς ἐνέργειαν προελθὸν καὶ παντοίας δυνάμεις καὶ ἅμα πατρικόν τε καὶ ποιητικὸν ὑφεστηκός. καὶ τὸ μὲν μονὰς, ὅτι δὴ κορυφὴ παντός ἐστι τοῦ νοητοῦ πλάτους καὶ πηγὴ καὶ αἰτία τῶν θείων ἀριθμῶν, τὸ δὲ δυάς· καὶ γὰρ μένει καὶ πρόεισιν ὡς ἐν νοητοῖς γένεσι καὶ τὸ ἀεὶ μετὰ τοῦ ὄντος ἔχει συμπεπλεγμένον· τὸ δὲ νῦν ζητούμενον ἡ τετρὰς ἡ ἅπασαν μὲν ὑποδεξαμένη τὴν κρύφιον τῆς μονάδος αἰτίαν, ἐκφήνασα δὲ ἐν ἑαυτῇ τὴν ἀνεκφοίτητον ἐκείνης δύναμιν. ὅσα γὰρ ἦν ἐν τῇ μονάδι πρώτως καὶ ἑνιαίως ἀνεκφοιτήτως, ταῦτα ἡ τετρὰς ἔδειξε διῃρημένως καὶ κατ' ἀριθμὸν ἤδη διαστήσασα καὶ κατὰ τὴν εἰς τὰ δεύτερα ποίησιν. ἐπειδὴ δὲ τὸ τρίτον
F ἔχει μὲν καὶ τὴν αὐτῷ | πρέπουσαν τάξιν, μετέχει δὲ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ πάντως

---

[1]) 268, 28 ἀναπιύσσει) ἀναπτύσει — [2]) 268, 35 γέγονεν) Pag. 28 B. — [3]) 268, 35 ἀγαθὸς ἦν) Pag. 29 E. — [4]) 268, 35 ἕνα) Pag. 31 A. — [5]) 268, 36 τίς ἡ τετρὰς τῶν ἰδεῶν, καὶ πόθεν· m. A. — [6]) 268, 40 ἐλέγομεν) λέγομεν B.

αἰτίων, οὐ μόνως ἐστὶ τετρὰς, ἀλλὰ καὶ πρὸ [1]) τῆσδε μειζόνως μονάς τε καὶ
δυὰς, καὶ ὡς μὲν μονὰς [2]) πατρικὴν ἔλαχεν ὑπεροχὴν, ὡς δὲ δυὰς ποιητικὴν
καὶ γόνιμον. καθὸ μὲν οὖν αὐτοζῷον ἀποκαλεῖται, μονάς ἐστι τῆς τῶν ζώων
ἁπάντων φύσεως, τῶν τε νοερῶν καὶ ζωτικῶν καὶ σωματικῶν, καθὸ δὲ τοῦ
τε [3]) ἄῤῥενός ἐστιν ἅμα καὶ τοῦ θήλεος [4]) περιεκτικὸν, δυάς ἐστι· ταῦτα γὰρ
ἐν πάσαις τάξεσι τῶν ζώων οἰκείως ἐστὶν [5]), ἄλλως μὲν ἐν θεοῖς, ἄλλως δὲ ἐν
δαίμοσιν, ἄλλως δὲ ἐν θνητοῖς, καὶ | δεῖ προάρχειν αὐτῶν τὰς πρώτας ἑνάδας 269
ἐν τῇ μιᾷ τοῦ ζώου περιοχῇ· καθὸ δὲ ἐκ τῆς δυάδος ταύτης τὰς τέτταρας ἐν
ἑαυτῷ τῶν ζώων ἰδέας ὑπεστήσατο, τετράς· κατὰ γὰρ ταύτας τὰς ἰδέας ἡ τε-
τραμερὴς δημιουργία προελήλυθε, καὶ ἡ πρώτη ποιητικὴ τῶν ὅλων αἰτία τε-
τράς ἐστι [6]). ταύτην οὖν ὁ Πλάτων τὴν τετραδικὴν δύναμιν τοῦ παραδείγματος
ἀναδιδάσκων καὶ τὰς ἑνικωτάτας ἰδέας τῶν ἐγκοσμίων τέτταρας αὐτὰς εἶναί
φησιν ὑφ' ἑνὸς τοῦ αὐτοζώου περιεχομένας. ἔστι μὲν [7]) γὰρ ἐκεῖ καὶ ἡ [8]) μία
ἰδέα, τὸ αὐτοζῷον, ἔστι δὲ καὶ ἡ δυὰς, τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄῤῥεν, εἰ δὲ βούλει,
καὶ ὡς αὐτὸς διεῖλε, γένη τε ἔχον [9]) καὶ εἴδη· κέκληκε γὰρ γένη τὸ νοερὸν
μὲν καὶ τὸ [10]) ἀεροπόρον τὰς δύο ἰδέας, εἴδη δὲ τὰς λοιπὰς, ὡς ἐκείνων ὑφει-
μένας· ἔστι δὲ καὶ ἡ τετρὰς, καὶ μέχρι ταύτης τὰ νοητὰ εἴδη· κατὰ ταύτην
γὰρ ἀφωρίζετο τὸ πέρας τῶν νοητῶν. ἐντεῦθεν ἤδη [11]) καὶ ἐπ' ἄλλους πρόεισι
διακόσμους [12]) κατ' ἄλλον καὶ ἄλλον ἀριθμόν. οἰκεῖος γάρ ἐστιν καθ' ἑκάστην
τάξιν ἀριθμὸς, καὶ ὁ μὲν ἐλάττων ὁλικωτέρων ἐστὶν ἰδεῶν περιεκτικὸς, | ὁ δὲ B
πεπληθυσμένος [13]) μερικωτέρων, ἐπειδὴ τὰ θειότερα τῷ ποσῷ συνεσταλμένα
δύναμιν ὑπερφέρουσαν ἔχει, καὶ τὰ τῶν δευτέρων εἴδη πληθύνεται μᾶλλον τῶν
πρὸ αὐτῶν, τὰ μὲν νοερὰ τῶν νοητῶν, τὰ δὲ ὑπερκόσμια τῶν νοερῶν, τὰ δὲ
ἐγκόσμια τῶν ὑπερκοσμίων. ταῦτα οὖν ἐστὶ τὰ εἰς τὸν ἔσχατον ἀφικόμενα με-
ρισμὸν, ὥσπερ τὰ νοητὰ τὴν ἀκροτάτην ἕνωσιν καταδεξάμενα. πᾶσα γὰρ πρό-
οδος ἐλαττοῖ μὲν τὴν δύναμιν, αὔξει δὲ τὸ πλῆθος [14]). εἰ μὲν οὖν περὶ νοερᾶς
τινὸς τάξεως ἐποιεῖτο τὸν λόγον ὁ Τίμαιος, ἄλλον ἂν εἶπεν ἀριθμὸν, οἷον
ἑβδομαδικὸν ἢ δεκαδικόν· ἐπειδὴ δὲ περὶ τῆς νοητῆς αἰτίας τῶν ἰδεῶν τῆς περι-
εχούσης πάντα ὅσα νοητὰ ζῷα, τέτταρας εἶναί φησι τὰς πρώτας [15]) ἰδέας.
ἐκεῖ γὰρ ἡ τετρὰς, ἀπὸ τῆς μονάδος προελθοῦσα τῆς νοητῆς καὶ πληροῦσα τὴν
δεκάδα τὴν δημιουργικήν. πρόεισι γὰρ ὁ θεῖος ἀριθμὸς, ὥς φησιν ὁ Πυθαγό-
ρειος εἰς αὐτὸν ὕμνος [16]), Μονάδος [17]) ἐκ κευθμῶνος ἀκηράτου,

---

[1]) 268, 51 *πρὸ*) *πρὸς* — [2]) 268, 51 *τε καὶ — μονὰς*) om. B. — [3]) 268, 53 *τε*) om. A. — [4]) 268, 53 *θήλεος*) *θήλυος* B. — [5]) 268, 54 *ἐστὶν*) *ἔστιν* B. — [6]) 269, 3 *ἡ πρώτη ποιητικὴ τῶν ὅλων αἰτία, τετράς ἐστιν*: m. A. — [7]) 269, 5 *μὲν*) om. B. — [8]) 269, 5 *ἡ*) om. B. — [9]) 269, 6 *ἔχον*) *ἔχων* B. — [10]) 269, 7 *τὸ*) om. A. — [11]) 269, 8 *κατὰ ταύτην — ἤδη*) om. B. — [12]) 269, 8 *διακόσμους*) *λόγους* B. — [13]) 269, 10 *πεπληθυσμένος*) *πεπληθεσμένος* B. — [14]) 269, 14 *ὅτι πᾶσα πρόοδος ἐλαττοῖ μὲν τὴν δύναμιν, αὔξει δὲ τὸ πλῆθος*: m. A. — [15]) 269, 16 *πρώτας*) om. A. — [16]) 269, 18 *πυθαγόρειος ὕμνος*: m. A. — [17]) 269, 18 *Μονάδος*) Fort. *Μουνάδος*

ἔστ' ἂν ἵκηται Τετράδα[1]) ἐπὶ ζαθέην, ἣ δὴ[2]) τέκε μητέρα πάντων, Πανδοχέα, πρέσβειραν, ὅρον περὶ πᾶσι τιθεῖσαν, Ἄτροπον, ἀκαμάτην[3]),
C δεκάδα κλείουσί | μιν[4]) ἁγνήν· μονάδα μὲν ἀκήρατον λέγων καὶ κευθμῶνα τῆς μονάδος τὴν ἑνοειδῆ καὶ κρύφιον τοῦ ἑνὸς ὄντος αἰτίαν, τετράδα δὲ ζαθέην τὴν τοῦ νοητοῦ πλήθους ἔκφασιν, ἣν ἡ δυὰς ἐξέφηνεν ἡ μέση τῆς μονάδος καὶ τετράδος, δεκάδα δὲ αὐτὸν τὸν κόσμον τὸν πάντων ὑποδεχόμενον[5]) τῶν θείων ἀριθμῶν εἰκόνας ἄνωθεν εἰς αὐτὸν ἐκδοθείσας· δυνατὸν γὰρ καὶ οὕτως ἀκούειν τῶν εἰρημένων εἰς τὴν τοῦ κόσμου δημιουργίαν βλέποντα. ταῦτα μὲν περὶ τῆς τετράδος αὐτῆς εἰρήσθω· τίνες δὲ αἱ τέτταρες ἰδέαι, μετὰ ταῦτα λέγωμεν, καὶ ποίων ὑποστατικαὶ πραγμάτων. ἄλλοι γὰρ ἄλλως δοξάζουσιν· οἱ μὲν εἰς θεοὺς καὶ τὰ θνητὰ γένη τὴν πρόοδον γίγνεσθαι λέγοντες, τῆς λέξεως καταδραττόμενοι μάλιστα τῆς τοῦ Πλάτωνος, οἱ δὲ εἰς θεοὺς καὶ τὰ κρείττονα ἡμῶν γένη, πρὸς τὰ πράγματα ἀποβλέποντες, διότι προϋφέστηκε ταῦτα πρὸ τῶν θνητῶν καὶ δεῖ τὸν δημιουργὸν μὴ ἀμέσως τὰ θνητὰ ποιεῖν ἀπὸ τῶν θείων, οἱ δὲ καὶ συνάπτοντες ἀμφότερα καὶ τοῖς ἐν τῇ Ἐπινομίδι[6]) γεγραμμένοις ἀκολουθοῦντες, ἐν οὐρανῷ μὲν θεοὺς ὑποστῆ-
D ναι λέγοντες, ἐν ἀέρι δὲ | τοὺς δαίμονας, ἐν ὕδατι δὲ τοὺς ἡμιθέους, ἐν γῇ δὲ ἀνθρώπους καὶ τὰ ἄλλα θνητὰ ζῷα. τοιαύτης δὲ τῆς τῶν ἐξηγησαμένων διαφορᾶς οὔσης θαυμάζομεν μὲν τὸν φιλοθεάμονα τῶν πραγμάτων, πειρώμεθα δὲ ἕπεσθαι τῷ ἡμετέρῳ καθηγεμόνι. καί φαμεν τὸ μὲν οὐράνιον τῶν θεῶν γένος πάντων εἶναι περιληπτικὸν τῶν οὐρανίων γενῶν εἴτε θείων εἴτε ἀγγελικῶν εἴτε δαιμόνων[7]), τὸ δὲ ἀεροπόρων[8]) πάντων τῶν ὁπωσοῦν ἐν ἀέρι τεταγμένων εἴτε θεῶν τῶν[9]) ἀέρα κληρωσαμένων εἴτε δαιμόνων ἑπομένων τούτοις εἴτε ζώων θνητῶν ἐν ἀέρι διαιτωμένων, τὸ δὲ ἔνυδρον πάντων τῶν διαλαχόντων τὸ ὕδωρ γενῶν καὶ τῶν ἐν ὕδατι τρεφομένων, τὸ δὲ πεζὸν τῶν τὴν γῆν κατανειμαμένων καὶ ἐν γῇ συνισταμένων τε καὶ φυομένων ζώων. ὅ τε γὰρ δημιουργὸς ἅπαξ ἁπάντων ἐστὶν αἴτιος τῶν ἐγκοσμίων εἰδῶν[10]) καὶ κοινὸς πάντων πατήρ, τὰ μὲν θεῖα γένη καὶ τὰ δαιμόνια παρ' ἑαυτοῦ μόνου καὶ δι' ἑαυτοῦ γεννῶν[11]), τὰ δὲ θνητὰ τοῖς νέοις παραδιδοὺς θεοῖς, ὡς ἐκείνων προσεχῶς αὐτὰ γεννᾶν δυναμένων, καὶ τὸ παράδειγμα οὐ τινῶν μέν ἐστι ζώων αἴτιον, τινῶν δὲ οὐκ
E ἔστιν, | ἀλλὰ πάντων ἔχει τὰς ὁλικωτάτας αἰτίας. καὶ γὰρ αὖ καὶ εἰ τῶν μὲν θείων γενῶν αἴτιον εἴη καὶ τῶν δαιμονίων, τῶν δὲ θνητῶν μηδαμῶς, οὐκέτι

---

[1]) 269, 18 *Τετράδα*) Fort. *Τετράδ'* — [2]) 269, 18 *ἣ δὴ*) *ἤδη* B. — [3]) 269, 19 *ἀκαμάτην*) *ἀκαμάτον* B. — [4]) 269, 20 *κλείουσί μιν*) *κλείουσιν* A. Cf. 96, 38. Tayl. ex Syriani in Aristot. Metaph. Comm. adiecit versum *Ἀθάνατοί τε θεοὶ καὶ γηγενεῖς ἄνθρωποι*, quem a Proclo additum cur statuamus, causa est nulla. — [5]) 269, 22 *ὑποδεχόμενον*) *δεχόμενον* B. — [6]) 269, 29 *τῇ Ἐπινομίδι*) Pag. 984 seq. — [7]) 269, 33 *δαιμόνων*) Fort. *δαιμονίων* — [8]) 269, 33 *ἀεροπόρων*) Fort. *ἀεροπόρον* — [9]) 269, 34 *τῶν*) Fort. *τὸν* — [10]) 269, 37 *εἰδῶν*) om. B. — [11]) 269, 38 *γεννῶν*) In A alterum *ν* superne adscriptum est.

τῶν θνητῶν μὴ γενομένων οὐρανὸς παντελής[1]), ὡς τὰ πάντα γένη τῶν ζώων οὐκ ἔχων. ἔστι[2]) γὰρ ὅμοιος τῷ παραδείγματι καὶ παντελὴς τὰς τέσσαρας ἰδέας τοῦ αὐτοζώου μιμησάμενος. εἰ δὲ ἔμπαλιν λέγοι τις, ὅτι τὰ γένη ταῦτα θεούς τε περιέχει καὶ τὰ θνητά, πῶς τῷ Πλάτωνι συμφωνήσομεν μετὰ τὴν δημιουργίαν τῶν οὐρανίων ζώων λέγοντι[3]) περὶ δὲ τῶν ἄλλων δαιμόνων εἰπεῖν καὶ γνῶναι τὴν γένεσιν μεῖζον, ἢ καθ' ἡμᾶς, καὶ μεμνημένῳ[4]) θεῶν τῶν εἰς[5]) τὸν ὑπὸ σελήνην κόσμον προεληλυθότων; καὶ γὰρ ἐνταῦθα μὲν μετὰ τὸ ἀέριον τάττει τὸ ἔνυδρον καὶ μετὰ τοῦτο τὸ πεζόν, ἐν δὲ τῇ γενέσει τῶν θνητῶν ζώων οὐκέτι ταύτην φυλάττει τὴν τάξιν, ἀλλὰ διὰ τῆς ψυχῆς πάντα γεννῶν τῆς ἀνθρωπίνης μετὰ τὴν ἐν οὐρανῷ πολιτείαν αὐτῆς[6]) εἰς τὸ πεζὸν ἄγει γένος, ἵνα ἄνθρωπον[7]) ἀποτελέσῃ, καὶ μετὰ τοῦτο ἁμαρτοῦσαν εἰς τὸ πτηνὸν καὶ εἰς τὸ πεζὸν αὖθις καὶ ἄγριον γένος, εἶτ'[8]) εἰς τὸ ἔνυδρον· ὥστε ἔοικεν | οὐ μόνον τρία εἶναι γένη τούτων ἄρτια[9]) τῶν θνητῶν, F
ἀλλὰ καὶ πρὸ τῶν[10]) ἄλλων, ἐν οἷς ἡ τάξις σώζεται τῶν τριῶν ἰδεῶν ἡ αὐτή, δι' ὑφέσεως τῶν δευτέρων ἀπὸ τῶν πρὸ αὐτῶν προϊόντων. ἀνάγκη ἄρα πάντα διὰ τούτων ἀπογεννᾶσθαι τῶν ἰδεῶν τά τε θεῖα γένη καὶ τὰ θνητά, καὶ τὰς νοητὰς ἰδέας ἅτε ὁλικωτάτας οὔσας πάντων ὑποστατικὰς εἶναι τῶν γενῶν. καὶ δεῖ καὶ τὰ προκείμενα ῥήματα καθ' ἑκάστην τάξιν οἰκείως θεωρεῖν, οἷον τὸ[11]) τῶν θεῶν γένος ἄλλως μὲν ἐπὶ τῶν ἰδίως καλουμένων θεῶν, ἄλλως δὲ ἐπὶ τῶν κρειττόνων | ἡμῶν γενῶν τῶν ἐν οὐρανῷ τεταγμένων· καὶ γὰρ ἀγγέλους καὶ 270
δαίμονας καὶ ἥρωας οὐρανίους[12]) εἶναί φαμεν καὶ θεοὺς πάντας τούτους ἀποκαλεῖσθαι, διότι τὸ θεῖον ἰδίωμα κρατεῖ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἰδιότητος, καί εἰσιν ἐκεῖ δαίμονες τὸ ὅλον τοῦτο θεοὶ δαίμονες[13]) καὶ ἄγγελοι καὶ ἥρωες ὁμοίως· πάλιν τὸ πτηνὸν καὶ ἀεροπόρον ἄλλως μὲν ἐπὶ τῶν ἀερίων θεῶν, ἄλλως δὲ ἐπὶ τῶν δαιμόνων, ἄλλως δὲ ἐπὶ τῶν θνητῶν. τὸ μὲν γὰρ νοερὸν τῶν θεῶν πτηνὸν ἐπονομάζεται, τὸ δὲ προνοητικὸν ἀεροπόρον, ὡς διατεῖνον διὰ πάσης τῆς τοῦ ἀέρος σφαίρας καὶ συνέχον πᾶσαν αὐτήν· ἐπὶ δὲ τῶν δαιμόνων τὸ μὲν πτηνὸν τῆς ὀξυτάτης ἐστὶν ἐνεργείας σύμβολον[14]), τὸ δὲ ἀεροπόρον δηλοῖ τὸ ἀκωλύτως πανταχοῦ παρὸν καὶ διὰ πάντων προϊόν· ἐν δὲ τοῖς θνητοῖς τὸ μὲν πτηνὸν

---

1) **269, 41** *παντελής*) *ἀτελής* [— 2) **269, 42** *ἔστι*) *ἔσται* B. — 3) **269, 44** *λέγοντι*) Pag. 40 D. — 4) **269, 45** *μεμνημένῳ*) *μεμνημένων* B. — 5) **269, 45** *εἰς*) om. B. — 6) **269, 48** *τὴν ἐν οὐρανῷ πολιτείαν αὐτῆς*) Cf. adnot. nostra ad Civ. Lib. VIIII. Pag. 592 B. et supra 2, 15 et 40, 2. — 7) **269, 48** *ἄνθρωπον*) *ζῶον*, in m. *γρ. ἄνθρωπον*, A. — 8) **269, 49** *εἶτ'*) *εἶθ'* — 9) **269, 50** *ἄρτια*) Fort. *αἴτια* Tayl. — 10) **269, 50** *τῶν*) Fort. *αὐτῶν* — 11) **269, 54** *τὸ*) *τὸ τὸ* A. — 12) **270, 1** *θεοὶ ἄγγελοι· δαίμονες· ἥρωες:* } *οὐράνιοι·* m. A.

13) **270, 3** *τὸ ὅλον τοῦτο θεοὶ δαίμονες*) om. B. Sensus est daemones, qui coniuncto hoc nomine dii daemones appellantur, quemadmodum dii angeli, dii heroës. Taylorus haec omnia *καί εἰσιν — ὁμοίως* omisit, ut erant in B sensu destituta. Cf. 278, 12. — 14) **270, 6** *σύμβολον*) *σύμφρωνον* B. *σημαντικὸν* divinabat Tayl.

τὴν δι' ἑνὸς ὀργάνου κίνησιν δηλοῖ τῶν πτέρυξι[1]) χρωμένων μόνον[2]), τὸ δὲ
ἀεροπόρον[3]) τὴν παντοίαν διὰ τῶν σωμάτων κίνησιν· οὐδὲν[4]) γὰρ κωλύει καὶ
B ψυχὰς μερικὰς ἐν ἀέρι ζώσας ἀεροπορεῖν. ἔτι τὸ ἔνυδρον ἐπὶ μὲν τῶν | θείων
τὴν ἀχώριστον ἐπιστασίαν ἐνδείκνυται τοῦ ὕδατος, διὸ καὶ τὸ λόγιον ὑδροβα-
272 τῆρας καλεῖ τοὺς θεοὺς τούτους[5]), | ἐπὶ δὲ τῶν ἑπομένων τοῖς θεοῖς γενῶν
F τὸ συνεκτικὸν τῆς ὑγρᾶς φύσεως. καὶ μὴν καὶ τὸ πεζὸν | οὗ μὲν τὸ συνέχον
τὴν τελευταίαν ἕδραν καὶ χωροῦν δι' αὐτῆς, ὡς τὸ χερσαῖον τὸ μονίμως αὐτὴν
διακρατοῦν καὶ τελεσιουργοῦν δυνάμεσι καὶ ζωαῖς παντοίαις, οὗ δὲ τὸ ἄλλοτε
ἄλλας μερίδας κατευθῦνον[6]) τῆς γῆς ἐπιδείκνυσι διὰ τῆς οἰκείας αὐτοῦ κινή-
σεως. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ὀνομάτων· λαμβάνει[7]) δὲ ἀπὸ τούτων καὶ ὅτι
τὸ αὐτοζῷον τὸ νοητὸν ἕτερον τοῦ ἐν τῷ δημιουργῷ πάντως ἐστίν[8]). ἐκεῖνο
μὲν γὰρ τῶν θνητῶν ζώων οὐκ ἔχει διωρισμένας ἰδέας· ἢ[9]) γὰρ ἂν καὶ τὰ
273 θνητὰ ὁ δημιουργὸς ἐποίει, πᾶσι τοῖς ἐν ἐκείνῳ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ | βουλόμενος
εἰκάζειν, ἵνα ποιήσῃ παντελῆ τὸν κόσμον· αὐτὸς δὲ περιέχει καὶ τούτων ἰδέας
διωρισμένας ἀπὸ τῶν[10]) τὰ ἀθάνατα παραγουσῶν. οἶδε γοῦν τὰ θνητά, καὶ
δῆλον, ὅτι οἶδεν εἰδητικῶς[11]), καὶ ἀξιοῖ τοὺς νέους θεοὺς εἰς αὐτὸν βλέπον-
τας αὐτὰ δημιουργεῖν, ἀλλ' οὐκ εἰς τὸ αὐτοζῷον, ὡς ἂν αὐτὸς ἔχων καὶ τῶν
θνητῶν τὰς ἰδέας χωρὶς καὶ τὰς τῶν ἀθανάτων. ἐκεῖ μὲν οὖν τὸ ἀέριον ἢ τὸ
ἔνυδρον ἢ τὸ πεζὸν μία ἦν ἕκαστον[12]) ἰδέα πάντων τῶν ὁπωσοῦν ἀερίων ζώων
ἢ ἐνύδρων[13]) ἢ πεζῶν, ἐν δὲ τῷ δημιουργῷ διῄρηνται, καὶ αἱ μέν εἰσιν ἀθα-
νάτων ἀερίων, αἱ δὲ θνητῶν ζώων εἰδητικαὶ[14]) περιοχαὶ καὶ ἐνύδρων ὡσαύ-
τως καὶ χθονίων. οὐκ ἄρα ταὐτόν ἐστι τὸ ἐν τῷ αὐτοζώῳ πλῆθος εἰδητικὸν
καὶ τὸ δημιουργικόν, ὡς ἄν τις ἐκ τούτων συλλογίσαιτο τῶν ἐφόδων. θεατέον
δέ, ὅπως καὶ τὴν τούτων τῶν γενῶν πεποίηται διαίρεσιν εἴς τε μονάδα καὶ τρι-
άδα, τὴν ἀκρότητα τοῦ οὐρανίου γένους ἀντιθεὶς τοῖς ἄλλοις[15]) γένεσι, καὶ
B εἰς δύο δυάδας· τὸ μὲν γὰρ οὐράνιον καὶ τὸ πτηνὸν γένος | προσηγόρευσε, τὸ
δὲ ἔνυδρον καὶ τὸ πεζὸν εἶδος, ὡς ὑφειμένην ἐχόντων τούτων πρὸς ἐκεῖνα τά-
ξιν, ὥσπερ καὶ τὸ εἶδος τοῦ γένους. καὶ μὴν κἀκεῖνο δεῖ θεωρεῖν, ὅτι τὴν τοῦ
πυρὸς παρῆκε χώραν ἐν τούτοις[16]), διότι τὸ θεῖον γένος τὴν ἀκρότητα περι-

---

1) **270, 8** *πτέρυξι*) *περὶξ* B. **And in mortal natures, the winged manifests motion through one organ, which alone employs things that surround;** Tayl. quae vereor ut intelligi possint. — 2) **270, 8** *μόνον*) *μόνων* — 3) **270, 8** *ἀεροπόρον*) *ἀεροπόρων* — 4) **270, 9** *οὐδὲν*) *οὐδὲ* B. — 5) **270, 11** *τούτους*) De confusione, quae h. l. est in B, cf. ad 266, 35 et 272. 48 dicta. — 6) **272, 51** *κατευθῦνον*) *κατευθύνον* A. — 7) **272, 52** *λαμβάνει*) Fort. *λάμβανε* — 8) **272, 53** *ὅτι τὸ αὐτοζῷον τὸ νοητὸν, ἕτερον τοῦ ἐν τῷ δημιουργῷ·* m. A. — 9) **272, 54** *ἢ*) *ἡ* B. — 10) **273, 2** *τῶν*) om. B. Tayl. coni. *ἀπὸ τῶν ἀθανάτων θνητὰ παράγων*, totum hunc locum inde a verbis *ἢ γὰρ ἂν* male interpretans. — 11) **273, 2** *εἰδητικῶς*) *εἰδικῶς* B. — 12) **273, 4** *ἕκαστον*) *ἕκαστου* B. — 13) **273, 5** *ἐνύδρων*) A inter *ρ* et *ω* superne adiectum habet *ι*. — 14) **273, 6** *εἰδητικαὶ*) *εἰδικαὶ* B. — 15) **273, 9** *ἄλλοις*) *ὅλοις* B. — 16) **273, 11** *διατὶ τὴν τοῦ πυρὸς ἐν τούτοις παρῆκε χώραν;* m. A.

ἔχει τοῦ πυρὸς κατὰ τὴν ἑαυτοῦ σύστασιν. καὶ γὰρ μόνον τὸ πῦρ τῶν ὑπὸ σελήνην σωμάτων οὐδέποτε ἔστιν[1]), ἀλλὰ κατὰ μόνην μεταβολὴν ὑφέστηκεν, ἀεὶ τροφῆς δεόμενον τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ὕδατος, ὄντων μετὰ τὴν γένεσιν[2]), καὶ μόνον οὐκ ἔχει τόπον οἰκεῖον. ἔστι γὰρ ὡς πυρὶ τόπος οἰκεῖος ὁ ἄνω· οὔτε δὲ ἐκεῖ ἐστίν· ἢ[3]) γὰρ ἂν ἑωρᾶτο, φύσει ὁρατὸν ὄν· οὔτε ἀφικνεῖται ἐκεῖσε, σβεννύμενον ὑπὸ τοῦ πέριξ[4]) ἀέρος, ὄντος ἀνομοίου. εἰ οὖν δεῖ καὶ ὁλότητα εἶναι πυρὸς καὶ εἶναί που αὐτὸ, εἶδος ἔχον, ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ γίγνεσθαι[5]) μόνον ὑφεστὸς[6]), οὐκ ἔστι δὲ τὸ ὑπὸ σελήνην πῦρ τοιοῦτον, μόνως ἂν εἴη πῦρ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ μένον οἷόν ἐστι καὶ τὸν οἰκεῖον τόπον κατέχον ἀεί[7])· ἡ γὰρ ἐπὶ τὸ ἄνω κίνησις οὐκ ἔστι τοῦ κατὰ φύσιν ἔχοντος πυρὸς, ἀλλὰ μόνως τοῦ παρὰ φύσιν. οὕτω δὲ[8]) καὶ ὁ ἱερὸς λόγος ὁ παρὰ Χαλδαίων[9]) συνάπτει τοῖς μηναίοις καναχισμοῖς τὰ | ἀέρια, τῷ πυρὶ τὸν οὐράνιον[10]) ἀπονέμων κατὰ τὴν τῶν C
στοιχείων εἰς τὸν κόσμον διαίρεσιν. τὸ γὰρ ἐν τῇ γενέσει πῦρ ἀπόρροιά τίς ἐστι τοῦ οὐρανίου πυρὸς καὶ ἔστιν ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν ἄλλων στοιχείων, αὐτὴ δὲ καθ' αὑτὴν σφαῖρα πυρὸς οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τοῦ ἀέρος τὰ ἄκρα τὴν καθαρότητα μιμεῖται τοῦ ἄνω πυρός. καὶ ταῦτα λέγομεν πῦρ ὑποσέληνον[11]) καὶ πυρὸς τόπον τὸν ὑπὸ τῷ οὐρανῷ. καὶ γάρ ἐστιν ὁμοιότατον ἐκεῖνο πρὸς τὸ οὐράνιον βάθος, ὥσπερ τὸ πέρας τοῦ ἀέρος πρὸς τὸ ὕδωρ, παχὺ καὶ ὁμιχλῶδες ὄν. οὕτω δὲ διανοηθεὶς καὶ ὁ Ἀριστοτέλης, ὡς ἔοικεν, ἠξίωσε τὸ μὲν ἐνταῦθα πῦρ οὕτω καλεῖν, τὸ δὲ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εὐθὺς, ὃ δὴ καὶ συμπεριφέρεσθαι λέγει τῇ τοῦ οὐρανοῦ[12]), πυροειδές. εἰ δὲ ταῦτα, δεῖ πάντως ἀπαιτεῖν αὐτὸν, ποῦ τὸ ὡς ἀληθῶς καὶ τὸ ὅλον πῦρ. οὔτε γὰρ τὸ ἐνταῦθα· οὐ γάρ ἐστιν ὅλον· οὔτε ἐκεῖνο· οὐ γάρ ἐστι πυροειδὲς ὂν ὡς ἀληθῶς πῦρ. ἀναγκασθήσεται γὰρ[13]) ἐν οὐρανῷ τίθεσθαι τὸ ὄντως πῦρ, φῶς ὂν καθαρόν. οὐκ ἂν δὲ θαυμάσαις, εἰ καὶ τὸ λεπτομερέστατον[14]) πῦρ καὶ καθαρώτατον ἐν τοῖς ἄκροις εἴη τοῦ ἀέρος, ὥσπερ ἐν τοῖς τῆς γῆς κόλποις τὸ | παχύτατον καὶ θολερώτατον, οὐχ ὡς ὁλό- D
τητα ποιοῦν ἑτέραν τοῦ ὅλου ἀέρος, ἀλλ' ὡς ἐμφερόμενον τοῖς πόροις αὐτοῦ στενωτάτοις οὖσι λεπτομερέστατον ὄν· διὸ καὶ οὐχ ὁρᾶται[15]), διὰ δύο αἰτίας, τῷ τε μὴ ἄθρουν[16]) εἶναι καὶ τῷ[17]) σμικρομερέστατον ὑπάρχον μὴ ἀντερείδειν ταῖς ὄψεσιν ἡμῶν, ὥσπερ καὶ τὸ τῶν ὄψεων φῶς. τὸ δ' οὖν ὄντως[18]) πῦρ ἐν οὐρανῷ ἐστὶ, τοῦ δὲ ὑπὸ σελήνην τὸ μὲν καθαρώτατον ἐν τῷ προσεχεῖ τοῖς

---

1) 273, 13 *οὐδέποτε ἔστιν*) *οὐδέποτέ ἐστιν* — 2) 273, 14 *ὄντων μετὰ τὴν γένεσιν*) aliter, quam ignis, qui *οὐδέποτε ἔστιν, ἀλλὰ κατὰ μόνην μεταβολὴν ὑφέστηκεν*. Omisit haec Tayl. nec illud *οὐδέποτε ἔστιν* recte interpretatus est. — 3) 273, 15 *ἢ*) *ἡ* B. — 4) 273, 15 *πέριξ*) *περὶξ* B. — 5) 273, 16 *γίγνεσθαι*) *γίνεσθαι* A. — 6) 273, 17 *ὑφεστὸς*) *ὑφεστὼς*, sup. *ο*, A. — 7) 273, 18 *κατέχον ἀεί*) *ἀ. κ.* A. — 8) 273, 19 *δὲ*) *δὴ* B. — 9) 273, 19 *τί χαλδαῖοι περὶ πυρός·* m. A. — 10) 273, 20 *τὸν οὐράνιον*) sc. *τόπον* — 11) 273, 23 *τί τὸ ὑπὸ σελήνην πῦρ·* m. A. — 12) 273, 26 *τῇ τοῦ οὐρανοῦ*) sc. *φορᾷ* — 13) 273, 28 *γὰρ*) Fort. *ἄρ'* — 14) 273, 29 *ση. περὶ τοῦ λεπτομερεστάτου πυρός:* m. A. — 15) 273, 31 *διατὶ τὸ πῦρ τὸ ἐν τῷ ἀέρι οὐχ ὁρᾶται:* m. A. — 16) 273, 31 *ἄθρουν*) *ἀθροῦν* B. — 17) 273, 32 *τῷ*) *τὸ* B. — 18) 273, 33 *ὄντως*) *οὕτως* B.

οὐρανίοις ἀέρι, ὃν αἰθέρα καλέσει[1]) προϊὼν, τὸ δὲ παχύτατον ἐν τοῖς κόλποις περιέχεται τῆς γῆς. ἐπειδὴ τοίνυν εἴρηται περὶ τῶν τεττάρων γενῶν ὁ κοινὸς λόγος, ἴδωμεν, ὅπως καὶ ἕκαστον αὐτῶν συνίστησιν ἐν τοῖς ἐφεξῆς.

του μὲν θείου τὴν πλείστην ἰδέαν ἐκ πυρὸς ἀπειργάζετο, ὅπως ὅτι λαμπρότατον ἰδεῖν καὶ κάλλιστον εἴη. | (Pag. 40 A.)

E [2]) Πρῶτόν ἐστι τῶν μερικῶν ζώων τὸ ἀπλανὲς, ὃ[3]) δὴ καὶ πρῶτον ὑφίστησιν ὁ δημιουργὸς ἐκ πυρὸς αὐτοῦ τὴν πλείστην ἰδέαν ἀπεργαζόμενος· δεῖ γὰρ πρῶτον ἡμᾶς περὶ τῆς οὐσίας αὐτοῦ διελθεῖν, ἔπειτα περὶ τοῦ σχήματος καὶ τρίτον περὶ τῆς θέσεως καὶ τέταρτον περὶ τῆς κινήσεως. ὁ δὴ περὶ τῆς οὐσίας λόγος[4]) πολλὴν ἐπεισκυκλοῖ τὴν τῶν ἐξηγητῶν διαφωνίαν. πῶς γὰρ ἐκ πυρὸς ἔχει τὴν πλείστην ἰδέαν; πότερον οὕτως, ὥσπερ ἔνιοί φασιν, ὅτι συγκέκραται μὲν ἀπὸ πάντων τῶν στοιχείων, τοῦ δὲ πυρὸς πλείστου μετείληχεν, ἢ ὅτι πᾶν μὲν τὸ οὐράνιον γένος ἐκ πάντων ἐστὶ, τὸ δὲ πλεῖστον αὐτοῦ πύριόν ἐστι; δυνατὸν γὰρ ἑκατέρως λέγειν, οἷον εἰ λέγοιμεν πάντα μὲν ἐκ πάντων τῶν γενῶν τοῦ ὄντος, τὰ δὲ νοητὰ πλείστην ἔχει[5]) τὴν ταὐτότητα. ἀλλ' ἆρα[6]) μὴ οὕτως, ὥσπερ ὁ τῶν πραγμάτων θεατὴς ὄντως ἐξηγήσαιτο τὴν πλείστην ἰδέαν τοῦ πυρὸς, ἀντὶ τοῦ πέμπτου σώματος τὸ πῦρ ἀκουστέον πλείστην ἰδέαν ἔχον, |
F ὡς πολλοὺς λόγους ὑποδεξάμενον, ὧν ἐστὶ πλῆρες ἕκαστον τῶν θείων σωμά-
274 των; ἢ κατὰ τοῦτον μὲν οὐδένα τὸν | τρόπον[7]), ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, ὅτι τὰ θεῖα ζῶα συνέστηκε μὲν ἐκ πυρὸς, ἀλλὰ διαστατὴν[8]) ἔχει καὶ πεπληθυσμένην[9]) τὴν οὐσίαν; ἑνοειδὲς γὰρ τὸ νοητὸν, πλεῖστον δὲ τὸ σωματικὸν ὡς μεριστὸν, διαστατὸν ὡς ὄγκον ἔχον. ἢ, ὅπερ ἐστὶ πάντων ἀληθέστατον, εἰς πάσας ἀποβλέψομεν τὰς ἐπιβολὰς καὶ μίαν ἀπὸ πασῶν ἀλήθειαν θεωρήσομεν. καὶ γὰρ πάντα ἐν οὐρανῷ τὰ στοιχεῖα θήσομεν, ἀλλ' ἀΰλως ὡς ἐν ὑλαίοις, καὶ κατὰ ταύτας[10]) μόνον τὰς ἀκρότητας αὐτῶν[11]). εἰ γὰρ καὶ[12]) ἐν τοῖς νοητοῖς ἐστὶν εἶδος πυρὸς καὶ ἀέρος καὶ ὕδατος καὶ γῆς, δεῖ τὸν οὐρανὸν τῆς τετράδος ταύτης πρῶτον μετασχεῖν. προϊοῦσα δὲ ἡ δημιουργία καὶ τὴν ἐσχάτην ὑφίστησι τῶν στοιχείων φύσιν τὴν ὄντως οὖσαν ὑλαίαν, καὶ τὴν πλείστην ἰδέαν τοῖς ἄστροις ἐκ πυρὸς εἶναι δώσομεν. εἰ γὰρ καὶ πάντα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ

---

[1]) **273, 33** *καλέσει*) Pag. 58 D. — [2]) **273, 36** *τὰ ζητούμενα περὶ τοῦ ἀπλανοῦς ζώου. ά. περὶ τῆς οὐσίας αὐτοῦ: β'. περὶ τοῦ σχήματος: γ'. περὶ τῆς θέσεως: δ'. περὶ τῆς κινήσεως*: A rubro inter *εἴη* et *πρῶτον* scripta habet. Eadem absque numeris *ά. β', γ'. δ'.* ibidem maiusculis litteris pro titulo ponit B. Ex margine illata esse etiam Tayl. vidit. — [3]) **273, 40** *ὃ*) *ὁ* B. — [4]) **273, 44** *περὶ τῆς οὐσίας τοῦ ἀπλανοῦς ζώου*: m. A. — [5]) **273, 48** *ἔχει*) *ἴσχει* B. — [6]) **273, 48** *ἆρα*) *ἄρα* — [7]) **273, 50** *τοῦτον — τὸν τρόπον*) Fort. *τούτων — τῶν τρόπων* — [8]) **274, 1** *διαστατὴν*) *διαστατὸν* B. — [9]) **274, 1** *πεπληθυσμένην*) *πεπληθεσμένην* B. — [10]) **274, 4** *κατὰ ταύτας*) Fort. *κατ' αὐτὰς* — [11]) **274, 5** *ὅτι τὰ τέτταρα στοιχεῖα κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἀκρότητας ἐν οὐρανῷ εἰσιν*: m. A. — [12]) **274, 5** *καὶ*) om. B.

ἐπικρατεῖ τὸ πῦρ, διότι καὶ ἐν τοῖς τῆς γενέσεως στοιχείοις εἴδους ἐπέχει λό-
γον τὸ πῦρ πρὸς τὰ ἄλλα στοιχεῖα. δεῖ οὖν ἐν τοῖς θεοῖς πλεῖστον εἶναι τὸ πύ-
ριον, ἵνα τὸ εἶδος ἐπικρατῇ | τῆς ὑποκειμένης οὐσίας, ἐλάχιστον δὲ ἐκ τῶν B
ἄλλων, ὡς ὑποκειμένου τάξιν ἔχον. ἔστιν οὖν ἐκεῖ καὶ τὸ γήϊνον ὡς στερεά
τις οὐσία καὶ ἁπτὸς ὄγκος, διὸ καὶ ἀντερείδει τοῖς ὄμμασιν ἡμῶν, καὶ τὸ πύ-
ριον ὡς φωτιστικὸν καὶ εἰδοποιὸν τοῦ ὄγκου καὶ τῆς διαστάσεως. ἔστι δὲ καὶ
τὰ μέσα τούτων ὡς συνεκτικὰ τῶν ἄκρων καὶ ἑνοποιά, ἐπικρατεῖ δὲ πάντων τὸ
πύριόν, ὅτι καὶ τὸ εἶδος τὸ ἐκεῖ διακρατεῖ τὸ ὑποκείμενον καὶ συνέχει καὶ τη-
ρεῖ τὸ αὐτὸ πανταχόθεν καὶ αὐτὸ ζωῆς ὂν πλῆρες καὶ αὐτοκινήτου[1]) δυ-
νάμεως· ὥστε καὶ λόγων ἔσται πλῆρες θείων καὶ δημιουργικῶν καὶ εἰς
πλῆθος προελήλυθε καὶ διάστασιν, πανταχόθεν ὁρίζον τὸ διαστατὸν καὶ
περιέχον τὸν ὄγκον τοῦ σώματος. καὶ οὐ φοβηθησόμεθα τοὺς δεινοὺς τῶν δια-
λεκτικῶν, οἳ σμικρόν τι μόριον τῆς φύσεως ἰδόντες οἴονται τὸν[2]) Πλάτωνα
διασύρειν τὸ πῦρ ἀνωφερὲς λέγοντες, τὰ δὲ ἄστρα κυκλοφορητικά[3]). ταῦτα
γὰρ οὐκ ἔχει χώραν ἐπὶ τοῦ οὐρανίου[4]) πυρός. ὥσπερ γὰρ[5]) οὐχ ἡ αὐτοκίνη-
σις τοῦ τε νοητοῦ[6]) πυρός (ἔστι γὰρ καὶ πῦρ νοερὸν, ὁ ἐν τῷ νῷ τοῦ πυρὸς
λόγος) καὶ τοῦ σωματοειδοῦς, οὕτως οὐδὲ τοῦ | οὐρανίου καὶ[7]) τοῦ ὑπουρα- C
νίου. κατὰ γὰρ τὴν τάξιν τῶν οὐσιῶν καὶ αἱ κινήσεις συνυπάρχουσι τοῖς πράγμα-
σιν. εἰ δὲ[8]) θεῖόν ἐστι πῦρ τὸ τῶν ἄστρων συστατικὸν, οὐκ ἔστιν οἷον τὸ ἐνυ-
λότατον τοῦτο καὶ παχύτατον, καὶ εἰ λαμπρότατόν ἐστι καὶ κάλλιστον, τοῦ
σκοτεινοῦ καὶ τῇ αἰσχρότητι τῆς ὕλης συμμιγοῦς ἕτερόν ἐστιν. ἡ γὰρ ἐσχάτη
ὕλη σκότος ἐστὶ καὶ αἶσχος, τοῦτο δὲ λαμπρότατον καὶ κάλλιστον, ἃ δὴ ἀλη-
θείας ἐστὶ τεκμήρια. τό τε γὰρ ὑπέρλαμπρον διαύγασμα τοῦ φωτὸς αὐτῆς τῆς
θείας ἐστὶν εἰκὼν ἀγαθότητος, καὶ τὸ τῷ κάλλει διαπρέπον τῆς νοητῆς συμ-
μετρίας ἔνδειγμα. ἄλλο ἄρα τὸ θεῖον πῦρ καὶ ἄλλο τὸ μὴ θεῖον. ἔοικεν
οὖν ἐκεῖ μὲν εἶναι τὸ ὄντως πῦρ ἐν τῷ ἀκροτάτῳ τόπῳ, καὶ διὰ τοῦτο καὶ
τὰ ἄστρα εἶναι πύρια καὶ τὸν τόπον εἰληχότα τοῦ πυρὸς, γῆς δὲ ἐκεῖ τὸ[9]) ἀκρό-
τατον εἶναι, γῇ[10]) δὲ ἀνάπαλιν ἐνταῦθα μὲν εἶναι ἡ ὅλη, πυρὸς δὲ τοῦ ἐσχά-
του μετέχειν, ὡς ἦν δυνατὸν γῆν οὖσαν, τοῦ γηϊνωτάτου καὶ παχυτάτου, κα-
θάπερ καὶ τὸ ἐκεῖ πῦρ γῆν[11]) εἶχε τὴν ἀκρότητα τῆς γῆς, κρατοῦντος καὶ
ἐκείνου τοῦ λόγου πάντως, ὃν[12]) Πτολεμαῖος καὶ Πλωτῖνος[13]) ἐξέφηναν, | πᾶν D
σῶμα ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ ὂν ἢ μένειν ἢ κυκλοφορεῖσθαι[14]), τὸ δὲ ἀνωφερὲς
ἢ κατωφερὲς τῶν μὴ ἐν οἰκείοις ὄντων εἶναι τόποις τὸν οἰκεῖον καταλαβεῖν

---

[1]) 274, 14 *αὐτοκινήτου*) *αὐτοκίνητον* A. *αὐτοκίνητου* B. — [2]) 274, 17 *τὸν*) *τῶν* B. — [3]) 274, 18 *κυκλοφορητικά*) *κυκλοφορικά* B. — [4]) 274, 18 *οὐρανίου*) *οὐρανου* B. — [5]) 274, 18 *γὰρ*) *καὶ* B. — [6]) 274, 19 *νοητοῦ*) Quidni *νοεροῦ*? — [7]) 274, 20 *καὶ*) *οὐδὲ* B. — [8]) 274, 21 *δὲ*) *δὴ* B. — [9]) 274, 27 *τὸ*) om. A. — [10]) 274, 27 *γῇ*) *τῇ* B. (corr. Tayl.) — [11]) 274, 28 *γῆν*) *γῆς* B. — [12]) 274, 29 *γῆς, κρατοῦντος καὶ ἐκείνου τοῦ λόγου πάντως, ὃν*) *γῆς κρατοῦντος. καὶ ἐκείνου τοῦ λόγου πάντως ὧν* B. — [13]) 274, 29 *πτολεμαῖος· | πλωτῖνος*: m. A. Cf. 142, 37 et Plotinus Pag. 200, 15 Creuz. — [14]) 274, 30 *ὅτι πᾶν σῶμα ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ ὂν, ἢ μένει, ἢ κυκλοφορεῖται*: m. A.

ἐφιεμένων. ὥστε καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ ὂν ἢ μένοι ἂν ἢ κυκλίζοιτο, κἂν ᾖ πύριον καὶ ἀνωφερὲς, ἐν ἀλλοτρίῳ τόπῳ πάντως ἐστί. καὶ οὐκ ἀπιστητέον τοῖς θεολόγοις καὶ ἐν οὐρανῷ τὴν ἐμπύριον οὐσίαν τιθεμένοις. πολλὰ γὰρ εἴδη πυρός. ἐπεὶ καὶ τὸ μὲν λέγειν ἁπλῶς, ὅτι πέμπτον ἐστὶ σῶμα [1]) τὸ οὐράνιον, οὐδέν ἐστι περὶ αὐτοῦ διασαφεῖν πλὴν ὅτι τῶνδε τῶν στοιχείων ἕτερον, ὁ δέ γε Πλάτων καὶ τὴν φύσιν [2]) αὐτοῦ πᾶσαν ἀνέπτυξεν, ἀπολείπων καὶ ἐν ἐκείνοις τὰς τῶν στοιχείων ἀκρότητας [3]). τὸν γοῦν συλλογισμὸν ἐλεγκτέον τῶν οἰομένων ἐλέγχειν τὸν Πλάτωνος λόγον περὶ τῶν [4]) ἄστρων ὡς τὴν πλείστην οὐσίαν ἐκ πυρὸς ἐχόντων, οὐ συγχωροῦσι [5]) τῇ ἑτέρᾳ προτάσει τῇ λεγούσῃ τὸ πῦρ ἀνωφερές. οὐ γὰρ δεῖ χαρακτηρίζειν αὐτοῦ τὴν φύσιν ἐκ τοῦ παρὰ φύσιν ἔχοντος καὶ ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ἰόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν ἔχοντος· τοιοῦτον δὲ τὸ ἢ μένον ἢ κυκλιζόμενον. |

E τῷ δὲ παντὶ προσεικάζων, εὔκυκλον ἐποίει: (Pag. 40 A.)

[6]) Ἕκαστον τῶν μερῶν διττὴν ἔχει τὴν ὁμοίωσιν, τὴν μὲν πρὸς τὴν οἰκείαν ὁλότητα, τὴν δὲ πρὸς τὸ παράδειγμα τῆς ὅλης αὐτοῦ σειρᾶς. τὰ μὲν γὰρ ὅλα μίαν, ὡς τὸ παράδειγμα [7]) τὸ ἑαυτῶν ἀνηρτημένα, τὰ δὲ μέρη διπλῆν, καὶ πρὸς τὸ ὅλον καὶ πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς ὁλότητος. οὕτω καὶ ἡ μερικὴ ψυχὴ πρός τε τὴν ὅλην ὁμοιοῦται ψυχὴν καὶ πρὸς τὸν νοῦν, ἡ δὲ ὅλη καὶ μία πρὸς τὸν ἕνα νοῦν καὶ ὅλον, καὶ ἡ μὲν ὅλη φύσις πρὸς τὴν ψυχὴν, ἡ δὲ μερικὴ πρός τε τὴν ἑαυτῆς ὁλότητα καὶ πρὸς τὴν ψυχήν [8]). κατὰ ταῦτα δὴ καὶ τῶν ἄστρων ἕκαστον ἀπεικάζεται τῷ τε παντὶ κόσμῳ καὶ τῷ οἰκείῳ παραδείγματι, καὶ ἡ ὁμοίωσις διάφορος. ἐκείνῳ μὲν γὰρ κατὰ τὴν οὐσίαν ὅλην ὁμοιοῦται, τούτῳ δὲ καὶ κατὰ τὸ σχῆμα καὶ κατὰ τὴν κίνησιν. δημιουργεῖται γὰρ εὔκυκλον, ὥσπερ καὶ ὁ κόσμος ἐστὶ σφαιροειδής. πρώτως γὰρ σφαῖρα [9]) τὸ πᾶν, ὡς ἐν αἰσθητοῖς. δι' αὐτοῦ δὴ τούτου μιμεῖται καὶ τὸν δημιουργὸν καὶ τὸ παράδειγμα τὸ νοητόν. ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν εἰς ἑαυτὸν [10]) συννεῦον ὑφίστησι [11]) τὸ ἐμφανὲς τοῦτο ζῶον, ἡ δὲ ἐκεῖ σύννευσις συνέπλεξε κἀνταῦθα τῷ κύκλῳ τὸ εὖ [12]), διότι πᾶ-
F σαν ἀπετυπώσατο [13]) κατὰ | δύναμιν τοῦ παραδείγματος τὴν ἰδιότητα τὸ γεγο-

---

[1]) 274, 34 *σῶμα*) *τὸ σῶμα* B. — [2]) 274, 35 *φύσιν*) *φύσειν* B. — [3]) 274, 35. 36 *ἀπολείπων — ἀκρότητας*) Haec me non intelligere fateor. Taylorus vertit leaving in the heavens the summits of the elements. Videtur *ἐκείνοις* ad astra retulisse. Sed ea longius absunt, nec video, quid *καὶ* significet. — [4]) 274, 37 *τῶν*) *τὸν* B. — [5]) 274, 37 *συγχωροῦσι*) *συγχωρούσῃ* — [6]) 274, 40 *περὶ τοῦ σχήματος τῶν ἄστρων*. m. A. Taylorus verba *τῷ δὲ παντὶ προσεικάζων εὔκυκλον ἐποίει*, quae in B a sequentibus *ἕκαστον τῶν μερῶν* divisa non sunt, Platonis esse non sentiens *μερῶν* in *ἄστρων* mutandum et *καὶ* addendum putabat. — [7]) 274, 41 *τῆς ὅλης — ὡς τὸ παράδειγμα*) om. B. Pro *ὡς* scribendum videtur *εἰς*. — [8]) 274, 44 *ὅτι ἡ φύσις μέρος τῆς ψυχῆς*. m. A. — [9]) 274, 47 *σφαῖρα*) *σφαίρα* A. — [10]) 274, 48 *ἑαυτὸν*) Immo *ἑαυτὸ* — [11]) 274, 48 *ὑφίστησι*) *ὑφίστησε* B. — [12]) 274, 49 *τὸ εὖ*) *τὸ † εὖ* B. — [13]) 274, 49 *ἀπετυπώσατο*) *ἀποτυπώσατο* A.

νός. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τούτων· δι' ἣν δὲ αἰτίαν καὶ τῷ παντὶ προσόμοιον γέγονε τὸ μέρος, εἰ θέλοιμεν ἀναζητεῖν, οὐκ ἀπορήσομεν λόγων. οὐ γὰρ ἐπὶ πάντων τοῦτο συμβαίνειν δυνατόν. οὐδὲ γὰρ τῷ ὀφθαλμῷ τὸ ὁμοιοσχήμονι γενέσθαι πρὸς τὸ ὅλον ἄριστον, οὐδὲ ἐπὶ καρδίας οὐδὲ ἐπὶ κεφαλῆς[1]) ἀληθὴς ὁ λόγος, ἀλλ' ὅταν μὲν ἡ ὁλότης πρὸ τῶν μερῶν ᾖ, δυνατὸν[2]) ὁμοιοῦσθαι τὰ μέρη πρὸς τὸ ὅλον, καὶ τὸ ἀγαθὸν αὐτοῖς ὑπάρχει διὰ τῆς ἀφομοιώσεως ταύτης, ὅπου δὲ ἡ ὁλότης | ἐκ τῶν μερῶν ἐστιν, ἐνταῦθα οὐκ ἔτι τὸ μέρος ὁμοι- 275
ούμενον πρὸς τὸ ὅλον ἔχει τὸ εὖ. τοιοῦτον δὲ τὸ πᾶν. ὅλον γάρ ἐστι πρὸ τῶν μερῶν καὶ συμπληροῦται[3]) τοῖς μερικοῖς γένεσι τῶν ζώων κατὰ τὸ τρίτον τῆς ὁλότητος εἶδος, ὥσπερ καὶ πρότερον εἴπομεν, ἐπεὶ καὶ τὸ αὐτοζῷον ὅλον ἐστὶ καὶ παντελὲς ὡς μονάς, περιέχει[4]) δὲ καὶ πάντα τὰ νοητὰ ζῷα διὰ τῆς εἰρημένης τετράδος[5]):

τίθησί τε εἰς τὴν τοῦ κρατίστου φρόνησιν ἐκείνῳ ξυνεπόμενον[6]) νείμας περὶ πάντα κύκλῳ τὸν οὐρανόν, κόσμον ἀληθινὸν ἐν αὐτῷ πεποικιλμένον εἶναι καθ' ὅλον[7]). **(Pag. 40 A.)**

[8]) Περὶ τῆς θέσεως ἐνταῦθα διαλέγεται τῶν ἄστρων, ὅτι τῇ ταὐτοῦ περιφορᾷ[9]) κύκλῳ πανταχόθεν ἐντέθειται[10]), καὶ ὅτι περιστέφει[11]) τὸν οὐρανόν, ὡς ἡ ποίησίς φησιν, ἄλλων κατ' ἄλλην τάξιν τεταγμένων καὶ ποικιλίαν θαυμαστὸν[12]) παρεχομένων. εἰ δὲ καὶ τοῦδε μειζόνως ἐθέλοις[13]) λέγειν, ἐντίθησι τὰ ἄστρα τῇ θείᾳ ψυχῇ τῆς ἀπλανοῦς, ψυχώσας αὐτὰ δηλαδὴ καὶ δοὺς αὐτοῖς ζωὴν οἰκείαν καὶ νοῦν. οὕτω | δὴ καὶ τὰ πλανώμενα ἐνετίθει[14]) ταῖς B
περιφοραῖς, ἣν[15]) ἡ θατέρου περίοδος ᾔειν, ὡς εἴρηται ἐν ἐκείνοις. θεῖα γὰρ ὄντα ζῷα δεῖ καὶ ψυχὴν ἔχειν νοερὰν καὶ νοῦν θεῖον. ὅτι γὰρ οὐχ ὑπὸ τῆς τοῦ[16]) ὅλου ψυχῆς ψυχοῦται[17]) μόνης, ἀλλὰ καὶ ἰδίαν ἔχει τὴν ἐφεστῶσαν ἕκαστον, μάθοιμεν ἂν συννοήσαντες, ὅτι καὶ τῶν ἐνταῦθα ζώων κρείττονά ἐστιν ὅσα μετὰ τῆς ὅλης καὶ ἰδίας ψυχοῦται[18]) ψυχῆς ἐλλαμπούσης[19]) ζωήν, οἷον ἄνθρωπος, ἢ ὅσα ὑπὸ τῆς ὅλης μόνης, οἷον τὰ ἔσχατα τῆς[20]) δημιουργίας, τὰ μὲν διχόθεν σωζόμενα, τὰ δὲ μόλις ἀπὸ τῆς ὅλης. εἰ δὲ τοῦτ' ἀληθὲς καὶ τὰ οὐράνια κρείσσονα τῶν ἡμετέρων σωμάτων, μειζόνως ἐκεῖνα ἂν ψυχοῦται

---

[1]) **274, 53** *κεφαλῆς*) *ἡ φαλῆς* B. (corr. Tayl.) — [2]) **274, 53** *δυνατὸν*) *δυνατὴν* B. — [3]) **275, 2** *συμπληροῦται*) *τυμπληροῦται* B. — [4]) **275, 3** *μονὰς, περιέχει*) *μονάς. Περιέχει* B, quasi hoc verborum Platonis primum sit. — [5]) **275, 4** *τετράδος:*) *τετράδος,* B. — [6]) **275, 5** *ξυνεπόμενον*) *συνεπόμενον* B. — [7]) **275, 6** *καθ' ὅλον*) *καθόλον* B. — [8]) **275, 6** *περὶ τῆς θέσεως τῶν ἄστρων.* m. A. — [9]) **275, 6** *τῇ—περιφορᾷ*) *τῆς—περιφορᾶς* B. — [10]) **275, 7** *ἐντέθειται*) *ἐντίθειται* B. — [11]) **275, 7** *περιστέφει*) *περιστρέφει* B. — [12]) **275, 8** *θαυμαστὸν*) Immo *θαυμαστὴν* — [13]) **275, 8** *ἐθέλοις*) *ἐθέλεις* B. — [14]) **275, 10** *ἐνετίθει*) *ἐντίθει* B. — [15]) **275, 10** *ἣν*) Immo *ἃς* — V. Pag. 38 C. — [16]) **275, 11** *τοῦ*) om. B. — [17]) **275, 11** *ψυχοῦται*) *ψυχῶνται* B. — [18]) **275, 13** *ψυχοῦται*) *ψιχοῦται* B. — [19]) **275, 13** *ἐλλαμπούσης*) *ἐλλαμποῦται* † et in m. † B. — [20]) **275, 14** *τῆς*) *τὰ τῆς* A.

μετὰ[1]) τῆς κοσμικῆς καὶ ἰδίας ἕκαστα ψυχῆς, ἐπεὶ καὶ ἔοικε τῷ ὅλῳ οὐρανῷ, ἐν ᾧ ἐστὶ κυκλοφορητικὰ[2]) ὄντα. εἰ δὲ τοῦτο, κύκλῳ πάντα κινεῖται περὶ τὰ κέντρα τὰ ἑαυτῶν. εἰ δὲ τοῦτο, πᾶσα δὲ κίνησις ἀΐδιος ἀΐδιον ἔχει καὶ τὸ κινοῦν αἴτιον καὶ ὅσα τὰ ἀϊδίως κινούμενα, τοσαῦτα καὶ τὰ κινητικὰ αἰτιά, φησιν Ἀριστοτέλης[3]), ἀνάγκη καὶ ψυχὰς εἶναι τοῖς ἄστροις ἰδίας ἐφεστώσας τὰς
C κινούσας, καὶ εἰ μὲν τεταγμένως | κινοῦσι, νοεράς, εἰ δ', ὃ μὴ θέμις εἰπεῖν ἐπὶ θείων[4]) σωμάτων, ἀτάκτως, ἀλόγους, ἕκαστον ἀνάγκη τῶν ἄστρων ἰδίαν ἔχειν ἐπιβεβηκυῖαν[5]) θείαν ψυχήν, καὶ διὰ μὲν τῶν ἐν αὐτοῖς οὐσῶν ψυχῶν συνάπτεσθαι πρὸς τὴν ὅλην ψυχὴν[6]), διὰ δὲ τοῦ νοῦ πρὸς τὸν ὅλον ἡνῶσθαι νοῦν. ὅπου γὰρ καὶ τοῖς θνητοῖς μέτεστι λόγου καὶ νοῦ, τί χρὴ περὶ αὐτῶν νομίζειν τῶν θείων σωμάτων; ἐντέθειται οὖν διὰ τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς εἰς τὴν ψυχὴν τῆς ταὐτοῦ φορᾶς, ἣν[7]) κρατίστην εἰκότως ἐκάλεσεν ὡς κρατοῦσαν πασῶν τῶν περιφορῶν καὶ πάσας αὐτὰς νοερῶς συνελίσσουσαν. ὥσπερ γὰρ τὸ τῶν ἄστρων γένος περιάγεται ὑπὸ τῆς ὅλης[8]) φορᾶς, οὕτω δὴ καὶ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν περιέχονται ὑπὸ τῆς μιᾶς ψυχῆς τῆς ταὐτοῦ κυκλώσεως, καὶ οἱ νόες ὑπὸ τοῦ νοῦ. καὶ γὰρ αὖ καὶ δεῖ μετὰ[9]) τὴν μονάδα τὴν ἐξῃρημένην εἶναι καὶ συντεταγμένην μονάδα τῷ πλήθει. μονάδος οὖν ἐξῃρημένης οὔσης τῆς πρωτίστης τῶν τεττάρων ἰδεῶν τὸ τῶν ἄστρων πλῆθος ἀπ' ἐκείνης προϊὸν ὑπὸ συντεταγμένης περιέχεται μονάδος τῆς ἀπλανοῦς. ὁμοίως δὲ καὶ καθ' ἑκάστην τῶν οὐρανίων σφαιρῶν ἡ μὲν ὅλη σφαῖρα μονάδος ἔχει λόγον[10]), οἱ δὲ κοσμοκράτορες[11]) |
D ἡγεμόνες εἰσὶ τοῦ καθ' ἑκάστην πλήθους. ἔστι γὰρ καθ' ἑκάστην ἀριθμὸς ἀνάλογον τῷ τῶν ἄστρων χορῷ συνυφεστὼς ταῖς οἰκείαις περιφοραῖς. εἰ δὲ ἐπὶ μὲν τῶν ἀπλανῶν μία μονὰς ἡ ὁλότης αὐτῶν, ἐπὶ δὲ τῶν πλανωμένων ἔστι μὲν καὶ ἡ ὁλότης, ἔστι δὲ καὶ τῶν πλανωμένων ἕκαστος ἡγεμών, οὐ θαυμαστόν[12]). ὡς γὰρ ποικιλωτέρα τῶν θατέρου περιφορῶν ἡ κίνησις, οὕτω καὶ τὰ ἡγεμονοῦντα πλείω· καὶ γὰρ τὸ πλῆθος μᾶλλον προελήλυθεν. ἐπὶ δὲ τῶν ὑπὸ σελήνην ἔτι πλείους οἱ ἡγεμόνες· αἱ γὰρ ἐν οὐρανῷ μονάδες ἀριθμοὺς ἀπογεννῶσιν ἀνάλογον αὐταῖς[13]). ἀλλ' οὖν, ὅπερ ἐλέγομεν, ἡ ψύχωσις τῶν ἄστρων ἐντίθησι μὲν αὐτὰ ταῖς οἰκείαις ψυχαῖς, συνάπτει δὲ καὶ πρὸς τὴν ὅλην ψυχὴν τῆς ταὐτοῦ φορᾶς, ἀνάγει δὲ καὶ ἐπὶ τὴν κοσμικὴν ψυχήν, ἐνιδρύει δὲ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ παράδειγμα τὸ νοητόν, ὃ καὶ διαφερόντως ὁρῶν ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος[14]) τὴν τοῦ κρατίστου φρόνησιν ἐν τῷ παραδείγματι τίθεται. κόσμος δὲ ἀληθινὸς ἡ ἀπλανὴς γέγονε, διότι κυριώτερόν ἐστιν αὕτη κόσμος, ἢ τὸ ὑπὸ σελήνην

---

[1]) 275, 16 *μετὰ*) *κατὰ* B. — [2]) 275, 16 *κυκλοφορητικὰ*) *κυκλοφορικὰ* B. — [3]) 275, 19 *ἀριστοτέλης*· m. A. — [4]) 275, 20 *θείων*) *τῶν θείων* B. — [5]) 275, 21 *ἐπιβεβηκυῖαν*) *ἐπιβεβηκυίαν* A. — [6]) 275, 21 *καὶ διὰ μὲν — ψυχὴν*) om. B. — [7]) 275, 23 *ἣν*) *ἣν* B. — [8]) 275, 25 *ὅλης*) *ἄλλης* B. Tayl. coni. *ἀπλανοῦς*. — [9]) 275, 26 *μετὰ*) *κατὰ* B. — [10]) 275, 29 *λόγον*) *λόγων* B. — [11]) 275, 29 *κοσμοκράτορες*) *κοσμοκράτορας* B. — [12]) 275, 32 *διατὶ ἐν τοῖς πλανωμένοις δύο ἡγεμόνες*: m. A. — [13]) 275, 35 *ὅτι αἱ ἐν οὐρανῷ μονάδες, ἀριθμοὺς γεννῶσιν ἀνάλογον αὐταῖς*· m. A. — [14]) 275, 38 *Ἰάμβλιχος*: m. A.

ἀλλοτρίας διατάξεως ἀεὶ δεόμενον καὶ | συνεχῶς μεταβαλλόμενον. καὶ πεποικιλμένος οὕτω κόσμος, ὡς τὴν νοερὰν ποικιλίαν ἀποτυπωσάμενος[1]) καὶ οἷον ἄνθη περὶ αὐτὸν ἐνοειδῆ καθ' ὅλον ἑαυτὸν ὑποδεξάμενος μιμούμενα τῶν οὐρανίων παραδειγμάτων τὸ κάλλος. οἰκεῖον δὲ αὐτῶν καὶ τὸ νεῖμαι καὶ τὸ κύκλῳ νεῖμαι. τὸ μὲν γὰρ τὴν νοερὰν σημαίνει διανομὴν, τὸ δὲ τὴν τάξιν τὴν δημιουργικήν. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ οἱ θεολόγοι τὴν Εὐνομίαν[2]) ἐπέστησαν τῇ ἀπλανεῖ, τὸ ἐν αὐτῇ πλῆθος διακρίνουσαν καὶ ἕκαστον ἐπὶ τῆς οἰκείας διατηροῦσαν ἀεὶ τάξεως. διὰ τοῦτο δὲ ἄρα καὶ τὸν Ἥφαιστον[3]) ὑμνοῦντες[4]) τοῦ οὐρανοῦ ποιητὴν συνάπτουσιν αὐτῷ καὶ τὴν Ἀγλαΐαν ὡς ἀγλαΐζοντι πάντα τὸν οὐρανὸν διὰ τῆς τῶν ἄστρων ποικιλίας. καὶ πάλιν τῷ μὲν πλανωμένῳ τὴν Δίκην ἐφιστᾶσι τῶν Ὡρῶν[5]) ὡς ὀφείλουσαν[6]) τὴν ἀνωμαλίαν κατὰ λόγον εἰς ὁμαλότητα[7]) περιάγειν, τὴν δὲ Θάλειαν τῶν Χαρίτων ὡς τὰς ζωὰς αὐτῶν ἀειθαλεῖς[8]) ἀποτελοῦσαν, τῶν δὲ[9]) ὑπὸ σελήνην τὴν μὲν Εἰρήνην ὡς τὸν πόλεμον τῶν στοιχείων ἐξιωμένην, τὴν δὲ[10]) Εὐφροσύνην τῶν Χαρίτων ὡς ἑκάστοις ἐνδιδοῦσαν ῥαστώνην | τῆς κατὰ φύσιν ἐνεργείας. F

Κινήσεις δὲ δύο προσῆψεν ἑκάστῳ, τὴν μὲν ἐν ταυτῷ κατὰ[11]) ταυτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ, ταυτὸν ἑαυτῷ διανοουμένῳ[12]), τὴν δὲ εἰς τὸ πρόσθεν ὑπὸ τῆς ταυτοῦ καὶ ὁμοίου περιφορᾶς κρατουμένῳ. τὰς δὲ πέντε κινήσεις, ἀκίνητον καὶ ἑστὸς[13]), ἵνα ὡς ὅτι μάλιστα αὐτῶν ἕκαστον γένοιτο ἄριστον. **(Pag. 40 B.)**

Ὁ περὶ τῆς κινήσεως λόγος ἑπόμενός ἐστι τῷ[14]) περὶ τῆς ψυχώσεως· διότι δὲ ἕκαστον τῶν ἄστρων ἐψύχωται, διὰ τοῦτο καὶ κίνησιν οἰκείαν[15]) ἔλαχεν· ἀρχὴ γὰρ ἡ ψυχὴ κινήσεως. ἔτι δὲ συνήρτηται τῇ περὶ | τοῦ σχήματος θεωρίᾳ. 276 τὸ γὰρ οἰκεῖον ἔχον σχῆμα κυκλικὸν καὶ τοῦτο παραδεξάμενον ἀπὸ τῆς δημιουργικῆς αἰτίας ἀνάγκη καὶ ἐνέργειαν ἔχειν οἰκείαν τῷ σχήματι καὶ κυκλικὴν φοράν. πᾶν γὰρ σῶμα φυσικὸν κινεῖται καθ' αὑτὸ καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκὸς, ἐπείπερ ἡ φύσις ἀρχὴ κινήσεως καὶ μεταβολῆς, ἐν ᾧ ἐστὶ πρώτως καθ' αὑτὸ καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκός[16]). τὸ δὲ ἀστρῷον[17]) σῶμα πάσας μὲν τὰς ἄλλας κινήσεις ἀκίνητόν ἐστιν ἅτε τὸν πάντα χρόνον ἀΐδιον, μόνην

---

[1]) **275, 40** *ἀποτυπωσάμενος*) *ἀποτυποσάμενος* **B.** — [2]) **275, 43** *ἡ εὐνομία ἐν τῇ ἀπλανεῖ*: **m. A.** — [3]) **275, 45** *Ἥφαιστον*) *ὕφαιστον* **A.** *ἥφαιστος ὁ τοῦ οὐρανοῦ ποιητής· ἀγλαΐα*: **m. A.** — [4]) **275, 45** *ὑμνοῦντες*) *ὑμνῶντες* **B.** — [5]) **275, 47** *Ὡρῶν*) *ὁρῶν* **B.** — [6]) **275, 47** *ὀφείλουσαν*) *ὠφείλουσαν* **B.** — [7]) **275, 47** *ὁμαλότητα*) *ὁμαλώτητα* **B.** — [8]) **275, 48** *ἀειθαλεῖς*) *ἀεὶ θαλεῖς* **B.** — [9]) **275, 48** *τῶν δὲ*) *τῷ τε* **B.** *δίκη | θάλεια· | εἰρήνη· | εὐφροσύνη.* **m. A.** — [10]) **275, 49** *τὴν δὲ*) *τήν τε* **B.** — [11]) **275, 50** *κατὰ*) *κατὰ τὰ* **B.** — [12]) **275, 51** *διανοουμένῳ*) *διανοουμένω* **A.** — [13]) **275, 51** *ἑστὸς*) *ἑστὼς* **A.** — [14]) **275, 53** *τῷ*) *τὸ* **B.** — [15]) **275, 54** *οἰκείαν*) *ἰδίαν* **B.** — [16]) **276, 3. 4** *ἐπείπερ — συμβεβηκός.*) **om. A.** — [17]) **276, 4** *ἀστρῷον*) *ἀστρῶν* **B.**

δὲ τὴν κατὰ τόπον ἐπιδέχεσθαι δυνατὸν, καὶ ταύτης τὴν κυκλικὴν, ὡς ἐν τῷ
ἑαυτοῦ τόπῳ κινούμενον. ἔτι δὲ, ὃ καὶ πρότερον ἔφην, πῶς τῆς αὐτῆς οὐσίας
ἔσται τῷ[1]) ὅλῳ οὐρανῷ μὴ ὂν κυκλοφορητικὸν[2]) κατὰ δή τινα κίνησιν ἰδίαν;
πῶς δὲ μιμήσεται τὸ πᾶν ἄλλως, ἢ περὶ τὸ ἑαυτοῦ κέντρον φερόμενον; ἀνάγκη
ἄρα καὶ τὰ ἄστρα διττὰς κινεῖσθαι κινήσεις[3]), τὴν μὲν καθ' αὑτὰ περὶ τὸ ἑαυ-
τῶν κέντρον, τὴν δὲ μετὰ τῆς ἑαυτῶν ὁλότητος. τίνες οὖν αὗται αἱ δύο κινή-
B σεις; ἄλλοι | γὰρ ἄλλας λέγουσιν, οἱ μὲν σωματικὰς ἀμφοτέρας, οἱ δὲ τὴν μὲν
ψυχικὴν, τὴν δὲ σωματικήν. κάλλιον δὲ καὶ τὴν ψυχικὴν κίνησιν καὶ τὴν σωμα-
τικὴν διττὴν ποιεῖν. καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ τῶν θείων τούτων ζώων οἰκείαν ἔχει ζωὴν
καὶ δι' οἰκείας ἐνεργείας συνῆπται τοῖς νοητοῖς καὶ ἔτι τῇ ὅλῃ συμπεριάγεται
ψυχῇ, διότι δὴ ἐπὶ τῶν θείων τὰ οἷον μέρη καὶ τὰς ἑαυτῶν ἐνεργείας ἐνεργεῖ
καὶ μετὰ τῶν ὅλων. ἥ τε οὖν ψυχὴ κινεῖται διχῶς καὶ τὸ σῶμα περί τε τὸ ἑαυ-
τοῦ κέντρον περιάγεται, μιμούμενον τὴν ἰδίαν ἐνέργειαν τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς καὶ
τὸν ἑαυτοῦ νοῦν, καὶ τὴν εἰς τὸ πρόσθεν φέρεται φορὰν τῆς ἀπλανοῦς, μιμού-
μενον τὴν τῆς ψυχῆς πρὸς τὴν ὁλότητα τὴν ἑαυτῆς συνέργειαν[4]) καὶ τοῦ ἐν
αὐτῇ νοῦ τὴν εἰς τὸν ὅλον ἐνίδρυσιν. ἐπ' ἀμφοτέρων ἄρα τὸ διπλοῦν τῆς κινή-
σεως ληπτέον, τῆς τε ψυχῆς τῆς ἀστρῴας καὶ τοῦ σώματος. καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ
μάλιστα τὰ[5]) αὐτὰ φρονεῖ περὶ τῶν αὐτῶν καὶ ἀεὶ ὡσαύτως νοεῖ[6]) καὶ εἰς τὸ
πρόσθεν κινεῖται τῇ ὁλότητι τῇ ἑαυτῆς ἑπομένη, διότι θειοτέρας μεταλαγχά-
C νουσα δυνάμεως ἐπ' αὐτὴν ἀνατρέχει | τὴν ἀκρότητα τῶν νοητῶν, ἣν εἴποι τις
ἂν ἡγουμένων τάξιν ἔχειν καὶ ἔμπροσθεν εἶναι τῆς ψυχῆς, ὡς νοουμένην τε
καὶ ὁρωμένην ὑπ' αὐτῆς, οὕτω καὶ τοῦ Σωκράτους ἐν Πολιτείᾳ[7]) διελόντος
ἐπὶ τῶν σημείων τῶν περιαπτομένων ταῖς ψυχαῖς ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν, ὡς
σημαίνοντα τὸ ἐπὶ νοῦν καὶ ἐπὶ φύσιν στέλλεσθαι τὰς ψυχάς· τό τε σῶμα κι-
νεῖται μὲν ἐπὶ τὰ ἡγούμενα μετὰ τῆς ὅλης περιφορᾶς, ἔχει δὲ καὶ ἰδίαν[8]) κί-
νησιν αὐτὴν ἀφ' ἑαυτῆς ὁρμωμένην καὶ φέρουσαν ἴνδαλμα τῆς διανοητικῆς
ἐνεργείας καὶ τῆς νοερᾶς καὶ διαιωνίου[9]) κινήσεως[10]). διὰ μὲν τὸ ἐν ταὐτῷ
τὴν αὐτὴν ἔχει πρὸς τὸ ὅλον, διὰ δὲ τὸ περὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ διανοεῖσθαι πρὸς
τὸ αὐτὸ τέλος ἀεὶ τέτακται καὶ τῆς αὐτῆς μετέχει ψυχῆς καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν
ἔστραπται νοῦν. δεῖ τοίνυν καὶ τῶν λέξεων ποιεῖσθαι τὴν διαίρεσιν ἑπομένην
τοῖς δόγμασι τούτοις τὸν τρόπον τοῦτον· ἑκάστῳ τῶν ἄστρων δύο δέδωκε κι-
νήσεις, τὴν μὲν ἐν ταὐτῷ κατὰ[11]) ταὐτά, ταύτην λέγοντας τὴν περὶ
τὸ οἰκεῖον κέντρον τοῦ ἄστρου, καὶ ὑποστίξαντας ἐπάγειν περὶ τῶν αὐτῶν |
D ἀεὶ ταὐτὸν ἑαυτῷ διανοουμένῳ[12]), ταύτην λέγοντας τὴν ψυχικὴν δια-

---

[1]) **276, 7** *τῷ*) *τὸ* B. — [2]) **276, 7** *κυκλοφορητικὸν*) *κυκλοφορικὸν* B. — [3]) **276, 8** *ὅτι τὰ ἄστρα, διττὰς κινεῖται κινήσεις*: m. A. — [4]) **276, 16** *συνέργειαν*) *συνεργίαν* A. — [5]) **276, 18** *τὰ*) om. A. — [6]) **276, 18** *νοεῖ*) *φρονεῖ*, in m. *νοεῖ*, B. — [7]) **276, 21** *σωκράτης ἐν πολιτείᾳ*. m. A. Lib. X. Pag. 614 D. — [8]) **276, 24** *ἰδίαν*) *ἀϊδίαν* — [9]) **276, 25** *διαιωνίου*) *δι' αἰονίου* B. — [10]) **276, 25** *κινήσεως*.) Fort. *κινήσεως, ἢ* — [11]) **276, 28** *κατὰ*) *καὶ τὰ* B. — [12]) **276, 30** *διανοουμένῳ*) *διανουμένῳ* B.

νοητικὴν οὖσαν τῶν ὄντων ἀεὶ δῆλον[1])· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ περὶ τῶν αὐτῶν καὶ ταὐτόν· οὐ γὰρ ἄλλοτε ἄλλα διανοεῖται περὶ τῶν αὐτῶν, ὅπερ[2]) ἡμεῖς πάσχομεν ἢ ἀφιστάμενοι τῶν νοουμένων ἢ[3]) τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν διανοούμενοι· καὶ αὖθις ἐπὶ τῆς λοιπῆς τὴν δὲ εἰς τὸ πρόσθεν, λέγοντας τὴν σωματικὴν, καθ' ἣν ὅλον ἐκ τόπου μέτεισιν· εἶθ' ὑποστίξαντας ἐπιφέρειν ἐπὶ[4]) τῆς ταὐτοῦ καὶ ὁμοίου φορᾶς κρατουμένῳ, ταὐτοῦ καὶ ὁμοίου φορᾶς λέγοντας τὴν κίνησιν τοῦ ταὐτοῦ κύκλου τῆς ὅλης ψυχῆς, ὑφ' ἧς κρατουμένη καὶ ἡ ἑκάστου τῶν ἄστρων ψυχὴ καὶ μιμουμένη κινεῖται εἰς τὸ ἑαυτῆς πρόσθεν, ὅπερ ἐστὶ τὸ ὄντως[5]) συναγομένη ταῖς ἐκείνης νοεραῖς ἐνεργείαις καὶ συνεξομοιοῦσα[6]) ἑαυτὴν ταῖς περιόδοις αὐτῆς ταῖς θείαις. ὅτι δὲ ἡ[7]) εἰς τὸ πρόσθεν κίνησις μόνοις ὑπάρχει τοῖς ὅλοις μεθισταμένοις τόπον ἐκ τόπου, δῆλον, ὅτι τὰ μὲν ἄστρα κινοῖτ' ἂν εἰς τὸ πρόσω, ἡ δὲ ἀπλανὴς οὐκέτ', ἀλλὰ κύκλῳ μόνον· οὕτω δὲ καὶ τὰ πλανώμενα, οὐκέτι δὲ αἱ πλανώμεναι[8])· | πάλιν τοίνυν ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κινήσεων τὴν τάξιν ἐκ τῶν πραγμάτων κατίδωμεν. μονοειδὴς μὲν γάρ ἐστι κίνησις[9]) ἡ τοῦ παντὸς, δυοειδὴς ἡ τῶν ἀπλανῶν, πολυειδὴς δὲ καὶ ἀόριστος ἡ τῶν ὑπὸ σελήνην, ἐπεὶ καὶ τῶν πλανωμένων ἑκάστη μονοειδῆ κινεῖται κίνησιν, ἀλλ' ἡ σύμμιξις τῶν πολλῶν περιόδων, τῆς τε οἰκείας ἑκάστης καὶ τῆς μετὰ τοῦ ἀπλανοῦς, ποικίλην ἀπεργάζεται τὴν φοράν. ἔδει γὰρ ἐν τῷ οὐρανῷ προειλῆφθαι τῆς ποικιλίας αἰτίας[10]) καὶ τῆς ἐναντιώσεως τὰς ἀρχὰς, ἢ πῶς περιέξει[11]) τὴν γένεσιν ὁ οὐρανὸς, πῶς δὲ ποδηγετήσει τὴν μεταβολὴν τῶν ὑπὸ σελήνην στοιχείων μὴ περιέχων ἐν ἑαυτῷ τὴν τῆς ἐναντιώσεως αἰτίαν; ἐπειδὴ δὲ ἄϋλος ὡς ἐν αἰσθητοῖς[12]) ἐστιν, οὐ μάχεται τὰ ἐναντία ἐν αὐτῷ[13]) οὐδὲ στασιάζει πρὸς ἄλληλα, συνυπάρχει δὲ ἀλλήλοις, καὶ τὸ αὐτὸ κινεῖται τὰς διττὰς περιφορὰς, οὐ τὴν μὲν καθ' αὑτὸ, τὴν δὲ κατὰ συμβεβηκὸς, εἰ δεῖ τὸ δοκοῦν λέγειν, ἀλλ' ἀμφοτέρας καθ' αὑτό. τί γὰρ ἐστιν ἐκεῖ συμβεβηκὸς ἁπάντων ἀΰλων ὄντων καὶ πάντων ἐκ τῆς ὅλης δημιουργίας ὑφισταμένων; | καὶ τὸ σχῆμα οὖν οὐσιῶδες ἐκεῖ καὶ ἡ κίνησις. ἐπειδὴ δ' οὖν ἄϋλός ἐστι, ταύτην λέγω τὴν ὕλην τὴν ἀνέδραστον καὶ νόθον κάλλος κεκτημένην, αἶσχος δὲ οὖσαν αὐτὴν, ὁ οὐρανὸς καὶ τὰς ἐναντίας κινήσεις ἅμα συνείληφεν. ἔξω γὰρ ὄντα τῆς ὕλης ταύτης τῆς οὐδὲν στεγούσης τὰ ἐναντία σύνδρομά ἐστι καὶ ἥνωται ἀλλήλοις, ἐν δὲ τῇ ὕλῃ ταύτῃ μάχεται[14]) μὴ δυναμένῃ[15]) κατα-

E F

[1]) 276, 30 δῆλον) Fort. δηλονότι — [2]) 276, 32 ὅπερ) ἅπερ A. — [3]) 276, 32 ἢ) Fort. ἢ μὴ — [4]) 276, 34 ἐπὶ) Lege ὑπὸ — [5]) 276, 36 ὄντως) Fort. ὄντως ὄν, — [6]) 276, 37 συνεξομοιοῦσα) συνεξομιοῦσα B. (corr. Tayl.) — [7]) 276, 37 ἡ) om. B. — [8]) 276, 39 αἱ πλανώμεναι) sc. σφαῖραι, quod ipsum Tayl. desiderans αἱ πλανωμένων σφαῖραι scribendum putabat. — [9]) 276, 41 γάρ ἐστι κίνησις) γὰρ ἡ κίνησίς ἐστι B. — [10]) 276, 44 αἰτίας) αἰτίαι A. — [11]) 276, 44 περιέξει) περιέζει B. Tayl. coni. περιέχει. — [12]) 276, 46 αἰσθητοῖς) ἐναἰσθητοῖς A. ἐναισθητοῖς B. — [13]) 276, 47 ὅτι τὰ ἐναντία οὐ μάχεται ἐν τῷ οὐρανῷ: m. A. — [14]) 276, 53 μάχεται) μάχαι B. ὅτι τὰ ἐναντία ἐν ὕλῃ μάχεται· m. A. — [15]) 276, 53 δυναμένῃ) δυναμένη

δέξασθαι διὰ τὴν αὐτῆς ἀσθένειαν τὴν ἀμφοτέρων τῶν εἰδῶν παρουσίαν.
ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῶν κινήσεων εἰρήσθω· ποίας δὲ πέντε κινήσεις
277 ἀφεῖλε | τῶν ἀπλανῶν; πρόδηλον, ὅτι τὴν ἄνω καὶ κάτω καὶ τὴν ἐπὶ τὸ
ὀπίσω καὶ τὴν ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἐπ' ἀριστερά. τῆς μὲν γὰρ ἀπλανοῦς τὰς ἓξ ἤδη
πρότερον ἀφεῖλε, τοῖς δὲ ἄστροις τὴν εἰς τὸ[1]) πρόσθεν δέδωκεν, ἵνα καὶ τὴν
τοῦ ὅλου κινῆται[2]) κίνησιν, τοῖς δὲ πλάνησιν οὐ τὴν εἰς τὸ πρόσθεν μόνον, ἀλλὰ
καὶ τὴν εἰς τὰ ἑπόμενα· κατὰ γὰρ ταύτην καὶ πλανᾶσθαι λέγεται μόνην. εἰ δὲ
ἣν πρότερον[3]) ἐκάλεσεν ἐπὶ δεξιά, ταύτην νῦν εἰς τὸ πρόσθεν ἐπωνόμα-
σεν, οὐ δεῖ θαυμάζειν. ἐπὶ δεξιὰ[4]) μὲν γάρ ἐστιν ὡς πρὸς τὴν ὅλην περιφοράν,
εἰς τὸ πρόσθεν δὲ ὡς πρὸς τοὺς ἀστέρας. καὶ ἔοικεν ὡς μὲν εἷς κόσμος μίαν
ἔχειν κίνησιν τὴν περὶ νοῦν καὶ φρόνησιν μάλιστα οὖσαν καὶ τῶν ἓξ μηδεμίαν,
ὡς δὲ διῃρημένος[5]) εἰς ἀπλανὲς καὶ πλανώμενον τὴν ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἐπ' ἀριστερά,
διὰ τὴν διττὴν περιφοράν, ὡς δὲ ἔχων μερικὰ ζῷα ἀπλανῆ καὶ πλανώμενα καὶ
τὴν εἰς τὸ πρόσθεν κίνησιν καὶ τὴν εἰς τὸ[6]) ὀπίσω, τὴν μὲν ἐπὶ τῶν ἀπλανῶν,
B τὴν δὲ ἐπὶ τῶν πλανωμένων. καὶ | ἔοικεν, ὡς ἐκ τούτων ἀπομαντεύεσθαι δυ-
νατόν, ἕκαστον τῶν ἀπλανῶν κινεῖν ὁμοίως τῇ ἀπλανεῖ περὶ τὸ ἑαυτοῦ μὲν κέν-
τρον, ἀλλ' ὡς ἐπὶ δυσμὰς[7]) κυκλούμενον· οὕτω γὰρ καὶ ὑπὸ τοῦ ὅλου κινού-
μενος ἕκαστος εἰς τὸ πρόσω ἑαυτοῦ κινήσεται. ἐφ' ἃ γὰρ ἡ κατὰ φύσιν ἑκάστου
κίνησις, τοῦτό ἐστιν ἑκάστου πρόσω. τὸ οὖν ἐφ' ὃ τῆς ἑκάστου κυκλήσεως τοῦτό
ἐστι τὸ ἐπὶ δύσιν, ἵνα καὶ ταύτην ὁμοίως ἐν[8]) τῇ ἑαυτῶν ὁλότητι, ὥσπερ
τῶν πλανωμένων τὸ ἀνατολικόν ἐστι πρόσω, ἐφ' ὃ φέρονται κατὰ φύσιν. ἡ δ'
οὖν εἰς τὸ πρόσω κίνησις τῶν ἀπλανῶν ἐστιν, ἀλλ' οὐ τῆς ἀπλανοῦς[9])· τούτων
γάρ ἐστί τι ἐκτός· τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡγεῖται, τὸ δὲ ἕπεται· ἡ δὲ ὅλη σφαῖρα
πάσης μὲν ὑπερέχει τῆς κατ'[10]) εὐθεῖαν κινήσεως, κατὰ μόνην δὲ φέρεται τὴν
κυκλικήν· τοὺς δὲ πλάνητας εἴποις ἂν τὴν ἰδίαν μὲν ποιεῖσθαι κίνησιν ἐπ' ἀνα-
τολὰς αὐτοὺς φερομένους κύκλῳ τε[11]) ὁμοῦ καὶ ὅλους διὰ τοῦ βάθους τῶν
σφαιρῶν, καὶ εἶναι αὐτῶν πρόσω τὸ ἀνατολικόν, ὑπὸ δὲ τῆς ἀπλανοῦς ἀντι-
περιάγεσθαι εἰς τὸ ὀπίσω ἑαυτῶν ἀντικειμένως[12]) πρὸς τὴν ἰδίαν κίνησιν. τῶν
C οὖν ἓξ κινήσεων | τὴν εἰς τὸ πρόσω τοῖς ἄστροις ἀποδέδωκε μόνην[13])· καὶ
κατασκευάσειας ἄν, ὅτι τιμιωτάτη τῶν λοιπῶν αὕτη· καθάπερ γάρ φησιν
Ἀριστοτέλης[14]), ἡ τοῦ ἀρίστου κίνησις ἀρίστη ἐστίν· διὸ τῶν μὲν ἄλλων ἡ
τοπικὴ κρείττων, τῶν δὲ τοπικῶν πρώτη μὲν ἡ κύκλῳ, δευτέρα δὲ ἡ ἐπὶ τὸ
πρόσω. τοῖς γὰρ ἀπλανέσιν ὑπάρχει καὶ αὕτη, τὰς δὲ πέντε κινήσεις

---

[1]) 277, 2 *τὸ*) *τὴν* A. — [2]) 277, 3 *κινῆται*) *κινεῖται* B. — [3]) 277, 4 *πρότερον*) *τὸ πρότερον* B. — [4]) 277, 5 *ἐπὶ δεξιὰ*) *ἐπιδεξιὰ* B. — [5]) 277, 7 *διῃρημένος*) *διῃρημένως* B. — [6]) 277, 9 *τὸ*) *τὰ* B. — [7]) 277, 11 *δυσμὰς*) *δυσμὰς μὲν* B. — [8]) 277, 13 *ταύτην ὁμοίως ἐν*) Fort. *ταύτῃ ὁμοιωθῶσι* — [9]) 277, 15 *ἀπλανοῦς*) *πλανωμένης* B et, in m. *ἀπλανοῦς*, A. — [10]) 277, 16 *κατ'*) *καθ'* B. — [11]) 277, 18 *κύκλῳ τε*) *κύκλωσε* B. — [12]) 277, 19 *ἀντικειμένως*) *ἀντικειμένων* B. — [13]) 277, 20 *μόνην*) om. B. — [14]) 277, 21 *ἀριστοτέλης*. m. A.

ἕκαστον αὐτῶν ἀκίνητόν ἐστι καὶ ἑστός. ἄμφω γὰρ εἶπεν ὁ Πλάτων, ἵνα μὴ τὴν ἀκινησίαν πάρεσιν εἶναι νομίσῃς καὶ ἀργίαν[1]) καὶ στέρησιν, ἀλλὰ δι' ὑπεροχὴν αὐτὴν ὑπολάβῃς ὑπάρχειν τοῖς οὐρανίοις. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἑξῆς· ἵνα γάρ φησιν ὅτι μάλιστα αὐτῶν ἕκαστον γένοιτο ὡς ἄριστον. εἰ γὰρ τοῦ κάλλους τῆς τῶν οὐρανίων τάξεως καὶ τοῦ ἀγαθοῦ στοχάζεται ἡ ἀκινησία τῶν πέντε κινήσεων, οὐκ ἔστιν ἀζωΐα καὶ στέρησις, ἀλλὰ δύναμις κρατητικὴ τῆς ποικιλίας. ὁ μὲν γὰρ τῆς ἀπλανοῦς κύκλος πᾶσαν περιέχει κίνησιν ὁπωσοῦν ἐπιτελουμένην, ἡ δὲ εἰς τὸ πρόσω τοῖς ἄστροις προστεθεῖσα[2]) δῆλον ὡς ἀρχὴν ταύτην ἐμφαίνει τῆς εὐθυπορίας, ἡ δὲ ποικιλία τῶν πλανωμένων πᾶσαν ποδηγετεῖ τὴν | τῆς γενέσεως ἀοριστίαν, ἅτε προσεχῶς αὐτὴν D
κινοῦσα ταῖς ἑαυτῆς ἀνελίξεσι παντοίαις[3]). ὁ μὲν οὖν Πλάτων τοιαύτην κίνησιν ἀποδέδωκε τοῖς ἀπλανέσιν· ὅσοι δὲ καὶ τούτους ἐπὶ τὰ ἑπόμενα κινοῦσι περὶ τοὺς τοῦ ζωδιακοῦ πόλους δι' ἑκατὸν[4]) ἐτῶν μοῖραν[5]), ὡς Πτολεμαῖος καὶ Ἵππαρχος[6]) πρὸ τούτου, τηρήσεσι πιστεύσαντες, πρῶτον μὲν ἴστωσαν, ὅτι καὶ Αἰγύπτιοι πρὸ αὐτῶν τηρήσεσι χρησάμενοι καὶ ἔτι πολλῷ πρότερον Χαλδαῖοι[7]) καὶ πρὸ τῶν τηρήσεων ὑπὸ θεῶν διδαχθέντες ὁμοίως Πλάτωνι περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν κινήσεως ἐδόξασαν. καὶ γὰρ τὰ λόγια[8]) τῶν ἀστέρων τὸ προπόρευμα τῶν ἀπλανῶν οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις λέγοντα Μηναῖόν τε δρόμημα καὶ ἀστέριον προπόρευμα καὶ πάλιν Ἀστέριον προπόρευμα σέθεν χάριν οὐκ ἐλοχεύθη τὴν εἰς τὸ πρόσθεν κίνησιν αὐτοῖς[9]) ἀποδίδωσι, καὶ ὁ θεουργὸς[10]) ἐν τοῖς Ὑφηγητικοῖς λέγων περὶ τοῦ τρίτου πατρὸς ἔπηξε δὲ καὶ πολὺν ὅμιλον ἀστέρων ἀπλανῶν τὸ πῦρ πρὸς το πῦρ ἀναγκάσας πήξει πλάνην[11]) οὐκ ἐχούσῃ φέρεσθαι σαφῶς ἐν τῷ αὐτῷ κατὰ τὰ αὐτὰ μαρτυρεῖ κινεῖσθαι | τοὺς ἀπλανεῖς, ὥστε δι' ἀμφο- E
τέρων εἶναι πιστὴν τὴν Πλάτωνος δόξαν. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὰ φαινόμενα τοὺς ἔχοντας ὄμματα πείθειν ἱκανά. δῆλον γάρ, ὅτι περὶ τοὺς πόλους τοῦ ζωδιακοῦ κινουμένων αὐτῶν εἰς τὰ ἑπόμενα, καὶ τῆς ἄρκτου δύνειν ἐν τούτοις ἔδει τοῖς τόποις οὐκ ὀλίγον, ἀπὸ τῶν Ὁμήρου χρόνων ἀειφανοῦς λεγομένης, οὕτως, ὥσπερ καὶ νῦν πλείονας μοίρας κεκινῆσθαι[12]) τῶν πεντεκαίδεκα καὶ οὐ περὶ τὸν τοῦ ἰσημερινοῦ πόλον, καὶ τὸν Κάνωβον μηκέτι φαίνεσθαι βραχεῖαν μὲν ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα ποιοῦντα περίοδον τοῖς ἐν τῷ τρίτῳ κλίματι, τοῖς

---

[1]) **277, 24** *ἀργίαν*) *ἀργείαν* — [2]) **277, 28** *προστεθεῖσα*) *προτεθεῖσα* — [3]) **277, 30** *κινοῦσα — ἑαυτῆς — παντοίαις*) *κινοῦσαν — ἑαυτοῖς — παντοίως* **B.** — [4]) **277, 32** *ἑκατὸν*) *ἑκατῶν* **B.** — [5]) **277, 32** *μοῖραν*) *μοίραν* — [6]) **277, 32** *πτολεμαῖος* | *ἵππαρχος*· **m. A.** — [7]) **277, 34** *χαλδαῖοι*· **m. A.** — [8]) **277, 35** *τὰ λόγια*· **m. A.** — [9]) **277, 37** *αὐτοῖς*) *αὐτοῦ*, **in m.** *γρ. αὐτοῖς*, **A.** — [10]) **277, 37** *ὁ θεουργὸς*· **m. A.** — [11]) **277, 39** *πήξει πλάνην*) *πῆξε πάλιν* **B.** *πῆξε πλάνην* **A. Tayl. coni.** *πήξῃ δὲ πλάνην*, *πήξῃ* **pro dativo habens, ceterum a sensu non aberrans: But he fixed them with a stability void of a wandering motion. Cf. 280, 14.** — [12]) **277, 43** *κεκινῆσθαι*) *κινεῖσθαι* **B. Cf. v. 32. Scilicet plus quam mille quingentis annis antiquiorem sua aetate Homerum statuebat Proclus.**

δὲ ἐν Ῥόδῳ παραξέοντα τὸν ὁρίζοντα, καθάπερ λέγει Ποσειδώνιος[1]). ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ ἄρκτος ἀειφανὴς, καὶ ὁ Κάνωβος τὴν αὐτὴν φυλάττει θέσιν. οὐκ ἄρα ἀληθὴς ἡ θρυλλουμένη παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τὰ ἑπόμενα τῶν ἀπλανῶν κίνησις. εἰ δὲ καὶ τὰς ψηφηφορίας[2]) τῆς τῶν πλανωμένων κινήσεως καὶ τὰς ἐκθέσεις τῶν γενέσεων ὡς ταύτην κινουμένων τὴν ἐπὶ τὰ ἑπόμενα κίνησιν τῶν ἀπλανῶν[3]) συμπαραλαμβάνοντες σύμφωνα λέγειν οἴονται τοῖς φαινομένοις, ῥητέον
F πρὸς αὐτὴν[4]), | ὅτι καὶ οἷς οὐκ ἀρέσκει ταύτην κινεῖσθαι τοὺς ἀπλανεῖς τὴν[5]) κίνησιν, καὶ ἐκεῖνοι διαφερόντως συμφωνοῦσι τοῖς φαινομένοις, καὶ περὶ τῶν ἐν τοῖς πλάνησι κινήσεων κανόνας ἐκδεδωκότες καὶ τὰ περὶ τὰ κατὰ γενεθλιαλογίαν σπουδάσαντες οὐδὲν δεηθέντες καὶ ταύτην συμπαραλαβεῖν εἰς τὴν τῶν κανόνων ἔκθεσιν ἢ τὴν τῶν γενέσεων εὕρεσιν· οἵους γεγονέναι μάλιστα ἂν εἴποιμι Χαλδαίους, ὧν καὶ αἱ τηρήσεις ὅλων ἦσαν κοσμικῶν περιόδων καὶ προῤῥήσεις ἀνέλεγκτοι τῶν τε ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν παθημάτων[6]). τί δὴ οὖν[7])
278 ἡμεῖς μαρτυρόμεθα[8]) τὰ ἐξ ὀλίγων τηρήσεων ἱστορημένα καὶ | τὰ μὴ μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας νεαροπρεπῆ θεάματα, μαρτυρούντων ἐκείνων τῷ τῶν ἀρχαίων περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν κινήσεως δόγματι, οὐδὲ τοῦτο εἰδότες, ὅτι ἔστι καὶ ἐκ ψευδῶν ὑποθέσεων ἀληθές τι συνάγειν, καὶ ὡς οὐ δεῖ τὸ συναγόμενον ὡς σύμφωνον τοῖς φαινομένοις τεκμήριον ἱκανὸν ἡγεῖσθαι τῆς τῶν ὑποθέσεων[9]) ἀληθείας;

Ἐξ ἧς[10]) δὴ τῆς αἰτίας[11]) γέγονεν ὅσα ἀπλανῆ τῶν ἄστρων ζῷα θεῖα ὄντα, καὶ διὰ ταῦτα[12]) ἐν ταυτῷ στρεφόμενα ἀεὶ διαμένει[13]), τὰ δὲ τρεπόμενα, καὶ πλάνην τοιαύτην ἴσχοντα, καθάπερ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐῤῥήθη[14]), κατ' ἐκεῖνα γέγονεν. (Pag. 40 B.)

Ἡ μὲν αἰτία πάσας περιέχει τὰς κυριωτάτας ἀρχὰς τῆς τῶν ἄστρων ἀπογεννήσεως, τὴν παραδειγματικὴν, τὴν δημιουργικὴν, τὴν τελικήν· ἀπὸ πασῶν γὰρ τούτων ἐγεννήθη τοιαῦτα καὶ οὕτω κινούμενα τὰ ἄστρα· τὸ δὲ ἀπλανὲς τῆς μονοειδοῦς ἐστὶ καὶ ἀεὶ ὡσαύτως προϊούσης κινήσεως παραστατικόν· τὸ
B δὲ θεῖον ζῷον τὴν εἰς αὐτὰ παρουσίαν ἐνδείκνυται τοῦ τε νοῦ καὶ | τῆς θείας ψυχῆς καὶ πρὸ τούτων τῆς μιᾶς ἑνάδος, καθ' ἣν ἕκαστόν[15]) ἐστι θεός. διότι

---

1) 277, 46 *Ποσειδώνιος) Ποσειδόνιος* B. *ποσειδώνιος* m. A. — 2) 277, 47 *ψηφηφορίας) ψυχιφορίας* B. Tayl. coni. *ψυχοφθόρας* (voluit *ψυχοφθόρους*) *τῶν πλανωμένων κινήσεις*: the baneful motions of the planets. — 3) 277, 49 *ἀπλανῶν) ἄπλανῶν* A. — 4) 277, 49 *αὐτήν)* Immo *αὐτοὺς* — 5) 277, 50 *τὴν) τῆς* B. — 6) 277, 54 *καὶ προῤῥήσεις — παθημάτων)* om. B. *προῤῥήσεις χαλδαίων.* m. A. — 7) 277, 54 *δὴ οὖν) ο. δ.* B. — 8) 277, 54 *μαρτυρόμεθα) μαρτυρώμεθα* B. — 9) 278, 4 *ὑποθέσεων) ὑποθέσεως* B. — 10) 278, 4 *Ἐξ ἧς) ἐξῆς* A. — 11) 278, 4 *αἰτίας) ὑποθέσεως*, in m. *γρ. αἰτίας*, A. — 12) 278, 4 *διὰ ταῦτα) διαταῦτα* B. — 13) 278, 5 *διαμένει) δυνάμει* B. — 14) 278, 6 *ἐῤῥήθη) ἐῤῥέθη* B. — 15) 278, 10 *ἕκαστόν) ἕκαστός* B.

μὲν γὰρ ἕκαστον ζῶον, ψυχὴν ἔχει τὴν κινοῦσαν, διότι δὲ [1]) θεῖον ζῶον, εἰς νοῦν ἀνήρτηται θεῖον. οὐ γὰρ νοῦς ὃ ποιεῖ θεῖόν ἐστιν, ἐπεὶ καὶ ἀγγελικός ἐστι νοῦς καὶ δαιμόνιος, ἀλλὰ τὸ ὅλον τοῦτο [2]) θεῖον νοῦς, διαφέρων τοῦ μὴ θείου τῷ θειότητος [3]) ἀνηρτῆσθαι τῆς θεῖον αὐτὸν ἀποτελούσης νοῦν. ἡ δὲ ἐν ταὐτῷ διαμένουσα ἀεὶ στροφὴ τὴν κατ' οὐρανὸν ἀϊδιότητα, καθ' ἣν καὶ τὸν αὐτὸν ἀεὶ κατέχουσι τοῦ οὐρανοῦ τόπον περὶ τὰ ἑαυτῶν κέντρα κινούμενοι καὶ τὴν ἀνέκλειπτον [4]) αὐτῶν ἐνέργειαν παρίστησι καὶ τὴν ἀκατάληκτον ζωήν. ὅσοι τοίνυν ἢ ἄψυχα τὰ ἄστρα ποιοῦσιν ἢ μεταβάλλειν οἴονται τὰς τῶν οὐρανίων ψυχὰς ὥσπερ τὰς ἡμετέρας ἢ κατὰ χρόνον εἶναι τὴν γένεσιν αὐτῶν, ἀποπίπτουσι τῆς τοῦ Πλάτωνος γνώμης. εἰ γάρ τι ζῶόν ἐστι θεῖον, ψυχὴν ἔχει θείαν [5]), ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τοῦ ὅλου ψυχοῦται μόνου. ἔστι γὰρ καὶ ἡ γῆ [6]) ζῶον θεῖον, εἴπερ καὶ πρεσβυτάτη θεῶν, καὶ ἐν αὐτῇ τινὰ ζῶντα ἀπὸ τῆς ὅλης ἐντελεχείας ἔχοντα μόνας, ἀλλὰ ταῦτα ζῶα οὐκ ἔστι. καὶ ὅτι [7]) ἀεὶ διαμένει | κι- C
νούμενον, οὔτε ἀπὸ χρόνου τὴν ψυχὴν ἔσχεν οὔτε ἀφήσει ποτὲ αὐτήν· τὸ γὰρ ἀεὶ τὴν ἐφ' ἑκάτερα δηλοῖ κατὰ τὸν χρόνον ἀμεταβλησίαν. ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἀπλανῶν· περὶ δὲ τῶν πλανωμένων ὑπομιμνήσκει πάλιν, ὅτι ποικίλας ἔχουσι κινήσεις, ἀλλ' ἐν τάξει καὶ κατὰ μέτρα καὶ ὅρους. ἡ γὰρ ἁπλότης αὐτῶν περιέχει τὸ πλῆθος, καὶ ἡ τάξις συνέχει τὴν ποικιλίαν, καὶ τὸ μέτρον ὁρίζει τὴν πλάνην. τί οὖν [8]) βούλεται νῦν ἡ ὑπόμνησις, καὶ τίνα παρέχεται ἡμῖν ἔνδειξιν; ἢ [9]) τοῦτό, φασίν τινες, ἐκεῖνο δηλοῖ τὸ τὰ πλανώμενα, εἰ καί πη [10]) ὑπερέχει τῶν ἀπλανῶν ἄστρων, καθ' ὅσον ἡγεμονικὴν ἔλαχε καὶ κοσμοκρατορικὴν αἰτίαν [11]) ἐν τῷ παντὶ καί, ὡς οἱ θεολόγοι φασίν, ἀζωνικήν (ἐν ἑκάστῳ γὰρ τῶν κοσμοκρατόρων ἔστιν [12]) ἀζωνικὴ τάξις θεῶν) ὅμως αὐτῶν ἐλασσοῦται [13]) κατὰ τὴν ποικιλίαν τῆς κινήσεως καὶ τὰς πλάνας καὶ τὴν παντοίαν κίνησιν. καὶ οὐδέν γε ἄτοπον ἡμεῖς φήσομεν τὸ αὐτὸ καὶ ὑπερέχειν καὶ ὑπερέχεσθαι τῶν αὐτῶν κατ' ἄλλας καὶ ἄλλας ἐπιβολάς, ἀλλ' ἐπιστήσομεν, εἰ τοῦτο ὁ Πλάτων ἐνδεικνύμενος καὶ πρὸ τῶν ἀπλανῶν περὶ | τῶν πλανωμένων εἴρηκε τήν τε τά- D
ξιν αὐτῶν καὶ τὴν κίνησιν καὶ τὰς δυνάμεις παραδιδοὺς καὶ τὰς περιόδους καὶ τὰς ἀποκαταστάσεις, καὶ μετὰ τοὺς ἀπλανεῖς τὸν [14]) περὶ αὐτῶν πάλιν ἀνεκαλέσατο λόγον, διότι κατὰ τὴν ποικιλίαν τῆς κινήσεως [15]) δεύτερός ἐστιν ὁ περὶ αὐτῶν λόγος τοῦ περὶ ἐκείνων. κοινὸν μὲν τοίνυν ἐστὶ τῶν τε ἀπλανῶν καὶ τῶν πλανωμένων τὸ ζῶα θεῖα εἶναι πάντα· περὶ γὰρ ἀμφοτέρων εἴρηται τοῦτο σα-

---

[1]) 278, 11 *δὲ*) *καὶ* — [2]) 278, 12 *τὸ ὅλον τοῦτο*) *τοῦ ὅλου τούτου ὁ* B. Cf. 270, 3. — [3]) 278, 12 *θειότητος*) *θεότητος* B. — [4]) 278, 15 *ἀνέκλειπτον*) *ἀνέλικτον* B. — [5]) 278, 17. 18 *ψυχὴν ἔχει θείαν*) om. A. — [6]) 278, 18 *ἡ γῆ*) *ἐν γῇ* B. — [7]) 278, 19 *ὅτι*) *ἔτι* B. — [8]) 278, 23 *οὖν*) om. A. — [9]) 278, 24 *ἢ*) *καὶ* B. — [10]) 278, 25 *καί πη*) *καὶ πῇ* A. — [11]) 278, 26 *αἰτίαν*) Tayl. coni. *ἀξίαν*. Fortasse *αἰτία* h. l. vim significat. Cf. 282, 29. 315, 15. — [12]) 278, 26 *ἔστιν*) om. B. *ἄζωνοι θεοί·* m. A. — [13]) 278, 27 *ἐλασσοῦται*) Fort. *ἐλασσοῦσθαι* — [14]) 278, 31 *τὸν*) *τῶν* B. — [15]) 278, 32 *κινήσεως*) *κοινήσεως* B. (corr. Tayl.)

φῶς· ἴδιον δὲ [1]) τὸ τὰ μὲν ἐν τῷ αὐτῷ κατὰ τὰ αὐτὰ κινεῖσθαι τὴν ἰδίαν κίνησιν· τοῦτο γὰρ εἶπε περὶ τῶν ἀπλανῶν· τὰ δὲ δι' οὐρανοῦ πορευόμενα τροπὰς ἔχειν· καὶ γὰρ τοῦτο λέλεκται περὶ τῶν πλανωμένων, ὥσπερ καὶ νῦν αὐτὰ τρεπόμενα προσεῖπε. δῆλον οὖν, ὅτι ταῦτα βούλεται δι' ἑαυτῶν ἀπογειότερα γίγνεσθαι [2]) καὶ περιγειότερα καὶ τὰς κατὰ πλάτος ποιεῖσθαι τροπὰς αὐτὰ πορευόμενα καὶ οὐχ ὑπ' ἄλλων φερόμενα, καθάπερ φησὶ [3]) τῶν ἀνελιττουσῶν τινὲς ἢ τῶν ἐπικύκλων [4]), ὡσὰν [5]) κατὰ τὴν ἑαυτῶν μίαν φύσιν μίαν καὶ ποικίλην ἔχοντα κίνησιν καὶ προποδίζοντα καὶ ὑποποδίζοντα ἑλικοειδῶς καὶ παν-
E τοίως | μετασχηματίζοντα [6]) τὴν ἑαυτῶν περιπόλησιν, ὥστε εἶναι τριπλῆν αὐτῶν τὴν φοράν, τὴν μέν, ἣν αὐτὰ τρέπεται μετὰ τοῦ περὶ τὰ ἑαυτῶν κέντρα κινεῖσθαι καὶ κατὰ πλάτος κινούμενα καὶ κατὰ βάθος, τὴν δέ, ἣν ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐπ' ἀριστερὰ περιάγεται κύκλῳ [7]), τὴν δέ, ἣν ὑπὸ τῆς ταὐτοῦ φορᾶς κρατούσης τῆς θατέρου πάσης. τοσαῦτα περὶ τούτων, ἐξαιρέτων ὄντων τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας θεαμάτων. εἰ δὲ ἐπιζητοίης, τίς ἡ τῶν πλανωμένων σύστασις αὐτῶν τε τῶν ἄστρων καὶ τῶν ὅλων σφαιρῶν [8]), καὶ πότερον ἡ αὐτὴ τῶν τε ἄστρων καὶ τῶν σφαιρῶν, ἢ [9]) ἑτέρα, δι' αὐτῶν ἀπαντησόμεθα τῶν Πλατωνικῶν ἀρχῶν, ὅτι πᾶς μὲν ὁ [10]) οὐρανὸς ἐκ πάντων ἐστὶ τῶν στοιχείων λέγοντες, ἐπικρατεῖ δὲ ὅπου μὲν τὸ πῦρ μετὰ τῆς γῆς, ὅπου δὲ τὸ πῦρ μετὰ τοῦ ἀερώδους, ὅπου δὲ τὸ πῦρ μετὰ τοῦ [11]) ὕδατος τῆς ἀκρότητος, ὥσπερ καὶ τοῦ ἀέρος καὶ αὐτοῦ τοῦ πυρὸς καὶ καθ' ἕκαστον τούτων ἡ ἐξαλλαγὴ παμπόλλη τίς [12]) ἐστι, διὸ δὴ καὶ τὰ μὲν ὁρατὰ μᾶλλόν ἐστιν [13]), ὅσα τὸ πῦρ ἔχει μετὰ τοῦ στερεοῦ, τὰ δὲ ἀορατώτερα [14]), ὅσα τὸ πῦρ ἔχει μετὰ τοῦ διαυγοῦς [15])
F καὶ διαφανοῦς, καὶ διὰ τούτων μὲν τὰ | ἀνωτέρω δυνατὸν ὁρᾶν, ὥσπερ καὶ διὰ τοῦ ἀέρος, ἐκεῖνα δὲ ἐπιπροσθεῖ πρὸς τὴν ἡμετέραν ὄψιν. εἰ δὴ [16]) ταῦτα ὀρθῶς λέγομεν, εἰκότως αἱ μὲν σφαῖραι [17]) λεπτοτέραν ἔχουσι καὶ διαφανεστέραν οὐσίαν, τὰ δὲ ἄστρα στερεωτέραν, πανταχοῦ δὲ ἐπικρατεῖ τὸ πῦρ, καὶ ὁ πᾶς οὐρανὸς κατὰ [18]) τὴν τούτου χαρακτηρίζεται δύναμιν, καὶ οὔτε καυστικὸν τὸ ἐκεῖ πῦρ, ὅπου γε οὐδὲ τὸ ὑπὸ σελήνην τὸ πρώτιστον τῶν ἐνταῦθα στοι-

---

[1]) 278, 34 *δὲ) μὲν* — [2]) 278, 37 *γίγνεσθαι) γίνεσθαι* A. — [3]) 278, 38 *φησὶ)* Fort. *φασὶ* — [4]) 278, 38 *τῶν ἀνελιττουσῶν — τῶν ἐπικύκλων)* Desideratur verbum, quale est *μνημονεύοντες.* — [5]) 278, 38 *ὡσὰν) ὡς ἂν* A. *ὅτι τὰ πλανώμενα, διὰ τὴν ἑαυτῶν μίαν φύσιν, ποικίλην ἔχει κίνησιν, ἣν ἐφ' ἑαυτῶν κινεῖται*: m. A. — [6]) 278, 40 *μετασχηματίζοντα) μετασχηματιζόμενα* B. *μετασχηματίζωντα* cum o super ω A. — [7]) 278, 42 *κύκλῳ)* Fort. *κύκλων*, h. e. *σφαιρῶν*, quod nomen excidisse post *ἰδίων* suspicabatur Tayl. Cf. 284, 26. — [8]) 278, 44 *τίς ἡ τῶν ἀστέρων καὶ τῶν σφαιρῶν σύστασις*: m. A. — [9]) 278, 45 *ἢ) καὶ* B. — [10]) 278, 46 *ὁ)* om. A. — [11]) 278, 47 *ἀερώδους — μετὰ τοῦ)* om. B. — [12]) 278, 48 *παμπόλλη τίς) παμπόλυ τι* B. — [13]) 278, 48 *μᾶλλόν ἐστιν) ἐστι μ.* B. — [14]) 278, 49 *ἀορατώτερα) ὁρατώτερα* B. (corr. Tayl.) — [15]) 278, 49 *τοῦ διαυγοῦς) διαυγὺς* B. — [16]) 278, 50 *δὴ) δεῖ* B. (corr. Tayl.) — [17]) 278, 51 *σφαῖραι) σφαῖρα* B. — [18]) 278, 52 *κατὰ) μετὰ* B.

χείων, ὃ καλεῖν εἴωθεν Ἀριστοτέλης[1]) πυροειδές, οὔτε φθαρτικόν τινος οὔτε
ἐναντίον πρὸς τὴν γῆν, ἀλλὰ | θερμότητι ζωογόνῳ καὶ δυνάμει φωτιστικῇ καὶ 279
καθαρότητι[2]) καὶ διαυγείᾳ διαλάμπον· ἄλλο γάρ ἐστι τὸ σφοδρόν, καὶ ἄλλο τὸ
καθαρόν, ὡς ἔδειξεν ὁ ἐν Φιλήβῳ[3]) Σωκράτης. φῶς οὖν τὸ ἐκεῖ πῦρ, καὶ οὐ
δεῖ τὸν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐπιταράττειν ἐπὶ τὸ παχὺ τοῦτο καὶ σκοτεινὸν πῦρ
φερομένους. οὕτω μὲν οὖν ὁ περὶ τῶν πλανήτων λόγος οἰκείως τοῖς εἰρημένοις
ἀποδοθήσεται· εἰ δέ γε[4]) καὶ ἄλλα ζῶα θεῖα εἴη οὐράνια συνεπόμενα ταῖς τῶν
πλανωμένων περιφοραῖς, ὧν ἡγεμόνες εἰσὶν οἱ ἑπτά, καὶ ταῦτα πάντα περιέλα-
βεν ἐν τούτοις ὁ Πλάτων. καὶ γὰρ ταῦτα τρεπόμενά ἐστι καὶ πλάνην ἔχοντα
τοιαύτην, οἵαν εἴρηκε περὶ τῶν ἑπτὰ μικρῷ πρότερον. καὶ γὰρ συμπεριπολεῖ
καὶ συναποκαθίσταται ταῖς ἑαυτῶν ἀρχαῖς, ὥσπερ καὶ τὰ ἀπλανῆ κρατεῖται
ὑπὸ τῆς ὅλης περιφορᾶς. ταῦτα δ' οὖν τὰ πλανώμενα γίγνεσθαί φησι κατ'
ἐκεῖνα τὰ ἔμπροσθεν, τοῦ χρόνου γενέσεως χάριν, ἵνα συναπεργάζηται
χρόνον, διά | τε τῆς ἀνωμαλίας καὶ τῆς ἀεικινησίας[5]) τὰ διάφορα χρονικὰ B
μέτρα προάγοντα εἰς τὸν κόσμον, ὧν ὁ εἷς χρόνος περιληπτικός, τὸν ἕνα περιο-
δικὸν ἔχων ἀριθμὸν τὸν τῶν παντοδαπῶν ἀριθμῶν περιοδικῶν περιεκτικόν. καὶ
οὐ δὴ[6]) τὰ ἀπλανῆ, κινεῖσθαι[7]) καὶ αὐτὰ λέγων περὶ τὰ ἑαυτῶν κέντρα
μετὰ καὶ[8]) τῆς εἰς τὸ πρόσθεν πορείας, οὐχὶ κἀκεῖνα φαίη ἂν συναπεργάζεσθαι
χρόνον, ἔχοντα καὶ αὐτὰ περιοδικὸν ἀριθμὸν τῆς ἰδίας ἀποκαταστάσεως, καθ'
ὃν μετρεῖται ὁ σύμπας χρόνος, ἀλλὰ τὸν προσήκοντα τῇ φυσιολογίᾳ τρόπον
λέγων περὶ τῶν πλανωμένων ταῦτα διαφερόντως εἶπεν, ἐφ' ὧν καὶ τὴν αἴσθη-
σιν εἶχε μαρτυροῦσαν τῇ διαφόρῳ κινήσει τῶν πλανωμένων, οὐδὲν ἐχόντων[9])
ἡμῶν ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως λαβεῖν τῶν διαφόρων ἀριθμῶν τῆς κινήσεως τῶν ἀπλα-
νῶν καὶ τῶν περιόδων, ἃς ποιοῦνται περιιόντες. τοῦτο μὲν οὖν (λέγω δὴ τὸ
τὰ πλανώμενα χρόνου ἕνεκα γεγονέναι διαφερόντως) ὑπεμνήσθω διὰ τούτων
παρ' ἡμῶν, ὥσπερ καὶ αὐτὸς ὑπέμνησεν· ὅσοι δὲ τὸ ἐκ πυρὸς εἶναι τὸν οὐρα-
νὸν ἀθετοῦσιν ὡς τοῦ | πυρὸς ἄνω φέρεσθαι πεφυκότος, ἤδη μὲν προείπομεν, C
δεῖ δὲ ἄρα πάλιν ὑπομιμνήσκειν[10]) αὐτοὺς φιλέριδας ὄντας, ὡς ἀτόπως λέ-
γουσιν. εἰς γὰρ τοῦτο τὸ ἐνταῦθα πῦρ[11]) ἀποβλέπουσιν, ὃ παρὰ φύσιν· ἐπεὶ
τῷ γε πυρί, κἂν τὸ[12]) ὑπὸ σελήνην λάβῃς, οὐ τὸ ἄνω κινεῖσθαι κατὰ φύσιν[13]),
ἀλλὰ τὸ μένειν ἐν τῇ αὐτοῦ χώρᾳ, τὸ δὲ ἄνω κινεῖσθαι ἄγει μὲν εἰς τὸ κατὰ
φύσιν, αὐτὸ δὲ οὐ κατὰ φύσιν. οὐδὲ γὰρ σώματι τὸ ὑγιάζεσθαι κατὰ φύσιν,

---

[1]) 278, 54 *ἀριστοτέλης πυροειδές, τὸ ὑποσέληνον πῦρ καλεῖ*: m. A. — [2]) 279, 1 *καθαρότητι) καθαρώτητι* B. — [3]) 279, 2 *Φιλήβῳ)* Pag. 52 C. — [4]) 279, 4 *εἰ δέ γε) εἰδέναι* A et cruce praeposita B. *ὅτι καὶ ἄλλα ἐστὶ ζῶα οὐράνια τοῖς πλανωμένοις συνεπόμενα*: m. A. — [5]) 279, 10 *ἀεικινησίας) ἀεὶ κινήσεως* B. — [6]) 279, 12 *δή) δεῖ* B. — [7]) 279, 12 *κινεῖσθαι) κινῆσθαι* B. — [8]) 279, 12 *καί)* om. B. — [9]) 279, 16 *ἐχόντων) ἰσχόντων* B. — [10]) 279, 20 *ὑπομιμνήσκειν) ὑπομνήσκειν* A. — [11]) 279, 21 *πῦρ)* om. A. — [12]) 279, 22 *κἂν τὸ) κἂν τῷ* A. — [13]) 279, 22 *ὅτι το πῦρ οὐκ ἄνω φέρεται κατὰ φύσιν*: m. A.

ἀλλὰ τὸ ὑγιαίνειν, νενοσηκότι δὲ τὸ ὑγιάζεσθαι μόνῳ κατὰ φύσιν, ὥσπερ καὶ πυρὶ τῷ μὴ τελέως πυρὶ τὸ ἄνω φέρεσθαι κατὰ φύσιν, τῷ δὲ κατ' ἐνέργειαν πυρὶ τὸ μένειν ἐν τῷ ἄνω κατὰ φύσιν, ἐν ᾧ μένον, εἰ κινοῖτο, μίαν ἕξει μόνην τὴν κύκλῳ κίνησιν. εἰ δὲ ὅτι καὶ τούτου τὸ ἄκρον ἐν τοῖς τῇδε φέρεται κύκλῳ μετὰ τοῦ αἰθέρος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, ἀληθές, ἔτι[1]) μειζόνως ἀποδείκνυται κυκλοφορητικὸν ὄν. εἰ γὰρ[2]) καὶ τοῦτο κυκλῳ φέρεται καθόσον[3]) δύναται ἀεί, κατὰ φύσιν κινεῖται. τὸ γὰρ παρὰ φύσιν οὐκ ἀΐδιον· τοιοῦτον δὲ πᾶν τὸ βίαιον.
D εἰ δὴ καὶ ὑπὸ σελήνην[4]) ἐστὶ πῦρ | τοιοῦτον, τί περὶ τῶν οὐρανίων ἀμφισβητοῦσι τὴν ἐπὶ τὸ[5]) ἄνω κίνησιν τοῦ πυρὸς ἄνω καὶ κάτω διαθρυλλοῦντες; ταῦτα μὲν οὖν, ὡς ἔφην, εἴρηταί που καὶ ἔμπροσθεν· ζητήσαντος δὲ τοῦ Ἀριστοτέλους, δι' ἣν αἰτίαν ἡ μὲν ἀπλανὴς πολλὰ περιείληφεν ἄστρα μία οὖσα, αἱ δὲ πλανώμεναι πολλαὶ οὖσαι ἓν ἑκάστη, τὰ μὲν ἐκείνῳ ἀρέσαντα λαμβάνειν ἀπὸ τῶν ἐκείνου δυνατόν, ἡμεῖς δὲ ἤδη καί[6]) τι περὶ τούτου προείπομεν καὶ νῦν ἑπόμενα τοῖς ἔμπροσθεν γράφοντες φήσομεν καὶ τῶν πλανωμένων ἑκάστην κόσμον ὅλον εἶναι πολλῶν ἡμῖν ἀφανῶν θείων γενῶν περιληπτικόν, πάντων δὲ ἐκείνων τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν τὸ φαινόμενον ἄστρον, καὶ ταύτῃ διαφέρειν τὰ ἀπλανῆ τῶν ἐν ταῖς πλανωμέναις σφαίραις, ὅτι ἐκεῖνα μὲν μίαν ἔχει μονάδα. τὴν ὁλότητα τὴν ἑαυτῶν, ταῦτα δὲ τὰ καθ' ἑκάστην[7]) τῶν πλανωμένων ἀφανῆ συμπεριπολοῦντα ταῖς ἑαυτῶν σφαίραις διπλῆν, τήν τε ὁλότητα καὶ τὴν ἐν τοῖς περιεχομένοις ἐξῃρημένην λαχοῦσαν ὑπεροχήν. δεύτερα γὰρ ὄντα τῶν
E ἀπλανῶν διττῆς ἐπιστασίας ἐδεῖτο, | τῆς μὲν ὁλικωτέρας, τῆς δὲ μερικωτέρας. ὅτι δὲ καὶ ἐν ἑκάστῃ τούτων πλῆθός ἐστιν ἑκάστῃ σύστοιχον, κατασκευάσειας ἂν ἀπὸ τῶν ἄκρων. εἰ γὰρ ἡ ἀπλανὴς ἔχει[8]) σύστοιχον ἑαυτῇ πλῆθος, καὶ ἡ γῆ τῶν χθονίων ζώων[9]), ὡς ἐκείνη τῶν οὐρανίων, ἀνάγκη καὶ ἑκάστην ὁλότητα πάντως ἔχειν μερικὰ ἄττα[10]) σύστοιχα πρὸς αὐτῇ ζῶα, δι' ἃ καὶ ὁλότητες λέγονται. λανθάνει δὲ ἡμῶν τὰ μέσα τὴν αἴσθησιν, τῶν ἄκρων δήλων ὄντων, τῶν μὲν διὰ τὴν ὑπέρλαμπρον οὐσίαν, τῶν δὲ διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς συγγένειαν. εἰ δὲ καὶ μερικαὶ ψυχαὶ περὶ αὐτοὺς ἐσπάρησαν, ἄλλαι μὲν περὶ ἥλιον, ἄλλαι δὲ περὶ σελήνην, ἄλλαι δὲ περὶ ἕκαστον τῶν λοιπῶν, καὶ πρὸ τῶν ψυχῶν δαίμονες συμπληροῦσι τὰς ἀγέλας ὧν εἰσὶν ἡγεμόνες, δῆλον, ὅτι καλῶς εἴρηται κόσμον ἑκάστην εἶναι τῶν σφαιρῶν, καὶ τῶν θεολόγων ἡμᾶς ταῦτα διδασκόντων, ὁπόταν περὶ ἑκάστου[11]) θεοὺς ἐν αὐτοῖς εἶναι[12]) πρὸ τῶν δαιμόνων ἄλλους ὑπὸ τὴν ἄλλου[13]) τελοῦντας ἡγεμονίαν, οἷον καὶ περὶ τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς[14]) σελήνης, ὅτι καὶ ἡ

---

[1]) 279, 27 *ἔτι*) *ὅτι* — [2]) 279, 28 *γὰρ*) *δὲ*, sup. *γὰρ*, A. — [3]) 279, 28 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* B. — [4]) 279, 29 *σελήνην*) *σελήνυν* B. — [5]) 279, 30 *τὸ*) *τῶν* B. — [6]) 279, 33 *ἤδη καί*) *κ. ἤ.* B. — [7]) 279, 37 *καθ' ἑκάστην*) *καθεκάστην* B. — [8]) 279, 41 *ἔχει*) *ἔχοι* A. — [9]) 279, 42 *ζώων*) sc. *τὸ πλῆθος ἔχει*. In B est *ζώων ἐστι* — [10]) 279, 42 *ἄττα*) *ἅττα* — [11]) 279, 48 *ἑκάστου*) *ἑκάστους* B. — [12]) 279, 48 *εἶναι*) Excidit *λέγωσι* vel simile verbum, fortasse etiam *καί*. — [13]) 279, 48 *τὴν ἄλλου*) *τῶν ἄλλων* B. — [14]) 279, 49 *τῆς*) om. B.

Ἑκάτη θεαί[1]) τινές εἰσιν ἐν αὐτῇ καὶ | ἡ Ἄρτεμις, καὶ περὶ τοῦ βασιλέως F
ἡλίου καὶ τῶν ἐκεῖ θεῶν, τὸν ἐκεῖ Διόνυσον ὑμνοῦντες· Ἠέλιος[2]) πάρεδρος ἐπισκοπέων πόλον ἁγνόν· τὸν Δία[3]) τὸν ἐκεῖ, τὸν Ὄσιριν, τὸν Πᾶνα τὸν ἡλιακὸν, τοὺς ἄλλους, ὧν αἱ[4]) βίβλοι πλήρεις εἰσὶ τῶν θεολόγων καὶ τῶν θεουργῶν· ἐξ ὧν ἁπάντων δῆλον, ὅπως ἀληθὲς καὶ τῶν πλανωμένων ἕκαστον ἀγελάρχην εἶναι πολλῶν θεῶν συμπληρούντων αὐτοῦ τὴν ἰδίαν περιφοράν. ταῦτα μὲν ταύτῃ διαλύσομεν· ἓν δὲ ἐκεῖνο χρὴ συλλογίζεσθαι διὰ τῶν
εἰρημένων, ὅτι τὰ ἀπλανῆ κατὰ | Πλάτωνα τῶν πλανωμένων ἐστὶν οὐ τῷ τόπῳ 280
μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀξίᾳ κρείττονα. τὰ μὲν γὰρ ἐντεθεῖναί[5]) φησι τῇ ταὐτοῦ κύκλῳ[6]) φρονήσει, τὰ δὲ ταῖς περιφοραῖς, ἃς ἡ θατέρου περίοδος ᾔειν[7]), ὡς τὰ μὲν μόνῃ συζῶντα τῇ ταὐτοῦ νοερᾷ ζωῇ, τὰ δὲ καὶ τῇ θατέρου περιφορᾷ. πάντως μὲν γὰρ καὶ ἐκείνῃ[8]), διότι καὶ αὐτὰ συμπεριφέρεται τῇ ἀπλανεῖ καθάπερ καὶ τὰ ἀπλανῆ, μετὰ δὲ, τῇ τοῦ θατέρου περιόδῳ[9]) συμπεριάγεται. εἰ οὖν τὰ μὲν αὐτόθεν ἐκείνης μετέχει τῆς θειοτέρας, τὰ δὲ διὰ μέσης τῆς καταδεεστέρας, ἀνάγκη δήπου τὰ μὲν εἶναι κρείττονος ἀξίας, τὰ δὲ καταδεεστέρας. ἐοίκασιν οὖν, εἴ τι δεῖ τεκμαίρεσθαι διὰ τούτων, αἱ μὲν τῶν ἀπλανῶν ψυχαὶ, κἂν ἔχωσιν ἀμφοτέρους[10]) τοὺς κύκλους (ἔχουσι δὲ, εἴπερ καὶ αἱ ἡμέτεραι τὸν ταὐτοῦ καὶ τὸν θατέρου, καθάπερ καὶ[11]) αὐτός φησι) μᾶλλον ζῆν κατὰ τὸν ταὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον συζῆν τῷ ὁμοίῳ τῆς ὅλης ψυ-
χῆς, αἱ δὲ τῶν πλανωμένων μᾶλλον κατὰ τὸν | θατέρου, διὸ καὶ ποικίλας[12]) B
κινεῖσθαι τὰ σώματα αὐτῶν κινήσεις καὶ ἐντίθεσθαι ταῖς τοῦ θατέρου περιφοραῖς. καὶ ἔχοι ἂν ταῦτα λόγον τοῖς εἰς μόνας αὐτῶν βλέπουσι τὰς κινήσεις, ὃ δὴ τῆς φυσικῆς ἐστι θεωρίας ἴδιον, οὕτω καὶ τοῦ θεουργοῦ[13]) διδάξαντος ἡμᾶς περί τε τῶν ἄστρων καὶ τῶν πλανωμένων[14]) φρονεῖν. περὶ μέν γε τῶν ἀπλανῶν τῆς δημιουργίας λέγων φησίν· ἔπηξε δὲ καὶ πολὺν ὅμιλον ἀστέρων ἀπλανῶν μὴ τάσει ἐπιπόνῳ πονηρᾷ, πήξει δὲ πλάνην οὐκ ἐχούσῃ χρωμένων[15]), τὴν ἐν τῷ αὐτῷ[16]) δήπου κατὰ τὰ αὐτὰ κίνησιν δηλῶν διὰ τῆς πήξεως, περὶ δὲ[17]) τῶν πλανωμένων, ὅτι ἓξ αὐτοὺς ὑπέστησεν ἕβδομον ἡλίου μεσεμβολήσας πῦρ, τὸ ἄτακτον αὐτῶν εὐτάκτοις ἀνακρεμάσας ζώναις, τὴν μὲν ἀνωμαλίαν, ἣν ἔχουσι, τῶν

---

1) 279, 49 θεαί) θεάν B. Taylorus pro θεάν τινές εἰσιν legendum putabat θεά ἐστιν, immemor **tergeminae** Hecates. — 2) 279, 50 Ἠέλιος) Fort. Ἠελίοιο — 3) 279, 51 Δία) διὰ B. — 4) 279, 52 αἱ) οἱ A. — 5) 280, 1 ἐντεθεῖναι) Aut ἐντεθῆναι, aut secundum 257, 25 et 275, 7. 22 ἐντεθεῖσθαι scribendum. — 6) 280, 2 κύκλῳ φρονήσει) κύκλωφρονήσει A. Lege κύκλου φρ. — 7) 280, 2 ᾔειν) ἤιεν B. — 8) 280, 3 ἐκείνῃ) ἐκείνη — 9) 280, 4 τῇ — περιόδῳ) Tayl. coni. τῆς — περιόδου, quo non est opus, si μετὰ adverbii instar habetur. — 10) 280, 7 ἀμφοτέρους) ἀμφωτέρους B. — 11) 280, 8 καὶ) om. B. — 12) 280, 10 ποικίλας) ποικιλίας B. — 13) 280, 12 ὁ θεουργός· m. A. — 14) 280, 12 πλανωμένων) πλανομένων B. — 15) 280, 14 πήξει — χρωμένων) Tayl. coni. πήξῃ — φέρεσθαι „conformably to the collection of the Chaldean Oracles by Patricius“. Tu confer 277, 39. — 16) 280, 15 αὐτῷ) ταυτῷ B. — 17) 280, 15 δὲ) om. B.

κινήσεων ἀταξίαν εἰπὼν, τὴν δὲ τῶν ἐπιτεταγμένων αὐτοῖς ζωνῶν εὐταξίαν κρατοῦσαν εἰς τάξιν περιάγειν τὴν ἀταξίαν παριστάς. οὐ γὰρ δι' ἀσθένειαν ἀνωμάλως κινοῦνται καθάπερ τὰ ἄψυχα, ἀλλὰ διὰ τὴν βούλησιν[1]) τῶν ἐπιβε-
C βηκότων, καὶ τὰς διαφόρους | νοήσεις, ἃς δὴ ζώνας ἐκάλεσε, διὰ τὴν ἑαυτῶν τάξιν ἔφατο καὶ τὴν φαινομένην τῶν σωμάτων ἀταξίαν[2]) εἰς τὴν πρέπουσαν τάξιν περιάγειν ἑαυταῖς, διασωσαμένας ἕκαστα τῶν πλανωμένων ταῖς ἑαυτῶν δυνάμεσι.

Γῆν δὲ, τροφὸν[3]) μὲν ἡμετέραν, ἰλλομένην[4]) δὲ περὶ τὸν διὰ παντὸς[5]) πόλον τεταγμένον φύλακα καὶ δημιουργὸν, νυκτός τε καὶ[6]) ἡμέρας ἐμηχανήσατο, πρώτην καὶ πρεσβυτάτην θεῶν, ὅσοι ἐντὸς οὐρανοῦ γεγόνασιν. (**Pag. 40 C.**)

Ἡ περὶ[7]) γῆς φυσιολογία προσεχῶς συνυφαίνεται τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῆς κινήσεως τῶν ἄστρων, οὐχ ὡς διὰ τούτων νῦν πρῶτον αὐτὴν τοῦ λόγου προάγοντος (ἤδη γὰρ ὑπέστησεν αὐτὴν, ἡνίκα τὸν κόσμον ἐκ τῶν ὅλων ὑπέστησε στοιχείων, τῶν τε ἄκρων καὶ τῶν μέσων) ἀλλ' ὡς τοῖς περὶ τῆς πορείας τῶν πλανωμένων καὶ ἀπλανῶν λόγοις καὶ τοῖς περὶ χρόνου καὶ τῶν χρονικῶν περιόδων καὶ τοῦ περὶ γῆς λόγου συντελοῦντος, φύλακος γενομένης νυκτὸς καὶ ἡμέρας. ἅπας γὰρ ὁ οὐρανὸς χορεύει περὶ αὐτὴν καὶ κύκλῳ περιπολεῖ, καὶ
D αὕτη κέντρον ἐστὶ τοῦ παντὸς ὡς ἐν φυσικοῖς | σώμασιν. ἄλλο[8]) γὰρ τὸ ἀμερὲς κέντρον, ὡς ἐν τῇ ἀληθεστάτῃ σφαίρᾳ τῇ περιεχούσῃ τὸν[9]) φυσικὸν πάντα καὶ αἰσθητὸν κόσμον τὴν μέσην τάξιν ἔχον καὶ ἐκ μέσου[10]) πανταχόσε[11]) διατεῖνον, ὃ καὶ δύναμίς ἐστι τῆς σφαίρας ἀνάλογον τοῖς πόλοις τεταγμένον, ἄλλο[12]) τὸ φυσικὸν, ὃ ἡ φύσις ἐνίδρυσε τῷ μέσῳ, περὶ ᾧ[13]) κύκλῳ κινεῖται πάντα τὰ ἄστρα, καὶ εἰς ὃ καταπέμπει τὰς ἑαυτῶν ἐνεργείας, ὃ δὴ καὶ τὴν γῆν εἶναί φαμεν· ὥστε ἐπεὶ περὶ τῆς κυκλοφορίας διελέχθη τῶν οὐρανίων, εἰκότως καὶ τὸν περὶ γῆς λόγον συνῆψε τοῖς εἰρημένοις. ἔτι δὲ καὶ[14]) κατ' ἄλλον τρόπον. ἡ τῆς γῆς φύσις πρὸς τὴν οὐράνιον τάξιν μητρὸς[15]) ἐπέχει λόγον. ὅσα γὰρ ὁ οὐρανὸς ποιήσει πατρικῶς, ταῦτα ἡ γῆ μητρικῶς. καὶ γὰρ τὰ μετέωρα πάντα, δι' ὧν ὁ κύκλος ἐπιτελεῖται[16]) τῆς γενέσεως, ὡς μὲν ἀπὸ πατρὸς ὑφίσταται τοῦ οὐρανοῦ, κυβερνῶντος ἄνωθεν τὴν ἔνυλον πᾶσαν καὶ φερομένην οὐσίαν, ὡς δὲ ἀπὸ μητρὸς[17]) τῆς γῆς· αὕτη γὰρ παρέχει

---

[1]) 280, 19 *ὅτι τὰ πλανώμενα, διὰ βούλησιν οὕτως κινεῖται*: m. A. — [2]) 280, 20 *ἀταξίαν*) *εὐταξίαν* B. (corr. Tayl.) — [3]) 280, 22 *τροφὸν*) *τροφὴν* A. Cf. v. 47. — [4]) 280, 22 *ἰλλομένην*) *ἰλλουμένην*, in m. *εἰλουμένην*, B. — [5]) 280, 22 *διὰ παντός*) *διαπαντὸς* B. — [6]) 280, 23 *καὶ*) *τοῦ* B. — [7]) 280, 24 *Ἡ περὶ*) *Περὶ τῆς* B. — [8]) 280, 30 *τὸ τοῦ παντὸς κέντρον, διττόν*· m. A. — [9]) 280, 30 *τὸν*) *τὸ* B. — [10]) 280, 30 *πάντα καὶ — ἐκ μέσου*) om. B. — [11]) 280, 30 *πανταχόσε*) *πανταχόθε* B. — [12]) 280, 31 *ἄλλο*) Fort. *καὶ ἄλλο* — [13]) 280, 32 *ᾧ*) Fort. *ὃ* — [14]) 280, 34 *καὶ*) om. B. — [15]) 280, 35 *μητρός*) *μητέρος* B. *ὅτι ἡ γῆ, μητρὸς ἐπέχει λόγον, καὶ οὐρανὸς πατρός*: m. A. — [16]) 280, 36 *ἐπιτελεῖται*) *ἐπιπολεῖται* B. (corr. Tayl.) — [17]) 280, 38 *μητρός*) *μητέρος* B.

τὴν ὕλην ταῖς ἀναθυμιάσεσιν ἀπὸ τῶν εἰς αὐτὴν συνεῤῥυηκότων καὶ ἑαυτῆς,
ὥσπερ τὸ εἶδος καὶ τὴν μορφὴν ὁ οὐρανός. καὶ διὰ ταύτην ἄρα τὴν αἰτίαν εἰ-
κότως τῷ | περὶ οὐρανοῦ[1]) λόγῳ συνέταξε τὸν περὶ γῆς, εἰς αὐτὴν τῶν πραγ- E
μάτων ἀποβλέπων φύσιν, καὶ τὴν[2]) συμφωνίαν αὐτῶν καὶ κοινωνίαν καὶ τὴν
ἐν ἀρχαῖς ὁμοφυῆ σύζευξιν θεωρῶν. καὶ μὴν καὶ τὴν τῆς ἀναλογίας δύναμιν
ἔργῳ κατάδηλον αὐτὸς ἐποίησε διὰ τῆς τάξεως, τὸν περὶ τῶν πλανήτων λόγον
καὶ πρῶτον καὶ μέσον παραλαβὼν[3]) καὶ τὸν περὶ γῆς λόγον πρὸ τῶν ἄλλων
δαιμόνων τῶν[4]) ὑπὸ σελήνην παραδούς. οὕτω γὰρ τὰ μὲν ἄκρα καὶ πρῶτα καὶ
μέσα γίγνεται[5]), τὰ δὲ μέσα πάλιν εἰς τὴν τῶν αὐτῶν ἄκρων μεθίσταται τάξιν·
τοῦτο δὲ πέφυκεν ἀναλογία[6]) μάλιστα ἀποτελεῖν. κατὰ[7]) πάντας ἄρα τοὺς
τρόπους ὁμοφυής ἐστιν ἡ περὶ γῆς φυσιολογία τῇ περὶ οὐρανοῦ θεωρίᾳ. καὶ
περὶ μὲν τῆς τάξεως τοσαῦτα· τίς[8]) δὲ ἡ γῆ, καὶ πόθεν πρόεισι, καὶ πῶς ἡμε-
τέρα λέγεται τροφὴ[9]), πῶς δὲ πρεσβυτέρα καὶ πρωτίστη θεῶν; ἐὰν γὰρ ταῦτα
κατανοῆσαι δυνηθῶμεν, ἕξομεν ὥς γε πρὸς τὰ παρόντα ἱκανῶς τὴν περὶ αὐ-
τῆς[10]) θεωρίαν. πρόεισι μὲν ἡ γῆ πρώτως ἀπό τε τῆς νοητῆς γῆς καὶ τῆς
ἑνιαίως πάντας περιεχούσης | τοὺς νοητοὺς διακόσμους τῶν θεῶν καὶ ἐνιδρυ- F
μένης τῷ πατρὶ διαιωνίως, καὶ τῆς νοερᾶς τῆς τῷ οὐρανῷ συντεταγμένης καὶ
πάσας ὑποδεχομένης τὰς τοῦ οὐρανοῦ ποιήσεις. ἐκείναις γὰρ ἀνάλογον καὶ
αὕτη μένουσα ἀϊδία ὡς ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ πανταχόθεν[11]) ὑπ' αὐ-
τοῦ συνεχομένη πλήρης ἐστὶ γεννητικῆς δυνάμεως καὶ τελειότητος δημιουργι-
κῆς. ἔστι δὲ ἄρα ἡ ὡς ἀληθῶς γῆ[12]) οὔτε ὁ σωματοειδὴς οὗτος καὶ παχὺς
ὄγκος· οὐ γὰρ ἂν εἴη πρεσβυτάτη θεῶν διὰ τὸν ὄγκον οὐδὲ πρώτη τῶν ἐντὸς
οὐρανοῦ | τεταγμένων· οὔτε ἡ ψυχὴ τοῦδε τοῦ σώματος· οὐ γὰρ ἂν εἴη περὶ 281
τὸν διὰ[13]) παντὸς τεταμένον πόλον· οὐ γὰρ ἡ ψυχὴ τοιοῦτον, ἀλλὰ τὸ σῶμα
τῆς γῆς· ἀλλ' εἰ δεῖ τὸ ἀληθέστατον περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, ζῶόν ἐστιν ἐκ ψυχῆς
θείας καὶ σώματος ζῶντος[14])· διὸ καὶ τὸ[15]) ὅλον ζῶόν ἐστιν, ὥς φησιν ὁ
Πλάτων. ἔστι γὰρ ἐν αὐτῷ νοῦς ἄϋλος καὶ χωριστὸς ἐν ταὐτῷ συνέχων καὶ
τόνδε τὸν ὄγκον[16]), καὶ ψυχὴ θεία περὶ τόνδε χορεύουσα τὸν νοῦν, καὶ σῶμα
αἰθέριον προσεχῶς ἐξηρτημένον ἀπὸ τῆς ψυχῆς, καὶ τελευταῖος οὗτος ὁ φαι-
νόμενος ὄγκος, ἐμπνεόμενος πανταχόθεν ὑπὸ τοῦ ὀχήματος[17]) αὐτῆς καὶ
ζωῆς πληρούμενος, ἀφ' ἧς καὶ γεννᾷ καὶ τρέφει ζῶα παντοῖα, τὰ μὲν γὰρ[18])
ἐν αὐτῇ κατεῤῥιζωμένα[19]), τὰ δὲ κινούμενα περὶ αὐτήν. καὶ τοῦτό γε καὶ ὁ Ἀρι-

---

1) 280, 40 *οὐρανοῦ) τοῦ οὐρανοῦ* B. — 2) 280, 40 *τὴν)* om. B. — 3) 280, 43 *παραλαβὼν) παραλαβὸν* B. — 4) 280, 43 *τῶν) τὴν* B. — 5) 280, 44 *γίγνεται) γίνεται* A. — 6) 280, 45 *ἀναλογία) ἀναλογίᾳ* A. Cf. Tim. Pag. 31 C. — 7) 280, 45 *κατὰ) καὶ κατὰ* B. — 8) 280, 47 *τίς ἡ γῆ, καὶ πόθεν πρόεισιν*: m. A. — 9) 280, 47 *τροφὴ)* Lege *τροφός*, ut 281, 19 et sqq. — 10) 280, 48 *αὐτῆς) ἑαυτῆς* A. — 11) 280, 52 *πανταχόθεν) πανταχόθην* B. — 12) 280, 53 *γῆ) γῇ* A. — 13) 281, 1 *διὰ)* om. B. — 14) 281, 3 *ὅτι ἡ γῆ ζῶόν ἐστι θεῖον*: m. A. — 15) 281, 3 *τὸ)* om. B. — 16) 281, 4 *ὄγκον) κόσμον*, in m. *γρ. ὄγκον*, A. — 17) 281, 6 *ὀχήματος) σχήματος* B. (corr. Tayl.) — 18) 281, 7 *γὰρ)* delendum videtur. — 19) 281, 7 *κατεῤῥιζωμένα) κατερριζομένα* B.

στοτέλης[1]) ἰδὼν ᾐσχύνθη μὴ οὐχὶ ζωὴν αὐτῇ[2]) φυσικὴν διδόναι. πόθεν γὰρ ἐν γῇ μὲν ἔτι μένοντα τὰ φυτὰ ζῇ, ἀποσπασθέντα δὲ νεκροῦται[3]), μὴ τοῦδε
B τοῦ ὄγκου τῆς γῆς ζωῆς ὄντος πλήρους; δεῖ δὲ καὶ καθόλου λαμβάνειν, | ὅτι τὰ ὅλα πρὸ τῶν μερῶν ἐψύχωται. γελοῖον γάρ, εἰ ἄνθρωπος μὲν μετέχει καὶ ψυχῆς λογικῆς καὶ νοῦ, τῇ δὲ γῇ καὶ τῷ ἀέρι μηδεμίαν ἀποδιδοίη[4]) ψυχὴν ἄνωθεν ἐποχουμένην[5]) καὶ διακυβερνῶσαν τὰ στοιχεῖα καὶ ἐν οἰκείοις ὅροις φυλάττουσαν. τὰ γὰρ ὅλα κυριώτερα τῶν μερῶν, καὶ τὰ ἀΐδια τῶν φθαρτῶν, οὐδὲν δὲ τίμιον[6]) ἄνευ ψυχῆς, ὥς φησιν ὁ Θεόφραστος. ἀναγκαῖον ἄρα καὶ ψυχὴν ἐν τῇ γῇ διδόναι καὶ νοῦν, τὴν μὲν γόνιμον αὐτὴν ποιοῦσαν, τὸν δὲ συνέχοντα αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ παντός. αὕτη μὲν οὖν ἡ γῆ, ζῷον οὖσα θεῖον καὶ πλήρωμα νοερῶν τε καὶ ψυχικῶν οὐσιῶν ἀΰλων[7]) τε δυνάμεων (εἰ γὰρ τὴν μερικὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ ἰδίου ὀχήματος ἐνύλῳ σώματι πλεονάζειν φαμέν, ὡς ἐν ἄλλοις δέδεικται, τί χρὴ οἴεσθαι περὶ θείας οὕτω ψυχῆς; ἢ ὅτι πολλῷ πρότερον ταύτης διὰ μέσων ἄλλων ὀχημάτων ἀποκρέμαται[8]) τὰ ἐμφανῆ σώματα, δι' ὧν ἐλλάμψεις καὶ ταῦτα δέχεσθαι δυνατόν) τοιαύτη δ' οὖν οὖσα λέγεται τροφὸς ἡμετέρα[9]), πρῶτον μὲν ὡς τῷ οὐρανῷ δύναμιν ἔχουσά πως ἀντίρ-
C ροπον, καὶ ὥσπερ ἐκεῖνος | ζώων ἦν[10]) θείων περιεκτικός, οὕτω καὶ αὐτὴ γήϊνα[11]) φαίνεται περιέχουσα ζῷα, δεύτερον δὲ ὡς ἐμπνέουσα τὰς ζωὰς τὰς ἡμετέρας ἀπὸ τῆς οἰκείας ζωῆς. οὐ γὰρ μόνον καρποὺς ἀνίησι καὶ τρέφει τὰ σώματα ἡμῶν διὰ τούτων, ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς ἀποπληροῖ τῶν ἑαυτῆς ἐλλάμψεων. ζῷον γὰρ οὖσα θεῖον καὶ ἡμᾶς γεννησαμένη ζῷα μερικὰ γεγονότας διὰ μὲν τοῦ σώματος ἑαυτῆς τρέφει καὶ συνέχει τὸν ἡμέτερον ὄγκον, ἀπὸ δὲ τῆς οἰκείας ψυχῆς τελειοῖ τὴν ἡμετέραν ψυχήν, κατὰ δὲ τὸν νοῦν τὸν ἑαυτῆς ἀνεγείρει τὸν ἐν ἡμῖν νοῦν, καὶ οὕτω δὴ καθ' ὅλην ἑαυτὴν γίνεται τροφὸς ὅλης[12]) ἡμῶν τῆς συστάσεως. ὅθεν ἐμοὶ δοκεῖ[13]) καὶ τροφὸν αὐτὴν ἡμετέραν προσειπεῖν τὴν νοερὰν αὐτῆς θρεπτικὴν ἐνέργειαν ἐνδεικνύμενος. εἰ γὰρ δὴ ἡμετέρα τροφός ἐστιν, οἱ δὲ ὄντως ἡμεῖς ψυχαὶ καὶ νόες, κατ' ἐκεῖνα ἂν μάλιστα τελεσιουργὸς ἡμῶν εἴη, τὸν ἡμέτερον κινοῦσα νοῦν. ζῷον δὲ οὖσα θεῖον καὶ πολλῶν ζώων περιληπτικὸν μερικῶν[14]) ἴλλεσθαι λέγεται περὶ τὸν διὰ παντὸς τεταμένον[15]) πόλον, διότι δὴ[16]) περὶ τὸν[17]) ἄξονα τοῦ παντὸς συνέχε-
D ται | καὶ συσφίγγεται. πόλος μὲν γάρ ἐστι καὶ ὁ ἄξων, καὶ νῦν οὕτω λέγεται πόλος, διότι περὶ αὐτὸν πολεῖ τὸ πᾶν· διότι δὲ ὁ πόλος ἀμερής, ὁ δὲ ἄξων πό-

---

1) 281,7 *ἀριστοτέλης·* m. A. — 2) 281, 8 *αὐτῇ) αὐτὴ* B. — 3) 281, 9 *νεκροῦται) νεκροῦνται* A. — 4) 281, 11 *ἀποδιδοίη)* sc. *ὁ ἄνθρωπος. ἀποδοίη* A. — 5) 281, 11 *ἐποχουμένην) ἐπωχουμένην* B. — 6) 281, 13 *οὐδὲν δὲ τίμιον)* om. B. — 7) 281, 15 *ἀΰλων) ἀΰλον* B. — 8) 281, 17 *ἀποκρέμαται) ἀποκρέμμαται* A. — 9) 281, 19 *πῶς ἡ γῆ ἡμετέρα λέγεται τροφός:* m. A. — 10) 281, 20 *ἦν) ἐστὶ* B. — 11) 281, 20 *γήϊνα) γῇ ἵνα* B. — 12) 281, 25 *ὅλης) ὅλην* A. — 13) 281, 25 *δοκεῖ) δοκεῖν* — 14) 281, 28 *περιληπτικὸν μερικῶν) μ. π.* B. — 15) 281, 29 *τεταμένον) τεταγμένον* B. — 16) 281, 29 *δή) δεῖ* B. — 17) 281, 29 *τὸν) τὴν* B.

λος ἐστὶ[1]) μετὰ διαστάσεως, ὡς εἰ καὶ τὴν γραμμὴν λέγοι τις σημεῖον ῥυὲν, τετάσθαι λέγεται διὰ παντὸς, ὡς διαμπὰξ διήκων διὰ τοῦ κέντρου τῆς γῆς. οὐ γὰρ διὰ τοῦ παντὸς εἴρηται τεταγμένην· οὐ γὰρ ἄνευ ψελλισμοῦ[2]) τὸ οὕτω λέγειν. ἰλλομένην δὲ τὴν σφιγγομένην δηλοῖ καὶ συνεχομένην. οὐ γὰρ, ὡς Ἀριστοτέλης[3]) οἴεται, τὴν κινουμένην· διαφερόντως γὰρ ὁ Πλάτων ἀκίνητον φυλάττει τὴν γῆν, καὶ τὴν αἰτίαν προστιθεὶς ἐν τῷ Φαίδωνι[4]), δι' ἣν ἀκίνητος ἵδρυται, λέγει· ἰσόῤῥοπον γὰρ πρᾶγμα ὁμοίου τινὸς ἐν μέσῳ τεθὲν οὐχ ἕξει μᾶλλον οὐδ' ἧττον οὐδαμόσε[5]) κλιθῆναι· πρὸς τῷ[6]) καὶ ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς χρήσεως μαρτυρεῖσθαι τὸν λόγον, ὅτι τὸ ἰλλομένην τὸ συναγομένην δηλοῖ καὶ οὐχὶ τὸ κινουμένην, ἰλλάδας καλούσης τοὺς δεσμούς[7]). ἐρεῖ[8]) δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Τίμαιος ἐν τοῖς ἑπομένοις ἴλλεσθαι τὰς τρίχας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥιζουμένας καὶ συσπειρωμένας[9]) εἴσω | τοῦ δέρματος, ὥστ' εἶναι κἀκ E τούτου δῆλον, ὅπως ἴλλεσθαι καὶ ἐν τούτοις εἶπε τὴν γῆν. εἰ δὲ καὶ, ὥς ἔνιοί φασι, τὸ μένει γὰρ Ἑστία ἐν θεῶν οἴκῳ μόνον[10]) περὶ ταύτης εἴρηται τῆς γῆς, πολλοῦ ἂν δέοι κινεῖν ὁ Πλάτων τὴν γῆν· εἰ δὲ καὶ μὴ τὴν ἐκεῖ Ἑστίαν θείμεθα τὴν γῆν, ἀλλ' οὖν ἑστιοῦχον ἐν αὐτῇ δύναμιν ὑποληπτέον[11])· ὡς γὰρ ἐν οὐρανῷ τοὺς πόλους[12]) ὑπὸ τῆς Ἑστίας συνέχεσθαί φαμεν, οὕτως[13]) ἐν τῷ στοιχείῳ τὴν γῆν, καὶ ἔστιν ἀνάλογον ἡ[14]) ὑπερκόσμιος Ἑστία πρὸς τὸν μέγαν ἡγεμόνα τῶν δώδεκα θεῶν, οὕτως ἐν τοῖς ἐγκοσμίοις ἡ γῆ πρὸς τὸν οὐρανόν. εἰ δὲ δὴ καὶ πρὸς τὸν Πυθαγόρειον Τίμαιον[15]) ἀποβλέψαιμεν, ἔτι μᾶλλον οὐκ ἂν ὑπολάβοιμεν κινεῖσθαι τὴν γῆν· λέγει[16]) γὰρ κἀκεῖνος τὰν γᾶν ἐν μέσῳ εἶναι ἱδρυμέναν. ποῦ δὴ[17]) εὔλογον ἡμᾶς ἰλλομένην ἀκούσαντας εἰλουμένην[18]) καὶ στρεφομένην αὐτὴν ποιεῖν, ὡς Πλάτωνι ἀρέσκον λέγοντας[19]); Ἡρακλείδης μὲν οὖν ὁ Ποντικὸς[20]), οὐ[21]) Πλάτωνος ὢν ἀκουστὴς, ταύτην ἐχέτω τὴν δόξαν, κινῶν κύκλῳ τὴν γῆν· Πλάτων δὲ ἀκίνητον αὐτὴν ἵστησιν. ἣ[22]) γὰρ τὸν | τέλεον[23]) ἐνιαυτὸν οὐκ ἀπὸ τῶν ὀκτὼ περι- F

---

1) 281, 31 *ἐστὶ*) om. B. — 2) 281, 33 *ψελλισμοῦ*) *ψιλλισμοῦ* B. — 3) 281, 34 *ἀριστοτέλης*· m. A. — 4) 281, 35 *τῷ Φαίδωνι*) Pag. 109 A. — 5) 281, 36 *ἧττον οὐδαμόσε*) *ἥττων οὐδαμῶσαι* B. — 6) 281, 37 *τῷ*) *τὸ* B. — 7) 281, 38 *ἰλλάδαι, οἱ δεσμοί*· m. A. — 8) 281, 38 *ἐρεῖ*) Pag. 76 B. — 9) 281, 39 *ῥιζουμένας καὶ συσπειρωμένας*) *ῥιζομένας καὶ συσπειρομένας* B. — 10) 281, 41 *μένει—μόνον*) Phaedr. Tayl. (Pag. 247 A.) — 11) 281, 43 *ὑποληπτέον*) *ὑπολειπτέον* cum *η* super *ει* A. — 12) 281, 43 *πόλους*) *πολλοὺς* B. (corr. Tayl.) — 13) 281, 43 *οὕτως*) *οὕτω* A. — 14) 281, 44 *ἡ*) Fort. *ὡς ἡ* Tayl. *ἡ ὑπερκόσμιος ἑστία*· m. A. — 15) 281, 45 *ὁ πυθαγόρειος τίμαιος*· m. A. — 16) 281, 46 *λέγει*) Pag. 97 D. — 17) 281, 47 *δὴ*) *δὲ* B. — 18) 281, 47 *εἰλουμένην*) *εἱλουμένην* A. — 19) 281, 48 *λέγοντας*·) *λέγονται.* B. — 20) 281, 48 *ἡρακλείδης ὁ ποντικὸς*· m. A. — 21) 281, 48 *οὐ*) *ὁ* coni. Fabricius B. Gr. Vol. VIII. Pag. 540. *τοῦ* coni. Tayl. Fortasse Proclus non auditum esse Platonem, sed intellectum ab Heraclide negat. — 22) 281, 49 *ἣ*) *εἰ* B et inter versus super *ἣ* scriptum A. Id pro vero ponens Tayl. infra post *ἀποκατάστασιν* excidisse putabat *τότε ὑπολάβοιμεν κινεῖσθαι τὴν γῆν κατὰ Πλάτωνα.* *ἣ* est alioquin, deinde *ἂν* omissum est, ut 52, 21. 99, 19. 222, 14. — 23) 281, 50 *τέλεον*) *τέλειον* B.

όδων ἐποίει μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς γῆς ἐνάτην συνηρίθμει συναποκαθιστὰς αὐτὴν ταῖς ἄλλαις καὶ ποιῶν ἐκ πασῶν μίαν πρὸς τὴν ταὐτοῦ κύκλου ἀποκατάστασιν. οὕτω μὲν οὖν ἐξηγησόμεθα τὸν πόλον καὶ τὸν ἄξονα καὶ τὴν περὶ τοῦτο[1]) συνεχομένην γῆν[2])· δεῖ δ' ἀπὸ τῶνδε τῶν λόγων ἐπὶ τὴν φύσιν[3]) μετιέναι καὶ θεωρεῖν τοὺς μὲν πόλους[4]) δυνάμεις ἑδραστικὰς τοῦ παντὸς, ἀνεγειρούσας μὲν τὸν ὅλον ὄγκον εἰς ἔρωτα τὸν νοητὸν, ἀμερίστως δὲ τὸ[5]) μερι-
282 στὸν | καὶ ἡνωμένως καὶ ἀδιαστάτως τὸ διαστατὸν συνεχούσας· διὸ δὴ καὶ ἐν Πολιτείᾳ[6]) τὰ ἄγκιστρα τῆς ἠλακάτης[7]) ἐξ ἀδάμαντος ἐποίει, τὸ ἀκλινὲς αὐτῶν, ὡς εἴρηται, καὶ ἀδάμαντον ἐνδεικνύμενος· τὸν δὲ ἄξονα μίαν θεότητα συναγωγὸν μὲν τῶν κέντρων τοῦ παντὸς, συνεκτικὴν δὲ τοῦ ὅλου κόσμου, κινητικὴν δὲ τῶν θείων περιφορῶν, περὶ ἣν ἡ χορεία[8]) τῶν ὅλων, περὶ ἣν αἱ ἀνακυκλήσεις, ἀνέχουσαν τὸν ὅλον οὐρανὸν, ἣν καὶ Ἄτλαντα διὰ τοῦτο προσειρήκασιν, ὡς ἄτρεπτον καὶ ἄτρυτον ἐνέργειαν ἔχουσαν. καὶ μέντοι καὶ τὸ τεταμένον ἐνδείκνυται Τιτήνιον[9]) εἶναι τὴν μίαν ταύτην δύναμιν τὴν φρουρητικὴν τῆς ἀνακυκλήσεως τῶν ὅλων. εἰ δὲ καὶ, ὥς φησιν ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος[10]), τὸν διὰ παντὸς[11]) τεταμένον πόλον ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ θέλοιμεν[12]) ἀκούειν, οὐδὲ οὕτως ἔξω τῆς Πλάτωνος ἀποπλανησόμεθα διανοίας. ὡς γὰρ αὐτὸς ἐν Κρατύλῳ[13]) λέγει, τὸν οὐρανὸν πόλον καλοῦσιν οἱ δεινοὶ περὶ ἀστρονομίαν,
B ὡς ἐναρμονίως περιπολοῦντα. λέγοις[14]) ἂν οὖν | κατὰ ταύτην τὴν ἐπιβολὴν διὰ παντὸς μὲν πόλος τεταμένος[15]) δι' ὅλου ἑαυτοῦ κεκυρτωμένος οὐρανὸς, ὡς ἀγώνιος ὤν· οὕτω γὰρ τέτακται[16]) ἡ τοῦ κύκλου ἐπιφάνεια· περὶ δὲ τοῦτον ἴλλεσθαι[17]) ἡ γῆ, οὐ τοπικῶς, ἀλλὰ δι' ὄρεξιν τῆς πρὸς αὐτὸν ὁμοιότητος συννεύουσα εἰς τὸ μέσον, ἵν' ὡς ἐκεῖνος περὶ τὸ κέντρον κινεῖται[18]), οὕτως αὕτη συναγομένη εἰς τὸ κέντρον ὁμοία[19]) γένηται τῷ κατ' οὐσίαν[20]) σφαιρικῷ, κατὰ δύναμιν σφαιρωθεῖσα, συσφιγγομένη[21]) περὶ[22]) τὸν οὐρανὸν οὕτως, ὡς τεταμένον ὅλον περὶ αὐτήν. καθ' ἑκατέραν μὲν[23]) τῶν ἐπιβολῶν τὴν αἰτίαν ὁ Πλάτων παραδέδωκε, δι' ἣν ἐν τῷ μέσῳ συνέχεται ἡ γῆ[24]), διότι δύναμίς ἐστι συνεκτικὴ τῆς γῆς ὁ ἄξων, ὅτι[25]) πανταχόθεν ὑπὸ τῆς περιφορᾶς συνέχεται καὶ ἐν τῷ κέντρῳ συνάγεται τοῦ παντός. τίνα οὖν ἡ γῆ παρέχεται

---

[1]) **281, 52** *τοῦτο*) Fort. *τοῦτον* — [2]) **281, 52** *γῆν*) *γᾶν* A. — [3]) **281, 53** *τὴν φύσιν*) *τὴν φύσει* B. Tayl. coni. *τῆς γῆς φύσιν*. — [4]) **281, 53** *τί ὁ ἄξων καὶ οἱ πόλοι*· m. A. — [5]) **281, 54** *τὸ*) *τὸν* B. — [6]) **282, 1** *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 616 C. — [7]) **282, 1** *ἠλακάτης*) *ἀλακάτης* B. — [8]) **282, 4** *χορεία*) *χωρεία* B. — [9]) **282, 6** *Τιτήνιον*) *τήνιον* A. *ἄτλας τήνιος*· m. A. — [10]) **282, 7** *Ἰάμβλιχος*· m. A. — [11]) **282, 7** *διὰ παντὸς*) *διαπαντὸς* — item 10. — [12]) **282, 8** *θέλοιμεν*) *θέλει μὲν* B. — [13]) **282, 8** *Κρατύλῳ*) Pag. 405 C. — [14]) **282, 9** *λέγοις*) Immo *λέγοιτ'* — [15]) **282, 10** *τεταμένος*) *τεταγμένος* A. — [16]) **282, 11** *τέτακται*) Fort. *τέταται* — [17]) **282, 11** *ἴλλεσθαι*) *ἴλλεται* B. — [18]) **282, 12** *κινεῖται*) *κινῆται* corr. A. (ante corr. *κινεῖται*) — [19]) **282, 13** *ὁμοία*) *ὁμοίως* B. — [20]) **282, 13** *κατ' οὐσίαν*) *κατουσίαν* B. — [21]) **282, 13** *συσφιγγομένη*) *σφιγγομένη* B. — [22]) **282, 14** *περὶ*) Fort. *πρὸς* — [23]) **282, 14** *μὲν*) Fort. *μὴν* — [24]) **282, 15** *διατί ἐν μέσῳ συνέχεται ἡ γῆ*: m. A. — [25]) **282, 16** *ὅτι*) Fort. *καὶ ὅτι*

τῷ παντὶ χρείαν τοιάδε οὖσα;[1]) τοῦτο ἐφεξῆς ὁ Τίμαιος διασαφεῖ[2]), φύλακα καὶ δημιουργὸν αὐτὴν ἀποκαλῶν νυκτὸς καὶ ἡμέρας. καὶ ὅτι μὲν ποιητικὴ νυκτός ἐστι, δῆλον· αὕτη γὰρ ἀποτελεῖ τὸν κῶνον, ἐπειδὴ σκιὰ αὐτῆς ἐστιν ὁ κῶνος, καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα αὐτῆς δίδωσι τοσονδὶ καὶ τοιονδὶ σχῆμα τῇ | σκιᾷ· πῶς δὲ καὶ τῆς ἡμέρας δημιουργός; ἢ καὶ ταύτην C τὴν ἡμέραν τῇ νυκτὶ συνεζευγμένην ἀποτελεῖ· πρὸς γὰρ αὐτὴν αἵ τε ἀνατολαὶ θεωροῦνται καὶ[3]) δύσεις· ὅτι δὲ ταύτην τὴν ἡμέραν παρέλαβεν τὴν[4]) περιαγομένην τῇ νυκτὶ, δεδήλωκεν ὑποτάξας αὐτὴν τῇ νυκτὶ, καθάπερ καὶ πρότερον[5]) ἐν οἷς ἔλεγεν νὺξ μὲν οὖν ἡμέρα τε γέγονεν οὕτως. ἔστιν οὖν ἀμφοῖν δημιουργὸς ἡ γῆ συναποτελοῦσα τῷ ἡλίῳ τὰ συνάμφω· μᾶλλον μὴν[6]) ὁ μὲν ἥλιος ἡμέρας, ἡ δὲ νυκτὸς αἰτία. δημιουργὸς δὲ οὖσα καὶ φύλαξ ἐστὶν αὐτῶν, φυλάττουσα τούς τε ὅρους αὐτῶν καὶ τὴν ἀντανίσωσιν τὴν πρὸς ἀλλήλας καὶ τὰς αὐξήσεις καὶ τὰς ἐλαττώσεις αὐτῶν κατὰ δή τινα ἀναλογίαν, διότι καὶ[7]) Ἶσιν αὐτὴν προσηγόρευσάν τινες, ὡς ἐπανισοῦσαν τὴν ἀνισότητα καὶ εἰς ἀναλογίαν ἄγουσαν τάς τε αὐξήσεις καὶ τὰς μειώσεις ἀμφοτέρων· ἄλλοι δὲ εἰς τὸ γόνιμον αὐτῆς ἀπιδόντες[8]) Δήμητραν προσεῖπον, ὥσπερ δὴ καὶ Πλωτῖνος[9]), τὸν μὲν νοῦν αὐτῆς Ἑστίαν καλῶν, Δήμητραν δὲ τὴν ψυχήν· ἡμεῖς δὲ αὐτὰς τὰς πρωτίστας τούτων τῶν θεῶν αἰτίας νοεράς τε καὶ ἡγεμονικὰς[10]) καὶ απολύτους εἶναί φαμεν, | καθήκειν δὲ εἰς τὴν γῆν ἀπ' αὐτῶν ἐλλάμψεις καὶ δυνά- D μεις, καὶ εἶναι Δήμητραν χθονίαν καὶ Ἑστίαν καὶ Ἶσιν χθονίαν, ὥσπερ καὶ Δία χθόνιον καὶ Ἑρμῆν χθόνιον, περὶ τὴν μίαν θεότητα τῆς γῆς τούτων τεταγμένων τῶν χθονίων[11]), ὥσπερ δὴ καὶ περὶ τὴν μίαν τοῦ οὐρανοῦ θεότητα προελήλυθε τὸ πλῆθος τῶν οὐρανίων θεῶν. πάντων γὰρ τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν πρόοδοι γεγόνασιν εἰς τὴν γῆν καὶ ἀποπερατώσεις, καὶ ἔστιν ἐν αὐτῇ πάντα χθονίως, ὅσα ἐν οὐρανῷ οὐρανίως· εἰκότως[12]). καὶ γὰρ ἡ νοερὰ γῆ πάσας[13]) ὑποδέχεται τὰς πατρικὰς τοῦ οὐρανοῦ δυνάμεις καὶ ἔχει πάντα γεννητικῶς· οὕτως οὖν καὶ Διόνυσον χθόνιον ἐροῦμεν καὶ Ἀπόλλωνα χθόνιον[14]), ὃς καὶ ὕδατα μαντικὰ[15]) πολλαχοῦ τῆς γῆς ἀναδίδωσι καὶ στόμια προφητεύοντα τὸ μέλλον· ἄλλους δὲ τόπους αὐτῆς καθαρτικοὺς ἢ κριτικοὺς[16]) ἢ ἰατρικοὺς ἀποτελοῦσιν αἱ εἰς αὐτὴν καθήκουσαι παιώνιοι[17]) καὶ κριτικαὶ δυνάμεις. ἀλλὰ[18]) τὰς μὲν χθονίας πάσας δυνάμεις ἐπεξελθεῖν ἀδύνατον· εἰσὶ γὰρ ἀπεριήγητοι μὲν αἱ θεῖαι, τούτων δὲ ἔτι πλείους αἱ συνεπόμεναι τάξεις αὐταῖς ἀγγέλων τε

---

1) 282, 17 *οὖσα;*) *οὖσα*, — 2) 282, 17 *διασαφεῖ*) *διασαφήσει* B. — 3) 282, 21 *καὶ*) Fort. *καὶ αἱ* — 4) 282, 20. 21 *νυκτὶ συνεζευγμένην — παρέλαβεν τὴν*) om. A. — 5) 282, 22 *πρότερον*) Pag. 39 B. — 6) 282, 24 *μὴν*) *μὲν* A. — 7) 282, 26 *καὶ*) om. B. *ἴσις*: m. A. — 8) 282, 27 *ἀπιδόντες*) *ἐπιδόντες* B. *δήμητρα*· m. A. — 9) 282, 28 *πλωτῖνος*· m. A. — 10) 282, 29 *ἡγεμονικὰς*) *δαιμονικὰς* B. (corr. Tayl.) — 11) 282, 32 *θεοὶ χθόνιοι*: m. A. — 12) 282, 34 *ὅτι ἐν τῇ γῇ πάντα χθονίως ἐστὶν, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ οὐρανίως*: m. A. — 13) 282, 34 *πάσας*) *πᾶσαν* B. — 14) 282, 35 *διόνυσος· καὶ ἀπόλλων χθόνιοι*· m. A. — 15) 282, 36 *μαντικὰ*) *παντικὰ* B. (corr. Tayl.) — 16) 282, 37 *ἢ κριτικοὺς*) om. B. — 17) 282, 37 *παιώνιοι*) *αἰώνιοι* B. (corr. Tayl.) — 18) 282, 38 *ἀλλὰ*) *ἀλλὰς* B.

E καὶ δαιμόνων, διαλαχοῦσαι τὴν γῆν κύκλῳ | πᾶσαν καὶ περὶ τὴν μίαν αὐτῆς[1]) θεότητα χορεύουσαι καὶ τὸν ἕνα νοῦν καὶ τὴν μίαν ψυχήν. λοιπὸν δέ ἐστι θεωρῆσαι, πῶς πρεσβυτάτη θεῶν ἡ γῆ[2]) καὶ πρωτίστη λέγεται τῶν ἐντὸς οὐρανοῦ. τοῦτο γὰρ ἁπλῶς εἰρῆσθαι φανήσεται τοῖς πρὸς τὸ ἔνυλον αὐτῆς καὶ παχὺ καὶ σκοτεινὸν ἀποβλέπειν εἰθισμένοις[3])· ἡμεῖς δὲ ὅτι μέν ἐστί τι καὶ τοιοῦτον ἐν τῷ ὄγκῳ τῆς γῆς, οἷον ἐκεῖνοι λέγουσι, συγχωρήσομεν, ἀξιώσομεν δὲ αὐτοὺς καὶ τὰ ἄλλα τῆς γῆς ὁρᾶν ἀγαθά, δι' ὧν πλεονεκτεῖ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα, τὸ μόνιμον, τὸ γεννητικόν, τὴν πρὸς τὸν οὐρανὸν συμφωνίαν, τὴν ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ παντὸς θέσιν. μεγάλην γὰρ ἔχει τὸ κέντρον ἐν τῷ παντὶ δύναμιν, ὡς συνεκτικὸν ἁπάσης τῆς περιφορᾶς· διὸ καὶ οἱ Πυθαγόρειοι Ζανὸς πύργον ἐκάλουν τὸ κέντρον[4]), ὡς δημιουργικῆς φρουρᾶς ἐν ἐκείνῳ τεταγμένης. ὑπομνήσομεν δὲ τοὺς ἀντιλέγοντας καὶ τῶν Πλατωνικῶν ὑποθέσεων περὶ γῆς καὶ τῶν ἔργων αὐτῆς, ὥς φησιν ὁ ἐν Φαίδωνι[5]) Σωκράτης. τοῦτο μὲν οὖν, ὃ[6]) ἡμεῖς οἰκοῦμεν, κοῖλόν ἐστι καὶ σκοτεινὸν καὶ ὑπὸ ἅλμης κατεδηδε-
F σμένον, ἄλλη δέ ἐστιν ἡ ἀληθινὴ | γῆ, θεῶν ὑποδοχὰς ἔχουσα καὶ ἄλση[7]) καὶ κάλλος τῷ[8]) ἐν οὐρανῷ προσεοικός. οὐ χρὴ οὖν θαυμάζειν, εἰ καὶ νῦν πρεσβυτάτη λέγοιτο θεῶν ἡ γῆ καὶ πρωτίστη τῶν ἐντὸς οὐρανοῦ, τηλικοῦτον μὲν ὕψος ἔχουσα, τοιοῦτον δὲ κάλλος, ἐοικυῖα δὲ ταῖς δωδεκασκύτοις σφαίραις, ὥσπερ ὁ οὐρανὸς τῷ δωδεκαέδρῳ παρὰ τοῦ δημιουργοῦ διεζωγράφηται, καθὰ καὶ αὐτὸς ἐρεῖ[9]) προϊών. ἐννοήσωμεν δὲ καὶ ὅτι μόνῃ[10]) τῶν στοιχείων τῇ γῇ δέδωκε πάντα στοιχεῖα διακεκριμένως ἔχειν, κόσμον αὐτὴν ὅλον ἀποτε-
283 λῶν ἀνάλογον τῷ | οὐρανῷ πεποικιλμένον. ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ καὶ πυρὸς ποταμὸς καὶ ἀέρος καὶ ὕδατος καὶ γῆς ἄλλος[11]) λόγον ἐχούσης πρὸς αὐτὴν ὃν ἂν αὐτὴ πρὸς τὸ πᾶν, ὥς φησιν ὁ ἐν Φαίδωνι[12]) Σωκράτης. εἰ δὲ τοῦτο, πολλὴν ὑπεροχὴν ἔχει κατὰ τῶν λοιπῶν στοιχείων, ὡς μιμουμένη τὸν οὐρανὸν καὶ πάντα ἔχουσα χθονίως ἐν ἑαυτῇ. προσθῶμεν δὲ τούτοις καὶ ὅτι τὰ δύο ταῦτα στοιχεῖα πρῶτα παρήγαγεν ὁ δημιουργός, γῆν καὶ πῦρ, τὰ δ' ἄλλα ἕνεκα τούτων, ἵνα τὸν τῶν δεσμῶν ἐπέχοιεν πρὸς αὐτὰ λόγον, καὶ ὅτι τὰ[13]) τέτταρα καὶ ἐν οὐρανῷ ἐστὶ καὶ ὑπὸ σελήνην, ἀλλ' ἐκεῖ μὲν πυρίως· ἡ γὰρ πλείστη ἰδέα, καθάπερ εἶπεν[14]), ἐκ πυρός· ἐνταῦθα δὲ γηΐνως· καὶ γὰρ τὸ τοῦ ἀέρος βάθος καὶ ὁ τοῦ ὕδατος ὄγκος περικέχυται τὴν γῆν καὶ πολὺ τὸ γήϊνον ἔχει, διὸ καὶ τῇ ἑαυτῶν φύσει σκοτεινά ἐστιν. ἔστιν οὖν ἐν οὐρανῷ μὲν ἐπικράτεια τοῦ

---

1) 282, 40 *αὐτῆς*) *τῆς* B. — 2) 282, 41 *πῶς πρεσβυτάτη θεῶν ἡ γῆ*: m. A. — 3) 282, 42 *εἰθισμένοις*) *εὐθυσμένοις* B. — 4) 282, 46 *ζανὸς πῦργον οἱ πυθαγόρειοι τὸ κέντρον ἐκάλουν, ὡς δυνάμει διαφέρον*: m. A. — 5) 282, 48 *Φαίδωνι*) *Φαίδονι* B. Proclus respicere videtur ea, quae Phaedone Pag. 110 D. ferre et gignere terra illa dicitur. — 6) 282, 48 *οὖν, ὃ*) *ὁ* B. — 7) 282, 50 *ἄλση*) *ἄλλη* B. Cf. Phaedon. Pag. 111 B. — 8) 282, 50 *τῷ*) *τὸ* A. — 9) 282, 53 *ἐρεῖ*) Pag. 55 C. — 10) 282, 53 *μόνῃ*) *μόνη* A. — 11) 283, 1 *ἄλλος*) *ἄλλης* B. — 12) 283, 2 *Φαίδωνι*) Pag. 112 E. — 13) 283, 5 *τά*) om. A. — 14) 283, 6 *εἶπεν*) Pag. 40 A.

πυρὸς, ὑπὸ σελήνην δὲ τῆς γῆς[1])· ἐπειδὴ δὲ συνῆπται[2]) ἡ γένεσις πρὸς τὸν
οὐρανὸν συμφυῶς, τὸ μὲν πέρας τοῦ οὐρανοῦ γῆ ἐστὶν ὡς ἐν οὐρανῷ, ἡ δὲ
ἀρχὴ | τῆς γενέσεως πῦρ ὡς ἐν γενέσει. τὴν μὲν γὰρ σελήνην γῆν εἰώθασι B
καλεῖν, ὡς τοῦτον ἔχουσαν[3]) τὸν λόγον πρὸς τὸν ἥλιον, ὃν ἡ γῆ πρὸς τὸ πῦρ·
Μήσατο δ' ἄλλην γαῖαν ἀπείρατον, ἥν τε σελήνην Ἀθάνατοι
κλήζουσιν, ἐπιχθόνιοι δέ τε μήνην, φησὶν Ὀρφεύς[4])· τὴν δὲ ἀκρό-
τητα τῆς γενέσεως πῦρ, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης[5]), τὸν αἰθέρα πῦρ ὀνομάζων,
ἔστι δὲ ὅπου καὶ οὐ πῦρ, ἀλλὰ πυροειδῆ δοκιμάζων καλεῖν, ὡς εἴρηται πολ-
λάκις. τὸ μέντοι οὐρανοῦ πέρας οὐκ ἔστι πάντη μεταβολῆς ἄμοιρον, ὡς τῇ
γενέσει πελάζον· ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς γενέσεως κύκλῳ κινεῖται, μιμουμένη τὸν οὐ-
ρανόν. ἔτι κἀκεῖνον παραλάβωμεν τὸν λόγον, ὅτι δὴ οὐ τοῖς τόποις δεῖ κρίνειν
τὴν ἀξίαν τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ ταῖς δυνάμεσι καὶ τῇ οὐσίᾳ, καθάπερ δέδει-
κται ἐν ἄλλοις. τίσιν οὖν ἰδιότησι κριτέον τὰς ὑπεροχάς; τίσι δὲ ἄλλαις, ἢ ἃς
αἱ θεῖαι τάξεις ἐπιδεικνύουσιν; ἡ γὰρ ὄντως ὑπεροχὴ παρὰ τοῖς θεοῖς. ληπτέον
οὖν ἐκ τῶν θείων τάξεων τὸ μοναδικὸν, τὸ μόνιμον, τὸ παντελὲς, τὸ γόνιμον,
τὸ συνεκτικὸν, τὸ τελεσιουργὸν, τὸ πάντη διατεῖνον, τὸ ζωοποιὸν, τὸ κοσμητι-
κὸν, | τὸ ἀφομοιωτικὸν, τὸ περιεκτικόν· ταῦτα γάρ ἐστι τὰ ἰδιώματα πασῶν τῶν C
θείων διακοσμήσεων. κατὰ ταῦτα δὲ ἡ γῆ τῶν ἄλλων πλεονεκτεῖ στοιχείων·
ὥστε εἰκότως ἂν λέγοιτο πρεσβυτάτη καὶ πρωτίστη τῶν θεῶν. ἔτι διττὴν θεω-
ρητέον τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν, τὴν μὲν κατὰ πρόοδον, ἥτις ἀεὶ τὰ δεύτερα
τεταγμένα καταδεέστερα ποιεῖ τῶν πρὸ αὐτῶν, τὴν δὲ κατ' ἐπιστροφὴν, ἣ τὰ
ἔσχατα συνάπτει καθ' ὁμοιότητα τοῖς πρώτοις καὶ ἕνα κύκλον ἀποτελεῖ τῆς
ὅλης ἀπογεννήσεως· καὶ ἐπειδήπερ ὁ κόσμος σφαιρικός ἐστι, τὸ δὲ τοιοῦτον
σχῆμα τῶν κατ' ἐπιστροφήν ἐστιν ἴδιον, καὶ τὴν γῆν ἐν αὐτῷ συναπτέον τῷ
οὐρανῷ δι' ἑνὸς κύκλου καὶ μιᾶς ὁμοιότητος. οὕτω γὰρ καὶ τὸ κέντρον ὁμοιό-
τατόν ἐστι τοῖς πόλοις. ὁ μὲν γὰρ οὐρανὸς πάντη περιέχει τὰ ὅλα, περὶ τοὺς
πόλους κινούμενος, ἡ δὲ γῆ τὴν ἐν τῷ κέντρῳ μονὴν[6]) ἔλαχεν· ἔπρεπε γὰρ
τῇ γενέσει τὸ ἀκίνητον εἶναι τοῦ κινουμένου πρεσβύτερον. κατὰ πάσας δὴ ταύ-
τας τὰς ἐπιβολὰς φαίης ἂν τὴν γῆν ὡς τῷ οὐρανῷ σύστοιχον πρεσβυτάτην τῶν
ἐντὸς[7]) οὐρανοῦ | θεῶν. καὶ γὰρ αὕτη ἐντὸς οὐρανοῦ ἐστὶν, ὡς ὑπ' αὐτοῦ πε- D
ριεχομένη πανταχόθεν. ὡς γὰρ τὸ πᾶν τὸ σωματικὸν ἐντὸς ἐτεκτήνατο τῆς
ψυχῆς, οὕτω καὶ τὴν γῆν ἐντὸς τοῦ[8]) οὐρανοῦ δεδημιούργηκεν, ὡς ὑπ' αὐτοῦ
σφιγγομένην καὶ συνεχομένην[9]) καὶ μετ' αὐτοῦ τὰ ὅλα δημιουργοῦσαν. ἔχει δὲ
κατὰ μὲν τὸ πρώτιστον τὴν τῆς κατ' οὐσίαν ὑπεροχῆς ἔνδειξιν, τὸ δὲ πρεσβύ-
τατον τὴν ἀπὸ τῶν πρεσβείων, ὧν ἔλαχεν ἡ γῆ. πῶς γὰρ οὐκ ἂν εἴποις αὐτὴν

---

[1]) 283, 8 *ὅτι ἐν οὐρανῷ μέν ἐστιν ἐπικράτεια τοῦ πυρὸς· ὑπὸ σελήνην δὲ τῆς γῆς*: m. A. — [2]) 283, 9 *συνῆπται*) *συνῆπτε* B. — [3]) 283, 10 *ἔχουσαν*) *ἔχουσα* B. — [4]) 283, 12 *ὀρφεὺς·* m. A. — [5]) 283, 12 *ἀριστοτέλης·* m. A. — [6]) 283, 28 *μονὴν*) *μόνην* B. — [7]) 283, 29 *ἐντὸς*) *ἐν τοῖς* B. — [8]) 283, 31 *τοῦ*) om. A. — [9]) 283, 32 *καὶ συνεχομένην*) om. A.

μεγάλην μοῖραν [1]) ἐν τῷ κόσμῳ λαχεῖν καὶ εἶναι πολυτίμητον, ἐν ᾗ καὶ ὁ Ζανὸς πύργος [2]) καὶ ἡ τοῦ Κρόνου πρόοδος; οὐ γὰρ μόνον ὁ Τάρταρος, τὸ ἔσχατον ὢν τῆς γῆς [3]), ὑπὸ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Κρονίας περικατείληπται [4]) δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ εἴ τι τούτου καταδεέστερον ἐπινοοίης. καὶ γὰρ τοῦτο συνέχεται διὰ τῶν ὑποταρταρίων θεῶν, ὥς [5]) φησιν Ὅμηρος, οὐχ ὅτι τοὺς θεοὺς ἐπέκεινα τάττει τοῦ Ταρτάρου, ὡς τὰ ῥήματα ἐνδείκνυται, ἀλλ' ὅτι πανταχόθεν ὑπ' αὐτῶν περιείληπται καὶ αὐτὸς ὁ Τάρταρος [6]). ἔτι τοίνυν θεατέον τὴν ἀναλογίαν τῆς γῆς, ἣν ἔχει πρὸς τὴν νοερὰν γῆν. ὡς γὰρ ἐκείνη περιέχει τά-
E ξεις | θεῶν καὶ ὑφίστησι τελεσιουργούς, φρουρητικάς, Τιτανικάς, ὧν αἱ Ὀρφικαὶ θεολογίαι πλήρεις, οὕτω δὴ καὶ αὕτη δυνάμεις ἔχει ποικίλας [7]), καὶ ὡς μὲν τροφὸς τὴν τελεσιουργὸν μιμεῖται τάξιν, καθ' ἣν καὶ πάτριον Ἀθηναίοις κουροτρόφον αὐτὴν ὑμνεῖν καὶ ἀνησιδώραν [8]), ὡς καὶ ἀνιεῖσαν τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα καὶ τρέφουσαν, ὡς δὲ φύλαξ τὴν φρουρητικήν, ὡς δὲ τεταμένη περὶ τὸν διὰ παντὸς [9]) πόλον τὴν Τιτανικήν. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐκείνη πρὸ τῶν ἄλλων Αἴγλην τε καὶ τὴν ἑσπερέθουσαν [10]) Ἐρίθυιαν ἀπεγέννησε [11]), καὶ αὕτη νυκτός ἐστι καὶ ἡμέρας δημιουργός· καὶ δήλη καὶ ἡ τούτων ἀναλογία πρὸς ἐκείνας. ταῦτα καὶ περὶ τούτων. εἰ δὲ καὶ κατ' ἄλλον τρόπον ἐθέλοις πρωτίστην αὐτὴν ἀκούειν καὶ πρεσβυτάτην θεῶν, ὡς ἀπὸ πρωτίστων καὶ πρεσβυτάτων αἰτίων ὑφισταμένην, ἔχοι ἂν τὸ πιθανὸν καὶ οὗτος ὁ λόγος, τὰ [12]) πρώτιστα φθάνειν ταῖς ἑαυτῶν ἐνεργείαις ἐπιπλεῖστον [13]) καὶ ἔτι πολλαχοῦ τὰ τελευταῖα σώζοντα τὴν τῶν πρώτων ἀναλογίαν, ἅτε ἀπ' ἐκείνων μόνων ἔχοντα τὴν ὕπαρξιν [14])· ὥστε πανταχόθεν ὁ τοῦ Πλάτωνος λόγος ἀληθής, εἴτε πρὸς τὸν ὄγκον τῆς γῆς
F εἴτε πρὸς τὰς ἐν αὐτῇ δυνάμεις | ἀποβλέπειν ἐθέλοις. τὸ δὲ ἐμηχανήσατο πόσην οἴεσθαι χρὴ μαρτυρεῖν τὴν νοερὰν δύναμιν τῇ δημιουργίᾳ; τὸ γὰρ μήτε ἡλίου καθ' ἑαυτὸν νύκτα καὶ ἡμέραν δυναμένου ποιεῖν μήτε γῆς μόνης (ἄλλο γάρ ἐστι φωτὸς στέρησις, καὶ ἄλλο νύξ) εὑρεῖν, ὅπως ἂν δι' ἀμφοῖν ἐπιτελεῖται ταῦτα, τῆς δημιουργικῆς ἐστιν ὄντως [15]) ἔργον μηχανῆς· ἡ γὰρ τῆς γῆς

---

[1]) **283, 34** *μοῖραν*) *μοίραν* — [2]) **283, 35** *πύργος*) *πῦργος* A. — [3]) **283, 35** *τάρταρος, τῆς γῆς τὸ ἔσχατον·* m. A. — [4]) **283, 36** *περικατείληπται*) *κατείληπται* A. — [5]) **283, 37** *ὥς φησιν*) *φησὶν* B. *ὅμηρος·* m. A. — [6]) **283, 38** *ὑποταρτάριοι θεοί*: m. A. — [7]) **283, 41** *ποικίλας*) *ποικιλίας* B. — [8]) **283, 42** *ἀνησιδώραν*) Fort. *ἀνησίδωρον — διατὶ ἡ γῆ παρ' ἀθηναίοις κουροτρόφος καὶ ἀνησιδῶρα καλεῖται*: m. A. — [9]) **283, 43** *διὰ παντὸς*) *διαπαντὸς* A. — [10]) **283, 44** *ἑσπερέθουσαν*) *ἑσπαρέθουσαν* A. *ἑσπέρουσαν* B. Hesychius: *ἑσπερέθοντα· ἕσπερον, ἕσπειρον.* — [11]) **283, 44** *ἀπεγέννησε*) *ἀπογέννησεν* B. — [12]) **283, 47** *τὰ*) *τὸ* B. Fort. *τὸ τὰ* — [13]) **283, 47** *ἐπιπλεῖστον*) Manca h. l videtur oratio. Taylorus: this reason also will be attended with probability, since first causes proceed by their energies to the utmost extent of things; and besides this, the last of things frequently preserve the analogy of such as are first, as possessing their order from them alone. quae nec Graecis respondent nec per se probabilia sunt. — [14]) **283, 48** *τὴν ὕπαρξιν*) *τάξιν* B. — [15]) **283, 52** *ἐστὶν ὄντως*) *ἐστι* B.

ἐν μέσῳ τάξις, καὶ ἡ τοῦ ἡλίου χορεία περὶ αὐτήν, καὶ ἡ τῆς ἀπλανοῦς ἀνακύκλησις νύκτας περὶ γῆν καὶ ἡμέρας ἀποτελοῦσιν. ἔτι δὲ καὶ ἡ ἐν τῷ κέντρῳ θέσις τῆς γῆς | ἀνάλογον ποιεῖ τὴν τῶν νυχθημέρων ἐξαλλαγήν, οὐκ ἂν γενο- 284
μένην, εἰ τοῦ μέσου τις αὐτὴν ἐξελὼν[1]) ἵδρυσεν ἀλλαχοῦ. ταῦτα δὴ καὶ ἔτι τούτων πλείω διὰ τοῦ τῆς μηχανῆς ὀνόματος συνάγειν[2]) δυνατόν.

Χορείας δὲ τούτων αὐτῶν, καὶ παραβολὰς ἀλλήλων, καὶ περὶ τὰς τῶν κύκλων πρὸς ἑαυτοὺς ἀνακυκλήσεις καὶ προσχωρήσεις[3]), ἔν τε ταῖς συνάψεσιν ὁποῖοι τῶν θεῶν κατ᾽ ἀλλήλους γινόμενοι, καὶ ὅσοι κατ᾽ ἀντικρὺ, μεθ᾽ οὕς τινάς τε ἐπίπροσθεν ἀλλήλοις ἡμῖν τε κατὰ χρόνους οὕς τινας ἕκαστοι κατακαλύπτονται, καὶ πάλιν ἀναφαινόμενοι, φόβους καὶ σημεῖα τῶν μεταταῦτα γενησομένων τοῖς δυναμένοις λογίζεσθαι πέμπουσι, τὸ λέγειν ἄνευ δι᾽ ὄψεως τούτων αὐτῶν μιμημάτων[4]), μάταιος ἂν εἴη πόνος. (Pag. 40 D.)

Οὐκ ἔστι[5]) τὸ προκείμενον τῷ Πλάτωνι νῦν τὴν ἀπὸ τῆς ἀστρονομίας παρεισκυκλῆσαι[6]) θεωρίαν καὶ τοὺς λόγους, οὓς κακῶς ἔνιοι ποιοῦντες περὶ τῶν ὑποθέσεων καταβάλλονται καὶ τῆς ἀστρολογικῆς τηρήσεως, μηδὲ κατ᾽ αὐτὸ τοῦτο τῷ | Πλάτωνι συνεπόμενοι, διότι δὴ παραιτεῖται νῦν ὁ φιλόσοφος. ἔτι γὰρ B
νῦν μέγα ἔργον ἄερκτον, καὶ οὐ δεῖ περὶ ταῦτα διατρίβειν. ἄλλο γάρ ἐστιν ἀστρονομία, καὶ ἄλλο φυσιολογία, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης[7]) διέκρινεν ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως, ἄλλως τε καὶ πολλῆς δεῖ σχολῆς εἰς τὸ πρῶτον ἐν εἴκοσι ταῦτα ἰδεῖν, εἶθ᾽[8]) οὕτως ἀποδοῦναι τοὺς λόγους. τὸ γὰρ λέγειν περὶ τούτων ἄνευ τῶν δι᾽ ὄψεως μιμημάτων μάταιός ἐστι πόνος, ὥς φησιν ὁ αὐτός[9]). δεῖ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀβακίου καὶ ἐπὶ τῆς κρικωτῆς σφαίρας καὶ ἐπὶ τοῦ παραδείγματος καὶ ἐπὶ τοῦ ἀστρολάβου ταῦτα κατιδόντας οὕτως ἐπὶ τὴν τῶν ὅλων στέλλεσθαι[10]) θεωρίαν· δεῖ δὲ καὶ τηρήσεως, ἣν τὰ ὄργανα παρέχεται τοῖς περὶ ταῦτα διατρίβουσι. διὰ ταῦτα μὲν οὖν ὁ φιλόσοφος παραιτεῖται[11]) τὸν περὶ τούτων λόγον· αὐτὰ δὲ ταῦτα, ἃ νῦν λέγει, διχῶς ἐκληπτέον, μαθηματικῶς καὶ φιλοσόφως· ὑπάρχει γὰρ καὶ ταῖς σωματικαῖς τῶν ἄστρων κινήσεσι καὶ ταῖς ψυχικαῖς. καὶ πρότερον, εἰ βούλει, μαθηματικῶς τε καὶ[12]) φιλοσόφως χορείας μὲν ἀκούσωμεν τὰς εὐτάκτους αὐτῶν καὶ ἐναρμονίους | περιφοράς· καὶ προσέθηκε χορείας αὐτῶν τούτων, C

---

[1]) 284, 1 *ἐξελὼν*) *ἐξελῶν* B. — [2]) 284, 2 *συνάγειν*) *συναγάγειν* B. — [3]) 284, 4 *προσχωρήσεις*) *προχωρίσεις* B. — [4]) 284, 7 *μιμημάτων*) *μιμουμένων* B et, *γρ. μιμημάτων* in m., A. — [5]) 284, 7 *Οὐκ ἔστι*) *Οὐκέστι* B. — [6]) 284, 8 *παρεισκυκλῆσαι*) *παρεισυνκλῆσαι* B. — [7]) 284, 11 *ἀριστοτέλης*: m. A. — [8]) 284, 13 *εἶθ᾽*) *εἰ θ᾽* B. — [9]) 284, 14 *ὁ αὐτός*) h. e. idem ille Plato, quem isti non audiunt. — [10]) 284, 15 *στέλλεσθαι*) *στέλεσθαι* A. — [11]) 284, 17 *παραιτεῖται*) *παραιτεῖσθαι* cum *ται* super *σθαι* A. — [12]) 284, 19 *τε καὶ*) Fort. *γε ἢ*

λέγων τῶν ἄστρων, ὧν ἕνεκα καὶ τὸν περὶ τῆς γῆς λόγον ἐμβέβληκεν· οὐ γὰρ τὴν γῆν χορεύειν, τὴν ἰλλομένην, ἀλλὰ περὶ τὴν γῆν τοὺς ἀστέρας· χορεύουσι γὰρ οἱ[1]) μίαν κίνησιν καὶ σύμφωνον περὶ τὸ αὐτὸ κινούμενοι· παραβολὰς δὲ τὰς κατὰ[2]) μῆκος αὐτῶν συντάξεις, ὅταν κατὰ τὸ πλάτος διαφέρωσιν[3]) ἢ κατὰ τὸ βάθος, τὰς συνανατολὰς λέγω καὶ συγκαταδύσεις· τὰς[4]) περὶ τὰς τῶν κύκλων πρὸς ἑαυτοὺς ἀνακυκλήσεις καὶ τὰς προσχωρήσεις τοὺς προποδισμοὺς δηλοῖ καὶ τοὺς ὑποποδισμούς. προποδίζοντες μὲν γὰρ προσχωροῦσι ταῖς ἑαυτῶν ἀποκαταστάσεσιν, ὑποποδίζοντες[5]) δὲ ἀνακυκλοῦνται πρὸς ἑαυτούς· κύκλους δὲ λέγει νῦν τὰς σφαίρας, καθ' ὧν κινοῦνται οἱ ἀστέρες, ἀλλ' οὐχὶ τοὺς ἐπικύκλους· οὐδαμοῦ γὰρ ἐκείνων ἐμνημόνευσεν, ὥσπερ οὐδὲ τοὺς ἐκκέντρους εἶναι τῶν κύκλων[6]). καὶ γὰρ γελοῖον ἢ κυκλίσκους τινὰς ποιεῖν καθ' ἑκάστην σφαῖραν[7]) τὴν ἐναντίαν[8]) αὐτῇ κινουμένους, εἴτε μέρη ὄντας τῆς σφαίρας εἴτε καὶ ἄλλης συστάσεως, ἢ ἐκκέντρους σφαίρας[9]) περιεχούσας μὲν τὸ κέντρον, οὐ περὶ αὐτὸ δὲ κινουμένας. τοῦτο
D μὲν γὰρ ἀναιρεῖ[10]) τὸ κοινὸν ἀξίωμα | τῶν φυσικῶν, πᾶσαν κίνησιν ἁπλῆν ἢ περὶ τὸ μέσον εἶναι τοῦ παντός, ἢ ἀπὸ τοῦ μέσου, ἢ ἐπὶ τὸ μέσον· ἐκεῖνο δὲ ἢ διαιρεῖ τὰς σφαίρας εἰς ἁψῖδας[11]) ἐναντίως φερομένας καὶ ἀφανίζει τὴν συνέχειαν ἑκάστης, ἢ κύκλους ἐπεισάγει τοῖς οὐρανίοις φύσεως ἄλλης ὄντας καὶ συνείρει κινήσεις ἐκ τῶν ἀνομοίων καὶ ἀσυμπαθῶν ἀλλήλοις διὰ τὴν ἀνομοιότητα τῶν συστάσεων. εἰ δὲ ταῦτα οὕτως ἔχει, δεῖ ἐφιστάνειν (πάλιν γὰρ τὰ δοκοῦντα λεκτέον, πολλῆς ἐπιστασίας δεόμενα) μήποτε ὁ Πλάτων αὐτοὺς τοὺς ἀστέρας κινεῖ διαφόρως, οὐδὲν δεόμενος τῶν τοιούτων μηχανημάτων, ὡς ἀναξίων τῆς θείας οὐσίας, καὶ δεῖ τὴν ποικιλίαν αὐτὴν ἐξάπτειν τῆς κινήσεως τῶν ψυχῶν, κατὰ τὴν ἐκείνων βούλησιν[12]) θᾶττον ἢ βραδύτερον κινουμένων τῶν σωμάτων, ἀλλ' οὐ δι' ἀσθένειαν, ὅπερ οἱ πολλοὶ νομίζοντες τὴν διαφορὰν ταύτην παραιτοῦνται καὶ τὴν ἀνωμαλίαν, καὶ ταύτην ἐν τεταγμένοις χρόνοις γιγνομένην, τῶν ἀστέρων αὐτῶν περί τε τὰ ἑαυτῶν κέντρα κινουμένων καὶ διὰ τῶν
E οἰκείων σφαιρῶν πορευομένων ποικίλως, ἵνα μέσοι τῶν ἀπλανῶν | ὄντες καὶ τῶν κατ'[13]) εὐθεῖαν[14]) κινουμένων μικτὴν ἔχωσι κίνησιν, εἰς ὕψος φερόμενοι καὶ βάθος, καὶ προποδίζοντες αὐτοὶ καὶ ὑποποδίζοντες[15]), καὶ πάντα ἐν χρόνοις τεταγμένοις· τὰ γὰρ ἄστρα, εἶπεν[16]) ἔμπροσθεν, δι' οὐρανοῦ πορευόμενα τροπὰς ἔχει· εἰ δὲ δι' οὐρανοῦ πορεύεται, δῆλον, ὅτι διὰ τῶν

---

[1]) 284, 21 *οἱ*) *ἡ* B. — [2]) 284, 22 *κατὰ*) *μετὰ* B. — [3]) 284, 23 *διαφέρωσιν*) *διαφέρουσιν* B. — [4]) 284, 23 *τὰς*) Fort. *τὰ δὲ* — [5]) 284, 25 *μὲν γὰρ—ὑποποδίζοντες*) om. A. — [6]) 284, 27 *ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐπίκυκλοι καὶ ἔκκεντροι*: m. A. — [7]) 284, 28 *σφαῖραν*) *σφαίραν* A. — [8]) 284, 28 *ἐναντίαν*) *ἐναντία* corr. A. (ante corr. *ἐναντίαν*) — [9]) 284, 29 *εἴτε καὶ—σφαίρας*) om. B. — [10]) 284, 29 *ἀναιρεῖ*) *ἀνερεῖ* B. — [11]) 284, 31 *ἁψῖδας*) *ἁψίδας* — [12]) 284, 36 *ὅτι ἡ κίνησις τῶν ἀστέρων κατὰ τὴν ἐκείνων βούλησιν*: m. A. — [13]) 284, 40 *κατ'*) *καθ'* B. — [14]) 284, 40 *εὐθεῖαν*) *εὐθείαν* — [15]) 284, 41 *ὑποποδίζοντες*) *ὑποδίζοντες* B. — [16]) 284. 41 *εἶπεν*) Pag. 39 D.

σφαιρῶν κινεῖται πάντη [1]) εἰς βάθος· τὰ γὰρ διά τινος πορευόμενα οὐ μένει ἐν
ταὐτῷ, μεταβαίνει δὲ ἀπ' ἄλλου μέρους ἐκείνου, δι' οὗ πορεύεται, εἰς ἄλλο
τοῦ αὐτοῦ μέρος [2]), καὶ εἰ ταῦτ' ἐστὶ τὰ [3]) ἔχοντα τροπάς, αἱ [4]) παντοῖαι [5])
μεταβολαὶ τούτων εἰσὶν ἐν ταῖς σφαίραις τρεπομένων κατά τε πλάτος καὶ βά-
θος· τὰς δὲ δὴ σφαίρας ἐπ' ἀνατολὰς κινεῖσθαι [6]) μόνον, ἀλλ' οὐ περὶ τοὺς
αὐτοὺς τῇ ἀπλανεῖ [7]) πόλους· ἕνα μὲν γὰρ αὐτὸν [8]) ἐποίησεν ἄξονα τὴν ἀρχὴν
ἐν Πολιτείᾳ [9]) τὸν ἄτρακτον, καὶ πόλους τοὺς τῶν [10]) ὀκτὼ σφαιρῶν τὰ ἄγκι-
στρα [11]), καὶ εἶναι καὶ τούτων ὡς τῆς ἀπλανοῦς περὶ ταῦτα μίαν εἶπε κίνησιν
καὶ ἁπλῆν, προϊὼν δὲ καὶ ἐκεῖ Μοίρας ἐφεστάναι τοῖς κύκλοις εἶπε καὶ ἄλλην
ἄλλως κινεῖν, ἐνταῦθα δὲ τὴν μὲν κατὰ πλευρὰν περιήγαγε, τὴν δὲ κατὰ διά-
μετρον, ὡς τοὺς κύκλους τῆς ψυχῆς, | ἐν οἷς καὶ αὐτῶν τῶν ὅλων σφαιρῶν F
τὰς αἰτίας ἔθετο, διὸ κατὰ διάμετρον αὐτοὺς ἐκίνησε λοξῶς, καὶ τῶν πλανω-
μένων ἄστρων, διὸ καὶ τούτους εἶπεν ὁμοίως [12]) τινὰς καὶ ἄλλους [13]) ἀνο-
μοίως κινεῖσθαι, καθάπερ ἐκεῖνα· τὴν οὖν διαφορὰν εἶναι κατὰ ταῦτα καὶ κατὰ
τὸ ἐπὶ δεξιὰ ἢ ἐπ' ἀριστερὰ τῶν πλανωμένων σφαιρῶν καὶ τῆς ἀπλανοῦς· εἶναι
δ' οὖν τὴν [14]) κατὰ Πλάτωνα σφαιροποιΐαν τοιαύτην, ὁμοπόλων μὲν οὐσῶν
τῶν ἑπτὰ σφαιρῶν, τὴν δὲ διαφορὰν πρὸς τὴν μίαν ἐχουσῶν ὡς εἴπομεν, καὶ
τὰ μὲν ἀπλανῆ τῶν ἄστρων κινεῖσθαι μόνως περὶ τὰ | ἑαυτῶν κέντρα, τὰ δὲ 285
πλανώμενα καὶ περὶ τὰ ἑαυτῶν κέντρα καὶ διὰ τοῦ βάθους πορευόμενα τῶν
σφαιρῶν, ἐν αἷς ἐστιν ἕκαστον, ποικίλως τρεπόμενα εἰς τὸ ἄνω, εἰς τὸ κάτω,
εἰς τοὐπίσω [15]), καὶ ταῦτα μὲν κινεῖσθαι περὶ λοξὸν [16]) ἕκαστον ἄλλον κύκλον
καὶ τοὺς τούτων πόλους, τὰς δὲ [17]) σφαίρας, ἐν αἷς εἰσι, πάσας [18]) ὁμοίως
τῇ ἀπλανεῖ, τουτέστι περὶ τὸν αὐτὸν κινεῖσθαί πόλον ἕνα ὄντα πασῶν, καὶ τὴν
μὲν ἀπλανῆ μίαν κινεῖσθαι κίνησιν αὐτὴν καθ' αὑτήν, τὴν δὲ πλανωμένην δι-
πλῆν, καὶ τὴν ἑαυτῆς λοξῶς καὶ μετὰ τῆς ἀπλανοῦς περιαγομένην, τὰ δὲ ἄστρα
τὰ μὲν ἀπλανῆ καὶ περὶ τὰ ἑαυτῶν κέντρα καὶ εἰς τὸ πρόσω μετὰ τῆς σφαίρας,
τὰ δὲ πλανώμενα καὶ μετὰ τῆς ἀπλανοῦς περιφέρεσθαι, καὶ μετὰ [19]) τῶν πλα-
νωμένων ἕκαστον τῇ ἑαυτοῦ σφαίρᾳ τὴν ἐπ' ἀνατολάς, καὶ καθ' αὑτὸ κατὰ
πλάτος [20]) καὶ κατὰ βάθος, καὶ περὶ τὰ οἰκεῖα κέντρα· δεῖ γὰρ καὶ ταύτῃ κινεῖ-

---

[1]) 284, 42 *πάντη*) *πάντα* B. (*πάντῃ* A.) — [2]) 284, 44 *μέρος*) *μέρους* — [3]) 284, 44 *ἐστὶ τὰ*) *ἐστι* B. — [4]) 284, 44 *αἱ*) *οὐ* m. B. — [5]) 284, 44 *παντοῖαι*) *παντοίαι* A. — [6]) 284, 45 *τὰς — σφαίρας — κινεῖσθαι*) Oratio obliqua hinc usque ad *ἀλλὰ ταῦτα μὲν* 285, 19 pertinens pendere videtur ex verbo sentiendi vel dicendi post illa *μήποτε — δεῖ* 284, 34. 35 audiendo. — [7]) 284, 46 *ἀπλανεῖ*) *ἀπλανῆ* B. — [8]) 284, 46 *αὐτὸν*) Fort. *αὐτῶν* — [9]) 284, 46 *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 616 C. — [10]) 284, 47 *τῶν*) *τοῦ* B. — [11]) 284, 47 *ἄγκιστρα*) *ἄγκυστρα* B. — [12]) 284, 51 *ὁμοίως*) *ὁμοίας* A. — [13]) 284, 51 *ἄλλους*) *ἄλλως* — [14]) 284, 53 *τὴν*) om. A. *ἡ κατὰ πλάτωνα σφαιροποιΐα*: m. A. — [15]) 285, 2 *τοὐπίσω*) *τὸ ὀπίσω* B. — [16]) 285, 3 *λοξὸν*) *λοξῶν* B. De zodiaco sermonem esse non fugiebat Taylorum, sed genitivum quoque vitiosum esse non sentiens *λοξοῦ* scribendum putabat. — [17]) 285, 3 *δὲ*) om. A. — [18]) 285, 3 *πάσας*) *πᾶσαι* B. — [19]) 285, 7 *μετὰ*) Fort. *μετὰ τῆς* — [20]) 285, 8 *πλάτος*) *πλάθος* B.

σθαι καὶ τούτων ἕκαστον, σφαιρικὸν ὄν, μιμούμενον τὴν οἰκείαν ὁλότητα, κα-
B θάπερ | τὰ ἀπλανῆ συντέτακται[1]), πρὸς τὸ καὶ[2]) δι' οὐρανοῦ πορεύεσθαι παντοίως ἴσχον τροπάς, ὡς εἶπεν[3]) αὐτός· καὶ τούτων ὄντων ἀληθῶν, ὡς ἐνεδειξάμεθά που καὶ πρότερον, οὐδὲ τὰς ἐπικύκλων ἢ τῶν ἐκκέντρων[4]) ὑποθέσεις εἶναι ματαίας, ἀλλ' εἰς ἁπλᾶς κινήσεις ἀναλῦσαι[5]) τὰς ποικίλας, ἵνα εὐλήπτους σχῶμεν δι' ἐκείνων τὰς τῶν ποικίλων ἀποκαταστάσεις, οὐκ οὔσας ἀφ' ἑαυτῶν εὐλήπτους, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀπλανῶν[6]) μόνως γιγνομένας καταληπτάς· εὐμήχανον οὖν τὸ εὑρεῖν[7]), τίνες ἁπλαῖ ποιοῦσι τὰς ποικίλας, καὶ δι' ἐκείνων θηρᾶσαι τὰ μέτρα τῶν ποικίλων, καὶ ὅμοιον ὡς εἴ τις τὴν περὶ κύλινδρον[8]) ἕλικα μετρῆσαι μὴ δυνάμενος, εἶτα λαβὼν εὐθεῖαν περὶ αὐτὸν κινουμένην καὶ σημεῖον ἐπὶ τῆς εὐθείας τὰς τούτων κινήσεις μετρῶν ηὕρισκε[9]), πόση τίς ἐστι καὶ ἡ περὶ τὴν ἕλικα κίνησις ἐν τῷ ποσῷ δὲ[10]) χρόνῳ· πρὸς γοῦν τοῦτο βλέπουσι καὶ οἱ ταῖς ἀνελιττούσαις χρώμενοι καὶ οἱ τοῖς ἐπικύκλοις καὶ ἐκκέντροις διὰ τὰς ἁπλᾶς κινήσεις, ἐξ ὧν τὴν ποικίλην ἀνευρίσκουσιν[11]). ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐπιστάσεως ἄξια, καὶ διὰ τοῦτο καὶ πλεονάκις αὐτὰ τοῖς φιλοθεά-
C μοσιν | εἰς ἐπίσκεψιν προτείνων καὶ ἀνεγείρων[12]) αὐτοὺς καὶ τὰς περὶ τούτων ἀκριβεστέρας κατανοήσεις· τὰς δὲ συνάψεις νοητέον τὰς συνόδους αὐτοὺς[13]) καὶ τοὺς σχηματισμοὺς[14]), οὓς ποιοῦνται πρὸς ἀλλήλους, εἴτε τριγωνικῶς εἴτε[15]) τετραγωνικῶς εἴτε ἑξαγωνικῶς εἴτε διαμετρικῶς· αὐτὸς γὰρ τὴν σύνοδον μόνην καὶ τὴν καταντικρὺ[16]) στάσιν παραλαβὼν ἐν τούτοις ὡς ἐν ἄκροις[17]) περιέχει τὰ λοιπὰ πάντα σχήματα· τὰς δὲ ἐπιπροσθήσεις, καθ' ἃς ἡμῖν τε καὶ ἄλλοις[18]) ἐπιπροσθοῦσιν· ὅδε γὰρ μετὰ τόνδε τεταγμένος ἐπίπροσθεν γίγνεται τῷ μετ' αὐτόν, καὶ ἡμῖν δὲ ἐπιπροσθοῦσιν ὑποτρέχοντες ἀλλήλους. τὰς δὲ κατὰ χρόνους αὐτῶν καταλήψεις[19]) καὶ πάλιν ἐμφάνσεις[20]) οἰητέον τὰς κρύψεις τὰς ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἐκφάνσεις, ἃς[21]) ἀμφοτέρας μεγάλων τινῶν εἶναι ποιητικὰς καὶ σημαντικὰς λέγουσιν οἱ ταῦτα δεινοί. τὸ δ' οὖν ταῦτα πάντα λέγειν χωρὶς τούτων, λέγει δὲ τούτων τῶν δι' ὄψεως[22]) μιμημάτων, ἃ
D δή ἐστιν ὀργανικά, μάταιός ἐστι πόνος. μετὰ δὴ τὸ μαθηματικὸν κατίδωμεν φιλοσόφως ἕκαστα τῶν εἰρημένων. οὐκοῦν χορεῖαι μέν εἰσι τῶν ψυχῶν | αἱ περὶ

---

1) 285, 10 *συντέτακται*) Deest aliquid, quod Taylorus minus feliciter supplevit: just as the fixed stars are co-arranged with the inerratic sphere. — 2) 285, 10 *τὸ καὶ*) *τὸ* A. Fort. *τῷ* — 3) 285, 10 *εἶπεν*) Pag. 39 D. — 4) 285, 11 *ἐκκέντρων*) *ἐκ κέντρον* B. — 5) 285, 12 *ἀναλῦσαι*) *ἀναλύσαι* — 6) 285, 13 *ἀπλανῶν*) Fort. *ἁπλῶν* — 7) 285, 14 *πρός τι οἱ ἐπίκυκλοι καὶ ἔκκεντροι εὕρηνται καὶ χρησιμεύουσιν*: m. A. — 8) 285, 15 *κύλινδρον*) *κύκλινδρον* B. — 9) 285, 16 *ηὕρισκε*) *εὕρισκε* A. *ἠύρισκε* B. — 10) 285, 17 *τῷ ποσῷ δὲ*) Fort. *τοσῷδε* — 11) 285, 19 *ἀνευρίσκουσιν*) *εὑρίσκουσιν* B. — 12) 285, 20 *ἀνεγείρων*) Fort. *ἀνεγείρω* — 13) 285, 21 *αὐτοὺς*) Immo *αὐτὰς* — 14) 285, 21 *σχηματισμοὺς*) *χρηματισμοὺς* B. (corr. Tayl.) — 15) 285, 22 *εἴτε*) *εἰ* B. — 16) 285, 23 *καταντικρὺ*) *κατ' ἀντικρὺ* A. *κατὰ ἀντικρὺ* B. — 17) 285, 23 *ἐν ἄκροις*) *ἐνάκροις* B. — 18) 285, 24 *ἄλλοις*) Fort. *ἀλλήλοις* — 19) 285, 25 *καταλήψεις*) Fort. *κατακαλύψεις* Tayl. — 20) 285, 26 *ἐμφάνσεις*) *ἐμφαίνει* B. — 21) 285, 26 *ἃς*) *καὶ* B. — 22) 285, 28 *ὄψεως*) *ὄψεων* B.

τὸ νοητὸν βακχεῖαι καὶ περίοδοι καὶ ἀποκαταστάσεις αἱ νοεραί· συνεπόμεναι
γὰρ τῷ θειοτέρῳ τῶν ἡγεμόνων καὶ αὐταὶ χορεύουσιν, ὥς φησιν ὁ ἐν Φαί-
δρῳ[1]) Σωκράτης· παραβολαὶ δὲ αἱ γνώσεις αἱ ἀλλήλων· φανὰ γὰρ πάντα
ἐκεῖ, καὶ ὁρῶσιν ἀλλήλας, καὶ οὐκ ἀγνοεῖ ἡ ἑτέρα τὰ τῆς ἄλλης· ἔτι δὲ τὰ
ἑαυτῶν εἴδη τοῖς νοητοῖς ἐφαρμόζουσιν, ὡς ἴχνη καὶ τύπους τοῖς ἑαυτῶν πα-
ραδείγμασι· αἱ δὲ τῶν κύκλων ἀνακυκλήσεις καὶ αἱ προχωρήσεις[2])
αἱ ἀφ' ἑαυτῶν ἐπὶ νοῦν καὶ ἀπὸ νοῦ πάλιν εἰς αὑτὰς[3]) ἐπιστροφαί· ποιοῦσι γὰρ
ἀμφότερα τὸν ἀεὶ χρόνον, καὶ ἀφ' ἑαυτῶν γιγνώσκουσι[4]) τὸν νοῦν καὶ ἀπὸ τοῦ
νοῦ ἑαυτάς· συνάψεις δὲ καὶ διάμετροι στάσεις αἵ[5]) τε ἑνώσεις αἱ
πρὸς τὸ νοητὸν ἀλλήλων, συναπτομένων κατὰ τὸ νοητὸν ἀλλήλαις, καὶ αἱ πρό-
οδοι αὐτῶν. ὅταν μὲν γὰρ τὸ ἑαυτῶν ἓν τῷ[6]) ἑνὶ τοῦ νοῦ συνάπτωσι, σύνοδος
ἀμφοῖν· καὶ γὰρ ἐν ταῖς συνόδοις ταύταις δεῖ τὰ κέντρα γενέσθαι τῶν συνιόν-
των[7]) ἐπὶ μιᾶς εὐθείας· προϊοῦσαι δὲ ἐκεῖθεν εἰς πρόνοιαν τῶν δευτέρων εἰς
τὸ καταντικρὺ χωροῦσι τῆς ἑνώσεως ταύτης. ἐπειδὴ δὲ ἀεὶ ὡσαύτως | ἔχουσι E
καὶ μένουσιν ἅμα καὶ προΐασι, καὶ συνέχονται[8]) καὶ διάμετροί εἰσιν. αἱ δὲ
ἐπιπροσθήσεις ἀλλήλοις τε καὶ ἡμῖν αἱ μεσότητές εἰσιν αἱ μεταξὺ
τῶν τε θείων ψυχῶν καὶ ἡμῶν· οὐ γὰρ πᾶσαι πάσαις ἀμέσως[9]) ἥνωνται, ἀλλὰ
διὰ μέσων ἄλλαι ἄλλων πλειόνων ἢ ἐλαττόνων· αἱ δὲ κατακαλύψεις καὶ
ἐκφάνσεις[10]) αἱ κατὰ χρόνους αἵ τε ἀποκαταστάσεις καὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν
περιόδων· κατὰ γὰρ ταύτας μάλιστα τρέπουσι τὰ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ μεταβάλ-
λουσιν, ἀθρόας ἐπάγουσαι φθορὰς καὶ μεγάλας μεταβολάς, ὥς φησιν αὐτὸς
ἐν τῷ Πολιτικῷ[11]). τὸ δ' οὖν ταῦτα πάντα λέγειν ἄνευ δι' ὄψεως τῶν
μιμημάτων τούτων τῶν περὶ τὸν οὐρανὸν θεωρουμένων μάταιος ἂν εἴη
πόνος. δεῖ γὰρ ἀπὸ τῶν φαινομένων εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἀφανῶν ἀναδραμεῖν.
ὡς γὰρ ἀπὸ τῶν τῇδε ὀργάνων καὶ τῶν σκιῶν εἰς ἀρχὴν καθιστάμεθα τῆς τῶν
οὐρανίων κατανοήσεως, οὕτω δὴ καὶ ἀπ' ἐκείνων ἀνεμιμνησκόμεθα[12]) τῶν
ἀφανῶν περιπολήσεων· μέσος γάρ ἐστιν ὁ οὐρανὸς τῶν τε γεννητῶν καὶ τῶν
νοητῶν. ἐπειδὴ | δὲ τὰ σχήματα καὶ τὰς κινήσεις τῶν οὐρανίων φόβους εἶπε F
καὶ σημεῖα τῶν γιγνομένων παρέχειν τοῖς δυναμένοις λογίζε-
σθαι, τοσοῦτον ἰστέον, ὅτι οὐ μόνον ἐκεῖνα σημαίνειν οἰητέον, ἀλλὰ σημεῖα
γεγονότων ὄντα σημαντικὰ τινῶν· διὸ καὶ αὐτὸς τῶν σημαντικῶν ἑαυτοῖς ἐνερ-
γειῶν προηγουμένοις ἐμνήσθη[13]). θαυμασιωτάτην δὲ εἶναί φησιν ὁ Θεόφρα-

[1]) 285, 31 *Φαίδρῳ*) Pag. 250 B. 252 D. — [2]) 285, 34 *προχωρήσεις*) Immo *προσχωρήσεις* — [3]) 285, 34 *αὑτὰς*) *αὐτὰς* B. — [4]) 285, 35 *γιγνώσκουσι*) *γινώσκουσι* A. — [5]) 285, 36 *αἵ*) *ἅ* B. — [6]) 285, 37 *τῷ*) *τὸ* B. — [7]) 285, 38 *συνιόντων*) *συνόντων* B. — [8]) 285, 40 *συνέχονται*) Fort. *συνέρχονται* — [9]) 285, 41 *ἀμέσως*) *ἀμέσων* B. — [10]) 285, 42 *ἐκφάνσεις*) In A *ν* superne adscriptum est. — [11]) 285, 44 *τῷ Πολιτικῷ*) Pag. 270 C. — [12]) 285, 48 *τῆς τῶν — ἀνεμιμνησκόμεθα*) bis B. — [13]) 285, 49—52 *ἐπειδὴ δὲ τὰ σχήματα — ἐμνήσθη.*) Taylorus: Since however, Plato says, that the figures and motions of the heavenly bodies cause terror, and exhibit tokens of fu-

στος ἐν τοῖς κατ' αὐτὸν χρόνοις [1]) τὴν τῶν Χαλδαίων περὶ ταῦτα θεωρίαν, τά τε ἄλλα προλέγουσαν καὶ τοὺς [2]) βίους ἑκάστων καὶ τοὺς θανάτους, καὶ οὐ τὰ
286 κοινὰ μόνον, οἷον | χειμῶνας καὶ εὐδίας [3]), ὥσπερ καὶ τὸν ἀστέρα τοῦ Ἑρμοῦ χειμῶνος μὲν ἐκφανῆ γενόμενον ψύχη [4]) σημαίνειν, καύματα δὲ θέρους, εἰς ἐκείνους ἀναπέμπει· πάντα δ' οὖν αὐτοὺς καὶ τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινὰ προγινώσκειν ἀπὸ τῶν οὐρανίων ἐν τῇ περὶ σημείων βίβλῳ φησὶν ἐκεῖνος.

ἀλλὰ ταῦτά τε ἱκανῶς ἡμῖν ταύτῃ καὶ περὶ θεῶν ὁρατῶν καὶ γεννητῶν εἰρημένα φύσεως τέλος ἐχέτω. (Pag. **40 D.**)

Ἓν καὶ τοῦτο [5]) τῆς ἐπιστήμης ἐστὶν ἔργον, τὸ μέτρον τὸ προσῆκον ἐφαρμόζειν τοῖς λόγοις καὶ τοσοῦτον αὐτοῖς ἐνδιδόναι φερομένοις, ὁπόσον εἰς τὴν προκειμένην συντελεῖν δύναται θεωρίαν. τοῦτο δὴ καὶ ὁ Πλάτων ἐν τούτοις ποιεῖ, τέλος ἐπιτιθεὶς τοῖς περὶ τῶν οὐρανίων καὶ τῶν ζώων τῶν ἀστρῴων λόγοις, ὧν ἕνεκα καὶ τὸν περὶ γῆς παρέλαβε λόγον, διότι δὴ [6]) καὶ αὕτη χρόνον συναποτελεῖ ταῖς οὐρανίαις περιφοραῖς. ἐνταῦθα δὲ συμπεραίνεται [7]) τὰ εἰρημένα· τέλος γὰρ ἔχει αὐτῷ τὰ περὶ θεῶν [8]) ὁρατῶν καὶ γεννητῶν, οἵους δὴ
B τοὺς ἀστρῴους φαμὲν καὶ ὅλως | τοὺς οὐρανίους· ὁρατοὺς μὲν αὐτοὺς εἰπών, ὅτι δὴ ἐγκόσμιοί εἰσι καὶ ἔχουσί τι τῶν αἰσθητῶν ἐξημμένον [9]) τῆς νοερᾶς αὐτῶν οὐσίας, γεννητοὺς δέ, ὡς καὶ ψυχὴν ἔχοντας, ἣν πρωτίστην ἀποκαλεῖ τῶν γεννητῶν· οὐ γάρ εἰσι πᾶν ὅπερ εἰσὶν ὁρατοί, ἀλλ' ἔστι τι ἐν αὐτοῖς γεννητὸν μέν, ἀόρατον δὲ ὅμως. ὅτι δὲ ὁ περὶ γῆς λόγος τῆς [10]) τῶν ἄστρων ἕνεκα περὶ αὐτὴν χορείας παρείληπται, δεδήλωκεν [11]) εὐθὺς μετὰ τὸν περὶ αὐτῆς λόγον ἐπενεγκὼν χορείας δὲ τούτων αὐτῶν καὶ παραβολὰς ἀλλή-

---

ture events, to such as are able to discover their signification, it is requisite to observe, that they not only signify future events, but also are tokens of past events. Hence also, he makes mention of energies which are in themselves precedaneously significant. Non agitur h. l. de futurorum et praeteritorum significatione, sed de eo, quod accedere debeat, ut signa illa caelestia significandi vim accipiant. Si nihil excidit, *μόνον* in *μόνα*, *ἑαυτοῖς* in *ἐν αὐτοῖς* et *προηγουμένοις* in *προηγουμένως* mutandum videtur, hoc sensu: Non sola per se significant, sed si qui exstiterint, signa significandi vi praedita sunt; quam ob rem et ipse praesagarum in illis actionum mentionem praemisit, pluribus infra (Pag. 71 E.) de iis dicturus. — [1]) 285, 53 *χρόνοις*) *χρόνον* B. (corr. Tayl.) *τί ὁ Θεόφραστος περὶ χαλδαίων φησὶν, ἐν τῇ περὶ σημείων βίβλῳ*: m. A. — [2]) 285, 54 *τοὺς*) *τοῦ* B. — [3]) 286, 1 *εὐδίας*) *εὐδείας* — [4]) 286, 1 *ψύχη*) Imperite Tayl. *ψυχρὰ* scribi iubet. — [5]) 286, 4 *τοῦτο*) *τούτου* — Taylorus, dum verba Platonis *ἀλλὰ ταῦτά τε — τέλος ἐχέτω* supra 284, 7 post *μάταιος ἂν εἴη πόνος* ab ipso desiderata et ex coniectura adiecta hic, quia in B cum Procli oratione continuata sunt, Procli esse opinatur et quid inter *ἓν* et *ἐν* intersit, ignorat, pro *τούτου* legendum esse pronuntiat *τούτῳ* vertitque For the work of science consists in this. — [6]) 286, 8 *δὴ*) *δεῖ* B. — [7]) 286, 8 *συμπεραίνεται*) *συμπεραίνηται* B. — [8]) 286, 9 *θεῶν*) *τῶν* B. — [9]) 286, 10 *ἐξημμένον*) *ἐξημμένον* B. — [10]) 286, 13 *τῆς*) *τὰς* B. — [11]) 286, 13 *δεδήλωκεν*) *δεδηλώκαμεν*

λων[1]) καὶ τὰ τούτοις ἐφεξῆς, δι' ὧν ἐμφανῶς, οἶμαι, δεδήλωκεν, ὅτι τὸ προκείμενόν ἐστιν αὐτῷ περὶ τῶν οὐρανίων εἰπεῖν θεῶν καὶ τῶν συνεπομένων αὐτοῖς γενῶν, ἃ δὴ ποτὲ μὲν καλύπτεται ὑπὸ τὰς αὐγὰς τῶν ἡγεμόνων θεῶν, ποτὲ δὲ ἀναφαινόμενα φόβους[2]) καὶ σημεῖα ποιεῖται τῶν μελλόντων· ἐφαρμόσει γὰρ καὶ τούτοις τὰ λεγόμενα κατὰ τὸν οἰκεῖον αὐτῶν[3]) ὅρον.

Περὶ δὲ τῶν ἄλλων δαιμόνων εἰπεῖν καὶ γνῶναι τὴν γένεσιν, μεῖζον ἢ καθ' ἡμᾶς. (**Pag. 40 D.**)

Μέλλων ἐπὶ τὸν περὶ τῶν[4]) ὑπὸ σελήνην θεῶν μετιέναι λόγον θαυμαστὸν εἶναί φησιν αὐτὸν καὶ μείζονα, ἢ καθ' ἡμᾶς, ὡς ὑπεραίροντα δήπου τὴν ἡμετέραν | ἀκοήν, εἰ μέλλοιμεν εὑρήσειν[5]) τε τὴν γένεσιν αὐτῶν καὶ εἰς ἄλλους C
ἐξοίσειν[6]). ὃ γὰρ εἶπε περὶ τοῦ δημιουργοῦ πρότερον[7]), ὅτι χαλεπὸν αὐτὸν[8]) εὑρεῖν τε καὶ εἰς ἅπαντας[9]) λέγειν, τοῦτο δὴ νῦν φησὶ περὶ τῶν ὑπὸ σελήνην θεῶν, ὅτι καὶ γνῶναι τὴν γένεσιν αὐτῶν καὶ εἰπεῖν μεῖζον, ἢ καθ' ἡμᾶς. τί δὴ[10]) οὖν αὐτῷ βούλεται τῆς ἐνδείξεως ταύτης ὁ τρόπος; καὶ γὰρ οὕτω πολλοὺς καὶ θαυμαστοὺς λόγους εἰπὼν καὶ περὶ τοῦ παντὸς οὐρανοῦ καὶ περὶ τοῦ νοητοῦ παραδείγματος πῶς μείζονα, ἢ καθ' ἑαυτὸν εἶναι τὸν περὶ τῶν γενεσιουργῶν θεῶν λόγον φησίν; ἢ[11]) τάχα μὲν καὶ ἐκεῖνα λέγειν δυνατόν, ὅτι πολλοῖς τῶν φυσιολόγων ἄψυχα καὶ[12]) εἰκῇ φερόμενα καὶ ἀπρονόητα ταῦτα εἶναι τὰ στοιχεῖα νενόμιστο· τὰ μὲν γὰρ οὐράνια διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς τάξιν νοῦ καὶ θεῶν μετέχειν ὡμολόγουν, τὴν δὲ γένεσιν ὡς πολυμετάβολον καὶ ἀόριστον καὶ ἀπρονόητον ἀπέλιπον, οἷα δὴ καὶ Ἀριστοτέλης[13]) ὕστερον ἐδόξασε, ταῖς οὐρανίαις περιφοραῖς μόναις[14]) ἐπιστήσας τὰς ἀκινήτους αἰτίας, εἴτε ὀκτὼ εἶεν εἴτε πλείους, ἄψυχα δὲ τὰ στοιχεῖα ταῦτα καταλείπων· ἵν' οὖν μὴ καὶ | ἡμεῖς ταὐτὸν ἐκείνοις πάθωμεν, προεξυμνεῖ καὶ προανακηρύττει τὴν γέ- D
νεσιν τῶν ὑπὸ σελήνην θεῶν ὡς θείαν καὶ νοεράν, οὐδεμιᾶς τοιαύτης ἐνδείξεως ἐπὶ τῶν οὐρανίων δεηθείς· τάχα δὲ καὶ τοῦτο ἂν εἴποις, ὅτι δὴ αἱ ψυχαὶ τῶν ἑαυταῖς προσεχεστέρων θᾶττον ἐπιλανθάνονται, τῶν δὲ ὑπερτέρων ἀρχῶν μᾶλ-

---

[1]) **286, 14** *χορείας — ἀλλήλων*) om. B. Quae praetermissio adeo fefellit Taylorum, ut haec adscribere sustinuerit: In the original, *και τα τουτοις εφεξης*. These words however, are not to be found in the text of Plato, but form a remarkable addition to it. For *the natures successive* to the stars, are evidently their satellites, which have more than once been mentioned by Proclus. (Vertit autem *καὶ τὰ τούτοις ἐφεξῆς* and the natures successive to these.) — [2]) **286, 16** *φόβους*) *φόβος* B. — [3]) **286, 17** *αὐτῶν*) *αὐτὸν* B. — [4]) **286, 18** *περὶ τῶν*) om. A. — [5]) **286, 20** *εὑρήσειν*) *εὑρίσκειν* B. — [6]) **286, 20** *ἐξοίσειν*) *ἐρεῖν* B. — [7]) **286, 21** *πρότερον*) Pag. 28 C. — [8]) **286, 21** *αὐτὸν*) *αὐτὴν* B. — [9]) **286, 21** *ἅπαντας*) *ἅπαντα* B. — [10]) **286, 22** *δὴ*) *δὲ* B. *ἀπορ.* m. A. — [11]) **286, 25** *ἢ*) *ἦ* A. *λύσις.* m. A. — [12]) **286, 26** *καὶ*) om. B. — [13]) **286, 28** *ἀριστοτέλης* m. A. — [14]) **286, 28** *μοναις*) *μόνως* B.

λον μνημονεύουσι [1])· δρῶσι γὰρ μᾶλλον εἰς αὐτὰς δι' ὑπεροχὴν δυνάμεως καὶ δοκοῦσιν αὐταῖς παρεῖναι δι' ἐνέργειαν [2])· δ' δὴ καὶ περὶ τὴν ὄψιν γίγνεται τὴν ἡμετέραν· πολλὰ γὰρ τῶν ἐν γῇ κειμένων οὐχ ὁρῶντες ὅμως αὐτὴν ὁρᾶν δοκοῦμεν [3]) τὴν ἀπλανῆ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀστέρας, διότι καταλάμπουσιν ἡμῶν τὴν ὄψιν τῷ ἑαυτῶν φωτί. μᾶλλον οὖν καὶ τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς λήθην ἴσχει καὶ ἀορασίαν [4]) τῶν προσεχεστέρων, ἢ τῶν ἀνωτέρων καὶ θειοτέρων [5]) ἀρχῶν. οὕτω τὴν πρωτίστην ἀρχὴν πᾶσαι θρησκεῖαι [6]) καὶ αἱρέσεις συγχωροῦσιν εἶναι, καὶ θεὸν πάντες ἄνθρωποι καλοῦσι βοηθὸν, θεοὺς δὲ εἶναι μετ' αὐτὴν καὶ πρόνοιαν ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ παντὶ οὐ πᾶσαι πιστεύουσιν· ἐναργέστερον γὰρ αὐταῖς κατα-
E φαίνεται τὸ ἓν τοῦ πλήθους· ἄλλαι δὲ | θεοὺς μὲν εἶναι νομίζουσι, μετὰ δὲ θεοὺς δαιμόνιον γένος ὑποτιθέμεναι τὴν ἡρωϊκὴν ἀγνοοῦσι τάξιν· καὶ ὅλως τοῦτο καὶ μέγιστόν ἐστι τῆς ἐπιστήμης ἔργον, τὸ τὰς μεσότητας καὶ τὰς προόδους τῶν ὄντων λεπτουργεῖν. εἰ δὴ ταῦτα ὀρθῶς φαμὲν, εἰκότως περὶ μὲν τῶν οὐρανίων θεῶν διαλεγόμενος οὐδὲν ἐνεδείκνυτο [7]) τῆς τοῦ λόγου πέρι [8]) χαλεπότητος, ὑπὲρ δὲ τῶν ὑπὸ σελήνην μέλλων λέγειν μεῖζον, ἢ καθ' ἑαυτὸν εἶναι τὸ ἔργον φησί· χαλεπώτερος γὰρ ὁ περὶ τούτων, διότι [9]) μηδὲ ἔστιν [10]) ἀπὸ τῶν ἐμφανῶν συλλογίσασθαι περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἐνθέου μόνης δεῖ καὶ νοερᾶς ἐπιβολῆς. ταῦτα μὲν εἰρήσθω πρὸς τὴν ἀπορίαν ταύτην· πάλιν δὲ ἀπορήσειεν ἄν τις, διὰ ποίαν αἰτίαν δαίμονας αὐτοὺς προσηγόρευσεν· ἐκ τούτων γάρ τινες ὁρμηθέντες ἐν οὐρανῷ μὲν ἔθεντο θεοὺς, δαίμονας δὲ τῶν ὑπὸ σελήνην προστατεῖν. ὅτι μὲν [11]) καὶ τούτους οἴεται εἶναι θεοὺς [12]), ῥᾴδιον ἐκ τῶν ἐπαγομένων λαβεῖν· λέγει [13]) γὰρ οὕτως οὖν κατ' ἐκείνους ἡμῖν ἡ γένεσις περὶ τούτων τῶν θεῶν ἐχέτω τε [14]) καὶ λεγέσθω· καὶ γὰρ ὅλως τε [15]) περὶ
F τῶν ἰδίως ὀνομαζομένων δαιμόνων ἰδίᾳ φαίνεται | μὴ λέγων [16]), ὡς ἂν οὐκ ἔχων αὐτῶν ἀρχὰς φυσικὰς ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως, ἀφ' ἧς ὡρμῆσθαι [17]) δεῖ τοὺς φυσικοὺς λόγους, δὶς δὲ [18]) μέμνηται τοῦ τῶν δαιμόνων ὀνόματος, ὅπου μὲν τὴν λογικὴν ἡμῶν ψυχὴν τοῦ ζῴου δαίμονα λέγων, ὅπου δὲ τοὺς γενεσιουργοὺς θεοὺς δαίμονας ἀποκαλῶν, ὥσπερ ἐν τούτοις. τί οὖν δήποτε [19]), φαίης ἂν (τοῦτο γὰρ πρῶτον διαλυτέον) τῶν κατ' οὐσίαν ὄντων δαιμόνων οὐ πεποίηται μνήμην; ἢ [20]) διότι καὶ τοῦτο εἶχεν ὑπὸ τοῦ Σωκράτους τῇ προτεραίᾳ

---

[1]) **286, 33** *ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν προσεχεστέρων, θᾶττον ἐπιλανθάνονται ἢ τῶν ὑπερτέρων*: m. A. — [2]) **286, 34** *δι' ἐνέργειαν*) *διενέργειαν* A. — [3]) **286, 35** *δοκοῦμεν*) *δοκῶμεν* — [4]) **286, 36** *ἀορασίαν*) *ἀορασίας* B. — [5]) **286, 37** *καὶ θειοτέρων*) om. A. — [6]) **286, 37** *θρησκεῖαι*) *θρησκίαι* B. — [7]) **286, 42** *ἐνεδείκνυτο*) *ἐδείκνυτο* B. — [8]) **286, 43** *πέρι*) *περὶ* — [9]) **286, 44** *διότι*) *ὅτι* B. — [10]) **286, 44** *μηδὲ ἔστιν*) *μηδέ ἐστὶν* — [11]) **286, 47** *μὲν*) Fort. *μὴν* — [12]) **286, 47** *εἶναι θεοὺς*) *θ. ε.* A. — [13]) **286, 48** *λέγει*) Pag. 40 E. Cf. 287, 38. — [14]) **286, 49** *τε*) *δὲ* B. — [15]) **286, 49** *τε*) Fort. *γε* — [16]) **286, 50** *διατὶ ὁ πλάτων περὶ τῶν ἰδίως ὀνομαζομένων δαιμόνων ἰδίᾳ οὐ λέγει*: m. A. — [17]) **286, 50** *ὡρμῆσθαι*) *ὁρμῆσθαι* B. — [18]) **286, 51** *δὶς δὲ*) *διὸ καὶ* B. — [19]) **286, 52** *ἀπορία*. m. A. — [20]) **286, 53** *λύσις*. m. A.

τοῖς ἀκροαταῖς ἐμπεφανισμένον, ἐν οἷς ἔλεγεν[1]) ἐκεῖνος περὶ τῶν | τοῖς βίοις 287
τῶν ψυχῶν ἐφεστώτων καὶ τῶν ἐν Ἅιδου κολαζόντων τοὺς ἁμαρτόντας[2]). ὡς
οὖν δήλων ὄντων ἤδη[3]) τούτων παρῆκε τὴν μνήμην, ἐκ δὲ ὧν εἶπε, κἀκείνων
εἰς ὑπόνοιαν ἤγαγε τῶν ὑπ' αὐτοῦ δαιμόνων ὑμνημένων. οὕτω δὲ[4]) καὶ τὰς τῶν
ὀκτὼ σφαιρῶν αὐτῶν ψυχώσεις ἰδίας καὶ τῆς[5]) τοῦ ἀπλανοῦς κύκλου παντὸς
ὡς ἑνὸς καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ περιεχομένων ἄστρων καὶ τοῦ πλανωμένου[6]) παντὸς
ὡς ἑνὸς καὶ τῶν[7]) πλανωμένων ἀφῆκεν ὡς ὑπὸ τοῦ Σωκράτους προπαραδοθεί-
σας. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἔχει τὸν εἰκότα λόγον· ἐπανελθόντες δὲ εἰς τὴν προρ-
ρηθεῖσαν ζήτησιν λέγωμεν περὶ τῶν γενεσιουργῶν θεῶν τούτων, ὑπὲρ ὧν ὁ λό-
γος, τί δήποτε δαίμονας ἐν τούτοις ἄρα τοῖς ῥήμασι προσωνόμασεν. ὁ μὲν
οὖν Θεώδωρος[8]) ἄλλον τρόπον ταῦτα μεταχειριζόμενος[9]) δαίμονας μὲν ὡς ἐν
σχέσει, θεοὺς δὲ αὐτοὺς ὡς ἀσχέτους[10]) καλεῖσθαί φησιν, ὡς ἐν τοῖς ὑπὸ
σελήνην τάττων αὐτοὺς μέρεσι τοῦ παντὸς κόσμου ἄλλους ἄλλως ψυχώσαντας
τὸ πᾶν· ὁ δὲ | ἡμέτερος καθηγεμὼν πρῶτον ἠξίου δαίμονας αὐτοὺς ἀκούειν B
ὡς πρὸς θεοὺς τοὺς οὐρανίους· ἐκείνων γὰρ ἐξήρτηνται καὶ μετ' ἐκείνων προ-
νοοῦσι τῶν οἰκείων κλήρων· καὶ ἔστιν ἡ διάταξις[11]) αὕτη Πλατωνική· καὶ γὰρ
ἐν Συμποσίῳ[12]) δαίμονα τὸν Ἔρωτα προσείρηκεν ὡς ὀπαδὸν[13]) τῆς Ἀφρο-
δίτης καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ Πόρου θεοῦ[14]) ὡς ἀληθῶς ὄντος[15]) προεληλυθότα,
καίτοι γε ἐν Φαίδρῳ[16]) θεὸν αὐτὸν εἶναι τιθέμενος ὡς πρὸς τὴν ἀναγομένην
ὑπ' αὐτοῦ ζωήν· ἔπειτα κατ' ἄλλην ἐπιβολὴν εἶναι μὲν καὶ ἐν τοῖς οὐρανίοις
δαίμονας καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην θεούς, ἀλλ' ἐκεῖ μὲν τὸ γένος ἅπαν καλεῖ-
σθαι θεούς, διὸ καὶ τὴν ἰδέαν τῶν οὐρανίων θεῶν ἐκάλει[17]) γένος[18]), καίτοι
καὶ δαιμόνων κατ' ἐκείνην παραγομένων, ἐνταῦθα δὲ πᾶν τὸ πλῆθος δαίμονας,
ἐκεῖ μὲν τῆς θείας, ἐνταῦθα δὲ τῆς δαιμονίας κρατούσης ἰδιότητος, εἰς ἣν τι-
νες καὶ μόνην ἀποβλέψαντες διεῖλον τό τε θεῖον καὶ τὸ δαιμόνιον κατά τε τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γένεσιν, δέον ἐν ἀμφοῖν ἄμφω τάττειν, ἀλλ' ἐκεῖ μὲν πλεο-
νάζειν τὸ θεῖον, ἐνταῦθα δὲ τὸ δαιμόνιον, εἶναι δὲ[19]) κἀνταῦθα τὸ θεῖον. εἰ
γὰρ ὅλος ὁ κόσμος θεὸς εὐδαίμων ἐστίν, οὐδέν ἐστι τῶν συμπληρούντων αὐτὸν
μορίων ἄθεον καὶ | ἀπρονόητον. εἰ δὲ καὶ θεοῦ πάντα μετέχει καὶ προνοίας, C

---

[1]) **286, 54** *ἔλεγεν*) **Civit. Lib. X. Pag. 617 E et 615 E cl. infra 338, 31.** — [2]) **287, 1** *ἁμαρτόντας*) *ἁμαρτάνοντας* **B.** — [3]) **287, 1** *ἤδη*) **om. B.** — [4]) **287, 3** *δὲ*) *δὴ* **B.** — [5]) **287, 3** *τῆς*) **Fort.** *τὴν* — [6]) **287, 4** *πλανωμένου*) *πλανομένου* **B.** — [7]) **287, 4** *ὑπ' αὐτοῦ — καὶ τῶν*) **om. A.** — [8]) **287, 7** *Θεόδωρος* **m. A.** — [9]) **287, 8** *μεταχειριζόμενος*) *μεταχειρισάμενος* **B.** — [10]) **287, 8** *ἀσχέτους*) *ἐνασχέτους* **m. B.** — [11]) **287, 11** *ἡ διάταξις*) *ἰδία τάξις* **B.** — [12]) **287, 12** *Συμποσίῳ*) **Pag. 202 D.** — [13]) **287, 12** *ὀπαδὸν*) *ὁπαδὸν* **B. In A scriptura est anceps.** — [14]) **287, 12** *θεοῦ*) *θεὸν* **A.** — [15]) **287, 13** *ὄντος*) *ὄντως* **B.** — [16]) **287, 13** *Φαίδρῳ*) **Pag. 242 D.** — [17]) *ἐκάλει*) **Pag. 39 E.** — [18]) **287, 15** *ἅπαν — γένος*) **om. B. Tayl. nihil nisi** *θεῖον* **desiderabat, deinde** *ἐκείνην* **mutabat in** *ἐκεῖνον*, **quod scilicet neutrum esset.** — [19]) **287, 18** *δαιμόνιον, εἶναι δὲ*) *δαιμόνιον εἶναι, καὶ* **B, quo Tayl.** *καίτοι* **addendum putabat.** *ὅτι ὑπὸ σελήνην εἰσὶ θεοί.* **m. A.**

θείαν ἔλαχε φύσιν. εἰ δὲ τοῦτο, καὶ οἰκεῖαι τάξεις θεῶν ἐφεστήκασιν αὐτοῖς. εἰ γὰρ καὶ ὁ οὐρανὸς διὰ μέσων ψυχῶν καὶ νόων μετέχει τῆς μιᾶς ψυχῆς καὶ τοῦ ἑνὸς νοῦ, τί χρὴ περὶ τούτων οἴεσθαι τῶν στοιχείων; πῶς οὐ πολλῷ μᾶλλον ταῦτα διὰ δή τινων μέσων θείων τάξεων μετείληχε τῆς μιᾶς τοῦ κόσμου θεότητος; ἔτι δὲ κἀκεῖνο ἄτοπον, τὸ τὴν μὲν τελεστικὴν[1]) καὶ χρηστήρια καὶ ἀγάλματα θεῶν ἱδρῦσθαι[2]) ἐπὶ γῆς καὶ διά τινων[3]) συμβόλων ἐπιτήδεια ποιεῖν τὰ ἐκ τῆς μερικῆς ὕλης γενόμενα καὶ φθαρτῆς εἰς τὸ μετέχειν θεοῦ καὶ κινεῖσθαι παρ' αὐτοῦ καὶ προλέγειν τὸ μέλλον, τὸν δὲ τῶν ὅλων δημιουργὸν μὴ ἐπιστῆσαι τοῖς ὅλοις στοιχείοις ἀφθάρτοις οὖσι τοῦ κόσμου πληρώμασι ψυχὰς θείας καὶ νόας καὶ θεούς. πότερον γὰρ οὐ βούλεται; καὶ πῶς οὐ βούλεται, πάντα ἑαυτῷ παραπλήσια ποιῆσαι βουλόμενος; ἀλλ' ἀδυνατεῖ; καὶ τί[4]) τὸ ἐμποδίζον; ὁρῶμεν γὰρ τοῦτο δυνατὸν ἐκ τῶν τῆς τελεστικῆς ἔργων. εἰ δὲ καὶ βούλεται καὶ δύναται, δῆλον, ὅτι καὶ ὑπέστησε θεοὺς τῆς γενέσεως ἐφόρους
D λήξεις τε κεκληρωμένας[5]). | ἐπειδὴ δὲ πανταχοῦ τὸ τῶν δαιμόνων γένος ὀπαδόν[6]) ἐστι τῶν θεῶν, εἰσὶ καὶ γενεσιουργοὶ δαίμονες, οἱ μὲν ὅλων στοιχείων ἐπάρχοντες, οἱ δὲ κλιμάτων φύλακες, οἱ δὲ ἐθνῶν ἄρχοντες, οἱ δὲ πόλεων, οἱ δέ τινων γενῶν, οἱ δὲ καὶ τῶν καθ' ἕκαστα[7]) ἔφοροι· κάτεισί γὰρ ἡ φρουρὰ τῶν δαιμόνων εἰς τὸν ἔσχατον μερισμόν. τοῦτο μὲν οὖν πρόβλημα περὶ ὧν μέλλει[8]) λέγειν ἐζητήσθω[9])· δεύτερον δὲ ἕτερον μετὰ τὸ περὶ[10]) τῆς ὑπάρξεως σκέμμα τὸ περὶ τῆς τάξεως αὐτῶν[11]). ἔστωσαν[12]) γὰρ θεοὶ καὶ καλείσθωσαν δαίμονες διὰ τῆς εἰρημένης ἡμῖν αἰτίας· ποῦ δὲ αὐτοὺς τάξωμεν[13]); ἆρα, ὡς προείπομεν, ὑπὸ σελήνην; ἢ πρὸ τῶν θεῶν[14]); τοῦτο γὰρ ἂν δόξειε διὰ δύο ταῦτα· ἓν μέν, ὅτι ἐνδείκνυται ὡς ἐπὶ μείζονα τάξιν ἀνιὼν εἰπὼν μεῖζον, ἢ καθ' ἡμᾶς εἶναι τὸ περὶ αὐτῶν εἰπεῖν, ἤδη περὶ τῶν οὐρανίων διαλεχθείς· ἕτερον δέ, ὅτι τοῖς τὰς θεογονίας παραδοῦσιν ἑπόμενος διαθήσειε[15]) τὸν λόγον· φησὶ γὰρ[16]) ἐκεῖνοι δὲ πρὸ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ δημιουργοῦ ταύτας τὰς γενέσεις παρέδοσαν, τῶν ἐξ οὐρανοῦ προελθόντων λέγω καὶ γῆς. ἡμεῖς δὲ ὅτι μὲν
E μετὰ | τοὺς οὐρανίους αὐτοὺς παράγει καὶ διὰ τοῦτο ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς, περὶ ὧν προεῖπεν ἤδη (καὶ γὰρ τὴν γῆν διὰ τοῦτο πρεσβυτάτην τῶν ἐντὸς οὐρανοῦ θεῶν εἶπεν[17]), ἀπό τε ταύτης καὶ τοῦ οὐρανοῦ μέλλων τοὺς ἄλλους παράγειν τοὺς ἐντὸς οὐρανοῦ) τοῦτο δείξομεν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ[18]) πρός τε

---

[1]) 287, 23 *τελεστικὴν*) *τελικὴν* A. *τελετικὴν* B. — [2]) 287, 24 *ἱδρῦσθαι*) *ἱδρύσθαι* — [3]) 287, 24 *διά τινων*) *διὰ τίνων* B. *ἡ τελεστική·* m. A. — [4]) 287, 23 *καὶ τί*) *τὸ τὶ* B. — [5]) 287, 29 *κεκλήρωμένας*) Fort. *κεκληρωμένους* — [6]) 287, 30 *ὀπαδόν*) *ὁπαδόν* — [7]) 287, 32 *καθ' ἕκαστα*) *καθέκαστα* A. *ὅτι δαίμονες πόλεων, καὶ τῶν καθέκαστα ἔφοροί εἰσιν:* m. A. — [8]) 287, 33 *μέλλει*) om. A. — [9]) 287, 33 *ἐζητήσθω*) *ἐξητήσθω* B. — [10]) 287, 34 *περὶ*) om. B. — [11]) 287, 34 *περὶ τῆς τάξεως, τῶν ὑπὸ σελήνην θεῶν:* m. A. — [12]) 287, 34 *ἔστωσαν*) *ἔσθωσαν* B. — [13]) 287, 35 *τάξωμεν*) *τάξομεν* B. — [14]) 287, 35 *θεῶν*) *οὐρανίων θεῶν* coni. Tayl. Sed hoc per se intelligi potest. — [15]) 287, 38 *διαθήσειε*) Fort. *διαθήσει* — [16]) 287, 38 *φησὶ γὰρ*) H. l. excidisse videntur illa Platonis verba, quae supra 286, 48. 49 leguntur. [17]) 287, 41 *εἶπεν*) Pag. 40 C. — [18]) 287, 42 *δημιουργοῦ*) Fort. *παρὰ τοῦ δημιουργοῦ*

τούτους καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ὡς ὑπ' αὐτοῦ παραχθέντας εἴσω τοῦ παντὸς
ποιεῖσθαι τοὺς λόγους· δι' ἣν δὲ αἰτίαν ἕπεσθαι ταῖς θεογονίαις[1]) ἐρεῖ, καὶ διὰ
τί παρελθεῖν προεῖπε τὸ περὶ τούτων λέγειν, ἀνοίσομεν εἰς τὸ μηδὲν ἔχειν ἀπὸ
τῶν φαινομένων ἐναργὲς τῆς τούτων ὑποστάσεως γνώρισμά, καθάπερ ἐπὶ τῶν
οὐρανίων τὴν τῶν περιόδων τάξιν, πρέπουσαν θεῶν ἐπιστασίαις. μεῖζον οὖν
φυσιολογίας ἐστὶ διαλέγεσθαι περὶ ὧν οὐ δίδωσιν ἡμῖν τὰ φυσικὰ πράγματα
πίστιν ἀραρυῖαν[2]), καὶ διὰ τοῦτό φησιν ὡς φυσιολόγος ὑπὲρ αὐτὸν εἶναι τὸν
περὶ τούτων λόγον[3]). εἰ δὲ ἕπεσθαι μέν φησι τοῖς ἐνθεάζουσιν, ἐκείνων δὲ
περὶ θεῶν ὑπερουρανίων λεγόντων αὐτὸς τὴν ὁμοίαν θεογονίαν διατίθησι περὶ
τῶν ὑπ' οὐρανὸν λέγων, οὐ θαυμαστόν· οἶδε γάρ, ὅτι πᾶσαι τάξεις θεῶν, ἀφ' |
ἧς ἂν ἄρξωνται[4]) διακοσμήσεως, χωροῦσι μέχρι τῶν ἐσχάτων, σειρὰς ἀφ' F
ἑαυτῶν γεννῶσαι πανταχοῦ τὰς ἀνάλογον αὐταῖς· ὥστε κἂν ὑπὲρ τὸν κόσμον
ὦσιν αἱ παρὰ τοῖς θεολόγοις ὑμνημέναι τῶν θεῶν τούτων τάξεις, ἀλλ' εἰσὶ καὶ
ἐν τῷδε τῷ παντί, καὶ ὡς οὗτος ὁ οὐρανὸς συγγενὴς πρὸς ἐκεῖνον καὶ ἥδε ἡ
γῆ πρὸς τὴν ἐκεῖ γῆν, οὕτω καὶ αἱ ἀπὸ τούτων ὑποστᾶσαι[5]) τάξεις ταῖς ἀπ'
ἐκείνων προελθούσαις. ἀπὸ δὴ τούτων κἀκεῖνο ληπτέον, ὅτι καὶ κατ' αὐτὸν
ὥσπερ κατὰ τοὺς ἄλλους θεολόγους τὰ πρῶτα προϊόντα συμπαράγει | τοῖς ἑαυ- 288
τῶν αἰτίοις τὰ ἐφεξῆς. καὶ γὰρ οὗτοι οἱ θεοὶ προϊόντες ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ
καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀπ' αὐτοῦ προελθόντων γεννᾶσθαι λέγονται γῆς καὶ οὐ-
ρανοῦ. λέγει[6]) γοῦν ἐκεῖνος πρὸς πάντας, ὅτι τὰ θνητὰ δημιουργεῖν ὀφείλουσι
μιμούμενοι τὴν ἑαυτοῦ[7]) δύναμιν περὶ τὴν αὐτῶν γένεσιν. πάντες ἄρα προῆλ-
θον ἀφ' ἑνός, εἰ καὶ οἱ δεύτεροι καὶ ἀπὸ τῶν πρὸ αὐτῶν. τούτῳ δὴ ἕπεται μὴ
πᾶν τὸ[8]) ὑπὸ τῶν νέων θεῶν[9]) παραγόμενον εἶναι θνητόν, εἴπερ καὶ τού-
των τινὲς ἄλλοι προῆλθον ἀπ' ἄλλων, ἀλλὰ τὸ ἔμπαλιν εἶναι μόνον ἀληθές,
πᾶν τὸ θνητὸν ὑπὸ τῶν νέων παράγεσθαι θεῶν. τούτῳ δὲ πάλιν[10]) ἀκόλου-
θον τὸ καὶ τοὺς νέους θεοὺς παράγειν[11]) τὰ μὲν κατὰ τὰς ἀκινήτους ἑαυτῶν
ὑπάρξεις, τὰ δὲ κατὰ τὰς κινουμένας· οὐ γὰρ ἂν ἀθανάτων ἦσαν αἴ-
τιοι κατὰ τὰς κινουμένας[12]) πάντα παράγοντες, εἴπερ ἀληθές, ὅτι πᾶν
τὸ ἀπὸ κινουμένης ὑποστὰν αἰτίας μεταβολὴν ἔχει κατ' οὐσίαν. ἐκ δὲ
ταύτης τῆς ἐπιβολῆς κἀκείνην λύσωμεν τὴν ζήτησιν· εἴπερ | γάρ εἰσιν ἄλογοι B
δαίμονες, ὡς οἱ θεουργοὶ λέγουσι, πόθεν ὑπέστησαν;[13]) εἰ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν
νέων θεῶν, ζητητέον, πῶς εἰσὶν ἀθάνατοι· θνητῶν γὰρ οὗτοι πατέρες· εἰ δὲ
ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ, πῶς ἄλογοι· μετὰ νοῦ γὰρ ἐκεῖνός ἐστι[14]) πατήρ. λύσις
οὖν ταύτης τῆς ζητήσεως, ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν νέων ὑφίστανται θεῶν καὶ οὐ διὰ

[1]) 287, 43 *ταῖς θεογονίαις*) *τῆς θεογονίας* B. — [2]) 287, 47 *ἀραρυῖαν*) *ἀραρυίαν* A. — [3]) 287, 47 *λόγον*) *λόγων* B. — [4]) 287, 50 *ἄρξωνται*) *ἄρξονται* B. — [5]) 287, 53 *ὑποστᾶσαι*) *ὑποστάσαι* — [6]) 288, 2 *λέγει*) Pag. 41 C. — [7]) 288, 3 *ἑαυτοῦ*) *ἑαυτῶν* B. (corr. Tayl.) — [8]) 288, 4 *τὸ*) om. B. — [9]) 288, 5 *θεῶν*) om. B. — [10]) 288, 6 *πάλιν*) om. A. — [11]) 288, 7 *ὅτι διττῶς παράγουσιν οἱ νέοι θεοί*: m. A. — [12]) 288, 7. 8 *οὐ γὰρ —κινουμένας*) om. A. — [13]) 288, 10 *πόθεν οἱ ἄλογοι δαίμονες ὑπέστησαν*: m. A. — [14]) 288, 12 *ἐκεῖνός ἐστι*) *ἐκεῖνος ἔστι* A.

τοῦτο θνητοί, ὅπου γε καὶ νέους ἄλλους γεννῶσιν ἄλλοι, τάχα καὶ τῶν γεννωμένων διὰ τοῦτο δαιμόνων κληθέντων, ἵν᾽ [1]) ἔχωμεν, ὅτι καὶ οἱ ἀληθῶς δαίμονες ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὑπέστησαν. ἀλλὰ μὴν καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς δημιουργοῦ προῆλθον. πάντων γὰρ τῶν ἀθανάτων ἐκεῖνος αἴτιος, ὥς φησιν ὁ Τίμαιος [2]). εἰ δὲ νοῦ πᾶσι μεταδίδωσιν ὁ εἷς δημιουργός, ἔστι τι καὶ ἐν ἐκείνοις ἴχνος τῆς νοερᾶς ἰδιότητος ἔσχατον, καθόσον [3]) εἰσὶν εὐφάνταστοι· τοῦτο γάρ ἐστιν ἀπήχημα [4]) τοῦ νοῦ τελευταῖον, καὶ νοῦς διὰ τοῦτο παθητικὸς ἡ φαντασία λέγεται καὶ ὑπ᾽ [5]) ἄλλων οὐ κακῶς λεγόντων, ὥστε [6]) καὶ ἡμιθνῆτες τῶν ἰδίως καλουμένων δαιμόνων. ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν περὶ τῶν [7]) ἐν αὐτοῖς ἐσχάτων γενῶν ζή-
C τησιν τῆς λύσεως αὐτὸς ἡμῖν προκατέσπειρε τὰς | ἀρχάς. εἰ γάρ τι δαιμόνιόν ἐστι γένος λόγῳ χρώμενον, τοῦτο δῆλον ὅπως ἐπὶ τὸν [8]) ἕνα δημιουργὸν ἀνοίσομεν [9]), εἴτε ὡς ἀπ᾽ αὐτοῦ παραχθὲν [10]) εἴτε ὡς διὰ μέσων τῶν ἀπ᾽ αὐτοῦ παρηγμένων θεῶν, τὸ μὲν οὐράνιον τῶν οὐρανίων, τὸ δὲ ὑπουράνιον τῶν ὑπουρανίων θεῶν, ἐπεὶ καὶ αὐτῶν τῶν ὑπουρανίων ἄλλοι πατέρες εἰσὶν ἄλλων, ὡς αὐτὸς διδάσκει ταῖς θεογονίαις ἑπόμενος· ὥστε οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ καὶ δαίμονας γεννῶσι τοὺς ἑαυτοῖς [11]) καὶ οὗτοι συστοίχους, οὐκ ἀλόγους μόνον, ἀλλὰ καὶ λογικούς, θεῶν ὄντες γεννῆται, καθάπερ καὶ οἱ οὐράνιοι τῶν οὐρανίων δαιμόνων· ὥστε καὶ τὸ περὶ τῶν δαιμόνων σκέμμα δήλην [12]) ἔχειν ἐκ τούτων τὴν δίαιταν ἑπομένοις [13]) ταῖς Πλατωνικαῖς ὑφηγήσεσιν. ἐξ ὧν γὰρ εἶπε περὶ τῶν γενεσιουργῶν θεῶν ἐναργὲς γέγονε, τί ἂν ἀπεκρίνατο περὶ τῆς τῶν δαιμόνων ὡς ἀληθῶς γενέσεως ἐρωτηθείς [14]). ὅλως γὰρ τὸ κατὰ τὴν σχέσιν γένος τῶν δαιμόνων εἰδὼς πολλῷ δήπου πρότερον τοὺς [15]) καθ᾽ ὕπαρξιν ἂν εἰδείη δαίμονας τόδε [16]) τὸ πᾶν συμπληροῦντας. πῶς δὲ οὐχὶ συγχωρήσει [17])
D τὸ κατὰ σχέσιν [18]) εἶναι τῶν δαιμόνων γένος | αὐτὸς λέγων [19]) τὴν ἡμετέραν ψυχὴν ὑπὸ τῶν τὰ θνητὰ δημιουργούντων δαίμονος τάξιν λαχεῖν πρὸς τὸ θνητὸν ζῶον; ἀνάγκη ἄρα πρὸ ταύτης εἶναι τῆς σχετικῆς δαιμονίας ζωῆς τὴν οὐσιώδη, καὶ τοὺς ταύτην τὴν σχέσιν δεδωκότας κἀκείνῃ [20]) δεδωκέναι τὴν οὐσίαν. ἀλλ᾽ αὐτὸς τοὺς ἄρχοντας τοῦ παντὸς ὑποστήσας ἔχειν οἴεται μετὰ τούτων καὶ ἀπὸ τούτων τοὺς ἀϊδίους αὐτῶν ὀπαδοὺς [21]) τὴν ὑπόστασιν λαβόντας.

---

[1]) 288, 14 *ἵν᾽*) *ἵνα* A. — [2]) 288, 15 *ὁ Τίμαιος*) Pag. 41 C. — [3]) 288, 16 *καθόσον*) *καθ᾽ ὅσον* B. — [4]) 288, 17 *ἀπήχημα*) *ἀπόχημα* B. (corr. Tayl.) — [5]) 288, 18 *ὑπ᾽*) *ἀπ᾽* B. — [6]) 288, 18 *ὥστε*) Fort. *ὥσπερ* — [7]) 288, 19 *περὶ τῶν*) om. A. — [8]) 288, 20 *τὸν*) *τὸ* A. — [9]) 288, 20 *ἀνοίσομεν*) *ἀνοίσωμεν* — [10]) 288, 21 *παραχθὲν*) *πραχθὲν* B et cum *ο* super *ρα* A. — [11]) 288, 24 *ἑαυτοῖς*) *ἑαυτοὺς* B. — [12]) 288, 25 *δήλην*) *δείλην* B. *δεῖ ὅλην* coni. Tayl. et *διάταξιν* pro *δίαιταν*, utrumque male. — [13]) 288, 26 *ἑπομένοις*) *ἑπομένως* A. — [14]) 288, 27 *ἐρωτηθείς*) *ἐρωτιθείς* B. — [15]) 288, 28 *τοὺς*) *τοῖς* B. — [16]) 288, 29 *τόδε*) *τὸ δὲ* — [17]) 288, 29 *συγχωρήσει*) *συγχωρῆσαι* B, quod et ipsum ferri potest. — [18]) 288, 29 *κατὰ σχέσιν*) *κατασχέσιν* A. — [19]) 288, 30 *λέγων*) Pag. 90 A. — [20]) 288, 32 *κἀκείνῃ*) Fort. *κἀκείνην* — *ὅτι οἱ τὴν σχέσιν διδόντες καὶ τὴν οὐσίαν διδῶσιν.* m. A. — [21]) 288, 33 *ὀπαδοὺς*) *ὀπαδοὺς*

Πειστέον[1]) δὲ τοῖς εἰρηκόσιν ἔμπροσθεν, ἐγγόνοις μὲν θεῶν οὖσιν, ὡς ἔφασαν, σαφῶς δέ που τούς γε[2]) αὐτῶν προγόνους εἰδόσιν. ἀδύνατον οὖν θεῶν παισὶν ἀπιστεῖν, καίπερ ἄνευ τε εἰκότων καὶ ἀναγκαίων ἀποδείξεων λέγουσιν. (Pag. 40 E.)

῾Ο ἁπλῶς ἐπιστήμων ἐν τοῖς δοκοῦσιν εἶναι δυσγνώστοις καὶ ἀπόροις θεῖ τὰς τῆς εὐπορίας ὁδοὺς ἐπὶ τὴν θείαν γνῶσιν ἀνατρέχων[3]) καὶ τὴν ἔνθεον νόησιν, δι' ἧς πάντα φανὰ καὶ γνώριμα γίγνεται· πάντα γάρ ἐστιν ἐν θεοῖς. τὸ δὲ πάντα προειληφὸς[4]) δύναται καὶ τὰ ἄλλα τῆς ἑαυτοῦ γνώσεως πληροῦν. τοῦτο δὴ καὶ ἐνταῦθα πεποίηκεν ὁ Τίμαιος, ἐπὶ τοὺς θεολόγους ἡμᾶς ἀναπέμπων καὶ[5]) παρ' ἐκείνων ὑμνημένην | γένεσιν τῶν θεῶν. τίνες οὖν εἰσὶν οὗτοι, καὶ E
τίς αὐτῶν ἡ γνῶσις; αὐτοὶ μὲν οὖν εἰσὶν ἔγγονοι θεῶν καὶ σαφῶς τοὺς[6]) ἑαυτῶν προγόνους εἰδότες, ἔγγονοι μὲν καὶ παῖδες ὄντες θεῶν ὡς τὸ εἶδος σώζοντες τοῦ ἑαυτῶν[7]) προστάτου κατὰ τὴν παροῦσαν ζωήν. αἱ γὰρ Ἀπολλωνιακαὶ ψυχαὶ μαντικὸν ἢ τελεστικὸν ἑλόμεναι βίον παῖδες καὶ ἔγγονοι καλοῦνται τοῦ[8]) Ἀπόλλωνος, παῖδες μὲν καθὸ ψυχαὶ προσήκουσαι τῷδε τῷ θεῷ καὶ ᾠκειωμέναι πρὸς τήνδε τὴν σειράν, ἔγγονοι δὲ, ὅτι καὶ τὸν παρόντα βίον τοιοῦτον[9]) ἐπιδείκνυνται. πᾶσαι μὲν οὖν ψυχαὶ θεῶν παῖδες, ἀλλ' οὐ πᾶσαι τὸν ἑαυτῶν ἐπέγνωσαν θεόν· αἱ δὲ ἐπιγνοῦσαι καὶ τὴν ὁμοίαν ἑλόμεναι ζωὴν καλοῦνται παῖδες[10]) θεῶν· διὸ καὶ τὸ ὡς ἔφασαν προσέθηκεν. αὐταὶ[11]) γὰρ ἑαυτὰς ἐκφαίνουσιν ἀφ' ἧς ἥκουσι τάξεως, ὥσπερ καὶ ἡ Σίβυλλα[12]) παρ' αὐτὴν τὴν ἀποκύησιν χρησμῳδήσασα καὶ ὁ ῾Ηρακλῆς κατὰ τὴν γένεσιν μετὰ συμβόλων δημιουργικῶν ἐκφανείς[13]). αἱ δὲ τοιαῦται ψυχαὶ καὶ ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τοὺς ἑαυτῶν προγόνους καὶ πληροῦνται παρ' ἐκείνων ἐνθέου νοήσεως, ἡ δὲ γνῶσις αὐτῶν ἐστὶν | ἐνθουσιαστικὴ, διὰ τοῦ θείου φωτὸς τῷ θεῷ συναπτομένη, πάσης F
ἄλλης ἐξῃρημένη γνώσεως τῆς τε δι' εἰκότων καὶ τῆς ἀποδεικτικῆς. ἡ μὲν[14]) γὰρ περὶ τὴν φύσιν διατρίβει καὶ τὰ καθόλου τὰ ἐν[15]) τοῖς καθ' ἕκαστα, ἡ δὲ περὶ τὴν ἀσώματον οὐσίαν καὶ τὰ ἐπιστητά· μόνη δὲ ἡ ἔνθεος γνῶσις αὐτοῖς συνάπτεται τοῖς θεοῖς.

Ἀλλ' ὡς οἰκεῖα φασκόντων ἀπαγγέλλειν ἑπομένους τῷ νόμῳ πιστευτέον. οὕτως οὖν κατ' ἐκείνους ἡμῖν ἡ γένεσις περὶ τούτων τῶν θεῶν, ἐχέτω[16]) καὶ λεγέσθω. (Pag. 40 E.)

---

[1]) 288, 33 *Πειστέον*) *Ἐπιστέον* B. — [2]) 288, 34 *γε*) *τε* B. — [3]) 288, 37 *ἀνατρέχων*) *ἀποτρέχων* B. — [4]) 288, 38 *προειληφὸς*) *προειληφὼς* B et ante corr. A. — [5]) 288, 39 *καὶ*) Fort. *καὶ τὴν* — [6]) 288, 41 *τοὺς*) *τὰς* B. — [7]) 288, 41 *ἑαυτῶν*) *ἑαυτοῦ* B et cum *ῶν*, ut videtur, super *οῦ* A. *τίνες παῖδες εἰσὶ θεῶν καὶ πῶς*. m. A. — [8]) 288, 43 *τοῦ*) om. A. — [9]) 288, 44 *τοιοῦτον*) *τοιοῦντον* B. — [10]) 288, 46 *παῖδες*) Tayl. addendum putabat *ἔγγονοι*, quod h. l. ne aptum quidem. — [11]) 288, 46 *αὐταὶ*) *αὗται* A. — [12]) 288, 47 *Σίβυλλα*) *σιβύλλα* A. — [13]) 288, 48 *ἐκφανείς*) *ἐμφανὴς* B. — [14]) 288, 51 *τί διαφέρει ἡ ἔνθεος γνῶσις τῆς δι' εἰκότων καὶ τῆς ἀποδεικτικῆς*: m. A. — [15]) 288, 51 *τὰ ἐν*) om. B. — [16]) 288, 54 *ἐχέτω*) *ἰσχέτω* B.

289 Πολλὰ ἄν τις ἀπὸ τούτων λάβοι τῶν τοῦ Πλάτωνος | ῥημάτων σκοπῶν ἀκριβῶς, οἷον τὸ τὴν ἔνθεον γνῶσιν δι' οἰκειότητος ἀποτελεῖσθαι[1]) τῆς πρὸς τοὺς θεούς· καὶ γὰρ ἥλιος ὁρᾶται διὰ τοῦ ἡλιοειδοῦς φωτός, καὶ τὸ θεῖον ἐκφαίνεται διὰ τῆς θείας ἐλλάμψεως· τὸ[2]) τὸν θεῖον νόμον διορίσαι τὰς θείας τάξεις, ὃν ἐκφαίνουσιν αἱ ἐνθεαστικαὶ τῶν παλαιῶν νοήσεις, καθ' ὃν καὶ ψυχαὶ ἐνεργοῦσαι καὶ μὴ ἐνθουσιάζουσαι πείθονται ταῖς ἐνθουσιαζούσαις· τούτῳ δὲ τῷ νόμῳ πειθόμενος καὶ ἐν προοιμίοις[3]) εἶπε θεοὺς καὶ θεὰς παρακαλέσειν· τὸ κατὰ τὰς πρωτίστας καὶ νοερὰς ἀρχὰς πάσας διακεκοσμῆσθαι[4]) τὰς βασιλείας τάς τε ἐν οὐρανῷ καὶ τὰς ὑπὸ σελήνην, καὶ εἶναι πανταχοῦ πάσας κατὰ τὸ ἀνάλογον, τὴν δὲ τάξιν τῶν πραγμάτων προηγεῖσθαι τῶν ἡμετέρων νοήσεων· τὸ ἢ[5]) γοῦν ἐχέτω πρὸ τοῦ λεγέσθω ταχθὲν ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἐπὶ τοὺς λόγους μετάγει τὴν τάξιν. τοιαῦτα μὲν ἄν τις ἀπὸ τῶν προκειμένων λάβοι δόγματα· Πυθαγόρειον δὲ καὶ τὸ ταῖς Ὀρφικαῖς ἕπεσθαι γενεαλογίαις.
B ἄνωθεν γὰρ ἀπὸ τῆς | Ὀρφικῆς παραδόσεως διὰ Πυθαγόρου καὶ εἰς Ἕλληνας ἡ περὶ θεῶν ἐπιστήμη προῆλθεν, ὡς αὐτὸς ὁ Πυθαγόρας φησὶν ἐν τῷ ἱερῷ λόγῳ[6]).

---

[1]) **289, 1** *ἀποτελεῖσθαι) ἐπιτελεῖσθαι* **B.** — [2]) **289, 2** *τὸ) τῷ* **B.** — [3]) **289, 5** *προοιμίοις)* **Pag. 27 C.** — [4]) **289, 5** *διακεκοσμῆσθαι) διακεκοσμεῖσθαι* **B.** — [5]) **289, 7** *ἢ)* **delendum videtur.** — [6]) **289, 11** *τέλος τοῦ εἰς τὸ δ τοῦ τιμαίου πλάτωνος, πρόκλου διαδόχου· ὑπομνήματος*: **rubro subscriptum in A.**

ΒΙΒΛΙΟΝ Ε.[1]

Ο περὶ τῶν ὑπὸ σελήνην θεῶν λόγος συνεχής ἐστι τῇ θεωρίᾳ τῶν οὐρανίων θεῶν καὶ τῷ ἐκείνης ἐξηρτῆσθαι τὸ[2]) τέλειον ἔχει καὶ τὸ ἐπιστημονικόν, ἐπεὶ[3]) καὶ αὐτὸς ὁ γενεσιουργὸς τῶν θεῶν χορὸς συνέπεται τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς καὶ κατὰ μίμησιν τοῦ οὐρανίου κύκλου συνελίσσει καὶ τὰ ἐν τῇ γενέσει κύκλῳ· κατὰ γὰρ τὴν ἀδιαίρετον καὶ ἡνωμένην πρόοδον ἕπεται τὰ δεύτερα τοῖς πρὸ αὐτῶν. διότι δὲ[4]) συνεχῶς ὑπέστησαν οἱ τὴν γένεσιν διακυβερνῶντες ἀπὸ τῶν οὐρανίων, διὰ δὴ τοῦτο καὶ ἐπιστρέφονται | πρὸς αὐτοὺς κατὰ μίαν C καὶ ἀδιάζευκτον[5]) ἕνωσιν, ὥσπερ δὴ καὶ ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὑπερουρανίους, ἀφ' ὧν προσεχῶς ἀπεγεννήθησαν[6]), οἱ δὲ πρὸς τοὺς νοερούς, ὑφ' ὧν διεκοσμήθησαν, οἱ δὲ αὖ νοεροὶ πρὸς τοὺς νοητούς, ἀφ' ὧν ἐξεφάνησαν ἀῤῥήτως καὶ ἀφθέγκτως τὰ πάντα καὶ κρυφίως περιεχόντων. αὐτῆς γοῦν πάσης τῆς χρυσῆς ὄντως σειρᾶς[7]) ἀκρότης μέν ἐστι τὸ τῶν νοητῶν θεῶν γένος, πέρας δὲ τὸ τῶν ὑπὸ σελήνην τῶν τὴν γένεσιν ἀγεννήτως[8]) καὶ τὴν φύσιν ὑπερφυῶς ἐπιτροπευόντων[9]), ὃ δὴ καὶ νῦν ὁ δημιουργικὸς ὑφίστησι νοῦς, ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τῆς τῶν θεῶν ἡγεμονίας διατεινούσης ἄχρι τῶν ἐσχάτων· περὶ οὗ καὶ ἡμῖν προκείσθω λέγειν, καὶ πρῶτον, ὅτι πάντες μὲν οἱ νῦν ὑφιστάμενοι θεοὶ τὸ γεννητικὸν καὶ τελεσιουργὸν ἀποσώζουσι τοῦ γεννήσαντος τό τε δημιουργικὸν καὶ σταθερὸν[10]) τῆς ποιήσεως, μέτρα δὲ καὶ ὅρους καὶ τάξιν ἀπὸ τοῦ πατρὸς παρεδέξαντο, καὶ ὅσα ἐκεῖνος ἐξῃρημένως ἐπιτροπεύει καὶ ὁλικῶς, ταῦτα οὗτοι διελόμενοι κατὰ κλήρους καὶ[11]) δημιουργοῦσι καὶ γεννῶσι καὶ τελειοῦσιν.

---

[1]) **289, 12** *Πρόκλου διαδόχου εἰς τὸν Τίμαιον Πλάτωνος, βιβλίον πέμπτον.* **AB.** — [2]) **289, 15** *τὸ*) *τῷ* **B.** — [3]) **289, 15** *ἐπεὶ*) *ἐπειδὴ* **B.** — [4]) **289, 18** *δὲ*) *δὴ* **idque inter versus A.** — [5]) **289, 20** *ἀδιάζευκτον*) *ἀδιαίρετον*, **in m.** *γρ. ἀδιέζευκτον*, **A.** — [6]) **289, 21** *ἀπεγεννήθησαν*) *ὑπογενήθησαν* **B.** — [7]) **289, 23** *ἡ χρυσῆ σειρὰ τῶν διακόσμων·* **m. A.** — [8]) **289, 24** *ἀγεννήτως*) *ἀγενήτως* **B.** — [9]) **289, 24** *ἐπιτροπευόντων*) *ἐπιπορευόντων* **B. (corr. Tayl.)** — [10]) **289, 27** *σταθερὸν*) *στατερὸν* **B.** — [11]) **289, 29** *καὶ*) **om. A.**

D οἱ μὲν αὐτῶν ἐγγύς εἰσι τῶν | οὐρανίων θεῶν, οἱ δὲ πορρωτέρω προεληλύθα-
σιν, ὥστε τοὺς μὲν τὴν ἰδέαν αὐτῶν ἀποσώζειν ὡς ἐν τῇδε τῇ τάξει, τοὺς δὲ
κατὰ τὴν οἰκείαν ἵστασθαι δύναμιν. πάσης γὰρ τάξεως τὸ ἀκρότατον ἀνάλογόν
ἐστι τῇ πρὸ αὐτῆς τάξει, καθάπερ ἡ μὲν τῶν νοητῶν ἀκρότης ἑνάς ἐστιν, ἡ δὲ
τῶν νοερῶν νοητή, νοερὰ δὲ ἡ τῶν ὑπερκοσμίων, ὑπερκόσμιος δὲ ἡ τῶν ἐγκο-
σμίων. καὶ οἱ μὲν μᾶλλον συνήνωνται πρὸς τὴν μονάδα τὴν δημιουργικήν, οἱ
δὲ πλέον αὐτῆς ἀφεστήκασιν, ὡς τοὺς μὲν ἀνάλογον αὐτῇ πάσης ἐξηγεῖσθαι
ταύτης [1]) τῆς σειρᾶς, τοὺς δὲ μερικωτέραν ἔχειν τὴν πρὸς αὐτὴν ὁμοιότητα.
πάσῃ γὰρ τάξει δυνάμεις ἐφίστησιν ὁ πατὴρ [2]) ἀνάλογον αὐτῷ τεταγμένας.
οὕτω γὰρ καὶ ἐν πάσαις διακοσμήσεσιν ἀνάλογον τῷ ἀγαθῷ προέστηκέ τις αἰ-
τία καὶ . . . . ονον δεῖ τὰς ἔτη . . . . αι μονάδας. ἀλλ . . . .
γμένας, ὅτι δὲ οἱ . . . . ν [3]) ἔχουσιν οὐσι [4]) . . . . πρώτων [5])
. . . . οἱ δὲ τῶν ἐσχάτων . . . . . . ἄλλας ἰδέας. οἱ δὲ κα [6]) . . . . γοῦ-
σιν. οἱ μὲν γὰρ πρὸς τὸ ἀεροπόρον, οἱ δὲ πρὸς τὸ ἔνυδρον, οἱ δὲ πρὸς τὸ πε-
E ζόν· κατὰ γὰρ ταύτας τὰς μονάδας | αὐτοί τε προῆλθον καὶ τὴν γένεσιν διεκό-
σμησαν. καὶ οἱ μὲν τάσδε τὰς βουλήσεις ἀποπληροῦσι τοῦ πατρός, οἱ δὲ ἑτέ-
ρας τινάς· οἱ μὲν γὰρ τὰς συνεκτικὰς τῶν ὅλων, οἱ δὲ τὰς γονίμους, οἱ δὲ τὰς
κινητικάς, οἱ δὲ φρουρητικάς, οἱ δὲ ἄλλας τινάς. καὶ οἱ μὲν ἐπὶ ψυχαῖς, οἱ δὲ
ἐπὶ δαίμοσιν, οἱ δὲ ἐπὶ θεῶν ἡγεμονίαις ἐτάχθησαν. πάντες δέ εἰσιν οὗτοι
νοεροὶ μὲν κατὰ τὴν οὐσίαν, ἐγκόσμιοι δὲ κατὰ τὴν λῆξιν, τελεσιουργοί, δυνα-
τοί, τὴν γένεσιν ἀγεννήτως ἐπιτροπεύοντες καὶ τὰ ἀνόητα νοερῶς καὶ τὰ
ἄψυχα ζωτικῶς [7])· πάντα γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτῶν οὐσίαν διακοσμοῦσιν, ἀλλ' οὐ
κατὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν δεχομένων. δηλοῖ δὲ Πλάτων, ὅτι μὲν σώμασιν αὐ-
τοὺς χρῆσθαι βούλεταί τισιν ἄλλοις, τῶν στοιχείων τούτων ἁπλουστέροις καὶ
ἀϊδιωτέροις, λέγων [8]) φαίνεσθαι αὐτοὺς ὅταν ἐθέλωσι, καὶ γίγνεσθαι καὶ ἡμῖν
ὁρατούς, ὅτι δὲ καὶ ψυχὰς αὐτοῖς δίδωσιν, ἐκ τοῦ πάντα θεὸν ἐγκόσμιον φάναι
διὰ ψυχῆς συνάπτεσθαι τοῖς σώμασι· καὶ γὰρ τὸν κόσμον τότε θεὸν αὐτὸν ἐκά-
F λεσεν, ὅτε [9]) ψυχὴν αὐτῷ πρῶτον ἐπέστησεν· ὅτι δὲ αὖ καὶ νόας αὐτῶν | ἐξά-
πτει, ἐξ ὧν τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἶναι νοερὰς καὶ ἀμέσως ἐπιστρέφεσθαι πρὸς τὸν
δημιουργὸν ὁ . . . . ος περὶ αὐτῶν λόγος . . . . δεῖ δὲ καὶ τοὺς
ἐ . . . . ἀγγέλους, ... τῶν δαίμονας . . . .
ἐ διορίζοντας [10]) . . . . ας τὰ ἡμέτερα τ. . . . . εἰ μὴ [11])
διώρισεν [12]) . . . . τοῖς τὰ κρείττονα [13]) . . . . εν [14]) ἐν ἄλλοις

[1]) 289, 35 *ταύτης*) *πάσης ταύτης* B. — [2]) 289, 35. 36 *πρὸς αὐτὴν — ὁ πατὴρ*) om. A. — [3]) 289, 38 *ν*) om. A, in quo vacua spatia totidem fere litterarum sunt, quot puncta feci: in B omnia aequalia sunt, circiter sex litterarum. — [4]) 289, 38 *οὐσι*) *οὖσι* B. — [5]) 289, 38 *πρώτων*) *πρῶτον* B. — [6]) 289, 38 *κα*) *κά* B. — [7]) 289, 44 *ζωτικῶς*) *ζωτερικῶς* B. — [8]) 289, 47 *λέγων*) Pag. 41 A. — [9]) 289, 49 *ὅτε*) *ὅτι* B. *ὅτι οἱ ἐγκόσμιοι θεοὶ σώματα καὶ ψυχὰς καὶ νόας ἔχουσιν*: m. A. — [10]) 289, 51 *ἐ διορίζοντας*) *ἐ, διορίζοντας* A. *ἐδιερίζοντας* B. — [11]) 289, 52 *εἰ μὴ*) *εἰμη* B. — [12]) 289, 52 *διώρισεν*) *διώρισε* B. — [13]) 289, 52 *κρείττονα*) *κρείττον* B. — [14]) 289, 52 *εν*) *ωνὲν* A.

ὑπὸ τῶν Πλάτωνος διώρισται | λόγων. καὶ ἕ[1])..........εἰ[2]) δεῖ τὸν ὅλον κό- 290
σμον τέλεον εἶναι, δεῖ μετὰ τῶν θείων γενῶν κἀκεῖνα νοεῖν συναπογεννώ-
μενα[3]) πρὸ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, ἃς ὑποστήσει μικρὸν ὕστερον. πᾶν γὰρ τὸ
δαιμόνιον τὴν μεταξὺ χώραν ἀναπληροῖ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων. διότι δὲ[4])
παντελὴς ἀπόστασίς ἐστι τῶν τε ἡμετέρων καὶ τῶν θείων πραγμάτων· τὰ μὲν
γὰρ αἰώνιά ἐστι, τὰ δὲ ἐπίκηρα καὶ θνητά, καὶ τὰ μὲν ἀγαπᾷ τοῦ κατ' ἐνέρ-
γειαν ἀπολαύοντα νοῦ μερικῶς, τὰ δὲ καὶ αὐτοῖς ἐπιβέβηκε τοῖς ὅλοις νοῖς·
διὰ δὴ τοῦτο καὶ τριάς ἐστιν ἡ συνάπτουσα τὰ ἡμέτερα τοῖς θεοῖς, ἀνάλογον
προελθοῦσα ταῖς τρισὶν ἀρχικαῖς αἰτίαις, εἰ καὶ πᾶσαν δαιμόνιον αὐτὸς εἴωθε
καλεῖν. τὸ μὲν γὰρ ἀγγελικὸν πρὸς τὸ νοητὸν τὸ πρώτως ἐκφανὲν ἀπὸ τῆς ἀρ-
ρήτου καὶ ἀποκεκρυμμένης τῶν ὄντων πηγῆς ἀναλογίαν ἀποσώζει, διὸ καὶ
αὐτὸ τοὺς θεοὺς ἐκφαίνει καὶ τὸ κρύφιον αὐτῶν ἐξαγγέλλει· τὸ[5]) δαιμόνιον
πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἄπειρον, διὸ πανταχοῦ πρόεισι κατὰ πολλὰς | τάξεις καὶ B
πολυειδές ἐστι καὶ πολύμορφον· τὸ δὲ ἡρωϊκὸν κατὰ τὸν νοῦν καὶ τὴν ἐπιστρο-
φήν, διὸ καὶ αὐτὸ καθάρσεώς ἐστιν ἔφορον καὶ ζωῆς μεγαλουργοῦ καὶ ὑψη-
λῆς[6]) χορηγόν. ἔτι δὲ τὸ μὲν ἀγγελικὸν κατὰ τὴν νοερὰν τοῦ δημιουργοῦ προ-
έρχεται ζωήν, διὸ καὶ αὐτὸ νοερόν ἐστι κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ ἑρμηνεύει καὶ δια-
πορθμεύει τὸν θεῖον νοῦν εἰς τὰ δεύτερα· τὸ δὲ[7]) δαιμόνιον κατὰ τὴν δημιουρ-
γικὴν τῶν ὅλων πρόνοιαν καὶ τὴν φύσιν κατευθύνει καὶ τὴν τάξιν ὀρθῶς συμ-
πληροῖ τοῦ παντὸς κόσμου· τὸ δὲ ἡρωϊκὸν κατὰ τὴν ἐπιστρεπτικὴν αὖ τούτων
πάντων προμήθειαν, διὸ καὶ τοῦτο τὸ γένος ὑψηλόν ἐστι καὶ ἀναγωγὸν τῶν ψυ-
χῶν καὶ ἁδρότητος αἴτιον. τοιαῦτα δὲ ὄντα τὰ τριπλᾶ ταῦτα γένη συνήρτηται
τοῖς θεοῖς, τὰ μὲν τοῖς οὐρανίοις, τὰ δὲ τοῖς ἐφόροις τῆς γενέσεως, καὶ ἔστι
περὶ ἕκαστον θεὸν οἰκεῖος[8]) ἀγγέλων τε καὶ ἡρώων καὶ δαιμόνων ἀριθμός. ἕκα-
στος γὰρ ἡγεῖται πλήθους παραδεξαμένου τὴν ἑαυτοῦ μορφήν, καὶ διὰ τοῦτο
τῶν μὲν οὐρανίων θεῶν οὐράνιοι καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ δαίμονες, τῶν δὲ γενε-
σιουργῶν γενεσιουργοί, καὶ | τῶν μὲν ἀναγωγῶν ἀναγωγοί, τῶν δὲ δημιουργι- C
κῶν δημιουργικοί, τῶν δὲ ζωογόνων ζωογονικοί, τῶν δὲ ἀτρέπτων ἄτρεπτοι,
καὶ πάλιν ἐν τοῖς ἀναγωγοῖς τῶν μὲν Κρονίων Κρόνιοι, τῶν δὲ Ἡλιακῶν Ἡλια-
κοί, καὶ ἐν τοῖς ζωογονικοῖς τῶν μὲν Σεληνιακῶν Σεληνιακοί, τῶν δὲ Ἀφρο-
δισιακῶν Ἀφροδισιακοί. φέρονται γὰρ ἀπὸ τῶν θεῶν, ὧν ἐξήρτηνται, τὰς
ἐπωνυμίας, ὡς συνεχεῖς ὄντες πρὸς αὐτοὺς καὶ τὴν μίαν ἰδέαν μετὰ ὑφέσεως
ὑποδεξάμενοι· καὶ τί θαυμαστόν, ὅπου[9]) γε καὶ ψυχαὶ μερικαὶ τοὺς ἑαυτῶν
προστάτας καὶ ἡγεμόνας ἐπιγνοῦσαι θεοὺς τοῖς ἐκείνων ὀνόμασιν ἑαυτὰς προ-
σεῖπον; ἢ πόθεν ἡμῖν Ἀσκληπιοὶ καὶ Διόνυσοι καὶ Διόσκουροι προσηγορεύθη-

---

[1]) 290, 1 ἕ) ἑ A. — [2]) 290, 1 εἰ) η A. — [3]) 290, 1 *συναπογεννώμενα*) *συναπογεννῶντα* B. — [4]) 290, 3 *δὲ*) *δεῖ* B. — [5]) 290, 9 *τὸ*) Fort. *τὸ δὲ* — [6]) 290, 11 *ὑψηλῆς*) *ἡ ψυχῆς* B. (corr. Tayl.) — [7]) 290, 13 *δὲ*) om. B. — [8]) 290, 17 *οἰκεῖος*) *οἰκεῖον* B. *ὅτι ἑκάστῳ τῶν θεῶν οἰκεῖος ἐστὶν ἀγγέλων καὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων ἀριθμός*: m. A. — [9]) 290, 24 *ὅπου*) *ὅπω* B.

σαν; ὥσπερ οὖν ἐπὶ τῶν οὐρανίων θεῶν, οὕτω χρὴ καὶ ἐπὶ τῶν γενεσιουργῶν θεωρεῖν περὶ ἕκαστον αὐτῶν πλῆθος ὁμόστοιχον ἀγγελικὸν, δαιμόνιον, ἡρωϊκὸν, καὶ ἀπὸ τῆς μονάδος τὴν ἐπωνυμίαν φέρειν τὸν ἐξηρτημένον αὐτῆς [1]) ἀριθμὸν, ὥστε καὶ οὐράνιον εἶναι θεὸν καὶ ἄγγελον καὶ δαίμονα καὶ ἥρωα, καὶ ἐπὶ γῆς [2]) ὁμοίως, καὶ τὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ πάσας τὰς τάξεις προϊέναι, καὶ τὴν |
D Τηθὺν παραπλησίως, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατὰ ταὐτὰ [3]) θεῶν. ἔστι γὰρ καὶ Δίιον πλῆθος καὶ Ἡραῖον [4]) καὶ Κρόνιον, ὃ διὰ τοῦ αὐτοῦ προσαγορεύεται τῆς ζωῆς ὀνόματος· καὶ οὐδὲν ἄτοπον, εἰ ἄνθρωπον καὶ τὸν νοητὸν καὶ τὸν αἰσθητὸν λέγομεν, καίτοι γε τῆς ἀποστάσεως [5]) ἐν τούτοις πλείονος οὔσης. ταῦτα μὲν οὖν κοινῇ περί [6]) τε θεῶν εἰρήσθω καὶ δαιμόνων τῶν γενεσιουργῶν, ὅπως ἂν ὁμοῦ τοῖς θεοῖς καὶ τὸν περὶ τῶν δαιμόνων θεωρῶμεν συνεζευγμένον λόγον· διὰ γὰρ τῶν αὐτῶν ὀνομάτων ἑκάτερα τὰ γένη περιέλαβε, καὶ ἔοικε καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τοὺς αὐτοὺς καὶ δαίμονας καλέσαι καὶ θεοὺς, ἵνα νοῶμεν καὶ τὸ δαιμόνιον γένος μετὰ τῶν θεῶν τούτων ὁμοῦ συνηρτημένον καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ὡς θεοῖς ἐφαρμόζωμεν· καὶ τοῦτο καὶ ἐν ἄλλοις πεποίηκε, τὸ πανταχοῦ διατεῖνον τῆς θεωρίας ἐπιδεικνύμενος καὶ τὸ τῆς ἐπιστήμης ὄμμα τὸ πάντα ὁμοῦ καὶ συνεχῆ θεωροῦν· δῆλον δὲ αὖ, ὅτι καὶ τὴν κατ' εἶδος διάκρισιν τῶν γενῶν τούτων [7]) φυλάξομεν, πάντα μὲν γενεσιουργὸν θεὸν κατ' αὐτὴν
E ὁρῶντες τὴν ἀγαθότητα, νοῦν περὶ ἑαυτὴν ἔχουσαν καὶ ψυχὴν | καὶ σῶμα θεῖον, καταλάμπουσαν δὲ καὶ τούτων τινὰ μοῖραν [8]) τοῖς ὑπὸ σελήνην, καὶ ταύτῃ πλεονάσαντα τὰ ὑπὸ σελήνην τῶν οὐρανίων, πάντα δὲ δαίμονα τῶν ἡμετέρων κρείττονα ψυχῶν καὶ νοερὰν ἔχοντα ψυχὴν καὶ ὄχημα αἰθέριον, ὅπου γε καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἐξήρτηταί τι τοιοῦτον, ὡς αὐτός φησιν. ἐμβιβάσαι γοῦν εἰς ὄχημα καὶ αὐτήν φησι [9]) τὸν δημιουργόν. καὶ γὰρ πᾶσαν ψυχὴν ἀνάγκη πρὸ τῶν θνητῶν σωμάτων ἀϊδίοις καὶ εὐκινήτοις [10]) καὶ κυκλοφορητικοῖς τισὶ χρῆσθαι σώμασιν, ὡς κατ' οὐσίαν ἔχουσαν τὸ κινεῖν. εἴρηται δὲ καὶ περὶ τῶν ἀλόγων δαιμόνων ἔμπροσθεν ἡμῖν, τίνας [11]) αὐτῶν οἴεσθαι δεῖ τοὺς ὑποστάτας· ἐπεὶ περί γε ταῖς [12]) λογικαῖς ψυχαῖς χρωμένων δῆλον, ὡς καὶ τούτων τὸν δημιουργὸν αἰτιατέον. καὶ μήποτε διὰ ταῦτα, ὡς εἴρηται, καὶ ποτὲ μὲν καλεῖ δαίμονας οὓς ὑφιστάνειν μέλλει [13]), ποτὲ δὲ θεοὺς, οὐ μόνον ὡς τῶν μὲν οὐρανίων, καὶ εἰ δαίμονες εἶεν, ὀφειλόντων καλεῖσθαι θεῶν, τῶν δὲ ὑπὸ σελήνην, καὶ εἰ θεοὶ εἶεν [14]), δαιμόνων, ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτοις ἵνα κοινοὺς ποι-
F ήσῃ [15]) τοὺς περὶ αὐτῶν λόγους τοῖς τε θεοῖς | τοῖς γενεσιουργοῖς καὶ τοῖς

---

[1]) 290, 28 *αὐτῆς*) *αὐτοῖς* — [2]) 290, 29 *γῆς*) *τῆς* B. (corr. Tayl.) — [3]) 290, 30 *κατὰ ταὐτὰ*) *καταταῦθα* B. — [4]) 290, 30 *Ἡραῖον*) *ἡρῷον* cum *αἳ* super *ῷ* A. — [5]) 290, 32 *ἀποστάσεως*) *ἀποκαταστάσεως* B. (corr. Tayl.) — [6]) 290, 32 *περί*) *παρά* B. — [7]) 290, 38 *διάκρισις τούτων τῶν γενῶν*. m. A. — [8]) 290, 40 *μοῖραν*) *μοίραν* — [9]) 290, 43 *φησι*) Pag. 41 E. *περὶ ὀχήματος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς*: m. A. — [10]) 290, 44 *εὐκινήτοις*) Ita A, sed cum *ἀ* super *εὐ*. — [11]) 290, 45 *τίνας*) *τινὰς* — [12]) 290, 46 *ταῖς*) Malim *τῶν* — [13]) 290, 47 *μέλλει*) *μένει* B. — [14]) 290, 48. 49 *ὀφειλόντων — θεοὶ εἶεν*) om. A. — [15]) 290, 49 *ποιήσῃ*) *ποιῆσαι* B.

προσεχῶς αὐτῶν ἐξημμένοις[1]) δαίμοσι. τούτου μὲν οὖν καὶ ἄλλας εἴπομεν
αἰτίας οὐκ ἀπιθάνους· λοιπὸν δὲ περὶ αὐτῶν τῶν θεῶν τούτων, ὧν ἐμνημό-
νευσεν ὁ Πλάτων, ὁποίας ἐννοίας προσήκει ῥητέον, διότι καὶ τῶν παλαιῶν οἱ
μὲν εἰς μύθους τὸν περὶ αὐτῶν λόγον ἀνήνεγκον[2]), οἱ δὲ εἰς πάτρια[3]) πόλεων,
οἱ δὲ εἰς φύλακας[4]) δυνάμεις, οἱ δὲ εἰς ἠθικὰς ἀποδόσεις, οἱ δὲ εἰς ψυχάς·
οὓς καὶ ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος αὐτάρκως διήλεγξεν ὡς τῆς τε τοῦ[5]) Πλάτωνος
διανοίας ἁμαρτόντας[6]) καὶ τῆς τῶν πραγμάτων | ἀληθείας. ῥητέον δ' οὖν τοῦ- 291
τον τὸν τρόπον, ὅτι Πυθαγόρειος ὢν ὁ Τίμαιος ἕπεται ταῖς Πυθαγορείων ἀρ-
χαῖς· αὗται δέ εἰσιν αἱ Ὀρφικαὶ παραδόσεις. ἃ γὰρ Ὀρφεὺς δι' ἀποῤῥήτων
λόγων μυστικῶν[7]) παραδέδωκε, ταῦτα Πυθαγόρας ἐξέμαθεν ὀργιασθεὶς[8]) ἐν
Λεβήθροις τοῖς Θρᾳκίοις[9]) Ἀγλαοφάμῳ[10]) τελέστα μεταδόντος[11]) ἣν περὶ
θεῶν Ὀρφεὺς σοφίαν παρὰ Καλλιόπης τῆς μητρὸς[12]) ἐπινύσθη. ταῦτα γάρ
φησιν ὁ Πυθαγόρας ἐν τῷ ἱερῷ λόγῳ. τίνες οὖν αἱ Ὀρφικαὶ παραδόσεις, ἐπει-
δήπερ εἰς ταύτας ἀναφέρειν οἰόμεθα[13]) χρῆναι τὴν τοῦ Τιμαίου περὶ θεῶν
διδασκαλίαν; θεῶν βασιλέας παραδέδωκεν Ὀρφεὺς κατὰ τὸν τέλειον ἀριθμὸν
τῶν ὅλων προεστηκότας Φάνητα, Νύκτα, Οὐρανὸν, Κρόνον, Δία, Διόνυσον.
πρῶτος γὰρ ὁ Φάνης κατασκευάζει τὸ σκῆπτρον· καὶ πρῶτος βασιλεὺς
περικλυτὸς Ἠρικεπαῖος[14])· δευτέρα δὲ ἡ Νὺξ, δεξαμένη παρὰ τοῦ πα-
τρὸς, τρίτος δὲ Οὐρανὸς, παρὰ τῆς Νυκτὸς, καὶ τέταρτος ὁ Κρόνος, βιασάμε-
νος, ὥς φασι, τὸν πατέρα, καὶ | πέμπτος ὁ Ζεὺς, κρατήσας τοῦ πατρὸς, καὶ B
μετὰ τοῦτον ἕκτος ὁ Διόνυσος. οὗτοι δὴ πάντες οἱ βασιλεῖς ἄνωθεν ἀπὸ τῶν
νοητῶν καὶ νοερῶν ἀρξάμενοι θεῶν χωροῦσι διὰ τῶν μέσων τάξεων καὶ ἐς
τὸν κόσμον, ἵνα καὶ τὰ τῇδε κοσμήσωσι. Φάνης γὰρ οὐ μόνον ἐστὶν ἐν τοῖς
νοητοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς νοεροῖς, ἐν τῇ δημιουργικῇ[15]) τάξει καὶ ἐν τοῖς ὑπερ-
κοσμίοις καὶ ἐν τοῖς ἐγκοσμίοις[16]), καὶ Νὺξ καὶ Οὐρανὸς ὁμοίως· αἱ γὰρ ἰδιό-
τητες αὐτῶν διὰ πάντων χωροῦσι τῶν μέσων. αὐτὸς δὲ ὁ μέγιστος Κρόνος οὐχὶ
καὶ πρὸ τοῦ Διὸς τέτακται καὶ μετὰ τὴν Δίιον βασιλείαν, μετὰ τῶν ἄλλων Τι-

---

[1]) **290, 50** *ἐξημμένοις*) *ἐξημένοις* A. — [2]) **290, 52** *ἀνήνεγκον*) *ἀνήνεγκεν* — [3]) **290, 53** *πάτρια*) *πατέρα* B. — [4]) **290, 53** *φύλακας*) Fort. *φυλακικὰς* — [5]) **290, 54** *τοῦ*) om. B. — [6]) **290, 54** *ἁμαρτόντας*) *ἁμαρτάνοντας* B. — [7]) **291, 2** *μυστικῶν*) *μυστικῶς* B. — [8]) **291, 3** *ὀργιασθεὶς*) *ὀργισθεὶς* A. — [9]) **291, 3** *Θρᾳκίοις*) *θρακίοις* — [10]) **291, 3** *Ἀγλαοφάμῳ*) *ἀγλαοφάμῳ* — Tayl. coni. *Ἀγλαοφάμου, τελέστα* intactum relinquens. Proclus in Theol. Plat. Lib. I. Cap. VI. Pag. 13, 6 *παρὰ Ἀγλαοφήμου* scripsit: hic dialectum libri sacri tenuisse et *Ἀγλαοφάμῳ τελεστᾷ* posuisse videtur, quod ipsum restituendum puto Iamblicho, a quo haec sumpsit Proclus, Vit. Pyth. Cap. 28. Pag. 308 Kiessl., cuius in codicibus est *τελεύτα* vel *τελεύτατα*, a Cupero aliisque mutatum in *τελετὰς*, quod Proclo quoque tacite impertivit Fabricius B. Gr. T. I. Pag. 118. — [11]) **291, 3** *μεταδόντος*) *μεταδιδόντος* B. — [12]) **291, 4** *μητρὸς*) *μητέρος* B. — [13]) **291, 5** *οἰόμεθα*) *οἰώμεθα* B. — [14]) **291, 8** *Ἠρικεπαῖος*) *ἠρικεπαῖος* A. *ἤρικε παῖος* B. Cf. 99, 9 ibique not. — *ὀρφικαὶ περὶ θεῶν παραδόσεις*: m. A. — [15]) **291, 12** *δημιουργικῇ*) *δημιουργικὴ* B. — [16]) **291, 13** *καὶ ἐν τοῖς ἐγκοσμίοις*) om. B.

τάνων τὴν Διονυσιακὴν μερίζων δημιουργίαν, καὶ ἄλλως μὲν ἐν τῷ οὐρανῷ, ἄλλως δὲ ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην, καὶ ἐν μὲν τῇ ἀπλανεῖ[1]) ἄλλως, ἐν δὲ ταῖς πλανωμέναις ἄλλως, καὶ Ζεὺς ὁμοίως καὶ Διόνυσος; ταῦτα μὲν οὖν καὶ διαρρήδην εἴρηται τοῖς παλαιοῖς· εἰ δὲ ταῦτα ὀρθῶς φαμὲν, πανταχοῦ ἀνάλογόν ἐστι, καὶ ὁ βουλόμενος τὰς ἐν οὐρανῷ τῶν θεῶν προόδους ἢ τὰς ὑπὸ σελήνην θεωρῆσαι πρὸς τὰς πρώτας ἀποβλέψει καὶ ἀρχηγικὰς αἰτίας τῶν βασιλειῶν· C ἐκεῖθεν γὰρ πάσαις καὶ κατ᾽ ἐκείνας[2]) | ἡ γένεσις, διὸ δὴ καὶ ἡμῖν πρὸς ἐκείνας ἀποβλεπτέον. ἔνιοι μὲν οὖν φασὶν, ὅτι τὰς[3]) μὲν ἀνάλογον τοῖς δύο βασιλεῦσιν ἐν οὐρανῷ καταλέποιπε[4]) ζητεῖν, Φάνητι λέγω καὶ Νυκτί· δεῖ γὰρ αὐτοὺς ἐν ὑπερτέρᾳ τάξει ποιεῖν καὶ ἐν τοῖς ἐγκοσμίοις, διότι δὴ καὶ πρὸ τοῦ κόσμου τῶν νοερῶν ἡγοῦνται θεῶν, ἐν τῷ ἀδύτῳ διαιωνίως ἱδρυμένοι, καθά φησιν Ὀρφεὺς, αὐτοῦ τοῦ Φάνητος, τὴν κρύφιον αὐτῶν τάξιν καὶ ἀνέκφαντον ἐκεῖνος ἄδυτον ἀποκαλῶν. εἴτε οὖν τὴν ταὐτοῦ περιφορὰν καὶ τὴν θατέρου ταύτην εἰς[5]) τὴν τούτων ἀναλογίαν ὡς ἄῤῥεν καὶ θῆλυ καὶ πατρικὸν καὶ γεννητικὸν οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι τῆς ἀληθείας, εἴτε ἥλιον καὶ σελήνην ὡς ἐν τοῖς πλανωμένοις ἀντιθέτους[6]). ὁ μὲν ἥλιος τὴν ὁμοιότητα .... πρὸς τὸν Φάνητα διὰ[7]) .... σελήνη τὴν πρὸς τὴν Νύκτα .... ἀληθὲς, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ ....α τῶν ὅλων δημιουργόν. .... ὀν[8]) ἱδρύσας τῷ πατρὶ .... Φάνητα νοερὸν .... καὶ αὐτόν· καὶ γὰρ[9]) ταύτης ἐστὶ τῶν κόσμων .... ποιεῖν ὁ θεολόγος, ὥσπερ οὗτος, D τοῦ τε οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· τὸν δὲ κρατῆρα τὸν ζωογόνον τῇ Νυκτὶ τῇ | πᾶσαν ἐκ τῶν ἀφανῶν παραγούσῃ ζωὴν μετὰ τοῦ Φάνητος, ὡς καὶ ὁ κρατὴρ πᾶσαν λοχεύει τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ ψυχήν. βέλτιον γὰρ ἄμφω πρὸ τοῦ κόσμου νοεῖν καὶ τὸν μὲν δημιουργὸν αὐτὸν ἀνάλογον τῷ Φάνητι τάττειν, ἐπειδὴ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφομοιοῦσθαι λέγεται κατὰ τὴν ποίησιν τῶν ὅλων, τὴν δὲ συνεζευγμένην αὐτῷ καὶ γεννητικὴν τῶν ὅλων δύναμιν τῇ Νυκτὶ ἀφανῶς τὰ πάντα ἐκ τοῦ πατρὸς παραγούσῃ, μετὰ δὲ τούτους[10]) τὰς λοιπὰς παραδιδόναι βασιλείας διακεκοσμημένας ἀνάλογον ταῖς νοεραῖς. καὶ εἰ καὶ αὐτὸ τοῦτο ζητοίημεν, διὰ τί μὴ καὶ τὰς δύο διαῤῥήδην βασιλείας ἔλαβεν ἀνάλογον, προσεχέστερόν ἐστι λέγειν, ὅτι καὶ ἐκείνους μὲν ἡ Ὀρφέως εἶχε παράδοσις[11]) δι᾽ οὗ τὴν Οὐρανοῦ

---

[1]) 291, 16 *ἀπλανεῖ*) *ἀπλανῇ* B. — [2]) 291, 19 *κατ᾽ ἐκείνας*) *κατεκείνας* A. — [3]) 291, 20 *τὰς*) *τοὺς* B. — [4]) 291, 21 *καταλέλοιπε*) *καταλέλειπε* B. — [5]) 291, 24 *εἰς*) Fort. *θεὶς* — [6]) 291, 26 *ἀντιθέτους*) *ἀντιθέτοις* B. — [7]) 291, 27 *διὰ*) *δια* B. — [8]) 291, 28 *ὀν*) *ὄν* B. — [9]) 291, 28 *γὰρ ταύτης*) Etiam inter haec B spatium vacuum (circiter sex litterarum) interiectum habet. Quae h. l. desunt, eorum partem priorem Tayl. ita supplevit: For the sun indeed through his light preserves a similitude to Phanes, but the moon to Night. Jupiter, or the Demiurgus, in the intellectual, is analogous to Phanes in the intelligible order. And the vivific crater Iuno is analogous to Night etc. — [10]) 291, 34 *τούτους*) *τούτοις* B. — [11]) 291, 36 *παράδοσις*) H. l. aliquid excidisse cum *μὲν* particula post *ἐκείνους* posita, cui in sqq. respondet ni-

πρώτην καὶ Γῆς ἐξυμνεῖ βασιλείαν, συνηθεστέρα τοῖς Ἕλλησιν οὖσα, καθάπερ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Κρατύλῳ[1]) λέγει, τῆς Ἡσιόδου διαφερόντως μεμνημένου[2]) θεογονίας καὶ μέχρι ταύτης ἀνατρέχων κατὰ τὸν Ἡσίοδον. ἀπὸ ταύτης οὖν ὡς γνωριμωτέρας ὁρμηθεὶς καὶ τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν ὡς πρώτους βασιλέας ὑπὲρ τὸν κόσμον λαβὼν εἶδε[3]) καὶ ἐν τῷ κόσμῳ | τοὺς ἀνάλογον ἐκεί- E
νοις τόνδε τὸν οὐρανὸν παρήγαγε καὶ τὴν γῆν, ἣν ἐντὸς αὐτοῦ πρεσβυτάτην ἐξύμνησε, καὶ ἀπὸ τούτων ἄρχεται τῆς θεογονίας τῶν ὑπὸ σελήνην θεῶν. ταῦτα μὲν οὖν διὰ τῶν ἑπομένων, εἰ ταύτῃ τοῖς θεοῖς φίλον ἐστὶν, ἔστω[4]) κατάδηλα· νῦν δὲ τοσοῦτον προσθέντες τοῖς εἰρημένοις ἐπὶ τὴν λέξιν χωρῶμεν, ὅτι δὴ καὶ κατὰ τοὺς εἰρημένους μὲν τρόπους δεῖται[5]) ταῦτα πάντα τὰ ὀνόματα[6]) θεωρεῖν, θείως ἢ δαιμονίως, καὶ κατὰ τὰς λήξεις[7]) δὲ τὰς ἐν τοῖς τέτταρσι[8]) στοιχείοις. ἔστι γὰρ ἡ ἐννεάς[9]) αὕτη καὶ ἐν αἰθέρι καὶ ὕδατι καὶ ἐν[10]) γῇ καὶ ἐν ἀέρι παντοίως, κατά τε τὴν θείαν ἰδιότητα καὶ κατὰ τὴν δαιμόνιον, καὶ πάλιν τὰ αὐτὰ καὶ ἐνυδρίως καὶ ἀερίως καὶ δὴ καὶ ἐν γῇ χθονίως, ἵνα πάντα ᾖ[11]) πανταχοῦ παντοίως. εἰσὶ γὰρ καὶ τρόποι τῆς προνοίας πολλοὶ θεῖοι καὶ δαιμόνιοι, καὶ λήξεις[12]) πλείους κατὰ τὴν τῶν στοιχείων διαίρεσιν, πανταχοῦ[13]) πάντων ὄντων ὁ τοῦ ταὐτοῦ πάλιν καὶ ὁμοίου ἀριθμὸς ἀναφανήσεται[14]). ταῦτα καὶ περὶ τούτων. αὐτὴν δὲ λέξιν ἐκθεμένοις κατὰ δύναμιν ἕκαστον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ βασανιστέον.

Γῆς τε καὶ οὐρανοῦ παῖδες | ὠκεανὸς καὶ Τηθὺς γενέσθην. F
(Pag. 40 E.)

---

hil, tum ipsorum, quae sequuntur, sententia indicat, quibus diversam ab Orphica *παράδοσιν* significari liquet. Id etiam Tayl. intellexit, cuius interpretatio hactenus probanda, ceterum verbis Graecis parum conveniens haec est: If likewise, it should be asked why Plato does not mention the kingdoms of Phanes and Night, to whom we have said Jupiter and Juno are analogous? It may be readily answered, that the tradition of Orpheus contains these; on which account Plato celebrates the kingdom of Heaven and Earth as the first, the Greeks being more accustomed to this than to the Orphic traditions; as he himhelf says in the Cratylus, where he particularly mentions the theogony of Hesiod, and recurs as far as to this kingdom, according to that poet. — [1]) 291, 37 *τῷ Κρατύλῳ*) Pag. 396 C, quo quidem loco Plato, ut Proclus Schol. in Crat. Pag. 72, 4 Boiss. scribit, *τὸν Ἡσίοδον μνήμης ἠξίωσε τὸν τὰ πρὸ τοῦ Οὐρανοῦ ὡς ἄῤῥητα ὄντα παραδραμόντα.* — [2]) 291, 38 *μεμνημένου*) Immo *μεμνημένος* — [3]) 291, 39 *εἶδε*) Fort. *εἶτα* — [4]) 291, 42 *ἔστω*) Fort. *ἔσται* — [5]) 291, 43 *δεῖται*) Fort. *δεῖ* — [6]) 291, 43 *πάντα τὰ ὀνόματα*) *τ. ὀ. π.* A., — [7]) 291, 44 *λήξεις*) *λέξεις* B. — [8]) 291, 44 *τέτταρσι*) *τέτρασι* — [9]) 291, 44 *οὐρανὸς· | γῆ· | ὠκεανός· | τηθύς· | φόρκυν· | κρόνος· | ῥέα· | ζεύς· | ἥρα·* m. A. — [10]) 291, 45 *ἐν*) om. B. — [11]) 291, 46 *ᾖ*) *ἢ* B. — [12]) 291, 47 *λήξεις*) *λέξεις* B. — [13]) 291, 48 *πανταχοῦ*) Fort. *ἵνα πανταχοῦ* — [14]) 291, 48 *ἀναφανήσεται*) *ἀφανήσεται.* Id Tayl. intactum relinquens, ceterum in proximis *μὴ* excidisse ratus haec ita vertit: lest all things not being everywhere, the number of the same and the similar should be destroyed.

Ὥσπερ ὁ σύμπας οὑτοσὶ κόσμος πολὺς καὶ ποικίλος ὤν, ἅτε δὴ τὴν νοερὰν
τάξιν τῶν εἰδῶν ἀπεικονισάμενος, ἔχει δύο ταύτας ἀκρότητας ἐν ἑαυτῷ, γῆν
καὶ οὐρανόν, τὸν μὲν ἐν πατρὸς ὄντα μοίρᾳ, τὴν δὲ ἐν μητρός· διὰ γὰρ τοῦτο
καὶ πρεσβυτάτην εἶπεν εἶναι τὴν γῆν τὴν [1]) ἐντὸς οὐρανοῦ θεῶν, ἵνα ἑπομέ-
νως λέγῃ μητέρα τὴν γῆν [2]) ὧν ἐστὶν ὁ οὐρανὸς πατὴρ, ἅμα κἀκεῖνο δηλῶν,
ὅτι [3]) τὰ μερικὰ αἴτια οὐ μόνον ἐστὶ καταδεέστερα τῶν γεννημάτων, ὡς ἡ
292 Πενία [4]) τοῦ Ἔρωτος, ἀλλὰ [5]) κρείττονα γεννῶντα, ὡς | ὑποδεχόμενα μόνον
τὰ γεννώμενα προϊόντα ἀπὸ τῶν πατέρων. δύο οὖν [6]) αὗται καὶ ἐν τῷ κόσμῳ
νοείσθωσαν [7]) ἀκρότητες, ὁ οὐρανὸς ὡς πατὴρ καὶ ἡ γῆ μήτηρ [8]) οὖσα τῶν
κοινῶν αὐτῆς γεννημάτων· καὶ γὰρ τὰ ἄλλα πάντα εἰς ταῦτα τελεῖ, τὰ μὲν τὸν
οὐράνιον ἀριθμὸν συμπληροῦντα, τὰ δὲ τὴν ὁλότητα τῆς γῆς. τὸν αὐτὸν δὲ
τρόπον καὶ ἐν ἑκάστῳ τῶν τοῦ κόσμου στοιχείων τὰς δύο ταύτας ἀρχὰς ὑπο-
θετέον, γῆν καὶ οὐρανὸν, ἀερίως μὲν ἐν ἀέρι, ἐνυδρίως δὲ ἐν ὕδατι, χθονίως
δὲ ἐν γῇ, καὶ κατὰ πάντας τοὺς εἰρημένους τρόπους, ἵνα καὶ ἕκαστον ᾖ [9]) κό-
σμος τέλειος ἐκ τῶν ἀναλόγων [10]) ἀρχῶν διακεκοσμημένον [11]). ὅπου γὰρ καὶ
ἄνθρωπος [12]) λέγεται μικρὸς εἶναι κόσμος, πῶς οὐ πολλῷ πρότερον δεῖ τῶν
στοιχείων ἕκαστον οἰκείως ἔχειν ἑαυτῷ πάντα ὅσαπερ ὁ ὅλος κόσμος ὁλικῶς;
διό μοι δοκεῖ προσεχῶς μετὰ τὸν περὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς λόγον παραδοῦναι τὴν
B περὶ τῶν [13]) θεῶν τούτων θεωρίαν, ἀπὸ γῆς καὶ οὐρανοῦ τὴν ἀρχὴν | ποιού-
μενος. ἐκείνοις γὰρ ἀνάλογον καὶ οὗτοι προεληλύθασιν. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ὁλι-
κῶς αἴτιοι πάντων τῶν νῦν παραγομένων, οἱ δὲ ἐκείνοις ἀνάλογον, τῷ ὅλῳ οὐ-
ρανῷ καὶ τῇ ὅλῃ γῇ καὶ ἑκάστῳ πάντως εἰσὶ τῶν στοιχείων κατὰ τὴν αὐτοῦ
τάξιν, οἷον, ὡς εἴπομεν, ἀερίως ἢ ἐνυδρίως ἢ χθονίως. ἔστι γὰρ καὶ [14]) ἐν
γῇ οὐρανὸς καὶ ἐν οὐρανῷ γῆ, καὶ ἐνταῦθα μὲν ὁ οὐρανὸς χθονίως, ἐκεῖ δὲ
οὐρανίως ἡ γῆ [15]). καὶ γὰρ οὐρανίαν καὶ τὴν [16]) σελήνην Ὀρφεὺς προσηγόρευ-
σεν, καὶ οὐ δεῖ πρὸς ταῦτα θαυμάζειν, καὶ πῶς ὁ οὐρανὸς ἐν γῇ· πῶς γὰρ
ἀνο.......... ῃ, πῶς δὲ ἵππος, πῶς δὲ.............. ων νοητῶν εἰδῶν
α [17])......... πρόοδον εὔτακτόν τι [18])............... καὶ οὐρανὸν εἶναι
.... ἰδιότητα σωζο.............. ας σειρὰς τὴν συν..............ν
διακοσμήσει............. ἀλλὰ τοῦτο μὲν παραμυθίας ὅλως τινὸς ἀξιοῦν πε-

---

[1]) **291, 52** *τὴν*) Fort. *τῶν* — Cf. Tim. Pag. 40 C. — [2]) **291, 52. 53** *τὴν ἐντὸς — τὴν γῆν*) om. A. — [3]) **291, 53** *ὅτι*) *ὡς*, in m. *ὅτι*, A. — [4]) **291, 54** *Πενία*) *προνία* B. (corr. Tayl.) — [5]) **291, 54** *ἀλλὰ κρείττονα*) Inter haec deesse aliquid videtur. Tayl. vertit: but are likewise superior to them, as alone receiving the offspring proceeding from the fathers. — [6]) **292, 1** *οὖν*) *δ' οὖν* B. — [7]) **292, 2** *νοείσθωσαν*) *νοήσθωσαν* B. — [8]) **292, 2** *μήτηρ*) *μητέρα* B. — [9]) **292, 6** *ᾖ*) *ἢ* B. — [10]) **292, 6** *ἀναλόγων*) *ἀλόγων* B. (corr. Tayl.) — [11]) **292, 6** *διακεκοσμημένον*) *διακεκοσμημένων* B. *διακεκριμένων* cum *o* super *ω* A. — [12]) **292, 7** *ἄνθρωπος*) *οὐρανὸς*, in m. *ἄνθρωπος*, A. — [13]) **292, 9** *τῶν*) om. A. — [14]) **292, 12** *καὶ*) om. A. — [15]) **292, 13** *γῆ*) *Γῇ* B. — [16]) **292, 13** *καὶ τὴν*) Fort. *καὶ γῆν*. Cf. 283, 10. 154, 6. Tayl. coni. *γῆν τὴν* — [17]) **292, 15** *α*) om. B. — [18]) **292, 15** *εὔτακτόν τι*) *ἄτακτον*...... *τιο* B.

ρίεργον εἰθισμένοις[1]) τὰ αὐτὰ πανταχοῦ κατὰ τὸ ἀνάλογον θεωρεῖν, ἐν νοητοῖς, ἐν νοεροῖς, ἐν ὑπερκοσμίοις, ἐν οὐρανῷ, ἐν τῇ γενέσει[2]), κατὰ τὴν οἰκείαν ἑκάστων τάξιν· περὶ δὲ ἑκάστου τῶν θεῶν τούτων ἀποδοτέον τοὺς ἡμῖν δοκοῦντας λόγους. οἶδα μὲν[3]) γάρ, ὅτι τῶν ἐξηγητῶν οἱ μὲν τὴν στερεὰν | ταύτην ἤκουσαν εἶναι τὴν γῆν, οἱ δὲ τὴν ἐν ὕλης τάξει προϋποτεθεῖσαν τοῖς γιγνομένοις, οἱ δὲ τὴν νοητὴν ὕλην, οἱ δὲ τοῦ νοῦ δύναμιν, οἱ δὲ ζωὴν, οἱ δὲ ἀσώματον εἶδος τῆς γῆς ἀχώριστον, οἱ δὲ ψυχὴν αὐτὴν ὑποτίθενται, οἱ δὲ νοῦν, καὶ οὐρανὸν ὡσαύτως οἱ μὲν τὸν φαινόμενον, οἱ δὲ κίνησιν τὴν περὶ τὸ μέσον, οἱ δὲ δύναμιν τὴν μετὰ κινήσεως ἐμμελῶς προϊοῦσαν, οἱ δὲ τὸν ἔχοντα νοῦν, οἱ δὲ τὸν καθαρὸν καὶ χωριστὸν νοῦν, οἱ δὲ φύσιν τῆς περιφορᾶς, οἱ δὲ ψυχὴν, οἱ δὲ νοῦν· οἶδά γε μὴν, ὅτι καὶ ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος γῆν μὲν ἀκούει τὴν[4]) τὸ μόνιμον πᾶν καὶ σταθερὸν κατά τε οὐσίαν τῶν ἐγκοσμίων θεῶν καὶ κατ' ἐνέργειαν καὶ κατὰ τὴν ἀΐδιον περιφορὰν καὶ δυνάμεις κρείττονας καὶ ζωὰς ὅλας περιέχουσαν, οὐρανὸν δὲ τὴν προϊοῦσαν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ δημιουργικὴν ἐνέργειαν ὅλην καὶ τελείαν καὶ πλήρη τῆς οἰκείας δυνάμεως καὶ περὶ τὸν δημιουργὸν ὑπάρχουσαν, ὡς ὅρον ἑαυτῆς οὖσαν καὶ τῶν ὅλων· οἶδα δέ, ὅπως καὶ ὁ θαυμαστὸς Θεόδωρος ἐν τῇ[5]) πρώτῃ κατὰ σχέσιν ζωῇ ταύτας ἀμφοτέρας τὰς δυνάμεις ὑφίστησιν· ἐν γὰρ τῇ κατὰ σχέσιν ζωῇ τῆς τοῦ κόσμου ψυχῆς, δι' ἧς | εἰς ἑαυτὴν κατελθοῦσα πάλιν εἰς τὴν πηγαίαν ἐτέλει σὺν ἑτερότητι, τρεῖς εὐθὺς αἱ πρῶται σὺν ὁλότητι σχέσεις ἐθεωροῦντο[6]), τοῦ μὲν ἐκ τῆς ἑκατέρωθεν ὁλότητος ὑφισταμένου τοῦ πρώτου καὶ τὴν πρὸ τῶν μερῶν ἔχοντος ὁλότητα τῆς τελούσης ὅλης εἰς ὅλην τὴν πηγαίαν, τοῦ δὲ τὴν μὲν πηγαίαν ὅλην τηροῦντος, ἑαυτὸν δὲ μερίζοντος καὶ τὴν ἐκ τῶν μερῶν ὁλότητα ἔχοντος, τοῦ δὲ τὴν πηγαίαν μερίζοντος, ἑαυτὸν δὲ ὅλον τηροῦντος, καὶ τριῶν ἐν τῷ πρώτῳ γῆν τε εἶναι καὶ[7]) οὐρανόν· τὸ μὲν γὰρ ὑλικὸν τὸ ἐν τῷ[8]) πρώτῳ γῆν καλεῖσθαι[9]), τῶν ἀρχαίων θεολόγων τῷ ὀνόματι τούτῳ τὴν ὕλην προσαγορευόντων, οὐρανὸν δὲ αὐτὸν τὸν τοιοῦτον νοῦν, ὡς διορίζοντα τὸ ἔσχατον ἀπὸ τοῦ ἐν σχέσει πρώτου[10]) καὶ ὡς ὑφιστάντα τόνδε τὸν οὐρανὸν διὰ τῆς ἑαυτοῦ σχέσεως· σώζει γοῦν τὸ σῶμα καὶ ἐφ' ἡμῶν ἡ τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτὸ σχέσις. ταῦτα δὲ εἰδὼς ἡγοῦμαι δεῖν ὥσπερ ἀσφαλοῦς πείσματος ἔχεσθαι τῆς τοῦ καθηγεμόνος ἡμῶν παραδόσεως· διὰ γὰρ ταύτης τὰ μὲν πλημμελῆ τῶν δοξασμάτων φευξόμεθα, ταῖς δὲ καθαρωτάταις[11]) ἐννοίαις | Ἰαμβλίχου συνεψόμεθα. πρῶτον οὖν ὑπομνήσωμεν[12]) ἡμᾶς αὐτούς, ὅτι περὶ[13]) τῶν ὑπὸ σελήνην θεῶν ὁ

C

D

E

---

[1]) **292, 17** *εἰθισμένοις) εἰ θεαμένοις* B. — [2]) **292, 18** *ὅτι τὰ αὐτὰ ἀνάλογον ἐστὶν ἀρχομένοις ἀπὸ τῶν νοητῶν, μέχρι τῶν ὑπὸ σελήνην*: m. A. — [3]) **292, 19** *οἶδα μὲν) οἴδαμεν* A. — [4]) **292, 24** *τὴν)* om. B. — [5]) **292, 28** *τῇ)* om. B. — [6]) **292, 31** *ἐθεωροῦντο) ἐθεωροῦντα* B. — [7]) **292, 34** *καὶ)* om. B. — [8]) **292, 34** *τῷ) τῇ* B. — [9]) **292, 35** *καλεῖσθαι) ἐγκαλεῖσθαι* B. — [10]) **292, 36** *πρώτου) πρῶτον* B. — [11]) **292, 39** *καθαρωτάταις) καθαροτάταις* B. — [12]) **292, 40** *ὑπομνήσωμεν) ὑπομνήσομεν* B. — [13]) **292, 40** *περὶ)* om. A.

λόγος, καὶ ὅτι πανταχοῦ πάντες, καὶ ὅτι κατὰ ἀναλογίαν προεληλύθασι τῶν
νοητῶν καὶ νοερῶν βασιλέων. ἔπειθ᾽ οὑτωσὶ τούτοις πιστεύοντες λέγωμεν, ὅτι
καθάπερ ὁ πρώτιστος οὐρανὸς τῶν νοερῶν θεῶν ὅρος ἐστὶ καὶ συνοχεὺς τὸ μέ-
τρον ἔκ τ᾽ αὐτοῦ[1]) καὶ ἀπὸ τῶν νοητῶν θεῶν εἰς τοὺς νοεροὺς διακόσμους
ἧκον συνέχων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οὗτος ὁ οὐρανὸς ὅρος ἐστὶ τῶν γενεσιουρ-
γῶν θεῶν καὶ συνοχεὺς τὸ μέτρον τὸ δημιουργικὸν καὶ τὸ ἐκ τῶν οὐρανίων
θεῶν προελθὸν εἰς τοὺς τὴν γένεσιν λαχόντας συνέχων ἐν ἑνὶ πέρατι καὶ συ-
νάπτων αὐτοὺς πρὸς τὴν οὐράνιον ἡγεμονίαν τῶν θεῶν. ἀνάλογον γὰρ ὡς ὁ
δημιουργὸς πρὸς αὐτὸ τἀγαθὸν, οὕτως ἡ μία τοῦ οὐρανοῦ τοῦδε θεότης πρὸς
τὸν νοερὸν οὐρανόν. ὥσπερ οὖν ἐκεῖ τὸ μέτρον καὶ τὸ πέρας ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
ἐφήκει διὰ τοῦ οὐρανοῦ πᾶσι τοῖς νοεροῖς, οὕτω δὴ[2]) καὶ ἐνταῦθα τοῖς γενε-
σιουργοῖς θεοῖς τε καὶ τοῖς[3]) κρείττοσι γένεσιν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ καὶ τῆς
F ἀκρότητος τῶν | ἐγκοσμίων ὁ ὅρος ἐφήκει, λέγω δὴ τῆς[4]) τοῦ οὐρανοῦ τοῦδε
συνοχικῆς μεσότητος. ταύτην γὰρ ἔλαχε τὴν τάξιν ὁ πανταχοῦ προϊὼν οὐρανὸς,
ὅπου μὲν ἡνωμένως καὶ κρυφίως, ὅπου δὲ ἐκφανῶς καὶ διῃρημένως. ὅπου
μὲν γὰρ ψυχαῖς ἐπιφέρει τὸν ὅρον, ὅπου δὲ τοῖς τῆς φύσεως ἔργοις, ὅπου δὲ
ἄλλως ἄλλοις, καὶ ἐν ἀέρι μὲν πρώτως, ἐν δὲ ταῖς[5]) ἐνυδρίοις τάξεσι δευτέ-
ρως, ἐν δὲ τῇ γῇ καὶ τοῖς χθονίοις ἔργοις ἐσχάτως. εἰσὶ δὲ καὶ συμπλοκαὶ
τούτων. ἄλλο γὰρ τὸ θείως[6]) ἐν ἀέρι καὶ τὸ δαιμονίως καὶ ἐπὶ γῆς. ὅπου μὲν
293 γὰρ ὁ | τρόπος ὁ αὐτὸς ἐν διαφόροις τάξεσιν, ὅπου δὲ ὁ τρόπος[7]) ἕτερος ἐπὶ
μιᾶς λήξεως[8]). ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς οὐρανοῦ δυνάμεως· ἐπὶ δὲ τὴν γῆν
μετὰ τοῦτον τραπόμενοι καὶ παρακαλέσαντες αὐτὴν συνεφάψασθαι[9]) τῶν περὶ
αὐτῆς λόγων ἡμῖν πάλιν ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς ἐκφάσεως τὸν περὶ αὐτῆς
ὅρον[10]) ἀποδῶμεν. ἐκείνη μὲν οὖν ἐν ταῖς μέσαις τριάσιν ἐκφανεῖσα[11]) τῶν
νοερῶν θεῶν ἅμα οὐρανῷ τῷ συνοχεῖ τῶν ὅλων νοερῶν θεῶν ἀνάλογόν τε πρό-
εισι πρὸς τὴν νοητὴν γῆν, ἣν καὶ πρωτίστην εὑρίσκομεν τῶν νοερῶν[12]) τριά-
δων, καὶ ὡς ἐν ζωογόνοις τάξεσιν ἀφομοιοῦται πρὸς τὴν ἀπειρίαν τὴν πρώ-
την, ἔστι δὲ ὁ ἐκδόχιος κόλπος τῆς οὐρανοῦ γεννητικῆς θεότητος καὶ τὸ μέ-
σον κέντρον τῆς ἐκείνου πατρικῆς ἀγαθότητος, συμβασιλεύουσα αὐτῷ καὶ οὖσα
δύναμις αὐτοῦ πατρὸς ὄντος· ἡ δὲ ἀνάλογον αὐτῇ καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην[13])
προϊσταμένη γῆ οἷον δύναμίς ἐστι γόνιμος τοῦ οὐρανοῦ, τὴν πατρικὴν αὐτοῦ
B καὶ ὁριστικὴν | καὶ μετρητικὴν[14]) καὶ συνοχικὴν πρόνοιαν ἐκφαίνουσα, καὶ γό-

---

1) 292, 43 *ἔκ τ᾽ αὐτοῦ*) *ἐκ τ᾽ αὐτοῦ* B. Tayl. coni. *ἐκ τἀγαθοῦ*, quod sequentia commendant. Sed malim *ἔκ τ᾽ αὐτοῦ τἀγαθοῦ*. — 2) 292, 48 *δὴ*) *δὲ* B. — 3) 292, 49 *τοῖς*) om. B. — 4) 292, 50 *δὴ τῆς*) *δὴ τοῖς* B. Tayl. coni. *διὰ τῆς*, sine idonea ratione. *τῆς μεσότητος* genitivum regit *ὁ ὅρος*. — 5) 292, 53 *ταῖς*) *τοῖς* — 6) 292, 54 *θείως*) *θεῖος* B. — 7) 293, 1 *τρόπος*) *πρόπος* B. — 8) 293, 1 *λήξεως*) *λέξεως* — Corr. Tayl. — 9) 293, 2 *συνεφάψασθαι*) *συνέψασθαι* B. — 10) 293, 3 *ὅρον*) *ὅλον* B. — 11) 293, 4 *τριάσιν ἐκφανεῖσα*) *τριάδην ἐκφανεῖται* B. *τριάδην* Tayl. in *τριάδαις* mutandum putabat. — 12) 293, 6 *νοερῶν*) Immo *νοητῶν* Tayl. — 13) 293, 9 *σελήνην*) *σελήνῃ* B. — 14) 293, 10 *μετρητικὴν*) *μετριοτικὴν* B.

νιμος[1]) ἐπὶ πάντα διατείνουσα[2]) αὕτη τὴν ἀπειρίαν[3]) πᾶσαν τῶν ὑπὸ σελήνην ἀπογεννῶσα, ὥσπερ ὁ οὐρανὸς τὴν τοῦ πέρατος συστοιχίαν[4]), ὁ τὸν ὅρον καὶ τὸ πέρας ἐπιφέρων τοῖς δευτέροις. ὁ μὲν οὖν ὅρος καὶ τὸ πέρας ἀφορίζει τὴν ὕπαρξιν ἑκάστου, καθ' ἣν καὶ θεοὶ καὶ[5]) δαίμονες καὶ ψυχαὶ καὶ σώματα συνέχεται, καὶ ἑνοποιεῖ τὰ μιμούμενα τὴν μίαν ἑνάδα[6]) τῶν ὅλων· ἡ δὲ ἀπειρία πολλαπλασιάζει τὰς ἑκάστων δυνάμεις· πολὺ γὰρ τὸ πέρας ἐν ἅπασι τοῖς ὑπὸ σελήνην, πολὺ δὲ καὶ τὸ ἄπειρον διά τε θεοῦ καὶ τὸ μετὰ θεοὺς διατεῖνον ἐπὶ τὰ[7]) πάντα. ἔχομεν οὖν τὰς δύο ταύτας τάξεις γεννητικὰς τῶν ἐν πᾶσι τοῖς γένεσι καὶ πᾶσι τοῖς στοιχείοις προόδων θείων ἢ δαιμονίων, καὶ μίαν αὐτῶν τὴν βασιλείαν ὥσπερ ἐν τοῖς νοεροῖς. ἀπὸ δὲ τούτων δευτέρα πρόεισι δυάς, Ὠκεανὸς καὶ Τηθύς, οὐ κατὰ συνεννασμὸν[8]) γενεσιουργὸν οὐδὲ κατά τινα σύνοδον τῶν κεχωρισμένων οὐδὲ κατὰ μερισμὸν οὐδὲ κατά τινα ἀποτομὴν τῆς[9]) ἀπογεννήσεως ταύτης γενομένης | (πάντα γὰρ ταῦτα ἀλλοτρίως τῶν θεῶν διαδοξάζουσί τινες[10])) ἀλλὰ C
κατὰ μίαν ἕνωσιν καὶ συμπλοκὴν τῶν δυνάμεων ἀδιαίρετον. καὶ[11]) εἰώθασι γάμον οἱ θεολόγοι προσαγορεύειν. οἰκεῖος γὰρ καὶ ὁ γάμος τῇ τάξει ταύτῃ, καθά φησιν ὁ θεολόγος. πρώτην γὰρ νύμφην ἀποκαλεῖ τὴν γῆν, καὶ πρώτιστον γάμον[12]) τὴν ἕνωσιν αὐτῆς τὴν πρὸς τὸν οὐρανόν. οὐ γὰρ ἐν τοῖς μάλιστα ἡνωμένοις ὁ γάμος, διὸ Φάνητος οὐκ ἔστι γάμος καὶ Νυκτός, ἡνωμένων ἀλλήλοις νοητῶς, ἀλλ' ἐν τοῖς μετὰ τῆς ἑνώσεως καὶ τὸ διῃρημένον τῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν[13]) ἐπιδεικνυμένοις. καὶ ἔοικε διὰ ταῦτα καὶ οὐρανῷ τούτῳ καὶ γῇ προσήκειν ὁ γάμος, ὡς ἐκεῖνον οὐρανὸν καὶ γῆν ἐκείνην ἐνεικονιζομένοις· ὃ δὴ καὶ οἱ θεσμοὶ τῶν Ἀθηναίων[14]) εἰδότες προσέταττον οὐρανῷ καὶ γῇ προτελεῖν τοὺς γάμους, εἰς δὲ τούτους βλέποντες καὶ ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις ἱεροῖς[15]) εἰς μὲν τὸν οὐρανὸν ἀναβλέψαντες[16]) ἐβόων υἱὲ, καταβλέψαντες[17]) δὲ εἰς τὴν γῆν τοκύιε[18]), διὰ τούτων ὡς πατρὸς καὶ μητρὸς τὴν γένεσιν εἶναι πάντες γινώσκοντες[19]). κατὰ ταύτην δ' οὖν τὴν | ἕνωσιν, τὴν μετὰ διακρίσεως λέγω, D
διὰ τὴν ἀγαθότητα τὴν ἑαυτῶν παράγουσιν Ὠκεανὸν καὶ Τηθύν, μᾶλλον δὲ οὐ τούτους εὐθὺς ἐν ἐκείνοις, ἀλλὰ πρὸ τούτων δύο μονάδας καὶ δύο τριάδας καὶ διπλᾶς ἑβδομάδας, ἐν αἷς ὅ τε Ὠκεανὸς καὶ ἡ Τηθύς· καὶ αἱ μὲν μονάδες

---

1) 293, 10 *γόνιμος*) Fort. *γονίμως* Tayl. — 2) 293, 10 *καὶ γόνιμος — διατείνουσα*) om. A. — 3) 293, 11 *ἀπειρίαν*) *ἀπορίαν* B. (corr. Tayl.) — 4) 293, 11 *συστοιχίαν*) *συστοιχείαν* B. — 5) 293, 13 *καὶ*) om. B. — 6) 293, 13 *ἑνάδα*) *ἐννάδα* A. — 7) 293, 15 *ἐπὶ τὰ*) *κατὰ* B. — 8) 293, 18 *συνεννασμὸν*) *συνενευσμὸν* B. — 9) 293, 19 *τῆς*) om. B. — 10) 293, 20 *πάντα — τινες*) om. A. — 11) 293, 21 *καὶ*) Fort. *ὃν καὶ* — 12) 293, 22 *ἡ πρώτη νύμφη καὶ ὁ πρώτιστος γάμος*: m. A. — 13) 293, 25 *ἐνεργειῶν*) *ἐνεργιῶν* B. — 14) 293, 26 *ἀθηναῖοι*· m. A. — 15) 293, 28 *ἐλευσίνια ἱερά*: m. A. — 16) 293, 28 *ἀναβλέψαντες*) *ἀναβλέποντες* B. — 17) 293, 28 *καταβλέψαντες*) *κατεβλέψαντες* A. — 18) 293, 29 *τοκύιε*) In A *ἠ* super *κ* scriptum est. Pro *υἱὲ* et *τοκύιε* scribendum esse *ὕε* et *κύε* divinitus docuit Lobeckius Aglaoph. Pag. 782. — 19) 293, 29 *γινώσκοντες*) *γιγνώσκομεν* B.

μετὰ τῶν τριάδων παρὰ τῷ πατρὶ μένουσι, τῶν δὲ ἑβδομάδων ὁ μὲν Ὠκεανὸς μετὰ τῆς Τηθύος μένει τε ἅμα καὶ πρόεισιν, οἱ δὲ ἄλλοι προεληλύθασιν εἰς ἑτέραν διακόσμησιν τῶν θεῶν. ἐκεῖ μὲν οὖν οὕτως· ἐνταῦθα δὲ τὰς μὲν πάντη μεινάσας αἰτίας ἐν τῷ πατρὶ παρῆκεν ὁ λόγος, τὰς δὲ προελθούσας ἅμα καὶ μεινάσας παραδέδωκε, διότι περὶ θεῶν γενεσιουργῶν ὁ λόγος ἐστὶν ὁ προκείμενος, οἰκεία δὲ τούτων ἡ πρόοδος καὶ ἡ κίνησις καὶ ἡ ἑτερότης καὶ τὸ μετὰ τοῦ ἄρρενος τὸ θῆλυ συντάττειν, ἵνα καὶ γένεσιν ᾖ[1]) καὶ διακόσμησιν τῆς ὕλης τοῖς εἴδεσι κοσμουμένοις[2]) καὶ τῇ ταὐτότητι τῆς ἑτερότητος συμπλεκομένης· διὸ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ δυάδος ἤρξατο καὶ πρόεισι δι' αὐτῆς καὶ καταστρέφει προϊὼν
E εἰς αὐτήν (ἡ γὰρ δυὰς προσήκει τοῖς ἐνύλοις, ὡς ὑπέμνησται πολλάκις, ὥσπερ καὶ ἡ ἑτερότης[3]), διὰ τὸν περὶ τὴν ὕλην μερισμὸν τῶν εἰδῶν) καὶ τὴν δυάδα λέγων ἤρξατο ἀπὸ τῆς γῆς· τοῦτο γάρ ἐστι τοῖς γενεσιουργοῖς πράγμασιν οἰκειότερον. ἀλλὰ τίνες οὗτοι οἱ θεοὶ μένοντες ἅμα ἐν τοῖς αἰτίοις καὶ προϊόντες ἀπ' αὐτῆς[4]); τὸν μὲν οὖν Ὠκεανὸν[5]) οἱ μὲν τὴν σωματικὴν οὐσίαν λέγουσιν, οἱ δὲ τὴν ὠκέως διανύουσαν φύσιν, οἱ δὲ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας φοράν, οἱ δὲ τὸν αἰθέρα, διὰ τὴν ὀξύτητα[6]) τῆς κινήσεως, οἱ δὲ τὸ νοητὸν αὐτὸ τῆς ζωῆς βάθος· ὁ δὲ θεῖος Ἰάμβλιχος τὴν μέσην κινητικὴν αἰτίαν αὐτὸν ἀφορίζεται θείαν οὖσαν, ἧς[7]) πρώτως αἱ μέσαι ψυχαὶ καὶ ζωαὶ καὶ νοήσεις μετέχουσιν αἵ τε δραστήριοι[8]) φύσεις καὶ τὰ πνευματικὰ τῶν στοιχείων, ὥσπερ ἀήρ τε καὶ πῦρ· τὴν δὲ Τηθὺν[9]) οἱ μὲν τὴν ὑγρὰν αὐτὴν οὐσίαν φασίν, οἱ δὲ τὴν πολυμετάβολον φύσιν, οἱ δὲ τὴν τοῦ παντὸς εὐθημοσύνην[10])· ὁ δὲ θεῖος Ἰάμβλιχος[11]) ποιητικὴν διάθεσιν εἶναι αὐτὴν τὴν[12]) ἐν τῷ ἐνεργεῖν δραστή-
F ριον ὑποτίθεται κατάστασιν, ἧς αἱ μόνιμοι νοήσεις καὶ ψυχαὶ καὶ φύσεις | καὶ δυνάμεις μετέχουσι καὶ πρὸς τούτοις αἱ τὴν ἕδραν παρασκευάζουσαι τῶν στοιχείων στερεαί τινες χῶραι ἢ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος. ταῦτα μὲν οὗτοι λέγουσιν· ὁ δέ γε[13]) Θεόδωρος τῆς προειρημένης πρωτίστης τριάδος κατὰ τὴν ἐν σχέσει ψύχωσιν ἐν τῷ πρώτῳ, λέγω δὴ τῶν πρὸ τῶν μερῶν ὅλων, τήν τε γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν ἀποθέμενος, τὸν μὲν κατὰ τὸν νοερόν, τὸν δὲ κατὰ τὸν[14]) ὑλικόν, τῶν λοιπῶν τὸν μὲν δεύτερον τὸν κατὰ τὸ ἐκ μερῶν ὅλον Ὠκεανὸν ἀπο-
294 καλεῖ, τὸν δὲ τρίτον | κατὰ τὴν τοῦ μέρους ὁλότητα Τηθὺν προσαγορεύει. πάλιν δὲ ἡμεῖς ἀντιλαβώμεθα τῶν ἡμετέρων ἀρχῶν καὶ φῶμεν εἶναι μὲν καὶ ἐν

---

[1]) **293, 37** *ᾖ*) *ἦ* A. Fort. *σχῇ*, sc. *ὁ λόγος* vel auctor eius. — [2]) **293, 38** *κοσμουμένοις*) Fort. *κοσμουμένης* Tayl. — [3]) **293, 40** *ἡ δυὰς προσήκει τοῖς ἐνύλοις ὡς ἡ ἑτερότης:* m. A. — [4]) **293, 42** *ἀπ' αὐτῆς*) *ἐπ' αὐτοῖς* A. Tayl. coni. *ἀπ' αὐτῶν*, quod verum videtur. — [5]) **293, 42** *τίς ὁ ὠκεανός·* m. A. — [6]) **293, 44** *ὀξύτητα*) *ὠξύτητα* B. — [7]) **293, 45** *ἧς*) *ἣν* B. — [8]) **293, 46** *δραστήριοι*) *δραστήριαι*, sup. *οι*, A. — [9]) **293, 47** *τίς ἡ τηθύς·* m. A. — [10]) **293, 48** *εὐθημοσύνην*) *εὐθυμοσύνην*, quod Taylorus vertit the hilarity. — [11]) **293, 48** *Ἰάμβλιχος.* m. A. — [12]) **293, 49** *τὴν*) Fort. *καὶ τὴν*. Certe *Τηθύν*, non *ποιητικὴν διάθεσιν αὐτὴν* subiectum huius enuntiati esse consentaneum. — [13]) **293, 51** *ὁ δέ γε*) *ὅ δὲ* B. *θεόδωρος·* m. A. — [14]) **293, 53** *τὸν*) *τὸ* B.

τοῖς νοεροῖς θεοῖς τὰς τούτων αἰτίας, εἶναι δὲ καὶ ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ· πανταχοῦ γὰρ διορίζειν τὰς πρώτας τάξεις ἀπὸ τῶν δευτέρων, οὐκ ἀλόγως καὶ τῶν ποιητῶν Ὠκεανὸν καλούντων τὸν ὁρίζοντα τῆς γῆς· τοῦτον δὲ αὖ τὸν Ὠκεανὸν, περὶ οὗ νῦν ὁ λόγος, κινήσεως αἴτιον εἶναι καὶ προόδου καὶ δυνάμεως, ταῖς μὲν νοεραῖς ζωαῖς ἀκμὴν ἐντιθέντα [1]) καὶ γόνιμον περιουσίαν, ταῖς δὲ ψυχαῖς ὀξύτητα μὲν ἐν ταῖς ἐνεργείαις [2]), καθαρότητα δὲ ἐν ταῖς ἀπογεννήσεσι [3]), τοῖς δὲ σώμασιν εὐκινησίαν, καὶ ἐν μὲν θεοῖς κινητικῆς καὶ προνοητικῆς αἰτίας παρεκτικὸν, ἐν δὲ ἀγγέλοις ἐκφαντορικῆς καὶ νοερᾶς ὀξύτητος, ἐν δὲ αὖ δαίμοσι δραστηρίου δυνάμεως, ἐν δὲ ἥρωσι μεγαλουργοῦ καὶ ἀκμαζούσης χορηγὸν ζωῆς, καὶ δὴ καὶ καθ' ἕκαστον στοιχεῖον ἰδίως, τὸν [4]) ἀέριον πάσης τῆς μεταβολῆς τῶν ἀερίων καὶ τοῦ κύκλου τῶν μετεώρων αἴτιον, | ὡς B
καὶ Ἀριστοτέλης [5]) φησὶ, τὸν δὲ ἐνύδριον εὐγονίας τε καὶ εὐκινησίας καὶ δυνάμεων παντοίων ὑποστατικόν· ἐκ γὰρ τούτου πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα κατὰ τὴν ποίησιν· τὸν δὲ χθόνιον γεννητικῆς τελειότητος καὶ διακριτικῆς τῶν εἰδῶν τῆς τε γενέσεως καὶ φθορᾶς ποιητὴν, εἴ τέ τινες εἶεν χθόνιαι τάξεις ζωογόνοι καὶ δημιουργικαὶ, διοριστικὸν αὐτῶν, εἴ τε δυνάμεις συνεκτικαὶ τῆς γῆς τῶν λόγων καὶ τῆς γεννήσεως ἔφοροι, καὶ ταύτας ἀνεγείροντα [6]) καὶ πολλαπλασιάζοντα καὶ εἰς κίνησιν προκαλούμενον. τὴν δὲ [7]) Τηθὺν, ὡς μὲν τὸ ὄνομα δηλοῖ, πρεσβυτάτην [8]) θεῶν καὶ πρόγονον, ὡς μητέρα τὴν Ῥέαν, ὑπονοεῖν [9]) ἄξιον· καὶ γὰρ ἄλλην πρὸ αὐτῆς θεὸν Μαῖαν προσηγόρευσεν ὁ θεολόγος [10])· Μαῖα, θεῶν ὑπάτη, Νὺξ ἄμβροτε, πῶς τάδε φράζεις; ὡς δὲ ὁ [11]) Πλάτων ἠτυμολόγησε [12]), πηγαίαν [13]) ἄν τις προσείποι θεόν· τὸ γὰρ ἄχραντον καὶ καθαρὸν καὶ διηθημένον σημαίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς. καὶ γὰρ ἔοικε τοῦ Ὠκεανοῦ πάντα ποιοῦντος καὶ [14]) πάσας κινήσεις παράγοντος, ὅθεν καὶ γένεσις καλεῖται θεῶν, | τὴν ἑνιαίαν ἐκείνου C
τῶν κινήσεων αἰτίαν διακρίνειν ἡ Τηθὺς εἰς τὰς πρωτουργοὺς καὶ δευτερουργοὺς κινήσεις, ὅθεν ἀπὸ τοῦ διαττᾶν καὶ διηθεῖν αὐτὴν ἔχειν εἶπε [15]) τὴν ἐπωνυμίαν· ταῦτα γὰρ ὀνόματά ἐστι διακριτικὰ, ὡς τὸ ξαίνειν καὶ κερκίζειν, ᾗ φησὶν αὐτὸς [16]) ἐν τῷ Σοφιστῇ [17]). τοῦ οὖν Ὠκεανοῦ [18]) πᾶσαν κίνησιν γεννῶντος ἀθρόως, θείαν, νοερὰν, ψυχικὴν, φυσικὴν, ἡ Τηθὺς οὖσα διακριτικὴ τῶν κινήσεων τῶν ἔνδον καὶ τῶν ἔξω καλεῖται Τηθὺς, διαττῶσα καὶ διηθοῦσα τὰς ὑλικὰς ἀπὸ τῶν ἀΰλων κινήσεων· πρέπει γοῦν τῷ θήλει τὸ διακριτικὸν

---

[1]) 294, 5 *ἐντιθέντα*) *ἐκτιθέντα* B. — [2]) 294, 6 *ἐνεργείαις*) *ἐνεργίαις* B. — [3]) 294, 6 *ἀπογεννήσεσι*) *ἀπογενήσεσι* A. *ἀπογενέσεσι* B. — [4]) 294, 9 *τὸν*) *τὸ* — [5]) 294, 10 *ἀριστοτέλης*. m. A. — [6]) 294, 14 *ἀνεγείροντα*) *ἀνεγείραντα* A. *ἐνεγείραντα* B. — [7]) 294, 15 *τὴν δὲ*) om. A. — [8]) 294, 15 *πρεσβυτάτην*) *πρεσβυτάτον* B. — [9]) 294, 16 *ὑπονοεῖν*) *ὁμολογεῖν* B. — [10]) 294, 16 *προσηγόρευσεν ὁ θεολόγος*) *προσηγόρευσαν οἱ θεολόγοι* B. — [11]) 294, 17 *ὁ*) om. A. — [12]) 294, 17 *ἠτυμολόγησε*) *ἠτυμολολόγησε* A. *ἐτυμολόγησε* B. — [13]) 294, 17 *πηγαίαν*) *πηγαῖαν* A. — [14]) 294, 19 *καὶ*) om. A. — [15]) 294, 21 *εἶπε*) Cratyl. Pag. 402 C. — [16]) 294, 22 *αὐτὸς*) *αὐτὰ* A. — [17]) 294, 22 *τῷ Σοφιστῇ*) Pag. 226 B. C. — [18]) 294, 22 *Ὠκεανοῦ*) *ὠκεανοῦ* B.

καὶ τῷ ἄρρενι τὸ ἐνιαῖον[1]). Πλάτων μὲν οὖν τοιαῦτα ἂν φαίη περὶ τούτων καὶ εἶπεν ἐν Κρατύλῳ[2]) σαφῶς· ὡς δὲ ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος παραδέδωκε, τὴν τῆς θέσεως καὶ μονίμου καταστάσεως χορηγὸν ἀφοριστέον[3])· ὡς δ' ἂν ἐκ πάντων τούτων συγκεφαλαιούμενος εἴποι τις, τῆς ἐν ἑαυτῇ στάσεως[4]) καὶ μονῆς καὶ ἱδρύσεως τῶν κινήσεων ἀπὸ[5]) τῶν εἰς τὸ ἔξω προϊουσῶν αὐτὴν αἰτίαν θετέον. συλλήβδην οὖν ὁ μέν ἐστι πάσης κινήσεως, νοερᾶς, ψυχικῆς, φυσικῆς, πᾶσιν
D αἴτιος | τοῖς δευτέροις, ἡ δὲ[6]) πάσης διακρίσεως τῶν ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ προϊόντων ὀχετῶν, ἑκάστῳ διδοῦσα τὴν οἰκείαν καθαρότητα τῆς ἐπιβαλλούσης αὐτῷ κατὰ φύσιν κινήσεως, δι' ἣν ἕκαστον, κἂν ἑαυτὸ κινῇ κἂν ἄλλα, διαφερόντως κινεῖ. δηλοῦσι δὲ οἱ θεολόγοι τὸν Ὠκεανὸν ἁπάσης εἶναι κινήσεως χορηγόν, δέκα λέγοντες αὐτὸν ἐκπέμπειν ὀχετοὺς[7]), ὧν ἐπὶ θάλατταν τοὺς ἐννέα χωρεῖν, διότι δὴ[8]) καὶ τῶν κινήσεων αἱ μὲν ἐννέα σωματικαί εἰσιν, μία δὲ μόνη τῆς χωριστῆς[9]) τῶν σωμάτων οὐσίας, ὡς ἐν Νόμοις[10]) ἠκούσαμεν. ὅσα δ' οὖν τῶν θείων συναπογεννῶσιν, ὁ μέγιστος Ὠκεανὸς εἰς κίνησιν διεγείρει καὶ δραστήρια ἀποτελεῖ ταῦτα[11]), ἡ Τηθὺς δὲ διορίζει τῶν γεννωμένων[12]) καθαρὰ φυλάττουσα τὰ γεννητικὰ αἴτια καὶ ἱδρύουσα ἐν ταῖς πρεσβυτέραις τῶν προϊόντων ἐνεργείαις. ταῦτα μὲν οὖν περὶ αὐτῶν εἰρήσθω χωρίς· ἐπειδὴ δέ, ὥσπερ εἴπομεν, ἡ ἀπογέννησις αὐτῶν ἀπὸ τῶν προτέρων οὐρανοῦ καὶ γῆς οὔτε κατὰ συνδυασμὸν[13]) ἐπιτελεῖται τοιοῦτον, οἷός[14]) ἐστιν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς,
E οὔτε κατὰ ἕνωσιν τοιαύτην, οἵαν ἐπὶ τῶν | νοητῶν ἐθεωροῦμεν τῆς Νυκτὸς καὶ τοῦ Φάνητος, εἰκότως καὶ τὰ γεννώμενα ἀπ' αὐτῶν καὶ διακέκριται ἀπ' ἀλλήλων κατὰ τὴν πρὸς τοὺς γεννήσαντας ἀναλογίαν, καὶ ἑκάτερον τὴν πρὸς ἀμφοτέρους ὁμοιότητα παρεδέξατο. καὶ γὰρ ὁ Ὠκεανὸς ὡς μὲν ἄρρην ὁμοιοῦται πρὸς τὴν πατρικὴν αἰτίαν, ὡς δὲ κινήσεων χορηγὸς πρὸς τὴν μητρικὴν προόδων οὖσαν αἰτίαν, καὶ ἡ Τηθὺς ὡς μὲν θήλεια πρὸς τὴν γόνιμον, ὡς δὲ γόνιμον[15]) ἐμποιοῦσα κατάστασιν τοῖς παράγουσιν ἐν ταῖς οἰκείαις ζωαῖς πρὸς τὴν ποιητικήν. ἀνάλογον γὰρ τῷ μὲν μοναδικῷ τὸ ἄρρεν, τῷ δὲ δυαδικῷ τὸ θῆλυ, καὶ τῷ μὲν τὸ μόνιμον, τῷ δὲ τὸ κινητικόν. δυὰς οὖν ἐκ δυάδος προελθοῦσα καὶ κατὰ πᾶσαν ἑαυτὴν ὡμοιωμένη[16]) πρὸς τὴν γεννητικὴν αὐτῆς δυάδα διορίζει τά τε

---

1) 294, 25 *ἐνιαῖον*) *ἐνιαυτὸν* B. (corr. Tayl.) — 2) 294, 26 *Κρατύλῳ*) l. ad v. 21 cit. — 3) 294, 27 *ἀφοριστέον*) *ἀφονιστέον* B. — 4) 294, 28 *στάσεως*) *συστάσεως* A. — 5) 294, 28 *ἀπὸ*) Fort. delendum, ut Tethys motionibus procedentibus suae stationis, mansionis et sessionis aliquid impertire dicatur. Cf. 296, 14. Aliter Taylorus: that Tethys is the cause of permanency and a firm establishment of things in herself, separating them from the motions that proceed externally. quod probari non potest. — 6) 294, 30 *ὠκεανὸς καὶ τηθύς·* m. A. — 7) 294, 33 *ὀχετοὺς*) *ὠχετοὺς* A. — 8) 294, 33 *δὴ*) *δεῖ* B. — 9) 294, 34 *χωριστῆς*) *χωρηστῆς* B. — 10) 294, 34 *Νόμοις*) Lib. X. Tayl. (Pag. 894 C.) — 11) 294, 36 *ταῦτα*) *ταῦ α* B. — 12) 294, 36 *γεννωμένων*) *γεννομένων* B. — 13) 294, 38 *συνδυασμὸν*) *συνδιασμὸν* B. — 14) 294, 39 *οἷός*) *οἷόν* — 15) 294, 44 *γόνιμον*) Tayl. coni. *μόνιμον*, quod non est huius loci. — 16) 294, 46 *ὡμοιωμένη*) *ὁμοιωμένη* B.

αἴτια αὐτῆς καὶ πάντα τὸν μετ' αὐτὴν ἀριθμὸν, ἵνα πανταχοῦ τὸ διοριστικὸν
ἀποδῶμεν τῇ τοῦ Ὠκεανοῦ τάξει καὶ τῆς Τηθύος. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ πολλοὺς
Ὠκεανοὺς παραδεδώκασιν, ὡς .... καὶ τὴν τάξιν θεῶν τῆς διοριστι-
κῆς ταύτης θεότητος. ὁρῶ .... ταῦτα μὲν ἔχει | ταύτῃ [1]) .... F
.... δὲ πάλιν, ἐπειδὴ .... πλῆθος τῶν ὑπὸ σελήνην[2]) ....
ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ .... ἐκ τῶν θεῶν αὐτῶν ....
τῶν σωμάτων που τ................ ἐψύχωσεν ἰδίᾳ καθάπερ ....
τὴν ὅτε θεῶν αὐτὴν πρεσβυτάτην ἔλεγε [3]) γεγονέναι τῶν[4]) ἐντὸς οὐρανοῦ. θεὸς
γὰρ πᾶς κατὰ τὴν ....ναν λέγοιτο καθάπερ καὶ ....
... τὸ[5]) κρεῖττον τῆς ψυχῆς. εἰ[6]) μὲν γὰρ ὅ[7]) τὴν ὅλην ἐγέννα[8]) ψυχὴν, πῶς
ἐκείνην τοῦ παντὸς ἔλεγε καὶ ἐρεῖ προϊών; οὐ γὰρ τὸ πᾶν ὁ οὐρανὸς ὡς κοσμι-
κὴν ὑφίστησι[9]). πῶς ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἡ γένεσις τῶν θεῶν τούτων, ἀλλ'
οὐκ | ἐκ τῆς τοῦ παντὸς ψυχῆς, εἴπερ ἄρα καὶ τῆς γῆς; οὐδαμοῦ γὰρ τῷ οὐ- 295
ρανῷ ψυχὴν ἰδίαν ὑπέστησε. λύσις δὲ τούτων τῶν ἀπόρων ἥδε· τὴν ὑποστᾶσαν
ψυχὴν ἐκ τῆς ψυχογονίας κοσμικὴν μὲν πάντων ῥητέον· καὶ γὰρ πᾶν τὸ σωμα-
τοειδὲς ἐντὸς αὐτῆς ἔφατο[10]) τεκτήνασθαι[11]) τὸν θεὸν, ἀλλ' οὐχὶ μόνον τὸν
οὐρανόν· τοῦ δὲ παντὸς οὖσαν πρώτως τὸν οὐρανὸν καταλάμπειν[12]) καὶ τὸ
ὑπὸ σελήνην ὡς ἐξημμένον ἐκείνου ζωογονεῖν· διὰ τοῦτο καὶ οὐρανίαν εἶναι
πρώτως. καὶ ἱκανὸν τούτου παράδειγμα λάβοις ἂν καὶ ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ψυ-
χῆς. καὶ γὰρ ταύτην ὅλον τὸ ζῶον ἡμῶν διοικοῦσαν ὅμως τὴν κεφαλὴν οἰκητή-
ριον αὐτὴν εἰληχέναι φησὶν[13]), ὡς ἐκεῖθεν καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα διοικοῦσαν
τῷ[14]) τὴν αἴσθησιν ἐποχετεύειν εἰς πᾶν. οὕτω δὴ οὖν καὶ τὴν ....
τοῦ μὲν εἶναι τοῦ[15]) ....ον τοῦ δὲ οὐρανοῦ πρω.............. καὶ
ὅσον ἐστὶν οὐρανία .... ἧς[16]) ἀπογεννᾶν τοὺς κατ' οὐρανὸν θεοὺς
ταύτῃ[17]).................. ἔχει τῆς γῆς οὐ καθ' ὅσον.............. καὶ τοῖς
ὑπὸ τὸν οὐρανὸν................. καθ' ὅσον[18]) ἐστὶν οὐρανία· ....
.... δὲ δὴ τοῦτο αὐτὸ ζητητέον, | τί δή ποτε μὴ καὶ αὐτὸν .... οὐ- B
ρανὸν[19]) ἐψύχωσε ταύτ .... λέγειν προσῆκεν αι ....
καὶ ....ερὸν[20]), ὅτι τῷ Σωκράτει.............. τῇ προτεραίᾳ
.... πρὸς εἰδότας ἀνακυκλεῖν τοὺς παρόντας, ἡνίκα τὰς Μοίρας ἐκεῖ-
νος ἐφίστη τῷ[21]) ἀτράκτῳ· διὸ καὶ τῆς ἀπλανοῦς ἢ τῆς πλανωμένης ἰδίαν οὐκ

[1]) 294, 50 *ταύτῃ·*) *ταύτη* B. — [2]) 294, 50 *ὑπὸ σελήνην*) *ὑποσελήνην* B. — [3]) 294, 52 *ἔλεγε*) Pag. 40 C. — [4]) 294, 52 *τῶν*) om. A. — [5]) 294, 53 *καὶ τὸ* uno tenore B. — [6]) 294, 53 *εἰ*) *ὁ* B. — [7]) 294, 53 *ὅ*) *ὁ* — [8]) 294, 53 *ἐγέννα*) *ἐγέννᾳ* B. — [9]) 294, 54 *ὑφίστησι*) *ὑφίστη* A. Etiam hic deesse aliquid videtur. — [10]) 295, 3 *ἔφατο*) Pag. 36 D. — [11]) 295, 3 *τεκτήνασθαι*) *κτήνασθαι* B. — [12]) 295, 4 *ἡ τοῦ παντὸς ψυχὴ πρώτως τὸν οὐρανὸν καταλάμπει.* m. A. — [13]) 295, 6 *φησὶν*) Pag. 44 D. — [14]) 295, 7 *τῷ*) *τὸ* B. — [15]) 295, 7 *τοῦ*) *τε* B. — [16]) 295, 8 *οὐρανία ἧς* uno tenore B. — [17]) 295, 8 *ταύτῃ*) *ταύτη* B. — [18]) 295, 9 *καθ' ὅσον*) *καθόσον* B. — [19]) 295, 10 *αὐτὸν οὐρανὸν* uno tenore B. — [20]) 295, 10 *ερὸν*) *ἔρον* B. — [21]) 295, 12 *ἐφίστη τῷ*) *ἐφίστησιν* B. Locus est Civ. Lib. X. Pag. 617 C.

ἐπεισήγαγε ψύχωσιν, ἀλλ' ὡς ἐκείνων ἀποχρώντων τὰς περιφορὰς τῆς ὅλης ψυχῆς ταύτας ἐπέστησε, τοῖς δὲ ἄστροις αὐτὸς ἰδίας αὐτοῖς[1]) διένειμε ψυχάς, περὶ ὧν οὐδὲν ἐκεῖνος ἐτύγχανεν εἰπών, οὐδ' ἦν τι τοῖς ἀκροαταῖς προεγνωσμένον· ὅσα γὰρ ἠγνόουν ἔδει κατατείνειν, ἀλλ' οὐ τὰ καταφανῆ προσποιεῖσθαι λέγοντα ἀπομηκύνειν.

Τούτων δὲ Φόρκυς, Κρόνος τε καὶ Ῥέα, καὶ ὅσα μετὰ τούτων. (Pag. 40 E.)

Ἐπὶ μὲν τῆς προτέρας ἀπογεννήσεως δυὰς ἀπὸ δυάδος ἀπεγεννήθη τῆς περατωτικῆς καὶ ὁριστικῆς ἡ γεννητικὴ καὶ κινητική· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν[2]) ἀπὸ δυάδος τίκτεται πλῆθος ἐπιστρεφόμενον ἐπὶ τὰς αἰτίας διὰ τῆς τριάδος, ἐνδεικνύμενον δὲ καὶ τὴν παντελῆ πρόοδον. διαιρεῖται γὰρ καὶ τοῦτο τὸ πλῆ-
C θος εἴς τε τὸ ἀνάλογον τῷ πέρατι καὶ εἰς τὸ τῇ ἀπειρίᾳ | σύστοιχον[3]). ἡ μὲν γὰρ τριὰς τὸ ἐν ταύτῃ πέρας ἐστὶν, ὁ δὲ ἀριθμὸς ὁ ἀκατονόμαστος τὸ ἐν ταύτῃ ἄπειρον· καὶ αὐτῆς δὲ τῆς τριάδος τὸ μὲν ἀνάλογον μονάδι καὶ πέρατι, τὸ δὲ τῇ δυάδι καὶ τῇ ἀπειρίᾳ· καὶ ἐπὶ μὲν τῆς προτέρας προόδου μόνως κατὰ τὸ πέρας καὶ τὸ νοερὸν προήει τὰ γεννώμενα, ἐν ταύτῃ δέ ἐστι καὶ τοῦ ἀορίστου μίξις[4]). μετὰ δὲ τὸν ἀπὸ τῆς τριάδος ὅρον πρόσκειται τὸ καὶ ὅσοι μετὰ τούτων, τὴν ὁλοτελῆ πρόοδον καὶ τὴν διάκρισιν τῶν τριττῶν τούτων τάξεων ἐνδεικνύμενον, ὥστε καὶ τριαδικὴν εἶναι τὴν ἀπογέννησιν ταύτης[5]) διὰ τὸ τῆς ἐπιστροφῆς ἰδίωμα, καὶ δυαδικὴν διὰ τὴν τοῦ ἀπείρου καὶ ἀορίστου παρεμπλοκήν. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ταῦτα πρὸς τὰς νοερὰς αἰτίας ἀναφέρειν[6]) βουλόμεθα, καθάπερ καὶ τὰς προειρημένας τάξεις, ἐν δὲ ἐκείναις Ὠκεανὸς καὶ Τηθὺς ἀδελφοὶ λέγονται Κρόνου καὶ Ῥέας, ἀλλ' οὐχὶ πατέρες[7])· ἀπὸ γὰρ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς καὶ τούτοις ἡ πρόοδος, καὶ πᾶσα ἡ Τιτανικὴ τάξις ἐκεῖθεν· κατίδωμεν, διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ Πλάτων ἐνταῦθα Φόρκυν καὶ Κρόνον καὶ Ῥέαν ἀπ'
D Ὠκεανοῦ[8]) καὶ Τηθύος ὑφίστησι· δόξειε γὰρ τοῦτο | λέγειν οὐχ ἑπόμενος ταῖς ἀρχαῖς. ἐκεῖ γὰρ ἀδελφοὶ λέγονται τούτων, ἀλλ'[9]) οὐ γεννήτορες· τίκτει γὰρ ἡ Γῆ λαθοῦσα τὸν Οὐρανὸν, ὥς φησιν ὁ θεολόγος, ἑπτὰ μὲν εὐειδεῖς[10]) κούρας, ἑπτὰ δὲ παῖδας ἄνακτας· θυγατέρας μὲν Θέμιν καὶ εὔφρονα Τηθὺν[11]) Μνημοσύνην τε βαθυπλόκαμον Θείαν τε μάκαιραν[12]), Ἠδὲ Διώνην τίκτεν[13]) ἀριπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν Φοίβην τε Ῥείην[14]) τε, Διὸς γενέτειραν ἄνακτος· παῖδας δὲ ἀλ-

---

[1]) 295, 13 *αὐτοῖς*) *αὐταῖς* B. — [2]) 295, 17 *δευτέραν*) *δευτέρου* B. — [3]) 295, 20 *σύστοιχον*) *σύστοιχων* B. — [4]) 295, 23 *μίξις*) Rectius *μῖξις* — [5]) 295, 25 *ταύτης*) Fort. *ταύτην* — [6]) 295, 26 *ἀναφέρειν*) *διαφέρειν* B. — [7]) 295, 27 *πατέρες*) *πατρὸς* B. (corr. Tayl.) — [8]) 295, 29 *Ὠκεανοῦ*) *Ὠκεαηοῦ* B. — [9]) 295, 30 *τούτων, ἀλλ'*) om. B. — [10]) 295, 31 *εὐειδεῖς*) *εὐώδεις* B. *εὐώδης* A. Cf. 137, 14, unde correxit Gesnerus Orph. Pag. 467. — [11]) 295, 32 *Τηθὺν*) *Τηθὴν* B. — [12]) 295, 32 *μάκαιραν*) *μακαιρῶν* B. — [13]) 295, 32 *Ἠδὲ Διώνην τίκτεν*) *Ἡ δὲ Διωνὴν τίκτειν* B. — [14]) 295, 33 *Ῥείην*) *Ρῆην* B.

λους τοσούτους, Κοῖόν τε Κροῖόν[1]) τε μέγαν Φόρκυν τε καρτερὸν[2]) καὶ Κρόνον Ὠκεανόν θ' Ὑπερίονά τ'[3]) Ἰαπετόν τε. τούτων οὖν παρὰ τῷ θεολόγῳ προαναγεγραμμένων πῶς ὁ Τίμαιος ἐξ Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος παράγει Κρόνον τε καὶ Ῥέαν; πρὸς[4]) δὴ ταῦτα ῥητέον, προϋποκειμένων ἡμῖν τὸν Ὠκεανὸν ἐκεῖνον καὶ τὴν Τηθὺν ἐκείνην ὑπὲρ τὸν Κρόνον εἶναι καὶ Ῥέαν, ὡς μέσους τούτων τε καὶ τῶν πατέρων[5]) καὶ ὀροφύλακας ἀμφοῖν, ὥσπερ εἰώθασιν αὐτοὺς ὑμνεῖν, πρὸς δὴ τὰ ἄπορα[6]) τούτων ὑποκειμένων, πρῶτον μὲν, ὅτι τοὺς αὐτοὺς καὶ ἀδελφοὺς καὶ δι' ὑπεροχὴν ἀξίας πατέρας προσαγορεύεσθαί τινων οὐ θαυμαστόν· τὰ γὰρ πρῶτα προϊόντα | συμπαράγει τὰ μεθ' ἑαυτὰ E
τοῖς σφετέροις αἰτίοις· οὕτως[7]) ἀδελφαὶ μὲν αἱ ψυχαὶ πᾶσαι κατὰ τὴν μίαν δημιουργικὴν αἰτίαν καὶ κατὰ τὴν ζωογόνον αὐτῶν ἀρχήν τε καὶ πηγὴν, ὑφιστᾶσιν ὅμως αἱ θεῖαι ψυχαὶ[8]) μετὰ τοῦ δημιουργικοῦ καὶ τῶν ζωογονικῶν αἰτίων τὰς μερικὰς ψυχὰς, τῷ πρῶται[9]) προελθεῖν καὶ ἐν τῇ ὁλότητι μεῖναι λαβοῦσαι τὴν τοῦ δημιουργεῖν τὰ ὅμοια δύναμιν· καὶ δὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς οἱ Κρονίδαι[10]) πάντες ἀδελφοὶ κατὰ τὴν μίαν αὐτῶν μονάδα τὴν γεννητικὴν, ἀλλ' ὅμως ὁ Ζεὺς πατὴρ καλεῖται καὶ ὑπὸ τῆς Ἥρας καὶ ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος παρὰ τῷ θείῳ ποιητῇ[11])· Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω. καὶ Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίς[12]) ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν. οὐ μὲν γὰρ ὁ Ποσειδῶν, οὐ δὲ ἡ Ἥρα προηνέγκατο τὸ Ζεῦ πάτερ· ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ καὶ Ὠκεανὸς καὶ Τηθὺς καὶ ἀδελφοὶ λέγοιντο Κρόνου καὶ Ῥέας καὶ πατέρες, ὡς ἐν ἀδελφοῖς σώζοντες τὸ πατρικόν. πρῶτον μὲν οὖν οὑτωσὶ λυτέον τὴν ἀπορίαν· ἔπειθ' ὅτι τῶν θείων Τιτανικῶν ἑβδομάδων ὁ μὲν Ὠκεανὸς μένει καὶ πρόεισιν ἑαυτὸν ἑνώσας τῷ πατρὶ καὶ οὐκ ἀφίσταται | τῆς ἐκείνου βασιλείας, οἱ δὲ ἄλλοι προόδῳ χαίροντες τῆς μὲν Γῆς F
τὴν βούλησιν ἀποπληροῦν λέγονται, τῷ πατρὶ δὲ ἐπιβουλεύειν διαιροῦντες ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς ἐκείνου βασιλείας εἰς ἑτέραν διακόσμησιν· μᾶλλον δὲ πάντων τῶν οὐρανίων γενῶν τὰ μὲν μένει μόνον ἐν ταῖς ἀρχαῖς, ὥσπερ αἱ δύο πρῶται τριάδες· ὡς γὰρ ἐνόησέ, φησιν, αὐτοὺς ὁ Οὐρανὸς ἀμείλιχον ἦτορ ἔχοντας καὶ φύσιν ἐκνομίην, ῥῖπτε[13]) βαθὺν γαίης ἐς Τάρταρον, κρύπτον[14]) οὖν ἐν ἀφανεῖ δι' ὑπεροχὴν δυνάμεως· τὰ δὲ καὶ μένει καὶ πρόεισιν, ὥσπερ ὁ Ὠκεανὸς | καὶ ἡ Τηθύς. τῶν γὰρ ἄλλων Τιτάνων εἰς τὴν κατὰ 296
τοῦ πατρὸς ἐπιβουλὴν ἱεμένων[15]) ὁ Ὠκεανὸς ἀπαγορεύει τε πρὸς τὰς τῆς μη-

---

[1]) 295, 34 *Κροῖόν*) *Κροιόν* B. — [2]) 295, 34 *καρτερὸν*) *κραται 'ν* scripsit Gesnerus Pag. 468, versus causa, quamquam ipse non putans voluisse Proclum hic etiam versus ipsos Orphei referre, Pag. 470. — [3]) 295, 34 *τ'*) *θ'* B. — [4]) 295, 36 *πρὸς*) *πῶς* — Corr. Tayl. — [5]) 295, 37 *πατέρων*) *πατρῶν* B. — [6]) 295, 38 *ἄπορα*) *ἄπειρα* B. — [7]) 29 , 40 *αἰτίοις· οὕτως*) *αἰτίας. οὕτω* B. — [8]) 295, 41 *πῶς αἱ θεῖαι ψυχαὶ τὰς μερικὰς ὑφιστάναι λέγονται.* m. A. — [9]) 295, 42 *πρῶται*) *πρώτω* B. — [10]) 295, 43 *Κρονίδαι*) *κρονίδες* A. *Κρονίδι* B. — [11]) 295, 45 *θεῖος ὅμηρος.* m. A. Il. XIX. 121 et VII. 446. Tayl. — [12]) 295, 46 *ἦ ῥά τίς*) *Ἥρα τίς* B. *ἦ ῥα τί* A. (corr. Tayl.) — [13]) 295, 53 *ῥῖπτε*) *ῥίπτε* — [14]) 295, 54 *κρύπτον*) Fort. *κρύπτων* — [15]) 296, 1 *ἱεμένων*) In A spiritus est anceps.

πρὸς ἐπιτάξεις καὶ ἐνδοιάζει περὶ τῆς πράξεως[1]· Ἔνθ' οὖν τ'[2]) Ὠκεανὸς μὲν ἐνὶ μεγάροισιν[3]) ἔμιμνεν Ὁρμαίνων, ποτέρωσε νόον[4]) τράποι, ἢ πατέρα ὃν Γυιώσῃ[5]) τε βίης καὶ ἀτάσθαλα λωβήσαιτο Σὺν Κρόνῳ ἠδ'[6]) ἄλλοισιν[7]) ἀδελφοῖς, οἳ[8]) πεπίθοντο Μητρὶ[9]) φίλῃ, ἢ τούς γε λιπὼν μένει[10]) ἔνδον ἕκηλος· Πολλὰ δὲ πορφύρων μένεν ἥμερος[11]) ἐν μεγάροισι, Σχυζόμενος ᾗ μητρί, κασιγνήτοισι[12]) δὲ μᾶλλον. μένει οὖν οὗτος ἅμα καὶ πρόεισι μετὰ τῆς Τηθύος· συνέζευκται γὰρ αὐτῷ κατὰ τὴν πρώτην ἀπογέννησιν· οἱ δὲ ἄλλοι Τιτᾶνες[13]) εἰς διάκρισιν ἐπείγονται[14]) καὶ πρόοδον, ἡγεῖται δὲ αὐτῶν ὁ μέγιστος Κρόνος, ὥς φησιν ὁ θεολόγος. καίτοι γε ὅτι ὁ Κρόνος ὑπέρτερός ἐστι τοῦ Ὠκεανοῦ, δεδήλωκεν ὁ θεολόγος πάλιν λέγων τὸν μὲν Κρόνον αὐτὸν κα-
B ταλαμβάνειν τὸν οὐράνιον Ὄλυμπον κἀκεῖ θρονισθέντα βασιλεύειν | τῶν Τιτάνων, τὸν δὲ Ὠκεανὸν τὴν λῆξιν ἅπασαν τὴν μέσην· ναίειν γὰρ αὐτὸν ἐν τοῖς θεσπεσίοις ῥείθροις τοῖς μετὰ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὸν ἐκεῖ περιέπειν οὐρανόν, ἀλλ' οὐ τὸν ἀκρότατον, ὡς δέ φησιν ὁ μῦθος, τὸν ἐκπεσόντα[15]) τοῦ Ὀλύμπου καὶ ἐκεῖ τεταγμένον. τούτων δ' οὖν οὕτως ἐχόντων ὁ Ὠκεανὸς καὶ ἡ Τηθὺς καθ' ὅσον μένουσι καὶ ἥνωνται πρὸς τὸν Οὐρανόν, συμπαράγουσιν αὐτῷ τὴν τῶν προϊόντων βασιλείαν, Κρόνου τε καὶ Ῥέας, καὶ καθ' ὅσον ἵδρυνται τῇ μονίμῳ δυνάμει τῆς μητρὸς[16]), κατὰ τοσοῦτον τὸν Φόρκυν μετ' αὐτῶν[17]). αὕτη γὰρ αὐτὸν προάγει Πόντου[18]) φιλότητι μιγεῖσα μετὰ Νηρέως καὶ Θαύμαντα[19])· οὐ γάρ ἐστιν ὁ Φόρκυς Οὐρανίδης, ἀλλὰ ὁ Φόρκυς[20]), ὡς ἔστι δῆλον ἐκ τῆς θεογονίας· καθ' ὅσον[21]) ἡ Τηθὺς τῆς Γῆς ἐστὶ πλήρης, κατὰ τοσοῦτον οἷον Γῆ τις οὖσα λέγοιτ' ἂν τὸν Φόρκυν τοῦτον παράγειν μετὰ τοῦ Ὠκεανοῦ, καθ' ὅσον καὶ οὗτος ἐν ἑαυτῷ[22]) τὸν νοητὸν περιείληφεν· ὥσθ' ἡ μὲν καθ' ὅσον ἐστὶ Γῆ[23]) κατὰ μέθεξιν, ὁ δὲ καθ' ὅσον ἐστὶ Πόντος κατ' αἰτίαν,

---

[1]) **296, 2** *πράξεως*) *τάξεως* B. — [2]) **296, 2** *τ'*) omisit Gesnerus Pag. 468. et videtur delendum. — [3]) **296, 2** *μεγάροισιν*) *μεγάλοισιν* B. — [4]) **296, 3** *νόον*) *νόων* — Corr. Gesn. — [5]) **296, 3** *ἢ πατέρα ὃν Γυιώσῃ*) *ἠὲ πατέρα, Ὃν γνώσῃ* — *ἢ πατέρα ὃν Γυμνώσῃ* Hermannus — *Γυμνώσῃ* iam Gesnerus. — [6]) **296, 4** *ἠδ'*) *ἢ δ'* B. (corr. Gesn. ut sqq.) — [7]) **296, 4** *ἄλλοισιν*) *ἄλλοις* — [8]) **296, 4** *οἳ*) *οἱ* B. — [9]) **296, 4** *Μητρὶ*) *Μηπρὶ* B. — [10]) **296, 4** *μένει*) *μένοι* Gesn. Fort. *μένῃ* — [11]) **296, 5** *ἥμερος*) *ἥμενος* Herm. quod placet. — [12]) **296, 5** *κασιγνήτοισι*) *κασιγνύτοισι* B. *κασιγνήτοις* A. — [13]) **296, 7** *Τιτᾶνες*) *τιτάνες* A. — [14]) **296, 7** *ἐπείγονται*) *ἐπάγονται* B. — [15]) **296, 12** *ἐκπεσόντα*) *ἐμπεσόντα* B et Tayl. in adnotatione haec Graeca inde a *καίτοι γε* usque ad *τεταγμένον* ut a Gesnero omissa adscribens, in conversione autem ponens that which fell from Olympus. — [16]) **296, 14** *μητρὸς*) *μητέρος* B. — [17]) **296, 14** *αὐτῶν*) cum *ὁ* super *ῶ* A. *αὐτοῦ* B. *αὐτῆς* coni. Tayl. — [18]) **296, 15** *Πόντου*) *πόντον* B. *πόντῳ* coni. Tayl. *Πόντῳ* Lobeck. Aglaoph. Pag. 509. — [19]) **296, 15** *Θαύμαντα*) Fort. *Θαύμαντος* Tayl. Cf. Hesiod. Theog. 233. 237. Lobeckius accusativum sine offensione fert. — [20]) **296, 16** *ἀλλὰ ὁ Φόρκυς*) delenda suspicor. Lobeck. coni. *ἀλλὰ Πόντου*, Tayl. *ἀλλὰ ὁ Ὠκεανός*. — [21]) **296, 16** *καθ' ὅσον*) Fort. *καὶ καθ' ὅσον* — [22]) **296, 18** *ἑαυτῷ*) *αὐτῷ* A. — [23]) **296, 18** *Γῆ*) *γῇ* A.

ὑφιστᾶσι μετὰ τοῦ Κρόνου καὶ Ῥέας τόνδε τὸν θεόν. εἰ δέ τις ἀποδείξοι λόγος ἐκεῖ τὸν Κρόνον | ὑπὲρ τὸν Ὠκεανὸν, ἢ τὴν Ῥέαν ὑπὲρ τὴν Τηθὺν[1]), λεκτέον, C ὅτι ἐκεῖ μὲν ἡ τάξις αὕτη· κρατεῖ γὰρ τὰ τοῦ νοεῖν αἴτια τῆς κινήσεως· ἐνταῦθα δὲ ἔμπαλιν, ἐν μεταβολῇ καὶ ῥύσει πάντων ὄντων· ὥστ' εἰκότως ὁ Ὠκεανὸς πρὸ τοῦ Κρόνου, πηγὴ κινήσεως ὢν, καὶ ἡ Τηθὺς προτέρα τῆς Ῥέας. ὥστε ἄλλον τρόπον λελύσθαι[2]) τὴν ἀπορίαν· εἰ μὲν κρείττους[3]) ὁ Ὠκεανὸς καὶ ἡ Τηθὺς Κρόνου καὶ Ῥέας ὡς ἡνωμένοι[4]) τῷ πατρὶ τῶν τῇ μητρὶ συνενουμένων καὶ διαιρούντων ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ πατρὸς, μέσων ὄντων καὶ πατρικὴν ὑπεροχὴν ἐχόντων πρὸς αὐτούς· εἰ δὲ σύστοιχοι ἢ ὑφειμένοι, διὰ τὴν ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην τῶν κινητικῶν αἰτίων ἐπικράτειαν τάχα ἂν τούτων λεγομένων ὑπερτέραν[5]) εἰληχέναι τάξιν. πρὸς μὲν οὖν τὴν εἰρημένην ἀπορίαν καὶ ταῦτα ἀρκέσει· περὶ δὲ[6]) ἑκάστου τῶν θεῶν τούτων λέγωμεν πάλιν ὁμοίως ὥσπερ καὶ πρότερον. ὁ μὲν οὖν Θεόδωρος[7]) τὰς ἐν σχέσει ψυχὰς τῶν τριῶν τοῦ κόσμου τμημάτων ἐπὶ τούτους ἀναπέμπει τοὺς θεοὺς, τὸν μὲν Φόρκυν ἐπὶ τῇ ἀνάστρῳ τάττων, ὡς κυοῦντα[8]) τὴν φοράν· ἔδει δὲ αὐτὸν ἡμᾶς πείθειν, ὅτι | Πλάτων οἶδέ τινα σφαῖραν ἄναστρον[9]), εἶθ' οὕτω τάττειν ἐπὶ ταύτης τὸν D Φόρκυν· τὸν δὲ Κρόνον ἐπὶ ταῖς τῶν ἄστρων φοραῖς, διότι χρόνος[10]) ἀπὸ τούτων καὶ γενέσεις καὶ φοραὶ[11]) τῶν αὐτῶν· Ῥέαν δὲ ἐπὶ τῷ ὑλικῷ, διότι τῷ[12]) ὑλικῷ πλεονάζει τῶν πρὸ αὐτῆς[13])· ὁ δὲ θεῖος Ἰάμβλιχος ἐπὶ ταῖς τρισὶ σφαίραις αὐτοὺς τάττει[14]) ταῖς μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν διχῇ διεῖλον τὸν ὑπὸ σελήνην κόσμον, οὗτοι δὲ τριχῇ, καὶ ὁ μὲν Φόρκυς τῆς ὑγρᾶς ὅλης[15]) οὐσίας ἐξάρχει κατ' αὐτὸν, πᾶσαν αὐτὴν ἀμερίστως συνέχων, ἡ δὲ Ῥέα τῶν ῥεόντων ἐστὶ καὶ ἀεροειδῶν πνευμάτων συνεκτικὴ θεὸς, ὁ δὲ Κρόνος τὴν ὑψηλοτάτην σφαῖραν καὶ λεπτοτάτην[16]) κατευθύνει τοῦ αἰθέρος, μέσος[17]) παρὰ τῷ Πλάτωνι τεταγμένος, διότι τὸ μέσον ἐν ταῖς ἀσωμάτοις οὐσίαις[18]) καὶ τὸ κέντρον κυριώτερον ὑπάρχει τῶν περὶ τὸ μέσον. ἡμεῖς δὲ θαυμάζομεν τὴν ἐπιβολὴν ταύτην, ἀξιοῦμεν δὲ πανταχοῦ τοὺς θεοὺς[19]) τούτους ὁρᾶν, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς στοιχείοις καὶ ἐν πάσαις τάξεσιν· οὕτω γὰρ αὐτῶν τὸ κοινὸν καὶ διατεῖνον ἐπὶ πάντα θεασόμεθα. καὶ τὸν μὲν Φόρκυν[20])

---

1) 296, 20 *Τηθὺν*) *Τηθὴν* B. — 2) 296, 22 *λελύσθαι*) *λελῦσθαι* A. — 3) 296, 23 *πῶς κρείττους ὠκεανὸς καὶ τηθὺς, κρόνου, καὶ ῥέας· καὶ πῶς ὑποδεέστεροι*: m. A. — 4) 296, 23 *ἡνωμένοι*) *ἡνωμένη* B. — 5) 296, 26 *ὑπερτέραν*) *ὑπετέραν* A. — 6) 296, 27 *δὲ*) *δὴ* A. — 7) 296, 28 *θεόδωρος.* m. A. — 8) 296, 29 *κυοῦντα*) *κυιοῦντα* B. — 9) 296, 30 *οὐ τίθησι πλάτων τὴν ἄναστρον σφαῖραν·* m. A. — 10) 296, 31 *χρόνος*) *Κρόνος* B. (corr. Tayl.) — 11) 296, 31 *φοραὶ*) Fort. *φθοραὶ* (*τῶν αὐτῶν* sc. *ὧν καὶ γενέσεις εἰσίν.*) — 12) 296, 32 *τῷ*) om. B. — 13) 296, 32 *αὐτῆς*) *αὐτοῦς* B. — 14) 296, 32 *τάττει*) *τάττειν* B. — 15) 296, 34 *ὅλης*) *ὕλης* B. (corr. Tayl.) — 16) 296, 35 *σφαῖραν καὶ λεπτοτάτην*) *χώραν καὶ ῥεπτοτάτην* A. — 17) 296, 36 *μέσος*) *μέσως* B. — 18) 296, 37 *οὐσίαις*) *οὐ ἰαῖς* B. — 19) 296, 38 *τοὺς θεοὺς*) *τοὺς ε ς* B. — 20) 296, 39 *Φόρκυν*) *Φόρκην* B.

E ἁπάσης τῆς σπερματικῆς | οὐσίας καὶ τῶν λόγων τῶν φυσικῶν καὶ οἷον σπερ-
ματικῶν ἔφορον εἶναι φήσομεν, ὡς φέροντα τὴν κύησιν καὶ γεννήσεως αἴτιον·
οἱ γὰρ σπερματικοὶ λόγοι καθ' ἕκαστον στοιχεῖόν εἰσι, καὶ προεστᾶσιν αὐτῶν
διάφοροι τάξεις θεῶν τε καὶ δαιμόνων, ἃς δὴ πάσας διὰ τοῦ Φόρκυνος περι-
έλαβε· τὸν δὲ βασιλέα Κρόνον τὸν διαιροῦντα[1]) τὰ εἴδη καὶ τοὺς λόγους καὶ
τὰς ὁλικωτέρας δυνάμεις ἐπὶ τὰς μερικωτέρας προάγοντα· διὰ γὰρ τοῦτον οὐ
μόνον ζῶόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ πεζὸν καὶ ἔνυδρον καὶ πτηνὸν, καὶ οὐ μόνον πεζὸν,
ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος καὶ ἵππος· οἱ γὰρ ἐν αὐτῷ λόγοι μερικώτεροι τῶν οὐρανίων
εἰσί· ταύτην γοῦν καὶ ἐν τοῖς νοεροῖς θεοῖς ἔλαχε δύναμιν, πολλαπλασιάζειν
τὰ νοητὰ καὶ διαιρεῖν, διὸ καὶ ἡγεῖται τῶν Τιτάνων, ὡς μάλιστα κατὰ τὸ διαι-
ρετικὸν ἰδίωμα χαρακτηριζόμενος· Ῥέαν δὲ τὴν ὑποδεχομένην τὰς ἀφανεῖς
τοῦ βασιλέως Κρόνου διαιρέσεις καὶ προάγουσαν εἰς τὰ δεύτερα καὶ τὴν προ-
καλουμένην τὰς πατρικὰς δυνάμεις εἰς τὴν τῶν ἐμφανῶν δημιουργίαν· οὕτω
F γὰρ καὶ ἡ πρωτίστη τάξις αὐτῆς κινεῖται καὶ πληροῖ | δυνάμεως καὶ ζωῆς καὶ
εἰς τὸ ἐμφανὲς προάγει τὰς ἐν τῷ Κρόνῳ μενούσας αἰτίας. ὥσθ' ὁ μέν ἐστι
νοερῶν εἰδῶν χορηγὸς πανταχοῦ, ἡ δὲ ψυχῶν πασῶν καὶ ζωῆς πάσης αἰτία
προέστηκεν, ὁ δὲ τῶν φυσικῶν ἐστι λόγων γόνιμος. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν[2]) τού-
των βασιλείαν τελεῖ καὶ ἄλλος ἀριθμὸς θεῶν, ὧν ὁ Κρόνος περιεκτικὸς καὶ ἡ
Ῥέα, διὰ δὴ τοῦτο προσέθηκε καὶ τὸ ὅσοι μετὰ τούτων. οὐ γὰρ δαίμονας
μόνον διὰ τούτου περιλαμβάνει, καθάπερ λέγουσί τινες, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀγγελικὸς
297 Κρόνος καὶ ὁ δαιμόνιος ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ πλῆθος, ὁ μὲν ἀγγελικὸν, ὁ | δὲ δαι-
μόνιον καὶ ὁ ἐν θεοῖς θεῖον, καὶ ὁ μὲν ἀέριος ἀέριον, ὁ δὲ ἔνυδρος ἐνύδριον, ὁ
δὲ χθόνιος[3]) χθόνιον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν κρειττόνων γενῶν
τῶν ὑπ' αὐτοὺς τεταγμένων ἔοικε τὸ ὅσοι μετὰ τούτων δηλοῦντος[4]) τούς
τε λοιποὺς Τιτᾶνας[5]), Κοῖον καὶ Ὑπερίονα, Κρεῖον, Ἰαπετὸν, Φόρκυν[6]),
καὶ τὰς λοιπὰς Τιτανίδας, τὴν Φοίβην, τὴν Θείαν, τὴν Μνημοσύνην, τὴν Θέ-
μιν[7]), τὴν Διώνην, μεθ' ὧν ὁ Κρόνος καὶ ἡ Ῥέα προῆλθον, καὶ τοὺς ἅμα τῷ
Φόρκυνι προελθόντας, τὸν Νηρέα, τὸν Θαύμαντα, τὴν κινητικωτάτην Εὐρυ-
βίαν[8]), καὶ τοὺς μάλιστα τὴν γένεσιν ὅλην συνέχοντας. ἐκεῖνο μὴν γινώ-
σκειν ἄξιον, ὡς οὐ προσῆκεν ἀκριβολογεῖσθαι περὶ τῆς[9]) ἐν αὐτοῖς τάξεως,
πότερον ὁ Κρόνος ἐστὶν ὑπέρτερος, ἢ ὁ Φόρκυς· ἕνωσις γὰρ αὐτῷ[10]) ἐστὶ καὶ
ὁμοιότης· εἰ δὲ χρὴ διαιρεῖν[11]), ἄμεινον κατὰ τὸν θεῖον Ἰάμβλιχον[12]) τάτ-
τειν, ὡς τοῦ μὲν Κρόνου μονάδος ὄντος, τῆς δὲ Ῥέας δυάδος τινὸς προκα-
B λουμένης τὰς ἐν αὐτῷ δυνάμεις, τοῦ δὲ Φόρκυνος τελεσιουργοῦντος | τὴν πρόο-
δον, λοιπὸν δὲ τῶν ἑξῆς βασιλέων ἀπὸ τούτου τὴν ἐμφανῆ διακόσμησιν παρα-
γόντων· ταύτην γὰρ εἰλήχασιν οὗτοι τάξιν.

---

[1]) **296, 43** *διαιροῦντα*) *διελοῦντα* **B.** — [2]) **296, 52** *τὴν*) om. **B.** — [3]) **297, 1** *χθόνιος*) *χθόνος* **B.** — [4]) **297, 3** *δηλοῦντος*) sc. *εἶναι* — [5]) **297, 3** *Τιτᾶνας*) *τιτάνας* **A.** — [6]) **297, 3** *Φόρκυν*) *Φόρκην* **B.** — [7]) **297, 4** *Θέμιν*) *Θέμην* **B.** — [8]) **297, 5** *κινητικωτάτην Εὐρυβίαν*) *κινητικοτάτην Εὐρύβιαν* **B.** — [9]) **297, 7** *τῆς*) *τοῖς* **B.** — [10]) **297, 7** *αὐτῷ*) Fort. *αὐτῶν* — [11]) **297, 8** *διαιρεῖν*) *διειρεῖν* **B.** — [12]) **297, 8** *Ἰάμβλιχος.* m. **A.**

ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ῥέας Ζεύς, Ἥρα τε καὶ πάντες ὅσους ἴσμεν, πάντας ἀδελφοὺς λεγομένους αὐτῶν. (Pag. **41 A.**)

Τρίτη πρόοδος αὕτη θεῶν γενεσιουργῶν, τετάρτη δὲ τάξις, πέρας μὲν ἐπι-
τιθεῖσα ταῖς ὀνομασίαις τῶν ἡγεμόνων ὡς τετράς· περιεκτικὴ γὰρ αὕτη τῶν
θείων διακόσμων· ὁμοιουμένη δὲ πρὸς τὴν πρώτην βασιλείαν ὡς δυάς, διότι
καὶ αὕτη δυαδική ἐστιν ὥσπερ ἐκείνη. πρόσεστι δὲ αὐτῇ[1]) τό τε παντελὲς κατὰ
τὴν πρόοδον καὶ τὸ ἀπερίγραφον κατὰ τὸν ἀριθμόν. οὐ μόνον[2]) ἠρκέσθη τὸ
ὅσους, καθάπερ ἐπὶ τῆς πρὸ αὐτῆς, ἀλλὰ προσέθηκε καὶ τὸ πάντας, ἵνα
τὴν ἐπὶ πᾶν αὐτῶν ἐνδείξηται πρόοδον. ἔστι γὰρ[3]) τὸ ὅσον ἐπὶ τῶν ἡνωμένων
εἰπεῖν, τὸ δὲ πάντας ἐπὶ τῶν διῃρημένων ἤδη καὶ πεπληθυσμένων. ὑπάρ-
χει δὲ αὐτῇ καὶ τὸ ὁλικόν. οἱ γὰρ ἐν αὐτῇ κατωνομασμένοι[4]) θεοὶ καὶ οἱ συμ-
προελθόντες αὐτοῖς πανταχοῦ κατὰ τοῦτο χαρακτηρίζονται τὸ τῆς δημιουργίας
εἶδος· ὁλικοὶ γάρ εἰσι δημιουργοὶ | πάντες. τίνες οὖν εἰσὶν οὗτοι, καὶ ποίαν C
ἔχουσι τάξιν; ὁ μὲν δὴ θεῖος Ἰάμβλιχος τὸν Δία μὲν εἶναι τίθεται τὸν τελεσι-
ουργὸν πάσης τῆς γενέσεως, Ἥραν δὲ τὴν δυνάμεως αἰτίαν καὶ συνοχῆς τοῖς
πᾶσι καὶ πληρώσεως καὶ ζωῆς, ἀδελφοὺς δὲ αὐτῶν τοὺς κοινωνοῦντας αὐτοῖς
τῆς γενεσιουργοῦ δημιουργίας, νόας καὶ αὐτοὺς ὄντας καὶ συμπληρουμένους[5])
κατὰ τὴν ὁμοίαν ἐκείνοις τελειότητα καὶ δύναμιν· ὁ δέ γε Θεόδωρος[6]) τὴν τὸ
ὁλικὸν ἐν σχέσει ψυχώσασαν ζωὴν πάλιν τριχῇ διελών, ὥσπερ εἴωθε τὰς τριά-
δας ἀποτελεῖν, Δία μὲν καλεῖ τὴν μέχρι ἀέρος τὸ ἄνω διοικοῦσαν, Ἥραν δὲ
τὴν τὸ ἀέριον λαχοῦσαν μέρος, ἀδελφοὺς δὲ αὐτῶν τοὺς τὰ λοιπὰ κληρωσα-
μένους[7]). Ζεὺς μὲν γάρ ἐστι τὸ οὐσιῶδες τῆς ἐν σχέσει τοῦ ὑλικοῦ ψυχῆς,
ὅτι μηδέν ἐστι τῆς οὐσίας ζωτικώτερον, Ἥρα δὲ τὸ νοερόν, ὅτι τοῖς ἀπὸ τοῦ
ἀέρος λόγοις διοικεῖται τὰ ἐπὶ γῆς, ὁ δὲ ἄλλος ἀριθμὸς τὸ ψυχικὸν εἰς τὰ καθ'
ἕκαστα[8]) διῃρημένον. πάλιν δὲ ἡμεῖς ἑπόμενοι[9]) τοῖς εἰρημένοις λέγωμεν, ὅτι
πολλαὶ μέν εἰσι τάξεις καὶ παρὰ Πλάτωνι τοῦ Διός[10])· ἄλλος γὰρ ὁ δημιουρ-
γὸς Ζεύς, ὡς ἐν Κρατύλῳ[11]) | γέγραπται, καὶ ἄλλος ὁ πρῶτος τῆς Κρονίας D
τριάδος, ὡς ἐν Γοργίᾳ[12]) λέλεκται, καὶ ἄλλος ὁ ἀπόλυτος, ὡς ἐν τῷ Φαίδρῳ[13])
παραδέδοται, καὶ ἄλλος ὁ οὐράνιος, εἴτε ἐπὶ τοῦ ἀπλανοῦς εἴτε ὁ ἐν τῇ θατέ-
ρου περιόδῳ· καθάπερ μὴν[14]) ὁ πρώτιστος Ζεὺς τὴν ἐν ἀφανεῖ κρυπτομένην

---

[1]) **297, 15** *αὐτῇ*) *αὕτη* **B.** — [2]) **297, 15** *μόνον*) **Fort.** *μόνον οὖν* — [3]) **297, 17** *γὰρ*) *καὶ* **B.** — [4]) **297, 18** *κατωνομασμένοι*) *κατονομασθέντες* **B.** — [5]) **297, 23** *συμπληρουμένους*) *συμπληρωμένους* **B.** — [6]) **2**[?]**7, 24** *θεόδωρος.* **m. A.** — [7]) **297, 26** *κληρωσαμένους*) *πληρωσαμένους* **B.** — [8]) **297, 28** *καθ' ἕκαστα*) *καθέκαστα* — [9]) **297, 28** *πάλιν δὲ ἡμεῖς ἑπόμενοι*) **om. B.** *ἡμεῖς δὲ ἑπομένως* **non male coni. Tayl.** — [10]) **297, 29** *ὅτι πολλαὶ εἰσὶν αἱ τοῦ διὸς τάξεις, παρὰ πλάτωνι*: **m. A.** — [11]) **297, 29** *Κρατύλῳ*) **Pag. 396 A. Cf. Procl. in Crat. Cap. 96.** — [12]) **297, 30** *Γοργίᾳ*) **Pag. 523 A.** — [13]) **297, 31** *τῷ Φαίδρῳ*) **Pag. 246 E. Cf. Procl. in Plat. Theol. Lib. IV. Cap. 9. Pag. 193, 3.** — [14]) **297, 32** *μὴν*) **om. A. Refertur ad** *πολλαὶ μέν εἰσι* **v. 29.**

τοῦ πατρὸς δύναμιν εἰς ἐμφανῆ δημιουργίαν προήγαγεν, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ῥέας δυναμωθεὶς[1]), τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οὗτος ὁ παραδιδόμενος ἐνταῦθα γενεσιουργὸς Ζεὺς τὰς ἀφανεῖς διαιρέσεις καὶ διακρίσεις τῶν εἰδῶν, ἃς ἐποιεῖτο μὲν ὁ Κρόνος, προὐκαλεῖτο δὲ ἡ Ῥέα, προῆγε δὲ εἰς κύησιν[2]) καὶ γέννησιν ὁ Φόρκυς, αὐτὸς ἐπιτίθησι τῇ ὕλῃ καὶ τὰ αἰσθητὰ παράγει καὶ διακοσμεῖ τὸ ἐμφανές, ἵνα μὴ μόνον ἐν φύσεσι καὶ ἐν ψυχαῖς ὦσιν αἱ διαιρέσεις τῶν λόγων καὶ ἐν ταῖς νοεραῖς πρὸ τούτων οὐσίαις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς· τοῦτο γὰρ ἴδιον δημιουργίας. καὶ εἰ δεῖ φάναι τὸ δοκοῦν, ὁ μὲν Κρόνος νοερὰς ποιεῖται τὰς τομάς, ἡ δὲ Ῥέα ψυχικάς, ὁ δὲ Φόρκυς φυσικάς[3])· ὑπὸ τὴν φύσιν γὰρ οἱ σπερματικοὶ λόγοι πάντες· ὁ δὲ Ζεὺς αἰσθητὰς καὶ ἐμφανεῖς, διακοσμῶν καὶ
E οὗτος | καὶ εἰδοποιῶν τὰ τῇδε ὁλικῶς ζῶντα καὶ κινούμενα ποιῶν. ἐπειδὴ δὲ τὰ αἰσθητὰ ταῦτα εἴδη γενόμενα καὶ τελεσιουργηθέντα[4]) πολυειδῶς ἀνελίττεται κατὰ παντοίους ἐξελιγμοὺς[5]) κινούμενα καὶ μεταβάλλοντα, διὰ δὴ τοῦτο τῷ Διὶ συνέζευκται[6]) ἡ βασιλὶς Ἥρα, τὴν κίνησιν ταύτην ἐπιτελοῦσα[7]) τὴν τῶν ἐμφανῶν καὶ τὸν ἐξελιγμὸν τῶν εἰδῶν (διὸ καὶ οἱ μῦθοι παραδεδώκασιν αὐτὴν ὁτὲ[8]) μὲν μανίαν ἐπιπέμπουσάν τισιν, ὁτὲ δὲ ἄθλους ἄλλοις ἐπιτάττουσαν) ἵνα διά τε νοῦ παρουσίαν εἰς πάντα ψυχῶν[9]) μερικῶν ἐνθέως[10]) ἀμφοτέρων ἐνεργούντων πᾶσα ἡ πρόοδος καὶ πᾶσα ἡ γέννησις ἐπιτελεσθῇ τῶν ὑπὸ σελήνην. ταύτης δὲ τῆς δυάδος τοιαύτης οὔσης εἰσὶ καὶ[11]) ἄλλαι δημιουργικαὶ δυνάμεις, τριχῇ διελόμεναι τὸν ἐμφανῆ[12]) κόσμον τῆς γενέσεως, τῆς μὲν τὸν ἀέρα διοικεῖν λαχούσης, τῆς δὲ τὸ ὕδωρ, τῆς δὲ τὴν γῆν κατὰ τοὺς δημιουργικοὺς κλήρους, διὸ καὶ ἀδελφοὶ λέγονται τούτων, ὡς καὶ αὗται προϊστάμεναι τῆς ἐμφανοῦς ποιήσεως.

ἔτι δὲ τούτων ἄλλους ἐγγόνους. (**Pag. 41 A.**)

F Αὕτη ἐστὶν ἐσχάτη πρόοδος τῶν ἐνταῦθα παραδιδομένων, | διὸ καὶ ἀνωνύμως παραδέδοται, τὴν εἰς ἔσχατον[13]) μερισμὸν ὑπόβασιν αὐτῆς ἐνδεικνυμένου τοῦ Πλάτωνος. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς ὑπὲρ τὸν κόσμον θεοῖς ἀπὸ τῆς ὁλικῆς δημιουργίας προῆλθεν ἡ μεριστή, καὶ εἰς ταύτην ἡ τῶν βασιλέων ἐπερατώθη σειρά, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην ἀπὸ τῆς Διίου τάξεως οἱ ἔγγονοι προέρχονται τοῦ Διός, ἐν οἷς καὶ ὁ τῆς μεριστῆς δημιουργίας χορός. ὁλικῶς γὰρ τῶν εἰρημένων δημιουργῶν τὰ αἰσθητὰ ποιούντων ἔδει καὶ τοὺς

---

[1]) **297, 33** *ὑπὸ — μητρὸς — δυναμωθεὶς*) *ἀπὸ — μητέρας — διανοηθεὶς* B, quorum postremum in *διακινηθεὶς* mutandum putabat Tayl. — [2]) **297, 35** *προῆγε — κύησιν*) *προεῖγε — κίνησιν* B. — [3]) **297, 38** *φυσικάς*) *ψυχικάς* A. — [4]) **297, 41** *τελεσιουργηθέντα*) *τελεσιουργιθέντα* A. — [5]) **297, 41** *ἐξελιγμοὺς*) *ἐξελιλεγμοὺς* B. — [6]) **297, 42** *συνέζευκται*) *συνείζευκται* B. — [7]) **297, 42** *ἐπιτελοῦσα*) *ἐπετελοῦσα* B. — [8]) **297, 43** *ὁτὲ*) *ὅ τε* B. — [9]) **297, 44** *ψυχῶν*) Fort. *καὶ ψυχῶν* — [10]) **297, 45** *ἐνθέως*) *ἐνθέων* B. — [11]) **297, 46** *καὶ*) *γὰρ* B. — [12]) **297, 47** *ἐμφανῆ*) *ἀφανῆ* B. (corr. Tayl.) — [13]) **297, 50** *ἔσχατον*) *ἔσχατα τὸν* A.

διανέμοντας εἶναι δυνάμεις ἄλλας ἄλλοις καὶ ἰδιότητας καὶ μερίζοντας τὴν
τῶν | ὑπὸ σελήνην γένεσιν εἰς πλῆθος, διὸ καὶ ἄλλους αὐτοὺς προσείρηκεν 298
μόνον, ὡς ἑτερότητι παντοίᾳ συνόντας, καὶ οὔτε τοὺς ὅσους οὔτε τοὺς πάν-
τας παρέλαβεν. ἔχομεν οὖν τὰς ὅλας βασιλείας ἀνάλογον ἐν τοῖς εἰρημένοις,
δύο[1]) μὲν τῶν πρώτων τεταγμένων, Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, τῶν δὲ λοιπῶν ὑπὸ σε-
λήνην, τῆς Οὐρανίας, τῆς Κρονίας, τῆς Διίου[2]), τῆς Διονυσιακῆς. μεταξὺ δὲ
τῶν δύο τῶν ἐν ἑνὶ[3]) τούτοις πρώτων ἡ τοῦ Ὠκεανοῦ παρείληπται τάξις ὡς
διορίζουσα πάντα τὰ προϊόντα ἀπὸ τῶν αἰτίων αὐτῶν τῶν πατέρων καὶ ὡς
αὐτὴ[4]) μένουσά τε ἅμα καὶ προϊοῦσα κατὰ τὴν πρὸς τὰς νοερὰς αὐτῶν ὑπο-
στάσεις ἀναλογίαν. τί οὖν δεῖ προϊέναι λοιπὸν, τῶν ἡγεμονιῶν πασῶν ἐνταῦθα
παραδιδομένων καὶ ἑκάστη τοῦ οἰκείου συνεζευγμένη[5]) πλήθους; ὁ μὲν γὰρ
Οὐρανὸς περατοῖ πᾶσαν τὴν γένεσιν, ἡ δὲ[6]) Γῆ δυναμοῖ, κινεῖ δὲ ὁ Ὠκεανὸς,
ἑδράζει δὲ ἡ Τηθὺς ἕκαστον ἐπὶ τῆς ἰδίας κινήσεως, τῆς νοερᾶς τὰ νοερὰ, τῆς
ψυχικῆς τὰ μέσα, τῆς φυσικῆς τὰ | σωματικὰ, τοῦ Ὠκεανοῦ πάντα κινοῦν- B
τος[7]) ἀθρόως· διαιρεῖ δὲ νοερῶς μόνον ὁ Κρόνος, ζωοποιεῖ δὲ ἡ Ῥέα, λόγοις
δὲ σπερματικοῖς ὁ Φόρκυς διακοσμεῖ[8]), φανερὰ δὲ ἐξ ἀφανῶν ὁ Ζεὺς ἀποτε-
λεῖ, ἐξελίττει δὲ ἡ Ἥρα κατὰ παντοίας τῶν ἐμφανῶν μεταβολάς· καὶ οὕτω
δὴ διὰ τῆς ἐννεάδος ταύτης ὁ πᾶς ὑπὸ σελήνην κόσμος συμπληροῦται[9]) καὶ
ὑποτέτακται[10]) δεόντως, θείως μὲν ἀπὸ τῶν θεῶν, ἀγγελικῶς δὲ ἀπὸ τῶν ἀγ-
γέλων, ὡς εἴπομεν ἡμεῖς, δαιμονίως δὲ ἀπὸ τῶν δαιμόνων, τῶν μὲν θεῶν
καὶ[11]) τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τοὺς νοῦς ὑφιστάντων, τῶν δὲ ἀγγέλων
περί τε ψυχὰς καὶ σώματα τὴν ἑαυτῶν πρόνοιαν ἐπιδεικνυμένων, τῶν δὲ αὖ
δαιμόνων περὶ τὴν τῆς φύσεως δημιουργίαν καὶ τὴν τῶν σωμάτων προμήθειαν
μεριζομένων. ἔστι δὲ αὖ καὶ τῆς ἐννεάδος ἀριθμὸς τῇ γενέσει πρέπων· ἀπὸ
γὰρ μονάδος πρόεισιν ἄχρι τῶν ἐσχάτων[12]) ἀνεπιστρόφως· τοῦτο δὲ ἴδιον γε-
νέσεως, διότι πίπτουσιν εἰς ὕλην οἱ λόγοι καὶ εἰς ἑαυτοὺς[13]) πάσας ἑαυτῶν
ἀρχὰς ἐπιστρέφειν ἀδυνατοῦσιν. καὶ μὴν καὶ ἡ δυὰς, οὖσα τριαδική (τρεῖς γὰρ
ἐλήφθησαν[14]) | τάξεις δυαδικαὶ, πρώτη, δευτέρα, τετάρτη) τὴν ἐπιπλοκὴν C
ἐνταῦθα δηλοῖ τοῦ τελείου καὶ ἀτελοῦς καὶ τοῦ ὅρου πρὸς τὴν ἀοριστίαν. τὰ
μὲν γὰρ οὐράνια πάντα ὡρισμένα καὶ ἀεὶ ἐν τέλει, φησὶν ἐκεῖνος[15]), τὰ δὲ ἐν
γενέσει ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον εἰσι[16]) καὶ αὐτὸν τὸν ὅρον ἀορίστως

---

[1]) 298, 3 *δύο*) *διὸ* B. — [2]) 298, 4 *τῆς Διίου*) om. B. — [3]) 298, 4 *ἑνὶ*) delendum videtur. — [4]) 298, 6 *αὐτὴ*) *αὐτῇ* B. — [5]) 298, 7 *ἑκάστη—συνεζευγμένη*) Fort. *ἑκάστῃ—συνεζευγμένου* — [6]) 298, 8 *ἡ δὲ*) *καὶ ἡ* B. — [7]) 298, 10 *κινοῦντος*) *κινούντων* B. (corr. Tayl.) — [8]) 298, 11 *διακοσμεῖ*) *διανομεῖ* B. — [9]) 298, 13 *συμπλήρωσις τοῦ παντὸς κόσμου δι' ἐννεάδος τῶν θεῶν*: m. A. — [10]) 298, 13 *ὑποτέτακται*) *ὑποτάττεται* B. — [11]) 298, 14 *καὶ*) *περὶ* B. — [12]) 298, 18 *ἐσχάτων*) *ἐχράτων* B. — [13]) 298, 18 *ἑαυτοὺς*) *ἑαυτὰς* B. — [14]) 298, 19 *ἐλήφθησαν*) *ἐλείφθησαν* B. — [15]) 298, 21 *φησὶν ἐκεῖνος*) as Aristotle says Tayl. — [16]) 298, 22 *εἰσι*) Tayl. coni. *πρόεισι*, quod minus aptum.

καταδέχεται. πρὸς τούτοις ἡ ἀπὸ γενέσεων[1]) τετρὰς οἰκεία ταῖς τάξεσίν ἐστι[2]) ταῖς γενεσιουργοῖς, ἵνα τὸ πλῆθος ἡνωμένως περιέχωσι[3]) καὶ τὸ μεριστὸν ἀμερίστως, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἐν γενέσει· καὶ γὰρ τὰ τῇδε[4]) στοιχεῖα τέτταρα, καὶ αἱ ὧραι, καθ' ἃς ἡ γένεσις ἀνελίττεται, τέσσαρες, καὶ τὰ κέντρα τέτταρα, καὶ ὅλως πολλὴ τῆς τετράδος ἡ ἐπικράτεια περὶ τὴν γένεσιν. ἀλλὰ διὰ τί[5]), φαίη ἄν τις, ἐν τῇ ἐννεάδι ταύτῃ περιέλαβε πᾶν τὸ πλάτος τῶν γενεσιουργῶν θεῶν; διότι, φήσω, πᾶσαν ἡ ἐννεὰς αὕτη συμπληροῖ τὴν δημιουργίαν τῆς γενέσεως. ἔστι μὲν γὰρ ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην καὶ σώματα καὶ φύσεις καὶ ψυχαὶ καὶ νόες καὶ ὁλικῶς καὶ μερικῶς· καθ' ἕκαστον γὰρ στοιχεῖον[6]) πάντα ταῦτά ἐστιν ἀμ-
D φοτέρως, διότι καὶ τὰ ὅλα καὶ τὰ μέρη συνυφέστηκεν[7]) ἀλλήλοις· | ἀλλ' ὁ μὲν Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ τὰς ἀφανεῖς οὐσίας αὐτῶν ἀπογεννῶσιν, ὁ μὲν καθ' ἕνωσιν, ἡ[8]) δὲ κατὰ πληθυσμόν, καὶ ὁ μέν, εἰ βούλει, κατὰ τὸ πέρας, ἡ δὲ κατὰ τὸ ἄπειρον ἡγούμενοι τῆς οὐσίας πᾶσιν· ὁ δὲ Ὠκεανὸς καὶ ἡ Τηθὺς τήν τε κίνησιν αὐτῶν τὴν κοινὴν καὶ τὴν διῃρημένην ἀποτελοῦσιν, ἄλλη δὲ ἄλλων κίνησις, τοῦ ὁλικοῦ νοῦ, τῆς ὁλικῆς ψυχῆς, τῆς ὁλικῆς φύσεως, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν μερικῶν. οὕτω δὲ τῶν ὁλοτήτων διακεκοσμημένων ὁ μὲν Κρόνος διαιρεῖ τὰ μερικὰ ἀπὸ τῶν ὁλικῶν, ἀλλὰ νοερῶς, ἡ δὲ Ῥέα προκαλεῖται τὴν διαίρεσιν ταύτην ἀπὸ τῶν νοερῶν καὶ ἐπὶ τὰς παντοίας[9]) μέχρι τῶν ἐσχάτων εἰδῶν τῆς ζωῆς, ζωογόνος οὖσα θεός· ὁ δὲ Φόρκυς καὶ ἐπὶ τοὺς φυσικοὺς λόγους προάγει τὴν Τιτήνιον διάκρισιν. μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς τούτους αὐτῶν τῶν συνθέτων εἰσὶν οἱ πατέρες, καὶ ὁ μὲν Ζεὺς τὰ αἰσθητὰ διακοσμεῖ κατὰ τὴν πρὸς τὸν Οὐρανὸν μίμησιν ὁλικῶς· καὶ γὰρ ὁ ἐν τοῖς νοεροῖς ἀνάλογον τῷ Οὐρανῷ προελήλυθεν ἐν τῇ βασιλικῇ σειρᾷ· ἡ δὲ Ἥρα κινεῖ τὰ ὅλα καὶ δυνάμεων πληροῖ
E καὶ ἐξελίττει κατὰ πᾶσαν πρόοδον, ὥς οἵ γε | μετὰ τούτους καὶ τὰ μερικὰ δημιουργοῦσιν ἔργα τῶν αἰσθητῶν, ἄλλοι κατ'[10]) ἄλλην ἰδιότητα δημιουργικὴν ἢ ζωογονικὴν ἢ τελεσιουργὸν ἢ συνεκτικὴν μέχρι τῶν ἐσχάτων ἀνελιττόμενοι καὶ μερίζοντες ἑαυτούς, ἀνάλογον ὄντες τῇ Κρονίᾳ τάξει· τὸ γὰρ διαιρετικὸν ἀπὸ ταύτης ἄρχεται τῆς ἡγεμονίας. ταῦτα καὶ περὶ τούτων. ἐπὶ δὲ τὰ ἑξῆς ἰτέον.

Ἐπεὶ δὲ πάντες ὅσοι τε περιπολοῦσι φανερῶς, καὶ ὅσοι φαίνονται θεοί, καθ' ὅσον ἂν ἐθέλωσι γένεσιν ἔσχον, λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ τόδε τὸ πᾶν γεννήσας τάδε. (Pag. 41 A.)

---

[1]) 298, 23 *ἀπὸ γενέσεων*) Fort. *ἀπὸ τῶν γενέσεων*, ut sensus efficiatur is, quem Tayl. voluit: the tetrad arising from the generation of these divinities. — [2]) 298, 23 *τάξεσίν ἐστι*) *τάξεσιν ἐπὶ* B. — [3]) 298, 23 *περιέχωσι*) *ἔχουσι* B. — [4]) 298, 24 *τῇδε*) *τοῦδε* B. — [5]) 298, 26 *διὰ τί*) *διατὶ* A. — [6]) 298, 29 *γὰρ στοιχεῖον*) *δὲ στοιχείων* B. — [7]) 298, 29 *συνυφέστηκεν*) *συνεφέστηκεν* — [8]) 298, 30 *ἡ*) *ὁ* — [9]) 298, 35 *παντοίας*) Tayl. *προόδους* omissum putat: mihi plura deesse verisimile videtur. — [10]) 298, 40 *κατ'*) *κατὰ* B.

Πάσας τὰς τάξεις τῶν ἐγκοσμίων θεῶν περιλαβὼν, τάς τε ἐν οὐρανῷ καὶ τὰς τῆς γενέσεως προϊσταμένας, καὶ προαγαγὼν αὐτὰς ἀπὸ τῆς δημιουργικῆς μονάδος, τὰς μὲν μοναδικῶς, τὰς δὲ ἑβδομαδικῶς, τὰς δὲ κατὰ τὸν τῆς ἐννεάδος [1]) ἀριθμὸν, ἐπιστρέφει πάλιν αὐτὰς [2]) ἐπὶ τὴν δημιουργικὴν αἰτίαν καὶ συνάγει περὶ τὸν ἕνα πατέρα, καθ' ὃν ὁμόγνιοι πᾶσαι καὶ ὁμοειδεῖς εἰσὶ, καὶ πληροῖ [3]) τῶν νοήσεων τῶν δημιουργικῶν, ἵνα καὶ αὐτοὶ μιμήσωνται τὴν πρόνοιαν τοῦ πατρός. καὶ τοῦτο μὲν εἰς ὕστερον ἔσται δῆλον· νῦν δὲ ὅτι μὲν φανερῶς | περιπολοῦντας ἀποκαλεῖ τοὺς οὐρανίους, πρόδηλον· ἡλιοειδῆ γὰρ F
αὐτῶν ἐστὶ [4]) τὰ ὀχήματα καὶ μιμούμενα τὴν νοερὰν αἴγλην· φαινομένους δὲ καθ' ὅσον ἂν ἐθέλωσι τοὺς ὑπὸ σελήνην ἐπονομάζει διὰ τίνα [5]) αἰτίαν; ἢ ὅτι προβέβληται μὲν αὐτῶν τὰ ἔνυλα ταῦτα στοιχεῖα οἷον παραπετάσματα [6]) τῆς αὐγῆς τῶν αἰθερίων ὀχημάτων, ἃ προσεχῶς ἐξήρτηται τῶν γενεσιουργῶν θεῶν. δῆλον γὰρ, ὡς ἐγκοσμίους ὄντας ἀνάγκη καὶ ὄχημα ἔχειν ἐγκόσμιον ἀστροειδές [7])· ἐκφαίνεται δὲ αὐτῶν τὸ φῶς, ὅταν τοῖς τῇδε τόποις μέλλωσι συνοίσειν | τοῖς τὴν ἔλλαμψιν αὐτῶν δεχομένοις. εἰ δὲ φαίνεσθαί φησιν αὐ- 299
τοὺς καθ' ὅσον ἂν ἐθέλωσιν, ἀνάγκη δήπουθεν ἢ τῶν ἀσωμάτων ἐν αὐτοῖς δυνάμεων τὴν ἔκφασιν αὐτῶν λέγειν, ἢ σωμάτων, ἃ δὴ πάντως ὑπέστρωται αὐτοῖς. ἀλλ' εἰ τῶν ἀσωμάτων, κοινόν ἐστι τοῦτο καὶ πρὸς τοὺς ὁρατοὺς θεούς· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ταῖς [8]) ἀσωμάτοις δυνάμεσιν οὐκ ἀεὶ φαίνονται, ἀλλὰ ποτὲ καὶ ὅταν ἐθέλωσιν. οὐκ ἔδει τοίνυν ἀντιδιαιρεῖσθαι τούτοις ἐκείνους κατὰ τὸ κοινὸν ἀμφοτέρων, ἀλλὰ καθ' ὅσον ἔχουσιν ἴδιόν τι πάντως. εἰ δὲ σωμάτων ποιοῦνταί τινων ἔκφανσιν ὅταν ἐθέλωσιν, ἀνάγκη κἀκείνους πρὸ τῶνδε τῶν ἐμφανῶν ἄλλοις χρῆσθαι σώμασιν ἀφανέσιν [9]) ἡμῖν, τότε δὲ φαινομένοις, ὅταν τοῖς χρωμένοις δοκῇ. πάντως ἄρα καὶ τοῖς μὴ ὁρατοῖς θεοῖς ἄλλα ὑπέστρωται σώματα θειότερα τῶν φαινομένων, καὶ κατ' ἐκεῖνα λέγονταί [10]) τε ἐγκόσμιοι καὶ εἰσὶ, καὶ δι' ἐκείνων μέσων καὶ τούτοις ἐπιβεβήκασι τοῖς στοιχείοις, διδόντες καὶ αὐτοῖς ὅσην [11]) δύνανται δέξασθαι, καὶ συνέχοντες | αὐτῶν τὰ εἴδη B
καὶ τὰς φύσεις ταῖς ἑαυτῶν δυνάμεσι. καὶ γὰρ ἐπειδὴ τούτων οὐδὲν αἰσθητικόν ἐστι, δεῖ δὲ τὰ ὀχήματα τῶν λογικῶν ψυχῶν εἶναι τοιαῦτα, δῆλον δήπουθεν, ὡς ἄλλοις χρῶνται πρὸ τούτων ὀχήμασιν. ἔτι δὲ εἰ μὲν μηδὲν αὐτῶν ὅλως ἐξῆπται σῶμα, θαυμαστὸν [12]), εἴπερ καὶ αἱ οὐράνιαι ψυχαὶ σώμασι χρῶνται, τούτους ἐξῃρημένους [13]) εἶναι πάντῃ [14]) σωμάτων, καὶ ταῦτα ἐγκοσμίους [15]) ὄντας· εἰ δὲ ἔχουσί τι [16]) καὶ σωματικὸν, ἢ τὰ φαινόμενα ταῦτα ἕξουσι σώ-

---

[1]) 298, 47 *ἐννεάδος*) *ἐννάδος* B. — [2]) 298, 47 *αὐτὰς*) om. B. — [3]) 298, 48 *πληροῖ*) *ποιεῖ* A. — [4]) 298, 50 *ἐστὶ*) *ἔστι* — [5]) 298, 51 *διὰ τίνα*) *διά τινα* B. *δια τινα* A. — [6]) 298, 52 *παραπετάσματα*) *παραπετὰ* B. (corr. Tayl.) — [7]) 298, 54 *τὰ ὀχήματα τῶν θεῶν ἀστροειδῆ*: m. A. — [8]) 299, 4 *ταῖς*) *τοῖς* — [9]) 299, 7 *ἀφανέσιν*) om. B. — [10]) 299, 8 *λέγονταί*) *λέγωνταί* B. — [11]) 299, 9 *ὅσην*) Fort. *ὅσον* — [12]) 299, 12 *θαυμαστὸν*) *θαμαστὸν* B. — [13]) 299, 13 *ἐξῃρημένους*) *ἐξηρμένους* B. — [14]) 299, 13 *πάντῃ*) *πάντων* B. — [15]) 299, 13 *ἐγκοσμίους*) *ἐγκομίους* A. — [16]) 299, 13 *τι*) *τε* B.

ματα, καὶ πῶς ἐπιβεβήκασι σώμασι γιγνομένοις[1]) καὶ ἀπολλυμένοις[2]); εἴτε γὰρ αἴσθησιν ἔχει ταῦτα, τῆς ἐν αὐτοῖς παρὰ φύσιν διαθέσεως αἰσθανόμενα τὴν τῶν χρωμένων ζωὴν ἀπράγμονα μένειν οὐκ ἐᾷ, εἴτε μὴ[3]) ἔχοι, οὐδ' ἂν ζῶα εἴη· πᾶν γὰρ ζῶον αἰσθητικὸν, ὡς καὶ αὐτῷ δέδοκται, διὸ καὶ τοῖς φυτοῖς αἰσθήσεως μεταδώσει[4]) τῆς ἐσχάτης, ζῶα καὶ ταῦτα προσειπών· ὅτι δὲ πᾶν τὸ ψυχῆς ἐξημμένον ἔμψυχόν ἐστι καὶ ζῶον, καὶ τοῦτο πάλιν αὐτός ἐστι λέγων· ἢ[5]) οὖν ταῦτα προσεχῶς ἐξήρτηται τῶν ὑπὸ σελήνην θείων ψυχῶν, καὶ ἄπορος ὁ λόγος, ἢ ἄλλα[6]) πρὸ τούτων, καὶ τοῦτ' ἦν ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐδήλωσεν
C εἰπὼν, | ὅτι φαίνονται καθ' ὅσον ἂν ἐθέλωσιν, ἀφανεῖς ὄντες ἡμῖν τέως. ταῦτα μὲν πρὸς τὴν τοῦ Πλάτωνος λέξιν· περὶ δὲ ἁπάντων τῶν κατευθυνόντων τὴν γένεσιν θεῶν[7]) λέγωμεν, ὡς οὔτε τὴν οὐσίαν ἔχουσι τῇ ὕλῃ συμμεμιγμένην, καθάπερ φασὶν οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς· οὐδὲν γὰρ δῦνον κατὰ τῆς ὕλης νῷ καὶ φρονήσει δύναται διοικεῖν οὐδὲ κυρίως ἐστὶ ποιητικὸν αἴτιον, ἀλλ' ὄργανον ἑτέρου τινός· οὔτε τὴν μὲν οὐσίαν ἔχουσιν ἀμιγῆ πρὸς τὴν ὕλην, τὰς δὲ δυνάμεις καὶ τὰς ἐνεργείας ἀναμεμιγμένας πρὸς αὐτὴν, ὡς οἱ περὶ Νουμήνιον λέγουσιν. ἐπεὶ γὰρ τῶν θεῶν αἱ ἐνέργειαι σύνδρομοι πρὸς τὰς οὐσίας εἰσὶ, καὶ πρὸ τῶν ἔξω προϊουσῶν ἐνεργειῶν[8]) αἱ ἔνδον ὑφεστήκασιν, ὅπου γε καὶ ἡ μερικὴ ψυχὴ πρὸ τῆς εἰς τὸ ζῶον ἐνδεδομένης[9]) ζωῆς ἔχει κυριωτέραν ἐν ἑαυτῇ ζωὴν καὶ πρὸ τῆς ἔξω χωρούσης κινήσεως, δι' ἧς τὰ ἄλλα κινεῖ, τὴν εἰς ἑαυτὴν ἐπεστραμμένην[10]) κέκτηται κίνησιν, πάντῃ ἄρα ἀμιγεῖς ἐκεῖνοι οἱ[11]) θεοὶ πρὸς τὴν ὕλην, ἀμιγῶς μὲν τὰ μεμιγμένα διακοσμοῦντες, ἀγεννήτως δὲ τὰ γεννητὰ
D καὶ ἀμερίστως τὰ μεριστὰ συνέχοντες, ζωῆς αἴτιοι, νοῦ χορηγοὶ, | δυνάμεως ἀποπληρωταὶ, ψυχῆς δοτῆρες, ἀγαθῶν ἀρχηγοὶ πάντων, τάξεως καὶ προνοίας καὶ διοικήσεως ἀρίστης ἐξάρχοντες καὶ ζῶα κρείττονα περὶ ἑαυτοὺς ὑποστήσαντες, ἀγγέλων ἡγούμενοι, δαιμόνων ἄρχοντες, ἡρώων προϊστάμενοι κατὰ τάξιν καὶ διὰ τῆς τριφυοῦς ταύτης στρατείας[12]) πᾶσαν κατευθύνοντες τὴν γένεσιν. εἰ δὴ βάσιν καὶ ἕδραν ἀποφηναίμεθα τῶν θεῶν ὅλων τὴν περὶ γένεσιν αὐτῶν καθήκουσαν τάξιν, ὀρθῶς ἂν εἴποιμεν, καὶ εἰ τὸ τέλος αὐτοὺς φαίημεν συνελίσσειν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς θείας ὑποβάσεως, οὐκ ἂν τῆς ἀληθείας ἁμαρτάνοιμεν. τοιούτων δὲ ὄντων αὐτῶν ὁ μὲν Πλάτων εἰς τοὺς νοητούς τε καὶ νοεροὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἰδίως νοεροὺς καλουμένους ἀποβλέπων τὰς τέτταρας αὐτῶν προόδους κοινῶς ἐθεώρησεν· εἰσὶ δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ ἀπὸ τῶν ὑπερκοσμίων θεῶν δυνάμεις, εἴτε ἀπὸ τῶν δώδεκα ἡγεμόνων εἴτε ἀπ' ἄλλων τινῶν καθήκου-

---

1) 299, 14 *γιγνομένοις*) *γινομένοις* A. — 2) 299, 14 *ἀπολλυμένοις*) *ἀπολυμένοις* B. — 3) 299, 16 *μὴ*) *μὲν* B. (corr. Tayl.) — 4) 299, 17 *μεταδώσει*) *μεταδόσει* — Cf. Tim. Pag. 77 B. — 5) 299, 18 *ἢ*) *εἰ* B. — 6) 299, 19 *ἄλλα*) *ἅμα* A. — 7) 299, 21 *περὶ γενεσιουργῶν θεῶν*· m. A. — 8) 299, 25 *ἐνεργειῶν*) *ἐνεργιῶν* B. — 9) 299, 26 *ἐνδεδομένης*) Cf. 304, 39. — 10) 299, 27 *ἐπεστραμμένην*) *ἐπιστραμμένην* B. — 11) 299, 28 *οἱ*) *ὁ* A. — 12) 299, 32 *στρατείας*) Immo *στρατιᾶς*

σαι, καὶ ἀπὸ τῶν οὐρανίων δὲ χορῶν πρόεισί τις εἰς τὴν γένεσιν διάταξις δι-
πλασιαζομένη, ὥς φησιν ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος[1]· ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν εἴκοσι καὶ
ἑνὸς ἡγεμόνων γενέσθαι δύο | καὶ τετταράκοντα[2] καθ' ἑκάστην στοιχείου λῆξιν E
ἡγεμονίας θεῶν γενεσιουργῶν, ἀπὸ δὲ τῶν ἓξ καὶ τριάκοντα δεκαδαρχῶν δύο
καὶ ἑβδομήκοντα προεληλυθέναι, καὶ ἄλλους ὡσαύτως θεούς, πλήθει μὲν[3])
διπλασίους τῶν οὐρανίων, δυνάμει δὲ ἀπολειπομένους. δεῖ δὲ καὶ τὰς τριπλᾶς
αὐτῶν προόδους θεωρεῖν καὶ τὰς πενταμερεῖς[4]) διαιρέσεις καὶ τὴν καθ' ἑβδο-
μάδα θείαν[5]) ἀπογέννησιν[6])· ἀνάλογον γὰρ τῷ κόσμῳ παντὶ καὶ τριχῇ διεκο-
σμήθησαν καὶ πενταχῇ καὶ ἑπταχῇ, ἵνα καὶ ἕκαστον τῶν στοιχείων κόσμος ᾖ
καὶ ὄντως μίμημα τοῦ παντός. ἡ μὲν δὴ σύντομος διδασκαλία περὶ τῶν ὑπὸ
σελήνην θεῶν τοιαύτη τίς ἐστι κατὰ τὰς διπλᾶς οὐσίας καὶ τὰς διφυεῖς ζωὰς
καὶ διττὰς λήξεις προεληλυθότων, ὥσπερ καὶ ὁ Πλάτων δυαδικὰς αὐτῶν πε-
ποίηται τὰς ἡγεμονικὰς ἀπογεννήσεις[7])· ἐφεξῆς δὲ τούτοις εἴπωμεν[8]), τίνες
εἰσὶν οἱ λόγοι τοῦ πατρός, καὶ τίνος ἕνεκα προεληλύθασιν. εἰσὶ μὲν οὖν οἱ λό-
γοι πάντως οὔτε προφορικοί· τοῦτο γὰρ ἀλλότριον τῆς ἀΰλου καὶ χωριστῆς
οὐσίας· οὔτε φυσικοί· τούτους γὰρ οὐχ ὁ δημιουργὸς ἐνδίδωσι πρώτως τοῖς |
ἐγκοσμίοις, ἀλλὰ[9]) ἡ μία φύσις· οὔτε ψυχικοί· τούτους γὰρ ἡ ψυχὴ προείλη- F
φεν ἥ τε μία καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι, ὅσαι γένεσιν ἔσχον[10])· οὔτε νοεροί· καὶ
γὰρ τούτους ὅλους[11]) ὁ τοῦ παντὸς ἐν ἑαυτῷ περιέχει καὶ πάντες οἱ ὑποστάν-
τες νόες[12])· ἀλλ' ὅπερ ἐστὶν ἐπάξιον τοῦ λέγοντος, δημιουργικοὶ καὶ θετοὶ[13]),
πάντας τοὺς ἀπογεννηθέντας θεοὺς δημιουργικοὺς ἀποτελοῦντες, κατὰ τὴν
τοῦ λέγοντος θεοῦ δύναμιν χαρακτηριζόμενοι. εἰσὶ γὰρ οἱ λόγοι δυνάμεων με-
ταδόσεις ἀπὸ τῶν πρώτων εἰς τὰ δεύτερα καὶ θείας προνοίας καὶ ζωῆς θαυμα-
στῆς, ἣν | ὁ τῶν ὅλων δημιουργὸς ἐν ἑαυτῷ περιείληφεν[14]). εἰσὶ μὲν οὖν, 300
ὥσπερ εἴπομεν, οἱ λόγοι τοιοῦτοι, τέλος δὲ αὐτῶν ἐστὶ τὸ δημιουργικοὺς ἀπο-
τελέσαι τοὺς θεοὺς τοὺς δεχομένους τοὺς λόγους. ὡς γὰρ οἱ ἀπὸ τῆς τέχνης
λόγοι προϊόντες εἰς τὴν ὕλην τεχνητὰ ποιοῦσι, καὶ ὡς οἱ ἀπὸ τῆς φύσεως φυ-
σικά, καὶ ὡς οἱ ἀπὸ ψυχῆς ἔμψυχα, νοερὰ δὲ οἱ ἀπὸ νοῦ, τὸν αὐτὸν τρόπον
καὶ οἱ ἀπὸ τῶν θεῶν λόγοι θεῖα ποιοῦσι τὰ κατήκοα[15]) γένη πάντα τῶν λό-
γων. ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν θεῶν αὐτῶν οἱ μέν εἰσι δημιουργικῆς τάξεως, οἱ δὲ ζωο-
γονικῆς, οἱ δὲ ἀτρέπτου καὶ καθαρᾶς ζωῆς, οἱ δὲ ἄλλης τινός, κατὰ τὰς τῶν
λεγόντων ἰδιότητας ἀφορίζεται καὶ τὸ εἶδος τῶν λόγων, ὅπου μὲν δημιουργικόν,

---

[1]) 299, 39 *Ἰάμβλιχος*· m. A. — [2]) 299, 40 *τετταράκοντα*) *τεσσαράκοντα* A. — [3]) 299, 41 *μὲν*) *δὲ* A. — [4]) 299, 43 *πενταμερεῖς*) *πενταμεῖς* B. — [5]) 299, 43 *θείαν*) *θεῖαν* — [6]) 299, 43 *ἀπογέννησιν*) *ἀπογένεσιν* B et corr. A. (ante corr. *ἀπογέννησιν*) — [7]) 299, 47 *ἀπογεννήσεις*) *ἀπογενήσεις* B. — [8]) 299, 47 *εἴπωμεν*) *εἴπομεν* B. *εἴδωμεν* A. *τίνες εἰσὶν οἱ λόγοι τοῦ πατρός.* etiam in m. A. — [9]) 299, 50 *ἀλλὰ*) *ἀλλὰ καὶ* A. — [10]) 299, 51 *ἔσχον*) *ἔχον* B. — [11]) 299, 51 *ὅλους*) Tayl. coni. *ὅλως ὁ νοῦς*, quorum prius minus h. l. aptum, posterius nunc supervacaneum est. — [12]) 299, 52 *νόες*) om. B. — [13]) 299, 52 *θετοὶ*) Fort. *θεῖοι* — [14]) 300, 1 *περιείληφεν*) *προείληφεν* B. — [15]) 300, 4 *κατήκοα*) *κατ' εἰκόνα*, in m. *κατήκοα*, A.

ὅπου δὲ ζωῆς θείας παρεκτικόν, ὅπου δὲ ἀτρέπτου καὶ καθαρότητος χορηγόν· ὥστ' ἐπειδὴ καὶ νῦν ὁ τοὺς λόγους προϊέμενός ἐστι[1]) δημιουργικὸς θεὸς[2]), οἵ τε λόγοι κατὰ τὴν ἰδιότητα τοῦ λέγοντος προέρχονται δημιουργικοί τινες ὄντες καὶ τοὺς δεχομένους ἀποτελοῦσι δημιουργούς. εἰ γὰρ καὶ διάφοροι τάξεις εἰσὶ
B τῶν ἐγκοσμίων θεῶν[3]), δημιουργικαί, | ζωογονικαί, συνοχικαί, τελεσιουργοί, φρουρητικαί, κριτικαί, καθαρτικαί, καθάπερ καὶ τῶν ὑπὲρ τὸν οὐρανὸν ἱδρυμένων (κατὰ γὰρ ἐκείνους καὶ οὗτοι προεληλύθασιν) ἀλλ' ὅμως καὶ πάντες πασῶν τῶν δυνάμεων μετέχουσιν, ἀφορίζονται δὲ ἄλλοι κατ' ἄλλην ἰδιότητα μᾶλλον καὶ ἧττον, ὥστε καὶ δημιουργικῆς ἑκάστῳ μέτεστι δυνάμεως, καθ' ὅσον συντέτακται πρὸς τὴν μονάδα τὴν δημιουργικήν, καὶ ζωογονικῆς, καθ' ὅσον ὑπὸ τῆς ζωογονικῆς ἐλλάμπεται πηγῆς, κἀπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως· ἀλλ' εἰ μὲν ἦν ζωογονικὸς θεὸς ὁ λέγων, ἔφαμεν ἂν διὰ τῶν λόγων ζωῆς θείας τοὺς ἀκούοντας αὐτὸν πληροῦν, ἐπειδὴ δὲ δημιουργός ἐστιν ὁ δημηγορῶν, δημιουργικῆς ἰδιότητος μεταδίδωσι τοῖς θεοῖς καὶ διασπείρει τὴν μίαν ἑαυτοῦ δημιουργίαν εἰς τὰ πλήθη τῶν ἐγκοσμίων θεῶν καὶ δημιουργοὺς αὐτοὺς ἄλλων ἀποφαίνει τῶν θνητῶν γενῶν, αὐτὸς ἐν τῇ ἑαυτοῦ περιωπῇ[4]) διαιωνίως ἱδρυμένος ἐν τῇ τοῦ Ὀλύμπου κορυφῇ κατὰ τὴν ἔνθεον ποίησιν. οἱ μὲν οὖν λόγοι τοιοῦτοι, καὶ τέλος τοῦτο τῆς δημιουργικῆς ταύτης δημηγορίας· λοιπὸν δὲ ἐπὶ τὴν λέξιν προϊτέον.

Θεοὶ θεῶν: (Pag. 41 E.)

C Ὁ μὲν σκοπὸς τῆς δημηγορίας | ἐστίν, ὡς προείρηται, δύναμιν δημιουργικὴν καὶ πρόνοιαν ἐνθεῖναι τοῖς ἐγκοσμίοις γένεσι τῶν θεῶν καὶ προαγαγεῖν εἰς τὴν τῶν λειπομένων[5]) γενῶν ἀπογέννησιν καὶ ἀνάλογον αὐτοὺς[6]) ἐπιστῆσαι τοῖς θνητοῖς, ὥσπερ αὐτὸς ἐπιβέβηκε τῇ μιᾷ διακοσμήσει τοῦ παντὸς ὁ τῶν ὅλων πατήρ· δεῖ γὰρ τὰ μὲν πρώτως ἀπογεννᾶσθαι παρὰ τῆς δημιουργικῆς μονάδος, τὰ δὲ διὰ μέσων ἄλλων, τοῦ μὲν δημιουργοῦ πάντα παράγοντος ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ὁμοῦ καὶ διαιωνίως, τῶν δὲ παραγομένων τάξιν ἐχόντων καὶ τῶν πρώτων προϊόντων συμπαραγόντων ἐκείνῳ τὰ μεθ' ἑαυτούς, οἷον τῶν μὲν οὐρανίων τοὺς ὑπὸ σελήνην, πάντων[7]) δὲ τὰ θνητὰ ζῶα, κἀκείνου μετ' αὐτῶν ταῦτα[8]) παράγοντος (ἐν γὰρ τῷ λέγειν πάντα νοεῖ, τῷ δὲ νοεῖν ποιεῖ καὶ τὰ θνητὰ γένη τῶν[9]) ζώων) ἐκείνων δὲ ἄλλης δεομένων προσεχοῦς γεννητικῆς αἰτίας καθ' ὅσον ἐστὶ θνητά, καὶ δι' ἐκείνης τὴν εἰς τὸ εἶναι πάροδον δεχομένων· ὁ δὲ χαρακτὴρ τῶν λόγων ἐστὶν ἐνθουσιαστικός, διαλάμπων ταῖς νοεραῖς

[1]) 300, 7 *προϊέμενός ἐστι) προϊέμενος ἐστι* — [2]) 300, 8 *θεὸς)* om. B. — [3]) 300, 9 *διάφοροι τάξεις τῶν ἐγκοσμίων θεῶν, ἀπὸ τῶν ὑπερκοσμίων*: m. A. — [4]) 300, 17 *περιωπῇ) περιοπῇ* B. — [5]) 300, 21 *λειπομένων) λοιπομένων* B. — [6]) 300, 21 *αὐτούς) αὐτοῖς* B. — [7]) 300, 25 *πάντων)* Fort. *τούτων* Tayl. — [8]) 300, 26 *ταῦτα) πάντα* m. B. — [9]) 300, 26 *γένη τῶν) γενητῶν* B. *ὅτι ὁ δημιουργὸς καὶ τὰ θνητὰ γένη τῶν ζώων ποιεῖ*: m. A.

ἐπιβολαῖς, καθαρός τε καὶ σεμνὸς, ὡς ἀπὸ πατρὸς τελειούμενος τῶν θεῶν, ἐξηλλαγμένος τε καὶ ὑπερέχων τῶν ἀνθρωπίνων | ἐννοιῶν, ἁβρός [1]) τε ὁμοῦ D καὶ καταπληκτικὸς καὶ χαρίτων ἀνάμεστος [2]) κάλλους τε πλήρης καὶ σύντομος ἅμα καὶ ἀπηκριβωμένος. διαφερόντως μὲν οὖν ὁ Πλάτων ἐπιτηδεύει ταῦτα ἐν ταῖς μιμήσεσι τῶν θείων λόγων [3]), ὥσπερ καὶ ἐν Πολιτείᾳ [4]) δεδήλωκε τὰς Μούσας ὑψηλολογουμένας [5]) παραδοὺς καὶ τὸν προφήτην ἐπί τι βῆμα ὑψηλὸν ἀνιόντα καὶ δὴ καὶ ἑκατέρους συντομίᾳ καὶ σεμνότητι κοσμήσας καὶ ταῖς τῶν κώλων ἀπηκριβωμέναις δυνάμεσι χρώμενος, ἄντικρυς διὰ τοῦ τοιοῦδε τύπου τῶν λόγων τὰς θείας νοήσεις ἀπεικονιζόμενος· ἐν δὲ τοῖς προκειμένοις λόγοις οὐδεμίαν ὑπερβολὴν κατέλιπεν ἢ ἁδρότητος ἔν τε τοῖς διανοήμασι καὶ ἐν τοῖς ὀνόμασι τοῖς τούτῳ τῷ πλάσματι [6]) πρέπουσιν, ἢ μεγέθους ἔν τε ταῖς ἐννοίαις καὶ τοῖς σχήμασι τοῖς τὴν ἰδέαν ταύτην συμπληροῦσι, μετ' αὐτῆς [7]) καὶ τὴν εὐκρίνειαν καὶ τὴν καθαρότητα πολλὴν εἶναι, καὶ τὰ τῆς ἀληθείας ἐπιφαίνεσθαι καὶ τὰ τοῦ κάλλους ἐξαίρετα συγκεκραμένα [8]) πρὸς τὴν τοῦ μεγέθους ἰδέαν μάλιστα ταύτην προσήκουσαν τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασι καὶ τῷ λέγοντι καὶ τοῖς ἀκούουσι. τὰ μὲν γάρ | ἐστιν ἡ τοῦ παντὸς τελείωσις καὶ ἡ πρὸς τὸ E παντελὲς ζῶον ἐξομοίωσις καὶ ἡ σύμπασα γένεσις τῶν θνητῶν ζώων, ὁ δὲ πάντων ποιητὴς προϋπάρχων καὶ πάντα κοσμῶν ἐξῃρημένως, οἱ δὲ δεύτεροι δημιουργοὶ τὴν τοῦ πατρὸς δημιουργίαν τὸ κατάλοιπον προστιθέντες. ἅτε οὖν πάντων μεγάλων ὄντων καὶ θείων, καὶ τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων, καὶ τῷ κάλλει διαλαμπόντων καὶ τῇ ἀπ' ἀλλήλων διακρίσει τὰς πρεπούσας αὐτοῖς [9]) ἰδέας προσήρμοσεν. Ὅμηρος μὲν οὖν καὶ αὐτὸς ἐνθουσιάζων [10]) παραδίδωσι τὸν Δία δημηγοροῦντα καὶ τὰς διττὰς τῶν θεῶν συστοιχίας [11]) εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφοντα καὶ ὥσπερ κέντρον αὐτὸν γιγνόμενον πάντων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ θείων γενῶν καὶ πάντα κατήκοα τῆς ἑαυτοῦ ποιοῦντα νοήσεως· ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἀμέσως αὐτῷ συνάπτει τὸ πλῆθος τῶν θεῶν, ποτὲ δὲ διὰ μέσης τῆς Θέμιδος·

Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι [12]),

πάντῃ δὲ αὕτη φοιτήσασα συνάγει τὸν θεῖον ἀριθμὸν καὶ ἐπιστρέφει πρὸς τὴν μονάδα τὴν δημιουργικήν, ἐπεὶ γὰρ οἱ θεοὶ καὶ χωριστοί τῶν ἐγκοσμίων εἰσὶ καὶ προνοοῦσιν ἁπάντων διαιωνίως [13]) | καὶ ὁμοῦ κατ' ἄκραν τε ὑπεροχὴν ἐξῄρηνται F καὶ πάντῃ διατείνουσι τὴν ἑαυτῶν προμήθειαν· οὔτε γὰρ τὸ ἄμικτον αὐτῶν ἀπρονόητόν ἐστιν οὔτε τὸ προνοητικὸν συμμιγὲς πρὸς τὴν ὕλην· διὰ μὲν γὰρ

---

[1]) 300, 30 *ἁβρός*) Fort. *ἁδρός* — [2]) 300, 30 *ἀνάμεστος*) *ἀντίμιστος* B. — [3]) 300, 32 *περὶ τοῦ τῶν λόγων χαρακτῆρος*: m. A. — [4]) 300, 32 *Πολιτείᾳ*) Lib. VIII. Pag. 545 E et Lib. X. Pag. 617 D. — [5]) 300, 32 *ὑψηλολογουμένας*) *ὑψολολογουμένας* A. — [6]) 300, 36 *τῷ πλάσματι*) *πλάσμασι* B. — [7]) 300, 37 *μετ' αὐτῆς*) Fort. *μετὰ τοῦ* — [8]) 300, 38 *συγκεκραμένα*) *συγκεκραμμένα* A. — [9]) 300, 44 *αὐτοῖς*) *αὐτῆς* B. — [10]) 300, 44 *ὅμηρος ἐνθουσιάζων*: m. A. — [11]) 300, 45 *συστοιχίας*) *συστοιχείας* B. — [12]) 300, 48 *καλέσσαι*) *καλέσαι* — Il. XX. 4. Tayl. — [13]) 300, 49 *ἁπάντων διαιωνίως*) *ἁπάντω διαινίως* A. *ὅτι οἱ θεοὶ ἅμα ἐξῄρηνται τῶν ἐγκοσμίων καὶ προνοοῦσιν αὐτῶν*: m. A.

δυνάμεως ὑπερβολὴν οὐκ ἀναπίμπλανται [1]) τῶν διοικουμένων, διὰ δὲ ἀγαθο-
ειδῆ βούλησιν πάντα ἑαυτοῖς [2]) παραπλήσια ποιοῦσιν, ἐν τῷ μένειν προϊόντες
καὶ τῷ πάντων κεχωρίσθαι [3]) πᾶσιν ὁμοίως παρόντες· ἐπεὶ δ' [4]) οὖν ταῦτα
τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον καὶ δέχονται τήν τε ἀμιγῆ καθαρότητα καὶ τὴν προνοη-
301 τικὴν ἐπιστασίαν παρὰ τοῦ | πατρὸς αὐτῶν οἱ τὸν κόσμον κατευθύνοντες θεοὶ
καὶ οἱ τούτων ὀπαδοὶ [5]) δαίμονες, ὅτε μὲν ἀμέσως αὐτοὺς ἐπιστρέφει πρὸς
ἑαυτὸν ὁ πατὴρ, τὸ χωριστὸν αὐτοῖς ἐπιλάμπει καὶ τὸ ἀμιγὲς καὶ ἄχραντον εἶ-
δος τῆς ζωῆς, ὅθεν, οἶμαι, καὶ προστάττει κεχωρίσθαι πάντων καὶ ἐν τῷ
Ὀλύμπῳ μένειν ἐξῃρημένους καὶ μήτε Ἕλληνας μήτε βαρβάρους ἐπιστρέφε-
σθαι, ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν, τῶν διττῶν στοιχείων τῶν ἐγκοσμίων ὑπερανέχειν [6]),
ἐν τῇ νοήσει τῇ ἀχράντῳ μένοντας ἀτρέπτως· ὅτε δὲ διὰ τῆς Θέμιδος, εἰς
τὴν πρόνοιαν αὐτοὺς τρέπει τῶν δευτέρων καὶ κατευθύνειν παρακελεύεται τὸν
κοσμικὸν πόλεμον, καὶ ἄλλους ἐπ' ἄλλας ἀνεγείρει ποιήσεις· τῆς οὖν Θέμι-
δος μάλιστα δέονται τῆς συνεχούσης ἐν ἑαυτῇ τοὺς θείους θεσμοὺς, καθ' οὓς
ἡ πρόνοια συνυφαίνεται τῶν ὅλων. Ὅμηρος μὲν οὖν τοιαῦτα ἄττα [7]) διατίθησιν
ἐνθέως, διττὰς δημηγορίας ἐπὶ διτταῖς ἐνεργείαις τοῦ Διὸς παραδιδούς· Πλά-
των δὲ διὰ τῆς μιᾶς ταύτης δημηγορίας τοὺς διττοὺς τρόπους ἐκείνους τῶν
B λόγων ὁμοῦ συνείληφε. | καὶ γὰρ ἀμιγεῖς ἀποτελεῖ τοὺς θεοὺς ὁ δημιουργὸς
πρὸς τὰ δεύτερα καὶ προνοητικοὺς καὶ ὑποστάτας τῶν θνητῶν· προστάττει γὰρ
αὐτοὺς [8]) κατὰ μίμησιν αὐτοῦ δημιουργεῖν· ἐν δὲ τῷ τοιῷδε συνείληπται ἑκά-
τερα, διὰ μὲν τῆς μιμήσεως τοῦ πατρὸς τὸ ἀμιγές· καὶ γὰρ ἐκεῖνος χωριστός
ἐστιν ἀφ' ὅλων τῶν ἐγκοσμίων ἐξῃρημένος· διὰ δὲ τοῦ δημιουργεῖν καὶ τρέφειν
τὰ θνητὰ καὶ αὔξειν τὸ προνοητικόν· μᾶλλον δὲ καθ' ἑκάτερον ἀμφότερα θεω-
ρεῖν ἔξεστιν. ἔν τε γὰρ τῇ μιμήσει τοῦ δημιουργοῦ προνοητικοὶ τῶν δευτέρων
εἰσὶν, ὥσπερ ἐκεῖνος τῶν ἀθανάτων, αὐτοὶ τῶν θνητῶν προνοοῦντες, καὶ ἐν
τῷ δημιουργεῖν χωριστοὶ τῶν δημιουργουμένων [9]) ὑπάρχουσι. πᾶν γὰρ τὸ δη-
μιουργικὸν αἴτιον ἐξῄρηται τῶν ὑφ' ἑαυτοῦ γεννωμένων [10]), τὸ δὲ συμμιγνύμε-
νον πρὸς αὐτὰ καὶ ἀναπιμπλάμενον ἀπ' αὐτῶν ἀσθενές ἐστι καὶ ἀδρανὲς καὶ
κοσμεῖν αὐτὰ καὶ δημιουργεῖν ἀδύνατον. ταῦτα μὲν οὖν κοινῇ περὶ πάσης εἰ-
ρήσθω τῆς δημηγορίας· αὐτὸ δὲ τοῦτο πρῶτον τὸ θεοὶ θεῶν τί ποτέ ἐστι
καὶ ποίαν ἔχει δύναμιν; ὅτι μὲν γὰρ ἡ ἀνάκλησις αὕτη συναγωγός ἐστι τοῦ
C πλήθους καὶ τῆς μονάδος καὶ ἐπιστρεπτικὴ [11]) καὶ | ἀνακλητικὴ [12]) τῶν προ-
ελθόντων ἐπὶ τὸν ἕνα δημιουργὸν αὐτῶν καὶ ὡς ὅρον αὐτοῖς ἐντίθησι καὶ μέ-
τρον θεῖον, ἐναργές ἐστι τοῖς μὴ παντάπασι τῶν τοιούτων λόγων ἀνηκόοις·

[1]) 300, 52 *ἀναπίμπλανται*) *ἀναπίπλανται* A. — [2]) 300, 52 *ἑαυτοῖς*) *ἑαυτῆς* A. — [3]) 300, 53 *κεχωρίσθαι*) *κεχωρῆσθαι* — [4]) 300, 53 *ἐπεὶ δ'*) *ἐπειδ'* A. — [5]) 301, 1 *ὀπαδοὶ*) *ὁπαδοὶ* B. — [6]) 301, 4 *ὑπερανέχειν*) *ὑπερέχειν* B et cum *αν* super *ερ* A. — [7]) 301, 8 *ἄττα*) *ἅττα* — [8]) 301, 11 *γὰρ αὐτοὺς*) *δὲ* B. — [9]) 301, 15 *δημιουργουμένων*) *δημιουργημένων* — [10]) 301, 16 *ὅτι πᾶν τὸ δημιουργικὸν αἴτιον, χωριστόν ἐστιν*: m. A. — [11]) 301, 19 *ἐπιστρεπτικὴ*) *ἐπιτρεπτικὴ* B. — [12]) 301, 20 *ἀνακλητικὴ*) *ἀναλυτικὴ* B.

πῶς δὲ καλοῦνται θεοὶ θεῶν οἱ τὸν κόσμον διαλαχόντες παρὰ[1]) τοῦ πατρὸς
καὶ κατὰ ποίαν ἔννοιαν, οὐκέτι ῥᾴδιον ἐνδείξασθαι τοῖς πολλοῖς, εἰκότως· μιᾶς
γάρ ἐστι καὶ θείας νοήσεως ἐν τοῖσδε[2]) τοῖς ὀνόμασιν ἔκφανσις. διὰ δὴ ταύ-
την τὴν αἰτίαν καὶ οἱ μὲν τοῖς ἐφεξῆς συνάπτουσι τὸ θεῶν, τὸ ὅλον ποιοῦντες
ὧν θεῶν ἐγὼ δημιουργός, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες· οὔτε γὰρ ἄλλων μὲν ἔδει τὸν
δημιουργὸν ποιεῖν δημιουργόν, ἄλλων δὲ πατέρα, καὶ ταῦτα τῶν ἀτιμοτέρων[3])·
τά[4]) γὰρ ἔργα τοῦ πατρὸς τῶν θεῶν αὐτῶν ὡς ἕτερα καὶ ἀτιμότερα[5]) διαστέλλειν
αὐτοί φασι τῷ λέγειν δημιουργὸν μὲν ἑαυτὸν[6]) θεῶν, πατέρα δὲ ἔργων· τὸ
γὰρ πατρικὸν τοῦ δημιουργικοῦ σεμνότερον· οὔτε περὶ τὴν λέξιν οὑτωσὶ πλημ-
μελεῖν ἐν τοῖς συνεχέσι τὰς ἐπαναλήψεις[7]) ταύτας παρεισκυκλοῦντας[8])· ὅταν
γὰρ πολλὰ τὰ μεταξὺ ῥηθέντα τυγχάνῃ[9]), τότε τῆς τοιαύτης παρενθήκης και-
ρὸς, ἄλλως δὲ τὸ πρᾶγμα περίεργον· οἱ δὲ | θεοὺς τοὺς ἐγκοσμίους θεῶν τῶν D
νοητῶν εἰρῆσθαί φασιν, ὡς εἰκόνας ὄντας ἐκείνων, ὥσπερ δὴ καὶ ὅλος ὁ κό-
σμος ἄγαλμά ἐστι τῶν ἀϊδίων θεῶν, καθάπερ εἶπεν ὁ Τίμαιος[10]), οὐδ' οὗτοι
λέγοντες ὀρθῶς, ὅτι μηδὲ[11]) ἐξαίρετον λέγουσι τῶν θεῶν· ὁμοίως γὰρ ἂν
ἐφαρμόσειε καὶ ἑκάστῳ τῶν θνητῶν ὁ λόγος· καὶ γὰρ ταῦτα πάντα θεῶν ἐστιν,
ὡς τῶν νοητῶν εἰκόνες· καὶ εἰ ἔδει πρὸς ἐκεῖνα τὸ θεῶν ἀναπέμπειν, μᾶλλον
ἐχρῆν, οἶμαι, θεοὺς θεοῦ προσειπεῖν αὐτοὺς, ὡς ὑφ' ἑνὸς τοῦ δημιουργοῦ πα-
ραχθέντας μόνους, τῶν θνητῶν οὐχ ὑπ' ἐκείνου παραγομένων· ἐπεὶ καὶ αὐτός
ἐστιν ὁ λέγων ὁ δημιουργὸς, καὶ διὰ τοῦτο πρεπωδέστερον ἦν ἑνικῶς εἰπεῖν
μᾶλλον, ἢ πληθυντικῶς. οἱ δὲ τὰς ὁλικωτάτας ἑνάδας τῶν ἐγκοσμίων θεῶν
θεοὺς ἔφασαν καλεῖσθαι παρὰ τοῦ πατρὸς, ὡς[12]) ἡγεμόνας ἡγεμόνων καὶ βα-
σιλέας βασιλέων, ἀνάλογον ὄντας αὐτῷ τῷ πατρὶ, διότι καὶ αὐτὸς πατήρ ἐστι
πατέρων καὶ ὕπατος κρειόντων κατὰ τοὺς ποιητάς. πρὸς δὲ τούτους[13]) ῥᾴδιον
ἀπαντᾶν, ὅτι πρὸς πάντας τοὺς ἐγκοσμίους θεοὺς ἢ θεῶν ὀπαδούς[14]) ὁ Πλά-
των λέγοντα παραδέδωκε τὸν δημιουργὸν, ἀλλ' | οὐ πρός τινας αὐτῶν. εἰ γὰρ E
ὅσοι τε φανερῶς περιπολοῦσι καὶ ὅσοι φαίνονται καθ' ὅσον ἂν
ἐθέλωσι συνήγαγον ἑαυτοὺς πρὸς τὸν ἕνα δημιουργὸν, καὶ λέγει τάδε πρὸς
αὐτοὺς ἐκείνους, οὐ χρὴ μερικῶς τὸ θεοὶ θεῶν ἀκούειν, ὡς ἐπὶ τῶν ἡγεμό-
νων μόνον[15]) φερόμενον. εἰ δὲ μηδὲν τῶν εἰρημένων ἀντιλαμβάνεται τῆς Πλα-
τωνικῆς ἐννοίας, τί ποτε αὐτὸ δηλοῦν ῥητέον; κάλλιον δὴ καὶ ἐνταῦθα πρὸς
τὴν τοῦ καθηγεμόνος ἡμῶν διάνοιαν ἀνατρέχειν. λέγει δὲ αὕτη τοὺς ἐγκοσμί-
ους πάντας θεοὺς οὐχ ἁπλῶς εἶναι θεοὺς, ἀλλὰ τὸ ὅλον τοῦτο μεθεκτοὺς

---

[1]) **301, 22** *παρὰ) πέρα* B. — [2]) **301, 23** *τοῖσδε) τοῖς δὲ* B. — [3]) **301, 25** *ἀτιμοτέρων) ἀτιμωτέρων* B et cum *ο* super *ω* A. — [4]) **301, 26** *τὰ) τὲ* A. — [5]) **301, 26** *ἀτιμότερα) ἀτιμώτερα* B. — [6]) **301, 27** *ἑαυτὸν) ἑαυτὴν* B. — [7]) **301, 28** *ἐπαναλήψεις) ἐπαναλλήψεις* A. — [8]) **301, 28** *παρεισκυκλοῦντας) παρακυκλοῦντας* B. — [9]) **301, 29** *τυγχάνῃ) τυγχάνει* A. — [10]) **301, 31** *ὁ Τίμαιος)* Pag. 37 C. — [11]) **301, 31** *μηδὲ)* Fort. *μηδὲν* — [12]) **301, 37** *ὡς) καὶ* B. — [13]) **301, 38** *τούτους) τούτοις* — [14]) **301, 39** *ὀπαδοὺς) ὀπαδοὺς* — [15]) **301, 42** *μόνον) μόνων* B.

θεούς. ἔστι γὰρ ἐν[1]) αὐτοῖς τὸ μέν τι χωριστὸν καὶ ἀφανὲς καὶ ὑπερκόσμιον, τὸ δὲ ἐμφανὲς ἄγαλμα αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ τεταγμένον[2]). καὶ πρώτως μὲν ἐστι θεὸς τὸ ἀφανὲς αὐτῶν· νοείσθω γὰρ δὴ νῦν ὡς ἀδιαίρετον καὶ ἕν· δευτέρως δὲ τὸ ὄχημα τοῦτο τὸ ἐξηρτημένον τῆς ἀφανοῦς ἐν αὐτοῖς οὐσίας. εἰ γὰρ καὶ ἐφ' ἡμῶν διττὸς ὁ ἄνθρωπος, ὁ μὲν ἐντὸς κατὰ τὴν ψυχήν, ὁ δὲ φαινόμενος ὃν ὁρῶμεν, πόσῳ μᾶλλον ἐπὶ τῶν θεῶν ἀμφότερα ῥητέον καὶ τὸν θεὸν διττόν, τὸν μὲν ἀφανῆ, τὸν δὲ φαινόμενον; τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων τὸ θεοὶ |

F θεῶν ῥητέον πρὸς ἅπαντας λέγεσθαι τοὺς ἐγκοσμίους, ἐν οἷς συμπλοκή τίς ἐστι τῶν ἀφανῶν θεῶν πρὸς τοὺς ἐμφανεῖς· μεθεκτοὶ γάρ εἰσιν· ὅλως δὲ διττῶν διακόσμων ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ παραγομένων[3]), τῶν μὲν ὑπερκοσμίων, τῶν δὲ ἐγκοσμίων, καὶ τῶν μὲν ἀμεθέκτων ὄντων, τῶν δὲ μεθεκτῶν, εἰ μὲν πρὸς τοὺς ὑπερκοσμίους διελέγετο νῦν, εἶπεν ἂν[4]) πρὸς αὐτοὺς θεοὶ μόνον· εἰσὶ γὰρ ἀμέθεκτοι καὶ χωριστοὶ καὶ ἀφανεῖς· ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐγκοσμίους ὁ λόγος, θεοὺς αὐτοὺς ἀποκαλεῖ θεῶν, ὡς μετεχομένων ὑπ' ἄλλων ἐμφανῶν

302 θεῶν. ἐν δὲ[5]) τούτοις περιλαμβάνονται | καὶ οἱ δαίμονες. καὶ γὰρ αὐτοὶ τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς τάξιν εἰσὶ θεοί, μετέχοντες ἀδιαιρέτως τῆς ἐκείνων ἰδιότητος· οὕτω τοι καὶ ἐν Φαίδρῳ θεῶν[6]) καὶ δαιμόνων ἡγεμόνας εἰπὼν[7]) τοὺς δώδεκα θεοὺς ὅμως τοὺς ἑπομένους ἅπαντας θεοὺς ἀπεκάλεσεν ἐπενεγκὼν[8]) καὶ οὗτος μὲν θεῶν βίος. πάντες οὖν εἰσι[9]) θεῶν, ὡς συμπεπλεγμένον ἔχοντες τῷ ἀφανεῖ τὸ ἐμφανὲς καὶ τῷ ὑπερκοσμίῳ τὸ ἐγκόσμιον. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς ὅλης εἰρήσθω τοῦδε τοῦ προσρήματος[10]) ἐννοίας· δεῖ δὲ, ἐπειδὴ δημιουργικοὺς εἶναι τοὺς λόγους ἔφαμεν, οἰκείως αὐτοὺς πρὸς τὴν δημιουργικὴν πρόνοιαν ἐκλαμβάνειν. εἰ δὴ οἱ λόγοι οὗτοι νοήσεις εἰσίν, αἱ δὲ νοήσεις αὗται ποιήσεις, τί ἂν φαίημεν ἀπὸ τῆς πρωτίστης ἐπιβολῆς τὸν δημιουργὸν εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἐγκοσμίων θεῶν ποιεῖν; ἢ δῆλον, ὅτι ταύτην αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν ἐκθεωτικὴν ἐροῦμεν. μία γὰρ αὕτη νόησις ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ προϊοῦσα θεία πρωτίστη καὶ ἁπλουστάτη πάντας ἐκθεοῖ τοὺς δεχομένους αὐ-

B τὴν καὶ ποιεῖ καὶ[11]) θεοὺς δημιουργικούς, θεοὺς | μεθεκτούς, θεοὺς ἀφανεῖς ἅμα καὶ ἐμφανεῖς· τοῦτο γάρ, ὥσπερ εἴρηται, τὸ θεοὺς εἶναι θεῶν. οὔτε γὰρ τὸ θεοὶ μόνον αὐτοῖς οἰκεῖον· οὐ γάρ εἰσιν ἀφανεῖς· οὔτε τὸ θεοὶ δὶς ῥηθέν, ὡς ἂν εἴ τις φαίη θεοὶ καὶ θεοί[12])· πᾶς γὰρ ὁ τοιοῦτος δεσμὸς μεμηχανημένος[13]) ἐστὶ καὶ ἀλλότριος τῆς θείας ἑνώσεως. εἴρηται μὲν οὖν καὶ ταῦτα μετρίως· δεῖ δὲ μηδὲ ἐκεῖνον ἀπεῖναι τὸν λόγον, τὸν τὰς ἐξηγήσεις εἰς μίαν ἄγοντα συμ-

---

[1]) 301, 45 ἐν) καὶ ἐν B. — [2]) 301, 46 ὅτι μεθεκτοὶ οἱ ἐγκόσμιοι θεοί, χωριστοί, καὶ ἀχώριστοι: m. A. — [3]) 301, 51 παραγομένων) παραγομένων ἢ παραχθέντων A. — [4]) 301, 53 εἶπεν ἂν) εἶτα B. — [5]) 301, 54 δέ) δὴ A. — [6]) 302, 2 θεῶν) om. B. — [7]) 302, 2 εἰπὼν) Phaedr. Pag. 246 E. — [8]) 302, 3 ἐπενεγκὼν) Phaedr. Pag. 247 E. — [9]) 302, 3 εἰσί) θεοὶ addi iubet Tayl. quod facile auditur. — [10]) 302, 5 τοῦδε τοῦ προσρήματος) τοῦ πρὸς ῥήματος B. — [11]) 302, 9 καί) delendum videtur. — [12]) 302, 11 θεοί) θεοῖ A. — [13]) 302, 12 μεμηχανημένος) μηχανημένος B.

φωνίαν, ὅτι πᾶς ἐγκόσμιος θεὸς ἔχει μὲν καὶ ζῶον ἐξηρτημένον, καθ' ὃ[1]) δὴ καλεῖται ἐγκόσμιος, ἔχει δὲ καὶ ψυχὴν θείαν, ᾗ διοικεῖ τὸ ἐξημμένον ὄχημα αὐτῆς, ἔχει δὲ καὶ νοῦν ἄϋλον καὶ χωριστὸν, καθ' ὃν ἥνωται πρὸς τὸ νοητὸν[2]), ἵνα καὶ μιμῆται τὸν κόσμον, ἐν ᾧ πάντα ταῦτά ἐστι, καὶ τῷ μὲν ζώῳ τοῦ αἰσθητοῦ μέρους ᾖ, τῷ δὲ νῷ τῆς νοητῆς οὐσίας, τῇ δὲ ψυχῇ συνάπτῃ[3]) τὴν ἀμέριστον ἐν αὐτῷ ζωὴν πρὸς τὴν περὶ τὸ σῶμα μεριστήν. τριπλῆς δὲ οὔσης τοιαύτης ἐν ἑκάστῳ συστάσεως οὔτε πρὸς τοὺς νοῦς ὁ Πλάτων παραδίδωσιν ἐνταῦθα λέγοντα τὸν δημιουργόν· ἀνεκφοίτητοι γάρ εἰσιν οἱ νόες τοῦ θείου νοῦ καὶ ἀγέννητοι παντελῶς· ἡ γοῦν ψυχὴ πρώτη τῶν γενομένων[4]) ἐστὶ, μικρὸν δὲ ὕστερον ἐρεῖ πρὸς | αὐτοὺς τὸ ἐπείπερ ἐγένεσθε· οὔτε πρὸς τὰ C ζῶα μόνα τὰ ἐξημμένα τῶν ψυχῶν· ἐκεῖνα γὰρ ἄλλων ἐστὶ καὶ οὐ πέφυκεν ἀμέσως τῆς μιᾶς δημιουργικῆς ἀπολαύειν νοήσεως· οὔτε πρὸς τὰς ψυχὰς καθ' ἑαυτάς· αὗται γὰρ ἀθάνατοι πάμπαν εἰσὶ, τούτους δὲ, πρὸς οὓς ὁ λόγος, ἐρεῖ μὴ[5]) εἶναι τὸ πάμπαν ἀθανάτους· ἀλλὰ, εἰ χρὴ τὸ δοκοῦν εἰπεῖν, πρὸς τὸ σύνθετον ἔκ τε τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ ζώου, τοῦτο δέ ἐστι πρὸς τὸ ζῶον τὸ θεῖον καὶ ἔμψυχον. νοῦς μὲν γὰρ οὐ διὰ λόγου γινώσκει τὴν δημιουργικὴν βούλησιν, ἀλλὰ διὰ νοήσεως, οὐδὲ δι' ἐπιστροφῆς, ἀλλὰ δι' ἑνώσεως τῆς πρὸς τὸν ὅλον νοῦν, ἅτε νοῦς ὢν καὶ οἷον ὁμόχρους πρὸς αὐτὸν ὑπάρχων· ψυχὴ δὲ, ἅτε λόγος οὖσα καὶ οὐκ αὐτονοῦς, οἰκείως τῇ ἑαυτῆς οὐσίᾳ λόγου δεῖται καὶ τῆς κατὰ λόγον νοητὸν[6]) ἐπιστροφῆς. πρὸς ταύτας οὖν ὁ δημιουργικὸς πρόεισι λόγος ὡς λογικὰς κατ' οὐσίαν καὶ ἐν λόγοις οὐσιωμένας, διχῶς αὐταῖς ἐφαρμόζων, καὶ ὡς μετεχομέναις ὑπὸ σωμάτων· θεοὶ γάρ εἰσιν οὗτοι θεῶν ἐκείνων· καὶ ὡς μετεχούσαις τῶν νόων· καὶ γὰρ ἐκείνων θεῶν ὄντων εἰσὶ θεοὶ, μετέχουσαί τε νόων καὶ μεθεκταὶ οὖσαι τοῖς σώμασι· διὸ καὶ τὸ γεννητὸν | καὶ τὸ οὐκ ἀθάνατον καὶ πάντα αὐταῖς οἰκείως ἐφαρμόσει, καθ' ὅσον D ἔχουσι πρὸς τὰ ἐγκόσμια σύνταξίν τινα καὶ συμπλοκὴν, καὶ καθ' ὅσον[7]) μετέχονται ὑπ' αὐτῶν, καὶ τὸ μάθετε καὶ τὸ γεννᾶτε, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτόν ἐστι τῶν γεννωμένων θειότερον τοῖς νοεροῖς ἐμπρέπον.

Ὧν ἐγὼ δημιουργὸς, πατήρ τε ἔργων, ἃ δι' ἐμοῦ γενόμενα, ἄλυτα ἐμοῦγε ἐθέλοντος. (Pag. 41 A.)

Ἔοικεν, ὡς συντόμως εἰπεῖν, εἰς τρία τὴν ὅλην δημιουργίαν ἀναπέμπειν ἐνεργήματα τοῦ ἑνὸς δημιουργοῦ πρὸς τοὺς πολλοὺς, τὸ ἐκθεωτικὸν, τὸ τῆς[8]) συνοχῆς παρεκτικὸν, τὸ τῆς πρὸς τὸ αὐτοζῶον ὁμοιότητος χορηγόν. αὐτὴ μὲν

---

[1]) **302, 14** *καθ' ὃ) καθὸ* A. — [2]) **302**, 15 *ὅτι οἱ ἐγκόσμιοι θεοὶ, ἐκ νοῦ καὶ ζώου, καὶ ψυχῆς, τὴν σύστασιν ἔχουσιν*: m. A. — [3]) **302, 16** *συνάπτῃ) συνάπτει* B. — [4]) **302, 19** *γενομένων*) cum *ω* super *ο* A. — [5]) **302, 22** *μὴ) μὲν* B. (corr. Tayl.) — [6]) **302, 26** *νοητὸν) νοητῷ* coni. Tayl. Mihi *εἰς τὸ* vel *πρὸς τὸ νοητὸν* scripsisse Proclus videtur. — [7]) **302, 31** *καθ' ὅσον) καθόσον* A. — [8]) **302, 34** *τῆς)* om. B.

γὰρ ἡ ἀνάκλησις θεοὺς ἀποφαίνει τοὺς ὑπ' αὐτοῦ προελθόντας, οἱ δὲ περὶ τοῦ ἀλύτου καὶ λυτοῦ λόγοι τὸ μέτρον αὐτοῖς τῆς ἐν τούτοις μεσότητος ἀφορίζοντες τὴν σύμμετρον αὐτῶν τῇ τάξει διαμονήν τε καὶ συνοχὴν ἐπορέγουσιν, οἱ δὲ περὶ τῆς δημιουργίας τῶν θνητῶν αὐτοῖς παρακελευόμενοι τελειωτικούς[1]) τε τοῦ παντὸς αὐτοὺς ἀπεργάζονται καὶ ὑποστάτας ζώων δευτέρων κατὰ τὴν τοῦ παραδείγματος μίμησιν. διὰ δὲ τῶν τριττῶν τούτων ἐνεργειῶν ἐπὶ πάντας
E τοὺς νοητοὺς θεοὺς ἀνάγει τοὺς ἑαυτοῦ | παῖδας ὁ δημιουργὸς καὶ ἐνιδρύει[2]) ταῖς νοηταῖς αὐτοὺς τριάσι, τῷ μὲν ἑνὶ ὄντι διὰ τῆς πρώτης· ἐκεῖνο γάρ ἐστι τὸ πρώτως ἐκθεούμενον[3]), ἐν ᾧ τὸ μὲν ἓν θεότης, τὸ δὲ ὂν τὸ πρώτως μετέχον ἐκείνης· τὸ μὲν οὖν αὐτοὲν μόνως[4]) θεὸς καὶ αὐτοθεός, οὐδενὸς ὂν οὐδὲ μεθεκτὸν ὑπάρχον, τὸ δὲ ἓν ὄν, ἐν ᾧ πρώτη μέθεξις, θεοῦ θεός· καὶ γὰρ[5]) τὸ ὂν θεός, ὡς ἀκρότατον τῶν πάντων, καὶ τὸ ἕν, ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοενὸς προελθόν, ὃ δὴ πρώτως ἦν θεός· τὸ δὲ αἰώνιον[6]) διὰ τῆς δευτέρας· ὁ γὰρ αἰὼν πᾶσι τοῖς ὁπωσοῦν τὴν[7]) ἄλυτον ἔχουσι διαμονὴν αἴτιος ταύτης ἐστὶ τῆς ἀλύτου διαμονῆς, ὥστε καὶ τὰ ἐγκόσμια πάντα δέδεται κατὰ τὴν δημιουργικὴν βούλησιν καὶ μετέχει τι τοῦ ἀλύτου διὰ τὴν ἐκείνου μετουσίαν, ἄλλων ὄντων τῶν πρώτων ἀλύτων καὶ ὄντως ἀθανάτων δι' ἐκεῖνον ὄντων· τῷ δὲ παντελεῖ ζώῳ διὰ τῆς τρίτης· τὸ γὰρ ζωογονικὸν πρὸς ἐκεῖνο καὶ τοὺς ἐγκοσμίους ἐξομοιοῖ καὶ ἐντίθησιν αὐτοῖς τὰ παραδείγματα τῶν ζώων, ὧν γεννῶσι. καὶ οὗτος εἷς μὲν ἂν εἴη σκοπὸς τῆς δημηγορίας[8]), ἐπιστρεπτικὸς καὶ τελεσιουργὸς τοῦ
F προελθόντος πλήθους τῶν θεῶν· μετὰ δὲ τὸν ἕνα τριπλοῦς ὁ ἐνιδρύων | αὐτοὺς τοῖς τρισὶ νοητοῖς διακόσμοις. δευτέρα οὖν νόησις αὕτη δημιουργικὴ μετὰ τὴν πρώτην καὶ ἐκθεωτικήν, καὶ μόνιμον κατάστασιν καὶ δύναμιν ἄτρεπτον καὶ αἰώνιον τρόπον τινὰ κατὰ τὴν μίμησιν οὐσίαν ἐπιλάμπουσα τοῖς ἐγκοσμίοις θεοῖς, δι' ἣν καὶ πᾶς ὁ κόσμος καὶ πᾶσαι αἱ θεῖαι λήξεις ἀεὶ ὡσαύτως ἔχουσι, μετασχοῦσαι διὰ τοῦ πατρὸς τῆς ἀτρέπτου φύσεως καὶ τῆς ἀμεταβλήτου δυνάμεως. πάντα γὰρ τὰ ἐξ ἀκινήτου γιγνόμενα[9]) αἰτίας ἄλυτα καὶ ἀμετάβλητά
303 ἐστι, τὰ δὲ ἐκ κινουμένης[10]) μεταβλητά. καὶ οὖν καὶ ἐν τοῖς ἐγκοσμίοις | ὅσα μὲν ἐκ μόνης προῆλθε τῆς δημιουργικῆς αἰτίας, ἀεὶ ὡσαύτως γιγνόμενα διαμένει καὶ πάσης ἐξῄρηται τῆς τρεπτῆς καὶ ἀλλοιωτικῆς οὐσίας, ὅσα δὲ καὶ ἀπ' ἐκείνης μέν, καὶ ἐξ ἄλλων δὲ κινουμένων ἀρχῶν, ἀμετάβλητα μέν ἐστι καθ' ὅσον ἀπ' ἐκείνης, μεταβλητὰ δὲ καθ' ὅσον ἀπὸ τούτων. ἃ γὰρ μόνος ὁ δημιουργὸς ἀπογεννᾷ, ταῦτα ἄτρεπτα δημιουργεῖ καὶ ἄλυτα κατά τε[11]) τὴν αὐτῶν φύσιν καὶ κατὰ τὴν αὐτοῦ δύναμίν τε καὶ βούλησιν. ἐκείνοις τε γὰρ ἐνδίδωσι

---

[1]) **302, 38** *τελειωτικούς)* *τελειοτικούς* **B.** — [2]) **302, 40** *ἐνιδρύει)* *ἐνιδρύοι* **B.** — [3]) **302, 41** *ὅτι τὸ ἓν ὄν, τὸ πρώτως ἐκθεούμενον*: **m. A.** — [4]) **302, 42** *μόνως)* *μόνος* **B.** — [5]) **302, 43** *γὰρ)* *τὸ γὰρ* **B.** — [6]) **302, 44** *τὸ δὲ αἰώνιον)* Immo *τῷ δὲ αἰῶνι* — [7]) **302, 44** *τήν)* *τὸ* **A.** — [8]) **302, 48** *δημηγορίας)* *δημιουργίας* **B** et, *δημηγορίας* in m., **A.** — [9]) **302, 54** *γιγνόμενα)* *γινόμενα* **B.** — [10]) **302, 54** *ἐκ κινουμένης)* *ἐκκινουμένης* **B.** *ἐκ κινουμένης αἰτίας* **A.** — [11]) **303, 4** *κατά τε)* *κατὰ* **B.**

φρουρητικὴν αὐτῶν καὶ σωστικὴν[1]) δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξῃρημένως συνέχει τὴν οὐσίαν αὐτῶν. πάντα γὰρ σώζεται διχῶς, καὶ ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ δυνάμεως καὶ ἐκ τῆς προνοητικῆς ἀγαθότητος καὶ δυναμένης ὄντως καὶ βουλομένης πάντα διατηρεῖν, ὅσοις ἂν εἴη[2]) σώζεσθαι θέμις. ἔστι μὲν οὖν, ὥσπερ εἴπομεν, καὶ παρὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν ἄλυτα τὰ θειότατα τῶν φανερῶν, ἔστι δὲ καὶ παρὰ τὴν δημιουργικὴν δύναμιν τὴν διήκουσαν δι' ὅλων καὶ συνέχουσαν αὐτὰ διαιωνίως. αὕτη γάρ ἐστιν ἡ φρουρὰ | καὶ ὁ θεῖος θεσμὸς ὁ πάντων συνοχεύς· τούτων B
δὲ ἔτι κυριωτέρα καὶ μείζων αἰτία ἡ δημιουργικὴ βούλησις καὶ τῇ δυνάμει χρωμένη[3]). τί γὰρ ἄλλο τῆς ἀγαθότητος ὑπέρτερον, ἢ ποῖος δεσμὸς ταύτης τελειότερος, ἣ[4]) τὴν ἕνωσιν ἐπιλάμπει καὶ τὴν αἰώνιον οὐσίαν συνέχει καὶ πέρας ἐστὶ καὶ μέτρον ἁπάντων; εἰς ἣν καὶ νῦν ὁ δημιουργὸς ἀνήνεγκε τὴν τῆς ἀτρέπτου δυνάμεως αἰτίαν, εἰπὼν ἐμοῦ γε ἐθέλοντος. ἐπέστησε γὰρ φρουρὸν τοῖς οἰκείοις ἔργοις τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν, ἑνοποιὸν καὶ συνεκτικὴν καὶ μετρητικὴν[5]) ὑπάρχουσαν τῶν ὅλων. ἀλλὰ τίς ὁ δημιουργὸς, καὶ τίς ὁ πατὴρ[6]), εἴρηται μὲν καὶ πρότερον, λεγέσθω δὲ συντόμως καὶ νῦν, ὅτι τέτταρα ταῦτά ἐστιν, ὁ πατὴρ[7]) καὶ ὁ ποιητὴς, καὶ τέτταρες οὗτοι τὴν ἀναλογίαν ταύτην σώζοντές εἰσιν ἐφεξῆς· πατὴρ μὲν ὁ πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἑνὸς προελθὼν[8]) αἰθήρ· πατὴρ δὲ καὶ ποιητὴς ὁ κατὰ παράδειγμα θεὸς[9]), ὅν τε Φάνητα πρωτόγονον μάκαρες κάλεον· ποιητὴς δὲ καὶ πατὴρ ὁ Ζεὺς, ὃς καὶ νῦν λέγεται δημιουργὸς ὑφ' ἑαυτοῦ, πατήρ τε ἔργων, φαῖεν ἂν οἱ Ὀρφικοί· ποιητὴς δὲ μόνως ὁ τῆς μεριστῆς ἐστι[10]) δημιουργίας αἴτιος, ὡς ἂν οἱ αὐτοὶ | φαῖεν. τῷ C
μὲν οὖν πατρὶ μόνως ὑπόκειται τὰ νοητὰ πάντα, τὰ νοερὰ, τὰ ὑπερκόσμια, τὰ ἐγκόσμια· τῷ δὲ πατρὶ καὶ ποιητῇ τὰ νοερὰ πάντα, τὰ ὑπερκόσμια, τὰ ἐγκόσμια· τῷ δὲ[11]) ποιητῇ καὶ πατρὶ νοερῷ ὄντι[12]) τὰ ὑπερκόσμια, τὰ ἐγκόσμια· τῷ δὲ ποιητῇ μόνως τὰ ἐγκόσμια· καὶ ταῦτα πάντα ἡμᾶς ἡ Ὀρφέως[13]) ἐδίδαξεν ὑφήγησις· καθ' ἑκάστην γὰρ ἰδιότητα τῶν τεττάρων πλῆθός ὑποτέτακται τῶν θεῶν. τίνα δὲ τὰ ἔργα τοῦ δημιουργοῦ καὶ πατρός;[14]) ἢ δῆλον τά τε σώματα πάντα[15]) καὶ ἡ τῶν ζώων σύστασις καὶ ὁ τῶν ψυχῶν τῶν μεθεκτῶν ἀριθμός· ταῦτα οὖν πάντα ἄλυτά ἐστι διὰ τὸ θέλημα τοῦ πατρός· τοῦτο γὰρ καὶ αὐτοῖς ἐνδέδωκε δύναμιν τῆς ἀτρέπτου διαμονῆς, συνεκτικὸν αὐτῶν καὶ φρουρητικὸν ὑπάρχον ἐξῃρημένως· οἱ δὲ νόες οἱ ταῖς ψυχαῖς ἄνωθεν ἐπιβεβηκότες οὐκ ἂν λέγοιντο ἔργα τοῦ πατρός[16])· οὐδὲ γὰρ γένεσιν ἔσχον, ἀλλ'

---

1) 303, 5 *σωστικὴν*) *σωτικὴν* B. — 2) 303, 7 *εἴη*) *ἀεὶ* B. — 3) 303, 11 *χρωμένη*) *χρωμένῃ* B. — 4) 303, 12 *ἣ*) *ἢ* — 5) 303, 14 *μετρητικὴν*) *μετριτικὴν* B. — 6) 303, 15 *τὶς ὁ πατὴρ, καὶ τὶς ὁ δημιουργός*: m. A. — 7) 303, 16 *ὁ πατὴρ*) Hic excidisse videtur *καὶ ὁ πατὴρ καὶ ποιητὴς καὶ ὁ ποιητὴς καὶ πατὴρ* — 8) 303, 17 *προελθὼν*) *προελθὸν* B. — 9) 303, 17 *θεὸς*) *θειός* — 10) 303, 19 *μεριστῆς ἐστὶ*) *μεριστής ἐστι* A. — 11) 303, 21 *δὲ*) om. B. — 12) 303, 21 *νοερῷ ὄντι*) *ὅ. ν.* B. — 13) 303, 22 *ὀρφεύς*· m. A. — 14) 303, 24 *τίνα τὰ ἔργα τοῦ δημιουργοῦ*· m. A. — 15) 303, 24 *πάντα*) *ταῦτα* A. — 16) 303, 27 *ὅτι οἱ νόες οὐκ εἰσὶν ἔργα τοῦ πατρός*: m. A.

ἀγεννήτως ἐξεφάνησαν, οἷον ἐντὸς ἀδύτων τεχθέντες καὶ οὐ προελθόντες ἐξ αὐτῶν. ἐκείνων γὰρ οὐδὲ παραδείγματά ἐστιν, ἀλλὰ τῶν μέσων τε καὶ τῶν τελευταίων[1]). ψυχὴ γὰρ πρώτη τῶν εἰκόνων, τὰ δὲ ὅλα, οἷον τὰ ζῶα καὶ ἔμ-
D ψυχα | καὶ ἔννοα καὶ γεννητὰ, καὶ ἐκ τῶν νοητῶν ὑπέστη παραδειγμάτων, ὧν καὶ τὸ αὐτοζῶον ἦν περιληπτικόν.

Τὸ μὲν οὖν δὴ δεθὲν πᾶν, λυτόν· τό γε μὴν καλῶς ἁρμοσθὲν καὶ ἔχον εὖ, λύειν ἐθέλει[2]) κακοῦ. (Pag. 41 B.)

Τὸ λυτὸν καὶ τὸ ἄλυτον ὅπως ἐπὶ τῶν θεῶν λέγεται, σκοπεῖν χρὴ καὶ τοὺς οἰκείους τρόπους τῆς λύσεως συνάπτειν τοῖς προσήκουσι δεσμοῖς. οὐ γὰρ ὡσαύτως δέδεται πᾶν, οὐδὲ τὸ καθ᾽ ἕνα τρόπον δεθὲν κατ᾽ ἄλλον λύεται καὶ ἄλλον, ἀλλὰ τὸ μὲν πῇ δεδεμένον καὶ τὴν λύσιν ἔχει κατ᾽ ἐκεῖνο, τὸ δὲ πάντῃ δεδεμένον καὶ λύεται πάντῃ, καὶ τὸ μὲν ὑφ᾽ ἑαυτοῦ δεδεμένον καὶ ὑφ᾽ ἑαυτοῦ λύεται, τὸ δὲ παρ᾽ ἑτέρου δεθὲν ἐπ᾽ ἐκεῖνο καὶ τὴν λύσιν ἀνηρτημένην[3]) ἔχει, καὶ τὸ μὲν ἐν χρόνῳ δεθὲν καὶ λύεται κατὰ χρόνον, τὸ δὲ ἀΐδιον τὸν δεσμὸν λαχὸν[4]) ἀϊδίως καὶ λελύσθαι[5]) ῥητέον. παντὶ γὰρ, ἁπλῶς εἰπεῖν, δεσμῷ συνέζευκται καὶ λύσις, εἰκότως. ἔστι γὰρ ὁ δεσμὸς[6]) οὔτε ἕνωσις ἀπλήθυντος· οὐδὲ γὰρ δεῖται δεσμοῦ τὸ ἕν· οὔτε πολλῶν μὲν καὶ διαφερόντων σύνοδος, μηκέτι[7]) σωζόντων τὴν ἰδιότητα τὴν ἑαυτῶν· σύγχυσις γὰρ τὸ τοιοῦτον, καὶ τὸ
E ἐξ αὐτῶν ἓν ἐστιν ἐκ συνεφθαρμένων, ἀλλ᾽ οὐ | δεδεμένων[8]) γενόμενον[9])· τὰ γὰρ δεδεμένα δεῖ μένοντα ἅπερ ἐστὶν, ἀλλ᾽ οὐκ ἐφθαρμένα δεδέσθαι. μόνως[10]) ἄρα δεσμός ἐστιν ὅταν καὶ πολλὰ ᾖ καὶ σωζόμενα μίαν ἔχοντα συνεκτικὴν αὐτῶν καὶ συναγωγὸν δύναμιν εἴτε σωματικὴν εἴτε ἀσώματον. εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ἥνωται τὰ δεδεμένα διὰ τὸν δεσμὸν καὶ διακέκριται, διότι σώζει τὴν οἰκείαν ἕκαστον φύσιν, πανταχοῦ μὲν, ὅπερ[11]) εἴπομεν, ὁ δεσμὸς ἔχει καὶ τὴν λύσιν αὐτῷ συμπεπλεγμένην, ἀλλὰ διαφέρουσιν[12]) οἵ τε δεσμοὶ καὶ αἱ λύσεις τῷ πῇ καὶ ἁπλῶς, τῷ παρ᾽ ἑαυτοῦ καὶ παρ᾽ ἄλλου, τῷ κατὰ χρόνον καὶ ἀϊδίως· ἐν γὰρ τούτοις αὐτῶν αἱ διαφορότητες[13]). μὴ τοίνυν θαυμάσωμεν, εἰ τὸ αὐτὸ λυτόν ἐστι καὶ ἄλυτον, καὶ εἰ πῶς μὲν ἄλυτον, πῶς δὲ λυτόν· ὥστε καὶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς εἰ ἄλυτα μέν ἐστιν οὕτως, ὡς κατὰ χρόνον τινὰ μὴ λυθησόμενα, λυτὰ δὲ ὡς ἔχοντα μετὰ τοῦ δεσμοῦ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ τῷ δήσαντι διωρισμένας[14]) τῶν δεθέντων αἰτίας καὶ τὴν διάκρισιν τῶν ἁπλῶν, οὐδὲν θαυμαστόν[15]).

---

[1]) 303, 29 *ὅτι τῶν νόων οὐκ ἔστι παράδειγμα, ἀλλὰ τῶν μέσων καὶ τελευταίων*: m. A. — [2]) 303, 31 *εὖ, λύειν ἐθέλει*) *εὐλύειν* B. — [3]) 303, 35 *ἀνηρτημένην*) *ἀνηρτημένον* B. — [4]) 303, 36 *λαχὸν*) *λαχὼν* B. — [5]) 303, 36 *λελύσθαι*) *λελῦσθαι* A. — [6]) 303, 37 *τί ἐστιν ὁ δεσμὸς, καὶ τί τὸ δεδεμένον*· m. A. — [7]) 303, 38 *μηκέτι*) Fort. *μηκέτι δὲ* — [8]) 303, 40 *δεδεμένων*) *δεδεμένον* — [9]) 303, 40 *γενόμενον*) *γιγνόμενον* B. — [10]) 303, 40 *μόνως*) *μόνος* B. — [11]) 303, 43 *ὅπερ*) *ὥσπερ* B. — [12]) 303, 44 *πῶς διαφέρουσιν οἱ δεσμοὶ καὶ αἱ λύσεις*: m. A. — [13]) 303, 45 *διαφορότητες*) *διαφερότητες* B. — [14]) 303, 48 *διωρισμένας*) *διορισμένας* B. — [15]) 303, 48 *θαυμαστόν*) *θαυμαστέον* B.

ὡς γὰρ τὸ αὐθυπόστατον λέγεται διχῶς, τὸ μὲν ὡς μόνον[1]) πάντα ἑαυτῷ χο-
ρηγοῦν[2]), τὸ δὲ ὡς καὶ παρ' ἑαυτοῦ μὲν | ὑφιστάμενον, καὶ παρ' ἄλλης δὲ τῆς F
ἑαυτοῦ αἰτίας, οὕτω καὶ τὸ ἄλυτον ῥηθήσεται διχῶς, τὸ μὲν ὡς ἁπλοῦν πάντη
καὶ ὑφ' ἑτέρου παντὸς ἄλυτον[3]) καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ[4]), καθάπερ καὶ κινούμενόν
ἐστι διχόθεν καὶ ὑφεστὸς[5]) ὁμοίως. τούτοις δὲ τοῖς δύο τρόποις ἀντίκεινται
τοῦ λυτοῦ δύο τρόποι, τῷ[6]) μέντοι[7]) παρ' ἑτέρου τε παντὸς καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ
ἀλύτῳ τὸ παρ' ἑτέρου καὶ ἑαυτοῦ λυτὸν, ὃ δὴ καθ' ἑαυτὸ[8]) μέν ἐστι λυτὸν, ὡς
ἐκ διῃρημένων ὂν, τῷ δὲ ἐν ἄλλῳ τῷ πρὸ αὐτοῦ τὰς αἰτίας προεῖναι τῶν
ἁπλῶν, ἐξ ὧν ὑφέστηκε, καὶ ὑπ' ἐκείνου πῃ καὶ κατὰ ταὐτὸν τοῦτο μόνον γί-
γνεται λυτόν· τῷ δὲ ἁπλῶς ὄντι διχόθεν ἀλύτῳ παρ' ἑαυτοῦ καὶ παρ' | ἄλλου 304
τὸ[9]) διχόθεν ἁπλῶς λυτὸν καὶ ἐν αὐτῷ[10]) τε τὴν τῆς λύσεως αἰτίαν ἔχον
καὶ ἀπ' ἄλλου ταύτην[11]) ὑποδεχόμενον. τέτταρα δ' οὖν ταῦτά ἐστιν, ἄλυτον
ἁπλῶς παρ' ἑτέρου καὶ ἑαυτοῦ, καὶ πάλιν ἄλυτόν πῃ διχῶς, λυτόν πῃ διχῶς[12]).
τούτων δὴ τῶν τεττάρων τὸ μὲν πρῶτον ὑπάρχει τοῖς νοητοῖς· ἐκεῖνα γὰρ ἄλυτά
ἐστιν, ὡς ἁπλᾶ πάντη καὶ οὐδεμίαν ἐνδεχόμενα σύνθεσιν ἢ λύσιν· τὸ δὲ τέταρ-
τον τοῖς θνητοῖς, ἃ καὶ παρ' ἑαυτῶν ἐστι λυτὰ καὶ παρ' ἄλλων, ὡς καὶ ἐκ πολ-
λῶν ὄντα καὶ οὕτω σύνθετα ὑπὸ τῶν αἰτίων, ὡς καὶ λυθησόμενα· τὰ δὲ μέσα
τοῖς ἐγκοσμίοις θεοῖς· συντρέχει γὰρ τόδε τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἐπὶ τούτων·
καὶ γὰρ ἄλυτά πή ἐστι τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς[13]), καὶ παρ' ἑαυτῶν τε σωζόμενα
καὶ διὰ τὴν ἐκείνου βούλησιν, καὶ αὖ πάλιν πῇ λυτὰ, διότι δέδεται μὲν ὑπ'
ἐκείνου, τὸν δὲ λόγον ἔχει τῶν ἁπλῶν ἐκεῖνος[14]), ἐξ ὧν ἡ σύνθεσις τούτοις
γεγένηται. πᾶν οὖν τὸ δεθὲν λυτὸν, καὶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός. δέδεται γὰρ τὰ
μὲν σώματα διὰ τῆς ἀναλογίας· δεσμὸς γὰρ αὐτῶν αὕτη κάλλιστος· τὰ | δὲ ζῷα B
τοῖς ἐμψύχοις δεσμοῖς, ὥσπερ εἴρηται πρότερον· αἱ δὲ ψυχαὶ μεριστόν τι ἔχου-
σαι καὶ αὗται δέδενται ταῖς μεσότησι· δεσμοὺς γὰρ κἀκείνας ἐκάλεσε καὶ τοὺς
λόγους πάντας, ἐξ ὧν ἐστιν ἡ ψυχή· μόνα γὰρ τὰ ἀμέριστα δεσμῶν ἐστιν ἀπροσ-
δεῆ· δεδεμένα δὲ ἐκ διακεκριμένων ἐστὶν, οὐ κατὰ χρόνον διακεκριμένων
τούτων, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐν τῷ δημιουργῷ περιοχὴν τῆς τῶν ἁπλῶν αἰτίας.
οὕτως οὖν ἔχει καὶ τὸ λυτὸν ὡς παρ' ἄλλου, μᾶλλον δὲ ὡς ἐν ἄλλῳ· πῇ οὖν,
ἁπλῶς δὲ οὐδαμῶς. φέρε γὰρ, εἰ παρ' ἑαυτῶν μὲν λυτά ἐστι, κατὰ δὲ τὴν
βούλησιν ἄλυτα τοῦ πατρὸς, ὥσπερ εἰώθασι λέγειν Σεβῆρος, Ἀττικὸς, Πλού

---

[1]) 303, 49 *μόνον*) *μόνῳ* B. — [2]) 303, 49 *χορηγοῦν*) *χωρηγοῦν* B. — [3]) 303, 50 *ῥηθήσεται — ἄλυτον*) om. B. Tayl. nihil nisi *παρ' ἑτέρου* desiderabat. — [4]) 303, 50 *ἑαυτοῦ*) Hic excidit definitio alterius indissolubilis. — [5]) 303, 51 *ὑφεστὸς*) *ὑφεστὼς* cum o super ω A. — [6]) 303, 51 *τῷ*) *τὸ* A. — [7]) 303, 51 *μέντοι*) Fort. *μὲν* — [8]) 303, 52 *ἑαυτὸ*) *ἑαυτὸν* B. — [9]) 304, 1 *τὸ*) om. B. — [10]) 304, 1 *αὐτῷ*) Rectius *αὑτῷ* — [11]) 304, 1 *ταύτην*) *ταὐτον* B. — [12]) 304, 2 *ἄλυτον ἁπλῶς.* | *ἄλυτον πῇ.* | *λυτὸν πῇ·* | *λυτὸν ἁπλῶς·* m. A. Hinc apparet, id quod res ipsa docet, quartum h. l. positum a Proclo excidisse *λυτὸν ἁπλῶς παρ' ἑαυτοῦ καὶ παρ' ἄλλου*, vel *ἑτέρου*, quod etiam Tayl. vidit. — [13]) 304, 7 *πῶς ἄλυτά ἐστί πῃ καὶ λυτὰ τὰ ἔργα τοῦ πατρός·* m. A. — [14]) 304, 8 *ἐκεῖνος*) *ἐκείνων* B.

ταρχος[1]), πρὸς οὓς καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ περιπάτου[2]) πολλὰ διὰ πολλῶν ἀντειρή-
κασι, πόθεν ἔχει τοῦτο τὸ παρ' ἑαυτῶν λυτόν; εἰ μὲν γὰρ κατὰ φύσιν αὐτοῖς ἡ
λύσις, τίς ὁ τὴν φύσιν δεδωκώς; οὐ γὰρ ἄλλος ἦν, ἢ ὁ δημιουργός· εἰ δὲ ἐκεῖ-
νος ὁ τῆς φύσεως αὐτοῖς χορηγὸς, ἐκεῖνος καὶ ὁ τῆς λύσεως αἴτιος. εἰ δὲ
παρὰ φύσιν τὸ λυτὸν, κατὰ φύσιν δήπου τὸ ἐναντίον, τὸ ἄλυτον. εἰ δὲ κατὰ
φύσιν, παρ' ἑαυτῶν ἔχοιεν ἂν τοῦτό που καὶ[3]) ἄλυτον, καὶ αὐτὸ τὸ εἶναι αὐ-
τῶν ἔσται τοιοῦτον, ἄδεκτον πάντη τῆς λύσεως. πανταχοῦ γὰρ τὸ κατὰ φύσιν
τοιοῦτον[4])· οἷον εἰ τῇ ψυχῇ τὸ ἑαυτὴν κινεῖν κατὰ φύσιν, εἰ τῷ πυρὶ τὸ κοῦ-
C φον, | εἰ ἑκάστῳ τῶν πάντων ὁτιοῦν, ἀνάγκη κατ' οὐσίαν ὑπάρχειν τοῦτο πᾶ-
σιν, ὥστε παρ' ἑαυτῶν ἕξει τοῦτο. λέγω δὲ παρ' ἑαυτῶν, ὅτι ἀπὸ τῆς οἰκείας
συστάσεως, ἣν κατ' οὐσίαν ἔλαχεν· οὐ γὰρ ὡς αὐθυπόστατον. γελοῖον οὖν τὸ
λέγειν λυτὰ ὄντα καθ' αὑτὰ ἄλυτα μόνως εἶναι διὰ τὴν τοῦ πατρὸς βούλησιν, ὃ
δὴ λέγουσιν ἐκεῖνοι, σώζειν ἐθέλοντες τὸ λέγον ἀξίωμα πᾶν γεννητὸν ἔχειν[5])
φθορὰν, καὶ τὸν κόσμον γεννητὸν ποιοῦντες[6]), ἵνα μὴ δοκῇ τῇ προτεραίᾳ τοῦ
Σωκράτους[7]) ἀκούσας ὁ Τίμαιος τοῦτο[8]) λέγοντος ἀντιφάσκειν τὸ γεννητὸν[9])
ἄφθαρτον τιθείς· ὥσθ' εἰ καθ' αὑτὸ ἄλυτον τὸ τῶν ἐγκοσμίων θεῶν γένος, καὶ
καθ' αὑτὸ ἀγέννητόν[10]) ἐστι καὶ οὐ δι' ἓν μόνον τὴν βούλησιν τοῦ θεοῦ. πῶς
γὰρ καὶ τῷ Πλάτωνι συνᾳσόμεθα διττὸν ποιοῦντι, τὸν μὲν κατὰ φύσιν, τὸν δὲ
κατὰ τὴν δημιουργικὴν βούλησιν; πῶς δὲ οὐχὶ καὶ εἰς αὐτὸν ἀσεβήσομεν τὸν
δημιουργὸν ταῦτα λέγοντες; εἰ μὲν γὰρ βουλόμενος ἄλυτα ποιῆσαι τὰ ἑαυτοῦ
δημιουργήματα δύναμιν οὐκ ἔχει ποιητικὴν, ἄτοπον τὸ διαζευχθῆναι[11]) τὴν
βούλησιν ἐκεῖ τῆς δυνάμεως, ὃ μηδὲ ἐπὶ τῶν σπουδαίων ἔχει τινὰ λόγον· εἰ δὲ
D βούλεται καὶ δύναται ποιεῖν ἄλυτα | ταῦτα, καὶ ποιεῖ ἄλυτα δυνάμενος· ὥστε
καὶ κατὰ φύσιν ἐστὶν ἐν τούτοις τὸ ἄλυτον. γέγονε γὰρ ἄλυτον αὐτῶν ἕκαστον,
ἀλλ' οὐχὶ γεγονὸς λυτὸν εἰσαῦθις ἄλυτον γέγονε. παρ' ἑαυτῶν γὰρ ἄλυτα τὰ
ἔργα τοῦ πατρὸς διὰ τὴν ἐκείνου δύναμιν γεγονότα καὶ κατὰ βούλησιν τὴν δη-
μιουργικὴν ἄλυτά ἐστιν, ἐπειδὴ σύνθετά ἐστι καὶ δεσμῷ τὸ ἄλυτον ἔχοντα δη-
λονότι, καὶ λύσις πῇ αὐτῶν ἐστὶ, καθ' ὅσον[12]) ἐξ ἁπλῶν συνέστηκεν, ὧν ἔχει
διωρισμένας αἰτίας καὶ ὁ πατήρ. ἅμα ἄρα καὶ ἄλυτά ἐστι καὶ λυτὰ καὶ οὐχ οὕ-
τως ἄλυτα, ὡς τὸ νοητόν. ἐκεῖνο γὰρ ἄλυτον δι' ἁπλότητος ὑπεροχὴν,
τὸ δὲ ἐν τούτοις ἄλυτον ἅμα καὶ λυτόν ἐστιν, ὡς ἐξ ἁπλῶν σύνθε-
τον καὶ ὡς δεδεμένον ἀϊδίως. τῶν γὰρ δεδεμένων ἁπάντων λυτῶν ὄντων
τὰ μὲν ἀΐδια κατὰ τὸν πάντα χρόνον κάλλους μετασχόντα ἀπὸ τοῦ νοητοῦ καὶ
ἑνώσεως θείας καὶ ἁρμονίας δημιουργικῆς ἄλυτά[13]) ἐστι, τὰ δὲ θνητὰ μόνως

[1]) 304, 15 *σεβῆρος | ἀττικὸς· | πλούταρχος.* m. A. — [2]) 304, 15 *τοῦ περιπάτου*) om. B. Itaque Tayl. pro *ἀπὸ πολλὰ* scripsisse Proclum somniabat *ἀπὸ πολλῶν.* — [3]) 304, 18 *καὶ*) Immo *τὸ* — [4]) 304, 19 *ἄδεκτον — τοιοῦτον*) om. B. — [5]) 304, 23 *ἔχειν*) *ἔχει* B. — [6]) 304, 23 *ποιοῦντες*) *λέγοντες* B. — [7]) 304, 24 *τοῦ Σωκράτους*) Civ. Lib. VIII. Pag. 546 A. — [8]) 304, 24 *τοῦτο*) *τοῦ* B. — [9]) 304, 24 *γεννητὸν*) Perperam Tayl. coni. *ἀγέννητον.* — [10]) 304, 25 *ἀγέννητόν*) *ἀγένητόν* A. — [11]) 304, 28 *διαζευχθῆναι*) *διαζεῦχθαι* A. — [12]) 304, 33 *καθ' ὅσον*) *καθόσον* A. — [13]) 304, 37 *ἄλυτά*) *ἀΐδιά*, in m. *ἄλυτα,* B.

ἐστὶ λυτά, διότι σύνεστι τῷ αἰσχρῷ καὶ τῷ ἀναρμόστῳ τῆς ὕλης, καὶ τὰ μὲν
ἥρμοσται καλῶς κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἁρμόσαντος ἐνδοθεῖσαν αὐτοῖς ἕνωσιν, τὰ
δὲ οὐκέθ'[1]) οὕτω, διὰ τὸ πλῆθος τῶν αἰτίων οὐκέτι τὴν ὁμοίαν ἔνδοσιν[2]) | ἐν- E
διδόντων· πολυμιγῆ[3]) γὰρ ὄντα τὴν ἕνωσιν ἔχει διαπεφορημένην, ὥστ' εἰκό-
τως καὶ τὴν ἁρμονίαν ἔλαχε κεχαρασμένην[4])· ὥστε πᾶν μὲν τὸ δεδεμένον λυ-
τόν, ἀλλὰ τὸ μὲν οὕτω λυτὸν καὶ ἄλυτον, τὸ δὲ λυτὸν μόνον, ὥσπερ καὶ τὸ
νοητὸν ἄλυτον μόνον. διὰ τί οὖν τὸ πρώτως δεδεμένον ἅμα λυτὸν καὶ ἄλυτον;
διότι καλῶς ἥρμοσται καὶ ἔχει τὸ εὖ. κέκτηται[5]) γὰρ ἀπὸ μὲν τοῦ εὖ τὴν ἕνω-
σιν· ἑνοποιὸς[6]) γὰρ ἡ ἀγαθότης· ἀπὸ δὲ τοῦ νοητοῦ τὸ καλῶς· ἐκεῖθεν γὰρ
ἐφήκει τὸ κάλλος· ἀπὸ δὲ τῆς δημιουργίας τὴν ἁρμονίαν· αὕτη γὰρ ἡ τῶν
Μουσῶν αἰτία καὶ τοῦ ἡρμόσθαι τοῖς ἐγκοσμίοις χορηγὸς δύναμις· ἵνα πάλιν
ἔχωμεν τὰς τρεῖς αἰτίας, τὴν τελικὴν διὰ τοῦ εὖ, τὴν παραδειγματικὴν διὰ τοῦ
καλῶς, τὴν δημιουργικὴν διὰ τοῦ[7]) ἁρμοσθέν. τὴν δὲ τοιαύτην σύστασιν, τὴν
ἁρμοσθεῖσαν μὲν ὑπὸ τῆς μιᾶς δημιουργίας, κάλλους δὲ θείου πληρωθεῖσαν,
ἑνώσεως δὲ[8]) ἀγαθοειδοῦς τυχοῦσαν, ἄλυτον ὑπάρχειν ἀναγκαῖον[9]). τὸ γὰρ
λύειν αὐτὴν κακοῦ φησὶν αὐτός· ἀλλὰ μὴν καὶ ἀνωτέρω προείρηκεν, ὅτι
τὸ πᾶν ἄλυτόν ἐστι πλὴν ὑπὸ τοῦ συνδήσαντος. εἰ δὲ παντὶ μὲν ἄλλῳ
λύειν τὸ πᾶν ἀδύνατον, μόνος δὲ ὁ πατὴρ δύναται λύειν, ἀδύνατον | δὲ καὶ F
τοῦτον λύειν, κακοῦ γὰρ τὸ λύειν, ἀδύνατον λυθῆναι τὸ πᾶν. εἴ τι[10]) γάρ,
αὐτὸς λύσει, ἢ ἄλλος. ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλος, τίς δύναται βιάζεσθαι[11]) τὸν δημι-
ουργόν; ἀδύνατον γὰρ λύσιν γενέσθαι μὴ ὑπὸ τοῦ δήσαντος· εἰ δὲ αὐτός, πῶς
ἀγαθὸς ὢν λύσει τὸ καλῶς ἁρμοσθὲν καὶ ἔχον εὖ; τὸ γὰρ τούτων ἀνατρεπτι-
κὸν κακοποιόν[12]) ἐστιν, ὥσπερ τὸ τῶν κακῶν ἀναιρετικὸν ἀγαθουργὸν ἔλαχε
φύσιν. ἴση ἄρα ἀνάγκη τόν τε δημιουργόν, εἰ θέμις εἰπεῖν, κακυνθῆναι καὶ
τόνδε τὸν κόσμον λυθῆναι[13]). τοιαύτην οὖν ἀνάγκην ὁ Πλάτων ἐπέθηκε τῇ
ἀφθαρσίᾳ τοῦ παντός. ὅτι μὲν οὖν καὶ τὸ ἄλυτον αὐτῶν τῇ συστάσει δίδωσι,
δηλοῖ σαφῶς ἡνίκα λέγει τὰ | θνητὰ συνδεῖν αὐτοὺς οὐ τοῖς ἀλύτοις, οἷς αὐτοὶ 305
συνείχοντο, δεσμοῖς· εἰ γὰρ οἱ συνεκτικοὶ αὐτῶν δεσμοὶ ἄλυτοί εἰσιν, ἄλυτοι
δήπου κατ' οὐσίαν ὑπάρχουσιν αὐτοί· ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν τούτοις εἶπε πάμπαν
αὐτοὺς ἀλύτους μὴ εἶναι. δῆλον ἄρα ἐξ ἀμφοτέρων, ὅτι καὶ ἄλυτοί[14]) εἰσιν

[1]) **304, 39** *οὐκέθ'*) *οὐκ ἔθ'* **A.** — [2]) **304, 39** *ἔνδοσιν*) **Fort.** *ἕνωσιν* **Tayl.** — [3]) **304, 40** *πολυμιγῆ*) *πολλυμογῆ* **B.** — [4]) **304, 40. 41** *ὥστ'—κεχαρασμένην*) **om. A. Pro** *κεχαρασμένην* **cum Tayl.** *κεχαλασμένην* **scribendum videtur.** — [5]) **304, 43** *κέκτηται*) *ἐκέκτη* **B.** — [6]) **304, 43** *ἑνοποιὸς*) *ἑνωποιὸς* **B.** — [7]) **304, 46** *καλῶς—διὰ τοῦ*) **om. B. Eadem divinando supplevit Tayl.** — [8]) **304, 47** *δὲ*) *γε* **B.** — [9]) **304, 47** *ὅτι ἄλυτος ὁ κόσμος.* **m. A.** — [10]) **304, 50** *εἴ τι γὰρ*) **sc.** *λύσει αὐτό.* **Perperam Tayl.** *εἴ τι* **in** *εἴτε* **mutandum et hoc pro** *ἢ* **positum putabat.** — [11]) **304, 51** *βιάζεσθαι*) *βιάσασθαι* **B.** — [12]) **304, 52** *κακοποιόν*) *κακόν* **A.** — [13]) **304, 54** *κακυνθῆναι καὶ τόνδε τὸν κόσμον λυθῆναι*) *κακυνθηνὸν ἢ τόνδε τὸν κόσμον λυθῆναι* **B.** *κακυνθῆναι* **(reliquis omissis) A.** — [14]) **305, 3** *ἄλυτοί*) *λυτοί*, **in m.** *ἄλυτοι*, **A. Fort.** *λυτοὶ καὶ ἄλυτοί*, **vel cum Tayl. post** *ἅμα* **addendum** *καὶ λυτοί.*

ἅμα καὶ οὐ πάμπαν ἄλυτοι κατὰ τὴν οἰκείαν σύνδεσιν. εἰ δὲ ταῦτα ἀληθῆ, πᾶσα ἀνάγκη τὴν λύσιν ἄλλην εἶναι καὶ οὐ τοιαύτην, οἵαν τὴν φθορὰν λέγομεν. τὸ γὰρ οὕτω λυτὸν, ὡς τὸ φθαρτὸν, οὐχὶ ἄλυτον ὂν οὐ πάμπαν ἐστὶν ἄλυτον, ἀλλὰ πάμπαν λυτόν. οὐκ ἄρα δεῖ λέγειν, ὅτι φθαρτὰ μέν ἐστι καθ' αὑτὰ, διὰ δὲ τὴν βούλησιν τοῦ πατρὸς ἄφθαρτα μένει, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν αὐτῶν[1]) φύσιν ἄφθαρτά ἐστι.

Δι' ἃ[2]) καὶ ἐπείπερ γεγένησθε, ἀθάνατοι μὲν οὐκ ἐστὲ, οὐδ' ἄλυτοι τὸ πάμπαν, οὔτι[3]) μὴν λυθήσεσθέ γε, οὐδὲ τεύξεσθε θανάτου μοίρας, τῆς ἐμῆς βουλήσεως μείζονος ἔτι δεσμοῦ, καὶ κυριωτέρου λαχόντες ἐκείνων, οἷς ὅτε ἐγίγνεσθε, συνεδεῖσθε. (Pag. 41 B.)

Ἐπειδὴ τοὺς ἐγκοσμίους θεοὺς, πρὸς οὓς ὁ λόγος, ὡς εἴρηται, τοὺς ἔκ |
B τε τῶν ψυχῶν τῶν θείων καὶ τῶν ζώων τῶν ἐξηρτημένων ἀπὸ τῶν ψυχῶν (ταὐτὸν γὰρ οὕτως[4]) εἰπεῖν καὶ ψυχὰς μεθεκτάς) ἐπειδὴ δ' οὖν τούτους ἅπαντας ἀλύτους ἅμα καὶ λυτοὺς προσηγόρευσεν, διότι καὶ τὸ ἄλυτον αὐτῶν οὐκ ἔστι νοητὸν, καὶ τὸ λυτὸν οὐκ ἔστι θνητὸν, ἀλλὰ τοῦτο μὲν διὰ τὴν ἐξ ἁπλῶν πάροδον[5]), ὧν τὰ αἴτια διῃρημένα περιείληφεν ὁ δημιουργὸς, ἐκεῖνο δὲ διὰ τὴν ἄτρεπτον τοῦ δεσμοῦ συνοχὴν, ἣν ὁ πατὴρ ἐνέθηκεν αὐτοῖς, βούλεται λοιπὸν ἃ χωρὶς καὶ διῃρημένως εἶπε περὶ αὐτῶν, ταῦτα εἰς μίαν ἀλήθειαν ἐν ταὐτῷ συναγαγεῖν, καὶ δὴ[6]) καὶ ἐργάζεσθαι[7]) τοῦτο διὰ τῶνδε τῶν ῥημάτων. ἀφαιρεῖ γὰρ αὐτῶν ἅμα τὸ ἀθάνατον καὶ ἄλυτον καὶ τίθησι πάλιν διὰ τῆς τῶν ἀντικειμένων ἀναιρέσεως. τὰ γὰρ μέσα ταύτην ἔλαχε φύσιν, οὐκ ἐπιδεχομένην τὸν τῶν ἄκρων λόγον καὶ πᾶσαν[8]) ἀμφότερα δοκοῦσαν περιέχειν. ὥσπερ εἴ τις καὶ τὴν ψυχὴν ἀμέριστόν τε ἅμα καλοίη καὶ μεριστὴν, ὡς ἐξ ἀμφοῖν οὖσαν, καὶ οὔτε ἀμέριστον οὔτε μεριστὴν, ὡς τῶν ἄκρων ἐξηλλαγμένην. ὅρα γὰρ, ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν ἐγκοσμίων θεῶν ἡ τοιαύτη θεωρεῖται μεσότης. τὸ ἀθάνατον λέγε-
C ται κυριώτατα καὶ πρώτως τὸ ἑαυτοῦ[9]) χορηγὸν | τῆς ἀθανασίας, ἐπειδὴ καὶ ὂν πρώτως ἐστὶ τὸ παρ' ἑαυτοῦ ὂν, καὶ νοῦς ὁ παρ' ἑαυτοῦ νοῦς, ἓν τὸ παρ' ἑαυτοῦ ἕν. πανταχοῦ γὰρ τὸ πρώτως ὁτιοῦν κεκτημένον παρ' ἑαυτοῦ τοιοῦτόν ἐστιν. ἐπεὶ γὰρ μὴ παρ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ παρ' ἄλλου, ἐκεῖνο ἔσται πρώτως ἢ ἓν ἢ νοῦς ἢ ζῶν[10]) ἢ ἄλλο τι, καὶ ἤτοι τοῦτο πρώτως, ἢ εἰ μηδὲν πρώτως, ἐπ' ἄπειρον ἡ ἄνοδος. οὕτως ἄρα καὶ ἀθάνατον ὄντως ἐστὶ τὸ παρ' ἑαυτοῦ ἀθάνατον καὶ ὃ ἑαυτῷ τῆς ἀθανασίας ἐστὶ παρεκτικὸν, τὸ δὲ μήτε καθ' ὅλον αὐτὸ

---

[1]) 305, 6 *αὐτῶν*) *αὐτοῦ* — Corr. Tayl. — [2]) 305, 7 *Δι' ἃ*) *Διὰ* B. — [3]) 305, 7 *οὔτι*) *οὔτε* cum ϊ super ε A. — [4]) 305, 10 *οὕτως*) an *ὄντως* A. — [5]) 305, 12 *πάροδον*) Tayl. coni. *σύνθεσιν*, propter ea, quae 304, 35 leguntur, *ὡς ἐξ ἁπλῶν σύνθετον*. Sed quae composita sunt ex simplicibus, indidem originem habent et *πάροδον*. — [6]) 305, 14 *δὴ*) *δεῖ* B et, sup. *ή*, A. — [7]) 305, 15 *ἐργάζεσθαι*) Immo *ἐργάζεται* — [8]) 305, 17 *πᾶσαν*) Fort. *πάλιν* — [9]) 305, 19 *ἑαυτοῦ*) *ἑαυτῶν* A. — [10]) 305, 22 *ζῶν*) Fort. *ζῶον*

ζωὴ ὑπάρχον μήτε αὐθυπόστατον ὂν μηδὲ παρ' ἑαυτοῦ τὴν ἀθανασίαν ἔχον οὐκ ἔστι πρώτως ἀθάνατον. ὥσπερ οὖν τὸ δευτέρως ὂν οὐκ ὄν ἐστιν, οὕτω καὶ τὸ δευτέρως ἀθάνατον οὐκ ἀθάνατόν ἐστιν, οὐ μὴν οὐδὲ θνητόν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ τοῦ ἀθανάτου[1]) παντελῶς ἀποστὰν καὶ μηδὲ συμφυᾶ[2]) ζωὴν ἔχον μηδὲ ἄπειρον δύναμιν. τρία γὰρ ταῦτά ἐστιν ἑξῆς· τὸ παρ' ἑαυτοῦ ἄπειρον ζωὴν ἔχον, τὸ παρ' ἄλλου ζωὴν ἄπειρον ὑποδεξάμενον, τὸ μήτε παρ' ἑαυτοῦ μήτε παρ' ἄλλου τὴν ἀπειρίαν τῆς ζωῆς ἐπιδεικνύμενον. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀθάνατόν ἐστι, τὸ δὲ δεύτερον οὐκ ἀθάνατον, τὸ δὲ τρίτον θνητόν· τὸ δὲ μέσον ἐφήρμοσε[3]) τοῖς ἐγκοσμίοις θεοῖς. οὔτε γὰρ | παρ' ἑαυτῶν ἔχουσι τὸ ἀθά- D
νατον, καθ' ὅσον ὡς[4]) ἀπὸ τοῦ ὡς ἀληθῶς ἀθανάτου καὶ πρώτως εἰσί, καὶ καθ' ὅσον[5]) ἐξήρτηται τὰ σώματα αὐτῶν, οὔτε πεπερασμένην ἔχουσι ζωήν, ἀλλὰ πληροῦνται μὲν ἀπὸ τῶν ἀϊδίων θεῶν, παράγουσι δὲ τὰ θνητά. συνεχὴς γάρ ἐστιν ἡ δευτέρα δημιουργία πρὸς τὴν πρώτην καὶ περὶ ἐκείνην πρόεισι καὶ ἀπ' ἐκείνης κατευθύνεται καὶ πρὸς ἐκείνην ἀναπέμπει καὶ τὴν γένεσιν τῶν θνητῶν γενῶν. πάλιν τὸ ἄλυτον κυριώτατα[6]) μὲν καὶ πρώτως ἐστὶ τοιοῦτον τὸ ἁπλοῦν καὶ πᾶσαν σύνθεσιν ἐκπεφευγός[7])· ὅπου γὰρ μὴ ἔστι[8]) σύνθεσις, ποία τῆς λύσεως ἔμφασις; δευτέρως δὲ ἄλυτον τὸ συνδέσμῳ ἄλυτον, ὃ καὶ λυτόν ἐστιν ἅμα διὰ τὸ προελθεῖν ἐξ αἰτίων διῃρημένων· οὐ γὰρ ἁπλῶς λυτὸν, ἀλλὰ τῇ αἰτίᾳ λυτόν. τὸ γὰρ πρὸ χρόνου παντὸς δεδεμένον κατ' αἰτίαν δέδεται μόνην[9]), τὸ δὲ κατ' αἰτίαν μόνην δεδεμένον κατ' αἰτίαν λύεται μόνον ἕκαστον· ἕκαστον γὰρ ᾗ δέδεται καὶ ὑφ' οὗ καὶ ὅπως, ταύτῃ καὶ ὑπὸ τούτου καὶ οὕτως[10]) λύεσθαι πέφυκε. τρίτον δέ ἐστιν ἀπὸ κυρίως ἀλύτου τὸ ποτὲ ἄλυτον, διότι τὸ μὲν κυρίως ἄλυτον[11]) μετὰ ἁπλότητος ἄλυτον, τὸ δὲ δευτέρως μετὰ συνθέσεως· τὸ δὲ τρίτον ἀμφοτέρων | ἀποπεπτωκὸς τὸ ἑαυτοῦ φύσει λυτόν ἐστιν. οὔτε δὴ E
πάμπαν ἄλυτοι οἱ ἐγκόσμιοι θεοί· τὸ γὰρ πάμπαν ἄλυτον προσήκει τοῖς ἁπλουστάτοις· οὔτε λυτοὶ κατὰ χρόνον· τοῦτο γὰρ τὸ οὐ λυθήσεσθε, διὰ τοῦ ῥήματος τὴν κατὰ χρόνον λύσιν ἐνδεικνύμενον· ἡ γὰρ σύνδεσις[12]) αὐτῶν ἀπὸ τῆς[13]) ἑνώσεως γέγονε τῆς δημιουργικῆς. ὡς οὖν ἐν τῇ αἰτίᾳ τῶν ἁπλῶν ἡ ἕνωσις προηγεῖται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐνταῦθα τῆς λύσεως ὁ δεσμός· κρείττων γάρ ἐστι καὶ θειοτέρας ἴνδαλμα δυνάμεως, ἔν τε ψυχαῖς ὁρώμενοι[14])· δεσμοὶ γὰρ ἦσαν καὶ ἐν ἐκείναις καὶ αἱ μεσότητες, ὡς ἐν τῇ ψυχογονίᾳ προείρηται· καὶ ἐν τοῖς σώμασιν· ἡ γὰρ ἀναλογία δεσμός· καὶ ἐν τοῖς ζῴοις· δεσμοῖς γὰρ ἐμψύχοις δεθέντες ζῷα ἐγεννήθη[15]). καὶ τὸ ἀθάνατον οὖν καὶ τὸ ἄλυτον πάμπαν

---

1) 305, 26 *ἀθανάτου*) *θανάτου* B et, sup. *α*, A. (corr. Tayl.) — 2) 305, 26 *συμφυᾶ*) *συμφυῇ* B. — 3) 305, 29 *ἐφήρμοσε*) *ἀφήρμοσε* — 4) 305, 30 *ὡς*) delendum videtur. — 5) 305, 30 *καθ' ὅσον*) *καθόσον* B. — 6) 305, 33 *κυριώτατα*) *κυριώτατον* A. — 7) 305, 34 *ἐκπεφευγός*) *ἐκπεφευγώς* A. — 8) 305, 34 *μὴ ἔστι*) *μὴ ἐστι* B. — 9) 305, 37 *ὅτι τὸ πρὸ χρόνου παντὸς δεδεμένον, κατ' αἰτίαν δέδεται μόνην*: m. A. — 10) 305, 38 *οὕτως*) *ὅπως* — 11) 305, 39 *ἄλυτον*) om. B. — 12) 305, 42 *σύνδεσις*) *σύνθεσις* B. — 13) 305, 42 *τῆς*) om. A. — 14) 305, 44 *ὁρώμενοι*) Fort. *ὁρώμενος* — 15) 305, 46 *ἐγεννήθη*) *ἐγενήθη* A.

μὲν οὐχ ὑπάρχει τοῖς ἐγκοσμίοις θεοῖς, ὑπάρχει δὲ ὅμως, καὶ οὐ διὰ τὸ μὴ
πάμπαν ὑπάρχειν μηδ' οὕτως, ὡς[1]) ἐν τοῖς νοητοῖς, ἀναιρετέον ἀπ' αὐτῶν
τὴν ἀθανασίαν· ἐπεὶ καὶ τὸν Ἔρωτα ἐν Συμποσίῳ[2]) προσειπεῖν ἀθάνατον οὐκ
ἠξίωσεν, οὐ μὴν οὐδὲ θνητὸν, ἀλλά τι μεταξὺ τούτων ἀμφοτέρων. πολὺ γὰρ
F τὸ πλάτος τοῦ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου, καὶ πολλαὶ ταῦτα[3]) συνδέουσι | μεσότη-
τες· καὶ ἔοικε τὸ ἀθάνατον, τὸ μὲν εἶναι πάντων κοινὸν τῶν τοῦ θνητοῦ[4]) δια-
φόρων[5]), ὅ ἐστι τὸ μὴ στερισκόμενον ἧς ἔχει ζωῆς, καθὸ καὶ ἐρεῖ τὸν δημι-
ουργὸν τῶν ἀθανάτων αἴτιον, τῶν δὲ θνητῶν τοὺς νέους θεούς· τὸ δὲ ἴδιον τῶν
νοητῶν, ὅ ἐστι τὸ ἀθάνατον ἀεὶ ὂν τοιοῦτον· τὸ δὲ τῶν ἐγκοσμίων, ὅ ἐστιν ἀεὶ
γιγνόμενον ἀθάνατον[6]), ἐν τῷ γίγνεσθαι ἀεὶ τὴν ὑπόστασιν ἔχον. ὅθεν καὶ
ἀμέσως εἴποις ἀντιδιῃρῆσθαι[7]) τὸ ἀθάνατον καὶ θνητὸν, εἰ λάβοις τὸ κοινὸν
τοῦ ἀθανάτου σημαινόμενον, καὶ οὐκ ἀμέσως, εἰ τὸ[8]) πρώτως ἀθάνατον, ὃ
δή ἐστι τὸ ἀεὶ ὂν ἀθάνατον. τούτου[9]) γὰρ καὶ τοῦ θνητοῦ μέσον τὸ ἀεὶ γιγνό-
μενον ἀθάνατον, κυρίως δὲ ἀθάνατον τὸ ἐν αἰῶνι πᾶσαν ἔχον τὴν ζωὴν, τὸ
306 δὲ | ἀνὰ πάντα τὸν χρόνον ἀνελιττομένην καὶ μὴ[10]) μίαν καὶ ἄτομον τὴν αὐ-
τὴν ἀεὶ, τοῦτο γιγνόμενόν ἐστιν, ἀλλ' οὐκ ὂν ἀθάνατον, τούτου δὲ πάλιν τὸ
γιγνομένην ἔχον[11]) τὴν ζωὴν, μὴ μεθισταμένην δὲ ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἐπὶ τὴν
ἑτέραν, μὴ ἀνιὸν καὶ κατιὸν, μόνον ἀθάνατον, ὡς οὐκ ἀπολειπομένην ἔχον
ζωὴν[12]), τὸ δὲ ἀνιὸν καὶ κατιὸν ἐν τῷ νοεῖν ἐγγυτέρω τῶν θνητῶν, ἀπολεῖ-
πον μὲν τὴν κρείσσονα νόησιν, μεθιστάμενον δὲ εἰς τὴν ὑφειμένην καὶ αὖθις
ἀνατρέχον ἄνευ λήθης. καὶ ἔστι τὸ μὲν τῶν ἐγκοσμίων θεῶν ἴδιον, τὸ δὲ τῶν
δαιμόνων τῶν τούτοις ἑπομένων, εἰ δὲ τὸ λοιπὸν καὶ λήθης ἀναπίμπλαται κα-
τιὸν, ἐγγυτάτω τῶν θνητῶν ἐστὶν, ἀπολλύον[13]) πάντῃ τὴν ὡς ἀληθῶς ἐν αὐτῷ
ζωὴν καὶ μόνην ἔχον τὴν οὐσιώδη. τοιοῦτον δὲ[14]) τὸ τῶν μερικῶν ψυχῶν
ἀθάνατον· διὸ καὶ αὐτὸς ἀθανάτοις ὁμώνυμον ἀποκαλέσει[15]) τὸ ἐν ταύταις
ἀθάνατον· εἰ δέ τι μετὰ ταύτας καὶ τὴν οὐσιώδη ζωὴν ἀποβάλλοι[16]), τοῦτο
θνητὸν μόνως[17]) ἐστίν· ὥστε τὸ μὲν πρώτως ἀθάνατον καὶ τὸ θνητὸν ἄκρα,
τὸ δὲ τῶν ἐγκοσμίων θεῶν καὶ τὸ τῶν μερικῶν ψυχῶν ὕπακρα[18]), μέσον δὲ
ὄντως τούτων τὸ τῶν δαιμόνων, διὸ καὶ μέσον τῷ ὄντι πάντων[19]) οἱ δαίμονες.
B ταῦτα μὲν οὖν περὶ | τῆς ὅλης προθέσεως τῶνδε τῶν λόγων· φέρε δὲ, καὶ τὰ

---

[1]) 305, 47 ὡς) om. A. — [2]) 305, 48 Συμποσίῳ) Pag. 202 D. — [3]) 305, 49 πολλαὶ ταῦτα) πολλὰς ταύτας B. — [4]) 305, 50 θνητοῦ) μὴ θνητοῦ — μὴ delendum esse vidit Tayl. — [5]) 305, 50 διαφόρων) διαφορῶν A. — [6]) 305, 52 ὅτι ἄλλο τὸ ἀεὶ ὂν ἀθάνατον. τοῦ ἀεὶ γινομένου ἀθανάτου m. A. — [7]) 305, 53 ἀντιδιῃρῆσθαι) ἀντιδιῃρεῖσθαι — [8]) 305, 54 τὸ) om. B. — [9]) 305, 54 τούτου) τοῦτο A. — [10]) 306, 1 μὴ) μία B. (corr. Tayl.) — [11]) 306, 2 ἔχον) ἔχειν B. — [12]) μὴ μεθισταμένην — ἔχον ζωὴν) om. B. — [13]) 306, 5 ἀπολλύον) ἀπολύον B. ἀπολύων A. — [14]) 306, 6 δὲ) δὴ B. — [15]) 306, 6 ἀποκαλέσει) Pag. 41 C. Cf. v. 16. — [16]) 306, 7 ἀποβάλλοι) ἀποβάλοι B. — [17]) 306, 7 μόνως) μόνας B. μόνον coni. Tayl. — [18]) 306, 8 ὕπακρα) ὑπ' ἄκρα A. — [19]) 306, 9 πάντων) πάντως B. ὅτι τῷ ὄντι πάντων μέσοι οἱ δαίμονες: m. A.

καθ' ἕκαστον, εἰ δοκεῖ, συντόμως ἐπιδράμωμεν. ἡ μὲν δὴ γένεσις ὅπως ἐφαρμόζει τοῖς ἐγκοσμίοις θεοῖς, εἴρηταί μοι πολλάκις, ὅτι τὴν σύνθεσιν δηλοῖ καὶ τὴν μετὰ χρόνου [1]) ζωὴν καὶ τὴν ἀπ' ἄλλης αἰτίας πάροδον καὶ τὴν τῷ χρόνῳ παντὶ συμπαρεκτεινομένην [2]), ἀλλ' οὐκ ἀεὶ οὖσαν· τὸ δὲ ἀθάνατοι μὲν οὐκ ἐστὲ [3]) οὐδὲ ἄλυτοι δηλοῖ, ὅτι γίγνεσθε [4]) ἀθάνατοι καὶ ἄλυτοι· τὸ γὰρ εἶναι τούτων ἑκάτερον μόνοις τοῖς αἰωνίοις πάρεστι, τὸ δὲ γίγνεσθαι πρέπει τοῖς γενετοῖς [5]), ὧν τὸ ζῆν εἰς τὸν [6]) ὅλον χρόνον παρατείνει. τὸ δὲ μὴ πάμπαν ἀθάνατον μηδὲ πάμπαν ἄλυτον εἴδη πολλὰ τῆς ἀθανασίας παραδίδωσιν· αὐτὸς γοῦν μικρὸν προελθὼν ἀθανάτους ἀποκαλέσει τὰς θείας ψυχάς, ὁμωνύμως δὲ ἀθανάτους τὰς μερικάς. τὸ δὲ οὐ λυθήσεσθε οὔτε τεύξεσθε θανάτου μοίρας [7]) ἀφαιρεῖ πᾶσαν τὴν θνητοειδῆ φύσιν ἀπὸ [8]) τῶν θεῶν καὶ τὴν ἀεὶ τρεπομένην καὶ μεταβαλλομένην ζωήν· τὸ γὰρ θνητὸν ζωῆς ἐστὶ κατάληξις ἤδη τῷ μὴ ὄντι συμμεμιγμένης. αὐτὴ δὲ ἡ τοῦ θανάτου μοῖρα [9]) πολλὰς πάλιν ἡμῖν ὑποφαίνει θανάτων διαφοράς [10])· ἄλλος γὰρ | ὁ θάνατος τῶν κατὰ σχέσιν λεγομένων δαιμόνων, ἄλλος ὁ τῶν μερικῶν C
ψυχῶν, ἄλλος ὁ τῶν ζώων, ἄλλος ὁ τῶν ἐψυχωμένων [11]) σωμάτων, ὁ μὲν μιμούμενος οἷον χιτῶνος ἀπόθεσιν, ὁ δὲ μετὰ συμπαθείας τῆς πρὸς τὸ θνητὸν πτῶσις ὢν εἰς αὐτὸ τῆς ψυχῆς, ὁ δὲ διάλυσις ὢν σώματος καὶ ψυχῆς ἀπ' ἀλλήλων, ὁ δὲ στέρησις τῆς ἐν ὑποκειμένῳ οὔσης τῷ σώματι ζωῆς. τούτων δὲ πάλιν ἐξῄρηνται παντελῶς οἵ τε ἐγκόσμιοι θεοὶ καὶ οἱ δαίμονες οἱ κατ' οὐσίαν δαίμονες, οἱ συνεπόμενοι τοῖς θεοῖς· οὐδὲ γὰρ ὁ πρῶτος [12]) τοῦ θανάτου τρόπος ἐφαρμόσει τούτοις, ὡς καὶ ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος [13]) παραδέδωκεν, ἄτρεπτον φυλάττων τὸ ὡς ἀληθῶς δαιμόνιον γένος. ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶ δεσμὸς [14]), ἢ ὅτι [15]) πάντα ἑνοῖ καὶ μετρεῖ καὶ εἰς μίαν ἄγει σύμπνοιαν ἡ ἀγαθότης, καθ' ἣν ἡ δημιουργικὴ βούλησις ἀφορίζεται, καὶ ἔοικε κατ' αὐτὴν μάλιστα θεοὺς ἀποτελεῖν τοὺς ἐγκοσμίους· δεσμῶν γάρ ἐστι δεσμός, ὑπὲρ τὸν νοῦν [16]) οὖσα τῶν συνδεομένων· τὸ δὲ λαχόντες τὴν ἀφ' ἑνὸς τοῦ δημιουργοῦ διακλήρωσιν τῆς ἀγαθῆς προνοίας τῶν πολλῶν ἐκφαίνει θεῶν. κατὰ γὰρ τοὺς τῆς δίκης κλήρους διῃρημένοι διανέμονται τὴν μίαν | τοῦ πατρὸς καὶ ὅλην πρόνοιαν καὶ τὸν D
ἕνα δεσμὸν τὸν προϊόντα ἀπὸ τῆς δημιουργικῆς μονάδος. οὔτε οὖν ἀθάνατοι οὔτε θνητοὶ οἱ οὐράνιοι θεοὶ καὶ ὅλως οἱ ἐγκόσμιοι πάντες οὔτε ἄλυτοι οὔτε

---

[1]) 306, 12 *χρόνου*) *χρόνον* B. — [2]) 306, 12 *συμπαρεκτεινομένην*) *συμπαρεκτινομένην* B. — [3]) 306, 13 *ἐστὲ*) *ἔσται* A. — [4]) 306, 13 *γίγνεσθε*) *γίγνεσθαι* B. et in A *αι* super *ε* scriptum est. — [5]) 306, 14 *γενετοῖς*) Fort. *γενητοῖς* — [6]) 306, 14 *τὸν*) *τὸ* B. — [7]) 306, 17 *μοίρας*) *μοίραν* B. — [8]) 306, 17 *ἀπὸ*) *ὑπὸ* A. — [9]) 306, 19 *μοῖρα*) *μοίρα* A. — [10]) 306, 19 *θανάτων διαφοραί*. m. A. — [11]) 306, 20 *ἐψυχωμένων*) *ἐμψυχωμένων* — [12]) 306, 24 *πρῶτος*) *πρώτως* B. — [13]) 306, 25 *Ἰάμβλιχος*· m. A. — [14]) 306, 25 *ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶ δεσμὸς*) Male Tayl. coni. *τούτων μὲν οὖν διὰ τί ἔστι δεσμός;* — [15]) 306, 26 *ἢ ὅτι*) Fort. *διότι* — [16]) 306, 28 *ὑπὲρ τὸν νοῦν*) Imperite Tayl. *ὑπέρτερον* legendum putabat.

λυτοί, ἀλλ᾽ ἁπλῶς[1]) ἀμφοῖν· κατεσκεύασε δὲ τὸ μὲν μήτε ἀθάνατοι αὐτῶν μήτε ἄλυτοι ἐκ τοῦ γενητοὺς[2]) εἶναι· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐπείπερ γεγένησθε· πᾶν γὰρ γενητὸν[3]) ἐπισκευαστὴν ἀθανασίαν ἔχει καὶ δεσμὸν ἀλλαχόθεν ἐνδεδεμένον, ἑαυτὸ συνέχειν ἢ ζωοποιεῖν οὐ δυνάμενον· τὸ δὲ μήτε λυτοὺς αὖ μήτε θνητοὺς ἐκ τῶν δεσμῶν, ὧν τε κατ᾽ οὐσίαν μετέχουσι καὶ ὧν ἐκ τῆς δημιουργικῆς βουλήσεως. ἀλλὰ τούτους μὲν δι᾽ ἑνώσεως ἐδήλωσεν, ἐκείνους δὲ διὰ πλήθους, ἐπείπερ ἡ πατρικὴ ἕνωσις δεσμῶν ἐστι δεσμὸς καὶ τῆς τῶν μετεχομένων ἑνώσεως μονάς.

Νῦν οὖν ὃ λέγω πρὸς ὑμᾶς[4]) ἐνδεικνύμενος, μάθετε. (Pag. 41 B.)

Ἡ μὲν πρωτίστη τῶν ἐγκοσμίων θεῶν ἀνάκλησις ἐκθεωτικὴ[5]) τῶν ἀκουόντων ἦν· πάντας γὰρ αὐτοὺς ἀπέφαινε θεούς, μεθεκτοὺς[6]) μὲν τοῖς σώμασιν, οἷς ἐποχοῦνται· θεοὶ γὰρ καὶ ταῦτα, ὡς ἀγάλματα θεῶν, ὅπου καὶ τὴν
E γῆν πρώτην εἶπε[7]) καὶ πρεσβυτάτην τῶν ἐντὸς οὐρανοῦ | θεῶν· μετόχους δὲ τῶν ἀληθῶς θεῶν, ὧν ἐξήρτηνται πρὸ γενέσεως ὄντων· οὗτοι γάρ, ὡς εἶπε, γένεσιν ἔσχον· ἡ δὲ μετὰ ταύτην ῥῆσις αἰώνιον αὐτοῖς ἐνετίθει δύναμιν διὰ τὴν μετουσίαν τῆς ἀλύτου συνοχῆς· αὕτη δὲ ἡ νῦν προκειμένη πληροῖ νοήσεων αὐτοὺς θείων καὶ δημιουργικῶν ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ νοητοῦ ζώου προϊουσῶν. ἡ γὰρ μάθησις τῆς τῶν ζώων δημιουργίας πρέπουσα μέν ἐστι ψυχῆς ὡς μάθησις, ἀποπληροῖ δὲ τῆς δημιουργικῆς νοήσεως τῶν ἐν τῷ νοητῷ ζώῳ πάντων εἰδῶν τὸ πλῆθος τῶν θεῶν, διὰ μὲν τοῦ νῦν τὸ αἰώνιόν πως ἐπιδεικνυμένη, διὰ δὲ τοῦ ὅπερ τὸ ἡνωμένον αὐτῆς[8]) καὶ συνεσπειραμένον, διὰ δὲ τοῦ λέγω τὸ προϊὸν εἰς τὸ πλῆθος καὶ διασπειρόμενον περὶ τοὺς πολλοὺς θεούς, διὰ δὲ τῆς ἐνδείξεως τὴν ἀπὸ τῶν νοητῶν καὶ ἀφανῶν[9]) αἰτίων πλήρωσιν. ἐνδεικνύμεθα γὰρ μόνον ἐπὶ τῶν ἀφανῶν τοῖς πολλοῖς. διὰ δὲ πάντων ὁμοῦ δῆλον ὡς ἑαυτὸν μὲν ἀνάλογον ἵστησι πρὸς τὸν νοητὸν νοῦν, πληροῖ δὲ νοήσεως τὸν ἐγκόσμιον ἀριθμὸν τῶν θεῶν, ἔτι δὲ ἐπιστρέφει τὸ πλῆθος εἰς τὴν μίαν νόησιν τὴν δημιουργικὴν καὶ πρὸ τῆς εἰς τὰ δεύτερα προνοίας ἄμικτον αὐτῷ καθαρό-
F τητα | καὶ σταθερὰν ἐπιλάμπει νόησιν. ὡς γὰρ αὐτὸς νοήσας ποιεῖ καὶ ἀπὸ τῆς ἔνδον ἐνεργείας ἀπογεννᾷ τὴν ἔξω προϊοῦσαν, οὕτω δὲ καὶ ἐκείνους βούλεται μαθεῖν πρῶτον καὶ νοῆσαι τὴν βούλησιν τοῦ πατρός, ἔπειθ᾽ οὑτωσὶ μιμήσασθαι τὴν δύναμιν αὐτοῦ.

Θνητὰ ἔτι γένη λοιπά, τρία, ἀγένητα· τούτων δὲ μὴ γενομένων, οὐρανὸς ἀτελὴς ἔσται. τὰ γὰρ πάντα ἐν αὑτῷ ζώων

---

[1]) 306, 31 *ἁπλῶς ἀμφοῖν*) Inter haec excidisse quaedam suspicor. Taylorus casus parum curans but are simply both interpretatur. — [2]) 306, 32 *γενητοὺς*) *γεννητοὺς* B et cum puncto sub altero *ν* A. — [3]) 306, 33 *γενητὸν*) *γεννητὸν* B. — [4]) 306, 37 *ὑμᾶς*) *ἡμᾶς* B. — [5]) 306, 38 *ἐκθεωτική*) *ἐκθεοτικὴ* B. — [6]) 306, 38 *μεθεκτοὺς*) *καὶ μεθεκτοὺς* B. — [7]) 306, 39 *εἶπε*) Pag. 40 C. — [8]) 306, 45 *αὐτῆς*) *αὐταῖς* B. — [9]) 306, 46 *ἀφανῶν*) *ἀφαινῶν* B.

γένη, οὐχ ἕξει. δεῖ δὲ εἰ μέλλει τέλειος ἱκανῶς[1]) εἶναι. δι' ἐμοῦ δὲ καὶ ταῦτα γενόμενα καὶ βίου μετασχόντα θεοῖς ἰσάζοιτ' ἄν. (**Pag. 41 C.**)

Αἱ μὲν ὁλικώταται καὶ πρώτισται | καὶ θειόταται[2]) τῶν[3]) ἰδεῶν οὐ μόνον **307**
τὰ ἀΐδια τῶν ἐγκοσμίων ὑφιστᾶσιν ἐξῃρημένως, ἀλλὰ καὶ τὰ θνητὰ πάντα κατὰ
μίαν καὶ ἡνωμένην αἰτίαν· τὸ γὰρ ἐκεῖ πτηνὸν πάντων ἐστὶ τῶν ὁπωσοῦν[4]) λε-
γομένων πτηνῶν παράδειγμα, καὶ τὸ ἐνύδριον τῶν ἐνύδρων, καὶ τὸ πεζὸν τῶν
πεζῶν· αἱ[5]) δὲ πρόοδοι τῶν νοητῶν ἐπὶ τὰς νοερὰς τάξεις διαιρετικαὶ γίγνον-
ται τῶν ἡνωμένων ἰδεῶν καὶ εἰς πλῆθος προάγουσαι τὰς ὁλικὰς αἰτίας καὶ τῶν
πολυειδῶν πραγμάτων διωρισμένας ἀναφαίνουσιν ἀρχάς. οὐ γὰρ ἔτι μία πάν-
των αἰτία νοερὰ τῶν ἀεροπόρων· οὐ γὰρ ἂν διακεκριμένη νόησις ἦν τῶν ἀϊδίων
ἀερίων ζώων καὶ τῶν μὴ ἀϊδίων, οὐδὲ μία τῶν ἐνυδρίων οὐδὲ τῶν χθονίων
ὁμοίως, ἀλλ' ἡ τῆς ἑτερότητος δύναμις κατακερματίζει τὸ ὅλον εἰς τὰ μέρη
καὶ τὰς μονάδας εἰς τοὺς ἀριθμούς. καὶ διὰ ταῦτα λοιπὸν χωρὶς μὲν αἱ τῶν
θείων ζώων αἰτίαι παρὰ τῷ δημιουργῷ, καθ' ἃς ὑπέστησε τὰς τάξεις τῶν γε-
νεσιουργῶν θεῶν τε καὶ δαιμόνων, χωρὶς δὲ αἱ τῶν θνητῶν, καθ' ἃς ὑφιστά-
νειν | παρακελεύεται τὰ θνητὰ γένη τοῖς νέοις θεοῖς. προκατάρχει γὰρ αὐτὸς **B**
καὶ τῆς τούτων ποιήσεως καὶ αὐτῷ τῷ λέγειν, ὅτι ποιητέον, ποιῶν. οἵ τε γὰρ
λόγοι τοῦ πατρὸς νοήσεις εἰσὶ δημιουργικαὶ καὶ αἱ νοήσεις ποιήσεις, ἐπιτρέ-
πει[6]) δὲ τὴν προσεχῆ ποίησιν τοῖς πολλοῖς. καὶ ὁρᾷς πάλιν, ὅπως ἡ τάξις
ἀναφαίνεται τῶν ποιητικῶν αἰτίων καὶ γεννητικῶν[7]). τὰ γὰρ θνητὰ ζῶα ποιεῖ
μὲν καὶ ὁ τῶν ἐγκοσμίων θεῶν χορὸς, ἀλλὰ μετὰ κινήσεως καὶ μετὰ βουλῆς[8]),
ποιεῖ δὲ καὶ ὁ δημιουργὸς, ἀλλὰ τῷ λέγειν· τοῦτο δὲ ταὐτὸν τῷ νοεῖν· λέγει
γὰρ δήπου νοῶν· καὶ ἀκινήτως καὶ νοερῶς· ποιεῖ δὲ καὶ τὸ αὐτοζῶον· ἔχει
γὰρ μίαν αἰτίαν πάντων πτηνῶν καὶ πάντων ἐνύδρων καὶ πάντων χθονίων· ἀλλὰ
μετὰ σιωπῆς καὶ αὐτῷ τῷ εἶναι καὶ νοητῶς. διαδέχεται γὰρ τὴν μὲν πατρικὴν
σιγὴν ὁ δημιουργικὸς λόγος, τὴν δὲ νοητὴν αἰτίαν ἡ νοερὰ ποίησις, τὴν δὲ
κατὰ τὸ εἶναι πρόνοιαν ἡ κατὰ τὸ ἐνεργεῖν ἀπογέννησις, καὶ τὸν μὲν λόγον ἡ
κίνησις, τὴν δὲ νοερὰν ἐνέργειαν ἡ τῷ αἰσθητῷ συμμεμιγμένη διακόσμησις.
τὰ γὰρ ἔσχατα δημιουργήματα δεῖται τοιαύτης ποιητικῆς αἰτίας· πᾶν γοῦν τὸ
μεταβλητὸν | καὶ ἀλλοιωτὸν καὶ γενητὸν καὶ φθαρτὸν ἐξ αἰτίας[9]) γέγονεν ἀκι- **C**
νήτου μὲν κατ' οὐσίαν, ἄλλως δὲ κινουμένης κατ' ἐνέργειαν. ἡ γὰρ ἐκεῖ διῃρη-
μένη κίνησις ἀπὸ τῆς οὐσίας ἐνταῦθα κινουμένην ἀπετέλεσεν οὐσίαν, διότι δὴ
τὸ ποιοῦν καὶ κατ' οὐσίαν ἐποίει καὶ κατ' ἐνέργειαν, ὧν δὴ διαπλεκομένων ἡ

---

[1]) **306, 53** *τέλειος ἱκανῶς*) *τελέως ἱκανὸς* **B.** — [2]) **307, 1** *θειόταται*) *θειώταται* **B.** *θεώνταται* **A.** — [3]) **307, 1** *τῶν*) om. **B.** — [4]) **307, 2** *ὁπωσοῦν*) *ὁποσοῦν* **B.** — [5]) **307, 3** *αἱ*) *ὡς* **A.** — [6]) **307, 11** *ἐπιτρέπει*) *ἐπιπρέπει* **B.** — [7]) **307, 13** *γεννητικῶν*) *γενητικῶν* **AB.** *ἡ τάξις τῶν ποιητικῶν αἰτίων καὶ πῶς ἑκάστη ποιεῖ*: m. **A.** — [8]) **307, 14** *μετὰ βουλῆς*) Fort. *μεταβολῆς* Tayl. — [9]) **307, 20** *ἐξ αἰτίας*) *ἐξαιτίας* **A.**

μεταβολὴ τῆς οὐσίας ἔσχε τὴν πάροδον. δεῖται οὖν τὰ θνητὰ κινουμένων αἰτίων, καὶ τὰ πολυμετάβολα πολλῶν· μονογενῆ γὰρ αὐτὰ διαμένειν ἀμήχανον· οὐ γὰρ ἂν εἴη γένη θνητά· δεῖ δὲ εἶναι καὶ τὸ θνητὸν, πρῶτον μὲν, ἵνα πάντα ὅσα δυνατὸν ἦν γενέσθαι, ταῦτα [1]) ὑποστῇ, τά τε ὄντα ἀεὶ καὶ τὰ μὴ ὄντα ποτέ· τούτων γὰρ ἐπέκεινα τὸ μηδαμῶς ὄν· ἔπειτα, ἵνα μὴ τὰ θεῖα τελευταῖα τῶν ὄντων ᾖ καὶ τὸ ὄν· ἅπαν γὰρ τὸ γεννητικόν [2]) τινος κρεῖσσόν ἐστιν αὐτοῦ καὶ θειότερον· καὶ τρίτον ἔτι, ἵνα μὴ ἀτελὴς ὁ κόσμος ᾖ μὴ πάντα περιέχων ὅσων εἶχε τὰς αἰτίας τὸ αὐτοζῶον· τὸ γὰρ ἐκεῖ πτηνὸν πάντων πτηνῶν αἴτιον, καὶ τὸ ἔνυδρον τῶν ἐνύδρων, καὶ τὸ χθόνιον τῶν χθονίων εἴτε θείων εἴτε θνη-
D τῶν. καὶ διὰ ταῦτα ἄρα Ὀρφεὺς [3]) τὴν τῶν μεριστῶν ζωοποιὸν αἰτίαν | ἄνω μένουσαν καὶ ὑφαίνουσαν τὸν διάκοσμον τῶν οὐρανίων νύμφην τε εἶναί φησιν, ὡς ἄχραντον, καὶ ταῦτα τῷ Διὶ συναφθεῖσαν, καὶ μένειν ἐν οἰκείοις ἤθεσι, προελθοῦσαν δὲ ἀπὸ τῶν ἑαυτῆς οἴκων ἀτελεῖς τε καταλείπειν τοὺς ἱστοὺς καὶ ἁρπάζεσθαι καὶ ἀναρπασθεῖσαν γαμεῖσθαι καὶ γαμηθεῖσαν [4]) γεννᾶν, ἵνα ψυχώσῃ καὶ τὰ ἐπείσακτον ἔχοντα ζωήν. τὸ γὰρ ἀτελὲς, οἶμαι, τῶν ἱστῶν ἐνδείκνυται κἀκεῖνο τὸ μέχρι τῶν ἀϊδίων ζώων ἀτελὲς εἶναι τὸ πᾶν· διὸ καὶ ὁ [5]) Πλάτων παρακελεύεσθαί φησι [6]) τὸν ἕνα δημιουργὸν τοῖς πολλοῖς προσυφαίνειν τὰ θνητὰ τοῖς ἀθανάτοις, ἀναμιμνήσκων πως ἡμᾶς, ὅτι τῆς τοῦ παντὸς ὑφαντικῆς ζωῆς τελείωσίς ἐστιν ἡ προσθήκη τῶν θνητῶν, καὶ τῆς Ὀρφικῆς θεομυθίας καὶ τῶν ἀτελῶν ἱστῶν ἐξηγητικὰς ἐννοίας [7]) παρεχόμενος. ὁ μὲν οὖν θεῖος ἀριθμὸς ὅρον οἰκεῖον ἔσχε καὶ πέρας καὶ ἔστι τέλειος [8])· δεῖ δὲ καὶ τὸ θνητὸν σχεῖν, καὶ τοῦτο τριχῶς, ἀερίως, ἐνυδρίως [9]), χθονίως· οὐρανίως γὰρ ἀδύνατον, διότι πάσης διακοσμήσεως ἡ ἀκρότης καὶ τὸ πρώτιστον γένος ἄχραντόν ἐστι καὶ ἀΐδιον, ὁμοιούμενον πρὸς τὴν πρὸ αὐτοῦ αἰτίαν [10]).
E ὡς οὖν τὸ πρώτιστον τῶν νοερῶν νοητὸν, | καὶ τὸ πρώτιστον τῶν ἀγγέλων θεὸς, οὕτω καὶ τὸ πρώτιστον τῶν αἰσθητῶν ἀΐδιον καὶ θεῖον πᾶν· ἐν δὲ τῇ γενέσει συμπέπλεκται τῷ θείῳ τὸ θνητόν· διὸ καὶ ὑπόλοιπα τὰ θνητὰ γένη προσηγόρευσεν, ὥσπερ ἐλλείμματα [11]) ὄντα τῆς τῶν θείων [12]) δημιουργίας καὶ οἷον ὑποστάθμαι παρ' αὐτῶν ἀποτικτόμεναι τῶν θεῶν. ἀλλὰ πῶς ἀγένητα ταῦτα; ἢ ὡς μήπω γενόμενα· διότι δὴ τάξις ἐστὶ τῶν τὸ πᾶν συμπληρούντων, καὶ τὰ δεύτερα τῇ τάξει διαφέροντα τῶν πρὸ αὐτῶν διορίζων ὁ δημιουργὸς οὔπω γεγονέναι φησὶν ἐκείνων προϋποστάντων. τάχα δὲ καὶ ἄλλως ἀγένητα· τὰ γὰρ αὐτὰ καὶ θνητά ἐστι καὶ ἀγένητα [13])· ὡς μὲν ἀπὸ τῆς δημιουργικῆς γιγνόμενα

---

[1]) **307, 25** *ταῦτα*) *πάντα* B. — [2]) **307, 26** *ἅπαν—γεννητικόν*) *ὅταν—γενητικόν* B. — [3]) **307, 29** *ὀρφεὺς*· m. A. — [4]) **307, 32** *γαμηθεῖσαν*) *γαμεθεῖσαν* A. — [5]) **307, 34** *ὁ*) om. B. — [6]) **307, 34** *φησι*) Pag. 41 D. — [7]) **307, 36** *ἐννοίας*) *αἰτίας* B. — [8]) **307, 37** *τέλειος*) Cf. Civ. Lib. VIII. Pag. 546 B. — [9]) **307, 38** *ἐνυδρίως*) *ἐνύδρως* A. — [10]) **307, 39** *ὅτι πάσης διακοσμήσεως τὸ ἄκρον πέρας τῇ πρὸ αὐτοῦ ὅμοιον*: m. A. — [11]) **307, 41** *ἐλλείμματα*) *ἐλλείματα* B. — [12]) **307, 42** *θείων*) *θεῶν* B. — [13]) **307, 45** *τὰ γὰρ αὐτὰ—ἀγένητα*) om. B.

μονάδος καὶ τῆς ἀκινήτου καὶ αἰωνίου ποιήσεως ἀγένητα, ὡς δὲ ὑπὸ τῶν νέων
θεῶν θνητά, μέτεστι δὲ καὶ τούτοις ἀϊδίου τινός, διότι κατ' εἶδος μέν ἐστιν
ἄφθαρτα, κατὰ δὲ τὸ καθ' ἕκαστον φθαρτά· διῄρηται γὰρ ἐπὶ τούτων τὸ εἶδος τοῦ
καθ' ἕκαστον καὶ οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῶν θείων καὶ μόνως ἀϊδίων[1]) ζώων ἔνεστι
πᾶν τὴν ὅλην τῶν παραδειγμάτων πρόοδον ὑποδέξασθαι δεδυνημένον. τὸ μὲν
οὖν ἀΐδιον τῶν θνητῶν ἀπὸ τῆς δημιουργίας τῆς μιᾶς ἐστι, δι' ἣν ἀμετάβλητον
τὸ | εἶδος καὶ ἓν καὶ ταὐτὸν ἐν πολλοῖς ἐστι, τὸ δὲ μεταβλητὸν ἀπὸ τῆς μερι- F
στῆς κινήσεως τῶν αἰτίων ἐξαλλάττει τὴν τῶν ὑποστάντων φύσιν. δεῖ δὲ εἶναι
καὶ τὸ θνητόν, ἵνα τέλειος ὁ κόσμος ᾖ, οὐ διῃρημένως[2]) μὲν διὰ τὴν νοητὴν
αἰτίαν, παντοδαπῶς δὲ ὅμως ἀποτυπωσάμενος. ὅσα γὰρ ἡ μία τῶν πτηνῶν
αἰτία περιεῖχε, περὶ[3]) ταῦτα ἔλαχε τὸ αἰσθητὸν μεριστῶς, καὶ ἡ ἐκεῖ μονὰς
ἐνταῦθα γέγονεν ἀριθμός. εἰ δὲ ταῦτα κρατοίη[4]), νοῶν ὁ δημιουργὸς ἕκαστον
τῶν θνητῶν ᾗ ἀγένητον, περιέχων[5]) μέντοι τὸ θνητὸν ἀγενήτως, οὐ μόνον
ἔχει τὰς τέτταρας | ἰδέας, ἀλλὰ καὶ τοὺς τούτων ὑπομερισμοὺς εἰς τὰ ἀγέν- 308
νητα τῶν ἀθανάτων αἴτια καὶ τὰ ἀγέννητα τῶν θνητῶν. ἄλλο οὖν τὸ
νοητὸν ζῷον, καὶ ἄλλο τὸ ἐν αὐτῷ νοερὸν ζῷον, πλήθει μὲν τοῦτο
μερικωτέρων ζώων χρώμενον, δυνάμει δὲ ἐλάσσονι τοῦ νοητοῦ ζώου.
ἐπειδὴ δὲ πολλαὶ τοῦ κόσμου τελειότητές εἰσι (τέλειος γὰρ καὶ ὅλος ἐξ
ὅλων, τέλειος καὶ τὸν χρόνον προσλαβών, τέλειος δὲ καὶ τὰ πάντα περιλαβὼν
ζῷα) τὸ τῆς τελειότητος ταύτης εἶδος ἐνδεικνύμενος ὁποῖόν ἐστι, προσέθηκε
τὸ ἱκανῶς εἶναι. παντελὴς γὰρ οὕτως[6]) ἔσται, πάντα τά τε ζῷα περιέχων
καὶ πάσας τὰς νοητὰς καὶ νοερὰς ἐγκολπισάμενος δυνάμεις καὶ πάντων τῶν
ἡνωμένων παραδειγμάτων διῃρημένας εἰκόνας ὑποδεξάμενος. διὰ τί οὖν, φαίη
τις ἄν, εἰ δεῖ τὸν κόσμον πάντα σχεῖν ἐντὸς τὰ ζῷα, καὶ ὅσα θνητά, διὰ τὴν
πρὸς τὸ παράδειγμα ἀφομοίωσιν, οὐκ αὐτὸς ὁ δημιουργὸς καὶ ταῦτα ὑφίστησι;
τούτου δὴ τὴν αἰτίαν εὐθὺς ἐπήνεγκεν[7]) αὐτός· δι' ἐμοῦ δὲ ταῦτα γενό-
μενα καὶ βίου μετασχόντα θεοῖς ἰσάζοιντ' | ἄν· ἄντικρυς τὸν εἰρη- B
μένον λόγον βεβαιῶν, ὅτι πᾶν τὸ ὑπ'[8]) ἀκινήτου γενόμενον αἰτίας ἀγένητόν[9])
ἐστι καὶ ἀμετάβλητον, τὸ δὲ ὑπὸ ἀκινήτου μέν, διὰ μέσης δὲ τῆς κινουμένης,
τῇ μὲν ἀγένητον, τῇ δὲ μεταβλητόν. δέχεται γὰρ ἀπὸ μὲν τῆς ἀκινήτου τὸ ἕν,
ἀπὸ δὲ τῆς κινουμένης τὸ πλῆθος, καὶ ἀπ' ἐκείνης μὲν τὸ εἶναι καὶ τὸ εἶδος,
ἀπὸ δὲ ταύτης τὸ ἄτομον καὶ τὸ γενέσθαι· δι' ἃ δὴ σῴζεται μὲν κατὰ τὸ εἶδος,
ἀπόλλυται δὲ τὸ καθ' ἕκαστον. ἆρ' οὖν, φαίη τις ἄν, ἐπειδὴ τὰς λογικὰς ψυχὰς
ὁ δημιουργὸς ὑφίστησιν αὐτὸς καθ' αὑτὸν[10]), θεοῖς αὗται ἰσάζονται; καὶ πῶς
ὁμωνύμους αὐτὰς ταῖς θείαις κατὰ τὸ ἀθάνατον μικρὸν ὕστερον ἀποκαλέ-
σει[11]); μήποτε οὖν τὸ ἰσάζοιτο πάνυ μετ' ἀσφαλείας προσκεῖσθαι φατέον,

---

[1]) 307, 48 *ἀϊδίων*) *ἀϊδίως* B. — [2]) 307, 51 *διῃρημένως*) *διῃρημένος* B. — [3]) 307, 52 *περὶ*) delendum videtur. — [4]) 307, 53 *κρατοίη*) *κρατείοι* B. — [5]) 307, 54 *περιέχων*) *περιέχον* B. — [6]) 308, 5 *οὕτως*) *οὗτος* A. — [7]) 308, 9 *ἐπήνεγκεν*) *ὑπήνεγκεν* B. — [8]) 308, 10 *ὑπ'*) *ὑπὸ* B. — [9]) 308, 10 *ἀγένητόν*) *ἀγέννητόν* A. — [10]) 308, 14 *αὐτὸς καθ' αὑτὸν*,) *αὐτός, καθ' ἃς τοῖς* B. — [11]) 308, 15 *ἀποκαλέσει*) Pag. 41 C.

οὐ τοῦτο λέγον[1]), ὅτι πάντως ἴσον ἔσται θεοῖς, ἀλλ' ὅτι ὅμοιον. τὸ γὰρ ἰσαζό-
μενον εἰς ὁμοιότητα χωρεῖ πρὸς τὸ ἴσον, τὸ δὲ ἴσον σύμβολόν ἐστι τῶν ἐγκο-
σμίων θεῶν, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ Παρμενίδῃ[2]) παραδέδωκεν· ἄλλως τε καὶ τὸ λο-
γικὸν εἶδος τῆς ζωῆς ἀποκαθαρθὲν καὶ τέλειον γενόμενον θεῖόν ἐστιν· ὥστε
C τινὰς μηδὲ θεὸν αὐτὸ προσαγορεύειν[3]) ἀπογνῶναι, διὰ τὸ προβεβλῆσθαι | τὸ
θεῖον ἐν αὐτῷ καὶ κατὰ τοῦτο συνηνῶσθαι πρὸς τοὺς ὄντως θεούς. τοῦτο μὲν
δὴ τοιοῦτον· κἀκεῖνο δὲ ἀκριβῶς εἴρηται τὸ δι' ἐμοῦ. καὶ γὰρ τὰ θνητὰ τῶν
γενῶν ὑπ' αὐτοῦ γίγνεται, δι' αὐτοῦ δὲ τὰ ἀΐδια. κατὰ μίαν γὰρ αἰτίαν ἡνωμέ-
νην[4]) ἔχει τό τε ὑφ' οὗ καὶ τὸ δι' οὗ, καὶ ὡς μὲν πατὴρ ὑφ' ἑαυτοῦ πάντα ποιεῖ,
ὡς δὲ δημιουργὸς τὰ ἀΐδια μὲν δι' ἑαυτοῦ, τὰ δὲ θνητὰ διῃρημένως ὑπ' αὐτοῦ
μέν, διὰ τῶν νέων δὲ γίγνεται θεῶν. καὶ οὐ διὰ τοῦτο οἰητέον τὴν νέαν[5]) ἀτι-
μάζεσθαι δημιουργίαν, ὅτι τὸν δι' οὗ λόγον ἔχει πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον αἰτίαν.
ἀεὶ γὰρ τὰ προσεχέστερα αἴτια τὴν τοῦ δι' οὗ τάξιν ἀποφαίνεται[6]) πρὸς τὰς
ἐξῃρημένας ποιήσεις· ἐπεὶ καὶ τῆς νέας δημιουργίας ὄργανον ἡ φύσις, καὶ
ταύτης πάλιν ἄλλο, τὸ ἔμφυτον θερμόν[7])· ὥστε ὅσοι τῶν Πλατωνικῶν τῷ μὲν
πρώτῳ καὶ ἀφ' οὗ καὶ ἐφ' ὃ προσοικειοῦσιν, ὥσπερ ὁ μέγας Θεόδωρος, τῷ δὲ
νῷ τὸ δι' ὃ[8]) καὶ πρὸς ὅ, τῇ δὲ ψυχῇ τὸ ὑφ' οὗ καὶ τὸ καθ' ὅ, λέγουσι μέν τινα
τῶν ὀνομάτων διαίρεσιν οὐκ ἄμουσον, ἁμαρτάνουσι δὲ τῆς τοῦ Πλάτωνος κρί-
σεως. τῷ γὰρ δημιουργικῷ νῷ καὶ τὸ ὑφ' οὗ καὶ τὸ δι' ὃ[9]) προσῆψεν αὐτός,
D καὶ οὐδὲν δεῖ | τὰ ὀνόματα διαιρεῖν κατὰ τὰς θείας τάξεις, πλὴν ὅτι τὸ μὲν δι'
ὃ[10]) τελικόν ἐστι, τὸ δὲ πρὸς ὃ παραδειγματικόν· κωλύει δὲ οὐδὲν πάντα
ταῦτα ἐν τῷ δημιουργῷ[11]) θεωρεῖν, ὡς μὲν θεῷ, τὸ δι' ὅ· τέλος γὰρ ἡ ἀγα-
θότης· ὡς δὲ νοητικῷ, τὸ δι' οὗ· ποιεῖ γὰρ δι' ἐνεργείας νοητικῆς οὐ προη-
γουμένης οὔσης τῆς γνώσεως, συντελούσης δὲ δι' ἑαυτῆς τῇ δημιουργίᾳ, καθ'
ὅσον δημιουργεῖ πρότερον νοῶν. καὶ μὴν καὶ τὸ βίου μετασχόντα πάνυ
δαιμονίως προσέθηκε. τί γάρ; εἰ γένοιτο μὲν ὑπ' αὐτοῦ τὰ ὅλα στοιχεῖα, πῦρ
καὶ ἀὴρ καὶ ὕδωρ, ἄψυχα δὲ ὅμως, ἆρα[12]) θεοῖς ἰσάζοιτο ἄν, ὥσπερ δὴ κα-
λοῦμεν[13]) τὴν γῆν θεόν, καὶ τὸ πῦρ; οὐδαμῶς. τὸ γὰρ πρώτως ἐκθεοῦν[14])
τὰ ὅλα σώματα ψυχή ἐστιν[15]), ὥσπερ καὶ ἐν Νόμοις[16]) εἴρηκεν. εἰ δὲ καὶ
γένοιτο δι' αὐτοῦ καὶ βίου μετάσχοι δι' αὐτοῦ, ζωὴν ἕξει καὶ ψυχήν· ὁ γὰρ

---

[1]) 308, 16 *λέγον*) *λέγων* — [2]) 308, 18 *τῷ Παρμενίδῃ*) Pag. 150 D, quem locum Proclus secundum ea, quae ipse in comm. ad Pag. 140 B. Tom. VI. Pag. 202 Cous. disputat, respexisse hic videtur. — [3]) 308, 19 *αὐτὸ προσαγορεύειν*) *αὐτὸν προσαγορεύει* B. *τάχα τὸν πλωτῖνον λέγει·* m. A. — [4]) 308, 22 *ἡνωμένην*) *ἡνομένην* B. — [5]) 308, 24 *νέαν*) *μίαν* A. — [6]) 308, 25 *ἀποφαίνεται*) *ἀποφέρεται* B. — [7]) 308, 26 *τῆς νέας δημιουργίας, ὄργανον ἡ φύσις· ταύτης δέ, τὸ ἔμφυτον θερμόν*: m. A. — [8]) 308, 27 *δι' ὃ*) *δι' ὁ* B. *διὸ* A. — [9]) 308, 29 *δι' ὃ*) *δι' οὗ* B. *δι' οὗ*, sup. *ὅ*, A. — [10]) 308, 30 *δι' ὃ*) *διὸ* — [11]) 308, 31 *δημιουργῷ*) *δημιουγῷ* A. — [12]) 308, 34 *ἆρα*) *ἄρα* — [13]) 308, 35 *καλοῦμεν*) *καὶ καλοῦμεν* A. — [14]) 308, 35 *ἐκθεοῦν*) *ἐκθοῦν* B. — [15]) 308, 36 *ὅτι τὸ πρώτως ἐκθεοῦν τὰ σώματα ψυχή ἐστιν*: m. A. — [16]) 308, 36 *Νόμοις*) Lib. X. Pag. 899 B.

βίος ἐν ψυχαῖς· εἰ δὲ μετὰ τῆς ὁλότητος ἔχοι καὶ τὴν ψύχωσιν, θεοῖς ἰσάζοιτο
ἄν· καὶ γὰρ ὅτε τῷ κόσμῳ ψυχὴν ἐπέστησε, θεὸν εὐδαίμονα τότε πρῶτον αὐ-
τὸν ὕμνησεν [1]), ὡς τῆς ψυχῆς θεοποιὸν ἐχούσης δύναμιν πρὸς πᾶν τὸ σωμα-
τικὸν καὶ θείας [2]) οὔσης.

Ἵν' οὖν θνητά τε ᾖ, τό τε πᾶν ὄντως ἅπαν | ᾖ, τρέπεσθε [3]) E
κατὰ φύσιν ὑμεῖς ἐπὶ τὴν τῶν ζώων δημιουργίαν. (Pag. 41 C.)

Διττοὺς παραδίδωσιν ἐν τούτοις τῆς δευτέρας δημιουργίας σκοπούς, ἕνα
μὲν τὸν προνοητικόν, δεύτερον δὲ ἀφομοιωτικόν, τὸν μὲν προσεχέστερον ὄντα,
τὸν δὲ ὁλικώτερον. τῆς μὲν γὰρ τῶν θνητῶν ὑποστάσεως ἕνεκα ποιοῦσα πρό-
νοιαν καὶ τελειότητα [4]) δυνάμεως ἐνδείκνυται· τὸ γὰρ ὑπερπλῆρες τῆς δυνάμεως
πᾶν γόνιμόν ἐστιν ἄλλων μεθ' ἑαυτὸ δευτέρων· τῆς δὲ τοῦ παντὸς συμπληρώ-
σεως [5]) κατὰ τὴν ἀφομοιωτικὴν δύναμιν, ἵνα τῷ παντελεῖ ζώῳ καὶ τόδε τὸ πᾶν
ὅμοιον ἀποτελεσθῇ, πᾶσι τοῖς τῶν θείων τε καὶ θνητῶν ζώων ἀριθμοῖς διακε-
κοσμημένον. εἴτε γὰρ ἀθάνατα πάντα ἦν, τὰ θειότατα [6]) τῶν αἰσθητῶν ἄγονα
ἂν ἦν, εἴτε μὴ τὸ πᾶν πᾶσι συμπεπληρωμένον τοῖς εἴδεσι τῆς [7]) ζωῆς, οὐκ ἂν
τέλειον ἦν οὐδὲ ἱκανῶς ὅμοιον πρὸς τὸ παντελὲς ζῷον. ἵν' [8]) οὖν μηδέτερα [9])
τούτων ᾖ, κινεῖ τὴν δευτέραν δημιουργίαν ὁ πρῶτος δημιουργὸς ἄνωθεν ἀπ'
ἄκρας τῆς ἑαυτοῦ περιωπῆς καὶ δύναμιν ἐπιῤῥεῖ ζωογονικήν τε καὶ δημιουργι-
κήν, δι' ἧς καὶ γεννήσουσι [10]) τὰς δευτέρας ἀφ' ἑαυτῶν οὐσίας καὶ ζωῆς | πλη- F
ρώσουσι καὶ εἰδοποιήσουσιν· ἴδιον γὰρ ζωογόνου μὲν θεότητος ζωοποιεῖν, δη-
μιουργικῆς δὲ τὸ εἰδοποιεῖν. καὶ τὸ τρέπεσθαι οὖν κινητικόν, ἄντικρυς ἐοι-
κὸς τῷ [11]) Ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
ἐπὶ τὸν πόλεμον τῆς γενέσεως καὶ τὴν δημιουργίαν τῶν θνητῶν αὐτοὺς ἀνεγεῖ-
ρον, ἣν ἐπιτελοῦσι διὰ κινήσεως πάντες μέν, οὐχ ἥκιστα δὲ οἱ κοσμοκράτορες·
οὗτοι γάρ εἰσιν οἱ τρεπόμενοι· καὶ διαφερόντως ὁ βασιλεὺς Ἥλιος· τοῦτον γὰρ
ἐπέστησε τοῖς ὅλοις ὁ δημιουργός, Καί φύλαχ' αὐτὸν ἔτευξε κέλευσέ
τε | πᾶσιν ἀνάσσειν, ὥς φησιν Ὀρφεύς [12]). καὶ μὴν καὶ [13]) τὸ κατὰ 309
φύσιν ὁρίζει μὲν τὴν ποίησιν αὐτῶν κατὰ τὸ μέτρον καὶ τὸ ἀγαθόν, ἔτι δὲ ὡς
ὄργανον αὐτοῖς ὑποστρώννυσι τὴν φυσικὴν πᾶσαν ποίησιν· κινοῦσι γοῦν αὐτὴν
καὶ ποδηγετοῦσιν ὑπηρετουμένην ταῖς βουλήσεσι· καὶ τρίτον ἀφορίζει τὴν με-
σότητα αὐτῶν· τῷ γὰρ μέσῳ τὸ τὰ ἔσχατα δημιουργεῖν κατὰ φύσιν. ἀνήρτηται
γὰρ τὰ μὲν ποτὲ ὄντα εἰς τὰ κατὰ χρόνον ἀϊδίως ὄντα, ταῦτα δὲ εἰς τὰ αἰω-
νίως ὄντα· καὶ τὰ μὲν πρῶτα γεννητικὰ τῶν μέσων ἐστί, ταῦτα δὲ τῶν τελευ-

---

[1]) 308, 38 *ὕμνησεν*) Pag. 34 B. — [2]) 308, 39 *θείας*) *θεία* — [3]) 308, 40 *τρέπεσθε*) *τρέπεσθαι* B. — [4]) 308, 42 *τελειότητα*) *τελειότατα* B. (corr. Tayl.) — [5]) 308, 44 *συμπληρώσεως*) sc. *ἕνεκα ποιεῖ* — [6]) 308, 46 *θειότατα*) *θειότα* B. (corr. Tayl.) — [7]) 308, 47 *τῆς*) *τοῖς* — [8]) 308, 47 *ἵν'*) *ἵνα* A. — [9]) 308, 47 *μηδέτερα*) *μηδ' ἑτέρα* B. — [10]) 308, 49 *γεννήσουσι*) *γενήσουσι* A. — [11]) 308, 51 *τῷ*) *τὸ* A. Il. XX. 24. Tayl. — [12]) 309, 1 *ὀρφεὺς·* m. A. — [13]) 309, 1 *καὶ*) om. B.

ταίων. καὶ τὸ ὑμεῖς[1]) δὲ αὐτουργίαν δηλοῦν αὐτὰς ἀνεγείρει τὰς ζωὰς τὰς
θείας ἐπὶ τὴν δημιουργίαν. μὴ δὴ θαυμάζωμεν ἔτι, πόθεν ὑπάρχει ταῖς θείαις
ψυχαῖς τὸ δημιουργικὸν, ἴδιον ὂν τῶν[2]) θεῶν τῶν ὑπερουσίων· ὥσπερ γὰρ Ὀρ-
φεὺς τὴν νοερὰν οὐσίαν ἐνθεὶς τῷ Διὶ δημιουργικὴν ἀπετέλεσεν, οὕτω δὴ καὶ
ὁ Πλάτων τοὺς λόγους προαγαγὼν ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἐνθέους τε καὶ δημιουργι-
B κὰς ἀπέφηνε τὰς ὅλας ψυχάς. μηδὲ ἀπορῶμεν, διὰ τί | τῶν[3]) ἐγκοσμίων τὰ
μὲν ἀθάνατα, τὰ δὲ θνητὰ, πάντων κατὰ τὰς νοητὰς αἰτίας γεγονότων· ἔστι
γὰρ τὰ μὲν ἀπ' ἄλλης, τὰ δὲ ἀπ' ἄλλης προσεχοῦς ποιητικῆς αἰτίας, δεῖ δὲ
καὶ πρὸς ταύτας ὁρᾶν, ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ παραδείγματα μόνον. μηδὲ ἐπιζητῶμεν
ἰδέαν Σωκράτους ἢ Πλάτωνος ἢ τῶν καθ' ἕκαστά τινος[4])· κατὰ γένη γὰρ ὁ
δημιουργὸς καὶ τὰ θνητὰ ζῷα διεῖλε καὶ μέχρι τῶν ὁλικῶν ἵσταται νοήσεων
καὶ διὰ τούτων περιλαμβάνει πᾶν τὸ μερικόν· ὡς γὰρ τὸ ἔνυλον ἀΰλως καὶ τὸ
γενητὸν[5]) ἀγενήτως, οὕτω καὶ τὸ καθ' ἕκαστον ὁλικῶς προείληφε.| μηδὲ λέγω-
μεν, ὅτι οὐ[6]) ποιεῖ καὶ τὰ θνητὰ ὁ δημιουργός· ποιεῖ γὰρ ,ἀλλὰ διὰ τῶν νέων·
πρὶν γὰρ οὗτοι ποιήσουσιν, ἐκεῖνος πεποίηκε τῷ νοῆσαι μόνον. μηδὲ ἀπογι-
γνώσκωμεν[7]), ὅτι καὶ θείως ἐστὶ τὰ θνητὰ καὶ οὐ θνητῶς μόνον· ἃ γὰρ προ-
τείνει νῦν ὁ δημιουργὸς ἐν τοῖς λόγοις, ὑποστάσεις εἰσὶ περὶ τοὺς νέους θεοὺς,
ἃς ὁ οὐρανὸς ὑπεδέξατο πρώτως, καθ' ἃς καὶ δημιουργοῦσιν οἱ νέοι[8]) θεοὶ
τὰ θνητά. μονάδες γὰρ ἀπὸ τῶν νοητῶν εἰδῶν εἰς τὸν οὐρανὸν προῆλθον πά-
σης τῆς θνητοειδοῦς ζωῆς, ἀπὸ δὲ τούτων τῶν μονάδων θείων οὐσῶν πᾶν
C ἀπεγεννήθη τὸ πλῆθος τῶν ἐνύλων ζῴων. ἐὰν γὰρ τούτων | ἀνεχώμεθα τῶν
νοημάτων, τῷ τε Πλάτωνι συνακολουθήσομεν καὶ τῆς φύσεως οὐκ ἀπολειφθη-
σόμεθα τῶν πραγμάτων.

μιμούμενοι τὴν ἐμὴν δύναμιν, περὶ τὴν ὑμετέραν[9]) γένεσιν. (Pag. 41 C.)

Τοῦτό ἐστι τὸ ἀκρότατον τέλος τῆς δευτέρας δημιουργίας, ἡ πρὸς τὴν μίαν καὶ ἐξῃρημένην δημιουργίαν ὁμοίωσις καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπιστροφή. δεῖ γὰρ τὰ μὲν ἀκίνητα[10]) τοῖς ἀκινήτοις, τὰ δὲ πολυμετάβολα τοῖς ἀεικινήτοις ἕπεσθαι, καὶ μίαν εἶναι σειρὰν ἀεὶ τῶν δευτέρων ὁμοιουμένων[11]) πρὸς τὰ πρὸ αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ δημιουργῷ καὶ βούλησις ἦν θεία καὶ δύναμις, τὴν μὲν βούλησιν αὐτοῖς ἐξέφηνε διὰ τῆς μαθήσεως καὶ δι' ἐκείνης ἀπετέλεσεν αὐτῶν δημιουργικὴν τὴν βούλησιν, τὴν δὲ δύναμιν διὰ ταύτης τῆς μιμήσεως, καθ' ἣν προστάττει τὴν δύναμιν αὐτοὺς ἐκμιμεῖσθαι τὴν τοῦ ἑνὸς δημιουργοῦ, καθ' ἣν ἀπεγεννήθησαν ὑπ' αὐτοῦ. τῷ γὰρ λέγειν ὃ[12]) βούλεται βούλησιν αὐτοῖς ἐν-

---

[1]) 309, 5 *ὑμεῖς*) *ἡμεῖς* B. — [2]) 309, 7 *ὂν τῶν*) *ὄντων* B. — [3]) 309, 9 *τί τῶν*) *τίνων* B. (corr. Tayl.) — [4]) 309, 12 *ὅτι τῶν καθ' ἕκαστα, οὐκ εἰσὶν ἰδέαι·* m. A. — [5]) 309, 14 *τὸ γενητὸν*) *γενητον* A. *τὸ γεννητὸν* B. — [6]) 309, 14 *καὶ τὸ — ὅτι οὐ*) om. B. Tayl. nihil nisi *ἀθανάτως* desiderabat. — [7]) 309, 16 *ἀπογιγνώσκωμεν*) *ἀπογινώσκωμεν* A. — [8]) 309, 17 *νέοι*) om. B. — [9]) 309, 21 *ὑμετέραν*) *ἡμετέραν* B. — [10]) 309, 23 *ἀκίνητα*) Tayl. coni. *αὐτοκίνητα*, quod h. l. alienum est. — [11]) 309, 24 *ὁμοιουμένων*) *ὁμοιουμένην* B. — [12]) 309, 27 *ὅ*) *ὁ* B.

δίδωσι, καὶ τῷ λέγειν ὃ δύναται δύναμιν αὐτοῖς χορηγεῖ, καὶ τέλος ἀποφαίνει δημιουργοὺς δευτέρους μιμητὰς τοῦ πατρός. εἴτε οὖν δύναμίς ἐστιν ἐγκόσμιος[1]) εἴτε δαιμόνων ἐνέργεια δραστήριος εἴτε ἡρώων | ἀλκὴ καὶ ὑπερφυὴς ῥώμη, D πᾶσαν ὁ δημιουργὸς ὑφίστησι καὶ ἐνδίδωσιν εἰς τοὺς συμπληροῦντας τὴν ὅλην δευτέραν δημιουργίαν. ἔστι γὰρ ἡ πρώτη δύναμις ἐν αὐτῷ καὶ ἡ τῶν δημιουργικῶν δυνάμεων μονάς· ἐπεὶ δὲ καὶ νοῦς ἐστὶ καὶ πατήρ, εἴη ἂν ἐν αὐτῷ πάντα, ὁ πατήρ, ἡ δύναμις τοῦ πατρὸς, ὁ νοῦς ὁ πατρικός· ὥστε οὐδὲ ταύτης τῆς διαιρέσεως[2]) ὁ Πλάτων ἀνεννόητος· διὸ καὶ νῦν τὴν[3]) δύναμιν τὴν ἑαυτοῦ προσείρηκεν ὡς πατρὸς, καὶ τοῦτο δεδήλωκεν ἐπαγαγὼν[4]) τὸ περὶ τὴν ὑμετέραν γένεσιν. ταύτης γὰρ ὁ πατὴρ αἴτιος μετὰ τῆς δυνάμεως, ὥσπερ καὶ τῆς ἐνταῦθα γενέσεως ὁ πατὴρ μετὰ τοῦ θήλεος.

Καὶ καθ' ὅσον μὲν αὐτῶν ἀθανάτοις[5]), ὁμώνυμον εἶναι προσήκει, θεῖον λεγόμενον, ἡγεμονοῦντε[6]) ἐν αὐτοῖς, τῶν ἀεὶ δίκῃ καὶ ὑμῖν[7]) ἐθελόντων ἕπεσθαι σπείρας καὶ ὑπαρξάμενος ἐγὼ παραδώσω. (Pag. 41 C.)

Τῆς τῶν ζώων ἁπάντων δημιουργίας διῃρημένης εἴς τε τὴν τῶν θείων ζώων ἀπογέννησιν καὶ τὴν τῶν θνητῶν, καὶ αὖ πάλιν τῆς τούτων γεννήσεως συμπλεκομένης ἔκ τε ἀθανάτου καὶ θνητοῦ τινὸς, οὐ πάσης, ἀλλ' ἐκείνης, ἧς ἐστὶ | καὶ τὸ λογικὸν εἶδος τῆς ζωῆς, εἴτε ἐν ἀερίοις ἢ τοιοῦτόν τι[8]) εἴτε ἐν E πεζοῖς εἴτε ἐν τοῖς μεταξὺ τούτων (καὶ γὰρ τὰ φυτά, ζῶα κατ' αὐτὰ[9]) ὄντα, θνητά ἐστιν, οὐκ ἔχοντα ψυχὴν λογικὴν τὴν ψυχοῦσαν, ὡς αὐτὸς ἐρεῖ[10]) σαφῶς) πᾶσάν τε τὴν τῶν θείων ζώων δημιουργίαν ὑφίστησι καθ' ἑαυτὸν ὁ τῶν ὅλων πατὴρ καὶ τῆς τῶν θνητῶν συστάσεως[11]) τὸ λογικὸν εἶδος τῆς ζωῆς ἐν ἑκάστῳ τῶν τριῶν γενῶν θεωρούμενον, τὸ δὲ λοιπὸν ὑφίστησι μὲν, ἀλλὰ προσεχῶς τοῖς νέοις θεοῖς παραδίδωσιν αὐτοῦ τὴν ἀπογέννησιν καὶ ἐκείνους κυρίους ἀποφαίνει τῆς θνητῆς ἁπάσης φύσεως, καὶ αὐτὸς παραλαβὼν προϋποστὰν ἀλλαχόθεν πᾶν ὅσον ἦν ὁρατὸν πλημμελῶς κινούμενον εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγαγεν ἐκ τῆς ἀταξίας. οὕτως ἄρα τὰ τέλη τῆς τοῦ παντὸς ποιήσεως ἄλλοις παραδίδωσι τοῖς νέοις θεοῖς. παραλαμβάνων οὖν καὶ παραδιδοὺς μέσος ἐστὶ τοῦ τε νοητοῦ θεοῦ τοῦ κατὰ τὸ αὐτοζῶον καὶ τῶν πολλῶν δημιουργῶν. τί δὴ[12]) οὖν οὐχὶ καὶ τὸ τοῖς ἀθανάτοις ὁμώνυμον ἐν ἡμῖν παραδέδωκε τοῖς ἐγκοσμίοις θεοῖς γεννᾶν, εἴπερ καὶ ἀθανάτων αὐτῶν τινές εἰσι πατέρες, ὡς ἐκ τῆς θεογο-

---

[1]) 309, 29 *ὅτι πᾶσα ἡ ἐγκόσμιος δύναμις ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ*: m. A. — [2]) 309, 33 *διαιρέσεως*) *δηαιρέσεως* B. — [3]) 309, 33 *νῦν τὴν*) *αὐτὴν* B. — [4]) 309, 34 *ἐπαγαγὼν*) *ἐπαναγαγὼν* B. — [5]) 309, 36 *ἀθανάτοις*) *ἀθάνατος* B. — [6]) 309, 36 *ἡγεμονοῦντε*) *ἡγεμονοῦντες* B. — [7]) 309, 37 *δίκῃ καὶ ὑμῖν*) *δίκη καὶ ἡμῖν* B. — [8]) 309, 40 *τοιοῦτόν τι*) *τι τοιοῦτον* B. — [9]) 309, 41 *κατ' αὐτὰ*) Fort. *καὶ αὐτὰ* — Tayl. coni. *κατ' αὐτὸν*, according to Plato. — [10]) 309, 41 *ἐρεῖ*) Pag. 77 B. — [11]) 309, 43 *συστάσεως*) *στάσεως* B. — [12]) 309, 48 *δὴ*) *δὲ* B.

F νίας | μεμαθήκαμεν[1]); ἢ ἵνα γνῶμεν, ὅτι πάντων αὐτός ἐστιν αἴτιος ὁ εἷς δημιουργὸς, εἴπερ καὶ τὰ πρῶτα τῶν ἀθανάτων αὐτὸς παρήγαγε καὶ τὰ ὁμώνυμα τοῖς ἀθανάτοις· εἰ δ' ἦν καὶ τούτων ἐκείνοις ἐπιτρέψας τὴν γένεσιν, ἔδοξεν ἂν εἶναι μόνων τῶν οὐρανίων αἴτιος, τοὺς μὲν ὑπὸ σελήνην ἀπὸ τούτων παραγαγὼν, τὰς δὲ ψυχὰς ἀπὸ πάντων τούτων. ἀλλὰ μεμηχάνηται διὰ τῆς τῶν ἄκρων παραγωγῆς ἐνδεῖξαι τὴν πάντων τῶν ὁπωσοῦν ἀθανάτων ἀφ' ἑνὸς τοῦ δημιουργοῦ γένεσιν· ὃ δὴ καὶ ἐρεῖ προελθὼν, ὡς τῶν ἀθανάτων πάντων[2]) αὐτός ἐστι |
310 πατὴρ, τῶν δὲ θνητῶν τὴν[3]) γένεσιν ἄλλοις ἐπέτρεψε. ταῦτα μὲν περὶ τῆς ὅλης προθέσεως τῶνδε[4]) τῶν ῥημάτων· ἐκ δὲ τούτων ὁρμώμενοι παῤῥησιασόμεθα πρὸς τοὺς Πλατωνικοὺς, ὅσοι τὴν ἡμετέραν ψυχὴν ἰσοστάσιόν τε ἀποφαίνουσι τοῖς θεοῖς καὶ ὁμοούσιον ταῖς θείαις ψυχαῖς, καὶ ὅσοι φασὶν αὐτὴν αὐτὸν γίγνεσθαι τὸν νοῦν καὶ αὐτὸ τὸ νοητὸν καὶ αὐτὸ τὸ ἓν, ἀπολείπουσαν πάντα[5]) καὶ στᾶσαν κατὰ τὴν ἕνωσιν. πολλοῦ γὰρ δεῖ τοιοῦτόν τι περὶ αὐτῆς λέγειν ὁ Πλάτων, ὅς γε ὁμωνύμως ἀθάνατον αὐτὴν[6]) ἀποκαλεῖ ταῖς θείαις ψυχαῖς, καὶ οὐ παρὰ τὴν γένεσιν τοῦτο ὑπομένειν, ἀλλὰ ταύτην εἰληχέναι τὴν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ τάξιν, καὶ λέγεσθαι θείαν, ἀλλ' οὐχ ἁπλῶς εἶναι θείαν. τὸ γὰρ θεῖον προσήκει ταῖς ἀχράντοις καὶ ἀεὶ νοούσαις, καὶ τὸ ἀθάνατον ταῖς πόῤῥω τῶν θνητῶν ἱδρυμέναις· τὸ δὲ πῖπτον[7]) εἰς γένεσιν καὶ τὸ τοιαύτην[8]) οὐσίαν ἔχον καὶ δυνατὸν συμμίγνυσθαι τοῖς θνητοῖς οὔτε θεῖόν ἐστιν ἁπλῶς οὔτε ἀθάνατον.
B καὶ ὁρᾷς πάλιν ἄλλας μεσότητας | καὶ τάξιν ἄλλην[9]). τὰ μὲν γάρ ἐστι πρώτως ἀθάνατα, τὰ δὲ ἀθάνατα μὲν, ἀλλὰ δευτέρως, τὰ δὲ ὁμωνύμως ἀθάνατα, τὰ δὲ θνητά· τελευτᾷ γὰρ μέχρι τούτων ἡ φύσις, ὧν ἐπέκεινα τὸ μηδαμῶς ὄν. οὔτ' οὖν θείαν ἁπλῶς τὴν ἡμετέραν ῥητέον ψυχὴν οὔτε ἀθάνατον, καίτοι πολλαχοῦ δέδεικται ἀθάνατος, ἀλλ' οὐ πρώτως ἔχει τὴν ἀθανασίαν οὐδὲ δευτέρως μὲν, εἰλικρινῶς δὲ ὑπάρχουσαν, ἀλλὰ συμμιγῆ[10]) πρὸς τὸ θνητόν· εἰς ὃ καὶ ἀποβλέποντές τινες θνητὴν αὐτὴν ὑπέλαβον. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ταὐτὸν ἕξομεν τοῖς ἀχωρίστοις εἴδεσι τῆς[11]) ὕλης ἢ ταῖς ἀλόγοις ζωαῖς. ἡγεμονοῦσαν γὰρ ἔλαχε φύσιν, ὥς φησι καὶ αὐτὸς ἐν τούτοις ὁ γεννήσας αὐτὴν πατὴρ, διὸ κατὰ φύσιν αὐτῆς τὸ κρατεῖν τῆς ἀλόγου ζωῆς, καὶ ἕπεται δίκῃ[12]) καὶ θεοῖς ὡς ἐπιστρεφομένη πρὸς αὐτοὺς καὶ πληρουμένη παρ' αὐτῶν καὶ ὀπαδὸς[13]) οὖσα αὐτῶν. πᾶν οὖν τὸ τοιοῦτον εἶδος τῆς ζωῆς τὸ λογικὸν ἐκ μιᾶς ὑφίσταται δημιουργίας. δεῖ γὰρ αὐτὸ καὶ ἀπὸ νοῦ παράγεσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ ὅλου νοῦ. τρία γάρ ἐστι

---

[1]) 309, 50 *διατὶ οὐ παραδέδωκε τοῖς ἐγκοσμίοις θεοῖς γεννᾶν τὴν ἡμετέραν ψυχήν*: m. A. — [2]) 309, 54 *πάντων*) om. B. — [3]) 310, 1 *τὴν*) om. B. — [4]) 310, 1 *τῶνδε*) *τῶν δὲ* B. — [5]) 310, 4 *πάντα*) *πᾶσαν* B, quod Tayl. interpretatur leaving every soul behind it, quod ab illorum mente alienum videtur. Fortasse post *πάντα* excidit *ἀριθμόν*. — [6]) 310, 5 *αὐτὴν*) *αὐτὸν* B. — [7]) 310, 8 *πῖπτον*) *πίπτον* — [8]) 310, 8 *τοιαύτην*) *τοιοῦτον* A. — [9]) 310, 10 *ἄλλην*) *ἄλλων* B. — [10]) 310, 13 *συμμιγῆ*) *συμμιγὲν* A. — [11]) 310, 15 *τῆς*) *τοῖς* B. — [12]) 310, 16 *δίκῃ*) *δίκη* B. — [13]) 310, 17 *ὀπαδὸς*) *ὁπαδὸς* B. In A spiritus est ambiguus.

ταῦτα, τὸ τῆς αὐτῆς μὲν τάξεως, ὁλικὸν δὲ, τὸ κρείττονος μὲν τάξεως, μερι-
κὸν δὲ, τὸ καὶ κρείττονος ὂν τάξεως | καὶ ὁλικόν· τὸ γὰρ τέταρτον οὐδ' ἀμφι- C
σβητεῖ πρὸς τὸ γεννᾶν [1])· τί [2]) γὰρ διοίσει τοῦ γεννωμένου; καὶ γὰρ τοῦτο με-
ρικόν ἐστι τῆς αὐτῆς ἐκείνῳ τάξεως. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν κρείττονι τάξει τεταγμέ-
νον, μερικὸν δὲ, κύριον εἶναι τῆς ὅλης [3]) ἀπογεννήσεως ἀδύνατον· δεῖ γὰρ
πάντῃ κρατεῖν τὸ ὄντως αἴτιον· τὸ δὲ ὁλικὸν μὲν, τῆς δὲ αὐτῆς ὑπάρχον τά-
ξεως, ὡς μιᾶς ὂν σειρᾶς οὐκ ἔχει τὴν ἀληθινὴν [4]) τοῦ γεννᾶν δύναμιν. μόνον
δὴ τὸ ὅλον ἐν τῇ κρείττονι κυριώτατόν ἐστιν αἴτιον, ἀμφοτέροις ὑπερέχον
τοῦ γεννήματος, τὰ δ' ἄλλα τούτῳ συμπαράγει καὶ μετὰ τούτου δημιουργεῖ.
καὶ διὰ τοῦτο ἡ ψυχὴ πρώτως μὲν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ πρόεισι, δευ-
τέρως δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ὅλης ψυχῆς, προσεχῶς δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ με-
ρικοῦ νοῦ [5]). ποιεῖ γὰρ οὗτος μὲν, ὁ μερικὸς, λέγω, νοῦς, τοῦτο ὧν
ἐν τῇ τάξει τῶν νόων [6]), ὅπερ ἐστὶν αὕτη κατὰ τὴν σειρὰν τῶν ψυχῶν,
ποιεῖ δ' οὖν οὗτος αὐτὴν μερικὴν, ἡ δὲ ὅλη ψυχὴ λογικὴν, ὁ δὲ δημιουργὸς
ἀμφότερα, διὸ καὶ πρώτως αἴτιός ἐστι. διόπερ ἐνταῦθα μὲν [7]) τὸν δημιουργὸν
ἐφίστησι τῇ ἀπογεννήσει τῆς ψυχῆς, ἐν Φιλήβῳ [8]) δὲ ἀπὸ τῆς ὅλης ψυχῆς ἐν-
δίδωσιν αὐτῇ τὴν οὐσίαν· ὡς γὰρ τὸ ἐν ἡμῖν | πῦρ ἀπὸ τοῦ κοσμικοῦ πυρὸς, D
καὶ ἡ γῆ καὶ τὸ ὕδωρ καὶ ὁ ἀὴρ τὰ ἐν ἡμῖν ἀπὸ τῶν ὅλων, οὕτω δὴ καὶ τὴν
μερικὴν ἐκεῖ ψυχὴν ἀπὸ τῆς τοῦ παντὸς γεννᾶσθαί φησι. ταῦτα μὲν οὖν περὶ
τούτου· τὴν δὲ δίκην συντάττει τοῖς ἐγκοσμίοις θεοῖς, εἰκότως. ἔστι μὲν [9])
γὰρ ὀπαδὸς [10]) τοῦ Διὸς, ὥς φησιν ὅ τε Ὀρφεὺς [11]), ὅταν λέγῃ [12]) τῷ δὲ
Δίκη πολύποινος ἐφέπετο [13]), καὶ ὁ Ἀθηναῖος ξένος [14]) τῷ ἀεὶ συ-
νέπετο Δίκη, συνιδρυμένη δὲ τοῖς ἐγκοσμίοις θεοῖς καὶ συγκατευθύνουσα
τὸ πᾶν κατ' ἀξίαν· ἐκ μέσης γὰρ τῆς ἡλιακῆς σφαίρας πάντῃ διατείνει τὴν
ἑαυτῆς πρόνοιαν καὶ διασπείρει τὴν τῶν ἀγαθῶν διανομήν. τὴν δὲ δὴ σποράν
τίνα ῥητέον [15]); ἆρα ταύτην, ἣν οἱ πολλοὶ τῶν Πλατωνικῶν διαθρυλλοῦσι, τὴν
περὶ τὰ ἄστρα τῶν ψυχῶν διανομήν; ἔσπειρε γάρ, φησι [16]), τὰς μὲν εἰς
γῆν, τὰς δὲ εἰς ἥλιον, τὰς δὲ εἰς σελήνην· καὶ διττὴν τὴν σπορὰν θη-
σόμεθα, τὴν μὲν περὶ τοὺς θεοὺς, τὴν δὲ περὶ τὴν γένεσιν, ἣν ἐν τῷ Πολιτικῷ [17])
παραδέδωκεν; ἀλλὰ νῦν ὁ Πλάτων βούλεται τῆς οὐσίας τῶν ψυχῶν ἐπὶ τὸν δη-
μιουργὸν τὴν αἰτίαν ἀνενεγκεῖν· δεῖ γὰρ αὐτὰς γενέσθαι πρῶτον, ἔπειτα οὕτως
ἄλλας περὶ ἄλλους | ἡγεμόνας διανεμηθῆναι. βέλτιον οὖν, ὡς ὁ διδάσκαλος E

---

[1]) 310, 20 *γεννᾶν*) *γεννᾷν* h. l. B. — [2]) 310, 20 *τί*) *τὸ* B. Tayl. coni. *οὐ* — [3]) 310, 21 *τῆς ὅλης*) *τοῖς ὅλοις* B. — [4]) 310, 23 *ἀληθινὴν*) *ἀληθεινὴν* B. — [5]) 310, 26 *προσεχὲς αἴτιον τῆς ψυχῆς ὁ μερικὸς νοῦς*: m. A. — [6]) 310, 27 *νόων*) *νοητῶν* B. — [7]) 310, 28 *μὲν*) *φαμὲν* B. — [8]) 310, 29 *Φιλήβῳ*) Pag. 30 A. — [9]) 310, 32 *μὲν*) om. B. — [10]) 310, 32 *ὀπαδὸς*) *ὁπαδὸς* B. — [11]) 310, 32 *ὀρφεὺς* m. A. — [12]) 310, 32 *λέγῃ*) *λέγει* B. — [13]) 310, 32 *πολύπονος ἐφέπετο*) *πολύποινος ἐφείπετο* Gesnerus Orph. Pag. 481, secundum Aem. Portum in Procli in Plat. Theol. Lib. VI. Cap. VIII. Pag. 363. — [14]) 310, 33 *ὁ Ἀθηναῖος ξένος*) Leg. Lib. IV. Pag. 716 A. — [15]) 310, 35 *τίς ἡ τῶν ψυχῶν σπορά*· m. A. — [16]) 310, 36 *φησι*) Pag. 42 D. — [17]) 310, 38 *τῷ Πολιτικῷ*) Pag. 272 E.

ἡμῶν ἐπέκρινε [1]), σπορὰν τὴν γένεσιν ἀκούειν· ἐπεὶ καὶ προσήκει τῷ πατρὶ τὸ σπείρειν καὶ τὸ λόγους γεννᾶν, ἡ δὲ ψυχὴ λόγος ἐκ λόγων ἐστὶ καὶ ὡς ἀπὸ πατρὸς πρόεισι τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὅλων. καὶ γὰρ αὕτη μέν ἐστιν ἡ πρώτη σπορά, δευτέρα δὲ ἡ περὶ τοὺς νέους θεούς, τρίτη δὲ ἡ περὶ τὴν [2]) γένεσιν. καὶ τῆς μὲν πρώτης μετέχουσι καὶ αἱ θεῖαι ψυχαί, τῆς δὲ δευτέρας καὶ οἱ δαίμονες· καὶ γὰρ τούτων αἱ τάξεις διανενέμηνται περὶ τοὺς θεούς· ἡ δὲ τρίτη μόνων τῶν γενεσιουργῶν ἐστὶ ψυχῶν. καὶ μὴν καὶ τὸ ὑπάρξασθαι σφόδρα οἰκείως εἴρηται. διότι γὰρ συναπογεννᾷ καὶ ἄλλα αἴτια τῷ δημιουργῷ τὴν ψυχήν, οἷον τὰ ζωογονικὰ λέγω, διὰ τοῦτο αὐτὸς ὑπάρχεσθαι λέγεται· καὶ διότι καὶ τὸ ὄχημα τῆς ψυχῆς αὐτὸς ἀπογεννᾷ καὶ πᾶσαν τὴν ἐν αὐτῷ ζωήν, ᾗ προσυφαίνουσιν οἱ νέοι θεοὶ τὸ θνητὸν εἶδος τῆς ζωῆς, διό μοι δοκεῖ καὶ τὸ ἀθάνατον κοινὸν ὑπάρχον ἐπ' ἀμφοτέρων παραλαβεῖν, ἀλλὰ μὴ τὸ λογικόν, καὶ τοῦτο προάγειν ἀπὸ τῆς μιᾶς δημιουργίας, λέγων καὶ καθ' ὅσον [3]) μὲν αὐτῶν ἀθανά-
F τοις ὁμώνυμον εἶναι προσήκει. | πᾶν γὰρ ἀεὶ τὸ ὄχημα μετὰ τῆς οἰκείας αὐτοῦ ζωῆς καὶ τῆς λογικῆς ψυχῆς, ἧς ἐξήρτηται, κατ' οὐσίαν ἀΐδιόν ἐστιν· ἄμφω γοῦν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ γεννᾶται καθ' ὁμοιότητα τῶν ἄστρων, ὧν καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ ὀχήματα παρήγαγεν ὁ δημιουργός. σπείρει μὲν οὖν τὴν ψυχὴν γεννῶν, ὡς λόγων πατήρ, ὑπάρχεται δὲ τὸ [4]) ὄχημα παράγων· καὶ τοῦτο γὰρ ἀρχή ἐστιν ἤδη τῆς θνητοειδοῦς ζωῆς.

Τὸ δὲ λοιπὸν ὑμεῖς ἀθανάτῳ [5]) θνητὸν προσυφαίνοντες. (Pag. 41 D.)

Τί τὸ ἀθάνατόν ἐστι [6]) τοῦτο, καὶ τί τὸ θνητόν, ἐζήτηται [7]) παρὰ τοῖς τοῦ
311 Πλάτωνος ἐξηγηταῖς, καὶ οἱ | μὲν τὴν λογικὴν ψυχὴν μόνην ἀθάνατον ἀπολείποντες φθείρουσι τήν τε ἄλογον ζωὴν σύμπασαν καὶ τὸ πνευματικὸν ὄχημα τῆς ψυχῆς, κατὰ τὴν εἰς γένεσιν ῥοπὴν τῆς ψυχῆς τὴν ὑπόστασιν διδόντες αὐτοῖς μόνον τε τὸν νοῦν ἀθάνατον διατηροῦντες [8]) ὡς μόνον καὶ μένοντα καὶ ὁμοιούμενον τοῖς θεοῖς καὶ μὴ φθειρόμενον, ὥσπερ οἱ παλαιότεροι καὶ ἕπεσθαι τῇ λέξει κρίναντες, δι' ἧς ὁ Πλάτων φθείρει τὴν ἄλογον, θνητὴν αὐτὴν καλῶν, τοὺς Ἀττικοὺς λέγω καὶ Ἀλβίνους [9]) καὶ τοιούτους τινάς· οἱ δὲ τούτων μετριώτεροι, ὥσπερ οἱ περὶ Πορφύριον [10]), καὶ πρᾳότεροι παραιτοῦνται μὲν τὴν καλουμένην φθορὰν κατασκεδαννύναι [11]) τοῦ τε ὀχήματος καὶ τῆς ἀλόγου ψυχῆς, ἀναστοιχειοῦσθαι δὲ αὐτά φασι καὶ ἀναλύεσθαί τινα τρόπον εἰς τὰς σφαίρας, ἀφ' ὧν τὴν σύνθεσιν ἔλαχε, φυράματα δὲ εἶναι ταῦτα ἐκ τῶν οὐρανίων

---

[1]) **310, 40** *ἐπέκρινε*) *ἀπέκρινε* **B.** — [2]) **310, 43** *τὴν*) **om. B.** — [3]) **310, 49** *καθ' ὅσον*) *καθόσον* **A.** — [4]) **310, 52** *τὸ*) **om. B.** — [5]) **310, 53** *ὑμεῖς ἀθανάτῳ*) *ἡμεῖς θανάτῳ* **B.** — [6]) **310, 54** *ἐστι*) **om. B.** — [7]) **310, 54** *ἐζήτηται*) *ἐξήγειται* **B.** — [8]) **311, 3** *διατηροῦντες*) *διατειροῦντες* **B.** — [9]) **311, 5** *ἀττικὸς | ἀλβῖνος·* **m. A.** — [10]) **311, 5** *πορφύριος* **m. A.** — [11]) **311, 6** *κατασκεδαννύναι*) *κατασκεδανῦναι* **B.** *κατασκεδαννῦναι* **A.**

σφαιρῶν, καὶ κατιοῦσαν αὐτὰ συλλέγειν τὴν ψυχήν, ὥστε καὶ εἶναι ταῦτα καὶ
μὴ εἶναι, αὐτὰ δὲ ἕκαστα μηκέτι εἶναι μηδὲ διαμένειν τὴν ἰδιότητα αὐτῶν·
καὶ δοκοῦσιν |ἕπεσθαι τοῖς λογίοις[1]) ἐν τῇ καθόδῳ τὴν ψυχὴν λέγουσι συλλέ- B
γειν αὐτὸ λαμβάνουσαν αἴθρης μέρος[2]) ἠελίου τε σεληναίης[3]) τε
καὶ ὅσα ἠέρι συνέχονται[4])· πρὸς οὓς ἐπακτέον τὰ τοῦ Πλάτωνος οὐκ
ἐναργῶς φθείροντα πᾶν τὸ ἄλογον. τρίτοι δὲ αὖ εἰσὶν οἱ πᾶσαν φθορὰν ἀνελόν-
τες ἀπό τε τοῦ ὀχήματος καὶ τῆς ἀλογίας καὶ εἰς ταὐτὸν ἄγοντες τήν τε τοῦ
ὀχήματος[5]) διαμονὴν καὶ τὴν τοῦ ἀλόγου καὶ τὸ θνητὸν ἐπ'[6]) αὐτοῦ τὸ σωμα-
τοειδὲς καὶ περὶ τὴν ὕλην ἐπτοημένον καὶ ἐπιμελούμενον τῶν θνητῶν ἐξηγού-
μενοι, ὡς Ἰάμβλιχος[7]) οἴεται καὶ ὅσοι τούτῳ συνᾴδειν ἀξιοῦσι, καὶ οὐχ ἁπλῶς
ἀπὸ τῶν σωμάτων τῶν θείων αὐτῷ διδόντες τὴν ὑπόστασιν, ἵνα δὴ γενόμενον
ἐκ κινουμένων αἰτίων καὶ μεταβλητὸν ᾖ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν
θεῶν αὐτῶν τὸν κόσμον κατευθυνόντων καὶ πάντα διαιωνίως ποιούντων. ἐπὶ
δὴ[8]) τοιούτοις καὶ τοσούτοις δοξάσμασιν ἥκει τις λόγος τό τε θνητὸν αὐτόθεν
ἀποδεχόμενος καὶ τοῖς πράγμασι καὶ πᾶσι τοῖς Πλατωνικοῖς δόγμασι συνᾴδων.
ὅτι μὲν γὰρ τὴν ἄλογον ζωὴν ὁ Πλάτων καὶ μετὰ τὴν τοῦ ἐνύλου σώματος δια-
τηρεῖν[9]) βούλεται φθοράν, δῆλον ἡμῖν ποιεῖ δι' ὧν καὶ κολαζομένην ἐν Ἅιδου|
παραδίδωσι τὴν ψυχὴν διά τε θυμοὺς καὶ ἐπιθυμίας, οὐδὲν δεομένην κολά- C
σεων, εἰ[10]) πάντων ἀφῄρηται τῶν παθῶν (λόγος γὰρ ἂν ἦν καθαρός) καὶ πρὸ
τοῦ σώματος ἐν ταῖς αἱρέσεσι τῶν βίων τυραννικοὺς βίους αἱρουμένην ὑπὸ λαι-
μαργίας καὶ σοφιστικοὺς καὶ δημοκοπικοὺς[11]) ὑπὸ φιλοδοξίας, καὶ ταῦτα τὴν
πρώτως ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ κατιοῦσαν καὶ αὐτὴν τὴν νεοτελῆ ψυχήν· ὅτι δὲ καὶ
τὸ ὄχημα διασώζει τῆς ψυχῆς ἀΐδιον[12]), ἐμφανές· καὶ ἐν Ἅιδου τὰς ψυχὰς
ποιεῖ τοῖς ἑαυτῶν ὀχήμασι χρωμένας· ἀναβάντες γάρ, φησιν, ἃ δὴ αὐ-
τοῖς ὀχήματά ἐστιν, ἐπεραιοῦντο τὸν ποταμόν, ὥς φησιν ὁ ἐν Φαίδωνι[13])
Σωκράτης· καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ τὸ ὄχημα γεννᾷ· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ
εἰς ὄχημα ἐμβιβάζων τὴν ψυχήν, καθ' ὁμοιότητα τῶν θείων ψυχῶν. καὶ πῶς
γὰρ ἂν ἄλλως εἴη δυνατὸν ἐγκόσμιον εἶναι τὴν ψυχήν, ἢ ὄχημα ἔχουσαν ἐν τῷ

---

[1]) **311, 10** *τὰ λόγια.* m. A. — [2]) **311, 10** *μέρος) μέλος* B. — [3]) **311, 11** *ἠελίου τε σεληναίης) ἠελίου τε σελήνης* B. — [4]) **311, 11** *συνέχονται) συνήχονται* A. Fort. *συννήχονται* — [5]) **311, 12** *καὶ τῆς ἀλογίας — ὀχήματος)* om. B. Etiam plura Tayl. omisit: And again, in the third place, there are others, who taking away all corruption from the irrational soul, do not simply give an hypostasis to it, from divine bodies, lest being generated from moveable causes, it should be essentially mutable, but from the Gods themselves who govern the world, and produce all things eternally. — [6]) **311, 13** *ἐπ') ἀπ'* B. — [7]) **311, 14** *Ἰάμβλιχος·* m. A. — [8]) **311, 17** *ἐπὶ δὴ) ἐπειδὴ* B et cum puncto super *ει* A. — [9]) **311, 19** *διατηρεῖν) διατειρεῖν* B. — [10]) **311, 20** *εἰ) ἢ̈* B. — [11]) **311, 22** *δημοκοπικοὺς) δημοτικοὺς* B. Cf. Civ. Lib. X. Pag. 619 B. et Phaedr. Pag. 248 E. — [12]) **311, 23** *ὅτι τὸ τῆς ψυχῆς ὄχημα κατὰ πλάτωνα ἀΐδιον*: m. A. — [13]) **311, 25** *Φαίδωνι) φαίδονι* B. Pag. 113 D.

παντί; τὸ γὰρ ἐγκόσμιον πᾶν ἕδραν ἔχει καὶ τάξιν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ μόριον αὐτοῦ συμπληροῖ. πότερον οὖν ἡ μερικὴ ψυχὴ κρείττων ἔσται πρὸ τῆς τοῦ ὀχήματος συναρτήσεως, ἢ χείρων; εἰ μὲν γὰρ κρείττων[1]), ἔσται θειοτέρα καὶ τῶν D ὅλων ψυχῶν, | αἷς ὀχήματα δέδωκεν ὁ δημιουργός· εἰ δὲ χείρων, πῶς γεννηθεῖσαν αὐτὴν εἰς ὄχημα ἐνεβίβασεν εὐθύς; οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ παρὰ φύσιν ἄρχεται τὰ ἀΐδια τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν. ταῦτα μὲν οὖν ὅτι δέδοκται τῷ Πλάτωνι, φανερόν· ἐπεὶ δὲ διαῤῥήδην ἐνταῦθα προσαγορεύει θνητὸν τὸ προσυφαινόμενον ἀπὸ τῶν ἐγκοσμίων θεῶν, τί ποτε περὶ αὐτοῦ ῥητέον[2]); ἆρα τοῦτο, ὅ φασί τινες[3]), ὅτι τὴν ἐν τῷ ὀχήματι ζωὴν καὶ προσυφαίνεσθαι λέγει παρὰ τῶν νέων θεῶν καὶ θνητὴν προσαγορεύει, διὸ σωματοειδής ἐστι καὶ περὶ τὸ θνητὸν διατρίβει; καὶ ποῦ ταύτην ὁ Πλάτων τὴν προσυφαινομένην ἀπὸ τῶν νέων θεῶν ἀθάνατον[4]) προσεῖπεν, ἵνα τὸ θνητὸν ἐν τούτοις τοιοῦτον ὑπολάβωμεν; πῶς δὲ κἀκεῖνο παραδέδωκε κοινὸν, ὅτι τῶν μὲν ἀθανάτων αὐτός ἐστι δημιουργὸς, τῶν δὲ θνητῶν τὴν γένεσιν ἐκείνοις παραδέδωκε; μετὰ γοῦν τὴν παράδοσιν τῆς δημιουργίας μόνων[5]) εἰσὶ δημιουργοὶ θνητῶν οἱ νέοι θεοί[6]). ἀλλ' ἆρα τοῦτο, ὃ λέγουσί τινες[7]), ὅτι μένει καὶ διαλύεται τὸ αὐτὸ διὰ τῆς ἀναστοιχειώσεως, καὶ διὰ τοῦτο θνητόν τε ἅμα καὶ οὐ θνητόν E ἐστιν; ἀλλὰ τοῦτο καὶ καθ' αὑτὸ μὲν ἄτοπον· | τῆς γὰρ ἑνώσεως ἀπολομένης[8]) πῶς ἔτι τὸ αὐτὸ διαμένειν φήσομεν; οὐ γάρ ἐστι ζωῶν συμφόρησις ἡ ἄλογος, ἀλλὰ μία ζωὴ πολυειδής· πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὰ οὐράνια ποτὲ μὲν ἀφαιρέσεις, ποτὲ δὲ προσθέσεις δέχεσθαι δίδωσιν, ὃ δὴ παντάπασιν αὐτῶν ἀλλότριόν[9]) ἐστιν. ἀλλ' ἆρα[10]) φθαρτὸν, καὶ ἀπολείψομεν τὴν ζωὴν ταύτην ἅμα τῷ σώματι σκεδαννυμένην; καὶ πῶς αἱ κολάσεις, πῶς δὲ αἱ καθάρσεις, πῶς δὲ αἱ τῶν βίων αἱρέσεις, αἱ μὲν κατὰ φαντασίαν, αἱ δὲ κατὰ θυμὸν, αἱ δὲ κατ' ἐπιθυμίαν; αἵ τε εἰς τὰ ἄλογα τῶν ζώων εἰσδύσεις[11]) πῶς; δι' ἀλογίας γὰρ ἡ συναφὴ πρὸς τὸ ἄλογον[12]), ὥσπερ διὰ νοῦ πρὸς τὸν νοῦν. μήποτε οὖν κάλλιον οὕτω λέγειν, ὥσπερ ὁ ἡμέτερος διδάσκαλος, τὰς μὲν ἀκρότητας τῆς ἀλόγου[13]) ζωῆς[14]) τὸ πνεῦμα περιέχειν[15]), καὶ εἶναι ταύτας μετὰ τοῦ ὀχήματος ἀϊδίους[16]), ὡς ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ παρηγμένας, ταύτας δὲ ἐκτεινομένας

---

[1]) 311, 29 *πρὸ τῆς — κρείττων*) bis A. — [2]) 311, 33 *θεῶν — ῥητέον*) om. B. — [3]) 311, 33 *κατὰ Ἰάμβλιχον·* m. A. Immo *κατὰ Ἰαμβλίχου.* — [4]) 311, 35 *ἀθάνατον*) cum puncto sub *ἀ* A. — [5]) 311, 38 *μόνων*) *μόνον* B. — [6]) 311, 38 *θνητῶν — θεοί*) *θεῶν — θεῶν* B. — [7]) 311, 38 *κατὰ πορφυρίου·* m. A. — [8]) 311, 40 *ἀπολομένης*) *ἀπολουμένης* B. — [9]) 311, 42 *παντάπασιν αὐτῶν ἀλλότριόν*) *παντάπασι τῶν ἀλλοτρίων* B. — [10]) 311, 42 *ἆρα*) *ἄρα* A. *κατὰ ἀττικοῦ καὶ ἀλβίνου·* m. A. — [11]) 311, 45 *εἰσδύσεις*) *δύσεις* B. quod cum ferri posset, in *εἰσδύσεις* mutandum putabat Tayl. — [12]) 311, 45 *ἄλογον*) *ἀνάλογον* B et, in m. *ἄλογον*, A. *ἀνάλογον* verum putans Tayl. *ἀλογίας* mutabat in *ἀναλογίας*, et *πῶς* post *εἰσδύσεις* in B (et A) cum sequentibus coniunctum delebat. — [13]) 311, 46 *ἀλόγου*) *ἀλόγον* B. — [14]) 311, 46 *ζωῆς*) *ψυχῆς*, in m. *ζωῆς*, A. — [15]) 311, 47 *περιέχειν*) *περιέχει* B. — [16]) 311, 47 *ἀϊδίους*) *ἀϊδίως* B.

καὶ μεριζομένας ποιεῖν τὴν ζωὴν ταύτην, ἣν προσυφαίνουσιν οἱ νέοι θεοί, θνητὴν μὲν οὖσαν διότι τὸν μερισμὸν τοῦτον ἀποτίθεσθαί ποτε τὴν ψυχὴν ἀναγκαῖον, ὅταν ἀποκαταστῇ τυχοῦσα | καθάρσεως, πολυχρονιωτέραν δὲ τῆς τοῦ F
σώματος τούτου ζωῆς, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ψυχὴν καὶ ἐν Ἅιδου καὶ τοὺς βίους[1]) αἱρουμένην ἔχειν τὴν τοιαύτην ζωήν· κατὰ γὰρ αὐτὴν τὴν ῥοπὴν προσλαμβάνει τὴν θνητὴν ταύτην ζωὴν ἀπὸ τῶν νέων θεῶν. εἰ οὖν ταῦτα κρατηθεῖεν, τὴν μὲν ἀκρότητα τῆς ἀλόγου ζωῆς ὑφίστησιν ὁ δημιουργός, αὐτὴν δὲ οὐχ ὑφίστησιν, ἐπεὶ καὶ τοὺς δαίμονας ὑφιστὰς δηλονότι παρήγαγε καὶ ἐν ἐκείνοις ἄλογον ζωήν, ἀλλ' οὐχὶ ταύτην, ἣν οἱ νέοι θεοὶ προσυφαίνουσιν ἡμῖν· οἰκεία γὰρ αὕτη τῶν εἰς γένεσιν πιπτουσῶν ἐστὶ[2]) μόνον[3]) | ψυχῶν. οἱ γὰρ οὖν θεοὶ καὶ τοῖς 312
ὀχήμασιν αὐτῶν[4]) λογοειδεῖς ἐλλάμπουσι ζωάς, αὐτοὶ νοερὰς ἔχοντες ψυχάς, δαίμονες δὲ οἱ κατὰ λόγον ἰδίως ἀφωρισμένοι καὶ ἀλόγοις χρῶνται δυνάμεσι κρατοῦντες αὐτῶν, αἱ δὲ ἡμέτεραι ψυχαὶ πολλῷ πλέον ἔχουσι τὴν ἐν τῷ ὀχήματι ζωὴν ἄλογον οὖσαν ὡς πρὸς αὐτάς, πλεονάζουσι δὲ τῷ καὶ ἄλλην ἄλογον προσλαμβάνειν, ἔκστασιν[5]) οὖσαν τῆς ἐν πνεύματι ζωῆς, ἣν οἱ νέοι θεοὶ προσυφαίνουσι. πᾶν μὲν οὖν ἐκεῖνο ἀθάνατον, ὃ κατὰ μίμησιν ἔχουσι τῶν ὅλων, ἡ δὲ προσθήκη τῆς δευτέρας ἐστὶ θνητοειδής[6]). ἡ[7]) δ' οὖν ἐν ἐκείνῳ μία αἴσθησις καὶ ἀπαθὴς ἐν τῷ πνευματικῷ ὀχήματι μίαν αἴσθησιν ἀπογεννᾷ παθητικήν, αὕτη δὲ τὰς ἐν τῷ ὀστρεώδει σώματι πολλὰς καὶ παθητικάς, καὶ ἡ ἐν ἐκείνῳ μία[8]) δύναμις ὀρεκτικὴ τὰς ἐν τῷ πνεύματι παρήγαγε πλείους ὀρεκτικὰς δυνάμεις, ἐχούσας τι χωριστὸν ἀπὸ τοῦ ὀστρεώδους σώματος καὶ παιδεύεσθαι δυναμένας, αὗται δὲ τὰς ἐν τῷδε τῷ σώματι τελευταίας καὶ ἐνύλους. |
ἐπειδὴ δὲ τὰ μέρη[9]) μετὰ τῶν ὅλων ἐνεργεῖ, πάντως καὶ οἱ θεοὶ πολλῷ πρό- B
τερόν εἰσιν αἴτιοι τῶν δευτερουργῶν[10]) τούτων δυνάμεων, καὶ αἱ τῶν ψυχῶν δυνάμεις συμπαράγουσιν ἐκείνοις τὰ ἑαυταῖς ἀνάλογον, διὸ καὶ ἐμπνέουσιν αὐτὰς καὶ δυναμοῦσι. καὶ ὅτι μὲν ὄχημά τι[11]) δίδωσι τῇ ψυχῇ, καὶ αὐτὸς ἐνταῦθα δηλοῖ[12])· ἐμβιβάζει γὰρ αὐτὴν μικρὸν ὕστερον ὡς εἰς ὄχημα, ποιῶν ἐγκόσμιον καὶ πολῖτιν[13]) τοῦ παντός· δεῖ δὲ κατανοεῖν, ὡς καὶ τὴν ἄλογον προϋφίστησι τοῦδε τοῦ σώματος. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο[14]), δυοῖν θάτερον, ἢ ὡς ἐκείνῳ τῷ ὀχήματι παραγαγὼν αὐτὴν οὐκέτι παρήγαγεν ἐν[15]) ἄλλῳ ὀχήματι καὶ ταύτην ἱδρύσας, ἢ ἐν μόνῳ[16]) τῷδε τῷ σώματι τὴν ὑπόστασιν αὐτῇ δίδωσιν. ἀλλ' εἰ μὲν τοῦτο, θνητὴ μὲν εἰκότως ἂν αὐτὴ λέγοιτο, πῶς δὲ ἔτι φυλάξομεν

---

[1]) 311, 50 *καὶ τοὺς βίους*) bis A. — [2]) 311, 54 *ἐστὶ*) *ἔστι* — [3]) 311, 54 *μόνον*) *μόνων* A. — [4]) 312, 1 *αὐτῶν*) Rectius *αὑτών* — [5]) 312, 4 *ἔκστασιν*) Fort. *ἔκτασιν*. Cf. *ἐκτεινομένας* 311, 48. — [6]) 312, 6 *θνητοειδής*) *θεοειδής*, in m. *θνητοειδής*, A. — [7]) 312, 6 *ἡ*) *εἰ* B. — [8]) 312, 7 *μία*) om. B. — [9]) 312, 10 *μέρη*) *μέρει* B. — [10]) 312, 10 *δευτερουργῶν*) *δευτουργῶν* A. — [11]) 312, 12 *ὄχημά τι*) *ὀχήματι* — [12]) 312, 12 *δηλοῖ*) *δῆλον* B et cum *οῖ* super *ον* A. — [13]) 312, 13 *πολῖτιν*) *πολίτην* B et cum *ϊ* super *η* A. — [14]) 312, 14 *τοῦτο*) *τοῦτον* B. — [15]) 312, 15, *ἐν*) om. B. — [16]) 312, 15 *μόνῳ*) *νόμῳ* B. (corr. Tayl.)

τὰ ἐν ἄλλοις ῥηθέντα περὶ αὐτῆς, οὐχ ἕξομεν· λέγω δὲ τὰς αἱρέσεις τῶν βίων, τὰς ἐν Ἅιδου κολάσεις, ἐν αἷς πάντως ἐστὶ καὶ τὸ ἄλογον· εἰ δὲ ἐν τῷ ὀχήματι καὶ ταύτην εἶναι φήσομεν, ἀθάνατος ἂν ἐξ ἀνάγκης εἴη, καὶ κρατοίη ἂν ὁ ἀπαθανατίζων καὶ ταύτην λόγος, καὶ οὐκέτι ἀληθὲς τὸν μὲν ἕνα δημιουργὸν ἀθα-
C νάτων | αἴτιον εἶναι, τοὺς δὲ πολλοὺς θνητῶν, τοὺς ἐγχειρισθέντας τὴν τῶν θνητῶν δημιουργίαν. δειχθέντος δὲ, ὡς εἴπομεν, ὅτι οἱ νέοι θεοὶ παράγουσι πρὸ τοῦδε τοῦ σώματος τὴν ἄλογον καὶ ὄχημα ἄλλο πνευματικὸν, οἷον καὶ Ἀριστοτέλης[1]) ὑπέλαβε, συνεξιὸν τῷ ἀθανάτῳ τῶν ἐν ἡμῖν καὶ συνεισιὸν, θνητὸν δὲ ὅμως ὂν, λέλυται πάντα ἡμῖν τὰ ποιοῦντα τὰς ἀπορίας. ταῦτα μὲν οὖν καὶ προϊόντος τοῦ λόγου ἔσται καταφανέστερα· πόθεν δὲ ἄρχονται τῆς δημιουργίας οἱ νέοι θεοὶ, καὶ ποίας μεσότητας ἔχουσι, καὶ ποίοις χρῶνται τέλεσιν, ἱκανῶς ὁ φιλόσοφος[2]) ἀναδιδάσκει διὰ τούτων.

Ζῶα ἀπεργάζεσθε καὶ γεννᾶτε, τροφήντε διδόντες αὐξάνετε, καὶ φθίνοντα πάλιν δέχεσθε[3]). (Pag. 41 D.)

Ἀρχὴ μὲν οὖν ἐστὶ τῆς δημιουργίας ἡ ἀπογέννησις τῆς ἀλόγου ζωῆς, ἧς τὰς[4]) ἀκρότητας περιεῖχε τὸ ὄχημα τῆς ψυχῆς· ἐπὶ[5]) δὲ ταύτῃ πρόεισιν ἡ τῶν ὅλων[6]) ἀπεργασία καὶ γένεσις[7]). κελεύει οὖν αὐτοῖς ζῶα ἀπεργάζεσθαι καὶ γεννᾶν τῷ[8]) ἀθανάτῳ προσυφαίνουσι τὸ θνητὸν, καὶ τοῦτο ἀδιορίστως εἰπὼν, ἀλλ' οὐχὶ πάντα τὰ ζῶα, διότι καὶ τὰ φυτὰ ζῶα προελθὼν ἐρεῖ[9]) καὶ
D ἀποδείξει χρῆναι ζῶα προσονομάζειν | ἐκεῖνα. ζῶα δὴ οὖν ἀπεργάσονται διὰ τῆς ἀθανάτου ψυχῆς, ὅσα μὴ τὸ ἔσχατον ἔχοντα μόνον τῆς ζωῆς εἶδος, τὸ ἐπιθυμητικὸν, διὰ τοῦτο ζῶα προσαγορεύεται, ἀλλὰ πᾶν τὸ θνητὸν, ὃ δημιουργήσουσιν[10]) αὐτοὶ καὶ ἀπεργάσονται καὶ γεννήσουσιν, εἰ δὲ μὴ μόνον ἄνθρωπον αὐτοῖς δημιουργεῖν παρεκελεύσατο τῷ ἀθανάτῳ τὸ θνητὸν προσυφαίνουσιν, ἀλλὰ ζῶα, δηλονότι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα, ὁπόσα δημιουργοῦσιν[11])· ὥστε εἰκότως καὶ ὁ Τίμαιος πρὸς τῷ τέλει τὴν τῶν ἄλλων ζώων γένεσιν διὰ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς εἰς αὐτὰ μετιούσης μεταπλάττει, καὶ τοῦτο κατὰ τὴν δημιουργικὴν πρόσταξιν τῶν νέων ποιούντων θεῶν, τὰ δὲ φυτὰ μόνα χωρὶς ταύτης γεννώντων. οὐ γὰρ εἶναι καὶ ἐν τούτοις λογικὴν ψυχὴν, ἀκινήτοις οὖσι κατὰ τόπον· τούτοις πᾶσιν αἰτίαν εἶναι τὴν αὐτοκίνητον ψυχήν[12]). διότι γὰρ ἀρχὴ κινήσεώς ἐστιν, ἀνάγκη τῆς πρωτίστης εἶναι κινήσεως ἀρχὴν αὐτὴν τοῖς ζώοις. πρωτίστη δὲ ἡ κατὰ τόπον τῶν ἄλλων, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἔδει-

---

[1]) **312, 21** *τί ὁ ἀριστοτέλης περὶ ὀχήματος θνητοῦ*: m. A. — [2]) **312, 24** *φιλόσοφος*) *φιλόσοφως* A. — [3]) **312, 26** *δέχεσθε*) *δέχεσθαι* B. — [4]) **312, 26** *τὰς*) *καὶ* B. — [5]) **312, 27** *ἐπὶ*) *ἐπεὶ* B. — [6]) **312, 27** *ὅλων*) *ζώων* B. Cf. v. 47. — [7]) **312, 27** *γένεσις*) *γένησις* cum *ε* super *η* A. Fort. *γέννησις* — [8]) **312, 28** *τῷ*) *τὸ* A. — [9]) **312, 29** *ἐρεῖ*) Pag. 77 A. — [10]) **312, 31** *δημιουργήσουσιν*) *δημιουργοῦσιν* B. — [11]) **312, 33** *δημιουργοῦσιν*) *δη-ουργοῦσιν* A. (inter binos versus) — [12]) **312. 36** *ἀκινήτοις — ψυχήν*) om. B. Sed ne haec quidem, quae adiicit A. ad orationem absolvendam sufficiunt.

ξεν[1])· ὥστε πᾶν ζῷον κατὰ τόπον κινούμενον ἔχει τὴν αὐτοκίνητον αὐτῷ παροῦσαν ψυχήν· διὸ τὸ φυτὸν ἐν γῇ κατεῤῥίζωται[2]) ταύτην οὐκ ἔχον· ὥστ' εἰκότως οἱ νέοι θεοὶ πλὴν τῶν[3]) φυτῶν τὰ ἄλλα ζῷα[4]) γεννῶσι καὶ | ἀπεργά- E
ζονται τῷ ἀθανάτῳ τὸ θνητὸν αὐτοὶ προσυφαίνοντες. τροφὴν δὲ διδόντες τῶν φυτῶν μηχανῶνται τὴν γένεσιν, ὑφ' ὧν ἄνθρωποι τρέφονται καὶ τἄλλα[5]) ζῷα. καὶ γὰρ ὑφ' ὅσων ἄνθρωποι τρέφονται πάντως οὐδὲν[6]) κωλύει τινὰ τρέφεσθαι τῶν ζώων, ἄλλα[7]) ὑπ' ἄλλων, οἷς ἐστὶ συγγενὴς ἡ ἐκείνων φύσις, ὥσπερ ἡμῖν ἡ τούτων, ὑφ' ὧν τρεφόμεθα. διὰ μὲν οὖν τῆς ἀπεργασίας συμπληροῦσι τὴν τοῦ ἑνὸς δημιουργοῦ ποίησιν· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὑπήρξατο μόνος[8]), οὗτοι δὲ ἀπεργάζονται· διὰ δὲ τῆς γεννήσεως ὅλον ὑφίστησι[9]) τὸ ζῷον. καὶ διὰ μὲν τῆς ἀπεργασίας μιμοῦνται τὴν δημιουργικὴν δύναμιν, διὰ δὲ τῆς γεννήσεως τὴν πνευματικὴν[10]), καὶ διὰ μὲν τῆς ἀπεργασίας τὰ μέρη τῶν λογικῶν ζώων τὰ θνητοειδῆ[11]) ποιοῦσι, διὰ δὲ τῆς γεννήσεως τὰ ἄλογα ζῷα καθόσον[12]) ἐστὶν ἄλογα τίκτουσιν· ὅλων γάρ εἰσιν ὑποστάται τῶν τοιούτων ζώων. εἰ δὲ παραλαβόντας ἀθάνατον, ἣν ὁ δημιουργὸς ὑφίστησι, κελεύει θνητὸν ἀθανάτῳ προσυφαίνοντας ζῷα δημιουργεῖν ἤδη, ποιεῖ φανερόν, ὅτι κατὰ τὴν δημιουργικὴν βούλησιν ἅπαν ζῷον[13]) ἐθέλει ψυχὴν ἔχειν ἀθάνατον πρὸ τῆς θνητῆς, |
καὶ τὴν μὲν ἀπεργάζεσθαι τοὺς νέους θεούς, τὴν δὲ τὸν ἕνα δημιουργόν. καὶ F
εἰ μὲν ἀλόγους ὁ δημιουργὸς καὶ λογικὰς ὑφίστησι ψυχάς, οὐδὲν ἐκωλύετο[14]) τὸ ἐν ἐκείνοις ἀθάνατον εἶναι ἄλογον· ἐπειδὴ δὲ μόνας ἐνταῦθα γεννᾷ τὰς[15]) λογικάς, πρὸς ἃς καὶ διαλέγεται τοὺς εἱμαρμένους νόμους αὐταῖς ἐντιθείς, δῆλον, ὅτι πᾶν ζῷον ἀνάγκη λογικὴν ἔχειν καὶ ἀθάνατον ψυχὴν[16]), ὃ καὶ κυρίως ἐστὶ ζῷον, κινήσεως μετέχον. ὅταν ἄρα μετάγῃ τὴν ψυχὴν καὶ εἰς ἀλόγους οἰκήσεις, οὐκ ἐπιτρέπειν[17]) τοῖς λέγουσιν ἀνθρωπίνας ταύτας εἶναι κατὰ τὸ
ἄλογον ζῷον τῶν ἀνθρώπων, | ἀλλ' ὄντως[18]) ἀλόγων ζώων. καὶ γὰρ οὐ μόνον 313
διὰ τούτων δῆλός ἐστι ταῦτα λέγων, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γενέσει τῶν θνητῶν εἰπὼν[19]) περὶ τῶν ἄλλων τι ζώων ἐρεῖ, διὰ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς πάντων παραδίδωσι τὴν γένεσιν, ἑξῆς[20]) μεθιστὰς[21]) αὐτὴν ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλα καὶ μεταπλάττων τὰς τῶν σωμάτων ἰδέας κατὰ τὴν ταύτης μετάβασιν καὶ κατὰ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς, ὃ δὴ προβάλλουσα τὴν πρὸς αὐτὰ καταδέχεται σχέσιν. πάντα δ' οὖν τὰ ζῷα καὶ νῦν ἀπεργάζεσθαι προστάττει τοῖς νέοις ὁ πατὴρ καὶ γεν-

---

[1]) 312, 37 *ἔδειξεν*) *ἔνδειξεν* B. *ἀριστοτέλης*· m. A. — [2]) 312, 39 *κατεῤῥίζωται*) *κατιῤῥίζωται* B. — [3]) 312, 39 *τῶν*) om. A. — [4]) 312, 39 *ζῷα*) om. A. — [5]) 312, 41 *τἄλλα*) *τἄλλα* A. *τ' ἄλλα* B. — [6]) 312, 42 *οὐδέν*) *οὐδὲ* — [7]) 312, 42 *ἄλλα*) *ἀλλὰ* B. — [8]) 312, 44 *μόνος*) Fort. *μόνον* — [9]) 312, 44 *ὑφίστησι*) Fort. *ὑφιστᾶσι* — [10]) 312, 45 *πνευματικὴν*) Fort. *πατρικὴν* Tayl. — [11]) 312, 46 *θνητοειδῆ*) *θνητωειδῆ* B. — [12]) 312, 47 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* B. — [13]) 312, 49 *ζῷον*) *ζωὴν* B. — [14]) 312, 51 *ἐκωλύετο*) Fort. *ἐκώλυε* — [15]) 312, 52 *τὰς*) om. B. — [16]) 312, 53 *ὅτι πᾶν ζῷον βούλεται λογικὴν ἔχειν καὶ ἀθάνατον ψυχὴν*: m. A. — [17]) 312, 54 *ἐπιτρέπειν*) Immo *ἐπιτρέπει* — [18]) 313, 1 *ὄντως*) *ὄντων* A. — [19]) 313, 2 *εἰπὼν*) Fort. *εἴ που* — [20]) 313, 3 *ἑξῆς*) *ἐξ ἧς* — [21]) 313, 3 *μεθιστὰς*) *μεγιστὰς* B. (corr. Tayl.)

νᾶν[1]) τῷ[2]) ἀθανάτῳ τὸ θνητὸν προσυφαίνουσι, καὶ ὅτι τὸ ἀθάνατον διττὸν, εἴπομεν, ψυχὴν[3]) καὶ ὄχημα, καὶ ὅτι τὸ θνητὸν ὡσαύτως, καὶ ὡς τὰ ἕτερα τοῖς ἑτέροις ἀνάλογόν ἐστι, τὰ θνητὰ τοῖς ἀθανάτοις. ἐπὶ δὴ τούτοις ἡ τῆς τροφῆς ἕπεται δόσις, τελεσιουργὸς οὖσα τῶν θνητῶν· διὰ δὲ ταύτην καὶ τὰ φυτὰ πάντα παράγουσι, τῶν τιμιωτέρων ἕνεκα ταῦτα ὑποστήσαντες. πολλοῦ ἄρα δεῖ τὴν ζωοφαγίαν ὁ δημιουργὸς ἀποδέχεσθαι[4]), ὅς γε μετὰ τὴν τῶν
B ζώων ἁπάντων γέννησιν τὴν | τροφὴν ἀποτίκτειν αὐτοῖς παρακελεύεται. τελευτᾷ δὲ καλῶς ἡ δημιουργία τῶν νέων θεῶν κατὰ τὴν τοῦ[5]) πατρὸς βούλησιν εἰς τὴν παλιγγενεσίαν[6]). τὸ γὰρ τὰ φθίνοντα δέχεσθαι πάλιν οὐδὲν[7]) ἄλλο ἐστὶν, ἢ τὸ τὴν γένεσιν ἀνανεοῦν καὶ τὴν φθορὰν ἐπανάγειν εἰς τὴν γένεσιν. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ οὐδὲν εἰς τὸ μηδαμῶς ὂν ὅσον[8]) ἄπεισιν, ὅτι δὴ οἱ προεστῶτες θεοὶ τῆς γενέσεως συνάπτουσι ταῖς ἑαυτῶν περιόδοις τὰς τῆς γενέσεως[9]) μεταβολὰς καὶ συνεχῆ ποιοῦσι τῇ φθορᾷ τὴν γένεσιν, τὸ μὴ ὂν τῆς φθορᾶς εἰδοποιοῦντες καὶ τὴν στέρησιν εἰς μορφὴν περιάγοντες. ἐν τοῖς νέοις ἄρα θεοῖς καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς δημιουργίαν τῶν θνητῶν καὶ τὴν τῆς παλιγγενεσίας[10]) αἰτίαν ὁ δημιουργὸς ἐνέθηκεν, ὥσπερ ἁπάντων τῶν ἐγκοσμίων ἐν τῇ μονάδι τῶν νέων θεῶν, ἣν καὶ αὐτὴν νέον θεὸν προσηγόρευσεν Ὀρφεύς. ὁρᾷς οὖν, ὅπως καὶ ἑνοποιοὺς[11]) αὐτοῖς καὶ θεωτικὰς δυνάμεις ἐνδέδωκε, θεοὺς θεῶν ἀποκαλέσας, καὶ συνεκτικὰς καὶ μονίμους διὰ τῆς τοῦ λυτοῦ καὶ ἀλύτου μεσότητος καὶ γνωστικὰς διὰ τῆς μαθήσεως καὶ τελειωτικὰς διὰ τὸ[12]) τελειοῦν τὸν κόσμον ταῖς προσθήκαις τῶν θνητῶν καὶ δημιουρ-
C γικὰς | διὰ τῆς δημιουργικῆς, κινητικὰς καὶ ἀφομοιωτικὰς[13]) διὰ τῆς μιμήσεως τοῦ πατρὸς, καὶ πάλιν, εἰ βούλει λέγειν, Ἡφαιστιακὰς[14]) μὲν διὰ τῆς κατὰ φύσιν ἐνεργείας, Ἀθηναϊκὰς δὲ διὰ τῆς τοῦ προσυφαίνειν τῷ ἀθανάτῳ τὸ θνητὸν παρακελεύσεως, Δημητριακὰς[15]) δὲ καὶ Κορικὰς διὰ τοῦ γεννᾶν καὶ[16]) τρέφειν, Τιτανικὰς δὲ διὰ τοῦ θνητὰ καὶ ἐπίκηρα παράγειν, Διονυσιακὰς[17]) δὲ διὰ τῆς παλιγγενεσίας· ἃ γὰρ γεννῶσι, φθίνοντα δέχονται πάλιν εἰς τὰς ὁλότητας αὐτῶν ἀναπέμποντες καὶ ἕκαστα τοῖς οἰκείοις διανέμοντες καὶ ἐκ τούτων ἄλλα πάλιν λαμβάνοντες καὶ συντιθέντες εἰς ἄλλων γενέσεις. πάντα γὰρ αὐτοῖς ὑπόκειται τὰ στοιχεῖα πρὸς τὰς γενέσεις τῶν θνητῶν ζώων καὶ τὸν κύκλον ἀεὶ πληροῦσιν ἀπαύστως τῶν γενέσεων καὶ φθίσεων. δέχονται οὖν φθινόντων[18]) ὅσα ἔδοσαν γιγνομένοις, καὶ προστιθέασι τοῖς ὅλοις ὅσα ἀφαι-

---

1) 313, 5 *γεννᾶν*) *γεννᾷν* iterum h. l. B. — 2) 313, 5 *τῷ*) *τὸ* B. — 3) 313, 6 *ψυχὴν*) Fort. *ψυχὴ* — 4) 313, 9 *ὅτι τὴν ζωοφαγίαν ὁ δημιουργὸς οὐ δέχεται*: m. A. — 5) 313, 11 *τοῦ*) om. B. — 6) 313, 11 *ἡ παλιγγενεσία*: m. A. — 7) 313, 11 *οὐδέν*) *οὐδὲ* A. — 8) 313, 12 *ὅσον*) Fort. *ὅλον* — 9) 313, 13 *συνάπτουσι—γενέσεως*) om. A. — 10) 313, 15 *παλιγγενεσίας*) *παλλιγγενεσίας* B. — 11) 313, 17 *ἑνοποιοὺς*) *ἐνωποιὰς* B. — 12) 313, 19 *τὸ*) Immo *τοῦ* — 13) 313, 20 *ἀφομοιωτικὰς*) *ἀφομοιωματιτὰς* B. — 14) 313, 21 *Ἡφαιστιακὰς*) *ἡφαιστικὰς* B. — 15) 313, 22 *Δημητριακὰς*) *δημιτρικὰς* B. — 16) 313, 22 *καὶ*) om. B. — 17) 313, 23 *Διονυσιακὰς*) *διονυσιακὰ* A. — 18) 313, 26 *φθινόντων*) *φθίνοντα* B et, sup. *φθινόντων*, A.

ρουσι τῶν ὅλων, καὶ τοῦτο ἀπέραντον ἔχει τὴν ἀμοιβὴν διὰ τὴν ἀεικινησίαν τῶν δημιουργούντων τὰ θνητὰ θεῶν πάντων, οἷς ἐπέτρεψε τὴν δημιουργίαν ὁ πατήρ.

ταῦτ' εἶπε[1]). (Pag. 41 D.)

Τὴν πᾶσαν δημιουργίαν διεῖλεν[2]) εἴς τε τὴν τῶν θείων γέννησιν καὶ | τὴν D τῶν θνητῶν, καὶ τὴν μὲν τῶν θείων εἴς τε τὴν[3]) ὅλου τοῦ κόσμου τοῦ πρὸ τῶν μερῶν καὶ εἰς τὴν τῶν μεγάλων ἐν αὐτῷ καὶ ἀϊδίων μερῶν, καὶ ταύτην αὖ εἴς τε τὴν τῶν οὐρανίων ζώων ἀπογέννησιν καὶ τῶν ὑπὸ σελήνην, πάλιν δὲ τὴν τῶν θνητῶν εἴς τε τὴν τοῦ ἐν αὐτοῖς θείου καὶ ἀθανάτου ποίησιν εἴς τε τὴν τοῦ θνητοῦ παντὸς πλαττομένην γένεσιν, καὶ ταύτην εἴς τε τὴν τῶν ψυχῶν καὶ τὴν τῶν σωμάτων ποίησιν, καὶ τὴν τῶν σωμάτων εἴς τε τὴν τῶν ὅλων καὶ τὴν τῶν μερῶν, οἷον κεφαλῆς, καρδίας, ἥπατος. καὶ τὴν μὲν πρώτην πᾶσαν δημιουργίαν εἰς ἑαυτὸν ὁ τῶν ὅλων δημιουργὸς ἀνεδήσατο, τῆς δὲ δευτέρας τὸ ἀθάνατον πάλιν αὐτὸς παραγαγὼν ἐφίστησι τῇ λοιπῇ τοὺς πολλοὺς δημιουργούς. οὗτοι γὰρ οἱ τῶν θνητῶν κηροπλάσται ζώων, αὐτοὶ μὲν[4]) ἀεὶ πληρούμενοι ζωῆς, διδόντες δὲ καὶ τούτοις καθόσον[5]) αὐτοῖς δέχεσθαι δυνατὸν τὴν ἀφ' ἑαυτῶν πρόνοιαν, καὶ πληροῦντες καὶ ταῦτα ζωῆς γενεσιουργοῦ καὶ ἐνύλου δημιουργίας. πανταχοῦ γὰρ ἀπὸ τῶν μέσων ὑφίσταται τὰ ἔσχατα, μέσα δὲ τῶν τε πρώτων ἀθανάτων καὶ τῶν θνητῶν τὰ ἀεὶ πληρούμενα τῆς ἀειγενοῦς ζωῆς. τὰ μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῶν ἀθάνατα ταῖς τῶν | ὑδάτων ἔοικε πηγαῖς, τὰ δὲ E πεπληρωμένα παρὰ τῶν πρώτων τοῖς ἀενάοις[6]) ποταμοῖς, τὰ δὲ ποτὲ μὲν ζωοποιούμενα, ποτὲ[7]) δὲ ἀπολείποντα τὴν ζωὴν τοῖς ἐκλείπουσι τῶν ποταμῶν. πανταχοῦ δὲ τὸ πληρέστερον πληροῦν ἐφίεται καὶ σπεύδει καὶ αὐτὸ[8]) γεννᾶν. ἀνάγκη ἄρα τὰ μέσα τοῖς ἐσχάτοις ἀφ' ἑαυτῶν διδόναι τὴν πάροδον καὶ τὰ ἀεὶ πληρούμενα ζωῆς τοῖς ποτὲ ζῆν δυναμένοις. ταῦτα μὲν περὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν πρὸς ἄλληλα[9]) τάξεως· τὸ δὲ ταῦτ' εἶπε[10]) τοῦτο δὴ τὸ ἐκκείμενον κῶλον θαυμαστὴν ἔνδειξιν φέρει πρῶτον μὲν τοῦ τελείου καὶ πεπληρωμένου τοῖς οἰκείοις ὅροις· μὴ δυνάμενοι γὰρ ἑνὶ περιλαβεῖν ἡμεῖς ὀνόματι τὴν ἑνιαίαν τελειότητα τῶν θείων καὶ τὴν αἰώνιον ἐνέργειαν καὶ τὴν ἄπειρον δύναμιν μεμερισμένως αὐτῆς ἀντιλαμβανόμεθα διὰ τῶν χρονικῶν ὀνομάτων, καὶ διὰ μὲν τοῦ[11]) παρεληλυθότος τὴν τελειότητα, διὰ δὲ τοῦ παρόντος τὸ ἀνέκλειπτον σημαίνομεν[12])· καὶ τὸ εἶπεν οὖν τῆς τελειότητος τῶν δημιουρ-

---

[1]) 313, 29 *ταῦτ' εἶπε*) *ταῦτα εἶπε* A. *ταῦτ' εἶπεν* B. — [2]) 313, 29 *διαίρεσις τῆς του παντὸς δημιουργίας*: m. A. — [3]) 313, 30 *τὴν*) *τοῦ* — [4]) 313, 36 *μὲν*) om. B. — [5]) 313, 37 *καθόσον*) *καθ' ὅσον* A. — [6]) 313, 40 *ἀενάοις*) *ἀεννάοις* A. *αἰνάοις* B. — [7]) 313, 41 *ποτὲ*) *τὰ* B. (corr. Tayl.) — [8]) 313, 42 *αὐτὸ*) *αὐτή* B. — [9]) 313, 44 *πρὸς ἄλληλα*) *προσάλληλα* B. — [10]) 313, 44 *ταῦτ' εἶπε*) ut v. 29. — [11]) 313, 47 *τοῦ*) *τὴν τοῦ* A. — [12]) 313, 48 *σημαίνομεν*) *σημαινόμενον* B.

γικῶν νοήσεών ἐστι σύμβολον. ὡς γὰρ ἐκεῖναι παντελεῖς εἰσὶν, οὕτω καὶ οἱ
F δημιουργικοὶ λόγοι παντελεῖς εἰσὶν, ἐκείνων ὄντες ἐνέργειαι προϊοῦσαι | εἰς τὸ πλῆθος τῶν θεῶν. οὕτω καὶ ἐν τοῖς λογίοις αἱ [1]) ἐνέργειαι τῶν θεῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ πατρὸς ὑπ' αὐτῶν δηλοῦνται διὰ τοῦ εἰπεῖν, ὡς ὅταν λέγῃ εἰς τρία γὰρ εἶπε νοῦς πατρὸς ἀϊδίου νῷ πάντα κυβερνῶν. καὶ γὰρ οὔτε τοῦ εἶναι οὔτε τοῦ ζῆν ἐνέργεια τὸ εἰπεῖν, ἀλλὰ τοῦ νοεῖν. τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον· ἔτι δὲ κἀκεῖνο δηλοῖ τοῦτο τὸ εἰπεῖν, τὸ οἰκείους εἶναι τοὺς λόγους ταῖς ψυχαῖς. ταύταις γὰρ οἰκεῖον τὸ εἰπεῖν. παρὰ γὰρ τὸ ἔπος τὸ εἰπεῖν· λόγος δὲ ψυχαῖς προσήκει [2]) καὶ τῇ τάξει τῶν ψυχῶν, καθάπερ καὶ αὐτὸς ἔλεγεν ἔμπρο-
314 σθεν [3]) λόγον εἶναι τὸν ἐνεργοῦντα περί τε τὸ | νοητὸν καὶ τὸ αἰσθητὸν, καὶ λέγειν ἐκάλει τὸ νοεῖν. ἔτι καὶ τὸ ταῦτα προσκείμενον ἑνοῖ τὸ πλῆθος τῶν νοήσεων περὶ τὴν μίαν τοῦ δημιουργοῦ νόησιν, καὶ συνάγει τὰς διῃρημένας τοῦ λόγου δυνάμεις ἐπὶ τὴν μονάδα τῆς πατρικῆς νοήσεως. δεῖ δὴ καὶ τοῦτο περὶ τῶν θείων παρὰ Πλάτωνι λόγων συννοεῖν, ὡς ἄρα πάντες ἢ πρὸς ψυχάς εἰσιν, ἢ περὶ ψυχῶν· οἱ [4]) μὲν ἐν Πολιτείᾳ [5]) τῶν Μουσῶν καὶ ὁ τοῦ προφήτου πρὸς ψυχὰς, ὁ δὲ ἐν Συμποσίῳ [6]) παρὰ Ἀριστοφάνει [7]) καὶ ὁ ἐν Πλατωνικῷ [8]) μελήσας [9]) περὶ ψυχῶν, ὁ μὲν περὶ τῶν κατιέναι μελλουσῶν, ὁ δὲ περὶ τῶν ἐν γενέσει στρεφομένων. καὶ εἴρηται τὸ αἴτιον, ὡς ἄρα ψυχαῖς ἐστι μάλιστα προσήκων ὁ λόγος.

Καὶ πάλιν ἐπὶ τὸν πρότερον κρατῆρα, ἐν ᾧ τὴν τοῦ παντὸς ψυχὴν κεραννὺς ἔμισγε· τὰ τῶν πρόσθεν ὑπόλοιπα κατεχεῖτο μίσγων. (Pag. **41** D.)

Ὅτι μὲν οὖν ἡ δημιουργικὴ νόησις ποίησίς ἐστι, καὶ ὅτι ταῦτα οὐ διέστηκεν ἀπ' ἀλλήλων ἐν τοῖς θεοῖς, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ νοεῖν τε καὶ ποιεῖν ὑπάρχει παρ'
B ἐκείνοις, οὐδὲ δεῖ κινήσεως ἄλλης πρὸς τὴν | γέννησιν, ἀλλ' αὐτῷ τῷ εἶναι πάντα ὑφιστᾶσιν, ἐδήλωσε καὶ διὰ τούτων ὁ λόγος· εἰπόντα γὰρ τὸν δημιουργὸν εὐθὺς ἐπὶ τὸν κρατῆρα τρέπει καὶ τὴν τάξιν [10]) τῶν γενῶν, καὶ οὐδὲν μεταξὺ τούτων, ἀλλὰ καὶ τὸ χωρὶς παραδοῦναι τά τε [11]) ἔργα καὶ τοὺς λόγους παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν γέγονεν, οὐ δυναμένην ἐν ἑνὶ τήν τε νόησιν ἰδεῖν τὴν ἐξῃρημένην τοῦ πατρὸς καὶ τὴν ποίησιν τὴν ὑποστατικὴν τῶν μερικῶν ψυχῶν· ὅτι δὲ καὶ τὸ τῶν μερικῶν ψυχῶν γένος καθ' ἑκατέ-

---

[1]) **313, 50** *αἱ*) *καὶ* B. — [2]) **313, 54** *ὅτι ταῖς ψυχαῖς μάλιστά ἐστιν οἰκεῖος καὶ προσήκων ὁ λόγος*: m. A. — [3]) **313, 54** *ἔμπροσθεν*) Pag. 37 B. — [4]) **314, 4** *οἱ*) *ἡ* B. — [5]) **314, 4** *Πολιτείᾳ*) Lib. VIII. Pag. 546. et Lib. X. Pag. 617 D. — [6]) **314, 4** *Συμποσίῳ*) Pag. 190 C. — [7]) **314, 5** *Ἀριστοφάνει*) *Ἀριστοφάνῃ* B. — [8]) **314, 5** *Πλατωνικῷ*) Immo *Ἀτλαντικῷ — Πολιτικῷ* Fabricius Bibl. Gr. Tom. VIII. Pag. 546 et Tayl. — [9]) **314, 5** *μελήσας*) Immo *μελλήσας*: quae futura fuit. (in fine Critiae) — [10]) **314, 11** *τάξιν*) Tayl. coni. *μῖξιν*, quod non ineptum est. Sed *τάξις* ad diversos gradus animorum procreandorum referri potest. Cf. v. 26. — [11]) **314, 12** *τά τε*) *τὰ* B.

ραν[1]) προελήλυθε διακόσμησιν καὶ παντελῶς ἐξήλλακται τῶν θείων ψυχῶν, τοῖς μὴ παντάπασιν ἐσκοτωμένοις ἐνεδείξατο, χωρὶς μὲν ταύτας, χωρὶς δὲ ἐκείνας ὑποστήσας καὶ ἐν ἄλλῳ χρόνῳ, καὶ τοῦτο οὐ μόνον ὑπὸ τῆς ἀσθενείας τοῦ λόγου παθών, ἀλλὰ καὶ τῇ τῶν πραγμάτων φύσει λαβὼν ἑπομένως· οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς χρόνος ἐστὶ κατ' ἀλήθειαν, εἰ λάβοις χρόνον τὸν μετεχόμενον ἔν τε ταῖς ὅλαις καὶ ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς[2])· οὐδὲ γὰρ ἡ αὐτὴ νόησις οὐδὲ τὸ αὐτὸ τῆς κινήσεως εἶδος, ἀλλ' ἕτερος μὲν ὁ τῶν θείων χρόνος, ἕτερος δὲ ὁ τῶν μερικῶν ψυχῶν· ἔτι δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μὲν πατρὸς καὶ ταύτας παραγαγών, οὐ μὴν παντελῶς· τὸ γὰρ πάλιν | ἐμφαίνει[3]) κατὰ δή τινα μερικωτέραν τοῦ C δημιουργοῦ δύναμιν γίγνεσθαι τὴν τούτων πρόοδον, τὴν αὐτήν πως οὖσαν πρὸς τὴν πρὸ αὐτῆς καὶ οὐ τὴν αὐτήν· διότι γὰρ οὐκ ἔστι χρονικὸν τὸ πάλιν (οὐ γὰρ θέμις ἐν τοῖς αἰωνίοις κατὰ χρόνον τῶν ἐνεργειῶν εἶναί τινα διαφοράν) τὴν τάξιν ἂν μόνην δηλοῖ τῶν κατ' αἰτίαν ἐξηλλαγμένων δημιουργιῶν, ὥστε καὶ ὁ αὐτός πώς[4]) ἐστι πατὴρ καὶ οὐχ ὁ αὐτός· ἔτι τοίνυν ἀπὸ ταὐτοῦ μὲν κρατῆρος, μετὰ ὑφέσεως δὲ ὅμως. αἱ μὲν γὰρ θεῖαι ψυχαὶ μένουσιν ἐν τῷ κρατῆρι καὶ προϊοῦσαι, καὶ ἀνεκφοίτητοί εἰσιν ἐκεῖθεν, αἱ δὲ ἡμέτεραι πάντῃ διωρίσθησαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ὁ χωρισμὸς[5]) αὐτῶν καταφανής. πρὸς τούτοις καὶ τὰ γένη ταὐτά[6]) ἐστι καὶ ἕτερα. πᾶσαι μὲν γὰρ ἐκ τῶν μέσων, ἀλλ' αἱ μὲν ἐκ τῶν πρώτων, αἱ δὲ ἐκ τῶν ὑπολοίπων καὶ ἐσχάτων ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔμπροσθεν, ἐξ ὧν αἱ πρὸ αὐτῶν ὑπέστησαν. ἔτι δὲ καὶ τρόπος ὁ αὐτὸς ἅμα καὶ οὐχ ὁ αὐτός· πλείων γὰρ ἡ ἑτερότης ἐπὶ τῶν μερικῶν· διὸ καὶ ἡ μνεία τῆς μίξεως πλείων. οὐκ ἄρα ἀποδεξόμεθα τῶν νεωτέρων, ὅσοι τὴν ἡμετέραν ψυχὴν ἰσάξιον ἀποφαίνουσι τῆς θείας ἢ ὁμοούσιον ἢ οὐκ οἶδ' ὅπως βούλονται λέγειν. ἀκουέτωσαν | τοῦ Πλάτωνος δεύτερα καὶ τρίτα λέγοντος καὶ D χωρίζοντος ἀπὸ τοῦ κρατῆρος τὰς μερικὰς ψυχὰς καὶ κατὰ δευτέραν νόησιν, ὃ δὴ ταὐτὸν τῷ μερικωτέραν, ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ παράγοντος αὐτάς. ὁ γὰρ ταῦτα λέγων οὐσιώδεις διαφορὰς τῶν ψυχῶν, ἀλλ' οὐ κατὰ τὰς ἐνεργείας μόνον, ὥσπερ ὁ θεῖος Πλωτῖνος, ἐνδείκνυται[7]). ἔστωσαν γὰρ αἱ μὲν πρὸς τοὺς ὁλικοὺς ὁρῶσαι νόας[8]), αἱ δὲ πρὸς τοὺς μερικούς, καὶ αἱ μὲν ἀχράντοις χρώμεναι νοήσεσιν, αἱ δὲ ἀποστρεφόμεναί ποτε τὰ ὄντα, καὶ αἱ μὲν ἀεὶ δημιουργικαὶ καὶ κοσμητικαὶ[9]) τῶν ὅλων, αἱ δὲ ποτὲ συμπεριπολοῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ αἱ μὲν ἀεὶ κινοῦσαι καὶ ποδηγετοῦσαι τὴν εἱμαρμένην, αἱ δὲ ὑπὸ εἱμαρμένην ποτὲ γιγνόμεναι καὶ τοὺς εἱμαρμένους νόμους, καὶ αἱ μὲν ἡγούμεναι πρὸς τὸ νοητόν, αἱ δὲ ἑπομένων ποτὲ λαγχάνουσαι τάξιν, καὶ αἱ μὲν θεῖαι μόνον, αἱ δὲ εἰς ἄλλοτε ἄλλην μεθιστάμεναι τάξιν, δαιμονίαν, ἡρωϊκήν, ἀνθρωπίνην, καὶ αἱ μὲν ἵπποις χρώμεναι πᾶσιν ἀγαθοῖς καὶ ἐξ ἀγαθῶν, αἱ δὲ μεμιγμένοις, καὶ αἱ μὲν ταύτην ἔχου-

---

1) 314, 14 *ἑκατέραν*) Immo *ἑτέραν* — 2) 314, 18 *ὅτι οὐχ ὁ αὐτὸς μετεχόμενος χρόνος ἔν τε ταῖς ὅλαις, καὶ ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς*: m. A. — 3) 314, 20 *ἐμφαίνει*) *ἐμφαίνον* B. — 4) 314, 23 *αὐτός πώς*) *αὐτός πῶς* A. *αὐτός πως* B. — 5) 314, 25 *χωρισμὸς*) *χωρισμὸν* A. — 6) 314, 25 *ταὐτά*) *ταῦτά* B. — 7) 314, 32 *Πλωτῖνος, ἐνδείκνυται*) *ἐ. Π.* B. — 8) 314, 33 *νόας*) *νοῦς* B. — 9) 314, 34 *κοσμητικαὶ*) *κοσμικαὶ* A.

σαι τὴν ζωὴν μόνην, ἣν παρὰ τῆς μιᾶς δημιουργίας εἰλήφασιν, αἱ δὲ καὶ τὸ
E θνητὸν εἶδος τὸ προσυφαινόμενον | ἀπὸ τῶν νέων θεῶν, καὶ αἱ μὲν κατὰ πά-
σας ἀεὶ τὰς[1]) ἑαυτῶν ἐνεργοῦσαι δυνάμεις, αἱ δὲ ἄλλοτε ἄλλας προβάλλου-
σαι[2]) ζωάς· ἔστωσαν μὲν οὖν αὐτῶν καὶ αὗται διαφορότητες, ἀλλὰ προηγεῖ-
ται τούτων πασῶν ἡ κατ' οὐσίαν ἐξαλλαγὴ[3]) καὶ ἡ δημιουργικὴ διαίρεσις. ἐχώ-
ρισε γὰρ αὐτὰς τῷ χρόνῳ, τῇ αἰτίᾳ, τῇ προόδῳ, τῷ τρόπῳ τῆς ὑποστάσεως,
τῇ τῶν γενῶν ὑφέσει. τούτοις οὖν ἅπασι διαφερούσας αὐτὰς ποῖος ἐρεῖ[4])
λόγος ὁμοουσίους ποιεῖν; οὐ γάρ ποτε φῦλον ὁμοῖον[5]) ἀθανάτων τε
θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τε ἀνθρώπων· ἀλλὰ καὶ τὸ λογικὸν αὐτὸ διά-
φορόν ἐστιν· ἐν μὲν γὰρ[6]) θεοῖς νοερὸν, ἐν δὲ ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς τῷ
ἀλόγῳ συμμιγὲς, ἐν δὲ τοῖς μέσοις γένεσι κατὰ τὴν ἑαυτοῦ μεσότητα ἀφώρι-
σται· καὶ ἕκαστον τῶν ἄλλων θείως μέν ἐστιν ἐν ταῖς θείαις ψυχαῖς, ἀνθρωπί-
νως δὲ ἐν ταῖς ἡμετέραις, οἱ λόγοι, τὸ εἶδος τῆς ζωῆς, ἡ[7]) νόησις, ὁ χρόνος.
ταῦτα μὲν οὖν πρὸς τοὺς οἰομένους[8]) τὴν ἡμετέραν ψυχὴν ὁμοούσιον εἶναι τῇ
τε τοῦ παντὸς καὶ ταῖς ἄλλαις, καὶ εἶναι ἡμᾶς πάντα ἀσχέτως, πλάνητας καὶ
ἀπλανεῖς καὶ τὰ ἄλλα, καθάπερ ἐκείνας, ὥσπερ πού φησι καὶ ὁ Ἀσιναῖος
F Θεόδωρος[9])· ἡ γὰρ τοιαύτη | μεγαλοῤῥημοσύνη πόῤῥω τῆς Πλάτωνός ἐστι
θεωρίας· περὶ δὲ τοῦ κρατῆρος[10]), φέρε, κατίδωμεν, ὅστις ἐστὶ, καὶ ποίαν
ἔχει πρὸς τὸν δημιουργὸν τάξιν, καὶ τίνων αἴτιός ἐστι ταῖς ψυχαῖς· πολὺς γὰρ
καὶ ὁ περὶ τοῦδε λόγος καὶ πλείστης μέντοι θεωρίας ἄξιος. ὁ μὲν γὰρ Θεόδω-
ρος οὗτος διττὸν ποιεῖ τὸν κρατῆρα, τὸν μὲν πρῶτον, τὸν δὲ δεύτερον, καὶ
τρίτον, τὸ κρᾶμα θ' ἕτερον[11]) τούτου· ὁ γὰρ δεύτερος κρατὴρ τὸ κρᾶμα κατ'
αὐτόν ἐστι· μοίρας δὲ λοιπὸν τήν τε τοῦ παντὸς καὶ τὰς τῶν οὐρανίων θεῶν
315 καὶ τὰς ἡμετέρας. τὴν μὲν γὰρ αὐτοψυχὴν πρότερον | κρατῆρα καλεῖ, τὴν δὲ
καθ' ὅλου[12]) κρατῆρά τε ἅμα τὸν δεύτερον καὶ κρᾶμα, τοῦ Πλάτωνος ἕνα μὲν
κρατῆρα καλέσαντος καὶ ἐν αὐτῷ τὰς ψυχὰς κεράσαντος πάσας, τὰς μὲν πρώ-
τως, τὰς δὲ δευτέρως, δευτέρου δὲ κρατῆρος οὐδ' ὁπωστιοῦν μνημονεύσαντος
οὐδὲ τῆς ἐν αὐτῷ κράσεως. τί γὰρ καὶ ἐδεῖτο, τοῦ προτέρου κρατῆρος ἀπο-
χρῶντος[13]) καὶ εἰς τὴν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν ἀπογέννησιν; καὶ ἔγωγε καὶ τὸν

---

[1]) **314, 40** *ἀεὶ τὰς*) om. B. — [2]) **314, 40** *προβάλλουσαι*) *προσβάλλουσαι* A. — [3]) **314, 41** *ἐξαλλαγὴ*) *ἐναλλαγὴ* B. — [4]) **314, 43** *ἐρεῖ*) Fort. *αἱρεῖ* — [5]) **314, 44** *φῦλον ὁμοῖον*) *φύλον ὅμοιον* B. — [6]) **314, 45** *γὰρ*) om. A. — [7]) **314, 47** *ἡ*) *ὁ* B. — [8]) **314, 47** *οἰομένους*) *οἰωμένους* A. — [9]) **314, 49** *θεόδωρος ὁ ἀσιναῖος.* m. A. — [10]) **314, 50** *περὶ τοῦ κρατῆρος.* m. A. — [11]) **314, 53** *τρίτον, τὸ κρᾶμα θ' ἕτερον*) Fort. *τριττὸν τὸ κρᾶμα τοῦ ἑτέρου*, quas deinde *μοίρας* dicit. Aliter Taylorus: Theodorus makes a twofold Crater, and asserts that the mixture is one of these. For the second Crater, according to him, is the mixture; but the other Crater consists of the portions of the mixture; viz. the soul of the universe, the souls of the celestial Gods, and our souls. quasi legisset *καὶ τίθησι τὸ κρᾶμα τὸν ἕτερον τούτων.* — [12]) **315, 1** *καθ' ὅλου*) *καθόλου* A. — [13]) **315, 4** *ἀποχρῶντος*) *ἀποχρώντως* B.

φιλοπονώτατον Ἀττικὸν[1]) ἐθαύμασα διττόν που τὸν κρατῆρα λέγοντα εὑρών, καὶ ταῦτα εἰωθότα σφόδρα παρέπεσθαι ταῖς ῥήσεσι· μέμνηται δὲ ὅμως ἐκεῖνος τοῦ διττοῦ κρατῆρος καὶ τὸν Φαῖδρον ἐξηγούμενος. κατὰ δὲ τὸν θεῖον Ἰάμβλιχον[2]) ὁ κρατήρ ἐστιν εἷς μέν, ζωογόνος δέ[3]) τις αἰτία περιεκτικὴ τῆς ὅλης ζωῆς καὶ συναγωγὸς αὐτῆς, ἀνέχουσα αὐτὴ ἑαυτὴν δημιουργικοῖς τισὶ λόγοις, οἳ διὰ πάσης μὲν τῆς ζωῆς διήκουσι καὶ δι' ὅλων τῶν ψυχικῶν τάξεων, ἐν οἰκείᾳ δὲ λήξει διεκλήρωσαν ἑκάστῃ ψυχῇ μέτρα τῆς συνοχῆς πρέποντα, ταῖς μὲν | ἐξ ἀρχῆς πρῶτα διὰ τῆς πρώτης κράσεως, ταῖς δὲ αὖθις συγκερασθεί- B
σαις δεύτερα. ἣν γὰρ ἔχουσι πρὸς ἀλλήλας τάξιν, τοιαύτην ἀπὸ τοῦ κρατῆρος λαγχάνουσι πρόοδον, τοὺς τῆς ζωῆς ὅρους ἐκεῖθεν παραδεχόμεναι. τοιαῦτα μὲν οὖν παρὰ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν δόγματα προειλήφαμεν· ὁ δέ γε ἡμέτερος καθηγεμών, ἄνωθεν ὥσπερ ἀπὸ σκοπιᾶς τὰ ὄντα θεώμενος καὶ ταῖς τῶν θεολόγων ὑφηγήσεσιν ἑπόμενος, ἤδη μὲν καὶ ἐν αὐτῷ τῷ πατρὶ καὶ δημιουργῷ τῶν ὅλων τὴν γόνιμον ἀπετίθετο δύναμιν, καθ' ἣν μιμούμενος τὸν νοητὸν θεὸν καὶ πατρικὴν ἔχει καὶ μητρικὴν πρὸς τοὺς ἐγκοσμίους θεοὺς αἰτίαν, αὐτὸς οὐσιοποιός, αὐτὸς ζωογόνος, αὐτὸς εἰδοποιός· ἐπεὶ δὲ δεῖ καὶ[4]) διωρισμένην αἰτίαν εἶναι ψυχικῆς ζωῆς τὴν συνδημιουργοῦσαν αὐτῷ τὸν ὅλον κόσμον καὶ ἀπογεννῶσαν πᾶσαν τὴν ψυχικὴν οὐσίαν, καὶ ταύτην διὰ τοῦ κρατῆρος ἔλεγεν ἡμῖν παραδίδοσθαι· καὶ τοὺς μὲν θεολόγους, ἐν ἀποῤῥήτοις λέγοντας ἃ λέγουσι, γάμους τε καὶ τόκους ἐπινοεῖν θεῶν, δι' ὧν αἰνίσσονται τὰς ἐν τοῖς θεοῖς τῶν ἀπογεννήσεων ὁμονοητικὰς κοινωνίας, τὸν δὲ Πλάτωνα κράσεις τε καὶ συγκρά-
σεις διαμυθολογεῖν, | τὰ μὲν γένη τοῦ ὄντος ἀντὶ τῶν σπερμάτων, τὴν δὲ μί- C
ξιν[5]) ἀντὶ τοῦ γάμου παραλαμβάνοντα. καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ κατὰ μὲν τὸ ἐν αὐταῖς ὂν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ παρήχθησαν, κατὰ δὲ τὴν ζωὴν ἀπὸ τοῦ κρατῆρος· αἰτία γάρ ἐστι ζωογόνος τῆς ψυχικῆς οὐσιώδους ζωῆς· ἐπειδὴ δὲ μᾶλλόν εἰσι ζωαὶ καὶ πρὸς τὴν ζωογονικὴν ᾠκείωνται τάξιν, διὰ τοῦτο ἄρχεται μὲν ἡ μίξις ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ, τελειοῦται δὲ ἐν τῷ κρατῆρι· πανταχόθεν γὰρ οὗτος περιέχει τὰ γένη τῶν ψυχῶν ἐν ἑαυτῷ καὶ μετὰ τοῦ δημιουργοῦ συναπογεννᾷ τὰς[6]) ψυχάς. τέτταρα οὖν ταῦτά ἐστιν, ὁ κεραννύς, ὁ κρατήρ, τὰ κιρνάμενα, τὸ κρᾶμα, καὶ ὁ μὲν τὴν πατρὸς ἔχει τάξιν, ὁ δὲ τὴν γεννητικὴν καὶ ἀφοριστικὴν τοῦ εἴδους τῶν ψυχῶν, τὰ δὲ πρόεισι μὲν ἀπ' ἀμφοῖν, μᾶλλον δὲ ἐκ τοῦ πατρός, τὸ δὲ εἰδοποιεῖται κατὰ τὴν γεννητικὴν αἰτίαν ἕν τι γιγνόμενον ὑπὸ τοῦ κρατῆρος. εἰ δὲ δεῖ παραγυμνῶσαι τὴν τοῦ καθηγεμόνος ἡμῶν διάνοιαν, ἰστέον, ὅτι τῆς ζωογόνου θεότητος πάσας τὰς πηγὰς ἐν ἑαυτῇ περιεχούσης τῆς ζωῆς, ὅσαι τε ψυχῶν εἰσὶ γεννητικαὶ καὶ ὅσαι τῆς δαιμονίου τάξεως καὶ ὅσαι τὰς ἀγ-
γελικὰς ἀποτίκτουσαι σειρὰς καὶ ὅσαι | τὴν φύσιν ἐπ' ἐσχάτοις παράγουσι, D

---

[1]) 315, 5 *ἀττικὸς*· m. A. — [2]) 315, 7 *Ἰάμβλιχος*· m. A. — [3]) 315, 7 *δὲ*) om. B. — [4]) 315, 16 *ἐπεὶ δὲ δεῖ καὶ*) *ἐπειδὴ δὲ* B. *δεῖ* addendum esse vidit Tayl. — [5]) 315, 20 *μίξιν*) Rectius *μῖξιν* — [6]) 315, 24 *συναπογεννᾷ τὰς*) *συναπογεννᾶται* A.

πρόεισί τις ἀπ' αὐτῆς μία θεότης ζωογόνος, πηγὴ πάσης τῆς τῶν ψυχῶν προόδου καὶ ἀπογεννήσεως, ἣ καὶ τῷ δημιουργῷ συνταττομένη[1]) συνυφίστησιν αὐτῷ τὸν ψυχικὸν ὅλον διάκοσμον, πᾶσαν μὲν τὴν ὑπερκόσμιον ἀπογεννῶσα ψυχὴν, πᾶσαν δὲ τὴν ἐγκόσμιον, προϊοῦσα δὲ ἐπὶ πάντα καὶ ζωοποιοῦσα καὶ τὸν ὅλον κόσμον, ἣν ὁ μὲν Ὀρφεὺς[2]) ἰσοτελῆ τῷ δημιουργικῷ[3]) καλεῖ καὶ συνάπτει καὶ συζεύξας μίαν ποιεῖ μητέρα πάντων ὧν ὁ Ζεὺς πατὴρ, ὁ δὲ Πλάτων κρατῆρα προσείρηκεν, ὡς πηγὴν ζωῆς ψυχικῆς. οὗτος γὰρ ὁ κρατὴρ ὑποδέχεται τὴν γεννητικὴν ἐνέργειαν τοῦ πατρὸς τῶν ψυχῶν, καὶ κατὰ τοῦτον εἰδοποιεῖται τὸ εἶδος τῶν ψυχῶν, ὅθεν καὶ κρᾶμα προσηγόρευται. ἔχει μὲν οὖν[4]) καὶ ὁ Ζεὺς ἐν αὐτῷ[5]) βασιλικὴν ψυχὴν, ὥσπερ εἶπεν ὁ ἐν τῷ Φιλήβῳ[6]) Σωκράτης, ἔχει δὲ καὶ τὴν πηγὴν ταύτην συνεργαζομένην αὐτῷ τὸν ψυχικὸν διάκοσμον. καὶ οἱ μὲν βάρβαροι[7]) τὴν ζωογονικὴν ταύτην αἰτίαν πηγαίαν ψυχὴν ἀποκαλοῦσι μετὰ τῆς πηγαίας ἀρετῆς ἀναφανεῖσαν ἀπὸ τῶν λαγόνων τῆς ὅλης
E ζωογόνου θεότητος, ἐν ᾗ περιέχονται | πάσης ζωῆς πηγαὶ, θείας, ἀγγελικῆς, δαιμονίας, ψυχικῆς, φυσικῆς[8])· ὁ δὲ θεολόγος ὁ παρ' Ἕλλησιν[9]) Ἥραν αὐτὴν προσείρηκε μετὰ τῆς Ἑστίας ἀναφανεῖσαν ἀπὸ τῆς μεγίστης Ῥέας, ἣ περιείληφεν ἁπάσας τὰς ζωογονικὰς[10]) δυνάμεις, ἐπὶ τέλει καὶ αὐτὴν ἀποτίκτουσα τὴν φύσιν, εἰ καὶ συντάττει τῷ δημιουργῷ τὴν Ἥραν ὡς μητέρα πατρὶ, καὶ πάσης τῆς Τιτανικῆς[11]) διαιρέσεως ἔξαρχον αὐτὴν παραδίδωσι τῆς τε ἐν ψυχαῖς θεωρουμένης κατὰ τὰς μοίρας καὶ διακρίσεως αἰτίαν· ὁ δὲ Πλάτων κρατῆρα, καὶ τὸ κρᾶμα καὶ τὰς μοίρας ἀπολαμβάνων[12])· ἐκεῖνος γὰρ αἴτιος τῆς τῶν μοιρῶν διαιρέσεως· διὸ καὶ οὐ πρότερον διαιρεῖ, πρὶν ἐν τῷ κρατῆρι τὰ γένη σπαρῇ. συλλήβδην οὖν ἡμεῖς ἀπὸ τούτων ὁρμηθέντες εἴπωμεν[13]), ὅτι ἄρα ὡς μὲν ὁ κρατὴρ ἕτερος τοῦ δημιουργοῦ, δῆλον· καὶ γὰρ πανταχοῦ διέστηκεν ὁ κιρνὰς, ὁ κρατὴρ, τὰ κιρνάμενα ἀλλήλων· ἐπεὶ δὲ[14]) ἕτερος, ὅτι μὲν ψυχογονικός ἐστι, καὶ τοῦτο φανερόν· οὔτε γὰρ τὸν νοῦν παράγων οὔτε σωματουργῶν[15]) παραλαμβάνει τὸν κρατῆρα, μόνας δὲ ὑφιστὰς τὰς ψυχὰς, ἐπεὶ καὶ μέσαις οὔσαις αὐταῖς[16]) οἰκεία ἡ κρᾶσις[17])· εἰ δὲ ψυχογονικός ἐστι,
F δηλαδὴ | ψυχῶν ἰδίως[18]) ἐστὶν αἴτιος· εἰ δὲ τῷ δημιουργῷ σύστοιχος, ἵνα μὴ δέηται τῶν μεθ' ἑαυτὸν[19]) ἢ ὁλικώτερόν τι ἔχει[20]) ἑαυτοῦ, μὴ πάντη αἴτιος

---

[1]) 315, 31 *συνταττομένη*) *συνταττομένη* B. — [2]) 315, 33 *ὀρφεὺς·* m. A. — [3]) 315, 33 *δημιουργικῷ*) Immo *δημιουργῷ* — [4]) 315, 36 *οὖν*) om. B. — [5]) 315, 36 *αὐτῷ*) Rectius *αὑτῷ* — [6]) 315, 37 *τῷ Φιλήβῳ*) Pag. 30 D. — [7]) 315, 38 *τί οἱ βάρβαροι, περὶ τῆς τῶν ψυχῶν αἰτίας*: m. A. — [8]) 315, 40 *φυσικῆς*) om. B. — [9]) 315, 40 *ὁ παρ' ἕλλησι θεολόγος*: m. A. — [10]) 315, 41 *ζωογονικὰς*) *ζωογονιτικὰς* B. — [11]) 315, 43 *Τιτανικῆς*) *τιττανικῆς* B. — [12]) 315, 44 *ἀπολαμβάνων*) ab Orpheo, opinor. — [13]) 315, 46 *εἴπωμεν*) *εἴπομεν* A. — [14]) 315, 47 *ἐπεὶ δὲ*) *ἐπειδὴ* — [15]) 315, 48 *σωματουργῶν*) cum *ὁ* super *ῶ* A. [16]) 315, 49 *αὐταῖς*) om. A. — [17]) 315, 49 *κρᾶσις*) *κράσις* — [18]) 315, 50 *ἰδίως*) *ἰδίων* B. (corr. Tayl.) — [19]) 315, 50 *ἑαυτὸν*) *ἑαυτὴν* B. — [20]) 315, 51 *ἔχει*) Fort. *ἔχειν*: ut ne, si inferior sit crater, aliquid eorum, quae post ipsum sunt, aut, si superior, aliquid ipso universalius adhibere cogatur.

ὧν ὧν αὐτός ἐστι πάντων αἴτιος, νοερὸς δὲ θεὸς ὁ δημιουργὸς ,ἄριστος ὢν
τῶν αἰτίων, νοερὸς δήπου καὶ ὁ κρατήρ· εἰ[1]) πηγαῖος ἐκεῖνος, πηγαῖος καὶ
οὗτος· καὶ τί δεῖ λέγειν; πηγαίους μὲν κρατῆρας καὶ οἱ βάρβαροι καὶ τὰς με-
ρικὰς ψυχὰς[2]) προσειρήκασιν. ἔστιν οὖν καὶ οὗτος ὁ κρατὴρ πηγαῖος κρατήρ[3])·
αἰτία γάρ ἐστι τῶν ψυχῶν ἢ ψυχαί, καὶ οὐ πάσης ζωῆς· οὐ γὰρ νοερᾶς οὐδὲ
φυσικῆς· τήν τε ψυχὴν αὐτὸς[4]) ἀλλαχοῦ[5]) | πηγὴν τοῦ φρονεῖν καὶ ἐν Φαίδρῳ[6]) 316
πηγὴν καὶ ἀρχὴν κινήσεως προσείρηκε. πολλῷ ἄρα μᾶλλον τὴν πρωτίστην ψυχὴν
πηγαίαν προσαγορεύσομεν καὶ κρατῆρα πηγαῖον κατ' αὐτὸν, εἴ τις ἂν εἴη παρὰ
τῷ δημιουργῷ τῶν ὅλων ἱδρυμένος· ἐπεὶ καὶ ἄλλοι παραδέδονται κρατῆρες ὑπό
τε Ὀρφέως καὶ Πλάτωνος. Πλάτων τε γὰρ ἐν Φιλήβῳ[7]) τὸν μὲν Ἡφαίστιον[8])
κρατῆρα παραδίδωσι, τὸν δὲ Διονυσιακὸν, καὶ Ὀρφεὺς[9]) οἶδε[10]) μὲν καὶ τὸν
τοῦ Διονύσου κρατῆρα, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ἱδρύει περὶ τὴν Ἡλιακὴν τρά-
πεζαν. τί δὲ καὶ Ὅμηρος[11]); οὐχὶ τήν τε Ἥβην οἰνοχοοῦσαν παραδίδωσι καὶ
τὸν Ἥφαιστον ἀπὸ κρατῆρος ἀφύσσοντα καὶ διανέμοντα πᾶσι τὸ νέκταρ; ἀλλὰ
ταῦτα μὲν πλείονος δεῖται λόγου· πρὸς δὲ τὸ παρὸν ἀρκέσει τὰ εἰρημένα, τὴν
δὲ τελεωτέραν περὶ ἑκάστου παράδοσιν ἐν ἄλλοις ἐξετάσομεν, εἰ ταύτῃ τοῖς
θεοῖς φίλον. ἀπορήσειε[12]) δ' ἄν τις ἐπὶ τούτοις[13]), διὰ τίνα αἰτίαν τὴν μὲν
τοῦ παντὸς ψυχὴν ἀπογεννῶν οὐδεμίαν πεποίηται τοῦ κρατῆρος μνήμην, ἀλλὰ
τοῦ κράματος μόνου καὶ τῆς συγκράσεως[14]), | ἐπὶ δὲ τῶν μερικῶν ψυχῶν B
ἐμνημόνευσεν ἅμα καὶ ὡς τοῦ παντὸς ἐκ τοῦ κράματος ὑπομνήσας. καὶ ῥη-
τέον[15]), ὅτι πρῶτον μὲν αἱ θεῖαι ψυχαὶ καὶ προελθοῦσαι μένουσιν ἐν τῷ κρα-
τῆρι καὶ οὐκ ἐκφοιτῶσι τῆς ἑαυτῶν πηγῆς, αἱ δὲ μερικαὶ χωρίζονται καὶ ἀφί-
στανται πολλάκις διὰ τὴν εἰς γένεσιν ῥοπήν· ἐπ' ἐκείνων τε οὖν ὡς ἄγαν ἡνω-
μένων οὐ διέκρινε τὸν κρατῆρα τοῦ κράματος (διὸ τὴν τοῦ παντὸς ψυχὴν ἔνιοι
πρωτίστην ὑπέλαβον ψυχὴν, ἄλλοι[16]) δὲ καὶ Ἥραν αὐτὴν προσηγόρευσαν,
διελεῖν αὐτὴν ἀπὸ τῆς οἰκείας πηγῆς οὐ δυνηθέντες) καὶ ἐπὶ τούτων ὡς κεχω-
ρισμένων διέζευξε τὴν αἰτίαν ἀπὸ τῶν μετ' αὐτήν· δεύτερον δὲ, ὅτι πᾶς μὲν ὁ
ψυχικὸς διάκοσμος ἀπ' ἀμφοῖν ὑφίσταται, καὶ τοῦ κιρνάντος καὶ τοῦ κρατῆρος,
ἀλλ' ἐπεὶ τὸ μέν ἐστιν αὐτοῦ μένον, τὸ δὲ προϊὸν, καὶ τὸ μὲν ἑνώσει χαῖρον,
τὸ δὲ διαιρέσει φίλον, ἐκεῖνο μὲν ὁ δημιουργὸς μᾶλλον ὑφίστησι, τοῦτο δὲ ὡς
ἐνυλότερον τῷ γονίμῳ μᾶλλον ᾠκείωται· διόπερ ἐκεῖ μὲν τῷ δημιουργῷ τὸ πᾶν
ἀπένεμεν, ἐπὶ δὲ τῶν μερικῶν καὶ τοῦτον παρέλαβεν. τοιαῦτα δὲ καὶ οἱ παρ'

---

[1]) **315, 52** *εἰ*) Fort. *εἰ δὲ* — [2]) **315, 53** *καὶ τὰς μερικὰς ψυχὰς*) *τὰς μερικὰς* B, cui *αἰτίας* deesse putabat Tayl. — [3]) **315, 53** *πηγαῖος κρατήρ*· m. A. — [4]) **315, 54** *αὐτὸς*) *αὐτὴν* B. — [5]) **315, 54** *ἀλλαχοῦ*) Leg. Lib. VII. Pag. 808 D. — [6]) **316, 1** *Φαίδρῳ*) Pag. 245 C. — [7]) **316, 3** *Φιλήβῳ*) Pag. 61 C. — [8]) **316, 4** *Ἡφαίστιον*) Fort. *Ἡφαίστειον* — [9]) **316, 4** *ὀρφεὺς*· m. A. — [10]) **316, 4** *οἶδε*) *οἱ δὲ* B. — [11]) **316, 5** *ὅμηρος*· m. A. — [12]) **316, 8** *ἀπορ.* m. A. — [13]) **316, 8** *τούτοις*) *τούτῳ* B. — [14]) **316, 9** *τῆς συγκράσεως*) *τοῦ συγκράματος*, in m. *τῆς συγκράσεως*, A. — [15]) **316, 10** *λύσις* m. A. — [16]) **316, 14** *ἄλλοι*) *ἄλλην*, sup. *οι*, A.

C Ἕλλησι μῦθοι λέγουσι, μανίας μὲν αἰτίαν τὴν | Ἥραν, σωφροσύνης δὲ τὸν
Δία, καὶ ἄθλων μὲν τῶν περὶ γένεσιν ἐκείνην, ἀναγωγῆς δὲ τὸν πατέρα·
κινεῖ γὰρ ἐκείνη πάντα εἰς πρόοδον καὶ πολλαπλασιάζει καὶ γόνιμα ποιεῖ ταῖς
ἑαυτῆς ἐλλάμψεσι. ταῦτα μὲν πρὸς τὴν ἀπορίαν· ἀξιῶ δὲ τὸν θεῖον Ἰάμβλι-
χον [1]) καὶ εἰς ταύτην ἀποβλέπειν τοῦ Πλάτωνος τὴν λέξιν καὶ λαμβάνειν ἀπ'
316 αὐτῆς, ὅτι τοῦ παντὸς ψυχὴν ὑπέστησεν ἐκ τοῦ κράματος τῶν μέσων γενῶν,
ἀλλ' οὐ τὴν ὑπερουράνιον. καὶ πῶς γὰρ ἂν εἰς καιρὸν ἐμέμνητο τὸ πᾶν ὑπο-
στῆσαι προθέμενος, ὅπου γε καὶ τοῦ χρόνου μνησθεὶς ὑπερκοσμίαν λαχόν-
τος τάξιν [2]) ὅμως συνέταξεν αὐτῷ τῷ οὐρανῷ χρόνος δ' οὖν μετ' [3]) οὐ-
ρανοῦ γέγονε λέγων [4]); καὶ τοῦτο μὲν οὕτως ὑπομνηστέον· ἐκεῖνα δὲ ῥη-
τέον [5]) ἡμῖν, ὅτι Πλάτων μὲν εἴτε οἶδε ψυχὰς ὑπερκοσμίους εἴτε μή, ζη-
τείσθω· καὶ γὰρ ἄξιον ζητήσεως, οὐδαμοῦ διαῤῥήδην τοῦ Πλάτωνος εἶναι
λέγοντος τοιαύτην ψυχήν· τοῖς δὲ δὴ [6]) θεμένοις εἶναι καὶ τοιαύτας ψυχὰς
ἀμεθέκτους, μεταβατικῶς μὲν νοούσας καὶ ταύτῃ νοῦ διαστάσας, ἀθρούστε-
ρον δὲ καὶ οὐχ ἕν, καὶ ταύτῃ τῶν ἐγκοσμίων ὑπερεχούσας· οὐ γὰρ ἀθρόως
D ἀπὸ τοῦ πάντα ἅμα νοεῖν εἰς | τὸ καθ' ἓν νοεῖν ἡ πρόοδος, ἀλλὰ διὰ τῶν πλείω
μὲν ἑνός, οὐ πάντα δὲ ὅμως ἅμα νοουσῶν· τοῖς δ' οὖν θεμένοις διὰ ταῦτα
καὶ πρὸ τοῦ κόσμου ψυχὰς ἕπεται λέγειν, πῶς κἀκεῖναι μέσαι τῆς ἀμεροῦς
οὐσίας καὶ μεριστῆς, καὶ εἰ μερισταί, τί τὸ μεριστόν, καὶ εἰ ἐμερίσθησαν, εἰ
ὡσαύτως ἐσχηματίσθησαν, τίς μηχανὴ λοιπὸν ἐκείνας εἶναι πρὸ τούτων, μη-
δὲν διαφέρον κατὰ τὴν ὑπόστασιν ἐχούσας. καὶ εἴ τι δεῖ τῇ ἐμῇ μαν-
τείᾳ προσέχειν, ἔχουσι μὲν τὸ ἀμέριστον ὑπὲρ αὐτὰς ἑκάστη τὸ νοερόν, οὗ
μετέχουσι· πρώτως γὰρ μεθεκτὸς ἐκεῖνος ὁ νοῦς ὁ ὑπερκόσμιος [7])· ἔχουσι δὲ
καὶ τὸ μεριστόν, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ καθ' ὅσον ἂν αὐτῶν ἐξήρτηται τὰ πλήθη
τῶν ἐγκοσμίων· διὸ καὶ μᾶλλον ἀμέριστοι, ἢ μερισταί, καθάπερ αἱ [8]) ἔσχαται
τῶν ψυχῶν ἔμπαλιν, ὅσαι τὸ μὲν ἀμερὲς ἴδιον οὐκ ἔχουσι, τὸ δὲ μεριστὸν
ἴδιον· ὡς τῶνδε μέσων ἑκάτερον ἴδιον, καὶ τὸ ἀμέριστον· ἑκάστης γὰρ ὑπερ-
κάθηται νοῦς ἴδιος· καὶ τὸ μεριστόν· ἑκάστης γὰρ ἐξήρτηται σῶμα ἴδιον· καὶ
ὡς ἐν τῷ πλάτει τῶν ψυχῶν τοσαῦται αἱ διαφοραί, ποιοῦσαι ἢ [9]) μένουσαν
ἀεὶ ἄνω ψυχήν, ἢ μένουσαν μέν, ὑπερκόσμιον δὲ οὖσαν, ἢ καὶ μένουσαν καὶ
E ἐγκόσμιον. τοιαύτης | δὲ τῆς μεσότητος ἐπ' αὐτῶν νοουμένης οὐκ ἂν θαυμά-
σαις, εἰ αἱ κατατομαὶ μὴ εἰς ἴσα [10]) γίγνοιντο [11]), ἀλλ' αἱ μὲν εἶεν μέχρι τῶν
ἐπιπέδων ἔχουσαι τοὺς ὅρους, αἱ δὲ μέχρι τῶν στερεῶν, ὃ δὴ καὶ ἐποίησε

---

[1]) 316, 22 *Ἰάμβλιχος*: m. A. — [2]) 316, 25 *λαχόντος τάξιν*) *τ. λ.* B. — [3]) 316, 25 *μετ'*) *μετὰ* B. — [4]) 316, 25 *λέγων*) Pag. 38 B. — [5]) 316, 26 *ῥητέον*) *ῥυτέον* B. — [6]) 316, 28 *δὴ*) *μὴ* B. — [7]) 316, 34 *ὅτι ὁ ὑπερκόσμιος νοῦς πρῶτος ἐστὶ μεθεκτὸς νοῦς*: m. A. — [8]) 316, 36 *αἱ*) om. B. — [9]) 316, 39 *ἢ*) Immo *ἢ μὴ* — Tayl. *οὐ* omissum putabat. — [10]) 316, 40 *κατατομαὶ μὴ εἰς ἴσα*) *κατατομὴν ἴσα* B. *κατατομαὶ μὴ εἰς ἴσαι* A. — [11]) 316, 40 *γίγνοιντο*) *γίνοιντο* A.

ταύτας ἐγκοσμίους, ὡς καὶ εἰς σώματα προηκούσας, ἐκείνας δὲ ἐφύλαξεν ἔτι
πρὸ τοῦ κόσμου μηδὲν ἐχούσας σώματι[1]) συναφὲς, καὶ ἴσως δὲ κἀκείνων τὰς
μὲν μέχρι τῶν γραμμικῶν[2]) προελθούσας ὅρων, τὰς δὲ καὶ ἕως τῶν ἐπιπέ-
δων, διὸ καὶ αἱ μὲν αὐτῶν ὑπερκόσμιοι μόνον ὑπέστησαν, αἱ δὲ μέσαι τῶν
ὑπερκοσμίων καὶ ἐγκοσμίων, ὡς καὶ οἱ ἐπίπεδοι μέσοι τῶν γραμμικῶν[3]) ὅρων
καὶ τῶν στερεῶν. καὶ δὴ καὶ τὴν ἁρμονίαν ἄλλην εἶναι τῶν τριῶν γενῶν τῶν ἐν
τοῖς αἰσθητοῖς μελῳδουμένων οὐδὲν θαυμαστόν. οὐ γὰρ ἀνάγκη τρεῖς εἶναι
μόνας ἁρμονίας, ἀλλὰ τοσαῦται κατελήφθησαν[4]) ἐν τοῖς αἰσθήσει συμμέ-
τροις, εἶναι δέ τινας καὶ κρείττους τούτων οὐκ ἀδύνατον, οὐδὲ τούτων ἐκ
διαιρέσεως ληφθέντων[5]) τῶν τριῶν γενῶν, ἀλλ' ἐκ πείρας καὶ αἰσθήσεως,
ὅπου καὶ ταύτας δυνατὸν καὶ ἐπ' ἐκείνων λαμβάνειν μέχρι τῶν γραμμικῶν[6])
καὶ μέχρι τῶν ἐπιπέδων, τὰς δύο μεσότητας ἐμβάλλοντας ἐπὶ μόνου τοῦ |
πρώτου διπλασίου καὶ τριπλασίου ἢ καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς, καὶ δύο καὶ ἐπ' ἐκείνων F
κύκλους ποιοῦντας καὶ ὅπου μὲν τὸν[7]) ἐντὸς διχῇ μόνον σχίζοντας· δύο γὰρ
αἱ διαστάσεις· ὅπου δὲ τριχῇ· τοσαῦται[8]) γὰρ τῶν πέντε ὅρων, ὥστε ὅπου
μὲν ἕνα γίγνεσθαι καὶ τρεῖς, ὅπου δὲ ἕνα καὶ πέντε, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἐγκο-
σμίων αὐτὸς ἕνα καὶ ἑπτὰ ἐποίησε. κατὰ πάντα ἄρα δυνατὸν τὰς ψυχὰς ἐκεί-
νας διαφερούσας εἶναι τῶν ἐγκοσμίων, καὶ κατὰ τὴν μεσότητα καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν κύκλων, καὶ οἱ τοῦ Πλάτωνος λόγοι τὸ κοινὸν καὶ διατεῖνον ἔχου-
σιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν ψυχικὴν | οὐσίαν, ἀναβαινόντων ἡμῶν ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς 317
στερεοὺς ἀριθμοὺς προελθούσης ψυχογονίας εἰς τὴν ταύτης ἁπλουστέραν,
τὴν μέχρι τῶν ἐπιπέδων, καὶ ἀπὸ ταύτης εἰς τὴν μέχρι τῶν γραμμικῶν, καὶ
τρεῖς ψυχογονίας ποιούντων[9]) τοῖς τρισὶ γένεσι τῶν ψυχῶν συνῳδούς. οὐ γὰρ
ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἀμερίστου παντελῶς οὐσίας ἐστὶν ἡ πρόοδος εἰς τὴν κατὰ πάν-
τας ἀριθμοὺς μερισθεῖσαν, ἀλλὰ κἀνταῦθα διὰ τῶν μέσων ἡ πρόοδος, ὡς
κἀπὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων. εἰ δὲ ταῦτα, θαυμαστὸν οὐδὲν καὶ τὰς μερικὰς ψυ-
χὰς, ἐν αἷς τὸ μεριστὸν αὐτόθεν ὑπάρχει, τὸ δὲ ἀμέριστον διὰ μέσων ἄλλων
τῶν πρὸ αὐτῶν εἰς νόας ἀνημμένων, τὰς διαιρέσεις εἰς πλείω γενομένας ποιῆ-
σαι πρὸς τῷ μεριστῷ, καὶ ταύτας εἶναι πλέον[10]), ἢ πρὸς τῷ ἀμερεῖ. λέγω
δὲ οἷον τοὺς ἐπογδόους διῃρῆσθαι ταῖς ἀποτομαῖς καὶ τοῖς λείμμασι, καὶ ταὐτὸ
διατονικὸν ἐν αὐταῖς εἶναι σύνδυο[11]) διαστημάτων, ἀλλ' οἷον ἐπὶ τῶν ὁριζόν-
των τὴν διὰ τεσσάρων καὶ διὰ πέντε σωζομένων τῶν αὐτῶν λόγων ἐν τοῖς
ἄκροις· ὥστε κἀπὶ τούτων συμβαίνειν[12]) | τοὺς[13]) ψυχογονικοὺς λόγους, ἀλλὰ B

---

[1]) 316, 42 *σώματι*) *σώματα* — [2]) 316, 43 *γραμμικῶν*) *γεγραμμένων*, in m. *γρ. γραμμικῶν*, A. *γραμμάτικῶν* B. — [3]) 316, 45 *γραμμικῶν*) *γραμματικῶν* B. — [4]) 316, 46 *κατελήφθησαν*) *κατελείφθησαν* B. — [5]) 316, 48 *ληφθέντων*) *λειφθέντων* B. — [6]) 316, 49 *γραμμικῶν*) *γραμματικῶν* B. — [7]) 316, 50 *τὸν*) *τῶν* B. — [8]) 316, 51 *τοσαῦται*) *τοσαῦτα* A. — [9]) 317, 2 *ποιούντων*) *ποιούτων* A. — [10]) 317, 7 *πλέον*) Fort. *πλείους*, nisi totum hoc *καὶ ταύτας εἶναι πλέον* delere malumus. — [11]) 317, 8 *σύνδυο*) *σὺν δύο* B. — [12]) 317, 9 *συμβαίνειν*) *σημβαίνειν* B. — [13]) 317, 10 *τοὺς*) *τὰς* B.

μετὰ πλείονος ἑτερότητος, διότι καὶ τῶν γενῶν τῶν μέσων ἡ μὲν οὐσία κρατοῦσα θείαν ἐποίει ψυχὴν, ἡ δὲ ταυτότης δαιμονίαν, ἡ δὲ ἑτερότης μερικὴν, καὶ τούτων κατ' ἄλλον καὶ ἄλλον τρόπον [1]) κρατούντων ὑπέστησαν πολλαὶ μὲν αἱ θεῖαι, πολλαὶ δὲ αἱ δαιμόνιαι [2]), πολλαὶ δὲ αἱ μερικαὶ, καθάπερ ἐνεδείξατο καὶ αὐτὸς εἰπὼν δεύτερα καὶ τρίτα παραλαβόντα τὸν [3]) πασῶν δημιουργὸν ὑποστῆσαι [4]) τὰς μερικὰς ψυχάς. τὸ γὰρ ὅμοιον τούτῳ καὶ ἐπὶ τούτων λαβόντες ἕξομεν τὰς διαφορὰς αὐτῶν ἀποδιδόναι πρὸς τὰς μέσας πάσας καὶ τὰς πρώτας ψυχὰς, καὶ κοινὸν μὲν [5]) ἀποδιδόναι λόγον πασῶν [6])· ψυχή ἐστιν οὐσία μέση τῆς ὄντως οὔσης οὐσίας καὶ γενέσεως, ἐκ τῶν μέσων συγκραθεῖσα γενῶν καὶ εἰς ἀριθμὸν διαιρεθεῖσα οὐσιώδη καὶ συνδεθεῖσα πάσαις ταῖς μεσότησι καὶ ἁρμοσθεῖσα διατονικῶς ζῶσά [7]) τε μίαν ζωὴν καὶ διπλῆν καὶ γνωστικὴ μοναχῶς τε καὶ διχῶς. τούτῳ γὰρ τῷ λόγῳ προστιθέντες [8]) τὰ ἴδια καὶ τοὺς ἰδίους ἕξομεν ἀριθμοὺς τῶν θείων ἢ δαιμονίων ἢ μερικῶν ψυχῶν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἑκάστων
C οὐσιώδους ὑποστάσεως, | πολλοῦ δέοντες λέγειν ἐντελέχειαν σώματος εἶναι ψυχὴν φυσικοῦ, ὀργανικοῦ, δυνάμει ζωὴν ἔχοντος [9]). οὗτος γὰρ ὁ λόγος οὔτε τινὸς εἰπὼν εἶναι τὴν ψυχὴν εἶπε, τί ἐστιν, οὔτε πᾶσαν περιέλαβεν· οὐ γάρ εἰσιν αἱ θεῖαι σωμάτων ὀργανικῶν· οὔτε διαφεύγει τὸ ὁριστὸν ἐν ἑαυτῷ παραλαμβάνειν· τὸ γὰρ δυνάμει ζῶν ἐστὶ τὸ δυνάμει ψυχὴν ἔχον· ἃ δὴ πάντα διαφεύγων ὁ παρ' ἡμῶν εἰρημένος λόγος ὄντως ἐστὶν ὁρισμὸς, καὶ τὸ κοινὸν ἔχων καὶ διατεῖνον ἐπὶ πάντα τὰ γένη τῶν ψυχῶν καὶ τὸ τὴν οὐσίαν αὐτὴν ἑρμηνεύειν τὴν μέσην καὶ τὸ ζητούμενον μηδαμῶς τοῦ λόγου μέρος ποιεῖν. ταῦτα μὲν παρεξέβημεν τὰς ἑαυτῶν ὠδῖνας ἀναπιμπλάντες, κἂν μὴ λέγῃ Πλάτων ψυχὴν ὑπερκόσμιον· εἰ δέ τις ἀποροίη, διὰ τί μὴ καὶ τῶν ἄλλων ψυχῶν ἐμνήσθη τῶν τε θείων καὶ τῶν δαιμονίων, ῥητέον πρὸς τοῦτον, ὅτι τὴν αὐτὴν κρᾶσιν [10]) ἐπὶ τούτων παραλαμβάνει. καὶ γὰρ εἰ διαφέρουσιν αἱ [11]) δαιμόνιαι τῶν θείων, ἀλλ' ὡς ἓν θεωρεῖ πᾶν τὸ ἄχραντον τῶν ψυχῶν γένος πρὸς τὸ γενεσιουργὸν παραλαμβανόμενον, ἅμα δὲ καὶ διὰ τῆς τῶν ἄκρων ψυχῶν μνήμης ὡς
D ἐκ τοῦ κρατῆρος ὑφισταμένων δεδήλωκεν, | ὅτι καὶ ταῖς μέσαις ἐκεῖθεν πάσαις τὸ εἶδος. λέγω δὲ ἄκρας τήν τε τοῦ παντὸς καὶ τὰς μερικάς [12]). ἐπεὶ ὅτι [13]) γε καὶ τοῖς ἄστροις ἰδίας δίδωσι ψυχὰς καὶ τοῖς ὑπὸ σελήνην θεοῖς, δῆλον μὲν καὶ ἐκ τῶν ἐν Νόμοις [14]) εἰρημένων· καὶ γάρ φησιν ἐν ἐκείνοις ψυχὴν μὲν οὐχ ὁρῶμεν, σῶμα δὲ ὁρῶμεν, καὶ ζητεῖ, πῶς ἡ ψυχὴ αὐτὴ τὸ σῶμα κινεῖ· δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐνταῦθα προειρημένων. ζῶα γὰρ θεῖα καλεῖται τὰ

---

[1]) 317, 12 *τρόπον*) *λόγον* A. — [2]) 317, 12 *δαιμόνιαι*) *δαιμονίαι* — [3]) 317, 13 *τὸν*) *τῶν* B. — [4]) 317, 14 *ὑποστῆσαι*) *ὑπεστῆσαι* A. — [5]) 317, 15 *μὲν*) Fort. *δὲ* — [6]) 317, 15 *ὅρος κοινὸς τῆς ψυχῆς*. m. A. — [7]) 317, 17 *ζῶσά*) *ζῶσάν* ante corr. A. — [8]) 317, 18 *προστιθέντες*) *προστιθέντος* A. — [9]) 317, 20 *ὅτι ὁ παρ' ἀριστοτέλει τῆς ψυχῆς ὁρισμὸς οὐ καλῶς ἔχει*: m. A. — [10]) 317, 27 *κρᾶσιν*) *κράσιν* — [11]) 317, 28 *αἱ*) *οἱ* A. — [12]) 317, 30 *τὰς μερικὰς*) *τὴν μερικὴν*, sup. *ἀς*—*ὰς*, A. — [13]) 317, 30 *ὅτι*) *ὅτε* B. — [14]) 317, 31 *Νόμοις*) Lib. X. Pag. 898 D.

ἄστρα. πόθεν οὖν ἔχει τὸ θεῖον, πόθεν δὲ τὴν ἰδίαν κίνησιν; εἰ γὰρ δὴ λέγοι τις κατὰ μεριστὴν ζωὴν, οὐδὲν διοίσει τὸ θεῖον ζῶον τῶν ἐνταῦθα φαυλοτάτων, ἂν [1]) μόνην ἐντελέχειαν ὑπεδέξατο ἐκ τοῦ παντός. τοῖς δὲ ὑπὸ σελήνην θεοῖς, τοῖς ἐξ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς καὶ Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, ψυχὰς οὐ δώσομεν; καὶ πῶς ἔτι θεοί; ἢ γὰρ κρείττους ἔσονται ψυχῶν, ἢ ψυχὰς ἕξουσιν. εἰ δὴ ἐγκόσμιοί εἰσι, ψυχαὶ αὐτῶν ἐξήρτηνται θεῖαι, κἀπὶ τῶν δαιμόνων δὲ ὁ αὐτὸς λόγος. εἰ δ', ὅπερ εἴρηται, μὴ καὶ τούτων ἐμνημόνευσε νῦν, οὐ θαυμαστόν· οὐ γὰρ ὅμοιος τῆς ὑποστάσεως καὶ [2]) ἐπ' αὐτῶν τρόπος. πάσαις γὰρ ταῖς ὑφισταμέναις ἐκείναις ψυχαῖς κοινόν ἐστι τὸ ἄτρεπτον, τὸ ἀκλινὲς, τὸ ἀνεκφοίτητον τῶν νοητῶν, ῥοπὴ δὲ καὶ τόλμα καὶ πτερορρύησις | ἀπὸ τῶνδε τῶν ψυχῶν ἄρ- E
χεται τῶν νῦν παραγομένων. εἰ δὲ πάλιν ζητοίημεν, τίνι διοίσουσι τῆς κοσμικῆς ψυχῆς αἱ θεῖαι καὶ δαιμόνιαι καὶ αἱ μερικαὶ κατὰ τὸ ψυχογονικὸν διάγραμμα [3]) (οὐ γὰρ δυνατὸν ἐκ τῶν αὐτῶν εἶναι πάντῃ τὰς δευτέρας [4]) τοῖς πρὸ αὐτῶν) ἐροῦμεν τοὺς μὲν λόγους ἐν πάσαις εἶναι τοὺς αὐτούς· μνησθήσεται γὰρ αὐτῶν ὡς ὄντων καὶ ἐν ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς, οἷον ἐπογδόων καὶ ἐπιτρίτων καὶ ἡμιολίων· τοὺς δὲ ὅρους, ἐν οἷς οἱ λόγοι, διαφέροντας· πυθμένας γὰρ εἶναι τοὺς ληφθέντας ἐπὶ τῆς κοσμικῆς ψυχῆς τοῦ παντὸς ψυχογονικοῦ διαγράμματος· οὐδὲν οὖν κωλύειν εἶναι διπλασίους τοὺς ἐν ταῖς θείαις, καὶ τούτων, εἰ τύχοι, κατ' ἄλλον λόγον ἐπηυξημένους [5]) τοὺς ἐν ταῖς δαιμονίαις· ἡ γὰρ πρόοδος αὔξει τὸ πλῆθος. ἢ οὖν τῶν ὅρων ἔσται διάστασις, ἢ τῶν λόγων. ἀλλὰ τούτων ἀδύνατον· μέμνηται γὰρ αὐτῶν ἐκείνων ὡς ὄντων καὶ ἐν ταῖς μερικαῖς, ὅπερ [6]) εἴπομεν. τῶν ὅρων ἄρα τὴν διαφορὰν ὑποληπτέον, ὥσπερ τῶν μερικῶν πρὸς ταύτας οὐ μόνον κατὰ τοὺς ὅρους, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς διαιρέσεις τινῶν λόγων, ὥστ' εἶναι τῶν μὲν κοινοὺς τοὺς λόγους, ἀλλὰ τοὺς ὅρους διαφέροντας· διὸ καὶ |κοινὸν εἶναι καὶ ἐκείναις τὸ μένειν πάσαις ἀμερίστοις τὸν F
τῶν μερικῶν μερισμόν· τὸν δὲ περὶ τοὺς λόγους [7]), ἀλλὰ καὶ [8]) τοὺς ὅρους μερισμὸν πλείω γενόμενον ποιῆσαι μεριστὰς αὐτὰς μειζόνως τῶν πρὸ αὐτῶν καὶ ἀντὶ τοῦ μένειν ἄνω κατιούσας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἡ ἐμὴ μαντεία περὶ τούτων· τί δὲ τὸ κεραννὺς ἔμισγε; τί ἐροῦμεν; ἆρ' οὖν τὴν ἕνωσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ζωαῖς πρεσβυτέραν τάττειν τῆς διαιρέσεως; καὶ πῶς οὐ ταῦτα φήσομεν, τῆς μὲν μίξεως καὶ ἐν διῃρημένοις οὔσης, τῆς δὲ κράσεως [9]) ἓν ἐκ πλειόνων ποιούσης, προηγουμένης δὲ ἐνταῦθα τῆς κράσεως [10]) καὶ ἑπομένης [11]) τῆς | μί- 318
ξεως; ἐπὶ γοῦν τῶν μερικῶν ψυχῶν ἀνάπαλιν εἴρηκε καὶ προηγουμένην τάξιν

---

[1]) 317, 35 ἂν) Fort. ἃ — [2]) 317, 38 καὶ) Malim ὁ — [3]) 317, 41 *τίνι διαφέρουσι τῆς λογικῆς ψυχῆς, αἱ θεῖαι καὶ δαιμόνιαι·* m. A. — [4]) 317, 42 *τὰς δευτέρας) ταῖς δευτέραις* B. (corr. Tayl.) — [5]) 317, 46 *ἐπηυξημένους) ὑπηυξαμένους* B. — [6]) 317, 47 *ὅπερ)* Malim *ὥσπερ* — [7]) 317, 50 *τοὺς λόγους) τοὺς † λόγους* B. — [8]) 317, 51 *ἀλλὰ καὶ τοὺς) ἀλλὰ † τοὺς* B. — [9]) 317, 54 *τῆς δὲ κράσεως) τῆς διακρίσεως* B. — [10]) 317, 54 *ἓν ἐκ — τῆς κράσεως)* om. B. Taylorus pro *τῆς διακρίσεως, καὶ*, quemadmodum scriptum est in B, *καὶ τῆς διακρίσεως* scribendum putabat. — [11]) 317, 54 *ἑπομένης) ἡγουμένης* A.

τῇ μίξει δέδωκεν εἰπὼν κατεχεῖτο μίσγων, ὡς τῆς διαιρέσεως πλείονος ἐν ταύταις οὔσης. τὰ γὰρ τῶν ἄλλων μέμικταί, φησιν ὁ ἐν τῷ Φαίδρῳ[1]) Σωκράτης. καὶ τὸ κατεχεῖτο δὲ τῆς εἰς τὸ κάτω προόδου καὶ τῆς ἀρίστου[2]) χύσεώς ἐστιν ἐμφαντικόν. εἰ δὲ καὶ τὴν κατάχυσιν ἐννοήσαις οὕτως, ὡς ἐπὶ ὑγρῶν ῥηθεῖσαν, τάχ' ἂν ἴδοις καὶ ταύτην οἰκείαν οὖσαν τῇ ψυχῇ. ζωῆς γὰρ τὸ ὑγρὸν σύμβολον· διὸ καὶ τοτὲ μὲν λιβάδα καλοῦσιν αὐτὴν τῆς ὅλης ζωογονίας, τοτὲ δὲ καὶ[3]) πηγήν τινα καὶ Πλάτων[4]) καὶ πρὸ Πλάτωνος οἱ θεοί. καὶ μὴν καὶ τὰ τῶν πρόσθεν ὑπόλοιπα τῶν μέσων ὑποθησόμεθα γενῶν. οὐ γάρ που λέγοι ἂν τοῦ ἐκεῖ κράματος· τοῦτο γὰρ πᾶν κατανάλωσεν ἐν τῇ γενέσει καὶ τῷ μερισμῷ καὶ τῇ ἁρμονίᾳ τῆς τοῦ παντὸς ψυχῆς, ὥσπερ ἐν ἐκείνοις προείρηκεν[5])· ἀλλὰ δῆλον, ὅτι τῶν μέσων γενῶν τὰ μέν ἐστιν ἀκρότατα καὶ νοερά, τὰ δὲ μέσα, τὰ δὲ τελευταῖα· ποιεῖ δὲ τὰ μὲν πρῶτα, τὰ δὲ μέσα, τὰ
B δὲ ἔσχατα | ἡ ἀναλογία. τῶν γὰρ ἄκρων διαφερόντων, ὧν αἱ μεσότητες ὑφίστανται, καὶ τὰ μέσα δήπου κατὰ τὸ ἀνάλογον ἀνάγκη διαφέρειν· διὸ καὶ πρότερον ἐλέγομεν ἄλλο τὸ ἀμερὲς εἶναι καθ' ἑκάστην ψυχὴν καὶ ἄλλο τὸ μεριστὸν περὶ τοῖς σώμασιν, ὥσπερ καὶ ἄλλο ἄλλης σῶμα ἐξήρτηται. τούτων οὖν ἑτέρων ὄντων καὶ τὰ μέσα ἂν εἰκότως ἕτερα εἴη, καὶ διὰ μὲν τῶν πρώτων ὑπέστησε τὰς θείας ψυχάς, διὰ δὲ τῶν μέσων τὰς δαιμονίας, διὰ δὲ τῶν ἐσχάτων τὰς μερικάς· τὰ δὲ ἔσχατα ταῦτα προείρηται νῦν ὑπόλοιπα τῶν πρόσθεν, ἐπειδὴ καὶ ὅμοιά πώς ἐστιν αὐτοῖς καὶ ὑφειμένα παρ' ἐκεῖνα· τὸ γὰρ ὑπολειπόμενον[6]) τῷ τε ὅλῳ[7]) πάντως, οὗ μέρος ἐστὶν, ὡμοίωται καὶ ὑφεῖται τοῦ τελειοτέρου[8]) καὶ προηγουμένην ἔχοντος τάξιν. ἀμφοτέρους ἄρα ἀποδεξόμεθα, τούς τε λέγοντας, ὅτι ταῦτα κατάλοιπά ἐστι[9]) τῶν μέσων γενῶν, καὶ τὸν θεῖον Ἰάμβλιχον[10]) ἐξῃρημένην ὑπεροχὴν ἀπονέμοντα τοῖς συμπληρωτικοῖς τῶν θείων ψυχῶν γένεσιν, ὁμοῦ τήν τε ὁμοιότητα πάντων τῶν μέσων γενῶν καὶ τὴν ἐξαλλαγὴν διασῴζοντες.

Τρόπον μέν τινα τὸν αὐτὸν, ἀκήρατα δὲ οὐκέτι κατὰ ταυτὰ ὡσαύτως, ἀλλὰ δεύτερα καὶ τρίτα. | (Pag. **41 D.**)

C Καὶ διὰ τούτων ὁ Τίμαιος ἐνδείκνυται τήν τε ὁμοιότητα τῶν μερικῶν ψυχῶν πρὸς τὰς ὁλικὰς καὶ τὴν ὕφεσιν καὶ τὴν ἐξηλλαγμένην πρόοδον. οὐ γὰρ μόνον κατὰ τὴν δημιουργικὴν ἐνέργειαν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν οὐδὲ κατὰ τὴν πρὸς τὸν[11]) κρατῆρα τῆς ζωῆς ἕνωσιν ἢ διάκρισιν οὐδὲ κατὰ τὴν τῶν γενῶν ὑπεροχὴν ἢ ἔλλειψιν τὰς διαφορὰς αὐτῶν μετὰ τῆς συγγενείας ὑπέγραψεν,

---

[1]) **318, 2** *τῷ Φαίδρῳ*) **Pag. 246 B.** — [2]) **318, 3** *ἀρίστου*) **Fort.** *ἀορίστου* **Tayl.** — [3]) **318, 5** *καὶ*) **om. B.** — [4]) **318, 6** *Πλάτων*) **Phaedr. Pag. 245 C. Leg. Lib. VII. Pag. 808 D.** — [5]) **318, 8** *προείρηκεν*) **Pag. 36 B.** — [6]) **318, 15** *ὑπολειπόμενον*) *ὑπολοιπόμενον* **B.** — [7]) **318, 15** *ὅλῳ*) *ὅλον* **A.** — [8]) **318, 16** *τελειοτέρου*) *τελειωτέρου* **B.** — [9]) **318, 17** *ἐστι*) *εἰσι* **A.** — [10]) **318, 17** *Ἰάμβλιχος* **m. A.** — [11]) **318, 22** *κατὰ τὴν πρὸς τὸν*) *τὴν πρὸς κατὰ* **B.**

ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν τῆς μίξεως τρόπον τὸν αὐτὸν ὄντα καὶ οὐ τὸν αὐτόν. οὔτε γὰρ ἡ κρᾶσις[1]) ὁμοία τῶν γενῶν οὔτε ἡ τῆς ἑτερότητος ἀμιξία. πλείων γὰρ ἐπὶ τῶν μερικῶν αὕτη ψυχῶν· διὸ καὶ τοῖν ἵπποιν ἐν ταύταις ὁ μὲν ἀγαθὸς, ὁ δὲ ἐναντίος τε καὶ ἐξ ἐναντίων[2]), ὡς εἴρηται ἐν Φαίδρῳ[3]), τῆς ἑτερότητος δυναστευούσης. καὶ κατὰ τὸν τρόπον οὖν τὸ αὐτὸ δείκνυσι καὶ κατὰ τὴν ἰδιότητα τοῦ ὅλου συστήματος. γίγνεται γὰρ τὰ ὅλα κράματα[4]) οὐκέτι ἀκήρατα κατὰ ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως, ἀλλὰ δεύτερα καὶ τρίτα· καὶ γὰρ ἐν τούτοις ὕφεσίς ἐστι καὶ τάξις. τίνα οὖν τὰ ἀκήρατα λέγοι ἄν; οὐ τὰ ἀπαθῆ μόνον. σμικρὸν γὰρ, εἰ τοῦτο διαφέροι[5]) τὸ θεῖον τῶν ψυχῶν γένος παρὰ τὸ μερικόν. καὶ γὰρ τὸ τελευταῖον προσγίγνεται τοῦτο τὸ πάθος μετὰ | τὴν ἀποστροφὴν τοῦ ὄντος, D μετὰ τὴν νεῦσιν, μετὰ τὴν ῥοπὴν, μετὰ τὴν πτερορρύησιν, ὥσπερ δὴ καὶ ὁ ἐν Φαίδρῳ[6]) Σωκράτης εἴρηκε. κάλλιον οὖν τὸ ἀκήρατον[7]) λέγειν τὸ ἄτρεπτον, τὸ ἀκατακλινὲς, τὸ ἀμείλικτον, τὸ ἄθικτον τῆς οὐσίας εἶδος, τὸ μὴ ἐπιστρεφόμενον εἰς τὰ δεύτερα μηδὲ μεταβολὴν ἐπιδεχόμενον μηδὲ ὕφεσιν ζωῆς, τὸ πόῤῥω πάσης κηρὸς ἱδρυμένον, τὸ τῶν εἱμαρμένων νόμων ἐξῃρημένον· ταῦτα γὰρ κοινά ἐστι παντὶ γένει ψυχῶν ἀεὶ τῆς γενέσεως ὑπερανέχοντι· τὰ δὲ ἐναντία τούτων ἐφαρμόζει ταῖς εἰς γένεσιν κατιέναι δυναμέναις[8]), τὸ μεταβάλλειν τὴν ζωὴν ἀπὸ νοήσεως εἰς πρᾶξιν[9]), τὸ ὑπὸ τὴν εἱμαρμένην τελεῖν ποτὲ[10]), τὸ συμμίγνυσθαι τοῖς ἐπικήροις πράγμασιν. οὔτε οὖν κατὰ ταὐτὰ ταύταις ὑπάρχει τὸ ἀκίνητον, εἴπερ ποτὲ καὶ εἰς γένεσιν χωροῦσιν, οὔτε ὅτε ὑπάρχει, ὡσαύτως ὑπάρχει· τὸ γὰρ ἀεὶ νοοῦν κρεῖττον τοῦ ποτὲ τῆς οἰκείας ἀφισταμένου νοήσεως. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐν ταύταις ταῖς ψυχαῖς τάξις ἐστὶ καὶ αἱ μὲν ἄχραντοί[11]) εἰσιν, ὀλιγάκις προσομιλοῦσαι τῇ γενέσει καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀφιστάμεναι[12]) τάξεως, αἱ δὲ παντοίοις ἐγκυλινδοῦνται πάθεσι[13]) καὶ τὰς | μυριετεῖς[14]) πλανῶνται περιόδους, καὶ τούτων διαφορὰν ὑπέδειξεν εἰπὼν ἄλλα δεύτερα καὶ τρίτα. τῶν γὰρ ἀεὶ μενόντων ἄνω καὶ ἀκακώτων πλεῖστον ἀφίστανται τὰ καὶ[15]) κατιόντα καὶ κακυνόμενα[16]), μέσα δέ ἐστι τὰ κατιόντα μὲν, οὐ κακυνόμενα δὲ, τὸ δὲ ἔμπαλιν οὐ θέμις, τὸ κακύνεσθαι μὲν, ἄνω δὲ μένειν· τὸ γὰρ κακὸν ἐν θεοῖς οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἐν τῷ θνητῷ τόπῳ καὶ ἐν τοῖς ἐνύλοις πράγμασι. πάλιν οὖν ἐκ τούτων ἀναφαίνεται πρώτιστον μὲν γένος ψυχῶν τὸ θεῖον[17])· πανταχοῦ γὰρ ἡγεμονοῦσαν ἔχει τάξιν τὸ θεότητος δεκτικὸν, ἐν οὐσίαις, ἐν νοῖς, ἐν ψυχαῖς, ἐν σώμασι· δεύτερον τὸ ἀεὶ συνεπόμενον

E

---

1) 318, 24 *κρᾶσις*) *κράσις* A. — 2) 318, 25 *ἐξ ἐναντίων*) *ἐξεναντίων* B. — 3) 318, 25 *Φαίδρῳ*) Pag. 246 B. — 4) 318, 27 *κράματα*) *κράμματα* B. — 5) 318, 29 *διαφέροι*) *διαφέρει* B. — 6) 318, 30 *Φαίδρῳ*) Pag. 246 C. — 7) 318, 31 *τί τὸ ἀκήρατον σημαίνει* m. A. — 8) 318, 35 *δυναμέναις*) *δυνάμεσι* B. — 9) 318, 35 *πρᾶξιν*) *πράξιν* — 10) 318, 35 *ποτὲ*) *ποτὰ* B. — 11) 318, 38 *αἱ ἄχραντοι ψυχαί*. m. A. — 12) 318, 39 *ἀφιστάμεναι*) *ὑφιστάμεναι* — Corr. Tayl. — 13) 318, 39 *πάθεσι*) *ἄνθεσι* B. — 14) 318, 40 *μυριετεῖς*) *μηριετεῖς* B. — 15) 318, 41 *τὰ καὶ*) *τά τε* B. — 16) 318, 41 *κακυνόμενα*) *κακυνώμενα* B. — 17) 318, 44 *τέταρα ψυχῶν εἴδη*· m. A.

θεοῖς· δεῖ γὰρ πρὸ τῶν ποτὲ ἑπομένων εἶναι τὸ ἀεὶ[1]) συνημμένον αὐτοῖς, ἵνα διὰ τούτου καὶ τὰ ἀφιστάμενά ποτε πάλιν ἀνακαλῆται[2]) πρὸς αὐτούς· τρίτον τὸ κατιὸν μὲν εἰς γένεσιν, ἀχράντως δὲ κατιὸν, καὶ ὑφειμένην μὲν ζωὴν ἀντὶ θειοτέρας ἀλλαττόμενον[3]), κακίας δὲ καὶ παθῶν ἐξῃρημένον· τοῦτο γὰρ συνεχὲς τῷ ἀεὶ ἄνω καὶ ἀεὶ ἀχράντῳ γένει τῶν ψυχῶν· τέταρτον δὲ καὶ τελευταῖον τὸ πολυπλανὲς καὶ μέχρι τοῦ Ταρτάρου κατιὸν καὶ αὖθις ἀνεγειρόμενον[4]) παντοῖά τε εἴδη ζωῆς ἀνελίττον ἤθεσί τε χρώμενον ποικίλοις καὶ πάθε-
F σιν ἄλλοτε ἄλλοις καὶ μορφὰς ζώων | ἀλλαττόμενον πολυειδεῖς, δαιμονίας, ἀνθρωπίνας, ἀλόγους, κατευθυνόμενον δ' οὖν ὅμως ὑπὸ τῆς δίκης καὶ εἰς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς ἀνατρέχον καὶ εἰς νοῦν ἀπὸ τῆς ὕλης περιαγόμενον κατὰ δή τινας τεταγμένας τῶν ὅλων περιόδους. τὸ δ' οὖν ἀκήρατα μηκέτι κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως γενέσθαι σημαίνει τὸ πῇ μὲν ἀκήρατον τῶν μερικῶν ψυχῶν, οἷον κατὰ μόνην τὴν οὐσίαν, πῇ δὲ οὐκ ἀκήρατον, οἷον κατὰ τὰς ἐνεργείας κηρῶν παντοίων[5]) ἀναπιμπλαμένας καὶ τοῖς ἐπικήροις τῶν ὄντων
319 ἐμφερομένας[6]), καὶ τὸ μηδὲ ταύτας ἀεὶ ὡσαύτως ἔχειν καὶ οὐκ | ἀκήρατον, ἀλλὰ τοτὲ μὲν μᾶλλον, τοτὲ δὲ ἧττον, ἀνωμαλίας οὔσης ἐν ταῖς ψυχαῖς παντοίας κατὰ τὴν πρὸς τὰ θνητὰ σχέσιν, ἀφ' ἧς αὐταῖς ὑπάρχει τὸ οὐκ ἀκήρατον κατὰ τὴν ζωήν.

Συστήσας δὲ τὸ πᾶν, διεῖλε ψυχὰς ἰσαρίθμους τοῖς ἄστροις, ἔνειμέν τε ἑκάστην, πρὸς ἕκαστον. (Pag. 41 D.)

Πᾶσα μὲν ἡ τῶν ψυχῶν τάξις εἰς δύο ταύτας ἀνήρτηται πηγὰς, τήν τε δημιουργικὴν καὶ τὴν ζωογονικὴν, καὶ ἀπὸ τούτων πρόεισι τά τε πρῶτα αὐτῆς καὶ τὰ μέσα καὶ τὰ τέλη, καὶ διὰ τούτων ἀφορίζεται τῶν θεῶν· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐν αὐτῇ τὰ μέν ἐστιν ὁλικώτερα, τὰ δὲ μερικώτερα, καὶ τὰ μὲν ἀνεκφοίτητα τῶν οἰκείων ἀρχῶν, τὰ δὲ προϊόντα μέχρι τῆς ὕλης, καὶ τὰ μὲν ἡγεμονικὰ, τὰ δὲ ἑπομένων ἔχοντα λόγον, ἐφίστησιν ὁ δημιουργὸς τὰ ἕτερα τοῖς ἑτέροις καὶ ὑποτάττει τὰ μερικώτερα τοῖς ὁλικωτέροις διαιρεῖ τε κατὰ γένη τὰς πολλὰς ψυχὰς τοῖς προστάταις αὐτῶν θεοῖς καὶ κατὰ ἀγέλας ἄλλαις ἄλλους ἐφίστησιν ἡγεμόνας. καὶ νῦν μὲν ὑφιστὰς θείας ψυχὰς ὀπαδοὺς[7]) ποιεῖ τὰς μερι-
B κὰς, μικρὸν | δὲ ὕστερον καὶ τὰ ὀχήματα αὐτῶν ὑποτάξει ταῖς θείαις περιφοραῖς, ὅταν κἀκεῖνα παραγάγῃ, καὶ τὰ ὅλα τοῖς ὅλοις· ὃ γάρ ἐστι ψυχὴ πρὸς ψυχὴν, τοῦτο ὄχημα πρὸς ὄχημα καὶ τὸ συναμφότερον πρὸς τὸ συναμφότερον κατὰ τὴν σύνθεσιν τὴν γεωμετρικήν. τοῦτο μὲν οὖν εἰσαῦθις· νῦν δὲ, οὔπω γὰρ[8]) αὐτὰς ἐγκοσμίους πεποίηκε[9]), μερίζει περὶ τοὺς θεοὺς τοὺς ἀστρῴ-

---

[1]) 318, 45 *συνεπόμενον — τὸ ἀεὶ*) om. B. — [2]) 318, 45 *ἀνακαλῆται*) *ἀνακαλεῖται* — [3]) 318, 47 *ἀλλαττόμενον*) *ἀλλαττόμενος* — [4]) 318, 48 *ἀνεγειρόμενον*) *ἀναγειρόμενον* B. — [5]) 318, 53 *παντοίων*) *παντοίως* B. — [6]) 318, 54 *ἐμφερομένας*) *ἐμφαιρομένας* B. (corr. Tayl.) — [7]) 319, 9 *ὀπαδοὺς*) *ὁπαδοὺς* — [8]) 319, 12 *δέ, οὔπω γὰρ*) *γὰρ οὔπω* B. — [9]) 319, 12 *πεποίηκε*) *πεποίηκεν* A.

ους[1]· τὰ γὰρ ἄστρα τὰς ψυχὰς δηλοῖ τῶν ἀστρῴων[2]) σωμάτων. διεῖλεν οὖν
αὐτὰς ἰσαρίθμους ταῖς θείαις ψυχαῖς καὶ ἔνειμεν ἑκάστην πρὸς ἕκαστον, συ-
στήσας, φησί, τὸ πᾶν, οὐ τοῦτο λέγων, ὅτι μῖγμα[3]) ποιήσας ἕν, ὡς ἐπὶ
τῆς τοῦ παντὸς ἐποίησεν ἓν ὅλον[4]) ἐκ τῶν τριῶν, οὐσίας, ταὐτοῦ, θατέρου,
καὶ ἀπὸ τούτου κατὰ ἀφαίρεσιν διαιρῶν τὰς ψυχάς· οὐ γὰρ ἂν εὐθὺς ἀπὸ τοῦ
μίγματος εἰσήγαγε τὴν περὶ τὰς θείας ψυχὰς αὐτῶν διανομήν, ὑπερβὰς τὴν
εἰς τοὺς[5]) ἀριθμοὺς καὶ τοὺς ἁρμονικοὺς λόγους διαίρεσιν καὶ τὴν τοῦ σχήμα-
τος παράδοσιν· ἀλλὰ πάντα ὁμοῦ περιλαβὼν ἐν τῷ φάναι συστήσας δὲ τὸ
πᾶν, τὴν μίξιν[6]), τὴν εἰς τὰς μοίρας τομήν[7]), τὴν διασχημάτισιν, ἐξ ὧν καὶ
αἱ μερικαὶ πᾶσαι ψυχαὶ διεκοσμήθησαν. συστήσας δὲ τὸ πλῆθος πᾶν τῶν[8])
ψυχῶν | τούτων· καὶ γὰρ τὴν ἑκάστης γένεσιν σύστασιν ἂν εἴποι, καθάπερ καὶ C
ἐπὶ τῆς τοῦ παντὸς ἔλεγε[9]) διὰ τὴν ἐκ πολλῶν συμπλήρωσιν ἐπεὶ δὲ κατὰ
νοῦν τῷ συνιστάντι πᾶσα ἡ τῆς ψυχῆς σύστασις γεγένητο[10])·
συστήσας οὖν τὸ πᾶν τῶν ψυχῶν πλῆθος διεῖλεν αὐτὰς ἰσαρίθμους[11]) τοῖς
ἄστροις, κατὰ τὰς ἐκείνων ἰδιότητας καὶ ταύτας ἀπ᾽ ἀλλήλων[12]) διαστήσας.
ἆρ᾽[13]) οὖν οὕτως ἰσαρίθμους φαίης ἄν, ὡς μίαν μερικὴν ψυχὴν ὑπὸ μίαν τε-
τάχθαι τῶν ἀστρῴων[14]), καὶ τῷ ποσῷ τοσαύτας εἶναι ψυχάς, ὅσοι καὶ
ἀστρῷοι[15]) θεοί; τοῦτο γοῦν ὑποδηλοῦν φαίνεται προστεθέντος ἑκάστην
πρὸς ἕκαστον ἄστρον. καὶ πῶς τοῦτο Πλατωνικὸν δόγμα φήσομεν, αὐτοῦ
μικρὸν ὕστερον[16]) λέγοντος ἔσπειρε τοὺς μὲν εἰς γῆν, τοὺς δὲ εἰς
ἥλιον, τοὺς δὲ εἰς σελήνην; πλῆθος γὰρ ἀπὸ τούτων καταλείπει περὶ
ἕκαστον ἄστρον. μήποτε[17]) οὖν τὸ ἰσάριθμον οὐ μοναδικῶς θεωρητέον, ἀλλὰ
κατ᾽ ἀναλογίαν. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ἀνάλογον τῇ μὲν μονάδι ἡ δεκάς,
τῇ δὲ τριάδι ἡ τριακοντάς, τῇ δὲ πεντάδι ἡ πεντηκοντάς, καὶ ἁπλῶς ἅπασι
τοῖς ἐντὸς δεκάδος οἱ μετ᾽ αὐτήν, καὶ ἰσάριθμοι τοῖς πρώτοις οἱ δεύτεροι, καὶ
οὐ διὰ τοῦτο κατὰ τὸ[18]) ποσὸν | ἡ πεντὰς ἴση τῇ πεντηκοντάδι, καὶ ἡ τριὰς D
τῇ τριακοντάδι, μόνον δὲ κατ᾽ ἀναλογίαν[19]) ἔχουσι τὸ ἴσον· ὃ γάρ ἐστιν ἐν
μονάσι τριάς, τοῦτο ἐν δεκάσιν ἡ τριακοντάς. τάχ᾽ οὖν καὶ ἐπὶ τῶν μερικῶν
ψυχῶν οὕτω τὸ ἰσάριθμον ληπτέον. ἐπεὶ γὰρ ἑκάστῃ[20]) τῶν θείων ψυχῶν
ἔστι[21]) τις οἰκεῖος ἀριθμός, ὃν ἑνοειδῶς αὐτὴ προείληφεν, ἀναπτυσσόμενος
οὗτος ὁ ἀριθμὸς ἀφορίζει τὸ πλῆθος τῶν ὑποτεταγμένων μερικῶν ψυχῶν, καὶ
τῶν μὲν πρώτως αὐτῆς ἐξημμένων ἐλάττων ὁ ἀριθμός, ἡ δὲ δύναμις μείζων,

---

[1]) **319, 13** *ἀστρῴους*) *ἀστρώους* **B.** — [2]) **319, 13** *ἀστρῴων*) *ἀστρώων* **B.** — [3]) **319, 14** *μῖγμα*) *μίγμα* **B.** — [4]) **319, 15** *ὅλον*) *ὅλων* **B.** — [5]) **319, 17** *τοὺς*) **om. A.** — [6]) **319, 18** *μίξιν*) **Rectius** *μῖξιν.* — [7]) **319, 18** *τομὴν*) **om. A.** — [8]) **319, 19** *πᾶν τῶν*) *πάντων* **B.** — [9]) **319, 20** *ἔλεγε*) **Pag. 36 D.** — [10]) **319, 21** *γεγένητο*) *γεγένοιτο* **A.** — [11]) **319, 22** *ἰσαρίθμους*) *εἰσαρίθμους* **B.** — [12]) **319, 23** *ἀπ᾽ ἀλλήλων*) *ἀπαλλήλων* **B.** — [13]) **319, 23** *ἆρ᾽*) *ἆρα* **A.** — [14]) **319, 24** *ἀστρῴων*) *ἀστρώων* **B.** — [15]) **319, 24** *ἀστρῷοι*) *ἀστρῶοι* — [16]) **319, 25** *ὕστερον*) **Pag. 42 D.** — [17]) **319, 27** *πῶς αἱ μερικαὶ ψυχαί, τοῖς ἄστροις ἰσάριθμοι*: **m. A.** — [18]) **319, 29** *τὸ*) **om. A.** — [19]) **319, 30** *ἀναλογίαν*) *ἀναλογίας* **B.** — [20]) **319, 32** *ἑκάστῃ*) *ἑκάστη* — [21]) **319, 32** *ἔστι*) *ἐστι* **A.**

τῶν δὲ δευτέρως ἡ μὲν δύναμις ἐλάττων, ὁ δὲ ἀριθμὸς πλέων, ἀνάλογον δὲ ἑκάτερος αὐτῇ πρόεισιν. οὕτω γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τῇ πρώτῃ τετράδι καὶ[1]) ἐν δεκάσι τετρὰς ἀνάλογον καὶ ἡ ἐν ἑκατοντάσι καὶ ἡ ἐν χιλιάσι. ῥητέα μὲν δὴ καὶ ταῦτα πρὸς τὴν παροῦσαν ζήτησιν· προσθετέον δὲ καὶ ὅτι τὸ εἶδος καὶ ὁ χαρακτὴρ τοῖς ὀπαδοῖς[2]) ἀπὸ τῶν ἡγεμόνων παραγίγνεται θεῶν. τοῦτο δὴ τὸ εἶδος ἀριθμός ἐστιν, ἀφορίζων τὴν ἰδιότητα τῆς ζωῆς. ὅσοι οὖν ἡγεμόνες, τοσαῦτα καὶ εἴδη ζωῆς ἐστι τὰ ἑπόμενα αὐτοῖς, οἷον, εἰ βούλει, Κρόνιον, Δίιον, Ἡλια-
E κόν, Σεληνιακόν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων θεῶν ὡσαύτως. ἄνωθεν | γὰρ ἀρχόμενον τὸ εἶδος διήκει μέχρι τῶν τελευταίων ὀπαδῶν καὶ πάντας εἰς ὁμοιότητα καθίστησι πρὸς τὸν ἡγούμενον θεόν. εἰσὶ γὰρ περὶ ἕκαστον θεὸν[3]) καὶ θεοὶ μερικώτεροι καὶ ἀγγελικαὶ τάξεις, ἐκφαίνουσαι τὸ θεῖον φῶς, καὶ δαίμονες συμπομπεύοντες[4]) ἢ δορυφοροῦντες ἢ ὀπαδοὶ τοῦ θεοῦ, καὶ ἡρώων στρατὸς ὑψηλὸς[5]) καὶ μεγαλοπρεπής, προκαταστέλλων πᾶσαν τὴν ἐκ τῆς ὕλης ἀταξίαν καὶ συνοχητικὸς τῶν θείων ὀχημάτων καὶ τῶν ὑπ'[6]) ἐκεῖνα περιπορευομένων μερικῶν, ἐκκαθαίρων καὶ ταῦτα καὶ ἐκείνοις ἐξομοιῶν, καὶ ψυχῶν ἀχράντων χορὸς καθαρότητι διαλάμπων ἄλλων τε ψυχῶν πλῆθος ποτὲ μὲν αἱρουσῶν[7]) τὴν τοῦ ἡνιόχου κεφαλὴν εἰς τὸ νοητόν, ποτὲ δὲ ταῖς περικοσμίοις δυνάμεσι τῶν θεῶν συνταττομένων, καὶ τούτων αἱ μὲν κατ' ἄλλην, αἱ δὲ κατ' ἄλλην σ.....πονται[8]) τοῦ θεοῦ δύναμιν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐν ταῖς Ἡλιακαῖς αἱ μὲν τῆς παιωνίου δυνάμεως ἐξήρτηνται, αἱ δὲ τῆς μαντικῆς, αἱ δὲ τῆς δημιουργικῆς, αἱ δὲ τῆς ἀναγωγοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων θεῶν οὐχ αἱ τοῦ αὐτοῦ θεοῦ πᾶσαι τὴν
F αὐτὴν ἔχουσαι[9]) τάξιν, ἀλλ' αἱ | μὲν περὶ ἄλλας καὶ ἄλλας αὐτῶν αἱροῦνται[10]) δυνάμεις, αἱ δὲ καὶ τῆς αὐτῆς ἔγγιον ἢ πορρώτερον μετέχουσι, πάσαις δ' οὖν ἔπεστι[11]) τὸ κοινὸν εἶδος τοῦ σφετέρου θεοῦ· καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῶν[12]) τῶν θεῶν ἡ ἕνωσις προηγεῖται τοῦ πλήθους καὶ ἡ μία ταὐτότης τῆς κατὰ τὰς διωρισμένας δυνάμεις ἑτερότητος. πῶς μὲν οὖν ἰσαρίθμους[13]) τὰς ψυχὰς τοῖς ἄστροις, δῆλον διὰ τούτων· δεῖ δὲ καὶ τῆς Ἀχύλλου μνημονεύειν ἐν τούτοις ἐπιβολῆς[14]) ἰσαρίθμους ταῖς τῶν ἄστρων ψυχαῖς τὰς μερικὰς
320 εἰρῆσθαι φραζούσης | οὐχὶ κατὰ τὴν περὶ ἐκείνας διαίρεσιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρὸς ἐκείνας ὁμοίαν ἀπογέννησιν ἐκ τῶν ἴσων ἀριθμῶν, ἐξ ὅσων[15]) ἑκάστη συνέστη τῶν ἀστρῴων[16]) ψυχῶν. οὑτωσὶ γὰρ τὸ ἰσάριθμον οὗτος ἀνὴρ ἐξη-

---

1) 319, 35 *καὶ*) Fort. *καὶ ἡ* — 2) 319, 37 *ὀπαδοῖς*) *ὁπαδοῖς* — item 40 et 42. — 3) 319, 41 *θεός·* | *θεοὶ μερικώτεροι·* | *ἄγγελοι·* | *δαίμονες·* | *ἥρωες* | *ἄχραντοι ψυχαί:* | *μερικαὶ ψυχαί.* m. A. — 4) 319, 42 *συμπομπεύοντες*) *συμπορεύοντες* B. — 5) 319, 43 *ὑψηλὸς*) *ὑψυλός* B. — 6) 319, 44 *ὑπ'*) *ἐπ'* B. — 7) 319, 45 *αἱρουσῶν*) *αἱρουσῶν* B. — 8) 319, 47 *σ.....πονται*) Sic quinque litterarum spatio vacuo relicto A. *σέπονται*, in m. *εἵπονται*, B. Tayl. coni. *διανέμονται*. Fort. *συνέπονται* — 9) 319, 49 *ἔχουσαι*) Fort. *ἔχουσι* — 10) 319, 50 *αἱροῦνται*) Fort. *διαιροῦνται* Tayl. Cf. 320, 1. — 11) 319, 51 *ἔπεστι*) *ἔπεσι*, in m. *ἕπεται*, B. Perperam Tayl. *ἐπίσης* legendum putabat. — 12) 319, 51 *αὐτῶν*) *αὐτὸν* B. — 13) 319, 53 *ἰσαρίθμους*) *εἰσαρίθμους* B. — 14) 319, 54 *ἐπιβολῆς*) *ἐπιβολῶς* B. — 15) 320, 2 *ὅσων*) *ὅσον* A. — 16) 320, 2 *ἀστρῴων*) *ἀστρώων*

γήσατο τῶν μερικῶν πρὸς τὰς ὅλας, ὡς ἑκάστης[1]) τῶν μερικῶν εἰς ἀριθμὸν τὸν αὐτὸν διῃρημένης, εἰς ὅσον καὶ ἡ ἀστρῴα[2]) ψυχή, ὑφ' ἣν ἐτάχθη καὶ ἐνεμήθη παρὰ τοῦ πατρός· διὸ καὶ ὁμοία πρὸς αὐτήν ἐστιν, ὡς ἂν οὐ πασῶν ψυχῶν παντοίους ἀριθμοὺς ἐχουσῶν, ἀλλὰ τῶν μὲν ἐλάττους, τῶν δὲ πλείους, τῶν δὲ λόγων ἐν πάσαις τῶν αὐτῶν ὄντων· οὐδὲ γὰρ ὁ Πλάτων ἀριθμοὺς ὥρισεν, ἀλλὰ λόγους τῶν μοιρῶν, ἡμεῖς δὲ προείπομεν, ὅτι οὐδὲν κωλύει καὶ τῷ πλήθει τῶν ὅρων διαφέρειν τὰς μερικὰς τῶν πρὸ αὐτῶν, καὶ ὅστις ὁ τρόπος, ἀπεδείξαμεν. τοῦτο μὲν οὖν ταύτῃ· πρώτη δὲ γίγνεται νῦν διανομὴ τῶν μερικῶν ψυχῶν περὶ τὰς θείας, πρὶν καὶ ἐγκόσμιοι γένωνται. καὶ γὰρ κατὰ τὴν ὑπερκόσμιον σύνταξιν καὶ κατὰ τὴν ἐγκόσμιον τὰ μέρη συνυφαίνεται τοῖς ὅλοις, ὥστ' εἴ τις καὶ ἐν τοῖς τῇδε ἱεροῖς λέγοιτο προσίδρυσις | τῶν B
τελουμένων, εἰκόνα ἂν φέροι ταύτης τῆς δημιουργικῆς συντάξεως τῶν μερικῶν ψυχῶν πρὸς τὰς ὅλας καὶ τῆς περὶ τοὺς ἡγεμόνας διανομῆς. αὗται μὲν γὰρ αἱ θεῖαι ψυχαὶ περὶ τὰς δυνάμεις νενέμηνται τῆς ὅλης ψυχῆς[3])· προῆλθον γὰρ κατὰ τὰς ἐν ἐκείνῃ πολυειδεῖς δυνάμεις καὶ ἐνιδρύθησαν αἱ μὲν εἰς τὴν ταὐτοῦ περιφορὰν τῆς ὅλης ψυχῆς, αἱ δὲ εἰς τὰς θατέρου[4]) περιόδους· περὶ δὲ ταύτας πάλιν αἱ μερικαί, κατανειμάμεναι τὰς ὁλικὰς αὐτῶν δυνάμεις καὶ συναναγόμεναι αὐταῖς ἐπὶ τὸ νοητὸν καὶ πληρούμεναι παρ' αὐτῶν νοήσεως ἀκλινοῦς καὶ τοῖς ἀριθμοῖς διατεταγμέναι τοῖς τῶν οἰκείων ἡγεμόνων. ὥσπερ οὖν αὗται αἱ ἐγκόσμιοι[5]) ψυχαὶ διὰ τῶν δώδεκα θεῶν ἀνίασιν[6]) ἐπὶ τὸν ὑπερουράνιον τόπον, οὕτω δὴ καὶ αἱ μερικαὶ[7]) διὰ τῶν θείων ψυχῶν. ἥνωνται γὰρ πρὸς αὐτὰς κατὰ τὴν ὑπερκόσμιον σύνταξιν, ἣν διανομὴν ὁ Τίμαιος ἀπεκάλεσεν, ὡς κατὰ τὸν θεῖον νόμον γιγνομένην, ὃς[8]) τῷ Διὶ συνίδρυται, καθάπερ ἐν τῷ Γοργίᾳ[9]) γέγραπται, καὶ μετ' αὐτοῦ διακοσμεῖ τὰς ἐν τῷ κόσμῳ τάξεις τάς τε ὁλικωτέρας καὶ μερικωτέρας. ἔστιν οὖν καὶ μία πασῶν τῶν μερικῶν | ψυχῶν C
ὁμοιότης καὶ διαίρεσις κατὰ τὰς ἡγεμονίας τῶν θεῶν, καὶ ὁ δημιουργὸς ἀμφοτέρων αἴτιος, καὶ ταῦτα ὑπάρχει ταῖς ψυχαῖς ὑπερκοσμίως, ὥστε οὐκ ἀπὸ τῶν σωμάτων οὐδὲ ἀπὸ τῶν τοιῶνδε σχέσεων αἱ διαφοραὶ τῶν ψυχῶν εἰσί, καθάπερ φασί τινες, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἰδίας αὐτῶν οὐσίας. καὶ γὰρ ἡ σύνταξις αὐτῶν πρὸς ἄλλους καὶ ἄλλους ἡγεμόνας καὶ ἡ διανομὴ κατ' οὐσίαν ἐστίν. ἃ γὰρ ἔχουσι παρὰ τῆς μιᾶς δημιουργίας, ταῦτα κατ' οὐσίαν ἔχουσιν. ἐπειδὴ[10]) εἴρηνται περὶ τὰ ἄστρα νενεμῆσθαι[11]) αἱ μερικαὶ ψυχαί, δῆλον δή, ὅτι τετάρτην ἔχουσι τάξιν ἀπὸ τῆς τοῦ παντός. ὑπ'[12]) ἐκείνην γὰρ αἱ τῶν σφαιρῶν εἰσὶ ψυχαὶ τῶν τε ἐν οὐρανῷ καὶ τῶν ὑπὸ σελήνην ὅλα τὰ |στοιχεῖα περιεχου-

---

[1]) 320, 3 *ἑκάστης)* *ἕκαστος* **A. — [2]) 320, 3** *ἀστρῴα)* *ἀστρώα* **B.** *ἀστρῷα* **A. — [3]) 320, 12** *ὅτι αἱ θεῖαι ψυχαί, κατὰ τὰς δυνάμεις τῆς τοῦ παντὸς ψυχῆς, νενέμηνται καὶ προῆλθον*: **m. A. — [4]) 320, 13** *θατέρου)* *θατέρας* **— [5]) 320, 15** *ἐγκόσμιοι)* *ἐγκόσμιαι* **B. — [6]) 320, 16** *ἀνίασιν)* *ἀνιάσιν* **B.** *ἀνιᾶσιν* **A. — [7]) 320, 16** *αἱ μερικαὶ)* **om. A. — [8]) 320, 18** *ὃς)* *ὡς* **B. — [9]) 320, 18** *τῷ Γοργίᾳ)* **Nescio quo loco. — [10]) 320, 24** *ἐπειδὴ)* **Fort.** *ἐπειδὴ δὲ* **— [11]) 320, 24** *νενεμῆσθαι)* *νενεμεῖσθαι* **A. — [12]) 320, 25** *ὑπ')* *ἐπ'*

σῶν, ὑπὸ δὲ ταῦτα τὰ ἄστρα καὶ ὅσα μερικώτερα γένη τῶν[1]) θεῶν περιέχεται ἐν ταῖς ὁλότησι τῶν εἰρημένων πασῶν περιφορῶν, ὑπὸ δὲ ταῦτα λοιπὸν αἱ μερικαὶ ψυχαί, τῆς μὲν τοῦ παντὸς καθολικῆς μόνης οὔσης, τῶν δὲ τὰς περιφορὰς κατανειμαμένων καθολικῶν μερικῶν, τῶν δὲ ἐν ταύταις περιεχομένων ἔμπαλιν μερικῶν καθολικῶν οὐσῶν, τῶν δὲ μερικῶν ψυχῶν ἐσχά-
D την[2]) καὶ μόνως μερικῶν λοιπὸν ὑπαρχουσῶν. | πάσας οὖν ἄστρα προσεῖπε τὰς θείας ψυχὰς τὰς ἐν ταῖς ὁλότησι περιεχομένας εἴτε κατ' οὐρανὸν εἴθ' ὑπὸ σελήνην, ἀπὸ τῶν γνωρίμων πᾶσι τὸ ὄνομα κοινὸν πάσαις ποιήσας. πᾶσαι γὰρ ἔχουσι πάντως ἀστροειδῆ τινὰ ὀχήματα[3]), ὅπου γε καὶ τὰς μερικὰς ψυχὰς εἰς τὴν γένεσιν ὁ Σωκράτης[4]) ἀττούσας[5]) κατὰ τὰ ὀχήματα ἀστέρων ἀπείκασε διαττόντων ταῖς[6]) ἰδέαις, ὅπου καὶ αὐτὸς ἐρεῖ[7]) καὶ περὶ γῆν καὶ σελήνην ἐσπάρθαι παρὰ τοῦ δημιουργοῦ τινάς. καὶ γὰρ ἄτοπον, εἰ περὶ μόνα διανενέμηται τὰ ἰδίως καλούμενα ἄστρα μερικαὶ ψυχαί, οἱ δὲ ἄλλοι θεοὶ μὴ εἶεν ἀγελάρχαι ψυχῶν, οἱ[8]) καθ' ἕκαστον στοιχεῖον ἐκείνοις ἀνάλογον ὄντες, ἀέριοι καὶ ἐνύδριοι καὶ χθόνιοι, περὶ ὧν εἶπεν[9]), ὅτι φαίνονται καθ' ὅσον ἂν ἐθέλωσιν· ἀλλ', ὡς εἴπομεν, ἀπὸ τῶν ἐναργῶν καὶ ὅσον οὐκ αἰσθητὸν[10]) ἀφῆκε συνορᾶν.

Καὶ ἐμβιβάσας ὡς εἰς ὄχημα τὴν τοῦ παντὸς φύσιν ἔδειξεν. (Pag. 41 E.)

Ὅσοι μὲν οὖν ὄχημα τὴν τοῦ παντὸς φύσιν εἰρήκασι τῆς ψυχῆς, ὥσπερ ὁ μέγας Θεόδωρος[11]), οὔτε τοῖς πράγμασιν οὔτε τῇ λέξει τοῦ Πλάτωνος συμφώ-
E νους ἀποδεδώκασι λόγους· οὔτε γὰρ ἡ τοῦ παντὸς φύσις ὄχημά | ἐστι τῆς μερικῆς ψυχῆς, ἀλλὰ ἀγαπητὸν αὐτῇ τὸ καὶ τὴν μερικὴν φύσιν ἄγειν ὀρθῶς, οὔτε τὸ ἔδειξεν ὅπῃ[12]) συντάττειν δυνησόμεθα τοῖς ἐφεξῆς· πρὸς γὰρ ἄν τί[13]) τοῦτο συναρμόσειεν, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· οὐ μὴν οὐδ' εἴ τινες μὴ πρὸς τὸ ἑπόμενον κῶλον, ἀλλὰ τὸ ἔμπροσθεν ὁρῶντες ὄχημα τὸ ἄστρον λέγοιεν εἰρῆσθαι, προσφυῶς λέγουσι. ποῦ γὰρ τῆς μερικῆς ψυχῆς ὄχημα τὸ ἄστρον, κἂν αὐτὸ λέγῃς[14]) τὸ σωματικὸν ἄστρον, τῆς εἰς γένεσιν πιπτούσης τὸ ἄνω ἀεὶ μένον; ἔοικε δὲ ἀμφοτέρους ἀναπεῖσαι τὸ μὴ ὑποστῆσαι πρῶτον τὸ ὄχημα

---

1) 320, 26 *γένη τῶν*) *γενητῶν* B. — 2) 320, 29 *ἐσχάτην*) Fort. *ἐσχάτων* — 3) 320, 32 *πᾶσαι αἱ θεῖαι ψυχαὶ ἀστροειδῆ τινα ὀχήματα ἔχουσιν*: m. A. — 4) 320, 32 *ὁ Σωκράτης*) Civ. Lib. X. Pag. 621 B. — 5) 320, 32 *ἀττούσας*) *ἀιτούσαν* B. — 6) 320, 33 *ταῖς*) *τινὲς* B et, sup. *αἷς*, A. — 7) 320, 33 *ἐρεῖ*) Pag. 42 D. — 8) 320, 35 *οἱ*) *οἵ* — 9) 320, 36 *εἶπεν*) Pag. 41 A. — 10) 320, 37 *αἰσθητόν*) *ἐσθητὸν* B. Correxit Tayl. sed non intellexit: But as we have said, he gives to them a common name from things obvious to all men, and in consequence of not neglecting to survey that which is sensible. Immo ex iis, quae in oculos incurrunt, etiam id omne, quod non est sensibus subiectum, intelligendum reliquit. — 11) 320, 38 *θεόδωρος* m. A. — 12) 320, 40 *ὅπη*) Fort. *ἔστιν ὅπῃ* — 13) 320, 41 *πρὸς γὰρ ἄν τί*) *πῶς γὰρ ἄντι* B. — 14) 320, 43 *λέγῃς*) *λέγοις* B.

κἄπειθ' οὕτως εἰς αὐτὸ τὴν ψυχὴν ἐμβιβάσαι, δέοντε σύνορᾶν, ὅτι ζῷον ὑφι-
στάντα παραδιδοὺς τὸν θεὸν[1]) καὶ ὁμοῦ τῇ ψυχῇ τὸ ὄχημα ποιοῦντα πέριττὸν
ὑπέλαβε τὸ σῶμα συνιστάντα παραδοῦναι πρότερον, ἄλλως τε καὶ ἐκ τῶν ἔμ-
προσθεν ἐνδειξάμενος, ὅπως τὰ σώματα συμπαράγει ταῖς ψυχαῖς. εἰ δὴ δεῖ[2])
καὶ τοῖς πράγμασιν ἕπεσθαι καὶ τῇ παραδόσει[3]) τοῦ Πλάτωνος, ἄλλο μέν τι[4])
τὴν φύσιν ῥητέον τὴν ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ δεικνυμένην, ἄλλο δὲ τὸ ἄστρον,
ὑφ' ὃ τέτακται ἡ ψυχή, καὶ τοῦτο ἀσώματον, ἄλλο[5]) δὲ τὸ ὄχημα τοῦτο τὸ
ταῖς ψυχαῖς ὑπηρετούμενον, | καὶ ἐμβιβαζομένας μὲν αὐτὰς εἰς ὄχημα πολί- F
τιδας γίγνεσθαι τοῦ παντὸς καὶ προϊέναι εἰς τὸν κόσμον καὶ ὑποτάττεσθαι τῷ
ὅλῳ κόσμῳ, τοῖς δὲ ἄστροις συνδιῃρῆσθαι τὰς ψυχὰς ὡς ψυχὰς ἀσωμάτως[6]),
τὴν δὲ φύσιν θεωρούσας πᾶσαν τὴν κοσμικὴν τάξιν ὁρᾶν, αὐτὰς μὲν ὑπὲρ τὴν
φύσιν τοῦ κόσμου τεταγμένας, τὸν δὲ οἰκεῖον[7]) αὐτῶν κλῆρον ἐγκόσμιον λα-
χούσας. καὶ γὰρ πρῶτον ὑπέστησαν, εἶτα διενεμήθησαν περὶ τὰς θείας ἡγε-
μονίας, καὶ οὕτως ἐκ τρίτων ὀχήμασί τε ἐπέβησαν καὶ τὴν φύσιν ἐθεώρησαν
καὶ τῶν εἱμαρμένων νόμων | ἐπήκουσαν. ἐξ ὧν ῥᾴδιον συνιδεῖν, ὅτι καὶ κατὰ 321
Πλάτωνα κρείττους εἰσὶν εἱμαρμένης αἱ ψυχαὶ[8]) κατὰ τὴν ἀκροτάτην ἑαυτῶν
ζωήν. τοῦτο γὰρ αὐταῖς κατὰ φύσιν, ὃ δίδωσιν αὐταῖς ὁ τῶν ὅλων πατήρ. διὸ
καὶ νοήσασαι τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μοίρης εἱμαρμένης τὸ πτερὸν φεύγουσιν
ἀναιδὲς[9]), ὥς φησι τὸ λόγιον[10]), Ἐν δὲ θεῷ κεῖνται, πυρσοὺς[11])
ἕλκουσαι ἀκμαίους Ἐκ πατρόθεν κατιόντας, ἀφ' ὧν ψυχὴ κα-
τιόντων Ἐμπυρίων δρέπεται καρπῶν ψυχοτρόφον ἄνθος. τί ἂν
οὖν εἴη τὸ ὄχημα τῆς ψυχῆς, καὶ πῶς ἐμβιβάζει τὰς ψυχὰς ὁ δημιουργὸς εἰς
αὐτό[12]); δεῖ μὲν οὖν νοεῖν, ὡς εἰώθασι λέγειν καὶ οἱ περὶ τὸν μέγαν Ἰάμ-
βλιχον[13]), ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ παντὸς αἰθέρος γονίμην ἔχοντος δύναμιν τὴν τῶν
ὀχημάτων τῶν ψυχικῶν ἀπογεννωμένην[14]) σύστασιν, οὔτε ἐλαττουμένων τῶν
θείων σωμάτων οὔτε συμπεφορημένως τούτων ὑφισταμένων, ἀλλὰ κατὰ τὰς
ζωὰς τὰς θείας προϊόντων καὶ μορφουμένων τῶν μερικῶν πνευμάτων· δεῖ
δὴ[15]) προσεννοεῖν[16]) ἀληθέστερον καὶ τὴν ἀπὸ τῶν δημιουργικῶν αἰτιῶν
προϊοῦσαν ἀπεργασίαν. | ὑφίστησι γὰρ αὐτὰ καὶ ὁ τῆς σωματικῆς ἁπάσης ὑπο- B
στάσεως ποιητής, ὁ τοῖς θεοῖς τὰς ἕδρας ἐν τῷ κόσμῳ προευτρεπίζων· οὗτος
γὰρ ὑποδέχεται καὶ τὰς ψυχὰς ἀπὸ τοῦ νοητοῦ στελλομένας εἰς τὸν κόσμον
καὶ δίδωσιν οἴκους ἄλλους ἄλλαις· ὑφίστησι δὲ καὶ αὐτὸς ὁ δημιουργὸς τοῦ

---

1) 320, 45 *τὸν θεὸν) τῶν θεῶν* B. — 2) 320, 47 *δὴ δεῖ) δεῖ δὴ* B. — 3) 320, 48 *παραδόσει) παραδώσει* — 4) 320, 48 *τι) τοι* B et, sup. *ἴ*, A. — 5) 320, 49 *ἄλλο) ἄλο* A. — 6) 320, 51 *ἀσωμάτως) ἀσωμάτων* B. — 7) 320, 52 *οἰκεῖον) εἰκεῖον* B. — 8) 321, 1 *ὅτι κατὰ πλάτωνα, κρείττους εἰσὶν εἱμαρμένης αἱ ψυχαί:* m. A. — 9) 321, 3 *ἀναιδὲς) ἀνεδὲς* B. (corr. Tayl.) — 10) 321, 3 *τὰ λόγια·* m. A. — 11) 321, 3 *πυρσοὺς) πυρσοῦς* B. — 12) 321, 5 *αὐτό) αὐτόν* B. — 13) 321, 6 *Ἰάμβλιχος·* m. A. — 14) 321, 7 *ἀπογεννωμένην) ἀπογενωμένην* B. — 15) 321, 9 *δὴ)* Fort. *δὲ* — 16) 321, 9 *προσεννοεῖν) προσενοεῖν*

παντός, καὶ πρῶτος οὗτος· διὸ καὶ νῦν αὐτὰς εἰς τὰ ὀχήματα ἐμβιβάζει, δηλονότι τὸ ὄχημα παραγαγών. οὐ γὰρ ἦν ἐν τοῖς προειρημένοις τοῦτο πλασθέν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ δημιουργὸς καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ὅλων ὑποστήσας ἐμβιβάζει τὰς ψυχὰς καὶ δίδωσιν αὐταῖς τὴν ἀρχὴν τῶν οἰκείων ὀργάνων· καὶ γὰρ ζώων ἐστὶ δημιουργὸς καὶ πληρωμάτων τοῦ παντός· ὥστε οὐ μόνας ἂν παράγοι τὰς ψυχάς, ἀλλὰ μετὰ ὀχημάτων οἰκείων. καὶ τὸ θαυμαστὸν ὄντως καὶ ἀπόῤῥητον[1]) τῆς Πλάτωνος διανοίας θέαμα, τὸ μὴ λαβόντα τὸν δημιουργὸν ἀπὸ τῶν ἤδη παρηγμένων ὁλοτήτων πλάσαι τὰ ὀχήματα ταῦτα, καθάπερ οὐδὲ τὰ τῶν πλανήτων οὐδὲ τὰ τῶν ἀπλανῶν[2]), ἀλλ' αὐτὸν φάναι καὶ ταῦτα ποιῆσαι τῶν νέων θεῶν μόρια δανειζομένων καὶ ἐξ ἐκείνων τὰ σώματα συμ-
C πηγνύντων, τοῦτο δ' οὖν τεκμήριον ἐναργὲς τοῦ | καὶ τούτων ἕκαστον τῶν ὀχημάτων αὐτοσύστατόν πως εἶναι καὶ μὴ κατὰ ἀφαίρεσιν ἄλλων δεδημιουργημένον[3]), ἵνα μὴ καὶ ἀναχύσεως δέηται τῆς εἰς ἄλλο πάλιν. πᾶν γὰρ τὸ κατὰ ἀποτομὴν ἄλλων ὑφιστάμενον σὺν ἐλαττώσει τοῦ ὅλου πάντως[4]) ἀποτεμνόμενον ἀνάγκη τῷ ὅλῳ[5]) πάντως ἀποδίδοσθαι. μένειν γὰρ δεῖ τὸ ὅλον ἀεὶ ὅλον ἕκαστον ὄν, διὸ καὶ ἀΐδιόν ἐστι πᾶν τὸ τοιοῦτον ὄχημα τῆς ψυχῆς, καὶ ἀεὶ τὸ αὐτὸ τῆς αὐτῆς ἐξήρτηται[6]). πέφυκε γὰρ οὕτως ἕκαστον, ὡς ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ γέγονε. καὶ πῶς γὰρ ἂν ἔτι τὴν ψυχὴν ἐγκόσμιον φυλάττοιμεν τὸ ὄχημα φθείροντες; οὐ γὰρ μηδέν ἐστιν ἐν τῷ παντί, τοῦτο πῶς ἔτι λέγειν ἐγκόσμιον δυνατόν; εἴτε γὰρ κρείττους εἶεν τῆς μετὰ τῶν ὀχημάτων ζωῆς, ἔσονται κρείττους καὶ αὐτῶν τῶν θείων ψυχῶν, εἴτε καταδεέστεραι, πῶς γενομένας αὐτὰς εὐθὺς ὁ δημιουργὸς εἰσοικίζει, καθάπερ λέγεται νῦν, εἰς αὐτά; πῶς δὲ ἐν Ἅιδου χρώμεναι καὶ ἐν οὐρανῷ τοῖς ὀχήμασιν οὐχὶ ἀϊδίως αὐτῶν ἔχουσιν ἐξηρτημένα ταῦτα τὰ σώματα; δηλοῖ δὲ τὸ μὲν ὁ ἐν Φαίδωνι[7]) λέγων Σωκράτης ἀναβάσας ἃ δὴ αὐταῖς ὀχήματά ἐστι, πορεύεσθαι
D εἰς τὸν[8]) Ἀχέροντα, τὸ δὲ ὁ ἐν | Φαίδρῳ[9]) ᾗ δὴ τὰ μὲν θεῶν ὀχήματα ἰσοῤῥόπως εὐήνια ὄντα πορεύεται, τὰ δὲ ἄλλα μόγις, περὶ τῶν συνεπομένων τοῖς θεοῖς. τοῦτο μὲν οὖν καὶ δι' ἄλλων ἀποδείκνυται λόγων, καὶ εἴρηται καὶ πρότερον ταῦτα σαφῶς ἡμῖν, ὑπέμνησται δὲ καὶ νῦν. ἔξεστι δὲ καὶ ἐκ τούτου θεάσασθαι τὴν διαφορὰν τῶν τε μερικῶν ψυχῶν καὶ τῶν θείων. ἐπ' ἐκείνων μὲν γὰρ τὰ σώματα ἐνετίθει ταῖς ψυχαῖς ὡς περιεχόμενα πανταχόθεν ὑπ' αὐτῶν, οὐκ ἐπιστρεφομένων πρὸς τὰ διοικούμενα, μιᾷ δὲ καὶ ἀτρέπτῳ νοήσει χρωμένων, ἐπὶ δὲ τούτων ἐμβιβάζει τὰς ψυχὰς εἰς τὰ ὀχήματα. πεφύκασι γὰρ αὗται καὶ κρατεῖσθαι πολλάκις ὑπὸ τῶν σωμάτων καὶ

---

[1]) 321, 16 *ἀπόῤῥητον*) *ἀπόρητον* B. (corr. Tayl.) — [2]) 321, 18 *ἀπλανῶν*) *πλανῶν* B. (corr. Tayl.) — [3]) 321, 20 *δεδημιουργημένον*) *δεδημιουργημένων* B. — [4]) 321, 22 *πάντως*) *πάντος* B. — [5]) 321, 22 *τῷ ὅλῳ*) *τὸ ὅλον*, sup. *ῷ ῳ*, A. — [6]) 321, 23 *ὅτι ἕκαστον τῶν ὀχημάτων ἀΐδιον ἐξ ἀνάγκης ἀεὶ τῇ ψυχῇ ἐξηρτημένον*: m. A. — [7]) 321, 29 *Φαίδωνι*) *Φαίδονι* B. Pag. 113 D. — [8]) 321, 29 *τὸν*) *τὸ* B. — [9]) 321, 30 *Φαίδρῳ*) Pag. 247 B.

ἐπιστρέφειν εἰς τὰ διοικούμενα[1]), ὅτε καὶ αὗται μέρη γίγνονται τοῦ παντός, ὥσπερ τὰ ὀχήματα αὐτῶν, καὶ δουλεύουσι τοῖς εἱμαρμένοις νόμοις καὶ οὐκέτι καθαρῶς διαζῶσιν[2]) ὑπὸ τῷ θείῳ φωτὶ τῆς προνοίας. περὶ μὲν δὴ τοῦ ὀχήματος τῆς ψυχῆς τοσαῦτα· ἄξιον δὲ κἀκεῖνο πάλιν ἀναμνῆσαι μετά δή τινος ἀκριβεστέρας τῶν πολλάκις ῥηθέντων ἐπιστάσεως, ἐπειδὴ τὴν ἡμετέραν ψυχήν, ὡς καὶ πᾶσαν, εἶναι καὶ αὐτήν φαμεν μέσην τῆς[3]) ἀμερίστου καὶ τῆς[4]) μεριστῆς γιγνομένης περὶ | τοῖς σώμασιν οὐσίας, καὶ ἔχομεν ταύτην ἐναργῶς· E
ἐξήρτηται γὰρ αὐτῆς ὄχημα συμφυές, ἔχον οἰκείαν ζωήν, ὡς καὶ τῶν θείων ψυχῶν καὶ δαιμονίων, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μεριστὴ[5]) οὐσία, ἧς ψυχὴ τὸ παράδειγμα προείληφε, τῆς μὲν αἰσθήσεως τὴν δόξαν, τῆς δὲ ὀρέξεως τῆς ἐν τῷ οἰκείῳ ὀχήματι, καθ' ἣν ὡδὶ κινεῖται ἢ ὡδὶ καὶ ὁρμᾷ, τὴν ἑαυτῆς προαιρετικὴν δύναμιν προστησαμένη παράδειγμα· τὰ γὰρ ἐν αὐτῇ μεριστὰ ταῦτά[6]) ἐστι προσεχῶς, καὶ πρὸ τούτων ἡ ἑτερότης ἡ ἐν αὐτῇ τῶν παντοίων τῆς οὐσίας αὐτῆς διαιρέσεων, καθ' ἣν καὶ μεμέρισται καὶ ἔχει τι ἀμέριστον καὶ ὅλον· ἐπεὶ οὖν ταῦτα περὶ τοῦ ἐν αὐτῇ μερισμοῦ φαμέν, ζητεῖν ἄξιον, τί θήσομεν[7]) τὴν ὑπὲρ αὐτὴν ἀμέριστον οὐσίαν, ὡς ἐκείνων τῶν πρὸ αὐτῆς ἑκάστη νοῦν[8]) ἔχει πρὸ αὐτῆς· οὐ γάρ που καὶ ἑκάστη τούτων τῶν μερικῶν οὐσιώδη νοῦν ὑπὲρ αὐτὴν ἔλαχεν· ἔμενε γὰρ ἂν ἀεὶ ἄνω, καθάπερ ἐκεῖναι, τοῦ νοῦ κατέχοντος αὐτὴν ἄνω[9]) τῷ ἀεὶ ἐλλάμπειν. ἤδη μὲν οὖν τι περὶ τούτου καὶ πρότερον εἴπομεν καὶ οὐχ ἅπαξ· λέγωμεν δὲ καὶ νῦν τρανέστερον ἃ φρονοῦμεν, ὅσα θεὸς ἐπὶ νοῦν ἡμῖν ἤγαγε[10]) (διὸ καὶ πολλάκις αὐτὰ κατατείνοντες | λέ- F
γομεν) περὶ τοῦ τί ἐστι[11]) τὸ ἀμέριστον ἐφ' ἑκάστης τῶν μερικῶν ψυχῶν, ὄντως ἄπορον ὄν, διότι νοῦν καθ' ἑκάστην ἀπολείπειν καὶ τοῦτο μερικὸν ἀπέγνωσται. μήποτε οὖν ἑκάστη καὶ τούτων δαίμονος ἐξημμένη τινός, κατ' οὐσίαν[12]) παντὸς δαίμονος νοῦν ἔχοντος δαιμόνιον ὑπὲρ ἑαυτόν, τὸν αὐτὸν[13]) ἔχει νοῦν καὶ αὕτη τεταγμένον ὡς[14]) ἀμέριστον οὐσίαν πρὸ αὐτῆς, ὥστ' εἶναι τοῦ νοῦ ἐκείνου πρώτως μὲν μετέχουσαν τὴν δαιμονίαν ψυχήν, δευτέρως δὲ τὰς ὑπὸ ταύτην μερικὰς ψυχάς, ὃ καὶ ποιῆσαι ταύτας μερικάς, | τὰ γὰρ μεριστὸν 322
ἴδιον ἑκάστην ἐχούσας, τὸ δὲ ἀμέριστον κοινὸν πρὸς τοὺς δαίμονας τοὺς ὑπὲρ ταύτας, ὧν καὶ τὸ ἀμέριστον ἴδιον· διὸ καὶ μένειν ἐκείνους ἀεὶ[15]) ἄνω, ταύτας δὲ κατιέναι ποτὲ περὶ τὰ σώματα μεριζούσας ἑαυτάς, ὡς τούτοις μᾶλλον προσηκούσας. καὶ γὰρ εἴπερ ἐν ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς πλεονάζει τὸ τῆς ἑτερότη-

---

[1]) 321, 35 *διοικούμενα*) *δρικούμενα* B. (corr. Tayl.) — [2]) 321, 37 *διαζῶσιν*) *διασώζουσιν*, in m. *διαζοῦσιν*, B. — [3]) 321, 39 *τῆς*) *καὶ τῆς* A. — [4]) 321, 39 *τῆς*) om. B. — [5]) 321, 41 *μεριστὴ*) *μερικὴ* B et cum *στ* super *κ* A. — [6]) 321, 43 *ταῦτά*) *ταυτά* — [7]) 321, 45 *τί θήσομεν*) *τιθήσομεν* A. *τίς ἡ τῶν μερικῶν ψυχῶν ἐστὶν ἀμέριστος οὐσία:* m. A. — [8]) 321, 46 *ἑκάστη νοῦν*) *ἑκάστην οὖν* B. — *νοῦν* pro *οὖν* scribendum esse vidit Tayl. — [9]) 321, 47. 48 *καθάπερ—ἄνω*) om. A. — [10]) 321, 49 *ἤγαγε*) *ἤγαγεν* A. — [11]) 321, 50 *ἔστι*) *ἐστι* — [12]) 321, 52 *κατ' οὐσίαν*) *κατουσίαν* B. — [13]) 321, 52 *τὸν αὐτὸν*) om. A. — [14]) 321, 53 *ὡς*) om. A. — [15]) 322, 2 *ἀεὶ*) om. B.

τος γένος, ὃ καὶ ποιεῖ μὴ δύνασθαι κατὰ πάσας αὐτὰς ἀεὶ τὰς δυνά-
μεις[1]) ἐνεργεῖν, ἀνάγκη δήπου πλέον αὐτὰς ᾠκειῶσθαι πρὸς τὴν μεριστὴν περὶ[2])
τὸ σῶμα ζωήν, πλέον δὲ ἀφεστάναι τῆς ἀμερίστου οὐσίας, καὶ οὕτω σῴζειν τὸ
ἀνάλογον πρὸς ἑκάτερον τῶν ἄκρων, ὥσπερ τὰς θειοτάτας τῶν ψυχῶν διὰ τὴν
πρὸς νοῦν ὁμοιότητα πλέον μὲν ἐξῃρῆσθαι[3]) τῶν μεριστῶν, πλέον δὲ ἡνῶσθαι
ταῖς ὑπὲρ αὐτὰς ἀμερίστοις οὐσίαις, ὧν ἐξήρτηνται[4]) συμφυῶς, ἐν ψυχαῖς
νοερὰν προστησάμεναι τάξιν. καὶ ἔοικεν ὁ καθ' ἕκαστον δαίμονα νοῦς ὡς μὲν
ὅλος καὶ εἷς τοῦ δαίμονος εἶναι τοῦ προσεχῶς αὐτοῦ μετέχοντος, περιέχειν δὲ
B καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπ' ἐκεῖνον οὐσῶν ψυχῶν καὶ τὰ | παραδείγματα αὐτοῦ[5])
τὰ νοερά. ἑκάστη οὖν ἀμέριστον ἂν ἔχοι οὐσίαν τὸ οἰκεῖον αὐτῆς ἐν ἐκείνῳ
παράδειγμα καὶ οὐχ ἁπλῶς τὸν ὅλον νοῦν, ὥσπερ καὶ[6]) ὁ κατ' οὐσίαν αὐτῆς[7])
ἡγούμενος δαίμων. ὡς οὖν ἀκριβέστερον ἀφορίζεσθαι λέγομεν εἶναι τὸ ἀμέρι-
στον[8]) ἑκάστης ὑπὲρ αὐτὴν τὸ εἶδος αὐτῆς, ὃ δὴ περιέχεται ἐν τῷ ἑνὶ νῷ τῷ
τὴν ἡγεμονίαν τῆς δαιμονίας σειρᾶς, ὑφ' ἣν ἑκάστη τέτακται, λαχόντι. καὶ οὕ-
τως ἄμφω ἀληθῆ, καὶ μόνον τῶν ἀεὶ ἄνω οὐσῶν ὑπεριδρῦσθαι[9]) νοῦν ἑκάστης,
καὶ πᾶσαν εἶναι μέσην τοῦ ὑπὲρ αὐτὴν ἀμεροῦς καὶ τοῦ μετ' αὐτὴν μεριστοῦ.
τοσαῦτα καὶ περὶ τούτων. πῶς δὲ τὴν τοῦ παντὸς φύσιν δείκνυσιν αὐταῖς ὁ δη-
μιουργός; εἰς τὸν κόσμον ἐπιστρέφων αὐτὰς καὶ τοὺς ἐν τῇ φύσει λόγους θεω-
ρεῖν παρασκευάζων; ἀλλὰ τοῦτο χείρους αὐτάς[10]) ἐστι ποιεῖν καὶ ἐπιστρέφειν
ἀπὸ τῶν χωριστῶν λόγων εἰς τοὺς ἀχωρίστους τῶν αἰσθητῶν, ὁ δὲ δημιουργὸς
τοὐναντίον ἐπὶ τὸ νοητὸν ἀνάγει τὰς ψυχὰς καὶ ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτὸν καὶ χω-
ρίζει τῆς ὕλης καὶ πληροῖ δυνάμεων θείων καὶ νοήσεων δημιουργικῶν. μήποτε
οὖν ἐν ἑαυτῷ τὴν αἰτίαν τῆς φύσεως ἔχων εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφει τὰς ψυχάς.
C καὶ γὰρ πᾶς ὁ δεικνὺς | βλέπει πάντως ὃ δείκνυσιν· ὥστε καὶ ὁ δημιουργός,
εἰ[11]) δείκνυσι ταῖς ψυχαῖς τὴν φύσιν. βλέπει δὲ εἰς τὰ πρὸ αὐτοῦ μόνως καὶ
εἰς ἑαυτόν. ἐν ἑαυτῷ ἄρα[12]). καὶ πάντων γὰρ ἔχει τὰς ἑνιαίας ἀρχάς, καὶ
δυνάμεις ἐν ἑαυτῷ προεστήσατο τῆς ἀπογεννήσεως τῶν τε ἄλλων καὶ τῆς φύ-
σεως, καὶ ὥσπερ τὰ σώματα προείληφεν ἀσωμάτως, οὕτω περιέχει καὶ τὴν
φύσιν ὑπερφυῶς. ταῦτα μὲν οὖν ὀρθῶς λέγεται· δεῖ δὲ καὶ ἄλλως λέγειν, οὐ
φιλοσόφως μόνον ἰδέαν ἐν τῷ δημιουργῷ τιθέντας, ἀλλὰ καί, ὡς οἱ θεολόγοι
διδάσκουσι, τὴν φύσιν πρώτως θεωρεῖν ἐν τῇ ζωογόνῳ θεότητι νοερῶς προϋ-
πάρχουσαν. ἐκεῖθεν γὰρ ἀπαιωρουμένη κατευθύνει καὶ τόνδε τὸν ἐμφανῆ κό-
σμον, τοὺς δὲ ἐνύλους λόγους τοῖς ἀΰλοις ἀφομοιοῦσα, τὰς δὲ σωματικὰς κι-
νήσεις εἰς τὰς πρωτουργοὺς ἀναφέρουσα, τὴν δὲ ἐγκόσμιον τάξιν τῆς νοερᾶς

1) 322, 4 *ἀεὶ τὰς δυνάμεις*) *τὰς δ. ἀ.* B. *ἀεὶ δ.* (om. *τὰς*) A. — 2) 322, 5 *περὶ*) om. B. — 3) 322, 7 *ἐξῃρῆσθαι*) *ἐξηρτῆσθαι* B. (corr. Tayl.) — 4) 322, 7 *ἐξήρτηνται*) *ἐξήρτηται* A. — 5) 322, 10 *αὐτοῦ*) sc. *τοῦ ἀριθμοῦ*. Tayl. coni. *αὐτῶν*. — 6) 322, 11 *καὶ*) om. A. — 7) 322, 11 *αὐτῆς*) *αὐτοῖς* B. — 8) 322, 12 *τί τὸ ἀμέριστον, ἐν ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς*: m. A. — 9) 322, 14 *ὑπεριδρῦσθαι*) *ὑπεριδρύσθαι* — 10) 322, 16 *αὐτάς*) *αὐτοὺς* B. — 11) 322, 20 *δείκνυσιν — εἰ*) om. B. — 12) 322, 21 *ἄρα. καὶ πάντων γὰρ*) Fort. *γὰρ καὶ πάντων*

εὐταξίας ἐξάπτουσα. πρώτως οὖν ἐστὶν ἐν τοῖς νώτοις τῆς[1]) ζωογόνου θεᾶς, ὥσπερ τὰ λόγιά[2]) φησι· Νώτοις[3]) δ' ἀμφὶ θεᾶς φύσις ἄπλετος ἠώρηται· πρόεισι δὲ ἐκεῖθεν καὶ εἰς τὸν δημιουργικὸν νοῦν, καὶ δεῖ τὰς ψυχὰς τὰς πηγὰς καὶ τὰς ῥίζας τῆς φύσεως ἰδεῖν, ἵνα δὴ καὶ τὴν ἑαυτῶν ἀξίαν θεάσωνται καὶ τὴν ὅλην τάξιν, ὅθεν ἐξήρτηνται, καὶ ἐκείνης ἐχόμεναι θεωρῶσι | τὸ D πᾶν· ἐμβλέψασαι γὰρ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν φύσιν ἑαυτὰς[4]) εἱμαρμένῃ συντάττουσιν[5]). ὥσπερ οὖν αὐτὸς ὁ δημιουργὸς τῷ[6]) προειληφέναι τὸ παράδειγμα τῆς φύσεως κατευθύνει τὸ πᾶν, οὕτω βούλεται καὶ τὰς ψυχὰς εἰς τὴν πρωτίστην καὶ νοερὰν αἰτίαν τῆς φύσεως ὁρώσας μετεωροπολεῖν τε καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα διοικεῖν· αὕτη γὰρ ἡ ἀκροτάτη λῆξις τῶν ψυχῶν. τὴν οὖν φύσιν δείκνυσι ταῖς ψυχαῖς ἐκείνην τὴν πηγαίαν καὶ ἐν τῇ ὅλῃ[7]) ζωογόνῳ θεᾷ προϋπάρχουσαν κατὰ τὴν θεῶν αὐτὴν[8]) φήμην, ἣν τοῖς[9]) ἑαυτῶν μύσταις παρέδοσαν[10]). ἐπειδὴ δὲ καὶ δευτέρας καὶ τρίτας ἔχουσι ζωάς, δίδωσι καὶ τούτων αὐταῖς τοὺς λόγους ὁ δημιουργός.

νόμους τε τοὺς εἱμαρμένους, εἶπεν αὐταῖς. (Pag. 41 E.)

Ὅτι μὲν δευτέρα τίς ἐστιν αὕτη τοῦ δημιουργοῦ δημηγορία[11]) πάλιν εἰς ψυχὰς προϊοῦσα διὰ λόγων ψυχαῖς ἐμπρεπόντων, δῆλον· οὐ μὴν ἀλλ' ἡ μὲν προτέρα πεποίηται αὐτόθεν τοῦ δημιουργοῦ πρὸς τοὺς νέους θεοὺς λέγοντος θεοὶ θεῶν, αὕτη δὲ διηγήσει ἔοικεν ὧν εἶπεν ἐκεῖ πρὸς τὰς ψυχὰς λόγων[12]), ἔνδειξιν ἔχουσα τοῦ τὸν δημιουργὸν πληροῦν μὲν καὶ ταύτας λόγων, ἀλλ' οὐκ αὐτόθεν, ὡς τοὺς νέους θεούς, καὶ ὁ σκοπὸς ὅπου μὲν λόγων προνοητικῶν ἔμφασιν[13]), ὅπου δὲ | εἱμαρμένων νόμων περιέχει. τούτων δὲ προειλημμένων ἐπὶ τὰ πράγματα μεταβάντες λέγομεν, ὅτι τὴν εἱμαρμένην[14]) οὔτε τὴν E μερικὴν φύσιν ῥητέον, ὥς τινες ἐκ τοῦ περιπάτου[15]) λέγουσι, καθάπερ Ἀλέξανδρος[16])· ἀσθενὴς γὰρ αὕτη καὶ οὐκ ἀΐδιος, τὸ δὲ τῆς εἱμαρμένης κράτος πάμμεγά τι καὶ ἀραρὸς ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν προειλήφαμεν· οὔτε τὴν τάξιν τῶν κοσμικῶν περιόδων, ὡς Ἀριστοτέλης[17]) λέγει, τὴν παρὰ τὴν τάξιν αὔξησιν παρειμαρμένην[18]) ἀποκαλῶν, ὡς ἂν εἱμαρμένης[19]) ὑφέστηκε· καὶ ἄλλο

---

[1]) **322, 27** *νοερᾶς εὐταξίας — νώτοις τῆς*) om. B. Tayl. aliquid deesse sentiens *δευτέρως δὲ κατὰ* nescio ubi inseri iubet. Vertit But it is necessary, to survey Nature secondarily, according to the mundane order of the vivific Goddess, conformably to what the Oracles say, that immense etc. — [2]) **322, 27** *τά λόγια·* m. A. — [3]) **322, 27** *Νώτοις*) *Νότοις* — [4]) **322, 30** *ἑαυτὰς*) *ἑαυταῖς* B. (corr. Tayl.) — [5]) **322, 30** *συντάττουσιν*) *τάττουσιν* A. — [6]) **322, 31** *τῷ*) *τὸ* A. — [7]) **322, 34** *ὅλῃ*) *ὅλῳ* B. — [8]) **322, 34** *θεῶν αὐτὴν*) om. A. Fort. *θεῶν αὐτῶν* — [9]) **322, 34** *τοῖς*) *ταῖς* — [10]) **322, 34** *παρέδοσαν*) *παρέδωσαν* B. — [11]) **322, 36** *δημηγορία*) *δημιγορία* B. — [12]) **322, 38** *αὕτη δὲ — λόγων*) om. B. Tayl. *ἡ δὲ δευτέρα* excidisse putabat. — [13]) **322, 39** *ἔμφασιν*) *ἔμφασις* B. (corr. Tayl.) — [14]) **322, 41** *τί ἐστιν ἡ εἱμαρμένη·* m. A. — [15]) **322, 41** *περιπάτου*) *περιτάτου* B. — [16]) **322, 41** *ἀλέξανδρος ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου·* m. A. — [17]) **322, 43** *ἀριστοτέλης.* m. A. — [18]) **322, 44** *παρειμαρμένην*) *παρειμαρμένον* B. — [19]) **322, 44** *εἱμαρμένης*) Fort. *εἰ δι' εἱμαρμένης*

μὲν τὸ τῆς τάξεως αἴτιον, ἄλλο δὲ ἡ τάξις· οὔτε τὴν ἐν σχέσει ψυχήν, ὡς
Θεόδωρος· οὐδὲ γάρ ἐστι[1]) τὴν ἀρχὴν τοιοῦτον ζωῆς εἶδος ἐν τοῖς ὅλοις[2])·
οὔτε τὴν φύσιν ἁπλῶς, ὡς Πορφύριος· πολλὰ γὰρ καὶ ὑπερφυῆ καὶ ἔξω τῆς
φύσεως γίγνεται παρὰ τῆς εἱμαρμένης, οἷον εὐγένειαι, δόξαι, πλοῦτοι· ποῖαι[3])
γὰρ φυσικαὶ κινήσεις φέροιντο ἂν τὴν τούτων αἰτίαν; οὔτε ὁ νοῦς τοῦ παντός,
ὥς πού φησι πάλιν Ἀριστοτέλης, εἴπερ ἐκείνου τὸ περὶ κόσμου βιβλίον· ὁ γὰρ
νοῦς ἀθρόως ποιεῖ πάντα[4]) ἃ ποιεῖ, καὶ οὐδὲν δεῖται τῆς[5]) κατά τινα περίο-
F δον καὶ συνεχῆ καὶ εὔτακτον εἱρμὸν προϊούσης διοικήσεως, | τοῦτο δὲ εἱμαρ-
μένης ἴδιον, ὁ τῶν πολλῶν αἰτίων εἱρμός, ἡ τάξις, ἡ περιοδικὴ ποίησις· ἀλλ'
εἰ δεῖ τὸ ὅλον αὐτῆς εἶδος συντόμως περιλαβεῖν, φύσιν μὲν αὐτὴν[6]) κατὰ τὸ
ὑποκείμενον ῥητέον, ἔνθεον δὲ καὶ πεπληρωμένην ἐλλάμψεων θείων, νοερῶν,
ψυχικῶν. τελεῖ γὰρ εἰς αὐτὴν καὶ θεῶν τάξις τῶν μοιρηγετῶν[7]) καλουμένων
καὶ τὰ κρείττονα γένη· δίδωσι γὰρ καὶ ταῦτα δυνάμεις ἀφ' ἑαυτῶν εἰς τὴν μίαν
ζωὴν αὐτῆς· καὶ πάσας ταύτας τὰς δόσεις καὶ τὰ πληρώματα πάντα συνάγει
323 καὶ ἑνοῖ καὶ μίαν | ἀποφαίνει δύναμιν ὁ τῶν ὅλων δημιουργός. εἰ γὰρ καὶ τὰ
σώματα τὰ ἐμφανῆ πεπλήρωται δυνάμεων[8]), πολλῷ πρότερον ἡ φύσις ἔνθεός
ἐστι, καὶ[9]) εἰ ὁ σύμπας κόσμος ὁ φαινόμενος εἷς ἐστι[10]), πολλῷ μᾶλλον ἡ
πᾶσα τῆς εἱμαρμένης οὐσία μία ἐστὶ καὶ ἐκ πολλῶν αἰτίων συμπεπληρωμένην
ἔχει τὴν σύστασιν. ἐξηρτημένη γὰρ ἀπὸ τῆς τῶν θεῶν προνοίας καὶ τῆς δη-
μιουργικῆς ἀγαθότητος ὑπ' ἐκείνης ἑνοποιεῖται καὶ κατευθύνεται, λόγος οὖσα
ἐκ λόγων καὶ μία δύναμις πολυειδὴς καὶ θεία ζωὴ καὶ τάξις ἡ τῶν προτεταγ-
μένων. διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ πρὸς τὸ ποικίλον αὐτῆς τοῦτο καὶ πολύμορφον ἀπο-
βλέψαντες ἐπ' ἄλλας ἄλλοι δόξας ἠνέχθησαν, οἱ μὲν θεὸν αὐτὴν εἰπόντες διὰ
τὸ ἔνθεον αὐτῆς, οἱ δὲ δαίμονα διὰ τὸ δραστήριον ἅμα καὶ τὸ πολυειδὲς τῆς
ποιήσεως εἶδος, οἱ δὲ νοῦν, διότι καὶ νοῦ τις καθήκει μετάδοσις εἰς αὐτήν,
οἱ δὲ τάξιν, ὡς τὸ πᾶν τεταγμένον[11]) ὑπ' αὐτῆς ἀφανῶς περιέχουσαν· μόνος
B δὲ ὁ Πλάτων τὴν οὐσίαν αὐτῆς ἐθεώρησε, φύσιν μὲν αὐτὴν εἰπών, | ἐξημμέ-
νην δὲ τοῦ δημιουργοῦ. πῶς γὰρ ἄλλως δείκνυσι τὴν φύσιν ὁ δημιουργός, ἢ
ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀρχὴν ἔχων αὐτῆς; πῶς δὲ τοὺς εἱμαρμένους νόμους λέγει μετὰ
τὸ δεῖξαι τὴν τοῦ παντὸς φύσιν, ἢ τὴν μίαν συνοχὴν τῶν νόμων τούτων τὴν
φύσιν ὑποστησάμενος; ἔτι δὲ σαφέστερον ἐν τῷ Πολιτικῷ[12]) τὴν δευτέραν
τοῦ παντὸς ζωὴν ἐξάπτει τῆς εἱρμαρμένης μετὰ τὸν χωρισμὸν τοῦ τε ἑνὸς δαί-
μονος ἀπ' αὐτοῦ τοῦ κυβερνῶντος αὐτὸν καὶ τῶν πολλῶν δαιμόνων τῷ ἑνὶ

---

[1]) **322, 45** *γάρ ἐστι*) *γαρ ἐστι* — [2]) **322, 45** *ὅλοις*) *λόγοις*, in m. *γρ. ὅλοις*, A. — [3]) **322, 47** *ποῖαι*) *ποῖ* B. — [4]) **322, 48** *ποιεῖ πάντα*) *πάντα ποιεῖ* B. — [5]) **322, 49** *τῆς*) *τοῖς* B. — [6]) **322, 51** *τί ἐστιν ἡ εἱμαρμένη*· m. A. — [7]) **322, 52** *θεοὶ μοιρηγέται*: m. A. — [8]) **323, 1** *δυνάμεων*) Tayl. addendum putabat *θεῶν*, sine idonea ratione. — [9]) **323, 2** *καὶ*) *καὶ γὰρ* B. — [10]) **323, 2** *ἐστὶ*) om. B. — [11]) **323, 8** *τεταγμένον*) *τὸ τεταγμένον* B. — [12]) **323, 12** *τῷ Πολιτικῷ*) Pag. 272 E.

ἐκείνῳ συνεπομένων, δι' ὧν[1]) πᾶσαν τὴν περὶ[2]) αὐτῶν πρόνοιαν ἀφίστησιν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀπολείπει μόνην τὴν καθ' εἱμαρμένην διοίκησιν, ἀεὶ τοῦ κόσμου τὴν συναμφοτέραν ἔχοντος, τοῦ δὲ μύθου χωρίσαντος[3]) ἀπὸ τῆς δευτέρας τὴν προτέραν. τὸν γὰρ κόσμον, φησὶν, ἀνέστρεφεν εἱμαρμένη τε καὶ σύμφυτος ἐπιθυμία, καθάπερ καὶ τὰ λόγιά φησιν αὐτὴν προστάττειν[4]) κόσμων τε καὶ ἔργων, Οὐρανὸς ὄφρα θέῃ δρόμον ἀΐδιον κατασύρων, καὶ ὅπως ἂν αἱ ἄλλαι περίοδοι πληρῶνται, ἡλίου, σελήνης, ὡρῶν, νυκτὸς, ἡμέρας. οὕτως οὖν καὶ ὁ Πλάτων τὴν δευτέραν τοῦ κόσμου περίοδον ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης περιάγεσθαί | φησιν, ἀλλ' οὐχὶ τὴν προτέραν καὶ νοεράν, C μονονουχὶ διαῤῥήδην λέγων, ὅτι ταύτην εἱμαρμένην νόμιζε, τὴν προσεχῶς κινοῦσαν τὸ αἰσθητὸν, ἐξηρτημένην τῆς ἀφανοῦς προνοίας τῶν θεῶν. πρὸ γὰρ ταύτης τὴν Ἀνάγκην ὑποστησάμενος, τὴν μητέρα τῶν Μοιρῶν, ὑπὸ τοῖς γόνασιν αὐτῆς στρέφει[5]) κόσμον, ὡς αὐτὸς ἐν Πολιτείᾳ[6]) φησί. καὶ εἴ με δεῖ τοὐμὸν εἰπεῖν, τρεῖς ταύτας τάξεως αἰτίας ἐφεξῆς ἀλλήλαις ὁ Πλάτων τίθησιν, Ἀδράστειαν, ἀνάγκην, εἱμαρμένην, τὴν νοερὰν, τὴν ὑπερκόσμιον, τὴν ἐγκόσμιον. καὶ γὰρ ὁ δημιουργὸς, ὡς ὁ Ὀρφεύς φησι, τρέφεται μὲν ἀπὸ τῆς Ἀδραστείας, σύνεστι δὲ[7]) τῇ Ἀνάγκῃ, γεννᾷ δὲ τὴν Εἱμαρμένην[8])· καὶ ὥσπερ ἡ Ἀδράστεια τῶν θείων ἦν περιεκτικὴ θεσμῶν[9]) καὶ τῶν παντοίων νόμων συναγωγὸς, οὕτω δὴ καὶ ἡ εἱμαρμένη πάντων ἐστὶ περιεκτικὴ τῶν ἐγκοσμίων νόμων, οὓς καὶ νῦν ὁ δημιουργὸς ἐγγράφει ταῖς ψυχαῖς, ἵνα καὶ αὐτὰς ἄγωσι μετὰ τῶν ὅλων καὶ ἀφορίζωσι τὸ πρέπον ἑαυταῖς[10]) κατὰ τὰς διαφόρους αἱρέσεις τῶν βίων. διὰ γὰρ τούτων[11]) καὶ ἡ μὲν πλημμελὴς ἐπὶ τὸ[12]) σκοτεινὸν φέρεται καὶ ἄθεον, ἡ δὲ εὐσεβὴς ἄγει αὐτὴν[13]) εἰς οὐρανὸν ἀγομένην ὑπὸ τῶν ὅλων, | διότι πλήρης ἐστὶν ἑκατέρα τῶν εἱμαρμένων νόμων, καὶ ἄγουσιν ἑαυτὰς D ὅπου ὁ ἐν αὐταῖς φθέγγεται νόμος, ὥς φησι καὶ ὁ Πλωτῖνος[14]). ἴδιον γὰρ τοῦτο τῆς τῶν θεῶν προνοίας, τὸ ἔνδοθεν ἄγειν τὰ προνοούμενα· καὶ τί θαυμαστὸν, ὅπου γε καὶ ἡ φύσις δυνάμεις ἐνθεῖσα τοῖς ὄγκοις ἐνύλους καὶ σωματοειδεῖς διὰ τούτων αὐτοὺς κινεῖ τῶν δυνάμεων, τὴν μὲν γῆν διὰ τῆς βαρύτητος, τὸ δὲ πῦρ διὰ τῆς κουφότητος; πολλῷ ἄρα μειζόνως οἱ θεοὶ διὰ τῶν δυνάμεων, ἃς ταῖς ψυχαῖς ἐνέσπειραν, κινοῦσιν αὐτάς. εἰ οὖν κατὰ νόμους εἱμαρμένους ἄγουσι τὰς ψυχὰς, εἰσὶ καὶ ἐν ταῖς ψυχαῖς οἱ εἱμαρμένοι νόμοι, προϋπάρχοντες μὲν ἐν τῷ δημιουργῷ νοερῶς· παρ' αὐτῷ γὰρ ὁ θεῖος ἵδρυται νόμος· ὑπάρχοντες δὲ καὶ ἐν ταῖς θείαις ψυχαῖς· κατὰ γὰρ τούτους ποδηγετοῦσι τὸ πᾶν· μετεχόμενοι

---

[1]) **323, 14** *δι' ὧν*) *διὸ* B. — [2]) **323, 14** *περὶ*) Fort. *παρ'* — [3]) **323, 16** *χωρίσαντος*) *χωρήσαντος* B. — [4]) **323, 17** *προστάττειν*) Fort. *προστατεῖν* — [5]) **323, 22** *αὐτῆς στρέφει*) *αὐτοῖς τρέφει* B, quorum posterius corr. Tayl. — [6]) **323, 22** *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Tayl. Pag. 617 B. — [7]) **323, 25** *σύνεστι δὲ*) *συνέστι καὶ* — [8]) **323, 25** *ἀδράστεια | ἀνάγκη· | εἱμαρμένη·* m. A. — [9]) **323, 26** *θεσμῶν*) *δεσμῶν* — Corr. Tayl. — [10]) **323, 28** *ἑαυταῖς*) Fort. *αὐταῖς* — [11]) **323, 28** *τούτων*) *τοῦτο* B. — [12]) **323, 29** *τὸ*) om. B. — [13]) **323, 29** *αὐτὴν*) Immo *αὑτὴν*, nisi forte cum Tayloro *ἡ μὲν πλημμελὴς* et *ἡ δὲ εὐσεβὴς* ad *αἵρεσιν* referre et *φέρεται* active dictum habere volumus. — [14]) **323, 31** *πλωτῖνος*: m. A.

δὲ καὶ ὑπὸ τῶν μερικῶν ψυχῶν· διὰ γὰρ τούτων ἄγουσιν ἑαυτὰς εἰς τὸν πρέ-
ποντα τόπον, αὐταὶ ἑαυτὰς κινοῦσαι καὶ διὰ μὲν τὴν προαίρεσιν ἁμαρτάνουσαι
καὶ κατορθοῦσαι, διὰ δὲ τοῦ νόμου πρόσφορον τοῖς προϋπηργμένοις ἑαυταῖς
E ἀπονέμουσαι τάξιν. ὅτε τοίνυν ἐγκόσμιοι[1]) γεγόνασιν αἱ ψυχαί, | τότε καὶ τὸ
κράτος θεῶνται τῆς εἱμαρμένης ἄνωθεν ἀπὸ τῆς προνοίας ἐξηρτημένον καὶ
τοὺς νόμους ὑποδέχονται τοὺς εἱμαρμένους. καὶ γὰρ τὴν φύσιν ἔδειξεν αὐ-
ταῖς, ὡς ἑτέραν αὐτῶν οὖσαν, τοὺς δὲ νόμους εἶπεν, ὡς ἐγγράφων αὐταῖς· τὰ
γὰρ δημιουργικὰ ῥήματα δι' αὐτῆς χωρεῖ τῆς οὐσίας τῶν ψυχῶν. ὡς οὖν τοὺς
πρὸ τούτων λόγους ἐνετίθει[2]) τοῖς νέοις θεοῖς, οὕτω καὶ τοὺς νόμους τούτους
ἐντίθησι[3]) ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς.

Ὅτι γένεσις πρώτη μὲν ἔσοιτο τεταγμένη μία πᾶσιν, ἵνα
μή τις ἐλαττοῖτο ὑπ' αὐτοῦ. (Pag. 41 E.)

Αἱ δὴ ψυχαὶ κατ' οὐσίαν μέν εἰσιν ὑπερφυεῖς καὶ ὑπερκόσμιοι καὶ εἱμαρμέ-
νης ἐπέκεινα, διότι καὶ τὴν πρώτην ὑπόστασιν ἔσχον τοῦ κόσμου τοῦδε χωρι-
στήν, κατὰ δὲ τὰ ὀχήματα αὐτῶν καὶ τὰς λήξεις, ἃς ἐκληρώσαντο διοικεῖν,
ἐγκόσμιοι γεγένηνται, παρὰ τοῦ δημιουργοῦ καὶ ταύτην λαβοῦσαι τὴν τάξιν·
διὸ καὶ μετὰ τὴν τῶν ὀχημάτων προσάρτησιν λέγει τοὺς εἱμαρμένους νόμους,
οἷς τὰ σώματα ἐκληρώθησαν διοικεῖν, οἷον εἴ τις αὐτὸς μὲν ἀφειμένος[4]) εἴη
τῶν πολιτικῶν θορύβων καὶ τῶν βουλευτικῶν λειτουργιῶν, τὰ δὲ κτήματα αὐ-
F τοῦ τὰς πρεπούσας ἀποδιδοίη δαπάνας. | ἀλλ' οὔπω τελέως οὐδ'[5]) οὕτως εἰσὶν
αἱ ψυχαὶ ὑπὸ τὴν εἱμαρμένην· τὰ γὰρ ὀχήματα οὐ μόνον τούτων, ἀλλὰ καὶ αὐ-
τῶν τῶν θεῶν περιάγεται πρὸς τῆς εἱμαρμένης. ἵν' οὖν γένωνται καὶ αὗται μετὰ
τῶν ὀχημάτων ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ τῆς εἱμαρμένης, δεῖ καθόδων αὐταῖς καὶ τῆς
πρὸς τὴν γένεσιν ὁμιλίας, ἥτις δευτέρα μετὰ τὴν σποράν ἐστιν. ἡγεῖται γὰρ
αὕτη, διανομή τις οὖσα δευτέρα τῶν ὀχημάτων ὑπὸ τῆς θείας διαφορᾶς[6]),
ὥσπερ καὶ αὐτῶν τῶν ψυχῶν εἰς τὰς ψυχὰς[7]) γέγονε διαίρεσις, γιγνομένη μὲν
324 καὶ ἀπὸ τῆς | μιᾶς δημιουργικῆς αἰτίας, διὸ καὶ ἀΐδιός ἐστι, καὶ ἀδύνατον με-
ταβολὴν γενέσθαι τῶν τοιούτων ἡγεμόνων, γιγνομένη δὲ ἄρα καὶ ἀπὸ τῆς εἱ-
μαρμένης· αὕτη γὰρ κυρία τῶν περιόδων καὶ συνεκτικὴ τῶν τε ὅλων καὶ τῶν
μερικῶν περιόδων καὶ[8]) συναγωγὸς τῶν ὁμοίων πρὸς τὰ ὅμοια· καὶ ἀπ' αὐτῶν
τῶν ψυχῶν τῶν τε θείων καὶ τῶν μερικῶν· διὰ γὰρ τὴν τούτων πρὸς ἀλλήλας
ἕνωσιν καὶ τὰ ὀχήματα σύμφυτα πρὸς ἄλληλα. διὸ καὶ ὅταν ἡ μερικὴ ψυχὴ
συντάττῃ ἑαυτὴν πρὸς τὴν ὅλην, συνέπεται καὶ τὸ ὄχημα αὐτῆς τῷ ὀχήματι
τῆς θείας ψυχῆς, καὶ ὡς ἡ ψυχὴ μιμεῖται τὴν νόησιν τῆς ψυχῆς, οὕτω καὶ τὸ

---

[1]) **323, 39** *ἐγκόσμιοι*) *ἐγκόσμιον* B. — [2]) **323, 43** *ἐνετίθει*) *ἐντίθει* A. — [3]) **323, 43** *ἐντίθησι*) *ἐντίθει* B. — [4]) **323, 48** *ἀφειμένος*) Perperam Tayl. coni. *ἐφιέμενος*. Animi ipsi cum personis immunibus, vehicula eorum cum possessionibus tributariis comparantur. — [5]) **323, 50** *οὐδ'*) eiiciendum putabat Tayl. a sensu totius loci aberrans. — [6]) **323, 53** *τῆς θείας διαφορᾶς*) *τὰς θείας διαφοράς* cum *ῆς* super *ὰς* et ˜ super *άς* A. Tayl. desiderabat *περιφορᾶς*, quod h. l. alienum videtur. — [7]) **323, 54** *ψυχὰς*) *τῶν ἄστρων* addendum putabat Tayl. quod supervacaneum est. — [8]) **324, 3** *συνεκτικὴ-περιόδων καὶ*) bis A.

σῶμα τὴν τοῦ σώματος ἀπεικονίζεται κίνησιν. πρώτη μὲν οὖν ἡ σπορὰ τῶν
ὀχημάτων ἐστὶν, οὐ μόνον ἐγκόσμιον ἀποφαίνουσα τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
τόνδε τὸν ἡγεμόνα συντάττουσα τὴν ὅλην αὐτῆς σύστασιν. ἄλλο γάρ ἐστιν ἐγκό-
σμιον εἶναι καὶ ἄλλο Σεληνιακὴν ἢ[1]) Ἑρμαϊκήν. εἶδος γάρ ἐστι τοῦτο ζωῆς
μερικώτερον, καὶ ὡς μὲν ἐμβιβασθεῖσα εἰς ὄχημα | πολῖτις γίγνεται[2]) τῆς τοῦ B
παντὸς αὐτοῦ[3]) ψυχῆς, ὡς δὲ ἐσπαρμένη σὺν τῷ ὀχήματι πολῖτις γίγνεται[4])
τῆς Σεληνιακῆς περιφορᾶς ἢ τῆς Ἡλιακῆς ἢ ἄλλης τινός· καὶ πλεονάζει μὲν
τῆς ὑπερκοσμίου ζωῆς ἡ τοῦ ὀχήματος συνάρτησις τῆς ψυχῆς τῆς[5]) πρὸς τὸ
πᾶν, καὶ ἔστιν οἷόν, φασί τινες, ἡμίσχετος, προϊὼν δὲ ὁ σπόρος ἡγεμονίαν
αὐτῇ μερικωτέραν ἐφίστησι. μετὰ δὲ τὴν σπορὰν μία μὲν ὥρισται γένεσις ἐπὶ
πάσης ψυχῆς, δευτέρας δὲ καὶ τρίτας καθόδους λοιπὸν ποιοῦνται κατὰ τὰς
ἑαυτῶν αἱρέσεις, μίαν δ' οὖν κοινὴν πάσαις. δεῖ γὰρ πᾶσαν ψυχὴν εἰς γένεσιν
ἐλθεῖν[6])· τοιοῦτον γὰρ τὸ εἶδος τῶν μερικῶν ψυχῶν, ἄνω μένειν ἀτρέπτως οὐ
δυνάμενον· κἀνταῦθα λοιπὸν ὑπὸ τοῖς σκήπτροις γίγνεται τῆς εἱμαρμένης. δέ-
χονται γὰρ[7]) ἐκ τοῦ παντὸς καὶ τὸ θνητὸν εἶδος τῆς ζωῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦτο
καὶ σχέσιν ἀναλαμβάνουσι πρὸς ταῦτα φυσικὴν, ἀλλ' εὖ μὲν ζήσασαι δύνανται
καὶ ἐνταῦθα καθαρεύειν τῶν ἀπὸ τῆς εἱμαρμένης ἐπαγομένων, καθ' ὅσον μὴ
πολλὴ ἀνάγκη διὰ τὸ σῶμα κοινωνεῖν αὐτοῖς· τί γὰρ πρὸς τὸν ἐν Θεαιτήτῳ[8])
κορυφαῖον τὸν | οὐρανοῦ τε ὑπεραστρονομοῦντα καὶ μηδὲ ὅπου γῆς ἐστιν εἰδέ- C
ναι ποιούμενον τὰ ἐκ τῆς εἱμαρμένης; ἐπιστρεφόμενον δὲ πρὸς τὸ σῶμα κοι-
νωνεῖν ἀνάγκη ταῖς ἀπὸ ταύτης[9]) δόσεσι· κρατηθεῖσαι δὲ ὑπὸ τοῦ θνητοῦ τῆς
ζωῆς εἴδους δοῦλαι γίγνονται τῆς εἱμαρμένης· χρῆται γὰρ αὐταῖς ὡς ἀλόγοις
τὸ πᾶν. καὶ τοῦτο πάλιν ὑπάρχει μὲν αὐταῖς καὶ ἀφ' ἑαυτῶν· εἵλοντο γὰρ οὕ-
τως καὶ ἑλόμεναι διαζῶσι τὸν αὐταῖς πρέποντα βίον· ὑπάρχει δὲ καὶ ἀπὸ τῶν
ὅλων. ἄγεται μὲν γὰρ ἕκαστον[10]) ὡς πέφυκε, καὶ πᾶν ζωῆς εἶδος χρείαν τῷ
παντὶ πληροῖ, καὶ οὐδὲν ἄτακτον οὐδὲ ἀόριστον ἐν τοῖς ὅλοις ἀφεῖται, πάντα δὲ
ἄγεται πρὸς τὸ σύμμετρον τῆς ἑαυτῶν ζωῆς. οὕτω μὲν οὖν αἱ ψυχαὶ κατὰ
πρόοδον ἀπὸ τῆς ἀεὶ εὐτάκτου καὶ πρωτίστης ζωῆς προέρχονται διὰ τῶν μέσων
βίων ἐπὶ τὴν ἐσχάτην καὶ μοιραίαν ζωὴν, καὶ ἀπὸ τῆς ὑπὲρ εἱμαρμένην τάξεως
ὑπὸ τοῖς[11]) τῆς εἱμαρμένης νέμονται νόμοις καὶ ὑπὸ τὸν θρόνον τῆς Ἀνάγ-
κης[12]) ὁδεύσασαι διὰ τῶν Μοιρῶν· τὴν δὲ πρώτην γένεσιν, ἣν νῦν ὁ φιλόσο-
φος παραδίδωσι, καὶ ἣν ὁ δημιουργὸς τοὺς εἱμαρμένους νόμους κηρύττων προα-
γορεύει | ταῖς ψυχαῖς, τίνα[13]) ποτὲ ῥητέον; οὐ γὰρ ἁπλοῦς[14]) ὁ περὶ αὐτῆς D
λόγος, ἀλλ' ὁ μὲν θεῖος Ἰάμβλιχος[15]) τὴν τῶν ὀχημάτων σπορὰν πρώτην γέ-

---

[1]) 324, 9 ἢ) ὡς A. — [2]) 324, 10 πολῖτις γίγνεται) πολίτις γίνεται A. — [3]) 324, 10 αὐτοῦ) ἑαυτοῦ — [4]) 324, 10 πολῖτις γίγνεται) πολίτις γίνεται A. — [5]) 324, 12 τῆς) delendum videtur. — [6]) 324, 15 ὅτι δεῖ πᾶσαν ψυχὴν εἰς γένεσιν ἐλθεῖν. m. A. — [7]) 324, 16 γὰρ) δὲ B. — [8]) 324, 49 Θεαιτήτῳ) Pag. 173 C. — [9]) 324, 21 ταύτης) ταύταις B. — [10]) 324, 24 ἕκαστον) καὶ ἕκαστον B. — [11]) 324, 28 τοῖς) om. B. — [12]) 324, 28 ὑπὸ τὸν θρόνον τῆς Ἀνάγκης) Civ. Lib. X. Pag. 620 E. — [13]) 324, 30 τίνα) τί A. — [14]) 324, 30 ἁπλοῦς) ἁπλὸς B. — [15]) 324, 30 Ἰάμβλιχος· m. A.

νεσιν ἀποκαλεῖ, καὶ μαρτυρεῖ γε αὐτῷ τὸ ἑξῆς· ἐπήγαγε γὰρ ὡς τούτῳ[1]) συνεχὲς τὸ δέοι δὲ σπαρείσας αὐτάς· ἄλλος δέ τις τὴν πρώτην γένεσιν τῶν ψυχῶν τὴν μίαν ἐξηγεῖται κάθοδον· δεῖν γὰρ ἑκάστην τούτων τῶν ψυχῶν πάντως ὁμιλῆσαι γενέσει· τοῦτο γὰρ ἴδιον αὐτῶν. οὗτος μὲν οὖν ἁπλῶς διορίζεται μίαν γέ τινα κάθοδον εἶναι ψυχῆς ἑκάστης· ἄλλος δὲ ἀκριβέστερος καὶ τοῦδε λόγος, ὃν ὁ ἡμέτερος διδάσκαλος παρεδίδου, πάσῃ ψυχῇ μερικῇ μίαν ἀφωρίσθαι[2]) κάθοδόν φησιν οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην τοῦ θείου γεννητοῦ περίοδον. οὐδεμίαν γὰρ ψυχὴν οὔτε τῶν ἀχράντων καλουμένων οὔτε τῶν κακύνεσθαι καὶ πλανᾶσθαι δυναμένων πᾶσαν περίοδον ἄνω μένειν εἰκός. τὸ γὰρ καθ' ὅλην[3]) περίοδον μίαν ἀκλινὲς καὶ ἄτρεπτον διαμένον[4]) ἄνω οὐδὲ κατ'[5]) ἄλλην ἔτι κατελθεῖν εἰς γένεσιν δυνατόν. πάντα γὰρ ἀνελιτ-
E τόμενα τὰ σχήματα τοῦ παντὸς ἄπτωτον διεφύλαξεν αὐτήν· ἀεὶ δὲ τὰ | αὐτὰ σχήματα[6]) πάλιν καὶ πάλιν. ἔτι δὲ ἡ ζωὴ τῆς μερικῆς ψυχῆς[7]) ἐλάττων ἐστὶ τῆς περιόδου τοῦ παντός, ὥστ' εἰ καὶ κατὰ πᾶσαν ταύτην ἤρκεσε πρὸς τὴν ἄνω διαμονὴν[8]), ἄτρεπτον ἔλαχε τὴν νοερὰν δύναμιν· ζῇ γὰρ ὡσαύτως τὸν ὅλον χρόνον· ὥστ' εἰ μηδὲν εἰς αὐτὴν καινὸν ὁ σύμπας ἔδρασε χρόνος ἐξελιττόμενος, τῶν ἀεὶ μενουσῶν ἐστιν ἐν τῷ κατὰ φύσιν. ἀνάγκη ἄρα πᾶσαν ψυχὴν μερικὴν ἐν ἑκάστῃ περιόδῳ μίαν ποιήσασθαι κάθοδον, πλείους δὲ ἄλλας ἄλλων, πολλῷ τῷ αὐτεξουσίῳ χρησαμένας[9]). ταύτην δὴ τὴν κάθοδον ὁ Πλάτων πρώτην γένεσιν προσείρηκε· δηλοῖ δὲ αὐτός, ὁπόταν διαλεχθεὶς περὶ τῶν μετὰ τὴν πρώτην γένεσιν λέξεων ἐπάγῃ[10]) σφαλεὶς δὲ τούτων εἰς γυναικὸς φύσιν ἐν τῇ δευτέρᾳ γενέσει μεταβάλλει. πρώτην ἄρα γένεσιν τὴν ἀπὸ τοῦ νοητοῦ λέγει κάθοδον. ἐπειδὴ δὲ ἡ πρώτη μετὰ τὴν σπορὰν γίγνεται[11]) τῶν ὀχημάτων, καθ' ἣν πρῶτον ὑφ' εἱμαρμένην τελοῦσι, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε

Δέοι δὲ σπαρείσας αὐτὰς εἰς τὰ προσήκοντα ἑκάσταις ἕκαστα ὄργανα χρόνου[12]) φῦναι[13]) ζώων τὸ θεοσεβέστατον. (Pag. 41 E.)

F δεῖν γὰρ μετὰ τὴν εἰς τὰ προσήκοντα | ἄστρα σπορὰν φῦναι[14]) ζώων τὸ θεοσεβέστατον. καὶ οὗτος πρῶτός ἐστιν εἱμαρμένης νόμος, πᾶσαν ψυχὴν μερικὴν[15]) ἐν ἑκάστῃ[16]) περιόδῳ κοσμικῇ γενέσει προσομιλεῖν· ἀνάγκη γὰρ τὴν ταύτης περίοδον ἐλάττονα εἶναι τῆς ὅλης περιόδου· καὶ τοῦτο κοινὸν πάσαις ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς[17])· διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων κατὰ τὴν ἡγεμονίαν τῶν θεῶν· ἄλλαι γὰρ ὑπ'[18]) ἄλλων ἀγελαιοκομικὴν ἐπιστασίαν ἐτάχθησαν· καὶ κατὰ τὰς

---

[1]) **324, 31** *τούτῳ) τοῦτο* — [2]) **324, 35** *ἀφωρίσθαι) ἀφορίσθαι* B. — [3]) **324, 38** *καθ' ὅλην) καθόλην* B. — [4]) **324, 38** *διαμένον) διαμένειν* A. — [5]) **324, 38** *κατ') καθ'* B. — [6]) **324, 39. 40** *τοῦ παντὸς — σχήματα)* bis A. — [7]) **324, 40** *ψυχῆς) ζωῆς*, in m. *ψυχῆς*, B. — [8]) **324, 41** *διαμονὴν) διανομὴν* B. (corr. Tayl.) — [9]) **324, 44** *χρησαμένας) χρωμένας* B. — [10]) **324, 46** *ἐπάγῃ)* Pag. 42 B. — [11]) **324, 47** *γίγνεται) γίνεται* A. — [12]) **324, 49** *χρόνου)* om. B. — [13]) **324, 49** *φῦναι) φύναι* A. — [14]) **324, 50** *φῦναι) φύναι* A. — [15]) **324, 51** *μερικὴν) μεριστὴν* B. — [16]) **324, 51** *ἑκάστῃ) ἑκάστῳ* B. — [17]) **324, 52** *τίνι κοινωνοῦσιν αἱ μερικαὶ ψυχαὶ καὶ τίνι κοινωνοῦσιν, γρ. διαφέρουσιν·* super hoc, m. A. — [18]) **324, 53** *ὑπ') ἐπ'* B.

τῶν λόγων προβολάς. καὶ γὰρ τῶν ὑπὸ τὸν αὐτὸν[1]) θεὸν αἱ μὲν τὸν προσήκοντα αὐταῖς[2]) αἱροῦνται βίον, | αἱ δὲ οὔ, καὶ αἱ μὲν τοῦ αὐτοῦ θεοῦ κατ' ἄλλην δύ- 325
ναμιν, αἱ δὲ καὶ καθ' ἑτέραν ἀπολαύουσι τάξιν. τί γάρ, εἰ αἱ τῆς μαντικῆς Ἡλίου δυνάμεως ἐξηρτημέναι βίον προβάλλοιντο[3]) ἰατρικὸν ἢ τελεστικὸν[4]), ἄλλαι δὲ Ἑρμαϊκὸν καὶ ἄλλαι Σεληνιακόν; οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς τρόπος τῆς ἐξαλλαγῆς ἐπ' ἀμφοτέρων. ἔτι δὲ κατὰ τὰς προαιρέσεις διοίσουσι. κἂν γὰρ τελεστικὸν[5]) ἀμφότεραι βίον ἕλωνται, δυνατὸν τὴν μὲν ὀρθῶς περὶ αὐτὸν διαγενέσθαι, τὴν δὲ διαστρόφως· ἕκαστος γὰρ τῶν βίων ἐπιδέχεται τό τε[6]) εὖ καὶ τὸ κακῶς· ὥστ' εἰ δεῖ συλλήβδην εἰπεῖν, ἢ[7]) ὑπὸ τὴν αὐτὴν τελοῦσαι δύναμιν καὶ τὸν αὐτὸν αἱροῦνται βίον καὶ ζῶσιν ὡσαύτως, ἢ ὑπὸ τὴν αὐτὴν μέν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ οὐδὲ ὡσαύτως, ἢ οὐχ[8]) ὑπὸ τὴν αὐτὴν μέν, τὸν αὐτὸν δὲ καὶ ὡσαύτως, ἢ οὔθ' ὑπὸ τὴν αὐτὴν οὔτε ὡσαύτως οὔθ' ὑπὸ[9]) τὸν αὐτόν· αὕτη γὰρ πασῶν ἐσχάτη διαφορότης. οἱ μὲν οὖν τρόποι[10]) τοσοῦτοι τῶν διαφορῶν· τριῶν γὰρ ὄντων ἢ πάντα ἀποφήσομεν, ἢ πάντα καταφήσομεν, ἢ δύο | μὲν ἀποφήσομεν, B
ἓν δὲ καταφήσομεν, ἢ ἔμπαλιν, καὶ τοῦτο τριχῶς καὶ τὰ ἄκρα πρὸς τὸ μέσον, ἢ τὰ πρῶτα πρὸς τὸ ἔσχατον, ἢ πρὸς τὸ πρῶτον τὰ λοιπά. ἀνάγκη ἄρα τοσαύτας γίγνεσθαι τὰς πρώτας τῆς ψυχῆς διαφορὰς[11]) τῆς αἱρέσεώς τε καὶ τῆς ζωῆς· κοινὸν δέ, ὡς εἴρηται, πάσης[12]) ἡ μία καθ' ἑκάστην περίοδον κάθοδος, ἵνα μή τις ἐλαττοῖτό, φησιν, ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ, μόνη παρὰ τὰς ἄλλας πλεονάκις κατιέναι διηναγκασμένη. συμμιγὲς ἄρα ἐπὶ τούτων τῷ ἀναγκαίῳ τὸ ἐφ' ἡμῖν· ὅσῳ γὰρ μερικώτερον γίγνεται[13]) τὸ αὐτεξούσιον, τοσούτῳ πλέον ἐλασσοῦται[14]) κατὰ τὴν δύναμιν, ἐπὶ δὲ τῶν θείων ψυχῶν καὶ τῶν δαιμονίων ἀπόλυτος ἦν ζωὴ καὶ ἀφέτη καὶ ῥᾴστη καὶ πάσης ἀνάγκης ἐξῃρημένη. καὶ παρ' ἑαυτῶν ἄρα ποιοῦνται τὰς πρώτας αἱ ψυχαὶ καθόδους καὶ ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἄγονται, καὶ πλέον μὲν ἐν ταύταις τὸ αὐτεξούσιον, ὅτι κατ' οὐσίαν[15]) ταῖς ψυχαῖς, ἔστι μὴν[16]) καὶ τὸ εἱμαρμένον. εἰ γὰρ ὁ ἐν αὐταῖς εἱμαρμένος νόμος ἐπὶ τὴν πρώτην αὐτὰς ἄγει[17]) γένεσιν, πολλῷ μᾶλλον ὁ ἐν τῷ παντὶ νόμος τοῦτο δρᾷ καὶ ἡ τῆς εἱμαρμένης | δύναμις. κατίασι δὲ τὴν πρώτην κάθοδον, ἢ σπα- C
ρεῖσαν[18]) περὶ τοὺς ἐμφανεῖς θεούς, ἵνα δὴ καὶ σωτῆρας αὐτοὺς ἔχωσι[19]) τῆς περὶ τὴν γένεσιν πλάνης καὶ ὡς οἰκείους ἐπικαλῶνται προστάτας. ἐπειδὴ δὲ οὐ

---

[1]) **324, 54** *τὸν αὐτὸν*) *τὴν αὐτὴν* B. — [2]) **324, 54** *αὐταῖς*) *ἐν αὐταῖς* A. Fort. *ἑαυταῖς* — [3]) **325, 2** *προβάλλοιντο*) *προσβάλλοιντο* A. — [4]) **325, 2** *τελεστικὸν*) *τελικόν* B. (corr. Tayl.) — [5]) **325, 4** *τελεστικὸν*) *τελεῖον* B. (corr. Tayl.) — [6]) **325, 5** *τό τε*) *τὸ* B. — [7]) **325, 6** *διαφοραὶ αἱρέσεως, καὶ ζωῆς· τῶν ψυχῶν*: m. A. — [8]) **325, 6. 7** *ὑπὸ τὴν αὐτὴν μὲν — ἢ οὐχ*) om. A. — [9]) **325, 8** *οὔθ' ὑπό*) Immo *οὔτε* — [10]) **325, 8** *τρόποι*) *τρόπον* B. — [11]) **325, 11** *τὰς πρώτας — διαφορὰς*) *τὴν πρώτην — διαφορὰν* B, quorum postremum in *διαφορὰς* mutandum putabat Tayl., *τὴν πρώτην* pro adverbio habebat. (at first) — [12]) **325, 12** *πάσης*) *πάσιν* B. Malim *πάσαις* — [13]) **325, 14** *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [14]) **325, 15** *ἐλασσοῦται*) *ἐλάσσονται* B. — [15]) **325, 18** *κατ' οὐσίαν*) *κατουσίαν* B. — [16]) **325, 18** *μὴν*) *μὲν* B. — [17]) **325, 19** *ἄγει*) *ἄγειν* A. — [18]) **325, 20** *ἢ σπαρεῖσαν*) *ἐσπάρεισαν* m. A. Fort. *ἢ ἐσπάρησαν*, — [19]) **325, 21** *ἔχωσι*) *ἔχουσι* B.

μόνον ἐπὶ τῆς γῆς ζῶα συνίστανται διὰ τῶν τοιούτων ψυχῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις στοιχείοις, οὐδὲ ἄνθρωπος μόνον (τοῦτο γὰρ ἡμῖν γνώριμον) ἀλλὰ καὶ ἄλλα ζῶα, θειότερα μὲν, γενητὰ[1]) δὲ ὅμως· οὐ γὰρ εὐθὺς ἀπὸ τῶν ἀϊδίων ζώων ὑπέστη τὸ ὀλιγοχρονιώτατον[2]), ἀλλὰ τὸ διαρκέστερον διεξάγον τὸν βίον, καὶ πρὸ τῶν ἐπικηροτάτων εἶναι δεῖ τὰ μακροβιώτατα τῶν λογικῶν ζώων· καὶ[3]) ταῦτα πάντα κοινῶς περιέλαβεν εἰπὼν[4]) φῦναι[5]) ζώων τὸ θεοσεβέστατον· τοῦτο γὰρ ἐφαρμόζει πᾶσιν ὡς εἰπεῖν τοῦ νοῦ μετέχειν[6]) καὶ πρὸς θεοὺς ἐπιστρέφειν δυναμένοις· ἰδίᾳ[7]) δὲ λοιπὸν περὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐν τοῖς ἐχομένοις διατάττεται.

Διπλῆς δὲ οὔσης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, τὸ κρεῖττον τοιοῦτον εἴη γένος, ὃ καὶ ἔπειτα κεκλήσοιτο ἀνήρ. **(Pag. 42 A.)**

Ἤδη μὲν καὶ ἄνθρωπος ὑπέστη κατὰ τὰς δημιουργικὰς νοήσεις, καὶ πᾶν τὸ
D θνητόν· διαιρῶν δὲ ὁ λόγος πρῶτον ὑφίστησι | τὸ κρεῖττον ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἔπειτα οὕτω τὸ καταδεέστερον. οἶδε δὲ καὶ[8]) ὅτι καὶ τῷ δημιουργικῷ νῷ καὶ ταῖς θειοτάταις τῶν ἀρχῶν οἰκειότερόν ἐστι τὸ ἄῤῥεν καὶ συγγενέστερον ταῖς ἀτρέπτοις καὶ ἀχράντοις ψυχαῖς. διὸ παρὰ τὴν πρώτην κάθοδον εἰς ἄνδρας ἄγει τὰς ψυχάς. οὕτω γὰρ καὶ ἐν Φαίδρῳ[9]) πεποίηκε· τὴν γοῦν πλεῖστα ἰδοῦσαν[10]) εἰς γονὴν ἤγαγεν ἀνδρὸς καὶ ἐκεῖ καὶ τὴν δευτέραν ὁμοίως καὶ τρίτην καὶ μέχρι τῆς ἐνάτης. τί οὖν δὴ φήσομεν; ἀδύνατον εἶναι ψυχὰς νεοτελεῖς εἰς γυναῖκας ἐλθεῖν; ἢ τοῦτο καὶ ἀναγκαῖόν ἐστι; πότερον γὰρ καὶ ἐν ταῖς ἀνόδοις ἀναγκαῖόν ἐστι[11]) τὴν ἀποκαταστατικῶς ζησομένην[12]) εἰς ἀνδρὸς βίον ἐλθεῖν, ἢ καὶ εἰς γυναικὸς φύσιν ἐλθοῦσα ζήσεται τοιοῦτον βίον; εἰ μὲν δὴ λέγοι τις, ὅτι πάντως εἰς ἀνδρὸς ἥξει βίον[13]), πῶς ἔτι κοινὰς τὰς ἀρετὰς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐροῦμεν; εἰ γὰρ αἱ μὲν οὐδέποτε ζήσουσι καθαρτικῶς, οἱ[14]) δὲ ἀποκαταστατικοὺς πολλάκις[15]) ποιοῦνται βίους, οὐκέτι κοιναὶ λέγοιντ᾽[16]) ἂν αὐτοῖς αἱ ἀρεταί· πρὸς δὲ καὶ ἄτοπον τὸν μὲν Σωκράτην παρὰ τῆς Διοτίμας[17]) τὰ ἐρωτικὰ μαθόντα δι᾽ αὐτῶν[18]) ἀναπέμπεσθαι πρὸς τὸ αὐτοκαλὸν[19]), τὴν δὲ Διοτίμαν αὐτὴν, τὴν ἀναγωγὸν καὶ τὴν σοφίᾳ διαφέρουσαν, μὴ τυγχάνειν |
E τοῦ αὐτοῦ τῆς ζωῆς εἴδους, διότι σῶμα περιέφερε γυναικεῖον· εἰ δὲ καὶ γυναῖκας ἀποκαταστατικῶς διαζῆν[20]) συγχωρήσομεν, ἄτοπον ἀνιέναι μὲν ἀπὸ

---

1) **325, 23** *γενητὰ*) *γεννητὰ* A, sed cum puncto sub altero *ν*. — 2) **325, 24** *ὀλιγοχρονιώτατον*) *ὀλιγοχρονιώτερον*, sup. *ατ*, A. — 3) **325, 25** *καὶ*) abundare videtur. — 4) **325, 25** *εἰπὼν*) *εἶπεν* B. — 5) **325, 25** *φῦναι*) *φύναι* A. — 6) **325, 26** *μετέχειν*) *μετέχον* A. — 7) **325, 27** *ἰδίᾳ*) *διὰ* B. — 8) **325, 30** *οἶδε δὲ καὶ*) *οἶδε καὶ* B. *οἶδὲ δὲ* A. — 9) **325, 32** *Φαίδρῳ*) Pag. 248 D. — 10) **325, 33** *ἰδοῦσαν*) *εἰδοῦσαν* B. — 11) **325, 35** *πότερον — ἀναγκαῖόν ἐστι*) om. B. — 12) **325, 35** *ζησομένην*) *ζωσομένην* B. — 13) **325, 36** *εἰ μὲν δὴ — βίον*) om. B. — 14) **325, 37** *οἱ*) *αἱ* B. — 15) **325, 37** *πολλάκις*) *πολλάκης* B. — 16) **325, 37** *λέγοιντ᾽*) *λέγοντ᾽* B. — 17) **325, 38** *Διοτίμας*) cum *η* super *α* A. *σωκράτης·* | *διοτίμα*: m. A. — 18) **325, 38** *αὐτῶν*) *αὐτὴν* coni. Tayl. Volebat *αὐτῆς*, quod tamen necessarium non est. — 19) **325, 39** *αὐτοκαλὸν*) *αὐτὸ καλόν* — 20) **325, 40** *διαζῆν*) *διαζεῖν* B.

ταύτης ὡρμημένας τὰς[1]) τῆς φύσεως ψυχὰς, κατιέναι δὲ ἐκ τοῦ νοητοῦ μη-
δαμῶς εἰς αὐτήν· ἐγγυτέρω[2]) γάρ εἰσι πτερορρυήσασαι τοῦ χείρονος, ἢ πτε-
ρωθεῖσαι, καὶ δι' ὧν ἡ κάθοδος, διὰ τούτων ἡ ἄνοδος. τοῦτο μὲν οὖν καὶ ἀπὸ
τῆς ἱστορίας δῆλον· εἶδε[3]) γάρ τοι Σίβυλλα[4]) προελθοῦσα εἰς φῶς καὶ τὴν τά-
ξιν ἑαυτῆς καὶ ὡς ἐκ θεῶν ἥκει δεδήλωκεν Εἰμὶ δ' ἐγὼ μέση τε θεῶν
εἰποῦσα μέση τε ἀνθρώπων. ἔχει μὲν οὖν ταῦτα τὴν ἀπὸ τῶν πραγμάτων
ἀνάγκην· ὁ δὲ Πλάτων τὴν κατὰ φύσιν πρόοδον καὶ ὕφεσιν τῆς ζωῆς παραδι-
δοὺς πρῶτον μὲν εἰς ἀνδρὸς γένεσιν ἄγει τὴν ψυχὴν, ἔπειτα εἰς γυναικὸς καὶ
τρίτον εἰς θηρίων[5]). κάτεισι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀχράντου καὶ ἀΰλου τῆς ζωῆς εἴδους
εἰς ἐῤῥωμένον[6]) μὲν καὶ νοῦ μετέχον[7]), ἀλλ' ἔνυλον, ἐκ τούτου δὲ εἰς ἔνυλον
ἅμα καὶ ἀσθενὲς, ἀλλὰ νοερᾶς ζωῆς δεκτικὸν, ἐκ τούτου δὲ καὶ εἰς τὸ νοῦ
παντελῶς ἄμοιρον. οὕτω δὲ καὶ ἐν Πολιτείᾳ[8]) τὰς ὑφέσεις παραδιδοὺς τῆς
ζωῆς ἀπὸ μὲν ἀριστοκρατικοῦ ποιεῖ τιμοκρατικὸν[9]), | ἀπὸ δὲ τούτου τὸ ὀλι- F
γαρχικὸν, ἀπὸ δὲ τούτου τὸ δημοκρατικὸν, ἀπὸ δὲ τούτου τὸ τυραννικὸν, καί-
τοι[10]) δυνατὸν φαίη τις ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ τιμοκρατικοῦ γενέσθαι τυραννικὸν καὶ
ἀπὸ ἀριστοκρατίας δημοκρατίαν· ἀλλ' αὐτὸς τὴν κατὰ μικρὸν ὑφιζάνουσαν ὑπο-
γράφει μετάστασιν τῶν πολιτειῶν[11]). κατὰ[12]) ταῦτα δὴ[13]) καὶ ἐν τούτοις
εἰς ἄνδρας ἄγει τὰς ὑπὸ τοῦ νοητοῦ κατιούσας ψυχάς. ποιεῖ γὰρ ἀπ' αὐτῶν
ζῶον, ὃ καὶ ἔπειτα κεκλήσοιτο ἀνὴρ, παρὰ τὸ τῆς φύσεως ἁδρὸν τὴν
ἐπωνυμίαν λαβὸν[14]), καθὸ δὴ καὶ οἰκειότερόν ἐστι ταῖς ἄρτι κατιούσαις | ψυ- 326
χαῖς. καὶ ἀρκείτω ταῦτα πρὸς τὴν εἰρημένην ἐπίστασιν περὶ τῶν πρώτων κα-
θόδων. λάβωμεν τοίνυν πόρισμα[15]) ἐκ τούτων συναγαγόντες, ὡς ἄρα οὐκ ἔσχε
χρονικὴν ἀρχὴν ἡ δημιουργία καὶ τόδε τὸ πᾶν. εἰ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς τινὸς
γέγονεν, ἀνάγκη καὶ τὴν κάθοδον τῶν ψυχῶν ἀπ' ἀρχῆς τινὸς γεγονέ-
ναι καὶ εἶναί τινα τὴν πρωτίστην[16]) κατιοῦσαν ψυχήν. ἀλλὰ μὴν τὴν πρωτί-
στην ἑκάστης κάθοδον εἰς ἀνδρὸς ἄγει γένεσιν. ἐκείνην ἄρα τὴν ἄνδρα ποιήσα-
σαν ἀνάγκη μὴ διὰ θήλεος γενέσθαι μηδὲ διὰ τούτου προελθεῖν εἰς τὴν γένε-
σιν, οὔπω θήλεος ὄντος, ἀλλ' οὐδὲ ἄνδρα ποιήσασαν τῷ θήλει παρασχέσθαι
γένεσιν, εἴπερ δυνατὸν[17]) μὴ ἐξ ἄῤῥενος καὶ θήλεος[18]) γενέσθαι τὸ θῆλυ,
ἀλλ' ἐξ ἄῤῥενός τινος μόνον. εἰ δὴ ταῦτα ἀδύνατον, ἀεὶ[19]) μέν ἐστι τὸ θῆλυ καὶ
τὸ ἄῤῥεν, ἀεὶ δὲ ψυχαὶ κατίασιν εἰς ἄῤῥενα γένη πρὸ τῶν θηλέων γιγνό-

---

[1]) **325, 41** *τὰς*) Fort. *τινὰς* — [2]) **325, 42** *ἐγγυτέρω*) *ἐγγυτέρῳ* A. — [3]) **325, 43** *εἶδε*) Fort. *οἶδε* — [4]) **325, 43** *Σίβυλλα*) *Σιβύλλα* B. *σίβυλλα·* m. A. — [5]) **325, 47** *θηρίων*) *θηρίον* B. — [6]) **325, 47** *ἐῤῥωμένον*) *ἐρωμένον* A. — [7]) **325, 47** *νοῦ μετέχον*) *νοῦν ἐπέχον* B. — [8]) **325, 49** *Πολιτείᾳ*) Lib. VIII. Pag. 544 C. — [9]) **325, 49** *τιμοκρατικὸν*) cum *δη* super *τι* A. — [10]) **325, 50** *καίτοι*) *καὶ τὸ* B. — [11]) **325, 52** *πολιτειῶν*) *πολιτικῶν* B. — [12]) **325, 52** *κατὰ*) *καὶ* B. — [13]) **325, 52** *δὴ*) *δεῖ*, sup. *δή*, A. — [14]) **325, 54** *λαβὸν*) *λαβὼν* A. *πόθεν ἀνήρ·* m. A. — [15]) **326, 1** *πόρισμα, ὅτι ἀΐδιος ὁ κόσμος·* m. A. — [16]) **326, 4** *πρωτίστην*) *πρώτην* A. — [17]) **326, 6** *δυνατὸν*) Fort. *ἀδύνατον* — [18]) **326, 7** *θήλεος*) *θήλεως* B. — [19]) **326, 7** *ἀδύνατον, ἀεὶ*) *ἀδύνατα, ἀδύνατον* B, secundum quae Tayl. post *ἄῤῥεν* addendum putabat *τὴν χρονικὴν ἀρχὴν ἔχειν*.

μενα[1]) ἐξ αὐτῶν, καὶ ὁ δημιουργὸς λέγει τὰ[2]) ἀεὶ γιγνόμενα ἐν τῷ παντὶ καὶ
B οὐ κατὰ[3]) χρονικὴν λαβόντα ποτὲ ἀρχήν. τί | οὖν; φαίη τις ἄν· τὸ ἄῤῥεν καὶ τὸ θῆλυ πῶς φατέον; ἆρ' οὐχὶ καὶ ἐν αὐταῖς εἶναι ταῖς ψυχαῖς[4]), καὶ εἶναι καὶ τούτων τὰς μὲν ἀῤῥενωποὺς, τὰς δὲ θηλυπρεπεῖς; καὶ πῶς οὐχὶ καὶ τοῦτο ἀναγκαῖον; εἰ γὰρ ἔστι[5]) μὲν καὶ ἐν θεοῖς πρώτως, ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἐσχάτως, δεῖ δήπου καὶ ἐν τοῖς μέσοις εἶναι. πόθεν γὰρ ἡ μέχρι τοῦ αἰσθητοῦ πρόοδος αὐτοῖν, ἢ διὰ τῆς μέσης οὐσίας; ἔτι δὲ καὶ εἴ τι ζῶον[6]) ἀπετέλεσε ψυχὴν ἑκάστην, συνάψας αὐτῇ[7]) τὸ ὄχημα, πάντως ἀνάγκη καὶ τὴν τοῦ ἄῤῥενος αὐτῆς καὶ θήλεος συνεμφαίνεσθαι διαφοράν. ζώου γὰρ αὕτη διαίρεσις. μήποτε οὖν δοτέον μὲν καὶ ἐν ταῖς ψυχαῖς ταῦτα· καὶ πῶς γὰρ οὐ μέλλουσιν ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἡγεμόσι θεοῖς, καὶ ὥσπερ τὴν ἄλλην μορφὴν ἔχουσιν ἀπ' ἐκείνων, οὕτω δὴ καὶ τὴν ἰδιότητα παραδέχεσθαι τοῦ τε ἄῤῥενος καὶ τοῦ θήλεος παρ' αὐτῶν; οὐ μὴν καὶ ἐν τῇ γενέσει διῃρῆσθαι κατὰ τὰ γένη τῶν τῇδε ζώων τάς τε ἀῤῥενωποὺς καὶ τὰς θηλοπρεπεῖς ψυχὰς, ἀλλ' ὥσπερ τὰ εἴδη[8]) τῶν βίων, οὕτω δὴ καὶ τὰς δυνάμεις ταύτας ἐπαλλάττειν, τὰς μὲν
C ἐπὶ πλέον θηλυνομένας, τὰς δὲ ἐπὶ τὸ ἁδρότερον τῶν εἰδῶν κατιούσας. | καὶ γὰρ τὸ ἐνταῦθα περατοειδὲς τοῦ ἐκεῖ ἀπείρου μᾶλλον ἄπειρον, ὥστε ἐπὶ τὸ χεῖρον μὲν ἔσται πάντως ἡ πτῶσις, τὸ δὲ χεῖρον ὁτὲ[9]) μὲν ἐπὶ τὸ ἐγγυτέρω[10]) τοῦ κρείττονος, ὁτὲ[11]) δὲ ἐπὶ τὸ ποῤῥώτερον μὲν, ἀνάλογον δὲ τῷ ἐκεῖ τεταγμένον. οὕτω δὴ καὶ Σεληνιακὴν ψυχὴν εἰς ἀνδρὸς κατιέναι φύσιν, καθὰ[12]) τὴν Μουσαίου[13]) φασὶ, καὶ Ἀπολλωνιακὴν εἰς γυναικὸς[14]), καθάπερ ἱστοροῦσι τὴν Σίβυλλαν[15]). καὶ δηλοῖ τὸ μὲν διῃρῆσθαι καὶ ἐκείνας κατὰ τὸ ἄῤῥεν καὶ θῆλυ καὶ τὸ κοινὸν ἐκ τούτων ὁ τοῦ Ἀριστοφάνους ἐν Συμποσίῳ[16]) μῦθος, τὸ δὲ μὴ πάντως τὰς μὲν ἄῤῥενας εἰς ἀνδρῶν ἰέναι γενέσεις, τὰς δὲ θηλείας εἰς γυναικῶν, ὁ Τίμαιος, λέγων πᾶσαν ψυχὴν τὴν πρώτην κάθοδον εἰς ἄνδρας ὑπομένειν, καὶ τοῦτο κατὰ φύσιν αὐτῆς, διότι καὶ ἐν ταῖς θηλείαις ἡ αἰτία περιέχεται τοῦ ἐν τοῖς ζώοις, ὡς εἴπομεν, ἄῤῥενος.

Ὁπότε δὴ σώμασιν ἐμφυτευθεῖεν ἐξ ἀνάγκης, καὶ τοῦτο μὲν προσίοι, τὸ δὲ ἀπίοι τοῦ σώματος αὐτῶν. **(Pag. 42 A.)**

Ταῖς ψυχαῖς ἄνω μενούσαις καὶ παρὰ τῷ πατρὶ νοήσεως πληρουμέναις

---

[1]) **326, 8** *γιγνόμενα*) Tayl. coni. *μὴ γιγνόμενα* et *ἐξ αὐτῶν* interpretatur *ἐκ τῶν θηλέων*, perperam. Proclus *τὰ ἄῤῥενα γένη* oriri dicit *ἐξ αὐτῶν τῶν ψυχῶν τῶν εἰς αὐτὰ κατιουσῶν*. — [2]) **326, 9** *τὰ*) *τὸ* — [3]) **326, 9** *κατὰ*) Fort. *τὰ* — [4]) **326, 10** *ὅτι τὸ ἄῤῥεν καὶ τὸ θῆλυ ἐν ταῖς ψυχαῖς*: m. A. — [5]) **326, 11** *γὰρ ἔστι*) *γάρ ἐστι* A. *γάρ ἐστὶ* B. — [6]) **326, 13** *ζῶον*) *ζωὴν* B. (corr. Tayl.) — [7]) **326, 13** *αὐτῇ*) *αὑτῇ* B. — [8]) **326, 18** *εἴδη*) *ἤδη* B. (corr. Tayl.) — [9]) **326, 21** *ὁτὲ*) *ὅτε* B. — [10]) **326, 21** *ἐγγυτέρω*) *ἐγγύτερον* B. — [11]) **326, 21** *ὁτὲ*) *ὅτε* B. — [12]) **326, 22** *καθὰ*) *κατὰ* B. — [13]) **326, 22** *μουσαῖος*· m. A. — [14]) **326, 23** *εἰς γυναικὸς*) om. B. — [15]) **326, 23** *σίβυλλα*· m. A. — [16]) **326, 24** *Συμποσίῳ*) Pag. 189 D.

ἀπὸ τῶν νοερῶν πάντων θεῶν καὶ πρὸς τὰ νοητὰ τεταγμέναις[1]) οὐδὲν δεῖ τῆς[2]) θνητοειδοῦς ζωῆς· ἀΰλοις γὰρ καὶ καθαροῖς | καὶ ἀστροειδέσιν ὀργάνοις χρῶνται καὶ συμπεριπολοῦσι μετὰ τῶν θεῶν καὶ συνδιοικοῦσι τὸν ὅλον κόσμον. D κατελθούσαις δὲ εἰς γένεσιν καὶ σώματος ἁψαμέναις ἐνύλου καὶ φύσιν ἐπίῤῥυτον καὶ ἀπόῤῥυτον λαχόντος[3]) ἀναγκαία γέγονεν ἡ τῆς θνητῆς ζωῆς συνάρτησις, ὑφισταμένη παρά τε αὐτῶν τῶν ψυχῶν, διότι καὶ τὰς ἀκρότητας αὐτῶν[4]) ἐν τῷ πνεύματι προεῖχον καὶ τὰς αἰτίας ἀμερῶς ἐν τῇ δοξαστικῇ ζωῇ προειλήφασιν[5]) (ἐκείνη γὰρ ἡ τῆς αἰσθήσεως ἀρχή) καὶ παρὰ[6]) τῶν νέων θεῶν· καὶ[7]) παρὰ μὲν τῶν ψυχῶν, διότι κρατοῦσι τῆς ἀλόγου πάσης ζωῆς καὶ κοσμοῦσιν αὐτήν, οὐκ ἂν δὲ ἐκράτουν οὐδὲ ἐκόσμουν[8]) μὴ καὶ τῆς οὐσίας αὐτῆς κατ' αἰτίαν ἐξηγούμεναι· παρὰ δὲ τῶν νέων θεῶν, διότι τὰ μέρη μετὰ τῶν ὅλων ἐνεργεῖ, καὶ τὸ γόνιμον ταῖς μερικαῖς[9]) ὑπάρχει ψυχαῖς κατὰ τὴν πρὸς τὰ ὅλα σύνταξιν. εἰ τοίνυν ὁπότε σώμασιν ἐμφυτευθεῖεν αἱ ψυχαί, τότε οἱ νέοι θεοὶ παράγουσι τὴν[10]) θνητὴν ζωὴν καὶ ἄλλο ζῶον ποιοῦσι θνητόν, ἄλλη μέν ἐστιν ἡ ἐμψυχία τοῦ ἐνύλου σώματος, εἴτε ἐν ἁπλοῖς χιτῶσιν ὑφέστηκεν εἴτε ἐν συνθέτοις καὶ ὀστρείνοις[11]), ἄλλη δὲ ἡ ἐν τῷ ὀχήματι τῆς ψυχῆς, καὶ τὴν μὲν ὁ δημιουργὸς | ὑφίστησιν E ἀθάνατον οὖσαν, τὴν δὲ οἱ νέοι θεοί, θνητὴν ὑποστᾶσαν ἐξ ἀρχῆς, διότι σωμάτων[12]) ἐνύλων ἀχώριστός ἐστι. καὶ ἡ μὲν τοῦ ὀχήματος ἰδία ζωὴ διαφέρει τῶν λοιπῶν ὡς ἀθάνατος θνητοειδῶν, ἡ δὲ ἐν τοῖς ἁπλοῖς χιτῶσι τοῦ[13]) ἐν τῷ συνθέτῳ σώματι, διότι αὕτη μὲν τῇ κράσει συνέπεται τοῦ σώματος, ἐκείνη δὲ καὶ παιδεύεται καὶ κρατεῖν δύναται τῶν σωματικῶν κράσεων. τριττὰ[14]) οὖν τὰ ὀχήματα, ἢ ἁπλοῦν[15]) καὶ ἄϋλον, ἢ ἁπλοῦν καὶ ἔνυλον, ἢ σύνθετον καὶ ἔνυλον· καὶ ζωαὶ τούτων τρεῖς, ἡ μὲν ἀθάνατος, ἡ δὲ πολυχρονιωτέρα τοῦ σώματος, ἡ δὲ συναπολλυμένη τῷ σώματι. καὶ τοῦτο μὲν τοιοῦτον· τὸ δὲ ἐμφυτευθεῖεν τὴν γενεσιουργὸν δηλοῖ σπορὰν μετὰ τοῦ συνυφαίνειν[16]), καὶ ὅτι ζωῆς εἶδος αὐτοτελές, ὥσπερ τὸ φυτὸν εἰς ἄλλην ἐγκεντρίζεται φύσιν. καὶ τὸ ἐξ ἀνάγκης προσκείμενον[17]) ἔνυλον δηλοῖ σποράν, ἀλλ' οὐχὶ θείαν τε καὶ οὐρανίαν.

Πρῶτον μὲν αἴσθησιν ἀναγκαῖον εἴη πᾶσιν ἐκ βιαίων παθημάτων σύμφυτον γενέσθαι, δεύτερον δέ, ἡδονῇ καὶ λύπῃ με-

---

[1]) 326, 29 *πάντων — τεταγμέναις*) om. B. — [2]) 326, 29 *τῆς*) *τοῖς* B. — [3]) 326, 32 *λαχόντος*) *λαχόντες* — [4]) 326, 33 *αὐτῶν*) Fort. *αὐτῆς* Tayl. — [5]) 326, 33 *καὶ τὰς αἰτίας — προειλήφασιν*) om. B. — [6]) 326, 33 *καὶ παρὰ*) Ante haec Tayl. inserendum putabat *καὶ παρὰ τῶν ψυχῶν*, hoc ipsum in proximo positum non animadvertens. — [7]) 326, 34 *καὶ*) om. B. — [8]) 326, 35 *ἐκόσμουν*) *ἐγκόσμουν* B. — [9]) 326, 36 *μερικαῖς*) *μερισταῖς* B. — [10]) 326, 37 *τὴν*) om. A. — [11]) 326, 39 *ὀστρείνοις*) *ἀστρείνοις* B. (corr. Tayl.) — [12]) 326, 40 *σωμάτων*) *σωμάτω* B. — [13]) 326, 42 *τοῦ*) *τὸν* B. — [14]) 326, 43 *τριττὰ*) *τριτὰ* B. *τριπλᾶ* Tayl. *ὅτι τριττὰ τὰ ὀχήματα, καὶ τριτταὶ αἱ ζωαί*: m. A. — [15]) 326, 44 *ἁπλοῦν*) *ἁπλὸς* B. (corr. Tayl.) — [16]) 326, 46 *συνυφαίνειν*) *συμφαίνειν* B. — [17]) 326, 47 *προσκείμενον*) *προκείμενον* A.

F μιγμένον ἔρωτα. πρὸς τούτοις[1]) φόβον καὶ θυμόν, ὅσα τε | ἑπό-
μενα αὐτοῖς, καὶ ὁπόσα ἐναντίως πέφυκε[2]). (Pag. 42 B.)

Πᾶσαν τὴν ἔνυλον καὶ θνητοειδῆ ζωὴν ἐν τρισὶν ὅροις περιέλαβεν ὁ δημι-
ουργὸς καὶ τὰς αἰτίας αὐτῆς ἐνέθηκε ταῖς ψυχαῖς, ἵνα καὶ κρατῶσιν αὐτῆς· οὐ
γὰρ ἀλλαχόθεν τὸ κρατεῖν, ἢ ἐκ τῆς κατ᾽ οὐσίαν[3]) προηγήσεως. ἔστιν οὖν καὶ
ἡ ἄλογος ζωὴ νοερῶς μὲν ἐν τῷ δημιουργῷ, λογικῶς δὲ ἐν ταῖς ψυχαῖς, καὶ
οὐδὲν θαυμαστόν, ὅπου καὶ τὸ σῶμα ἀσωμάτως ἐστὶν ἐν ταῖς νοηταῖς τῶν πάν-
των αἰτίαις. ἀλλὰ δὴ τίνα φῶμεν ἑκάστην τούτων τῶν δυνάμεων; ἢ τὴν ἐκ βι-
327 αίων παθημάτων αἴσθησιν σωματοειδῆ | ζωὴν καὶ ἔνυλον[4]) ἐροῦμεν, γνωστι-
κὴν τῶν προσπιπτόντων ἔξωθεν καὶ δι᾽ ὀργάνων τὴν γνῶσιν ποιουμένην ταύτην
καὶ οὐχ ἑαυτῆς οὖσαν, ἀλλὰ τῶν χρωμένων, καὶ συμμεμιγμένην τοῖς ἐνύλοις
ὄγκοις καὶ μετὰ πάθους ἃ γιγνώσκει γιγνώσκουσαν. οὐ γὰρ πᾶν πάθος παρὰ
τὸ ζῶον[5]) συνιστάμενον αἴσθησιν ἡμῖν ἑαυτοῦ δίδωσιν, ἀλλὰ τὸ σεισμὸν πολὺν
ποιῆσαν, ὥς φησιν ὁ ἐν Φιλήβῳ[6]) Σωκράτης. δεῖ γάρ τινα περὶ τὰ αἰσθητήρια
γενέσθαι σεισμόν. οὔτε γὰρ τὰ ἐν ψυχῇ κινήματα διαδίδοται πάντα καὶ μέχρι
τοῦ σώματος, ἀλλ᾽ ἔστιν ἃ τῆς ψυχῆς ἐστιν αὐτῆς[7]) καθ᾽ ἑαυτήν, ὥσπερ
νοερά ἐστιν, οὔτε πάντα τὰ περὶ τὸ σῶμα διατείνει καὶ μέχρι ψυχῆς, ἀλλ᾽
ἔστι τινὰ καὶ μέχρι τοῦ σώματος, δι᾽ ἀμυδρότητα τὴν ψυχὴν οὐ δυνάμενα κι-
νεῖν. γίγνεται οὖν αἴσθησις οὐκ ἐκ πάντων παθημάτων, ἀλλὰ τῶν βιαίων καὶ
σεισμὸν πολὺν ποιούντων. καὶ αὕτη μὲν ἡ θνητοειδὴς αἴσθησις, μεριστὴ καὶ
πάθεσι συμμιγῆ ποιουμένη τὴν κρίσιν καὶ ἔνυλος· ἄλλη δέ ἐστιν ἡ πρὸ ταύτης
B αἴσθησις | ἐν τῷ ὀχήματι τῆς ψυχῆς, ὡς πρὸς ταύτην ἄϋλος καὶ καθαρὰ καὶ
γνῶσις, ἀπαθής, αὐτὴ καθ᾽ ἑαυτήν, μορφῆς δὲ οὐκ ἀπηλλαγμένη, διότι καὶ
αὕτη σωματοειδής ἐστιν, ὡς ἐν σώματι λαχοῦσα τὴν ὑπόστασιν. καὶ ἐκείνη
μὲν ἡ αἴσθησις τῇ φαντασίᾳ τὴν αὐτὴν ἔχει φύσιν· τὸ γὰρ εἶναι κοινὸν ἀμ-
φοῖν· ἀλλ᾽ ἔξω μὲν προϊοῦσα καλεῖται αἴσθησις, ἔνδον δὲ μένουσα καὶ ἐν τῷ
πνεύματι θεωροῦσα τὰς μορφὰς καὶ τὰ σχήματα φαντασία, καὶ καθόσον[8]) δὲ
μερίζεται περὶ τὸ πνεῦμα, αἴσθησις. ἔστι[9]) γὰρ βάσις μὲν τῆς λογικῆς ζωῆς
ἡ δόξα, κορυφὴ δὲ ἡ φαντασία τῆς δευτέρας, καὶ συνάπτουσιν ἀλλήλαις ἥ τε
δόξα καὶ ἡ φαντασία, καὶ πληροῦται δυνάμεων ἡ δευτέρα[10]) παρὰ τῆς κρείτ-
τονος· ἡ δὲ μέση τῆς ἀλόγου ζωῆς τῶν μὲν ἄνωθεν τύπων[11]) ἄδεκτός ἐστι,
τῶν δὲ ἔξωθεν δεκτικὴ[12]) μόνων, κοινὴ δὲ ὅμως ἐστὶ καὶ αὕτη παθητικῶς

---

[1]) **326, 49** *τούτοις*) *τούτου* B. — [2]) **326, 50** *πέφυκε*) *πέφυκεν* B. — [3]) **326, 52** *κατ᾽ οὐσίαν*) *κατουσίαν* B. — [4]) **327, 1** *ἔνυλον*) *ἔνυδρον* B. (corr. Tayl.) — [5]) **327, 3** *ζῶον*) *ζῷου* B. — [6]) **327, 4** *Φιλήβῳ*) Pag. 33 D. — [7]) **327, 6** *αὐτῆς*) *αὐτοῖς* B. (corr. Tayl.) — [8]) **327, 14** *καθόσον*) *καθ᾽ ὅσον* A. — [9]) **327, 14** *ἔστι*) *ἔτι* B. — [10]) **327, 16** *δευτέρα*) *δευτέρου* B. — [11]) **327, 16** *τύπων*) *τύπον* B. — [12]) **327, 17** *δεκτικὴ*) *δεκτική ἐστὶ* B.

γιγνώσκουσα[1]) τὸ αἰσθητόν· ἡ δὲ ἔνυλος αἴσθησις τῶν ἔξωθεν προσπιπτόντων ἐστὶ μόνον[2]) καὶ τῶν κινούντων αὐτὴν ἐν ἑαυτῇ τὰ θεάματα κατέχειν οὐ[3]) δυναμένη, μεριστὴ οὖσα καὶ οὐ μία· διῄρηται γὰρ περὶ τοῖς αἰσθητηρίοις. ἄλλη[4]) οὖν ἡ ἀπαθὴς αἴσθησις καὶ κοινή, | ἄλλη ἡ κοινή, παθητικὴ δέ, ἄλλη C
ἡ διῃρημένη καὶ ἐμπαθής· καὶ ἡ μέν ἐστι τοῦ πρώτου ὀχήματος, ἡ δὲ τῆς ἀλόγου ζωῆς, ἡ δὲ τῆς ἐμψυχίας τοῦ σώματος. μετὰ δὲ τὴν αἴσθησιν τὴν ἐπιθυμίαν ἔταξεν. ἔστι δὲ αὕτη ζωὴ μὲν καὶ αὐτὴ σωματοειδής, ἀνυφαίνουσα δὲ ἀεὶ τὸ σῶμα καὶ παραμυθουμένη τὰς χρείας τοῦ σώματος, περὶ ἣν καὶ λύπη θεωρεῖται καὶ ἡδονή[5]). πάρεστι μὲν γὰρ καὶ τοῖς ἄλλοις μορίοις τῆς ψυχῆς ταῦτα τὰ πάθη· καὶ γὰρ ἐν λόγῳ καὶ ἐν θυμῷ λάβοις ἂν ἡδονὰς καὶ λύπας· ἡ δὲ σωματικὴ λύπη καὶ ἡδονὴ γίγνεται κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν. τοῦ γὰρ σώματος ἡ μὲν ἐπὶ τὸ παρὰ φύσιν ὁδὸς καὶ ἡ στέρησις τῆς ζωῆς τὴν λύπην[6]) ἀπεργάζεται, ἡ δὲ ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ἐπάνοδος καὶ ἡ πρὸς τὴν ζωὴν ἐνάρμοσις[7]) ἡδονὴν[8]), καὶ τὸ συστελλόμενον ἐν τούτοις ἢ διαχεόμενόν[9]) ἐστι τὸ ἐπιθυμητικόν. ἐπειδὴ δὲ πρωτουργὰ μέν ἐστι τὰ δύο ταῦτα πάθη καὶ πηγαὶ τῶν ἄλλων παθῶν, ὡς αὐτὸς ἔν τε Φιλήβῳ[10]) καὶ ἐν τοῖς Νόμοις[11]) εἴρηκε, διὰ τῆς μίξεως τούτων καὶ τοῖς ἄλλοις πάθεσι τὴν γένεσιν δοὺς καὶ τὸν ἔρωτα μίξιν[12]) προσηγόρευσεν ἡδονῆς καὶ λύπης. τῶν γὰρ ἀπόντων[13]) ἐστὶν ὁ ἔρως, καὶ καθ' ὅσον[14]) μὲν προβέβληται | ἐν[15]) αὐτῷ τὸ ἐραστόν, ἡδονῇ σύνεστι, καθ' D
ὅσον δὲ οὔπω καὶ ἐνεργείᾳ πάρεστιν αὐτῷ, λύπῃ[16]) συμμιγής ἐστι. διὰ δὲ τοῦ ἔρωτος τὴν σύμπασαν ζωὴν τῆς ἐπιθυμίας ἐχαρακτήρισε, διότι σφοδρότατόν ἐστι τοῦτο περὶ αὐτὴν τὸ πάθος. τρίτον τοίνυν ἀπηριθμήσατο τὸν θυμόν. ζωὴ δὲ καὶ θυμός, ἀλλ' ἀποσκευαζομένη πᾶν τὸ λυποῦν καὶ ἐνοχλοῦν τῷ σώματι. διὸ καὶ φόβος αὐτὸν ἐνοχλεῖ τῆς τοῦ σώματος φθορᾶς, ὑπεροχή τε καὶ ἔλλειψις θεωρεῖται περὶ αὐτόν, οἷον θρασύτης καὶ δειλία καὶ τὰ ἑπόμενα τούτοις, φιλοτιμίαι, φιλονεικίαι καὶ πάντα ὁπόσα κατὰ τὴν περὶ τὰ θνητὰ γίγνεται πτοίαν[17]), τῆς ἄνω ψυχῆς τῇ ζωῇ ταύτῃ χρωμένης εἰς τὴν τοῦ σώματος κίνησιν. αὗται μὲν αἱ τρεῖς δυνάμεις αἱ γενεσιουργοί, τάξιν δὲ ἔχουσι τοιαύτην κατὰ τὴν γενέσεως πρόοδον. εὐθὺς μὲν γεννηθὲν τὸ σῶμα μεταλαγχάνει τῆς αἰσθήσεως· οὐδὲ γὰρ ἂν εἴη ζῶον οὐδὲ ὄρεξιν ἂν σχοίη μὴ αἰσθητικὸν γεγονός· αἱ μὲν γὰρ ὀρέξεις μετὰ αἰσθήσεων[18]), αἱ δὲ αἰσθήσεις[19]) οὐ πάν-

---

[1]) **327, 17** *γιγνώσκουσα)* *γινώσκουσα* A. — [2]) **327, 18** *μόνον)* *μόνων* B. — [3]) **327, 18** *κατέχειν οὐ)* *κατέχει νοῦ* B. — [4]) **327, 19** *ὅτι τριττὴ ἡ αἴσθησις, ὥσπερ τὰ ὀχήματα τριττά*: m. A. — [5]) **327, 23** *ἡδονή)* *ἡδονὴν* B. — [6]) **327, 25** *λύπην)* *λοιπὴν* A. — [7]) **327, 26** *ἐνάρμοσις)* *ἀνάρμοσις* B. — [8]) **327, 26** *ἡδονὴν)* *ἡδονὴ* A. — [9]) **327, 26** *διαχεόμενόν)* *διαδεχόμενον* B. *διακεχυμένον* coni. Tayl. — [10]) **327, 28** *Φιλήβῳ)* Pag. 62 D? — [11]) **327, 28** *τοῖς Νόμοις)* Lib. I. Pag. 636 D. — [12]) **327, 29** *μίξιν)* Rectius *μῖξιν* — [13]) **327, 29** *ἀπόντων)* *ἁπάντων* — [14]) **327, 29** *καθ' ὅσον)* *καθόσον* A. — [15]) **327, 30** *ἐν)* delendum videtur. — [16]) **327, 30** *λύπῃ)* *λύπη* — [17]) **327, 35** *πτοίαν)* *ποίαν* — Corr. Tayl. — [18]) **327, 38** *αἰσθήσεων)* *αἰσθήσεως* B. — [19]) **327, 38** *αἱ δὲ αἰσθήσεις)* om. B, sed in m. habet *αἱ δέ*. (supplevit Tayl.)

τως μετὰ τῶν ὀρέξεων, διὸ καὶ μᾶλλον τῷ αἰσθητικῷ τὸ ζῶον, ἢ[1]) τῷ ὀρε-
E κτικῷ χαρακτηρίζουσι[2])· μετὰ δὲ τὴν αἴσθησιν ἡδόμενον | φαίνεται καὶ λυπούμενον, συστελλόμενον μὲν[3]) ὑπὸ τῆς ἔξωθεν ψύξεως, ἀναθαλπόμενον[4]) δὲ ὑπὸ τῶν σπαργάνων καὶ πρὸς τὸ κατὰ φύσιν ἀγόμενον· μετὰ δὲ τὴν ἐπιθυμίαν προϊούσης τῆς ἡλικίας καὶ θυμούμενον· ἤδη γὰρ ὁ θυμὸς δύναμίς ἐστιν ἁδροτέρας φύσεως[5]), διὸ καὶ τῶν ἀλόγων ζώων τὰ μὲν ἐνυλότερα κατ᾽ ἐπιθυμίαν ζῇ μόνην καὶ λύπης μετέχει καὶ ἡδονῆς, τὰ δὲ τελεώτερα[6]) θυμοειδεστέραν ἔλαχε ζωήν. πρὸ δὲ τούτων τῶν ὀρέξεων, ὥσπερ εἴπομεν καὶ ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως, ἔστι τις αὐτῶν ἐν τῷ πνεύματι τῆς ψυχῆς ἀκρότης, ὁρμητική τις δύναμις καὶ κινητικὴ μὲν τοῦ πνεύματος, φρουρητικὴ δὲ καὶ συνεκτικὴ τῆς οὐσίας αὐτοῦ, ποτὲ μὲν ἐκτεινομένη[7]) καὶ μερίζουσα ἑαυτὴν, ποτὲ δὲ εἰς ὅρον καὶ τάξιν ἀγομένη καὶ ὑπὸ τοῦ λόγου μετρουμένη.

Ὧν εἰ μὲν κρατήσειεν, ἐν δίκῃ βιώσοιντο, κρατηθέντες δὲ, ἀδικίᾳ. (Pag. 42 B.)

Πῶς οὖν κρατοῦσι[8]) τῶν σωματικῶν τούτων ζωῶν; ἢ τῷ τὰς αἰτίας αὐτῶν ἔχειν. καὶ γὰρ ταύτας ἐμμελεστέρας δι᾽ ἐκείνων ἀποτελοῦσι. πᾶν γὰρ τὸ κατὰ φύσιν τινῶν κρατητικὸν[9]) ἔχει τῶν κρατουμένων ἐν ἑαυτῷ λόγον, ἵνα καὶ πρὸς
F τοῦτο[10]) βλέπον[11]) ἀφορίζῃ[12]) τὰ μέτρα τῆς κινήσεως | αὐτοῦ. πλήττεται γὰρ ὁ περὶ τὸ στῆθος θυμὸς ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως. ἀλλὰ καὶ τὸ πλῆττον θυμὸς, ἀλλ᾽ οὗτος μὲν ἤδη πεπαίδευται, κοσμεῖ δὲ καὶ τὸν ἔξω θυμὸν, ἵνα ἐν δίκῃ ποιοῖτο[13]) τὴν κίνησιν· εἰ δὲ ἐπέτρεψε τῷ πάθει καὶ τῇ ἐνύλῳ κινήσει, πάντως ἂν τὴν ἄλλην τῆς ψυχῆς εὐταξίαν διέφθειρε. κρατήσασαι οὖν αἱ ψυχαὶ τῶν ἐνύλων παθῶν καὶ κοσμήσασαι τὰς ἔνδον ζωὰς ἐν δίκῃ βιοῦσι, κρατηθεῖσαι δὲ εἰς ἀδικίαν ἀπολισθαίνουσιν. ἑπόμεναι γὰρ ταῖς ἀμέτροις ὀρέξεσι τοῦ σώματος
328 ἀκόσμους ἔχουσι καὶ τὰς αὐτῶν δυνάμεις | καὶ πόῤῥω[14]) τοῦ δέοντος ἐκτεινομένας περὶ τὴν γένεσιν[15]). πῶς δὲ ποτὲ ἕπονται δίκῃ[16]), ποτὲ δὲ οὔ; πάλαι γὰρ εἴρηται[17]) περὶ αὐτῶν τὸ τῶν ἀεὶ δίκῃ καὶ ὑμῖν[18]) ἐθελόντων ἕπεσθαι. μήποτε οὖν ἀεὶ μὲν ἐθέλουσιν ἕπεσθαι δίκῃ καὶ θεοῖς, οὐκ ἀεὶ δὲ ἕπονται, κατὰ τοὺς ἐν Γοργίᾳ λόγους, οἳ διορίζουσι τήν τε ἀληθινὴν βούλησιν καὶ τὴν φαινομένην δόκησιν. ἢ καὶ μήποτε δίκῃ καὶ θεοῖς ἕπονται

---

[1]) 327, 39 ἢ) ἐν B. (corr. Tayl.) — [2]) 327, 39 χαρακτηρίζουσι) χαρακτηρίζουσιν A. — [3]) 327, 40 μὲν) δὲ B. — [4]) 327, 40 ἀναθαλπόμενον) ἀναθαλπώμενον B. — [5]) 327, 41 ὅτι ὁ θυμὸς δύναμίς ἐστιν ἁδροτέρας φύσεως: m. A. — [6]) 327, 42. 43 κατ᾽ ἐπιθυμίαν — τελεώτερα) om. A. — [7]) 327, 45 ἐκτεινομένη) ἐκτεινουμένη B. — [8]) 327, 47 κρατοῦσι) κρατοῦσιν A. — [9]) 327, 48 τινῶν κρατητικόν) θυμῶν κρατικὸν B. — [10]) 327, 49 τοῦτο) Malim τοῦτον — [11]) 327, 49 βλέπον) βλέπων B. — [12]) 327, 49 ἀφορίζῃ) ἀφορίζει A. — [13]) 327, 51 ποιοῖτο) ποιῆτο B. — [14]) 328, 1 πόῤῥω) παρὰ B. — [15]) 328, 1 γένεσιν) αἴσθησιν A. — [16]) 328, 1 πῶς αἱ ψυχαὶ δίκῃ ἕπονται· m. A. — [17]) 328, 2 εἴρηται) ἴρηται B. Pag. 41 C. — [18]) 328, 2 ὑμῖν) ἡμῖν B. (corr. Tayl.)

ἐν οἷς ἡγεμονοῦν ἐστι τὸ θεῖον. ὁ γὰρ τὰ ἀγαθὰ βουλόμενος δίκῃ ἕπεσθαι ἐθέλει. τοῦτο γὰρ εἶπεν ἐν ἐκείνοις, ἡγεμονοῦν τε[1]) ἐν αὐτοῖς τῶν ἀεὶ δίκῃ καὶ ὑμῖν[2]) ἐθελόντων ἕπεσθαι. κατὰ φύσιν γὰρ ἕπεται τὸ μὲν ἐν ἡμῖν θεῖον τῇ δίκῃ, τὰ δὲ ἄλογα τῆς ζωῆς εἴδη τῷ ἐν ἡμῖν θείῳ.

Καὶ ὁ μὲν εὖ τὸν προσήκοντα χρόνον βιοὺς, πάλιν εἰς τὴν τοῦ συννόμου πορευθεὶς οἴκησιν ἄστρου, βίον εὐδαίμονα ἕξει. (Pag. 42 B.)

Πάλιν καὶ ταῦτα γίγνεται μὲν καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ψυχῶν· αὐτοκίνητοι γὰρ οὖσαι τάττουσιν ἑαυτὰς εἰς τὸν πρέποντα τόπον· γίγνεται δὲ καὶ ἀπὸ | τῆς B
εἱμαρμένης· διορίζει γὰρ ἐκείνη τὰς οἰκείας λήξεις ἑκάστης καὶ συναρμόζει τοῖς οἰκείοις εἴδεσι τῆς ζωῆς· γίγνεται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν διακοσμούντων τὸ πᾶν· πᾶσι γὰρ ἐκεῖνοι τὸ κατ' ἀξίαν διανέμουσι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν Δίκην ἐκ μέσης τοῦ ἡλίου σφαίρας ἐπὶ τὸ πᾶν προϊοῦσαν[3]) τὰ πάντα κατευθύνειν[4]) λέγουσιν. ἀλλ' ὥσπερ ἐν τοῖς ὅλοις ἡ Δίκη τῷ Διὶ συνεπομένη τῶν ἀπολειπομένων[5]) ἐστὶ τοῦ θείου νόμου τιμωρὸς, οὕτω καὶ ἡ περὶ τὰς ψυχὰς ἐνέργεια τῆς Δίκης κατακοσμεῖ τὰς ἐπιλελησμένας[6]) τῶν εἱμαρμένων νόμων καὶ τὴν χείρονα ζωὴν ἀντὶ τῆς ἀμείνονος ἀλλαξαμένας. ταῦτα μὲν εἰρήσθω κοινῇ περὶ τούτων· τίς δὲ ὁ προσήκων χρόνος[7]); καὶ τί τὸ σύννομον ἄστρον; καὶ τίς ὁ εὐδαίμων βίος; ὁ μὲν οὖν προσήκων ἐστὶ χρόνος[8]) ὁ οἷον αὐτὸς ἀφώρισεν ἐν Φαίδρῳ[9]) ταῖς ἐντεῦθεν περιαγομέναις μετὰ τὴν πρώτην γένεσιν, ὁ χιλιέτης ἤ τις ἄλλος τοιοῦτος· ὡς γὰρ ἐπὶ τῶν φιλόσοφον βίον ἑλομένων οὗτος ὁ χρόνος, οὕτως[10]) ἐπὶ ἄλλων ἄλλος, πλείων ἢ ἐλάττων, οὐ μοναδικῶς, ἀλλὰ κατὰ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς ἀφοριζόμενος· τὸ δὲ σύννομον ἄστρον[11]) ἐστὶ | περὶ C
ὃ ἡ σπορὰ καὶ ἡ διανομὴ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν ὀχημάτων· ὥστε καὶ εἴ τινες ἐξ ἀρχῆς τὴν λῆξιν ἔσχον περὶ γῆν, καὶ ταύτας μετὰ τὸν πρῶτον βίον δίκῃ καὶ θεοῖς ἑπομένας ἀναχωρεῖν εἰς τὸ ὄχημα τὸ αἰθέριον τῆς ὅλης γῆς, ἀπολειπούσας τὸν γήϊνον ὄγκον, καὶ ἐν ἐκείνῳ αὐτὰς[12]) ἱδρύουσαι[13]) καὶ τὸ συμφυὲς αὐταῖς ὄργανον, αὐτὰς μὲν ζωῆς νοερᾶς πληρουμένας, τὰ δὲ ὀχήματα φωτὸς θείου καὶ δημιουργικῆς δυνάμεως πληρούσας, καὶ εἴ τινες περὶ ἥλιον προῆλθον, ἀνατρεχούσας αὐτὰς ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν[14]) ὁλότητα μετ' ἐκείνης τὰ ὅλα διακοσμεῖν τῇ πρὸς ἐκείνην[15]) συντάξει δύναμιν λαχούσας τοιαύτην, καθ' ἣν οὐκ ἀφιστάμεναι τῆς ἑαυτῶν νοήσεως προνοοῦσι τοῦ παντός. ὁ δὲ εὐδαίμων βίος[16])

---

[1]) 328, 5 *ἡγεμονοῦν τε*) *ἡγεμονοῦντε* B. — [2]) 328, 6 *ὑμῖν*) *ἡμῖν* B. — [3]) 328, 12 *προϊοῦσαν*) *προϊούσας* B. — [4]) 328, 12 *κατευθύνειν*) *κατ' εὐθύνειν* B. — [5]) 328, 13 *ἀπολειπομένων*) *ἀπολειμένων* B. — [6]) 328, 14 *ἐπιλελησμένας*) *ἐπιλελημένας* B. — [7]) 328, 16 *τίς ὁ προσήκων χρόνος τῶν ψυχῶν*: m. A. — [8]) 328, 16 *ἐστὶ χρόνος*) *χ. ἐστὶν* B. — [9]) 328, 17 *Φαίδρῳ*) Pag. 249 A. — [10]) 328, 18 *οὕτως*) *ὄντως* A. — [11]) 328, 19 *τί τὸ σύννομον ἄστρον.* m. A. — [12]) 328, 22 *αὐτὰς*) Immo *αὑτὰς* — [13]) 328, 22 *ἱδρύουσαι*) Fort. *ἱδρῦσαι* — [14]) 328, 24 *ἑαυτῶν*) *αὐτῶν* B. — [15]) 328, 25 *ἐκείνην*) *ἐκείνῃ* B. — [16]) 328, 26 *τίς ὁ εὐδαίμων βίος.* m. A.

ἐστὶν ὁ κατὰ τὴν ἰδιότητα τῶν ἡγεμόνων ἀφοριζόμενος. οὗτοι γάρ εἰσιν ἐν δαιμόνων τάξει τὰς μερικὰς ψυχὰς κατέχοντες καὶ ἀνάγοντες ἐπὶ τὸ νοητὸν, ὥσπερ καὶ αὐτοὺς[1]) οἱ τῶν ἀπολύτων ἡγεμόνες· διὸ καὶ αὐτὰς εὐδαίμονας ἐν ἄλλοις εἴρηκεν ὡς ἐκείνων οἷον εὐδαιμόνων ὄντων ἐξηρτημένας. πανταχοῦ γὰρ D τὸ προσεχῶς ὑπεριδρυμένον τὴν εὐδαίμονος | ἔχει τάξιν πρὸς τὸ παρ' αὐτοῦ προνοίας ἀξιούμενον. ταῦτα καὶ περὶ τούτων. δεῖ δὲ καὶ τὴν συνέχειαν θεωρεῖν τῶν θεωρημάτων. ὑπέστησε γὰρ τὰς ψυχὰς ἀπὸ τῆς δημιουργικῆς καὶ τῆς ζωογονικῆς αἰτίας, καὶ μετὰ τὴν ἀπογέννησιν ὑπέταξεν ἄλλας ἄλλαις ψυχαῖς θείαις, ὑπερκόσμιον αὐτῶν καὶ τὴν πρόοδον καὶ τὴν διανομὴν ποιησάμενος, καὶ ἐπὶ ταύταις εἰσήγαγεν αὐτὰς εἰς τὸ πᾶν, ὄχημα δοὺς, καὶ περὶ τὰ ἄστρα διέσπειρεν, ἔπειτα κατήγαγεν εἰς γένεσιν καὶ δέδωκεν αὐταῖς τὸ θνητὸν εἶδος τῆς ζωῆς[2]), καὶ μετὰ ταῦτα διεῖλεν αὐτῶν τοὺς βίους καὶ προσφόρους[3]) λήξεις διένεμε τοῖς βίοις· ἀπὸ γὰρ τῶν ὑπερκοσμίων εἰς τὸν κόσμον αὐταῖς ἡ πρόοδος, ἀπὸ δὲ τῆς ὅλης ζωῆς εἰς γένεσιν ἡ κάθοδος. νῦν δ' οὖν ἐπειδὴ περὶ τῶν μετὰ τὴν πρώτην γένεσιν εἰς τὸ σύννομον ἄστρον ἀποκαθισταμένων πεποίηται λόγος, καί φησιν αὐτὰς ἀπολειπούσας τὸ σῶμα βίον ἕξειν εὐδαίμονα, πῶς ταῦτα τοῖς ἐν Φαίδρῳ[4]) συμφωνεῖν ἐροῦμεν; ἐκεῖ γὰρ ὁ τὸν φιλόσοφον βίον ἑλόμενος διὰ τριῶν ἀποκαθίστατο βίων. ἢ τὴν ἐνταῦθα παραδιδομένην λῆξιν E οὐκ εἰς τὸ | αὐτὸ γίγνεσθαι φήσομεν, ὅθεν ἥκειν ψυχὴν ἑκάστην· τοῦτο γὰρ διὰ τριῶν γίγνεσθαι χιλιετῶν περιόδων· ἀλλ' ἀναχώρησιν εἶναι πρὸς τὸ ἄστρον, ὑφ' ὃ[5]) τεταγμένη κατ' οὐσίαν ἦν καὶ ζωὴν εἶχε μετ' ἐκείνου κοινήν· τοῦτο γὰρ καὶ ταῖς μὴ φιλοσόφοις ὑπάρξαι δυνατὸν, τὸ εἰς τοῦ οὐρανοῦ τινὰ τόπον ὑπὸ τῆς δίκης κουφισθείσας διάγειν ἀξίως[6]) οὗ ἐν ἀνθρώπου εἴδει ἐβίωσαν βίου. καὶ γὰρ τοῦτο ἐν τῷ Φαίδρῳ[7]) λέλεκται περὶ τῶν μὴ φιλοσόφων ψυχῶν. ἄλλη γὰρ ἡ εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν ἀποκατάστασις, ἄλλη ἡ εἰς τὸ σύννομον ἄστρον ἄνοδος[8]). ἡ μὲν γὰρ τριῶν δεῖται περιόδων, ἡ δὲ καὶ διὰ μιᾶς γένοιτο ἄν, καὶ ἡ μὲν εἰς τὸ νοητὸν ἀνάγει τὴν ψυχὴν, ἀφ' οὗ κατῆλθεν, ἡ δὲ εἰς ὑφειμένον εἶδος ζωῆς. μέτρα[9]) γάρ ἐστιν εὐδαιμονίας, καὶ διττὴ ἡ ἄνοδος, ἡ μὲν ἀνιόντων, ἡ δὲ ἀνεληλυθότων· ὥστε καὶ τὴν εἰς τὸ σύννομον ἄστρον ἀφικομένην δυνατὸν ἢ ταῖς[10]) περικοσμίοις δυνάμεσι συντάττεσθαι τοῦ σφετέρου θεοῦ, ἢ καὶ ἀνωτέρω[11]) χωρεῖν· εἰ δὲ μέλλοι πρὸς αὐτὸ τὸ νοητὸν ἀναδραμεῖσθαι, δεῖται τῆς τρισχιλιετοῦς περιόδου· διὰ γὰρ ταύτης ἡ ἀκροτάτη πτέρωσις.

---

1) 328, 28 *αὐτοὺς*) *αὐτοὶ* B. — 2) 328, 34 *ζωῆς*) *ψυχῆς*, in m. *ζωῆς*, B. — 3) 328, 35 *προσφόρους*) *προσφόρας* B. — 4) 328, 38 *Φαίδρῳ*) Pag. 249 A. — 5) 328, 41 *ὅ*) *ὁ* B. — 6) 328, 43 *ἀξίως*) *ἀξίους* — 7) 328, 43 *τῷ Φαίδρῳ*) Pag. 249 A. B. — 8) 328, 45 *ὅτι ἄλλη ἡ εἰς τὸ αὐτὸ ἀποκατάστασις, καὶ ἄλλη ἡ εἰς τὸ σύννομον ἄστρον ἄνοδος*: m. A. — 9) 328, 46 *μέτρα*) *διάφορα* addendum putabat Tayl. praeter necessitatem. — 10) 328, 47 *ταῖς*) *τοῖς* — 11) 328, 48 *ἀνωτέρω*) *ἀνωτέρῳ* A.

Σφαλεὶς | δὲ τούτων, εἰς γυναικὸς φύσιν ἐν τῇ δευτέρᾳ γενέσει μεταβάλοι[1]). (Pag. 42 B.) F

Εἴρηται καὶ πρότερον[2]), ὅτι πρώτην γένεσιν οὐ λέγει τὴν σποράν, ἀλλὰ τὴν ἀπὸ τοῦ νοητοῦ κάθοδον τὴν μίαν πάσαις οὖσαν ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς κοινήν· δευτέραν γοῦν[3]) γένεσιν ἀποκαλεῖ τὴν δευτέραν κάθοδον· καὶ ὅτι τὴν εἰς γυναικὸς φύσιν κάθοδον ποιεῖ δευτέραν ὥσπερ καὶ τρίτην τὴν εἰς θηρίου[4]) τὴν εὔτακτον ὕφεσιν τῆς ζωῆς ἐνδεικνύμενος. οὕτω γοῦν καὶ ἐν Φαίδρῳ[5]) κατὰ τοὺς δευτέρους βίους εἰς θηρία φησὶν ἀφικνεῖσθαι ψυχάς, δευτέρους βίους[6]) ἑξῆς ἅπαντας ἐκεῖ καλῶν τοὺς μετὰ τὴν πρώτην γένεσιν· | χιλιοστῷ δὲ 329
ἔτει ἀμφότεραι ἀφικνούμεναι ἐπὶ κλήρωσιν καὶ αἵρεσιν[7]) τοῦ δευτέρου βίου αἱροῦνται ὃν ἂν ἐθέλοι ἑκάστη· ἔνθα καὶ εἰς θηρίου βίον ἀνθρωπίνη ψυχὴ ἀφικνεῖται. ἄλλην οὖν ἐν τούτοις τάξιν ζωῆς ἐμφαίνων καὶ ἀπὸ τοῦ δυνατωτέρου πρὸς τὸ ἀσθενέστερον ἄγει τὴν ψυχὴν καὶ[8]) ἀπὸ τοῦ νοεροῦ πρὸς τὸ ἀνόητον. καὶ πῶς γὰρ ἀνάγκη τὴν ψυχὴν ἐκ πρώτης γενέσεως εἰς γυναικὸς μὴ κατιέναι φύσιν; εἰ μὲν γὰρ κατὰ παρατροπὴν τοῦ ἄρρενος ὑφίστατο τὸ θῆλυ γένος, ἀναγκαῖον ἦν ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν ἄρχεσθαι τὰς νεοτελεῖς ψυχάς· ὕστερον γὰρ καὶ ἐπεισοδιῶδες πανταχοῦ τὸ παρὰ φύσιν· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐν θεοῖς ἐστι[9]) τὸ θῆλυ, τί κωλύει τὰς ψυχὰς καὶ ταύτῃ μιμουμένας τοὺς οἰκείους ἡγεμόνας μὴ μόνον ἐπιλέγεσθαι βίους τοὺς αὐτοῖς[10]) προσήκοντας, ἀλλὰ καὶ ζώων φύσιν αὐτοῖς ᾠκειωμένην; γίγνεσθαι δὲ καὶ ἐπαλλάξεις οὐ θαυμαστόν, ὥσπερ εἴρηται καὶ πρότερον. ὅτι μὲν γάρ ἐστι τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν οὐ μόνον ἐν τοῖς θνητοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς μερισταῖς[11]) ζωαῖς τῶν ψυχῶν[12]), | κατασκευάσαις[13]) ἀναμνησθεὶς B
τῶν ἔμπροσθεν πάλιν, ἀπό τε τοῦ ἐν τοῖς ἄκροις εἶναι, τοῖς τε πρὸ αὐτῶν λέγω καὶ τοῖς μετὰ ταύτας· ἀνάγκη γάρ που καὶ ἐν τοῖς μέσοις εἶναι· καὶ ἀπὸ τοῦ ζῶα καὶ ἐκείνας ὑπάρχειν, μετὰ τῶν ἀϊδίων ὁρωμένας ὀχημάτων, ὡς προείπομεν, πᾶν δὲ ζῶον ἔχειν τὰς ἰδιότητας ταύτας[14])· εἰ δ' ἐκεῖ μὲν ὁμοφυῶς ταῖς ψυχαῖς συνέζευκται τὰ ὀχήματα, ἐνταῦθα δέ ποτε καὶ ἐπηλλαγμένως[15]), οὐ χρὴ διαπιστεῖν· ὅπου μὲν οὐσιώδης ἐστὶν ἡ συνάρτησις, ὅπου δὲ προαιρετική· διὸ καὶ ἐκεῖ μὲν ἅπτεται τῇ οὐσίᾳ τῶν ψυχῶν ἡ τῶν ὀχημάτων διαίρεσις,

---

1) 328, 50 *μεταβάλοι*) *μεταβάλλοι* ante corr. A. — 2) 328, 50 *πρότερον*) 325, 45. — 3) 328, 52 *γοῦν*) *οὖν* A. — 4) 328, 53 *θηρίου*) *θηρίον* B. — 5) 328, 54 *Φαίδρῳ*) Pag. 249 B. — 6) 328, 54 *εἰς θηρία—βίους*) om. B. — 7) 329, 1 *αἵρεσιν*) *αἶθιν*, in m. *αἶσαν*, B. (corr. Tayl., sed perperam haec verba a Proclo non ex Phaedro, sed ex Timaeo et lemmatis loco posita statuit.) — 8) 329, 3 *καὶ*) om. B. — 9) 329, 6 *ἐστὶ*) *ἔστι* A. — 10) 329, 7 *αὐτοῖς*) *αὐτῆς* B. (corr. Tayl.) — 11) 329, 9 *μερισταῖς*) *ἀμερίσταις* coni. Tayl. invita et lingua et sententia. — 12) 329, 9 *ὅτι καὶ τὸ ἄῤῥεν ἐστὶ καὶ τὸ θῆλυ ἐν ταῖς ψυχαῖς*: m. A. — 13) 329, 10 *κατασκευάσαις*) *κατασκευάσαι* A. — 14) *ἀνάγκη γάρ που — ἰδιότητας ταύτας*) om. B. — 15) 329, 12 *ἐπηλλαγμένως*) *ἐπιλλαγμένως* B.

ἐνταῦθα δὲ ταῖς διαφόροις αἱρέσεσι· καὶ ἔχεις καὶ ταύτας ἀπὸ τῶν ἐν Συμποσίῳ[1]) κειμένων συνιστάνειν ἐν τῷ Ἀριστοφάνους μύθῳ· καὶ γὰρ τὰς διαιρέσεις τὰς εἰς ταῦτα τῶν ψυχῶν καὶ τὰς ἐπαλλάξεις τῶν ἐν τούτοις αἱρέσεων περὶ τὸν βίον τὸν θνητὸν σαφῶς ἐκεῖ παραδίδωσι, καθάπερ εἴρηται καὶ πρότερον. εἰ μὲν οὖν τὴν τῆς γυναικὸς φύσιν αὐτόθεν ἀκούοις[2]), οὕτω καὶ διαιτήσομεν τοῖς λόγοις· εἰ δὲ πᾶν τὸ ἀσθενὲς εἶδος τῆς ζωῆς καὶ θηλυνόμενον καὶ ῥέπον ἐπὶ τὴν γένεσιν διὰ τῆς γυναικὸς σημαίνεσθαι λέγει[3]) συμβολικῶς, ὡς τῶν πρὸ ἡμῶν ἤκουσάν τινες οὐχ οἱ τυχόντες, οὐδεμιᾶς ἂν δέοι ταύτης[4]) ἐπιλύσεως· ἔξεστι δὲ ὁποτέρως βούλει λέγειν, ἄλλως τε καὶ τοῦ Πλάτωνος
C πολλὰ καὶ διὰ τῶν συμβόλων | κρύπτειν σπουδάζοντος. εἰ δ' οὖν καὶ ταῦτά τις ὑποθεῖτο λέγειν αὐτὸν, ἃ δὴ καὶ δοκεῖ, τὴν πρῶτον εἰς γένεσιν κατιοῦσαν μὴ φυτεύειν εἰς θήλειαν φύσιν, λάβωμεν[5]) ἐκ τούτου καὶ τὴν ψυχὴν εἶναι καὶ κατὰ τὸν Τίμαιον ἀγέννητον καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἁπλῶς τὸ πᾶν[6]). εἰ γὰρ γέγονεν ἡ ψυχὴ καὶ ἀπὸ χρόνου κάτεισιν ἐπὶ τὴν πρώτην γένεσιν, ἀνδρὸς παρέξεται βίον. οὗτος δὴ ὁ ἀνὴρ πάντως, γεννητὸς ὢν, ἐκ θήλεος[7]) γέγονεν. ἐκεῖνο δὴ[8]) τὸ θῆλυ ψυχὴν ἔχει ἤτοι πρῶτον κατελθοῦσαν, καὶ ψευδὴς ὁ τοῦ Τιμαίου λόγος εἰς ἄρρεν πρῶτον κατάγων τὴν ψυχὴν, ἢ οὐ πρῶτον, καὶ ἀνάγκη πρὸ ἐκείνου τὴν ἐν ἐκείνῳ ψυχὴν ἄρρενος γεγονέναι ψυχὴν, ἐκεῖνο δὲ τὸ ἄρρεν αὖθις ἐκ θήλεος[9]) εἶναι γεγονὸς ἄρρεν, ἢ εἰ μὴ τοῦτο, αὐτόματον. ἀλλ' εἰ τοῦτο, μάτην ἔσται, μὴ ὄντος θήλεος[10]), ἐξ οὗ καὶ ἐν ᾧ γεννήσει[11]). καὶ ἤτοι[12]) καὶ ἐκεῖνο αὐτόματον, ὡς τὸ ἄρρεν, καὶ ἕξει ψυχὴν πρῶτον κατελθοῦσαν ὡς κἀκεῖνο[13]), σὺν αὐτῷ γεγονὸς, ἢ ἐκ τοῦ ἄρρενος. ἀλλὰ ἀδύνατον. οὔτ' ἄρα γέγονέ ποτε τούτων θάτερον, οὔτε ψυχὴ τῶν γεννητῶν ἐστὶν, οὔτε πολλῷ πλέον τὸ πᾶν.

D Μὴ παυόμενός τε ἐν τούτοις ἔτι | κακίας τρόπον ὃν κακύνοιτο κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς τοῦ τρόπου γενέσεως, εἴς τινα τοιαύτην ἀεὶ μεταβάλλοι[14]) θήρειον φύσιν. (Pag. 42 C.)

Τὴν εἰς τὰ ἄλογα ζῷα καθόδον τῶν ψυχῶν ὅπως λέγεται ζητεῖν εἰώθασι, καὶ οἱ μὲν ἀνθρώπων ὁμοιώσεις πρὸς θηρία νομίζουσιν εἶναι τοὺς λεγομένους θηριώδεις βίους· οὐ γὰρ εἶναι δυνατὸν θηρίου γενέσθαι ψυχὴν οὐσίαν λογικήν· οἱ δὲ αὐτόθεν καὶ ταύτην εἰς τὰ ἄλογα συγχωροῦσιν εἰσκρίνεσθαι· καὶ γὰρ εἶναι πάσας ὁμοειδεῖς τὰς ψυχὰς, ὥστε καὶ λύκους καὶ παρδάλεις καὶ ἰχνεύ-

---

[1]) **329, 14** *Συμποσίῳ*) Pag. 189 D. — [2]) **329, 16** *ἀκούοις*) *ἀκούεις* B. — [3]) **329, 18** *λέγει*) Immo *λέγεις* — [4]) **329, 18** *ταύτης*) Fort. *τοιαύτης* — [5]) **329, 21** *λάβωμεν*) *λάβω μὲν* B. — [6]) **329, 22** *ὅτι καὶ ἐκ τούτων ἀγέννητος ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ πᾶν συλλογίζεται*: m. A. — [7]) **329, 23** *θήλεος*) *θήλεως* B. — [8]) **329, 23** *δή*) *δὲ* B. — [9]) **329, 26** *θήλεος*) *θήλεως* B. — [10]) **329, 27** *θήλεος*) *θήλεως* B et fortasse etiam A. — [11]) **329, 27** *γεννήσει*) *γενήσει* B. — [12]) **329, 27** *ἤτοι*) *ἤως* B. — [13]) **329, 28** *κἀκεῖνο*) *κἀκεῖνος* B et ante corr. A. — [14]) **329, 30** *μεταβάλλοι*) *μεταβάλλει* A.

μονας[1]) γίγνεσθαι[2]) ταύτας· ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος εἰσκρίνεσθαι μὲν εἰς θηρία φησὶ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν, ἔχοντα δὲ τὴν οἰκείαν ζωὴν, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τὴν εἰσκριθεῖσαν ψυχὴν οἷον ἐποχουμένην καὶ τῇ πρὸς αὐτὴν συμπαθείᾳ δεδεμένην. καὶ τοῦτο δέδεικται μὲν ἡμῖν ἐν ταῖς εἰς Φαῖδρον συνουσίαις[3]) διὰ πολλῶν λόγων, καὶ ὅτι μόνος ὁ τρόπος οὗτός ἐστι τῆς εἰσκρίσεως· εἰ δ' οὖν καὶ ὅτι Πλατωνικὸς ὁ λόγος ὑπομνῆσαι χρὴ, παραθετέον, ὅτι τε[4]) ἐν Πολιτείᾳ[5]) τὴν ψυχὴν τοῦ Θερσίτου πίθηκον[6]) ἐνδύεσθαί φησιν, ἀλλ' οὐ σῶμα πιθήκειον[7]), καὶ ἐν Φαίδρῳ[8]) κατιέναι εἰς βίον | θήρειον, ἀλλ' οὐχὶ εἰς σῶμα E θήρειον· ὁ γὰρ βίος μετὰ τῆς οἰκείας ἐστὶ ψυχῆς· καὶ ἐν τούτοις μεταβάλλειν εἰς θήρειον φύσιν· ἡ γὰρ θήρειος φύσις οὐκ ἔστι τὸ σῶμα τὸ θήρειον, ἀλλ' ἡ ζωὴ τοῦ θηρίου. καὶ τοῦτο μὲν, ὥσπερ[9]) εἴρηται[10]), ληπτέον ἀπὸ τῶν εἰς Φαῖδρον εἰρημένων· ὅτι δὲ ἀδύνατον ψυχὴν νεοτελῆ θηρίου γενέσθαι ψυχὴν, ὑπομνήσομεν ἀπὸ τοῦ τὴν θηριωδίαν ἐπέκεινα πάσης εἶναι ἀνθρωπίνης κακίας, ὥσπερ καὶ Ἀριστοτέλης φησί. δεῖ δὴ οὖν ἀνθρωπίνην πρότερον κακίαν σχεῖν, εἶθ' οὕτω τὴν θηρίοις πρέπουσαν· οὐ γὰρ ἔστιν[11]) ἀπὸ τῶν ἐναντιωτάτων εἰδῶν τῆς ζωῆς τὰ ἐναντιώτατα σχεῖν. διὸ καὶ αὐτὸς οὕτως εἶπεν, ὅτι μὴ παυόμενος ἐν τούτοις ἔτι, λέγων τῇ εἰς γυναῖκα καθόδῳ, καθ' ὃν ἂν κακύνηται τρόπον, εἰς τοιαύτην μεταβάλλει θηρίου φύσιν. ἀπὸ γὰρ τῶν πρώτων εἰδῶν καὶ νεωτέρων[12]) δι' ὑφέσεως γίγνεται καὶ τὰ ἀλογώτερα, καὶ ἀπὸ τῶν ἀσχετωτέρων[13]) τὰ ἐν σχέσει, καὶ ἀπὸ τῶν ἐῤῥωμενεστέρων τὰ ἀσθενέστερα. πολυειδοῦς δὲ τῆς κακίας οὔσης ἔστι καθ' ἑκάστην[14]) τὸ θηριῶδες θεωρεῖν καὶ κατὰ τοῦτο πρὸς τὰ ὅμοια ζῶα συνάπτειν | τὴν ψυχὴν, F ὡς ἐν Φαίδωνι[15]) πεποίηκεν. ἡ μὲν γὰρ ἐν ἀδικίᾳ θεωρία[16]) λύκους ἀποτελεῖ, ἐλάφους δὲ ἡ ἐν δειλίᾳ καὶ ὄνους ἡ ἐν γαστριμαργίᾳ· τούτων γὰρ ἑκάστη πάντως ἔχει τινὰ ὑπερβολὴν ἐκβαίνουσαν τὴν ἀνθρωπίνην διαστροφήν.

Ἀλλάττων τε οὐ πρότερον πόνων λήξοι[17]), πρὶν τῇ ταυτοῦ καὶ ὁμοίου περιόδῳ τῇ ἐν αὐτῷ συνεπισπώμενος τὸν πολὺν[18]) ὄχλον, καὶ ὕστερον προσφύντα ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἀέρος καὶ γῆς, θορυβώδη καὶ ἄλογον ὄντα λόγῳ κρατήσας, εἰς τὸ τῆς πρώτης καὶ ἀρίστης ἀφίκοιτο εἶδος ἕξεως. (Pag. 42 D.) |

---

[1]) 329, 34 *ἰχνεύμονας*) *πνεύμονας* B. — [2]) 329, 34 *γίγνεσθαι*) *γίνεσθαι* A. — [3]) 329, 37 *ἡ εἰς φαῖδρον πρόκλου ἐξήγησις*: m. A. — [4]) 329, 38 *τε*) *τὰ* B. — [5]) 329, 38 *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 620 C. — [6]) 329, 39 *πίθηκον*) *πίθηκην* A. *πύθικην* B. — [7]) 329, 39 *πιθήκειον*) *πυθήκειον* B. — [8]) 329, 39 *Φαίδρῳ*) Pag. 249 B. — [9]) 329, 41 *ὥσπερ*) *ὅπερ* A. — [10]) 329, 42 *εἴρηται*) *ἤρηται* B. — [11]) 329, 44 *γάρ ἔστιν*) *γάρ ἐστιν* — [12]) 329, 47 *νεωτέρων*) Fort. *νοερωτέρων* Tayl. — [13]) 329, 48 *ἀσχετωτέρων*) *ἀσχετέρων* B. — [14]) 329, 49 *ἑκάστην*) *ἑκάστον* B. — [15]) 329, 50 *Φαίδωνι*) Pag. 81 E. — [16]) 329, 50 *θεωρία*) Immo *θηριωδία* Tayl. — [17]) 329, 52 *λήξοι*) *λήξει*, sup. *οι*, A. — [18]) 329, 53 *πολὺν*) *πολλὺν* B.

330 Μία σωτηρία τῆς ψυχῆς αὕτη παρὰ τοῦ δημιουργοῦ προτείνεται τοῦ κύκλου τῆς γενέσεως ἀπαλλάττουσα καὶ τῆς πολλῆς πλάνης καὶ τῆς ἀνηνύτου ζωῆς, ἡ πρὸς τὸ νοερὸν εἶδος τῆς ψυχῆς ἀναδρομὴ καὶ ἡ φυγὴ πάντων τῶν ἐκ τῆς γενέσεως ἡμῖν προσπεφυκότων. δεῖ γὰρ τὴν ψυχὴν ἐν τῇ γενεσιουργῷ σπορᾷ καταβληθεῖσαν σπέρματος δίκην τὴν οἷον καλάμην καὶ τὸν φλοιὸν, ὃν ἔσχεν ἀπὸ τῆς γενέσεως, ἀποσκευασαμένην, ἑαυτὴν δὲ καθήρασαν ἀπὸ τῶν περικειμένων ἄνθος γίγνεσθαι[1]) καὶ καρπὸν νοερὸν, ἀντὶ τῆς δοξαστικῆς τροφῆς τὴν νοερὰν ζωὴν ἀγαπήσασαν καὶ ἀντὶ τῆς κατὰ τὴν θατέρου περίοδον πολυπλανοῦς κινήσεως τὴν μονοειδῆ καὶ ἁπλῆν τῆς ταὐτοῦ περιφορᾶς ἐνέργειαν ἐπιδιώξασαν. ἔστι γὰρ καὶ ἐν αὐτῇ τῶν κύκλων ἑκάτερος καὶ αἱ διτταὶ δυνάμεις καὶ τῶν ἵππων ὅ τε ἀγαθὸς καὶ ἐναντίος, καὶ ὁ μὲν εἰς γένεσιν ἄγει τὴν ψυχὴν, ὁ δὲ ἀπὸ γενέσεως ἐπὶ τὸ ὂν, καὶ ὁ μὲν τὸν γενεσιουργὸν περιάγει κύ-
B κλον, ὁ δὲ τὸν νοερόν. ἡ | γὰρ ταὐτοῦ καὶ ὁμοίου περίοδος ἐπὶ νοῦν ἀναπέμπει καὶ τὴν νοητὴν φύσιν καὶ ἐπὶ τὴν πρώτην ἀρίστην ἕξιν. ἔστι δὲ αὕτη ἐκείνη, καθ' ἣν ἐπτερωμένη τὸν ὅλον συνδιοικεῖ κόσμον, ἐξομοιωθεῖσα τοῖς θεοῖς αὐτοῖς, καὶ τοῦτ' ἔστι τὸ καθολικὸν εἶδος ἐν τῇ ψυχῇ τῆς ζωῆς, ὥσπερ τὸ μερικὸν, ὅταν εἰς τὸ ἔσχατον πέσῃ σῶμα καὶ γένηται τινὸς[2]) ἀντὶ τοῦ παντὸς, καὶ τὸ τούτων μέσον μερικὸν καθολικὸν[3]), ὅταν ζῇ μετὰ τοῦ μέσου ὀχήματος ὡς γενέσεως πολίτης[4]). τὴν οὖν πρώτην ἕξιν κατὰ τὴν σχέσιν ἀφεῖσα τὴν πρὸς πᾶσαν τὴν γένεσιν καὶ τὸ ἄλογον τὸ ποιοῦν αὐτὴν γενεσιουργὸν, λόγῳ μὲν κρατοῦσα τὸ ἄλογον, νοῦν δὲ χορηγοῦσα[5]) τῇ δόξῃ, πᾶσαν δὲ τὴν ζωὴν[6]) εἰς τὴν εὐδαίμονα περιάγουσα ζωὴν ἀπὸ τῆς περὶ τὴν γένεσιν πλάνης, ἧς καὶ οἱ παρ' Ὀρφεῖ τῷ Διονύσῳ καὶ τῇ Κόρῃ τελούμενοι τυχεῖν εὔχονται, κύκλου τ' ἂν λῆξαι[7]) καὶ ἀναπνεύσαι[8]) κακότητος. εἰ δὲ καὶ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν ζῶσαν εὖ κατὰ τὸν ταὐτοῦ κύκλον ἀναγκαῖον ζῆν, πολλῷ μᾶλλον τὰς θείας ὥς[9]) τε καὶ
C ὅσας ἐνέθηκεν εἰς τὴν θατέρου περιφορὰν διὰ τὸ πλεονάζειν ταῖς εἰς | τὸ αἰσθητὸν προνοίαις. ἀλλὰ μὴν δυνατὸν ζῆν κατὰ τὸν ταὐτοῦ κύκλον καὶ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν, καθαρθεῖσαν, ὡς αὐτός φησι. μόνην ἄρα τὴν καθαρτικὴν ἀρετὴν σώτειραν προσρητέον[10]) τῶν ψυχῶν[11]), ἀποκόπτουσαν μὲν καὶ ἀφανίζουσαν ἄρδην τὰς ἐνύλους φύσεις καὶ τὰ ἐκ τῆς γενέσεως ἡμῖν προσφύντα[12]) πάθη, χωρίζουσαν δὲ τὴν ψυχὴν καὶ ἐπὶ τὸν νοῦν περιάγουσαν καὶ τοὺς χιτῶνας, οὓς ἐνεδύσατο, καταλείπουσαν. εἰς γῆν[13]) κατιοῦσαι γὰρ αἱ ψυχαὶ προσλαμβάνουσιν ἀπὸ τῶν στοιχείων ἄλλους καὶ ἄλλους χιτῶνας, ἀερίους καὶ ἐνυδρίους

---

[1]) 330, 5 *γίγνεσθαι*) *γίνεσθαι* A. — [2]) 330, 13 *γένηται τινὸς*) *γένηταί τινος* — [3]) 330, 13 *τριττὸν εἶδος ζωῆς ἐν τῇ ψυχῇ·* m. A. — [4]) 330, 14 *πολίτης*) Fort. *πολῖτις* — [5]) 330, 15 *χορηγοῦσα*) *χωρηγοῦσα* B. — [6]) 330, 16 *ζωὴν*) *ψυχὴν* B. — [7]) 330, 17 *λήξαι*) *λῆξαι* — [8]) 330, 17 *ἀναπνεύσαι*) *ἀναπνεῦσαι* A. *ἀναπεῦσαι* B. *ἀναπαυσαι* Tayl. — [9]) 330, 19 *ὥς*) Fort. *ἄλλως* — [10]) 330, 21 *προσρητέον*) *προῤῥητέον* A. *προσῤῥητέον* B. — [11]) 330, 21 *ὅτι μόνη ἡ καθαρτικὴ ἀρετὴ, σώτηρα τῶν ψυχῶν*: m. A. — [12]) 330, 22 *προσφύντα*) *προσφῦντα* — [13]) 330, 23 *καταλείπουσαν. εἰς γῆν*) *καταλείπουσαν εἰς γῆν*.

καὶ χθονίους, ἔπειθ' οὕτω τελευταῖον εἰς τὸν ὄγκον τὸν παχὺν τοῦτον εἰσκρίνονται. καὶ πῶς γὰρ ἔμελλον ἀμέσως ἀπὸ τῶν αὔλων πνευμάτων εἰς τόδε τὸ σῶμα χωρεῖν; καὶ πρὶν οὖν εἰς τοῦτο κατέλθωσιν, ἔχουσι τὴν ἄλογον ζωὴν καὶ τὸ ἐκείνης ὄχημα κατεσκευασμένον ἀπὸ τῶν ἁπλῶν στοιχείων, καὶ ἐνεδύσαντο ἀπὸ τούτων ὄχλον, οὑτωσὶ καλούμενον ὡς ἀλλότριον μὲν τοῦ συμφύτου τῶν ψυχῶν ὀχήματος, ἐκ παντοδαπῶν δὲ χιτώνων συγκείμενον, βαρύνοντα δὲ τὰς ψυχάς. καὶ ἡ πρόσφυσις τὴν ἔξωθεν περίθεσιν | δηλοῖ τοῦ τοιοῦδε D
ὀχήματος καὶ εἰς μίαν φύσιν τὴν ἐν ἐκείνῳ συνάρτησιν, ἐφ' ᾧ λοιπὸν τὸ ἔσχατον τοῦτο σῶμα καὶ ἐξ ἀνομοίων καὶ πολυμόρφων ἐξάπτεται τῶν ψυχῶν. καὶ πῶς γὰρ ἀπὸ τῆς τὸν κόσμον ὅλον διοικούσης ζωῆς εἰς τὸ μερικώτατόν ἐστιν ἡ κάθοδος; οὐ γὰρ λίνον[1]) λίνῳ συνάπτειν ἐστὶ τῷ παντὶ τὸ τὶ[2]) τοῦτο καὶ ἄτομον, ἀλλὰ πάντως εἰς τὸ μέσον πρότερον ἡ κάθοδος[3]), ὃ μὴ ἔστι τὶ ζῶον, ἀλλὰ πολλῶν βίων παρεκτικόν. οὐδὲ γὰρ εὐθὺς τὸν τοῦ τινὸς ἀνθρώπου προβάλλει[4]) βίον, ἀλλὰ τὸν ἀνθρώπου[5]) πρὸ τούτου καὶ πρὸ τῆς τινὸς γενέσεως, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἀσωμάτου εἰς σῶμα ἡ πτῶσις καὶ τὴν μετὰ σώματος ζωήν, καθ' ἣν συζῇ τῷ οὐρανίῳ ὀχήματι, οὕτως ἀπὸ τούτου εἰς σῶμα γενεσιουργόν, καθ' ὃ[6]) ἐν γενέσει ἐστί, καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὸ χθόνιον, καθ' ὃ ζῇ μετὰ τοῦ ὀστρεώδους σώματος. πρὶν ἄρα τοῦτο περιβάλληται τὸ σῶμα, τὸ πρὸς πᾶσαν αὐτὴν τὴν γένεσιν συνάπτον περιβάλλεται· διὸ καὶ τότε ἐκεῖνο ἀφίησιν, ὅτε καὶ τὴν γένεσιν ἀπολιμπάνῃ[7]). εἰ δὲ τότε ἀφίησιν αὐτὸ[8]), ὅτε καὶ τὴν γένεσιν, ἀνάγκη καὶ τότε λαμβάνειν, ὅταν εἰς γένεσιν ἔλθῃ. πρότερον | δὲ ἔρ- E
χεται εἰς γένεσιν, ἢ εἰς τοῦτο τὸ σῶμα τὸ ἔσχατον. καὶ πρὸ τοῦ σώματος ἄρα τούτου δέχεται τὸ ὄχημα ἐκεῖνο καὶ μετ' αὐτὸ διὰ[9]) τὸ σῶμα. ζῇ οὖν αὐτὸ κατὰ πᾶσαν τὴν γενεσιουργὸν περίοδον. ὅθεν καὶ προσφύντα[10]) τὸν ὄχλον λόγον[11]) εἶπε τὸν ἐν τούτῳ καὶ οὐ προσφυόμενον καθ' ἑκάστην ἐνσωμάτωσιν[12]), ὡς ἀπ' ἀρχῆς[13]) αὐτῇ περιπλασθέντα. τὸ μὲν οὖν συμφυὲς ὄχημα ποιεῖ αὐτὴν ἐγκόσμιον, τὸ δὲ δεύτερον γενέσεως πολῖτιν[14]), τὸ δὲ ὀστρεῶδες χθονίαν, καὶ ὡς ἔχει ἡ χθὼν[15]) πρὸς τὴν γένεσιν ὅλην[16]), καὶ αὕτη πρὸς τὸν κόσμον, οὕτω καὶ τὰ ὀχήματα ἔχει πρὸς ἄλληλα, καὶ αἱ τῶν ὀχημάτων περιθέσεις[17]), ἡ μὲν ἀεί· καὶ γὰρ ἀεὶ ἐγκόσμιος· ἡ δὲ πρὸ τοῦδε τοῦ σώματος καὶ μετ' αὐτό· καὶ γάρ ἐστι καὶ πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸ[18]) ἐν τῇ γενέσει· ἡ δὲ

[1]) **330, 32** *λίνον) λῖνον* — [2]) **330, 32** *τὶ) τί* — [3]) **330, 33** *ὅτι πάντως διὰ μέσων ἐστὶν ἡ κάθοδος*: m. A. — [4]) **330, 34** *προβάλλει) προσβάλλει* A. — [5]) **330, 34** *ἀνθρώπου) καθολικοῦ* addendum putabat Tayl., quo nihil opus est. — [6]) **330, 36** *καθ' ὃ) καθὸ* A. — [7]) **330, 38** *ἀπολιμπάνῃ)* Fort. *ἀπολιμπάνει* — [8]) **330, 39** *αὐτὸ) αὐτὸν* B. — [9]) **330, 41** *διὰ)* Fort. *δὴ* — [10]) **330, 42** *προσφύντα) προσφῦντα* — [11]) **330, 42** *λόγον)* Fort. *τὸν ἄλογον* — Tayl. coni. *ἄλογον* — [12]) **330, 42** *ἐνσωμάτωσιν) ἐνσωμάτησιν* A. *ἐν σωμάτωσιν* B. — [13]) **330, 43** *ἀπ' ἀρχῆς) ἀπαρχῆς* A. — [14]) **330, 44** *πολῖτιν) πολίτιν* A. — [15]) **320, 44** *ἡ χθὼν)* † *ἡχὼν* B. Tayl. coni. *ἡ ζωὴ ψυχῶν* — [16]) **330, 44** *ὅλην) ὕλην* — Corr. Tayl. — [17]) **330, 45** *περιθέσεις) περιθεώσεις* A. — [18]) **330, 46** *αὐτὸ) αὐτοῦ*

τότε μόνον, ὅταν [1]) ἐν γῇ μερικόν τινα διαλλάττει βίον. διὰ μὲν οὖν τοῦ *προσ-
φύντα* [2]) φάναι καὶ τοῦ κατὰ πάντας τοὺς βίους ἐξάψαι τὸ ἄλογον τοῦτο τῆς
ψυχῆς διέστησεν αὐτὸ τοῦδε τοῦ σώματος καὶ τῆς ἰδίας τούτου ζωῆς, διὰ δὲ [3])
F τοῦ ἔξωθεν καὶ τοῦ ὕστερον αὐτὸ προσθεῖναι τοῦ συμφυοῦς ὀχήματος, ἐν | ᾧ
καὶ κατ' οὐσίαν [4]) αὐτὴν ἐποίησεν ὁ δημιουργός, ὥστε μέσον ἐστὶν ἀμφοῖν. οἶ-
δεν ἄρα καὶ ὁ Τίμαιος τὴν ἄλογον πρὸ τοῦδε τοῦ σώματος ἡμῖν προσφυομένην.
ὅτι μὲν γὰρ ὁ ἄλογος καὶ θορυβώδης οὗτος ὄχλος ὁ ἐκ πυρὸς καὶ γῆς καὶ ἀέ-
ρος καὶ ὕδατος προσφὺς ἡμῖν οὐκ ἔστι τοῦ πρώτου ὀχήματος, δηλοῖ· πάλιν
γὰρ αὐτὸ πιστέον διὰ τοὺς μὴ παρηκολουθηκότας τῇ τοῦ Πλάτωνος βαθυτάτῃ
περὶ τῶν ψυχικῶν ὀχημάτων θεωρίᾳ τῶν ἐξηγητῶν, ὧν οἱ μὲν φθείραντες τὸ
331 ὄχημα ἀναγκάζονταί ποτε παντὸς σώματος ἔξω ποιεῖν τὴν | ψυχήν, οἱ δὲ σώ-
ζοντες καὶ τὴν ἄλογον ἀπαθανατίζειν, μὴ διαστείλαντες ἑκάτεροι τὸ συμφυὲς
ὄχημα καὶ τὸ προσφυὲν [5]) καὶ τὸ πρότερον καὶ τὸ ὕστερον καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς
δημιουργοῦ πλασθὲν καὶ τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν αὐτῇ προσυφανθέν, σαφῶς ταῦτα
τοῦ Πλάτωνος διαστείλαντος· ὅτι δ' οὖν οὗτος οὐκ ἔστιν ὁ ἄλογος ὄχλος ἐν τῷ
συμφυεῖ ἐκείνῳ ὀχήματι, εἰς ὃ ἐνεβίβασεν αὐτὴν ὁ δημιουργός, φανερόν· ὕστε-
ρον γὰρ αὐτὴν [6]) διαῤῥήδην προσφῦναί φησιν· ὅτι δὲ οὐδὲ ἡ ἐν τῷ ὀστρεώδει
σώματι ζωή, καὶ τοῦτο φανερόν. ἄρα γὰρ πῶς φησίν; *ἀλλάττων τε τὰ
σώματα οὐ πρότερον παύσεται, πρὶν τὸν ὕστερον προσφύντα
ὄχλον θορυβώδη καὶ ἄλογον ὄντα κρατήσει*. οὐκοῦν ἀλλάττειν μὲν
αὐτόν φησι βίους ἄλλους ἐξ ἄλλων, προσφῦναι δὲ αὐτῷ τὴν ἄλογον, ἀλλ' οὐ
προσφύεσθαι· τοῦτο γὰρ ἦν τὸ [7]) ἀλλάττειν οἰκεῖον. τῆς ἄρα ἀλόγου ζωῆς οὐκ
ἔστι καθ' ἕκαστον τῶν βίων ἐξαλλαγὴ [8]) καθάπερ τῶν σωμάτων. ἄλλη ἐστὶν
ἄρα αὕτη τῆς ἐντελεχείας μιᾶς οὔσης καθ' ἕκαστον σῶμα καὶ ἀχωρίστου ταύ-
B της. ἡ μὲν | γὰρ προσέφυ κατελθοῦσα ἡμῖν, ἡ δὲ προσφύεται συνεξαλλαττο-
μένη [9]) τοῖς σώμασιν, ὧν ἐστὶν ἀχώριστος. οἶδεν ἄρα ὁ Τίμαιος καὶ τὴν ἄλο-
γον ζωὴν ἄλλην οὖσαν παρά τε τὴν τοῦ πρώτου ὀχήματος καὶ τὴν τοῦ ἐσχάτου
σώματος ζωήν, ἐκείνης μὲν ὑστέραν αὐτὴν εἰπών, ταύτῃ δὲ μὴ συνεξαλλάττε-
σθαι. καὶ γὰρ ἐκείνης δεῖ κρατῆσαι τὴν ψυχὴν τῆς συνούσης· τῆς γὰρ σώμα-
τος ἐντελεχείας καὶ χωρίζεται μεταξὺ τῶν βίων ἀλλάττουσα [10]) τὴν γενεσιουρ-
γὸν ἐκπληροῖ περίοδον, ὑπ' ἐκείνης δὲ ἐνοχλεῖται καὶ μεταξὺ τῶν βίων [11]) συ-
νούσης. εἰς δὴ τὴν ἀποσκευὴν τῶν τοιούτων ὀχημάτων, ἃ δεδήλωκεν ὁ Πλά-
των ἕκαστον τῶν στοιχείων ἰδίᾳ κατονομάσας, συντελεῖ μὲν καὶ ἡ φιλόσοφος

---

[1]) **330, 47** *ὅταν*) **Fort.** *ὅτε* — [2]) **330, 47** *προσφύντα*) *προσφῦντα* — [3]) **330, 49** *δὲ*) *δὴ* **A.** — [4]) **330, 50** *καὶ κατ' οὐσίαν*) *κατουσίαν*, **in m.** *κατιοῦσαν*, **B.** — [5]) **331, 2** *προσφυὲν*) *προσφυες* **B.** — [6]) **331, 4** *αὐτὴν*) **Immo** *αὐτὸν* — [7]) **331,** 8 *τὸ*) **Fort.** *τῷ* — [8]) **331,** 8 *ὅτι τῆς ἀλόγου ζωῆς, οὐκ ἔστι καθ' ἕκαστον τῶν βίων ἐξαλλαγή*: **m. A.** — [9]) **331, 10** *συνεξαλλαττομένη*) *συνεξαλλαττωμένη* **B.** — [10]) **331, 13** *ἀλλάττουσα*) **Fort.** *καὶ ἀλλάττουσα* **sc.** *τὴν τοῦ σώματος ἐντελέχειαν*, **h. e. corpus terrestre.** — [11]) **331, 14** *βίων*) *ἐν βίων* **B.**

ζωή, καθάπερ φησὶν αὐτός, τὸ δὲ μέγιστον κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν ἡ τελεστικὴ συμβάλλεται, διὰ τοῦ θείου πυρὸς ἀφανίζουσα τὰς ἐκ τῆς γενέσεως ἁπάσας κηλῖδας [1]), ὡς τὰ λόγια διδάσκει, καὶ πᾶσαν τὴν ἀλλότριον, ἣν ἐφειλκύσατο τῆς ψυχῆς τὸ πνεῦμα, καὶ ἀλόγιστον φύσιν.

Διαθεσμοθετήσας[2]) δὲ πάντα αὐτοῖς ταῦτα, ἵνα τῆς ἔπειτα εἴη κακίας ἑκάστων ἀναίτιος. (Pag. 42 D.)

Ἐν τούτοις συμπληροῖ | μὲν τοὺς περὶ τῆς πρώτης δημιουργίας λόγους, C εἰς ἀρχὴν δὲ τῆς δευτέρας καθίσταται, ἐκείνην μὲν ἀπόλυτον φυλάττων καὶ μοναδικὴν καὶ ἐξῃρημένην καὶ ἄχραντον καὶ ἀμιγῆ πρὸς τὰ καταδεέστερα, ταύτην δὲ ἐξάπτων ἐκείνης καὶ ὡς παρ' ἐκείνης τελειουμένην καὶ ὑπ' ἐκείνης ποδηγουμένην παραδιδοὺς τὰ μέτρα πάντα καὶ τὴν εὐταξίαν καὶ τοὺς ὅρους τῆς ποιήσεως ἐκεῖθεν παραδεχομένην. ὁ μὲν οὖν σκοπὸς τῶν προκειμένων ῥημάτων τοιοῦτος· αὐτὸν δὲ ἤδη τὸν δημιουργικὸν θεσμὸν ἐπισκοποῦντες οὐ φαμὲν αὐτὸν ἐοικέναι νόμῳ πόλεως, ὃν τίθησιν ὁ παρ' ἡμῖν νομοθέτης ὡς τὸ εἶναι μόνον ἐνεργοῦντα· προηγεῖται γὰρ ἡ δημιουργικὴ βούλησις τῆς ἐν τῷ εἶναι μόνον ἑστώσης ἐνεργείας, καὶ οὐ θεμιτὸν ὅλως τὰ ἀνθρώπινα τοῖς θείοις εἰς ταὐτὸν ἄγειν· ταῦτα γάρ, κἂν ἀφωμοίωταί ποτε πρὸς τὸ θεῖον, μεριστῶς ἀπεικάζεται, τὰ μὲν τὸ μόνιμον, τὰ δὲ τὸ δραστήριον, τὰ δὲ τὸ τελεσιουργὸν ἀπομιμούμενα τῶν θείων· ἀλλ' οὐδὲ ἀμφίβολον εἶναι τὸν τοιοῦτον συγχωρήσομεν θεσμόν, οἷον εἰ μὲν τάδε τις ποιήσειεν, ἕπεσθαι ταδί[3]), εἰ δὲ μή, τὰ ἀντικείμενα αὐτῷ εἶναι κατὰ τὴν αἰώνιον[4]) νόησιν. | ὁ γὰρ τῶν D ὅλων πατὴρ τὰ ἀποτελέσματα[5]) πάντα κατ' αἰτίαν ἐν ἑαυτῷ περιείληφεν, οὐδὲ ἀορίστοις γένεσιν[6]), ἀλλὰ ἐν ἑστώσαις[7]) ἑνοειδῶς καὶ τὰ[8]) γιγνόμενα ἀγενήτως καὶ τὰ ἐνδεχόμενα ἀναγκαίως καὶ τὰ μεριστὰ ἀμερίστως συλλαβών. καὶ γὰρ χρόνος καὶ τόπος ἅμα οὐρανῷ γέγονεν. ὁ τοίνυν τοῦ παντὸς δημιουργὸς ἀχρόνως καὶ ἀδιαστάτως τῶν πάντων ἐν ἑαυτῷ τὰς ἀρχὰς ἱδρύσατο. δεῖ δὴ οὖν καὶ τὸν δημιουργικὸν θεσμὸν τάξιν νοερὰν διὰ πάντων διήκουσαν καὶ πᾶσι παροῦσαν ἀκωλύτως καὶ πάντων[9]) φρουροῦσαν ἀχράντως ὑποτίθεσθαι τῷ θείῳ δεσμῷ[10]) συνεχομένην. ἔχει γάρ, οἶμαί, τι καὶ νόμου πλέον ὁ θεσμός[11]), καθ' ὅσον[12]) καὶ ὁ θεὸς τοῦ νοῦ κρείττων. νοῦ μὲν γὰρ διανομὴν εἶναί φαμεν τὸν νόμον, θείαν δὲ τάξιν καὶ ὅρον ἑνοειδῆ τὸν θεσμόν. ταῦτα μὲν

---

[1]) 331, 17 *κηλῖδας*) *κηλίδας* — [2]) 331, 18 *Διαθεσμοθετήσας*) *διαθεσμοδοτήσας* A. — [3]) 331, 29 *ταδί*) *τάδη* B. — [4]) 331, 29 *αἰώνιον*) *ἀνόμοιον* coni. Tayl. quod minime aptum videtur. Proclus aeternae intelligentiae parum convenire dicit hanc humanarum sanctionum ex conditionibus pendentium rationem. — [5]) 331, 30 *ἀποτελέσματα*) *ἀποτελεύματα* B. — [6]) 331, 31 *γένεσιν*) *γενέσι* B. — [7]) 331, 31 *ἐν ἑστώσαις*) *ἐνεστώσαις* A. Post *ἑστώσαις* non solum nomen *γένεσιν* oppositum, sed etiam participium per *ἑνοειδῶς* definitum excidisse videtur. — [8]) 331, 31 *τὰ*) *τὸ* A. — [9]) 331, 34 *πάντων*) Fort. *πάντα* — [10]) 331, 35 *δεσμῷ*) *θεσμῷ* B. — [11]) 331, 35 *τί νόμος· καὶ τί θεσμός.* m. A. — [12]) 331, 35 *καθ' ὅσον*) *καθόσον* B.

περὶ τούτων· ἐπὶ δὲ τὴν λέξιν χωρήσαντες ἐκεῖνο πρῶτον πιέσωμεν, ὅτι πάντας τοὺς εἱμαρμένους νόμους διὰ τῆς δεκάδος περιέλαβε[1]), διότι καὶ συμφυές ἐστιν ἡ δεκὰς πρὸς τὴν δημιουργικὴν αἰτίαν· ἤγουν[2]) καὶ ὅσα ἀγαθὰ τῷ παντὶ κόσμῳ δέδωκεν ὁ δημιουργὸς, εἰς τοῦτον[3]) τελοῦντα τὸν ἀριθμὸν, ὄντα
E τὰ πάντα δέκα· καὶ | γάρ ἐστιν ἡ δεκὰς κοσμικὴ[4]), καθάπερ ὁ ὕμνος ὁ Πυθαγόρειος λέγει, Πανδεχέα πρέσβειραν[5]) αὐτὴν καλῶν, ὅρον περὶ πᾶσι τιθεῖσαν, Ἄτροπον, ἀκαμάτην· δεκάδα[6]) κλείουσί μιν ἁγνήν. εἰσὶν οὖν καὶ οἱ νόμοι οἱ περὶ τῶν ψυχῶν οἱ εἱμαρμένοι πάντες οἱ εἰρημένοι δέκα· δεῖ σπαρῆναι[7]) τὰς ψυχάς· δεῖ μίαν εἶναι πάσαις κάθοδον κοινὴν ἐν ἑκάστῃ περιόδῳ· δεῖ κατιοῦσαν ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει τὴν ψυχὴν εἰς τὸ θεοσεβὲς κατιέναι ζῶον· δεῖ τὴν κατιοῦσαν εἰς ἀνθρωπίνην φύσιν εἰς ἀνδρὸς ἰέναι πρῶτον γονήν· δεῖ τὴν ἐν σώματι ψυχὴν μεριστὰς φῦναι[8]) καὶ ἐνύλους ζωάς· δεῖ τὴν μὲν κρατοῦσαν τῆς ἐνύλου ζωῆς δικαίαν εἶναι, τὴν δὲ κρατουμένην ὑπ' αὐτῆς ἄδικον· δεῖ τὸν δίκαιον εἰς τὸ σύννομον ἄστρον ἀνατρέχειν· δεῖ τὸν ἁμαρτόντα κατιέναι πάλιν εἰς γυναικὸς φύσιν ἐν δευτέρᾳ γενέσει· δεῖ τὸν ἐν τῇ δευτέρᾳ γενέσει σφαλέντα[9]) κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν εἰς θήρειον[10]) μεταβάλλειν φύσιν· καὶ ἐπὶ πᾶσι νόμος δημιουργικὸς δέκατος· μία σωτηρία τῆς ψυχῆς, παύουσα τὸν κύκλον τῆς ἐν τῇ γενέσει τῆς πλάνης,
F ἡ τὴν πρὸς[11]) ταὐτοῦ καὶ ὁμοίου περίοδον ἀνάγουσα | ζωή. πάντες δὴ οὖν οἱ εἰρημένοι νόμοι, διὰ τῆς δεκάδος παραληφθέντες, διότι τὴν δεκάδα καὶ τῷ δημιουργῷ[12]) προσοικειοῦσι καὶ τῇ εἱμαρμένῃ Πυθαγορείων παῖδες, ἐνεσπάρησαν ταῖς ψυχαῖς, ἵνα δὴ καὶ ἑαυτὰς ἄγωσι· καὶ γὰρ οἱ θεοὶ βούλονται τῶν αὐτοκινήτων ἄρχειν ὡς αὐτοκινήτων ὄντων· καὶ ἵνα τῶν ἔπειτα κακῶν αὐταὶ ἑαυταῖς ὦσιν αἴτιαι, καὶ ὁ δημιουργὸς ἀναίτιος. εἰ μὴ γὰρ προειλήφεσαν τοὺς εἱμαρμένους νόμους, εἰ μὲν ἀεὶ κρείττους ἦσαν εἱμαρμένης, οὐκ ἂν κατῆλ-
332 θον εἰς γένεσιν, εἰ δέ ποτε | ὑπ' αὐτὴν ἐγένοντο, ποίαν[13]) ἂν ἔσχον αὗται τῶν ἁμαρτημάτων αἰτίαν, οὐ προμαθοῦσαι τὴν ἐπ' αὐτοῖς ποινὴν τεταγμένην; ἵν' οὖν ἀναίτιος ᾖ τῶν ἁμαρτημάτων[14]) ὁ δημιουργὸς, ἐν ταῖς οὐσίαις αὐτῶν ἀπέθετο τοὺς εἱμαρμένους νόμους. τὴν ἄρα τῶν κακῶν φύσιν οὔτε ἐπὶ τὸ θεῖον ἀνενεκτέον[15])· ἀναίτιος γὰρ αὐτῶν ὁ τὸν κόσμον ὅλον ποιήσας εἴρηται ἐν τούτοις, καὶ οὐ μόνον ἐν τούτοις ὁ δημιουργὸς οὕτως, ἀλλὰ καὶ ἐν Πολι-

---

1) 331, 38 *περιέλαβε*) *περιέλαβεν* A. — 2) 331, 38 *ἤγουν*) Fort. *ἦν γοῦν* — 3) 331, 39 *τοῦτον*) *τοῦτο* B. — 4) 331, 40 *ὅτι ἡ δεκὰς κοσμική ἐστιν* m. A. — 5) 331, 40 *πρέσβειραν*) *πρέσβυραν* A. — 6) 331, 41 *δεκάδα*) *δεχάδα* A. — 7) 331, 42 *σπαρῆναι*) *σπαρεῖναι* — 8) 331, 45 *φῦναι*) Fort. *φῦσαι* — 9) 331, 47 *σφαλέντα*) *σφαλλέντα* B. — 10) 331, 48 *θήρειον*) *θήριον* B. — 11) 331, 49 *τὴν πρὸς*) Immo *πρὸς τὴν* — 12) 331, 51 *τῷ δημιουργῷ*) *τὴν*, e corr. *τῷ*, *δημιουργῷ*, sup. *ὸν*, A. — 13) 332, 1 *ποίαν*) *ποῖαν* — 14) 332, 2 *ἁμαρτημάτων*) *ἁμαρτανόντων* B. — 15) 332, 3 *ἀνενεκτέον*) *ἀνεκτέον* B. *ὅτι ἡ τῶν κακῶν φύσις ἐπὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀνενεκτέα·* m. A.

τείᾳ[1]) προφήτης ὁ τὸ κήρυγμα τῆς Λαχέσεως κηρύττων αἰτία, φησὶν, ἑλομένης, θεὸς ἀναίτιος· ὥστ' οὔτε προαίτιος οὔθ' ὅλως αἴτιος τῶν κακῶν ὁ θεὸς, ἀλλ' ἀναίτιος· ἠβουλήθη γὰρ μηδὲν εἶναι φαῦλον κατὰ δύναμιν, ὡς εἴρηται καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν[2])· οὔτ'[3]) οὖν ἐπὶ θεῖον ἀνενεκτέον[4]) τὸ κακὸν, οὔτε ἄναρχον[5]) αὐτὸ ῥητέον· ἄναρχον γὰρ ὂν ἀκόσμητον ἔσται καὶ ἀόριστον καὶ τὴν ὅλην δημιουργίαν λυμαινόμενον· τί γὰρ αὐτὸ κοσμῆσαι δυνήσεται, μηδεμίαν ἔχον ἐν τοῖς οὖσιν ἀρχήν; οὔτε ἀρχὴν μὲν αὐτῷ δοτέον, ὁλικὴν δὲ ταύτην· οὐδὲν γὰρ τῶν ὅλων | ἐστὶ κακίας δεκτικόν, B ἀλλὰ πάντα τὰ ὅλα τὴν αὐτὴν ἀεὶ διατηρεῖ φύσιν ἄχραντον καὶ ἀκάκωτον. δῆλον ἄρα, ὡς ἀπὸ μερικῆς ἀρχῆς ὑφέστηκε τὸ κακόν. καὶ ἀπὸ ταύτης πῶς; ἆρα[6]) κατὰ προηγουμένην ὑπόστασιν; οὐδαμῶς. τὰ γὰρ οὕτως ὑποστάντα ὥρισται καὶ τέλος ἔχει καὶ κατὰ φύσιν ἐστὶ τῷ γεννήσαντι. κατὰ παρυπόστασιν[7]) ἄρα τὸ κακὸν ἐμφύεται ταῖς ψυχαῖς, ἢ κατὰ ἀσυμμετρίαν, ἢ κατὰ σύμμιξιν, ἢ ἄλλως ὁπωσοῦν· ὃ δὴ καὶ ὁ Πλάτων εἰδὼς εἶπε τὸ ἵνα τῆς ἔπειτα εἴη κακίας ἀναίτιος· τὸ γὰρ ἔπειτα τὴν ἐπεισοδιώδη τῆς κακίας ὑπόστασιν δηλοῖ καὶ τὴν ἀλλοτρίαν καὶ ἔξωθεν ἐμφυομένην. ἀλλὰ τίς ἡ διαθεσμοθέτησις[8]); περὶ γὰρ κακῶν εἴρηται καὶ ἔμπροσθεν. ἢ τὴν μίαν ἐν τῷ δημιουργῷ περιοχὴν σημαίνει τῶν εἱμαρμένων ἁπάντων νόμων· ὁ γὰρ θεσμὸς ἁπάντων ἐστὶ νόμων περιεκτικὸς, ὁ μὲν ἐν τῇ Ἀδραστείᾳ καὶ τῶν Κρονίων καὶ τῶν Δίων καὶ τῶν εἱμαρμένων[9]), ὁ δὲ ἐν τῷ δημιουργῷ τῶν ἐγκοσμίων, συνεκτικὸς αὐτῶν ὑπάρχων καὶ ὑποστατικός· ἡ δὲ μετὰ τῆς προθέσεως[10]) ἐκφώνησις τὴν μετὰ[11]) πάντων διήκουσαν ἐπικράτειαν τοῦ θεσμοῦ τούτου σημαίνει | καὶ C ἄχρι τῶν ἐσχάτων διεξιοῦσαν πρόνοιαν.

Ἔσπειρε τοὺς μὲν, εἰς γῆν, τοὺς δὲ, εἰς σελήνην, τοὺς δὲ, εἰς τὰ ἄλλα χρόνου ὄργανα. (Pag. 42 D.)

Τὴν σπορὰν τῶν ψυχῶν ταύτην οὔτε κατὰ τύχην οἰητέον γίγνεσθαι[12])· ποῦ γὰρ ἐν τοῖς ἀεὶ ὡσαύτως ἔχουσι τὸ ἀόριστον παρεμπίπτειν δυνατόν; οὔτε ψιλὴν[13]) αὐτὴν εἶναι τοῦ γεννήσαντος διανομήν· οὐ γάρ ἐστιν ἑτεροκίνητα τὰ σπειρόμενα οὔτε ἀπροαίρετα· ἀλλ' ἄνωθεν ἐπιτελεῖσθαι[14]) κατὰ τὸν δημιουργικὸν νοῦν, συντρέχειν[15]) δὲ καὶ τὴν αὐτῶν τῶν ψυχῶν βούλησιν. ἑκάστη γὰρ τὴν οἰκείαν τάξιν καὶ γιγνώσκει[16]) καὶ αἱρεῖται, καὶ ἑαυτὴν καὶ τὸ ὄχημα τὸ ἑαυτῆς προσιδρύει ταῖς οἰκείαις μοίραις τοῦ παντὸς, οὔτε ἡ αὐτὴ οὖσα τοῖς

---

[1]) **332, 4** *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 617 E. — [2]) **332, 7** *τοῖς ἔμπροσθεν*) Pag. 30 A. — [3]) **332, 7** *οὔτ'*) *οὔτε* B. — [4]) **332, 7** *ἀνενεκτέον*) *ἀνενεγκτέον* B. — [5]) **332, 7** *ὅτι οὐκ ἄναρχον τὸ κακὸν, οὐδὲ ἀπὸ ὁλικῆς ἀρχῆς ἐστιν ἀλλ' ἀπὸ μερικῆς*: m. A. — [6]) **332, 11** *ταύτης πῶς; ἆρα*) *ταύτης. πῶς ἄρα* B et cum circumflexo super *ἀ* A. — [7]) **332, 12** *παρυπόστασιν*) *παρ' ὑπόστασιν* A. — [8]) **332, 15** *τίς ἡ τοῦ δημιουργοῦ διαθεσμοθέτησις*. m. A. — [9]) **332, 18** *εἱμαρμένων*) Fort. *Ἑρμαϊκῶν* — [10]) **332, 19** *προθέσεως*) sc. *τῆς διά*. Male Tayl. *προσθέσεως* coni. — [11]) **332, 19** *μετὰ*) Immo *διὰ* — [12]) **332, 21** *γίγνεσθαι*) *γίνεσθαι* A. — [13]) **332, 22** *ψιλὴν*) *ψυλὴν* B. — [14]) **332, 23** *ἐπιτελεῖσθαι*) *ἐπιτελεῖται* B. — [15]) **332, 24** *συντρέχειν*) *συντρέχει* — [16]) **332, 24** *γιγνώσκει*) *γινώσκει* A.

θεοῖς, περὶ οὓς σπείρεται, καθάπερ φασί τινες τῷ[1]) ὅλῳ ταὐτὸν ποιοῦντες τὸ μέρος· συγχεῖται γὰρ οὕτως ἡ τῶν ἡγουμένων καὶ τῶν[2]) ἑπομένων τάξις, καὶ τῶν ἀκηράτων ψυχῶν καὶ τῶν μὴ τοιούτων ἡ διακόσμησις ἀναιρεῖται· οὔτε ἐν ἀλλοτρίαις ἑαυτὴν συνάπτουσα μερίσιν ἡ μὲν ἄλλαις, ἡ δὲ ἄλλαις τοῦ παντός· ἡ γὰρ οὐσιώδης ὁμοιότης προηγεῖται τῆς τοιαύτης σπορᾶς. τί γὰρ ἄν τις καὶ
D αἰτιάσαιτο ταύτης τῆς διαιρέσεως[3]); | ἆρ' ὅτι τὰς μερικὰς ἔδει ψυχὰς ἀσυντάκτους εἶναι πρὸς τὰς ὅλας, καὶ τὰ ὀχήματα αὐτῶν ἀπεσχίσθαι[4]) τῶν ὅλων περιφορῶν; ἀλλὰ τοῦτο ἀδύνατον· ἕπεται γὰρ πανταχοῦ τὰ μέρη τοῖς ὅλοις. ἀλλ' ὅτι διαφέρουσι[5]) πρὸς ἀλλήλας αἱ ψυχαί; καὶ πῶς ὅλως διήνεγκαν[6]) ἀλλήλων, ἐν εἴδεσιν ἀΰλοις ὑφεστῶσαι; ἀλλ' ὅτι διαφέρουσι μὲν ἀλλήλων[7]), οὐ κατὰ τὰ προηγούμενα δὲ μέτρα τῶν θείων ψυχῶν διεκρίθησαν; καὶ πῶς ἡ ἄνοδος αὐταῖς[8]) καὶ ἡ τελείωσις δι' αὐτῶν ἀφῆκε[9]); πάντῃ[10]) ἄρα φήσομεν τὴν σπορὰν ταύτην κατὰ νοῦν θεῖον ἀφορίζεσθαι καὶ τέλειον. καὶ τοῦτο μὲν οὕτως ἡμῖν διωρίσθω[11])· τῶν δὲ καθέκαστα τὴν θεωρίαν ἐφεξῆς συνάπτωμεν. προηγεῖται δὴ πάσης τῆς ἄλλης δημιουργίας τῶν νέων θεῶν ἡ σπορὰ τῶν ψυχῶν μετὰ τῶν ὀχημάτων περὶ αὐτούς. δεῖ γὰρ μὴ μόνον ὡς ψυχὰς ἡγεμόνας ἔχειν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐγκοσμίους καὶ ὡς ζῶα λαχούσας διοικεῖν ὑποτάττεσθαί τισι τῶν θείων περιφορῶν. ἐμφαίνει δὲ καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ἡ σπορὰ τὴν μεριστὴν διακλήρωσιν τῶν ὀχημάτων καὶ τὴν ἐν ἀφανεῖ περιεχομένην δύναμιν πα-
E σῶν τῶν μερικῶν ψυχῶν ἐν ταῖς | ὅλαις καὶ τὴν γόνιμον τῶν θείων σωμάτων ἐνέργειαν, καθ' ἣν ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ζωῆς πληροῦσι τὰ ὀχήματα τὰ μερικὰ τῆς ἑαυτῶν ἰδιότητος· καὶ γὰρ τὰ σπειρόμενα προσλαμβάνονταί τι πάντως[12]) ἐκ τῆς ὑποκειμένης αὐτοῖς γῆς. ὥστε τοῦτο μὲν ἐκ τῶν εἰρημένων ἁπάντων[13]) δῆλον γίγνεσθαι πρῶτον, ὡς οὐ γίγνεται[14]) σπορὰ περὶ τὴν τοῦ παντὸς ψυχήν[15])· οὐ γὰρ δεῖ τὴν περὶ ταύτην σπορὰν ἀντιδιαιρεῖν ταῖς ἄλλαις οὐδὲ τὸν κόσμον ὅλον τοῖς αὐτοῦ μορίοις· καὶ γὰρ εἰ δυνατὸν μὲν[16]) ὅλην περίοδον τοῦ παντὸς ἄνω μένειν αὐτήν, ὡς εἴρηται πρότερον, ἀδύνατον[17]) περὶ τὴν τοῦ παντὸς ψυχὴν σπορὰν γεγονέναι ψυχῶν· ἀλλ' αὕτη μὲν ὡς μονὰς[18]) ἐν τῷ κόσμῳ τέτακται·

---

[1]) **332, 26** *τῷ*) om. B. — [2]) **332, 27** *τῶν*) *τὸ* B. — [3]) **332, 29** *ὅτι εὔλογος ἡ τῶν ψυχῶν σπορὰ εἰς τὰ ἄστρα*: m. A. — [4]) **332, 30** *ἀπεσχίσθαι*) *ἀπεσχέσθαι* B. — [5]) **332, 31** *διαφέρουσι*) *διαφέρει* B. — [6]) **332, 32** *διήνεγκαν*) *διήνεγκεν* B. — [7]) **332, 32. 33** *ἐν εἴδεσιν — ἀλλήλων*) om. A. — [8]) **332, 33** *αὐταῖς*) *αὐτοῖς* — [9]) **332, 34** *ἀφῆκε*) *ἐφῆκε* coni. Tayl. Sed cf. Civ. Lib. VII. Pag. 530 E. — [10]) **332, 34** *πάντῃ*) *πάντα* B. (corr. Tayl.) — [11]) **332, 35** *διωρίσθω*) *διορίσθω* — [12]) **332, 41** *προσλαμβάνονταί τι πάντως*) *προσλαμβάνοντά τι πάντα* B. — [13]) **332, 42** *ἁπάντων*) bis A. — [14]) **332, 42** *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [15]) **332, 43** *ὅτι οὐ γίνεται σπορὰ περὶ τὴν τοῦ παντὸς ψυχήν*: m. A. — [16]) **332, 44** *μὲν*) Fort. *τὴν* — [17]) **332, 45** *ἀδύνατον*) Tayl. coni. *δυνατόν*: For if it were possible for a partial soul to remain on high, during the whole period of the universe, it would be possible for a semination of souls to take place about the soul of the universe. Verum hoc; sed cum *αὐτὴν* intelligi necesse sit *τὴν τοῦ παντὸς ψυχήν*, ad *εἰ δυνατὸν* audire *ἐστὶ* et tenere *ἀδύνατον* praestat: si fieri illud potest, hoc fieri non potest. — [18]) **332, 46** *μονὰς*) *μόνας* B.

συντεταγμένη γάρ ἐστι μονὰς τῶν ἐγκοσμίων ψυχῶν· περὶ αὐτὴν δὲ προῆλθεν ἀριθμὸς τῶν θείων ψυχῶν[1]) κατανειμάμενος[2]) αὐτῆς τὰς δυνάμεις· ἐφ' ἑκάστῳ γὰρ τῶν θείων σωμάτων δύναμις ἐφέστηκε τῆς ὅλης ψυχῆς· περὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον τὰ κρείττονα ἡμῶν γένη καὶ αἱ μερικαὶ ψυχαὶ διῄρηνται τὴν ὀπαδῶν[3]) ἔχουσαι τάξιν· δεύτερον δὲ τὸ καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην καθ' ἕκαστον στοιχεῖον ψυχῶν γεγονέναι σπορὰν καὶ ἐν ταῖς | οὐρανίαις σφαίραις καὶ τοῖς F
ἄστροις. εἴρηται δὲ πρότερον, περὶ τίνα γέγονεν ἡ νομὴ τῶν ψυχῶν· ὥστε καὶ ἡ σπορὰ περὶ τὰ ὀχήματα ἐκείνων. συντελεῖ γὰρ πάντα περὶ τὴν τοῦ χρόνου γένεσιν, τὰ μὲν καθ' ἑαυτά, τὰ δὲ μετὰ τῶν ὅλων, ὥσπερ τὰ ἄστρα, καὶ ἔστι πάντα ὄργανα χρόνου. καὶ γὰρ πάντες οἱ ἀπλανεῖς καὶ πᾶς ἐγκόσμιος θεὸς κινούμενοι κατὰ κύκλον πάντως ἔχουσι περιοδικοὺς χρόνους[4]), καθ' οὓς ὁ πᾶς μετρεῖται χρόνος τοῦ κοσμικοῦ βίου, καὶ κοινὰς ἔχουσι πρὸς ἐκεῖνον καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀποκαταστάσεις. αὐτὸς δὲ τούτων | μόνων ἐμνημόνευσεν, ὧν εἶχεν 333
ἐκ τῆς αἰσθήσεως τοὺς[5]) ἀποκαταστατικοὺς χρόνους, διελὼν δὲ τὸν κόσμον εἴς τε οὐρανὸν καὶ γένεσιν παρέλαβεν ἀφ' ἑκατέρου τὸ ἔσχατον κατὰ τὴν θέσιν, σελήνην καὶ γῆν, καὶ ἠρκέσθη τούτοις, διότι περὶ τῆς τῶν ἐσχάτων ἦν ψυχῶν διαιρέσεως ὁ λόγος καὶ τῆς τῶν μερικωτάτων ὀχημάτων σπορᾶς, ἃ καὶ μεταβάλλειν πέφυκε καὶ πελάζειν τοῖς παχυτάτοις[6]) τῶν ὄγκων καὶ δύνειν κατ' αὐτῶν. τρίτον δὲ ἐπὶ τούτοις κἀκεῖνο[7]) γιγνώσκειν[8]) ἄξιον, ὅτι σπείρεται ὀχήματα καὶ περὶ τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας· πᾶσα γὰρ τοῦ κόσμου μερὶς πλήρης ἐστὶ ψυχῶν μερικῶν ὑπεστρωμένων τοῖς διασωσαμένοις αὐτὴν θεοῖς καὶ συνεπομένων[9]) τοῖς ἐξημμένοις αὐτῶν δαίμοσιν. εἰ δὲ ὑπὲρ τὴν Κρονίαν γίγνεταί τι[10]) τῶν μερικῶν τούτων σωμάτων, ἢ[11]) πάντα ἐν ταῖς πλανωμέναις ἐστί, κατ' οἰκειότητα τεταγμένα τῶν ἀπλανῶν ἄστρων, ἐπιστάσεως ἄξιον· ἐπεὶ καὶ αὐτῶν τῶν πλανωμένων ἄλλους πρὸς ἄλλα τῶν ζῳδίων ᾠκειῶσθαί[12]) | φασιν B
οἱ ταῦτα δεινοί. θαυμαστὸν οὖν οὐδέν, εἰ ἐν ταῖς πλανωμέναις ὄντα[13]) τῶν ψυχῶν ὀχήματα συμπεριάγοιτο τὰ μὲν ἄλλοις, τὰ δὲ ἄλλοις τῶν ἀπλανῶν ἄστρων· εὐλογώτερον γὰρ τοῦτο μᾶλλον ἄν τις δείξειεν, ἢ καὶ ὑπὲρ τὴν Κρονίαν αὐτὰ σφαῖραν ποιεῖν· τῇ γὰρ ποικιλίᾳ τῆς ζωῆς καὶ τῇ εἰς γένεσιν ῥοπῇ καὶ τῇ συμμίκτῳ φύσει τῶν κυκλοφορουμένων[14]) καὶ τῶν εὐθυπορούντων οἰκειότερος οὗτος ὁ τόπος. κάλλιον δὲ λέγειν, ὅτι καὶ περὶ τοὺς ἀπλανεῖς γίγνεται σπορὰ τῶν ὀχημάτων, καὶ ὅτι ἄνεισι καὶ μέχρι τῆς σφαίρας ἐκείνης τὰ κε-

---

[1]) 332, 46 *περὶ αὐτὴν — ψυχῶν*) om. B. — [2]) 332, 46 *κατανειμάμενος*) *κατανειμαμένης* B, quod Tayl. de lacuna nihil suspicans mutabat in *κατανειμαμένων*. — [3]) 332, 48 *ὀπαδῶν*) *ὁπαδῶν* — [4]) 332, 53 *περιοδικοὺς χρόνους*) *περιόδους χρόνων* B. — [5]) 333, 1 *τοὺς*) om. B. — [6]) 333, 4 *παχυτάτοις*) *παχητάτοις* B. — [7]) 333, 5 *κἀκεῖνο*) *κἀκεῖ* B. (*κἀκεῖνο* A.) — [8]) 333, 5 *γιγνώσκειν*) *γινώσκειν* A. — [9]) 333, 7 *συνεπομένων*) cum *η* super *ω* A. — [10]) 333, 7 *αὐτῶν — τι*) om. A. *ἡ Κρονία* elliptice dictum videtur ut *ἡ ἀπλανής*. Tayl. *σφαῖραν* addendum putabat. — [11]) 333, 8 *ἢ*) *ἢ* B. — [12]) 333, 9 *ᾠκειῶσθαι*) *οἰκειῶσθαί* B. — [13]) 333, 10 *ὄντα*) *ὄντα τὰ* B. — [14]) 333, 13 *κυκλοφορουμένων*) *κυκλωφορουμένων* B.

καθαρμένα[1]) καὶ ἀστροειδῆ καὶ εὔλυτα, ζωὴν ἁπλῆν ἔχοντα καὶ κίνησιν τὴν περὶ νοῦν καὶ φρόνησιν, ἑπόμενα τῇ ταὐτοῦ περιόδῳ. γελοῖον γὰρ ἢ τῆς περὶ ἐκεῖνα νεμηθείσης ψυχῆς περὶ ἄλλο γεγονέναι τὴν σπορὰν τῶν ὀχημάτων[2])· ὡς γὰρ ἡ ψυχὴ πρὸς τὴν ψυχήν, οὕτω καὶ τὸ ὄχημα τῷ ὀχήματι[3]) συμμιγές[4])· ἢ τὴν σπαρεῖσαν ἐκεῖ μὴ καὶ ἀνιέναι[5]) μέχρις ἐκείνων, πανταχοῦ τῶν μερῶν πρὸς τὰ ὅλα ἐπειγομένων, ὅταν ἔχῃ κατὰ φύσιν, καὶ φερομένων ἐπ᾽
C αὐτά, εἰ μὴ τύχοι διαλυθέντα | ὑπὸ τῶν ἀλλοτρίων, δι᾽ ὧν φέρεται πρὸς αὐτά, τῶν ψυχικῶν ὀχημάτων ἀλύτων ὄντων καὶ ἀθανάτων διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς δημιουργοῦ γένεσιν. ταῦτά τε οὖν μᾶλλον ἐγκριτέα, συμβαίνοντα τοῖς περὶ τῆς νομῆς καὶ τῆς σπορᾶς ὑπ᾽ αὐτοῦ διατεταγμένοις, ἀμφοῖν παρὰ τοῦ δημιουργοῦ γενομέναιν, καὶ ὡς, ἐπειδὴ τῶν ψυχῶν ἐστι μετὰ τῶν ὀχημάτων ἡ σπορὰ καὶ οὐ μόνων[6]) τῶν ψυχῶν, ὡς ἡ νομὴ πρότερον, εἰκότως εἶπε τοὺς μὲν εἰς γῆν, τοὺς δὲ εἰς σελήνην σπαρῆναι, ἐνδεικνύμενος, ὡς ἑκάστη τούτων τῶν ψυχῶν ἤδη ἄνθρωπός ἐστι καὶ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, κἀνταῦθα τοῦ ὁρισμοῦ κρατοῦντος, ὡς ἄρα ἄνθρωπός ἐστι ψυχὴ σώματι χρωμένη ἀθάνατος ἀθανάτῳ, ὃν καὶ χωρίσαι δεῖ τοῦ θνητοῦ παντός, ἵνα γένηται ὃς ἦν πρὸ τῆς εἰς γένεσιν πτώσεως. ἀνθρώπους ὄντας ἤδη σπείρων, ἀλλ᾽ οὐ ψυχάς[7]) εἰκότως οὖν εἴρηται τοὺς μὲν εἰς γῆν σπείρειν, τοὺς δὲ εἰς σελήνην. ταῦτά τε οὖν συννοητέον[8]) μετὰ τῶν ἔμπροσθεν, καὶ ὅτι οὐδέποτ᾽ ἂν ὑπερκόσμια γένοιτο, οὐδὲ καθ᾽ οὓς
D εἰσιν ἐπέκεινα τῶν ἀπλανῶν ἄλλαι σφαῖραι, εἰ καὶ τὰ | ἀκρότατα καὶ τὰ ἁπλούστατα[9]) τῶν ὀχημάτων μετέχει τῆς αἰθερίας αὐγῆς. ἄλλη δὲ ἡ νομὴ τῆς σπορᾶς. ἡ μὲν γάρ ἐστι μόνον τῶν ψυχῶν, ἡ δὲ μετὰ τῶν ὀχημάτων. διὸ καὶ ἐκεῖ μὲν εἶπεν[10]) ἔνειμεν ἑκάστην πρὸς ἕκαστον, ἐνταῦθα δὲ ἔσπειρε τοὺς μὲν εἰς γῆν, τοὺς δὲ εἰς σελήνην, ὡς ἤδη τὸν ἀνθρώπειον λόγον αὐτῶν προβαλλουσῶν. καὶ γὰρ ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπός ἐστι ψυχὴ σώματι[11]) χρωμένη, κἀκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ἀΐδιος. ἄλλης δ᾽ οὖν ἑκατέρας οὔσης καὶ τῆς μὲν εἰς τὰ ἄστρα γεγονέναι ῥηθείσης, τῆς δὲ εἰς τὰ ὄργανα τοῦ χρόνου, δόξειεν ἂν εἰς ἄλλα καὶ ἄλλα ἑκατέρα[12]) γενέσθαι. οὔτε γὰρ ἡ γῆ ἄστρον, ὥστ᾽ οὐκ ἂν εἴη νομὴ περὶ αὐτήν, οὔτε τὰ ἀπλανῆ ὄργανα εἴρηται χρόνου[13]), ὥστ᾽ οὐκ ἂν εἴη

---

[1]) 333, 15 *ὅτι καὶ μέχρι τῶν ἀπλανῶν ἄνεισι τὰ κεκαθαρμένα τῶν ὀχημάτων*: m. A. — [2]) 333, 17 *τῶν ὀχημάτων*) om. A. — [3]) 333, 18 *ὀχήματι*) *χήματι* B. — [4]) 333, 18 *συμμιγές*) Male Tayl. coni. *συγγενεῖ*: For as soul is to soul, so is vehicle to kindred vehicle. Proclus eadem necessitate vehiculum singulare vehiculo generali atque animum animo adiunctum esse dicit. — [5]) 333, 18 *ἀνιέναι*) In his Tayl. desiderat *τὰ ὀχήματα* et vertit: that souls are disseminated there, but that their vehicles do not ascend as far as to the vehicles of the fixed stars. Id vero per se intelligitur, ascensum animi sine vehiculo esse nullum. — [6]) 333, 23 *μόνων*) *μόνον* B. — [7]) 333, 27 *ἀνθρώπους—ψυχὰς*) Haec ex margine illata videntur. — [8]) 333, 28 *συννοητέον*) *συννοητέα* A. — [9]) 333, 30 *ἁπλούστατα*) *ἀπλούστατα* A. — [10]) 333, 31 *εἶπεν*) Pag. 41 D. — [11]) 333, 33 *σώματι*) Tayl. *ἀθανάτῳ* adiiciendum putat, quod non necessarium videtur. — [12]) 333, 35 *ἑκατέρα*) *ἑκάτερα* B. — [13]) 333, 86 *χρόνου*) *χρόνον* B.

σπορὰ περὶ αὐτά, μόνα δὲ τὰ πλανώμενα καὶ ἄστρα ἐστὶ καὶ ὄργανα χρόνου,
ὥστε περὶ ταῦτα ἄμφω, καὶ ἡ νομὴ καὶ ἡ σπορά. ὅτι δὲ ἄτοπον μὴ εἶναι περὶ
ταῦτα, δῆλον ἄμφω [1]). εἰ γὰρ ὁ δημιουργὸς καὶ ὃ νέμει καὶ ὃ σπείρει, κατ' οὐ-
σίαν ἄμφω ταῖς ψυχαῖς ὑπάρχει, καὶ εἰ τοῦτο, δεῖ περὶ ταὐτὸν ἄμφω, ἵνα καὶ
ἡ ἀποκατάστασις εἰς ἓν ᾖ [2]) πάσης, καὶ μὴ εἰς τὸ σύννομον | ἄστρον ἀποκατα- E
στᾶσα διὰ τὴν νομὴν εἰς ἄλλο ἀναγκάζηται ἀποκαθίστασθαι διὰ τὴν εἰς ἐκεῖνο
σποράν· οἰκεῖον γὰρ τὸ σπειρόμενόν ἐστι τῷ [3]) περὶ ὃ ἔσπαρται, κατ' οὐσίαν.
εἰ δὴ ταῦτα ἀληθῆ, καὶ τὴν γῆν ἄστρον τι ῥητέον, οὐ κατὰ τὸν φαινόμενον
ὄγκον, ἀλλὰ κατὰ τὸ αἰθέριον αὐτῆς ὄχημα ἀστροειδές [4])· ὅπου καὶ τὸ ἡμέτε-
ρον τοιοῦτόν ἐστι· καὶ τοὺς ἀπλανεῖς συναπεργάζεσθαι χρόνον· εἴρηται γὰρ
ἤδη τὸ αἴτιον, διὸ τὰ πλανώμενα μόνα συναπεργάζεσθαι χρόνον [5]) εἶπε [6]). κἀ-
κεῖνα οὖν, καθ' ὅσον [7]) ἔχει περιόδους, εἰ καὶ ἀγνώστους ἡμῖν, πάντως μετρεῖ
τὸν ὅλον χρόνον, ἄλλα ἄλλως· οὐ γὰρ ἡ [8]) αὐτὴ πάντων ἀποκατάστασις· ἀλλ'
ἐκ τῆς αἰσθήσεως οὐδὲν ἔχομεν τῆς περιφορᾶς αὐτῶν ὡς τῶν πλανωμένων
τεκμήριον. πᾶσαι οὖν τοῦ κόσμου μερίδες ὑπεδέξαντο μερικὰς ψυχὰς ἐσπαρμέ-
νας, καὶ πᾶς ἐγκόσμιος θεὸς ἀγελάρχης ἐστὶ ψυχῶν [9]) μερικῶν καὶ νεμηθει-
σῶν καὶ ἐσπαρμένων περὶ αὐτὸν κατὰ τὸν νοῦν τὸν δημιουργικόν· ὁ δὲ Πλάτων
τὴν μὲν εἶπεν ἰδίως περὶ τὰ ἄστρα γενέσθαι, τὴν δὲ περὶ τὰ ἔσχατα τῶν ὅλων
σελήνην καὶ γῆν, ἐνδεικνύμενος τὴν ἑκατέρων ἀξίαν, ὡς τῆς μὲν θειοτέρας οὔ-
σης· ἀσώματος γάρ· τῆς δὲ καταδεεστέρας· μετὰ σωμάτων | γὰρ ἡ σπορά· F
τούτων δὲ ἔνδειξις ἡ ἀποδιάληψις τῶν τε τῆς νομῆς καὶ τῆς σπορᾶς προηγου-
μένων αἰτίων, ἑκατέρας εἰς ταῦτα [10]) γενομένης, δηλοῦσα τὴν πρὸς ἀλλήλας
αὐτῶν διαφοράν. κἂν ᾖ τοίνυν νομὴ ψυχῆς περὶ γῆν, ἀλλ' ἔστι καθ' ὅσον ἔχει
τι ἀστροειδὲς ἡ γῆ καὶ ἀσώματον, κἂν ᾖ [11]) σπορὰ περὶ ἄστρον, ἀλλὰ καὶ καθ'
ὅσον ἔχει τι τῇ γῇ οἰκεῖον· τοῦτο δέ ἐστι σωματικόν. καὶ δὴ καὶ ἐπὶ τῆς σπο-
ρᾶς παρείληπται γῆ καὶ σελήνη διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλας οἰκειότητα· κοινὸν γὰρ
αὐταῖς τὸ σκιὰν ποιεῖν, καὶ ὅπερ ἐν τοῖς ὅλοις ἡ γῆ, τοῦτο ἐν τοῖς οὐρανίοις ἡ
σελήνη· | ὥστε καὶ ἀποκατάστασις εἴη ἂν εἰς τὴν γῆν τῶν εἰς αὐτὴν σπαρέν- 334
των καὶ λήξεις ἐν αὐτῇ. εἰ δὲ ἐν Φαίδρῳ [12]) τὰς ἀμείνους τῶν λήξεων οὐρα-
νίας εἶπε, τὰς δὲ ἐσχάτας ὑπὸ γῆν, οὐ θαυμαστόν. τὰς γὰρ ἄκρας μόνως εἰπεῖν
ἠθέλησε, μήτε ἀερίων μνησθεὶς λήξεων εὐμοίρων μήτε χθονίων· διὸ καὶ τῶν
ἐσχάτων μεμνημένος οὐχ ἁπλῶς εἶπεν αὐτὰς χθονίας, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑπὸ γῆς
δικαστηρίων ἐδήλωσεν, ἄλλων οὐσῶν τῶν θείων ἐν γῇ λήξεων, καθόσον καὶ
αὕτη θεός, καὶ τῶν κολαστικῶν. τὴν δὲ νομὴν καὶ σποράν, ὥσπερ εἴρηται,

---

1) 333, 38 *ταῦτα, δῆλον ἄμφω*) Fort. *ταὐτὰ ἄμφω, δῆλον. — ὅτι πρὸς ὃ ἡ νομή, πρὸς τοῦτο ἡ σπορά*: m. A. — 2) 333, 39 *ᾖ*) *ἦ* B. — 3) 333, 41 *τῷ*) *τὸ* A. — 4) 333, 42 *ἀστροειδές*) *ἀστροειδής* A. *ὅτι ἡ γῆ ἄστρον ἐστὶ, κατὰ τὸ αἰθέριον αὐτῆς ὄχημα*: m. A. — 5) 333, 43 *εἴρηται—χρόνον*) om. B. — 6) 333, 43 *εἶπε*) Pag. 38 E. — 7) 333, 43 *καθ' ὅσον*) *καθόσον* B. — 8) 333, 44 *ἡ*) deest. — 9) 333, 47 *ψυχῶν*) *θεῶν* B, quo *ψυχῶν* addendum putabat Tayl. (of partial Gods and souls) — 10) 333, 51 *ταῦτα*) Fort. *ταὐτὰ* — 11) 333, 52 *ᾖ*) *ἦ* B. — 12) 334, 1 *Φαίδρῳ*) Pag. 249 A.

διακριτέον[1]). μάλιστα γαρ ἡ σπορὰ σωματικοῖς προσήκει τισὶν, ἡ δὲ νομὴ διαφερόντως ἀσωμάτοις, κατ' εἶδος οὖσα διάκρισις, ἀλλ' οὐχὶ θέσις[2]) ἄλλων ἐν ἄλλοις ὡς ἡ σπορά. ἐπειδὴ δὲ εἴπομεν τὸ τοὺς μὲν εἰς γῆν, τοὺς δὲ εἰς σελήνην ὡς ἐπὶ ἀνθρώπους τὴν ἀναφορὰν ἔχειν, ὅτι μὲν οἶδεν ὁ Πλάτων ἄνθρωπον ὄντα τὴν ἀθάνατον ψυχὴν τῷ ἀθανάτῳ ὀχήματι χρωμένην, ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ[3]) ληπτέον· ἐκεῖ γὰρ εἶπεν εἶναι τὰς ψυχὰς ἀνθρώπους ἐν τῇ
B Κρονίᾳ | περιόδῳ, καθ' ἣν ζῇ μόνον τὸ ἀθάνατον ἡμῶν· ὅτι δὲ καὶ ἄλλον οἶδεν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν τὴν τῷ μέσῳ χρωμένην ὀχήματι, ἐκ τοῦ Φαίδωνος[4]), ὅπου φησὶν ἐπ' ἄκρας τῆς γῆς οἰκεῖν ἀνθρώπους πολυχρονιωτέρους τῶν τῇδε ἀνθρώπων. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν μετὰ τοῦδε τοῦ σώματος ἔσχατον ἄνθρωπον οἶδε, καὶ πανταχοῦ ψυχὴ κατ' αὐτόν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος σώματι χρωμένη, ἀλλ' ἢ τῷ ἀθανάτῳ, ἢ τῷ δευτέρῳ, ἢ τῷ συνθέτῳ, καὶ προστιθέντες[5]) τὴν διαφορὰν τοῦ σώματος καὶ τοῦ χρωμένου ἕξομεν ὁρίζεσθαι τὸν ἄνθρωπον.

Τότε δὲ μετὰ τὸν σπόρον, τοῖς νέοις παραδέδωκε[6]) θεοῖς. (Pag. 42 D.)

Τίς μὲν ὁ σπόρος, καὶ ὅθεν προσγίγνεται[7]) ταῖς ψυχαῖς, καὶ ὡς ἕτερος οὗτός ἐστι παρὰ τὴν διανομὴν, καὶ ὅτι τῆς μεριστῆς οὕτω δημιουργίας ἴδιον, πολλάκις ὑπέμνησται[8]) διὰ τῶν εἰρημένων· τίνες δὲ οἱ νέοι θεοὶ[9]), νυνὶ ῥητέον. ὅτι μὲν γὰρ ἐγκόσμιοι θεοὶ νέοι προσαγορεύονται, δῆλον· ἐοίκασι δὲ οὕτω καλεῖσθαι παρὰ τοῦ Πλάτωνος ἢ πρὸς τὸ πρεσβεῖον παραβαλλόμενοι τῆς ἀφανοῦς δημιουργίας καὶ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐν ἐκείνῃ δυνάμεως καὶ τὴν τελειότητα τῆς
C νοήσεως· τὸ γὰρ νοερώτερον παρὰ | τοῖς θεοῖς πρεσβύτερον· Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ᾔδει φησὶν[10]) Ὅμηρος[11])· ἢ διότι τὴν γένεσιν ἀεὶ νέαν ποιοῦσι καὶ γηρῶσαν αὐτὴν καὶ ἀσθενοῦσαν διὰ τὴν ὑποκειμένην φύσιν πάλιν ἀνακαλοῦνται πρὸς τὸ κατὰ φύσιν, τῇ ἑαυτῶν κινήσει λόγων παντοίων καὶ δυνάμεων ἀποῤῥοίας εἰς αὐτὴν καταπέμποντες καὶ ἀεὶ νέαν αὐτὴν ἀπεργαζόμενοι· ἢ διότι νοερὰς ἔχοντες ἑαυτῶν ἐξημμένας οὐσίας τῇ νοήσει διαιωνίως ἀκμάζουσιν· οἰνοχοεῖ οὖν αὐτοῖς ἡ Ἥβη, καὶ πίνοντες τὸ νέκταρ, φασὶν οἱ ποιηταὶ, καὶ τὸν ὅλον αἰσθητὸν κόσμον ὁρῶσιν· ἀτρέπτοις οὖν καὶ ἀκλινέσι νοήσεσι χρώμενοι πληροῦσι τὰ πάντα τῆς ἑαυτῶν δημιουργικῆς προνοίας· ἢ καὶ ὅτι σύνεστιν αὐτοῖς Κουρητικὴ[12]) θεότης, τῇ μὲν νοήσει τὸ ἄχραντον ἐπιλάμπουσα, τῇ δὲ κινήσει τὸ ἀκαμπὲς, ἀμείλικτον δὲ ὅλοις αὐτοῖς χορηγοῦσα[13]) δύναμιν, δι' ἣν ἑαυτῶν ὄντες τὰ ὅλα ποδηγετοῦσιν· ἢ τό γε πάντων

---

[1]) 334, 5 *ὅτι διαφέρει νομὴ, σπορᾶς.* m. A. — [2]) 334, 7 *θέσις) θεοῖς* — Corr. Tayl. — [3]) 334, 9 *τοῦ Πολιτικοῦ)* Pag. 271 E. — [4]) 334, 11 *τοῦ Φαίδωνος)* Pag. 111 A. B. — [5]) 334, 13 *προστιθέντες) προστιθέντος* — [6]) 334, 15 *παραδέδωκε) παραδέδωκεν* B. — [7]) 334, 15 *προσγίγνεται) προσγίνεται* A. — [8]) 334, 16 *ὑπέμνησται) ὑπέμνηται* A. — [9]) 334, 17 *τίνες οἱ νέοι θεοὶ, καὶ διατὶ οὕτω προσαγορεύονται:* m. A. — [10]) 334, 20 *φησὶν) φησι* — [11]) 334, 20 *ὅμηρος* m. A. — Il. XIII. 355. — [12]) 334, 26 *Κουρητικὴ) κουριτικὴ* B. — [13]) 334, 27 *χορηγοῦσα) χορηγοῦσαι* A. *χωρηγοῦσαι* B.

ἀληθέστατον, ὅτι καὶ ἡ μονὰς αὐτῶν νέος καλεῖται θεός· τὸν γὰρ Διόνυσον οἱ θεολόγοι ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ κεκλήκασιν, ὁ δέ ἐστι πάσης τῆς δευτέρας δημιουργίας μονάς [1]· ὁ | γὰρ Ζεὺς βασιλέα τίθησιν αὐτὸν ἁπάντων τῶν ἐγκο- D σμίων θεῶν καὶ πρωτίστας αὐτῷ νέμει τιμάς, Καίπερ ἐόντι νέῳ καὶ νηπίῳ εἰλαπιναστῇ· διὰ δὴ τοῦτο καὶ τὸν Ἥλιον νέον θεὸν εἰώθασιν ἀποκαλεῖν· καὶ νέος ἐφ' ἡμέρῃ [2]) Ἥλιός, φησιν Ἡράκλειτος [3])· ὡς Διονυσιακῆς μετέχοντα δυνάμεως· ἢ τό γε ταῖς Πλατωνικαῖς ἀρχαῖς οἰκειότατον, καὶ ὅτι σώματα αὐτῶν [4]) ἐξῆπται γένεσιν ἔχοντα, καὶ οὐκ ἐν αἰῶνι τὴν ὕπαρξιν ἔλαχον, ἀλλὰ κατὰ τὸν ὅλον χρόνον. νέοι οὖν εἰσὶν οὐχ ὡς ἀρξάμενοί ποτε εἶναι, ἀλλ' ὡς ἀειγένητοι [5]) καί, ὡς εἴρηται πρότερον, ἐν τῷ ποτὲ εἶναι ὑφεστῶτες. πᾶν γὰρ τὸ γιγνόμενον ὅσον ἴσχει τοῦ εἶναι, ποτὲ ἴσχει [6]) καὶ οὐχ ὁμοῦ πᾶν, οὐδὲ τὴν ἀπειρίαν ὅλην παροῦσαν, ἀλλ' ἀεὶ χορηγουμένην [7]). οὕτως οὖν νέοι λέγονται, ὡς τῷ χρόνῳ συμπαρατεινομένην λαχόντες τὴν ὑπόστασιν καὶ ἀεὶ γιγνόμενοι καὶ ἐπισκευαστὴν ἀθανασίαν ἔχοντες.

Σώματα πλάττειν θνητά, τό τε ἐπίλοιπον ὅσον ἔτι ἦν ψυχῆς ἀνθρωπίνης προσγενέσθαι δέον τοῦτο, καὶ πάνθ' ὅσα ἀκόλουθα ἐκείνοις ἀπεργασαμένους ἄρχειν. **(Pag. 42 E.)**

Ἡ μὲν παράδοσις τῆς [8]) δημιουργίας δυνάμεών ἐστι δημιουργικῶν | μετά- E δοσις καὶ ἀπογέννησις [9]) ἐξῃρημένη πάντων, ὧν ἡ δευτέρα δημιουργία ποιεῖ προσεχῶς, καὶ πρόοδος τῆς ποιήσεως ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς εἰς τὸ ἐμφανὲς καὶ διαίρεσις τῆς ἑνοειδοῦς δυνάμεως εἰς τὴν πληθυομένην προστασίαν τοῦ κόσμου· ἡ δὲ τῶν σωμάτων πλάσις ἀφομοιοῖ τοὺς νέους θεοὺς τῇ δημιουργίᾳ τῇ ἀφανεῖ (καὶ γὰρ ἐκείνη τῶν ὅλων ἦν αἰτία σωμάτων, ὥσπερ οὗτοι τῶν μερικῶν) μετὰ τοῦ καὶ τὴν ὕφεσιν συνεμφαίνειν. οὐ [10]) γάρ εἰσι σώματος οὗτοι ποιητικοὶ καὶ πλάσται· τούτου γὰρ [11]) ὁ δημιουργὸς αἴτιος· ἀλλὰ σωμάτων μερικῶν, ἃ τοιάδε σώματά ἐστι, διὸ τὸ μὲν σῶμα ἁπλῶς ἀγέννητον ὡς ἀπὸ χρόνου καὶ ἄφθαρτον, ὥσπερ καὶ Ἀριστοτέλει [12]) δοκεῖ· κενὸν γὰρ ἔσται, εἰ γίγνοιτο σῶμα ἐξ οὗ [13]) σώματος· τὸ δὲ τοιονδὶ σῶμα φθαρτόν, καὶ οὐ τοῦτο σύμπαν, ἀλλὰ τὸ μερικόν· τὰ ὅλα στοιχεῖα παρὰ τῆς ὅλης δημιουργίας ὑφέστηκεν. ἡ δὲ τῆς λοιπῆς [14]) ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου προσάρτησις ἀφομοιοῖ τοὺς ἐγκοσμίους τῇ

[1]) 334, 29 *διόνυσος πάσης τῆς δευτέρας δημιουργίας μονὰς ὅς νέος καλεῖται θεός*: m. A. — [2]) 334, 31 *ἐφ' ἡμέρῃ) ἐφημέρῃ* B. — [3]) 334, 32 *Ἡράκλειτος) Ἡράκλητος* B. — [4]) 334, 33 *αὐτῶν*) om. A. — [5]) 334, 34 *ἀειγένητοι) ἀειγέννητοι* B. — [6]) 334, 35 *ἴσχει*) cum *οι* super *ει* A. — [7]) 334, 36 *χορηγουμένην) χωρηγουμένην* B. — [8]) 334, 39 *τῆς) τῆς*, in m. addito *πρώτης* B, quod h. l. alienum tamen ascivit Tayl. — [9]) 334, 40 *ἀπογέννησις) ἀπογένησις* A. — [10]) 334, 44 *οὐ) οὗ* — [11]) 334, 44 *γὰρ) καὶ* B. — [12]) 334, 46 *ἀριστοτέλης* m. A. — [13]) 334, 46 *ἐξ οὗ*) Tayl. coni. *ἔξω*: For, says he, there would be a vacuum, if body could be generated external to the body of the universe. quae sententia h. l. alienissima est. — [14]) 334, 47 *λοιπῆς) λύπης* in m. *λήθης*, B. (corr. Tayl.)

πατρικῇ δυνάμει. τὸ γὰρ ζωὴν ἀπογεννᾶν ἐστὶ πατρός· ἐπεὶ καὶ ὁ πρῶτος πατὴρ καὶ ζωῆς αἴτιος, καὶ πᾶς πατὴρ[1]), ὁ μὲν νοητὸς τῆς νοητῆς, ὁ δὲ νοερὸς
F τῆς νοερᾶς, ὁ | δὲ ὑπερκόσμιος τῆς ὑπερκοσμίου, ὥστε καὶ ἐγκόσμιοι πατέρες εἰσὶν οἱ τὴν σωματικὴν ἀπογεννῶντες ζωήν. ἡ δὲ τῶν ἀκολούθων τούτοις δημιουργία τὴν τῶν ζώων τῶν μερικῶν παράγει φύσιν· ἐκ γὰρ ψυχῆς καὶ σώματος τὸ μερικόν ἐστι τοῦτο ζῶον, ὃ προσήρτηται τῇ ἀθανάτῳ ψυχῇ. πρὸς δὲ τοῦτο καὶ ἡ τῶν ἄλλων βλέπει δημιουργία· τοῦ γὰρ ὅλου χάριν ἀπογεννᾶται καὶ τὰ μέρη. καὶ μὴν καὶ ἡ ἀρχὴ τὴν προνοητικὴν τῶν θεῶν ἐπιστασίαν καὶ τὴν συνεκτικὴν δύναμιν καὶ τὰς φρουρητικὰς ἀνεγείρει περιοχάς· ἄνευ γὰρ
335 τούτων τάχιστ᾽[2]) ἂν εἰς τὸ μὴ ὂν οἴχοιτο καὶ | τὰ πεπλασμένα σώματα καὶ τὸ θνητὸν εἶδος τῆς ζωῆς. πρὶν οὖν καὶ γένηται ταῦτα, φύλακας αὐτῶν καὶ σωτῆρας τοὺς ἄρχοντας ἀποτελεῖ θεούς. εἰσὶν οὖν ἐν τοῖς νέοις θεοῖς καὶ δημιουργικαὶ δυνάμεις, καθ᾽ ἃς εἰδοποιοῦσι τὰ γιγνόμενα, καὶ ζωογόνοι, καθ᾽ ἃς τὴν δευτέραν ὑφιστᾶσι ζωήν, καὶ τελεσιουργοί, δι᾽ ὧν τὸ ἐλλεῖπον ἀναπληροῦσι τῆς γενέσεως, καὶ ἄλλαι τούτων πλείους ἀπεριήγητοι ταῖς ἡμετέραις ἐπινοίαις[3]).

Καὶ κατὰ δύναμιν ὅτι κάλλιστα καὶ ἄριστα τὸ θνητὸν διακυβερνᾶν ζῶον, ὅτι[4]) μὴ κακῶν[5]) ἑαυτῷ γίγνοιτο αἴτιον. (**Pag. 42 E.**)

Τῆς μὲν παραδόσεως τοῦ ἑνὸς δημιουργοῦ τοῖς νέοις θεοῖς τρεῖς εἶναι τοὺς καλλίστους ὅρους οἰητέον, τὴν τοῦ παραδιδόντος ἀγαθοειδῆ βούλησιν, τὴν τῶν παραδεχομένων τελείαν δύναμιν, τὴν πρὸς ἄλληλα τούτων ἀμφοτέρων συμμετρίαν· τῆς δὲ αὐτῶν τῶν νέων θεῶν δημιουργικῆς ποιήσεως τρία πάλιν τὰ μέγιστα στοιχεῖα καταθεατέον, τὴν πρὸς τἀγαθὸν ἀναγωγήν, τὴν[6]) πρὸς τὸ νοη-
B τὸν | κάλλος ἐπιστροφήν, τὴν ἀπόλυτον δύναμιν καὶ πάντων κρατεῖν τῶν διοικουμένων ἱκανήν. ὥσπερ γὰρ αὐτὸς ὁ φανεὶς[7]) τῶν ὅλων δημιουργὸς τὸν σύμπαντα κόσμον κάλλιστον καὶ ἄριστον εἰς δύναμιν ἀπέφηνεν[8]), οὕτω δὴ βούλεται καὶ τοὺς δευτέρους δημιουργοὺς κάλλιστα καὶ ἄριστα τὸ θνητὸν διακυβερνᾶν ζῶον, κάλλος μὲν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐποχετεύων, ἀγαθοειδοῦς δυνάμεως[9]) ἀποπληρῶν αὐτοὺς καὶ βουλήσεως, οἵαν καὶ αὐτὸς ἔχων τὸν ὅλον ἐδημιούργησε κόσμον. οὕτω γὰρ ἂν καὶ ἡ γένεσις μετάσχοι κάλλους καὶ ἀγαθότητος ὡς πέφυκεν, εἰ οἱ συνέχοντες αὐτὴν θεοὶ τῷ καλῷ καὶ τῷ ἀγαθῷ διαπρέποντες κοσμοῖεν[10]) αὐτήν. εἰ δὲ τοιαύτην ἔχουσι καὶ οἱ δεύτεροι δημιουργοὶ φύσιν, οὐδὲν κακὸν οὐδὲ παρὰ φύσιν ἀπὸ τῶν οὐρανίων γίγνεται θεῶν[11]), οὐδὲ

---

[1]) **334, 49** *ὅτι πᾶς πατὴρ ζωῆς αἴτιος.* **m. A.** — [2]) **334, 54** *τάχιστ᾽*) *τάχιστα* **A.** *ταχίστ᾽* **B.** — [3]) **335, 4** *ἐπινοίαις*) *διανοίαις* **B.** — [4]) **335, 5** *ὅτι*) *ὅ τι* **A.** — [5]) **335, 5** *κακῶν*) *κακὸν* **A.** — [6]) **335, 9** *τὴν*) *καὶ τὴν* **B.** — [7]) **335, 11** *φανεὶς*) *Φανὴς* **B.** — [8]) **335, 11** *ἀπέφηνεν*) *ἀπέφησεν* **B.** — [9]) **335, 13** *δυνάμεως*) **Fort.** *δὲ δυνάμεως* — [10]) **335, 16** *κοσμοῖεν*) *κοσμεῖεν* **B.** — [11]) **335, 17** *ὅτι οὐδὲν παρὰ φύσιν ἀπὸ τῶν οὐρανίων γίγνεται θεῶν.* **m. A.**

χρὴ ταύτῃ διαιρεῖν τοὺς ἐν οὐρανῷ θεούς, ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, οὐδ᾽ ἔστι[1])
θεῶν ὄντων ὁ μὲν ἀγαθουργός, ὁ δὲ κακοποιός, ἀλλὰ τῶν κακῶν ἑαυτῷ τὸ
θνητὸν ζῶον αἴτιον[2]). κακὸν γὰρ ὄντως ἐστὶν οὐ νόσος οὐδὲ πενία[3]) οὐδὲ ἄλλο
τοιοῦτον οὐδέν, ἀλλὰ πονηρία ψυχῆς καὶ | ἀκολασία καὶ δειλία καὶ ἡ ξύμ- C
πασα[4]) κακία· τούτων δὲ ἡμεῖς ἑαυτοῖς αἴτιοι. κἂν γὰρ παρ᾽[5]) ἄλλων εἰς ταῦτα
συνωθούμεθα, πάσχομεν[6]) κακῶς, ἀλλὰ δι᾽ ἑαυτοὺς πάλιν· κύριοι μέν[7])
ἐσμεν τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν καὶ χωρίζεσθαι τῶν κακῶν. οὐκ ἄρα κατὰ Πλάτωνα
τῶν θεῶν οἰησόμεθα[8]) τοὺς μὲν κακοποιούς, τοὺς δὲ ἀγαθοποιούς, ἀλλὰ πάν-
τας ἀγαθῶν τοῖς θνητοῖς πάντων ὧν δύνανται δέξασθαι χορηγούς[9]), οὐδὲ γί-
γνεσθαι[10]) ὑπ᾽ αὐτῶν τὰ ὄντως κακά, ἀλλὰ σημαίνεσθαι μόνον, ὡς ἔμπροσθεν
εἴρηται[11]), φόβους καὶ σημεῖα προτεινόντων τοῖς ὁρᾶν δυναμένοις καὶ ἀναγι-
γνώσκειν τὰ ἐν τῷ παντὶ γράμματα, ὅσα καὶ οἷα κινούμενοι γράφουσιν οἱ τῶν
θνητῶν πλάσται τοῖς ἑαυτῶν σχηματισμοῖς, κἂν γίγνηται δέ τι τῶν λεγομέ-
νων[12]) κακῶν ἐκεῖθεν, οἷον δειλός τις ἢ ἀκόλαστος ἐκ τῆς τῶν οὐρανίων κινή-
σεως, ἄλλως ἐκείνων δρώντων ἄλλως μετέχεσθαι ὑπὸ τῶν ψυχῶν. καὶ γὰρ νοῦ,
φησὶν ὁ Πλωτῖνος[13]), ἀπόῤῥοια γίγνεται πανουργία, τοῦ δεξαμένου κακῶς ὑπο-
δεξαμένου τὴν ἀπόῤῥοιαν, καὶ φιλοκάλου ζωῆς δόσις ἀκολασία, διὰ τὴν ὁμοίαν
αἰτίαν, | καὶ ὅλως ἀγαθοειδῶς ἐκείνων ποιούντων τὸν ἐναντίον τρόπον ὑπὸ τῶν D
τῇδε μετέχονται αἱ ἐκείνων δόσεις, ὥστ᾽[14]) οὐκ αἰτιατέον τῶν κακῶν τοὺς δι-
δόντας ἀγαθοειδῶς διδόντας, ἀλλὰ τοὺς δεχομένους παρατρέποντας τὰς δόσεις
ταῖς ἑαυτῶν ἀνεπιτηδειότησι. ταῦτα καὶ ὁ παρ᾽ Ὁμήρῳ[15]) Ζεὺς αἰτιᾶται τὰς
ψυχάς, ὡς μάτην αἰτιωμένας θεούς, αὐτὰς δὲ ἑαυταῖς[16]) αἰτίας τῶν κακῶν.
θεοὶ γὰρ ἀγαθῶν εἰσι χορηγοὶ[17]) καὶ νοῦ καὶ ζωῆς ἀποπληρωταί, κακοῦ δὲ
οὐδενός. ὅπου γὰρ οὐδὲ ἡ μερικὴ φύσις αἰτία τῷ ἑαυτῆς γεννήματι κακοῦ· τὸ
γάρ[18]) παρὰ φύσιν αὐτὸ τοῦτο, ὃ λέγεται, παρὰ φύσιν ἐστὶ καὶ οὐ κατὰ φύσιν·
τί χρὴ οἴεσθαι περὶ αὐτῶν τῶν θεῶν; οὐ πολλῷ μᾶλλον ἀγαθῶν αἰτίους εἶναι
τοῖς ἑαυτῶν δημιουργήμασι; καὶ οὐ πολλῷ μᾶλλον παρ᾽ οἷς ἡ δύναμις, παρ᾽
οἷς ἡ αὐτοτελὴς φύσις, παρ᾽ οἷς ἡ σύμπασα ἀγαθότης, οἷς ἐναντίον ἐστὶ τὸ κα-
κόν; ἀδύναμον γὰρ καὶ ἀτελὲς καὶ ἀμέτρητόν ἐστι κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν.

Καὶ ὁ μὲν δὴ πάντα ταῦτα διατάξας, ἔμενεν ἐν τῷ ἑαυτοῦ κατὰ τρόπον ἤθει. (Pag. **42** E.)

---

1) **335, 18** *οὐδ᾽ ἔστι) οὐδὲ ἐστιν* B. — 2) **335, 18** *ὅτι τὸ θνητὸν ἑαυτῷ τῶν κακῶν αἴτιον*: m. A. — 3) **335, 19** *πενία) πονηρία* B. (corr. Tayl.) — 4) **335, 20** *ξύμπασα) σύμπασα* B. — 5) **335, 20** *παρ᾽) παρὰ* B. — 6) **335, 21** *συνωθούμεθα, πάσχομεν) συνωθούμαθα, πάσχομεν* B. *συνωθούμεθα, πάσχωμεν* A. Fort. *συνωθούμενοι πάσχωμεν* — 7) **335, 21** *μέν)* Fort. *γάρ* — 8) **335, 22** *οἰησόμεθα) οἰσόμεθα* B. — 9) **335, 23** *χορηγούς) χωρηγοὺς* B. — 10) **335, 23** *γίγνεσθαι) γίνεσθαι* A. — 11) **335, 24** *εἴρηται)* Pag. 40 C. D. — 12) **335, 26** *λεγομένων) γενομένων* B. — 13) **335, 28** *πλωτῖνος* m. A. — 14) **335, 31** *ὥστ᾽) ὥστε* A. — 15) **335, 32** *ὅμηρος.* m. A. — Odyss. I. 32. — 16) **335, 33** *ἑαυταῖς) ἑαυτὰς* B. — 17) **335, 33** *χορηγοί) χωρηγοί* B. — 18) **335, 35** *γάρ) γοῦν* B.

E Πανταχοῦ μετὰ τὴν πολλὴν διέξοδον τῶν λόγων | ἐν συμπεράσματι καὶ συγκεφαλαιώσεσι περιλαμβάνει τὸ πλῆθος τῶν λόγων. οἶδε γάρ, ὅτι καὶ ἐν τῷ δημιουργῷ τὸ πλῆθος τῶν νοήσεων μία περιείληφε νόησις, καὶ τὰς πολλὰς δυνάμεις μία συνέχει δύναμις, καὶ τὰς διῃρημένας αἰτίας ἡ μονοειδὴς αἰτία συνάγει πρὸς μίαν ἕνωσιν. καὶ τὸ διαθεσμοδοτήσας οὖν πάντα αὐτοῖς ταῦτα[1]) καὶ τὸ ὁ μὲν δὴ ταῦτα πάντα διατάξας ἐπάγει τὴν διωρισμένην ἐνέργειαν τοῦ δημιουργοῦ πρὸς τὴν ἡνωμένην αἰτίαν. ἔτι δὲ τὸ μὲν πάντα τὸ συμπεπληρωμένον τοῖς οἰκείοις ἅπασιν ὅροις δηλοῖ, τὸ δὲ διατάξας τὴν δι᾽[2]) ὅλων τῶν ὄντων διήκουσαν τάξιν, ἣν ὁ δημιουργὸς ἐπέθηκε τοῖς ἐγκοσμίοις θεοῖς καὶ ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς, τοὺς μὲν δημιουργοὺς ἀποφήνας, ταῖς δὲ τοὺς εἱμαρμένους νόμους ἐγγράψας. καὶ μὴν καὶ τὸ ἔμενεν οὐ τὴν στάσιν[3]) δηλοῖ καὶ τὴν ἀπαρέγκλιτον νόησιν, ἀλλὰ τὴν ἵδρυσιν[4]) τὴν ἐν τῷ ἑνί. κατὰ γὰρ ταύτην ἐξήρηται τῶν ὅλων καὶ κεχώρισται τῶν νοούντων αὐτῶν. ἡ δὲ ἵδρυσις αὕτη διαιώνιός ἐστι
F καὶ ἀεὶ ὡσαύτως ἑστῶσα. ταῦτα οὖν ἐνδείκνυται καὶ τὸ ἤθος καὶ τὸ | κατὰ τρόπον, τὸ μὲν ταὐτότητα τῆς μονῆς, τὸ δὲ τὴν ἰδιότητα τῆς δημιουργικῆς μονῆς[5]) ἐμφαῖνον. ὁ γὰρ τρόπος τῆς ἰδιότητός ἐστι σημαντικός. ἄλλο γὰρ τὸ συνοχικῶς μένειν, ἄλλο τὸ ἀτρέπτως, ἄλλο τὸ δημιουργικῶς.

Μένοντος[6]) δὲ νοήσαντες οἱ παῖδες τὴν τοῦ πατρὸς τάξιν ἐπείθοντο αὐτῇ. (Pag. 42 E.)

Ὅταν ὁ δημιουργὸς λέγῃ, τότε ἀκροατῶν ἔχουσι τάξιν οἱ νέοι θεοί· ὅταν ἐκεῖνος νοῇ, τότε μανθάνουσιν[7]) οὗτοι[8])· διανοητικὴ γὰρ ἡ μάθησις· ὅταν δὲ[9]) ἐκεῖνος μένῃ κατ᾽ αὐτὴν τὴν ἕνωσιν, νοοῦσιν οἱ[10]) παῖδες. ἀεὶ γὰρ τὴν ὑφειμένην
336 | δέχονται παρ᾽ αὐτοῦ τάξιν, καὶ ὡς μὲν πληρούμενοι παρ᾽ αὐτοῦ[11]) σώζουσι τὴν τῶν ἀκουόντων πρὸς αὐτὸν ἀναλογίαν, ὡς δὲ ἀνελίττοντες αὐτοῦ τὴν μίαν δύναμιν, τὴν τῶν μανθανόντων· καὶ γὰρ ὁ μανθάνων ἀνελίττει τὸν τοῦ διδάσκοντος νοῦν· ὡς δὲ ἐκθεούμενοι παρ᾽ αὐτοῦ, τὴν τῶν νοούντων· καὶ γὰρ ὁ νοῦς ἔνθεος γίγνεται τῇ πρὸς τὸ ἓν συναφῇ[12]). μένοντος οὖν τοῦ πατρὸς εἰκότως νοοῦσιν οἱ παῖδες· εἰσὶ γὰρ δὴ νόες ὑπὸ ψυχῶν μετεχόμενοι θείων σώμασιν ἀχράντοις ἐποχουμένων· νοοῦσι δὲ τὴν τοῦ πατρὸς τάξιν τὴν πρὸ τῶν τεταγμένων ἐν αὐτῷ προϋπάρχουσαν, καθ᾽ ἣν καὶ ἤδη πάντα γέγονεν. ὃ γὰρ εἶπε περὶ τῆς μονάδος τῶν νέων θεῶν ὁ Ὀρφεύς, Κραῖνε μὲν οὖν Ζεὺς πάντα πατήρ, Βάκχος δ᾽ ἐπέκραινε, τοῦτο καὶ περὶ τῶν νέων θεῶν ῥητέον, ὅτι δὴ τὴν δημιουργίαν ἐπιτελοῦσι τοῦ πατρός, ἣν ἐκεῖνος αὐτῷ τῷ νοεῖν ὑπέ-

---

[1]) 335, 42 *διαθεσμοδοτήσας — πάντα αὐτοῖς ταῦτα*) Pag. 42 D. — [2]) 335, 45 *τὴν δι᾽*) *τήν δ᾽* B. — [3]) 335, 47 *στάσιν*) *σύστασιν* A. — [4]) 335, 48 *ἵδρυσιν*) *ἵδρυαν* B. (corr. Tayl.) — [5]) 335, 50 *μονῆς*) *μόνης* B. — [6]) 335, 52 *Μένοντος*) *Μένοντες* B. — [7]) 335, 53 *μανθάνουσιν*) *μανθάνωσιν* A. — [8]) 335, 53 *οὗτοι*) *ἐκεῖνοι* B. — [9]) 335, 54 *δὲ*) om. B. — [10]) 335, 54 *οἱ*) *αἱ* A. — [11]) 336, 1 *τάξιν — αὐτοῦ*) om. A. — [12]) 336, 4 *συναφῇ*) *σαφῇ* B. *ἁφῇ* Tayl.

στησεν, ὥσπερ δή φησι καὶ τὸ λόγιον· Ταῦτα πατὴρ ἐνόησε, βροτὸς[1]) δέ οἱ[2]) ἐψύχωτο. καὶ πέπλασται | οὖν τὰ θνητά, καὶ ἐψύχωται[3]) κατ' αὐ- B τὴν μόνην τὴν δημιουργικὴν νόησιν· οἱ δὲ νέοι[4]) θεοὶ τὴν ὁλικὴν ἐκείνου[5]) ποίησιν ἐκφαίνουσι διὰ τῆς ἑαυτῶν ἐκφανοῦς δημιουργίας, πληρούμενοι τῆς δημιουργικῆς μονάδος.

Καὶ λαβόντες ἀρχὴν ἀθάνατον θνητοῦ ζώου, μιμούμενοι τὸν σφέτερον δημιουργὸν, πυρὸς καὶ γῆς, ὕδατός τε καὶ ἀέρος ἀπὸ τοῦ κόσμου δανειζόμενοι μόρια ὡς ἀποδοθησόμενα πάλιν, εἰς ταυτὸν τὰ λαμβανόμενα[6]) συνεκόλλων, οὐ τοῖς ἀλύτοις, οἷς αὐτοὶ συνείχοντο δεσμοῖς. (Pag. 43 A.)

Τὴν μὲν διάκρισιν τῆς δευτέρας δημιουργίας ἀπὸ τῆς προτέρας διὰ πολλῶν ὁ Πλάτων ἡμῖν ῥημάτων καὶ βαθέων[7]) ἐνεδείξατο· εἰ γὰρ ὁ μὲν διέταξεν, οἱ δὲ ἕπονται τοῖς ἐκείνου προστάγμασιν, ὁ μὲν αὐτεπιστατικῶς αἴτιός ἐστι τῶν γιγνομένων[8]), οἱ δὲ ὑπ' ἐκείνου κινούμενοι τὸν ὅρον ἐκεῖθεν ὑποδεξάμενοι τῆς ὅλης ποιήσεως, καὶ εἰ ὁ μὲν ἐν ἑαυτῷ μένει, κινοῦνται δὲ οὗτοι περὶ αὐτὸν, δῆλον, ὅτι διαιωνίως μὲν ἐκεῖνος αἴτιός ἐστι τῶν κατὰ χρόνον ὑφισταμένων, οὗτοι δὲ πληρούμενοι παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸν ὅλον ἐνεργοῦσι χρόνον, καὶ εἰ ἐκεῖνος ἐν τῷ ἑαυτοῦ | κατὰ τρόπον ἤθει τελέως ἵδρυσεν ἑαυτὸν, οἱ δὲ ἀπ' αὐτοῦ C προελθόντες τὴν ἡνωμένην αὐτοῦ καὶ ἄῤῥητον ταύτην διάθεσιν ἐκφαίνουσι, τὰ δεύτερα μέτρα τῆς ποιήσεως οὗτοι παρ' ἐκείνου κομίζονται· καὶ μὴν καὶ ὁ μὲν πατρικὴν ἔχειν ἀξίαν λέγεται, οἱ δὲ ἐκείνου προσαγορεύονται παῖδες ὡς ἂν τὴν γόνιμον ἐκείνου δύναμιν καὶ τὴν ἀγαθότητα τὴν ἑνιαίαν ἀποτυπούμενοι, καὶ ὁ μὲν ὡς παραδιδοὺς ἀπὸ ὑψηλοῦ[9]) τὰς ἀρχὰς τῆς δημιουργίας ἀνυμνεῖται, οἱ δὲ ὡς παραλαμβάνοντες ἀρχὴν ἀθάνατον συντελοῦσαν[10]) εἰς τὴν διακόσμησιν τῶν θνητῶν, καὶ ὁ μὲν τῆς τῶν ἀϊδίων ζωογονίας ἔχειν λέγεται τὴν πηγὴν, οἱ δὲ τῆς τῶν θνητοειδῶν ζώων ὑποστάσεως αἴτιοι, καὶ ὁ μὲν ἑαυτὸν παράδειγμα προτείνει τοῖς πολλοῖς θεοῖς, οἱ δὲ μιμεῖσθαι λέγονται τὸν δημιουργικὸν νοῦν, καὶ ὁ μὲν αὐτὸν τὸν ὅλον κόσμον καὶ τὰ πληρώματα παράγειν εἴρηται τοῦ παντὸς, οἱ δὲ δανείζεσθαι μόρια τῶν τοῦ πατρὸς δημιουργημάτων εἰς τὴν τῶν οἰκείων ἔργων ἀπεργασίαν[11]), καὶ ὁ μὲν ἀσωμάτοις πάσαις χρῆσθαι δυνάμεσιν, οἱ δὲ καὶ σωματικαῖς, καὶ ὁ μὲν | ἀλύτων εἶναι δεσμῶν ὑποστάτης, οἱ δὲ λυ- D τῶν, καὶ ὁ μὲν[12]) πρεσβυτέραν[13]) τῶν ἑνουμένων ἐνίστασθαι τὴν ἕνωσιν, οἱ δὲ ἐπεισοδιώδη καὶ ὑστερογενῆ ταύτης[14]) ἐπάγειν τοῖς ἐκ πολλῶν ἐναντίων συ-

---

1) **336, 9** *βροτὸς) βρωτὸς* B. — 2) **336, 9** *δέ οἱ) δὲ οἱ* — 3) **336, 10** *ἐψύχωται) ἐμψύχωται* A. — 4) **336, 10** *νέοι) ὅλοι* A. — 5) **336, 11** *ἐκείνου)* om. A. — 6) **336, 13. 14** *πάλιν—λαμβανόμενα)* bis A. — 7) **336, 15** *βαθέων)* Tayl. coni. *βαθμῶν*, sine ratione. — 8) **336, 17** *γιγνομένων) γινομένων* A. — 9) **336, 23** *ὑψηλοῦ) ὑψυλοῦ* B. — 10) **336, 24** *συντελοῦσαν)* Ita ante corr. A, *συντελοῦσιν* corr. — 11) **336, 29** *ἀπεργασίαν) ἀπεργασίων* A. — 12) **336, 30** *ἀλύτων—ὁ μὲν)* om. A. — 13) **336, 30** *πρεσβυτέραν) πρεσβητέραν* B. — 14) **336, 31** *ταύτης) ταύτην* A.

στῶσι, καὶ ὁ μὲν ἀμερίστως πάντα ποιεῖν, οἱ[1]) δὲ μετὰ διαιρέσεως εἰς μικροὺς καὶ ἀοράτους γόμφους τὴν ὑπόστασιν τῶν θνητῶν κατακερματίζοντες. τὴν μὲν οὖν διάκρισιν τῶν δύο δημιουργιῶν ἐκ τούτων ληπτέον· τὴν δὲ ἕνωσιν καὶ τὴν συναφὴν ἐκ τῶν ἐκκειμένων ῥημάτων θεατέον. ἐνταῦθα γὰρ συναφὴ γίγνεται[2]) τῆς δευτέρας δημιουργίας πρὸς τὴν προτέραν καὶ τῆς ἐμφανοῦς ποιήσεως πρὸς τὴν ἀφανῆ καὶ τῆς διῃρημένης πρὸς τὴν μοναδικήν. ἀνάγκη δὴ οὖν τὰ πεζότατα τῆς προτέρας καὶ ἀφανοῦς εἰς ταὐτὸν ἰέναι ταῖς ἀρχαῖς τῆς δευτέρας· οὕτω γὰρ καὶ ὁ οὐρανὸς συνάπτει πρὸς τὴν γένεσιν, τῆς μὲν πεζοτάτης τῶν οὐρανίων ἀρχὴν μεταβολῆς ἐμφανιζούσης, τῆς δὲ ἀκροτάτης τῶν ὑπὸ σελήνην οὐσίας τῷ οὐρανῷ συγκινουμένης. κἀνταῦθα τοίνυν ἡ λογικὴ ψυχὴ συ-
E νάπτεται[3]) πρὸς τὸ θνητὸν εἶδος τῆς ζωῆς, ἡ πεζοτάτη καὶ μερικωτάτη | τῶν ἀπὸ τοῦ πατρὸς παρηγμένων πρὸς τὸ ἀκρότατον τῶν ὑπὸ τοῖς νέοις θεοῖς ἀπογεννωμένων. παράγουσι γὰρ ὡς μὲν πατέρες τινὲς τὰς ζωάς, ὡς δὲ δημιουργοὶ τὰ σώματα, καὶ μιμοῦνται τὸν μὲν Ἥφαιστον τῇ σωματουργίᾳ, τὴν δὲ Ἥραν τῇ ζωοποιίᾳ, δι' ἀμφοῖν δὲ τὸν ὅλον δημιουργόν· καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς οὗτος καὶ πατήρ. αὐτοὶ δὲ τὸ σῶμα πλάττουσιν ἀπὸ τῶν ὅλων δανειζόμενοι μόρια. πανταχοῦ γὰρ ἀπὸ τῶν ὁλοτήτων τοῖς μέρεσιν ἡ σύστασις, ἀλλ' ὅταν μὲν αἱ ὁλότητες ὦσιν ἀσώματοι, μένουσιν ἀνελάττωτοι τῶν μερῶν ὑφισταμένων, ὅταν δὲ σωματικαί, τὰ μέρη γιγνόμενα ἀπ' αὐτῶν ἐλαττοῖ τὰ ὅλα· διόπερ ἀεὶ μὲν ἀφαιρέσεως γιγνομένης, τῶν δὲ μερῶν ἀεὶ μενόντων οἰχήσεται τὰ ὅλα, καὶ οὕτως οὔτε γένεσις ἔτι ἔσται, καὶ τὰ ἔργα τῆς προτέρας[4]) δημιουργίας ἀφανῆ πάντα ἔσται διὰ τὴν δευτέραν, ὃ μηδὲ θέμις εἰπεῖν. ἵν' οὖν μηδὲν τοιοῦτον ἐν τῷ παντὶ γένοιτο, τὰ συντεθέντα μέρη διαλύεται πάλιν καὶ ἀναπληροῦται[5]) εἰς τὰ ὅλα, καὶ ἡ ἄλλου γένεσις ἄλλου φθορά ἐστιν, ἡ δὲ ἄλλου φθορὰ γένεσις
F ἄλλου, | ἵνα καὶ γένεσις ἀεὶ μένῃ καὶ φθορά. γενέσεώς ποτε γὰρ μόνον οὔσης στήσεταί ποτε ἡ γένεσις, ἐκ πεπερασμένων[6]) γιγνομένη δαπανηθέντων ἐκείνων, φθειρομένων δὲ τούτων στήσεται ἡ φθορά, πάντων ἀπολομένων[7]). εἰ ἄρα δεῖ εἶναι τὸ ἕτερον, ἔσται καὶ τὸ λοιπόν. πάντα γὰρ[8]) τὰ ἀπὸ τῆς δευτέρας δημιουργίας γιγνόμενα καὶ σύνθετά ἐστι καὶ λυτὰ καὶ ἀπὸ χρόνου συστάντα καὶ ἐν χρόνῳ λύεται πάλιν[9]). εἰκότως[10]) ἄρα οἱ νέοι θεοὶ δανείζονται[11]) μόρια τὰ πάλιν ἀποδοθησόμενα, δανείζονται δὲ παρὰ τοῦ πατρός[12])· ὃ γὰρ δανεί-
337 ζονται, | τὸ πῦρ ἐστὶ καὶ ἡ γῆ καὶ τὸ ὕδωρ καὶ ὁ ἀήρ· καὶ ἀποδιδόασι πά-

---

[1]) **336, 32** *οἱ*) *ὁ* A. — [2]) **336, 34** *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [3]) **336, 39** *συνάπτεται*) *συντάττεται* A. — [4]) **336, 47** *προτέρας*) *πρώτης* A. — [5]) **336, 49** *ἀναπληροῦται*) *ἀναπληροῦνται* B. — [6]) **336, 50** *ἐκ πεπερασμένων*) *ἐκπεπερασμένων* — [7]) **336, 51** *ἀπολομένων*) *ἀπολυμένων* — [8]) **336, 52** *γὰρ*) *ἄρα* B. — [9]) **336, 53** *ὅτι πάντα ὑπὸ τῆς δευτέρας δημιουργίας συστάντα, ἐν χρόνῳ λύεται πάλιν*: m. A. — [10]) **336, 53** *εἰκότως*) *οἰκότως* B. — [11]) **336, 54** *δανείζονται*) *δανίζονται* B. — [12]) **336, 54** *πατρός*) Tayl. coni. *παντὸς* et paulo post (337, 1) *παντί*, cui per se non inepto obstat quod ibi sequitur *ἐκεῖνος*.

λιν τῷ πατρί· βούλεται γοῦν ἐκεῖνος τὰ ὅλα διαμένειν, ἅπερ ἀπεγέννησε καὶ
ἔταξεν αὐτός. ταῦτα μὲν περὶ τῆς συμπάσης εἰρήσθω τῶν νέων θεῶν δημιουρ-
γίας· ἐπισκεπτέον δὲ καὶ τὰ [1]) καθ' ἕκαστα τῶν Τιμαίου ῥημάτων. τὸ μὲν οὖν
λαβόντες ἐνδείκνυται, ὅπως ὑποδέχονται τὴν ἀθάνατον ψυχὴν οἱ νέοι θεοὶ
κατιοῦσαν κατὰ τοῦ πρώτου ὀχήματος· τὸ γὰρ πᾶν ἐκάλεσεν ἀρχὴν ἀθάνα-
τον· καὶ ὅπως πανταχοῦ προνοεῖται τὸ ἡμέτερον ὑπὸ θεῶν, ἄνω μὲν ὑπὸ τοῦ
πατρὸς, κάτω δὲ ὑπὸ τῶν παίδων, εἰ χρὴ διῃρημένως λέγειν· ζῇ γὰρ ὁτὲ μὲν
Διίως, ὁτὲ δὲ Διονυσιακῶς, ἐν κατατάξει δὲ Τιτανικῶς· τὸ δὲ ἀρχὴν οὐχ ἁπλῶς
δηλοῖ τὸ ἐν τῇ ἀνθρώπου συστάσει πρῶτον, ἀλλὰ τὸ ἡγεμονικὸν καὶ κρατητι-
κὸν τῶν δευτέρων· τοῦτο γὰρ τὸ κατὰ φύσιν, καὶ ἐπὶ τούτῳ παράγεται ὑπὸ τῶν
θεῶν· ὥσπερ οὖν τὴν τοῦ παντὸς ψυχὴν ὡς ἄρξουσαν ὁ δημιουργὸς | ὑπέστησε B
τοῦ σώματος, οὕτω καὶ οἱ πολλοὶ δημιουργοὶ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν ἀρχὴν ἐν
τῷ θνητῷ ζώῳ κατέστησαν· εἰ δὲ ἡμεῖς μὴ ἄρχωμεν [2]), οὐ τὸ τάξαν αἴτιον,
ἀλλ' ἡ [3]) τοῦ ταχθέντος ῥᾳθυμία. τὸ δὲ ἀθάνατον πᾶσαν περιλαμβάνει τὴν
σύστασιν, ἣν ὁ δημιουργὸς ὑπέστησε, τήν τε ἐν τῷ ὀχήματι καὶ αὐτὴν τὴν λο-
γικὴν οὐσίαν, ἣν σπείρας ὅλην καὶ ἀπαρξάμενος ὁ πατὴρ ἀπετέλεσε. τὸ δὲ αὖ
θνητοῦ ζώου καὶ ζωογόνους αὐτοὺς ἀποφαίνει καὶ δημιουργοὺς, ἀλλὰ
μετὰ κινήσεως ἑκάτερον, ἵνα καὶ θνητὰ ᾖ [4]) τὰ δημιουργήματα αὐτῶν. καὶ μὴν
καὶ τὸ μιμεῖσθαι τὸν δημιουργὸν οἰκείως εἴρηται. σωματουργοῦντες [5])
γὰρ ἀπομιμοῦνται τὸ δημιουργικὸν τοῦ πατρὸς, καὶ ὥσπερ ἐκεῖνος ὑπέστησεν
ὅλον τὸ πᾶν ἐκ τῶν ὅλων στοιχείων, οὕτω καὶ οὗτοι μερικὰ σώματα πλάττου-
σιν ἀπὸ μερικῶν σωμάτων, ἵνα μετὰ τὴν [6]) τῆς μιμήσεως ἡ ὕφεσις σώζηται
καὶ δημιουργοὶ μένωσιν, ἀλλὰ τῆς μερικῆς δημιουργίας. τὸ δὲ δανείζε-
σθαι [7]) δηλοῖ τὸ μᾶλλον εἶναι τῶν ὅλων καὶ τὰ ἐν [8]) ἡμῖν, ἤπερ [9]) ἡμῶν. εἰ
δὲ τοῦτο, τί λυποῦνται ἄνθρωποι | φθειρόμενοι; τί δὲ δεινὸν ἡ λύσις; πῶς δὲ C
οὐκ ἀγαθὸν, εἰ τὸ πᾶν ἀπολαμβάνει τὰ οἰκεῖα; καὶ γὰρ ὅτι ταῦτα τῷ παντὶ
μᾶλλον οἰκεῖα, ῥᾴδιον συνιδεῖν· οἱ γὰρ τόποι πάντων τούτων ἐν τοῖς ὅλοις εἰ-
σὶν, ἀλλ' οὐκ ἐν ἡμῖν. τὸ δὲ εἰς ταὐτὸν τὰ λαμβανόμενα συγκολλᾶν
καὶ ὑστερογενῆ καὶ ἐπεισοδιώδη [10]) τὴν ἐν τοῖς θνητοῖς ἕνωσιν ἀποφαίνει. ἐν
μὲν γὰρ τῷ παντὶ τὸ ὅλον προηγεῖται τῶν μερῶν καὶ τὸ ἓν τοῦ πλήθους, ἐν-
ταῦθα δὲ τὰ πολλὰ καὶ διῃρημένα κατὰ φύσιν συγκολλᾶται [11]), βίαιον τὴν
ἕνωσιν καὶ ἐπισκευαστὴν καταδεχόμενα· διὸ καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῶν [12]) λυτοὶ, τῶν
δὲ ὅλων ἄλυτοι, τῆς ἑνώσεως ἐκεῖ κρατούσης τοῦ πλήθους.

---

[1]) 337, 3 *τά*) *τὸ* B. — [2]) 337, 11 *ἄρχωμεν*) Rectius *ἄρχομεν* — [3]) 337, 11 *ἡ*) *ἣ* B. — [4]) 337, 15 *ᾖ*) *ἦ* B. — [5]) 337, 15 *σωματουργοῦντες*) *σωματουργοῦνται* B. — [6]) 337, 17 *τὴν*) delendum videtur. — [7]) 337, 18 *δανείζεσθαι*) *δανίζεσθαι* B. — [8]) 337, 19 *ἐν*) om. A. — [9]) 337, 19 *ἤπερ*) *ὑπὲρ* B. — [10]) 337, 22 *ἐπεισοδιώδη*) *ἐπισοδιώδη* B. — [11]) 337, 24 *συγκολλᾶται*) *συγκολᾶται* A. — [12]) 337, 25 *αὐτῶν*) *αὑτῶν* B.

Ἀλλὰ[1]) διὰ σμικρότητα ἀοράτοις πυκνοῖς γόμφοις συντήκοντες[2]), ἓν ἐξ ἁπάντων ἀπεργαζόμενοι σῶμα ἕκαστον τὰς τῆς ἀθανάτου ψυχῆς περιόδους ἐνέδουν εἰς ἐπίῤῥυτον σῶμα καὶ ἀπόῤῥυτον. (Pag. 43 A.)

Ὅτι μὲν καὶ ἐν τούτοις, ὡς ἔμπροσθεν ἐκ τῶν στοιχείων πρῶτον, ὄχημα τὸ σῶμα ὑφίστησι, δῆλον, ὅτι[3]) οὐδὲ ἐκεῖνο ἄλυτον, ἅτε ἐξ ἀποδοθησομένων
D γεγονός· ὅτι δὲ ἑνὸς ὄντος ἐκείνου τοῦ ὀχήματος καὶ τόδε | τὸ ὀστρεῶδες ὁμοίως γίγνεται[4]) ἕν, οὐκ ἄδηλον. ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἕνωσιν ἁπλουστέραν ἔχει τῶν ἁπλῶν χιτώνων, τοῦτο δὲ ποικιλωτέραν, ἅτε συνθετώτερον ὄν. διὸ ἐκεῖ μὲν τὸ ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἀέρος καὶ γῆς, ὄχλον ἄλογον[5]) ὄντα, τὸ δεύτερον ὄχημα δηλοῦν ἐλέγομεν καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ζωήν· ἐνταῦθα δέ[6]) (οὐ γὰρ ἠρκέσθη τοῖς ἁπλοῖς, ἀλλὰ προσέθηκε τὰ οἰκεῖα τοῦ ὀργανικοῦ σώματος) περὶ τούτου φαμὲν εἶναι τὸν λόγον. τοῦτο γὰρ οὐ δυνατὸν φάναι μόνον ἐκ τῶν ἁπλῶν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν· διὸ τὸ μόνον ἐκ τῶν ἁπλῶν[7]) ὑφεστάναι ῥηθὲν ἐκεῖ[8]) ὑπωπτεύσαμεν λέγεσθαι καὶ τὸ[9]) ἄλογον ὄχλον, τὴν ἀλογίαν[10]) αὐτήν, ἧς δεῖ κρατῆσαι τὸν ἐν ἡμῖν λόγον, ἰδόντες, ὅπου λέγει τοδὶ[11]) τὸ σῶμα μὴ τὰ ἁπλᾶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτων παραλαβόντα προσεχῆ στοιχεῖα τὸν λόγον[12]). ἀπὸ τῶν ἀτελεστέρων δ' οὖν καὶ ἐνυλοτέρων[13]) ἀρξάμενος καὶ ποιήσας ὁμοιομερῆ καὶ ἐκ τούτων τὸ ὀργανικὸν καὶ ψυχῆς αὐτῷ[14]) μεταδίδωσι. δανειζόμενοι μὲν γὰρ οἱ νέοι θεοὶ μόρια ἀπὸ τῶν ὅλων τὰ ἁπλᾶ ἐλάμβανον, καὶ
E ἐποίουν τὰ ὀχήματα τῶν ἀλόγων ψυχῶν, ἃ δὴ καὶ πρότερον | ἔλεγε τὸ ἐκ πυρὸς καὶ γῆς καὶ ἀέρος καὶ ὕδατος, ὄχλον εἶναι θορυβώδη καὶ ἄλογον. ταῦτα δὲ κολλῶντες τὰ ὁμοιομερῆ γεννῶσιν, οἷς ἐκ τῶν τεττάρων στοιχείων ἡ σύνθεσις. πυκνοῖς δὲ γόμφοις τὰ γεννώμενα συντήκοντες τὸ ὀργανικὸν ἀποτελοῦσι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ δεόμενον πάντων ὡς εἰπεῖν τῶν σμικρῶν καὶ ἀοράτων γόμφων διὰ τὴν ἐξ ἀνομοίων σύστασιν, καὶ πολλῶν τούτων καὶ πυκνῶν, διὰ τὸ εὔλυτον τῆς συνθέσεως. τοὺς μὲν οὖν πυκνοὺς καὶ ἀοράτους γόμφους λέγομεν τὰς τῶν σμικρῶν καὶ ἀοράτων στοιχείων παρενθέσεις τοῖς μεγαλομερεστέ-

---

[1]) 337, 26 *Ἀλλὰ*) *Ἀλλοὶ* B. — [2]) 337, 26 *συντήκοντες*) *λυντήκοντες* B. — [3]) 337, 28 *ὅτι*) Fort. *ὅτι τε* — [4]) 337, 30 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [5]) 337, 32 *ἄλογον*) *ἀνάλογον* — [6]) 337, 33 *ἐνταῦθα δέ*) Post haec Tayl. *τὸ ὀστρεῶδες* inserendum putabat, imperite. — [7]) 337, 34 *εἶναι, ἀλλὰ—ἁπλῶν*) om. B. — [8]) 337, 34 *ἐκεῖ ὑπωπτεύσαμεν*) Inter haec B spatium circiter duodecim litterarum vacuum habet. Taylorus haec omnia inde a *περὶ τούτου φαμὲν* usque ad *στοιχεῖα τὸν λόγον* ita contraxit: For it is not possible that this should alone consist of simple elements. reliqua propter lacunam intelligi non posse causatus. — [9]) 337, 35 *τὸ*) Fort. *τὸν* — [10]) 337, 35 *ἀλογίαν*) *ἀναλογίαν* B. — [11]) 337, 36 *τοδὶ*) *το δὴ* B. — [12]) 337, 37 *λόγον*) Fort. *ὄχλον* — quamquam ne sic quidem sententia plane expedita videtur. — [13]) 337, 37 *ἐνυλοτέρων*) *ἀνυλωτέρων* B. — [14]) 337, 38 *αὐτῷ*) *αὐτὸ* B.

ροις[1]), τὴν δὲ σύντηξιν[2]) οἰκείαν[3]) εἶναι τοῖς Ἡφαιστείοις ἔργοις, τοῦ πυρὸς
ἐργαζομένου διὰ τῆς ἀραιώσεως[4]) ἐν τῇ συντήξει[5]) τὴν πάντων δι' ἀλλήλων[6])
χώρησιν, ὡς ἐπὶ τῶν συγχωνευομένων γίγνεται[7]) μετάλλων[8]), εἰσδυομένων
ἐν τῷ τήκεσθαι τῶν σμικρομερῶν εἰς τὰ μεγαλομερέστερα καὶ οὕτω τῆς συγ-
κράσεως γενομένης[9]). ἔστιν οὖν τὸ ἀκόλουθον, ὅτι τὰ λαμβανόμενα συνεκόλ-
λων, οὐκ ἀλύτοις δεσμοῖς συναπεργαζόμενοι σῶμα, ἀλλὰ πυκνοῖς γόμφοις
συντήκοντες αὐτὰ | τοῖς σμικροῖς καὶ ἀοράτοις. δεῖ γὰρ τήξεως καὶ κολλή- F
σεως[10]) εἰς τὴν γένεσιν τῶν ὁμοιομερῶν, ὧν τὴν μὲν ὑγρότης παρέχεται[11]),
τὴν δὲ ἡ θερμότης· τήκεται γὰρ πᾶν ὑπὸ πυρὸς, κολλᾶται δὲ ὑπὸ ὕδατος. μετὰ
δ' οὖν τὴν ἕνωσιν τῶν πολλῶν καὶ ἀνομοίων ἡ ψυχὴ παραγίγνεται, πρώτη μὲν
ἡ θνητὴ πάντως· διὰ γὰρ ταύτης ἀπόῤῥυτον διά τε τῆς φυτικῆς[12]) καὶ αἰσθη-
τικῆς καὶ ὀρεκτικῆς ζωῆς· δευτέρα δὲ ἡ ἀθάνατος[13])· αὕτη γὰρ οὐκ εἰς σῶμα
ἁπλῶς, ἀλλ' εἰς ἐπίῤῥυτον σῶμα καὶ ἀπόῤῥυτον[14]) ἐνδύεται· καὶ ἡ | μὲν ἀπο- 338
γεννᾶται μετὰ τοῦ σώματος, ἡ δὲ ἐνδύεται εἰς τὸ σῶμα. τάξις μὲν οὖν αὕτη
τῆς δημιουργίας, ἔχει δὲ εἰκότα λόγον. πᾶσα γὰρ ἡ γένεσις ἀπὸ ἀτελοῦς ἄρ-
χεται καὶ ὁδῷ πρόεισιν ἐπὶ τὸ τέλειον· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ παντὸς ἀπὸ νοῦ καὶ
ψυχῆς ἡ δημιουργία προήει μέχρι τῶν σωμάτων· ἄχρονος γὰρ ἡ ἀπογέννη-
σις· ἐπὶ δὲ τῶν θνητῶν ζώων ἀπὸ σωμάτων ἄρχεται ἡ γέννησις[15])· ἔγ-
χρονος γάρ ἐστι, πᾶν δὲ τὸ κατὰ χρόνον γιγνόμενον ἐκ τοῦ ἀτελοῦς ἄρχεται
τῆς γενέσεως, ὥστε καὶ εἴ τι μὴ ἐκ τοῦ ἀτελοῦς ἄρχοιτο, τοῦτο οὐκ ἄχρονον
γέγονεν· ὥστε τὸ πᾶν[16]) οὐ κατὰ χρόνον γέγονεν. οὐ γὰρ σῶμα πρότερον[17])
ὑπέστησεν ὁ δημιουργὸς, ἀλλὰ ψυχὴν, ὡς προείρηκεν· ὃ δηλοῖ τὴν λεγομένην
γένεσιν ἀγέννητον ὑπ'[18]) αὐτοῦ καὶ τὴν σύνθεσιν ἀθρόαν ὑπάρχειν. καὶ ἐπὶ μὲν
τοῦ παντὸς προϋφίστατο τὸ ὅλον τῶν μερῶν καὶ τὸ ἓν τοῦ πλήθους, ἐπὶ δὲ τῶν
θνητῶν τὰ πολλὰ πρὸ τοῦ ἑνὸς ἀπογεννᾶται, καὶ συντηκόμενα ταῦτα διὰ τῶν
πυκνῶν γόμφων ἓν ἀποτελεῖ. σώματα μὲν γὰρ[19]) ἁπλᾶ συντήκεται, τὰ δὲ |
συντακέντα γομφοῦται, τὰ δὲ γομφωθέντα ζωοποιεῖται, τὰ δὲ ζωοποιηθέντα B
συναρμόζεται πρὸς τὴν ἀθάνατον ψυχήν. ἐκ δὴ τούτων κἀκεῖνο δῆλον, ὅτι τὴν
εἴσκρισιν τῆς ψυχῆς κατὰ Πλάτωνα γίγνεσθαι ῥητέον ἅμα τῇ προόδῳ τοῦ βρέ-

---

1) 337, 45 *μεγαλομερεστέροις*) *μελομενεστέροις* B. *μέλεσι στερεοῖς* Tayl. infeliciter. — 2) 337, 45 *σύντηξιν*) *σύνταξιν* B. (corr. Tayl.) — 3) 337, 45 *οἰκείαν*) *ὁμοίαν*, in m. *γρ. οἰκείαν*, A. — 4) 337, 46 *ἀραιώσεως*) *ἀρεώσεως* B. (corr. Tayl.) — 5) 337, 46 *συντήξει*) *συντάξει* B. — 6) 337, 46 *δι' ἀλλήλων*) *διαλλήλων* B. — 7) 337, 47 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — 8) 337, 47 *μετάλλων*) *μετ' ἄλλων* B. — 9) 337, 48 *γενομένης*) Fort. *γινομένης* — 10) 337, 50 *τήξεως καὶ κολλήσεως*) *τάξεως καὶ καλλήσεως* B. (corr. Tayl.) — 11) 337, 51 *παρέχεται*) *παρέρχεται* B. (corr. Tayl.) — 12) 337, 53 *φυτικῆς*) *φυσικῆς* B. — 13) 337, 54 *ὅτι πρώτως μὲν εἰς τὸ σῶμα ἡ θνητὴ εἰσκρίνεται ψυχὴ, ἔπειτα δὲ ἡ ἀθάνατος*: m. A. — 14) 337, 54 *σῶμα καὶ ἀπόῤῥυτον*) om. A. — 15) 338, 4 *ἐπὶ δὲ τῶν — γέννησις*) om. B. Tayl. *ἐπὶ δὲ τῶν θνητῶν μετὰ τοῦ σώματος* supplebat. — 16) 338, 5 *οὐκ ἄχρονον — πᾶν*) om. A. Si genuina sunt, pro *οὐκ ἄχρονον* scribendum est *οὐ κατὰ χρόνον*, quemadmodum statuebat Tayl. — 17) 338, 6 *πρότερον*) *πρότερος* B. — 18) 338, 7 *ὑπ'*) *ἐπ'* B. — 19) 338, 9 *γὰρ*) om. A.

φους. τότε γὰρ τέλειόν ἐστι τὸ κύημα καὶ οὐ πρότερον· οὐδὲ γὰρ τέλειον αὐτὸ γεγονὸς ἔνδον ἡ φύσις κατέχει μάτην. ὅταν οὖν ἓν γένηται[1]) καὶ ὅλον τὸ κύημα, τότε ἡ ἀθάνατος ψυχὴ περὶ αὐτὸ καταδεῖται[2]). γίγνεται δὲ ἕν, ὅταν τέλειον, τέλειον δὲ, ὅταν ἐπέλθῃ· μένον[3]) γὰρ ἄλλου[4]) μέρος ἐστίν. οὐκ ἄρα εἰς τὸ σπέρμα ἡ ψυχὴ ἐνδεῖται παρὰ τῶν θεῶν οὐδὲ τῷ σπέρματι συγκαταβάλλεται[5]), καθάπερ οἴονταί τινες, ἀλλὰ ἤδη γενομένῳ τῷ σώματι συνάπτονται αὐτῆς[6]) αἱ περίοδοι. ποῦ γὰρ ἐν τῷ σπέρματι σῶμα ἕν ἐστιν[7]) ἐκ πολλῶν καὶ πυκνῶν γόμφων γεγονός; ὅταν ἄρα τέλειον ἀπεργασθῇ τὸ ὄργανον, τότε οἱ θεοὶ συνδέουσι τὴν χρησομένην[8]) αὐτῷ ψυχήν. ταῦτα καὶ περὶ τούτου. περιόδους δὲ ψυχῆς λέγει τὰς ἐνεργείας αὐτῆς τὰς εἰς τὸ ζῶον
C προϊούσας καὶ τὰς δυνάμεις | τὰς διττάς, τήν τε ταὐτοῦ καὶ θατέρου. πᾶσα ἄρα κάτεισιν ἡ ψυχὴ κατὰ Πλάτωνα· δύο γὰρ μόνους αὐτῇ δέδωκε κύκλους καὶ δύο περιόδους, καὶ ἀμφοτέρας κατήγαγεν· ὥστε ὅπερ Πλωτῖνός[9]) φησιν, νεώτερος ἂν εἴη λόγος, ὁ μὴ πᾶσαν αὐτὴν κατιέναι διαταττόμενος. τοῦτο μὲν οὖν τοιοῦτον· τοὺς δὲ πυκνοὺς γόμφους οἱ μὲν τὴν τῶν τριγώνων στοιχείων συνάρμοσιν ἤκουσαν[10]), ὁ δὲ Ἰάμβλιχος[11]) τὴν τῶν φυσικῶν λόγων κοινωνίαν, ὥσπερ τὴν σύντηξιν[12]) αὐτῶν τὴν δημιουργικὴν συνοχὴν καὶ ἕνωσιν· ἡμεῖς δὲ εἴπομεν, τίνες εἰσὶν[13]) οἱ γόμφοι, καὶ τίνες αἱ κολλήσεις, καὶ τίνες αἱ συντήξεις[14]), καὶ τίς ἡ διὰ τούτων πάντων τῇ φύσει προσήκουσα θεωρία.

Αἱ δὲ εἰς ποταμὸν ἐνδεθεῖσαι πολὺν, οὔ τε ἐκράτουν, οὔ τε ἐκρατοῦντο. (Pag. 43 A.)

Τὴν ψυχὴν τῷ σώματι συνῆψεν ἀμέσως, πάντα τὰ περὶ καθόδου ψυχῆς ὑπεκτεμὼν[15]) προβλήματα, τὸν προφήτην, τοὺς κλήρους, τοὺς βίους, τὰς αἱρέσεις, τὸν δαίμονα, τὴν ἐν τῷ πεδίῳ τῆς λήθης κατασκήνωσιν, τοὺς ὕπνους,
D τὸ πόμα τῆς λήθης, τὰς βροντὰς καὶ πάντα, ὅσα ὁ ἐν Πολιτείᾳ[16]) μῦθος | διεξῆλθεν. ἀλλ' οὐδὲ τὰ μετὰ τὴν ἔξοδον αὐτῆς ἐν τούτοις παραδώσει, τὰ δείματα[17]), τοὺς ποταμοὺς, τὸν Τάρταρον, τοὺς ἀγρίους ἐκείνους καὶ διαπύρους δαίμονας, τοὺς ἀσπαλάθους, τὸ στόμιον, τὴν τρίοδον, τοὺς δικαστάς, περὶ ὧν

---

[1]) 338, 13 *γένηται*) *γέννηται* A. — [2]) 338, 14 *καταδεῖται*) *καταδύεται* B. — [3]) 338, 14 *ἐπέλθῃ· μένον*) In B spatium sex litterarum vacuum inter haec relictum est, quod Tayl. explebat verbis *εἰς φῶς*. Fortasse nihil excidit. — [4]) 338, 15 *ἄλλου*) *ἄλλῳ* A. *ἄλλον* B. — Corr. Tayl. sed praeter necessitatem praeponi iussit *ἔνδον*. — [5]) 338, 16 *ὅτι οὐχ ἅμα τῷ σπέρματι συγκαταβάλλεται ἡ ψυχή:* m. A. — [6]) 338, 16 *αὐτῆς*) *αὐτοῖς* B. *αὐτῷ* Tayl. male. — [7]) 338, 17 *ἔν ἐστιν*) *ἔνεστιν* B. — [8]) 338, 18 *χρησομένην*) *χρυσομένην* B. — [9]) 338, 21 *πλωτῖνος·* m. A. — [10]) 338, 23 *ἤκουσαν*) *ἤκουσεν* B. — [11]) 338, 23 *Ἰάμβλιχος.* m. A. — [12]) 338, 24 *σύντηξιν*) *σύνταξιν* B. (corr. Tayl.) — [13]) 338, 25 *εἰσὶν*) om. A. — [14]) 338, 25 *συντήξεις*) *συντάξεις* B. — [15]) 338, 27 *ὑπεκτεμὼν*) *ἐπεκτεμὼν* B. — [16]) 338, 29 *τὰ πρὸ τῆς καθόδου τῆς ψυχῆς ἐν πολιτείᾳ εἰρημένα:* m. A. — [17]) 338, 30 *δείματα*) *δείγματα* A.

ὅ τε ἐν Πολιτείᾳ καὶ ὁ ἐν Γοργίᾳ καὶ ὁ ἐν Φαίδωνι μῦθος ἀνεδίδαξαν[1]. τίς οὖν, φαίης ἄν, αἰτία τῆς τούτων παραλείψεως[2]; ὅτι, φήσω, τὸ πρέπον διασώζει τῇ τοῦ διαλόγου προθέσει[3] καὶ τῆς περὶ ψυχῆς θεωρίας ὅσον φυσικὸν ἐν τούτοις παραλαμβάνει, τὴν πρὸς τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ὁμιλίαν παραδιδούς· ὃ δὴ καὶ Ἀριστοτέλης ζηλώσας ἐν τῇ περὶ ψυχῆς πραγματείᾳ φυσικῶς αὐτὴν μεταχειριζόμενος οὔτε περὶ καθόδων ψυχῆς οὔτε περὶ λήξεων ἐμνημόνευσεν, ἀλλ' ἐν τοῖς διαλόγοις χωρὶς ἐπραγματεύσατο περὶ αὐτῶν[4] καὶ τὸν[5] προηγούμενον κατεβάλλετο λόγον. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τούτων· αὐτὸ δὲ τοῦτο ζητητέον ἐξ ἀρχῆς, διὰ τί[6] κάτεισιν εἰς τὰ σώματα ἡ ψυχή[7]. ὅτι βούλεται μιμεῖσθαι τὸ προνοητικὸν τῶν θεῶν, καὶ διὰ τοῦτο πρόεισιν εἰς τὴν γένεσιν, ἀφεῖσα τὴν θεωρίαν. διττῆς γὰρ οὔσης | τῆς θείας τελειότητος, τῆς μὲν νοε- E
ρᾶς, τῆς δὲ προνοητικῆς, καὶ τῆς μὲν ἐν στάσει, τῆς δ'[8] ἐν κινήσει, τὸ μὲν μόνιμον[9] αὐτῶν καὶ τὸ νοερὸν καὶ τὸ ἀκλινὲς ἀπεικονίζεται διὰ τῆς θεωρίας, τὸ δὲ προνοητικὸν καὶ τὸ κινητικὸν διὰ τῆς γενεσιουργοῦ ζωῆς· καὶ ὥσπερ ἡ νόησις αὕτη μερική ἐστιν, οὕτω καὶ ἡ πρόνοια μερική, μερικὴ δὲ οὖσα περὶ σῶμα διατρίβει μερικόν. ἔτι δὲ πρὸς τὴν τοῦ κόσμου τελειότητα συντελεῖ. δεῖ γὰρ εἶναι μὴ μόνον τὰ ἀθάνατα ζῷα καὶ νοερά, οἷα παρὰ τοῖς θεοῖς, μηδὲ τὰ θνητὰ καὶ ἀλόγιστα[10], οἷα[11] δή ἐστι τὰ τελευταῖα τῆς δημιουργίας, ἀλλὰ καὶ ὅσα μεταξὺ τούτων, ἀθάνατα μὲν οὐδαμῶς ὄντα[12], λόγου δὲ καὶ νοῦ μετέχειν δυνάμενα. τοιαῦτα δέ ἐστι πολλὰ κατὰ πολλὰς τοῦ κόσμου μερίδας[13]. οὐ γὰρ μόνον ἄνθρωπός ἐστι ζῷον λογικὸν θνητόν, ἀλλὰ[14] καὶ ἄλλα γένη πολλὰ τοιαῦτα[15], τὰ μὲν δαιμονιώτερα[16], τὰ δὲ ἐγγυτέρω τῆς ἡμετέρας οὐσίας. πρὸς δὴ τὴν σύστασιν τὴν τῶν θνητῶν ἅμα καὶ λογικῶν ἁπάντων ζώων αἱ κάθοδοι συντελοῦσι τῆς μερικῆς ψυχῆς. διὰ τί[17] οὖν κατελθοῦσαι εἰς γένεσιν αἱ μερικαὶ ψυχαὶ | ταραχῆς τοιαύτης ἐνύλου καὶ κακῶν ἀναπίμπλανται F
τοσούτων; διὰ[18] τὴν αὐτεξουσίαν ῥοπήν, διὰ τὴν σφοδρὰν περὶ τὸ σῶμα οἰκείωσιν, διὰ τὴν συμπάθειαν τὴν[19] περὶ τὸ εἴδωλον αὐτῆς, ὃ δὴ καλοῦσιν ἐμψυχίαν[20], διὰ τὴν ἀθρόαν μεταβολὴν ἀπὸ τοῦ νοητοῦ πρὸς τὸ αἰσθητὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡσύχου πρὸς τὸ πάντῃ κινητόν, διὰ τὴν ἄτακτον συντυχίαν[21] τὴν ἐμ-

---

[1]) 338, 32 *ἀνεδίδαξαν*) *ἀνεδίδαξεν* B. — [2]) 338, 33 *παραλείψεως*) *παραλήψεως* — [3]) 338, 33 *προθέσει*) *προσθέσει* B. — [4]) 338, 37 *αὐτῶν*) *αὐτὸν* B. (corr. Tayl.) — [5]) 338, 37 *τὸν*) *τὸ* A. — [6]) 338, 38 *διά τί*) *διατὶ* — [7]) 338, 38 *διατί κάτεισιν ἡ ψυχὴ ἐξ ἀρχῆς εἰς τὰ σώματα*: m. A. — [8]) 338, 40 *δ'*) *δὲ* B. — [9]) 338, 41 *μόνιμον*) *γόνιμον* — Corr. Tayl. — [10]) 338, 44 *ἀλόγιστα*) *ἀλλόγιστα* — [11]) 338, 44 *παρὰ—οἷα*) om. A. — [12]) 338, 45 *ὄντα*) *δὲ ὄντα* — Corr. Tayl. — [13]) 338, 46 *τοῦ κόσμου μερίδας*) *μ. τ. κ.* B. — [14]) 338, 47 *ἀλλὰ*) *ἄλλα* B. — [15]) 338, 47 *ὅτι πολλὰ ζῶα λογικὰ καὶ θνητὰ καὶ οὐ μόνον ὁ ἄνθρωπος*: m. A. — [16]) 338, 47 *δαιμονιώτερα*) *δαιμονιώπερα* B. — [17]) 338, 49 *διὰ τί*) *διατὶ—ἀπορ.* m. A. — [18]) 338, 50 *λυσ.* m. A. — [19]) 338, 51 *τὴν*) om. B. — [20]) 338, 51 *εἴδωλον ψυχῆς ὃ καλοῦσιν ἐμψυχίαν*: m. A. — [21]) 338, 53 *συντυχίαν*) *συντεχίαν* B.

φυομένην ἀπὸ τοσούτων ἀνομοίων συνισταμένοις, ἀθανάτου καὶ θνητοῦ, νοεροῦ καὶ ἀνοήτου, διαστατοῦ καὶ ἀμεροῦς. ταῦτα γὰρ πάντα γίγνεται αἴτια τῇ
339 ψυχῇ τῆς ταραχῆς | ταύτης καὶ τῶν ἐν τῇ γενέσει πόνων. αἵ τε γὰρ ἀθρόαι[1] μεταβολαὶ ταράττουσιν ἡμᾶς καὶ αἱ περὶ τὸ φερόμενον συμπάθειαι (διώκομεν γὰρ τὸ φεῦγον ἀεὶ κινούμενον) καὶ αὐτῆς[2] ψυχῆς ἡ νεῦσις ἐνάψασα μὲν ἐν τῷ σώματι φῶς, αὐτὴ δὲ ἐν σκότῳ[3]) γεγονυῖα, καὶ τούτῳ μὲν δοῦσα ζωήν, ἑαυτὴν δὲ ἀπολέσασα καὶ τὸν ἑαυτῆς νοῦν. τὸ μὲν γὰρ θνητὸν νοῦ μεταλαγχάνει, τὸ δὲ νοερὸν θανάτου, καὶ τὸ ὅλον γίγνεται θαῦμα, ὥς φησιν ἐν Νόμοις[4]), ἐκ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου καὶ νοεροῦ καὶ ἀνοήτου συντεθέν. οὗτος γὰρ ὁ φυσικὸς θεσμὸς θάνατος μέν ἐστι τῆς ἀθανάτου ζωῆς, ζωοποιία δὲ τοῦ θνητοῦ σώματος. τὰς μὲν οὖν ἀπὸ τῆς ψυχῆς αἰτίας τῆς καθόδου παραδέδωκεν ἐν Φαίδρῳ, λήθην καὶ πτερορρύησιν καὶ ὅσα τούτοις ἕπεται αἰτιασάμενος[5]), τὰς δὲ ἀπὸ τῶν θεῶν ἐν τούτοις· αὐτοὶ γάρ εἰσιν οἱ τῷ σώματι συνάπτοντες[6]) αὐτήν, ὅπως[7]) δὲ ἀποστᾶσαν καὶ δι' οἵων εἰδῶν ζωῆς προελθοῦσαν, οὐ προστίθη-
B σιν ἐν τοῖς παροῦσι· | τὰς δὲ ἀπ' ἀμφοτέρων ἐν Πολιτείᾳ. καὶ γὰρ ὁ προφήτης ἐκεῖ καὶ αἱ Μοῖραι καὶ ὁ δαίμων κλῆροί τε καὶ βίων παραδείγματα καὶ αἱρέσεις παρελήφθησαν. ἐκεῖνα μὲν οὖν[8]) ἐν ἐκείνοις ἐξήτασται[9])· σκεπτέον δὲ καὶ τὰ ἐν τούτοις λεγόμενα, τίς ὁ ποταμός, τίς ἡ ἔνδεσις, τὶ τὸ πολύ· λέγεται γὰρ πολὺς οὗτος ὁ ποταμός· τί τὸ μήτε κρατεῖν μήτε αὖ κρατεῖσθαι τὰς ψυχάς. ὁ μὲν δὴ ποταμὸς[10]) οὐ τὸ ἀνθρώπινον δὴ[11]) σῶμα σημαίνει[12]) μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν περικειμένην ἔξωθεν ἡμῖν γένεσιν, διὰ τὴν ὀξύρροπον αὐτῆς καὶ ἀστάθμητον ῥοήν· οὕτω δὲ καὶ ἐν Πολιτείᾳ[13]) τὸν τῆς λήθης ποταμὸν ἀπεκάλεσε πᾶσαν τὴν γενεσιουργὸν φύσιν, ἐν ᾗ καὶ ἡ λήθη καὶ ὁ τῆς ἄτης λειμών, ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς[14]), καὶ τὸ λάβρον τῆς ὕλης, καὶ ὁ μισοφανὴς[15]) κόσμος, ὡς οἱ θεοὶ λέγουσι, καὶ τὰ σκολιὰ ῥεῖθρα, ὑφ' ὧν οἱ πολλοὶ κατασύρονται, ὡς τὰ λόγιά φησιν· ἡ δὲ ἔνδεσις τὴν συμπεποδισμένην ζωὴν καὶ τὴν ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἀφικομένην ἐμφαίνει· τό τε γὰρ δεδεμένον κωλύεται προϊέναι, καὶ τὸ προϊέναι μηκέτι δυνάμενον ἐν τῷ τέλει τῆς
C ἑαυτοῦ γέγονε κινήσεως, | ἡ δὲ ψυχὴ τῷ σώματι κοινώσασα τὰς ἑαυτῆς δυνάμεις τέλος ἔχει τῆς καθόδου· τὸ δὲ πολὺ τὴν πεπληθυσμένην τῆς γενέσεως καὶ τὴν πάντῃ[16]) μεριστὴν ἐνδείκνυται ῥοήν· τὸ δὲ μήτε κρατεῖν μήτε κρατεῖσθαι τὸ τῶν συνελθόντων ἑκάτερον σώζειν καὶ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. οὐ

---

[1]) 339, 1 *ἀθρόαι*) *ἀθρόοι* B. — [2]) 339, 2 *αὐτῆς*) *αὖ τῆς* A. — [3]) 339, 3 *σκότῳ*) *τῷ σκότῳ* B. — [4]) 339, 5 *Νόμοις*) Lib. I. Pag. 644 D. — [5]) 339, 8 *αἰτιασάμενος*) *ἐπαιτιασάμενος* B. — [6]) 339, 8 *συνάπτοντες*) *συνάπτονται* B. — [7]) 339, 9 *ὅπως*) *καὶ οὕτως* B, quorum alterum in *ὅπως* mutandum esse vidit Taylorus, prius intactum reliquit. — [8]) 339, 11 *οὖν*) om. B. — [9]) 339, 11 *ἐξήτασται*) *ἐξήτασται* A. — [10]) 339, 13 *ποταμὸς ἢ περικειμένη γένεσις·* m. A. — [11]) 339, 13 *δὴ*) om. A. — [12]) 339, 14 *σημαίνει*) *σημαίνον* B. — [13]) 339, 15 *Πολιτείᾳ*) Lib. X. Pag. 621 A. — [14]) 339, 16 *ἐμπεδοκλῆς* m. A. — [15]) 339, 16 *μισοφανὴς*) Fort. *μισοφαὴς* — [16]) 339, 21 *πάντῃ*) *πάντα* B.

γὰρ ὥσπερ ἐπὶ τῶν κεκραμένων[1]) κατὰ σύμφθαρσιν γέγονεν ἡ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος σύνοδος· οὔτε γὰρ[2]) τὸ σῶμα μεθίσταται πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς οὐσίαν, οὔτε ἡ ψυχὴ πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ σώματος· οὐδέτερον γὰρ ἑαυτῷ τὸ λοιπὸν ἐξομοιοῖ. οὔτ' οὖν κρατεῖται ἡ ψυχὴ παρὰ τοῦ σώματος· οὐ γὰρ γίγνεται ἄψυχος· οὔτε κρατεῖ τοῦ σώματος· οὐ γὰρ ποιεῖ αὐτὸ ἀσώματον. ἄλλως δὲ κρατεῖ μὲν ὡς συνέχουσα αὐτὸ, κρατεῖται δὲ ὡς παραποδιζομένη κατὰ τὴν νόησιν· ὁ δέ γε Πλάτων μᾶλλον ἀπέφησεν ἑκάτερον, ἢ κατέφησεν, ἵνα καὶ τὴν ἰδιότητα ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τὸ ἄμικτον αὐτῶν ἐν τῇ μίξει νοήσωμεν.

Βίᾳ δὲ ἐφέροντο, καὶ ἔφερον· ὥστε τὸ μὲν ὅλον κινεῖται ζῶον ἀτάκτως μὴν[3]) ὅπῃ τύχοι προϊέναι, καὶ ἀλόγως τὰς[4]) ἓξ ἁπάσας | κινήσεις ἔχον. εἴς τε γὰρ τὸ πρόσθεν, καὶ ὄπισθεν, D
καὶ πάλιν εἰς δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, κάτω τε καὶ ἄνω, καὶ πάντῃ κατὰ τοὺς ἓξ[5]) τόπους πλανώμενα προήει[6]). (Pag. 43 B.)

Ὅτι μὲν ὁ γενεσιουργὸς ποταμὸς καὶ κατὰ τὸν ἄλλον βίον[7]) ἐνοχλεῖ τὴν ψυχὴν, μάλιστα δὲ ἐν τῇ νεότητι πολύς ἐστιν ὡς ἀθρόας τῆς τε ἐπιῤῥοῆς[8]) καὶ ἀποῤῥοῆς γιγνομένης, διὰ τῶν εἰρημένων οἶμαι γεγονέναι κατάδηλον· ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ σῶμα βαρὺ καὶ γήϊνον ὑπάρχον καὶ πῖπτον[9]) ἀνορθοῦται παρὰ τῆς ψυχῆς, καὶ ἡ ψυχὴ φύσιν ἔχουσα νοερὰν ἄνους ἀποτελεῖται παρὰ[10]) τὴν τοῦ σώματος κοινωνίαν, βίᾳ φησὶ καὶ φέρεσθαι καὶ φέρειν τὰς ψυχὰς, τῆς μὲν βίας τὸ ἀλλότριον καὶ τὸ ἐπισκευαστὸν τῆς ζωοποιίας τὸ θνητὸν[11]) ἐνδεικνυμένης, τοῦ δὲ φέρεσθαι καὶ φέρειν τὴν εἰς ἄλληλα ποίησιν αὐτῶν. φέρει μὲν γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα δύναμιν ἐμπνέουσα κινήσεως, φέρεται δὲ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν γενεσιουργὸν φύσιν διὰ τῆς συμπαθείας. εἰκότως ἄρα φησὶν, ὅτι καὶ ὅλον κινεῖται τὸ ζῶον. καὶ γὰρ τὸ σῶμα διὰ τὴν ψυχὴν κινεῖται, καὶ ἡ ψυχὴ τὴν ἑαυτῆς ἀπολέσασα ζωὴν ζῇ τὸν τοῦ | συνθέτου βίον. E
ὅλον οὖν κινεῖται τὸ ζῶον. καὶ ἄλλως δὲ τὸ ὅλον εἴποις ἂν, ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν λέγεσθαι τοῦ παντός. τοῦτο γὰρ οὐχ ὅλον, ἀλλὰ τοῖς μέρεσι κινεῖται μόνον, ὡς εἴρηται πρότερον. ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ ἄστρα κατὰ τὴν εἰς τὸ πρόσθεν κίνησιν ὅλον ἕκαστον κινεῖται καὶ οὐ κατὰ μέρη μόνον, ἀλλὰ τεταγμένως καὶ οὐ τὴν ἡμετέραν· ἕπεται γὰρ τῷ ὅλῳ· προσέθηκε τὸ ἀτάκτως, ἐνδεικνύμενος τὴν ἔνυλον φορὰν καὶ ἀνώμαλον παντοίως ὑπάρχουσαν, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χείρονος ἀρχομένην, τῆς τάξεως ἀντεστραμμένης· ἔδει γὰρ[12]) ὥσπερ ἐν τοῖς θείοις, ἀπὸ τοῦ κρείττονος· ἐπεὶ καὶ τὸ ὅπῃ ἔτυχε τὸ εἰκαῖον σημαίνει καὶ ἀστάθμητον τῆς κινήσεως, καὶ τὸ προϊέναι τὸ ἐξίστασθαι ἀφ' ἑαυτῶν· ἃ δὴ πάντα δεύτερα τῶν θείων

---

[1]) 339, 22 *κεκραμένων*) *κεκραμμένων* — [2]) 339, 23 *γὰρ*) *καὶ* B. — [3]) 339, 29 *μὴν*) *γὰρ* B. — [4]) 339, 29 *τὰς*) *τὰς δὲ* A. — [5]) 339, 31 *ἓξ*) *ἔξω* A. — [6]) 339, 31 *προήει*) *προῄειεν* A. — [7]) 339, 32 *ἄλλον βίον*) *ὅλον ποταμὸν* B. — [8]) 339, 32 *ἐπιῤῥοῆς*) *ἐπιροῆς* A. — [9]) 339, 34 *πῖπτον*) *πίπτον* — [10]) 339, 35 *παρὰ*) *περὶ* B. — [11]) 339, 36 *τὸ θνητὸν*) Fort. *τοῦ θνητοῦ* Tayl. — [12]) 339, 45 *γὰρ*) *δὲ* B.

ἐστὶ[1]) ζώων, ἐν οἷς ὁ τῆς ἐνεργείας νοῦς[2]), καὶ μένοντα ἕκαστα πρόεισι, τούτοις δὴ καὶ τὸ ἀλόγως συνακολουθεῖ δεόντως. ὅπου γὰρ ἡ τάξις ἐκλέλοιπεν, ἐνταῦθα καὶ τὸ ἄλογον ἔχει παρείσδυσιν· ὁ γὰρ λόγος τάξεώς ἐστιν αἴτιος καὶ τοῦ μέτρου καὶ τῆς τοῦ ἀγαθοῦ μετουσίας. καὶ μὴν καὶ τὸ πλῆθος τῶν κι-
F νήσεων ἐπὶ τούτων ἀνεφάνη | καὶ ὁ ἐπὶ πᾶν προελθὼν ἀριθμός. ὄντων γὰρ τῶν σωμάτων τριχῇ διαστατῶν καὶ ἐξ ἐναντίων συγκεκραμένων[3]) ἡ ἐναντίωσις δυὰς[4]) οὖσα καὶ ἐπὶ τὴν τριάδα ληφθεῖσα τὸν ἀριθμὸν ποιεῖ τῶν τοῦ θνητοῦ ζώου κινήσεων. ἀνάγκη μὲν γὰρ τριττὴν εἶναι μόνην[5]) διάστασιν, ὅτι λόγος ἐστὶν ἐκ τοῦ ἀμεροῦς προελθὼν εἰς ὕλην καὶ μορφώσας αὐτήν, καὶ ἔστι τὸ μὲν ἀμερὲς μοναδικόν, τὸ[6]) δὲ τῆς προόδου δυαδικὸν[7]), τῆς δὲ μορφῆς τριαδικόν· ἐπιστραφὲν γὰρ τὸ προελθὸν ὅρον ἔχει καὶ μορφήν· ἀνάγκη δὲ καὶ
340 ἐναντίωσιν εἶναι ἐν αὐτοῖς κατὰ | τὴν θέσιν. πάσης γὰρ εὐθείας τὰ πέρατα ἀλλήλοις ἀντίκειται. καὶ τῶν τριῶν ἄρα διαστάσεων ἀντίθεσις ἔσται κατὰ τὰ πέρατα, τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω, τὰ δεξιά, τὰ ἀριστερά, τὰ πρόσθεν, τὰ ὄπισθεν. ἡ ἄρα συμπλοκὴ τῆς ἐναντιώσεως πρὸς τὴν τριάδα τῶν διαστάσεων καὶ ἀποτελεῖ τὰς ἓξ κινήσεις, καὶ ἔστιν οὗτος ὁ ἀριθμὸς οἰκεῖος ἐψυχωμένῳ[8]) σώματι. κατὰ γὰρ τοὺς Πυθαγορείους[9]) στιγμῇ μὲν ἀνάλογον μονάς, γραμμῇ δὲ δυάς, ἐπιπέδῳ δὲ τριάς, σώματι δὲ τετράς, πεποιημένῳ[10]) δὲ σώματι πεμπτάς, ἐψυχωμένῳ[11]) δὲ ἑξάς. οἰκείως ἄρα τῶν θνητῶν ζώων, οἷς ἐκ τοῦ ἀγρίου[12]) καὶ ἀνειδέου[13]) προῆλθεν ἡ γένεσις, οὗτος ἀποδέδοται τῶν κινήσεων ἀριθμός. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, εἰ τὰ μὲν ζῶα τοσαύτας ἔχει κινήσεις, τὰ δὲ ἄψυχα μίαν, οἷον βῶλος μὲν τὴν ἐπὶ τοῦ κάτω, φλὸξ δὲ τὴν ἐναντίαν. εἰ γὰρ ἐθέλοιμεν[14]) σκοπεῖν, ὀψόμεθα πολλαχοῦ τὰ μὲν ἄκρα τῶν μέσων ἁπλούστερα[15]), τὰ δὲ μέσα ποικιλώτερα[16])· οἷον καὶ τοῦ σώμα-
B τος | ἁπλουστέραν ὁρῶμεν καὶ τὴν φύσιν καὶ τὴν ὕλην, καὶ τῆς ψυχῆς τῆς λογικῆς τήν τε ἄλογον ζωὴν καὶ τὸν νοῦν. ἀλλ' ὁ μὲν νοῦς κατὰ τὸ κρεῖττον ἁπλούστερος, ἡ δὲ ἀλογία κατὰ τὸ χεῖρον· ἀπροαιρέτως γὰρ[17]) ζῇ καὶ κατὰ φύσιν. εἰ τοίνυν καὶ ἐπὶ τῶν κινήσεων ὁρῶμεν τά τε θεῖα ζῶα κίνησιν ἁπλουστέραν ἔχοντα καὶ τὰ ἄψυχα σώματα, τὰ δὲ μέσα πολυπλανῆ τε[18]) ὄντα καὶ πολυειδῶς φερόμενα, τί θαυμαστόν; ἔστι γὰρ ἡ μὲν ἁπλότης τῆς

---

[1]) 339, 46 *ἐστὶ*) *ἔστι* A. — [2]) 339, 47 *ὁ τῆς ἐνεργείας νοῦς*) seu *ὁ ἐνεργητικός*. Taylorus desiderabat *αἴτιος*. — [3]) 339, 50 *συγκεκραμένων*) *συγκεκραμμένων* B. *διατὶ τοῖς σώμασιν αἱ ἓξ ὑπάρχουσι κινήσεις·* m. A. — [4]) 339, 51 *δυὰς*) *διὰς* B. (corr. Tayl.) — [5]) 339, 52 *μόνην*) Fort. *μόνον — διατί τριττὴ μόνον ἡ διάστασις* m. A. — [6]) 339, 53 *τὸ*) *τῆς* B. — [7]) 339, 53 *δυαδικὸν*) *διαδικὸν* B. — [8]) 340, 4 *ἐψυχωμένῳ*) *ἐμψυχωμένῳ* — [9]) 340, 4 *πυθαγόρειοι·* m. A. — [10]) 340, 5 *πεποιημένῳ*) Fort. *πεποιωμένῳ* Tayl. — [11]) 340, 5 *ἐψυχωμένῳ*) *ἐμψυχωμένῳ* — [12]) 340, 6 *ἀγρίου*) Fort. *ἀποίου* — Tayl. coni. *ἀρτίου*, quod minus aptum videtur. — [13]) 340, 6 *ἀνειδέου*) *ἀνειδίου* B. — [14]) 340, 8 *ἐθέλοιμεν*) *ἐθέλοι μὲν* B. — [15]) 340, 9 *ὅτι τὰ ἄκρα τῶν μέσων ἁπλούστερα:* m. A. — [16]) 340, 9 *ποικιλώτερα*) *ποικι*....... B. *ποικιλώτερα τῶν ἄκρων* coni. Tayl. — [17]) 340, 11 *γὰρ*) *δὲ* B. — [18]) 340, 13 *πολυπλανῆ τε*) *πολυπλανὴ* B.

θείας κινήσεως κρείττων τῆς ἐν τοῖς θνητοῖς ποικιλίας, ἡ δὲ τῶν ἀψύχων ἁπλότης χείρων, ὥσπερ καὶ κατὰ τὴν οὐσίαν τὰ μὲν θεῖα σώματα ἁπλᾶ κατὰ τὸ κρεῖττον τῶν συνθέτων, τὰ δὲ ἄψυχα μέρη τῶν στοιχείων ἁπλούστερα τῶν συγκριμάτων κατὰ τὸ χεῖρόν ἐστιν [1]), ὡς τῶν ζώντων τὴν ζωὴν οὐκ ἔχοντα οἰκείαν.

Πολλοῦ γὰρ ὄντος τοῦ ἀποκλύζοντος καὶ ἀποῤῥέοντος [2]) κύματος, ὃς τὴν τροφὴν παρεῖχεν, ἔτι μείζω θόρυβον ἀπειργάσατο. τὰ μὲν τῶν προσπιπτόντων [3]) παθήματα ἑκάστοις. ὅτε [4]) πυρὶ προσκρούσειε τὸ σῶμά τινος, ἔξωθεν ἀλλοτρίῳ περιτυχὸν, ἢ καὶ στερεῷ γῆς πάγῳ, ὑγροῖς τε ὀλισθήμασιν ὑδά-
των, | εἴ τε ζάλη πνευμάτων ὑπ' ἀέρος φερομένων καταλη- C
φθείη, καὶ ὑπὸ πάντων τούτων διὰ τοῦ σώματος αἱ κινήσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν φερόμεναι προσπίπτοιεν. (Pag. 43 C.)

Πόθεν καὶ ἀπὸ ποίων αἰτίων ἡ ψυχὴ θορυβεῖται καὶ ταράττεται διαφερόντως ἐν τοῖς νεογόνοις ζώοις [5]), ἐν τούτοις ὁ φιλόσοφος παραδίδωσιν, εἰς δύο ταύτας αἰτίας ἀνάγων τὸν σύμπαντα τοῦτον θόρυβον, εἴς τε τὴν θρεπτικὴν καὶ αἰσθητικὴν ζωήν· ταῦτα δέ ἐστι τό τε ὀρεκτικὸν καὶ τὸ γνωστικὸν τῆς ἀλογίας πάσης, εἰς ἃ καὶ διαιρεῖν εἰώθαμεν πάσας τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς, τὰς μὲν ζωτικὰς εἶναι λέγοντες, τὰς δὲ γνωστικάς. ἡ μὲν γὰρ δύνουσα κατὰ τῶν σωμάτων πολλὴν ἐν αὐτοῖς ἀπεργάζεται ῥύσιν, διὰ μὲν τὴν ὑγρότητα αὐτῶν τὴν ἔνυλον ἀπόῤῥοιαν [6]) ἐκπέμπουσα πολλὴν, διὰ δὲ τὴν θερμότητα τὴν ζωοποιὸν ἐπιῤῥεόντων ἄλλων δεχομένη· ἡ δὲ πάσχουσα ὑπὸ τῶν ἔξωθεν προσπιπτόντων σωμάτων, πυρὸς, γῆς, ἀέρος, ὕδατος, καὶ πάντα μεγάλα νομίζουσα τὰ πάθη διὰ τὴν εὐτέλειαν τοῦ ζώου θόρυβον παρέχει τῇ ψυχῇ. τοῖς μὲν ἤδη προελ-
θοῦσι κατὰ | τὴν ἡλικίαν εἰωθότα ταῦτα πάντα γίγνεται, τοῖς δὲ νεογνοῖς καὶ D
τὰ σμικρότατα διὰ τὸ ἄηθες [7]) ἐκπλήξεως αἴτια γίγνεται. ὃ γάρ ἐστι τοῖς τελειοτέροις [8]) ἐκπύρωσις, τοῦτο ἐκείνοις ἡ θρυαλὶς [9]), καὶ ὅπερ αὖ [10]) ἐκείνοις ὀρῶν [11]) ἀμηχάνων μέγεθος, τοῦτο τοῖς παιδίοις [12]) ἀρκεῖ γενέσθαι καὶ τῶν λίθων ὁ σμικρότατος [13])· ἀρκεῖ γὰρ λυπῆσαι καὶ οὗτος καὶ εἰς κλαυθμὸν ἐκκαλέσασθαι [14]) κυλίων [15]) αὐτὰ τῆς ἐνεργείας· καὶ ὃ τοῖς ἑτέροις τυφώνια πνεύματα καὶ ὑδάτων ἀπ' [16]) οὐρανοῦ ῥεύματα, τοῦτο τοῖς νηπίοις καὶ βραχεῖα

---

[1]) 340, 16 *χεῖρόν ἐστιν*) *χεῖρον ἔστιν* A. *ἔστιν* B, omisso *χεῖρον*, quod addendum esse ostendit Tayl. — [2]) 340, 17 *ἀποῤῥέοντος*) *ἀποῤῥέον* A. — [3]) 340, 18 *προσπιπτόντων*) *προπιπτόντων* B. — [4]) 340, 18 *ὅτε*) *ἤ τε* B. — [5]) 340, 21. 22 *Πόθεν — ζώοις*) Haec in AB non ut prima commentarii, sed ut extrema lemmatis sunt posita. Verum vidit Tayl. — [6]) 340, 26 *ἀπόῤῥοιαν*) *ἀπόῤῥοι* A. — [7]) 340, 30 *ἄηθες*) *ἀηθὲς* B. — [8]) 340, 31 *τελειοτέροις*) *τελεωτέροις* B. — [9]) 340, 31 *θρυαλὶς*) Immo *θρυαλλὶς* — [10]) 340, 31 *αὖ*) *ἦν* B. — [11]) 340, 32 *ὀρῶν*) *ὁρῶν* B. — [12]) 340, 32 *παιδίοις*) *πεδίοις* B. — [13]) 340, 32 *σμικρότατος*) *μικρότατος* B. — [14]) 340, 33 *ἐκκαλέσασθαι*) *ἐγκαλέσασθαι* B. — [15]) 340, 33 *κυλίων*) Fort. *κωλύων* — [16]) 340, 34 *ἀπ'*) *ἀπὸ* B.

τοῦ ἀέρος κίνησις ἢ δι' ὑγρότητα σμικρὰν[1]) ὄλισθος. ἀπὸ πάντων γὰρ τούτων
ἡ αἴσθησις πληττομένη τὴν ψυχὴν τῶν νεογενῶν ἐκπλήττει καὶ εἰς ἀμηχανίαν
ἄγει καὶ θόρυβον. ταῦτα μὲν οὖν τὰ αἴτια τῆς τῶν ψυχῶν ταραχῆς, ὡς συντό-
μως εἰπεῖν, ἥ τε[2]) τοῦ θρεπτικοῦ κίνησις καὶ αἱ τῆς αἰσθήσεως πληγαί· καὶ
οὐ διὰ ταῦτα πάσχειν τι τὴν ψυχὴν οἰητέον. ὥσπερ[3]) γὰρ εἴ τις ἐπί τινος
ἀκτῆς ἑστὼς εἴδωλον ἑαυτοῦ καὶ μορφὴν ἐν ποταμῷ φερομένῳ δεικνύοι, καὶ
αὐτὸς μὲν ἄτρεπτον φυλάττοι[4]) τὸ πρόσωπον, τὸ δὲ ῥεῦμα κινούμενον παν-
E τοίως μεταβάλλοι | τὸ εἴδωλον, ὥστε ἄλλοτε[5]) ἀλλοῖον αὐτὸ δείκνυσθαι, πλά-
γιόν τε καὶ ὀρθὸν, εἰ τύχοι γὰρ[6]) διεσπασμένον καὶ συνεχὲς, καὶ τοῦτο ὁρῶν
ἐκεῖνο[7]) δι' ἀήθειαν τοῦ πάθους ἑαυτὸν οἴοιτο εἶναι τὸν πάσχοντα[8]), τὴν
ἑαυτοῦ θεώμενος[9]) ἐν τοῖς ὕδασι σκιὰν, καὶ τοῦτο οἰόμενος ἀλγύνοιτο καὶ θο-
ρυβοῖτο καὶ ἐκπλήττοιτο[10]) καὶ κωλύοι[11]), τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ ψυχὴ[12])
τὸ ἑαυτῆς εἴδωλον ἐν τῷ σώματι καθορῶσα φερόμενον ἐν τῷ ποταμῷ τῆς γε-
νέσεως καὶ ἄλλοτε ἀλλοίως διατιθέμενον ὑπό τε τῶν ἔνδον παθῶν καὶ τῶν
ἔξωθεν προσπιπτόντων αὐτὴ μὲν ἀπαθής ἐστιν, οἴεται δὲ πάσχειν, καὶ ἑαυτὴν
ἀγνοοῦσα καὶ εἴδωλον αὐτῆς ἑαυτὴν εἶναι νομίζουσα τεθορύβηταί τε καὶ ἐκπέ-
πληκται καὶ ἐν ἀπόρῳ[13]) ἐστί. τοῦτο δὲ τὸ πάθος διαφερόντως ἐν τοῖς νεο-
γνοῖς ἐστὶ παισί, προφαίνεται δὲ καὶ ἐν τοῖς ἤδη γενομένοις ἐν ἡλικίᾳ κατὰ
τοὺς ὀνείρους, οἷον ὅταν τῆς[14]) φύσεως καμνούσης ἐν ταῖς πέψεσι τῶν σιτίων
οἴηταί[15]) τις ὄναρ κάμνειν ὁδοιπορῶν[16]) ἢ ἄχθη φέρων ἤ τι[17]) ἄλλο τοι-
οῦτο[18]) πάσχειν· καὶ δυνατὸν ἀπὸ τούτων καὶ τὰ τῶν παίδων[19]) παθήματα
F θεωρεῖν οἷά | ποτέ ἐστι. ταῦτα μὲν[20]), ὅπερ εἴρηται, περὶ τούτων ἀρκέσει καὶ
νῦν· ἐπὶ δὲ τὴν τοῦ Πλάτωνος λέξιν ἰτέον καὶ ῥητέον[21]) τὸ μὲν κῦμα δηλοῦν
οὐ τὸ ἔξωθεν εἰσπνεόμενον[22]) πνεῦμα, καθάπερ λέγουσί τινες, ἀλλὰ τὴν
ἀθρόαν ἐν τῇ νεότητι ἀφόρησιν[23]) καὶ τὴν ἐπιῤῥοήν τε καὶ ἀποῤῥοὴν τὴν πολ-
λήν· τὸν δὲ κατακλυσμὸν πρώτως μὲν τὸ πνευματικὸν ὄχημα πλήττειν
καὶ βαρύτερον ποιεῖν· ἐκεῖνο γάρ ἐστι τὸ τὰς κηλῖδας[24]) καὶ τοὺς ἀτμοὺς
ἀναματτόμενον[25])· δευτέρως δὲ καὶ τὴν ψυχήν· ταράττει γὰρ αὐτὴν τὸ

---

[1]) **340, 35** *σμικρὰν*) *σμικρὸν* **B.** — [2]) **340, 37** *ἥ τε*) *εἴ τε* **B.** — [3]) **340, 38** *ὥσπερ*) *ὡς* **B.** — [4]) **340, 39** *φυλάττοι*) *φυλάττει* **B.** — [5]) **340, 40** *ἄλλοτε*) *ἄλλο τε* **A.** — [6]) **340, 40** *εἰ τύχοι γὰρ*) **sc.** *τὸ ῥεῦμα* — [7]) **340, 41** *ἐκεῖνο*) **Fort.** *ἐκεῖνος* — [8]) **340, 41** *πάσχοντα*) *πάσχοντα* .... **B.** *πάσχοντα διαστροφὴν ταύτην* **coni. Tayl. Nihil deest.** — [9]) **340, 42** *θεώμενος*) *θεόμενον* **B.** — [10]) **340, 42** *ἐκπλήττοιτο*) *ἐκπλείττοιτο* **B.** — [11]) **340, 43** *κωλύοι*) **Fort.** *κλαίοι* — [12]) **340, 43** *πῶς θορυβεῖται ἡ ψυχὴ ὑπὸ τῶν τοῦ σώματος παθημάτων*: **m. A.** — [13]) **340, 46** *ἀπόρῳ*) *ἀπόῤῥω* **B. (corr. Tayl.)** — [14]) **340, 48** *τῆς*) *τις* **B.** — [15]) **340, 48** *οἴηταί*) *οἴεταί* — [16]) **340, 48** *ὁδοιπορῶν*) *ὀδηπορῶν* **B.** — [17]) **340, 49** *τι*) *τοι* **B.** — [18]) **340, 49** *τοιοῦτο*) *τοιοῦτον* **B.** — [19]) **340, 49** *παίδων*) *πεδῶν* **B. (corr. Tayl.)** — [20]) **340, 50** *μὲν*) *μὲν οὖν* **B.** — [21]) **340, 51** *καὶ ῥητέον*) **om. A.** — [22]) **340, 51** *εἰσπνεόμενον*) *εἰς πνεόμενον* **B.** *εἰς πλεόμενον* **A.** — [23]) **340, 52** *ἀφόρησιν*) **Fort.** *ἐμφόρησιν* — **Tayl. coni.** *ἀφρόνησιν*, **male.** — [24]) **340, 53** *κηλῖδας*) *κηλίδας* — [25]) **340, 54** *τὸ πνευματικὸν ὄχημα τὸ πρώτως τὰς κηλίδας ἀναματτόμενον.* **m. A.**

ἀθρόον[1]) τῆς μεταβολῆς, ἐπεὶ καὶ οἱ ἐν ἡλικίᾳ γεγονότες σκοτοδινιῶσιν, ὅταν εἰς τὴν πολλὴν καὶ ἄστατον ῥύμην ὑδάτων ἀποβλέψωσι· μείζω δὲ ἀπεργάζεται θόρυβον τὰ ἔξω ὡς ἀλλότρια· δοκεῖ γὰρ τὸ ἀλλότριον πολέμιον εἶναι τοῖς νεογνοῖς, καὶ πᾶν τὸ προσπεσὸν αὐτὰ λυπεῖ δι᾽ ἀσθένειαν φύσεως· τὴν δὲ πρόσκρουσιν τὸ βίαιον καὶ παθητικὸν ἐνδείκνυσθαι ῥητέον, καὶ τὸν πάγον πεπηγυῖαν[2]) γῆν· ἡ μὲν γὰρ κεχυμένη καὶ ψαμμώδης οὐ λυπεῖ τὰ βρέφη, διὰ τὸ ὑπείκειν, ἡ δὲ στερεὰ καὶ πεπηγυῖα διὰ τὸ ἀντίτυπον λυπεῖ· τὰ δὲ ὀλισθήματα ἐν ὕδατι[3]), κἂν ὀλίγη εἴη[4]) πτῶσις τῶν παίδων, διὰ τὴν τοῦ σώματος ἀσθένειαν ποιεῖ φόβον· ἐπὶ τοῖς ἄνωθεν φερομένοις ὕδασι· τὰς δὲ διὰ τοῦ σώματος ἐπὶ τὴν ψυχὴν φερομένας κινήσεις τὴν παθητικὴν αἴσθησιν· αὕτη γὰρ ἔξωθεν πλήττεσθαι δύναται. δέηται[5]) δὲ καὶ ἐπὶ ὕδατος καὶ ἐπ᾽ ἀέρος τῆς ὑπερβολῆς, οὗ μὲν τὰ ὀλισθήματα, οὗ δὲ τὴν ζάλην παραλαβών· ἐπειδὴ ταῦτα ἧττον πλήττει μὴ προσλαβόντα τὸ ἀθρόον.

Αἳ δὴ καὶ ἔπειτα | διὰ ταῦτα[6]) ἐκλήθησάν τε, καὶ νῦν ἔτι 341
αἰσθήσεις συνάπασαι κέκληνται. (Pag. 43 C.)

Τὰς αἰσθήσεις ἀπ᾽ αὐτοῦ βούλεται τοῦ πάθους εἰληφέναι τὴν ἐπωνυμίαν. εἰ μὲν οὖν τὰς ἔσω τιθεμένας καὶ ὠθουμένας[7]) λέγοιμεν κινήσεις εἶναι τὰς αἰσθήσεις, πολὺς[8]) ὁ κατήγορος λόγος ἀπὸ τῆς γραμματικῆς[9]) παρατηρήσεως· εἰ δὲ τὰς[10]) συμμιγεῖς ἀπό τε τούτων καὶ τοῦ πάθους, ἴσως ἂν ἔχοι τὸ λεγόμενον καὶ τῶν παλαιῶν χρῆσιν μαρτυροῦσαν. ἡ γὰρ αἴσθησις[11]) τετρασυλλάβως ἀΐσθησίς[12]) τίς ἐστιν· ὁ[13]) δ᾽ ἔβραχε[14]) θυμὸν ἀΐσθων[15]), φησὶν Ὅμηρος[16]). εἴη δ᾽ ἂν καὶ παρὰ τὸ ἀΐσειν[17]) ἅμα καὶ τὴν θέσιν τὸ ὄνομα ἡ αἴσθησις[18]), τῶν αἰσθητῶν κινουμένων[19]) μὲν ἔξωθεν, ἐντιθεμένων δὲ τοῖς αἰσθητηρίοις, διὰ[20]) τοῦ σώματος αἱ κινήσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν φέρονται[21]) καὶ ποιοῦσι τὰς αἰσθήσεις, ὡς εἶπεν αὐτός. εἰκότως ἄρα οἵ τε πρῶτοι συννοήσαντες τὸ πάθος καὶ εἰ[22]) μὴ καθάπαξ, ἀλλ᾽ ἔν γε τῇ περιόδῳ

---

1) **340, 54** *τὸ ἀθρόον*) **Quae sequuntur usque ad proximum** *τὸ ἀθρόον* **in fine capitis, ea omnia desunt in B.** — 2) *πεπηγυῖαν*) *πεπηγυίαν* — 3) *τὰ δὲ ὀλισθήματα ἐν ὕδατι*) **Haec cum illis, quae post** *ποιεῖ φόβον* **posita sunt,** *ἐπὶ τοῖς ἄνωθεν φερομένοις ὕδασι*, **cohaerere et ex margine irrepsisse videntur.** — 4) *εἴη*) **Rectius** *ἤ* — 5) *δέηται*) **Fort.** *μέμνηται* — 6) **341, 1** *διὰ ταῦτα*) *διαταῦθα* **B.** — 7) **341, 2** *καὶ ὠθουμένας*) **om. B.** — 8) **341, 3** *πολὺς*) *πολλοὺς* — **Corr. Tayl.** — 9) **341, 3** *γραμματικῆς*) *γραμμικῆς* **B, quod recte excusum videbatur Fabricio ad Sext. Emp. Pag. 284, Tayl. vero in** *γραμματικῆς* **mutandum esse sensit. Cf. Greg. Cor. Pag. 284 Schaef.** — 10) **341, 3** *τὰς*) **Fort. delendum.** — 11) **341, 4** *πόθεν τὸ τῆς αἰσθήσεως ὄνομα.* **m. A.** — 12) **341, 5** *ἀΐσθησις*) *αἴσθησις* **A.** — 13) **341, 5** *ὁ*) *ὅ* **A.** — 14) **341, 5** *ἔβραχε*) *ἔβραχεν* **B.** — 15) **341, 5** *ἀΐσθων*) *ἀΐσῳ* **B. (corr. Tayl.)** — 16) **341, 5** *Ὅμηρος*) **Il. XVI. 468. Tayl.** — 17) **341, 5** *ἀΐσειν*) **Immo** *ἀΐσσειν* — 18) **341, 6** *αἴσθησις*) *ἀΐσθησις* — 19) **341, 6** *κινουμένων*) *κοινουμένων* **B. (corr. Lindau ad Tim. Pag. 68.)** — 20) **341, 7** *διὰ*) **Fort.** *δι᾽ ἃ* — 21) **341, 7** *φέρονται*) *φέροντος* **B. (corr. Lindau.)** — 22) **341, 8** *εἰ*) *οἱ* **B.**

ταύτῃ[1]) τὰς αἰσθήσεις οὕτως ὠνόμασαν[2]), καὶ οἱ νῦν ἔτι προσαγορεύουσιν
B ὁμοίως, γνόντες[3]) τὴν ἐν αὐταῖς συμπλοκὴν | τοῦ τε πάθους καὶ τῆς κρίσεως[4]) ἢ τῆς κινήσεως καὶ τῆς θέσεως· ἡ μὲν γὰρ αὐτῆς μόνης τῆς ψυχῆς κίνησις ἀπαθής, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ σώματος εἰς τὴν ψυχὴν διιοῦσα μετὰ πάθους.

Καὶ δὴ τό τε ἐν τῷ παρόντι πλείστην καὶ μεγίστην παρεχόμεναι[5]) κίνησιν μετὰ τοῦ[6]) ῥέοντος ἐνδελεχῶς ὀχετοῦ κινοῦσαι, καὶ σφοδρῶς σείουσαι τὰς τῆς ψυχῆς περιόδους, τὴν μὲν ταυτοῦ παντάπασιν ἐπέδησαν, ἐναντία[7]) αὐτῇ ῥέουσαι[8]), καὶ ἐπέσχον ἄρχουσαν καὶ ἰοῦσαν, τὴν δ' αὖ θατέρου, διέσεισαν. (Pag. 43 D.)

Ἡ αἴσθησις τοῦ παρόντος ἐστὶν[9]), ὥσπερ ἡ μνήμη τοῦ παρελθόντος, ἡ δὲ ἐλπὶς τοῦ μέλλοντος· καὶ ἡ[10]) τῶν τότε οὖν αἴσθησις ἐν τῷ παρόντι τὰς ψυχὰς ἐκίνει τότε[11]) καὶ μετὰ τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως τῆς τὸ[12]) ἀποῤῥέον ἀεὶ διὰ τῶν ἐπιῤῥεόντων παραμυθουμένης καὶ ὃ ἀνέλυσε συντιθείσης πάλιν κατὰ τὸν τῆς Πηνελόπης ἱστόν. τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ ῥέων[13]) ἐνδελεχὴς ὀχετός, εἰκότως καλούμενος ὀχετός· μέρος γὰρ οὗτος τοῦ ὅλου ποταμοῦ τῆς γενέσεως, πολλοῦ δή τινος ὄντος, ὡς εἴρηται πρότερον. μετὰ ταύτης δ' οὖν ἐκταράττει
C καὶ θορυβεῖ τὰς περιόδους τῆς ἀθανάτου | ψυχῆς καὶ πεδεῖ[14]) μὲν τὴν ταὐτοῦ, διασείει δὲ τὴν θατέρου. διττῶν γὰρ ὄντων ἐν αὐτῇ κύκλων κατὰ μίμησιν[15]) τῶν θείων ψυχῶν ὁ μὲν τῶν νοητῶν θεατής, ὅς ἐστιν ὁ διανοητικός, ἐπέχεται μόνον τῆς ἐνεργείας, διαστροφὴν οὐδεμίαν ὑπομένων, ὁ δὲ δοξαστικὸς καὶ διαστρέφεται, καὶ εἰκότως· δοξάζειν μὲν γὰρ ἔστι[16]) μὴ ὀρθῶς, ἐπίστασθαι δὲ ἐψευσμένως οὐκ ἔστιν. εἰ δὲ λέγοι[17]) τις, ὅτι τὸ διανοητικὸν ἀμαθαίνει διπλῇ, τὸ δὲ τοῦτο πάσχον διέστραπται, μανθανέτω παρ' ἡμῶν, ὅτι ἡ διπλῆ ἀμαθία οὐκ ἔστιν ἁπλῶς τῆς διανοίας[18]), ἀλλ' ἄρχεται μὲν ἐκεῖθεν, ἐμφύεται δὲ[19]) εἰς τὸ δοξαστικόν. καθ' ὅσον[20]) μὲν γὰρ ἀμαθία ἐστὶ καὶ στέρησις ἐπιστήμης, κατὰ τοσοῦτον[21]) ἀκινησία οὖσα τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἀπὸ διανοίας ὥρμηται· περὶ ὃ γὰρ ἡ ἐπιστήμη, περὶ τοῦτο καὶ ἡ ἀμαθία· καθ' ὅσον[22]) δὲ προστίθησι καὶ τὴν[23]) οἴησιν τῆς γνώσεως, ἐν τῷ δοξαστικῷ

---

[1]) 341, 8 *ταύτῃ*) h. e. *τῶν πρώτων συννοησάντων* — [2]) 341, 9 *ὠνόμασαν*) *ὀνόμασαν* B. — [3]) 341, 9 *γνόντες*) *γενόντες* B. — [4]) 341, 10 *κρίσεως*) Fort. *κινήσεως* — [5]) 341, 12 *παρεχόμεναι*) *παραδεχόμεναι* B. — [6]) 341, 12 *τοῦ*) *τὴν τοῦ* A. — [7]) 341, 13 *ἐναντία*) *ἐναντίαν* B. — [8]) 341, 13 *ῥέουσαι*) *ῥέουσαν* B. — [9]) 341, 14 *αἴσθησις τοῦ παρόντος ἐστὶν*) *αἴσθησίς ἐστι τοῦ παρόντος* A. — [10]) 341, 15 *ἡ*) *οἱ* B. — [11]) 341, 16 *τότε*) *πότε* B. — [12]) 341, 16 *τὸ*) *τὰ* B. — [13]) 341, 17 *ὁ ῥέων*) *ὀρέων* B. — [14]) 341, 20 *πεδεῖ*) Fort. *πεδᾷ* — [15]) 341, 20 *μίμησιν*) *μίμνησιν* B. — [16]) 341, 22 *γὰρ ἔστι*) *γάρ ἐστι* — [17]) 341, 23 *λέγοι*) *λόγος* B. — [18]) 341, 24 *ὅτι ἡ διπλῆ ἀμαθία, οὐκ ἔστι τῆς διανοίας*: m. A. — [19]) 341, 25 *δὲ*) *δὲ δὲ* A. — [20]) 341, 25 *καθ' ὅσον*) *καθόσον* — [21]) 341, 26 *κατὰ τοσοῦτον*) *κατατοσοῦτον* B. *κατὰ τὸ τοσοῦτον* A. — [22]) 341, 27 *καθ' ὅσον*) *καθόσον* — [23]) 341, 27 *τὴν*) *τὸ* B.

ἐστί· τὸ γὰρ οἰόμενον τοῦτό ἐστι. καὶ ἡ μὲν ἀμαθία [1]) τῆς διανοίας ἐστὶν ἀρ-
γία [2]) μόνον πεπεδημένης [3]) καὶ τοὺς λόγους ἐπικρυπτούσης, ἡ δὲ οἴησις τῆς
δόξης διαστροφή τις οὖσα αὐτῆς· ψευδὴς γάρ ἐστι καὶ διαλωβᾶται τὸ ἔχον αὐ-
τήν. ὡς γὰρ ἐν | πράξει τὸ κακὸν, οὕτως ἐν γνώσει τὸ ψεῦδος. ἡ μὲν ταὐτοῦ D
περίοδος ἄρα πεπέδηται μόνον καὶ ἔοικε τοῖς δεσμώταις μὲν καὶ διὰ τοῦτο [4])
κωλυομένοις ἐνεργεῖν, μένουσι δὲ καὶ ἐν τοῖς δεδεμένοις ἀδιαστρόφοις [5])· ἡ
δὲ θατέρου διασέσεισται ψευδῶν ἀναπλησθεῖσα [6]) δογμάτων. ἡ γὰρ πρὸς τὴν
ἀλογίαν γειτνίασις ποιεῖ καὶ αὐτὴν [7]) εἰσδέχεσθαί τι πάθος ἀπὸ τῶν ἐκτός. ἀπὸ
δὲ τούτων ὁρμώμενοι παρρησιασόμεθα πρὸς Πλωτῖνον [8]) καὶ τὸν μέγαν Θεόδω-
ρον [9]) ἀπαθές τι φυλάττοντας ἐν ἡμῖν καὶ ἀεὶ νοοῦν. δύο γὰρ κύκλους μό-
νον [10]) εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς παραλαβὼν ὁ Πλάτων τὸν μὲν ἐπέδησε, τὸν
δὲ διέσεισεν, οὐδὲ [11]) τὸν πεπεδημένον οὔτε τὸν διασεσεισμένον ἐνεργεῖν νοε-
ρῶς δυνατόν. ὀρθῶς ἄρα καὶ ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος [12]) διαγωνίζεται πρὸς τοὺς [13])
ταῦτα οἰομένους. τί γὰρ τὸ ἁμαρτάνον ἐν ἡμῖν, ὅταν τῆς ἀλογίας κινησάσης
πρὸς ἀκόλαστον φαντασίαν ἐπιδράμωμεν; ἆρ' οὐχ ἡ [14]) προαίρεσις; καὶ πῶς
οὐχ αὕτη; κατὰ γὰρ ταύτην διαφέρομεν τῶν φαντασθέντων προπετῶς. εἰ δὲ ἡ
προαίρεσις ἁμαρτάνει, πῶς ἀναμάρτητος ἡ ψυχή; τί δὲ τὸ ποιοῦν εὐδαίμονα
τὴν | ὅλην ἡμῶν ζωήν; ἆρ' οὐ τὸ τὸν λόγον σχεῖν τὴν οἰκείαν ἀρετήν; πάντως E
δήπου [15]) φήσομεν. εἰ δὲ ὅταν τὸ ἐν ἡμῖν κράτιστον τέλειον ᾖ, καὶ τὸ ὅλον
ἡμῶν εὔδαιμον [16]), τί κωλύει καὶ νῦν ἡμᾶς εὐδαίμονας εἶναι ἀνθρώπους ἅπαν-
τας, εἰ τὸ ἀκρότατον ἡμῶν ἀεὶ νοεῖ καὶ ἀεὶ πρὸς τοῖς θείοις [17]) ἐστίν; εἰ μὲν
γὰρ ὁ νοῦς τοῦτο, οὐδὲν πρὸς τὴν ψυχήν· εἰ δὲ μόριον ψυχῆς, εὐδαίμων [18])
καὶ ἡ λοιπή. τίς δὲ ὁ ἡνίοχος τῆς ψυχῆς; ἆρ' οὐ τὸ χαριέστατον ἡμῶν [19]) καὶ
ὡς ἂν εἴποι [20]) τις κεφαλαιωδέστατον [21]); καὶ πῶς οὐ τοῦτο ῥητέον, εἴπερ οὗ-
τός ἐστιν [22]) ὁ πᾶσαν ἡμῶν διακυβερνῶν τὴν οὐσίαν καὶ τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ
τὸν ὑπερουράνιον τόπον ὁρῶν καὶ πρὸς τὸν μέγαν ἡγεμόνα τῶν θεῶν [23]) ὁμοι-
ούμενος, ἅρμα πτηνὸν ἐλαύνοντα καὶ πρῶτον ἡνίοχον ἐν οὐρανῷ πορευόμενον;
εἰ δὲ τὸ ἐν ἡμῖν ἀκρότατον ὁ ἡνίοχος, οὗτος δὲ, ὡς ἐν Φαίδρῳ [24]) λέγεται,
ποτὲ μὲν μετέωρος αἴρει τὴν κεφαλὴν [25]) εἰς τὸν ἔξω τόπον, ποτὲ δὲ δύνει

---

1) **341, 28** *τί ἐστιν ἀμαθία καὶ τί οἴησις.* m. A. — 2) **341, 28** *ἀργία*) *ἄνοια* B. — 3) **341, 28** *πεπεδημένης*) *πεπαιδευμένης* B. (corr. Tayl.) — 4) **341, 31** *διὰ τοῦτο*) *διατοῦτο* — 5) **341, 31** *ἀδιαστρόφοις*) Tayl. coni. *ἀδιαστρόφως*, imperite. — 6) **341, 32** *ἀναπλησθεῖσα*) *ἀναπληθεῖσα* B. — 7) **341, 33** *αὐτὴν*) om. A. — 8) **341, 33** *πλωτῖνος·* m. A. — 9) **341, 34** *θεόδωρος·* m. A. — 10) **341, 34** *μόνον*) post *οὐσίαν* ponit B. — 11) **341, 34** *οὐδὲ*) Immo *οὔτε* — 12) **341, 36** *Ἰάμβλιχος.* m. A. — 13) **341, 37** *τοὺς*) om. B. — 14) **341, 38** *οὐχ ἡ*) *οὐχὶ* B. — 15) **341, 40** *δήπου*) *δέ που* — 16) **341, 41** *εὔδαιμον*) *εὐδαῖμον* B. — 17) **341, 42** *θείοις*) *θεοῖς* B. — 18) **341, 43** *εὐδαίμων*) *εὐδαιμόνων* B. — 19) **341, 43** *ἡμῶν*) *ἡμῖν* B. — 20) **341, 44** *εἴποι*) *εἴπῃ* A. — 21) **341, 44** *κεφαλαιωδέστατον*) *κεφαλαιοδέστατον* B. — 22) **341, 44** *οὗτός ἐστιν*) *οὗτόσν ἐστι* B. — 23) **341, 45** *τῶν θεῶν*) om. B. — 24) **341, 47** *Φαίδρῳ*) Pag. 248 A. — 25) **341, 47** *αἴρει τὴν κεφαλὴν*) *φέρεται* B et, *γρ. αἴρει τὴν κεφαλὴν εἰς τὸν ἔξω τόπον* in m., A.

καὶ τὴν ἑαυτοῦ χωλείας καὶ πτερορρυήσεως..................[1]) δῆλον τὸ
ἐκ τούτων συμβαῖνον, ὅτι τὸ ἐν ἡμῖν ἀκρότατον ἄλλοτε ἄλλως ἔχειν ἀναγ-
καῖον. τοῦτο μὲν οὖν καὶ ἐν ἄλλοις ὑπέμνησται διὰ πλειόνων· εἰ δ' ἔστιν ἀληθῆ
F ταῦτα, | καὶ τὸ ἄρχουσαν καὶ ἰοῦσαν πεδηθῆναι τὴν ταὐτοῦ περίοδον εἰκότως
εἴρηται. διττὴν γὰρ ἔχουσα τελειότητα[2]), πρακτικὴν καὶ θεωρητικὴν, ἑκατέ-
ρας ἀφῄρηται[3]). οὔτε γὰρ ἄρχειν δύναται τῶν ὑποκειμένων διὰ τὴν ἄστατον
αὐτῶν φορὰν οὔτε ἰέναι, τοῦτο δέ ἐστι νοεῖν· ἐνέργεια γὰρ περιόδου τὸ ἰέναι,
καὶ τοῖς διανοητικοῖς τὸ διανοητικῶς. αἱ δ' οὖν αἰσθήσεις πλήττουσαι αὐτὴν καὶ
ἐναντία ῥέουσαι ὡς ἔξωθεν εἴσω φερόμεναι παραποδίζουσι τὴν νοητήν· παρῄ-
ρηται γοῦν ἀμφοῖν ἡ ταὐτοῦ περίοδος, καὶ πράξεως καὶ θεωρίας. τί οὖν; φαίη
342 τις ἄν· ἀκίνητός | ἐστι; καὶ πῶς ἡ ψυχὴ ἀκίνητος, ἣ κινεῖται μὲν καὶ ὑφ' ἑαυ-
τῆς[4]); οὔτε σωματικήν· ἀσώματος γάρ ἐστιν· οὔτε φανταστικήν· ἀσχημάτι-
στος γάρ ἐστιν· οὔτε γνωστικήν· ἀγνοεῖ γὰρ ἑαυτήν· ἀλλὰ τὴν κατ' οὐσίαν[5])
ζωτικήν. ὡς γὰρ νοῦ τὸ νοεῖν ἐνέργεια, καὶ τοῦ ὄντος τὸ εἶναι, τοῦτον τὸν
τρόπον καὶ ζωῆς ἐνέργεια τὸ ζῆν. οὐ γὰρ ἐπίκτητον ἔχει τὸ ζῆν, ἀλλ' ἀφ' ἑαυ-
τῆς. ζωὴ γάρ ἐστιν ἑαυτὴν γεννῶσα καὶ ἑαυτὴν παράγουσα. ζωὴ δὲ πᾶσα κίνη-
σις. ὥστ' εἰ πᾶν τὸ ζῶν κινεῖται, καὶ τὸ ἀεὶ[6]) ζῶν ἀεὶ κινεῖται, ζωτικῶς, ἀλλ'
οὐ νοερῶς, ὥστε καὶ ἀεὶ κινεῖται ἡ ψυχὴ[7]) καὶ οὐκ ἀεί. νοῦς μὲν γάρ
ἐστι δυνάμει, ζωὴ δὲ κατ' ἐνέργειαν, καὶ τρίτον ἄλλο δυνάμει μόνον
ἐστὶ, κατ' ἐνέργειαν δὲ οὐκ ἔστι. τριττῆς δ' οὖν οὔσης ἐν ἡμῖν τά-
ξεως, κατὰ τὴν οὐσίαν, κατὰ τὴν δύναμιν, κατὰ τὴν ἐνέργειαν, ἡ
μὲν οὐσία παντελῶς ἡ αὐτὴ διαμένει[8]), καὶ ὡς οὐσία καὶ ὡς ζῶσα
B καὶ ὡς νοερὰ οὖσα· εἰκὼν γὰρ οὖσα τοῦ νοῦ νοερά ἐστιν, | ὥσπερ[9])
καὶ ἡ πρώτη τῆς ψυχῆς εἰκὼν ἔμψυχός ἐστιν· αἱ δὲ δυνάμεις ἐπὶ μὲν τῆς δια-
νοίας πεπέδηνται, ἐπὶ δὲ τῆς δόξης διασείονται, καὶ ἐπειδήπερ αἱ δυνάμεις
ἀνάλογον ταῖς ζωαῖς, ἡ μὲν ἐπέχεται τῶν ζωῶν, ἡ δὲ διασείεται· ἀεικίνητος
γὰρ ἡ οὐσιώδης ζωή· αἱ δὲ ἐνέργειαι τῆς μὲν διανοίας ἀφῄρηνται, τῆς δὲ δό-
ξης διεστράφησαν· αὗται δὲ ἀνάλογον οὖσαι τῷ νοερῷ δῆλον ὡς τοῦ νοεῖν πα-
ραιροῦνται[10]) τὴν ψυχήν. ἡ μὲν ἄρα οὐσία καὶ ἀείζωός ἐστι καὶ ἀεικίνητος, αἱ
δὲ δυνάμεις καὶ ἐνέργειαι καὶ[11]) περὶ τὴν ζωὴν καὶ περὶ τὸν νοῦν ἁμαρτάνειν
πεφύκασιν.

---

[1]) **341, 48** *πτερορρυήσεως*) **In B spatium sex litterarum vacuum est. Fortasse** *ἀναπίμπλησι ξυνωρίδα* **excidit. —** [2]) **341, 50** *τελειότητα*) *τελειώτητα* **B. —** [3]) **341, 50. 51** *διττὴν—ἀφῄρηται*) **in m. habet A. —** [4]) **342, 1** *ὑφ' ἑαυτῆς;*) **Aliquid excidisse videtur quale** *κίνησιν δὲ ἔχει.* **—** [5]) **342, 2** *κατ' οὐσίαν*) *κατουσίαν* **B. —** [6]) **342, 5** *τὸ ἀεὶ*) *τὸ δ' ἑαυτὸ ζῶν, κινεῖται, καὶ τὸ ἀεὶ* **B. in quibus** *ἑαυτὸ* **Tayloro mutandum videbatur in** *ἑαυτῷ.* **—** [7]) **342, 6** *ψυχὴ*) *ζωή*, **in m.** *γρ. ψυχή*, **A.** *πῶς ἀεικίνητος ἡ ψυχή*: **m. A. —** [8]) **342, 9** *διαμένει*) *διαμένη* **B. —** [9]) **342, 9** *ἐστὶν, ὥσπερ*) *ἐστι .... ὥσπερ* **B. Desideratur nihil. —** [10]) **342, 13** *παραιροῦνται*) *παραιτοῦνται* **B. —** [11]) **342, 14** *καὶ*) **om. B.**

Ὥστε τὰς τοῦ διπλασίου καὶ τριπλασίου τρεῖς ἑκατέρας ἀποστάσεις, καὶ τὰς τῶν ἡμιολίων καὶ ἐπιτρίτων, καὶ ἐπογδόων μεσότητας καὶ συνδέσεις, ἐπειδὴ παντελῶς αὗται οὐκ ἦσαν, πλὴν τοῦ ὑποσυνδήσαντος, πάσας μὲν στρέψαι στροφάς, πάσας δὲ κλάσεις καὶ διαφορὰς τῶν κύκλων ἐμποιεῖν, ὁσαχῆπερ[1]) ἦν δυνατόν. (Pag. 43 E.)

Πάντα[2]) ἐστὶν ἐν πάσαις ταῖς ψυχαῖς, ἀλλ' οἰκείως ἐν ἑκάσταις, ὅπου μὲν θείως, ὅπου δὲ δαιμονίως, ὅπου δὲ μερικῶς. καὶ γὰρ αἱ μεσότητες καὶ οἱ ἡμιόλιοι καὶ οἱ ἐπίτριτοι λόγοι καὶ | ὁ ἐπόγδοος μετὰ τοῦ λείμματος ἐν πά- C
σαις ἐστί. πῶς γὰρ ἄλλως ἡ ψυχὴ γιγνώσκειν δύναται τὴν ὅλην ἁρμονίαν καὶ λόγους τίκτειν οὕτω παγκάλους, ἢ τὰς αἰτίας αὐτῶν ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ καὶ οὖσα καὶ αὐτὴ κατὰ τὴν αὐτῆς τάξιν ἁρμονία τις ἐξ ἁρμονιῶν, οὐχὶ τῶν ἡρμοσμένων (ἐν ἄλλῳ γάρ ἐστιν αὕτη καὶ ἑτεροκίνητος ὑπάρχει καὶ ἀπ' ἄλλης αἰτίας ἤρτηται τῆς κινητικῆς) ἀλλ' ἡ ἑαυτὴν ἁρμόζουσα, καὶ ἀπὸ τῶν ὅλων ἡρμοσμένη πάντας μὲν ἕξει τοὺς ἡρμοσμένους λόγους καὶ πρὸς τούτοις τὰς εἰς ἑπτὰ τοῦ θατέρου κύκλου διαιρέσεις· ἄνωθεν γὰρ ἀπὸ τῶν θείων ψυχῶν ἡ δημιουργικὴ τομὴ[3]) ἄχρι τῶν μερικωτάτων· καὶ ὅσα ἄλλα τεθεωρήκαμεν ἐπὶ τῆς τοῦ παντὸς ψυχῆς. καὶ ὁ αὐτὸς τῆς ἐξηγήσεως τρόπος, πλὴν ὅτι τὴν ἰδιότητα προσθήσομεν[4]) ἐφ' ἑκάστῳ, οὗ μὲν τὸ θεῖον, οὗ δὲ τὸ δαιμόνιον, οὗ δὲ τὸ μερικὸν ἰδίωμα προσάπτοντες. εἴρηται δὲ ἡμῖν που πρότερον, ὅτι κἂν ὦσι μὲν[5]) πᾶσιν οἱ αὐτοὶ λόγοι, ταῖς θείαις, ταῖς δαιμονίαις, ταῖς μερικαῖς μετὰ τὴν κοσμικὴν ψυχήν, θαυμαστὸν οὐδὲν τοὺς ὅρους διαφέρειν τῷ πληθύνεσθαι μᾶλλον ἕκαστον ἐν ταῖς δευτέραις | τῶν πρὸ αὐτῶν. οἱ γὰρ τοῦ παντὸς πυθμέ- D
νες ἦσαν, κωλύει δὲ οὐδὲν τούτων εἶναι τοὺς ἑξῆς διπλασίους ἢ τριπλασίους ἢ ὅλως πολλαπλασίους διὰ τὴν ὕφεσιν πληθυομένους ἐν τεταγμένοις λόγοις μέχρι τῶν μερικῶν, καὶ τούτων ἄλλας[6]) ἄλλων μᾶλλον· οὐδὲ γὰρ αἱ πᾶσαι θεῖαι ψυχαὶ ἰσότιμοι, οὐδὲ αἱ δαιμόνιαι μετὰ ταύτας, οὐδὲ αἱ μερικαί[7])· καὶ οὕτω δὴ τὰ μὲν ἔχει[8]) κοινὰ πάσαις, τὰ δὲ διαφέροντα κατὰ τὴν οὐσίαν αὐτήν. καὶ δεῖ μεμνῆσθαι[9]) τούτων μὴ παρέργως, ἵν' ἔχωμεν ἀποδιδόναι τὰς παντοίας διαφορὰς τῆς γενέσεως τῶν ψυχῶν, τῶν μὲν ἐγκοσμίων πρὸς τὰς ὑπερκοσμίους κατὰ τὸ πλῆθος τῶν μερῶν ἢ τὴν ἐλάττωσιν, τῶν δὲ ἐγκοσμίων[10]) θείων, δαιμονίων, μερικῶν, κατὰ τοὺς ὅρους αὐτοὺς ἢ πυθμενι-

---

[1]) 342, 18 *ὁσαχῆπερ*) *ὁσαχήπερ* B. — [2]) 342, 18 *Παντα*) *πάντως* A. Fort. *πάντ' — ὅτι πάντ' ἐστὶν ἐν ταῖς μερικαῖς ψυχαῖς· ἀλλὰ κατὰ τὸ οἰκεῖον ἰδίωμα*: m. A. — [3]) 342, 25 *τομὴ*) *τὸ μὲν* B. (corr. Tayl.) — [4]) 342, 26 *προσθήσομεν*) *προσθείσομεν* B. — [5]) 342, 28 *ὦσι μὲν*) Fort. *ὦσιν ἐν* — [6]) 342, 32 *ἄλλας*) Fort. *ἐν ἄλλαις* — [7]) 342, 33 *οὐ πᾶσαι αἱ μερικαὶ ψυχαὶ ἰσότιμοι*· m. A. — [8]) 342, 33 *ἔχει*) sc. *ἑκάστη ἡ ψυχή*. — [9]) 342, 34 *μεμνῆσθαι*) *μεμνεῖσθαι* B. — [10]) 342, 36 *ἐγκοσμίων*) *ἐγκ σμίων* B.

κους ὄντας ἢ πορρωτέρω τῶν πυθμένων, τῶν αὐτῶν λόγων μενόντων. ὄντων οὖν ἐν τῇ μερικῇ ψυχῇ πάντων τῶν ἁρμονικῶν λόγων καὶ κατ' οὐσίαν [1]) ὄντων, ἀλλ' οὐχ ὑστερογενῶς ἐπισυνισταμένων (ἃ γὰρ ὁ δημιουργὸς ὁ πρῶτος ποιεῖ, ταῦτα κατ' οὐσίαν ὑπάρχει τοῖς οὖσι) δῆλον, ὅτι [2]) καὶ οἱ ἑπτὰ ὅροι
E καὶ αἱ τρεῖς | μεσότητες καὶ οἱ ἡμιόλιοι καὶ οἱ ἐπίτριτοι [3]) καὶ ἐπόγδοοι λόγοι καὶ τὰ λείμματα, ἃ νῦν συνδέσεις κέκληνται, δῆλον οὖν, ὅτι ταῦτα πάντα οὐσίαι εἰσί [4]). τὰ γὰρ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχοντα καὶ τὰ συμπληρωτικὰ τῆς οὐσίας οὐσίαι. καὶ δεῖ ταῦτα οὐ μαθηματικῶς, ἀλλὰ φυσικῶς ὁρᾶν. ἄλλοι γὰρ οἱ μαθηματικοὶ λόγοι καὶ αἱ σχέσεις, ἃς γεννῶσιν αἱ ψυχαὶ τῷ τούτους ἔχειν τοὺς λόγους. εἰ δὲ οὐσίαι πάντες οἱ ἁρμονικοὶ λόγοι, δῆλον, ὅτι καὶ δυνάμεις ἔχουσιν. οὐ γὰρ ἐξ ἀδυνάμων καὶ ἀποίων ἡ μία δύναμις καὶ τὸ ἓν εἶδος τῆς ψυχῆς ἀπογεννᾶται. πῶς δ' ἂν καὶ δρῷεν οἱ λόγοι καὶ τίκτοιεν ἄλλους λόγους μὴ τὴν τοῦ γεννᾶν ἔχοντες δύναμιν; πῶς δ' ἂν καὶ γιγνώσκοιεν [5]) αὐτοὺς καὶ κινοῖεν μὴ γνωστικὰς προειληφότες δυνάμεις ἢ ἀνενεργήτους οὔσας; ἀνάγκη ἄρα καὶ οὐσίας τοὺς λόγους εἶναι καὶ δυνάμεις ἔχειν γνωστικὰς ἁπάσης ἁρμονίας, τοὺς μὲν ἐν τῇ ταὐτοῦ περιόδῳ τῆς νοητῆς, τοὺς δὲ ἐν τῇ θατέρου τῆς αἰσθητῆς, καὶ ἐνεργεῖν, ὅταν δύνωνται, τοὺς μὲν περὶ τὰ νοητά, τοὺς δὲ περὶ
F τὰ αἰσθητά, ὅταν δὲ ὑπὸ λήθης καὶ | παθῶν [6]) παρεμποδίζωνται τῆς αἰσθήσεως ἐπὶ τὰ ἔνυλα καθελκούσης τὴν ψυχήν, τότε κατ' οὐσίαν μὲν οἱ αὐτοὶ διαμένουσιν· ἀΐδιοι γάρ εἰσι [7]) καὶ ἄλυτοι καὶ ἀμετάβλητοι· κατ' ἐνέργειαν δὲ πάσας [8]) στρέφονται στροφάς, ὁσαχῇ δυνατόν, καὶ κατὰ δύναμιν κλάσεις καὶ διαφορὰς ὑπομένουσι πάλιν ὁσαχῇ δυνατόν· τοῦτο γὰρ ἀμφοτέροις κοινόν· οὐ διὰ τὴν ταὐτοῦ περίοδον· ἐκεῖ γὰρ ἀργεῖ [9]) μόνον· οἱ δὲ ἐν τῇ τοῦ θατέρου
343 κύκλοι ἑπτὰ ὄντες καὶ πάντες πάντας ἔχοντες τοὺς ἁρμονικοὺς λόγους | (οὕτω γὰρ ἐλέγετο καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ παντός) καὶ στρέφονται καὶ κλῶνται· περὶ γὰρ τούτων ὁ λόγος τῶν ἐν τῷ θατέρου κύκλῳ [10]) μεσοτήτων καὶ συνδέσεων [11]), ὡς παντοίας λώβας ὑπομενουσῶν ὑπὸ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν φυσικῶν κινήσεων, ἀλλ' οὐ τῶν ἐν τῷ ταὐτοῦ κύκλῳ· πεπέδηται γὰρ ἐκεῖνος μόνον, ὁ δὲ θατέρου διασείεται καὶ πάσχει διασεισθεὶς οἷά φησιν αὐτός. ὁ μὲν οὖν ἐν τῷ Φαίδρῳ [12]) Σωκράτης ἡνιόχῳ καὶ ἵπποις εἰκάσας τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις καὶ τῶν ἵππων τὸν μὲν καλλίονα [13]) θέμενος, τὸν δὲ χείρονα, ποτὲ μὲν διαμάχεσθαί φησι τοὺς ἵππους καὶ τὸν ἀμείνω νικᾶν, ποτὲ δὲ φέρεσθαι μόνον κρα-

---

[1]) **342, 38** *κατ' οὐσίαν*) *κατουσίαν* B. — [2]) **342, 39** *δῆλον, ὅτι*) *δηλονότι* B. — [3]) **342, 40** *οἱ ἐπίτριτοι*) *ἐπιτρίττοι* B. *ὅτι οἱ ὅροι καὶ οἱ λόγοι οἱ ἐν ταῖς ψυχαῖς, οὐσίαι εἰσίν*: m. A. — [4]) **342, 41** *εἰσί*) om. B. — [5]) **342, 46** *γιγνώσκοιεν*) *γινώσκοιεν* A. — [6]) **342, 49** *καὶ παθῶν*) *κακοπαθῶν* B. — [7]) **342, 51** *εἰσι*) om. A. — [8]) **342, 51** *πάσας*) *πᾶσα* B. — [9]) **342, 53** *ἀργεῖ*) sc. *ἡ ψυχή*. — [10]) **343, 2** *κύκλῳ*) *κύκλων* — Corr. Tayl. — [11]) **343, 2** *συνδέσεων*) *συνδέσεως* — [12]) **343, 4** *τῷ Φαίδρῳ*) Pag. 253 D. — [13]) **343, 5** *καλλίονα*) *καλλίωνα* B.

τηθέντα τὸν κρείττονα τῷ ἀκολάστῳ ἑπόμενον· ὁ δὲ Τίμαιος τὴν ψυχὴν διὰ
τῶν δύο μεσοτήτων συνδήσας, τῆς μὲν ταὐτοποιοῦ, τῆς δὲ ἑτεροποιοῦ, καὶ
τὴν μὲν τοῖς νοητοῖς συγγενῆ, τὴν δὲ τοῖς αἰσθητοῖς[1]) φησὶ ταύτας τὰς μεσό-
τητας ποτὲ μὲν διαφέρεσθαι μαχομένας ἀλλήλαις, ποτὲ[2]) δὲ κλᾶσθαι[3]) τὰ τῆς
κρείττονος ἡττηθείσης, | καὶ πλαγιάζεσθαι παραφερομένας, ποτὲ δὲ στρέφε- B
σθαι παντελῶς, ὑποταττομένης τῇ χείρονι τῆς ἀμείνονος. ἐπειδὴ[4]) γὰρ ἡ μὲν
τῷ ταὐτῷ προσῆκεν, ἡ δὲ τῷ ἑτέρῳ, δῆλον, ὅτι[5]) ἡνίκα μὲν ἡ ψυχὴ κατορ-
θοῖ, ἐν τούτοις ἑκατέρα[6]) τῶν μεσοτήτων πράττει τὸ ἑαυτῆς, ἡ μὲν ἐκ πολ-
λῶν ἓν ποιοῦσα καὶ γνωρίζουσα τὸ ἐκ πολλῶν ἕν, ἡ δὲ διαιροῦσα ἓν εἰς πολλὰ
καὶ γνωρίζουσα τὰ κατ' εἶδος διῃρημένα, ἡνίκα δ' ἂν πταίῃ, πρῶτον μὲν μάχη[7])
γίγνεται ἐν αὐτῇ διαπορούσῃ, τίνι ταὐτὸν καὶ τίνι[8]) ἕτερον, ἔπειτα νίκη τῆς
χείρονος, φερούσης εἰς μερισμὸν παντοῖον ἀντὶ τῆς εἰς ἑαυτὴν ἀφοράσεως,
καὶ ἐπὶ τούτοις τελέα τῆς ἀμείνονος[9]) ἔκλυσις, τὴν ἡγεμονίαν παραδιδοῦσα
τῇ χείρονι καὶ ἀρχήν. τῶν γὰρ δύο μεσοτήτων, ὡς καὶ ἔμπροσθεν εἴπομεν,
δι' ὧν τὰ διπλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα συνέδει[10]) τὸ διῃρημένον εἰς
τοὺς ἡμιολίους καὶ ἐπιτρίτους καὶ ἐπογδόους λόγους, ἡ μὲν ἦν συναγωγὸς τῶν
ἐν πᾶσι τοῖς μορίοις ταὐτοτήτων, ἡ δὲ τῶν ταύτης συμφυῶν[11]) ἑτεροτήτων,
ὥσπερ ἡ γεωμετρικὴ τῶν οὐσιῶν. ἡ μὲν οὖν τῇ ταὐτότητι προσήκουσα πρὸς
τὸ θεῖον ἄγει τὴν | ψυχήν, ἡ δὲ τῇ ἑτερότητι πρὸς τὸ θνητόν. καὶ οὕτω δ' οὖν C
ἀλογοῦται ψυχή, τῶν ἐν τῷ θατέρου[12]) κύκλῳ μεσοτήτων κλωμένων καὶ
στρεφομένων καὶ πρὸ τούτων διαφερομένων πρὸς ἑαυτάς, τῆς μὲν στροφῆς
τελέως αὐτὴν εἰς τὰ πάθη καθελκυσάσης· ὡς γὰρ ὀρθὸς ἦν κύκλος ἐν τῇ ὅλῃ
ψυχῇ ὁ θατέρου ὁ πάντῃ ἀκλινὴς πρὸς τὸ διοικούμενον, οὕτω καὶ στραφεὶς
ἐστιν ἐν τῇ μερικῇ ὁ ἐπικλίνας ὅλως εἰς τὴν ὕλην καὶ ὁ πεσὼν εἰς τὸ σῶμα
καὶ δύνας κατ' αὐτοῦ· τῆς δὲ[13]) κλάσεως τὴν εἰς τὸ πλῆθος καὶ τὸ ποικίλον
φορὰν παρεχομένης διά τε ἀδυναμίαν καὶ ἀσθένειαν μερισμὸν ἐμποιούσης· τὰ
γὰρ κλώμενα διαπίπτει τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως καὶ γίγνεται[14]) οὐδὲν ἀνθ' ἑνός·
τῆς δὲ διαφορᾶς ἐναντίωσιν μόνον καὶ μάχην ἀπεργαζομένης. ἡ μὲν οὖν
στροφὴ τὸ ὀρθὸν πάντῃ λωβᾶται, ἡ δὲ κλάσις τὸ ἓν πολλὰ ποιεῖ, ἡ δὲ διαφορὰ
μόνον μάχην ἐπεισάγει[15]), καὶ αὕτη μὲν ποιεῖ[16]) τῷ τρέχοντι ὅμοιον καὶ μὴ

---

[1]) 343, 8 *αἰσθητοῖς*) Fort. *αἰσθητοῖς θεὶς* — [2]) 343, 9 *ποτὲ*) *τοτὲ* A. — [3]) 343, 9 *κλᾶσθαι*) *κολᾶσθαι* B. (corr. Tayl.) — [4]) 343, 11 *ἐπειδὴ*) *ἐπεὶ δὴ* B. — [5]) 343, 11 *δῆλον, ὅτι*) *δηλονότι* B. — [6]) 343, 12 *ἑκατέρα*) *ἑκάτερα* B. — [7]) 343, 14 *μάχη*) *μάχην* A. — [8]) 343, 14 *διαπορούσῃ, τίνι ταὐτὸν καὶ τίνι*) *διαποροῦσι, τινὶ ταυτὸ, καὶ τινὶ* B. — [9]) 343, 15 *ἀμείνονος*) *ἀμεινωνος* B. — [10]) 343, 17 *συνέδει*) Tayl. coni. *συνάγει*, cuius significatio non aptior, tempus vero multo minus aptum videtur. — [11]) 343, 18 *συμφυῶν*) *συμφυῶς* — [12]) 343, 20 *θατέρου*) *θατέρῳ* — [13]) 343, 24 *δὲ*) *μὲν* — [14]) 343, 26 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [15]) 343, 27 *ἐπεισάγει*) *ἐπισάγει* B. — [16]) 343, 28 *ποιεῖ*) *ποιῇ ἐν* B.

ἀσφαλῶς ἑστῶτι[1]), ἡ δὲ κλάσις τῷ ἤδη πεπτωκότι[2]) διὰ τὴν τῶν κώλων κλά-
σιν καὶ διὰ τοῦτο[3]) γεγονότι πλαγίῳ, ἡ δὲ στροφὴ τῷ ὑπτίῳ λοιπὸν καὶ τὴν
D μὲν κεφαλὴν | κατὰ γῆς ἐρείσαντι, τοὺς δὲ πόδας, οἷοί ποτ' ἂν ὦσιν, ἄνω
που· μέση γὰρ ἡ πλαγία θέσις τοῦ τε ἑστῶτος καὶ τοῦ ἀντεστραμμένου πρὸς
τὸν ἑστῶτα τῷ τὴν μὲν κεφαλὴν ἔχειν κάτω, τοὺς δὲ πόδας ἄνω. γίγνεται οὖν
τὸ δοξαστικὸν ὑπὸ τῶν αἰσθήσεων διάστροφον καὶ ψευδοδοξοῦν καὶ πολυμε-
λές[4])· τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ θατέρου κύκλος, ὡς καὶ πρότερον ἐλέγομεν, ἐν ᾧ
γίγνονται δόξαι καὶ πίστεις, ὡς[5]) εἴρηται καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης ψυχῆς. γίγνεται
οὖν ψευδοδοξίας μεστόν, συμμεριζόμενον ταῖς αἰσθήσεσι, καὶ πρὸς ἑαυτὸ στα-
σιάζον[6]). καὶ ταῦτα πάντα τὰ πάθη τῶν δυνάμεών ἐστι καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς
ψυχῆς· ἡ δὲ οὐσία αὐτῆς[7]) ἄλυτός ἐστι, πλὴν, ὡς αὐτός φησιν[8]), ὑπὸ τοῦ
συνδήσαντος· ἐκεῖνος γὰρ καὶ τὰς διωρισμένας[9]) αἰτίας προείληφε τῶν ἐν
αὐτῇ λόγων καὶ τῶν κύκλων αὐτῆς. τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ ἀεὶ συνέχοντος μόνου
αὐτὸ[10]) ἄλυτόν ἐστιν, ὥσπερ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ μόνου ἀκάκυντον[11]), τὸ δὲ
ὑπὸ τοῦ κακοῦ, κακυνόμενον, καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ, ἄθερμον. οὔτε γὰρ ψυ-
χροῦ τὸ θερμαίνειν οὔτε ἀγαθοῦ τὸ κακύνειν οὔτε τοῦ συνεκτικοῦ τὸ διαλύ-
E ειν· | ὥστε καὶ ταύτῃ τὴν ἀφθαρσίαν τῆς ψυχῆς ὁ λόγος εἰ καὶ ἐπικεκρυμμέ-
νως παραδέδωκεν, ὅτι τῷ δημιουργῷ μόνῳ[12]) αὐτὴν ὑπέθετο λυτήν.

Ὥστε μετ' ἀλλήλων μόγις συνεχομένας, φέρεσθαι μὲν, ἀλόγως δὲ φέρεσθαι, τοτὲ μὲν ἀντίας, ἄλλοτε[13]) πλαγίας, τοτὲ[14]) δὲ ὑπτίας. (Pag. **43** E.)

Αἱ μὲν διαφοραὶ τῶν κύκλων ἐναντίας ποιοῦσι φέρεσθαι τὰς συνδέσεις[15]) τῶν λόγων, αἱ δὲ κλάσεις πλαγίας[16]), αἱ δὲ στροφαὶ ὑπτίας· καὶ ταῦτα τὰ τριττὰ πάθη θεωρεῖται μὲν περὶ τὴν λογικὴν ψυχὴν, ὁρᾶται δὲ καὶ περὶ τὴν ἄλογον, εἰκότως. καὶ γὰρ ὅταν λογικὴ ψυχὴ σύμφωνος ᾖ πρὸς ἑαυτὴν, καὶ ὅταν διάφωνος, πολλῷ πλέον μάχεται πρὸς τὴν ἄλογον. ἕπονται γὰρ αἱ ἀρεταὶ ἀλλήλαις, αἵ τε διανοητικαὶ ταῖς ἠθικαῖς καὶ αἱ ἠθικαὶ ταῖς διανοητικαῖς. πῶς οὖν ἐν τῷ λόγῳ τὰ τρία θεατέον; ἢ τὴν μὲν ἐναντιότητα θεωρήσομεν

---

1) **343, 28** *ἑστῶτι) ἑστῶσι* B. — 2) **343**, 28 *πεπτωκότι) πεπτοκότι* B. — 3) **343, 29** *διὰ τοῦτο) διατοῦτο* — 4) **343, 32** *πολυμελές)* Fort. *πλημμελές* Tayl. — 5) **343, 33** *ὡς) καὶ* A. — 6) **343, 34** *στασιάζον) στασιάζουσι* B. — 7) **343**, 35 *ὅτι τὰ τῆς ψυχῆς πάθη, τῶν δυνάμεων εἰσὶ καὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς, οὐ τῆς οὐσίας*: m. A. — 8) **343**, 36 *φησιν)* Pag. 32 C. — 9) **343, 36** *διωρισμένας) διορισμένας* B. — 10) **343, 37** *αὐτὸ)* Fort. *λυτὸν* — 11) **343**, 38 *ἀκάκυντον)* Fort. *κακυντον ακάκυντον* — 12) **343, 41** *μόνῳ) μόνον* B. Et *ον* super *ῳ* scriptum habet A. — 13) **343, 42** *τοτὲ μὲν ἀντίας, ἄλλοτε) τὸ μὲν ἐναντίας, τὸ δὲ* B. — 14) **343, 42** *τοτὲ) τὸ* B. — 15) **343, 43** *συνδέσεις) συνθέσεις* B. — 16) **343, 43** *πλαγίας) πλαγείας* B.

ὅταν δόξα πρὸς δόξαν διαμάχηται, καὶ ὅταν ἡ κρείττων [1]) μὴ καταβάλληται
ὑπὸ τῆς χείρονος· πάντως δὲ καὶ ἐν τοῖς ψευδοδοξοῦσιν ἔστι τι δόγμα ἀλη-
θὲς, ἀφ' οὗ καὶ διελέγχονται ψευδοδοξοῦντες [2])· ἢ πῶς ἂν ὁ Σωκράτης | Θρα- F
συμάχους καὶ Καλλικλέας καὶ τοὺς οὕτως ἀπηρυθριακότας διήλεγξεν, εἰ μή
τι δόγμα ἐνῆν καὶ ἐν ἐκείνοις ἀληθὲς, ἀφ' οὗ κοινῇ [3]) παρ' αὐτοῖς ὁμολογη-
θέντος συνεπεραίνετο τὰ ἑξῆς; ὅταν οὖν ὁ αὐτὸς λέγῃ, καὶ ὅτι ὁ θεὸς ἀγαθὸς,
καὶ ὅτι οὐ πάντων προνοεῖ, ταῦτα τὰ δόγματα [4]) ἐναντία ἀλλήλοις ἐστὶν, εἰ καὶ
μὴ ἅμα ὁ αὐτὸς λέγοι [5]) τὸ ἐναντίον ᾧ [6]) λέγει, διότι ἕπεται ᾧ λέγει, τῷ μὴ
προνοεῖν, οὐχ ὁρᾷ δὲ, ὅτι ἕπεται ᾧ λέγει τὸ ἐναντίον ᾧ [7]) λέγει· τὴν δὲ πλα-
γίαν θέσιν, ὅταν δύο δόγματα ᾖ [8]) διάστροφα, | καὶ [9]) τὸ ἀκόλουθον ἑαυτοῖς 344
σώζειν δύνανται [10]), ἀκόλουθα λέγονται [11])· αὕτη δὲ ἡ θέσις ἡ πλαγία ἐστίν·
ὅλη γὰρ ἅμα ἡ δόξα πίπτει εἰς γῆν καὶ τῇ αἰσθήσει συμφαίνεται [12])· οὐκ ἄρα
ἐστὶν αὐτῆς τὸ μὲν ἀληθὲς, τὸ δὲ ψεῦδος, ἀλλὰ πᾶσα ψευδής· οἷον τὸ τὴν
δικαιοσύνην εὐήθειαν εἶναι καὶ τὴν ἀδικίαν σοφίαν· ὁ μὲν γὰρ οἰόμενος τὴν
ἀδικίαν πονηρίαν, τὸ ἐναντίον αὐτὸς ἑαυτῷ λέγει· ἅμα γὰρ λέγει τὴν δικαιοσύ-
νην οὐκ εὐήθειαν· ὁ δὲ [13]) σοφίαν λέγων ἑαυτῷ μὲν συνᾴδει, λέγει δὲ ὅμως
ἄμφω διαστρόφως, διὸ καὶ δυσελεγκτότερος [14]) θατέρου καὶ ἀνιατότερος [15])·
τὴν δὲ ὑπτίαν, ὅταν αἱ χείρους δόξαι κρατῶσι πάντη τῶν ἀμεινόνων, καὶ τὰ
ἀπὸ αἰσθήσεως τῶν ἔνδοθεν προβαλλομένων· ἐν γὰρ τῷ τοιῷδε πάθει τὰ
κρείττονα δουλεύει καὶ ὑπόκειται τοῖς χείροσι. περὶ δὲ τὸ ἄλογον πάλιν τὴν
μὲν ἐναντιότητα θεωρητέον ὡς ἐπὶ τῶν ἐγκρατῶν· ἐπὶ γὰρ τούτων μάχεται τὰ
ἀμείνω τοῖς χείροσι, φαντασία τοῦ καλοῦ καὶ | ὄρεξις τοῦ αἰσχροῦ· τὴν δὲ B
πλαγιότητα ἐν τῇ ἐξ ἴσου συμφωνίᾳ τῆς κρίσεως πρὸς τὴν ὄρεξιν, ὅταν ἀμφό-
τερα φέρωνται ὁμοίως καὶ ἐμπαθῶς· τὴν δὲ ὑπτιότητα ἐν ταῖς ἀκολάστοις ζω-
αῖς, ἐν αἷς καὶ πάμπαν ὑπέστρωται τῷ ἀλόγῳ τὸ λογικόν. καὶ ὁρᾷς, ὅπως εὐ-
τάκτως ἀπὸ μὲν τῆς ἐναντίας ἡ πεπλαγιασμένη διάθεσις· ὅταν γὰρ μετὰ πολ-
λὴν μάχην εἴξῃ [16]) τῷ ἀλόγῳ, τότε φέρεται πλαγίως· ἀπὸ δὲ ταύτης ἡ
ὑπτία [17])· συνεχῶς γὰρ ἐπικρατοῦν τοῦ ἀμείνονος τὸ χεῖρον τελευταῖον οὐδὲν

---

[1]) **343, 48** *κρείττων) κρείττων μὲν* **B.** — [2]) **343, 49** *ψευδοδοξοῦντες) ψευδοδοξοῦντος* — [3]) **343, 51** *κοινῇ) κοινὴ* **B.** — [4]) **343, 52** *δόγματα) δείγματα* **B.** (corr. Tayl.) — [5]) **343, 53** *λέγοι) λέγῃ* **B.** — [6]) **343, 53** *ῳ* **B.** In A haec quattuor *τὸ ἐναντίον ᾧ λέγει* desunt. — [7]) **343, 54** *ῳ) ὁ* **B.** — [8]) **343, 54** *ᾖ) ᾗ* **B.** — [9]) **344, 1** *καὶ)* Fort. *εἰ καὶ* — [10]) **344, 1** *δύνανται) οὐ δύνανται* B, quod ineptum esse non sentiens Tayl. *ἀκόλουθα* mutabat in *ἀνακόλουθα.* — [11]) **344, 1** *λέγονται)* Fort. *λέγοντες* — [12]) **344, 2** *τῇ αἰσθήσει συμφαίνεται)* Hoc nec ipse intelligo nec Taylorum intellexisse puto, qui verterit becomes apparent to sense. Fort. *τῇ αἰσθήσει συμφέρεται,* sensui similis fit, h. e. veritatis omnino expers. Cf. *τὸν αἰσθήσει καὶ φαντασίᾳ συμφερόμενον* Comm. in Alcib. Pag. 43 Cr. — [13]) **344, 5** *οὐκ εὐήθειαν· ὁ δὲ)* † *οὐκ εὐήθειαν, ὃ δὲ* †, in m. † *τὴν ἀδικίαν*, B. — [14]) **344, 6** *δυσελεγκτότερος) δυσολεγκτότερος* A. — [15]) **344, 6** *ἀνιατότερος) ἀνιατώτερος* — [16]) **344, 13** *εἴξῃ) εἴξει* — [17]) **344, 13** *ὑπτία) ὑπτίως* B.

δεῖται μάχης, ἀλλ' ἐξηνδραπόδισται καὶ ἄγει ὅπη[1]) βούλεται. καὶ τοῦτό ἐστιν ἔσχατον εἶδος ζωῆς, ὥσπερ τελειότατον τὸ ἑαυτῷ σύμφωνον, τὸ ἀπλαγίαστον, τὸ κατὰ φύσιν, ἐν ᾧ τὸ κρεῖττον ἔχει τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ἀμάχως. καὶ γίγνεται[2]) τὸ μὲν σύμφωνον ἀπὸ τῆς σωφροσύνης[3]), τὸ δὲ ἀπλαγίαστον ἀπὸ τῆς ἀνδρείας[4]), τὸ δὲ κατὰ φύσιν τεταγμένον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης· τὰ δὲ ἐναντία τούτων ἀπεργάζεται, τὴν μὲν ἐναντίωσιν ἡ διαφορά, τὴν δὲ πλαγιότητα ἡ κλάσις· τὰ γὰρ κλώμενα πλάγια γίγνεται[5])· τὴν δὲ ὑπτιότητα ἡ στροφή· παντελῶς
C γὰρ ἀντιστρέφει | τὴν τάξιν τῶν ἡγουμένων τε καὶ ἑπομένων. καὶ ἔοικεν ἡ μὲν ἐναντίωσις διασπᾶν τὴν μίαν ζωὴν τῆς ψυχῆς καὶ ποιεῖν τὴν λογικὴν ἑαυτῇ ἀσύμφωνον, ἡ δὲ πλαγιότης ἀλογίαν αὐτὴν ποιεῖν· αὕτη γὰρ ὅλη φέρεται πρὸς τὸ σῶμα καὶ τὴν ὕλην· ἡ δὲ ὑπτιότης[6]) φυτοῖς αὐτὴν ἐγκαταλέγει· ἐν τούτοις γὰρ ἡ κεφαλὴ προσεῤῥίζωται. τοσαύτης οὖν διαιρέσεως γιγνομένης καὶ τοιούτων παθῶν περὶ τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς εἰκότως εἶπεν αὐτῆς[7]) μόγις[8]) συνέχεσθαι· μόνον γὰρ αὐτὰς συνέχει τὸ εἶναι τὴν οὐσίαν ἀνώλεθρον τῆς ψυχῆς[9])· εἰ δὲ μή, τάχ' ἂν ἀπώλοντο διασπώμεναι καὶ οἰκείαν ἀπολιποῦσαι τάξιν· διὸ καὶ εἴρηται τῶν κύκλων διαφορὰς ἐπισυμβαίνειν καὶ κλάσεις καὶ στροφὰς ὁσαχῆ δυνατόν, ἀλλ' οὐ πάντη· δυνατὸν γὰρ κατ' ἐνέργειαν καὶ δυνάμει μόνον, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν ἀνώλεθρον οὖσαν ὥς ἕν γε[10]) τοῖς θνητοῖς· καὶ κατὰ ταύτην γίγνεται[11]) διαφορὰ καὶ κλάσις[12]) καὶ στροφὴ τῆς ὕλης κρατησάσης τοῦ εἴδους, ἥτις ἀνάλογόν ἐστι τοῖς ποσί, ὡς τῇ κεφαλῇ τὸ εἶδος.

οἷον ὅταν τις ὕπτιος ἐρείσας τὴν κεφαλὴν μὲν[13]) ἐπὶ γῆς, τοὺς δὲ πόδας ἄνω προσβαλὼν ἔχῃ πρός τινι, τό τε ἐν τούτῳ τῷ πάθει, τοῦ τε πάσχοντος καὶ τῶν ὁρώντων, τά τε δεξιὰ ἀριστερά, καὶ τὰ ἀριστερὰ δεξιά, ἑκατέροις τὰ ἑκατέρων φαντάζεται. ταυτὸ δὴ τοῦτο, καὶ τὰ τοιαῦτα ἕτερα αἱ περιφοραὶ
D πάσχουσαι[14]) σφοδρῶς, ὅταν γέ τῳ[15]) τῶν ἔξωθεν | τοῦ ταυτοῦ γένους[16]), ἢ τοῦ θατέρου περιτύχωσι, τό τε ταυτὸν τῷ καὶ θάτερόν του τἀναντία τῶν ἀληθῶν προσαγορεύουσαι, ψευδεῖς καὶ ἀνόητοι γεγόνασιν. **(Pag. 44 A.)**

---

[1]) 344, 15 *ὅπη*) *ὅπου* A. — [2]) 344, 16 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [3]) 344, 17 *σωφροσύνης*) *σοφροσύνης* B. — [4]) 344, 17 *ἀνδρείας*) *ἀνδρίας* A. — [5]) 344, 19 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [6]) 344, 22 *ὑπτιότης*) *ὑγρότης* B et, in m. *ὑπτιότης*, A. (corr. Tayl.) — [7]) 344, 24 *αὐτῆς*) Immo *αὐτὰς* — [8]) 344, 24 *μόγις*) *μόνης* B. (corr. Tayl.) — [9]) *τῆς ψυχῆς*) Hoc et sequentia usque ad proximum *ἀνώλεθρον* om. B. — [10]) 344, 25 *γε*) *τε* B. — [11]) 344, 25 *γίγνεται*) *γίνεται* A, in quo pariter atque iu B iam hic lemma incipit, quod vitium non fefellit Taylorum. — [12]) 344, 25 *κλάσις*) *κλᾶσις* A. — [13]) 344, 27 *μὲν*) om. B. — [14]) 344, 29 *πάσχουσαι*) *πάσχουσι* B. — [15]) 344, 29 *τῳ*) *τω* B. — [16]) 344, 30 *γένους*) *γένει* B.

Ἐν τούτοις τὸ ἔσχατον πάθος ἐκτραγῳδεῖ τῆς ψυχῆς, ἐν ᾧ πεπάτηται μὲν
καὶ ἠνδραπόδισται τὸ κρεῖττον, τυραννεῖ δὲ τὸ χεῖρον, καὶ τῶν Ὀλυμπίων
κρατεῖ τὰ ἀγενῆ καὶ τῶν θείων τὰ ἔνυλα. καὶ ἀπεικάζει τὴν κεφαλὴν τῷ ἐν
ἡμῖν θείῳ, τοῖς δὲ ποσὶ τὸ χεῖρον· ἔστι γὰρ τὸ μὲν ἄρχον, οἱ δὲ τῶν ἀρχομέ-
νων ἔχοντες τάξιν, ὡς γὰρ[1]) αὐτὸς ἐρεῖ προϊών[2])· ἐπερείσει[3]) τῆς κεφαλῆς
τῇ εἰς γῆν τὴν τοῦ θείου καὶ ἡγεμονοῦντος ἐν ἡμῖν δουλείαν, τῇ δὲ τῶν ποδῶν
ἄρσει καὶ τῷ μετεωρισμῷ τὴν τοῦ ἀλόγου τυραννίδα, καὶ τὸ συμβαῖνον ἀπὸ
τοῦ τοιοῦδε σχήματος τῷ συμπίπτοντι πάθει περὶ τὴν ψυχήν. συμβαίνει δὲ περὶ
τὸ σῶμα τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐξηλλαγμένως ὁρᾶσθαι, καὶ περὶ τὴν ψυχὴν
ἄρα συμβήσεται καὶ τὰ ἕτερα καὶ ταὐτὰ[4]) ἐπαλλάττεσθαι τοῖς ὁρῶσιν· ἀνά-
λογον γὰρ τῷ μὲν δεξιῷ τὸ ταὐτόν, τῷ δὲ ἀριστερῷ τὸ θάτερον κατὰ τὴν Πυθα-
γόρειον συνήθειαν. ὁ μὲν δὴ σύμπας λόγος | τοιοῦτος· ἴδωμεν δὲ καὶ τὰ καθ' ἕκα- E
στα[5]). πρῶτον οὖν θεώρησον τὴν τάξιν, ὅπως ἐκ μὲν ἑστῶτος πλάγιον ἐποίησε τὸ
σῶμα, ἐκ δὲ πλαγίου ὕπτιον, ἐκ δὲ ὑπτίου καὶ τοὺς πόδας ἄνω ἔχον, πρὸς δὲ τῇ γῇ
τὴν κεφαλήν· τοῦ γὰρ ὑπτίου τοὺς πόδας ἐγείρας καὶ πρὸς τῇ γῇ τὴν κεφαλὴν[6])
ἐρείσας τοιοῦτον ἐποίησε τὸ σχῆμα. καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς δὲ[7]) πρώτη μὲν ἡ ἀπό-
στασις, δευτέρα δὲ ἡ πεπλαγιασμένη ζωή, τρίτη δὲ ἡ ἔκτασις ἐπὶ τῆς ὕλης[8])
καὶ ἡ θέσις ἡ[9]) εἰς τὴν γένεσιν καὶ ἡ τοῦ θείου πρὸς τὸ ἄθεον σύζευξις, ἐσχάτη
δὲ ἡ τῶν ἀνοήτων ἀφόρητος τυραννίς[10]). καὶ ἡ[11]) τῶν πολιτειῶν δὲ ἡ μὲν φι-
λόνεικος κατ' ἐναντίωσιν συνίσταται τοιάνδε, ἡ δὲ φιλοχρήματος κατὰ πλα-
γιασμόν, ἡ δὲ φιλήδονος ἀνόμως[12]) καθ' ὑπτιότητα ζωῆς, ἡ δὲ τυραννικὴ
κατὰ τὴν τῶν ποδῶν ἄρσιν καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, ὃ νῦν ὁ λόγος ὑπέγραψε. δεύ-
τερον δέ, ὅπως τὸ τοιοῦτον σχῆμα τὰ δεξιὰ ἀριστερὰ δείκνυσι καὶ τὰ ἀριστερὰ
δεξιὰ τῷ τε πάσχοντι καὶ τοῖς ὁρῶσι. νενοήσθω γάρ τις πρὸς ἄρκτον βλέπων,
ἄλλος δέ τις πρὸς νότον. τούτοιν ὁ μὲν πρότερος ἔχει τὸ δεξιὸν ἐπ'[13]) ἀνατο-
λάς, τὸ δὲ ἀριστερὸν πρὸς δύσιν, ἅτερος δὲ | ἔμπαλιν. ὁ δὴ πρὸς ἄρκτον βλέ- F
πων γεγονέτω ὕπτιος, οὐχ οὕτως, ὡς εἶπεν ὁ Τίμαιος, τὴν μὲν κεφαλὴν ἐρεί-
σας κατὰ γῆς, μετεώρους δὲ τοὺς πόδας ἔχων, ἀλλ'[14]) ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ
λέγομεν ὕπτιον τὸν τῷ πρηνεῖ ἀντεστραμμένον· ἕξει δὴ[15]) πάλιν ὁμοίως[16])
ἐπὶ δεξιὰ μὲν τὴν ἀνατολήν, ἐπὶ ἀριστερὰ δὲ τὴν δύσιν. ἵνα δὲ γένηται κατὰ
τὸν Τίμαιον ὕπτιος, ἀνεστάσθω κατὰ τοὺς πόδας ἐρείσας τὴν κεφαλήν, ἀπό-

---

[1]) 344, 34 *γαρ*) delendum videtur. — [2]) 344, 34 *προϊών·*) *πρωϊὼν*, B. — [3]) 344, 34 *ἐπερείσει*) Fort. *τῇ δὲ ἐπερείσει* — [4]) 344, 38 *ταὐτά*) *ταῦτα* — [5]) 344, 40 *καθ' ἕκαστα*) *καθέκαστα* B. — [6]) 344, 42 *τοῦ γὰρ — κεφαλὴν*) om. B. — [7]) 344, 42 *δὲ*) om. B. — [8]) 344, 43 *ὕλης*) *ὅλης* — Corr. Tayl. — [9]) 344, 43 *ἡ*) om. B. — [10]) 344, 44 *τυραννίς*) *τυῤῥανίς* B. — [11]) 344, 44 *ἡ*) abundat. — [12]) 344, 46 *ἀνόμως*) *ἂν νόμως* B· *ἐννόμως* cum *ἀ* super *ἐν* A. — [13]) 344, 49 *ἐπ'*) *ἐπὶ* B. — [14]) 344, 51 *ἀλλ'*) om. B. — [15]) 344, 52 *δὴ*) *δὲ* B. — [16]) 344, 52 *ὁμοίως*) om. B.

στροφος τῶν ἀρκτῴων[1]· ἔξει δὴ καὶ ταῦτα πρὸς νότον βλέπων ὁμοίως τὰ μὲν
345 δεξιὰ πρὸς ἀνατολὴν, τὰ δὲ ἀριστερὰ πρὸς δύσιν. | ἔδει δὲ ἔμπαλιν, ὡς τὰ τῶν ἑστώτων καὶ πρὸς νότον ὁρώντων[2]). οἰήσεται οὖν οὗτος, ἐπειδὴ πρὸς νότον βλέπει, τὰ μὲν πρὸς ἀνατολαῖς ἀριστερὰ, τὰ δὲ πρὸς δυσμαῖς[3]) δεξιὰ, καὶ ὑπὸ τῶν ὁρώντων[4]) οὕτως οἰηθήσεται. τὰ ἄρα ἀριστερὰ δεξιὰ οἰήσεται καὶ τὰ δεξιὰ ἀριστερὰ ἑκάτερος εἶναι τοῦ ὑπτίου, καὶ δῆλον, ὅτι καὶ τὰ τοῦ ὁρῶντος ἀνάπαλιν ἔχειν ὑπολήψεται ὡς ἐπὶ τοῦ ἔν τι προσώπου αὐτῷ ἑστῶτα[5]), καίτοι ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἔχοντος τῷ ὑπτίῳ τὰ συναμφότερα. οἴεται γὰρ τὸ[6]) πρὸς μεσημβρίαν ὁρῶντος ἑκάτερος δεῖν τὰ ἀριστερὰ εἶναι πρὸς ἀνατολὰς, τὰ δεξιὰ πρὸς δύσιν, καὶ φαίη ἂν, εἰ τὰ ἕτερα οὕτως ἔχει, καὶ τὰ λοιπά· εἰς γὰρ τὸ αὐτὸ ὁρῶμεν· ὅπερ ἦν καὶ ἐπὶ τῶν ἑστώτων καὶ εἰς τὸ αὐτὸ βλεπόντων ἀληθὲς, ἐπὶ δὲ τοῦ τὴν κεφαλὴν κάτω ἔχοντος, κἂν βλέπῃ πρὸς μεσημβρίαν[7]), οὐκ ἀληθές. καλῶς ἄρα εἴρηται, ὅτι ἑκάτερος τὰ ἑκατέρου καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ ἑτέρου μόνον ἀνάπαλιν ἔχειν θέσεως οἰήσεται. τρίτον δὲ, ὅπως καὶ
B ἐπὶ ψυχῆς ταῦτα | κατ' ἀναλογίαν ὀφθήσεται. καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸν μὲν λόγον ἑαυτῆς καταχώσασα, φαντασίαν δὲ καὶ τὰς ἀλόγους ἀνεγείρασα δυνάμεις, μᾶλλον δὲ φυτὸν γενομένη[8]) καὶ τὸν τῶν φυτῶν μιμησαμένη βίον (ἐν τούτοις γὰρ ἡ κεφαλὴ κάτω κατεῤῥίζωται, τὸ δὲ ἄλλο πᾶν ἀναφέρεται κρατοῦν τοῦ ἀμείνονος) ἀπ' ἐναντίας[9]) κρίνει τὰ ὄντα, καὶ οὐχ αὕτη μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ οὔπω μὲν παθοῦσα τοῦτο, βλέπουσα δὲ εἰς ταύτην· δῆλον γοῦν, ὅτι ὁ μὲν τὴν κεφαλὴν ἐρείσας κάτω τοῖς τελέως ἔοικε διεστραμμένοις, ὁ δὲ ἑστὼς μὲν κατὰ φύσιν, τῷ δὲ εἰς ἐκεῖνον ὁρᾶν τὰ ὅμοια ἐκείνῳ πεπονθὼς, τοῖς ὑπ' ἄλλων διαστρεφομένοις, ὥσπερ ἐκεῖνος τοῖς ὑφ' ἑαυτῶν[10]). φυσικὴν[11]) οὖν ἡ ψυχὴ μιμησαμένη ζωὴν τὰ μὲν ἕτερα ταὐτὰ νομίζει, τὰ δὲ ταὐτὰ πάλιν ἕτερα. τὴν μὲν γὰρ ἡδονὴν τῷ ἀγαθῷ νομίζει ταὐτὸν[12]), ἃ δὴ ἕτερά ἐστι, τὸ δὲ θεῖον τοῦ ἀγαθοῦ χωρίζει καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ καλοῦ, ἃ δὴ ταὐτά ἐστι. τὸ ἄρα ταὐτόν[13]) τῳ καὶ τὸ θάτερόν του λέγουσιν ἐναντίως ἀμφότεραι, ἥ τε ἐσχάτη ζωὴ
C καὶ ἡ ἑαυτὴν ἀφεῖσα καὶ ταύτῃ ἑπομένη· διὸ καὶ ψευδεῖς εἰσί· καὶ | οὐ μόνον περὶ ταὐτὸν καὶ ἕτερον, ἀλλὰ καὶ περὶ κίνησιν καὶ στάσιν ταὐτὸν πεπόνθασι. τὸ γὰρ ἀεικίνητον ἵστασθαι νομίζουσιν, ὥσπερ οἱ πολλοὶ τὸν ἥλιον, καὶ τὸ ἑστὼς[14]) κινεῖσθαι, ὡς τὴν γῆν τινὲς, καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν ἐνηλλαγμένως τὰ πράγματα θεωροῦσι. ταῦτα δὲ τὰ πάθη συμβαίνει παρὰ τὰς ἐνεργείας τῶν

---

[1]) 344, 53 *τῶν ἀρκτῴων) τὸ ἀρκτόων* B. — [2]) 345, 1 *νότον ὁρώντων) νότων ὀρόντων* B. — [3]) 345, 2 *δυσμαῖς) δεσμὰς* B. — [4]) 345, 2 *ὁρώντων) ὀρόντων* B. — [5]) 345, 4 *ἔν τι προσώπου αὐτῷ ἑστῶτα) — πρόσωπον —* A. Fort. *ἀντιπροσώπου αὐτῷ ἑστῶτος* — [6]) 345, 5 *τὸ)* Immo *τοῦ* — [7]) 345, 8 *μεσημβρίαν) μεσυμβρίαν* B. — [8]) 345, 11 *γενομένη) γινομένη* B. — [9]) 345, 12 *ἀπ' ἐναντίας) ἀπεναντίας* B. — [10]) 345, 16 *ὑφ' ἑαυτῶν) ἀφ' ἑαυτοῦ* A. — [11]) 345, 16 *φυσικην)* Fort. *φυτικὴν* — [12]) 345, 17 *ταὐτὸν) ταυτὴν* B. — [13]) 345, 18 *ταὐτόν) τα τὸν* B. — [14]) 345, 21 *ἑστὼς)* Fort. *ἑστὸς*

ἐν τῇ θατέρου περιόδῳ κύκλων· διὸ καὶ αὐτὸς εἶπε ταῦτα καὶ τοιαῦτα ἕτερα τὰς περιφορὰς πάσχειν, τὰς ἐν τῷ θατέρου κύκλῳ λέγων ἑπτὰ οὔσας, ἐπεὶ ἥ γε ταὐτοῦ μία ἦν, ἥτις πεπέδηται, καθάπερ εἴρηται πρότερον. μόνος οὖν ἐστιν ἐκεῖνος ἔννους ὁ τὸν θατέρου κύκλον ὀρθώσας, τὸν δὲ ταὐτοῦ λύσας, καὶ οὗτος [1]) ἂν εἴη πάντως ὁ τὸν ἑαυτοῦ Προμηθέα λύων [2]) δεθέντα διὰ τὸν Ἐπιμηθέα· διὰ γὰρ τὴν [3]) πρὸς [4]) τὸ ἄλογον δεδέσθαι τάξιν, ὅπερ ὁ Ἐπιμηθεὺς ἐκεῖνος λέγεται κοσμεῖν.

Οὐδεμία δὲ ἐν ταῖς τό τε περίοδος [5]) ἄρχουσα, οὐδὲ ἡγεμών ἐστι. (Pag. 44 A.)

Πολλῶν γὰρ οὐσῶν ἐν τῷ θατέρου κύκλῳ περιόδων κατὰ μίμησιν τῆς τοῦ παντὸς ψυχῆς πᾶσαι διαλελώβηνται καὶ διάστροφοι γεγόνασι καὶ ἀσθενεῖς καὶ δουλεύουσι | ταῖς ἀλόγοις κινήσεσιν, ἃς οὐ δεῖ περιόδους καλεῖν, ἅτε κατ' εὐ- D θεῖαν ἐπὶ τὴν γένεσιν σπευδούσας. ἔστι γὰρ περίοδος ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ κίνησις· πᾶσα δὲ ἄλογος εἴτε γνῶσις εἴτε ὄρεξις ἀπ' ἄλλου πρὸς ἄλλο σπεύδει εἰς τὸ ἐκτὸς ἐπειγομένη, οὗ ὀρέγεται ἐκτὸς ὄντος, ἢ ὃ γιγνώσκει [6]) ἐκτὸς ὂν ἑαυτῆς [7]). οὔτ' οὖν ἡ ταὐτοῦ [8]) περίοδος ἄρχει· πεπέδηται γὰρ καὶ εἴκασται βασιλεῖ δεδεμένῳ διὰ τὸ ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γενέσθαι· οὔτε ἡ θατέρου· διέστραπται γὰρ καὶ ἔοικε στρατηγῷ τὰ τῶν πολεμίων φρονήσαντι· καὶ οὗτος ὄντως ἐστὶν ὁ Γιγαντικὸς πόλεμος [9]) τὰ ἐν ἡμῖν γηγενῆ τῶν Ὀλυμπίων ἐντιμότερα [10]) ποιῶν καὶ οὐχ ὥσπερ ἐν τοῖς ὅλοις ὑποτάττων [11]) τὰ χείρονα τοῖς ἀμείνοσιν.

Αἷς [12]) δ' ἂν ἔξωθεν αἰσθήσεις τινὲς φερόμεναι καὶ προσπίπτουσαι, συνεπισπάσωνται [13]) καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ἅπαν κύτος [14]), τόθ' αὗται κρατούμεναι κρατεῖν δοκοῦσιν. (Pag. 44 A.)

Ὅπως μὲν οὐδεμία τῶν περιόδων ἄρχουσα οὐδὲ ἡγεμών ἐστιν, εἴρηται, καὶ ὅπως ἡ ἐν ἡμῖν [15]) κεφαλὴ πρὸς τῇ ὕλῃ κατακέχωσται· ὅπως δὲ καὶ οἱ πόδες μετέωροι γίγνονται [16]), καὶ τὰ θνητὰ τῶν | ἀθανάτων ἄρχει [17]), διὰ E

---

[1]) **345, 26** *οὗτος*) *οὕτως* B. — [2]) **345, 26** *τί ἐστι λύειν τὸν ἑαυτοῦ προμηθέα*: m. A. — [3]) **345, 26** *τὴν*) Male *ταύτην* coni. Tayl. — [4]) **345, 26** *πρὸς*) om. A. — [5]) **345, 27** *περίοδος*) *περιόδοις* B. — [6]) **345, 32** *γιγνώσκει*) *γινώσκει* A. — [7]) **345, 32** *ὂν ἑαυτῆς*) *ὄντος αὐτῆς* B. — [8]) **345, 33** *ταὐτοῦ*) *ταύτα* B. (corr. Tayl.) — [9]) **345, 35** *ὁ γιγαντικὸς ἐν ἡμῖν πόλεμος*. m. A. — [10]) **345, 35** *ἐντιμότερα*) *ἐντιμώτερα* A. — [11]) **345, 36** *ὑποτάττων*) *ὑποστάντων* B. — [12]) **345, 26** *Αἷς*) *Ὧς* B. — [13]) **345, 37** *συνεπισπάσωνται*) *συνεπισπάσονται* B. — [14]) **345, 37** *κύτος*) *κῦτος* B. — [15]) **345, 39** *ἡμῖν*) *ἡμῶν* B. — [16]) **345, 39** *γίγνονται*) *γίνονται* A. — [17]) **345, 40** *ἄρχει*) *ἄρχῃ* B et cum *ει* super *ῃ* A.

τούτων προστέθειται τῶν λόγων. αἱ γὰρ αἰσθήσεις ἔξωθεν φερόμεναι· τὰ γὰρ ἐκτὸς ἀναγγέλλουσι· καὶ προσπίπτουσαι· μετὰ πάθους γὰρ [1]) προσβάλλουσιν· ἐὰν οὖν αὗται συνεπισπῶνται [2]) τὸ κύτος [3]) τῆς ψυχῆς, τουτέστι τὴν ὅλην αὐτῆς οὐσίαν (τὸ γὰρ κύτος [4]) ὡς ἐπὶ περιφορῶν τινῶν εἴρηται) καὶ ταῦτα [5]) παρασκευάσωσι φρονεῖν, ἃ λέγουσιν αὗται, τῆς ὅλης ἡγεμόνες γίγνονται ζωῆς καὶ ταῦτα ποιοῦσι λέγειν τε καὶ νομίζειν, ὅσα ἂν αὗται φῶσι, καὶ τοῦτο οἴεσθαι ἀληθῶς, τὸ αἰσθήσει ληπτὸν, οὗ ἂν ἅψαιτό τις ἢ πίοι ἢ φάγοι, νοητὸν δὲ καὶ φιλοσοφίᾳ αἱρετὸν οὐδέν. τούτων δὲ ἡγουμένων αἱ ὀρέξεις κρατοῦσι καὶ τὰ πλήθη δυναστεύει, δουλεύει δὲ ἡ προαίρεσις, καὶ ὁ λόγος ἐν ὑπηρέτου [6]) μέρει τεταγμένος [7]) πορίζει τὰ [8]) πρὸς τὸ τέλος τοῖς πάθεσιν. ἆρ' οὖν ὡς ἀληθῶς ἡγεῖται ἡ αἴσθησις καὶ κρατεῖ; καὶ πῶς δυνατόν, φησι, θνητὴν οὖσαν αὐτὴν καὶ ἔνυλον κρατεῖν; ἀλλὰ δοκεῖ [9]) μὲν κρατεῖν τοῦ λόγου, κρατεῖται δὲ ὑπ' ἄλλων αὐτή, καὶ εἰκότως. αὐτὴ [10]) μὲν γὰρ ἑτέρων [11]) ἐστὶ, διὸ
F τῶν ἐκτὸς ἤρτηται καὶ ὑπ' ἐκείνων κρατεῖται καὶ ἄλλοτε ἀλλοίως | διατίθεται· ὁ δὲ ἄλογος [12]) ἑαυτῷ τῆς δουλείας [13]) αἴτιος. οὐκ ἄρα κρατεῖ τῷ ὄντι, τὴν κρατητικὴν δύναμιν οὐκ ἔχων ἀκράτητον, ἀλλὰ δουλεύων ἄλλοις κρατεῖ τῶν ἑαυτοῦ κρειττόνων ἡπατημένων.

Καὶ διὰ ταῦτα [14]) δὴ πάντα [15]) τὰ πάθη, νῦν κατ' ἀρχάς τε [16]) ἄνους ψυχὴ γίγνεται τὸ πρῶτον, ὅταν εἰς σῶμα ἐνδεθῇ θνητόν. (Pag. 44 B.)

Τοῦτο συμπέρασμά ἐστι πάντων τῶν ῥηθέντων περὶ τῆς ἐνσωματώσεως
346 τῶν ψυχῶν, ἀφ' ὧν τὰς αἰτίας | ἀνεῦρε τῆς ταραχῆς αὐτῶν καὶ τοῦ θορύβου τοῦ ἐκ τῆς γενέσεως, καὶ τέλος τῆς ἀνοίας τῆς τοῖς νεογνοῖς ἐμφυομένης [17])· ἀφ' ὧν πάλιν δῆλον, ὅτι τὴν λογικὴν ψυχὴν καὶ ἐν τοῖς παισὶν εἶναι μὲν οἴεται, πεπεδῆσθαι δὲ καὶ ἀργεῖν [18]) ὑπὸ τῶν ἀλόγων [19]) δυνάμεων κρατουμένην, ἀλλ' οὐχ ὕστερον χρόνῳ παραγίγνεσθαι [20]), καθάπερ οἴονταί τινες. παραδέδωκε γὰρ τὰς αἰτίας, δι' ἃς καὶ παρὼν ὁ λόγος οὐ πάρεστιν, ἃς καὶ συμπεραινόμε-

[1]) 345, 41 *γὰρ*) *γὰρ......*B. — [2]) 345, 41 *συνεπισπῶνται*) *συνεπεισπῶνται* A. — [3]) 345, 42 *κύτος*) *κῦτος* — [4]) 345, 42 *κύτος*) *κῦτος* — [5]) 345, 43 *ταῦτα*) Tayl. coni. *τοῦτο*, sine ratione. — [6]) 345, 46 *ὑπηρέτου*) *ὑπερέτου* B. — [7]) 345, 46 *τεταγμένος*) *τεταγμένως* B. — [8]) 345, 46 *τὰ*) *τε* B. — [9]) 345, 48 *δοκεῖ*) *δοκεῖν* B. — [10]) 345, 49 *αὐτὴ*) *αὐτὸ*, in m. *αὐτὴ*, A. — [11]) 345, 49 *ἑτέρων*) *ἕτερον* B et, in m. *ἑτέρων δοκεῖ*, A. — [12]) 345, 50 *ὁ δὲ ἄλογος*) *ἡ δὲ ἄλογος* B et, in m. *ὁ δὲ λόγος*, A. — [13]) 345, 50 *δουλείας*) *δουλίας* A. — [14]) 345, 51 *διὰ ταῦτα*) *διαταῦτα* B. — [15]) 345, 52 *πάντα*) om. B. — [16]) 345, 52 *κατ' ἀρχάς τε*) *καταρχὰς* B. — [17]) 345, 54. 346, 1. 2 *ἀφ' ὧν—ἐμφυομένης*) bis scripta habet B, et in priori exemplo *ἐνεῦρε* pro *ἀνεῦρε* et *θορύβου τῆς* pro *θ. τοῦ* et *ἀνοίας τοῖς* pro *ἀ. τῆς τοῖς* exhibet. — [18]) 346, 3 *ἀργεῖν*) *ἀρχεῖν* B. (corr. Tayl.) — [19]) 346, 3 *ἀλόγων*) *ἄλλων* B. — [20]) 346, 3 *παραγίγνεσθαι*) *παραγίνεσθαι* A.

νος[1]) εἶπεν, ὅτι διὰ ταύτας ἄνους γίγνεται[2]) ψυχὴ καὶ κατ' ἀρχάς, ὅταν τὸ πρῶτον εἰς σῶμα ἐνδεθῇ, καὶ νῦν. τί γὰρ διαφέρει νεαρὸν εἶναι κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἢ κατὰ τὴν ζωήν; ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς ἀνοήτοις τῶν προβεβηκότων παρὼν ὁ λόγος ἡσυχάζει, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τοῖς νέοις[3]) πάρεστι μέν, κρατούμενος δὲ ὑπὸ τῆς ἀνοίας ἀργός ἐστιν.

Ὅταν δὲ τὸ τῆς αὔξης καὶ τροφῆς ἔλαττον ἐπίῃ[4]) ῥεῦμα· πάλιν δὲ αἱ περίοδοι λαμβανόμεναι γαλήνης, τὴν ἐπ' αὐτὴν ὁδὸν ἴωσι καὶ καθιστῶνται μᾶλλον ἐπιόντος[5]) | τοῦ χρόνου, τό B
τε ἤδη πρὸς τὸ κατὰ φύσιν ἰόντων σχῆμα ἑκάστων τῶν κύκλων αἱ περιφοραὶ κατευθυνόμεναι, τό τε θάτερον καὶ τὸ ταυτὸν προσαγορεύουσαι, κατ' ὀρθὸν ἔμφρονα[6]) τὸν ἔχοντα αὐτὰς γιγνόμενον ἀποτελοῦσιν. (Pag. 44 B.)

Ὅτι[7]) ἐν μὲν τῷ Φαίδρῳ τὴν εὐδαίμονα ζωὴν τῆς ψυχῆς ἀνεδίδαξε, καθ' ἣν συμπεριπολοῦσα τοῖς θεοῖς ἐπὶ τὸν ὑπερουράνιον ἀνατρέχει τόπον καὶ θεᾶται αὐτὴν δικαιοσύνην, αὐτὴν σωφροσύνην καὶ ἑκάστην τῶν θείων ἀρετῶν, καὶ πάλιν κατὰ μικρὸν ἀπὸ τῆς ἄκρας εὐδαιμονίας καὶ τῆς μακαριότητος ἐκείνης ἤγαγεν εἰς τὸ ποτὲ μὲν ὑπερκύπτειν, ποτὲ δὲ εἴσω[8]) δύνειν καὶ ἀπὸ τοῦδε[9]) κατὰ ὕφεσιν εἰς τὸ μηδὲν ὁρῶσαν ἔτι συνέπεσθαι διὰ συνήθειαν· οὐ γὰρ εὐθὺς ἀπὸ τοῦ νοητοῦ καὶ ἀθρόως ὑπάρχοντος ταῖς ψυχαῖς ἡ εἰς γένεσιν πτῶσις, ἀλλὰ διὰ πολλῶν πρόεισι τῶν μέσων· ἐν δὲ τούτοις ἔμπαλιν τὰ πάθη τῆς εἰς γένεσιν πεσούσης ψυχῆς καὶ τὰς στροφὰς καὶ τὰς κλάσεις καὶ τοὺς ὀχετοὺς ἐκτραγῳδήσας ἐθέλει κατὰ μικρὸν ἐπαναγαγεῖν[10]) αὐτὴν εἰς τὴν νοερὰν καὶ τὴν κατὰ φύσιν ζωήν. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν παυομένων | τῶν ἀμεινόνων C
καὶ τῶν ἀπὸ νοῦ καὶ θεῶν ἐνδιδομένων[11]) ἀγαθῶν παρεισῄει[12]) τὰ χείρονα, χωλεία καὶ πτερορρύησις καὶ λήθη καὶ συντυχία καὶ βαρύτης· ἐνταῦθα δὲ ἀποληγόντων τῶν χειρόνων καὶ τῶν ἐκ τῆς ὕλης ἐμποδίων κατὰ φύσιν εὐθὺς ἀναιρεῖται[13]) καὶ ἀναφαίνεται τὰ[14]) κρείττονα, τάξις καὶ λόγος καὶ ἡ λελογισμένη καὶ ἔμφρων κατάστασις. εἰς γὰρ ἡλικίαν ἰόντες αὐτοὶ ἐμφρονέστεροι[15]) γιγνόμεθα καὶ μᾶλλον λελογισμένοι τῆς τε ὁμαλοῦς[16]) καὶ εὐτάκτου

---

[1]) 346, 4 *συμπεραινόμενος*) *συμπαραινόμενος* B. — [2]) 346, 5 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [3]) 346, 7 *νέοις*) Tayl. coni. *νεογνοῖς*, sine ratione. — [4]) 346, 8 *ἐπίῃ*) *ἐπίη* B. — [5]) 346, 9 *ἐπιόντος*) *ἐποιόντος* B. — [6]) 346, 11 *κατ' ὀρθὸν ἔμφρονα*) *κατορθὸν εὔφρονα* B. — [7]) 346, 12 *Ὅτι*) *Ὁ* B. — [8]) 346, 15 *εἴσω*) *ἔσω* B. — [9]) 346, 15 *τοῦδε*) *τοῦ δὲ* A. — [10]) 346, 19 *ἐπαναγαγεῖν*) *ἐπαγαγεῖν* A. — [11]) 346, 20 *ἐνδιδομένων*) *καὶ διδομένων* B. — [12]) 346, 20 *παρεισῄει*) *παρασείει* B. — [13]) 346, 22 *ἀναιρεῖται*) *εἶναι .... ῥεῖτας* B. — [14]) 346, 22 *τὰ*) *γὰρ* B. — [15]) 346, 23 *ἐμφρονέστεροι*) *ἐμφρωνέστεροι* B. — [16]) 346, 24 *ὁμαλοῦς*) *ὁμαλῆς* B.

ζωῆς ποιούμεθα[1]), τῆς φύσεως ἀγούσης. τί οὖν; φαίη ἂν ὁ Γαληνός[2])· ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν ἕπονται τῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις, καὶ ὑγροῦ μὲν ὄντος καὶ ἀστάτου καὶ παντοίως ῥέοντος ἄνους καὶ ἄστατος ἡ ψυχὴ, καθισταμένου δὲ εἰς συμμετρίαν κατευθύνεται καὶ ἔμφρων γίγνεται[3]). καὶ πῶς ταῦτα συγχωρήσομεν; τὴν γὰρ ἀθάνατον ψυχὴν καὶ πρὸ τοῦ σώματος οὖσαν οὐ θέμις διὰ τὸ σῶμα νοερὰν ποιεῖν, ἀλλ' ἐκεῖνο μᾶλλον τὸ σῶμα ποτὲ μὲν ἐμπόδιον γίγνεσθαι[4]) τῇ ψυχῇ ῥητέον πρὸς τὴν εὔτακτον ζωὴν, ποτὲ δὲ ἧττον ἐνοχλεῖν.
D ὥσπερ οὖν[5]) εἰ γείτονι παροικοίημεν[6]) | λήρῳ καὶ ἀδολέσχῃ, νεώτεροι[7]) οὐκ ἂν γενοίμεθα δι' αὐτὸν, μᾶλλον δὲ καὶ ἧττον ἐμποδίζειν ἡμῖν δύναται πρὸς τὴν ἥσυχον ζωὴν, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ τοῦ σώματος συνάρτησις ὁτὲ μὲν ἐκταράττει τὴν ψυχὴν, ὁτὲ δὲ ἀνίησι τὸν θόρυβον, ἡ δὲ ἐν γαλήνῃ γίγνεται[8])· καὶ μᾶλλον μὲν αὐτὴ τῆς ταραττομένης ἔχει κατὰ φύσιν, οὔπω δὲ οὐδὲ αὕτη, πρὶν αὐτῇ καὶ παιδεία προσγένηται. τὸ ἄρα σῶμα κωλυτικὸν μὲν ἦν τῆς ἔμφρονος ζωῆς, ποιητικὸν δὲ οὐδαμῶς[9]). ταῦτα μὲν[10]) καὶ περὶ τούτων· περὶ δὲ τῶν καθ' ἕκαστον ῥητέον, ὅτι τὸ μὲν τῆς αὔξης καὶ τροφῆς ῥεῦμα δηλοῖ τὸν φυσικὸν ὀχετόν· ἀνάγκη γὰρ πλείονος αὐξήσεως[11]) γιγνομένης πλείονα καὶ τὴν τροφήν· πλείων δὲ ἡ αὔξη, διότι καὶ τὸ αὖξον τότε[12]) δυνατώτερον· ἡ φύσις αὕτη γὰρ ἐν μὲν τοῖς νέοις θάλλει καὶ ἔστιν εὐσθενὴς, ἐν δὲ τοῖς προβεβηκόσιν ἀσθενεῖ, παρ' οἷς ἡ ψυχὴ λελογισμένη μᾶλλον· καὶ οὐ μόνον κατὰ τὰς ἡλικίας ἴδοις ἂν αὐτὴν ἀντιπεπονθυῖαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ καιρούς· ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἐγρηγόρσεσιν[13]) ἡ ψυχὴ νεωτέρα ἑαυτῆς ἐστὶ, ἐν δὲ τοῖς
E ὕπνοις αὐτὴ μὲν ἀργεῖ, δρᾷ | δὲ τότε μάλιστα[14]) ἡ φύσις καὶ περαίνει[15]) τὸ ἑαυτῆς· εἰκότως ἄρα καὶ τοῦ ῥεύματος ἠλαττωμένου[16]) τοῦ φυσικοῦ γαλήνη γίγνεται[17]) καὶ τάξις περὶ τὴν ψυχήν· τὴν δὲ τῶν περιόδων ὁδὸν τὴν εἰς σύνεσιν καὶ ὁμαλότητα καὶ τάξιν πρόοδον ῥητέον· οἱ γὰρ ἐν ἡλικίᾳ ὄντες ὡς ἐπίπαν ἐμφρονέστεροι καὶ ὁμαλέστεροι καὶ βεβαιότεροι τῶν νέων εἰσί· τοὺς δὲ κύκλους[18]) ἑκάστους, καθ' οὓς ἡ θατέρου διῄρηται περίοδος, καὶ περιφορὰς[19]), τὰς ἐνεργείας αὐτῶν, αἳ κατευθύνονται τῷ τε ἀπὸ τῆς

---

1) 346, 24 *ποιούμεθα) ποιούμεθα.......* B. Tayl. *τὴν πρόοδον* excidisse suspicatur. Sed *ποιεῖσθαί τινος* dici potest is, qui alicuius potestati subiicitur. — 2) 346, 25 *ση. τὶ φησὶ περὶ γαληνοῦ·* m. A. — 3) 346, 27 *γίγνεται) γίνεται* A. — 4) 346, 29 *γίγνεσθαι) γίνεσθαι* A. — 5) 346, 29 *ση. ἔνστασις πρὸς ἰατρὸν τὸν γαληνόν*: m. A. — 6) 346, 29 *παροικοίημεν) παροικήοιμεν* B. *παροικήειμεν* cum *οι* super *ει* A. — 7) 346, 30 *νεώτεροι)* Fort. *ἐνεώτεροι* — 8) 346, 32 *γίγνεται) γίνεται* A. — 9) 346, 34 *ὅτι το σῶμα κωλυτικὸν μὲν τῆς ἔμφρονος ζωῆς ἐστι ποιητικὸν δὲ οὔ*: m. A. — 10) 346, 34 *μὲν)* om. A. — 11) 346, 35 *αὐξήσεως) ἀξήσεως* B. — 12) 346, 36 *τότε) τόδε* B. — 13) 346, 39 *ἐγρηγόρσεσιν) ἐγρηγόρεσιν* B. — 14) 346, 40 *τοτε μάλιστα) μ. τ.* B. — 15) 346, 40 *περαίνει) παραίνει* B et fortasse A. — 16) 346, 40 *ἠλαττωμένου) ἐλαττωμένου* — 17) 346, 41 *γίγνεται) γίνεται* A. — 18) 346, 43 *κύκλους) κίκλους* B. — 19) 346, 43 *περιφορὰς) περιφοραὶ* B.

κλάσεως ἀνανεύειν καὶ τὸ[1]) παντελῶς εἰς τὸ κυκλικὸν ἀνατρέχειν εἶδος. με-
ταξὺ γὰρ τῆς κεκλασμένης εὐθείας καὶ τῆς περιφερείας ἡ ἄκλαστός ἐστι, μι-
μουμένη τῆς περιφερείας τὸ ἁπλοῦν, τὸ ὁμαλὲς, τὸ ὅμοιον. αὗται δὲ αἱ πε-
ριφοραὶ καὶ τὸ ταὐτὸν καὶ θάτερον ὀνομάζουσι κατ' ὀρθὸν[2]), τό
τε ἐν τοῖς διανοητικοῖς καὶ τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. οὐκ ἔτι γὰρ παιδικῶς πάντα
φέρουσιν, ἀλλ' οἰκείως[3]) ἕκαστα καὶ συνάπτειν καὶ διαιρεῖν ἐπιχειροῦσι. καὶ
δεῖ ἐφιστάνειν[4]), ὅπως πανταχοῦ περὶ τὸ ταὐτὸν τοῦτο καὶ τὸ θάτερον καὶ τὴν
ἐπιστήμην ἀφορίζεται καὶ τὴν ἄγνοιαν, ἢ κατ'[5]) εὐθεῖαν, | ἢ κατ' ἐναλλαγήν. F
καὶ γὰρ τὰ μὲν καταφάσκομεν δέον ἀποφάσκειν, ὅ ἐστι τὸ ἕτερον ὡς ταὐτὸν
νοεῖν, καὶ ἀνάπαλιν ἀποφάσκομεν ὅσα καταφάσκειν δέον, τοῦ ἑτέρου ἄγνοιαν
ἔχοντες, ὡς ὅταν γε τὸ γνωστικὸν διήρθρωται, πάντα ὡς ἔχει φύσεως ὀνομά-
ζομεν, τὰ μὲν ταὐτὰ λέγοντες, τὰ δὲ ἕτερα εἶναι ἀλλήλων. οὕτω δ' οὖν αἱ
περίοδοι ἡμῶν προκόπτουσαι κατὰ φύσιν ἔμφρονα τὸν ἔχοντα αὐτὰς
ἀποτελοῦσι γιγνόμενον. καὶ εἰκότως ἔφη γιγνόμενον, ὅτι φυσικῶς
κινοῦνται[6]), ὅτε γίγνεταί τις ἀπ' | αὐτῶν ἔμφρων, ἔστι δὲ ὅτε καὶ τῆς ὀρθῆς 347
τροφῆς[7]) ἐπὶ τούτοις τυχὼν, περὶ οὗ φησιν ἑξῆς.

Ἂν μὲν οὖν δὴ[8]) καὶ συνεπιλαμβάνηταί τις ὀρθὴ τροφὴ παιδεύσεως, ὁλόκληρος ὑγιής τε παντελῶς τὴν μεγίστην ἀποφυγὼν νόσον[9]) γίγνεται[10]). (Pag. 44 C.)

Ἡ μὲν κατὰ φύσιν τῶν ψυχῶν ἐπὶ τὴν φρόνησιν ὁδὸς ὑπογέγραπται διὰ τῶν εἰρημένων λόγων· συνάπτει δὲ ταύτῃ καὶ τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν τελεσιουργὸν οὖσαν τῆς φυσικῆς ἐπιτηδειότητος καὶ διὰ μὲν τῆς τροφῆς τῆς ὀρθῆς συνεθισμὸν τῷ ἀλόγῳ τῶν ἀγαθῶν πράξεων παρεχομένην καὶ τὴν κατ' ὀρθὴν δόξαν ζωὴν, διὰ δὲ τῆς παιδεύσεως μαθήμασι καὶ τῇ διαλεκτικῇ τὴν λογικὴν οὐσίαν τρέφουσαν. δεῖ γὰρ ἤθεσι μὲν τὸ ἄλογον, δόγμασι δὲ παιδευθῆναι τὸν λόγον, ἵνα τὸ μὲν ὑπήκοον ᾖ[11]) τῆς λογικῆς ζωῆς, ἡ δὲ εἰς νοῦν ἀναδραμοῦσα τὴν τῶν ὄντων θεάσηται φύσιν. τούτων γὰρ γιγνομένων[12]) ἡ ψυχὴ[13]) ὁλόκληρος ἀποτελεῖται καὶ ὑγιής· ὁλόκληρος μὲν, ὡς πάσας ἑαυτῆς τὰς δυνάμεις, | εὐλύτως αὐτοῦ, ... πεπεδημένην λύσας, ὑγιὴς δὲ, ὡς τὴν θατέρου περίοδον διεστραμμένην ἰασάμενος καὶ ἐπὶ τὸ ἄκλαστον καὶ

---

[1]) 346, 44 τὸ) Fort. τῷ — [2]) 346, 47 κατ ὀρθὸν) κατορθόν B. — [3]) 346, 48 οἰκείως) εἰκείως B. — [4]) 346, 48 δεῖ ἐφιστάνειν) δὴ ἐφιστάνει B. ὅτι πανταχοῦ περὶ τὸ ταυτὸν καὶ τὸ θάτερον ἡ ἐπιστήμη ἀφορίζεται: m. A. — [5]) 346, 49 κατ') κάθ' B. — [6]) 346, 54 κινοῦνται) κοινουνται B. — [7]) 347, 1 ὀρθῆς τροφῆς) τροφῆς τῆς ὀρθῆς B. — [8]) 347, 2 δὴ) om. B. — [9]) 347, 3 νοσον) νόσαν B. — [10]) 347, 3 γίγνεται) γίνεται A. — [11]) 347, 8 ᾖ) ῆ B. — [12]) 347, 9 γιγνομένων) γινομένων A. — [13]) 347, 9 ἡ ψυχη) Fort. τὴν ψυχὴν

ἀπλαγίαστον ἀπανανεγκών[1])· ἢ καὶ ὁλόκληρος μὲν, ὡς τὰ ὅλα διώκων ἀντὶ τῶν μερῶν καὶ ἀπὸ τῆς κάτω πτοίας αἴρων ἑαυτὸν καὶ εἰς νοῦν ἀνεγείρων καὶ οἷον τὴν ἅλμην ἀποπτύσας[2]) καὶ ἀποτιναξάμενος τῆς γενέσεως, ὑγιὴς δὲ, ὡς ἐπὶ τὴν κατὰ φύσιν ἑαυτοῦ τάξιν ἐπανελθὼν καὶ εἰς ἐπιστήμην ἀναδραμών· μεγίστη γὰρ νόσος ψυχῆς ἀμαθία, κατορύττουσα καὶ ἀποτυφλοῦσα τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς.

Καταμελήσας δὲ, χωλὴν τοῦ βίου διαπορευθεὶς ζωὴν, ἀτελὴς, καὶ ἀνόητος εἰς ᾅδου πάλιν ἔρχεται. (Pag. 44 C.)

Ὅτι καὶ ἡ τῆς φύσεως κίνησις δρᾷ τι καὶ ἡ τῆς πολιτικῆς παιδεία[3]), δηλοῖ διὰ τούτων ὁ φιλόσοφος· ἀτελῆ[4]) γὰρ ἀποκαλεῖ τὸν μὴ τυχόντα τῆς ὀρθῆς τροφῆς καὶ παιδεύσεως, ὥσπερ ὁ λελωβημένους ἔχων τοὺς πόδας βαδίζει μὲν, οὐ καλῶς δέ. οὗτος δὲ οὔτε πάντη τῶν κινητικῶν ἐστέρηται[5]) μερῶν οὔτε ἀρτίοις αὐτοῖς χρῆται καὶ τελείοις. κατὰ τὸν αὐτὸν οὖν τρόπον καὶ ὁ ἑαυτοῦ
C καταμελήσας (οὗτος | δέ ἐστιν ὁ τὰ[6]) κάτω βλέπων, ἀφεὶς τὴν ἑαυτοῦ γνῶσιν) χωλὴν τοῦ βίου διαπορευθεὶς ὁδὸν, ὡς κατὰ θάτερα μόνον προκόψας, ἐφ' ὅσον ἐκίνησεν ἡ φύσις, ἀτελής, φησιν, εἰς Ἅιδου πάλιν ἔρχεται καὶ ἀνόητος, οὐ δυνηθεὶς τελεώσασθαι τὸν ἑαυτοῦ νοῦν, διότι καὶ οἱ ζῶντες ἐκ τῶν τεθνεώτων εἰσί[7])· καὶ τὸ εἰς Ἅιδου τὸ σκοτεινὸν δηλοῖ καὶ ἀλαμπές. οὐ γάρ που ταύταις παρὰ[8]) τὸν ἀγαθόν ἐστι καὶ φρόνιμον θεὸν ἡ ἄφιξις διὰ τοῦ καταγωγοῦ στομίου[9]) εἰς τὸν ὑποχθόνιον τόπον. τὸ γὰρ ἑαυτὸ[10]) μὴ καθῆραν[11]) οὐ δύναται περιιδεῖν ἀκάθαρτον[12]) τὸ πᾶν. πέμπεται οὖν οἷ γενόμενον καθαρθήσεται, καὶ τὸ μόνως καθ' εἱμαρμένην ζῆσαν ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἐν τεταγμένοις κατευθύνεται χρόνοις.

Ταῦτα μὲν οὖν ὕστερά ποτε γίγνεται, περὶ δὲ τῶν νῦν προτεθέντων, δεῖ διελθεῖν ἀκριβέστερον. (Pag. 44 C.)

Ἀκόλουθός ἐστι[13]) τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῆς ἐνσωματώσεως τῆς ψυχῆς ὁ περὶ τῆς συστάσεως τοῦ σώματος, τοῦ τε ὅλου καὶ τῶν μορίων, καὶ ὁ περὶ τῆς ἀλόγου ζωῆς, ἀλλ' οὐχ ὁ περὶ τῶν λήξεων. τὸν γὰρ περὶ τῶν λήξεων
D ἀκριβῆ[14]) λόγον ἐν τοῖς πολιτικοῖς σκέμμασιν, | ἐπιστρέφων δι' αὐτοῦ τὰς

---

1) **347, 11** *ἀπανανεγκών*) Immo *ἐπανανεγκών* — 2) **347, 13** *ἀποπτύσας*) *ἀποπτήσας* B. — 3) **347, 16** *παιδεία*) *παιδία* B. — 4) **347, 17** *ἀτελῆ*) *ἀτελεῖ* B. — 5) **347, 18** *ἐστέρηται*) *ἠστέρηται* A. *ἐστέρησται* B. — 6) **347, 20** *τὰ*) *τῷ* A. — 7) **347, 22** *διότι — εἰσί*) Haec fortasse post *πάλιν ἔρχεται* collocanda. — 8) **347, 23** *παρὰ*) *κατὰ* B. — 9) **347, 24** *τὸ καταγωγὸν στόμιον*: m. A. — 10) **347, 24** *ἑαυτὸ*) *ἑαυτὸν* B. — 11) **347, 24** *καθῆραν*) *καθῆραι* A. *καθῆραι* B. — 12) **347, 25** *ἀκάθαρτον*) Tayl. coni. *ἀκήρατον*, perperam. — 13) **347, 27** *Ἀκόλουθός ἐστι*) *Ἀκόλουθος* B. — 14) **347, 29** *ἀκριβῆ*) Fort. *ἀκριβοῖ*

ψυχὰς εἰς τὴν ἔμφρονα ζωήν· τῷ δὲ φυσικῷ προσήκει τελειώσασθαι τὸν περὶ τοῦ ζώου λόγον. εἰκότως οὖν καὶ ὁ φιλόσοφος ἀπαλλάττεται μὲν τῶν ἠθικῶν, ἐπὶ δὲ τὴν φυσικὴν μεθίσταται διδασκαλίαν, εἰπών, ὅτι ταῦτα, ἃ δή ἐστι τῶν ψυχῶν λήξεις, ὕστερά ποτε γίγνεται ἐκείνων, περὶ δὲ ὧν προετέθη[1]) νῦν δεῖ[2]) διελθεῖν ἀκριβέστερον. καὶ δοκεῖ μὲν ἡ λέξις ἔχειν τι δύσκολον, λέγει δὲ ὅμως, ὅτι τὰ νῦν εἰρημένα πάντα ἐν[3]) ὑστέροις γίγνεται[4]) χρόνοις, περὶ ἐκείνων δὲ δεῖ τῶν νῦν ἡμῖν εἰς διέξοδον προκειμένων εἰπεῖν, οἷα δή ἐστι τὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος ζωῆς. ἄλλοι δὲ μετατάττοντες ἐπὶ τὸ σαφὲς γράφουσι περὶ δὲ τῶν νῦν προτεθέντων, δέοι διελθεῖν ἀκριβέστερον· οἷς ἐναντιοῦται τὸ ἐφεξῆς.

Τὰ δὲ πρὸ τούτων, περὶ σωμάτων κατὰ μέρη τῆς γενέσεως καὶ περὶ ψυχῆς, δι' ἅς τε αἰτίας καὶ προνοίας γέγονε θεῶν, τοῦ μάλιστα εἰκότως ἀντεχομένοις[5]), οὕτω καὶ ἐνταῦθα πορευομένοις διεξιτέον. (Pag. 44 D.)

Ἐν δὴ τούτοις ὁρίζει τὸν σκοπὸν τῶν ῥηθησομένων λόγων, ὅτι περὶ σωμάτων γενέσεως περὶ[6]) ψυχῆς. ἁπλῶς μὲν γὰρ | ἐῤῥήθη περὶ ἀμφοῖν εἰπεῖν[7]), E ὅτι γέγονεν ἐκ θεῶν· δεῖ δὲ καὶ περὶ τῶν μορίων ἀμφοῖν εἰπεῖν[8]), ἐκ τίνων μὲν τὴν ψυχήν, ἐκ τίνων δὲ τὸ σῶμα συνέστησαν οἱ δεύτεροι δημιουργοί. ταῦτα δέ ἐστιν, ἃ καὶ ἔμπροσθεν, εἰπὼν[9]) χρῆναι ψυχὴν ὑποστῆσαι καὶ σῶμα τοὺς θεούς, ἐπήγαγε[10]) καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα ἀπεργάσασθαι, τὰς διαιρέσεις τῆς ψυχῆς καὶ τὴν λεπτολογίαν τῶν μερῶν τοῦ σώματος. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ παντὸς οὕτω μετὰ τὸν κοινὸν περὶ τοῦ ὅλου λόγου περὶ τῶν ἐν αὐτῷ μερῶν εἶπε, καὶ ὅπερ ἴδιόν ἐστι τῆς Πλατωνικῆς φιλοσοφίας, τὸ τῶν θεῶν ἐξάπτειν πᾶσαν τὴν γένεσιν, τοῦτο ποιεῖ[11]) καὶ νῦν, τὰς πρωτουργοὺς αἰτίας τῶν θνητῶν σωμάτων καὶ τῶν ἀχωρίστων εἰδῶν τῆς ζωῆς ἐν τοῖς θεοῖς ἀποτιθέμενος, οὐχ ὅτι[12]) τῶν μερικῶν ἐστὶν ἐν αὐτοῖς εἴδη[13]) καὶ τῶν καθ' ἕκαστα καὶ φθαρτῶν διωρισμένοι λόγοι· πόῤῥω γὰρ τῆς μερικῆς ποιήσεως τὸ θεῖον· ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν γιγνομένων ἀγενήτως[14]) καὶ τῶν ἐνύλων ἀΰλως προεστήκασι, τὸ ἐν[15]) τοῖς ἀποτελέσμασι μερικὸν ἐκ πολλῶν μερικῶν καὶ προσεχῶν αἰτίων συγκροτοῦντες διὰ τῶν ἀϊδίων κινήσεων καὶ διὰ τῶν τεταγμένων αἰτίων πολυειδῶν ὄντων. | ὡς γὰρ ὁ πρῶτος δημιουργὸς F

---

[1]) 347, 33 *προετέθη*) *προεθέθη* B. — [2]) 347, 33 *δεῖ*) om. B. — [3]) 347, 34 *ἐν*) om. B. — [4]) 347, 34 *γίγνεται*) *γίνεται* A. — [5]) 347, 38 *ἀντεχομένοις*) *ἀνεχομένοις* B. — [6]) 347, 39 *περὶ*) Fort. *καὶ περὶ* — [7]) 347, 40 *εἰπεῖν*) delendum videtur. — [8]) 347, 40 *ὅτι γέγονεν — εἰπεῖν*) om. B. — [9]) 347, 41 *εἰπὼν*) Pag. 42 D. — [10]) 347, 41 *ἐπήγαγε*) Pag. 42 E. — [11]) 347, 45 *ποιεῖ*) *ποιεῖν* B. — [12]) 347, 46 *πῶς οἱ θεοὶ τῶν μερικῶν ἔχουσι τὰς πρωτουργοὺς αἰτίας*: m. A. — [13]) 347, 46 *εἴδη*) *ἤδη* B. — [14]) 347, 47 *γιγνομένων ἀγενήτως*) *γινομένων ἀγεννήτως* A. — [15]) 347, 48 *ἐν*) *ἑνὶ* B.

παραδίδωσι τοῖς νέοις θεοῖς[1]), οὕτω καὶ ἡ τούτων πρόνοια διὰ τῶν δαιμόνων
πρόεισι ἄχρι τῶν ἐνύλων καὶ ἀτόμων ἀρχῶν, ὑπουργοῖς χρωμένη καὶ ταῖς διω-
ρισμέναις φύσεσι καὶ ταῖς ἰδίαις ἑκάστων[2]) κινήσεσι, τούτων τε καὶ ἀέρων[3])
δυνάμεσιν ἐξηλλαγμέναις, καὶ πᾶσι τοῖς προσεχέσι τῶν γιγνομένων[4]) αἰτί-
οις[5]), ἀφ' ὧν δὴ συμπληροῦται τὸ γιγνόμενον καὶ μερικὸν ἀντὶ ὅλου δημιουρ-
γεῖται καὶ ὑπόστασιν ἰδιότησι περιγεγραμμένην ἄλλως καὶ ἄλλαις παραδέχεται.
348 ῥητέον δ' οὖν | κἀνταῦθα περί τε τοῦ σώματος κατὰ μέρος, οἷον περὶ κεφα-
λῆς, περὶ θώρακος, περὶ σκελῶν, καὶ ἐφ' ἑκάστου τούτων περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς
μορίων· ὀργανικὰ γὰρ καὶ ταῦτά ἐστι· καὶ περὶ τῆς θνητῆς ψυχῆς τῆς ἅμα τῷ
σώματι τὸ θνητὸν ζῶον ποιούσης, τὸ δημιούργημα τῶν νέων θεῶν, καὶ περὶ
τῶν μορίων αὐτῆς, τῶν τε γνωστικῶν καὶ τῶν ὀρεκτικῶν. ἐὰν γὰρ ταῦτα κα-
λῶς τῷ λογισμῷ συνέλωμεν, ἔσται ἡμῖν ὁ περὶ ἀνθρώπου λόγος εὖ παραδεδο-
μένος. δεῖ δὲ ὡς τὸν ὅλον κόσμον, οὕτω καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐπισκέψασθαι τε-
λείως, διότι μικρός ἐστι καὶ οὗτος κόσμος[6]). ἔχει γὰρ καὶ νοῦν καὶ λόγον καὶ
θεῖον σῶμα καὶ θνητὸν, ὥσπερ τὸ πᾶν, καὶ διῄρηται ἀνάλογον τῷ[7]) παντί·
ὅθεν δὴ καὶ λέγειν τινὲς εἰώθασιν, ὡς τὸ μὲν νοερὸν αὐτοῦ τῇ ἀπλανεῖ τέτα-
κται ἀνάλογον, τοῦ[8]) λόγου τὸ μὲν θεωρητικὸν τῷ Κρόνῳ, τὸ δὲ πολιτικὸν τῷ
Διὶ, τοῦ δὲ ἀλόγου τὸ μὲν θυμοειδὲς Ἄρεϊ, τὸ δὲ φωνητικὸν Ἑρμῇ, τὸ δὲ
B ἐπιθυμητικὸν[9]) Ἀφροδίτῃ, τὸ δὲ | αἰσθητικὸν Ἡλίῳ, τὸ δὲ φυτικὸν Σελήνῃ,
καὶ τὸ μὲν αὐγοειδὲς ὄχημα τῷ οὐρανῷ, τὸ δὲ θνητὸν τοῦτο τῷ ὑπὸ σελήνην.
ἵν' οὖν καὶ μερικῶς ἴδῃς τὸ ὅλον, ὁ περὶ ἀνθρώπου λόγος τῇ πάσῃ φυσιολογίᾳ
συντέτακται. ταῦτα καὶ περὶ τούτου. τὰς δὲ αἰτίας καὶ τὰς προνοίας τῶν
θεῶν πῶς διαιρετέον; ἢ τῷ τὰς μὲν ὑποστατικὰς εἶναι, τὰς δὲ φρουρητικὰς,
καὶ τὰς μὲν τῆς οὐσίας χορηγοὺς[10]), τὰς δὲ τῶν ἀγαθῶν, καὶ τὰς μὲν τῶν
θνητῶν ποιητικὰς, τὰς δὲ καὶ τῶν ψυχῶν τῶν ἀθανάτων σωστικάς[11])· προ-
νοοῦσι γὰρ καὶ τούτων καὶ ὑποδέχονται κατιούσας αὐτὰς καὶ πάλιν ἀνιέναι
βουλομέναις χεῖρα ὀρέγουσι καὶ τὸν παρ' ἑαυτῶν ἔλεον χορηγοῦσιν[12]).
ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ αἰτία καὶ ἡ πρόνοια τῶν νέων θεῶν καὶ πεπλήθυσται καὶ
ἥνωται (πόθεν γὰρ ἂν τοῖς γιγνομένοις ἀπ' αὐτῶν ὑπῆρχεν ἕνωσις, εἰ μὴ
πολλῷ πρότερον ἀλλήλοις οἱ ποιοῦντες ἥνωνται;) διὰ δὴ τοῦτο προνοίας τε
αὐτῶν καὶ αἰτίας τὰς δημιουργικὰς δυνάμεις ἀπεκάλεσε· πολλοὶ γάρ εἰσι δη-
μιουργοὶ, καὶ ἑκάστου ποίησις πολυειδής· καὶ πάλιν ἥνωσε τὸ πλῆθος, τῶν
C θεῶν | ἐπαγαγών. ἕνωσις γὰρ καὶ μονοειδὴς δύναμις ἀπὸ τῆς θείας ἰδιότη-

---

[1]) 347, 50 *θεοῖς*) om. A. — [2]) 347, 52 *ἑκάστων*) *ἑκάσταις* B. — [3]) 347, 52 *ἀέρων*) Fort. *ἑτέρων*, ut proprii singularum naturarum motus cum ipsarum, tum aliarum viribus mutati et variati dicantur. — [4]) 347, 53 *γιγνομένων*) *γινομένων* A. — [5]) 347, 53 *αἰτίοις*) *αἰτίαις* B. — [6]) 348, 6 *ὁ ἄνθρωπος μικρὸς κόσμος λέγεται καὶ ἀνάλογον τῷ παντὶ διῄρηται κατά τινας*: m. A. — [7]) 348, 7 *τῷ*) *τὸ* B. — [8]) 348, 8 *τοῦ*) Fort. *τοῦ δὲ* — [9]) 348, 9 *ἐπιθυμητικὸν*) *ἐπιθημητικὸν* B. — [10]) 348, 13 *χορηγοὺς*) *χωρηγούς* B. — [11]) 348, 14 *σωστικάς*) *σωτικὰς* B. — [12]) 348, 16 *χορηγοῦσιν*) *χωρηγαῦσιν* B.

τος παραγίγνεται πᾶσί τε τοῖς οὖσι καὶ πολλῷ πρότερον αὐτοῖς τοῖς θεοῖς, ὥσπερ καὶ νόησις ἀπὸ τοῦ νοῦ τοῖς τε ὅλοις ὑπάρχει καὶ πολλῷ μειζόνως αὐταῖς ταῖς νοεραῖς διακοσμήσεσιν. ὅταν δὲ ὅλως ἐπὶ τὴν πρόνοιαν τῶν θεῶν ἀναπέμπῃ τὴν αἰτίαν τῶν γεννητῶν, ἄῤῥητον αὐτοῖς δίδωσι καὶ κρείττονα γνώσεως τὴν πρωτίστην εἰς τὸ εἶναι πάροδον. ὅθεν δή φησιν ὀρθῶς ὁ Ἰάμβλιχος[1]) οὐδὲ τοῦτο συλλογίζεσθαι δυνατὸν, πῶς μὲν τὸ σῶμα παράγουσιν οἱ θεοὶ, πῶς δὲ τὴν ἐν αὐτῷ ζωὴν, πῶς δὲ[2]) συμπλέκουσιν ἀμφότερα ἀλλήλοις. ταῦτα γὰρ ἄγνωστα ἡμῖν ὑπάρχει· καὶ ὅτι μὲν ἀπὸ θεῶν ὑφέστηκε πάντα, εἰς τὴν ἀγαθότητα αὐτῶν ἀποβλέποντες καὶ τὴν δύναμιν διατεινόμεθα, πῶς δὲ ἐκεῖθεν πρόεισιν, ἡμεῖς γιγνώσκειν[3]) οὐχ οἷοί[4]) τέ ἐσμεν. αἴτιον δὲ, ὅτι τὸ προνοεῖν καὶ τὸ γεννᾶν ἐξαίρετόν ἐστι τῆς θείας ὑπάρξεως ἄγνωστον ἐχούσης ὑπεροχήν. περὶ ὧν μὲν οὖν ὁ λόγος, εἴρηται· τίς δὲ ὁ τρόπος τῶν λόγων, ἀναμιμνήσκει πάλιν, ὅτι συμμιγὴς[5]) τῷ εἰκότι. | καθ' ὅσον[6]) μὲν γὰρ ἐφάπτονται D τῆς τε φύσεως καὶ τῆς δημιουργίας τῶν θνητῶν, κατὰ τοσοῦτον εἰκότες εἰσί· καθ' ὅσον[7]) δὲ ἐπ' αὐτὸν ἀνατρέχουσι τὸν θεῖον νοῦν, κατὰ τοσοῦτον πάλιν ἀντιλαμβάνονται τῆς ἀληθείας. ἐπὶ τέλει δὲ καὶ συνέπλεξε τόν τε τρόπον καὶ τὸ τέλος τῶν λόγων· οὕτω γάρ φησι καὶ κατὰ ταὐτὰ πορευομένοις διεξιτέον. ἔστι δὲ τὸ μὲν οὕτως τοῦ τρόπου, τὸ δὲ πορευομένοις κατὰ ταὐτὰ τοῦ τέλους· τέλος δὲ, περί τε τῶν μορίων εἰπεῖν τοῦ σώματος καὶ λεπτουργῆσαι τὸν περὶ τῆς ψυχῆς λόγον, δηλαδὴ τῆς θνητῆς[8]).

---

1) 348, 24 *Ἰάμβλιχος·* | *ση·* m. A. — 2) 348, 25 *δὲ*) om. B. — 3) 348, 27 *γιγνώσκειν*) *γινώσκειν* A. — 4) 348, 27 *οἷοί*) *οἷον* B. — 5) 348, 29 *συμμιγὴς*) *συμμιγεὶς* B. — 6) 348, 30 *καθ' ὅσον*) *καθόσον* B. — 7) 348, 31 *καθ' ὅσον*) *καθόσον* — 8) *ΤΕΛΟΣ.* B. *ἕως τῶν προκειμένων εὕρηται τὰ εἰς τίμαιον τοῦ πρόκλου· εἰ δὲ καὶ τὰ ἑπόμενα ἐξηγήσατο, ἄδηλον* : m. A.

Corrigenda.

In Procli commentario Pag. 324 versu 4 pro *παῖδος* scribe *παιδὸς* — 394, 15 pro *οὖτε* scr. *οὔτε* — 398, 1 post *φρόνησις* excidit colon — 417, 1 pro *μἐν* scr. *μὲν* — 564, 12 post *δυνάμενον* excidit linea directa — 588, 1 pro *κα* scr. *καὶ*

In adnotatione Pag. 3 versu penult. pro *ἱδρσύθαι* scribe *ἱδρύσθαι* — 16, ult. pro interrogar scr. interrogari — 290, 1 *ἄτοπον* pro *ατοπον* — 375, 4 post *τοῦ* excidit B. — 383, 5 post *παροδεύων* excidit semicirculus — 439, 1 pro *μ*, scribe *μ.* — 485 ad n. 9, 10 et 11 adde numeros 202, 49. 50. 51. — 542, 11 scr. intelligible pro ntelligible — 717, 1 sub ' excidit *o* — 757, 2 pro *αὐτων* scr. *αὐτῶν* — 784, 1 pro *γαρ* scr. *γάρ* — 813, penult. post *λύπης* excidit comma.

Index Rerum.

Typis Henrici Richteri.